CORNELL
UNIVERSITY
LIBRARY

BOUGHT WITH THE INCOME
OF THE SAGE ENDOWMENT
FUND GIVEN IN 1891 BY
HENRY WILLIAMS SAGE

Cornell University Library
PJ 5117.A14
English-Yiddish encyclopedic dictionary
3 1924 026 881 759 olin,ove1

DATE DUE

~~DEC 1 1 1962 M P~~			
~~MAR 1 1 1969 M P~~			

GAYLORD PRINTED IN U.S.A.

Cornell University Library

The original of this book is in
the Cornell University Library.

There are no known copyright restrictions in
the United States on the use of the text.

http://www.archive.org/details/cu31924026881759

ENGLISH-YIDDISH

ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

ENGLISH-YIDDISH

ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

A COMPLETE LEXICON AND WORK OF REFERENCE IN ALL DEPARTMENTS OF KNOWLEDGE.

PREPARED UNDER THE EDITORSHIP OF

PAUL ABELSON, PH. D.

PUBLISHED BY

THE JEWISH PRESS PUBLISHING COMPANY

NEW YORK

1915.

LIST OF COLLABORATORS

EDITOR-IN-CHIEF

Paul Abelson, Ph. D.

ASSOCIATE EDITORS:

Benzion Hoffman

Louis Landau   Morris Terman

CONTRIBUTORS AND TRANSLATORS:

Conrad Bercovici
Abraham J. Feldman
David Hammond
Isaac Hillman
Ephraim Ish-Kishur
Benedict Meltzer
Meyer Wolodarsky
Abraham S. Sachs
Kalman Tepper
Bertha Wiernik

די רעדאַקציאָן:

הויפּט רעדאקטאָר

ד ר. פ א ו ל א י י ב ע ל ס אָ ן

מיט־רעדאקטערע:

בן־ציון האָפמאן (צביון)

מאָרים טערמאן   לואיס לאנדוי (א. וואָהלינער)

מיטארבייטער און איבערזעצער:

אפרים איש־כישור
קאָנראד בערקאָוויסי
יצחק הילמאן
דוד העמאָנד
מאיר וואָלאָדארסקי
בערטהא וויערניק
אברהם פעלדמאן
אברהם ש. זאקס
קלמן טעפער
ברוך מעלצער

DEDICATED

TO THE MEMORY OF

JACOB SAPHIRSTEIN

PUBLISHERS' NOTE

With the publication of this English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, the Jewish Press Publishing Company is continuing the policy inaugurated by its founder, the late Mr. Jacob Saphirstein, who, in a spirit of patriotic service to the country of his adoption and as a contribution to the welfare of the Jewish population of America, conceived a well-matured plan to meet their intellectual needs.

Mr. Saphirstein realized the importance of acquainting the adult Jewish immigrant with American life, American customs and American thought. It was his conviction that the essentials of the American character—a spirit of tolerance, initiative, energy, optimism and love of freedom—were the very ideals animating the Jewish people. He felt, therefore, that the so-called Jewish problem in America was a comparatively simple one. He reasoned that if the adult immigrant Jew were only given the means to know and understand his new environment, the gain to America and to himself would be inestimable.

It was with these ideas in mind that Mr. Saphirstein founded the Jewish Press Publishing Company some twenty-five years ago when the stream of Jewish immigration to America began. His various efforts—"The Hebrew American," a Jewish weekly published in English with a Yiddish vocabulary, the text books for the study of English in the Yiddish language, a small English-Yiddish and Yiddish-English Dictionary, a "History of the United States" with a parallel Yiddish translation, a "History of the Jews in America" in English and Yiddish editions, "The Jewish Morning Journal," "Der Amerikaner"—all these testify to the constancy and the success of his policy.

In planning the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, Mr. Saphirstein had in mind the creation of an epoch-making work in the history of Jewish culture and in the history of the Jew in America. His aim was more than the mere publication of the largest compilation and translation of English words in any foreign language. Such an effort in itself would be a creditable achievement. But his spirit of enterprise soared much higher. He dreamed of a treasure-house of world culture. For the first time, an Encyclopedic Dictionary would put the Yiddish-speaking people into possession of the results of the world's modern scholarship, science and culture.

To the realization of this dream Mr. Saphirstein gave the last four years of his life. Those competent to judge will fully appreciate the great difficulties involved in the carrying out of this project. Organizing and literary skill, scholarship and erudition were, of course, essential to the success of this enterprise. But these qualities alone would not suffice. The peculiar problem of the Yiddish-speaking American required that in conception and structure the work should meet the needs of the least educated no less than those of the best. In short, the situation called for a staff of editors and collaborators who, in addition to the essential qualities of scholarship, had to have a sympathetic understanding of not only American ideas and ideals, but also the ideals and needs of the Jews in general and of the Jews in America in particular.

The result speaks for itself. The English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, in its full vocabulary drawn from all departments of knowledge and labor, scientific, mechanical, industrial, artistic, professional and practical, surpasses any other similar work. In all other respects we believe that it compares favorably with the best English and American works of this character. We are confident of a favorable verdict from those who know, and of the fullest support from the public which, in the last analysis, constitute the court of last judgment.

THE JEWISH PRESS PUBLISHING CO.

פאָרוואָרט פון די אַרויסגעבער

מיט דער אויסגאבע פון דעם ״ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך״ מאכט די ״דזשואיש פרעס פּאָבלישינג קאָ.״ א נייעם שריט אין דער ריכטונג, וועלכע עס האָט איהר געגעבען איהר גרינדער, יעקב סאפּירשטיין ז״ל.

אלס ארויסגעבער, האָט זיך יעקב סאפּירשטיין געשטעלט א דאָפּעלטע אויפגאבע: ערשטענס, צו בעקענען דעם אידישען אימיגראנט מיט זיין נייער היים, מיט איהר שפּראך, מיט איהר גייסט, מיט איהר געשיכטע און מיט איהרע פּאָליטישע אינסטיטוציאָנען; צווייטענס, העלפען דעם אידען אין זיין שטרעבונג צו וויסען און אויפקלעהרונג.

אָט דיעזע אויפגאבען זיינען אוועקגעלעגט געוואָרען אלס פונדאמענט פאר דער טהעטיגקייט פון דער ״דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ.״ און זיי זיינען געבליבען דער פונדאמענט פון איהר טהעטיגקייט אין פערלויף פון 25 יאָהר ביז היינטיגען טאָג. א פיערטעל יאָהרהונדערט האָט יעקב סאפּירשטיין, אן דער שפּיצע פון דער ״דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ.״, אונערמידליך פערפאָלגט דיעזע אויפגאבען. אלע זיינע פערשיעדענע אויסגאבען זיינען געוועזן בעלעבט פון דעמזעלבען גייסט און האָבען געהאט דעמזעלבען צוועק.

״דהי היברו אמעריקען״, אן ענגלישע וועכענטליכע אויסגאבע מיט אידישע פערטייטשונגען; פערשיעדענע ענגלישע לעהר-ביכער; א קליינעם ענגליש-אידישעם און אידיש-ענגלישעם ווערטערבוך; ״א געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען״ אין ענגליש מיט א אידישער איבערזעצונג; ״די געשיכטע פון די אידען אין אמעריקא״ אין ענגליש און אידיש; ״דער מאָרגען זשורנאל״ און ״דער אמעריקאנער״ — אלע דיעזע פערשיעדענע גרעסערע און קלענערע אויסגאבען פון דער ״דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ.״ זיינען פּראָדוקטען פון איין און דעמזעלבען גייסט און פערקערפּערען איין און דעמזעלבען אידעאל: בעקענען די אידען מיט אמעריקא און זיי מאכען פאר געבילדעטע מענשען.

יעקב סאפּירשטיין׳ס לעצטע אונטערנעהמונג אין דיעזער ריכטונג איז ״דאָס אידיש-ענגלישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערבוך״. דיעזער אונטערנעהמונג האָט ער געווידמעט די לעצטע פיער יאָהר פון זיין לעבען. לויט זיין פּלאן, האָט דאָס בעדארפט זיין אן עפּאָכע-מאכענדעס ווערק אין דער געשיכטע פון דער אידישער קולטור און אין דער געשיכטע פון די אידען אין אמעריקא. עס האָט בעדארפט זיין א ווערק, וואָס זאָל ארומנעהמען אלע געביעטען פון וויסענשאפט, טעכניק, קונסט און ליטעראטור, זאָל אין זיך פערקערפּערען דאָס לעצטע וואָרט פון וויסענשאפט און זאָל ענטהאלטען אלע געברויכליכע ווערטער פון דער ענגלישער שפּראך פערטייטשט אויף׳ן גענויעסטען און פּינקטליכסטען אופן.

עס איז געווען א ריעזיגע, שווערע אונטערנעהמונג. און שווער איז עס געווען ניט נור דערפאר, ווייל עס האָט זיך געפאָדערט אָרגאניזאציאָנס-פעהיגקייט, פיעל ליטערארישער טאלאנט און א מאסע וויסען און געלעהרזאמקייט. די הויפּט-שוועריגקייט איז געווען צוצופּאסען דאָס ווערק צו די אידישע בעדערפניסע און איבערשאפען די קולטור-אוצרות אויף א אידישען שטייגער אזוי אז עס זאָל קענען צופריעדענשטעלען דעם העכסט-געבילדעטען און זיין אויף׳ן העכסטען אופן ניצליך פאר דעם וועניג-געבילדעטען. עס איז דעריבער נויטיג געווען א ספּעציעלער אויסוואהל פון מענשען פאר דיעזער ארבייט מיט ספּעציעלע פעהיגקייטען.

דאָס ריעזיגע ווערק איז ענדליך געשאפען און יעדער קען זיך אליין איבערציינגען, ווי ווייט עס זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען די אויפגאבען, וועלכע די ארויסגעבער האָבען זיך געשטעלט.

אין דער גרויסער צאָהל ווערטער, אין די גענויעסטע און פּינקליכסטע פערטייטשונגען פון די ענגלישע ווערטער און אין די ענציקלאָפּעדישע ערקלערונגען שטייגט ״דאָס ענגליש-אידישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערבוך״ אריבער אלע אנדערע אויסגאבען פון דעם מין אין אנדערע, ניט-ענגלישע שפּראכען. אין אלע אנדערע הינזיכטען, גלויבען מיר, קען עס זיך מעהר אָדער וועניגער פערגלייכען מיט אלע גרויסע עהנליכע ווערק אין ענגליש.

מיר זיינען זיכער, אז דאָס פּובליקום וועט פערשטעהן דעם גרויסען ווערטה פון אונזער ריעזיגער אויסגאבע און וועט וויסען ווי זי אָבצושעצען.

דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ.

PREFACE

The publishers in their note to the public have indicated the general p of the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary. The work aims "to put Yiddish-speaking people into possession of the results of the world's mod science, scholarship and culture." It is for others to judge how far th aims have been realized. For his part, the editor deems it necessary to plain briefly how he met and solved some of the specific problems involv such as the selection of words, spelling, pronunciation, transliteration, defi tions of words, terms, phrases and idiomatic expressions and the use of lustrations and examples.

VOCABULARY

In the selection of words, one result was aimed at, namely, the wid inclusion in strict alphabetical order of words, terms, phrases and idioma expressions which are used in all countries where English is spoken. Ob lete, archaic and provincial terms were excluded. Care was taken to make number of American colloquial and slang expressions as complete as possit

SPELLING

The problems of spelling which had to be faced were unique and disti tive. The difficulties of English spelling are well known to all. Lexicons standing in the academic world differ widely on the spelling of many wor For our purpose authoritative choice in the matter of disputed spelling v essential. The staff was therefore obliged to make an exhaustive study each disputed spelling and to decide in favor of one or the other.

In general, it may be stated that American usage and simplicity of fo were the guiding criteria. The scope of the work did not permit any leani toward spelling reform. In some cases it was absolutely impossible to rej one form of spelling in favor of another. But even in these cases the edi indicated his choice. The word in the less favored form was included, but definition and use referred by a cross-reference to the spelling chosen by editor.

PRONUNCIATION

In the matter of pronunciation two problems had to be solved, first, usual difficulties of accepted variations of pronunciation, and second, problem of transliterating the pronunciation.

פאָררעדע

די אַרויסגעבער פון דעם ”ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך” האָבען שוין אין זייער פאָררעדע אָנגעצייגט דעם פּלאַן און די אויפגאַבע פון דיזען ווערק. דער צוועק איז געווען צו שאַפען פאַר אידען אַ קולטור-ווערק און אַן אוצר פון וויסענשאַפט, וואָס זאָל אין דערזעלבער צייט זיין אַ פאָלשטענדיגע זאַמלונג פון אַלע געברויכליכע ענגלישע ווערטער מיט די גענויעסטע און פּינקליכסטע פערטייטשונגען. עס בלייבט, נאַטירליך, פאַר אַנדערע צו אורטיילען, ווי ווייט דיזע אויפגאַבע איז דורכגעפיהרט געוואָרען. די רעדאַקציאָן, פון איהר זייט, רעכענט בלויז פאַר נויטיג דאָ צו געבען איינינע ערקלערונגען וועגען אַ פּאָר איינצעלהייטען פון דער אַרבייט און ווי זי האָט געלעזט די פראַגען, וואָס זיינען מיט דער אַרבייט געווען פערבונדען, ווי למשל: דער אויסוואַהל פון ווערטער און אילוסטראַציאָנען, די אויסלעגונג, די אויסשפּראַך, די איבערזעצונגען און ערקלערונגען, די איינפיהרונג פון ענגלישע פראַזען צו ערקלערען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער א. ז. וו.

דער אויסוואַהל פון ווערטער.

אונזער שטרעבונג איז געווען צו געבען אין דעם ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך אַלע געברויכליכע ווערטער פון דער ענגלישער שפּראַך, אַלע ווערטער, וואָס ווערען געברויכט אין דער ליטעראַטור און אין לעבען. אויסגעשלאָסען געוואָרען זיינען בלויז פערעלטערטע ווערטער, וועלכע ווערען מעהר ניט געברויכט, און פּראָווינציאַליזמען, דאָס הייסט, ווערטער און אויסדריקע, וועלכע ווערען געברויכט בלויז פון אַ קליינעם טייל פון דער בעפעלקערונג אין געוויסע געגענדען. דערפאַר זיינען אָבער אין דעם ווערטערבוך אריין די מייסטע אַמעריקאַנישע פאָלקס-אויסדריקע און ווערטער פון דעם אַמעריקאַנישען ענגלישען פאָלקס-זשאַרגאָן.

אויסלעגונג.

די פראַגע פון אויסלעגען די ענגלישע ווערטער איז אָפט געווען אַ גאַנץ שווערע. ווי עס איז בעקאַנט, ווערען פיעלע ענגלישע ווערטער פערשיעדענאַרטיג אויסגעלעגט. עס איז דעריבער נויטיג געווען, אַז מיר אַליין זאָלען פעסטשטעלען די פּאַסיגע אויסלעגונג נאָך אַן אויספיהרליכען שטודיום.

אין אַלגעמיין האָבען מיר זיך דאָ געהאַלטען אָן דער אויסלעגונג, וואָס איז אָנגענומען אין אַמעריקאַ און אָן די איינפאַכערע פאָרמען, אויסמיידענדיג די גאָר נייעסטע רעפאָרמען. אין איינינע פעלע וואו עס איז געווען אונפּראַקטיש אויסצולאָזען געוויסע פאָרמען פון אויסלעגען אַ וואָרט, האָבען מיר געגעבען אַלע פערשיעדענע פאָרמען. אָבער אויך אין דיזע פעלע האָבען מיר געמאַכט אונזער אייגענעם אויסוואַהל דערמיט וואָס מיר האָבען איבערגעזעצט דאָס וואָרט אין דער פאָרם, וואָס איז, נאָך אונזער מיינונג, די ריכטיגסטע און צו דיזען וואָרט האָבען מיר אָבגעשיקט די אַנדערע ווערטער.

די אויסשפּראַך.

אין דער פראַגע פון דער אויסשפּראַך האָבען מיר געהאַט פאַר זיך צוויי פּראָבלעמען: ערשטענס, די פערשיעדענאַרטיגע אויסשפּראַך פון געוויסע ענגלישע ווערטער; צווייטענס, די פּראָבלעם, ווי איבערצוגעבען די אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער אין אידיש.

דיא ערשטע פּראָבלעם איז געלעזט געוואָרען אויף דעמזעלבען שטייגער ווי די פראַגע פון אויסלעגען, דאָס הייסט, נאָך אַ גענויער אויספאָרשונג, האָבען מיר פעסטגעשטעלט די אויסשפּראַך, וועלכע איז, נאָך אונזער מיינונג, די פּאַסיגסטע. וואָס אָנבעלאַנגט דער צווייטער פּראָבלעם, איז ניט מען האָט געקענט און ניט עס איז געווען ווינשענסווערטה איינצופיהרען ספּעציעלע צייכענס פאַר דער אָדער יענער אויסשפּראַך פון אַן ענגלישען קלאַנג, ווייל עס איז מעגליך געווען כמעט גענוי איבערצוגעבען די ענגלישע אויסשפּראַך דורך אידישע בוכשטאַבען.

וואָס פאַר צייכענס מען זאָל ניט איינפיהרען, וועט מען דאָך ניט קענען אין גאַנצען ערקלערען, ווי מאַנכע ענגלישע קלאַנגען און מיטעל-קלאַנגען ווערען אַרויסגערעדט, ווי למשל, די קלאַנגען a, o און u פאַר אַ r. דער אויסלענדער קען זיך בלויז דעמאָלט אויסלערנען די אויסשפּראַך פון דיזע קלאַנגען, ווען ער הערט, ווי זיי ווערען אַרויסגערעדט. אַזוי ווי דער אויסלענדער איז גענייגט אַרויסצורייידען th ווי אַ ”ד”, האָבען מיר גערעכענט פאַר נויטיג איבערצוגעבען דיזע קלאַנגען דורך ”טה”. דער

As in spelling, the necessities of the situation called for a definite ch by the editor after thorough investigation. As to the second, keys for] nunciation and symbols were neither feasible nor desirable. The use of available Yiddish consonants and vowels and a few special combination these was found to be a satisfactory way of transliterating. In almost cases the sounds and the middle sounds were thus given. In a very few stances it was not possible to do this, such as for example, the proper so to the letters "o," "a" and "u" before "r." The sound "th" presented s cial difficulties. This sound, as has been well said, is unteachable tho learnable. Since the foreigner is more likely to err by pronouncing the " like a "d," we leaned in our transliteration towards "t". The comp scheme of transliteration is explained in the Yiddish preface. The words transliterated are not syllabified but only separated for the purposes of p nunciation and accent.

DEFINITION

The Yiddish-speaking population of America consists chiefly of adult migrants and presents the widest variety of intellectual training and cap ity, from the university-trained student to the workman whose opportuni for mental development have opened up only with his arrival here. groups however find the acquisition of English and acquaintance w American life and thought absolute necessities.

It is obvious that the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary will of great value to the educated immigrant. He will find clear, accurate a comprehensive definitions of those words, terms and phrases that are curr among educated classes in the English-speaking world. On the other ha no less care was given to meet the needs of the untaught. In defining e the most elementary words or terms, it was assumed that the person c sulting the dictionary had nothing to unlearn and everything to acqu about the meaning and use in question. By explanation, by illustration, examples in English or in Yiddish, by cross-reference to synonymous or alogous words, the meaning given in the simplest Yiddish is made clear e to one who possesses only the bare rudiments of an education.

Definition was confined exclusively to the *present* meaning and of words. The most common meaning and widest use of the words w given first, then shades of meaning. In most instances words which h a special meaning when used in connection with other words were given w these others as phrases. Where necessary for the sake of clearness of def

גאַנצער פּלאַן, וואָס מיר האָבען אָנגענומען, צו בעצייכנען די ענגלישע קלאַנגען דורך ענטשפּרעכענדע אידישע, ווערט ווייטער איבערגעגעבען אין א בעזונדערער ערקלערונג.

פערטייטשונגען און ערקלערונגען.

אונזער "ענגליש־אידישעס ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך" איז בעשטימט פאַר אַלע אידען, אָהן אויסנאַהמע, פון דעם העכסט־געבילדעטען ביז דעם אַם ווענינגסטען געבילדעטען, פאַר דעם אידען, וואָס הויבט זיך ערשט אָן צו לערנען ענגליש און פאַר דעם אידען, וואָס קען שוין ענגליש. די פערטייטשונגען און ערקלערונגען האָבען דעריבער געמוזט זיין אַזעלכע, וואָס זאָלען קענען צופריעדענשטעלען אַלע קלאַסען אידען. די פערטייטשונגען זיינען קלאָר, פּשוט, פּינקטליך און אויספיהרליך. עס ווערען געגעבען אַלע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער און אַלע שאַטירונגען פון דיעזע בעדייטונגען. דער וואָס קען שוין ענגליש וועט לערנען נאָך מעהר און ווער עס קען נאָך ניט די ענגלישע שפּראַך וועט פון דעם ווערטערבוך קענען אָנהויבען צו לערנען.

אין דער פערטייטשונג פון די ענגלישע ווערטער האָבען מיר געשטרעבט צו געבען די בעדייטונגען, וועלכע די ווערטער האָבען איצטער. די פעראַלטערטע און פאַרצייטיגע בעדייטונגען זיינען מייסטענס אויסגעלאָזען געוואָרען. אין דער איינאָרדנונג פון די פערשיעדענע בעדייטונגען פון איין און דעמזעלבען וואָרט האָבען מיר זיך געהאַלטען אָן דעם כלל, אַז די מעהר געברויכליכע און געוועהנליכע קומען צום ערשטען. ווען געוויסע ענגלישע ווערטער האָבען א ספּעציעלע בעדייטונג אין פערבינדונג מיט אַנדערע ווערטער, ווערט געגעבען די גאַנצע פראַזע און דערצו אין דערזעלבער אַלפאַבעטישער אָרדנונג ווי איינצעלנע ווערטער. אום קלאָרער צו מאַכען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון איין און דעמזעלבען וואָרט, ווערען אָפט די בעדייטונגען נומערירט און עס ווערען אונטען געגעבען ענגלישע פראַזען אונטער ענטשפּרעכענדע נומערען, צו צייגען, ווי דאָס וואָרט ווערט געברויכט.

אין דעם אויסוואַהל פון ענגלישע פראַזען צו אילוסטרירען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער האָבען מיר זיך געמוזט צופּאַסען צו די ספּעציעלע פאָדערונגען, וועלכע מען קען שטעלען צו אַזאַ ווערטערבוך ווי אונזערער, און אַנשטאַט צו געבען אויסציגע פון בעקאַנטע ליטעראַרישע ווערק, ווי עס איז אָנגענומען אין די גרויסע ענגלישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערביכער, האָבען מיר געגעבען פּשוט'ע, אַלטעגליכע פראַזען.

די אידיאָמען, דאָס הייסט, די אייגענאַרטיגע שפּראַך־אויסדריקע, וועלכע לאָזען זיך ניט איבערזעצען בוכשטעבליך אין אַן אַנדער שפּראַך, זיינען ביי אונז איבערגעזעצט פריי, מייסטענס דורך ענטשפּרעכענדע אידישע אידיאָמען.

אילוסטראַציאָנען.

מיט דעם אויסוואַהל פון אילוסטראַציאָנען האָבען מיר אויך בעצוועקט די ספּעציעלע צופּאַסונג צו די אידישע פאָדערונגען. די אידישע שפּראַך איז זעהר אָרים אין ווערטער אויף'ן געביעט פון נאַטור־געשיכטע, נאַוויגאַציאָן, ערד־אַרבייט א. ז. וו. דעם אידען פעהלט די בעקאַנטשאַפט מיט פיעלע פאַכען, פּראָפעסיאָנען און מלאכות. עס איז דעריבער ניט נור נויטיג געווען צו שאַפען מאַסען נייע ווערטער, נאָר עס איז אויך נויטיג געווען צו געבען ביי די ווערטער אילוסטראַציאָנען און בילדער, אום קלאָר צו מאַכען זייער בעדייטונג. מיר האָבען, אַלזאָ, אַריינגעבראַכט ספּעציעלע אילוסטראַציאָנען, אויסער די יעניגע וואָס ווערען געוועהנליך געגעבען אין אַלע ווערק פון דעם מין.

דער ענציקלאָפּעדישער טייל.

אין דער צוזאַמענשטעלונג פון דעם ענציקלאָפּעדישען טייל פון ווערטערבוך האָט די רעדאַקציאָן זיך גערעכענט מיט אַלע מעגליכע קלאַסען פון אידישען פאָלק: מיט דעם געבילדעטען אויסלענדער, מיט דעם פּראָפעסיאָנעלען מענשען, מיט דעם סטודענט, מיט דער הויז־ווירטהין, מיט דעם פערמער, מיט דעם בעל־מלאכה און מיט דעם הענדלער. דאָס ווערק איז פול מיט קליינע אַרטיקלען און אָבהאַנדלונגען איבער די פערשיעדענסטע געגענשטענדע. עס זיינען פאַראַן פיעלע טויזענדע ערקלערונגען פון טערמינען אויף'ן געביעט פון נאַטור־וויסענשאַפט, פיזיאָלאָגיע, פּסיכאָלאָגיע, קונסט, פילאָזאָפיע, רעליגיאָן, מאַטעמאַטיק, געשיכטע, פּאָליטיק, פּאָליטישער עקאָנאָמיע, סאָציאָלאָגיע, האַנדעל, אינדוסטריע א. ז. וו.

די ערקלערונגען זיינען שטרענג וויסענשאַפטליך, זיינען פאָרזיכטיג אויסגעאַרבייט און זיינען בע־

tion, the different meanings of a word were grouped numerically and app riate illustrative examples in English added.

The conventional method of using phrases and quotations from lite masterpieces to illustrate the meaning and use of words was obviously suitable for our purpose, since such phrases and quotations can have sig icance only to those who are well acquainted with English literat Accordingly, phrases and quotations of ordinary conversational usage given as a more serviceable aid to definition. Idioms were likewise tre in an original manner. Every idiomatic expression was translated freely the equivalent Yiddish idiom.

ILLUSTRATIONS

The selection of illustrations requires some explanation. In the fiel natural history, seafaring, handicraft and in many other domains there paucity of words in the Yiddish language. In parts this deficiency was plied by suitably coined words, and in such instances the use of illustrat was indispensable. We have also included an abundance of illustrations the simplest tools, machinery, agricultural implements and utensils in d use. The Yiddish population of America was largely reared in rural and s suburban communities in Europe. Illustrations of the character mentic will help these people adapt themselves to the enlarged material surround of American city and country life.

ENCYCLOPEDIC MATTER

In the selection of encyclopedic matter, the needs of all groups v considered, those of the educated foreigner, the professional man, the dent, the business man, the mother and housewife, the farmer, the artisan the tradesman. The work abounds in carefully prepared authoritative and to-date articles on the most important terms in the field of physical, nat and mental science, of technology and handicraft, of philosophy and ar religion and theology, of mathematics, of general and American history politics, economics and sociology, of commerce, trade and industry, of A ican customs, manners and life.

The treatment of expressions for ideas which of necessity are matte controversy was studiously unbiased. The aim throughout has been to de a term exactly in the way in which the group to whom the term bel would define it.

גרינדעט אויף די נייעסטע וויסענשאפטליכע פארשונגען. די טערמינען, וואס האבען צו טהאן מיט אידעאלען, געזעלשאפטליכע ריכטונגען און סאציאל-פאליטישע לעהרען, זיינען אין אונזער ווערטערבוך ערקלערט געווארען מיט שטרענגער אונפארטייאישקייט. אונזער שטרעבונג איז דערביי געוועזען צו ערקלערען דיעזע טערמינען אזוי ווי זיי ווערען געוועהנליך פערשטאנען פון די אנהענגער פון די דאזיגע לעהרען, ריכטונגען אדער אידעאלען.

די אידישע שפראך.

איבער הונדערט און צוואנציג טויזענד ענגלישע ווערטער געפינען זיך אין אונזער "ענגליש-אידישען ענציקלאפעדישען ווערטערבוך". ענגליש איז די רייכסטע שפראך וואס אנבעלאנגט איהר ווערטער-שאץ. די ענגלישע שפראך פערמאגט מעהר ווערטער ווי וועלכע ניט איז אנדערע שפראך. פאר יעדען בעגריף האט זי פיעלע פערשיעדענע ווערטער און יעדעס ווארט האט פיעלע בעדייטונגען.

אין פערגלייך מיט דער ענגלישער שפראך איז אונזער אידיש, אלס א יונגע שפראך, אלס א פאלקס-שפראך, אלס א שפראך מיט זעהר א יונגער און בעשרענקטער ליטעראטור, זעהר און זעהר ארים.

דיא אידישע שפראך געפינט זיך איצטער אין פראצעס פון ענטוויקלונג און פארמירונג. יעדעס נייע ערנסטע ווערק פון פעראנטווארטליכע אידישע שרייבער העלפט מיט דיעזער ענטוויקלונג און פארמירונג. מיר גלויבען אבער, אז עס וועט ניט זיין איבערטריבען, ווען מיר וועלען דא מאכען די בעהויפטונג, אז קיין ווערק האט נאך ניט בייגעטראגען אזוי פיעל צו דער בערייכערונג און פארמירונג פון דער אידישער שפראך, ווי אונזער "ענגליש-אידישעס ענציקלאפעדישעס ווערטערבוך".

צו דער איבערזעצונג פון די פיעלע, פיעלע צעהנדליגע טויזענדע ווערטער פון דער אונגעהייער-רייכער ענגלישער שפראך זיינען מיר צוגעטראטען מיט דיא געצעהלטע פאר טויזענד אידישע ווערטער. עס האבען אונז געפעהלט ווערטער פאר פיעלע אבסטראקטע בעגריפען. מיר האבען ניט געהאט קיין נעמען פאר הונדערטע פלאנצען, חיות, פיש, אינזעקטען און אזוי ווייטער, וועגען וועלכע דער איד האט לחלוטין קיין בעגריף ניט און פאר וועלכע ער האט ניט קיין נעמען אין זיין שפראך. עס האבען אונז געפעהלט דיא איינפאכסטע ווערטער צו בעצייכנען אינסטרומענטען. עס האבען זאגאר געפעהלט אידישע ווערטער וואס ווערען געברויכט ביי שניידעריי, שוסטעריי, סטאלעריי און אזוי ווייטער, ווייל די מייסטע ווערטער פון דיעזען סארט זיינען ענטנומען אין רוסלאנד — פון דער רוסישער שפראך, אין גאליציען און רומעניען — פון דער דייטשער און אין אמעריקא — פון דער ענגלישער.

און דעריבער איז עס אויסגעקומען, אז די מייסטע ענגלישע ווערטער האט מען אין אונזער ענציקלאפעדישען ווערטערבוך ניט נור בעדארפט איבערזעצען, נאר מען האט אויך בעדארפט שאפען די נויטיגע ווערטער פאר דער איבערזעצונג אדער זייערע פארמען אדערביידע צוזאמען.

דערצו איז געווען נאך איין שוועריגקייט. מען האט ביי דער איבערזעצונג געמוזט אין זינען האבען, אז מיט אונזער ענציקלאפעדישען ווערטערבוך וועלען זיך בענוצען אידען פון פערשיעדענע לענדער. מען האט בעדארפט נעהמען אין אנבעטראכט, אז פערשיעדענע זאכען האבען פערשיעדענע נעמען אין גאליציען, רומעניען, רוסלאנד און אמעריקא.

עס קומט אויף אזא אופן אויס, אז מען האט זיך ניט אימער געקענט פריי בענוצען אפילו מיט יענע ווערטער, וועלכע זיינען שוין אין געברויך ביי געוויסע טיילען פון אידישען פאלק, אויס מורא, אז זיי וועלען קלינגען טערקיש פאר אנדערע אידען.

און נייע ווערטער, א גרויסער שטראם נייע ווערטער האט זיך אונבעדינגט געפאדערט, ערשטענס, אום צו קענען איבערזעצען די אונגעהייער-גרויסע צאהל ענגלישע ווערטער און, צווייטענס, אום צו לעגען דעם פונדאמענט פאר א אידישער שפראך, וועלכע זאל קענען געברויכט ווערען אויף אלע געביעטען פון מענשליכען דענקען. די ארבייט איז געווען א ריעזיגע, אבער זי איז ווערטה געווען די מיה.

צום אלעם ערשטען האבען מיר אריינגעבראכט אין אונזער ענציקלאפעדישען ווערטערבוך אלע יענע וויסענשאפטליכע טערמינען, ווערטער און אויסדריקע, וועלכע האבען בעקומען בירגער-רעכטע אין אלע שפראכען פון די ציוויליזירטע פעלקער, וועלכע מען געברויכט שוין טיילווייז ביי אונז און וועלכע מען וועט נאך מעהר מוזען געברויכען אין דער ווייטערער ענטוויקלונג פון אונזער שפראך. אום אבער דיעזע שווערע ווערטער זאלען ניט בלייבען קיין פוסטע קלאנגען פאר די געברויכער פון אונזער ווערטערבוך און אום זיי זאלען קענען אריינגעהן אין געברויך, איז ביי אונז איינגעפיהרט געווארען, אז יעדעס ווארט אזעלכעס זאל גענוי ערקלערט ווערען אין פשוט'ע ווערטער.

פאר נעמען פון חיות, פלאנצען, פיש און אזוי ווייטער, פאר וועלכע מען האט ניט געפונען קיין

INFLUENCE ON THE YIDDISH LANGUAGE

An important result of the publication of the English-Yiddish Ency pedic Dictionary will be its influence on the development of the Yid language. As indicated above, Yiddish is a language of few words when c pared with English. It was therefore necessary to adopt and incorpo thousands of words that form a part of the world's languages into former tongue. In the accomplishment of this task, the standards of ortl raphy and word-formation which were adopted, will undoubtedly have an portant influence on the future growth of Yiddish. Students of this phas language development will be interested in the editor's special note on subject in the Yiddish preface.

ACKNOWLEDGMENTS

The editor desires to express his thanks to all his colleagues and laborators, whose cooperation made the success of this vast and unus undertaking possible.

He is particularly indebted to Mr. Benzion Hoffman, Mr. Louis Lan and Mr. Morris Terman, the associate editors. Their devotion, self-sacri genuine and constant interest in the work, their unfailing industry must ever stand out as a manifestation of the true spirit of scholarship.

To Mr. S. Vaisberg the success of the mechanical details of the wor mainly due. Only those familiar with the printer's art can fully apprec the technical difficulties involved in the publication of a bilingual diction in the Semitic and Aryan languages. Mr. Vaisberg was ably assisted Mr. M. Milch, Mr. T. Glass and Mr. M. Davidow.

But above all, the editor owes a debt of gratitude to the late lamen Mr. Jacob Saphirstein, the founder and manager of the Jewish Press P lishing Company. His vision it was which conceived the value and sig cance of the work. The full measure of confidence, sympathy and supp which he gave to the editor has made its realization possible.

PAUL ABELSON.

New York, December 21, 1914.

ווערטער אין דער אידישער שפראך, האָט מען זיך געמוזט ווענדען צו צוויי שפראכען, פון וועלכע אידיש האָט געשעפּט ווערטער־שטאָף מיט דער פולער האנד — צו דייטש און צו רוסיש. הויפּטזעכליך אָבער האָט מען זיך אין אונזער ווערטערבוך בענוצט מיט דייטשע ווערטער שוין פּשוט דערפאר, ווייל דייטש איז אם נעהנטסטען צו אידיש און דייטשע ווערטער פּאסען זיך אם בעסטען אריין אין דער אידישער שפּראך און ווערען לייכטער פערדייהט אין אונזער מאמע־לשון. רוסישע ווערטער זיינען געברויכט געוואָרען מייסטענס אזעלכע, וועלכע האָבען זיך שוין מעהר אָדער וועניגער צוזאמענגעלעבט מיט אידיש. ניט זעלטען זיינען געברויכט געוואָרען אי דאָס דייטשע אי דאָס רוסישע וואָרט.

אויך די געוועהנליכע אידישע ווערטער איז מען אָפט געווען געצוואונגען צו געבען עטליכע מיט אמאָל. דאָס האָט מען זיך אזוי נוהג געווען אין דעם פאל, ווען די ווערטער זיינען געווען פּראָווינ־ציאליזמען. דערמיט איז דערגרייכט געוואָרען א דאָפּעלטער ציעל: ערשטענס, האָט מען דאָס ענג־לישע וואָרט געמאכט פערשטענדליך פאר אלע אידען און צווייטענס, האָט מען אריינגעבראכט אין דער אידישער שפּראך וועניג־בעקאנטע ווערטער, וועלכע וועלען וואהרשיינליך שפּעטער אלגעמיין אָנגע־נומען וו׳רען אין דער אידישער ליטעראטור.

דערפון זאָל אָבער ניט געצויגען ווערען דער פאלשער שלוס, אז מיר האָבען גענומען אלע ווער־טער, וועלכע עס זיינען אונז נור געקומען צו דער האנד. אין דער צייט, ווען מיר האָבען זיך געגעבען די גרעסטע מיה צו קריגען די נויטיגע ווערטער וואו מיר האָבען זיי נור געקענט געפינען, האָבען מיר זיך אָבער געגעבען נאָך מעהר מיה אויסצוקלייבען די פּאסיגסטע, דאָס הייסט, אזעלכע, וואָס זיינען אם מעהרסטען פערשפּרייט, אָדער זיינען אין זייער פאָרמע נעהנטער צו דער אידישער ליטעראַרישער שפּראך, צו איהרע גראמאטיקאלישע פאָרמען און צו איהר גייסט. וואו עס האָט זיך נור געלאָזט, האָבען די דייטשע ווערטער בעקומען א אידישע פאָרמע.

אריינבריינגענדיג נייע ווערטער און נייע פאָרמען פון ווערטער, האָבען מיר אויך אין זינען געהאט אויסצואַרבייטען מעהר אָדער וועניגער פעסטע גראמאטיקאלישע כללים און אן אויסגעהאלטענע אויס־לעגונג פון ווערטער.

מיר זיינען זיכער, אז אין דער ווייטערער ענטוויקלונג פון אידיש וועט אונזער גרויסעס ווערק דיענען אלס וויכטיגער פאקטאָר און יעדער אידישער שרייבער און יעדער פאָרשער פון אידיש וועט אונזער ווערטערבוך קענען און מוזען געברויכען אלס רעפערענץ־בוך.

דאנקזאגונגען.

צום שלוס וויל דאָ דער רעדאקטאָר אויסדריקען זיין הערצליכען דאנק צו אלע זיינע קאָלעגען און מיטארבייטער, וועלכע האָבען דורך זייער ארבייט געמאכט מעגליך דעם ערפאָלג פון דיעזער ריעזיגער, אונגעוועהנליכער אונטערנעהמונג.

ער פיהלט זיך ספּעציעל פערפּליכטעט צו די הערן בן־ציון האָפמאן (צביון), לואיס לאנדוי (א. וואָהלינער) און מאָררים טערמאן, זיינע מיט־רעדאקטערע. בלויז מענשען מיט אמת׳ער ליעבע צו דער וויסענשאפט האָבען געקענט, ווי זיי, ארויסצייגען אזא טיעפען אינטערעס, אזא איבערגעבענהייט און אזא גרינדליכקייט אין דער פערפאָלקאָמונג פון דיעזען ווערק.

הערר סעמיועל ווייסבערג האָבען מיר צו פערדאנקען דעם ערפאָלג פון דער טעכנישער זייט פון דעם ווערטערבוך. נור די יעניגע, וואָס זיינען בעקאנט מיט׳ן דרוק־פאך, וועלען קענען אָבשאצען די גרויסע טעכנישע שוועריגקייטען אין אזא אויסגאבע ווי אונזערע. הערר ווייסבערג׳ס פעהיגע מיטהעל־פער אין דער טעכנישער אָבטיילונג זיינען געווען הערר מ. מילך, הערר ט. גלאס און הערר מ. דייווידאָוו.

אָבער די טיעפסטע דאנקבארקייט און אָנערקענונג פיהלט זיך דער רעדאקטאָר פערפּליכטעט אויס־צודריקען דעם זעליגען יעקב סאפּירשטיין, דעם גרינדער און פערוואלטער פון דער "דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ." ער האָט געשאפען דעם געדאנק וועגען דיעזער אונטערנעהמונג און ער האָט מעגליך געמאכט די פערווירקליכונג פון דיעזען געדאנק דורך זיין צוטרויען צו דער רעדאקציאָן, זיין מיטוויר־קונג און סימפּאטיע.

פאול אייבעלסאָן.

ניו יאָרק, 21טען דעצעמבער, 1914.

ערקלערונג וועגען דער אויסשפּראַך

די אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער אין אידיש ווערט אין דיעזען ווערטערבוך פּאַנאַנדערגעטיילט אין בעזונדערע זילבען דורך שטריכעלעך (—).

די ווערטער ווערען פּאַנאַנדערגעטיילט אין זילבען ניט לויט די גראַמאַטיקאַלישע כללים, נאָר, צוליעב בעקוועמ־ליכקייט, לויט זייער אויסשפּראַך.

דער אַקצענט פון אַ וואָרט ווערט אָנגעדייטעט אין ענגליש און אין אידיש דורך דעם צייכען (׳).

מאַנכע ענגלישע קלאַנגען קענען ניט גענוי איבערגעגעבען ווערען דורך ענטשפּרעכענדע אידישע קלאַנגען, ווי עס איז שוין אָנגעצייגט אין דער פאָררעדע צו דיעזען ווערק. אין אַזעלכע פעלע זיינען אין דעם ווערטערבוך אין דער אידישער אויסשפּראַך געברויכט יענע אידישע קלאַנגען, וואָס זיינען אַם נאָהענטסטען צו די ענט־שפּרעכענדע ענגלישע. פאָלגענדע אידישע קלאַנגען האַבען פאָלגענדע בעדייטונג אין דער אויסשפּראַך פון די ענגלישע_ווערטער:

א) אַה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג אַ.
ב) אָה בעצייכענט אַ ברייטען קלאַנג אָ.
ג) אָו בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג אָ.
ד) עה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג ע.
ה) וה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג ו.
ו) יע בעצייכענט: ערשטענס, אַ לאַנגען קלאַנג י, ווי אין וואָרט "ליעבע" אָדער דעם ווייכען קלאַנג ע, ווי אין וואָרט "יענער".
ז) יעי בעצייכענט דעמזעלבען קלאַנג יע ווי אין וואָרט "יענער" מיט אַ צוגאָב פון אַ י צו ענדע.
ח) יי בעצייכנען: ערשטענס, אַ צירה (..) אָדער דעמזעלבען קלאַנג ווי אין "ריידען"; צווייטענס, דעמזעלבען קלאַנג ווי ײַ.
ט) אַי בעצייכענט דעמזעלבען קלאַנג ווי עס האָבען יי אין וואָרט "זיין".
י) ײ, יָה און יה בעצייכנען די צוזאַמענגיסונג פון צוויי קלאַנגען י אָדער אַן אויסגעצויגענעם קלאַנג י.

אין דער אידישער אויסשפּראַך פון די קלאַנגען w, gu און qu ווערט אין דיעזען ווערטערבוך צוגעגעבען אַ ה, אום צו בעצייכנען די אייגענאַרטיגקייט, מיט וועלכער דיעזע קלאַנגען ווערען אַרויסגערעדט אין ענגליש.

פערקירצונגען און ראשי תבות:

אין אידיש.

א. ד. ג.	און דאָסגלייכען.
א. ז. וו.	און זאָ ווייטער.
איל.	אילוסטראַציאָן.
ד. ה.	דאָס הייסט.
ז.	זעה.

אין ענגליש.

a.	**adjective**
adv.	**adverb**
c.	**conjunction**
int.	**interjection**
n.	**noun**
pr.	**pronoun**
prep.	**preposition**
v.	**verb**

LIST OF COLORED PLATES

		Pages
BIRDS OF THE UNITED STATES	(between)	126—127
DIAGRAM ILLUSTRATING THE PRIMARY COLORS AND THEIR COMBINATIONS OR TINTS	(facing)	250
NORTH AMERICAN FOOD AND GAME FISHES	(facing)	504
NATIONAL FLAGS	(between)	506—507
CULTIVATED FRUITS	(between)	538—539
NORTH AMERICAN GAME BIRDS	(between)	548—549
GEMS	(between)	556—557
GRASSES AND THEIR ALLIES	(between)	586—587
BLOODVESSELS OF THE HUMAN BODY	(between)	656—657
BUTTERFLIES AND MOTHS	(facing)	904
SPECIMENS OF ORNAMENTAL ENAMELING	(facing)	972

A

A, a (איי) דער ערשטער בוכשטאב פון
דער *a-b-c*

a *a. and prep.* (ע) א, איין; צו, אין;
אויף.

A 1 (איי הוואן) ערשטע זארט; ערשטע
קלאסע.

It was a first-class entertainment, it was **A1.**

aal *n.* (אהל) א מין ווארצעל צו פארבען
רויט.

aam *n.* (אהם) אן אייל; אזא מאס אין
האלאנד צו מעסטען אויל און וויין [אלס
וויין מאס האלט זיא 41 ענגלישע גאלאן
און אלס אויל=מאס—37].

aard'vark *n.* (ארד'-ווארק) דער ערד=
שוויין [אין זיד=אפריקא].

Aardvark

aard'wolf *n.* (ארד'-הוואולף) דער ערד=
וואלף [אזא זיד=אפריקאנישע חיה וועל=
כע איז עהנליך צו א היענע און שפייזט
זיך מיט אינזעקטען].

Aardwolf

Aaron'ic *a.* (ע-ראנ'-איק) וואס איז
שייך צו אהרן הכהן.

Aaron'ical *a.* (ע-ראנ'-אי-קעל) וואס
איז שייך צו די כהנים [וועלכע קומען
ארויס פון אהרן הכהן].

Aar'on's-rod *n.* (ער'-אנז-ראד) אהרן'ס
שטעקען [אזא ארנאמענט וואס בעשטעהט
פון א שטעקען פון וועלכען עס שפראצען
בלעטער פוןביידע ענדען, אדער א שטע=
קען ארום וועלכען עס איז ארומגעדרעהט
א שלאנג].

Ab *n.* (עב) דער חודש אב.

A. B. (איי בי) די ראשי תבות פון
די ווערטער *Artium Baccalaureus*
א בילדונגס טיטול פאר סטודענטען וואס
ענדיגען אן אוניווערזיטעט.
ז. *bachelor of arts*

ab'aca *n.* (עב'-ע-קא) א מין פלאקס [וואס
וואקסט אין אזיען].

ab'acist *n.* (עב'-ע-סיסט) א בעל=חשבון,
א רעכנער.

aback' *adv.* (ע-בעק') 1. צוריק; ריק=
ווערטס; צוריקגעטראטען; פון הינטען;
פון ווייטען; 2. מיט דעם ווינד אנטקעגען
[וועגען א שיף]; מיט די זעגעל אין דער
ריכטונג פון ווינד; 3. מבולבל.

1. Eight days **aback.** 2. They lay the sails **aback.** 3. He was taken **aback** when he heard the remark.

abac'tio *n.* (ע-בעק'-שי-או) א מפיל דורך
קינסטליכע מיטעל.

abac'tion *n.* (עב-עק'-שאן) דאס אוועק'=
גנב'ענען פיעל בהמות מיט א מאל און זיי
אוועקפיהרען.

In the cattle raising districts of the West, **abaction** is a crime severely punished.

abac'tor *n.* (עב-עק'-טאר) א פיה=גנב.

ab'acus *n.* (עב'-ע-קאס) 1. א רעכען=
ברעט; א שפיעל=ברעט; 2. דער אוי=
בערשטער טייל פון א זייל.

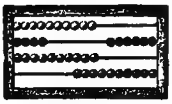

1. Abacus

2. Abacus

Abad'don *n.* (עב-עד'-און) דער טייוועל;
די העל [גיהנם].

abaft' *adv.* (ע-בעפט') אין דעם הינטער=
טהייל פון א שיף; פון הינטען.

aba'lienate *v.* (עב-איי'-ליענ-אייט)
ענטפרעמדען; אבטרעטען, איבערטראגען
דאס רעכט פון אייגענטהום פון איינעם צו
אן אנדערן.

aba'lienated *a.* (עב-איי'-ליענ-איי-
טעד) ענטפרעמדעט, איבערגעטראגען צו
אן אנדערען [וועגען אייגענטום]; צופוילט
אדער אזוי שטארק בעשעדיגט, אז מען
דארף עס אוועקשניידען [אין דער מעדי=
צין]; צומישט, געשטערט [אין שכל];
פערפוילט.

abaliena'tion *n.* (עב-איי-ליענ-איי'-
שאן) די איבערטראגונג; די אבטרעטונג;
די ענטפרעמדונג; די איבערגעבונג פון
אייגענטומסרעכט פון איינעם צום אנדע=
רען.

abalo'ne *n.* (ע-בא-לאו'-ני) א מין פיש
מיט א הארטער שאלעכץ; מויער קאפ.

Abalone

abamu'rus *n.* (עב-ע-מיו'-ראס) א פער=
פעסטיגונג, א צווייטע וואנד צו פערפעס=
טיגען.

aban'don *v.* (ע-בענ'-דאן) 1. פערלאזען;
אוועקווארפען; 2. נאכגעבען; אויפגעבען;
לאזען אין שטיך; לאזען געהן, לאזען
געהן ווי עס געהט.

1 The sailors may **abandon** a sinking ship.

abandon' *n.* (ע-באנ-ראן') דאס פער=
לאזען; דאס אין שטיך לאזען; אויסגעלא=
סענהייט; דאס האלטען זיך פריי.

aban'doned *a.* (ע-בענ'-דאנד) 1. פער=
לאזען; אויפגעגעבען; אוועקגעווארפען; 2.
אויסגעלאסען; איבערגעבען צו זינד; זינ=
דיג.

1. The general **abandoned** his position.

aban'doner *n.* (ע-בענ'-דאנ-ער) אן
אוועקווארפער; א פערלאזער.

aban'doning *n. and a.* (ע-בענ'-דאנ-
אינג) 1. דאס פערלאזען; אוועקווארפונג;
2. פערלאזענדיג.

1. The **abandoning** of the friends of youth is contemptible.
2. **Abandoning** all its supplies, the army retreated.

aban'donment *n.* (ע-בענ'-דאנ-מענט)
דאס פערלאזען, דאס אויפגעבען, דאס אב=
טרעטען; דאס פיהרען אן אויסגעלאסע=
נעם לעבען.

abarticula'tion *n.* (עב-אר-טיק-יו-
ליי'-שאן) לייכט בעוועגליכע גליעדער=
געלענקען.

abase' *v.* (ע-ביים') 1. ערנידעריגען;
אראבזעצען; אראבשלאגען פון מוטה;
2. ארונטערקוקען אויף איינעם מיט פער=
אכטענדע בליקען.

1. Her look **abases** me. 2. Will she **abase** me?

abased' *a.* (ע-בייסט') דערנידערט, אראב=
געשלאגען פון מוטה.

abase'ment *n.* (ע-ביים'-מענט) דעמו=
טיגונג; ערנידעריגונג; נידערשלאגענהייט.

abash' *v.* (ע-בעש') פערשעמען; אין
פערלעגענהייט ברייגגען.

abashed' *a.* (ע-בעשט') פערשעהמט;
איינגעשראקען, אין פערלעגענהייט.

abash'ing *a.* (ע-בעש'-אינג) פערשעמענ=
דיג; שטעלענדיג אין פערלעגענהייט.

abash'ment *n.* (ע-בעש'-מענט) פערלע=
גענהייט; בעשטירצונג; פערשעמונג.

aba'table *a.* (ע-ביי'-טעבל) וואס מען
קען ארונטעררייסען, אונגילטיג מאכען,
צושטערען; אראבזעצען, אומשטויסען.

abate' *v.* (ע-בייט') 1. פערמינדערן;
2. שטילען; ערנידעריגען; אראבשלאגען
פון מוטה; 3. ארונטערלאזען [פון פרייז];
אונגילטיג מאכען; מיט אונרעכט אוועק=
נעהמען.

1. The evils of bad government can be abated.
3. He will **abate** from his original demand.

aba'ted *a.* (ע-ביי'-טעד) אבגעהאקט
[ווערט מייסטענס געברויכט אין שטיין=
הויעריי].

abate'ment *n.* (ע-בייט'-מענט) פערמינ=
דערונג; ראבאט; אראבלאזען פון פרייז;
דעפיציט; שטערענדער אומשטאנד; גרינג=
שעצונג; די בעזייטיגונג פון א זאך,
אויף וועלכע מען האט קיין רעכט ניט;
דיא אונגילטיגמאכונג; קאסירונג פון א
משפט, דיא בעזייטיגונג פון אן איבעל.

aba'ter *n.* (ע-ביי'-טער) א פערמינדע=
רער; א פערמינדערונגס מיטעל; א מי=
דערונגס מיטעל.

ab'atis *n.* (עב'-ע-טים) א באריקאדע פון בוימער מיט די שפיצען געגען פיינד; א באריקאדע פון שטעכעדיגע דראט.

aba'tor *n.* (ע-ביי'-טאר) א מענש וואס נעהמט עפעס צו מיט אונרעכט, אדער וואס ירש'ענט מיט אונרעכט.

ab'attis *n.* (עב'-ע-טים) באריקאדע פון בוימער מיט דיא שפיצען געגען פיינד, א באריקאדע פון שטעכעדיגע דראט.

abattoir' *n.* (ע-בע-טו-אר') א שלאכט-הויז.

abb *n.* (עב) [גארען] אזא זארט פאדים ביים וועבען; אזא זארט וואלען-שטאף.

ab'ba *n.* (עב'-ע) א פאטער.

ab'bacy *n.* (עב'-ע-סי) די אמט פון אן אויפזעהער איבער א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

abba'tial *a.* (עב-איי'-שעל) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער פון א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

ab'bé *n.* (עב'-איי) אן אויפזעהער, אדער א הויפט פון א קלויסטער אדער מאנאס-טיר.

ab'bess *n.* (עב'-עס) אן אויפזעהערין איבער א קלויסטער פון מאנאשקעס.

ab'bey *n.* (עב'-ע) א קלויסטער, א מא-נאסטיר.

ab'bey-lout *n.* (עב'-ע-לאוט) א דומער יונג.

ab'bey-lub'ber *n.* (עב'-ע-לאב'-ער) א דיקער, פוילער מאנאך.

ab'bot *n.* (עב'-אט) א קלויסטער-אויפ-זעהער [א גייסטליכער וואס האט צו זא-גען איבער א מאנאסטיר].

ab'bot-gen'eral *n.* (עב'-אט-דזשענ'-ע-רעל) דער הויפט-אויפזעהער פון די קלויסטערס אדער מאנאסטירען פון א מא-נאכען ארדען.

ab'bot in commen'dam (עב'-אט אין קא-מענ'-רעם) א פריוואט פערזאן, וואס האט דעם טיטול פון א קלויסטער אויפ-זעהער.

ab'botship *n.* (עב'-אט-שיפ) דער אמט פון א קלויסטער אויפזעהער.

abbre'viate *v.* (ע-ברי'-ווי-אייט) אב-קירצען; מאכען קירצער, שרייבען מיט ראשי תבות.

abbre'viated *a.* (ע-ברי'-ווי-איי-טעד) אבגעקירצט, געשריבען מיט ראשי תבות.

abbre'viately *adv.* (ע-ברי'-ווי-אייט-לי) אין קורצען.

abbre'viation *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-שאן) אבקירצונג; ראשי תבות.

N. Y. is an **abbreviation** of New York.

abbre'viator *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-טאר) אן אבקירצער [איינער וואס פערקירצט וואס אנדערע האבען געשריבען]; א שרייבער אין דעם פאפסט'ס קאנצעליא-ריע.

abbre'viatory *a.* (ע-ברי'-ווי-איי-טא-רי) אבקירצענדיג.

abbre'viature *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-טשור) אבקירצונג, אבקירצונגס-צייכען.

abb'-wool *n.* (עב'-הוואול) אזא זארט דינער וואלען-שטאף.

a-b-c *n.* (איי-בי-סי) דאס א-בע-צע, אז-בוקע.

ab'dicable *a.* (עב'-די-קעבל) וואס קען אבגעזאגט ווערען, וואס דארף אבדאנקען; וואס קען אראבגעזעצט ווערען.

ab'dicant *n.* (עב'-די-קענט) איינער וואס זאגט זיך אב פון אן אמט; א קעניג וואס זאגט זיך אב פון טראהן; איינער וואס פערשטויסט זיינע קינדער.

ab'dicate *v.* (עב'-די-קייט) אבזאגען; אבדאנקען; אויסשליסען [פון פאמיליע]; זיך צוריקציהען; רעזיגנירען.

Abdul-Hamid **abdicated** the throne of Tur-key to his brother.

ab'dicated *a.* (עב'-די-קיי-טעד) אבגע-דאנקט, אבגעזאגט זיך פון טראהן.

abdica'tion *n.* (עב-די-קיי'-שאן) ענט-זאגונג; דאס אבזאגען זיך פון אן אמט, דאס אבזאגען זיך פון טראהן.

The **abdication** of the king of Servia pleased his subjects.

ab'dicative *a.* (עב'-די-קיי-טיוו) וואס פעראורזאכט דאס אבזאגען זיך אדער אב-דאנקען פון אן אמט.

ab'dicator *n.* (עב'-די-קיי-טאר) איינער וואס זאגט זיך אב; איינער וואס דאנקט אב פון אן אמט.

abdo'men *n.* (עב-דאו'-מען) דאס אונ-טערלייב, בויך.

abdom'inal *a.* (עב-דאמ'-אי-נעל) וואס געהערט צום אונטערלייב; וואס געהערט צום בויך.

abdom'inal aor'ta (עב-דאמ'-אי-נעל איי-אר'-טא) דער גרויסער פולס-אדער וואס געהט דורך'ן בויך און פער-צווייגט זיך אין צוויי קלענערע פולס-אדערען, וועלכע געהען אריין אין די פיס. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

Abdomina'les *n.* (עב-דאמ-אי-ניי'-ליז) פיש מיט פלוספעדערען אויפ'ן בויך.

abdom'inally *adv.* (עב-דאמ'-אי-נעל-אי) אויף אדער ארום דעם בויך.

abdom'inal re'gions (עב-דאמ'-אי-נעל רי'-דזשאנז) די בויך-געגענדען [די פערשיעדענע טיילען פון בויך ווי זיי ווע-רען איינגעטיילט אין דער אנאטאמיע].

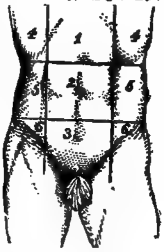

Abdominal Regions

abdom'inal respira'tion (עב-דאמ'-אי-נעל רעס-פי-ריי'-שאן) א טיעפעס אטהעמען, ביי וועלכען עס בעמערקט זיך א בעוועגונג פון בויך.

abdom'inal ring (עב-דאמ'-אי-נעל רינג) אן אינערליכע עפענונג אין דער בויך וואנד נעבען דיך [ירך], וואו דיא געשלעכטליכע טיילען געהען דורך.

abdom'inous *a.* (עב-דאמ'-אי-נאס) וואס אז שייך צום אונטער-לייב, צום בויך; א דיק-בייכיגער.

abdu'cent *a.* (עב-דיו'-סענט) אבציהענ-דיג [א מעדיצינישער אויסדרוק].

Abducent muscles.

abduct' *v.* (עב-דאקט') אבציהען, אב-ווענדען; אוועקפיהרען א מענשען מיט גע-וואלד; אוועקרויבען א מענשען.

abduc'tion *n.* (עב-דאק'-שאן) דאס אוועקרויבען א מענשען; א ביין-ברוך אין גלענק, די טהעטיגקייט פון די אבצי-הענדע מוסקעלען; די פאדערונג פון אן אנדער בעוויז.

abduc'tor *n.* (עב-דאק'-טאר) דער אב-ציה-מוסקעל; דער אוועקפיהרער, דער אוועקרויבער.

abeam' *adv.* (ע-ביעם') קווער, פאפעריק [ביי שיפען].

abear' *v.* (ע-בעהר') אריבערטראגען; דולדען.

abeceda'rian *n.* (איי-בי-סי-דיי'-רי-ען) אן אלף-בית מלמד, א מקרי דרדקי; ...אלף-בית אינגעל; אן אלף-בית, אן ...ע-צע.

abed' *adv.* (ע-בעד') ...בעט, צו בעט.

To be **abed** early, makes one rise betir...

abele' *n.* (ע-ביל') ... וויספאפעל [אזא ...ם וואס האט ווייסע בלעטער און צוויי-...].

a'belmosk *n.* (איי'-בעל-מאסק) ...עמ-...ינער, ביזעמבוים [א קליין בוימעל ...ז בעשטענדיג גרינע בלעטער. אויף ...ום וואקסען אזעלכע שמעקעדיגע קער-...', וואס ווערען געברויכט אין פאר-...ם].

a'bel-tree *n.* (איי'-ביל-טרי) ...ספאפעל ...זא בוים, וואס האט ווייסע בלעטער ... צווייגען].

aber'devine *n.* (ע-בויר'-דע-וואין) ...ר ...יזשיק [אזא קליין פויגעלע].

Aberdevine

aberr' *v.* (עב-אויר') ...ומוואנדערען, ...אנדזשען.

aber'rance *n.* (עב-ער'-ענס) ... איר-...ם, א טעות; דאס בלאנדזשען, דאס אבגעהן פון דרך הישר.

aber'rancy *n.* (עב-ער'-ענ-סי) ... איר-...ם, א טעות; דאס אראבגעהן פון דרך ...שר; דאס בלאנדזשען.

aber'rant *a.* (עב-ער'-ענט) ...ווייכענדיג, ...אנדזשענדיג; וואס בלאנדזשעט, וואס ...הט אראב פון דרך הישר, נישט נארמאל.

aber'rate *v.* (עב-ער'-אייט) ...נדערען, ...אנדזשען; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

aberra'tion *n.* (עב-ער-איי'-שאן) ...דאס ...אנדזשען, דאס אראבגעהן פון דרך הישר; ...אבווייכונג פון אמת אדער פון דער ...טירליכקייט; 2. די שיינבארע בעווע-...ג פון די אונבעוועגליכע הימעלסקער-...ר; 3. די צושפרייטונג פון די ליכט-...שטראהלען אין א שפאקטיוו.

1. He suffered from an **aberration** of ... mind.

aberra'tional *a.* (...ב-ע-ריי'-שאנ-על) ...ס בלאנדזשעט, וואס אירט זיך.

aberra'tion of in'tellect (...ב-ער-...י'-שאן אוו אינ'-טע-לעקט) אירזין, ...ונעת.

aberun'cator *n.* (...ב-אויר-אנ'-קיי-...ור) אזא גראב-אייזען צום אויסראטען ...ז פון אן ארט; אזא גארטען-שער אב-...שערען צווייגען פון בוימער.

abet' *v.* (ע-בעט') אנרייצען; ...העצען; ...מוטיגען צו טהאן עפעס שלעכטס.

He was aided and **abetted** in the crime.

abet'ment *n.* (ע-בעט'-מענט) ...ס צו-...לפען; די אנצייגונג; דאס העצען; ער-...טיגונג, אונטערשטיצונג; לייסטונג.

abet'ting *n. and a.* (...-בעט'-אינג) ... דאס צוהעלפען, די אנרייצונג, דאס הע-...; 2. צוהעלפענדיג, אנרייצענדיג, אנ-...צענדיג.

1. Aiding and **abetting** criminals is pu...ished as a crime. 2. Corrupt officials ... often **abetting** criminals.

abet'tor *n.* (ע-בעט'-אר) ...רייצער;

מיט־שולדיגער [אין ראמה, ניט אין טהאט]; אונטערשטיצער; איינער וואס ערמוטיגט צו בעגעהן א פערברעכען.

abevacua'tion *n.* (עב-ע-ווע-קיו-איי'-שאן) טיילווייזע אויסלעדיגונג [מעדיצינישער אויסדרוק].

ab ex'tra (עב עקס'-טרא) פון אויסווייניג.

abey'ance *n.* (ע-ביי'-ענס) 1. די געריכטליכע אבהאלטונג פון א ירושה ביז מען געפינט דעם ריכטיגען יורש; אבווארטונג; 2. אונגעוויסהייט, צווייפעל, דאס צווייפלען פון א ריכטער ווי ארויסצוגעבען זיין אורטייל.

2. The decision of the judge is still in **abeyance.**

abhor' *v.* (עב-האר') פעראבשייען, האסען; מיט פעראכטונג ענטזאגען.

The modern age **abhors** war.

abhor'rence *n.* (עב-האר'-ענס) פעראבשייאונג, האס; פעראכטונג.

We look with **abhorrence** at a murderer.

abhor'rency *n.* (עב-האר'-ענ-סי) פעראבשייאונג, פעראכטונג.

abhor'rent *a.* (עב-האר'-ענט) פעראבשייענד, האסענד.

abhor'rently *adv.* (עב-האר'-ענט-לי) אבשייליך, עקעלדיג.

abhor'rer *n.* (עב-האר'-ער) א פעראבשייער, א פעראכטער.

abhor'rible *a.* (עב-האר'-איבל) פעראכטונגסווערטה.

abhor'ring *n. and a.* (עב-האר'-אינג) די פעראכטונג, די פעראבשייאונג; פעראכטענדיג.

abide' *v.* (ע-באיד') 1. ווארטען; אבשטעלען [אבלעגען אויף שפעטער]; פערבלייבען [אויף א פלאץ]; וואהנען; אויסווארטען; 2. האלטען א פערשפרעכען.

1. Let the lady **abide** with us a few days. 2. I shall **abide** by my promise.

abi'der *n.* (ע-באי'-דער) דער בלייבענדער, דער אויסווארטענדער.

abi'ding *a.* (ע-באי'-דינג) 1. וואהנענד, פערבלייבענד; 2. פארטזעצענד.

1. I am **abiding** in this place. 2. My interest in studies is **abiding.**

abi'dingly *adv.* (ע-באי'-דינג-לי) בלייבענדיג, דויערענדיג, וואהנענדיג.

abi'ding-place *n.* (ע-באי'-דינג-פליים) וואהנונגס־ארט; אויפהאלטונגס־פלאץ.

abiet'ic *a.* (עב-אי-עט'-איק) וואס איז שייך צו א טאנענבוים.

abiet'ic ac'id (עב-אי-עט'-איק עס'-איד) א זויערע געמאכט פון דעם פעך, וואס רינט פון טאנענבוימער.

ab'igail *n.* (עב'-אי-גייל) אן אויפווארטערין; א קאמער־מערכען.

abil'ity *n.* (ע-ביל'-אי-טי) 1. מיטעל; מעגליכקייט; פעהיגקייט; איינגעשאפט; 2. טאלאנט; דאס אימשטאנד זיין אויסצופיהרען א גרויסע אונטערנעהמונג.

1. His financial **ability** is good. 2. He is a man of **ability.**

ab init'io (עב אי-ניש'-אי-או) פון אנהויב.

abintes'tate *a.* (עב-אינ-טעס'-טייט) שטארבענדיג אהן א צוואה.

ab in'tra (עב אינ'-טרא) פון אינווייניג.

abiogen'esis *n.* (עב-אי-או-דזשענ'-ע-סיס) דאס ענטשטעהן, בעשאפען ווערען פון זיך אליין [דאס ענטשטעהן פון לעבען פון ניט לעבעדיגע שטאף].

abiolog'ical *a.* (עב-אי-א-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו שטאף, וואס קומט ניט פון לעבעדיגע בעשעפענישען.

ab'ject *a.* (עב'-דזשעקט) געמיין, נידעריג, אונטערטעניג, פעראכטליך, נידערטרעכטיג, פערווארפען, אונטערווארפען.

Benedict Arnold ended his days in **abject** poverty.

abject'edness *n.* (עב-דזשעקט'-עד-נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט; ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

abjec'tion *n.* (עב-דזשעק'-שאן) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

ab'jectly *adv.* (עב'-דזשעקט-לי) נידערטרעכטיג, פעראכטליך, געמיין, פערווארפען.

ab'jectness *n.* (עב'-דזשעקט-נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

abju'dicate *v.* (עב-דזשו'-די-קיים) געריכטליך ענטשיידען געגען,— געריכטליך אבנעהמען דאס אייגענטום.

The United States Supreme Court **abjudicated** the controversy between the public and the gas companies.

abjudica'tion *n.* (עב-דזשו-די-קיי'-שאן) די געריכטליכע ענטשיידונג געגען,— די געריכטליכע אבנעהמונג פון אייגענטום.

abjura'tion *n.* (עב-דזשו-ריי'-שאן) די ענטזאגונג פון עטוואס אונטער א שבועה.

abjura'tion of the realm (עב-דזשו-ריי'-שאן אוו טהי רעלם) ענטזאגונג פון קעניגליכען טהראן.

abju'ratory *a.* (עב-דזשו'-רע-טא-רי) וואס איז שייך צו דעם אבזאגען זיך אונטער א שבועה [ווי דאס אבזאגען זיך פון א קעניג פון טהראן אונטער א שבועה].

abjure' *v.* (עב-דזשור') ענטזאגען זיך פון עטוואס אונטער א שבועה.

abju'rer *n.* (עב-דזשו'-רער) דער וואס זאגט זיך אב אונטער א שבועה; דער וואס דאנקט אב [פון אן אמט].

ablac'tate *v.* (עב-לעק'-טייט) ענטוועהנען [א קינד].

ablacta'tion *n.* (עב-לעק-טיי'-שאן) די ענטוועהנונג פון א קינד.

ablaquea'tion *n.* (עב-לעק-ווי-איי'-שאן) דאס אויפגראבען די ערד ארום א בוים.

abla'tion *n.* (עב-ליי'-שאן) דאס אראבנעהמען, דאס אבשניידען אן אבר פון א קערפער.

ablati'tious *a.* (עב-לע-טיש'-אס) אוועקנעהמענדיג, אוועקשניידענדיג.

ablati'tious force (עב-לע-טיש'-אס פארס) די קראפט וועלכע פערמינדערט די צוציהונגס־קראפט פון דער ערד אין בעצוג צו דער לבנה.

The **ablatitious force** of the moon.

ab'lative *a. and n.* (עב'-לע-טיוו) אוועקנעהמענדיג, אוועקשניידענדיג; דער אבלאטיוו [א בעצייכנונג אין גראמאטיק פאר דער פארם פון ווארט וואס ענטפערט אויף דער פראגע: מיט וואס? מיט וועמען? צ. ב. אין דעם זאץ: "איך בין געגאנגען מיט מיין פריינד" זיינען די ווערטער "מיט מיין פריינד" אין אבלאטיוו].

ablaze' *adv. and a.* (ע-בלייז') פלאמענד, ברענענד; שטארק אויפגערעגט, צוקאכט פון כעס.

He was all **ablaze** with anger.

a'ble *a.* (איי'-בל) 1. פערמעגענד; אימשטאנדע; געשיקט; 2. טיכטיג; פעהיג.

1. He is **able** to afford luxuries. 2. To succeed, one must be an **able** man.

a'ble-bod'ied *a.* (איי'-בל-באד'-איד) וואס האט א שטארקען קערפער; וואס איז פיזיש שטארק.

Soldiers must be **able-bodied** men.

ab'legate *n.* (עב'-לע-גייט) א ספעציעלער שליח אדער פערטרעטער פון רוימישען פאפסט.

ablega'tion *n.* (עב-לע-גיי'-שאן) א דעפוטאציע.

ablepha'ria *n.* (ע-בלעפ-איי'-רי-ע) דאס ניט האבען קיין ברעמען.

a'ble to pay (איי'-בל טו פיי) זיין צאהלונגס פעהיג.

abloca'tion *n.* (עב-לא-קיי'-שאן) דאס פערדינגען, דאס אבגעבען אויף ארענדע, דאס פערפאכטען.

abloom' *a. and adv.* (ע-בלוהם') בליהענד; אין א בליהענדען צושטאנד.

ab'luent *n. and a.* (עב'-לו-ענט) א שטאף וואס רייניגט; רייניגענד.

abluen'tia *n.* (עב-לי ענ'-שי-ע) בלוט־רייניגענדער אבפיהרונגס־מיטעל.

ablush' *a. and adv.* (ע-בלאש') פערשעמט; רויט ווערענדיג פון שאנדע.

ablu'tion *n.* (עב-ליו'-שאן) אבוואשונג; שווענק־וואסער; טבילה וואסער; דאס טובל זיין.

a'bly *adv.* (איי'-בלי) געשיקט; פעהיג; טיכטיג, ערפאהרען.

ab'negate *v.* (עב'-ני-גייט) אבלייקענען; בעשטרייטען, ניט אנערקענען.

abnega'tion *n.* (עב-ני-גיי'-שאן) אבלייקענונג; ניט אנערקענונג, זעלבסטאויפאפפערונג.

abnega'tor *n.* (עב-ני-גיי'-טאר) אזעלכער, וואס פערלייקענט, לייקענט אב.

abnoda'tion *n.* (עב-נא-דיי'-שאן) דאס אבהאקען די סוקען פון א בוים.

abnor'mal *a.* (עב-נאר'-מעל) ניט רעגעלמעסיג; אויסערגעוועהנליך, ניט נארמאל.

He has an **abnormal** mind.

abnormal'ity *n.* (עב-נאר-מעל'-אי-טי) אונגארמאלקייט, אויסערגעוועהנליכקייט.

His conduct indicated **abnormality.**

abnor'mally *adv.* (עב-נאר'-מעל-אי) אויף אן אוננארמאלען אופן.

abnor'mity *n.* (עב-נאר'-מיט-אי) אונרעגעלמעסיגקייט; אונגעוועהנליכקייט.

aboard' *adv. and prep.* (ע-באורד') 1. אויפ'ן דעק פון שיף, אויפ'ן באהן, אויפ'ן פערד; אין עקיפאזש; 2. א רופסווארט ביי די אנגעשטעלטע פון שיפען און באהנען א. ז. וו. אז די פאסאזשירען זאלען איינשטייגען.

1. He was **aboard** the ship when it happened. 2. All **aboard** for Chicago!

abode' *n.* (ע-באוד') וואהנונגס ארט; דאס פערבלייבען אין א וואהנונג אויף א געוויסע צייט.

The White House is the **abode** of the President during his term of office.

abol'ish *v.* (ע-באל'-איש) פערניכטען; אבשאפען; מבטל זיין.

Slavery was **abolished** in the United States in 1863.

abol'ishable *a.* (ע-באל'-איש-עבל) פערניכטבאר; דאס וואס מען קען אבשאפען, אונגילטיג מאכען, פערניכטען, אויסראטען, מבטל זיין.

abol'isher *n.* (ע-באל'-איש-ער) א פערניכטער, אבשאפער.

abol'ishment *n.* (ע-באל'-איש-מענט) אבשאפונג, פערניכטונג.

The **abolishment** of slavery cost many lives.

aboli'tion *n.* (עב-א-ליש'-אן) אבשאפונג, פערניכטונג; די אבשאפונג פון

שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא.

aboli'tional *a.* (עב-א-ליש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אבשאפונג אדער פער־ניכטונג.

aboli'tionary *a.* (עב-א-ליש'-אנ-ע-רי) פערניכטענד; וואס איז אבצושאפען.

aboli'tionism *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איזם) דער פרינציפ פון אבשאפען אדער פער־ניכטען שקלאפעריי.

Abolitionism was at last triumphant in the United States.

aboli'tionist *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איסט) איינער וואס זוכט אבצושאפען אדער פער־ניכטען [א געזעץ אדער א מנהג].

Aboli'tionists *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איסטס) די אבאלוציאניסטען, די יעני־גע, וועלכע האבען אגיטירט אבצושאפען שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא.

The **Abolitionists** were those who wished to free the slaves.

aboma'sum *n.* (עב-א-מיי'-סאם) לאב־מאגען, פיערטער מאגען [דער הויפט מא־גען ביי מעלי גרה'דיגע חיות].

aboma'sus *n.* (עב-א-מיי'-סאם) ז. *abomasum*.

abom'inable *a.* (ע-באמ'-אי-נעבל) אבשייליך עקעלהאפט, העסליך.

His conduct towards his friends is **abominable**.

abom'inableness *n.* (ע-באמ'-אי-נעבל-נעס) אבשייליכקייט; שרעקליכקייט; גרויזהאפטיגקייט.

abom'inably *adv.* (ע-באמ'-אי-נעב-לי) אבשייליך, עקעלהאפט, העסליך.

abom'inate *v.* (ע-באמ'-אי-נייט) פער־אבשייען; אויסוויכען; האסען.

I **abominate** the hypocrite.

abomina'tion *n.* (ע-באמ-אי-ניי'-שאן) א זאך וואס ערוועקט שטארקען עקעל, ווי־דערווילען; אבשייליכקייט, אונווירדיגקייט.

"Your incense is an **abomination** unto me."

abom'inator *n.* (ע-באמ-אי-ניי-טאר) איינער וואס פערהאסט, פעראבשייעט.

abord' *n.* (ע-באורד') אנקונפט; אנרעדע; קבלת פנים; בעגריסונג; עמפפאנג.

aborig'inal *n.* (עב-או-רידזש'-אי-נעל) ערשטער, אורשפרינגליכער; דער ערש־טער אין לאנד.

aborig'ine *n.* (עב-או-רידזש'-אי-ני) איינער פון די גאר פארצייטיגע איינ־וואהנער פון א געוויסען לאנד.

aborig'ines *n.* (עב-או-רידזש'-אי-ניז) 1. אור־אלטע איינוואהנער פון א לאנד; 2. די אריגינעלע פלאנצען און חיות פון א לאנד.

1. The Indians are the **aborigines** of America.

abort' *v.* (ע-בארט') מפיל זיין, געבע־רען פאר דער צייט; מאכען צו מפיל זיין.

abor'ticide *n.* (ע-באר'-טי-סאיד) דאס צושטערען די פרוכט אינוועניג [עס זאל ניט קומען צו א געבורט].

abortifa'cient *n. and a.* (ע-באר-טי-פיי'-שענט) וואס ווירקט מפיל צו זיין; א מיטעל צו מפיל זיין.

abor'tion *n.* (ע-באר'-שאן) אונצייטיגע געבורט, דאס מפיל־זיין; דאס ניט טרע־פען, ניט געלינגען.

abor'tional *a.* (ע-באר'-שאנ-על) וואס איז א דורכפאל; וואס איז ענליך צו א מפיל.

abor'tionist *n.* (ע-באר'-שאנ-איסט) איינער וואס טרייבט אב [וואס ניט מיט־לען מפיל צו זיין].

abor'tive *a. and n.* (ע-באר'-טיוו) 1. געבארען פאר דער צייט; א מפיל; 2. ניט געלונגען; ניט פאלקאם ענטווי־קעלט.

2. His plans came to an **abortive** end.

abor'tives *n.* (ע-באר'-טיווז) אבטריי־בענדע מיטלען.

abor'tus *n.* (ע-באר'-טאס) א מפיל־קינד.

ab'ou-han'nes *n.* (עב'-או-הענ'-עס) אזא גרויסער אפריקאנער פויגעל וואס פליהט הויך און פלינק.

Abou-Hannes

abound' *v.* (ע-באונד') 1. פול זיין; זיין אין גרויסע מאסען, בעזיצען פיעל; זיין רייך; זיין איבערפילט; 2. האבען פיעל, האבען אן איבערפלוס.

1. America **abounds** in wealth. 2. A faithful man shall **abound** with blessings.

aboun'ding *n. and a.* (ע-באונ'-דינג) איבערפלוס, שפע; פול, רייך; איבערפילט.

about' *adv. and prep.* (ע-באוט') 1. אונגעפעהר; בערך; 2. אין בעגריף [בדעה]; 3. וועגען; 4. ארום, מיט.

1. He returned **about** noon. 2. He is **about** to undertake a journey. 3. Tell me **about** your plans. 4. I have no money **about** me.

about' and about' (ע-באוט' ענד ע-באוט') דא און דארט, ארום און ארום.

about' as high (ע-באוט' עז האי) אונגעפעהר אזוי הויך.

about' face (ע-באוט' פיים) זיך אומדרע־הען מיט דעם געזיכט צו דער אנדערער זייט [אן אויסדרוק ביי מוסטירען סאל־דאטען].

about' right (ע-באוט' ראיט) כמעט ריכ־טיג, כמעט גערעכט.

You are **about right** in your statement.

about' the house (ע-באוט' טהי האוס) ערגעץ וואו אין הויז.

about' to do (ע-באוט' טו דו) אין זינען האבען עטוואס צו טהאן.

about' to go (ע-באוט' טו גאו) בדעה אוועקצוגעהען.

above' *adv. and prep.* (ע-באוו') 1. אויי־בען; איבער; 2. מעהר אלס... העכער אלס...

1. They live **above** our apartment. 2. Lincoln rose **above** his surroundings.

above' all (ע-באוו' אהל) פריהער פון אלץ; בעסער פון אלץ.

I prefer to live in America **above all**.

above'board *adv. and a.* (ע-באוו'-באורד) אפענהערציג און עהרליך.

His conduct is **aboveboard**.

above'-ground *adv. and a.* (ע-באוו'-גראונד) אויף דער ערד; נאך לעבעדיג.

above' his bend (ע-באוו' היז בענד) איבער זיין מעגליכקייט; איבער זיינע כוחות.

It was **above his bend** to become Ambassador.

above' men'tioned ...וו' מענ'- דאס אויבען דערמאהנטע.

above' named (ע-באוו' ניימד) ... דערמאהנטע.

above' one (ע-באוו' הוואן) ...מס שכל.

above' par (ע-באוו' פאר) ...וויי [ביי אקציעס, ...עצייכענטער ווערטה ...הפאפיערען, ווען זייער פרייז ...ם העכער, ווי דער ווערטה, וואס איז ...זיי געצייכענט].

The stocks sold two **above par** (for 1...

above' price (ע-באוו' פראים) ...צ

above' stairs (ע-באוו' סטעהרז) ...: ארויף, אויבען.

above' the stan'dard ...גוו' טהי ...-דערד) העכער פון דער נארמע; צו

ab o'vo (עב או'-וואו) ...אמע אנהויב.

abracadab'ra *n.* (...א-קע-דעב'-רא) ...ן צויבער־ווארט [דאס זיינען בוכ־...ען אויסגעשטעלט דרייקאנטיג אזוי, ...זיי לעזען זיך פון אלע זייטען]; ...קערעברא [א קמיע מיט אזא אויפ־...ט האט מען געהאלטען פאר א סגולה ...חת]; א זינלאזער ווארט.

A B R A C A D A B R...
A B R A C A D A B...
A B R A C A D A B
A B R A C A D A
A B R A C A D
A B R A C A
A B R A C
A B R A
A B R
A B
A

abra'dant *a. and n.* (...ריי'-דענט) ...יבענדיג, אבשקראבענדיג, אבקראצענ־... א געגענשטאנד מיט וואס מען רייבט ... שקראבעט אב.

abrade' *v.* (עב-רייד') ...קראבען, אב־...ן, אבקראצען.

Abranch'ia *n.* (עב-רענק'-אי-א) ...האבען ניט קיין אטהעמונגס ארגא־...

abranch'ial *a.* (עב-רענק'-אי-על) ...מונגס־ארגאנען.

abranch'iate *a.* (...רענק'-אי-אייט) ...האט ניט קיין אטהעמונגס־ארגאנען; ...געהער צו די חיות וואס האבען ניט ...אטהעמונגס־ארגאנען.

abra'sion *n.* (עב-ריי'-זשאן) ...אבונג; ...יבונג.

The silver spoons were guaranteed a... **abrasion**.

abra'sive *a.* (עב-ריי'-סיוו) ...נדיג ...ייענשאפט אבצורייבען אנדערע זא־...

abreast' *adv. and a.* (ע-ברעסט') ...איינאנדער, זייט ביי זייט, אין א ...ער שורה.

They walked two **abreast** in the parad...

abreast' of (ע-ברעסט' אוו) דער ...ער הויך, אויף דער זעלבער ניוואו.

A man should always be **abreast** o... times.

abreast' with (...רעסט' הוויטה) ...ז. *abreast of*.

ab'ricot *n.* (עב'-רי-קאט) ...קאזע ...מין פלוים].

abridge' *v.* (ע-ברידזש') ...ירצען; ...רצען; צוזאמענציהען.

The publisher issued an **abridged** editi... his large dictionary.

abridg'edly *adv.* (ע-ברידזש'-עד-לי) אויף אן אבגעקירצטען אופן.

abridg'er *n.* (ע-ברידזש'-ער) דער אבקירצער; דער וואס ניט איבער דעם תמצית פון א בוך.

abridg'ment *n.* (ע-ברידזש'-מענט) אבקירצונג; אויסצוג פון א בוך אדער שריפט; תמצית פון א בוך.

abridg'ments *n.* (ע-ברידזש'-מענטס) הויזען.

abroach' *adv. and a.* (ע-בראוטש') מאכענדיג א לאך אין א פאס צום צאפען; לאזענדיג לויפען דורך די עפענונג פון א פאס; פערברייטענדיג.

abroad' *adv.* (ע-בראהד') דרויסען; אין אויסלאנד; אין דער פרעמד; אויסווערטס; אין אומגאנג.

Many Americans travel **abroad** every summer.

ab'rogable *a.* (עב'-ראו-געבל) וואס קען צוריקגערופען אדער אבגעשאפט ווערען.

ab'rogate *v.* (עב'-ראו-גייט) צוריקרופען, אבשאפען, אונגילטיג מאכען [א געזעץ].

Congress can **abrogate** treaties.

abroga'tion *n.* (עב-ראו-גיי'-שאן) אבשאפונג, פערניכטונג [געזעצע און מנהגים].

Many advocate the **abrogation** of our treaties with Japan.

ab'rogative *a.* (עב'-ראו-גיי-טיוו) וואס שאפט אב, מאכט אונגילטיג אדער רופט צוריק.

ab'rogator *n.* (עב'-ראו-גיי-טאר) איינער וואס רופט צוריק, שאפט אב, אדער מאכט אונגילטיג.

abrood' *adv.* (ע-ברוהד') בריהענדיג, אין בריהען [אייער].

abrupt' *a.* (עב-ראפט') איבעראיילט; פלעצליך; גראב; אבגעבראכען; אבגעריסען.

No gentleman is **abrupt** in his speech.

abrup'tedly *adv.* (עב-ראפ'-טעד-לי) דורך אונטערברעכען.

abrup'tion *n.* (עב-ראפ'-שאן) אבברעכונג, פלעצליכע אבברעכונג; אויפרייסונג; א פלעצליכער בעשלוס

abrupt'ly *adv.* (עב-ראפט'-לי) איבעראיילט; פלעצליך; גראב; אבגעבראכען; אבגעריסען.

abrupt'ness *n.* (עב-ראפט'-נעס) אבגעבראכענהייט; איבערגעאיילטקייט; פלעצליכקייט; אונרוהיגקייט, גראבקייט.

ab'scess *n.* (עב'-סעס) א געשוויר; געשווילאכץ.

ab'scessed *a.* (עב'-סעסט) וואס האט א געשוויר אדער א געשווילעכץ.

abscis'sa *n.* (עב-סיס'-ע) אבסציסע [א מאטעמאטישער נאמען פאר א געוויסע ליניע אדער שטרעקע].

abscis'sion *n.* (עב-סיזש'-אן) אברייסונג, אבשניידונג; פערניכטונג [אין אן אפעראציע].

abscond' *v.* (עב-סקאנד') פערהעהלען; בעדעקען; זיך בעהאלטען; פערשווינדען, ענטלויפען; מאכען פליטה.

He **absconded** with money belonging to the bank.

abscon'der *n.* (עב-סקאנ'-דער) איינער וואס בעהאלט זיך; איינער וואס מאכט פליטה.

abscond'ing *n. and a.* (עב-סקאנד'-אינג) ענטלויפונג; בעהאלטונג; ענטלויפענדיג; בעהאלטענדיג.

abscon'sion *n.* (עב-סקאנ'-שאן) ענטלויפונג, בעהאלטונג.

ab'sence *n.* (עב'-סענס) אבוועזענהייט; צערשטרייאונג.

His **absence** was noticed.

ab'sence of mind (עב'-סענס אוו מאינד) צושטרייטקייט.

ab'sent *a.* (עב'-סענט) ניט זייענדיג דערביי, אבוועזענד, צערשטרייט.

He was **absent** from school to-day.

absent' *v.* (עב-סענט') ענטפערנען, אבוועזענד מאכען, זיך צוריקציהען.

You must not **absent** yourself from work.

absenta'neous *a.* (עב-סענט-טיי'-ני-אס) אפט אבוועזענד.

absentee' *n.* (עב-סענ-טי') אבוועזענדער; איינער וואס היט ניט זיין אמט, וואס איז אוועק פון זיין היים, איינער וועלכער האט זיך צוריקגעצויגען.

absentee'ism *n.* (עב-סענ-טיע'-איזם) דאס אבוועזענד זיין, דאס ניט זיין אין דער היים.

ab'senter *n.* (עב'-סענ-טער) אבוועזענדער, דער וואס איז ניט אויף זיין פלאץ.

ab'sently *adv.* (עב'-סענט-לי) אבוועזענד, ניט דערביי; צוריקגעצויגען.

ab'sentment *n.* (עב'-סענט-מענט) דאס אויסענבלייבען, דאס ניט זיין אנוועזענד.

ab'sent-min'ded *a.* (עב'-סענט-מאינ'-דעד) צערשטרייט, צוטראגען.

The professor was so **absent-minded** that he did not hear me.

ab'sent-min'dedness *n.* (עב'-סענט-מאינ'-דעד-נעס) צושטרייטקייט, צוטראגענקייט.

ab'sentness *n.* (עב'-סענט-נעס) דאס אויסענבלייבען, ניט זיין אנוועזענד; צושטרייטקייט; צוטראגענקייט.

ab'sent with leave (עב'-סענט וויטה ליעוו) בעקומען אורלויב.

ab'sent without leave (עב'-סענט הוויטה-אוט' ליעוו) אוועק אהן אורלויב, דעזערטירט.

ab'sinthe *n.* (עב'-סינט) ווערמקרויט; אזא ביטערער ליקער געמאכט פון ווערמקרויט.

absin'thiate *v.* (עב-סינ'-טהי-אייט) מישען מיט ווערימקרויט; ווייקען אין אזא ביטערען ליקער וואס איז געמאכט פון ווערימקרויט.

absin'thium *n.* (עב-סינ'-טהי-אם) די ווערמקרויט פלאנצע.

ab'solute *a.* (עב'-סאו-ליוט) אבסאלוט, אונבעשרענקט, אליינמעכטיג; פריי; פאלקאמען; אונאבהענגיג.

Turkey is no longer an **absolute** monarchy.

ab'solute al'cohol (עב'-סא-ליוט על'-קאו-האל) גאנץ ריינער אלקאהאל, ספּירט.

ab'solute estate' (עב'-סא-ליוט עס-טייט') א נחלה, וואס האט אויף זיך קיין שולדען.

ab'solute fee (עב'-סא-ליוט פיע) א גע'ירש'ענטער גוט-בעזיץ וואס איז פריי פון וועלכע ניט איז בעדינגונגען און בעשרענקונגען.

ab'solutely *adv.* (עב'-סאו-ליוט-לי) דורכאויס; ניט אנדערש; אונבעדינגט; פאלשטענדיג.

Children must, **absolutely**, obey their parents.

ab'soluteness *n.* (עב'-סאו-ליוט-נעס) אונבעשרענקטע געוואלט; פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט; אונאבהענגיגקייט.

ab'solute tem'perature (עב'-סא-ליוט טעמ'-פע-ריי-טשור) אבסאלוטע טעמפעראטור [גערעכענט פון דעם אבסאלוטען נול-פונקט, וואס ליעגט 273 גראד אונטער דעם געוועהנליכען נול-פונקט].

ז. *absolute zero*

ab'solute ze'ro (עב'-סא-ליוט זי'-ראו) דער אבסאלוטער נול-פונקט [די מעגליכסט נידעריגסטע טעמפעראטור, וואו די בעוועגונג פון דעם שטאף הערט אויף, דאס איז 273 גראד אונטער נול].

absolu'tion *n.* (עב-סאו-ליו'-שאן) פריישפרעכונג; פערגעבונג פון זינד.

On the Day of Atonement we pray for **absolution** from our sins.

ab'solutism *n.* (עב'-סאו-ליו-טיזם) אבסאלוטיזם [דער סיסטעם פון א רעגיערונג, אין וועלכער דער הערשער האט די גאנצע מאכט]; דעספאטיזם; טיראניי.

ab'solutist *n.* (עב'-סא-ליו-טיסט) אן אנהענגער, אין רעגיערונג אדער פילאזאפיע, פון דעם פרינציפ פון אונבעגרענצטער מאכט פון אן איבערהערשער.

absol'utory *n. and a.* (עב-סאל'-יו-טא-רי) האבענדיג די מאכט מוחל צו זיין אדער פערגעבען זינד; דער זינד-פערגעבער; א פריישפרעכענדער אורטייל.

absolve' *v.* (עב-סאלוו') פערצייהען; בעפרייען פון א פפליכט, אדער פערשפרעכונג, מתיר נדר זיין; פערגעבען; פערענדיגען.

He was **absolved** from his promise.

absolvi'tor *n.* (עב-סאל-ווי'-טאר) א געריכטליכע ענטשיידונג אויף בעפרייאונג.

ab'sonant *a.* (עב'-סא-נענט) ניט קלינגענד; אהן טעם; אהן א גראם; וואס שטימט ניט; וואס איז ווייט פון ריכטיגקייט.

ab'sonous *a.* (עב'-סאנ-אס) ז. *absonant*

absorb' *v.* (עב-סארב') 1. אריינזויגען, איינשלינגען, אריינציהען אין זיך; 2. זיך אריינטהאן, פערטיעפען.

1. A sponge **absorbs** water. 2. **Absorbed** in his book, he did not hear me.

absorb'able *a.* (עב-סארב'-עבל) וואס האט די אייגענשאפט איינגעזויגען אדער פערשלונגען צו ווערען.

absorb'ent *a. and n.* (עב-סארב'-ענט) איינזויגענד; פערשלינגענד; א זאך וואס זויגט איין.

absor'bent ground (עב-סאר'-בענט גראונד) אן איינזויגענדער גרונט [אין מאהלעריי, וואו דער לייוואנט אדער דאס ברעט אויף וועלכען עס ווערט געמאהלען דאס בילד, ווערט אזוי צוגעריכט, אז דאס אויל פון די פארבען זאל גיך איינגעזויגען ווערען און דאס בילד זאל גיך טרוקען ווערען כדי דער גלאנץ פון די פארבען זאל זיין א שטארקערער].

absorb'ents *n.* (עב-סארב'-ענטס) איינזויגענדע שטאפען.

absorb'ing *a.* (עב-סארב'-אינג) וואס זויגט איין; וואס ציהט אריין אין זיך; וואס פערשלינגט.

absorb'ingly *adv.* (עב-סארב'-אינג-לי) איינזויגענדיג, אריינציהענדיג אין זיך.

absorp'tion *n.* (עב-סארפ'-שאן) דאס איינזויגען; דאס פערשלוקען; דאס פערטיעפען זיך [אין געדאנקען].

absorp'tive *a.* (עב-סארפ'-טיוו) וואס קען איינזויגען אדער פערשלינגען.

absorp'tiveness *n.* (עב-סארפ'-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט איינצוזויגען אדער צו פערשלינגען.

absquat'ulate *v.* (עב-סקוואט'-יו-לייט) פליטה מאכען, נעלם ווערען.

abstain' *v.* (עב-סטיין') זיך אבהאלטען, זיך איינהאלטען.

Wise men **abstain** from drinking.

abstain'er *n.* (עב-סטיינ'-ער) א נזיר, א ניט טרינקער.

abste'mious *a.* (עב-סטי'-מי-אס) איינ-

געהאלטען; מעסיג אין עסען און אין טרינקען.

abste'miously *adv.* (עב-סטי'-מי-אס-לי) מיט מעסיגקייט.

abste'miousness *n.* (עב-סטי'-מי-אס-נעס) איינגעהאלטענקייט; מעסיגקייט; ניכטערקייט.

absten'tion *n.* (עב-סטענ'-שאן) דאס איינהאלטען זיך; דאס פערהאלטען אונטער דער מאכט פון אן אפעקון.

absten'tionist *n.* (עב-סטענ'-שאנ-איסט) א צוריקגעהאלטענער, אן אבגעהאלטענער [ווי פון עסען פלייש, טרינקען אלקאהאל, אדער פון שטימען ביי די וואהלען].

absten'tious *a.* (עב-סטענ'-שאס) צוריקגעהאלטען; ניט נאכגעגעבען זיך.

abster' *v.* (עב-סטויר') שטערען, הינדערען; אבשרעקען.

absterge' *v.* (עב-סטוירדזש') אבטריקענען, אבווישען; רייניגען [א וואונד פון מאטעריע].

abster'gent *a. and n.* (עב-סטויר'-דזשענט) א מעדיצין וואס רייניגט; אבווישענדיג; וואס רייניגט [דעם מאגען].

absterse' *v.* (עב-סטוירס') רייניגען, ריין מאכען.

abster'sion *n.* (עב-סטויר'-זשאן) דאס אויסרייניגען, דאס אבווישען.

abster'sive *n. and a.* (עב-סטויר'-סיוו) וואס רייניגט; א זאך וואס רייניגט.

abster'sives *n.* (עב-סטויר'-סיווז) אבפיהרונגסמיטעל.

ab'stinence *n.* (עב'-סטי-נענס) 1. דאס צוריקהאלטען זיך פון געוויסע געוועהנהייטען אדער פון פערגניגען; 2. דאס איינהאלטען זיך פון טרינקען אלקאהאלישע געטרענקע.

1. If we wish to possess, we must practice **abstinence.** 2. **Abstinence** from liquor is possible.

ab'stinency *n.* (עב'-סטי-נענ-סי) 1. דאס צוריקהאלטען זיך פון עפעס; 2. דאס צוריקהאלטען זיך פון עסען געוויסע שפייזען אדער פון טרינקען געוויסע געטרענקע; נזירות.

2. He is an advocate of **abstinency** from drink.

ab'stinent *a. and n.* (עב'-סטי-נענט) אבגעהאלטען, צוריקגעהאלטען, מעסיג; וואס גיט זיך ניט נאך; איינער וואס האלט זיך אב.

ab'stinently *adv.* (עב'-סטי-נענט-לי) מיט צוריקהאלטונג; דורך אבזאגען זיך; דורך איינגעהאלטענקייט.

abstract' *v.* (עב-סטרעקט') אבזונדערן; פערקלענערען; ארויסנעהמען דעם עסענץ; אויסקלייבען, אראבנעהמען.

ab'stract *n. and a.* (עב'-סטרעקט) 1. אן אבסטראקט, וואס לאזט זיך משיג זיין נור מיט'ן שכל; א בעגריף-זאך; 2. אבקירצונג פון א ווערק; דער הויפט-אינהאלט פון א ווערק; 3. אבזונדערונג; אבגעזונדערט; צושטרייט.

1. Mathematics in its higher branches is a very **abstract** subject. 2. The author read an **abstract** of his novel.

abstrac'ted *a.* (עב-סטרעק'-טעד) אראבגענומען, אבגעזונדערט; אבסטראקט, שווער צו בעגרייפען; צושטרייט; ניט אויפמערקזאם.

abstract'edly *adv.* (עב-סטרעקט'-עד-לי) אבסטראקט, אז און פיר זיך, בעזונדער; אבגעזעהן פון...

abstract'edness *n.* (עב-סטרעקט'-עד-נעס) אבגעזונדערטקייט; טיעפקייט אין גענדאנקען; דאס זיין אבסטראקט.

abstrac'tion *n.* (עב-סטרעק'-שאן) דאס אראבנעהמען; דאס אבזונדערען; די אבגעשיידענהייט; די צושטרייטקייט; דאס דיסטילירען; א טעארעטישער בעגריף; אן אבסטראקטע אידעע.

abstrac'tionist *n.* (עב-סטרעק'-שאנ-איסט) א טרוימער; אן אידעאליסט; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט אבסטראקטע זאכען.

abstrac'tive *a.* (עב-סטרעק'-טיוו) אבזונדערענדיג, אראבנעהמענדיג; וואס איז אבסטראקט; צושטרייט.

abstract'ly *adv.* (עב-סטרעקט'-לי) ז. ***abstractedly***

ab'stract mathemat'ics (עב'-סטרעקט מעטה-אי-מעט'-איקס) ריינע מאטעמאטיק.

ab'stractness *n.* (עב'-סטרעקט-נעס) דאס זיין אבסטראקט; אבעזונדערטקייט; טיעפקייט אין גערדאנקען; אונבעגרייפליכקייט.

ab'stract of title (עב'-סטרעקט אוו טאיטל) א קורצער אויסצוג פון דאקומענטען, וועגען אייגענטומס-רעכט אויף אונבעוועגליכע גיטער [ווי לאנד, הייזער].

abstruse' *a.* (עב-סטרוס') פערבארגען; ניט קלאר; אונפערשטענדליך.

A book full of **abstruse** ideas.

abstruse'ly *adv.* (עב-סטרוס'-לי) אויף א טיעפזיניגען אדער אונפערשטענדליכען אופן.

abstruse'ness *n.* (עב-סטרוס'-נעס) אונפערשטענדליכקייט; אונבעגרייפליכקייט.

Popular books must be free from **abstruseness.**

abstru'sity *n.* (עב-סטרו'-סי-טי) ז. ***abstruseness***

absurd' *n. and a.* (עב-סוירד') אן אבסורד, אן אונזין; אונזיניג; געגען שכל, נאריש.

He made an **absurd** remark.

absurd'ity *n.* (עב-סוירד'-אי-טי) נארישקייט; אונזין.

absurd'ly *adv.* (עב-סוירד'-לי) אויף א נארישען אופן, אונזיניג.

absurd'ness *n.* (עב-סוירד'-נעס) ז. ***absurdity***

abu'lia *n.* (ע-בו'-לי-א) אזא גייסטיגע קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער פערלירונג אדער אבשוואכונג פון דער ווילענסקראפט.

abuloma'nia *n.* (ע-בו-לא-מיי'-ניא) ז. ***abulia***

abun'dance *n.* (ע-באנ'-דענס) איבערפלוס [שפע], דאס זיין מעהר אלס גענוג; אריבער און אריבער.

We have an **abundance** of land.

abun'dant *a.* (ע-באנ'-דענט) פול מיט..., רייך אין...; איבערפליסיג; איבער גענוג.

Our soil produces **abundant** crops.

abun'dantly *adv.* (ע-באנ'-דענט-לי) איבערפליסיג [בשפע]; גענוג; איבער גענוג; אין גרויסע מאסען.

We are **abundantly** supplied with natural resources.

abun'dant num'ber (ע-באנ'-דענט נאמ'-בער) אין דער אריטמעטיק — אזא צאהל וואס די סומע פון די ציפער דורך וועלכע זי קען געטיילט ווערען, איז גרעסער פון איהר [צ. ב. די צאהל 12 קען געטיילט ווערען דורך 1, 2, 3, 4, 6. די סומע פון דיעזע ציפער איז 16, אלזא גרעסער פון 12].

ab ur'be con'dita (עב אויר'-בי קאנ'-די-טא) זייט דער גרינדונג פון דער שטאדט [דאס מיינט מען רוים, 753 יאהר

...ריסטוס'עס געבורט]; געוועהנליך ...ס געשריבען נור אין ראשי תבות A.

abu'sable *a.* (ע-ביו'-זעבל) ...יסברויכט, בעליידיגט, שלעכט בע... אדער בעטראגען.

abuse' *n.* (ע-ביוס') בעהאנד... ...ידלעריי; בעליידיגונג; בעטרי...

Abuse is no argument.

abuse' *v.* (ע-ביוז') ...ט בעהאנד... ...עכט בענוצען; בעטריגען; פער... א גנדאנק; זידלען, בעליידיגען; ...רויכען.

1. He **abuses** his opponents. 2. A ... a right to make a fool of himself should not **abuse** the privilege.

abuse' of distress' אוו דיס... דאס מיסברויכען א משכון [אין ...יף פערנעהמען בהמות אלס משכון בענוצען].

abuse' of proc'ess אוו ... ...ס) דאס מיסברויכען א פראצעס ... געזעצליכע צוועקען; דאס פער... דאס געזעץ אין א פראצעס, ווי ...ון א קרימינעלע קלאגע בלויז א ...נע אדער אומגעקעהרט.

abu'ser *n.* (עב-יו'-זער) ...ינער, ...ער, זידלער, לעסטערער, מיס...

abu'sive *a.* (ע-ביו'-סיוו) ...ג, ...נדיג; שימפפענדיג; וואס זי... וואס געברויכט גראבע אויסדריקע.

Abusive readers like the works of ... writers.

abu'sively *adv.* (...ביו'-סיוו-לי) ...ינענדער ארט; אין א בעליידיגענ...

abu'siveness *n.* (...סיוו-נעס) ...ט, מיסברויך, בעליידיגונג, שימפ...

abut' *v.* (ע-באט') ...גרענעצען; ...יהרען; 2. ארויסשטארצען.

1. The building **abuts** on the high ... The bridge **abuts** against the rock.

Abu'tilon *n.* (ע-ביו'-טי-לאן) ...אנ... וואקסען אין די הייסע געגענדען.

abut'ment *n.* (ע-באט'-מענט) ...עריהרונג, די שטיצען פון א בריק, ...נע.

abut'tal *n.* (ע-באט'-על)

abut'ted *a.* (ע-באט'-עד) ...ענעצט ...ס בעריהרט זיך, וואס שטארצט

abut'ter *n.* (ע-באט'-ער) וואס ... אדער לאנד גרענעצט זיך מיט ...ס איז.

abysm' *n.* (ע-ביזם') ...רונד, א ...ש, א תהום.

abys'mal *a.* (ע-ביז'-מעל) ...רונד, ...יעף.

abyss' *n. and v.* (ע-ביס') ... ...ונד, א טיעפעניש; שטירצען אין

abys'sal *a.* (ע-בים'-על) ...גרונד, ...י דער ים.

Abyssin'ian *a. and n.* (...סינ'-...) וואס געהערט צו אביסיניען [א ...ין אסט-אפריקא]; א מיטגליעד ... אביסינישער קירך [זי איז אר... ...ט געווארען אין פיערטען יאהר... ... לויט די פארשריפטען פון דיע... ...ך זיינען אי שבת, אי זונטאג גע... ...ליג און פלייש פון טמא בהמות ...ען פערבאטען צו עסען].

A. C. ...תבות פון די ווערטער ***account c...*** [לויפענדע רעכ...

גונג] אדער פון *anno currente* [דאס לויפענדע יאהר].

aca'cia *n.* (ע-קיי'-שי-ע) ארבעס=בוים, אקאציען בוים [וואקסט אין ווארימע געגענדען, האט קליינע בלעטער און זיינע בליהונגען האבען די פארם פון ארבעס].

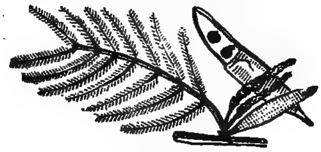
Acacia

ac'ademe *n.* (עק'-ע-דים) אקאדעמיע, שולע פון וויסענשאפטען, פילאזאפיע, היסטאריע א. ד. ג.

Ac'ademe *n.* (עק'-ע-דים) דער נאמען פון פלאץ, וואו דער גריכישער פילאזאף פלאטא האט געלערנט מיט זיינע תלמידים אין אטהען.

acade'mial *a.* (עק-ע-די'-מי-על) אקאדעמיש; וואס בעלאנגט צו אן אקאדעמיע.

academ'ic *n. and a.* (עק-ע-דעמ'-איק) אקאדעמיש, טעארעטיש; אן אקאדעמיקער, א סטודענט, א פראפעסאר, א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

academ'ical *a.* (עק-ע-דעמ'-אי-קעל) אקאדעמיש, טעארעטיש.

academ'ically *adv.* (עק-ע-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אקאדעמישער ארט.

academ'icals *n.* (עק-ע-דעמ'-איק-עלז) די קליידער וואס די סטודענטען פון א בילדונגס-אנשטאלט טראגען, סטודענטען אוניפארם.

academ'ic discus'sion (עק-ע-דעמ'-איק דיס-קאש'-אן) א טעארעטישע דיסקוסיאן, וואס קען קיינע פראקטישע נוצען ניט האבען.

academi'cian *n.* (עק-ע-דע-מיש'-ען) א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

academ'ic propor'tions (עק-ע-דעמ'-איק פרא-פאר'-שאנז) אין מאלעריי — די אקאדעמישע פראפארציאנען [אן אויסגעמאלטע פיגור, וועלכע איז אין גרויס עטוואס וועניגער ווי א העלפט פון דעם מאדעל, פון וועלכען די פיגור איז גענומען].

Acad'emism *n.* (ע-קעד'-ע-מיזם) די לעהרע פון דער אקאדעמישער פילאזאפיע.

acad'emist *n.* (ע-קעד'-ע-מיסט) א סטודענט, א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

acad'emy *n.* (ע-קעד'-ע-מי) אקאדעמיע, שולע פון וויסענשאפטען; פעראיין פון געלעהרטע.

acad'emy fig'ure (ע-קעד'-ע-מי פיג'-יור) א מאדעל-צייכנונג.

acad'emy of design' (ע-קעד'-ע-מי אוו די-זאין') א שול, וואו מען לערנט זיך צייכנען [הויפטזעכליך פאסאנען]; א קונסט-געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו ערציהען קינסטלער אדער בעקענען דעם עולם מיט דער קונסט [דורך קונסט-אויסשטעלונגען און פארלעזונגען].

aca'dialite *n.* (ע-קיי'-די-על-איט) א מין מינעראל פון א רויטליכען קאליר [געפינט זיך אין ניי-שאטלאנד].

Aca'dian *a. and n.* (ע-קיי'-די-ען) וואס איז שייך צו אקאדיען אדער ניי-שאטלאנד [אין אמעריקא]; א געבארנער אדער אן איינוואהנער פון אקאדיען אדער ניי-שאטלאנד.

ac'ajou *n.* (עק'-ע-זשו) מאהאגאניע-בוים, מאהאגאניע-האלץ.

ac'aleph *n.* (עק'-ע-לעף) אזא מאלוסקעל [א שליימיגע, ווייכע חיה'לע, וואס ליעגט אין א שאלעכץ], א נאמען פאר פערשיעדענע ים חיה'לעך; ים-קראפיווע.

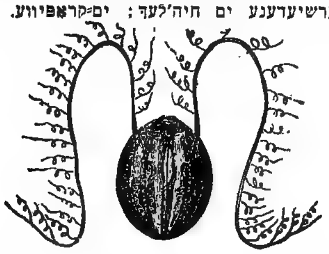
Acaleph

Acale'pha *n.* (עק-ע-לי'-פע) מאלוסקעלען. ז. *acaleph*

acale'phan *n.* (עק-ע-לי'-פען) ז. *acaleph*

acale'phoid *a.* (עק-ע-לי'-פאיד) וואס איז עהנליך צו ים-קראפיווע.

acana'ceous *a.* (עק-ע-ניי'-שיאס) שטעכעדיג.

acan'tha *n.* (ע-קענ'-טהע) דארן, שטאכעל, דער שטעכעדיגער שפיץ פון די פלוספעדערען ביי א פיש, דער ענד פון ריקראד [רוקען ביין].

acantha'ceous *a.* (ע-קען-טהיי'-שיאס) דארנענדיג, שטעכיג.

acan'thine *a. and n.* (ע-קענ'-טהין) עהנליך צו א בערישע לאפע; אזא בלעטערפערציערונג אויף דעם שפיץ פון א זייל.

acanthoc'inus *n.* (ע-קען-טהאס'-אי-נאס) אזא קעפער [זשוק], וואס האט לאנגע געבויגענע הערנער אויף'ן שפיץ קאפ און קליינע שפיציגע הערנער פון ביידע זייטען רוקען און פון ביידע זייטען קאפ. זיין רוקען גלאנצט ווי א שפיגעל.

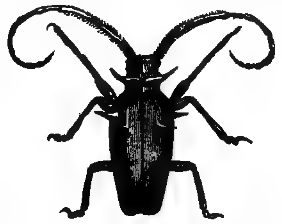
Acanthocinus

acan'thoid *a.* (ע-קענ'-טהאיד) שטעכיג, דארנענדיג.

acanthopteryg'ian *n.* (עק-ענט-טהאפ-טע-רידזש'-אי-ען) דער שטאכעלפלאסער [אזא פיש מיט שטעכעדיגע פלוספעדערען].

acan'thous *a.* (ע-קענ'-טהאס) דארניג, שטעכיג.

acan'thus *n.* (ע-קענ'-טהאס) בערישע לאפע [אזא פלאנצע מיט גרויסע געצאקטע בלעטער; אזא בלעטער-פערציערונג פון א זייל].

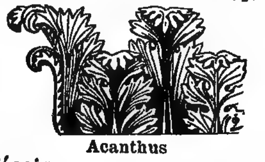
Acanthus

acari'asis *n.* (עק-ע-ראי'-ע-סיס) א בייסונג, שמארצונג.

Acar'ida *n.* (ע-קאר'-אי-דא) א מין קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען.

acar'idans *n.* (ע-קאר'-אי-דענז) מילבענארטיגע חיה'לאך.

acarino'sis *n.* (ע-קער-אי-נאו'-סיס) אזא קראנקהייט וואס קומט פון אזעלכע קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען.

ac'aroid *a. and n.* (עק'-ע-רויד) וואס איז שייך צו אזעלכע קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען; מילבען-עהנליך; א מילב.

ac'aroid gum (עק'-ע-רויד גאם) אזא רויטער גומיארטיגער זאפט, וואס קומט פון א געוויסען בוים אין אויסטראליען.

acatalec'tic *a. and n.* (ע-קעט-א-לעק'-טיק) גאנץ, אהן פעהלער; א געריכט וואס האט די נויטיגע צאהל זילבען אין יעדער שורה.

acatalep'sia *n.* (ע-קעט-ע-לעפ'-סי-ע) אונדערגרייכבארקייט, אונבעגרייפליכקייט, אונדערקענבארקייט.

acat'alepsy *n.* (ע-קעט'-ע-לעפ-סי) ז. *acatalepsia*

acatalep'tic *a.* (ע-קעט-ע-לעפ'-טיק) אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.

acau'dal *a.* (ע-קאה'-דעל) אהן אן עק; וואס האט ניט קיין עק.

acaules'cent *a.* (ע-קאה-לעס'-ענט) ז. *acauline*

acau'line *a.* (ע-קאה'-לין) וואס איז אהן א שטענגעל [ביי פלאנצען].

acau'lous *a.* (ע-קאה'-לאס) ז. *acauline*

acce'das ad cu'riam (עק-סי'-דעס עד קיו'-רי-עם) א שריפטליכער בעפעהל צו א שעריף אז ער זאל איבערטראגען א פראצעס פון א נידעריגען געריכט אין א העכערען.

accede' *v.* (עק-סיד') צושטימען, איינווילינען; נאכפאלגען.
I will accede to your request.

acce'dence *n.* (עק-סי'-דענס) איינווילינונג; צושטימונג; דאס ערווערבען פון אייגענטהום, א הויכע שטעלע אדער עהרע.

accede' to the throne (עק-סיד' טו טהי טהראון) ארויף אויפ'ן טהראן.

accel'erate *v.* (עק-סעל'-ער-אייט) גיכער מאכען; איילען; ברענגען אין שנעלער בעוועגונג.
The engineer accelerated the speed of the engine.

accel'eratedly *adv.* (עק-סעל'-ע-ריי-טעד-לי) דורך פערשנעלערונג; דורך שטייגערונג פון דער געשווינדיגקייט.

accel'erated mo'tion *n.* (עק-סעל'-ער-איי-טעד מאו'-שאן) א פערשנעלערטע בעוועגונג.

accel'erating *a.* (עק-סעל'-ער-איי-טינג) פערגרעסערענדיג די שנעלקייט, איילענדיג.

accelera'tion *n.* (עק-סעל-ער-איי'-שאן) איילע; פערשנעלערונג; דאס ברענגען אין שנעלע בעוועגונג; דאס איילען.

accelera'tion of the moon (עק-סעל-ע-ריי'-שאן אוו טהי מוהן) די שנעלערע בעוועגונג פון דער לבנה ארום דער ערד [לויט דער טעאריע, אז די לבנה בעוועגט זיך איצט ארום דער ערד שנעלער ווי אין די אלטע צייטען].

accel'erative *a.* (עק-סעל'-ע-ריי-טיוו) וואס שטייגערט די געשווינדיגקייט; וואס האט די נייגונג צו פערשנעלערען.

accel'erator *n.* (עק-סעל'-ער-איי-טאר)

א זאך וואס פערשנעלערט; דער טרייב־מוסקעל.

accel'eratory *a.* (עק-סעל'-ער-איי-טא-רי) אונטערא־יילענדיג, פערשנעלערענדיג.

accendibil'ity *n.* (עק-סען-די-ביל'-אי-טי) ענטצינדבארקייט; דאס האבען די אייגנשאפט זיך אנצוצינדען.

accen'dible *a.* (עק-סען'-דיבל) ענט־צינדבאר, וואס מען קען אנצינדען.

accen'sion *n.* (עק-סען'-שאן) אנצינדונג; אונטערצינדונג.

ac'cent *n.* (עק'-סענט) 1. בעטאנונג פון א ווארט; אקצענט [נגינה]; 2. אויס־שפראכע.

2. He speaks English with a Russian accent.

accent' *v.* (עק-סענט') בעטאנען, שטעלען דעם אקצענט, אויסשפרעכען.

accen'tor *n.* (עק-סען'-טאר) דער ערש־טער דיסקאנט אין א כאר; אזא קליין זינג־פויגעל.

Accentor

accen'tual *a.* (עק-סען'-טשו-על) ריטמי־מיש, אין גראמען; וואס געהערט צום אק־צענט.

accen'tually *adv.* (עק-סען'-טשו-על-אי) מיט ריטהם, מיט אקצענט, אין גראמען.

accen'tuate *v.* (עק-סען'-טשו-אייט) בעטאנען; אונטערשטרייכען.

I want to accentuate the views of the party on this question.

accentua'tion *n.* (עק-סען-טשו-איי'-שאן) די בעטאנונג.

accept' *v.* (עק-סעפט') אננעהמען; עמפ־פאנגען; ערהאלטען.

Please accept my invitation.

acceptabil'ity *n.* (עק-סעפט-ע-ביל'-אי-טי) אננעהמבארקייט, א זאך וואס קען אנגענומען ווערען; א זאך וואס איז צו־לעסיג.

accept' a bill of exchange' (עק-סעפט' ע ביל אוו עקס-טשיינדזש') אננעה־מען א וועקסעל אין האנדעל מיט אויס־לאנד.

accept'able *a.* (עק-סעפט'-עבל) אנ־נעהמבאר; ווילקאמען; ווערטה אנצונעה־מען מיט פערגניגען.

His company is acceptable to everybody.

accept'ableness *n.* (עק-סעפט'-עבל-נעס) ז. ***acceptability***

accept'ably *adv.* (עק-סעפט'-עב-לי) בעפרידיגענד; אננעהמבאר, צולעסיג.

He served out his term acceptably.

accept'ance *n.* (עק-סעפט'-ענס) אנ־נעהמונג; עמפפאנג.

accept'ance upon' pro'test (עק-סעפט'-ענס א-פאן' פראו'-טעסט) דאס אנ־נעהמען אונטער פראטעסט.

accep'tancy *n.* (עק-סעפ'-טענ-סי) ז ***acceptance***

accept'ant *a.* (עק-סעפט'-ענט) וויליג אנצונעהמען.

accepta'tion *n.* (עק-סעפ-טיי'-שאן) אננעהמונג; אנגענומענע בעדייטונג פון א ווארט.

accept'ed *a.* (עק-סעפט'-עד) אנגענומען; אלגעמיין אנגענומען.

This dictionary follows the accepted spelling of this country.

acceptila'tion *n.* (עק-סעפ-טי-ליי'-שאן) דאס ערהאלטען א קוויט־צעטעל פון דעם גלויביגער ניט בעצאהלענדיג איהם דעם חוב.

accept'ing *n. and a.* (עק-סעפט'-אינג) אננעהמונג; אננעהמענדיג.

accep'tion *n.* (עק-סעפ'-שאן) אויפ־נאהמע; אנגענומענע בעדייטונג פון א ווארט; הסכמה.

accept'or *n.* (עק-סעפט'-אר) אננעהמער פון א וועקסעל.

ac'cess *n.* (עק'-סעס) צוטריט; צוזאץ; פערמעהרונג; אנפאל [פון א קראנק־הייט]; איינטריט.

He has access to very prominent people.

acces'sariness *n.* (עק-סעס'-ע-רי-נעס) טיילנעהמונג אין א פערברעכען, מיטשול־דיגקייט; בעטייליגונג.

acces'sary *n. and a.* (עק-סעס'-ע-רי) טיילנעהמענד אין א פערברעכען, מיטשול־דיג; מיטשולדיגער.

accessibil'ity *n.* (עק-סעס-אי-ביל'-אי-טי) ערררייכבארקייט; גרינגקייט צוצוקו־מען, צוגעלאזענקייט.

acces'sible *a.* (עק-סעס'-איבל) צוגענג־ליך, לייכט צוצוגעהן; ערררייכבאר.

He is accessible to all visitors.

acces'sion *n.* (עק-סעש'-ען) פערמעה־רונג, צוקומונג; טהראן־בעשטייגונג; צו־שטימונג, הסכמה; איינטריט.

acces'sional *a.* (עק-סעש'-אנ-על) ניט פון הויפט וויכטיגקייט, צוגעלעגט [אנב אורחא].

acces'sion to the throne (עק-סעש'-אן טו טהי טהראון) די טהראן־בעשטייגונג.

acces'sive *a.* (עק-סעס'-איוו) צוטרע־טענדיג, צוגעהענדיג.

accesso'rial *a.* (עק-סע-סאו'-רי-על) וואס נעהמט אנטייל [אין א פערברע־כען]; וואס איז א נעבענזאך; ביילויפיג.

acces'sorily *adv.* (עק-סעס'-א-רי-לי) ביילויפיג, אנב אורחא; נעבענזעכליך.

acces'soriness *n.* (עק-סעס'-א-רי-נעס) מיטשולד; דאס זיין בעטייליגט [אין א פערברעכען].

acces'sory *n.* (עק-סעס'-א-רי) טייל־נעהמער, מיטשולדיגער; א נעבען זאך.

He was an accessory to the crime.

acces'sory con'tract (עק-סעס'-א-רי קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט וועלכער ווערט געמאכט צו זיכערען די ערפילונג פון א פריהערדיגען קאנטראקט.

acces'sory obliga'tion (עק-סעס'-א-רי אב-לי-גיי'-שאן) א פערפפליכטונג וואס קומט אנב אורחא [ווי די פערפפליכטונג צו צאהלען פראצענט בייס צאהלען דעם קרן].

acces'sory sounds (עק-סעס'-א-רי סאונדז) מיטקלינגענדע טענער, נעבענ־טע־נער.

ac'cidence *n.* (עק'-סי-דענס) דער טייל פון גראמאטיק וואס לערענט ווי די ווער־טער ווערען פערענדערט, ווען זיי קומען

...רבינדונג איינע מיט די אנדערע.

ac'cident *n.* (עק'-סי-דענט); ...אונגליקליכער צופאל.

He met with an accident.

acciden'tal *a.* (עק-סי-דענ'-טעל) ...צופעליג־ערווייזע; אונוויכטיג; נע־...ליך.

The election of the candidate was acci...

acciden'tal col'ors (...-דענ'-טעל ...רז) שיינבארע קאלירען [ווען דאס ...וקט א געוויסע צייט אויף א שטארק... פארב און ניט נאכדעם פלעצליך א ...יף א ווייסען געגענשטאנד, זעהט עס ...יים נאר אן אנדער שיינבארע פארב. ...אס אויג האט, למשל, פריהער גע־...ויף רויט, וועט עס אויף ווייס זעהן ...ען אויף בלוי, וועט עס זעהן געלב ...וו.].

accidental'ity *n.* (...-דענ-טעל'-...) צופעליגקייט, אונוויכטיגקייט.

acciden'tal light (...-דענ'-טעל ...) א נעבענזעכליכע ליכט אדער בע־...נג [אין מאהלעריי, וואו עס ווערט ...לען אויף'ן פאן פון בילד א בע־...נג, וואס גיט ניט דעם ווירקליכען ...פעקט פון בילד נאר א נעבענזעכ־... עפעקט, ווי למשל, די זונען־...לען, וועלכע דרינגען דורך א געדיכ־...אלקען, דער שיין פון די לבנה, א... ...נד לעמפעל א. ז. וו.].

acciden'tally *adv.* (...-דענ'-טעל-...) ...ופעליגערווייזע; דורך א צופאל; ...טיג.

We met on the street accidentally.

acciden'talness *n.* (...-דענ'-טעל-...) צופעליגקייט. ז. ***accident***

ac'cident-col'umns *n.* (...-דענט־...ומז) בעריכטען איבער אונגליקספע־...ין די צייטונגען].

ac'cident ma'ker (...-דענט מיי'-...) ...אן אויסטראכטער פון מארד־געשיכ־...

accip'iter *n.* (עק-סיפ'-אי-טער) ...פויגעל, דער האביכט [א געוויסער ...ויגעל].

accip'itrine *a.* (עק-סיפ'-אית-רין) ...ייך צו א רויב פויגעל.

accis'mus *n.* (עק-סיז'-מאס) ...רער, ...עלטער אבזאג אדער ענטפער.

accite' *v.* (עק-סאיט') ...אדרען; ...יצען.

acclaim' *n. and v.* (ע-קליים') ...פריידענהייט; אויסדריקען צופריע־...ם געשריי; אפלאדירען.

The hero was received with acclaim.

acclama'tion *n.* (...-מיי'-שאן) ...געשריי פון צופריעדענהייט אדער ...איינשטימיגע באלדיגע אננאהמע ...פארשלאג אדער וואהל פון א קאנ־...

acclam'atory *a.* (...מ'-ע-טא-רי) ...ירענדיג; בייפאל אויסדריקענדיג.

accli'mate *v.* (ע-קלאי'-מייט) ...יזירען, זיך צופאסען אדער צוגע־...צו א געוויסען קלימאט [וועגען ...].

accli'mated *a.* (...-קלאי'-מע-טעד) ...געווארען צו דעם קלימאט פון א

After some time the immigrants we... climated.

acclima'tion *n.* (...-קלי-מיי'-שאן) ...נהען זיך צו דעם קלימאט פון א

acclimatisa'tion *n.* (ע-קלאי-מע-טי-זיי'-שאַן) דאָס אַקלימאַטיזירען זיך; דאָס צוגעוואוינען און איינלעבען זיך מיט דעם קלימאַט פון אַ פרעמדען לאַנד.

acclimatiza'tion *n.* (ע-קלאי-מע-טי-זיי'-שאַן) ז. *acclimatisation*

accli'matize *v.* (ע-קלאי'-מע-טאיז) אַקלימאַטיזירען, צוגעוואוינען זיך צו אַ נייעם קלימאַט [הויפּטזעכליך בענוצט פאַר דאָס צוגעוואוינען פון חיות און פלאַנ־צען].

accli'matizer *n.* (ע-קלאי'-מע-טאי-זער) איינער וואָס אַקלימאַטיזירט [גע־וואוינט צו] פרעמדע פלאַנצען אדער חיות אין אַ לאַנד.

accli'mature *n.* (ע-קלאי'-מע-טשור) די אַקלימאַטיזירונג, דאָס געוואוינען זיך צו אַ נייעם קלימאַט.

acclive' *a.* (ע-קלאיוו') ניט גלאַט, בער־גיג; באַרג ארויף; משופּע'דיג.

accliv'ity *n.* (ע-קליוו'-אי-טי) בערגיג־קייט; בערגיגער אָרט; אַ משופּע'דיגער אָרט.

accli'vous *a.* (ע-קלאי'-וואָס) ז. *acclive*

accloy' *v.* (ע-קלאָי') איבערלאָדען, אי־בערפילען; שעדיגען; פערשמירען אַ פערד [ווען אַ נאָגעל מיט וועלכען די פּאַדקאָווע ווערט צוגעשלאָגען שטעכט זיך אריין אין פלייש פון פערד'ס פוס].

accoil' *v.* (ע-קאָיל') בעגריסען, מאַכען אַ קבלת פנים; פערזאַמלען זיך; צוזאַ־מענקומען.

ac'colated *a.* (עק'-אָ-ליי-טעד) וואָס האָט צוויי אדער מעהר פּראָפילקעפּ, וואָס זיינען געמאָהלען איינער אויף דעם אנדע־רען [ווי אויף מטבעות אדער מעדאַלען].

Accolated Coin

ac'colent *a. and n.* (עק'-אָ-לענט) וואָס וואוינט נאָהענט דערביי; איינער וואָס וואוינט נאָהענט דערביי

accom'modable *a.* (ע-קאָמ'-אָ-דעבל) אויסגלייכבאַר; פּאַסענד; אַנווענדבאַר, וואָס קען אַנגעווענדעט ווערען אויף עפּעס; קען צונעפּאַסט ווערען.

accom'modate *v.* (ע-קאָמ'-אָ-דייט) 1. טהאָן אַ טובה; 2. צופּאַסען; 3. בע־קוועם מאַכען; פערזאָרגען [מיט שפּייז, קליידער, אונטערהאַלטונג]; 4. צורעכט מאַכען, אויסגלייכען [אַ שטרייט].

1. I was asked to accommodate a friend with a loan. 2. It is hard to accommodate ourselves to new conditions. 3. The hotel accommodates 100 guests.

accom'modated *a.* (ע-קאָמ'-אָ-דיי-טעד) 1. צונעפּאַסט; צורעכט געמאַכט; בעקוועם געמאַכט; 2. בעזאָרגט מיט אַ פּלאַץ [צו וואוינען אדער שלאָפען].

2. The farmer accommodated me for the night.

accom'modately *adv.* (ע-קאָמ'-אָ-דייט-לי) אַנפּאַסענדיג, בעקוועם.

accom'modateness *n.* (ע-קאָמ'-אָ-דייט-נעס) פּאַסליכקייט, אַנגעמעסטענקייט; בעקוועמליכקייט.

accom'modating *a.* (ע-קאָמ'-אָ-דיי-טינג) נעפעליג.

Some people are very accommodating.

accom'modatingly *adv.* (ע-קאָמ'-אָ-דיי-טינג-לי) אויף אַ בעקוועמען אופן; צוגעפּאַסט; דורך געפעליגקייט.

accom'modating terms (ע-קאָמ'-אָ-דייט-אינג טוירמז) אַננעהמבאַרע בעדינ־גונגען.

accommoda'tion *n.* (ע-קאָמ-אָ-דיי'-שאַן) אויסגלייכונג [פון אַ שטרייט]; בעקוועמליכקייט, געפעליגקייט.

accommoda'tion bill (ע-קאָמ-אָ-דיי'-שאַן ביל) אַ געפעליגקייט־וועקסעל [אַ וועקסעל, וואָס ווערט ארויסגעגעבען נאָר צום שיין, פון טובה־וועגען].

accommoda'tion lad'der (ע-קאָמ-אָ-דיי'-שאַן לעד'-ער) אַ טרעפּ בעפעסטיגט צו דער אויסען־זייט פון אַ שיף, צו צוקו־מען צו אנדערע שיפען.

accommoda'tion train *n.* (ע-קאָמ-אָ-דיי'-שאַן טריין) אַ באַהן וואָס שטעלט זיך אָב ביי יעדער סטאַנציע.

accommoda'tive *a.* (ע-קאָמ-אָ-דיי'-טיוו) וואָס קען צוגעפּאַסט ווערען, פּאַסיג, צוגעפּאַסט; בעקוועם.

accom'modativeness *n.* (ע-קאָמ'-אָ-דיי-טיוו-נעס) דאָס זיין צוגעפּאַסט; דאָס זיין בעקוועם.

accom'modator *n.* (ע-קאָמ'-אָ-דיי-טאָר) אַ פערמיטלער, אַ שלום־מאַכער.

accom'panable *a.* (ע-קאָמ'-פּען-עבל) געזעלשאַפטליך.

accom'panier *n.* (ע-קאָמ'-פּע-ני-ער) בעגלייטער; מיטשפּיעלער [אויף אַ מו־זיקאַלישען אינסטרומענט].

accom'paniment *n.* (ע-קאָמ'-פּע-ני-מענט) בעגלייטונג; בעגלייטונג אין מו־זיק.

accom'panist *n.* (ע-קאָמ'-פּע-ניסט) דער בעגלייטער; מיטשפּיעלער.

accom'pany *v.* (ע-קאָמ'-פּע-ני) בעגלייטען; מיטשפּיעלען; זיך חבר'ען מיט...

accom'panying *a.* (ע-קאָמ'-פּע-ני-אינג) בעגלייטענדיג; מיטגעהענדיג; אַנ־שליסענדיג זיך צו אַ בעוועגונג.

accom'plice *n.* (ע-קאָמ'-פּליס) מיטשול־דיגער, טיילנעהמער [אין אַ פערברעכען].

accom'pliceship *n.* (ע-קאָמ'-פּליס-שיפּ) די מיטנעמאַסענשאַפט, מיטשולד.

accom'plicity *n.* (ע-קאָמ'-פּליס-אי-טי) ז. *accompliceship*

accom'plish *v.* (ע-קאָמ'-פּליש) אויס־פיהרען; פערפערטיגען; ערווערבען; ערפי־לען; ערגרייכען; ענדיגען; דורכפיהרען; פערווירקליכען.

accom'plishable *a.* (ע-קאָמ'-פּליש-עבל) אויספיהרבאַר; אימשטאַנדע צו פערווירקליכען.

accom'plished *a.* (ע-קאָמ'-פּלישט) געבילדעט; פּאָלקאָם; גוט ערצויגען, מיט אַלע מעלות.

He is an accomplished person.

accom'plished gentle'man (ע-קאָמ'-פּלישט דזשענטל'-מען) אַ מושלם; אַ מענש מיט אַלע מעלות.

accom'plisher *n.* (ע-קאָמ'-פּליש-ער) איינער וואָס ערפילט אדער ערדרייכט עט־וואָס.

accom'plisher of the law (ע-קאָמ'-פּליש-ער אָוו טהי לאָה) אַ תליוה, אַ הענ־קער.

accom'plishing *n. and a.* (ע-קאָמ'-פּליש-אינג) פערווירקליכונג, ערפילונג, פערווירקליכענדיג, ערפילענדיג.

accom'plishment *n.* (ע-קאָמ'-פּליש-מענט) פערווירקליכונג, ערפילונג.

accom'plishments *n.* (ע-קאָמ'-פּליש-מענטס) נוטע מעלות; פעהיגקייטען.

He is a man of many accomplishments: he is a singer, a writer, a player, and what not.

accord' *n. and v.* (ע-קאָרד') אויסגלייכען; איבערראיינשטימונג; איבערראיינ־שטימען; איינשטימיג מאַכען; הארמאָני־רען; איינינ לעבען; אין אַקאָרד [אַ צו־זאַמענשטימונג פון קלאַנגען]; אַ סטרונע.

accord'able *a.* (ע-קאָרד'-עבל) איבער־איינשטימענדיג; הארמאָנירענדיג.

accord'ance *n.* (ע-קאָרד'-ענס) איינ־קלאַנג; איבערראיינשטימונג; הארמאָניע; דער איינקלאַנג פון שטימען און מוזיק אינסטרומענטען.

accord'ancy *n.* (ע-קאָרד'-ענ-סי) ז. *accordance*

accord'ant *a.* (ע-קאָרד'-ענט) איבער־איינשטימיג; אין איינקלאַנג; פּאַסיג; הארמאָניש.

accord'antly *adv.* (ע-קאָרד'-ענט-לי) איבערראיינשטימענדיג, גלייכפערמיג; לויט־נאָך...

accord'ing *a. and adv.* (ע-קאָרד'-אינג) וועדליג, לויט... נאָך...

According to the latest census, New York is the largest city on the Western Hemisphere.

accord'ingly *adv.* (ע-קאָרד'-אינג-לי) נאָך דעם; וועדליג, אַזוי ווי...; ווי נעהעריג.

Give me orders and I shall act accordingly.

accord'ing to apprehen'sion (ע-קאָרד'-אינג טו עפּ-רע-הענ'-שאַן) לויט'ן שכל.

accord'ing to cir'cumstances (ע-קאָרד'-אינג טו סויר'-קאָם-סטענ-סעז) לויט די אומשטענדען.

accord'ing to direc'tion (ע-קאָרד'-אינג טו די-רעק'-שאַן) לויט פּאַרשריפט, לויט אַנווייזונג.

accord'ing to law (ע-קאָרד'-אינג טו לאָה) לויט געזעץ, געזעצמעסיג.

accord'ing to or'ders (ע-קאָרד'-אינג טו אָר'-דערז) לויט בעשטעלונגען; לויט פּאַרשריפט, לויט בעפעהל.

accor'dion *n.* (ע-קאָר'-די-אָן) אַ האַר־מאָניקע.

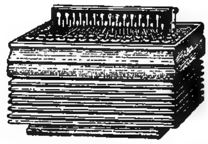

Accordion

accor'dionist *n.* (ע-קאָר'-די-אָנ-איסט) אַ האַרמאָניקע־שפּיעלער.

accost' *v.* (ע-קאָסט') טרעטען נעהענטער; פערפיהרען אַ געשפּרעך, גריסען; אָבשטע־לען איינעם אין גאַס.

He accosted me on the street and began to talk.

accost'able *a.* (ע-קאָסט'-עבל) געשפּרע־כיג, פריינדליך, צוגענגליך; וואָס בעגריסט צו ערשט.

accouche'ment *n.* (ע-קוש'-מאַן) ענט־בינדונג, דאָס געלעגען ווערען, דאָס לעגען זיך אין קינפּעט.

accoucheur' *n.* (ע-קו-שער') געבורטס העלפער, אַקושאַר.

accoucheuse' *n.* (ע-קו-שעהז') אַ העב־אַמע, אַן אַקושעריין.

account' *n. and v.* (ע-קאַונט') קאָנטאָ;

רעכענונג ; בעריכט, ערצעהלונג ; גרונד ;
פאל: רעכענען, אברעכענען; רעכענונג אב=
געבען.

accountabil'ity *n.* (ע-קאונט-ע-ביל'-
אי-טי) פעראנטווארטליכקייט ; דאס אב=
געבען רעכענונג.

account'able *a.* (ע-קאונט'-עבל) פער=
אנטווארטליך ; וואס דארף אבגעבען רעכע=
נונג.
We are **accountable** to the law for our actions.

account'ableness *n.* (ע-קאונט'-עבל-
נעס) ז. ***accountability***

account'ancy *n.* (ע-קאונט'-ענ-סי) די
קונסט פון בוך=פיהרונג [בוך=האלטעריי].

account'ant *n.* (ע-קאונט'-ענט) בוכ=
האלטער ; ביכער איבערזעהער, רעכענונגס
פיהרער.

account'antship *n.* (ע-קאונט'-ענט-
שיפ) דער אמט פון א בוכהאלטער.

account'-book *n.* (ע-קאונט'=בוק) דאס
קאנטא=בוך.

account' cur'rent (ע-קאונט' קאר'-
ענט) לויפענדע רעכענונג [קאנטא קא=
רענט].

account'-day *n.* (ע-קאונט'-דיי) דער
טאג, אין יעדע צוויי וואכען פון מאנאט,
וואס איז בעשטימט זיך אבצורעכענען מיט
די בערזען=מאקלער [אין די אייראפעאי=
שע בערזעס].

account' for (ע-קאונט' פאר) אבגעבען
רעכענונג ; אויסקונפט געבען וועגען וואס ;
אנגעבען דעם גרונד פון עטוואס ; פער=
אנטווארטליך זיין פאר עפעס.

account'ing *n.* (ע-קאונט'-אינג) די
קונסט פון פיהרען ביכער.

account' of char'ges (ע-קאונט' אוו
טשאר'-דזשעז) דער חשבון פון הוצאות.

account' of convey'ance (ע-קאונט'
אוו קאנ-וויי'-ענס) רעכנונג פון איבער=
שיקען סחורה.

account' of disburse'ments (ע-
קאונט' אוו דיס-בוירס'-מענטס) די רעכע=
נונג פון אומקאסטען.

account' of settle'ment (ע-קאונט'
אוו סעטל'-מענט) די שלוסרעכענונג, די
אברעכענונג.

account' ren'dered (ע-קאונט' רענ'-
דערד) א רעכנונג וואס ווערט צוגעשטעלט
פון א קרעדיטאר [מלוה] צו דעם דעבע=
טאר [לוה].

accounts' *n.* (ע-קאונטס') די בוכהאל=
טונג.

account' sales (ע-קאונט' סיילז) פער=
קויפס=רעכענונג.

accour'age *v.* (ע-קאר'-איידזש) ערמו=
טיגען ; ערוועקען קוראזש. —

accourt' *v.* (ע-קאורט') פריינדליך אויפ=
נעהמען, מכבד זיין ; געבען א פריינדלי=
כען קבלת פנים.

accou'ter *v.* (ע-קו'-טער) פערזארגען,
אויסשטאטען, אויספוצען.

accou'tre *v.* (ע-קו'-טער) ז. ***accouter***

accou'trement *n.* (ע-קו'-טער-מענט)
אויספוצונג, אויסציערונג.

accred'it *v.* (ע-קרעד'-איט) טרויען ;
בעגלויבען, בעשטעטיגען, ערקלערען אלס
ריכטיג ; בעפאלמעכטיגען ; אנערקענען ;
געבען קרעדיט.

accredita'tion *n.* (ע-קרעד-אי-טיי'-
שאן) בעגלויביגונג ; אנערקענונג ; בעפאל=
מעכטיגונג ; דאס אנטרויען.

accred'ited *a.* (ע-קרעד'-אי-טער) בע=
גלויבינט ; אנערקענט צו . . . בעפאלמעכ=
טינט צו . . .

accres'cence *n.* (ע-קרעס'-ענס) דער
צואוואקס ; פערמעהרונג ; פערשפרייטונג.

accres'cent *a.* (ע-קרעס'-ענט) צואוואק=
סענדיג ; פערמעהרענדיג, פערשפרייטענדיג.

accrete' *a. and v.* (ע-קריעט') צונויפ=
געוואקסען ; בעהעפט ; צונויפגעוואקסען
ווערען ; בעהעפט ווערען.

accre'tion *n.* (ע-קרי'-שאן) אנוואקסונג,
צוואוואקסונג ; א צונויפוואקסונג [פון
צוויי אבגעטיילטע גליעדער] ; פערמעה=
רונג ; דאס אנטראגען אין אן ארט זאמד
אדער ערד דורך דעם שטראם פון א טייך.

accre'tive *a.* (ע-קרי'-טיוו) צואוואקסענד,
זיך פערמעהרענד, פערגרעסערענד.

accrimina'tion *n.* (ע-קרימ-אי-ניי'-
שאן) אנקלאגע ; בעשולדיגונג אין א פער=
ברעכען.

accroach' *v.* (ע-קראוטש') אנציהען ;
רייסען צו זיך.

accroach'ment *n.* (ע-קראוטש'-מענט)
דאס רייסען צו זיך ; איינגריף אין דעם
אנדערענ'ס רעכטע.

accrue' *v.* (ע-קרוה') צושטע=
לען ; פערמעהרען, צוקומען, ענטשטעהן. צואוואקסען;
The bank paid me the **accrued** interest on my account.

accrue'ment *n.* (ע-קרוה'-מענט) צוא=
וואקסונג ; ענטשטעהונג.

acct. curt. אן אבקירצונג פון דעם קא=
מערציעלען אויסדרוק
account current

accuba'tion *n.* (עק-יו-ביי'-שאן) דאס
אנשפארען אדער אנלעהנען זיך ביים עסען
[מסובין]; דאס ליעגען אין קינפעט.

accum'bent *a.* (ע-קאמ'-בענט) ליעגענ=
דיג אנגעלעהנט.

accu'mulate *v.* (ע-קיו'-מיו-לייט) אנ=
זאמלען ; אנקלייבען ; פערמעהרע'
By hard work one may **accumulate** a fortune.

accu'mulating *n. and a.* (ע-קיו'-מיו-
לייט-אינג) דאס צונויפזאמלען ; דאס צו=
זאמענהויפען, אנזאמלענדיג, פערמעהרענ=
דיג [דורך אנזאמלען].

accumula'tion *n.* (ע-קיו-מיו-ליי'-שאן)
אנקלייבונג, אנזאמלונג ; פערמעהרונג
[דורך אנזאמלען].

accumula'tion of pow'er (ע-קיו-
מיו-ליי'-שאן אוו פאו'-ער) די אויפזאמ=
לונג פון ענערגיע ביי א מאשין אין א גע=
וויסער צייט, ווען איהר בעוועגונגס=גע=
שווינדקייט ווערט רעגעלמעסיג פערגרע=
סערט.

accu'mulative *a.* (ע-קיו'-מיו-לייט-
איוו) אנגעזאמעלט ; דורך אנזאמלען ;
וואס ווערט אנגעזאמעלט.

accu'mulative judg'ment (ע-קיו'-
מיו-ליי-טיוו דזשאדזש'-מענט) א צוויי=
טער גערי‏כטליכער אורטייל געגען א
פערזאן, וועלכער טרעט אריין אין קראפט,
נאכדעם ווי א פריהערדיגער אורטייל
כּרעט ארויס פון קראפט.

accu'mulatively *adv.* (ע-קיו'-מיו-
לייט-איוו-לי) ז. ***accumulative***

accu'mulativeness *n.* (ע-קיו'-מיו-
ליי-טיוו-נעס) דאס אנזאמלען ; דאס זיין
געניינט זיך אנצוזאמלען.

accu'mulator *n.* (ע-קיו'-מיו-ליי-טאר)
א פערזאן אדער זאך וואס זאמעלט אויף ;
אן אקומולאטאר [אזא עלעקטרישע בא=
טאריי וואו עס ווערט אויפגעזאמעלט
עלעקטרישע ענערגיע].

ac'curacy *n.* (עק'-יו-רע-סי) אקוראט=
קייט ; גענויאינקייט ; פינקטליכקייט.

ac'curate *a.* (עק'-יו-רייט) אקוראט ;
גענוי ; פינקטליך.

ac'curately *adv.* (ו-רייט-לי)
פינקטליכקייט ; אקוראט, גענוי.

ac'curateness *n.* (ו-רייט-נעס).
accuracy .

accurse' *v.* (ע-קוירס') ; :וכען
ילטען.

accursed' *a.* (ע-קוירסט') פער= ;ט
, פערשאלטען.

accur'sedness *n.* (יר'-סער-נעס)
ויין פערפלוכט.

accus'able *a.* (ע-קיוז'-עבל) אין
ה אנגעקלאגט צו ווערען, וואס קען
:דיגט ווערען.

accu'sal *n.* (ע-קיו'-זעל) ,:דיגונג
בעשולדיגען אין א פערברעכען, פער=
.[

accus'ant *n.* (ע-קיוז'-ענט) ; גער
:דיגער.

accusa'tion *n.* (ע-קיו-זיי'-שאן) =:
. ; דאס בעשולדיגען אין א פערברע=
דאס פערקלאגען.
The accusations against the Jews are

accu'sative *n. and a.* (ו'-זע-טיוו
ונענד ; דער אקוזאטיוו אין גראמא=

accu'satively *adv.* (ו'-זע-טיוו-לי)
:עצוג צו דעם אקוזאטיוו [אין גרא=
ק].

accusato'rial *a.* (ו-זע-טאו'-רי-
:עשולדיגענד.

accusato'rially *adv.* (ו-זע-טאו'-
:-אי) בעשולדיגענד ; דורך בעשול=
:.

accu'satory *a.* (ע-קיו'-זע-טא-רי)
:נד.

accuse' *v.* (ע-קיוז') בעשול= ,ונען

Conscience **accuses** more than law.

accused' *n.* (ע-קיוזד') בעשול=
:ר, דער אנגעקלאגטער.
The **accused** spoke in his own defenc

accu'ser *n.* (ע-קיו'-זער) .:ר

accu'singly *adv.* (ע-קיו'-זינג-לי)
ונדיג, בעשולדיגענדיג.

accus'tom *v.* (ע-קאס'-טאם) =יעה
געוועהנט זיין.
Time **accustoms** us to hardships.

accus'tomable *a.* (וס'-טאם-עבל
קען זיך צופאסען אדער צוגעוועהנען. .

accus'tomably *adv.* -וס'-טאם
') אין בעצוג צו געוועהנהייט.

accus'tomary *a.* (וס'-טאם-ע-רי)
נד, געוועהנליך ; לויט דעם מנהג,
געוועהנהייט.

accus'tomed *a.* (ע-קאס'-טאמד)
ט, איינגעוועהנט.
He is to be found in his **accustomed**

accus'tomed busi'ness -וס'
ביז'-נעס) א געשעפט וואס האט
ז ; אן איינגעפיהרט געשעפט.

ace *n.* (איים) ; [אין קארטען] יז
יינינקייט ; א טראפעלע ; א פונקט ;
יינהייט [פון געוויכט אדער מאס].

Aces

ace'dia *n.* (ע-סי'-די-ע) אונגארמא=
גייסטיגער צושטאנד וואס בעשטעהט
אבגעלאזענקייט, אונאויפמערקזאמ=
ניט האבען קיין אינטערעס אין קיין
א. ז. וו.

acen'tric *a.* (ע-סענ'-טריק) אין
פונקט ; אהן א מיטעלפינקט

ace of spades (אייס אוו ספיידז) אַז אַלמנה; טויז פּיק.

Aceph'ala *n.* (ע-סעפ'-ע-לא) די אַסע־ פאלען [אזא מין ווייכע שליימיגע שאַ־ לעכץ היה'לעך אָהן קעפ].

acepha'lia *n.* (עס-ע-פיי'-לי-א) דאס ניט האבען קיין קאפּ.

aceph'alous *a.* (ע-סעפ'-ע-לאס) 1. אָהן א קאפ; 2. אָהן א ריכטיגען פיהרער; 3. אָהן א ריכטיגען אנפאנג אדער טהעמא [אין רעדען אָדער שרייבען].

2. An **acephalous** group of men.

ace'-point *n.* (אייס'-פּאינט) א טויז אין קארטען; פּונקט איינס אויף א שפּיעל־ ווירפעל [דאיס].

Ac'era *n.* (עס'-ע-רא) אזא מין מאלוס־ קעלען [ווייכע שליימיגע היה'לעך] וואס ליעגען אין מושלען.

ac'erate *a.* (עס'-ע-רייט) שפּיציג, שטע־ כיג [אזוי ווי א נאדעל].

acerb' *a.* (ע-סורב') ביטער; הארט; זויער; שארף [אין טעם]; שטרענג; ניט רייף.

acer'bate *v. and a.* (ע-סור'-בייט) פערביטערען, זויער מאַכען, ארויסברייננען פון געדולד; פערזויערט, שארף.

acer'bity *n.* (ע-סור'-בי-טי) ביטער־ קייט; שטרענגקייט; שארפקייט; זויער־ קייט.

acerb' speech (ע-סורב' ספּיטש) א שארפע רעדע.

ac'erose *a.* (עס'-אי-ראָס) נאדעל־פער־ מיג [בעזונדערס פיר בעצייכנונג פון פלאנ־ צען בלעטער].

Some plants have **acerose** leaves.

Acerose Leaves

ac'erous *a.* (עס'-אי-ראס) ז. ***acerose***

acer'val *a.* (ע-סור'-וועל) שהנליך צו א קופּע, א הויפען.

acer'vate *v. and a.* (ע-סור'-וויט) אנלעגען אין קופּעס, אין הויפענס; וואס וואקסט אין בינטלעך.

acerva'tion *n.* (עס-סור-ווי'-שאן) דאס צונויפקלייבען אין קופּעס, אין הויפענס.

aces'cence *n.* (ע-סעס'-ענס) פערזויער־ טעס.

aces'cency *n.* (ע-סעס'-ענ-סי) ז. ***acescence***

aces'cent *a.* (ע-סעס'-ענט) זויערליך.

acetab'ulum *n.* (עס-ע-טעב'-יו-לאם) די געלענק אויסהעהלונג.

aceta'rious plants (עס-אי-טיי'-רי- אס פלענטס) סאלאט־פלאנצען.

ac'etary *n.* (עס'-ע-טיי-רי) אזא זויערע וואס געפינט זיך אין געוויסע פרוכטען.

ac'etate *n.* (עס'-ע-טייט) א זויערער זאלץ.

ac'etated *a.* (עס'-ע-טיי-טעד) מיט עסיג געזויערט.

acet'ic *a.* (ע-סעט'-איק) זויער ווי עסיג; האבענדיג די אייגענשאפט פון עסיג.

acet'ic ac'id (ע-סעט'-איק עס'-איד) עסיג־עסענץ; א שטארקע זויערע פליסי־ קייט, פון וועלכער עס ווערט געמאכט עסיג.

acet'ic e'ther (ע-סעט'-איק אי'-טהער) אזא פליסיגקייט וואס האט אן ערפרישענ־ דען אנגענעהמען ריח און אן אנגענעהמען ברענענדען געשמאק.

acetifica'tion *n.* (ע-סעט-אי-פי-קיי'- שאן) דאס זויער מאכען, פערזויערונג.

acet'ify *v.* (ע-סעט'-אי-פאי) פערזויע־ רען; מאכען דעם טעם פון עסיג; ווערען זויער ווי עסיג.

acetim'eter *n.* (עס-ע-טים'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטאר־ קייט פון עסיג.

acetim'etry *n.* (עס-ע-טים'-עט-רי) דאס מעסטען די שטארקייט פון עסיג.

ac'etin *n.* (עס'-ע-טין) [א אצעטין] בעמישע פערבינדונג וועלכע בעשטעהט פון אייִן מאלעקול גליצערין און אייִן אדער צוויי אדער דריי מאלעקולען עסיג־ עסענץ].

ac'eto-gel'atin *a.* (עס'-ע-טאו-דזשעל'- ע-טין) וואס ענטהאלט עסיג־זויערע מיט זשעלעטין.

ac'etone *n.* (עס'-ע-טאון) [אזא אצעטאן] בעמישע פליסיגקייט מיט אן אנגענעהמען ריח און א ברענענדען געשמאק].

acetone'mia *n.* (עס-ע-טא-ני'-מי-ע) אזא קראנקהייט וועלכע קומט פון דעם ארייִנדרינגען פון אצעטאן [א געוויסע בע־ מישע פליסיגקייט] אין דאס בלוט.

ac'etose *a.* (עס'-ע-טאוס) זויער, זויער־ ליך.

acetos'ity *n.* (עס-ע-טאס'-אי-טי) זויער־ ליכקייט.

ac'etous *a.* (עס'-ע-טאס) זויער; וואס האט א זויערען געשמאק.

ac'etous fermenta'tion (עס'-ע-טאס פויר-מען-טיי'-שאן) דער פראצעס ביי וועלכען ביער אדער וויין ווערט זויער.

ace'tum *n.* (ע-סי'-טאם) עסיג.

acet'ylene *n.* (ע-סעט'-אי-לין) אצעטי־ לען [אזא פערבלאזער גאז וואס האט אן אונאנגענעהמען ריח און ברענט מיט זעהר א העלען פלאם].

acetyliza'tion *n.* (עס-ע-טיל-אי-זיי'- שאן) דער פראצעס פון א בעמישער פער־ בינדונג מיט עסיג־זויערע.

ach *n.* (עטש) אן אינדישער מוילבער־ בוים.

ache *n. and v.* (אייק) פּיין, שמערץ, וועהטאג; ליידען יסורים; וועה טהאן; שמערצען.

Ach'eron *n.* (עק'-ע-ראן) דער טייך אכעראן איבער וועלכען כאראן פלעגט פיה־ רען די נשמות [אין דער גריכישער מי־ טאלאגיע]; די אונטערארדישע וועלט.

achiev'able *a.* (ע-טשיוו'-עבל) אויס־ פיהרבאר, ערגרייכבאר.

An ambition to become educated is **achievable** in the United States.

achiev'ance *n.* (ע-טשיוו'-ענס) די אויספיהרונג פון א טהאט, די דערפיה־ רונג ביז צום סוף; א גרויסע טהאט.

achieve' *v.* (ע-טשיוו') אויספיהרען, ערגרייכען.

Hard work **achieves** results.

achieve'ment *n.* (ע-טשיוו'-מענט) אויספיהרונג, אויסצייכנונג.

The discovery of the North Pole was an **achievement.**

achiev'er *n.* (ע-טשיוו'-ער) אן אויספיה־ רער; איינער, וואס ערגרייכט זיין ציעל.

achi'lary *a.* (ע-קאי'-לא-רי) אהן ליפּען.

achille'ic ac'id (עק-אי-לי'-איק עס'- איד) אזא בעמישע זויערע וועלכע ווערט גענומען פון בלעטער פון געוויסע פלאנצען; עקאניט זויערע.

achille'in *n.* (עק-אי-לי'-אין) אזא בע־ מישער שטאף מיט א זעהר ביטערען גע־ שמאק [ווערט בענוצט אין מעדיצין].

achi'lous *a.* (ע-קאי'-לאס) אהן ליפּען.

ach'ing *a.* (אייק'-אינג) שמערצהאפט; וואס טהוט וועה.

ach'ing void (אייק'-אינג וואיד) אונ־ טרייסטבארער פערלוסט.

Dr. Herzl's death has left an **aching void** among his followers.

achi'ria *n.* (ע-קאי'-רי-ע) דאס ניט האבען קיין הענד.

achlamyd'eous *a.* (עק-לע-מיד'-אי- אס) נאקעט, אהן א הילע [ווערט גע־ ברויכט נור ביי פלאנצען].

a'chor *n.* (איי'-קאר) א פארך אויפ'ן קאפּ, א גרינדע; שקרופעל.

achromat'ic *a.* (עק-רא-מעט'-איק) אכראמאטיש, פארבלאז; דורכזיכטיג.

The best spectacles are made from **achromatic** glass.

achromat'ically *adv.* (עק-רא-מעט'- אי-קעל-אי) ז. ***achromatic***

achromat'ic conden'ser (עק-רא- מעט'-איק קאנ-דענ'-סער) אזא אויסגע־ שליפענע גלאז אין א מיקראסקאפ צו קאנ־ צענטרירען די ליכט־שטראהלען.

achromat'ic glas'ses (עק-רא-מעט'- איק גלעס'-עז) אכראמאטישע גלעזער [פארבלאזע, אהן א קאליר].

achromat'ic lens (עק-רא-מעט'-איק לענס) אן אכראמאטישע לינזע [אזא גלאז, ווי פון ברילען, אזוי אויסגעשליפען, אז דאס ליכט וואס געהט דורך איהר דורך איז פארבלאז].

achromatop'sia *n.* (עק-רא-מעט-אפּ'- סי-ע) פארבענבלינדהייט [אזא אויגענ־ קראנקהייט, וואס שטערט צו דערקענען, אדער זעהן די ריכטיגע פארבען פון א זאך].

achro'matopsy *n.* (עק-ראו'-מעט-אפּ- סי) ז. ***achromatopsia***

achro'matous *a.* (ע-קראו'-מע-טאס) אהן א קאליר; פון א העלערען קאליר ווי נארמאל.

achron'ic *a.* (עק-ראנ'-איק) וואס איז שייך צום ערשיינען פון די שטערן ביי זונאונטערגאנג און זייער פערשווינדען ביי זונאויפגאנג.

achron'ical *a.* (עק-ראנ'-איק-על) ז. ***achronic***

acic'ula *n.* (ע-סיק'-יו-לע) שטעכיגע האר; נאדלען, א דינע געוויקס אויף א פלאנץ אדער היה.

acic'ular *a.* (ע-סיק'-יו-לאר) נאדעל־ פערמיג.

acic'uliform *a.* (ע-סיק'-יו-לי-פארם) ז. ***acicular***

ac'id *n.* (עס'-איד) די זויערקייט; זויערע.

acid'ic *a.* (ע-סיד'-איק) וואס האט אין זיך א סך זויערקייט.

acidif'erous *a.* (עס-איד-איפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אין זיך א זויערקייט.

acid'ifiable *a.* (ע-סיד'-אי-פאי-עבל) וואס פערזויערט.

acid'ifiant *a.* (ע-סיד'-אי-פי-ענט) ז. ***acidifiable***

acidif'ic *a.* (ע-סיד-איפ'-איק) ז. ***acidifiable***

acidifica'tion *n.* (ע-סיד-אי-פי-קיי'- שאן) דאס זויער ווערען; די פערזויע־ רונג.

acid'ifier *n.* (ע-סיד'-אי-פאי-ער) א

פערזויערער; א שטאף, וואס פעראור=
זאכט פערזויערונג.
acid'ify *v.* (ע-סיד'-אי-פאי) זויערען,
אין א זויערקייט פערוואנדלען.
acidim'eter *n.* (עס-אי-דימ'-ע-טער)
אן איסטרומענט צו פרובירען די שטאר=
קייט און ריינקייט פון זויערע פליסיגקיי=
טען.
acidimet'ric *a.* (עס-אי-די-מעט'-ריק)
וואס האט א שייכות מיט דעם פראבירען
די שטארקייט פון זויערע פליסיגקייטען.
acidimet'rical *a.* -(עס-אי-די-מעט'
ריק-על) ז. *acidimetric*
acidim'etry *n.* (עס-אי-דימ'-ע-טרי)
דאס פרובירען די שטארקייט פון זויער=
קייטען.
acid'ity *n.* (ע-סיד'-אי-טי) זויערקייט,
שארפקייט [אין טעם].
ac'idness *n.* (עס'-איד-נעס) ז. *acidity*
acidom'eter *n.* (עס-אי-דאמ'-ע-טער)
אזא אינסטרומענט צו מעסטען די שטאר=
קייט פון זויערען.
acid'ulæ *n.* (ע-סיד'-יו-ליע) שפרינג=
ברינעמער פון זויערען מינעראל וואסער.
acid'ulate *v.* (ע-סיד'-יו-לייט) זויער
מאכען; דאס לעבען זויער מאכען.
Life becomes **acidulated** by long suffering.
acid'ulated drops (ע-סיד'-יו-לייי-טעד
דראפס) ציטראן=באנבאנס [זויערע צו=
קערקעס].
acid'ule *n.* (ע-סיד'-יול) אצידול, אי=
בער=זויערע זאלץ [אזא כעמישער
שטאף].
acid'ulent *a.* (ע-סיד'-יו-לענט) זויער,
פערזויערט; זויער צו מוט, פערדריסליך.
acid'ulous *a.* (ע-סיד'-יו-לאס) זויער=
ליך; שארפליך.
acid'ulous wa'ter (ע-סיד'-יו-לאס
הוואה'-טער) אזא זויער מינעראל=וואסער.
acid'ulum *n.* (ע-סיד'-יו-לאם)
ז. *acidule*
ac'ierage *n.* (עס'-אי-ע-ריידזש) דאס בע=
דעקען א מעטאל מיט אן אייזען=שיכט
דורך אן עלעקטרישען פראצעס.
ac'iform *a.* (עס'-אי-פארם) נאדעל=
פערמיג.
acina'ceous *a.* (עס-אי-ניי'-שיאס)
פול מיט קערנער, יאדרעס.
acin'aciform *a.* (ע-סינ'-ע-סי-פארם)
עהנליך צו א שווערד, וואס האט די פארם
פון א שווערד.
acin'iform *a.* (ע-סינ'-אי-פארם)
טרויבענפערמיג, עהנליך צו וויינטרויבען.
ac'inose *a.* (עס'-אי-נאוס) טרויבענפער=
מיג, פול מיט קערנער.
ac'inous *a.* (עס'-אי-נאס) ז. *acinose*
ac'inus *n.* (עס'-אי-נאס) א קערענדעל, א
יאדרע; קערען פון א וויינטרויב; אן
איינצעלנע וויינטרויב אין א בינטעל.
acknowl'edge *v.* (עק-נאל'-עדזש) 1.
אנערקענען; 2. מודה זיין; 3. בעשטע=
טיגען.
1. The world **acknowledges** the greatness of Abraham Lincoln. 2. I **acknowledge** my mistake. 3. He **acknowledged** the receipt of my letter.
acknowl'edge a deed -עק-נאל')
עדזש ע דיעד) די בעשטעטיגונג פון אן
אונטערשריפט אויף אן אבמאך דורך אן
אפיציעלען רעגיערונגס בעאמטען [הויפט=
זעכליך ביים פערקויף פון הייזער און
לאנד].
acknowl'edged *a.* (עק-נאל'-עדזשד)
אנערקענט, בעשטעטיגט.
acknowl'edging *a.* -עק-נאל'-עדזש)
אינג) דאנקבאר.

acknowl'edgment *n.* -עק-נאל'-עדזש)
מענט) אנערקענונג; בעשטעטיגונג.
ac'me *n.* (עק'-מי) דער העכסטער פונקט,
דער שפיץ, דער העכסטער קריזיס [אין א
קראנקהייט].
The hero reached the **acme** of popularity.
ac'na *n.* (עק'-נע) א פרישץ אויפ'ן גע=
זיכט.
ac'ne *n.* (עק'-ני) ז. *acna*
acold' *a.* (ע-קאולד') קאלט, פערקיהלט.
acol'ogy *n.* (ע-קאל'-א-דזשי) די לעה=
רע פון היילמיטעל.
Acoloi'thus *n.* (עק-א-לאי'-טהאס) אזא
מין מאטען=פליגען.
acol'othist *n.* (ע-קאל'-א-טהיסט) דער
אקאלוט, א שמש אין א קירך, דער הזכרה=
מאכער אין א קירך, א העלפער, א בעגלייי=
טער, א קלויסטער=ברודער.
ac'olyte *n.* (עק'-א-לאיט) ז. *acolothist*
ac'olyth *n.* (עק'-א-ליטה) ז. *acolothist*
acolyth'ical *a.* (ע-קא-ליטה'-אי-קעל)
וואס איז שייך צו אן אקאליט.
ז. *acolothist*
acon'dylous *a.* (ע-קאנ'-די-לאס) אהן
קנעכלעך אדער געלענקען.
acon'ic *a.* (ע-קאנ'-איק) וואס איז שייך
צו וואלף=וואורצעל. ז *aconite*
acon'itate *n.* (ע-קאנ'-אי-טייט) אזא
כעמישער זאלץ.
ac'onite *n.* (עק'-א-נאיט) וואלף=וואור=
צעל [אזא גיפטיג
גראז].
aconit'ic ac'id
(עק - א - ניט' - איק
עס' - איד) עקאניט=
זויערע [אזא בעמי=
שער שטאף, ער גע=
פינט זיך אויך אין
פערשידענע פלאנ=
צונגען].

Aconite

acon'itin *n.* -ע)
קאנ'-אי-טין) עקא=
ניטין [אזא מין העכסט ביטערער, גיפ=
טיגער שטאף, וואס ווערט געמאכט פון די
ווארצלען פון א געוויסען בוים].
acon'itine *n.* (ע-קאנ'-אי-טין)
ז. *aconitin*
Aconi'tum *n.* (עק-א-נאי'-טאם)
ז. *aconitin*
a'corn *n.* and *v.* (איי'-קארן) אייכעל=
נוס, חזירשער נוס, עסען חזיר=ניס.
a'corn-cup *n.* (איי'-קארן-קאפ) דאס
שאלכעל פון א חזיר=נוס.
a'corned *a.* (איי'-קארנד) פול מיט חזיר=
ניס; אבגעקארמעט מיט חזיר=ניס.
a'corn-oil *n.* (איי'-קארן-איל) אויל וואס
ווערט געמאכט פון חזיר=ניס.
a'corn-shell *n.*
(איי'-קארנ-שעל)
אזא מושעל וואס
האט עהנליכקייט צו
א זארט אייכעל.
Ac'orus *n.* -'עק)
א-ראס) אזא מין
שמעקעדיגע, זיסע
ראהר.
acos'mism *n.*
(ע-קאז'-מיזם) די
פילאזאפישע טעא=

Acorn-Shell

ריע וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ
פון א וועלט אויסער גאט [די בעהויפ=
טונג, אז גאט איז די וועלט און אז אוי=
סער גאט עקזיסטירט ניט קיין בעזונדערע
וועלט].

acos'mist *n.* (ע-קאז'-מיסט)
ענט אין דער עקזיסטענץ פון
ויסער גאט.
acosmis'tic *a.* (קאז-מיס'-טיק)
צו דער טעאריע וואס לייקענט
עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער
acotyle'don *n.* (י-לי'-דאן)
ע, וואס האט ניט קיין קיים=
[זריעה בלעטער].
acotyle'donous *a.* -לי'-
אהן זריעה בלעטער.
The oak is **acotyledonous.**
acou'chy *n.* (ע-קו'-שי) לע
בט אין דער ערד.

Acouchy

acou'meter *n.* (ע-קו'-מע-טער)
צו מעסטען די הער=קראפט
מיעה].
acou'metry *n.** (קו'-מעט-רי)
פון דער הער=קראפט [חוש
acou'phone *n.* (ע-קו'-פאון) =
ווידערהאלען און צו פערשטאר=
קלאנג פון עפעס.
Those who cannot hear well, use of an **acouphone.**
acous'tic *n.* and *a.* (קוס'-טיק)
ם האט א שייכות צום געהער
מיעה].
acous'tical *a.* (יק-על)
acous
acous'tic duct *n.* (יק דאקט)
ע געהער=רעהר פון אויער.
acous'tic in'strument יק
-מענט) א הער=ראהר.
acous'tic nerve (יק נורוו)
וו.
acous'tics *n.* (ע-קוס'-טיקס)
פון קלאנג.
ac'qua *n.* (אק'-הווא)
acquaint' *v.* (ע-קהווינט') =
מיטטיילען, לאזען וויסען.
1. I shall **acquaint** you with
2. I shall **acquaint** you with the f
acquaint'ance *n.* (ט'-ענס)
ושאפט; 2. בעקאנטער.
1. His **acquaintance** with English is broad. 2. He is an old **acqu** my father.
acquaint'anceship *n.* -ט'
בעקאנטשאפט; בעקאנטער.
acquaint'ant *n.* (וויינט'-ענט)
acquain'ted *a.* (הווינ'-טעד)
נט, וואס ווייס.
acquain'ted with -'טעד
עקאנט זיין מיט... בעקאנט גע=
He **acquainted** his brother with
acquest' *n.* (ע-קהוועסט') :
ווארבען דורך מאכט.
acquiesce' *v.* (עק-הווי-עס')
עבען; זיך צופרידען שטעלען.
We must **acquiesce** in the will

acquies'cence *n.* (עק-הווי-עס'-ענס) איינווילינונג; נאכגעבינקייט.

acquies'cency *n.* (עק-הווי-עס'-ענ-סי) ז. *acquiescence*

acquies'cent *a.* (עק-הווי-עס'-ענט) נאכגעבינ.

acquies'cently *adv.* (עק-הווי-עס'-ענט-לי) דורך נאכגיבינקייט.

acquirabil'ity *n.* (ע-קהוואיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ערדייכבאר.

acquir'able *a.* (ע-קהוואיר'-עבל) ערדייכבאר, וואס קען ערווארבען ווערען.
Good manners are acquirable.

acquire' *v.* (ע-קהוואיר') ערווערבען; ער־רייכען; קריגען.
This dictionary helps one to acquire a knowledge of English.

acquire'ment *n.* (ע-קהוואיר'-מענט) ער־ווערבונג.

acquir'er *n.* (ע-קהוואיר'-ער) ערווערבער.

acquis'ible *a.* (ע-קהוויז'-איבל) וואס קען ערווארבען ווערען.

acquisi'tion *n.* (עק-הווי-זיש'-אן) 1. ער־ווערבונג; 2. איינגעהמונג דורך א מלחמה; ערא בערונג.
1. The acquisition of wealth is a laudable ambition. 2. The acquisition of California by the United States was a result of the war with Mexico.

acquis'itive *a.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו) ער־ווערבענדיג; וואס קען ערווערבען.

acquis'itive fac'ulty (ע-קהוויז'-אי-טיוו פעק'-אל-טי) די עמפפינדונגס־פעהיג־קייט; די פארשטעלונגס־קראפט.

acquis'itively *adv.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו-לי) דורך ערווערבונג.

acquis'itiveness *n.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו-נעס) דאס ערווערבען; די נייגונג צו ערווערבען אייגענטום.

acquit' *v.* (ע-קהוויט') בע־פרייען, פריישפרעכען.
Juries have a tendency to acquit women on trial.

acquit'ment *n.* (ע-קהוויט'-מענט) בע־פרייאונג; פריישפרעכונג.

acquit' one's self cred'itably (ע-קהוויט' הוואנז סעלף קרעד'-איט-עב-לי) זעהר גוט דורכפיהרען.

acquit'tal *n.* (ע-קהוויט'-על) פריישפרע־כונג, בעפרייאונג [פון א פערברעכען אדער חוב].

acquit'tance *n.* (ע-קהוויט'-ענס) קווי־טירונג; בעפרייאונג [פון א חוב אדער בעשולדיגונג].

acquit'ter *n.* (ע-קהוויט'-ער) בעפרייער, פריישפרעכער.

ac'rasy *n.* (עק'-רע-סי) א שלעכטע מי־שונג פון זאפטען [געברויכט אין דער מעדיצין].

acra'tia *n.* (ע-קריי'-שיא) שוואכקייט, קראפט־פערלוסט.

a'cre *n.* (איי'-קער) מארג, אן אקער לאנד (4840 קוואדראטנע יארדס אדער 43,560 קוואדראטנע פוס].

a'creage *n.* (איי'-קער-איידזש) די גרויס פון א פעלד געמאסטען אין אקער אדער אין מארג.

acrecen'cia *n.* (א-קריי-טהענ'-טהי-א) דאס וואקסען; דאס שטייגען.

ac'rid *n.* and *a.* (עק'-ריד) שארף, ביי־סענד; א שארפער גיפט.

acrid'ity *n.* (עק-ריד'-אי-טי) ביטער־קייט, שארפקייט.

ac'ridly *adv.* (עק'-ריד-לי) מיט ביי־טערקייט, מיט גאל.

ac'ridness *n.* (עק'-ריד-נעס) ז. *acridity*

acrimo'nious *a.* (עק-רי-מאו'-ני-אס) סארקאסטיש, ביטער, שארף, בייסענד.
At the meeting there was an acrimonious debate.

acrimo'niously *adv.* (עק-רי-מאו'-ני-אס-לי) מיט ביטערקייט, סארקאסטיש, בייסענד.

acrimo'niousness *n.* (עק-רי-מאו'-ני-אס-נעס) ביטערקייט, סארקאזם.

ac'rimony *n.* (עק'-רי-מא-ני) שארפ־קייט; ביטערקייט; סארקאזם.
His speech was full of acrimony.

acrit'ical *a.* (ע-קריט'-אי-קעל) אהן א קריזיס [ביי א קראנקהייט].

acritochro'macy *n.* (עק-רי-טאו-קראו'-מע-סי) פארבען־בלינדהייט [אזא אונגארמאלקייט פון די אויגען וואס דריקט זיך אויס אין ניט קענען אונטערשיידען צווישען פארבען].

ac'ritude *n.* (עק'-רי-טיוד) די שארפ־קייט, די שטרענגקייט.

acroamat'ic *a.* (עק-רא-ע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א טיפען למוד. ז. *acroamatical*

acroamat'ical *a.* (עק-רא-ע-מעט'-אי-קעל) נור פאר דאס געהער בעשטימט; נור פאר אזעלכע, וואס האבען א ידיעה אין דער זאך; אזא פארמע פון שרייבען און פארלעזען; א טיפער למוד [א טייל פון אריסטאטעל'ס שריפטען רופען זיך צו־ליעב זייער פארמע און אינהאלט אקראא־מאטיש].

acroat'ic *a.* (עק-רא-עט'-איק) ז. *acroamatical*

ac'robat *n.* (עק'-רא-בעט) אן אקראבאט, א קאמעדיאנט; א קונצען־מאכער; א שטריק־טענצער; איינער וואס בייט אפט זיינע מיינונגען אין פאליטיק.

acrobat'ic *a.* (עק-רא-בעט'-איק) אקרא־באטיש, וואס האט א שייכות מיט א קונצנמאכער.

acrobat'ical *a.* (עק-רא-בעט'-אי-קעל) ז. *acrobatic*

acrocephal'ic *a.* (עק-רא-סע-פעל'-איק) מיט א הויכען שיידעל [שארבען].
Acrocephalic races.

acrodyn'ia *n.* (עק-רא-דינ'-אי-א) אזא עפידעמישע קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין שטערונגען אין דארם און אין שמערצען און קראמפף אין די הענד און פיס.

ac'rogen *n.* (עק'-רא-דזשען) אן ארגאניזם וואס וואקסט נור אין דער הויך [אבער ניט אין דער דיק].

acrogen'ic *a.* (עק-רא-דזשענ'-איק) וואס וואקסט נור אין דער הויך. ז. *acrogen*

acrog'enous *a.* (עק-ראדזש'-ע-נאס) ז. *acrogenic*

ac'rolith *n.* (עק'-רא-ליטה) א האלצערנע סטאטוע פון וועלכער דער קאפ, די הענד און די פיס זיינען פון שטיין.

acrol'ithan *a.* (ע-קראל'-אי-טהען) עהנליך צו אן אקראליטישע סטאטוע. ז. *acrolith*

acron'ych *a.* (עק-ראנ'-איק) וואס איז שייך צום ערשיינען פון די שטערן ביי זון־אונטערגאנג און זייער פערשווינדען ביי זון־אויפגאנג.
An acronych star.

acron'ychal *a.* (עק-ראנ'-אי-קעל) ז. *acronych*

acrop'olis *n.* (עק-ראפ'-א-ליס) אקרא־פאליס [א ציטאדעל אדער פעסטונג פון אן אלט גריכישע שטאדט, וועלכע איז גע־בויט אויף א בארג].

acrop'olis of Ath'ens (עק-ראפ'-א-ליס אוו עטה'-ענז) די אקראפאליס [ציטאדעל] פון אטהען [די בעריהמטע גרי־כישע שטאדט].

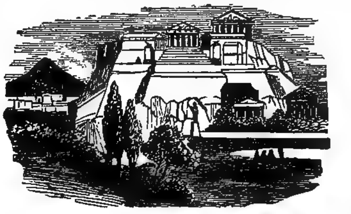

Acropolis of Athens

ac'rospire *n.* and *v.* (עק'-רא-ספאיר) די ערשטע בלעטלעך וואס וואקסען ארויס פון זאמ; די ארויסגעשפראצטע ווארצע־לעך פון תבואה [ביים פערזייהען אדער מאלץ מאכען]; ארויסשפראצען די ער־שטע בלעטלעך.

ac'rospired *a.* (עק'-רא-ספאירד) ערשט ארויסגעשפראצט [בלעטלעך אדער ווא־צעלעך].

across' *prep.* and *adv.* (ע-קראס') אי־בער איינאנדער; אין דער קווער; היני־דערליך; געגען איינאנדער; אנטקעגען.
To reach San Francisco we must travel across the continent.

across' coun'try (ע-קראס' קאנ'-טרי) קווער דאס פעלד, געהן דורך א פלאץ גראד ניט מיט דעם איינגעטרעטענעם וועג; דער נאהענטסטער וועג.

across' lots (ע-קראס' לאטס) מיט דעם נאהענטסטען וועג.

acros'tic *n.* and *a.* (ע-קראס'-טיק) א שיר מיט ראשי חרוזים; א שיר וואס די שורות פאנגען זיך אן לויט דעם סדר פון אלף־בית; וואס איז שייך צו אזא שיר.

acros'tical *a.* (ע-קראס'-טיק-על) וואס איז שייך צו א שיר מיט ראשי חרוזים. ז. *acrostic*

acrote'ria *n.* (עק-רא-טי'-רי-ע) שפי־צען פון א געביידע מיט סטאטוען־פערצי־רונגען.

Acroteria

acrote'rial *a.* (עק-רא-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו א שפיץ פון א געביידע מיט א סטאטוע־פערציערונג.

acrote'rium *n.* (עק-רא-טי'-רי-אם) א שפיץ פון א געביידע וועלכע איז פער־ציערט מיט א סטאטוע.

acro'ters *n.* (עק-ראו'-טערז) ז. *acroteria*

acryl'ic ac'id (עק-ריל'-איק עס'-איד) אזא כעמיש צוזאמענגעזעצטע פליסיגקייט וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

act *n.* and *v.* (עקט) האנדלונג, טהאן; ווירקען; האנדלונג, טהאט; פערהאנדלונג; אן אקט [טייל פון א טהעאטער־שטיק]; שפיעלען אויף דער ביהנע.

ac'ta *n.* (עק'-טא) אקטען, ספעציעל די אקטען אדער פראטאקאלען פון א קיר־כען־געריכט.

act above'board (עקט עבאוו'-באורד) אפען האנדלען; ניט מאכען קיין קונקעל מונקעל.

act a part (עקט ע פארט) שפיעלען א טעאטער ראלע.
He acts the part of Shylock well.

act'-drop *n.* (עקט'-דראפ) דער צווישענ-אקט פארהאנג [אין טעאטער].

ac'tinal *a.* (עק'-טי-נעל) וואס איז שייך צו דעם פלאץ ארום מויל ביי דעם שטע-רען-פיש.

act'ing *n. and a.* (עקט'-אינג) .1 ער-פילענדיג די פליכטען פון אן אנדערען פאר א קורצע צייט [אלס ממלא מקום]; .2 דאס שפיעלען [אין טעאטער].
1. Lord Grey was appointed acting governor. 2. Her acting in this play was very fine.

act'ing cap'tain (עקט'-אינג קעפ-טיין) שטעלפערטרעטענדער קאפיטאן.

act'ing con'sul (עקט'-אינג קאנ-סאל) שטעלפערטרעטענדער קאנזול.

act'ing-dra'ma *n.* (עקט'-אינג-דרע'-מא) א [ווירקליכע] דראמא, וואס איז בעשטימט צום אויפפיהרונג.

act'ing part'ner (עקט'-אינג פארט'-נער) אן אקטיווער שותף.

Actin'ia *n.* (עק-טינ'-אי-ע) א מין ים בעשעפענישען וועגען וועלכען אייניגע גע-לעהרטע זאגען עס איז א פלאנץ און אנ-דערע אז עס איז א חיה.

actin'ic *a.* (עק-טינ'-איק) וואס האט די איינגעשאפט צו פעראורזאכען ענדערונגען דורך ליכט-שטראהלען [אין כעמיע].

actin'ically *adv.* (עק-טינ'-אי-קעל-אי) *actinic* ז.

ac'tinism *n.* (עק'-טינ-איזם) די איינגע-שאפט פון ליכט-שטראהלען צו פעראור-זאכען כעמישע ענדערונגען אין זאכען.
Actinism is in many cases responsible for the fading of carpets.

actin'ograph *n.* (עק-טינ'-א-גרעף) אן אינסטרומענט וואס מעסט און פער-צייכענט די כעמישע ווירקונג פון די זונען-שטראהלען.

ac'tinoid *a.* (עק'-טי-נאיד) שטראהלענד; שטראהלענד ווי דער שטערן-פיש [אזא שטראהלענדער פיש].

actin'olite *n.* (עק-טינ'-א-לאיט) דער שטראהל-שטיין.

actinol'ogy *n.* (עק-טי-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די כעמישע ווירקונג פון ליכט-שטראהלען.

actinom'eter *n.* (עק-טי-נאמ'-ע-טער) דער שטראהלען-מעסטער [אן אינסטרו-מענט צו מעסטען די היץ פון די זונענ-שטראהלען].

actinom'etry *n.* (עק-טי-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די שטארקייט פון אויס-שטראהלונג [פון פערשיעדענע קערפער].

act in pais (עקט אין פיי) אן אורטייל פון א ריכטער וועלכער איז געמאכט אוי-סער דעם געריכטס-הויז און ווערט ניט איינגעשריבען אין די ביכער.

ac'tion *n.* (עק'-שאן) .1 האנדלונג; פער-האנדלונג; .2 פראצעס [משפט]; קלא-גע; .3 טהאט; טהעטיגקייט.
1. The President's action may lead to an abrogation of the treaty. 2. The lawyer brought an action against me. 3. We want action, not words.

ac'tionable *a.* (עק'-שאנ-ע-בל) קלאגבאר.
To call a man a thief is actionable.

ac'tionably *adv.* (עק'-שאנ-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען פיהרען צו א גע-ריכטליכער קלאגע.

ac'tionary *n.* (עק'-שאנ-ע-רי) דער אק-ציענ-בעזיצער, דער אקצי[illegible]ער.

ac'tion ex contrac'tu (עק'-שאן עקס קאנ-טראק'-טו) א ציוויל-קלאגע, וואס איז בעגרינדעט אויף די אנגענומענע גע-זעלשאפטליכע געזעצע און בעציהונגען.

ac'tion ex delic'to (עק'-שאן עקס דע-ליק'-טאו) א ציוויל-קלאגע וואס קומט צו-ליעב א שלעכטע טהאט.

ac'tionist *n.* (עק'-שאנ-איסט) *actionary* ז.

ac'tion on appeal' (עק'-שאן אן ע-פיעל') אפעלאציאנס-קלאגע.

ac'tivate *v.* (עק'-טיוו-אייט) אין בע-וועגונג זעצען; אנשטרענגען; ערמוטי-גען צו טהעטיגקייט.

ac'tive *a.* (עק'-טיוו) טהעטיג, ווירקזאם.
He takes an active interest in politics.

ac'tive bonds (עק'-טיוו באנדז) אק-ציען, ווערטה-פאפיערען וואס טראגען א פעסטגעשטעלטען פראצענט פון דעם טאג, וואס זיי זיינען ארויסגעגעבען געווארען.

ac'tive cap'ital (עק'-טיוו קעפ-אי-טעל) מזומן געלד אדער אייגענטום, וואס קען לייכט געמאכט ווערען צו געלד.

ac'tive com'merce (עק'-טיוו קאמ'-אירס) אויספוהר-האנדעל אויף אייגענע שיפען.

ac'tive debts (עק'-טיוו דעטס) חובות וואס טראגען פראצענט.

ac'tive list (עק'-טיוו ליסט) די ליסטע, וואו עס זיינען פערשריבען די אפיצירען פון דער ארמעע און פלאט, וועלכע קע-נען גערופען ווערען צום אקטיווען דיענסט [ווי מלחמה].

ac'tively *adv.* (עק'-טיוו-לי) לעבהאפט, ענערגיש.

ac'tive mate'rial (עק'-טיוו מע-טי'-רי-על) דער שטאף וואס מאכט א כעמי-שע ענדערונג אין אן עלעקטרישער אקו-מולאטארען-באטעריי דורך דאס לאדען און ענטלאדען פון עלעקטריציטעט.

ac'tiveness *n.* (עק'-טיוו-נעס) טהעטיג-קייט.

ac'tive prop'erty (עק'-טיוו פראפ'-ער-טי) דאס אקטיוו-פערמעגען [דאס ווירק-ליכע פערמעגען פון א קויפמאן].

ac'tive ser'vice (עק'-טיוו סויר'-וויס) דאס ערפילען פון פפליכטען נעגען דעם פיינד [אין מלחמה].

ac'tive-val'iant *a.* (עק'-טיוו-וועל'-יענט) טאפפער, מוטיג, העלדיש, דרייסט.

ac'tive voice (עק'-טיוו וואיס) אין גרא-מאטיק — די אקטיווע פארם.

activ'ity *n.* (עק-טיוו'-אי-טי) *activeness* ז.

act'less *a.* (עקט'-לעס) גייסטלאז, גע-שמאקלאז.

ac'to *n.* (עק'-טאו) אן אקט, א פאסירונג.

act of bank'ruptcy (עקט אוו בענק'-ראפט-סי) דאס ערקלערען באנקראט.

act of com'mon pas'sage (עקט אוו קאמ'-אן פעס'-איידזש) א געוועהנליכע ער-שיינונג.

act of God (עקט אוו גאד) אן אונ-גליק וואס קומט פון די נאטור-קרעפטען, א געשעהעניש וואס העננט ניט אב פון א מענשען און וואס א מענש האט ניט געקענט פאראויסזעהען.

act of grace (עקט אוו גרייס) אן אמניס-טיע, א מאניפעסט, וואס ווערט ארויסגע-געבען פון א נייע רעגיערונג, אדער א קע-ניג ביי זיין טראהן-בעשטייגונג, אדער ביי זיינעם א יובילעאום צו בעפרייען די בע-פעלקערונג פון געוויסע שטראפען, אדער צו פערברייטען איהרע רעכטען.

act of hon'or (...אוו אנ'-אר) ...אר איינעם צו פערהיטען זיי-...עקסעל פון געהן צו פראטעסט.

act of obliv'ion ...אב-ליוו'-אי-... אמניסטיע, די אלגעמיינע פער-...

act of par'liament ...פאר'-לי-... ...גזעץ אנגענומען אין פארלא-...

act of set'tlement ...ו סעטל'-... ...יאס ענגלישע געזעץ פון יאהר ...גען דער בעפעסטיגונג פון טראהן ...איצטיגער רעגירענדער דינאסטיע.

ac'tor *n.* (עק'-טאר) שוי-...לער; ..., אקטיאר.

act out (עקט אוט) אויס-...יען, ...

act out of char'acter ...ט אוו ...טער) ארויספאלען פון דער רא-...בקריכען פון וועג שפיעלענדיג א ...ראלע.

ac'tress *n.* (עק'-טרעס) ;...לערין ...

acts of cassa'tion ...אוו קעס-... (...) א קאסאציאנס-אורטייל.

acts of dark'ness ...וו דארק'-... ...ונד-טהאטען.

acts of faith (...טס אוו פייטה) ...; געוויסע פארמע פון מתפלל זיין ...אטאליקען.

acts of pen'ance (...וו פענ'-ענס) ...ודה זיין זיך אויף זינד, אוים-...זרטה.

Acts of the Apostles ...וו טהי ... (...) די אפאסטאל-געשיכטע [די ... פון די ערשטע פערשפרייטער קריסטליכער רעליגיאן].

ac'tual *a.* (עק'-טשו-על)
The actual condition of the patien... serious.

ac'tual en'ergy ...ו-על ענ'-ער-... ...ווירקליכע ענערגיע; ענערגיע אין ...רם פון בעוועגונג.

actualisa'tion *n.* ...-על-אי-זיי'-... פערווירקליכונג.

ac'tualise *v.* (...ק'-טשו-על-איז) ...גן.

ac'tualism *n.* (...-טשו-על-איזם) ...ישע טעאריע, וואס בעהויפטעט, ... וואס עקזיסטירט האט גייסט און ...

actual'ity *n.* (...ק-טשו-על'-אי-טי)

ac'tualize *v.* (עק'-טשו-על-איז) ...גן.
It is difficult to actualize one's id...

ac'tually *adv.* (עק'-טשו-על-אי) ...ן צווייפעל.
He actually carried out his threat.

ac'tual rela'tion ...ו-על רי-... (...) א פערהעלטניס וואס העננט אב ...אויסערען ווירקליכען פאקט און ...יז פון א וואונש.

ac'tual sin (עק'-טשו-על סין) ...יחיד.

ac'tual state of mat'ters ...ט אוו מעט'-ערז) די צייט-אומ-...: די ווירקליכע לאגע.

actua'rial *a.* (...-איי'-רי-על) ...שייך צו א ספעציאליסט אין די ...ן פון לעבענס-פערזיכערונגס גע-...ען.

actua'rially *adv.* ...-איי'-רי-... אויף דעם שטייגער פון א ספע-...

ציאליסט אין די רעכנונגען פון לעבענס-פערזיכערונגס געזעלשאפטען.

ac'tuary *n.* (עק'-טשו-ער-אי) א קענער פון די רעכנונגען פון לעבענס-פערזיכע-רונגס געזעלשאפטען.

ac'tuate *v.* (עק'-טשו-אייט) אין גאנג ברענגען, אין מהעטיגקייט זעצען.

ac'tuated by (עק'-טשו-איי-טעד באי) אנגעטריבען פון..., בעאיינפלוסט פון...

Men of ability, are not actuated by low motives.

actua'tion *n.* (עק-טשו-איי'-שאן) די ווירקונג, די ווירקענדע קראפט.

actuos'ity *n.* (עק-טשו-אָס'-אי-טי) א שטארקע ווירקזאמקייט.

act upon' (עקט א-פאן') אויף עט-וואס ווירקען; האנדלען לויט...

The student acted upon the advice of the teacher.

act up to (עקט אפ טו) צופאסען א האנדלונג צו עטוואס; האנדלען לויט פרינציפ, לויט געפיהל א. ז. וו.

A man should act up to the sentiments he professes.

ac'uate *v.* and *a.* (עק'-יו-אייט) שאר-פען; אנרייצען; מאכען שפיציג; שטע-כעדיג; געשארפט; שפיציג.

acu'ity *n.* (ע-קיו'-אי-טי) שארפקייט.

acu'leate *v.* (עק-יו'-לי-אייט) מאכען שפיציג אדער שארף.

acu'leated *a.* (עק-יו'-לי-איי-טעד) שטעכיג; שארף, שפיציג.

acu'leous *a.* (ע-קיו'-לי-אס) אנגעזעצט מיט קליינע שטעכעדיגע האר.

acu'leus *n.* (ע-קיו'-לי-אס) דער שטא-כעל; א שטעכיגער דארן.

acu'men *n.* (ע-קיו'-מען) א דורכדרינ-גענדער שכל; שארפזין.

acu'minate *a.* and *v.* (ע-קיו'-מי-נייט) שארפען; אבשפיצען; שארף, שפיציג.

acu'minated *a.* (ע-קיו'-מי-ניי-טעד) שארף, שפיציג.

Many trees have acuminated leaves.

acumina'tion *n.* (ע-קיו-מי-ניי'-שאן) א שפיץ, א שארף.

acu'minous *a.* (ע-קיו'-מי-נאס) שפי-ציג, שארפזיניג.

acupunc'tuate *v.* (עק-יו-פאנק'-טשו-אייט) שטעכען מיט א נאדעל.

ז. ***acupuncture***

acupunc'ture *n.* (עק-יו-פאנק'-טשור) דאס שטעכען מיט א נאדעל; א נאדעל-שטאך [אלס מעדיצינישע אפעראציאן].

acut'angular *a.* (עק-יוט'-ען-גיו-לער) שפיץ-ווינקעלדיג.

acute' *v.* and *a.* (ע-קיוט') 1. שארף בעטאנען; 2. שפיציג, שארף, שארפזיניג; 3. העפטיג.

3. He suffers acute pain.

acute' ac'cent (ע-קיוט' עק'-סענט) א שארף אויסגעשפראכענער אקצענט.

acute' angle *n.* (ע-קיוט' ענגל) א שפיציגער, א שארפער ווינקעל.

acute'-angled *a.* (ע-קיוט-ענגלד) שפיץ-ווינקעלדיג.

acute'-an'gular *a.* (ע-קיוט-ען'-גיו-לער) ז. ***acutangular***

acute' disea'ses (ע-קיוט' די-זיע'-זעז) שטארקע, שארפע קראנקהייטען.

acute'ly *adv.* (ע-קיוט'-לי) שפיציג, שארף.

acute'ness *n.* (ע-קיוט'-נעס) שארפקייט; שארפזין.

acute'ness of sounds (ע-קיוט'-נעס אוו סאונדז) די הויכקייט פון די טענער.

acutifo'liate *a.* (ע-קיו-טי-פאו'-לי-אייט) וואס האט שארפע בלעטער.

acyanoblep'sy *n.* (ע-סאי-ע-נאו-בלעפ'-סי) אן אויגען-פעהלער, וואס דריקט זיך אויס אין ניט זעהן די בלויע פארב.

ad. (עד) אן אבקירצונג פון דעם ווארט ***advertisement***; מודעה, אנאנסע, רעקלאמע, בעקאנטמאכונג.

A. D. ***Anno Domini*** ראשי תבות פון אין דעם יאהר פון קריסטוס געבורט, צ. ב. A. D. 1912

ad'age *n.* (עד'-איידזש) שפריכווארט.

ada'gio *n.* and *a.* (ע-דא'-דזשאו) א מוזיק-שטיק וועלכע ווערט לאנגזאם גע-שפיעלט; לאנגזאם, שטיל [שפיעלען].

Ad'am *n.* (עד'-עם) אדם הראשון.

ad'amant *n.* (עד'-ע-מענט) דימענט, שטאהל, אדאמאנט [אזא מין עדעלשטיין].

adamante'an *a.* (עד-ע-מענ-טי'-ען) הארט ווי דימענט, אונצוברעכבאר.

adaman'tine *a.* (עד-ע-מענ'-טין) די-מענטענער; הארט ווי א דימענט, עהנליך צו דימענט.

adaman'tine spar *n.* (עד-ע-מענ'-טין ספאר) דימענטשפאט [אזא דונקעל גרוי-ברוינער שטיין אין אינדיען].

Adam'ic *a.* (ע-דעמ'-איק) אזוי ווי אדם הראשון.

Adam'ical *a.* (ע-דעמ'-אי-קעל) ז. ***Adamic***

Adam'ically *adv.* (ע-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן ווי אדם הראשון; נאקעט [ווי אדם הראשון].

Adam'ic earth (ע-דעמ'-איק אוירטה) ענגלישע ערד [אזא רויטער ליים].

Ad'amite *a.* (עד'-עם-איט) פון אדם הראשון'ס אבשטאמונג; מענשליך.

Ad'am's ale *n.* (עד'-עמז אייל) וואסער.

Ad'am's apple *n.* (עד'-עמז עפל) אדם'ס עפעל [דער קנאפ פון גארגעל].

Ad'am's nee'dle and thread (עד'-עמז ניעדל ענד טהרעד) אזא מין פלאנצע [וועגען וועלכער די לעגענדע דער-צעהלט, אז אדם הראשון האט זי בענוצט אלס נאדעל און פאדים].

adance' *adv.* and *a.* (ע-דענס') טאנ-צענדיג.

Adanso'nia *n.* (עד-ען-סאו'-ני-ע) דער אפענברויטבוים אדער באאבאב-בוים [א מין בוים, וואס וואקסט אין אפריקא, אינ-דיען און אויסטראליען, ער האט פלאכע געטיילטע בלעטער, גרויסע ווייסע בלומען און אויף איהם וואקסט א סארט גרויסע ניס].

adapt' *v.* (ע-דעפט') בעאר-בייטען [א ליטעראריש ווערק]; צופאסען;

A wise man adapts himself to circumstances.

adaptabil'ity *n.* (ע-דעפט-ע-ביל'-אי-טי) צופאסונגספעהיגקייט.

adapt'able *a.* (ע-דעפט'-עבל) פעהיג זיך צוצופאסען.

adapt'ableness *n.* (ע-דעפט'-עבל-נעס) ז. ***adaptability***

adapta'tion *n.* (עד-עפ-טיי'-שאן) צו-פאסונג; אנפאסונג.

adapta'tional *a.* (עד-עפ-טיי'-שאנ-על) וואס ווערט צוגעפאסט איינער צום אנדערען.

adapt'ative *a.* (ע-דעפט'-ע-טיוו) ז. ***adaptive***

adapt'ativeness *n.* (ע-דעפט'-ע-טיוו-נעס) ז. ***adaptability***

adapt'edness *n.* (ע-דעפט'-עד-נעס) ז. ***adaptation***

adapt'ed to (ע-דעפט'-עד טו) אנגע-פאסט, צוגעפאסט.

Our soil is adapted to the cultivation of a variety of products.

adapt'ed to our merid'ian (ע-דעפט'-עד טו אור מי-ריד'-אי-ען) צוגע-פאסט צו אונזער ארט.

adapt'er *n.* (ע-דעפט'-ער) א צופאסער; איינער וואס בעארבייט א ליטעראריש ווערק.

adapt'ive *a.* (ע-דעפט'-איוו) צופאסונגס-פעהיג.

The adaptive powers of the Jew are wonderful.

adapt'iveness *n.* (ע-דעפט'-איוו-נעס) די פעהיגקייט זיך צוצופאסען.

A'dar *n.* (איי'-דער) דער חודש אדר.

ad'atais *n.* (עד'-ע-טיי-איז) דינער בענ-גאלישער מוסלין [אזא לייכטער דאמען-קליידער שטאף].

adawn' *a.* and *adv.* (ע-דאהן') ווערענ-דיג טאג, אין בעגינען [אויף טאג].

ad captan'dum (עד קעפ-טען'-דאם) כדי צו כאפען אדער בעקומען.

add *v.* (עד) צוגעבען, צולעגען, פערמעה-רען; צוקומען; מאכען א חבור.

addabil'ity *n.* (עד-ע-ביל'-אי-טי) פער-מעהרבארקייט.

add'able *a.* (עד'-עבל) וואס קען צוגע-רעכנעט ווערען, וואס קען פערמעהרט ווע-רען.

addec'imate *v.* (ע-דעס'-אי-מייט) טיי-לען אין צעהן, א צעהנטעל נעהמען.

ad'ded to (עד'-עד טו) מיט... צולעגען נאך... פערמעהרען.

He continually added goods to his store.

adden'dum *n.* (ע-דענ'-דאם) א צוגע-לעגטע זאך; א ביילאגע [צו א בוך]; דער אויבערשטער האלבער טייל פון צאהן ביי צאהן רעדער.

ad'der *n.* (עד'-ער) אטער, פיפערנאטער [אזא גיפטיגע שלאנג]; א צונויפרעכ-נער, א רעכען-אפאראט פאר חבור.

ad'der-bolt *n.* (עד'-ער-באולט) די סטרעקאזא, די ליבעלע [אזא גרויסע פליג].

ad'der-fly *n.* (עד'-ער-פלאי) ז. ***adder-bolt***

ad'der-gem *n.* (עד'-ער-דזשעם) דער שלאנגען-שטיין [אזא רונדער שטיין אין ענגלאנד, וועלכער, ווי דאס פאלק גלויבט, קען היילען פון א שלאנגען ביס].

ad'der's-grass *n.* (עד'-ערז-גרעס) קינ-דער-קרויט [אזא מין פלאנצע מיט רונד-ליכע ווארצלען].

ad'der's-mouth *n.* (עד'-ערז-מאוטה) אזא שעהנע נארד-אמעריקאנישע פלאנצע מיט גרינע בליהונג און בלעטער עהנליך צו א שלאנגען-קאפ.

ad'der-stone *n.* (עד'-ער-סטאון) ז. ***adder-gem***

ad'der's-tongue *n.* (עד'-ערז-טאנג) שלאנגען-צונג [אזא מין פלאנצע].

ad'der's-wort *n.* (עד'-ערז-הוואירט) שלאנגען-קרויט [אזא מין פלאנצע].

addibil'ity *n.* (עד-אי-ביל'-אי-טי) פער-מעהרבארקייט; דאס האבען די פעהיג-קייט פערמעהרט צו ווערען.

add'ible *a.* (עד'-איבל) פערמעהרבאר.

ad'dice *n.* (ע'-דיס) דער באנדער-הובעל, סטרוג [אזא קלינג מיט צווי אויסגע-בויגענע הענטלעך אום גלאט אבצוהובלען האלץ].

addict' *v.* (ע-דיקט') זיך איבערגעבען [אונטער אימעצענס אויפזיכט, אדער ווי-לען]; זיך איבערגעבען צו עטוואס.

addic'tedness *n.* (ע-דיק'-טעד-נעס) איבערגעגעבענהייט, צוגעבונדענקייט, נייגונג.
The man's addictedness to drink proved his ruin.

addic'ted to (ע-דיק'-טעד טו) איבער־געגעבען צו עטוואס.
He is addicted to drink.

addic'tion *n.* (ע-דיק'-שאַן) איבערגע־בענהייט, צוגעבונדענקייט, נייגונג.

ad di'em (עד דאי'-עם) אין דעם טאג.

ad'ding insult' to in'jury (עד'-אינג אינ-סאַלט' טו אינ'-דזשו-רי) צום שאדען נאך בעליידיגט ווערען, אי געפאלען אי אויסגעלאכט געווארען.

ad'ding-machine' *n.* (עד'-אינג-מע-שין') א רעכען־מאשין פאר חבור.

ad'ditament *n.* (עד'-אי-טע-מענט) א צוזאץ, צוגאב.

addi'tion *n.* (ע-די'-שאַן) צוגאבע, צו־זאץ; חבור [אין רעכענען].

addi'tional *a.* (ע-דיש'-אַנ-על) צוגע־זעצט, פערמעהרט.

addi'tional char'ges (ע-דיש'-אַנ-על טשאַר'-דזשעז) ביי־הוצאות.

addi'tional du'ty (ע-דיש'-אַנ-על דיו'-טי) א שטייער־צושלאג, א געהעכער־טע טאקסע.

addi'tional hap'piness *n.* (ע-דיש'-אַנ-על העפּ'-אי-נעס) א צוגאב צום גליק.
The birth of another child brought additional happiness to their home.

addi'tionally *adv.* (ע-דיש'-אַנ-על-אי) אלס צוגאב, אלס צוזאץ.

addi'tional pay'ment (ע-דיש'-אַנ-על פּיי'-מענט) די נאכצאהלונג, צוצאה־לונג.

addi'tionary *a.* (ע-דיש'-אַנ-ע-רי) ז. *additional*

ad'ditive *a.* (עד'-אי-טיוו) וואס דארף צונויפגערעכענט ווערען; פערמעהרבאר.

ad'ditively *adv.* (עד'-אי-טיוו-לי) דורך צונויפרעכענען; דורך פערמעהרען.

ad'ditory *a.* (עד'-אי-טאָ-רי) פערגרע־סערענדיג, צולעגענדיג, וואס קען פערגרע־סערט ווערען.

ad'dle *v.* and *a.* (עדל) ליידיג, לעער, הויל; ליידיג מאכען; פערדארבען.

ad'dle-brain *n.* (עדל'-ברײן) א דומ־קאָפּ, אן אבגעריסענער נאר.

ad'dle-egg *n.* (עדל'-עג) א פויל איי.

ad'dle-head *n.* (עדל'-העד) ז. *addle-brain*

ad'dle-pate *n.* (עדל'-פּייט) ז. *addle-brain*

ad'dle-plot *n.* (עדל'-פּלאָט) א שפּיעל־פערדארבער.

address' *n.* and *v.* (ע-דרעס') 1. אדרעס, ריכטונג; 2. דאס ווענדען זיך צו אימע־צען; 3. אנשטענדיגקייט, טאקט; 4. רע־דע, אנשפּראכע, צושריפט, ביטשריפט, דאנקשריפט; 5. אדרעסירען; זיך ווענדען צו אימעצען; בעטען.
2. He addressed himself to the chairman. 3. He showed much address in managing the meeting. 4. The speaker's address was very much appreciated. 5. Please address the letter to my house.

address' a la'dy (ע-דרעס' ע ליי'-די) א דאמע פריינדליך בעגריסען, איהר קאמפּלימענטען מאכען [אוכאזשעווען].

address' a let'ter (ע-דרעס' ע לעט'-ער) אדרעסירען א בריעף, דעם אדרעס אנשרייבען אויף א בריעף.

address'-card *n.* (ע-דרעס'-קארד) וויזיטען־קארט.

addressed' bill (ע-דרעסט' ביל) א וועקסעל, אין וועלכען עס איז אנגעגעבען דער צאהלונגס־ארט.

addressee' *n.* (ע-דרעס-אי') דער, צו וועמען עס ווערט אדרעסירט; אדרעסאט.
The postmaster notified the addressee of a letter that had been received.

addres'ser *n.* (ע-דרעס'-ער) אזעלכער, וואס האלט אן אנשפּראכע, א ביטע־שטע־לער, אדרעס־דערלאנגער; אדרעס־שרייבער.

addres'sing-machine' *n.* (ע-דרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין צו דרוקען אדרעסען.

address' to (ע-דרעס' טו) זיך צופּאַ־סען, זיך צוגרייטען, זיך ווענדען צו...
These men addressed themselves to the task.

add to (עד טו) עטוואס צולעגען...

adduce' *v.* (ע-דיוס') ברייננען בעוויי־זע; בעצייכענען [א געוויסען פּונקט].
We can adduce evidence of his innocence.

adduce'able *a.* (ע-דיוס'-עבל) אנפיהר־באר, וואס קען געבראכט ווערען [אלס בעוויז].

addu'cent *a.* (ע-דיו'-סענט) אנציהענד [ווערט געברויכט אין דער מעדיצין אלס בעצייכנונג פאר געוויסע מוסקעלען].

addu'cent-muscle *n.* (ע-דיו'-סענט־מאסל) דער אנציהונגס־מוסקעל.

addu'cer *n.* (ע-דיו'-סער) איינער וואס ברייננט בעווייזען; איינער וואס בעצייכענט [א געוויסען פּונקט].

addu'cible *a.* (ע-דיו'-סיבל) אנפיהר־באר; וואס קען געבראכט ווערען אלס בעוויז.

adduct' *v.* (ע-דאקט') צוציהען [ווענען א מוסקעל].

adduc'tion *n.* (ע-דאק'-שאַן) די צוצי־הונג פון א מוסקעל.

adduc'tive *a.* (ע-דאק'-טיוו) צוציהענד, וואס קען צוציהען.

adduc'tor *n.* (ע-דאק'-טאָר) אנציהונגס־מוסקעל.

adduc'tor mag'nus (ע-דאק'-טאָר מעג'-נאַס) די דריי אנציהונגס־מוסקעלען פון דער פאלקע וועלכע פאנגען זיך אן פון די לענדען.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

add up (עד אפּ) צונויפרעכענען.

adel'phia *n.* (ע-דעל'-פי-ע) אונגאטירלי־כע צונויפוואקסונג [ווי דער סיאמער צווי־לינג]; עהנליכקייט [פון קראנקהייטען].

adel'phous *a.* (ע-דעל'-פאַס) פערברי־דערט; וואס האבען אין זייערע בליהונג בינטלעך הארינע פעדימלעך [ביי פלאנ־צען].

ademp'tion *n.* (ע-דעמפּ'-שאַן) דאס צוריקנעהמען אדער אבנעהמען [פערמע־גען אדער רעכטען].

A'den *n.* (איי'-דען) עדן [גן עדן].

adenal'gia *n.* (עד-ען-על'-דזשי-ע) א שמערץ אין די מאנדלען [האלז דריזען].

adenal'gy *n.* (עד-ען-על'-דזשי) ז. *adenalgia*

adeni'tis *n.* (עד-ען-אי'-טיס) ענטצינ־דונג אין די מאנדלען [דריזען].

adenog'raphy *n.* (עד-ע-נאג'-רע-פי) די לעהרע וועגען מאנדלען [דריזען].

ad'enoid *a.* (עד'-ען-איד) מאנדעל־פערמיג; וואס איז שייך צו א מאנדעל, א דריזע [אין האלז].

adenoi'dal *a.* (עד-ע-נאי'-דעל) ז. *adenoid*

adenolog'ical *a.* (עד-ען-א-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו די לעהרע אי־בער די מאנדלען [דריזען].

adenol'ogy *n.* (עד-ען-אל'-א-דזשי) די לעהרע איבער די מאנדלען [דריזען].

adenon'cus *n.* (...-ע-נאנ'-קאס) ...ואלץ ווערען פון די מאנדלען ...].

adenop'athy *n.* (...-נאפּ'-ע-טהי) ...ט פון די מאנדלען [דריזען].

adenopharyngi'tis *n.* (...גז-...-דזשאי'-טיס) ...אן ענטצינדונג פון ...לען אין האלז.

adenoph'orous *a.* (...פ'-א-ראס) ...טהאלט אדער גיט ארויס מאנד־...ייזען].

ad'enose *a.* (עד'-ע-נאוס) ...ו ...ל [דריזע].

adenot'omy *n.* (...דען-אט'-א-מי) ...ים [דאס שניידען די מאנד־...

ad'enous *a.* (עד'-ע-נאס) *ade*...

adept' *n.* and *v.* (ע-דעפּט') ...ס קענער; 2. קענער, ערפאהרען.
1. He is an adept in providing a... for his visitors.

adep'tion *n.* (ע-דעפּ'-שאַן) ...ג; ...נג.

adept'ness *n.* (ע-דעפּט'-נעס) ...געשיקטקייט, פעהיגקייט.

ad'equacy *n.* (...עד'-ע-קהווי-סי) ...קייט, צוגעפאסטקייט; א גענוי־...אס.
We shall not lack for an adequacy... to build the hospital.

ad'equate *a.* (עד'-ע-קהוויט) ...אנגעמאסטען; ריכטיג, גענוי.

ad'equately *adv.* (...הוויט-לי) ...געפאסט, ריכטיג.
I am not adequately acquainted... country to be able to criticise it.

ad'equateness *n.* (...הוויט-נעס) *adequac*...

ad extre'mum (...-טרי'-מאם) ...עקסטרעם, צום אויסערסטען ענד, ...לעצטען סוף.

adfec'ted *a.* (עד-פעק'-טעד) ...סדרוק אין דער מאטעמאטיק פאר ...על וואס ענטהאלט אין זיך פער־... אונבעשטימטע גרעסען].

adfec'ted equa'tion (...טעד ...-שאַן) א מאטעמאטישע גליי־... וועלכער די אונבעקאנטע צאהל... האלטען אין צוויי אדער מעהר ...ענע גראדען, אדער פּאטענצען, $A=X+BX^2-P$...

adfil'iate *v.* (עד-פיל'-אי-אייט) א זוהן, אדאפּטירען; אנשליסען.

ad fi'nem (עד פאי'-נעם) סוף.

ad gus'tum (עד גאס'-טאם) ...שמאק אדער גוסט.

adhere' *v.* (עד-היר') ...ען, אנ־... 2. אנהאנגען; זיך אנהאלטען צו ...ע אדער בעוועגונג.
1. The stamp does not adhere to... velope. 2. He adheres to his dete... to become a farmer.

adher'ence *n.* (עד-היר'-ענס) ...הענגליכקייט אן אימיצען; דאס ...יבען צו אידעע.

adher'ent *n.* and *a.* (...-ענט) ...נדיג, אנהענגליך; אנהענגער.

adher'ently *adv.* (...-ענט-לי) ...ך, אנהעפטענדיג.

adher'er *n.* (עד-היר'-ער) ...

adhere' to the truth (...טה) זיך האלטען פאר'ן אמת.

adhe'sion *n.* (עד-הי'-זשאן) ארהעזיאן [די איינגעשאפט ...פען זיך צונויפצוקלעפּען (אין ...יק)]; אנהענגליכקייט.

adhe'sion of wheels to rails (עד־הי'־זשאַן אָוו הוויעלז טו ריילז) די ריי־בונג פון די רעדער פון די וואַגאַנען מיט די רעלסען פון דער באַהן, וואָס ברייננט דערצו, אַז די רעדער זאָלען זיך דרעהען און ניט גליטשען.

adhe'sive *a.* (עד־הי'־סיוו) קלעפּענד, אַנהעגנענד.

adhe'sive en'velope (עד־הי'־סיוו ען'־וועל־אָופּ) אַ קאָנווערט, וואָס פאַר־קלעפּט זיך.

adhe'sive la'bel (עד־הי'־סיוו ליי'־בעל) אַן אָנקלעפּ־צעטעל.

adhe'sively *adv.* (עד־הי'־סיוו־לי) קלעפּ־פיג; אַנהענגענדיג.

adhe'siveness *n.* (עד־הי'־סיוו־נעס) קלעפּיגקייט; אַנהענגליכקייט.

adhe'sive plas'ter (עד־הי'־סיוו פּלעס'־טער) אַן אָנקלעפּ־פּלאַסטער.

adhe'sive stamp (עד־הי'־סיוו סטעמפּ) אַ מאַרקע צום אָנקלעפּען [אַ בריעף־מאַרקע].

adhib'it *v.* (עד־היב'־איט) אָנווענדען, בענוצען.

ad hoc (עד האָק) צו דעם; אין בעצוג צו דעם; בעזונדערס.

ad hom'inem (עד האָמ'־אי־נעם) אין בעצוג צו דער פּערזאָן, פון פּערזענליכען כאַראַקטער.

His reply was in the nature of an argument ad hominem.

adhorta'tion *n.* (עד־האָר־טיי'־שאַן) דאָס זאָגען אימעצען מוסר; דאָס בעלעה־רען, אַ גוטע עצה געבען.

adhor'tatory *a.* (עד־האָר'־טע־טאָ־רי) זאָגענדיג אימעצען מוסר; בעלעהרענדיג אימעצען.

adiabat'ic *a.* (עד־אי־ע־בעט'־איק) אַדיאַבאַטיש [אין אויסדרוק אין דער טער־מאָ־דינאַמיק (ווערמע־טעאָריע) פאַר די ענדערונג פון דעם וואָלומען פון לופט אָדער גאַז ניט דורך דערהיצען אָדער אָבקיהלען].

adiabat'ic line (עד־אי־ע־בעט'־איק לאַין) אַן אַדיאַבאַטישע ליניע [אַ ליניע וועלכע שטעלט פאָר דעם צוזאַמענהאַנג צווישען דרוק און וואָלומען פון אַ גאַז אָדער לופט ווען עס ווערט ניט געווע־רעמט און ניט געקיהלט]. ז. *adiabatic*

Adian'tum *n.* (עד־אי־ען'־טאַם) דאָס פרויענהאָר [אַזאַ מין פּלאַנצען מיט גע־טיילטע געדיכטע בלעטער. וואַקסען אין די ווארימע געגענדען פון אַמעריקאַ].

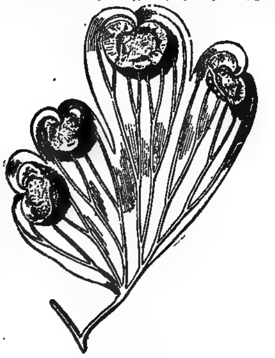

Adiantum

adiaph'ora *n.* (עד־אי־עף'־אָר־ע) גלייכ־גילטיגע זאַכען, ניט גוט ניט שלעכט, ניט פליישיג ניט מילכיג [פּאַרעווע].

adiaph'orism *n.* (עד־אי־עף'־אָ־ריזם) רעליגיעזע טאָלעראַנץ; גלייכגילטיגקייט צו רעליגיאָן; גלייכגילטיגקייט.

adiaph'orist *n.* (עד־אי־עף'־אָ־ריסט) אַ גלייכגילטיגער מענש; איינער וואָס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאָן.

adiaph'oron *n.* (עד־אי־עף'־אָ־ראָן) אַ גלייכגילטיגע זאַך.

adiaph'orous *a.* (עד־אי־עף'־אָ־ראָס) גלייכגילטיג; ניט שעדליך, ניט ניצליך; נייטראַל.

adiaph'orous salt (עד־אי־עף'־אָ־ראָס סאָלט) דאָס מיטעל זאַלץ, נייטראַל זאַלץ [אַזאַ כעמישער שטאָף].

adieu' *n.* and *int.* (ע־דיו') אַדיע! זיי געזונד! דער אַדיע.

ad indefini'tum (עד אין־דעף־אי־נאַי'־טאַם) ביז דאָס אונבעשטימטע; אָהן אַ סוף, גרענצלאָז.

ad inf. אַן אָבקירצונג פון די ווערטער *ad infinitum*

ad infini'tum (עד אין־פי־נאַי'־טאַם) ז. *ad indefinitum*.

ad inter'im (עד אין־טויר'־אים) אין דער געגענווערטיגער צייט.

adi'os *int.* (ע־די'־אָס) אַדיע! זיי געזונד!

ad'ipocere *n.* (עד'־אי־פּאָ־סיר) טויטען־פעט [אַ מין פעטע מאַטעריע וואָס קומט דורך פוילען פון אַ טויטען קערפּער].

adipoc'erous *a.* (עד־אי־פּאָס'־ער־אָס) וואָס אָנבעלאַנגט צו טויטען־פעט. ז. *adipocere*

ad'ipocire *n.* (עד'־אי־פּאָ־סיר) ז. *adipocere*

ad'ipose *n.* and *a.* (עד'־אי־פּאָוס) פעט; שמאַלציג; פעטעס.

ad'iposeness *n.* (עד'־אי־פּאָוס־נעס) פעטקייט, דיקקייט.

adipo'sis *n.* (עד־אי־פּאָו'־סיס) פעט־קייט.

adipos'ity *n.* (עד־אי־פּאָס'־אי־טי) ז. *adiposis*

ad'ipous *a.* (עד'־אי־פּאָס) ז. *adipose*

ad'it *n.* (עד'־איט) אַ צו־טריט, דורכגאַנג; אַ טונעל וואָס פיהרט צו אַ מינע.

adi'tion *n.* (ע־דיש'־אָן) אַ צוטריט, דאָס צוגעהען.

adja'cence *n.* (עד־דזשיי'־סענס) ז. *adjacency*

adja'cencies *n.* (עד־דזשיי'־סען־סיז) אומגעגענד, נאָכבאַר־ערטער.

adja'cency *n.* (עד־דזשיי'־סען־סי) נאָהענטקייט, נאָכבאַרשאַפט, דאָס גרענע־צען זיך.

adja'cent *a.* (עד־דזשיי'־סענט) אָנגרענ־צענד, וואָס ליעגט דערביי, נאָהענט; אין שכנות.

I saw him walk along the banks of the adjacent mill-pond.

adja'cent angles (עד־דזשיי'־סענט ענגלז) נעבען ליעגענדע ווינקלען [אין געאָמעטריע].

adja'cently *adv.* (עד־דזשיי'־סענט־לי) אין דער נאָכבאַרשאַפט, אין דער נאָהענט־קייט.

adject' *v.* (עד־דזשעקט') צולעגען, צו־שטעלען.

adjec'tion *n.* (עד־דזשעק'־שאַן) די צולעגונג, דער צוזאַץ.

adjecti'tious *a.* (עד־דזשעק־טי'־שאַס) צוגעלעגט, צוגעשטעלט.

ad'jectival *a.* (עד'־דזשעק־טיוו־על) וואָס האָט אַ שייכות צו אַ בייוואָרט [אַד־יעקטיוו, אין גראַמאַטיק]; אַזוי ווי אַ בייוואָרט.

ad'jectivally *adv.* (עד'־דזשעק־טי־וועל־אי) אַלס אַ בייוואָרט, אויף דעם אופן פון אַ בייוואָרט.

ad'jective *n.* (עד'־דזשעק־טיוו) דער אַדיעקטיוו [ביי־וואָרט] אין גראַמאַטיק; אַ וואָרט וואָס בעצייכענט די אייגענשאַפ־טען פון אַ געגענשטאַנד [ווי גרויס, קליין, ווייס, שוואַרץ].

ad'jectively *adv.* (עד'־דזשעק־טיוו־לי) אַלס אַן אַדיעקטיוו. ז. *adjective*

adjoin' *v.* (עד־דזשאָין') גרע־נעצען; צושטעלען, צולעגען איינס צום אַנדערען.

Our houses adjoin each other.

adjoin'ing *a.* (עד־דזשאָין'־אינג) וואָס גרענעצט זיך; וואָס ליעגט דערביי; צו־געשטעלט.

There is a garden adjoining his house.

adjoin'ing room (עד־דזשאָין'־אינג רום) אַ נעבענצימער, אַ בענאָכבאַרטער צימער.

adjourn' *v.* (עד־דזשורן') אָבלעגען [אויף אַן אַנדער צייט]; שליסען אַ פער־זאַמלונג און זי אָבלעגען אויף אַן אַנ־דער טאָג.

The meeting adjourned.

adjourn'ment *n.* (עד־דזשורנ'־מענט) אָבלעגונג; די אונטערברעכונג פון די זי־צונגען פון אַ קאָנגרעס אָדער אירגענד וועלכער פערזאַמלונג.

adjourn' si'ne di'e (עד־דזשורן' סאַי'־ני דאַי'־אי) אָבלעגען אויף אַן אונ־בעשטימטע צייט; אָבלעגען אַ זיצונג אָדער פערזאַמלונג אויף אַן אונבעשטימ־טע צייט.

adjudge' *v.* (עד־דזשאַדזש') פּעראורט־טיילען, צו'פּסק'ענען; ערקלערען; בע־שטימען; ענטשיידען.

adjudge'able *a.* (עד־דזשאַדזש'־עבל) וואָס קען פעראורטיילט ווערען.

adjudge'ment *n.* (עד־דזשאַדזש'־מענט) ז. *adjudgment*

adjudg'ment *n.* (עד־דזשאַדזש'־מענט) פעראורטיילונג, דאָס צו'פּסק'ענען, ענט־שיידונג [פון געריכט].

adju'dicate *v.* (עד־דזשו'־די־קייט) ז. *adjudge*

adjudica'tion *n.* (עד־דזשו־די־קיי'־שאַן) ז. *adjudgment*

adju'dicator *n.* (עד־דזשו'־די־קיי־טאָר) דער פּרייז־ריכטער, דער ריכטער.

ad'jugate *v.* (עד'־דזשו־גייט) פּעראיי־ניגען, צונויפשליסען.

ad'junct *n.* and *a.* (עד'־דזשאַנקט) חבר; אַמטס־געהילף; איינער וואָס איז פעראַבונדען מיט אימעצען אין אַמט; צו־געגעבען, פעראַבונדען, בעגלייטענד [אין אַמט].

adjunc'tion *n.* (עד־דזשאַנק'־שאַן) צוזאַץ; בייהילף.

adjunc'tive *n.* and *a.* (עד־דזשאַנק'־טיוו) ז. *adjunct*

adjunc'tively *adv.* (עד־דזשאַנק'־טיוו־לי) פעראַבינדענדיג, צולעגענדיג.

ad'junctly *adv.* (עד'־דזשאַנקט־לי) פעראַבונדען מיט..., אַלס אַ חבר מיט...

ad'junct profes'sor (עד'־דזשאַנקט פּראָ־פעס'־אָר) אויסעראָרדענטליכער פּראָ־פעסאָר [אַ פּראָפעסאָר, וואָס האָט נאָך ניט זיין פולען טיטעל, מייסטענס אַ אונ־בער, וואָס איז אַ געהילף ביי דעם הויפּט־פּראָפעסאָר].

adjura'tion *n.* (עד־דזשו־ריי'־שאַן) בעשווערונג; דער נוסח פון אַ שבועה, אַ

נדר; אַ פייערליכע שבועה; אַ דרינגענ־
דע בקשה.

adju'ratory *a.* (עד־דזשו'־רע־טאָ־רי)
וואָס איז שייך צו אַ פייערליכער שבועה
אָדער אַ נדר.

adjure' *v.* (עד־דזשור') אַרויפלעגען אַ
שבועה, בעשווערען; דרינגענד בעטען.

adjur'er *n.* (עד־דזשור'־ער) דער בע־
שווערער, דער וואָס לעגט אויף אימעצען
אַרויף אַ שבועה.

adjust' *v.* (עד־דזשאַסט') אין אָרדנונג
ברייגען, צורעכט מאַכען; רעכט מאַכען;
גראָד מאַכען, אויסגלייכען.
The differences between America and Japan have been adjusted.

adjus'table *a.* (עד־דזשאַס'־טעבל)
וואָס קען אויסגעגלייכט ווערען, צורעכט
געמאַכט ווערען, פערמיטעלט ווערען.
An adjustable dispute.

adjus'tably *adv.* (עד־דזשאַס'־טע־בלי)
אין בעצוג צו אויסגלייכונג, איינאָרדנונג
אָדער רעגולירונג.

adjust' a busi'ness (עד־דזשאַסט' ע
ביז'־נעס) אַבמאַכען אַ געשעפט.

adjust' an account' (עד־דזשאַסט' ען
ע־קאַונט') צורעכט מאַכען אַ חשבון, אויס־
גלייכען די רעכענונג, מושוה ווערען מיט
דער רעכענונג.

adjus'ter *n.* (עד־דזשאַס'־טער) ריכטיג
מאַכער; רעגולירער; פערמיטלער.

adjust'ing *n.* (עד־דזשאַסט'־אינג) די
רעגולירונג, דאָס איינאָרדנען, דאָס ריכ־
טיג איינשטעלען.

adjust'ing-scale *n.* (עד־דזשאַסט'־
אינג־סקייל) פּינקטליכע וואָגשאָלען, געלד־
וואָגשאָל.

adjust'ing-screw *n.* (עד־דזשאַסט'־
אינג־סקרוה) מיקראָמעטער־שרויף [אַ
שרויף מיט זעהר אַ דינעם, געדיכטען שרוי־
פען־געווינט].

adjust'ing-tool *n.* (עד־דזשאַסט'־אינג־
טוהל) אַ געצייג צו רעגולירען די האָר־
ספּירוּאַלע אין אַ טאַשען־זייגער.

adjust'ive *a.* (עד־דזשאַסט'־איוו) וואָס
לאָזט זיך רעגולירען, צורעכט מאַכען,
אויסגלייכען.

adjust'ment *n.* (עד־דזשאַסט'־מענט)
1. איינאָרדנונג, רעגולירונג, צורעכט מאַ־
כונג; 2. דאָס אויסגלייכען, פערמיטלען.
1. The adjustment of the parts of a machine. 2. An adjustment of the dispute was effected.

adjus'tor *n.* (עד־דזשאַס'־טאָר)
ז. ***adjuster***

ad'jutancy *n.* (עד'־דזשו־טען־סי)
ריכטיגע איינאָרדנונג; בייהילף; די שטע־
לע פון אַן אַדיוטאַנט.

ad'jutancy-gen'eral *n.* (עד'־דזשו־
טען־סי־דזשענ'־ער־על) די גענעראַל־אַד־
יוטאַנט שטעלע.

ad'jutant *n.* (עד'־דזשו־טענט) אַדיוטאַנט
[געהילף פון אַ הויכען בעאַמטען].

ad'jutant-bird *n.* (עד'־דזשו־טענט־
בוירד) אַ שטאָרך, אַ בוטשאַן.

ad'jutant-gen'eral *n.* (עד'־דזשו־
טענט־דזשענ'־ער־על) דער גענעראַל־אַדיו־
טאַנט [אַזאַ מיליטערישער טיטול].

ad'jutantship *n.* (עד'־דזשו־טענט־
שיפּ) ז. ***adjutancy***

ad'juvant *a. and n.* (עד'־דזשו־וועגט)
בעהילפיג, ניצליך; אַ געהילף, אַ הילפס־
מיטעל; אַ צוזאַץ צו אַ רעצעפּט; אַ ביי־
רפואה.

adlega'tion *n.* (עד־לי־גיי'־שאַן) דאָס
פּאַרצייטיגע רעכט פון די פערטרעטער
פון די איינצעלנע שטאַאַטען אין דייטש־
לאַנד, זיך צו בעטייליגען אין דער בעראַ־
טונג פון די אַלגעמיין דייטשע מלוכה
ענינים.

ad lib. ***ad libitum*** אַן אַבקירצונג פון

ad lib'itum (עד ליב'־אי־טאַם) לויט
וואונש, לויט געשמאַק.

admanuen'sis *n.* (עד־מען־יו־ען'־סיס)
אַ שבועה דורך אַרויפלעגען די האַנד
אויף דער ביבעל [אין די אַלטע ענגלישע
געזעצען].

admeas'ure *v.* (עד־מעזש'־אור) בע־
שטימען, אויסטיילען.

admeas'urement *n.* (עד־מעזש'־אור־
מענט) אויסמעסטונג, צומעסטונג, אַבמעס־
טונג, צוטיילונג [אַ חלק].

admeas'urer *n.* (עד־מעזש'־אור־ער)
איינער וואָס טיילט אויס, וואָס בעשטימט.

adme'dian *a.* (עד־מי'־די־ען) זייטליכע,
פון די זייטען [ביי ציינער].

admensura'tion *n.* (עד־מען־סיו־
ריי'־שאַן) ז. ***admeasurement***

admin'icle *n.* (עד־מינ'־איקל) אונטער־
שטיצונג; הילף.

adminic'ular *a.* (עד־מינ־איק'־יו־לער)
אונטערשטיצענדיג, אויסהעלפענדיג.

adminic'ular ev'idence (עד־מינ־
איק'־יו־לער עוו'־אי־דענס) אַן ערגענצענ־
דער אָדער ערקלערענדער בעווייז [אין אַ
געריכט־פּראָצעס].

adminic'ulary *a.* (עד־מינ־איק'־יו־
לע־רי) ז. ***adminicular***

adminic'ulum *n.* (עד־מי־ניק'־יו־לאַם)
אַ הילף, אַ שטיצע.

admin'ister *v.* (עד־מינ'־איס־טער)
1. פיהרען, פערוואַלטען; אויסטיילען;
רעגירען; 2. איינגעבען [רפואות].
1. The President administers the affairs of this country. 2. The nurse administered medicine to the patient.

admin'ister an oath (עד־מינ'־איס־
טער ען אוטה) אימעצען לאָזען שווערען,
אַ שבועה נעבען.

administe'rial *a.* (עד־מינ־איס־טי'־רי־
על) וואָס האָט אַ שייכות מיט דער פער־
וואַלטונג.

admin'ister jus'tice (עד־מינ'־איס־
טער דזשאַס'־טיס) משפּט'ען.

admin'ister the sac'raments
(עד־מינ'־איס־טער טהי סעק'־רע־מענטס)
פערטיילען דאָס הייליגע אַבענדמאָהל [אַ
קריסטליכע רעליגיעזע צערעמאָניע; סאַ־
קראַמענט געבען [דער מנהג ביי קריסטען
וואָס דער גלח גיט אַ גוסס־קראַנקען אַ שטי־
קעל הייליג ברויט אין מויל].

admin'istrable *a.* (עד־מינ'־איס־
טרעבל) וואָס קען פערוואַלטעט ווערען.

admin'istrate *v.* (עד־מינ'־איס־טרייט)
פערוואַלטען, אויסטיילען, דערלאַנגען.
ז. ***administer***

administra'tion *n.* (עד־מינ־איס־
טריי'־שאַן) פערוואַלטונג; רעגירונג;
אויסטיילונג.

administra'tional *a.* (עד־מינ־איס־
טריי'־שאַנ־על) וואָס איז שייך צו פער־
וואַלטונג.

administra'tion of jus'tice (עד־
מינ־איס־טריי'־שאַן אָוו דזשאַס'־טיס) דאָס
משפּט'ען.

admin'istrative *a.* (עד־מינ'־איס־
טריי־טיוו) פערוואַלטענדיג; רעגירענדיג.

admin'istratively *adv.* (עד־מינ'־
איס־טריי־טיוו־לי) אין בעצוג צו פער־
וואַלטונג; פון אַ פערוואַלטונגס־שטאַנד־
פּונקט.

admin'istrator *n.* (עד־מינ'־איס־טריי־
...) פערוואַלטער, פאַרשטעהער; דער
...יהרער פון אַ פערשטאָרבענעמס

admin'istratorship *n.* (עד־מינ'־איס־
...טאָר־שיפּ) דער אַמט פון אַ פערוואַל־

administra'tress *n.* (עד־מינ־איס־
...טרעס) פערוואַלטערין, פאַרשטעהע־

administra'trix *n.* (עד־מינ־איס־
...טריקס) ז ***administratress***

admirabil'ity *n.* (עד־מי־רע־ביל'־אי־
...) בעוואונדערונגס ווירדיגקייט.

ad'mirable *a.* (עד'־מיר־עבל) ...ונ־
...נס ווערטה; איבעראַשענד; וואונ־
...אַר.
The soldier showed admirable courage in battle.

ad'mirableness *n.* (...מיר־עבל־נעס)
. ***admirability***

ad'mirably *adv.* (...מיר־עב־לי)
בעוואונדערען; פאַרטרעפליך.

ad'miral *n.* (עד'־מי־רעל) ...ראַל
...מיטול פון אַ קאָמאַנדיר פון אַ קריגנ־
...אַפּט אויף פון אַ האַנדעלס שיף].

ad'miral of the fleet (...מי־רעל
...טהי פליעט) דער אַדמיראַל פון דער
...ע [דער העכסטער פלאָטענאָפי־
.[

ad'miralship *n.* (...מי־רעל־שיפּ)
...ראַל אַמט; דער ראַנג פון אַן אַדמי־

ad'miral's ship (...מי־רעלז שיפּ)
...דמיראַל־שיף [די שיף וואו דער אַד־
...ל געפינט זיך].

ad'miralty *n.* (עד'־מי־רעל־טי)
...ע פערוואַלטונג פון דער פלאָטע; דער
...ראַליטעטס־ראַט; דאָס אַדמיראַלי־
...־געריכטס ראַט; די אַדמיראַליטעטס־
...ידע.

ad'miralty court (...מי־רעל־טי
...ט) דאָס אַדמיראַליטעטס־געריכט.

admira'tion *n.* (עד־מי־ריי'־שאַן)
...דערונג; ערשטוינונג; פערעהרונג.
The brave deserve our admiration.

admire' *v.* (עד־מאַיר') ...אונדערען,
...וואונדערען; ערשטוינט ווערען. פער־
...!.

admir'er *n.* (עד־מאַיר'־ער) ...ונ־
...ר, פערעהרער.

admir'ing *n.* (...מאַיר'־אינג)
.ז ***admiration***

admir'ingly *adv.* (...מאַיר'־אינג־לי)
ערשטוינונג, מיט בעוואונדערונג;
פערעהרונג.

admissibil'ity *n.* (...מיס־אי־ביל'־
...י) צולעסיגקייט, דאָס צולאָזען.

admis'sible *a.* (עד־מיס'־איבל) ...
וואָס קען צוגעלאָזען ווערען.

admis'sibleness *n.* (...מיס'־איבל־
...) צוגעלאָזענקייט; דאָס האָבען דעם
...טה צוגעלאָזען צו ווערען.

admis'sibly *adv.* (...מיס'־אי־בלי)
...לאָזען, ערלויבט; גילטיג.

admis'sion *n.* (עד־מיש'־אַן) ...סונג,
...ים, איינטריט.

admis'sion-mon'ey *n.* (...מיש'־אַן־
...אי) אַריינלאָז־געלד, איינטריטס־געלד.

admis'sion-tick'et *n.* (...מיש'־אַן־
...עט) אַריינלאָז־קאַרטע, בילעט.

admis'sive *a.* (עד־מיס'־איוו) ...ער־
...ט אַריינצונעהען, וואָס דערלאָזט דעם
...יט.

admis'sory *a.* (עד-מיס'-א-רי) ז. *admissive*

admit' *v.* (עד-מיט') 1. צוטריט ערלויבען; צולאזען; אריינלאזען; 2. נאכגעבען, צוגעבען.
1. The United States **admits** all desirable immigrants. 2. I **admit** that you are right.

admit' in'to (עד-מיט' אינ'-טו) אימעצען צולאזען, ערלויבען אריינצוגעהן.

admit' in'to or'ders (עד-מיט' אינ'-טו אר'-דערז) געבען אן אויסצייכנונגס-מעדאל [ארדען].

admit' one to bail (עד-מיט' הוואן טו בייל) איינעם ארויסלאזען פון פערהאפטונג אויף ערבות.

admits' of no excuse' (עד-מיטס' אוו נאו עקס-קיוז') עס לאזט זיך ניט ענטשולדיגען.

admit'table *a.* (עד-מיט'-עבל) צולעסיג; וואס קען אריינגעלאזען ווערען.

admit'tance *n.* (עד-מיט'-ענס) צולאזונג; צוטריט; אריינפיהרונג.

admitta'tur *n.* (עד-מי-טיי'-טויר) א צעטעל, א בעשייניגונג אויפגענומען צו ווערען אין אן אוניווערסיטעט.

admit'tedly *adv.* (עד-מיט'-עד-לי) צוגעבענדיג; אננעהמענדיג.
The salary of the clerk is **admittedly** small.

admit'ted to an au'dience (עד-מיט'-עד טו ען אה'-די-ענס) צוגעלאזען צו אן אוידיענץ [אויסהערונג].

admit'ted to prac'tice (עד-מיט'-עד טו פרעק'-טיס) קריעגען דאס רעכט צו פראקטיצירען אלס דאקטאר.

admit'ted to the bar (עד-מיט'-עד טו טהי באר) קריעגען דאס רעכט אויפצוטרעטען אלס אדוואקאט.

admit'ter *n.* (עד-מיט'-ער) דער איינפיהרער.

admit' the truth (עד-מיט' טהי טרוטה) מודה זיין אויפ'ן אמת.

admit' to (עד-מיט' טו) אימעצען צולאזען, ערלויבען אריינצוגעהן.

admix' *v.* (עד-מיקס') צומישען.

admix'tion *n.* (עד-מיקס'-טשאן) צומישונג, צוזאץ.

admix'ture *n.* (עד-מיקס'-טשור) צומישונג, צוזאץ.

ad mo'dum (עד מאו'-דאם) אויף דעם אופן; אזוי, עהנליך.

admon'ish *v.* (עד-מאנ'-איש) דערמאהנען; ווארנען [מזהיר זיין]; ראטהען; איינרייידען; אויסריידען [ד. ה. מאכען א בעמערקונג]; מוסר זאגען.

admon'isher *n.* (עד-מאנ'-איש-ער) א דערמאהנער, איינער וואס ווארנט; א ראטהגעבער; מוסר-זאגער.

admon'ishing *n.* (עד-מאנ'-איש-אינג) דערמאהנונג; ווארנונג [אזהרה].

admon'ishingly *adv.* (עד-מאנ'-איש-אינג-לי) דורך ווארנונג, דורך דערמאהנונג.

admon'ishment *n.* (עד-מאנ'-איש-מענט) א ווארנונג [אזהרה]; אן אויסרייד [בעמערקונג]; אן אויס'מוסר'ונג.

admoni'tion *n.* (עד-מא-ניש'-אן) דערמאהנונג; ווארנונג; אויסרייד [פאר אן אונרעכט].

admoni'tioner *n.* (עד-מא-ניש'-אנ-ער) מוסר-זאגער; איינער וואס ווארנט; א ראטגעבער.

admon'itive *a.* (עד-מאנ'-אי-טיוו) דערמאהנענדיג, ווארנענדיג, מוסר זאגענדיג.

admon'itor *n.* (עד-מאנ'-אי-טאר) ז *admonisher*

admonito'rial *a.* (עד-מאנ-אי-טאו'-רי-על) ווארנענדיג, מוסר'ענדיג.

admon'itorily *adv.* (עד-מאנ'-אי-טא-רי-לי) דורך ווארנונג; דורך אויס'מוסר'ען.

admon'itory *a.* (עד-מאנ'-אי-טא-רי) ז. *admonitive*

adnas'cence *n.* (עד-נעס'-ענס) דאס זיין צוגעוואקסען אדער צוגעפעסטיגט.

adnas'cent *a.* (עד-נעס'-ענט) צוגעוואקסען, צוגעפעסטיגט [געברויכט ביי פלאנצען].

adnas'cent plant (עד-נעס'-ענט פלענט) פאראזיט-פלאנצע [אזא מין פלאנצע וואס ציהט איהר חיונה פון אן אנדער פלאנצע].
Moss is an **adnascent plant.**

ad'nate *a.* (עד'-נייט) צוזאמענבעהעפט, צוזאמענגעוואקסען [ביי פלאנצען].

adna'tion *n.* (עד-ניי'-שאן) דאס זיין צונויפגעוואקסען [ביי פלאנצען].

ad nau'seam (עד נאה'-סי-עם) ביז צום איבערדריסיג ווערען, ביז צום קראנק ווערען, ביז צום עקלען.
Statements repeated **ad nauseam.**

adner'val *a.* (עד-נויר'-וועל) וואס געהט צום נערוו [אין בעצוג צו אן עלעקטרישען שטראם וואס געהט דורך א מוסקול].

adnom'inal *a.* (עד-נאמ'-אי-נעל) וואס בעלאנגט צו א הויפט-ווארט [שם עצם].

adnomina'tion *n.* (עד-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס ווארט-שפיעל [א צוזאמענשטעלונג פון עהנליכע ווערטער פון פערשיעדענע בעדייטונגען].

ad'noun *n.* (עד'-נאון) א ביי-ווארט, אן אדיעקטיוו [שם התאר]; א ביי-ווארט וואס ווערט געברויכט אלס הויפט-ווארט.
The **good,** the **true,** the **beautiful.**

ado' *n.* (ע-דו') 1. דאס מאכען א לארם; 2. דאס טהאן; מיהע; דאס מאכען א וועזען.
1. They obeyed without any more **ado.** 2. Much **ado** about nothing.

ado'be *n.* (ע-דאו'-ביי) א ניט-געברענטער ציעגעל; ליים פון וועלכען מען מאכט ציעגעל.

adoles'cence *n.* (עד-א-לעס'-ענס) יוגענד, יוגענדס אלטער [ביי א מאן פון 14 און ביי א פרוי פון 12].

adoles'cency *n.* (עד-א-לעס'-ענ-סי) ז. *adolescence*

adoles'cent *n.* and *a.* (עד-א-לעס'-ענט) א נאך ניט דערוואקסען איינגעל אדער מיידעל; וואס האלט אין וואקסען.

Ado'nai *n.* (א-דאו'-נאי) אדוני, יהוה [דער נאמען פון גאט אין העברעאיש].

Adone'an *a.* (עד-א-ני'-ען) וואס איז שייך צו אדאניסען. ז. *Adonis*

Adon'ic *a.* (ע-דאנ'-איק) פראנמיש; וואס האט א שייכות צו אדאנים. ז. *Adonis*

Adon'ic verse (ע-דאנ'-איק ווירס) דער אדאנישער פערז [א געוויסע פארם אין שרייבען געדיכטע].

Ado'nis *n.* (ע-דאו'-נים) אדאנים [א נאמען אין דער גריכישער מיטעלאגיע פון א שעהנעם יונגען מאן, אין וועלכען די געטין ווענוס איז געווען פערליעבט]; א שעהן איינגעל; א בחור א שעהנהייט, א פראנט; אזא מין פלאנצען.

Ado'nis-flow'er *n.* (ע-דאו'-נים-פלאו'-ער) דאס אדאנים-בלימעל.

Ado'nist *n.* (ע-דאו'-ניסט) איינער וואס האלט פון דער מיינונג, אז די נקודות וועלכע שטעהען געוועהנליך אונטער יהוה זיינען גענומען געווארען פון ווארט אדני אדער אלהים און די אויסשפראכע פון יהוה
ט אדני ווי עס איז געוועהנליך אנ
ז, נאר מען ווייס איבערהויפט ניט
דארף ווערען אויסגעשפראכען.

ad'onize *v.* (עד'-א-נאיז) פראנ

adopt' *v.* (ע-דאפט') עהמען; 2.
ירען [א קינד]; מאכען פאר איי
פרעמד לאנד אדער עטוואס וואס
צו א פרעמדער פערזאן.
1. I never will **adopt** such an opini
I would like to **adopt** a pretty child.

adoptabil'ity *n.* -טע-ביל'-אי-
אס קענען ווערען אדאפטירט; דאס
ען געמאכט ווערען פאר אייגענעם.

adop'table *a.* (ע-דאפ'-טעבל) ען
אדאפטירט, וואס קען געמאכט ווע
אייגענעם.

adop'ted *a.* (ע-דאפ'-טעד) ירט;
מען; גענומען פאר א קינד.

adop'ted child פ'-טעד טשאילד)
אפטירט קינד [א פרעמד קינד
ן אייגענעם צוגענומען].

adop'ted coun'try פ'-טעד קאנ'-
א נייעם פאטערלאנד.

adop'ter *n.* (ע-דאפ'-טער) אפ-
, איינער וואס האט אנגענומען א
קינד פאר זיין אייגענעם.

adop'ting *n.* (ע-דאפ'-טינג) דאפ-
דאס צונעהמען פאר א קינד.

adop'tion *n.* (ע-דאפ'-שאן) ודאפ-
דאס צונעהמען א פרעמד קינד
ן אייגענעם.

adop'tion con'troversy פ'-שאן
רא-וואיר-סי) די שטרייט-פראגע
דעם אויב גאט האט אדאפטירט
וסען אלס זיין זוהן.

adop'tionism *n.* (פ'-שאנ-איזם)
ינונג, אז קריסטוס איז געבארען גע
פונקט ווי אלע מענשען נאר שפע
אט איהם גאט אדאפטירט אלס זיין

adop'tious *a.* (ע-דאפ'-שאס)
אנגענומען.

adop'tive *a.* (ע-דאפ'-טיוו) ווערט
מען; וואס ווערט אדאפטירט.
Adoptive parent or child.

adop'tive fa'ther פ'-טיוו פא'-
דער מאן, וואס נעהמט א פרעמד
אר זיין אייגענעם [דער אדאפטיוו-
-].

adop'tively *adv.* (פ'-טיוו-לי)
מבאר, אויף אן אנגענומענעם אופן;
אדאפטירונג.

adorabil'ity *n.* (ור-ע-ביל'-אי-טי)
זרונגס ווירדיגקייט, פערגעטערונגס
נקייט.

ador'able *a.* (ע-דאור'-עבל)
ווערטה, פערגעטערונגס ווערטה.

ador'ableness *n.* (ור'-עבל-נעס)
זרונגס ווירדיגקייט, פערגעטערונגס
נקייט.

ador'ably *adv.* (ע-דאור'-ע-בלי)
ווערטה בעוואונדערט אדער פערגע
צו ווערען.

ado'ral *a.* (עד-או'-רעל) איז נאהענט
זויל.

ado'rally *adv.* (עד-או'-רעל-אי)
יכטונג פון מויל.

adora'tion *n.* (עד-א-ריי'-שאן)
עטען; פערעהרונג.

adore' *v.* (ע-דאור') פער-; זרען
י.
She **adores** her father.

ador'er *n.* (ע-דאור'-ער) ;טערער
זרער.

adorʹing *n.* (ע-דאור'-אינג) ז. *adoration*

adorʹingly *adv.* (ע-דאור'-אינג-לי) מיט פערעהרונג, מיט פערגעטערונג.

adornʹ *v.* (ע-דארן') ציערען, בעציערען, בעשעהנען; בעפוצען.
The interior of the house is **adorned** with paintings.

adorʹner *n.* (ע-דאר'-נער) א פערציערער, א בעפוצער.

adorʹning *a. and n.* (ע-דאר'-נינג) ציערענד, בעפוצענד; א פערשעהנערונג, א בעפוצונג.

adorʹningly *adv.* (ע-דאר'-נינג-לי) דורך פערציערונג, דורך בעפוצונג.

adornʹment *n.* (ע-דארנ'-מענט) א פערציערונג, בעשעהנונג; בעפוצונג.
Some women look better without **adornments**.

adorsedʹ *a.* (ע-דארסט') געשטעלט רוקען צו רוקען.

adosculaʹtion *n.* (עד-אס-קיו-ליי'-שאן) דאס בעפרוכטען די זרע פון א פלאנץ אדער טהיער דורך אויסערליכע בעריהרונג.

adownʹ *adv. and prep.* (ע-דאון') ארונטער, אראב; צום גרונד.

ad referenʹdum (עד רעפ-ע-רענ'-דאם) ביז א ווייטערדיגע איבערלעגונג.

ad rem (עד רעם) צום פונקט, צו דער זאך, צו דער פראגע.
Your statements are indeed **ad rem**.

adriftʹ *adv. and a.* (ע-דריפט') שווימענדיג; אין דער ווייטער וועלט; געהענדיג וואו די אויגען וועלען טראגען; אויף גאט'ס בעראט.

adʹrogate *v.* (עד'-רא-גייט) אדאפטירען פאר א זוהן דורך א פאלקס-אבשטימונג אדער דורך אן ערלויבניש פון קייזער [אין אלטען רוים].
Clodius, the enemy of Cicero, was **adrogated** into a plebeian family.

adrogaʹtion *n.* (עד-רא-גיי'-שאן) דאס אדאפטירען איינעם פאר א זוהן, אין די אלטע צייטען אין רוים, דורך א פאלקס-אבשטימונג אדער דורך אן ערלויבניש פון קייזער.

adroitʹ *a.* (ע-דראיט') פלינק, געשיקט, ערפאהרען.

adroitʹly *adv.* (ע-דראיט'-לי) מיט פלינקקייט, מיט געשיקטקייט, מיט ערפאהרענהייט.

adroitʹness *n.* (ע-דראיט'-נעס) געשיקטקייט; פלינקקייט; ערפאהרענהייט.

adroopʹ *adv.* (ע-דרופ') אין א פערנייגטען אדער געבויגענעם צושטאנד; מיט א געבויגענעם קאפ.

adryʹ *a.* (ע-דראי') דארשטיג; טרוקען.

adscitiʹtious *a.* (עד-סי-טיש'-אס) פון דער פרעמד געבראכט, פון א ווייטען ארט אראבגעבראכט; געבארגט; צוגעלעגט; ניט פון הויפט וויכטיגקייט.

adscitiʹtiously *adv.* (עד-סי-טיש'-אס-לי) ז. *adscititious*

adʹscript *n.* (עד'-סקריפט) א לייבאייגענער, א שקלאף.

adscripʹtion *n.* (עד-סקריפ'-שאן) דאס זיין געבונדען צום באדען [לאנד] ווי אמאל די לייבאייגענע אין פעאדאלען סיסטעם [פאנשטשיזנע]; דאס צושרייבען איינעם עטוואס [אין דעם זין, אז דאס בעלאנגט צו איהם].

adscriptiʹtious *a.* (עד-סקריפ-טיש'-אס) געבונדען דורך צוגעהעריגקייט אדער אלס צוגעשריבענער.

adscripʹtive *a.* (עד-סקריפ'-טיוו) צוגעשריבען; געבונדען צום באדען אלס לייבאייגענער.

adsorpʹtion *n.* (עד-סארפ'-שאן) די קאנדענזאציאן [דאס געדיכטער ווערען] פון גאזען ביי דער בעריהרונג מיט פעסטע קערפער.

adstricʹtion *n.* (עד-סטריק'-שאן) דאס צוזאמענציהען, א צוזאמענציהענדער מיטעל [אין דער מעדיצין]. ז. *astriction*

adstrinʹgent *n. and a.* (עד-סטרינ'-דזשענט) צוזאמענציהענד; א צוזאמענציהענדער מיטעל [אין דער מעדיצין].

adʹsum *int.* (עד'-סאם) איך בין דא! היער!

adulaʹria *n.* (עד-יו-ליי'-רי-ע) אייזענשפאט [אזא פעלדשטיין].

adʹulate *v.* (עד'-יו-לייט) חנפ'נען, שמייכלען; זיך צולעקען.

adulaʹtion *n.* (עד-יו-ליי'-שאן) שמייכלעריי, חניפה.

adʹulator *n.* (עד'-יו-ליי-טאר) שמייכלער, חונף.

adʹulatory *a.* (עד'-יו-ליי-טא-רי) שמייכלעריש, חניפה'דיג.

adʹulatress *n.* (עד'-יו-לייט-רעס) שמייכלערין, חונפ'טע.

Adulʹlamite *n.* (ע-דאל'-ע-מאיט) אן איינוואהנער אדער געבירטיגער פון עדולם; איינער וואס האט זיך צוריקגעצויגען פון די ליבעראלע פארטיי [אין ענגלאנד].

adultʹ *a. and n.* (ע-דאלט') ערוואקסען, פאליעהריג; ערוואקסענער, פאליעהריגער מענש.

adulʹterant *n.* (ע-דאל'-טער-ענט) נואף, טרייולאזער מאן; פערדארבער, פערפעלשער, שווינדלער, פערפעלשונגס-מיטעל.

adulʹterate *v. and a.* (ע-דאל'-טער-אייט) זיין טרייולאז [א מאן אדער פרוי]; פעלשען [שפייז, געטרענק]; פערדארבען; געפעלשט.
To **adulterate** food and drugs is now an offense severely punished.

adulʹterately *adv.* (ע-דאל'-טער-אייט-לי) געפעלשט [דורך ביימישונג], טרייולאז [פון א מאן אדער פרוי].

adulʹterateness *n.* (ע-דאל'-טער-אייט-נעס) די פעלשונג; די טרייולאזיגקייט.

adulteraʹtion *n.* (ע-דאל-טע-ריי'-שאן) פעלשונג, שווינדעל.

adulʹterator *n.* (ע-דאל'-טער-איי-טאר) א פעלשער, א געלד-פעלשער.

adulʹterer *n.* (ע-דאל'-טער-ער) נואף, טרייולאזער מאן.

adulʹteress *n.* (ע-דאל'-טער-עס) זונה; טרייולאזע פרוי.

adulʹterine *a. and n.* (ע-דאל'-טער-אין) געבוירען אונגעזעצליך; פאלש; אן אונגעזעצליך קינד.

adulʹterine child (ע-דאל'-טער-אין טשאילד) אן אונגעזעצליך קינד [ממזר].

adulʹterous *a.* (ע-דאל'-טער-אס) טרייולאז; פערדארבען; געפעלשט; געצענדיענעריש.

adulʹterously *adv.* (ע-דאל'-טער-אס-לי) אויף א געפעלשטען אופן; דורך טרייולאזיגקייט.

adulʹtery *n.* (ע-דאל'-טער-אי) זנות, טרייולאזיגקייט; געצענדיענעריי; פערדארבענהייט; פעלשונג.

adultʹness *n.* (ע-דאלט'-נעס) ערוואקסענער אלטער.

adultʹ-school *n.* (ע-דאלט'-סקול) א שוהל פאר ווייטערע בילדונג; א שוהל פאר ערוואקסענע.

adumʹbral *a.* (עד-אמ'-ברעל) שאטענדיג.

adumʹbrant *a.* (עד-אמ'-ברענט) וואס איז געצייכענט נור אין די אויסערע ליניען; וואס האט עהנליכקייט, וואס איז אין איינינע שטריכען געצייכענט.

adumʹbrate *v.* (עד-אמ'-בריִיט) שאטירען, די אויסערע ליניען צייכענען, סקיצירען.

adumbraʹtion *n.* (עד-אמ-ברײ'-שאן) א צייכנונג אין אויסערע ליניען; די שאטירונג אין א צייכנונג; סקיצירונג; סקיצע.

adumʹbrative *a.* (עד-אמ'-ברײ-טיוו) גאנץ שוואך אנגעדייטעט; אין איינינע שטריכען געצייכענט, סקיצירט.

adʹunc *a.* (עד'-אנק) קרום אויסבויגען [ווי דער שנאבעל פון א פויגעל אדער ווי א קרוק].

adunʹcal *a.* (עד-אנ'-קעל) ז. *adunc*

adunʹcate *v. and a.* (עד-אנ'-קייט) קרימען, אויסבויגען קרום; קרום אויסגעבויגען.

adunʹcity *n.* (עד-אנ'-סי-טי) דאס זיין געבויגען ווי א קרוק.

adunʹcous *a.* (עד-אנ'-קאס) ז. *adunc*

ad unʹguem (עד אנ'-גוועם) אין רעכטען פונקט, פונקט אזוי.

adunqueʹ *a.* (עד-אנק') ז. *adunc*

aduskʹ *adv.* (ע-דאסק') אין דער דונקעלהייט.

adustʹ *a.* (ע-דאסט') פערברענט פון היץ; פערסמאליעט, פערדארט; פערברוינט [פון זון].
Adust complexion.

adustʹible *a.* (ע-דאסט'-איבל) פערברענליך; וואס קען פערברענט ווערען.

ad valoʹrem (עד ווא-לאו'-רעם) לויט דעם ווערטה [געברויכט ביי גרענעץ-אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות, אדער ביי דער געצאהלט פון אן אדוואקאט].

advanceʹ *n. and v.* (עד-וואנס') 1. פארשריט; פערבעסערונג; פארווערטס געהן, שטייגען; פערבעסערן; טהאן א פעולה, פארשריט מאכען; פערשנעלערען; 2. פאראויס בעצאהלען; אויסלעגען.
1. The army **advances** to the frontier. 2. I can **advance** you some money if you are in need.

advanceʹable *a.* (עד-וואנס'-עבל) וואס קען מאכען פארשריט; וואס קען געבראכט ווערען פארווערטס; וואס קען אויסגעצאהלט ווערען אין פאראויס.

advanceʹ-bill *n.* (עד-וואנס'-ביל) א טשעק, א באנק-אנווייזונג וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א שיפ-איינגענטימער אדער זיין פערטרעטער צו די מאטראזען פאר זייער געהאלט פאר א געוויסע צייט [מייסטענס פאר א מאנאט] אין פאראויס.

advancedʹ *a.* (עד-וואנסט') 1. פארגעשריטען, געשטיגען; 2. זייענדיג אין דער פאדערשטער רייהע; 3. פאראויסבעצאהלט.
1. This man is **advanced** in age, as well as in studies. 2. We occupy an **advanced** position among the republics of the world.

advancedʹ opinʹions (עד-וואנסט' א-פינ'-יאנז) פארשריטליכע מיינונגען, עקסטרעמע אנזיכטען.

advancedʹ priʹces (עד-וואנסט' פראי'-סעז) הויכע פרייזען.

advanceʹ-guard *n.* (עד-וואנס'-גארד) דער אוואנגארד, די מחנה וואס געהט פאראויס [החלוץ].

advanceʹ in price (עד-וואנס' אין פראיס) שטייגען אין פרייז.

advance'ment *n.* (עד־וואנס׳־מענט) שטייגונג; פארשריט, פעולה; פערגרעסע־רונג, פערברייטונג.

advance'-note *n.* (עד־וואנס׳־נאוט) ז. ***advance-bill***

advance' on the last bid'der (עד־וואנס׳ אן דהי לעסט ביד׳־ער) אריבערבא־טען דעם לעצטען באטער, געבען דעם העכסטען פרייז [ביי אן אויקציאן].

advan'cer *n.* (עד־וואנ׳־סער) פארשריי־טענדער; פארשריטמאכער; פערגרעסע־רער; פארווערטס־ברייננענדער.

advan'ces *n.* (עד־וואנ׳־סעז) דאס אנ־באטען, דער פארשלאג; דאס פריינדליכע ענטגעגענ־קומען.

advan'cive *a.* (עד־וואנ׳־סיוו) מאכענדיג פארשריטע, דערהויבענדיג, פארויסשריי־טענדיג.

advan'tage *n. and v.* (עד־וואנ׳־טעדזש) נוץ; פארצוג [יתרון], מעלה; ניצליך זיין; נוצען; נוצען ברייננען.
Good health is an advantage in life's struggles.

advan'taged *a.* (עד־וואנ׳־טעדזשד) בילכער.

advan'tage-ground *n.* (עד־וואנ׳־טעדזש־גראונד) א גינסטיגער פלאץ [א גינסטיגע שטעלונג אין א מלחמה].

advanta'geous *a.* (עד־וואנ־טיי׳־דזשאס) ניצליך; מיט מעלות; וואס קען ברענגען פראפיט; וואס גיט א געלעגענ־הייט עטוואס צו ערדייכען.

advanta'geously *adv.* (עד־וואנ־טיי׳־דזשאס־לי) פארציגליך, מיט פראפיט, מיט א בעסערע געלעגענהייט.
The store is advantageously situated with reference to the car lines of the city.

advanta'geousness *n.* (עד־וואנ־טיי׳־דזשאס־נעס) נוצבארקייט; ניצליכקייט; פראפיט.

ad'vehent *a.* (עד׳־ווי־הענט) וואס ברייננט, וואס פיהרט.

ad'vent *n.* (עד׳־וועט) ווינ־ אנקונפט; ווי־טיגע פאסירונג; די טרעפונג.
With the advent of Independence, America prospered.

Ad'vent *n.* (עד׳־וועט) דאס ערוואר־טעטע קומען פון יעזוס קריסטוס [ביאת המשיח ביי קריסטען]; די 4 זונטאגען פאר ווייהנאכטען [ראזשדעסטווא].

Ad'ventist *n.* (עד׳־וועט־איסט) איינער וואס גלויבט אין קריסטוס'עס ווידערגע־בורט.

adventi'tious *a.* (עד־ווענ־טיש׳־אס) צופעליג; פרעמד; צוגעלעגט.

adventi'tiously *adv.* (עד־ווענ־טיש׳־אס־לי) צופעליג, פרעמד; צוגעלעגט.

adventi'tiousness *n.* (עד־ווענ־טיש׳־אס־נעס) דאס זיין צופעליג; דאס זיין פרעמד.

Adven'tual *a.* (עד־ווענ׳־טשו־על) וואס איז שייך צו די וויינאכטס־תעניתים [די פיער זונטאגען פאר וויינאכטען].

adven'ture *n. and v.* (עד־ווענ׳־טשור) די אונטערנעהמונג פון אן אונזיכערע זאך [ווי א מלחמה אדער א רייזע]; וואונדערליכער צופאל, א זעלטענע פא־סירונג; וואגען צו טהאן א ריזיקאלישע זאך; ריזיקירען, וואגען, אין קאן שטעלען.
The author described his adventures in Africa.

adven'tureful *a.* (עד־ווענ׳־טשור־פול) דרייסט, פול מיט אונטערנעהמונג.

adven'turer *n.* (עד־ווענ׳־טשור־ער) א ריזיקאנט, א ריזיקאלישער אונטערנעה־מער; א ספעקולאנט; איינער, וואס איז ארומגערינגעלט מיט וואונדער־מעשיות; איינער וואס שטופט זיך אין העכערע גע־זעלשאפט.

adven'turesome *a.* (עד־ווענ׳־טשור־סאם) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש; וואונדערליך; מוטיג.

adven'turesomeness *n.* (עד־ווענ׳־טשור־סאם־נעס) דרייסטקייט, דאס וואגען, מוטיגקייט.

adven'turess *n.* (עד־ווענ׳־טשור־עס) א דרייסטע פרוי; א פרוי וואס זוכט איהר גליק מיט צווייפעלהאפטע מיטעל.

ז. ***adventurer***

adven'turous *a.* (עד־ווענ׳־טשור־אס) ז. ***adventuresome***

adven'turously *adv.* (עד־ווענ׳־טשור־אס־לי) דרייסט, מוטיג.

adven'turousness *n.* (עד־ווענ׳־טשור־אס־נעס) די נייגונג צו וואגען, ריזיקירען.

ad'verb *n.* (עד׳־ווארב) דער ארוועבר [בעשטימונגס ווארט, אין גראמאטיק, ווי היינט, מארגען א. ז. וו.].

adver'bial *a.* (עד־וואיר׳־בי־על) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דעם בע־שטימונגס־ווארט; וואס איז שייך צו א בעשטימונגס־ווארט [אדווערב].

adverbial'ity *n.* (עד־וואיר־בי־על׳־אי־טי) די איינגענשאפט פון א בעשטימונגס־ווארט [אדווערב].

adver'bially *adv.* (עד־וואיר׳־בי־על־אי) מיט דער איינגנשאפט פון א בע־שטימונגס־ווארט [אדווערב].
In the sentence "He talks much," much is used adverbially.

adver'bial phrase (עד־וואיר׳־בי־על פרייז) א פראזע פון צוויי אדער מעהרע־רע ווערטער וואס דיענט אין א זאץ אלס בעשטימונגס־ווארט [אדווערב].

adver'sable *a.* (עד־וואיר׳־סעבל) צו ווידער, ענטגעגען.

adversa'ria *n.* (עד־וואיר־סיי׳־רי־ע) א מין ליטעראַרישער זאמעלבוך; אן אל־באם.

adversa'rious *a.* (עד־וואיר־סיי׳־רי־אס) וואס ווירקט דאגעגען; פיינדליך.

ad'versary *n. and a.* (עד׳־וואיר־סע־רי) געגנער, פיינד, שונא; פיינדליך; וואס איז דער געגענטייל.
A brave man never shrinks from meeting an adversary.

adver'sative *n. and a.* (עד־וואיר׳־סע־טיוו) דער היפוך; וואס איז אין געגענ־טייל.

adver'satively *adv.* (עד־וואיר׳־סע־טיוו־לי) אין געגענטייל, להיפוך.

ad'verse *a. and v.* (עד׳־וואירס) וויד־קען דאגעגען; וואס איז ענטגעגענגעזעצט.
He expressed an adverse opinion about the feasibility of the plan.

ad'verse for'tune (עד׳־וואירס פאר׳־טשון) אונגליק.

ad'versely *adv.* (עד׳־וואירס־לי) מיט געגנערשאפט; ווירקענדיג דאגעגען.

ad'verseness *n.* (עד׳־וואירס־נעס) ווי־דערשפרוך, פיינדזעליגקייט, עלענד, מיס־ערפאלג, אונגליק, נויט; דאס ווירקען דא־געגען.

ad'verse par'ty (עד׳־וואירס פאר׳־טי) די געגנער־פארטיי.

ad'verse posses'sion (עד׳־וואירס פא־זעש׳־אן) דאס פערנעהמען לאנד אדער הייזער דורך חזקה [ווען איינער פער־נעהמט א שטיק לאנד אדער הויז און האלט עס א לאנגע צייט און קיינער האט זיך אויף איהם ניט געקלאגט, ווערט עס גע־רעכענט אלס זיין אייגענטום].

adversifo'liate *a.* (עד־וואיר־סי־פאו׳־

[...]ייט) וואס האט בלעטער וועלכע זייגען [...] געגען די אנדערע [ביי פיאנצען].

adver'sity *n.* (עד־וואיר׳־סי־טי)

It is honorable to stand by your frien[...] their adversity.

advert' *v.* (עד־ווארט׳) זיך [...]ערן, [...] עפעס בעציהען; אכטונג געבען, אויפ־[...]זאס ווערען; אנווייזען אויף עפעס; [...]ען, ראטהען.
Let your thoughts advert your tongu[...] you speak evil.

adver'tence *n.* (עד־וואיר׳־טענס) [...]ן אויפמערקזאם; דאס ערינערען, [...] אכטונג געבען, דאס אנווייזען אויף [...]

adver'tency *n.* (עד־וואיר׳־טענ־סי) [...]מערקזאמקייט.

adver'tent *a.* (עד־וואיר׳־טענט) [...]זאם; פארזיכטיג.

adver'tently *adv.* (עד־וואיר׳־טענט־[...]) מיט אויפמערקזאמקייט, מיט פארזיכט.

advertise' *v.* (עד־וואיר־טאיז׳) [...] בעקאנט מאכען; בענאכריכטיגען; [...]אמירען, אנאנסירען, מעלדען.

advertise'ment *n.* (עד־וואיר־טאיז׳־[...]) בעקאנטמאכונג; נאכריכט; אנאנ־[...] מעלדונג, מודעה, רעקלאמע.

advertis'er *n.* (עד־וואיר־טאיז׳־ער) [...]נטמאכער; איינער וואס לאזט דרו־[...] מודעות אין צייטונגען; איינער וואס [...]סירט אויף פערשיעדענע אופנים.

advertis'ing *n. and a.* (עד־וואיר־[...]׳־אינג) דאס בעקאנט מאכען, דאס [...]סירען; בעקאנטמאכענדיג, אנאנסי־[...]יג.

advertis'ing-agent *n.* (עד־וואיר־[...]׳־אינג־איי׳־דזשענט) א רעקלאמען [...]ט [איינער, וואס נעהמט אן מודעות].

advertis'ing-sheet *n.* (עד־וואיר־[...]׳־אינג־שיעט) א בייבלאט מיט אנאנ־[...] מודעות.

advertis'ing-van *n.* (עד־וואיר־טאיז׳־[...]־וען) דער רעקלאמען־וואגען, א ווא־[...] בעקלעפט מיט מודעות.

advertize'ment *n.* (עד־וואיר־טאיז׳־[...]) ז. ***advertisement***

advice' *n.* (עד־וואיס׳) [...]אטה, עצה; [...]אכריכט; ידיעה, אויסקונפט.
1. Act upon the advice of the experie[...]
2. Reliable advices are regularly sent t[...] by our agents abroad.

advice'-boat *n.* (עד־וואיס׳־באוט) [...]שען־שיף.

advisabil'ity *n.* (עד־וואי־זע־ביל׳־אי־[...]) ז. ***advisableness***

advi'sable *a.* (עד־וואי׳־זעבל) [...]ה פערנינפטיג, איבערלעגט.
He found it advisable to take a vacati[...]

advi'sableness *n.* (עד־וואי׳־זעבל־נעס) [...]הזאמקייט, פערנינפטיגקייט, איבערלע־[...]

advi'sably *adv.* (עד־וואי׳־זע־בלי) [...]ה, מיט איבערלעגונג, מיט פערנונפט.

advise' *v.* (עד־וואיז׳) [...]העז; מעל־ [...] איבערלעגען.

advised' *a.* (עד־וואיזד׳) [...] איבערלעגט; בעזארגט מיט אן עצה.

advised' by (עד־וואיזד׳ באי) [...] פון...

advi'sedly *adv.* (עד־וואי׳־זעד־לי) [...]רלעגונג [ניט האסטיג]; מיט אב־[...] מיט א כיון;
His name was advisedly omitted from list of speakers.

advi'sedness *n.* (עד־וואי׳־זעד־נעס) [...]כטזאמקייט; נאכדענקונג; איבערלע־

advised' on (עד-וואיזד' אן) קריגען אן עצה איבער עטוואס.

advise'ment *n.* (עד-וואיז'-מענט) עצה, ראטה; בעדאכטזאמקייט; נאכריכט; מעלדונג.

advi'ser *n.* (עד-וואי'-זער) ראטהגעבער; בעל=יועץ.

advise' with one (עד-וואיז' הוויטה הוואן) האלטען זיך מיט איינעם אן עצה.

advise' with your pil'low (עד-וואיז' הוויטה יור פי'-לאו) שלאף זיך אוים וועסטו קליגער ווערען [האלט זיך אן עצה מיט'ן קישען].

advi'sing *n.* (עד-וואי'-זינג) אן עצה, מיינונג.

advi'sory *a.* (עד-וואי'-זא-רי) בעראטענד; וואס גיט א ראטה.
The society's constitution provides for the appointment of an advisory committee.

ad vi'vum (עד וואי'-וואם) צום לעבען; ווי לעבעדיג.

ad'vocacy *n.* (עד'-ווא-קיי-סי) אדוואקאטור; פערטיידיגונגס=שריפט; די פערטרעטונג פאר'ן געריכט, פערטיידיגונג.
He spoke in advocacy of the bill before the Legislature.

ad'vocate *n. and v.* (עד'-ווא-קייט) אדוואקאט; פערטיידיגען:

ad'vocateship *n.* (עד'-ווא-קייט-שיפ) די אדוואקאטור, פערטיידיגונג, פערטרעטונג [פאר'ן געריכט].

ad'vocator *n.* (עד'-ווא-קיי-טאר) אן אדוואקאט; א בעל יועץ; א שטיצער.

ad'vocatory *a.* (עד'-ווא-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אן אדוואקאט.

ad'vocatress *n.* (עד'-ווא-קיי-טרעס) א פרוי אן אדוואקאט.

advoca'tus diab'oli (עד-ווא-קיי'-טאס דאי-עב'-א-לאי) איינער וואס האט די עובדה צו זוכען חטאים אויף יענעם.

advowee' *n.* (עד-וואו-אי') דער קירכען=פאטראן [דער בעשיצער פון דער קירך].

advowee' par'amount (עד-וואו-אי'=פאר'-ע-מאונט) דער אויבערהאר פון דער קירך; דער קעניג [אין ענגלאנד].

advow'son *n.* (עד-וואו'זן) דאס פאטראנאטסרעכט, דאס רעכט אנצושטעלען בעאמטע אין א קירך.

adyna'mia *n.* (עד-אי-ניי'-מי-ע) שוואכקייט וואס איז פעראורזאכט דורך קראנקהייט.

adynam'ic *a.* (ע-די-נעמ'-איק) שוואך, קראפטלאז.

adynam'ical *a.* (ע-די-נעמ'-איק-על) שוואך, קראפטלאז.

adynam'ic fe'ver (ע-די-נעמ'-איק פי'-ווער) פויל=פיבער [אזא קראנקהייט].

adyn'amy *n.* (ע-דינ'-ע-מי) ז. ***adynamia***.

ad'ytum *n.* (עד'-אי-טאם) דאס אלערהייליגסטע; קדשי קדשים.

adz *n.* (עדז) א באנדער האק, א באנדער הובעל.

adze *n. and v.* (עדז) האקען מיט א באנדער=האק, הובלען מיט א באנדער הובעל; א באנדער הובעל.

ædic'ula *n.* (אי-דיק'-יו-לע) א קליין הייזעלע.

æ'dile *n.* (אי'-דאיל) פאליציימייסטער; דער אויפזעהער אויף עפענטליכע געביידען, וואס ווערען בענוצט פון פאלק.

ædœol'ogy *n.* (אי-די-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געשלעכטס=ארגאנען.

æ'gilops *n.* (אי'-דזשי-לאפס) א קליין געשוויר אין אינערען ווינקעל פון אויג [א גערשט אויפ'ן אויג].

æ'gis *n.* (אי'-דזשיס) א שילד, א שוץ; אגידע [דער שילד פון דיא געטין מינערווא אין דער גריכישער מיטעלאגיע].

***Æ*o'lian** *a. and n.* (אי-או'-לי-ען) פון עאליען [אין גריכענלאנד]; איינער וואס שטאמט פון עאליען; וואס איז שייך צו עאליאנוס [דער גאט פון ווינטען אין דער גריכישער מיטעלאגיע].

æo'lian *a.* (אי-או'-לי-ען) וואס איז שייך צו ווינד.

Æ*o'lian harp** (אי-או'-לי-ען הארפ) ז. ***Eolian harp.

Æ*o'lian lyre** (אי-או'-לי-ען לאיר) ז. ***Eolian harp.

æ'on *n.* (אי'-אן) די אויביגקייט; דער וועלטגייסט.

æo'nian *a.* (אי-או'-ני-ען) וואס בעלאנגט צו דער אויביגקייט, צום וועלט=גייסט.

æ'on mu'sic (אי'-אן מיו'-זיק) די הארמאניע פון די וועלט=צייטען.

a'er *n.* (איי'-ער) די לופט.

æ'ra *n.* (אי'-רא) ערא, צייטרעכנונג.

a'erate *v.* (איי'-ער-אייט) דורכלופטערען; צוזאמענמישען מיט א גאז; ערהויבען [גייסטיג].

a'erated bread (איי'-ע-ריי-טעד ברעד) פוכקע, אויפגעגאנגענע ברויט.

a'erated wa'ters (איי'-ע-ריי-טעד הווא'-טערז) קויהלען זויערעס מינעראל וואסער.

aera'tion *n.* (איי-ער-איי'-שאן) דאס דורכלופטערען, דאס צוזאמענמישען מיט לופט, דאס פערמישען מיט זויערשטאף.

aera'tor *n.* (איי-ער-איי'-טאר) אן אפאראט פאר דער צונויפמישונג פון גאזען.

ae'rial *a.* (איי-אי'-רי-על) לופטיג, וואס איז אין דער לופטען.

ae'rial fig'ures (איי-אי'-רי-על פיג'-יורז) רוחניות'דיגע פיגורען [ווי די מאהלער ווילען מאהלען שדים, געשפענסטער א. ז. וו.].

ae'rial gills (איי-אי'-רי-על דזשילז) די פליגלען פון אן אינזעקט.

ae'rial im'age (איי-אי'-רי-על אימ'-איידזש) דאס בילד וואס מען זעהט אין א קאנוועקסען [אויסגעבויגען נאך אויסען] שפיגעל; א מיראזש.

ae'rially *adv.* (איי-אי'-רי-על-אי) לופטיג, גייסטיג.

ae'rial plant (איי-אי'-רי-על פלענט) די לופט=פלאנצע [אזא פלאנצע וואס וואקסט הענגענדיג אין דער לופט, ניט האבענדיג קיין ווארצלען אין דער ערד].

Aer'ides *n.* (איי-ער'-אי-דיז) די אסט=אינדישע לופט=פלאנצען [אזא מין פלאנצען מיט שעהנע בלעטער און זיסע בליהונג].

a'erie *n. and v.* (איי'-ער-אי) נעסט פון רויב=פויגעל; פויגעל=נעסט; א וואהנונג אויף א הויכען ארט; די ניי אויסגעבריהטע פוינעלעך אין א נעסט; עופה'לעך; בויען א נעסט.

aerif'erous *a.* (איי-ער-איפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אין זיך לופט.

aerifica'tion *n.* (איי-ער-אי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג אין לופט; דאס צומישען מיט לופט; די פערבינדונג מיט לופט; פערדאמפפונג.

a'eriform *a.* (איי'-ער-אי-פארם) לופטארטיג, לופטפערמיג.

a'erify *v.* (איי'-ער-אי-פאי) דורכלופטערען; פערוואנדלען אין לופט, פערדאמפפען, פערגאזען.

aerobio'sis *n.* (איי-ע-ראו-באי-או'-סיס) דאס לעבען אין אן אטמאספערישע לופט וואס ענטהאלט זויער=שטאף.

aerocli'noscope *n.* (איי-ע-ראו-קלאי'-נא-סקאופ) אזא אפאראט וואס ציינט אן דעם צושטאנד פון וועטער.

a'erodrome *n.* (איי'-ער-א-דראום) א פליה=פלאץ פאר פליה=מאשינען.

aerodynam'ic *a.* (איי-ע-ראו-דאי-נעמ'-איק) וואס איז שייך צו דער קראפט פון דער בעוועגונג פון לופט.

aerodynam'ics *n.* (איי-ער-א-דאי-נעמ'-איקס) די לעהרע פון דער בעוועגונג פון לופטיגע קערפער.

aerog'rapher *n.* (איי-ע-ראג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט די לופט.

aerog'raphy *n.* (איי-ע-ראג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון לופט.

aerohy'drous *a.* (איי-ע-ראו-האי'-דראס) וואס ענטהאלט לופט און וואסער.

a'erolite *n.* (איי'-ער-א-לאיט) הימעל=שטיינער; מעטעאר=שטיין [שטיקער שטאף פון הימעלשע קערפער, וואס פאלען אויף דער ערד].

a'erolith *n.* (איי'-ער-א-ליטה) ז. ***aerolite***.

aerolit'ic *a.* (איי-ער-א-ליט'-איק) וואס איז שייך צו די הימעל שטיינער אדער צו די מעטעאר=שטיינער.

aerolog'ical *a.* (איי-ער-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען לופט.

aerol'ogist *n.* (איי-ער-אל'-א-דזשיסט) דער לופט=פארשער, דער לופט=קענער.

aerol'ogy *n.* (איי-ער-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען לופט.

a'eromancy *n.* (איי'-ע-רא-מענ-סי) נביאות אדער כשוף דורך לופט, ווינדען אדער אנדערע אטמאספערישע ערשיינונגען; פארויסזאגונגען וועגען וועטער.

aerom'eter *n.* (איי-ע-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס געוויכט פון לופט און גאזען.

aeromet'ric *a.* (איי-ע-רא-מעט'-ריק) וואס האט א שייכות מיט דער לעהרע פון וועגען און מעסטען די לופט.

aerom'etry *n.* (איי-ע-ראמ'-ע-טרי) די לעהרע פון וועגען און מעסטען די לופט און אנדערע גאזען.

a'eronaut *n.* (איי'-ע-רא-נאט) א לופט=שווימער, איינער וואס פליהט אין א באלאן.

aeronaut'ic *a.* (איי-ע-רא-נאט'-איק) וואס האט א שייכות מיט לופט=שווימער.

aeronaut'ical *a.* (איי-ע-רא-נאט'-איק-על) ז. ***aeronautic***.

aeronaut'ics *n.* (איי-ער-א-נאט'-איקס) די לעהרע וועגען לופט=שווימען.

aeronaut'ism *n.* (איי-ער-א-נאט'-איזם) די לופט=שווימעריי

a'erophane *n.* (איי'-ער-א-פיין) א דינער דורכזיכטיגער שטאף, קרעפ.

aeropho'bia *n.* (איי-ע-רא-פאו'-בי-ע) די מורא פאר לופט, ד. ה. פאר די בעוועגונגען פון דער לופט [א סימפטאם פון הידראפאביע קראנקהייט (ביי געביסענע פון א משוגע'נעם הונד) ווי אויך פון נערוויסע היסטעריי'שע קראנקהייטען].

a'erophone *n.* (איי'-ע-רא-פאון) אזא אפאראט צו פערשטארקען דעם קלאנג פון אויסגעשפראכענע ווערטער; א מין דראטלאזער טעלעפאן.

a'erophore *n.* (איי'-ע-רא-פאור) א לופט-אפאראט צום אטהעמען [פאר פייער-לעשער].

a'erophyte *n.* (איי'-ער-א-פאיט) די לופט-פלאנצע [אזא פלאנצע, וואס וואקסט הענגענדיג אין דער לופט, נים האבענדיג קיין ווארצלען אין דער ערד].

a'eroplane *n.* (איי'-ער-א-פליין) ערא-פלאן, פליה-מאשין.

a'eroscope *n.* (איי'-ע-רא-סקאופ) אן אפאראט אויפצוזאמלען מיקראסקאפּישע קערפער פון דער לופט [ווען לופט ווערט געטריבען דורך דיעזען אפאראט קומט זי ארויס פון איהם פאלשטענדיג ריין, אהן וועלכען עס איז שטויב].

aeros'copy *n.* (איי-ער-אס'-קא-פי) די בעאבאכטונג פון דער לופט.

a'erosphere *n.* (איי'-ע-רא-ספיער) די אטמאספערע [לופט] וואס רינגעלט ארום דעם ערד-קוגעל.

a'erostat *n.* (איי'-ע-רא-סטעט) א לופט-באלאן.

aerostat'ic *a.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק) עראסטאטיש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון דער לופט; וואס איז שייך צו דער קונסט פון לופט-שווימעריי.

aerostat'ical *a.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק-על) ז. *aerostatic*

aerostat'ic bal'ance *n.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק בעל'-ענס) אזא אפאראט צו בעשטימען דאס געוויכט פון דער לופט.

aerostat'ics *n.* (איי-ע-רא-סטעט'-איקס) די עראסטאטיק [די לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון דער לופט].

aerosta'tion *n.* (איי-ע-רא-סטיי'-שאן) די לופט-שווימעריי; די בעוועגונג פון דער לופט; די וויסענשאפט פון לופט-שווימעריי.

aerotherapeu'tics *n.* (איי-ע-ראו-טהער-ע-פיו'-טיקס) די מעטאדע פון היילען קראנקהייטען דורך די ענדערונגען פון לופט-דרוק אין דעם צימער, וואו דער קראנקער געפינט זיך.

aerother'mal *a.* (איי-ע-ראו-טהויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער בענוצונג פון הייסע לופט.

aerother'mal ba'kery (איי-ע-ראו-טהויר'-מעל ביי'-קע-רי) א בעקעריי וואו עס ווערט געבאקען דורך הייסע לופט.

aerot'ropism *n.* (איי-ראט'-רא-פיזם) די מעטאדע אבצואווענדען דעם וואוקס פון פלאנצען-ווארצלען פון זייער נארמאלער ריכטונג דורך גאזען.

æru'ginous *a.* (אי-רו'-דזשי-נאס) בעצויגען מיט גרינשפאן [גרינע ראסט].

æru'go *n.* (אי-רו'-גאו) [גרי-גרינשפאן [גרינע ראסט אויף קופער אדער מעסינג].

a'ery *n. and a.* (עה'-רי) 1. גייסטיג; ערהאבען; גרינג; 2. א נעסט פון רויב-פויגעל; 3. די קליינע אויסגעבריהעטע פויגעלעך אין א נעסט; קליינע קינדער; 4. א הויכע שטעלונג.

1. Aery thoughts; aery fancies.

a'ery-light *a.* (עה'-רי-לאיט) גרינג ווי די לופט.

Æscula'pian *n. and a.* (עס-קיו-ליי'-פי-ען) א מעדיצינער; א דאקטאר [מיטטענס אלס שפאס-נאמען]; וואס איז שייך צו עסקולאפיוס [דער גאט פון דער מעדיצין אין דער מיטעלאגיע]; וואס איז שייך צו דער הייל-קונסט.

æs rude (איז רוד) די ערשטע רוימישע מטבעות וועלכע זיינען געמאכט געווארען פון איינפאכע גלאטע שטיקער קופער און האבען געהאט די פולע געוויכט פון זייער ווערטה [די גרעסטע פון זיי האבען געוואויגען ביז צוויי פונט].

æs'thete *n.* (עס'-טהיט) ז. *esthete*

æsthet'ic *a. and n.* (עס-טהעט'-איק) עסטעטיש, שעהן, געשמאקפול; עסטעטיק, די לעהרע וועגען שעהנהייט און געשמאק.

æsthet'ical *a.* (עס-טהעט'-אי-קעל) עסטעטיש.

æsthet'ically *adv.* (עס-טהעט'-אי-קעל-אי) ז. *esthetically*

æstheti'cian *n.* (עס-טהי-טיש'-ען) ז. *esthetician*

æsthet'icism *n.* (עס-טהעט'-אי-סיזם) ז. *estheticism*

æsthet'icize *v.* (עס-טהעט'-אי-סאיז) ז. *estheticize*

æsthet'ics *n.* (עס-טהעט'-איקס) די עסטעטיק, די לעהרע וועגען שעהנקייט און געשמאק.

æs'tival *a.* (עס'-טי-וועל) ז. *estival*

æs'tivate *v.* (עס'-טי-וויית) ז. *estivate*

æstiva'tion *n.* (עס-טי-וויי'-שאן) ז. *estivation*

æt. *ætatis* אן אבקירצונג פון ווארט

ætat. ז. *æt.*

æta'tis *adv.* (ע-טא'-טיס) אין דעם עלטער.

æ'ther *n.* (אי'-טהער) עטהער. ז. *ether*

ætiol'ogy *n.* (אי-טי-אל'-א-דזשי) די לעהרע ווי צו אויספארשען די אורזאכען פון ערשיינונגען; די אויספארשונג פון די אורזאכען פון קראנקהייטען.

aeti'tes *n.* (איי-ע-טאי'-טיז) דער אדלערשטיין [אזא רונדער שטיין וואס ענטהאלט אין זיך אייזען].

afar' *adv.* (ע-פאר') ווייט, פון דער ווייטענס.

afeard' *a.* (ע-פיערד') פורכטזאם, מורא האבענדיג.

afeb'rile *a.* (ע-פעב'-ריל) אהן פיבער [היץ קריינק].

A'fer *n.* (איי'-פער) דער זיד-וועסטליכער ווינד.

affabil'ity *n.* (עפ-ע-ביל'-אי-טי) ליעבליכקייט, חן, העפליכקייט, לייטזעליגקייט.

af'fable *a.* (עפ'-עבל) ליעבליך, אנגענעהם, העפליך.

af'fableness *n.* (עפ'-עבל-נעס) ז. *affability*

af'fably *adv.* (עפ'-ע-בלי) ליעבליך, אנגענעהם; העפליך; מיט חן.

Speak **affably** to the stranger.

affair' *n.* (ע-פעהר') זאך, ענין, אנגעלעגענהייט; געשעפט; טהאט.

affair' of hon'or (ע-פעהר' אוו אנ'-אר) א דועל; עהרען אנגעלעגענהייט.

affairs' of love (ע-פעהרז' אוו לאוו) ליעבעס-אנגעלעגענהייטען, ליעבעס אינטריגעס.

affect' *v.* (ע-פעקט') 1. מאכען אן איינדרוק, א ווירקונג; ריהרען; שטרעבען; זיך ציערען; זיך אויספוצען; 2. נאכטהאן וואס דער אנדערער טהוט; מאכען אן אנשטעל.

1. His speech **affected** his audience. 2. He affects the manners of an American.

affect' a stare (ע-פעקט' ע סטעהר) מאכען אן אנשטעל פון פערוואונדערונג.

affecta'tion *n.* (ע-פעק-טיי'-שאן) אויספיינעריי; געמאכטקייט; ליעבע, נייגונג.

affecta'tionist *n.* (ע-פעק-טיי'-שאנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אנשטעל אדער פיינט זיך אויס.

affect'ed *a.* (ע-פעקט'-עד) ריהרט, געגריפען [פון א קראנקהייט]; גענייגט; יסגעפיינט, פערשטעלט, פערפוצט פון ויסען; מאכענד אן אנשטעל.

affect'ed by (ע-פעקט'-עד באי) איינ-וסט דורך עטוואס.

I was **affected by** the strength of his arg ments.

affect'ed friend'ship (פעקט'-עד ענד'-שיפ) א געמאכטע [א פאלשע] יינדשאפט.

affect'ed looks (פעק'-טעד לוקס) רשטעלטע בליקען.

affect'edly *adv.* (ע-פעקט'-עד-לי) ט אנשטעל [כדי זיך אויסצופיינען]; הי-קריטיש.

affect'edness *n.* (פעקט'-עד-נעס) יספיינעריי; דאס מאכען אן אנשטעל.

affec'ter *n.* (ע-פעק'-טער) נאכקרימער, נאכאהמער, אן אנשטעלער.

affectibil'ity *n.* (פעק-טי-ביל'-אי-) ז. *affectedness*

affect'ing *a.* (ע-פעקט'-אינג) הרענד, כענדיג אן אנשטעל.

It was an **affecting** sight to see them stru gle for the piece of bread.

affect'ingly *adv.* (פעקט'-אינג-לי) ז. *affecting*

affec'tion *n.* (ע-פעק'-שאן) ליידענ-פט, צונייגונג, חשק, ליעבע; צערטליכ-ט; 2. קראנקער צושטאנד, דאס ליידען, קראנקהייט; געמיטסצושטאנד.

1. I have an **affection** for him. 2. He s fers from an **affection** of the throat.

affec'tional *a.* (ע-פעק'-שאנ-על) גט; צערטליך; גיטיג, פריינדליך, פול ט ליעבע.

affec'tionate *a.* (פעק'-שאנ-איים) ט חשק, גענייגט, פול מיט ליעבע; צערט-; הערצליך.

affec'tionately *adv.* (פעק'-שאנ-ט-לי) ז. *affectionate*

affec'tionateness *n.* (פעק'-שאנ-ט-נעס) צערטליכקייט, ליבליכקייט; ייגונג.

affec'tioned *a.* (ע-פעק'-שאנד) זרט, גענייגט.

affec'tion of the chest (פעק'-שאן טהי טשעסט) דאס ברוסטליידען.

affec'tive *a.* (ע-פעק'-טיוו) הרענד; רטליך; איינדרוקספאל.

affec'tively *adv.* (פעק'-טיוו-לי) הרענד, מיט צערטליכקייט.

affec'tor *n.* (ע-פעק'-טאר) *affecter*

affeer' *v.* (ע-פיער') שאצען אדער טשטעלען א געלד-שטראף א. ד. ג.

affeer'er *n.* (ע-פיער'-ער) איינגע-ארענע פערזאן פון דער רעגיערונג, ם שאצט אדער שטעלט פעסט די סומען געלד-שטראפען, וועלכע דארפען אויף עצען ארויפגעלעגט ווערען.

affeer'ment *n.* (ע-פיער'-מענט) טשטעלען א געלד-שטראף לויט די שטענדען פון פאל.

affeer'or *n.* (ע-פיער'-אר) *affeerer*

af'ferent *a.* (עפ'-ער-ענט) יהרענד ן אויסדרוק אין דער מעדיצין פאר דער טצירקולאציאן פון די גליעדער צום יצען, אדער פאר די עמפפינדונגען פון נערוועז, וועלכע גיבען זיך איבער אין].

af'ferent nerves ('-ער-ענט נוירווז) נערוועז וואס ברייננען די אויסערע דריקע צום מוח.

af'ferent veins ('-ער-ענט וויינז) אדערען וואס ברייננען דאס בלוט פון

די אנדערע טיילען פון קערפער צום האר־
צען.

affettuo'so *a.* (עפ־פעט־טו־או'־זאו)
הארציג, מיט געפיהל [ביי נעזאנג אדער
א פארטראג].

affi'ance *n. and v.* (ע־פאי'־ענס) פער־
לאבונג, פערלאבען, פער'קנס'ען; פערשפרע־
כען, פערטרויען [אויף גאט].

affi'anced *a.* (ע־פאי'־ענסט) פערלאבט,
פער'קנס'ט, פערשפראכען.

affi'ancer *n.* (ע־פאי'־ען־סער) א שדכן,
א תנאים־שרייבער.

affi'ant *n.* (ע־פאי'־ענט) איינער וואס
מאכט א געשווארענע ערקלערונג.

affiche' *n.* (ע־פיש') א פלא־ אן אפישע,
קאט [א פאפיער וואס ווערט אויסגעקלעפט
אין עפענטליכע פלעצער עטוואס בעקאנט
צו מאכען פאר'ן פובליקום].

affida'vit *n.* (עפ־אי־דיי'־וויט) א גע־
שריבענע ערקלערונג געמאכט אונטער א
שבועה.

affida'vit-men *n.* (עפ־אי־דיי'־וויט־
מען) אונטערגעקויפטע עדות.

affil'iate *v.* (ע־פיל'־אי־אייט) 1. אדאפ־
טירען, צונעהמען פאר א קינד; 2. זיך
פערבינדען; זיך שטעלען אין נאהענטע
פערבינדונגען.

2. Politicians always affiliate with many organizations.

affil'iate a child (ע־פיל'־אי־אייט ע
טשאילד) א פרעמדען קינד צושרייבען צו
אימעצען.

affil'iated soci'eties *n.* (ע־פיל'־אי־
איי־טעד סא־סאי'־ע־טיז) פעראיינען, וואס
זיינען פערבונדען איינער מיט דעם אנ־
דערען; פעראיינען, וואס זיינען פערבונ־
דען דורך א געמיינשאפטליכע צענטראל־
פערוואלטונג.

affilia'tion *n.* (ע־פיל־אי־איי'־שאן)
אדאפטירונג; דאס צונעהמען פאר א קינד;
פערבינדונג.

af'finage *n.* (עפ'־אינ־עדזש) דאס ליי־
טערען, ניי מאכען [פון מעטאלען].

affine' *a. and n.* (ע־פאין') פערוואנדט;
א פערוואנדטער [קרוב] דורך הייראט,
א מחותן.

affined' *a.* (ע־פאינד') פער־ פערוואנדט;
איינינט; פערבונדען.

affin'itative *a.* (ע־פינ'־אי־טע־טיוו)
וואס שטעהט אין פערוואנדשאפט; וואס
האט אן עהנליכקייט.

affin'itatively *adv.* (ע־פינ'־אי־טע־
טיוו־לי) דורך פערוואנדשאפט, דורך עהנ־
ליכקייט.

affin'ity *n.* (ע־פינ'־אי־טי) 1. פערוואנד־
שאפט; עהנליכקייט; קרובה'שאפט דורך
הייראטה, מחותנ'שאפט; 2. א בעשערטע.

2. He found in her his affinity.

affirm' *v.* (ע־פוירם') בע־ בעשטעטיגען;
הויפטען; פערזיכערען; בעווייזען; פיי־
ערליך פערשפרעכען פאר'ן געריכט צו זא־
גען די ווארהייט.

affir'mable *a.* (ע־פויר'־מעבל) וואס קען
בעהויפטעט ווערען; וואס קען בעשטע־
טיגט אדער בעוויזען ווערען.

affir'mably *adv.* (ע־פויר'־מעב־לי)
מעגליך צו בעהויפטען, מעגליך יא צו זא־
גען.

affir'mance *n.* (ע־פויר'־מענס) בע־
שטעטיגונג, בעהויפטונג אויף יא.

affir'mant *n.* (ע־פויר'־מענט) דאס גע־
בען דאס עהרענווארט אין געריכט צו זא־
גען די ווארהייט אהן א שבועה.

affirma'tion *n.* (ע־פויר־מיי'־שאן)
ז. *affirmance*

affir'mative *a. and n.* (ע־פויר'־מע־
טיוו) 1. בעהויפטענדיג; פערזיכערענדיג;
2. צושטימענדיג, בעשטעטיגענדיג, זאגענ־
דיג יא; פאזיטיוו; 3. עטוואס וואס בע־
שטעטיגט אויף יא; דאס פאזיטיווע [אין
געגענזאץ צום נעגאטיווען].

1. The request received an affirmative reply.
2. Ten members voted in the affirmative and six in the negative.

affir'matively *adv.* (ע־פויר'־מע־טיוו־
לי) אויף א צושטימענדען אופן; דורך
בעהויפטונג; דורך זאגען יא; פאזיטיוו.

affir'mative quan'tities (ע־פויר'־
מע־טיוו קוואנ'־טי־טיז) פאזיטיווע גרע־
סען [אן אויסדרוק אין דער מאטעמא־
טיק].

affir'matory *a.* (ע־פויר'־מע־טא־רי)
ז. *affirmative*

affir'mer *n.* (ע־פויר'־מער) דער בעהויפ־
טער, דער צושטימער, דער יא זאגער.

affix' *v.* (ע־פיקס') צוזעצען, צוהעפטען;
אנהענגען; צושטעלען א בוכשטאב, זילבע,
ווארט אדער נאמען [צו א שריפט].

af'fix *n.* (עפ'־איקס) צוזאץ, צונאב;
א צוגעזעצטער אות אדער זילבע צום אנ־
הויב אדער צום סוף פון ווארט. צ. ב.
good-ness, un-able; א צוגעזעצטע
בעפוצונג צו עטוואס.

affix' a seal (ע־פיקס' ע סיעל) ארויפ־
לעגען א זיגעל [אויף א דאקומענט].

affix'ion *n.* (ע־פיק'־שאן) צו־ צוזעצונג;
העפטונג; צושטעלונג; אנהענגונג.

affix'ture *n.* (ע־פיקס'־טשור) דאס צו־
געקלעפטע; דאס אנגעפעסטיגטע.

affla'tion *n.* (ע־פליי'־שאן) דאס אנבלא־
זען, דאס אטהעמען

affla'tus *n.* (ע־פליי'־טאס) א הויכע בע־
גייסטערונג.

afflict' *v.* (ע־פליקט') קוועלען, קריינקען,
פערדרוס פערשאפען, דריקען, פייניגען;
מאטערען.

afflic'ted *a.* (ע־פליק'־טעד) טיעף בע־
טריבט, טיעף געקריינקט.

afflic'ted by (ע־פליק'־טעד באי) נידער־
געשלאגען דורך.

afflic'tedness *n.* (ע־פליק'־טעד־נעס)
טרויעריגקייט, ערגערניס; קרענקונג;
קוועלונג.

afflic'ted with (ע־פליק'־טעד הוויטה)
וואס איז געטראפען אדער ליידעט פון [א
קראנקהייט].

Immigrants afflicted with trachoma are disbarred from landing into the United States

afflic'ter *n.* (ע־פליק'־טער) דריקער,
קוועלער, פייניגער.

afflict'ing *a.* (ע־פליקט'־אינג) שמערצ־
ליך, קריינקענד, בעטריבענד.

afflict'ingly *adv.* (ע־פליקט'־אינג־לי)
ז. *afflicting*

afflic'tion *n.* (ע־פליק'־שאן) דאס ליי־
דען, ערגערניס, אונגליק, קומער.

afflic'tive *a.* (ע־פליק'־טיוו) קריינקענד,
קוועלענד; שמערצליך.

afflic'tively *adv.* (ע־פליק'־טיוו־לי)
פערדריסליך, שמערצליך, קריינקענד.

af'fluence *n.* (עפ'־ליו־ענס) איבערפלוס,
שפע, רייכטום.

af'fluency *n.* (עפ'־ליו־ענ־סי)
ז. *affluence*

af'fluent *a. and n.* (עפ'־ליו־ענט)
רייך, פיעל, בשפע; צופליסענד; א שטראם
וואסער וואס לויפט אריין אין א טייך.

af'fluently *adv.* (עפ'־ליו־ענט־לי) מיט
רייכקייט, בשפע'דיג, מיט איבערפלוס, צו־
פליסענדיג.

A man affluently provided with intellect and wealth.

af'fluentness *n.* (עפ'־ליו־ענט־נעס)
ז. *affluence*

af'flux *n.* (עפ'־לאקס) דאס ...יצונג; ...סען; דער צופלוס, די צושט...עמונג.

afflux'ion *n.* (...־לאק'־שאן)
ז. *afflux*

af'forage *n.* (עפ'־אר־איידזש) ...גע־
...טער שטייער וואס מען פלעגט אמאל
...רפען צאהלען אין פראנקרייך צו דעם
...פט פון א בעצירק פאר דער ערלויבניס
...פערקויפען וויין אדער בראנפען.

afford' *v.* (ע־פאורד') פערשאפען;
...ויסגעבען; ארויסברייננען; בעוויליגען;
...לויבען; 2. זיין אימשטאנד.

1. It affords us pleasure to go to the t... atre. 2. We can not afford to take a va... tion.

afford' means (ע־פאורד' מינס) ...ר־
...פען מיטלען.

affor'est *v.* (ע־פאר'־עסט) ...רוואנד־
... א פעלד אין א וואלד; שטעלען אונ־
...ר די וואלד געזעצע.

afforesta'tion *n.* (...־פאר־עס־טיי'־שאן)
...ם פערוואנדלען לאנד אין וואלד; שטע־
... א שטיק לאנד אונטער די עקזיסטי־
...נדע געזעצען וועגען וועלדער.

affor'estment *n.* (...־פאר'־עסט־מענט)
...ם פערוואנדלען א שטיק לאנד אין
...ולד.

affor'mative *n.* (ע־פאר'־מע־טיוו)
...זאץ צו א ווארט דורך וועלכען דאס
...רט ווערט נעענדערט.

affran'chise *v.* (ע־פרענ'־טשיז) ...יי
...כען, בעפרייען.

affran'chisement *n.* (...־פרענ'־טשיז־
...נט) בעפרייאונג.

affray' *n. and v.* (ע־פריי') ...בער־
...יעקען; שלעגעריי; א קריעג; א טומעל.

affreight' *v.* (ע־פרייט') ...לאדען א
...ף מיט משא; דינגען א שיף פאר משא.

Affreight a vessel.

affreight'ment *n.* (...־פרייט'־מענט)
...ס אנלאדען א שיף מיט משא, דאס
...נגען א שיף פאר משא.

affright' *n. and v.* (ע־פראיט') ...יופ־
...ארפען א מורא; שרעק, מורא.

affrigh'ted at (...־פראי'־טעד עט)
...רשרעקען זיך פאר עפעס.

affrigh'ten *v.* (ע־פראי'טן) ...ערשרעקען.

affright'ful *a.* (ע־פראיט'־פול) ...יעק־
...ך; מורא'דיג; שוידערהאפט.

affright'ment *n.* (...־פראיט'־מענט)
...יעק; מורא.

affront' *n. and v.* (ע־פראנט') ...בריף;
...ליידיגונג; אנגריפען; בעליידיגען, בע־
...ימפען; זיך טרעפען פנים אל פנים
...אין קריעג].

affron'ted at (ע־פראנ'־טעד עט) ...
...ידיגט דורך...

affrontee' *n.* (ע־פראנט־אי') ...יינער
...אס שטעהט נעגען דעם אנדערען פנים
... פנים [אין קריעג]; איינער וואס מען
...אט איהם געווארפען א בעליידיגונג אין
...זיכט.

affront'er *n.* (ע־פראנט'־ער) ...שימפ־
...ר, בעליידיגער; אנגרייפער.

affront'ive *a.* (ע־פראנט'־איוו) ...שימפ־
...דיג, בעליידיגענדיג, אנגרייפענדיג.

affront'iveness *n.* (...־פראנט'־איוו־
...ס) דאס וואס בעליידיגט; דאס שימפ־
...כע.

affuse' *v.* (ע־פיוז') ארויפ־ ...גיסען;
...סען, בעשפריצען, צוגיפמישען אין גע־
...אנק מיט א צווייטען.

affu'sion *n.* (ע־פיו'־זשאן) ...גיסונג;

ארויפגיסונג, בעשפריצונג, צונויפמישונג פון צוויי געטערנקע.

Af'ghan *n.* (עפ'-גען) א געבירטיגער פון אפגאניסטאן [א לאנד אין אזיע]; אפ־גאנישע שפראך.

af'ghan *n.* (עפ'-גען) אזא ווייכע וואָ־לענע געשטריקטע דעקע.

afield' *adv.* (ע-פיעלד') צו, אין, אויף דעם פעלד.

afire' *adv.* (ע-פאיר') אין פייער, אין בראנד; אין פלאמען.

aflame' *adv. and a.* (ע-פליים') ברע־נענדיג, גליהענדיג; אין פלאמען.
The house is aflame.

aflat' *adv. and a.* (ע-פלעט') אויף דער גלייכער פלעכע מיט דעם באָדען; פלאך.

aflaunt' *a.* (ע-פלאהנט') בעפוצט, בע־ציערט.
Women's hats are usually all aflaunt with feathers.

afloat' *adv. and a.* (ע-פלאוט) 1. שווי־מענדיג; אין גאנג; 2. זיך ארומטראגען [ווי למשל, א קלאנג].
2. A rumor about his death was afloat.

aflow' *adv. and a.* (ע-פלאו') אין א לויזען, פליסיגען צושטאנד; פליסענד.

aflush' *adv.* (ע-פלאש') אין פייערדיגען צארן.

afoam' *a.* (ע-פאום') שוימיג, שווי־מענדיג.
The water was all afoam.

afoot' *adv.* (ע-פוט') צו פוס; אין גאנג.

afore' *prep., c. and adv.* (ע-פאור') פאראויס; בעפאר; צופאר; פאָרווערטס.

afore'going *a.* (ע-פאור'-גאו-אינג) וואס געהט פאראויס.

afore'hand *adv.* (ע-פאור'-הענד). פריהער, פאראויס.

afore'mentioned *a.* (ע-פאור'-מען־שאנד) וואס איז פריהער דערמאהנט.
The aforementioned statement was proven to be true.

afore'named *a.* (ע-פאור'-ניימד) וואס איז פריהער אנגערופען.

afore'said *a.* (ע-פאור'-סעד) וואס איז פריהער געזאגט געווארען.
The aforesaid definition is absolutely correct.

afore'thought *a.* (ע-פאור'-טהאהט) וואס איז פריהער איבערגעטראכט געווא־רען; וואס איז פאראויסבעשטימט.

afore'time *adv.* (ע-פאור'-טאים) אין דער פארגאנגענהייט.
Things accomplished aforetime are valuable to us now.

a for'tiori (איי פאר'-שי-או-ראי) דעסטא מעהר.

afoul' *adv. and a.* (ע-פאול') פערטשע־פעט; פערפלאנטערט; אין צוזאמענשטויס.
The boat ran afoul of the steamer.

afraid' *a.* (ע-פרייד') דערשראקען, פורכט־זאם, בעזארגט.

afraid' of (ע-פרייד' אוו) אין שרעק פאר...
To be afraid of death.

afreet' *n.* (ע-פריעט) א בייזער גייסט [ביי די מאהמעדאנער].

afresh' *adv.* (ע-פרעש') פון דאס ניי, איבער א נייס, ווידער א מאל.

Af'rican *n. and a.* (עפ'-רי-קען) וואס האט א שייכות מיט דעם וועלט־טייל אפ־ריקא; אן אפריקאנער; א שווארצער [נע־גער].

African'der *n.* (עפ-רי-קען'-דער) א געבארענער אין דרום אפריקא פון איי־ראפייאישע עלטערען.

af'rit *n.* (עפ'-ריט) *afreet* ז.

afrite' *n.* (עפ-ראיט') *afreet* ז.

afront' *adv.* (ע-פראנט') געגענאיבער; פון פארנט; פנים אל פנים.

aft *a. and adv.* (עפט) צום הינטער־טייל פון א שיף; וואס אנבעלאנגט צום הינטער טייל פון א שיף.

af'taba *n.* (עפ'-טע-בא) אזא פערזישער אדער אינדישער וואסער־קרוג [מייסטענס פון מעטאל].

af'ter *a., adv., prep. and c.* (עפ'-טער) נאך, דערנאך; נאכדעם; לויט; וועגען; אין יאגד, זוכענדיג.
After you have spoken to him, she came in.

af'ter-accepta'tion *n.* (עפ'-טער-עק-סעפ-טיי'-שאן) די שפעטער אנגענומענע בעדייטונג.

af'ter-account' *n.* (עפ'-טער-ע-קאונט') די נאכרעכנונג.

af'ter-act *n.* (עפ'-טער־עקט) די שפע־טערע האנדלונג.

af'ter a fash'ion (עפ'-טער ע פעש־אן) געוויסערמאסען.
The work was done after a fashion.

af'ter-a'ges *n.* (עפ'-טער-איי'-דזשען) די צוקונפט; די שפעטערדיגע וועלט.
It will be remembered in the after-ages.

af'ter all (עפ'-טער אהל) נאך אלעמען, טראצדעם, ניט אכטענדיג אויף דעם, דאך.
After all, life is not a sad affair.

af'ter-applica'tion *n.* (עפ'-טער-עפ-לי-קיי'-שאן) די שפעטערע אנווענדונג.
The after-application of the same remedy did not help.

af'terbirth *n.* (עפ'-טער-בוירטה) דער ארט, שליה, נאכגעבורט.

af'terbrain *n.* (עפ'-טער-בריין) הינטער־מארך [אין קאפ].

af'ter-cab'in *n.* (עפ'-טער-קעב'-אין) הינטער־קאיוטע, ערשטע קלאס קאיוטע [אויף א שיף].

af'terclap *n.* (עפ'-טער-קלעפ) אן אי־בערראשענדע פאסירונג; עפעס אונערווא־טעטעס.

af'ter-costs *n.* (עפ'-טער־קאסטס) נאכ־קאסטען, נאכוועהעניש.

af'tercrop *n.* (עפ'-טער-קראפ) נאכ־ערנטע [אראבנעהמען תבואה פון פעלד א צווייטען מאל אין זעלבען יאהר].

af'ter-cure *n.* (עפ'-טער-קיור) א נאך־קור [אן אברוה וואס ווערט גענומען נאך א קוראציע אום צו פערפאלשטענדיגען די ווירקונג וואס זי האט געהאט אויף'ן גע־זונד].

af'ter-damp *n.* (עפ'-טער-דעמפ) א גאז וואס קלייבט זיך אן אין די קוילען־גרי־בער נאך אן אויפרייסונג.

af'ter-days *n.* (עפ'-טער־דייז) יענע וועלט; די צוקונפט.

af'ter-din'ner *a.* (עפ'-טער-דינ'-ער) וואס איז נאך מיטאג, וואס קומט נאך מיטאג.

af'terfeed *n.* (עפ'-טער-פיעד) דאס גראז, וואס וואקסט אב נאך'ן ערשטען מאל שניידען און ווערט, אנשטאט עס צו שניי־דען נאך אמאל בענוצט אלס פיטערניס.

af'ter-game *n.* (עפ'-טער-גיים) א צווייטער קאן [אין שפיעלען].

af'ter-gland *n.* (עפ'-טער-גלענד) א מא־שינען־טייל וואס גרייפט אן וועלכען עס איז טייל פון מעכאניזם און זעצט איהם אין בעוועגונג.

af'terglow *n.* (עפ'-טער-גלאו) די רויט־קייט אין הימעל נאך זון־אונטערגאנג.

af'tergrass *n.* (עפ'-טער-גרעס) דאס אבגעוואקסענע גראז נאך'ן שניידען.

af'tergrowth *n.* (עפ'-טער-גראוטה) צוואוואוקס, נאכוואוקס.

af'ter-hands *n.* (עפ'-טער-הענדז) ...ארבייטער.

af'ter-hours *n.* (עפ'-טער-אורז) ...ערע שטונדען [נאך דער געוועהנלי־ ...שטונדע].

af'ter-im'age *n.* ...טער-אימ'- ...ש) דאס שיינבארע בילד וואס עס ...ט זיך פאר די אויגען ווען מען ...ט זיך אב נאכדעם ווי מען האט גע־ ...אויף עפעס.

af'terings *n.* (עפ'-טער-אינגז) ...ע אויסגעמאלקענע מילך.

af'ter-inqui'ry *n.* ...טער-אינ- ...וי'-רי) די שפעטערע אונטערזוכונג, ...ערשפעטיגטע נאכפראגע.

af'ter-life *n.* (עפ'-טער־לאיף) ...

af'termath *n.* (עפ'-טער-מעטה) ...טע מאל [אין דעמזעלבען יאהר] ...יען גראז פון די פעלדער; נאכווע־ ...ש פון עטוואס [ווי די נאכבלייבע־ ...פון א קראנקהייט, פון א מחלקה א. ...].

af'ter-mee'ting *n.* ...טער־מיט'- ...א שפעטערדיגע בעגעגעניש, צוזא־ ...ונפט.

af'termost *a.* (עפ'-טער-מאוסט) ...סטען צום פאדערסטען טייל פון שיף.

af'ter much ado' ...טער מאטש ...') נאך פיעל מיה; ענדליך.

af'ter my fan'cy ...טער מאי פענ'- ...נאך מיין געשמאק.

afternoon' *n. and a.* ...טער-נון') ...יטאגסצייט [די צייט פון 12 בייטאג ...זון־אונטערגאנג]; וואס איז נאכמי־ ...

af'ternoon far'mer ...טער-נון ...מער) א פערשלאפענער פערמער; ...בגעלאזענער מענש.

af'ternoon-la'dies *n.* ...טער-נון- ...דיז) אזא זארט בלומען וועלכע עפע־ ...זייערע בליהונג נור געגען אבענד.

af'ternoon-ser'vice *n.* ...טער-נון־ ...-וויס) דאס מנחה דאווענען; דאס ...מיטאג געבעט.

af'ter-nour'ishment *n.* ...טער- ...איש-מענט) שפעטערע נאהרונג.

af'ter-pains *n.* (עפ'-טער־פיינז) ...עניש [נאך א געבורט].

af'ter-part *n.* (עפ'-טער־פארט) ...ערטייל פון א שיף.

af'ter-pay'ment *n.* ...טער־פיי'- ...ט) די נאכבצאהלונג.

af'terpiece *n.* (עפ'-טער-פיעס) ...אכ־ ...על [אין טהעאטער, א קליינע פאר־ ...לונג נאך דער הויפט פיעסע]; אונ־ ...שטער טייל פון א שיפסרודער.

af'ter-reck'oning *n.* ...טער-רעק'- ...) די נאכפאלגענדע רעכנונג.

af'ter-repen'tance *n.* ...טער־רי־ ...-טענס) שפעטערע חרטה.

af'ter-shock *n.* (עפ'-טער-שאק) ...יטער טרייסעל וואס קומט נאך'ן ער־ ...[ווי ביי ערד־ציטערניש].

af'ter-sound *n.* (עפ'-טער-סאונד) ...קלאנג [דער גערויש וואס עס הערט ...פון א קלאנג נאכדעם ווי דער קלאנג ...איז שוין פערשוואונדען].

af'ter-state *n.* (עפ'-טער־סטייט) ...ער צושטאנד; צוקינפטיגער צושטאנד.

af'ter-taste *n.* (עפ'-טער־טייסט) ...מאק, נאכ'טעם.

af'terthought *n.* (עפ'-טער-טהאט)

פערשפעטיגטער געדאנק, א פערשפעטיגטע איבערלעגונג.

My plan to visit him was an **afterthought.**

af'ter-time *n.* (עפ'-טער=טאים) די שפעטערע צייט, די צוקונפט, יענע וועלט.

af'terward *adv.* (עפ'-טער-הווארד) נאכהער; שפעטער.

af'terwards *adv.* (עפ'-טער-הווארדז) ז. *afterward*

af'ter-wise *a.* (עפ'-טער=הוואיז) שפעט געקומען צום שכל.

af'ter-wit *n.* (עפ'-טער=הוויט) א פערשפעטיגטער וויץ; א צו שפעט געקומענער שכל.

af'ter-wit'ted *a.* (עפ'-טער=הוויט'-עד) וואס קומט צו שפעט צום שכל.

af'ter-world *n.* (עפ'-טער=הוואירלד) יענע וועלט; די צוקינפטיגע דורות.

af'ter-wri'ter *n.* (עפ'-טער-ראי'-טער) שפעטערדיגער שריפטשטעלער.

af'ter-years *n.* (עפ'-טער-יִירז) שפעטערע יאהרען.

af'ter you (עפ'-טער יו) מען בעט אייער כבוד..., זייט זשע מוחל.

aft'ward *adv.* (עפט'-הווארד) נאך הינטען [ביי א שיף].

again' *adv., prep. and c.* (ע-גען') ווידער, איבער א נייעס, נאך אמאל.

again' and again' (ע-גען' ענד ע-גען') נאך א מאל און נאך א מאל; וויעדער און וויעדער.

against' *prep.* (ע-גענסט') דערווידער; געגען; אנטקעגען.

against' rea'son (ע-גענסט' ריע'זן) געגען דעם שכל הישר.

against' the grain (ע-גענסט' טהי גריין) קאפויר, דער נאטור דערווידער, ארויף האר, געגען די האר.

against' the sun (ע-גענסט' טהי סאן) אין א געגענגעזעצטער ריכטונג צו דער שיינבארער בעוועגונג פון דער זון.

against' time (ע-גענסט' טאים) פריהער ווי די אבגעלאפענע צייט, אריבעריאגען די צייט.

agalac'tia *n.* (עג-ע-לעק'-טי-ע) דאס פעהלען מילך אין די בריסט פון א פרוי נאך א געבורט.

agal'lochum *n.* (ע-געל'-א-קאם) אדלער=האלץ, גן=עדן=האלץ [וואקסט אין אינדיען].

agalmat'olite *n.* (עג-על-מעט'-א-לאיט) דער בילד=שטיין [אזא וייכער שטיין, וואס ווערט בענוצט אין כינא פאר שניצערייַ].

ag'ami *n.* (עג'-ע-מי) אזא גרויסער אמעריקאנער פויגעל, ער לויפט זעהר געשווינד אבער פליהט שלעכט. ער געוועהנט זיך זעהר גוט צו מענשען.

agam'ic *a.* (ע-געמ'-איק) אהן געשלעכטס=פארונג; וואס פרוכפערען זיך אהן געשלעכטס=פארונג [ביי געוויסע מינים שרצים].

agam'ically *adv.* (ע-געמ'-אי-קעל-אי) אהן געשלעכטליכע פארונג. ז. *agamic*

ag'amist *n.* (עג'-עמ-איסט) דער אונפערהייראטער; געגנער פון חתונה האבען.

agamogen'esis *n.* (עג-ע-מאו-דזשענ'-ע-סיס) דאס פרוכפערען זיך אהן געשלעכטליכע פארונג [ביי די גאנץ נידעריגע בעשעפענישען].

agamogenet'ic *a.* (עג-ע-מאו-דזשי-נעט'-איק) וואס ווערט געבארען אהן געשלעכטליכע פארונג.

agamogenet'ically *adv.* (עג-ע-מאו-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) געבארען ניט דורך געשלעכטליכע פארונג.

ag'amous *a.* (עג'-ע-מאס) אהן געשלעכטליכע ארגאנען.

ag'amy *n.* (עג'-ע-מי) די צוריקהאלטונג פון הייראטען; די געגנערשאפט פון הייראטען אדער פון געשלעכטליכע בעציהונגען.

ag'ape *n.* (עג'-ע-פי) א ברידערליכער מאהלצייט ביי די ערשטע קריסטען.

agape' *adv.* (ע-גייפ') מיט אן אפענעם מויל [פון בעוואונדערונג אדער שרעק].

Agapem'one *n.* (עג-ע-פעמ'-א-ני) דער וואהנארט פון ליעבע; דער נאמען פון א מין קאמוניסטישען פעראיין פון מענער און פרויען וועלכער האט זיך געגרינדעט אין ענגלאנד אין יאהר 1846 אונטער דער לייטונג פון א געוויסען גייסטליכען מיט דעם נאמען פרינס.

Agapor'nis *n.* (עג-ע-פאהר'-ניס) א מין קליינע אפריקאנער פאפוגאיעס [צו דעם מין געהערען אויך די ליעבעס=פויגלען].

agar'ic *n.* (ע-גער'-איק) דער בלעטער=שוואם [אזא מין שוועמעל]

agar'ic min'eral (ע-גער'-איק מינ'-ע-רעל) די בארגמילך [אזא ווייכער ווייסער שטיין].

agas'tric *a.* (ע-געס'-טריק) אהן א מאגען, וואס האט ניט קיין מאגען [ביי געוויסע קליינע שרצים].

ag'ate *n.* (עג'-עט) דער אגאט [א טייערער שטיין].

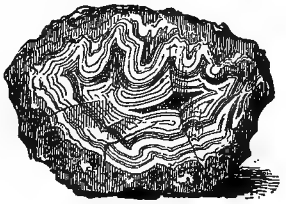

Agate

ag'ate-bur'nisher *n.* (עג'-עט=בויר'-ניש-ער) דער פאליר=שטיין.

ag'ate-glass *n.* (עג'-עט-גלעס) אגאט=גלאז [אזא זארט גלאז וואס ווערט צוזאמענגעשמאלצען פון פערשיעדענע שטיקלעך קאלירטע גלאז און האט דאס אויסזעהן ווי אגאט=שטיין].

ag'ate-snail *n.* (עג'-אייט-סנייל) אזא געדרעהטער מושעל וואס האט די פארם פון אן ענגבער.

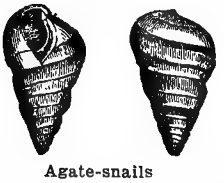

Agate-snails

ag'ate-ware *n.* (עג'-עט=הוועהר) עמאלירטע געשיר.

ag'athism *n.* (עג'-ע-טהיזם) אגאטיזם [די בעהויפטונג, אז אלעס האט א נייגונג צום גוטען].

ag'athist *n.* (עג'-ע-טהיסט) אן אנהענגער פון אגאטיזם. ז. *agathism*

ag'atiform *a.* (עג'-ע-טי-פארם) וואס האט די פארם פון אגאט=שטיין.

ag'atine *a.* (עג'-ע-טין) וואס איז שייך צום אגאט=שטיין.

ag'atize *v.* (עג'-ע-טאיז) פערוואנדלען אין אגאט=שטיין.

ag'aty *a.* (עג'-ע-טי) אגאט=ארטיג; ווי דער אגאט=שטיין.

Aga've *n.* (ע-גיי'-ווי) די אגאווע [א מין זיד אמעריקאנישע פלאנצען].

Agave

agaze' *a. and adv.* (ע-גייז') קוקענדיג מיט ערשטוינען; מיט ערשטוינטע בליקען.

agazed' *a.* (ע-גייזד') קוקענדיג ערשטוינט.

age *n. and v.* (איידזש) 1. אלטער [פון מענשען]; 2. צייט אלטער, דור; לעבענס=דויער; 3. עלטער; פאליעהריגקייט; 4. אלט מאכען, אלט ווערען.

1. He is 50 years of age. 2. Ours is a progressive age. 3. He is of age.

a'ged *a.* (איידזשד) בעיאהרענט; אלט; אין יאהרען.

a'gedly *adv.* (איי'-דזשעד-לי) ווי אן אלטע פערזאן.

a'gedness *n.* (איי'-דזשעד-נעס) די אלטקייט.

age'less *a.* (איידזש'-לעס) אהן א בעשטימטען אלטער; וואס עקזיסטירט א זעהר לאנגע צייט.

a'gency *n.* (איי'-דזשענ-סי) ווירקונג; אגענטור; טהעטיגקייט.

a'gency-bus'iness *n.* (איי'-דזשענ-סי-ביז'-נעס) אגענטור=געשעפט.

a'gency-house *n.* (איי'-דזשענ-סי=האוס) ז. *agency-business*

a'gency-of'fice *n.* (איי'-דזשענ-סי=אפ'-איס) קאמיסיאנס-קאנטאר.

a'gency of Prov'idence (איי'-דזשענ-סי או פראוו'-אי-דענס) גאטס הערשאפט, השגחה פרטית.

agen'da *n.* (ע-דזשענ'-דע) נאטיץ=בוך; א פערצייכניס פון ארבייט וואס דארף געטהאן ווערען.

The committee took up the matters on the agenda.

agennet'ic *a.* (עדזש-ע-נעט'-איק) אונפרוכטבאר.

a'gent *n.* (איי'-דזשענט) אן אגענט, א נעשעפטס טרעגער; א קאמיסיאנער.

a'gent of tru'ancy (איי'-דזשענט או טרו'-ענ-סי) א בעאמטער אין איינינע שטעדט פון שטאאט ניו יארק [אין אמעריקא] וואס האט די אויפגאבע אויפצופאסען, אז עס זאל דורכגעפיהרט ווערען דאס געזעץ וואס פאדערט אז די קינדער זאלען רעגעלמעסיג בעזוכען די פאלקס=שוהל.

age of brass (איידזש או ברעס) די בראנז צייט. ז. *age of bronze*

age of bronze (איידזש או בראנז) די בראנז צייט [די אוראלטע צייט, ווען

מען האט זיך נאך ניט בענוצט מיט אייזען און מען האט געמאכט געצייג פון בראנז].

age of chi'valry (איידזש אוו שי'-וועל-רי) די צייט פון ריטערטום [אין מיטעל-אלטער].

age of the moon (איידזש אוו טהי מוהן) די צייט וואס איז פערלאפען זינט די לבנה האט זיך געטראפען מיט דער זון אויף איין מערידיאן [לקוי חמה אדער לקוי לבנה].

a'ger *n.* (איי'-דזשער) א פעלד, א שטיק לאנד.

Ager'atum *n.* (ע-דזשער'-י-טאם) א מין פלאנצען וואס וואקסען אין די גאנץ ווארימע געגענדען פון דרום אמעריקא.

a'ges ago' (איי'-דזשיז ע-גאו') פאר צייטען.

ageus'tia *n.* (ע-גיוס'-טי-ע) אזא קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין ניט פיהלען דעם חוש הטעם.

age'-worn *a.* (איידזש'-הוואורן) אבגעטראגען, אבגענוצט פון עלטער.

ag'ger *n.* (עדזש'-ער) א וועג פאר מיליטערישע צוועקען; [אין אלטען רוים] א פעסטונג-וואנד אדער בארג אויפגעשאטען פון ערד.

agglom'erate *n., a. and v.* (ענ-לאמ'-ע-רייט) צונויפוויקלען; צוזאמענקייקלען אין א קופע; צוזאמענציהען; געדיכט מאכען; צונויפגעשאטען אין א קופע; א צונויפגעשאטענע קופע.

agglomerat'ic *a.* (ענ-לאמ-ער-עט'-איק) וואס איז צונויפגעווארפען אין א קופע אהן ארדנונג.

agglomera'tion *n.* (ענ-לאמ-ער-איי'-שאן) די צוזאמענוויקלונג, די צוזאמענציהונג, די געדיכט-מאכונג, די צונויפווארפונג אין איין קופע.

agglom'erative *a.* (ענ-לאמ'-ער-ע-טיוו) וואס וויקעלט זיך צונויף, וואס ווערט צונויפגעווארפען אין א קופע.

agglu'tinant *n. and a.* (ענ-לו'-טי-נענט) וואס קלעפט צוזאמען, וואס בעהעפט; א זאך וואס קלעפט צוזאמען.

agglu'tinate *v.* (ענ-לו'-טי-נייט) צונויפקלעפען, צונויפבינדען, צונויפוואקסען.

agglu'tinating *a.* (ענ-לו'-טי-נייט-אינג) קלעפענדיג, צונויפבינדענדיג, צונויפוואקסענדיג.

agglutina'tion *n.* (ענ-לו-טי-ניי'-שאן) דאס צוזאמענקלעפען, דאס בעהעפטען; דאס צונויפוואקסען.

agglu'tinative *a.* (ענ-לו'-טי-נייט-איוו) וואס קען צונויפקלעפען.

ag'grandisable *a.* (ענ'-רענ-דאי-זעבל) וואס קען פערגרעסערט ווערען, וואס קען פערמעהרט ווערען; וואס קען דערהויבען ווערען אין מאכט אדער עהרע.

aggrandisa'tion *n.* (ע-גרענ-די-זיי'-שאן) דאס פערגרעסערען, דאס פערמעהרען; דאס דערהויבען אין מאכט אדער עהרע.

ag'grandizable *a.* (ענ'-רענ-דאי-זעבל) ז. ***aggrandisable***.

aggrandiza'tion *n.* (ע-גרענ-די-זיי'-שאן) ז. ***aggrandisation***.

ag'grandize *v.* (ענ'-רענד-איז) פערגרעסערען, פערמעהרען, פערגרעסערט ווערען, דערהויבען ווערען אין מאכט אדער עהרע.
The United States will not **aggrandize** at the expense of the rights of other countries.

aggrand'izement *n.* (ע-גרענד'-איז-מענט) די פערגרעסערונג, די פערמעהרונג.
All his plans are for his own **aggrandizement** only.

ag'gravate *v.* (ענ'-רע-ווייט) 1. שלעכט מאכען, שווערער מאכען; 2. קריינקען; ערגערען; רייצען.
1. Sleeplessness **aggravates** a disease. 2. The children **aggravate** the teacher with their disorder.

ag'gravating *a.* (ענ'-רע-ווייט-אינג) ערגערענדיג, רייצענדיג, שטארק אונאנגענעהם.

ag'gravating cir'cumstances (ענ'-רע-ווייט-אינג סויר'-קאמ-סטענ-סעז) ערשווערענדע אומשטענדען [ביי א משפט].

ag'gravatingly *adv.* (ענ'-רע-וויי-טינג-לי) דורך ערגערען, דורך רייצען; אויף אן אונאנגענעהמען אופן.

aggrava'tion *n.* (ענ-רע-וויי'-שאן) דאס ערגער מאכען, די פערשלימערונג; די קריינקונג; ערגערונג.

ag'gravative *n. and a.* (ענ'-רע-ווי-טיוו) וואס מאכט שלעכטער; וואס האט די נייגונג צו ערגערען; עטוואס וואס מאכט שלעכטער; עטוואס וואס ערגערט.

ag'gravator *n.* (ענ'-רע-ווי-טאר) איינער וואס ערגערט אדער רייצט; איינער וואס מאכט שלעכטער.

ag'gregant *n.* (ענ'-רי-גענט) איין צאהל פון א גרופע צאהלען, וואס שטעלען צונויף א סך הכל.

ag'gregate *n., a. and v.* (ענ'-רי-גייט) א הויפען; א זאמלונג; צונויפגעזאמעלט; צונויפזאמלען, פעראייניגען.

ag'gregate amount' (ענ'-רי-גייט ע-מאונט') דער סך הכל.

ag'gregate an'imals (ענ'-רי-גייט ענ'-אי-מעלז) פערשיעדענע חיות, וועלכע געהערען צו איין מין אדער איין פאמיליע.

ag'gregated *a.* (ענ'-רי-גיי-טעד) צונויפגעזאמעלט, פעראייניגט.

ag'gregate flow'ers (ענ'-רי-גייט פלאו'-ערז) א בינטעל געמישטע בלומען.

ag'gregately *adv.* (ענ'-רי-גייט-לי) הויפענווייז, צוזאמען, פעראייניגט; אנגעזאמעלט.

aggrega'tion *n.* (ענ-רי-גיי'-שאן) די צונויפהויפונג, די צונויפזאמלונג, די צונויפקלייבונג; פעראייניגונג.

ag'gregative *a.* (ענ'-רי-גיי-טיוו) צונויפנעהמענדיג, צונויפקלייבענדיג, צונויפהויפענדיג.

ag'gregator *n.* (ענ'-רי-גיי-טאר) דער זאמלער.

aggress' *v.* (ע-גרעס') אנפאלען, אנהויבען דער ערשטער [א קריעג], מאכען אן אטאקע.

aggres'sion *n.* (ע-גרעש'-אן) אן אנגריף; אנפאל; אטאקע.

aggres'sionist *n.* (ע-גרעש'-אנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אנגריף; איינער וואס פאלט אן אדער אטאקירט.

aggres'sive *a.* (ע-גרעס'-איוו) גענייגט צו אטאקירען אדער אנגרייפען; אנגרייפענד, צו ערשט אנגרייפענדיג.
Oppressed peoples ought to be **aggressive** in their own defence.

aggres'sively *adv.* (ע-גרעס'-איוו-לי) אויף א קריעגערישען אופן; דורך אן אנגריף; שטרייט-לוסטיג.

aggres'siveness *n.* (ע-גרעס'-איוו-נעס) קריעגסלוסטיגקייט, שטרייטלוסטיגקייט.

aggres'sor *n.* (ע-גרעס'-אר) אן אנגרייפער; אנפאלער; אטאקירער.

aggrie'vance *n.* (ע-גרי'-וועגס) פערדרוס, קומער; ערגערניש; קרענקונג.

ag'gry-beads *n.* (ענ'-רי-ביעדז) גלאז-פערעל.

aghast' *a.* (ע-געסט') דערשראקען.

ag'ile *a.* (עדזש'-איל) פלינק, לעבעדיג.

ag'ileness *n.* (עדזש'-איל-נעס) פלינקקייט; לעבעדיגקייט; געשיקליכקייט.

agil'ity *n.* (ע-דזשיל'-אי-טי) ז. ***agileness***.

a'ging *n.* (איי'-דזשינג) דאס ווערען אלט.

ag'io *n.* (עדזש'-אי-או) חלפן-געצאהלט; דער קורס-אונטערשיעד פון געלד [פון פערשיעדענע לענדער אדער פון דעמזעלבען לאנד].

agist' *v.* (ע-דזשיסט') קארמענען אדער פיטערען פרעמדע בהמות פאר געצאהלט.

agis'tage *n.* (ע-דזשיס-טיידזש) דאס פיטערען פרעמדע בהמות אויף אייגענע אדער קהל'שע לאנד; דאס געצאהלט פאר'ן פיטערען; שטייער, אבצאהל.

ag'itate *v.* (עדזש'-אי-טייט) אגיטירען; בעוועגען, ריהרען; אויפרעגען; עפעס בעהאנדלען; רעדען פאר אן אידעע.

ag'itated *a.* (עדזש'-אי-טיי-טעד) אויפגערעגט, בעוועגט.

ag'itating *a.* (עדזש'-אי-טיי-טינג) אגיטירענדיג; אויפרעגענדיג; בעוועגענדיג.

agita'tion *n.* (עדזש-אי-טיי'-שאן) די בעוועגונג, די אגיטאציאן, אויפריהרונג; די פערדעדיגונג פאר אן אידעע.

agita'tional *a.* (עדזש-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אגיטאציאן.

ag'itative *a.* (עדזש'-אי-טייט-איוו) בעוועגענד, ריהרענד, אויפרעגענד.

agita'to *adv.* (עדזש-אי-טא'-טאו) לעבהאפט [אין מוזיק].

ag'itator *n.* (עדזש'-אי-טיי-טאר) אן אגיטאטאר.

agitato'rial *a.* (עדזש-אי-טיי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אגיטאטאר.

aglare' *a. and adv.* (ע-גלעהר') פינקלענדיג, בליצענדיג [מיט די אויגען].

agleam' *a. and adv.* (ע-גליעם') גלענצענדיג, שטראהלענדיג, פינקלענדיג.
Their faces were **agleam** with a pale light.

ag'let *n.* (ענ'-לעט) א מעטאלענער שטיפט בעפעסטיגט צו דעם ענד פון א שנור.

aglim'mer *a. and adv.* (ע-גלימ'-ער) אין שימערענדען ליכט; גלימערענדיג.

aglit'ter *a. and adv.* (ע-גליט'-ער) ז. ***aglimmer***.

Aglos'sa *n.* (ע-גלאס'-ע) אזא מין פרעש וואס האבען ניט קיין צונג.

Aglossa

aglos'sal *a.* (ע-גלאס'-על) וואס האט ניט קיין צונג; אהן א צונג.

aglow' *adv. and a.* (ע-גלאו') גליהענד.
The skies are **aglow** with the sunset.

ag'nail *n.* (ענ'-נייל) א נאגעל-געשוויר; א היהנער-אויג.

ag'nate *n. and a.* (ענ'-נייט) א קרוב נור פון דער זייט פון די מאנסבילען; אגנאטיש, פערוואנדט דורך'ן פאטער'ס צד.

agna'ti *n.* (ענ-ניי'-טאי) קרוב'שאפט נור פון דעם צד פון די מאנסבילען אין דער פאמיליע [א יורידישער אויסדרוק].

agnat'ic *a.* (עג-נעט'-איק) וואס איז
שייך צו א קרוב פון פאטער'ס צד אדער
בכלל פון דער זייט פון די מאנסבילען אין
דער פאמיליע.

agnat'ically *adv.* (עג-נעט'-אי-קעל-אי)
אגנאטיש. ז. ***agnate***

agna'tion *n.* (עג-ניי'-שאן) לייבליכע
קרוב'שאפט פון פאטערס צד.

Agnoë'tæ *n.* (עג-נא-אי'-טי) א געוויסע
קריסטליכע סעקטע, וועלכע האט זיך געהאט
געגרינדעט אין 4טען יאהרהונדערט און
וועלכע האט געלייקענט אין דער אלוויסענ=
הייט פון גאט. זיי האבען געגלויבט, אז
דאס פערגאנגענע וויים גאט דורך געדענ=
קען און די צוקונפט שטעלט ער זיך פאר
דורך לאגישע שליסע פון דער געגענווארט.

agno'men *n.* (עג-נאו'-מען) א צונאמען,
א ביינאמען.

agnom'inal *a.* (עג-נאמ'-אי-נעל) וואס
איז שייך צו א ביינאמען אדער צונאמען.

agnomina'tion *n.* (עג-נאמ-אי-ניי'-
שאן) דאס געבען א צונאמען; דער צוזא=
מענקלאנג פון ווערטער; א גראם.

agnos'tic *n. and a.* (עג-נאס'-טיק)
אן אגנאסטיקער [א דענקער וואס האלט
דאס מען קען ניט גלויבען זאכען וואס
קענען נישט בעוויזען ווערען, אז גאט קען
מען ניט וויסען און אז דאס וואס מען וויים
ניט איז ניטא וואס צו גלויבען]; וואס
געהערט צו די אגנאסטיקער; וואס געהערט
צו די מיינונגען און אידעען פון די אג=
נאסטיקער.

agnos'tically *adv.* (עג-נאס'-טי-קעל-
אי) פון אן אגנאסטישען שטאנדפונקט;
מיט דער נייגונג צו אגנאסטיציזם; ווי
אן אגנאסטיקער. ז. ***agnostic***

agnos'ticism *n.* (עג-נאס'-טי-סיזם) די
לעהרען און אידעען פון די אגנאסטיקער.
ז. ***agnostic***

agnos'tics *n.* (עג-נאס'-טיקס) די אג=
נאסטיק [די לעהרע פון די אגנאסטי=
קער]. ז. ***agnostic***

ag'nus *n.* (עג'-נאס) דאס בילד פון א
שעפס אלס א בעצייכנונג פאר יעזוס
קריסטוס.

ag'nus cas'tus (עג'-נאס קעס'-טאס)
קיישבוים [אזא בוים מיט פינגער=פער=
מיגע בלעטער פון בלויליכען קאליר].

Ag'nus De'i (עג'-נאס הי'-אי) גאטס
לעמעלע [געברויכט אלס א נאמען פאר
יעזוס קריסטוס]; א נשמה=ליכטעל אין
קירך; א היילינע קריסטליכע תפילה; א
היילינ קריסטליך בילד מיט דער אבצייכ=
נונג פון א לעמעלע, וואס טראגט א קרייץ.

ago' *adv. and a.* (ע-גאו') פאריבער,
פארביי; צוריק, פריהער.

agog' *adv. and a.* (ע-גאג') בעגיריג, גע=
לוסטינ; אויפגערעגט פון תאוה אדער פון
פרייד.

Visitors are expected; therefore, the house is all **agog** with excitement.

agom'eter *n.* (ע-גאמ'-ע-טער) אן אינ=
סטרומענט צום מעסטען אדער רעגולירען
דעם עלעקטרישען ווידערשטאנד.

agomphi'asis *n.* (ע-גאמ-פאי'-ע-סיס)
דאס פערליערען די צייהנער.

agone' *adv. and a.* (ע-גאן') ז. ***ago***

agon'ic *a.* (ע-גאנ'-איק) אהן ווינקלען.

ag'onies of sor'row (עג'-א-ניעז
אוו סאר'-או) די גרעסטע גייסטיגע
יסורים.

ag'onism *n.* (עג'-אנ-איזם) פרייזקאמפף,
וועטקאמפף.

ag'onist *n.* (עג'-א-ניסט) איינער וואס
קאנקורירט צו געווינען א פרייז.

agonis'tic *a.* (עג-א-ניס'-טיק) וואס אנ=
בעלאנגט צו א וועטקאמפף; וואס שטרעבט
צו מאכען אן איינדרוק; קריעגעריש.

agonis'tical *a.* (עג-א-ניס'-טיק-על)
ז. ***agonistic***

agonis'tics *n.* (עג-א-ניס'-טיקס) די
קונסט און לעהרע פון וועט=קאמפ אדער
ראנגלען זיך.

ag'onize *v.* (עג'-א-נאיז) מאטערען,
קוועלען, אנטהאן גרויסע ליידען; זיך מא=
טערען, ליידען גרויסע שמערצען; מאכען
א גרויסע אנשטרענגונג.

ag'onizing *a.* (עג'-א-נאי-זינג) מיט
גרויסע יסורים, העכסט פיינליך, זיך ראנג=
לענדיג מיט'ן טויט.

He suffered **agonizing** pain after the operation.

ag'onizingly *adv.* (עג'-א-נאי-זינג--לי)
ז. ***agonizing***

ag'ony *n.* (עג'-א-ני) אגאניע, גסיסה,
טויטמאטערניש, שרעקליכע יסורים.

ag'ony of death (עג'-א-ני אוו דעטה)
גסיסה.

ag'ony of heat (עג'-א-ני אוו היעט)
א שרעקליכע היץ; א גהינום היץ.

ag'ony of love (עג'-א-ני אוו לאוו)
ליעבעס יסורים.

ag'ony of tears (עג'-א-ני. אוו טיערז)
א שטראם טרערען; א פיינליכער געוויין.

agou'ta *n.* (ע-גו'-טא) אזא מין קליינער
קראט.

Agouta

agou'ti *n.* (ע-גו'-טי) שוויין קאנינכען
[אזא קראליק].

agou'ty *n.* (ע-גו'-טי) ז. ***agouti***

agraffe' *n.* (ע-גרעף') א גרויסע
שפראנדזשקע אדער העקעל [צום פער=
שפיעלענען], א קלאמער.

agram'matism *n.* (ע-גרעמ'-ע-טיזם)
דאס ניט זיין אימשטאנדע ריכטיג צונויפ=
צושטעלען א גראמאטיקאלישען זאץ.

agram'matist *n.* (ע-גרעמ'-ע-טיסט)
איינער וואס קען ניט לעזען און שרייבען;
אן עם הארץ.

agraph'ia *n.* (ע-גרעפ'-אי-ע) דאס
פערלירען די פעהינקייט אויסצודריקען א
געדאנק דורך שריפט.

agra'rian *n. and a.* (ע-גריי'-רי-ען)
איינער וואס איז אן אנהענגער פון א
פארטיי וואס פערלאנגט גלייכע ערדפער=
טיילונג; וואס איז שייך צו דער ערד=
פערטיילונג; א לאנדסבעזיצער [אגרארי=
ער]; א קענער אין לאנדווירטשאפט.

agra'rianism *n.* (ע-גריי'-רי-ען-איזם)
די טעאריע פון גלייכע לאנדפערטיילונג;
די בעוועגונג פאר גלייכע לאנדפערטיילונג.

agra'rian law (ע-גריי'-רי-ען לאה)
לאנדווירטשאפטס געזעץ.

agree' *v.* (ע-גריע') 1. איינשטימען;
צוגעבען, איינוויליגען; בעשליסען; 2. זיך
פערגלייכען; זיין פאסענד.

1. They **agreed** to form a partnership. 2. He **agrees** with my opinion.

agreeabil'ity *n.* (ע-גריע-ע-ביל'-אי-טי)
איינשטימיגקייט; אנגענעהמליכקייט, חן.

agree'able *a.* (ע-גריע'-עבל) פאסענד;
אנגענעהם; וויליג איינצושטימען.

agree'ableness *n.* (ע-גריע'-עבל-נעס)
איינשטימונג; אנגענעהמליכקייט, חן.

agree'ably *adv.* (ע-גריע'-ע-בלי) פא=
סיג; אנגענעהם, וויליג איינצושטימען.

He was **agreeably** surprised to meet me.

agree' again' (ע-גריע' ע-גען') ווידער
איינינ; ווידער גוט=פריינד.

agreed' *int.* (ע-גריעד') אבגעמאכט!
ריכטיג! עס בלייבט דערביי!

agree' like cat and dog (ע-גריע'
לאיק קעט ענד דאג) שטימען ווי א קאץ
מיט א הונד.

agree'ment *n.* (ע-גריע'-מענט) איינ=
שטימונג, פעראייניגונג; אבמאך.

agree'ment in tune (ע-גריע'-מענט
אין טיון) הארמאניע.

agree' on some'thing (ע-גריע' אן
סאמ'-טהינג) זיך איינינען איבער עפעס.

agree' to (ע-גריע' טו) צופאסען צו...;
נעפעלען; אנגעהמען, צושטימען.

agree' to an of'fer (ע-גריע' טו ען
אפ'-ער) אן אנבאט אנגעהמען.

agree' to an opin'ion (ע-גריע' טו
ען א-פינ'-יאן) צושטימען צו א מיינונג.

agree' togeth'er (ע-גריע' טו-געטה'-
ער) זיין איינינ.

agree' upon' (ע-גריע' א-פאן') וועגען
עטוואס איינינ ווערען, וועגען עטוואס
מושוה ווערען, בעשליסען איבער עטוואס.

They **agreed upon** the terms of the contract.

agree' with (ע-גריע' הוויטה) צופאסען
זיך צו...; נעפעלען.

This kind of food **agrees with** me.

agres'tial *a.* (ע-גרעס'-טשיעל) דארפיג,
פראסט, בויעריש.

When he came to the city, he put off his **agrestial** habits.

agres'tic *a.* (ע-גרעס'-טיק) בויעריש,
דארפיש, פראסט.

agres'tical *a.* (ע-גרעס'-טיק-על)
ז. ***agrestic***

agres'tic life (ע-גרעס'-טיק לאיף) דאס
דארפישע לעבען.

agric'olous *a.* (ע-גריק'-א-לאס) בע=
שעפטיגענדיג זיך מיט לאנדווירטשאפט;
וואס איז שייך צו לאנד=ארבייט.

agricul'tural *a.* (ע-גרי-קאל'-טשור-על)
וואס געהערט צו לאנד ארבייט, לאנד=
ווירטשאפטליך.

agricul'tural ant (ענ-רי-קאל'-טשור-
על ענט) אזא מוראשקע [אמייזע], וועל=
כע רייניגט אב דעם גרונט פון יעדע גרינס
אין דער נאכבארשאפט פון איהר נעסט.

agricul'tural chem'istry (ענ-רי-
קאל'-טשור-על קעמ'-איס-טרי) אגריקול=
טור=כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס
פערנעהמט זיך מיט די כעמישע אייגענ=
שאפטען און צוזאמענזעצונגען פון פלאנ=
צען, ערד=גרונד, פוטער א. ז. וו.].

agricul'turalist *n.* (ענ-רי-קאל'-טשור-
על-איסט) אגריקולטוריסט [א וויסענ=
שאפטליכער לאנדווירט]; אן אנהענגער
פון אגריקולטור.

agricul'turally *adv.* (ענ-רי-קאל'-
טשור-על-אי) אין בעצוג צו לאנד=ארבייט;
אויף א לאנד=ווירטשאפטליכען שטייגער.

agricul'tural machine' (ענ-רי-
קאל'-טשו-רעל מע-שין') א לאנדווירט=
שאפטס=מאשין, א מאשין פאר ערד=אר=
בייט.

agricul'tural soci'ety (ענ-רי-קאל'-
טשור-על סא-סאי'-ע-טי) לאנדווירט=
שאפטליכער פעראיין.

ag'riculture *n.* (עג'-רי-קאל-טשור) ערד ארבייט, לאנד־ווירטשאפט.

agricul'turism *n.* -עג-רי-קאל'-טשור) איזם) די לאנדווירטשאפט אלס וויסענ־שאפט, דאס אגריקולטור סיסטעם.

agricul'turist *n.* -ע-גרי-קאל'-טשור) איסט) א בויער, אן ערד־ארבייטער, א לאנד־ווירטה.

ag'rimony *n.* (עג'-רי-מא-ני) שישקעס, בערעלעף.

agriolog'ical *a.* -עג-רי-א-לאדזש') אי-קעל) וואס איז שייך צום שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזיר־טען צושטאנד.

agriol'ogist *n.* (עג-רי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.

agriol'ogy *n.* (עג-רי-אל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.

agrodol'ce *n.* (עג-ראו-דאל'-טשע) א פעראייניגונג פון זיס און זויער.

ag'ronome *n.* (עג'-רא-נאום) אן אגרא־נאם [א קענער, א געשטודירטער אין לאנד־ווירטשאפט].

agronom'ic *a.* (עג-רא-נאמ'-איק) לאנד־ווירטשאפטליך, וואס געהער צו לאנדווירט־שאפט.

agronom'ical *a.* (עג-רא-נאמ'-אי-קעל) ז. *agronomic*

agronom'ics *n.* (עג-רא-נאמ'-איקס) די וויסענשאפט פון לאנד־פערוואלטונג אדער לאנד־קולטיווירונג.

agron'omist *n.* (ע-גראנ'-א-מיסט) אן אגראנאם, איינער וואס שטודירט אגרא־נאמיע.

agron'omy *n.* (ע-גראנ'-א-מי) אגרא־נאמיע, די וויסענשאפט צו קולטיווירען אדער פערוואלטען לאנד.

agrope' *adv.* (ע-גראופ') טאפענדיג אין דער פינסטער.

Agros'tis *n.* (עג-ראס'-טיס) שטרוים גראזען, ראהר־גראזען [צ' דעם מין גע־הערען די מייסטע פיטערונגס־גראזען].

agrostog'rapher *n.* -עג-ראס-טאג') רע-פער) איינער וואס בעשרייבט די נא־טור און די איינגענשאפטען פון גראזען.

agrostograph'ic *a.* -ע-גראס-טא) גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בע־שרייבונג פון גראזען.

agrostograph'ical *a.* -ע-גראס-טא) גרעפ'-אי-קעל) ז. *agrostographic*

agrostog'raphy *n.* -עג-ראס-טאג'-רע) פי) די בעשרייבונג פון דער נאטור און אייגענשאפטען פון גראזען.

agrostolog'ic *a.* -ע-גראס-טא-לאדזש') איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון גראזען.

agrostolog'ical *a.* -ע-גראס-טא) לאדזש'-אי-קעל) ז. *agrostologic*

agrostol'ogist *n.* -עג-ראס-טאל'-א) דזשיסט) א קענער אין גראזען.

agrostol'ogy *n.* -עג-ראס-טאל'-א) דזשי) דער טייל פון דער באטאנישער ווי־סענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער פארשונג פון גראזען.

aground' *adv.* (ע-גראונד') אויף דעם גרונד, אויף דעם בארען, אויף דער ערד.

agryp'nia *n.* (ע-גריפ'-ני-ע) שלאפ־לאזיגקייט.

agrypnot'ic *a. and n.* -עג-ריפ-נאט') איק) וואס שטערט דעם שלאף; וואס מאכט שוואך; א מיטעל צום פערטרייבען דעם שלאף [אין דער מעדיצין].

a'gue *n.* (איי'-גיו) דאס קאלטע פיבער; קאלטע קדחת.

a'gue-cake *n.* (איי'-גיו־קייק) דער פי־בער קוכען [א געשוואולסט אונטער די ריפען].

a'gued *a.* (איי'-גיוד) האבענדיג פיבער; פיבערהאפטיג, ציטערענדיג ווי פון קאל־טען פיבער.

a'gue-fit *n.* (איי'-גיו־פיט) פיבער אנ־פאל.

a'gue-pow'der *n.* (איי'-גיו-פאו'-דער) א פולווער געגען פיבער.

a'gue-proof *a.* (איי'-גיו־פרוהף) וואס האט קיין מורא ניט פאר פיבער, געשיצט פון פיבער.

a'gue-spell *n.* (איי'-גיו־ספעל) א גע־היימניספולער מיטעל, וואס ווירקט געגען פיבער.

a'gue-struck *a.* (איי'-גיו־סטראק) בע־פאלען פון פיבער.

a'gue-tree *n.* (איי'-גיו-טריע) אזא בוים.

a'guish *a.* (איי'-גיו-איש) פיבערהאפט; ציטערענדיג ווי פון קאלטען פיבער.

a'guishness *n.* (איי'-גיו-איש-נעס) פי־בערהאפטיגקייט.

ag'ynous *a.* (עדזש'-אי-נאס) וואס האט ניט קיין ווייבליכע ארגאנען [ביי פלאנ־צען].

ah *int.* (אה) אה! א! אך. הא!

a'ha *n.* (א'-הא) א פארקאן [א צאם] אין א גראבען [אבצוצאמען א לאנקע פאר א הויז].

ahead' *adv.* (ע-העד') פאראויס, פאר־ווערטס; איבער האלז און קאפ.

ahead of us (ע-העד' אוו אס) בעפאר אונז.

aheap' *adv.* (ע-היעפ') אין א קופע; צונויפגעקארטשעטערהייד.

ahem' *int.* (ע-העם') הם! [אן אויסדרוק פון פערלעגענהייט].

ahold' *adv.* (ע-האולד') אין דער ריכטונג פון ווינד.

The captain's order was: "Lay the ship a-hold!"

ahoy' *int.* (ע-האי') האלא! [אן אויס־רופונגס ווארט פון מאטראזען].

a'i *n.* (א'-אי) אאי [א נאמען פון א געוויסע פוילע חיה, וועלכע האט דריי נע־געל אין יעדער פוס].

Ai

aid' *n. and v.* (אייד') הילפע, שטיצע; העלפען; ביישטעהן.

The strong are here to aid the weak.

ai'dance *n.* (איי'-דענס) הילפע, שטיצע.

ai'dant *a.* (איי'-דענט) העלפ־; בעהילפיג, פענדיג.

aide *n.* (אייד) ז. *aide-de-camp*

aide-de-camp' *n.* (אייד-דע-קאן') אד־יוטאנט.

ai'der *n.* (איי'-דער) נעהילף; העלפער; שטיצער.

aid'less *a.* (אייד'-לעס) הילפלאז, אהן הילף; אהן שטיצע.

ai'ery *n. and v.* (איי'-ער-אי) ז. *aerie*

ai'gremore *n.* (איי'-גער-מאור) שטויב־קויהלען פערפארטיגט פאר דעם געברויך פון פאבריצירען שיס־פולווער.

ai'gret *n.* (איי'-גרעט) א מין פויגעל מיט א פעדער־קרוין אויף'ן קאפ; א פע־דער־קרוין, דימאנטשטרוים [אזא צירונג שטיק, וואס פרויען טראגען אין די האר].

aiguille' *n.* (איי-גהוויל') א שארפער שפיץ פון א בארג; אן ענגער פאר שטיינער.

ai'kinite *n.* (איי'-קינ-איט) א כעמישע שוועפעל־פערבינדונג פון וויסמוט, בליי און קופער. דיעזע פערבינדונג האט א שווארץ־גרויען בליי־קאליר מיט א מעטאלי־שען גלאנץ.

ail *n. and v.* (אייל) דאס זיין ניט אין גאנצען ביים געזונד; קראנק זיין; עפעס פעהלען [אין געזונד]; אונרוהיג זיין.

Something ails me, but I can not locate the pain.

Ailan'tus *n.* (איי-לענ'-טאס) א מין בוים, וואס וואקסט אין אזיען.

ai'ling *a.* (איי'-לינג) ניט אין גאנצען [געזונד], קרענקליך.

ail'ment *n.* (אייל'-מענט) שמערץ, קראנק־הייט.

aim *n. and v.* (איים) ציעל, צוועק; אב־זיכט, כונה; שטרעבען; צילעווען.

aim at (איים עט) 1. שטרעבען צו... 2. צילעוועו אין...

1. To aim at distinction is noble. 2. He aims at the target.

ai'mer *n.* (איי'-מער) איינער וואס צי־לעוועט; א בעשטרעבער.

aim'ful *a.* (איימ'-פול) פול מיט שטרע־בונגען אדער מיט אבזיכטען.

aim'fully *adv.* (איימ'-פול-אי) מיט בעשטימטע ציעלען אדער בעשטרעבונגען.

ai'ming-drill *n.* (איי'-מינג-דריל) דאס לערנען סאלדאטען ווי צו צילעווען ביים שיסען.

ai'ming-stand *n.* (איי'-מינג-סטענד) דער ארט וואו מען דארף האלטען דעם ביקס ביים צילעווען.

aim'less *a.* (איימ'-לעס) 1. צוועקלאז; 2. ציעללאז.

1. Aimless wandering. 2. Aimless shooting.

aim'lessly *adv.* (איימ'-לעס-לי) אהן א ציעל; אהן א צוועק.

aim'lessness *n.* (איימ'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בעשטימטען ציעל.

ain't (איינט) אבקירצונג פון *am not* [בין ניט] און *are not* [זיינען ניט].

air *n. and v.* (עהר) 1. לופט; לופטערן; אויסלופטערן; געניסען פרישע לופט; 2. פערעפענטליכען, ארויסבריינגען אין דער עפענטליכקייט; 3. מעלאדיע, אריע, ליעד; 4. מינע, אויסזעהן, ערשיינונג.

1. Air your room and your clothes. 2. I want to air my views. 3. He sang a familiar air. 4. The lady has a graceful air.

air a horse (עהר ע הארס) אויסרייטען א פערד; ארויסלאזען א פערד אויף דער פרישער לופט.

air'-bag *n.* (עהר'-בעג) א לופט־זאק [אזא זאק וואס קען אויפגעבלאזען ווערען און ווערט בענוצט צו הויבען געזונקענע שיפען]; אזא בלאז־זאק וואס ווערט בע־נוצט צו רייניגען די ערד־פורעמס אין אייזען־גיסערייען.

air'-balloon' *n.* (עהר'-בע-לוהן') א לופט־באלאן.

air'-bath *n.* (עהר'-בעטה) א לופט־באד, א זון־באד.

air′-bed *n.* (עהר׳-בעד) א לופט-מאטראץ.

air′-blad′der *n.* (עהר׳-בלעד׳-ער) די לופט-בלאז; דער פענכער, די שווים-בלאז [א בלאז אנגעפילט מיט לופט אין דעם פאדערשטען טייל פון א פיש].

Air-bladder

air′-blast *n.* (עהר׳-בלעסט) א לופט-שטראם געטריבען דורך דרוק [אין מע-טאל שמעלץ-אויווענס].

air′-born *a.* (עהר׳-בארן) אהן ממשות, פאנטאסטיש, צונויפגעשטעלט פון דער לופט.

air′-borne *a.* (עהר׳-באורן) טראגענדיג זיך אין דער לופטען.

air′-box *n.* (עהר׳-באקס) אזא קוימען פון ברעטער אין קויהלען-גריבער פאר דעם צוועק פון ווענטילאציאן; אזא ראהר צום צופיהרען לופט אין א שמעלץ-אויווען.

air′-brake *n.* (עהר׳-בריק) א לופט-ברעמזע [די איינריכטונג ביי באהנען אדער טראמוואיען איינצוהאלטען די רע-דער דורך צונויפגעפרעסטע לופט].

air′-brea′ther *n.* (עהר׳-ברי׳-טהער) א חיה וואס אטהעמט לופט [בעזאנדערס א ים-חיה וואס האט לונגען און אטהעמט לופט].

air′-brick *n.* (עהר׳-בריק) א ציגעל וואס האט לעכער פאר דעם דורכגאנג פון לופט, פאר ווענטילאציאנס-צוועקען; אזא מעטאלענער קעסטעל אין דער גרויס פון א ציגעל, וואס האט לעכער פאר דעם דורכגאנג פון לופט.

air′-bub′ble *n.* (עהר׳-באבל) א לופט-בלאז.

Boiling water gives off **air-bubbles.**

air′-built *a.* (עהר׳-בילט) אהן ממשות, געמאכט פון לופט, איינגעבילדעט.

air′-cam′el *n.* (עהר׳-קעמ׳-על) א לופט-צימער אין א שיף כדי זי זאל זיך ניט זעצען צו טיעף אין וואסער.

air′-car′bureter *n.* (עהר׳-קאר׳-ביו-רעט-ער) אן אפאראט אין וועלכען לופט קומט אין בעריהרונג מיט פליסיגע הידרא-קארבאן [א פערבינדונג פון קויהלען-שטאף מיט וואסער-שטאף] און ענטצינדעט עס [ווערט בענוצט ביי גאז-מאשינען].

air′-ca′sing *n.* (עהר׳-קיי׳-סינג) א לופט-איינפאסונג [אן איינפאסונג, וואס לאזט ניט דורך קיין לופט, וועלכע ווערט געמאכט פון אייזען-בלעך ארום א ראהר כדי איהם אבצוהיטען פון אויסערע טעמ-פעראטור ענדערונגען].

air′-castle *n.* (עהר׳-קעסל) א לופט-שלאס.

air′-cav′ity *n.* (עהר׳-קעוו׳-אי-טי) לופט-רוים [אין מאשינען].

air′-cell *n.* (עהר׳-סעל) די לופט-צעלע [די קליינטשיקע לופט-גריבעלעך אין דעם קער-פער פון מענשען און חיות].

air′-cham′ber *n.* (עהר׳-טשיימ׳-בער) לופט-קאמער; לופט-קאסטען [ביי מאשי-נען].

air′-cock *n.* (עהר׳-קאק) א לופט-קראן [אריינצולאזען און ארויסצולאזען לופט ביי געוויסע מאשינען].

air′-col′or *n.* (עהר׳-קאל׳-אר) הימעל-קאליר.

air′-coo′ler *n.* (עהר׳-קוה׳-לער) א לופט-קיהלער [אירגענד וועלכע פאבריק-טונג צו קיהלען די לופט].

air′-cush′ion *n.* (עהר׳-קוש׳-אן) א לופט-קישען.

air′-drawn *a.* (עהר׳-דראהן) איינגע-בילדעט; אין דער לופט געשריבען.

air′-dried *a.* (עהר׳-דראיד) געטריקענט אין דער לופט.

air′-duct *n.* (עהר׳-דאקט) א דורכגאנג פאר לופט.

ai′re *n.* (אי׳-רע) איי-אן אריסטאקראט, איי-נער וואס געהערט צו די העכערע קלאסען פון דער געזעלשאפט.

air′-en′gine *n.* (עהר׳-ענ׳-דזשין) א מא-שין וואס ארבייט דורך געפרעסטע לופט; א מאשין, וואס פרעסט צוזאמען די לופט.

air′er *n.* (עהר׳-ער) א לופטערער, איינער וואס לופטערט אדער טריקענט.

air′-escape′ *n.* (עהר׳-עס-קייפ׳) א לופט-לאך, א לאך דורך וועלכער די לופט געהט ארויס.

air′-fau′cet *n.* (עהר׳-פאה׳-סעט) ז. *air-cock*.

air′-fil′ter *n.* (עהר׳-פיל׳-טער) א לופט-פילטער [אזא אפאראט צו רייניגען די לופט פון שטויב, רויך א. ד. ג.].

air′-flue *n.* (עהר׳-פלו) ז. *air-box*.

air′-gage *n.* (עהר׳-גיידזש) אן אפאראט וואס ציינט אן דעם דרוק פון לופט אדער גאזען.

air′-gas *n.* (עהר׳-געס) אן ענטצינדבא-רער און לייכטענדער גאז וואס מען בע-קומט דורך מישען לופט מיט דעם דאמפף פון פעטראלעאום, נאפט, בענזין אדער גאזאלין.

air′-gate *n.* (עהר׳-גייט) אן אונטער-אירדישער וועג אין קויהלען-גריבער, וואס ווערט הויפטזעכליך בענוצט פאר ווענטי-לאציאן; אן עפנונג אין א פורם, אין וועלכען עס ווערט געגאסען אייזען, פאר דעם ארויסטריט פון די גאזען, וואס קליי-בען זיך דארט אן.

air′-gov′ernor *n.* (עהר׳-גאוו׳-ער-נאר) אזא פארריכטונג צו אפאראטען און מאשינען צו רעגולירען דעם דרוק אדער דעם צוטריט פון לופט.

air′-gun *n.* (עהר׳-גאן) א ביקס וואס שיסט דורך געפרעסטע לופט.

air′-head′ing *n.* (עהר׳-העד׳-אינג) אן עפנונג אין א קויהלען-גרוב פאר דעם צו-טריט פון פרישע לופט.

air′-hol′der *n.* (עהר׳-האול׳-דער) לופט-האלטער; גאז-מעטער [אזא אפאראט].

air′-hole *n.* (עהר׳-האול) לופט-לאך, צוג-לאך [א לאך ארייגצולאזען לופט].

air′ified *a.* (עהר׳-אי-פאיד) לופטיג; אהן ממשות, דין.

air′ily *adv.* (עהר׳-אי-לי) לייכט, צארט, גראציעז, מונטער.

air′iness *n.* (עהר׳-אי-נעס) לופטיגקייט; מונטערקייט, לעבעדיגקייט; דאס זיין גרא-ציעז.

air′ing *n.* (עהר׳-אינג) דאס טריקענען, דאס לופטערען; דאס געניסען פרישע לופט; דאס דורכשפאציערען זיך, דאס דורכריי-טען זיך; דאס דורכפאהרען זיך.

air′ing-stage *n.* (עהר׳-אינג-סטיידזש) א פלאטפארם אדער ברעטער אויף וועלכע עס ווערען געלעגט מאטעריאלען צום טרי-קענען אין דער לופט.

air′ing-yard *n.* (עהר׳-אינג-יארד) א שפאציער-הויף; דער הויף פון א טורמע.

air′-jack′et *n.* (עהר׳-דזשעק׳-עט) א שווים-יאק.

air′-lamp *n.* (עהר׳-לעמפ) גאז-לאמפ.

air′less *a.* (עהר׳-לעס) אהן לופט, לופטלאז, דומפיג.

air′-line *n. and a.* (עהר׳-לאין) א גרא-דע ליניע, גלייכע אייזענבאהן ליניע; גלייך.

air′-lock *n.* (עהר׳-לאק) א לופט-קאמער אין אונטערוואסער-שיפען.

air′-locomo′tive *n.* (עהר׳-לא-קא-מאו׳-טיוו) א פנייאמאטישער לאקאמאטיוו [א לאקאמאטיוו, וואס בעוועגט זיך דורך גע-פרעסטע לופט].

air′-logged *a.* (עהר׳-לאגד) פערהינ-דערט אין דער בעוועגונג דורך דער צו-נויפפרעסונג פון לופט [ביי געוויסע מא-שינען].

air′-machine′ *n.* (עהר׳-מע-שין׳) א ווענטילאציאנס-מאשין [א מאשין צום אויסלופטערען].

air′-me′ter *n.* (עהר׳-מי׳-טער) א לופט-מעסטער [אן אפאראט וואס מעסט וויפיעל לופט עס שטראמט דורך אין אן ארט].

air′-pas′sage *n.* (עהר׳-פעס׳-עדזש) דער וועג דורך וועלכען די לופט געהט אריין אין די לונגען.

air′-pil′low *n.* (עהר׳-פיל׳-או) לופט-קישען.

air′-pipe *n.* (עהר׳-פאיפ) לופט-ראהר, לופט-שלויך.

air′-plant *n.* (עהר׳-פלענט) א פלאנץ וואס וואקסט אין דער לופטען.

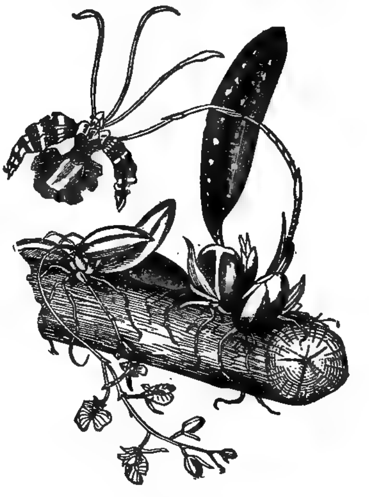

Air-plants

air′-poise *n.* (עהר׳-פאיז) לופט-וואג [א וואג צום וועגען לופט].

air′-port *n.* (עהר׳-פאורט) א קליינע לאך וואס ווערט געמאכט אין זייט פון א שיף פאר דעם צוטריט פון לופט און ליכט.

air′-proof *a.* (עהר׳-פרוף) וואס לאזט ניט דורך קיין לופט.

air′-pump *n.* (עהר׳-פאמפ) א לופט-פומפ.

air′-pyrom′eter *n.* (עהר׳-פאי-ראמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכע טעמפעראטורען.

air′-reg′ulator *n.* (עהר׳-רעג׳-יו-ליי-טאר) א לופט-רעגולאטאר [אן אפאראט צו רעגולירען דעם צוטריט און ארויסטריט פון לופט].

air′-reservoir′ *n.* (עהר׳-רעז-ער-וואהר׳) ז. *air-holder*.

air′-sac *n.* (עהר׳-סעק) א לופט זעקעל,

די לופט=זעקלעך אין פערשיעדענע טיילען פון קערפער ביים מענשען און חיות.

air'-shaft *n.* (עהר'-שעפט) לופט שאכט [אן עפענונג אין די קויהלען=גרובען פאר פרישע לופט]; ווענטילאטאר [אן עפענונג אין א הויז פאר פרישע לופט].

air'-ship *n.* (עהר'-שִיפּ) א לופט=שיף.

Air-ship

air'-space *n.* (עהר'-ספייס) דער לופט=רוים אדער לופט=אינהאלט פון א צימער.

air'-spring *n.* (עהר'-ספּרינג) א פרוזשינע וואס ווערט געדריקט פון צונויפגעפרעסטע לופט [אין פערשיעדענע מאשינען און מעכאניזמען].

air'-stack *n.* (עהר'-סטעק) אזא לופט=קוימען אין קויהלען=גריבער פאר ווענטילאציאן.

air'-stir'ring *a.* (עהר'-סטויר'-אינג) לופט בעוועגענד.

air'-stove *n.* (עהר'=סטאוו) לופט=הייצ=אויוועז.

air'-thermom'eter *n.* (עהר'=טהער-מאמ'-ע-טער) לופט=טערמאמעטער [א טערמאמעטער ביי וועלכען לופט ווערט גע=ברויכט אנשטאט קוועקזילבער].

air'-thread *n.* (עהר'-טהרעד) זומער=פאדים [פליהענדע שפינוועבס, אין דער לופט, ענדע זומער].

air'-tight *a.* (עהר'-טאיט) לופט=דיכט [פעסט אז קיין לופט קען ניט צוקומען].

air'-tint *n.* (עהר'-טינט) לופט שאטירונג, לופט קאליר.

air'-trap *n.* (עהר'=טרעפּ) לופט=אבצוג [אזא ווענטיל ביי מאשינען ארויסצולאזען די איבריגע אנגעזאמעלטע לופט].

air'-trunk *n.* (עהר'-טראנק) אזא גרויסער ווענטילאטאר פאר דער ריינינונג פון דער לופט אין טעאטערס, פערזאמלונגס=זאלען א. ד. ג.

air'-valve *n.* (עהר'-ווענוו) לופט=ווענטיל [ביי דאמפפקעסעל ארייגצולאזען לופט].

air'-ves'sel *n.* (עהר'-וועס'-על) א לופט=קאמער, א לופט=בעהעלטער [ביי מאשינען].

air'y *a.* (עהר'-אי) לופטיג, אהן האפט; לוסטיג, לעבעדיג.

air'y no'tions (עהר'-אי נאו'-שאנז) פוסטע פאנטאזיעס; לופט=שלעסער.

air'y schemes (עהר'-אי סקימז) פוסטע פלענער, לופטשלעסער.

aisle *n.* (איל) א דורכגאנג צווישען רייהען פון ביינק אדער שטוהלען אין א טעאטער, אין א קירך אדער א פערזאמלונגס=זאל; א צוגעבויטער פליגעל פון א געביידע.

aisled *a.* (אילד) וואס האט א דורכגאנג; וואס האט א צוגעבויטען פליגעל. ז. *aisle*

ait *n.* (אייט) א קליינער אינזעל אין א טייך.

ajar' *a. and adv.* (ע-דזשאר') האלב אפען [א טהיר]; ניט אין איינשטימונג.

Leave the door **ajar**.

ajou'pa *n.* (ע-דזשו'-פע) אזא ביידעל בעדעקט מיט צווייגען אדער בלעטער.

à jour (א זשור) דורכגעשטאכען דורך און דורך; דורכזיכטיג.

aj'utage *n.* (עדזש'-או-טעדזש) א לייקע, אן ארויפגעזעצטער ראהר [פון א שפרינגברונעם].

The discharge of water through an **ajutage**.

ajut'ment *n.* (ע-דזשוט'-מענט) אן ארויסשטארצונג.

ake *n. and v.* (אייק) ז. *ache*

akim'bo *adv.* (ע-קימ'-באו) מיט די הענד אין די באקעם.

Her arms **akimbo**, she silently looked on.

akin' *adv. and a.* (ע-קין') פערוואנדט; אין קרוב'שאפט.

a'kin ap'ple (איי'-קין עפּל) אזא זארט גאנץ רויטע עפּעל [וועלכע וואקסען אין אמעריקא].

ז. איל. *"Cultivated fruits"*

akine'sia *n.* (עק-אי-ני'-סי-ע) פאראליז פון די בעוועגונגס=נערוועז; דאס פערלירען די קראפט זיך פריי צו בעוועגען.

à la (א לא) אויף דעם שטייגער, אויף דעם אופן, לויט.

a'la *n.* (איי'-לא) א פאכווע; א פליגעל.

al'abaster *n. and a.* (על'-ע-בעס-טער) אלבאסטער [א פיינער זארט ווייכער און קלארער מארמאר=שטיין]; אלבאסטערנער.

al'abaster glass (על'-ע-בעס-טער גלעס) מילך=גלאז [אזא ווייס גלאז].

alabas'trian *a.* (על-ע-בעס'-טרי-ען) פון אלבאסטער.

alabas'trine *a.* (על-ע-בעס'-טרין) ווי אלבאסטער; וואס איז שייך צו אלבאסטער.

à la carte (א לא קארט) נאך דער שפייזע=קארטע [א מאלצייט, וואס ווערט גענומען אין א רעסטאראן און ווערט גע=צאהלט נור פאר די בעשטעלטע שפייזען לויט די פרייזען, וואס פאר יעדער שפייז איז אין דער שפייזע=קארטע אנגעגעבען, אין געגענזאץ צו טאבל=דאט, וואו עס איז פעסטגעשטעלט א געוויסער פרייז פאר דעם גאנצען מאלצייט, גאנץ גלייך אויב מען האט גענומען אלע שפייזען אדער ניט].

alack' *int.* (ע-לעק') אך! א וועה!

alac'rious *a.* (ע-לעק'-רי-אס) פרעהליך, מונטער, לעבעדיג.

alac'riously *adv.* (ע-לעק'-רי-אס-לי) מונטער, לעבעדיג, פרעהליך.

alac'riousness *n.* (ע-לעק'-רי-אס-נעס) לעבהאפטינקייט, מונטערקייט, פריידיגקייט; אויגענבליקליכקייט, האסטיגקייט.

alac'rity *n.* (ע-לעק'-רי-טי) 1. לעבהאפטיגקייט, פריידיגקייט, מונטערקייט; 2. איילענים, האסטיגקייט.

2. I accepted his offer with **alacrity**, fearing he might change his mind.

Alad'dinist *n.* (ע-לעד'-אינ-איסט) א פריידענקער ביי די מאכמעדאנער.

ala'lia *n.* (ע-ליי'-לי-ע) דאס פערלירען די קראפט צו בעוועגען די געלענקען.

alame'da *n.* (א-לא-מיי'-דא) א שפאציער=גאנג וואס איז פון די זייטען בעפלאנצט מיט ביימער.

alamodal'ity *n.* (א-לא-מאו-דעל'-אי-טי) דאס אנפאסען זיך צו דער מאדע.

alamode' *adv. and a.* (א-לא-מאוד') נאך דער מאדע; אנגעפאסט צו דער מאדע.

alamort' *a.* (א-לא-מארט') טויטליך.

à-la-mort' *a.* (א-לא-מארט') ז. *alamort*

a'lar *a.* (איי'-לאר) וואס אנבעלאנגט צו די פליגלען אדער פאכווע; פליגעלפערמיג.

alarm' *n. and v.* (ע-לארם') א לארם, א טרעוואגע; רופען סאלדאטען צו געוועהר; לארמען; בעאונרוהיגען.

The news **alarmed** me.

alarm'-bell *n.* (ע-לארם'=בעל) שטורם=גלאק [א גלאק מיט וועלכען מען קלינגט טרעוואגע].

alarm'-clock *n.* (ע-לארם'=קלאק) א וועקער [א וועק=זייגער].

alarm'-com'pass *n.* (ע-לארם'-קאמ'-פעס) א קאמפאס אויף א שיף וואס האט א געוויסע עלעקטרישע פאררירכטונג צו געבען א לארם=סיגנאל ווען די שיף ווייכט אב פון איהר קורס.

alarm'-drum *n.* (ע-לארם'=דראם) א פויק אין וועלכען מען קלאפט טרעוואגע.

alarmed' at (ע-לארמד' עט) דערשראקען, איבערראשט פון ...

alarm'-fun'nel *n.* (ע-לארם'-פאנ'-על) אזא פילער פאר ביער, וויין אדער אנדערע פליסיגקייטען וואס גיט א לארם=סיגנאל ווען די פאס ווערט פול.

alar'ming *a.* (ע-לאר'-מינג) בעאונרוהיגענדיג.

alar'mingly *adv.* (ע-לאר'-מינג-לי) דורך טרעוואגע; מיט לארם; מיט בעאונרוהיגונג.

alar'mist *n.* (ע-לאר'-מיסט) איינער וואס מאכט א טרעוואגע אדער רעש אומזיסט.

alarm'-lock *n.* (ע-לארם'-לאק) א לארם=שלאס [אזא שלאס וואס ווען מען פאנגט איהם אן צו שליסען אדער אבשליסען פאנגט ער אן צו קלינגען].

alarm' of fire (ע-לארם' אוו פאיר) פייער=טרעוואגע.

alarm'-post *n.* (ע-לארם'=פאוסט) א פלאץ, וואו סאלדאטען קלייבען זיך צוזאמען, ווען מען קלאפט טרעוואגע.

alarm'-tel'egraph *n.* (ע-לארם'-טעל'-ע-גרעף) גלאקען=טעלעגראף.

alarm'-watch *n.* (ע-לארם'=הוואטש) א טאשען וועק=זייגער.

a'lary *a.* (איי'-לע-רי) וואס אנבעלאנגט צו פליגלען; וואס האט די פארם פון א פליגעל.

alas' *int.* (ע-לעס') אך! א וועה! ליידער!

alas' for shame! (ע-לעס' פאר שיים) א חרפה!

alas' the day! (ע-לעס' טהי דיי) א, אונגליקליכער טאג! פערפלוכט זאל זיין דער טאג!

alas' the while! (ע-לעס' טהי הוואיל) א, אונגליקליכע צייט! פערפלוכט זאל זיין די ווייליע!

a'late *a.* (איי'-לייט) געפליגעלט, פליגעלפערמיג [א בעצייכנונג פאר געוויסע פלאנצען אדער פרוכט].

a'lated *a.* (איי'-ליי-טעד) געפליגעלט; פליגעלפערמיג [א בעצייכנונג פאר געוויסע פלאנצען אדער פרוכט].

ala'tion *n.* (ע-ליי'-שאן) דאס האבען פליגלען; די פארם ווי עס בילדען זיך פליגלען ביי אינזעקטען.

alb *n.* (עלב) כאר=העמד [אזא פריסטער=מאנטעל].

al'ba *n.* (על'-בא) דער ווייסער שטאף אין דעם הויפט נערוועז סיסטעם.

al'bacore *n.* (על'-בע-קאור) א מין גרויסער פיש.

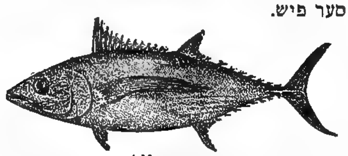

Albacore

alba'ta *n.* (על-ביי'-טא) ווייס=מעטאל [אזא מעטאל וואס איז צוזאמענגעמישט פון קופער, ניקעל און צינק]

al'batross *n.* (על'-בע-טראָס) א מין גרויסער ים=פויגעל, מיט זעהר שמאָלע פליגלען, וועלכער פליהט זעהר גוט.

Albatross

albe'it *c.* (אָהל-בי'-איט) אבוואָהל, כאָטש, אפילו.
albes'cence *n.* (על-בעס'-ענס) ווייסליכקייט; דאָס ווערען ווייס.
albes'cent *a.* (על-בעס'-ענט) ווייסליך; וואָס ווערט ווייס.
al'bicore *n.* (על'-בי-קאָור) ז. ***albacore***.
Albigen'sian *n. and a.* (על-בי-דזשענ'-סי-ען) אן אלביגענזער [אן אנהיינגער פון א געוויסע קריסטליכע רעפאָרמער סעקטע]; וואָס אנבעלאַנגט צו אלביגענזער.
albi'no *n.* (על-באַי'-נאָו) אונגאַטירליכע ווייסקייט ביי מענשען, חיות און פלאַנצען; א מענש מיט מילך=ווייסע הויט און האָר און מיט העל=רויטע אויגען.
Al'bion *n.* (על'-בי-אָן) א פערצייטיגער נאָמען פאַר גרויס בריטאַניען [ענגלאַנד].
al'bite *n.* (על'-באַיט) דער אלביט [אַזאַ ווייסער שטיין].
albit'ic *a.* (על-ביט'-איק) וואָס איז שייך צום אלביט=שטיין.
al'bolith *n.* (על'-באָ-ליטה) אַזאַ צעמענט וועלכער ווערט בענוצט צום פערריכטען בעשעדיגטע שטיין=ארבייט.
Alb Sun'day (עלב סאַנ'-דיי) דער ערשטער זונטאָג נאָך פּאַסכא [קריסטליכער פסח].
albugin'ea *n.* (על-ביו-דזשינ'-אי-א) א ווייסע פעדימדיגע שטאָף פון קערפער; די ווייסעל פון אויג.
albugin'eous *a.* (על-ביו-דזשינ'-אי-אָס) וואָס אנבעלאַנגט צום ווייסעל פון אויג אָדער פון אן איי; עהנליך צו איי=ווייס.
albugin'eous hu'mor (על-ביו-דזשינ'-אי-אָס יו'-מאָר) די וואַסערדיגע פייכטיגקייט פון אויג.
albu'ginous *a.* (על-ביו'-דזשי-נאָס) ז. ***albugineous***.
albu'go *n.* (על-ביו'-גאָו) א ווייסער פלעק אין אויג [אַזאַ אויגען=קראַנקהייט].
al'bum *n.* (על'-באָם) אלבום, בילדער בוך, פאַמיליען בוך, ערינערונגס בוך.
albu'men *n.* (על-ביו'-מען) ווייסעל פון אן איי; איי=ווייס [א הויפט שטאָף אין דעם קערפער פון אלע לעבעדיגע בעשעפענישען און אין די מייסטען פלאַנצען].
albu'menize *v.* (על-ביו'-מענ-איז) איינשמירען מיט ווייסעל פון אן איי.
albu'menoid *a. and n.* (על-ביו'-מענ-איד) עהנליך צו איי=ווייס; א שטאָף וואָס ענטהאַלט איי=ווייס. ז. ***albumen***.
albu'min *n.* (על-ביו'-מין) איי=ווייס [א הויפט שטאָף אין דעם קערפער פון אלע לעבעדיגע בעשעפענישען און אין די מייסטען פלאַנצען].
albuminif'erous *a.* (על-ביו-מי-ניפ'-ע-ראָס) וואָס גיט ארויס איי=ווייס.
albu'miniform *a.* (על-ביו'-מי-ני-פאָרם) עהנליך צו איי=ווייס.
albuminim'eter *n.* (על-ביו-מי-נימ'-ע-טער) אַזאַ אינסטרומענט צו מעסטען דעם געהאַלט איי=ווייס אין אירגענד וועלכע פליסיגקייט.
albu'minin *n.* (על-ביו'-מי-נין) איי=ווייס.
albu'minize *v.* (על-ביו'-מי-נאַיז) ז. ***albumenize***.
albu'minoid *a.* (על-ביו'-מי-נאָיד) ז. ***albumenoid***.
albuminoi'dal *a.* (על-ביו-מי-נאָי'-דעל) וואָס איז שייך צו א שטאָף וואָס ענטהאַלט איי=ווייס.
albu'minose *a.* (על-ביו'-מי-נאָוס) וואָס ענטהאַלט איי=ווייס; וואָס איז עהנליך צו אָדער איז שייך צו איי=ווייס.
albumino'sis *n.* (על-ביו-מי-נאָו'-סיס) אַזאַ צושטאַנד פון דעם בלוט ווען עס ענטהאַלט מעהר איי=ווייס ווי נויטיג.
albu'minous *a.* (על-ביו'-מי-נאָס) ז. ***albuminose***.
albu'minousness *n.* (על-ביו'-מי-נאָס-נעס) דאָס ענטהאַלטען איי=ווייס; דאָס זיין עהנליך צו איי=ווייס.
al'burn *n.* (על'-בורן) דער ווייס=פיש; דער זאַפטיגער ווייסער האָלץ=שיכט פון א בוים אונטער דער קאָרע.
albur'nous *a.* (על-בויר'-נאָס) וואָס איז שייך צו דעם זאַפטיגען ווייסען האָלץ=שיכט פון א בוים אונטער דער קאָרע.
albur'num *n.* (על-בויר'-נאָם) דער זאַפטיגער ווייסער האָלץ=שיכט פון א בוים אונטער דער קאָרע.
alcaid' *n.* (על-קייד') דער הויפט=בעאַמטער פון א שלאָס אָדער פעסטונג; א געפענגניס דירעקטאָר.
alcal'de *n.* (על-קעל'-די) דער אלקאַלדע [ריכטער אָדער בירגערמייסטער אין די שפּאַניש=שפּרעכענדע לענדער].
alcaldi'a *n.* (על-קעל-דיע'-א) דער אַמט אָדער געריכט=בעצירק פון דעם אלקאַלדע. ז. ***alcalde***.
al'cali *n.* (על'-קע-לי) לויגזאַלץ; אלקאַלי [אַזאַ כעמישער שטאָף וואָס האָט א גרויסע נייגונג זיך צו פערבינדען מיט זויערשטאָף, צוגעהט לייכט אין וואַסער, פּאַרבט לאַקמוס פּאַפּיער בלוי, איז דער טייל פון אַש, וואָס צוגעהט אין וואַסער; איז א וויכטיגער טייל פון זייף; צו דער אלקאַלי גרופּע געהערט: ליטיום, סאָדע, פּאָטאַש, רובידיום און צעזיום].
alcan'na *n.* (על-קענ'-ע) די קאָרע פון העננא=בוים.
alcayde' *n.* (על-קייד') ז. ***alcaid***.
alca'zar *n.* (על-קא'-זאר) א שפּאַנישער אָדער מורישער פּאַלאַץ.
alchem'ic *a.* (על-קעמ'-איק) אלכעמיש, וואָס אנבעלאַנגט אָדער איז פּעראורזאַכט דורך אלכעמיע. ז. ***alchemy***.
alchem'ical *a.* (על-קעמ'-אי-קעל) ז. ***alchemic***.
alchem'ically *adv.* (על-קעמ'-אי-קעל-אי) אויף אן אלכעמישען אופן; דורך אלכעמיע.
al'chemist *n.* (על'-קע-מיסט) א קענער פון אלכעמיע. ז. ***alchemy***.
alchemis'tic *a.* (על-קע-מיס'-טיק) אלכעמיסטיש, וואָס בעלאַנגט צו דער אלכעמיע.
alchemis'tical *a.* (על-קע-מיס'-טי-קעל) ז. ***alchemistic***.
alchemis'tically *adv.* (על-קע-מיס'-טי-קעל-אי) דורך אלכעמיע.
alchem'istry *n.* (על-קעמ'-איס-טרי) אלכעמיע. ז. ***alchemy***.
al'chemy *n.* (על'-קע-מי) אלכעמיע [דאָס גלויבען אין דעם, אז מען קען די פּראָסטע מעטאַלען פערוואַנדלען אין גאָלד].
al'chimist *n.* (על'-קי-מיסט) ז. ***alchemist***.
al'cohol *n.* (על'-קאָו-האָל) אלקאָהאָל, ריינער ספּירים.
alcohol'ic *a. and n.* (על-קאָ-האָל'-איק) וואָס ענטהאַלט אלקאָהאָל; פּעראורזאַכט פון אלקאָהאָל; א שכור.
alcoholic'ity *n.* (על-קאָ-האָל-איס'-אי-טי) די שטאַרקייט פון אלקאָהאָל.
al'coholism *n.* (על'-קאָ-האָל-איזם) אלקאָהאָליזם [די קראַנקהייט פון צופיעל טרינקען אלקאָהאָלישע געטרענק].
al'coholizable *a.* (על'-קאָ-האָל-אַי-זעבל) וואָס קען פערוואַנדעלט ווערען אין אלקאָהאָל; וואָס קען ארויסגעבען פון זיך אלקאָהאָל.
alcoholiza'tion *n.* (על-קאָ-האָ-לי-זיי'-שאָן) דאָס פערמישען א פליסיגקייט מיט ספּירים; די רייניגונג פון ספּירים.
al'coholize *v.* (על'-קאָ-האָ-לאַיז) פערוואַנדלען אין ריינעם ספּירים.
alcoholom'eter *n.* (על-קאָ-האָל-אָמ'-ע-טער) אלקאָהאָלאָמעטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט די שטאַרקייט פון אלקאָהאָל].

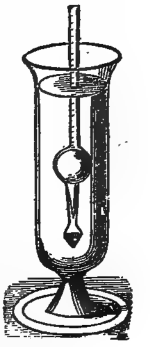

Alcoholometer

Al'coran *n.* (על'-קאָ-רען) אלקאָראַן [דאָס רעליגיאָנס בוך פון די מאָהאַמעדאַנער].
Alcoran'ic *a.* (על-קאָ-רענ'-איק) וואָס אנבעלאַנגט צום אלקאָראַן. ז. ***Alcoran***.
al'cove *n.* (על'-קאָוו) א קאַמערעל; א פערטיעפונג אין א וואַנד וואָס האָט די פאָרם פון א קאַמערעל.
al'cyon *n. and a.* (על'-סי-אָן) דער אייז=פויגעל; רוהיג, שטיל, פריעדליך.
Alcyona'ria *n.* (על-סי-אָ-ניי'-רי-א) די אלציאָנאַריען [א געוויסער מין פון קאָראַל=פּאָליפּען, וועלכע זעהען אויס ווי קליינינקע ים=שטערען, מיט 8 שטראַהלען].

Alcyonaria

alcyon-days *n.* (על'-סי-אָן=דייז) טעג פון פאָלשטענדיגער רוה; די האַלציאָנישע טעג [די זיבען טעג אין אנפאַנג און איין ענד ווינטער].
al'dehyde *n.* (על'-די-האַיד) אלדעהיד [אַזאַ פליסיגקייט וואָס בעשטעהט פון אלקאָהאָל פערבונדען מיט זויערשטאָף].

al'der *n.* (אהל'-דער) ערלעבוים, אלכא [די קארע פון דיעזען בוים ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע פארבען].

Alder

al'derman *n.* (אהל'-דער-מען) מיט-גליעד פון שטאדט-ראט; אן אינדיק.

al'dermancy *n.* (אהל'-דער-מען-סי) דאס אמט פון א שטאדט-ראט; שטאדט-ראט.

alderman'ic *a.* (אהל-דער-מען'-איק) וואס אנבעלאנגט צום שטאדט-ראט אדער צו די מיטגליעדער פון שטאדט-ראט.

al'dermanly *a.* (אהל'-דער-מען-לי) ווי א שטאדטס-ראט.

al'dermanship *n.* (אהל'-דער-מען-שיפ) דער אמט פון א שטאדט-ראט [גלאטני].

al'derman's pace (אהל'-דער-מענז פייס) א לאנגזאמער גאנג; טריט ביי טריט.

Al'derney cow (אהל'-דער-ני קאו) די אלדערני קוה. [אזא זארט קליינע קוה מיט קורצע הערנער וואס קומט פון אינזעל אל-דערני. זי צייכענט זיך אויס מיט דער פיעלקייט און פעטקייט פון איהר מילך].

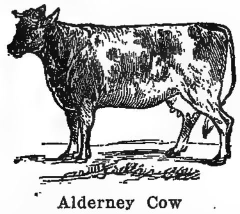

Alderney Cow

Al'dine *n. and a.* (על'-דין) א בוך געדרוקט פון דער אלטער ווענעציאנישער דרוק-פירמע אלדוס; וואס אנבעלאנגט צום דרוק פון אלדוס.

ale *n.* (אייל) אלע [ביער אהן אדער מיט ווייניג האפען].

aleak' *adv. and a.* (ע-ליעק') וואס רינט; אין א רינענדיגען צושטאנד.

a'leatory *a.* (איי'-לי-ע-טא-רי) וואס איז אבהענגיג פון עפעס א צופאל; וואס איז שייך צו שפיעלער אדער שפיעלען [אין געלד].

a'leatory con'tract (איי'-לי-ע-טא-רי קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט אדער אב-מאך מיט בעדינגונגען, וואס הענגען אב פון אונבעשטימטע צופעלע.

a'leatory sale (איי'-לי-ע-טא-רי סייל) אן אויספערקויף וואס הענגט אב פון אונבעשטימטע צופעלע.

ale'-bench *n.* (אייל'-בענטש) א באנק אין אדער ארום א קרעטשמע.

ale'-ber'ry *n.* (אייל'-בער'-אי) ווארם-ביער; אייער-ביער; קוואס.

ale'-brew'er *n.* (אייל'-ברוה'-ער) א ביער-ברויער.

ale'-con'ner *n.* (אייל'-קאנ'-ער) א ביער פראבירער.

ale'-cost *n.* (אייל'-קאסט) די פרויען-מינצע [א פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין ביער ברויען].

alectru'rous *a.* (על-עק-טרו'-ראס) וואס האט אן עק עהנליך ווי פון א האהן.

alee' *adv.* (ע-ליע') געגען דעם ווינד.

ale'-fed *a.* (אייל'-פעד) גענעהרט מיט אלע [ביער אהן אדער מיט ווייניג הא-פען].

al'egar *n.* (על'-אי-גאר) אזא מין זויערער ביער.

ale'-glass *n.* (אייל'-גלעס) א ביער-בע-כער.

ale'hoof *n.* (אייל'-הוהף) ביער גראז [א פלאנצע וועלכע בלעטער עס ווערען געברויכט אין ביער ברויען].

ale'-house *n.* (אייל'-האוס) א ביער שענק.

ale'-house politi'cian (אייל'-האוס פא-לי-טיש'-ען) א שענק פאליטיקער; א כלומר'שט פאליטיקער, אן "אויף מיר" פאליטיקער.

al'em *n.* (על'-עם) די נאציאנאלע טער-קישע פאהן.

alem'bic *n.* (א-לעמ'-ביק) 1. דיסטילירי-גלאז [אן אפאראט צו דיסטילירען]; 2. עפעס וואס פעראורזאכט אן ענדערונג אין כאראקטער.

2. Suffering from a powerful alembic.

alep'idote *a. and n.* (ע-לעפ'-אי-דאוט) וואס האט נים קיין שופען; א פיש וואס האט נים קיין שופען.

alert' *n. and a.* (ע-לורט') מונטער, לעבעדיג, פלינק; אויפמערקזאם, וואכ-זאם; א וואך.

An alert mind.

alert'ly *adv.* (ע-לורט'-לי) מונטער; פלינק, אויפמערקזאם, וואכזאם.

alert'ness *n.* (ע-לורט'-נעס) מונטער-קייט; לעבעדיגקייט; פלינקקייט; וואכ-זאמקייט; אויפמערקזאמקייט.

ale'-stake *n.* (אייל'-סטייק) א שילד פון א שענק [א מאל פלעגט מען פאר אזא שילד געברויכען א צווייג פון א בוים].

ale'-tas'ter *n.* (אייל'-טייס'-טער) א ביער-פרובירער.

ale'thoscope *n.* (ע-לי'-טהא-סקאופ) אזא קוק-גלאז דורך וועלכען בילדער זע-הען זיך מעהר בולט און לעבעדיגער.

ale'-vat *n.* (אייל'-וועט) א ברוי-פאס [א גרויסע פאס אין וועלכע עס ווערט געגאסען ביער צום איינשטעהן (אירען אדער גע-רען)].

al'evin *n.* (על'-ע-ווין) א יונגער פיש.

ale'-washed *a.* (אייל'-וואשט) גע-ווייקט אין אלע [ביער אהן אדער מיט ווייניג האפען].

ale'wife *n.* (אייל'-הוואיף) א שענקערקע [פון א ביער-שענק]; א מין נארד-אמע-ריקאנישער פיש.

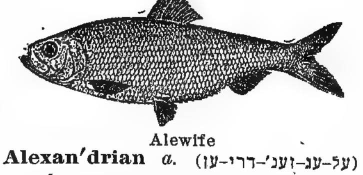

Alewife

Alexan'drian *a.* (על-עג-זענ'-דרי-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט אלעק-סאנדריע אין עגיפטען [געבויט פון אלעקסאנדער מוקדן אין יאהר 332 פאר קריסטוס געבורט].

Alexan'drian Co'dex (על-עג-זענ'-דרי-ען קאו'-דעקס) א קאפיע פון דער בע-וואוסטער גריכישער סעפטואגינטא איבער-זעצונג פון תנ"ך, געשריבען אויף פאר-מעט, וועלכע געפינט זיך אין לאנדאן אין בריטיש מוזעאום [די קאפיע, נעהמט מען אן, איז געמאכט געווארען אין פינפטען יאהרהונדערט].

Alexan'drine *n.* (על-עגז-ענ'-דרין) דער אלעקסאנדרינישער פערז [בעשטעהט פון זעקס קורצע און זעקס לאנגע זילבען, בייטענדיג זיך].

alex'ia *n.* (ע-לעקס'-אי-א) אזא אויגען-קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין נים קענען זעהען קיין בוכשטאבען און נים קענען לעזען.

alexiphar'mic *n. and a.* (ע-לעקס-אי-פאר'-מיק) א געגענגיפט; א מיטעל וואס פערניכטעט די ווירקונג פון גיפט; ווירקענדיג אלס געגענגיפט.

alexiter'ic *n. and a.* (ע-לעקס-אי-טער'-איק) אן אויסערליכער מיטעל צו פערהיטען אנשטעקונג [קראנקהייט]; א געגענגיפט; וואס קען פערהיטען פון אנ-שטעקונג.

alexiter'ical *a.* (ע-לעקס-אי-טער'-איק-על) וואס ווירקט ווי א געגענגיפט; וואס האט די איינענשאפט צו פערהיטען פון אנשטעקונג.

ale'-yard *n.* (אייל'-יארד) אזא לאנגער, שמאלער גלאז-בעכער.

aleze' *n.* (ע-ליוז') א שטיק געוואנד וואס ווערט צונויפגעלעגט אין מעהרערע מאל אונטערצובעטען אין א בעט.

alfal'fa *n.* (על-פעל'-פע) אן אמערי-קאנער שייטען-פלאנצע [געהערט צו דעם מין פון באב-פלאנצען].

alfaqui' *n.* (על-פא-קי') א מאכמעדאני-שער רעליגיאנס לעהרער; מאכמעדאנישער גייסטליכער.

al fres'co *adv.* (אל פרעס'-קא) אויף דער פרייער לופט.

The joy of al fresco life.

al'ga *n.* (על'-גא) די אלגע [אזא ים גראז].

Al'gæ *n.* (על'-דזשי) [ים די אלגען גראזען, וועלכע טיילען זיך אין א גאנצע רייהע מינים. די נאהרונג ציהען זיי נים פון די ווארצלען, נאר דורך די בלעטער].

al'gal *a.* (על'-גאל) וואס אנבעלאנגט צו דער אלגע. ז. *alga*

algaro'ba *n.* (על-גע-ראו'-בע) דער ברויט-בוים.

al'garot *n.* (על'-גע-ראט) אלגאראט פול-ווער [א ווייסער פולווער פון אנטימאן פערבונדען מיט זויער שטאף].

al'garoth *n.* (על'-גע-ראטה) ז. *algarot*

al'gazel *n.* (על'-גע-זעל) די אלגאזעלע [אזא מין חיה].

al'gebra *n.* (על'-דזשעב-רע) אלגעברא [דער טייל פון מאטעמאטיק וואס לערענט צו רעכענען מיט בוכשטאבען און אנדערע צייכענס. די בוכשטאבען האבען נים קיין בעשטימטען ווערטה, זיי קענען אויך זיין נעגאטיוו ווי פאזיטיוו].

algebra'ic *a.* (על-דזשע-ברעי'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אלגעברא.

algebra'ical *a.* (על-דזשע-ברעי'-אי-קעל) ז. *algebraic*

algebra'ically *adv.* (על-דזשע-ברעי'-אי-קעל-אי) דורך אדער מיט אלגעברא.

algebra'ic equa'tion (על-דזשע-ברעי'-איק אי-קהוויי'-שאן) אן אלגעברא-אישע גלייכונג.

algebra'ic geom'etry (על-דזשע-ברײ'-איק דזשי-אמ'-ע-טרי) די בענוצונג פון אלגעברא אין לעזען געאמעטרישע אויפגאבען.

algebra'ic sign (על-דזשע-ברײ'-איק סאין) דער צייכען + אדער — וואס ווערט געשטעלט אין אלגעברא פאר יעדען בוכשטאב אדער ציפער.

algebra'ic sum (על-דזשע-ברײ'-איק סאם) אן אלגעבראאישע סומע [די סומע וואס ווערט צונויפגערעכענט אין אן אלגעבראאישער פארמעל נעהמענדיג אין בעטראכט יעדען פלוס און מינוס צייכען. צ. ב. 8—3+2—4=+3].

al'gebraist *n.* (על'-דזשע-ברײ-איסט) א קענער אין אלגעברא.

al'gebraize *v.* (על'-דזשע-ברײ-איז) ברײנגען אין אן אלגעבראאישע פארם, אויפשטעלען א רעכנונג אין אן אלגעבראאישער פארם.

algerine' *n.* (על-דזשע-רין') א ווייכער וואלענער שטאף, א העל געשטרייפטע שאל.

alget'ic *a.* (על-דזשעט'-איק) וואס מאכט שמערצען ;- וואס איז שייך צו שמערצען.

al'gid *a.* (על'-דזשיד) קאלטליך.

al'gid chol'era (על'-דזשיד קאל'-ע-רא) די אזיאטישע כאלעריע.

algid'ity *n.* (על-דזשיד'-אי-טי) קעלט, פראסט.

algif'ic *a.* (על-דזשיפ'-איק) וואס מאכט קאלט.

algif'ical *a.* (על-דזשיפ'-איק-על) ז. ***algific***

al'gist *n.* (על'-דזשיסט) איינער וואס איז א קענער אין די ים=גראזען.

al'goid *a.* (על'-גאיד) וואס קוקט אויס ווי ים גראז. ז. ***Algæ***

algolog'ical *a.* (על-גא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ים=גראזען.

algol'ogist *n.* (על-גאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון ים=גראזען.

algol'ogy *n.* (על-גאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס פערנעהמט זיך מיט די ים=גראזען.

Algon'kin *a.* (על-גאנ'-קין) וואס איז שייך צו א געוויסען אינדיאנער שבט וועלכער איז פערשפרייט אין די מזרח שטאאטען פון נארד=אמעריקא ביי די ברעגעס פון אטלאנטישען אקעאן.

Algon'quin *a.* (על-גאנ'-קין) ז. ***Algonkin***

al'gor *n.* (על'-גאר) א שטארקע קעלט, פראסט.

al'gorism *n.* (על'-גא-ריזם) די אראבישע ציפער סיסטעם [די ציפער וועלכע מיר געברויכען געוועהנליך] ; אריפמעטיקא ; רעכענונגס מעטהאדע.

algoris'mic *a.* (על-גא-ריז'-מיק) אריפמעטיש. ז. ***algorism***

al'gorist *n.* (על'-גא-ריסט) א קענער אין אריפמעטיקא.

algoris'tic *a.* (על-גא-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו די אראבישע ציפער.

al'gorithm *n.* (על'-גא-ריטהם) ז. ***algorism***

al'gous *a.* (על'-גאס) וואס איז אנגעפילט מיט ים=גראז ; וואס בעלאנגט צו ים=גראז. ז. ***Algæ***

a'lias *n. and adv.* (איי'-לי-עס) 1. זאנסט, אנדערש ; 2. א פאלשער נאמען.

2. The prisoner had different **aliases.**

al'ibi *n. and adv.* (על'-אי-באי) אנדערסוואו ; אליבי [אבוועזענהייט פון דעם ארט, וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען].

When tried for burglary he was acquitted by proving an **alibi.**

al'ible *a.* (על'-איבל) נעהרענדיג ; נאהרהאפט.

al'idade *n.* (על'-אי-דייד) ווינקעלמעסטער [אזא אינסטרומענט, מיט א שפאקטיוו, וועלכער ווערט געברויכט צו מעסטען ווינקלען].

al'ien *n. and a.* (אייל'-יען) פרעמד ; אויסלענדיש ; א פרעמדער, אויסלענדער, ניט בירגער.

alienabil'ity *n.* (אייל-יענ-איי-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו ענטפרעמדען ; די מעגליכקייט איבערגעטראגען צו ווערען [פון פערמעגען] פון איין פערזאן צו אן אנדערער.

al'ienable *a.* (אייל'-יענ-עבל) אבגעהערט ; אבגענייגט ; וואס קען ווערען ענטפרעמדעט, וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איין פערזאן צו אן אנדערער.

Land is **alienable** according to the laws of the state.

Al'ien Act (אייל'-יען עקט) דאס געזעץ געגען פרעמדע [געזעץ געגען איינוואנדערער, וואס איז דורכגעפיהרט געווארען אין אמעריקאנעם קאנגרעס אין יאהר 1798].

al'ienage *n.* (אייל'-יענ-איידזש) די אויסלענדערשאפט [דאס זיין אן אויסלענדער], די פרעמדקייט.

al'ienate *v. and a.* (אייל'-יענ-אייט) ענטפרעמדען, איבערטראגען פון איין פערזאן צו אן אנדערער ; דערווייטערען ; ענטפרעמדעט ; אבגענייגט.

He **alienates** his friends by his conduct.

al'ienated *a.* (אייל'-יענ-איי-טעד) משוגע, אראב פון זינען.

aliena'tion *n.* (אייל-יענ-איי'-שאן) דאס אריבערטראגען דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צו אן אנדערער ; ענטפרעמדונג ; אבנייגונג ; משוגעת.

aliena'tion of mind (אייל-יענ-איי'-שאן אוו מאינד) משוגעת, וואהנזין.

al'ienator *n.* (אייל'-יענ-איי-טאר) איינער וואס דערווייטערט, וואס ענטפרעמדעט ; א גנב.

Al'ien Bill (אייל'-יען ביל) פרעמדען געזעץ [א געוויסער געזעץ געגען פרעמדע אין ענגלאנד].

alienee' *n.* (אייל-יענ-אי') איינער וואס נעהמט איבער ענטפרעמדעטעם אייגענטום.

al'iener *n.* (אייל'-יענ-ער) דער ענטפרעמדער, דאס איבערטראגען אייגענטום פון איין פערזאן צו א צווייטער.

al'ien from (אייל'-יען פראם) אבגענייגט, פרעמד פון . . .

An **alien from** the truth.

al'ienism *n.* (אייל'-יענ-איזם) די לעהרע און היילונג פון משוגעת ; דאס געברויכען אין ריידען און שרייבען פרעמדווערטער אדער פרעמדע אויסדריקע.

al'ienist *n.* (אייל'-יענ-איסט) א משוגעים=דאקטאר.

al'ien-of'fice *n.* (אייל'-יען-אפ'-איס) דאס פרעמדען ביורא.

al'ienor *n.* (אייל'-יענ-אר) ז. ***aliener***

al'ienship *n.* (אייל'-יענ-שיפ) די אויסלענדערשאפט [דאס זיין אן אויסלענדער].

al'ien to (אייל'-יען טו) פרעמד צו...

Luxury is **alien to** his taste.

alif'erous *a.* (ע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט פליגלען.

al'iform *a.* (על'-אי-פארם) פליגעלפערמיג; וואס האט די פארמע פון א פליגעל.

alight' *v. and a.* (ע-לאיט') ארבגנעהן, אבשטייגען ; ארויפנעהן ; ברענען ; בעלייכטען, אנצינדען ; בעלייכטעט.

align' *v.* (ע-לאין') אויסשטעלען אין א גלייכע שורה ; זיך אויסשטעלען אין א רייה.

The officer ordered the soldiers to **align.**

align'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) דאס אויסשטעלען אין א גלייכע שורה אדער אין א גראדע ליניע ; צדדים [אין א שטרייט].

alike' *adv. and a.* (ע-לאיק') גלייך, עהנליך ; אין דערזעלבינער פארם.

a'lim *n.* (א'-לים) א געלערנטער מאן ביי די מאכמעדאנער, א מאכמעדאנישער רעליגיאנס=לעהרער.

al'iment *n. and v.* (על'-אי-מענט) נאהרונג ; גייסטיגע נאהרונג ; בעזארגען מיט מיטעל.

Thought is the **aliment** of the mind.

alimen'tal *a.* (על-אי-מענ'-טעל) נאהרהאפט ; בעזארגענדיג מיט נאהרונג.

alimen'tally *adv.* (על-אי-מענ'-טעל-אי) דורך בעזארגען מיט נאהרונג.

alimen'tariness *n.* (על-אי-מענ'-טע-רי-נעס) נאהרהאפטיגקייט.

alimen'tary *a.* (על-אי-מענ'-טע-רי) נעהרענד, נאהרהאפט, וואס געהערט צו נאהרונג.

alimen'tary canal' (על-אי-מענ'-טע-רי קע-נעל') דער דארם=קאנאל ; די געדערים.

Alimentary Canal

alimenta'tion *n.* (על-אי-מענ-טיי'-שאן) נאהרהאפטינקייט, נאהר=קראפט ; ערנעהרונג.

alimen'tative *a.* (על-אי-מענ'-טע-טיוו) וואס אנבעלאנגט צו נאהרונג ; נאהרהאפט.

alimen'tiveness *n.* (על-אי-מענ'-טיוו-נעס) דער זיץ פון אפעטיט [אין נערווענסיסטעם].

al'imony *n.* (על'-אי-מא-ני) אונטערשטיצונג ; די שטיצע פאר לעבענסמיטעל, וואס א מאן דארף געבען זיין פרוי, ווען

ער האט זיך אבגעטיילט פון איהר, אבער ניט גע'נט.

aline' *v.* (ע-לאין') אויסשטעלען אין א שורה; זיך אויסשטעלען אין א רייה.

aline'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) דאס אויסשטעלען אין א גלייכע שורה; א גראדע ליניע צווישען צוויי פונקטען.

al'iped *n.* (על'-אי-פעד) דער פליגעלפיסיגער [א חיה וואס האט א פליההויט אויף די פיס און קען מיט זיי פליהען (ווי א פלעדערמויז)].

al'iquant *a.* (על'-אי-קהוועגט) אליקוואנט [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער, וואס טיילט א צווייטע און עס בלייבט איבער א רעסט. צ. ב. 10 געטיילט דורך 3].

3 is an **aliquant** part of 10.

al'iquot *a.* (על'-אי-קהוואט) אליקוואט [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער וואס טיילט א צווייטע אהן א רעסט. צ. ב. 10 געטיילט דורך 5].

5 is an **aliquot** part of 10.

a'lish *a.* (איי'-ליש) עהנליך צו ביער, וואס האט א ביער געשמאק.

alist' *adv. and a.* (ע-ליסט') איינגעבויגען; געניינט אויף א זייט [ביי א שיף].

aliun'de *adv.* (איי-לי-אנ'-די) פון אן אנדער ארט. ז. *evidence aliunde*

alive' *adv. and a.* (ע-לאיוו') לעבעדיג, מונטער; לעבעדיגערהייד.

Thank God! he is **alive.**

aliz'arin *n.* (ע-ליז'-ע-רין) אליזארין [אן אראנזש־רויטער שטאף, בענוצט אלס פארב].

aliz'arine *n.* (ע-ליז'-ע-רין) ז. *alizarin*

alkales'cence *n.* (על-קע-לעס'-ענס) די נייגונג צו ווערען אלקאלי. ז. *alkali*

alkales'cency *n.* (על-קע-לעס'-ענ-סי) ז. *alkalescence*

alkales'cent *n. and a.* (על-קע-לעס'-ענט) וואס האט א נייגונג צו ווערען אלקאלי; אן אלקאלי פערבינדונג.

al'kali *n.* (על'-קע-לי) אלקאלי, לויג זאלץ.

alkalif'erous *a.* (על-קע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אלקאלי.

al'kalify *v.* (על'-קע-לי-פאי) מאכען פאר אן אלקאלי; בעקומען די אייגענשאפטען פון אן אלקאלי. ז. *alcali*

alkalim'eter *n.* (על-קע-לימ'-ע-טער) אלקאלימעטער [א דינע גלעזערנע רעהרעל, וועלכע ווערט בענוצט צו מעסטען דעם פראצענט טייל פון אלקאלי אין א כעמישער לעזונג].

alkalim'etry *n.* (על-קע-לימ'-ע-טרי) דאס בעשטימען דעם פראצענט טייל פון אלקאלי אין א געוויסע כעמישע מישונג אדער לעזונג.

al'kaline *a.* (על'-קע-לין) וואס איז שייך צו אן אלקאלי; וואס איז ענטשטאנען פון אן אלקאלי.

al'kaline earths (על'-קע-לין אוירטהס) אלקאלי־ערדען [ווי מאגנעזיום, סטראנטיום א. ז. וו.].

al'kaline salts (על'-קע-לין סאלטס) אלקאלי־זאלץ, לויג־זאלץ.

alkalin'ity *n.* (על-קע-לינ'-אי-טי) די אייגענשאפט פון זיין אלקאלי.

al'kalise *v.* (על'-קע-לאיז) מאכען פאר אן אלקאלי.

alkali'zable *a.* (על-קע-לאי'-זעבל) וואס קען געמאכט ווערען פאר אן אלקאלי.

alkaliza'tion *n.* (על-קע-לי-זיי'-שאן) דאס מאכען פאר אן אלקאלי.

al'kalize *v.* (על'-קע-לאיז) ז. *alkalise*

al'kaloid *n. and a.* (על'-קע-לאיד). וואס איז שייך צו אן אלקאלי; א געוויסע כעמישע פערבינדונג, וואס ענטהאלט אין זיך אלקאלי.

alkaloi'dal *a.* (על-קע-לאי'-דעל) וואס איז שייך צו די כעמישע פערבינדונגען וועלכע ענטהאלטען אלקאלי.

alkeken'gi *n.* (על-קע-קענ'-דזשי) דער ווינטערקארש [אזא מין פרוכט].

Al'koranist *n.* (על'-קא-רענ-איסט) איינער וואס גלויבט אין קאראן.

all *a., adv. and n.* (אהל) אלע; גאנץ; אין גאנצען; א גאנצעס.

all aboard' ! (אהל ע-באורד') אלע זאלען אריינשטייגען! [אן אויסרוף אויף שיפען און באהנען].

all about' (אהל ע-באוט') איבעראל.

all absorb'ing (אהל עב-סארב'-אינג) וואס פערשלינגט אין גאנצען, וואס פערנעהמט אלעס.

all admir'ing (אהל עד-מאיר'-אינג) פול מיט בעוואונדערונג.

all advised' (אהל עד-וואיזד') גאנץ איבערלעגט.

all aground' (אהל ע-גראונד') אין זעהר א שלעכטער לאגע.

Al'lah *n.* (על'-לא) גאט [אין אראביש].

all alive' (אהל ע-לאיוו') אלע לעבען; אלע זיינען געזונד; אויפגעלעבט.

all alone' (אהל ע-לאון') עלענד; אליין; איינזאם; אונטער פיער אויגען.

all along' (אהל ע-לאנג') די גאנצע צייט, פונ'ם אנהויב ביז'ן סוף; איבעראל; דורכאוים.

I knew that **all along.**

all-amort' *a.* (אהל-ע-מארט') ז. *alamort*

all and all (אהל ענד אהל) אין אלגעמיין, בכלל.

all and eve'ry one (אהל ענד עוו'-רי הוואן) אלע אינאיינעם.

all and sin'gular (אהל ענד סינ'-גיו-לער) אלע אהן אן אויסנאהם.

allan'toid *a.* (ע-לענ'-טאיד) וואס איז שייך צו דעם הויטזעקעל פון דער עמבריא. ז. *allantois*

allantoi'dal *a.* (על-ען-טאי'-דעל) ז. *allantoid*

allan'tois *n.* (על-ענ'-טא-אים) א הויטזעקעלע וואס געפינט זיך אין די עמבריא [זרע] פון פויגעל, חיות און שרצים.

allantotox'icum *n.* (ע-לענ-טאו-טאקס'-אי-קאם) ווארשט־גיפט [אזא גיפט וואס מען געפינט אין בלוט־לעבערווארשט].

al'la pri'ma (אל'-לא פרי'-מא) די מעטאדע פון מאלען, וואו די פארבען ווערען געלעגט אויפ'ן לייווענד אין דיקע מאסען.

all around' (אהל ע-ראונד') ארום און ארום.

all around' sports (אהל ע-ראונד' ספארטס) ספארטסמענער דורך און דורך.

They enjoyed hunting, fishing, swimming, boxing, base-ball, and the rest; in fact, they were **all around sports.**

all as (אהל עז) פונקט ווי . . .

They were **all as** one on this subject.

all as'pects (אהל עס'-פעקטס) אלע פרטים.

all at once (אהל עט הוואנס) מיט א מאל.

all-ato'ning *a.* (אהל-ע-טאו'-נינג) וואס איז אלעם מכפר.

allay' *n. and v.* (ע-ליי') איינשטילען; צוזאץ, צומישונג, לינדערונג; לינדערען; אבהאלטען [פון כעס].

alla'yer *n.* (ע-ליי'-ער) דער איינשטילער; לינדערונגסמיטעל.

allay'ment *n.* (ע-ליי'-מענט) דאס שטיל אדער רוהיג ווערען; דאס רוהיג ווערען נאך א רעש.

allay' met'als (ע-ליי' מעט'-עלז) לעגירען מעטאלען [צונויפשמעלצען פערשיעדענע מעטאלען אין איינעם].

all bear'ing (אהל בעהר'-אינג) אלעס דולדענדיג, אלעס איבערטראגענדיג.

all but (אהל באט. . .) אלע אויסער. . .

All but one.

all but lost (אהל באט לאסט) כמעט ווי פערלארען.

all-command'ing *a.* (אהל-קא-מענד'-אינג) אלהערשענד.

all-comply'ing *a.* (אהל־קאם-פלאי'-אינג) וואס גיט נאך אלעם.

all-compo'sing *a.* (אהל־קאם-פאו'-זינג) וואס ערקוויקט אלעם.

all-comprehend'ing *a.* (אהל־קאם-פרי-העגד'-אינג) אלעס אומפאסענדיג; אלעס ארומנעהמענדיג.

all-comprehen'sive *a.* (אהל־קאם-פרי-העג'-סיוו) ז *all-comprehending*

all-con'quering *a.* (אהל־קאנ'-קער-אינג) אלעם בעזיעגענדיג, אלעם איבערווינדענדיג.

all-con'scious *a.* (אהל-קאנ'-שאס) אלבעוואוסט.

all-consum'ing *a.* (אהל־קאנ-סיומ'-אינג) אלעס פערשווענדענדיג, אלעס פערצעהרענדיג.

all-creat'ing *a.* (אהל־קרי-אייט'-אינג) אלשעפפעריש.

all day (אהל דיי) א גאנצען טאג; אלטעגליך, איינפאך, פראסט.

all day horse (אהל דיי הארס) אן ארבייטספערד.

all day long (אהל דיי לאנג) א גאנצען טאג.

all-design'ing *a.* (אהל־די-זאינ'-אינג) וואס קען אלעם ערפינדען.

all-destroy'ing *a.* (אהל-די-סטראי'-אינג) וואס צושטערט אלעם.

all-devour'ing *a.* (אהל-די-וואור'-אינג) וואס פערשלינגט אלעם.

all-direc'ting *a.* (אהל-די-רעק'-טינג) וואס פיהרט אלעם אן.

all-discer'ning *a.* (אהל-די-זויר'-נינג) וואס אונטערשיידעט אלעם; וואס דרינגט אלעם דורך.

all-disgraced' *a.* (אהל־דיס-גרייסט') אין גאנצען צו שאנדע געמאכט.

all-dispens'ing *a.* (אהל־דיס-פענס'-אינג) וואס פערטיילט אלעם.

all-dread'ed *a.* (אהל־דרעד'-עד) אלגעפירכטעט; וואס שרעקט אלעמען.

all ears (אהל איערז) הערען מיטביידע אויערען, אויפמערקזאם.

all-eat'ing *a.* (אהל־איט'-אינג) אלעס פערצעהרענד.

all-effic'ient *a.* (אהל-ע-פיש'-ענט) אלווירקענד, אלווירקזאם.

allega'tion *n.* (על-ע-גיי'-שאן) בעהויפטונג; אנגעגעבענע שטעלע [פון א שריפט אדער בוך]; דער זאץ; די ענטשולדיגונג.

allege' *v.* (ע-לעדזש') אנגעבען, ערצעהלען, בעהויפטען; בעשטעטיגען, פערזיכערען.

allege'able *a.* (ע-לעדזש'-עבל) וואס קען געבראכט ווערען אלס בעוויז, אלס בעהויפטונג.

allege'ment *n.* (ע-לעדזש'-מענט) ז. ***allegation***

alleg'er *n.* (ע-לעדזש'-ער) דער בעהויפטער; דער וואס ציטירט א שטעלע פון א שריפט.

alle'giance *n.* (ע-לי'-דזשענס) איבערגעבענהייט, טרייהייט [פון א בירגער צו זיין פאטערלאנד אדער פון א קעניג צו זיין פאלק].

I pledge allegiance to my flag and to the Republic for which it stands.

alle'giant *a. and n.* (ע-לי'-דזשענט) לאיאל, טריי, איבערגעבען; א לאיאלער אדער טרייער בירגער.

allegor'ic *a.* (על-אי-גאר'-איק) אלעגאריש [בדרך משל, אין א פערשטעלטער שפראך, בלשון סגי נהור].

allegor'ical *a.* (על-אי-גאר'-איק-על) ז. ***allegoric***

allegor'ically *adv.* (על-אי-גאר'-איק-על-אי) אלעגאריש; פערשטעלטערהייד; בדרך משל.

allegor'icalness *n.* (על-אי-גאר'-איק-על-נעס) די אלעגארישע איינענשאפט; דאס ריידען בדרך משל.

allegorisa'tion *n.* (על-אי-גאר-אי-זיי'-שאן) דאס אלעגאריזירען, דאס ריידען מיט משלים.

al'legoriser *n.* (על'-אי-גא-ראי-זער) אלעגאריסט, איינער וואס רעדט מיט משלים.

allegoriza'tion *n.* (על-אי-גאר-אי-זיי'-שאן) ז. ***allegorisation***

al'legorize *v.* (על'-אי-גאר-איז) אלעגאריזירען, פארשטעלען מיט משלים.

al'legorizer *n.* (על'-אי-גא-ראי-זער) ז. ***allegoriser***

al'legory *n.* (על'-אי-גא-רי) די אלעגאריע, משל; לשון סגי נהור, פערשטעלטע שפראך.

allegret'to *n. and a.* (על-לע-גרעט'-טאו) אן אלעגרעטא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר א שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אין א צימליך שנעלען טעמפא, אבער ניט אזוי שנעל ווי אלעגרא]; שנעל.

alle'gro *n. and a.* (על-ליי'-גרא) אן אלעגרא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר א שטיק וואס ווערט געשפיעלט אין א שנעלער טעמפא]; שנעל, לעבהאפט [אין מוזיק].

allelu'ia *int.* (על-ע-לו'-יא) הללויה! לויבט גאט!

all-end'ing *a.* (אהל-ענד'-אינג) אלעס בעענדיגענדיג.

all-enraged' *a.* (אהל-ען-ריידזשד') אין גאנצען אנגעצונדען פון כעס.

alle'viate *v.* (ע-לי'-ווי-אייט) דערלייכטערן; לינדערען; פערגרינגערען.

To alleviate pain is the duty of the physician.

allevia'tion *n.* (ע-לי-ווי-איי'-שאן) דערלייכטערונג; לינדערונג; פערגרינגערונג.

alle'viative *n. and a.* (ע-לי'-ווי-ע-טיוו) דערלייכטערענדיג, לינדערענדיג, בערוהיגענדיג; לינדערונגס-מיטעל, דערלייכטערונגס-מיטעל

alle'viator *n.* (ע-לי'-ווי-איי-טאר) איינער וואס פערלייכטערט, פערגרינגערט.

alle'viatory *a.* (ע-לי'-ווי-איי-טא-רי) וואס פערלייכטערט, וואס פערגרינגערט.

al'ley *n.* (על'-אי) אלעע [דורכגאנג צווישען צוויי שורות בוימער]; דורכגאנג; געסעל, הינטער-געסעל; א גרויסע שפיעל-באל [ראס].

al'leyed *a.* (על'-איד) ווי אן אלעע; אויסגעשטעלט ווי אן אלעע.

al'leyway *n.* (על'-אי-הוויי) א געסעל.

All'-fa'ther *n.* (אהל'-פא'-טהער) דער פאטער פון אלע [גאט].

all-fired *adv. and a.* (אהל-פאירד) גאנץ געוואלטיג, ריעזיג; אויסערארדענטליך [גרויס אדער פיעל].

all flesh (אהל פלעש) 1. אין גאנצען פון פלייש; 2. אלע לעבעדיגע בעשעפענישען.

1. He is all flesh and no muscles. 2. And God said: "The end of all flesh is come before me."

All Fools' day (אהל פוהלז דיי) דער ערשטער אפריל [ווען עס איז די מאדע איינער דעם אנדערען אבצונארען].

all-forgiv'ing *a.* (אהל-פאר-גיוו'-אינג) אלפערגעבענד.

all-giv'er *n.* (אהל-גיוו'-ער) דער אלגעבינער.

all hail (אהל הייל) עס לעבע!

Allhal'lowmas *n.* (אהל-העל'-א-מעס) אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב].

All-hal'lown *n.* (אהל-העל'-און) די צייט פון דעם יום טוב פון אלע הייליגע.

All-hal'lows *n.* (אהל-העל'-אוז) ז. ***Allhallowmas***

Allhal'low-tide *n.* (אהל-העל'-או-טאיד) יום טוב פון אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב לכבוד די הייליגע— 1-טער נאוועמבער]; די צייט נאהענט פאר דיעזען יום טוב.

all hands ahoy'! (אהל הענדז ע-האי') אלע אויפ'ן שיף-דעק ארויף! אלע הענד הויך! [קאמאנדא-רוף אין דער פלאטע].

all hands aloft'! (אהל הענדז ע-לאפט') ז. ***all hands ahoy***

all-hap'py *a.* (אהל-העפ'-אי) פאלקאמען גליקליך.

allheal *n.* (אהל-היעל) דאס וואונד-קרויט [א נאמען פון א געוויסער פלאנצע].

all help'ing *a.* (אהל העלפ'-אינג) אל-העלפענד [וואס העלפט יעדען].

all-hid' *n.* (אהל-היד') בעהעלטעניש [א מין קינדער-שפיעל].

all-hi'ding *a.* (אהל-האי'-דינג) אלעס פערבארגענדיג.

all-ho'ly *a.* (אהל-האו'-לי) אלהייליג.

all-hon'ored *a.* (אהל-אנ'-ארד) פון אלעמען געעהרט.

alli'able *a.* (ע-לאי'-עבל) וואס קען אריינגטרעטען אין א בונד; וואס קען פעראייניגט ווערען אין א בונד.

allia'ceous *a.* (על-אי-איי'-שיאס) קנאבלארטיג.

alli'ance *n. and v.* (ע-לאי'-ענס) א בונד, פעראייניגונג; פערוואנדשאפט; פערבינדען.

allied' *a.* (ע-לאיד') בעהעפט; פעראייניגט.

England and France were allied together against Germany.

allied' by blood (ע-לאיד' באי בלאד) בלוטספערוואנדט; איינען בלוט און פלייש.

alliga'tion *n.* (על-אי-גיי'-שאן) פערבינדונג, פערקניפונג.

al'ligator *n.* (על'-אי-גיי-טאר) אמעריקאנישער קראקאדיל.

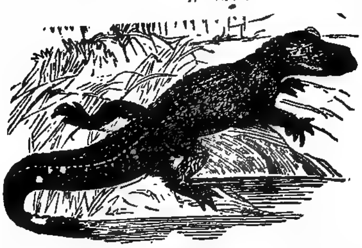

Alligator

al'ligator-ter'rapin *n.* (על'-אי-גיי-טאר-טער'-ע-פין) די ריעזען-טשערעפאכע.

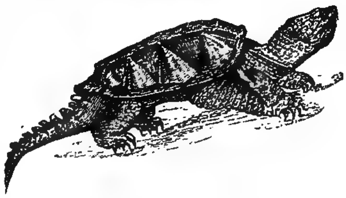

Aligator-terrapin

allign' *v.* (ע-לאין') ז. ***aline***

allign'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) ז. ***alignment***

all-impor'tant *a.* (אהל-אים-פאר'-טענט) גאנץ בעזאנדערס וויכטיג.

all-impos'sible *a.* (אהל-אים-פאס'-איבל) גאנץ אונמעגליך.

all in all (אהל אין אהל) אלעס אין גאנצען גענומען.

Taken all in all, I prefer a middle course.

all in buff (אהל אין באף) גאנץ נאקעט.

all in flame (אהל אין פליים) גאנץ אין פלאמען; ליידענשאפטליך, היציג.

all-inter'preting *a.* (אהל-אינ-טויר'-פרעט-אינג) אלעס ערקלערענדיג.

allit'eral *a.* (ע-ליט'-ער-על) וואס האט א ווידערהאלונג פון זעלבען קלאנג אדער אות אין אנפאנג פון א רייה נאכפאלגענדע ווערטער.

allit'erate *v.* (ע-ליט'-ע-רייט) ווידערהאלען דעמזעלבינען קלאנג אדער בוכשטאב אין א רייה פון נאכפאלגענדע ווערטער. ז. ***alliteration***

allitera'tion *n.* (ע-ליט-ער-איי'-שאן) איליטעראציאן [דאס איבער'חזר'ען זיך פון אן אות אדער קלאנג אין אנפאנג פון עטליכע נאכפאלגענדע ווערטער. צ. ב. ויציב ונכון, וקים, וישר א. ז וו.].

allit'erative *a.* (ע-ליט'-ער-איי-טיוו) ז. ***alliteral***

allit'eratively *adv.* (ע-ליט'-ע-ריי-טיוו-לי) אין דער פארם פון ווידערהאלען דעמזעלבען קלאנג אדער בוכשטאב אין אנפאנג פון א רייה נאכפאלגענדע ווערטער.

allit'erativeness *n.* (ע-ליט'-ע-ריי-טיוו-נעס) דאס האבען די פארם פון איליטעראציאן. ז ***alliteration***

allit'erator *n* (ע-ליט'-ע-ריי-טאר) איינער וואס שרייבט מיט איליטעראציאנען. ז. ***alliteration***

all-kind' *a.* (אהל-קאינד') אלגיטיג.

all kinds of... (אהל קאינדז אוו) אלערליי, פערשיעדענע.

all-know'ing *a.* (אהל-נאו'-אינג) אַליוויסענד.

all-li'censed *a.* (אהל-לאי'-סענסט) וואס האט דאס רעכט אויף אַלעם.

all-lov'ing *a.* (אהל-לאוו'-אינג) אַללִיעבענד.

all-ma'king *a.* (אהל-מיי'-קינג) אַלשאַפענד.

all man'ner of (אהל מענ'-ער אוו) אַלערליי.

all-matur'ing *a.* (אהל-מע-טיור'-אינג) וואס מאכט אַלעם צייטיג.

all-mer'ciful *a.* (אהל-מויר'-סי-פול) אַלבּאַרמהערציג.

all'ness *n.* (אהל'-נעס) אַלגעמיינהייט; פאָלשטענדיגקייט; גאַנצקייט.

all night (אהל נאיט) די גאַנצע נאַכט.

all-obey'ing *a.* (אהל-א-ביי'-אינג) וואס אַלע געהאָרכען איהם.

all-obliv'ious *a.* (אהל-אב-ליוו'-אי-אס) וואס מאכט אַלעם פערגעסען

al'locate *v.* (על'-א-קייט) 1. אויסטיילען, בעשטימען; 2. בעשטימען דעם אָרט.

1. To **allocate** the poor-fund. 2. To **allocate** the scene of the crime.

alloca'tion *n.* (על-א-קיי'-שאן) די בעשטימונג, אויסטיילונג, חלוקה.

alloca'tur *n.* (על-א-קיי'-טויר) א צושטימונג פון א ריכטער אויף א געזעצליכען בעפעהל; די געריכטליכע קאסטענבעשטימונג.

allochromat'ic *a.* (על-א-קרא-מעט'-איק) וואס איז שייך צו ענדערונג אין קאָליר.

alloch'roous *a.* (ע-לאָק'-רא-אס) פון פערשיעדענע קאָלירען.

allocu'tion *n.* (על-אָק-יו'-שאן) א פייערליכע רעדע; ספּעציעל א רעדע פון א קייזער אדער גענעראַל צו די זעלנער; א רעדע פון א קאטוילישען פּריסטער אין קירך.

allo'dial *n. and a.* (ע-לאו'-די-על) פריי פון בעצאהלונגען אדער דיענסט [ווענען לאנד-אייגענטום]; אונאבהענגיג פון א פעאָדאַל אדער פּריץ; ערד-אייגענטום וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פּריץ אדער פעאָדאַל.

allo'dialism *n.* (ע-לאו'-די-על-איזם) די סיסטעם פון לאנד-בעזיץ וואס איז ניט אונטערוואָרפען מיט אבצאהלונגען צו פּריצים [דער געגענזאַץ פון פעאָדאַליזם].

allo'dialist *n.* (ע-לאו'-די-על-איסט) איינער וואס בעזיצט לאנד וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פּריץ אדער פעאָדאַל.

allodial'ity *n.* (ע-לאו-די-על'-אי-טי) דאס זיין פריי אדער אונאבהענגיג פון אן אויבערהאר [ווענען לאנד-אייגענטום].

allo'dial lands (ע-לאו'-די-על לענדז) לאנד וואס געהערט פאָלשטענדיג צום אייגענטימער; גע'ירש'עט לאנד.

allo'dially *adv.* (ע-לאו'-די-על-אי) אין בעצוג צו א שטיק לאנד וואס בעלאַנגט גענצליך צום בעזיצער.

allodifica'tion *n.* (ע-לאד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען די פעאָדאַלע סיסטעם פון לאנד-אייגענטום אין א פרייע און אונאבהענגיגע.

allo'dium *n.* (ע-לאו'-די-אם) דאס פאָלקאָמענע בעזיץ אדער אייגענטום פון לאנד; א שטיק לאנד וואס בעלאַנגט גענצליך צום בעזיצער.

all of a sud'den (אהל אוו ע סאדן) גאַנץ אונערוואַרטעט, פּלעצליך.

all of us (אהל אוו אס) מיר אַלע.

al'lograph *n.* (על'-א-גרעף) אן אבמאך וואס איז ניט געשריבען מיט דער האנדשריפט פון קיינע פון דיא צוויי צדדים.

allomor'phic *a.* (על-א-מאר'-פיק) אַלאָמאָרפיש, וואס בעזיצט די אייגענשאַפט פון אַלאָמאָרפיזם. *allomorphism* ז.

allomor'phism *n.* (על-א-מאר'-פיזם) אַלאָמאָרפיזם, די אייגענשאַפט וואס געוויסע שטאָפען בעזיצען צו ענדערען זייער פאָרם און דערביי ניט ענדערען זייער צונויפזעצונג אדער נאַטור.

all one (אהל וואן) אַלץ איינס.

It is **all one** to me whether I do it one way or another.

allonge' *n.* (ע-לאנדזש') דער שטויס מיט א שווערד ביים פעכטען; לויפשנור [א לאַנגע שנור וואס ווערט אנגעבונדען צו א פערד, ווען מען לערענט עם לויפען אין דער רונד]; א שטיקעל פּאַפּיער וואס ווערט צוגעקלעפּט צו א טשעק אדער וועקסעל אונטערצושרייבען דעם נאָמען, ווען עס איז שוין מעהר קיין פּלאַץ ניטא אויף דעם וועקסעל גופא.

allonge' wig (ע-לאנדזש' הוויג) א לאַנגער גרויסער פּארוק וואס מען האט געטראָגען אין די צייטען פון לואיס דעם 14טען אין פראַנקרייך.

al'lopath *n.* (על'-א-פעטה) אַלאָפּאַט [איינער וואס האלט פון דער אַלאָפּאַטישער מעטאָדע אין היילען]. *allopathy* ז.

allopathet'ically *adv.* (על-א-פא-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אַלאָפּאַטישען אופן.

allopath'ic *a.* (על-א-פעטה'-איק) אַלאָפּאַטיש.

allopath'ically *adv.* (על-א-פעטה'-אי-קעל-אי) אויף אן אַלאָפּאַטישען אופן.

allop'athist *n.* (ע-לאָפּ'-ע-טהיסט) *allopath* ז.

allop'athy *n.* (ע-לאָפּ'-ע-טהי) אַלאָפּאַטיע [די מאָדערנע מעדיצינישע סיסטעם פון היילען קראַנקהייטען אין געגענזאַץ צו האָמעאָפּאַטיע]. *homeopathy* ז.

al'lophyle *n.* (על'-א-פיל) א פרעמדער; איינער וואס געהערט צו אן אנדער ראַסע אדער שטאַם.

allophyl'ian *n. and a.* (על-א-פיל'-אי-ען) פון א פרעמדער ראַסע; פרעמד; איינער וואס געהערט צו א פרעמדער ראַסע אדער שטאַם.

allophyl'ic *a.* (על-א-פיל'-איק) וואס איז פון א פרעמדער ראַסע; פרעמד.

allot' *v.* (ע-לאָט') אויסטיילען; בעוויליגען; בעשטימען פאַר אימיצען; געבען יעדערען זיין טייל; אויספּלעטען [דורך א גורל].

allot'ment *n.* (ע-לאָט'-מענט) צוטיילונג; טייל; אַנטייל; אויספּלעטונג [דורך גורל], א פּלעט.

allot'ment certif'icate (ע-לאָט'-מענט סויר-טיפ'-אי-קייט) א דאָקומענט ווענען די פּרטים פון אַקציעס, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון אַקציען-קאָמפּאַניע צו א פּערזאָן וואס וויל קויפען אַקציעס.

allot'ment note (ע-לאָט'-מענט נאוט) אן אונטערגעצייכענטער דאָקומענט וואס א מאַטראָז גיט ארויס דעם שיף-אייגענטימער אדער פערוואַלטער, אז ער זאל, אין דער צייט וואס ער וועט זיין אויף דער רייזע, אויסצאהלען א טייל פון זיינע שכירות צו זיינע עלטערען, פרוי אדער אנדער פּערזאָן.

allot'ment of land (ע-לאָט'-מענט אוו לענד) דאס פערשרייבען אדער בעשטימען די טיילען לאַנד וואס יעדער בעקומט ביי דער צוטיילונג פון קהל'שען לאַנד.

allot'ment sys'tem (ע-לאָט'-מענט סיס'-טעם) די סיסטעם פון צוטיילען פעלדער אין קלענערע טיילען צווישען לאַנדארבייטער אז זיי זאלען זיי בעארבייטען אויף זייער אייגענער רעכנונג.

allot'rious *a.* (ע-לאָט'-רי-אס) וואס בעלאַנגט צו אן אנדערען; פרעמד.

al'lotrope *n.* (על'-א-טראופ) איינע פון די פאָרמען וואס אן אַלאָטראָפּישער שטאָף נעהמט אן. *allotropy* ז.

The diamond is an **allotrope** of carbon.

allotrop'ic *a.* (על-א-טראָפּ'-איק) אַלאָטראָפּיש. *allotropy* ז.

allotrop'ical *a.* (על-א-טראָפּ'-אי-קעל) *allotropic* ז.

allotrop'ically *adv.* (על-א-טראָפּ'-אי-קעל-אי) אויף אן אַלאָטראָפּישען אופן.

allot'ropism *n.* (ע-לאָט'-רא-פיזם) אַלאָטראָפּישע ענדערונגען.

allot'ropy *n.* (ע-לאָט'-רא-פי-) אַלאָטראָפּיע [די אייגענשאַפט פון געוויסע שטאָפען צו עקזיסטירען אין פערשיעדענע פאָרמען ניט ענדערענדיג זייער כעמישע צוזאַמענזעצונג. צ. ב. קויהלען, דימאַנט און גראַפיט איז איין און דערזעלביגער שטאָף אין פערשיעדענע פאָרמען]; אָרט, פאָרם.

allot'table *a.* (ע-לאָט'-עבל) וואס קען פערטיילט אדער צוטיילט ווערען; וואס קען אויסגעפּלעטעט ווערען.

allottee' *n.* (על-א-טיע') איינער וואס האט בעקומען א טייל.

all o'ver (אהל או'-ווער) אַלעס איז פאַראיבער; אומעטום, גאַנץ און גאַר.

all o'ver ears in debt (אהל או'-ווער איערז אין דעט) פערשולדיגט ביז איבער די אויערען; אין חובות איבער'ן קאָפּ.

all-o'verish *a.* (אהל-או'-ווער-איש) ניט אין גאַנצען געזונד; ניט גאַנץ מונטער.

all-o'verishness *n.* (אהל-או'-ווער-איש-נעס) דאס פיהלען זיך שלעכט, ניט בעקוועם.

all o'ver town (אהל או'-ווער טאון) איבער דער גאַנצער שטאָדט.

all o'ver with (אהל או'-ווער הוויטה) אבגעטהאן; פאַרטיג; געענדיגט.

It is **all over with** their friendship.

allow' *v.* (ע-לאו') ערלויבען, בעוויליגען; בערעכטיגען; צוגעבען; בעשטימען; אבּרעכענען, אבציהען.

allow'able *a.* (ע-לאו'-עבל) צולעסיג, ערלויבט, רעכטמעסיג.

allow'ableness *n.* (ע-לאו'-עבל-נעס) צולעסיגקייט; רעכטמעסיגקייט; ערלויבניס.

allow'ably *adv.* (ע-לאו'-עב-לי) צולעסיג, ערלויבט, ריכטיג, רעכטמעסיג.

allow' a main'tenance (ע-לאו' ע מיינ'-טענ-ענס) געבען חיונה.

allow'ance *n.* (ע-לאו'-ענס) 1. טאשענגעלד, הוצאה; טייל; 2. פערגיטיגונג, ענטשעדיגונג, ראַבאַט.

1. The school boy receives a weekly **allowance** from his parents. 2. The bill deducted an **allowance** for the damaged goods.

allow'ance in weight (ע-לאו'-ענס אין הווייט) א הכרעה אויף דער וואָג.

allow' a sum for leak'age (ע-לאו' ע סאם פאר ליק'-איידזש) אבּרעכענען א סומע פאר איינפאל [פּחת] אין וואָג און אין מאָס.

allowed fool *n.* (ע-לאוד פוהל) א שוטה מפורסם.

allow'edly *adv.* (ע-לאו'-עד-לי) צולעסיג.

allowed' to be pret'ty (ע-לאוד' טו בי פריט'-אי) אנערקענט געווארען אלס שעהן.

allow'er *n.* (ע-לאו'-ער) איינער וואס ערלויבט אדער בעוויליגט.

allow'ing for (ע-לאו'-אינג פאר) בעריקזיכטיגען, ברייננגען אין רעכענונג.

alloy' *n.* (ע-לאי') 1. לעגירונג, צוזאמענשמעלצונג פון פערשיעדענע מעטאלען; דער פראסטערער מעטאל אין דער צוזאמענשמעלצונג; 2. ביימישונג, פערשלעכטערונג.
1. Gold coins of the United States contain 10 per cent. alloy. 2. No joy without alloy.

alloy'age *n.* (ע-לאי'-איידזש) לעגירונג, ביימישונג. ז. *alloy*

alloy'-bal'ance *n.* (ע-לאי'-בעל'-ענס) אזא וואגשאל צו וועגען מעטאלען.

all-per'fect *a.* (אהל-פויר'-פעקט) העכסט פאלקאמען; גאנץ אויסגעצייכענט.

all-per'fectness *n.* (אהל-פויר'-פעקט-נעס) די העכסטע פאלקאמענהייט.

all-perva'ding *a.* (אהל-פויר-וויי'-דינג) אלדורכדרינגענד; אלעס דורכפארשענדיג.

all-pier'cing *a.* (אהל-פיער'-סינג) אלעס דורכבויערענדיג; אלדורכדרינגענד.

all-pow'erful *a.* (אהל-פאו'-ער-פול) אלמעכטיג.

all-praised' *a.* (אהל-פרייזד') אלגעריהמט, אלגעלויבט.

all right (אהל ראיט) אין בעסטער ארדנונג; גוט ארום און ארום; פיין, גוט; גאנץ רעכט! שוין גוט!
He is all right!

all-round *a.* (אהל-ראונד) אלזייטיג, אין אלע הינזיכטען.
He is an all-round business man.

all-rul'ing *a.* (אהל-רול'-אינג) אלהערשענד.

All'-saints *n.* (אהל'-סיינטס) אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב דעם 1טען נאוועמבער].

all-see'ing *a.* (אהל-סי'-אינג) אלזעהענד.

all-shunned' *a.* (אהל-שאנד') פון אלעמען אויסגעמידען.

all sorts of (אהל סארטס אוו) 1. אלע מינים; 2. פארטרעפליך, זעהר טיכטיג; מיט אלע מעלות.
1. In his store one can buy all sorts of goods. 2. He is all sorts of a man: a musician, a lawyer, a business man.

All'-souls *n.* (אהל'-סאולז) אלערזעעלען [א קאטוילישער יום טוב דעם 2טען נאוועמבער].

all'spice *n.* (אהל'-ספאיס) פימענט, ענגלישער פעפער; ענגעלגעווירץ.

all'spice-tree *n.* (אהל'-ספאיס-טריע) דער פימענטבוים, דער ענגעלגעווירץבוים.

all-suffic'iency *n.* (אהל-סאפ-איש'-ענ-סי) די גרעסטע פאלקאמענהייט.

all-suffic'ient *a.* (אהל-סאפ-איש'-ענט) פאלקאמען.

all's well (אהלז הוועל) אלעס איז אין ארדנונג; אלעס גוט.
All's well that ends well.

all talk and no cider (אהל טאהק ענד נאו סאי-דער) א סך גערעדט און גאר נישט אויפגעטהאן; א סך גערעדט און גארנישט געזאגט.

all-tell'ing *a.* (אהל-טעל'-אינג) אלעס ערצעהלענדיג.

all that (אהל טהעט) און דאסגלייכען.

all that time (אהל טהעט טאים) פאר דער גאנצער צייט.

all the bet'ter (אהל טהי בעט'-ער) דעסטא בעסער.
The earlier he comes, all the better for him.

all the rage (אהל טהי רעידזש) שטארק אין דער מאדע, פאפולער.

all there (אהל טהער) פיין, טיכטיג, ערנסטער זארט.

all the same (אהל טהי סיים) אלץ איינס; סאיוויסאי.
Rain or shine, I shall go all the same.

all the time (אהל טהי טאים) שטענדיג, אימער.
I can enjoy myself all the time.

all the town (אהל טהי טאון) די גאנצע שטאדט, די גאנצע בעפעלקערונג פון שטאדט.

all the world (אהל טהי הוואירלד) די גאנצע וועלט, יעדער איינער.

all the year (אהל טהי ייר) דאס גאנצע יאהר.

all things (אהל טהינגז) אלעס.
All things work together for good.

all-told (אהל-טאולד) אלעס אריינגערעכענט; צוזאמען.
All told, there were ten of us.

all to one (אהל טו הוואן) אלע נעגען איינעם.

all to pie'ces (אהל טו פיע'-סעז) 1. א תל מאכען, אין גאנצען צוקלאפען; 2. אויסגעשפיעלט.
1. I beat him all to pieces. 2. He went all to pieces from overwork.

all to smash (אהל טו סמעש) קאפוט, א תל.

allude' *v.* (ע-ליוד') געבען אן אנצוהערעניש; אנווייזען, מרמז זיין; בעציהען זיך אויף עטוואס.
In his talk he alluded to his trip to Europe.

allud'ing to (ע-ליוד'-אינג טו) מיט א הינדייטונג (רמז).

al'lum *n.* (על'-אם) אלוין [אזא זאלץ].

al'lumette *n.* (על'-יו-מעט) א צינדהעלצעל, א שוועבעלע.

allu'miner *n.* (ע-ליו'-מינ-ער) מאלער, קאלירער.

allu'minor *n.* (ע-ליו'-מי-נאר) ז. *alluminer*

all up with (אהל אפ הוויטה) אלעס נעענדיגט.
The doctors declared that it was all up with him.

allure' *v.* (ע-ליור') צוציהען; פערפיהרען, פערנארען; רייצען.
Many people are allured by false statements, into buying lots on installments.

allure' forth (ע-ליור' פאורטה) צוציהען; פערפיהרען, פערנארען; ארויספאדערען.

allure'ment *n.* (ע-ליור'-מענט) צוציהונג; פערפיהרונג; פערנארונג.

allur'er *n.* (ע-ליור'-ער) צוציהער; פערפיהרער; פערנארער.

allur'ing *a.* (ע-ליור'-אינג) רייצענדיג, פערפיהרענדיג, צוציהענדיג, פערנארענדיג.

allur'ingly *adv.* (ע-ליור'-אינג-לי) פערפיהרעריש.

allur'ingness *n.* (ע-ליור'-אינג-נעס) די צוציהונג; דאס זיין פערפיהרעריש, צוציהענד.

allu'sion *n.* (ע-ליו'-זשאן) הינדייטונג, רמז.
Shakespeare's plays contain many allusions to English customs.

allu'sive *a.* (ע-ליו'-סיוו) הינדייטענד, מרמז זייענדיג.

allu'sively *adv.* (ע-ליו'-סיוו-לי) מיט א רמז; דורך הינדייטונג, ברמיזה.

allu'siveness *n.* (ע-ליו'-סיוו-נעס) די ארט פון הינדייטען, דאס מרמז זיין הינדייטענד, מרמז זייענדיג.

allu'sory *a.* (ע-ליו'-סא-רי) הינדייטענד, מרמז זייענדיג.

allu'vial *a.* (ע-ליו'-ווי-על) אנגעטראגען דורך א פערפלייצונג.

allu'vial depos'its (ע-ליו'-ווי-על רע-פאז'-איטס). ז. *alluvial formations*

allu'vial forma'tions *n.* (ע-ליו'-ווי-על פאר-מיי'-שאנז) אנגעטראגענע ערד, זאמד, פלאנצען א. ד. ג. דורך א פערפלייצונג.

allu'vial soil (ע-ליו'-ווי-על סאיל) פערפלייצטעס לאנד, לאנד וואס א פערפלייצונג האט דארויף אנגעטראגען בלאטע, זאמד, פלאנצען א. ד. ג.

allu'vian *a.* (ע-ליו'-ווי-ען) ז. *alluvial*

allu'vion *n.* (ע-ליו'-ווי-אן) פערפלייצונג; אנגעטראגענע דורך פערפלייצונג ערד, זאמד, שטיינער א. ד. ג.

allu'vious *a.* (ע-ליו'-ווי-אס) ז. *alluvial*

allu'vium *n.* (ע-ליו'-ווי-אם) בלאטע, זאמד, שטיינדלעך א. ד. ג. פערטראגענע און איבערגעלאזען פון א פערפלייצונג.

all-watched' *a.* (אהל-הוואטשט') אויפגעוועזען, דורכגעוואכט [א נאכט].

all-wise' *a.* (אהל-הוואיז') אלערקליגסטער.

all-wor'shiped *a.* (אהל-הוואיר'-שיפט) פון אלעמען פערעהרט.

all-wor'thy *a.* (אהל-הוואיר'-טהי) זעהר ווירדיג, זעהר געאכט.

ally' *n.* and *v.* (ע-לאי') בונדעסגענאסע, איינער מיט וועמען מען פערבינדעט זיך; פערבינדען, פעראייניגען.

al'ma *n.* (על'-מא) אן עגיפטישע זינגערין און טענצערין.

Al'macks *n.* (אל'-מעקס) א געוויסער זאל אין לאנדאן, וואו עס פלעגען פארקומען אריסטאקראטישע בעלער.

almadi'a *n.* (על-מע-די'-ע) אן אפריקאנישע קליינע שיפעל פון בוימקארע; א שנעלע זעגעלשיף אין מזרחאינדיען.

Al'magest *n.* (על'-מע-דזשעסט) א בעריהמטער אלטער בוך, וואס ענטהאלט אמאליגע אלטע אסטראנאמישע טעאריען.

alma'gra *n.* (על-מיי'-גרע) שפאנישער ברוינרויט [אזא מעטאל].

al'ma ma'ter (אל'-מא מא'-טער) דער בילדונגס אנשטאלט וואו מען האט גענאסען א בילדונג [מייסטענס געברויכט נור פאר אן אוניווערזיטעט].

al'manac *n.* (אהל'-מע-נעק) קאלענדאר, לוח.

al'manac-ma'ker *n.* (אהל'-מע-נעק-מיי'-קער) א לוחמאכער.

al'mandin *n.* (על'-מענ-דין) אלמאנדין [א מין רויטער עדעלשטיין אין איזיען]. ז. *almandine*

al'mandine *n.* (על'-מענ-דין) אזא טייערער שטיין פון רויטליכען קאליר אין פערשיעדענע שאטירונגען. ז. איל. *"Gems"*

almigh'tiness *n.* (אהל-מאי'-טי-נעס) אלמעכטינקייט.

almigh'ty *a.* (אהל-מאי'-טי) אלמעכטיג.

Almigh'ty *n.* (אהל-מאי'-טי) דער אלמעכטיגער גאט.

almigh'ty dol'lar (אהל-מאי'-טי דאל'-ער) דער אלמעכטיגער דאלער.

al'mond *n.* (א'-מאנד) : א מאנדעל; עטוואס וואס האט די פארמע פון א מאנדעל.

Almond

al'mond-cake *n.* (א'-מאנד-קייק) דאס נאכגעבליבענע פון מאנדלען ווען עס ווערט פון זיי ארויסגעדריקט דאס אויל.

al'mond-eyes *n.* (א'-מאנד-איז) מאנדעלפארמיגע אויגען [ווי עס האבען די כינעזער].
Chinamen have **almond-eyes.**

al'mond-fur'nace *n.* (א'-מאנד-פויר'-נייס) א שמעלץ=אויווען.

al'mond-milk *n.* (א'-מאנד-מילק) מאנדעל=מילך.

al'mond-oil *n.* (א'-מאנד-איל) מאנדעל=אויל.

al'mond-paste *n.* (א'-מאנד-פייסט) א קאסמעטישער פראדוקט, וואס בעשטעהט פון א צונויפמישונג פון ביטערע מאנדלען, ווייסעל פון אן איי, רויז=וואסער און ספיריטוס. ווערט בענוצט אלס א מיטעל ווייך צו מאכען די הויט.

al'mond-soap *n.* (א'-מאנד-סאופ) מאנדעל=זייף.

al'monds of the throat (א'-מאנדז אוו טהי טהראוט) האלז=מאנדלען [דריזען].

al'mond-tree *n.* (א'-מאנד-טריע) א מאנדעל=בוים.

al'moner *n.* (על'-מאנ-ער) נדבות אויס=טהיילער.

al'monership *n.* (על'-מאנ-ער-שיפ) דאס אמט פון א נדבות=אויסטיילער.

al'monry *n.* (על'-מאנ-רי) א הויז וואו מען טיילט נדבות; אן ארעמהויז [הקדש].

al'most *adv.* (אהל'-מאוסט) פאסט, ביי=נאהע, כמעט.

alms *n.* (אהמז) נדבה, נדבות.

alms'-bag *n.* (אהמז'-בעג) א שעהן זאק מיט וועלכען מען געהט קלייבען נדבות אין א קירך אין דער צייט פון גאטעס=דיענסט.

alms'-box *n.* (אהמז'-באקס) א צדקה פושקע.

alms'-chest *n.* (אהמז'-טשעסט) ז. *alms-box.*

alms'-deed (אהמז'-דיעד) א וואוהלטהאט.

alms'-dish *n.* (אהמז'-דיש) אזא פערציערטער טעלער אין א קירך אין וועלכען מען שיט אריין די נדבות וואס מען האט געזאמעלט אין דער צייט פון גאטעס=דיענסט.

alms'-drink *n.* (אהמז'-דרינק) נדבה=טרונק, שיריים פאר ארימע לייט.

alms'-folk *n.* (אהמז'-פאוק) פערזאנען וועלכע ווערען געשטיצט מיט נדבות.

alms'giver *n.* (אהמז'-גיוו-ער) א בעל צדקה.

alms'giving *n.* (אהמז'-גיוו-אינג) צדקה.

alms'house *n.* (אהמז'-האוס) ארעמהויז [הקדש].

alms'man *n.* (אהמז'-מען) א בעטלער.

al'mug *n.* (על'-מאג) דאס האלץ וואס חירום האט געבראכט פון אופיר צו מאכען די בעפוצונגען פון בית המקדש און מוזיקאלישע אינסטרומענטען [עצי אלמוגים].

al'nage *n.* (על'-ניידזש) דאס מעסטען מיט אן אייל [עלע], בעזונדערס דאס מעסטען מיט'ן אייל געוואנד אין דעם צאל=אמט [טאמאזשנע] פאר דעם צוועק פון גרענעץ=אבצאהל.

al'nage du'ties (על'-ניידזש דיו'-טיעז) גרענעץ=אבצאהל אויף וואלען=שטאף פער אייל [עלע], אמאל אין ענגלאנד.

al'oe *n.* (על'-או) אלאי, אלאענבוים [א בוים, וואס זיינע בלעטער האבען א ביטערען זאפט, וועלכען מען ברויכט פאר רפואות — וואקסט אין אפריקא].

Aloes

al'oes *n.* (על'-אוז) אלאענזאפט [א ביטערער פעכיגער שטאף געמאכט פון אלאע=בלעטער און בענוצט אלס א רפואה].

al'oes-wood *n.* (על'-אוז-הוואוד) אלאע=ענהאלץ.

aloet'ic *a.* (על-א-עט'-איק) פון אלאע, וואס ענטהאלט אלאע. ז. *aloes.*

aloet'ical *a.* (על-א-עט'-איק-על) ז. *aloetic.*

aloet'ics *n.* (על-א-עט'-איקס) רפואות געמאכט פון אלאענזאפט. ז. *aloes.*

aloft' *adv.* (ע-לאהפט') אויבען, איבער; אין דער הויך; אין דער לופט; אויפ'ן פארדעק פון א שיף; ערהאבען, אין א געהויבענער שטימונג.

alog'ical *a.* (ע-לאדזש'-אי-קעל) אהן לאגיק, ניט לאגיש.

alone' *adv. and a.* (ע-לאון') 1. אליין; 2. צו רוה.
1. I want to be **alone.** 2. Let me **alone.**

alone'ness *n.* (ע-לאון'-נעס) איינזאמקייט; דאס זיין אליין אהן קאמפאניע.

along' *adv. and prep.* (ע-לאנג') 1. מיט, צוזאמען; 2. אין דער לענג.
1. Come **along** with me. 2. We walked **along** the river.

along'shore *adv.* (ע-לאנג'-שאור) אין דער לענג פון ברעג.
We were walking **alongshore.**

along'shore boy (ע-לאנג'-שאור באי) א מאטראז פון א שיף וואס מאכט איהרע רייזען נאהענט פון לאנד.

along'side *adv. and prep.* (ע-לאנג'-סאיד) 1. איינע נעבען די אנדערע; 2. נעבען, ביי דער זייט.
1. Duty and pleasure do not always lie **alongside.** 2. He walked **alongside** his friend.

alongst' *prep.* (ע-לאנגסט') ז. *along.*

aloof' *adv.* (ע-לוהף') ווייט, פון ווייטען; האלטענדיג זיך פון דער ווייטען.
George Washington kept **aloof** from party strife.

aloof'ness *n.* (ע-לוהפ'-נעס) דאס האלטען זיך פון דער ווייטענס.

alope'cia *n.* (על-א-פי'-סי-א) דאס האבען א פליך, דאס פערלירען די האר.

aloud' *adv.* (ע-לאוד') לויט [הויך], אויפ'ן קול.

alow' *adv.* (ע-לאו') אונטען, ניעדריג, טיעף.

alp *n.* (עלפ) א הויכער בארג; איינער פון די אלפען=בערג אין דער שווייץ; א פיטערונגס=פלאץ אין די אלפישע בערג.

alpac'a *n.* (על-פעק'-ע) די פערואנישע שעפס [א מין חיה אין דרום אמעריקא וועמעס וואל ווערט בענוצט אויף געוואנד]; א דינע געוואנד פון אלפאקא=וואל.

Alpaca

al'penglow *n.* (על'-פען-גלאו) דאס אלפען=גליהען [איינע פון די פרעכטיגע נאטור ערשיינונגען אין די אלפען=בערג ביי זונען=אויפגאנג און זונען=אונטערגאנג ווען די שפיצען פון די אלפען=בערג וואס זיינען בעדעקט מיט שנעע שיינען ווי זיי וואלטען גליהען פון פייער].

al'penhorn *n.* (על'-פען-הארן) דער אלפען=הארן [אזא לאנגער האלץ=הארן עטוואס פערבויגען פון איין זייט מיט וועלכען עס' שפיעלען די קיה=פאסטוכער אין די אלפען=בערג].

al'penstock *n.* (על'-פען-סטאק) דער אלפען=שטעקען [א לאנגער שטעקען מיט אן אייזערנעם שפיץ בענוצט צום קלעטערען אויף בערג].

al'pha *n.* (על'-פא) דער ערשטער אות פון גריכישען אלף בית; דער אנפאנג פון עפעס.

al'pha and ome'ga (על'-פא ענד א-מי'-גא) דער אנהויב און דער סוף.

al'phabet *n.* (על'-פע-בעט) אלף=בית, א=בע=צע.

alphabeta'rian *n.* (על-פע-בע-טײ'-רי-ען) אן אלף־בית אינגעל.

al'phabet-blocks *n.* (על-פע-בעט-בלאקס) א־בע־צע קלעצלעך [אזא שפּיעל־צײג פאר קינדער, וואס בעשטעהט פון קלעצלעך אויף וועלכע עס זיינען געדרוקט אותיות כדי די קינדער זאלען צוזאמענשטע־לען גאנצע ווערטער].

alphabet'ic *a.* (על-פע-בעט'-איק) אל־פאבעטיש, וואס געהערט צום אלף־בית; נאכ'ן אלף־בית.

alphabet'ical *a.* (על-פע-בעט'-איק-על) ז. *alphabetic*

alphabet'ically *adv.* (על-פע-בעט'-איק-על-אי) נאכ'ן אלף־בית.

al'phabetize *v.* (על-פע-בעט-איז) אויסשטעלען נאך'ן אלף־בית.

alphe'nic *n.* (על-פע'-ניק) װײסער גער־שטענצוקער; קאנדעל־צוקער.

Al'pine *a.* (על'-פּין) וואס בעלאנגט צו די אלפען־בערג.

Al'pine heights (די (על'-פּין האיטס) שפּיצען פון די אלפען־בערג.

Al'pine mea'dows (על'-פּין מע'-דאוז) די אלפען־לאנקעס.

Al'pine pas'tures (על'-פּין פעס-טשורז) די אלפּישע פּיטערונגס־פעלדער.

Al'pine plants (על'-פּין פלענטס) די אלפּישע פלאנצען.

alrea'dy *adv.* (אהל-רע'-די) שוין.
He is there already.

al'sike *n.* (על'-סיק) אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אלס פוטער פאר בהמות [בליהט אין רונדע קעפּלעך פון ווייסען אדער רויטליכען קאליר].

al'so *adv. and c.* (אהל'-סאו) אויך, עבענפאלס; גלײכפאלס; נאך; דערצו; צוגלייך.
The father gave his son some money; also much good advice.

alt *a.* (עלט) הויך [אין אלט־שטימע, אין מוזיק].

al'tar *n.* (אהל'-טער) אלטאר, מזבח.

al'tarage *n.* (אהל'-טע-ריידזש) קרבנות; נדבות פאר א קירך אדער שוהל, קרבנות־געלד וואס ווערט געגעבען צו די גײסט־ליכע.

al'tar-bread *n.* (אהל'-טער-ברעד) אל־טאר־ברויט אדער הייליג ברויט [אזעל־כע ברויטלעך אין די קאטוילישע און אין אייניגע אנגליקאנישע קירכען וואס ווערען געטיילט צום הייליגען אבענד־מאל].

al'tar-cloth *n.* (אהל'-טער-קלאטה) אל־טארדעקע, אלטארטוך.

al'tar-cush'ion *n.* (אהל'-טער-קוש'-אן) אן אלטאר־קישעלע [אזא קלײן קישע־לע וואס ליגט אויף'ן אלטאר אין קירך אוועקלעגען אויף איהם דאס געבעט־בוך פון פּריסטער].

al'tar-desk *n.* (אהל'-טער-דעסק) א קלײנער סטענדער, וואס ווערט ארויפגע־שטעלט אויפ'ן אלטאר אין קירך צו האל־טען אויף איהם דאס געבעט־בוך פון פּריס־טער.

al'tarist *n.* (אהל'-טער-איסט) אלטאר־דיענער.

al'tarpiece *n.* (אהל'-טער-פּיעס) אזא פּערציערטע אבצאמונג וואס ווערט געמאכט הינטער דעם אלטאר אין א קירך.

al'tar-screen *n.* (אהל'-טער־סקרין) אלטאר־שירם.

al'tar-tomb *n.* (אהל'-טער-טום) אזא מצבה אויף א קבר וואס איז געמאכט עהנ־ליך צו אן אלטאר.

al'tarwise *a.* (אהל'-טער-הוואיז) אל־טארפערמיג, עהנליך צו אן אלטאר.

al'ter *v.* (אהל'-טער) 1. ענדערן, פער־ענדערן; איבערמאכען; זיך ענדערן; ביי־טען; 2. מסרס זיין, מאכען פאר א סרים.
1. I found it necessary to alter my plans.
2. An ox is an altered bull.

alterabil'ity *n.* (אהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) ענדערליכקייט, פערענדערליכקייט.

al'terable *a.* (אהל'-טער-עבל) פערענ־דערליך; וואס קען פערענדערט ווערען, וואס קען געביטען ווערען.

al'terableness *n.* (אהל'-טער-עבל-נעס) פערענדערליכקייט, דאס האבען די אייגענ־שאפט זיך צו בייטען.

al'terably *adv.* (אהל'-טער-ע-בלי) אויף א פערענדערליכען אופן.

al'terant *n. and a.* (אהל'-טער-ענט) וואס ענדערט; עפּעס וואס ענדערט אנדע־רע זאכען; א רפואה וואס מאכט ענדע־רונגען אין קערפער.

altera'tion *n.* (אהל-טע-ריי'-שאן) פער־ענדערונג; ענדערונג; דאס איבעראנדער־שען.

al'terative *n. and a.* (אהל'-טער-ע-טיוו) ז. *alterant*

al'teratives *n.* (אהל'-טער-ע-טיווז) רפואות, וועלכע פעראורזאכען א גוטע ענ־דערונג.

al'tercate *v.* (על'-טער-קייט) שטרייטען, זיך קריגען, דיספּוטירען.

alterca'tion *n.* (על-טער-קיי'-שאן) צאנק, שטרייט, דיספּוט.
The tenant had an altercation with the janitor.

al'tered *a.* (אהל'-טוירד) געענדערט; וואס איז געמאכט געווארען פאר א סרים.

al'ter e'go (על'-טער אי'-גאו) בעפאל־מעכטיגטער שטעל־פערטרעטער; דאס צווייטע איך.

al'terer *n.* (אהל'-טער-ער) דער ענ־דערער.

al'ter for the worse (אהל'-טער פאר טהי הווארס) זיך ענדערן צום שלעכטען.

al'ter i'dem (על'-טער אי'-דעם) אן אנדערער וואס איז פונקט דאסזעלבע.

al'tern *a.* (על'-טורן) אב־בייטענדיג, אב־וועקסלענדיג.

alter'nacy *n.* (על-טויר'-נע-סי) פערענ־דערונג; אומוועקסלונג.

alter'nate *n. and a.* (על-טויר'-נעט) 1. אבוועקסלענדיג, בייטענדיג, געגענזייטיג; 2. איבערהיפּענדיג איינע איבער די אנדע־רע; 3. שטעלפערטרעטער.
1. He also submitted an alternate proposition. 2. 1, 3, 5, 7 are alternate numbers.
3 He was an alternate at the convention.

al'ternate *v.* (על'-טויר-נייט) זיך ביי־טען, זיך וועקסלען; זיך בייטען א מאל אום א מאל; געהן הין און צוריק.

alter'nate an'gles (על-טויר'-נעט ענגלז) וועקסעל־ווינקעל, געגענליגענדע ווינקעל [אין דער געאמעטריע].

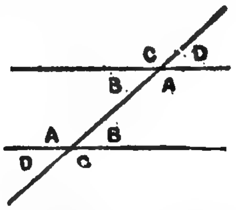

Alternate Angles

alter'nately *adv.* (על-טויר'-נייט-לי) אויף אן אבוועקסלענדיגען אופן, דורך א כסדר'דיגע אבוועקסלונג [ווי טאג און נאכט].

alter'nateness *n.* (על-טויר'-נעט-נעס) דאס בייטען זיך, דאס אבוועקסלען, אומ־וועקסלונג.

alter'nate propor'tion (על-טויר'-נעט פּרא-פּאור'-שאן) די גלייכע פּראפּאר־ציאן וואס בלייבט צווישען די ציפער ווען זיי ווערען פערביטען מיט אײנאנדער אין אן אריפמעטישע פּראפּארציאנס־גלייכונג, צ. ב. 12 : 3=16 : 4 און 12 : 16= 3 : 4 אדער אלגעמיין: $a : b = c : d$ און $a : c = b : d$

alterna'tion *n.* (על-טויר-ניי'-שאן) אבוועקסלונג; דאס בייטען זיך.

alter'native *n. and a.* (על-טויר'-נע-טיוו) האבענדיג אדער געבענדיג די בחירה זיך אויסצוקלייבען איינס פון די ביידע; די אלטערנאטיווע [די וואהל, די בחירה].

alter'native demand' (על-טויר'-נע-טיוו דע-מענד') אן אלטערנאטיווע פאדע־רונג [דאס פעדלאנגען איינס פון די ביי־דע].

alter'natively *adv.* (על-טויר'-נע-טיוו-לי) אויף אן אופן וואס גיט די בחירה זיך אויסצוקלייבען איינס פון די ביידע.

alter'nativeness *n.* (על-טויר'-נע-טיוו-נעס) אבוועקסלונג, דאס בייטען זיך; די אלטערנאטיווע אייגענשאפט, די בחירה אויסצוקלייבען.

al'ter one's condi'tion (אהל'-טער הוואנז קאנ-דיש'-אן) ענדערען אימעצענס לאגע.

althæ'a *n.* (על-טהי'-ע) [אזא די מאלווע גארטען־פלאנצע].

altho' *c.* (אהל-טהאו') אבוואהל, כאטש, הגם, אפילו [אבקירצונג פון ווארט *although*].

alt'-horn *n.* (עלט'-הארן) דער אלט־הארן [אזא מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט].

although' *c.* (אהל-טהאו') אבוואהל, כאטש, הגם, אפילו.

altil'oquence *n.* (על-טיל'-א-קהווענס) א נעהויבענע [געפּוצטע] שפּראך; אן ער־האבענע רעדע.

altil'oquent *a.* (על-טיל'-א-קהווענט) הויך־קלינגענד; מיט א נעהויבענע [גע־פּוצטע] שפּראך.

altim'eter *n.* (על-טים'-ע-טער) אלטימע־טער [א] אינסטרומענט צו מעסטען הויכע ערטער (ווי בערג)].

altim'etry *n.* (על-טים'-עט-רי) די מעס־טונג פון הויכע ערטער [ווי בערג].

al'tin *n.* (על'-טין) [א טער־] דער אלטין קייזע מטבע פון אן ערך 2 דאלער; אן אלטע רוסישע מטבע פון 3 קאפּיקעס].

al'titude *n.* (על'-טי-טיוד) די הויכקייט; שפּיץ פון בארג; הויכער גראד; הויכע שטופע; ערהאבענהייט.

altitu'dinal *a.* (על-טי-טיו'-די-נעל) וואס אנבעלאנגט צו הויכקייט. ז. *altitude*

altiv'olant *a.* (על-טיוו'-א-לענט) הויך־פליהענד.

al'to *n. and a.* (על'-טאו) אלט־שטימע; זינגענדיג אלט־שטימע; הויך.

al'to clef (על'-טאו קלעף) דער אלט־שליסעל [אזא צייכען אין נאטען].

altogeth'er *adv.* (אהל-טו-געטה'-ער) צוזאמען; גאר, גאר אין גאנצען.

al'to-key *n.* (על'-טאו־קי) דער אלט־שליסעל [אזא צייכען אין נאטען]

al'to-octa'vo (על'-טאו-אק-טיי'-וואו) אן אקטאווע העכער [אין דער מוזיק].

al'to-rilie'vo *n.* (אל'-טאו-רי-ליע'-וואו) הויכער רעליעף, א הויכע בולט'קייט.

altrop'athy *n.* (על־טראפּ׳־ע־טהי) דאס מיטפּיהלען אן אנדערען; סימפּאטיע מיט א פּרעמדען.

al'truism *n.* (על׳־טרו־איזם) אלטרו־איזם [מענשענליעבע אהן אייגען־נוצען, אלס געגענזאץ צו עגאאיזם].

al'truist *n.* (על׳־טרו־איסט) אלטרואיסט [איינער וואס ליעבט דעם צווייטען אהן אייגען־נוצען, אלס געגענזאץ צו עגא־איסט].

altruis'tic *a.* (על־טרו־איס׳־טיק) אל־טרואיסטיש. ז. *altruism*

altruis'tically *a.* (על־טרו־איס׳־טיק־על־אי) אויף אן אלטרואיסטישען אופן. ז. *altruism*

al'udel *n.* (על׳־יו־דעל) א ראפינירגע־פעס, א לייטערונגס־טאפּ פאַר כעמישע צוועקען.

al'um *n.* and *v.* (על׳־אם) אלוין [א כעמישער זאלץ]; ווייקען אדער איינטונקען אין אלוין וואסער. ז. *allum*

al'um-bat'tery *n.* (על׳־אם־בעט׳־ע־רי) א גאלוואנישע [עלעקטרישע] באטאריי וואס אין דער פליסינקייט איז פאראן אלוין־זאלץ.

al'um-earth *n.* (על׳־אם־אוירטה) אלוין־ערד.

alu'men *n.* (על־יו׳־מען) אלוין ערד, ליים־ערד.

alu'min *n.* (על־יו׳־מין) ז. *alumen*

alu'mina *n.* (ע־ליו׳־מי־נע) אלומיניום אקסיד [א כעמישע פערבינדונג פון אלו־מיניום מיט זויערשטאף, געפינט זיך אין ליים ערד].

alu'minate *n.* and *v.* (ע־ליו׳־מי־נייט) דאס אלומינאט [א כעמישע פער־בינדונג מיט אלומיניום]; ווייקען אין אלומיניום; בעהאנדלען מיט אלומיניום.

alumin'ic *a.* (על־יו־מינ׳־איק) וואס ענטהאלט אדער וואס איז שייך צו אלו־מיניום.

aluminif'erous *a.* (ע־ליו־מי־ניפ׳־ע־ראס) וואס ענטהאלט אדער וואס ניט ארויס אלומיניום.

alumin'iform *a.* (על־יו־מינ׳־אי־פארם) וואס איז עהנליך צו אלומיניום; וואס איז עהנליך צו אלוין.

alu'minite *n.* (ע־ליו׳־מי־נאיט) אלומי־ניט [ריינער ליים].

alumin'ium *n.* (על־יו־מינ׳־אי־אם) אלומיניום [א ווייסער לייכטער מעטאל, וועלכער געפינט זיך אין ליים־ערד].

alumin'ium bronze (על־יו־מינ׳־אי־אם בראנז) א מעטאל־לעגירונג וואס בע־שטעהט פון 9 טיילען קופער און 1 טייל אלומיניום.

alumin'ium sil'ver (על־יו־מינ׳־אי־אם סיל׳־ווער) אלומיניום־זילבער [אלו־מיניום מיט א צומישונג פון א גאנץ קליי־נעם טייל זילבער, און ערך 3 פּראצענט. דאס אלומיניום בעקומט דאן דעם קאליר און דעם גלאנץ פון עכטען זילבער].

alu'minous *a.* (ע־ליו׳־מי־נאס) וואס ענטהאלט אין זיך אלוין.

alu'minum *n.* (ע־ליו׳־מי־נאם) ז. *aluminium*

al'umish *a.* (על׳־אם־איש) אלוין־אר־טיג.

alum'na *n.* (ע־לאמ׳־נע) א געוועזענע שילערין; א פרוי וואס האט געענדיגט א בילדונגס־אנשטאלט.

alum'nal *a.* (ע־לאמ׳־נעל) וואס איז שייך צו א געוועזענעם שילער פון א שוהל, צו אזעלכען וואס האט שוין געענדיגט.

alum'ni *n.* (ע־לאמ׳־ני) שילער פון א שוהל, בעזאנדערס וועלכע האבען שוין גע־ענדיגט.

alum'niate *n.* (ע־לאמ׳־ני־אייט) די צייט וואס מען האלט זיך נאך אין לער־נען [ווי א מלאכה אדער פראפעסיאן], די לעהר־צייט.

alum'nus *n.* (ע־לאמ׳־נאס) א געוועזע־נער שילער, סטודענט; א געענדיגטער פון א בילדונגס־אנשטאלט.

al'um-rock *n.* (על׳־אם־ראק) אזא מי־נעראל פון א גרויען אדער העל־געלבען קא־ליר.

al'um-stone *n.* (על׳־אם־סטאון) ז. *alum-rock*

alu'ta *n.* (ע־ליו׳־טא) אזא זארט ווייכער לעדער.

aluta'ceous *a.* (על־יו־טיי׳־שיאס) לע־דער־פארביג, ברוין־געלב.

al'veary *n.* (על׳־ווי־ע־רי) ביענשטאק; דער חלק פון אויער.

al'veated *a.* (על׳־ווי־איי־טעד) וואס האט די פארם פון א ביענשטאק.

alve'olar *a.* (על־ווי׳־א־לאר) וואס אנ־בעלאנגט צו די גריבעלעך אדער פערטיע־פונגען אין קערפער; וואס אנבעלאנגט צו די גריבעלעך אין באק־ביין, וואו די צייה־נער זיצען.

alveolar'iform *a.* (על־ווי־א־לער׳־אי־פארם) וואס האט די פארם פון די צעלען אין האניג־שטיקער ווי זיי זיינען אין ביענשטאק.

alve'olary *a.* (על־ווי׳־א־לע־רי) ז. *alveolar*

alve'olate *a.* (על־ווי׳־א־לייט) ווי ביע־נען־צעלען; צעלענפערמיג [די פארם פון קליינע קעמערלעך].

alve'olated *a.* (על־ווי׳־א־ליי־טעד) ז. *alveolate*

alveola'tion *n.* (על־ווי־א־ליי׳־שאן) דאס זיין געבויט אין צעלען עהנליך צו די וואקס אין א ביענשטאק; דאס האבען צע־לען אדער גריבעלעך.

alveol'iform *a.* (על־ווי־אל׳־אי־פארם) האבענדיג די פארם פון צעלען אדער גרי־בעלעך.

alveoloden'tal *a.* (על־ווי־א־לאו־דענ׳־טעל) וואס איז שייך צו די צייהנער און צו די גריבעלעך אין וועלכע זיי זיצען.

alve'olus *n.* (על־ווי׳־א־לאס) א ביענען־צעלע, א קליין קעמערעל, א גריבעלע; די גריבעלעך אין באק־ביין, וואו די צייה־נער זיצען.

al'veus *n.* (על׳־ווי־אס) א קאנאל אדער רעהרעל דורך וועלכען עס פליסט א פלי־סיגקייט [א מעדיצינישער אויסדרוק].

al'vine *a.* (על׳־ווין) וואס אנבעלאנגט צום אונטערלייב [צום בויך אדער געדע־רים].

al'way *adv.* (אהל׳־הוויי) אימער, שטענ־דיג, אלע מאל.

al'ways *adv.* (אהל׳־הוויז) אימער, שטענדיג; כסדר; אלע מאל.

al'ysm *n.* (על׳־איזם) די אונרוהיגקייט ביי א קראנקען.

Alys'sum *n.* (ע־ליס׳־אם) א מין פלאנ־צען, וועלכע געהערען צו דער פאמיליע פון זענעפט־פלאנצען, האבען ווייסע אדער געלבליכע בליהונג.

A. M. ראשי תבות פון די ווערטער: *ante meridiem* פאר מיטאג־צייט. ווערט בענוצט אלס א בעצייכנונג פאר דער צייט פון 12 ביינאכט ביז 12 מיטאג־צייט. צ. ב. *10 A. M.* [צעהן אין דער פריה].

am (עם) ביז. ז. *be*
I am your friend

am'adou *n.* (עמ׳־ע־דו) דער צונדער־שוואם [אזא שוואם וואס ווערט געברויכט צו מאכען פייער].

amain' *adv.* (ע־מיין׳) העפטיג, שטארק; מיט דער גאנצער קראפט; מיט געוואלט; פּלעצליך, שנעל.

amal'gam *n.* (ע־מעל׳־געם) אמאלגאם [א צוזאמענשמעלצונג פון קוועקזילבער מיט אן אנדער מעטאל]; מישונג, צונויפ־מישונג.

amal'gamable *a.* (ע־מעל׳־גע־מעבל) וואס קען אמאלגאמירט ווערען; וואס קען צונויפגעמישט ווערען.

amal'gamate *v.* (ע־מעל׳־גע־מייט) אמאלגאמירען [צונויפמישען קוועקזיל־בער מיט אן אנדער מעטאל]; מישען, צו־נויפמישען, פערבינדען, פעראייניגען.

amalgama'tion *n.* (ע־מעל־גע־מיי׳־שאן) די אמאלגאמירונג; צונויפמישונג פון קוועקזילבער מיט אן אנדער מעטאל; די פערמישונג פון ראסען; די פערביני־דונג.

amal'gamative *a.* (ע־מעל׳־גע־מיי־טיוו) וואס האט די נייגונג אדער פעהיג־קייט זיך צו פערמישען; פערמישונגס־פעהיג.

amal'gamator *n.* (ע־מעל׳־גע־מיי־טאר) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פער־שמעלצונג אדער פעראייניגונג פון גע־שעפטליכע אונטערנעהמונגען; א מאשין וואס אמאלגאמירט מעטאלען מיט קוועקזילבער.

amanuen'sis *n.* (ע־מענ־יו־ענ׳־סיס) איינער וועלכער שרייבט וואס דער אנדע־רער דיקטירט; אן איבערשרייבער; א סעקרעטער ביי א געלעהרטען.

am'aranth *n.* (עמ׳־ע־רענטה) די סאַ־מעט־בלום; א פורפור־רויטליכע פארב; א פלאנץ וואס פערוויאנעט קיינמאל ניט.

amaran'thine *a.* (עמ־ע־רענ׳־טהין) פורפור־רויטליך; אונשטערבליך; וואס אנבעלאנגט צו דער אמאראנט סאמעט־בלום. ז. *amaranth*

amar'ulence *n.* (ע־מער׳־יו־לענס) די ביטערקייט.

amaryl'lis *n.* (עמ־ע־ריל׳־איס) די נארציס־ליליע [אזא בלום].

Amaryllis

amass' *v.* (ע־מעס׳) אנקלייבען, צונויפ־זאמלען.
The merchant amassed a fortune.

amas'sable *a.* (ע־מעס׳־עבל) וואס מען קען צונויפזאמלען אדער אנקלייבען.

amas'ser *n.* (ע־מעס׳־ער) איינער וואס זאמלעט אן.

amas'sment *n.* (ע־מעס׳־מענט) הויפען, קופע; אנקלייבונג, אנזאמלונג.

amate' *v.* (ע־מייט׳) זיך חבר׳ען, קאמ־פאנירען; דערשרעקען; אבשרעקען.

am'ateur *n.* (עמ׳־ע־טיור) א דילע־

טאנט, ניט קיין פאכמאן, ניט קיין פראפעסיאנעלער; א קונסטליעבהאבער, וואס די קונסט איז ניט זיין פראפעסיע.

amateur'ish *a.* (עמ-ע-טיור'-איש) דילעטאנטיש, ניט פראפעסיאנעל, ניט פאכמעסיג.

am'ateurism *n.* (עמ'-ע-טיור-איזם) דילעטאנטיזם, ניט פאכמעסיגקייט, קונסטליעבעריי.

am'ateurship *n.* (עמ'-ע-טיור-שיפ) דילעטאנטיזם. ז. *amateur*

am'ative *a.* (עמ'-ע-טיוו) ליעבענד [געשלעכטליך].

am'ativeness *n.* (עמ'-ע-טיוו-נעס) די נייגונג צו געשלעכטליכע ליעבע, ליידענשאפט.

amato'rial *a.* (עמ-ע-טאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו געשלעכטליכע ליעבע, ליידענשאפטליך.

amato'rian *a.* (עמ-ע-טאו'-רי-ען) ז. *amatorial*

amato'rious *a.* (עמ-ע-טאו'-רי-אס) ז. *amatorial*

am'atory *a.* (עמ'-ע-טא-רי) וואס ערוועקט געשלעכטליכע ליעבע אדער ליידענשאפט; גענייגט צו ליעבע.

am'atory po'tion (עמ'-ע-טאו-רי פאו'-שאן) א ליעבעס-טרונק.

amauro'sis *n.* (עמ-א-ראו'-סיס) די ליכטיגע שטאר [בלינדקייט, וואס איז ניט צום בעמערקען אויף די אויגען].

amaurot'ic *a.* (עמ-א-ראט'-איק) וואס האט די ליכטיגע שטאר; וואס אנבעלאנגט צו די ליכטיגע שטאר

amaze' *n. and v.* (ע-מייז') דערשרעקען; איבערראשען, ערשטוינען, בעטויבען, צוטומלען; דערשרעקונג, ערשטוינונג, איבערראשונג, פערוואונדערונג.

amazed' *a.* (ע-מייזד') ערשטוינט, איבערראשט, בעטויבט, צוטומעלט.

amazed' at (ע-מייזד' עט) ערשטוינט איבער עפעס.

ama'zedly *adv.* (ע-מיי'-זעד-לי) מיט ערשטוינען; צוטומעלטערהייט.

ama'zedness *n.* (ע-מיי'-זעד-נעס) דאס דערשרעקען, דאס ערשטוינען; פערוואונדערונג; איבערראשונג, צוטומלונג.

amaze'ment *n.* (ע-מייז'-מענט) דאס דערשרעקען, דאס ערשטוינען, איבערראשונג, פערוואונדערונג, צוטומלונג.

He listened with **amazement** at the accusation.

ama'zing *a.* (ע-מיי'-זינג) ערשטוינליך, דערשרעקענד, איבערראשענד, וואונדערבאר.

The stories of Chinese cruelty are **amazing**.

ama'zingly *adv.* (ע-מיי'-זינג-לי) אויף אן איבערראשענדען, ערשטוינענדען אדער וואונדערבארען אופן.

Am'azon *n.* (עמ'-ע-זאן) די אמאזאנע [א קריעגעריין אדער יעגעריין אין גריכישער מיטאלאגיע]; א כוואטסקע נקבה; דער אמאזאנען-טייך.

Amazo'nian *a.* (עמ-ע-זאו'-ני-ען) וואס אנבעלאנגט צו דעם אמאזאנען-טייך; אמאזאנענהאפט, קריעגעריש.

Amazo'nian chin (עמ-ע-זאו'-ני-ען טשין) א מארדע אהן א בארד.

am'bage *n.* (עמ'-ביידזש) אן אומוועג, א ניט גלייכער וועג; דאס דרעהען זיך, דאס זיין ניט קלאר [אין ריידען].

ambas'sador *n.* (עמ-בעס'-ע-דאר) געזאנדטער [געשיקטער פון א רעגיערונג זי צו פערטרעטען ביי אן אנדער רעגיערונג].

ambassado'rial *a.* (עמ-בעס-ע-דאו'-רי-על) געזאנדשאפטליך, וואס איז שייך צו א געזאנדטען. ז. *ambassador*

ambas'sadress *n.* (עמ-בעס'-ע-דרעס) א געזאנדטע; די פרוי פון א געזאנדטען. ז. *ambassador*

am'ber *n. and a.* (עמ'-בער) בערנשטיין [בורשטין]; בערנשטיין-ארטיג; בערנשטיין קאליר, גאלד-געלב; געמאכט פון בערנשטיין.

am'ber-beads *n.* (עמ'-בער-ביעדז) בורשטינענע קארעלען.

am'ber-col'ored *a.* (עמ'-בער-קאל'-אגד) בורשטין-קאליר; העל-בלאנד, גאלד-געלב.

am'bergris *n.* (עמ'-בער-גרים) דער אמבער [אזא שמעקעדיגער וואקס וואס געפינט זיך אין די געדערעם פון א געוויסען וואלפיש אין דעם אינדישען אקעאן. דיעזער וואקס ווערט בענוצט צו מאכען פארפיום].

am'ber-seed *n.* (עמ'-בער-סיעד) ביזאם-קערנער [אזא שמעקעדיגער קערענדעל].

am'ber-tree *n.* (עמ'-בער-טריע) אמברא-בוימעל [אזא קליין בוימעל וואס וואקסט אין דרום אפריקא וועלכער האט אימער גרינע בלעטער און א שטארק שמעקעדיגען ריח].

am'ber-var'nish *n.* (עמ'-בער-וואר'-ניש) בורשטין-לאק [אזא לאק געמאכט פון א געוויסען בוימער פעך].

ambidex'ter *n.* (עמ-בי-דעקס'-טער) איינער וואס קען ארבייטען מיט דער לינקער האנד אזוי גוט ווי מיט דער רעכטער; צוויי-פנים'דיגער; איינער וואס דרעהט זיך אויף אלע זייטען; א געריכטס-געשווארענער וואס נעהמט געלד פון ביידע צדדים.

ambidexter'ity *n.* (עמ-בי-דעקס-טויר'-אי-טי) דאס קענען בענוצען די רעכטע און די לינקע האנד מיט דערזעלבער געשיקטקייט; צוויי-פנים'דיגקייט; דאס נעהמען געלד פון ביידע צדדים [וועגען א געריכטס-געשווארענעם].

ambidex'trous *a.* (עמ-בי-דעקס'-טראס) וואס קען ארבייטען מיט דער לינקער האנד אזוי גוט ווי מיט דער רעכטער; צוויי-פנים'דיג; נעהמענדיג געלד פון ביידע צדדים [וועגען א געריכטס-געשווארענעם].

ambidex'trously *adv.* (עמ-בי-דעקס'-טראס-לי) מיט ביידע הענד, מיט דער לינקער האנד גלייך ווי מיט דער רעכטער; צוויי-פנים'דיג; דיענענדיג ביידע צדדים, נעהמענדיג געלד ביי ביידע צדדים [וועגען א געריכטס-געשווארענעם].

ambidex'trousness *n.* (עמ-בי-דעקס'-טראס-נעס) ז. *ambidexterity*

am'bient *n. and a.* (עמ'-בי-ענט) דרעהען זיך אין דער רונד; ארומרינגלענדיג פון אלע זייטען; עטוואס וואס דרעהט זיך, וואס רינגעלט ארום.

ambigu'ity *n.* (עמ-בי-גיו'-אי-טי) דאפעלזין; צוויידייטיגקייט, צווייפעלהאפטיגקייט; אונגעוויסהייט; אונבעשטימטהייט; ספק.

ambig'uous *a.* (עמ-ביג'-יו-אס) צוויידייטיג, דאפעלזיניג; צווייפעלהאפט; אונזיכער, אונבעשטימט.

ambig'uously *adv.* (עמ-ביג'-יו-אס-לי) אויף א צוויידייטיגען, אונבעשטימטען אופן.

ambig'uousness *n.* (עמ-ביג'-יו-אס-נעס) ז. *ambiguity*

am'bit *n.* (עמ'-ביט) גרענעץ; אומפאנג, אומקרייז.

ambi'tion *n.* (עמ-ביש'-אן) אמביציאן; דאס שטרעבען; דאס יאגען זיך נאך עפעס.

The **ambition** to get an education can easily be realized in America.

ambi'tionless *a.* (עמ-ביש'-אן-לעס) אהן אמביציאן. ז. *ambition*

ambi'tious *a.* (עמ-ביש'-אס) שטרעבזאם צו דערהויבען זיך אויף א הויכע שטופע; בעגיריג; אמביציעז.

ambi'tiousness *n.* (עמ-ביש'-אס-נעס) דאס בעזיצען אמביציאן. ז. *ambition*

ambi'tious of (עמ-ביש'-אס אוו) שטרעבען נאך...

am'bitus *n.* (עמ'-בי-טאס) די אונגערעכטע בעווערבונג פון אן אמט אין אלטען רוים; אומפאנג, אומקרייז, ראנד.

am'ble *n. dnd v.* (עמ'בל) א גלאטעם לאנגזאמעם לויפען פון א פערד, א זאנפטער גאנג, ניט שפרינגענדיג; זאנפט, ניט שפרינגענדיג לויפען.

am'ble one (עמבל הוואן) אימעצענס גאנג נאכמאכען.

am'bler *n.* (עמ'-בלער) א פערד, וואס לויפט גלאט, זאנפט, ניט שפרינגענדיג; איינער, וואס האט א גלאטען גאנג.

am'bling *a.* (עמ'-בלינג) גלאט לויפענדיג, זאנפט לויפענדיג אהן צו שפרינגען.

am'blingly *adv.* (עמ'-בלינג-לי) מיט א לייכטען זאנפטען גאנג.

am'bling nag (עמ'-בלינג נעג) א פערד, וואס לויפט גלאט, וואס לויפט זאנפט, ניט שפרינגענדיג.

am'blygon *n. and a.* (עמ'-בלי-גאן) א שטומפפווינקעלדינער דרייעק [א געאמעטרישע דרייעקינע פיגור, ביי וועלכער איינער פון די דריי ווינקעל איז גרעסער פון 90 גראד]; שטומפפווינקעלדיג.

amblyg'onal *a.* (עמ-בליג'-א-נעל) שטומפפווינקעלדיג. ז. *amblygon*

amblyo'pia *n.* (עמ-בלי-או'-פי-א) א שוואכע ראיה; האלבע בלינדקייט [אהן מערקבארע ענדערונגען אין דעם געבוי פון די אויגען].

amblyop'ic *a.* (עמ-בלי-אפ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו א שוואכע ראיה; האלב בלינד.

am'blyopy *n.* (עמ'-בלי-א-פי) ז. *amblyopia*

am'bo *n.* (עמ'-בא) אן עמוד, וועלכער פלעגט געברויכט ווערען אין פארצייטיגע קירכען, ביי וועלכען דער גלח פלעגט האלטען זיינע דרשות.

am'bon *n.* (עמ'-באן) ז. *ambo*

ambro'sia *n.* (עמ-בראו'-זשיא) אמבראזיע; געטער-שפייז [אין דער גריכישער מיטאלאגיע], געשמאקע שפייז, עפעס געשמאקעס.

ambro'sial *a.* (עמ-בראו'-זשיעל) שמעקענד, אמבראזיש; זעהר געשמאק.

ambro'sian *a.* (עמ-בראו'-זשיען) ז. *ambrosial*

am'bry *n.* (עמ'-ברי) א שפייז-אלמער, א שפייז-קאמער, אן אבלעג-קאמער; אן ארימען-הויז, הקדש.

am'bulance *n.* (עמ'-ביו-לענס) אמבולאנץ; א האספיטאל-וואגען; א קראנקען-וואגען.

am'bulant *a.* (עמ'-ביו-לענט) ארומשפאציערענדיג, ארומגעהענדיג פון ארט צו ארט.

am'bulate *v.* (עמ'-ביו-לייט) ארומשפאציערען, ארומגעהן פון ארט צו ארט.

ambula'tion *n.* (עמ-ביו-ליי'-שאן) דאס

ארומגעהן פון איין ארט צום אנדערען, דאס ארומשפאציערען.

am'bulator *n.* (עמ'-ביו-ליי-טאר) א שפאציערגעהער, אן ארומגעהער

am'bulatory *a.* (עמ'-ביו-ליי-טא-רי) ארומשפאציערענדיג, ארומגעהענדיג, ארומוואנדלענדיג, האבענדיג די טבע ארומצוואנדלען.

ambur'bial *a.* (עמ-בויר'-בי-על) ארומ-געהענדיג ארום א שטאדט; ארומקרייזענדיג א שטאדט.

am'bury *n.* (עמ'-בע-רי) אזעלכע בראדאוועקעס ביי בהמות; א געוויסע קראנקהייט ביי פלאנצען, וועלכע פערדארבט זייערעווארצלען.

ambuscade' *n. and v.* (עמ-באס-קייד') א בעהעלטעניס [הינטער א קוסטארניק]; זיך בעהאלטען, אום צו קענען אנפאלען אויף אימעצען; בעפאלען אימעצען פון א בעהעלטעניס.

am'bush *n. and v.* (עמ'-באש) א לויערונגס-ארט; דאס ליעגען אין א לויערונגס-ארט; דער אנפאל אויף אימעצען פון א לויערונגס-ארט; אן אבטיילונג סאלדאטען, וואס ליעגט אין א לויערונגס-ארט; אנפאלען אויף אימעצען פון א לויערונגס-ארט; זיך בעהאלטען אין אן ארט צום לויערען.

They lay in ambush for the enemy.

am'bushed *a.* (עמ'-באשט) פערשטעקט אין א בעהאלטענעם ארט, אין א לויערונגס-ארט.

ame'ba *n.* (ע-מי'-בע) אמעבא.
ז. *amœba*

ame'boid *n. and a.* (ע-מי'-באיד) אן אמעבא; וואס איז עהנליך צו אן אמעבא.
ז. *amœba*

ameer' *n.* (ע-מיער') עמיר [א מאהמאדאנישער הערשער אדער פרינץ]; דער הערשער פון אפגאניסטאן.

am'el-corn *n.* (עמ'-על-קארן) אזא מין זומער ווייץ.

ame'liorable *a.* (ע-מי'-ליא-רייבל) וואס קען פערבעסערט ווערען.

ame'liorate *v.* (ע-מי'-ליא-רייט) פערבעסערען; אויסבעסערען; ווערען בעסער.

The problem of our times is to ameliorate the condition of the poor.

ameliora'tion *n.* (ע-מי-ליא-ריי'-שאן) פערבעסערונג, אויסבעסערונג.

ame'liorative *a.* (ע-מי'-ליא-ריי-טיוו) וואס פערבעסערט, וואס פעראורזאכט א פערבעסערונג.

An ameliorative medicine.

ame'liorator *n.* (ע-מי'-ליא-ריי-טאר) א פערבעסערער.

a'men *n., adv.; int. and v.* (איי'-מען) ריכטיג, וואהר, אמן; דער וואהרער מאן; דאס לעצטע ווארט [illegible] דער סוף; ערקלערען פאר ריכטיג; געבען דאס לעצטע ווארט, ענדיגען.

amenabil'ity *n.* (ע-מי-נע-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט, אונטערווארפענהייט, אבהענגיגקייט; צוגענגליכקייט.

ame'nable *a.* (ע-מי'-נעבל) פעראנטווארטליך, אונטערווארפען, אבהענגיג; צוגענגליך.

ame'nableness *n.* (ע-מי'-נעבל-נעס)
ז. *amenability*

ame'nable to a charge (ע-מי'-נעבל טו ע טשארדזש) שטעהן אונטער א קלאגע; טראגען די פעראנטווארטליכקייט פאר א בעשולדיגונג.

amend' *v.* (ע-מענד') אויסבעסערען; פערבעסערען; בעסער ווערען.

amend'able *a.* (ע-מענד'-עבל) פערבעסערליך; וואס קען פערבעסערט ווערען.

amend'ableness *n.* (ע-מענד'-עבל-נעס) דאס האבען די מעגליכקייט פערבעסערט צו ווערען.

amende' *n.* (ע-מענד') א פערגיטיגונג; א געלדשטראף.

amende' hon'orable (ע-מענד' אנ'-א-רעבל) אן עפענטליכע איבערבעטונג.

amen'der *n.* (ע-מענ'-דער) פערבעסערער.

amend'ment *n.* (ע-מענד'-מענט) פערבעסערונג; ענדערונג.

An amendment to the Constitution of the United States will soon be adopted.

amends' *n.* (ע-מענדז') פערגיטיגונג פאר שאדען.

a'men I say (איי'-מען אי סיי) איך בין מסכים, איך בין צופריעדען; איך זאג אמן.

amen'ity *n.* (ע-מענ'-אי-טי) אנגענעהמיגקייט, ליעבליכקייט.

am'ent *n.* (עמ'-ענט) קאצענבלום [אזא מין בלום].

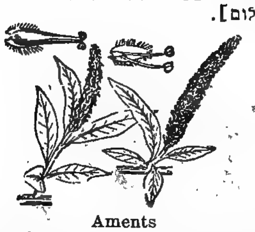

Aments

amenta'ceous *a.* (עמ-ען-טיי'-שיאס) וואס זעהט אויס ווי א קאצענבלום; וואס לאזט וואקסען קאצענבלומען.

amen'tia *n.* (ע-מענ'-שיא) גייסטעס-שוואכקייט; אידיאטסטווע

amen'tum *n.* (ע-מענ'-טאם) די קאצענבלום; א שליידער רימען פון א שטיינווארפער.

amerce' *v.* (ע-מוירס') בעשטראפען מיט געלד, קנס'ענען.

amer'ceable *a.* (ע-מויר'-סעבל) וואס דארף גע'קנס'ענט ווערען, שטראפבאר.

amerce'ment *n.* (ע-מוירס'-מענט) געלד-שטראף, קנס.

amer'cer *n.* (ע-מויר'-סער) א בעשטראפער, איינער וואס קנס'עט.

Amer'ican *n. and a.* (ע-מער'-אי-קען) א בירגער פון די פעראייניגטע שטאאטען; אן אמעריקאנער; אמעריקאניש; וואס איז שייך צו אמעריקא.

Amer'ican gol'den plov'er (ע-מער'-אי-קען גאול'דן פלאוו'-ער) אזא אמעריקאנער וואלד-פויגעל [האט לאנגע פליגלען, א קורצען עק, גאלד-פארביגע פעדערען און לענגליכע פיס].
ז. איל. *"Game Birds"*

Amer'icanism *n.* (ע-מער'-אי-קען-איזם) אמעריקאניזם [א ווארט, פראזע, אדער מנהג, וואס איז כאראקטעריסטיש אמעריקאניש]; אמעריקאנער פאטריאטיזם אדער בירגערשאפט.

Americaniza'tion *n.* (ע-מער-אי-קען-אי-זיי'-שאן) אמעריקאניזירונג.

Amer'icanize *v.* (ע-מער'-אי-קען-איז) אמעריקאניזירען.

Ametab'ola *n.* (עמ-ע-טעב'-א-לע) די אינזעקטען, וואס ענדערען ניט זייער געשטאלט, וואס געהען ניט דורך די געוועהנליכע ענטוויקלונגס-שטופען פון אינזעקטען.

ametabo'lian *n. and a.* (ע-מעט-ע-באו'-לי-ען) אן אינזעקט, וואס ענדערט ניט זיין געשטאלט; וואס איז שייך צו אזעלכע אינזעקטען.

am'ethyst *n.* (עמ'-אי-טהיסט) אזא קווארץ-שטיין פון וויאלעט-בלויען פארב [ז. איל. *"Gems"*]; א מין פלאנצע, וועלכע פערטרייבט שכרות.

amethys'tine *a.* (עמ-אי-טהיס'-[illegible]) וואס זעהט אויס אזוי ווי דער אמעטהיסט שטיין; וואס האט א העלען וויאלעט קאליר.

amiabil'ity *n.* (איי-מי-ע-ביל'-אי-טי) ליעבענסווירדיגקייט, פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט.

a'miable *a.* (איי'-מי-עבל) [illegible] ווירדיג, פריינדליך, גוטמוטיג.

Sensible people settle their differences in an amiable spirit.

a'miableness *n.* (איי'-מי-עבל-נעס) ליעבענסווירדיגקייט, גוטמוטיגקייט.

a'miably *adv.* (איי'-מי-עב-לי) אויף א ליעבענסווירדיגען אדער גוטמוטיגען אופן.

am'ianth *n.* (עמ'-אי-ענטה) אסבעסט [א מין שטיין, וואס שפאלט זיך אין פעדים, ווערט בענוצט צו מאכען אזא געוואנד, וואס ברענט ניט]; געוואנד געמאכט פון אסבעסט.

amian'thiform *a.* (עמ-אי-ענ'-טהי-פארם) אסבעסטארטיג, וואס האט די פארם פון אסבעסט. ז. *amianth*

amian'thoid *a.* (עמ-אי-ענ'-טהאיד) אסבעסטארטיג; הארפערהטיג.

am'ianthus *n.* (עמ'-אי-ענ-[illegible]) [illegible]

amian'thiform (עמ-אי-ענ'-טו-פארם) ז. *amianthiform*

amian'toid *a.* (עמ-אי-ענ'-טאיד)
ז. *amianthoid*

am'iantus *n.* (עמ'-אי-[illegible]-טאס)
ז. *amianth*

amicabil'ity *n.* (עמ-אי-קע-ביל'-אי-טי) פריינדליכקייט.

am'icable *a.* (עמ'-איק-עבל) פריינדליך, גוט.

am'icableness *n.* (עמ'-איק-עבל-נעס)
ז. *amicability*

am'icably *adv.* (עמ'-אי-קעב-לי) אויף א פריינדליכען אופן.

The dispute was amicably adjusted.

am'ical *a.* (עמ'-אי-קעל) פריינדשאפטליך.

am'ice *n.* (עמ'-איס) אזא ווייסער שפיצען-קאלנער, וואס עס טראגט א קאטוילישער גלח; אזא הויב, וואס קאטוילישע מאנאכען טראגען.

amicro'bic *a.* (עמ-אי-קראו'-ביק) וואס איז ניט-פעראורזאכט פון מיקראבען [וועגען א [illegible] איז ניט פעראורזאכט פון [illegible]]

amid' *prep.* (ע-מיד') אין מיטען, [illegible] שען, אונטער [illegible]

amid'ships *adv.* (ע-מיד'-שיפס) אין דעם מיטעל [illegible] שיף

amidst' *prep.* [illegible] ז. *amid*

amir' *n.* (ע-מיר') דער עמיר.
ז. *ameer*

amiss' *n., adv. and a.* (ע-מיס') ניט אזוי; ניט צו דער זאך; אונרעכט, פעהלערהאפט, פערקעהרט, שלעכט; אן אונרעכט, אן איבעל; פאלש, ניט אין ארדנונג.

amis'sing *a.* (ע-מיס'-אינג) ניט זייענדיג, אנוועזענד, פעהלענדיג.

am'ity *n.* (עמ'-אי-טי) פריינדשאפט, גוטע בעציהונגען.

am'ma *n.* (עמ'-ע) אן אויפזעהערין פון

א מאנאשקעם קלויסטער [אין גריכישע און סירישע קירכען]; א ברוכגארטעל.

am'man *n.* (עמ'-ען) דער אמאן [א קאנטאן=ריכטער אין דער שווייץ].

am'meter *n.* (עמ'-ע-טער) אן אמפערמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם].

am'mite *n.* (עמ'-איט) דער קארנשטיין [אזא רונדער שטיין].

Am'mon *n.* (עמ'-אן) דער עגיפטישער גאט אמון.

ammo'nia *n.* (ע-מאו'-ני-ע) אמאניאק [אזא גאז], נאשאטיר; שטינק=ספּירטוס [יום=כפּור טראפּענס].

ammo'niac *n. and a.* (ע-מאו'-ני-עק) וואס אנבעלאנגט צו אמאניאק; אמאניאק=גומי [אזא זאפט פון א בוים, וואס וואקסט אין פערסיען און וועסט אינדיען].

ammoni'acal *a.* (ע-מא-נאי'-ע-קעל) וואס ענטהאלט אדער איז עהנליך צו אמאניאק. ז. *ammonia*.

ammo'nia-me'ter *n.* (ע-מאו'-ני-ע-מי'-טער) אן אפּאראט צום מעסטען דעם אמאניאק=אינהאלט אין א כעמישע לעזונג.

ammo'niate *n.* (ע-מאו'-ני-אייט) אמאניאק פערבונדען מיט מעטאל=אקסיד; אן ארגאנישער שטאף וואס איז רייך אין שטיק=שטאף און וועלכער קען בענוצט ווערען צום פאבריצירען אמאניאק.

ammo'niated *a.* (ע-מאו'-ני-איי-טעד) פערבונדען מיט אמאניאק.

ammon'ic *a.* (ע-מאנ'-איק) וואס איז שייך אדער וואס קומט פון אמאניאק.

ammonifica'tion *n.* (ע-מאנ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס אנזעטיגען אדער דורכווייקען מיט אמאניאק.

am'monite *n.* (עמ'-אנ-איט) דער אמאנסהארן [א מין געשלענגעלטע, געדרעהטע מושעל].

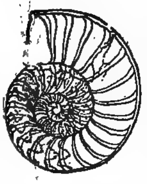

Ammonites

ammo'nium *n.* (ע-מאו'-ני-אם) אמאניום [אזא כעמישער שטאף].

ammuni'tion *n.* (עמ-יו-ניש'-אן) אמוניציאן; קריעגס פּארראטה, קריעגס=מאטעריאל [ווי געוועהר א. ז. וו.]

amnemon'ic *a.* (עמ-ני-מאנ'-איק) וואס קומט דורך פערלירען דעם זכרון.

amne'sia *n.* (עמ-ני'-סי-ע) פערלוסט פון דעם זכרון.

amne'sic *a.* (עמ-ני'-סיק) וואס איז שייך צום פערלירען דעם זכרון.

amnes'tic *a.* (עמ-נעס'-טיק) וואס פערursacht דעם פערלירען דעם זכרון.

am'nesty *n.* (עמ'-נעס-טי) אמנעסטיע; בעגנאדיגונג, שענקונג.

am'nion *n.* (עמ'-ני-אן) דאס שאפּהייטעל, שליה, וואסערבלאז [דאס הייטעל פון דער עמבריא, קיים, זרע]; דאס הייטעל וואס בעדעקט דאס הינדעלע אין דעם איי.

amnion'ic *a.* (עמ-ני-אנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם שאפּהייטעל.

am'nios *n.* (עמ'-ני-אס) ז. *amnion*.

amniot'ic *a.* (עמ-ני-אט'-איק) וואס בעלאנגט צו דעם שאפּהייטעל. ז. *amnion*.

amniot'ic flu'id (עמ-ני-אט'-איק פלו'-איד) דאס שאפּוואסער [די פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין דעם שאפּהייטעל]. ז. *amnion*.

amœ'ba *n.* (ע-מי'-בא) אמעבא [אזא מיקראסקאפּישע בעשעפעניש, וואס האט אן איינפאכען פּראטאפּלאזמישען קערפּער]; אן איינצעלנע צעלע פון קערפּער.

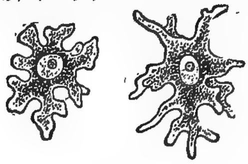

Amœbæ

amœ'ba-move'ment *n.* (ע-מי'-בע-מוהוו'-מענט) די בעוועגונג פון דער פּראטאפּלאזמא [ווען מען בעטראכט א שטיקעל נאקעטע פּראטאפּלאזמא, זעהט מען אז זי האלט זיך אין איין צונויפציהען און פונאנדערציהען].

amœbe'an *a.* (ע-מי-בי'-ען) אבוועקסלענדיג, בייטענדיג; וואס בעלאנגט צו דער אמעבא. ז. *amœba*.

amœbe'an song (ע-מי-בי'-ען סאנג) דער וועקסעלגעזאנג [אזא ליעד וואס ווערט געזונגען פון צוויי אדער מעהרערע פּערזאנען אין דער פאָרם פון פראגע און אנטווארט, א פערז איבער א פערז (א פּסוק איבער א פּסוק)].

Amo'mum *n.* (ע-מאו'-מאם) די אינגבער=פלאנצען [א מין שמעקעדיגע פלאנצען].

Amomum

among' *adv. and prep.* (ע-מאנג') צווישען, אונטער.

among' oth'er things (ע-מאנג' אטה'-ער טהינגז) אונטער אנדערעס.

Among other things he told me this also.

amongst' *prep.* (ע-מאנגסט') ז. *among*.

among' the rest (ע-מאנג' טהי רעסט) אונטער אנדערען, צווישען די איבריגע.

amontilla'do *n.* (ע-מאנ-טיל-יע'-דאו) אזא מין העלער, זיסער אבגעלאגערטער וויין.

A'mor *n.* (איי'-מאר) אמאר, דער גאט פון ליעבע [אין מיטאלאגיע].

amore'an *n.* (עמ-א-רי'-ען) אן אמורא [איינער פון די בעלי התלמוד וואס קומען נאך די תנאים].

amoret'to *n.* (עמ-א-רעט'-טא) א פערליעבטער; א קליינער אמור [דער גאט פון ליעבע].

amori'no *n.* (עמ-א-רי'-נא) א קליינער אמור [דער גאט פון ליעבע].

am'orist *n.* (עמ'-א-ריסט) א דאמען=ליעבער, א דאמען=פריינד.

amoro'sa *n.* (עמ-א-ראו'-סא) אן אויסגעלאסענע פרוי, א זונה.

amoro'so *n. and a.* (עמ-א-ראו'-סא) צערטליך, ליעבליך [אין דער מוזיק]; א דאמען=פריינד.

am'orous *a.* (עמ'-אר-אס) צערטליך; פערליעבט.

am'orously *adv.* (עמ'-אר-אס-לי) מיט צערטליכקייט, מיט ליעבע; אויף א צערטליכען אופן.

am'orousness *n.* (עמ'-אר-אס-נעס) צערטליכקייט; פערליעבטהייט.

amor'phic *a.* (ע-מאר'-פיק) פארמלאז; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phism *n.* (ע-מאר'-פיזם) פארמלאזיגקייט [אהן א פארמע]; שטאפען, וואס האבען ניט קיין קריסטאל פארם.

amor'phous *a.* (ע-מאר'-פאס) פארמלאז; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phously *adv.* (ע-מאר'-פאס-לי) אהן א פארמע; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phousness *n.* (ע-מאר'-פאס-נעס) ז. *amorphism*.

amort' *a.* (ע-מארט') לעבענסלאז, בעוואוסטלאז; נידערגעשלאגען.

amortiza'tion *n.* (ע-מאר-טי-זיי'-שאן) דאס איבערגעבען גרונדאייגענטום צו די וועלכע קענען דאס קיינמאל ניט פערקויפען [ווי צו א קירכע]; די פערטילגונג פון א שולד [ספּעציעל ביי אבצאהלען איהם ביסלעכווייז פון א געוויסען פאנד]; די אבנוצונג פון מאשינען אדער געביידען ביז עס דארף אויף זייער ארט געשטעלט ווערען נייע.

amor'tize *v.* (ע-מאר'-טאיז) פערקויפען אדער איבערטראגען לאנד אדער אנדערע אונבעוועגליכע גיטער צו א קערפּערשאפט, וועלכע קען עס מעהר ניט פערקויפען אדער איבערגעבען צו אן אנדערען; אבצאהלען א חוב אין ראטען.

amor'tizement *n.* (ע-מאר'-טיז-מענט) אזא בעפּוצונג פון די אויבערשטע טיילען פון א געביידע. ז. *amortization*.

amount' *n. and v.* (ע-מאונט') סומע, סך=הכל, בעטרעף; בעטרעפען; אויסמאכען; דערגרייכען, דערהויבען זיך.

amount' of bal'ance (ע-מאונט' אוו בעל'-ענס) פערבליבענער בעטראג.

amour' *n.* (ע-מוהר') א ליעבע; א ליעבעס=אינטריגע.

am'pac *n.* (עמ'-פעק) אזא בוים אין אסט=אינדיען וועלכער גיט ארויס א זאפט פון זעהר א גוטען ריח.

ampelog'raphy *n.* (עמ-פע-לאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון וויין.

ampelop'sis *n.* (עמ-פע-לאפּ'-סיס) אזא קלעטער=פלאנצע.

amper'age *n.* (עמ-פעהר'-איידזש) די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם געמאסטען אין אמפער=איינהייטען.

ampere' *n.* (עמ-פעהר') אמפער [אן איינהייט מיט וועלכע עס ווערט געמאסטען די שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם. א בעצייכנונג אנגענומען צום אנדענקען פון דעם בעריהמטען פיזיקער אמפער].

ampere'-hour *n.* (עמ-פעהר'-אור) אן אמפער=שטונדע [אן עלעקטרישע איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען וויפיעל עלעקטריציטעט א שטראם פון דער שטארקייט פון איין אמפער האט געליפערט אין דער צייט פון א שטונדע].

ampere'-me'ter *n.* (עמ-פעהר'-מי'-טער) אן אמפערמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעק־טרישען שטראם].
Ampe'rian *a.* (עמ-פי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם פיזיקער אמפער אדער צו זיינע טהעאריעס.
amperom'eter *n.* (עמ-פע-ראמ'-ע-טער) ז. *ampere-meter*
am'persand *n.* (עמ'-פער-סענד) דאס צייכען & [ווערט בענוצט אנשטאט „און"].
ampere'-turns *n.* (עמ-פעהר'-טוירנז) די מאס פון דער מאגנעטישער קראפט פון אן עלעקטרישען שטראם וואס פליסט אין א דראט־שפולע. די קראפט איז גלייך צו דער צאהל דראט־וויקלונגען פון דער שפו־לע געדאפעלט מיט דער שטארקייט פון שטראם, וועלכער ווערט געמאסטען אין אמפער.
amphib'ia *n.* (עמ-פיב'-אי-ע) אמפי־ביען, חיות וואס לעבען אי אויף דער יבשה, אי אין וואסער [ווי א פראש, א טשערע־פאכע, קראקאדיל א. ז. וו.].
amphib'ial *a.* (עמ-פיב'-אי-על) וואס איז שייך צו אמפיביען.
amphib'ian *n. nd a.* (עמ-פיב'-אי-ען) א חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה; וואס איז שייך צו א חיה, וואס לעבט אויף דער יבשה און אין וואסער.
amphibiolog'ical *a.* (עמ-פיב-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען די בעשעפענישען וואס לע־בען אי אין וואסער אי אויף דער יבשה.
amphibiol'ogy *n.* (עמ-פיב-אי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די בעשעפענישע־ וואס לעבען אי אין וואסער אי אויף דער יבשה.
amphib'ious *a.* (עמ-פיב'-אי-אס) וואס לעבט אויף דער יבשה און אין וואסער.
amphib'iously *adv.* (עמ-פיב'-אי-אס-לי) אזוי ווי א חיה וואס לעבט אין וואַ־סער און אויף דער יבשה.
amphib'iousness *n.* (עמ-פיב'-אי-אס-נעס) דאס לעבען אין וואסער און אויף דער יבשה.
am'phibole *n.* (עמ'-פי-באול) אמפיבאל [אזא פיעל פארביגער מינעראל, וואס איז צונויפגעזעצט פון קאלציום, מאגנעזיום און סיליציום].
amphibol'ic *a.* (עמ-פי-באל'-איק) צווייד־טיג, צווייפעלהאפט; וואס איז שייך צו דעם מינעראל אמפיבאל.
amphibol'ical *a.* (עמ-פי-באל'-איק-על) ז. *amphibolic*
amphibolog'ical *a.* (עמ-פיב-א-לאדזש'-אי-קעל) צווייד־טיג, דאפעלמיי־ניג.
amphibolog'ically *adv.* (עמ-פיב-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) מיט א צווייפעלהאפ־טער בעדייטונג.
amphibol'ogy *n.* (עמ-פיב-אל'-א-דזשי) דאפעלמיין; דאס געברויכען ווערטער, וואס האבען א צווייד־טיגען מיין.
amphib'oly *n.* (עמ-פיב'-א-לי) דאס געברויכען ווערטער וואס האבען א צוויי־דייטיגען מיין.
amphicar'pic *a.* (עמ-פי-קאר'-פיק) ז. *amphicarpous*
amphicar'pous *a.* (עמ-פי-קאר'-פאס) וואס גיט ארויס [ווי א בוים] צוויי זאר־טען פרוכט.
amphicar'pous tree (עמ-פי-קאר'-פאס טריע) א בוים אויף וועלכען עס וואקסען צוויי זארטען פרוכט.
amphichi'ral *a.* (עמ-פי-קאי'-רעל) אהן אן אונטערשייד צווישען רעכטס און לינקס; וואס קען געברויכט ווערען רעכטס און לינקס.
amphic'tyon *n.* (עמ-פיק'-טי-אן) אין אלטען גריכענלאנד, א דעלעגאט צו אן אלגעמיינע גריכישע פערזאמלונג; א בע־ראטונגס־פערזאמלונג אין אלטען גריכענ־לאנד.
amphictyon'ic *a.* (עמ-פיק-טי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו אן אלט־גריכישער אל־געמיינער פערזאמלונג.
amphic'tyony *n.* (עמ-פיק'-טי-א-ני) א פעראיין אדער ליגע פון די אלטע גרי־כען פון פערשיעדענע שטעדט מיט דער פערפליכטונג אויסצומיידען מלחמה מיט איינאנדער.
amphicyr'tous *a.* (עמ-פי-סויר'-טאס) אויסגעקרימט פון ביידע זייטען.
amphidro'mia *n.* (עמ-פי-דראו'-מי-א) א קינדס געבורטס־פעסט אין אלטען אטהען [אין גריכענלאנד].
amphige'an *a.* (עמ-פי-דזשי'-ען) וואס געפינט זיך ארום דעם ערד קוגעל אין דערזעלבער ווייטקייט פון עקוואטאר.
amphigor'ic *a.* (עמ-פי-גאר'-איק) אונזיניג; וואס איז אן אבסורד.
am'phigory *n.* (עמ'-פי-גא-רי) אן אונזין, אן אבסורד.
am'phipod *n.* (עמ'-פי-פאד) אן אמ־פיפאד. ז. *Amphipoda*
Amphip'oda *n.* (עמ-פיפ'-א-דע) אמ־פיפאדען [א מין חיה'לעך פון דער קרעבס פאמיליע, וואס זיינען בעדעקט מיט א האר־טען שאלאכץ און האבען פיס וואס א טייל פון זיי זיינען געריכטעט פאראווערטס און א טייל ריקווערטס].

Amphipoda

amphip'odal *a.* (עמ-פיפ'-א-דעל) ז. *amphipodous*
amphip'odan *n.* (עמ-פיפ'-א-דען) ז. *Amphipoda*
amphip'odous *a.* (עמ-פיפ'-א-דאס) וואס האט פיס אין ביידע ריכטונגען [פאראווערטס און ריקווערטס]; וואס איז שייך צו די אמפיפאדען. ז. *Amphipoda*
amphipro'style *a.* (עמ-פי-פראו'-סטאיל) וואס האט זיילען פון פארענט און פון הינטען [וועגען געביידען].
amphisbæ'na *n.* (עמ-פיס-בי'-נא) די רינגעלשלאנג; אין פאבעל געשיכטען, א שלאנג מיט א קאפ אויף ביידע עקען פון קערפער.
amphisbæ'nic *a.* (עמ-פיס-בי'-ניק) וואס קען זיך בעוועגען פאראווערטס און ריקווערטס מיט דער זעלבער לייכטיגקייט; עהנליך צו דער פאבעלהאפטער שלאנג מיט די צוויי קעפ פון ביידע ענדען.
amphisbæ'nous *a.* (עמ-פיס-בי'-נאס) ז. *amphisbænic*
amphis'cian *n.* (עמ-פיש'-אי-ען) איי־נער פון די איינוואוהנער פון די געגענדען ארום עקוואטאר.
amphis'cii *n.* (עמ-פיש'-אי-אי) ז. *amphiscian*
amphithe'atral *a.* (עמ-פי-טהי'-ע-טרעל) ווי אן אמפיטעאטער.
amphithe'atre *n.* (עמ-פי-טהי'-ע-טער) דאס אמפיטעאטער [די פאלקס־גע־ביידע אין אלטען רוים, רונד געבויט, וואו פון פלעגען געגעבען ווערען פארשטעלונגען פון קעמפפע צווישען מענשען מיט ווילדע חיות, ווי אויך אנדערע פאלקס־אונטער־האלטונגען]; א געביידע וואס איז גע־בויט אין דער פארם פון רוימישען אמ־פיטעאטער; די אויבערשטע גאלעריע אין א טעאטער.

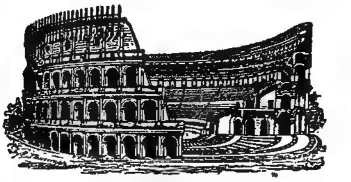
Amphitheatre

amphitheat'ric *a.* (עמ-פי-טהי-עט'-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנ־ליך צו אן אמפיטעאטער.
amphitheat'rical *a.* (עמ-פי-טהי-עט'-ריק-על) וואס אנבעלאנגט צו אן אמפי־טעאטער.
amphitheat'rically *adv.* (עמ-פי-טהי-עט'-רי-קעל-אי) נאך דער פארם פון אן אמפיטעאטער.
Amphit'ryon *n.* (עמ-פיט'-רי-אן) אמ־פיטריאן, דער שטיף־פאטער פון הערקולעס [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].
amphit'ryon *n.* (עמ-פיט'-רי-אן) א גאסטווירטה.
amphiv'orous *a.* (עמ-פיוו'-א-ראס) וואס עסט אי פלאנצען אי פלייש.
am'phora *n.* (עמ'-פא-רע) אמפארא [אזא אלטער רוימישער אדער גריכישער וויינקרוג מיט צוויי אויערען און א שפי־ציגען דעק].

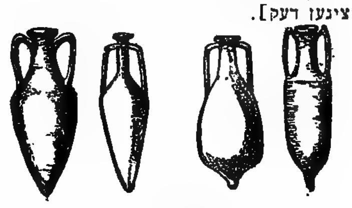
Amphoræ

am'phoral *a.* (עמ'-פא-רעל) וואס קוקט אויס ווי אן אמפארא. ז. *amphora*
amphor'ic *a.* (עמ-פאר'-איק) וואס האט דעם קלאנג, ווי מען בלאזט אין א קריגעל אדער פלעשעל; וואס איז עהנליך צו אן אמפארא. ז. *amphora*
amphoric'ity *n.* (עמ-פא-ריס'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צו דעם קלאנג, וואס הערט זיך ווען מען בלאזט אין א קריגעל אדער פלעשעל.
amphoter'ic *a.* (עמ-פא-טער'-איק) טיילוויז אהין און טיילוויז אהער; נייטראל.
amphris'us but'terfly (עמ-פריס'-אס באט'-ער-פלאי) אזא גרויסער שמע־טערלינג פון ברוינליכער פארב. ז. איל. *"Butterflies"*
am'ple *a.* (עמפל) גרויס, אונבעגרענצט, בשפע'דיג, פול, ברייט, גערוימיג, רייכליך.
amplec'tant *a.* (עמ-פלעק'-טענט) וואס נעהמט ארום; וואס אומפאסט [ווי בלע־טער פון א פלאנץ אומפאסען דאס שטענ־געל].

am'pleness *n.* (עמפל'-נעס) גרויסקייט, פיעלקייט, ברייטקייט, ניט איינגעשריינטקייט; אויספיהרליכקייט, ווייטלויפיגקייט.

amplex'icaul *a.* (עמ-פלעק'-סי-קאהל) וואס נעהמט ארום, וואס אומפאסט [ווי בלעטער אומפאסען דאס שטענגעל].

am'pliate *v. and a.* (עמ'-פלי-אייט) פערגרעסערען; אויסציהען; ברייטער מאכען; פערגרעסערט; אויסגעצויגען.

amplia'tion *n.* (עמ-פלי-איי'-שאן) פערגרעסערונג, פערברייטערונג; ווייטלויפיגקייט; דאס אבלעגען א געריכטס-אורטייל אויף שפעטער, צו קריגען מעהר בעווייזע.

am'pliative *a.* (עמ'-פלי-ע-טיוו) וואס גיט צו, וואס פערגרעסערט, פערברייטערט.

amplifica'tion *n.* (עמ-פלי-פי-קיי'-שאן) פערגרעסערונג; אן אויספיהרליכע שילדערונג אדער בעשרייבונג.

am'plificative *a.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טיוו) ז. *ampliative*.

am'plificator *n.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טאר) איינער וואס ברייטערט אויס אדער פערגרעסערט.

am'plificatory *a.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טא-רי) ז. *ampliative*.

am'plifier *n.* (עמ'-פלי-פאי-ער) פערגרעסערער; אויסברייטערער.

am'plify *v.* (עמ'-פלי-פאי) פערגרעסערען; פערברייטערען.

am'plitude *n.* (עמ'-פלי-טיוד) גרויסקייט; אומפאנג; ווייטקייט; ברייטקייט; גלאנץ, רייכקייט; אמפליטודע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א געוויסע גרעסע; אן אסטראנאמישער אויסדרוק פאר דעם קרייז-בויגען וואס א שטערען מאכט פון זיין אויפגאנג ביז זיין אונטערגאנג; די גרויס פון קרייז-בויגען וואס א פערפענדיקעל פון א זייגער מאכט ביי זיין בעוועגונג].

am'ply *adv.* (עמ'-פלי) פאלקאמען, גרינדליך, אויספיהרליך. ז. *ample*.

This subject has been amply treated by many writers.

ampul'la *n.* (עמ-פאל'-ע) אן אלט-רוימישע רונדע קוגעל-פערמיגע פלאש מיט א שמאלען האלז; א כלי אין וועלכער מען האלט דאס זאלב-אויל צום קרוינען א מאנארך; אזא גלעזערנע כלי וואו מען האלט דעם וויין און וואסער פאר'ן אלטאר אין די קאטוילישע קירכען.

ampulla'ceous *a.* (עמ-פא-ליי'-שיאס) פלאשענפערמיג, וואס איז עהנליך צו א רונדער קוגעלפערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

am'pullary *a.* (עמ'-פאל-איי-רי) וואס איז שייך צו א רונדער קוגעל-פערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

ampul'late *a.* (עמ-פאל'-אייט) ז. *ampullary*.

ampul'liform *a.* (עמ-פאל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א רונדער קוגעלפערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

ampullos'ity *n.* (עמ-פא-לאס'-אי-טי) א באמבאסטישע, אן אויפגעבלאזענע שפראך.

am'putate *v.* (עמ'-פיו-טייט) אמפוטירען; אראבנעהמען א גליעד פון קערפער; אבשניידען די צווייגען פון בוימער.

His left hand was amputated in the hospital.

amputa'tion *n.* (עמ-פיו-טיי'-שאן) אמפוטאציאן; דאס אראבנעהמען א גליעד פון קערפער.

amputa'tional *a.* (עמ-פיו-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אמפוטאציאן.

amputa'tor *n.* (עמ-פיו-טיי'-טאר) איינער וואס אמפוטירט [שניידט אראב א גליעד פון קערפער].

am'pyx *n.* (עמ'-פיקס) א האר-שפאנגע [אזא מעטאל-באנד וואס פלעגט אמאל פון פרויען געטראגען ווערען ארום קאפ]; א קאפ-באנד פון א פערד.

amuck' *a. and adv.* (ע-מאק') מערדעריש-ווילד, צוקאכט.

am'ulet *n.* (עמ'-יו-לעט) א צויבער-מיטעל; א קמיע.

amulet'ic *a.* (עמ-יו-לעט'-איק) וואס איז שייך צו א קמיע.

amu'sable *a.* (ע-מיו'-זעבל) וואס קען אמוזירען.

amuse' *v.* (ע-מיוז') אמוזירען, אונטערהאלטען; לוסטיג מאכען; פערשאפען פערגניגען; די צייט פערטרייבען.

amuse'ment *n.* (ע-מיוז'-מענט) פערגניגען; לוסטיגקייט; אונטערהאלטונג; צייטפערטרייב.

amu'ser *n.* (ע-מיו'-זער) איינער וואס אמוזירט.

amusette' *n.* (עמ-יו-זעט') אזא לייב-טער פעלד-הארמאט.

amu'sing *a.* (ע-מיו'-זינג) אמוזאנט, אונטערהאלטענד; פערגעניגענד; צייט-פערטרייבענד; לוסטיג מאכענדיג.

amu'singly *adv.* (ע-מיו'-זינג-לי) אויף אן אמוזאנטען אופן.

amu'sive *a.* (ע-מיו'-זיוו) וואס אמוזירט, וואס מאכט פערגניגען.

amu'sively *adv.* (ע-מיו'-זיוו-לי) אויף אן אופן וואס קען אמוזירען.

amu'siveness *n.* (ע-מיו'-זיוו-נעס) דאס זיין אמוזאנט, דאס קענען אמוזירען.

amyg'dala *n.* (ע-מיג'-דע-לע) א מאנדעל; עפעס וואס איז מאנדעלפערמיג [ווי די מאנדלען אין האלז, אין מארח, א. ז. וו.].

amyg'dalate *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לייט) וואס אנבעלאנגט צו מאנדלען; מאנדעלפערמיג; מאנדעלמילך.

amygdal'ic *a.* (עמ-איג-דעל'-איק) וואס איז געמאכט פון מאנדלען.

amyg'daline *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לין) מאנדעלארטיג; אמיגדאלין [א כעמישער שטאף, איינער פון די בעשטאנד-טיילען פון ביטערע מאנדלען].

amygdali'tis *n.* (ע-מיג-דע-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען [אין האלז].

amyg'daloid *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לאיד) מאנדעלפערמיג; דער מאנדעל-שטיין [אזא הארטער שטיין].

amygdalot'omy *n.* (ע-מיג-דע-לאט'-א-מי) דאס אויסשניידען די מאנדלען אין האלז.

am'yl *n.* (עמ'-איל) אמיל [א געוויסע כעמישע פערבינדונג].

amyla'ceous *a.* (ע-מי-ליי'-שיאס) אזוי ווי קראכמאל; קראכמאליג.

am'yl al'cohol (עמ'-איל על'-קאו-האל) אמיל-אלקאהאל [אזא אויליגער פארבלאזער ספיריט].

am'ylene *n.* (עמ'-אי-לין) אמילען [א כעמישע פליסיגקייט, וועלכע מען האט אמאל פרובירט בענוצען אלס שלאפ-טרונק].

amyl'ic *a.* (ע-מיל'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אמיל; וואס פראדוצירט אמיל-אלקאהאל.

amylif'erous *a.* (עמ-אי-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס קראכמאל.

am'ylin *n.* (עמ'-אי-לין) דער טייל פון קראכמאל וואס צוגעהט ניט אין וואסער.

am'yline *n.* (עמ'-אי-לין) ז. *amylin*.

am'yl nit'rite (עמ'-איל נאיט'-ראיט) אמיל-ניטריט [אזא געלבליכע שמעקעדיגע פליסיגקייט, בענוצט אין מעדיצין].

amyl'ogen *n.* (ע-מיל'-א-דזשען) דער טייל פון קראכמאל וואס צוגעהט אין וואסער.

an'a *adv.* (ענ'-ע) פון יעדען גלייך [בענוצט אלס צייכען אין שרייבען רעצעפטען]; א בוך מיט אנעקדאטען; אנעקדאטען.

anab'amous *a.* (ענ-עב'-ע-מאס) וואס איז שייך צו אזא זארט פיש, אויף וועלכע עס ווערט געזאגט, אז זיי קענען קלעטערען א קורצע שטרעקע אויף א בוים.

Anabap'tism *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיזם) אנאבאפטיזם, די לעהרע פון די ווידערטויפער. ז. *Anabaptist*.

Anabap'tist *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיסט) אנאבאפטיסט, ווידערטויפער [א מיטגליעד פון א קריסטליכע סעקטע, וואס גלויבט, אז דאס טויפען אין דער קינדהייט איז ניט גענוג און אז ביים אויסוואקסען דארף מען א צווייטען מאל טויפען. אזא סעקטע האט זיך געגרינדעט אין דייטשלאנד אין יאהר 1521, זי איז געווען אויך האלב קאמוניסטיש].

anabaptist'ic *a.* (ענ-ע-בעפ-טיסט'-איק) אנאבאפטיסטיש. ז. *Anabaptist*.

anabaptist'ical *a.* (ענ-ע-בעפ-טיסט'-איק-על) ז. *anabaptistic*.

anabap'tistry *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיסט-רי) די לעהרע פון די אנאבאפטיסטען; די סעקטע פון די אנאבאפטיסטען. ז. *Anabaptist*.

anabaptize' *v.* (ענ-ע-בעפ-טאיז') איבערטויפען נאך אמאל.

anab'asis *n.* (ע-נעב'-ע-סיס) א מיליטערישער צוג; א מיליטערישע עקספעדיציע; א געוויסע מיליטערישע עקספעדיציע אין דער גריכישער געשיכטע.

The anabasis of Napoleon on Russia was a failure.

anab'ole *n.* (ענ-עב'-א-לי) דאס אויסברעכען, דאס שפייען; דאס ארויסברייננגען ליחה מיט'ן מויל.

anabol'ic *a.* (ענ-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צו אנאבאליזם. ז. *anabolism*.

anab'olism *n.* (ע-נעב'-א-ליזם) אנאבאליזם, די רייהע ענדערונגען, וועלכע קומען פאר אין די פערצעהרטע שפייזען ביז זיי פערוואנדלען זיך אין א צעלע פון קערפער. ז. *metabolism*.

anacamp'tic *a.* (ע-נע-קעמפ'-טיק) וואס האט די איינענשאפט צוריקצואווארפען ליכטשטראהלען אדער א קלאנג.

anacamp'tical *a.* (ע-נע-קעמפ'-טיק-על) ז. *anacamptic*.

anacamp'tics *n.* (ע-נע-קעמפ'-טיקס) די לעהרע פון דער צוריקווארפונג פון ליכטשטראהלען אדער א קלאנג.

anacathar'tic *a.* (ענ-ע-קע-טהאר'-טיק) ארויסברייננגענדיג ליחה פון נאז אדער מיט'ן מויל.

anachron'ic *a.* (ענ-ע-קראנ'-איק) אנאכראניש, ניט אין דער צייט, וואס שטימט ניט מיט דער צייט אדער דאטום [וועגען פאסירונגען וועלכע ווערען איבערגעגעבען מיט א פאלשען דאטום אדער ניט אין איינקלאנג מיט דער צייט].

anachron'ical *a.* (ענ-ע-קראנ'-אי-קעל) ז. *anachronic*

anachron'ically *adv.* (ענ-ע-קראנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אנאכראנישען אופן.

anach'ronism *n.* (ענ-עק'-ראנ-איזם) אנאכראניזם, א פערבינדונג פון פאסירונגען, וועלכע געהערען צו פערשיעדענע צייטען; אן אונצייטמעסיגע פאסירונג אדער ערשיינונג.

anach'ronist *n.* (ענ-עק'-ראנ-איסט) איינער וואס מאכט א כראנאלאגישען פעהלער, איינער וואס מאכט א טעות אין א דאטום אדער פערבינדט פאסירונגען פון פערשיעדענע צייטען אונטער איין דאטום.

anachronis'tic *a.* (ענ-עק-רא-ניס'-טיק) אנאכראניש, מיט א פעהלער אין צייטרעכנונג.

anachronis'tical *a.* (ענ-עק-רא-ניס'-טי-קעל) ז. *anachronistic*

anach'ronize *v.* (ענ-עק'-ראנ-איז) מאכען א כראנאלאגישען פעהלער.

anach'ronous *a.* (ענ-עק'-ראנ-אס) ז. *anachronistic*

anach'ronously *adv.* (ענ-עק'-ראנ-אס-לי) אויף אן אנאכראנישען אופן.

anaclast'ic *a.* (ענ-ע-קלעסט'-איק) וואס איז שייך צו דער ברעכונג פון ליכטשטראהלען; וואס איז שייך צו דער צוריקווארפונג פון די לופטוועלען, וואס ווערען געבילדעט פון א קלאנג; צוריקווארפענדיג; שטראהלענברעכענד.

anaclast'ic glas'ses (ענ-ע-קלעסט'-איק גלעס'-עז) גלעזער וועלכע האבען די אייגענשאפט צו ברעכען ליכט=שטראהלען.

anaclast'ics *n.* (ענ-ע-קלעסט'-איקס) די לעהרע וועגען דער ברעכונג פון ליכטשטראהלען.

anacolu'thia *n.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהי-א) דאס פעהלען פון דער גראמאטיקאלישער אויסגעהאלטענקייט.

anacolu'thic *a.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהיק) וואס איז ניט גראמאטיקאליש אויסגעהאלטען.

anacolu'thically *adv.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהי-קעל-אי) אויף א ניט אויסגעהאלטענעם גראמאטיקאלישען אופן.

anacolu'thon *n.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהאן) א זאץ וואס איז גראמאטיקאליש פאלש, א ניט אויסגעהאלטענער זאץ; א זאץ אין וועלכען עס זיינען אויסגעלאזען ווערטער.

anacon'da *n.* (ענ-ע-קאנ'-דע) ריעזענשלאנג; זיד=אמעריקאנישער באא.

Anacreon'tic *a.* (ענ-עק-רי-אנ'-טיק) וואס איז שייך צו די לידישע ליעבעס=געדיכטע פון דעם גריכישען פאעט אנאקרעאן.

anacreon'tic *n.* (ענ-עק-רי-אנ'-טיק) א פאעמא וועגען ליעבע.

anadiplo'sis *n.* (ענ-ע-די-פלאו'-סיס) דאס ווידערהאלען א ווארט, כדי איהם צו מאכען איינדרוקספאלער.

Ours is a good land, a land of milk and honey.

an'adrom *n.* (ענ'-ע-דראם) א פיש וואס שווימט ארויס פון ים אין די טייכען.

anad'romous *a.* (ע-נעד'-רא-מאס) וואס געהט פון ים ארויף; וואס שווימט פון ים אין טייך אריין [ביי פיש].

ana'ea phan'tes (ע-ניי'-אי פענ'-טעס) אזא שמעטערלינג פון דונקעל וויאלעטען פארב. ז. איל. *"Butterflies"*

anæ'mia (ע-ני'-מי-ע) ז. *anemia*

anæsthe'sia *n.* (ענ-עס-טהי'-סי-ע) אנאסטעזיע [בעוואוסטלאזיגקייט דורך קראנקהייט אדער דורך א שלאף=טרונק].

anæsthe'sis *n.* (ענ-עס-טהי'-סיס) ז. *anesthesia*

an'aglyph *n.* (ענ'-ע-גליף) א האלב בולט'ע, רעליעפע בעפוצונג [ווי אויף א געביידע], א פלאכער רעליעף.

anaglyph'ic *a.* (ענ-ע-גליפ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו א פלאכען רעליעף.

anaglyph'ical *a.* (ענ-ע-גליפ'-איק-על) ז. *anaglyphic*

anaglyptog'raphy *n.* (ענ-ע-גליפ-טאג'-רע-פי) די קונסט פון מאכען מעדאליאן בילדער; די קונסט פון גראווירען בולט'ע, רעליעפע בילדער.

anago'ge *n.* (ענ-ע-גאו'-דזשי) אלעגארישע אדער מיסטישע בעדייטונג; דאס פליסען [ליחה, בלוט א. ד. ג.] דורך'ן מויל.

anagog'ic *a.* (ענ-ע-גאדזש'-איק) מיסטיש; אלעגאריש, בדרך משל.

anagog'ical *a.* (ענ-ע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *anagogic*

anagog'ically *adv.* (ענ-ע-גאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א מיסטישען אדער אלעגארישען אופן.

anagog'ics *n.* (ענ-ע-גאדזש'-איקס) די מיסטישע אדער אלעגארישע [בדרך משל] פערטייטשונג פון דער ביבעל.

an'agogy *n.* (ענ'-ע-גא-דזשי) ז. *anagoge*

an'agram *n.* (ענ'-ע-גרעם) אנאגראם [די פערבייטונג פון די אותיות אין א ווארט כדי צו מאכען א נייעם ווארט].

Evil is an anagram of live.

anagrammat'ic *a.* (ענ-ע-גרעמ-עט'-איק) אנאגראמאטיש; בילדענדיג אן אנאגראם. ז. *anagram*

anagrammat'ically *adv.* (ענ-ע-גרעמ-עט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנאגראם.

anagram'matism *n.* (ענ-ע-גרעמ'-ע-טיזם) דאס מאכען אנאגראמען. ז. *anagram*

anagram'matist *n.* (ענ-ע-גרעמ'-עט-איסט) אן אנאגראמען=מאכער. ז. *anagram*

anagram'matize *v.* (ענ-ע-גרעמ'-עט-איז) מאכען אנאגראמען. ז. *anagram*

an'agraph *n.* (ענ'-ע-גרעף) רעגיסטער, פערצייכנים.

anakolou'thon *n.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהאן) ז. *anacoluthon*

a'nal *a.* (איי'-נעל) וואס אנבעלאנגט צום אחור; וואס איז אין דעם הינטערשטען טייל פון קערפער פון א חיה אדער פיש.

anal'cime *n.* (ע-נעל'-סים) אנאלצים [אזא מינעראל].

an'alect *n.* (ענ'-ע-לעקט) אן אויסצוג פון א ליטערארישער שריפט.

analec'ta *n.* (ענ-ע-לעק'-טא) אן אויסצוג אדער אויסציגע פון די שריפטען פון א פערפאסער אדער פערפאסערס; א זאמלונג פון געוועהלטע אויסציגע.

analec'tic *a.* (ענ-ע-לעק'-טיק) צוזאמענגעשטעלט פון געוועהלטע שטיקער פון ליטערארישע ווערק.

An analectic magazine.

an'alects *n.* (ענ'-ע-לעקטס) אנאלעקטען [אויסגעוועהלטע שטיקער פון ליטערארישע ווערק].

analem'ma *n.* (ענ-ע-לעמ'-ע) דער זונענצייגער, אזא ציפערבלאט פון וועלכען מען קען זעהן דעם צושטאנד פון דער זון.

analep'sis *n.* (ענ-ע-לעפ'-סיס) דאס צוריקקעהרען פון די קרעפטען, די ערהאלונג נאך א קראנקהייט.

an'alepsy *n.* (ענ'-ע-לעפ-סי) ז. *analepsis*

analep'tic *n. and a.* (ענ-ע-לעפ'-טיק) צוריקקעהרענדיג צו די קרעפטען נאך א קראנקהייט; קרעפטיגענד; א קרעפטיגונגס=מיטעל.

An analeptic medicine.

analep'tics *n.* (ענ-ע-לעפ'-טיקס) א מעדיצינישעס קרעפטיגונגס=מיטעל

anal'ogal *a.* (ענ-על'-א-געל) עהנליך, גלייך, אנאלאגיש.

analog'ical *a.* (ענ-ע-לאדזש'-איק-על) אנאלאגיש; עהנליך, גלייך.

analog'ically *adv.* (ענ-ע-לאדזש'-איק-על-אי) דורך אנאלאגיע אדער עהנליכקייט.

analog'icalness *n.* (ענ-ע-לאדזש'-איק-על-נעס) דאס זיין אנאלאגיש, עהנליך, גלייך.

anal'ogise *v.* (ענ-על'-א-דזשאיז) ערקלערען דורך אנאלאגיע, דורך א משל; מאכען א פערגלייך דורך א משל.

anal'ogism *n.* (ענ-על'-א-דזשיזם) אנאלאגיזם, דאס אורטיילען דורך פערגלייכונגען און עהנליכקייטען; א שלוספאלגערונג דורך אנאלאגיע.

anal'ogist *n.* (ענ-על'-א-דזשיסט) איינער וואס מאכט שלוספאלגערונגען דורך אנאלאגיע.

analogis'tic *a.* (ענ-על-א-דזשיס'-טיק) וואס איז שייך צו אן אנאלאגיע. ז. *analogism*

anal'ogize *v.* (ענ-על'-א-דזשאיז) ז. *analogise*

anal'ogous *a.* (ענ-על'-א-גאס) אנאלאגיש, עהנליך, גלייך.

anal'ogously *adv.* (ענ-על'-א-גאס-לי) אויף אן אנאלאגישען אדער עהנליכען אופן.

anal'ogy *n.* (ענ-על'-א-דזשי) אנאלאגיע, עהנליכקייט, גלייכפערמיגקייט.

an'alysable *a.* (ענ'-ע-לאי-זעבל) וואס קען אנאליזירט, צוגליעדערט ווערען.

an'alysableness *n.* (ענ'-ע-לאי-זעבל-נעס) דאס קענען אנאליזירט אדער צוגליעדערט ווערען.

analysa'tion *n.* (ענ-ע-לי-זיי'-שאן) דאס אנאליזירען; דאס פונאנדערנעהמען אדער צוגליעדערונג.

an'alyse *v.* (ענ'-ע-לאיז) אנאליזירען, צוגליעדערען, גרינדליך פונאנדערקלייבען זיך.

an'alyser *n.* (ענ'-ע-לאי-זער) איינער וואס אנאליזירט, צוגליעדערט, קלייבט זיך גרינדליך פונאנדער; א צושטרייאונגס=פריזמא [אזא געשליפען גלאז פאר פיזיקאלישע צוועקען].

anal'ysis *n.* (ע-נעל'-אי-סיס) אנאליזע; צוגליעדערונג; די צוגליעדערונג פון שטאפען אין זייערע כעמישע עלעמענטען; פונאנדערנעהמונג און צוגליעדערונג פון א געדאנק אדער שריפט לויט די הויפט=פונקטען.

an'alyst *n.* (ענ'-ע-ליסט) איינער וואס אנאליזירט. ז. *analysis*

analyt'ic *a.* (ענ-ע-ליט'-איק) אנאליטיש, צוגליעדערט.

analyt'ical *a.* (ענ-ע-ליט'-אי-קעל) ז. *analytic*

analyt'ical chem'istry (ענ-ע-ליט'-אי-קעל קעמ'-איס-טרי) אנאליטישע כעמי [דער טייל פון כעמי וואס בעשעפטיגט זיך מיט פונאנדערגליעדערען די שטאפען אויף זייערע גרונד=עלעמענטען].

analyt'ical geom'etry (ענ-ע-ליט'-אי-קעל דזשי-אמ'-ע-טרי) אנאליטישע געאמעטריע [געאמעטרישע אויפגאבען

וועלכע ווערען געלעזט מיט דער הילף פון אלגעברא און העכערע מאטעמאטיק דורך א קאארדינאטען-סיסטעם].

analyt'ically *adv.* (ענ-ע-ליט'-איק-על-אי) דורך אנאליזע, דורך פונאנדערנעהמען אדער צוגליעדערען.

analyt'ic meth'od (ענ-ע-ליט'-איק מעטה'-אד) די אנאליטישע מעטאדע [די מעטאדע אין דענקען דורך וועלכע עס ווערט פעסטגעשטעלט אן אלגעמיינער כלל אדער פרינציפ פון בעקאנטע פרטים; אין געגענזאץ צו דער סינטעטישער מעטאדע, וואס געהט ארויס פון אן אלגעמיינעם פרינציפ אום פעסטצושטעלען די פרטים].

analyt'ics *n.* (ענ-ע-ליט'-איקס) די אנאליטישע מעטהאדע אין דער וויסענשאפט. ז. *analysis*.

an'alyzable *a.* (ענ'-ע-לאי-זעבל) ז. *analysable*.

an'alyzableness *n.* (ענ'-ע-לאי-זעבל-נעס) ז. *analysableness*.

analyza'tion *n.* (ענ-ע-לי-זיי'-שאן) ז. *analysation*.

an'alyze *v.* (ענ'-ע-לאיז) אנאליזירען, צוגליעדערען, גרינדליך פונאנדערקלייבען זיך.

an'alyzer *n.* (ענ'-ע-לאי-זער) איינער וואס אנאליזירט. ז. *analyser*.

anamor'phose *v.* (ענ-ע-מאהר'-פאוס) פארשטעלען א בילד ניט אין זיין ריכטיגער געשטאלט דורך געוויסע אפטישע מיטעל. ז. *anamorphosis*.

anamor'phosis *n.* (ענ-ע-מאהר'-פא-סיס) א צודרעהט אדער צוקרימט בילד [א בילד וואס ווערט אויף א קינסטליכען אופן צוקרימט דורך א קרומען שפיעגעל אדער אויף אן אנדערן אפטישען אופן]; דאס אויסזעהן פון א בילד ניט אין זיין ריכטיגער געשטאלט, נאר אין א פראיעקציאן; די פערוואנדלונג פון דער געשטאלט [ביי פלאנצען].

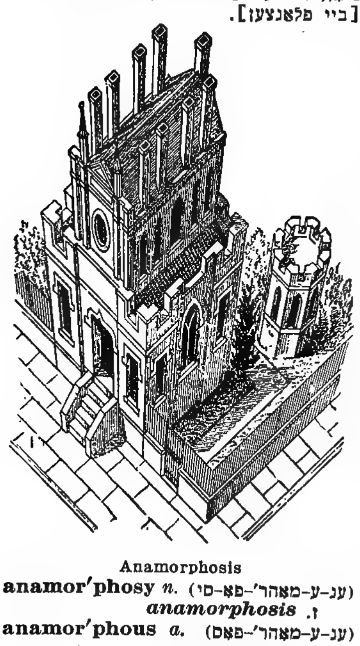

Anamorphosis

anamor'phosy *n.* (ענ-ע-מאהר'-פא-סי) ז. *anamorphosis*.

anamor'phous *a.* (ענ-ע-מאהר'-פאס) ארויס פון דער פארם, ארויס פון דער ריכטיגער געשטאלט.

ana'nas *n.* (ע-נײ'-נעס) אנאנאס [אזא פרוכט].

anan'drous *a.* (ענ-ענ'-דראס) וואס האט ניט קיין זאמען-שטויב-פעדעם [ביי געוויסע פלאנצען].

anan'thous *a.* (ענ-ענ'-טהאס) בלומען-לאז; וואס האט ניט קיין בלומען [ביי געוויסע פלאנצען].

an'anym *n.* (ענ'-ע-נים) א נאמען געשריבען אזוי, אז די אותיות קומען אין א פערקעהרטער ארדנונג.

an'apæst *n.* (ענ'-ע-פעסט) דער אנאפעסט [א געוויסע מעטער אין פאעזיע, צוויי קורצע זילבען און איין לאנגע].

anapæs'tic *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק) וואס איז שייך צום אנאפעסט. ז. *anapæst*.

anapæs'tically *adv.* (ענ-ע-פעס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנאפעסט. ז. *anapæst*.

an'apest *n.* (ענ'-ע-פעסט) ז. *anapæst*.

anapes'tic *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק) ז. *anapæstic*.

anapes'tical *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק-על) ז. *anapæstic*.

anapes'tically *adv.* (ענ-ע-פעס'-טי-קעל-אי) ז. *anapæstically*.

anaph'ora *n.* (ענ-עף'-א-רע) די אנאפער [די ווידערהאלונג פון דעמזעלביגען ווארט אין אנפאנג פון מעהרערע זעצען].

an'arch *n.* (ענ'-ארק) אן אנארכיסט; אן אנהענגער פון דער אנארכיסטישער לעהרע. ז. *anarchism*.

anar'chic *a.* (ענ-אר'-קיק) אנארכיסטיש; אהן ארדנונג.

anar'chical *a.* (ענ-אר'-קי-קעל) ז. *anarchic*.

an'archism *n.* (ענ'-ארק-איזם) אנארכיזם, די לעהרע וועלכע איז געגען יעדער מלוכה-ארדנונג און פרעדיגט די איינפיהרונג פון אזא געזעלשאפטס-לעבען, וואו עס זאל ניט עקזיסטירען קיין צוואנג און קיין שום אונטערדריקונג פון דעם יחיד דורך דעם כלל; אונארדנונג.

an'archist *n.* (ענ'-ארק-איסט) אן אנארכיסט.

anarchis'tic *a.* (ענ-ארק-איס'-טיק) וואס איז שייך צום אנארכיזם; וואס פרעדיגט אנארכיזם. ז. *anarchism*.

an'archy *n.* (ענ'-אר-קי) אנארכיע, אנארכיזם. ז. *anarchism*.

anar'thropod *n.* (ענ-אר'-טהרא-פאד) אנארטראפאד [א מין בעשעפעניש, וואס האט ניט קיין געלענקען-גליעדער].

Anarthrop'oda *n.* (ענ-אר-טהראפ'-א-דע) די אנארטראפאדען [בעשעפענישען, וואס האבען ניט קיין געלענקען-גליעדער, ווי ווערם א. ז. וו.]

anarthrop'odous *a.* (ענ-אר-טהראפ'-א-דאס) וואס איז שייך צו אן אנארטראפאד. ז. *Anarthropoda*.

anar'throus *a.* (ענ-אר'-טהראס) אהן דעם ארטיקעל [אין גראמאטיק]; וואס האט נור א שפור פון גליעדער אדער האט גאר קיין גליעדער ניט [ווענען געוויסע בעשעפענישען].

anasar'ca *n.* (ענ-ע-סאר'-קע) הויט-וואסערזוכט [אזא הויט-קראנקהייט].

anasar'cous *a.* (ענ-ע-סאר'-קאס) וואס איז שייך צו אדער וואס האט הויט-וואסערזוכט.

an'astate *n.* (ענ'-ע-סטייט) דער שטאף וואס ווערט געשאפען דורך דעם אנאבאלישען פראצעס [ז. *anabolism*]; א שטאף וואס ענטוויקעלט זיך פון אן איינ-פאכערען וויא ער איז דורך דער פערצעהרונג פון ענערגיע.

anastat'ic *a.* (ענ-ע-סטעט'-איק) בולט, וואס ענטהאלט בולט'ע בוכשטאבען.

anastat'ic engra'ving (ענ-ע-סטעט'-איק ענ-גריי'-ווינג) דאס אראבנעהמען א פינקטליכע קאפיע פון א שריפט אדער דרוקזאך אויף א צינק-פלאטע דורך געוויסע כעמישע מיטעל אויף אזא אופן, אז אויף דער פלאטע זאלען די בוכשטאבען זיין בולט און מען זאל מיט איהר קענען דרוקען.

anastat'ic prin'ting (ענ-ע-סטעט'-איק פרינ'-טינג) ז. *anastatic engraving*.

anas'tomose *v.* (ע-נעס'-טא-מאוז) צוזאמענבינדען, בעהעפטען [אן איבערגעריסענעם אדער, ארטעריע א. ז. וו.].

anastomo'sis *n.* (ע-נעס-טא-מאו'-סיס) דאס צוזאמענבינדען, בעהעפטען [אן איבערגעריסענעם אדער, ארטעריע א. ד. ג.].

anastomot'ic *a.* (ע-נעס-טא-מאט'-איק) וואס איז שייך צו א פעראייניגונג אדער בעהעפטונג פון אדערען אדער ארטעריען.

anas'trophe *n.* (ע-נעס'-טרא-פי) די איבערשטעלונג פון ווערטער אין א זאץ.
Echoed the hills; The hills echoed.

anath'ema *n.* (ע-נעטה'-אי-מע) אנאטהעמא; א קירכענפלוך, א חרם.

anath'ema marana'tha (ע-נעטה'-אי-מע מע-רענ-איי'-טהא) א שטארקער קירכענפלוך אדער חרם [די קללה פון גאט זאל קומען].

anathemat'ical *a.* (ע-נעטה-אי-מעט'-איק-על) פערדאמענדיג; וואס איז שייך צו א חרם.

anathemat'ically *adv.* (ע-נעטה-אי-מעט'-איק-על-אי) לויט דעם חרם פון דער קירך.

anathematiza'tion *n.* (ע-נעטה-אי-מעט-אי-זיי'-שאן) דאס אריינלעגען אין חרם.

anath'ematize *v.* (ע-נעטה'-אי-מעט-איז) פערפלוכען, אריינלעגען אין חרם.

anath'ematizer *n.* (ע-נעטה'-אי-מע-טאי-זער) איינער וואס לעגט אריין אין חרם.

anat'ocism *n.* (ע-נעט'-א-סיזם) פראצענט פון פראצענט.

anatom'ic *a.* (ענ-ע-טאמ'-איק) אנאטאמיש, וואס געהערט צו אנאטאמיע. ז. *anatomy*.

anatom'ical *a.* (ענ-ע-טאמ'-איק-על) ז. *anatomic*.

anatom'ically *adv.* (ענ-ע-טאמ'-איק-על-אי) דורך אנאטאמיע.

anatomisa'tion *n.* (ע-נעט-א-מי-זיי'-שאן) דאס אנאטאמיזירען, דאס צוגליעדערען.

anat'omism *n.* (ע-נעט'-א-מיזם) דאס צוגליעדערען; דאס פארשטעלען א בילד אדער סטאטוע אין אלע אנאטאמישע איינצעלהייטען; די בעהויפטונג, אז דער סוד פון לעבען ליעגט אין דעם אנאטאמישען געבוי פון קערפער, אין געגענזאץ צו דער בעהויפטונג, אז דער סוד פון לעבען ליעגט אין דער נשמה.

anat'omist *n.* (ע-נעט'-א-מיסט) אן אנאטאמיסט; א קענער פון אנאטאמיע. ז. *anatomy*.

anatomiza'tion *n.* (ע-נעט-א-מי-זיי'-שאן) דאס צוגליעדערען, דאס צושניידען [ווי א קערפער], דאס אנאטאמיזירען.

anat'omize *v.* (ע-נעט'-א-מאיז) אנא־טאמירען; צערגלידערען, צושניידען.
anat'omizer *n.* (ע-נעט'-א-מאי-זער) א צוגליעדערער; אן אנאטאמיסט.
anat'omy *n.* (ע-נעט'-א-מי) אנאטא־מיע, צערגלידערונגס לעהרע פון קערפער [חכמת הנתוח]; די לעהרע פון קערפער־בוי; א קערפער; סקעלעט.
anat'opism *n.* (ע-נעט'-א-פיזם) אונ־הארמאנישע גרופירונג פון זאכען.
an'cestor *n.* (ענ'-סעס-טאר) אן עלטער־פאטער, א שטאם־פאטער.
ancesto'rial *a.* (ען-סעס-טאו'-רי-על) ז. ***ancestral***
ancesto'rially *adv.* (ען-סעס-טאו'-רי-על-אי) פאר־עלטערליך; שטאם־פע־טערליך.
ances'tral *a.* (ען-סעס'-טרעל) וואס בע־ציהט זיך אויף די פאר־עלטערען אדער שטאם־פאטער.
ances'trally *adv.* (ען-סיס'-טרעל-אי) אין בעצוג אויף די פאר־עלטערען אדער שטאם־פאטער.
an'cestry *n.* (ענ'-סעס-טרי) פארעלטערן, שטאם.
an'chor *n. and v.* (ענ'-קאר) אן אנקער [פון א שיף]; אנקערן; שטעהן געאנ־קערט; אראבלאזען דעם אנקער; א זאך וואס בעפעסטיגט.

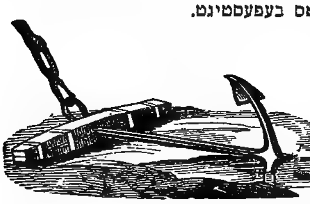

Anchor

an'chorable *a.* (ענ'-קאר-עבל) וואס קען פעראנקערט ווערען.
an'chorage *n.* (ענ'-קאר-עדזש) אנקער־פלאץ, אנקערגרונד [דער ארט וואו די שיף אנקערט]; אלע אנקער פון א שיף.
an'chorage-dues *n.* (ענ'-קאר-עדזש-ריוז) אנקערגעלד [האפען אבצאהל פון שי־פען].
an'chor bites (ענ'-קאר באיטס) דער אנקער גרייפט אן.
an'chor drives (ענ'-קאר דראיווז) דער אנקער שלעפט.
an'choress *n.* (ענ'-קא-רעס) א פרו־מעס פרויענצימער וואס זונדערט זיך אב פון דער וועלט; א נזירה.
an'choret *n.* (ענ'-קא-רעט) א פרומער מאן וואס זונדערט זיך אב פון דער וועלט; א נזיר.
anchoret'ic *a.* (ען-קא-רעט'-איק) וואס לעבט ווי א נזיר; אבגעזונדערט פון דער וועלט; וואס איז שייך צו א נזיר.
anchoret'ical *a.* (ען-קא-רעט'-איק-על) ז. ***anchoretic***
an'choretism *n.* (ענ'-קא-רעט-איזם) דאס לעבען אבגעזונדערט פון דער וועלט [נזירות]; דאס זיין אן אבגעזונדערטער פון דער וועלט [נזיר].
an'chor-ground *n.* (ענ'-קאר־גראונד) דער אנקער גרונד [דער ארט וואו דער אנקער גרונטעוועט].
an'chor-hold *n.* (ענ'-קאר-האולד) דאס פעסטהאלטען פון אנקער; זיכערהייט.
an'chor-ice *n.* (ענ'-קאר־איס) אייז וואס קלייבט זיך אן אויף דעם גרונט פון א וואסער.

an'choring *n.* (ענ'-קאר-אינג) דאס אנ־קערען; דער אנקער־גרונד; אנקער־פלאץ; אנקער־געלד [אבצאהל].
an'chor is apeak' (ענ'-קאר איז ע-פיעק') דער אנקער איז ארונטערגעלא־זען.
an'chor is come home (ענ'-קאר איז קאם האום) ז. ***anchor drives***
an'chorite *n.* (ענ'-קא-ראיט) ז. ***anchoret***
an'choritism *n.* (ענ'-קא-ריט-איזם) ז. ***anchoretism***
an'chorless *a.* (ענ'-קאר-לעס) וואס איז אהן אן אנקער; וואס איז ניט פעסט אדער שטאנדהאפט.
an'chor of hope (ענ'-קאר אוו האופ) שטארקע האפנונג [גאט].
an'chor on (ענ'-קאר אן) פעראנקערען.
an'chor-stock *n.* (ענ'-קאר־סטאק) דאס אנקער־האלץ [דער האלצערנער טייל פון אנקער].
ancho'vy *n.* (ען-טשאו'-ווי) סארדעל [אזא הערינג־פיש].

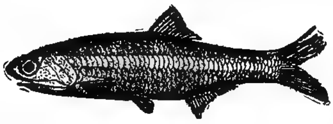

Anchovy

an'chylose *n.* (ענ'-קי-לאוס) די געלענ־קען־פערוואקסונג; די געלענקען־שטייפ־הייט [אזא קראנקהייט].
anchylo'sis *n.* (ען-קי-לאו'-סיס) ז. ***anchilose***
anchylot'ic *a.* (ען-קי-לאט'-איק) וואס אנבעלאנגט צו דער פערוואקסונג אדער פערשטייפונג פון די געלענקען.
an'cient *n. and a.* (איינ'-שענט) וואס שטאמט פון אוראלטער צייט; אוראלט; אלט, פארצייטיג; אלטער, גרייז־גרויער; א פאהן; א פאהן־טרעגער.
an'cient au'thor (איינ'-שענט אה'-טהאר) א פארצייטיגער מחבר; אן אל־טער קלאסיקער.
an'cient days (איינ'-שענט דייז) אל־טע צייטען.
an'ciently *adv.* (איינ'-שענט-לי) אמאל; פארצייטענס.
an'cientness *n.* (איינ'-שענט-נעס) אלט־קייט, אלטערטום.
an'cient of days (איינ'-שענט אוו דייז) אלט אין טעג [גאט].
an'cientry *n.* (איינ'-שענט-רי) ז. ***ancientness***
an'cillary *a.* (ענ'-סי-לע-רי) בעהילפ־ליך, דיענסטבאר; דיענענדיג; אונטערגע־ווארפען.
ancip'ital *a.* (ען-סיפ'-אי-טעל) צוויי־פנים'דיג; צווידייטיג; צוויי־עקיג; צוויי־קעפיג.
ancip'itous *a.* (ען-סיפ'-אי-טאס) ז. ***ancipital***
an'cle *n.* (ענ'קל) פוס־קנעכעל.
an'come *n.* (ענ'-קאם) א בלוט־געשוויר.
an'con *n.* (ענ'-קאן) אן עלענבויגען.
an'cone *n.* (ענ'-קאון) דער טראג־שטיין, דער אונטערשטער שטיין [אין א גע־ביידע].
an'coral *a.* (ענ'-קא-רעל) וואס האט די פארמע פון אן אנקער; וואס אנבעלאנגט צו אן אנקער; געקרימט.
and *c.* (ענד) און.

and all that (ענד אהל טהעט) און דעם גלייכען.
andan'te *n. and a.* (אנ-דאנ'-טיי) לאנג־זאם [אין מוזיק]; א מוזיקאלישע קאמ־פאזיציע מיט א לאנגזאמען טאקט.
andanti'no *n. and a.* (אנ-דאנ-טי'-נא) מעסיג, לאנגזאם [אין מוזיק]; א לאנג־זאמער טאקט [לאנגזאמער פון אנדאנ־טע].
and'iron *n.* (ענד'-אי-ערן) א פייער־אייזען [איינער פון די צוויי אייזערנע געשטעלען, אויף וועלכע מען לעגט האלץ צו מאכען א פייער אין א קאמין].

Andirons

androceph'alous *a.* (ענ-דרא-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א מענשליכען קאפ מיט דעם קערפער פון א חיה [א ספינקס].
androg'ynal *a.* (ענ-דראדזש'-אי-נעל) ווי אן אנדרוגינוס. ז. ***androgyne***
an'drogyne *n.* (ענ'-דרא-דזשין) אנדרו־גינוס [איינער וואס האט די געשלעכט־ליכע סמנים אי פון א זכר אי פון א נקבה].
androg'ynic *a.* (ענ-דראדזש'-אי-ניק) ז. ***androgynal***
androg'ynos *n.* (ענ-דראדזש'-אי-נאס) אן אנדרוגינוס. ז. ***androgyne***
androg'ynous *a.* (ענ-דראדזש'-אי-נאס) ז. ***androgynal***
androg'ynus *n.* (ענ-דראדזש'-אי-נאס) ז. ***androgyne***
an'droid *n. and a.* (ענ'-דראיד) וואס האט א מענשליכע געשטאלט; אן אויטא־מאטישע מאשין וואס האט די געשטאלט פון א מענש און בעוועגט זיך ווי א מענש.
androi'des *n.* (ען-דראי'-דיז) אן אוי־טאמאטישע מאשין, וואס האט די גע־שטאלט פון א מענש און בעוועגט זיך ווי א מענש.
andromor'phous *a.* (ען-דרא-מאר'-פאס) מענליך; וואס האט א מענליכע פארמע.
androph'agous *n. and a.* (ען-דראפ'-ע-גאס) מענשען־פרעסענד, וואס עסט מענ־שען; א מענשען־פרעסער, קאניבאל.
andropho'bia *n.* (ען-דרא-פאו'-בי-א) מענער־פורכט, מענער־פיינדשאפט.
androphonoma'nia *n.* (ען-דרא-פאנ-א-מיי'-ני-ע) אנדראפאנאמאניע [משוגעת צו טויטען מענשען].
an'drosphinx *n.* (ענ'-דרא-ספינקס) א ספינקס מיט א מענשען־קאפ [א סטאטוע, וואס האט א קערפער פון א לייב און א קאפ פון א מענשען].
androt'omy *n.* (ען-דראט'-א-מי) דאס צוגליעדערען אדער צושניידען דעם מענש־ליכען קערפער.
and so forth (ענד סאו פאורטה) און אזוי ווייטער.
and so on (ענד סאו אן) און אזוי ווי־טער.

and yet (ענד יעט) פונדעסט־ווענגן; און דאך.

an'ecdotal *a.* (ענ'-עק-דאו-טעל) וואס איז שייך צו אן אנעקדאט, עהנליך צו אן אנעקדאט.

an'ecdote *n.* (ענ'-עק-דאוט) אנעקדאט [אן אינטערעסאנט געשיכטעלע וועגען א פערזאן אדער פאסירונג]; א מעשה'לע.
Lincoln was a man of humor; many anecdotes are attributed to him.

anecdot'ic *a.* (ענ-עק-דאט'-איק) ז. *anecdotal*.

anecdot'ically *adv.* (ענ-עק-דאט'-אי-קעל-אי) דורך אן אנעקדאט; אויף דעם אופן פון אן אנעקדאט.

an'ecdotist *n.* (ענ'-עק-דאו-טיסט) איי־נער וואס דערצעהלט אנעקדאטען.

anelec'tric *n. and a.* (ענ-ע-לעק'-טריק) ניט עלעקטריש, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט; א שטאף, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט.

ane'mia *n.* (ע-ני'-מי-ע) בלוט ארימ־קייט [א קראנקייט אזעלכע ווען אין בלוט זיינען פאראן צו ווייניג רויטע קייקעלעך].

anem'ogram *n.* (ע-נעמ'-א-גרעם) ציי־כענס געמאכט פון אן אויטאמאטישען אפאַ־ראט וואס מעסט די געשווינדקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anem'ograph *n.* (ע-נעמ'-א-גרעף) אן אינסטרומענט, וואס פערצייכענט אויטאַ־מאטיש די געשווינדקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anemograph'ic *a.* (ענ-ע-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן אינסטרומענט וועלכער פערצייכענט אויטאמאטיש די גע־שווינדיגקייט און ריכטונג פון ווינד.

anemog'raphy *n.* (ענ-ע-מאג'-רע-פי) די קונסט צו פערצייכענען אויטאמאטיש די געשווינדיגקייט און די ריכטונג פון ווינד; די בעשרייבונג פון ווינד.

anemolog'ical *a.* (ענ-ע-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון פערצייכענען די ריכטונג און געשווינדיג־קייט פון ווינד.

anemol'ogy *n.* (ענ-ע-מאל'-א-דזשי) די לעהרע פון ווינטען.

anemom'eter *n.* (ענ-ע-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינ־דיגקייט און דעם דרוק פון ווינד.

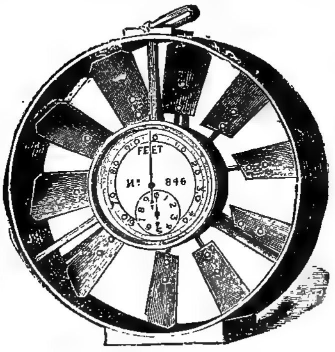
Anemometer

anemomet'ric *a.* (ענ-ע-מאמ-עט'-ריק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון מעסטען די געשווינדיגקייט און ריכטונג פון ווינד.

anemomet'rical *a.* (ענ-ע-מאמ-עט'-רי-קעל) ז. *anemometric*.

anemom'etry *n.* (ענ-ע-מאמ'-עט-רי) די לעהרע פון מעסטען די געשווינדיגקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anem'one *n.* (ע-נעמ'-א-ני) א ווינד־בלום [אזא פלאנצע].

Anemone

anemon'ic *a.* (ענ-ע-מאנ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו, אדער שטאמט פון א ווינד־בלום.

anem'ony *n.* (ע-נעמ'-א-ני) ז. *anemone*.

anem'oscope *n.* (ע-נעמ'-א-סקאופ) דער ווינד־ווייזער [אן אינסטרומענט צו ציינגען די ריכטונג פון ווינד].

an-end' *adv.* (ענ-ענד') אויפגע־גראד שטעלט, פערפענדיקולאר; אויפ'ן שפיץ; ענדליך, שליסליך.
Fear made his hair stand an-end.

an'eroid *n. and a.* (ענ'-ע-ראיד) וואס ענטהאלט ניט קיין פליסיגקייט [וועגען א געוויסען באראמעטער]; א באראמעטער [אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם לופט־דרוק].

an'eroid barom'eter (ענ'-ע-ראיד בע-ראמ'-ע-טער) אנעראיד באראמעטער [אזא אינסטרומענט צום מעסטען דעם לופט־דרוק].

an'esis *n.* (ענ'-ע-סיס) דאס אבנעהמען אדער פערמינדערען זיך פון די סימפטא־מען פון א קראנקהייט; דאס איבערגעהן פון א הויכען טאן אין זינגען צו א נידע־ריגערען; דאס אנשטעלען די סטרונעס פון א העכערען טאן צו א נידעריגערען.

anesthe'sia *n.* (ענ-עס-טהי'-זי-ע) אנאסטעזיע [בעוואוסטלאזיגקייט דורך קראנקהייט אדער דורך א שלאף טרונק].

anesthet'ic *n. and a.* (ענ-עס-טהעט'-איק) וואס בעלאנגט צו אנעסטעזיע; א שטאף וואס ווירקט אנעסטעטיש [ווי כלא־ראפארם, עטהער א. ז. וו.] ז. *anesthesia*.

anesthet'ically *adv.* (ענ-עס-טהעט'-איק-על-אי) בעוואוסטלאזיג; דורך א שלאף־טרונק.

anesthetiza'tion *n.* (ענ-עס-טהעט-אי-זיי'-שאן) דאס אנעסטעזירען [דאס מאכען בעוואוסטלאז אדער אונפיהלענד דורך א שלאף־טרונק].

anes'thetize *v.* (ענ-עס'-טהי-טאיז) אנעסטעזירען [מאכען בעוואוסטלאז מיט א שלאף־טרונק].

anet'ic *a.* (ע-נעט'-איק) וואס לינדערט שמערצען [ווי א מעדיצין].

an'eurism *n.* (ענ'-יו-ריזם) א בלוטיגער געשוויר; געשוואולסט פון פולס־אדער.

aneuris'mal *a.* (ענ-יו-ריז'-מעל) וואס אנבעלאנגט צו א בלוטיגען געשוויר אדער צו געשוואולסט פון פולס־אדער.

an e'ven cast (ען איוון קעסט) גאנץ גלייך, אזוי צו אזוי.

anew' *adv.* (ע-ניו') אויף־ניי, פון דאס ניי, איי־בער־א־ניים; ווידער אמאל.

anfrac'tuose *a.* (ען-פרעק'-טשו-אוס) פול מיט קרימונגען; קרום, געדרעהט.

anfractuos'ity *n.* (ען-פרעק-טשו-אס'-אי-טי) דאס זיין פול מיט קרימונגען; דאס זיין פערדרעהט.

anfrac'tuous *a.* (ען-פרעק'-טשו-אס) ז. *anfractuose*.

anfrac'tuousness *n.* (ען-פרעק'-טשו-אס-נעס) קרימונג, פערדרעהונג.

an'gel *n.* (איינ'-דזשעל) אן ענגעל, א מלאך.

an'gel-fish *n.* (איינ'-דזשעל־פיש) ענ־געל־פיש [א מין פיש].

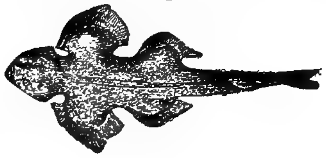
Angel-fish

an'gelhood *n.* (איינ'-דזשעל-הוד) דאס זיין א מלאך.

angel'ic *a.* (ענ-דזשעל'-איק) 1. ווי א מלאך; 2. גוט; 3. וואס אנבעלאנגט צו ענגעל־קרויט.
2. He has an angelic disposition.

angel'ica *n.* (ענ-דזשעל'-אי-קע) דאס ענגעל־קרויט [א מין שמעקעדיגע פלאנץ]; א סארט ווייסער קאליפארניער וויין.

Angelica

angel'ical *a.* (ענ-דזשעל'-אי-קעל) ז. *angelic*.

angel'ically *adv.* (ענ-דזשעל'-איק-על-אי) אזוי ווי א מלאך.

angel'icalness *n.* (ענ-דזשעל'-אי-קעל-נעס) מלאך'שע איינענשאפטען.

an'gel-light *n.* (איינ'-דזשעל-לאיט) דאס איבערשטע ליכט וואס קומט פון די איבערשטע שויבען אין א געוועלבטען פענסטער.

an'gel of dark'ness (איינ'-דזשעל אוו דארק'-נעס) דער שטן.

angelol'atry *n.* (איינ-דזשעל-אל'-ע-טרי) מלאכים־דיענסט.

angelol'ogy *n.* (איינ-דזשעל-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מלאכים.

an'gelus *n.* (ענ'-דזשע-לאס) אנגעלוס [א געוויסע קאטוילישע תפילה]; דאס קלינגען פון די גלאקען אין די קאטוילישע קירכען פריהמארגענס, מיטאגצייט און אין אבענד.

an'ger *n. and v.* (ענ'-גער) 1. צארן; שמערץ; 2. ערצארנען; ערגערען, אין כעס ארייננברענגען; אין כעס ווערען.
1. Never speak in anger. 2. A child's disobedience angers his parents.

an'gerly *adv.* (ענ'-גער-לי) אין צארן, צארנדיג, מיט כעס.

an'gina *n.* (ענ'-דזשי-נע) אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'ginal *a.* (ענ'-דזשי-נעל) וואס איז שייך צו אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'gina pec'toris (ענ'-דשי-נע פעק'-טא-ריס) הארץ-ספאזמעס [אזא הארץ-קראנקהייט].

an'ginose *a.* (ענ'-דזשי-נאוס) וואס איז שייך צו אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'ginous *a.* (ענ'-דזשי-נאס) ז. *anginose*

angiog'raphy *n.* (ענ-דזשי-אג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די אדערען און די איבריגע בלוטגעפעס פון קערפער.

angio'ma *n.* (ענ-דזשי-או'-מע) א געשווילעכטס וואס קומט פון דעם וואס עס בילדעט זיך א נייע בלוט-געפעס אדער דערפון וואס אן אלטע ברייטעט זיך אויס.

an'giosperm *n.* (ענ'-דזשי-א-ספוירם) א פלאנץ וועמעס זאמען ליעגען אין א שיידעלע [ווי די יאדרעס פון אן עפעל].

angiosper'mal *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מעל) וואס אנבעלאנגט צו פלאנצען וועמעס זאמען ליעגען אין א שיידעלע.

angiosper'matous *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מע-טאס) ז. *angiospermal*

angiosper'mous *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מאס) ז. *angiospermal*

angiot'omy *n.* (ענ-דזשי-אט'-א-מי) די אויסשניידונג פון דער בלוטגעפעס אין קערפער.

an'gle *n. and v.* (ענ'גל) א ווינקעל [אין געאמעטריע]; א האקען [פון א ווענטקע צו פאנגען פיש]; פאנגען פיש מיט א ווענטקע; אויסכירענען [דורך ביטרעקייט עפעס ארויסבעקומען].

An'gle *n.* (ענ'גל) איינער וואס שטאמט פון שטאם אנגעלן.

an'gled *a.* (ענ'גלד) וואס האט ווינקלען, ווינקעלדיג.

an'gle-me'ter *n.* (ענ'גל-מי'-טער) א ווינקעל מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט ווינקלען].

an'gle of commuta'tion (ענגל אוו קאמ-יו-טיי'-שאן) דער קאמוטאציאנס-ווינקעל [דער ווינקעל, וועלכער בילדעט זיך ווען מען זאל קוקען פון א געוויסע פלאנעט אויף דער זון און ערד].

an'gle of dispart' (ענגל אוו דיס-פארט') דער וויזיר-ווינקעל, דער ווינקעל לויט וועלכען א הארמאט ווערט אנגעשטעלט ביים שיסען, אז די קאנאנע זאל טרעפען אין ציעל.

an'gle of eleva'tion (ענגל אוו על-אי-וויי'-שאן) עלעוואציאנס-ווינקעל, ערהויבונגס-ווינקעל [דער ווינקעל, וואס ווערט געבילדעט ווען מען ציהט א ליניע פון דעם שפיץ פון א דאך אדער א בוים א. ד. ג. צו דעם אויג פון א מענשען, וואס קוקט אויף זיי]; דער ווינקעל נאך וועלכען א הארמאט אדער ביקס ווערט אנגעשטעלט צו טרעפען אין ציעל.

an'gle of emer'gence (ענגל אוו אי-מויר'-דזשענס) דער אויסטריטס-ווינקעל פון א ליכט-שטראהל [ווען א ליכט-שטראהל געהט דורך גלאז, וואסער א. ז. וו. איז דער ווינקעל וואס ער בילדעט מיט דעם געגענשטאנד ביים ארויסטרעטען פון איהם אן אנדערער ווי ביים אריינטרעטען אין איהם].

an'gle of in'cidence (ענ'גל אוו אינ'-סי-דענס) דער איינפאלס-ווינקעל [דער ווינקעל, וואס א ליכטשטראהל בילדעט מיט דער אויבערפלעכע פון דער ערד].

an'gle of reflec'tion (ענגל אוו רי-פלעק'-שאן) רעפלעקציאנס-ווינקעל, אויספאלס-ווינקעל [דער ווינקעל וואס א ליכט-שטראהל בילדעט מיט דער פלעכע, פון וועלכער ער ווערט צוריקגעווארפען].

an'gle of refrac'tion (ענגל אוו רי-פרעק'-שאן) דער ברעכונגס-ווינקעל, דער ווינקעל אונטער וועלכען א ליכט-שטראהל געהט ארויס פון א פלעכע וועלכע ער האט דורכגעדרונגען [ווען א ליכט-שטראהל דרינגט דורך א געגענשטאנד געהט ער ארויס אונטער אן אנדער ווינקעל, ווי ער איז אריין].

an'gler *n.* (ענ'-גלער) איינער וואס פאנגט פיש מיט אן אנגעל [ווענטקע].

an'gle-rod *n.* (ענ'גל-ראד) אנגעל-שטעקען; ווענטקע [צום פאנגען פיש].

an'glewise *adv.* (ענ'גל-הוואיז) ווינקעלדיג.

an'gleworm *n.* (ענ'גל-הוואירם) א ווערימעל בענוצט צו פאנגען פיש מיט א ווענטקע.

An'glian *n. and a.* (ענ'-גלי-ען) וואס איז שייך צו די ענגלישע ראסע אדער זייער לאנד; א מיטגליעד פון דער ענגלישער ראסע.

An'glican *n. and a.* (ענ'-גלי-קען) א מיטגליעד פון דער אנגליקאנישער קירך; וואס בעלאנגט צו דער אנגליקאנישער קירך.

An'glicanism *n.* (ענ'-גלי-קען-איזם) די פרינציפען פון דער אנגליקאנישער קירך.

An'glicè *adv.* (ענ'-גלי-סי) אין ענגליש.

Anglicisa'tion *n.* (ענ-גלי-סי-זיי'-שאן) דאס אנגליזירען, דאס פערענגלישען.

An'glicise *v.* (ענ'-גלי-סאיז) אנגליזירען, פערענגלישען.

Many foreigners would do well to **Anglicise** their names.

An'glicism *n.* (ענ'-גלי-סיזם) דאס וואס איז אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש ענגליש [ווי אין ריידען, מאניערען א. ד. ג.]; אן אייגענטימליכער אויסדרוק פון דער ענגלישער שפראך; אווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד און ניט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Angliciza'tion *n.* (ענ-גלי-סי-זיי'-שאן) ז. *Anglicisation*

An'glicize *v.* (ענ'-גלי-סאיז) אנגליזירען, פערענגלישען.

Anglifica'tion *n.* (ענ-גלי-פי-קיי'-שאן) דאס פערענגלישען; דאס ברייגנען אין איינקלאנג מיט די ענגלישע אויפפיהרונגען און אידעען.

An'gliform *a.* (ענ'-גלי-פארם) וואס האט די ענגלישע פארמע אדער כאראקטער-שטריכען.

The **Angliform** dialects of Europe.

an'gling *n.* (ענ'-גלינג) דאס פאנגען פיש מיט אן אנגעל [ווענטקע].

An'glo-Amer'ican *a. and n.* (ענ'-גלאו-ע-מער'-אי-קען) וואס איז שייך צו ענגלאנד און אמעריקא; וואס איז פערבונדען מיט ענגלאנד און אמעריקא; וואס איז שייך צו די ענגלענדער, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין אמעריקא; אן ענגלענדער, וואס האט זיך בעזעצט אין אמעריקא אדער איז געווארען אן אמעריקאנער בירגער.

Angloma'nia *n.* (ענ-גלאו-מיי'-ני-ע) אנגלאמאניע [אן איבערטריבענע ליעבשאפט פאר אלעס וואס איז ענגלישעס].

Angloma'niac *n.* (ענ-גלאו-מיי'-ני-עק) איינער, וואס ליעבט בלינד אלעס וואס איז ענגלישעס.

An'glophobe *n.* (ענ'-גלאו-פאוב) איינער וואס פערהאסט אדער האט מורא פאר אלעס וואס איז ענגליש.

Anglopho'bia *n.* (ענ-גלאו-פאו'-בי-ע) אנגלאפאביע [האס אדער מורא פאר אלעס וואס איז ענגלישעס].

Anglopho'bic *a.* (ענ-גלאו-פאו'-ביק) אנגעשטעקט מיט האס אדער מורא פאר אלעס וואס איז ענגלישעס.

An'glo-Sax'on *n. and a.* (ענ'-גלאו-סעקס'-אן) אן אנגלא-זאקס; וואס איז שייך צו די ענגליש-זאקסישע ראסע; די ענגלישע ראסע; די אלטע ענגלישע שפראך.

ango'la *n.* (ענ-גאו'-לע) אזא לייכטע וואלענע קליידער געוואנד; א סארט הויז-קאץ מיט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד. ז. *angora*

an'gor *n.* (ענ'-גאר) גייסטיגער אנגסט, הארצקלעמעניש.

ango'ra *n.* (ענ-גאו'-רע) אזא וואלענע געוואנד אדער טוך; א סארט הויז קאץ וועלכע האט לאנגע גלאנציגע האאר ווי זייד.

Ango'ra cat (ענ-גאו'-רע קעט) אנגארא-קאץ [אזא הויז-קאץ מיט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד].

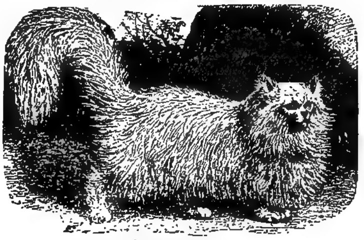

Angora Cat

Ango'ra goat (ענ-גאו'-רע גאוט) די קעמעל-ציעג [אזא ציעג מיט לאנגע ווייכע האר].

Ango'ra rab'bit (ענ-גאו'-רע רעב'-איט) דאס אנגארא-קאנינכען [אזא קראליק]; דער זייד-האז [אזא האז מיט לאנגע ווייכע האר, ווי זייד].

Ango'ra wool (ענ-גאו'-רע הוואוהל) אנגארא וואל [וואל פון א קעמעל-ציעג].

Angostu'ra bark (ענ-גאס-טיו'-רא בארק) די קארע פון אן אנגאסטורא בוימעל [זעהר א שמעקעדיגע קארע וואס ווערט בענוצט פאר פארפיום און ליקער].

an'grily *adv.* (ענ'-גרי-לי) צארנדיג, מיט כעס, ערגערליך.

He spoke **angrily** at first, but soon after cooled down.

an'griness *n.* (ענ'-גרי-נעס) כעס, צארן.

an'gry *a.* (ענ'-גרי) ערגערליך, צארנדיג; אין כעס.

an'gry at . . . (ענ'-גרי עט) אין כעס אויף . . .

Don't be **angry at** me.

an'gry with the world (ענ'-גרי הוויטה טהי הוואירלד) ברוגז מיט דער וועלט, אין כעס אויף דער וועלט.

anguil'liform *n.* (ענ-גהוויל'-אי-פארם) די פארם פון א וויונע [אזא פיש, וואס האט די פארם פון א שלאנג].

an'guish *n. and v.* (ענ'-גהוויש) אנגסט; ענגסטיגען; קוואל; קווע̇לען.

The misfortune of his friends was a source of **anguish** to him.

an'guished *a.* (ענ'-גהווישט) געקוועלט, געענגסטיגט.

an'guish of mind (ענ'-גהוויש אוו מאינד) געדריקטע שטימונג; זעעלענאנגסט.
an'gular *a.* (ענ'-גיו-לער) ווינקעלדיג, עקיג.
angular'ity *n.* (ענ-גיו-לער'-אי-טי) ווינקעלדיגקייט, עקיגקייט.
an'gularly *adv.* (ענ'-גיו-לער-לי) מיט ווינקלען; ווינקעלדיג, עקיג.
an'gularness *n.* (ענ'-גיו-לער-נעס) ז. *angularity*
an'gular point (ענ'-גיו-לער פאינט) דער שייטעל פון א ווינקעל [דער פונקט וואו צוויי ליניען וואס בילדען א ווינקעל שניידען זיך].
an'gulate *v. and a.* (ענ'-גיו-לייט) מאכען ווינקעלדיג; האבענדיג ווינקלען, ווינקעלדיג.
an'gulated *a.* (ענ'-גיו-ליי-טעד) ווינקעלדיג, עקיג.
angulom'eter *n.* (ענ-גיו-לאמ'-ע-טער) ווינקעל=מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט ווינקלען].
angulos'ity *n.* (ענ-גיו-לאס'-אי-טי) ווינקעלדיגקייט.
an'gulous *a.* (ענ'-גיו-לאס) ז. *angulated*
angus'tate *a.* (ענ-גאס'-טייט) פערענגט.
angusta'tion *n.* (ענ-גאס-טיי'-שאן) דאס מאכען שמאל; דאס פערשמעלערען.
angus'ticlave *n.* (ענ-גאס'-טי-קלייוו) אזא אויבערמאנטעל מיט פורפור=שטרייפען, ביי די אלטע רוימער.
angustifo'lious *a.* (ענ-גאס-טי-פאו'-לי-אס) שמאל=בלעטערדיג [ביי פלאנצען].
anharmon'ic *a.* (ענ-האר-מאנ'-איק) אונהארמאניש.
anharmon'ical *a.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל) אונהארמאניש.
anharmon'ically *adv.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונהארמאנישען אופן.
anhela'tion *n.* (ענ-הי-ליי'-שאן) קורצער אטהעם; דאס פערקייכען זיך.
anhe'lous *a.* (ענ-הי'-לאס) קורצאטהעמדיג; סאפענדיג, קייכענדיג.
anhy'drid *n.* (ענ-האי'-דריד) אנהידריד [א זויערע פון וועלכע עס איז אבגעשיידעט איהר וואסערגעהאלט].
anhy'dride *n.* (ענ-האי'-דריד) ז. *anhydrid*
anhy'drite *n.* (ענ-האי'-דראיט) וואסער=פרייע גיפס.
anhy'drous *a.* (ענ-האי'-דראס) וואסער=פריי [אין כעמיע]; פערטריקענט, פערדארט.
anhy'drous al'cohol (ענ-האי'-דראס על'-קא-האול) ריינער אלקאהאל וואס איז פאלשטענדיג פריי פון וואסער.
anigh' *adv.* (ע-נאי') נעבען, נאהענט.
anight' *adv.* (ע-נאיט') ביי נאכט.
anights' *adv.* (ע-נאיטס') ביינאכט, יעדע נאכט, נאכט נאך נאכט.
an'il *n.* (ענ'-איל) אניל [אזא אינדיגא פלאנץ, וואס וואקסט אין וועסט אינדיען און פארבט בלוי]; אניל=פארב, אינדיגא פארב.
an'ile *a.* (ענ'-איל) אלט=ווייבעריש, שוואכזיניג.
Foolish and anile ideas.
an'iline *n.* (ענ'-אי-לין) אנילין [דער גרונדשטאף פון אנילין=פארב]; אנילין=פארב.
an'iline pen'cil (ענ'-אי-לין פענ'-סיל) א טינט=בליישטיפט [אזא בליישטיפט וואס ווערט געמאכט פון אנילין און גראפיט].
anil'ity *n.* (ע-ניל'-אי-טי) שוואכזיניגקייט; אלט=ווייבערישע עובר=בטל'קייט.
animabil'ity *n.* (ענ-אי-מע-ביל'-אי-טי) לעבהאפטיגקייט; מונטערקייט; בעלעבונג.
animadver'sion *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-שאן) קריטיק; בעמערקונג; אויסרעד, פארוואורף; טאדלונג; בעאבאכטונג, דאס בעגרייפען; דערפיהלונג.
He alluded to the author's work with a feeling of animadversion.
animadver'sive *a.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו) וואס בעמערקט, וואס ווערט אויפמערקזאם; וואס האט די פעהיגקייט צו בעמערקען.
animadver'sive fac'ulty (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו פעק'-אל-טי) פעהיגקייט צו בעגרייפען; בעמערקונגס=פעהיגקייט.
animadver'siveness *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו-נעס) די טבע צו קריטיקירען אדער מאכען פארווירפע; די פעהיגקייט צו בעמערקען און בעגרייפען.
animadvert' *v.* (ענ-אי-מעד-וואירט') בעמערקען, דערפיהלען; אויסרעדען, מאכען פארווירפע; קריטיקירען.
animadver'ter *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-טער) א קריטיקער, טאדלער.
an'imal *n. and a.* (ענ'-אי-מעל) א טהיער, א חיה; טהיעריש.
animal'cula *n.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לע) מיקראסקאפישע חיה'לעך [קליינע חיה'לעך, וואס מען קען זעהן נור דורך א פערגרעסערונגס=גלאז].
animal'cular *a.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לער) ז. *animalculine*
animal'cule *n.* (ענ-אי-מעל'-קיול) א מיקראסקאפישע חיה'לע.
animal'culine *a.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לין) וואס בעלאנגט צו די מיקראסקאפישע חיה'לעך.
•**animal'culum** *n.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לאם) ז. *animalcule*
an'imal fat (ענ'-אי-מעל פעט) שמאלץ, חלב.
an'imal food (ענ'-אי-מעל פוהד) פליישנאהרונג.
an'imal func'tions (ענ'-אי-מעל פאנק'-שאנז) קערפערליכע בעדירפניסע, געמיינשאפטליכע לעבענס=פראצעסען און טהעטיגקייטען ביי מענשען און חיות.
Anima'lia *n.* (ענ-אי-מיי'-לי-ע) טהיער=רייך; די חיות פון דער וועלט.
an'imalism *n.* (ענ'-אי-מעל-איזם) תאוה; טהיערישע ליידענשאפט; טהיערישע נאטור.
an'imalist *n.* (ענ'-אי-מעל-איסט) בעל=תאוה; מאלער אדער שטיין=שניצער פון חיות.
animalis'tic *a.* (ענ-אי-מעל-איס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו חיות אדער טהיערישע ליידענשאפט.
animal'ity *n.* (ענ-אי-מעל'-אי-טי) טהיערישע אויפפיהרונגען; טהיערישע נאטור; תאוה'דיגע געפיהלען.
In every society there is some struggle between humanity and animality.
animaliza'tion *n.* (ענ-אי-מעל-אי-זיי'-שאן) די בעזעצונג פון חיות אין א געוויסער געגענד; דאס ווערען א חיה; די פערוואנדלונג פון שפייזען אין קערפער אין בלוט און פלייש.
an'imalize *v.* (ענ'-אי-מעל-איז) פערגרעבען; מאכען טהיעריש.
an'imal king'dom (ענ'-אי-מעל קינג'-דאם) דאס טהיער=רייך; די וועלט פון חיות.
an'imally *adv.* (ענ'-אי-מעל-אי) פיזיש, קערפערליך, גשמיות'דיג.
an'imal mag'netism (ענ'-אי-מעל מעג'-נעט-איזם) טהיערישער מאגנעטיזם [די קראפט פון געוויסע חיות צו ווירקען היפנאטיזירענד].
an'imalness *n.* (ענ'-אי-מעל-נעס) דאס זיין טהיעריש; דאס זיין א חיה.
an'imal pow'er (ענ'-אי-מעל פאו'-ער) די פיזישע קראפט וועלכע ווערט אנגענומען אלס איינהייט, ווי פערד=קראפט א. ד. ג.
an'imal spir'its (ענ'-אי-מעל ספיר'-איטס) לעבעדיגקייט, אויפגעמונטערטקייט, לעבענסלוסט.
College boys and girls are a jolly set; they are always full of animal spirits.
an'imate *v. and a.* (ענ'-אי-מייט) בעלעבען; ערמונטערן; בעלעבט, לעבעדיג.
He animates the gathering by his wit.
an'imated *a.* (ענ'-אי-מיי-טעד) בעלעבט; לעבהאפט; לעבענסלוסטיג.
an'imatedly *adv.* (ענ'-אי-מיי-טעד-לי) אויף א לעבהאפטען אופן; מיט לעבהאפטינקייט; מיט מונטערקייט.
an'imateness *n.* (ענ'-אי-מייט-נעס) דאס זיין לעבהאפט, מונטער אדער לעבענסלוסטיג.
an'imater *n.* (ענ'-אי-מיי-טער) איינער וואס בעלעבט; איינער וואס מונטערט אויף צום לעבען.
an'imating *a.* (ענ'-אי-מיי-טינג) אויפמונטערענדיג, בעלעבענדיג.
an'imatingly *adv.* (ענ'-אי-מיי-טינג-לי) אויפמונטערענדיג, בעלעבענדיג.
anima'tion *n.* (ענ-אי-מיי'-שאן) בעלעבונג; לעבהאפטיגקייט; מונטערקייט.
an'imative *a.* (ענ'-אי-מיי-טיוו) בעלעבענדיג; ערמונטערענדיג.
an'imator *n.* (ענ'-אי-מיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט לעבעדיג אדער בעלעבט.
an'ime *n.* (ענ'-אי-מע) אנימע=גומי [אזא סארט אמעריקאנישער גומי].
an'imism *n.* (ענ'-אי-מיזם) אנימיזם, דער גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער; דער גלויבען אין א גייסטיגע וועלט; דער גלויבען אין דער זעלבסטשטענדיגער עקזיסטענץ פון א נשמה; דער גלויבען אין ספיריטואליזם.
an'imist *n.* (ענ'-אי-מיסט) אנימיסט [איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער אדער אין א גייסטיגע וועלט]. ז. *animism*
animis'tic *a.* (ענ-אי-מיס'-טיק) אנימיסטיש, וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער אדער אין א גייסטיגע וועלט; וואס גלויבט אין דער זעלבסטשטענדיגער עקזיסטענץ פון א נשמה אדער אין ספיריטואליזם.
an'imose *a.* (ענ'-אי-מאוס) העפטיג, היציג.
an'imoseness *n.* (ענ'-אי-מאוס-נעס) ערביטערונג, צארן, גרויל, האס, בייזווילינקייט.
animos'ity *n.* (ענ-אי-מאס'-אי-טי) ז. *animoseness*
an'imus *n.* (ענ'-אי-מאס) אבזיכט, כאראקטער [הויפטזעכליך שלעכטע].
With the animus and looks of a murderer, the tyrant approached his servants.
an'is *n.* (ענ'-איס) ז. *anise*

an'ise *n.* (ענ'-איס) אניז [די פלאַנצע פון וועלכער מען מאַכט די ברענענדע משקה „אניז"].

Anise

anisette' *n.* (ענ-אי-סעט') אַניז-ליקער [אַזאַ געטראַנק].

an'ker *n.* (ענ'-קער) אַן אַנקער [אַזאַ וויין-מאָס].

an'kle *n.* (ענ'קל) אַ קנעכעל.

an'kle-bone *n.* (ענקל'-באָון) פוס-קנעכעל.

an'kle-deep *a.* (ענקל'-דיעפּ) טיעף ביז די קנעכלעך.

an'klet *n.* (ענ'-קלעט) אַ רינג אַרום קנעכעל פון פוס; אַ באַנד צו פערשטאַרקערען אַ שוואַכען קנעכעל.

Anklets

ankylo'sis *n.* (ענ-קי-לאָו'-סיס) צוזאַמענוואַקסונג פון צוויי ביינער [אין קערפּער]; אַ צונויפוואַקסונג פון די געלענקען; אַ שטייפקייט אין די געלענקען.

an'na *n.* (ענ'-אַ) אַן אינדישע מטבע [וועלכע איז ווערטה אַרום 3 סענט].

an'nal *n. and a.* (ענ'-על) יעהרליך; יאַהרצייט [ביי קאַטוילישען].

an'nalist *n.* (ענ'-על-איסט) געשיכטס-שרייבער, היסטאָריקער, כראָניקער [ספר הזכרונות שרייבער].

annalis'tic *a.* (ענ-על-איס'-טיק) וואָס איז שייך צו היסטאָרישע ביכער אָדער צו אַ כראָניק-שרייבער.

an'nalize *v.* (ענ'-על-איז) פערשרייבען אין די כראָניקעס.

an'nals *n.* (ענ'-עלז) כראָניקעס [ספרי דברי הימים]; יאָהר-ביכער [פאַר געשיכטע].

an'nate *n.* (ענ'-אייט) ז. *annats*

an'nats *n.* (ענ'-עטס) די ערשטע יעהרליכע הכנסה פון קירכליכען לאַנד [וואָס אַמאָל פלעגט עס געהערען די העכערע גייסטליכע]; דאָס יעהרליכע הזכרת נשמות מאַכען אין די קאַטוילישע קירכען.

annat'to *n.* (ענ-עט'-אָו) אַזאַ געל-רויטליכע פאַרב [בענוצט צו פאַרבען פּוטער, אָדער קעז]; אַ מין בוים.

anneal' *v.* (ע-ניעל') גליהענד מאַכען; איינברענען פאַרבען אין גלאָז אָדער אין אייזען; לאַנגזאַם אויסגליהען; לעגען אין קיהל-אויווען.

anneal'ing-fur'nace *n.* (ע-ניעל'-אינג-פויר'-נעס) גליה-אויווען.

anneal'ing-ov'en *n.* (ע-ניעל'-אינג-אַווען) ז. *annealing-furnace*

anneal'ing-pot *n.* (ע-ניעל'-אינג-פּאָט) אַזאַ פעסט-צוגעמאַכטער טאָפּ אין וועלכען עס ווערען אויסגעגליהט פערשיעדענע זאַכען.

Annel'ida *n.* (ע-נעל'-אי-דע) די רינגעלווערים [ערד ווערים].

Annel'ides *n.* (ע-נעל'-אי-דיעז) די רויט-ווערים [ווערים וואָס האָבען רויטעס בלוט].

annex' *n. and v.* (ע-נעקס') 1. צושטעלען, צוגעבען, צוזעצען, פערבינדען; זיך פעראייניגען; אַ צוגעגעבענע זאַך, אַ צוגעזעצטער טייל; 2. לקח'נען; צואייגנען.

1. The landlord built an annex to the house. 2. Please do not annex this umbrella. It is mine.

annexa'tion *n.* (ע-נעקס-איי'-שאַן) צוגעבונג, צוזעצונג, פערבינדונג, פעראייניגונג; צושטעלונג; אַנעקסיאַן [צונעהמען און פעראייניגען אַ פרעמדע טעריטאָריע מיט דער אייגענער].

The annexation of Texas to the United States, occurred in 1845.

annexa'tionist *n.* (ע-נעקס-איי'-שאַנ-איסט) איינער וואָס איז צו גונסטען פון אַנעקסיאַן [צונעהמען און פעראייניגען אַ פרעמדע טעריטאָריע מיט דער אייגענער].

annexed' *a.* (ע-נעקסד') צוגעזעצט, צוגעשטעלט, פעראייניגט, פערבונדען.

annex'ion *n.* (ע-נעק'-שאַן) ז. *annexation*

annex'ive *a.* (ע-נעקס'-איוו) וואָס שטעלט צו, פעראייניגט, פערבינדט, דערלענגט.

annex'ment *n.* (ע-נעקס'-מענט) ז. *annexation*

anni'hilable *a.* (ע-נאַי'-הי-לעבל) צושטערבאַר, פערניכטבאַר, וואָס קען פערניכטעט אָדער צושטערט ווערען.

anni'hilate *v.* (ע-נאַי'-הי-לייט) פערניכטען, צושטערען; מאַכען אַ תל.

annihila'tion *n.* (ע-נאַי-הי-ליי'-שאַן) פערניכטונג, צושטערונג.

annihila'tionism *n.* (ע-נאַי-הי-ליי'-שאַנ-איזם) די בעהויפּטונג דאָס די רשעים וועלען ניט האָבען קיין תקומה אויף יענער וועלט.

annihila'tionist *n.* (ע-נאַי-הי-ליי'-שאַנ-איסט) איינער וואָס גלויבט דאָס די רשעים וועלען ניט האָבען קיין תקומה אויף יענער וועלט.

anni'hilative *a.* (ע-נאַי'-הי-ליי-טיוו) צושטערענד, פערניכטענד.

anni'hilator *n.* (ע-נאַי'-הי-ליי-טאָר) אַ פערניכטער, אַ צושטערער.

anni'hilatory *adv.* (ע-נאַי'-הי-ליי-טאָ-רי) ז. *annihilative*

anniver'sarily *adv.* (ען-אי-וואָיר'-סע-רי-לי) יעהרליך; אַליעהרליך.

anniver'sary *n. and a.* (ען-אי-וואָיר'-סע-רי) יאָהרצייט; יאָהרעס-פעסט; יעהרליך.

anniver'sary day (ען-אי-וואָיר'-סע-רי דיי) יאָהרעס-פעסט; יאָהר-צייט; יובילעאום.

July 4th is the anniversary day of our Independence.

annomina'tion *n.* (ע-נאָמ-אי-ניי'-שאַן) געבראַוך פון ווערטער וואָס האָבען כמעט דעמזעלבען קלאַנג; געבראַוך פון עטליכע ווערטער, איינס נאָך'ן אַנדערען, וואָס הויבען זיך אָן מיט דעמזעלבען אות.

an'notate *v.* (ענ'-אָ-טייט) אַנמערקען; מאַכען בעמערקונגען.

annota'tion *n.* (ען-אָ-טיי'-שאַן) אַנמערקונג; בעמערקונג.

an'notative *a.* (ענ'-אָ-טיי-טיוו) וואָס האָט אַ בעמערקונג, וואָס איז שייך צו אַ בעמערקונג.

an'notator *n.* (ענ'-אָ-טיי-טאָר) איינער וואָס מאַכט בעמערקונגען [פּירושים אויף אַ ווערק].

anno'tatory *a.* (ע-נאָו'-טע-טאָ-רי) ז. *annotative*

annot'to *n.* (ע-נאַט'-אָו) ז. *annatto*

announce' *v.* (ע-נאַונס') אָנקינדיגען, אַנמעלדען; בעקאַנטמאַכען, אַנאָנסירען.

The parents announced their daughter's engagement.

announce'ment *n.* (ע-נאַונס'-מענט) אַנמעלדונג; בעקאַנטמאַכונג, אַנאָנס.

announ'cer *n.* (ע-נאַונ'-סער) בעקאַנטמאַכער, אַנמעלדער.

annoy' *v.* (ע-נאָי') בעלעסטיגען; פערדרוס מאַכען, דערעסען, פּלאָגען.

annoy'ance *n.* (ע-נאָי'-ענס) ערגערניס, פערדרוס, בעלעסטיגונג.

Whispering at a meeting is a great annoyance to a speaker.

annoy'er *n.* (ע-נאָי'-ער) אַ בעלעסטיגער, אַ פּייניגער, אַ פּלאָגגייסט, אַ נודניק, איינער וואָס דערעסט.

annoy'ing *a.* (ע-נאָי'-אינג) בעלעסטיגענדיג, פּלאָגענדיג, דערעסענדיג.

annoy'ingly *adv.* (ע-נאָי'-אינג-לי) אויף אַ בעלעסטיגענדיגען אופן; פּלאָגענדיג, דערעסענדיג.

an'nual *a.* (ענ'-יו-על) יעהריג, יעהרליך; איינייעהריג.

an'nual account' (ענ'-יו-על ע-קאַונט') יעהרליכער חשבון.

an'nual bal'ance (ענ'-יו-על בעל'-ענס) יעהרליכער שלוסבאַלאַנס.

an'nually *adv.* (ענ'-יו-על-אי) יעהרליך, יעדעס יאָהר.

an'nual reg'ister (ענ'-יו-על רעדזש'-איס-טער) יאָהר-בעריכט [אַ בוך, וואָס ווערט אַרויסגעגעבען יעהרליך].

an'nual rings (ענ'-יו-על רינגז) יאָהר-רינגען [די רינגען וועלכע בילדען זיך אין דעם האָלץ פון די בוימער, פון דיעזע רינגען קען מען וויסען ווי אַלט אַ בוים איז].

an'nual val'ue (ענ'-יו-על וועל'-יו) דער ווערטה וואָס אַ געוויסע שטיק אייגנענטום דאַרף איינטראָגען יעהרליך.

annu'itant *n.* (ע-ניו'-אי-טענט) איינער וואָס קריגט יעהרליך פּענסיע.

annu'ity *n.* (ע-ניו'-אי-טי) יעהרליכע פּענסיע, יאָהרגעלד; אַ סומע געלד, וועלכע דאַרף אויסגעצאָהלט ווערען אין יעהרליכע ראַטען.

annul' *v.* (ע-נאַל') פערניכטען, מבטל זיין.

The court annuled the marriage.

an'nular *a.* (ענ'-יו-לער) רינגפערמיג, ווי אַ רינג.

an'nular eclipse' (ענ'-יו-לער אי-קליפּס') די יעהרליכע לקוי חמה.

an'nulary *n. and a.* (ענ'-יו-לע-רי) רינגפערמיג, ווי אַ רינג; טראָגענדיג אַ רינג; דער רינגפינגער [דער פיערטער פינגער].

an'nulate *a.* (ענ'-יו-לייט) אין רינגעלעך; רינגפערמיג.

an'nulated *a.* (ענ'-יו-ליי-טעד) ז. *annulate*

annula'tion *n.* (ען-יו-ליי'-שאן) דאס בילדען א קרייז אדער א רינג.

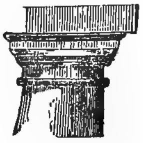
Annulet

an'nulet *n.* (ען'-יו-לעט) א קליין רינגעלע; א ווענינ ארויסגעשטארטשטער רינג ארום א זייל.

annul'lable *a.* (ע-נאל'-עבל) וואס קען בטל געמאכט ווערען, וואס קען אבגעשאפט ווערען.

annul' or'ders (ע-נאל' אר'-דערז) אויפטרעגע אדער בעשטעלונגען צוריקציהען; ארויסגעגעבענע בעפעהלע בטל מאכען.

an'nulose *a.* (ען'-יו-לאוס) רינגפערמיג; אין רינגעלעך [ווי מאנכע ווערים].

an'nulus *n.* (ען'-יו-לאס) די רינג-פלעכע וואס איז ענטהאלטען צווישען צוויי קאנצענטרישע קרייזען [א קלענערער קרייז אין א גרעסערען מיט דעמזעלבען צענטער]; א רינג-ענליכער טייל.

annu'merate *v.* (ע-ניו'-מע-רייט) צו-רעכנען.

annumera'tion *n.* (ע-ניו-מע-ריי'-שאן) צורעכנונג.

annun'ciate *v.* (ע-נאנ'-שי-אייט) אנמעלדען, אנזאגען, פאראויסזאגען.

annuncia'tion *n.* (ע-נאנ-שי-איי'-שאן) אנמעלדונג; פערקינדיגונג, אנזאגונג; בשורה.

Annuncia'tion-day *n.* (ע-נאנ-שי-איי'-שאן-דיי) בשורה-טאג, אדער מאריע פערקינדיגונג [א קריסטליכער יום טוב דעם 25טען מערץ צום אנדענקען פון דעם מלאך'ס בשורה צו דער הייליגער מאריע, קריסטוסעס מוטער].

annun'ciative *a.* (ע-נאנ'-שי-איי-טיוו) וואס זאגט אן, וואס זאגט פאראויס.

annun'ciator *n.* (ע-נאנ'-שי-איי-טאר) אן אנזאגער; א בשורה ברייגגער; א פאר-אויסזאגער. ז. *annuneiate*

an'nus mirab'ilis (ען'-אס מי-רעב'-אי-ליס) א וואונדערליכער יאהר [א יאהר אין וועלכען עס האבען פאסירט וואונדערליכע זאכען].
The year 1911 went down into history as an annus mirabilis.

an'odal *a.* (ען'-א-דעל) וואס בעלאנגט צו דער אנאדע. ז. *anode*

an'ode *n.* (ען'-אוד) דער פאזיטיווער פאל פון אן עלעקטרישער [גאלוואנישער] באטעריי.

anod'ic *a.* (ע-נאד'-איק) וואס בעלאנגט צו אן אנאדע. ז. *anode*

an'odyne *n. and a.* (ען'-א-דאין) שמערץ שטילענד; מעדיצין צו שטילען שמערצען.

an'odyne neck'lace (ען'-א-דאין נעק'-לייס) די תליה שטריק.

anod'ynous *a.* (ע-נאד'-אי-נאס) וואס שטילט שמערצען.

anoint' *v.* (ע-נאינט') זאלבען, שמירען מיט אויל.

anoin'ted *n.* (ע-נאינ'-טעד) געזאלבטער [משיח].

anoin'ter *n.* (ע-נאינ'-טער) א זאלבער.

anoin'ting *a.* (ע-נאינ'-טינג) זאלבענדיג.

anoint'ment *n.* (ע-נאינט'-מענט) זאלבונג.

An'olis *n.* (ען'-א-ליס) א מין קליינע יאשטשערקעס, וועלכע בייטען די קאלירען אזוי ווי א כאמעלעאן [געפינען זיך אין די ווארעמע געגענדען פון אמעריקא און ווערען געברויכט צום עסען].

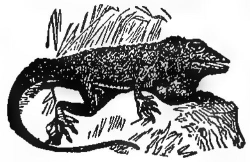
Anolis

anom'alism *n.* (ע-נאמ'-ע-ליזם) אונרעגעלמעסיגקייט; אנאמאליע, אונגארמאלקייט.

anomalis'tic *a.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק) אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולארנע, ניט נארמאל.

anomalis'tical *a.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק-על) ז. *anomalistic*

anomalis'tically *adv.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק-על-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען אדער אוננארמאלען אופן.

anomalis'tic year (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק ייהר) דאס אנאמאליסטישע יאהר [די צייט אין וועלכער די ערד מאכט איהר אומקרייז ארום דער זון, ד. ה. 365 טעג, 6 שעה, 13 מינוטען, 48 סעקונדען].

anom'alous *a.* (ע-נאמ'-ע-לאס) אונרעגעלמעסיג; ניט רעגולארנע, ניט נארמאל.
The prosecuting attorney was in an anomalous position. His duty required him to bring his friend to trial for murder.

anom'alously *adv.* (ע-נאמ'-ע-לאס-לי) אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולארנע; אויף אן אוננארמאלען אדער אונרעגעלמעסיגען אופן.

anom'aly *n.* (ע-נאמ'-ע-לי) אנאמאליע, אונרעגעלמעסיגקייט; אוננארמאלקייט.
It is an anomaly to find English radicals cheering their King.

anon' *adv.* (ע-נאן') גלייך, באלד, יעצט, אפט, מאנכמאל; דאן.

an'onym *n.* (ען'-א-נים) אנאנים [א פאלשער אדער פערשטעלטער נאמען]; א פערזאן וואס גיט ניט ארויס זיין נאמען.

anonym'ity *n.* (ען-א-נימ'-אי-טי) אונבעשטימטקייט, אנאנימיטעט; דאס פערשווייגען דעם נאמען אין שרייבען.

anon'ymous *a.* (ע-נאנ'-אי-מאס) אהן א נאמען, ניט אונטערגעשריבען; וואס האט ניט קיין נאמען.

anon'ymously *adv.* (ע-נאנ'-אי-מאס-לי) אהן א נאמען, אויף אן אנאנימען אופן.

anon'ymousness *n.* (ע-נאנ'-אי-מאס-נעס) אנאנימיטעט; דאס ניט אנגעבען דעם נאמען; דאס ניט האבען קיין נאמען.
The anonymousness of newspaper writing.

Anoph'eles *n.* (ע-נאפ'-ע-ליז) אזא מין מיק, קאמארען [בייסענדיגע פליעגעלעך].

an'orexy *n.* (ען'-א-רעק-סי) דער מאנגעל אין אפעטיט צום עסען.

anoth'er *a. and pr.* (ענ-אטה'-ער) אן אנדערער; נאך איינער.

anoth'er than (ענ-אטה'-ער טהען) אן אנדערער אלס... פערשיעדען אלס...
I am quite another man than what I was before.

anoth'er thing (ענ-אטה'-ער טהינג) עפעס אנדערש.

anot'ta *n.* (ע-נאט'-ע) אזא געלבליך-רויטע פארב.

an'serine *a.* (ען'-סער-אין) נאריש; אזוי ווי א גאנז; ווי די הויט פון א גאנז; ווי די הויט פון מענשליכען קערפער, וואס ווערט גרייפעלדיג ווען עס איז קאלט.

an'swer *n. and v.* (ענ'-סער) ענטפער; רעכענשאפט, ראפארט; ענטפערן; אבגעבען ראפארט; טויגען.

an'swer a bill (ענ'-סער ע ביל) בעצאהלען א וועקסעל.

an'swerable *a.* (ענ'-סער-עבל) בעאנטווארטליך; פעראנטווארטליך; טויגליך, גוט.
The owner is answerable for the action of his agent.

an'swerableness *n.* (ענ'-סער-עבל-נעס) פעראנטווארטליכקייט; דאס קענען בעאנטווארטעט ווערען; צוגעפאסטקייט.

an'swerably *adv.* (ענ'-סער-ע-בלי) ענטשפרעכענד; אין פערהעלטניס, בערך, אין דער גויטיגער פראפארציע.

an'swer a claim (ענ'-סער ע קליים) א פאדערונג אנערקענען; בעצאהלען א פאדערונג.

an'swer again' (ענ'-סער ע-גען') אבענטפערען; ווידערשפרעכען.

an'swer a sum'mons (ענ'-סער ע סאמ'-אנס) זיך שטעלען פאר'ן געריכט לויט פאדערונג.

an'swerer *n.* (ענ'-סער-ער) אן ענטפערער; א נעגנער.

an'swer for (ענ'-סער פאר) גאראנטירען פאר... ערב זיין פאר...
You may give him credit. I will answer for him.

an'swering the pat'tern (ענ'-סער-אינג טהי פעט'-ערן) נאכ'ן מוסטער.

an'swer in law (ענ'-סער אין לאה) שטעלען זיך פאר דעם געריכט.

an'swer in the affir'mative (ענ'-סער אין טהי ע-פויר'-מע-טיוו) מיט יא ענטפערען.

an'swerless *a.* (ענ'-סער-לעס) אהן אן ענטפער.

an'swerlessly *adv.* (ענ'-סער-לעס-לי) מיט אן אונגעניגענדען אדער אונצופריעדענשטעלענדען ענטפער; אהן א ענטפער.

an'swer no pur'pose (ענ'-סער נאו פויר'-פאוז) ניט ענטשפרעכען דעם צוועק; טויגען אויף כפרות; ניט האבען קיין שייכות צו דער זאך.

an'swer the bell (ענ'-סער טהי בעל) אברופען זיך אויף דעם קלונג; געהן נאכזעהן ווער עס קלינגט.

an'swer the door (ענ'-סער טהי דאור) עפענען די טהיר; נאכזעהן ווער עס קלאפט אין טהיר.

an'swer the pur'pose (ענ'-סער טהי פויר'-פאוז) ענטשפרעכען דעם צוועק; צו דער זאך.

an'swer to a name (ענ'-סער טו ע ניים) אברופען זיך אויף א נאמען.

ant *n.* (ענט) אן אמייזע, א מוראשקע [נמלה].

antac'id *n. and a.* (ענט-עס'-איד) רפואה צו זויערקייט אין מאגען; ווירקענד געגען זויערקייט אין מאגען.

antagonisa'tion *n.* (ען-טעג-א-ני-זיי'-שאן) אנטאגאניזם, פיינדשאפט, געגנערשאפט.

antag'onise *v.* (ען-טעג'-א-נאיז) שטעלען זיך נעגען; אויפרייצען; הינדערען.

antag'onism *n.* (ען-טעג'-א-ניזם) אנטאגאניזם, ווידערשטאנד, געגנערשאפט, פיינדשאפט.
The antagonism between the upper and the lower classes.

antag'onist *n.* (ען-טעג'-א-ניסט) א פיינד; א געגנער.

antagonis'tic *a.* (ען-טעג-א-ניס'-טיק) פיינדליך, געגנעריש.

antagonis'tical *a.* (ען-טעג-א-ניס'-טי-קעל) ז. *antagonistic*

antagonis'tically *adv.* (ענ-טעג-א-ניס'-טי-קעל-אי) אויף אן אנטאגאניסטי־שען אופן; אזוי ווי א געגנער.

antagoniza'tion *n.* (על-טעג-א-ני-זיי'-שאן) אנטאגאניזם, פיינדשאפט, געג־נערשאפט.

antag'onize *v.* (ענ-טעג'-א-נאיז) שטעלען זיך געגען; אויפרייצען; הינדע־רען.

antal'gic *n. and a.* (ענ-טעל'-דזשיק) וואס לינדערט שמערצען; רפואה צו לינ־דערען שמערצען.

antal'kali *n.* (ענט-על'-קע-לי) א כע־מישער שטאף, וואס פערוואנדעלט אלקא־לין אין זאלץ.

antal'kaline *n.* (ענט-על'-קע-לין) ז. ***antalkali***

antapoplec'tic *a.* (ענט-עפ-א-פלעק'-טיק) וואס ווירקט געגען אפאפלעקציע.

antarc'tic *a.* (ענט-ארק'-טיק) וואס בע־לאנגט צום זיד־פאל; זידליך, דרום־זייטיג.

antarc'tic cir'cle (ענט-ארק'-טיק סויר'קל) דער זידליכער פאלאר־קרייז.

antarc'tic o'cean (ענט-ארק'-טיק או'-שען) דאס זידליכע אייזמעער.

antarc'tic pole (ענט-ארק'-טיק פאול) דער זיד־פאל.

antarc'tic re'gions (ענט-ארק'-טיק רי'-דזשאנז) זיד־פאלאר־לענדער [די גע־גענדען ארום זיד־פאל].

antarthrit'ic *n. and a.* (ענט-אר-טהריט'-איק) א מיטעל געגען פאדאגרע, גיכט [ברעכעניש אין די ביינער]; וואס היילט פאדאגרע.

antasthmat'ic *n. and a.* (ענט-עסט-מעט'-איק) אסטמא־היילענד; א מיטעל גע־גען אסטמא [קורצער אטהעם].

ant'-bear *n.* (ענט'-בעהר) אמייזען־בער [אזא חיה אין זיד אמעריקא]; דער אפ־ריקאנישער ערד־שווייןֿ.

an'te-act *n.* (ענ'-טי-עקט) די פריהער־דיגע האנדלונג אדער טהאט.

an'te-acts *n.* (ענ'-טי-עקטס) זאכען, וואס זיינען שוין פאריבער.

ant'-ea'ter *n.* (ענט'-איע'-טער) דער אמייזענפרעסער [אזא חיה וואס פרעסט מוראשקעס].

Ant-eater

an'te bel'lum (ענ'-טי בעל'-אם) פאר דער מלחמה; פאר'ן בירגער קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

anteceda'neous *a.* (ענ-טי-סי-דיי'-ני-אס) וואס איז פריהער געווען; איידער, פאראהערגעהענד.

antecede' *v.* (ענ-טי-סיד') פאראהערגעהן; שטעהן העכער [אין ראנג, אמט א. ד. ג.].

antece'dence *n.* (ענ-טי-סי'-דענס) דאס פאראהערגעהן; דאס פריהער קומען.

antece'dency *n.* (ענ-טי-סי'-דענ-סי) ז. ***antecedence***

antece'dent *a. and n.* (ענ-טי-סי'-דענט) וואס קומט פריהער אין צייט; וואס איז פריהער אין צייט אדער פלאץ; איינער אדער עפעס וואס קומט פריהער אין צייט אדער פלאץ; א פאסירונג נאך וועלכער עס קומט אן אנדערע.

antece'dent cause (ענ-טי-סי'-דענט קאהז) די אנפאנגס אורזאכע פון א קראנק־הייט.

antece'dents *n.* (ענ-טי-סי'-דענטס) פערגאנגענהייט [פון א פערזאן].

anteces'sor *n.* (ענ-טי-סעס'-אר) א פארגענגער, דער וואס איז פריהער געווען אן אור־פאטער, אן עלטער־פאטער.

an'techamber *n.* (ענ'-טי-טשיים-בער) א פארצימער.

an'techapel *n.* (ענ'-טי-טשעפ-על) די פאדערקאפעלע [דער פארצימער פון א קירך].

an'techoir *n.* (ענ'-טי-קהוואיר) א גאווי־סער ארט אין א קלויסטער נעבען כאר.

ante'cians *n.* (ענ-טי'-שיענז) די געגענ־בעוואהנער פון דעם ערד קוגעל [די וואס וואהנען אויף דעם זעלביגען פאראלעל שטרייף פון ערד־קוגעל, נאר אויף ענטגע־גענגעזעצטע זייטען, צ. ב. געוויסע טיילען פון אמעריקא און טערקיי].

antecommun'ion *n.* (ענ-טי-קא-מיונ'-יאן) אזא תפילה אין א קריסטליכע קירך.

antecur'sor *n.* (ענ-טי-קויר'-סאר) פא־רויסלויפער; פארלויפער.

an'tedate *v. and n.* (ענ'-טי-דייט) אנ־געבען א פריהערדיגע צייט, געבען א פרי־הערדיגע דאטע; פארקומען אין א צייט פריהער; א פריהערדיגע דאטע.

The American Revolution antedates the Civil War.

antedilu'vial *a.* (ענ-טי-די-ליו'-ווי-על) פון פאר'ן מבול.

antedilu'vian *a. and n.* (ענ-טי-די-ליו'-ווי-ען) פון פאר'ן מבול; איינער אדער עטוואס וואס האט עקזיסטירט פאר'ן מבול; עטוואס וואס איז שטארק פערעל־טערט.

ante-draw'ing-room *n.* (ענ-טי-דראה'-אינג-רוהם) א טייל פון א זאל אב־געטיילט דורך א שייד־וואנד.

anteflect'ed *a.* (ענ-טי-פלעקט'-עד) איינגעבויגען צום פארענט צו.

an'teflexed *a.* (ענ'-טי-פלעקסט) אויס־געבויגען צום פארענט צו.

ant'-egg *n.* (ענט'-עג) א מוראשקע־איי.

an'telope *n.* (ענ'-טי-לאופ) אנטילאפ [אזא חיה].

Antelope

antemerid'ian *a.* (ענ-טי-מי-ריד'-אי-ען) פאר האלבען טאג.

an'te merid'iem (ענ'-טי מי-ריד'-אי-עם) פאר האלבען טאג [די צייט פון 12 ביינאכט ביז 12 האלבען טאג].

antemet'ic *n. and a.* (ענט-אי-מעט'-איק) א מעדיצין צו פערמיידען ברעכען; וואס פערמיידעט ברעכען.

an'te mor'tem (ענ'-טי מאר'-טעם) פאר דעם טויט.

an'te-mor'tem *a.* (ענ'-טי-מאר'-טעם) וואס קומט פאר פאר'ן טויט.

The court examined the copy of the victim's ante-mortem statement.

antemun'dane *a.* (ענ-טי-מאנ'-דיין) וואס איז שייך צו, אדער וואס האט פא־סירט איידער די וועלט איז בעשאפען גע־ווארען.

antena'tal *a.* (ענ-טי-ניי'-טעל) איז שייך צו דער צייט פאר איינעמס גע־בורט.

anten'na *n.* (ענ-טענ'-א) דאס פיהל־הערענדל אויף דעם קאפ פון אן אינ־זעקט.

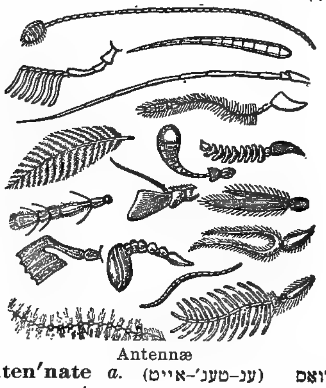

Antennæ

anten'nate *a.* (ענ-טענ'-אייט) וואס האט א פיהל־הארן. ז. ***antenna***

antennif'erous *a.* (ענ-טע-ניפ'-ע-ראס) ז. ***antennate***

anten'niform *a.* (ענ-טענ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פיהל־הארן. ז. ***antenna***

antenup'tial *a.* (ענ-טי-נאפ'-שעל) פאר דער חתונה.

antepas'chal *a.* (ענ-טי-פעס'-קעל) וואס איז שייך צו דער צייט פון פאר פסח, אדער פאסכא.

an'tepast *n.* (ענ'-טי-פעסט) פארגע־שמאק, פארשפייז.

antepenult' *n.* (ענ-טי-פי-נאלט') דרי־טע זילבע פון סוף ווארט.

antepenul'tima *n.* (ענ-טי-פי-נאל'-טי-מא) ז. ***antepenult***

antepenul'timate *n. and a.* (ענ-טי-פי-נאל'-טי-מייט) וואס איז שייך צו דער דריטער זילבע פון סוף ווארט; דריטע זילבע פון סוף ווארט.

antepilep'tic *n. and a.* (ענט-עפ-אי-לעפ'-טיק) א תרופה געגען פאלינג; וואס איז א תרופה געגען פאלינגע [חולי נופלים].

antepilep'tical *a.* (ענט-עפ-אי-לעפ'-טי-קעל) וואס איז א תרופה געגען פא־לינגע.

anteposi'tion *n.* (ענ-טי-פא-זיש'-אן) דאס שטעלען אין פראנט; דאס שטעלען א ווארט פריהער.

antepran'dial *a.* (ענ-טי-פרענ'-די-על) פאר דעם מאהלצייט.

ante'rior *a.* (ענ-טי'-רי-אר) פריהער; פאראויסשטעהענד, וואס געפינט זיך פון פארענט.

anterior'ity *n.* (ענ-טי-רי-אר'-אי-טי) דאס שטעהן אין פארויס; דאס פריהער

זיין; די העכערע שטעלע אדער ראנג; העכערער עלטער.

ante'rior tib'ial ar'tery (ענ-טי'-רי-אר טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די פאדערשטע שינביין ארטעריע.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

anterolat'eral *a.* (ענ-טי-ראו-לעט'-ער-על) וואס ליגט ביי דער זייט פון פארענט.

an'teroom *n.* (ענ'-טי-רוהם) פארצימער, ווארטצימער.
The patients are waiting in the doctor's anteroom.

antestom'ach *n.* (ענ-טי-סטאמ'-עק) פארמאגען; קראפ, וואליע [פארמאגען ביי א פויגעל].

an'tetype *n.* (ענ'-טי-טאיפ) פארבילד, מוסטער.

antever'sion *n.* (ענ-טי-וואיר'-שאן) דאס זיין געבויגען צום פארענט [אין בעצוג צו די אינערליכע ארגאנען].

antevert' *a.* (ענ-טי-וואירט') איינגעבויגען צום פארענט [בענוצט אין בעצוג צו די אינערליכע ארגאנען].

anthe'lion *n.* (ענ-טהי'-לי-אן) נעגענזון [אזעלכע העלע ליכטרינגעי ארום דעם שאטען פון א נעגענשטאנד, וועלכע ווערען פעראורזאכט אין געוויסע געגענדען דורך די זונענשטראהלען, ווען זיי געהען דורך א וואלקען אדער א טומאן].

anthelmin'thic *n. and a.* (ענט-העל-מינ'-טהיק) א מעדיצין צו פערטרייבען ווערעם [אין די געדערים]; וואס פערטרייבט ווערעם.

anthelmin'tic *n. and a.* (ענט-העל-מינ'-טיק) ז. ***anthelminthic***

an'them *n.* (ענ'-טהעם) א כאר-געזאנג אין קירך; א געזאנג.

An'themis *n.* (ענ'-טהע-מיס) ניט עכטע קאמעלען; פעלד-קאמעלען, פעלד-ראמאשקעס [אזא מין פלאנצען].

an'ther *n.* (ענ'-טהער) שטויב-בייטעל [דער ארט אין א בלום וואו עס ליעגט דער זאמענשטויב].

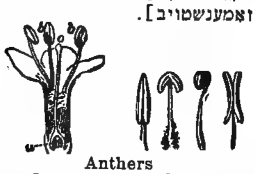
Anthers

an'theral *a.* (ענ'-טהער-על) וואס אנבעלאנגט צום שטויב-בייטעל. ז. ***anther***

antherif'erous *a.* (ענ-טהער-איפ'-ע-ראס) וואס האט א שטויב-בייטעל [ביי פלאנצען].

anthe'sis *n.* (ענ-טהי'-סיס) דאס פונאנדערבליהען זיך פון בלומען; די צייט ווען בלומען בליהען זיך פונאנדער.

ant'-hill *n.* (ענט'-היל) מוראשקעס-בערגעל; מוראשקעס נעסט.

ant'-hil'lock *n.* (ענט'-היל'-אק) ז. ***ant-hill***

antho'bian *n.* (ענ-טהאו'-בי-ען) בלומען-באבעלקע, בלומען זשוק.

anthog'raphy *n.* (ענ-טהאג'-רע-פי) אנטאגראפיע [די בעשרייבונג פון בלומען].

an'thoid *a.* (ענ'-טהאיד) אזוי ווי א בלום.

an'tholite *n.* (ענ'-טהא-לאיט) אן אויסגעגראבענע פערשטיינערטע בלום, אן אבדרוק אין א שטיין וואס האט די פארמע פון א בלום [הויפטזעכליך אין שטיין קויהלען].

antholog'ical *a.* (ענ-טהא-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו אן אנטאלאגיע. ז. ***anthology***

anthol'ogy *n.* (ענ-טהאל'-א-דזשי) אנטאלאגיע [א זאמלונג פון געוועהלטע לעזע-שטיקער, ספעציעל געדיכטע און פאעמאס]; א בלומען-זאמלונג.

anthoma'nia *n.* (ענ-טהא-מיי'-ני-א) אנטאמאניע [איבערגעטריבענע ליעבע צו בלומען].

anthoma'niac *n.* (ענ-טהא-מיי'-ני-אק) אן אנטאמאניאק [איינער וואס האט אן איבערגעטריבענע ליעבע צו בלומען].

anthoph'agous *a.* (ענ-טהאפ'-ע-גאס) בלומען-פרעסענד.

anthoph'ilous *a.* (ענ-טהאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט בלומען [וועגען געוויסע בעשעפענישען, ווי ביענען צ. ב.].

anthoph'orous *a.* (ענ-טהאפ'-א-ראס) וואס האט בלומען [ווי א פלאנצע].

an'thotaxy *n.* (ענ'-טהא-טעק-סי) דאס וואקסען פון בלומען אין א בלומען-שטרויס רונד ארום שטענגעל.

anthoxan'thin *n.* (ענ-טהא-זענ'-טהין) געלע פארב וואס געפינט זיך אין בלומען און געוויסע פרוכטען.

Anthozo'a *n.* (ענ-טהא-זאו'-ע) אנטאזאען [א קלאס בעשעפענישען וואס איז אונבעשטימט צו עס איז חיה אדער פלאנצע].

anthozo'an *n. and a.* (ענ-טהא-זאו'-ען) אזא בעשעפעניש פון דעם מין אנטאזאען; וואס איז שייך צו די אנטאזאען. ז. ***Anthozoa***

anthrac'ic *a.* (ענ-טהרעס'-איק) וואס געהער צו א קארבונקעל, וואס איז קראנק אויף א קארבונקעל. ז. ***anthrax***

an'thracite *n.* (ענ'-טהרע-סאיט) אנטראציט [ריינער שטיין-קויהל; הארטער שטיין-קויהל].

anthracit'ic *a.* (ענ-טהרע-סיט'-איק) ווי אנטראציט. ז. ***anthracite***

an'thrax *n.* (ענ'-טהרעקס) שטיין-קויהלען; קארבונקעל [אזא געפעהרליכע קראנקהייט מייסטענס ביי בהמות, א מאל אויך ביי מענשען].

anthrope'an *a.* (ענ-טהרא-פי'-ען) מענשליך.

anthrop'ic *a.* (ענ-טהראפ'-איק) מענשליך; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער מענשליכער ראסע.

anthrop'ical *a.* (ענ-טהראפ'-אי-קעל) ז. ***anthropic***

anthropobiol'ogy *n.* (ענ-טהרא-פאו-באי-אל'-א-דזשי) אנטראפאלאגיע, די לעהרע וועגען דעם לעבען פון מענשען.

anthropocen'tric *a.* (ענ-טהרא-פא-סענ'-טריק) וואס בעהויפטעט, אז דער מענש איז די קרוין פון דער וועלט [פאר הבריאה]; וואס איז שייך צו דער בעהויפטונג, אז דער מענש איז דער צענטראלער פונקט פון דער בריאה.

anthropogen'esis *n.* (ענ-טהרא-פא-דזשענ'-ע-סיס) די אבשטאמונג אדער די ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropogenet'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropogen'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-דזשענ'-איק) ז. ***anthropogenetic***

anthropog'enist *n.* (ענ-טהרא-פאדזש'-ע-ניסט) אן אנהענגער פון די מאדערנע טהעאריען וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropog'eny *n.* (ענ-טהרא-פאדזש'-ע-ני) די אבשטאמונג פון מענשען און זיין ענטוויקלונג; די וויסענשאפט וועגען דער אבשטאמונג פון מענשען און זיין ענטוויקלונג.

an'thropoglot *n.* (ענ'-טהרא-פא-גלאט) א בעשעפעניש וואס האט אזא צונג ווי א מענש, ווי די פאפוגאי צ. ב.

anthropog'ony *n.* (ענ-טהרא-פאג'-א-ני) ז. ***anthropogenesis***

anthropograph'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון מענשליכע ראסען.

anthropog'raphy *n.* (ענ-טהרא-פאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער מענשליכער ראסע.

an'thropoid *n. and a.* (ענ'-טהרא-פאיד) עהנליך צו א מענשען, אין מענשליכען געשטאלט; א מאלפע [אבעזיאנא פון העכערען זארט.

anthropoi'dal *a.* (ענ-טהרא-פאי'-דעל) עהנליך צו א מענשען, וואס האט א מענשליכע געשטאלט.

anthropol'atry *n.* (ענ-טהרא-פאל'-ע-טרי) די פערגעטערונג אדער די געטליכע פערהייליגונג פון א מענשען.

anthrop'olite *n.* (ענ-טהראפ'-א-לאיט) א פערשטיינערונג פון א מענשליכען קערפער.

anthropolog'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-לאדזש'-איק) אנטראפאלאגיש [וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען מענשען].

anthropolog'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***anthropologic***

anthropol'ogist *n.* (ענ-טהרא-פאל'-א-דזשיסט) אנטראפאלאגיסט [איינער וואס שטודירט די אנטראפאלאגישע וויסענשאפט].

anthropol'ogy *n.* (ענ-טהרא-פאל'-א-דזשי) אנטראפאלאגיע [די לעהרע איבער די מענשליכע ראסע].

an'thropomancy *n.* (ענ'-טהרא-פא-מענ-סי) דאס טרעפען, דאס נביאות-זאגען לויט דער איינגעווייד פון א מענשען.

anthropom'eter *n.* (ענ-טהרא-פאמ'-ע-טער) אנטראפאמעטער [איינער וואס מעסט די גליעדער פון מענשליכען קערפער צוליעב וויסענשאפטליכע צוועקען].

anthropomet'ric *a.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-ריק) וואס געהערט צו דער מעסט-קונסט פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropomet'rical *a.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-רי-קעל) ז. ***anthropometric***

anthropomet'rically *adv.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-רי-קעל-אי) דורך מעסטען די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropom'etry *n.* (ענ-טהרא-פאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער; די וויסענשאפט וועלכע בעהאנדעלט דאס מעסטען פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropomor'phic *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פיק) וואס האט א מענשליכע געשטאלט; וואס איז שייך צו דעם פארשטעלען גאט אין א מענשליכער געשטאלט און נאטור.
The religion of the Greeks was **anthropomorphic**.

anthropomor'phically *adv.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פי-קעל-אי) אין דער געשטאלט פון א מענשען [װעגען דער פארשטעלונג פון גאט אין א מענשליכער געשטאלט].

anthropomor'phism *n.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פיזם) אנטראפאמארפיזם, דאס פארשטעלען גאט אין א מענשליכער געשטאלט און נאטור.

anthropomor'phist *n.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פיסט) אנטראפאמארפיסט [איינער װאס שטעלט זיך פאר גאט אין א מענשליכער געשטאלט און נאטור].

anthropomor'phite *n. and a.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פאיט) איינער װאס גלױבט, דאס גאט האט א מענשליכע געשטאלט און געפיהלען; װאס אין שייך צו דעם גלױבען, אז גאט האט א מענשליכע געשטאלט און מענשליכע געפיהלען.

anthropomorphit'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר-פיט'-איק) פארשטעלענדיג זיך גאט אין א מענשליכער געשטאלט און מיט מענשליכע געפיהלען.

anthropomorphit'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר-פיט'-אי-קעל) ז. *anthropomorphitic*.

anthropomor'phous *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פאס) װאס האט א מענשליכע געשטאלט.

anthropopath'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-פעטה'-איק) װאס שרייבט צו מענשליכע געפיהלען אדער נייגונגען צו גאט.

anthropopath'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-פעטה'-אי-קעל) ז. *anthropopathic*.

anthropopath'ically *adv.* (ענ-טהרא-פא-פעטה'-אי-קעל-אי) דורך צושרייבען גאט מענשליכע געפיהלען און נייגונגען.

anthropop'athism *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-טהיזם) די פארשטעלונג פון גאט מיט מענשליכע געפיהלען און נייגונגען.

anthropop'athy *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-טהי) דאס צושרייבען מענשליכע געפיהלען, נייגונגען א. ז. װ. צו גאט.

anthropoph'agi *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-דזשאי) מענשענפרעסער, קאניבאלען.

anthropophagin'ian *n.* (ענ-טהרא-פאפ-ע-דזשינ'-אי-ען) א מענשען פרעסער.

anthropoph'agism *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-דזשיזם) מענשען־פרעסעריי, קאניבאליזם.

anthropoph'agist *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-דזשיסט) א מענשען־פרעסער.

anthropoph'agous *a.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-גאס) װאס פרעסט מענשענפלייש, מענשען־פרעסעריש.

anthropoph'agy *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-דזשי) קאניבאליזם, מענשען־פרעסעריי.

anthropopho'bia *n.* (ענ-טהרא-פא-פאו'-בי-ע) די מורא פאר מענשען; מענשען־האס, שנאה צו מענשען.

anthypnot'ic *n. and a.* (ענ-טהיפ-נאט'-איק) װאס װירקט געגען שלאף, א מיטעל געגען שלאף.

anthypochon'driac *n. and a.* (ענט-היפ-או-קאנ'-דרי-עק) געגען היפאכאנדריע װירקענד; א מיטעל געגעי היפאכאנדריע [מרה שחורה].

an'ti (ענ'-טי) געגען, װידער [דיעזעס װארט קומט נור אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע װערטער].

antiaboli'tionist *n.* (ענ-טי-עב-א-ליש'-אנ-איסט) א געגנער פון אבשאפונג פון שקלאפעריי; שקלאפען טרייבער.

an'ti-ac'id *n. and a.* (ענ'-טי-עס'-איד) ז. *antacid*.

an'ti-Amer'ican *a.* (ענ'-טי-ע-מער'-אי-קען) אנטי־אמעריקאניש, געגען אמעריקאנישעס.

an'tiar *n.* (ענ'-טי-ער) אנטיאר [אזא גיפט].

an'ti-arthrit'ic *n. and a.* (ענ'-טי-ער-טהריט'-איק) ז. *antarthritic*.

an'ti-asthmat'ic *n. and a.* (ענ'-טי-עסט-מעט'-איק) װאס װירקט געגען אסטמא־קראנקהייט, א מיטעל געגען אסטמא.

antibacchi'us *n.* (ענ-טי-בע-קאי'-אס) דער אנטיבאקכוס [א פארמע אין פאעזיע שרייבען, צװיי לאנגע זילבען און איין קורצע].

antibil'ious *a.* (ענ-טי-ביל'-יאס) געגען מאגען־קראנקהייט װירקענד.

antibra'chial *a.* (ענ-טי-בריי'-קי-על) װאס בעלאנגט צום פאדערארם [צום פאדערביין פון האנד].

an'tic *n. and a.* (ענ'-טיק) פאנטאסטיש; קאמיש; לעכערליך; א שפאס; א קאמעדיע.

The comedian performs **antics** on the stage.

An'tichrist *n.* (ענ'-טי-קראיסט) אנטי־קריסט [א געגנער פון קריסטוס, א פיינד פון קריסטוס]; א פאלשער קריסטוס.

antichris'tian *a.* (ענ-טי-קריס'-טשיען) געגען קריסטענטהום.

antichris'tianism *n.* (ענ-טי-קריס'-טשיען-איזם) די געגנערשאפט צום קריסטענטום.

antichron'ical *a.* (ענ-טי-קראנ'-איק-על) מאכענדיג א פעהלער אין דער צייט־רעכנונג; אבװייכענדיג פון דער ריכטיגער צייטרעכנונג.

antich'ronism *n.* (ענ-טיק'-רא-ניזם) דאס אבװייכען פון דער צייטרעכנונג.

antic'ipant *a.* (ענ-טיס'-אי-פענט) װאס קומט אדער װירקט פאר דער צייט; װאס גיט א פארגעפיהל; ריכטענדיג זיך פון פריהער [װעגען אן אנפאל פון א קראנקהייט װאס דארף קומען].

antic'ipate *v.* (ענ-טיס'-אי-פייט) פארפיהלען; ערװארטען; פערנעהמען פריהער, פערכאפען.

antic'ipated *a.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טעד) ערװארטעט פון פריהער, פאראױסגעפיהלט.

antic'ipate payment (ענ-טיס'-אי-פייט פיי'-מענט) בעצאהלען פאר דער צייט.

antic'ipate pleas'ures (ענ-טיס'-אי-פייט פלעזש'-אורז) זיך אין פארױס פרעהען [איבער עטװאס].

antic'ipate sor'rows (ענ-טיס'-אי-פייט סאר'-אוז) זיך פאר דער צייט דאס הארץ אבעסען.

anticipa'tion *n.* (ענ-טיס-אי-פיי'-שאן) 1. א פארגעפיהל; ערװארטונג; 2. פערכאפונג.

1. Children are full of **anticipation** about their vacations. 2. His remarks proved an **anticipation** of my prepared address.

antic'ipative *a.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טיװ) װאס האט א פארגעפיהל; װאס פערכאפט.

antic'ipatively *adv.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טיװ-לי) דורך א פארגעפיהל; מיט ערװארטונג; דורך פערכאפונג.

antic'ipator *n.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טאר) א פערכאפער, א פארלױפער.

antic'ipatory *a.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טא-רי) פערכאפענד.

anticlas'tic *a.* (ענ-טי-קלעס'-טיק) אױס־געבױגען װי א זאטעל.

anticli'max *n.* (ענ-טי-קלאי'-מעקס) דאס אראבלאזען זיך אין ריידען אדער שרייבען פון א װיכטיגע זאך צו אן אוני־װיכטיגע; דאס אראבפאלען פון דער ארױפגעשטיגענער הױך.

anticli'nal *a. and n.* (ענ-טי-קלאי'-נעל) אױסגעבױגען מיט דער רונדליכער זייט ארױף [בענוצט ביי דער ערד־בעשרייבונג]; אזא בױגונג.

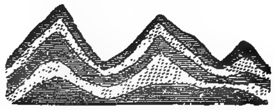

Anticlinal

anticlin'ic *a.* (ענ-טי-קלינ'-איק) ז. *anticlinal*.

an'ticly *adv.* (ענ'-טיק-לי) אויף א פאנטאסטישען אדער קאמישען שטייגער.

anticonnu'bial *a.* (ענ-טי-קאנ-יו'-בי-על) געגען חתונה האבען.

anticonstitu'tional *a.* (ענ-טי-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על) געגען דער קאנסטיטוציאן פון לאנד.

anticonstitu'tionalist *n.* (ענ-טי-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-איסט) א געגנער פון דער קאנסטיטוציאן.

anticonta'gious *a.* (ענ-טי-קאנ-טיי'-דזשאס) װאס הינדערט די אנשטעקונג פון קראנקהייט.

anticonvul'sive *a.* (ענ-טי-קאנ-װאל'-סיװ) װאס װירקט געגען קאנװאולסיע [קראמפף].

An'ti-corn'-law League (ענ'-טי-קארנ'-לאה ליעג) דער פעראיין געגען דעם קארן־געזעץ [דער געזעץ אין ענגלאנד ביז'ן יאהר 1846 װאס האט ארױפגעלעגט גרױסע אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע תבואה].

anticour'tier *n.* (ענ-טי-קאור'-טיער) א געגנער פון קעניג.

an'ticyclone *n.* (ענ'-טי-סאי-קלאון) אנטיציקלאן [א װירבעל־װינד].

anticyclon'ic *a.* (ענ-טי-סאי-קלאנ'-איק) װאס אנבעלאנגט צו אן אנטיציקלאן [װירבעל־װינד].

antidemocrat'ic *a.* (ענ-טי-דעמ-א-קרעט'-איק) ניט דעמאקראטיש; געגען פאלקסהערשאפט.

antidemocrat'ical *a.* (ענ-טי-דעמ-א-קרעט'-איק-על) ז. *antidemocratic*.

an'tidotal *a.* (ענ'-טי-דאו-טעל) װאס דיענט אלס געגענגיפט.

an'tidotally *adv.* (ענ'-טי-דאו-טעל-אי) אזוי װי א געגענגיפט; מיט א געגענגיפט.

antido'tary *n.* (ענ-טי-דאו'-טע-רי) געגענגיפט; א פלאץ װאו מען מאכט הייל־מיטלען, מעדיצינען.

an'tidote *n. and v.* (ענ'-טי-דאוט) איינגעבען געגענגיפט; געגענגיפט.

Nearly every poison has an **antidote**.

antidot'ical *a.* (ענ-טי-דאט'-אי-קעל) װאס װירקט אלס געגענגיפט.

antidysenter'ic *n. and a.* (ענ-טי-דיס-ען-טער'-איק) װאס װירקט געגען דיזענטעריע; א רפואה געגען דיזענטעריע [די קראנקהייט רוהר, דורכפאל מיט בלוט].

an'ti-emet'ic *n. and a.* (ענ'-טי-אי-מעט'-איק) ז. *antemetic*.

an'ti-epis'copal *a.* (ענ'-טי-אי-פיס'-קא-פעל) געגען דער סיסטעם פון האבען בישאפס [אין דער קריסטליכער רעליגיאן].

an'ti-evangel'ical *a.* (ענ'-טי-אי-װענ-דזשעל'-אי-קעל) געגען דעם עװאנגעליום.

antifanat'ic *a.* (ענ-טי-פע-נעט'-איק) געגען פאנאטיזם.

antifeb'rile *n.* and *a.* (ענ-טי-פעב'-ריל) געגען קדחת; מיטעל געגען קדחת [פיבער].

antifed'eral *a.* (ענ-טי-פעד'-ער-על) אנטיפעדעראל; געגען א בונד פון שטאאטען אדער פארטייען.

antifed'eralism *n.* (ענ-טי-פעד'-ער-על-איזם) אנטיפעדעראליזם [דאס זיין געגען א בונד פון שטאאטען אדער פארטייען].

An'ti-Fed'eralism *n.* (ענ'-טי-פעד'-ער-על-איזם) די פרינציפען פון דער אמאליגער אמעריקאנער אנטיפעדעראליסטישער פארטיי. ז. *Anti-Federal party*.

An'ti-Fed'eralist *n.* (ענ'-טי-פעד'-ער-על-איסט) אן אנהענגער פון דער אמאליגער אנטיפעדעראליסטישער פארטיי אין אמעריקא. ז. *Anti-Federal party*.

antifed'eralist *n.* (ענ-טי-פעד'-ער-על-איסט) אן אנטיפעדעראליסט. ז. *antifederalism*.

An'ti-Fed'eral par'ty (ענ'-טי-פעד'-ער-על פאר'-טי) אנטיפעדעראליסטישע פארטיי [די אמאליגע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געווען געגען דעם, אז די רעגיערונג אין וואשינגטאן זאל זיך פערשטארקערען אויף דער רעכנונג פון די איינצעלנע שטאאטען]

An'ti-Gal'lican *n.* and *a.* (ענ'-טי-געל'-אי-קען) פיינדליך צו פראנצויזען; א פראנצויזען-פיינד.

antihec'tic *a.* (ענ-טי-העק'-טיק) וואס ווירקט געגען שווינדזוכט.

antihypnot'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-היפ-נאט'-איק) וואס ווירקט געגען שלעפעריגקייט; א מיטעל געגען שלאף.

antihypochon'driac *a.* and *n.* (ענ-טי-היפ-א-קאנ'-דרי-עק) וואס ווירקט געגען היפאכאנדריע; א מיטעל געגען היפאכאנדריע [מרה שחורה].

antihyster'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-היס-טער'-איק) וואס ווירקט געגען היסטעריקע; א מיטעל געגען היסטעריקע.

anti-Jac'obin *n.* and *a.* (ענ-טי-דזשעק'-א-בין) א יאקאבינער פיינד [יאקאבינער זיינען געווען א רעוואלוציאנערע פארטיי אין פראנקרייך ביי דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן, וועלכע האט אנגעווענדעט געוואלדמיטעל צו בעפעסטיגען די ניי-געגרינדעטע רעפובליק]; פיינדליך צו א יאקאבינער.

antilibra'tion *n.* (ענ-טי-לאי-ברײ'-שאן) דאס האלטען אין גלייכגעוויכט, דאס באלאנסירען.

antilog'arithm *n.* (ענ-טי-לאג'-ע-ריטהם) אנטילאגאריטמוס [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער וואס שטעהט אין א געוויסען צוזאמענהאנג מיט וועלכען עס איז לאגאריטמוס, צ. ב. די ציפער 100 איז אן אנטילאגאריטמוס צו 2, ווייל די ציפער 2 איז דער לאגאריטמוס פון 100. ז. *logarithm*].

antil'ogy *n.* (ענ-טיל'-א-דזשי) אנטילאגיע [זעלבסט-ווידערשפרעכונג].

Antil'ope *n.* (ענ-טיל'-א-פי) די אנטילאפען חיות.

Antilop'idæ *n.* (ענ-טי-לאפ'-אי-די) די אנטילאפען טהיערע; א געוויסער מין חיות וואס זיינען מעלי גרה.

antimacas'sar *n.* (ענ-טי-מע-קעס'-ער) א צודעק פאר מעבעל אום צו בעשיצען זיי פון פלעקען; א געשטריקטע צודעק פאר א זאפא צו פערהיטען פון האר-אויל-פלעקען.

an'ti-machine' *a.* (ענ'-טי-מע-שין') געגען דער מאשין [אין דער אמעריקאנער פאליטיק, וועגען דער געגנערשאפט צו דער אנפיהרונג פון דער פאליטיק פון א פארטיי דורך איניגע פערזאנען, וואס מאכען דערפון א לעבען].

antimani'acal *a.* (ענ-טי-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס ווירקט געגען מאניע [משוגעת].

Antima'son *n.* (ענ-טי-מיי'-סן) געגנער פון די פריימויערער. ז. *freemason*.

Antimason'ic par'ty (ענ-טי-מיי-סאנ'-איק פאר'-טי) אנטיפריימויערער-פארטיי [אן אמאליגע פאליטישע פארטיי אין אמעריקא, געגרינדעט אין שטאאט ניו-יארק אין יאהר 1827, וואס האט געפאדערט, אז פריימויערער זאלען ניט אנגענומען ווערען אויף רעגיערונגס-שטעלען].

antima'sonry *n.* (ענ-טי-מיי'-סנ-רי) געגנערשאפט צו די פריי-מויערער; די פרינציפען פון דער פארטיי וואס בעקעמפפט די פריי-מויערער.

antimatrimo'nial *a.* (ענ-טי-מעט-רי-מאו'-ני-על) געגען הייראטהען.

antim'eter *n.* (ענ-טים'-ע-טער) א ווינקעל מעססער [אן אפטישער אינסטרומענט].

antimet'rical *a.* (ענ-טי-מעט'-רי-קעל) ניט ריטמיש; וואס האלט ניט אויס דאס פערזמאס [אין געדיכטע].

antiministe'rial *a.* (ענ-טי-מינ-איס-טי'-רי-על) פיינדליך דעם מיניסטעריום.

antiministe'rialist *n.* (ענ-טי-מינ-איס-טי'-רי-על-איסט) א געגנער פון מיניסטעריום.

antimonar'chial *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קי-על) געגען דער מאנארכישער רעגיערונגס-פארמע [וואו עס רעגיערט א קייזער אדער א קעניג]; געגען מאנארכיע.

antimonar'chic *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קיק) ז. *antimonarchial*.

antimonar'chical *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קיק-על) ז. *antimonarchial*.

antimonar'chicalness *n.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קי-קעל-נעס) די געגנערשאפט געגען מאנארכיע, דאס זיין געגען א מאנארכישע רעגיערונג.

antimon'archist *n.* (ענ-טי-מאנ'-ארק-איסט) א געגנער פון מאנארכיזם.

antimo'nial *n.* and *a.* (ענ-טי-מאו'-ני-על) וואס ענטהאלט אדער וואס אנבעלאנגט צו דעם אנטימאניום; א מעדיצין וואס ענטהאלט אנטימאניום [אזא כעמישער שטאף].

antimo'niate *n.* (ענ-טי-מאו'-ני-אייט) אנטימאנזויערעס זאלץ [אזא כעמישער זאלץ].

antimon'ic *a.* (ענ-טי-מאנ'-איק) וואס ענטהאלט אנטימאן.

antimon'ic ac'id (ענ-טי-מאנ'-איק עס'-איד) אנטימאנזויערע.

antimo'nious *a.* (ענ-טי-מאו'-ני-אס) וואס ענטהאלט אנטימאן.

antimo'nious ac'id (ענ-טי-מאו'-ני-אס עס'-איד) אנטימאנזויערע.

an'timonite *n.* (ענ'-טי-מא-נאיט) אנטימאנזויערעס זאלץ.

an'timony *n.* (ענ'-טי מא ני) אנטימאן [א כעמישער גרונד-עלעמענט, א מעטאל מיט א ווייסען גלאנציגען קאליר].

antimor'alist *n.* (ענ-טי-מאר'-על-איסט) א געגנער פון מאראל אדער זיטליכקייט.

antimu'sical *a.* (ענ-טי-מיו'-זיק-על) מוזיק-פיינדליך.

antinarcot'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-נאר-קאט'-איק) אנטינארקאטיש, א מיטעל וואס ווירקט געגען א שלאפטרונק.

antina'tional *a.* (ענ-טי-נעש'-אנ-על) אנטינאציאנאל.

antinico'tian *a.* (ענ-טי-ני-קאו'-שי-ען) געגען טאבאק רויכערען.

antino'mian *n.* (ענ-טי-נאו'-מי-ען) איינער וואס גלויבט, דאס פרומקייט בעשטעהט נאר אין גלויבען אין גאט און נים אין אויפפיהרען זיך מאראליש; וואס לייקענט אין דעם, אז די אנגענומענע מאראלישע געזעצען זיינען א חיוב פאר א גאטס-גלויביגען.

antino'mianism *n.* (ענ-טי-נאו'-מי-ען-איזם) אנטינאמיאניזם [די לעהרע, דאס די וואס גלויבען אין גאט זיינען ניט מחויב זיך אויפצופיהרען לויט די אנגענומענע מאראלישע געזעצען].

antin'omy *n.* (ענ-טינ'-א-מי) דאס ווידערשפרעכען זיך אין א געזעץ; דער ווידערשפרוך פון צוויי געזעצען; א געזעץ, כלל אדער פרינציפ וואס איז א געגענזאץ צו א צווייטען.

antipa'pal *a.* (ענ-טי-פיי'-פעל) געגען דעם פאפסט.

antipapis'tical *a.* (ענ-טי-פע-פיס'-טי-קעל) דעם פאפסטום פיינדליך.

antipar'allel *a.* (ענ-טי-פער'-ע-לעל) וואס לויפט פאראלעל, אבער מיט א נעגענגעזעצטער ריכטונג.

antiparalyt'ic *n.* and *a.* (ענ-טי-פער-ע-ליט'-איק) א תרופה געגען פאראליז, וואס ווירקט געגען פאראליז.

antiparalyt'ical *a.* (ענ-טי-פער-ע-ליט'-איק-על) ווירקענד געגען פאראליז.

antipathet'ic *a.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק) אנטיפאטיש, אונערטרעגליך, דער נאטור דערווידער.

antipathet'ical *a.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על) ז. *antipathetic*.

antipathet'ically *adv.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על-אי) ז. *antipathetic*.

antipathet'icalness *n.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על-נעס) די אנטיפאטישקייט; דאס זיין דערווידער.

antipath'ic *a.* (ענ-טי-פעטה'-איק) אנטיפאטיש; אבשטויסענד; אבנייגענד.

antip'athy *n.* (ענ-טיפ'-ע-טהי) אנטיפאטיע, אבנייגונג, אבשטויסונג.
Some Americans, unfortunately, have an antipathy towards a foreigner.

antipatriot'ic *a.* (ענ-טי-פיי-טרי-אט'-איק) אנטיפאטריאטיש; צום פאטערלאנד פיינדליך.

antiperistal'sis *n.* (ענ-טי-פער-אי-סטעל'-סיס) א מיטעל געגען דער מוסקול-בעוועגונג פון די קישקעס אין זייער ארויסטרייבען פון זיך די פערדייהטע שפייזען.

antiperistal'tic *a.* (ענ-טי-פער-אי-סטעל'-טיק) וואס ווירקט געגען דער מוסקול-בעוועגונג פון די קישקעס. ז. *antiperistalsis*.

antiperis'tasis *n.* (ענ-טי-פע-ריס'-טע-סיס) געגענזעצליכע אייגענשאפטען; די ווירקונג פון געגענזעצליכע קרעפטען.

antiperistat'ic *a.* (ענ-טי-פער-אי-סטעט'-איק) וואס האט געגענזעצליכע אייגענשאפטען; וואס ווירקען אלס געגענזעצליכע קרעפטען.

antipestilen'tial *a.* (ען-טי-פעס-טי-לענ'-שעל) וואס ווירקט געגען פעסט.

antiphar'mic *n. and a.* (ען-טי-פאר'-מיק) געגען=גיפט; וואס איז א געגען=גיפט.

antiphlogis'tian *n.* (ען-טי-פלא-דזשים'-טשיען) א געגנער פון דער אלטער כעמישער טעאריע, וואס האט בעהויפטעט, אז פייער איז א כעמישער שטאף, וועלכער רופט זיך פלאגיסטאן.

antiphlogis'tic *n. and a.* (ען-טי-פלא-דזשים'-טיק) אנטיפלאגיסטיש, געגען דער אלטער טעאריע, אז פייער איז א כעמישער שטאף [דער גריכישער פילאזאף שטאהל האט געגלויבט, אז פייער איז א כעמישער עלעמענט און ער האט איהם א נאמען געגעבען פלאגיסטאן]; וואס ווירקט נעגען ענטצינדונג; אנטיפלאגיסט, א מיטעל נעגען ענטצינדונג.

an'tiphon *n.* (ענ'-טי-פאן) א געזאנג=שטיק אין א קירך, וואס ווערט געזונגען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט אדער ווי א פסוק אום א פסוק; וועקסעלכאר; א הימן, א תפילה, א קאפיטעל תהלים וואס ווערט געזונגען.

antiph'onal *a. and n.* (ען-טיפ'-א-נעל) וואס איז שייך צו א געזאנג=שטיק אין א קירך וואס ווערט געזונגען א פסוק אום א פסוק; א בוך וואס ענטהאלט געזאנגשטיקער וואס ווערען געזונגען אין דער פארם פון א פסוק אום א פסוק; א כארגעזאנג=בוך.

antiph'onally *adv.* (ען-טיפ'-א-נעל-אי) אויף דעם אופן פון קירכען=כאר=געזאנג וואס ווערט געזונגען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט אדער א פסוק אום א פסוק.

antipho'nar *n.* (ען-טי-פאו'-נער) א געזאנג אין פראגע און אנטווארט; א כארגעזאנגבוך.

antipho'nary *n.* (ען-טי-פאו'-נע-רי) ז. *antiphonar*

an'tiphone *n.* (ענ'-טי-פאון) ז. *antiphon*

antiphonet'ic *a.* (ען-טי-פא-נעט'-איק) וואס האבען איין קלאנג, וואס גראמט זיך.

antiph'ony *n.* (ען-טיפ'-א-ני) דאס זינגען א הימנע אדער תפילה א פסוק אום א פסוק; תהלים וואס ווערט געזונגען א פסוק אום א פסוק.

antiph'rasis *n.* (ען-טיפ'-רע-סים) אן איראנישער געברויך פון א ווארט אלס דער היפוך פון זיין ווירקליכע בעדייטונג [לשון סגי נהור]; א געגענזיין.

antiphras'tic *a.* (ען-טי-פרעס'-טיק) געברויכענדיג איראניש א ווארט אלס דער היפוך פון זיין ווירקליכע בעדייטונג; ריידענדיג בלשון סגי נהור.

antiphras'tical *a.* (ען-טי-פרעס'-טיק-על) ז. *antiphrastic*

antiphras'tically *adv.* (ען-טי-פרעס'-טיק-על-אי) בלשון סגי נהור.

antiphys'ic *a.* (ען-טי-פיז'-איק) אנטיפיזיש, געגען דער נאטור; וואס ווירקט געגען ווינד אין דיא געדערים.

antiphys'ical *a.* (ען-טי-פיז'-אי-קעל) ז. *antiphysic*

antip'odal *a.* (ען-טיפ'-א-דעל) פון דער געגענזייט; וואס איז שייך צו די געגענזייטען פון ערדקוגעל, וואס געפינט זיך אויף די געגענזייטען פון ערדקוגעל.

an'tipode *n.* (ענ'-טי-פאוד) אנטיפאד [אן איינוואהנער פון דער אנדערער זייט ערד, וועלכער קומט אויס געגען אונז מיט די פיס, צ. ב. די איינוואהנער פון כינא אין בעצוג צו די איינוואהנער פון אמעריקא]; א געגנער; דאס פולע געגענטייל.

antipode'an *a.* (ען-טיפ-א-די'-ען) ז. *antipodal*

antip'odes *n.* (ען-טיפ'-א-דיז) די איינוואהנער פון דער אנדערער זייט ערד, וועלכע קומען אויס געגען אונז מיט די פיס. ז. *antipode*

antip'odism *n.* (ען-טיפ'-א-דיזם) דאס זיין אנטיפאדיש. ז. *antipode*

an'tipoison *n.* (ענ'-טי-פאיזן) געגען=גיפט.

an'tipope *n.* (ענ'-טי-פאופ) א געגענפאפסט [איינער וואס וויל ארנעהמען דעם פאפסטליכען טראהן פון דעם רעגיערענדען פאפסט].

antipsor'ic *n. and a.* (ען-טיפ-סאר'-איק) וואס ווירקט געגען קרעץ; א מיטעל וואס ווירקט געגען קרעץ.

antipyret'ic *n. and a.* (ען-טי-פאי-רעט'-איק) א מעדיצין געגען פיעבער [קדחת]; וואס ווירקט געגען פיעבער.

antipy'rin *n.* (ען-טי-פאי'-רין) אנטיפירין [אזא כעמישער צונויפגעזעצטער שטאף].

antipy'rine *n.* (ען-טי-פאי'-ריין) ז. *antipyrin*

antiqua'rian *n. and a.* (ען-טי-קהוויי'-רי-ען) אנטיקוואריש; אלטערטימליך; א קענער, א ליעבהאבער, א פארשער פון אלטערטומס זאכען.

antiqua'rianism *n.* (ען-טי-קהוויי'-רי-ען-איזם) די ליעבהאבעריי פאר אלטערטומס זאכען; די נייגונג פאר אלטערטומס פארשונגען.

an'tiquary *n.* (ענ'-טי-קהוויי-רי) דער פארשער, קענער אדער ליעבהאבער פון אלטערטומס זאכען; דער הענדלער מיט אלטערטומס זאכען.

an'tiquate *v. and a.* (ענ'-טי-קהווייט) ערקלערען אלס אלט און נוצלאז; אבשאפען אלס אלט; פעראלטעט.

an'tiquated *a.* (ענ'-טי-קהוויי-טעד) פעראלטעט.

His views of society are **antiquated**.

an'tiquatedness *n.* (ענ'-טי-קהוויי-טעד-נעם) דאס פעראלטעטע; דאס זיין פעראלטעט.

antiqua'tion *n.* (ען-טי-קהוויי'-שאן) די פעראלטונג; אבשאפונג פון א זאך אלס פעראלטעט.

antique' *n. and a.* (ען-טיק') אן אנטיקזאך, אלטערטום; אלט; אלטמאדיש, זעלטען, אנטיק.

an'tiquely *adv.* (ענ'-טיק-לי) אויף אן אנטיקען אדער אלטמאדישען אופן.

antique'ness *n.* (ען-טיק'-נעם) אלטקייט; אלטערטימליכקייט.

anti'quity *n.* (ען-טיק'-הווי-טי) 1. אלטע צייט; אלטערטום; 2. אלטע קונסטווערק.

1. China is a land of great **antiquity**. 2. Modern Greece is full of **antiquities**.

antirevolu'tion *n.* (ען-טי-רעוו-א-לו'-שאן) די געגען=רעוואלוציאן.

antirevolu'tionary *a.* (ען-טי-רעוו-א-לו'-שאנ-ע-רי) אנטירעוואלוציאנער, רעוואלוציאנס פיינדליך.

antirevolu'tionist *n.* (ען-טי-רעוו-א-לו'-שאנ-איסט) א געגנער פון רעוואלוציאן; א מיטהעלפער פון דער געגען רעוואלוציאן.

antisabbata'rian *n.* (ען-טי-סעב-ע-טיי'-רי-ען) א געגנער פון שבת; א געגנער פון א שטרענגען אבהיטען שבת אלס פייערטאג.

antiscorbu'tical *n. and a.* (ען-טי-סקאר-ביו'-טי-קעל) וואס ווירקט געגען סקארבוט; א מיטעל געגען סקארבוט=קראנקהייט.

antiscrip'tural *a.* (ען-טי-סקריפ'-טשור-על) פיינדליך צו דער הייליגער שריפט [תנ"ך].

An'ti-Sem'ite *n.* (ענ'-טי-סעמ'-איט) אן אנטיסעמיט, א פיינד פון דער סעמיטישער ראסע; א יודען=פיינד.

An'ti-Semit'ic *a.* (ענ'-טי-סע-מיט'-איק) אנטיסעמיטיש, יודען=פיינדליך.

An'ti-Sem'itism *n.* (ענ'-טי-סעמ'-אי-טיזם) אנטיסעמיטיזם; יודען=פיינדשאפט.

antisep'sis *n.* (ען-טי-סעפ'-סים) דאס ריין מאכען א וואונד פון מיקראבען; דאס רייניגען פון מיקראבען, אז זיי זאלען ניט פעראורזאכען א קראנקהייט.

antisep'tic *n. and a.* (ען-טי-סעפ'-טיק) אנטיסעפטיק, א מיטעל, וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען; וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אין קערפער פון א קראנקען.

As a precaution every accidental cut should be washed with an **antiseptic**.

antisep'tical *a.* (ען-טי-סעפ'-טיק-על) וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אין דעם קערפער פון א קראנקען.

antisep'tically *adv.* (ען-טי-סעפ'-טי-קעל-אי) אויף אן אנטיסעפטישען אופן; דורך געברויכען אנטיסעפטישע מיטעל [פאר דער פערניכטונג פון מיקראבען]. ז. *antiseptic*

antisep'ticise *v.* (ען-טי-סעפ'-טי-סאיז) בעהאנדלען מיט אנטיסעפטישע מיטעל [וואס פערניכטען די מיקראבען].

antisep'ticist *n.* (ען-טי-סעפ'-טי-סיסט) איינער וואס גלויבט אין אנטיסעפטישע בעהאנדלונג פון קראנקהייטען. ז. *antiseptic*

antisep'ticize *v.* (ען-טי-סעפ'-טי-סאיז) בעהאנדלען מיט אנטיסעפטישע מיטעל.

antisep'tion *n.* (ען-טי-סעפ'-שאן) ז. *antisepsis*

antisla'very *n. and a.* (ען-טי-סליי'-ווע-רי) געגען=שקלאווערייי; דער פרינציפ געגען שקלאווערייי.

antiso'cial *a.* (ען-טי-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפטליך, פיינדליך צו געזעלשאפט.

Many actions may be of benefit to particular individuals but **antisocial** in their effects.

antiso'cialist *a.* (ען-טי-סאו'-שעל-איסט) א געגנער פון סאציאליזם.

antispasmod'ic *n. and a.* (ען-טי-ספעז-מאד'-איק) וואס שטילט קרעמפפען; א מיטעל וואס שטילט קרעמפפען.

an'tispast *n.* (ענ'-טי-ספעסט) אנטיספאסט [א געדיכט, וואס איז געשריבען אין דער פארם פון איין קורצע זילבע, נאכדעם צוויי לאנגע און ווידער א קורצע].

antispas'tic *a. and n.* (ען-טי-ספעס'-טיק) וואס שטילט קרעמפפען; וואס בעשטעהט פון אנטיספאסטען; א מיטעל צו שטילען קרעמפפען. ז. *antispast*

antisplenet'ic *a.* (ען-טי-ספלי-נעט'-איק) וואס ווירקט געגען מעלאנכאליע אדער מרה שחורה.

antis'tes *n.* (ענ-טיס'-טיז) א העכערער גייסטליכער; א פארשטעהער פון גייסטליכע.

antis'trophe *n.* (ענ-טיס'-טרא-פי)
1. אנטיסטראפע, געגענ=פערז [דער צוויי=
טער פערז אין א לירישען געדיכט]:
2. די אומקערונג פון ווערטער ביי זייער
ווידערהאלונג.
2. The master of the servant; the servant of the master.

antistroph'ic *a.* (ענ-טי-סטראפ'-איק)
אנטיסטראפיש. ז. *antistrophe*

antisyphilit'ic *a.* -(ענ-טי-סיפ-אי-ליט'
איק) וואס ווירקט געגען סיפיליס.

an'titheism *n.* (ענ'-טי-טהי-איזם)
אפיקורסות [ניט גלויבען אין גאט].

an'titheist *n.* (ענ'-טי-טהי-איסט) =איי
נער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ
פון גאט; אן אפיקורוס.

antith'esis *n.* (ענ-טיטה'-ע-סיס) =אנטי
טעזיס; געגענ=זאץ; קאנטראסט.

antithet'ic *a.* (ענ-טי-טהעט'-איק) =אנ
טיטעטיש, געגענזעצליך.

antithet'ical *a.* -(ענ-טי-טהעט'-איק
על) ז. *antithetic*

antitox'ic *a.* (ענ-טי-טאקס'-איק) וואס
ווירקט ווי אנטיטאקסין. ז. *antitoxin*

antitox'in *n.* (ענ-טי-טאקס'-אין) =אנטי
טאקסין [א געגענגיפט געגען אנשטעקענ=
דע קראנקהייטען, ספעציעל געגען דיפטע=
ריט]; א געגענגיפט; א פליסיגקייט, וועל=
כע איינינע פלאנצען טיילען פון זיך אויס
און וועלכע פערהיט זיי פון מיקראבען.

antitox'ine *n.* (ענ-טי-טאקס'-אין)
ז. *antitoxin*

an'ti-trade *n.* (ענ'-טי-טרייד) איינער
פון די ווינטען וואס בלאזען אין די טרא=
פישע געגענדען.

An'ti-Trinita'rian *n. and a.* -ענ'-טי)
טרינ-אי-טיי'-רי-ען) וואס לייקענט אין די
קריסטליכע דרייאייניגקייט; איינער, וואס
לייקענט אין די דרייאייניגקייט.

An'ti-Trinita'rianism *n.* -ענ'-טי)
טרינ-אי-טיי'-רי-ען-איזם) די אבלייקע=
נונג פון דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

an'titype *n.* (ענ'-טי-טאיפ) =אן אור
בילד; א פארבילד.

antivac'cinist *n.* -ענ-טי-וועק'-סי)
ניסט) א געגנער פון פאקען שטעלען.

antivene'real *a.* -ענ-טי-ווי-ני'-רי)
על) וואס ווירקט געגען ווענערישע [גע=
שלעכטליכע] קראנקהייטען.

antizym'ic *n. and a.* (ענ-טי-זימ'-איק)
וואס פערהיט אנשטעקונג [פון א קראנק=
הייט]; א מעדיצין צו פערהיטען אנ=
שטעקונגען.

antizymot'ic *n. and a.* -ענ-טי-זאי)
מאט'-איק) ז. *antizymic*

ant'ler *n.* (ענט'-לער) א פערצווייגטער
הארן פון א הירש.

Antlers

ant'lered *a.* (ענט'-לערד) וואס האט
צווייגינע הערנער ווי א הירש.

ant'-li'on *n.* (ענט'-לאי'-אן) =די לייב
מוראשקע [א מין מוראשקע, וועלכע צוי=
בענט זיך אויס דערמיט, וואס זי גראבט
אויס אין זאמד א גריבעל, בעהאלט זיך
דארטען און ערנעהרט זיך מיט אינזעק=
טען, בעזאנדערס מיט מוראשקעס, וועלכע
זי כאפט אריין אין איהר גריבעל].

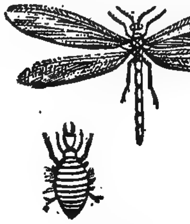

Ant-lion

antœ'ci *n.* (ענ-טי'-סאי) נעגענוואהנער
[איינוואהנער פון די געגענזייטען פון
דעם ערד קוגעל, ד. ה. אויף דעם זעלבען
מערידיאן און אויף דער זעלבער ווייטקייט
פון עקוואטאר].

antonoma'sia *n.* -ענט-אנ-א-מיי')
זשיא) דאס בענוצען א טיטול אנשטאט
א נאמען [למשל: אייער האהייט, אייער
מאיעסטעט]; דאס בענוצען אן אייגען=נא=
מען אלס כאראקטעריסטיק אדער אייגענ=
שאפט [למשל: "ער איז א נאפאלעאן"
אנשטאט א "גרויסער קריעגס=פיהרער"
אדער "א שלמה המלך" אנשטאט "חכם"].

anton'omasy *n.* (ענט-אנ'-א-מיי-סי)
ז. *antonomasia*

an'tonym *n.* (ענ'-טא-נים) נעגענווארט,
א ווארט וואס דריקט אויס א געגענזעצלי=
כען בעגריף.
"Friendship" and "hatred" are antonyms.

ant'-wren *n.* (ענט'-רען) =א ווארעביי
טשיק=ארטיגער פויגעל אין זיד=אמעריקא.

a'nus *n.* (איי'-נאס) די עפנונג אין
הינטערלייב [פי טבעת].

an'vil *n.* (ענ'-וויל) קאוואדלע, אמבאס.

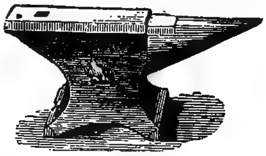

Anvil

an'vil-block *n.* (ענ'-וויל-בלאק) אזא
גרויסע קאוואדלע אויף וועלכער עס ווערט
געשמיעדט מיט א דאמפף=האמער.

anxi'ety *n.* (ענג-זאי'-ע-טי) אנגסט,
זארג, דאס שטארקע פערלאנגען נאך עט=
וואס.

anx'ious *a.* (ענק'-שאס) =ענגסטליך, בע
זארגט; אונרוהיג; זעהר געגוי: האבענדיג
א שטארקען וואונש, בענקענדיג.
I am anxious to see my friend.

anx'iously *adv.* (ענק'-שאס-לי) מיט
אנגסט, מיט אונרוהיגקייט, מיט זארג;
מיט בענקעניש, מיט א שטארקען וואונש;
מיט פינקטליכקייט.

anx'iousness *n.* (ענק'-שאס-נעס) אנגסט,
בעזארגטקייט; אונרוהיגקייט; בענקעניש,
דרינגענדער וואונש.

an'y *pr. and a.* (ענ'-אי) =יעדער; וועל
כער עס איז; אירגענד וועלכער; אבי וועד.

an'y and eve'ry (ענ'-אי ענד עוו'-רי)
יעדער איינער, איטליכער.

an'ybody *pr.* (ענ'-אי-באד-אי) ווער עס
איז, יעדער איינער, איטליכער.

an'ybody else (ענ'-אי-באד-אי עלס)
אימיצער אן אנדערער.

an'y fur'ther (ענ'-אי פויר'-טהער) =וויי
טער.
I refuse to go any further in advising you.

an'yhow *adv.* (ענ'-אי-האו) סאי ווי
סאי; יעדענפאלס.
I am going to do this, anyhow.

an'y lon'ger (ענ'-אי לאנ'-גער) =לענ
גער.
We can not stay here any longer.

an'y one (ענ'-אי הוואן) יעדער איינער,
איטליכער, ווער עס איז.

an'y one else (ענ'-אי הוואן עלס) =איר
גענד אן אנדערער.

an'y place (ענ'-אי פליים) אבי וואו.

an'ything *pr. and adv.* (ענ'-אי-טהינג)
וואס עס איז; עטוואס; עפעס; אבי וואס;
עטוואס, אביסעל, לחלוטין.

anythinga'rian *n.* -ענ-אי-טהינג-איי')
רי-ען) א גלייכגילטיגער [אין רעליגיאן].

an'ything else (ענ'-אי-טהינג עלס)
וואס=עס=איז אנדערש, עפעס אנדערש.
I did not do anything else.

an'ything will do (ענ'-אי-טהינג
הוויל דו) אבי וואס וועט צופריעדען שטע=
לען, וועט זיין גוט.

an'yway *adv.* (ענ'-אי-הוויי) וויעס איז;
יעדענפאלס; סאי ווי סאי.

an'yways *adv.* (ענ'-אי-הוויין)
ז. *anyway*

an'ywhere *adv.* (ענ'-אי-הוועהר) וואו
עס איז; אבי וואו.

an'ywhere else (ענ'-אי-הוועהר עלס)
ערגענץ אנדערשוואו.

an'ywise *adv.* (ענ'-אי-הוואיז) אויף
יעדען אופן, אבי וואס פאר אופן.

Ao'nian *a.* (ע-או'-ני-ען) אאניש, וואס
איז שייך צו די אלט גריכישע געטער פון
קונסט אדער צום ארט, וואו זיי פלעגען
זיך געפינען; פאעטיש.

a'orist *n. and a.* (איי'-א-ריסט) אאריסט,
די פערגאנגענע צייט פון די גריכישע צייט=
ווערטער [עבר בפעלים]; אונבעשטימט,
אונבעגרענעצט [אין בעצוג צו צייט];
וואס איז שייך צו אן אאריסט.

aoris'tic *a.* (איי-א-ריס'-טיק) =וואס אנ
בעלאנגט צו דער פערגאנגענער צייט פון
די גריכישע צייטווערטער [אין גראמא=
טיק]; אונבעשטימט [אין בעצוג צו
צייט].

aor'ta *n.* (איי-אר'-טא) =אארטא, פולס
אדער [גרויסע בלוט=ארטעריע וואס קומט
ארויס פון לינקען זייט פון הארץ].

aor'tal *a.* (איי-אר'-טעל) וואס בעלאנגט
צום פולס=אדער. ז. *aorta*

aor'tic *a.* (איי-אר'-טיק) ז. *aortal*

aorti'tis *n.* (איי-אר-טאי'-טיס) =ענטצינ
דונג פון פולס=אדער.

à outrance' (א או-טראנס') ביז צו
דער אויסערסטער גרענעץ, מיט דער גרעס=
טער העפטיגקייט.

apace' *adv.* (ע-פיים') שנעל, פלינק,
האסטיג, גיך.

Apach'e *n.* (ע-פעש'-אי) =אן אמעריקא
נער אינדיאנער; א פאריזער גאסען=רוי=
בער.

apago'ge *n.* (עפ-ע-גאו'-רזשי) =אפאגא
גע, דאס בענוצען א שוין בעוויזענעם אמת,
ארויסצודרינגען פון איהם אן אנדער אמת
[אין דער מאטעמאטיק]: בעווייזען די
ריכטיגקייט פון א זאץ דורך צייגען די
פאלשקייט פון געגען=זאץ [אין דער לא=
גיק].

apagog'ic *a.* (עפ-ע-גאדזש'-איק) =אפא
גאגיש. ז. *apagoge*

ap'anage *n.* (עפ'-ע-נעדזש) =דאס יאהר
געלד פון א פרינץ; אויסשטייער: אן אב=
העגגינע טעריטאריע [א לאנד וואס איז
אבהענגיג פון א צווייטען].

apart' *adv. and a.* (ע-פּארט') ביי דער זייט, בעזונדער; פונאנדער; אבגעטיילט.
The old man lived **apart** from his neighbors.

apart' from one (ע-פּארט' פראם הוואן) אבגעטיילט פון אימעצען.

apart'ment *n.* (ע-פּארט'-מענט) א צימער; א וואהנונג; אן אבגעטיילטע וואהנונג אין א הויז.

apart'ment-house *n.* (ע-פּארט'-מענט-האוס) א הויז פון איינִיגע עטאזש וואס איז איינגעטיילט אין בעזונדערע אבגעטיילטע וואהנונגען.

apart'ness *n.* (ע-פּארט'-נעס) דאס זיין אבגעטיילט; דאס זיין פון א זייט אדער פון וויטען.

apathet'ic *a.* (עפּ-ע-טהעט'-איק) אפּאטיש; געפיהללאז; גלייכמוטיג, אבגעלאזען.

apathet'ical *a.* (עפּ-ע-טהעט'-איק-על) ז. *apathetic*.

apathet'ically *adv.* (עפּ-ע-טהעט'-איק-על-אי) אויף אן אפּאטישען אופן; מיט גלייכמוטיגקייט.

apath'ic *a.* (ע-פּעטה'-איק). אפּאטיש, גלייכמוטיג.

ap'athist *n.* (עפּ'-ע-טהיסט) איינער וואס ליידעט פון אפּאטיע. ז. *apathy*.

ap'athy *n.* (עפּ'-ע-טהי) אפּאטיע, געפיהללאזיגקייט, גלייכמוטיגקייט, אבגעלאזענקייט.
The campaign was marked by **apathy**.

ap'atite *n.* (עפּ'-ע-טאיט) דער אפּאטיט [פאספארזויערע קאלך].

ape *n. and v.* (אייפּ) אן אפּע, אן אבעזיאנע, א מאלפּע; א נאכטהוער, א נאכטענצער; נאכטהאן, נאכטאנצען; נאכקרימען.

apeak' *a. and adv.* (ע-פּיעק') אויף'ן שפּיץ; שטעהענד גראד אויף'ן שפּיץ [ווערטיקאל].

ape-car'rier *n.* (אייפּ-קער'-אי-ער) אפּענפיהרער.

apep'sia *n.* (ע-פּעפּ'-שיא) פערדייאונגסלאזיגקייט, דאס ניט קענען פערדייען.

apep'sy *n.* (ע-פּעפּ'-סי) ז. *apepsia*.

a'per *n.* (איי'-פּער) א נאכטהוער, א נאכטענצער, א נאכקרימער.

ape'rient *n. and a.* (ע-פּי-רי-ענט) וואס פיהרט אב; אן אבפיהרונגס-מיטעל.

aper'itive *a.* (ע-פּער'-אי-טיוו) ז. *aperient*.

aper'tion *n.* (ע-פּויר'-שאן) אן עפענונג.

ap'erture *n.* (עפּ'-אויר-טשור) אן עפענונג.

a'pery *n* (איי'-פּע-רי) דאס נאכמאכען ווי אן אפּע, דאס נאכטאנצען, דאס נאכקרימען; א זאמלונג פון אפּען; א פּלאץ וואו מען האלט אפּען.

apet'alous *a.* (ע-פּעט'-על-אס) אהן בלומען-בלעטלעך; וואס אנבעלאנגט צו א מין פּלאנץ וואס האט ניט קיין בלומען-בלעטלעך.

apet'alousness *n.* (ע-פּעט'-על-אס-נעס) דאס פעהלען פון בלומען-בלעטלעך.

a'pex *n.* (איי'-פּעקס) א שפּיץ, א שפּיץ פון א בארג; דער העכסטער פּונקט.

a'pex of the heart (איי'-פּעקס אוו טהי הארט) דער אונטערשטער שפּיציגער טייל פון הארץ.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

apha'sia *n.* (ע-פּיי'-זשיא) דאס פערליהרען דעם לשון; דאס פערליהרען די פעהיגקייט צו ריידען און שרייבען אדער די פעהיגקייט צו קענען פערשטעהן וואס מען רעדט אדער שרייבט.

apha'sic *n. and a.* (ע-פּיי'-זיק) איינער וואס האט פערלארען דעם לשון; וואס אנבעלאנגט צום פערליהרען דעם לשון.

aph'asy *n.* (עפ'-איי-זי) ז. *aphasia*.

aphe'lian *a.* (עפ-אי'-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם וויטסטען פּונקט פון א פּלאנעט. ז. *aphelion*.

aphe'lion *n.* (עפ-אי'-לי-אן) דער וויטסטער פּונקט פון א פּלאנעט ביז דער זון.

apheliotrop'ic *a.* (ע-פי-לי-א-טראפּ'-איק) וואס קעהרט זיך אב פון דער זון אדער פון ליכט [ווענען געוויסע פּלאנצען].

apheliotrop'ically *adv.* (ע-פי-לי-א-טראפּ'-אי-קעל-אי) אין דער ריכטונג אוועק פון דער זון.

apheliot'ropism *n.* (ע-פי-לי-אט'-רא-פּיזם) די נייגונג זיך אבצוקעהרען פון דער זון אדער פון ליכט [ווענען געוויסע פּלאנצען].

aphe'mia *n.* (ע-פי'-מי-ע) אזא קראנקהייט ווען איינער פערליערט דעם לשון, אבער פערליערט ניט די פעהיגקייט צו שרייבען.

aphem'ic *a.* (ע-פעמ'-איק) וואס האט פערלארען דעם לשון אבער ניט די פעהיגקייט צו שרייבען.

apher'esis *n.* (עפ-ער'-ע-סיס) דאס ארויסווארפען א שטומע [ניט אויסגעשפּראכענע] זילבע פון אנפאנג ווארט.

apheret'ic *a.* (עפ-ע-רעט'-איק) אבגעקירצט דורך דאס ארויסווארפען א שטומע זילבע פון אנפאנג ווארט.
"Squire" is the **apheretic** form for "esquire".

aph'id *n.* (עפ'-איד) [אזא פּלאנץ-לויז] א גרינער קליינער אינזעקט, וואס געפינט זיך אויף פּלאנצען].

aphid'ian *n. and a.* (ע-פיד'-אי-ען) די פּלאנץ-לויז; וואס בעלאנגט צו דער פּלאנץ-לויז.

a'phis *n.* (איי'-פיס) [אזא בלאטלויז אינזעקט].

aphlogis'tic *a.* (עפ-לא-דזשיס'-טיק) וואס ברענט אהן א פלאם.

aphlogis'tic lamp (עפ-לא-דזשיס'-טיק לעמפּ) א גליה-לעמפּעל [ווי די עלעקטרישע לעמפּלעך].

apho'nia *n.* (ע-פאו'-ני-ע) שטארקע הייזעריגקייט, דאס פערליהרען די שטימע.

aphon'ic *a. and n.* (ע-פאנ'-איק) שטום; אהן א קלאנג; שטארק הייזעריג; א שטארק הייזעריגער.

aph'onous *a.* (עפ'-א-נאס) הייזעריג, אהן א שטימע.

aph'ony *n.* (עפ'-א-ני) ז. *aphonia*.

aph'orism *n.* (עפ'-א-ריזם) אפאריזם, א קורצער לעהרשפּרוך, א קלוגע בעלעהרונג אין קורצע און שארפע ווערטער.

aph'orist *n.* (עפ'-א-ריסט) אפאריסט; איינער וואס בענוצט אדער פערפאסט אפאריזמען. ז. *aphorism*.

aph'oristic *a.* (עפ'-א-ריס-טיק) אפאריסטיש; קורץ און שארף ווי אן אפאריזם. ז. *aphorism*.

aphoris'tical *a.* (עפ-א-ריס'-טיק-על) ז. *aphoristic*.

aphoris'tically *adv.* (עפ-א-ריס'-טיק-על-אי) קורץ און שארף [ווי אן אפאריזם].

aph'orize *v.* (עפ'-א-ראיז) מאכען אפאריזמען; ריידען אדער שרייבען אין קורצע און שארפע זעצע.

aph'rite *n.* (עפ'-ראיט) שוימקאלך [אזא ווייסער גלאנציגער שטיין].

aphrodis'iac *a. and n.* (עפ-רא-דיז'-אי-עק) אפראדיטיש [וואס רייצט די געשלעכטליכע תאוה]; ליידענשאפטליך, תאוה'דיג; א מיטעל צו רייצען די געשלעכטליכע פערלאנגען.

aphrodisi'acal *a.* (עפ-רא-די-זאי'-ע-קעל) ז. *aphrodisiac*.

Aphrodi'te *n.* (עפ-רא-דאי'-טי) אפראדיטע [אלט-גריכישע געטין פון ליעבע].

aphrodi'te *n.* (עפ-רא-דאי'-טי) א מין קאלירט זומער-פויגעלע [שמעטערלינג].

aph'thæ *n.* (עפ'-טהי) שוועמלעך אין מויל [אזא קינדערשע מויל-קראנקהייט].

aph'thous *a.* (עפ'-טהאס) וואס האט שוועמלעך אין מויל [ביי קינדער].

aphyl'lose *a.* (ע-פיל'-אס) אהן בלעטער [ביי פּלאנצען].

aphyl'lous *a.* (ע-פיל'-אס) ז. *aphyllose*.

apia'rian *a. and n.* (איי-פּי-איי'-רי-ען) וואס בעלאנגט צו ביענענצוכט [צום האדעווען פון ביענען]; א ביענענציכטער.

a'piarist *n.* (איי'-פּי-ע-ריסט) א ביענענציכטער [וואס האדעוועט ביענען].

a'piary *n.* (איי'-פּי-ע-רי) ביענען-הויז, ביענשטאק.

ap'ical *a.* (עפּ'-איק-על) וואס אנבעלאנגט צום שפּיץ, צום העכסטען פּונקט. ז. *apex*.

ap'ices *n.* (עפּ'-אי-סיז) שפּיצען; שפּיצען פון בערג; די העכסטע פּונקטען.

Apic'ian *a.* (ע-פּיש'-יען) וואס איז שייך צום רוימישען פילאזאף עפּיציוס; וואס איז שייך צו א גענוס-מענש [א מענש וואס האלט, אז מען דארף וואס מעהר געניסען פון דער וועלט]; געשמאק [ווענען שפּייזען].

apic'ulate *a.* (ע-פּיק'-יו-לייט) שטאכעלשפּיציג, שטעכעדיג [ביי פּלאנצען].

apic'ulated *a.* (ע-פּיק'-יו-לייט-עד) ז. *apiculate*.

a'piculture *n.* (איי'-פּי-קאל-טשור) ביענענצוכט, דאס האדעווען האניג-ביענען.

a'piculturist *n.* (איי'-פּי-קאל-טשור-איסט) ביענענציכטער; איינער וואס האדעוועט האניג-ביענען.

apiece' *adv.* (ע-פּיעס') פאר יעדע שטיק, פאר יעדען פּערזאן; פאר יעדען.
They received an apple **apiece**.

apiol'ogy *n.* (איי-פּי-אל'-א-דזשי) די לעהרע ווענען ביענען.

A'pis *n.* (איי'-פּיס) דער הייליגער אקס פון די אלטע עגיפּטער.

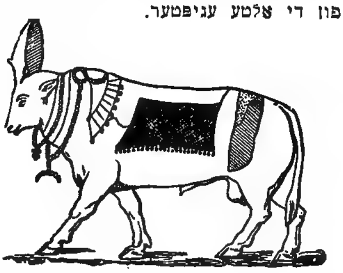

Apis

a'pish *a.* (איי'-פּיש) נאכטאנצענדיג, נאכטהוענדיג, נאכקרימענדיג ווי אן אבעזיאנע.

a'pishly *adv.* (איי'-פּיש-לי) אזוי ווי אן אבעזיאנע [מאלפּע].

a'pishness *n.* (איי'-פּיש-נעס) נאכטהוערייי, נאכטאנצערייי.

apit'pat *adv.* (ע-פיט'-פעט) מיט שנעלע הארצקלאפעניש.

apiv'orous *a.* (איי-פיוו'-א-ראס) וואס פרעסט ביענען.

aplacen'tal *a.* (ע-פלע-סענ'-טעל) וואס האט ניט קיין פלאצענטא, ארט אדער שליה [וועגען חיות].

Aplacenta'lia *n.* (ע-פלע-סענ-טיי'-לי-ע) א מין חיות וואס האבען ניט קיין פלאצענטא [ארט, שליה].

aplanat'ic *a.* (עפ-לע-נעט'-איק) אהן אבווייכונג; אהן אבווייכונג פון די ליכטשטראהלען; פארגעריכטעט, אז די ליכטשטראהלען זאלען געהן גראד.

aplanat'ic lens (עפ-לע-נעט'-איק לענז) אזא לינזענפערמיגע גלאז דורך וועלכע די ליכטשטראהלען געהן דורך גראד אהן אבווייכונג.

aplanat'ic tel'escope (עפ-לע-נעט'-איק טעל'-ע-סקאופ) אזא טעלעסקאפ [שפאקטיוו] דורך וועלכען די ליכטשטראהלען געהן דורך גראד אהן אבווייכונג.

aplomb' *n.* (ע-פלאן') דרייסטיגקייט, זיכערקייט, פעסטע האלטונג, גראדע האלטונג.
The young man spoke with great **aplomb.**

aplome' *n.* (עפ-לאום') דער אפלאם, אייזענגראנאט [אזא שטיין].

apnœ'a *n.* (עפ-ני'-ע) אזא צושטאנד ווען מען קען ניט אטהעמען; שטיקונג.

apoc'alypse *n.* (ע-פאק'-ע-ליפס) אפאקאליפסע, געוויסע קריסטליכע האלב־הייליגע ביכער; ספרים, וואס ענטהאלטען מכלומר'שטדיגע נביאות; די געטליכע ענטפלעקונג.

apocalyp'tic *a.* (ע-פאק-ע-ליפ'-טיק) אפאקאליפטיש; רעטזעלהאפט, דונקעל. ז. *apocalypse*

apoc'opate *v.* (ע-פאק'-א-פייט) אבקירצען א ווארט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע.

apoc'opated *a.* (ע-פאק'-א-פיי-טעד) אבגעקירצט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע פון א ווארט.
"Th'" is the **apocopated** form of "the".

apocopa'tion *n.* (ע-פאק-א-פיי'-שאן) דאס אבקירצען דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע.

apoc'ope *n.* (ע-פאק'-א-פי) אן אבקירצונג פון א ווארט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע; אין מעדיצין — דאס אבשניידען א גליעד.

Apoc'rypha *n.* (ע-פאק'-רי-פע) די אפאקריפען [כתובים אחרונים, בן סירא, חשמונאים און די איבריגע כתובים וועלכע ווערען ניט צוגערעכענט צום תנ"ך].

apoc'rypha *n.* (ע-פאק'-רי-פע) געוויסע קריסטליכע שריפטען, וואס זיינען ניט אריינגענומען אין ברית החדשה; ניט קיין עכטע שריפטען, צווייפעלהאפטע שריפטען.

Apoc'ryphal *a.* (ע-פאק'-רי-פעל) וואס אנבעלאנגט צו די אפאקריפען. ז. *Apocrypha*

apoc'ryphal *a.* (ע-פאק'-רי-פעל) אונגעוויס, צווייפעלהאפט, פערדעכטיג.

Apoc'ryphally *adv.* (ע-פאק'-רי-פעל-אי) אפאקריפיש; אויף דעם אופן פון די אפאקריפען. ז. *Apocrypha*

apoc'ryphally *adv.* (ע-פאק'-רי-פעל-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אדער פערדעכטיגען אופן.

apoc'ryphalness *n.* (ע-פאק'-רי-פעל-נעס) פערדעכטיגקייט, צווייפעלהאפטיגקייט.

ap'od *n. and a.* (עפ'-אד) אהן פיס; א חיה וואס האט ניט קיין פיס; א פיש, וואס האט ניט קיין בויך פלאס־פעדערען.

Ap'oda *n.* (עפ'-א-דע) א מין חיות אהן פיס; א מין פיש וואס האבען ניט קיין בויך פלאס־פעדערען.

ap'odal *a.* (עפ'-א-דעל) וואס אנבעלאנגט צו די חיות אהן פיס; וואס בעלאנגט צו די פיש אהן בויך פלאס־פעדערען.

ap'odan *n. and a.* (עפ'-א-דען) וואס איז שייך צו חיות אהן פיס; א מין חיה אהן פיס; א מין פיש אהן בויך פלאס־פעדערען.

ap'ode *n. and a.* (עפ'-אוד) ז. *apod*

apodeic'tic *a.* (עפ-א-דאיק'-טיק) אונבעשטרייטבאר, וואס איז אהן א ספק; אונווידערשפרעכליך.

apodeic'tical *a.* (עפ-א-דאיק'-טיק-על) ז. *apodeictic*

Ap'odes *n.* (עפ'-א-דיז) א מין פיש אהן בויך פלאס־פעדערען.

apodic'tic *a.* (עפ-א-דיק'-טיק) אונבעשטרייטבאר, וואס איז אהן ספק; אונווידערשפרעכליך.

apodic'tical *a.* (עפ-א-דיק'-טיק-על) ז. *apodictic*

apodic'tically *adv.* (עפ-א-דיק'-טיק-על-אי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

ap'odon *n.* (עפ'-א-דאן) ז. *apodan*

apod'osis *n.* (ע-פאד'-א-סיס) אין גראמאטיק — דער שלוס פון א תנאי־זאץ אדער בעדינגונגס־זאץ.

ap'odous *a.* (עפ'-א-דאס) וואס האט ניט קיין פיס.

apoge'al *a.* (עפ-א-דזשי'-על) וואס איז שייך צו דעם ווייטסטען פונקט פון א פלאנעט ביז דער ערד.

apoge'an *a.* (עפ-א-דזשי'-ען) ז. *apogeal*

ap'ogee *n.* (עפ'-א-דזשי) דער ווייטסטער פונקט פון א פלאנעט ביז דער ערד; די אפאגעע, דער העכסטער פונקט.

apog'eny *n.* (ע-פאדזש'-ע-ני) געשלעכטליכע אימפאטענץ, די אונפעהיגקייט צו האבען געשלעכטליכען פערקעהר.

ap'ograph *n.* (עפ'-א-גרעף) אן איבערגעשריבענע זאך, א קאפיע.

Apol'lo *n.* (ע-פאל'-או) אפאלא, איינער פון די גרויסע אלט־גריכישע אלימפישע געטער. ער איז דער גאט פון ליכט און לעבען, דער גאט פון מוזיק און פאעזיע.

Apol'lo Belved'ere (ע-פאל'-או בעל-וועד'-ער) די בעריהמטע סטאטוע וואס שטעלט פאר דעם גריכישען גאט אפאלא און וועלכע געפינט זיך אין דער בעלוועדער גאלעריע פון דעם פאפסטליכען וואטיקאן אין רוים [דיעזע סטאטוע, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר איינע פון די גרעסטע קינסטלערישע סקולפטור־ארבייטען אין דער וועלט, איז אויסגעגראבען געווארען אם ענדע פון 15טען יאהרהונדערט אין איטאליען פון אונטער אן אלטע רואינע].

apologet'ic *a.* (ע-פאל-א-דזשעט'-איק) פערטיידיגענד, ענטשולדיגענד; וואס בעלאנגט צו א פערטיידיגונג.

apologet'ical *a.* (ע-פאל-א-דזשעט'-אי-קעל) ז. *apologetic*

apologet'ically *adv.* (ע-פאל-א-דזשעט'-אי-קעל-אי) דורך פערטיידינונג, דורך ענטשולדיגונג.

apologet'ics *n.* (ע-פאל-א-דזשעט'-איקס) אפאלאגעטיק [דער טייל פון דער קריסטליכער רעליגיאנס־לעהרע וואס פערנעהמט זיך מיט צושטעלען פאקטען און בעווייזע וועגען קריסטענטום].

apol'ogise *v.* (ע-פאל'-א-דזשאיז) ז. *apologize*

apol'ogiser *n.* (ע-פאל'-א-דזשאי-זער) ז. *apologizer*

apol'ogist *n.* (ע-פאל'-א-דזשיסט) א פערטיידיגער; איינער, וואס בעט אום ענטשולדיגונג, אום פערגעבונג.

apol'ogize *v.* (ע-פאל'-א-דזשאיז) פערטיידיגען, האלטען א פערטיידיגונגס רעדע, זיך ענטשולדיגען, בעטען אום פערגעבונג.

apol'ogizer *n.* (ע-פאל'-א-דזשאי-זער) איינער וואס בעט אום ענטשולדיגונג, א פערטיידיגער.

ap'ologue *n.* (עפ'-א-לאג) אפאלאג, א געדיכט מיט א מוסר השכל, פאבעל.

apol'ogy *n.* (ע-פאל'-א-דזשי) 1. אפאלאגיע; פערטיידיגונג, ענשולדיגונג, א פערטיידיגונגס־רעדע; דאס בעטען אום פערצייהונג; 2. עטוואס וואס פערנעהמט כלומר'שט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך.
2. He wore a crumpled rag as an **apology** for a hat.

apomecom'eter *n.* (עפ-א-מי-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכקייטען און ווייטקייטען.

apomecom'etry *n.* (עפ-א-מי-קאמ'-ע-טרי) די מעסטונג פון ווייטקייט און הויכקייט.

aponeuro'sis *n.* (עפ-א-ניו-ראו'-סיס) די אדערדינגע פעדעמלעך פון די מוסקולען; די הויט, וואס בעדעקט די מוסקולען.

apoph'asis *n.* (ע-פאפ'-ע-סיס) פערלייקענונג; דאס מאכען אן אנשטעל ניט צו ריידען פון עפעס און דאך עס דערמאהנען.

apophlegmat'ic *n. and a.* (עפ-א-פלעג-מעט'-איק) וואס ציהט אב ליחה [שליים]; א מיטעל אבצוציהען ליחה [אין דער מעדיצין].

ap'ophthegm *n.* (עפ'-א-טהעם) א שארפזיניגער און בעלעהרענדער שפרוך אין קורצע ווערטער, לעהרשפרוך.

apoph'yge *n.* (ע-פאפ'-אי-דזשי) דער אונטערשטער אבגערונדערטער טייל פון א זייל; דער רונדער פוס אין וועלכען א זייל שטעלט זיך אריין.

apoph'ygy *n.* (ע-פאפ'-אי-דזשי) ז. *apophyge*

apoph'ysis *n.* (ע-פאפ'-אי-סיס) א צוּוואוקס צו א ביין; אן ארויסגעשטארצטער ביין.

apoplec'tic *n. and a.* (עפ-א-פלעק'-טיק) וואס געהערט צו אפאפלעקציע; איינער וואס איהם האט געכאפט די אפאפלעקציע.

apoplec'tical *a.* (עפ-א-פלעק'-טי-קעל) ז. *apoplectic*

ap'oplex *n.* (עפ'-א-פלעקס) אפאפלעקציע.

ap'oplexed *a.* (עפ'-א-פלעקסט) פון אפאפלעקציע געטראפען; פאראליזירט.

ap'oplexy *n.* (עפ'-א-פלעק-סי) אפאפלעקציע.

ap'oplexy of drunk'enness (עפ'-א-פלעק-סי אוו דראנק'-ענ-עס) טויט שכור; אן אנפאל פון שכרות.

aport' *adv.* (ע-פאורט') לינקס [פון א שיף].

aposiope'sis *n.* (עפ-א-סאי-א-פי'-סיס) דאס ניט דערענדיגען א זאץ אין א רעדע, כדי צו מאכען א געוויסען איינדרוק; די אבברעכונג פון א רעדע, צ. ב.: "זיין האנד־

לונג איז געווען אזעלכע... אבער איך וויל ווייטער ווענען דעם ניט רעדען״].

aposiopes'tic *a.* (עפ-א-סאי-א-פעס'-טיק) וואס ברעכט אב די רעדע, וואס דערענדיגט ניט דעם זאץ. ז. *aposiopesis*

aposiopet'ic *a.* (עפ-א-סאי-א-פעט'-איק) ז. *aposiopestic*

apos'tasy *n.* (ע-פאס'-טע-סי) שמד; אבטריניגקייט פון רעליגיאן אדער פארטיי; דאס אבזאגען זיך פון א נדר.

apos'tate *n. and a.* (ע-פאס'-טייט) א משומד; אן אבטריניגער; געשמדט; אבטריניג.

apostat'ical *a.* (עפ-אס-טעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו שמד; אבטריניג.

apos'tatize *v.* (ע-פאס'-טע-טאיז) זיך שמדן, אבטריניג ווערען.

apos'temate *v.* (ע-פאס'-טי-מייט) אויפרייסען אין א געשוויר; אייטערען.

***a* posterio'ri** (איי פאס-טי-רי-או'-ראי) אפאסטעריארי, פון ערפאהרונג, פון טהאטזאכען אן ארויסגעדרונגענער בעוויז; דאס געגענזאץ פון אפריארי. ז. *a priori*

apos'til *n. and v.* (ע-פאס'-טיל) א בעמערקונג אויף דעם ראנך פון א בוך, א בעמערקונג אויף א דאקומענט; מאכען א בעמערקונג [אויף דעם ראנד פון א בוך אדער אויף א דאקומענט].

apos'tille *n.* (ע-פאס'-טיל) א בעמערקונג. ז. *apostil*

apos'tle *n.* (ע-פאסל') אפאסטאל, שליח; לעהרער פון א גייסטיגע בעקענונג, ווי פון א רעליגיאן; ספעציעל די ערשטע 12 לעהרער פון דער קריסטליכער רעליגיאן, וועלכע זיינען געשיקט געווארען פון קריסטוס צו פערשפרייטען דעם קריסטענטום אין דער וועלט.

apos'tleship *n.* (ע-פאסל'-שיפ) ז. *apostolate*

apos'tolate *n.* (ע-פאס'-טא-לייט) דער אמט אדער די שליחות פון אן אפאסטאל.

apostol'ic *a.* (עפ-אס-טאל'-איק) אפאסטאליש, וואס בעלאנגט צו אן אפאסטאל אדער זיין אמט.

apostol'ical *a.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל) ז *apostolic*

apostol'ically *adv.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן אפאסטאל.

apostol'icalness *n.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל-נעס) די אייגענשאפט פון זיין אפאסטאליש; דאס גלויבען אין די לעהרע פון די אפאסטאלען.

apostol'ic creed (עפ-אס-טאל'-איק קריעד) די קריסטליכע רעליגיאן לויט די לעהרע פון די אפאסטאלען.

apostol'ic del'egate (עפ-אס-טאל'-איק דעל'-אי-גייט) דעם פאפסט'ס א דיפלאמאטישער פערטרעטער פון צווייטען ראנג.

apostolic'ity *n.* (ע-פאס-טא-ליס'-אי-טי) די אייגענשאפט פון זיין אפאסטאליש.

apostol'ic succes'sion (עפ-אס-טאל'-איק סאק-סעש'-אן) די אונאונטערבראכענע רייה פון אייגעהייליגטע בישאפס וואס ציהט זיך פון די אפאסטאלס צייטען ביז היינט [ווי די קאטוילען גלויבען].

apos'trophe *n.* (ע-פאס'-טרא-פי) אפאסטראף; אנרעדע, א פארמע פון רעדע, ווען דער רעדנער ווייכט אב פון דעם געגענשטאנד וועגען וועלכען עס האנדעלט זיך און ווענדעט זיך צו אן אנרעדען, אדער צו א פערזאן צו וועלכער די רעדע איז בכלל ניט דירעקט געריכטעט, אדער וועלכער איז ניט אנוועזענד; דער צייכען ['], וועלכער קומט אנשטאט ארויסגעלאזענע בוכשטאבען אין ווערטער ווי צ. ב. *couldn't—could not*

apostroph'ic *a.* (עפ-א-סטראפ'-איק) אפאסטראפיש. ז. *apostrophe*

apos'trophize *v.* (ע-פאס'-טרא-פאיז) אנרעדען; שטעלען אן אפאסטראף אנשטאט אן ארויסגעלאזענעם בוכשטאב.

apoth'ecary *n.* (ע-פאטה'-אי-קע-רי) אפטייקער.

apoth'ecary's bill (ע-פאטה'-אי-קע-ריז ביל) אן אפטייקערס רעכנונג [א טייערע רעכנונג].

apoth'ecary's shop (ע-פאטה'-אי-קע-ריז שאפ) אן אפטייק.

ap'othegm *n.* (עפ'-א-טהעם) א קורצער וויכטיגער שפריכווארט מיט א מאראלישען זין.

apothegmat'ic *a.* (עפ-א-טהעג-מעט'-איק) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט קורצע וויכטיגע שפריכווערטער מיט א מאראלישען זין.

apothegmat'ical *a.* (עפ-א-טהעג-מעט'-איק-על) ז. *apothegmatic*

ap'othem *n.* (עפ'-א-טהעם) א זענקרעכטע [פערפענדיקולארע] ליניע פון דעם מיטעלפונקט פון א רעגולארען פאליגאן [פיעלעק] צו איינע פון זיינע זייטען; דאס אבגעשטאנענע אויפ'ן דעק פון א כלי פון איינגעווייקטע גרינס.

apothe'osis *n.* (עפ-א-טהי'-א-סיס) פערגעטערונג; דערהויבונג ביז צום הימעל.

apothe'osize *v.* (עפ-א-טהי'-א-סאיז) פערגעטערען; דערהויבען ביז צום הימעל.

apot'ome *n.* (ע-פאט'-א-מי) דער אונטערשיעד צווישען דעם גאנצען און דעם נאכפאלגענדען האלבען טאן [אין מוזיק]; דער אונטערשיעד צווישען צוויי ליניעס אדער גרעסען, וועלכע האבען קיין געמיינשאפטליכע מאס [אין מאטעמאטיק].

ap'ozem *n.* (עפ'-א-זעם) אזא מעדיצין געמאכט פון קרייטעכער.

appall' *v.* (ע-פאהל') דערשרעקען; בלאס מאכען; בלאס, בלייך ווערען; צוטומלען.

appal'ling *a.* (ע-פאהל'-אינג) דערשרעקענד, ענטמוטיגענד.

appal'lingly *adv.* (ע-פאהל'-אינג-לי) ערשרעקענדיג; צוטומלענדיג פון שרעק; בלייך ווערענדיג פון שרעק.

appal'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) דערשרעקונג; דאס ווערען בלייך פון שרעק.

ap'panage *n.* (עפ'-ע-ניידזש) ז. *apanage*

appara'tus *n.* (עפ-ע-ריי'-טאס) אפאראט; פארריכטונג; כלי פאר עפעס צו מאכען.

appar'el *n. and v.* (ע-פאר'-על) קליידונג, אנצוג; פוץ; באנדאזש; קליידען, אנקליידען.

appar'ent *a.* (ע-פעהר'-ענט) אויגענשיינליך, זיכטליך, דייטליך; אונצווייפעלהאפט; שיינבאר.

appar'ent al'titude (ע-פעהר'-ענט על'-טי-טיוד) די שיינבארע הויכקייט.

appar'ent diam'eter (ע-פעהר'-ענט דאי-עמ'-ע-טער) שיינבארער דיאמעטער.

appar'ently *adv.* (ע-פעהר'-ענט-לי) אויף א שיינבארען אדער זיכטליכען אופן; דייטליך.

appar'ent mag'nitude (ע-פעהר'-ענט מעג'-ני-טיוד) שיינבארע גרויס.

appar'ent mo'tion (ע-פעהר'-ענט מאו'-שאן) שיינבארע בעוועגונג [צ. ב. ווען מען פאהרט אין א שיפעל דוכט זיך, אז דער ברעג טייך בעוועגט זיך].

appar'entness *n.* (ע-פעהר'-ענט-נעס) אויגענשיינליכקייט, געוויסהייט; דייטליכקייט; שיינבארקייט; אויסזעהן.

appar'ent time (ע-פעהר'-ענט טאים) די ריכטיגע צייט [נאך דער זון].

appari'tion *n.* (עפ-ע-ריש'-אן) ערשיינונג; דאס זיכטבאר ווערען; איבערנאטירליכע ערשיינונג; גייסטער ערשיינונג; געשפענסט, שד.

appari'tional *a.* (עפ-ע-ריש'-אן-על) וואס איז שייך צו אן איבערנאטירליכע ערשיינונג; וואס איז עהנליך צו א גייסטער-ערשיינונג; וואס קען ערשיינען; וואס קען ווערען זיכטבאר.

appari'tionist *n.* (עפ-ע-ריש'-אן-איסט) א גייסטער-זעהער.

appar'itor *n.* (ע-פעהר'-אי-טאר) א בעדיענער אין א קירכען געריכט; א בעדיענער פון אן אוניווערסיטעט.

appeal' *n. and v.* (ע-פיעל') 1. אויפרוף, אויפפאדערונג, אפעלאציע; 2. אפעלירען צו א געריכט; זיך ווענדען; אפעלירען צו אימעצען, אז ער זאל ענטשיידען.

1. The court decided on the **appeal.** 2. The speaker **appealed** to the audience.

appea'lable *a.* (ע-פיע'-לעבל) וואס מען קען אפעלירען.

appea'lant *n.* (ע-פיע'-לענט) איינער, וועלכער אפעלירט צו א געריכט.

appealed' to (ע-פיעלד' טו) אויפגעפאדערט ווערען [צו ענטשיידען א שטרייט].

appea'ler *n.* (ע-פיע'-לער) ז. *appealant*

appeal' from (ע-פיעל' פראם) אפעלירען.

There is no **appeal from** the decision of the United States Supreme Court.

appeal' from the chair (ע-פיעל' פראם טהי טשעהר) אפעלירען צו דער פערזאמלונג [פון פארזיצענדען].

appea'lingly *adv.* (ע-פיע'-לינג-לי) אפעליערענדיג; אויפפאדערענדיג, מאכענדיג אן אויפרוף; ווענדענדיג זיך; מיט געבעט.

appea'lingness *n.* (ע-פיע'-לינג-נעס) דאס אפעליערען; דאס וועקען סימפאטיע.

appeal' to arms (ע-פיעל' טו ארמז) זיך נעהמען צו דער געוועהר; אן אויפרוף צו מלחמה.

appeal' to heav'en (ע-פיעל' טו העוון) אפעליערען צו גאט; איבערגעבען די ענטשיידונג צו גאט.

appear' *v.* (ע-פיער') 1. ערשיינען; דייטליך זיין; אויסזעהן; 2. אויפטרעטען, זיך ווייזען; ערשיינען פאר א געריכט.

1. He **appears** to be in good health. 2. The prisoner **appeared** for trial.

appear' against' one (ע-פיער' ע-גענסט' הוואן) געגען אימעצען אויפטרעטען.

appear'ance *n.* (ע-פיער'-ענס) ערשיינונג; דאס ערשיינען; דאס אויפטרעטען; דאס אויסערליכע אויסזעהן; אנבליק; וואהרשיינליכקייט.

Appearances are deceitful.

appear'er *n.* (ע-פיער'-ער) איינער וואס טרעט ארויס פאר א געריכט; איינער אדער עטוואס וואס זעהט אויס אדער ערשיינט.

appear' for one (ע-פיער' פאר הוואן) פאר אימעצען אין געריכט אויפטרעטען.

appear' in print (ע-פיער' אין פרינט) זיין געדרוקט; ערשיינען פון דרוק.

appear' on the stage (ע-פיער' אן טהי סטיידזש) אויפטרעטען אויף די ביהנע.

appea'sable *a.* (ע-פיע'-זעבל) וואס קען בערוהיגט אדער איינגעשטילט ווערען; טרייסטבאר.

appea'sableness *n.* (ע-פיע'-זעבל-נעס) בערוהיגונגס מעגליכקייט; דאס קענען זיך איינשטילען; די מעגליכקייט זיך איבערצובעטען; די מעגליכקייט זיך צו טרייסטען.

appea'sably *adv.* (ע-פיע'-זעב-לי) דורך בערוהיגונג; טרייסטבאר.

appease' *v.* (ע-פיעז') בערוהיגען, בעזענפטיגען; איינשטילען; טרייסטען; איבערבעטען.

appease'ment *n.* (ע-פיעז'-מענט) בעפרידיגונג; בערוהיגונג.

appea'ser *n.* (ע-פיע'-זער) בערוהיגער, איינשטילער.

appea'singly *adv.* (ע-פיע'-זינג-לי) אויף א בערוהיגענדען אדער איינשטילענדען אופן.

appea'sive *a.* (ע-פיע'-זיוו) בערוהיגענד, איינשטילענד.

appellabil'ity *n.* (ע-פעל-ע-ביל'-אי-טי) דער צושטאנד אדער די מעגליכקייט פון קענען אפעלירט ווערען.

appel'lable *a.* (ע-פעל'-עבל) וואס קען אפעלירט ווערען, וואס שטעהט אונטער אן אפעלאציאן.

appel'lancy *n.* (ע-פעל'-ענ-סי) אפעלאציאן; די מעגליכקייט צו אפעלירען.

appel'lant *n. and a.* (ע-פעל'-ענט) אפעלירער; קלעגער; אפעלירענדיג; וואס בעלאנגט צו אן אפעלאציאן אדער צום אפעלירער.

ap'pellate *a.* (עפ'-ע-לייט) וואס איז שייך צו אפעלאציאן; וואס געהערט צו אן אפעלאציאנס-געריכט.

An **appellate** court.

appella'tion *n.* (עפ-ע-ליי'-שאן) אנרופונג; אויפפאדערונג; בענענונג; דער נאמען; אפעלאציע.

appel'lative *n. and a.* (ע-פעל'-ע-טיוו) צונאמען, טיטעל; נאמען; גאטונגס-נאמען; וואס צייגט אן א גאטונגס-נאמען [א ווארט וואס בעצייכענט א סך זאכען פון איין מין, ווי צ. ב. דאס ווארט "וואלד" ווערט געברויכט אלס א בעצייכנונג פון א סך בוימער].

appel'latively *adv.* (ע-פעל'-ע-טיוו-לי) מיט א צונאמען; אזוי ווי גאטונגס-נעמען.

appel'latory *a.* (ע-פעל'-ע-טא-רי) וואס בעלאנגט צו אן אפעלאציאן; וואס ענטהאלט אן אפעלאציאן.

appellee' *n.* (עפ-ע-לי') אנגעקלאגטער; דער געגען וועמען מען אפעלירט.

appel'lor *n.* (ע-פעל'-אר) אפעלאנט; קלעגער.

append' *v.* (ע-פענד') אנהענגען, צושטעלען, ביילעגען, מוסיף זיין.

appen'dage *n.* (ע-פענ'-דעדזש) אנהאנג, הוספה; דאס צוגעשטעלטע, א צוזאץ.

appen'dance *n.* (ע-פענ'-דענס) א צוזאץ, אן אנהאנג.

appen'dant *n. and a.* (ע-פענ'-דענט) צוגעהעריג; פערבונדען; הוספה; צוזאץ.

appen'dence *n.* (ע-פענ'-דענס) ז. *appendance*.

appen'dices *n.* (ע-פענ'-די-סיז) צוזעצע; הוספות; צוגאבען; אנהענגונגען.

appendici'tis *n.* (ע-פענ-די-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

appen'dicle *n.* (ע-פענ'-דיקל) א קלייגער אנהאנג אדער צוגאב.

appendic'ular *a.* (עפ-ענ-דיק'-יו-לער) וואס האט א קליינעם אנהאנג אדער צוגאב [אן אויסדרוק וואס ווערט מייסטענס געברויכט אין אנאטאמיע].

appen'dix *n.* (ע-פענ'-דיקס) 1. אנהאנג, צוזאץ, צוגאב; 2. די בלינדע קישקע.

1. The book has an **appendix** full of useful information.

apperceive' *v.* (עפ-ער-סיוו') בעמערקען, בעגרייפען.

appercep'tion *n.* (עפ-ער-סעפ'-שאן) בעמערקונג, בעגרייפונג מיט פאלשטענדיגען בעוואוסטזיין.

appertain' *v.* (עפ-ער-טיין') צוגעהערען, געהערען, בעלאנגען.

He is interested in everything that **appertains** to the curing of disease.

appertain'ment *n.* (עפ-ער-טיין'-מענט) צוגעהער, דאס וואס געהערט צו זיין; דאס וואס בעלאנגט.

ap'petence *n.* (עפ'-אי-טענס) שטארקער לוסט; נאטירליכע נייגונג צו...; דאס בעגעהרען; דאס שטרעבען.

ap'petent *a.* (עפ'-אי-טענט) וואס האט א שטארקען חשק; וואס איז שייך צו א שטארקען חשק אדער געלוסט.

He is **appetent** after honors.

ap'petite *n.* (עפ'-אי-טאיט) אפעטיט, בעגירדע; לוסט.

appeti'tion *n.* (עפ-אי-טיש'-אן) דאס פערלאנגען, דאס בעגעהרען; די לוסט.

ap'petitive *a.* (עפ'-אי-טאי-טיוו) וואס איז שייך צו אדער וואס האט אפעטיט; וואס רייצט דעם אפעטיט.

ap'petize *v.* (עפ'-אי-טאיז) אויפרייצען דעם אפעטיט; מאכען אפעטיט.

ap'petizer *n.* (עפ'-אי-טאי-זער) עפעס וואס רופט ארויס אפעטיט.

ap'petizing *a.* (עפ'-אי-טאי-זינג) וואס ציהט צו; וואס מאכט אפעטיט.

This is a very **appetizing** dish.

ap'petizingly *adv.* (עפ'-אי-טאי-זינג-לי) אפעטיטליך.

applaud' *v.* (ע-פלאהד') אפלאדירען, פאטשען בראווא, לויבען.

applau'der *n.* (ע-פלאה'-דער) איינער וואס אפלאדירט אדער לויבט.

applau'dingly *adv.* (ע-פלאה'-דינג-לי) לויבענדיג, אפלאדירענדיג.

applause' *n.* (ע-פלאהז') בייפאל, לויב, דאס אפלאדירען.

applau'sive *a.* (ע-פלאה'-סיוו) לויבענד, אפלאדירענד.

applau'sively *a.* (ע-פלאה'-סיוו-לי) מיט לויב; מיט אפלאדיסמענטען.

ap'ple *n.* (עפל) אן עפעל; אן עפעל-בוים; שווארצאפעל פון אויג.

ap'ple-bee *n.* (עפל'-ביע) פערזאמלונג פון נאכבארען פארצובערייטען עפעל צו טריקענען אדער איינקאכען.

ap'ple-blos'som *n.* (עפל'-בלאס'-אם) עפעל-בליהונג.

ap'ple-cheeked *a.* (עפל'-טשיעקט) מיט רויטע פולע באקען.

ap'ple-core *n.* (עפל'-קאור) דאס עפעל-הארץ [די קעמערליך פון אן עפעל וואו די יאדרעס ליגען].

ap'ple-dump'ling *n.* (עפל'-דאמפ'-לינג) אזא מין עפעל-קוכען.

ap'ple-frit'ter *n.* (עפל-פריט'-ער) אן עפעל-קוכען געבאקען אין פעטס.

ap'ple-green *n.* (עפל'-גריען) עפעל-גרין קאליר. ז. איל "*Colors*"

ap'ple-jack *n.* (עפל'-דזשעק) עפעל-קוואס.

ap'ple-john *n.* (עפל'-דזשאן) יאהאנים עפעל [אזא מין עפעל, וואס פוילט נים אזוי גיך].

ap'ple-loft *n.* (עפל'-לאפט) עפעל-קאמער; א בוידעם וואו מען האלט עפעל

ap'ple-mon'ger *n.* (עפל'-מאנ'-גער) עפעל-הענדלער.

ap'ple of dis'cord (עפל אוו דיס'-קארד) צאנקעפעל [א זאך, צוליעב וואס מען רייסט זיך ארום].

Poverty was the **apple of discord** that caused unhappiness in the family.

ap'ple of love (עפל אוו לאוו') ליעבעס עפעל, טאמאטע.

ap'ple of the eye (עפל אוו טהי אי) שווארצאפעל פון אויג; א זעהר טייערע זאך.

My son is the **apple of my eye.**

ap'ple-or'chard *n.* (עפל'-אר'-טשארד) עפעל-גארטען.

ap'ple-par'ing *n.* (עפל'-פעהר'-אינג) עפעל-שאלעכץ.

ap'ple-pee'ling *n.* (עפל'-פיע'-לינג) ז. *apple-bee*.

ap'ple-pie *n.* (עפל'-פאי) עפעל-קוכען.

ap'ple-pip *n.* (עפל'-פיפ) עפעל-יאדרע.

ap'ple-sauce *n.* (עפל'-סאהס) עפעל-זאפט.

ap'ple-tart *n.* (עפל'-טארט) עפעל-טארט.

ap'ple-tod'dy *n.* (עפל'-טאד'-אי) אזא מין פונש אין וועלכען עס ווערען אריינגעלעגט געבאקענע עפעל.

ap'ple-tree *n.* (עפל'-טריע) אן עפעל-בוים.

appli'able *a.* (ע-פלאי'-עבל) וואס קען אנגעווענדעט ווערען, אנווענדבאר.

appli'ably *adv.* (ע-פלאי'-עב-לי) אנווענדבאר; דורך אנווענדונג.

appli'ance *n.* (ע-פלאי'-ענס) אנווענדונג; די אנווענדונג פון א מיטעל; מיטעל; היילמיטעל; הילפמיטעל; געצייג, אינסטרומענט.

applicabil'ity *n.* (עפ-לי-קע-ביל'-אי-טי) אנווענדבארקייט.

The argument has no **applicability** to the question before us.

ap'plicable *a.* (עפ'-לי-קעבל) ז. *appliable*.

ap'plicableness *n.* (עפ'-לי-קעבל-נעס) ז. *applicability*.

ap'plicably *adv.* (עפ'-לי-קע-בלי) אנווענדבאר.

ap'plicant *n.* (עפ'-לי-קענט) אפליקאנט; איינער וואס ווענדעט זיך נאך עטוואס; א קאנדידאט; א פלייסיגער סטודענט.

ap'plicate *v. and a.* (עפ'-לי-קייט) אנפאסען; אנווענדען, געברויכען; געברויכט, אנגעווענדעט; פראקטיש; קאנקרעט.

ap'plicate num'bers (עפ'-לי-קייט נאמ'-בערז) בעגאנטע צאהלען [ציפערן, וועלכע דריקען אוים די צאהל פון געגענשטענדע, צ. ב. 3 פוס, 5 טישען א. ז. וו.]

applica'tion *n.* (עפ-לי-קיי'-שאן) אנווענדונג, דאס ווענדען זיך; דאס ווענדען זיך מיט א פערלאנג; אנפאסונג, געברויך; הילפסמיטעל; היילמיטעל; דאס ריכטען די אויפמערקזאמקייט [אויף עטוואס]; פלייסיגקייט.

ap'plicative *a.* (עפ'-לי-קעט-איוו) וואס קען אנגעווענדעט ווערען, אנווענדבאר.

ap′plicatory *a.* (עפּ′-לי-קע-טאָ-רי) אנגעווענדעט, וואס ווענדעט אָן, וואס בענוצט; פּראַקטיש.

applied′ *a.* (ע-פּלאַיד′) אנגעווענדעט; בענוצט אין דער פּראַקטיק.

Applied mathematics.

appli′er *n.* (ע-פּלאַי′-ער) דער וואס ווענדעט אָן; דער וואס געברויכט; דער וואס ווענדעט זיך נאָך עטוואס; דער וואס איז פלייסיג צו בעקומען עטוואס.

appliqué′ *n. and a.* (עפּ-לי-קיי′) ארויפגעלעגט [וועגען בעפּוצונגען]; א בעפּוצונג פון איין שטאָף אויף אַן אנדערען.

apply′ *v.* (ע-פּלאַי′) 1. זיך ווענדען, זיך פארשלאָגען, בעטען; 2. אנפּאַסען, אנווענדען, געברויכען; צולעגען, ארויפלעגען.

1. He **applies** for admission. 2. It is well to **apply** in life, what we learn in books.

apply′ a thing to (ע-פּלאַי′ ע טהינג טו) זיך בענוצען מיט א זאַך.

apply′ col′ors on cloth (ע-פּלאַי′ קאָל′-ארז אָן קלאָטה) ארויפלעגען קאָלירען אויף געוואנט.

apply′ for an of′fice (ע-פּלאַי′ פאָר ען אָפ′-איס) זיך ווענדען וועגען א שטעלע, נאָכפרעגען פאר א שטעלע.

apply′ for help (ע-פּלאַי′ פאָר העלפּ) זיך ווענדען נאָך הילף.

apply′ one′s mind (ע-פּלאַי′ הוואַנז מאַינד) איינעמס געדאנקען אויף עטוואס ווענדען.

apply′ one′s self (ע-פּלאַי′ הוואַנז סעלף) זיך נעהמען צו עטוואס; זיך אבגעבען מיט עפּעס; זיך ווענדען.

apply′ ver′ses to one (ע-פּלאַי′ וואיר′-סעז טו הוואַן) זינגען איינעם א לויבגעזאנג; זאָגען איינעם שבחים.

appoggiatu′ra *n.* (עפּ-פּאַדזש-א-טו′-רא) א פערציערונגס-נאָטע [א קורצע נאָטע איז א מעלאָדיע צו פערציערונג].

appoint′ *v.* (ע-פּאינט′) 1. בעשטימען, פעסטזעצען, בעשטעלען, אבּרעדען; איינריכטען; אויסריכטען; 2. געבען אַן אמט, א שטעלע.

1. Please **appoint** the time and place to talk this matter over. 2. The Mayor **appointed** him Street Cleaning Commissioner.

appoin′table *a.* (ע-פּאינ′-טעבל) בעשטימבאר; ערנענבאר; אנשטעלבאר.

appoin′tee *n.* (ע-פּאינ′-טיע) איינער וואס איז ערנענט געווארען צו אַן אמט.

appoin′ter *n.* (ע-פּאינ′-טער) איינער וואס ערנענט אדער בעשטימט אימעצען אויף א שטעלע.

appoint′ment *n.* (ע-פּאינט′-מענט) בעשטימונג, אנשטעלונג, פעסטזעצונג, פעראבריידונג; אויסריכטונג; געהאלט; שטעלע, אמט.

appor′tion *v.* (ע-פּאור′-שאַן) צוטיילען; טיילען אין גלייכע חלקים; איינטיילען; גלייכמעסיג אדער פערהעלטניסמעסיג פערטיילען; צוטיילען א שטאָדט אין קווארטאלען דורך דער הערשענדער פּארטיי אויף אזא אופן, דאס זי זאָל קענען זיין זיכער מיט א זיעג ביי די וואהלען.

appor′tioner *n.* (ע-פּאור′-שאַנ-ער) דער פערטיילער, צוטיילער.

appor′tionment *n.* (ע-פּאור′-שאַנ-מענט) פערטיילונג, די גלייכמעסיגע אדער פערהעלטניסמעסיגע פערטיילונג.

appo′sable *a.* (ע-פּאו′-זעבל) וואס קען צונויפגעפּאסט ווערען.

appose′ *v.* (ע-פּאוז′) שטעלען זייט ביי זייט; שטעלען איין זאַך ביי דער אנדערער.

ap′posite *a.* (עפּ′-א-זיט) פּאסענד, אנגעמאסטען [צו עטוואס]; שיקליך; נאָהענט, זייט ביי זייט.

This argument is very **apposite** to the case.

ap′positely *adv.* (עפּ′-א-זיט-לי) אויף א צוגעפּאסטען אופן; שיקליך.

ap′positeness *n.* (עפּ′-א-זיט-נעס) שיקליכקייט, אנגעפּאסטקייט, אנגעמאסטענקייט [צו עטוואס].

apposi′tion *n.* (עפּ-א-זיש′-אַן) צוזאץ, צולייג; די אפּאזיציאָן [אין גראמאטיק איין הויפּטווארט (שם) וואס ערקלערט דעם אנדערען, צ. ב. אַן אדלער — א פויגעל].

apposi′tional *a.* (עפּ-א-זיש′-אַנ-על) וואס איז צוגעלעגט, צוגעשטעלט; אלס אפּאזיציאָן. ז. *apposition*

apprais′able *a.* (ע-פּרייז′-עבל) וואס קען געשאצט ווערען.

apprais′al *n.* (ע-פּרייז′-על) אבשאצונג; אפיציעלע אבשאצונג [דורך א רעגיערונגס בעאמטען].

appraise′ *v.* (ע-פּרייז′) שאצען, אבשאצען; טאַקסירען.

appraise′ment *n.* (ע-פּרייז′-מענט) שאצונג, אבשאצונג.

apprai′ser *n.* (ע-פּריי′-זער) שאצער, אבשאצער.

appre′ciable *a.* (ע-פּרי′-שי-עבל) שעצבאר, וואס לאָזט זיך לייכט אבשאצען אדער ווירדיגען.

appre′ciably *adv.* (ע-פּרי′-שי-עב-לי) שעצבאר, צום שעצען.

appre′ciate *v.* (ע-פּרי′-שי-אייט) שעצען; ריכטיג אבשעצען; ווירדיגען; הויך שעצען; שטייגען [אין פּרייז].

apprecia′tion *n.* (ע-פּרי-שי-איי′-שאַן) שעצונג, ווירדיגונג; די ריכטיגע אבשעצונג; דאס שטייגען אין ווערטה.

appre′ciative *a.* (ע-פּרי′-שי-איי-טיוו) וואס שעצט, וואס ווירדיגט; וואס אנערקענט דעם ריכטיגען ווערטה.

The lecturer spoke to an **appreciative** audience.

appre′ciatively *adv.* (ע-פּרי′-שי-איי-טיוו-לי) דורך ווירדיגונג, דורך אנערקענונג.

appre′ciativeness *n.* (ע-פּרי′-שי-איי-טיוו-נעס) שעצונג; ווירדיגונג; די אנערקענונג פון פולען ווערטה, די ריכטיגע אויפפאסונג.

appre′ciator *n.* (ע-פּרי′-שי-איי-טאָר) איינער וואס אנערקענט דעם ווערטה, איינער וואס שעצט; אַן אפּאראט וואס בעשטימט וויפיעל קליי-שטאָף עס געפינט זיך אין א געוויסער מאָס מעהל.

appre′ciatory *a.* (ע-פּרי′-שי-איי-טאָ-רי) ז. *appreciative*

apprehend′ *v.* (עפּ-רי-הענד′) בעגרייפען; איינזעהן, כאַפּען, פירכטען; פעראַפּטען, נעהמען געפאנגען.

apprehen′der *n.* (עפּ-רי-הענ′-דער) דער וואס בעגרייפט, פערשטעהט; דער וואס האט מורא.

apprehensibil′ity *n.* (עפּ-רי-הענ-סי-ביל′-אי-טי) בעגרייפליכקייט; מורא.

apprehen′sible *a.* (עפּ-רי-הענ′-סיבל) בעגרייפליך; פערשטענדליך.

apprehen′sion *n.* (עפּ-רי-הענ′-שאַן) דאס בעגרייפען, אויפפאסונגס-קראַפט; פעראַפּטונג; דאס נעהמען געפאנגען; ערגרייפונג; בעזארגניס, פורכט; פערדראָכט.

Brave men face the future without **apprehension**.

apprehen′sive *a.* (עפּ-רי-הענ′-סיוו) לייכט בעגרייפענד; פעהיג אויפצופאסען; בעזאָרגט, פורכטזאם; פערדעכטיג.

apprehen′sively *adv.* (ע-פּרי-הענ′-סיוו-לי) מיט פעהיגקייט אויפצופאסען; בעזאָרגט; פורכטזאם; מיט חשד.

apprehen′siveness *n.* (עפּ-רי-הענ′-סיוו-נעס) פעהיגקייט צו בעגרייפען; פורכטזאמקייט; פערדאַכט, חשד.

apprehen′sive of (ע-פּרי-הענ′-סיוו אָוו) אין מורא פאר עטוואס; בעזאָרגט אום עטוואס.

appren′tice *n.* (עפּ-רענ′-טיס) לעהרלינג; לעהר-יונג ביי א בעל מלאכה אויף א טערמין מיט א קאָנטראַקט; שיפס-יונג אין דער אמעריקאנער פלאָט; אַן אדוואקאט, וואס האט נאָך וועניגער ווי 16 יאהר פּראַקסיס [אמאָל אין ענגלאנד].

appren′ticed to (עפּ-רענ′-טיסט טו) אין דער לעהרע ביי ...

appren′tice-fee *n.* (עפּ-רענ′-טיס-פיע) לעהר-געלד [וואס מען צאהלט פאר′ן אויסלערנען א מלאכה].

appren′tice sea′man (עפּ-רענ′-טיס סיע′-מען) א שיף-יונג; א לעהרלינג אויף א שיף.

appren′ticeship *n.* (עפּ-רענ′-טיס-שיפּ) לעהר-צייט [פון א לעהר-יונג ביי א בעל מלאכה].

appri′sal *a.* (ע-פּראַי′-זעל) ז. *appraisal*

apprise′ *v.* (ע-פּראַיז′) שאצען; אבשאצען; טאַקסירען; לאָזען וויסען, בענאַכריכטען, ווארנען.

appri′zal *n.* (ע-פּראַי′-זעל) ז. *appraisal*

apprize′ *v.* (ע-פּראַיז′) ז. *apprise*

appriz′er *n.* (ע-פּראַיז′-ער) ז. *appraiser*

approach′ *n. and v.* (ע-פּראָוטש′) זיך נעהנטערען; טרעטען נעהענטער; נאָהנט צו אימעצען צוגעהן; דערנעהנטערונג; צוטריט, צוגאנג; צופאהר [צו א הויז].

approachabil′ity *n.* (ע-פּראָוטש-ע-ביל′-אי-טי) נאָהענטקייט; פריינדליכקייט; צוגעלאָזענקייט.

approach′able *a.* (ע-פּראָוטש′-עבל) צוגענגליך; ערדייכבאר.

approach′ableness *n.* (ע-פּראָוטש′-עבל-נעס) ז *approachability*

approach′er *n.* (ע-פּראָוטש′-ער) דער, וועלכער דערנעהנט זיך.

approach′ing *a.* (ע-פּראָוטש′-אינג) דערנעהנטערענדיג זיך, צוטרעטענדיג נעהנטער.

approach′less *a.* (ע-פּראָוטש′-לעס) אונצוגענגליך; ניט צו דערנעהנטערען.

approach′ment *n.* (ע-פּראָוטש′-מענט) דערנעהנטערונג; דאס צוטרעטען נעהנטער.

approach′ of day (ע-פּראָוטש′ אָוו דיי) טאָגעס אנברוך; דאס אנהויבען צו טאָגען.

ap′probate *v.* (עפּ′-רא-בייט) 1. גוטהייסען; 2. ערלויבען.

1. The people **approbated** the Governor′s choice of Commissioner. 2. To **approbate** a man to sell liquor.

approba′tion *n.* (עפּ-רא-ביי′-שאַן) די גוטהייסונג; צושטימונג; הסכמה, צופריעדענהייט; בייפאַל; דרוקערלויבניש; פּראָבע; פּראָבע-צייט אין א קלויסטער.

ap′probative *a.* (עפּ′-רא-ביי-טיוו) גוטהייסענד; געבענדיג א הסכמה; צושטימענדיג; סאנקציאָנירענדיג.

ap'probativeness *n.* (עפ'-רא-ביי-טיוו-נעס) דאס שטרעבען צו קריגען בייפאל.

ap'probator *n.* (עפ'-רא-ביי-טאר) דער גוט הייסער; צושטימער; פראבירער; בעאורטיילער.

ap'probatory *a.* (עפ'-רא-ביי-טא-רי) ז. *approbative*.

appro'priable *a.* (ע-פראו'-פרי-עבל) וואס קען אבגעלעגט ווערען פאר א געוויסען צוועק; וואס קען אוועקגענומען ווערען פאר זיך.

appro'priate *v.* and *a.* (ע-פראו'-פרי-אייט) אוועקנעהמען פאר זיך; געברויכען; אבלעגען פאר א געוויסען צוועק; אבגעלעגט פאר א געוויסען צוועק; זאנדערבאר; געהעריג, אנגעמאסטען; וואס אימעצען קומט אדער געהערט; אייגענטהימליך, טיכטיג, בעקוועם.

appro'priately *adv.* (ע-פראו'-פרי-אייט-לי) אויף אן אייגענטימליכען אופן; מיט אנגעמאסטענקייט; אייגענטימליך; טיכטיג; בעקוועם.

appro'priateness *n.* (ע-פראו'-פרי-אייט-נעס) אנגעמאסטענקייט; דאס אנווענדען פאר א בעשטימטען צוועק; אייגענטימליכקייט.

appropria'tion *n.* (ע-פראו-פרי-איי'-שאן) אנאייגנונג; דאס מאכען עטוואס פאר איינענעם; דאס אנגעאייגנעטעס; פערוועגדונג; די בעשטימונג פאר א געוויסען צוועק; פערוועגדונג פון מלוכה געלדער; די אנווענדונג; די איבערטראגונג פון אייגענטום צו א גייסטליכע קערפערשאפט.

appro'priative *a.* (ע-פראו'-פרי-איי-טיוו) צואייגנענדיג, מאכענדיג עטוואס פאר איינענעם; וואס האט די מעגליכקייט אדער נייגונג אנצואייגנען.

appro'priator *n.* (ע-פראו'-פרי-איי-טאר) דער וואס מאכט עטוואס פאר זיין אייגענעם; איינער וואס נעהמט עפעס אוועק פאר זיך.

appro'vable *a.* (ע-פרו'-וועבל) וואס איז ווערטה בייפאל; וואס פערדיענט הסכמה.

appro'vableness *n.* (ע-פרו'-וועבל-נעס) לויבליכקייט; צושטימונגס-ווירדיגקייט.

appro'val *n.* (ע-פרו'-וועל) גוט-הייסונג; צושטימונג; הסכמה.

approve' *v.* (ע-פרוהוו') גוט הייסען, מסכים זיין, אנערקענען.

approve'ment *n.* (ע-פרוהוו'-מענט) דאס מודה זיין זיך און אויסגעבען די חברים [וועגען א פערברעכער]; גוט-הייסונג, צושטימונג, הסכמה, בייפאל.

appro'ver *n.* (ע-פרו'-ווער) א צושטימער, איינער וואס גיט זיין הסכמה; א פערברעכער, וועלכער איז זיך מודה און גיט ארויס די מיטשולדיגע.

approx'imal *a.* (ע-פראק'-סי-מעל) נאהענט צוזאמען.

approx'imate *a.* and *v.* (ע-פראק'-סי-מייט) נאהענט; נאהענט ברענגען; זיך דערנעהנטערען.

approx'imately *adv.* (ע-פראק'-סי-מייט-לי) כמעט, אונגעפעהר, בערך.

approx'imate val'ue (ע-פראק'-סי-מייט וועל'-יו) אנגעהערענדער ווערטה [אן אויסדרוק אין מאטעמאטיק פאר א צאהל וואס איז גאנץ נאהענט צו דער געווינשטער אבער דאך ניט פינקטליך גלייך צו איהר].

approxima'tion *n.* (ע-פראק-סי-מיי'-שאן) דערנעהנטערונג; נאהענטקייט.

approx'imative *a.* (ע-פראק'-סי-מיי-טיוו) זיך דערנעהנטערענדיג; אונגעפעהר, בערך, כמעט.

approx'imatively *adv.* (ע-פראק'-סי-מיי-טיוו-לי) ז. *approximately*.

ap'pulse *n.* (עפ'-אלס) אנשטויסונג; שטויס; אנקונפט; די שיינבארע אנשטויסונג פון איין פלאנעט צום צווייטען.

appul'sion *n.* (ע-פאל'-שאן) א צוזאמענשטויס; א שטויס.

appul'sive *a.* (ע-פאל'-סיוו) וואס גיט א שטויס; וואס שטויסט זיך אן.

appul'sively *adv.* (ע-פאל'-סיוו-לי) דורך אן אנשטויס אדער צוזאמענשטויס.

appur'tenance *n.* (ע-פויר'-טע-נענס) צוגעהעריגקייט; צוגאב, צולאגע; א זייטיג אייגענטומס-רעכט.

appur'tenant *a.* and *n.* (ע-פויר'-טע-נענט) וואס אנבעלאנגט צו..; נעבענזעכליך; צוגאב, צולאגע.

a'pricot *n.* (איי'-פרי-קאט) אפריקאזע [א מין פלוים].

Apricot

a'pricot-tree *n.* (איי'-פרי-קאט-טריע) אפריקאזען בוים.

A'pril *n.* (איי'-פריל) דער מאנאט אפריל.

A'pril fool (איי'-פריל פוהל) דער אפריל-נאר [איינער וואס איז אבגענארט געווארען דעם ערשטען אפריל].

A'pril-fool day (איי'-פריל-פוהל דיי) דער ערשטער אפריל.

a prio'ri (איי פראי-או'-ראי) א פריארי [א מיינונג וואס איז ניט בעגרינדעט מיט פאקטען, נאר דער שכל איז מחיב, אז עס איז אזוי].

aprio'rism *n.* (איי-פראי-או'-ריזם) א מיינונג אדער געדאנק וואס דער שכל איז מחיב, אז עס איז אזוי.

aprio'rist *n.* (איי-פראי-או'-ריסט) איינער וואס גלויבט, אז עס עקזיסטירען אזעלכע אמת'ען וואס דער שכל איז זיי מחיב און עס איז ניט נויטיג, אז די ערפאהרונג זאל זיי בעשטעטיגען מיט פאקטען.

aprior'ity *n.* (איי-פראי-אר'-אי-טי) דאס ניט זיין ארויסגעדרונגען פון פאקטען נאר דורך דעם וואס דעם שכל הישר איז עס מחיב.

a'pron *n.* and *v.* (איי'-פראן) שירץ, פארטוך; אנטהאן א פארטוך.

a'proned *a.* (איי'-פראנד) בעדעקט מיט א פארטוך; אנגעטהאן אין א פארטוך.

a'pron of a gun (איי'-פראן אוו ע גאן) א דעקעל אויף דעם צינד-לאך פון א קאנאנע.

apropos' *adv.* and *a.* (עפ-רא-פאו') צו דער זאך; צו רעכטער צייט, אויף'ן ריכטיגען ארט; פאסענד, שיקליך; ביי דער געלעגענהייט, אגב אורחא.

apse *n.* (עפס) א רונדליכער פליגעל פון א קירך מיט א רונדליכען דאך.

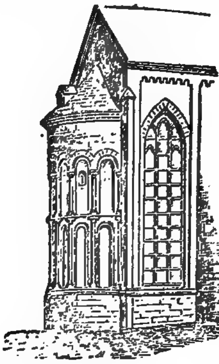

Apse

ap'sidal *a.* (עפ'-סי-דעל) וואס איז עהנליך אדער אנבעלאנגט צו א רונדליכען פליגעל פון א קלויסטער.

ap'sis *n.* (עפ'-סיס) דער נאהענטסטער אדער ווייטסטער פונקט אין דעם קרייז פון א פלאנעט ווען ער דרעהט זיך ארום די זון; א רונדליכער פליגעל פון א קירך מיט א רונדליכען דאך; אזא קעסטעל אין קלויסטער צו האלטען הייליגע אנדענקונגס-זאכען.

apt *a.* (עפט) פאסענד; געשיקט, פעהיג, נעניינט, בערייט; טויגליך; פערטיג.

Ap'tera *n.* (עפ'-טע-רע) די אינזעקטען וואס האבען ניט קיין פליגלען.

ap'teral *a.* (עפ'-טע-רעל) אהן פליגלען [אינזעקטען]; אהן זיילען ביי די זייטען [א געביידע].

ap'teran *n.* (עפ'-טע-רען) אן אינזעקט אהן פליגלען.

ap'terous *a.* (עפ'-טע-ראס) וואס איז אהן פליגלען.

ap'teryx *n.* (עפ'-טע-ריקס) דער קיווי [א מין פויגעל, אין זעעלאנד, וועלכע האט גאנץ קליינע און אונענטוויקעלטע פליגלען].

Apterix

ap'titude *n.* (עפ'-טי-טיוד) פעהינקייט, טויגליכקייט, פאסליכקייט, אנעמאסטענקייט; נייגונג.

apt'ly *adv.* (עפט'-לי) אויף א פאסיגען אופן; מיט פעהיגקייט.

apt'ness *n.* (עפט'-נעס) נייגונג; פעהיגקייט.

Iron has an **aptness** to rust.

apt'ness to learn (עפט'-נעס טו לוירן) דאס בעגרייפען לייכט דאס לערנען, א גוטע השגה.

apt to break (עפט טו ברייק) לייכט צו צובּרעכען.

apt to make one sick (עפט טו מייק הוואן סיק) וואס קען קראנק מאכען.

apt to think (עפט טו טהינק) געניינט צו גלויבען; שנעל דענקען, שנעל בעגרייפען.

apyret'ic *a.* (עפ-אי-רעט'-איק) אהן פיבער.

ap'yrexy *n.* (עפ'-אי-רעק-סי) פיבערלאזיגקייט; די ווײלע וואס דעם קראנקען לאזט אב פון פיבער.

apy'rous *a.* (ע-פאי'-ראס) פייערזיכער; וואס קען ניט פערברענט ווערען.

a'qua *n.* (איי'-קהווא) וואסער.

a'qua ammo'niæ (איי'-קהווא ע-מאו'-ני-אי) אמאניום הידראט [שטינקספּיריטוס].

a'qua for'tis (איי'-קהווא פאר'-טיס) שיידוואסער.

aquamarine' *n.* (איי-קהווא-מא-רין') אזא בלויליכער אדער גרינליכער עדעלשטיין; בלוי-גרינליכער קאליר.

a'qua re'gia (איי'-קהווא רי'-דזשי-א) קעניגסוואסער; גאלדשיידוואסער.

aquarelle' *n.* (עק-הווע-רעל') אקווארעל [בילדער געמאהלען אין וואסער-פארבען].

aquaricul'ture *n.* (איי-קהווע-רי-קאל'-טשור) דאס אויפפאסען אן אקוואריום. ז. *aquarium*.

aqua'rium *n.* (ע-קהוויי'-רי-אם) אקוואריום [א קינסטליכער טייך, אדער וואסערהויז פאר וואסער-טהירע און פלאנצען].

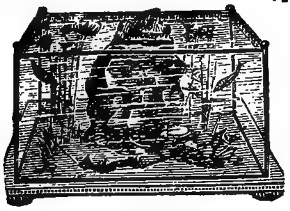

Aquarium

Aqua'rius *n.* (ע-קהוויי'-רי-אם) דער וואסער טרעגער [אזא צייכען אין אסטראנאמיע. דער עלפטער פון די סמנים, מיט וועלכע די שטערן קענער בעצייכענען דעם זונען וועג אויפ'ן הימעל; מזל דלי].

aquat'ic *n.* and *a.* (ע-קהוועט'-איק) וואס וואקסט אדער לעבט אין וואסער; וואסערדיג; וואסער-חיה; וואסער-פלאנץ.

aquat'ical *a.* (ע-קהוועט'-איק-על) וואס וואקסט אדער לעבט אין וואסער.

aquat'ics *n.* (ע-קהוועט'-איקס) וואסערספּארטס [ווי שווימען, זיך שיפען א. ד. ג.].

a'quatint *n.*, *v.* and *a.* (איי'-קהווע-טינט) א געוויסע פארם פון גראווירען אין קופער; וואס איז שייך צו אזא מין גראווירען; אזוי גראווירען.

aquatin'ta *n.* (איי-קהווע-טינ'-טע) א געוויסע פארם פון גראווירען אין קופער.

a'qua vi'tæ (איי'-קהווא וואי'-טי) דיסטילירטע ספּיריט; בראנפען; אלקאהאל.

aq'ueduct *n.* (עק'-הווי-דאקט) וואסערלייטונג [א קאנאל אדער רעהרען צו ברינגען וואסער פון א ווייטערען ארט].

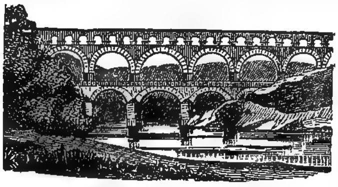

Aqueduct

a'queous *a.* (איי'-קהווי-אס) וואסערדיג; וואסעראַרטיג, וואס ענטהאלט וואסער.

a'queous hu'mor (איי'-קהווי-אס יו'-מאר) די וואסעריגע פייכטקייט פון אויג.

a'queousness *n.* (איי'-קהווי-אס-נעס) וועסעריגקייט.

a'queous rocks (איי'-קהווי-אס ראקס) סעדימענטארע שטיינער [וואס בילדען זיך פון די שטאפען וואס ווערען אנגעשווײנקט פון וואסער אדער זעצען זיך אב אין וואסער].

a'queous va'por (איי'-קהווי-אס וויי'-פאר) וואסער-דאמפף.

aquif'erous *a.* (ע-קהוויפ'-ער-אס) וואס ברייגנט אדער בעזארגט מיט וואסער.

a'quiform *a.* (איי'-קהווי-פארם) וואסערדיג, אזוי ווי וואסער.

Aq'uila *n.* (עק'-הווי-לא) די אדלער-פויגלען; א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען אין דער אלטער אסטראנאמיע וואס האט די פארם פון אן אדלער.

aq'uiline *a.* (עק'-הווי-לין) וואס בעלאנגט צו אן אדלער; עהנליך צו אן אדלער; געקרימט ווי אן אדלער שנאבעל.

aq'uiline nose (עק'-הווי-לין נאוז) אן אדלער-נאז, א הארבאטע נאז.

a'quose *a.* (איי'-קהוואוס) ז. **aqueous**.

aquos'ity *n.* (ע-קהוואס'-אי-טי) ז. *aqueousness*.

Ar'ab *n.* and *a.* (ער'-עב) אן אראבער; אן אראבישער פערד; וואס איז שייך צו אן אראבער.

ar'ab *n.* (ער'-עב) א היימלאזער; אן ארומוואנדערער.

arabesque' *a.* and *n.* (ער-ע-בעסק') נאכ'ן אראבישען סטיל, נאך אראבישער ארט; אראבעסקע [אזא פאנטאסטישע בעפוצונג אדער אויסשניצונג].

Arabesque

Ara'bian *n.* and *a.* (ע-ריי'-בי-ען) וואס אנבעלאנגט צו אראביען אדער איהרע איינוואהנער; אן אראבער.

Ar'abic *n.* and *a.* (ער'-ע-ביק) וואס איז שייך צו אלעם וואס איז אראביש; אראבישע שפראך.

Ar'abic fig'ures (ער'-ע-ביק פיג'-יורז) די אראבישע ציפער [די געוועהנליכע ציפער, וועלכע מיר בענוצען אין רעכענען].

Ar'abic gum (ער'-ע-ביק גאם) גומי אראביק [צום קלעפען].

arabil'ity *n.* (ער-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פעהיג געאקערט און געזייהט צו ווערען; דאס זיין פעהיג קולטיווירט צו ווערען [וועגען לאנד].

ar'abine *n.* (ער'-ע-בין) אראבין [הויפט שטאף פון גומי].

Ar'abism *n.* (ער'-ע-ביזם) די אראבישע שפראך אייגענטימליכקייט.

Ar'abist *n.* (ער'-ע-ביסט) א געלערנטער אין אראבישע ליטעראטור, וויסענשאפט א. ז. וו.

ar'able *a.* (ער'-עבל) וואס מען קען אקערן.

ar'able land (ער'-עבל לענד) לאנד וואס קען געאקערט ווערען [אין גענענזאץ צו וואלד-לאנד, צו לאנקעס א. ד. ג.].

The farmer has much good **arable land**.

arach'nid *n.* (ע-רעק'-ניד) א שפין; א שפינענארטיג חיה'לע.

Arach'nida *n.* (ע-רעק'-ני-דע) דער מין שפינען-ארטיגע בעשעפענישען.

arach'nidan *n.* and *a.* (ע-רעק'-ניד-ען) וואס אנבעלאנגט צו שפינען אדער שפינענארטיגע חיה'לעך; א שפין אדער א שפינענארטיג חיה'לע.

arach'noid *n.* and *a.* (ע-רעק'-נאיד) ווי שפינוועבס; וואס איז שייך צום שפינוועבס-הייטעל ארום די געהירען; דאס שפינוועבס-הייטעל ארום די געהירען; די גלאז הויט פון אויג.

arach'noid mem'brane (ע-רעק'-נאיד מעמ'-בריין) דאס שפינוועבס-הייטעל ארום מארך.

ar'ack *n.* (ער'-עק) אראק [דיסטילירטע רייז-בראנפען].

ara'da *n.* (איי-ריי'-דע) בעארבייט לאנד.

aræ'ostyle *n.* (ע-רי'-א-סטאיל) א געביידע מיט זיילען, וועלכע זיינען ווייט איינע פון די אנדערע.

Arama'ic *n.* and *a.* (ער-ע-מיי'-איק) וואס איז שייך צום לאנד ארם (סיריע און מעסאפאטאמיען); וואס בעלאנגט צו דער אראמישער שפראך; די אראמישע אדער כאלדייאישע שפראך.

Arame'an *n.* and *a.* (ער-ע-מי'-ען) וואס איז שייך צום לאנד ארם, איהרע איינוואהנער אדער שפראך; אן איינוואהנער פון ארם; די אראמישע שפראך.

Arane'ida *n.* (ער-ע-ני'-אי-דע) די שפינען בעשעפענישען.

arane'idan *n.* (ער-ע-ני'-אי-דען) אן אינזעקט וועלכער געהערט צום שפינען-מין.

Aranei'na *n.* (ע-ריי-ני-אי'-נע) ז. *Araneida*.

ara'neose *a.* (ע-ריי'-ני-אוס) ווי א שפין; ווי שפינוועבס; דין און גלאנציג ווי שפינוועבס.

ara'neous *a.* (ע-ריי'-ני-אס) ז. *araneose*.

ar'ar-tree *n.* (אר'-אר-טריע) אזא גרויסער בוים וואס וואקסט אויף די בערג פון מאראקא [דאס האלץ פון דיזען בוים איז הארט און האט א מאהאגאניע קאליר].

Arar-tree

ara'tion *n.* (ע-ריי'-שאן) דאס אקערן; לאנד בעארבייטונג.

ar'atory *a.* (ער'-ע-טא-רי) וואס געהערט צו ערד אַרבייט.

Arauca'ria *n.* (ער-אה-קיי'-רי-ע) אזא זארט טענען=בוימער וואס וואקסען אין זיד=אמעריקא און אויסטראליען.

Araucaria

ar'balest *n.* (אר'-בע-לעסט) ז. *arbalist*

ar'balist *n.* (אר'-בע-ליסט) אזא פיילען=בויגען.

Arbalist

ar'balister *n.* (אר'-בע-ליס-טער) דער פייל און בויגען שיסער.

ar'biter *n.* (אר'-בי-טער) א פשרה מאכער [איינער וואס ווערט געוועהלט פון צוויי שטרייטענדע פארטייען צו מאכען א פשרה]; דער גוואלדהאבער; איינער וואס האט די מאכט צו אורטיילען ווי ער וויל.

ar'bitrable *a.* (אר'-בי-טרעבל) וואס קען ענטשיעדען ווערען דורך א שיעדס=ריכטער; מוטוויליג; נאך דעם אייגענעם ווילען.

ar'bitrage *n.* (אר'-בי-טריידזש) די ענטשיידונג; דער אויסשפרוך [פסק] פון א שיעדס=ריכטער [פשרה=מאכער]; דאס בערעכענען דעם ווערטה=צושטאנד, וואס ווערטה=פאפיערען האבען אין דערזעלבער צייט אין פערשיעדענע פלעצער כדי צו מאכען פראפיט; א באנק=געשעפט וואס איז געגרינדעט צום קויפען און פערקויפען ווערטה=פאפיערען.

ar'bitral *a.* (אר'-בי-טרעל) שיעדס=ריכטערליך; פשרה'דיג.

arbit'rament *n.* (אר-ביט'-רע-מענט) די שיעדס=ריכטערליכע ענטשיידונג, אויסגלייך, פערגלייך, פשרה; אייגענמעכטיגקייט.

ar'bitrarily *adv.* (אר'-בי-טרע-רי-לי) נאך דעם אייגענעם ווילען; אונבעשרענקט; קאפריזנע; דעספאטיש; מוטוויליג, אייגענוויליג.

ar'bitrariness *n.* (אר'-בי-טרע-רי-נעס) אייגענמעכטיגקייט, מוטוויליגקייט; אייגענמעכטיגע בעשטימונג.

ar'bitrary *a.* (אר'-בי-טרע-רי) ז. *arbitrable*

ar'bitrary deci'sion (אר'-בי-טרע-רי די-סיזש'-אן) א ווילקירליכע ענטשיידונג [אן ענטשיידונג וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם לויט זיין איינענעם ווילען].

ar'bitrary power (אר'-בי-טרע-רי פאו'-ער) אונבעשרענקטע מאכט.

ar'bitrary prince (אר'-בי-טרע-רי פרינס) אונבעשרענקטער פירסט.

ar'bitrary pun'ishment (אר'-בי-טרע-רי פאנ'-איש-מענט) א ווילקירליכע בעשטראפונג; א זעלבסטמעכטיגע בעשטראפונג.

ar'bitrate *v.* (אר'-בי-טרייט) ענטשיידען, פערמיטלען; א פשרה מאכען; א שיעדס=ריכטער זיין.

They agreed to **arbitrate** their differences.

ar'bitrate between' (אר'-בי-טרייט בי-טהווין) מאכען א פשרה צווישען...

He **arbitrates between** capital and labor.

arbitra'tion *n.* (אר-בי-טריי'-שאן) בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון שיעדס=געריכט.

arbitra'tional *a.* (אר-בי-טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון א שיעדס=געריכט [בוררים געריכט]; וואס שטאמט פון א שיעדס=געריכט.

arbitra'tion bond (אר-בי-טריי'-שאן באנד) אן ערבות, א פערזיכערונג צו פאלגען דעם פשרה=מאכער.

ar'bitrative *a.* (אר'-בי-טריי-טיוו) וואס איז שייך צו דער בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון א שיעדס=געריכט [בוררים=געריכט]; וואס האט די מאכט פון א שיעדס=געריכט.

ar'bitrator *n.* (אר'-בי-טריי-טאר) ענטשיידער, פשרה=מאכער, שיעדס=ריכטער, אונפארטייאישער ריכטער; איינער וואס ווערט געוועהלט פון צוויי שטרייטענדע פארטייען צו מאכען א פשרה; דער געוואלטהאבער; דער אייגענמעכטיגער; איינער וואס האט די מאכט צו אורטיילען ווי ער וויל.

ar'bitratorship *n.* (אר'-בי-טריי-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די אויפגאבען פון א שיעדס=ריכטער.

ar'bitratrix *n.* (אר'-בי-טריי-טריקס) א פשרה=מאכערין; א שיעדס=ריכטערין.

ar'bitress *n.* (אר'-בי-טרעס) שיעדס=ריכטערין; א פרוי וואס ענטשיידעט געוויסע זאכען [ווי מאדע א. ז. וו.].

She is an **arbitress** of fashion.

ar'blast *n.* (אר'-בלעסט) ז. *arbalist*

ar'bor *n.* (אר'-באר) בוים; צווייג; שפינדעל [דער אקס פון א מעכאניזם, וועלכער ברייננט דעם גאנצען מעכאניזם אין בעוועגונג]; א שאטען=ביידעל [א ביידעל ארומגעוואקסען מיט בוימער צווייגען אדער ווילדען וויין].

Ar'bor-day *n.* (אר'-באר-דיי) דער בוימער=טאג [א מנהג אין איינינע ערטער פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא וואו עס ווערט בעשטימט א געוויסער טאג אין יאהר אין וועלכען עס ווערען געפלאנצט בוימער אין געוויסע פלעצער מיט דעם צוועק צו ערציהען אין די שוהל=קינדער די ליעבע צו בוימער].

arbo'real *a.* (אר-באו'-רי-על) וואס איז שייך צו א בוים אדער בוימער; וואס לעבט אדער געפינט זיך צווישען בוימער.

arbo'reous *a.* (אר-באו'-רי-אס) וואס איז שייך צו בוימער; וואס לעבט אדער געפינט זיך צווישען בוימער; עהנליך צו א בוים; בעדעקט מיט בוימער אדער מיט וואלד.

arbores'cence *n.* (אר-בא-רעס'-ענס) די בוימארטיגע פערצווייגונג.

arbores'cent *a.* (אר-בא-רעס'-ענט) אזוי ווי א בוים; עהנליך צו א בוים; צווייגיג.

arbore'tum *n.* (אר-בא-רי'-טאם) באטאנישער גארטען.

arboricul'tural *a.* (אר-באר-אי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו בוימצוכט.

ar'boriculture *n.* (אר'-באר-אי-קאל-טשור) בוימצוכט [דאס פלאנצען און אויפפאסען פון בוימער].

arboricul'turist *n.* (אר-באר-אי-קאל'-טשור-איסט) א בוימציכטער; א בוים=גערטנער.

arboriza'tion *n.* (אר-בא-רי-זיי'-שאן) עטוואס וואס האט די פארם פון א בוים; איינגעדריקטע פיגורען אין שטיינער און שטיין=קויהלען, וועלכע זעהען אוים ווי בוימער און פלאנצען.

ar'borize *v.* (אר'-בא-ראיז) מאכען בוימער=עהנליך.

ar'borous *a.* (אר'-בא-ראס) וואס אנבעלאנגט צו בוימער; בעוואקסען מיט בוימער.

ar'bor-vine *n.* (אר'-באר=וואין) ווילדער וויין [אזא מין גראז, וואס דרעהט זיך אויף שטענגעלעך, וועלכע ווערען אריינגעשטעקט אין דער ערד].

ar'bor-vi'tæ *n.* (אר'-באר=וואי'-טי) א מין בוימעלע וואס איז גרין דורכ'ן גאנצען יאהר.

ar'buscle *n.* (אר'-באסל) שטרויך; קוסט; קוסטארניק; בוימעל.

arbus'cular *a.* (אר-באס'-קיו-לער) שטרויכארטיג; עהנליך צו א קוסט אדער צו א בוימעל.

arbus'cule *n.* (אר-באס'-קיול) א משוב [ווי פון האר אדער פעדערען].

arbus'tive *a.* (אר-באס'-טיוו) בעוואקסען מיט קוסטעס; בעוואקסען מיט וואלד.

arbus'tum *n.* (אר-באס'-טאם) וויינגארטען; בוימגארטען; א קליין וועלדעל.

ar'bute *n.* (אר'-ביוט) ערדבערען בוימעל; פאזעמקעס בוימעל.

ar'butus *n.* (אר'-ביו-טאם) א מין בוימעל וואס איז גרין דורכ'ן גאנצען יאהר; א פאזעמקעס בוימעל; די מאי בלום.

arc *n.* (ארק) אן ארקע, א בויגען [האלב רונדע פיגור]; א טייל פון א קרייז; געוועלב.

arcade' *n.* (אר-קייד') דער אויסנעבויגענער געוועלבטער דורכגאנג; האלב רונדע געביידע.

Arca'dia *n.* (אר-קיי'-די-ע) ארקאדיען [א שעהנע געגענד אין אלט=גריכענלאנד, וואס די פאעטען שטעלען פאר אלס א גליקליך לאנד]; א לאנד וואו די מענשען לעבען איינפאך און גליקליך.

Arca'dian *n.* *and* *a.* (אר-קיי'-די-ען) וואס איז שייך צו ארקאדיען; איינפאך, דארפיש; אן איינוואהנער פון ארקאדיע; איינער וואס האט א נייגונג צום איינפאכען בויערען לעבען.

Arca'dianism *n.* (אר-קיי'-די-ענ-איזם) דארפישע איינפאכהייט [בעזאנדערס ווי דאס ווערט פארגעשטעלט אין דער ליטעראטור].

Ar'cady *n.* (אר'-קע-די) ז. *Arcadia*

arcane' *a.* (אר-קיין') געהיים, געהיימניספאל; בסוד.

arca'num *n.* (אר-קיי'-נאם) געהיימניס, סוד; געהיים=מיטעל.

arch *n.*, *v.* *and* *a.* (ארטש) א בויגען; א געוועלב, א האלב רונדער באלקען; א הויפט; דער ערשטער; תבה [נח'ס]; מא=

כען האלב־רונד ווי א בויגען אדער א דוהע; זיך אויסשפּרייטען ווי א געוועלב; שלעכט; מוטוויליג; כיטרע; דורכגעטרי־בען; לוסטיג, שפּאַטיש.

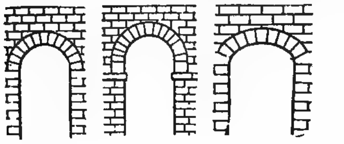

Arches

archæ'an *a.* (אר־קי'־ען) וואס איז שייך צו דער עלטסטער פעריאָדע אין דער ערד געשיכטע.

archæolo'gian *n.* (אר־קי־א־לאָ'־דזשי־ען) דער ארכעאלאג [דער וואס שטודירט דאס אלטערטום, ווי די קונסט, מנהגים, לעבענסארט א. ז. וו. פון די אלטע צייטען].

archæolog'ic *a.* (אר־קי־א־לאדזש'־איק) וואס געהערט צו ארכעאלאגיע [אלטער־טומס־קענטניס].

archæolog'ical *a.* (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו ארכעאלאגיע [אלטערטומס־קענטניס].

archæolog'ical a'ges (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל איי'־דזשעז) די שטיין־פּע־ריאָדע, די בראָנז פּעריאָדע און די אייזען פּעריאָדע [אין בעצוג צו דער מענשליכער קולטור ווען עס זיינען געמאכט געוואָרען געצייג פון שטיינער, שפּעטער פון בראָנז און נאך שפּעטער פון אייזען].

archæolog'ically *adv.* (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל־אי) אין בעצוג צו אר־כעאלאגיע. ז. ***archæology***

archæol'ogist *n.* (אר־קי־אל'־א־דזשיסט) א קענער פון ארכעאלאגיע; איי־נער וואס שטודירט אלטע מאָנומענטען. ז. ***archæology***

archæol'ogy *n.* (אר־קי־אל'־א־דזשי) ארכעאלאגיע; אלטערטומס־פארשונג, אל־טערטומס־קענטניס

archa'ic *a.* (אר־קיי'־איק) וואס איז פון א פריהעריגע צייט, וואס איז ארויס פון מאָדע; אלט; פּרימיטיוו.

archa'ical *a.* (אר־קיי'־איק־על) ז. ***archaic***

archa'ically *adv.* (אר־קיי'־אי־קעל־אי) אויף א פּרימיטיווען אדער פעראַלטערטען אופן.

archa'icism *n.* (אר־קיי'־אי־סיזם) אן אלטער סטיל; אן אלטע מאָדע; א פער־עלטערטע אלט־מאָדישע זאך.

ar'chaism *n.* (אר'־קיי־איזם) א פער־עלטערטע אדער אלט־מאָדישע זאך [ווי א וואָרט, אן אויסדרוק, א מאָדע א. ז. וו.].

archais'tic *a.* (אר־קיי־איס'־טיק) נאכ־מאכענדיג פערעלטערטע אלט־מאָדישע זא־כען.

arch and pa'tron (ארטש ענד פּיי'־טראן) אויבערהאר און בעשיצער.

arch'angel *n.* (ארק'־ען־דזשעל) דער הויפּט מלאך, דער ערשטער פון די מלאכים.

archangel'ic *a.* (ארק־ען־דזשעל'־איק) וואס איז שייך צו א הויפּט־מלאך.

arch'-bea'con *n.* (ארטש'־ביע'־קאן) א לייכט־טורם.

archbish'op *n.* (ארטש־ביש'־אפּ) ערץ־בישאף, דער הויפּט־בישאף, ארכיעפּיסקאפּ.

archbish'opric *n.* (ארטש־ביש'־אפּ־ריק) ערצבישאפטום [די סביבה אדער די קהילה פון דעם גרעסטען בישאף].

arch'-botch'er *n.* (ארטש־באטש'־ער) א נאר גרויסער פּארטאטש.

arch'-brace *n.* (ארטש'־בריים) בויגען־שטיצע [א באלקען אויף וואס עס שטיצט זיך א געוועלב־בויגען].

archbut'ler *n.* (ארטש־באט'־לער) דער הויפּט שענקער פון א קעניגליכען הויף; דער ממונה אויפ'ן קעניגליכען ווייז־קעלער; דער הויפּט־קעלנער אין א רעס־טאראן.

archcham'berlain *n.* (ארטש־טשיימ'־בער־ליין) ערשטער קאַמער־הער [אין קעניגליכען הויף]; דער הויפּט שאַץ־מייסטער [קאזנאטשיי].

archchem'ic *a.* (ארטש־קעמ'־איק) פון העכסטען כעמישען איינפלוס.

arch'count *n.* (ארטש'־קאונט) ערץ־גראף [א טיטעל].

archdea'con *n.* (ארטש־דיע'קן) דער צווייטער פון בישאף [משנה לכהן]; דער שטעלפערטרעטער פון בישאף.

archdea'conship *n.* (ארטש־דיע'קן־שיפּ) דאס אמט פון א בישאף'ס שטעל־פערטרעטער.

archdi'ocese *n.* (ארטש־דאי'־א־סיס) דער בעצירק פון אן ערץ־בישאף.

archdruid *n.* (ארטש־דרו'־איד) א הויפּט־גייסטליכער ביי די פּארצייטיגע בריטען און קעלטען.

archdu'cal *a.* (ארטש־דיו'־קעל) וואס אנבעלאנגט צו אן ערץ־הערצאָג אדער גרויס־הערצאָג.

archduch'ess *n.* (ארטש־דאטש'־עס) אן ערץ־הערצאגין אדער גרויס־הערצאגין.

archduch'y *n.* (ארטש־דאטש'־אי) ערץ־הערצאָגטום אדער גרויס־הערצאגטום [די מלוכה פון אן ערץ־הערצאָג אדער גרויס־הערצאָג].

archduke' *n.* (ארטש־דיוק') ערץ־הערצאָג, גרויס הערצאָג [א קעניגליכער טיטול; דער טיטעל פון עסטרייכישען קייזערס זוהן].

archduke'dom *n.* (ארטש־דיוק'־דאם) ז. ***archduchy***

arched *a.* (ארטשט) געוועלבט, רונד אויסגעבויגען.

arched but'tress (ארטשט באט'־רעס) א געוועלב שטיץ־באלקען.

arched door (ארטשט דאָר) א גע־וועלבטע טהיר [א טהיר, וועלכע איז אויבען רונד].

arched roof (ארטשט רוהף) א גע־וועלבטער רונדער דאך.

arched shot (ארטשט שאט) א שאס פון א בויגען.

arch'-en'emy *n.* (ארטש'־ענ'־ע־מי) גרויסער שונא; דער שטן, דער יצר הרע [אלס דער גרעסטער שונא פון מענשען].

archeolog'ic *a.* (אר־קי־א־לאדזש'־איק) ז. ***archæologic***

archeolog'ical *a.* (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל) ז. ***archæological***

archeolog'ically *adv.* (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל־אי) ז. ***archæologically***

archeol'ogist *n.* (אר־קי־אל'־א־דזשיסט) אן ארכעאלאג. ז. ***archæologian***

archeol'ogy *n.* (אר־קי־אל'־א־דזשי) ארכעאלאגיע, די וויסענשאפט, וועלכע פארשט אויס פערשידענע קולטור־דענק־מאלער, וואס זיינען פערבליבען פון דיא אלטע צייטען. ז. ***archæology***

ar'cher *n.* (אר'־טשער) א בויגען־שיסער.

Archer

ar'cheress *n.* (אר'־טשער־עס) א פרוי, וועלכע שיסט פון א בויגען.

ar'cher-fish *n.* (אר'־טשער־פיש) דער שיס־פיש [אזא ים־פיש וועלכער געפינט זיך אין אסט אינדיען און פּאלינעזיען. פון דיעזען פיש ווערט דערצעהלט, אז ער שיסט וואסער־טראָפּען ביז 3 אדער 4 פוס הויך אין דער לופט, כדי צו בעשפּריצען די אינזעקטען וואס געפינען זיך אין דער לופט, אז זיי זאלען ארונטערפאלען אין וואסער און דיענען פאר איהם אלס שפּייז].

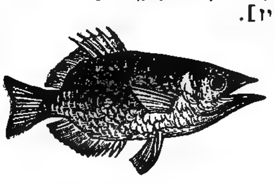

Archer-fish

ar'chery *n.* (אר'־טשער־אי) דאס בויגען־שיסען, בויגען־שיסעריי; בויגען־שיסער [קאלעקטיוו].

ar'chetypal *a.* (אר'־קי־טאי־פּעל) וואס אנבעלאנגט צו אן אורשפּרינגליכען בילד, א מוסטער אדער טיפּ.

ar'chetype *n.* (אר'־קי־טאיפּ) דער אורשפּרינגליכער פּארבילד אדער טיפּ; א מוסטער.

archetyp'ic *a.* (אר־קי־טיפּ'־איק) ז. ***archetypal***

archetyp'ical *a.* (אר־קי־טיפּ'־איק־על) ז. ***archetypal***

arch'-fiend *n.* (ארטש'־פיענד) דער גרעסטער שונא, דער שטן, דער אשמדאי.

arch'-foe *n.* (ארטש'־פאָו) ז. ***arch-fiend***

archher'esy *n.* (ארטש־הער'־ע־סי) גרויסע אפּיקורסות.

archher'etic *a.* (ארטש־הער'־ע־טיק) שטארק אפּיקורסות'דיג.

archher'itic *n.* (ארטש־הער'־אי־טיק) א גרויסער אפּיקורס; כופר בעיקר.

archhyp'ocrite *n.* (ארטש־היפּ'־א־קריט) א גרויסער צבועק.

archiepis'copacy *n.* (אר־קי־ע־פּיס'־קא־פּע־סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון אן ערץ־בישאף [א הויכער גייסט־ליכער].

archiepis'copal *a.* (אר־קי־ע־פּיס'־קא־פּעל) וואס געהערט צו אן ערץ־בישאף.

ar'chil *n.* (אר'־קיל) א מין בלויליכער מאך; וויאלעטער פארב ארויסגעקוועטשט פון דעם מאך.

ar'chimage *n.* (אר'־קי־מיידזש) אוי־

בער=מאגיקער [ביי די פערזיער]; א גרויסער מכשף.

archima'gus *n.* (אר-קי-מיי'-גאס) דער העכסטער פריסטער פון די פערזישע מאגיקער אדער פון די וואס דיענען צום פייער; אן אויבער=מאגיקער, א גרויסער מכשף.

archiman'drite *n.* (אר-קי-מענ'-דראיט) ארכימאנדריט, א גלח אין דער גריכישער קירך.

Archime'dean *a.* (אר-קי-מי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען מאטעמאטיקער און פילאזאף ארכימעדעס [געבארען אין דריטען יאהר=הונדערט פאר קריסטוס].

Archime'dean hydrostat'ic prin'ciple (אר-קי-מי'-די-ען האי-דרא-סטעט'-איק פרינ'-סיפל) ארכימעדס הידראסטאטישער פרינציפ [ד. ה. ווען א קערפער (געגענשטאנד) ווערט אריינגעלעגט אין א פליסיגקייט, פערלירט ער פון זיין געוויכט אזוי פיעל, וויפיעל עס בעטרעפט דאס געוויכט פון דער פליסיגקייט, וועלכע ער האט פערדרענגט, פערנעהמענדיג זיין ארט].

Archime'dean prin'ciple (אר-קי-מי'-די-ען פרינ'-סיפל) ארכימעדס פרינציפ וועגען דער גלייכגעוויכט פון העבלארעם, ד. ה. ווען אז א שטאנג, וואס איז אונטערגעשטיצט אין א געוויסען פונקט, ווערען אנגעהאנגען פון ביידע זייטע ענדען פערשיעדענע געוויכטער, וועט דער שטאנג נור דאן בלייבען אין גלייכגעוויכט, ווען די געוויכטער וועלען זיך פערהאלטען אומגעקעהרט פראפארציאנעל צו דער לענג פון די שטאנגען=ארעמס, און אז דער דרוק וואס ווערט אויסגעאיבט אויף דעם שטיץ=פונקט פון שטאנג איז גלייך צו דער סומע פון ביידע געוויכטער.

Archime'dean screw (אר-קי-מי'-די-ען-סקרוה) די ארכימעדישע שרויב, די ארכימעדישע וואסערשרויב [אזא ספיראלארטיגע שרויב אין א ראהר צו פומפען וואסער].

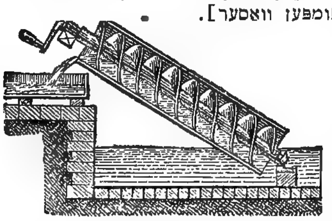

Archimedean Screw

arch'ing *n.* (ארטש'-אינג) א געוועלב אדער געוועלבען; א געביידע מיט געוועלבען; א שעהן רונד געבויגענע ליניע.

archipelag'ic *a.* (אר-קי-פי-לעדזש'-איק) וואס איז שייך צו א ים פול מיט אינזלען; וואס איז שייך צו דעם ים וועלכער טיילט אב גריכענלאנד פון קליין אזיען.

archipel'ago *n.* (אר-קי-פעל'-ע-גאו) אינזעל=מעער [א טייל פון ים אין וועלכען עס געפינען זיך פיעלע אינזלען].

ar'chiplasm *n.* (אר'-קי-פלאזם) ארכיפלאזמע, אייגפאכסטער איי=ווייסער שטאף פון יעדען לעבעדיגען ארגאניזם, ווען דיזער שטאף האט נאך ניט אויסגעבילדעט פון זיך קיינע צעלען; אין עמבריאלאגיע — דער שטאף, פון וועלכען עס בילדעט זיך אוים די זרע אדער דער זאמען פון א לעבעדיגען ארגאניזם.

archip'pus *n.* (אר-קיפ'-אס) א מין זומער=פויגעלע [שמעטערלינג]

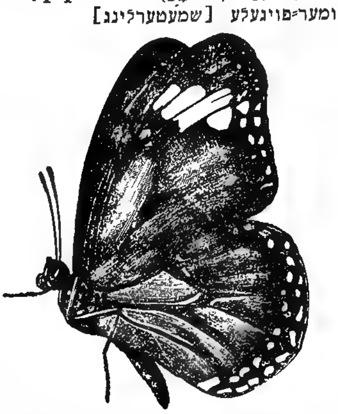

Archippus

ar'chitect *n.* (אר'-קי-טעקט) בוימייסטער, ארכיטעקט.

ar'chitective *a.* (אר'-קי-טעק-טיוו) וואס געהער צו ארכיטעקטור [בוי=קונסט].

architecton'ics *n.* (אר-קי-טעק-טאנ'-איקס) די לעהרע פון בוי=קונסט [חכמת הבנין]; ארכיטעקטור.

architec'tural *a.* (אר-קי-טעק'-טשור-על) וואס אנבעלאנגט צו בוי=קונסט.

architec'turalist *n.* (אר-קי-טעק'-טשור-על-איסט) א קענער אין ארכיטעקטור, איינער וואס שטודירט ארכיטעקטור.

architec'turally *adv.* (אר-קי-טעק'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו ארכיטעקטור; פון אן ארכיטעקטארישען שטאנדפונקט.

architec'tural mate'rials (אר-קי-טעק'-טשור-על מע-טי'-רי-עלז) בוי=מאטעריאלען.

ar'chitecture *n.* (אר'-קי-טעק-טשור) בוי=קונסט; ארכיטעקטור.

ar'chitrave *n.* (אר'-קי-טרייוו) די הויפט=באלקען; די קווער=באלקען.

ar'chival *a.* (אר'-קי-וועל) וואס בעלאנגט צו אן ארכיוו.

ar'chive *n.* (אר'-קאיוו) אן ארכיוו [דער ארט וואו עס ליעגען בעהאלטען די היסטארישע דאקומענטען און ביכער פון א לאנד אדער שטאדט].

ar'chivist *n.* (אר'-קי-וויסט) דער וואס פאסט אויף אויפ'ן ארכיוו.

ar'chivolt *n.* (אר'-קי-וואלט) אזא בעפוצונג ארום א געוועלב; א געוועלב וואס שטיצט אונטער א משא; אן איינפאסונג פון א געוועלב.

arch'like *a.* (ארטש'-לאיק) עהנליך צו א בויגען; געוועלב=עהנליך

arch'lute *n.* (ארטש'-ליוט) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט.

arch'ly *adv.* (ארטש'-לי) מוטווילינג; כיטרע; אויף א כיטרען אדער שפאסיגען אופן.

archmar'shal *n.* (ארטש-מאר'-שעל) אויבער=מארשאל.

arch'ness *n.* (ארטש'-נעס) מוטווילינגקייט; צולאזענקייט; כיטרעקייט.

arch of a vault (ארטש אוו ע וואלט) א געוועלב.

arch of the aor'ta (ארטש אוו טהי איי-אהר'-טא) דער אויסבויג פון דער גרויסער ארטעריע פון אויבען, ווי זי געהט ארוים פון הארצען.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ar'chon *n.* (אר'-קאן) דער ארכאן [דער ערשטער שטאדט=בעאמטער אין אלטען אטהען, גריכענלאנד].

ar'chonship *n.* (אר'-קאנ-שיפ) דער אמט פון אן ארכאן. ז. *archon*

arch o'ver (ארטש או'-ווער) מאכען א געוועלב איבער...

archpil'lar *n.* (ארטש-פיל'-אר) הויפט=זייל.

archpres'byter *n.* (ארטש-פרעס'-בי-טער) אויבער=פריסטער; אויבער=פריסטער ביי די פרעסביטעריאנער [אזא קריסטליכע סעקטע].

archpriest' *n.* (ארטש-פריעסט') אויבער=פריסטער.

archproph'et *n.* (ארטש-פראפ'-עט) א הויפט=נביא, א גרויסער נביא.

archreb'el *n.* (ארטש-רעב'-על) הויפט=בונטאווטשטשיק.

archtrai'tor *n.* (ארטש-טריי'-טאר) הויפט=פעררעטער; דער טייוועל.

archtreas'urer *n.** (ארטש-טרעזש'-אור-ער) הויפט שאץ=מייסטער.

arch'way *n.* (ארטש'-הוויי) א געוועלבטער דורכגאנג.

ar'chy *a.* (אר'-טשי) געבויגען; בויגענפערמיג.

arc of oscilla'tion (ארק אוו אס-אי-ליי'-שאן) דער בויגען, וועלכען דער פענדיקעל [אונרוה] פון א זייגער מאכט אין זיין בעוועגונג.

ar'cograph *n.* (אר'-קא-גרעף) א מין אינסטרומענט צו בעצייכענען קרייזען ניט בענוצענדיג קיין מיטעלפונקט.

arcta'tion *a.* (ארק-טיי'-שאן) די צונויפפרעסונג, צונויפציהונג [פון די געדערעם].

arc'tic *a.* (ארק'-טיק) נארדליך, ארקטיש; וואס איז שייך צום נארד=פאל אדער צו די נארד=פאל געגענדען; קאלט.

arc'tic cir'cle (ארק'-טיק סויר'קל) דער נארדליכער פאלאר=קרייז [די קרייז=ליניע אויף'ן גלאבוס וואס געפינט זיך 23 ½ גראד פון נארד=פאל און איז די גרענעץ פון די קאלטע נארד=געגענדען].

arc'tic fox (ארק'-טיק פאקס) דער פאלאר פוקס [א קליינער מין פוקס וואס לעבט אין די קאלטע פאלאר=געגענדען. זיין פעל, וואס צאהלט זיך זעהר טהייער, איז אין זומער בלוילינג=גרוי און אין ווינטער — ווייס].

Arctic Fox

arcti'cian *n.* (ארק-טיש'-ען) א פאלאר פארשער [איינער וואס פערנעהמט זיך מיט'ן אויספארשען די געגענדען ארום דעם נארד=פאל].

arc'tic o'cean (ארק'-טיק או'-שען) דער ים הקרח, דאס נארדליכע אייז=מעער.

arc'tic pole (ארק'-טיק פאול) נארד=פאל.

arc'tic re'gions (ארק'-טיק רי'-דזשאנז) ארקטיש'ע געגענדען [די קאלטע געגענדען אין צפון].

ar'cuate *a.* (אר'-קיו-אייט) געבויגען; געקרימט; בויגענפערמיג.

ar'cuated *a.* (אר'-קיו-איי-טעד) ז. *arcuate*

arcua'tion *n.* (אר-קיו-איי'-שאַן) דאס אויסבויגען, אויסגעבויגענקייט; געקרימטקייט, דאס אויסקרימען.

ar'dency *n.* (אר'-דענ-סי) היץ, חשק, אייפער, העפטיגקייט.

ar'dent *a.* (אַר'-דענט) גליהענד; הייס; שטארק; היציג; פייערדיג; העפטיג.

ar'dently *adv.* (אַר'-דענט-לי) פייערדיג, מיט פייער, היציג, העפטיג; אייפריג.
The question was **ardently** discussed.

ar'dentness *n.* (אַר'-דענט-נעס) ז. *ardency*

ar'dent spir'its (אַר'-דענט ספיר'-איטס) דיסטילירטע שפּירימוס.

ar'dor *n.* (אַר'-דאַר) בעגירדע, חשק, היץ, גלוט, אייפער, העפטיגקייט.
He threw himself into the movement with much **ardor**.

ar'duous *a.* (אַר'-דיו-אַס) שוויעריג, מיהזאם; שווער צו דערלאַנגען.
Sir Moses Montefiore undertook an **arduous** journey to Turkey.

ar'duously *adv.* (אַר'-דיו-אַס-לי) שווערליך; מיהזאם.
A task **arduously** performed.

ar'duousness *n.* (אַר'-דיו-אַס-נעס) שוועריגקייט.

are (אַר) זיינען. ז. ***be***

are *n.* (עהר) אר [אַזאַ לאַנד-מאַס פון 100 קוואַדראַט-מעטער אדער 119.6 קוואַדראַט-יאַרד].

a'rea *n.* (איי'-רי-ע) אַ פאַרפלאַץ פון אַ געביידע; אַ שטח; אַ פליך אויפ'ן קאָפּ; אַזאַ האָר-קראַנקהייט וואָס פעראורזאַכט זייער אויספאַלען פון קאָפּ; פּלעכענאינהאַלט.

ar'eca *n.* (ער'-אי-קע) די ארעקא [אַזאַ פּאַלמען בוים].

ar'eca-nut *n.* (ער'-אי-קע-נאַט) די ארעקאַ-נוס.

arefac'tion *n.* (אר-אי-פעק'-שאַן) דאס טריקענען; אויסטריקנונג.

are'na *n.* (ע-רי'-נע) ארענאַ, קאַמפּף-פּלאַץ אין אַלט-רוימישען אַמפיטעאַטער, דער שפּיעל-פּלאַץ אין אַ צירקוס; אורין זאַמד [אַזאַ קראַנקהייט אין אורין בלאַז, פּענכער].

arena'ceous *a.* (ער-אי-ניי'-שיאַס) זאַמדיג; זאַמד-אַרטיג; טרוקען.

arena'rious *a.* (ער-אי-ניי'-רי-אַס) זאַמד-אַרטיג, זאַמד-האַלטיג, זאַמדיג.

arena'tion *n.* (ער-אי-ניי'-שאַן) אַ הייסע זאַמד-באַד.

areng' *n.* (ע-רענג') דער צוקער-פּאַלמען בוים.

aren'ga *n.* (ע-רענ'-גע) ז. ***areng***

ar'enose *a.* (ער'-אי-נאָוס) ז. ***arenaceous***

aren'ulous *a.* (ע-רענ'-יו-לאַס) זאַמדיג, זאַמד-ענטהאַלטענד.

are'ola *n.* (ע-רי'-אַ-לע) דער רונדער דונקעלער קרייז ארום דיא ברוסט וואַרצלען; די צעלען אין אַ נעצווערק; די צעלע; קליינע פּלעכע; אַ שטראַהלען-קרויז.

are'olar *a.* (ע-רי'-אַ-לער) וואָס ענטהאַלט צעלען; וואָס איז עהנליך צו אַ צעלע.

are'olar tis'sue (ע-רי'-אַ-לער טיש'-יו) דאס צעלענגעוועב.

areola'tion *n.* (ע-רי-אַ-ליי'-שאַן) אַ קליינע פּלעכע; צוטיילונג אין צעלען.

ar'eole *n.* (אַר'-אי-אָול) ז. ***areola***

areom'eter *n.* (ער-אי-אַמ'-ע-טער) ארעאָמעטער, וואַסער וואָג, אַן אַפּאַראַט צו בעשטימען דאס געוויכט פון פליסיגקייטען אין פערגלייך מיט וואַסער

areomet'ric *a.* (ער-אי-אַ-מעט'-ריק) וואָס איז שייך צו אַן ארעאָמעטער ז. ***areometer***

areomet'rical *a.* (ער-אי-אַ-מעט'-רי-קעל) ז. ***areometric***

areom'etry *n.* (ער-אי-אַמ'-ע-טרי) ארעאָמעטריע, בעשטימונג פון דעם ספּעציפישען געוויכט פון פליסיגקייטען [דאס פערגלייכען דאס געוויכט פון פליסיגקייטען מיט וואַסער].

Areop'agist *n.* (ער-אי-אַפּ'-ע-דזשיסט) אַן ארעאָפּאַגיט [אַ ריכטער אין דעם העכסטען געריכט אין אַטהען, גריכענלאַנד].

areopagit'ic *a.* (ער-אי-אַ-פּע-דזשיט'-איק) וואָס איז שייך צו אַן ארעאָפּאַגיט. ז. ***areopagist***

Areop'agus *n.* (ער-אי-אַפּ'-ע-גאַס) דער ארעאָפּאַג [דאס העכסטע געריכט אין אַלטען אַטהען, גריכענלאַנד]; דאס העכסטע געריכט.

ar'gal *n.* (אַר'-געל) ניט ריינער וויינשטיין.

ar'gala *n.* (אַר'-גע-לע) דער בייטעל-שטאָרך [אַזאַ פויגעל].

Ar'gand *a.* (אַר'-גענד) וואָס איז שייך צו ארגאַנד'ס בעלייכטונג סיסטעם. ז. ***Argand burner***

Ar'gand bur'ner (אַר'-גענד בויר'-נער) ארגאַנדס-ברענער [דער רונדער ברענער פון אַ קעראָסין (נאַפט) לאַמפּ, ערפונדען פון ארגאַנד אין יאָהר 1783 אין גענף].

Ar'gand lamp (אַר'-גענד לעמפּ) ארגאַנדס לאַמפּ. ז. ***Argand burner***

ar'gent *a. and n.* (אַר'-דזשענט) זילבער-עהנליך; זילבערנער; זילבער-ווייס; גלענצענד ווי זילבער, געמאַכט פון זילבער; זילבער; געלד.

argen'tal *a.* (אַר-דזשענ'-טעל) וואָס ענטהאַלט זילבער.

ar'gentan *n.* (אַר'-דזשענ-טען) ניי-זילבער; ניקעל-קופּער.

ar'gentane *n.* (אַר'-דזשענ-טיין) ז. ***argentan***

ar'gentate *a. and n.* (אַר'-דזשענ-טייט) זילבער-ווייס; זילבערנער; אַזאַ כעמישע שטאָף וואָס ענטהאַלט זילבער-זאַלץ.

argenta'tion *n.* (אַר-דזשענ-טיי'-שאַן) בעזילבערונג.

argentau'rum *n.* (אַר-דזשענ-טאַ'-ראַם) אַ שטאָף וועלכען די אַלטע כעמיקער האָבען געגלויבט, אַז ער איז דער הויפּט-עלעמענט פון גאָלד און זילבער.

argen'tic *a.* (אַר-דזשענ'-טיק) וואָס בעלאַנגט צו זילבער; וואָס ענטהאַלט זילבער [אַ כעמישע לעזונג].

argentif'erous *a.* (אַר-דזשענ-טיפ'-ער-אַס) וואָס ענטהאַלט זילבער.

Ar'gentine *a. and n.* (אַר'-דזשענ-טין) וואָס איז שייך צו ארגענטינא [אין דרום-אַמעריקאַ]; אַן איינוואָהנער אדער בירגער פון ארגענטינא.

ar'gentine *a. and n.* (אַר'-דזשענ-טין) זילבעראַרטיג; זילבערנער; ווייס ווי זילבער; פון זילבער-פאַרב; זילבער-ריין; זילבער-העל [אַ קלאַנג]; שיעפערשפּאַט [אַזאַ מינעראַל]; דער זילבער-פאַרביגער שטאָף פון די שופּען פון אַ פיש; ווייס מעטאַל בעדעקט מיט זילבער; אַזאַ פיש.

argen'tous *a.* (אַר-דזשענ'-טאַס) וואָס איז שייך צו אדער ענטהאַלט זילבער-זאַלץ.

argen'tum *n.* (אַר-דזשענ'-טאַם) זילבער [אַלס איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

ar'gil *n.* (אַר'-דזשיל) ליים; טעפּער-ליים.

argilla'ceous *a.* (אַר-דזשי-ליי'-שיאַס) ליים-אַרטיג, אַזוי ווי ליים.

argilla'ceous earth (אַר-דזשי-ליי'-שיאַס אוירטה) ליימיגע ערד.

argillif'erous *a.* (אַר-דזשי-ליפ'-ער-אַס) וואָס ענטהאַלט אדער גיט ארויס ליים.

ar'gillite *n.* (אַר'-דזשי-לאַיט) ארגיליט; ליים-שיפער [אַזאַ שטיין].

argillit'ic *a.* (אַר-דזשי-ליט'-איק) אַזוי ווי ליים-שיפער.

argillocal'cite *n.* (אַר-דזשיל-אָ-קעל'-סאַיט) ליים-קאַלך.

argil'lous *a.* (אַר-דזשיל'-אַס) ז. ***argillaceous***

Ar'give *a. and n.* (אַר'-גאַיוו) וואָס איז שייך צו ארגאָס [אַ פאַרצייטיגע שטאָדט אין גריכענלאַנד]; גריכיש; אַ גריך.

Ar'go *n.* (אַר'-גאָו) די שיף ארגאָ [אַ געוויסע לעגענדאַרישע שיף מיט 50 רודערס, ביי די אַלטע גריכען].

ar'go *adv.* (ער'-גאָו) אַלזאָ, פאָלגליך, הייסט עס.

ar'gol *n.* (אַר'-גאָל) ז. ***argal***

ar'gon *n.* (אַר'-גאַן) ארגאָן [אַ מין שטאָף וואָס געפינט זיך אין דער לופט און איז איינער פון דיא כעמישע גרונד-עלעמענטען].

Ar'gonaut *n.* (אַר'-גאָ-נאָהט) איינער וועלכער איז געוועזן אויף דער שיף „ארגאָ" [ז. *Argo*]; איינער פון די ערשטע איינוואַנדערער אין קאַליפאָרניע, בעת מען האָט ענטדעקט דאָרטען די גאָלד-גרובען.

ar'gonaut *n.* (אַר'-גאָ-נאָהט) אַן ארגאָנאָוט [אַזאַ ים-מאָלוסקעל].

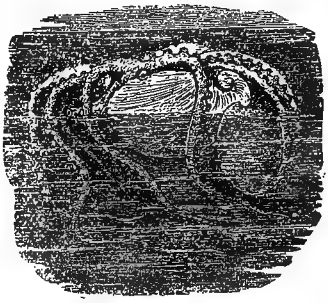

Argonaut

Argonau'tic *a.* (אַר-גאָ-נאָה'-טיק) וואָס געהערט צו דער שיף "ארגאָ".

argonau'tid *n.* (אַר-גאָ-נאָה'-טיד) ז. ***argonaut***

ar'gosy *n.* (אַר'-גאָ-סי) אַ גרויסע רייך אָנגעלאָדענע שיף; אַ פלאָטע.

ar'got *n.* (אַר'-גאָו) אַ פערשטעלטע געמישטע שפּראַך ביי געוויסע קלאַסען מענשען, ווי גנבים-שפּראַך, כליזמר-שפּראַך, ציגיינער שפּראַך א. ז. וו.

ar'guable *a.* (אַר'-גיו-עבל) וואָס מען קען האָבען דעריבער אַ ויכוח; בעשטרייטבאַר.

ar'gue *v.* (אַר'-גיו) שטרייטען, דיספּוטירען, האָבען אַ ויכוח, זיך מפלפל זיין; בעווייזען; בעשולדיגען.
It is useless to **argue** with one, who will not listen to reason.

ar'gue about' (אַר'-גיו ע-באַוט') שטרייטען איבער עפּעס, דיספּוטירען איבער עפּע־

ar'gue against' (אר'-גיו ע-גענסט') שטרייטען, דיספּוטירען געגען עטוואס.
He **argued against** the adoption of the motion.

ar'gue a point with one (אר'-גיו ע פּאינט הוויטה הוואן) דיסקוטירען, זיך דורכריידען מיט איינעם וועגען אן עניין.

ar'gue for (אר'-גיו פאר) ארגומענטירען, ברייננען ראיות פאר עטוואס.
The lawyer **argued for** the acquittal of the prisoner.

ar'guer *n.* (אר'-גיו-ער) בעווייזער, ראיות־ברייננער; ארגומענטירער; פּאלעמיקער, בעל ויכוח.

ar'guing *a.* (אר'-גיו-אינג) שטרייטענדיג, דיספּוטירענדיג; ברייננענדיג ראיות; איבערצייגענדיג.

ar'gument *n.* (אר'-גיו-מענט) 1. ארגומענט, בעוייז, ראיה; שטרייט, ויכוח; 2. אינהאלט, קצור.
1. The cannon is the final **argument** of kings. 2. The volume contains the **argument** of the play.

argumen'table *a.* (אר-גיו-מענ'-טעבל) ארגומענטיערבאר, איבער וואס מען קען זיך שטרייטען, איבער וואס מען קען דיספּוטירען.

argumen'tal *a.* (אר-גיו-מענ'-טעל) בעווייזענד; שליסענד; על פּי שכל.

argumenta'tion *n.* (אר-גיו-מענ-טיי'-שאן) ווארט־שטרייט, בעווייז־ברייננונג; ויכוח; פאלגערונג, שליסונג פון איין זאך אויף אן אנדערער.

argumen'tative *a.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו) בעווייזענד; איבערצייגענד.

argumen'tatively *adv.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו-לי) דורך נעהמען אין בעטראכט ארגומענטען אדער ראיות.

argumen'tativeness *n.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט בעווייזען צו ווערען מיט ראיות אדער ארגומענטען.

ar'gumentator *n.* (אר'-גיו-מענ-טיי-טאר) איינער וואס גיט ארגומענטען אדער ברייננט ראיות.

ar'gument for (אר'-גיו-מענט פאר) בעווייז פאר...

ar'gument from design' (אר'-גיו-מענט פראם די-זאין') דער ארגומענט, אז די וועלט מוז האבען א בעשעפער, ווייל דער קערפּערבוי פון די פערשיעדענע בעשעפענישען איז אזוי קאמפּליצירט און אזוי צוגעפּאסט פאר געוויסע צוועקען, אז עס קען ניט זיין, אז דאס אלעס זאל קענען בעשאפען ווערען פון זיך.

argumen'tum ad hom'inem (אר-גיו-מענ'-טאם עד האמ'-אי-נעם) אן ארגומענט פון א פּערזענליכען כאראקטער [אן ארגומענט וואס זוכט ניט צו איבערצייגען מיט זיין ריכטיגקייט, נאר גרייפט אן די פּערזאן].

Ar'gus *n.* (אר'-גאס) ארגוס [א גבור מיט 100 אויגען, אין דער גריכישער לעגענדע]; א פארזיכטיגער מענש; א שארפער בעאבאכטער; א מין פויגלען וואס ציינענען זיך אויס מיט דער לאנגקייט פון דיא פליגעל און עק פעדערען; א מין אינזעקטען.

ar'gus-but'terfly *n.* (אר'-גאס-באט'-ער-פלאי) ארגוס־שמעטערלינג [א זא מין גרוים זומער־פויגעלע].

Ar'gus-eyed *a.* (אר'-גאס-איד) פארזיכטיג, שארף בעאבאכטענד.

ar'gus-pheas'ant *n.* (אר'-גאס-פעז'-ענט) דער פּאווע־פאזאן [א זא גרויסער פויגעל. די „זי" פון דעם מין צייכענט זיך אויס מיט איהר אויסערארדענטליך לאנגען עק].

Argus-pheasant

ar'gus-shell *n.* (אר'-גאס-שעל) פּארצעלאנשנעקע [א זא ווייכע שליימינע חיה'לע].

argute' *a.* (אר-גיוט') שארף, שארפזיניג; דורכדרינגענד [וועגען א טאן]; לוסטיג; כיטרע.

arhi'zal *a.* (ע-ראי'-זעל) אהן ווארצלען; וואס איז שייך צו פּאראזיטישע פלאנצען וואס האבען ניט קיין ווארצלען אין דער ערד, נאר זיי ציהען זייער יניקה פון אנדערע פלאנצען.

arhi'zous *a.* (ע-ראי'-זאס) אהן ווארצלען. ז. *arhizal*

a'ria *n.* (איי'-רי-ע) אריע, ליעד, מעלאדיע; נגון; געזאנג; זינג־שטיק אין אן אפּערא, וואס ווערט געזונגען פון איין פּערזאן.

A'rian *a. and n.* (איי'-רי-ען) אן אריער [איינער וואס געהערט צו דעם אינדא־גערמאנישען שפּראכשטאם]; וואס איז שייך צו אן אריער; אן אריאנער [אן אנהענגער פון אריוס, דער גרינדער פון א געוויסע קריסטליכע סעקטע]; וואס איז שייך צו אריוס אדער זיין לעהרע.

A'rianism *n.* (איי'-רי-ען-איזם) אריאניזם; די לעהרע פון אריוס. ז. *Arian*

ar'id *a.* (ער'-איד) דאר, טרוקען; אהן לעבען; אהן אינטערעס.

ar'idas *n.* (ער'-אי-דעס) אסט־אינדישער גלאטער זייד.

arid'ity *n.* (ע-ריד'-אי-טי) דארקייט, טרוקענקייט; לעבענסלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין אינטערעס.

ar'idness *n.* (ער'-איד-נעס) ז. *aridity*

A'ries *n.* (איי'-רי-איז) באראן, מזל טלה [איינער פון די צוועלף מזלות]; דער שטורם־באק, מויער־ברעכער [א זא אייזערנער באלקען מיט הערנער צו ברעכען א בעלאגערטע פעסטונג, ביי די אלטע רוימער]. ז. *battering-ram*

ariet'ta *n.* (ע-רי-עט'-טא) קליינע אריע. ז. *aria*

aright' *adv.* (ע-ראיט') גראד, רעכט; ריכטיג.

ar'il *n.* (ער'-איל) זאמען־דעקע [דאס הייטעלע וואס בעדעקט די זאמען פון פרוכט].

ariose' *a.* (ער-אי-אוס') מעלאדיש; ווי אן אריע.

ario'so *a.* (ע-רי-או'-סא) עהנליך צו אן אריע.

arise' *v.* (ע-ראיז') אויפשטייגען, אויפשטעהן; אויפשטעהן פון שלאף; אויפשטעהן תחית המתים; זיך אויפהויבען; אויפגעהן [פון דער זון]; אויפשטעהן געגען; ענטשטעהען; ארויסקומען; אויפטרעטען.

aris'ta *n.* (ע-ריס'-טא) די לאנגע פעדעם וואס וואקסען אויף מאנכע פלאנצען אזוי ווי א בארד. [צ. ב. די לאנגע פעדעם אויף ווייץ און גערשטען זאנגען].

ar'istarch *n.* (ער'-איס-טארק) א שטרענגער קריטיקער.

ar'istarchy *n.* (ער'-איס-טאר-קי) א רעגיערונג פון די בעסטע מענער.

aris'tate *a.* (ע-ריס'-טייט) וואס האבען לאנגע פעדעם אזוי ווי א בארד [ביי פלאנצען].

aristoc'racy *n.* (ער-איס-טאק'-רע-סי) אריסטאקראטיע; אדעל; די הערשאפט פון אריסטאקראטיע.

ar'istocrat *n.* (ער'-איס-טא-קרעט) אריסטאקראט; אדעליגער.

aristocrat'ic *a.* (ער-איס-טא-קרעט'-איק) אריסטאקראטיש.

aristocrat'ical *a.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל) ז. *aristocratic*

aristocrat'ically *adv.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אריסטאקראטישען אופן.

aristocrat'icalness *n.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין אריסטאקראטיש.

aristoc'ratize *v.* (ער-איס-טאק'-רע-טאיז) מאכען אריסטאקראטיש.

ar'istol *n.* (ער'-אי-סטאול) א זא ברוין־רויטער פּודער צונויפגעשטעלט פון יאד און טימאל וואס ווערט בענוצט אנשטאט יאדאפארם.

Aristolo'chia *n.* (ער-איס-טא-לאו'-קי-ע) א זא מין פלאנצען, וואס דרעהען זיך ארום ביימער אדער שטענגלעך.

Aristote'lian *a. and n.* (ער-איס-טא-טי'-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען פילאזאף אריסטאטעלעס אדער זיינע ווערק; אן אנהענגער פון אריסטאטעלעס [א בעריהמטער גריכישער פילאזאף, געבארען אין יאהר 384 פאר קריסטוס און געשטארבען אין יאהר 322 פאר קריסטוס].

Aristote'lianism *n.* (ער-איס-טא-טי'-לי-ען-איזם) די פילאזאפיע פון אריסטאטעלעס.

Aristotel'ic *a.* (ער-איס-טא-טעל'-איק) וואס איז שייך צו אריסטאטעלעס אדער צו זיין פילאזאפיע.

ar'ithmancy *n.* (ער'-איטה-מענ-סי) דאס זאגען נביאות דורך צאהלען; דאס טרעפען איינעמס צוקונפט מיט דער הילף פון ציפער.

arith'metic *n.* (ע-ריטה'-מע-טיק) אריפמעטיק; רעכענקונסט.

arithmet'ical *a.* (ער-איטה-מעט'-אי-קעל) אריפמעטיש; וואס איז שייך צו די כללים פון אריפמעטיק.

arithmet'ically *adv.* (ער-איטה-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אריפמעטישען אופן; אין בעצוג צו די אריפמעטישע כללים.

arithmet'ical mean (ער-איטה-מעט'-אי-קעל מיען) אריפמעטישער מיטעלווערטה, דער דורכשניט.

arithmet'ical progres'sion (ער-איטה-מעט'-אי-קעל פרא-גרעש'-אן) די אריפמעטישע פּראגרעסיאן, ד. ה. א רייהע צאהלען וואו יעדע ווייטעריגע צאהל ווערט גרעסער אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל די פאריגע צאהל איז גרעסער געווארען [ווי למשל, 2, 4, 6, 8, 10, וואו יעדע ווייטערינע צאהל איז גרעסער איידער די

פריהעריגע מיט 2. אין געגענזאץ צו א געאמעטרישער פראגרעסיאן]. .ז *geometrical progression*

arithmet′ical propor′tion (ער-איטה-מעט′-אי-קעל פרא-פאור′-שאן) אן אריפמעטישע פראפארציאן [די גלייכהייט פון צוויי אריפמעטישע בעציהונגען ווי צ. ב. פון די צאהלען 6, 9, 12 וואו 6—9=9—12].

arithmet′ical signs (ער-איטה-מעט′-אי-קעל סאינז) אריפמעטישע צייכענס, ווי =, —, +.

arithmeti′cian *n.* (ע-ריטה-מע-טיש′-ען) רעכענ=מייסטער; א קענער פון אריפמעטיק.

Ariz. *Arizona* אבקירצונג פון [אריזאנא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

Ark. *Arkansas* אבקירצונג פון [ארקאנזאס, איינער פון די פעראייניגטע שטאטען פון נארד=אמעריקא].

ark *n.* (ארק) קאסטען; שיפס=קאסטען [תיבה]; ארון, ארון=קדש

ar′kite *n.* (אר′-קאיט) איינער וועלכער איז געוועזן אין נח׳ס קאסטען.

ark of cov′enant (ארק אוו קאוו′-ע-נענט) אן ארון=קדש.

arles *n.* (ארלז) האנד=געלט.

arm *n. and v.* (ארם) אן ארעם; א צווייג פון א טייך; א צווייג; געוואלט; וואפען=הערב, פאמיליען=צייכען; נעהמען אונטער׳ן ארעם; זיך בעוואפענען, זיך צוגרייטען צו א מלחמה; בעוואפענען, בעפעסטיגען; בעשלאגען מיט מעטאל; איינפאסען די מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען].

arma′da *n.* (אר-מיי′-דא) קריעגס=פלאטע, קריעגס=שיפען.

armadil′lo *n.* (אר-מע-דיל′-או) פאנצער=טיער, גארטעל=טיער [אזא אמעריקאנער חיה׳לע וואס איז בעדעקט פון אויבען מיט א הארטער פאנצערפערמיגער שאלעכץ].

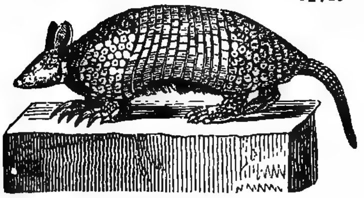

Armadillo

ar′mament *n.* (אר′-מע-מענט) קריעגס=מאכט; קריעגס=פלאטע; קריעגס=בעוואפנונג; גרויסע הארמאטען.

armamen′tary *n.* (אר-מע-מענ′-טע-רי) קריעגס=געוועהרקאמער [אן ארט וואו מען האלט קריעגס=געוועהר].

ar′mature *n.* (אר′-מע-טשור) קריעגס ארטיקלען; וואפען; בעוואפנונג; די איינפאסונג פון מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען]; עטוואס וואס דיענט אלס פערטיידיגונגס=מיטעל [ביי חיות אדער פלאנצען]; דער אנקער פון אן עלעקטרישער מאשין [דער ראטירענדער טייל וועלכער איז בעוויקעלט מיט די עלעקטרישע קופער=דראטען].

Armature

arm′-chair *n.* (ארם′ טשעהר) לעהנשטול.

armed *a.* (ארמד) בעוואפענט; איינגעפאסט [מאגנעטען ביי עלעקטרישע מאשינען].

armed at all points (ארמד עט אהל פאינטס) בעוואפענט אי פאר אן אנפאל, אי פאר פערטיידיגונג.

armed neutral′ity (ארמד ניו-טרעל′-אי-טי) בעוואפענטע נייטראליטעט [א רעגירונג וואס קען אבהיטען די נייטראליטעט אין א קריעג דורך דעם, וואס זי איז גוט בעוואפענט].

armed ship (ארמד שיפ) א האנדעלס=שיף איבערגענומען פון דער רעגיערונג פאר קריעגס=צוועקען.

armed to the teeth (ארמד טו טהי טיעטה) בעוואפענט פון קאפ ביז די פיס.

Arme′nian *n. and a.* (אר-מי′-ני-ען) אן ארמעניער; די ארמענישע שפראך; וואס איז שייך צו ארמעניען.

arm′ful *n.* (ארם′-פול) א הויפען וואס מען קען האלטען אדער ארומנעהמען מיט די הענד.

arm′-guard *n.* (ארם′-גארד) א שוץ פאר דער האנד [אין דער אמאליגער בעוואפנונג]; א באנד ארום דעם האנד=געלענק.

arm′hole *n.* (ארם′-האול) ארם=לאך, ארבעל=לאך [אין א בגד].

armif′erous *a.* (אר-מיפ′-ע-ראס) בעוואפענט.

ar′miger *n.* (אר′-מי-דזשער) איינער וואס טראגט וואפען; איינער וואס האט דאס רעכט צו טראגען וואפען מיט הערבען; א וואפען=טרעגער ביי א ריטער.

armig′ero *n.* (אר-מידזש′-ע-ראו) .ז *armiger*

armig′erous *a.* (אר-מידזש′-ע-ראס) וואס טראגט וואפען מיט הערבען.

ar′mil *n.* (אר′-מיל) אן אמאליגער אסטראנאמישער אינסטרומענט; א באנד ארום דעם האנד=געלענק [אין דער אמאליגער בעוואפנונג].

armil′la *n.* (אר-מיל′-ע) ארם=באנד, בראסלעט; דער אייזערנער רינג פון א ראד אין וואס דער אקס בעוועגט זיך.

ar′millary *a.* (אר′-מי-לע-רי) רינג=פערמיג; וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון רינגען, וואס איז שייך צו א רינג.

ar′millary sphere (אר′-מי-לע-רי ספיער) ארמילאר ספערע [אזא אלטער רינג=אפאראט פאר אסטראנאמישע צוועקען].

ar′millated *a.* (אר′-מי-ליי-טעד) מיט ארם=בענדער, מיט רינגען.

arm in arm (ארם אין ארם) נעארעמט; פריינדשאפטליך.

They walked arm in arm.

ar′ming *n.* (אר′-מינג) בעוואפנונג; פארבערייטונג צו מלחמה; איינפאסונג פון מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען].

ar′ming-press *n.* (אר′-מינג-פרעס) אזא קליינער האנד=פרעס וואס איינבינדער בענוצען צום שטעמפלען ביכער.

Armin′ian *n. and a.* (אר-מינ′-אי-ען) ארמיניאנער [אן אנהענגער פון דער קריסטליכער לעהרע פון ארמיניוס, דער גרינדער פון א רעפארמאטארישער סעקטע אין האלאנד, וועלכע איז ארויסגעטראטען נעגען די לעהרען פון קאלווין]; וואס איז שייך צו דער לעהרע פון ארמיניוס.

Armin′ianism *n.* (אר-מינ′-אי-ענ-איזם) די לעהרע פון ארמיניוס. .ז *Arminian*

armip′otent *a.* (אר-מיפ′-א-טענט) וואס איז א גבור מלחמה.

ar′mistice *n.* (אר′-מיס-טיס) וואפען=שטילשטאנד [א צייטווייליגע אונטערברעכונג פון א קריעג].

arm′less *a.* (ארם′-לעס) ניט בעוואפענט; אהן ארעמס [וועגען געוויסע חיות].

arm′let *n.* (ארם′-לעט) ארמבאנד צו שיצען די האנד געגען א שטויס; א בראסלעט; אן ארם=רינג.

ar′mor *n. and v.* (אר′-מאר) קריעגס=ארטיקלען, קריעגס=געוועהר; א פאנצער; א פאנצער=שיף [א קריעגס=שיף וואס איז בעדעקט מיט שטאלענע פאנצער פלאטען]; בעדעקען מיט פאנצער פלאטען.

Armor

ar′mor-bear′er *n.* (אר′-מאר-בעהר′-ער) וואפען=טרעגער, נושא כלים [אין די אלטע צייטען פלעגען די קריעגער האבען א ספעציעלע פערזאן, וואס פלעגט זיי אונטערטראגען די וואפען].

ar′mored *a.* (אר′-מארד) בעוואפענט; בעדעקט מיט פאנצער=פלאטען [ווי א קריעגס=שיף].

ar′mored fleet (אר′-מארד פליעט) געפאנצערטע פלאטע [קריעגס=שיפען, וועלכע זיינען בעשלאגען מיט דיקע שטאלענע פלאטען].

ar′mored ship (אר′-מארד שיפ) א געפאנצערטע שיף [א שיף בעשלאגען מיט שטאלענע פלאטען].

ar′morer *n.* (אר′-מאר-ער) וואפען=שמיד; וואפען=פאבריקאנט; אן אויפזעהער איבער וואפען.

armo′rial *n. and a.* (אר-מאו′-רי-על) דאס בוך פון פאמיליען=וואפען [הערבען]; וואס געהערט צו פאמיליען=וואפען [די צייכענס ביי די אריסטאקראטישע פאמיליעם].

armo′rial bear′ing (אר-מאו′-רי-על בעהר′-אינג) א פאהן מיט א הערב; וואפענשילד, הערב.

armo′rial en′sign (אר-מאו′-רי-על ענ′-סאין) ז *armorial bearing*

ar′morist *n.* (אר′-מאר-איסט) קענער פון פאמיליען=וואפענס [צייכענס, הערבען].

ar′mor-plate *n.* (אר′-מאר-פלייט) א פאנצער=פלאטע [א דיקע פלאטע פון שטאל מיט וועלכע מען בעדעקט קריעגס=שיפען].

ar′mor-pla′ted ves′sel (אר′-מאר-פליי′-טעד וועס′-על) א פאנצער=שיף. .ז *armored ship*

ar′mor-pla′ting *n.* (אר′-מאר-פליי′-טינג) דאס בעשלאגען א שיף מיט פאנצער=פלאטען.

ar′mory *n.* (אר′-מא-רי) קריעגס געוועהר=קאמער; ארסענאל; א קאזארמע; די בעקאנטשאפט מיט פאמיליען=וואפען [הערבען]; וואפען; שפייז=אלמער.

arm′pit *n.* (ארם′-פיט) די פאכווע.

arms across′ (ארמז ע-קראס′) פערלעגטע הענד ווי א קרייץ.

arm's'-end *n.* (ארמז׳- ענד) די ענד פון ארם; א קליינע שטרעקע [דערווויטערט].

arm's-reach *n.* (ארמז=ריעטש) א שטרעקע וואס מען קען דערגרייכען מיט דער האנד; א ניט ווייטע שטרעקע.

ar'my *n.* (אר׳-מי) אן ארמעע [סאלדאטען].

ar'my chap'lain (אר׳-מי טשעפּ׳-ליין) א מיליטערישער גייסטליכער.

ar'my-corps *n.* (אר׳-מי-קאור) ארמעע-קארפּוס [א טייל פון דער ארמעע, וואו אלע וואפענגאטונגען זיינען פערטרעטען].

ar'my-list *n.* (אר׳-מי-ליסט) ארמעע-ליסטע [די ליסטע וואו עס זיינען פערשריבען די ראנגעס פון די אפיציערען און די ערטער וואו די ארמעע-טיילען געפינען זיך].

ar'my of lo'custs (אר׳-מי אוו לאו׳-קאסטס) א מחנה הייששריקען.

ar'my of occupa'tion (אר׳-מי אוו אק-יו-פּיי׳-שאן) די ארמעע וועלכע ווערט איבערגעלאזען אין אן איינגענומענעם ארט איהם אנצוהאלטען.

ar'my of reserve' (אר׳-מי אוו רי-זוירוו׳) א רעזערוו-ארמעע [אן ארמעע וואס ווערט בענוצט אין א נויט, ווען די רעגולערע ארמעע איז צושלאגען].

Ar'my Reg'ister (אר׳-מי רעדזש׳-איס-טער) ז. *army-list*

ar'my-worm *n.* (אר׳-מי-הוואירם) ארמעע-ווארעם [אזא לארווא פון א געוויסען אינזעקט. אפט בעפאלען זיי א שטיק לאנד אין זעהר גרויסע מחנות און פרעסען אב אלע גראזען און פלאנצונגען].

arnat'to *n.* (אר-נעט׳-או) ארלעאן-בוים [א קליין בוימעל, וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא, פון וועלכען עס ווערט געמאכט אזא רויט-געלבע פארב]; ארלעאן-פארב.

ar'nica *n.* (אר׳-ני-קע) ארניקא [אזא פלאנצע]; א פליסיגקייט וואס ענטהאלט ארניקא-זאפט.

ar'not *n.* (אר׳-נאט) ערד-נוס.

arnot'to *n.* (אר-נאט׳-או) ז. *arnatto*

ar'n't (אר׳נט) זיינען ניט, זייט ניט [אבגעקירצטע אויסשפּראכע פאר *are not*].

ar'nut *n.* (אר׳-נאט) ז. *arnot*

aroint' *v.* (ע-ראינט׳) צונעהמען, אבראמען פון וועג; ראמט אב פון וועג! [פּנו דרך].

aro'ma *n.* (ע-ראו׳-מא) ארמאט; פיינער גערוך; א שטאף וואס האט א פיינעם ריח [ריח ניחוח].

aromat'ic *a. and n.* (ער-א-מעט׳-איק) ארמאטיש; געווירצהאפט, געווירצט; א געווירץ; בשמים.

aromat'ical *a.* (ער-א-מעט׳-איק-על) ז. *aromatic*

aromat'ically *adv.* (ער-א-מעט׳-איק-על-אי) מיט אן אנגענעהמען ארמאטישען גערוך.

aromat'ics *n.* (ער-א-מעט׳-איקס) בשמים, געווירצען.

aromatiza'tion *n.* (ע-ראו-מע-טי-זיי׳-שאן) ווירצונג, דאס צוריכטען מיט בשמים.

aro'matize *v.* (ע-ראו׳-מע-טאיז) ווירצען; צוריכטען מיט בשמים.

aro'matous *a.* (ע-ראו׳-מע-טאס) ז. *aromatic*

arose' (ע-ראוז׳) אויפגעשטאנען; אויפגעגאנגען; זיך אויפגעהויבען. ז. *arise*

around' *adv.* (ע-ראונד׳) 1. ארום, רונד-אום, ארום און ארום; 2. נאהענט דערביי.
2. I shall be **around** the clubrooms to-night.

arous'al *n.* (ע-ראו׳-זעל) די ערוואכונג, די אויפערשטעהונג.

arouse' *v.* (ע-ראוז׳) וועקען, אויפוועקען, ערוועקען; אויפרעגען [ווי צארן].

arouse' from sleep (ע-ראוז׳ פראם סליעפּ) אויפוועקען פון שלאף.

arouse' one's atten'tion (ע-ראוז׳ הוואנז ע-טענ׳-שאן) איינעם אויפמערקזאם מאכען.

arouse' the mind (ע-ראוז׳ טהי מאינד) דעם גייסט אויפרעגען; די ליידענשאפטען אויפרעגען.

arouse' the pas'sions (ע-ראוז׳ טהי פעש׳-אנז) אויפרעגען די ליידענשאפטען.

arow' *adv.* (ע-ראו׳) אין א שורה, אין א רייה.

aroynt' *v.* (ע-ראינט׳) ז. *aroint*

arpeg'gio *n.* (ער-פעדזש׳-א) דאס קלינגען פון טענער פון אן אקארד איינס נאך דעם אנדערען.

arquebusade' *n.* (אר-קהווי-בא-סייד׳) וואונד-וואסער [א פארצייטיגע רפואה געגען א שוס-וואונד].

arquebusier' *n.* (אר-קהווי-בא-סיער׳) א ביקסען-שיסער.

ar'rack *n.* (ער׳-עק) אראק [דיסטילירטער רייז-בראנפען].

arraign' *v. and n.* (ע-ריין׳) פאדערען צום געריכט; שטעלען צום געריכט; דאס פאדערען אדער דאס שטעלען צום געריכט.

arraign' a pris'oner (ע-ריין׳ ע פריז׳-נער) שטעלען אן ארעסטאנט פאר׳ן געריכט.

arraign'ment *n.* (ע-רייג׳-מענט) שטעלונג פאר געריכט, אנקלאגע.

ar'rak *n.* (ער׳-עק) ז. *arrack*

arrange' *v.* (ע-ריינדזש׳) ארדנען, איינריכטען; ברענגען אין ארדנונג; אויסשטעלען אין א רייה; אבמאכען; אברעדען; קומען צו אן אויסגלייך.
I shall **arrange** to have you meet him.

arrange' an account' (ע-ריינדזש׳ ען ע-קאונט׳) מאכען א חשבון; בערעכענען זיך; ליקווידירען א חוב.

arrange'ment *n.* (ע-ריינדזש׳-מענט) אויפשטעלונג אין רייהען; איינארדנונג, איינריכטונג; דאס ברענגען אין ארדנונג; אבמאכונג; פעראברעדונג; אויסגלייך

arran'ger *n.* (ע-ריינ׳-דזשער) דער ארדנער; דער, וועלכער ברייננט אין ארדנונג.

ar'rant *a.* (ער׳-ענט) פאלשטענדיג, וואס איז דורכאויס; שלעכט, שענדליך.

ar'rant cow'ard (ער׳-ענט קאו׳-ארד) א שענדליכער פייגלינג.

ar'rant knave (ער׳-ענט נייוו) א יונגאטש; א דורכגעטריבענער יונג; א נידעריגער לומפּ.

ar'rantly *adv.* (ער׳-ענט-לי) דורכאויס שלעכט.

ar'rant ras'cal (ער׳-ענט רעס׳-קעל) ז. *arrant knave*

ar'rant rogue (ער׳-ענט ראהג) ז. *arrant knave*

ar'rant trai'tor (ער׳-ענט טריי׳-טאר) א נידערטרעכטיגער פעררעטהער.

ar'rant vil'lain (ער׳-ענט וויל׳-איין) ז. *arrant knave*

ar'ras *n.* (ער׳-עס) דיוואן, טעפּיך; געוואנד-טאפעטען.

array' *n. and v.* (ע-ריי׳) 1. דאס אויסשטעלען צום שוי אדער צום פערקויף; רייהע; 2. די ארדנונג ווי מען שטעלט אויס סאלדאטען אין א מלחמה; ארדנען, אויסשטעלען אין א רייה; 3. אנקליידען; בעפוצען, אויספוצען; פוץ; אנצוג; 4. די ליסטע פון געשווארענע [ריכטער]; דאס איינשרייבען די געשווארענע אין דער ליסטע; אן ארמעע; אן אבטיילונג סאלדאטען.
1. The peddler showed an **array of** laces. 2. The army was **arrayed** for battle. 3. The bride was **arrayed** for the wedding.

array' with (ע-ריי׳ הוויטה) אויספוצען, בעקליידען.

arrear' *n. and adv.* (ע-ריער׳) 1. ריקשטאנד, שולד, חוב; 2. הינטען-צו; צוריק; 3. הינטער-וואך, נאכצוג [אן אבטיילונג פון דער ארמעע אין מלחמה וואס געהט הינטער דער גאנצער ארמעע (המאסף)].
1. Some members are in **arrears** in their dues.

arrear'age *n.* (ע-ריער׳-איידזש) ניט דערצאהלטע שולדען; א ריקשטענדיגער חוב; דאס בלייבען נאכשטעליג אדער ריקשטענדיג.

arrest' *v. and n.* (ע-רעסט׳) ארעטירען, ארויפלעגען אן ארעסט אויף זאכען; אבשטעלען, איינהאלטען; הינדערען; פערהאפטען; פעסטהאלטען [אין זכרון]; זיך פערזיכערען א זאך; איינהאלטונג, הינדערונג; פערהאפטונג; פעסטנעהמונג; אזא אויסשלאג ביי פערד אויף די קניע פון די הינטערשטע פיס.

arres'table *a.* (ע-רעס׳-טעבל) וואס קען אדער דארף ארעסטירט ווערען.

arrest' of judg'ment (ע-רעסט׳- אוו דזשאדזש׳-מענט) די איינהאלטונג אדער אבשטעלונג פון א געריכטס-אורטייל

arrest' the atten'tion (ע-רעסט׳ טהי ע-טענ׳-שאן) צושמידען די אויפמערקזאמקייט

arret' *n.* (ע-ריי׳) א פעראָרדנונג [פון איינעם, וואס האט די מאכט צו מאכען פעראָרדנונגען]; ענר אורטייל [פון א געריכט]: אן ארעסט.

arrhi'zal *a.* (ע-ראי׳-זעל) ז. *arhizal*

arrhyth'my *n.* (ע-ריטה׳-מי) דאס ניט האבען קיין ריטם [ווענען א נעדיכט].

arrière' *n.* (ע-ריער׳) הינטער-וואך, הינטער-גארדע, נאכצוג [אן אבטיילונג פון דער ארמעע אין מלחמה, וואס געהט הינטער דער גאנצער ארמעע (המאסף)].

arrière'-ban *n.* (ע-ריער׳-בען) צוזאמענרוף, אויפרוף צו מלחמה.

arrière'-guard *n.* (ע-ריער׳-גארד) הינטער-גארדע [א מיליטער-אבטיילונג, וואס געהט הינטער דער ארמעע].

arrière'-pensée' *n.* (ער-יעהר׳-פאנ-סיי׳) א פערבארגענער אדער בעהאלטענער געדאנק; א פערשוויגענער געדאנק.

arrière'-vas'sal *n.* (ע-ריער׳-וועס׳-על) א וואסאל ביי א וואסאל, אן עבד לעבדים.

arrie'ro *n.* (ער-אי-איי׳-ראו) א מויל-עזעל-טרייבער.

ar'ris *n.* (ער׳-איס) א שארפער ווינקעל אין א געביידע.

arri'val *n.* (ע-ראי׳-וועל) אנקונפט, דאס אנקומען; איינער אדער עטוואס וואס קומט אן; ערגרייכונג [פון א ציעל].

arri'val place (ע-ראי׳-וועל פּלייס) אנקונפטס-פּלאץ.

arrive' *v.* (ע-ראיוו׳) אנקומען; פאסירען; ערגרייכען.

arrive' at a conclu'sion (ע-ראיוו׳ עט ע קאנ-קלו׳-זשאן) קומען צו א שלוס.

ar'rogance *n.* (ער'-א-גענס) פרעכהייט, העזה, עזות; איבערמוט, שטאָלץ.
ar'rogancy *n.* (ער'-א-גענ-סי) ז. *arrogance*.
ar'rogant *a.* (ער'-א-גענט) פרעך, חוצפה'דיג, הויכמוטיג, איבערמוטיג; העזה'דיג שטאָלץ.
ar'rogantly *adv.* (ער'-א-גענט-לי) מיט איבערמוט; מיט שטאָלץ.
ar'rogantness *n.* (ער'-א-גענט-נעס) ז. *arrogance*.
ar'rogate *v.* (ער'-א-גייט) האָבען העזה, האָבען צופיעל פּרעטענזיעס; זיין אַן עזות פּנים; זיין פרעך; זיין איבערמוטיג; זיין שטאָלץ; זיין איינגעבילדעט; פאָדערען מיט העזה; פאָדערען מעהר ווי עס קומט.
arroga'tion *n.* (ער-א-גיי'-שאַן) דאָס זיין איבערמוטיג; דאָס זיין חוצפה'דיג; דאָס פרעך-זיין; דאָס פאָדערען מעהר ווי-פיעל עס קומט; אונבערעכטיגטע פּרעטענ-זיע.
ar'rogative *a.* (ער'-א-גע-טיוו) עזות-דיג, חוצפה'דיג; איבערמוטיג; איינגע-בילדעט; מיט אונבערעכטיגטע פּרעטענ-זיעס.
arrondisse'ment *n.* (ע-ראַנ-דיס-מאַן) א בעצירק [אין פראַנקרייך].
ar'row *n.* (ער'-או) א פייל פון א בויגען.
ar'row-head *n.* (ער'-או-העד) דער שפּיץ פון פייל; פייל-קרויט [אַזאַ פלאַנצע].
ar'rowroot *n.* (ער'-או-רוהט) די פיילע-ווארצעל [אַזאַ פלאַנצע וועלכע ווערט בע-נוצט פאַר שפּייז].

Arrowroot

ar'row-shaped *a.* (ער'-או-שייפּט) פייל-פערמיג; ענהליך צו א פייל.
ar'row-stone *n.* (ער'-או-סטאָון) בע-לעמניט-שטיין.
ar'rowy *a.* (ער'-או-אי) שפּיציג ווי א פייל, ענהליך צו א פייל; שנעל ווי א פייל.
arroy'o *n.* (ע-ראָי'-או) א קליין טייכעל; א טיעפער טרוקענער גראַבען.
arschin' *n.* (אַר-שין') ז. *arshine*.
arse *n.* (אַרס) דער הינטער-חלק, תחת.
ar'senal *n.* (אַר'-סע-נעל) ארסענאַל; געוועהר-לאַגער; געוועהר-פאַבריק.
ar'senate *n.* (אַר'-סע-נייט) ז. *arseniate*.
arse'niate *n.* (אַר-סי'-ני-עט) ארזעניק-זאַלץ [מישיאַק].
ar'senic *n.* (אַר'-סע-ניק) ארזעניק [א כעמישער גרונד עלעמענט].
arsen'ic *a.* (אַר-סענ'-איק) וואָס ענט-האַלט ארזעניק.
arsen'ic ac'id (אַר-סענ'-איק עס'-איד) ארזעניק-זויערע.

arsen'ical *a.* (אַר-סענ'-אי-קעל) וואָס ענטהאַלט ארזעניק.
ar'senid *n.* (אַר'-סענ-איד) א כעמישע פערבינדונג פון ארזעניק מיט מעטאַל.
ar'senide *n.* (אַר'-סענ-איד) ז. *arsenid*.
arse'nious *a.* (אַר-סי'-ני-אַס) וואָס ענט-האַלט אדער וואָס איז שייך צו ארזעניק.
ar'senite *n.* (אַר'-סע-נאַיט) ארזעניק זויער-זאַלץ.
arse'niuret *n.* (אַר-סי'-ניו-רעט) ז. *arsenid*.
ar'senous *a.* (אַר'-סע-נאַס) ז. *arsenious*.
arsen'uret *n.* (אַר-סענ'-יו-רעט) ז. *arsenid*.
arse'ward *adv.* (אַרס'-וואַרד) ריק-ווערטס.
arshin' *n.* (אַר-שין') אַן ארשין. ז. *arshine*.
arshine' *n.* (אַר-שין') [א לענ-גען-מאָס אין רוסלאַנד, פּערזיען און טער-קיי. דער רוסישער ארשין איז אַן ערך 28 צאָל אדער 71.119 סאַנטימעטער. דער טערקישער איז גלייך א מעטער אדער 39.37 צאָל. דער פּערזישער איז גלייך 1 מעטער מיט 4 סאַנטימעטער].
ar'sis *n.* (אַר'-סיס) די הויבונג פון טאָן; א טאָן אַהן אַן אַקצענט [אין מוזיק].
ar'son *n.* (אַר'-סאַן) אונטערצינדונג.
art *n. and v.* (אַרט) 1. קונסט; עסטהע-טיק; א גילדע, א צעך; 2. געאיבטקייט, גע-שיקטקייט; 3. ביזט [דו].
1. The art of music is as old as the human race. 2. There is art in frying eggs. 3. Thou art the only God.
arte'ria *n.* (אַר-טי'-רי-א) ז. *artery*.
arte'rial *a.* (אַר-טי'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַן ארטעריע. ז. *artery*.
arterialisa'tion *n.* (אַר-טי-רי-על-אי-זיי'-שאַן) ז. *arterialization*.
arterializa'tion *n.* (אַר-טי-רי-על-אי-זיי'-שאַן) דאָס פערוואַנדלען דאָס אדערען-בלוט אין פּולס-בלוט [דורך אטעמען].
arte'rialize *v.* (אַר-טי'-רי-על-איז) ענ-דערען דאָס אדערען-בלוט אין פּולס-בלוט [דורך אטעמען].
arte'rial naviga'tion (אַר-טי'-רי-על נע-ווי-גיי'-שאַן) דער פערקעהר פון שיפען אויף טייכען און קאַנאַלען.
arteriog'raphy *n.* (אַר-טי-רי-אָג'-רע-פי) די אנאַטאָמיע פון די פּולס-אדערען.
arteriol'ogy *n.* (אַר-טי-רי-אָל'-א-דזשי) א ווימענשאַפטליכע אבהאַנדלונג וועגען די פּולס-אדערען.
arterioscléro'sis *n.* (אַר-טי-רי-א-סקלע-ראָ'-סיס) די פערדיקונג און פער-שטייפונג פון די ארטעריען [אַזאַ קראַנק-הייט].
arte'riotome *n.* (אַר-טי'-רי-א-טאָום) א כירורגישער אינסטרומענט צום עפע-נען אַן ארטעריע.
arteriot'omy *n.* (אַר-טי-רי-אַט'-א-מי) די אנאַטאָמיע פון פּולס-אדערען.
arteri'tis *n.* (אַר-טע-ראַי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון אַן ארטעריע אדער פון די ארטעריעס.
ar'tery *n. and v.* (אַר'-טע-רי) ארטע-ריע; פּולס-אדער [איינער פון די אדערען, וועלכע פיהרען דאָס בלוט פון הארצען צו די טיילען פון קערפּער]; א קאַנאַל, א צווייג פון א בעוואַסערונגס-סיסטעם; בע-דעקען מיט ארטעריען אדער ווי מיט אר-טעריען.
Arte'sian *a.* (אַר-טי'-זשיען) פון אר-טעזוס [אַן אַלטע פּראָווינץ אין נארד-

פראַנקרייך]; ארטעזיש [וועגען וואַסער פון אַן ארטעזישען ברונען].
ז. *Artesian well*.
Arte'sian well (אַר-טי'-זשיען וועל) אַן ארטעזישער ברונען [א ברונעם וואָס ווערט געמאַכט דורך בויערען טיעף אין דער ערד ביז עס ווערט דערגרייכט א וואַסער-אדער].

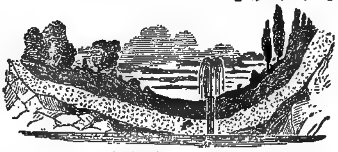

Artesian Well

art'-exhibi'tion *n.* (אַרט'-ענז-הי-ביש'-אַן) קונסט אויסשטעלונג.
art'ful *a.* (אַרט'-פול) ארטיסטיש; גע-שיקט; כיטרע, קונסטפאַל; קונסטרייך.
art'fully *adv.* (אַרט'-פול-אי) מיט גע-שיקטקייט; קונסטפאַל; מיט כיטרעקייט.
art'fulness *n.* (אַרט'-פול-נעס) קונסט-ליכקייט, קינסטלערישע בעגאַבונג; ליס-טיגקייט, געשיקטליכקייט.
arthrit'ic *a.* (אַר-טהריט'-איק) וואָס איז שייך צו די גלעלענקען אדער גיכט [פּאַ-דאַגרא].
arthrit'ical *a.* (אַר-טהריט'-אי-קעל) ז. *arthritic*.
arthrit'ical pains (אַר-טהריט'-אי-קעל פּיינז) גיכט-שמערצען; א וועהטאָג אין די גלעלענקען.
arthri'tis *n.* (אַר-טהראַי'-טיס) גיכט [ענטצינדונג פון די געלענקען].
arthro'dial *a.* (אַר-טהראָ'-די-על) וואָס איז שייך צו פריי-בעוועגליכע געלענקען.
arthrod'ic *a.* (אַר-טהראַד'-איק) ז. *arthrodial*.
arthrodyn'ia *n.* (אַר-טהרא-דינ'-אי-ע) דער שמערץ אין די געלענקען.
Arthrogas'tra *n.* (אַר-טהרא-געס'-טרע) אַזעלכע אינזעקטען, וואָס זייער בויך איז צונויפגעשטעלט פון רינגעלעך.
arthrog'raphy *n.* (אַר-טהראַג'-רע-פי) וויסענשאַפטליכע בעשרייבונג פון די גליע-דער-געלענקען.
arthrol'ogy *n.* (אַר-טהראַל'-א-דזשי) די אבטיילונג אין אנאַטאָמיע, וואָס בע-האַנדעלט די גליעדער-געלענקען; פינגער-שפּראַך פון טויב-שטומע.
Arthrozo'a *n.* (אַר-טהרא-זאָו'-ע) קרי-כענדע טהיערע [טהיערע וואָס קריכען אויף זייער בויך].
Arthu'rian *a.* (אַר-טהו'-רי-ען) וואָס איז שייך צו דעם קעניג ארטהור אדער צו די לעגענדען וועגען איהם [קעניג ארטהור ווערט גערעכענט אַלס איינער פון די לעצ-טע קעלטישע קעניגע פון בריטאַניען. וועגען איהם זיינען פאַראַן א סך לעגענדען און פאַבעלען, נאָר היסטאָריש איז ניט פעסטגעשטעלט, אויב אַזאַ קעניג האָט ווען עס איז עקזיסטירט].
ar'tichoke *n.* (אַר'-טי-טשאָוק) ארטי-שאָקע [א מין פּרוכט, וואָס זעהט אויס ווי א שישקע].

Artichoke

ar'ticle *n. and v.* (אַר'-טיקל) ארטיקעל; זאַך; שריפטשטיק; הויפּט-זאַך, הויפּט-שטיק, פּונקט; פּאַרלע-גען פּונקט פאַר פּונקט; פעסטזעצען, בעשטי-מען; אבמאַכען, מאַכען א קאָנטראַקט.

ar'ticle by ar'ticle (אר'-טיקל באי אר'-טיקל) פונקט ביי פונקט; יעדע זאך בעזונדער.

ar'ticled appren'tice (אר'-טיקלד ע-פרענ'-טיס) א לעהרלינג ביי א נאטאריוס.

ar'ticled pu'pil (אר'-טיקלד פיו'-פיל) א שילער, וואס איז אויפגענומען צום אונטעררירכט אויף געוויסע בעדינגונגען.

ar'ticled to an attor'ney (אר'-טיקלד טו ען ע-טויר'-ני) פערפליכטעט צו ארבייטען אונטער דער לייטונג פון אן אדוואקאט.

ar'ticle for trea'son (אר'-טיקל פאר טריזן) בעשולדיגונג אין פערראטה געגען דער רעגירונג.

ar'ticle of com'merce (אר'-טיקל אוו קאמ'-אירס) ווארע; סחורה.

ar'ticle of food (אר'-טיקל אוו פוהד) שפייז ארטיקעל.

ar'ticle of mer'chandise (אר'-טיקל אוו מויר'-טשענד-איז). *article of commerce* .ז

ar'ticles in demand' (אר'-טיקלז אין די-מענד') קוראנטע ארטיקלען, סחורות וואס גהען זעהר גוט.

ar'ticles of agree'ment (אר'-טיקלז אוו ע-גריע'-מענט) פונקטען פון אן אבמאך; אן אבמאך.

ar'ticles of demand' (אר'-טיקלז אוו די-מענד') .ז *articles in demand*

ar'ticles of faith (אר'-טיקלז אוו פייטה) די עיקרים פון א רעליגיאן [די אני מאמין'ס]; די פונקטען פון א געשלאסענעם בונד.

ar'ticles of incorpora'tion (אר'-טיקלז אוו אינ-קאר-פא-רייי'-שאן) די שריפט מיט די סטאטוטען וואס א קארפאראציאן אדער פעראיין רייכט איין צו דער רעגירונג צו בעקומען אן ערלויבניש פאר דער גרינדונג.

ar'ticles of inden'ture (אר'-טיקלז אוו אינ-דענ'-טשור) א לעהר-קאנטראקט [קאנטראקט פאר א לעהר-איינגעל].

ar'ticles of part'nership (אר'-טיקלז אוו פארט'-נער-שיפ) א קאנטראקט פון שותפים, גענאסענשאפט-קאנטראקט.

ar'ticles of the peace (אר'-טיקלז אוו טהי פיעס) א געריכטליכע פערפליכטונג ניט אנצוגרייפען אדער ניט צו שעדיגען א געוויסע פערזאן, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף איינעם געגען וועמען עס ווערט אריינגעבראכט א קלאגע, אז ער בעאבזיכטיגט צו טהאן שלעכטס צו יענער פערזאן.

ar'ticles of war (אר'-טיקלז אוו וואהר) קריעגס-געזעצען.

artic'ular *a.* (אר-טיק'-יו-לער) וואס איז שייך צו די געלענקען.

artic'ular disease' (אר-טיק'-יו-לער דיז-איז') געלענקען-קראנקהייט, גליעדער-קראנקהייט.

artic'ularly *adv.* (אר-טיק'-יו-לער-לי) אויף א צוגליעדערטען אופן; איינציגווייז, בפרטיות.

Articula'ta *n.* (אר-טיק-יו-ליי'-טע) גליעדער טהיערע [זייער קערפער בעשטעהט פון רינגעלעך]; חיות וואס קריכען אויף דעם בויך.

artic'ulate *a.* **and** *v.* (אר-טיק'-יו-לייט) געגלידערט; דייטליך; קלאר און דייטליך אויסשפרעכען; מיט איינצעלנע זילבען אויסשפרעכען.

To speak English well, one must articulate correctly.

artic'ulate an'imal (אר-טיק'-יו-לייט ענ'-אי-מעל) .ז ***Articulata***

artic'ulated *a.* (אר-טיק'-יו-לייי-טעד) געגליעדערט; דייטליך אויסגערעדט.

artic'ulately *adv.* (אר-טיק'-יו-לייט-לי) מיט געלענק-פערבינדונגען; מיט א קלארער אויסשפראכע; פונקט פאר פונקט; בפרטיות.

artic'ulateness *n.* (אר-טיק'-יו-לייט-נעס) גליעדערונג; דייטליכקייט [אין דער אויסשפראכע].

articula'tion *n.* (אר-טיק-יו-לייי'-שאן) געלענק; געלענק-פערבינדונג; דייטליכע אויסשפראכע; אויסשפראכע לויט זילבעטיילונג; די צונויפגעוואקסענע שטעלען אין א פלאנצע [קניפעל]; פערגליעדערונג; גליעדערונג; דער קאנזאנאנט.

artic'ulative *a.* (אר-טיק'-יו-לייי-טיוו) וואס איז שייך צו געלענקען אדער געלענק-פערבינדונג; וואס איז שייך צו א דייטליכע אויסשפראכע; וואס ווערט אויסגעשפראכען זילבע פאר זילבע.

artic'ulator *n.* (אר-טיק'-יו-לייי-טאר) איינער וואס שפרעכט אויס דייטליך די ווערטער; איינער וואס שטעלט צונויף סקעלעטען; אן ארטיקולאטאר [אן אפאראט וואס דענטיסטען בענוצען ביי מאכען קינסטליכע ציינהער-געביסען אבצופאסען די ריכטיגע שטעלונג פון מויל].

artic'ulatory *a.* (אר-טיק'-יו-לייי-טא-רי) וואס איז שייך צו דער דייטליכקייט פון דער שפראך.

artic'ulus *n.* (אר-טיק'-יו-לאס) א געלענק-פערבינדונג.

ar'tifice *n.* (אר'-טי-פיס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, א שפיצעל, א שטוקע.

artif'icer *n.* (אר-טיפ'-אי-סער) קינסטלער; געשיקטער בעל מלאכה; מעכאניקער; ערפינדער; שעפפער.

artifi'cial *a.* (אר-טי-פיש'-על) קינסטליך, ניט נאטירליך; נאכגעמאכט.

Artificial flowers are worn on women's hats.

artifi'cial day (אר-טי-פיש'-על דיי) דער זונען-טאג [ד. ה. דער טאג גערעכענט פון זון-אויפגאנג ביז זון-אונטערגאנג, ניט קיין מעת לעת].

artifi'cial gem (אר-טי-פיש'-על דזשעם) א פאלשער דימאנט.

artifi'cial heat (אר-טי-פיש'-על היעט) קינסטליכע היץ.

artificial'ity *n.* (אר-טי-פיש-אי-על'-אי-טי) קינסטליכקייט, אוננאטירליכקייט; נאכגעמאכטקייט.

artifi'cially *adv.* (אר-טי-פיש'-על-אי) אויף א קינסטליכען, אוננאטירליכען אופן; דורך קונסט, דורך געשיקטקייט.

artifi'cial mag'net (אר-טי-פיש'-על מעג'-נעט) קינסטליכער [ניט נאטירליכער] מאגנעט.

artifi'cialness *n.* (אר-טי-פיש'-על-נעס) .ז ***artificiality***

artifi'cial num'bers (אר-טי-פיש'-על נאמ'-בערז) לאגאריטמען [אן אבטיילונג אין דער מאטעמאטיק]. .ז ***logarithm***

artifi'cial pearls (אר-טי-פיש'-על פוירלז) ניט עכטע פערעל; גלאז-פערעל.

artifi'cial stone (אר-טי-פיש'-על סטאון) פאלשער עדעל-שטיין, נאכגעמאכטער עדעל-שטיין.

artifi'cial tears (אר-טי-פיש'-על טיערז) פאלשע טרעהרען, קראקאדילען טרעהרען.

artifi'cious *a.* (אר-טי-פיש'-אס) .ז ***artificial***

artil'lerist *n.* (אר-טיל'-ער-איסט) דער ארטילעריסט. .ז ***artillery***

artil'lery *n.* (אר-טיל'-ע-רי) ארטילעריע; שווערע שיס-געוועהר; הארמאטען; קאנאנען; ארטילעריע סאלדאטען [סאלדאטען וואס דיענען ביי הארמאטען].

artil'lery dri'ver (אר-טיל'-ע-רי דראי'-ווער) דער אנטרייבער פון די פערד, וועלכע פיהרען די הארמאטען.

artil'leryman *n.* (אר-טיל'-ע-רי-מען) א קאנאניער [א סאלדאט וואס דיענט אין ארטילעריע].

ar'tisan *n.* (אר'-טי-זען) קינסטלער, האנדווערקער; מייסטער.

ar'tist *n.* (אר'-טיסט) קינסטלער, מאהלער, קונסט-האנדווערקער; אן ארטיסט, אן אקטיאר.

artiste' *n.* (אר-טיסט') א פראפעסיאנעלער טענצער, זינגער א. ד. ג.; א קינסטלערין; א קינסטלער אין זיין פאך.

artis'tic *a.* (אר-טיס'-טיק) קינסטלעריש; ארטיסטיש.

artis'tical *a.* (אר-טיס'-טיק-על) .ז ***artistic***

artis'tically *adv.* (אר-טיס'-טיק-על-אי) אויף א קינסטלערישען אדער ארטיסטישען אופן.

ar'tist-like *a.* (אר'-טיסט-לאיק) קינסטלעריש.

ar'tistry *n.* (אר'-טיס-טרי) קונסט-ארבייט; קינסטלערטום.

ar'tist's proof (אר'-טיסטס פרוהף) דער ערשטער אבדרוק פון א קופער-גראווירונג.

art'less *a.* (ארט'-לעס) ניט קינסטלעריש; איינפאך; ניט געקינסטעלט, נאטירליך, אויפריכטיג.

art'lessly *adv.* (ארט'-לעס-לי) אויף א נאטירליכען אופן; מיט אויפריכטיגקייט; איינפאך.

art'lessness *n.* (ארט'-לעס-נעס) קונסטלאזיגקייט; איינפאכהייט; נאטירליכקייט.

Artocar'pus *n.* (אר-טא-קאר'-פאס) דער מין בוימער צו וועלכען עס בעלאנגט דער ברויט-בוים.

artocar'pus *a.* (אר-טא-קאר'-פאס) וואס איז שייך צום ברויט-בוים.

art of assay' (ארט אוו ע-סיי') פרובירקונסט [די קונסט צו אונטערזוכען און פרובירען מעטאלען].

art of draw'ing (ארט אוו דראה'-אינג) די צייכען-קונסט.

art of mu'sic (ארט אוו מיו'-זיק) מוזיק-קונסט.

art'-union *n.* (ארט'-יו-ניאן) קונסט-פעראיין.

A'rum *n.* (איי'-ראם) אזא מין אייראפעאישע פלאנצע [פון איינציגע פון זיי ווערט פון די ווארצלען געמאכט א געוויסער זארט קראכמאל].

Arunde'lian mar'bles (ער-אנ-די'-ליען מאר'-בלז) טאוולען פון מארמאר מיט אויפצייכנונגען פון דער גריכישער געשיכטע.

arundina'ceous *a.* (ע-ראנ-די-ניי'-שיאס) רעהרארטיגעס גראז; וואס איז שייך צו רעהרארטיגעס גראז.

arundin'eous *a.* (ער-אנ-דינ'-אי-אס) מיט ראהר גראז בעוואקסען; ענליך צו ראהר גראז.

arus'pex *n.* (ע-ראס'-פעקס) דער הארוספעקס [אין אלטען רוים, א נביאות-זאגער דורך די איננעווייידען פון די קרבנות].

arus'pice *n.* (ע-ראס'-פיס) .ז ***aruspex***

ar'val *n.* **and** *a.* (אר'-וועל) בענרעבע-

ניש=פעסט; וואס איז שייך צו א בעגרע=בעניש=פעסט; וואס איז שייך צו בעאר=בייט לאנד.

ar'vel *n. and a.* (אר׳-וועל) בעגרעבע=בעניש=פעסט; וואס איז שייך צו א בע=גרעבעניש=פעסט.

Ar'yan *a. and n.* (אר׳-יען) ז. ***Arian***

as *c.* (עז) אלס, ווי; אזוי=ווי; ווען; ווייל; וואס אנבעטרעפט.

as advised' (עז עד-וואיזד׳) לויט בע=ריכט, לויט אויפגאבע.

asafet'ida *n.* (עס-א-פעט׳-אי-דא) טייי=פעלס=דרעק [א זעהר שטינקענדיגער זאפט פון געוויסע גראזען].

as agreed' upon' (עז ע-גריעד׳ א-פאן׳) ווי בעשלאסען.

as appears' (עז ע-פּירז׳) ווי עס שיינט.

As'arum *n.* (עס׳-ע-ראם) אזא מין שמעקעדיגע פלאנצען מיט קליינע ברוינ=ליכע בליהונגג.

as a rule (עז ע רוהל) אין אלגעמיין, בכלל, געוועהנליך.

as....as (עז....עז) אזוי....ווי

They, as well as their friends visited us.

asbes'tic *a.* (עס-בעס׳-טיק) וואס איז שייך צו אסבעסט; וואס ענטהאלט אס=בעסט.

asbes'tiform *a.* (עס-בעס׳-טי-פארם) וואס האט די פארם אדער דאס אויסזעהן פון אסבעסט.

asbes'tine *a.* (עס-בעס׳-טין) וואס האט די איינגענשאפטען פון אסבעסט; אונ=ברענבאר.

asbes'toid *a.* (עס-בעס׳-טאיד) עהנליך צו אסבעסט.

asbes'tos *n.* (עס-בעס׳-טאס) אסבעסט, שטיינפלאקס [אזא ווייסער, גרויער אדער גרין=גרויער פעדעמדיגער מינעראל פון וועלכען עס ווערט אויך געמאכט א מין גע=וואנד וואס ברענט ניט אין פייער].

asbes'tos-stove *n.* (עס-בעס׳-טאס-סטאוו) א גאז=אויוועלע, ביי וועלכען די ברענער זיינען בעדעקט מיט אסבעסט.

asbes'tous *a.* (עס-בעס׳-טאס) עהנליך צו אסבעסט; געמאכט פון אסבעסט; אונ=פערברענליך.

asbes'tus *n.* (עס-בעס׳-טאס) ז. ***asbestos***

as broad as long (עז בראוד עז לאנג) אזוי ברייט ווי לאנג.

as'caris *n.* (עס׳-קע-ריס) שפּול=ווארם [א רונדער ווארם, וואס איז נאך ניט צו=גלידערט אין רינגען].

ascend' *v.* (ע-סענד׳) אויפשטייגען, ארויפשטייגען; ארויפגעהן; זיך דער=הויבען; געהן צוריק [אין צייט]; געהן צום אנפאנג אדער צום אורשפרונג [ווי פון א טייך].

They ascended the mountain.

ascen'dable *a.* (ע-סענ׳-דעבל) צו וואס מען קען דערשטייגען; אויף וואס מען קען ארויפשטייגען.

ascen'dant *a. and n.* (ע-סענ׳-דענט) אויפשטייגענד, אויפגעהענד; דאס אויפ=שטייגען אין דער הויך; דערגרייכענד דעם העכסטען שפּיץ; איבערוועגענד; הויכ=קייט; איבערגעוויכט; בעשטימענדער איינ=פלוס.

ascen'dency *n.* (ע-סענ׳-דען-סי) הויכ=קייט; שטארקער איינפלוס; איבערגע=וויכט; דאס אויפשטייגען אין דער הויך; דאס דערגרייכען דעם העכסטען שפּיץ.

Roosevelt's ascendency in American politics has been continuous.

ascen'dent *a. and n.* (ע-סענ׳-דענט) ז. ***ascendant***

ascen'ding *a.* (ע-סענ׳-דינג) אויפשטייי=גענדיג, אויפגעהענדיג.

ascen'ding lat'itude (ע-סענ׳-דינג לעט׳-אי-טיוד) די נארדליכע ברייט [א געאגראפישער און אסטראנאמישער אויס=דרוק].

ascen'sion *n.* (ע-סענ׳-שאן) אויפשטייי=גונג; די אויפשטייגונג פון א שטערן אין הימעל.

ascen'sional *a.* (ע-סענ׳-שאנ-על) אויפ=שטייגענד; דערהויבענדיג זיך, ערהויבענ=דיג.

ascen'sive *a.* (ע-סענ׳-סיוו) ז. ***ascensional***

ascent' *n.* (ע-סענט׳) דאס אויפשטייגען; דאס ארויפגעהן; דער הויכער ארט; די שטייגונג [פון א וועג]; דער ארויפגאנג.

ascertain' *v.* (עס-אויר-טיין׳) בעשטיי=מען, פעסטזעצען, געווים מאכען; אויס=געפינען; פערזיכערען.

The police entered the house to ascertain the cause of the trouble.

ascertai'nable *a.* (עס-אויר-טיי׳-נעבל) בעשטימבאר; וואס קען נאכגעווי=זען ווערען; וואס קען געזאגט ווערען אויף זיכער.

ascertai'nableness *n.* (עס-אויר-טיי׳-נעבל-נעס) די מעגליכקייט צו בעשטימען אדער אויסצוגעפינען.

ascertain' a major'ity (עס-אויר-טיין׳ ע מע-דזשאר׳-אי-טי) זיך פערזיכע=רען מיט א מאיאריטעט, מיט א מעהרהייט [אין א פערזאמלונג, קאנגרעס א. ז. וו.].

ascertai'ner *n.* (עס-אויר-טיי׳-נער) איינער וואס פערזיכערט אדער שטעלט פעסט.

ascertain'ment *n.* (עס-אויר-טיינ׳-מענט) פעסטשטעלונג; פעסטזעצונג; בע=שטימונג, פערזיכערונג; געוויסהייט.

ascet'ic *a. and n.* (ע-סעט׳-איק) אסקע=טיש; א נזיר, אסקעט [איינער וואס זאגט זיך אב פון אלע תאוות עולם הזה].

ascet'ical *a.* (ע-סעט׳-איק-על) אסקע=טיש; לעבענדיג ווי אן אסקעט.

ascet'ically *adv.* (ע-סעט׳-איק-על-אי) אויף אן אסקעטישען אופן; אזוי ווי א נזיר.

ascet'icism *n.* (ע-סעט׳-אי-סיזם) אס=קעטיזם [די לעהרע און דאס לעבען פון אסקעטען, וועלכע פרעדיגען, אז מען דארף זיך אבשיידען פון אלע תאוות עולם הזה].

ascet'ic life (ע-סעט׳-איק לאיף) א נזירות׳דיגער לעבען.

asc'ians *n.* (עש׳-יענז) מענשען אהן א שאטען [די איינוואהנער פון ארום דעם עקוואטאר, וואו אין געוויסע צייטען פון יאהר, צוליעב דעם שטאנד פון דער זון, ווארפען זיי פון זיך ניט קיין שאטען אום מיטאג=צייט].

Ascid'ia *n.* (ע-סיד׳-אי-ע) ים=זאק [א מין ים=חיות, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א פעלארטיגען זאק].

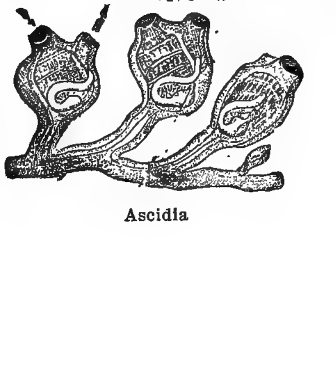

Ascidia

ascid'ian *n. and a.* (ע-סיד׳-אי-ען) א ים=זאק [אזא ים=חיה וואס איז בעדעקט מיט א פעלארטיגען זאק]; וואס איז שייך צו די ים=זעק.

asci'tes *n.* (ע-סאי׳-טיז) בויכוואסערזוכט [אזא קראנקהייט].

ascit'ic *a.* (ע-סיט׳-איק) בויכוואסער=זיכטיג, קראנק אויף בויך=וואסער=זוכט.

ascit'ical *a.* (ע-סיט׳-איק-על) ז. ***ascitic***

asciti'tious *a.* (עס-אי-טיש׳-אס) צוגע=לעגט, צוגעזעצט; צופעליג.

Ascle'pias *n.* (עס-קלי׳-פּי-עס) שוואל=בענקרויט; מילך=גראז, זייד גראז [אזא מין אמעריקאנער פלאנצען].

ascri'bable *a.* (עס-קראי׳-בעבל) וואס איז צוצושרייבען אדער צוצורעכענען; צו=געשריבען.

The downfall of Spain, is ascribable to her treatment of the Jews.

ascribe' *v.* (עס-קראיב׳) צושרייבען, צו=רעכענען; זאגען אויף אימעצען, דאס ער טהוט אדער זאגט א געוויסע זאך.

ascrip'tion *n.* (עס-קריפּ׳-שאן) צושרייי=בונג, צורעכנונג [א טהאט, א מעלה א. ד. ג.].

ascripti'tious *a.* (עס-קריפּ-טיש׳-אס) וואס איז געבונדען צו דער ערד [וועגען די לייבאייגענע אין דער פעאדאלער צייט, וועלכע פלעגען פערקויפט ווערען צוזאמען מיט דער פערקויפטער ערד]; צוגעטשע=פעט, צוגעלעגט; רעגיסטרירט; איינגע=שריבען אין פראטאקאל.

as direc'ted (עז די-רעק׳-טעד) לויט פארשריפט, לויט אנווייזונג.

as ear'ly as (עז אויר׳-לי עז) שוין, נאך.

We were there as early as four o'clock.

ase'ity *n.* (ע-סי׳-אי-טי) די זעלבסט=שטענדיגע, אונאבהענגיגע עקזיסטענץ; דאס עקזיסטירען אהן צו האבען אבגעשטאמט פון אימעצען אדער פון עטוואס; די זעלבסטעקזיסטענץ.

asep'sis *n.* (ע-סעפּ׳-סיס) דאס זיין אסעפּטיש [אהן פערגיפטענדע מיקראבען].

asep'tic *a.* (ע-סעפּ׳-טיק) אסעפּטיש [אהן פערגיפטענדע מיקראבען]; פריי פון בלוט=פערגיפטונג.

asep'ticism *n.* (ע-סעפּ׳-טי-סיזם) די מעדיציניש אסעפּטישע בעהאנדלונג [דאס פערניכטען פון די פערגיפטענדע מיק=ראבען].

aseptic'ity *n.* (עס-עפּ-טיס׳-אי-טי) דאס זיין אסעפּטיש, דאס זיין ריין פון מיק=ראבען.

asep'ticize *v.* (ע-סעפּ׳-טי-סאיז) מאכען אסעפּטיש [פערניכטען די פערגיפטענדע מיקראבען].

asex'ual *a.* (ע-סעק׳-שיו-על) זייענדיג א טומטום [ניט קיין זכר און ניט קיין נקבה].

asex'ually *adv.* (ע-סעק׳-שיו-על-אי) אויף דעם אופן פון א טומטום, אזוי ווי א טומטום [ניט קיין זכר און ניט קיין נקבה].

as far as (עז פאר עז) אזוי וויט ווי.

as far as it goes (עז פאר עז איט גאוז) נור ביז א געוויסען פונקט.

His plan is good as far as it goes.

as fol'lows (עז פאל׳-אוז) ווי פאלגט, ווי עס שטעהט געשריבען ווייטער.

as for (עז פאר) וואס איז שייך; וואס איז נוגע, וואס אנבעלאנגט

As for me, give me liberty, or give me death.

as good (עז גוהד) עבען אזוי גוט.

as good as (עז גוהד עז) אזוי גוט ווי.
He is as **good** as his word.

as good as done (עז גוהד עז דאן) אזוי גוט ווי פארטיג.

ash *n., v. and a.* (עש) עשעו־בוים; יאסינאוועד־בוים; אש; בעשיטען מיט אש; געמאכט פון אש; עהנליך צו אש.

Ash

ashamed' *a.* (ע-שיימד') בעשעמט, פער־שעמט.
I am **ashamed** of the conduct of my friend.

asha'medly *adv.* (ע-שיי'-מעד-לי) מיט שאנדע, מיט פערשעמטהייט.

asha'medness *n.* (ע-שיי'-מעד-נעס) דאס שעמען זיך.

ash'-box *n.* (עש־באקס) אש־קעסטעל.

ash'-cart *n.* (עש־קארט) א מיסט־ווע־געלע [א װעגעלע אין וועלכען די גאסען־קעהרער האלטען די אויסגעקעהרטע מיסט].

ash'-col'or *n.* (עש'-קאל'-אר) אש קאליר, אש־גרוי.

ash'-col'ored *a.* (עש'-קאל'-ארד) אש־פארביג; גרוי ווי אש.

ash'en *a.* (עש'-ען) פון עשען האלץ, פון יאסינאווע האלץ; אשיג; עהנליך צו אש.

ash'ery *n.* (עש'-ער-אי) אן ארט, וואו מען שיט ארוים אש; א פאטאש־פאבריק.

ash'es *n.* (עש'-ען) אש; דער איבער־רעסט פון א טוידטען קערפער.

ash'-fire *n.* (עש־פאיר) א פערשטיקטער פייער.

ash grey (עש גריי) אש־גרוי [קאליר]. ז. איל. *"Colors"*

ash'-hole *n.* (עש'-האול) א לאך, וואו מען שיט אש.

ash'lar *n.* (עש'-לאר) ז. *ashler*

ash'ler *n.* (עש'-לער) א ברוך־שטיין [ניט בעארבייטער שטיין]; א פיער־עקי־גער שטיין.

ash'lering *n.* (עש'-לער-אינג) א האלץ־זייל, וואס האלט אונטער דעם דאך־באל־קען.

ashore' *adv. and a.* (ע-שאור') אויף'ן לאנד; אויף דעם ברעג [פון א וואסער]; וואס איז אויף'ן לאנד אדער אויף'ן ברעג.

ash'-pan *n.* (עש־פען) אש־קאסטען [אין אויווען].

ash'-pit *n.* (עש־פיט) אש־גרוב.

Ash'toreth *n.* (עש'-טא-רעטה) עשתרות [די הויפט געטין ביי די אלטע כנענים].

ash'-tree *n.* (עש'-טריע) עשענבוים, יאסינאוועד בוים.

ash'-tub *n.* (עש־טאב) א פאס פון עשען־האלץ.

Ash Wednes'day (עש הוועדנז'-דיי) אש־מיטוואך [דער ערשטער מיטוואך אין דער קריסטליכער פאסטצייט, ווען די קאטויליקען מאכען א געוויסע צערעמאניע מיט אש].

ash'weed *n.* (עש'-הוויעד) ציעגענפוס [אזא פלאנצע].

ash'-wood (עש'־הוואוד) עשען־האלץ.

ash'y *a.* (עש'-אי) וואס איז שייך צו אש; אשיג; אש־פארביג; בלייך.

ash'y pale (עש'-אי פייל) בלייך ווי אש.

A'sian *a.* (איי'-שיען) וואס איז שייך צו אזיע.

Asiat'ic *a. and n.* (איי-שי-עט'-איק) אזיאטיש; וואס איז נוגע צו אזיען; אן אזיאט.

Asiat'ic chol'era (איי-שי-עט'-איק קאל'-ער-ע) די כאלעריע.

as I can (עז אי קען) אויב איך וועל קענען...

aside' *adv. and n.* (ע-סאיד') 1. אויף דער זייט; זייטווערטס; אן א זייט; בעזונדער; 2. עטוואס וואס ווערט געזאגט אזוי, אז עס ווערט ניט געהערט; אויף דער טעאטער־ביהנע — א בעמערקונג פאר זיך אדער א בעמערקונג וואס די מיטשפיע־לער דארפען ניט הערען.
1. He called him **aside**, and explained the situation.

aside' from the pur'pose (ע-סאיד' פראם טהי פויר'-פאס) ניט צו דער זאך.

as if (עז איף) פונקט ווי.
I am advising you as **if** you were my mom.

asine'go *n.* (עס-אי-ני'-גאו) א קליינער עזעל; א נאר.

as'inine *a.* (עס'-אי-נאין) ווי אן עזעל, עזעלש, נאריש, פער'עקשן'ט.
His conduct is **asinine.**

asinin'ity *n.* (עס-אי-נינ'-אי-טי) דאס זיין אן עזעל, דאס זיין עזעל־דום.

as is my du'ty (עז איז מאי דיו'-טי) ווי עס איז מיין פליכט.

as is u'sual (עז איז יו'-זשו-על) ווי געוועהנליך.

as it were (עז איט הוואר) גלייך ווי עס וואלט.

ask *v.* (עסק) פרעגען, פאדערען, בעטען, פערלאנגען.

ask about'! (עסק ע-באוט') טראג זיך אב!

ask advice' of (עסק עד-וואיס' אוו) אימעצען פרעגען אן עצה.

ask a fa'vor (עסק ע פיי'-ווער) בעטען א טובה.

ask again' (עסק ע-גען') נאך א מאל בעטען; צוריק פאדערען.

askance' *adv.* (ע-סקענס') אן א זייט; אין דער קרים; מיט איין אויג צוגעמאכט.

askant' *adv.* (ע-סקענט') מיט א זייטען־בליק.

ask a price (עסק ע פראיס) פערלאנגען א פרייז.

ask a ques'tion (עסק ע קוועס'-טשאן) שטעלען א פראגע.

ask coun'sel of one (עסק קאונ'-סעל אוו הוואן) פרעגען ביי אימעצען אן עצה.

askew' *adv.* (ע-סקיו') אן א זייט, זייט־ווערטס; קרום; ניט ריכטיג.

as'king *n.* (עס'-קינג) דאס פרעגען; דאס בעטען; דאס פאדערען; דאס פער־לאנגען; די קירכליכע בעקאנטמאכונג פון א חתונה [צו פערהיטען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט, אדער אויב די חתונה־פאר זיינען ניט צו נאהנ־טע בלוט־פערוואנדטע].

ask leave (עסק ליעוו) בעטען אורלויב; בעטען ערלויבנים.

ask one in (עסק הוואן אין) אריינרופען.

ask par'don (עסק פאר'-דאן) בעטען אום ענטשולדיגונג.

aslant' *adv. and a.* (ע-סלענט') שרעג; קווער; קרום, אין דער קרים.

asleep' *adv. and a.* (ע-סליעפ') שלא־פענדיג; אין שלאף; איינגעשלאפען; גע־שטארבען.

as long as (עז לאנג עז) אזוי לאנג ווי...
As long as you are here, you may do it.

aslope' *adv. and a.* (ע-סלאופ') אראב אין דער קרים; שרעג, שיעף.

asmear' *adv. and a.* (ע-סמיער') איינ־געריכט, איינגעשמיערט; שמיעריג, שמיע־רענדיג.

asoak' *adv. and a.* (ע-סאוק') אנגעזויי־גען מיט וואסער; איינגעווייקט.

aso'cial *a.* (ע-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפט־ליך, וואס איז פיינדליך צו אדער געגען גע־זעלשאפט.

aso'matous *a.* (ע-סאו'-מע-טאס) אונ־קערפערליך; רוחניות'דיג.

as one man (עז הוואן מען) ווי איין מענש, איינשטימיג.

asp *n.* (עספ) דער עספען־בוים; די עספע [א זעהר ניפטיגע שלאנג, וועלכע געפינט זיך הויפטזעכליך אין עגיפטען].

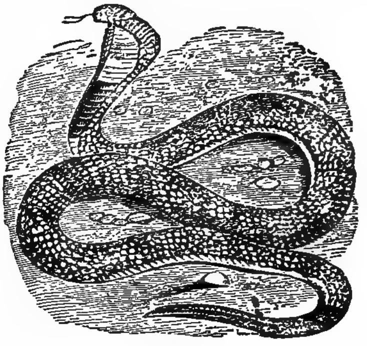
Asp

asparag'inous *a.* (עס־פע-רעדזש'-אי-נאס) עהנליך צו שפארגעל.
This fruit is **asparaginous.**

aspar'agus *n.* (עס־פער'-ע-גאס) שפאר־געל [א געוויסע נארהאפטע גארטען פלאנ־צע].

Asparagus

as'pect *n.* (עס'-פעקט) אנבליק, אויס־זעהן; מינע, בליק; די לאגע [פון א געגענשטאנד]; ריכטונג; אנזיכט; בע־ציהונג; פערהעלטניס; די שטעלונג פון די פלאנעטען איינער צום אנדערען.

as'pen *n. and a.* (עס'-פען) דער עספען־בוים; פון עספען־האלץ; ציטערענדיג [ווי א בלאט פון עספען־בוים].

as'pen leaf (עס'-פען ליעף) א בלאט פון אן עספען־בוים.

as'pen tree (עס'-פען טריע) עספען־ בוים.

as'pen wood (עס'-פען הוואוד) עספען־ האלץ.

as'per *n.* (עס'-פער) רויה, גראב, שארף; א שטארקער הויך [אין דער גריכישער גראמאטיק]; א טערקישע מטבע.

as per (עז פער) לויט, נאך דעם.

as per account' (עז פער ע-קאונט') לויט רעכנונג.

as per advice' (עז פער עד-וואיס') לויט בעריכט, לויט אויפגאבע.

as per agree'ment (עז פער ע-גריע'-מענט) לויט אבמאך.

as'perate *v.* (עס'-פע-רייט) רויה מא־ כען; מאכען שארסטקע [ניט גלאט].

aspera'tion *n.* (עס-פע-ריי'-שאן) דאס רויה־מאכען, דאס מאכען שארסטקע [ניט גלאט].

asperge' *v.* (עס-פוירדזש') שפרינקלען; שפריצען.

asper'ges *n.* (עס-פויר'-דזשיז) אז אנ־ טיפאן אדער א הימנע וואס ווערט געזונ־ גען אין קירך פון צווי כארען איינער נע־ גען דעם אנדערען און בעת דעם זינגען שפרינקלט דער גלח מיט דעם הייליגען וואסער.

aspergil'lum *n.* (עס-פער-דזשיל'-אם) שפרענקפינזעל [א פינזעל בענוצט אין די קאטוילישע קירכען צו שפרענקלען דאס הייליגע וואסער].

asperifo'liate *a.* (עס-פער-אי-פאו'-לי- אייט) וואס האט שארסטיגע בלעטער.

asper'ity *n.* (עס-פער'-אי-טי) רויהייט, שארסטינקייט; גראבקייט, ניט־גלאטקייט; שארפקייט; שארפער געשמאק; שטרענג־ קייט.

Asked politely, he answered with **asperity**.

asper'matous *a.* (עס-פויר'-מע-טאס) אהן זאמען.

asper'mous *a.* (עס-פויר'-מאס) ז. *aspermatous*

asperna'tion *n.* (עס-פויר-ניי'-שאן) פעראכטונג.

asperse' *v.* (עס-פוירס') בעשפריצען; פערליימדען, ריידען לשון הרע אויף אי־ מעצען; טאדלען; בעשמוצען; אויסלא־ כען.

asper'ser *n.* (עס-פויר'-סער) פערליימ־ דער, בעל־לשון־הרע; אבלאכער; א פינ־ זעל אין די קאטוילישע קירכען צו שפרענק־ לען דאס הייליגע וואסער.

asper'sion *n.* (עס-פויר'-שאן) בעשפריי־ צונג; דאס בעשפריצען מיט הייליגען וואַ־ סער ביי די קאטוליקען; פערליימדונג, לשון־הרע; טאדעל; אבשפאטונג.

asper'sive *a.* (עס-פויר'-סיוו) פערליימ־ דעריש, לשון הרע'דיג, אבלאכענדיג.

asper'sively *adv.* (עס-פויר'-סיוו-לי) אויף א פערליימדערישען אופן; אבלא־ כענדיג.

asperso'rium *n.* (עס-פויר-סאו'-רי- אם) דאס הייליגע וואסער־בעקען [ביי די קאטוליקען]; א פינזעל צו שפרענקלען דאס הייליגע וואסער.

asper'sory *a.* (עס-פויר'-סא-רי) ז. *aspersive*

asphalt' *n. and v.* (עס-פעלט') אס־ פאלט, ערד־פעך; פלאסטערען מיט אס־ פאלט.

asphalt'-fur'nace *n.* (עס-פעלט'- פויר'-נעס) אז אויוועז אויף רעדער, אין וועלכען מען קאכט אדער שמעלצט אס־ פאלט צו בעגיסען א גאס אדער א דאך.

asphal'ter *n.* (עס-פעל'-טער) אז אס־ פאלט־ארבייטער, איינער וואס בעגיסט גאַ־ סען אדער דעכער מיט אספאלט.

asphal'tic *a.* (עס-פעל'-טיק) וואס בע־ לאנגט צו אספאלט; עהנליך צו אספאלט.

asphal'ting *n.* (עס-פעל'-טינג) דאס פלאסטערען מיט אספאלט.

asphalt' pave'ment (עס-פעלט' פייוו'-מענט) אספאלט פלאסטער.

asphal'tum *n.* (עס-פעל'-טאם) ז. *asphalt*

asphal'tus *n.* (עס-פעל'-טאס) ז. *asphalt*

as'phodel *n.* (עס'-פא-דעל) די בלייך־ בלום [אזא ליליען־עהנליכע פלאנצע].

asphyx'ia *n.* (עס-פיק'-סי-ע) דאס אב־ שטעלען זיך פון אטעם; דער שיינבא־ רער טויט; די דערשטיקונג.

asphyx'iate *v.* (עס-פיק'-סי-אייט) דער־ שטיקען; פעראורזאכען אן אטהעם־פער־ האלטונג.

asphyxia'tion *n.* (עס-פיק-סי-איי'- שאן) דאס דערשטיקט ווערען.

as'pic *n.* (עס'-פיק) [א זעהר גיפטיגע שלאנג]; א מין לאווענדע [אזא פלאנצע]; פוטשא, סטודען [פערגליווערטע פלייש־זופ מיט צוהאקטען פלייש].

aspir'ant *a. and n.* (עס-פאיר'-ענט) שטרעבענדיג; א שטרעבער; א קאנדי־ דאט.

He is an **aspirant** for the Presidential nomination.

as'pirate *v., a. and n.* (עס'-פי-רייט) אויסהויכען א קלאנג פון א בוכשטאב; שטארק מאכען, שארף מאכען א קלאנג פון א בוכשטאב; דאס ארויסציהען אדער אויס־ זויגען דורך א לופט־שטראם; וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך הויכען; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך אויס־ הויכען.

as'pirated *a.* (עס'-פי-ריי-טעד) אויסגעשפראכען דורך הויכען.

aspira'tion *n.* (עס-פי-ריי'-שאן) דאס שטרעבען, דאס סטארען זיך; די הוי־ כענדע אויסשפראכע פון א בוכשטאב; דאס ארויסציהען לופט אדער פליסיגקייט דורך א לופט־שטראם; דאס ארויסבלאזען.

as'pirator *n.* (עס'-פי-ריי-טאר) לופט־ זויג־אפאראט; א מעדיצינישער אפאראט אויסצוזויגען אייטער [פלעגמע] פון א געשוויר; אזא רייניגונגס־מאשין פאר תבואה [א לופט־זויג מאשין].

aspir'atory *a.* (עס-פאיר'-ע-טא-רי) וואס בעלאנגט צו שטרעבזאמקייט; וואס בעלאנגט צו דער הויכענדער אויסשפראכע פון א בוכשטאב; וואס בעלאנגט צו א לופט־זויגענדען אפאראט; וואס איז שייך צום אטעמען.

aspire' *v.* (עס-פאיר') שטרעבען, שטארק פערלאנגען; זיך אויפהויבען אין דער הויך; אויסהויכען, אויסאטעמען.

To **aspire** to greatness, is a laudable ambition.

aspir'er *n.* (עס-פאיר'-ער) א שטרעבער.

as'pirin *n.* (עס'-פי-רין) אזא ווייסער פולווער, וועלכער ווערט גענוצט פאר א רפואה צו רעוומאטיזם.

aspir'ing *a. and n.* (עס-פאיר'-אינג) שטרעבענדיג צו א העכערע שטעלע; דאס עהרגייציגע שטרעבען; ווירקענדיג אלס לופטזויג אפאראט.

aspir'ingly *adv.* (עס-פאיר'-אינג-לי) דורך אן עהרגייציגען שטרעבען; דורך דאס שטרעבען צו א העכערע שטעלע.

aspir'ingness *n.* (עס-פאיר'-אינג-נעס) די עהרגייציגע שטרעבזאמקייט.

as'pis *n.* (עס'-פיס) ז. *aspic*

asquint' *adv. and a.* (ע-סקווינט') קוי־ קענדיג קרום; קוקענדיג מיט איין אויג פערמאכט; מיט דעם אויג אן א זייט.

as regards' (עז רי-גארדז') וואס איז שייך, וואס בעטרעפט, וואס איז נוגע; אין אנבעטראכט.

as respects' (עז רי-ספעקטס') וואס אנבעלאנגט, וואס איז שייך, וואס איז נוגע.

ass *n.* (עס) אז עזעל; א גראבער יונג, חמור, שוטה, דומקאפ.

Ass

assafet'ida *n.* (עס-ע-פעט'-אי-דע) ז. *asafetida*

as'sagai *n. and v.* (עס'-ע-גאי) א קליי־ נע לייכטע שפיזע בענוצט פון די קאפערס [אין זיד־אפריקא]; טויטען אדער שטע־ כען מיט אזא שפיזע.

assa'i *adv.* (עס-א'-אי) זעהר [שנעל אדער לאנגזאם. אן אויסדרוק אין מו־ זיק].

assail' *v.* (ע-סייל') אנפאלען, אנגריי־ פען; אטאקירען.

Public men are often **assailed**, and their motives are questioned.

assail'able *a.* (ע-סייל'-עבל) אנגרייפ־ באר.

assail'ableness *n.* (ע-סייל'-עבל-נעס) די מעגליכקייט אנצוגרייפען.

assail'ant *n. and a.* (ע-סייל'-ענט) אנגרייפענד; אנגרייפער; אטאקירענדיג; אטאקירער.

assail'er *n.* (ע-סייל'-ער) אנגרייפער; אטאקירער.

assail'ment *n.* (ע-סייל'-מענט) אנפאל, אנגריף; אטאקע.

assas'sin *n. and v.* (ע-סעס'-אין) א נעדונגענער מערדער, א מערדער, איינער וואס זוכט אימעצען צו מארדען אין גע־ היים; מארדען; מארדען אין געהיים.

assas'sinate *v.* (ע-סעס'-אי-נייט) מאר־ דען אין געהיים; פערדארבען, פערניכטען.

assassina'tion *n.* (ע-סעס-אי-ניי'-שאן) דאס מארדען אין געהיים [הויפטזעכליך פון א נעדונגענעם מערדער].

assas'sinator *n.* (ע-סעס'-אי-ניי-טאר) איינער וואס מארדעט אין געהיים; איי־ נער וואס דינגט א מערדער אימעצען צו ערמארדען.

assault' *n. and v.* (ע-סאהלט') אנגריף, אנפאל; אנגרייפען, אנפאלען.

As he was walking in the dark, he was **assaulted** by robbers.

assault'able *a.* (ע-סאהלט'-עבל) אנ־ גרייפבאר.

assault' and bat'tery (ע-סאהלט' ענד בעט'-ער-אי) אן אנגריף מיט שלע־ געריי.

assault'er *n.* (ע-סאהלט'-ער) אנגריי־ פער.

assay' *n. and v.* (ע-סיי') די אונטערזו־ כונג אדער פראבירונג פון עפענטליכע מא־ סען און געוויכטען; די פראבירונג פון מע־

טאלען [אויב זיי זיינען עכט]; אנאליזירען, אונטערזוכען, פרובירען; מאכען א פערזוך.

assay'-bal'ance *n.* (ע-סיי׳-בעל׳-ענס) פראביר-וואג.

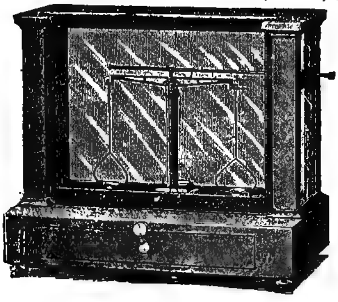

Assay-balance

assay'er *n.* (ע-סיי׳-ער) פראבירער; מעטאל-פראבירער; מינצען-פראבירער.

assay'-fur'nace *n.* (ע-סיי׳-פויר׳-נעס) פראביר-אויווען [פאר מעטאלען].

assay'ing *n.* (ע-סיי׳-אינג) דאס פרובירען מעטאלען; פארשפיעל [אין דער מוזיק].

assay'-mas'ter *n.* (ע-סיי׳-מעס׳-טער) דער מינץ-פראבירער [איינער וואס פראבירט גאלד און זילבער מטבעות אויב זיי זיינען פון ריכטיגען מעטאל און ווערטה].

assay' of arms (ע-סיי׳ אוו ארמז) די פראבירונג פון וואפען-געוועלט.

assay'-weight *n.* (ע-סיי׳-הווייט) פראביר-געוויכט.

ass'-dri'ver *n.* (עס׳-דראי׳-ווער) עזעל-טרייבער.

as'segai *n.* (עס׳-ע-גאי) ז. *assagai*.

assem'blage *n.* (ע-סעמ׳-בליידזש) צונויפשטעלונג אדער פעראייניגונג [פון טיילען]; פערזאמלונג; צונויפזאמלונג.

assem'ble *v.* (ע-סעמ׳בל) 1. פערזאמלען; זיך פערזאמלען, צוזאמענקומען; 2. צונויפשטעלען אדער פעראייניגען [איינצעלנע טיילען].

1. They assembled in the hall. 2. The skilled watchmaker must also know how to assemble the parts of a clock.

assem'bler *n.* (ע-סעמ׳-בלער) פערזאמלער; איינער פון די פערזאמעלטע; א צונויפשטעלער [פון מאשינען טיילען].

assem'bling *n.* (ע-סעמ׳-בלינג) א פערזאמלונג, א צונויפזאמלונג; דאס צונויפשטעלען און צונויפפאסען די טיילען פון א מאשין.

assem'bling-bolt *n.* (ע-סעמ׳-בלינג-באולט) אזא שרויף וואס האלט צוזאמען איינינע טיילען פון א מאשין.

assem'bly *n.* (ע-סעמ׳-בלי) פערזאמלונג; פאליטישע פערזאמלונג; פעסט-פערזאמלונג; דאס אונטערשטע הויז פון דער געזעצגעבענדער פערזאמלונג פון די איינצעלנע שטאאטען אין אמעריקא; דער מיליטער-סיגנאל זיך אויפצוזאמלען און זיך מאכען פארטיג אין וועג.

assem'blyman *n.* (ע-סעמ׳-בלי-מען) א׳ אבגעארדענטער [דעפוטאט] פון דעם אונטערשטען הויז פון דער געזעצגעבענדער פערזאמלונג פון די איינצעלנע שטאאטען אין אמעריקא.

assem'bly-room *n.* (ע-סעמ׳-בלי-רוהם) א פערזאמלונגס-זאל; א טאנץ-זאל.

assent' *n. and v.* (ע-סענט׳) צושטימען, מסכים זיין, איינווילינען; צושטימונג, איינווילינונג, הסכמה.

The parents gave their assent to the marriage of their daughter.

assenta'tion *n.* (עס-ען-טיי׳-שאן) א שקלאפישע צושטימונג; א חניפה׳דיגע צושטימונג.

assen'ter *n.* (ע-סענ׳-טער) צושטימער, איינער וואס איז מסכים.

assen'tient *a. and n.* (ע-סענ׳-שיענט) צושטימענדיג, מסכים זייענדיג; א צושטימער.

assen'tingly *adv.* (ע-סענ׳-טינג-לי) דורך צושטימונג.

assen'tor *n.* (ע-סענ׳-טאר) א צושטימער, איינער וואס איז מסכים; איינער פון די 8 שטימער וואס דארפען לויט געזעץ אונטערשטיצען די נאמינאציאן פון א קאנדידאט צו די פארלאמענטס-וואהלען אין ענגלאנד און אירלאנד.

assert' *v.* (ע-סורט׳) בעהויפטען; אנשפריכע מאכען [אויף עטוואס]; ערקלערען; פערטיידינען.

Freedom loving people assert their rights.

asser'table *a.* (ע-סויר׳-טעבל) וואס קען אנגעהאלטען אדער פערטיידיגט ווערען.

asser'ter *n.* (ע-סויר׳-טער) בעהויפטער; פערטיידינער; איינער וואס בעשטעהט אויף זיין רעכט.

asser'tion *n.* (ע-סויר׳-שאן) בעהויפטונג; פערטיידיגונג; פערזיכערונג.

The man's assertions were proven to be false.

asser'tive *a.* (ע-סויר׳-טיוו) בעהויפטענדיג; געוויס, אויסדריקליך; אהן צווייפעל; דאגמאטיש.

A man may insist upon his rights without being assertive.

asser'tively *adv.* (ע-סויר׳-טיוו-לי) אויף אן אויסדריקליכען אדער פערזיכערענדען אופן; בעהויפטענדיג.

asser'tiveness *n.* (ע-סויר׳-טיוו-נעס) אויסדריקליכע בעהויפטונג; געוויסהייט.

assert' one's self (ע-סוירט׳ הוואנז סעלף) פערטיידיגען די רעכטען; אויסאיבען א ווירקונג.

asser'tor *n.* (ע-סויר׳-טאר) ז. *asserter*.

asserto'rial *a.* (ע-סויר-טאו׳-רי-על) וואס ענטהאלט א בעהויפטונג; בעהויפטענדיג; פערטיידיגענד; אויסדריקליך ערקלערענדיג; אין לאגיק — וואס ערקלערט עפעס פאר ריכטיג, האלט עס אבער ניט פאר נויטווענדיג.

asser'tory *a.* (ע-סויר׳-טא-רי) ז. *assertorial*.

assess' *v.* (ע-סעס׳) בעשטימען שטייער [אבגאבען, פאראטקעס]; ארויפלעגען שטייער; אבשאצען, טאקסירען.

This house is assessed at $40,000.

assess'able *a.* (ע-סעס׳-עבל) אבשאצבאר; וואס דארף צאהלען שטייער.

assess'ably *adv.* (ע-סעס׳-ע-בלי) דורך אבשאצען.

assessed' dam'ages (ע-סעסט׳ דעמ׳-עדזש-עז) בעשטימטע סומע פון היזק, וואס דארף בעצאהלט ווערען.

assessed' tax'es (ע-סעסט׳ טעקס׳-עז) דירעקטע שטייערען.

asses'sionary *a.* (ע-סעש׳-אנ-ע-רי) בייזיצענד [אין געריכט אלס ראטגעבער].

asses'sionary court (ע-סעש׳-אנ-ע-רי קאורט) א געריכט מיט׳ן אנטייל פון געשווארענע.

assess'ment *n.* (ע-סעס׳-מענט) שטייער [אבגאבען, פאראטקעס]; דאס ארויפלעגען שטייער; די שטייער סיסטעם; די אבשאצונג; דער אבשאצונגס-ווערטה.

assess'or *n.* (ע-סעס׳-אר) אסעסאר; בייזיצער אין געריכט [זאסיעדאטעל]; א זאכפערשטענדיגער, וועלכער ווערט נעוועהלט צו בעראטונג אין א געריכט; א געהילף פון א בעאמטען; אן אסיסטענט אין אן אפיס; א בעאמטער, וועלכער שאצט אב די שטייער, וואס דארף געצאהלט ווערען.

assesso'rial *a.* (עס-ע-סאו׳-רי-על) וואס בעלאנגט צו שטייער-בעאמטע אדער אסעסארס. ז. *assessor*.

as'set *n.* (עס׳-עט) ז. *assets*.

as'sets *n.* (עס׳-עטס) דאס פערמעגען וואס בלייבט איבער פון א געשטארבענעם צו בעצאהלען זיינע שולדען; דאס איבערגעבליבענע קאפיטאל פון א באנקראטירטען קויפמאן צו בעצאהלען זיינע בעלי חובות; פערמעגען; א טייל פון איינעמס פערמעגען.

assev'erate *v.* (ע-סעוו׳-ער-אייט) פערשטארקען א פערזיכערונג מיט א שבועה; הייליג פערזיכערען.

assevera'tion *n.* (ע-סעוו-ע-ריי׳-שאן) א פערשטארקטע פערזיכערונג דורך א שבועה; א הייליגע פערזיכערונג.

assib'ilate *v.* (ע-סיב׳-אי-לייט) ריידען מיט א קוויטשעדיגען קול; שווישטשען.

assibila'tion *n.* (ע-סיב-אי-ליי׳-שאן) דאס ריידען מיט א קוויטשעדיגען קול; דאס שווישטשען.

as'sident *a.* (עס׳-אי-דענט) אלס בענלייטענדע קראנקהייט [א קראנקהייט וואס קומט אלס פאלגע פון אן אנדער קראנקהייט]; בענלייטענד.

assidu'ity *n.* (עס-אי-דיו׳-אי-טי) פלייסינקייט; בעשטענדיגע צונעטהאנקייט צו עפעס, איבערהויפט צום לערנען [התמדה]; איבערנעבענהייט; צודרינגליכקייט

assid'uous *a.* (ע-סיד׳-יו-אס) בעשטענדיג פלייסיג, ארבייטזאם; איבערגעבען צו ארבייט.

assid'uously *adv.* (ע-סיד׳-יו-אס-לי) מיט איבערנעבענהייט צו דער ארבייט; מיט התמדה.

assid'uousness *n.* (ע-סיד׳-יו-אס-נעס) ז. *assiduity*.

assign' *v. and n.* (ע-סאין׳) בעצייכענען; בעשטימען, ערנענען; אנגעבען [א גרונד]; איבערטראגען צו אימעצען; אנווייזען; אסיגנירען; פעסטזעצען; בעפאלמעכטיגטער.

He assigned his claim to his friend.

assign'able *a.* (ע-סאינ׳-עבל) בעשטימבאר; נאכווייזבאר; איבערטראגבאר;

assign' a rea'son (ע-סאין׳ ע ריע׳זן) אנגעבען אן אורזאכע.

as'signat *n.* (עס׳-איג-נעט) אן אסיגנאציע [פאפיער-געלד] פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאנערער רעגירונג.

assigna'tion *n.* (עס-איג-ניי׳-שאן) פעסטזעצונג; בעצייכנונג; בעשטימונג; בעשטימונג פון ארט און פלאץ צו בעגעגנען זיך [הויפטזעכליך פון געליעבטע].

assignee' *n.* (עס-אי-ניע׳) בעפאלמעכטיגטער.

assignee' by deed (עס-אי-ניע׳ באי דיעד) בעשטימט אלס בעפאלמעכטיגטער דורך א פערזאן.

assignee' in bank'ruptcy (עס-אי-ניע׳ אין בענק׳-ראפט-סי) א פערזאן צו וועמען עס ווערט איבערגעגעבען דאס אי-

בערגעבליבענע פערמעגען פון א באנקראט עם צו פערטיילען צווישען די בעלי חובות.

assignee' in insol'vency (עס-אי-ניע' אין אינ-סאל'-ווענ-סי) ז. *assignee in bankruptcy*

assignee' of a bank'rupt (עס-אי-ניע' אוו א בענק'-ראפט) דער בעפאלמעכטיגטער פערוואלטער אויף דעם איבערגעבליבענעם פערמעגען פון א באנקראט.

assign'er *n.* (עס-סאינ'-ער) בעשטימער, ערנענער; אנווייזער; איינער וואס טראגט איבער זיין רעכט איבער עטוואס צו אן אנדערען.

assign'ment *n.* (עס-סאינ'-מענט) בעשטימונג, פעסטזעצונג; אנווייזונג, איבערטראגונג [צו אן אנדערען].

assignor' *n.* (עס-אי-נאר') איינער וואס טראגט איבער זיין רעכט צו אן אנדערען.

assimilabil'ity *n.* (עס-סים-אי-לע-ביל'-אי-טי) אסימילירבארקייט; די פעהיגקייט זיך צו אסימילירען אדער זיך צו פערגלייכען.

assim'ilable *a.* (עס-סים'-אי-לעבל) אסימילירבאר; פערגלייכבאר, וואס קען פערגליכען ווערען.

assim'ilate *v.* (עס-סים'-אי-לייט) 1. אסימילירען, אריינגעהמען אין זיך, פערדייען, פערוואנדלען אין אן אנדער שטאף; 2. פערגלייכען, עהנליך מאכען; עהנליך ווערען; פערמישען.
1. The body assimilates food and turns it into blood and tissue. 2. America easily assimilates its foreign population.

assim'ilateness *n.* (עס-סים'-אי-לייט-נעס) עהנליכקייט, גליכקייט.

assimila'tion *n.* (עס-סים-אי-ליי'-שאן) אסימילאציאן; פערגלייכונג, פערעהנליכונג, עהנליך-מאכונג; פערוואנדלונג אין אן אנדער שטאף; פערשמעלצונג אדער פערמישונג מיט אן אנדער נאציאן.

assim'ilative *a.* (עס-סים'-אי-ליי-טיוו) וואס ווערט אסימילירט; וואס האט די נייגונג צו אסימילאציאן. ז. *assimilate*

assim'ilative fac'ulty (עס-סים'-אי-ליי-טיוו פעק'-אל-טי) די אסימילאציאנס-פעהיגקייט.

assim'ilatory *a.* (עס-סים'-אי-ליי-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו אסימילאציאן; וואס קען אסימילירט ווערען.

ass'ish *a.* (עס'-איש) עזעלהאפט; דום.

assist' *v.* (עס-סיסט') העלפען, שטיצען; ביישטעהן, אויסהעלפען.

assis'tance *n.* (עס-סיס'-טענס) הילף; ביישטאנד; מיטווירקונג.

assis'tant *a.* and *n.* (עס-סיס'-טענט) בעהילפליך; ביישטעהענד; אונטערשטיצענד; געהילף, העלפער, אסיסטענט.

assis'tant en'gine (עס-סיס'-טענט ענ'-דזשין) א הילפס-מאשינע.

assis'tant mas'ter (עס-סיס'-טענט מעס'-טער) הילפס-לעהרער.

assis'ter *n.* (עס-סיס'-טער) א העלפער; א בייזיצער; ביירעט.

assis'tantship *n.* (עס-סיס'-טענט-שיפ) דאס אמט אדער שטעלע פון אן אסיסטענט [געהילף].

assist'less *a.* (ע סיסט'-לעס) אהן ביי-הילף; הילפלאז.

assis'tor *n.* (עס-סיס'-טאר) ז. *assister*

assize' *n.* and *v.* (עס-סאיז') גריכטס-זיצונג; גריכטס-טאג; פערזאמלונג פון די גריכטס-געשווארענע; בעשטימונג; בעשטימען דעם פרייז.

assi'zer *n.* (עס-סאי'-זער) מארק-מייסטער [רעגירונגס בעאמטער, וועלכער בעשטימט די פרייזען אויף די לעבענס ארטיקלען, וועלכע געהען צום מארק ווי אויך דער וואס פאסט אויף אויף די ריכטיגקייט פון געוויכט און מאסען].

assi'zes *n.* (עס-סאי'-זעז) געריכט פון געשווארענע; גריכטס-טאג; עפענטליכע גריכטס-זיצונג.

ass'-like *a.* (עס'-לאיק) עזעלהאפט; גלייך צו אן עזעל.

associabil'ity *n.* (עס-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) פעראייניבארקייט; די פעהיגקייט זיך צו פערבינדען אדער פעראייניגען; די פעהיגקייט פון מיטפיהלען אדער מיטליידען [ביי מוסקעלען און נערווען].

asso'ciable *a.* (עס-סאו'-שיעבל) פעראייניבאר; געזעלשאפטליך; מיטפיהלענד, מיטליידענד [ביי מוסקעלען און נערוען].

asso'ciableness *n.* (עס-סאו'-שיעבל-נעס) ז. *associability*

asso'ciate *v.*, *a.* and *n.* (עס-סאו'-שי-אייט) פערבינדען, פעראייניגען; פערבונדען; טיילנעהמער; חבר; העלפער; מיטשולדיגער; בעגלייטען; שטעהן אין פערבינדונג.

asso'ciateship *n.* (עס-סאו'-שי-אייט-שיפ) שותפות, גענאסענשאפט.

associa'tion *n.* (עס-סאו-שי-איי'-שאן) אסאציאציאן; פערבינדונג; פעראייניגונג; געזעלשאפט, חברה, גענאסענשאפט, פעראיין; אידעען-פערבינדונג [די עראינערונג פון איין זאך אין פערבינדונג מיט אן אנדער זאך].

associa'tional *a.* (עס-סאו-שי-איי'-שאנעל) גענאסענשאפטליך; וואס בעלאנגט צו אסאציאציאן. ז. *association*

associa'tionism *n.* (עס-סאו-שי-איי'-שאנ-איזם) די טעאריע וועגען אידעען-פערבינדונגען [די עראינערונג פון איין זאך אין פערבינדונג מיט אן אנדער זאך. צ. ב. דער נאמען פון א גוטען פריינד רופט ארויס אין די געדאנקען זיין אנבליק, זיין וואהנונגס-ארט, זיין בעשעפטיגונג א. ז. וו.]; די קאמוניסטישע סיסטעם פון פוריע. ז. *Fourierism*

associa'tionist *n.* and *a.* (עס-סאו-שי-איי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער טעאריע וועגען אידעען-פערבינדונגען; אן אנהענגער פון דער קאמוניסטישער סיסטעם פון פוריע; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען אידעען-פערבינדונגען; וואס איז שייך צו דער קאמוניסטישער סיסטעם פון פוריע. ז. *associationism*

asso'ciative *a.* (עס-סאו'-שי-איי-טיוו) פעראייניגענד, פערבינדענד; וואס בעלאנגט צו אסאציאציאן. ז. *association*

asso'ciative fac'ulty (עס-סאו'-שי-איי-טיוו פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט פון אידעען-פערבינדונג. ז. *associationism*

asso'ciativeness *n.* (עס-סאו'-שי-איי-טיוו-נעס) וואס האט די אייגענשאפט צו ווערען פערבונדען אדער פעראייניגט.

asso'ciator *n.* (עס-סאו'-שי-איי-טאר) א מיטגליעד פון א חברה, א חבר.

assoil' *v.* (עס-סאיל') פריישפרעכען; בעפרייען; מוחל זיין.

as'sonance *n.* (עס'-א-נענס) די עהנליכקייט פון א קלאנג; דער גלייכער קלאנג פון צוויי ווערטער; עהנליכער אויסדרוק פון געפיהל; איינשטימונג.

as'sonant *a.* and *n.* (עס'-א-נענט) גלייכקלינגענד; דאס גלייכקלינגענדע ווארט.

as'sonate *v.* (עס'-א-נייט) גלייכקלינגענד מאכען.

as soon as (עז סוהן עז) אזוי גיך ווי... ווי נאר...
The doctor will come as soon as possible.

assort' *v.* (עס-סארט') ארדנען; צוזאמענשטעלען; צוזאמענברייניגען; אזארטירען [בעזארגען מיט אלע מינים סחורות]; צופאסען.

assor'ted *a.* (עס-סאר'-טעד) 1. זארטירט, געארדענט לויט די פערשיעדענע זארטען אדער מינים; 2. צוגעפארט, צוגעפאסט.
2. They are a well assorted pair.

assort'ment *n.* (עס-סארט'-מענט) דאס זארטירען; דאס ארדנען; אן אויסוואהל פון ווארע, אבגעטיילטע סחורה; איינטיילונג, קלאסיפיצירונג.

assort'ment of goods (עס-סארט'-מענט אוו גוהדז) זארטירען סחורות; א לאגער פון סחורות.

ass'-skin *n.* (עס'-סקין) עזעל-פעל; פארמעט.

as sta'ted (עז סטיי'-טעד) ווי דערמאהנט, ווי פריהער געזאגט.

assuage' *v.* (עס-סוועידזש') מילדערען, דערלייכטערען; לינדערען; בערוהיגען; שטילען; בעפריעדיגען; נאכלאזען.
The possession of loyal friends, assuages sorrow.

assuage'ment *n.* (עס-סוועידזש'-מענט) מילדערונג; לינדערונג; לינדערונגס-מיטעל; בערוהיגונג.

assua'ger *n.* (עס-סווי'-דזשער) איינשטילער, בערוהיגער; לינדערונגס-מיטעל.

assua'sive *a.* (עס-סוויי'-סיוו) מילדערענד; לינדערענד; ווייך; זאנפט.

assu'mable *a.* (עס-סיו'-מעבל) וואס קען אנגענומען ווערען; וואס מען קען משער זיין.

assume' *v.* (עס-סיום') נעהמען, אננעהמען, איבערנעהמען; זיך נעהמען די פרייהייט, סמייען; נעהמען אויף זיך; משער זיין.

assume' a discourse' (עס-סיום' ע דיס-קאורס') פערפיהרען א שמועס; נעהמען דאס ווארט.

assume' airs (עס-סיום' עהרז) מאכען אן אנשטעל; אננעהמען א וויכטיגע מינע.
He assumes the airs of a gentleman.

assu'mer *n.* (עס-סיו'-מער) אן איינגעבילדעטער.

assume' the debts of anoth'er (עס-סיום' טהי דעטס אוו ע-נאטה'-ער) איבערנעהמען אן אנדערענס חובות

assume' the offen'sive (עס-סיום' טהי א-פענ'-סיוו) איבערגעהן צום אנגריף; אנגרייפען.

assume' the reins (עס-סיום' טהי ריינז) איבערנעהמען די לייטונג; בעקומען די אויבערהאנד.

assume' upon' one's self (עס-סיום' א-פאן' וואנז סעלף) שטעלען אויף זיך.

assu'ming *a.* (עס-סיו'-מינג) שטאלץ; העזה'דיג.

assu'mingly *adv.* (עס-סיו'-מינג-לי) אויף א שטאלצען אדער העזה'דיגען אופן.

assump'sit *n.* (עס-סאמפ'-סיט) א ניט אונטערגע'חתמ'עטע פערפליכטונג; א פרייווילינע פערפליכטונג.

assump'tion *n.* (עס-סאמפ'-שאן) אננאהמע; השערה; פאראויסזעצונג; דאס שטעלען אויף זיך; די הימעלפאהרט [דער ארויפגאנג אויפ'ן הימעל, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, פון קריסטוס אדער מאריע]; די אננעהמונג פון א געשטאלט; די אנגענומענע געשטאלט; איינבילדונג; העזה.

assump'tive *a.* (עס-סאמפ'-טיוו) אנגענומען, פאראויסגעזעצט; געבוים אויף השערות.

assump'tively *adv.* (עס-סאמפ'-טיוו-לי) דורך אן השערה אדער א פאראויסזעצונג; אויף דעם אופן פון אן השערה.

assur'able *a.* (ע-שור'-עבל) וואס קען פערזיכערט ווערען; וואס קען אסעקורירט ווערען.

assur'ance *n.* (ע-שור'-ענס) דאס פערטרויען, זיכערהייט, פערזיכערונג; פערפפליכטונג; פערשפרעכונג; זיכערער בעווייז; א דאקומענטאלער בעווייז אויף'ן רעכט אויף אייגענטום; די פערזיכערונג [פון גאט] אויף עולם הבא; דרייסטקייט; העזה; חוצפה; אסעקוראנץ [לעבענס=פערזיכערונג, פייער=פערזיכערונג א. ד. ג.].

assur'ance of lands (ע-שור'-ענס אוו לענדז) דאס איבערגעבען לאנד דורך א קאנטראקט.

assure' *v.* (ע-שור') פערזיכערען, בעפעסטיגען; צוזיכערען, פערשפרעכען; אסעקורירען [פערזיכערען דאס לעבען, פון פייער, פון אן אונגליקס=פאל א. ד. ג.].
Assure me of your good intentions, and I will trust you implicitly.

as sure as death (עז שור עז דעטה) זיכער ווי דער טויט.

as sure as I live (עז שור עז אי ליוו) אזוי וואהר ווי איך לעב.

assured' *a.* (ע-שורד') פערזיכערט; זיכער; געוויס, איבערצייגט; זעלבסטצופריעדען; זעלבסטבעוואוסט; דרייסט; העזה'דיג.

assur'edly *adv.* (ע-שור'-עד-לי) זיכער; מיט זיכערהייט; מיט צופערטרויען.

assur'edness *n.* (ע-שור'-עד-נעס) געוויסהייט; זיכערהייט; צופערטרויען.

assur'er *n.* (ע-שור'-ער) א פערזיכערער; אסעקוראנט.

assur'gent *a.* (ע-סויר'-דזשענט) אויפשטייגענדיג; שטרייט=לוסטיג; בויגענפערמיג אויפשטייגענד [ביי בלעטער פון א בוים אדער פלאנצען].

assur'ingly *adv.* (ע-שור'-אינג-לי) פערזיכערענדיג, ארויסרופענדיג צוטרוי, זיכערהייט אדער געוויסהייט.

Assyr'ian *a. and n.* (ע-סיר'-אי-ען) וואס איז שייך צו סיריען [אשור] אדער סיריער [די איינוואוהנער פון סיריען]; אן איינוואוהנער אדער געבארענער פון סיריען; די סירישע שפראך [אשורית].

Assyriolog'ical *a.* (ע-סיר-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם אויספארשען די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער, ווי זייער היסטאריע, שפראך, קולטור א. ד. ג.

Assyriol'ogist *n.* (ע-סיר-אי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט שטודירען די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער.

Assyriol'ogy *n.* (ע-סיר-אי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער, ווי זייער היסטאריע, שפראך, קולטור א. ד. ג.

Astar'te *n.* (עס-טאר'-טי) עשתרות [די הויפטגעטין ביי די אלטע כנענים]; די לבנה.

astat'ic *a.* (ע-סטעט'-איק) וואס האט ניט קיין בעשטימטע ריכטונג; ניט בעשטענדיג, ניט פעסט; אסטאטיש [אונאבהענגיג פון דעם איינפלוס פון דער צוציהונגס=קראפט פון דעם ערד=מאגנעטיזם].

astat'ic needle (ע-סטעט'-איק ניערל) די אסטאטישע מאגנעט נאדעל [א מאגנעט נאדעל (אין א קאמפאס), וואס איז אזוי איינגעריכטעט, אז זי ווערט ניט בעאיינפלוסט פון דער צוציהונגס=קראפט פון דעם ערד=מאגנעטיזם].

astay' *adv.* (ע-סטיי') בילדענדיג א שפיציגען ווינקעל [פון אן ארויפגעצויגענעם שיף=אנקער מיט דער ים=אויבערפלעכע].

as'teism *n.* (עס'-טי-איזם) א פיינע, עדעלע איראניע.

as'ter *n.* (עס'-טער) די שטערען=בלום.

aste'ria *n.* (עס-טי'-רי-ע) דער שטערענזאפיר [אזא טייערער שטיין].

aste'rial *a.* (עס-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו אדער אין פערבינדונג מיט די שטערען.

aste'rialite *n.* (עס-טי'-רי-על-איט) א פערשטיינערטער שטערען פיש.

Aste'rias *n.* (עס-טי'-רי-עס) די זעעשטערען [אזא מין פיש וואס האבען די פארם פון שטערען].

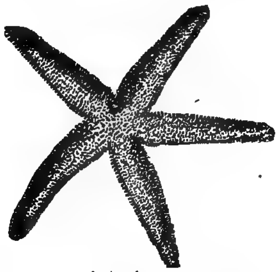
Asterias

Asteri'dæ *n.* (עס-טע-ראי'-אי-די) די שטערען פיש [אזא מין פיש וואס זעהען אויס ווי שטערען].

as'terisk *n.* (עס'-טע-ריסק) שטערענדעל; שטערענצייכען [דער צייכען * אין שריפט].

as'terism *n.* (עס'-טע-ריזם) א קליינע גרופע שטערען; דריי=שטערענצייכען [דער צייכען *** אדער ⁂ אין דרוקזאכען].

as'terite (עס'-טע-ראיט) דער שטערענשטיין [א גלאנצענדער אפאל].

as'terites *n.* (עס'-טע-ראי-טיז) ז. *asterite*.

astern' *adv. and a.* (עס-טורין') אין דעם הינטערטייל פון שיף; הינטער דער שיף; וואס געפינט זיך הינטען [וועגען א שיף].
The current drives the ship astern.

as'teroid *a. and n.* (עס'-טע-ראיד) שטערענפערמיג; וואס האט שטערענפערמיגע בלומען; שטערען=פיש; א קליינע גרופע פון קליינע פלאנעטען; די פלאנעטען גרופע צווישען מארס און יופיטע

asteroi'dal *a.* (עס-טע-ראי'-דעל) שטערענפערמיג; וואס איז שייך צו די שטערען=פיש; וואס איז שייך צו דער פלאנעטען גרופע צווישען מארס און יופיטער.

as the case stands (עז טהי קיים סטענדז) ביי דיזע אומשטענדען, אין דיזען פאל.

as the crow flies (עז טהי קראו פלאיז) אין א גלייכער ליניע [ווי א פויגעל פליהט].

astheni'a *n.* (עס-טהע-נאי'-ע) קערפערשוואכקייט; קראפטלאזיגקייט.

as'theny *n.* (עס'-טהע-ני) ז. *asthenia*.

asth'ma *n.* (עסט'-מע) אסטמא [שווערע אטעמונג].

asthmat'ic *a. and n.* (עסט-מעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אסטמא=קראנקהייט; אן אסטמא=ליידענדער.

as though (עז טהאו) אזוי ווי.
As though he was master.

astigmat'ic *a.* (עס-טיג-מעט'-איק) אסטיגמאטיש; ליידענד פון אסטיגמאטיזם. ז. *astigmatism*.

astig'matism *n.* (עס-טיג'-מע-טיזם) אסטיגמאטיזם [אן אויגענפעהלער וואס בעשטעהט דאריז, וואס די ליכט=שטראהלען קאנצענטרירען זיך ניט אין איין פונקט פון אויג און דאס פעראורזאכט א פאלשע פארשטעלונג פון זאכען אדער א שלעכטע ראיה בכלל].

astir' *adv. and a.* (ע-סטויר') אין בעוועגונג; אין אויפרעגונג; בעוועגט; אויפגערעגט.

as to (עז טו) וואס איז שייך, וואס איז נוגע, וואס אנבעלאנגט.

aston'ish *v.* (ע-סטאנ'-איש) איבערראשען, ערשטוינען.

aston'ished *a.* (ע-סטאנ'-אישט) ערשטוינט.
We were astonished to hear the sad news.

aston'ished at (ע-סטאנ'-אישט עט) ערשטוינט איבער עפעס.

aston'ishing *a.* (ע-סטאנ'-איש-אינג) ערשטוינענד; ערשטוינליך.

aston'ishingly *adv.* (ע-סטאנ'-איש-אינג-לי) אויף אן ערשטוינליכען אופן.

aston'ishingness *n.* (ע-סטאנ'-איש-אינג-נעס) דאס ערשטוינליכע; די ערשטוינליכקייט.

aston'ishment *n.* (ע-סטאנ'-איש-מענט) ערשטוינונג, איבערראשונג.

astoop' *adv.* (ע-סטוהפ') שרעג, גענייגט, געבויגען.

as to the main (עז טו טהי מיין) וואס איז שייך צום תוך [פון דער זאך].

astound' *v. and a.* (ע-סטאונד') שטארק איבערראשען אדער ערשטוינען; שטארק איבערראשט אדער ערשטוינט.

astoun'ding *a.* (ע-סטאונ'-דינג) שטארק ערשטוינענד.

astoun'dingly *adv.* (ע-סטאונ'-דינג-לי) אויף אן ערשטוינענדען אופן.

astound'ment *n.* (ע-סטאונד'-מענט) דאס ערשטוינען.

astrad'dle *adv. and a.* (ע-סטרעד'ל) רייטענדיג; אין א רייטענדיגען צושטאנד.

as'tragal *n.* (עס'-טרע-געל) דער שפרונגביין [איבער דעם קנעכעל פון פוס]; א רונד שטעקנעל אדער רייפעל אלס פערציערונג פאר א זייל; דער רינג פון הארמאטען=ראהר [פון וואנען עס ווערט אויסגעשאסען].

as'tragals *n.* (עס'-טרע-געלז) שפיעלצייכען.

astrag'alus *n.* (עס-טרעג'-ע-לאס) דער שפרונג=ביין. ז. *astragal*.

as'tral *a.* (עס'-טרעל) וואס איז שייך צו די שטערען; עהנליך צו שטערען; אויסגעשטערענט.

as'tral lamp (עס'-טרעל לעמפ) אסטראל=לאמפ [אזא קעראסין (נאפט) לאמפ וועלכער ברענט זעהר ליכטיג].

astrand' *adv. and a.* (ע-סטרענד') אויף דעם גרונד; געשטראנדעט [וועגען א שיף].

astray' *adv.* (ע-סטריי') אראב פון ריכטיגען וועג; פעראירט; פערבלאנדזשעט.
The dog went astray.

astrict' *v.* (עס-טריקט') צוזאמענציהען; צונויפשניערען; איינהאלטען, בעשרענקען.

astric'ion *n.* (עס-טריק'-שאן) צוזאמענציהונג; די ווירקונג פון צוזאמענציהענדע מיטעל [אין דער מעדיצין]; פערשטא=

פונג [פון מאגען]; פערשטאפּונג פון מערידען.

astric'tive *a.* (עס-טריק'-טיוו) וואס ציהט צוזאמען; וואס ווירקט געגען א לויזען מאגען.

astric'tiveness *n.* (עס-טריק'-טיוו-נעס) דאס צוזאמענציהען.

astric'tory *a.* (עס-טריק'-טא-רי) ז. ***astrictive***

astride' *adv. and a.* (ע-סטראיד') ז. ***astraddle***

astringe' *v.* (עס-טרינדזש') צוזאמענפּרעסען, צונויפבינדען, געדיכט ווערען.

astrin'gency *n.* (עס-טרין'-דזשען-סי) די צוזאמענציהענדע קראפט.

astrin'gent *a.* (עס-טרין'-דזשענט) צוזאמענציהענד.

astrin'gently *adv.* (עס-טרין'-דזשענט-לי) אויף א צוזאמענציהענדען אופן.

astrin'gentness *n.* (עס-טרין'-דזשענט-נעס) ז. ***astringency***

as'trite *n.* (עס'-טראיט) ז. ***asterite***

astrog'nosy *n.* (עס-טראג'-נא-סי) די שטערען-וויסענשאפט.

astrog'raphy *n.* (עס-טראג'-רע-פי) די שטערען-בעשרייבונג.

as'trolabe *n.* (עס'-טרא-לייב) אן אינסטרומענט, וועלכער פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו מעסטען די הויך פון די שטערען.

astrol'atry *n.* (עס-טראל'-עט-רי) די שטערען-פערגעטערונג.

astrol'oger *n.* (עס-טראל'-א-דזשער) אסטראלאג, שטערען-זעהער.

astrolog'ic *a.* (עס-טרא-לאדזש'-איק) אסטראלאגיש; וואס איז שייך צו שטערען-זעהעריי אדער צו דער לערע וועגען די שטערען.

astrolog'ical *a.* (עס-טרא-לאדזש'-איק-על) ז. ***astrologic***

astrolog'ical as'pects (עס-טרא-לאדזש'-איק-על עס'-פּעקטס) די שטעלונג פון די פלאנעטען צווישען זיך.

astrolog'ically *adv.* (עס-טרא-לאדזש'-איק-על-אי) דורך אסטראלאגיע; אין בעצוג צו שטערען-זעהעריי.

astrol'ogize *v.* (עס-טראל'-א-דזשאיז) פערנעהמען זיך מיט אסטראלאגיע [מיט דער לערע וועגען די שטערען]; זאגען נביאות פון די שטערען.

astrol'ogy *n.* (עס-טראל'-א-דזשי) אסטראלאגיע [די לערע וועגען די שטערען]; שטערען-זעהעריי; נביאות זאגעריי פון די שטערען.

astrometeorol'ogy *n.* (עס-טרא-מי-טי-א-ראל'-א-דזשי) אסטראמעטעאראלאגיע [דאס בעשטימען דעם וועטער נאך דער שטעלונג פון די שטערען].

astrom'etry *n.* (עס-טראמ'-ע-טרי) אסטראמעטריע [די אבטהיילונג אין דער אסטראנאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער שטעלונג און פון דער הויך פון די שטערען].

astron'omer *n.* (עס-טראנ'-א-מער) אסטראנאם, שטערען-קענער.

astronom'ic *a.* (עס-טרא-נאמ'-איק) אסטראנאמיש, וואס געהערט צו שטערען-קענטניס.

astronom'ical *a.* (עס-טרא-נאמ'-איק-על) ז. ***astronomic***

astronom'ical char'acters (עס-טרא-נאמ'-איק-על קער'-עק-טערז) הימעל-צייכען.

astronom'ically *adv.* (עס-טרא-נאמ'-איק-על-אי) דורך אסטראנאמיע; אין בעצוג צו אסטראנאמיע.

astron'omize *v.* (עס-טראנ'-א-מאיז) לערנען אסטראנאמיע; אנווענדען די פּרינציפּען פון אסטראנאמיע.

astron'omy *n.* (עס-טראנ'-א-מי) אסטראנאמיע; שטערען-קענטניס.

as'troscope *n.* (עס'-טרא-סקאופּ) אסטראסקאפּ [שטערען-שפּעקטיוו].

astros'copy *n.* (עס-טראס'-קא-פּי) אסטראסקאפּיע [די בעאבאכטונג פון די שטערען דורך א שפּעקטיוו].

astrut' *adv. and a.* (ע-סטראט') שטאלציערענדיג, שטאלץ.

astu'cious *a.* (עס-טיו'-שאס) ליסטיג, שלוי, כיטרע; שארפזיניג.

astu'city *n.* (עס-טיו'-סי-טי) ליסטיגקייט, כיטרעקייט; שארפזיניגקייט.

astute' *a.* (עס-טיוט') ליסטיג, שלוי, כיטרע; שארפזיניג.

Bismark was an astute politician.

astute'ly *adv.* (עס-טיוט'-לי) אויף א כיטרען אדער שארפזיניגען אופן.

astute'ness *n.* (עס-טיוט'-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, שארפזיניגקייט.

asun'der *adv.* (ע-סאנ'-דער) אבגעזונדערט; בעזונדער, אויסאנאנדער.

The ties of friendship cannot easily be torn asunder.

as we go along' (עז ווי גאו ע-לאנג') געהענדיג ווייטער.

as well as (עז וועל עז) אזוי גוט ווי.

as who should say (עז הו שוהד סיי) ווי אימעצער וואלט געזאגט.

aswim' *adv. and a.* (ע-סווים') שווימענדיג.

aswoon' *adv. and a.* (ע-סוואוהן') אין אונמאכט, אין חלשות; אהנמכטיג.

as yet (עז יעט) ביז אהער; נאך; כל זמן.

asyle' *n.* (ע-סאיל') אזיל; צופלוכטס-ארט, שוץ-ארט [פּריוט].

asy'lum *n.* (ע-סאי'-לאם) אזיל; צופלוכטס-ארט, שוץ-ארט [פּריוט]; א צדקה-אנשטאלט [פאר יתומים, קראנקע, בלינדע א. ז. וו.].

asymmet'ric *a.* (עס-אי-מעט'-ריק) ניט סימעטריש, ניט גלייכמעסיג, ניט פּראפּארציאנעל.

asymamet'rical *a.* (עס-אי-מעט'-ריק-על) ז. ***asymmetric***

asymmet'rically *adv.* (עס-אי-מעט'-ריק-על-אי) אויף אן אונסימעטרישען אופן; אהן סימעטריע.

asym'metry *n.* (ע-סימ'-ע-טרי) דאס זיין ניט סימעטריש אדער ניט גלייכמעסיג.

as'ymptote *n. and a.* (עס'-אימ-טאוט) די אסימפּטאטע [אין דער מאטעמאטיק — א גראדע ליניע צו וועלכע עס האלט זיך אין נעהנטערען א קרומע ליניע, אבער דערגרייכט זי ניט]; וואס איז שייך צו אזא ליניע; דערנעהענטערענד זיך, אבער קיינמאל ניט דערגרייכענד.

asymptot'ic *a.* (עס-אימ-טאט'-איק) אסימפּטאטיש. ז. ***asymptote***

asymptot'ical *a.* (עס-אימ-טאט'-אי-קעל) אסימפּטאטיש. ז. ***asymptote***

asyn'chronism *n.* (ע-סינ'-קרא-ניזם) דאס ניט צונויפטרעפען זיך אין צייט; דאס ניט זיין אין גלייכען שריט [וועגען די פּאזען ביי עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען].

asyn'chronous *a.* (ע-סינ'-קרא-נאס) ניט אין דער גלייכער צייט זיך צונויפגעטראפען.

asyn'deton *n.* (ע-סינ'-דע-טאן) אין רעטאריק אדער רעדע-קונסט — דאס אסינדעטאן, דאס ארויסלאזען פון א זאץ אדער פון א רעדע די פערבינדונגס-ווערטער, כדי צוצוגעבען דער רעדע א שטארקערען אויסדרוק, ווי למשל אין דעם זאץ: "וואשט זיך, רייניגט זיך, פערמיידעט אייערע בייזע טהאטען פון מיינע אויגען, הערט אויף שלעכטס צו טהאן" [ישעיה, א] פעהלט דאס פערבינדונגס-ווארט "און".

at *prep.* (עט) צו; ביי, אויף, אין; מיט; איבער.

at'abal *n.* (עט'-ע-בעל) קעסעל-פּויק.

at a blow (עט ע בלאו) אין איין קלאפּ.

at a draught (עט ע דרעפט) מיט איין שלוק, מיט איין מאל.

at'aghan *n.* (עט'-ע-גען) אזא טערקישער לאנגער קינזשאל.

at a glance (עט ע גלענס) מיט איין קוק.

at a great dis'tance (עט ע גרייט דיס'-טענס) אין א גרויסען מרחק [פון עפּעס].

atala'ya *n.* (ע-טע-לא'-יא) א וואך-טורם.

at all (עט אהל) גאנץ און גאר; לחלוטין; איבערהויפּט.

He knows nothing at all about it.

at all adven'tures (עט אהל עד-ווענ'-משורז) אויף אלע פעלע.

at all events' (עט אהל אי-ווענטס') אויף אלע פעלע; אויף אלע אופנים.

at a low ebb (עט ע לאו עבּ) ארונטערגעקומען; אויף א נידריגער מדרגה; אראב פון פּרייז.

at'aman *n.* (עט'-ע-מען) [אן] אטאמאן עלטסטער ביי קאזאקען].

atamas'co *n.* (עט-ע-מעס'-קאו) א מין אמעריקאנער קליינע פלאנצע, וועלכע האט גרויסע ווייסע און רויטליכע בליהונג.

at a me'dium (עט ע מי'-די-אם) אין דורכשניט, דורכשניטליך.

at an ear'ly date (עט ען אויר'-לי דייט) אין גיכען.

at an'y rate (עט ענ'-אי רייט) אויף יעדען פאל.

at arm's length (עט ארמז לענגטה) [וועגען פערזענליכע בעציהונגען] פון דער ווייטענס; אונטער שווערע בעדינגונגען.

at a time (עט ע טאים) א מאל.

at'avism *n.* (עט'-ע-וויזם) אטאוויזם, די פערערבונג פון געוויסע אייגענשאפטען [בעזאנדערס קראנקהייטען]; די נייגונג זיך צוריקצוקעהרען צו אן אלטען טיפּ פון פריהערדיגע דורות.

atavis'tic *a.* (עט-ע-וויס'-טיק) וואס איז שייך צו אטאוויזם. ז. ***atavism***

atavis'tically *adv.* (עט-ע-וויס'-טי-קעל-אי) אויף אן אטאוויסטישען אופן. ז. ***atavism***

at a word (עט ע ווארד) מיט איינעם ווארט.

atax'ia *n.* (ע-טעקס'-אי-ע) אונרעגעלמעסיגקייט אין דער טהעטיגקייט פון די קערפּערליכע ארגאנען, הויפּטזעכליך אין דער בעוועגונג פון די מוסקולען; נערוועזפיבער; אונרעגעלמעסיגקייט אין דעם פערלויף פון א קראנקהייט.

atax'ic *a.* (ע-טעקס'-איק) אונרעגעלמעסיג [וועגען פערלויף פון א קראנקהייט]. ז. ***ataxia***

atax'y (ע-טעקס'-אי) ז. ***ataxia***

at bay (עט ביי) זיך שטעלען ענטגעגען.

at best (עט בעסט) אין בעסטען פאל; העכסטענס.

at call (עט קאהל) אויף דער באלדיגער

פאדערונג [ביי צאהלונגען, וועלכע מען דארף ניט געבען פריהער צו וויסען, נור מוזען געצאהלט ווערען גלייך צו דער ערשטער פאדערונג].

at cur'rent exchange' (עט קאר'-ענט עקס-טשיינדזש') צום היינטיגען קורס.

at death's door (עט דעטהס דאור) אויפ'ן שוועל פון טויט.

ate (אייט) ז. *eat* געגעסען.
The beggar ate the meal with relish.

at ear'liest conve'nience (עט איר'-לי-עסט קאנ-ווי'-ני-ענס) ביי דער ערשטער בעסטער געלעגענהייט.

at ease (עט איעז) רוהיג, ניט בעקוועם; געוויילט זיך.

atech'nic *n. and a.* (ע-טעק'-ניק) אהן טעכנישעם וויסען; אהן וויסען פון קונסט-טעכניק; איינער וואס האט ניט קיין טעכנישעם וויסען.

atech'nical *a.* (ע-טעק'-ני-קעל) פריי. פון טעכניק, פאפולער, איינפאך.

atelier' *n.* (אַ-טע-ליעי') א סטודיא [אן ארבייטס-צימער פון א סקולפטאר אדער מאהלער].

at fin'gers' ends (עט פינ'-גערז ענדז) קלאר און דייטליך [עפעס וויסען].

at first (עט פוירסט) צוערשט.

at first blush (עט פוירסט בלאש) ביים ערשטען קוק.
At the first blush we thought they had come from France.

at first dash (עט פוירסט דעש) פון'ם ערשטען מאל אן.

at first sight (עט פוירסט סאיט) ביים ערשטען אנבליק.

at foot of the pres'ent (עט פוהט אוו טהי פרעז'-ענט) דא אונטען [ביי א בריעף אדער אנדער שריפט ווען עס ווערט אנגעוויזען וועגען א בעמערקונג צום שלוס].

at foot's pace (עט פוהטס פייס) טריט ביי טריט, לאנגזאם.

at full (עט פול) אין גאנצען.

at full speed (עט פול ספיעד) אין דער גרעסטער געשווינדיגקייט; אין פולער האסט.

at full steam (עט פול סטיעם) מיט פולען דאמפף; מיט דער גאנצער קראפט.

at gaze (עט גייז) מיט ערשטוינען אדער בעוואונדערונג אנקוקען.

athana'sia *n.* (עטה-ע-ניי'-סי-א) אונ-שטערבליכקייט.

Athana'sian *a.* (עטה-ע-ניי'-שיען) וואס בעלאנגט צו אטהאנאסיוס [א געוויסער בישאף אין אלעקסאנדריא של מצרים אין 4טען יאהר הונדערט].

athan'asy *n.* (עטה-ענ'-ע-סי) ז. *athanasia*

at hand (עט הענד) נאהענט, ביי דער האנד.

at heart's ease (עט הארטס איעז) נאך דעם וואונש פון הארצען; צופריעדען.

a'theism *n.* (איי'-טהי-איזם) אטהעאיזם, דאס לייקענען אין גאט.

a'theist *n.* (איי'-טהי-איסט) אטהעאיסט, איינער וואס לייקענט אין גאט

atheis'tic *a.* (איי-טהי-איס'-טיק) אטהע-איסטיש; גאטלאז; וואס לייקענט אין גאט.

atheis'tical *a.* (איי-טהי-איס'-טיק-על) ז. *atheistic*

atheis'tically *adv.* (איי-טהי-איס'-טיק-על-אי) אויף אן אטהעאיסטישען אופן; דורך גאטלאזיגקייט.

atheis'ticalness *n.* (איי-טהי-איס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין אן אטהעאיסט, דאס לייקענען אין דער עקזיסטענץ פון גאט.

Athenæ'um *n.* (עטה-ע-ני'-אם) דער טעמפעל פון דער געטין אטהענא אין אל-טען גריכענלאנד; אן אקאדעמיע פאר וויסענשאפט אין רוים.

athenæ'um *n.* (עטה-ע-ני'-אם) א ליטע-ראַרישער קלוב; א לעזע-צימער.

Athe'nian *a. and n.* (ע-טהי'-ני-ען) וואס איז שייך צו אטהען [א שטאדט אין אלטען גריכענלאנד]; וואס איז שייך צו דער קונסט, ליטעראטור און קולטור פון אטהען; א בירגער פון אטהען.

athirst' *a.* (ע-טהוירסט') דארשטיג.

ath'lete *n.* (עטה'-ליט) אטלעט, וועט-קעמפפער; בעל-כח; איינער וואס ענט-וויקעלט די שטארקייט פון זיין קערפער.

athlet'ic *a.* (עטה-לעט'-איק) אטלעטיש, וואס געהערט צו א בעל כח.

athlet'ically *adv.* (עטה-לעט'-איק-על-לי) אויף אן אטלעטישען אופן; אזוי ווי אן אטלעט.

athlet'ic frame (עטה-לעט'-איק פריים) אטלעטישער קערפער-בוי.

athlet'ic games (עטה-לעט'-איק גיימז) גימנאסטישע שפיעלען; קאמפף-שפיעלען.

athlet'icism *n.* (עטה-לעט'-אי-סיזם) קערפערליכע איבונגען [צו ענטוויקלען און צו שטארקען די מוסקולען און דעם קער-פער].

athlet'ics *n.* (עטה-לעט'-איקס) די אט-לעטיק, די קונסט פון רינג-קאמפף.

athlet'ic sport (עטה-לעט'-איק ספארט) גימנאסטיש, קערפערליכע איבונגען.

at home (עט האום) אין דער היים; היימיש, ווי אין דער היים; א געמיטלי-כער עמפפאנגס-אבענד.

athrob' *a. and adv.* (ע-טהראב') קלא-פענדיג, האמערענדיג; אויף א קלאפענדען אופן.

athwart' *adv.* (ע-טהוואהרט') קווער, אין דער קווער; קרום, פארקעהרט; פון איין זייט צו דער צווייטער; אונרעכט; ערגערליך, בייז.

athwart'ships *adv.* (ע-טהוואהרט'-שיפס) פון איין ברעג צום צווייטען [אויף א שיף].

atip'toe *adv.* (ע-טיפ'-טאו) אויף די שפיצען פון די פינגער, אויף די טשיפקעס.
She walked into the parlor atiptoe.

Atlante'an *a.* (עט-לען-טי'-ען) וואס איז שייך צום האלבען גאט אטלאס [אין דער לעגענדע ווערט פארגעשטעלט, אז אט-לאס האלט דעם ערד-קוגעל אויף זיינע פלייצעס].

atlan'tes *n.* (עט-לען'-טיז) אטלאנטען [מענער-פיגורען אלס זיילען אין א גע-בויידע].

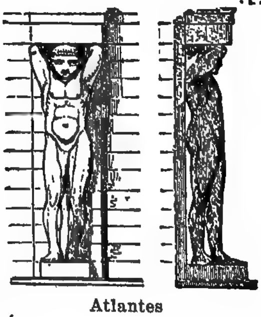

Atlantes

Atlan'tic *n. and a.* (עט-לענ'-טיק) אט-לאנטישער אקעאן [וואס טיילט אב אמע-ריקא פון אייראפא]; וואס איז שייך צום אטלאנטישען אקעאן; וואס ליעגט ביים אטלאנטישען אקעאן; וואס בעלאנגט צום האלב-גאט אטלאס. ז. *Atlas*

at large (עט לארדזש) ניט איינגעשרענקט; אין פולען גרויס, אין פו-לער אויסברייטונג; וויט געשטרעקט; אין גרויסען און גאנצען; אין אלגעמיין.

At'las *n.* (עט'-לעס) אטלאס [דער גריכי-שער האלב-גאט וואס טראגט דעם ערד-קו-געל אויף זיינע פליי-צעס]; איינער וואס טראגט א גרויסע משא.

Atlas

at'las *n. and v.* (עט'-לעס) אטלאס [א לאנד-קארטען-זאמלונג אין דער פארם פון א בוך]; זיילען פון א געביידע אין דער פארם פון מענער-פיגו-רען; א פאפירבלאט פארמאט פון 33 צאל לענג און 26 צאל ברייט; דער ער-שטער ווירבעל-ביין פון האלז; אטלאס-שטאף [אזא זיידענצייג]; אטלאס פא-פיער; שטיצען, טראגען אויף די פלייצעס.

at last (עט לעסט) ענדליך.

at least (עט ליעסט) ווענינגסטענס.

at lei'sure (עט לי'-זשור) אין פריי; א פרייער צייט.

at length (עט לענגטה) ענדליך; אם ענ-דע; אויספיהרליך.

at lib'erty (עט ליב'-ער-טי) פריי.

at mid'night (עט מיד'-נאיט) אים האלבע נאכט.

atmolog'ic *a.* (עט-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דאמפף.

atmolog'ical *a.* (עט-מא-לאדזש'-איק-על) ז. *atmologic*

atmol'ogist *n.* (עט-מאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די נאטור-געזעצען פון דאמפף; א קענער אין דער וויסענ-שאפט פון דאמפף.

atmol'ogy *n.* (עט-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דאמפף.

atmom'eter *n.* (עט-מאם'-ע-טער) דער אטמאמעטער [אינסטרומענט צו מעסטען די פערדאמפפונג פון פליסיגקייטען].

at'mosphere *n.* (עט'-מאס-פיר) אט-מאספערע; דער לופט-קרייז, די לופט ארום דער ערד; א מאס-איינהייט פאר לופט-דרוק.

atmospher'ic *a.* (עט-מאס-פער'-איק) אטמאספעריש; וואס געהערט צו דעם לופט-קרייז ארום דער ערד.

atmospher'ical *a.* (עט-מאס-פער'-איק-על) ז. *atmospheric*

atmospher'ically *adv.* (עט-מאס-פער'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער אט-מאספערע; דורך דעם איינפלוס פון דער אטמאספערע.

atmospher'ic pres'sure (עט-מאס-פער'-איק פרעש'-אור) דער אטמאספערי-שער דרוק [דער דרוק פון דער אטמאס-פערע ווערט אין ענגלאנד גערעכענט גלייך צו דעם דרוק פון א קוועקזילבער זייל פון 30 צאל הויך, אין פראנקרייך ווערט ער גערעכענט גלייך צו דעם דרוק פון א 760 מילימעטער הויכען קוועקזילבער זייל. אין דער טעכניק ווערט דער אטמאספערע-דרוק גערעכענט אלס א דרוק פון 15 פונט

אויף א קוואדראט צאָל. ווען מען זאָגט צ. ב. אַז א דאַמפּף-קעסעל איז געבויט פאַר 5 אַטמאָספערען דרוק, מיינט עס א דרוק פון 75 פונט אויף יעדען קוואדראט-צאָל].

atmospher'ic rail'way (עט-מאָס-פער'-איק רייל'-הוויי) אטמאספערישע-אייזענבאהן [אייזענבאהן, וואס ווערט געטריבען דורך לופט דרוק].

at most (עט מאוסט) העכסטענס.

at night (עט נאַיט) צו נאכט צו; אין אבענד צייט, ביינאכט.

at noon (עט נוהן) מיטאג-צייט.

at no time (עט נאו טאַים) קיינמאל.

at nurse (עט נוירס) אונטער אויפפאַסונג; אין דער פּפלעגע.

at odds (עט אָדז) אונאייניג; ניט שוה בשוה.

He seems to be at odds with all his acquaintances.

atoll' *n.* (ע-טאָל') א רינגפערמיגער קאָראַלען אינזעל.

at'om *n.* (עט'-אָם) אטאם, אורשטאָף-טיילכעל [לויט דער השערה ווערט עס פארגעשטעלט אלס דער קלענסטער טיילכעל פון שטאָף, וואס קען שוין מעהר ניט געטיילט ווערען]; אונענדליך קליינעס; אונבעדייטענדעס.

atom'ic *a.* (ע-טאָמ'-איק) אטאמיסטיש; ווי אן אטאם. ז. *atom*.

atom'ically *adv.* (ע-טאָמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן אטאם; אויף דעם אופן פון אן אטאם; פון אן אטאמיסטישען שטאנדפונקט.

atomi'cian *n.* (עט-א-מיש'-ען). אן אנהענגער פון דער אטאמיסטישער טעאריע [ד. ה. אז אלע וועלט-קערפער בעשטעהען פון אטאמען].

atomic'ity *n.* (עט-א-מיס'-אי-טי) אין בעמיע — עקוויוואלענץ, אטאמען-ענטהאלט. ז. *equivalent*.

atom'ic the'ory (ע-טאָמ'-איק טהי'-א-רי) די אטאמיסטישע טעאריע [די טעאריע, אז די עלעמענטען בעשטעהען פון אטאמען].

atom'ic weight (ע-טאָמ'-איק הוועיט) אטאם-געוויכט.

atomisa'tion *n.* (עט-אמ-אי-זיי'-שאַן) דאס צוטיילען אין אטאמען; דאס צושטויבען [א פליסיגקייט].

at'omiser *n.* (עט'-אמ-אי-זער) א צושטויבונגס אפאראט [אזא שפריצער, וואס צושטויבט א פליסיגקייט]; איינער אדער עטוואס וואס צושטויבט אדער צוטיילט אין אטאמען.

at'omism *n.* (עט'-אמ-איזם) די לעהרע וועגען אטאמען.

at'omist *n.* (עט'-אמ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער לעהרע פון אטאמען.

atomis'tic *a.* (עט-א-מיס'-טיק) געהעריג צו אטאמען; צונויפגעשטעלט פון אטאמען. ז. *atom*.

atomiza'tion *n.* (עט-אמ-אי-זיי'-שאַן) דאס צוטיילען אין אטאמען; דאס צושטויבען [א פליסיגקייט].

at'omize *v.* (עט'-אמ-איז) צוטיילען אין אטאמען; צומאלען אויף שטויב; צושטויבען א פליסיגקייט.

at'omizer *n.* (עט'-אמ-אי-זער) א צושטויבונגס-אפאראט [אזא שפריצער, וואס צושטויבט א פליסיגקייט]; איינער אדער עטוואס וואס צושטויבט אדער צוטיילט אין אטאמען.

atomol'ogy *n.* (עט-א-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען אטאמען.

at'omy *n.* (עט'-א-מי) אן אטאם; א קלייניגקייט זאך; א קארליק; א סקעלעט; א זעהר מאגערער מענש.

ato'nable *a.* (ע-טאָו'-נעבל) וואס מען קען פערגיטיגען, אויסגלייכען אדער מוחל זיין; אויף וואס מען קען תשובה טהאן.

at once (עט הוואנס) מיט א מאל, פלוצלונג.

at one (עט הוואן) אייניג.

They are at one on this question.

atone' *v.* (ע-טאָון') תשובה טהאן; פערגיטיגען, אויסגלייכען; אבקומען פאר א זינד, בריינגען א קרבן.

It is manly to atone for one's mistakes.

at one blow (עט הוואן בלאו) מיט איין קלאפ.

at one bound (עט הוואן באונד) מיט איין שפרונג.

at one bout (עט הוואן באוט) מיט א מאל; מיט איין קלאפ.

at one cast (עט הוואן קעסט) מיט איינמאל, מיט איין ווארף.

at one dash (עט הוואן דעש) מיט איין קלאפ, מיט איין שטריך; פלוצלונג.

atone'ment *n.* (ע-טאָונ'-מענט) פערגיטיגונג; איבערראַיינשטימונג; דאס אבקומען פאר זינד; דאס תשובה טהאן.

The Day of Atonement is a Jewish Fast Day.

ato'ner *n.* (ע-טאָו'-נער) פערגיטיגער; בעל תשובה.

at one shot (עט הוואן שאָט) מיט איין קלאפ: פלוצלונג, אהן א שום ישוב הדעת.

aton'ic *a. and n.* (ע-טאָנ'-איק) א זילבע אדער א ווארט אהן אקצענט; טאנלאז, אהן אקצענט [נגינה]; קראפטלאז, שוואך, אבגעמאטערט.

at'ony *n.* (עט'-א-ני) אבשלאפקייט; געמאטערטקייט.

atop' *adv. and a.* (ע-טאָפּ') אין דער הויך, צום שפּיץ, צום אויבען.

at par (עט פאר) לויט נעצייכענטען ווערטה [ביי ווערטה-פאפיערען אדער אקציעס ווען זיי ווערען פערקויפט צום פרייז, וועלכער איז אויף זיי נעצייכענט].

at par'ting (עט פאר'-טינג) ביים שיידען זיך.

at peace (עט פיעס) אין שלום.

America is at peace with the world.

at play (עט פליי) ביים שפּיעלען.

at pleas'ure (עט פלעזש'-אור) נאך'ן ווילקיר, לויט'ן ווילען.

at pres'ent (עט פרעז'-ענט) יעצט.

atrabila'rian *n. and a.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-ען) מעלאנכאליקער, מרה-שחורה'ניק; מעלאנכאליש; מרה-שחורה'דיג.

atrabila'rious *a.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-אַס) מרה-שחורה'דיג, מעלאנכאליש.

atrabila'riousness *n.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-אַס-נעס) מרה-שחורה, מעלאנכאליע.

atrabil'ious *a.* (עט-רע-ביל'-יאַס) מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

at'rament *n.* (עט'-רע-מענט) טינט; עטוואס ענליך צו טינט; עטוואס מיט וואס מען שווארצט.

atramenta'ceous *a.* (עט-רע-מענ-טיי'-שאַס) טינטיג; שווארץ ווי טינט.

atramen'tal *a.* (עט-רע-מענ'-טעל) ז. *atramentaceous*.

atramenta'rious *a.* (עט-רע-מענ-טיי'-רי-אַס) וואס טויג צו מאכען טינט; שווארץ ווי טינט.

atramen'tous *a.* (עט-רע-מענ'-טאַס) ז. *atramentaceous*.

at ran'dom (עט רענ'-דאַם) ווי עס וועט אויספאלען; ווי עס וועט זיך טרעפען.

at rest (עט רעסט) רוהיג.

atrip' *adv. and a.* (ע-טריפּ') עטוואס ארויפגעצויגען דעם אנקער [פון א שיף].

a'trium *n.* (איי'-טרי-אַם) אטריום [פאָדער-זאל אין די אלט-רוימישע הייזער]; די פארקאמער פון דעם הארץ.

atro'cious *a.* (ע-טראָו'-שאַס) שוידערליך; גרויזאם.

atro'ciously *adv.* (ע-טראָו'-שאַס-לי) אויף א שוידערליכען אופן; מיט גרויזאמקייט.

atro'ciousness *n.* (ע-טראָו'-שאַס-נעס) שוידערליכקייט, גרויזאמקייט.

atroc'ity *n.* (ע-טראָס'-אי-טי) ז. *atrociousness*.

At'ropa *n.* (עט'-רא-פּאַ) א מין גיפטיגע גראזען.

atroph'ic *a.* (ע-טראָפ'-איק) אטראפיש, אבגעצעהרט, אבגעדארט.

at'rophy *n. and v.* (עט'-רא-פי) 1. אטראפיע, אויסצעהרונג, אבמאגערונג; 2. אבפאלען, געהן לאבוד.

2. Many of the apples were atrophied.

at'ropin *n.* (עט'-רא-פין) ז. *atropine*.

at'ropine *n.* (עט'-רא-פאַין) אטראפין [א גיפטיגער כעמישער שטאף].

at sea (עט סיע) אין ים; אונגעוויס; פערלארען.

at ser'vice (עט סויר'-וויס) אין דיענסט.

at sight (עט סאַיט) פון'ם בלאט, פון נאָטען [שפּיעלען]; צושטעלען [א וועקסעל צום צאהלען]; תיכף.

at stake (עט סטייק) אבהענגיג פון...

at sta'ted pe'riods (עט סטיי'-טעד פי'-רי-אדז) אין בעשטימטע צייטען.

The inspector visited the building at stated periods.

at'taball *n.* (עט'-ע-בעל) ז. *atabal*.

attach' *v.* (ע-טעטש') צובינדען; צוזעצען; צוקניפּען; בעפעסטיגען; ארויפלעגען אן ארעסט.

attach' a blame (ע-טעטש' ע בליים) א שולד ארויפלעגען [אויף אימעצען].

attach'able *a.* (ע-טעטש'-עבל) וואס קען צוגעבונדען אדער צוגעקניפט ווערען; אויף וואס עס קען ארויפגעלעגט ווערען אן ארעסט.

attach' cred'it (ע-טעטש' קרעד'-איט) עפעס טרויען.

attaché' *n.* (ע-טע-שיי') אטאשע, א ביי-געאָרדענטער, א ספּעציעלער מיטגליעד פון א קאנסול אדער סוויטע.

attached' *a.* (ע-טעטשט') צוגעבונדען; צוגעזעצט; צוגעקניפט; צוגעפעסטיגט.

attach'ment *n.* (ע-טעטש'-מענט) בעפעסטיגונג; פערבינדונג; צוגעבונדענקייט; טרייהייט, נייגונג; פארליעבע [צו עטוואס]; אנהענגליכקייט, איבערגעבענהייט; פערהאפטונג; פערהאפטונגס-בעפעהל; דאס ארויפלעגען אן ארעסט [אויף געלד אדער זאכען].

attack' *n. and v.* (ע-טעק') 1. קראנקהייטס אנפאל; אנגריף, אנפאל; 2. אנגרייפען, אנפאלען.

1. The baby had an attack of indigestion.
2. The speaker attacked the Mayor in his address.

attack'able *a.* (ע-טעק'-עבל) אנגרייפבאר; אויף וואס מען קען אנפאלען.

attack'er *n.* (ע-טעק'-ער) אנגרייפער; דער, וועלכער עס פאלט אן.

attacks′ *n.* (ע-טעקס) אנגריפסווערק; אנגריפסליניע [ביי בעלאגערונג].

attain′ *v.* (ע-טיין) ערגרייכען, ערלאנגען.

attainabil′ity *n.* (ע-טיי-נע-ביל-אי-טי) ערגרייכבארקייט; די מעגליכקייט צו ערגרייכען.

attai′nable *a.* (ע-טיי'-נעבל) ערגרייכ=באר; פראקטיש; מעגליך.

attai′nableness *n.* (ע-טיי'-נעבל-נעס) דאס זיין ערגרייכבאר.

attain′ an ob′ject (ע-טיין' ען אב'-דזשעקט) ערגרייכען דעם צוועק.

attain′der *n.* (ע-טיינ'-דער) די געריכט=ליכע אוועקנעהמונג פון אלע רעכטע און פערמעגענס פון א פערברעכער; דאס פער=אורזאכען שאנדע, דאס מאכען א פלעק אויף דעם גוטען נאמען.

attain′ment *n.* (ע-טיינ'-מענט) 1. ער=לאנגונג, ערגרייכונג; געווינן; 2. טאלענט; קענטניס.

1. He worked hard for the attainment of his purpose. 2. Theodore Roosevelt is a man of many attainments.

attaint′ *n. and v.* (ע-טיינט') פלעק, שאנד=פלעק; אויספיהרען, אויסווייזען; בעשימפפען; בעפלעקען; פערלירען אלע עהרען און פערמעגענס רעכטען דורך א פעראורטיילונג פאר א פערברעכען; א וואונד אויף א פוס פון א פערד דורך בע=שמיעדען; אנשטעקען א קראנקהייט; פער=גיפטען.

attaint′ment *n.* (ע-טיינט'-מענט) די שאנדע; בעשימפפונג; די פעראורטיי=לונג צו פערליערען אלע רעכטען; פעראור=טיילונג; ארעסט.

attaint′ the blood (ע-טיינט' טהי בלאד) פערגיפטען דאס בלוט; שענדען דאס בלוט.

attain′ture *n.* (ע-טיינ'-טשור) דאס זאראזען, די אנשטעקונג; שאנדע; בע=שימפפונג; פעראורטיילונג צו פערליע=רען אלע רעכטען.

at′tal *n.* (עט'-על) שטיינער און ציגעל פון אן אראבגעריסענעם מויער.

at′tar *n.* (עט'-ער) עסענץ פון רויזען [א שמעקעדיגער אויל]; רויזען עקס=טראקט.

attem′per *v.* (ע-טעמ'-פער) מעסיגען; ווייך מאכען; צופאסען; שוואכער מא=כען [דורך ביימישונג]; מילדערען, שי=טערער מאכען; רעגולירען [די טעמפע=ראטור].

attempt′ *n. and v.* (ע-טעמפט') 1. פערזוך; אנגריף; 2. פראבירען; אנ=גרייפען; וואגען; אונטערנעהמען; רי=זיקירען.

1. Another attempt was made to capture the fort. 2. Wise people do not attempt the impossible.

attemptabil′ity *n.* (ע-טעמפט-ע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו פראבירען, צו אונטערנעהמען, אדער צו ריזיקירען.

attempt′able *a.* (ע-טעמפט'-עבל) וואס איז אויסגעזעצט דער געפאהר; וואס קען ריזיקירט אדער פראבירט ווערען.

attempt′ a man′s life (ע-טעמפט' ע מענ'ס לאיף) מאכען א מארד=פערזוך אויף איינעם.

attempt′er *n.* (ע-טעמפט'-ער) אונטער=נעהמער; פראבירער; ריזיקאנט; אנ=גרייפער.

attemp′tive *a.* (ע-טעמפ'-טיוו) וואס פראבירט; וואס וואגט אדער ריזיקירט; וואס גרייפט אן.

attend′ *v.* (ע-טענד') אכטונג געבען, אויפמערקזאם זיין; בעזארגען; בעדיע=נען, פפלעגען; בעגלייטען; אנוועזענד זיין, בייוואהנען; פאלגען, ארויסקומען פון...

attend′ a mee′ting (ע-טענד' ע מיע'-טינג) בייוואהנען א פערזאמלונג.

atten′dance *n.* (ע-טענ'-דענס) 1. אכט, אויפמערקזאמקייט; בעדיענונג; פפלעגע; דיענערשאפט; 2. אנוועזענהייט, בייוואה=נונג; בעגלייטונג; 3. די פערזאנען וואס זיינען אנוועזענד, וואס בעזארגען עטוואס אדער בעגלייטען.

1. The patient received good attendance. 2. The attendance at the meeting was very large.

atten′dant *a. and n.* (ע-טענ'-דענט) בעגלייטענד; בעדיענטער; געזעלשאפ=טער; בעזוכער.

atten′dant cir′cumstances (ע-טענ'-דענט סויר'-קאם-סטענ-סעז) בע=גלייטענדע אומשטענדען.

atten′ded by (ע-טענ'-דעד באי) בע=גלייטעט פון...

atten′dingly *adv.* (ע-טענ'-דינג-לי) מיט אויפמערקזאמקייט; מיט פארזיכטיג=קייט.

attend′ one′s devo′tion (ע-טענד' הוואנז די-וואו'-שאן) דאוונען.

attend′ on one (ע-טענד' אן הוואן) איינעם בעדיענען, אבפארטיגען.

atten′tate *n.* (ע-טענ'-טייט) אטענטאט [אן אנגריף אויף אימעצענס לעבען]; אונגערעכטע האנדלונג פון א געריכט [פעראורטיילונג נאך א פרייזשפרעכונג].

atten′tion *n.* (ע-טענ'-שאן) אויפמערק=זאמקייט; דאס נעהמען אין אכט; בע=ריקזיכטיגונג; העפליכקייט.

He gives attention to his business.

atten′tive *a.* (ע-טענ'-טיוו) אויפמערק=זאם; העפליך.

An attentive scholar.

atten′tively *adv.* (ע-טענ'-טיוו-לי) מיט אויפמערקזאמקייט; מיט העפליכקייט.

atten′tiveness *n.* (ע-טענ'-טיוו-נעס) ז. *attention*.

atten′uant *a. and n.* (ע-טענ'-יו-ענט) מאכענדיג דין; פליסיגער אדער שיטע=רער מאכענדיג; א מעדיצין וואס מאכט שיטערער אדער פליסיגער דאס בלוט.

atten′uate *v. and a.* (ע-טענ'-יו-אייט) דין מאכען; דין געמאכט; שיטע=רער מאכען; מאגער מאכען; פערמינ=דערען; פערקלענערען; שלאנק; אב=געמאגערט.

attenua′tion *n.* (ע-טענ-יו-איי'-שאן) דאס מאכען דין אדער שיטער; אבמא=גערונג; פערמינדערונג; פערקלענערונג.

at′ter *n.* (עט'-ער) אייטער, מאטעריע, פלאגמע; גיפט.

attest′ *v. and n.* (ע-טעסט') בעשייני=גען; בעווייזען; בעריכטיגען, בעשטע=טיגען; איינשווערען; צייגניס; בעשטע=טיגונג; אטעסטאט.

attesta′tion *n.* (עט-עס-טיי'-שאן) דער בעווייז דורך עדות; צייגניס, אטעסטאט; בעגלויבינונג; בעשייניגונג.

attes′ter *n.* (ע-טעס'-טער) א ציינגע, אן עדות.

attes′tor *n.* (ע-טעס'-טאר) ז. *attester*

at that (עט טהעט) דערצו.

He is a bright boy, and a good one at that.

at that rate (עט טהעט רייט) אויף דעם שטייגער; מיט דער שנעלקייט; מיט דער מאס; מיט דעם פראצענט=זאץ.

at that time (עט טהעט טאים) דע=מאלט.

at the bar (עט טהי באר) פאר'ן געריכט.

Prisoner, at the bar!

at the bed′side (עט טהי בעד'-סאיד) נעבען בעט.

Because of the seriousness of his illness, his children were summoned at his bedside.

at the begin′ning (עט טהי בי-גינ'-אינג) אין אנפאנג.

at the bot′tom (עט טהי באט'-אם) צום סוף, ענדליך; ביים גרונט; אלס די אורזאכע.

at the command′ (עט טהי קא-מענד') אויף בעפעהל.

at the door (עט טהי דאור) ביי דער טהיר.

at the Greek cal′ends (עט טהי גריעק קעל'-ענדז) ווען עס וועט זיין דריי טעג ראש חדש, קיינמאל נים.

at the head of affairs′ (עט טהי העד אוו ע-פערז') אן דער שפיצע פון דער רעגירונג; אן דער שפיצע פון אן אונטערנעהמונג.

at the house (עט טהי האוס) אין הויז.

at the la′test (עט טהי ליי'-טעסט) שפעטעסטענס.

at the low′est calcula′tion (עט טהי לאו'-עסט קעל-קיו-ליי'-שאן) לויט די נידריגסטע בערעכנונג; מינדעסטענס.

at them, boys! (עט טהעם, באיז!) גרייפט אן [דעם פיינד]!

at the out′side (עט טהי אוט'-סאיד) העכסטענס.

at the rate of (עט טהי רייט אוו) אין דעם ערך פון... אין דער פראפארציע פון...

at the ta′ble (עט טהי טייבל) ביים טיש.

at this mo′ment (עט טהיס מאו'-מענט) יעצט; אין דער רגע.

at this price (עט טהיס פראיס) פאר דיעזער פרייז.

at this time (עט טהיס טאים) יעצט.

At′tic *a. and n.* (עט'-איק) אטהעניש [פון דער שטאדט אטהען אין גריכענ=לאנד]; ריין קלאסיש; דער אטהענער [איינער וואס שטאמט פון אטהען].

at′tic *n.* (עט'-איק) א בוידעם, א סאלקע, א מאנסארדע, א בוידעם=שטיבעל.

At′tic base (עט'-איק בייס) דער אטהע=נישער זייל=פוס [אין דער ארכיטעק=טור].

At′ticism *n.* (עט'-אי-סיזם) די ליעבע צו אטהען; עטוואס ריין=גריכיש; עלע=גאנטער ארט ריידען.

At′ticize *v.* (עט'-אי-סאיז) זיך פיין אויסדריקען; עלעגאנט ריידען.

At′tic salt (עט'-איק סאהלט) קלאסישער וויץ; שארפזיניגער וויץ.

at′tic sto′ry (עט'-איק סטאו'-רי) א בוי=דעם=שטיבעל, א מאנסארדע, א סאלקע.

at times (עט טאימז) צייטענווייז, אמאל.

attire′ *v. and n.* (ע-טאיר') אנצוג, קליידונג, פוץ; אנקליידען, פוצען.

attired′ *a.* (ע-טאירד') געקליידעט; געפוצט.

The American woman is well attired.

attir′er *n.* (ע-טאיר'-ער) דער אנקליי=דער, דער אויספוצער.

attir′ing *n.* (ע-טאיר'-אינג) פוץ, קליי=דונג.

at′titude *n.* (עט'-אי-טיוד) 1. די שטע=לונג פון קערפער; שטעלונג; 2. האל=טונג; בענעהמונג.

1. He stood in an attitude of repose. 2. The President expressed his attitude on the immigration question.

attitu'dinal *a.* (עט-אי-טיו'-די-נעל) וואס איז שייך צו דער האלטונג פון קערפער.

attitudina'rian *n.* (עט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) איינער וואס לעגט פיעל ווערטה אויף די האלטונג פון קערפער; איינער וואס מאכט איבונגען אין דער האלטונג פון זיין קערפער.

attitudina'rianism *n.* (עט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען-איזם) ניט אויפריכטיגקייט אין ריידען אדער האלטונג; דאס האלטען זיך טעאטראליש; דאס עפעקטירען אדער מאכען אן אנשטעל.

attitu'dinise *v.* (עט-אי-טיו'-די-נאיז) אננעהמען א טעאטראלישע האלטונג; עלעגאנט, טעאטראליש ריידען.

attitu'dinize *v.* (עט-אי-טיו'-די-נאיז) אננעהמען א טעאטראלישע האלטונג; עלעגאנט, טעאטראליש ריידען.

attitu'dinizer *n.* (עט-אי-טיו'-די-נאי-זער) איינער וואס רעדט טעאטראליש אדער האט א טעאטראלישע האלטונג; איינער וואס אפעקטירט אדער מאכט אן אנשטעל.

at'tle *n.* (עטל) *attal* ז.

attol'lens *n.* (ע-טאל'-ענז) דער הויב־מוסקול.

attol'lent *n. and a.* (ע-טאל'-ענט) אויפהויבענדיג; דער הויב־מוסקול.

attone' *adv.* (ע-טאון') *atone* ז.

at tongue's end (עט טאנג ענד) אויף'ן שפיץ צונג.

attorn' *v.* (ע-טורן') אנערקענען א נייעם פריץ, איבערגעבען א נייעם פריץ; איבערגעבען עפעס צו אן אנדערען.

attor'ney *n.* (ע-טויר'-ני) אדוואקאט; אגענט; נאטאריוס; בעפאלמעכטיגטער, פערוואלטער.

attor'ney at large (ע-טויר'-ני עט לארדזש) אן אדוואקאט, וועלכער האט א צוטריט צו אלע געריכטען.

attor'ney-gen'eral *n.* (ע-טויר'-ני דזשענ'-ע-רעל) דער פראקוראר [דער אדוואקאט וואס איז אנגעשטעלט צו פערטרעטען די אינטערעסען פון דער שטאאטס־רעגירונג].

attor'ney-gen'eralship *n.* (ע-טויר'-ני-דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דער אמט פון א פראקוראר. *attorney-general* ז.

attor'neyship *n.* (ע-טויר'-ני-שיפ) אדוואקאטור, אמט פון אן אדוואקאט; דאס אמט פון א בעפאלמעכטיגטען אדער אגענט; די צייט פון א בעפאלמעכטיגונג.

attorn'ment *n.* (ע-טוירנ'-מענט) די איבערגעבונג פון א גוט צו א נייעם פריץ; די אנערקענונג פון א נייעם פריץ.

attract' *v.* (ע-טרעקט') צוציהען, זיין רייצענד אדער אנציהענד.

Being tall and handsome he attracts attention wherever he goes.

attractabil'ity *n.* (ע-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) די צוציהונגס־קראפט.

attrac'table *a.* (ע-טרעק'-טעבל) צוציהענד, רייצענד.

attrac'tableness *n.* (ע-טרעק'-טעבל-נעס) *attractability* ז.

attrac'ter *n.* (ע-טרעק'-טער) דאס וואס ציהט צו.

attrac'tical *a.* (ע-טרעק'-טי-קעל) צוציהענד.

attrac'tile *a.* (ע-טרעק'-טיל) אנציהענד, צוציהענד; רייצענד.

attrac'tingly *adv.* (ע-טרעק'-טינג-לי) דורך אנציהונג; אז עס זאל אנציהען.

attrac'tion *n.* (ע-טרעק'-שאן) צוציהונג; אנציהונגס־קראפט, דער רייץ.

attrac'tionally *adv.* (ע-טרעק'-שאנ-על-אי) דורך אנציהונגס־מיטעל.

attrac'tive *a.* (ע-טרעק'-טיוו) אנציהענד, צוציהענד; רייצענד.

attrac'tively *adv.* (ע-טרעק'-טיוו'-לי) דורך צוציהונג; אויף א רייצענדען אופן.

attrac'tiveness *n.* (ע-טרעק'-טיוו-נעס) צוציהונגס־קראפט; רייץ.

at'trahent *a. and n.* (עט'-רע-הענט) אנציהענד; אן אנציהענדער פלאסטער [פאר א וואונד].

attrib'utable *a.* (ע-טריב'-יו-טעבל) וואס מען קען צושרייבען, צולעגען [צו אימעצען]; וואס מען קען צורעכענען [צו אימעצען].

at'tribute *n.* (עט'-ריב-יוט) דאס אטריבוט; די צוגעשריבענע אדער ביינעלעגטע אייגענשאפט; כאראקטעריסטישער סמן; קענצייכען; גרונד־אייגענשאפט.

attrib'ute *v.* (ע-טריב'-יוט) צושרייבען, אדער צורעכענען עפעס צו אימעצען.

He attributes the authorship of this book to me.

attribu'tion *n.* (עט-רי-ביו'-שאן) די צוגעשריבענע אייגענשאפט; די צורעכנונג.

attrib'utive *n. and a.* (ע-טריב'-יו-טיוו) אטריבוטיוו [אין גראמאטיק — א ווארט, וואס בעצייכענט אן אייגענשאפט]; אייגענשאפטליך; צושרייבענד, צורעכענענדיג [עפעס צו אימעצען].

attrib'utively *adv.* (ע-טריב'-יו-טיוו-לי) אין צושרייבען די גרונד־אייגענשאפטען אדער אומשטענדען צו עפעס; אלס אן אטריבוט [אלס א ווארט וואס בעצייכענט אן אייגענשאפט — אין גראמאטיק].

attrite' *a.* (ע-טראיט') אבגעריבען; אבגעניצט; וואס טוהט תשובה אויף זינד מחמת מורא [ניט קיין פאלקאמענע תשובה]; האבענדיג הארץ שרעקעניש פאר בעגאנגענע זינד.

attrite'ness *n.* (ע-טראיט'-נעס) אבגעריבענקייט, אבגעניצטקייט; הארץ־שרעקעניש פאר בעגאנגענע זינד; תשובה מחמת מורא.

attri'tion *n.* (ע-טריש'-אן) *attriteness* ז.

attune' *v. and n.* (ע-טיון') איינשטעלען דעם טאן; איינארדנען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; ברייננען אין אנקלאנג; מאכען עס זאל קלינגען הארמאניש; די הארמאניע.

at war (עט וואהר) אין קריעג.

atwirl' *a.* (ע-טהוואירל') זיך דרעהענדיג.

atwist' *a.* (ע-טהוויסט') פערפלאנטערט.

at wit's end (עט וויטס ענד) ניט וויסען זיך קיין עצה צו געבען.

at work (עט וואירק) ביי דער ארבייט.

at your command' (עט יור קא-מענד') אויף אייער בעפעהל.

at your pleas'ure (עט יור פלעזש'-אור) וויא איהר ווילט.

at your ser'vice (עט יור סויר-וויס) גרייט צו אייער דיענסט; גרייט צו טהאן אייער בעפעהל.

atyp'ic *a.* (ע-טיפ'-איק) אונרעגעלמעסיג, ניט טיפיש, וואס האט ניט דעם כאראקטעריסטישען טיפ.

atyp'ical *a.* (ע-טיפ'-אי-קעל) *atypic* ז.

atyp'ically *adv.* (ע-טיפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן; אויף א ניט טיפישען אופן.

au'burn *a. and n.* (אה'-בוירן) דונקעל־ברוין; קאשטאניען־ברוין; קאשטאניען־ברוינער קאליר.

auc'tion *n. and v.* (אהק'-שאן) אויקציאן, עפענטליכע פערשטייגערונג; ליציטאציע; פערשטייגערען.

auc'tionary *a.* (אהק'-שאנ-ע-רי) וואס געהערט צו אן אויקציאן, צו א ליציטאציע.

auctioneer' *n.* (אהק-שאן-איער') אויקציאנאטאר, פערשטייגערער.

auda'cious *a.* (אה-דיי'-שאס) דרייסט; פרעך; אונפערשעמט; פריי, אפען.

auda'ciously *adv.* (אה-דיי'-שאס-לי) אויף א פרעכען אדער אונפערשעמטען אופן; מיט דרייסטקייט.

auda'ciousness *n.* (אה-דיי'-שאס-נעס) דרייסטיגקייט; פרעכהייט, אונפערשעמטהייט.

audac'ity *n.* (אה-דעס'-אי-טי) *audaciousness* ז.

audibil'ity *n.* (אה-די-ביל'-אי-טי) הערבארקייט; די מעגליכקייט געהערט צו ווערען.

au'dible *a.* (אה'-דיבל) הערבאר, וואס מען קען הערען; לויט [הויך].

au'dibleness *n.* (אה'-דיבל-נעס) הערבארקייט; דאס קענען געהערט ווערען.

au'dibly *adv.* (אה'-די-בלי) אויף א הערבארען אופן.

au'dience *n.* (אה'-די-ענס) אויסהערונג; א פערזאמלונג פון צוהערער; דאס פובליקום; צולאז צו אן אויסהער; אוידיענץ [פון הויכגעשטעלטע פערזאנען].

au'dience-cham'ber *n.* (אה'-די-ענס-טשיימ'-בער) אוידיענץ־זאל [דער זאל וואו מען ווערט אויפגענומען צו אן אוידיענץ].

au'dience-court *n.* (אה'-די-ענס־קאורט) דאס גייסטליכע איבערגעריכט [פון ערץ־בישאף].

au'dience-room *n.* (אה'-די-ענס־רוהם) *audience-chamber* ז.

au'dient *a. and n.* (אה'-די-ענט) צוהערענדיג, איינהערענדיג; א צוהערער; איינער וואס איז אויף פראבע פאר'ן שמד.

audiom'eter *n.* (אה-די-אמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם כח השמיעה פון א מענשען.

audiomet'ric *a.* (אה-די-א-מעט'-ריק) וואס מעסט דעם חוש השמיעה.

audiom'etry *n.* (אה-די-אמ'-ע-טרי) די מעסטונג פון חוש השמיעה.

au'diphone *n.* (אה'-די-פאון) אזא אינסטרומענט וואס גיט א טויבען די מעגליכקייט צו הערען.

au'dit *n. and v.* (אה'-דיט) פערהער; אונטערזוכונג; אונטערזוכונג פון רעכנונגען; רעווידירען רעכנונגען; פערהערען, אונטערזוכען.

au'dit-day *n.* (אה'-דיט-דיי) דער טאג פון אברעכנונג; דער צאהל־טאג.

au'dit-house *n.* (אה'-דיט־האוס) געשעפטס־צימער ביי גרויסע קירכען.

audi'tion *n.* (אה-דיש'-אן) דאס הערען.

au'ditive *a.* (אה'-די-טיוו) וואס בעלאנגט צום חוש השמיעה.

au'dit-of'fice *n.* (אה'-דיט-אפ'-איס) די אויבער־רעכנונגס־קאמער [פון א געשעפטס־פירמא, אדער פון דער רעגירונג].

au'ditor *n.* (אה'-די-טאר) א צוהערער; א רעכנונגס־רעוויזאר [רואה חשבון].

audito'rium *n.* (אה-די-טאו'-רי-אם)

אוידיטאריום [צוהערער=זאל]; פערזאמלונגס זאל; עמפפאנגס=צימער.

au'ditorship *n.* (אה'-די-טאר-שיפ) דער אמט פון א רעכנונגס=רעוויזאר [רואה חשבון].

au'ditory *n. and a.* (אה'-די-טא-רי) הערענדיג; וואס בעטרעפט דעם געהער [חוש השמיעה]; אוידיטאריום, א צוהערער=זאל; א פערזאמלונגס=זאל; וואס איז שייך צו אן אוידיטאריום.

au'ditory nerve (אה'-די-טא-רי נוירוו) געהער=נערוו.

au'ditress *n.* (אה'-די-טרעס) א צוהערעריז.

au'dit-room *n.* (אה'-דיט=רוהם) ז. ***audit-house***

Auge'an *a.* (אה-דזשי'-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען קעניג אויגיאס אין אלטען גריכענלאנד אדער צו זיינע שטאלען אין וועלכע עס זיינען, לויט דער גריכישער לעגענדע, געשטאנען 3 טויזענד אקסען און מען האט זיי 30 יאהר ניט גערייניגט; זעהר פערנאכלעסיגט; שמוציג.

au'ger *n.* (אה'-גער) א גרויסער עגבער, א דריל.

au'ger-shell *n.* (אה'-גער-שעל) שרויבענשנעקע [א ווייך שליימיג חיה'לע וואס דרעהט זיך איין אין א מושעל אזוי ווי א שרויף].

aught *n. and pr.* (אהט) עפעס, וואס=עס=איז.

au'gite *n.* (אה'-דזשאיט) דער אוגיט [אזא שטיין].

augit'ic *a.* (אה-דזשיט'-איק) וואס ענטהאלט אוגיט.

augment' *v.* (אהג-מענט') פערמעהרען, פערגרעסערען; פערשטארקערען; אין גראמאטיק — צוגעבען אן אויגמענט [א צוזאץ=זילבע אין אנפאנג פון א צייט=ווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

By judicious investment he augmented his fortune.

aug'ment *n.* (אהג'-מענט) אין גראמאטיק — אן אויגמענט [א צוזאץ=זילבע אין אנפאנג פון א צייטווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

augmen'table *a.* (אהג-מענ'-טעבל) פערמעהרבאר; וואס קען פערגרעסערט ווערען.

augmenta'tion *n.* (אהג-מענ-טיי'-שאן) פערגרעסערונג; פערמעהרונג; צונאהמע; צוזאץ; שטייגערונג; דאס שטייגען [פון פרייז]; אויגמענטאציאן [די שטייגערונג פון טאן אין א וואקאלישען אקארד].

augmen'tative *a. and n.* (אהג-מענ'-טע-טיוו) פערמעהרענדיג; פערגרעסערענדיג; פערשטארקענדיג; שטייגערענדיג; שטייגערענדיג די קראפט פון אן אויסדרוק [אין גראמאטיק]: א ווארט וואס פערשטארקט דעם אויסדרוק פון אן אידעע.

augmen'tatively *adv.* (אהג-מענ'-טע-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון שטייגערען; פערגרעסערענדיג; פערשטארקענדיג.

augmen'ter *n.* (אהג-מענ'-טער) דער פערגרעסערער, פערמעהרער.

augmen'tive *a.* (אהג-מענ'-טיוו) ז. ***augmentative***

Augs'burg Confes'sion (אהגס'-בורג קאנ-פעש'-אן) די פראטעסטאנטישע עקרים פון קריסטליכען גלויבען, אנגענומען אין אויגסבורג פון די פראטעסטאנטען אין יאהר 1530.

au'gur *n. and v.* (אה'-גויר) אין אלטען רוים — אן אוגור, א וואהרזאגער, טרעפער, נביא; פארויסזאגען, טרעפען, נביאות זאגען; דיענען אלס צייכען אדער פארויסזאגונג.

au'gural *a.* (אה'-גיו-רעל) טרעפענדיג אין פארויס; נביאות זאגענדיג; וואס בעלאנגט צו וואהרזאגונג.

au'gurate *v. and n.* (אה'-גיו-רייט) וואהרזאגען; טרעפען; נביאות זאגען [פון פערשיעדענע צייכען]; דאס אמט פון אן אוגור. ז. ***augur***

au'gurial *a.* (אה'-גיו-רי-על) ז. ***augural***

au'gury *n.* (אה'-גיו-רי) וואהרזאגונג, טרעפונג; נביאות זאגעריי [לויט פערשיעדענע צייכען]; א צייכען; דאס, לויט וואס מען זאגט פארויס.

Au'gust *n.* (אה'-גאסט) דער מאנאט אויגוסט.

august' *a.* (אה-גאסט') הויך, ערהאבען, הערליך.

Au'gustin *a.* (אה'-גאס-טין) אויגוסטינער [א מאנאך פון א געוויסען ארדען, געגרינדעט פון דעם הייליגען אויגוסטין].

Au'gustine *n.* (אה'-גאס-טין) ז. ***Augustin***

Augustin'ian *a. and n.* (אה-גאס-טינ'-אי-ען) אן אויגוסטינער; וואס איז שייך צו די אויגוסטינער. ז. ***Augustin***

august'ly *adv.* (אה-גאסט'-לי) ערהאבען, הערליך; מאיעסטעטיש.

august'ness *n.* (אה-גאסט'-נעס) הויכקייט, ערהאבענהייט, הערליכקייט.

auk *n.* (אהק) דער פאפוגאי=טויכער [אזא ים פויגעל אין די ווארימע לענדער

Auk

au'la *n.* (אה'-לא) הויף; זאל; פעסטזאל [אין אן אוניווערזיטעט].

aula'rian *a. and n.* (אה-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א פעסט=זאל אין אן אוניווערזיטעט; א מיטגליעד פון א פראפעסארען=קאלעגיום אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט.

aulet'ic *a.* (אה-לעט'-איק) וואס איז שייך צו דעם שפיעלען פון א פלייט אדער א פייפעל.

au'lic *a.* (אה'-ליק) וואס געהערט צום קעניגליכען הויף.

Au'lic Coun'cil (אה'-ליק קאונ'-סיל) דער קייזערליכער הויפראט אמאל אין דייטשלאנד; דער עסטרייכישער שטאאטענראט.

aum *n.* (אהם) ז. ***aam***

au'mil *n.* (אה'-מיל) אן אינדישער שטייער=בעאמטער.

aune *n.* (און) אייל, עלע [אלטע פראנצויזישע לענגען=מאס]; ארשין [רוסישע לענגען=מאס].

aunt *n.* (אנט) מומע, טאנטע; עלטערע פרוי; אלטע נענעריין; שדכנ'טע; א שפיעל אין ווארפען שטעקלעך.

aun'tie *n.* (אנ'-טיע) ז. ***aunt***

aun'ty *n.* (אנ'-טיע) ז ***aunt***

au'ra *n.* (אה'-רא) הויך, דופט [פון קערפער]; אטמאספערע, לופט; דאס מאגנעטישע מעדיום וואס רינגעלט ארום, ווי די היפנאטיסטען בעהויפטען, יעדען מענשליכען קערפער.

au'ral *a.* (אה'-רעל) וואס בעלאנגט צו די אויערען אדער צום געהער [חוש השמיעה].

au'ral nerve (אה'-רעל נוירוו) דער אויערען נערוו.

au'ral sur'geon (אה'-רעל סויר'-דזשאן) אן אויערען כירורג.

au'rate *a. and n.* (אה'-רייט) וואס האט אויערען; וואס איז עהנליך צו אן אויער; גאלדען, געגילט; א מין בארנע.

au'reate *a.* (אה'-רי-אייט) אבגעגילט; ווי גאלד, גאלדען.

aure'lia *n.* (אה-רי'-לי-ע) די פופע [דער רוהע=צושטאנד פון אן אינזעקט, וועלכער שפינט זיך ארום מיט געוועב און ליעגט ווי טוידט א געוויסע צייט, מייסטענס איבער ווינטער]; אזא מין דורכזיכטיגער פיש, וואס זיין קערפער איז ווי פון פוטשא [סטודען].

aure'lian *a.* (אה-רי'-לי-ען) וואס געהערט צו א פופע. ז. ***aurelia***

au'reole *n. and v.* (אה'-רי-אול) דער שטראהלען=קרוין ארום דער זון; אן עיגול פון שטראהלען ארום א זאך [ווי דער שטראהלען קרוין ארום דעם קאפ פון א הייליגען, לויט ווי עס ווערט געמאהלען אויף בילדער]; ארומרינגלען מיט א שטראהלען=קרוין.

au'reous *a.* (אה'-רי-אס) פון גאלדענעם קאליר; א גאלדענער.

au revoir' (או רע-וואהר') צום ווידערזעהן.

au'ric *a.* (אה'-ריק) וואס בעלאנגט צו גאלד אדער וואס האט אין זיך גאלד; וואס איז שייך צום דופט פון קערפער. ז. ***aura***

au'ric ac'id (אה'-ריק עס'-איד) גאלדזויערע [א כעמישער שטאף].

au'ricle *n.* (אה'-ריקל) דער אויסערער טייל פון אויער; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן אויער; אן אויער=רעהר [פאר טויבע]; דער אויבערשטער דינערער טייל פון הארץ וואס האט די פארם פון אן אויער [אזעלכע טיילען זיינען פאראן 2, א רעכטער און א לינקער].

ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

au'ricled *a.* (אה'-ריקלד) ז. ***auriculate***

auric'ula *n.* (אה-ריק'-יו-לע) דאס בערען=אויערעל [א מין פלאנצע], א נארטען ראזע; די אויערעל=שנעקע [אזא חיה'לע].

auric'ular *a.* (אה-ריק'-יו-לער) וואס געהערט צום אויער; וואס איז עהנליך צו אן אויער; הערבאר; נעהיים.

auric'ular append'age (אה-ריק'-יו-לער ע-פענד'-איידזש) אן ארויסשטארצונג פון דעם אויבערשטען טייל פון הארץ, וואס האט די פארם פון אן אויערעל.

ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

auric'ular confes'sion (אה-ריק'-יו-לער קאנ-פעש'-אן) די געהיימע ודוי פאר'ן גלח [ביי די קאטוליקען].

auric'ular tradi'tion (אה-ריק'-יו-לער טרע-דיש'-אן) תורה שבעל פה; א זאגע וואס רעהט איבער בקבלה.

auric'ular tube (אה-ריק'-יו-לער טיוב) דאס הער־ראהר [אין אויער].

auric'ulate *a.* (אה-ריק'-יו-לייט) וואס הענגט אראב ווי אויערען; עהנליך צו אן אויער.

auric'ulated *a.* (אה-ריק'-יו-ליי-טעד) ז. *auriculate*

aurif'erous *a.* (אה-ריפ'-ער-אס) וואס איז רייך אין גאלד; וואס גיט ארויס גאלד.

au'riflamme *n.* (אה'-רי-פלעם) די אמאליגע קעניגליכע. פאהן אין פראנקרייך.

au'riform *a.* (אה'-רי-פארם) עהנליך צו אן אויער.

Auri'ga *n.* (אה-ראי'-גע) דער פוהרמאן [א נאמען פון א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען].

auri'gal *a.* (אה-ראי'-געל) וואס געהערט צו א וואגען.

auriga'tion *n.* (אה-רי-גיי'-שאן) דאס טרייבען א וואגען.

aurig'erous *a.* (אה-רידזש'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גאלד.

aurig'raphy *n.* (אה-ריג'-רע-פי) די קונסט צו שרייבען מיט גאלדענע אותיות.

auripigmen'tum *n.* (אה-רי-פיג-מען'-טאם) אפערמענט [אזא מינעראל, וואס ענטהאלט ארזעניק].

au'ris *n.* (אה'-רים) אן אויער.

au'riscalp *n.* (אה'-רי-סקעלפ) אויער־לעפעלע [צום רייניגען די אויערען]; א כירורגישער אויער־אינסטרומענט.

au'riscope *n.* (אה'-רי-סקאופ) אוירים־קאפ [אן אינסטרומענט געברויכט אין דער מעדיצין צום עקזאמענירען דעם אויער].

auris'copy *n.* (אה-רים'-קא-פי) די אונטערזוכונג פון דעם אויער מיט אן אוירים־קאפ.

au'rist *n.* (אה'-ריסט) אן אויערען דאקטאר.

au'rited *a.* (אה'-רי-טעד) וואס האט דאס אויסזעהען פון אן אויער.

au'rochs *n.* (אה'-ראקס) אן אויער־אקס.

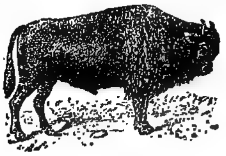

Aurochs

Auro'ra *n.* (אה-ראו'-רע) אויררא [די געטין פון דער מארגען־רויט ביי די אלטע רוימער].

auro'ra *n.* (אה-ראו'-רע) מארגענשטערן, מארגענרויט.

auro'ra austra'lis (אה-ראו'-רע אס-טריי'-לים) דאס זיד־ליכט.
ז. *aurora borealis*

auro'ra borea'lis (אה-ראו'-רע באו-רע-איי'-לים) דאס נארד־ליכט [א געוויסע וואונדערשעהנע נאטור ערשיינונג פון קאלירטע ליכט־שטראהלען אין די געגענדען פון נארד־פאל].

auro'ral *a.* (אה-ראו'-רעל) וואס אנבעלאנגט אדער איז עהנליך צו דער מארגענרויט.

au'rum *n.* (אה'-ראם) גאלד [דאס ריינע גאלד אלס כעמישער עלעמענט].

aus'cultate *v.* (אהס'-קאל-טייט) עקזאמענירען א קראנקען דורך אויסהערען איהם מיט'ן אויער.

auscultation *n.* (אהס-קאל-טיי'-שאן) דאס איינהערען זיך.

aus'picate *v.* (אהס'-פי-קייט) פאר־אויסזאגען גליק; אונטערנעהמען עטוואס אונטער גינסטיגע פאראויסזאגונגען; אנפאנגען.

aus'pices *n.* (אהס'-פי-סעז) 1. נביאות־זאגעריי פון דעם פליהען פון דעם פויגעל, אדער פון אנדערע נאטור ערשיינונגען; פארבעדייטונג; שוץ, אויפזיכט; 2. אויסזיכט.

2. The publication of this dictionary was begun under favorable auspices.

auspi'cial *a.* (אהס-פיש'-על) פארבעדייטענד, וואס זאגט פארויס גליק.

auspi'cious *a.* (אהס-פיש'-אס) גליקליך, גינסטיג; וואס זאגט פארויס גליק.

auspi'ciously *adv.* (אהס-פיש'-אס-לי) אויף א גליקליכען אדער גינסטיגען אופן.

auspi'ciousness *n.* (אהס-פיש'-אס-נעס) גוטער סימן; גליק; גינסטיגע אויסזיכטען אויף גליק.

aus'ter *n.* (אהס'-טער) דרום־ווינד.

austere' *a.* (אהס-טיער') הארב, שארף [אין געשמאק]; שטרענג, הארט, גרויזאם; ערנסט; אונפריינדליך; מעסיג; איינפאך; ניט בעפוצט.

austere'ly *adv.* (אהס-טיער'-לי) אויף א שטרענגען אופן; מיט שארפקייט, מיט הארטקייט.

austere'ness *n.* (אהס-טיער'-נעס) שארפקייט; הארבקייט, שטרענגקייט, הארטקייט, גרויזאמקייט; אונפריינדליכקייט.

auster'ity *n.* (אהס-טער'-איט-אי) ז. *austereness*

aus'tral *a.* (אהס'-טרעל) זידליך [אין דרום זייט].

Australa'sia *n.* (אה-סטרע-ליי'-שא) אויסטראלעזיע [אויסטראליע און די ארומיגע אינזלען].

Australa'sian *a.* and *n.* (אהס-טרע-ליי'-שען) וואס אנבעלאנגט צו אויסטראלעזיע [אויסטראליע און די ארומיגע אינזלען]; אן אויסטראלעזיער.

Austra'lia *n.* (אהס-טריי'-לי-א) אויסטראליען.

Austra'lian *a.* and *n.* (אהס-טריי'-ליען) אויסטראליש; אן אויסטראליער.

Aus'tria *n.* (אהס'-טרי-א) עסטרייך.

Aus'trian *a.* and *n.* (אהס'-טרי-ען) עסטרייכיש; אן עסטרייכער.

au'tarchy *n.* (אה'-טאר-קי) אונבעשרענקטע מאכט; זעלבסט־רעגיערונג.

authen'tic *a.* (אה-טהען'-טיק) גלויבווירדיג; עכט, ריכטיג, בעשטעטיגט.

We received authentic information about the impending war.

authen'tical *a.* (אה-טהען'-טי-קעל) ז. *authentic*

authen'tically *adv.* (אה-טהען'-טי-קעל-אי) גלויבווירדיג, צום גלויבען.

authen'ticalness *n.* (אה-טהען'-טי-קעל-נעס) גלויבווירדיגקייט; עכטהייט; ריכטיגקייט; דאס זיין בעשטעטיגט.

authen'ticate *v.* (אה-טהען'-טי-קייט) בעגלויביגען, בעשטעטיגען, ערקלערען פאר ריכטיג, פאר עכט.

authentica'tion *n.* (אה-טהען-טי-קיי'-שאן) בעשטעטיגונג; בעגלויביגונג.

authentic'ity *n.* (אה-טהען-טים'-אי-טי) ז. *authenticalness*

authen'ticly *adv.* (אה-טהען'-טיק-לי) ז. *authentically*

authen'ticness *n.* (אה-טהען'-טיק-נעס) ז. *authenticalness*

au'thor *n.* (אה'-טהאר) פעראורזאכער; שעפפער; גרינדער; פערפאסער, מחבר; אויטאר; שריפטשטעלער.

au'thoress *n.* (אה'-טהאר-עס) שעפפערין; גרינדערין; פערפאסערין; שריפטשטעלערין.

autho'rial *a.* (אה-טהאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פערפאסער.

au'thorisable *a.* (אה'-טהאר-אי-זעבל) וואס קען בערעכטיגט אדער בעשטעטיגט ווערען: וואס קען האבען די אויטאריטעט אדער די געזעצליכע מאכט.

authorisa'tion *n.* (אה-טהאר-אי-זיי'-שאן) בעפאלמעכטיגונג; בעשטעטיגונג; בערעכטיגונג: דאס גילטיג מאכען; דאס געבען די אויטאריטעט; דאס געבען די געזעצליכע מאכט.

authorita'rian *a.* and *n.* (אה-טהאר-אי-טיי'-רי-ען) וואס איז פאר א הערשערישער מאכט און געגען פערזענליכער פרייהייט; איינער וואס האלט פאר א הערשערישער מאכט.

author'itative *a.* (אה-טהאר'-אי-טיי-טיוו) בעפאלמעכטיגט; מאכט האבענד, וואס האט מאכט אדער א דעה, בעפעהלענד.

An authoritative statement was issued by an official of the White House.

author'itatively *adv.* (אה-טהאר'-אי-טיי-טיוו-לי) אויף א בעפעהלענדען אופן; מיט דער נויטיגער בעפאלמעכטיגונג אדער דעה.

author'itativeness *n.* (אה-טהאר'-אי-טיי-טיוו-נעס) דאס זיין בעפאלמעכטיגט, בערעכטיגט; גדלות, תקיפות.

author'ity *n.* (אה-טהאר'-אי-טי) אויטאריטעט; געזעצמעסיגע מאכט און געוואלט; דאס אנזעהן; די מאראלישע מאכט; איינפלוס; וויכטיגקייט; גלויבווירדיגקייט; צייגנים; בעפעהל; פאלמאכט; רעגירונג; בעהערדע; ערלויבניס.

au'thorizable *a.* (אה'-טהאר-אי-זעבל) וואס קען בערעכטיגט אדער בעשטעטיגט ווערען; וואס קען האבען די אויטאריטעט אדער די געזעצליכע מאכט.

authoriza'tion *n.* (אה-טהאר-אי-זיי'-שאן) בעפאלמעכטיגונג; בעשטעטיגונג; בערעכטיגונג; דאס גילטיג מאכען; דאס געבען דיא אויטאריטעט; דאס געבען די געזעצליכע מאכט.

The lawyer received an authorization from his client to adjust the claim.

au'thorize *v.* (אה'-טהאר-איז) בעפאלמעכטיגען, בערעכטיגען; בעשטעטיגען; געבען די אויטאריטעט; געבען די געזעצליכע מאכט.

Au'thorized Ver'sion (אה'-טהאר-איזד וואיר'-זשאן) די בעשטעטיגטע ענגלישע איבערזעצונג פון דעם תנ"ך [די איבערזעצונג, וועלכע איז אין יאהר 1611 פון קעניג דזשיימס דעם ערשטען בעשטעטיגט געווארען און בעשטימט געווארען צו בענוצען אין די קירכען].

au'thorless *a.* (אה'-טהאר-לעס) אהן א בעקאנטען פערפאסער; אנאנים; אהן א בעשעפער; פון קיינעם ניט געשאפען.

au'thorly *a.* (אה'-טהאר-לי) וואס בעלאנגט צו א שריפטשטעלער.

au'thorship *n.* (אה'-טהאר-שיפ) פערפאסערשאפט; שריפטשטעלעריי.

autobiog'rapher (אה-טא-באי-אג'-רע-פער) אויטאביאגראף [איינער וואס בעשרייבט זיין אייגענע לעבענסגעשיכטע].

autobiograph'ic *a.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-איק) אויטאביאגראפיש [די אייגע־נע לעבענסגעשיכטע בעשרייבענדיג].

autobiograph'ical *a.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-איק-על) ז. *autobiographic*

autobiograph'ically *adv.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אוי־טאביאגראפישען אופן.

autobiog'raphist *n.* (אה-טא-באי-אג'-רע-פיסט) ז. *autobiographer*

autobiog'raphy *n.* (אה-טא-באי-אג'-רע-פי) אויטאביאגראפיע [די זעלבסט־פערפאסטע לעבענסגעשיכטע].

au'toboat *n.* (אה'-טא-באוט) א זעלבסט־בעוועגליך שיפעל [א שיפעל וואס ווערט געטריבען דורך א מאטאר].

au'tobus *n.* (אה'-טא-באס) א זעלבסט־בעוועגליכער וואגען [א וואגען וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר].

autoch'thon *n.* (אה-טאק'-טהאן) איינער וואס איז ארויסגעוואקסען פון דער ערד גופא [א מין אדם הראשון]; אור־איינ־וואהנער [פון א לאנד].

autoch'thonal *a.* (אה-טאק'-טהאנ-על) ז. *autochthonic*

autochthon'ic *a.* (אה-טאק-טהאנ'-איק) וואס איז שייך צו די אור־איינוואה־נער פון לאנד.

autoch'thonous *a.* (אה-טאק'-טהאנ-אס) ז. *autochthonic*

au'toclave *n.* (אה'-טא-קלייוו) א וואול־קאניזאטאר, אן אפאראט צו קאכען אין זעהר א הויכער טעמפעראטור [דער אפא־ראט בעשטעהט פון א קעסעל צו וועלכען דאס דעקעל איז שטייף צוגעשרויפט. אונ־טער'ן קעסעל איז א הייצער, וועלכער וואַ־רעמט דאס קעסעל אזוי דאס די טעמפע־ראטור פון דעם וואסער, וואס געפינט זיך אין איהם, שטייגט זעהר הויך].

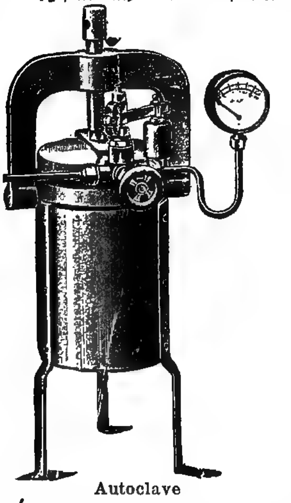

Autoclave

autoc'racy *n.* (אה-טאק'-רע-סי) די אויטאקראטיע, די זעלבסט־הערשאפט.

au'tocrat *n.* (אה'-טא-קרעט) אויטא־קראט; זעלבסט־הערשער, אליין־הערשער.

autocrat'ic *a.* (אה-טא-קרעט'-איק) אויטאקראטיש; אליין־הערשענד; ניט בעגרענצט אין מאכט.

autocrat'ical *a.* (אה-טא-קרעט'-איק-על) ז. *autocratic*

autocrat'ically *adv.* (אה-טא-קרעט'-איק-על-אי) אויף אן אויטאקראטישען אופן; אליין־הערשענדיג.

autoc'ratrix *n.* (אה-טאק'-רע-טריקס) די זעלבסט־הערשערין.

autocy'cle *n.* (אה-טא-סאי'קל) א וועלאסיפעד, וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר.

au'to da fe (או'-טאו דא פיי) אויטא־דאפע [די פערברענונג פון אפקורסים אין שפאניען און פארטוגאל]; די בערעטונג, אדער דאס אורטייל פון דער אינקוויזי־ציאן; א מצוה.

au'to de fe (או'-טאו דיי פיי) ז. *auto da fe*

autodynam'ic *a.* (אה-טא-דיי-נעמ'-איק) וואס האט די בעוועגונגס־קראפט אין זיך זעלבסט.

autog'amous *a.* (אה-טאג'-ע-מאס) וואס בעפרוכטעט זיך זעלבסט [וועגען פלאנצען וועלכע בעפרוכטען זיך מיט זיי־ער אייגענעם בליהונג־שטויב, אין געגענ־זאץ צו די פלאנצען וואס ווערען בע־פרוכטעט מיט דעם בליהונגס־שטויב פון אנדערע פלאנצען, וועלכער ווערט צו זיי געבראכט דורך'ן ווינד אדער דורך אינ־זעקטען].

autog'amy *n.* (אה-טאג'-ע-מי) זעלבסט־בעפרוכטונג [ביי פלאנצען].

autoge'neous *a.* (אה-טא-דזשי'-ני-אס) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס ווערט פון זיך אליין געבארען.

autogen'esis *n* (אה-טא-דזשען'-ע-סיס) זעלבסט־פראדוקציאן; דאס בעשאפען אונאבהענגיג, פון זיך אליין.

autogen'ic *a.* (אה-טא-דזשען'-איק) וואס קומט ארויס פון זיך אליין, וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס קען פון זיך אליין צונויפגעלייטעט ווערען [ווע־גען צוויי מעטאל־שטיקער וועלכע ווערען צונויפגעלייטעט דורך שמעלצען די ענדען פון די שטיקער וואס דארפען צונויפגעלייטעט ווערען].

autog'enous *a.* (אה-טאדזש'-ע-נאס) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס קומט ארויס פון זיך אליין, וואס קען פון זיך אליין צונויפגעלייטעט ווערען [וועגען צוויי מעטאל־שטיקער, וואס ווערען צו־נויפגעלייטעט דורך שמעלצען די ענדען פון די שטיקער וואס דארפען צונויפגעלייטעט ווערען].

autog'enously *adv.* (אה-טאדזש'-ע-נאס-לי) דורך בעשאפען ווערען פון זיך אליין; דורך דעם פראצעס פון זעלבסט־צונויפלייטונג [וועגען צונויפלייטען מע־טאל־שטיקער דורך שמעלצען זייערע ענ־דען].

autog'enous sol'dering (אה-טאדזש'-ע-נאס סאל'-דער-אינג) דאס צונויפלייטען מעטאל־שטיקער דורך שמעלצען זייערע ענדען, ניט געברויכענדיג דערביי קיין ספעציעלען לייט־מעטאל.

autog'eny *n.* (אה-טאדזש'-ע-ני) ז. *autogenesis*

autog'ony *n.* (אה-טאג'-א-ני) דאס ענט־שטעהן פון איינפאכע ארגאניזמען פון א לעבענסלאזער פליסיגקייט.

au'tograph *a.*, *n.* and *v.* (אה'-טא-גרעף) אויטאגראף, כתב יד; מיט דער אייגענער האנד געשריבען; אויטאגראפיש; די אייגענע אונטערשריפט; אריגינעלער מאנוסקריפט; אן אויטאגראף־דרוק־מאשין [א מאשין צו דרוקען כתב יד'ען]; שריי־בען מיט דער אייגענער האנד; דרוקען מיט אן אויטאגראף־דרוק־מאשין.

autograph'ic *a.* (אה-טא-גרעפ'-איק) אליין־געשריבען; אייגענהענדיג געשריבען; וואס איז שייך צו א טעלעגראף־אפאראט וואס גיט איבער די האנדשריפט און ביל־דער; געדרוקט מיט אן אויטאגראף־דרוק־מאשין. ז. *autograph*

autograph'ic tel'egraph (אה-טא-גרעפ'-איק טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראף וואס גיט איבער די האנדשריפט און ביל־דער.

autograph'ical *a.* (אה-טא-גרעפ'-איק-על) ז. *autographic*

autograph'ically *adv.* (אה-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אויטאגראפישען אופן; דורך אן אייגענהענדיגען שרייבען. ז. *autograph*

autog'raphy *n.* (אה-טאג'-רע-פי) אוי־טאגראפיע, דאס שרייבען מיט דער איי־גענער האנד; דאס דרוקען מיט אן אוי־טאגראף־דרוק־מאשין; דאס לעזען אלטע, פערשטעלטע דיפלאמאטישע שריפטען.

au'to-inoculabil'ity *n.* (אה'-טאו-אינ-אק-יו-לע-ביל'-אי-טי) די מעגליכ־קייט פאר זעלבסט־אנשטעקונג. ז. *auto-inoculation*

au'to-inoc'ulable *a.* (אה'-טאו-אינ-אק'-יו-לעבל) וואס בעזיצט די מעגליכקייט פון זעלבסט־אנשטעקונג; וואס קען זיך ווייטער פערשפרייטען דורך זעלבסט־אנ־שטעקונג [וועגען א קראנקהייט]. ז. *auto-inoculation*

au'to-inocula'tion *n.* (אה'-טאו-אינ-אק-יו-ליי'-שאן) זעלבסט־אנשטעקונג, דאס אנשטעקען א געזונטען גליעד פון קערפער מיט דעם קראנקהייטס־גיפט פון א קראנקען גליעד פון קערפער פון דערזעלביגער פער־זאן [א געוויסע מעטאדע אין דער מע־דיצין].

au'tomath *n.* (אה'-טא-מעטה) אויטא־דאקס, איינער וואס האט זיך געלערענט אהן דער הילפע פון א לעהרער, א זעלבסט־געלעהרטער.

automat'ic *a.* (אה-טא-מעט'-איק) אויטאמאטיש [זיך זעלבסט בעוועגענ־דיג]; זיך בעוועגענדיג מעכאניש, אהן בע־וואוסטזיין.

automat'ical *a.* (אה-טא-מעט'-איק-על) ז. *automatic*

automat'ically *adv.* (אה-טא-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אויטאמאטישען אופן; אויטאמאטיש, מעכאניש, אהן בעוואוסט־זיין.

automatic'ity *n.* (אה-טא-מע-טיס'-אי-טי) דאס זיין אויטאמאטיש; אן אוי־טאמאטישע בעוועגונג.

autom'atism *n.* (אה-טאמ'-ע-טיזם) דאס זיין אויטאמאטיש; דאס בעוועגען זיך מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין; די טע־אריע, אז חיות בעוועגען זיך בלויז מעכא־ניש ווי אויטאמאטען, ד. ה. דורך געוויסע פיזישע געזעצען, אבער ניט דורך וועלכען עס איז בעוואוסטזיין.

autom'atist *n.* (אה-טאמ'-ע-טיסט) איי־נער וואס מאכט אויטאמאטען [זיך זעלבסט־בעוועגענדע מאשינען]; איינער וואס בעהויפטעט אז חיות בעוועגען זיך בלויז מעכאניש ווי אויטאמאטען, ד. ה. דורך געוויסע פיזישע געזעצע, אבער ניט דורך וועלכען עס איז בעוואוסטזיין.

autom'atize *v.* (אה-טאמ'-ע-טאיז) מא־כען אן אויטאמאט [א זיך זעלבסט־בעווע־גענדע מאשין].

autom'aton *n.* (אה-טאמ'-ע-טאן) אוי־טאמאט; א זיך זעלבסטבעוועגענדע קונסט־ווערק; מאשין־מענש.

autom'atous *a.* (אה-טאמ'-ע-טאס) ז. *automatic*.

automo'bile *a.* (אה-טא-מאו'-ביל) זיך זעלבסט-בעוועגענדיג.

automobile' *n.* and *v.* (אה-טא-מא-ביל') אן אויטאמאביל [א וואגען געטרי-בען פון א מאטאר]; פאהרען אין אן אוי-טאמאביל.

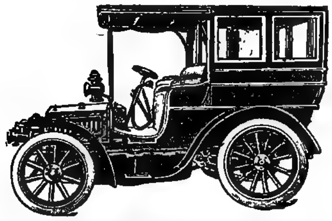

Automobile

automobil'ist *n.* (אה-טא-מא-ביל'-איסט) אויטאמאבילִיסט [איינער וואס בענוצט אדער טרייבט אן אויטאמאביל].

automor'phic *a.* (אה-טא-מאהר'-פיק) אורטיילענדיג אנדערע נאך זיך.

automor'phism *n.* (אה-טא-מאהר'-פיזם) דאס אורטיילען אנדערע נאך זיך.

auton'omous *a.* (אה-טאנ'-א-מאס) אויטאנאם, זיך אליין רעגירענדיג; הא-בענדיג דאס רעכט זיך צו רעגירען נאך אייגענע געזעצען.

auton'omy *n.* (אה-טאנ'-א-מי) אויטא-נאמיע, זעלבסט-רעגירונג.

au'tonym *n.* (אה'-טא-נים) א ווערק וואס טראגט דעם מחבר'ס נאמען; א נא-מען וואס בעציהט זיך אויף מעהרערע זא-כען.

au'topsy *n.* (אה'-טאפ-סי) דאס צושוי-ען דעם קערפער נאכ'ן טוידט [פאר אונ-טערזוכונג]; אן איינענע, א פערזענליכע אונטערזוכונג.

The **autopsy** showed that the man died from natural causes.

autop'tic *a.* (אה-טאפ'-טיק) וואס מען זעהט אליין מיט די אויגען.

autop'tical *a.* (אה-טאפ'-טיק-על) ז. *autoptic*.

autotox'ic *a.* (אה-טא-טאק'-סיק) זיך זעלבסט פערגיפטענדיג. ז. *autotoxin*.

autotox'in *n.* (אה-טא-טאק'-סין) א גיפט וואס ארבייט זיך אוים אין קערפער און שעדיגט איהם אליין.

au'totruck *n.* (אה'-טא-טראק) אן אוי-טאמאטישער פראכט-וואגען, א פראכט-אויטאמאביל.

au'totype *n.* and *v.* (אה'-טא-טאיפ) א מעטאדע צו מאכען פאטאגראפיעס אין פארבען; פאקסימיל [א גענוי קאפירטע קאפיע פון א האנד-שריפט]; אזוי פאטא-גראפירען אדער קאפירען.

autotyp'ic *a.* (אה-טא-טיפ'-איק) וואס איז נוגע צום פאטאגראפירען מיט פאר-בען; וואס איז שייך צו א פאקסימיל. ז. *autotype*.

autot'ypy *n.* (אה-טאט'-אי-פי) דאס דרוקען אדער פאטאגראפירען אין פארבען.

au'tumn *n.* (אה'-טאם) הערבסט, אסיען.

autum'nal *a.* (אה-טאמ'-נעל) וואס גע-הערט צום הערבסט אדער אסיען.

autum'nal e'quinox (אה-טאמ'-נעל אי'-קהווי-נאקס) די צייט אין הערבסט ווען די נאכט איז גלייך מיט דעם טאג [די צייט ווען די זון קרייצט דעם עקוואטאר געהענדיג צו דרום, אונגעפעהר דעם 22טען סעפטעמבער].

auxe'sis *n.* (אהק-סי'-סיס) די איבער-טרייבונג אין רעדען, דאס גרעסער מא-כען א זאך, ווי זי איז אין דער ווירקליכ-קייט; דאס מגזם זיין; די פערגרעסערונג פון א ציפער איהר גלייכצומאכען צו אן אנדער ציפער.

auxet'ic *a.* (אהק-סעט'-איק) פערגרעסע-רענד, העכערענדיג. ז. *auxesis*.

auxil'iar *n.* and *a.* (אהג-זיל'-יער) בעהילפליך; הילף.

auxil'iaries *n.* (אהג-זיל'-יע-ריעז) אויסלענדישע חיל, געדונגענע חיל.

auxil'iarly *adv.* (אהג-זיל'-יער-לי) דורך הילף.

auxil'iary *n.* and *a.* (אהג-זיל'-יע-רי) בעהילפליך; העלפער; הילף; א הילפס-צייטווארט [ווי "בין" אין "איך בין גע-זעסען"].

auxom'eter *n.* (אהק-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פערגרעסע-רונגס-קראפט [אויף וויפיעל מאל עס פערגרעסערט] פון געוויסע אפטישע אינ-סטרומענטען.

avail' *n.* and *v.* (ע-וועיל') זיך נוציג מאכען; זיין פון נוצען, ציהען נוצען, זיך בענוצען; ווערטה, נוצען.

The doctor tried to save the patient, but his efforts did not **avail**.

availabil'ity *n.* (ע-וויי-לע-ביל'-אי-טי) נוצבארקייט; ניצליכקייט; פער-ווענדבארקייט [פאר א געוויסען צוועק אדער ארבייט]; גילטיגקייט.

avai'lable *a.* (ע-וויי'-לעבל) ניצליך; פערווענדבאר [צו א געוויסען צוועק]; ברויכבאר.

avai'lableness *n.* (ע-וויי'-לעבל-נעס) ז. *availability*.

avai'lably *adv.* (ע-וויי'-לע-בלי) אויף א ניצליכען אדער ברויכבארען אופן.

avai'ling *a.* (ע-וויי'-לינג) וואס איז נוצבאר, וואס העלפט; וואס איז פער-ווענדבאר.

avai'lingly *adv.* (ע-וויי'-לינג-לי) אויף א ניצליכען אדער ערפאלגרייכען אופן.

avail'ment *n.* (ע-וועיל'-מענט) נוץ; פראפיט; פארטייל; ערפאלג.

avails' *n.* (ע-וועילז') הכנסה, איינ-נאהמע.

av'alanche *n.* (עוו'-ע-לענטש) א מאסע שנעע און אייז, וואס פאלט פלעצליך אראב פון א בארג אין טהאל; צרות וועל-כע קומען א מענשען פלעצליך, אונגעריכ-טערהייד.

av'alange *n.* (עוו'-ע-לענדזש) ז. *avalanche*.

avant'-cou'rier *n.* (ע-וואנט'-קו'-רי-ער) דער פארלויפער; אנזאגער [מבשר].

avant'-garde *n.* (ע-וואנט'-גארד) אוואנגארד [די פאדערסטע סאלדאטען-אבטיילונג פון אן ארמעע]; די פאדער-סטע וואך.

avan'turine *n.* (ע-וואנ'-טיו-רין) אוואנטורין [אזא מינעראל, וואס גלאנצט ווי גאלד].

av'arice *n.* (עוו'-ע-ריס) קארגהייט, געלד-גייץ; זשעדנעקייט.

avaric'ious *a.* (עוו-ע-ריש'-אס) קארג, גייציג; זשעדנע.

avaric'iously *adv.* (עוו-ע-ריש'-אס-לי) אויף א גייציגען אופן; מיט זשעדנעקייט.

avaric'iousness *n.* (עוו-ע-ריש'-אס-נעס) ז. *avarice*.

avast' *int.* (ע-וואסט') האלט! הער-אויף!

avatar' *n.* (עוו-ע-טאר') די פערקער-פערונג פון גאטהייט [דאס אראבקומען פון א גאטהייט אין א קערפערליכער גע-שטאלט, אין דער אינדישער מיטאלאגיע]; דאס ארונטערקומען פון א גייסט אויף דער ערד; א מערקווירדיגע ערשיינונג אדער פערקערפערונג; א וואונדערבארע פערקערפערונג אדער דארלעגונג פון אן אבסטראקטער אידעע אין א קאנקרעטער פארם.

avaunt' *int.* (ע-וואהנט') אוועק! טראג זיך מיט די ביינער! פון דאנען!

a've *int.* (איי'-ווי) זיי גע-זונד! לעבעדיג! עס לעבע! לעב וואהל!

A've Mari'a (איי'-ווי מע-ראי'-ע) אווע מאריא [א קאטוילישע תפילה].

Ave'na *n.* (ע-ווי'-נע) אזא מין גראז; האבער.

avena'ceous *a.* (עוו-אי-ניי'-שיאס) וואס איז ענליך צו האבער.

avenge' *v.* (ע-וועגדזש') זיך נוקם זיין; ראכע נעהמען, בעשטראפען; זיך אברע-כענען.

He will avenge the blood of his servants.

avenge'ful *a.* (ע-וועגדזש'-פול) נקמה-דיג; נקמה נעהמענדיג.

aven'ger *n.* (ע-וועג'-דזשער) ראכע-נעהמער; נקמה-נעהמער.

The Lord is the **avenger** of all.

aven'ger of blood (ע-וועג'-דזשער אוו בלאד) גואל הדם [דער נעהנטסטער קרוב פון אן ערמארדעטען, וואס דארף נקמה נעהמען פאר זיין בלוט; א מנהג ביי די אמאליגע אידען און ביי אייניגע פעלקער אין אזיען נאך היינט].

aven'gingly *adv.* (ע-וועג'-דזשינג-לי) נעהמענדיג נקמה.

av'ens *n.* (עוו'-ענז) בענעדיקטען-קרויט [אזא פלאנצע].

av'entaile *n.* (עוו'-ענ-טייל) דאס לופט-לאך פאר'ן נאז און מויל אין דעם פאנ-צער וואס בעדעקט דעם קאפ, וואס פלעגט געטראגען ווערען אין די אל-טע צייטען; דער פאדערשטער טייל פון א קאפ-פאנצער וואס בעדעקט די מארדע און קען אראבגעלאזען ווע-רען נאך אונטען.

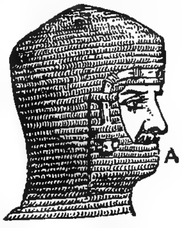

Aventaile

aven'turine *n.* (ע-וועג'-טיו-רין) ז. *avanturine*.

av'enue *n.* (עוו'-ע-ניו) א. צוגאנג; דורכגאנג; א ברייטע גאס; אלעע.

aver' *v.* (ע-וואיר') בעהויפטען, ערקלערען פאר ריכטיג; פערזיכערען; די ריכטיג-קייט בעקרעפטיגען.

av'erage *n.*, *v.* and *a.* (עוו'-ע-ריידזש) מיטלער ווערטה; דורכשניט; דאס מי-טעלע פערהעלטניס; פערהעלטניסמעסיג טיילען; בעשטימען א דורכשניטליכען פרייז; ברייננען צו א דורכשניטס סומע; דאס האפען-געלד; דער טייל וואס יעדער פראכט-איינגענטימער דארף בייטראגען פאר דעם שאדען, וועלכען א שיף ליידט פון א שטורם-ווינד אויף'ן ים; אן עקסטרא סומע וואס א פראכט-איינגענטימער צאהלט צום איינגענטימער פון א שיף; צוואנג-דיענסט, פאנשטשיזנע; דורכשניטליך.

av'erage amount' (עוו'-ע-ריידזש ע-מאונט') דער דורכשניטליכער סך הכל.

av'eragely *adv.* (עוו'-ע-ריידזש-לי) איז דורכשניט; מיטעלמעסיג.

aver'ment *n.* (ע-וואיר'-מענט) פערזיכערונג; בעקרעפטיגונג, בעשטעטיגונג, בעווייז; בעהויפטונג; די פאדערונג [אין געריכט] פון איין צד, אז דער אנדערער צד זאל זיינע בעהויפטונגען בעווייזען.

aver'rable *a.* (ע-וואיר'-עבל) וואס מען קען בעהויפטען אדער בעווייזען.

Averrho'ism *n.* (עוו-ע-ראו'-איזם) די פילאזאפיע פון דעם אראבישען פילאזאף אווערהאעם [געבארען אין יאהר 1126 אין קארדאווא און געשטארבען אין יאהר 1198. אווערהאעם איז געווען אן ערקלערער און קאמענטיערער פון אריסטאטעלס פילאזאפיע און א פערטרעטער פון דעם פרינציפ, אז די פילאזאפיע דארף אבגעטיילט ווערען פון רעליגיאן].

Averrho'ist *n.* (עוו-ע-ראו'-איסט) אן אנהענגער פון דעם אראבישען פילאזאף אווערהאעם. ז. *Averrhoism*

Averro'ism *n.* (עוו-ע-ראו'-איזם) ז. *Averrhoism*

Averrois'tic *a.* (עוו-ע-רא-איס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם פילאזאף אווערהאעם אדער צו זיין פילאזאפיע. ז. *Averrhoism*

av'erruncator *n.* (עוו'-ע-ראנ-קיי-טאר) א בוים-שער; א גערטנער-שער.

averse' *a.* (ע-וואירס') אבגענייגט; אבגעקעהרט; אונפריינדליך; ווידערוויליג.

He is not averse to receiving help.

averse'ly *adv.* (ע-וואירס'-לי) זייענדיג אבגענייגט; אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג; מיט ווידערווילען; זייענדיג אבגעקעהרט.

averse'ness *n.* (ע-וואירס'-נעס) ווידערווילען; דאס זיין אבגענייגט; דאס זיין דאגעגען; דאס אבקעהרען זיך; דאס זיין אונפריינדליך.

aver'sion *n.* (ע-וואיר'-שאן) ווידערווילען, אבנייגונג; דאס וואס רופט ארויס ווידערווילען.

Unlike the English and the Americans, the Europeans have an **aversion** to sport.

avert' *v.* (ע-וואירטה') אבווענדען, אבקעהרען, אבווענדיג מאכען; זיך אבווענדען; אויסמיידען.

aver'ted *a.* (ע-וואיר'-טעד) אבגעווענדעט: אבגעקעהרט, אבגעקעהרט אן א זייט.

aver'tedly *adv.* (ע-וואיר'-טעד-לי) אבווענדענדיג; אבקעהרענדיג; אויסמיידענדיג.

aver'ter *n.* (ע-וואיר'-טער) איינער אדער עטוואס וואס ווענדעט אב אדער מיידעט אויס.

aver'tible *a.* (ע-וואיר'-טיבל) וואס קען אויסגעמידען אדער געשטערט ווערען.

A'ves *n.* (איי'-וויז) געפליגעל, פויגלען.

a'vian *a. and n.* (איי'-ווי-ען) וואס אנבעלאנגט צו פויגלען; א פויגעל.

a'viarist *n.* (איי'-ווי-ע-ריסט) איינער וואס האלט א פויגעל-הויז.

a'viary *n.* (איי'-ווי-ע-רי) א פויגעל-הויז.

avia'tion *n.* (ע-ווי-איי'-שאן) די קונסט פון פליהען אין דער לופטען.

a'viator *n.* (איי'-ווי-איי-טאר) א לופט-שווימער; איינער וואס פליהט מיט א פליה-מאשין.

avic'ular *a.* (ע-וויק'-יו-לער) וואס איז שייך צו פויגלען.

a'viculture *n.* (איי'-ווי-קאל-טשור) פויגעלצוכט [דאס האדעווען פויגלען].

av'id *a.* (עוו'-איד) זשעדנע, גיעריג.

avid'ity *n.* (ע-וויד'-אי-טי) זשעדנעקייט; שטארקער חשק; שטארקער אפעטיט; בעגיערדע.

avocat' *n.* (עוו-א-קא') אן אדוואקאט.

avoca'tion *n.* (עוו-א-קיי'-שאן) דאס איבערטראגען א פראצעס פון א נידריגערען געריכט צו א העכערען; א נעבען-בעשעפטיגונג; עטוואס וואס ציהט אב אימעצען פון זיין געוועהנליכער בעשעפטיגונג: א זייטיגע אינטערעסע; אימעצענס רעגעלמעסיגע בעשעפטיגונג.

avoc'atory *a. and n.* (ע-וואק'-ע-טא-רי) צוריקרופענדיג; אברופענדיג; די צוריקציהונג פון א בעפעהל.

av'ocet *n.* (עוו'-א-סעט) אזא פויגעל מיט לאנגע פיס און מיט א לאנגען שנאבעל, וואס איז אויסגעקרימט ארויף-צו.

Avocet

avoid' *v.* (ע-וואיד') פערמיידען; פערהינדערען; אוועקשאפען; וויינכען, זיך דערווייטערען; מאכען אונגילטיג.

avoi'dable *a.* (ע-וואי'-דעבל) פערמיידליך; וואס קען ווערען געמאכט אונגילטיג.

avoi'dably *adv.* (ע-וואי'-דע-בלי) פערמיידענדיג; מאכענדיג אונגילטיג.

avoi'dance *n.* (ע-וואי'-דענס) פערמיידונג; דערווייטערונג, דאס ליידיג ווערען פון א בעשעפטיגונג; דאס אונגילטיג מאכען.

avoi'der *n.* (ע-וואי'-דער) איינער וואס פערמיידעט; איינער וואס מאכט אונגילטיג.

avoid'less *a.* (ע-וואיד'-לעס) אונפערמיידליך.

avoid' no'tice (ע-וואיד' נאו'-טיס) ניט בעמערקט ווערען.

avoirdupois' *n.* (עוו-אר-דיו-פאיז') די איינפאכע ענגלישע געוויכט סיסטעם, לויט וועלכער א פונט איז געטיילט אין 16 אונצעס.

avola'tion *n.* (עוו-א-ליי'-שאן) דאס אוועקפליהען; אויסדונסטונג, אויסדאמפפונג.

av'oset *n.* (עוו'-א-סעט) ז. *avocet*

avouch' *v.* (ע-וואוטש') בעהויפטען, בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען; פערזיכערען; גאראנטירען; רעכטפערטיגען; גוטהייסען.

avouch'er *n.* (ע-וואוטש'-ער) א בעהויפטער, א פערזיכערער; א גוטהייסער; אן עדות.

avouch'ment *n.* (ע-וואוטש'-מענט) בעשטעטיגונג; פערזיכערונג; בעקרעפטיגונג; רעכטפערטיגונג; גוטהייסונג.

avow' *v.* (ע-וואו') ערקלערען, בעקענען, בעהויפטען, מודה זיין [מיט דעם צוועק צו רעכטפערטיגען].

avow'able *a.* (ע-וואו'-עבל) וואס מען קען אפען ערקלערען, וואס מען קען אפען מודה זיין; אנערקענבאר; וואס מען קען רעכטפערטיגען.

avow'ableness *n.* (ע-וואו'-עבל-נעס) די מעגליכקייט אפען צו ערקלערען אדער מודה זיין [און רעכטפערטיגען].

avow'ably *adv.* (ע-וואו'-ע-בלי) דורך אן אפענע ערקלערונג; אויף דעם אופן פון אן אפענער ערקלערונג אדער אפענעם מודה זיין זיך [און זיך רעכטפערטיגען].

avow'al *n.* (ע-וואו'-על) בעקענטניס, בעהויפטונג, דאס מודה זיין; עפענטליכע ערקלערונג.

avowed' *a.* (ע-וואוד') עפענטליך ערקלערט; עפענטליך מודה געווען.

He avowed his love to her.

avow'edly *adv.* (ע-וואו'-עד-לי) מיט פרייער עפענטליכער בעקענונג.

avow'edness *n.* (ע-וואו'-עד-נעס) ז. *avowal*

avow'er *n.* (ע-וואו'-ער) א בעהויפטער, איינער וואס איז זיך מודה.

avow'ry *n.* (ע-וואו'-רי) דאס מודה זיין; די אנערקענונג; די געזעצליכע רעכטפערטיגונג אדער צושטימונג ווענען אבגענומענעם איינענטום.

avul'sion *n.* (ע-וואל'-שאן) דאס אברייסען; א זאך וואס איז מיט געוואלט אבגעריסען; דאס אברייסען און פערטראגען דעם ערד-בארען דורך א פערפלייצונג.

avun'cular *a.* (ע-וואנ'-קיו-לאר) וואס אנבעלאנגט צו אן אנקעל.

await' *v.* (ע-הווייט') ווארטען, ערווארטען.

awake' *v. and adv.* (ע-הווייק') אויפוועקען; אויפוואכען; וואך; וואכענדיג; מונטער.

awa'ken *v.* (ע-הוויי'קן) אויפוועקען; ערוואכען.

awake'ner *n.* (ע-הווייק'-נער) וועקער.

awake'ning *n. and a.* (ע-הווייק'-נינג) דאס ערוואכען; דאס ערוואכען פון שלאף; דאס אויפלעבען פון דער רעליגיאן; וועקענדיג, וואס וועקט.

awake'ningly *adv.* (ע-הווייק'-נינג-לי) אויף א וועקענדען אופן; אויף אן ערוואכענדען אופן.

awa'kenment *n.* (ע-הוויי'קן-מענט) וואכזאמקייט; ערוואכונג.

awan'ting (ע-הוואהנ'-טינג) פעהלט.

award' *v. and n.* (ע-הוואהרד') אורטייל; עטוואס וואס ווערט צוגע'פסקנ'ט; אן אורטייל ארויסגעבען; צוערקענען; צו'פסק'ען; בעשטימען.

award'able *a.* (ע-הוואהרד'-עבל) וואס מען קען צופסק'ען.

awar'der *n.* (ע-הוואהר'-דער) שיעדסריכטער, פשרה-מאכער, מכריע; איינער וואס פסקנ'ט צו.

aware' *a.* (ע-הוועהר') אויפמערקזאם, וואכזאם, וויסענד; אינפארמירט; נעהמענדיג זיך אין אכט.

I was aware of your plans.

aware'ness *n.* (ע-הוועהר'-נעס) דאס זיין אינפארמירט [דאס האבען ידיעות]; דאס וויסען.

awash' *a. and adv.* (ע-הוואש') גלייך מיט דעם וואסערשפיעגעל, אויף דער זעלבער הויך ווי די וואסער אויבערפלעכע; ארויסקומענדיג פון וואסער; געשווינקט, געשליידערט פון דעם וואסער; גענעצט, נאס.

away' *adv.* (ע-הוויי') 1. אוועק; פארט; 2. ניט אנוועזענד; ניט זייענדיג דערביי.

2. Think of me when I will be away.

away' with him! (ע-הוויי' הוויטה הים!) אוועק מיט איהם! זאל ער אוועק!

awe *n. and v.* (אה) עהרפורכט [יראת הכבוד]; פורכט; אין מורא האלטען; עהרפורכט איינפליסען.

awea'ry *a.* (ע-הוויע'-רי) פער־מיעד; מאטערט; איבערדריסיג; צוגעגעסען.
aweath'er *a. and adv.* (ע-הוועטה'-ער) צו דער זייט, וואו דער ווינד בלאזט.
awe-comman'ding *a.* (אה־קא-מענ'-דינג) וואס פליסט איין עהרפורכט.
aweigh' *a. and adv.* (ע-הוויי') ארויפ־געצויגען אדער ארויפציהענדיג דעם אנ־קער פון שיף אין דער הויך.
awe in'to obe'dience (אה אינ'-טו א-בי'-די-ענס) דורך מורא ברענגען צו געהארכזאמקייט.
awe'less *a.* (אה'-לעס) אהן מורא; אהן עהרפורכט; וואס האט ניט די מאכט צו ערוועקען עהרפורכט.
awe'some *a.* (אה'-סאם) וואס ערוועקט עהרפורכט; מורא'דיג.
awe'-strick'en *a.* (אה'-סטריקן) דורכגעדרונגען מיט עהרפורכט.
awe'-struck *a.* - (אה'-סטראק) ז. *awe-stricken*.
aw'ful *a.* (אה'-פול) וואס ערוועקט גרויס עהרפורכט; מאיעסטעטיש; עהרווירדיג; פורכטזאם; שרעקליך; אונגעהייער.
aw'fully *adv.* (אה'-פול-אי) מיט גרויס עהרפורכט; אויף א מאיעסטעטישען אופן; מיט עהרווירדיגקייט; פורכטזאם, שרעק־ליך; אונגעהייער.
aw'fulness *n.* (אה'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט עהרפורכט; עהרווירדיגקייט; פורכטזאמקייט.
awhile' *adv.* (ע-הוואיל') א ווייל, פאר א קורצער צייט.
a while ago' (ע הוואיל ע-גאו') א קורצע צייט צוריק.
awhirl' *a. and adv.* (ע-הווירל') אין א שטורם; שטורמדיג.
awk *a. and n.* (אהק) אונגעשיקט, אונגע־לומפערט; דער פאפוגאי־טויכער. ז. *auk*.
awk'ward *adv. and a.* (אהק'-הווארד) אונגעשיקט, אונגעלומפערט; אונרוהיג, אין פערלעגענהייט; וואס איז שווער אומ־צוגעהן דערמיט, וואס פאדערט פארזיכטיג־קייט, וואס פערשאפט צרות.
A country lad feels awkward in the city.
awk'ward affair' (אהק'-הווארד ע-פעהר') א נארישע, מיאוס'ע געשיכטע.
awk'wardly *adv.* (אהק'-הווארד-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אונגעלומפערטען אופן; אונאנגענעהם, אונבעקוועם.
awk'wardness *n.* (אהק'-הווארד-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט; אונ־אנגענעהמליכקייט, אונבעקוועמליכקייט, פערלעגענהייט.
awl *n.* (אהל) אן אהל, א שוסטער אהל.
aw'less *a.* (אה'-לעס) ז. *aweless*.
awl'-shaped *a.* (אהל'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן אהל.
awn *n.* (אהן) [די] דער זאנגען־בארד [די לאנגע פעדים וואס וואקסען ביי מאנכע זאנגען ווי א בארד].
aw'ning *n.* (אה'-נינג) דאכונג, אדער איבערדעק איבער א שיף; א פארהאנג צום שיצען פון רעגען; א לייוווענט־דאך.
aw'ny *a.* (אה'-ני) [ביי זאנגען] מיט א בארד.
awoke' (ע-הוואוק) אויפגעוואכט, זיך אויפגעכאפט פון שלאף. ז. *awake*.
awor'king *adv.* (ע-הוואיר'-קינג) ביי דער ארבייט.
awry' *adv. and a.* (ע-ראי') קרום; פערקעהרט; קאסאק; פון דער זייט.
He looks awry.

ax *n. and v.* (עקס) א האק; האקען מיט א האק; ארומהאקען.
ax'al *a.* (עקס'-על) וואס בעלאנגט צו אן אקס.
axe *n. and v.* (עקס) ז. *ax*.
ax'-head *n.* (עקס'-העד) דער קאפ פון א האק [דער אייזערנער טייל].
ax'-helve *n.* (עקס'-העלוו) דאס הענטעל פון א האק.
ax'ial *a.* (עקס'-אי-על) וואס איז שייך צו אן אקס אדער צענטער־ליניע; וואס גע־פינט זיך אין דער אקס־ליניע; וואס זיצט אויף אן אקס; וואס בילדעט די צענטער־ליניע.
ax'ial line (עקס'-אי-על לאין) אקס־ליניע [די צענטראלע, מיטעלסטע ליניע]; די מיטעל־ליניע פון א מאגנעט.
ax'ially *adv.* (עקס'-אי-על-אי) אין דער ריכטונג פון אקס.
ax'ial rota'tion (עקס'-אי-על רא-טיי'-שאן) א דרעה־בעוועגונג ארום אן אקס.
axif'erous *a.* (עקס-איפ'-ע-ראס) וואס האט נור א שטענגעל אהן צווייגען און אהן בלעטער [ווענען געוויסע פלאנצען].
ax'iform *a.* (עקס'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אקס.
ax'il *n.* (עקס'-איל) די פאכווע; אקסעל; בלאטווינקעל, צווייגווינקעל [דער ווינקעל, וואס עס בילדעט א צווייג מיט'ן שטאם פון בוים].
ax'ile *a.* (עקס'-איל) וואס אנבעלאנגט צו דער צענטער־ליניע אדער אקס־ליניע.
axil'la *n.* (עקס-איל'-א) די פאכווע.
ax'illar *a.* (עקס'-אי-לאר) וואס בעלאנגט אדער איז עהנליך צו אן אקסעל אדער א פאכווע; בעהעפט, צוגעוואקסען [ביי לע־בעדיגע בעשעפענישען].
ax'illary *a.* (עקס'-אי-לע-רי) ז. *axillar*.
ax'illary ar'tery (עק'-סי-לע-רי אר'-טע-רי) די אקסעל־ארטעריע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
ax'inite *n.* (עקס'-אי-נאיט) דער אקסי־ניט [אזא שטיין].
ax'iom *n.* (עקס'-אי-אם) [א] אקסיאמע זעלבסטפערשטענדליכער אמת, וואס דארף קיין בעווייז ניט].
axiomat'ic *a.* (עקס-אי-א-מעט'-איק) וואס איז ווי אן אקסיאמע. ז. *axiom*.
axiomat'ical *a.* (עקס-אי-א-מעט'-איק-על) ז. *axiomatic*.
axiomat'ically *adv.* (עקס-אי-א-מעט'-איק-על-אי) דורך בענוצען אן אקסיאמע; ווי אן אקסיאמע.
ax'is *n.* (עק'-סיס) די גאמעט־אן אקס; די רישע אקס [אן אקס וועלכע מען שטעלט זיך פאר אין געדאנקען און וועלכע עקזיס־טירט אין דער ווירקליכקייט ניט, צ. ב. די אקס פון ערד־קוגעל].
axle *n.* (עקסל) אן אקס [פון א וואגען].
ax'le-pin *n.* (עקסל'-פין) א סווארען; אן אקס־פלעקעל.
ax'letree *n.* (עק'סל-טריע) די אקסען פון א וואגען.
ax'man *n.* (עקס'-מען) א האלץ־העקער.
ax'olotl *n.* (עקס'-א-לאטל) א מין סאלא־מאנדרע [אזא וואסער חיה].

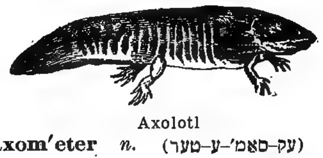

Axolotl

axom'eter *n.* (עק-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אבצופאסען ריכטיג די איינ־פאסונג פון ברילען, אז דער צענטער פון די גלעזלעך זאל אויסקומען ריכטיג מיט דעם צענטער פון די אויגען.
ax'-shaped *a.* (עקס'-שייפט) וואס האט די פארם פון א האק [ווענען בלעטער פון געוויסע פלאנצען].
ax'-stone *n.* (עקס'-סטאון) דער האק־שטיין.
ax'unge *n.* (עקס'-אנדזש) חזיר־פעט; געגנזען־שמאלץ; אקסען־שמירעכץ.
ay *adv. and int.* (איי) אימער, אויביג, בעשטענדיג; אה! [א פערוואונ־דערונגס־אויסרוף].

Aye-aye

aye *adv. and int.* (אי) יא! ריכטיג; ווירקליך; אימער, אייביג, בעשטענ־דיג; פאר [ביים אבשטימען].
aye'-aye *n.* (אי'-אי) א מין אפע וואס איז עהנ־ליך צו א וועווער־קע [געפינט זיך אין מאדאגאסקאר, אפריקא].
ayes and noes (איז ענד נאוז) די שטי־מען פאר און געגען [ביים אבשטימען אויף א פערזאמלונג].
ayes have it (איז העוו איט) די מעהר־הייט פון די שטימען זיינען פאר.
Aza'lea *n.* (ע-זיי'-לי-א) די אזאליע [א מין בלום].

Azalea

az'imuth *n.* (עז'-אי-מאטה) א האריז־אנטאלער קרייז־בויגען וואס איז איינגע־שלאסען צווישען דעם מערידיאן פון וועל־כען עס איז פלאץ און צווישען א ווערטי־קאלען קרייז, וועלכער געהט דורך דעם צענטער פון א שטערען [בענוצט אין אסטראנאמיע פאר דעם צוועק צו בעשטי־מען דעם ריכטיגען ארט פון א שטערען אין הימעל].
az'imuth cir'cle (עז'-אי-מאטה סויר'קל) א געוויסער טעלעסקאפ [שפאק־טיוו] פאר אסטראנאמישע צוועקען.
az'imuth com'pass (עז'-אי-מאטה קאמ'-פעס) דער אזימוט קאמפאס [אזא אסטראנאמישער אפאראט מיט א מאגנעט־

נאדעל און ציפער־בלאט וואס ווערט בענוצט אויף שיפען צו בעשטימען דעם ריכטיגען פלאץ פון די שטערען אין הימעל, כדי צו וויסען פון זיי די ריכטונג פון דער שיף].

az'imuth di'al (עז'-אי-מאטה דאי'-על) אזא זון־זייגער פאר אסטראנאמישע צוועקען.

azo'ic *a.* (ע-זאו'-איק) לעבענסלאז, אהן לעבען.

azon'ic *a.* (ע-זאנ'-איק) וואס בעלאנגט ניט צו קיין ספעציעלען געגענד.

az'ote *n.* (עז'-אוט) אזאט, שטיק־שטאף [א כעמישער עלעמענט].

az'ote ac'id (עז'-אוט עס'-איד) סאלפעטער־זויערע [אזא כעמישער שטאף].

azot'ic *a.* (ע-זאט'-איק) וואס ענטהאלט אדער איז עהנליך צו שטיק־שטאף.

az'otite *n.* (עז'-א-טאיט) סאלפעטער־זויערער זאלץ.

az'otize *v.* (עז'-א-טאיז) זעטיגען אדער פערבינדען מיט שטיקשטאף.

azo'tous *a.* (ע-זאו'-טאס) סאלפעטריג.

azo'tous ac'id (ע-זאו'-טאס עס'-איד) סאלפעטריגע זויערע.

azotu'ria *n.* (עז-א-טיו'-רי-א) א קראנקהייט, ביי וועלכער עס ווערט ארויסגעבראכט צופיעל אוריין [השתנה].

az'ure *n, a. and v.* (עזש'-אור) הימעל־בלוי; הימעל־בלויער קאליר; פארבען מיט א הימעל־בלויען קאליר.
ז. איל. *"Colors"*

az'ure-spar *n.* (עזש'-אור-ספאר) בלוי־שפאט [אזא מינעראל].

az'urite *n.* (עזש'-יו-ראיט) לאזור־שטיין.

az'ure-stone *n.* (עזש'-אור-סטאון) ז. *azurite*

az'ygous *a.* (עז'-אי-גאס) וואס האט ניט קיין זיווג, וואס האט ניט קיין פאר.

az'ym *n.* (עז'-אים) מצה, אונגעזייערטעס ברויט.

az'yme *n.* (עז'-אים) ז. *azym*

azym'ic *a.* (ע-זימ'-איק) וואס איז עהנליך צו מצה; אונגעזייערט.

az'ymous *a.* (עז'-אי-מאס) ז. *azymic*

B

B, b (בי) דער צווייטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

B. A. *Bachelor of Arts* אבקירצונג פון

baa *n. and v.* (בא) מעקען [ווי א שעפס]; מעקעריי.

Ba'al *n.* (ביי'-על) דער אבגאט בעל ביי די כנענים און סיריער.

Ba'alism *n.* (ביי'-על-איזם) דאס דיענען דעם גאט בעל [דער גאט פון די אלטע פעניציער אדער כנענים].

Ba'alist *n.* (ביי'-על-איסט) איינער וואס דיענט דעם גאט בעל [דער גאט פון די אלטע פעניציער, כנענים].

bab *n.* (בעב) זויגלינג, קליין קינד.

bab'-bal'lads *n.* (בעב'-בעל'-עדז) קינדערשע ליעדער.

bab'blative *a.* (בעב'-לע-טיוו) פלאפלענדיג, פלוידערענדיג.

bab'ble *n. and v.* (בעבל) פלאפלען; פלוידערען; מורמלען; פלוידעריי, פלאפלעריי, מורמעל.

bab'blement *n.* (בעבל'-מענט) פלאפלעריי; פלוידעריי; מורמעל.

bab'bler *n.* (בעב'-לער) פלאפלער; פלוידערזאק.

bab'bling *n. and a.* (בעב'-לינג) פלוידעריי, פלאפלעריי; פלוידערענדיג, פלאפלענדיג, מורמלענדיג.

bab'blingly *adv.* (בעב'-לינג-לי) פלאפלענדיג; מורמלענדיג; דורך פלוידעריי.

bab'bly *a.* (בעב'-לי) פלוידערענד.

bab'by *n.* (בעב'-אי) א זויגלינג, קליין קינד.

babe *n.* (בייב) זויגלינג, קליין קינד.

babe'hood *n.* (בייב'-הוד) ז. *babyhood*

Ba'bel *n.* (ביי'-בעל) דער טהורם פון בבל; א צומישעניעס, א געטומעל; דיא מדינה אדער שטאדט בבל.

ba'bel *n.* (ביי'-בעל) א צומישעניעס, א געטומעל.

ba'boo *n.* (בא'-בוה) א טיטעל פון העפליכקייט געברויכט ביי די איינגעבארענע אין אסט אינדיען, עהנליך צו "העררֿ" אדער "מיסטער".

babirous'sa *n.* (בעב-אי-רוה'-סא) ז. *babirussa*

babirus'sa *n.* (בעב-אי-רוה'-סא) דער ווילדער הארנדיגער אסט־אינדישער חזיר.

baboon' *n.* (בע-בוהן') פאוויאן [אזא אבעזיאנע].

Baboon

babu' *n.* (בא-בוה') ז. *baboo*

ba'by *n., a. and v.* (ביי'-בי) זויגלינג, קליין קינד; קינדיש; בעהאנדלען ווי א קינד.

ba'by-farm *n.* (ביי'-בי-פארם) אן ארט וואו מען נעהמט אויף קינדער צו האדעווען.

ba'by-far'mer *n.* (ביי'-בי-פאר'-מער) איינער, וועלכער נעהמט אויף קינדער צו האדעווען.

ba'by-far'ming *n.* (ביי'-בי-פאר'-מינג) דאס אננעהמען קליינע קינדער צום האדעווען; דאס אננעהמען קליינע קינדער אין אן אנשטאלט, וואו מען פטר'ט זיי.

ba'byhood *n.* (ביי'-בי-הוד) קינדהייט; קינדער־יאהרען.

ba'by-house *n.* (ביי'בי-האוס) א שטיבעלע פאר ליאלקעס.

ba'by in arms (ביי'-בי אין ארמז) א קינד, וועלכע מען מוז נאך טראגען אויף דיא הענד.

ba'by in the eye (ביי'-בי אין טהי אי) דאס קליין מענשעלע, וואס מען זעהט אין שווארץ־אפעל פון אויג.

ba'byish *a.* (ביי'-בי-איש) קינדיש.

ba'byism *n.* (ביי'-בי-איזם) דער צושטאנד און די נאטור פון קליינע קינדער.

ba'by-jum'per *n* (ביי'-בי-דזשאמ'-פער) אזא קינדער שטולכעל אויפגעהאנגען אויף גומענע שניר צום וויעגען.

ba'by-lin'en *n.* (ביי'-בי-לינ'-ען) קינדער־וועש.

Bab'ylon *n.* (בעב'-אי-לאן) בבל, די הויפטשטאדט פון דעם קעניגרייך בבל.

Babylo'nian *a.* (בעב-אי-לאו'-ני-ען) פון בבל.

Babylo'nian hour (בעב-אי-לאו'-ני-ען אור) דער צוועלפטער טייל פון טאג; די שטונדען פון זונען־אויפגאנג [אלס אנפאנג פון טאג].

Babylon'ic *a.* (בעב-אי-לאנ'-איק) וואס איז שייך צו בבל.

Babylo'nish *a.* (בעב-אי-לאו'-ניש) ז. *Babylonian*

ba'by rib'bon (ביי'-בי ריב'-אן) א שמאל אטלאס בענדעל.

ba'by things (ביי'-בי טהינגז) קינדער־שפיעל־זאכען.

bac'ca *n.* (בעק'-ע) יאגדע.

baccalau'reate *n. and a.* (בעק-ע-לאה'-רי-אייט) דער טיטעל פון א באקאלאורעס [אן אקאדעמישע מדרגה פון בילדונג אין ענגלאנד און אמעריקא, פאר אזעלכע וואס ענדיגען א העכערע בילדונגס־אנשטאלט]; וואס איז שייך צו א באקאלאורעס.

baccalau'reate ser'mon (בעק-ע-לאה'-רי-אייט סויר'-מאן) אן אבשיעדס־רעדע צו שטודענטען, וועלכע האבען גענדיגט זייער שטודיום אין דער הויכשוהל.

baccara' *n.* (בעק-ע-רא') א מין קארטען־שפיעל.

baccarat' *n.* (בעק-ע-רא') ז. *baccara*

bac'cate *a.* (בעק'-אייט) ווי א יאגדע; וואס גיט ארויס יאגדעס.

bac'cated *a.* (בעק-איי'-טעד) פול מיט יאגדעס; בעזעצט מיט פערל.

bacchana'lia *n.* (בעק-ע-ניי'-לי-ע) באקכוס־פעסט [א טרינק־יום־טוב אין אלטען גריכענלאנד לכבוד באקכוס דעם גאט פון וויין]; וואקכאנאליע, שכרות, הולטאיסטווע.

bacchana'lian *n. and a.* (בעק-ע-ניי'-לי-ען) א באקכאנט, שיכור; לעבע־יונג; הולטאי; וואס איז שייך צו א באקכאנט.

bac'chant *n. and a.* (בעק'-ענט)

מעשה שכור; לעבע-יונג; הולטאי, באק-כאנט.

bac'chante *n.* (בעק-ענט) א פריס-טערין אדער פרוי וואס דיענט צום גרי-כישען ווייז-גאט באקכוס; אן אונמאראַ-לישע פרוי.

bacchan'tic *a.* (בעק-ענ'-טיק) באקכאַ-טיש. ז. *bacchant*

Bac'chus *n.* (בעק'-אַס) [דער באקכוס גאָט פון וויין ביי די אַלטע גריכען].

baccif'erous *a.* (בעק-סיפ'-ער-אַס) וואס עס וואקסען יאַגדעס.

bac'ciform *a.* (בעק'-סי-פארם) וואס האט דיא פארמע פון א יאגדע.

bacciv'orous *a.* (בעק-סיוו'-א-ראס) וואס עסט יאגדעס.

bach'elor *n.* (בעטש'-על-אַר) א בחור, אונפערהייראטער; דער ערשטער אקא-דעמישער טיטעל אין די ענגלישע און אמעריקאנישע העכערע לעהר-אנשטאלטען.

bach'elordom *n.* (בעטש'-ע-לאַר-דאַם) בחורשאפט; דאס לעבען אונפערהייראט.

bach'elorhood *n.* (בעטש'-ע-לאַר-הוד) בחורשאפט; דאס לעבען אונפערהייראט; דער ערשטער אקאדעמישער טיטול [אין ענגלאנד און אמעריקא].

bach'elorism *n.* (בעטש'-ע-לאַר-איזם) בחור'שאפט; דאס לעבען אונפערהייראט.

Bach'elor of Arts (בעטש'-ע-לאַר אוו ארטס) אקאדעמישער טיטול אין די ענג-לישע און אמעריקאנישע אוניווערזיטעטען.

Bach'elor of Sci'ence (בעטש'-ע-לאַר אוו סאי'-ענס) באקאלארעאוס פון וויסענשאפט [אן אקאדעמישער טיטעל].

bach'elor's-but'ton *n.* (בעטש'-ע-לאַרז באטן) אזא פלאנצע וואס האט קנאפּפערמיגע בלומען.

bach'elor's hall (בעטש'-ע-לאַרז האהל) א בחור'ס היים, אדער א הויז פון וועל-כען די פרוי איז אוועק.

bach'elorship *n.* (בעטש'-ע-לאַר-שיפ) ז. *bachelorhood*

Bacilla'ria *n.* (בע-סי-לייי'-רי-ע) די באצילאריען [א סארט זעהר קליינע וואַ-סער-פלאנצען וואס מען קען זעהן נאר דורך א מיקראסקאפ].

bac'illary *a.* (בעס'-אי-לע-רי) עהנליך צו א שטעקעל; וואס אנבעלאנגט צו בא-צילען.

bacil'li *n.* (בע-סיל'-אי) באצילען.

Bacilli

bacil'liculture *n.* (בע-סיל'-אי-קאל-טשור) דאס האדעווען באצילען [מיקראַ-סקאפּישע בעשעפעניסען] מיט דעם ציעל צו שטודירען זייער ארט לעבען און וויר-קען.

bacil'liform *a.* (בע-סיל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א שטעקעל.

bacil'lus *n.* (בע-סיל'-אַס) א באציל.

back *n., v., a. and adv.* (בעק) 1. דער רוקען, דיא הינטער-זייט פון עפּעס; 2. דער קערפּער [אין בעצוג צו בעקליי-דונג]; 3. אונטערשטיצען; 4. זיך צוריק בעוועגען, זיך צוריקציהען; צוריקשטוי-סען; 5. וואס געפינט זיך פון הינטען; הינטען, הינטערווייליך, צוריק.

1. The garden is in the back of the house. 3. I shall back my friend with money for his business. 5. He came back from his trip to Chicago.

back a horse against' the field (בעק ע הארס ע-גענסט' טהי פיעלד) האל-טען א געוועט פאר איין פערד געגען אלע אנדערע [אין וועט-לויף].

back all astern'! (בעק אהל עס-טוירן') רודערט צוריק [מיט דעם הינ-טערטייל פון שיף פאראויס]!

back an an'chor (בעק ען ענ'-קאר) אויפהויבען אן אנקער פון א שיף און צו-בינדען איהם.

back and bel'ly (בעק ענד בעל'-אי) קליידונג און עסען.

back and forth (בעק ענד פאורטה) היז און צוריק.

The swing goes back and forth.

back a war'rant (בעק ע וואר'-ענט) אויספיהרען א געריכטליכען בעפעהל אימע-צען צו ארעטירען; וועטען אויף עטוואס.

back'bite *v.* (בעק'-באיט) פערליימדען, בערעדען, רכילות טרייבען.

back'biter *n.* (בעק'-באי-טער) פער-ליימדער; בערעדער, רכילות-טרייבער.

His troubles with his partner were caused by backbiters.

back'biting *n.* (בעק'-באי-טינג) פער-ליימדונג, רכילות.

back'bitingly *adv.* (בעק'-באי-טינג-לי) פערליימדעריש, רכילות'דיג.

back'-blow *n.* (בעק'-בלאו) א ריק-ווערטס קלאפּ; אן אונגעלומפערטער קלאפּ.

back'board *n.* (בעק'-באורד) א הינ-טערשטע לעהנברעט ביי דער זיצבאנק אויף א שיפעל; א רוקען ברעט.

back'bone *n.* (בעק'-באון) 1. רוקען ביין; 2. שטייפע האלטונג, קוראזש, אונ-בויגבארע ענטשלאסענהייט.

1. He fell and broke his backbone. 2. No man can lead others if he has no backbone.

back'-door *n.* (בעק'-דאור) א הינטער-טהיר; א געהיימע טהיר.

back'-down *n.* (בעק'-דאון) דאס אונ-טערשטיצען מיט עפּעס; דאס אונטערלע-גען; דאס אונטערגעבען זיך.

backed *a.* (בעקט) וואס האט א רוקען; וואס זיצט רייטענדיג; וואס לעהנט זיך אן; אונטערגעשטיצט.

back'en *adv. and v.* (בעק'ן) ז. *back* לעצטער טייל.

back'-end *n.* (בעק'-ענד) לעצטער טייל.

back'-en'trance *n.* (בעק'-ענ'-טרענס) א הינטערשטער ארייננאנג.

back'er *n.* (בעק'-ער) אן אונטערשטי-צער, א העלפער [ספּעציעל מיט געלד]; א וועטענדער.

back'fire *v.* (בעק'-פאיר) מאכען או-מיסטנע א שרפה, אום אבצוהאלטען א פייער [אום ניט צו לאזען א פייער ווי-טער זיך צו פערשפרייטען, צינדט מען אומיסטנע אן א געבייִדע אדער א געוויסע שטרעקע אין וואלד און נאכדעם ווי מען לעשט עס אויס, בלייבט א לעדיגער אדער אבגעבערנטער פלאץ, וועלכער ערלויבט ניט דעם אנקומענדען פייער זיך צו פער-שפרייטען ווייטער].

back'-fire *n.* (בעק'-פאיר) א פייער וואס ווערט אומיסטנע געמאכט, אום אבצושטע-לען א שרפה. ז. *backfire*

back'-friend *n.* (בעק'-פרענד) א כלומר'שטדיגער פריינד, א פערבארגענער שונא; אן אונטערשטיצער.

back'-game *n.* (בעק'-גיים) א מין שפיעל אין ביינדלעך.

backgam'mon *n.* (בעק-געמ'-אן) ז. *back-game*

backgam'mon-board *n.* (בעק-געמ'-אן-באורד) אזא ברעט וואס ווערט בע-נוצט פאר א געוויסען שפיעל מיט ביינד-לעך [דאס ברעט איז עהנליך צו א דאמ-קעס ברעט, נאר אנשטאט די קעסטעלעך זיינען פאראן אנדערע פיגורען].

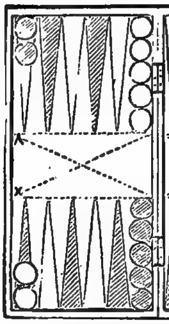

Backgammon-board

back'ground *n.* (בעק'-גראונד) הינ-טערגרונד.

back'hand *n. and a.* (בעק'-הענד) מיט דער לינקער זייט פון האנד; א האנד-שריפט וואס דיא בוכשטאבען בויגען זיך צו לינקס; אונגינסטיג, הינטען-ארום.

back'handed *a.* (בעק'-הענד-עד) מיט דער לינקער זייט פון דער האנד; אונבע-שטימט, צווייִדייטיג, סארקאסטיש; גע-דרעהט פערקעהרט [ווענען א שטריק].

back'house *n.* (בעק'-האוס) אן אבטריט [בית הכסא]; א געביידע הינטער דער הויפט-געביידע.

back'ing *n.* (בעק'-אינג) אונטערשטי-צונג; צוריקטרעטונג.

back'ing and fil'ling (בעק'-אינג ענד פיל'-אינג) אונענטשלאסען.

back'log *n.* (בעק'-לאג) די שייט האלץ אין אויוועז, וועלכע ברענט אם בעסטען.

back'most *a.* (בעק'-מאוסט) גאר דער הינטערשטער.

back oars (בעק אורז) רודערן צוריק.

back'-pain'ting *n.* (בעק'-פיינ'-טינג) דאס אויסמאהלען מיט פארבען אויף א גלאז נאך א געדרוקט בילד וואס איז אנ-געקלעפּט אויף דער אנדערער זייט פון גלאז.

back'-pay'ment *n.* (בעק'-פיי'-מענט) נאך ניט אויסגעצאהלטער חוב.

back'piece *n.* (בעק'-פיעס) דער הינ-טערטייל; דער הינטערטייל פון א פאנ-צער; אזא הייליג בילד אין א קלויסטער.

back'-room *n.* (בעק'-רוהם) א הינטער-צימער.

back'-seat *n.* (בעק'-סיעט) א נידריגער שטאנד; א פלאץ ביי דער טהיר, א פלאץ הינטער'ן אויוועז.

A defeated candidate often has to take a back-seat in politics.

back'set *n. and v.* (בעק'-סעט) צוריק-שטויסונג; אנגרייפען פון הינטען.

back'-set'tlements *n.* (בעק'-סעטל-מענטס) די ווייטעסטע [וועסטליכע] קא-לאניעס אין דיא פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; דיא ווייטע קאלאניעס אין א לאנד.

back'-set'tler *n.* (בעק'-סעט'-לער) אן איינוואהנער פון א ווייטע קאלאניע אין א לאנד [ספּעציעל אין דיא ווייטע וועסט-ליכע געגענדען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען].

back'-shop *n.* (בעק'-שאפּ) הינטערצי-מער אין א קראם אדער אין א ווערק-שטאט.

back'side *n.* (בעק׳-סאיד) די הינטער־שטע זייט; דער הינטערטייל.

backslide' *v.* (בעק-סלאיד׳) אבטריניג ווערען; צוריקווייכען, אבפאלען [ווי פון רעליגיאן]; פערלאזען.

backsli'der *n.* (בעק-סלאי׳-דער) 1. איי־נער וואס פאלט פון עפעס אב; א משומד; איינער וואס פערלאזט זיין גלויבען, אדער פרינציפען; 2. איינער וואס קעהרט זיך אום צוריק צו זיינע פריהערדיגע זינד.
2. Many reformed drunkards often become backsliders.

backsli'ding *n.* (בעק-סלאי׳-דינג) דאס אבפאלען פון גלויבען; שמד; דאס ניט פאלגען די לעהרען פון רעליגיאן; געזונ־קענהייט.

backsli'dingness *n.* (בעק-סלאי׳-דינג-נעס) שמד, אבטריניגקייט אדער אב־פאלונג פון רעליגיאן אדער פון געוויסע מאראלע פרינציפען; געזונקענהייט.

back'-slum *n.* (בעק׳־סלאם) א שמוציגע הינטער־גאס; א שמוציגע נאכבארשאפט [אן ארט אין א שטאדט, וואו עס וואהנט דער אבפאל פון דער געזעלשאפט]; א הינטערטהיר.

back'-staff *n.* (בעק׳־סטעף) אן אסטרא־נאמישער אפאראט צום אויסגעפינען די הויך פון דער זון אויף'ן ים.

back'stair *n. and a.* (בעק׳-סטעהר) די שטיגען פון צווייטען זייט הויז; פריוואט־אריינגאנג; פלאטקעמאכעריי; רכילות; וואס איז שייך צו א פריוואט-אריינגאנג, הינטען־ארום, דורך רכילות אדער אינטרי־גען.

back'stairs *n. and a.* (בעק׳-סטעהרז) ז. ***back-stair***

back'stay *n.* (בעק׳-סטיי) א שטיצע פון הינטען; דער שטריק וואס בינדט אן דעם זעגעל צו דער הינטערשטער זייט פון שיף.

back'stitch *n. and v.* (בעק׳-סטיטש) דער שטעפשטאך [ביים נעהען]; שטעפען.

back'-street *n.* (בעק׳-סטריעט) הינטער־גאס.

back'-string *n.* (בעק׳-סטרינג) א פיהר־שנור [מיט וועלכער מען האלט צו א קינד פון הינטען, ווען עס לערנט זיך געהן].

back'-stroke *n.* (בעק׳־סטראוק) ז. ***back-blow***

back'-sword *n.* (בעק׳-סאורד) איינ־שניידיגער שווערד [א שווערד וואס האט א שארף בלויז פון א זייט]; א ראפיער [אזא מין שווערד].

back'swordman *n.* (בעק׳-סאורד-מען) א ראפיער פעכטער.

back talk (בעק טאהק) צוריק אבענט־פערען; פרעך אבענטפערען.
A teacher should not permit back talk from pupils.

back the sails (בעק טהי סיילז) צו־ריקלענען דעם זעגעל; צוריקגעהן.

back to back (בעק טו בעק) רוקען צו רוקען; מיט'ן רוקען געקעהרט איינער צום אנדערען.

back'-trick *n.* (בעק׳-טריק) ריקטריט [ביים טאנצען]; אן אויסוועג.

back up (בעק אפ) אונטערהאלטען אדער שטיצען אימעצען; שטופען אדער געהן צוריק; איבערקעהרען; אין באל־שפיעל — שטעהן אהינטער [מיט'ן ציעל אבצוואווארפען דעם באל צוריק בעת ער פליהט פארביי].

back'ward *adv. and a.* (בעק׳-הווארד) 1. צוריק; ריקווערטס; הינטערווייליך; אין א געגענגעזעצטע ריכטונג; קאפויער; 2. צוריקגעבליבען; הינטערשטעליג; ניט פראגרעסירט; פויל; אונווילינג; פערשפע־טיגט; צוריקגעהאלטען; וואס שטערט; וואס ווירקט נעגען; וואס געהט צוריק.
1. On his backward journey he visited London. 2. Backward children need special training.

back'ward and for'ward (בעק׳-הווארד ענד פאר׳-הווארד) הין און הער.

back'ward-fruits *n.* (בעק׳-הווארד-פרוהטס) שפעט־פרוכט [פרוכט וואס ווערט שפעט רייף].

back'wardly *adv.* (בעק׳-הווארד-לי) אין א געגענגעזעצטע ריכטונג; ריק־ווערטס; צוריק; אונווילינג, פויל; וויר־קענדיג נעגען; אבגענייגט; צוריקגעבלי־בען.

back'wardness *n.* (בעק׳-הווארד-נעס) לאנגזאמקייט; ווידערווילען; הינטערשטע־ליגקייט; אבגענייגטקייט; פוילקייט; שלאפקייט.

back'wards *adv.* (בעק׳-הווארדז) ז. ***backward***

back'wards in du'ty (בעק׳-הווארדז אין דיו׳-טי) פערנאכלעסיגט די פפליכטען.

back'water *n.* (בעק-הוואה-טער) דאס רודערען ריקווערטס דורך בייטען די שטע־לונג פון די רודערס; א שטעהענדעס וואסער; דאס וואסער, וואס ווערט אויפ־געהויבען פון די רעדער פון א דאמפף־שיף; א צוריקגעהאלטענעס וואסער; דאס ארויסמאכען זיך פון עפעס.

back'woods *n.* (בעק׳-הוואודז) די ווייטע וועסטליכע וואלד־געגענדען אין אמעריקא; א געגענד וואס קומט ווענינ אין בעריהרונג מיט דער ציוויליזירטער וועלט.

back'woodsman *n.* (בעק׳-הוואודז-מען) איינער וואס וואהנט אין די פער־ווארפענע ווייטע וועלדער.

back'-wound *n. and v.* (בעק׳-הוואונד) פערליימדען; פערוואונדען הינטען־ארום; א וואונד אויף'ן רוקען, א וואונד געמאכט הינטען־ארום.

back'-wound'ing *a.* (בעק׳-הוואונד׳-אינג) פון הינטען פערוואונדעט; פער־ליימדעט.

back'-yard *n.* (בעק׳-יארד) א הינטער־הויף.

ba'con *n.* (ביי׳-קאן) געריכערטע שוויי־נען־פלייש.

ba'con-bee'tle *n.* (ביי׳-קאן-ביעטל) אזא זשוק פון דער ברוי־נעם קאליר [דאס ווע־רימעל פון וועלכען דיע־זער זשוק ענטוויקעלט זיך איז בעדעקט מיט לאנגע האר און איז בע־קאנט דערמיט וואס עס צופרעסט די געשטאפטע חיות אין מוזעאומס].

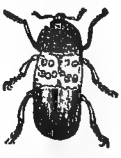

Bacon-beetle

ba'con-hog *n.* (ביי׳-קאן-האג) אבגעקאר־מעטער שוויין [וואס זיין פלייש ווערט געברויכט צו טרוקענען אדער רויכערען].

Baco'nian *a. and n.* (בע-קאו׳-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם ענגלישען פילאזאף לארד בעקאן אדער זיינע טעאריען; אן אנהענגער פון לארד בעקאן אדער פון זיי־נע טעאריען; איינער וואס גלויבט, אז דער אמת'ער פערפאסער פון שעקספיער'ס ווערק איז לארד בעקאן.

bacte'ria *n.* (בעק-טי׳-רי-א) באקטע־ריען [אזעלכע קליינע מיקראסקאפישע בעשעפענישען].

bacte'rial *a.* (בעק-טי׳-רי-על) וואס בע־לאנגט אדער איז עהנליך צו א באקטעריע.

bacte'ricidal *a.* (בעק-טי׳-רי-סאי-דעל) וואס טויטעט דיא באקטעריען.

bacte'ricide *n.* (בעק-טי׳-רי-סאיד) א זאך וואס טויטעט די באקטעריען.

bacte'rioid *a.* (בעק-טי׳-רי-איד) וואס איז עהנליך אדער איז שייך צו באקטע־ריען.

bacte'rium *n.* (בעק-טי׳-רי-אם) א באק־טעריע; א מיקראב.

bac'teroid *a.* (בעק-טי-ראיד) ז. ***bacterioid***

bacteroid'al *a.* (בעק-טי-ראיד׳-על) ז. ***bacterioid***

bac'ulus *n.* (בעק׳-יו-לאס) א צויבער שטעקען; א שטאק וואס דיענט אלס ציי־כען פון הערשאפט.

bad *a.* (בעד) שלעכט; בייז; קרענקליך; שעדליך; אונגעזונד.

bad bar'gain (בעד באר׳-גען) א שלעכט געשעפט; א שלעכטער אבשניט.

bade (בעד) אנגעבאטען; געבעטען; בעפוילען. ז. ***bid***

bad egg (בעד עג) א שלעכט איי; א ווערטהלאזע ספעקולאציאן; א ווערטה־לאזער מענש.

bad for'tune (בעד פאר׳-טשון) אן אונ־גליק.

badge *n. and v.* (בעדזש) א צייכען, עטוואס וואס ווערט געטראגען אלס ציי־כען; בעצייכענען, אויסצייכנען, שטעמפלען; די אונטערשטע גאלעריע אין א שיף.

badge'less *a.* (בעדזש׳-לעס) אהן אן אבצייכנונג.

badg'er *n. and v.* (בעדזש׳-ער) 1 א דאקס [אזא חיה, אין חומש האט זי דעם נאמען תחש]; 2. א בארשט געמאכט פון דאקסען־האר; 3. קוועלען, פייניגען; 4. ארונטעררייסען פון פרייז.
3. It is not fair to badger a witness. 4. He wants to badger the price.

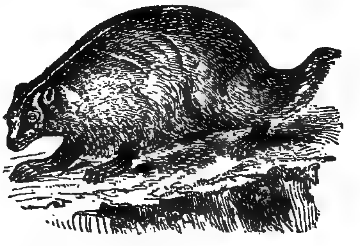

Badger

badg'ering *n.* (בעדזש׳-ער-אינג) דאס קויפען תבואה אדער פראוויאנט אין איין ארט און פערקויפען אין אן אנדערען צו־ליעב ריוח.

badg'er-legged *a.* (בעדזש׳-ער-לעגד) מיט איין פוס לענגער פון אנדערען.

bad grace (בעד גרייס) אונ'חן; ווי־דערווילען.

bad gram'mar (בעד גרעמ׳-ער) אן אונגראמאטיקאלישער אויסדרוק, אן אונ־גראמאטיקאלישע שפראך.

bad health (בעד העלטה) שלעכטע געזונדהייט; קראנקהייט.

bad hours (בעד אורז) 1. שפעטע שטונדען; 2. דיא שלעכטע נאכטשטונדען ביי א קראנקען.
1. He keeps bad hours.

ba'dian *n.* (בײ'-די-ען) אזא כינעזישע פּרוכט.

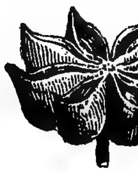

Badian

badinage' *n.* (בעד-אי-נעזש') שפּאַס, קאַטאָוועס.

bad job (בעד דזשאָב) א שלעכטער עסק; א שלעכטע ארבייט.

bad lan'guage (בעד לענ'-גוועדזש) אונהעפליכע אדער גראָבע רייד.

bad look (בעד לוק) א שלעכט אויסזעהן.

bad luck (בעד לאַק) אַן אונגליק.

bad'ly *adv.* (בעד'-לי) זעהר צרה'דיג; דרינגענד; געפעהרליך; ארעמזעליג; קראַנק; שלעכט; שווערליך.

bad'ly need'ing (בעד'-לי ניעד'-אינג) דרינגענד נויטיג האָבען.

bad'ly off (בעד'-לי אָף) אויף צרות.

bad'ness *n.* (בעד'-נעס) שלעכטקייט, בייזקייט.

bad o'dor (בעד אָ'-דאָר) א שלעכטע רעפּוטאַציע, א שלעכטער נאָמען; א שלעכ־טער גערוך.

bad pa'pers (בעד פּײ'-פּערז) ווערטה־לאָזע אַקציעס.

bad success' (בעד סאַק-סעס') א שלעכ־טער סוף; א דורכפאַל.

baf'feta *n.* (בעפ'-ע-טאַ) אַסט־אינדי־שער באַוולשטאָף.

baf'fle *v.* (בעפל) צום נאַרען מאַכען; צו נישט מאַכען; בעטריגען; אבנאַרען די האָפנונגען; אראָבשלאָגען פון טאַלק; ער־שטוינען; שטערבען אהן ערפאָלג.

His unexplained absence **baffled** all of us.

baf'fle descrip'tion (בעפל דעס-קריפּ'-שאָן) זיך ניט לאָזען בעשרייבען; ניט קענען בעשריבען ווערען.

The beauty of the forest **baffles** description.

baffled hopes (בעפלד האָופּס) ענטוישטע, אבגענאַרטע האָפנונגען.

baf'fler *n.* (בעפ'-לער) צושטערער; צו־נישט־מאַכער; איינער וואָס שלאָגט אראָב פון טאַלק; איינער וואָס ענטוישט; א פאַר־ניכטענדער געגען־בעווייז; א זאַך וואָס מאַכט איינעם צום שווייגען.

baf'fling *a.* (בעפ'-לינג) טוישענדיג; צונישט־מאַכענד; אראָבשלאָגענד פון טאַלק.

baf'flingly *adv.* (בעפ'-לינג-לי) מאַכענ־דיג צו נישט; אראָבשלאָגענדיג פון טאַלק.

baf'fling wind (בעפ'-לינג ווינד) א ווינד וועלכער בייט אָפט זיין ריכטונג.

baf'fy-spoon *n.* (בעפ'-אי-ספּוהן) אזא פערבויגענער שטעקען, מיט וועלכען מען שפּילט גאָלף.

bag *n. and v.* (בעג) א זאַק; א בייטעל; א יאַגדבייטעל; א רייזע־זאַק; פּאַקען אין זעק; אויפבלאָזען זיך; אנבלאָזען [ווי די זעגעל פון א שיף]; פאַנגען; ארײנ־שטעקען אין יאַגד־בייטעל; שיסען; ארײנ־ווארפען דעם באָל אין ביליארד־בייטעל.

bag and bag'gage (בעג ענד בעג'-עדזש) זאַק און פּאַק.

bagass' *n.* (בע-געס') ז. *bagasse*

bagasse' *n.* (בע-געס') דער אבפאַל פון צוקער ראָהר אדער אנדערע פּרוכט, נאָכ־דעם ווי דער זאַפט ווערט אויסגעדריקט.

bagatelle' *n.* (בעג-ע-טעל') 1. א בּאַגאַ־טעל, קלייניגקייט; 2. טוואַלי־שפּיעל [אזא מין ביליארד].

1. To a millionaire the sum of $10,000 is a mere **bagatelle**.

bagatelle'-board *n.* (בעג-ע-טעל'-באָורד) א ברעט בענוצט צום טוואַלי־שפּיעל.

baga'zo *n.* (בע-גא'-טהאָו) ז. *bagasse*

bag'-faste'ner *n.* (בעג'-פעס'-נער) דאָס שלעסעל פון א טײסטער אדער בייטעל.

bag'-fox *n.* (בעג'-פאָקס) א פוקס בע־האַלטען אין א זאַק [וועלכען ניט געראַטע־נע יעגערס נעהמען מיט אויף דער יאַגד און לאָזען איהם ארויס צו יאָגען זיך נאָך איהם ווען עס מאַכט זיך ניט קיין אנ־דערער].

bag'ful *n.* (בעג'-פול) א פולער זאַק; א פולער יאַגד־בייטעל.

bag'gage *n.* (בעג'-עדזש) באַגאַזש, רייזע־געפּעק; א טויגעניכטס [הויפּטזעכ־ליך ווענען א פרוי]; א לוסטיגער יונג.

bag'gageman *n.* (בעג'-עדזש-מען) דער געפּעק אדער באַגאַזש־טרעגער.

bag'gage-mas'ter *n.* (בעג'-עדזש-מעס'-טער) אַן אנגעשטעלטער אויף אַן אייזענבאַהן אדער דאַמפשיף, וועלכער האָט די אויפזיכט איבער'ן באַגאַזש.

bag'gage-room *n.* (בעג'-עדזש-רוהם) א באַגאַזש־צימער.

bag'gage-truck *n.* (בעג'-עדזש-טראַק) א האַנד־וועגעל, אויף וועלכען מען פיהרט איבער באַגאַזש אויף אַן אייזענבאַהן־סטאַציאָן אדער אין א האָפען.

bag'ging *n.* (בעג'-אינג) דאָס איינפּאַקען אין זעק; לייווענד צום פּאַקען, זאַק לײ־ווענד; דאָס פילטרירען אדער דורכזײ־הען דורך לייווענד.

bag'gy *a.* (בעג'-אי) ווי א זאַק; וואָס הענגט ווי א זאַק; אויפגעבלאָזען ווי א זאַק.

He wears **baggy** trousers.

bag'man *n.* (בעג'-מען) האַנדעלס־רײ־זענדער.

bag'-net *n.* (בעג'-נעט) נעץ־זאַק [צו כאַפּען פיש].

bagn'io *n.* (בענ'-יאָו) באָד, מרחץ; באַרדעל; געפעננגניס [אין טערקיי].

bagn'io-keep'er *n.* (בענ'-יאָו-קיעפּ'-ער) א בעדער.

bagn'io-pan'der *n.* (בענ'-יאָו-פּענ'-דער) א שקלאַפען געפעננגניס היטער; א באַרדעל־ווירטה.

bag one's self (בעג הוואַנז סעלף) זיך אליין ארײנגנאַרען אין זאַק.

bag'pipe *n. and v.* (בעג'-פּאַיפּ) די־דעל־זאַק אדער זאַק־פייף [א מין מוזיקא־לישער אינסטרומענט וואָס זעהט אויס ווי א זאַק]; מאַכען עהנליך צו א זאַק־פייף.

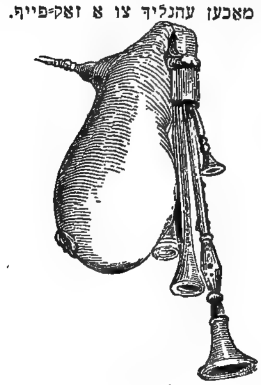

Bagpipe

bag'piper *n.* (בעג'-פּאַי-פּער) א שפּיע־לער אויף א דודעל־זאַק.

bag'-pud'ding *n.* (בעג'-פּוד'-אינג) אזא פּודינג געמאַכט אין א זעקעל.

bah! *int.* (באַ) באַ! [אַן אויסרוף פון פאַראַכטונג, שטאַרקער אונצופרידענהייט אדער אונגלויביגקייט].

bail *n. and v.* (בייל) בירגשאַפט [ערבות]; דער ערב; געבען ערבות; זיין אַן ערב; ארויסנעהמען אַן ארעסטירטען אויף ערבות; אַן עמער אדער שויפעל אויסצושעפּען וואַסער פון א שיפעל; אויס־שעפּען; פערזאָרגען מיט א געבויגענעם עמער־הענטעל אדער א רייף; א רייף־הענטעל פון אַן עמער אדער אַן אנדער עהנליכע כלי; אַן אבטיילונג אין א שטאַל צווישען איין פערד און דעם אנדערען.

bail'able *a.* (בייל'-עבל) וואָס מען קען ארויסנעהמען אדער ארויסלאָזען אויף ערבות.

bail'able case (בייל'-עבל קייס) א פאַל וואו דער אנגעקלאַגטער קען ארויסגעלא־זען ווערען אויף ערבות.

bail'-bond *n.* (בייל'-באָנד) זאַלאָג [משכון] וואָס ווערט געלעגט פאַר איי־נעם וואָס ווערט בעפרייט פון ארעסט אונ־טער ערבות.

bailee' *n.* (ביי-ליע') אַן אפּוטרופּוס.

bai'ler *n.* (ביי'-לער) אַן ערב, איינער וואָס גיט ערבות; דער וואָס נעהמט איבער צו זיין אפּעקון [אפּוטרופּוס] איבער אי־מיצענס פערמעגען.

bai'ley *n.* (ביי'-לי) די געמויערטע וואַנד ארום א שלאָס אדער געפעננגניס; דער הויף פון א פעסטונג אדער שלאָס.

bai'lie *n.* (ביי'-לי) ז. *bailey*

bai'liff *n.* (ביי'-ליף) לאַנדריכטער, ריכ־טער פון א בעצירק [אויעזד]; געריכטס־דיענער; דער מאַגיסטראַט פון א פאַר־שטעדטעל, דאָרף א. ז. וו.; פערוואַלטער פון א גוט.

bai'liwick *n.* (ביי'-לי-הוויק) דער גע־ריכטס בעצירק אדער אַמט פון א לאַנד־ריכטער.

bail'ment *n.* (בייל'-מענט) די איבערגעע־בונג פון איינעמס אייגענטום אונטער אי־מיצענס אויפזיכט פאַר א געוויסען צוועק; די ארויסנעהמונג פון אַן ארעסטירטען דורך ערבות.

bai'lor *n.* (ביי'-לאָר) ז. *bailer*

bail out (בייל אוט) ארויסנעהמען אויף ערבות.

The arrested peddler was **bailed out**.

bail'-piece *n.* (בייל'-פּיעס) א בעשטע־טיגטער דאָקומענט פון א געריכט פאַר א פערזאָן, וואָס וויל ארויסנעהמען אַן ארעסטירטען אויף ערבות.

bails'man *n.* (ביילז'-מען) אַן ערב; איינער וואָס נעהמט ארויס אַן ארעסטיר־טען אויף ערבות.

bait *n. and v.* (בייט) 1. די צוציהונגס שפּייז; צוציהען; 2. אנהעצען, אנרייצען; פּלאַגען; קוועלען; ערביטערען; רייצונג; 3. האַדעווען, שפּייזען, כאַפּען א ביים [אויף א רייזע].

1. To catch fish one must have suitable **bait**. 2. Some people think it is fun to **bait** the foreigners.

bait a hook (בייט ע הוק) ארויפשטע־קען דאָס ווערעמעל אויף'ן אנגעל [אנצו־לאָקען די פיש]; איינעם פערלאָקען דורך זיין ליעבלינגס שפּייז

bai'ting *n.* (ביי'-טינג) העצע; אנרייז־צונג; צוציהונג, אנלאָקונג.

baize *n. and v.* (בייז) אזא דיקער וואָ־

לענער געוואנד [בענוצט פאר טישטיכער און פארטיערען]; בעדעקען מיט דיזען געוואנד.

baj'adere *n.* (בײ-ע-דיער) א זינגערין און טענצערין אין אינדיען.

bake *n. and v.* (בײק) באקען; זיך באקען [אויף דער היץ]; טרוקען ווערען, הארט ווערען [דורך היץ]; געבעק.

bake'house *n.* (בײק-האוס) א באקהויז.

ba'ker *n.* (בײ'-קער) א בעקער; א קליין באק-אויוועלע.

ba'ker-legged *a.* (בײ'-קער-לעגד) קרום-פיסיג.

ba'ker's doz'en (בײ'-קערז דאזן) א בעקערס דוצענט [דרייצעהן אדער פיערצעהן].

ba'kery *n.* (בײ'-קער-אי) א בעקעריי.

ba'king *n.* (בײ'-קינג) דאס באקען; דאס געבעק.

ba'king-dish *n.* (בײ'-קינג-דיש) באק-שיסעל.

ba'king-pan *n.* (בײ'-קינג-פען) באק-פאן.

ba'king-plate *n.* (בײ'-קינג-פלײט) באק-בלעך.

ba'king-pow'der *n.* (בײ'-קינג-פאו'-דער) א באק-פראשעק [וואס ווערט גע-ברויכט אנשטאט הייוען].

ba'king-trade *n.* (בײ'-קינג-טרײד) בעקער האנדווערק.

bak'shish *n.* (בעק'-שיש) באקשיש [שוחד, כאבאר, א מתנת יד אין טערקיי און אנדערע לענדער אין אריענט].

Balæ'na *n.* (בע-ליע'-נע) אזא מין פויגלען וואס צייכנען זיך אוים מיט זייער גרויסען קאפ און גרויסען ברייטען שנא-בעל.

balalai'ka *n.* (בעל-ע-לאי'-קא) די באַלאלײקע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט דריי סטרונעס, ווערט געברויכט הויפטזעכליך אין רוסלאנד].

bal'ance *n. and v.* (בעל'-ענס) 1. דער באלאנס פון א וואג; די וואג; איבער-געוויכט; איבערשוס; דער אונרוהע פון א זייגער; גלייכגעוויכט, דאס אויסגלייכען וואג-שאלען; 2. דער באלאנס פון א רעכ-נונג, דער סך הנשאר אין שולדען; א פער-גלייכונג; מאכען דעם באלאנס [אבשטימען רעכנונגען]; 3. אבוועגונג; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה; באלאנסירען, זיך האל-טען אין גלייכגעוויכט; אבוועגען, זיך שלאגען מיט דער דעה.

2. Bookkeepers balance their accounts every month. 3. The decision is still in the balance.

Balance

bal'anceable *a.* (בעל'-ענס-עבל) וואס מען קען באלאנסירען. ז. *balance*

bal'ance account' (בעל'-ענס ע-קאונט') פערגלייכען דעם סך הכל פון דע-בעט און קרעדיט אדער פון איינגאהמען און אויסגאבען; אונטערציהען דעם סך הכל.

bal'ance-beam *n.* (בעל'-ענס-ביעם) וואג-באלקען [דער שטאנג פון א וואג]; דער באלאנס-באלקען אין א בעוועגליכער בריק.

bal'ance books (בעל'-ענס בוקס) בא-לאנסירען די ביכער, בעקומען א ידיעה וועגען צושטאנד פון געשעפט.

bal'ance car'ried for'ward (בעל'-ענס קער'-איד פאר'-הווארד) איבער-געטראגען די זאלדא אויף א נייעם בלאט [אין בוך-פיהרונג].

bal'anced in account' (בעל'-ענסט אין ע-קאונט') דורך געגענזייטיגע אב-רעכנונג זאלדירט [אויסגעגליכען, קווי-טירט].

bal'anced ra'tion (בעל'-ענסד ריי'-שאן) נאהרהאפטע פוטער פאר בהמות.

bal'ance-fish *n.* (בעל'-ענס-פיש) דער האמער-פיש [אזא מין היי-פיש].

bal'ance in cash (בעל'-ענס אין קעש) דער בעשטאנד פון דער קאסע.

bal'ance-ma'ker *n.* (בעל'-ענס-מיי'-קער) וואגשאל מאכער.

bal'ance of accounts' (בעל'-ענס אוו ע-קאונטס') אויסגלייכונג פון רעכנונגען.

bal'ance of cash (בעל'-ענס אוו קעש) ז. *balance in cash*

bal'ance of pow'er (בעל'-ענס אוו פאו'-ער) דאס גלייכגעוויכט צווישען די מעכטע אדער פארטייען; די איבערגע-וויכט, וואס א קליינע פארטיי אין א פאר-לאמענט קען געבען צו איינער פון די גרוי-סע פארטייען, אז זי זאל האבען די מא-יאריטעט.

England holds the balance of power in Europe.

bal'ance of trade (בעל'-ענס אוו טרייד) דער אונטערשייד אין ווערטה צווי-שען אריינגעפיהרטע סחורה אין א לאנד און ארויסגעפיהרטע.

We have a favorable balance of trade.

bal'ancer *n.* (בעל'-ענ-סער) דער וואס וועגט אב; איינער אדער עטוואס וואס האלט אין גלייכגעוויכט; איינער וואס בא-לאנסירט, אז אקראבאט, א שטריק-טענ-צער.

bal'ance-sheet *n.* (בעל'-ענס-שיעט) א געשעפטס-טאבעלע, וועלכע צייגט דעם היכטיגען צושטאנד פון א געשעפט אין אלע זיינע פרטים.

bal'ancing *a.* (בעל'-ען-סינג) האלטענ-דיג דאס גלייכגעוויכט, באלאנסירענדיג.

bal'ancing-pole *n.* (בעל'-ענס-אינג-פאול) גלייכגעוויכט שטאנג [א שטאנג געברויכט פון שטריקטענצער אום צו האל-טען דאס גלייכגעוויכט].

bal'as *n.* (בעל'-עס) ז. *balas-ruby*

bal'as-ru'by *n.* (בעל'-עס-רו'-בי) אזא רובינארטיגער שטיין פון בלאס-רויטען קא-ליר.

balaus'tine *n.* (בע-לאס'-טין) די בליה-הונג פון דעם ווילדען גראנאט עפעל-בוים.

bal'cony *n.* (בעל'-קא-ני) באלקאן; גאלעריע

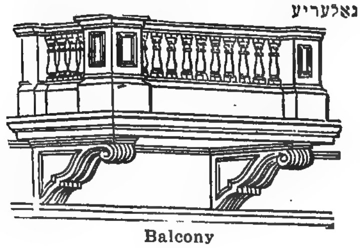

Balcony

bald *n. and a.* (באהלד) קאהל, אהן האר, פליכעוואטע; א גראז פלאץ אויף'ן שפיץ פון א הויכען בארג; וואס האט א ווייסען פלעק אויף'ן געזיכט אדער קאפ [ביי פויגעל אדער חיות]; אינהאלטלאז, קראפטלאז; בוכשטעבליך; ניט שעהן, ניט בעפוצט, פשוט; אפען, אונפערשטעלט.

bal'dachin *n.* (בעל'-דע-קין) באלדא-כין; איבערשפרייטונג; חופה.

baldachi'no *n.* (בעל-דע-קי'-נאו) ז. *bladachin*

bald'-buz'zard *n.* (באהלד'-באז'-ארד) ביינברעכער [א גרויסער רויבפויגעל וואס בויט זיין נעסט אויף הויכע בערג].

bal'derdash *n.* (באהל'-דער-דעש) פלוי-דעריי; א מישמאש; א צונויפמישענעס פון געטרענקע.

bald'face *n.* (באהלד'-פייס) א פערד מיט א ווייסען פלעק אויף'ן שטערען; פראסטע וויסקי [אזא בראנפען].

bald'-faced *a.* (באהלד'-פייסט) מיט א ווייסען קאפ אדער מיט ווייסע פלעקען אויף'ן קאפ [וועגען חיות].

bald'head *n.* (באהלד'-העד) א פלי-כעוואטער; אזא הויז-טויב.

bald'-head'ed *a.* (באהלד'-העד'-עד) איי-נער וואס האט א פליך.

bald'ly *adv.* (באהלד'-לי) מיט א פליך; אזוי ווי מיט א פליך.

bald'ness *n.* (באהלד'-נעס) די קאהל-הייט, פליכעוואטקייט.

bald'pate *n.* (באהלד'-פייט) א פלי-כעוואטער; אזא ענטעל [קאטשקע] מיט א ווייסען פלעק אויף'ן קאפ.

bald'-pa'ted *a.* (באהלד'-פיי'-טעד) וואס האט א פליך; פליכעוואטע.

bal'dric *n.* (באהל'-דריק) א נארטעל, א לענטע; אן אקסעל-לענטע [פון א שווערד].

bal'dy *n.* (באהל'-די) א פליכעוואטער.

bale *n. and v.* (בייל) נעפעק, פאק; אונגליק, פערדערבען; פאקען אין פעק.

Cotton is sold in bales.

baleen' *n.* (בע-ליען') ביין [ביין פון וואלפיש].

baleen'-knife *n.* (בע-ליען'-נאיף) אזא געבוינענער מעסער מיט צוויי הענטלעך צום שניידען פיש-ביין.

bale'-fire *n.* (בייל'-פאיר) סיגנאל-פייער, פייערצייכען [א פייער וואס ווערט גע-מאכט צו דיענען אלס צייכען פון ווייטען].

bale'ful *a.* (בייל'-פול) זעהר שעדליך, פערדערבליך; עלענד; אונגליקליך.

bale'fully *adv.* (בייל'-פול-אי) אויף א שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן; עלענד; אונגליקליך.

bale'fulness *n.* (בייל'-פול-נעס) פער-דערבליכקייט; שעדליכקייט.

bale up (בייל אפ) איינפאקען.

balis'ta *n.* (בע-ליס'-טא) באליסטא [בליסטאות], ווארף-מאשינע [א מאשי-נע פאר מלחמה צוועקען אין די אלטע צייטען צו ווארפען שטיינער].

balize' *n.* (בע-ליז') א לייכט-טורעם; א צייכען פאר שיפען אויף דעם ים.

balk *n. and v.* (באהק) באלקען; נע-גראבענע רינע צווישען בייטען אדער פעל-דער; טוישונג; פערניכטונג; שאדען; אי-בערגעהן, אויסלאזען; פערמיידען עפעס צו טהאן; טוישען; ווידערשרייטען; זיך איינ'עקשנ'ען און ניט וועלען געהן פון ארט [ביי פערד].

The burglars were balked in their plans.

bal'ker *n.* (באה'-קער) שאדען-מאכער; צונישט-מאכער; א וועגווייזער פאר הע-

רינג־פישער [ווייזט אין וועלכע ריכטונג די הערינג שווימען].

balk'-staff *n.* (באהק'־סטעף) א דובינע [צו שלאגען זיך].

bal'ky *a.* (באה'־קי) איינגע'עקשנ'ט; וואס וויל ניט געהן פון ארט.
The mule is the most **balky** of animals.

ball *n. and v.* (באהל) א פילקע [צום שפיעלען]; א קויל; א באל; טאנץ־פעסט; מאכען רונד; מאכען א קויל; אויסקייקלען א רונד קניידעל.

bal'lad *n. and v.* (בעל'־עד) די באלאדע [ערצעהלונגס געדיכט]; א פאלקס־ליעד; א טאנץ־ליעד; זינגען גאסען ליעדער; פערפאסען א באלאדע.

bal'lader *n.* (בעל'־עד־ער) איינער וואס שרייבט אדער זינגט באלאדען.

bal'lad-farce *n.* (בעל'־עד־פארס) קאמי־שע באלאדע מיט מוזיק.

bal'ladism *n.* (בעל'־עד־איזם) די כא־ראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון בא־לאדען אדער ערצעהלונגס־געדיכטע.

bal'ladist *n.* (בעל'־עד־איסט) א באלא־דען־דיכטער; א באלאדען־זינגער.

bal'ladize *v.* (בעל'־עד־איז) שרייבען אדער דערצעהלען אין דער פארם פון א באלאדע אדער ערצעהלונגס־געדיכט.

bal'lad-ma'ker *n.* (בעל'־עד־מיי'־קער) א באלאדען־שרייבער.

bal'ladmonger *n.* (בעל'־עד־מאנ־גער) א באלאדען־פערקויפער; א באלאדען־פער־פאסער.

bal'lad-wri'ter *n.* (בעל'־עד־ראי'־טער) א באלאדען־שרייבער.

bal'larag *v.* (בעל'־ע־רעג) שימפפען, זידלען.

bal'last *n. and v.* (בעל'־עסט) באלאסט; ד' צוגעלעגטע זאמד און שטיינער אין א שיף, כדי עס זאל האבען דאס נויטיגע גע־וויכט; האלטען אין גלייכגעוויכט; ארויפ־לעגען באלאסט.
A ship without freight must carry **ballast**.

bal'last-en'gine *n.* (בעל'־עסט־ענ'־דזשין) א דאמפף־מאשין צו גראבען און צו שלעפען זאמד אדער ערד פון א טייך כדי איהם טיעפער צו מאכען.

bal'last-ham'mer *n.* (בעל'־עסט־העמ'־ער) א גרויסער צוויי־זייטיגער הא־מער מיט א לאנגען שטיל, וועלכער ווערט בענוצט ביים לעגען רעלסען [שינען] פון אן אייזענבאהן.

bal'last-hea'ver *n.* (בעל'־עסט־היע'־ווער) א באלאסט־טרעגער אויף א שיף; א מאשין צו גראבען און שלעפען זאמד אדער ערד פון א טייך איהם טיעפער צו מאכען.

bal'lasting *n.* (בעל'־עסט־אינג) דאס אנלאדען מיט באלאסט; דאס מאטעריאל וואס ווערט געברויכט פאר באלאסט.

bal'last-ligh'ter *n.* (בעל'־עסט־לאי'־טער) א באלאסט־טרעגער אויף א שיף; א פלאכע שיף צום פיהרען באלאסט.

bal'last-trim *n.* (בעל'־עסט־טרים) א שיף וועלכע האט נור באלאסט אבער ניט קיין פראכט.

ball'-bear'ing *n.* (באהל'־בעהר'־אינג) א קוגעל־לאגער [דער לאגער פון אן אקס אדער וואל, וואס איז אויסגעלעגט מיט שטאהלענע קייקלעך, כדי צו פערקלענערען די רייבונג פון אקס אדער וואל, וואס דרעהט זיך אין דיעזען לאגער].

balleri'na *n.* (בעל־לע־רי'־נא) א בא־לעט־טענצעריז.

bal'let *n.* (בעל'־עט) א קליינע קויל, א קליינע פילקע.

bal'let *n.* (בעל'־איי, ביה־) דאס באלעט, א טאנץ אין א טהעאטער.

bal'let-dan'cer *n.* (בעל'־איי־דענ'־סער) א באלעט־טענצער אדער טענצעריז.

bal'let-girl *n.* (בעל'־איי־גוירל) א באלעט־טענצעריז.

bal'let-mas'ter *n.* (בעל'־איי־מעס'־טער) א באלעט־פיהרער, א באלעט־דירעק־טאר.

bal'ling *n.* (באה'־לינג) דאס מאכען רונד ווי א קויל; דאס אויסקייקלען אין א קויל.

bal'ling-i'ron *n.* (באה'־לינג־אי'־ערן) אזא איינגעבויגענער אייזען אבצורייניגען די קאפיטעס פון פערד פון שנעע.

bal'ling-machine' *n.* (באה'־לינג־מע־שין') א מאשין צו וויקלען באוועל־פאדים אין קנוילען.

ballis'ta *n.* (בע־ליס'־טא) ז. *balista*.

ballis'tic *a.* (בע־ליס'־טיק) וואס בע־לאנגט צו דער ווארף־מאשין אדער צו דער ארבייט, וואס ווערט מיט איהר געטהאן.

ballis'tics *n.* (בע־ליס'־טיקס) די קונסט ווי צו געברויכען די ווארף־מאשין; באליסטיק [די לעהרע ווי אויסצורעכענען דעם פליה־וועג פון געווארפענע געגענשטענ־דע, ספעציעל פון ארויסגעשאסענע קוילען].

ball of the earth (באהל אוו טהי אירטה) ערדקוגעל.

ball of the knee (באהל אוו טהי ניע) קניע־ביין.

balloon' *n.* (בע־לוהן') א באלאן, א לופט־באלאן; אזא רונד גלאז־פלעשעל מיט א קורצען האלז, וואס ווערט בענוצט אין כעמישע לאבאראטאריעס.

ballooned' *a.* (בע־לוהנד') אויפגעבלא־זען ווי א באלאן.

balloo'ner *n.* (בע־לוה'־נער) א לופט־באלאן־פליהער.

balloon'-fish *n.* (בע־לוהנ'־פיש) דער באלאן־פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף ווי א באלאן].

balloon'ine *n.* (בע־לוהנ'־אין) א פארב מיט וועלכער מען בעדעקט דאס זייד פון באלון, כדי דער גאז זאל ניט קענען דורכ־דרינגען.

balloo'ning *n.* (בע־לוה'־נינג) דאס פליהען אין א לופט־באלאן; דאס אויפ־הויבען א טומעל מיט לויב־געזאנגען ווע־גען געוויסע ווערטה־פאפיערען, כדי זייער פרייז זאל שטייגען, אדער ווענען א קאנ־דידאט אין פארלאמענט, כדי ער זאל ער־וועהלט ווערען.

balloo'nist *n.* (בע־לוה'־ניסט) א לופט־באלאן פליהער.

balloon'ry *n.* (בע־לוהנ'־רי) דאס פלי־הען אין א לופט־באלאן.

bal'lot *n. and v.* (בעל'־אט) וואהל־גאל־קע; דאס ווארפען פון די גאלקעס; וואהל־צעטעל; די שריפטליכע שטים־אבגאבע; דאס בעשטימען עפעס דורך א גורל; בא־לאטירען [אבשטימען דורך גאלקעס אדער וואהל־צעטעלך]; בעשטימען דורך ציהען א גורל.

ballotade' *n.* (בעל־א־טייד') דער לופט־שפרונג פון א פערד.

bal'lotage *n.* (בעל'־אט־עדזש) שטיך־וואהלען [צווייטע וואהלען צווישען צוויי קאנדידאטען, וועלכע האבען ביי די ער־שטע וואהלען געקראגען די מעהרסטע שטי־מען].

bal'lot-box *n.* (בעל'־אט־באקס) שטימ־קאסטען [דאס קעסטעל וואו מען ווארפט די גאלקעס אדער וואהל־צעטעל ביים אב־שטימען].

bal'lot-box-stuf'fing *n.* (בעל'־אט־באקס־סטאפ'־אינג) דאס אנשטאפען דעם שטים־קאסטען [שטים־קאסטענס מיט דא־פעל דעקען, וואו עס ווערען אריינגעלעגט פאלשע וואהל־צעטלען אדער גאלקעס, כדי צו פעלשען די אבשטימונג].

bal'loter *n.* (בעל'־אט־ער) איינער וואס גיט אב זיין שטימע דורך א גאלקע אדער וואהל־צעטעל; א מאשין צום צעהלען און פערצייכנען די גאלקעס אדער וואהל־צעטלעך.

bal'loting *n.* (בעל'־אט־אינג) דאס בא־לאטירען; דאס אבשטימען.

bal'loting-machine' *n.* (בעל'־אט־אינג־מע־שין') א מאשין אדער פארריכ־טונג ביים שטימקאסטען צו צעהלען און פערצייכנען די צאהל אבגעגעבענע שטי־מען.

ballotte'ment *n.* (בע־לאט'־מענט) א געוויסע מעטאדע צו־ דערגעהן צי איז א פרוי שוואנגער אדער ניט.

ball'-plan'ting *n.* (באהל'־פלענ'־טינג) דאס ארויסנעהמען בוימער ביים איבער־פלאנצען צוזאמען מיט דער ערד ארום די ווארצלען.

ball'-proof *a.* (באהל'־פרוהף) קוילען־זיכער, וואס א קויל קען ניט דורכשיסען.

ball'-room *n.* (באהל'־רוהם) טאנץ־זאל.

ball'-rub'ber *n.* (באהל'־ראב'־ער) קאו־טשוק פון פערו וואס ווערט געוועהנליך טראנספארטירט אין גרויסע קנוילען.

ball'-throm'bus *n.* (באהל'־טהראמ'־באס) א פערגליווערטער בלוט־קנויל וואס בילדעט זיך אין הארצען פאר'ן טויט.

balm *n. and v.* (באהם) באלזאם; זאלב־אויל; א באלזאם־בוים; אזעלכע אראמאטישע פלאנצען; גוטריכענדע זאלב; א מיטעל וואס שטילט שמערצען; טרויסט; באלזאמירען; זאלבען; טרויסטען, בערו־היגען; היילען.

bal'mily *adv.* (באה'־מי־לי) ארויסגעבענ־דיג באלזאם; שמעקענדיג ווי באלזאם; שטילענדיג די שמערצען.

bal'miness *n.* (באה'־מי־נעס) דאס זיין ווי באלזאם.

balm'-mint *n.* (באהם'־מינט) ציטראנענ־מעליסע [אזא הייל־זאלב].

balm of Gile'ad (באהם אוו דזשיל'־עד) א באלזאם פון גלעד [הייל־באלזאם]; א שנעל־טרויסטענדער מיטעל.

Balm of Gilead

balmor'al *n.* (בעל־מאר'־על) אזא דיקע געשטרייפטע וואלען־געוואנד, א קלייד גע־מאכט פון אזא שטאף; לייכטע שיך מיט שנירלעך.

bal'my *a.* (באה'-מי) האבענדיג די אייגענשאפט ווי באלזאם; וואס שמעקט ווי באלזאם; ארויסגעבענדיג באלזאם; ערפרישענד, היילענד.

bal'neary *a.* (בעל'-ני-ע-רי) וואס איז שייך צו באדען זיך אדער צו בעדער.

bal'nearies *n.* (בעל'-ני-ע-ריעז) די באד־שטוב אדער די זאכען וואס זיינען נויטיג פאר באדען זיך.

bal'neatory *.a* (בעל'-ני-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו באדען זיך אדער צום אויפזועהער איבער די בעדער.

balneog'raphy *n.* (בעל-ני-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון בעדער, מינעראלע וואסערען און זייער היילונגס־ארט.

balneolog'ical *a.* (בעל-ני-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו באלנעאלאגיע. ז. ***balneology***

balneol'ogy *n.* (בעל-ני-אל'-א-דזשי) באלנעאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען בעדער אלס א הייל־מיטעל].

balneotherapeu'tics *n.* (בעל-ני-או-טהער-ע-פיו'-טיקס) די וויסענשאפט וועגען היילען זיך מיט מינעראלע וואסערען אדער דורך באדען זיך אין ים און טייכען.

balneother'apy *n.* (בעל-ני-א-טהער'-ע-פי) ז. ***balneotherapeutics***

bal'otade *n.* (בעל'-א-טייד) ז. ***ballotade***

bal'sam *n. and v.* (באהל'-סעם) באלזאם, באלזאם־בוים; באלזאמירען; זאלבען.

balsam'ic *a.* (באהל-סעמ'-איק) וואס איז ווי באלזאם; וואס גיט ארוים באלזאם; וואס היילט ווי באלזאם.

balsam'ical *a.* (באהל-סעמ'-איק-על) ז. ***balsamic***

balsam'ically *adv.* (באהל-סעמ'-אי-קעל-אי) אזוי ווי באלזאם.

balsamif'erous *a.* (באהל-סע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים באלזאם.

balsami'na *n.* (באהל-סע-מאי'-נא) ז. ***balsamine***

bal'samine *n.* (באהל'-סעמ-אין) באלזאם־פלאנצע.

bal'samous *a.* (באהל'-סעמ-אס) וואס האט די אייגענשאפטען פון באלזאם; וואס ענטהאלט באלזאם.

bal'sam-tree *n.* (באהל'-סעם־טריע) דער באלזאם בוים.

bal'samy *a.* (באהל'-סעמ-אי) עהנליך צו באלזאם.

Bal'tic *a.* (באהל'-טיק) וואס איז שייך צום באלטישען ים.

Bal'timore bird (באהל'-טי-מאור בוירד) ז. ***Baltimore oriole***

Bal'timore o'riole (באהל'-טי-מאור או'-רי-אול) אן אמעריקאנער פויגעל פון שווארצען קאליר מיט אן אראנזשען־פארבינגען בייכעל און שפיצען־פליגעל.

Balto. אבקירצונג פון ***Baltimore***

ba'lu *n.* (בא'-לו) אזא ווילדע קאץ וואס געפינט זיך אין סומאטרא.

bal'uster *n.* (בעל'-אס-טער) א געלענדער [מעקה]: א פארענטשע; גאניק; א שטאבעטקע פון א געלענדער אדער פארענטשע.

bal'ustered *a.* (בעל'-אס-טערד) וואס האט א געלענדער.

balustrade' *n.* (בעל-אס-טרייד') א פארענטשע זיך אנצוהאלטען [ביי טרעפ]; א געלענדער [מעקה]: א גאניק.

balustra'ded *a.* (בעל-אס-טריי'-דעד) וואס האט א באלוסטראדע אדער א פארענטשע.

balustra'ding *n.* (בעל-אס-טריי'-דינג) דאס מאכען א פארענטשע איבער א גאניק אדער איבער טרעפ; פארענטשעס, גאניקעס.

bam *n. and v.* (בעם) בעטריגער; בעטרוג; בעטריגען, אבנארען.

bambi'no *n.* (בעם-בי'-נאו) א קליין קינד; דאס קינדער־בילד פון קריסטוס.

bamboo' *n. and v.* (בעם-בוה') באמבוס־בוים; באמבוס־ראהר; שלאגען מיט באמבוס־ראהר

Bamboo

bamboo'zle *v.* (בעם-בוה'זל) בעטריגען; אבנארען; ארייננארען.

bamboo'zlement *n.* (בעם-בוהזל'-מענט) דאס בעטריגען; דאס ארייננארען.

bambooz'ler *n.* (בעם-בוהז'-לער) בעטריגער, אבנארער.

bam'bosh *n.* (בעמ'-באש) אן אבנארעריי.

bambou'la *n.* (בעם-בוה'-לא) אזא קליינע פויק פון באמבוס־ראהר בעצויגען מיט א שעפסענע פעל; א טאנץ אונטער דעם טאקט פון אזא פויק.

ban *n. and v.* (בען) הרם; פערווייזונג; ארויסטרייבונג; פערפלוכען; ארייגלעגען אין חרם; אויסשליסען; אסט־אינדישער מוסלין; עפענטליכער אויסרוף; עפענטליכע בעקאנטמאכונג; די בעקאנטמאכונג אין קירכע וועגען א תנאים אדער חתונה [מיט דעם צוועק זיך צו דערוויסען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט פון פריהער].

ban'al *a.* (בענ'-על) באנאל; אלגעמיין, געמיין, געוועהנליך; איבערגעקייעט; אבגעדראשען; אונטערגעווארפען דעם פעאדאלען [פריצישען] דיענסט.

banal'ity *n.* (בע-נעל'-אי-טי) באנאליטעט. ז. ***banal***

banan'a *n.* (בע-נענ'-ע) באנאנא [א בעקאנטע פרוכט וועלכע וואקסט אין ווארימע געגענדען]; באנאנא־בוים.

Banana

banc *n.* (בענק) א ריכטער־זיץ.

band *n. and v.* (בענד) 1. באנד, בענדעל; בינדע; פערבינדונג; באנדע; א מחנה סאָלדאטען; א קאמפאניע מוזיקאנטען; 2. בינדען, פערבינדען, פעראייניגען.

1. The hat has a silk **band**. 2. The neighbors **banded** together to improve their part of the city.

ban'dage *n.* (בענ'-דעדזש) בינדע, פערבאנד; באנדאזש.

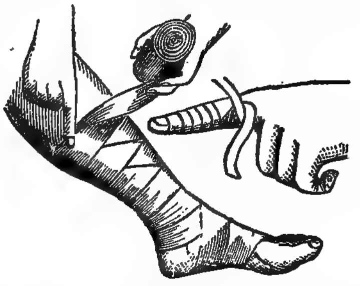

Bandage

ban'dager *n.* (בענ'-דעדזש-ער) איינער וואס פערבאנדאזשירט אדער פערבינדט וואונדען.

ban'dagist *n.* (בענ'-דעדזש-איסט) באנדאזשיסט [איינער וואס מאכט באנדאזשען].

ban'dalore *n.* (בענ'-דע-לאור) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט. ז. ***bandore***

bandan'a *n.* (בען-דענ'-ע) אזא גרויסע קאלירטע טאשענטוך.

bandan'na *n.* (בען-דענ'-ע) ז. ***bandana***

band'box *n.* (בענד'-באקס) א שאכטעל [צום האלטען הים און אנדערע זאכען].

band'boxical *a.* (בענד'-באק-סי-קעל) וואס איז די גרוים ווי א שאכטעל. ז. ***bandbox***

band'-coup'ling *n.* (בענד'-קאפ'-לינג) דאס פעראייניגען די עקען פון א באנד.

band'-dog *n.* (בענד'-דאג) א קיים־הונד; אזא מין גרויסער הונד.

bandeau' *n.* (בענ-דאו') א שמאל בענדעל; א שטערען־באנד.

ban'ded *a.* (בענ'-דעד) וואס האט שטרייפען אדער בענדער; צוגעבונדען מיט א באנד; פעראייניגט אין א פערבאנד.

ban'ded struc'ture (בענ'-דעד סטראק'-טשור) אין געאלאגיע — דער געבוי פון א פעלז, וועלכער בעשטעהט פון שטיין־שיכטען וואס ליעגען איינע אויף די אנדערע און אונטערשיידען זיך לויט זייער קאליר, גרוים, דיקקייט א. ד. ג.; אין מינעראלאגיע — א מינעראל [ווי למשל, דער אניקס], וועלכער איז צוזאמענגעשטעלט ווי פון בלעטער אדער שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע.

bande'let *n.* (בענד'-לעט) א קליין בענדעל; א קליין לייסטעל אויף א זייל.

ban'der *n.* (בענ'-דער) איינער וואס בעלאנגט צו א פערבאנד אדער פעראיין.

ban'deret *n.* (בענ'-דע-רעט) א שווייצערישער ארמעע־קאמאנדיר.

banderil'la *n.* (בען-דע-ריל'-יא) א קליינער שפיעז וואס ווערט בענוצט אין אקסען־קאמפף אין די צירקען [אין די שפאניש־שפרעכענדע לענדער].

ban'derole *n.* (בענ'-דע-ראול) א באנדעראל; א קליינע פאהן.

ban'dit *n.* (בענ'-דיט) באנדיט; גאסען־רויבער; מערדער.

band'-lea'der *n.* (בענד'-ליע'-דער) דיריגענט; קאפעלמייסטער.

band'let *n.* (בענד'-לעט) ז. ***bandelet***

band'-mas'ter *n.* (בענד׳-מעס׳-טער) ז. ***band-leader***

band of mu'sic (בענד אוו מיו׳-זיק) מוזיק ארקעסטער.

ban'dog *n.* (בענ׳-דאג) ז. ***band-dog***

bandoleer' *n.* (בענ-דא-ליער׳) אקסעל־רימען; פאטראנענטאש־רימען [פון סאל־דאטען אדער יעגער]; פויק־רימען [דער רימען אויף וועלכען מען טראגט דעם פויק].

bandolier' *n.* (בענ-דא-ליער׳) ז. ***bandoleer***

ban'doline *n. and v.* (בענ׳-דא-ליין) אזא האר־פאמאדע; בענוצען דיזע האר־פאמאדע.

bandore' *n.* (בענ-דאור׳) אזא אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, ענהליך צו א גיטארע.

band'-saw *n.* (בענד׳-סאה) א באנד־זעג, אן ענדלאזע זעג [א זעג וואס איז אין זיך געשלאסען ווי א רינג].

bands'man *n.* (בענדז׳-מען) א מוזי־קאנט וואס שפיעלט אין אן ארקעסטער; א גרובען־ארבייטער וואס ארבייט ביים שטריק, מיט וועלכען מען שלעפט ארויף די לאדונג פון א שאכט.

band'-stand *n.** (בענד׳-סטענד) די פלאטפארם פאר׳ן ארקעסטער [אין א פארק, א זאל א. ד. ג.].

band'-work *n.* (בענד׳-הוואירק) דאס ארבייטען קאמפאניעס־ווייז; געמיינשאפט־ליכע ארבייט, קאאפעראציאן.

ban'dy *n., v. and a.* (בענ׳-די) א שפיעל אין פילקעס; א שטאק, מיט וועל־כען מען שלייִדערט די פילקע אין באל־שפיעל; ווארפען אהין און אהער; שטרייִ־טען; מתוכח זיין; געשטרייפט; געקרימט [וועגען פיס].

ban'dy-leg *n.* (בענ׳-די-לעג) אויסגעבוי־גענער קרומער פוס.

ban'dy-legged *a.* (בענ׳-די-לעגד) קרום־פיסיג; מיט אויסגעבויגענע פיס.

bane *n.* (ביין) פער־ טויטליכער גיפט; פער־דערבונג; פערניכטונג.

Noise is the bane of city life.

bane'berry *n.* (ביין׳-בער-אי) אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען גיפטי־גע יאגדעס.

Baneberry

bane'ful *a.* (ביין׳-פול) גיפטיג; פער־ניכטענד; טויטליך.

bane'fully *adv.* (ביין׳-פול-אי) אויף א פערניכטענדען אדער טויטליכען אופן; גיפטיג.

bane'fulness *n.* (ביין׳-פול-נעס) גיפ־טיגקייט; פערדערבליכקייט.

bane'wort *n.* (ביין׳-הוואירט) אזא פלאנצע [מיט וועלכער שאף פערגיפטען זיך].

bang *n., v. and adv.* (בענג) שאס; קנאל; קלאפ; שלאג; שטויס; אן אונער־ווארטעטע, שנעלע בעוועגונג; שלאגען, צו־שלאגען; איבערערעפען; א מין בערוי־שענדער געטראנק געמישט מיט אפיום; גראד אבשניידען; גראד אבגעשניטענע האר, וועלכע הענגען איבער׳ן שטערען; און־טערהאקען דעם עק פון א פערד; פלוצלונג; מיט אן אונערווארטעטען שטארקען קלאפ.

His hair is cut in bangs.

bang a door (בענג ע דאור) פערמאַ־כען די טהיר מיט א קלאפ, א זעץ טהאן די טהיר; איבערציינען מיט "שלאגענדע" בע־ווייזע.

bang'er *n.* (בענג׳-ער) א בעריהמער; אן איבערטריבענער ליגען; א גראבער, שווערער שטעקען.

bang'hy *n.* (בענג׳-אי) אזא באמבוס־שטעקען אין אסט־אינדיען אויף דעם ענד פון וועלכען עס ווערען אנגעהאנגען קערב מיט משא צו טראגען אויף דער פלייצע; א גאשטשע; א טרעגער.

bang'ing *a.* (בענג׳-אינג) געוואלטיג; געוואלטיג גרויס.

ban'gle *n. and v.* (בענגל) אראבהענגען [ווי די אויערען ביי חיות]; אזא פער־ציערטער בראסלעט, וואס די פרויען אין אסט־אינדיען טראגען אויף די הענד און די פוס־קנעכלעך; א בראסלעט.

Bangles

ban'gle-ear *n.* (בענ׳גל-איער) אראבגע־האנגענער אויער [ווי ביי חיות].

ban'gle-eared *a.* (בענ׳גל-איערד) מיט אראבגעהאנגענע אויערען.

bang up (בענג אפ) אויפשפרינגען; זיך פלעצליך א הויב טהאן; אנפאלען.

bang'-up *a. and adv.* (בענג׳-אפ) פיין, פאלקאם.

ban'gy *n.* (בענ׳-גי) ז. ***banghy***

ban'ian *n.* (בענ׳-יען) א שלאפראק, קאפטאן; א סוחר אין אינדיען; אינדי־שער פייגענבוים.

ban'ian days (בענ׳-יען דייז) די טעג אין וועלכע מאטראזען קריגען ניט קיין פלייש.

ban'ian hos'pital (בענ׳-יען האס׳-פי-טעל) א הייל־אנשטאלט פאר טהיערע.

ban'ish *v.* (בענ׳-איש) פערבאנען, ארויס־שיקען, פערשיקען.

Spain banished the Jews in 1492.

ban'isher *n.* (בענ׳-איש-ער) דער פער־באנער, פערשיקער, פערטרייבער.

ban'ishment *n.* (בענ׳-איש-מענט) פער־באנונג, ארויסשיקונג, פערשיקונג, גלות.

ban'ister *n.* (בענ׳-איס-טער) א געלענ־דער, א פארענטשע [פון א טרעפ].

ban'jo *n.* (בענ׳-דזשאו) א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פינף סטרונעס.

bank *n. and v.* (בענק) ברעג; בערגעל; זאמד בערגעל, קופע זאמד; באנק [פון געלד]; באנק געזעלשאפט; האלטען א באנק; אריינלעגען אין א באנק; פיהרען באנק געשעפטען; מאכען א שוץ־וואנד גע־גען איבערשווענונג; זיך בעשיצען אונטער א בערגעל.

ban'kable *a.* (בענ׳-קעבל) וואס קען אנ־גענומען ווערען אין א באנק [ווי גוטע אסיגנאציעס אדער וועקסלען].

bank'-account' *n.* (בענק׳-ע-קאונט׳) א באנק־קאנטא.

bank a fire (בענק ע פאיר) בעהאלטען פייער אין אש.

bank'-bill *n.* (בענק׳-ביל) באנקנאט, אסיגנאציע; א געזעץ אין פארלאמענט וועגען באנקגעשעפט.

bank'-book *n.* (בענק׳-בוק) באנק־בוך.

bank dis'count (בענק דיס׳-קאונט) דער באנק־דיסקאנט, דער פראצענט וואס די באנק רעכענט אראב פאר דיסקאנטי־רען א וועקסעל [ווען למשל, איינער דארף בעקומען געלד אויף א וועקסעל אין א צייט ארום און ער וויל האבען דאס געלד שוין, גיט איהם א באנק געלד אויף דיזען וועקסעל, נאר מען רעכענט איהם אראב א געוויסען פראצענט].

ban'ker *n.* (בענ׳-קער) באנקיר, געלד־וועקסלער, חלפן; א באנק אויף וועלכער עס ווערען געפארמט ציעגעל; א פערד, וואס קען גוט שפרינגען; א באנק־דעקע.

ban'keress *n.* (בענ׳-קער-עס) באנ־קיערס פרוי; א פרוי א באנקיער.

bank for loans (בענק פאר לאונז) לייה־באנק.

bank'-hol'iday *n.* (בענק׳-האל׳-אי-דיי) א טאג אין וועלכען די בענק זיינען געשלאסען.

ban'king *n. and a.* (בענ׳-קינג) באנק־געשעפט, וועקסעל קאנטאר; וואס איז שייך צו א באנק אדער א באנקיער; דאס אנ־שיטען ערד ביים ברעג פון טייך, מאכען א שוץ־וואנד געגען א פערפלייצונג.

ban'king-hours *n.* (בענ׳-קינג-אורז) געשעפטס־שטונדען פון א באנק.

ban'king-house *n.* (בענ׳-קינג-האוס) באנק־הויז.

ban'king-transac'tions *n.* (בענ׳-קינג-טרענס-עק׳-שאנז) וועקסעל־געשעפטען, באנק־געשעפטען.

bank'-note *n.* (בענק׳-נאוט) אסיגנאציע; באנק־נאט.

bank of clouds (בענק אוו קלאודז) א וואלקען מאסע; א וואלקען־וואנד.

bank of dis'count (בענק אוו דיס׳-קאונט) א דיסקאנטא־באנק [א באנק וואו מען דיסקאנטירט וועקסלען].

bank of is'sue (בענק אוו איש׳-או) א באנק וועלכע האט דאס רעכט ארויסצוגע־בען אסיגנאציעס אדער באנקנאטען.

bank of oars (בענק אוו אהרז) רודער באנק [דער ברעט וואו די רודער שטעקען אין א שיפעל].

bank'rupt *n., v. and a.* (בענק׳-ראפט) באנקראט; באנקראטירער, אנזע־צער; אונפעהיג צו צאהלען חובות; מא־כען באנקראט; ווערען באנקראט.

bank'ruptcy *n.* (בענק׳-ראפט-סי) באנק־ראט, אנזעץ.

bank'ruptcy commis'sioner (בענק׳-ראפט-סי קא-מיש׳-א-נער) א געריכטס־בעאמטער, אויף וועמען עס ליגט די אויפ־גאבע אויסצופארשען און אורטיילען וועגען מענשען וואס האבען באנקראטירט.

bank'rupt-law *n.* (בענק׳-ראפט-לאה) באנקראט־געזעץ.

bankrupt's estate (בענק׳-ראפטס-עס-טייט׳) אן אנזעצערס פערמעגען.

bank'rupt sys'tem (בענק׳-ראפט סיס׳-טעם) די געזעצען וועלכע בעציהען זיך אויף באנקראטען.

bank'-share *n.* (בענק׳-שעהר) באנק־אקציע.

bank sha'ving (בענק שיי־ווינג) דאס קויפען וועקסלען בערעכענענדיג זעהר א הויכע דיסקאנטע.
bank'-stock *n.* (בענק־סטאק) אקציעס פון א באנק.
bank'-transac'tions *n.* (בענק־טרענס־עק'־שאנז) ז. ***banking-transactions***
bank with... (בענק הוויטה) איינלעגען געלד ביי...
ban'ner *n., v. and a.* (בענ'־ער) א פאהן; בעזארגען מיט א פאהן; וואס איז דער הויפט, וואס איז אין דער שפּיצע.
ban'nered *a.* (בענ'־ערד) טראגענדיג די פאהן; בעזארגט מיט א פאהן.
ban'neret *n.* (בענ'־ער־עט) א קליינע פאהן; א פעהנדעל; איינער וואס האט זיך פערדיענט געמאכט צו טראגען די פאהן; דער פאהנען־העררר.
ban'nerless *a.* (בענ'־ער־לעס) אהן א פאהן.
ban'nerman *n.* (בענ'־ער־מען) דער פאהנען־טרעגער.
ban'nerol *n.* (בענ'־ע־ראול) ז. ***banderole***
ban'nister *n.* (בענ'־איס־טער) ז. ***banister***
bann'ock *n.* (בענ'־אק) האבער־קוכען; גערשטען־קוכען.
banns *n.* (בענז) אן עפענטליכע בע־קאנטמאכונג וועגען א תנאים אדער חתונה [מיט דעם צוועק זיך צו דערוויסען אויב איינער פון דער פּאר איז שוין ניט פעריהייראט פון פריהער].
ban'quet *n. and v.* (בענ'־קהוועט) באנקעט, א מאהלצייט פאר איינעמס עה־רע: פעסט; פעסטליך אונטערהאלטען; מאכען א מאהלצייט צו איינעמס עהרע.
ban'queting *n.* (בענ'־קהוועט־אינג) דאס מאכען א באנקעט; דאס לעבען א גוטען טאג.
ban'queting-hall *n.* (בענ'־קהוועט־אינג־האהל) באנקעט־זאל.
ban'queting-room *n.* (בענ'־קהוועט־אינג־רוהם) באנקעט־צימער, שפּייז־צימער.
banquette' *n.* (באנ־קעט') אן אויפגע־ווארפענער ערגעל ערד פון וועלכען סאל־דאטען שיסען אויף א בעלאגערטען ארט; א בענקעל [אויף א דיליזשאנס]; א טראָ־טואר.
ban'shee *n.* (בענ'־שיע) א פאבעלהאפ־טע פרוי וועגען וועלכער די פאלקס־מעשה־לעך איז אירלאנד דערצעהלען, אז וואו זי בעווייזט זיך איז א הויז, שטארבט איינער פון דער פאמיליע.
ban'stickle *n.* (בענ'־סטיקל) אזא פיש מיט א שטעכעדיגען רוקען.
ban'tam *n. and a.* (בענ'־טעם) אזא מין קליין הינדעלע; א קליין מענשעלע; קליין.
ban'ter *n. and v.* (בענ'־טער) שפּאס, שפּאט; לעכערליך מאכען; אבלאכען; אב־שפּאטען.
ban'terer *n.* (בענ'־טער־ער) שפּאטער; אבלאכער; שפּאספויגעל.
ban'tery *a.* (בענ'־טער־אי) פול מיט שפּאס אדער שפּאט.
ban'ting *n.* (בענ'־טינג) דאס האלטען זיך אן א געוויסער דיעטע כדי אבצוצעה־רען די פעטקייט [ווערען מאגערער].
bant'ling *n.* (בענט־לינג) א קליין קינד; א ממזר.
ban'yan *n.* (בענ'־יען) ז. ***banian***
ban'yan-tree *n.* (בענ'־יען־טריע) דער אינדישער פייגענבוים.

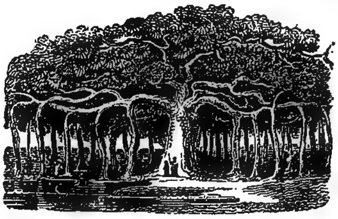

Banyan-tree

ban'zai *int.* (בענ'־זאי) עס לעבע דער קעניג! [אן אויסרוף אין יאפּאן. די ווערטערליכע איבערזעצונג איז: צעהן טויזענד יאהר].
ba'obab *n.* (ביי'־א־בעב) אפענברויט־בוים [א זעהר גרויסער בוים, וואס וואקסט אין צענטראל־אפריקא].

Baobab

baptise' *v.* (בעפּ־טאיז') טויפען, שמד'ען; אב'שמד'ען וויין אדער בראנפען [צוגיסען וואסער].
bap'tism *n.* (בעפּ'־טיזם) די טויפע, די קריסטליכע טבילה.
baptis'mal *a.* (בעפּ־טיז'־מעל) וואס בעלאנגט צו דער טויפע.
baptis'mal font (בעפּ־טיז'־מעל פאנט) דער טויף־שטיין.
baptis'mal vows (בעפּ־טיז'־מעל וואוז) דער טויף־נדר.
Bap'tist *n.* (בעפּ'־טיסט) יאהאן דער טויפער [יוחנן המטבל]; אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער קריסטליכער באפּטיסטישער סעקטע.
bap'tistery *n.* (בעפּ'־טיס־טער־אי) א מקוה אין א קירכע צום טויפען; דער ארט אין דער קירכע וואו עס געפינט זיך די טויף־מקוה.
Baptis'tic *a.* (בעפּ־טיס'־טיק) וואס בע־לאנגט צו דעם גלויבען פון באפּטיסטען [א קריסטליכע סעקטע].
Baptis'tical *a.* (בעפּ־טיס'־טיק־על) ז. ***Baptistic***
Baptis'tically *adv.* (בעפּ־טיס'־טיק־על־אי) אין בעצוג צו דער באפּטיסטישער לעהרע; אויף דעם אופן פון די באפּטיס־טען.
bap'tistry *n.* (בעפּ'־טיס־טרי) ז. ***baptistery***
bapti'zable *a.* (בעפּ־טאי'־זעבל) טויפ־באר; וואס פּאסט זיך צום טויפען.
baptize' *v.* (בעפּ־טאיז') טויפען, שמד'ען; אב'שמד'ען וויין אדער בראנפען [צוגי־סען וואסער].
bapti'zer *n.* (בעפּ־טאי'־זער) א טויפער.
bar *n. and v.* (באר) שטאנג; ריגעל; קווערבאלקען; פערצוימונג; געריכטס־הויז; טאקט אין מוזיק; א קופּע זאמד אין א טייך; דער שענקטיש [אין א שענק]; די קערפערשאפט פון אדוואקאטען; די הינדערניש; פערריגלען; פערהינדערען; פערניכטען; אויסשליעסען.
bar'acan *n.* (באר'־ע־קען) אזא הילע אין וועלכע די פרויען אין מאראקא און אראביען ווילקלען זיך איין.
barb *n. and v.* (בארב) א בארד; עפּעס וואס איז עהנליך צו א בארד; א האקען; א געוויסער מין שפּאנישער פערד; א טערקישע טויב; א מאנאשקע־שלייער; אראבנעהמען די בארד; צומאכען האקענס.
barba'rian *n. and a.* (באר־ביי'־רי־ען) בארבאריש, גרויזאם, אונמענשליך; דער בארבאר, אונמענש; א פּרעמדער [ביי די אמאליגע גריכען און רוימער]; ניט קיין קריסט [ביי די ערשטע קריסטען].
barba'rianism *n.* (באר־ביי'־רי־ען־איזם) דאס זיין בארבאריש, ווילד אכזר'יש.
barbar'ic *a.* (באר־בער'־איק) רויה, אונגעבילדעט, אונמענשליך, נישט ציווי־ליזירט.
barbar'ically *adv.* (באר־בער'־אי־קעל־אי) אויף א בארבארישען שטייגער; אזוי ווי די בארבארען.
barbarisa'tion *n.* (באר־בע־רי־זיי'־שאן) פערווילדערונג; פערשלעכטערונג.
bar'barism *n.* (באר'־בער־איזם) באר־באריזם; ווילדהייט; גרויזאמקייט; גראָ־בע אונוויסענהייט; גראבע פעהלער אין א שפּראך.
barbar'ity *n.* (באר־בער'־אי־טי) באר־באריי; רויהייט; גרויזאמקייט; אונמענש־ליכקייט.
barbariza'tion *n.* (באר־בע־רי־זיי'־שאן) ז. ***barbarisation***
bar'barize *v.* (באר'־בע־ראיז) ברויי־נען צו ווילדקייט אדער בארבאריי; נע־ברויכען גראבע פעהלער אין א שפּראך.
bar'barous *a.* (באר'־בע־ראס) באר־באריש; גרויזאם; רויה; אונמענשליך; גראב; ניט ציוויליזירט; נענען די גע־זעצען פון דער שפּראך.
bar'barously *adv.* (באר'־בע־ראס־לי) אויף א בארבארישען אופן.
bar'barousness *n.* (באר'־בע־ראס־נעס) גרויזאמקייט; ווילדקייט; אונמענש־ליכקייט; פעהלערהאפטע שפּראך.
bar'bary ape (באר'־בע־רי אייפּ) די בארבארי־אפּע [א בעקאנטע אפּע אהן אן עק, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט איהר פערשטאנד].

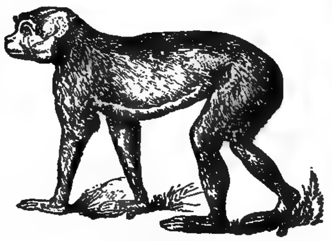

Barbary Ape

Bar'bary horse (באר'־בע־רי הארס) דאס בערבער פערד [א קליין פערד פון בערבעריי, אפריקא].
bar'bate *a.* (באר'־בייט) וואס האט א קרוק אדער א האקען; וואס האט א בארד.
bar'bated *a.* (באר'־ביי־טער) ז. ***barbate***
barbe *n. and v.* (בארב) ז. ***barb***
bar'becue *n. and v.* (באר'־בי־קיו)

בראטען א גאנצע אקס אדער א שוויין; אן אבגעבראטענער גאנצער אקס אדער שוויין; א סעודה אונטער'ן פרייען הימעל וואו עס ווערט אבגעבראטען א גאנצער אקס אדער שוויין.

barbed *a.* (בארבד) וואס האט א קרוק, אדער א האקען; וואס האט א בארד.

barbed wire (בארבד וואיר) שטאכעל־דראט [צוויי אדער עטליכע דראטען צו־זאמענגעדרעהט אין איינעם מיט שטאכלען. ווערט בענוצט צו מאכען א צאם ארום א פעלד א. ד. ג.].

bar'bel *n.* (באר'־בעל) [אזא בארבוס פיש]; א מין געשוואולסט ביי פערד אין מויל.

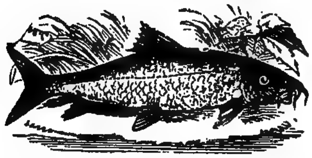

Barbel

bar'bellate *a.* (באר'־בעל־לייט) וואס האט קורצע, שטייפע הערעלעך [ביי פלאנ־צען].

bar'ber *n. and v.* (באר'־בער) בארד־שערער, פריזירער; צירולניק; פריזירען, ראזירען, שערען.

bar'berize *v.* (באר'־בע־ראיז) פריזי־רען, ראזירען, שערען.

bar'berry *n.* (באר'־בער־אי) אזא פלאנ־צע אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע העל־רויטע יאגדעס.

bar'ber's itch (באר'־בערז איטש) אן אויסשלאג פון פרישטשיקלעך אויף'ן גע־זיכט און האלז.

bar'ber-sur'geon *n.* (באר'־בער־סױר־דזשאן) א פעלדשער.

bar'bet *n.* (באר'־בעט) א מין פויגעל פון ווארימע ערטער; א פודעל הינטעל.

barbette' *n.* (באר־בעט') אן אויפגעשא־טענער ארט פון וואנען הארמאטען שיסען אויף א מויער־וואנד.

bar'bican *n.* (באר'־בי־קען) א מויער־וואנד ארום א געוויסען ארט פון א פעס־טונג אדער שלאס; א בעפעסטיגטער ארט צו שיצען א פעסטונג אדער שלאס; אן עפנונג אין דער מויער־וואנד פון א פעס־טונג פאר ארייננעהמען וואסער.

bar'ble *n.* (בארבל) ז. ***barbel***

bar'carole *n.* (באר'־קע־ראול) בארקא־ראלע [א ווענעציאנישעס ליעד וואס ווערט געזונגען פון די דארטיגע שיפער]; אן איטאליענישער שיפער.

bar'carolle *n.* (באר'־קע־ראול) ז. ***barcarole***

bard *n. and v.* (בארד) א דיכטער, א פאעט; א פאנצער פאר א פערד, פאנ־צער פלאטען [אין 16טען יאהרהונדערט]; בעוואפענען א פערד מיט א פאנצער; בעוואפענען [א מענשען] מיט פאנצער פלאטען; א דין פענעץ חזיר־פלייש אדער חזיר־פעט; בעלייגען מיט חזיר־פעט צום איינבראטען; אזא פיש.

bard'ic *a.* (בארד'־איק) פאעטיש.

bard'ism *n.* (בארד'־איזם) דיכטעריי.

bard of Av'on (בארד אוו עוו'־אן) דער דיכטער פון עוואן [מיט דעם נאמען רופט מען אן דעם ענגלישען דיכטער שעקספיער, וועלכער האט געלעבט אין עוואן, ענג־לאנד].

bare (בעהר) *v. and a.* 1. ענטבלויזען, נאקעט מאכען; אבדעקען; בערויבען; נאקעט; 2. ארעם; בלויז; ווערטהלאז; לעדיג.

1. Children like to walk with bare legs.
2. He is making a bare living.

bare'back *a. and adv.* (בעהר'־בעק) רייטענדיג אויף א פערד אהן א זאטעל; אויף א ניט־געזאטעלטען פערד.

bare'bone *n.* (בעהר'־באון) א זעהר מאגערע פערזאן; הויט און ביינער.

bare'boned *a.* (בעהר'־באונד) וואס די ביינער זעהען זיך ארויס [זעהר מא־גער].

bare'bones *n.* (בעהר'־באונז) ז. ***barebone***

bare'faced *a.* (בעהר'־פייסט) פריי, אונ־פערשעמט; מיט אן אפענעם געזיכט; ניט פערמאסקירט.

bare'facedly *adv.* (בעהר'־פייסט־לי) ז. ***barefaced***

bare'foot *a.* (בעהר'־פוט) בארוועס [בארפוס].

bare'footed *a.* (בעהר'־פוט־עד) ז. ***barefoot***

barege' *n.* (בע־רייזש') אזא זארט דינע זיידען אדער בוימוואל צייג פאר דאמען קליידער און שלייערס; אזא פראנצויזי־שער מינעראל וואסער.

bare'headed *a.* (בעהר'־העד־עד) מיט א הוילען קאפ [אהן א היטעל].

bare'legged *a.* (בעהר'־לעגד) מיט נא־קעטע פיס.

bare life *n.* (בעהר לאיף) א לעבען אהן פערגניגען.

bare'ly *adv.* (בעהר'־לי) נאקעט, בלויז, אבגעדעקט; ווערטהלאז; לעדיג; ארעם; קוים.

bare'-necked *a.* (בעהר'־נעקט) מיט א הוילען האלז; מיט א נאקעטען האלז.

bare'ness *n.* (בעהר'־נעס) נאקעטקייט; דחקות, ארעמקייט.

bare truth (בעהר טרוטה) די ריינע ווארהייט; דער נאקעטער אמת.

bare words (בעהר ווערדז) בלויז הוילע ווערטער [ניט איבערצייגענד].

bar'gain *n. and v.* (באר'־גיין) א קויף, א קניה; א האנדעל; פראפיט; א מציאה; אן אבמאך; א קאנטראקט; האנדלען, קוי־פען.

bar'gain and sale (באר'־גיין ענד סייל) א געזעצליכער פערקויפס־קאנ־טראקט.

bar'gain-coun'ter *n.* (באר'־גיין־קאונ'־טער) א טיש אין א קראם, וואו מען לעגט אויס מציאות [רעשטלעך אדער סחורות וועלכע מען פערקויפט פאר רעדוצירטע פרייזען].

bar'gain-day *n.* (באר'־גיין־דיי) א בעשטימטער טאג, ווען מען פערקויפט אין די קראמען רעשטלעך אדער ווארע פאר רעדוצירטע פרייזען.

bargainee' *n.* (באר־גיי־ניע') א קויפער; דער צד וואס שליסט א קאנטראקט עטוואס צו קויפען.

bar'gainer *n.* (באר'־גיי־נער) ז. ***bargainor***

bar'gain for (באר'־גיין פאר) זיך עט־וואס אויסדינגען; זיך דינגען פאר...

bar'gainor *n.* (באר'־גיינ־אר) דער פערקויפער; דער צד וואס שליסט א קאנ־טראקט עטוואס צו פערקויפען.

barge *n. and v.* (בארדזש) בארקע, שיף, לאדקע [צום פיהרען משא]; פיהרען משא אדער טראנספארטירען אויף א בארקע.

barge'-board *n.* (בארדזש'־באורד) אין ארכיטעקטור — אזא אויסגעשניצט פער־ציערונגס־ברעט וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען די ברעגעס פון דאך וואס שטארצען ארויס איבער דער וואנד.

Barge-board

barge'man *n.* (בארדזש'־מען) א שיי־פער; איינער וואס האט אויפזיכט איבער א בארקע.

barge'-mas'ter *n.* (בארדזש'־מעס־טער) דער בעל הבית פון א בארקע; א שיפער.

bar'ghaist *n.* (באר'־גייסט) א רוח, געשפענסט, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א הונד און וואס זיין ער־שיינען איז א סמן אויף טויט און אונ־גליק.

bar'ghest *n.* (באר'־געסט) ז. ***barghaist***

bar'guest *n.* (באר'־געסט) ז. ***barghaist***

bar'ic *a.* (בער'־איק) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט באריום [ז. ***barium***]; וואס איז שייך צום ווענען פון לופט.

baril'la *n.* (בע־ריל'־ע) זאלץ־קרויט [א פלאנץ בענוצט צו מאכען סאדע]; א סאדע געמישט מיט שוועבעל.

bar'-i'ron *n.* (באר'־אי'־ערן) שטאב־איי־זען; שטאנגען־אייזען.

ba'rite *n.* (ביי'־ראיט) נאטירליכער בא־ריום־סולפאט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון באריום און שוועפעל].

bar'itone *n. and a.* (בער'־אי־טאון) באריטאן [א שטימע וואס איז צווישען באס און טענאר]; ניט בעטאנט אויף דער לעצטער זילבע; א ווארט, וואס זיין לעצ־טע זילבע איז ניט בעטאנט.

ba'rium *n.* (ביי'־רי־אם) באריום [א זילבער־ווייסער כעמישער עלעמענט פון דער מעטאל־גרופע].

ba'rium sul'phate (ביי'־רי־אם סאל'־פייט) באריום שוועפעלזויער־זאלץ.

bark *n. and v.* (בארק) א דריי מאסטיגע שיף; א בארקע; א קליין שיפעל; קארע [פון א בוים]; אבשיילען די קארע פון א בוים; אבשינדען די הויט; בילען, האוו־קען; שטארק הוסטען.

bar'kantine *n.* (באר'־קען־טין) א דריי מאסטיגע שיף.

bark at (בארק עט) בילען, האווקען אויף...

bark at the moon (בארק עט טהי מוהן) בילען אויף דער לבנה [סתם קא־כען זיך אהן א שום ציעל].

bark'bared *a.* (בארק'־בעהרד) אבגע־שיילט די קארע [פון א בוים].

bark'-bed *n.* (בארק'־בעד) א טרייב־הויז [א פלאץ אויסגעבעט מיט גארבער־קארע וואו עס ווערען געהאלטען פלאנצען אין ווינטער].

bar'keeper *n.* (באר'־קיפ־פער) שענק־ווירט; שענק בעדיענטער.

bar'ken *v. and a.* (באר'־קען) ווערען

פערהאַרטעוועט [ווי קאָרע]; בילדען אַ קאָרע; גאַרבען, אויסאַרבייטען אַדער פאַר־בען מיט קאָרע; פון קאָרע.

bar'kentine *n.* (באַר'-קען-טין) ז. ***barkantine***

bar'ker *n.* (באַר'-קער) אַ בילער, אַ שרייער, אַן אַבשפּאַטער; אַן אַבשיי־לער [פון בוימער די קאָרע].

bar'kery *n.* (באַר'-קער-אי) אַ גאַרבאַר־נע; אַ פּלאַץ, וואו מען האַלט קאָרע.

bark'-galled *a.* (באַרק'-גאַהלד) וואָס די קאָרע איז בעשעדיגט [ביי אַ בוים].

bar'king *n.* (באַר'-קינג) דאָס אַבשיי־לען די קאָרע פון אַ בוים; דאָס גאַרבען פעל מיט קאָרע; דאָס בילען [פון אַ הונד].

bark'-pit (באַרק'-פּיט) אַ גרוב וואו די גאַרבער ווייקען איין די פעל.

barks *n.* (באַרקס) דאָס בילען, דאָס האַווקען.

bark'-stove *n.* (באַרק'-סטאָוו) ז. ***bark-bed***

bark'-tanned *a.* (באַרק'-טענד) גע־גאַרבט דורך קאָרע פון אַ בוים אנשטאַט דורך געוויסע כעמישע מאַטעריאַלען [ווע־גען פעל און אַנדערע זאַכען, וועלכע מען גאַרבט].

bark up the wrong tree (באַרק אַפּ טהי ראַנג טריע) טרעפען ווי אַ בלינד פערד אין פּאַרקאַן [פאַלען אויף אַן אַנ־דער זאַך אנשטאַט אויף דער, צו וועלכער מען האַט געשטרעבט].

bar'ky *a.* (באַר'-קי) פון קאָרע; וואָס בעשטעהט פון קאָרע; בעדעקט מיט קאָרע.

bar'ley *n.* (באַר'-לי) גערשטען, אַ גערשט; פּערל־גריץ; גאַנגעלעך; גערשטענע גרויפּען; גערשטענע מעהל.

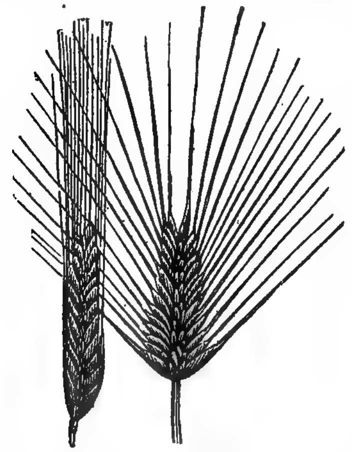

Barley

bar'ley-bread *n.* (באַר'-לי-ברעד) גערשטען־ברויט.

bar'ley-broth *n.* (באַר'-לי־בראָטה) גערשטען־זאַפּט; שטאַרקער ביער.

bar'leycorn *n.* (באַר'-לי-קאָרן) גערש־טען־קערענדעל; אונגעפעהר אַ זעקסטעל פון אַ צאָל [אינטש].

bar'ley-meal *n.* (באַר'-לי־מיעל) גערש־טען־מעהל.

bar'ley-mow *n.* (באַר'-לי־מאַו) דער אָרט וואו מען לעגט צונויף די גערשטען־גאַרבען.

bar'ley-seel *n.* (באַר'-לי-סיעל) די צייט פון שניידען גערשטען.

bar'ley-sug'ar *n.* (באַר'-לי-שוג'-ער) גערשטען־צוקער.

bar'ley-wa'ter *n.* (באַר'-לי-הוואַה'-טער) גערשטען־וואַסער [דער קליי פון גע־קאָכטע גערשטען־גרויפּען].

barm *n.* (באַרם) ביים [הייוועז; שוים איהרען].

•**bar'-mag'net** *n.* (באַר'-מעג'-נעט) אַ נעמאַכטער [ניט נאַטירליכער] שטאָהלענער מאַגנעט אין דער פאָרם פון אַ שטענגעל.

bar'maid *n.* (באַר'-מייד) שענק־מיידעל; קעלנערין.

Bar'mecidal *a.* (באַר'-מי-סאַי-דעל) ז. ***Barmecide***

Bar'mecide *a.* (באַר'-מי-סאַיד) עהנליך צו אַ מעשה פון טויזענד און איין נאַכט; פאַנטאַסטיש, אילוזאַריש, ניט ווירקליך.

bar'-muz'zle *n.* (באַר'-מאַז'-על) אַ מויל־שלאָס פאַר אַ פערד, אַז ער זאָל ניט קענען בייסען.

Bar-muzzle

bar'my *a.* (באַר'-מי) וואָס ענטהאַלט הייוועז; הייוועדיג.

barn *n. and v.* (באַרן) אַ שייער, שפּייכ־לער; ברייננען אין שייער.

bar'nacle *n. and v.* (באַר'-נעקל) די ריננעלגאַנז־מושעל [אַזאַ מושעל וואָס קלעפּט זיך אַן צו שיפען, צו שווימענדען האָלץ א. ד. ג. ווענען דיעזער מושעל עק־זיסטירט אַ פאָלקס לעגענדע, אַז די ריננעל־גאַנז ווערט פון איהר געבאָרען]; אַ מענש פון וועמען מען קען זיך ניט אַבטשעפּען; אַ ריננעלגאַנז [אַ מין ווילדע גאַנז ווע־גען וועלכער עס עקזיסטירט אַ פאָלקס לע־גענדע, אַז זיא וואַקסט אויף אַ בוים ביים ברעג ים אַדער אַז זי ווערט געבאָרען פון אַ מושעל]; אַ געוויסער זאַרט צוים פון אַ פערד; בעפעסטיגען; אַנברייניגען.

bar'nacle-goose *n.* (באַר'-נעקל-גוהס) די ריננעל־גאַנז [אַזאַ מין ווילדע גאַנז].

bar'nacle on some one (באַר'-נעקל אָן סאָם הוואַן) זיך אויף איינעם אַנלעגען, זיך ארויפדרינגען אויף אימעצען.

bar'nacles *n.* (באַר'-נעקלז) ברילען.

barn'-door *n.* (באַרן'-דאָור) דער טויער פון אַ שייער.

barn'-floor *n.* (באַרן'-פלאָור) דער פלאָר וואו מען דרעשט די תבואה אין שייער.

barn'-fowls *n.* (באַרן'-פאַולז) הויז־הי־נער; נעפלינגעל.

bar'ney *n.* (באַר'-ני) אַ וועגעלע, מיט וועלכען מען שטופּט ארויף אַ קויהלען־וואַגען אויף אַ משופּע'דיגען ארויפגאַנג [ביי קויהלען־גריבער]; אַ פויסטען־וועט־קאַמפּף; אַ נאַרעריי, אַ נישט־געשטויגענע זאַך.

barn'-owl *n.* (באַרן'-אַול) דער ווייסער נאַכט־פויגעל [האַלט זיך מייסטענס אויף אין שייערען וואו ער פאַנגט מייז].

Barn-owl

barn'-stor'mer *n.* (באַרנ'-סטאַר'-מער) דער שפּייכלער־שטורמער [אַ וואַנדערענ־דער אַקטיאָר, וואָס שפּיעלט אין פּראָווינץ מעהרסטענטיילס אין אַ שפּייכלער אַדער שייער].

barn'-stor'ming *n.* (באַרנ'-סטאַר'-מינג) דאָס שטורמען דעם שפּייכלער אַדער שייער [דאָס שפּיעלען פון אַ וואַנדערענ־דער טרופּע אַקטיאָרען].

barn'-swal'low *n.* (באַרן'-סוואַל'-אָו) אַ שוואַלב וועלכע בויעט איהר נעסט אין אַ שייער.

Barn-swallow

barn'-yard *n.* (באַרן'־יאַרד) דער הויף פאַר אַ שייער.

bar of rest (באַר אָוו רעסט) אַ פויזע [אין מוזיק].

bar'ograph *n.* (בער'-אָ-גרעף) אַ באַראָ־גראַף [אַ באַראָמעטער, וואָס פערצייכענט פון זעלבסט דעם לופט־דרוק].

barograph'ic *a.* (בער-אָ-גרעפ'-איק) וואָס איז שייך צו אַ באַראָגראַף. ז. ***barograph***

barol'ogy *n.* (בער-אַל'-אָ-דזשי) די לעה־רע ווענען דער שווערקייט אַדער געוויכט פון קערפּער.

barom'eter *n.* (בע-ראַמ'-ע-טער) באַראָ־מעטער [אַן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק פון דער לופט].

baromet'ric *a.* (בער-אָ-מעט'-ריק) וואָס איז שייך אַדער וואָס איז געמאָסטען מיט אַ באַראָמעטער.

Barometric changes. **Barometric** experiments.

baromet′rical *a.* (בער-א-מעט׳-ריק-על) ז. *barometric*.
baromet′rically *adv.* (בער-א-מעט׳-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א באַראמעטער.
barom′etry *n.* (בע-ראמ׳-ע-טרי) די לעהרע ווי צו מעסטען דעם דרוק פון דער לופט מיט א באַראמעטער.
bar′on *n.* (בער׳-אן) באַראן, פרייהערר [אדעל-טיטעל].
bar′onage *n.* (בער׳-אן-עדזש) דער אדעלשטאַנד; באַראנן-ווירדע.
bar′oness *n.* (בער׳-אן-עס) באַראנעסע. בער׳-אן-עס
bar′onet *v. and n.* (בער׳-אן-עט) באַראנעט [אין ענגלאַנד — אן אדעל-טיטעל, וואס איז קלענער ווי באַראן]; בעהערען מיט׳ן טיטעל באַראנעט.
bar′onetage *n.* (בער׳-אן-עט-איידזש) דער טיטעל פון א באַראנעט; דער שטאַנד פון דעם קלענערען אדעל [אין ענגלאַנד].
bar′onetcy *n.* (בער׳-אן-עט-סי) דער טיטעל פון א באַראנעט.
bar′onetship *n.* (בער׳-אן-עט-שיפ) ז. *baronetcy*.
baro′nial *a.* (בע-ראו׳-ני-על) וואס בע-לאַנגט צו א באַראן אדער צום אדעל-שטאַנד.
bar′onism *n.* (בער׳-אן-איזם) די הער-שאַפט פון באַראנען; פעאדאַליזם.
bar′onship *n.* (בער׳-אן-שיפ) דער טי-טעל אדער ווירדע פון א באַראן.
bar′ony *n.* (בער׳-אן-אי) די ווירדע אדער שטאַנד פון א באַראן; דאס לאַנד-בעזיץ פון א באַראן.
baroque′ *n. and a.* (בע-ראוק׳) אויפ-פאַלענד, זאנדערליך, זעלטזאם, וואונדער-ליך; זאנדערבאר; פאַנטאַסטיש; א זאך וואס האט א זאנדערבארען אויסזעהן.
bar′oscope *n.* (בער-א-סקאופ) באַרא-סקאפ [אן אינסטרומענט וועלכער ווייזט אן די ענדערונג אין דעם דרוק פון דער לופט].
baroscop′ic *a.* (בער-א-סקאפ-איק) ז. *baroscopical*.
baroscop′ical *a.* (בער-א-סקאפ-אי-קעל) וואס קען ווערען געמאכטען מיט א באַראסקאפ. ז. *baroscope*.
barouche′ *n.* (בע-רוהש׳) א דראזשקע, א בריטשקע.
barouchet′ *n.* (בע-רוה-שיי׳) א קליי-נע דראזשקע, א קליינע בריטשקע.
bar′-posts *n.* (באַר׳-פאוסטס) די זייטען-סלופעס פון א גארטען-טויער.
barque *n.* (בארק) א בארקע, א שיף.

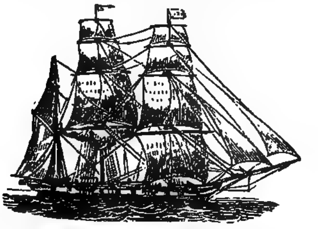

Barque

bar′racan *n.* (בער׳-ע-קען) אזא גראָבע שטאף פון קעמעל-האר.
bar′rack *n.* (בער׳-עק) באַראַק; קא-זארמע; פעלד-ביידעל.
Soldiers live in **barracks**.
bar′rack-mas′ter *n.* (בער׳-עק-מעס-טער) דער קאַזארמע אינספעקטאר.
bar′rack-mas′ter gen′eral (בער׳-עק-מעס׳-טער דזשענ׳-ער-על) דער הויפט אויפזעהער פון קאַזארמעס.
bar′racks *n.* (בער׳-עקס) קאַזארמעס.
bar′rack-yard *n.* (בער׳-עק-יארד) קאַזארמע-הויף.
barracoon′ *n.* (בער-ע-קוהן׳) א קאזאר-מע צו האלטען געפאנגענע שקלאפען אין אפריקא.
barracou′ta *n.* (בער-ע-קו׳-טא) ז. *barracuda*.
barracu′da *n.* (בער-ע-קו׳-דא) שפיעז-העכט [אזא גרויסער פיש אין די וועסט-אינדישע וואסערען].
bar′rage *n.* (באר׳-עדזש) אן אבהאלט, א שטערונג, א דאם.
barran′ca *n.* (בע-רענ׳-קע) א טיעפער טהאל, אן אבגרונד; א פערטיעפונג אויס-געגראבען דורך א וואסער-שטראם.
barran′co *n.* (בע-רענ׳-קא) ז. *barranca*.
bar′ras *n.* (בער׳-עס) טערפענטין.
bar′rater *n.* (בער׳-ע-טער) ז. *barrator*.
bar′rator *n.* (בער׳-ע-טאר) א ריכטער וואס נעהמט כאבאר; א געזעץ-פערדרע-הער; אן אדוואקאט וואס רייצט אן צו פערפיהרען פראצעסען; א קאפיטאן פון א שיף וואס בעגעהט שווינדעל.
bar′ratorship *n.* (בער׳-ע-טאר-שיפ) געזעץ-פערדרעהונג; כאבאר-נעהמעריי פון ריכטער; אונעהרליכע פראצעס-פיהרונגען פון אדוואקאטען; אויפהעצונג צו לאדען זיך; שווינדעל פון א שיף-קאפיטאן.
bar′ratrous *a.* (בער׳-ע-טראס) שולדיג אין באַראטערי; שווינדלעריש.
ז. *barratry*.
bar′ratrously *adv.* (בער׳-ע-טראס-לי) דורך באַראטערי; דורך שווינדעל.
ז. *barratry*.
bar′ratry *n.* (בער׳-ע-טרי) בעטרוג; אדוואקאטען שווינדעל; געזעץ-פערדרע-הונג; כאבאר-נעהמעריי; שווינדעל פון א שיף-קאפיטאן; אויפהעצונג צו לאדען זיך.
bar′rel *n. and v.* (בער׳-על) פאס, טון, א צילינדער פון א אוהר; די רעהר פון א ביקס; די סומע וואס א קאנדידאט פאר א פאליטישען אמט גיט אויס [הויפטזעכליך פאר אונריינע צוועקען]; אריינלעגען אין א פאס; אנפילען א פאס.
bar′rel-bel′lied *a.* (בער׳-על-בעל׳-איד) גראָב-בייכיג.
bar′rel campaign′ (בער׳-על קעמ-פיין׳) א וואהל-אגיטאציע, אין וועלכער מען קויפט שטימען.
bar′rel churn (בער׳-על טשורן) אזא פעסעל צום אויסשלאגען פוטער.

Barrel Churn

bar′reled *a.* (בער׳-עלד) וואס האט א ראהר [ביי א ביקס]; געפאקט אין פע-סער; איינגעשלאסען אין א צילינדער אדער ראהר.
bar′rel-fe′ver *n.* (בער׳-על-פי׳-ווער) פלאשען-פיבער [טרונקזוכט].
bar′rel-hooks *n.* (באר׳-על-הוקס) א פאר אייזערנע קרוקעס, מיט וועלכע מען נעהמט אן א פאס.
bar′relled *a.* (בער׳-עלד) ז. *barreled*.
bar′rel of the ear (בער׳-על אוו טהי איער) אויער טראמעל [דאס הייטעל אין אויער וואס נעהמט אויף דעם קלאנג].
bar′rel of the wheel (בער׳-על אוו טהי הוויעל) די וועלע פון שטייער-ראד [ביי א שיף].
bar′rel-or′gan *n.* (בער׳-על-אר׳-גען) א קאטערינקע; א דרעה-ארגעל.
bar′rel up (בער׳-על אפ) אנפילען א פאס.
bar′ren *n. and a.* (בער׳-ען) 1. אונ-פרוכטבאר וויסט לאנד; אונפרוכטבאר [ביי חיות אדער פלאנצען]; 2. פרוכט-לאז; אהן רעזולטאטען; אונפראדוקטיוו; טרוקען; ארעם; אבגעשמאקט; אונאינ-טערעסאנט; וואס טראגט קיין פראצענט [קאפיטאל].
1. The West has much **barren** land. 2. The investigation was **barren** of results.
bar′rener *n.* (בער׳-ענ-ער) א יאלעווע קוה [א קוה וואס קעלבט זיך נים].
bar′ren ground (בער׳-ען גראונד) אונפרוכטבארער שטיין-לאגער [ווערט גע-ברויכט בנוגע צו א גרונט וואו עס איז ניטא אדער עס איז זעהר ווייניג שטיין-קויהלען]; אן אונפרוכטבארער בארדען.
bar′renly *adv.* (בער׳-ענ-לי) אונפרוכט-באר; נים בריינגענדיג קיין פראפיט.
bar′ren meas′ures (בער׳-ען מעזש׳-ורז) די גרוים פון שיכט פון אונניצליכע שטיין-קויהלען, וואס ענטהאלט זיך אין א שטיין-קויהלען-לאגער אין דער ערד.
bar′renness *n.* (בער׳-ען-נעס) אונ-פרוכטבארקייט; קינדערלאזיגקייט; טרו-קענקייט; גייסטיגע ארימקייט; בעדיי-טונגסלאזיגקייט.
bar′ren-spir′ited *a.* (בער׳-ען-ספיר׳-אי-טעד) גייסטלאז; גייסטארעם.
bar′renwort *n.* (בער׳-ען-הוואירט) זאקען-בלום [אזא בלום וואס האט די פארם פון א זאק].
bar′ret *n.* (בער׳-עט) א בארעט [אזא פלאכע סאלדאטען היטעל].
bar′retor *n.* (בער׳-ע-טאר) ז. *barrator*.
bar′retry *n.* (בער׳-ע-טרי) דאס אנ-רייצען צו פערפיהרען פראצעסען; דאס פערשפרייטען רכילות; דאס אנרייצען צו מחלוקת [ווען דאס טהוט אן אדוואקאט כדי ער זאל האבען צו פיהרען פראצע-סען].
barricade′ *n. and v.* (בער-אי-קייד׳) 1. באריקאדע [פערצאמונג פון וועגע אין א מלחמה]; א הינדערניש; 2. פערצא-מען, פערשטעלען; פערבאריקאדירען.
1. The mob built a **barricade** in the street. 2. The gamblers **barricaded** themselves in the room, and defied the police.
barrica′der *n.* (בער-אי-קיי׳-דער) באריקאדען-בויער; באריקאדען-קעמפפער.
bar′rier *n. and v.* (בער׳-אי-ער) באריער; שלאגבוים; פעסטונג; בעפעס-טיגונג; גרענעץ-פעסטונג; פארמויער; גרענעץ-שטיין; גרענעץ; שוץ-מויער; הינדערניש, שטערונג; מאכען א באריער.
bar′rier-gate *n.* (בער׳-אי-ער-גייט) א באריער טויער. ז. *barrier*.

bar'ring *prep.* (באר'-אינג) אויסער; אויסשליסענד; אויסגענומען; אבגעזעהן פון...
Barring accidents, the plans will be carried out.

bar'ring-out *n.* (באר'-אינג-אוט) די אויסשליסונג [פון אימעצען].

bar'rister *n.* (בער'-איס-טער) יוריסט, געזעץ-קענער, אדוואקאט.

bar'rister at law (בער'-איס-טער עט לאָה) אדוואקאט.

bar'-room *n.* (באר'-רום) א שענק.

bar'row *n. and v.* (בער'-או) טאטשקע; פיהרען א טאטשקע; א בערגעל; א קבר-בערגעל; א חזיר א סריס.

bar'rowman *n.* (בער'-או-מען) א טאטשקע-פיהרער.

bar'row-truck *n.* (בער'-או-טראק) א האנד-וועגעל אויף צוויי רעדער צו פיהרען פראכט.

barse *n.* (בארס) אַ אקען, א בארש [אזא פיש].

bar'-shot *n.* (באר'-שאט) די שטאנגען קוגעל [צוויי קוילען פעראייניגט מיט א שטענגעל, ווערט געברויכט אין מלחמה אויף'ן ים].

Bar-shot

bars of the grate (בארז אוו טהי גרייט) די אייזערנע שטאבעטקעס פון א פארקאן אדער פון א רעשאטקע [ראסט] אין א אויווען.

bar'tender *n.* (באר'-טענ-דער) א קעלנער אין א שענק.

bar'ter *n. and v.* (באר'-טער) דער טויש, טוישהאנדעל; טוישען, בייטען, מאכען חלוף; פערקויפען פאר א קליינעם פרייז.
Barter is a primitive form of trading. Goods are exchanged, not bought and sold.

bar'terer *n.* (באר'-טער-ער) א טויש-הענדלער [איינער וואס פערקויפט ניט זיין וואארע, נאר טוישט זי אויס אויף אנדער וואארע].

bar'tering *n.* (באר'-טער-אינג) טויש-האנדעל.

bar'tizan *n.* (באר'-טי-זען) א שויי-טורעם [א קליינער טורעם מיט קוק-לעכער צוגעבויט צו א וואנד פון א הויז].

baru'ria *n.* (בע-רוה'-רי-א) א קראנק-האפטע פערדיכטונג פון אורין [השתנה].

bar'ways *adv.* (באר'-הוויז) האריזאנטאל.

bar'wood *n.* (באר'-הוואוד) אפריקאניש רויט-האלץ.

bary'ta *n.* (בע-ראי'-טע) באריום-זויערע [א כעמישער שווערער גיפטיגער גרוי-ווייסער פולווער].

bary'tes *n.* (בע-ראי'-טיז) ז. ***barite***

bar'ytone *n. and a.* (בער'-אי-טאון) ז. ***baritone***

ba'sal *a.* (ביי'-סעל) וואס איז שייך צו א באזע אדער גרונדשטאף [אין דער כעמיע]; פונדאמענטאל; וואס האט א באזיס, א גרונד.

basalt' *n.* (בע-סאלט') באזאלט, ... לענשטיין [אזא גלאנציגער זיילענפערמיגער שטיין].

basal'tiform *a.* (בע-סאל'-טי-פארם) עהנליך צו א באזאלט-שטיין.

bas'anite *n.* (בעס'-ע-נאיט) פראביער-שטיין [אזא שווארצער שטיין בענוצט צום פראבירען גאלד].

bas-bleu' *n.* (בא-בלעו') א פרוי, וואס מאכט א אנשטעל אויף געלעהרזאמקייט אדער שרייבעריי.

bas'cinet *n.* (בעס'-סי-נעט) אזא שטאלענע פאנצער-היטעל [ביי די פארצייטיגע קריגס-פיהרער].

bas'cule *n.* (בעס'-קיול) א באלאנסיר-פארריכטונג ביי בריקען, וואס איין ענד פון בריק האלט די גלייכגעוויכט פון צווייטען ענד [ביים עפענען].

bas'cule-bridge *n.* (בעס'-קיול-ברידזש) א בריק וואס עפענט זיך דורך א באלאנסיר-פארריכטונג, וואס איין ענד פון בריק האלט אין גלייכגעוויכט דעם צווייטען ענד.

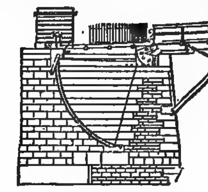

Bascule-bridge

base *n, a. and v.* (בייס) 1. באזיס, גרונד, פונדאמענט; פוס-געשטעל; 2. באזע [גרונדשטאף, הויפטשטאף אין כעמישע פערבינדונגען, וואס בילדעט זאלצען]; א באס [אין מוזיק]; אין בייס-באל שפיעל — איינער פון די פיער ווינקלען פון שפיעל-פעלד; טיעף; 3. נידעריג; פון נידריגער אבשטאמונג, געבארען ניט פון א געזעצליכער הייראט; פאלש; געמיין; 4. גרינדען, בעגרינדען; שטעלען, שטיצען; 5. ערנידעריגען; פערפעלשען.
1. The base of the column. 3. His action was base. 4. Base your arguments on facts.

base alloy' (בייס ע-לאָי') גרינג-האלטיג [מטבעות וועלכע ענטהאלטען וועניגער גאלד אדער זילבער ווי עס דארף צו זיין].

base'ball *n.* (בייס'-באהל) בייס-באל שפיעל [א נעוויסער שפיעל מיט באלען, ווערט געשפיעלט פון צוויי פארטייען צו 9 יעדע, ווערט זעהר פיעל געשפיעלט אין אמעריקא].

base'-board *n.* (בייס'-באורד) א שמאלע ברעט מיט וועלכע עס ווערען אבגעצוימט פון אונטען די ווענד פון א צימער.

base'-born *a.* (בייס'-בארן) געבארען פון נעזעצליך אומפערהייראטע עלטערען [א ממזר].

base'-bred *a.* (בייס'-ברעד) מיט א נידריגער ערציהונג; געמיין; פון א קליינעם יחוס.

base'-coin *n.* (בייס'-קאין) פאלש געלד.

base'-court *n.* (בייס'-קאורט) הינטערשטער הויף פון א הויז; א היהנער-הויף; א נידריגער געריכטס-הויף.

base'-hear'ted *a.* (בייס'-הארט'-עד) מיט געפיהלען פון א פערברעכער; מיט א פאלש הארץ.

base'less *a.* (בייס'-לעס) גרונדלאז; אונבעגרינדעט.
His accusation is baseless.

base'lessness *n.* (בייס'-לעס-נעס) גרונדלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין באדען אונטער זיך.

base'-line *n.* (בייס'-לאין) די גרונד-ליניע; אין בייס-באל שפיעל — די ליניע, וואס פעראייניגט די ווינקלען פון שפיעל-פעלד.

base'ly *adv.* (בייס'-לי) געמיין, נידעריג; אלס ממזר.

base'man *n.* (בייס'-מען) איינער פון די 3 שפיעלער אין דעם אמעריקאנישען שפיעל בייס-באל וואס שטעהען ביים צווייטען, דריטען און פיערטען ווינקעל-פונקט פון דעם שפיעל-פעלד. ז. ***baseball***

base'ment *n.* (בייס'-מענט) א פונדאמענט פון א געביידע; א קעלער-וואהנונג.

base'-min'ded *a.* (בייס'-מאינ'-דעד) געמיין געזינט.

base'-min'dedness *n.* (בייס'-מאינ'-דעד-נעס) געמיינהייט; געמיינע געזינונג.

base'ness *n.* (בייס'-נעס) נידעריגקייט, נידערטרעכטיגקייט, געמיינהייט, אונעכטקייט [פון מעטאלען].

base'-spir'ited *a.* (בייס'-ספיר'-אי-טעד) מיט א נידריגען געמיטה; פייג; מיט א האזען-הארץ; געמיין.

base'-string *n.* (בייס'-סטרינג) באס סטרונע פון א פידעל.

base'-tin *n.* (בייס'-טין) האלב-צין.

bashaw' *n.* (בע-שאה') דער פאשא [טערקישער גובערנאטאר]; א וויכטיגע פערזענליכקייט; א גאנצער מאכער.

bash'ful *a.* (בעש'-פול) שאמהאפט, שעמעוודיג; שרעקעדיג.

bash'fully *adv.* (בעש'-פול-אי) אויף א שעמעוודיגען אדער שרעקעדיגען אופן.

bash'fulness *n.* (בעש'-פול-נעס) שאמהאפטיגקייט; שעמעוודיגקייט; שרעקעדיגקייט.

bash-ibazouk' *n.* (בעש-אי-בע-זוק') באשיבאזוק [א פרייווילליגער סאלדאט פון דער טערקישער ארמיי, וואס האט ניט קיין אוניפארם און בעקומט ניט בעצאהלט]; א צוואווילדעוועטער סאלדאט.

ba'sic *a.* (ביי'-סיק) וואס ענטהאלט א באזע [אין כעמישע פערבינדונגען צו בילדען א זאלץ]; פונדאמענטאל.

basic'ity *n.* (ביי-סיס'-אי-טי) דאס זיין א באזע [אין כעמיע]. ז. ***base***

ba'sify *v.* (ביי'-סי-פאי) פערוואנדלען אין א זאלץ-באזע דורך כעמישע מיטעל.

bas'il *n.* (בעז'-איל) באזיליען-קרויט [א מין שמעקעדיגע פלאנצע]; געגארבטע שעפסענע פעל; די שרעגע אבגעשארפטע זייט פון א דלאט אדער פון א אנדער שנייד-געצייג.

bas'ilar *a.* (בעס'-אי-לאר) וואס געפינט זיך אויף דער גרונדפלעכע; וואס געהער צו דעם באזיס פון קאפ-שארבען.

bas'ilar ar'tery (בעס'-אי-לאר אר'-טער-אי) דער הירנגרונד-שלאג-אדער.

bas'ilar bone (בעס'-אי-לאר באון) דער גרונדביין.

basil'ic *n. and a.* (בע-סיל'-איק) קעניגליך; וואס איז שייך צו א באסיליקע. ז. ***basilica***

basil'ica *n.* (בע-סיל'-אי-קע) א באסיליקע, אלטער קעניגליכער פאלאסט; געריכטס-הויז ביי די אלטע רוימער; א קירך געבויט אין באזיליק סטיל; דאס געזעץ-בוך פון קייזער באזיליוס דעם ערשטען.

basil'ical *a.* (בע-סיל'-אי-קעל) קעניגליך.

basil'ican *a.* (בע-סיל'-אי-קען) וואס איז שייך צו א באסיליקע. ז. ***basilica***

basil'icon *n.* (בע-סיל'-אי-קאן) קעניגס-זאלב, וואונד-זאלב.

bas'ilisk *n. and a.* (בעס'-אי-ליסק) דער באזיליסק [א פאנטאסטישע גיפטיגע שלאנג, וועגען וועלכער עס ווערט דער-

צעהלט, אז זי טויטעט מיט'ן קוק]; וואס איז ענליך אדער שייך צו א באזיליסק.

Basilisk

bas'il-weed *n.* (בעז'-איל-הוויעד) אזא וואלד־גראז.

ba'sin *n. and v.* (בייסן) באסיין, וואסער בעקען; בעקעל; דאס טעלערעל פון א וואג־שאל; קעסעל; רעזערוואואר; גרוב; וואס־סער־בעהאלטער; דער שטח לאנד, דורך וועלכען עס פליסט א טייך מיט אלע טייכען און טייכלעך וואס פאלען אין איהם אריין; איינטונקען אין א וואסער־וואנע [הייסע אייזען אבצוהארטען].

bas'inet *n.* (בעס'-אי-נעט) א שטאלען פאנצער־היטעל ביי די פארצייטיגע קריע־גער.

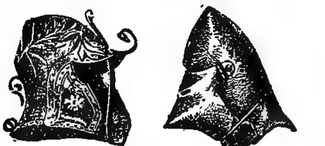

Basinets

ba'sin of a port (בייסן אוו ע פאורט) א באסיין פון א האפען [א טיעפער אויס־געגראבענער ארט אין א האפען וואו שיפען זאלען קענען אריינקומען].

ba'sin-shaped *a.* (בייס'ן-שייפט) וואס האט די פארמע פון א בעקען.

ba'sin-stand *n.* (בייס'ן-סטענד) וואש־טיש.

ba'sis *n.* (ביי'-סיס) באזיס; גרונד־לאגע, פונדאמענט, שטיצע; גרונדליניע, גרונדפלעכע [אין מאטעמאטיק]; די באזע [גרונד־עלעמענט אין כעמיע וואס ביי זיין פערבינדונג מיט זויערען ווערען גע־בילדעט זאלצען].

ba'sist *n.* (ביי'-סיסט) באס־שפיעלער, באס־זינגער.

bask *v.* (בעסק) זיך ווארעמען [פאר דער זון].

The people lie on the beach and bask in the sunshine.

bas'ket *n. and v.* (בעס'-קעט) קארב, קאשיק; אריינלייגען אין קארב; ווארפען אין פאפיער־קארב; צוריקווייזען, ניט אנ־נעהמען.

bas'ket-ball *n.* (בעס'-קעט-באהל) אזא באל־שפיעל, ביי וועלכער מען דארף דעם באל ארייננווארפען אין איינעם פון צוויי קארבען אדער נעצען.

bas'ket-but'ton *n.* (בעס'-קעט-באטן) א מעטאלענער קנאפ, וואס האט די פארם פון א געפלאכטענעם קארב.

bas'ket-chaise *n.* (בעס'-קעט-שייז) א קארב־וואגען.

bas'ket-fish *n.* (בעס'-קעט-פיש) דער שטערנען פיש [אזא פיש וואס האט די פארם פון א שטערען].

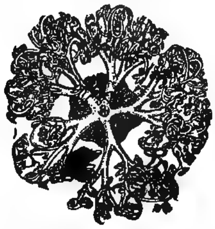

Basket-fish

bas'ketful *n.* (בעס'-קעט-פול) אזוי פיעל ווי א קארב קען אריינגעהמען.

bas'ket-handle *n.* (בעס'-קעט-העגדל) קארב־בויגען [אזא אויסגעדריקטער בויגען ביי געביידען].

bas'ket-hilt *n.* (בעס'-קעט-הילט) א שווערד־קארב [א קארבפערמיגע פאר־ריכטונג צו דעם האנדגריף פון שווערד, צו שיצען די האנד].

bas'ket-ma'ker *n.* (בעס'-קעט-מיי'-קער) קארב־פלעכטער, קארב־מאכער.

bas'ket-mee'ting *n.* (בעס'-קעט-מיע'-טינג) א פערזאמלונג [מעהרסטענס א רעליגיעזע] וואוהין די פערזאמעלטע ברייננגען מיט שפייז.

bas'ket-rack *n.* (בעס'-קעט-רעק) געפלאכטענע אדער נעץ־פערמיגע פאליצע פאר געפעק אין די אייזענבאהן־וואגאנען.

bas'ketry *n.* (בעס'-קעט-רי) קארב־ווערק, קארב־ארבייט; קארב־ווארען.

bas'ket-salt *n.* (בעס'-קעט-סאהלט) טיש־זאלץ.

bas'ket-sword *n.* (בעס'-קעט-סאורד) קארב־שווערד. ז. ***basket-hilt***

bas'ketwork *n.* (בעס'-קעט-הווארק) קאשיק־ארבייט, ריטער־ארבייט; יעדע זאך וואס ווערט געפלאכטען פון ריטער.

bas'king-shark *n.* (בעס'-קינג-שארק) דער ריעזען־האיפיש [אזא גרויסער ים־פיש].

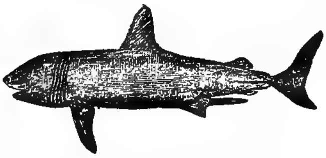

Basking-shark

ba'son *n. and v.* (בייס'ן) ז. ***basin***

Basque *n. and a.* (בעסק) איינער וואס שטאמט אב פון די באסקען [אזא פאלק אין שפאניען]; די שפראך פון די באס־קען; וואס איז שייך צו די באסקען און זייער שפראך.

basque *n.* (בעסק) אזא קורצע דאמען־בלוזע.

basquine' *n.* (בעס-קין') אזא אונטער־קלייד, געטראגען פון די באסקישע און שפאנישע פרויען.

Basqu'ish *n. and a.* (בעסק'-איש) ז. ***Basque***

bas-relief' *n.* (בא-רי-ליעף') א האלב־רעליעפער בילד [וואס דער אבדרוק פון די פיגורען איז נאר א ביסעל בולט].

bass *n, v. and a.* (בייס) דער באס [אין מוזיק]; שווארצער שיעפער שטיין אין קויהלען־גרובען; זינגען אדער שפיעלען באס; נידעריג, טיעף [אין דער מוזיק].

bass *n.* (בעס) אמעריקאנער לינדען־בוים; דער ים־וואלף [אזא פיש ענליך צו א בארש, אקען]; א ראגאזשע, מאטע גע־פלאכטען פון לינדען־בוים קארע.

bass clef (בייס קלעף) באס־שליסעל [אין מוזיק־נאטען].

bass drum (בייס דראם) א גרויסע פויק.

bas'set *n. and v.* (בעס'-עט) א קורץ־פיסיגער יאגד־הונד; אזא קארטען־שפיעל; דורכברעכען א שיכט, ערשיינען אויף דער אבערפלעכע [ביי קויהלען־גרובען].

bas'set-horn *n.* (בעס'-עט-הארן) באס־סעט־הארן [אזא מוזיקאלישער אינסטרו־מענט ענליך צו א קלארנעט].

bas'set-hound *n.* (בעס'-עט-האונד) אזא יאגד־הונד מיט קורצע פיס.

bass'-horn *n.* (בעס'-הארן) באס־הארן [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

bas'sinet *n.* (בעס'-אי-נעט) ז. ***basinet***

bass'-mat *n.* (בעס'-מעט) א ראגאזשע, א מאטע.

bas'so *n. and a.* (בעס'-א) א באס־זינגער; א באס־שטימע [אין א כאר]; נידריג, טיעף [אין מוזיק].

bass of an or'gan (בייס אוו ען אר'-גען) די באס פייפלעך פון אן ארגעל.

bassoon' *n.* (בע-סוהן') דער באסאן [א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט, אויף וועלכען עס ווערט געשפיעלט בלויז די באס־שטימע].

Bassoon

bassoon'ist *n.* (בע-סוהנ'-איסט) דער באסאן־שפיעלער. ז. ***bassoon***

bass'-sin'ger *n.* (בייס'-סינ'-גער) קאנטראבאסיסט.

bass string (בייס סטרינגג) די באס־סטרונע.

bass vi'ol (בייס ואי'-אל) א קאנטרא באס, א באנדורא; א וויאלין צעלא.

bass'wood *n.* (בעס'-הוואוד) דער אמע־ריקאנער לינדען־בוים.

bast *n.* (בעסט) די אונטערשטע קארע פון א לינדענבוים פון וועלכע עס ווערען געמאכט ראגאזשעס [מאטען].

bas'ta *int.* (בעס'-טא) באסטא! גענוג!

bas'tard *n.* (בעס'-טארד) א ממזר; געבארען פון א געזעצליך אונפעראייראטע פאר; ניט קיין ריינער צוקער, צוקער פון צווייטען גראד; געפעלשט; אונעכט; פון אונגעוועהנליכען אדער אונגעהייערען פארמאט.

bas'tardise *v.* (בעס'-טאר-דאיז) ערקלע־רען פאר א ממזר.

bas'tard stuc'co (בעס'-טארד סטאק'-או) דינע וואפנע אדער שטוקאטורא.

bas'tard sug'ar (בעס'-טארד שוג'-אר) ז. ***bastard***

bas'tard title (בעס'-טארד טאיטל) דער צווייטער שער־בלאט פון א בוך, וואו עס ווערט בקיצור איבערגעגעבען דער טי־טול פון בוך, וועלכער איז אנגעגעבען אויף'ן ערשטען שער־בלאט.

bas'tardy *n.* (בעס'-טאר-די) די גע־בורט פון א קינד פון געזעצליך אונפער־הייראטע עלטערען; דאס זיין א ממזר.

baste *v.* (בייסט) שלאגען מיט א שטע־קען; סטריגעווען, אנריגעווען [אנגעהען מיט גרויסע שטעך]; טריפען שמאלץ אויף געבראטענעם פלייש.

Bastile' *n.* (בעס-טיל') די באסטיליע [די בעריהמטע נעפענגניס־פעסטונג אין פאריז, וועלכע איז צושטערט געווארען אין דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789].

bastile' *n. and v.* (בעס-טיל') א פעס־טונג, א געפענגניס; איינשפארען אין א פעסטונג אדער געפענגניס.

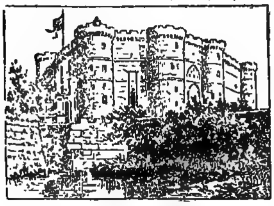

Bastile

Bastille' *n.* (בעס-טיל') *Bastile* .ז

bastille' *n.* (בעס-טיל') *bastile* .ז

bastinade' *n. and v.* (בעס-טי-נייד') דאס שלאגען מיט א שטעקען איבער די פוס־זוילען [א בעשטראפונג אין טערקיי און פערזיען]; א שטעקען, מיט וועלכען מען בעשטראפט אויף אזא אופן; שלאגען איבער די פוס־זוילען.

bastina'do *n.* (בעס-טי-ניי'-דאו) *bastinade* .ז

bas'ting *n.* (בייס'-טינג) דאס שלאגען [מיט א שטעקען]; דאס פייכט מאכען מיט פעטקייט פלייש בייס בראטען; דאס סטריגעווען [נעהען מיט גרויסע שטעך].

bas'ting-la'dle *n.* (בייס'-טינג-ליידל) בראטען־לעפעל, שוים־לעפעל [לעפעל, מיט וועלכען מען שוימט אב דעם טאפ].

bas'ting-machine' *n.* (בייס'-טינג-מע-שין') א מאשין צום סטריגעווען.

bas'tion *n.* (בעס'-טיאן) [אן באסטיאן אויפגעשאטען ערד־בערגעל וואס איז פון פארענט אויסגעמויערט מיט שטיינער — פאר קריגעס־צוועקען].

bas'tionary *a.* (בעס'-טיאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א באסטיאן, באלווערק. *bastion* .ז

bas'tioned *a.* (בעס'-טיאנד) בעשיצט מיט באסטיאנען אדער מיט באלווערק

bas'to *n.* (בעס'-טאו) [אין טרעף טויז א געוויסען קארטען־שפיעל].

bat *n. and v.* (בעט) פלעדערמויז; שטאק, דובינקע, באל־שטאק [צום שפיע־לען]; דעריגינער וואס שלאגט אב דעם באל [ביי באל־שפיעל]; א קלאפ; א קלאפ גיבען מיט א שטאק; ווינקען אדער פינטלען מיט די אויגען; די שנעלינקייט; א פאקזאטעל [פאר אן ארבייטס־פערד]; א ציגעל געטריקענט אויף דער זון.

Bat

ba'table *a.* (ביי'-טעבל) שטרייטיג.

bata'ta *n.* (בע-טא'-טע) זיסע קארטא־פעל.

batch *n. and v.* (בעטש) 1. א געבעק [וואס ווערט אבגעבאקען אויף איין מאל]; 2. א סך געגענשטענדע, וואס ווערען געמאכט אויף איין מאל; א צונויפזאמלונג פון א סך גלייכע געגענשטענדע; צונויפ־זאמלען א סך גלייכע זאכען; 3. א זאמד־באנק [אין ים אדער טייך]; בעשיצען א זאמד־באנק בעדעקענדיג איהם מיט שטיי־נער, אז ער זאל ניט אבגעשוועמט ווערען פון שטראם.

2. He received a batch of letters.

bate *n. and v.* (בייט) שטרייט, צאנק; פערמינדערען; אראבזעצען, אוועקלאזען; זיך פערווינציגערען, פערקלענערען; אויס־שליסען; שלאגען; איינוויקען.

bateau' *n.* (בע-טאו') א לאנג, פלאך שיפעל; א פאנטאן, א שווימענדער בריק.

bat'-fish *n.* (בעט'-פיש) דער פליה־פיש.

bat'-fow'ling *n.* (בעט'-פאו'-לינג) דאס כאפען פויגלען ביי נאכט דורך פערבלענדען זיי די אויגען מיט ליכט.

bath *n. and v.* (בעטה) א באד; א וואנע; באדען אין א וואנע; אן אלט אידישע פליסיגקייטס מאס [בת].

Bath brick (בעטה בריק) ציגעל־שטיין [צום פוצען מעטאלענע כלים].

Bath chair (בעטה טשעהר) א קראנקען־שטוהל.

bathe *v.* (בייטה) בארען; בענעצען; נעהמען א וואנע.

bathe'able *a.* (בייטה'-עבל) גרייט צום באדען; וואס מען קען באדען אדער נעצען.

ba'ther *n.* (ביי'-טהער) דער וועלכער באדעט זיך; א באדע־גאסט; איינער וואס באדעט [א צווייטען].

ba'thing accomoda'tions (ביי'-טהינג ע-קאמ-א-דיי'-שאנז) באדע־איינריכטונ־גען; באדע־בעקוועמליכקייטען.

ba'thing-box *n.* (ביי'-טהינג-באקס) א ביידעל צום אויסקליידען און אנקליידען זיך ביים באדען.

ba'thing-cap *n.* (ביי'-טהינג-קעפ) באדע־הויבע.

ba'thing-draw'ers *n.* (ביי'-טהינג-דראה'-ערז) באדע־הויזען.

ba'thing-machine' *n.* (ביי'-טהינג-מע-שין') באדע־וואגען [אזא גדעקטער וואגען מיט וועלכען מען פאהרט אריין אין וואסער זיך צו באדען].

ba'thing-man *n.* (ביי'-טהינג-מען) דער וועכטער אין א באדע־פלאץ.

ba'thing-place *n.* (ביי'-טהינג-פלייס) באדע־ארט.

ba'thing-room *n.* (ביי'-טהינג-רוהם) באדע־צימער.

ba'thing-sea'son *n.* (ביי'-טהינג-סיזן) באדע־סעזאן.

ba'thing-tub *n.* (ביי'-טהינג-טאב) א באדע־וואנע.

bath'-kee'per *n.* (בעטה'-קיע'-פער) בעדער.

bath'-kol *n.* (בעטה'-קאל) א בת־קול.

Bath met'al (בעטה מעט'-על) מעסינג, טאמבאק [אזא מעטאל, וואס איז צונויפ־געשמאלצען פון צינק און קופער].

bathom'eter *n.* (בע-טהאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפ־קייט פון וואסער.

bat'horse *n.* (בעט'-הארס) א פאק־פערד [א פערד וואס פיהרט די געפעק ביי מי־ליטער].

ba'thos *n.* (ביי'-טהאס) דאס אראבזינקען פון ערהאבענעם צום נידעריגען [אין ריי־דען אדער שרייבען]; א לעכערליכער איבערגאנג פון ערהאבענעם צום נידע־ריגען.

Bath pa'per (בעטה פיי'-פער) פאסט־פאפיער אין קווארטאל פארמאט.

Bath post (בעטה פאוסט) *Bath paper* .ז

Bath stone (בעטה סטאון) א געוויסער בוי־שטיין.

bath'-tub *n.* (בעטה'-טאב) א וואנע.

bathym'eter *n.* (בע-טהימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפע־ניש פון ימים.

ba'ting *n. and prep.* (ביי'-טינג) דאס פלאטערען מיט די פליגלען; דאס אוועק־פליהען; דאס איינוויקען פעל פארבעריי־טענדיג זיי צום גארבען; אבּרעכענענדיג; אראבנעהמענדיג; אויסשליסענדיג.

batiste' *n.* (בע-טיסט') באטיסט, בא־טיסטלייווענט.

bat'let *n.* (בעט'-לעט) פראלניק [א וואש־האלץ צום קלאפען די וועש ביים וואשען].

bat'man *n.* (בעט'-מען) א דיענער ביי מיליטער.

bat'on *n. and v.* (בעט'-אן) קאמאנדא־שטאק; פאליציי־שטאק; טאקט־שטאק [פון א כאר־דיריזשאר]; שלאגען מיט א שטאק.

Batra'chia *n.* (בע-טריי'-קי-ע) פראש־טיערע [א גרופע פראש־עהנליכע רעפטי־לען].

batra'chian *a. and n.* (בע-טריי'-קי-ען) וואס איז שייך צו די פראש־טיערע; א פראש־טיער.

bat'rachite *n.* (בעט'-רע-קאיט) אזא שטיין וואס האט דעם קאליר פון א פראש.

bat'rachoid *a.* (בעט'-רע-קאיד) וואס האט די פארם פון א פראש.

bats'man *n.* (בעטס'-מען) דער וואס האלט דעם קלאפ־שטאק אין בייס־באל שפיעל.

bat's'-wing *n.* (בעטס'-הווינג) פלע־דערמויז־פליגעל.

bat's'-wing bur'ner (בעטס'-הווינג בויר'-נער) פלעדערמויז־פליגעל ברענער [אזא ברענער אין גאז־בעלייכטונג וואס גיט א ברייטען פלאם, וועלכער האט די פארם פון א פלעדערמויז־פליגעל].

bat'ta *n.* (בעט'-ע) עקסטרא געהאלט פון די ענגלישע סאלדאטען אין אינדיען; געצאהלט פאר עדות, ארעסטירטע א. ז. וו. [אין אינדיען]; דיסקאונט [אין אינ־דיען].

battal'ion *n.* (בע-טעל'-יאן) א באטא־ליאן [אן אבטיילונג פון פוס־סאלדאטען, וועלכע איז צונויפגעשטעלט פון עטליכע קאמפאניעס].

battal'ioned *a.* (בע-טעל'-יאנד) איינ־געטיילט אין באטאליאנען.

bat'tel *n. and v.* (בעטל) די רעכנונג פון אקספארדער אוניווערזיטעט [ענג־לאנד] פאר די אויסהאלטונג פון א סטו־דענט מיט עסען, טרינקען און אלע אנדע־רע אויסגאבען; איינשרייבען זיך אין די ביכער פון אקספארדער אוניווערזיטעט אלס א סטודענט.

bat'ten *n. and v.* (בעטן) פעט ווערען; פעט מאכען; פרעסען, געניסען, לעבען אין וואוילטאג; מיסטינען [א פעלד]; פערשלאגען, פערמאכען מיט א שמאלען ברעטעל; א שמאל האלץ־ברעטעל, א לייסט.

bat'ten door (בעטן דאור) א טהיר געמאכט פון שמאלע לייסטלעך.

bat'ten down the hat'ches (בעטן דאון טהי העטש'-עז) בעדעקען די לוקען [די דורכגענגע אין א שיף פון איין דעק צום אנדערען] מיט זעגעלטוך און בע־פעסטיגען מיט האלץ־לייסטען.

bat'ten floor (בעטן פלאור) א דיל [פאדלאגע] געמאכט פון שמאלע לייסט־לעך.

bat'ter *n.* *and* *v.* (בעט'-ער) שלאגען; צושלאגען; שיסען אויף עפעס; א קלאפּ; קלאפען; א צייכען פון צובראכענעם דרוק־זאץ; אויפגעשלאגענע אייער מיט מעה־ל, שיידענע געווירצען; קליי [צום קלע־פען]; די משופע'קייט פון א וואנד [אז א וואנד זאל שטעהן זיכערער ווערט זי געבויט עטוואס משופע'דיג]; דער וואס קלאפּט אב דעם באל מיט'ן שטאק [ביים ביים־באל שפּיעל].

bat'ter at (בעט'-ער עט) אטאקירען עפעס; סטארען זיך צו שטירצען, אומ־ווארפען אדער פערניכטען עפעס.

bat'ter-cake *n.* (בעט'-ער־קייק) א קי־כעל פון קוקורוזע־מעהל געבאקען אויף מאסליאנקע אדער סמעטענע.

bat'tered *a.* (בעט'-ערד) צושלאגען, צו־קלאפּט, צושטערט, אבגעניצט.

bat'terer *n.* (בעט'-ער-ער) איינער וואס צושלאגט אדער צוקלאפּט.

bat'tering *a.* (בעט'-ער-אינג) זייענ־דיג משופע.

bat'tering-charge *n.* (בעט'-ער-אינג-משארדזש) די גרעסטע צאהל פולווער, מיט וועלכע מען קען אנלאדען א שווע־רען הארמאט.

bat'tering-ram *n.* (בעט'-ער-אינג־רעם) שטורמבאק, מויערען־ברעכער [א פארצייטיגע מאשינע צו צוברעכען א פעס־טונגס־וואנד].

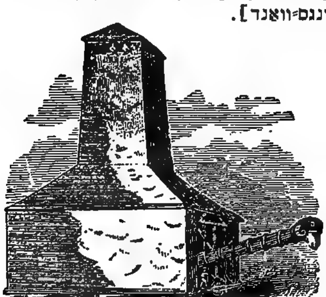

• Battering-ram

bat'tering-train *n.* (בעט'-ער-אינג־טריין) א צוג [באהן] מיט קאנאנען [פאר מיליטערישע צוועקען].

bat'tery *n.* (בעט'-ער-אי) דאס שלאגען; שלעגעריי; באטעריי; [א געוויסע צאהל הארמאטען פאר בעלאגערונגס־צוועקען]; פעסטונגס־וואנד; אן עלעקטרישע באטעריי, א צונויפשטעלונג פון מעהרערע עלעקטרי־שע עלעמענטען צו בעקומען א גרעסערע עלעקטרישע קראפט; אין ביים־באל־שפּיעל — דער ווארפער און דער כאפער צוזאמען.

bat'ting *n.* (בעט'-אינג) דאס קלאפּען, וועש מיט א פּראלניק; דאס אויסקלאפּען בוימוואל מיט א ראהרשטעקען עס צו ריי־ניגען; וואלענע אדער בוימוואלענע דע־קעס; דאס אבקלאפּען דעם באל מיט'ן שטאק [אין ביים־באל שפּיעל].

bat'tle *n.* *and* *v.* (בעטל) שלאכט, מלחמה; מלחמה האלטען; שטרייטען, הא־בען א ויכוח.

bat'tle-ax *n.* (בעטל'-עקס) א האק אלס כלי־זיין אין מלחמה.

bat'tled *a.* (בעטלד) אויסגעשטעלט אין שלאכט־ארדנונג; בעזארגט מיט שיס־לעכער [ביי א פעסטונג]; פערשטארקט מיט א פעסטונגס־וואנד; וואס מען קעמפפט צוליעב דעם.

bat'tledore *n.* (בעטל'-דאור) דאס שלאגהעלץ [ביי טענים שפּיעל]; א לאפּע־טע מיט וועלכער מען זעצט ברויט אין אויוועז; א פּראלניק אדער א רולהאלץ פאר וועש; אזא אייזערנע לאפּעטקע מיט א האלץ־הענטעל בענוצט פון גלאז־ארביי־טער.

bat'tledoor *n.* (בעטל'-דאור) ז. *battledore*

bat'tle-field *n.* (בעטל'-פיעלד) דאס שלאכט־פעלד.

bat'tle-flag *n.* (בעטל'-פלעג) א מילי־טערישער פלאג; א פאהן וואס ווערט גע־טראגען אין מלחמה.

bat'tle-ground *n.* (בעטל'-גראונד) ז. *battle-field*

bat'tlement *n.* (בעטל'-מענט) שיסלע־כער [אין א פעסטונג]; א פעסטונגס־וואנד צום שוץ.

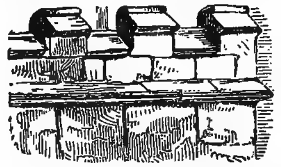

Battlement

bat'tlemented *a.* (בעטל'-מענ-טעד) בעזארגט מיט שוץ־ווענד אדער פעסטונגס־ווענד.

bat'tle-piece *n.* (בעטל'-פּיעס) א גע־מאהלטעס בילד פון א מלחמה.

bat'tle roy'al (בעטל ראי'-על) די הויפּטשלאכט.

bat'tle-ship *n.* (בעטל'-שיפּ) א קריעגס־שיף.

battol'ogy *n.* (בע-טאל'-א-דזשי) פּלוי־דעריי; אונגויטיגע ווידערהאלונג פון ווערטער.

battoule'-board *n.* (בע-טוהל'-באורד) א פּאדריכטונג מיט פּרושינעס צום שפּרינ־גען [איבערהויפּט אין א צירקוס].

battue' *n.* (בע-טוי') [אזא טרייב־יאגד יאגד, ווען די חיה ווערט ארויסגעטריבען פון איהר בעהעלטענים און ווערט געיאגט צום יעגער]; איינער וואס טויטעט חיות צוליעב פערגניגען.

batture' *n.* (בע-טיור') אנגעטראגענע ערד אין א טייך [הויפּטזעכליך טיילען פון דעם דעק פון טייך מיסיסיפּי, וועלכע זיינען ניט בעדעקט מיט וואסער אין גע־וויסע צייטען פון יאהר].

battu'ta *n.* (בע-טו'-טא) מוזיקאלישער טאקט־שלאג; טאקט־בעוועגונג; א באלקא־נישער בויערען־טאנץ.

bat'ty *n.* *and* *a.* (בעט'-אי) רייז וואס האלט אין וואקסען; א מאס פאר רייז אין אינדיען [120 פונט]; עהנליך צו א פלעדערמויז.

batz *n.* (בעטס) אזא שווייצערישע און דייטשע קליינע מטבע [פון אונגעפעהר 3 סענט].

bat'zen *n.* (בעט'-סען) ז. *batz*

bau'ble *n.* (באהבל) א ווערטהלאזע זאך; א שפּיעלכעל; א קינדער־שפּיעל; א ווערט־לאזער שפּיעל; א סצעפּטער [קעניגלי־כער שטעקען] פון דעם קעניגליכען הויף־נאר [אין מיטעלאלטער].

baulk *n.* (באהק) א שטיק ניט בעאר־ביים פעלד [צווישען בעארבייטע פעל־דער].

baux'ite *n.* (באו'-זיט) א מין ווייסע ליים, וואס ענטהאלט אין זיך א גרויסען פּראצענט אלומיניום.

bav'in *n.* (בעוו'-אין) שפּענדלעך צום מא־כען פייער.

bawble *n.* (באהבל) קינדער־שפּיעל־כעל.

bawd *n.* *and* *v.* (באהד) א פּערזאן וואס האלט אן אונאנשטענדיג הויז; א האז; צוזאמענפיהרען מענער און פרויען פאר אונמאראלישע צוועקען.

baw'dily *adv.* (באה'-די-לי) אויס־געלאסען, צולאזען; פּערהולטעוועט.

baw'diness *n.* (באה'-די-נעס) אויסגע־געלאסענהייט, זנות.

baw'dric *n.* (באה'-דריק) ז. *baldric*

bawd'ry *n.* (באהד'-רי) דאס האלטען אן אונאנשטענדיג הויז; דאס צונויפ־פיהרען מענער און פרויען פאר אונמא־ראלישע צוועקען; זנות; נבול־פּה.

baw'dy *a.* (באה'-די) אויסגעלאסען; טרייבענדיג זנות.

baw'dy-house *n.* (באה'-די־האוס) באר־דעל [שאנד־הויז].

bawl *n.* *and* *v.* (באהל) אויסרופען, הויך אויסשרייען; א געשריי מהאן פון וועהטאג, פון געפאהר אדער פרייד; א קוויטש אויף'ן אויבער קול.

baw'ler *n.* (באה'-לער) א שרייער, א קוויטשער.

baw'ling *n.* *and* *a.* (באה'-לינג) קווי־טשענדיג, שרייענדיג; קוויטשעריי.

bay *n.*, *a.* *and* *v.* (ביי) א בוכטע [אן אויסגוס פון א ים]; דער פּלאץ אין א שייער, וואו מען האלט היי און אנדערע פּוטער; נישען [דער צווישענרוים פון די זיילען פון א געביידע אדער בריק]; די לאגע פון א חיה, וואס ווערט געיאגט פון הינד [ווען זי מוז זיך שטעלען אנטקע־גען]; א שוץ־וואנד געגען אן איבערשווע־מונג; לארבער־בוים; לארבער־קראנץ; קאשטאניען־ברוין; ברוין [מייסט גע־ברויכט ביי פערד]; בילען, וואיען.

bayadeer' *n.* (בע-יא-דיער') ז. *bayadere*

bayadere' *n.* (בע-יא-דיער') אן אסט־אינדישע טענצערין.

bay'berry *n.* (ביי'-בער-אי) דער לאר־בער־בוים; מירטען־בוים; מירטען־אויל.

bayed *a.* (בייד) וואס איז געבויט מיט נישען. ז. *bay*

bay'-horse *n.* (ביי'-הארס) קאשטאניען־ברוינער פערד.

bay'onet *n.* *and* *v.* (ביי'-א-נעט) באיא־נעט [דער שפּיז וואס ווערט צוגעזעצט צו א ביקס]; פערטרייבען אדער דורכ־שטעכען מיט א באיאנעט.

bay'ou *n.* (באי'-או) קאנאל, אן אבפלוס פון א טייך אדער ים; א פריהעריגער טייל פון א טייך־דעק וואס איז פערוואנדעלט אין אן אזיערא אדער בלאטע.

bay'rum *n.* (ביי'-ראם) א מין פּארפיום.

bays *n.* (בייז) נישען; לארבער־קראנץ; [ביי געוויסע געביידען]. ז. *bay*

bay'-salt *n.* (ביי'-סאהלט) ים־זאלץ; גראב געמאלענע זאלץ.

bay'-tree *n.* (ביי׳-טריע) דער לארבער-בוים.

bay'-win'dow *n.* (ביי׳-הווינ׳-דאו) אן אויסגעבויגען פענסטער וואס בילדעט א נישע אדער פערטיעפונג; א בויגען-פענסטער.

bay'-wood *n.* (ביי׳-הוואוד) א פראכטער זארט מאהאגאני-האלץ.

bay'-yarn *n.* (ביי׳-יארן) וואלענער פאדים.

bazaar' *n.* (בע-זאר׳) באזאר, מארק [בעדעקט מיט א געוועלבטען דאך]; אן אויסשטעלונג פון ארטיקלען צו פערקויפען פאר צדקה-צוועקען.

bazar' *n.* (בע-זאר׳) ז. *bazaar*

bbl. אבקירצונג פון ווארט *barrel*

bbls. אבקירצונג פון ווארט *barrels*

B. C. אבקירצונג פון די ווערטער *before Christ* [פאר קריסטוס'עס געבורט]. ווערט געברויכט צו בעשטימען א פאסירונג, וועלכע איז פארגעקומען פאר דער היינטיגער צייט-רעכנונג, ווי למשל, דער גריכישער פילאזאף סאקראטעס איז געשטארבען 399 יאהר פאר קריסטוס'עס געבורט.

B. C. E. אבקירצונג פון די ווערטער *before common era* [פאר דער אנגענומענער אדער קריסטליכער צייט-רעכנונג, פאר קריסטוס'עס געבורט] אדער פון *Bachelor of Civil Engineering* [א געלעהרטען-טיטול פאר אן אינזשעניר].

bdel'lium *n.* (דעל׳-אי-אם) אזא זארט שמעקעדיגע גומי; בורשטין [בדולח].

be *v.* (בי) זיין; ווערען; עקזיסטירען; זיך בעפינדען.

be about' (בי ע-באוט׳) 1. זיין אויף'ן פלאץ; 2. האבען בדעה.

1. I shall **be about** in the forenoon. 2. They are **about** to sail for Europe.

be abroad' (בי ע-בראהד׳) זיין בעקאנט, פערברייטעט; זיין אויס דעם הויז, אויס דעם לאנד, אין דער פרעמד.

beach *n. and v.* (ביעטש) 1. זאמדיגער ברעג פון ים; פלאכער ברעג; 2. לאזען ארויפלויפען א שיף אויף'ן זאמד אדער ברעג.

1. There is good bathing on the **beach**. 2. The captain **beached** the boat to prevent a shipwreck.

beach'-co'mber *n.* (ביעטש׳-קאו׳-מער) א לאנגע ים-כוואליע וואס לויפט לייגנס דעם ברעג; א שכור'ער, פוילער מאטראז, אדער איינער וואס טרייבט זיך ארום אין די ים-האפענס.

beached *a.* (ביעטשט) וואס איז ביים זאמדיגען ים-ברעג, וואס בעשטעהט פון אזא ברעג; געבליבען שטעקען אויף'ן פלאכען ברעג [געשטראנדעט].

bea'con *n. and v.* (ביע׳-קאן) לייכט-טורם פאר שיפען; לארם-פייער, צייכען-פייער; לארם-פייער מאכען; בעלייכטען פון א לייכט-טורם; אויפשטעלען א לייכט-טורם.

bea'conage *n.* (ביע׳-קאנ-איידזש) דאס געלד וואס ווערט געצאהלט אויף אויפצוהאלטען לייכט-טורעמס.

be a cred'it (בי ע קרעד׳-איט) זיין א ציערונג, אן עהרע.

He is a **credit** to his family.

bead *n. and v.* (ביעד) קנעפעלע, קייקעלע, פאטשערקע; פערל; א בלעזעל [וואס בילדעט זיך ביים אויפשאקלען ספּירטוס]; אזא רונד געזעל אבצופּראבירען די שטארקייט פון ספּירטוס; א שמאל פערציערונגס-לייסטעל [אין דער ארכיטעקטור], א געזימס; אן אנגעפּרעסטער שנור-פערמיגער קאנט אין דעם איינבאנד פון א בוך; בעציערען מיט פּאטשערקעס.

be a dab (בי ע דעב) זיין א מאדים.

bead'ing *n.* (ביעד׳-אינג) א פערציערונגס-לייסטעל, א געזימס [אין ארכיטעקטור]; אן אבגעפּרעסטער שנורפערמיגער קאנט אין דעם איינבאנד פון א בוך; א מיטעל צו בילדען פערעלדיגע בלעזעלעך אין בראנפען ווען מען שאקעלט עס פונאנדער [די שטארקייט פון בראנפען בעשטימט מען אנדערש דורך די צאהל פון אזעלכע בלעזעלעך].

bea'dle *n.* (ביעדל) א דיענער; אן אויס-רופער אין א געריכטס-הויז; א פעדעל [א העכערער דיענער אין אן אוניווערזיטעט]; א קליינער קירכען-בעאמטער; א שמש.

bea'dlery *n.* (ביע׳דל-רי) דער אמט פון א געריכטס-דיענער אדער פון אן אוניווערזיטעטס-דיענער.

bead'man *n.* (ביעד׳-מען) א פראפעסיאנעלער גאט-בעטער; א גאט-בעטער פאר אנדערע [ווי ביי אידען א געדונגענער קדיש-זאגער]; איינער וואס געפינט זיך אין א צדקה-אנשטאלט אדער ווערט געשטיצט פון אזא אנשטאלט.

bead'-proof *n. and a.* (ביעד׳-פּרוהף) דאס פּראבירען פון ספּירטוס דורך די צאהל בלעזעלעך וואס ווערט ביים שאקלען; וואס האלט אויס די פּראבע [דורך די צאהל בלעזעלעך פון שאקלען].

bead'-roll *n.* (ביעד׳-ראול) א ליסטע פון די פערזאנען, פאר וועלכע מען דארף מתפלל זיין, ביי די קאטאליקען; א צעטעל פאר הזכרת נשמות.

beads *n.* (ביעדז) ראזענקראנץ [פּאטשערעס]; די פערל-בלעזעלעך וואס בילדען זיך אין ספּירטוס דורך שאקלען; שמאלע געזימסען [אין ארכיטעקטור]; פערל.

beads'man *n.* (ביעדז׳-מען) ז. *beadman*

bead'-tree *n.* (ביעד׳-טריע) פּאטער-נאסטער-בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען קליינע הארטע ניסלעך, וועלכע ווערען בענוצט פון די קאטאליקען פאר פּאטשערעס [פּאטערנאסטער].

bea'dy *a.* (ביע׳-די) פּערל-עהנליך; בעדעקט מיט פּערל; וואס האט א שיין [ווי אויפגעטרייסעלטע ספּירטוס].

be a foil to (בי ע פאיל טו) דיענען אלס א ציערונג צו...

be af'ter (בי עפ׳-טער) עפּעס אדער אימיצען זוכען אדער פערפאלגען.

It is the duty of a policeman to **be after** lawbreakers.

bea'gle *n.* (ביגל) א שפּיר-הונד; א קליינער יאגד-הונד; א שפּיאן; א נאכשפּירער.

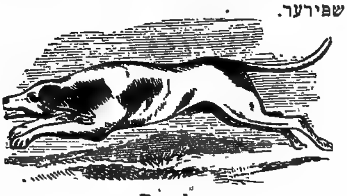

Beagle

be agree'able (בי ע-גריע׳-עבל) מיט עטוואס איינשטימען אדער צופריעדען זיין; איינשטימען מיט א פארשלאג.

be aground' (בי ע-גראונד׳) זיין אין פערלעגענהייט.

beak *n. and v.* (ביעק) שנאבעל; שפּיץ; שנויץ; א שנאבעלפערמיגער שפּיץ; א פּאליציסט; א ריכטער; נעהמען אדער פּיקען מיט'ן שנאבעל.

beaked *a.* (ביעקט) צוגעשפּיצט, ווי א שנאבעל; שנאבעלפערמיג.

bea'ker *n.* (ביע׳-קער) א בעכער.

be'-all *n.* (בי׳-אהל) אלעס וואס עס זיין; אלעס.

beam *n. and v.* (ביעם) א באלקען, א קראקווע; די ברייט פון א שיף [אין דעם ברייטעסטען פלאץ]; די באלאנס-שטאנג פון א וואגשאל; די הויפּט-צווייג פון א הירש'ס הארן; ליכט-שטראהל; שטראהלען; אויסשטראהלען.

This building has iron **beams**.

beam'-bird *n.* (ביעם׳-בוירד) דער פליי-געז-כאפּער [אזא מין פויגעל].

beamed *a.* (ביעמד) וואס האט באלקענס; וואס האט הערנער אדער פול ענטוויקעלטע הערנער.

beam'ful *a.* (ביעם׳-פול) העל, שטראהלענד.

bea'mily *a.* (ביע׳-מי-לי) מיט העלקייט, שטראהלענד.

bea'ming *a.* (ביע׳-מינג) וואס שטראהלט; פרעהליך, לוסטיג.

beam'less *a.* (ביעם׳-לעס) אהן שטראהלען, נים בעלייכטעט, מאט.

beam'-tree *n.* (ביעם׳-טריע) דער מעהל-פרוכט-בוים [עהנליך צו א בארנבוים].

bea'my *a.* (ביע׳-מי) שטראהלענד; לוסטיג, פרעהליך; עהנליך צו א באלקען; מיט הערנער.

bean *n.* (ביען) א באב, א בעבעל, א פאסאליע.

bean'-fed *a.* (ביען׳-פעד) נעקארמעט מיט באב.

bean'-har'vester *n.* (ביען׳-האר׳-וועס-טער) א מאשין וואס גרייט צו באב-פלאנצען צום דרעשען.

bean'-stalk *n.* (ביען׳-סטאהק) דער שטענגעל פון באב-פלאנצען; א באב-פלאנצע.

Bear *n.* (בעהר) רוסלאנד; איינע פון צוויי געוויסע שטערען-גרופּען.

bear *n. and v.* (בעהר) א בער; א מין נערשטען; מאכען פאלען דעם ווערטה פון אקציעס אויף דער בערזע; טראגען, פיהרען, בעזיצען, ארויסברייינגען [פּרוכט]; דולדען; ליידען; געבעהרען; זיך פערהאלטען; אויפפיהרען; געהן טיעף אין וואסער [ביי שיפען].

bear'able *a.* (בעהר׳-עבל) טראגבאר; ערטרעגליך; וואס איז צו דערליידען.

Poverty is more **bearable** than injustice.

bear'ably *adv.* (בעהר׳-עב-לי) אויף אן ערטרעגליכען אופן; צו דערליידען.

bear age (בעהר איידזש) אויסזעהן איינגער ווי די יאהרען.

Although sixty years old, he **bears his age** well.

bear a hand (בעהר ע הענד) איילען, מאכען שנעל; צולעגען א האנד.

bear and forbear' (בעהר ענד פאר-בעהר׳) ליידען און פערגעבען.

bear an ill'-will (בעהר ען איל׳-הוויל) זיין אונפריינדליך צו אימעצען, טראגען האס צו אימעצען.

bear a propor'tion to (בעהר ע פּרא-פּאור׳-שאן טו) שטעהן אין פערהעלטניס צו...

bear arms (בעהר ארמז) דיענען אין סאלדאטען.

bear a spite (בעהר ע ספּאיט) טראגען א שנאה [אויף אימעצען].

bear away′ (בעהר ע-הוויי′) בייקומען; גובר זיין; געווינען; אבקעהרען די שיף ניט אין דער זייט וואו דער ווינד בלאזט; אוועקטראגען.

bear away′ the bell (בעהר ע-הוויי′ טהי בעל) געווינען דעם פריז אין א וועטלויף.

bear away′ the palm (בעהר ע-הוויי′ טהי פאהם) ארויסקומען דער זיענער.

bear back (בעהר בעק) אבטרעטען; צוריקטרייבען [ווי דער ווינד א שיף].

bear′-bai′ting *n.* (בעהר′-ביי′-טינג) א קאמפף צווישען הינט און געפאנגענע בערען [אלס ספארט].

bear com′pany (בעהר קאמ′-פען-אי) בעגלייטען, מיטגעהן, געזעלשאפט לייסטען.

beard *n. and v.* (ביערד) א בארד; זיך ציהען, זיך צופען די בארד [פון ערגערניש]; ארויסטרעטען געגען אימיצען אין זיין נעגענווארט; זיך לאזען וואקסען אדער אנטהאן א בארד; א האקען.

bear date (בעהר דייט) האבען אויף זיך די דאטע [די בעצייכנונג פון צייט], ווען דאס איז געשריבען געווארען אדער ווען דאס איז פארגעקומען.
The letter bears the date of his arrival.

bear′ded *a.* (ביער′-דעד) בארדיג, מיט א בארד.

beard′less *a.* (ביערד′-לעס) אהן א בארד.

beard′lessness *n.* (ביערד′-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בארד.

bear down (בעהר דאון) ארונטערשטופען, נידערשטירצען; בייקומען, בעזיעגען.

bear down upon′ (בעהר דאון א-פאן′) דערנעהנטערען זיך צו דער ווינד־זייט, געהן געגען ווינד [ביי א שיף].

bear′er *n.* (בעהר′-ער) טרעגער, איבערבריינגער [פון א בריעף]; אן אינהאבער פון א וועקסעל.

bear′er of bur′dens (בעהר′-ער אוו בויר′-דענס) לאסט־טרעגער.

bear′er of despatch′es (בעהר′-ער אוו דעס-פעטש′-עז) א קוריער, איינער וואס טראגט אב און גיט איבער אפיציעלע דעפעשען.

bear fair in hand (בעהר פעהר אין הענד) קארמענען מיט שעהנע הבטחות.

bear′-gar′den *n.* (בעהר′-גאר′דן) א בערען־הויז [א פלאץ וואו מען האלט בערען אויף צו ווייזען]; א טומעלדיגער פלאץ.

bear′herd *n.* (בעהר′-הוירד) א בערען־טרייבער.

bear in (בעהר אין) איינגראבען זיך, פערטיעפען זיך אין גרוב [ביי קויהלען גראבען].

bear′ing *n. and a.* (בעהר′-אינג) דאס טראגען, דאס אריבערטראגען; דאס געבעהרען; די ספעציעלע בעדייטונג פון א ווארט; די האלטונג, אויפפיהרונג; די פערהעלטניסע פון די טיילען אין א גאנצעם; די לענג פון דעם בעפעסטיגטען ענד פון א באלקען ביז צו זיין צווייטען ענד; די ברייטקייט פון א שיף [געמאסטען אין דעם ברייטעסטען פלאץ]; א לאגער [א מאשינען־טייל וואו עס ווערט אריינגעשטעלט א וואל אדער אקס]; שטיצענד, אונטערהאלטענד.

bear′ing-rein *n.* (בעהר′-אינג-ריין) א לייצע פון א צוים.

bear in mind (בעהר אין מאינד) האבען אין זינען; האלטען אין זכרון; געדענקען.
We must **bear in mind** to keep the promises we make.

bear′ish *a.* (בעהר′-איש) פלומפ, אונגעלומפערט ווי א בער; ארונטערדריקענד די פרייזען פון אקציעס אויף דער בערזע.

bear′ishly *adv.* (בעהר′-איש-לי) אונגעלומפערט ווי א בער.

bear′ishness *n.* (בעהר′-איש-נעס) אונגעלומפערטקייט.

bear′like *a.* (בעהר′-לאיק) ווי א בער.

bear loss (בעהר לאס) טראגען דעם פערלוסט, ליידען דעם שאדען.

bearn *n.* (בעהרן) ז. *barn*.

bear off (בעהר אף) דערווייטערען זיך פון ברעג אדער פון אן אנדער זאך; אבטראגען זיך פון א זאך, כדי ניט אנצושטויסען זיך אויף איהר [ביי שיפען אויף′ן ים]; אוועקפיהרען, געווינען, צונעהמען [ווי א פריז, למשל].

bear on (בעהר אן) אונטערשטיצען; דערפיהרען ביז צו א גליקליכען ענד.

bear one a grudge (בעהר הוואן ע גראדזש) טראגען א שנאה אויף איינעם.

bear out (בעהר אוט) אויפהאלטען; אונטערשטיצען; בעגרינדען; רעכטפערטיגען.
He who was with me will **bear me out** that I tried to see you at your office.

bear resem′blance (בעהר רי-זעמ′-בלענס) זיין עהנליך צו...
She **bears** a striking **resemblance** to her father.

bear′s′-breech *n.* (בעהרז′-בריעטש) די בערען־לאפע [אזא פלאנצע].

bear′s′-ear *n.* (בעהרז′-איהר) דאס בער־אויערעל [אזא גארטען־פלאנצע, וועלכע קומט פון די שווייצער אלפען וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו דעם אויער פון א בער].

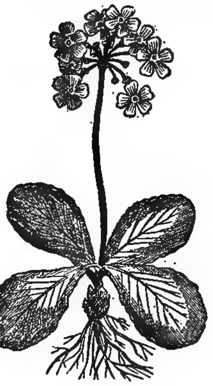
Bear's-ear

bear′s′-foot *n.* (בעהרז′-פוט) בערען־פוס [אזא פלאנצע מיט א שלעכטען ריח].

bear′s′-grease *n.* (בעהרז′-גריעס) בערען־פעט [אלס פאמאדע].

bear′skin *n.* (בעהר′-סקין) בערען־פעל; אזא דיקער מאנטעל־צייג.

bear tes′timony (בעהר טעס′-טי-מא-ני) עדות זאגען, דיענען אלס בעווייז.

bear the bag (בעהר טהי בעג) האלטען דעם טייסטער; זיין דער בעל־הבית איבער דעם געלד.

bear the bell (בעהר טהי בעל) זיין דער רעדעלפיהרער.

bear the blame (בעהר טהי בליים) נעהמען אויף זיך די שולד.

bear the mar′ket (בעהר טהי מאר′-קעט) פערשפרייטען פאלשע נאכריכטען אויף דער בערזע אום ארונטערצורייסען דעם פרייז.

bear through (בעהר טהרוה) דורכפיהרען.

bear up (בעהר אפ) אויפהאלטען; ניט לאזען פאלען אדער זינקען; זיין פעסט; קירעווען די שיף אין דער ריכטונג וואו דער ווינד בלאזט.

bear up with (בעהר אפ הוויטה) מוטהיג ביישטעהן [א נסיון]; האלטען זיך פעסט, מיט קוראזש; ליידען מיט געדולד.
It is manly to **bear up with** misfortunes.

bear′ward *n.* (בעהר′-הוואהרד) א בערען־האלטער.

bear with (בעהר הוויטה) אויסהאלטען, אריבערטראגען, זיין מילד צו איינעם, מיטפיהלען; אריבערלאזען [ניט געגענשטעלען זיך אדער ניט בעשטראפען פאר עפעס]; מיטליידען; מיטטראגען.

bear witness (בעהר הוויט′-נעס) זאגען עדות.
I can **bear witness** to the truth of this statement.

beast *n.* (ביעסט) בעסטיע, פיה; בהמה; פיער־פיסיגע חיה; א ברוטאלער מענש.

beast′hood *n.* (ביעסט′-הוד) טהיערישקייט, ברוטאליטעט.

beas′tily *adv.* (ביעס′-טי-לי) טהיעריש, ווי א בעסטיע; ברוטאל.

beas′tish *a.* (ביעס′-טיש) טהיעריש, ברוטאל, געמיין.

beast′liness *n.* (ביעסט′-לי-נעס) דאס זיין א בעסטיע, דאס אויפפיהרען זיך ווי א בעסטיע; ברוטאליטעט, געמיינהייט.

beast′ly *a.* (ביעסט′-לי) טהיעריש; ווי א בעסטיע; ברוטאל, געמיין.

beast of bur′den (ביעסט אוו בויר′-דען) א לאסט־טהיער.
He works as hard as a **beast of burden**.

beast of car′riage (ביעסט אוו קער′-עדזש) א לאסט־טהיער.

be astray′ (בי ע-סטריי′) זיין פערבלאנדזשעט; האבען א טעות; זיין אין פערלעגענהייט.

beat *n., v. and a.* (ביעט) שלאגען, קלאפען, אויסקלאפען, האמערען; שטויסען, דרעשען; בעזיעגען; האבען די אויבערהאנד, איבערשטייגען; בעשווינדלען; איבערזעגלען; דורכיאגען; מיעד ווערען; דער שלאג; א יונגאטש, אן אויסוואורף; דאס קלאפען; א פיעל־דורכגעטראטענער שטעג; מיעד, אויסגעמאטערט.

beat a bar′gain (ביעט ע באר′-גען) דינגען זיך.

beat about′ (ביעט ע-באוט′) שלאגען זיך מיט דער דעה; סטארען זיך אויסצוגעפינען; זיך ארומטרייבען.

beat about′ the bush (ביעט ע-באוט טהי בוש) אן אומוועג מאכען; ניט געהן גלייך צום פונקט, זיך ארומטרייבען.

beat a charge (ביעט ע טשארדזש) קלאפען טרעוואגע [אין מיליטער].

be at a dis′count (בי עט ע דיס′-קאונט) זיין ארונטער פון פרייז.

beat air (ביעט עהר) האלטען מלחמה מיט דער לופט [פיהרען א צוועקלאזען קאמפף].

beat a par′ley (ביעט ע פאר′-לי) געבען א סיגנאל דורך פויקען מיט א פויק, אז מען וויל פרידליך פערהאנדלען וועגען עפעס מיט′ן שונא.

be at a stand (בי עט ע סטענד) שטעהן בלייבען, דערגרייכען דעם העכסטען פונקט;

זיין אין א פערלעגענהייט, זיין ניט ענט־שלאסען, ניט וויסען וואס צו טהאן; שוואך זיין [וועגען געשעפט].

be at dag'gers drawn (בי עט דעג'־ערז דראהן) זיין אויף מעסערס.

beat down (ביעט דאון) אראבשלאגען, אראבדריקען, אראברייסען.

To **beat down** the price.

be at ease (בי עט איעז) זיין אונ־זשעניערט, זיך פיהלען בעקוועם.

bea'ten *a.* (ביעטן) געשלאגען; בעזיעגט; אויסגעטראטען; אויסגעדראשען, אלט.

bea'ten sub'ject (ביעטן סאב'־דזשעקט) אן אבגענוצטע זאך; אבגע־דראשען.

bea'ten track (ביעטן טרעק) אן אויס־געטראטענער וועג.

bea'ten work (ביע'טן הווארק) איי־זערנע כלים וואס זיינען אויסגעשלאגען אדער אויסגעשמידט מיט א האמער [ניט קיין מאשין־ארבייט]; זאכען מיט אויס־געקלאפטע בולט'ע פיגורען אדער בוכ־שטאבען.

bea'ter *n.* (ביע'־טער) א קלאפ־שלעגער; א טרייבער אויף יאגד [וואס טרייבט ארויס די חיות פון זייער בע־העלטענים כדי די יעגער זאלען זיי קענען שיסען].

beatif'ic *a.* (בי־ע־טיפ'־איק) גליק־זעליג מאכענד; היילינ מאכענד; גע־בענשט.

beatif'ically *adv.* (בי־ע־טיפ'־אי־קעל־אי) דורך גליקזעליגקייט, דורך היי־ליגקייט.

beatifica'tion *n.* (בי־ע־טיפ־אי־קיי'־שאן) גליקזעליגקייט; דאס זיין גע־בענטש.

beatif'ic vi'sion (בי־ע־טיפ'־איק וויזש'־אן) די גליקזעליגקייט פון זעהן גאט [נהנה מזיו השכינה].

beat'ify *v.* (בי־עט'־אי־פאי) פאר היי־ליג ערקלערען, גליקזעליג מאכען.

bea'ting *n.* (ביע'־טינג) דאס קלאפען, דאס שלאגען.

be at is'sue (בי עט איש'־או) זיין אין שטרייט.

beat it! (ביעט איט) טראג זיך אב!

beat'itude *n.* (בי־עט'־אי־טיוד) גליקזעליגקייט; דאס העכסטע גליק; איי־נע פון די 8 גליקזעליגקייט ברכות וואס קריסטוס האט אויסגעשפראכען אין זיין תפלה אויף'ן בארג.

be at large (בי עט לארדזש) זיין פריי.

be at law (בי עט לאה) פיהרען א פראצ־צעס.

be at odds (בי עט אדז) זיין צוקריגט, ניט איינינ.

beat off (ביעט אף) צוריקשלאגען, אבשלאגען.

beat off the field (ביעט אף טהי פיעלד) גובר זיין, ארויסשלאגען פון פלאץ.

be at one's book (בי עט וואנז בוק) שטודירען, לערנען.

be at one's mer'cy (בי עט וואנז מויר'־סי) זיין אונטער אימעצענס רשות.

beat out of (ביעט אוט אוו) אימיצען בריינגען דערצו, אז ער זאל זיך פון עטוואס אבזאגען; אבהאלטען פון עטוואס; ביי איינעם אבשלאגען דעם חשק פון עטוואס.

A trader can often be **beaten out of** his price.

be at pains (בי עט פיינז) זיך בע־מיהען, זיך אנשטרענגען.

be at par (בי עט פאר) זיין גלייך מיט אימעצען; האבען דעם געצייכענטען ווערטה [וועגען ווערטה־פאפיערען].

be at pawn (בי עט פאהן) זיין פער־משכונ'ט, זיין פערזעצט.

be at play (בי עט פליי) זיין אינמיטען, נעהמען אנטייל.

be at some one's dispo'sal (בי עט סאם הוואנז דיס־פאו'־זעל) זיין גרייט אי־מעצען צו דיענען; שטעהן אין אימעצענס רשות.

be at stake (בי עט סטייק) שטעהן אין קאן.

be at stand'still (בי עט סטענד'־סטיל) שטעהן בלייבען, ניט קענען זיך ווייטער ריהרען; זיין אין א פערלעגענ־הייט.

beats the Dutch (ביעטס טהי דאטש) עס קען בעסער ניט זיין.

be at the bot'tom of (בי עט טהי באט'־אם אוו) זיין דער גאנצער מאכער; גרינדליך פערשטעהן א זאך, דערגעהן דעם תוך.

beat the drum (ביעט טהי דראם) קלאפען אין א פויק, מאכען רעקלאמע.

be at the play (בי עט טהי פליי) זיין אויף א פארשטעלונג [אין טעאטער].

beat the rec'ord (ביעט טהי רעק'־ארד) שלאגען דעם רעקארד, איבערשטיי־גען עטוואס, דערגרייכען אזא פונקט וואס קיינער האט עס נאך ניט דערגרייכט.

beat time (ביעט טאים) אויסקלאפען דעם טאקט.

beat up (ביעט אפ) 1. אויסקלאפען, אויפטרייסלען; 2. ארויפרייסען [דעם פרייז]; 3. אויפוועקען דורך קלאפען טרעוואגע.

1. To **beat up** feathers. 2. To **beat up** the price at auction.

beau *n. and a.* (באו) שעהן, גוט, ריכ־טיג, פרעכטיג; א פראנט; א דאמען־פריינד; איינער וואס מאכט ליעבע [או־כאזשעווען].

beau'fet *n.* (באו'־פעט) בופעט [א כלים־שראנק]; א פלאץ צום איבער־בייסען.

beau'-ide'al *n.* (באו'־אי־די'־על) אי־דעאלע שעהנהייט; אידעאלע פערשטע־לונג; עטוואס וואס איז אידעאל [אהן די געוועהנליכע פעהלערען, פאלקאמען דורך און דורך].

beau'ish *a.* (באו'־איש) פראנטיש, ווי א פראנט; ווי א דאמען־פריינד.

beau monde (באו מאהנד) די מאדע־וועלט.

beau'ship *n.* (באו'־שיפ) פראנטעריי; זיין א פראנט, אדער א דאמען־פריינד.

beau'teous *a.* (ביו'־טי־אס) רייצענד, שעהן.

beau'teously *adv.* (ביו'־טי־אס־לי) אין א רייצענדען אופן.

beau'teousness *n.* (ביו'־טי־אס־נעס) שעהנהייט.

beautifica'tion *n.* (ביו־טי־פי־קיי'־שאן) דאס מאכען שעהן; דאס בעפוצען.

beau'tified *a.* (ביו'־טי־פאיד) גע־מאכט שעהן; בעפוצט.

beau'tifier *n.* (ביו'־טי־פאי־ער) דער וואס פערשעהנערט.

beau'tiful *a.* (ביו'־טי־פול) שעהן.

beau'tifully *adv.* (ביו'־טי־פול־אי) אין א שעהנעם אופן.

beau'tifulness *n.* (ביו'־טי־פול־נעס) די שעהנהייט.

beau'tify *v.* (ביו'־טי־פאי) פערשעה־נערען, בעשעהנען, אויסציערען.

beau'tiless *a.* (ביו'־טי־לעס) ניט שעהן, העסליך.

beau'ty *n.* (ביו'־טי) שעהנהייט.

beau'ty-sleep *n.* (ביו'־טי־סליעפ) דער ערשטער שלאף [דער שלאף פאר האלבע נאכט].

beau'ty-spot *n.* (ביו'־טי־ספאט) א חן־פלאסטערעל [א קליין שווארץ פלאסטע־רעל אויף'ן געזיכט אויסצוציהען חן'עווי־דיגער].

beaux *n.* (באוז) פראנטען; דאמען־פריינד. ז. **beau**

bea'ver *n. and a.* (ביע'־ווער) דער בי־בער; ביבער־פעל; א ביבערן היטעל; א ביבער־פעלץ; אן עפנונגס־קלאפע פאר'ן אונטערשטען טייל פון געזיכט אין א פאנ־צער־היטעל [ביי די פארצייטיגע קריע־גער]; קאסטאר [אזא געוואנד]; געמאכט פון ביבער־פעל; געמאכט פון קאסטאר.

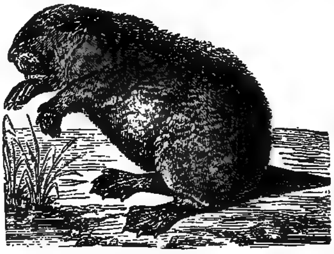

Beaver

bea'vered *a.* (ביע'־ווערד) מיט א ביבער־היטעל; מיט א פאנצער־היטעל.

bea'ver-gloves *n.* (ביע'־ווער־גלאווז) הענטשקעס פון ביבער־פעל.

bea'ver-hat *n.* (ביע'־ווער־העט) א קאסטאר־הוט.

bea'verteen *n.* (ביע'־ווער־טיען) מאסעסטער אדער מאנטשעסטער [אזא שמארקער בוימוואל־שטאף פאר ארבייטס־קליידער].

be before' the mast (בי בי־פאור' טהי מעסט) זיין א מאטראז.

be behind' with (בי בי־האינד' הוויטה) זיין ריקשטענדיג מיט עפעס.

It is not pleasant to **be behind with** one's rent.

be bet'ter off (בי בעט'־ער אף) זיין אין א גוטען צושטאנד, זיך געפינען אין א גוטער לאגע.

be beyond' depth (בי בי־יאנד' דעפטה) זיין איבער די כוחות אדער אי־בער'ן שכל.

be beyond' endu'rance (בי בי־יאנד' ענ־דיו'־רענס) אונערטרעגליך זיין.

be brief (בי בריעף) זיך קורץ פאסען.

be'bung *n.* (ביי'־באנג) דאס ציטערען פון א טאן [אין זינגען אדער שפיעלען].

be but a fool to (בי באט ע פוהל טו) זיין א נארניט אין פערגלייך מיט...

becafi'co *n.* (בעק־א־פי'־קאו) די פיי־נעגדראסעל [אזא קליינער זינג־פויגעל וועלכע ערנעהרט זיך פון פייגען].

Becafico

becall' *v.* (בי־קאהל') אנרופען מיט מיאוס'ע נעמען; געבען צונעמענישען.

becalm′ *v.* (בי-קאהם′) בעזענפטיגען, שטילען; איינשטילען; בערוהיגען.
becalm′ing *n.* (בי-קאהם′-אינג) דאס איינשטילען.
became′ (בי-קיים′) געוואָרען. ז. **become**
because′ *adv. and c.* (בי-קאהז′) ווייל; דערפאר; צוליעב דעם...
beccafi′co *n.* (בעק-א-פי′-קאו) ז. **becafico**
beccafi′go *n.* (בעק-א-פי′-גאו) ז. **becafico**
bech′amel *n.* (בעש′-ע-מעל) אזא מין ווייסע געדיכטע זופ.
bechance′ *v. and adv.* (בי-טשענס′) בעפאלען, טרעפען; צופעליג.
becharm′ *v.* (בי-טשארם′) בעצויבערן, בעצווינגען.
bêche′-de-mer′ *n.* (בייש′-דע-מעהר′) א טרעפאנג, ים-שנעקע [אזא קליינער ים-פיש].
be′chic *a. and n.* (ביע′-קיק) וואס היילט א הוסט; א מיטעל געגען הוסטען.
beck *n. and v.* (בעק) א וואונק; א צייכען מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; א קליין טייכעל; מאכען א צייכען מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; א פארב-קעסעל.
beck′et *n. and v.* (בעק′-עט) אזא שלייף אדער קנופ וואס מאטראזען אויף א שיף מאכען צוצובינדען א שטריק; בע-פעסטיגען מיט אזא שלייף אדער קנופ.
beck′on *n. and v.* (בעקן) א וואונק מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; צורי-פען מיט דער האנד, מיט'ן וואונק; ווינ-קען, צושאקלען [מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ].
beclothe′ *v.* (בי-קלאוטה′) בעקליידען.
becloud′ *v.* (בי′-קלאוד) פערוואלקע-נען; פינסטער מאכען.
become′ *v.* (בי-קאם′) ענטשטעהען; ווערען; פאסען, קליידען; זיך שיקען.
become′ adap′ted to (בי-קאם′ ע-דעפ′-טעד טו) בעקאנט ווערען מיט עטוואס, זיך געוועהנען צו עפעס.
become′ insen′sible (בי-קאם′ אינ-סענ′-סיבל) פערלירען דאס בעוואוסטזיין.
become′ known (בי-קאם′ נאון) בע-קאנט ווערען.
become′ sta′tionary (בי-קאם′ סטיי-שאנ-ער-אי) בלייבען שטעהן; ניט פרא-גרעסירען.
becom′ing *n. and a.* (בי-קאמ′-אינג) 1. דאס ענטשטעהן, דאס ווערען; 2. פא-סענד; קליידזאם; אנשטענדיג; שיקליך.
1. He is becoming an expert swimmer. 2. She wears a becoming hat.
becom′ingly *adv.* (בי-קאמ′-אינג-לי) קליידזאם, פאסענד; אנשטענדיג, שיקליך.
becom′ingness *n.* (בי-קאמ′-אינג-נעס) אנשטענדיגקייט, שיקליכקייט, פאסיגקייט, קליידזאמקייט.
be concerned′ (בי קאנ-סוירנד′) זיין בעזארגט אום עפעס.
be confined′ (בי קאנ-פאינד′) געלע-גען ווערען; זיך לעגען אין קינפעט.
be coun′sel for one (בי קאונ′-סעל פאר הוואן) זיין איינעמס אדוואקאט; פיהרען איינעמס פראצעס [אין געריכט].
Becquerel′ rays (בעק-רעל′ רייז) בעקערעל-שטראהלען [אזעלכע אונזיכט-בארע שטראהלען פון ראדיום ארטיגע שטאפען, אויף דעם נאמען פון פראנצויזי-שען פיזיקער בעקערעל].
becrown′ *v.* (בי-קראון′) בעקרוינען.
be cur′rent (בי קאר′-ענט) זיך גוט פערקויפען, זיין גאנגבאר [סחורות]; זיין אין מאדע.
bed *n. and v.* (בעד) בעט; געלעגער; א פלאץ צום שלאפען; א נארע; הייראטס-פערבינדונגען; נאכקאמענשאפט; פלוס-דעק; עטוואס ענליך צו א בעט; אונטער-לאג; א מחנה פויגלען אדער חיות צוזא-מען; שיכט [איין זאך וואס ליעגט אויף אן אנדערער, ווי א בלאט אויף א בלאט]; בריינגען צו בעט; בעלעגען [א נור-וואס פערהייראט פאר פאלק, ווי עס איז אמאל געווען דער מנהג]; לעגען שלאפען; זיך לעגען שלאפען; שלאפען; זיך האלטען צונויפגעדרענגט אין א מחנה [ווי חיות אדער פויגעל]; פלאנצען, זייען; לעגען אין שיכטען.
bedab′ble *v.* (בי-דע′בל) בענעצען, בעשפריצען.
bedag′gle *v.* (בי-דע′גל) בעשמוצען; איינריכטען.
bed and board (בעד ענד באורד) שלאפען און עסען [אין בעצוג צו די פפליכטען פון א מאן צו זיין פרוי].
bedar′kened *a.* (בי-דאר′קנד) פער-פינסטערט; אונוויסענד.
bedash′ *v.* (בי-דעש′) בעשפריצען, איינריכטען.
bedaub′ *v.* (בי-דאהב′) בעשמוצען, בעשמירען; איינריכטען.
Bed′awi *n.* (בעד′-ע-הווי) א בעדואינער.
bedaz′zle *v.* (בי-דע′זל) בלענדען, פערבלענדען [דורך העלען ליכט].
bedaz′zlingly *adv.* (בי-דעז′-לינג-לי) אויף'ן אופן פון פערבלענדען דורך א הע-לער שיין.
bed′bug *n.* (בעד′-באג) א וואנץ.
bed′-chair *n.* (בעד′-טשעהר) קראנקען-שטוהל; א פארריכטונג צו ערמעגליכען א קראנקען זיך אויפצוזעצען אין בעט.
bed′chamber *n.* (בעד′-טשיים-בער) א שלאפציממער.
bed′chamber wom′en (בעד′-טשיים-בער הווימ′-ען) קאמער-פרויען [פון א קעניגין].
bed′clothes *n.* (בעד′-קלאוטהז) בעט-צייג.
bed′-cur′tains *n.* (בעד′-קויר′-טענז) בעט-פארהאנגען.
bed′ded *a.* (בעד′-עד) וועלכער האט א בעט; וואס ליעגט אין א בעט; וואס איז אויסגעלעגט אין שיכטען אדער ערדען [ביי בערג-מאסען].
bed′ded togeth′er (בעד′-עד טו-געטה′-ער) שלאפענדיג צוזאמען.
bed′ding *n.* (בעד′-אינג) דאס לעגען אין בעט; דאס בעלעגען [א נור-וואס פערהייראט פאר פאלק, ווי עס איז אמאל געווען דער מנהג]; בעטגעוואנד; דאס זיין אויסגעלעגט אין שיכטען [ביי בערג-מאסען]; דער פונדאמענט פון א בנין; דער אונטערבוי, אויף וועלכען עס ליעגט א דאמפף-קעסעל.
bedeaf′en *v.* (בי-דע′פן) טויב מאכען.
bedeck′ *v.* (בי-דעק′) בעדעקען; צי-רען, אויספוצען.
bed′egar *n.* (בעד′-אי-גאר) ראזען-בערעלע, ראזען-שוואם.
bed′eguar *n.* (בעד′-אי-גאר) ז. **bedegar**
be des′perate (בי דעס′-פע-רייט) זיין גרייט אויף א פערצווייפעלטען שריט.
be destruc′tive of (בי דיס-טראק′-טיוו אוו) עטוואס צושטערען, פערניכטען.
bedev′il *v.* (בי-דעוול′) פערטייוולען; טייוועלש בעהאנדלען; בריינגען אין א טייוועלשע לאגע; פייניגען; פערדארבען.
bedev′ilment *n.* (בי-דעוול′-מענט) דאס פערטייוולען; א טייוועלשער ליארם; א טייוועלשע אונארדנונג.
bedew′ *v.* (בי-דיו′) בעטהויען, בע-פייכטען.
bed′fellow *n.* (בעד′-פעל-או) א בעט-חבר, א מיטשלאפער.
bed′-gown *n.* (בעד′-גאון) נאכט-העמד, שלאף-העמד; מארגען-יאק.
bedi′amonded *a.* (בי-דאי′-ע-מאנ-דעד) בעדעקט אדער בעציערט מיט די-מאנטען.
bedight′ *v.* (בי-דאיט′) בעצירען, בע-פוצען.
bedim′ *v.* (בי-דים′) פערדונקלען, פער-פינסטערען.
be dis′tanced (בי דיס′-טענסט) ארי-בערגעיאגט ווערען.
bedi′zen *v.* (בי-דאי′זן) זיך פוצען; זיך שעהן קליידען; זיך קליידען וואולגאר-שרייעריש.
bedi′zenment *n.* (בי-דאי′זנ-מענט) דאס פוצען זיך; דאס שעהן קליידען זיך.
Bed′lam *n.* (בעד′-לעם) בעדלאם [א נאמען פון אן אנשטאלט פאר משוגעים אין לאנדאן].
bed′lam *n. and a.* (בעד′-לעם) א משוגעים-הויז; א ווילדער טומעל, א ווילדע אונארדנונג; פאסיג פאר א משוגעים-הויז; משוגע.
bed′lamite *n.* (בעד′-לע-מאיט) וואהנ-זיניגער, משוגענער; ווילדער מענש; איינער וואס איז בעפרייט געווארען פון א משוגעים-הויז, בלויז טיילווייז געהיילט.
bed′lamitish *a.* (בעד′-לעם-איט-איש) ווי א משוגענער.
bed′lamize *v.* (בעד′-לעמ-איז) משוגע מאכען.
bed′-lin′en *n.* (בעד′-לינ′-ען) בעט-וועש.
bed of ro′ses (בעד אוו ראו′-זעז) רויזען-בעט, גליק און פערגניגען.
bed of stones (בעד אוו סטאונז) א הארט בעט.
be done (בי דאן) זיין געמאכט, זיין פערטיג.
be done brown (בי דאן בראון) ווע-רען שווארץ, אבגעברענט [פון דער זון]; ווערען אן אבגעברענטער [ווערען אב-גענארט].
be double (בי דאבל) זיין בעווייבט.
Bed′ouin *n. and a.* (בעד′-או-אין) בעדואין [אן אנגעהעריגער פון א געוויסען אראבישען וואנדער-שטאם]; אן ארא-בישער גאסען-יונג; איינער וואס פיהרט א וואנדער-לעבען; בעדואיניש; וואס איז שייך צו בעדואינען.
Bed′ouinism *n.* (בעד′-או-אינ-איזם) דאס פיהרען א וואנדער-לעבען.
be down (בי דאון) אריינפאלען אין אונ'חן אדער אונגנאדע.
be down upon′ one (בי דאון א-פאן′ הוואן) אנפאלען אויף אימעצען; זיך טשעפען מיט אימעצען; זיך אנזעצען אויף אימעצען.
bed′pan *n.* (בעד′-פען) א בעט-וואַרמער [אזא ברייטע פלאש אנצוואַרעמען דאס בעט איידער מען לעגט זיך]; א נאכט-טאפ.
bed′-piece *n.* (בעד′-פיעס) די פונדא-מענט-פלאטע אויף וועלכע עס ווערט גע-שטעלט א מאשין.

:d'-plate *n.* (בעד'-פּליים) ז. *bed-piece*

:d'post *n.* (בעד'-פּאָוסט) א בעט-פוס.

:d'-pres'ser *n.* (בעד'-פּרעס'-ער) א לאַנג-שלאָפער, א פּאָפּער; א פוילע-צער.

:d'quilt *n.* (בעד'-קהווילט) א קאָלדרע, א דעקע.

:drab'ble *v.* (בי-דרע'בל) מאַכען נאַס און שמוציג.

:drag'gle *v.* (בי-דרע'גל) מאַכען שמוציג; בעשפּריצען מיט בלאָטע; מאַכען א שלומפּער.

:drench' *v.* (בי-דרענטש') דורכנע-צען דורך און דורך.

:dress' *v.* (בי-דרעס') אַנקליידען.

:d'rid *a.* (בעד'-ריד) בעט-לאַגעריג: צוגעבונדען צו בעט פון אַלטקייט אָדער קראַנקהייט.

:d'ridden *a.* (בעד'-רידן) ז. *bedrid*

:d'-right *n.* (בעד'-ראַיט) בעט-פּפליכט, בעט-רעכט [ביים פּערהייראַטען לעבען]

:d'-rock *n.* (בעד'-ראָק) דער האַרטער גרונד וואָס געפינט זיך אונטער דער וויי-כערער ערד-מאַסע; פעלזען-גרונד; א פונ-דאַמענט.

:d'room *n.* (בעד'-רוהם) שלאָף-צימער.

:d'-room *n.* (בעד'-רוהם) פּלאַץ אין א בעט.

:drop' *v.* (בי-דראָפּ') בעטריפען; בעשפּריצען.

dropped (בי דראָפּט) אויפהערען; אויסגעשטראָכען ווערען.

:d'-rug *n.* (בעד'-ראַג) א בעט-טעפּיך [א טעפּיך וואָס מען לעגט אַוועק פאַר'ן בעט].

:drug' *v.* (בי-דראַג') געבען צופיעל רעצעפּטען [בעזאָנדערס בעטויבענדע].

dry (בי דראַי) זיין דורשטיג, זשערגע נאָך עפּעס; זיין ניכטער; ניט מעלקע זיך [ביי קיה].

:d'side *n.* (בעד'-סאַיד) א פּלאַץ אַרום בעט.

:d'side car'pet (בעד'-סאַיד קאַר'-פּעט) בעט-טעפּיך, בעט-קאַווער.

:d'-sore *n.* (בעד'-סאָר) א וואונד וואָס ווערט ביי א קראַנקען פון לאַנג ליעגען אין בעט אויף איין זייט.

d'spread *n.* (בעד'-ספּרעד) א בעט-דעקע.

d'-spring *n.* (בעד'-ספּרינג) דער פּרוזשינע-דעק פון א בעט.

d'stead *n.* (בעד'-סטעד) בעט-גע-שטעל, א בעט-ראַהם.

:d'straw *n.* (בעד'-סטראָה) שטרוי פון וועלכער עס ווערען געמאַכט מאַטראַצען; אַזאַ מין גראָז, וואָס פלעגט בענוצט ווערען אין בעטען.

d'-swer'ver *n.* (בעד'-סהוואיר'-ווער) אונטרייער מאַן, אונטרייע פרוי.

d'tick *n.* (בעד'-טיק) קישען-ציך.

d'time *n.* (בעד'-טאַים) די צייט פון געהן שלאָפען.

:d'uin *n.* (בעד'-או-אין) ז. *Bedouin*

duke' *v.* (בי-דיוק') מאַכען פאַר א הערצאָג; געבען דעם טיטול הערצאָג.

dung' *v.* (בי-דאַנג') בעמיסטיגען; בעשמוצען.

dust' *v.* (בי-דאַסט') בעשטויבען, מאַכען שטויביג.

d'ward *adv.* (בעד'-וואָרד) צום בעט.

dwarf' *v.* (בי-דוואָרף') קליין מאַ-כען; ניט לאָזען וואַקסען.

bed'work *n.* (בעד'-הוואירק) לייכטע אַרבייט [אַרבייט וואָס קען געטהאָן ווע-רען ליגענדיג אין בעט].

bedye' *v.* (בי-דאַי') אָבפאַרבען.

be dy'ing (בי דאַי'-אינג) האַלטען ביי דער גסיסה.

bee *n.* (ביע) א ביען; א האָניג-ביען.

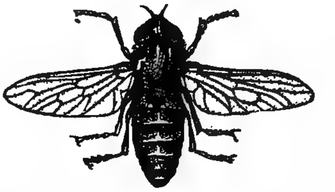

Bee

bee'-bird *n.* (ביע'-בוירד) ז. *beam-bird*

bee'-bread *n.* (ביע'-ברעד) ביענען-ברויט [דער בלומען שטויב וואָס די ביענען זאַמלען צום עסען]; א פּלאַנצע, פון וועלכער ביענען זאַמלען בלומען-שטויב.

beech *n.* (ביעטש) בוכען-בוים.

Beech, Flower and Fruit

beech'-mast *n.* (ביעטש'-מעסט) בוכען-ניס [אַזעלכע דריי-עקיגע ניסלעך וואָס וואַקסען אויף'ן בוכען-בוים און גיבען אַרויס פון זיך א ווערטהפאָלען אויל].

beech'nut *n.* (ביעטש'-נאַט) ז. *beech-mast*

beech'-oil *n.* (ביעטש'-איל) בוכנוס-אויל. ז. *beech-mast*

beech'-tree *n.* (ביעטש'-טריע) ז. *beech*

bee'-cul'ture *n.* (ביע'-קאַל'-טשור) ביענען-צוכט, דאָס האָדעווען ביענען.

bee'-ea'ter *n.* (ביע'-איע'-טער) ביענען-פרעסער [אַזאַ פויגעל וואָס עסט ביע-נען].

beef *n.* (ביעף) רינד-פליייש; אָקס, קוה, רינד; אָקסען-פליייש; קוה-פליייש.

beef à la mode (ביעף א לאַ מאָוד) שמאָר-פליייש [פליייש געבראָטען מיט פעט און געווירצען].

beef'-cheese *n.* (ביעף'-טשיעז) צוזאַ-מענגעפרעסטעס רינדפליייש.

beef'-ea'ter *n.* (ביעף'-איע'-טער) א פליייש-עסער; א גוט אָבגעקאָרמעטער יונג [די פראַנצויזען רופען די ענגלענדער מיט דעם נאָמען].

be effec'tive (בי ע-פעק'-טיוו) זיין ווירקזאַם, קרעפטיג, איינדרוקספאָל, דיענסט-פעהיג.

beef'-head'ed *a.* (ביעף'-העד'-עד) דום ווי אַן אָקס; מיט א גראָבען אָדער פערשטאָפּטען קאָפּ.

bee'-flow'er *n.* (ביע'-פלאַו'-ער) די ביענען-בלום.

beef'steak *n.* (ביעף'-סטייק) א ביף-שטעק.

beef'-tea *n.* (ביעף'-טיע) א שטאַרקע בוליאָן-זופּ וואָס ווערט געקאָכט פון גע-האַקטען אָקסען-פליייש.

beef'-wit'ted *a.* (ביעף-הוויט'-עד) דום ווי אַן אָקס.

beef'y *a.* (ביעף'-אי) ענהליך צו אַן אָקס, דיק-פליישיג.

bee'-glue *n.* (ביע'-גלוה) פּראָפּאָליס [אַזאַ קלעפּיגער שטאָף וואָס די ביענען זאַמלען אויסצושמירען זייער ביענ-שטאָק].

bee'hive *n.* (ביע'-האַיוו) ביענשטאָק.

bee'house *n.* (ביע'-האַוס) ביענען-הויז, ביענשטאָק.

bee'-kee'per *n.* (ביע'-קיע'-פּער) איי-נער וואָס האָדעוועט ביענען.

beele *n.* (ביעל) א ברעך-אייזען מיט שאַרפע עקען פון ביידע זייטען.

bee'-line *n.* (ביע'-לאַין) דער גלייכסטער און קירצעסטער וועג.

Beel'zebub *n.* (בי-על'-זי-באַב) דער נאָמען בעל-זבוב ביי די פּלשתים; דער נאָ-מען פון א מין בילענדע אַפּען [מאַלפּעס] אין זיד-אַמעריקאַ.

bee'-mas'ter *n.* (ביע'-מעס'-טער) ז. *bee-keeper*

been (ביען) געוועזען. ז. *be*
I have been here a week.

be enti'tled (בי ען-טאַי'טלד) זיין בע-רעכטיגט; האָבען פּרעטענזיעס.

bee'-or'chis *n.* (ביע'-אָר'-קיס) ביענען-בלום.

beer *n. and v.* (ביער) ביער; טרינקען ביער.

beer'-bar'rel *n.* (ביער'-בער'-על) ביער-פּאַס.

beer'-house *n.* (ביער'-האַוס) ביער-שענק; ביער-הויז.

beer'ishly *adv.* (ביער'-איש-לי) ענה-ליך צו ביער; ביעראַרטיג.

beer'-mon'ey *n.* (ביער'-מאַנ'-אי) ביער-געלד, טרינק-געלד.

beer'-shop *n.* (ביער'-שאָפּ) ביער-שענק.

bee's'-knee *n.* (ביעז'-ניע) א קליין ביס-סעלע; א טראָפּעלע, א קאָפּעשקע.

bees'tings *n.* (ביעס'-טינגז) קרעקענע [די ערשטע מילך פון א קוה נאָך איהר קעלבען זיך].

bees'wax *n.* (ביעז'-הוועקס) ביענען-וואַקס.

beet *n. and v.* (ביעט) א בורעק, א רויטע ריב; אַנצינדען א פייער.

bee'tle *n., v. and a.* (ביעטל) א גרוי-סער הילצערנער האַמער; א קעפער [אַזאַ באַבעלקע, זשוק]; קלאַפּען מיט א הילצער-נעם האַמער; אַרויסשטאַרצען; בולט, אַרויסגעשטאַרצט.

bee'tle-brow *n.* (ביע'טל-בראַו) אַן אַרויסשטאַרצונג, אַן אַריבערהענגונג.

bee'tle-browed *a.* (ביע'טל-בראַוד) מיט גרויסע אַראָבהענגענדע ברעמען; אַנ-געכמורעט; וואָס דער אויבערשטער טייל שטאַרצט אַרויס אָדער הענגט אַריבער.

bee'tle-head *n.* (ביע'טל-העד) א פער-שטאָפּטער קאָפּ, א דום-קאָפּ.

bee'tle-stock *n.* (ביע'טל-סטאָק) א שטיל, א הענטעל פון א האַמער. ז. *beetle*

beet'ling *n.* (ביעט'-לינג) דאָס קלאַ-פּען מיט אַזאַ הילצערנעם האַמער.

eet'ling-machine' *n.* (ביעט'-לינג-מע-שין') א מאשין מיט װעלכע בעװעגליכע האמערס גלאט צו פּרעסען לײנען אדער בױמװאָל-שטאָף.

eet'-press *n.* (ביעט'-פּרעס) א פּרעס-מאשין ארױסצודריקען די זאפט פון בוריקעס [ריבען].

eet'-rad'ish *n.* (ביעט'-רעד'-איש) רױטע בורעקעס, רױטע ריבען.

eet'-rave *n.* (ביעט'-רײװ) ז. **beet-radish**

eet'-root *n.* (ביעט'-רוהט) בורעקעס-װארצעל, ריבען-װארצעל.

eet'-root sug'ar (ביעט'-רוהט שוג'-אר) ריבען-צוקער, בורעקעס-צוקער.

eeve *n.* (ביװו) א רינד. ז. ***beef***

e'ven with (בי איװן הוױטה) זײן קװיט מיט...

eeves *n.* (ביװז) רינדער, אקסען, קיה.

fall' *v.* (בי-פאהל') טרעפען, פּאסירען.

fall'en (בי-פאהל'ן) געטראפען, פּאסירט. ז. ***befall***

feath'er *v.* (בי-פעטה'-ער) בעדעקען מיט פעדערען.

fell' (בי-פעל') געטראפען, פּאסירט. ז. ***befall***

fit' *v.* (בי-פיט') זיך שיקען; פּאסען.

The President must live as **befits** his position.

fit'ting *a.* (בי-פיט'-אינג) פּאסענד; צוטרעפענד.

Befitting dress. **Befitting** words.

fit'tingly *adv.* (בי-פיט'-אינג-לי) אויף א פּאסענדען שטײגער; אנשטענדיג.

flat'ter *v.* (בי-פלעט'-ער) מאכען קאמפּלימענטען; בעשיטען מיט חניפה-רײד.

flecked' *a.* (בי-פלעקט') בעדעקט מיט פלעקען.

flow'er *v.* (בי-פלאו'-ער) בעדעקען מיט בלומען.

foam' *v.* (בי-פאום') בעדעקען מיט שוים.

fog' *v.* (בי-פאג') בעדעקען מיט א נעבעל [טומאן]; פערפלאנטערען; אונקלאר מאכען; פערנעבלען [א געגענשטאנד אדער פראגע].

He **befogs** the issue in the debate.

fool' *v.* (בי-פוהל') נארען, אבנארען, צום נארען מאכען, בעטריגען.

fore' *adv., prep. and c.* (בי-פאור') פאר; בעפאר, אײדער; פאהער, פריהער; פאראויס.

fore' com'mon e'ra (בי-פאור' קאמ'-אן אי'-רא) פאר דער געװעהנליכער צײט-רעכנונג.

fore' God (בי-פאור' גאד) פאר גאטס אנגעזיכט.

fore'hand *adv.* (בי-פאור'-העגד) פאראויס; צופאר, פאהער, פארלויפיג, דערװײל.

fore' long (בי-פאור' לאנג) אין קורצען, באלד.

fore' men'tioned (בי-פאור' מענ'-שאנד) אויבען-דערמאהנט, פריהער דערמאהנט.

fore' one's face (בי-פאור' הװאנז פײס) אימעצען אין געזיכט.

fore' the fire (בי-פאור' טהי פאיר) בײ דעם פײער.

fore' the foot'-lights (בי-פאור' טהי פוט'-לאיטס) אויף דער ביהנע [אין טעאטער].

before'time *adv.* (בי-פאור'-טאים) א מאל, פארצײטען.

be for some'thing (בי פאר סאמ'-טהינג) זײן פאר עפּעס, האלטען מיט עפּעס, ניצליך זײן פאר עפּעס.

befoul' *v.* (בי-פאול') בעשמוצען, בעפלעקען.

be free of (בי פריע אװ) בעקומען א פרײען צוטריט צו...; זײן פרײ; ניט זײן פעראנטװארטליך.

befriend' *v.* (בי-פרענד') בעהאנדלען פרײנדליך, בעגינסטיגען; אונטערשטיצען.

befriend'ment *n.* (בי-פרענד'-מענט) בעגינסטיגונג, פרײנדליכע בעהאנדלונג.

befriend' one's self (בי-פרענד' הװאנז סעלף) האבען די אײגענע גוטען אין זינען.

befringe' *v.* (בי-פרינדזש') בעפּוצען מיט פרענז [פראנגען].

befud'dle *v.* (בי-פאד'ל) שטארק אײנשכור'ען.

beg *v.* (בעג) בעטען; בעטלען.

I **beg** to notify you of your election to membership.

beg accep'tance of (בעג עק-סעפּ'-טענס אװ) בעטען אנצונעהמען עפּעס.

I **beg** your kind **acceptance** of the offer.

begad' *int.* (בי-געד') באמונה.

beg all descrip'tion (בעג אהל דעס-קריפּ'-שאן) זײן אונבעשרײבבאר, זײן אונמעגליך בעשרײבען צו װערען.

began' (בי-גען') אנגע-אנגעהויבען; פאנגען. ז. ***begin***

He **began** his address by telling a story.

begass' *n.* (בי-געס') ז. ***bagasse***

begem' *v.* (בי-דזשעם') בעזעצען מיט טהײערע שטײנער.

beget' *v.* (בי-געט') געבעהרען, האבען א קינד [הױפּטזעכליך װעגען א פאטער]; פעראורזאכען.

They will marry and **beget** children.

beget'ter *n.* (בי-געט'-ער) דער פאטער, דער שעפּפער.

beget'ting *n.* (בי-געט'-אינג) דאס שאפען, דאס ברײנגען אויף דער װעלט; דאס װאס איז געשאפען, דאס װאס איז געבראכט געװארען אויף דער װעלט.

beg'gable *a.* (בעג'-עבל) װאס קען אויסגעבעטעלט װערען.

beg'gar *n. and v.* (בעג'-ער) בעטלער; מאכען פאר א בעטלער, פעראָרימען; בעראיבען; אײנער װאס מאכט אין א דעבאטע א בעהױפּטונג װעלכע ער בעװײזט ניט; א יונגאטש; א חברה-מאן; איבערשטײגען.

beg'gar-boy *n.* (בעג'-ער-באי) בעטלער-יונג.

beg'gardom *n.* (בעג'-ער-דאם) בעטלערײ; א בעטלער-חברה.

beg'garhood *n.* (בעג'-ער-הוד) בעטלערײ; בעטלער [קאלעקטיװ].

beg'garliness *n.* (בעג'-ער-לי-נעס) בעטלערײ, קבצנות; דלות; געמײנהײט, לומפּיגקײט.

beg'garly *a.* (בעג'-ער-לי) זעהר ארעם; בעטלעריש; נעמײן, לומפּיג.

beg'gar-maid *n.* (בעג'-ער-מײד) בעטלער-מײדעל.

beg'gar-man *n.* (בעג'-ער-מען) בעטלער.

beg'gar-wom'an *n.* (בעג'-ער-הװאומ'-ען) בעטלערקע.

beg'gary *n.* (בעג'-ער-אי) בעטלערײ; גרױס ארימקײט, דלות; א בעטלער-חברה.

beg'ging *n.* (בעג'-אינג) דאס בעטלען; בעטלערײ.

beg'ging-fri'ar *n.* (בעג'-אינג-פראי'-ער) בעטלער-מאנאך.

beg'ging-let'ter *n.* (בעג'-אינג-לעט'-ער) א בעטעל-בריעף.

beg'gingly *adv.* (בעג'-אינג-לי) בעטלעריש, אויף א בעטלערישען אופן.

Beg'hard *n.* (בעג'-ארד) דער בעגהארד [א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע װעלכע האט עקזיסטירט אין מיטעלאלטער אין האלאנד]. ז. ***Beguin***

begild' *v.* (בי-גילד') פערגאלדען, בעגילטען.

begin' *v.* (בי-גין') אנפאנגען אנהויבען.

begin'ner *n.* (בי-גינ'-ער) אנפאנגער, אנהויבער.

begin'ning *n. and a.* (בי-גינ'-אינג) אנפאנג, התחלה, אנהויב; אנהויבענדיג.

begin' the world (בי-גין' טהי הװאירלד) אנפאנגען לעבען; זיך שאפען אן עקזיסטענץ.

begird' *v.* (בי-גוירד') ארומגארטלען; ארומרינגלען; אײנשליסען.

begir'dle *v.* (בי-גויר'דל) ארומרינגלען, ארומגארטלען.

beg leave (בעג ליװ) ערלויבניש בעטען.

beg'lerbeg *n.* (בעג'-לער-בעג) א מער-קישער גענעראל-גובערנאטאר.

beg'lerbeglic *n.* (בעג'-לער-בעג-ליק) א מערקישע גובערניע.

begnaw' *v.* (בי-נאה') צובײסען, צוגריזשענען.

begone' *int.* (בי-גאהן') פארט! אװעק! מארש!

beg one's bread (בעג הװאנז ברעד) בעטלען געהן; לעבען פון בעטלען.

beg one's way (בעג הװאנז הװײ) זיך דורכשנארען א װעג.

Bego'nia *n.* (בי-גאו'-ני-ע) דאס שיעף-בלאט [אזא מין פלאנצען מיט קאלירטע בלעטער, װעלכע װאקסען אין װארימע געגענדען].

be good at (בי גוד עט) טויגען צו עפּעס, זײן פעהיג צו עפּעס, פערשטעהן גוט א זאך.

He is **good** at figures.

be goose'berry (בי גוס'-בער-אי) בעגלײטען א פערליבטע פּארעל.

begot' (בי-גאט') געבארען, געגעבען געבורט. ז. ***beget***

beg par'don (בעג פאר'-דאן) בעטען פערצײהונג, ענטשולדיגונג.

begrime' *v.* (בי-גראים') פערשמוצען, פעראונרײניגען.

begrudge' *v.* (בי-גראדזש') בענײדען, מקנא זײן, ניט פערגינען.

beg the ques'tion (בעג טהי קװעס'-טשאן) בעהױפּטען עטװאס אין א דעבאטע, װאס דארף ערשט בעװיזען װערען; ברײנגען אין א דעבאטע א בעװײז, װאס דער בעװײז גופא דארף נאך ערשט בעװיזען װערען.

Beg'uard *n.* (בעג'-ארד) ז ***Beghard***

beguile' *v.* (בי-גאיל') בעטריגען, נארען; פערברענגען די צײט אנגענעהם; פערטרײבען די לאנגװײליגקײט; איבערמאכען װי דורך כשוף; אונטערהאלטען.

beguile'ment *n.* (בי-גאיל'-מענט) בעטרוג, אבנארערײ.

beguil'er *n.* (בי-גאיל'-ער) בעטריגער, נארער, רמאי.

Begu'in *n.* (בעג'-אין) אײנער װאס געהערט צו די בעגואינישע קריסטליכע אסקעטישע סעקטע.

egu'ine *n.* (בעג׳-אין) א פרוי וואס געהערט צו דער בעגואינישער סעקטע.

egum' *v.* (בי-גאם׳) בעדעקען מיט גומי.

'gum *n.* (בי׳-גאם) א מחמר׳אנישע אדער אינדישע פירסטין.

egun' (בי-גאן׳) אנגעפאנגען; אנגעהויבען. ז. *begin*

half' *n.* (בי-האף׳) נוצען, טובה; [ווערט מייסטענס געברויכט מיט *in*]
I write in **behalf** of my friend.

hang' *v.* (בי-הענג׳) בעהענגען.

have' *v.* (בי-הייוו׳) זיך גוט אויפ־פיהרען; זיך גוט פערהאלטען; זיך גוט בענעהמען.
Children must be taught to **behave**.

hav'ior *n.* (בי-הייוו׳-יאר) אויפפיה־רונג; בענעהמונג.

head' *v.* (בי-העד׳) קעפען, אראבנעה־מען דעם קאפ.

head'ing *n.* (בי-העד׳-אינג) דאס קעפען, דאס אראבהאקען דעם קאפ.

held' (בי-העלד׳) געזעהן, דערזעהן. ז. *behold*

he'moth *n.* (בי-הי׳-מאטה) ריעזען אקס, וואסער אקס, ניל פערד [פון הע־בראישען ווארט "בהמות"].

'hen *n.* (בי׳-העז) [אזא טויבען־קראפ פלאנצע].

hest' *n.* (בי-העסט׳) בעפעהל.

hind' *adv. and prep.* (בי-האינד׳) הינטער, הינטען, צוריק; פון הינטען הינטער זיך, נאך זיך, הינטערווערטס, אי הינטערגרונד; הינטערשטעליג.

hind'hand *adv. and a.* (בי-האינד׳-הענד) צוריקשטעהענד; צוריק; פויל הינטערשטעליג.

hind' one's back (בי-האינד׳-הוואנז בעק) הינטער אימעצענס רוקע [אין נעהיים].

hind' one's time (בי-האינד׳-הוואנז טאים) זיך פערשפעטיגט האבען.

hind' the cur'tain (בי-האינד׳ טהי קויר׳-טען) הינטער די קוליסען, בסוד, אי נעהיים.

hind' the scenes (בי-האינד׳ טהי סינז) פון הינטער די קוליסען [אזעל כעס וואס די עפענטליכקייט ווייס ני דערפון].

hind' the times (בי-האינד׳ טהי טאימז) אבגעשטאנען פון דער צייט; ני בעקאנט מיט די נייעסטע פאסירונגע פון דער צייט; האלטען זיך מיט אלט׳ אידעען אדער מנהגים וואס פאסען ני צו דער צייט.

hold' *v.* (בי-האולד׳) זעהן, אנקוקען, בעטראכטען; דערזעהן; זעה!

hol'den (בי-האול׳-דן) פערפפליכטעט, פערבונדען; דאנקשולדיג.

hol'der *n.* (בי-האול׳-דער) צושויער, צוזעהער, בעטראכטער.

hol'ding *n. and a.* (בי-האול׳-דינג) דאס אנקוקען; דאס בעטראכטען; פער פפליכטעט; דאנקשולדיג; אנציהענד, בע צויבערענד.

hol'dingness *n.* (בי-האול׳-דינג-נעס) פערפפליכטונג, דאנק־שולדיגקייט.

hoof' *n.* (בי-הוהף׳) נוצען, טובה.

hoove' *v.* (בי-הוהוו׳) פאסען, אנפא־סען; זיין נויטיג פאר...
It **behooves** us to save for a rainy day.

howl' *v.* (בי-האול׳) אנבילען.
The dog **behowls** the moon.

ild *n. and v.* (ביעלד) בעשיצען; שוין; שוין־פלאין.

be in a box (בי אין ע באקס) זיין אין א פערלעגענהייט; זיין אויף צרות.

be in ac'tion (בי אין עק׳-שאן) טהע־טיג זיין, אין בעוועגונג זיין, ווירקען.

be in a dry ditch (בי אין ע דראי דיטש) זיך פיהלען זיכער און בעקוועם.

be in a reg'ular fanteeg' (בי אין ע רעג׳-יו-לער פען-טיעג׳) זיין פאלשטענ־דיג צוטומעלט, ניט וויסען ביון ארור המן לברוך מרדכי.

be in atten'dance (בי אין ע-טען׳-דענס) זיין בערייט; בעדינענען; זיין בע־שעפטיגט; אומגעהן ארום עפעס אדער אימעצען; זיין אנוועזענד.

be in awe of (בי אין אה אוו) מורא האבען פאר עפעס.

be in black (בי אין בלעק) זיין אין טרויער.

be in cash (בי אין קעש) זיין ביי געלד.

be in chan'cery (בי אין טשענ׳-סער-אי) זיין באנקראט.

be in coun'tenance (בי אין קאונ׳-טע-נענס) האבען חן.

be in debt (בי אין דעט) זיין אין חובות.

be in depth (בי אין דעפטה) וויסען גרינדליך א זאך, זיין ווי ביי זיך אין דער היים.

be in dif'ficulties (בי אין דיפ׳-אי-קאל-טיעז) זיין אין א געלד־פערלעגענ־הייט.

be in funds (בי אין פאנדס) זיין ביי געלד.

be'ing *a. and n.* (בי׳-אינג) עקזיסטי־רענד, זייענד; געגענווערטיג; ווייל; דאס זיין; וועזען; בעשעפעניש; עקזיסטענץ.

be in good gra'ces (בי אין גוד גריי׳-סעז) האבען חן [ביי אימעצען].

be in lea'ding strings (בי אין ליע׳-דינג סטרינגז) זיין ניט זעלבסשטענדיג.

be in mour'ning (בי אין מאור׳-נינג) זיין אין טרויער.

be in one's cups (בי אין הוואנז קאפס) זיין מלא, שכור.

be in one's el'ement (בי אין הוואנז על׳-אי-מענט) זיין גוט אויפגעלעגט.

be in suspense' (בי אין סאס-פענס׳) זיין אונענטשלאסען, זיין אין צווייפעל.

be in the bri'ers (בי אין טהי בראי׳-ערז) זיין אין דער קלעם.

be in the dark (בי אין טהי דארק) טאפען אין דער פינסטערניש.

be in the downs (בי אין טהי דאונז) זיין ארונטערגעפאלען ביי זיך.

be in the dumps (בי אין טהי דאמפס) זיין שלעכט געשטימט.

be in the fash'ion (בי אין טהי פעש׳-אן) געהן נאך דער מאדע.

be in the right (בי אין טהי ראיט) האבען רעכט, זיין גערעכט.

be in the run'ning (בי אין טהי ראנ׳-אינג) שטרעבען אדער יאגען זיך נאך עטוואס.

be in the same boat (בי אין טהי סיים באוט) האבען דעמזעלבען שיקזאל [גורל].

be in the same box (בי אין טהי סיים באקס) האבען דיעזעלבע צרה, זיין אין דערזעלבער לאגע.

be in the straw (בי אין טהי סטראו) ליעגען אין קינפעט.

be in the sulks (בי אין טהי סאלקס) זיין שלעכט געשטימט, זיין אין א שלעכ־טער לוינע.

be it remem'bered (בי איט רי-מעמ׳-בערד) זאל דערמיט געגעבען ווע־רען צו וויסען; זאל מען אין זינען האבען.

bejew'el *v.* (בי-דזשו׳-על) מיט טהייערע שטיינער פערציערען.

be jog'ging (בי דזשאג׳-אינג) אוועק־געהן, אבטראגען זיך.

beknave' *v.* (בי-נייוו׳) רופען איינעם מיט א שלעכטען נאמען; רופען לומפ. ז. *knave*

beknight' *v.* (בי-נאיט׳) מאכען פאר א ריטער.

beknown' *a.* (בי-נאון׳) בעקאנט.

Bel *n.* (בעל) [באאל] דער גאט בעל אין לאנד בבל.

bela'bor *v.* (בי-ליי׳-באר) אנגרעכען די ביינער; בעארבייטען; בעארבייטען דורך ארגומענטען.
After much **belaboring** he was convinced.

belace' *v.* (בי-לייס׳) צובינדען [מיט א שנור אדער שטריקעל]; בעזעצען מיט שפיצען [קרוזשעווע].

bela'dy *v.* (בי-ליי׳-די) רופען א פרוי "ליידי".

be laid up (בי לייד אפ) ליעגען צו בעט; ליעגען קראנק.

belate' *v.* (בי-לייט׳) פערשפעטיגען, אבהאלטען.

bela'ted *a.* (בי-ליי׳-טעד) פערשפעטיגט.

belaud' *v.* (בי-לאהד׳) בעשיטען מיט שבחים.

belay' *v.* (בי-ליי׳) פערשפארען דעם וועג; בעלאגערען; צובינדען; בעפעסטיגען; היטען, לויערען; בעלעגען, בעפוצען.

belay' a rope (בי-ליי׳ ע ראופ) בעפעס־טיגען אדער צובינדען א שטריק.

belay'ing-pin *n.* (בי-ליי׳-אינג-פין) אזא האלצערנער אדער אייזערנער שטיפט צו בעפעסטיגען א לויפענדען שטריק.

belay' some one's way (בי-ליי׳ סאם הוואנז הוויי) אימעצען דעם וועג פער־שטעלען; אימעצען אויפלויערען.

belch *v.* (בעלטש) 1. גרעפסען; נרעפסען; 2. ארויסשטויסען פון זיך מיט געוואלט.
1. If you eat radishes you will **belch**. 2. The volcano **belches** fire.

bel'cher *n.* (בעל׳-טשער) א גרעפסער; א בונטעס האלז־טוך מיט א דונקעל בלויען גרונד און גרויסע ווייסע פינטעלעך.

belch out (בעלטש אוט) ארויסגרעפסען; אויסשפייען.

bel'dam *n.* (בעל׳-דעם) אלטע פרוי; מכשפה.

bel'dame *n.* (בעל׳-דיים) ז. *beldam*

belea'guer *v.* (בי-ליע׳-גער) בעלאגע־רען; ארומרינגלען.

belea'guerer *n.* (בי-ליע׳-גער-ער) דער בעלאגערער.

belem'nite *n.* (בע-לעמ׳-נאיט) דונער־שטיין אדער פינגער־שטיין [אזא ביין פון אן אמאלינער חיה וואס האט די פארם פון א פינגער]; א חיה, וואס האט אזא ביין.

bel esprit' *n.* (בעל עס-פריה׳) א וויצ־לינג.

bel'fry *n.* (בעל׳-פרי) גלאקען־טהורם.

Bel'gian *n. and a.* (בעל׳-דזשיען) וואס איז שייך צו בעלגיען; א בעלגיער, איינער וואס שטאמט פון בעלגיען.

Be'lial *n.* (בי׳-ליעל) דער שטן; א רוח רעה; זינדיגקייט [פון העברעאישען "בליעל"].

beli'bel *v.* (בי-לאי׳-בעל) פערלוימדען, ריידען לשון־הרע; פערלוימדען אין דער פרעסע.

belie′ *v.* (בי-לאי') ליגען זאגען; רכילות טרייבען, מוציא שם רע זיין; אויסטראכטען; בעווייזען אלס פאלש, ווידערשפרעכען; ניט נאכקומען עפעס, ענטוישען; פארשטעלען אין א פאלשען ליכט.
His actions **belie** his promises.

belief′ *n.* (בי-ליעף') דאס צופערטרויען; גלויבען, אמונה; איבערצייגונג; אז. אנגענומענע מיינונג; א זאך אין וואס מען גלויבט.

believabil′ity *n.* (בי-ליע-ווע-ביל'-אי-טי) גלויבהאפטיגקייט.

belie′vable *a.* (בי-ליע'-וועבל) גלויבליך, גלויבהאפט.

belie′vableness *n.* (בי-ליע'-וועבל-נעס) גלויבהאפטיגקייט.

believe′ *v.* (בי-ליעוו') האבען צופערטרויען; גלויבען; דענקען; פערטרויען.

belie′ver *n.* (בי-ליע'-ווער) גלויבער, איינער וואס גלויבט [מאמין]; איינער וואס האט צופערטרויען.

belie′ving *n. and a.* (בי-ליע'-ווינג) גלויבענדיג; דאס גלויבען, אמונה.

belie′vingly *adv.* (בי-ליע'-ווינג-לי) מיט גלויבען; מיט צופערטרויען.

belike′ *adv.* (בי-לאיק') וואהרשיינליך; פיליייכט.

beliked′ *a.* (בי-לאיקט') בעליעבט.

belike′ly *adv.* (בי-לאיק'-לי) וואהרשיינליך; פיליייכט.

belit′tle *v.* (בי-ליט'ל) קליין מאכען, פערקלענערען, ערנידריגען.

bell *n. and v.* (בעל) גלאק; בלומען־בעכערל; דאס מעקען פון א הירש; א בלעזעל [אויף א פליסיגקייט]; אויסזעהן ווי א גלאק; קלינגען; אויפהענגען א גלאק, מאכען א גלאק; מעקען ווי א הירש.

belladon′na *n.* (בעל-ע-דאנ'-ע) בעלאדאנא, וועלפישע יאגדע [אזא גיפטיגע יאגדע וואס וואקסט אויף א גיפטיגען בוימעל. זיי זיינען אמאל בענוצט געווארען פון פרויען פאר שעהנהייט צוועקען, איצט ווערען זיי בענוצט אין פיעלע מעדיצינען, צו שטילען וועהטאג, געגען ספאזמען א. ד. ג.].

Belladonna

bell′-boy *n.* (בעל'-באי) א אינגעל וואס עפענט די טהיר [ווען מען קלינגט]; א האטעל־דיענער [וואס רופט זיך אב אויף'ן קלינגען פון די געסט].

bell′-clap′per *n.* (בעל'-קלעפ'-ער) דער צונג פון א גלאק.

belle *n. and a.* (בעל) א שעהנע יונגע דאמע, די אלער שעהנסטע; שעהן, פראכטפאל, בעצויבערענד.
She is the **belle** of the town.

belled *a.* (בעלד) בעהאנגען מיט גלאקען.

belles′-let′tres *n.* (בעל'-לעט'ר) די שעהנע ליטעראטור [די אבטיילונג פון ליטעראטור, וועלכע ענטהאלט פאעזיע, ערצעהלונגען און קונסט־קריטיק].

bellet′rist *n.* (בע-לעט'-ריסט) ז. ***bellelettrist***.

bellelet′trist *n.* (בע-לעט'-ריסט) בעלעטריסט [איינער וואס שרייבט ראמאנע, ערצעהלונגען, נאוועלען, סקיצען א. ז. וו.]; א קענער פון שעהנער ליטעראטור.

bell′-fash′ioned *a.* (בעל'-פעש'-אנד) גלאקענפערמיג.

bell′-flow′er *n.* (בעל'-פלאו'-ער) גלאקען־בלום.

bell′-foun′der *n.* (בעל'-פאונ'-דער) גלאקען־גיסער.

bell′-foun′dry *n.* (בעל'-פאונ'-דרי) גלאקען־גיסעריי.

bell′-glass *n.* (בעל'-גלעס) גלאז־גלאק [אזא גלעזערנע גלאקענפערמיגע כלי צו בעדעקען עטוואס].

bell′-hang′er *n.* (בעל'-הענג'-ער) איינער וואס הענגט אויף גלאקען.

bell′-har′ness *n.* (בעל'-האר'-נעס) א פערד־געשפאן מיט גלעקלעך.

bel′licose *a.* (בעל'-אי-קאוס) קריגעריש [וואס האט ליעב צו פיהרען קריעג]; וואס האט א קריגערישען כאראקטער, וואס איז קריגעריש געשטימט.
He was **bellicose** by temperament.

bel′lied *a.* (בעל'-איד) בייכיג, דיק, קיילעכדיג.

bellig′erence *n.* (בע-לידזש'-ע-רענס) דאס פיהרען מלחמה.

bellig′erency *n.* (בע-לידזש'-ע-רענ-סי) דאס זיין אריינגעצויגען אין א מלחמה.

bellig′erent *n. and a.* (בע-לידזש'-ע-רענט) וואס ליעבט קריעג, קריגעריש; וואס האט א קריגערישען כאראקטער; וואס איז שייך צו א מלחמה; אריינגעצויגען אין א מלחמה; די קריגס־פיהרענדע מאכט.
His attitude was **belligerent**.

Bel′lis *n.* (בעל'-איס) גענזען־בלום, מארגאריטקע.

bell′-less *a.* (בעל'-לעס) אהן גלאקען.

bell′man *n.* (בעל'-מען) א נאכט־וועכטער; אן אויסרופער [אין גאס] וואס קלינגט מיט א גלאק.

bell′-met′al *n.* (בעל'-מעט'-על) גלאק־מעטאל [מעטאל צוזאמענגעמישט פון קופער, צין, שפיאלטער און אנטימאניע].

bell of a flow′er (בעל אוו ע פלאו'-ער) בלומען־בעכער [דער אונטערשטער טייל פון א בלום אין וועלכען די בלומען־בלעטער זיינען איינגעפאסט].

bel′lon *n.* (בעל'-אן) א שניידענדער בויך־שמערץ, וואס קומט פון ארבייטען מיט בליי־פארב.

bel′low *n. and v.* (בעל'-או) ברילען, מעקען, בעקען [ווי אן אקס]; שרייען, שטורמען; א הויכער געשריי; דאס ברילען, דאס מעקען, דאס בעקען; דאס ברויזען [פון ווינד אדער ים].

bel′lowing *n.* (בעל'-או-אינג) דאס ברילען, דאס ברויזען [פון ווינד].

bel′lows *n.* (בעל'-אוז) בלאז־זאק.

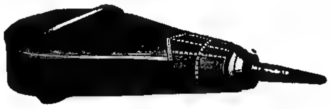
Bellows

bell′-pep′per *n.* (בעל'-פעפ'-ער) שפאנישער פעפער.

bell′-pull *n.* (בעל'-פול) דאס הענטעל אדער דער דראט מיט וועלכען מען ציהט א גלעקעל.

bell′-ring′er *n.* (בעל'-רינג'-ער) גלאקען־קלינגער אין א קירכע; אן אויטאמאטישע פאררישטונג ביי לאקאמאטיווען צו קלינגען.

bell′-rope *n.* (בעל'-ראופ) גלאקען־שטריק.

bell′-shaped *a.* (בעל'-שייפט) גלאקענפערמיג.

bell the cat (בעל טהי קעט) אנהענגען דער קאץ א גלעקעל, עטוואס געפעהרליכעס אונטערנעהמען [לויט דעם משל, אז די מייז האבען בעשלאסען אנצוהענגען דער קאץ א גלעקעל].

bell′-tow′er *n.* (בעל'-טאו'-ער) גלאקען־טהורם.

bell′-weth′er *n.* (בעל'-הוועטה'-ער) א באראן מיט א גלאק, וועלכער געהט פאראויס דער סטאדע; א רעדעלס־פיהרער.

bel′ly *n. and v.* (בעל'-אי) דער בויך; מיטעלער טייל פון עפעס; אנפילען, אויפבלאזען.

bel′ly-ache *n.* (בעל'-אי-אייק) בויך־וועהטאג.

bel′ly-band *n.* (בעל'-אי-בענד) א בויך־גארטעל.

bel′ly-bound *a.* (בעל'-אי-באונד) הארטלייביג; וואס ליידט פון פערשטאפונג [עצירות].

bel′ly cares (בעל'-אי קעהרז) דאס זארגען פאר דעם בויך, דאגות־חיונה.

bel′lyful *n.* (בעל'-אי-פול) גענונקייט, א גענוגע מאס שפייז.

bel′ly-god *n.* (בעל'-אי-גאד) א געשמד'טער האלז; איינער וואס זיין העכסטער אידעאל איז דער בויך, א זולל וסובא.

bel′ly-piece *n.* (בעל'-אי-פיעס) דער בויך פון א פיעדעל.

bel′ly-pinched *a.* (בעל'-אי-פינטשט) אויסגעמארעט פון הונגער.

bel′ly-slave *n.* (בעל'-אי-סלייוו) איינער וואס איז א שקלאף צו זיין בויך, א פרעסער.

bel′ly-tim′ber *n.* (בעל'-אי-טימ'-בער) אכילה, מאטעריאל אנצושטאפען דעם בויך.

bel′ly-worm *n.* (בעל'-אי-הוואירם) בויך־ווארם, שפולען־ווארם.

belong′ *v.* (בי-לאנג') געהערען; געהערען, אנגעהן, בעטרעפען.
Portb Rico **belongs** to the United States.

belong′ing *n. and a.* (בי-לאנג'-אינג) צוגעהעריג; דאס וואס געהערט צו אימיצען אדער צו א זאך; אייגענטום.

belong′ings *n.* (בי-לאנג'-אינגז) דאס וואס געהערט אימיצען; אייגענטום.

belord′ *v.* (בי-לארד') געבען דעם טיטול "לארד".

beloved′ *n.* (בי-לאווד') א געליעבטער.

belov′ed *a.* (בי-לאוו'-עד) געליעבט, ווערטה, טייער.

belov′ed sin (בי-לאוו'-עד סין) א ליעבלינגס־זינד.
Smoking is my **beloved** sin.

be low (בי לאו) זיין א יורד, אן ארונטערגעקומענער.

below′ *adv. and prep.* (בי-לאו') אונטער; אונטען; נידריגער.

below′ par (בי-לאו' פאר) אונטערן ווערטה [ביי ווערטה־פאפיערען ווען זיי ווערען פערקויפט אונטער זייער געצייכענטען ווערטה].

below′ stairs (בי-לאו' סטעהרז) איז'ם קעלער, איז'ם אונטערשטען טייל הויז, אונטען.

below′ the gang′way (בי-לאו' טהי גענג'-הוויי) וואס געהערט צו דער אפאזיציאן [אין פארלאמענט].

below′ the stan′dard (בי-לאו' טהי סטענ'-דערד) אונטער דער נארמע.

below′ ze′ro (בי-לאו' זיע'-ראו) אונטער דעם פריהרונגס־פונקט [אויף'ן טערמאמעטער]; קעלט־גראדען.

belt *n. and v.* (בעלט) גארטעל; אומגארטלען; ריעמען, ריטער־גארטעל; אזא

קראנקהייט ביי שאף; ארומרינגלען ווי מיט א גארטעל; שמייסען.

l'ted *a.* (בעל'-טעד) ארומגעגארטעלט; ארומגעגארטעלט מיט א ריטער-גארטעל; געטראגען פאר'ן גארטעל.

l'ting *n.* (בעל'-טינג) דאס מאטע-ריאל פאר רימענס; רימענס.

lt'-shif'ter *n.* (בעלט'-שיפ'-טער) א פארריכטונג אריבערצורוקען א טרייב-רימען פון א מאשין פון איין ראד אויף א צווייטען.

lu'ga *n.* (בע-לוה'-גא) דער וויים-וואלפיש [א מין וייסער גרויסער פיש אין די קאלטע ימים].

e'lus *n.* (ביע'-לאס) .ז **Bel**

lvedere' *n.* (בעל-ווע-דיער') א טורם-עהנליכער אויפבוי אויף א הויז; א גא-לעריע; א זומער-הויז, א לוסט-שלאס; א בעלוועדער.

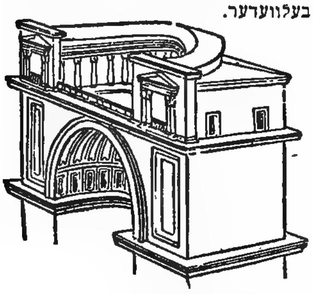

Belvedere

el'zebub *n.* (בעל'-זי-באב) .ז **Beelzebub**

mare's'-nes'ting (בי מעהרז'-נעס'-טינג) זיך יאגען נאך פוסטע חלומות.

maze' *v.* (בי-מייז') פערווירען, צו-טומלען.

mire' *v.* (בי-מאיר') בעדעקען מיט בלאטע, פערזינקען אין בלאטע.

mir'ror *v.* (בי-מיר'-אר) אבשפיגלען.

mista'ken (בי מיס-טיי'קן) האבען א טעות, לעבען אין טעות.

moan' *v.* (בי-מאון') בעקלאגען, בע-יאמערען, בעוויינען.

moa'nable *a.* (בי-מאו'-נעבל) וואס איז צו בעקלאגען אדער צו בעוויינען.

mock' *v.* (בי-מאק') אויסלאכען; פערשפאטען.

moi'sten *v.* (בי-מאי'סן) בענעצען, פייכט מאכען.

'mol *n.* (ביי'-מאל) בימאל [א מוזי-קאלישער צייכען פאר א האלבע נאטע נידריגער פון טאן].

mon'ster *v.* (בי-מאנ'-סטער) א שרעקענסבילד פארשטעלען, פערוואנדלען אין א שרעקענסבילד.

mourn' *v.* (בי-מאורן') בעוויינען, בעקלאגען.

mud'dle *v.* (בי-מאד'ל) צוטומלען.

muf'fle *v.* (בי-מאפ'ל) איינוויקלען.

muse' *v.* (בי-מיוז') פערזינקען אין חלומות; פערציהען מיט א נעבעל; צו-טומלען.

n *n. and adv.* (בען) אינוועניג פון הויז; אין זאל; זאל-צימער; דער בעהען-בוים; בעהען-נוס; א בארג-שפיץ.

nch *n. and v.* (בענטש) הובעל-באנק; באנק; געריכטס-באנק; די ריכטער; גע-בען אן עהרען-זיץ; בעזארגען מיט בענק; אוועקזעצען אויף א באנק.

bench'-clamp *n.* (בענטש'-קלעמפ) אזא קלאמער פון א ווארשטאט-באנק מיט וועלכען עס ווערען איינגעקלעמט די גע-גענשטענדע וועלכע דארפען בעארבייט ווערען.

bench'-drill *n.* (בענטש'-דריל) א דריל אדער בויערער וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

ben'cher *n.* (בענ'-טשער) אן עלטערער מיטגליעד ביי די ענגלישע אדוואקאטען.

bench'-hook *n.* (בענטש'-הוק) אזא צייהנערדיגער קלאמער פון א הובעל-באנק וועלכער האלט אן דאס שטיק האלץ וואס ווערט געהובעלט.

bench'-lathe *n.* (בענטש'-לייטה) א קליינע טאק אדער דרעקסעל מאשינקע וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

bench-show' *n.* (בענטש-שאו') אן אויס-שטעלונג פון חיות [ספעציעל פון הינד].

bench'-stop *n.* (בענטש'-סטאפ) אזא קלאמער פון א ווארשטאט-באנק מיט וועלכען עס ווערט בעפעסטיגט דער געגענשטאנד וועלכער ווערט בעארבייט.

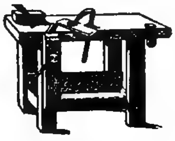

Bench-stop

bench'-vise *n.* (בענטש'-וואיס) א שרויב-שטאק וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

bench'-war'rant *n.* (בענטש'-הוואר'-ענט) א פערהאפטונגס-בעפעהל [א פא-פיער וואס א ריכטער שרייבט אונטער, אז מען זאל אימעצען ארעסטירען און בריי-נגען אין געריכט-הויז].

bend *n. and v.* (בענד) קרימען, בויגען; איינבויגען; בעפעסטיגען, צובינדען; צווינ-גען; אונטערווארפען; זיין אריבערגעבוי-גען אדער אריבערגעהאנגען; זיך בויגען, זיך נייגען; זיך פערנייגען, בוקען; ריכ-טען; ווענדען; בויגונג, קרימונג; א דיא-גאנאלער שרעגבאלקען [א באלקען גע-לעגט פון ווינקעל צו ווינקעל]; אן עמבלע-מע מיט א דיאגאנאלען שטרייף וואס איז געצייכענט פון אויבערשטען לינקען ווינקעל צו דעם אונטערשטען רעכטען ווינקעל.

ben'dable *a.* (בענ'-דעבל) בויגזאם, וואס מען קען בויגען.

bend a bow (בענד ע באו) אנציהען א בויגען.

ben'ded *a.* (בענ'-דעד) געבויגען, קרום.

ben'der *n.* (בענ'-דער) בויגער, קרימער; שפאס; א פוס.

ben'ding *n. and a.* (בענ'-דינג) בוי-גענדיג; געקרימט, קרום; אריבערהענגענ-דיג; דאס בויגען; די קרימונג.

bend'let *n.* (בענד'-לעט) א קליינער שרעג-באלקען.

bends *n.* (בענדז) די בויכשטיקער, די ריפען פון א שיף.

bend'-sin'ister *n.* (בענד'-סינ'-איס-טער) אן עמבלעם מיט א דיאגאנאלען שטרייף, וואס איז געצייכענט פון אויי-בערשטען רעכטען ווינקעל צום אונטער-שטען לינקען ווינקעל.

bend steps (בענד סטעפס) זיך לאזען געהן ערגעץ-וואו.

bend the brow (בענד טהי בראו) קנייטשען דעם שטערן.

bend the knee (בענד טהי ניע) איינ-בויגען די קניע; זיך בויגען פאר אימע-צען, ווערען א נכנע.

ben'e *n.* (בענ'-ע) זעזאם [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין דיווארימע לענ-דער. פון דער פלאנצע ווערט גע-מאכט אזא מין אויל וואס ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון זייף און אויך צום פעלשען אליוועז-אויל. די קערנד-לעך ווערען גע-ברויכט אלס א שפייז. די בלע-טער ענטהאלטען א מין קלעפיגען שטאף].

Bene-plant

beneath' *adv. and prep.* (בי-ניטה') אונטער; אונטען, נידריגער.

Benedic'ite *n.* (בענ-אי-דיס'-אי-טי) אזא קריסטליכע תפילה וואס ווערט גע-זונגען אין קירך; די נאטען צו דיעזער תפילה.

benedic'ite *n.* (בענ-אי-דיס'-אי-טי) א בענשונג, א זעגנונג, א ברכה

ben'edict *n.* (בענ'-אי-דיקט) איינער וואס האט ערשט חתונה געהאט, א יונגער בעל הבית'על.

Benedic'tine *n. and a.* (בענ-אי-דיק'-טין) 1. וואס בעלאנגט צו דעם קריסטלי-כען הייליגען בענעדיקט; 2. א מאנאך אדער מאנאשקע פון דעם ארדען וואס דער הייליגער בענעדיקט האט געגרינדעט; 3. אזא זארט ליקער.

3. After dinner they drank a Benedictine.

benedic'tion *n.* (בענ-אי-דיק'-שאן) זעגען: ברכה; איינזעגנונג. בענשונג; די ברכה פון א הייליגער פערזאן.

benedic'tional *n.* (בענ-אי-דיק'-שאנ-על) א קאטוילישער רעליגיעזער בוך, וואו עס געפינען זיך פערשיעדענע ברכות וועל-כע ווערען געברויכט ביי פערשיעדענע רע-ליגיעזע צערעמאניעס.

benefac'tion *n.* (בענ-אי-פעק'-שאן) א וואהלטהאט. א נדבה; נגאדע.

benefac'tor *n.* (בענ-אי-פעק'-טאר) וואהלטהעטער, בעל צדקה.

An inventor is a benefactor of humanity.

benefac'tress *n.* (בענ-אי-פעק'-טרעס) א וואהלטהעטעריז, א בעלת-צדקה.

ben'efice *n.* (בענ'-ע-פיס) דאס האבען איינקונפט פון קירכען-גיטער.

ben'eficed *a.* (בענ'-ע-פיסט) האבענדיג איינקונפט פון קירכען-גיטער.

benef'icence *n.* (בי-נעפ'-אי-סענס) וואהלטהעטיגקייט; פריינדשאפט, גוטסקייט.

benef'icency *n.* (בי-נעפ'-אי-סענ-סי) דאס זיין וואהלטהעטיג.

benef'icent *a.* (בי-נעפ'-אי-סענט) וואהל-טהעטיג, גוט.

beneficen'tial *a.* (בי-נעפ-אי-סענ'-שעל) וואהלטהעטיג, גוטהערציג, פריינדליך.

benef'icently *adv.* (בי-נעפ'-אי-סענט-לי) אויף א וואהלטהעטיגען אופן; גוט-הערציג.

benefi'cial *a.* (בענ-אי-פיש'-על) פאר-טיילהאפט; העלפבאר; וואס ברייננט פראפיט; וואס גיט דאס רעכט צו ציהען נוצען [ווי פון איינענטום].

He found his trip abroad beneficial to his health.

benefi'cially *adv.* (בענ-אי-פיש'-על-אי) אויף א פארטיילהאפטען אדער ניצ-ליכען אופן; ברייננענדיג פראפיט.

benefi'cialness *n.* (בענ-אי-פיש'-על-נעס) נוצליכקייט, פארטיילהאפטיגקייט.

benefi'ciary *n. and a.* (בענ-אי-פיש-אי-ע-רי) אבהענגיג פון צדקה; איינער וואס קריגט א טייל פון קירכען-צדקה; א סטודענט וואס קריגט א סטיפענדיע.

ben'efit *n. and v.* (בענ'-אי-פיט) .1 וואהלטהאט; נוץ; פארדעכט; נעפעלינ־קייט; .2 טעאטער פארשטעלונג פיר אי־מיצענס שטיצע; .3 נוצען; פראפיטירען, געווינען, פערדיענען; ציהען נוצען.

3. Your advice will **benefit** me.

ben'efit of na'ture (בענ'-אי-פיט אוו ניי'-טשור) די הילף פון דער נאטור [ביי קראנקע].

ben'efit soci'ety (בענ'-אי-פיט סא-סאי'-ע-טי) ז. *benevolent society*

benev'olence *n.* (בי-נעוו'-א-לענס) גוטע טהאט, וואהלטהאט; וואהלטהעטיג־קייט.

benev'olency *n.* (בי-נעוו'-א-לענ-סי) ז. *benevolence*

benev'olent *a.* (בי-נעוו'-א-לענט) וואהלטהעטיג; גוטיג.

Baron de Hirsch left much of his wealth for **benevolent** purposes.

benev'olent fund (בי-נעוו'-א-לענט פאנד) אונטערשטיצונגס־פאנד.

benev'olently *adv.* (בי-נעוו'-א-לענט-לי) אויף א וואהלטהעטיגען אופן; גוטיג, פריינדליך.

benev'olent soci'ety (בי-נעוו'-א-לענט סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין פאר גע־גענזייטיגער אונטערשטיצונג.

benight' *v.* (בי-נאיט') איינוויקלען אין פינסטערניס, בעדעקען מיט די נאכט־שא־טענס; פערפינסטערען די מוחות.

benight'ed *a.* (בי-נאיט'-עד) .1 בעפאַ־לען פון נאכט; .2 פערפינסטערט; אונ־וויסענד.

2. Where there are no schools the community is **benighted.**

benign' *a.* (בי-נאין') גוטיג, מילד, גינסטיג, ליעבפול.

benig'nant *a.* (בי-ניג'-נענט) גוטיג, גינסטיג; מילד; ניט שטארק, ניט שער־ליך [ווענען מעדיצינען].

benign' disease' (בי-נאין' דיז-איז') א גינסטיג פערלויפענדע קראנקהייט.

benig'nity *n.* (בי-ניג'-ני-טי) גוט־קייט, מילדקייט; גינסטיגקייט.

benign'ly *adv.* (בי-נאינ'-לי) אויף א מילדען אדער גינסטיגען אופן; גוטיג, ליעבפול.

ben'ison *n.* (בענ'-איזן) זעגען, ברכה.

ben'jamin *n.* (בענ'-דזשע-מין) בענ־זאע־בוים [וואקסט אין אפריקא, האט זעהר א גוטען ריח און ווערט בענוצט צו מאכען פארפיום].

ben'ne *n.* (בענ'-ע) ז. *bene*

ben'-nut *n.* (בענ'-נאט) [א בעהען־נוס זארט נים פון וועלכע עס ווערט געמאכט אויל].

ben'shie *n.* (בענ'-שיע) ז. *banshee*

bent *a. and n.* (בענט) .1 געבויגען, גענייגט; געריכטעט; בויגונג; אנשטרענ־גונג, שפאנונג; די ריכטונג פון אויג; .2 נייגונג; שטימונג; .3 די ווירקליכע בע־דייטונג; .4 שטרויס־גראז [א דיק גראז]; א פלאץ בעוואקסען מיט שטרויס־גראז.

1. The old man's back is **bent.** 2. He has **a bent** for music.

bent on (בענט און) האבען גרויס חשק צו עטוואס.

Young people are ever **bent on** having a good time.

benumb' *v.* (בי-נאם') .1 בעטויבען; .2 מאכען געפיהללאז; מאכען טעמפיג, דום.

1. The cold **benumbs** my hands and feet.
2. Ignorance will **benumb** the greatest brain.

benumbed' *a.* (בי-נאמד') בעטויבט, טעמפיג [גייסטיג אדער פיזיש].

benumbed'ness *n.* (בי-נאמד'-נעס) ז. *benumbment*

benumb'ment *n.* (בי-נאמ'-מענט) בע־טויבונג, טעמפקייט.

ben'zene *n.* (בענ'-זין) אזא לייכט ענטצינדליכע פליסיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט פון קויהלען־טער; גערייניגטער פעטראלעאום [בענזין].

ben'zin *n.* (בענ'-זין) בענזין [ווערט געמאכט פון פעטראלעאום].

ben'zine *n.* (בענ'-זין) ז. *benzin*

ben'zoate *n.* (בענ'-זא-אייט) בענזאע־זויערעס זאלץ [אזא כעמישער זאלץ].

benzo'ic *a.* (בענ-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דעם זאפט פון בענזאע־בוים.

ז. *benzoin*

benzo'ic ac'id (בענ-זאו'-איק עס'-איד) בענזאע־זויערע [אזא שמעקעדיגער כעמיש צוזאמענגעזעצטער שטאף וואס ענט־האלט דעם זאפט פון בענזאע־בוים, ווערט בענוצט אלס ווייהרויך אין קאטוילישע קיר־כען].

ben'zoin *n.* (בענ'-זא-אין) בענזאע־גומי, בענזאע־זאפט [אזא גומי־ארטיגער זאפט פון בענזאע־בוים, האט זעהר א גוטען ארמאט און ווערט בענוצט אין פארפיו־מען און אלס ווייהרויך אין קאטוילישע קיר־כען].

ben'zol *n.* (בענ'-זאול) אזא לייכט־ענט־צינדליכע פליסיגקייט וואס ווערט געמאכט פון קויהלען־טער.

ben'zolin *n.* (בענ'-זא-לין) ז. *benzol*

be obliged' (בי א-בלאידזשד') זיין דאנקשולדיג.

be of a par'ty (בי אוו ע פאר'-טי) אנטייל נעהמען.

be of disser'vice (בי אוו דיס-סויר'-וויס) שאדען [אימעצען]; שטעהן [אי־מעצען] אין וועג.

be of force (בי אוו פאורס) שטארק זיין, פעסט זיין.

be on back (בי אן בעק) זיין הילפ־לאז, נים וויסען וואס צו טהאן אדער זאגען.

be on dis'tant terms (בי אן דיס'-טענט טוירמז) זיין [מיט אימעצען] פון דער ווייטען.

be on the advance' (בי אן טהי עד-וועגס') שטייגען, שטייגען אין פרייז.

be on the feed (בי אן טהי פיעד) זוכען שפייז.

be on the fence (בי אן טהי פענס) זיצען צווישען צוויי שטוהלען [וואקלען זיך צווישען צוויי פאליטישע פארטייען און נים בעשליסען צו וועלכער צוצו־שטעהן].

be on the par'ish (בי אן טהי פער'-איש) נעהמען קצבה פון קהל.

be on thorns (בי אן טהארנז) זיצען אויף שפילקעס.

be out (בי אוט) זיין אויסען.

Don't **be out** late!

be pack'ing! (בי פעק'-אינג) טראג זיך אב!

bepaint' *v.* (בי-פיינט') אבפארבען.

bepatched *a.* (בי-פעטשט') בעדעקט מיט לאטעס.

beplas'ter *v.* (בי-פלעס'-טער) בעדע־קען מיט פלאסטער.

bepow'der *v.* (בי-פאו'-דער) פודערען; בעשיטען מיט פודער.

bepraise' *v.* (בי-פרייז') שטארק לויבען.

bequeath' *v.* (בי-קהוויטה') אבזאגען א ירושה אין א צואה; איבערגעבען בירושה.

Most people **bequeath** their possessions to their family.

beque'athable *a.* (בי-קהוויע'-טהעבל) וואס קען אבגעזאגט ווערען אין א צואה אלס ירושה; וואס קען איבערגעהן בירושה.

beque'athal *n.* (בי-קהוויע'-טהעל) דאס אבזאגען א ירושה אין א צואה.

beque'ather *n.* (בי-קהוויע'-טהער) איי־נער וואס זאגט אב א ירושה אין א צואה.

bequeath'ment *n.* (בי-קהוויטה'-מענט) דאס אבזאגען א ירושה.

bequest' *n.* (בי-קהוועסט') דאס אבזאגען א ירושה אין א צואה; עטוואס וואס ווערט איבערגעלאזט אדער וואס געהט אי־בער בירושה.

beras'cal *v.* (בי-רעס'-קעל) מאכען פאר א לומפ.

berate' *v.* (בי-רייט') שילטען, זיך קריגען.

ber'berry *n.* (בער'-בער-אי) אזא פלאנ־צע, אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע העל־רויטע יאגדעס.

Berberry

bereave' *v.* (בי-ריעוו') בערויבען, אוועקרויבען.

bereaved' *a.* (בי-ריעווד') .1 בערויבט; .2 פעראַרימט.

1. We were **bereaved** of our friends.

bereave'ment *n.* (בי-ריעוו'-מענט) בע־רויבונג; פערלוסט.

They wrote to express their sympathy in my **bereavement.**

berea'ver *n.* (בי-ריע'-ווער) א בערוי־בער.

bereft' (בי-רעפט') בערויבט.

ז. *bereave*

berg *n.* (בוירג) אן אייז־בארג.

ber'gamot *n.* (בויר'-גע-מאט) בערגא־מאטענציטראן [אזא זארט ציטראן וואס האט א גוטען ארמאט, זיין זאפט ווערט בענוצט פאר פארפיום]; פארפיום וואס ווערט געמאכט פון בערגאמאטען; בער־גאמאטענבארנע; אזא זארט טעפיך [נאך דער שטאדט בערגאמא אין איטאליען]; א זארט שמעקטאבאק.

ber'gander *n.* (בויר'-גענ-דער) די בראנד־ענטעל אדער בראנד־גאנז [אזא גרויסער פויגעל וואס האלט זיך אויף ביים ים].

berg'mehl *n.* (בוירג'-מייל) בערגמעהל [אזא גאנץ דינע שטויביגע ערד].

rhyme′ *v.* (בי-ראַים) בעזינגען אין גראמען.

rime′ *v.* (בי-ראים) ז. ***berhyme***.

ringed′ *a.* (בי-רינגד) ארומגערינ־געלט מיט רינגען.

rm *n.* (בוירם) א שמאל שטעגעלע צווישען א פעסטונגס־וואנד און דעם גרא־בען וואס געפינט זיך ביי איהם.

r′nacle *n.* (בויר-נעקל) די רינגעל־גאנז. ז. ***bernacle-goose***.

r′nacle-goose *n.* (בויר-נעקל-גוהס) די רינגעל־גאנז [א מין ווילדע גאנז, וועגען וועלכער עס עקזיסטירט א לעגענדע אז זי וואקסט אויף א בוים ביים ברעג פון ים, אדער אז זי ווערט געבארען פון א מושעל. די גאנז האט א שווארצען שנא־בעל, א שווארצען קאפ און האלז מיט ווייסע שטרייפען; דער קאליר פון די פעדע־רען איז א טונקעלער מיט ווייסע פעדע־רען ביים עק].

Bernacle-goose

r′nicle *n.* (בויר-ניקל) די רינגעל־גאנז. ז. ***bernacle-goose***.

r′nicle-goose *n.* (בויר-ניקל-גוהס) ז. ***bernacle-goose***.

rnouse′ *n.* (בויר-נוהס) אזא ברייטע וואלענע מאנטעל־הילע וואס ווערט געטרא־גען אין פערשיעדענע ערטער פון אפריקא; אזא דאמען מאנטעל־הילע.

r′ry *n. and v.* (בער-אי) בעערע, יאגדע; קלייבען יאגדעס; ארויסגעבען יאגדעס; שלאגען; דרעשען.

r′rybrown *a.* (בער-אי-בראון) העל־ברוין.

r′serk *n.* (בויר-סורק) א ווילדער קריעגער אין די אלטע צייטען אין סקאנ־דינאוויען.

r′serker *n.* (בויר-סויר-קער) ז. ***berserk***.

rth *n. and v.* (בוירטה) אנקער־פלאץ [די סטאנציע פון א שיף וואו זי ווערט געאנקערט]; אן ארט צום שלאפען אין א שיף אדער באהן־וואגאן; א שטעלע; פעראנקערען א שיף; אנווייזען א שלאף־ארט אויף א שיף.

r′thage *n.* (בויר-טהעדזש) דער פלאץ אין האפען וואס א שיף קריגט זיך צו פעראנקערען; די באצאהלונג פאר דעם אנקער־פלאץ אין האפען.

r′yl *n.* (בער-איל) [אזא בעריל] דער קריסטאל־ארטיגער עדעלשטיין, געפינט זיך אין פערשיעדענע קאלירען].

r′ylline *a.* (בער-אי-לין) עהנליך צו א בעריל־שטיין; וואס האט א בלוי־גרינע פארב.

saint′ *v.* (בי-סיינט) מאכען פאר א הייליגען.

scoun′drel *v.* (בי-סקאונ-דרעל) רופען איינעם לייראק, אויסוואורף.

sea′ted (בי סיע-טעד) זעצט אויף.

seech′ *v.* (בי-סיעטש) שטארק בעטען, דרינגענד בעטען.

besee′chingly *adv.* (בי-סיע-טשינג-לי) שטארק בעטענדיג.

beseem′ *v.* (בי-סיעם) זיך פאסען, צופא־סען; זיין ווירדיג, ווערטה זיין.

besee′mingly *adv.* (בי-סיע-מינג-לי) אויף א צוגעפאסטען אדער ווירדיגען אופן.

beset′ *v.* (בי-סעט) 1. בעלאגערען; בעזעצען, ארומזעצען; 2. בעאונרוהיגען; זיין בעזעצט.

2. A mother is always beset with household cares.

beset′ting *a.* (בי-סעט-אינג) בעלא־גערענדיג; לויערענדיג.

beset′ting sin (בי-סעט-אינג סין) א לויערענדע זינד, א זינד וואס בעהערשט איינעם.

Drink was his besetting sin.

beshrew′ *v.* (בי-שרו) פערווינשען; וועה־געשריען!

beshroud′ *v.* (בי-שראוד) איינוויקלען אין תכריכים.

beshrou′ded *a.* (בי-שראו-דעד) איינ־געוויקעלט אין תכריכים.

beside′ *adv. and prep.* (בי-סאיד) נע־בען; אויסער; אויסער דעם; א חוץ דעם; איבער.

beside′ one's self (בי-סאיד הוואנז סעלף) אויסער זיך; ארויס פון זינען.

beside′ one's wit (בי-סאיד הוואנז הוויט) ניט ביים פערשטאנד.

besides′ *adv. and prep.* (בי-סאידז) ז. ***beside***.

beside′ the cush′ion (בי-סאיד טהי קוש-אן) ניט טרעפען; ניט דערגרייכען א ציעל.

beside′ the mark (בי-סאיד טהי מארק) ניט צום פונקט, ניט צו דער טעמא.

beside′ the pur′pose (בי-סאיד טהי פויר-פאס) ווייט פון צוועק.

It is beside the purpose to talk about how it might have been done.

besiege′ *v.* (בי-סיעדזש) בעלאגערען; ארומרינגלען.

besieged′ *a.* (בי-סיעדזשד) בעלאגערט; ארומגערינגעלט.

besie′ger *n.* (בי-סיע-דזשער) א בע־לאגערער.

besie′ging ar′my (בי-סיע-דזשינג אר-מי) בעלאגערונגס־ארמעע.

besing′ *v.* (בי-סינג) בעזינגען.

beslave′ *v.* (בי-סלייוו) פערשקלאפען.

beslav′er *v.* (בי-סלעוו-ער) בענאווע־רען, בעדעקען מיט שפייעכץ, לאזען רינען שפייעכץ פון מויל; בעדעקען מיט חניפה.

beslime′ *v.* (בי-סלאים) בעדעקען מיט שלאם, בעשמוצען.

beslob′ber *v.* (בי-סלאב-ער) ז. ***beslaver***.

beslub′ber *v.* (בי-סלאב-ער) בעשפרי־צען, בעשמוצען, פערשמירען.

besmear′ *v.* (בי-סמיער) בעשמירען, בעשמוצען.

besmirch′ *v.* (בי-סמוירטש) בעשמוצען.

besmoke′ *v.* (בי-סמאוק) פעררויכע־רען; אנפילען מיט רויך; אויסרויכערען; רויכערען [ווי פלייש א. ז. וו.].

besoil′ *v.* (בי-סאיל) בעפלעקען, בע־שמוצען.

be′som *n. and v.* (בי-זאם) א בעזים; קעהרען מיט א בעזים.

besot′ *v.* (בי-סאט) טעמפ דום מאכען; שכור מאכען; פערבלענדען די אויגען.

besot′ted *a.* (בי-סאט-עד) טעמפ; דום; פער'שכור'ט.

besot′tedness *n.* (בי-סאט-עד-נעס) טעמפקייט; פערדומטקייט; פער'שכור'ט־קייט.

besot′tingly *adv.* (בים-סאט-אינג-לי) אויף א דומען אדער טעמפען אופן; אויף א פערשכור'טען שטייגער.

besought′ (בי-סאהט) געבעטען. ז. ***beseech***.

I besought my friend to help me in my sickness.

bespan′gle *v.* (בי-ספענ'גל) בעפוצען מיט פליטערלאך.

bespat′ter *v.* (בי-ספעט-ער) בעשפייען; בעשפריצען מיט שמוץ; פערליימדען.

bespeak′ *v. and n.* (בי-ספיעק) בע־שטעלען; בעטען; בעצייכנען; א בע־שטעלטע זאך; א טעאטער־בענעפיס.

May I bespeak your interest in my welfare?

bespeaks′ a mas′ter (בי-ספיעקס' ע מעס'-טער) עס ווייזט אויף א מייסטער־האנד.

The painting bespeaks the hand of a master.

bespeck′le *v.* (בי-ספעקל) מאכען פלע־קען; בעפלעקען.

bespew′ *v.* (בי-ספיו) אויסברעכען; בעשפייען מיט אויסגעבראכענע.

bespit′ *v.* (בי-ספיט) בעשפייען.

besplash′ *v.* (בי-ספלעש) בעשפריצען.

bespoke′ (בי-ספאוק) בעשטעלט, געבע־טען, בעצייכענט. ז. ***bespeak***.

bespo′ken (בי-ספאו'קן) בעשטעלט, גע־בעטען. ז. ***bespeak***.

bespot′ *v.* (בי-ספאט) בעפלעקען; בע־שפרענקלען; צייכענען מיט פלעקען.

bespout′ *v.* (בי-ספאוט) אפעקטירט, באמבאסטיש ריידען אדער פארלייענען.

bespread′ *v.* (בי-ספרעד) אריבער־דעקען; צודעקען.

besprin′kle *v.* (בי-ספרינ'קל) בע־שפרענקלען; בעשפריצען.

bespurt′ *v.* (בי-ספוירט) אויסלייפען, אויסשטראמען.

besput′ter *v.* (בי-ספאט-ער) בעשפרי־צען; בעשפייען.

Bes′semer *n.* (בעס-אי-מער) מעטאלען וועלכע ווערען פאבריצירט נאך דער מע־טאדע פון בעסמער [דער קויהלענשטאף ווערט פון רויה־מעטאל ארויסגענומען דורך טרייבען א שטראם לופט ווען דאס מעטאל ווערט געשמאלצען].

best *n., a., v. and adv.* (בעסט) דאס בעסטע; מעגליכעס; דער בעסטער גרעס־טעל טייל; פון בעסטען זארט; איבער־טרעפען; בעקומען דאס בעסטע; אין בעס־טען פאל; אם בעסטען; אין העכסטען גראד.

best advan′tage (בעסט עד-וועני-טיידזש) בעסטער נוץ, בעסטער געברויך.

The dressmaker used the material to the best advantage.

bestain′ *v.* (בי-סטיין) בעפלעקען, בע־שמוצען.

best condi′tioned (בעסט קאנ-דיש-אנד) קרעפטיג, געזונד.

best cut (בעסט קאט) די בעסטע שטיק־לעך פלייש פון סאמע מיטען.

bestead′ *v.* (בי-סטעד) אימעצען ניצ־ליך זיין; בעהילפיג זיין.

bested′ *a.* (בי-סטעד) געשטעלט אין א לאגע; געפינענדיג זיך אין א צושטאנד [גוטע אדער שלעכטע]; געשטימט.

bes′tial *a.* (בעס-טשעל) טהיעריש; ווי א בעסטיע; גראב, ווילד.

bestial′ity *n.* (בעס-טשעל-אי-טי) בעס־טיאליטעט; גראבקייט; אונמענשליכקייט; געשלעכטליכער פערקעהר מיט א חיה.

bes'tialize *v.* (בעס'-טשעל-איז) מאכען פאר א בעסטיע; מאכען ברוטאל, גראב, ווילד.

bes'tially *adv.* (בעס'-טשעל-אי) אויף א ברוטאלען אופן; ווילד, גראב; אזוי ווי א בעסטיע.

bestia'rian *n.* (בעס-טי-איי'-רי-ען) א צער-בעל-החיים'ניק; איינער וואס איז געגען דעם, מען זאל געברויכען לעבעדיגע חיות פאר מעדיצינישע עקספערימענטען [וואס איז געגען וויוויסעקציאן].

bestick' *v.* (בי-סטיק') בעשטעקען; בעשטעקען פון אלע זייטען; דורכשטעכען; מאכען שטעך.

bestir' *v.* (בי-סטויר') בעוועגען, ריהרען; ברייננען אין בעוועגונג.

bestir' one's self (בי-סטויר' הוואנז סעלף) זיך ריהרען; זיך אנשטרענגען, זיך איילען.

best'-maid *n.* (בעסט'-מייד) דאס מיידעל וואס איז ביי דער זייט פון דער כלה ווען זי געהט צו דער חופה [א מין אונטערפיהרערקע].

best'-man *n.* (בעסט'-מען) דער בחור וואס איז ביי דער זייט פון חתן ווען ער געהט צו דער חופה [א מין אונטערפיהרער].

best man alive' (בעסט מען ע-לאיוו') דער בעסטער מענש אין דער וועלט.

best of all (בעסט אוו אהל) אם בעסטען; אם ליעבסטען.

bestorm' *v.* (בי-סטארם') נעהמען מיט שטורם; אנפאלען מיט שטורם.

bestow' *v.* (בי-סטאו') אבלעגען; אויפבעווארען; פערווענדען; אויפווענדען; שפענדען; שענקען; געבען; געבען פאר א ווייב, פערהייראטען.

bestow'able *a.* (בי-סטאו'-עבל) וואס מען קען אוועקגעבען, וואס מען קען אויפבעוואהרען. ז. ***bestow***

bestow'al *n.* (בי-סטאו'-על) געבונג, שענקונג. ז. ***bestow***

bestow'ment *n.* (בי-סטאו'-מענט) ז. ***bestowal***

bestrad'dle *v.* (בי-סטרעד'ל) ז. ***bestride***

bestreak' *v.* (בי-סטריעק') בעדעקען מיט שטריכען; בעשטריכלען.

bestrew' *v.* (בי-סטרו') בעשפרענקלען; בעשטרייען; צושטרייען.

bestrid' (בי-סטריד') איבערגעטרעטען; אריבערגעשפרייזט; פונאנדערגעשפרייט די פיס. ז. ***bestride***

bestrid'den (בי-סטריד'ן) ז. ***bestrid***

bestride' *v.* (בי-סטראיד') איבערשרייטען, איבערטרעטען; איבערשפרייזען; פונאנדערשפרייטען די פיס; רייטען.

bestrode' (בי-סטראוד') ז. ***bestrid***

bestrow' *v.* (בי-סטראו') ז. ***bestrew***

best step for'ward (בעסט סטעפ פאר-הווארד) לויפען מיט'ן גרעסטען אימפעט.

bet *n.* and *v.* (בעט) 1. א וועט; 2. וועטען.
1. Shall I place a bet? 2. To bet is to gamble.

betag' *v.* (בי-טעג') בעפוצען מיט גאלוינען.

betake' *v.* (בי-טייק') זיך ווענדען; איבערגעבען; זיך אויף עטוואס בערופען; זיך ערגעץ בעגעבען.

betake' to one's heels (בי-טייק' טו הוואנז היעלז) מאכען פליטה; נעהמען די פיס אויף דער פלייצע.

be'tel *n.* (ביטל) בעטעל-פעפער [אזא פעפער פלאנצע].

be'tel-nut *n.* (בי'טל-נאט) בעטעל-נוס [אזא נוס וואס וואקסט אויף א געוויסען פאלמען-בוים אין אסט אינדיען].

Betel-nut

bête noire (בייט נו-אר') א זאך וואס מען האט פיינט אדער פאר וועלכער מען האט מורא.

beth'-din *n.* (בייט'-דין) בית-דין.

be the bet'ter for (בי טהי בעט'-ער פאר) זיך פערבעסערען.

beth'el *n.* (בעטה'-על) א קירך פאר מאטראזען; א סעקטאנטישע קירך.

bethink' *v.* (בי-טהינק') זיך איבערלעגען, זיך בעדענקען, נאכדענקען.

bethought' (בי-טהאט') איבערלעגט, בעדענקט. ז. ***bethink***
I bethought myself and changed my plans.

bethump' *v.* (בי-טהאמפ') קלאפען מיט א שווערען דומפען קלאנג.

bethwack' *v.* (בי-טהוועק') שטארק קלאפען.

betide' *v.* (בי-טאיד') טרעפען, געשעהן, פאסירען.
Woe betide the man who will betray his country.

betime' *adv.* (בי-טאים') בעצייטען, פריה, באלד; אין דער פריה.

betimes' *adv.* (בי-טאימז') ז. ***betime***

beto'ken *v.* (בי-טאו'קן) בעצייכנען; אנדייטען, ווייזען פאראויס; פערשפרעכען.

bet on (בעט אן) וועטען פאר עפעס.
He bet on the wrong horse.

bet'ony *n.* (בעט'-א-ני) בעטאניען-גראז [די ווארצלען פון דיעזען גראז פלעגט מען אמאל בענוצען אלס ברעך-מיטעל].

betook' (בי-טוק') זיך געווענדעט, זיך בעגעבען. ז. ***betake***
They betook themselves to their homes.

betray' *v.* (בי-טריי') פערפיהרען, אבנארען, בעטריגען; ארויסגעבען; איבערגעבען [א שטאדט צום פיינד]; מסר'ן, ארויסזאגען [א סוד]; פערראטען; אנצייגען.

betray'al *n.* (בי-טריי'-על) בעטרוג; פערראט. ז. ***betray***

betrayed' in'to tears (בי-טרייד' אינ'-טו טיערז) ניט ווילענדיג געריהרט ווערען ביז צו טרעהרען.

betray'er *n.* (בי-טריי'-ער) בעטריגער; מוסר; פערראטהער.

betroth' *v.* (בי-טראוטה') פערלאבען, פער'קנס'ען; פערשפרעכען מיט אימיצען חתונה צו האבען.

betroth'al *n.* (בי-טראוטה'-על) פער'קנס'ונג, תנאים, פערלאבונג; א הייראטס-פערשפרעכונג.

betroth'ment *n.* (בי-טראוטה'-מענט) ז. ***betrothal***

bet round (בעט ראונד) וועטען אויף מעהרערע פערד אויף איין מאל [אין וועטלויפען ביי פערד].

betrust' *v.* (בי-טראסט') פערטרויען, אנפערטרויען [אימיצען עטוואס].

bet'ter *a., n., adv. and v.* (בעט'-ער) בעסער; אנגענעהמער, זיכערער; געבעסערט; דאס בעסערע; ערפאלגרייכער; גרינדליכער; פאלקאמענער; מעהר; בעסער מאכען; איבערטרעפען; פערבעסערען; זיך בעסערען; בעסער ווערען; אן עלטסטער אדער העכערער [אין ראנג, ווערדע, טיטעל א. ז. וו.]; א וועטענדער, איינער וואס וועט זיך.

bet'ter en'vied than pit'ied (בעט'-ער ענ'-וויעד טהען פיט'-איעד) בעסער זאל מען מיר מקנא זיין איידער מען זאל אויף מיר רחמנות האבען.

bet'ter half (בעט'-ער האף) די גרעסערע העלפט; "די בעסערע העלפט" [א ווייב].

bet'terment *n.* (בעט'-ער-מענט) פערבעסערונג; דאס בעסער ווערען; די פערבעסערונג פון לאנד אדער הייזער.

bet'ters *n.* (בעט'-ערז) בעסערע לייט; אנגעזעהענערע; פארנעהמערע; פארגעזעצטע פערזאנען.

bet'ting *n.* (בעט'-אינג) דאס וועטען.
Betting is gambling.

bet'ting book (בעט'-אינג בוק) וועט-בוך [א בוך וואו די וועטען ווערען איינגעשריבען].

bet'ty *n.* (בעט'-אי) א מאנספערזאן וואס מישט זיך אין די הויזליכע ארבייט פון דער פרוי, אדער אזעלכער וואס איז אנגעשטעלט צו טהאן הויזליכע ווייבערשע ארבייט; א גנב'ס א געצייג אויפצובעכען טהירען; אזא בארן-עהנליך פלעשעל, אין וועלכען מען האלט אליווען-אויל.

betu'men *n.* (בי-טיו'-מען) ערד פעך, אספאלט.

between' *prep. and adv.* (בי-טהוויען') צווישען, אונטער.

between'-decks *n. and adv.* (בי-טהוויען'-דעקס) דאס צווישען-דעק [אין א שיף]; אין דעם צווישען-דעק.

between' ourselves' (בי-טהוויען' אור-סעלווז') צווישען אונז גערעדט; צווישען אונז זאל דאס בלייבען, זאל עס בלייבען בסוד.

betwixt' *prep. and adv.* (בי-טהוויקסט') ז. ***between***

be up and do'ing (בי אפ ענד דו'-אינג) צו דער ארבייט!

be upon' one's beha'vior (בי א-פאן' הוואנז בי-היי'-וויאר) זיין פערזאנטווארטליך פאר אימעצענס גוטען בענעהמען זיך.

bev'el *n., v. and a.* (בעוו'-על) א שרעגע אדער שיעפע ריכטונג; א שרעג-מאס [א געצייג צו מעסטען ווינקלען]; שיעף, שרעג, קרום; זיך נייגען אין דער קרים; שרעג שניידען; אבשניידען.

Bevels

bev'el-an'gle *n.* (בעוו'-על-ענגל) א שיעפער אדער שרעגער ווינקעל.

bev'eled *a.* (בעוו'-עלד) האבענדיג א שרעגע ריכטונג; געפארמט מיט א שרעגען ווינקעל; שיעף, שרעג, קרום.

bev'el-gear *n.* (בעוו'-על-גיער) קאנישע צאהנרעדער [צווי צונויפגעשטעלטע רע-

דער ביי וועלכע די צייהנער זיינען שרעג און וועלכע בילדען איינע מיט דער צווי־טער א גלייכען ווינקעל].

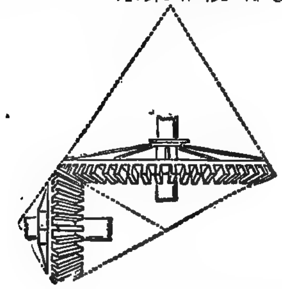

Bevel-gear

v'eling *n. and a.* (בעוו'-על-אינג) א שרעגע ריכטונג; האבענדיג א שרעגע ריכטונג.

v'elled *a.* (בעוו'-עלד) ז. ***beveled***

v'elling *a.* (בעוו'-על-אינג) ז. ***beveling***

v'el-wheels *n.* (בעוו'-על-הווילז) ז. ***bevel-gear***

v'erage *n.* (בעוו'-ע-ריידזש) געטרענק, משקה.

v'y *n.* (בעוו'-אי) א מתנה פויגלען; א קליינע טרופע אדער קאמפאניע; א קליינע קאמפאניע פון מיידלעך אדער פרויען.

ewail' *v.* (בי-הוויל') בעוויינען; בעקלאגען.

ewai'ling *n.* (בי-הוויי'-לינג) דאס בעקלאגען, דאס בעוויינען.

ewai'lingly *adv.* (בי-הווי'-לינג-לי) בעקלאגענדיג, בעוויינענדיג.

ewail'ment *n.* (בי-הוויל'-מענט) דאס בעקלאגען, דאס בעוויינען.

eware' *v.* (בי-הוועהר') זיך היטען; היט זיך!

Beware of the dog!

eweep' *v.* (בי-הוויעפ') בעוויינען; בע־קלאגען.

ewet' *v.* (בי-הוועט') בענעצען, בעפייכ־טען.

ewig' *v.* (בי-הוויג') אנטהאן א פארוק.

ewigged' *a.* (בי-הווינד') טראגענ־דיג א פארוק.

ewil'der *v.* (בי-הוויל'-דער) צומישען; פעראירען; פערטומלען.

ewil'deredness *n.* (בי-הוויל'-דערד-נעס) פערווירונג; פערטומלונג; צומישונג.

ewil'deringly *adv.* (בי-הוויל'-דער-אינג-לי) אויף א פערווירטען אדער צו־מישטען אופן.

ewil'derment *n.* (בי-הוויל'-דער-מענט) פערווירונג, פערטומלונג; צומי־שונג.

All received the sad news in **bewilderment.**

ewim'ple *v.* (בי-הווימ'פל) בעדעקען מיט א שלייער.

ewin'ter *v.* (בי-הווינ'-טער) מאכען ווי ווינטער.

ewitch' *v.* (בי-הוויטש') בעצויבערען; פער'כשופ'ען.

The charms of poetry **bewitch** our souls.

ewitched'ness *n.* (בי-הוויטשט'-נעס) דאס זיין בעצויבערט אדער פער'כשופ'ט.

ewitch'er *n.* (בי-הוויטש'-ער) א בע־צויבערער.

ewitch'ery *n.* (בי-הוויטש'-ער-אי) בעצויבערונג.

ewitch'ing *a.* (בי-הוויטש'-אינג) בע־צויבערענד, רייצענד.

bewitch'ingly *adv.* (בי-הוויטש'-אינג-לי) מיט חן; רייצענד, בעצויבערענד.

bewitch'ment *n.* (בי-הוויטש'-מענט) די קראפט צו בעצויבערען; בעצויבערונג.

be with child (בי הוויטה טשאילד) שוואנגערען, זיין טראגענדיג.

bewon'der *v.* (בי-הוואנ'-דער) אנפילען מיט וואונדער, מאכען אימעצען זיך וואונ־דערען; בעוואונדערען.

bewrap' *v.* (בי-רעפ') איינוויקלען.

bewrapped' *a.* (בי-רעפט') איינגעווי־קעלט.

bey. *n.* (ביי) דער ביי [א טערקישער גו־בערנאטאר; א טיטול פון פרינצען און אפיציערען אין טערקיי].

bey'lik *n.* (ביי'-ליק) א פראווינץ וואו עס רעגירט א ביי [אין טערקיי].

beyond' *adv. and prep.* (בי-יאנד') איבער; אויף יענער זייט; אויסער, הינ־אויס; הינטער; שפעטער; מעהר אלס...; יענע זייט.

beyond' all (בי-יאנד' אהל) איבער אלץ.

beyond' belief' (בי-יאנד' בי-ליעף') אונגלויבליך.

beyond' concep'tion (בי-יאנד' קאנ-סעפ'-שאן) אונבעגרייפליך.

beyond' debate' (בי-יאנד' די-בייט') אונבעשטרייטבאר; אהן צווייפעל.

The story is true **beyond debate.**

beyond' dis'pute (בי-יאנד' דיס-פיוט) ז. ***beyond debate.***

beyond' expecta'tion (בי-יאנד' עקס-פעק-טיי'-שאן) איבער אלע ערווארטונגען.

beyond' expres'sion (בי-יאנד' עקס-פרעש'-אן) ניטא קיין ווערטער עס אויס־צודריקען; אונבעשרייבליך.

beyond' meas'ure (בי-יאנד' מעזש'-אור) איבער יעדער מאס.

beyond' one's means (בי-יאנד' הוואנז מיענז) איבער די מיטלען.

beyond' our el'ement (בי-יאנד' אור על'-אי-מענט) איבער אונזער מעגליכקייט.

beyond' reach (בי-יאנד' ריעטש) נים צו דערגרייכען.

beyond' recov'ery (בי-יאנד' רי-קאוו'-ער-אי) אונהיילבאר, פערלארען.

beyond' redemp'tion (בי-יאנד' רי-דעמפ'-שאן) אהן רעטונג; רעטונגסלאז.

beyond'-sea *a.* (בי-יאנד'-סיע) וואס קומט פון יענער זייט ים; אויסלענדיש.

beyond' seas (בי-יאנד' סיעז) אויף יענער זייט ים; אין אויסלאנד.

beyond' the reach of law (בי-יאנד' טהי ריעטש אוו לאה) אונערגרייכבאר פון געזעץ; אויסער די גרענעצען פון געזעץ.

bey'ship *n.* (ביי'-שיפ) דער אמט פון א ביי. ז. ***bey.***

bez'an *n.* (בעז'-ען) בענגאלישער בוימ־וואל־שטאף.

bez'ant *n.* (בעז'-ענט) אזא אלטע גאל־דענע מטבע וועלכע איז ארויסגעגעבען גע־ווארען פון דער אמאליגער ביזאנטישער רעגירונג.

bez-ant'ler *n.* (בעז-ענט'-לער) דער צווייטער אונטערשטער צווייג פון הירש־הערנער.

bez'el *n. and v.* (בעז'-על) די שרעג־פלעכע, שרעג־קאנט; שארפער קאנט, דער שארף פון א דלאט; דער פלאץ אין א רינג וואו עס ווערט איינגעפאסט דער שטיין; אבשרעגען, אבקאנטען.

bezique' *n.* (בי-זיעק') א מין קארטען־שפיעל.

be'zoar *n.* (בי'-זאור) דער בעזאארשטיין [אזא שטיין וואס מען געפינט אין דעם מאגען פון איינינע חיות און בהמות, בע־זאנדערס ביי די, וואס זיינען מעלה גרה, אין כינא ווערט דיזער שטיין בענוצט אלס א רפואה].

bezoar'dic *n. and a.* (בעז-א-אר'-דיק) וואס ענטהאלט בעזאאר־שטיין; א מעדי־צין וואס איז געמאכט פון בעזאאר־שטיין; א געגען־גיפט. ז. ***bezoar***.

be'zoar-goat *n.* (בי'-זאור-גאוט) בע־זאאר־ציגע [אזא ווילדע ציגע, וואס ביי איהר אין מאגען געפינט זיך דער בע־זאאר־שטיין]. ז. ***bezoar***.

bhang *n.* (בענג) די טרוקענע בלעטער פון א געוויסער פלאנצע וועלכע ווערט אין אינדיען בענוצט צום רויכערען.

bian'gular *a.* (באי-ענ'-גיו-לער) צוויי־ווינקעלדיג; צווייעקיג.

bian'gulate *a.* (באי-ענ'-גיו-לייט) ז. ***biangular***

bian'nual *a.* (באי-ענ'-יו-על) וואס פא־סירט צוויי מאל א יאהר; אלע האלבע יאהר.

bian'nually *adv.* (באי-ענ'-יו-על-אי) צוויי מאל יעהרליך.

bi'as *n., a., v. and adv.* (באי'-עס) די קרומע ריכטונג; די קרומע ריכטונג פון א קויל; די קראפט וואס ציהט אב א קויל פון דער גראדער ריכטונג; ריכטונג, נייגונג; די קראפט פון א ליידענשאפט אדער פערלאנג; צוועק; שטרעבען; אב־זיכט; שיעף, שרעג; שרעג געשניטען; שרעגנער שנים; נייגונג צו איין זייט; פאראורטייל; נעבען די שוואר־געוויכט צו איין זייט; ווענדען; בעאיינפלוסען.

bi'as of a bowl (באי'-עס אוו ע באול) די נייגונג פון א קויל אין א בעשטימטער זייט [ביי קוגעל־שפיעל]. ז. ***bowler***.

bi'as of in'terest (באי'-עס אוו אינ'-טע-רעסט) די מאכט פון עגאאיזמוס [איי־גענגוץ].

biauric'ulate *a.* (באי-א-ריק'-יו-לייט) מיט צוויי פארקאמערען אין הארצען [ביי געוויסע חיות]; וואס האט צוויי אויער־עהנליכע ארויסשטארצונגען [ווי למשל, ביי א בלאט].

biax'al *a.* (באי-עקס'-על) מיט צוויי אקסען [געברויכט ביי אפטיק].

Biaxal eye-glass.

biax'ial *a.* (באי-עקס'-אי-על) ז. ***biaxal***

bib *n. and v.* (ביב) דאס גאוואר־פארטע־כעל פון א קליין קינד; א פארטעכעל; פיעל טרינקען, זויפען.

biba'cious *a.* (בי-ביי'-שאס) גענייגט צום טרונק.

bib'-a'pron *n.* (ביב־איי־פראן) א נא־ווער־פארטעכעל פאר קינדער.

bib'ber *n.* (ביב'-ער) טרינקער, שכור.

Bi'ble *n.* (באיבל) די ביבעל [תנ"ך]; דאס אלטע און נייע טעסטאמענט [דער אידישער תנ"ך מיט דעם קריסטליכען עוואנגעליום].

Bi'ble-oath *n.* (באי'בל-אוטה) א שבועה ביי דער תורה.

bib'lical *a.* (ביב'-לי-קעל) ביבליש, וואס געהערט צו דער ביבעל.

bib'lically *adv.* (ביב'-לי-קעל-אי) ביב־ליש, לויט דער ביבעל.

Bib'licism *n.* (ביב'-לי-סיזם) די לעהרע פון דער ביבעל; דאס האלטען זיך פאר דער ביבעל.

Bib'licist *n.* (ביב'-לי-סיסט) איינער וואס קען גוט די ביבעל; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דער ביבעל.

bib'lioclast *n.* (ביב'-לי-א-קלעסט) א ביבליאקלאסט [איינער וואס שעדיגט אדער פערניכטעט ביכער].

bib'liograph *n.* (ביב'-לי-א-גרעף) א ביבליאגראף, א ביכער-קענער, א קענער אין ביבליאגראפיע. ז. ***bibliography***

bibliog'rapher *n.* (ביב-לי-אג'-רע-פער) א ביבליאגראף, א ביכער-קענער, א קענער אין ביבליאגראפיע. ז. ***bibliography***

bibliograph'ic *a.* (ביב-לי-א-גרעפ'-איק) ביבליאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון ביכער און זייערע פערפאסער.

bibliograph'ical *a.* (ביב-לי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***bibliographic***

bibliograph'ically *adv.* (ביב-לי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א ביבליאגראפי-שען אופן. ז. ***bibliographic***

bibliog'raphy *n.* (ביב-לי-אג'-רע-פי) ביבליאגראפיע [די בעשרייבונג פון בי-כער, זייער אינהאלט, פערפאסערס א. ז. וו.]; א פערצייכניס פון ביכער אדער פערפאסערס וועגען א געוויסע טעמא; בקיאות אין ביכער.

bibliol'ater *n.* (ביב-לי-אל'-ע-טער) א ביכער-פערהייליגער, איינער וואס האלט הייליג יעדעס ווארט פון א בוך; איינער וואס האלט הייליג יעדעס ווארט פון דער ביבעל; א פערהייליגער פון דער ביבעל.

bibliol'atry *n.* (ביב-לי-אל'-ע-טרי) שטארקע פערעהרונג פון ביכער; די אבער-גלויבישע פערעהרונג פון דער ביבעל.

bibliolog'ical *a.* (ביב-לי-א-לאדזש'-אי-קעל) ביבליאלאגיש, וואס איז שייך צו דער קענטניס פון דער ביבעל. ז. ***bibliology***

bibliol'ogy *n.* (ביב-לי-אל'-א-דזשי) ביבליאלאגיע; ביכער-קענטניס; ביבלישע ליטעראטור אדער ביבלישע לעהרע ווע-גען גאט.

bib'liomancy *n.* (ביב'-לי-א-מען-סי) א מין ווארפען גורל דורך עפענען א ספר, בעזאנדערס די ביבעל.

biblioma'nia *n.* (ביב-לי-א-מיי'-ני-ע) ביכער משוגעת [אן איבערטריבענע יא-גענעניש נאך ביכער זאמלען].

biblioma'niac *n.* (ביב-לי-א-מיי'-ני-עק) א פערקאכטער ליעבהאבער פון ביכער, איבערהויפט פון זעלטענע.

bibliomani'acal *a.* (ביב-לי-א-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס איז שייך צו יאגעניש נאך ביכער. ז. ***bibliomania***

bibliom'anism *n.* (ביב-לי-אמ'-ע-ניזם) ז. ***bibliomania***

biblioph'agist *n.* (ביב-לי-אפ'-ע-דזשיסט) א ביכער-פרעסער; א ביכער-שלינגער.

bib'liophile *n.* (ביב'-לי-א-פיל) א בי-כער-ליעבהאבער.

biblioph'ilism *n.* (ביב-לי-אפ'-אי-ליזם) דאס ליעב האבען ביכער.

bibliopo'lar *a.* (ביב-לי-א-פאו'-לאר) וואס איז שייך צום בוכהאנדעל אדער בוכ-הענדלער.

bib'liopole *n.* (ביב'-לי-א-פאול) בוכ-הענדלער, מוכר ספרים [הויפטזעכליך פון אלטע און זעלטענע ביכער].

bibliopol'ic *a.* (ביב-לי-א-פאל'-איק) וואס איז שייך צום ביכער-פערקויף אדער בוכהענדלער.

bibliop'olist *n.* (ביב-לי-אפ'-א-ליסט) ז. ***bibliopole***

bibliopolis'tic *a.* (ביב-לי-אפ-א-ליס'-טיק) ז. ***bibliopolic***

bibliothe'ca *n.* (ביב-לי-א-טהי'-קע) ביבליאטהעק, א פלאץ וואו עס ווערען גע-האלטען ביכער; א זאמלונג פון ביכער.

Bib'list *n.* (ביב'-ליסט) ז. ***Biblicist***

bib'lus *n.* (ביב'-לאס) פאפירוס-פלאנצע [א פלאנצע אויף וועמענס בלעטער די אלטע עגיפטער פלעגען שרייבען].

bib'ulous *a.* (ביב'-יו-לאס) אזוי ווי א שוואם; איינזויגענד ווי א שוואם; שכור'ענד; וואס קומט פון שכרות.

bib'ulously *adv.* (ביב'-יו-לאס-לי) אויף דעם אופן ווי א שוואם, איינזוי-גענדיג ווי א שוואם; שכור'ענדיג.

bicap'itate *a.* (באי-קעפ'-אי-טייט) צוויי-קעפיג.

bicap'sular *a.* (באי-קעפ'-סיו-לער) וואס האט צוויי זוימען-קאפסלען [ביי פלאנצען].

bicar'bonate *n.* (באי-קאר'-בא-נייט) דאפעל קויהלענזויערעס זאלץ [א מין כע-מישער זאלץ].

bicar'bonate of pot'ash (באי-קאר'-בא-נייט אוו פאט'-עש) דאפעל קויהלענזויערעס קאלי [אזא כעמישע פערבינדונג].

bicar'bonate of so'da (באי-קאר'-בא-נייט אוו סאו'-דע) דאפעל קויהלענ-זויערעס נאטראן [טרינק-סאדע].

bice *n.* (באיס) בלאס-בלויער אדער בלאס-גרינער קאליר [אין מאלעריי].

bicen'tenary *n. and a.* (באי-סען'-טע-ניי-רי) א צוויי-הונדערט-יעהריגע פע-ריאדע; א צוויי-הונדערט-יעהריגער יובי-לעאום; וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי הונדערט יאהר; וואס איז שייך צו א צוויי-הונדערט-יעהריגער פעריאדע.

bicenten'nial *a. and n.* (באי-סען-טען'-אי-על) וואס פאסירט איין מאל אין צוויי הונדערט יאהר; א צוויי-הונדערט-יעהריגע פעריאדע.

biceph'alous *a.* (באי-סעפ'-על-אס) צוויי-קעפיג.

bi'ceps *a. and n.* (באי'-סעפס) צוויי-קעפיג; א מוסקול, וואס האט צוויי קאפ-ענדען [דער ארעם מוסקול]; מוסקול-קראפט פון דעם ארעם.

bichlo'rid *n.* (באי-קלאו'-ריד) דאפעל כלאר זאלץ.

bicip'ital *a.* (באי-סיפ'-אי-טעל) צוויי-קעפיג; וואס האט צוויי קאפ-ענדען [ביי א מוסקול].

bick'er *v. and n.* (ביק'-ער) שטרייטען, זיך שלאגען; זיך שלעגלען; זיך שנעל היין און הער בעוועגען; בורבלען; לוי-פען שנעל; א שטרייט; א צאנקעריי.

bick'erer *n.* (ביק'-ער-ער) א שטריי-טער, א בעל-מחלוקה.

bick'ering *n.* (ביק'-ער-אינג) א שטרייט, א צאנקעריי.

bick'ern *n.* (ביק'-אורן) א שפיציגער אייזען; א צוויי שפיציגע קאוואדלע [אמבאס].

bi'color *a.* (באי'-קאל-אר) ז. ***bicolored***

bi'colored *a.* (באי'-קאל-ארד) פון צוויי קאלירען.

bi'corn *a.* (באי'-קארן) צוויי-הארנדיג; וואס האט צוויי הערנער.

bicor'nute *a.* (באי-קאר'-ניוט) ז. ***bicorn***

bicor'poral *a.* (באי-קאר'-פא-רעל) דאפעל קערפערדיג; וואס האט צוויי קער-פערם [ווי עס ווערען פאנטאסטיש געמאה-לען איינינע חיות].

bicru'ral *a.* (באי-קרו'-רעל) וואס האט צוויי פיס.

bicus'pid *a. and n.* (באי-קאס'-פיד) צוויי-שפיציג; דער ערשטער באק-צאהן נאכ'ן אויגען-צאהן [ביקוספידאט].

bicus'pidate *a.* (באי-קאס'-פיד-אייט) צוויי-שפיציג. ז. ***bicuspid***

bi'cycle *n.* (באי'-סיקל) א וועלאסיפעד.

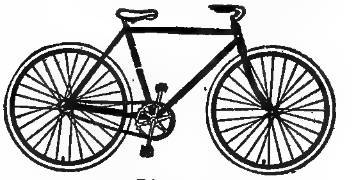

Bicycle

bi'cyclist *n.* (באי'-סי-קליסט) דער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד.

bid *n. and v.* (ביד) 1. אן אנבאט; א פארלאג; 2. אנבאטען [א פרייז]; פאר-לעגען; איינלאדען; 3. הייסען, בעפעהלען; בעטען; איינלאדען; ווינשען [ביים גע-זעגענען זיך אדער ביים בעגעגענען זיך]; לאזען וויסען, פראקלאמירען.

1. Bids were received for the contract to construct the railroad. 2. He bid highest and received the contract.

bidac'tyl *a.* (באי-דעק'-טיל) מיט צוויי פינגער.

bid adieu' (ביד ע-דיו') זאגען זיי גע-זונד, לעב וואהל.

bid'dable *a.* (ביד'-עבל) געהארכזאם.

bid defi'ance (ביד דע-פאי'-ענס) אויס-לאכען זיך פון עמיצען; מיט פעראכטונג צוריקווייזען; נים אבשרעקען זיך.

The speaker bid defiance to his critics.

bid'den (בידן) אנגעבאטען. ז. ***bid***

The clerk was bidden to appear before the manager.

bid'der *n.* (ביד'-ער) באטער, אנבאטער, פארלעגער; בעטער; איינלאדער; בע-פעהלער.

bid'ding *n.* (ביד'-אינג) א בעפעהל; דאס באטען [אויף אן אויקציאן]; איינלאדונג; דאס לאזען וויסען, פראקלאמירונג.

bid'dy *n.* (ביד'-אי) הויזליכעס געפלי-געל; א הוהן.

Bid'dy *n.* (ביד'-אי) א דיענסט-מיידעל.

bide *v.* (באיד) 1. ווארטען; ערווארטען; אבווארטען; אבווארטען די ריכטיגע צייט; וואוינען; בלייבען; 2. דולדען, ערטראגען.

1. Bide a while. 2. He patiently bides his time.

biden'tal *a. and n.* (באי-דען'-טעל) צוויי-צייהניג; וואס האט צוויי צייהנער; אין אלטען רוים — א מאנומענט וואס האט בעצייכענט א פלאץ וואו א בליץ איז געפאלען.

biden'tate *a.* (באי-דען'-טייט) צוויי-צייהניג.

bidet' *n.* (בי-דעט') א קליין פערד.

bid fair (ביד פעהר) געבען גוטע אויס-זיכטען.

bid for an ar'ticle (ביד פאר ען אר'-טיקל) זיך דינגען פאר א זאך.

bidig'itate *a.* (באי-דידזש'-אי-טייט) ז. ***bidactyl***

bi'ding *n.* (באי'-דינג) ערווארטונג; וואהנונג, אויפהאלטונגס-ארט.

bid wel'come (ביד וועל'-קאם) ווילַ-קאמען זאגען [אימעצען].

bien'nial *a. and n.* (באי-ען'-אי-על) צוויי-יעהריג; עטוואס וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי יאהר; א פלאנצע,

בײ װעלכער עס נעהמט צװײ יאהר ארויסצובריינגען די בליהונג און די פרוכט [דאס ערשטע יאהר די בליהונג און דאס צװײטע — די פרוכט].

en'nially *adv.* (באי-ענ'-אי-על-אי) אלע צװײ יאהר.

er *n.* (ביער) א טרונע.

est'ings *n.* (בים'-טינגז) ז. ***beestings***

fa'cial *a.* (באי-פײ'-שיעל) װאס האט צװײ געזיכטער; װאס ביידע זײטען האבען איין אויסזעהן; װאס ביידע זײטען האבען אן אונגלייכען אויסזעהן [אין באטאניק].

fa'rious *a.* (באי-פײ'-רי-אס) צװײפאך; געטײלט אין צװײען; געארדענט אין צװײ רײהען.

fa'riously *adv.* (באי-פײ'-רי-אס-לי) אין צװײען; צװײפאך.

'fer *n.* (באי'-פויר) א פלאנצע, װאס בליהט אדער װאס גיט פרוכט צװײ מאל א יאהר.

f'fin *n.* (ביפ'-אין) א געבאקענער פלאך=געפרעסטער עפעל.

'fid *a.* (באי'-פיד) צוטײלט אדער גע=שפאלטען אין צװײ; גאפעל=פערמיג.

f'idate *a.* (ביפ'-אי-דייט) ז. ***bifid***

flo'rous *a.* (באי-פלאו'-ראס) צװײ=בלומיג, האבענדיג צװײ זארטען בלומען.

ifo'cal lens (באי-פאו'-קעל לענז) ברי=לען=גלעזלעך, װעלכע בעשטעהען פון צװײ טײלען: דער אויבערשטער טײל איז צו קוקען אין דער װײטקייט און דער אונטערשטער צום לייענען, שרייבען א. ד. ג.

ifo'cal spec'tacles (באי-פאו'-קעל ספעק'-טעקלז) ז. ***Bifocal lens***

'fold *a.* (באי'-פאולד) צװײפאך, דא=פעלט; צװײארטיג.

fo'liate *a.* (באי-פאו'-לי-אײט) צװײ=בלעטערדיג [בײ פלאנצען].

'form *a.* (באי'-פארם) צװײפערמיג, װאס האט צװײ געשטאלטען.

for'mity *n.* (באי-פאר'-מי-טי) די דאפעל=געשטאלט.

fron'ted *a.* (באי-פראנ'-טעד) װאס האט צװײ געזיכטער.

fur'cate *a.* (באי-פויר'-קײט) געטײלט אין צװײ אבצװײגונגען.

fur'cated *a.* (באי-פויר'-קײ-טעד) ז. ***bifurcate***

fur'cately *adv.* (באי-פויר'-קײט-לי) אין צװײ אבצװײגונגען.

furca'tion *n.* (באי-פויר-קײ'-שאן) צוטײלונג אין צװײ אבצװײגונגען.

fur'cous *a.* (באי-פויר'-קאס) ז. ***bifurcated***

g *a. and n.* (ביג) גרויס, הויך; דיק; גרויס בײ זיך, ערהאבען; שװאנגער, אי די הויכע מאנאטען; אזא זארט װינטער גערשטען.

gam'ic *a.* (בי-געמ'-איק) װאס איז שייך צו ביגאמיע. ז. ***bigamy***

g'amist *n.* (ביג'-ע-מיסט) ביגאמיסט [א מאן, װאס האט צװײ װײבער, אדער א פרוי װאס האט צװײ מענער].

g'amous *a.* (ביג'-ע-מאס) ז. ***bigamic***

g'amy *n.* (ביג'-ע-מי) ביגאמיע, צװײ=װײבערײ אדער צװײ=מענערײ; דער פערברעכען פון האבען צװײ װײבער אדער צװײ מענער.

garoon' *n.* (ביג-ע-רוהן') אזא זארט קארשען [װײס אויף איין זײט און רויט אויף דער צװײטער].

big-bell'ied *a.* (ביג=בעל'-איד) דיק=בייכיג; שװאנגער.

big-bod'ied *a.* (ביג=באד'-איד) דיק=לייביג.

big bug (ביג באג) ז. ***big gun***

big drink (ביג דרינק) א גרויסע גלאז בראנפען.

bigem'inate *a.* (באי-דזשעמ'-אי-נײט) דאפעל=נעפארט; מיט דאפעל=פאריגע בלעטער [בײ פלאנצען].

bigg *n.* (ביג) א זארט װינטער=גערשטען.

big'gin *n.* (ביג'-אין) א קינדערהויב; א שלאפמיצקע; א קאפע=זײער; א קליין שיפעל.

big gun (ביג גאן) א גרויסער מענש; א גרויסער ·מאכער [א גרויסער קנאקער].

big'horn *n.* (ביג'-הארן) דער גרויס=הארן [אזא זארט שעפס מיט גרויסע הערנער].

bight *n.* (באיט) א בוכט, אן אויסנעבויגע=נער ברעג פון ים; אויסנעבויגענער טײל פון עפעס.

big'ness *n.* (ביג'-נעס) די גרויס פון עפעס; גרויסקייט [אין מאס].

Bigno'nia *n.* (ביג-נאו'-ני-ע) די טרו=מײטען=בלומען [א מין פלאנצען װאס שלענגלען זיך ארום בוימער און האבען טרומײטען=פארמיגע בלומען].

big'ot *n. and a.* (ביג'-אט) שטרענג=גלויביגער, שטארקער מאמין, פאנאטיקער, איינער װאס קען ניט דולדען יענעמס מײנונג אדער איבערצייגונג; שטרענג=גלויביג, בלינד=גלויביג.

big'oted *a.* (ביג'-אט-עד) בלינד=גלויביג, פאנאטיש; אונטאלעראנט.

big'otry *n.* (ביג'-אט-רי) פאנאטיזם, בלינד=גלויביגקייט; דאס ניט קענען דולדען יענעמס מײנונג אדער איבערצייגונג.

big'-soun'ding *a.* (ביג'-סאונ'-דינג) הויכקלינגענד; װאס האט א הויכען קלאנג.

big toe (ביג טאו) דער גראבער פוס=פינגער.

big'wig *n.* (ביג'-הװיג) א מאכער; א פיהרער אין געזעלשאפט; א רעדעל=פיה=רער; א װיכטיגע פערזאן.

bijou' *n.* (בי-זשו') א ציערונג; א שעה=נע קונסטװערק.

bijou'terie *n.* (בי-זשו'-טריע) ציערונג, תכשיטין.

bijou'try *n.* (בי-זשו'-טרי) ז ***bijouterie***

biju'gate *a.* (באי-דזשו'-גײט) װאס האט צװײ בלעטער=פאר [בײ פלאנצען].

biju'gous *a.* (באי-דזשו'-גאס) ז. ***bijugate***

bike *n.* (באיק) ז. ***bicycle***

bila'biate *a.* (באי-לײ'-בי-אײט) װאס האט צװײ ליפען.

bil'ander *n.* (ביל'-ענ--דער) א קליינע האנדעלס=שיף װאס געהט ניט װײט פון ברעג.

bilat'eral *a.* (באי-לעט'-אי-רעל) צװײ=זײטיג, װאס האט צװײ זײטען; אין באטאניק — װאס האט צװײ פערשיעדענע זײטען; אין ביאלאגיע — װאס האט סי=מעטרישע זײטען.

bilat'eral con'tract (באי-לעט'-ע-רעל קאנ'-טרעקט) א געזעצליכער אבמאך מיט גלייכע פערפפליכטונגען פון ביידע צדדים.

bilat'erally *adv.* (באי-לעט'-אי-רעל-אי) צװײזײטיג; אויף ביידע זײטען. ז. ***bilateral***

bil'berry *n.* (ביל'-בער-אי) הײדעל=בערע, ברוסניצע [אזא מין יאגדע].

bil'bo *n.* (ביל'-באו) דער קלינג פון א שװערד; א שװערד; א ראפיר [אזא קליינער שװערד]; א שטעקען בענוצט צו בעשטראפען פערברעכער אויף שיפען; אזא אײזערנער שטאנג מיט צװײ פער=שיבבארע רינגען און א שלאס צום ענד [אין די אלטע צײטען בענוצט צו שמי=דען געפאנגענע].

bilboquet' *n.* (ביל-בא-קעט') דער פאנג=בעכער [א מין שפיעלצייג פון האלץ]; אן אינסטרומענט צו קרײזלען האר.

bild'stein *n.* (בילד'-סטאין) דער בילד=שטיין. ז. ***agalmatolite***

bile *n.* (באיל) די גאל; א פערביטערט געמיהל; שלעכטער מוטה; מרה=שחורה.

bile'-duct *n.* (באיל'-דאקט) דער גאל=קאנאל אין מענשליכען קערפער. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

bile'stone *n.* (באיל'-סטאון) גאלשטיין.

bilge *n. and v.* (בילדזש) דער בויך פון א פאס; דער בויך פון א שיף; קריגען א לאך אין בויך אדער אין דעק פון שיף; אנגעשװאלען װערען, זיך אויסברײטען.

bilge'-pump *n.* (בילדזש'-פאמפ) א װאסער=פומפע אויסצופומפען דאס װאסער פון א שיף.

bilge'-wa'ter *n.* (בילדזש'-הװאה'-טער) דאס װאסער װאס זאמעלט זיך אן אויף'ן דעק פון שיף.

bil'gy *a.* (ביל'-דזשי) װאס האט די אײ=נגעשאפטען אדער דעם ריח װי דאס װא=סער װאס זאמעלט זיך אן אויף דעם דעק פון א שיף.

bil'iary *a.* (ביל'-אי-ע-רי) גאליג, װאס געהערט צו דער גאל.

bil'iary cal'culus (ביל'-אי-ע-רי קעל'-קיו-לאס) גאלשטיין.

bil'iary or'gans (ביל'-אי-ע-רי אר'-גענז) די קערפער=ארגאנען װאס טײלען אוים גאל [דער לעבער, דער גאל=פענכער, דער מאגען און די קליינע קישקע].

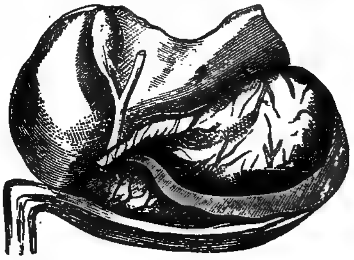

Biliary Organs

bilin'gual *a.* (באי-לינ'-גהװעל) צװײ=שפראכיג; אויסגעדריקט אין צװײ שפרא=כען.

bilin'guous *a.* (באי-לינ'-גהװאס) מיט צװײ צינגער; רײדענדיג צװײ שפראכען.

bil'ious *a.* (ביל'-יאס) גאליג; שלעכט=מוטהיג; מרה שחורה'דיג; גאלקראנק; מא=גענליידענד.

bil'iousness *n.* (ביל'-יאס-נעס) גאל=קראנקהײט; מאגענקראנקהײט [װאס קומט פון דער גאל].

bil'ious tem'perament (ביל'-יאס טעמ'-פער-ע-מענט) א פערביטערטע נא=טור; אן אויפגערעגטער טעמפעראמענט.

bilit'eral *a. and n.* (באי-ליט'-ע-רעל) װאס בעשטעהט פון צװײ בוכשטאבען; א זילבע אדער װארט װאס בעשטעהט פון צװײ בוכשטאבען.

bilk *n. and v.* (בילק) בע־ ; ענטווישען ; זיך ארויסדרעהען פון א בעל־חוב ; מאכען פליטה; מאכען איינעם קאליע דעם שפּיעל [אין קארטען]; בעטרוג ; שווינדעל ; א שווינדלער.

bill *n. and v.* (ביל) [אזא א שטרייט־האק]; א שנאבעל ; א שפּיץ אלטע געוועהר ; איף דער ארט פון א שנאבעל ; האק ; גארטען־מעסער ; רעכנונג, ליסטע, צעטעל; געזעץ־פּראיעקט ; רעצעפּט ; וועקסעל ; באנק־נאטע ; בעקאנט מאכען ; זיך שנאבע־לען [ווי פויגעל טהוען עס פון ליעבע].

bill'-account' *n.* (ביל־ע־קאונט) דאס וועקסעל־קאנטא.

bill and coo (ביל ענד קוה) לעבען ווי א פּאר טויבען.

bill'-board *n.* (ביל־באורד) א ברעט אויף וועלכען עס ווערען אנגעקלעפּט אנאָנ־סען, בעקאנטמאכונגען א. ד. ג.; אזא ארוים־געשטארצט ברעט בעדעקט מיט אייזען אויף א שיף, אויף וועלכען עס ווערט ארויפגעלעגט דער אנקער.

bill'-book *n.* (ביל־בוק) וועקסעל־קאפּיר בוך.

bill'-bro'kerage *n.* (ביל־בראו־קער־עדזש) וועקסעל קורטאזש [דאס געלד וואס א וועקסעל מאקלער בעקומט פאר זיין ארבייט].

bill'-bus'iness *n.* (ביל־ביז־נעס) באנק־געשעפט.

billed *a.* (בילד) וואס האט א שנאבעל.

bil'let *n. and v.* (ביל־עט) בילעט, קוויטעל, צעטעל ; קווארטיר צעטעל [פאר סאלדאטען אין א פּריוואט הויז]; א שייט־על האלץ ; אן אייזערנע אדער שטאלענע שטאנג ; אנווייזען א קווארטיר [פאר סאלדאטען]; שטעלען סאלדאטען אין קווארטיר [אין פּריוואטע הייזער].

bil'let-doux' *n.* (ביל־ע־דוה) א ליע־בעס בריוועלע.

bil'let-head *n.* (ביל־עט־העד) אזא רונד קלעצעל אין דער פראנט פון א וואל־פיש־שיפעל צו ציהען אויף איהם דעם שטריק וואס איז בעפעסטיגט צו דעם גע־טויטעטען וואלפיש.

bill'-head *n.* (ביל־העד) א רעכנונגס־בלאנק [א בלאנק פאר רעכנונגען אויף וועלכען עס איז פון אויבען געדרוקט דער נאמען און דער אדרעס פון דער פירמא].

bill'-hol'der *n.* (ביל־האול־דער) 1. אייגענטימער פון וועקסלען; 2. א פּארט־פעל צו האלטען וועקסלען.

2. Bill-holders are a convenience in business.

bil'liard *n.* (ביל־יארד) ביליארד־שפּיעל.

bil'liard-ball *n.* (ביל־יארד־באהל) א ביליארד־קויגעל.

bil'liard-green *n.* (ביל־יארד־גריען) א העל־גרינער קאליר [ווי דער קאליר פון ביליארד־טוך].

bil'liard-mar'ker *n.* (ביל־יארד־מאר־קער) איינער וואס פערשרייבט ביי ביליארד־שפּיעל דעם גאנג פון שפּיעל ; אן אפּאראט צו פערצייכנען דעם גאנג פון ביליארד־שפּיעל.

bil'liard-pock'ets *n.* (ביל־יארד־פּאק־עטס) ביליארד בייטלען.

bil'liards *n.* (ביל־יארדז) ביליארד שפּיעל.

bil'liard-stick *n.* (ביל־יארד־סטיק) ביליארד־שטעקען.

bil'liard-ta'ble *n.* (ביל־יארד־טייבל) דאס ביליארד ; ביליארד־טיש.

bill in eq'uity (ביל אין עק־הווי־טי) א קלאגע־שריפט אין געריכט, אין וועלכער דער קלעגער בעגרינדעט זיין קלאגע און פאדערט גערעכטיגקייט.

bil'ling *n.* (ביל־אינג) דאס שנעבלען זיך [ביי טויבען]; דאס קושען זיך, דאס צערטלען זיך.

bil'lingsgate *n.* (ביל־אינגז־גייט) א שפּראך פון מארק־ווייבער.

bil'lion *n.* (ביל־יאן) [א מי־ ביליאן] ; 1,000,000,000,000 ליאן מיליאנען אין פראנקרייך און אמעריקא טויזענד מי־ליאן [1,000,000,000].

bil'lionth *n. and a.* (ביל־יאנטה) א ביליאנטע טייל ; זייענדיג א ביליאנטע טייל. ז. *billion*.

bill'-job'ber *n.* (ביל־דזשאב־ער) וועק־סעל־אבקויפער.

bill'-job'bing *n.* (ביל־דזשאב־אינג) וועקסעל־אבקויפעריי.

bill'man *n.* (ביל־מען) א סאלדאט בע־וואפענט מיט אזא אלטע געוועהר וואס האט די פארם פון א האק.

bill of admeas'urement (ביל אוו עד־מעזש־אור־מענט) א מעסט־צעטעל [א צעטעל וואו עס איז, למשל, אנגעגעבען דאס געוויכט פון דער משא אין א שיף].

bill of adven'ture (ביל אוו עד־ווענ־טשור) א שריפט וועלכע איז אונטערגע־שריבען פון א קויפמאן, שיפס־אייגענטי־מער אדער קאפּיטאן צו ציינען, אז די סחורה וואס ווערט געשיקט מיט א געווי־סער שיף איז נים אויף זיין ריזיקא און אז ער, דער אונטערשרייבענער, איז נור פערענטוואָרטליך פאר דער צושטעלונג פון דער סחורה.

bill of an an'chor (ביל אוו ען ענ־קאר) דער שפּיץ פון א שיף־אנקער.

bill of attain'der (ביל אוו ע־טיינ־דער) א בעפעהל פון פּארלאמענט, וואס פער'משפט איינעם צום טויט.

bill of car'riage (ביל אוו קער־איידזש) א פראכט־צעטעל.

bill of cost (ביל אוו קאסט) קאסטען־רעכנונג ; איינקויפס־רעכנונג.

bill of cred'it (ביל אוו קרעד־איט) א בריעף וואס ווערט איינעם געגעבען צו א קויפמאן, אז ער זאל איהם געבען סחורה אויף קרעדיט אדער. זאל איהם בארגען געלד ; פּאפּיער געלד, אן אסיגנא־ציע.

bill of discov'ery (ביל אוו דיס־קאוו־ע־רי) א צושריפט פון א געריכט צו איין צד צו ברייגען דאקומענטען, וועלכע קע־נען דיענען דעם אנדערען צד אלס בע־ווייזע.

bill of divorce' (ביל אוו די־ווארס) א גט [ספר כריתות].

bill of divorce'ment (ביל אוו די־ווארס־מענט) ז. *bill of divorce*.

bill of en'try (ביל אוו ענ־טרי) אן אויספיהרליכע פערשרייבונג פון סחורות וועלכע ווערען אריינגעפיהרט און ארויס־געפיהרט דורך א טאמאזשניע [צאל־הויז].

bill of excep'tions (ביל אוו עק־סעפּ־שאנז) א פארמעלע שריפטליכע איינווענ־דונג געגען אן אורטהייל פון געריכט.

bill of exchange' (ביל אוו עקס־טשיינדזש) א געלד־אנווייזונג, א וועקסעל.

bill of fare (ביל אוו פעהר) שפּייזע־קארטע [א פערצייכנונג פון שפּייזען אין א רעסטאראן].

bill of freight (ביל אוו פרייט) א פראכט־בריעף [א צעטעל וואו עס איז פערשריבען די פראכט וואס ווערט גע־שיקט און איהר געוויכט].

bill of health (ביל אוו העלטה) אן אפּיציעלע ציינניס פאר א שיף וועגען דעם געזונדס־צושטאנד פון איהר מאנ־שאפט ווען זי קומט אן אין א האפען.

bill of la'ding (ביל אוו לייד־דינג) א שיף־פערלאדונגס־שיין [א בעשייניגונג וואס דער קאפּיטאן פון א שיף גיט ארויס וועגען אנגענומענע לאדונג אויף א שיף]; א פערלאדונגס־שיין פון א באהן.

The cotton planter borrowed money on his bill of lading.

bill of par'cels (ביל אוו פּאר־סעלז) א רעכנונג וואס דער פערקויפער גיט דעם קויפער, וואו עס זיינען פערצייכענט די פּרייזען און די סחורות, וועלכע ער האט געקויפט.

bill of partic'ulars (ביל אוו פּאר־טיק־יו־לארז) א שריפט, אין וועלכער עס זיינען אויספיהרליך אנגעגעבען די פּרטים פון אן ענין, וועלכער איז פארגעבראכט געווארען אין א פּראצעס אין אן אלגעמיי־נער פארם.

bill of revi'vor (ביל אוו רי־וואי־וואר) אן ערלויבניש פון געריכט ווידער אויפצונעהמען א פּראצעס ווען איינער פון די צדדים איז געשטארבען.

Bill of Rights (ביל אוו ראיטס) דאס געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וועגען די פערזענליכע רעכטען און פּרייהייטען פון די בירגער ; דאס ענג־לישע געזעץ פון יאהר 1689 וועגען די פּערזענליכע רעכטען און פּרייהייטען פון די בירגער אין ענגלאנד און וועגען דעם רעכט פון קעניג וויליאם און זיינע יורשים אויף דעם ענגלישען טהראן אויסער די יעניגע, וועלכע וועלען געהערען צו דער רוימיש־קאטוילישער רעליגיאן.

bill of sale (ביל אוו סייל) קויפקאנ־טראקט ; א שריפטליכע בעשייניגונג וואס גיט דאס רעכט צו פערקויפען א משכון ווען ער ווערט נים אויסגעלייזט צו דער צייט.

bill of the play (ביל אוו טהי פּליי) דער רעפּערטואר פון טעאטער־פארשטעל־לונגען ; אן אפישע.

bil'lon *n.* (ביל־אן) א מעטאל וואס בע־שטעהט פון גאלד אדער זילבער געמישט מיט קופּער.

bil'lot *n.* (ביל־אט) א שייט [האלץ].

bil'low *n. and v.* (ביל־או) א ים־כוואַ־ליע ; א אינד, א וועלע ; ברויזען, שטור־מען ווי די כוואליעס אויף'ן ים.

bil'lowy *a.* (ביל־או־אי) בעדעקען זיך מיט גרויסע כוואליעס, ברויזענדיג, שטור־מענדיג ווי די כוואליעס פון ים.

bill pay'able (ביל פּיי־עבל) א וועק־סעל אדער א'רנענד וועלכער שולד־צע־טעל.

The trial balance showed many bills payable.

bill'-pos'ter *n.* (ביל־פּאוס־טער) א צעטעל־קלעפּער ; איינער וואס קלעפּט רע־קלאמען.

bill receiv'able (ביל רע־סיווו־עבל) א וועקסעל אדער שולד־צעטעל אין די הענד פון דעם וועמען מען דארף צאהלען.

bill'-stamp *n.* (ביל־סטעמפּ) א וועקסעל מארקע [רעגיערונגס־מארקע אלס אבצאהל אויף וועקסעל־פּאפּיער].

bill'-stick'er *n.* (ביל־סטיק־ער) ז. *bill-poster*

bil'ly *n.* (ביל־אי) א קורצער דיקער שטאק ; א פּאליציי־שטאק.

l'ly *n.* (ביל'-אי) אן אבקירצונג פון דעם נאמען ***William***

l'ly-blind *n.* (ביל'-אי-בלאינד) א גוטער אדער שלעכטער מלאך וואס לויט דע גלויבען פון פאלק האלט זיך אויף אין ד הייזער.

l'lycock *n.* (ביל'-אי-קאק) אזא שטייפער רונדער פילצהוט.

l'ly-goat *n.* (ביל'-אי-גאוט) א ציעגענבאק.

lo'bate *a.* (באי-לאו'-בייט) געטיילט אין צוויי לאפען [ווי למשל, בלעטער].

A bilobate leaf.

lob'ular *a.* (באי-לאב'-יו-לער) ז. ***bilobate***

loc'ular *a.* (באי-לאק'-יו-לאר) געטיילט אין צוויי צעלען; וואס האט צוויי צעלען.

m'ana *n.* (בימ'-ע-נע) אין זאאלאגיע—דער קלאס צוויי-הענדיגע [מענשען].

'manous *a.* (באי'-מע-נאס) צווייהענדיג, וואס האט צוויי הענד.

men'sal *a.* (באי-מענ'-סעל) צווייםאנאטליך, וואס קומט פאר יעדע צוויי מאנאטען.

mes'trial *a.* (באי-מעס'-טרי-על) צוויי-מאנאטליך; וואס ציהט זיך צוויי מאנאט.

met'alism *n.* (באי-מעט'-על-איזם) בימעטאליזם [דאס נוצען פון ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער, פאר געזעצליך געלד].

metal'lic *a.* (באי-מע-טעל'-איק) וואס בעשטעהט פון צוויי מעטאלען; וואס איז שייך צום בענוצען ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער פאר געלד.

met'allism *n.* (באי-מעט'-על-איזם) ז. ***bimetalism***

met'allist *n.* (באי-מעט'-על-איסט) איינער וואס איז דאפיר אז פאר געלד זאלען בענוצט ווערען די ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער.

metallis'tic *a.* (באי-מעט-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו בימעטאליזם. ז. ***bimetalism***

month'ly *a.* (באי-מאנטה'-לי) וואס פאסירט איין מאל אין צוויי חדשים, צוויימאנאטליך.

n *n. and v.* (בין) קאסטען; בעהעלטער, לאגער; וויין-קעלער; אוועקלעגען אין א בעהעלטער אדער וויין-קעלער.

'nary *n. and a.* (באי'-ניי-רי) צווייפאכיג; בעשטעהענדיג פון צוויי איינהייטען; דאפעלט; געפארט; די צווייהייט; די צאהל פון צוויי.

'nate *a.* (באי'-נייט) וואס וואקסט פארווייז.

nau'ral *a.* (בינ-אה'-רעל) וואס האט צוויי אויערען; וואס איז שייך צו צוויי אויערען.

nd *n. and v.* (באינד) איינבינדען; בינדען; פערבינדען; פערקניפען; צונויפבינדען; פערפליכטען; אבהאלטען, הינדערען; געדיכט אדער שטייף ווערען; מאכען א זוים; א שלייף; א קנופ; א פערבינדונג; א בינטעל; האפען-פלאנצע.

nd an appren'tice (באינד ען ע-פרענ'-טיס) איינעם אין די לעהרע אבגעבען.

ind by oath (באינד באי אוטה) בינדען דורך א שבועה.

nd down (באינד דאון) פערפליכטען.

n'der *n.* (באינ'-דער) בינדער; בוכבינדער; א צייטווייליגער איינבאנד, אן ארומהילונג פאר פאפיערען.

bin'dery *n.* (באינ'-דער-אי) בינדעריי; בוכבינדעריי.

bind in (באינד אין) בעשרענקען; איינשרענקען; איינהאלטען.

bin'ding *n. and a.* (באינ'-דינג) דאס בינדען; דער פערבאנד; דער איינבאנד [פון א בוך]; די איינפאסונג; א זאך וואס בינדט, בעשרענקט אדער פערפפליכטעט; א זוים; בינדער; פערבינדענדיג, פערפפליכטענדיג.

bin'dingly *adv.* (באינ'-דינג-לי) פערבינדליך; אין א פערבינדענדער, פערפפליכטענדער ארט.

bin'dingness *n.* (באינ'-דינג-נעס) פערבינדליכקייט; דאס זיין פערפפליכטעט.

bin'ding-wire *n.* (באינ'-דינג-הוואיר) בינד-דראט [אזא ווייכער זארט דראט וואס ווערט בענוצט צונויפצובינדען שטיקער מעטאל, וועלכע דארפען צונויפגעלייט ווערען].

bind'weed *n.* (באינד'-הוויעד) בינד-גראז [אזא גראז].

bine *n.* (באין) א טרוקענער צווייג; א וואנע; א צעבער; דאס שטענגעל פון א קלעטערענדער פלאנצע.

bing'-bang! *int.* (בינג'-בענג) פיף-פאף! טראף-טראף!

bin'nacle *n.* (בינ'-עקל) קאמפאס-הויז [דאס קעסטעל אויף א שיף, וואו עס שטעהט דער קאמפאס].

bin'ocle *n.* (בינ'-אקל) א בינאקעל, אן אפערא-גלאז.

binoc'ular *a.* (באי-נאק'-יו-לער) צוויי אויגיג; וואס דיענט פאר ביידע אויגען צוגלייך [ווי א בינאקעל].

A binocular microscope.

binocular'ity *n.* (באי-נאק-יו-לער'-אי-טי) דאס נוצען פאר ביידע אויגען צו גלייך; דאס בענוצען ביידע אויגען צו גלייך.

binoc'ularly *adv.* (באי-נאק'-יו-לער-לי) מיט ביידע אויגען, מיט דער הילף פון ביידע אויגען.

binoc'ular tel'escope (באי-נאק'-יו-לער טעל'-ע-סקאופ) א דאפעל-שפאקטיוו [צו קוקען מיט ביידע אויגען].

binoc'ulate *a.* (באי-נאק'-יו-לייט) צוויי-אויגיג.

bino'mial *n. and a.* (באי-נאו'-מי-על) א בינאם, א צווייגליעדערדיגע צאהל [ווי 14+16 אדער 5—25, אלגעמיין $a \mp b$]; בינאמיש, צווייגליעדערדיג; וואס האט צוויי נעמען.

binom'inal *a.* (באי-נאמ'-אי-נעל) וואס האט צוויי נעמען.

binom'inous *a.* (באי-נאמ'-אי-נאס) ז. ***binominal***

binot'onous *a.* (באי-נאט'-א-נאס) צווייטאניג; וואס האט צוויי טענער.

binox'ide *n.* (באי-נאק'-סיד) דאפעלער זויער-שטאף; א לעזונג וואס ענטהאלט צוויי טיילען זויערשטאף.

bi'oblast *n.* (באי'-א-בלעסט) א בילדענדע צעלע; א גאנץ קליינע מאסע פון פראטאפלאזמע [לעבעדיגער אורשטאף] וואס בילדעט א צעלע.

biodynam'ics *n.* (באי-א-דאי-נעמ'-איקס) דער טייל פון דער ביאלאגישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער בעוועגונגס-טהעטיגקייט פון לעבענדע ארגאניזמען.

biogen'esis *n.* (באי-א-דזשענ'-ע-סיס) די לעהרע אז לעבען קען ארויסקומען נור פון לעבעדיגע זאכען.

biog'eny *n.* (באי-אדזש'-ע-ני) די ענטוויקלונג פון לעבעדיגע בעשעפענישען; די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון לעבענדע ארגאניזמען.

bi'ograph *n. and v.* (באי'-א-גרעף) א קינעמאטאגראף [ז. ***cinematograph***]; א קורצע ביאגראפיע [לעבענס-בעשרייבונג]; שרייבען א קורצע ביאגראפיע.

biog'rapher *n.* (באי-אג'-רע-פער) א ביאגראף, א לעבענס-בעשרייבער [איינער וואס בעשרייבט די לעבענס-געשיכטע פון אימיצען].

biograph'ic *a.* (באי-א-גרעפ'-איק) ביאגראפיש, וואס איז שייך צו לעבענס-בעשרייבונג.

biograph'ical *a.* (באי-א-גרעפ'-איק-על) ז. ***biographic***

biog'raphize *v.* (באי-אג'-רע-פאיז) בעשרייבען די לעבענס-געשיכטע פון אימיצען.

biog'raphy *n.* (באי-אג'-רע-פי) א ביאגראפיע, לעבענס-בעשרייבונג.

biolog'ical *a.* (באי-א-לאדזש'-איק-על) ביאלאגיש; וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען לעבעדיגע ארגאניזמען.

biolog'ically *adv.* (באי-א-לאדזש'-איק-על-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון ביאלאגיע. ז. ***biology***

biol'ogy *n.* (באי-אל'-א-דזשי) ביאלאגיע, לעהרע וועגען לעבען און לעבעדיגע וועזען.

biomet'ricist *n.* (באי-א-מעט'-רי-סיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטאטיסטיק וועגען דעם דורכשניטליכען דויער פון דעם מענשליכען לעבען; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטאטיסטיק פון דער צאהל און גרויס פון די גליעדער פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

biomet'rics *n.* (באי-א-מעט'-ריקס) דער טייל פון דער סטאטיסטיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער צאהל און גרויס פון די גליעדער פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

biom'etry *n.* (באי-אמ'-ע-טרי) די סטאטיסטיק וועגען דעם דורכשניטליכען דויער פון מענשליכען לעבען; די סטאטיסטיק פון דער צאהל און גרויס פון די גליעדער ביי לעבעדיגע ארגאניזמען.

bion'ic *a.* (באי-אנ'-איק) אין ביאלאגיע — וואס האט די אייגענשאפטען פון א לעבעדיגען ארגאניזם.

bion'omy *n.* (באי-אנ'-א-מי) א וויסענשאפט וועגען די געזעצע פון לעבען.

bi'oplasm *n.* (באי'-א-פלעזם) ביאפלאזם, די לעבעדיגע אורשטאף [די ערשטע ארגאנישע לעבעדיגע שטאף, פון וועלכער אלע לעבעדיגע בעשעפענישען האבען זיך ענטוויקעלט].

bi'oplast *n.* (באי'-א-פלעסט) ז. ***bioblast***

bioplas'tic *a.* (באי-א-פלעס'-טיק) ביאפלאסטיש, וואס בעשטעהט פון א ביאפלאזם. ז. ***bioplasm***

biot'ical *a.* (באי-אט'-אי-קעל) וואס איז שייך צום לעבען.

biot'ics *n.* (באי-אט'-איקס) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער לעבענס-טהעטיגקייט און אייגענשאפטען פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

bip'arous *a.* (ביפ'-ע-ראס) געבעהרענדיג צוויי קינדער מיט אמאל; האבענדיג א צווילינג.

"Copyrighted by th? Massachusetts Aubudon Society."

1. Cedar Bird (**Ampelis Cedrorum**)
2. Chickadee (**Parus Atricapillus**)
3. Song Sparrow (**Melospiza Fasciata**)
4. Cardinal (**Cardinalis Cardinalis**)
5. Wood Pewee (**Horizopus Virens**)
6. Red-eyed Vireo (Vireo Olivaceus)
7. Black-throated Green Warbler (**Dendroeca Vire**
8. Chestnut-sided Warbler (**Dendroeca Pennsilvani**
9. Baltimore Oriole (**Icterus Galbula**)
10. Chimney Swift (**Chaetura Pelagica**)
11. Scarlet Tanager (**Piranga Erythromelas**)
12. Cowbird (**Molothrus Ater**)

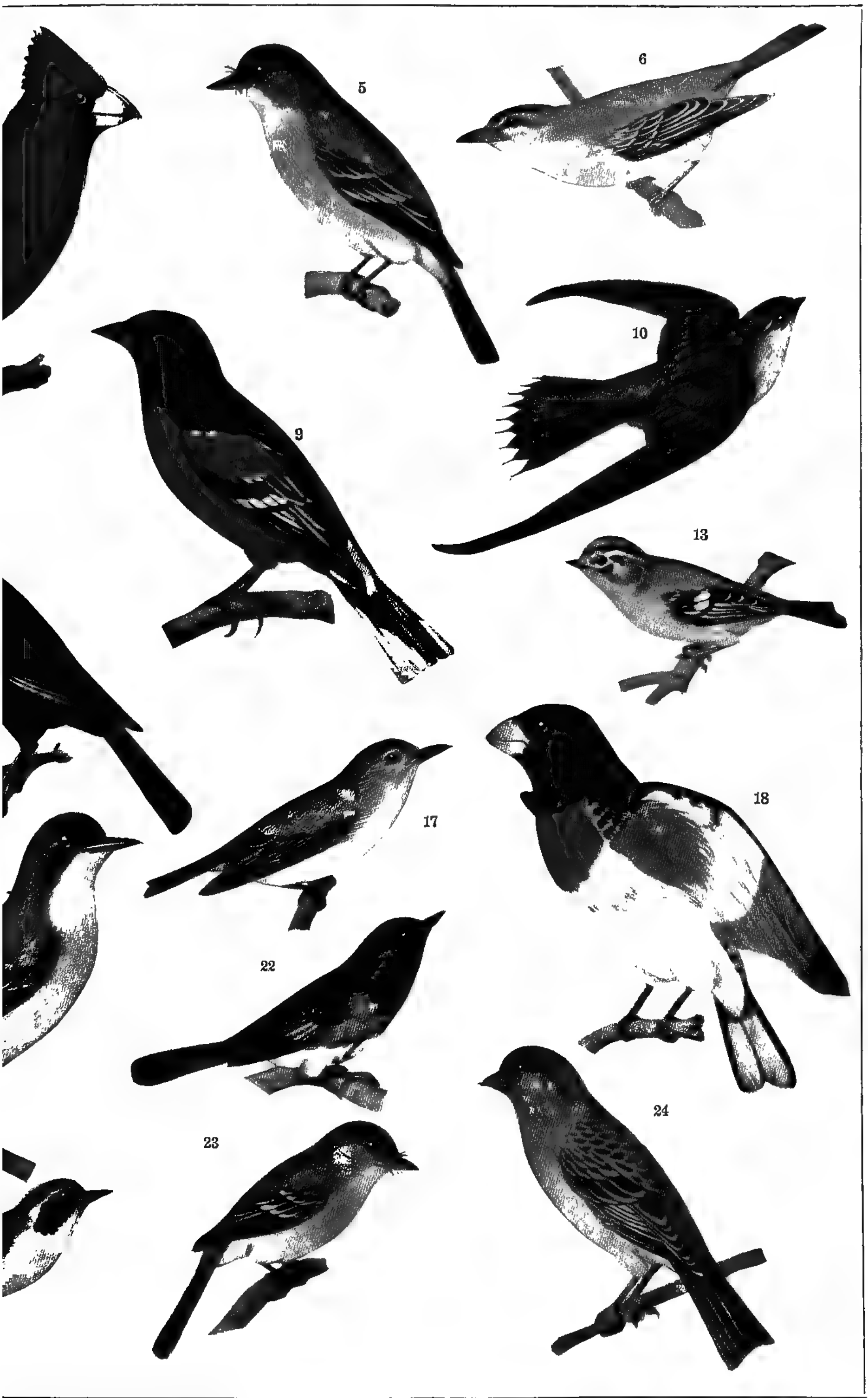

ıolden-crowned Kingle (**Regulus Satrapa**)
ree Swallow (**Tachycineta Bicolor**)
luebird (**Sialia Sialis**)
:ingbird (**Tryannus Tyrannus**)
/ood Thrush (**Turdus Mustelinus**)
ose-breasted Grosbeak (**Zamelodia Ludoviciana**)

19. Oven-bird (**Siurus Aurocapillus**)
20. Indigo Bunting (**Passerina Cyanea**)
21. Maryland Yellow-throat (**Geothlypis Trichas**)
22. Redstart (**Setophaga Ruticilla**)
23. Least Flycatcher (**Empidonax Minimus**)
24. Purple Finch (**Carpodacus Purpureus**)

bipar'ted *a.* (באַי-פּאַר'-טעד) וואָס בעשטעהט פון צוויי טיילען.

bipar'tible *a.* (באַי-פּאַר'-טיבל) וואָס קען זיך טיילען אין צווייען.

bipar'tient *a.* (באַי-פּאַר'-טי-ענט) ז. ***bipartible***

bipar'tile *a.* (באַי-פּאַר'-טיל) טיילענדיג אין צוויי טיילען.

bipar'tite *a.* (באַי-פּאַר'-טאַיט) געטיילט אין צווייען; וואָס בעשטעהט פון צוויי טיילען.

biparti'tion *n.* (באַי-פּאַר-טיש'-אַן) טיילונג אין צוויי טיילען.

bi'ped *n. and a.* (באַי'-פּעד) צווייפיסיג; וואָס האָט צוויי פיס; א צווייפיסיגע חיה.

bi'pedal *a.* (באַי'-פּעד-על) צווייפיסיג; וואָס געהט אויף צוויי פיס.

bipen'nate *a.* (באַי-פּענ'-איים) צווייפליגעלדיג; וואָס האָט צוויי פליגלען; דאָפּעל־פעדער־שפּאַלטיג. ז. ***bipinnatifid***

bipen'nated *a.* (באַי-פּענ'-איי-טעד) ז. ***bipennate***

bipet'alous *a.* (באַי-פּעט'-ע-לאַס) וואָס האָט צוויי בלומען־בלעטלעך.

bipinnat'ifid *a.* (באַי-פּי-נעט'-אי-פיד) דאָפּעל־פעדער־שפּאַלטיג [ביי פּלאַנצען, וואָס האָבען פעדערען־עהנליכע בלעטער, וועלכע וואַקסען פּאָרווייז].

bi'plane *n.* (באַי'-פּליין) ביפּלאַן [א פליה־מאַשין מיט צוויי פלעכען איינע איבער די אנדערע].

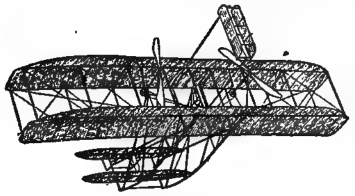

Biplane

bipo'lar *a.* (באַי-פּאָו'-לאַר) וואָס האָט צוויי פּאָלען; וואָס האָט צוויי מאַגנעט־פּאָלען [ווי אייניגע עלעקטרישע מאַשינען].

bipolar'ity *n.* (באַי-פּאָ-לער'-אי-טי) ביפּאָלאַריטעט [א פיזיקאַלישער אויסדרוק צו בעצייכענען דעם צושטאַנד פון א זאַך וואָס האָט צוויי פּאָלען].

biquad'rate *n. and a.* (באַי-קוואָד'-רייט) א ביקוואַדראַט, א דאָפּעלטער קוואַדראַט [אין מאַטעמאַטיק — א צאָהל וועלכע קומט פון א ציפער וואָס ווערט צוויי מאָל געדאָפּעלט מיט זיך אליין, צ. ב. $4\times4=16$ און $16\times16=256$, די צאָהל 256 איז דער ביקוואַדראַט פון 4]; וואָס איז שייך צו א ביקוואַדראַט.

biquadrat'ic *n. and a.* (באַי-קוואָד-רעט'-איק) ז. ***biquadrate***

bira'diate *a.* (באַי-ריי'-די-איים) וואָס האָט צוויי שטראַהלען.

birch *n. and v.* (בוירטש) א בירקען־בוים [בעראָזע]; א ריטעל פון א בירקען־בוים; שמייסען מיט א רוט [פון א בירקען־בוים].

birch'-broom *n.* (בוירטש'-ברוהם) א בעראָזעווער בעזעם [א בעזעם פון בעראָזעווע (בירקען) ריטלעך].

bir'chen *a.* (בויר'-טשען) וואָס איז שייך צו א בירקען־בוים; געמאַכט פון בירקען־האָלץ.

birch'-wine *n.* (בוירטש'-וואַין) בירקען־בוים־זאַפט, סולע [אין פריהלינג גיבען די בירקען־בוימער אַרויס אַזא זיסליכען וואַסער, וואָס דיענט אַלס אנגענעהמער טרונק].

bird *n. and v.* (בוירד) א פויגעל; פאַנגען אָדער שיסען פויגעל.

bird'-bai'ting *n.* (בוירד'-ביי'-טינג) פויגעל־פאַנג דורך נעצען.

bird'-cage *n.* (בוירד'-קיידזש) א פויגעל־שטייגעלע.

bird'-call *n.* (בוירד'-קאָהל) א צוציהונגס־פייפעלע פאַר פויגעל [דאָס פייפעלע מאַכט נאָך דאָס צווּיטשערען פון פויגעל].

bird'-catch'er *n.* (בוירד'-קעטש'-ער) פויגעל־כאַפּער.

bir'der *n.* (בויר'-דער) איינער וואָס האָדעוועט פויגלען, א פויגעל־ציכטער; א פויגעל־כאַפּער.

bird'-fan'cier *n.* (בוירד'-פענ'-סי-ער) פויגעל־ליעבהאָבער; א פויגעל־הענדלער.

bir'die *n.* (בויר'-דיע) א קליין פויגעלע; אַן עופה'לע [קליין קינד]; פויגעלע [א פערציהונגס־נאָמען].

bir'ding *n.* (בויר'-דינג) פויגעל־פאַנג.

bird'like *a. and adv.* (בוירד'-לאַיק) ווי א פויגעל, עהנליך צו א פויגעל.
Birdlike rose the aeroplane.

bird'lime *n.* (בוירד'-לאַים) פויגעל־קליי [א קלעפּעדיגע זאַך, מיט וועלכער מען כאַפּט פויגעל].

bird'lime *v.* (בוירד'-לאַים) אַנשמירען מיט פויגעל־קליי. ז. ***bird-lime***

bird'ling *n.* (בוירד'-לינג) א קליין פויגעלע.

bird'man *n.* (בוירד'-מען) פויגעל־פאַנגער; פויגעל־הענדלער; א לופט־שווימער.

bird'nesting *n.* (בוירד'-נעס-טינג) דאָס אַרויסנעהמען די פויגעל פון זייערע נעסטען.

bird of Miner'va (בוירד אָוו מי-נויר'-ווע) נאַכט־פויגעל [סאָווע].

bird of night (בוירד אָוו נאַיט) די נאַכט־פויגעל [סאָווע].

bird of par'adise (בוירד אָוו פּער'-ע-דאַיס) דאָס גן־עדן פויגעלע [א גוט בעקאַנט פויגעלע מיט בעזאָנדערס שעהנע פעדערען].

Bird of Paradise

bird of pas'sage (בוירד אָוו פּעס'-עדזש) צוג־פויגעל, וואַנדער־פויגעל [א פויגעל וואָס וואַנדערט אין פריהלינג פון א וואַרימען קלימאַט אין א קעלטערען און פליהט אין הערבסט צוריק].

bird of prey (בוירד אָוו פּריי) א רויב־פויגעל.

bird'-seed *n.* (בוירד'-סיעד) פויגעל־זאַט [א מין קאַנאַפּליעס וואָס דיענט אַלס נאַהרונג פאַר פויגלען].

bird'-sel'ler *n.* (בוירד'-סעל'-ער) א פויגעל־הענדלער.

bird's'-eye *n. and a.* (בוירדז'-אַי) אַן איבערבליקטיגער קוק; געזעהן פערביילויפענדיג; אַלגעמיין, איבערפלעכליך; אַזא זאָרט פיינער דין־געשניטענער טאַבאַק.

bird's'-eye view (בוירדז'-אַי וויו) פויגעל־פּערספּעקטיווע [פון אויבען, פון דער הויך געזעהן].

bird's'-eye wood (בוירדז'-אַי הוואָוד) מאַזער האָלץ.

bird's'-mouth *n.* (בוירדז'-מאַוטה) אַזא אויסשניט אין אַן ענד פון א באַלקען איהם צוזאַמענצופּאַסען מיט אן אַנדער באַלקען.

bird's'-nest *n.* (בוירדז'-נעסט) פויגעל־נעסט; אַזא פּלאַנצע, וואָס האָט די פאָרם פון א פויגעל־נעסט.

bird'-wit'ted *a.* (בוירד'-הוויט'-עד) שוואַכקעפּיג; איבערפלעכליך, אונאויפמערקזאַם.

bi'reme *n.* (באַי'-רים) אַזא אַלט־רוימישע צוויי־רודער שיף.

biret'ta *n.* (בי-רעט'-א) אַזא קליין היטעלע וואָס קאַטוילישע גלחים טראָגען אין קירך; א קאַלאַטכען; א יאַרמולקע; א צימער־היטעל.

bir'gander *n.* (בויר'-גען-דער) ז. ***bergander***

birt *n.* (בוירט) א שטיינבוט [אַזא פלאַכער פיש ווי א פלאָנדערקע].

birt'-fish *n.* (בוירט'-פיש) ז. ***birt***

birth *n.* (בוירטה) געבורט; דאָס געבארען ווערען; הערקונפט; ענטשטעהונג; אָנקער־פּלאַץ.

birth'day *n.* (בוירטה'-דיי) געבורטס־טאָג; דער אנפאַנג פון יעדער זאַך.

birth'day suit (בוירטה'-דיי סיוט) נאַקעטקייט.

birth'-hour *n.* (בוירטה'-אַור) די געבורטס־שטונדע.

birth'-mark *n.* (בוירטה'-מאַרק) א מיט־געבאָרענער צייכען אויף'ן קערפּער.

birth'night *n.* (בוירטה'-נאַיט) געבורטס־נאַכט.

birth'place *n.* (בוירטה'-פּלייס) געבורטס־פּלאַץ.

birth'-rate *n.* (בוירטה'-רייט) די געבורט־ראַטע [דער פּראָצענט־זאַץ פון ניי־געבאָרענע לויט דער בעפעלקערונג פון א שטאָדט אָדער לאַנד. מייסטענס ווערט עס גערעכענט פון יעדע טויזענד].

birth'right *n.* (בוירטה'-ראַיט) געבורטס־רעכט; בכורה־רעכט [אין בעצוג צו ירושה].

birth'-song *n.* (בוירטה'-סאָנג) געבורטס־ליעד.

bis *adv.* (ביס) ביס, צוויי מאָל, צו ווידערהאָלען נאָך אַמאָל.

bis'cotin *n.* (ביס'-קאָ-טין) א צוקער־פּלעצעל; א צוקער־לעקעכעל.

bis'cuit *n.* (ביס'-קיט) צוויבאַק, געטריקענטע געבעק; ניט קיין געגלאַזירטע פּאָרצעלאַיענע אָדער ליימענע כלים.

bisect' *v.* (באַי-סעקט') טיילען אין צוויי, טיילען אין צוויי טיילען.

bisec'tion *n.* (באַי-סעק'-שאַן) טיילונג אין צוויי טיילען; איינער פון צוויי טיילען.

bi'sexed *a.* (באַי'-סעקסט) ז. ***bisexual***

bisex'ual *a.* (באַי-סעק'-שו-על) וואָס

האט ביידע, אי ווייבליכע אי מענליכע גע
שלעכטס־ארגאנען, וואס איז אן אנדראגנוס.

h'op *n.* (ביש'-אפ) בישאף, אן אויב־
בער־גלח; אזא געטראנק געמאכט פון ווייַ
אראנדזשען און צוקער; דער לויפער [אפי־
ציער] אין שאך־שפיעל.

h'opric *n.* (ביש'-אפ-ריק) דער ארט
איבער וועלכען א בישאף האט צו זאגען
דאס אמט פון א בישאף; די קאנצעלארי־
פון א בישאף.

k *n.* (ביסק) א קרעפטיגע זופ.

'muth *n.* (ביז'-מאטה) וויסמוט
[א מין רויטליכער ברעקעלדיגער מעטאל
וועלכער ווערט געברויכט אין פארבען או
אין מעדיצין].

'muthal *a.* (ביז'-מאטה-על) וויסמוט־
עהנליך; וואס איז שייך צו וויסמוט.

'muthic *a.* (ביז'-מאטה-איק)
ז. *bismuthal*

'muthic-glance *n.* (ביז'-מאטה-
איק-גלענס) וויסמוט־גלאנץ [רויהער וויס
מוט].

'son *n.* (באי'-סאן) ביפעל, אויער־אקס
[א מין ווילדער אמעריקאנער הארבא
טער אקס].

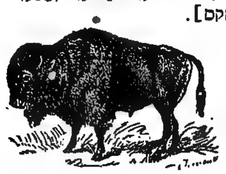
Bison

'sontine *a.* (באי'-סאנ-טין) עהנ־
ליך צו אן אויער־אקס; וואס איז שייך צו
אן אויער־אקס.

sque *n.* (ביסק) צוויעבאק; ניט גלא־
זירטע כלים פון פארצעלאי אדער ליים;
א קרעפטיגע זופ.

ssex'tile *n. and a.* (בי-סעקס'-טיל)
אן עבור־יאהר [איינגענטליך בעדייטעט
דיעזעס ווארט "צווייזעקסיג", אן עבור־
יאהר הייסט אזוי, ווייל ער האט אין דער
צאהל פון זיינע טעג צוויי זעקסען—
366, אן איינפאכער יאהר האט 365 טעג];
וואס איז שייך צו אן עבור־יאהר.

ssex'tile day (בי-סעקס'-טיל דיי)
דער 366־טער טאג פון [קאלענדער]
עבור־יאהר.

ssex'tus *n.* (בי-סעקס'-טאס) דער
29־טער טאג פון מאנאט פעברואר, אין
אן עבור־יאהר.

s'ter *n.* (ביס'-טער) ביסטער, רוס־ברוין
[א דונקעל־ברוינע פארב געמאכט פון רוס,
סאזשע].

s'tered *a.* (ביס'-טערד) געפארבט מיט
רוס־ברוין; שווארצליך.

s'tort *n.* (ביס'-טארט) דער נאטער־
ווארצעל [א מין פלאנצע].

s'toury *n.* (ביס'-טו-רי) א לאנצעט
[א קליין שמאל מעסערעל, וואס דאקטוי־
רים בענוצען פאר קליינע אפעראציאנען].

s'tre *n.* (ביס'-טער) ז. *bister*

isul'cate *a.* (באי-סאל'-קייט) וואס
האט געשפאלטענע קאפיטעס [מפריס
פרסה].

isul'cous *a.* (באי-סאל'-קאס)
ז. *bisulcate*

isul'phid *n.* (באי-סאל'-פיד) א כעמי־
שע פערבינדונג פון שוועפעל מיט אן אנ־
דער עלעמענט דורך וועלכער עס ווערט גע־
בילדעט א שוועפעל־פערבינדונג, וואס ענט־
האלט צוויי אטאמען שוועפעל און איין
אטאם פון דעם אנדערען עלעמענט.

bisul'phite *n.* (באי-סאל'-פאיט) א מין
שוועפעל־זויערע, אין וועלכער דאס וואַ־
סער־שטאף פערנעהמט העלפט דעם פלאץ
פון מעטאל.

bit *n. and v.* (ביט) א ביס; א ביסען
[ברויט]; א ביסעל, א שטיקעל; ענבער;
בויערער; דער געבים אין א צוים פון א
פערד [דאס אייזענשטיק פון א צוים וואס
ווערט געלעגט ביים פערד אין מויל]; א
קליינע מטבע; איינצוימען א פערד; גע־
ביסען; איינגעצוימט. ז. *bite*

bit'-bri'dle *n.* (ביט'-בראידל) דאס
אייזענשטיק פון א צוים וואס ווערט גע־
לעגט דעם פערד אין מויל.

bit by bit (ביט באי ביט) שטיקלעכווייז.

bitch *n.* (ביטש) א צויג.

bite *n. and v.* (באיט) בייסען; פער־
וואונדען; שטעכען, שמארצען; כאפען,
פאסען, גרייפען; בעטריגען; א ביס; א
ביסען; בעטרוג; בעטריגער.

bite'less *a.* (באיט'-לעס) וואס בייסט
ניט; ניט געפעהרליך.

bite off (באיט אף) אבבייסען.

bi'ter *n.* (באי'-טער) איינער וואס בייסט;
בעטריגער; א פיש וואס לאזט זיך פער־
נארען אויף א ווענטקע.

bite the dust (באיט טהי דאסט)
קייען די ערד, ליגענן אין דער אדמה.

bite up (באיט אפ) צובייסען.

bi'ting *n. and a.* (באי'-טינג) דאס ביי־
סען; דאס שטעכען; דאס שמארצען, דאס
פערוואונדען; דאס בעטריגען; דאס כאַ־
פען; בייסענדיג; שמערצליך; שניידענד
[פון קעלט]; שארף; שטעכעדיג; שניי־
דיג [אין ריידען], סארקאסטיש.

bi'tingly *adv.* (באי'-טינג-לי) בייסע־
דיג; שטעכעדיג; שניידענד; שניידיג,
שטעכיג, שארף, סארקאסטיש.

bi'tingness *n.* (באי'-טינג-נעס) שארפ־
קייט; שטעכעדיגקייט; שניידיגקייט.

bit of blue (ביט אוו בלו) אביסעל
האפנונג.

bit'-stock *n.* (ביט'-סטאק) דאס הענטעל
פון אן ענבער.

bitt *n. and v.* (ביט) אן אייזערנער
אדער הילצערנער שטעהענדער זייל אויף
א שיף, צו וועלכען עס ווערען צוגעבונ־
דען שטריק; בעפעסטיגען מיט שטריק
אויף אזעלכע זיילען.

bit'ten (ביט'ן) ז. *bite* געביסען.

The child was bitten by a mad dog.

bit'ter *n., a. and v.* (ביט'-ער) ביטער,
שארף, בייסענד; שטרענג; אונפריינדליך;
גרויזאם; שלעכט; שמערצליך; א ביטע־
רע זאך; א ביטערע מעדיצין; מאכען בי־
טער; פערביטערען; צובינדען שטריק
אויף א שיף אויף אן אייזערנעם אדער
הילצערנעם זייל. ז. *bitt*

bit'ter cold (ביט'-ער קאולד) א ביטערע
קעלט; א שניידענדע קעלט.

bit'ter en'emies (ביט'-ער ענ'-ע-
מיעז) ביטערע שונאים.

bit'terish *a.* (ביט'-ער-איש) ביטערליך.

bit'terly *adv.* (ביט'-ער-לי) מיט בי־
טערקייט; אויף א שמערצליכען, ביי־
סענדען, גרויזאמען אופן.

bit'terly afflic'ted (ביט'-ער-לי ע-
פליק'-טעד) שמערצליך בעטריבט.

bit'tern *n.* (ביט'-ערן) דער רייהערשנאַ־
בעל [אזא וואלד־פויגעל]; אין זאלץ־
פאבריקאציאן — דאס זאלץ־וואסער וואס
בלייבט איבער, ווען די זאלץ האט זיך
אויסקריסטאליזירט; אזא ביטערע געמי־

שעכץ וואס ווערט געברויכט צום פעלשען
ביער.

bit'terness *n.* (ביט'-ער-נעס) ביטער־
ניס; ביטערקייט; קומער.

bit'ters *n.* (ביט'-ערז) א געטראנק וואס
ווערט געמאכט פון ביטערע גראזען; א
ביטערע מעדיצין; אן אבפיהרונגס־מיטעל.

bit'ter-salt *n.* (ביט'-ער-סאלט) ביטער־
זאלץ.

bit'ter-sear'ching *a.* (ביט'-ער-סויר'-
טשינג) שארף איינשניידענדיג.

bit'ter-spar *n.* (ביט'-ער-ספאר) ביטער־
שפאט [אזא קריסטאל מינעראל].

bit'tersweet *n.* (ביט'-ער-סהוויעט)
דאס ביטער־זיס [אזא דיקע קלעטערנדיגע
פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען רויטע
יאגדעס, איהרע צווייגען האבען א ביטער־
זיסען טעם].

Bittersweet

bit'ter-sweet *a. and n.* (ביט'-ער-
סהוויעט) ביטער־זיס; אנגענעהם און
שמערצליך אין איין און דערזעלבער צייט;
עפּוואס וואס איז ביטער־זיס; עפּוואס
וואס איז שמערצליך און אנגענעהם אין
איין און דערזעלבער צייט.

bit'ter-vetch *n.* (ביט'-ער-וועטש) וויקע
[א מין גראז מיט בלויע און רויטע בלי־
טהען און אוואל־שפיציגע בלעטלעך].

Bitter-vetch

bit'ter weath'er (ביט'-ער וועטה'-ער)
שלעכטער וועטער.

bit'ting *n.* (ביט'-טינג) דאס אויס־
לערנען א יונג פערד צו געהן איינגעצוימט.

bitume' *v.* (בי-טיום') בעשמירען, בע־
בעדעקען מיט פעך אדער אספאלט; אויס־
פעכען; אספאלטירען.

bitumed' *a.* (בי-טיומד') בעשמירט
מיט פעך אדער אספאלט, אויסגעפעכט.

bitu'men *n.* (בי-טיו'-מען) נאפט, פעט־
טראלעאום; ערד־פעך, אספאלט.

bitu'minous *a.* (בי-טיו'-מי-נאַס) וואָס געהערט צו אָדער ענטהאַלט ערד=פּעך, אַספאַלט אָדער פּעטראָלעאום.

bi'valence *n.* (באַי'-וויי-לענס) צוויי־ווערטיגקייט [דער אויסדרוק ווערטיגקייט אין כעמיע גיט אָן וויפיעל אַטאָמען וואַסער=שטאָף אַן עלעמענט מוז האָבען ביי זיין פערבינדונג מיט איהם. צווייווערטיג מיינט, אַז דער עלעמענט האָט נויטיג צוויי אַטאָמען וואַסער=שטאָף].

bi'valent *a.* (באַי'-וויי-לענט) צווייווערטיג. ז. ***bivalence***

bi'valve *n. and a.* (באַי'-וועלוו) אַ מושעל וואָס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך; אַ חיה'לע, וואָס ליעגט אין אַזאַ מושעל; אַ פרוכט וואָס איהר זוימען=קערנער קעסטעלע שפּאַלט זיך אין צווייען; צווייי־שאַליג; צווייידעקעלדיג.

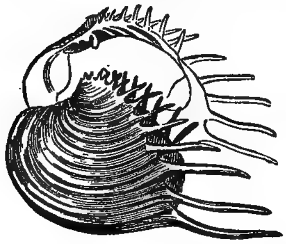

Bivalve Shell

bi'valved *a.* (באַי'-וועלווד) צווייידעקעלדיג; צוויישאַליג. ז. ***bivalve***

bival'vous *a.* (באַי-וועל'-וואַס) ז. ***bivalved***

bival'vular *a.* (באַי-וועל'-וויו-לער) וואָס האָט צוויי דעקלעך; צוויישאַליג. ז. ***bivalve***

bi'vaulted *a.* (באַי'-וואָל-טעד) דאָפּעלט געוועלבט; וואָס האָט צוויי געוועלבען.

biv'ious *a.* (ביוו'-אי-אַס) וואָס האָט צוויי וועגען, וואָס פיהרט אויף צוויי וועגען.

biv'ouac *n. and v.* (ביוו'-או-עק) בי־וואואק [אַ פעלדלאַגער פאַר סאָלדאַטען אונטער'ן פרייען הימעל]; לאַגערען אויף'ן פרייען פעלד.

biweek'ly *a., adv. and n.* (באַי-הוויעק'-לי) צווייוועכענטליך; איין מאָל אין צוויי וואָכען; אַ צווייוועכענטליכע אויסגאַבע.

He is the editor of a **biweekly** magazine.

bizarre' *a.* (בי-זאַר') אונגעוועהנליך; פאַנטאַסטיש.

blab *n. and v.* (בלעב) פּלוידערער, דער וואָס פּלוידערט אויס אַ סוד; פּלוידערען, אויספּלוידערען.

blab'ber *n. and a.* (בלעב'-ער) פּלוידערער, אויספּלוידערער; דער וואָס זאָגט אויס אַ סוד; געשוואָלען, אָנגעשוואָלען, אַרויסשטאַרצענד.

blab out (בלעב אוט) אויספּלוידערען.

black *n., a. and v.* (בלעק) שוואַרץ; שוואַרצליך; דונקעל; פינסטער; געהיימניספול; טרויעריג; שרעקליך; שוואַרצער קאָליר; שוואַרצע פאַרב; שוואַרצע קליידונג; אַ שוואַרצער, אַ נעגער; שוואַרץ ווערען; שוואַרץ מאַכען.

black'amoor *n.* (בלעק'-ע-מוהר) אייִנער וואָס שטאַמט פון דער שוואַרצער ראַסע; אַ נעגער.

black and blue (בלעק ענד בלו) ברוין און בלוי [צושלאָגען].

black and white (בלעק ענד הוואַיט) שוואַרץ אויף ווייס [געשריבען].

black art (בלעק אַרט) שוואַרצע קונסט, כשוף.

black ar'tist (בלעק אַר'-טיסט) שוואַרץ־קינסטלער, מאַגיקער; צויבערער.

black'ball *n. and v.* (בלעק'-באָהל) אַ שוואַרצע גאָלקע; וואַרפען שוואַרצע גאָלקעס [ביים שטימען]; אימיצען דורכוואַרפען ביי דער אָבשטימונג.

black'-bass *n.* (בלעק'-בעס) דער שוואַרץ־פיש [אַ מין עסבאַרער פיש. געפינט זיך אין די אַמעריקאַנער וואַסערען]

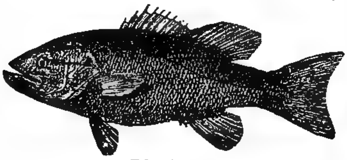

Black-bass

black'-bee'tle *n.* (בלעק'-ביעטל) אַ שוואַרצער פּרוּיס [אינזעקט].

black'berry *n.* (בלעק'-בער-אי) שוואַרצע יאַגדע.

black'bird *n.* (בלעק'-בוירד) דראָסעל [אַ מין זינג פויגעלע מיט שוואַרצע פעדערען].

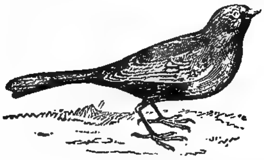

Blackbird

black'board *n.* (בלעק'-באָורד) שוואַרצער טאָוועל [דער שוואַרצער שול=ברעט צום שרייבען מיט קרייד].

black book (בלעק בוק) שוואַרצער רעגיסטער, שוואַרצעס בוך אין די ענגלישע מאָנאַסטירען וואו עס זיינען פערשריבען די כללים און מנהגים פון מאָנאַסטיר; אַ בוך וואו עס ווערען פערשריבען די פערזאָנען וועמען עס קומט אַ שטראָף א. ז. וו.

black'-bor'dered *a.* (בלעק'-באָור'-דערד) מיט אַ שוואַרצען ראַנד.

black'-browed *a.* (בלעק'-בראַוד) מיט שוואַרצע ברעמען; פינסטער, אָנגעכמורעט [בליק].

black'burnian warb'ler (בלעק'-בויר-ני-ען הוואָרב'-לער) אַזאַ קליינער שעהנער פויגעל וואָס געפינט זיך אין די אַמעריקאַנער וועלדער.

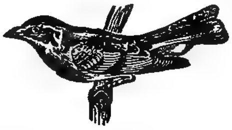

Blackburnian Warbler

black'cap *n.* (בלעק'-קעפּ) דער שוואַרצקאָפּ [אַזאַ פויגעל מיט אַ שוואַרצען קאָפּ]; אַזאַ מין שוואַרצע יאַגדעס; אַ שטאַרק פערברוינטער געבאַקענער עפּעל.

black cap (בלעק קעפּ) אַ גלח'שע יאַרמולקע; די שוואַרצע הוט וואָס אַן ענגלישער ריכטער טהוט אָן ביים אויסשפּרוך פון אַ טויט=אורטייל.

black'-cat'tle *n.* (בלעק'-קעטל) פיה צום שלאַכטען.

black cher'ry (בלעק טשער'-אי) דער שוואַרצער קאַרש, דער שוואַרצער קאַרשענבוים [אַן אַמעריקאַנער בוים מיט קליינע שוואַרצע קאַרשען. דאָס האָלץ פון דיעזען בוים איז זעהר ווערטהפאָל].

Black Cherry

black clus'ter (בלעק קלאַס'-טער) בורגונדישע וויין=טרויבען.

black'cock *n.* (בלעק'-קאַק) דער בירקען־האָהן [אַזאַ מין אינדיק].

black cof'fee (בלעק קאָפ'-אי) שוואַרצער קאַפע [אָהן מילך].

black coun'try (בלעק קאַנ'-טרי) דאָס שוואַרצע לאַנד [אַ פּראָווינץ אין מיטעל־ענגלאַנד וואו דורך דעם רויך פון פיעלע פאַבריקען איז אַלעס פערשוואַרצט].

black'-cur'rant *n.* (בלעק'-קאַר'-ענט) שוואַרצער ווייַנפּערל=בוים; שוואַרצע ווייַנפּערלעך.

black day (בלעק דיי) אַן אונגליקליכער טאָג.

black'-death *n.* (בלעק'-דעטה) דער שוואַרצער טויט [די פּעסט פון 14טען יאָהרהונדערט איז ענגלאַנד].

black deed (בלעק דיעד) אַ פערברעכערישע טהאַט.

black di'amonds (בלעק דאַי'-ע-מאַנדז) קויהלען.

black'-drop *n.* (בלעק דראָפּ) אָפּיום־עסיג=טראָפּען.

black'-ea'gle *n.* (בלעק'-איגל) דער שטיין=אָדלער; שוואַרצער אָדלער.

black'en *v.* (בלעק'ן) אָבשוואַרצען; שוואַרץ מאַכען; פערשוואַרצען אייַנעמס נאָמען; שוואַרץ ווערען.

blacke'ner *n.* (בלעק'נ-ער) אייַנער וואָס מאַכט אָדער ווערט שוואַרץ.

black'-ex'tract *n.* (בלעק'-עקס'-טרעקט) אַן עקסטראַקט פון קאָקעלס=קערנער צו פעלשען ביער.

black'ey *n.* (בלעק'-אי) אַ שוואַרצער, אַ נעגער.

black'-eye *n.* (בלעק'-אַי) אַ בלוי אויג [פון אַ קלאַפּ].

black'-eyed *a.* (בלעק'-אַיד) שוואַרץ־אויגיג.

black'faced *a.* (בלעק'-פייסט) ברונעט, דונקעל=פאַרביג [געזיכט].

black'fish *n.* (בלעק'-פיש) ליפּ=פיש [אַזאַ מין פיש].

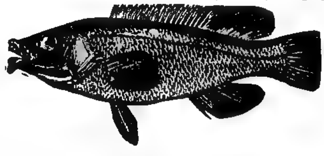

Blackfish

black'-flag *n.* (בלעק'-פלעג) די שוואַרצע פאָהן [פון ים=רויבער].

black'-fri'ar *n.* (בלעק'-פראַי'-ער) אַ גלח

פון א דאמיניקאנער ארדען, געקליידעט אין שווארצע.

ack'-game *n.* (בלעק'-גיים) ז. ***blackcock***

ack'-grouse *n.* (בלעק'-גראוס) דער בירקען=האהן [אזא אינדיק].

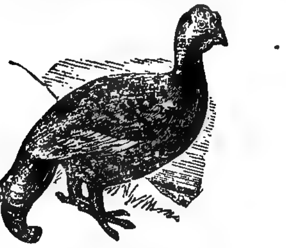

Black-grouse

ack'guard *n.* (בלעק'-גארד) א לומפ, אן אויסוואורף.

ack'guardism *n.* (בלעק'-גארד-איזם) לומפעריי; די אויפפיהרונג פון אן אויסוואורף; א געמיינע שפראך; נבול פה.

ack guil'lemot (בלעק גיל'-ע-מאט) אזא ים=פויגעל מיט א שארפען שטארקע שנאבעל.

Black Guillemot

ack'-gum *n.* (בלעק'-גאם) אמעריקא=נער טופעלא=בוים [עס וואקסען אויף איהם שווארץ=בלויע יאגדעס, זיין האלץ איז זעהר שטארק].

ack'-haired *a.* (בלעק'-העהרד) שווארץ=האריג.

lack Hand (בלעק הענד) די שווארצע האנד [א געהיימע פערברעכערישע געזעל=שאפט אין סיציליען, איטאליען]; איינער וואס פרעסט אויס געלד דורך סטראשו=קעס [ביי די איטאליענער].

The Black Handers are extorting money from the Italians by threats.

lack'-hear'ted *a.* (בלעק'-האר'-טעד) וואס האט א שלעכט הארץ.

lack'-hole *n.* (בלעק'-האול) א פינסטע=רער קאמערעל אין א געפענגניס; א מי=ליטער=געפענגניס.

lack'ing *n.* (בלעק'-אינג) שוהוואקס; שווארצע פארב צום אבשווארצען לעדער.

lack'ing-brush *n.* (בלעק'-אינג-בראש) א שטיפעל=בערשטעל.

lack'-i'ron *n.* (בלעק'-אי'-ערן) גיט קיין פערצינטע אייזען=בלעך.

lack'ish *a.* (בלעק'-איש) שווארצליך.

lack'-jack *n.* (בלעק'-דזשעק) א קליי=נער אייכענבוים [דעמבע]; געברענטע צו=קער צו פארבען ספירטוס; א לאגעל, א שלויך, א קרוג; גאפעלשטע פוטער; די פאהן פון ים=רויבער; א תליה; צינק=בלענדע [רויהער צינק].

lack'-knot *n.* (בלעק'-נאט) א פעסטער שלייף וואס איז ניט פונאנדערצובינדען.

lack'-lead *n.* (בלעק'-לעד) גראפיט; א גראפיט=בליי=פעדער.

lack'lead *v.* (בלעק'-לעד) בעדעקען מיט גראפיט.

lack'leg *n.* (בלעק'-לעג) א קארטען=שפיעלער, א שווינדלער; א בעטרינער; אזא פוס=קראנקהייט ביי בהמות.

black'-let'ter *n. and a.* (בלעק'-לעט'-ער) פעטע שריפט, שווארצע שריפט, גא=טיש'ע שריפט; געשריבען אדער געדרוקט אין דיזער שריפט.

black'-list *n.* (בלעק'-ליסט) די שווא=רצע ליסטע [א ליסטע וואו איינער פער=שרייבט די נעמען פון פערזאנען, וועל=כע האבען זיך שלעכט אויפגעפיהרט. ביי פאבריקאנטען ווערען צ. ב. אין דער שווא=רצער ליסטע פערשריבען סטרייקענדע אר=בייטער, אגיטאטארען א. ז. וו. ביי סוחרים ווערען פערשריבען פערזאנען וואס האבען באנקראטירט א. ז. וו.].

black'list *v.* (בלעק'-ליסט) פערשריי=בען אין דער שווארצער ליסטע. ז. ***black-list***

black'mail *n. and v.* (בלעק'-מייל) לאיחרע געלד, געלד פאר'ן שווייגען [פערלאנגטע געלד פאר ניט דערצעהלען אויף אימעצען אמת'ע אדער אויסגע=טראכטע שאנד=טהאטען]; ציהען לא יחרע געלד.

black Mari'a (בלעק מע-ראי'-ע) א פאליציי=וואגען פאר פערברעכער [פאט=רול וואגען].

black'-mar'tin *n.* (בלעק'-מאר'-טין) די מויער=שוואלב.

Black Mon'day (בלעק מאנ'-דיי) דער אונגליקליכער מאנטאג [ביי קינדער דער ערשטער טאג נאך וואקאציע (פרייע טעג פון שוהל) ווען מען דארף צוריקגעהן אין שוהל].

black'-monk *n.* (בלעק'-מאנק) דער בענעדיקטינער מאנאך [די בענעדיקטינער געהען שווארץ געקליידעט].

black'moor *n.* (בלעק'-מוהר) ז. ***blackamoor***

black'ness *n.* (בלעק'-נעס) שווארצ=קייט, שווארצער קאליר; דונקעלקייט; אב=שייליכקייט; זינדיגקייט; נאכט.

black of the eye (בלעק אוו טהי אי) שווארצאפעל פון אויג.

black'-peo'pled *a.* (בלעק'-פיעפלד) בעפעלקערט פון שווארצע מענשען.

black pop'lar (בלעק פאפ'-לער) דער שווארצער פאפעל=בוים.

black'-pud'ding *n.* (בלעק'-פוד'-אינג) בלוט=ווארשט.

black'rust *n.* (בלעק'-ראסט) אזא קראנקהייט פון ווייץ און אנדערע פלאנ=צען.

black sheep (בלעק שיעפ) א פלעק אין דער משפחה.

black'smith *n.* (בלעק'-סמיטה) אן איי=זען=שמיעד.

black'smithing *n.* (בלעק'-סמיטה-אינג) אייזען שמיעדעריי.

black'snake *n.* (בלעק'-סנייק) אזא שווארצע שלאנג; אזא דיקער בייטש גע=פלאכטען פון קוה=פעל.

black'strap *n.* (בלעק'-סטרעפ) אזא געטראנק פון שנאפס געמישט מיט סיראפ; אזא ביליגער וויין וואס מאטראזען טרינ=קען.

black'stripe *n.* (בלעק'-סטראיפ) ז. ***blackstrap***

black'tail *n.* (בלעק'-טייל) אזא הירש מיט א שווארצען עק; אזא מין פיש.

black'thorn *n.* (בלעק'-טהארן) דער שווארץ=דארן [אזא שטעכעדיג קליין בוי=מעל]; א שפאציער=שטאק געמאכט פון א שווארץ=דארן בוימעל.

black-throa'ted green warb'ler (בלעק-טהראו'-טעד גריען הווארב'-לער) א קליין אמעריקאנער פויגעלע פון גרינלי=כען קאליר, מיט א שווארצע העלזעל. ז. ***"Birds of the U. S."***

black'-tressed *a.* (בלעק'-טרעסט) מיט שווארצע לאקען.

black'-veined white but'terfly (בלעק'-וויינד הוואיט באט'-ער-פלאי) אזא קליינער ווייסער שמעטערלינג [זו=מער=פויגעלע] מיט שווארצע אדערלעך אין די פליגלען.

black vom'it (בלעק וואמ'-איט) דאס געלע קרחת.

black'-walnut *n.* (בלעק'-הוואל-נאט) דער אמעריקאנער שווארצער וועלש=נוס בוים.

black'-work *n.* (בלעק'-הווארק) גרא=בע שמיעד=ארבייט.

black'y *n.* (בלעק'-אי) א נעגער; א שווארצער פויגעל; א שווארצע חיה.

blad *n. and v.* (בלעד) א פאטש; פאטשען; א שטיק; א פארטפעל; עט=ליכע צונויפגעלעגטע בויגען פון לעש=פא=פיער.

blad'der *n. and v.* (בלעד'-ער) פענכער; בלאטער; ־ בלאזען; אריינלעגען אין א פענ=כער.

blad'der-help *n.* (בלעד'-ער-העלפ) דער בלאזען=שטאנג [א מין פלאנצע].

blad'der-nut *n.* (בלעד'-ער-נאט) אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען פימפער=ניס.

blad'der-sen'na *n.* (בלעד'-ער-סענ'-ע) דער בלאזען=שטרויך [אזא קליין בוימעל מיט געלבע בלומען, וועלכע ווערען געברויכט אלס אבפיהרונגס=מיטעל].

blad'derwort *n.* (בלעד'-ער-הווארט) דער וואסער=שלויך [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו פענ=כערס].

blad'dery *a.* (בלעד'-ער-אי) בלאזען=ארטיג; מיט בלאזען.

blade *n. and v.* (בלייד) א גרין בלע=טעל פון א בוים אדער פלאנץ; א שטענ=געל פון א פלאנץ; א קליינגעל [פון א מעסער אדער שווערד]; א לעבהאפטער מענש; אריינשטעלען א קלינגעל.

blade'-bone *n.* (בלייד'-באון) שולטער=ביין [דער דריי=עקיגער ביין פון דעם רוקען גלייך אונטער דעם אקסעל].

bla'ded *a.* (בליי'-דעד) וואס האט בלעט=לעך; וואס איז צונויפגעשטעלט פון בלעט=לעך; וואס האט א קלינגעל; וואס איז צונויפגעשטעלט פון לאנגע שמאלע בלעט=לעך [ווענען געוויסע מינעראלען].

blade'-met'al *n.* (בלייד'-מעט'-על) דאס מעטאל פון וואס מען מאכט שווערדען.

blade of a saw (בלייד אוו ע סאה) א זעג [די אייזען=פלאטע פון זעג].

blade of youth (בלייד אוו יומה) ערשטע יוגענד=צייט.

blain *n.* (בליין) געשוויר, געשוויר אויף'ן צונג; בלעזעל אויף'ן לייב; א וואס=סער=בלאז.

bla'mable *a.* (בליי'-מעבל) בעשולדיגונגס ווערטה, טאדעלהאפט; פעהלער=האפט.

bla'mableness *n.* (בליי'-מעבל-נעס) טאדעלווירדיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט.

bla'mably *adv.* (בליי'-מעב-לי) צום טאדלען; אויף א טאדעלהאפטען אופן.

blame *n. and v.* (בליים) טאדעל, שולד, בעשולדיגונג; בעשולדיגען; טאדלען; פערדאמען.

bla'meable *a.* (בליי׳-מעבל) ז. *blamable*

bla'meably *adv.* (בליי׳-מעב-לי) ז. *blamably*

blamed *a.* (בליימד) פער־גטאדעלט; דאמט; בעשולדיגט.
No one could be blamed for the accident.

blame'ful *a.* (בליימ׳-פול) טאדעלהאפט, בעשולדיגונגס־ווערטה, פעהלערהאפט.

blame'fully *adv.* (בליימ׳-פול-אי) אויף א טאדעלהאפטען אופן.

blame'fulness *n.* (בליימ׳-פול-נעס) טאדעלהאפטיגקייט.

blame'less *a.* (בליימ׳-לעס) טאדעללאז; אונשולדיג, אהן פעהלערען.

blame'lessly *adv.* (בליימ׳-לעס-לי) אויף א טאדעללאזען אופן; אונשולדיג; אהן פעהלערען.

blame'lessness *n.* (בליימ׳-לעס-נעס) אונשולדיגקייט; טאדעללאזיגקייט.

bla'mer *n.* (בליי׳-מער) טאדלער; פעהלער־זוכער.

blame'worthiness *n.* (בליימ׳-הוואיר־טי-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט אדער בעשולדיגט צו ווערען.

blame'worthy *a.* (בליימ׳-הוואיר-טהי) בעשולדיגונגס־ווערטה; טאדלונגס־ווערטה.

blanc *n.* (בלענק) א ווייסע פארב [הויפט־זעכליך פאר׳ן געזיכט]; א מין סאוס.

blan'card *n.* (בלענ׳-קארד) בלאנקארדס [אזא זארט לייוועגט פאבריצירט אין פראנקרייך].

blanch *v.* (בלענטש) ווייס מאכען, בלייכען; ווייס ווערען; בעשעהניגען, צופארבען; אבבריהען אז עסענווארג מיט הייסען וואסער; איינווייקען אין הייסען וואסער.

blan'cher *n.* (בלענ׳-טשער) א בלייך־מאכער, א ווייס־מאכער.

blan'ching *n.* (בלענ׳-טשינג) דאס בלייכען, דאס ווייס־מאכען.

blanc-mange' *n.* (בלא-מאנזש׳) אזא מין געקאכטער זשעלאטין [סטודען] מיט מאנדלען.

blanc-manger' *n.* (בלא-מאנ-זשיי׳) ז. *blanc-mange*

bland *a.* (בלענד) מילד, זאנפט, גוטיג, שמייכעלדיג.
His bland manner of speech deceives no one.

blan'dish *v.* (בלענ׳-דיש) לאשטשען; מאכען קאמפלימענטען; מאכען אנגענעהם.

blan'dished *a.* (בלענ׳-דישט) געלאשטשעט, געמאכט קאמפלימענטען.

blan'disher *n.* (בלענ׳-דיש-ער) איינער וואס לאשטשעט אדער מאכט קאמפלימענטען.

blan'dishing *n. and a.* (בלענ׳-דיש-אינג) חניפה; קאמפלימענטען; מילד; שמייכעלדיג; לאשטשענדיג.

blan'dishment *n.* (בלענ׳-דיש-מענט) חניפה; גלאטע רייד; שמייכעליי; קאמפלימענטען.

bland'ness *n.* (בלענד׳-נעס) גוטמוטהיגקייט; מילדקייט; זאנפטמוטה.

blank *n. and a.* (בלענק) ווייסקייט; בלייכקייט; ליידיגער ארט; אונבעשריבענעם פאפיער; א פאפיער־בלאנק; א פארמולאר; שיס־ציעל; א פערז אהן גראמען; ווייס, בלייך; בלאס; בעשטירצט; פערוואונדערט; פערטומעלט; בעשעמט; לעער, ליידיג, אונפערשריבען.

blank aston'ishment (בלענק עס-טאנ׳-איש-מענט) שפראכלאזעס ערשטוינען; דאס בלייבען אהן לשון פון ערשטוינונג.

blank'-book *n.* (בלענק׳-בוק) א בוך מיט בלאנקען [צו מאכען פערצייכנונגען, חשבונות א. ז. וו.].

blank car'tridge (בלענק קאר׳-טרידזש) א פוסטע שיס־פיסטאנע.

blank cred'it (בלענק קרעד׳-איט) אפענער קרעדיט; וועקסעל קרעדיט.

blank dice (בלענק דאיס) א גלאטער שפיעל־ווירפעל [אהן אויגען].

blank door (בלענק דאור) א בלינדע טהיר [א פערמויערטע טהיר].

blan'ket *n. and v.* (בלענ׳-קעט) וואלענע בעט־דעקע; דעקע, קאלדרע; פערד־דעקע; אזא אינדיאנער מאנטעל; בעדעקען מיט א קאלדרע.

blan'keting *n.* (בלענ׳-קעט-אינג) דאס שליידערען אדער ארומווארפען אין א דעקע; שטאף פון וועלכען מען מאכט בעט־דעקען; א צאהל קאלדרעס.

blank indorse'ment (בלענק אינ-דארס׳-מענט) דאס אונטערשרייבען א בלאנקען וועקסעל [ניט קיין אויסגעפילטען].

blank'ly *adv.* (בלענק׳-לי) אלס ווייס, אלס ליידיג; גלאט אוועק, אהן צערעמאניעס; אהן איבריגע רייד; גאר פשוט.

blank'ness *n.* (בלענק׳-נעס) ווייסקייט, בלייכקייט, ליידיגקייט.

blank paper (בלענק פיי׳-פער) אונבעשריבען פאפיער.

blank verse (בלענק ווארס) א פערז אהן גראמען.

blank win'dow (בלענק הווינ׳-דאו) א בלינד פענסטער [פערמויערט].

blare *v. and n.* (בלעהר) לארמען; ארויסלאזען א שטימע פון א טרומייט; בעקען [ווי א שעפס אדער קאלב]; הויך שרייען; דאס בעקען; א לארם.

blar'ney *n. and v.* (בלאר׳-ני) שמייכעליי, חניפה; חנפ׳ענען, קאמפלימענטען מאכען.

blasé' *a.* (בלע-זיי׳) זאט מיט פערגניגונג; לעבענס־זאט.

blash *v.* (בלעש) דורכבעשפריצען, נעצען.

blaspheme' *v.* (בלעס-פים׳) לעסטערן [איבערהויפט גאט און היילינע לייט], פלוכען.

blasphe'mer *n.* (בלעס-פי׳-מער) לעסטערער; א גאט־לעסטערער [מחרף ומגדף שם יהוה].

blas'phemous *a.* (בלעס׳-פי-מאס) לעסטערליך; גאטס־לעסטערליך.

blas'phemously *adv.* (בלעס׳-פי-מאס-לי) מיט לעסטערונג, מיט גאטעס־לעסטערונג.

blas'phemy *n.* (בלעס׳-פי-מי) לעסטערונג; גאטעס־לעסטערונג.

blast *n. and v.* (בלעסט) שאל [תרועה]; דאס בלאזען; ווינדשטויס; דאס אויפרייסען פון פולווער, עקספלאזיאן; לופט־עקספלאזיאן אין א קויהלען־גרוב; אויסטריקעניש אדער בראנד פון תבואה; אזא קראנקהייט פון שעפסען; שלאגען; טרומייטענען; בלאזען; פערברענען; עקספלאדירען; פלאצען; צושטערען; צושיסען [שטיינער]; פערדאמען.

blas'ted *a.* (בלעס׳-טעד) פערדאמט, פערפלוכט.

blas'ter *n.* (בלעס׳-טער) דער שפרענגער [וואס צושיסט שטיינער דורך פולווער]; דער שלאגער, בלאזער; צושטערער.

blast'-fur'nace *n.* (בלעסט-פויר׳-נעס) א שמעלץ־אויווען, ביי וועלכען עס ווערט בענוצט א לופט־שטראם.

blast'-hole *n.* (בלעסט׳-האול) שפרענג־לאך [דאס לאך וואו מען לעגט אריין דאס פולווער ביים צושיסען שטיינער].

blas'ting *n. and a.* (בלעס׳-טינג) דאס אויפרייסען דורך אן עקספלאזיאן; פערוויסטונג דורך א געוויטער; דאס אויפרייסען שטיינער דורך עקספלאזיאנס־מאטעריאל; בעשעדיגט פון בליץ; צושטערט.

blast me! (בלעסט מי!) דער רוח [טייפעל] זאל מיך נעהמען!

blas'toderm *n.* (בלעס׳-טא-דירם) די קיים־הויט פון א צעלע.

blast'-pipe *n.* (בלעסט׳-פאיפ) דאמפף־צוג־ראהר [ביי א דאמפף־מאשין].

bla'tant *a.* (בליי׳-טענט) שרייענדיג; הויך ריידענדיג; לארמענדיג.

bla'tantly *adv.* (בליי׳-טענט-לי) אויף א שרייעדיגען אדער ליארעמדיגען אופן.

blath'er *n. and v.* (בלעטה׳-ער) נארישקייט; פלוידעריי; א פלאפלער; ריידען נארישקייט; פלוידערען; פלאפלען.

blath'erskite *n.* (בלעטה׳-ער-סקאיט) א פוסטער בעריהמער; א פלוידערזאק; א שטיק גארנישט.

blat'ter *n. and v.* (בלעט׳-ער) מאכען לארם; בעקען, פלוידערען; פלוידעריי; לארם.

blat'terer *n.* (בלעט׳-ער-ער) א הויך־פלאפלער; א פוסטער בעריהמער; א פלוידערזאק.

blay *n.* (בליי) דער אוקעליי־פיש. ז. *bleak*

blaze *n. and v.* (בלייז) פלאם; העלער שיין; שטראהלענדעס ליכט; בעקאנטמאכונג; א ווייסער פלעק אויף דעם שטערען פון א פערד אדער קוה; א ווייסער פלעק אויף א בוים; אויפפלאמען; אויפפלאקערען; לייכטען; בעקאנט מאכען; זיכטבאר מאכען.
There was a trail blazed in the forest.

blaze away' (בלייז ע-הוויי׳) ארבשיסען; שטארק שיסען; ארבייטען מיט חשק און מיט התמדה.

blaze out (בלייז אוט) ארויסלאזען א פלאם, אויפשיינען; אויפפלאקערען; ווערען שטארק אויפגערעגט; רעדען מיט כעס.

bla'zer *n.* (בליי׳-זער) עטוואס וואס לייכט שטארק אדער איז שטארק הייס און גליהענד; א לייכטער, קורצער, העלער פלאנעל פלאטא; א שיסעל אונטער וועלכער עס געפינט זיך א געשטעל צו האלטען הייסע קויהלען, כדי די שיסעל צו האלטען הייס; א בעקאנט־מאכער.

blaze up (בלייז אפ) אויפפלאקערען; זיך אנצינדען פון צארן.

bla'zing *a.* (בליי׳-זינג) פלאמענד, ברענענד, לייכטענד; בעקאנט מאכענד; זיכטבאר מאכענד.

bla'zingly *adv.* (בליי׳-זינג-לי) אויף א פלאמענדען, ברענענדען אדער לייכטענדען אופן; בעקאנט מאכענדיג, זיכטבאר מאכענדיג.

bla'zing-star *n.* (בליי׳-זינג-סטאר) א קאמעט וואס ווערט געצייכענט אלס א וואפען אדער א הערב; אזא פלאנצע.

bla'zon *n. and v.* (בלייזן) א וואפען־שילד; ארויסשטעלען צום שיין; בעשעהנען; בעקאנטמאכונג; ארויסצייכונג פון גלאנץ; בעשרייבונג פון פאמיליען וואפען; בעפוצען מיט וואפען [אזעלכע אבצייכנונגען ביי די אדעליגע פאמיליעס].

bla'zonry *n.* (בלײ'זנ-רי) די קענטנים פון בעשרייבען די פערשיעדענע וואפענס; א וואפענשילד; א דעקאראציאן; אויסשטעלונג צום שיין.
bleach *n. and v.* (בליטש) בלייכען שטאף, פארבען אויף ווייס; ווייס ווערען; דאס בלייכען.
blea'cher *n.* (בליע'-טשער) איינער וואס בלייכט [שטאף]; אזא וואנע צום בלייכען [שטאף].
blea'chery *n.* (בליע'-טשער-אי) א פלאץ צום בלייכען שטאף.
blea'ching *n.* (בליע'-טשינג) דאס בלייכען, דאס ווייסען [ווייס מאכען].
blea'ching-ground *n.* (בליע'-טשינג-גראונד) א פלאץ צו בלייכען שטאף.
blea'ching-pow'der *n.* (בליע'-טשינג-פאו'-דער) בלייך־פולווער.
bleak *n. and a.* (בליעק) דער אוקעליי־פיש [אזא קליינער פיש וועמענס שופּען עס ווערען בענוצט צו מאכען קינסטליכע פערעל]; ליידיג; קאלט; ווינדיג; אומעטיג.

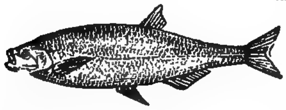

Bleak

blea'kish *a.* (בליע'-קיש) אומעטיגליך; ווינדיג; קאלטליך; ליידיגליך.
blea'kishly *adv.* (בליע'-קיש-לי) ז. **bleakish**
bleak'ly *adv.* (בליעק'-לי) קאלט; אומעטיג.
bleak'ness *n.* (בליעק'-נעס) קעלט; אומעטיגקייט.
blear *a. and v.* (בליער) טריפענד פון די אויגען; דונקעל; פערדונקלען; קראנק מאכען די אויגען פון וויינען.
bleared *a.* (בליערד) מיט קראנקע אויגען פון וויינען.
blear'edness *n.* (בליער'-עד-נעס) דאס טרעהרען פון די אויגען; די פערדונקעלונג.
blear'-eyed *a.* (בליער'-איד) וואס האט טרעהרערינע אויגען; וואס זעהט ניט קלאר; קורצזיכטיג.
blear'-eyes *n.* (בליער'-איז) טרעהרעדיגע אויגען [אזא אויגען־קראנקהייט].
blear'iness *n.* (בליער'-אי-נעס) ז. **blearedness**
bleat *n. and v.* (בליעט) דאס מעקען פון. שאף אדער קעלבער; מעקען.
blea'ting *n. and v.* (בליע'-טינג) דאס מעקען פון שאף אדער קעלבער; מעקענדיג ווי א שעפּס.
bleb *n.* (בלעב) בלעזעל, וואסער־בלעזעל; א בלאטער.
bleb'by *a.* (בלעב'-אי) בלעזעלדיג; בעדעקט מיט בלאזען.
bled (בלעד) בלוט געלאזען; געבלוטעט. ז. **bleed**
bleed *v.* (בליעד) 1. בלוטען; בלוט לאזען; לאזען אדער; אבצאפּען די זאפט פון עפּעס; פערגיסען אימעצענס בלוט [טויטען אדער פערוואונדען]; אבבלייכען [א פארב]; אנטווערען געלד; אויספרעסען פון אימעצען געלד; 2. טרויעריג פיהלען; האבען שטארק מיטלייד מיט אימעצען.
1. Many upon seeing others bleed are ready to faint themselves. 2. My heart bleeds for him.
blee'der *n.* (בליע'-דער) דער וואס לאזט בלוט דורך עפּענען אן אדער; איינער וואס ליידעט פון בלוטען.
blee'ding *n. and a.* (בליע'-דינג) דאס לאזען אן אדער; דאס בלוטען; דאס אבלויפען מיט בלוט; דאס אבצאפּען די זאפט פון א בוים אדער פלאנצע; בלוטענד.
blee'ding condi'tion (בליע'-דינג קאנ-דיש'-אן) א געפעהרליכער צושטאנד דורך אבלויפען מיט בלוט.
The patient was taken to the hospital in a bleeding condition.
blee'ding in'struments (בליע'-דינג אינ'-סטרו-מענטס) אינסטרומענטען מיט וועלכע מען עפּענט אויף אן אדער צו לאזען בלוט.
blem'ish *n. and v.* (בלעמ'-איש) פעהלער, בראק, מום; שאנדע, שאנדפלעק; בעפלעקען אימעצענס נאמען; קאליקע; שעדיגען.
blem'ihsed *a.* (בלעמ'-אישט) געשעדיגט; געמאכט פאר א קאליקע; בעפלעקט [די עהרע].
blem'ishless *a.* (בלעמ'-איש-לעס) אהן א פעהלער.
blench *v., a. and adv.* (בלענטש) אבשפּרינגען צוריק; זיך צוריקציהען, צוריקגעהן; פערהינדערען; בלייך ווערען; מאכען ווייס; אויף כלומר'שטע אדער אונבעדייטענדע אבצאהלונגען.
blend *n. and v.* (בלענד) צונויפמישען; א געמישעכץ; סארט, מין [פון א געמישעכץ].
blende *n.* (בלענד) בלענדע, צינק־ערץ [צינק אין פערבינדונג מיט שוועפעל ווי ער ווערט געוועהנליך געפונען אין שטיינער].
blen'der *n.* (בלענ'-דער) פערמישער; א בערשטעל צום מישען; א מאשין צום צונויפמישען פערשיעדענע מינים מעהל, טרוקענע פארבען א. ד. ג.
blen'ding *n.* (בלענ'-דינג) צונויפמישונג; די פעראייניגונג פון די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון ביידע עלטערען ביי א פארונג פון צוויי פערשיעדענע מינים.
blen'dous *a.* (בלענ'-דאס) בלענדענארטיג. ז. **blende**
blennorrhe'a *n.* (בלענ-א-רי'-א) א שטארקער שליים־פלוס; א טריפער [אזא געשלעכטס־קראנקהייט].
blen'ny *n.* (בלענ'-אי) דער שליים־פיש [אזא קליינער ים־פיש].
blent (בלענט) געמישט. ז **blend**
bless *v.* (בלעס) בעגליקען; בענטשען, ווינשען גליק; לויבען.
bles'sed *a.* (בלעס'-עד) הייליג; גליקליך; געבענטשט.
bles'sed fool (בלעס'-עד פוהל) א פערדאמטער נאר.
bles'sedly *adv.* (בלעס'-עד-לי) אויף א געבענטשטען אופן; גליקליך; גליקזעליג.
bles'sed mem'ory (בלעס'-עד מעמ'-א-רי) זכרונו לברכה.
bles'sedness *n.* (בלעס'-עד-נעס) גליקזעליגקייט; דאס זיין געבענטשט אדער גליקליך.
bles'sed this'tle (בלעס'-עד טהיסל) די קארבען־דיסטעל [אזא שטעכעדיגע פלאנצע].
Bles'sed Vir'gin (בלעס'-עד וואיר'-דזשין) די הייליגע יונגפרוי [מאריא, די מוטער פון יעזוס קריסטוס].
bles'ser *n.* (בלעס'-ער) דער בענטשער; דער בעגליקער.
bles'sing *n. and a.* (בלעס'-אינג) גליק; זעגען, ברכה; וואהלטהאט; בענטשענדיג.
bless me ! (בלעס מי) אוי וועה איז מיר!
bless my soul ! (בלעס מאי סאול) א, וואס הער איך! איז דאס מעגליך!
bless one's stars (בלעס הוואנז סטארז) זיין צופרידען מיט'ן שיקזאל.
blest (בלעסט) געבענטשט, גליקליך. ז. **bless**
blet *n. and v.* (בלעט) פוילען פון איינווענינ [ווי רייפע פרוכט]; דאס אנפאנגען פוילען ביי רייפע פרוכט.
blew (בלוה) געבלאזען. ז. **blow**
The wind blew.
blight *n. and v.* (בלאיט) [אזא בראנד קראנקהייט פון פלאנצען]; א לייכטע פאראליזירונג [לעהמונג] דורך פערקיהלונג; פערניכטען; פערדארבען.
bligh'ted *a.* (בלאי'-טעד) פערדארבען.
bligh'ted corn (בלאי'-טעד קארן) בראנד־קארן [אבגעדארטער קארן אויף'ן פעלד].
bligh'ted hopes (בלאי'-טעד האופס) צושטערטע האפנונגען.
bligh'ting *a.* (בלאי'-טינג) פערניכטענדיג אדער פערדארבענדיג דורך בראנד; פאראליזירענדיג.
bligh'tingly *adv.* (בלאי'-טינג-לי) דורך בראנד.
blind *a., n. and v.* (בלאינד) בלינד, דונקעל; שוואך; אהן איבערלעגונג; אונוויסענד; געהיים; ניט זיכטבאר; א פערהאנג איבער א פענסטער אדער לאדען צו פערשטעלען דעם שיין; בלענדע [צינק־ערץ]; אן אבזיכט; א מיין; א תירוץ, אן אויסרייד; א בעהעלטעניש; בלינד מאכען, בלענדען.
blin'dage *n.* (בלאינ'-דעדזש) ביי מיליטער — א שוץ־וואנד געמאכט פון האלץ און ערד צו פערבארגען די סאלדאטען וואס ליעגען בעהאלטען ערגעץ וואו; אזעלכע פערד־ברילען פון לעדער, וואס שטערען דעם פערד צו זעהן פון דער זייט.
blind al'ley (בלאינד על'-אי) א זאק־גאס [א גאס וואס האט נים קיין ארויסגאנג].
blind as a bat (בלאינד עז ע בעט) בלינד ווי א פלעדערמויז, שטאק בלינד.
blind as a bee'tle (בלאינד עז ע ביטעל) שטאק בלינד.
blind as a buz'zard (בלאינד עז ע באז'-ארד) שטאק בלינד.
blind'-bee'tle *n.* (בלאינד'-ביטעל) דער מאי־קעפער [אזא גרויסע באבלע, זשוק].
blind bud (בלאינד באד) א קנאספּע פון א פלאנצע וואס ברייננט נים ארויס קיין בליטהען אדער פרוכט.
blin'ded *a.* (בלאינ'-דעד) מיט שטארען [אויף די פענסטער]; מיט אראבגעלאזענע שטארען.
blin'der *n.* (בלאינ'-דער) איינער וואס מאכט בלינד; א פערד־בריל.
blind'-fish *n.* (בלאינד'-פיש) דער בלינד־פיש [אזא פיש וואס האט בלינדע אויגען].
blind'fold *a. and v.* (בלאינד'-פאולד) בלינד, מיט צוגעדעקטע אויגען; אונבעדאכטזאם, אונאיבערלעגט; צודעקען די אויגען; פערפיהרען.
blind'folded *a.* (בלאינד'-פאול-דעד) מיט פערבונדענע אויגען.
blind gal'lery (בלאינד געל'-ער-אי) א געהיימער גאנג.
blin'ding *a. and n.* (בלאינ'-דינג) מאכענדיג בלינד; דאס מאכען בלינד; דאס.

* אויסשיטען מיט זאמד א פריש ברוקירטע גאס כדי אויסצופילען די קליינע לעבער וואס זיינען געבליבען צווישען די שטיי- נער.

blin'dingly *adv.* (בלאינ'-דינג-לי) אויף א בלינד-מאכענדען אופן.

blind'-ink *n.* (בלאינד'-אינק) בלענדענ- טינט [אזא זארט טינט מיט וועלכען מען שרייבט פאר בלינדע. דער טינט האט די איינענשאפט וואס די בוכשטאבען וועלכע ווערען מיט איהם געשריבען ווערען בולט, אז מען קען זיי אנטאפען מיט די פינ- גער].

blind'less *a.* (בלאינד'-לעס) אהן שטא- רען [וועגען פענסטער].

blind'ly *adv.* (בלאינד'-לי) בלינדערהייט; אומזיכער; אהן איבערלעגונג; אהן איי- גענעם פערשטאנד; אהן אז עפנונג.

blind'man *n.* (בלאינד'-מען) א בלינ- דער; א בעאמטער אין פאסט, וואס האט די אויפגאבע צו לעזען די שלעכט אדער פאלש געשריבענע אדרעסען אויף בריעף.

blind'man's-buff' *n.* (בלאינד'-מענז- באף') בלינדע קוה אדער כאפעניש [אזא שפיעל].

blind'man's hol'iday (בלאינד'-מענז האל'-אי-דיי) פינסטערניס, דונקעלהייט; בין השמשות.

blind mares (בלאינד מעהרז) אונזיניגע מעשות.

blind'ness *n.* (בלאינד'-נעס) בלינדהייט; אונוויסענהייט

blind'-rea'der *n.* (בלאינד'-ריע'-דער) א בעאמטער אין פאסט וואס האט די אויפגאבע צו לעזען די שלעכט אדער פאלש געשריבענע אדרעסען פון בריעף.

blind side (בלאינד סאיד) די שוואַ- כע זייט; דער אונבעשיצטער טייל.

blind'stitch *v.* (בלאינד'-סטיטש) נעהען מיט בלינד-שטעך [אזא זארט אויסנעהען, וואו די שטעך זעהען זיך נאר אויף איין זייט פון דעם שטאף].

blind'worm *n.* (בלאינד'-הווארם) דער בלינדער ווארם [אזא שלאנגען-ענליכער ווארם].

blink *n. and v.* (בלינק) א פינטעל מיט'ן אויג; א וואונק מיט'ן אויג; א בליאסק; אן אויגענבליק; ווינקען; בליאסקען; פינטלען.

blink'ard *n.* (בלינק'-ארד) איינער וואס פינטעלט מיט די אויגען; א דומער, טעמ- פער מענש; איינער וואס איגנארירט אדער ווייכט אוים עפעס.

blin'ker *n.* (בלינ'-קער) איינער וואס גלאצט אדער פינטעלט מיט די אויגען; פערד-ברילען [אזעלכע לעדערנע קלאפעס צו פערשטעלען דעם פערד'ס אויגען עס זאל ניט קוקען פון די זייטען].

blin'kers *n.* (בלינ'-קערז) פערד-ברילען; ברילען.

blink'-eyed *a.* (בלינק'-איד) וואס האט פינטעלדיגע אויגען.

blin'king *a.* (בלינ'-קינג) פינטעלדיג אדער ווינקענדיג מיט די אויגען.

blin'kingly *adv.* (בלינ'-קינג-לי) אויף א ווינקענדען אופן.

blin'ky *a.* (בלינ'-קי) וואס פינטעלט אדער ווינקט מיט די אויגען.

bliss *n.* (בליס) העכסטעס גליק, גליקזעליג- קייט.

bliss'ful *a.* (בליס'-פול) גליקזעליג; העכסט גליקליך.

bliss'fully *adv.* (בליס'-פול-אי) אויף א העכסט גליקליכען אופן; גליקזעליג.

bliss'fulness *n.* (בליס'-פול-נעס) גליק- זעליגקייט.

blis'ter *n. and v.* (בליס'-טער) בלאטער, בלעזעל אויף דער הויט; בלאזען ציהען; קריגען בלאטערען; פעראורזאכען ליידען [ווי פון בלאטערען]; פעראורזאכען ליי- דען [ווי פון שאנדע].

blis'ter-bee'tle *n.* (בליס'-טער-ביעטל) א שפאנישע פליעג [אזא ניפטיגע פליעג, וואס ווען זי ווערט צוגעלעגט צו דער הויט, ווערט דארטען אנגעצויגען א בלאז. דיעזע פליעג ווערט דעריבער גענוצט אלס א פלאסטער אנצוציהען בלאטערען].'

blis'tered *a.* (בליס'-טערד) בלאטער- דיג; פול מיט בלאזען.

blis'ter-fly *n.* (בליס'-טער-פלאי) ז. ***blister-beetle***

blis'terous *a.* (בליס'-טער-אס) פול מיט בלאזען אדער בלאטערען.

blis'ter-plas'ter *n.* (בליס'-טער-פלעס- טער) בלאזען-פלאסטער; שפאנישע פליעג. ז. ***blister-beetle***

blis'ter-steel *n.* (בליס'-טער-סטיעל) בלאזען-שטאהל, צעמענטס-שטאהל [אזא זארט שטאהל].

blis'tery *a.* (בליס'-טער-אי) בלאטער- דיג, פול מיט בלאטערען אדער בלאזען.

blite *n.* (בלאיט) אזא מין שפינאט [עסבארע פלאנצע].

blithe *a.* (בלאיטה) פרעהליך; מונטער, לעבעדיג, לוסטיג.

blithe'ful *a.* (בלאיטה'-פול) ז. ***blithe***

blithe'ly *adv.* (בלאיטה'-לי) פרעהליך, מונטער, לוסטיג, לעבעדיג.

blithe'ness *n.* (בלאיטה'-נעס) דאס זיין מונטער, לעבעדיג, לוסטיג אדער פרעה- ליך.

blithe'some *a.* (בלאיטה'-סאם) ז. ***blithe***

blithe'someness *n.* (בלאיטה'-סאם- נעס) מונטערקייט, לעבעדיגקייט, פרעהליכ- קייט.

bliz'zard *n.* (בליז'-ארד) א שטארקער שנעע-שטורם; א זאלפ [דאס אויסשיסען פון עטליכע ביקסען מיט אמאל]; א פלעצליכער איבערפאל, אן אטאקע.

bliz'zardous *a.* (בליז'-ארד-אס) ענה- ליך צו שנעע-שטורם.

bliz'zardly *a.* (בליז'-ארד-לי) ז. ***blizzardous***

bloat *n., v. and a.* (בלאוט) מאכען אויפגעשוואלען; אויפשוועלען, אויפלוי- פען; אויפגעשוואלען; אויפגעלאפען; אויפבלאזען; רויכערען, טריקענען דורך רויכערען; גערויכערט; א טויגעניכטס, א שכור.

bloa'ted *a.* (בלאו'-טעד) 1. אויפגעבלא- זען, אויפגעשוואלען; אויפגעלאפען; 2. אנגעבלאזען ביי זיך, גאוה'דיג.

2. Our neighbor acts as though he was a bloated aristocrat.

bloa'tedness *n.* (בלאו'-טעד-נעס) אויפ- געשוואלענהייט, אויפגעבלאזענהייט.

bloa'ter *n.* (בלאו'-טער) גערויכערטער, געוויאנדעלטער הערינג.

blob *n.* (בלאב) א בלאז; א וואסערבלאז; אן אויפגעלאפענע דיקע אונטער-ליפ.

blob'ber *n.* (בלאב'-ער) א בלאטער, א בלאז.

blob'ber-lip *n.* (בלאב'-ער ליפ) דיקע ליפ.

blob'ber-lipped *a.* (בלאב'-ער-ליפט) דיק-ליפיג.

block *n. and v.* (בלאק) בלאק, קלאץ; שטיק; א הייזער-קווארטאל; א ווינקעל- קלעצעל; פערשפארען, פערצאמען דעם וועג; א הינדערניש; הינדערען; אן אונגעלומ- פערטער מענש [א שטיק קלאץ]; א בינ- טעל ווערטה-פאפיערען וואס ווערען גע- קויפט אדער פערקויפט מיט איין מאל; אזא בעפעסטיגט רעדעל אויף וועלכען עס ציהט זיך א שטריק צו הויבען משא.

Blocks

blockade' *n. and v.* (בלא-קייד') בלא- קאדע, די איינשליסונג אדער בעלאגערונג פון א פעסטונג אדער האפען דורך קריעגס- שיפען; מאכען א בלאקאדע דורך קריעגס- שיפען.

In the Civil War the Southern ports were blockaded by the Federal fleet.

blocka'der *n.* (בלא-קיי'-דער) איינער וואס בעלאגערט א פעסטונג אדער האפען מיט קריעגס-שיפען; א קריעגס-שיף, וואס נעהמט אנטהייל אין בעלאגערונג.

blockade'-run'ner *n.* (בלא-קייד'- ראנ'-ער) א בלאקאדען-ברעכער; א קריעגס- שיף וואס ברעכט דורך א בלאקאדע [אב- שפארונג].

blockade'-run'ning *n.* (בלא-קייד'- ראנ'-אינג) דאס דורכברעכען א בלאקאדע [אבשפארונג].

block'-book *n.* (בלאק'-בוק) אבריים- נאטיצבוך, אבריים-קאלענדאר.

block'head *n.* (בלאק'-העד) דומקאפ, גראבער קאפ.

block'house *n.* (בלאק'-האוס) א קליין מיליטער-הייזעל ביי א פעסטונג.

block'ing *n.* (בלאק'-אינג) דאס בלא- קאדירען [אבשפארען], דאס בלאק-ווערק [קלעצער צום אונטערשפארען].

block'ish *a.* (בלאק'-איש) נאריש, דום, אומגעלומפערט.

block'ishness *n.* (בלאק'-איש-נעס) אומגעלומפערטקייט; דומהייט.

block out (בלאק אוט) אויסשליסען.

block'-prin'ting *n.* (בלאק'-פרינ'- טינג) דער האלץ-דרוק [וואו די אותיות זיינען געמאכט פון האלץ].

block'-tin *n.* (בלאק'-טין) ציין נאד'ן רייניגען ווען עס ווערט אויסגעגאסען אין שטיקער.

block up (בלאק אפ) פערצאמען, אבשפא- רען.

blo'mary *n.* (בלו'-מער-אי) א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט שמיעדאייזען דירעקט פון אייזען-ערץ.

blond *n. and a.* (בלאנד) בלאנד; בלאנ- דע הער; א בלאנדין; א בלאנדינע; אזא זארט זיידענשפיצען.

blonde *n. and a.* (בלאנד) בלאנד [ווע- גען א פרוי]; א בלאנדינע.

blond'ness *n.* (בלאנד'-נעס) דאס זיין בלאנד.

blood *n. and v.* (בלאד) בלוט; פער- נאטענעס בלוט; דאס לעבען; טעמפעראַ- מענט; ליידענשאפט; אבשטאמונג; בלו- טיג מאכען.

blood'-cell *n.* (בלאָד'-סעל) א בלוט=קיי=קעלע, א בלוט=קארפּוסקעל.

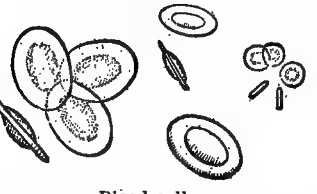

Blood-cells

blood'-col'ored *a.* (בלאָד'-קאָל'-אָרד) בלוטפארביג.

blood'ed *a.* (בלאָד'-עד) פון רײנעם בלוט, פון גוטער אבשטאמונג [בײ פערד]; האבענדיג בלוט פון א בעזונדע=רען טעמפּעראמענט.

blood for blood (בלאָד פאָר בלאָד) בלוט פאר בלוט, [נפש תחת נפש]

blood'-guilt *n.* (בלאָד'-גילט) די שולד פון בלוט פערגיסען.

blood'-guil'tiness *n.* (בלאָד'-גיל'-טי-נעס) די שולדיגקײט אין בלוט=פערגיסען [אין טויטען א מענשען].

blood'-guil'ty *a.* (בלאָד'-גיל'-טי) שולדיג אין בלוט פערגיסען.

blood'-heat *n.* (בלאָד'-היעט) די נאטיר=ליכע װארימקײט פון בלוט [אונגעפעהר 99 גראדען נאך פאהרענהײט'ס טער=מאמעטער אדער 37 גראד צעלזיוס].

blood'-horse *n.* (בלאָד'-האָרס) א פול=בלוטיג פערד [אן אראביש פערד].

blood'-hot *a.* (בלאָד'-האָט) װאס האט די טעמפּעראטור פון בלוט.

blood'hound *n.* (בלאָד'-האונד) א בלוט=הונד [א מין שפּיר=הונד װאס האט א שארפען חוש הריח און מיט װעלכען מען בעדיענט זיך נאכצושפּירען א פערװאונדע=טעם טהיער אדער אן אנטלאפענעם מענ=שען]; א בלוט=דורשטיגער פערבּאלגער.

Bloodhound

blood'ied *a.* (בלאָד'-איד) בלוטיג; בעדעקט מיט בלוט; גרויזאם.

blood'ily *adv.* (בלאָד'-אי-לי) בלוטיג, גרויזאם; אויף א בלוטיגען אדער גרוי=זאמען אופן; מיט א נײגונג צו בלוט=פערגיסונג.

blood'iness *n.* (בלאָד'-אי-נעס) דאס זיין בלוטיג; די גרויזאמקײט; די בלוט=פערגיסונג.

blood'less *a.* (בלאָד'-לעס) אהן בלוט; בלייך; בלוטלאז; אהן לעבען, טויט; אונ=שולדיג; אהן בלוט=פערגיסען; אהן פײער, אהן טעמפּעראמענט, קאלטהערציג.

blood'let *v.* (בלאָד'-לעט) בלוטען; בלוטלאזען; אדערלאזען.

blood'letter *n.* (בלאָד'-לעט-ער) ז. *bleeder*

blood'letting *n.* (בלאָד'-לעט-אינג) דאס בלוטלאזען, דאס אדערלאזען.

blood'like *a.* (בלאָד'-לאַיק) בלוט=עהנליך.

blood'-mon'ey *n.* (בלאָד'-מאָנ'-אי) געלד געצאהלט פאר בלוט פערגיסען.

blood'-or'ange *n.* (בלאָד'-אָר'-ענדזש) בלוט=אפּעלסין [אינװעניג רויטער אפּעל=סין].

blood'-red *a.* (בלאָד'-רעד) בלוטרויט.

blood'-rela'tion *n.* (בלאָד'-רי-לײ'-שאָן) א בלוטס=פערװאנדטער; א קרוב.

blood'-rela'tionship *n.* (בלאָד'-רי-לײ'-שאָנ-שיפּ) בלוטס=פערװאנדשאפט; קרוב=שאפט.

blood'root *n.* (בלאָד'-רוהט) בלוט=קרויט [א מין בלוט=רויטע פלאנצע].

blood'-sac'rifice *n.* (בלאָד'-סעק'-רי-פאיס) בלוט=אפּפער [א קרבן פון א חיה אדער אן עוף].

blood'shed *n.* (בלאָד'-שעד) בלוטפער=גיסונג.

blood'shedder *n.* (בלאָד'-שעד-ער) א בלוט=פערגיסער; א מערדער.

blood'shedding *n.* (בלאָד'-שעד-אינג) דאס בלוט=פערגיסען.

blood'shot *a.* (בלאָד'-שאָט) רויט און ענטצינדעט [װעגען די אויגען].

blood'-spav'in *n.* (בלאָד'-ספּעװ'-אין) א געשװילעכץ פון דעם געלענק אדער אין דעם פוס פון א פערד.

blood'-stain *n.* (בלאָד'-סטײן) א בלוט=פלעק.

blood'stain *v.* (בלאָד'-סטײן) בעפלעקען מיט בלוט.

blood'-stained *a.* (בלאָד'-סטײנד) בע=פלעקט מיט בלוט; שולדיג אין בלוט=פער=גיסונג.

blood'stone *n.* (בלאָד'-סטאָון) רויט=אײזען=שטײן, בלוט=שטײן [א מין גרינער שטײן מיט רויטע פלעקען װי בלוט].

blood'-stroke *n.* (בלאָד'-סטראָוק) בלוט=שלאג; אפּאפּלעקסיע.

blood'sucker *n.* (בלאָד'-סאָק-ער) א פּיאװקע; א פּאראזיט; א בלוט=זויגער; א געלד=אויספּרעסער; א מערדער.

blood'-suck'ing *a.* (בלאָד'-סאָק'-אינג) בלוט=זויגענד; געלד=אויספּרעסענד.

blood'-swollen *a.* (בלאָד'-סװאָולן) אויפגעלאפען מיט בלוט.

blood'thirstiness *n.* (בלאָד'-טהוירס-טי-נעס) בלוטדורשטיגקײט.

blood'thirsty *a.* (בלאָד'-טהוירס-טי) בלוטדורשטיג.

blood'-ves'sel *n.* (בלאָד'-װעס'-על) בלוט=געפעס, אן אדער.

blood'-warm *a.* (בלאָד'-װאָרם) בלוט=װארם.

blood'y *a. and v.* (בלאָד'-אי) בלוטיג; בלוט=רויט; בלוטעהנליך; בלוטגיריג; גרויזאם; אונגעהײער; פערדאמט; פער=פלוכט; בעפלעקען מיט בלוט.

blood'y flag (בלאָד'-אי פלעג) די בלוט=פאהן [די פאהן מיט װעלכער מען פאָ=דערט ארויס צום קאמפּף].

blood'y flux (בלאָד'-אי פלאָקס) די רויטע רוהר [א שטארק לויז לײב מיט בלוט=אבגעהונג], דיזענטעריע.

blood'y Mar'y (בלאָד'-אי מער'-אי) די בלוטיגע מאריא [די קאטױלישע קעניגין מאריא פון ענגלאנד [1553—58].

blood'y-min'ded *a.* (בלאָד'-אי-מאינ'-דעד) אכזריות'דיג; בלוטגיריג.

blood'y-red *a.* (בלאָד'-אי-רעד) בלוט=רויט.

blood'y sweat (בלאָד'-אי סװעט) בלוטיגער שװײס.

bloom *n. and v.* (בלוהם) בלי=בלום; בלי=הונג; דאס בליהען; ארויסגעבען בלומען אדער בליהונג; בליהען אין געזונד; א בליהענדע געזיכטס=פארב; א בליהענדע שעהנהײט; א זארט ראזשינקעס; א נעהא=מערטע אדער געפּרעסטע שטיק אײזען.

bloo'mary *n.* (בלוה'-מער-אי) א פלאץ, װאו עס װערט געמאכט שמיעד=אײזען דירעקט פון אײזען=ערץ, אהן פריהער צו מאכען דערפון גוס=אײזען.

bloo'mer *n.* (בלוה'-מער) א פרויען הויזען=קלײד; א פרוי װאס טראגט א הוי=זען=קלײד.

bloo'mery *n.* (בלוה'-מער-אי) ז. *bloomary*

bloo'ming *a. and n.* (בלוה'-מינג) 1. בליהענד; בליהענד שעהן; פריש און שעהן; דאס בליהען; 2. אן אריבערגע=צײגענער הויט אויף פּאליטור [לאק]; 3. פאלשטענדיגער, פערדאמטער.
1. The flowers are blooming. 3. He talked like a blooming idiot.

bloo'mingly *adv.* (בלוה'-מינג-לי) בלי=הענדיג.

bloom of youth (בלוהם אָװ יוטה) די יונגע פריהלינגס=יאהרען.

bloo'my *a.* (בלוה'-מי) פול מיט בלומען; בליהענד; װאס זעהט אויס װי בעדעקט מיט בליהונגס=שטויב; פריש, יוגענדליך.

blos'som *n. and v.* (בלאָס'-אָם) בלי=הונג; דאס בליהען; ארויסגעבען בלי=הונג.

blos'somed *a.* (בלאָס'-אָמד) בעדעקט מיט בליהונג.

blos'somless *a.* (בלאָס'-אָם-לעס) אהן בלומען; אהן בליהונג.

blot *n. and v.* (בלאָט) פלעק, קלעק; טינט=פלעק, שאנד=פלעק; פלעקען, קלעקען, בעשמוצען; ארויסנעהמען א פלעק; אויסמעקען; אב=קלעקען מיט לעש=פּאפּיער.

blotch *n. and v.* (בלאָטש) א בלאטער; א לישאי, א פרישטש; א רויטער הויט=פלעק; אזא קראנקהײט פון הינד; בע=דעקען מיט לישאיעס אדער מיט פריש=טשעס.

blotched *a.* (בלאָטשד) בעדעקט מיט לי=שאיעס אדער מיט פרישטשעס.

blotch'y *a.* (בלאָטש'-אי) ז. *blotched*

blot out (בלאָט אוט) אויסשטרײכען, אויסמעקען.

blot'ter *n.* (בלאָט'-ער) קלעקס=פּאפּיער, לעש=פּאפּיער; א נאטיץ=ביכעל; די פער=צײכנונג פון טעגליך פּאסירענדע ארעסטען אין פּאליצײ אפּיס.

blot'ting-book *n.* (בלאָט'-אינג-בוק) א שרײב=אונטערלאגע פון לעש=פּאפּיער.

blot'ting-pad *n.* (בלאָט'-אינג-פּעד) מעהרערע צונויפגעלעגטע אײנע אויף די אנדערע לעש=פּאפּיער=בלעטער.

blot'ting-pa'per *n.* (בלאָט'-אינג-פּײ'-פּער) לעש=פּאפּיער, קלעקס=פּאפּיער.

blouse *n.* (בלאוז) א בלוזע.

blow *n. and v.* (בלאָו) דער שלאג, דער שטויס; דאס בלאזען; בלאזען, װעהען; אויפבלאזען; מאכען שפּרינגען אין די לופט; אויסזידלען, פערשפּאטען; זאגען ליגען, דערצעהלען הרים וגבעות; בלומען; בליהונג; ארויסברײנגען בליהונג; בלי=הען.

blow'-ball *n.* (בלאָו'-באָהל) די פּוסט=בלום; דאס=קעפּעל פון א געװיסער פלאנ=צע נאכדעם װי די בליהונג איז אראבגע=פאלען װאס װערט לײכט צובלאזען [אדו=װאנטשיק, אין רוסיש].

blow'er *n.* (בלאָו'-ער) א בלאזער; א גלאז=בלאזער; א בלאז=מאשין; א װאל=

פיש; א ליגנער, א בעריהמער; א פלאנצע וואס ברייננט ארוים בליהונג.

blow-fly *n.* (בלאו'=פלאי) א פלייש=פליג.

blow hot and cold (בלאו האט ענד קאולד) זיין אונענטשלאסען, בייטען די מיינונגען.

blow in (בלאו אין) איינהייצען א שמעלץ=אויווען.

blow in a win'dow (בלאו אין ע הווינ'-דאו) צוברעכען פענסטער=שויבען.

blow'ing *a. and n.* (בלאו'-אינג) ווינדיג; שטורמדיג; דאס בלאזען; דאס בליהען.

blow'ing-machine' *n.* (בלאו'-אינג-מע-שין') א בלאז מאשין [אין מעטאל שמעלצערייען].

blow'ing-mold *n.* (בלאו'-אינג-מאולד) אין דער גלאז=פאבריקאציאן — א מעטאלענער פורעם אבצוגיסען פלעשער און עהנליכע זאכען.

blow'ing-up *n.* (בלאו'-אינג-אפ) דאס אויפפלאצען, דאס אויפרייסען אין דער לופט; בעריהמעריי, דאס דערצעהלען וואס ניט געשטויגען און ניט געפלויגען.

blow off (בלאו אף) ארויסשטראמען אדער ארויסרייסען זיך מיט גוואלט אדער מיט א גערויש [וועגען דאמפף, גאז א. ד. ג.].

blow one's nose (בלאו הוואנז נאוז) שנייצען די נאז.

blow one's self (בלאו הוואנז סעלף) זיך טראקטירען; בלייבען אהן אטעם [ווי פון לויפען].

blow'-out *n.* (בלאו'-אוט) א פרעסעריי, א הוליאנקע.

blow out (בלאו אוט) ניט האבען קיין אטעם; האבען אויסגעהויכט די נשמה; אויסבלאזען, אויסלעשען.

blow out one's brains (בלאו אוט הוואנז בריינז) אריינשיאנען זיך א קויל אין קאפ.

blow o'ver (בלאו או'-ווער) פערשווינדען; פאריבערגעהן; פערגעסען ווערען; ניט ווערען; זיך אבטראגען פון דער וועלט.

blow'pipe *n. and a.* (בלאו'-פאיפ) א בלאז=ראהר [אויפצובלאזען פייער]; וואס איז שייך צו א בלאז=ראהר.

blow up (בלאו אפ) פליהען אין דער לופט; אויפרייסען, עקספלאדירען; אנפאנגען שטארקער בלאזען [וועגען א ווינד].

blow'-up *n.* (בלאו'-אפ) דאס אויסזידלען; א קריעגעריי.

blow upon' (בלאו א-פאן') אויספויקען; מאכען א שלעכטען נאמען; פערשרייען; לאנגווייליג מאכען דורך מעהרערע מאל ווידערהאלען.

blow'-valve *n.* (בלאו'=וועלוו) בלאז=ווענטיל, לופט=ווענטיל [ביי מאשינען].

blow'zabelle *n.* (בלאו'-זעבל) א פרוי מיט רויטע, דיקע באקען.

blowze *n.* (בלאוז) א פרוי מיט א רויטען פעטען פנים.

blowzed *a.* (בלאוזד) וואס האט א רויטען און פעטען פנים.

blow'zy *a.* (בלאו'-זי) ז. ***blowzed***.

blub'ber *n. and v.* (בלאב'-ער) פיש=טראן; שטארק וויינען; זיך אנוויינען געשוואלענע אויגען.

blub'bered *a.* (בלאב'-ערד) אויפגעשוואלען.

blub'ber-lip *n.* (בלאב'-ער-ליפ) א געשוואלענע ליפ, א דיקע ליפ.

blu'cher *n.* (בלו'-טשער) א האלב=שטיוועל [אזעלכע הויכע שיך].

bludge'on *n.* (בלאדזש'-אן) א קורצער שטאק מיט איין ענד א דיקערען צום שלאגען.

The robber attacked the peddler with a bludgeon.

blue *a., v. and n.* (בלו) בלוי; פעדאנטיש, וואהלקענעוודיג [וועגען פרויען]; פארבען בלוי; מרה שחורה'דיג; בעטריעבט; זעהר פרום; אונאנשטענדיג; בלויע פארב, הימעל=פארב; דער הימעל, דער ים; א וואהלקענעוודינע פרוי.

blue'-bag *n.* (בלו'-בעג) א פארטפעל פאר דאקומענטען.

blue'beard *n.* (בלו'-ביערד) א מאן אז אכזר [צו זיין ווייב].

blue'bell *n.* (בלו'-בעל) גלאקען=בלום [א מין פלאנצע מיט בלויע בלימעלעך וואס קוקען אוים ווי גלעקלעך].

blue'berry *n.* (בלו'-בער-אי) בלויע יאגדע.

blue'bird *n.* (בלו'-בוירד) דער בלוי=פויגעל [אן אמעריקאנער פויגעל פון בלויליכען קאליר מיט א רויט=געלבליכען בייכעל]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

blue'-black *n. and a.* (בלו'-בלעק) שווארץ=בלוי; געברענטע עלפאנט=ביין, עלפאנט=ביין שווארץ.

blue'-blind *a.* (בלו'-בלאינד) בלינד פאר דער בלויער פארב [אונפעהיג צו אונטערשיידען די בלויע פארב פון אנדערע פארבען].

blue'-blood *n.* (בלו'-בלאד) בלוי בלוט [יחסנים, אריסטאקראטען, יחסנ'ישע בלוט].

blue'bonnet *n.* (בלו'-באנ-עט) די בלוי=מיצע אדער סיניצע [א קליין זינג=פויגעלע מיט א זעהר קורצען און גלייכען שנאבעל, מיט א לאנגען עק און פיס, נאר מיט קורצע פליגלען. פליהט שלעכט, לעבט אין געזעלשאפטען און ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען]; די קארן=בלום [א ווילד גראז מיט בלויע בלימלעך, וואס וואקסט צווישען קארן]; דער נאמען פון שאטלענדישע סאלדאטען, בעת שאטלאנד איז נאך געווען א בעזונדערע מלוכה.

blue book (בלו בוק) דאס בלויע בוך [אין ענגלאנד דאס בוך וואס ענטהאלט די דיפלאמאטישע קארעספאנדענץ; אין אמעריקא, דאס בוך וואו עס ווערען פערצייכענט די רעגירונגס בעאמטע].

blue'bottle *n.* (בלו'-באטל) די קארן=בלום [א ווילד גראז מיט בלויע בלימלעך, וואס וואקסט צווישען קארן. ווערט בענוצט אין מעדיצין און אויך צו מאכען געווויסע פארבען]; דער פלייש=פרעסער אדער די פלייש=פליג [א מין אינזעקט פון א בלוי=מעטאלענעם קאליר און מיט צוויי פאר פליגלען. האט די געוואהנהייט ארומצופליהען ארום פלייש און זויגען פון געפאלענע נבלות]; א פאליציסקער אדער אן אויפזעהער אין א שול, וועלכער טראגט א בלויען ראק.

Bluebottle

blue'breast *n.* (בלו'-ברעסט) די בלוי=האלז [א קליין פויגעלע מיט א העל=בלויען פלעק אויף'ן האלז און בריסטעל און מיט א רויטליכען עק. געפינט זיך אין די קעלטערע צפון=געגענדען פון אייראפא און אזיען און צייטענווייז אויך אין אלאסקא].

blue'cap *n.* (בלו'-קעפ) אזא פיש מיט בלויע פלעקען אויפ'ן קאפ; די קארן=בלום; דער בלויליכער דאמפף וואס בעווייזט זיך ארום די לאמטערנעס פון די קויהלען גרעבער אלס א צייכען, אז אין גרוב געפינט זיך געפעהרליכער אויפרייסענדער גאז.

blue'coat *n.* (בלו'-קאוט) איינער וואס טראגט א בלויע אוניפארם; אן אמעריקאנער סאלדאט; א פאליציסט.

blue'-col'ored *a.* (בלו'-קאל'-ארד) פון בלויען קאליר.

blue cop'peras (בלו קאפ'-ער-עס) קופער=וויטריאל.

blue'-dev'ils *n.* (בלו'-דעווילז) א נעדריקטע שטימונג; מרה שחורה.

blue'-eyed *a.* (בלו'-איד) בלוי=אויגיג, וואס האט בלויע אויגען.

blue'fish *n.* (בלו'-פיש) שטוץ=קאפ, בלוי=פיש [אזא פיש פון א בלויליכען פארב].

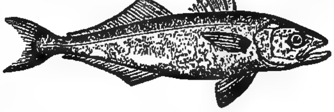

Bluefish

blue'-grass *n.* (בלו'-גרעס) א מין גראז פון בלויליכען פארב וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות.

blue'-gum *n.* (בלו'-גאם) א בלויליכע פארב פון צאהנפלייש [יאסלעס] וואס קומט פון בליי=פערגיפטונג; אזא אוסטראלישער גומי=בוים.

blue her'on (בלו הער'-אן) אזא גרויסער פויגעל מיט א לאנגען האלז און לאנגע פיס און פון בלויליכען קאליר.

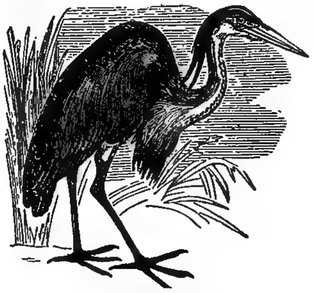

Blue Heron

blue'-jack'et *n.* (בלו'-דזשעק'-עט) א מאטראז; א פאליציסט.

blue'-jay *n.* (בלו'-דזשיי) א מין אמעריקאנישער פויגעל. ז. ***jay***

blue'-john *n.* (בלו'-דזשאהן) פלוס=שפאט [אזא מין שטיין].

blue'-laws *n.* (בלו'-לאהז) שטרענגע געזעצען וועגען אבהיטען זונטאג.

blue'-light *n.* (בלו'-לאיט) בלויע בענגאלישע פייערווערק

blue'ly *adv.* (בלו'-לי) בלויליך, מיט א בלויען קאליר.

blue'-mass *n.* (בלו'-מעס) אזעלכע בלויע פילען, וואס ענטהאלטען אין זיך קוועקזילבער און רויזען=אויל.

blue'-moon *n.* (בלו'-מוהן) א בלויע לבנה [ד. ה. קיינמאל ניט].

blue'ness *n.* (בלו'-נעס) בלויקייט; מרה־שחורה'דיגקייט; בעטריבטקייט; פע־דאנטיזם; וואהלקענעוודיגקייט [פון פרוי־ען]; שטארקע פרומקייט.

blue'-nose *n.* (בלו'-נאוז) בלוי־נאז [אזוי ווערען גערופען די איינוואהנער פון נייע־שאטלאנד צוליעב זייערע בלויע נע־זער וואס זיי בעקומען דארט אין די ווינ־טערדיגע גרויסע קעלטען].

blue'-oint'ment *n.* (בלו'-אינט'-מענט) א זאלב וואס ענטהאלט אין זיך קוועק־זילבער.

blue'-pe'ter *n.* (בלו'-פי'-טער) א בלויע פאהן מיט א ווייסען קוואדראט אויף האנדעלס־שיפען, וואס בעווייזט אז די שיף איז פארטיג צום אבגעהן.

blue'-rib'bonism *n.** (בלו'-ריב'-אנ-איזם) דאס טראגען א בלויען באנד אדער סטענגע אלס צייכען פון פאלשטענדיגער צוריקגעהאלטענקייט פון שארפע געטרענ־קע.

blue'-rib'bonist *n.* (בלו'-ריב'-אנ-איסט) איינער וואס טראגט א בלויען באנד אדער סטענגע אלס צייכען פון פאל־שטענדיגער צוריקגעהאלטענקייט פון שאר־פע משקאות.

blue'-ru'in *n.* (בלו'-רו'-אין) שלעכטער בראנפען אדער ראם.

blues *n.* (בלוז) אומערדינגקייט, טרויעריג־קייט, בעטריבטקייט, מרה־שחורה'דיגקייט.

blue'-stock'ing *n. and a.* (בלו'-סטאק'-אינג) בלויע זאקען; א פרוי וואס האט פרעטענזיעס אויף געלעהרזאמקייט און ליטעראטור; א וואהלקענעוודיגע; וואס טראגט בלויע זאקען; איינפאך, ניט פאראדנע געקליידעט.

blue'-stone *n.* (בלו'-סטאון) בלווישטיין, קופער־וויטריאל [אזא מינעראל].

blu'et *n.* (בלו'-עט) אזא פלאנצע וואס האט בלויע בליהונג.

blue'throat *n.* (בלו'-טהראוט) די בלוי־האלז [אזא קליין פויגעלע, מיט א העל־בלויען פלעק אויף'ן האלז].
ז. *bluebreast*

blue'-veined *a.* (בלו'-וויינד) וואס האט בלויע אדערען.

blue'-vit'riol *n.* (בלו'-וויט'-רי-אל) קופער־וויטריאל [אזא מינעראל].

blue'-winged teal (בלו'-הווינגד טיעל) א זארט אמעריקאנער ענטעל [האט א בלויליכען האלז און פליגעלעך].
ז. איל. *"Game Birds"*

blu'ey *a.* (בלו'-אי) בלויליך.

bluff *n., a. and v.* (בלאף) א שטארק משופע'דיגער ברעג פון א טייך; וואס איז משופע'דיג; אויפגעשוואלען; פלומפ, דיק; אויפגעבלאזען; אנשרעקען; אן אבנארע־ריי; אבנארען דורך בעריהמעריי; פוי־קער [א קארטען־שפיעל].

bluff'ness *n.* (בלאפ'-נעס) פלאשקייט, גראבקייט [אין זיטען אדער שפראך].

blu'ing *n.* (בלו'-אינג) א שטאף וואס פארבט בלוי, אינדיגא־בלוי; פרייסיש־בלוי; דאס מאכען בלוי.

blu'ish *a.* (בלו'-איש) בלויליך.

blun'der *n. and v.* (בלאנ'-דער) א פעהלער, א פעהלער; מאכען א פערזעהן; זיך שטרויכלען; זיך פערפלאנטערען.

blun'derbuss *n.* (בלאנ'-דער-באס) א קליינע האנד־ביקס; א נארישער פלוט.

blun'derer *n.* (בלאנ'-דער-ער) א מבולבל; א צוטראגענער קאפ; א פלוט.

blun'derhead *n.* (בלאנ'-דער-העד) א דומקאפ; א נארישער פלוט.

blun'dering *n. and a.* (בלאנ'-דער-אינג) פערפלאנטערענדיג; מבולבל'דיג; מעשה פלוט; ניט איבערלעגט; אן אונ־געשיקטער פערזעהן.

blun'deringly *adv.* (בלאנ'-דער-אינג-לי) דורך אן אונגעשיקטען פערזעהן.

blun'der out (בלאנ'-דער אוט) זיך ארויסכאפען, ארויספלאצען.

blun'ders *n.* (בלאנ'-דערז) גראבע פער־זעהנס; פלאנטערס.

He makes many **blunders** in his work.

blun'der upon' (בלאנ'-דער א-פאן') אנשטויסען זיך אויף עטוואס דורך א בלינדען צופאל.

blunge *v.* (בלאנדזש) מישען ליים מיט וואסער מיט א שויפעל.

blun'ger *n.* (בלאנ'-דזשער) א שויפעל מיט וועלכען מען פערמישט ליים מיט וואסער.

blunt *a., v. and n.* (בלאנט) שטומפף; טעמפ; אונגעשליפען; אפענהערציג; גראב; זיך גראב בענעהמען; איינפאך, פראסט ריידען, ניט מאכען קיין צערעמא־ניעס; טעמפ מאכען; שטומפף מאכען; אבשוואכען [דעם אפעטיט אדער חשק]; מזומן געלד.

blun'tish *a.* (בלאנ'-טיש) שטומפף, טעמפ.

blun'tishness *n.* (בלאנ'-טיש-נעס) טעמפקייט, שטומפקייט, אונגעלומפערט־קייט, איינפאכקייט, פראסטקייט, אפענ־הערציגקייט [אין א לייכטער פארם].

blunt'ly *adv.* (בלאנט'-לי) 1. שטומפף, טעמפ; 2. אפען און פראסט, אהן צערע־מאניעס, אפענהערציג.

2: He **bluntly** told him the truth.

blunt'ness *n.* (בלאנט'-נעס) טעמפקייט; אונגעלומפערטקייט; שטומפינקייט; איינ־פאכקייט, פראסטקייט; אפענהערציגקייט.

blunt the ap'petite (בלאנט טהי עפ'-אי-טאיט) אבשוואכען דעם אפעטיט.

blunt'-wit'ted *a.* (בלאנט'-הוויט'-עד) דום, נאריש.

blur *n. and v.* (בלויר) קלעק, פלעק; שאנדפלעק; בעפלעקען; בעפלעקען אי־מעצענס נאמען; אויסווישען, אויסמעקען.

blur out (בלויר אוט) אויסמעקען, אויס־שטרייכען; פערטיליגען.

blur o'ver (בלויר או'-ווער) פערמע־קען; פערניכטען.

blur'ry *a.* (בלויר'-אי) פול מיט פלעקען; אונקלאר.

blurt *v. and n.* (בלוירט) ריידען אונבע־זאנען; זיך ארויסכאפען; ארויספלא־צען; דאס ארויספלאצען.

blurt out (בלוירט אוט) זיך ארויסכא־פען, ארויספלאצען.

blush *n. and v.* (בלאש) דאס רויט ווע־רען פון שאנדע; רויט ווערען; זיך פער־שעמען; א רויטער אדער רויטליכער קא־ליר; א רויטליכע אדער ראזע געזיכטס־פארב; א פליכטיגער בליק; א האסטיגער קוק.

blush'er *n.* (בלאש'-ער) איינער וואס ווערט רויט, איינער וואס פערשעמט זיך.

blush'ful *a.* (בלאש'-פול) שעמעוודיג; רויט ווי פון שאנדע.

blush'fully *adv.* (בלאש'-פול-אי) מיט שעמעוודיגקייט, מיט רויטקייט ווי פון שאנדע.

blush'ing *n. and a.* (בלאש'-אינג) דאס רויט ווערען פון שאנדע אדער פער־לעגענהייט; שעמעוודיג; פריש בליהענד, בליהענד ווי א רויז.

blush'ingly *adv.* (בלאש'-אינג-לי) אויף א שעמעוודיגען אופן.

blush'less *a.* (בלאש'-לעס) אונפער־שעמט.

blus'ter *n. and v.* (בלאס'-טער) לארם, טומעל; שטורם; גרויסע בעריהמעריי; א לארעמדיגער אבער פוסטער געשפרעך; שטורמען; מאכען לארם, טומעל.

blus'terer *n.* (בלאס'-טער-ער) א לא־רעמדיגער בעריהמער.

blus'tering *a.* (בלאס'-טער-אינג) לא־רעמדיג; שטירמיש; בעריהמעריש.

blus'teringly *adv.* (בלאס'-טער-אינג-לי) אויף א לארעמדיגען אדער שטירמי־שען אופן; אויף א בעריהמערישען אופן.

blus'terous *a.* (בלאס'-טער-אס)
ז. *blustering*

blus'tery *a.* (בלאס'-טער-אי)
ז. *blustering*

B. M. E. אן אבקירצונג פון די ווער־טער *Bachelor of Mechanical Engineering* [א געלעהרטען־טיטעל]
ז. *mechanical engineering*

B'nai B'rith (בנאי בריטה) (בני ברית) דער אמע־ריקאניש־אידישער ארדען בני ברית.

bo *int.* (באו) בוה! [א ווארט, וועלכעס ווערט געברויכט איבערצושרעקען א קינד].

bo'a *n.* (באו'-א) באא [אזא גרויסער ניט ניפטיגער שלאנג]; א באא וואס די פרויען טראגען אויפ'ן האלז [ווערט גע־מאכט פון פעלץ אדער פעדערען].

bo'a-constric'tor *n.* (באו'-א-קאנ-סטריק'-טאר) ריזען־שלאנג, באא.

Boa-constrictor

boar *n.* (באור) דער עבער, א חזיר אן "ער"; אן "ער" פון אייניגע אנדערע חיות.

board *n. and v.* (באורד) 1. ברעט; 2. טיש; 3. קעסט; 4. בעאמטע; א קא־לעגיום; פערצייכנונגס־ברעט, שרייב־ברעט [ווי אין א שוהל]; קארפערשאפט פון פערוואלטער; 4. דעק פון א שיף; אויס־לעגען מיט ברעטער; שפייזען, עסען ביי אימעצען; געבען קעסט; בעקעסטיגען; בעדעקען מיט ברעטער; געהן אויפ'ן דעק פון א שיף.

2. He pays $10 a week **board**. 3. The **board** held a meeting.

boar'dable *a.* (באור'-דעבל) וואס קען אנגעלאדען ווערען [ווי א שיף]; אויף וואס מען קען ארויפשטייגען [ווי א שיף אדער וואגען].

board and board (באורד ענד באורד) זיים ביי זיים; נאהענט איינס צום אנדערען.

board and men (באורד ענד מען) א שאך־ברעט מיט די פיגורען.

boar'ded floor (באור'-דעד פלאור) א פאדלאגע [דיל] געדעקט מיט ברע־טער.

boar'der *n.* (באור'-דער) פאנסיאנער, איינער וואס האט ביי אימעצען קעסט און קווארטיר; די מענשען אויף א קריעגס־שיף וואס דרינגען אריין אין דעם שונא'ס שיף.

boar'ding *n.* (באור'-דינג) ברעטער; דאס בעדעקען מיט ברעטער; דאס זעצען

זיך אויף א שיף; דאס ארײנדרינגען אין א שיף מיט גוואלד; קעסט און קוואר־טיר.

boar'ding-car *n.* (באור׳-דינג-קאר) א וואגאן, אין וועלכען אייזענבאהן־ארבײ־טער עסען אדער שלאפען.

boar'ding-house *n.* (באור׳-דינג־ האוס) א הויז וואו מען דינגט זיך אן קווארטיר און קעסט.

boar'ding-of'ficer *n.* (באור׳-דינג־אפ׳-אי-סער) א בעאמטער אין צאל־הויז [טאמאזשנע] וואס בעזוכט די שיפען וועלכע קומען אריין אין האפען נאכצוזעהן זייערע פאפירען און ניט דערלאזען, אז עס זאלען ארײנגעשמוגעלט ווערען סחורות אהן אבצאהלונג.

boar'ding-pike *n.* (באור׳-דינג-פאיק) אזא קורצער שפיז מיט וועלכען מאטראזען אויף א שיף זיינען בעוואפענט.

boar'ding-place *n.* (באור׳-דינג־פלײס) ז. ***boarding-house***

boar'ding-school *n.* (באור׳-דינג־סקוהל) א שוהל וואו די שילער עסען און שלאפען.

board of commis'sioners (באורד אוו קא-מיש׳-אנ-ערז) א פערוואלטונגס קאלעגיום; א קאמיסיאן.

board of control' (באורד אוו קאנ-טראול׳) קאנטראל־אמט.

board of cus'toms (באורד אוו קאס-טאמז) שטייער־אמט, צאל־אמט.

board of guar'dians (באורד אוו גאר׳-די-ענז) א קאמיטע וואס זארגט פאר ארימע.

board of health (באורד אוו העלטה) דאס געזונדהייטס־אמט; מעדיצינאל קא־לעגיום.

board of trade (באורד אוו טרייד) האנדעלס־מיניסטעריום; האנדעלס־קאמער.

board'-rule *n.* (באורד׳-רוהל) אזא נו־מערירטע ליניקע [ליניאל] מיט וועל־כער מען קען אויסגעפינען די צאהל קוואד־ראט־פוס פון א ברעט ניט רעכענענדיג.

board'-school *n.* (באורד׳-סקוהל) אן עלעמענטאר־שוהל, אן אנפאנגס־שוהל, אין ענגלאנד [אונטער דער אויפזיכט פון א קאמיסיע וואס ווערט ערוועהלט פון די שטייערען־צאהלער].

board'-wa'ges *n.* (באורד׳-הוויי׳-דזשעס) א געוויסע געצאהלט צו הויזליכע דינערשאפט פאר זייער עסען און קוואר־טיר.

board'-walk *n.* (באורד׳-הוואהק) א שפאציער־וועג פון ברעטער ביים ים אדער ביי א טייך.

boar'-fish *n.* (באור׳-פיש) דער זונען־פיש [האט א מויל ווי א שנוק].

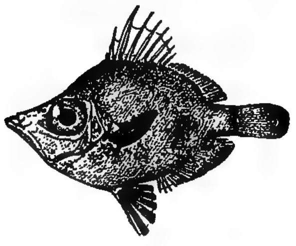

Boar-fish

boar'ish *a.* (באור׳-איש) חזיר׳ש; גראב; גרויזאם, ווילד.

boar'-spear *n.* (באור׳-ספיער) אזא מין שפיעז מיט וועלכער מען געהט אויף יאגד אויף חזירים.

boar'-this'tle *n.* (באור׳-טהיסל) אזא מין שטעכיגע פלאנצע [גענצע־דיסטעל].

boast *n.* and *v.* (באוסט) 1. בעריהמעריי; זיך בעריהמען; עטוואס מיט וואס מען בעריהמט זיך; 2. אויסהאקען א בילד פון א שטיין אין גראבע שטריכען [ניט אין גאנצען בעארבייטען]; ניט גאר גלאט ארומהאקען א שטיין.

1. He boasts of his power over me.

boas'ter *n.* (באוס׳-טער) בעריהמער.

boast'ful *a.* (באוסט׳-פול) בעריהמעריש.

boast'fully *adv.* (באוסט׳-פול-אי) אויף א בעריהמערישען אופן.

boast'fulness *n.* (באוסט׳-פול-נעס) דאס בעריהמען זיך; בעריהמעריי.

boas'ting *n.* and *a.* (באוס׳-טינג) בע־ריהמעריי; זיך בעריהמענדיג; דאס ארומהאקען א שטיין אין גראבע שטריכען.

boas'tingly *adv.* (באוס׳-טינג-לי) בע־ריהמעריש, דורך בעריהמעריי.

boast'less *a.* (באוסט׳-לעס) אהן בע־ריהמעריי.

boast of (באוסט אוו) בעריהמען זיך מיט...

boat *n.* and *v.* (באוט) א שיף; א קליין שיפעל, לאדקע; פאהרען מיט א לאדקע.

boa'table *a.* (באו׳-טעבל) וואס קען דורכגעפאהרען ווערען מיט לאדקעס אדער מיט שיפען.

boa'tage *n.* (באו׳-טיידזש) דאס טראנ־ספארטירען מיט א שיף; דער פרייז פאר טראנספארטירען מיט א שיף; דער אינ־האלט פון א שיף.

boat a riv'er (באוט ע ריוו׳-ער) ארי־בערפאהרען א טייך מיט א שיף.

An order was given to the army to boat the river.

boat'bill *n.* (באוט׳-ביל) דער שיף־שנאבעל־פויגעל [אזא פויגעל, וואס זיין שנאבעל איז עהנליך צו א שיפעל].

Boatbill

boat'-bridge *n.* (באוט׳-ברידזש) א שווימענדער בריק [א בריק וואס איז גע־בויט געווארען אויף שיפלעך].

boat'-buil'der *n.* (באוט־ביל׳-דער) א שיף־בויער.

The ship was constructed by a famous boat-builder.

boa'ter *n.* (באו׳-טער) א שיפער.

boat'-fly *n.* (באוט־פלאי) וואסער־וואנץ [אזא אינזעקט וואס שווימט אויפ׳ן רו־קען].

boat'ful *n.* (באוט׳-פול) די לאדונג פון א שיף, אזוי פיעל ווי א שיף קען ארײנ־נעהמען.

boat'-hook *n.* (באוט׳-הוק) א שטאנג מיט א קרוק ביים ענד צום ציהען אדער שטויסען א שיפעל.

boat'-house *n.* (באוט׳-האוס) א הויז ביים טייך אדער ים, וואו עס ווערען אוועק־געשטעלט שיפלעך.

boa'ting *n.* (באו׳-טינג) דאס פאהרען מיט שיפלעך; דאס אריבערפיהרען מיט שיפלעך.

boat'-in'sect *n.* (באוט־אינ׳-סעקט) ז. ***boat-fly***

boat'-like *a.* (באוט־לאיק) עהנליך צו א שיפעל.

boat'man *n.* (באוט׳-מען) שיפס־מאן, שיפער.

boat'-ra'cing *n.* (באוט־ריי׳-סינג) די וועטפאהרט פון שיפען [דאס פערוועט־טען זיך ווער עס וועט שנעלער רודערען].

Boat-racing is a very common sport.

boat'-rope *n.* (באוט׳-ראופ) א שטריק מיט וועלכער מען בינדט צו א שיף.

boat'-rud'der *n.* (באוט־ראד׳-ער) שיף רודער.

boat'-shaped *a.* (באוט׳-שייפט) וואס האט די פארם פון א שיפעל.

The boat-shaped hat is out of style.

boats'man *n.* (באוטס׳-מען) ז. ***boatman***

boat'-staff *n.* (באוט־סטעף) מאנשאפט פון א שיף.

boat'swain *n.* (באוט׳-סהוויין) א באטס־מאן [אפיציער אויף א שיף].

boat'swain's mate (באוט׳-סהוויינז מייט) א געהילף פון א באטסמאן.

bob *n.* and *v.* (באב) א זאך וואס וויעגט זיך אדער באמבעלט זיך [ווי א הענגענדער שטריק, קייט א. ז. וו.]; א הענגענד שטריקעל וואס צום ענד איז צוגעבונדען א בלייַ אדער שטיין; א רעדעל געמאכט פון דיקען לעדער בענוצט צום פאלירען מע־טאל; אזא דריי אדער פיער עקיגער ראה־מען וואס דרעהט זיך אויף אן אקס [ביי מאשינען]; א שילינג; אן אינפאנטעריע סאלדאט [פוס סאלדאט]; א שליטען; א קלאפ; א בוכע; א לויז, א פליעה; דאס אויסשפיעלען א מעלאדיע אויף גלאָ־קען; קורץ מאכען צוליעב פוץ [ווי א בארד אדער דעם עק פון א פערד]; קורצער פארוק; פאנגען אאל פיש מיט אזא ווענטקע; שלאגען; קלאפען; שפא־טען; בעליידיגען; חוזק מאכען; בעטרי־גען; זיך באמבלען, וויעגען אהער און אהין.

bob a cour'tesy (באב ע קויר׳-טסי) מאכען א העפליכען קניקס.

bob'-apple *n.* (באב׳-עפל) א שפיעל פון קינדער צו כאפען מיט די צייהנער אן עפעל, וועלכער הייננט אויף א פאדעם.

bob'bin *n.* and *v.* (באב׳-אין) שפולע; אזא שפולקע צום פלעכטען נעץ־שפיצען [קלעפעל־ארבייט]; א שמאל בענדעל אדער א דין שטריקעל פון באוועל אדער פלאקס; א בינטעל פלאקס; וויק־לען אויף שפולעס.

bob'bin and fly'-frame (באב׳-אין ענד פלאי׳-פריים) אזא שפול־מאשין אין וועבערייען.

bob'binet *n.* (באב׳-אינ-עט) נעץ־שפיצען [קלעפעל־ארבייט].

bob'bin-frame *n.* (באב׳-אין־פריים) א שפול־מאשין.

bob'bin-machine' *n.* (באב׳-אין-מע-שין׳) א קלעפעל־מאשין [א מאשין צו שטריקען אזעלכע נעץ־שפיצען].

bob'bin-net *n.* (באב׳-אינ-נעט) ז. ***bobbinet***

bob'bin-work *n.* (באב׳-אין-הווירק) געקלעפעלטע ארבייט [אזעלכע נעץ־שפי־צען].

bob'bish *a.* (באב׳-איש) געזונד, פרעה־ליך, גוט געשטימט.

bob'-cher'ry *n.* (באב־טשער׳-אי) אזא

קינדערשפּיעל אנצוכאפּען מיט די צייהנער א קארש וואס הייננט אויף א פאדעם.

bob'-jer'om *n.* (באב'-דזשעיר'-אם) אזא קורץ=געשארענער פארוק.

bob'-ma'jor *n.* (באב'-מיי'-דזשאר) דאס שפּיעלען אויף גלאקען; א גרויסע קלינגעריי.

bob'olink *n.* (באב'-א-לינק) די רייז=פויגעלע [א געוויסע אמעריקאנישע זינג=פויגעלע מיט א ברייטען, פערשפּיצטען און אויסגעבויגענעם שנאבעל ווי ביי א פּאפּוגאי. אין פריהלינג פליהען דיזע פויגעלען מאסענווייז אין צפון ביז קענעדע און אין יענער צייט זיינען די זכרים בעדעקט מיט שווארצע און ווייסע פעדערען און די נקבות מיט געלבע און ברוינע. אין הערבסט פליהען זיי צום דרום ביז פאראגוואי, און אין יענער צייט זיינען די זכרים ענהליך צו די נקבות לויט זייער קאליר. אין דרום=אמעריקא שטעלען זיי זיך אב על פי רוב אויף רייז=פעלדער].

Bobolink

bob'-sled *n.* (באב'-סלעד) אזא שליטעל.

bob'tail *n.* (באב'-טייל) אן אבגעשארענער עק; א פערד מיט אן אבגעשארענעם עק.

bob'tail car (באב'-טייל קאר) אזא קליינער טראמוואי געפיהרט פון איין פערד אויף וועלכען דער אנטרייבער איז אויך דער קאנדוקטאר.

bob'tail coat (באב'-טייל קאוט) א קורץ רעקעל.

bob'tailed *a.* (באב'-טייל'ד) וואס האט אן אבגעשארענעם עק.

bob'tail wig (באב'-טייל וויג) א קורץ=געשארענער פארוק.

bob'-white *n.* (באב'-הוואיט) א וואכטעל; א פעלד=הוהן.

bo'cal *n.* (באו'-קעל) א גלעזערנער סלאי מיט א ברייטען קורצען האלז; דער מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז=אינסטרומענט [ווי פון א טרומייט, קלארנעט א. ד. ג.].

boc'asine *n.* (באק'-ע-סין) דינער שטייף=לייווענד.

bock *v.* (באק) ברעכען, מייקען, א פליוך טהאן.

bock'-beer *n.* (באק'-ביער) א סארט שטארק באייריש ביער [ווערט געברויט אין דייטשלאנד אין דעצעמבער און יאנואר און ווערט געטרונקען אין מערץ].

bock'ing *n.* (באק'-אינג) א גראבער וואָלענער שטאף; א מין געריכערטער הערינג.

bod'dice *n.* (באד'-איס) א מידער, א שניר=לייבעל, א פעסטע טאליע [ביי דאמען=קליידער].

bod'dle *n.* (באדל) א קליינע שאטלענדישע קופערנע מטבע.

bode *n. and v.* (באוד) אן אנזאגער; פארויסזאגען [שלעכטס].

bode'ful *a.* (באוד'-פול) פארויסזאגנדיג; שרעקענדיג.

bod'ice *n.* (באד'-איס) ז. *boddice*

bod'ied *a.* (באד'-איד) וואס האט א קערפער.

bod'iless *a.* (באד'-אי-לעס) קערפערלאז, אהן א קערפער; ניט קערפערליך [שאינו גוף].

He is neither a soulless body, nor a bodiless soul.

bod'iliness *n.* (באד'-אי-לי-נעס) א קערפערליכעס וועזען.

bod'ily *adv. and a.* (באד'-אי-לי) 1 קערפערליך, וואס געהערט צום קערפער; אין פערבינדונג מיט דעם קערפער; ווירקליך; מאטעריעל; 2. אין גאנצען, קאמפּלעט, פאלשטענדיג.

1. The minister is interested in matters of spirit. He has no knowledge of the bodily part of us. 2. He wants to carry this furniture away bodily.

bo'ding *n. and a.* (באו'-דינג) פארויסזאגונג [הויפּטזעכליך אויף שלעכטס]; א שלעכטער סימן; פארויסזאגענדיג; נעבעגדיג א פארצייכען [אויף שלעכטס]; שרעקענדיג.

bo'dingly *adv.* (באו'-דינג-לי) פארויסזאגענדיג [אויף שלעכטס]; שרעקענדיג.

bod'kin *n.* (באד'-קין) אן אל [פון א שוסטער]; א גאנץ דיקע שפּילקע; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען נעהמט ארויס בוכשטאבען פון דרוקזאץ.

bod'kin-work *n.* (באד'-קין-הווירק) שטיקעריי ארבייט.

bodle *n.* (באדל) א קליינע שאטלענדישע קופערנע מטבע.

Bodlei'an *a.* (באד-לי'-ען) וואס איז שייך צו דער ביבליאטהעק פון דעם אוניווערסיטעט פון אקספארד [וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1597 דורך טהאמאס באדלי].

bod'y *n.* (באד'-אי) גוף; קערפער; רומפף; לייב; פעראיין; קערפערשאפט; טרופּע, קאמפּאניע; דער הויפּט=טייל [פון א זאך]; די גרונדלאגע; דער שטאף, דאס מאטעריאל; דער הויפּט אינהאלט; א פערזאן; א בעשעפעניש; א ממשות'דיגער געגענשטאנד [קערפער]; א סיסטעמע; די הויפּט=זאך, דער עיקר.

bod'y-cloth *n.* (באד'-אי-קלאטה) א פערד=דעקע; א קלייד.

bod'y-clothes *n.* (באד'-אי-קלאוטהז) קליידער; א פערד=דעקע.

bod'y-coat *n.* (באד'-אי-קאוט) א טאליע=ראק; א פרינץ=אלבערט ראק.

bod'y-col'or *n.* (באד'-אי-קאל'-אר) דעק=פארב [א פארב וואס לעשט ניט דורך נאר בלייבט ליעגען פון אויבען].

bod'y cor'porate (באד'-אי קאר'-פּא-רייט) די געשלאסענע קערפערשאפט; א געזעלשאפט וואס לעבט אונטער אן ארגאניזירטער פאליטישער רעגיערונג.

bod'y-guard *n.* (באד'-אי-גארד) לייב=וואך; לייב=גווארדיע.

bod'y-horse *n.* (באד'-אי-הארס) דער צווייטער פערד פון א פיער=געשפּאן.

bod'y-lin'en *n.* (באד'-אי-לינ'-ען) אונטער=וועש; לייב=וועש

bod'y-louse *n.* (באד'-אי-לאוס) א לויז, א קאפּ=לויז.

bod'y of a buil'ding (באד'-אי אוו ע ביל'-דינג) דער הויפּט=טייל פון א געביידע.

bod'y of a coach (באד'-אי אוו ע קאוטש) דער וואגען=קאסטען [דער וואַגען אהן די אקסען און רעדער].

bod'y of a discourse' (באד'-אי אוו ע דיס-קאורס') דער אינהאלט פון א שמועס.

bod'y of a for'tress (באד'-אי אוו ע פאר'-טרעס) די הויפּט=פעסטונג.

bod'y of an ar'my (באד'-אי אוו ען אר'-מי) דער הויפּט=קארפּוס פון אן ארמעע.

bod'y of a ship (באד'-אי אוו ע שיפּ) דער רומפף פון א שיף [דער קערפער פון א שיף אהן די מאשינען, מאסטען א. ז. וו.].

bod'y of civ'il law (באד'-אי אוו סיוו'-איל לאָה) די זאמלונג פון ציוויל=געזעצען.

bod'y of man'kind (באד'-אי אוו מען'-קאינד) דאס מענשען=געשלעכט.

bod'y of nobil'ity (באד'-אי אוו נא-ביל'-אי-טי) דער געזאמטער אדעל.

bod'y of reserve' (באד'-אי אוו רי-זירוו') א רעזערוו=ארמעע [די סאלדאטען, וואס האבען אבגעדיענט זייער טערמין און קענען צוריקגערופען ווערען אין א נויט=פאל, ווי מלחמה א. ד. ג.].

bod'y pol'itic (באד'-אי פּאל'-אי-טיק) פּאליטישע קערפערשאפט, דער שטאאט.

Our body politic is based on the principle of the rule of the majority.

bod'y-ser'vant *n.* (באד'-אי-סויר'-וענט) א לייב=דיענער, א לאקיי.

bod'y-snatch'er *n.* (באד'-אי-סנעטש'-ער) א לייכען=רויבער [איינער וואס גנב'עט טויטע קערפער פאר געוויסע צוועקען].

bod'y-snatch'ing *n.* (באד'-אי-סנעטש'-אינג) לייכען=רויב [דאס גנב'ענען טויטע קערפערס].

bog *n., v. and a.* (באג) א זומפּ; אן אבטריט; ארומקייקלען אין בלאטע; זינקען אין זומפּ; א ניט=גוטער, א שד; א טייוועל; דרייסט, פרעך, העזה'דיג; האבען שטוהלגאנג; אבגעשטעלט ווערען, נעהינדערט ווערען.

bog'-bean *n.* (באג'-ביען) ביטער=גראז [אזא פלאנצע].

bog'berry *n.* (באג'-בער-אי) מאָר=יאגדע.

bog'-earth *n.* (באג'-אירטה) מאָר=ערד.

bo'gey *n.* (באו'-גי) א ניט=גוטער, א לץ, א שד, א טייוועל.

bo'geyism *n.* (באו'-גי-איזם) דאס גלויבען אדער מורא האבען פאר שדים אדער רוחות.

bog'gard *n.* (באג'-ארד) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל.

bog'gart *n.* (באג'-ארט) ז. *boggard*

bog'gle *n. and v.* (באגל) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל; א קרוג, וואס האט די פארמע פון א מענשען; זיך אבשרעקען; צוריקטרעטען; אויסווייכען; צווייפלען; דאס אבשרעקען זיך; פערפּושען; מאכען א ניט=געשיקטע פּראבע; פערפּושטע ארביים.

bog'gle o'ver (באגל או'-ווער) צווייפלען איבער עפּעס.

bog'gy *a.* (באג'-אי) זומפּיג, בלאטיג.

bog'-hole *n.* (באג'-האול) א גרוב אין וועלכער מען גיסט אוים שמוץ; אן אבטריט=גרוב.

bog'house *n.* (באג'-האוס) אן אבטריט, בית הכסא.

bo'gie *n.* (באו'-גי) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל; א קויהלען=וואגאן; אזא וואַגאן אויף רעלסעם אין א זעג=מיהל, וועלכער פיהרט צו די קלעצער צום זעג.

bo'gie-truck *n.* (באו'-גי-טראק) א קויהלען=וואגאן; אזא וואגאן אויף רעלסעם אין א זעג=מיהל, וועלכער פיהרט צו די קלעצער צום זעג.

bog'-i'ron ore (באָג'-אײ'-ערן אור) זומפּ-אייזענשטיין [רויהער אייזען וואס מען געפינט אין זומפּען].

bog'-land *n.* (באָג'-לענד) זומפּיג לאנד.

bog'-lan'der *n.* (באָג'-לענ'-דער) איי- נער וואס וואהנט אין זומפּיגע געגענדען; אן אירלענדער.

bo'gle *n.* (באָו'גל) א ניט-גוטער, א שד, א טייוועל.

bog'-moss *n.* (באָג'-מאָס) מאָך; טארף.

bog'-oak *n.* (באָג'-אוֹק) אייבענהאָלץ [דעמבע] וואס ווערט געפונען אין זומ- פּען [דאס האָלץ האט א שווארצליכען קאָ- ליר].

bog'-ore *n.* (באָג'-אור) ז. *bog-iron ore*

bog'-rush *n.* (באָג'-ראָש) שטריק-גראָז [אזא פלאנצע].

bog'-spav'in *n.* (באָג'-ספּעוו'-אין) אזא געשוויר אויף דעם אונטערשטען פוס-קנע- כעל ביי א פערד.

bog'-trot'ter *n.* (באָג'-טראָט'-ער) אן איינוואהנער פון זומפּיגע געגענדען; אן אירלענדער.

bog'-trot'ting *a.* (באָג'-טראָט'-אינג) געהענד איבער זומפּען, לעבענדיג אין זומפּען.

bo'gus *n. and a.* (באָו'-גאָס) 1. ניט- עכט, פאלש; 2. שטארקער ספּיריטוס; אזא שנאפּס געמישט מיט סיראָפּ גע- טרונקען פון מאטראָזען.

1. He paid his debt with a bogus check.

bo'gusly *adv.* (באָו'-גאָס-לי) ניט עכט; דורך שווינדעל.

bo'gus mon'ey (באָו'-גאָס מאָנ'-אי) פאלש געלד.

bo'gus pa'per (באָו'-גאָס פּיי'-פּער) א צייטונג וואס איז אויסגעפילט מיט פוס- טע זאכען און ליגענס.

bog'wort *n.* (באָג'-הוואָרט) מאָך- יאגדעס, ברוסניצע. ז. *cranberry*

bo'gy *n.* (באָו'-גי) א שד, לץ, א ניט-גו- טער. ז. *bogey*

bo'gyism *n.* (באָו'-גי-איזם) ז. *bogeyism*

bohea' *n.* (באָו-היע') טהעע; א זארט פּראָסטע שווארצע טהעע.

Bohe'mia *n.* (באָו-היע'-מי-ע) דאס לאנד בעהמען; ציגיינערשאפט; די לוסטי- גע וועלט פון אקטיארען, ליטעראטען און קינסטלער.

Bohe'mian *n. and a.* (באָו-היע'-מי- ען) וואס איז שייך צו בעהמען; איינער וואס שטאמט פון בעהמען; די בעהמישע שפּראך; ציגיינעריש; א ליטעראט, א קינסטלער וואס פיהרט א לייכטען, פרייען און אן אונגעשטערטען לעבען.

Bohe'mianism *n.* (באָו-היע'-מי-ענ- איזם) דאס פיהרען א פרייען, ניט נאָך די אנגענומענע זיטען, אונגעשטערטען לע- בען [פון ליטעראטען און קינסטלער].

bo'hor *n.* (באָו'-האָר) אזא-וועסט-אפרי- קאנישער הירש אדער אנטילאָפּ.

boil *n. and v.* (באָיל) א געשוויר; קאָכען, זידען; זיך קאָכען; זיך אויפרעגען.

boil away' (באָיל ע-הוויי') אויסדאמפּ- פען; קאָכענדיג.

boil down (באָיל דאַון) ז. *boil away*

boiled *a.* (באָילד) געקאָכט, גע- זאָטען; וואס האט דערגרייכט דער זידע-פּונקט.

boiled down to a point (באָילד דאַון טו ע פּאָינט) ארויסגעהמען דעם עיקר, דעם תמצית.

The lawyer boiled down his arguments to one point.

boiled meat (באָילד מיעט) געקאָכטע פלייש.

boi'ler *n.* (באָי'-לער) א קאָך-קעסעל; א דאמפּף-קעסעל; איינער וואס קאָכט אדער זידט עפּעס אויף.

boi'ler-com'pound *n.* (באָי'-לער- קאָמ'-פּאַונד) א שטאָף אויפצולעזען קע- סעל-שטיין [דאס וואס זעצט זיך אב אויף'ן דעק און אויף די זייטען פון א קעסעל].

boi'ler-ma'ker *n.* (באָי'-לער-מיי'- קער) א קעסעל-מאכער, א קעסעל-שמיעד; א קליינער בעאמטער אין דער פלאָטע פון די פערייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

boi'ler-scale *n.* (באָי'-לער-סקייל) קע- סעל-שטיין [דאס וואס זעצט זיך אב אויף דעם דעק און די זייטען פון א קעסעל].

boi'lery *n.* (באָי'-לער-אי) א פּלאץ צום קאָכען; א קאָך-אפּאראט; א פּלאץ וואו עס ווערט געמאכט זאלץ דורך אויסדאמפּ- פען דאס וואסער אין וועלכען דאס זאלץ געפינט זיך.

boi'ling *n. and a.* (באָי'-לינג) קאָכענ- דיג; זייענדיג אויפגעקאָכט, אויפגערעגט; דאס קאָכען, דאס זידען.

boi'ling heat (באָי'-לינג היעט) זידע- היץ [די היץ וואס ברייננט צום קאָכען].

boi'ling hot (באָי'-לינג האָט) קאָכענד הייס.

boi'lingly *adv.* (באָי'-לינג-לי) קאָכענ- דיג; זייענדיג אויפגעקאָכט, אויפגערעגט.

boi'ling-point *n.* (באָי'-לינג-פּאָינט) זידע-פּונקט [די טעמפּעראטור ביי וועל- כע א פליסיגקייט פאנגט אן קאָכען. וואַ- סער צ. ב. פאנגט אן קאָכען ביי 100 גראד צעלזיוס אדער 212° גראד פאהרענהייט].

boi'ling spring (באָי'-לינג ספּרינג) א הייסער קוואל.

boil o'ver (באָיל או'-ווער) אריבערקאָ- כען, אריבערלויפען.

boil o'ver with rage (באָיל או'-ווער הוויטה רייזדש) ווערען שטארק אין כעס, צוקאָכט ווערען פון כעס.

boil to piec'es (באָיל טו פּיעס'-עז) גוט צוקאָכען.

boil up (באָיל אָפּ) אויפקאָכען.

bois'terous *a.* (באָיס'-טער-אָס) לארעמ- דיג; העפטיג, שטירמיש; ברויזענד.

The boisterous lads were arrested for disorderly conduct.

bois'terously *adv.* (באָיס'-טער-אָס-לי) לארעמדיג, מיט שטורם; העפטיג; ענער- גיש; ברויזענד.

bois'terousness *n.* (באָיס'-טער-אָס- נעס) דאס לארמען; דאס ברויזען; דאס שטורמען.

bois'terous youth (באָיס'-טער-אָס יוטה) א יונגער היץ-קאָפּ.

bold *a. and v.* (באָולד) דרייסט, ניט צוריקגעהאלטען; סמיעלע; פרעך, העזה'- דיג; ווערען פרעך; בולט, דייטליך פאר'ן אויג; משופּע'דיג, סטייל; טיעף גלייך ביים ברעג [ביי טייכען אדער ימים].

bold ea'gle (באָולד איגל) אן אויס- טראלישער אדלער.

bold'-face *n.* (באָולד'-פּייס) עזות-פּנים; אונפערשעמטער; בולט'ער אות, שווארצער דרוקשריפט.

bold'-faced *a.* (באָולד'-פּייסט) פרעך; אונפערשעמט; מיט בולט'ע, שווארץ-גע- דרוקטע אותיות.

bold'ly *adv.* (באָולד'-לי) פרעך, אונ- פערשעמט; אויף א פרעכען אדער אונ- פערשעמטען אופן.

bold'ness *n.* (באָולד'-נעס) דרייסטקייט, שטייפקייט; פרעכהייט, עזות.

bold shore (באָולד שאָור) משופּע'די- גער ברעג פון א טייך אדער ים.

bold'-spir'ited *a.* (באָולד'-ספּיר'-אי- טעד) וואס האט קוראַזש; וואס האט א דרייסטען מוטה.

bold word (באָולד הוואָירד) א שטארק וואָרט, אן אפּענהערציג וואָרט.

bole *n.* (באָול) א שטאם פון א בוים; א בלומען-שטענגעל; אזא קליין שיפעל; אזא ווייכער פעטער ליים; די זאמען-קאפּסעל [ביי א פלאנצע]; אזא אלטע תבואה מאָס.

bole'ro *n.* (בא-ליי'-ראָו) אזא שפּאנישער טאנץ; מוזיק צו אזא טאנץ.

Bole'tus *n.* (בא-לי'-טאָס) דער ראהר- שוועמעל.

boll *n. and v.* (באָול) די זאמען-קאפּסעל [ביי פלאנצען]; קריגען זאמען-קאפּסלען; אזא אלטע תבואה מאָס.

bol'lard *n.* (באָל'-ארד) א באלקען אין א האפען אנצובינדען א שיף.

bol'lard-tim'bers *n.* (באָל'-ארד- טימ'-בערז) אזעלכע קלעצער וואס ווערען גענוצט ביים בויען שיפען.

bol'ling *n.* (באָו'-לינג) א קלאָץ, דער שטאם פון א בוים אהן דעם שפּיץ און אהן די צווייגען.

bolom'eter *n.* (בא-לאָמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען גאנץ קליינע אויסשטראהלונגען פון ווארעמקייט.

bolomet'ric *a.* (באָו-לא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום אינסטרומענט מיט וועלכען מען קען מעסטען גאנץ קליינע אויסשטראהלונגען פון ווארעמקייט.

bol'ster *n. and v.* (באָול'-סטער) אזא קאָפּ-קישעלע; א קאָפּ-שטיצע; א פּאלסטער; אונטערשטיצען מיט א פּאלסטער אדער קישען; אויסשטאָפּען, אויספּאלסטערען; צולעגען א קאמפּרעס.

bol'sterer *n.* (באָול'-סטער-ער) אן אונ- טערשטיצער; א פּאלסטערער.

bol'stering *n.* (באָול'-סטער-אינג) א שטיצע; א קאָפּ-שטיצע.

bol'stering-match *n.* (באָול'-סטער- אינג-מעטש) א שטיפעריי פון קינדער אין שלאָף-צימער דורך ווארפען זיך מיט די קישענס.

bol'ster out (באָול'-סטער אוֹט) אויס- בעטען מיט קישענס; פּאלסטערען.

bol'ster up (באָול'-סטער אָפּ) פערטיידי- גען, אונטערשטיצען; פערוועראָנט ברייננען.

bolt *n., v. and adv.* (באָולט) א באלצען; א שטיפט; א דיקער שטיפט מיט א שרויב ביים ענד; א פערריגעל, א ריגעל; א פייל פון א בויגען; א בליץ; א צילינדער- זיפּ אין א מיהל צום בייטלען מעהל; פּיס- קאנדראלען; דאס אויסזעצען [דורכגעהן, צו- טראָגען] פון א פערד; דאס צוריקציהען זיך פון א פּאליטישער קאנווענציאָ, וואו עס ווערען בעשטימט די פּארטיי-קאנדי- דאטען, אלס פּראָטעסט פון אונצופרידענ- הייט; דאס אבזאגען זיך צו שטימען פאר דעם קאנדידאט פון דער אייגענער פּאר- טיי; פערריגלען, פערפעסטיגען מיט א באלצען; זיפּען, בייטלען; פּלאַצען, ארויס- פּלאַצען, אויסשיסען; צוריקציהען זיך אלס פּראָטעסט פון א פּאליטישער קאנווענציאָ, וואו עס ווערען בעשטימט די פּארטיי- קאנדידאטען; ניט שטימען פאר דער איי- גענער פּארטיי; שנעל, בליץ-שנעל; פּלוצ- ליך.

bolt'-au'ger *n.* (באָולט'-אָה'-גער) אזא גרויסער ענבער.

bol'ter *n.* (באול'-טער) ציליגדער=זיפּ אין א מיהל צום בייטלען מעהל; א פּערזאן, וואס פערלאזט זיין פּאליטישע פּארטיי אין דער צייט פון די וואהלען אדער וואס ציהט זיך צוריק פון א פּארטיי=קאנווענציאן אלס פּראטעסט; א פערד וואס געהט דורך [זעצט אויס]; אזא נעץ פון פּאדים צו כאפּען פיש; א זיפּ צו בייטלען מעהל.

bolt'head *n.* (באולט'-העד) דיסטיליר=געפעס [אזא גלעזערנער געפעס מיט א לאנגען האלז].

bolt in (באולט אין) פּלוצים אריינפּאלען, אריינפּאלען ווי א יון אין סוכה.

bol'ting *n.* (באול'-טינג) דאס פערריגלען; א בינטעל שטרוי; דאס זיפּען; דאס איבעררייסען מיט א פּאליטישער פּארטיי. ז. *bolt*

bol'ting-cloth *n.* (באול'-טינג-קלאטה) זיפּ=שטאף [דער שטאף וואס ווערט געברויכט פאר זיפּען אדער בייטעל=צילינדער].

bol'ting-house *n.* (באול'-טינג האוס) בייטעל=קאמער [דער פּלאץ אין א מיהל, וואו דאס מעהל ווערט געבייטעלט].

bol'ting-hutch *n.* (באול'-טינג-האטש) דער בייטעל=קאסטען [וואו דאס געבייטעלטע מעהל שיט זיך אריין].

bol'ting-machine' *n.* (באול'-טינג-מע-שין') זיפּ=מאשין; בייטעל=מאשין.

bol'ting-mill *n.* (באול'-טינג-מיל) ז. *bolting-machine*

bolt'-knife *n.* (באולט'-נאיף) אזא בוכבינדער=מעסער.

bolt of canvas (באולט אוו קענ'-ווּעס) א שטיק זעגעל=טוך פון 30 ביז 50 יארד לאנג.

bolt out (באולט אוט) אויס=אויסזיפּען; פארשען.

bolt'-rope *n.* (באולט'-ראופּ) אזא שטריק מיט וועלכען עס ווערט ארומגעזוימט א זעגעל פון א שיף.

bolt'sprit *n.* (באולט'-ספּריט) אזא באלקען וואס שטעקט ארויס פון דעם נאז [פאדערטייל פון א שיף].

bolt up (באולט אַפּ) בעפעסטיגען; צונויפבינדען.

bolt upright' (באולט אַפּ-ראיט') שטעהענדיג גראד.

There he stood **bolt upright.**

bo'lus *n.* (באו'-לאס) א גרויסער פּיל [אין מעדיצין]; אן אונאנגענעהמע זאך וואס מוז געדולדעט ווערען; אן אונאנגענעהם ווארט וואס מען מוז אראבשלינגען.

bom *n.* (באם) א מין גרויסע שלאנג.

bo'ma *n.* (באו'-מא) א רונדער פּלאץ ארומגעצוימט מיט בוימלעך אדער פּלעקער.

bo'mahnut *n.* (באו'-מא-נאט) אזעלכע זוימען פון א בוימעל אין אפריקא, וואס ווערט בענוצט צו גארבען פעל.

bomb *n.* and *v.* (באם) קנאל, שאל; באמבע; קנאלען, שאלען; באמבארדירען, שיסען מיט באמבעס.

bombard' *v.* and *n.* (באם-בארד') באמבארדירען; שיסען מיט באמבעס; א קאנאנע; אזא מין שיף; א לעדערנע כלי פאר משקאות.

bombardier' *n.* (באם-באר-דיער') באמבארדיער, ארטילעריסט [א סאלדאט ביי הארמאטען]; דער באמבארדיער=קעפער [אזא זשוק, באבעלקע]; אזא פּראש.

bombardier'-bee'tle *n.* (באם-באר-דיער'-ביעטל) דער באמבארדיער=קעפער [אזא זשוק, באבעלע וואס מען געפינט אונטער שטיינער].

bombard'ment *n.* (באם-בארד'-מענט) באמבארדירונג; דאס שיסען מיט באמבעס.

bombar'don *n.* (באם-באר'-דאן) אזא גרויסער טרומייט.

bombardo'ne *n.* (באם-באר-דאו'-נע) ז. *bombardon*

bombasin' *n.* (באם-בע-זין') ז. *bombasine*

bombasine' *n.* (באם-בע-זיען') אזא דינער זיידענשטאף; אזא שטאף וואס אויבען איז זייד און אונטען איז וואל.

bom'bast *n.* and *a.* (באם'-בעסט) באמבאסטיק, הויכקלינגענדע ווערטער; געשוואלענע אויסדריקע; באמבאסטיש.

bombas'tic *a.* (באם-בעס'-טיק) באמבאסטיש, וואס בעשטעהט פון געשוואלענע הויכקלינגענדע אויסדריקע.

bombas'tical *a.* (באם-בעס'-טי-קעל) ז. *bombastic*

bom'bastry *n.* (באם'-בעס-טרי) באמבאסטיק; באמבאסטישע, הויכקלינגענדע, געשוואלענע אויסדריקע.

Bom'bax *n.* (באם'-בעקס) דער זייד=בוימוואל בוים [א בוים וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

bombazeen' *n.* (באם-בע-זיען') ז. *bombasine*

bombazine' *n.* (באם-בע-זיען') ז. *bombasine*

bomb'-chest *n.* (באם'-טשעסט) א קעסטעל מיט באמבעס אדער שיס=פּולווער.

bom'bic *a.* (באם'-ביק) וואס איז שייך צו א זייד=ווארעם.

bom'bilate *v.* (באם'-בי-לייט) זשוזשען [ווי א ביען].

bomb'-ketch *n.* (באם'-קעטש) א שיף צום פיהרען באמבעס.

bomb'-proof *a.* and *n.* (באם'-פּרוהף) באמבען=זיכער [וואס האט קיין מורא פאר א באמבע]; א טייל פון א פעסטונג וואס איז באמבען=זיכער.

bomb'shell *n.* (באם'-שעל) א באמבע; א קאפּסעל פון א באמבע.

bom'bus *n.* (באם'-באס) דאס זשוזשען אין די אויערען [אזא קראנקהייט].

Bom'bus *n.* (באם'-באס) אזא מין ביענען.

bomb'-ves'sel *n.* (באם'-ווּעס'-על) ז. *bomb-ketch*

bom'bycid *a.* and *n.* (באם'-בי-סיד) וואס איז שייך צו מאטען אדער רויפּען; א מאט, מאיל; רויפּע. ז. *Bombycidæ*

Bombyc'idæ *n.* (באם-בים'-אי-דיע) מאיל אדער מאטען=אינזעקטען [אזעלכע פליגעלעך וואס צופרעסען קליידער]; רויפּען; זיידען=רויפּען [פון וועלכע עס קומען ארוים די זיידענע ווערעם].

bombycid'ean *n.* and *a.* (באם-בי-סיד'-אי-ען) ז. *bombycid*

Bom'byx *n.* (באם'-ביקס) דער מין אינזעקטען צו וועלכען עס געהערען די מאטען און זיידען=ווערעם.

bon *a.* (באון) גוט.

bo'na fi'de (באו'-נע פאי'-די) אין גוטען גלויבען, טריי; עהרליך; ריכטיג.

The act was done **bona fide.**

bo'na fi'de ev'idence (באו'-נע פאי'-די עוו'-אי-דענס) עדות אויף וועלכע מען קען זיך פערלאזען.

bo'na fi'des (באו'-נע פאי'-דיז) ז. *bona fide*

bonan'za *n.* (בא-נענ'-זע) א גרויסע מאסע ערץ [רויהער מעטאל] וואס ווערט געפונען אין א מינע; א געלונגענע אונטערנעהמונג; א גליק.

Bonan'za mines (בא-נענ'-זע מאינז) די זילבער מינען אין נעוואדא [אמעריקא], וואו עס איז געפונען געווארען א גרויסע מאסע זילבער.

Bo'napartean *a.* (באו'-נע-פּאר-טי-ען) וואס איז שייך צו באנאפּארט [דער פאמיליען=נאמען פון נאפּאלעאן דעם ערשטען איז געווען באנאפּארט].

Bo'napartism *n.* (באו'-נע-פּאר-טיזם) די פּאליטישע סיסטעם פון נאפּאלעאן באנאפּארט.

Bo'napartist *n.* (באו'-נע-פּאר-טיסט) אן אנהענגער פון דער באנאפּארטישער דינאסטיע אדער פון דער פּאליטישער סיסטעם פון נאפּאלעאן באנאפּארט; איינער וואס וויל צוריק איינפיהרען אין פראנקרייך א קעניגרייך פון דער באנאפּארטישער דינאסטיע.

bona'sus *n.* (בא-ניי'-סאס) דער אויער=אקס.

bonbon' *n.* (באנ-באן') באנבאנס, קאנפעקט; צוקערקע.

bon-chré'tien *n.* (באן-קריי'-שען) די קריסטבארנע [אזא טייערער זארט בארנעם].

bond *n.* and *v.* (באנד) א באנד; א קעט; א שטריק; עטוואס וואס בינדט צוזאמען; צובונד; פערבינדונג; פערפּליכטונג; התחייבות; משכון; א לייב=אייגענער; א קנעכט; שולדענפערשרייבונג; אבליגאציאן; ערבות; אויסשטעלען א פערשרייבונג איבער עטוואס; פער'משכון'ען; פער'משכון'ען פאר אן ערבות; פערבינדען; געבען אונבעוועגליכע איינענטום אלס א משכון פאר אן ערבות; פערבינדען; פערבינדען ציגעל אדער שטיינער מיטאנאנדער דורך ליים אדער צעמענט.

bon'dage *n.* (באנ'-דיידזש) קנעכטשאפט; פערפּליכטונג.

In Egypt, the Jews were held in **bondage.**

bond'-cred'itor *n.* (באנד'-קרעד'-אי-טאר) אן אבליגאציאנס=קרעדיטאר [א קרעדיטאר וואס איז פערזיכערט דורך אן ערבות פון אונבעוועגליכען איינענטום].

bond'-debt *n.* (באנד'-דעט) אבליגאציאנס=שולד [א שולד וואס איז נעזיכערט דורך אן ערבות פון אונבעוועגליכען איינענטום].

bon'ded *a.* (באנ'-דעד) נעזיכערט דורך אן אבליגאציאן [דורך אן ערבות אויף אונבעוועגליכען איינענטום]; פער'משכונ'ט; אוועקגעלעגט אונטער אבליגאציאן.

bon'ded ware'house (באנ'-דעד הוועהר'-האוס) א מאגאזין, וואו מען האלט סחורות, אויף וועלכע מען איז שולדיג צאל אדער שטייער, ביז זיי ווערען פערקויפט פון זייער איינענטהימער וועלכער צאהלט דאן איין דער רעגיערונג וואס עס קומט פון איהם.

bon'der *n.* (באנ'-דער) איינער וואס לעגט אוועק סחורה, אויף וועלכע עס דארף נעצאהלט ווערען שטייער אדער צאל, אין א רעגיערונגס=מאגאזין, ביז די סחורה וועט פערקויפט ווערען; א בינדשטיין [אין א געמויערטער וואנד].

bond goods (באנד גוהדז) אוועקלעגען סחורה, פאר וועלכע מען דארף צאהלען שטייער אדער צאל, אין א רעגיערונגס=

מאגאזין, ביז וואנען די סחורה ווערט פערקויפט.

bond'maid *n.* (באנד'-מייד) שקלאפין, דיענסט-מיידעל.

bond'man *n.* (באנד'-מען) קנעכט, שקלאף.

bond of indem'nity (באנד אוו אינ-דעמ'-ני-טי) אן ענטשעדיגונג ערבות, אן ערבות וואס ווערט געגעבען צו בעצאהלען פאר פערלוסט אדער שאדען.

bond of obliga'tion (באנד אוו אב-לי-גיי'-שאן) א שולד-שיין; א שולד-פערשרייבונג.

bonds *n.* (באנדז) קעטען, געפאנגענשאפט; ווערטה-פאפיערען, אקציעס.

bond'-ser'vant *n.* (באנד'-סויר'-וועגט) א לייב-אייגענער, א שקלאף.

bond'-ser'vice *n.* (באנד'-סויר'-וויס) לייב-אייגענשאפט; שקלאפעריי.

bond'-slave *n.* (באנד'-סלייוו) א שקלאף, א שקלאפין.

bonds'man *n.* (באנדז'-מען) אן ערב; איינער וואס גיט אלס ערבות זיין אונבעוועגליך אייגענטום; א שקלאף.

bond'-stone *n.* (באנד'-סטאון) א בינד-שטיין [אין א געמויערטער וואנד].

bonds'woman *n.* (באנדז'-הוואומ-ען) א לייב-אייגענע, א שקלאפין.

bond'woman *n.* (באנד'-הוואומ-ען) ז. *bondswoman*.

bone *n. and v.* (באון) ביין, קנאכען; ארויסנעהמען די ביינער, ארייגזעצען פיש-ביין; צו'גנב'ענען; צוואווארפען ווי א הונד א ביין; זיך נעהמען פלייסיג צו דער ארבייט.

bone'-ache *n.* (באון'-אייק) א ברעכעניש אין די ביינער.

bone'-ash *n.* (באון'-עש) אש פון פערברענטע ביינער.

bone'-black *n.* (באון'-בלעק) געברענטע עלפאנט-ביין; קויהלען פון פערברענטע ביינער.

bone'-brea'ker *n.* (באון'-בריי'-קער) דער ים-אדלער, דער ביינברעכער [אזא רויב-פויגעל].

boned *a.* (באונד) וואס האט ביינער; ביינערדיג.

bone'-dust *n.* (באון'-דאסט) ביינער-שטויב [געמאהלענע ביינער צו מיסטינען פעלדער].

bone'-earth *n.** (באון'-אוירטה) אש פון פערברענטע ביינער.

bone'-glue *n.* (באונ'-גלו) ביינער-קליי [אזא זארט קליי וואס ווערט געמאכט פון ביינער].

bone'-house *n.* (באון'-האוס) א טרונע.

bone in'to (באון אינ'-טו) זיך פלייסיג נעהמען צו עטוואס.

bone'less *a.* (באונ'-לעס) אהן ביינער.

bone'-manure' *n.* (באון'-מע-ניור') ביינער-מעהל [צומאהלענע ביינער פאר מיסטינונג פון פעלדער].

bone'-mill *n.* (באון'-מיל) א מיהל פאר מאהלען ביינער.

bone of conten'tion (באון אוו קאנ-טענ'-שאן) דער צאנק-עפעל; דער שטרייט-פונקט; דער ביין איבער וועלכען מען רייסט זיך; די אורזאכע פון א מחלוקה.

Tripoli was the **bone of contention** in the war between Italy and Turkey.

bones *n.* (באונז) ביינדלעך [צום שפיעלען]; סקעלעט; טויטער קערפער.

bone'set *n. and v.* (באונ'-סעט) א מין ביטער מעדיצינישע גראז [האמבורגער טהעע]; היילען צובראכענע ביינער; צוריק ארייגשטעלען אויף זיין ארט אן אויסגעלונקענעם גליעד.

bone'-set'ter *n.* (באון'-סעט'-ער) איינער וואס היילט צובראכענע ביינער אדער שטעלט אריין צוריק אויף זייער ארט אויסגעלונקענע גליעדער [ווערט געברויכט אויף אזעלכען, וואס איז ניט קיין דאקטאר].

bone'-spav'in *n.* (באון'-ספעוו'-אין) א ביינערדיגער אנוואוקס אויף דעם אונטערשטען קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

bon'fire *n.* (באנ'-פאיר) א גרויסער פייער אין א פרייען פלאץ פאר אילומינאציאן אדער פאר אמוזירונג; א פייער, אויף וועלכען מען פערברענט עפענטליך אפיקורסים אדער אפיקורס'ישע ביכער.

bonhomie' *n.* (באנ-א-מיע') א גוט-מוטיגע נאטור; גוטברודערשאפט; אפענהערציגקייט.

Bon'iface *n.* (באנ'-אי-פיים) א בעל אכסניא; א הויז-אייגענטימער.

boni'to *n.* (בא-ני'-טאו) דער ברייט-פיש [אזא ים-פיש פון בלויליכען פארב].

Bonito

bon jour (באן זשור) גוטען מארגען.

bon mot (באן מאו) א גוט ווארט, א וויץ.

bonne *n.* (באן) א באנע [א מיידעל צו קינדער].

bonne bouche (באן בוש) א געשמאקער ביסען, א נאשעריי.

bon'net *n. and v.* (באנ'-עט) א בארעט; א היטעלע; א פרויענהוט; א פאסאן-הוט; א שטרייף זעגעלטוך צו פערלענגערען די זעגעל פון א שיף; אזא ראהמען אויסגעפלאכטען מיט דראט ווי א נעץ ביי א דאמפף-מאשין צו פערהיטען אז פונקען זאלען ווייט ניט שפריצען; אזא דראט-נעץ צו בעדעקען די עפנונג פון א מינע; אזא אייזערנער דעקעל פון א ווענטיל אדער אן אייזענראהר; אן אריבערבאטער אויף אן אויקציאן וואס האט די אויפגאבע אויפצוהויבען דעם פרייז; אריבערציהען דאס היטעל איבער די אויגען.

bon'net-boards *n.* (באנ'-עט-באורדז) קארדאן פון וועלכע מען מאכט דעם פאסאן פון פרויען-היט.

bon'neted *a.* (באנ'-עט-עד) וואס טראגט א בארעט, א היטעלע.

bon'net-macaque' *n.* (באנ'-עט-מע-קעק') אזא אבעזיאנע, מאלפע וועלכע נעפינט זיך אין ציילאן און קען זיך צו אן אנדער קלימאט ניט צוגעוועהנען.

bon'net-mon'key *n.* (באנ'-עט-מאנ'-קי) ז. *bonnet-macaque*.

bon'net-pep'per *n.* (באנ'-עט-פעפ'-ער) אזא מין שפאנישער פעפער.

bon'net-piece *n.* (באנ'-עט-פיעס) אזא גאלדענע מטבע פון דזשיימס דעם 5טען, אן אמאליגער שאטלענדישער קעניג.

bon'nily *adv.* (באנ'-אי-לי) פיין, היבש, מונטער, לוסטיג, פרעהליך.

bon'niness *n.* (באנ'-אי-נעס) פרעהליכקייט; לוסטיגקייט; שעהנקייט.

bon'ny *a.* (באנ'-אי) לוסטיג, פרעהליך, מונטער, היבש, פיין.

bon'nyclabber *n.* (באנ'-אי-קלעב-ער) זויערמילך; א געטראנק געמאכט פון ביער געמישט מיט סמעטענע אדער מאסליאנקע [פוטער-מילך].

bon'-ton' *n.* (באן'-טאן') באן טאן, גוטער טאן; פיינע מאניערען; מאניערען און מאדע פון דער הויכער געזעלשאפט; די הויכע געזעלשאפט.

bo'nus *n. and v.* (באו'-נאס) א געשענק צו אן אנגעשטעלטען אויסער זיין געצאהלט; א פרעמיום; א געשענק פאר א הלואה א חוץ די ציגזען; דאס געלד וואס אן אקציענהענדלער קריגט א חוץ זיין חלק אין די פערדיענסטען; געבען א פרעמיום, א געשענק.

bon'-vivant' *n.* (באנ'-ווי-וואן') א לעבעמאן; א גוטער ברודער.

bon voyage' (באן ווא-יאזש') א גליקליכע רייזע.

bo'ny *a.* (באו'-ני) קנאכיג, ביינערדיג; וואס האט גרויסע ביינער; אבגעמאגערט ביז די ביינער; הארט ווי ביין.

bo'ny tis'sue (באו'-ני טיש'-או) דאס ביין-געוועב [די צוזאמענשטעלונג פון די צעלען וואס בילדען דעם ביין].

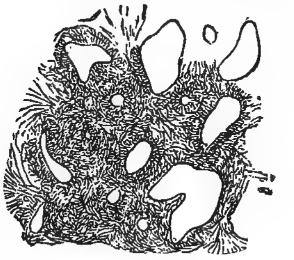

Bony Tissue

bonze *n.* (באנז) א בודיסטישער מאנאך אדער פריסטער [הויפטזעכליך אין כינא און יאפאן].

boo'by *n. and a.* (בוה'-בי) א נארישער יונג, א שוטה; אזא ים-פויגעל; נאריש, דום.

Booby

boo'by-hut *n.* (בוה'-בי-האט) א פערדעקטער שליטען.

boo'byish *a.* (בוה'-בי-איש) נאריש, דום.

Boo'dha *n.* (בו'-דא) בודא [דער גרינדער פון דער בודיסטישער רעליגיאן].

Boo'dhism *n.* (בו'-דיזם) די בודיסטישע רעליגיאן.

boo'dle *n.* (בוהדל) כאבאר, שווינדעל; כאבאר וואס ווערט געגעבען צו אונטערקויפען בעאמטע; דאס גאנצע פעקעל; האק און פאק.

boo'dler *n.* (בוה'-דלער) א בעאמטער וואס נעהמט כאבאר; איינער וואס פערקויפט זיין שטימע פאר כאבאר.

boo'dy *v.* (בוה'-די) ברוגז אויסזעהן; ברוגז זיין.

Come, don't **boody** with me.

boohoo' *int. and v.* (בוה-הוה') הו-הו

[דער קלאנג פון וויינען אויף'ן קול שרייען הויך.

ok *n. and v.* (בוק) א בוך; די ביבעל; איינשרייבען אין א בוך; בעשטעלען ארע זיך פערזארגען מיט עפעס אין פאראוי [ווי מיט א רייזע=בילעט]; טראנספאר טירען.

ok'-account' *n.* (בוק'-ע-קאונט') די קאנטא [אין א האנדעלס=בוך].

ok'binder *n.* (בוק'-באינ-דער) איינבינדער, בוכבינדער.

ok'bindery *n.* (בוק'-באינ-דער-אי) א בוכבינדעריי.

ok'binding *n.* (בוק'-באינ-דינג) דאס איינבינדען ביכער; די מלאכה פו בוכבינדעריי.

ok'case *n.* (בוק'-קיים) א ביכער=שראנק; א ביכער=אלמער.

ok'-debt *n.* (בוק'-דעט) די בוך=שולד [א שולד וואס איז איינגעשריבע גור אין שולד=בוך].

ok down (בוק דאון) פערשרייבען; פערצייכענען.

oked *a.* (בוקט) איינגעשריבען אין בוך; בעזארגט, טראנספארטירט.

oked for (בוקט פאר) פאר עטוואס בעשטימט זיין.

I am booked for a lecture next week.

ok'ful *n. and a.* (בוק'-פול) אנגעשטאפט מיט ביכער [אויף איינעם וואס האט געלעזען פיעל ביכער נאר ער האט זיי ניט גוט פערדייט]; אזוי פיעל ווי א בוך ענטהאלט.

ok in boards (בוק אין באורדז) א בוך אין טאוולען.

ok'ing *n.* (בוק'-אינג) דאס פערשרייבען אין א בוך; דאס פערזארגען זיך מיט עפעס אין פארויס [ווי מיט א באהן אדער שיפס=בילעט].

ok'ing-clerk *n.* (בוק'-אינג-קלוירק) אן אנגעשטעלטער אין א פירמע וואס פערשרייבט אין בוך; אן אנגעשטעלטער וואס פערקויפט באהן=בילעטען; א פערקויפער פון בילעטען אין א טעאטער, צירקוס א. ז. וו.

ok in sheets (בוק אין שיעטס) ניט קיין איינגעבונדענער בוך.

ok'ish *a.* (בוק'-איש) וואס האט ליעב צו לעזען ביכער; וואס איז אריינגעטהאן אין ביכער; וואס איז בעקאנט מעהר מיט ביכער ווי מיט'ן פראקטישען לעבען; וואס איז גענומען פון ביכער; געלערענט; פעדאנטיש.

ok'ishly *ddv.* (בוק'-איש-לי) אריינגעטהאן אין ביכער; פעדאנטיש.

ok'ishness *n.* (בוק'-איש-נעס) דאס זיין אריינגעטהאן אין ביכער: דאס זיין פעדאנטיש; דאס זיין גענומען פון ביכער.

ok'keeper *n.* (בוק'-קיע-פער) בוכהאלטער.

ok'keeping *n.* (בוק'-קיע-פינג) בוכהאלטונג.

ok'-learned *a.* (בוק'-לוירנד) בעלעזען; בעקאנט מיט ביכער מעהר ווי מיט'ן פראקטישען לעבען.

ok'-lear'ning *n.* (בוק'-לויר'-נינג) ביכער געלעהרזאמקייט, ביכער קענטניסע; דאס לערנען פון ביכער און ניט פון פראקטישען לעבען.

ok'less *a.* (בוק'-לעס) אהן ביכער; אונגעלערענט, אונוויסענד.

ok'let *n.* (בוק'-לעט) א קליין ביכעלע.

ok'-louse *n.* (בוק'-לאוס) די ביכער=לויז [אן אינזעקט וואס פרעסט אלטע ביכער].

book'-ma'ker *n.* (בוק'-מיי'-קער) איינער וואס שרייבט אדער דרוקט ביכער; א ביכער=שמירער; א פראפעסיאנעלער וועטער אדער ספעקולאנט אויף פערד [ביי וועט=לויפען].

book'-ma'king *n.* (בוק'-מיי'-קינג) דאס בינדען אדער דרוקען ביכער; ביכער=שרייבעריי, ביכער=שמירעריי; דאס וועטען זיך אדער ספעקולירען אויף פערד [ביי וועט=לויפען].

book'man *n.* (בוק'-מען) א ביכער=מענש, א געלערענטער, א געשטודירטער; איינער וואס איז מעהר בעקאנט מיט ביכער ווי מיט'ן פראקטישען לעבען.

book'-mark *n.* (בוק'-מארק) א לעזע=צייכען [וואס ווערט אריינגעלעגט אין א בוך צו וויסען וואו מען האלט].

book'monger *n.* (בוק'-מאנ-גער) א בוך=הענדלער.

book'-mus'lin *n.* (בוק'-מאז'-לין) א גאנץ דינער מוסלין.

book'-name *n.* (בוק'-ניים) א בוך=נאמען, א וויסענשאפטליכער נאמען [א נאמען פון א חיה אדער פלאנצע וואס ווערט בענוצט נור אין וויסענשאפטליכע ביכער אבער ניט אין דער געוועהנליכער פאלקס=שפראך].

book'-no'tice *n.* (בוק'-נאו'-טיס) א קורצע איבערזיכט אדער נאטיץ וועגען א בוך אין א זשורנאל אדער א צייטונג.

book'-oath *n.* (בוק'-אוטה) א שבועה ביי דער תורה.

book of accounts' (בוק אוו ע-קאונטס') קאנטא=בוך.

Book of Books (בוק אוו בוקס) די ביבעל.

book of commis'sions (בוק אוו קא-מיש'-אנז) ווארענבעשטעלונגס=בוך.

book of en'tries (בוק אוו ענ'-טריעז) דאס בוך אין וועלכען עס ווערט פערשריבען אלעס וואס עס קומט פאר אין געשעפט.

Book of Es'ther (בוק אוו עס'-טהער) מגילת אסתר.

book'-of'fice *n.* (בוק'-אפ'-איס) א קאנטאר וואו מען פערקויפט בילעטען.

book of in'voices (בוק אוו אינ'-וואי-סעז) פאקטורא=בוך [דאס בוך וואו עס ווערען אוועקגעלעגט די רעכנונגען פון בעשטעלטע סחורה].

Book of Jud'ges (בוק אוו דזשאד'-דזשעז) שופטים [דאס צווייטע בוך פון נביאים ראשונים].

Book of Lamenta'tions (בוק אוו לע-מענ-טיי'-שאנז) מגילת איכה.

book of medita'tion (בוק אוו מע-די-טיי'-שאן) א בוך פון תפלות.

book of pur'chases (בוק אוו פויר'-טשע-סעז) ווארענאיינקויפס=בוך, נאטיץ=בוך.

book of receipts' & expen'ditures (בוק אוו רי-סיטס' ענד עקס-פענ'-די-טשורז) דאס איינגאהמע און אויסגאבע=בוך [דאס בוך וואו עס ווערט פערשריבען די הוצאה און הכנסה פון געשעפט].

Book of Revela'tion (בוק אוו רעוו-אי-ליי'-שאן) דעם הייליגען יאהאן'ס אפענבארונג אדער דער אפאקאליפסעס [די לעצטע שריפט פון'ם נייעם טעסטאמענט, וואס ווערט פון דער קריסטליכער קירך צוגעשריבען צו דעם אפאסטאל יאהאן].

book of sales (בוק אוו סיילז) ווארענפערקויף=בוך.

Book of Sam'uel (בוק אוו סעמ'-יו-על) ספר שמואל.

Book of the Dead (בוק אוו טהי דעד) אין דעם פארצייטיגען עגיפטען — א זאמלונג פון תפילות, וועלכע האבען געזאלט העלפען דער נשמה נאך'ן טויט אויסצומיידען געפאהרען און שטערונגען.

book of the four kings (בוק אוו טהי פאור קינגז) א טאליע [א טעשעל] קארטען.

book pla'ces (בוק' פליי'-סעז) איינגעהמען פלעצער אין א וואגאן, אויף א שיף א. ז. וו.

book'-plate *n.* (בוק'-פלייט) א צעטעל מיט דעם נאמען פון אייגענטימער וואס ווערט אנגעקלעפט צו א בוך.

book'-rack *n.* (בוק'-רעק) א סטענדער; א לעזע=פולט.

book'seller *n.* (בוק'-סעל-ער) ביכער=הענדלער, מוכר ספרים.

book'selling *n.* (בוק'-סעל'-אינג) דאס פערקויפען ביכער.

book'-shelf *n.* (בוק'-שעלף) א ביכער=פאליצע.

book'-shop *n.* (בוק'-שאפ) א בוכהאנדלונג.

book'-stall *n.* (בוק'-סטאהל) אזא סטענדער אויף וועלכען מען לעגט אויס אלטע ביכער צום פערקויפען.

book'-stand *n.* (בוק'-סטענד) א סטענדער; ביכער=פאליצעס.

book'-store *n.* (בוק'-סטאור) א בוכהאנדלונג, א ביכער=קראם.

book'-trade *n.* (בוק'-טרייד) בוך=האנדעל, בוך=געשעפט.

book'-worm *n.* (בוק'-הוואירם) בוך=ווארעם [אזא אינזעקט וואס צופרעסט ביכער]; א מתמיד אין לערנען, איינער וואס גראבט זיך אין ביכער.

book'-wri'ting *n.* (בוק'-ראי'-טינג) דאס שרייבען ביכער.

boom *n. and v.* (בוהם) קווערשטאנג פון א שיף פאר דעם זעגעל; א הויכער שטאנג אלס א צייכען פאר שיפען; זאוואלע. פערשפאר=האלץ, פערשפאר=שטאנג; זיך שטארק בעווענען, ריהרען; שנעל זעגלען; אויפזעצען אלע זעגלען; א דומפער, פערשטיקטער קלאנג; שרייען מיט א דומפפען פערשטיקטען קול; אויספויקען; אויפבלאזען; שטייגען פלוצים אין פרייז; ווערען לעבעדיג אין געשעפט; מאכען לעבעדיג; שטארק אגיטירען, פויקען וועגען עפעס אדער אימעצען; דאס פויקען, טומלען אדער אגיטירען פאר עפעס אדער אימעצען.

boo'merang *n.* (בוה'-מע-רענג) א מין געוועהר פון הארטען האלץ וואס קען נעווארפען ווערען אזוי אז עס קעהרט זיך אום צוריק צום פלאץ פון וואנען עס איז געווארפען געווארען; א פלאן וואס בריינגט פערקעהרטע רעזולטאטען ווי די וואס מען האט פון איהם ערווארטעט; א גרוב געגראבען פאר אן אנדערען און אליין אין איהר אריינגעפאלען.

boo'ming *n. and a.* (בוה'-מינג) דאס ארויסלאזען א דומפפען פערשטיקטען קול; טהעטיג, לעבעדיג, ריהרעוודיג.

boom of a har'bor (בוהם אוו ע האר'-באר) דער האפען=בוים [אזא שטאנג צום אבשפארען דעם האפען].

boom'-town *n.* (בוהמ'-טאון) א שטאדט וואס איז רייך אדער בעריהמט געווארען

דורך ספעקולאציאנען אויף לאנד-איינענ-
טום; א שטאדט וואס איז ענטשטאנען צו-
ליעב לאנד-ספעקולאציאנען.

boon *n. and a.* (בוהן) א מתנה; א
וואהלטהאט, א געפעליגקייט; מונטער,
פרעהליך; לוסטיג; א שטענגעל פון
פלאקס ווען דאס פלאקס איז פון איהם
אראבגענומען.

boon compan'ion (בוהן קאמ-פענ'-
יאן) א לוסטיגער קאמפאניאן; א לוסטי-
גער מיטטרינקער.

boor *n.* (בוהר) גראבער מענש.
פויער;

boor'ish *a.* (בוהר'-איש) פויעריש;
גראב; אונגעבילדעט.

boor'ishly *adv.* (בוהר'-איש-לי)
ז. *boorish*

boor'ishness *n.* (בוהר'-איש-נעס) גראב-
קייט; אונגעבילדעטקייט.

boose *n. and v.* (בוהז) פיעל טרינקען,
שכור'ען; א שטארקער געטראנק; א קוה-
שטאל.

boo'ser *n.* (בוה'-זער) א שכור, א טרינ-
קער.

boost *n. and v.* (בוהסט) אויפהויבען,
אונטערשטופען; העלפען צו קומען צו
מאכט; א שטיצע, א הילף.
The monopolist restricts the supply in order to boost the price.

boos'ter *n.* (בוהס'-טער) א מיטעל צו
פערשטארקען די עלעקטרא-מאטארישע
קראפט פון אן עלעקטרישען וועקסעל-
שטראם; אן אונטערשטופער.

boo'sy *a.* (בוה'-זי) שכור; לוסטיג פון
שכרות.

boot *n. and v.* (בוהט) א שטיוועל; אנ-
טהאן די שטיוועל; געבען א בריק; דער
שפאנישער שטיוועל [אזא אינסטרומענט
צו פייניגען]; פייניגען מיט דעם שפאני-
שען שטיוועל; א נוצען, געווין; צוגאב;
א הכרעה, א קייפ; דינען, ניצען.

boot'-black *n.* (בוהט'-בלעק) א שטי-
וועל-פוצער.

boo'ted *a.* (בוה'-טעד) וואס טראגט
שטיוועל; מיט שטיוועל.

bootee' *n.* (בוה-טיע') א האלב-שטיוועל;
א דאמען-שטיוועל; א קינדער-שטיוועל.

booth *n.* (בוהטה) א ביידעל, בודקע,
מארק-בוד.

boo'thage *n.* (בוה'-טהעדזש) אבצאה-
לונג, שטייערען פאר מארק-ביידלעך.

booth'-kee'per *n.* (בוהטה'-קיע'-פער)
א פערקויפער אין א מארק-בוד.

boot'-hook *n.* (בוהט'-הוק) א שטיוועל-
ציהער; א שטיוועל-האקען [צום צוקנעפ-
לען שטיוועל].

boot'-hose *n.* (בוהט'-האוז) וואליקעס;
בעזונדערע כאליאווען וואס מען טראגט
אויף די שיך.

boo'tied *a.* (בוה'-טיד) אנגעלאדען מיט
רויב, אנגעלאדען מיט אנגערויבטע זאכען.

boo'tikin *n.* (בוה'-טי-קין) א שטי-
וועלע; א ווייכער שטיוועל אדער הענטש-
קע וואס עס פלעגען אמאל טראגען מענ-
שען וואס האבען געליטען פון גיכט [פא-
דאגרא].

boo'ting *n.* (בוה'-טינג) דאס פייניגען
מיט דעם שפאנישען שטיוועל. ז. *boot*

boot'jack *n.* (בוהט'-דזשעק) א שטיוועל-
ציהער [אזא ביינקעלע אראבצוציהען
שטיוועל].

boot'-last *n.* (בוהט'-לעסט) א שטיוועל-
קאפול, א שטיוועל-לייסט [פאנאנדערצו-
ציהען שטיוועל].

boot'-leg *n.* (בוהט'-לעג) א שעפט
[כאליעווע] פון א שטיוועל.

boot'less *a.* (בוהט'-לעס) אהן ערפאלג,
צוועקלאז, אהן נוצען, אהן פראפיט.

boot'lessly *adv.* (בוהט'-לעס-לי)
נוצלאז; ערפאלגלאז.

boot'lessness *n.* (בוהט'-לעס-נעס) אונ-
נוציגקייט, נוצלאזיגקייט.

boot'-lick *n.* (בוהט'-ליק) א קריכער, אן
אונטערלעקער, א חונף.

boot'maker *n.* (בוהט'-מיי-קער) א
שוסטער.

boot of the coach (בוהט אוו טהי
קאוטש) דאס קעסטעל אונטער דער קעלנע
[פון א וואגען].

boot'-pat'tern *n.* (בוהט'-פעט'-ערן)
א מוסטער אויסצושניידען די שטיקער לע-
דער פון וועלכע עס ווערען גענעהט שטי-
וועל.

boot'-pow'der *n.* (בוהט'-פאו'-דער)
טאלק-פודער [פודער פאר ענגע שיך, אום
זיי לייכטער ארויפצוציהען אויף'ן פוס].

boot'-pulls *n.* (בוהט'-פולז)
ז. *boot-hook*

boots *n.* (בוהטס) דער שטיוועל-פוצער
[א דיענער אין א האטעל וואס פוצט די
שטיוועל פון די געסט].

boots and sad'dles (בוהטס ענד
סעדלז) דאס צונויפרופען די קאוואלעריע-
סאלדאטען פאר מוסטירען [אויף די
פערד].

boot'-stock'ings *n.* (בוהט'-סטאק'-
אינגז) וואליקעס וועלכע ווערען אריבער-
געצויגען איבער די שטיוועל.

boot'-strap *n.* (בוהט'-סטרעפ) אן
אויער פון א שטיוועל [מיט וואס מען
ציהט ארויף דעם שטיוועל אויף'ן פוס].
A man can not lift himself by his own boot-straps.

boot'-stretch'er *n.* (בוהט'-סטרעטש'-
ער) אן אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען
שיך.

boot'-top *n.* (בוהט'-טאפ) דער שטיוועל-
שעפט [כאליעווע].

boot'-top'ping *n.* (בוהט'-טאפ'-אינג)
דאס פארבען אדער רייניגען דעם אוי-
בערשטען טייל פון שיף, וואס איז איבער'ן
וואסער; דאס רייניגען די זייטען פון א
שיף פון גראז, בלאטע א. ד. ג.

boot'-tree *n.* (בוהט'-טריע)
ז. *boot-last*

boo'ty *n.* (בוה'-טי) [אין מלחמה], רויב
גערויבטע זאכען; פלינדערונג; א פריז,
א געווינס.

booze *n. and v.* (בוהז) זיך אנטרינקען,
אנ'שכור'ען; א שטארקער געטראנק.

boozed *a.* (בוהזד) אנגעשכור'ט, צומישט.

boo'zer *n.* (בוה'-זער) א שכור, א טרינ-
קער.

boo'zily *adv.* (בוה'-זי-לי) אין א שכור'-
ען, בעטרונקענעם צושטאנד.

boo'ziness *n.* (בוה'-זי-נעס) שכרות.

boo'zy *a.* (בוה'-זי) שכור, לוסטיג פון
שכרות.

bo-peep' *n.* (באו-פיעפ') בעהעלטעניס-
שפיעל.

borac'ic *a.* (בא-רעס'-איק) וואס בע-
שטעהט פון באראקס, וואס איז שייך צו
באראקס.

borac'ic ac'id (בא-רעס'-איק עס'-
איד) באר-זויערע [א כעמישע פערבינ-
דונג פון באר מיט זויער-שטאף און וואס-
סער-שטאף].

bo'racite *n.* (באו'-רע-סאיט) באראציט,
באר-זויערע מאגנעזיע.

bor'age *n.* (באר'-איידזש) בארעטש,
אונגערקע-גראז [אזא פלאנצע וואס ווערט
געברויכט אלס סאלאט, ווי אויך אלס מע-
דיצינישעס מיטעל].

Borage

Boras'sus *n.* (בא-רעס'-אס) א מין
אפריקאנער פאלמען-בוים.

bo'rate *n.* (באו'-רייט) באר-זויערע זאלץ.

bo'rax *n.* (באו'-רעקס) באראקס [א
זאלץ וואס ענטשטעהט פון דער פערבינ-
דונג פון באר-זויערע מיט סאדא. ווערט
בענוצט אלס אנטיסעפטישער מיטעל.
ווערט אויך בענוצט צום רייניגען מע-
טאל].

bordat' *n.* (באר-דעט') אזא דינער
בוימוואל-שטאף.

bor'der *n. and v.* (באהר'-דער) ראנד,
זוים, בארט; ברעג; גרענעץ [פון א
לאנד]; לאנד, טעריטאריע; איינפאסונג;
איינפאסען; בעגרענצען; גרענצען; אב-
זוימען.

bordereau' *n.* (באר-דע-ראה') א ביכעל
וואס ענטהאלט איינצעלהייטען וועגען ביי-
ליעגענדע דאקומענטען.

bor'derer *n.* (באהר'-דער-ער) גרענעץ-
בעוואהנער [איינער וואס וואהנט נאהענט
פון גרענעץ].

bor'derers on the sea (באהר'-דער-
ערז אן טהי סיע) מענשען וואס וואהנען
ביים ברעג ים.

bor'dering *n.* (באהר'-דער-אינג) דאס
מאכען א ראנד אדער זוים; דער שטאף
פון א ראנד אדער זוים.

bor'dering-town *n.* (באהר'-דער-אינג
טאון) א גרענעץ-שטאדט.

bor'der-land *n.* (באהר'-דער-לענד)
לאנד אויף דער גרענעץ צווישען צוויי
מדינות; גרענעץ, צווישענשייד.

Bor'ders *n.* (באהר'-דערז) דאס לאנד
צווישען ענגלאנד און שאטלאנד.

bor'der war (באהר'-דער וואהר)
א מלחמה ביים גרענעץ.

bor'dure *n.* (באהר'-דיור) דער זוים,
דער ראנד; די איינפאסונג.

bore *n. and v.* (באור) בויערער, עגבער;
בעלעסטיגונג; נודניק, בעלעסטיגער; בוי-
ערען, אויסבויערען; דורכדרינגען; בע-
לעסטיגען נאכאנאנד; לאנגווייליגען; א הוי-
בע כוואליע.

bore (באור) ז. *bear*
געטראגען.

bo'real *a.* (באו'-רי-על) צו צפון זייט,
צפון'דיג; וואס איז שייך צו צפון אדער
צום צפון-ווינד.

Bo'reas *n.* (באו'-רי-עס) דער קאלטער
צפון ווינד; דער גאט פון צפון ווינד [אין
דער גריכישער מיטאלאגיע].

bore'cole *n.* (באור'-קאול) גרינקרויט
[אזא מין קרויט וואס פארמירט זיך ניט
אין קעפלעך].

ⵔre'dom *n.* (באור'-דאם) נודניקעם; בעלעסטיגער; דאס בעלעסטיגט ווערען; דאס געלאנגווײלט ווערען; לאנגווייליגקייט.
Such foolish talk is commonly heard in ⵔoredom.

ⵔr'er *n.* (באור'-ער) אן עגבער, א בעלעסטיגער; א נודניק; א ים-ווארעם; אזא האלץ-ווארעם.

'ric *a.* (באו'-ריק) וואס בעשטעהט פון באראקס; וואס איז שייך צו באראקס

'ric ac'id (באו'-ריק עס'-איד) ז. ***boracic acid***

'ride *n.* (באו'-ריד) א כעמישע פערבינדונג פון באר מיט א מעטאל.

ⵔr'ing *n.* (באור'-אינג) דאס בויערען; א דורכגעבויערטע לאך; דאס לאנגווײלען, בעלעסטיגען.

ⵔr'ing-machine' *n.* (באור'-אינג-מע-שין') א בויערער אדער א דריל-מאשין.

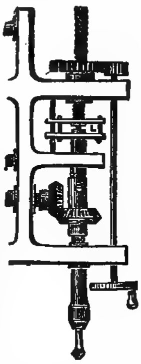
Boring-machine

ⵔr'ings *n.* (באור'-אינגז) עגבער-שפענער [די שפענדלעך וואס פאלען אב ביים בויערען].

ⵔrn (בארן) געבארען; איינגעבארען. ז. ***bear***

ⵔrn again' (בארן ע-גען') ניי געבארען ווערען אין גייסט און כאראקטער; זיך אין גאנצען אומענדערען.

ⵔrne (באורן) געטראגען; אונטערשטיצט. ז. ***bear***

ⵔrnous' *n.* (בויר-נוהס') ז. ***bornouse***

ⵔrnouse' *n.* (בויר-נוהס') אזא וואלענער מאנטעל [ביי די וואנדערנדע בעדואינען].

'ron *n.* (באו'-ראן) באר [א כעמישער גרונד-עלעמענט פון וועלכען עס בילדעט זיך באר-זויער, באר-זאלץ א. ד. ג.].

ⵔr'ough *n.* (באר'-או) שטאדט, שטאדט-בעצירק; א וואהל-בעצירק; געמיינדע.

ⵔr'ough-el'der *n.* (באר'-או-על'-דער) א פארשטעהער פון שטאדט, דער שטאדט-עלטסטער.

ⵔr'ough-head *n.* (באר'-או-העד) ז. ***borough-elder***

ⵔr'ough-mas'ter *n.* (באר'-או-מעס'-טער) דער בירגער-מייסטער.

ⵔr'oughmonger *n.* (באר'-או-מאנ-גער) א פאליטישער מאכער, וואס פלעגט פערשאכערען שטימען ביי די וואהלען איך קליינע פערווארפענע שטעדטלעך אין אמאליגען ענגלאנד.

ⵔr'oughmongering *n.* (באר'-או-מאנ-גער-אינג) דער מסחר מיט וואהל-רעכט פון די קליינע פערווארפענע שטעדטלעך, אין אמאליגען ענגלאנד.

ⵔr'ough-rate *n.* (באר'-או-רייט) די שטאדטישע אבצאהלונג.

ⵔr'ough-town *n.* (באר'-או-טאון) אן אינקארפארירטע שטאדט.

ⵔr'row *n. and v.* (באר'-או) בארגען, אנטלייהען: נעהמען פון א פרעמדער קוועלע; אן ארט וואו מען נעהמט ערד אנצופילען דערמיט ערגעץ אן אנדער ארט.

ⵔr'rower *n.* (באר'-או-ער) 1. איינער וואס בארגט ביי אימעצען; 2. א פלאגיאטאר [איינער וואס בענוצט זיך מיט פרעמדער ליטערארישער ארבייט און שרייבט אונטער זיין אייגענעם נאמען].
1. Neither a borrower nor a lender be.
2. Some literary men are borrowers.

bor'rowing *n.* (באר'-או-אינג) דאס לייהען, דאס בארגען ביי אימעצען.

bors'holder *n.* (באהרס'-האול-דער) ז. ***borough-elder***

bos'cage *n.* (באס'-קעדזש) בוש, קליינער וועלדעל, קוסטארניק.

bosh *n. and v.* (באש) נארישקייט, שטות; האנדלען נאריש; קאליע מאכען.

bosh'bok *n.* (באש'-באק) א וואלד-באק.

bosk *n.* (באסק) א קליינער געדיכטער וועלדעל.

bos'kage *n.* (באס'-קעדזש) ז. ***boscage***

bos'ket *n.* (באס'-קעט) א קליין וועלדעל.

bos'ky *a.* (באס'-קי) וואלדיג, בעדעקט מיט א וועלדעל.

bos'ky a'cres (באס'-קי אייקרז) דורך בוימלעך אבגעטיילטע לאנד.

bo'som *n., v. and a.* (בוה'-זאם) דער בוזים, די ברוסט; האלטען אין געהיים; פערבארגען אין הארצען; צודריקען צום הארצען; געהיים, אינטים, פערטרויט.

bo'som friend (בוה'-זאם פרענד) א בוזים-פריינד [א נאהנטער, אינטימער פריינד].

bo'som in'terest (בוה'-זאם אינ'-טע-רעסט) א ליעבלינגס-אידעע, א ליעבלינגס-פלאן.

bo'som lov'er (בוה'-זאם לאוו'-ער) א היים-געליעבטער.

bo'som of the sea (בוה'-זאם אוו טהי סיע) טיעפעניש פון ים.

bo'som-pock'et *n.* (בוה-זאם פאק'-עט) א בוזעם-קעשענע.

bo'som se'cret (בוה'-זאם סי'-קרעט) א וויכטיגער סוד.

bo'som sin (בוה'-זאם סין) א געהיימע זינד.

bo'som thief (בוה'-זאם טהיעף) א היימישער גנב.

bos'quet *n.* (באס'-קעט) ז ***bosket***

boss *n., v. and a.* (באס) גוז, געוויקס אויף'ן קערפער; הויקער; קנאפ [פון מעטאל אדער ביין אלס פערצירונג]; ארבייטס-לייסט [אן ארויסשטארצונג איבער די נעפאדערטע דיקקייט וואס ווערט געמאכט ביי מאשינען-טיילען צו קענען גוט בעארבייטען די פלעכען וואס קומען זיך צונויף]; בעל-הבית פון א פאבריק; דער מייסטער אין א פאבריק אדער ווערקשטאט; דער בעל-הבית פון א פאליטישער פארטיי [אין אמעריקא]; א פיהרער, א הויפט; א פורעם צום אויסדריקען אדער אויסהאקען געגענשטענדע פון מעטאל; אזעלכע בולט'ע פערצירונגען אין ארכיטעקטור; מאכען הויקערדיג; מאכען בולט; פערוואלטען, אויפפאסען; הויפט; פון בעסטען סארט, פון ערשטער קלאסע.

bos'sage *n.* (באס'-איידזש) אזא ארויס-שטארצענדער שטיין אין א געביידע.

bossed *a.* (באסט) הויקערדיג, בולט; בעפוצט מיט קנעפ; אויפגעפאסט; בעוועלטיגט.

bos'sism *n.* (באס'-איזם) דאס בעלי-בת'עווען אין א פאליטישער פארטיי, די קאנטראלע פון א פערזאן איבער א פאליטישער פארטיי.

boss it (באס איט) בעלי-בת'עווען.

boss one about' (באס הוואן ע-באוט') ז. ***boss one around***

boss one around' (באס הוואן ע-ראונד') בעלי-בת'עווען איבער אימעצען, האבען די פולע דעה איבער אימעצענס האנדלונגען.

bos'sy *n. and a.* (באס'-אי) בעפוצט מיט קנעפ; בעלי-בת'עווענדיג; געוועלטיגענדיג; א קאלב.

bos'ton *n.* (באס'-טאן) אזא קארטען-שפיעל [דער נאמען שטאמט פון דער שטאדט באסטאן].

bot *n.* (באט) די רויפע [ווערימעל], פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך די פערד-פליעג; די פערד-פליעג.

bot. א פערקירצונג פון ***botanic***

Botal's' duct (בא-טעלז' דאקט) א בלוט-אדער וואס פונקציאנירט נור ביי קינדער אין זייער מוטער'ס בויך, נאך דער געבורט אבער הערט ער אויף צו פונקציאנירען.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

botan'ic *a.* (בא-טענ'-איק) וואס איז שייך צו באטאניק [די לעהרע וועגען פלאנצען].

botan'ical *a.* (בא-טענ'-איק-על) ז. ***botanic***

botan'ical gar'den (בא-טענ'-איק-על גאר'דן) א באטאנישער גארטען.

botan'ically *adv.* (בא-טענ'-איק-על-אי) ווי א באטאניקער; בנוגע צו באטאניק.

botan'ics *n.* (בא-טענ'-איקס) באטאניק [די לעהרע וועגען פלאנצען].

bot'anise *v.* (באט'-ע-נאיז) זוכען און זאמלען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען; באטאניש אונטערזוכען; שטודירען דאס לעבען פון פלאנצען.

bot'anist *n.* (באט'-ע-ניסט) באטאניקער, פלאנצען-קענער.

bot'anize *v.* (באט'-ע-נאיז) זוכען און זאמלען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען; באטאניש אונטערזוכען; שטודירען דאס לעבען פון פלאנצען.

bot'any *n.* (באט'-ע-ני) באטאניק; פלאנצען-לעהרע.

botar'go *n.* (בא-טאר'-גאו) וואורשטלעך פון איטאליענישען קאוויאר.

botch *n. and v.* (באטש) א פארטאטש, איבערפיהרער, פערדארבער; שלעכטע ארבייט, פארטאטשעריי; פערלאטען; פערריכטען ווי א פארטאטש; צונויפשטוקעווען ווי עס איז.

botched job (באטשט דזשאב) א פארטאטשקע שטיקעל ארבייט.
A skilled workman will never make a botched job.

botch'er *n.* (באטש'-ער) א פארטאטש; א לאטוטניק.

botch'ery *n.* (באטש'-ער-אי) פארטאטשקע ארבייט.

botch up (באטש אפ) צונויפפארטאטשען; צונויפשטוקעווען ווי עס איז.

botch'y *a.* (באטש'-אי) פארטאטשעש.

bot'-fly *n.* (באט'-פלאי) פערד-פליג.

both *a., pr., adv. and c.* (באוטה) ביידע; ביידע צוזאמען; ביידע צוגלייך; פונקט אזוי; צוגלייך.

both'er *n. and v.* (באטה'-ער) שטערען, ניט צו רוה לאזען; דרעהען א קאפ, נודיען; קאפדרעהעניש, כלאפאט, זארג.

bothera'tion *n.* (באטה-ע-ריי'-שאן) דאס דרעהען א קאפ; דאס מאכען זארג; בעלעסטיגונג.

both'ersome *a.* (באטה'-ער-סאם) אונאנגענעהם; נודנע; לעסטיג.

both'-han'dedness *n.* (באוטה'-הענ'-דעד-נעס) דאס קענען בענוצען מיט דערזעלבער לייכטקייט ביידע הענד ביי דער ארבייט, דאס קענען ארבייטען מיט דער

לינקער האנד אזוי גוט ווי מיט דער רעכ=
טער.

both'-sides rogue (באטה'-סאידז
ראוג) א מענש, וואס רעדט איינס און
מיינט עפּעס אנדערש ; איינער וואס איז
גוט מיט אלע, וואס איז אי אהין, אי
אהער.

bo'-tree *n.* (באו'-טריע) א הייליגער פיי=
גען=בוים ביי די בודיסטען.

bot'ryoid *a.* (באט'-רי-איד)
ז. ***botryoidal***

botryoi'dal *a.* (באט-רי-אי'-דעל) עהנ=
ליך צו א הענגעל וויינטרויבען [ווענען
געוויסע מינעראלען].

bots *n.* (באטס) א מין ווערים וואס גע=
פינען זיך אין אינגעווייד פון פערד, אונ=
טער דער פעל פון קיה און אין די נאז=
לעכער פון שאף.

bott *n.* (באט) ז. ***bot***

bot'tle *n. and v.* (באטל) פלאש ; א לא=
געל ; אנפילען פלעשער ; א בינטעל ; א
בינטעל היי ; בינדען אין בינטלעך.

bot'tle-bel'lied *a.* (באטל'-בעל'-איד)
וואס האט א בויך ווי א פלאש, וואס האט
א גרויסען בויך.

bot'tle-bird *n.* (באטל'-בוירד) דער
פלאש=פויגעל [אזא פויגעל וואס בויט
זיין נעסט אין דער פארם פון א פלאש.

bot'tle-brush *n.* (באטל'-בראש) א
בערשטעל צום רייניגען פלאשען ; אזא
זארט פלאנצע.

bot'tle-case *n.* (באטל'-קיים) אזא גע=
פלאכטענע בעדעקונג פון א פלאש.

bot'tled *a.* (באטלד) וואס איז אין
פלאשען ; דיק=בייכיג

bot'tled spi'der (באטלד ספאי'-דער)
א בייכיגע שפין.

bot'tle-flow'er *n.* (באטל'-פלאו'-ער)
א קארן=בלום.

bot'tle-friend *n.* (באטל'-פרענד) א
גוטער ברודער צו א גלעזעל וויין.

bot'tle-glass *n.* (באטל'-גלעס) פלא=
שען=גלאז [א פראסטער זארט גלאז].

bot'tle-green *a.* (באטל'-גריען) טונקעל=
גריין.

bot'tle-hol'der *n.* (באטל'-האול'-דער)
אזא געצייג אנצוהאלטען די פלאש ביי די
גלאז=בלאזער ארבייטער.

bot'tle-jack *n.* (באטל'-דזשעק) א שפּיען
צום בראטען.

bot'tlenose *n.* (באטל'-נאוז) א בלוי=
רויטע נאז פון א שכור.

bot'tle-nosed *a.* (באטל'-נאוזד) וואס
האט אן אוגערקע נאז [א דיק אויפגעשווא=
לענע נאז פון שכור'ען].

bot'tle-pump *n.* (באטל'-פאמפּ) אן
אפּאראט טרוקען צו מאכען א פלאש, אין
וועלכער עס איז געווען פליסיגקייט.

bot'tler *n.* (באט'-לער) איינער וואס
זיין בעשעפטיגונג איז אנצוגיסען וויין,
ספּיריטוס א. ד. ג. אין פלאשען.

bot'tle-rack *n.* (באטל'-רעק) א פלאשען=
געשטעל [א געשטעל וואו צו האלטען פלא=
שען].

bot'tle-screw *n.* (באטל'-סקרוה) א
קארקען=ציהער.

bot'tle-shaped *a.* (באטל'-שייפּט) פלא=
שענפערמיג.

bot'tle-stand *n.* (באטל'-סטענד) א פלא=
שען אונטערלאגע [וואו מען שטעלט אוועק
פלאשען טריקענען].

bot'tle-tit *n.* (באטל'-טיט) פלאשען=עק
[אזא פויגעלע מיט א לאנגען עק].

bot'tle-tree *n.* (באטל'-טריע) פלאשען=
בוים [אזא אויסטראלישער בוים, וואס
זיין שטאם האט די פארמע פון א פלאש].

Bottle-tree

bot'tle up (באטל אפּ) בע=
געדענקען ; האלטען אין זכרון.

bot'tle-wax *n.* (באטל'-הוועקס) פלאשען=
זיעגעל=לאק.

bot'tling-machine' *n.* (באט'-לינג-
מע-שין') א מאשינקע צו פילען און פער=
קארקען פלאשען.

bot'tom *n., v. and a.* (באט'-אם) בא=
דען, גרונט ; דעק פון עפּעס; הינטער=חלק;
דער זיץ פון א שטול ; אבגרונד פון א
וואסער ; פלאכלאנד ; הייוועז [וואס זעצט
זיך אב פון א פליסיגקייט] ; דער קנא=
פעל און זויל פון א שוך ; אונטערשטער
טייל פון עפּעס ; גרונדפארב ; אויפוויק=
לען ; בעגרינדען ; אריינשטעלען א דעק ;
אריינשטעלען א זיץ אין א שטול ; ארויפ=
לעגען זוילען און קנאפּעל אויף שיך ;
לעגען די גרונדפארב ; זיך גרינדען
אויף... ; דערגרונטעווען ; וואס געפינט
זיך אויף'ן גרונט ; וואס געפינט זיך סאמע
הינטען, וואס איז דאס נידריגסטע אדער
אונטערשטע ; פונדאמענטאל.

bot'tom chairs (באט'-אם טשעהרז)
ארויפשלאגען אדער אריינפלעכטען א זיץ
אין א שטול.

bot'tom-dol'lar *n.* (באט'-אם-דאל'-
אר) דער לעצטער דאלער אין קעשענע

bot'tomed *a.* (באט'-אמד) וואס האט א
דעק ; שטארק געבויט, געזונד

bot'tom-land *n.* (באט'-אם-לענד)
פרוכטבארע פלאכלאנד ; לאנדשטרעקע
ביים ברעג פון א טייך.

bot'tomless *a.* (באט'-אמ-לעס) אהן א
גרונד, אונענדליך טיעף ; אהן א דעק.

bot'tomless pit (באט'-אמ-לעס פּיט)
דער אבגרונד פון גיהנם.

bot'tom of the stairs (באט'-אם אוו
טהי סטעהרז) אונטערשטע טרעפּ.

bot'tomry *n.* (באט'-אמ-רי) דאס באר=
גען געלד אויף א שיף [די שיף אלס
משכון].

bot'tomry-bond *n.* (באט'-אמ-רי-
באנד) דער לייה=קאנטראקט פון א פער=
משכונ'טע שיף.

bot'tomry-let'ter *n.* (באט'-אמ-רי
לעט'-ער) ז. ***bottomry-bond***

bot'tom up a cask (באט'-אם אפּ ע
קעסק) אריינשטעלען א דעק אין א פאס.

bou'doir *n.* (בוה'-דו-אר) בודואר [א
פריוואט=צימער פון א דאמע מייסטענס
אויפצונעהמען אינטימע געסט].

bouffe *n.* (בוף) א קאמישע אפּערא.

bouge *n. and v.* (בוהדזש) די בויך פון
א פאס ; א פאס ; מאכען א לאך אין דעק.

bough *n. and v.* (באו) א צווייג פון
א בוים ; בעדעקען מיט צווייגען ; מאכען
א שאטען מיט צווייגען.

bough'-pot *n.* (באו'-פּאט) א גרויסער
בלומען=טאפּ ; א בלומען=וואזע ; א בוקעט.

bought (באהט) געקויפט. ז. ***buy***

bou'gie *n.* (בו'-דזשי) א וואקסענע
ליכט ; א בויגזאמער זאנד [א כירורגי=
שער אינסטרומענט וואס ווערט אריינגע=
פיהרט אין די קאנאלען פון מענשליכען
קערפּער].

bouil'lon *n.* (בול'-יאן) בוליאן [ריינער
זופּ פון פלייש].

boul'der *n. and v.* (באול'-דער) א גרוי=
סער פערוואָרפענער פעלזענשטיין ; גלאט
אברייבען, אבשלייפען.

boul'der-clay *n.* (באול'-דער-קליי) אזא
פעסטע ליים.

boul'der-head *n.* (באול'-דער-העד) א
מין דאמבע וואס ווערט געמאכט פון א
רייהע אריינגעשלאגענע קלעצער ביים ים,
כדי צו שיצען דעם ברעג פון די ים=כוואַ=
ליעס.

bou'levard *n.* (בו'-לע-ווארד) בולוואר
[א ברייטע גאס צום שפּאציערען, גע=
וועהנליך געפלאנצט מיט ביימער פון ביי=
דע זייטען].

boulim'ia *n.* (בו-לימ'-אי-א) אן אוננא=
טירליכער אפּעטיט [אזא קראנקהייט].

bou'limy *n.* (בו'-לי-מי) ז. ***boulimia***

bounce *n., v. and adv.* (באונס)
א פלעצליכער שפּרונג ; א שטארקער
קלאפּ ; א לארם ; א קנאל, א טראסק ; א
בעריהמעריי, א גרויסער ליגען ; מא=
כען עס זאל אבשפּרינגען ; אבשפּרינגען ;
פלעצליך אבשפּרינגען ; פלעצליך ; ארויס=
ווארפען, אויסשליסען, ארויסטרייבען פון
א שטעלע.

bounce'able *a.* (באונס'-עבל) וואס
קען אבשפּרינגען [ווי א פּילקע]; וואס
האט די נייגונג צו בעריהמעריי אדער זא=
גען ליגען.

boun'cer *n.* (באונ'-סער) שפּרינגער ;
בעריהמער, לארם=מאכער ; גרויסער ליג=
נער; א גרויסער ליגען ; א גרויסע שטאר=
קע פערזאן ; א שטארקער יונג וואס ווערט
געהאלטען אין א האטעל, אין א רעסטא=
ראן אדער טהעאטער ארויסצוווארפען
ניט=געווינשטע געסט ; עטוואס זעהר גרוי=
סעס.

boun'cing *a.* (באונ'-סינג) לעבעדיג ;
גרויס, שטארק ; זאגענדיג ליגען ; בעריה=
מענדיג זיך; איבערטרייבענד; אונגעהייער
גרויס.

boun'cingly *adv.* (באונ'-סינג-לי) קנא=
לענדיג ; טומעלדיג ; מיט אימפּעט ; קרעפ=
טיג ; מיט בעריהמעריי.

bound *n., v. and a.* (באונד) גרענעץ ;
שפּרונג ; לאזען שפּרינגען ; אבשפּרינגען ;
שפּרינגען ; גרענעצען ; בעגרענצען, איינ=
שרענקען ; איינשליסען ; געבונדען ; פער=
פפליכטעט, צוגעבונדען ; זיכער, געוויס ;
געהענדיג אדער זיך קלייבענדיג צו געהן
צו א בעשטימטען פּלאץ.

boun'dary *n.* (באונ'-דע-רי) גרענעץ.

boun'ded *a.* (באונ'-דעד) וואס האט
א גרענעץ ; בעגרענצט ; געבונדען, פער=
פפליכטעט.

boun'dedness *n.* (באונ'-דעד-נעס) דאס
זיין בעגרענעצט אדער בעשרענקט ; דאס
זיין געבונדען אדער פערפפליכטעט.

boun'den *a.* (באונ'-דען) פערבונדען,
דרינגענד, פערפפליכטעט.

It is the **bounden** duty of the physician to treat poor patients without charge.

boun'der *n.* (באונ'-רער) דער וואס בע=

גרענעצט ; דער וואס צייכענט אן די גרענעצען.

und for (באונד פאר) וואס געהט קיין . . .

und in (באונד אין) ארומרינגלען ; איינשליסען.

und in con'science (באונד אין קאנ'-שענס) מאראליש פערפפליכטעט זיין

und'less *a.* (באונד'-לעס) גרענעצלאז, אהן א גרענעץ ; אהן א סוף ; אונענדליך

und'lessly *adv.* (באונד'-לעס-לי) אהן א גרענעץ, אהן א סוף.

und'lessness *n.* (באונד'-לעס-נעס) אונבעגרענעצטקייט ; אונבעשרענקטהייט ; אונענדליכקייט.

und out and in (באונד אוט ענד אין) וואס געהט אהין און צוריק [ווענע א שיף].

und to one's good beha'vior (באונד טו וואנז גוד בי-היי'-וויאר) מוזען אבגעבען רעכנונג פאר זיין אויפפיהרונג.

un'teous *a.* (באונ'-טי-אס) גיטיג ; פרייגיעביג ; וואהלטהעטיג ; ליבעראל.

un'teously *adv.* (באונ'-טי-אס-לי) מיט גיטיגקייט ; אויף א פרייגיעביגען, ליבעראלען אופן.

un'teousness *n.* (באונ'-טי-אס-נעס) פרייגיעביגקייט, וואהלטהעטיגקייט ; גוטסקייט.

un'teth *n.* (באונ'-טעטה) א פרייוויליגע בעלוינונג איבער די פערשפראכענע געצאהלט.

un'tiful *a.* (באונ'-טי-פול) פרייגיעביג ; וואהלטהעטיג ; ליבעראל ; גרויסמוטהיג.

The harvest this year is bountiful.

un'tifully *adv.* (באונ'-טי-פול-אי) אויף א פרייגיעביגען אדער וואהלטהעטיגען אופן ; ליבעראל ; גרויסמוטיג.

un'tifulness *n.* (באונ'-טי-פול-נעס) מילדקייט ; א ברייטע האנד ; וואהלטהעטיגקייט ; גרויסמוטהיגקייט.

un'tith *n.* (באונ'-טיטה) ז. ***bounteth***

un'ty *n.* (באונ'-טי) וואהלטהאט, פרייגיעביגקייט ; א פרעמיום, א געשענק.

un'ty-jum'per *n.* (באונ'-טי-דזשאמ'-פער) א סאלדאט וואס טרעט אריין אין ארמעע צוליעב א ספעציעלער בעלוינונג און אנטלויפט נאכדעם [ווי עס איז געווען דער פאל מיט פיעלע בעת דעם בירגער=קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שווינדלער.

un'ty-mon'ey *n.* (באונ'-טי-מאנ'-אי) האנד=געלד ; א רעגיערונגס=פרעמיע פאר אינדוסטריעלע אונטערנעהמונגען.

ouquet' *n.* (בו-קיי') בוקעט, בינטעל בלומען.

our'bon *n.* (בוהר'-באן) בורבאן [א מיטגליעד פון געוועזענעם פראנצויזישען קייזערליכען הויז ; א קאנזערוואטיווער מענש ; א מיטגליעד פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין אמעריקא.

our'bon *n.* (בוהר'-באן) אזא זארט בראנפען.

ourgeois' *n. and a.* (בוהר-זשוא') בורזשוא, א בירגער ; א קליין=בירגער ; וואס בעלאנגט צום קליין=בירגערטום.

ourgeois' *n.* (בויר-דזשאיס') א זארט קליינע דרוק=שריפט.

ourgeoisie' *n.* (בוהר-זשו-א-זיע') דאס בירגערטום ; די מיטעלע קלאסע פון פאלק.

bour'geon *n. and v.* (בוהר'-דזשאן) ארויסשפראצען, ארויסוואקסען ; ארויסלאזען נייע קנאספען אדער שפראצונגען ; א שפראצונג, א קנאספע ; א שיידעל פון א בוך.

bourn *n.* (באורן) דאס וואס בעגרענעצט ; א גרענעץ ; א ציעל ; א קליינער טייך ; א פאנטאן ; א קוואל.

bourne *n.* (באורן) ז. ***bourn***

bourse *n.* (בוהרס) די בערזע.

bouse *n. and v.* (באוז) טרינקען.

bou'sy *a.* (בוה'-זי) שכור, בעטרונקען.

'bout ('באוט) ז. ***about***

bout *n.* (באוט) א שלייף, א שלינגע, א קנופ ; קלאפ, שלאג ; פראבע, פערזוך ; זויפעריי, טרינקעריי ; א רונדגאנג אהין און צוריק ; רייהע ; אן אנפאל [פון א קראנקהייט].

bouts-rimés' *n.* (באו-רי-מיי') געגעבענע ענד=גראמען [די לעצטע גראמען=ווערטער אליין אהן די שורות].

bo'vate *n.* (באו'-וויט) א שטח ערד, וואס איין אקס קען בעארבייטען [אן אמאליגע ענגלישע מאס].

bo'vid *n. and a.* (באו'-וויד) א חיה וואס איז מעלה גרה און האט צוויי הערנער ; וואס איז שייך צו אזא חיה.

Bo'vidæ *n.* (באו'-ווי-דיע) דער מין חיות וואס זיינען מעלה גרה און האבען צוויי הערנער.

Bovi'næ *n.* (באו-וואי'-ניע) רינדפיה ; גרעסערע חיות וואס האבען הערנער.

bo'vine *n. and a.* (באו'-ווין) א רינדפיה ; וואס איז שייך צו רינדפיה ; דום ; טעמפ.

bo'vine vac'cine (באו'-ווין וועק'-סין) פאקען=שטאף גענומען פון א בהמה.

bow *n. and v.* (באו) איינבויגען דעם קאפ ; זיך פערבויגען אלס בעגריסונג ; ווערען איינגעבויגען ; בויגען ; זיך נייגען ; זיך בוקען ; אויסגעבויגענקייט ; פערבייגונג ; פערנייגונג ; דער פאדערשטער אויסגעבויגענער טייל פון א שיף.

bow *n. and v.* (באו) דער בויגען [האלב=רונדע אויסגעבויגענע פיגור אדער שיס=בויגען]; א סמיק פון א פידעל ; א שלייף ; אויסבויגען ; איינבויגען ; זיין אויסגעבויגען.

bow'-ac'tion *n.* (באו'-עק'-שאן) דאס פיהרען דעם סמיק איבער'ן פידעל.

bow'-an'chor *n.* (באו'-ענ'-קאר) דער פאדערשטער אנקער פון שיף.

bow'-arm *n.* (באו'-ארם) די רעכטע האנד ביים פידעל=שפיעלען ; די לינקע האנד ביים שיסען מיט א בויגען.

bow assent' (באו עס-ענט') זיך א בויג טהאן פאר א סמן אז מען איז איינפערשטאנדען מיט אימעצענס רייד.

bow'-backed *a.* (באו'-בעקט) וואס האט א קרומען רוקען.

bow'-bear'er *n.* (באו'-בעהר'-ער) א וואלד=בעאמטער [וואס האט אמאל אין ענגלאנד בעדארפט ארעסטירען יעדען וואס האט איבערגעטראטען די תקנות פון'ם וואלד=דעפארטאמענט].

bow'-bent *a.* (באו'-בענט) אויסגעבויגען ווי א בויגען.

bow'-boy *n.* (באו'-באי) דער קליינער בויגען=שיסער ; דער גאט אמור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער גאט פון ליעבע, ער ווערט פארגעשטעלט אלס א קליין איינגעל וואס שיסט פון א בויגען].

bow'-case *n.* (באו'-קיים) א שייד, וואו מען האלט א פייל=בויגען.

bow'-com'passes *n.* (באו'-קאמ'-פעס-עז) א בויגען=צירקעל [א צייכען אינסטרומענט].

bow down (באו דאון) איינבויגען ; קניעען, זיך בויגען ; שלום מאכען מיט עפעס, זיך אונטערגעבען.

bow'-drill *n.* (באו'-דריל) א בויגען=דריל [אן אינסטרומענט צום בויערען לעכער].

bow'el *n.* (באו'-על) אינגעווייד ; דער אינערליכער טייל.

bow'el-complaint' *n.* (באו'-על-קאם-פליינט') בויך=וועהטאג.

bow'els *n.* (באו'-עלז) אינגעווייד, געדערים ; דאס אינערע ; צערטליכקייט, רחמנות.

The child's bowels are not in order. They do not move regularly.

bow'els of the earth (באו'-עלז אוו טהי אוירטה) דאס אינערליכע פון דער ערד.

Coal is found in the bowels of the earth.

bow'er *n.* (באו'-ער) א פריוואט=צימער ; א בודואר: א שאטען=ביידעל פון צווייגען; דער פאדערשטער אנקער פון א שיף ; דער פויער אין קארטען [אונטער]; א מילך=פאכטער ; א שפיעלער אויף שטרייך אינסטרומענטען ; איינער וואס בויגט זיך ; איינער וואס בויגט ; דער בויג=מוסקעל.

bow'er-bird *n.* (באו'-ער-בוירד) אזא פויגעל וואס מאכט זיך א נעסט פון צווייגען.

bow'er-maid *n.* (באו'-ער-מייד) א קאמער יונגפער [א בעדיענטע ביי א הויך געשטעלטער דאמע].

bow'er-thane *n.* (באו'-ער-טהיין) א קאמער=הערר.

bow'er-wom'an *n.* (באו'-ער-הוואומ'-ען) ז. ***bower-maid***

bow'ery *n. and a.* (באו'-ער-אי) שאטענדיג ; א פערמע ; א לענדליכער וואהנארט.

Bow'ery *n.* (באו'-ער-אי) א בעוואוסטע גאס אין ניו=יארק.

bow'-grace *n.* (באו'-גרייס) אזא אייזערנער ראהם וואס לעגט זיך ארום א שיף, אז דאס אייז זאל איהר ניט בעשעדיגען.

bow'-hand *n.* (באו'-הענד) די רעכטע האנד ביים פידעל שפיעלען ; די לינקע האנד ביים שיסען פון א בויגען.

bow'-head *n.* (באו'-העד) אזא וואלפיש מיט אן אויסגעבויגענעם קאפ

bow'-head'ed *a.* (באו'-העד'-עד) וואס האט אן אויסגעבויגענעם קאפ [ווי א געוויסער וואלפיש].

bow'ie-knife *n.* (באו'-אי-נאיף) אזא אמעריקאנער לאנגער ברייטער שטעך=מעסער.

bow'-in'strument *n.* (באו'-אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער שטרייך=אינסטרומענט [אן אינסטרומענט אויף וועלכען מען שפיעלט מיט א סמיק, ווי א פידעל א. ד. ג.].

bow'-knot *n.* (באו'-נאט). א שלייף.

bowl *n. and v.* (באול) א שיסעל; בעקען; בעכער ; אויסהוילונג, פערטיעפונג ; א קוינעל : רונדע זאך ; פילקע, באל ; קייקלען ; שפיעלען אין באל [קייקלען].

bowl'der *n.* (באול'-דער) ז. ***boulder***

bowl'der-wall *n.* (באול'-דער-הוואהל) א וואנד, געמויערט פון ברעג=שטיינער וואס דאס וואסער האט רונד געמאכט.

bow'-leg *n.* (באו'-לעג) א קרומער אויסגעבויגענער פוס.

bow'-legged *a.* (באו'-לעגד) מיט אויס־געבויגענע פיס.

bow'ler *n.* (באו'-לער) איינער וואס שפיעלט אין קוגעל [מען קייקעלט באלען, מיט וועלכע מען ווארפט אום הילצערנע פיגורען]; איינער וואס ווארפט צו דעם באל אין קריקעט־שפיעל.

bow'line *n.* (באו'-ליין) א שטריק צו ציהען א שיף־זעגעל צום ווינד.

bow'line-bri'dle *n.* (באו'-ליין-בראידל) א צוג־באנד פון א שיף־זעגעל צו וועלכען עס ווערט צוגעבונדען די שטריק מיט וועלכע מען האלט אז די זעגעל נענען ווינד.

bow'ling *n.* (באו'-לינג) דאס צוואוואר־פען דעם באל אין קריקעט־שפיעל; דער קוגעל־שפיעל. ז. ***bowler***

bow'ling-al'ley *n.* (באו'-לינג-על'-אי) א פלאץ פאר קוגעל־שפיעל. ז. ***bowler***

bow'ling-crease *n.* (באו'-לינג-קריעס) געצייכענטע שטריכען אויף דער ערד ביים קריקעט־שפיעל.

bow'ling-green *n.* (באו'-לינג-גריען) א פלאץ פאר קריקעט אדער קוגעל־שפיעל. ז. ***bowler***

bow'ling-ground *n.* (באו'-לינג-גראונד) ז. ***bowling-green***

bowl out (באול אוט) ארויס פון קאן [אין קריקעט־שפיעל].

bowls *n.* (באולז) קריקעט־, באל־שפיעל, קוגעל־שפיעל. ז. ***bowler***

bow'man *n.* (באו'-מען) א בויגען־שיסער.

bow'man *n.* (באו'-מען) דער ערשטער רודערער אין א רודער־שיפעל.

bow of a key (באו אוו ע קיע) א שלי־סעל־רינג.

bow of a sad'dle (באו אוו ע סעדל) דער אויסבויג פון א זאטעל.

bow one's self out (באו הוואנז סעלף אוט) פערנייגענדיג זיך אוועקגעהן.

bow out (באו אוט) העפליך משלח זיין.

bow'-pen *n.* (באו'-פען) א צירקעל מיט א רייספעדער אדער בליישטיפט.

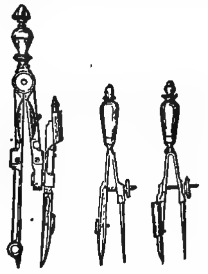

Bow-pens

bow'-pie'ces *n.* (באו'-פיע'-סעז) שיפס־קאנאנען [אין פאדערשטען טייל שיף].

bow'-pin *n.* (באו'-פין) א שליסעל פון א יאך אין וועלכען מען שפאנט איין אקסען.

bow'pot *n.* (באו'-פאט) א וואזע מיט בלומען; א בלומען־שטרויס.

bow'-saw *n.* (באו'-סאה) א געבויגענע זעג.

bowse *v.* (באוז) ארויפשלעפען אין דער הויך פון א שיף; זיך אנ׳שכור׳ען.

bow'-shot *n.* (באו'-שאט) א בויגענשאס; די ווייטקייט ווי מען קען שיסען א פייל פון א בויגען [כמטחוה קשת].

bow'sprit *n.* (באו'-ספריט) דער שטאנג וועלכער שטארצט ארויס פון דעם פאדער־טייל פון א שיף.

bow'string *n. and v.* (באו'-סטרינג) די שטריק אנצוציהען א בויגען; א שטריק צום בינדען אדער צום דערוואָרגען [אין טערקיי]; דערווארגען מיט א שטריק.

bow the back (באו טהי בעק) בויגען דעם רוקען, זיך אונטערוואַרפען.

bow the ear to one (באו טהי איער טו הוואן) אימעצען אויסהערען.

bow'-wow ! *n. and int.* (באו'-הוואו) האו־האו [דאס בילען פון הינד]; א הונד [אין דער קינדער־שפראך].

bow'yer *n.* (באו'-יער) א פייל און בוי־גען־מאכער.

box *n. and v.* (באקס) קאסטען; פושקע, שאכטעל, קעסטעל; אזא פונסטער אייזער־נער צילינדער [בענוצט אין פערשיעדע־נע מאשינען]; לאזשע [אין טהעאטער]; די קעלנע [דער ארט וואו דער פוהרמאן זיצט]; א פעקעל פרעזענטען; אן אבגע־צאמטער פלאץ; א צעלע [אין א געפענג־ניס, משוגעים־הויז א. ז. וו.]; א יעגער־הייזעל; בוקסבוים; א שלאג, קלאפ; זיך שלאגען מיט די קולאקעס [באקסען]; אריינלעגען אדער איינשליסען אין א קאס־טען; מאכען אן איינשניט אין א בוים צו נעהמען זיין זאפט.

box and dice (באקס ענד דאיס) דאס ווירפעל־שפיעל [אזא שפיעל מיט פיער־קאנטיגע ביינדלעך].

box and nee'dle (באקס ענד ניעדל) דער ים־קאמפאס.

box'berry *n.* (באקס'-בער'-אי) באקס־בערע [א מין יאגדע].

box'-coat *n.* (באקס'-קאוט) אזא שווערער ברייטער איבערמאנטעל וואס פוהרמאנעס טראגען; א רייזע־מאנטעל.

box'-coil *n.* (באקס'-קאיל) אזא אפאראט פאר דאמפף־הייצונג, וועלכער בעשטעהט פון א רייהע רעהרען וואס נעהען געבויגען הין און הער.

box'-crab *n.* (באקס'-קרעב) אזא ראק [א קרעבס].

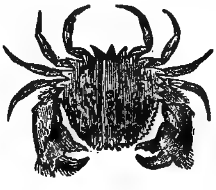

Box-crab

box'-el'der *n.* (באקס'-על'-דער) א מין בוים [אין צפון אמעריקא].

box'en *a.* (באקס'ן) וואס איז שייך צו בוקסען־בוימער; געמאכט פון בוקסען־האלץ.

box'er *n.* (באקס'-ער) א באקסער, א פויסט־קעמפפער, איינער וואס איז גרעלט־רענט זיך צו שלאגען מיט׳ן קולאק; א מיטגליעד פון א געוויסע כינעזישע געהיימע געזעלשאפט; איינער וואס פערפאקט קאסטענס.

box'haul *v.* (באקס'-האהל) א פיהרען א שיף אין דער זייט פון ווינד אנשטאט אנטקעגען ווינד; אויסקירעווען א שיף.

box'ing *n.* (באקס'-אינג) דאס באקסען, דער פויסט־קאמפף; דאס איינפאקען אין א קאסטען; דאס מאטעריאל פון וואס מען מאכט קאסטענס; די זייטען פון א פענ־סטער־ראהם; דאס גיבען פרעזענטען.

box'ing-day *n.* (באקס'-אינג דיי) דער ערשטער וויינאכטס־טאג, ווען מען טיילט פרעזענטען.

box'ing-glove *n.* (באקס'-אינג-גלאוו) א באקסער־הענטשקע [אזא הענטשקע וואס ווערט געברויכט אין פויסט־קאמפף].

box'ing-match *n.* (באקס'-אינג-מעטש) א פויסט־וועט־קאמפף.

box'-i'ron *n.* (באקס'-אי'-ערן) א פלעט־אייזען.

box it (באקס איט) איבערזאגענען אויפנאבע ווי א וואסער, פון פארענט און פון הינטען.

box'-kee'per *n.* (באקס'-קיע'-פער) דער אויפפאסער אויף די לאזשעס אין טהעא־טער.

box'-lob'by *n.* (באקס'-לאב'-אי) דער פאדער־צימער פון די טהעאטער־לאזשעס.

box'-lock *n.* (באקס'-לאק) א בלאט־שלאס [ווי דער פון א טהיר].

box'-ma'ker *n.* (באקס'-מיי'-קער) קאסטען אדער קאפער־מאכער.

box'-of'fice *n.* (באקס'-אפ'-איס) דער קאנטאר אין א טעאטער וואו מען פער־קויפט בילעטען.

box on the ear (באקס אן טהי איער) א פאטש.

box'-ope'ner *n.* (באקס'-אופ'-נער) ז. ***box-keeper***

box'-stall *n.* (באקס'-סטאהל) א שטאל וואו יעדעס פערד אדער בהמה ווערט גע־האלטען בעזונדער און ניט אנגעבונדען.

box'-steps *n.* (באקס'-סטעפס) טרעפלעך צום ארויפגעהן אויף א טראמוואי וואס זיינען פערשטעלט ביי די זייטען.

box the compass (באקס טהי קאמ'-פעס) איבערצעהלען די קאמפאס־פונקטען, אין דעם בעשטימטען סדר אויף א שיף; בייטען די ריכטונג פון א שיף, אויסקי־רעווען א שיף.

box'-thorn *n.* (באקס'-טהארן) דער באקס־דארן [א מין פלאנצע].

box'-tick'et *n.* (באקס-טיק'-עט) א בי־לעט פאר א טהעאטער־לאזשע.

box'-tree *n.* (באקס'-טריע) בוקסען־בוים.

box'wood *n.* (באקס'-הוואוד) א האר־טער האלץ וואס טאקערס און שניצער בע־נוצען; בוקסען־בוים־האלץ.

boy *n.* (באי) אינגעל; יונגער בחור; יונ־גער מאן; א יונגער דיענער.

boy'ar *n.* (באי'-אר) דער באיאר [א רוסישער אדעלינגער].

boy'ard *n.* (באי'-ארד) ז. ***boyar***

boyau' *n.* (בוא-יאו') א פערבינדונגס־גרא־בען פון א פעסטונג.

boy'cott *n. and v.* (באי'-קאט) באיקאט, חרם; באיקאטירען, ארייינלעגען אין חרם [זיך אבזונדערען פון איינעם, ניט האבען מיט איהם קיין מגע ומשא, ניט קויפען ביי איהם, ניט פערקויפען א. ז. וו.].

boy'cotter *n.* (באי'-קאט-ער) איינער וואס באיקאטירט.

boy'cotting *n.* (באי'-קאט-אינג) דאס באיקאטירען, דאס ארייינלעגען אין חרם.

boy'er *n.* (באי'-ער) א טראנספארט־שיף.

boy'hood *n.* (באי'-הוד) אינגעלשע יאהרען; בחור־יאהרען; יונגווארג, יוגענד.

boy in but'tons (באי אין באט'נז) א לויף־יונג [א אינגעל אויף שליחות].

boy'ish *a.* (באי'-איש) אינגעלש, ווי א אינגעל.

boy'ish days (באי'-איש דייז) די אינ־געלשע יאהרען.

boy'ishly *adv.* (באי'-איש-לי) מעשה אינגעל.

boy'ishness *n.* (באי'-איש-נעס) קינ־דעריי; דאס זיין א אינגעל.

y'ism *n.* (באַי'-איזם) ז. ***boyishness***

ys in blue (באָיז אין בלו) די בלויגעקליידעטע יונגען [אין דער צייט פו אמעריקאנער בירגערקריעג האט מען אזוי גערופען די נארדליכע סאלדאטען נאך זייערע בלויע אוניפארמס].

ys will be boys (באיז הוויל בי באיז) קינדער בלייבען קינדער.

'za *n.* (באו'-זע) אזא געטראנק אין עגיפטען.

ab'ble *n. and v.* (ברעבל) קרינגען זיך מיט כעס אדער לארם; אייפעריג דעבאטירען איבער א ניט־וויכטיגע זאך; א קריגעריי; א לארמדיגע דעבאטע.

ab'blement *n.* (ברעבל'-מענט) א שרייעדיגע, לארעמדיגע דעבאטע; א לארעמדיגע מחלקה; א רייסעריי.

ab'bler *n.* (ברעב'-לער) א שרייער; איינער וואס רייסט זיך ארום איבעראל.

'ab'bling *a.* (ברעב'-לינג) לארעמדיג, שרייענדיג, רייסענדיג זיך.

'ac'cate *a.* (ברעק'-אייט) וואס האט פיס בעוואקסען מיט פעדערען ביז צו די נעגעל.

'ace *n. and v.* (בריים) באנד; רימען; א פערבינדונג; דאס זיין צונויפגעבונדען; א באלקען־פערבינדונג; א פאר; קלאמער אין שריפט ()، [ ]; שטייף מאכען, צוזאמענבינדען; שניידען; א דריל [צו דרעהען דעם ענגבער]; דרילען מיט א דריל; א שטריק וואס איז צוגעבונדען צו די קווערשטאנגען פון א שיף'ס זעגעלבוים; א קווערשטאנג פון א זעגעלבוים.

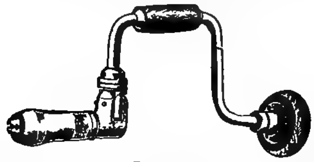

Brace

race aback' (בריים ע-בעק') אויסדרעהען די זעגעל־שטאנגען אויף הינטען [צו ווענדען די שיף].

race about' (בריים ע-באוט') איבערדרעהען די זעגעל־שטאנגען פון א שיף אין אן אומגעקעהרטער ריכטונג.

raced *a.* (בריים־ט) אינאיינאנדער פערפלאכטען.

race'-drill *n.* (בריים'-דריל) אזא האנד־בויערער אדער האנד־דריל צום בויערען לעכער אין מעטאל.

race'let *n.* (בריים'-לעט) ארמבאנד, בראסלעט.

ra'cer *n.* (בריי'-סער) א גורט; א טראגריעמען; א בינדע; א קרעפטיגונגס־מיטעל.

ra'ces *n.* (בריי'-סען) הויזענטרעגער, שלייקעס.

race the nerves (בריים טהי נוירוון) שטארקען די נערוועו.

race the sails in (בריים טהי סיילז אין) אנציהען די זעגעל אויף די זעגעל־שטאנגען.

race the yards (בריים טהי יארדז) אנציהען מיט'ן שטריק די זעגעל־שטאנגען.

race up (בריים אפ) אנשטרענגען די ענערגיע; זיך מאכען קוראזש.

Brace up! Do not lose courage.

ra'chial *a.* (בריי'-קי-על) וואס איז שייך צום ארם [פון דער האנד].

ra'chial ar'tery (בריי'-קי-על אר'-טע-רי) די ארם־ארטעריע פון דער פאכווע ביז'ן עלענבויגען.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

bra'chiate *a.* (בריי'-קי-אייט) וואס האט ווייט אויסגעשפרייטע צווייגען [ווי פאנאנדערגעשפרייטע הענד].

brach'iopod *n. and a.* (ברעק'-אי-א-פאד) א מאלוסקעל, וועלכער ליעגט אין א מושעל, וואס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך; וואס איז שייך צו אזא מאלוסקעל.

Brachiop'oda *n.* (ברעק-אי-אפ'-א-דא) אזעלכע מאלוסקעלען וועלכע ליעגען אין מושלען, וואס בעשטעהען פון צוויי דעקלעך.

bra'chium *n.* (בריי'-קי-אם) דער אויבערשטער טייל פון ארם [פון שולטער ביז'ן עלענבויגען]; אן ארויסשטארצונג [ביי חיות אדער פלאנצען] וואס איז עהנליך צו א האנד.

brachyceph'alous *a.* (ברעק-אי-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קורצען קאפ־שארבען [ביי מענשען].

brachyg'rapher *n.* (ברע-קיג'-רע-פער) א סטענאגראף.

brachyg'raphy *n.* (ברע-קיג'-רע-פי) סטענאגראפיע.

brachyl'ogy *n.* (ברע-קיל'-א-דזשי) די קונסט זיך קורץ אויסצודריקען אין ריידען.

Brachyp'teri *n.* (ברע-קיפ'-טע-ראי) א מין קורצפליגעלדיגע פויגעל.

brachyp'terous *a.* (ברע-קיפ'-טע-ראס) קורצפליגעלדיג.

bra'cing *n. and a.* (בריי'-סינג) צונויפבינדונג, צוזאמענפעסטיגונג; קרעפטיגענד; דערפרישענד, דערקוויקענד.

Mountain air is bracing.

bra'cing air (בריי'-סינג עהר) פרישע, ערקוויקענדע לופט.

brack'en *n.* (ברעק'-ען) פארן אדער פאפאראטניק [אזא פלאנצע]. ז. ***fern***

brack'et *n. and v.* (ברעק'-עט) לייסט; אונטערלאגע; אן אונטערלאגס־שטיצע; אן אונטערלאגס־שטיצע פאר א סטאטוע וועלכע שטארצט ארויס פון דער וואנד פון א געביידע; אן עקיגער קלאמער [ ] אין שריפט און דרוק; אן איינשליסונגס־צייכען { }; עפעס וואס האלט זאכען צוזאמען; א פלאטפארמע ביים אריינגאנג אין א שאכטע [מיענע]; שטעלען אין עקיגע קלאמער אדער איינשליסונגס־צייכענס.

Bracket

brack'eting *n.* (ברעק'-ע-טינג) לייסטען וואס ווערען אנגעקלאפט צום סופיט [סטעליע] אנצוהאלטען די קארניזען.

brack'ets *n.* (ברעק'-עטס) עקיגע קלאמער [ ].

brack'et with (ברעק'-עט הוויטה) שטעלען אין איין רובריק; שטעלען אויף א גלייכער שטופע מיט...

brack'ish *a.* (ברעק'-איש) עטוואס נעזאלצען [וועגען וואסער].

brack'ishness *n.* (ברעק'-איש-נעס) דאס זיין א ביסעל געזאלצען [וועגען וואסער].

bract *n.* (ברעקט) א קליין בלעטעל אויף דעם שטענגעל פון א בלום; א דעקבלאט [איינע פון די בלעטלעך וועלכע בילדען דעם דעק פון א בלום]; א דין שטיקעל בלעך אין דער פארם פון א מטבע פאר פערציערונגען.

Bracts

brac'teal *a.* (ברעק'-טי-על) וואס איז עהנליך צו א דעקבלאט. ז. ***bract***

brac'teate *n. and a.* (ברעק'-טי-אייט) וואס האט דעק־בלעטער; אזא אלטע זילבערנע מטבע. ז. ***bract***

brac'ted *a.* (ברעק'-טעד) וואס האט א דעק־בלאט. ז. ***bract***

brac'teolate *a.* (ברעק'-טי-א-לייט) ז. ***bracted***

brac'teole *n.* (ברעק'-טי-אול) א הויבבלאט [א קליין שמאל בלעטעל וואס וואקסט אויף דעם שטענגעל פון א בלום].

brad *n. and v.* (ברעד) אזא טשוועקע [נאגעל] מיט א האלבען קעפעל, וואס איז פערבויגען אויף איין זייט אנשטאט א קעפעל; צושלאגען מיט האלבקעפיגע טשוועקעס.

brad'-awl *n.* (ברעד'-אהל) אן אהל צו מאכען לעכער פאר האלבקעפיגע טשוועקעס.

bradoon' *n.* (ברע-דוהן') אזא אייזענדעל פון א פערד־צוים, וואס ווערט אריינגעלעגט דעם פערד אין מויל.

brad'ypod *n.* (ברעד'-אי-פאד) דאס פויל־טהיער [אזא חיה וואס בעוועגט זיך זעהר לאנגזאם].

brag *n. and v.* (ברעג) 1. זיך ריהמען, זיך בעריהמען; 2. בעריהמעריי; א בעריהמער; עטוואס מיט וואס מען שטאלצירט אדער מיט וואס מען קען זיך בעריהמען; אזא קארטען־שפיעל.

1. He brags about his achievements. 2. He is full of brag.

braggado'cio *n.* (ברעג-ע-דאו'-שיאו) א בעריהמער; א פוסטער בעריהמער; פוסטע בעריהמעריי.

brag'gart *n. and a.* (ברעג'-ערט) א בעריהמער; בעריהמעריש.

Brah'ma *n.* (בראַ'-מע) בראהמא [דער אלערהעכסטער גאט אין דער הויפט אינדישער רעליגיאן].

brah'ma *n.* (בראַ'-מע) אזא זארט גרויסע היהנער, טערקישע היהנער.

Brah'man *n.* (בראַ'-מען) א בראמין, א מיטגליעד פון דער ערשטער קאסטע אין אינדיען [דאס אינדישע פאלק טיילט זיך אין פיער קאסטעס (שטאנדען), די ערשטע קאסטע איז די אלערהייליגסטע און צו איהר געהערען די גייסטליכע].

Brahman'ic *a.* (ברא-מענ'-איק) וואס איז שייך צו די בראמינען און זייער גלויבען. ז. ***Brahman***

Brahman'ical *a.* (ברא-מענ'-אי-קעל) ז. ***Brahmanic***

Brah'manism *n.* (בראַ'-מענ-איזם) די לעהרע אדער די רעליגיאן פון די בראמינען אין אינדיען.

Brah'min *n.* (בראַ'-מין) ז. ***Brahman***

Brahmin'ic *a.* (ברא-מינ'-איק) ז. ***Brahmanic***

Brahmin'ical *a.* (ברא-מינ'-אי-קעל) ז. ***Brahmanic***

brah'miny *a.* (ברא'-מי-ני) פערהיילינט פון בראמינען; געווידמעט פון בראמינען צום גאט סיווא.

braid *n. and v.* (בְרייד) 1 פלעכטען, וועבען; 2. א צאפ; 3. א שנור, פאזומאנטער.

1. Braid your locks with rosy twine. 2. She wears her hair in braids. 3. The dress is ornamented with braids.

brai'ded *a.* (בריי'-דעד) צוזאמענגעוועבט, צוזאמענגעפלאכטען.

brai'ding *n.* (בריי'-דינג) דאס פלעכטען, דאס וועבען; געפלאכטענע אדער געוועבטע זאכען.

brai'ding-machine' *n.* (בריי'-דינג מע-שין') א מאשין צום פלעכטען.

brail *n. and v.* (ברייל) אזא שטריק אנצובינדען די זעגעל פון א שיף; אזא לעדער-ריעמענדעל צו בינדען די פליגעל פון א פויגעל; בינדען די פליגעל פון א פויגעל; אנבינדען די זעגעל פון א שיף.

brain *n. and v.* (בריין) נעהירן, מארך; פערשטאנד; ארויסזעצען דעם מארך פון קאפ; שפאלטען דעם קאפ

brained *a.* (בריינד) מיט קאפ, מיט מח; געשפאלטען דעם מח.

brain'-fag *n.* (בריינ'-פעג) גייסטינע מיעדקייט.

brain'-fe'ver *n.* (בריין'-פי'-ווער) מארך-ענטצינדונג.

brain'less *a.* (בריינ'-לעס) אהן מח, אהן שכל.

He is a dull and brainless fellow.

brain'lessness *n.* (בריינ'-לעס-נעס) דאס נים האבען קיין שכל; א פוסטער מח.

brain'pan *n.* (בריינ'-פען) דער קאפשארבען [דאס ביינערנע קעסטעל וואו עס ליעגט דער מארך]

brain'-sick *a.* (בריינ'-סיק) קראנק אויף'ן שכל; ניט אין גאנצען ביים זינען.

brain'-sick'ness *n.* (בריין'-סיק'-נעס) משוגעת צומישטקייט

brain'-work *n.* (בריין'-הוואירק) קאפארבייט

braise *n. and v.* (брייז) דעמפפען פלייש מיט גרינסען; געדעמפפט פלייש.

brait *n.* (ברייט) דער רויהער אונגעשליפענער דימענט.

braize *n. and v.* (ברייז) דעמפפען פלייש מיט גרינסען, געדעמפפט פלייש.

brake *n. and v.* (ברייק) אזא לאפעטקע צו רייניגען פלאקס; אזא וואגען צום געוועהנען יונגע אדער ווילדע פערד צום פאהרען; דאס אייזענדעל פון צוים, וואס דאס פערד האלט אין מויל: דאס הענטעל פון א פומפ: אזא גרויסע באראנעווע [ביי ערד ארבייט]: א דארנקוסט [א פלאץ בעוואקסען מיט דערנער און קליינע ווילדע בוימלעך]: א ברעמזע א טארמאז [אזא פארריכטונג אבצוהאלטען די רעדער פון א וואגען. באהן, אויטאמאביל א. ז. וו. אז זיי זאלען זיך אויפהערען דרעהען]; ברעמזען [איינהאלטען די רעדער פון א וואגען].

brake'-block *n.* (ברייק'-בלאק) אזא האלץ אדער אייזען-קלעצעל, וואס ווערט בענוצט אלס ברעמזע [צום אנדריקען די רעדער פון א וואגען, אז זיי זאלען זיך אויפהערען דרעהען].

brake'man *n.* (ברייק'-מען) א ברעמזער [דער וואס האט אויפצופאסען אויף די ברעמזען (די איינריכטונג איינצוהאלטען די רעדער, אז זיי זאלען זיך אויפהערען דרעהען) אויף אן אייזענבאהן].

brake' - shoe *n.* (ברייק' - שוה) דער ברעמזען-שוך [א שטיק האלץ אדער מעטאל וואס איז רונד אויסגעהוילט, מיט וועלכען עס ווערען איינגעקלעמט די רעדער פון א וואגען אדער א וואגאן, ווען מען וויל זיי אבשטעלען אין לויפען].

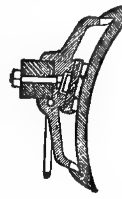

Brake-shoe

brakes'man *n.* (ברייקס'-מען) ז. ***brakeman***

brake'-wheel *n.* (ברייק'-הוויעל) דאס ברעמזע-ראד [אזא האנד-ראד אויף דער פלאטפארם פון א וואגאן צו רעגולירען די ברעמזען].

bra'ky *a.* (בריי'-קי) פול מיט דערנער, אדער ווילדען שטעכעדיגען גראז

bram'ble *n. and v.* (ברעמבל) שווארצע יאגדע; אזא מין קראפיווע; קלייבען שווארצע יאגדעס.

bram'bleberry *n.* (ברעמ'בל-בער-אי) שווארצע יאגדע.

bram'ble-bush *n.* (ברעמ'בל-בוש) א קוסט פון שווארצע יאגדעס; פיעל אזעלכע קוסטעס צוזאמען.

bram'bled *a.* (ברעמבלד) בעוואקסען מיט קוסטעס פון שווארצע יאגדעס

bram'ble-finch *n.* (ברעמ'בל-פינטש) דער בערג-פינק [אזא פויגעלע].

bram'ble-net *n.* (ברעמ'בל-נעט) א נעץ צו פאנגען פויגעל.

bram'bling *n.* (ברעמ'-בלינג) ז. ***bramble-finch***

bram'bly *a.* (ברעמ'-בלי) ז ***brambled***

Bra'min *n.* (ברא'-מין) ז. ***Brahman***

Bramin'ic *a.* (ברא-מינ'-איק) ז ***Brahmanic***

bran *n. and v.* (ברען) קלייען [דער די קער אבפאל פון מעהל וואס קומט פון דער שאלעכץ פון די קערנער]; איינטונקען אין א קלייען-וואנע

bran'-bread *n.* (ברען'-ברעד) קלייען-ברויט; ברויט פון ניט געבייטעלטער מעהל.

bran'card *n.* (ברענ'-קארד) אזא טראגבעטעל [נאסילקע] וואס ווערט אויפגעהאנגען צווישען צוויי פערד.

branch *n., v. and a.* (ברענטש) א צווייג: א קליינער טייך: א דיפלאם פון א לאטסמאן אדער שטייערמאן פון א שיף: א רעהר פון אן ארעמלייכטער: אן אבטיילונג פון א געשעפט אדער פעראיין: זיך פערצווייגען; זיך טיילען אין אבטיילונגען; וואס האט אדער בעשטעהט פון צווייגען; בעפוצען מיט צווייגען אדער בלומען [אין שטיקעריי און וועב-ארבייט]; וואס איז אן אבטיילונג פון עפעס.

branch'-bank *n.* (ברענטש'-בענק) א באנק-פיליאלע, א באנק-אבטיילונג.

branched *a.* (ברענטשט) פערצווייגט: געבלימט [אין שטיקעריי און וועב-ארבייט].

bran'cher *n.* (ברענ'-טשער) א זאך וואס לאזט פון זיך ארוים צווייגען; א יונגער פויגעל וואס הויבט אן צו פערלאזען דעם נעסט און זיך זעצען אויף די צווייגען פון בוימער.

bran'chery *n.* (ברענ'-טשער-אי) א פערצווייגונג.

bran'ches of knowl'edge (ברענ'-טשעז אוו נאל'-עדזש) צווייגען פון דער וויסענשאפט

branch estab'lishment (ברענטש עס-טעב'-ליש-מענט) א געשעפטס-אבטיילונג, א צווייג-געשעפט.

bran'chia *n.* (ברענ'-קי-ע) א זשאברע [דער ארגאן מיט וואס א פיש אטהעמט].

bran'chial *a.* (ברענ'-קי-על) וואס געהערט אדער ליעגט נאהענט צו זשאברעס [די ארגאנען מיט וועלכע א פיש אטהעמט].

bran'chiate *a.* (ברענ'-קי-אייט) וואס האט זשאברעס.

bran'chiness *n.* (ברענ'-טשי-נעס) די פערצווייגונג.

bran'ching *a.* (ברענ'-טשינג) וואס האט צווייגען; וואס לאזט ארוים פון זיך צווייגען.

bran'ching lark'spur (ברענ'-טשינג לארק'-ספויר) א זארט פעלד-בלום

bran'chiopod *n. and a.* (ברענ'-קי-א-פאד) א מין וואסער-טהיערע [פון דער קרעבס-פאמיליע] וועלכע האבען זייערע זשאברעס [אטהעמונגס-ארגאנען] ביי די פיס; מיט זשאברעס אויף די פיס.

branch'less *a.* (ברענטש'-לעס) אהן צווייגען; נאקעט.

branch'let *n.* (ברענטש'-לעט) א קליין צווייגעלע אדער קליינע אבטיילונג, א פערצווייגונג פון א צווייג, אן אבטיילונג פון אן אבטיילונג.

branch'-line *n.* (ברענטש'-לאין) א צווייג-באהן [א צווייג פון דער הויפט-ליניע].

branch of busi'ness (ברענטש אוו ביז'-נעס) א געשעפטס-אבטיילונג.

branch off (ברענטש אף) זיך אבצווייגען

branch out (ברענטש אוט) זיך פערברייטען; זיך פערצווייגען.

bran'chy *a.* (ברענ'-טשי) צווייגיג, פול מיט פאנאנדערגעשפרייטע צווייגען; בעשאטענט פון צווייגען.

brand *n. and v.* (ברענד) א האלאוועשקע; אזא קראנקהייט פון פלאנצען; א פלעק; אן אויסגעברענטער צייכען; א פאבריק-צייכען: דער זארט [סחורה]; אן אויסגעברענטער צייכען ביי א פערברעכער: א גלאנציגע שווערדקלינג; אן אייזען צום אויסברענען בוכשטאבען: אויסברענען א צייכען ביי א פערברעכער מיט א הייסען אייזען; שטעמפלען מיט שאנדע אימעצענס נאמען.

bran'der *n.* (ברענ'-דער) איינער וואס ברענט אוים מיט א ברען-אייזען; א סטודענט פון צווייטען יאהר אין די דייטשע אוניווערזיטעטען.

brand'-goose *n.* (ברענד'-גוהס) די רויטגאנז אדער קאזארקע [אזא ווילדע קליינע גאנז וואס האלט זיך אין די קאלטע געגענדען איז דער נארד]

bran'died *a.* (ברענ'-דיעד) געמישט, פערשטארקט אדער ארייגעלעגט אין בראנפען.

brand'-i'ron *n.* (ברענד'-אי'-ערן) אן אייזען אויף אויסברענען צייכענס; אן אייזען-געשטעל ארויפצולעגען ברענענדעס האלץ: א דריי-פוס.

bran'dish *v. and n.* (ברענ'-דיש) וויעגען, פאכען, שווינגען, שליידערען; דאס

שווינגען, דאס שאקלען, דאס שליידערע דאס פאכען.

The cavalry brandished their swords and [w]ent into battle.

[br]an'disher *n.* (ברענ'-דיש-ער) איינער וואס פאכט [ווי מיט א שווערד].

[br]an'dishing *n.* (ברענ'-דיש-אינג) דאס פאכען מיט א שווערד.

[br]and'ling *n.* (ברענד'-לינג) אן איינ־יעהריגער לאקס [פיש]; א קליינער רויכ[ע]ליכער ווארעם [ווערט בענוצט צום פיי]פאנגען].

[br]and'-new *a.* (ברענד'-ניו) שפּאגעל ניי.

[br]and of dis'cord (ברענד אוו דיס'-קארד) די אורזאכע פון מחלוקה.

[br]an'dy *n. and v.* (ברענ'-די) בראנפען [געמאכט פון פרוכט]; מישען מיט בראנ[פ]פען.

[br]an'dy-bot'tle *n.* (ברענ'-די-באטל) די געלבע וואסער־ליליע [אזא בלום]

[br]an'dy-faced *a.* (ברענ'-די-פייסט) מיט א פער'שכור'טען פנים; פער'שכור'ט

[br]an'dy-fruit *n.* (ברענ'-די-פרוט) פרוכט אויפגעגאסען מיט בראנפען [וו[י] ווייגשעל א. ז. וו.].

[br]an'dy-shop *n.* (ברענ'-די-שאפּ) א בראנפען געשעפט.

[br]an'gle *v. and n.* (ברענגל) זיך קריגען; א מחלקה.

[br]an'gler *n.* (ברענ'-גלער) א בעל־מחלוקה.

[br]ank *n.* (ברענק) רעטשקע, גריקע, בוכווייצען.

[br]anks *n.* (ברענקס) א צוים [פאר א פערד]; אזא צוים, וועלכע מען פלעגט אמאל אנטהאן א פרוי אז ארורה אין ענגלאנד און שאטלאנד.

[br]an'kursine *n.* (ברענ'-קויר-סין) די בערען־לאפּע [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו די לאפּעס פון א בער].

[br]an'le *n.* (בראנל) אזא מין טאנץ

[br]an'lin *n.* (ברענ'-לין) ז. *brandling*

[br]an'-new *a.* (ברענ'-ניו) ז. *brand-new*

[br]an'ning *n.* (ברענ'-אינג) דאס איינווייקען אין קלייען־וואסער [שטאף פאר'ן פארבען אדער פעל פאר'ן גארבען]

[br]an'ny *a.* (ברענ'-אי) וואס ענטהאלט קלייען; וואס איז עהנליך צו קלייען.

[b]rant *n. and a.* (ברענט) ז. *brent*

[b]rant'-fox *n.* (ברענט'-פאקס) דער רויטפוקס [אזא פוקס אין שוועדען וואס איז קלענער ווי דער געוועהנליכער פוקס]

[b]rant'-goose *n.* (ברענט'-גוהס) ז *brand-goose*

[b]rash *v., n. and a.* (ברעש) צושמעטערען אין פיצלעך; געבען א קלאפּ מיט דער טיהר [האסטיג פערמאכען]: א קלאפּ; א טראסק; א קראנקהייטס־אנפאל; א זויערקייט אין מויל [פון מאגען פערדארבונג]: ברעכיג, קרוכקע; אויפגערעגט, וואס ווערט גיך אין כעס; לויפען פאראוים; א הויפען מיסט; א געוויטער. א שטורם.

[b]ra'sier *n.* (בריי'-זשער) קופערשמיד; א קויהלען־פאן.

[b]rasil' *n.* (ברע-זיל') ז. *brazil*

[b]rass *n., a. and v.* (ברעס) מעש [א מעטאל צוזאמענגעשטעלט פון קופער מיט צינק]; א בעפוצונג פון מעש; מוזיקאלישע אינסטרומענטען פון מעש; מעש־געשיר; געמאכט פון מעש; בעדעקען מיט מעש; אזא אלטע אייראפעאישע לענגען־מאס

brass'age *n.* (ברעס'-איידזש) א געוויסער פראצענט וואס ווערט גענומען פאר די קאסטען פון מאכען מטבעות.

bras'sard *n.* (ברעס'-ארד) ז. *brassart*

bras'sart *n.* (ברעס'-ארט) דער פאנצער־טייל וואס בעדעקט דעם ארעם מיט די האנד [אין די פארצייטיגע געוועהר].

brass'-band *n.* (ברעס'-בענד) ארקעסטער פון בלאז־אינסטרומענטען.

brass'-bound *a.* (ברעס'-באונד) בעשלאגען מיט מעש.

brass'-foil *n.* (ברעס'-פאיל) גאנץ דינע בלעך פון ניי־זילבער.

brass'-foun'der *n.* (ברעס'-פאונ'-דער) א מעש־גיסער [איינער וואס מאכט אדער גיסט כלים פון מעש].

bras'siness *n.* (ברעס'-אי-נעס) דאס מעשענע אויסזעהן; זיין פון מעש.

brass in'strument (ברעס אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט [ווי א טרומייט א. ד. ג.].

brass'ish *a.* (ברעס'-איש) געמאכט פון מעש.

brass'-leaf *n.* (ברעס'-ליעף) ז. *brass-foil*

brass'-plate *n.* (ברעס'-פּלייט) די מעשענע פלאטע [מיט'ן נאמען אויף דער טהיר].

brass'-vis'aged *a.* (ברעס'-וויז'-עדזשד) פרעך, עזות'דיג, אונפערשעמט, מיט א קופערנעם שטערן.

brass'-wire *n.* (ברעס'-הוואיר) מעש־דראט.

bras'sy *a. and n.* (ברעס'-אי) וואס האט די אייגענשאפטען אדער דאס אויסזעהן פון מעש; א הילצערנער שטעקען מיט א מעשענעם קנאפּ צום שפּיעלען גאלף ז. *golf*

The coloring of the material was brassy.

brat *n.* (ברעט) א קינד; א פאסקודנע קינד; א קינדער גאווער־פארטוכעל

brat'tle *v. and n.* (ברעטל) דונערען; מאכען א לארם; לויפען מיט א גערויש, אדער קלאפּעריי; א קלאפּעריי, א גערויש; דאס לויפען מיט א קלאפּעריי; אן אנפאל.

brava'do *n. and a.* (ברע-וויי'-דאו) בעריהמערישע דרייסטקייט; בעריהמעריש דרייסט.

brave *a., v. and n.* (בריייוו) בראוו, מוטיג, אונערשראקען. העלדיש; עדעל; פרעכטיג; טיכטיג; גרויסארטיג: וואונדערליך: דרייסט ארויסגעהן געגען עמעם; טהאן עפּעס גרויסעס: זיך שטעלען אנטקעגען; טהאן אויף להכעים; זיך ריהמען; א העלד, א דרייסטער.

brave'ly *adv.* (בריייוו'-לי) מוטיג, דרייסט, בראוו. העלדיש; פרעכטיג, וואונדערליך; אונערשראקען; טיכטיג; גרויסארטיג; עדעל

brave out (בריייוו אוט) עטוואס דרייסט דורכפיהרען.

bra'very *n.* (בריי'-ווער-אי) העלדישקייט; העלדענמוטה; אונדערשראקענהייט; פרעכטיגקייט.

bra'vish *a.* (בריי'-וויש) גאנץ העלדיש, בראוו, מוטהיג, דרייסט.

bravis'simo *int.* (ברא-ווים'-אי-מאו) אויסגעצייכענט! וואונדערליך גוט!

bra'vo *int.* (ברא'-וואו) בראווא, גוט געמאכט! זעהר גוט!

bra'vo *n.* (בריי'-וואו) א באנדיט, א מערדער.

bravu'ra *n. and a.* (ברע-וואו'-רע) בראוואורא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר ליעדער אדער אריען וועלכע ווערען געזונגען מיט קאלאראטור און מיט בעזונדערע קינסטלערישע אנווענדונגען פון דער שטים]; פרעכטיג, קינסטלעריש געזונגען

brawl *n. and v.* (בראהל) שרייען אויף'ן קול; לארמען; רוישען [פון א טייך]; זיך קריגען, מאכען קולות: לארעמדיג שטרייטען; א לארעמדיגע מחלוקה; א לארם; א געשריי, א געפילדער; אזא פראנצויזישער טאנץ

braw'ler *n.* (בראה'-לער) א בעל מחלוקה, א שרייער.

braw'ling *n. and a.* (בראה'-לינג) א לארעמדיגע קריגעריי: לארעמדיג. שטרייטענדיג מיט לארעם; מאכענדיג א גערויש ווי פון רוישענדען וואסער

braw'lingly *adv.* (בראה'-לינג-לי) לארעמענדיג; שטרייטענדיג מיט לארם: אויף א לארעמדיגען אופן.

brawn *n.* (בראהן) דאס פלייש פון די מוסקעלדיגע טיילען פון קערפער: פלייש פון אן אבגעקארמטען חזיר; אן אבגעקארמטער חזיר; גוט ענטוויקעלטע מוסקעלען; מוסקעל־קראפט: דער ארם; אזא מאכל פון געהאקטען פלייש, צונויפגעפרעסט ווי קעז.

braw'ner *n.* (בראה'-נער) א געקוילעטער אבגעקארמעטער חזיר

braw'niness *n.* (בראה'-ני-נעס) די מוסקעל־קראפט; דאס זיין אבגעהארטעט אין קערפער.

braw'ny *a.* (בראה'-ני) מוסקעלדיג; שטארק; אבגעהארטעט; וואס האט שטארקע מוסקעלען

brax'y *n. and a.* (ברעק'-סי) רוהר־קראנקהייט פון שעפסען, דאס פלייש פון רוהר־קראנקע שעפסען; קראנק אויף רוהר; וואס קומט פון רוהר־קראנקע שעפסען.

bray *n. and v.* (בריי) גערויש; געשריי; געשריי פון אן עזעל; רוישען; ארויסלאזען א געשריי; שרייען ווי אן עזעל; צוקלאפּען: צושטויסען: א שטיקעל בערגיג אדער מישופּע'דיג לאנד.

bray'er *n.* (בריי'-ער) איינער וואס שרייט ווי אן עזעל; א געצייג צום דין מאכען אדער צום צורייבען די דרוק־פארב ביים דרוקען.

bray'ing *n. and a.* (בריי'-אינג) דאס געשריי פון אן עזעל: שרייענד ווי אן עזעל.

braze *v.* (בריייז) בעדעקען אדער בעפוצען מיט מעש אדער בראנז; לייטען מיט מעש.

bra'zen *a. and v.* (בריייזן) 1. געמאכט פון מעש; וואס איז שייך צו מעש: זעהר שטארק; 2. אונפערשעמט; אונפערשעמט זיין; האבען א קופערנעם שטערן

2. His brazen manners offend everybody.

bra'zen age (בריייזן איידזש) בראנזענער צייטאלטער [יענע גאנץ אלטע צייט ווען מען האט נאך נים געוואוסט פון אייזען און אלע געציינ זיינען געמאכט געווארען פון בראנז]

bra'zen down (בריייזן דאון) ברייגנען [אימעצען] צום שטיל־שווייגען אויף אן אונפערשעמטען אופן

bra'zen-face *n.* (בריי'זן-פיים) אן עזות פנים: אן אונפערשעמטער. א מענש מיט א קופערנעם שטערן

bra'zen-faced *a.* (בריי'זן-פייסט) אונפערשעמט, עזות'דיג; מיט א קופערנעם שטערן

bra'zenly *adv.* (בריי'זנ-לי) מיט עזות; מיט אונפערשעמטקייט.

bra'zenness *n.* (בריי'זנ-נעס) די עהנליכקייט צו מעש; אונפערשעמטהייט.

bra'zen out (ברייזן אוט) אונפערשעמט בעהויפטען.

bra'zier *n.* (בריי'-זשער) קופערשמיד; א קויהלען=פאן.

brazil' *n.* (ברע-זיל') בראזיליען=האלץ [אזא שווערער האלץ פון בראזיליען און אנדערע ווארעמע געגענדען אין אמעריקא].

brazilet'to *n.* (ברעז-אי-לעט'-או) בראזילעט=האלץ [אזא האלץ עהנליך צו דעם בראזיליען=האלץ].

brazilet'to wood (ברעז-אי-לעט'-או הוואוד) ז. ***braziletto***

Brazil'ian *n. and a.* (ברע-זיל'-יען) וואס איז שייך צו בראזיליען [א לאנד אין זיד אמעריקא]; איינער וואס שטאמט פון בראזיליען.

Brazil'-nut *n.* (ברע-זיל'-נאט) בראזיליען=קאשטאנעס [אזא מין קאשטאניעניס וואס וואקסען אין בראזיליען און אנדערע ווארעמע געגענדען].

Brazil-nut

brazil'-wood *n.* (ברע-זיל'-הוואוד) ז. ***brazil***

bra'zing-tongs *n.* (בריי'-זינג-טאנגז) לייט=אייזענס [אזא געצייג וואס ווערט געברויכט ביים לייטען פון מעטאלען].

breach *n. and v.* (בריעטש) דאס ברעכען; דאס צוברעכען; דאס דורכרייסען; דאס אונטערברעכען [פון פריינדליכע בעציהונגען]; א צובראכענע זאך; ברוך; לאך; ריס; דאס ווארפען כוואליעס; ברעכען; דורכברעכען; דורכרייסען; אונטערברעכען [פריינדליכע בעציהונגען]; ברעכען אז אבמאך; ברעכען דאס ווארט.

breach'ful *a.* (בריעטש'-פול) פול מיט שפאלטען.

breach of arrest' (בריעטש אוו ע-רעסט') דאס אונטערברעכען א הויז=ארעסט אהן צו נעהמען ערלויבניס [ווען אן אפיציער אין דער ארמעע, וועלכער האט בעקומען הויז=ארעסט אלס שטראף].

breach of con'tract (בריעטש אוו קאנ'-טרעקט) דאס ברעכען א קאנטראקט אדער אן אבמאך.

breach of cus'tom (בריעטש אוו קאס'-טאם) דאס ברעכען א מנהג.

breach of du'ty (בריעטש אוו דיו'-טי) דאס ניט ערפילען אן ארויפגעלעגטע פפליכט.

breach of faith (בריעטש אוו פייטה) דאס ברעכען די טרייהייט; פערראט.

breach of hon'or (בריעטש אוו אנ'-אר) דאס ניט נאכקומען א פפליכט; פערלעצונג פון עהרע אדער פפליכט.

breach of law (בריעטש אוו לאה) דאס עובר זיין אויף'ן געזעץ.

breach of peace (בריעטש אוו פיעס) אונארדנונג, פריעדענס=שטערונג.

breach of priv'ilege (בריעטש אוו פריוו'-אי-לעדזש) דאס איבערטרעטען דאס רעכט פון א פארלאמענטארישער אינסטיטוציאן.

breach of prom'ise (בריעטש אוו פראמ'-איס) דאס ברעכען דאס ווארט; דאס ברעכען א פערשפרעכען חתונה צו האבען מיט אימעצען.

breach of the sea (בריעטש אוו טהי סיע) די ברעכונג פון די כוואליעס [ווען דער ים שטורעמט].

breach of trust (בריעטש אוו טראסט) דאס ברעכען דעם צוטרוי.

brea'chy *a.* (בריע'-טשי) ווילד, וואס מען קען ניט האמעווען [ווענען הויזפיה].

bread *n.* (ברעד) ברויט; פרנסה, לעבענס=אונטערהאלט.

bread'-and-but'ter *a.* (ברעד'-ענד-באט'-ער) וואס זוכט חיונה; וואס איז נאך אין די קינדער=יאהרען, וואס איז נאך ניט דערוואקסען [אין דעם עלטער ווען מען גיט עסען פוטער=ברויט].

bread'-bas'ket *n.* (ברעד'-בעס'-קעט) ברויט=קארב; דער מאגען.

bread'-corn *n.* (ברעד'-קארן) תבואה פון וועלכער מען מאכט ברויט [ווי קארן, ווייץ א. ז. וו.].

bread'fruit *n.* (ברעד'-פרוט) די פרוכט פון ברויט=בוים.

bread'fruit-tree *n.* (ברעד'-פרוט-טריע) ברויט=פרוכט=בוים [א בוים וועלכער וואקסט אויף די אינזלען פון דעם זידליכען ים, וואס זיינע פרוכט ווערען גענעסען אנשטאט ברויט].

Breadfruit-tree

bread'less *a.* (ברעד'-לעס) אהן ברויט, מחוסר לחם.

bread'-pud'ding *n.* (ברעד'-פוד'-אינג) ברויט=פודינג.

bread'-room *n.* (ברעד'-רוהם) דער ברויט=קאמער [וואו מען האלט ברויט אויף א שיף].

bread'-sauce *n.* (ברעד'-סאהס) א סאוס געמאכט פון מילך מיט געריבענע ברויט, פעפער און ציבעלעס.

bread'stuff *n.* (ברעד'-סטאף) תבואה פון וועלכע עס ווערט געמאכט ברויט [ווי קארן, ווייץ א. ז. וו.].

breadth *n.* (ברעדטה) די ברייט [מאס].

breadth'less *a.* (ברעדטה'-לעס) וואס האט ניט קיין ברייט [אין מאס].

breadth'ways *adv.* (ברעדטה'-הווייז) אין דער ברייט.

breadth'wise *adv.* (ברעדטה'-הוואיז) אין דער ברייט.

bread'-tree *n.* (ברעד'-טריע) ז. ***breadfruit-tree***

bread'winner *n.* (ברעד'-הוויג-ער) איינער וואס ערנעהרט זיך און אנדערע מיט זיינע פערדיענסטען; איינער וואס איז אבהענגיג פון זיינע טעגליכע פערדיענסטען.

break *v. and n.* (ברייק) ברעכען; צורייסען; צוברעכען; צושטערען; דורכברעכען; אראבברעכען, איינברעכען; אויפברעכען; אונטערברעכען; אבגעוועהנען; אראבזעצען פון א שטעלע; איבערטרעטען א געזעץ; האמעווען, ברעכען אימעצענס נאטור; אנזעצען, ווערען באנקראט; ערשיינען; בעגינען [ווי דער טאג]; אויסבייטען [געלד]; זיך ענדערען; צובראכען ווערען; צוריסען ווערען; ווערען געבראכען [אין געזונד]; א בראך; עפנונג; אונטערברעכונג; די ענדערונג פון דער שטימע [אין זינגען]; א פלעצליכע ענדערונג פון די פרייזען אויף דער בערזע; דאס אבברעכען די פריינדשאפט.

break a bank (ברייק ע בענק) רואינירען א באנק.

break'able *a.* (ברייק'-עבל) צוברעכליך; וואס קען צובראכען ווערען.

break'ableness *n.* (ברייק'-עבל-נעס) די מעגליכקייט צובראכען צו ווערען.

break a cus'tom (ברייק ע קאס'-טאם) ברעכען א מנהג; אבגעוועהנען זיך פון עטוואס.

break a fall (ברייק ע פאהל) אונטערברעכען אדער אבהאלטען דאס פאלען [פון עטוואס].

break'age *n.* (ברייק'-עדזש) דאס צוברעכען; דער שאדען דורך צוברעכען; די פערגיטיגונג פאר צובראכענע סחורה.

break a horse to bri'dle (ברייק ע הארס טו בראידל) געוועהנען א פערד צום רייטען [געוועהנען צו דער צוים].

break a horse to har'ness (ברייק ע הארס טו האר'-נעס) געוועהנען א פערד צו שפאנגעצייג און פאהרען.

break a jest (ברייק ע דזשעסט) מאכען קאטאוועס.

break a knot (ברייק ע נאט) אויספלאנטערען א פלאנטער.

break a lance (ברייק ע לענס) זיין געגען עטוואס, ארויסטרעטען אלס א געגנער; זיך אריינלאזען אין א וכוח.

break a law (ברייק ע לאה) איבערטרעטען א געזעץ.

break a match (ברייק ע מעטש) אבלאזען א שידוך.

break an oath (ברייק ען אוטה) ברעכען א שבועה.

break a path (ברייק ע פעטה) זיך דורכברעכען א וועג.

break a rule (ברייק ע רול) ניט פאלגען א תקנה.

break asun'der (ברייק ע-סאנ'-דער) צוברעכען.

break away' (ברייק ע-הוויי') אנטלויפען, זיך ארויסרייסען און אנטלויפען; פלוצום פערשוואונדען ווערען.

break bread (ברייק ברעד) עסען; עסען צוזאמען [אלס צייכען פון פריינדשאפט].

Since you are my friend I shall break bread with you.

break bulk (ברייק באלק) אנהויבען; אויסלאדען [א שיף]; אוועקנעהמען א טייל פון א לאדונג אדער סתם פון א צאהל ווארע.

eak'-cir'cuit *n.* (בריִיק'-סויר'-קיט) א שטראָם-אונטערברעכער [א פאַררִיכטונג צו אונטערברעכען און צו שליסען א עלעקטרישען שטראָם].

eak cov'er (בריִיק קאָוו'-ער) ארויס-קומען פון בעהעלטעניס.

eak'down *n.* (בריִיק'-דאַון) א דורכ-פאַל; דאָס צוזאַמענברעכען; א ווילדער רוישענדער טאַנץ ביי די נעגערס.

eak down (בריִיק דאַון) צוזאַמענברע-כען אין געזונד; באַנקראָטירען; דורכפאַ-לען אין אן אונטערנעהמונג; אראָנטער רייסען, צוברעכען.

eak entail' (בריִיק ענ-טייל') מבטל זיין די בעשרענקונגען פון א ירושה. ז. *entail*.

eak'er *n.* (בריִיק'-ער) ברעכער, צו-ברעכער; צושטערער; א כוואַליע, וואָס קלאַפּט זיך אָב אן ברעג אָדער אן א פעלז; א צוימער [פון חיות].

eak'fast *n. and v.* (ברעק'-פעסט) פריהשטיק; פריהשטיקען.

eak'fast time (ברעק'-פעסט טאַים) פריהשטיק-צייט.

eak forth (בריִיק פאָרטה) אויס-ברעכען אין...; פלוצים אנפאַנגען; ארויס-פלאַצען.

eak ground (בריִיק גראַונד) אַקערען א פעלד; עטוואָס אנפאַנגען.

eak in (בריִיק אין) איינברעכען, איינ-געוועהנען.

Break in a horse.

eak in the hori'zon (בריִיק אין טהי האָ-ראַי'-זאָן) א בליץ אין האָרי-זאָנט.

eak in'to a run (בריִיק אינ'-טו ע ראַן) אנהויבען צו לויפען.

eak in'to laugh'ter (בריִיק אינ'-טו לאַפ'-טער) אויסברעכען אין געלעכטער.

eak in'to tears (בריִיק אינ'-טו טיערז) אויסברעכען אין א געוויין.

eak in upon' (בריִיק אין א-פּאָן') אנ-פאַלען; זיך אריינברעכען, מיט געוואַלט אריינדרינגען.

eak loose (בריִיק לוהס) זיך מיט געוואַלט בעפרייען; זיך ארויסרייסען מיט געוואַלט.

eak'man *n.* (בריִיק'-מען) ז. *brakeman*.

eak'neck *a. and n.* (בריִיק'-נעק) געפעהרליך; וואָס מען קאָן ברעכען דעם האַלז; א געפעהרליכער אָרט [וואו מען קען ברעכען האַלז און נאַקען]; א גע-פעהרליכע אונטערנעהמונג.

eak of day (בריִיק אָוו דיי) טאָגעס-אנברוך, בעגינען, דאָס אנפאַנגען צו טאָ-גען.

eak off (בריִיק אָף) אָב-; אָבברעכען; לאָזען; אונטערברעכען; אויפגעבען.

eak off a hab'it (בריִיק אָף ע העב'-איט) אויפגעבען אָדער פערלאָזען א גע-וואָהנהייט.

eak of weath'er (בריִיק אָוו הוועטה'-ער) דאָס ענדערען זיך פון וועטער.

eak one's fast (בריִיק הוואַנז פעסט) אנבייסען, אבפאַסטען.

eak one's head (בריִיק הוואַנז הער) שפּאַלטען אימעצענס דעם קאָפּ.

eak one's health (בריִיק הוואַנז העלטה) ברעכען אימעצענס געזונד.

eak one's heart (בריִיק הוואַנז האַרט) ברעכען אימעצענס האַרץ.

eak one's pride (בריִיק הוואַנז פּראַיד) ברעכען אימעצענס שטאָלץ.

break one's prom'ise (בריִיק הוואַנז פּראָמ'-איס). ניט האַלטען א פערשפּרעכען צו אימעצען.

break one's rest (בריִיק הוואַנז רעסט) אימעצענס רוהע שטערען.

break o'pen (בריִיק אָ'פּען) אויף-ברעכען.

break out (בריִיק אַוט) אויסברעכען; האָבען אן אויסשלאַג [אויף דער הויט].

break pris'on (בריִיק פּריזן) אנט-לויפען פון געפענגניס.

break ranks (בריִיק רענקס) ארויס-פאַלען פון רייה, פערלאָזען די רייהען [אין דער אַרמעע].

break si'lence (בריִיק סאַי'-לענס) אונ-טערברעכען דאָס שטיל-שווייגען.

break step (בריִיק סטעפּ) ניט מאַרשירען אין טריט.

break'-teeth words (בריִיק'-טיעטה הוואָירדז) שווערע ווערטער [די צייהן צו צוברעכען].

break the back (בריִיק טהי בעק) ברע-כען דעם רוקען [ווי פון א שווערער משא].

break the back of (בריִיק טהי בעק אָוו) ברעכען די קראַפט פון עפּעס; אָב-שוואַכען; אבטהאָן די שווערסטע, וויכ-טיגסטע טייל פון אן ארבייט אָדער אונ-טערנעהמונג.

break the bank (בריִיק טהי בענק) נעה-מען די באַנק, געווינען [אין דעם קאָר-טען-שפּיעל באַנק].

break the ice (בריִיק טהי אַיס) ברע-כען דעם אייז [מאַכען אן אנפאַנג, איבער-קומען די ערשטע שוועריגקייט]; איבער-קומען די ערשטע פערלעגענהייט ביי א נייער בעקאַנטשאַפט.

break the law (בריִיק טהי לאָה) אי-בערטרעטען דעם געזעץ.

break the seal (בריִיק טהי סיעל) עפּ-נען; אויפּפּאַקען; אויסזאָגען א סוד.

break through (בריִיק טהרוה) זיך דורכ-ברעכען א וועג, בייקומען אלע הינדערניסע; זיך ארויסדרעהען פון א שטראָף עובר זיי-ענדיג דאָס געזעץ.

break up (בריִיק אַפּ) אויפ-; אויפברעכען, רייסען; אבברעכען, פערמאַכען, אויפלע-זען [ווי א פּאַרזאַמלונג].

break'-up *n. and a.* (בריִיק'-אַפּ) אן אונטערברעכונג; אן אויפלעזונג [ווי פון א פערזאַמלונג]; וואָס איז שייך צו א שליסונג, ענדונג אָדער אויפלעזונג פון עפּעס.

break'water (בריִיק'-הוואָה-טער) האַפּענדאַמבע [א פאַרריכטונג אין א האַפען איהם צו שיצען פון בעשעדיגונג פון די כוואַליעס].

break with (בריִיק הוויטה) זיך צו-קריגען [מיט אימעצען].

bream *v. and n.* (בריעם) אבריינינען דעם גרונט פון א שיף; א בראַסען אָדער לעשטש [אזא טייך-פיש].

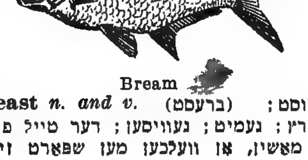

Bream

breast *n. and v.* (ברעסט) ברוסט; האַרץ; געמיט; געוויסען; דער טייל פון א מאַשין, אן וועלכען מען שפּאַרט זיך אן מיט דער ברוסט ביים ארבייטען; זיך שטעלען ברוסט צו ברוסט, דרייסט זיך ענטגעגען שטעלען.

breast'-bone *n.* (ברעסט'-באָון) דער ברוסט-ביין.

breast'-deep *a.* (ברעסט'-דיעפּ) ביז'ן ברוסט.

breas'ted *a.* (ברעס'-טעד) ברוסטיג.

breast'-fast *n.* (ברעסט'-פעסט) א דיקע שטריק מיט וועלכע מען בינדעט צו א שיף צום האַפען.

breast'-height *n.* (ברעסט'-האַיט) אזא משופּע'דיגע וואַנד אין א פעסטונג אויף וועלכער די סאָלדאַטען לעהנען זיך אן ביים שיסען.

breast'-high *a.* (ברעסט'-האַי) ביז'ן ברוסט.

breast'-hooks *n.* (ברעסט'-הוקס) אזעלכע געבויגענע קווער-באַלקענס צו בע-פעסטיגען דעם פראָנט פון א שיף.

breas'ting *n.* (ברעס'-טינג) אזא אויס-געבויגענער ראַהמען אין וועלכען עס דרעהט זיך א וואַסער-ראַד.

breas'ting-knife *n.* (ברעס'-טינג-נאַיף) אזא געבויגענער שוסטער-מעסער גלאַט צו מאַכען די קנאָפּעל פון שיך.

breast'-knot *n.* (ברעסט'-נאָט) א ברוסט-שלייף.

breast'pin *n.* (ברעסט'-פּין) א בראָש; א ברוסט-שפּילקע; א בוזעם-נאָדעל.

breast'plate *n.* (ברעסט'-פּלייט) א ברוסט-פּאַנצער; א ברוסט-שילד; דער חשן פון כהן גדול ביי אידען [אזא פיער-קאַנטיגע פּלאַטע אין וועלכער עס זיינען געווען איינגעפאַסט צוועלף טייערע שטיי-נער]; אזא רימען איבער דער ברוסט פון א פערד אין שפּאַנגעצייג.

breast'-plow *n.* (ברעסט'-פּלאַו) אזא גראָב-אייזען [לאָפּאַטע] וואָס דער שטיל איז אזוי געמאַכט, אז מען זאָל איהם קע-נען אנשפּאַרען צו דער ברוסט ביים גראָ-בען.

breast'-pock'et *n.* (ברעסט'-פּאָק-עט) ברוסט-קעשענע.

breast'-pump *n.* (ברעסט'-פּאָמפּ) אזא קליינער זויג-אַפּאַראַט צום ארויסציהען מילך פון דער ברוסט.

breast the waves (ברעסט טהי הוויווז) נעהן נעגען שטראָם.

breast'-wheel *n.* (ברעסט'-הוויעל) אזא וואַסער-ראַד.

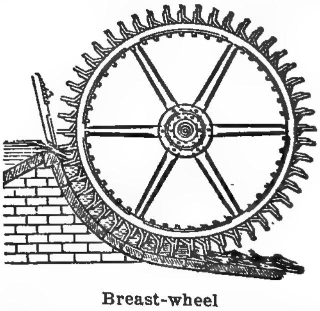

Breast-wheel

breast'work *n.* (ברעסט'-הוואָירק) אויפגעשאָטענע בערגלעך ערד אין פעס-טונגסווערק, וואָס גרייכט די סאָלדאַטען ביז'ן ברוסט און דיענט אלס שוץ געגען פיינד.

breath *n.* (ברעטה) דאָס אָט-אָטהעם; אן אָטהעמצוג; א הויך; א פוי-גע אבצוציהען דעם אָטהעם, א רגע; ניט קיין ממשות'דיגע זאַך.

breath'able *a.* (בריעטה'-עבל) וואס מען קען אטהעמען.

breathe *v.* (בריעטה) אטהעמען; לעבען; אבציהען דעם אטהעם; אויסאטהעמען; בלאזען; הויכען; דאמפפען, אויסדאמפפען; ארויסזאגען, ארויסמורמלען; ארויסברייננען פון מויל; עפענען אן אדער.

breath'ed *a.* (ברעטהט) אטהעמענדיג; פערשמאיעט, סאפענדיג; פערכאפט דער אטהעם.

breathe in'to (בריעטה אינ'-טו) איינהויכען; אריינבלאזען.

breathe one's last (בריעטה הוואנז לעסט) ארויסלאזען דעם לעצטען אטהעם, שטארבען.

breathe out (בריעטה אוט) אויסהויכען, אויסאטהעמען.

brea'ther *n.* (בריע'-טהער) איינער וואס אטהעמט; איינער וואס שעפטשעט, מורמעלט אדער זאגט עפעס; א לעבעדיגער; עטוואס אזעלכעס וואס מאכט צום אטהעמען.

breathe revenge' (בריעטה רי-ווענדזש') אטהעמען נאך ראכע, ברענען מיט נקמה.

breathe upon' (בריעטה א-פאן') אנבלאזען, אנהויכען.

brea'thing *n.* (בריע'-טהינג) דאס אטהעמען; א הויך; א שטילער זיפץ; א שטילער געבעט; דאס אויסשפרעכען; א לייכטע לופט=בעוועגונג; א זאנפט ווינטעלע; א זאנפטע בעאיינפלוסונג; קערפער איבונגען [פאר די ענטוויקלונג פון די לונגען]; א פויזע אויף אבציהען דעם אטהעם.

brea'thing-hole *n.* (בריע'-טהינג-האול) א לופט=לאך.

brea'thing-place *n.* (בריע'-טהינג-פלייס) רוה=פלאץ; רוה=פונקט; אן עפנונג, א לופט=עפנונג; א צעזור. ז. *cesura*.

brea'thing-time *n.* (בריע'-טהינג-טאים) רוה=צייט; פויזע.

brea'thing-while *n.* (בריע'-טהינג-הוואיל) ז. *breathing-time*.

breath'less *a.* (ברעטה'-לעס) אהן אטהעם; טויט; פערסאפעט.

breath'lessness *n.* (ברעטה'-לעס-נעס) אטהעמלאזיגקייט; דאס שווערע אטהעמען.

breath'less speed (ברעטה'-לעס ספיעד) א געשווינדקייט וואס פערכאפט דעם אטהעם; א זעהר גרויסע געשווינדקייט.

breath'less with joy (ברעטה'-לעס וויטה דזשאי) אויסער זיך פון פרייד.

brec'cia *n.* (ברעטש'-יע) דאס טרימער=געשטיין [אזא מין שטיין וועלכער ווערט ארויסגעווארפען פון וואולקאנישע בערג].

brecc'iated *a.* (ברעטש'-אי-איי-טעד) וואס בעשטעהט פון טרימער=געשטיין. ז. *breccia*.

bred (ברעד) ערצויגען, אויסגעהאדעוועט. ז. *breed*.

bred in the bone (ברעד אין טהי באון) איינגעקארעניעט, איינגעוואקסען אין די ביינער.

What is **bred in the bone** will never come out of the flesh.

bred out (ברעד אוט) דעגענערירט, געזונקען אויף א נידריגערער שטופע.

breech *n.* and *v.* (בריעטש) דער הינטערטייל; דער הינטערסטער טייל פון א הארמאט; אנטהאן הויזען; כאפען שמיץ.

breech'-band *n.* (בריעטש'-בענד) דער רימען פון שפאנגעצייג וואס ווערט אנגעטהאן א פערד אונטער'ן עק.

breech'es *n.* (בריטש'-עז) אונטער=הויזען; הויזען.

breech'es-buoy *n.* (בריטש'-עז-באי) אזא רעטונגס=גארטעל [פון דערטרונקענע ווערען] וואס האט די פארמע פון א פאר קורצע הויזען.

breech'ing *n.* (בריטש'-אינג) דער רימען פון שפאנגעצייג, וועלכער קומט אונטער דעם פערד'ס עק.

breech'-loa'der *n.* (בריעטש'=לאו'-דער) אזא ביקס, וועלכע ווערט אנגעלאדען פון אן עפנונג, וואס געפינט זיך אונטען.

Breech-loader

breech'-loa'ding *a.* (בריעטש'=לאו'-דינג) וואס איז שייך צו א ביקס, וועלכע ווערט געלאדען פון אונטען.

breech the guns (בריעטש טהי גאנז) אנלאדען די קאנאנען.

breed *v.* and *n.* (בריעד) קינדלען, פלאדעווען; ערציהען; וואקסען; אויסבריהען; גאטונג, שלאג, סארט; שטאם, הערקונפט; ראסע; געבורט; אויסבריהונג.

breed'-bate *n.* (בריעד'-בייט) דער בעל=מחלוקה.

bree'der *n.* (בריע'-דער) איינער אדער איינע וואס האדעוועט, פלאדיעט אדער גיט געבורט; אן ערציהער; איינער וואס לאזט בריהען; איינער וואס האדעוועט חיות אדער עופות.

bree'ding *n.* (בריע'-דינג) דאס געבערען, דאס ערציהען; דאס האדעווען.

bree'ding-cage *n.* (בריע'-דינג-קיידזש) א שטייגעל אין וועלכען מען האלט א פאר פויגעלעך פאר דעם צוועק פון לעגען אייער און בריהען; א שטייגעל צו האלטען אינזעקטען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען.

bree'ding-pen *n.* (בריע'-דינג-פען) א שטאל, וואו עס ווערען געהאלטען צוכט=בהמות אדער צוכט=געפליגעל; א שטיינג מיט איניגע עופות צו דער אויסשטעלונג [מייסטענס פיער "זיען" און איין "ער"].

breed of hor'ses (בריעד אוו האר'-סעז) א צוכט=פערד [א פערד פון א גוטען מין].

breeze *n.* and *v.* (בריעז) א זאנפט, געשמאק ווינטעלע; א פערד=פליעג; א לארעמדיגע מחלוקה; זאנפט בלאזען; אויסגעקעהרטע מיסט פון א שטוב [ווי אש, אבפאל א. ז. וו.].

breeze'-fly *n.* (בריעז'-פלאי) א פערד=פליעג.

breeze'less *a.* (בריעז'-לעס) שטיל, אהן א ברעקעל ווינד.

bree'zy *a.* (בריע'-זי) לופטיג, ווינטיג; בעלעבט; מיט גייסט.

brent *a.* and *n.* (ברענט) משופע, גראה, הויך; די רויטגאנז אדער קאזארקע. ז. *brand-goose*.

brent'-goose *n.* (ברענט'-גוהס) די רויט=גאנז, די קאזארקע. ז. *brand-goose*.

breth'ren *n.* (ברעטה'-רען) ברידער [אלס פריינד, מיטגליעדער פון איין געזעלשאפט א. ד. ג.].

Bret'on *n.* (ברעט'-אן) א געבארענער אין ברעטאן [א פראווינץ אין צפון פון פראנקרייך]; די שפראך פון די ברעטאנער.

brett *n.* (ברעט) א בריטשקע.

bret'tice *n.* (ברעט'-איס) ברעטער=שטיצע פאר דעם דאך פון א קויהלען=גרוב צו פערהיטען ער זאל ניט איינפאלען אדער אלס לופט=צוג.

breve *n.* (בריוו) דער צייכען פון דעם לענגסטען קלאנג אין מוזיק, דער גאנצער טאקט; דער צייכען פון פערקירצונג אויף וואקאלען [˘]; א קלאנג=שריפט.

brevet' *n.* and *v.* (ברי-וועט') א פאפיער וועלכער מעלדעט, אז אן אפיציער איז דערהויבען געווארען צו א העכערען ראנג אהן א העכערונג פון געהאלט; אזוי דערהויבען צו א העכערען ראנג; א דיפלאם; א פאטענט.

bre'viary *n.* (ברי'-ווי-איי-רי) א קצור פון א רוימיש=קאטוילישען געבעט=בוך; אויסצוג, קצור.

bre'viature *n.* (ברי'-ווי-איי-טשור) אבקירצונג.

brevier' *n.* (ברע-וויער') א מין קליינע סארט דרוק=שריפט.

This line is set in **brevier** type.

brévipen'nate *n.* and *a.* (ברעוו-אי-פענ'-אייט) וואס האט קורצע פליגעל; א פויגעל וואס האט קורצע פליגעל.

breviros'tral *a.* (ברעוו-אי-ראס'-טרעל) ז. *brevirostrate*.

breviros'trate *a.* (ברעוו-אי-ראס'-טרייט) וואס האט א קורצען שנאבעל.

brev'ity *n.* (ברעוו'-אי-טי) קורצקייט; דאס אבקירצען פון א שריפט, ווארט א. ז. וו.

brew *v.* and *n.* (ברוה) ברייען [ביער אדער מעד]; מישען; צוברייטען; פלאנעווען; צונויפגעמישט ווערען; צוגעברייטעט ווערען; אויפרודערען; די געבריי; א געברייטעס געטראנק.

brew'age *n.* (ברוה'-איידזש) מישונג; געטראנק; א געמישטער געטראנק.

brew'er *n.* (ברוה'-ער) ברויער, ביער=ברויער.

brew'ery *n.* (ברוה'-ער-אי) א ברויעריי; א ביער=ברויעריי.

brew'-house *n.* (ברוה'=האוס) ז. *brewery*.

brew'ing *n.* (ברוה'-אינג) דאס ברייען; דאס געבריי; דאס צונויפמישען; דאס צונויפזאמלען זיך פון געוויטער=וואלקענס.

brew'is *n.* (ברוה'-איס) ברויט [הויפטזעכליך די סקארינקע] איינגעטונקט אין זופ אדער מילך.

brew'ster *n.* (ברוה'-סטער) די ברויערין; דער ברויער.

bri'ar *n.* (בראי'-ער) דארן=קוסט, קוסטארניק.

bri'bable *a.* (בראי'-בעבל) וואס מען קאן אונטערקויפען מיט כאבאר.

bribe *n.* and *v.* (בראיב) כאבאר, לאפקע, שוחד, בעשטעכונג; עטוואס וואס פערפיהרט; בעשטעכען; געבען כאבאר.

An official who takes a **bribe** is a traitor to his country.

bribe'less *a.* (בראיב'-לעס) וואס קען ניט אונטערגעקויפט ווערען דורך כאבאר.

bri'ber *n.* (בראי'-בער) איינער וואס גיט כאבאר.

bri'bery *n.* (בראי'-בער-אי) בעשטעכונג, דאס אונטערקויפען דורך כאבאר; דאס נעהמען כאבאר.

bric'-à-brac *n.* (בריק'=ע=ברעק) אנטיקען-זאמלונג; שענע פערציערונגען, וועל=

כע האבען ניט קיין גרויסען קינסטלערי שען ווערטה.

ick *n., v. and a.* (בריק) ציגעל; מויערען מיט ציגעל; געמויערט פון ציגעל; אן אויסגעצייכענטער מענש; וואוילער בחור.

ick'bat *n. and v.* (בריק'-בעט) אן אבגעבראכענע שטיק ציגעל; בעווארפען מיט שטיקער ציגעל.

The mob **brickbatted** the police.

ick'-built *a.* (בריק'-בילט) געבויט פון ציגעל, געמויערט.

ick'-bur'ner *n.* (בריק'-בויר'-נער) א ציגעל־ברענער.

ick'-col'or *n.* (בריק'־קאל'-אר) די ציגעל־פארב, דאס ציגעל־רויט.

ick'-dust *n.* (בריק'-דאסט) ציגעל־שטויב; ציגעל־מעהל [אנגעריבענע ציגעל].

ick'-earth *n.* (בריק'-אוירטה) ציגעל־ליים [פון וואס מען מאכט ציגעל].

ick'-field *n.* (בריק'-פיעלד) א פלאץ, וואו מען מאכט ציגעל.

ick'ing *n.* (בריק'-אינג) ציגעל־ארבייט; פלאסטער־ארבייט, וואס זעהט אויס ווי געמאכט פון ציגעל.

ick'-kiln *n.* (בריק'-קיל) א ציגעל־אויווען [אן אויווען, אין וועלכען עס ווערען געברענט ציגעל]; א הויפען ציגעל אויפ־געלעגט צום ברענען איבער א פייער.

ick'layer *n.* (בריק'-ליי-ער) א מויער.

ick'le *a.* (בריקל) פערענדערליך; וואס ברעכט זיך.

ick'-machine' *n.* (בריק'־מע-שין') א ציגעל־מאשין [מאשין צו מאכען ציגעל].

ick'maker *n.* (בריק'-מיי-קער) א ציגעל־מאכער.

ick'-ma'son *n.* (בריק'-מייסן) א מויערער.

ick'nogging *n.* (בריק'-נאג-אינג) א ציגעלוואנד אויסגעמויערט אין א האלץ ראהמען.

ick'-tea *n.* (בריק'-טיע) צונויפגע־דריקטע טהעע אין דער פארם פון ציגעל

ick'work *n.* (בריק'-הוואירק) מויערײ.

ick'works *n.* (בריק'-הוואירקס) א צי־געלניע.

ick'-yard *n.* (בריק'-יארד) א פלאץ, וואו מען מאכט ציגעל; א ציגעלניע.

i'dal *a. and n.* (בראי'-דעל) האכ־צייטליך, וואס געהערט צו חתונה; חתונה.

i'dal cham'ber (בראי'-דעל טשיימ'-בער) דאס צימער, וואו מען פיהרט ד חתן כלה.

i'dal guest (בראי'-דעל געסט) חתונה גאסט.

i'dal par'ty (בראי'-דעל פאר'-טי) א חתונה מאהל־צייט.

i'dal wreath (בראי'-דעל ריעטה) חתונה־קראנץ.

i'dal-wreath *n.* (בראי'-דעל-ריעטה) אזא פלאנצע מיט ווייסע בלומען; חתונה קראנץ.

ide *n.* (בראיד) א כלה; אן אקארשט פערהייראטע יונגע פרוי.

ide'-cake *n.* (בראיד'־קייק) דער קוי־כען אדער טארט, וועלכער ווערט געגע־בען אויף א חתונה לכבוד דער כלה.

ide'-cham'ber *n.* (בראיד'־טשיימ'-בער) כלה־צימער.

bride'groom *n.* (בראיד'-גרוהם) א חתן; אן אקארשט פערהייראטער יונגער מאן.

bride'maid *n.* (בראיד'-מייד) א פריינ־דין פון דער כלה, וואס בעגלייט זי צו דער חופה.

bride'man *n.* (בראיד'-מען) א פריינד פון חתן, וואס בעגלייט איהם צו דער חופה.

bride'ship *n.* (בראיד'-שיפ) כלה'שאפט; דאס זיין א כלה.

brides'maid *n.* (בראידז'-מייד) ז. ***bridemaid***

brides'man *n.* (בראידז'-מען) ז. ***brideman***

bride'well *n.* (בראיד'-הועל) א געפענג־ניס; א געפענגניס אין א פאליציי־ציר־קעל.

bridge *n. and v.* (ברידזש) 1. א בריק; א שטעג [א העלצעל, אויף וועלכען עס ציהען זיך אן די סטרונעס פון א פידעל]; דער נאז־רוקען [דער אויבערשטער טייל פון דער נאז צווישען די אויגען]; אזא קארטען־שפיעל, עהנליך צו ווהיסט; 2. ארי־בערגעהן, איבערקומען; מאכען א בריק; מאכען א וועג דורך א בריק.

1. The **bridge** is across the river. 2. The brook is **bridged** over by plank.

bridge'-board *n.* (ברידזש'־באורד) א טרעפ־ברעט [א ברעט מיט שטאפלען אויף צו בעפעסטיגען טרעפ].

bridge'-head *n.* (ברידזש'־העד) א פערפעסטיגונג פון דעם ענד פון א בריק פון וועלכען מען קען ערוואר‏טען, אז דער פיינד וועט אנקומען.

bridge'less *a.* (ברידזש'-לעס) אהן א בריק.

bridge of sighs (ברידזש אוו סאיז) דער זיפצען־בריק [א בעוואוסטער בריק אין ווענעדיג, אויך א בריקעל אין ניו־יארק וואס פיהרט פון דער טומס־געפענג־ניס צום געריכט].

bridge o'ver (ברידזש או'-ווער) ארי־בערציהען א בריק; אריבערגעהן, אי־בערקומען.

bridge'work *n.* (ברידזש'-הוואירק) דאס איינשליסען א רייה קינסטליכע צייהן אן די נאטירליכע צייהן.

bri'dle *n. and v.* (בראידל) א צוים פון א פערד; אזא פארריכטונג אין א מאשין צו רעגולירען איהר גאנג; האלטען אין צוים; איינצוימען; האלטען פערריסען דעם קאפ [ווי אן איינגעצוימט פערד].

bri'dle-bit *n.* (בראי'דל-ביט) דאס איי־זענדעל פון א צוים וואס ווערט אריינגע־לעגט אין מויל פון פערד.

bri'dle-hand *n.* (בראי'דל-הענד) די האנד מיט וועלכער מען האלט די צוים פון פערד [די לינקע האנד פון א רייַ־טער].

bri'dle one's tongue (בראידל הוואנז טאנג) איינהאלטען אימעצענס צונג.

bri'dle-path *n.* (בראי'דל-פעטה) א שמאלער וועג, וואס מען קאן דורכפאה־רען נור רייטענדיג.

brid'ler *n.* (בראיד'-לער) איינער וואס האלט אין צוים; אן איינצוימער.

bridoon' *n.* (ברי-דוהן') אזא לייכטע צוים פון א פערד.

brief *n., a. and v.* (בריעף) אבגעקירצט; קורץ; וואס דויערט ווייניג; אויסגעדריקט אין ווייניג ווערטער; א קלאגע־שריפט; א שריפטליכער בעפעהל צו ערשיינען פאר'ן געריכט; אזא פאפסטליכער בריעף; א קורצער אויסצוג פון אן אדוואקאט פאר א פראצעס; אבקירצען, קורץ מאכען.

brief'less *a.* (בריעפ'-לעס) אהן א קלא־גע־שריפט; וואס האט ניט קיין קליענטען [אן אדוואקאט].

A **briefless** lawyer.

brief'ly *adv.* (בריעפ'-לי) קורץ, אין קורצען; בקצור;

brief'ness *n.* (בריעפ'-נעס) קורצקייט; דאס קורץ אבפאסען א שריפט.

bri'er *n.* (בראי'-ער) א שטעכעדיגע פלאנ־צע; א דארן־קוסט.

bri'er-bird *n.* (בראי'-ער־בוירד) דער גאלד־פינק [אזא פויגעלע].

bri'er-wood *n.* (בראי'-ער-הוואוד) אזא האלץ פון וועלכען עס ווערען געמאכט לולקעס [פיפקעס].

bri'ery *a.* (בראי'-ער-אי) דארנדיג; שטעכיג.

brig *n.* (בריג) א צוויי־מאסטיגע שיף; א געפענגניס־צימער אויף א קריעגס־שיף.

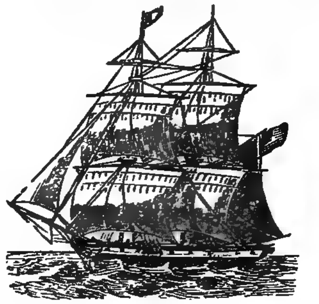

Brig

brigade' *n. and v.* (ברי-גייד') ברי־גאדע [א גרויסע אבטיילונג סאלדאטען, וועלכע שטעהם אונטער דעם בעפעהל פון א בעזונדערען גענעראל]; א קאמאנדע; א גרופע; איינטיילען אין בריגאדען; איינטיילען אין גרופען [אין זאאלאגיע].

brigade'-ma'jor *n.* (ברי-גייד'־מיי'-דזשאר) בריגאדע־מאיאר [א געהילף פון א בריגאדען־גענעראל].

brigadier' *n.* (בריג-ע-דיער') א בריגא־דע־גענעראל [א גענעראל, וואס האט צו בעפעהלען איבער א בריגאדע].

brigadier'-gen'eral *n.* (בריג-ע-דיער'-דזשענ'-ע-רעל) ז. ***brigadier***

brig'and *n.* (בריג'-ענד) א רויבער; א וואלד־רויבער.

brig'andage *n.* (בריג'-ען-דיידזש) רוי־בעריי, דאס לעבען פון רויבעריי; אן אר־גאניזירטע רויבער־באנדע.

brig'andine *n. and a.* (בריג'-ען-דין) א פאנצער־העמד; עהנליך צו א פאנצער־העמד.

brig'antine *n.* (בריג'-ען-טין) א קליינע צוויי־מאסטיגע שיף; א פאנצער־העמד.

bright *n. and a.* (בראיט) שעהן, העל, גלענצענד; קלאר, ־דורכזיכטיג, פערשטענד־ליך; ליכטיג; האפנונגספול; מונטער, פרעהליך; וויציג; געשיקט; ליכטיגקייט, העלקייט, קלארקייט.

bright'-bur'ning *a.* (בראיט'־בויר'-נינג) ברענענדיג מיט א העלען פלאם.

bright col'or (בראיט קאל'-אר) א העי־לע פארב.

bright'en *v.* (בראיטן) העל מאכען; פרעהליך מאכען; וויציג מאכען; ווערען העל; ווערען פרעהליך; גלענצען.

bright'-eyed *a.* (בראיט'-איד) מיט שטראהלענדע אויגען.

bright eyes (בראיט איז) שטראהלענדע אויגען.

bright'ish *a.* (בראיט'-איש) גלענצענד, בלישטשענד; מונטער, פרעהליך, וויציג.

bright'ly *adv.* (בראיט'-לי) מיט גלאנץ; אויף א גלענצענדען אופן; מונטער, פרעה־ליך.

bright'ness *n.* (בראיט'-נעס) גלאנץ; קלארקייט; מונטערקייט; פרעהליכקייט; וויציגקייט; געשיקטקייט; העלקייט, קלאר־קייט.

bright pros'pects (בראיט פראס'- פעקטס) גלענצענדע אויסזיכטען; האפ־נונגספולע אויסזיכטען.

Bright's disease' (בראיט'ס דיז-איז') א געוויסע נירענקראנקהייט [בעשריבען פון אן ענגלישען דאקטאר בראיט].

bright'some *a.* (בראיט-סאם) זעהר העל, זעהר גלענצענד.

bright'-work *n.* (בראיט'-הוואירק) מעטאלענע בעציערונגען.

brig'nole *n.* (ברי'-ניאל) אזא זארט געטריקענטע פלוימען.

brill *n.* (בריל) א ים־פלאנדערקע, ים־בוט [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש].

bril'liance *n.* (בריל'-יענס) גלאנץ, פראכט.

bril'liancy *n.* (בריל'-יענ-סי) פרעכטיג־קייט; גלאנץ.

The landlord is planning to **bring an action** against his tenant.

bril'liant *a. and n.* (בריל'-יענט) גלענצענד, בלישטשענד; א בריליאנט; א זעהר העלע ליכט אין פייערווערק; אזא בוימוואל־שטאף מיט בולט'ע אויסגעוועב־טע פיגורען; א גאנץ קליינע דרוקשריפט.

bril'liantine *n.* (בריל'-יענ-טין) אזא טייערער קליידער־שטאף.

bril'liantly *adv.* (בריל'-יענט-לי) אויף א בריליאנטענעם אדער גלענצענדען אופן.

bril'liantness *n.* (בריל'-יענט-נעס) גלאנץ, פראכט.

brills *n.* (ברילז) ברעמען־האר ביי א פערד.

brim *n. and v.* (ברים) ראנד, ברעג, זוים; אנפילען ביז'ן ראנד; זיין פול ביז'ן ראנד.

brim'ful *a.* (ברים'-פול) פול ביז'ן ברעג; גאנץ פול.

A glass **brimful** of wine.

brimmed *a.* (ברימד) פול ביז'ן ראנד; מיט א ראנד.

brim'mer *n.* (ברים'-ער) א פולער בע־כער.

brim'ming *a.* (ברים'-אינג) אנפילענ־דיג ביז'ן ראנד.

brim o'ver (ברים או'-ווער) אריבער־לויפען [איבער'ן ראנד].

brim'stone *n. and a.* (ברים'-סטאון) שוועבעל; אזא געלבער גרויסער שמע־טערלינג [ז. **brimstone butterfly**]; שוועבעלדיג; העל־געלב.

brim'stone but'terfly (ברים'-סטאון באט'-ער-פלאי) אזא געלבער גרויסער שמעטערלינג.

brim'stony *a.* (ברים'-סטא-ני) שווע־בעלדיג; וואס ענטהאלט שוועבעל.

brin'ded *a.* (ברינ'-דעד) געשטרייפט; געשפרענקעלט; געקעסטעלט [ביי שטאף].

brin'dle *n.* (ברינדל) דאס זיין גע־שטרייפט, געקעסטעלט, געשפרענקעלט אדער פון געמישטע פארבען [ביי שטאף].

brin'dled *a.* (ברינדלד) געשטרייפט, געקעסטעלט, געשפרענקעלט.

brine *n. and v.* (בראין) זאלצוואסער; טרערען; דער ים; איינטונקען אין זאלצ־וואסער; איינזאלצען.

brine'-pan *n.* (בראינ'-פען) די זאלץ־פאן [אזא פלאכע כלי אין וועלכער זאלץ־וואסער ווערט פערדאמפפט כדי ארויס־צוקריגען דאס זאלץ].

brine'-spring *n.* (בראינ'-ספרינג) א קוואל פון געזאלצענעם וואסער.

bring *v.* (ברינג) ברענגען; אוועקפיה־רען; מיטברענגען; פעראורזאכען.

bring about' (ברינג ע-באוט') פעראור־זאכען, ברענגען אין בעוועגונג; צו שטאנ־דע ברענגען; אויספיהרען; ערדייכען.

bring along' (ברינג ע-לאנג') מיט־ברענגען.

bring an ac'tion (ברינג ען עק'-שאן) אויפטרעטען מיט א קלאגע.

bring away' (ברינג ע-הוויי') אוועק־טראגען, אוועקפיהרען.

bring disgrace' upon' (ברינג דיס-גרייס' א-פאן') מאכען [אימעצען] צו שאנדע.

bring disrepute' upon' (ברינג דיס-רי-פיוט' א-פאן') מאכען [אימעצען] א שלעכטען נאמען.

bring down the house (ברינג דאון טהי האוס) ארויסרופען אפלאדיסמענטען ביי די צוהערער.

bring'er *n.* (ברינג'-ער) דער ברענגער, דער איבערברענגער.

bring'er up (ברינג'-ער אפ) דער ערצי־הער; אנפיהרער.

bring for'ward (ברינג פאר'-הווארד) ארויסקריגען, ארויסברענגען; פארווערטס ברענגען; פארברענגען.

bring home to (ברינג האום טו) פאל־שטענדיג בעווייזען, אז עס זאל קיין צווייפעל ניט בלייבען; מאכען פיהלען.

bring in (ברינג אין) אריינברענגען; איינטראגען; צוועקשטעלען אין א בעזונ־דערען צושטאנד.

bring'ing *n. and a.* (ברינג'-אינג) דאס ברענגען; ברענגענדיג.

bring'ing up (ברינג'-אינג אפ) די ער־ציהונג.

bring in'to no'tice (ברינג אינ'-טו נאו'-טיס) בעקאנט מאכען.

bring in'to ques'tion (ברינג אינ'-טו קהוועס'-טשאן) ארויפברענגען אויף די רייד.

bring in'to the field (ברינג אינ'-טו טהי פיעלד) ארויסשטעלען; פיהרען די ארמעע צום שלאכט־פעלד.

bring in'to troub'le (ברינג אינ'-טו טראבל) אריינברענגען אין א צרה.

bring low (ברינג לאו) ערנידעריגען.

bring off (ברינג אף) בעפרייען, אויס־לייזען; אראבפיהרען פון א געדאנק, פלאן א. ז. וו.

bring on (ברינג אן) אריינברענגען; ארויסרופען, פעראורזאכען; ברענגען צו עפעס, צווינגען צו עפעס.

bring one's self to do (ברינג הוואנז סעלף טו דו) פועל'ען ביי זיך עפעס צו טהאן.

bring out (ברינג אוט) אויפדעקען; ארויסברענגען; ארויסגעבען, פערעפענט־ליכען; אויסגעפינען דורך רעכענען אדער סברות.

bring o'ver (ברינג או'-ווער) אריבער־טראגען, אריבערברענגען, אריבערפיהרען; בעקעהרען [צו אנדערע איבערצייגונגען, צו אן אנדער גלויבען, צו אן אנדער פאר־טיי].

bring round (ברינג ראונד) פיהרען צום געווינשטען ציעל; אימעצען איבער־ריידען; צו זיך ברענגען [פון א בע־וואוסטלאזען צושטאנד].

bring suit (ברינג סוט) געריכטליך אנקלאגען, פערפיהרען א פראצעס.

bring the hand in (ברינג טהי הענד אין) געוועהנען די הענד צו דער ארבייט.

bring to (ברינג טו) ברענגען צו...; צווינגען, פעראורזאכען; ברענגען צו זיך, ברענגען צום בעוואוסטזיין.

bring to account' (ברינג טו ע-קאונט') ברענגען אין רעכנונג; ברענגען צו רעכנונג.

bring to a close (ברינג טו ע קלאוס) ברענגען צו א שלוס, ברענגען צו א סוף.

bring to an is'sue (ברינג טו ען איש-או) ברענגען צו אן ענד.

bring to a stan'dard (ברינג טו ע סטענ'-דארד) ברענגען אונטער איין כלל.

bring to bear (ברינג טו בעהר) מאכען עס זאל האבען א ווירקונג; גילטיג מא־כען.

bring to book (ברינג טו בוק) ברענגען אין חשבון.

bring to grass (ברינג טו גרעס) אני־דערווארפען.

bring to ham'mer (ברינג טו העמ'-ער) פערקויפען אויף אן אויקציאן.

bring to jus'tice (ברינג טו דזשאס'-טיס) פערקלאגען צום געריכט.

bring to light (ברינג טו לאיט) אויפ־דעקען; ענטפלעקען.

bring to mind (ברינג טו מאינד) דער־מאהנען.

bring to noth'ing (ברינג טו נאטה'-אינג) פערניכטען, מאכען צו גארנישט.

bring to or'der (ברינג טו אר'-דער) ברענגען אין ארדנונג.

bring to pass (ברינג טו פעס) דורכ־פיהרען, פערווירקליכען.

bring to rea'son (ברינג טו ריע'זן) ברענגען צום שכל.

bring to remem'brance (ברינג טו רי-מעמ'-ברענס) דערמאהנען.

bring to ru'ins (ברינג טו רו'-אינז) צום אונטערגאנג ברענגען.

bring to terms (ברינג טו טוירמז) צווינגען איינצוגעהן אויף בעדינגונגען; אונטערטהעניג מאכען, דעמיטיגען.

bring to the earth (ברינג טו טהי אוירטה) בעערדיגען, מקבר זיין.

bring to the front (ברינג טו טהי פראנט) ברענגען אין דער עפענטליכקייט.

bring to the gang'way (ברינג טו טהי גענג'-הויי) בעשטראפען מיט שמיץ א מאטראז [אויף די שיף־פלאנקען]. ז. ***gang***

bring to wits (ברינג טו הוויטס) ברינ־גען צום שכל.

bring un'der a head (ברינג אנ'-דער ע העד) פערשרייבען אונטער א בעשטימ־טער רובריק.

bring up (ברינג אפ) אויפהויבען; פערטיילען גלייכמעסיג דעם דרוק אויף'ן פאפיער ביי א דרוק־מאשין; ערציהען, אויפהאדעווען; פארברענגען צו איבער־לעגונג; אבשטעלען א שיף דורך פעראנ־קערען; אבשטעלען א פערד.

bring up an'chor (ברינג אפ ענ'-קאר) פעראנקערען.

·ing upon' knees (ברינג א-פאן' ניעז) אונטעריאכען, מאכען אונטערטהעניג.

·ing up short (ברינג אפ שארט) פעסט אנציהען [ביי א פערד די לייצעס]

·ing up the rear (ברינג אפ טהי ריער) צונויפשטעלען דעם הינטערשטען טייל פון דער ארמעע; קאמאנדירען דעם הינטערשטען טייל פון דער ארמעע.

·i'nish *a.* (בראי'-ניש) זאלציג, גע=זאלצען.

·i'nishness *n.* (בראי'-ניש-נעס) גע=זאלצענקייט; א זאלץ=טעם.

·ink *n.* (ברינק) ברעג; ראנד.

·i'ny *a.* (בראי'-ני) זאלציג, געזאלצען.

·i'ny deep (בראי'-ני דיעפ) דער ים.

·i'ny depths (בראי'-ני דעפטהס) ז. *briny deep*

·i'ony *n.* (בראי'-א-ני) [א די צווינריב מין ניפטיגע פלאנצע].

·isk *a. and v.* (בריסק) פריש, ריהרעוודיג, פלינק, מונטער, לעבעדיג; טהעטיג; העל; קרעפטיג, שטארק; גלענצענד; פינקעלדיג; ווערען טהעטיג; ווערען לעבהאפט.

·isk demand' (בריסק די-מענד') א שטארקע, א לעבהאפטע נאכפראגע [נאך סחורות].

·is'ket *n.* (בריס'-קעט) דאס ברוסט=שטיק ביי טהיערע.

·isk'ly *adv.* (בריסק'-לי) לעבעדיג, מונטער; פלינק; טהעטיג.

·isk'ness *n.* (בריסק'-נעס) מונטערקייט, לעבעדינקייט; ריהרעוודינקייט; פלינקקייט; דאס גלענצען, דאס פינקלען [פון געטרענקע].

·isk'ness of trade (בריסק'-נעס אוו טרייד) די לעבעדיגקייט אין געשעפט.

·isk sale (בריסק סייל) א שנעלער אבזאץ [פון סחורות].

·isk up (בריסק אפ) אויפמונטערען, מאכען לעבהאפט.

·is'tle *n. and v.* (בריסל) בארשט=האר, שטייפע האר; חזיר=האר; שטעהן גלייך ווי בארשט=האר; שטעלען די האר דיבאם [פון צארן]; איינמאכען א חזיר=האר אין א דראטווע [פון א שוסטער]; זיין בעדעקט ווי מיט בארשט=האר; גע=דיכט בעדעקט אדער אויסגעשפרייט ווי מיט בארשט=האר.

Brushes are made from **bristles.**

·is'tle-bear'ing *a.* (בריס'ל-בעהר'-אינג) וואס האט בארשט=האר [ביי חיות].

·is'tled *a.* (בריסלד) וואס האט שטייפע האר; וואס האט בארשט=האר.

·is'tle up (בריסל אפ) אויפקאכען, אין כעס ווערען.

·is'tle with (בריסל הוויטה) זיין אנגעפיקעוועט [ווי מיט שטייפע האר].

His remarks **bristle with** wit.

·is'tle with arms (בריסל הוויטה ארמז) זיין בעוואפענט פון קאפ ביז די פיס.

·is'tliness *n.* (בריס'-לי-נעס) דאס זיין בארשטיג; דאס האבען בארשט=האר.

·is'tling *a.* (בריס'-לינג) שטעהענדיג שטייף ווי בארשט=האר, ווי חזיר=האר.

·is'tly *adv.* (בריס'-לי) בארשטיג; שטעכעדיג.

·ris'tol-board *n.* (בריס'-טאל-באורד) אזא גוטער דיקער גלאטער זארט צייכען=פאפיער.

·ris'tol brick (בריס'-טאל בריק) אזא טייערער זארט ציגעל.

Bris'tol di'amond (בריס'-טאל דאי'-ע-מאנד) אן אונעכטער, א פאלשער דימענט.

Bris'tol pa'per (בריס'-טאל פיי'-פער) א גוטער זארט צייכען=פאפיער.

Bris'tol stone (בריס'-טאל סטאון) ז. ***Bristol diamond***

Bris'tol wa'ter (בריס'-טאל הוואה'-טער) אזא מינעראל=וואסער [אין דער געגענד פון בריסטאל, ענגלאנד].

brit *n.* (בריט) א יונגער הערינג; בעשע=פענישען, מיט וועלכע א וואלפיש שפייזט זיך.

Brit'ain *n.* (בריטן) בריטאניען, ענגלאנד.

Britan'nia *n.* (ברי-טענ'-אי-ע) בריטא=ניען, ענגלאנד.

britan'nia *n.* (ברי-טענ'-אי-ע) ברי=טאניע=מעטאל [אזא צונויפגעשמאלצענער מעטאל פון צין, קופער און אנטימאן].

Britan'nia met'al (ברי-טענ'-אי-ע מעט'-על) בריטאניע=מעטאל [אזא צונויפ=געשמאלצענער מעטאל פון צין, קופער און אנטימאן].

Britan'nic *a.* (ברי-טענ'-איק) בריטיש, ענגליש; וואס געהערט צו בריטאניען [ענגלאנד].

britch'ka *n.* (בריטש'-קא) ז. ***britska***

brite *v.* (בראיט) זיין אדער ווערען אי=בערגעוואקסען [ביי תבואה].

Brit'ish *n. and a.* (בריט'-איש) וואס געהערט צו בריטאניען [ענגלאנד]; די איינוואהנער פון בריטאניען; דיא שפראך פון די אלטע בריטאנען אדער בריטען.

Brit'on *n.* (בריט'-אן) א בריטאניער, אן ענגלענדער.

brits'ka *n.* (בריטס'-קא) א בריטשקע [אזא לייכטער רוסישער וואגען צום אויס=פאהרען].

brit'tle *a.* (בריטל) ברעקעלדיג, ברעכ=ליך; וואס ברעכט זיך לייכט.

brit'tleness *n.* (בריטל'-נעס) ברעקעל=דינקייט, ברעכליכקייט.

brit'tlewood plum (בריטל'-הוואוד פלאם] אזא זארט אמעריקאנער קליינע, רונדע, רויטליכע פלוים. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

bro. אבקירצונג פון ***brother***

broach *n. and v.* (בראוטש) א בראט=שפיז, א שפיז; א שפיץ; א שפיציגער נע=צייג [ווי א דריל]; א שפילקע, א שפינ=דעל; אנשטעכען אויף א שפיז; דורכ=שטעכען; דורכבויערען א פאס צום אנצא=פען; אויסדריקען, ארויסגעבען, אנפאנגען וועגען עטוואס צו ריידען; ארויסלאזען; פערגיסען.

They discussed many matters, but the subject of marriage was never **broached.**

broa'cher *n.* (בראו'-טשער) אנצאפער; עפענער; ערשטער ארויסגעבער אדער בע=קאנטמאכער.

broad *a. and n.* (בראהד) ברייט, ווייט; אומפאנגסרייך; פון גרויסער בעדייטונג; שטארק; גרויס; העל; אפען; פריי, אונ=בעשרענקט; אזא שארפער געצייג צום דרעקסלען [רונדע זאכען].

broad'ax *n.* (בראהד'-עקס) א טיש=לער=האק.

broad'-backed *a.* (בראהד'-בעקט) מיט א ברייטען רוקען; מיט ברייטע פליי=צעס.

broad'bill *n.* (בראהד'-ביל) אזא ווילדע קאטשקע [ענטעל] מיט א ברייטען שנאבעל.

broad'brim *n.* (בראהד'-ברים) א הוט מיט א ברייטען ראנד; א קוואקער [א מיטגליעד פון א געוויסער רעליגיעזער סעקטע]. ז. ***Quaker***

broad'-brimmed *a.* (בראהד'-ברימד) מיט א ברייטען ראנד; וואס טראגט א הוט מיט א ברייטען ראנד.

broad'cast *n., a. and adv.* (בראהד'-קעסט) 1. דאס פערזייהען קערנער מיט דער האנד; אויסגעזייהט מיט דער האנד; דורכזייהען מיט דער האנד; 2. ברייט פערשפרייט.

2. The circulars were distributed **broadcast.**

broad'-ches'ted *a.* (בראהד'-טשעס'-טעד) ברייט=ברוסטיג.

Broad Church (בראהד טשוירטש) ליבעראלע פארטיי אין דער ענגלישער קירך.

broad'cloth *n.* (בראהד'-קלאטה) א גוטער טוך [פאר מענער=קליידער].

broad day'light (בראהד דיי'-לאיט) העלער טאג.

broa'den *v.* (בראהדן) ברייט מאכען; ברייט ווערען; ברייטער מאכען די אנזיכ=טען, ווייסען א. ז. וו.

broad'-eyed *a.* (בראהד'-איד) גרויס=אויגיג, ווייטזעהענד; וואס האט א ווייטען בליק.

broad'-fron'ted *a.* (בראהד'-פראנ'-טעד) מיט א ברייטען שטערען.

broad'-gage *a.* (בראהד'-גיידזש) וואס די רעלסען זיינען ווייטער אבגערוקט איי=נער פון דעם אנדערען ווי געוועהנליך [ביי אייזענבאהנען]; וואס האט א ברייטען שכל.

broad'horn *n.* (בראהד'-הארן) אזא פלאכע שיף.

broad'-horned *a.* (בראהד'-הארנד) מיט וויט אויסגעברייטעטע הערנער.

broa'dish *adv.* (בראה'-דיש) ברייטליך; פריי.

broad'-leaved *a.* (בראהד'-ליעווד) וואס האט ברייטע בלעטער; ברייטבלע=טערדיג.

broad'ly *adv.* (בראהד'-לי) ברייט; גרויס; וויים.

broad'-min'ded *a.* (בראהד'-מאינ'-דעד) מיט א ברייטען קוק אויף זאכען; טאלעראנט.

broad'ness *n.* (בראהד'-נעס) ברייט=קייט [אין מאס]; ברייטקייט, פרעכהייט, גראבהייט.

broad'-piece *n.* (בראהד'-פיעס) אזא אלטע ענגלישע מטבע.

broad'-ribbed *a.* (בראהד'-ריבד) מיט ברייטע ריפען; מיט ברייטע שטרייפען.

broad'-seal *n.* (בראהד'-סיעל) דער אפיציעלער זיגעל פון א רעגיערונג.

broad'-shoul'dered *a.* (בראהד'-שאול'-דערד) מיט ברייטע פלייצעס.

broad'side *n. and adv.* (בראהד'-סאיד) 1. די זייט פון א שיף; דאס אויסשיסען מיט אלע קאנאנען אויף איין זייט פון א שיף מיט איין מאל; אן איבערפאל; 2. א בלאט פאפיער נעדרוקט פון איין זייט; א פלאקאט, א פלוג=שריפט; 3. מיט דער זייט געריכטעט צו א געוויסען פונקט.

1. The fleet fired a **broadside** at the enemy.

broad'-sigh'ted *a.* (בראהד'-סאי'-טעד) ווייטזיכטיג: וואס האט א ווייטען בליק.

broad'-spea'king *a.* (בראהד'-ספיע'-קינג) אפען גערעדט: גערעדט אין א גרא=בער, וואולגארער שפראך.

broad'-spread *a.* (בראהד'-ספרעד) ווייט פערברייטעט.

broad'stone *n.* (בראהד'-סטאון) א פּיער=עקיגער שטיין. ז. ***ashler***

broad'sword *n.* (בראהד'-סאורד) א מין שווערד מיט א ברייטער קלינג.

broad'way *adv.* (בראהד'-הוויי) אין דער ברייט.

Broad'way *n.* (בראהד'-הוויי) הויפּט=גאס אין ניו יארק און אין פיעלע אנדערע אמעריקאנער שטעדט.

broad'wise *adv.* (בראהד'-הוואיז) אין דער ברייט.

Brobdingnag'ian *a. and n.* (בראב-דינג-נעג'-אי-ען) וואס איז שייך צו "בראבדינגנעגיע", דאס לאנד פון די ריזען [א פאנטאסטיש לאנד אין אן ערצעהלונג פון דעם ענגלישען שריפטשטעלער סוויפט]; ריזיג; א ריזיגע פּערזאָן.

brocade' *n.* (בראָ-קייד') בראקאט, זייד=דענשטאָף דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער=פעדים; אזא ברוגז=פולווער וואס ווערט בענוצט פאר בעפּוצונג.

broca'ded *a.* (בראָ-קיי'-דעד) דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער פעדים; געקליידעט אין זיידענס וואס איז דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער=פעדים [בראָקאט]; בעפּוצט מיט בלומען [וועגען שטאָפען].

bro'cage *n.* (בראָו'-קיידזש) אן אבמאך געשלאָסען דורך א מעקלער; מעקלעריי; מעקלעריי=געלד.

broc'ard *n.* (בראָק'-ערד) א קורצער יו=רידישער גרונדזאץ; א קורצער יורידישער כלל.

broc'atel *n.* (בראָק'-ע-טעל) א דיקער שטאָף געוועבט אין בלומען [געברויכט צו בעציהען מעבעל]; אזא מירמעלשטיין.

broc'atelle *n.* (בראָק'-ע-טעל) ז. ***brocatel***

broc'coli *n.* (בראָק'-א-לי) שפּארגעל=קרויט, בראקאל [אזא מין קרויט].

brochure' *n.* (בראָו-שור') א קונטרס, א בוך פון עטליכע זייטלעך, א בראשורע.

brock *n.* (בראָק) א דאכס [אזא מין חיה]; אן ארבייטספערד; א שווייןו.

brock'et *n.* (בראָק'-עט) א צוויי=יעהריגער רויטער הירש; אזא זיד=אמעריקאנישער הירש.

brock'-faced *a.* (בראָק'-פייסט) וואס האט א ווייסען פלעק אויף'ן געזיכט [ווי א דאכס].

brod *n. and v.* (בראָד) אן אינסטרומענט מיט א שארפען שפּיץ; א שטאָך מיט א שארף=שפּיציגען אינסטרומענט; שטעכען.

brod'dle *v.* (בראָדל) שטעכען; מאַכען לעכער.

brode'kin *n.* (בראָוד'-קין) א האלב=שטיוועל.

brog *n. and v.* (בראָג) א שפּיציגער אינסטרומענט [ווי אן אהל]; א שפּיצעל [וואס מען טהוט איינעם אב]; שטעכען מיט אן אהל.

bro'gan *n.* (בראָו'-גען) אזא גראבער שווערער שוה.

brogue *n.* (בראָוג) 1. אזא אלטער מין שוה; א גרויסער הילצערנער שוה; 2. א דיאלעקטישע אויסספּראך [הויפּטזעכליך וועגען דער אירלענדיש=ענגלישער אויסשפּראך].

2. He speaks English with an Irish **brogue**.

broi'derer *n.* (בראָי'-דער-ער) שטיקער, אויסנעהער, אויסהאפּטער.

broil *n. and v.* (בראָיל) 1. איינדראמפּפען [פּלייש]; בראטען; שוויצען, צובראטען ווערען פון היץ; 2. טומעל, לארם, שטרייט, אויפרוהר.

1. They had **broiled** chicken for dinner.

broiled bones (בראָילד באונז) געבראטענע שריים פון עופות.

broi'ler *n.* (בראָי'-לער) איינער וואס בראט; דאס וואס בראט זיך; א היהנדעל וואס איז גוט צום בראטען; א הייסער טאג; אן אייזענבאהן=וואגאן מיט פּאררישטונגען צו בראטען שפּייז; א בראט=אויוועלע.

broi'ling *a.* (בראָי'-לינג) זעהר הייס.

The children played in the **broiling** sun.

bro'kage *n.* (בראָו'-קיידזש) מעקלער=געשעפט; מעקלעריי; מעקלער=געלד; אן אבמאך וואס ווערט געשלאָסען דורך א מעקלער.

broke *v.* (בראָוק) א זיין מעקלערען, מעקלער.

broke (בראָוק) ז. ***break*** צובראָכען.

The servant **broke** a dish.

bro'ken *a.* (בראָוקן) 1 צובראָכען, געבראכען; אנגעזעצט; ניט גאנץ; בערגיג; 2. ניט ריכטיג; ניט גראמאטיקאליש; ניט פליסיג.

2. A foreigner often speaks **broken** English.

bro'ken-backed *a.* (בראָו'קן-בעקט) געקרימט, אויסגעבויגען; מיט א געבראָכענעם רוקען.

bro'ken-bel'lied *a.* (בראָו'קן-בעל'-איד) וואס ליידעט פון א ברוך.

bro'ken-down *a.* (בראָו'קן-דאון) רוּאינירט; געבראָכען.

We found him **broken-down** from overwork.

bro'ken health (בראָו'קן העלטה) געבראכענע געזונדהייט, שוואכקייט, קראנקהייט.

bro'ken heart (בראָו'קן הארט) א געבראכען הארץ; א נעדריקט געמיט.

He died of a **broken** heart.

bro'ken-hear'ted *a.* (בראָו'קן-האר'-טעד) מיט א געבראכען הארץ; מיט א נעדריקטען געמיט.

bro'kenly *adv.* (בראָו'קן-לי) אין א געבראכענער שפּראך; אונטערבראכען; שטיקערוויז.

bro'ken man (בראָו'קן מען) א רואינירטער מענש [פיזיש, גייסטיג אדער פינאנציעל].

bro'kenness *n.* (בראָו'קן-נעס) אונגלייכקייט; צובראָכענקייט.

bro'ken of'ficer (בראָו'קן אָפ'-אי-סער) אן אבגעזעצטער בעאמטער.

bro'ken sleep (בראָו'קן סליעפּ) אן אונטערבראכענער שלאף.

bro'ken spir'it (בראָו'קן ספּיר'-איט) א נעדריקט געמיט.

bro'ken voice (בראָו'קן וואָיס) א געבראכענע [שוואכע] שטימע.

bro'ken-win'ded *a.* (בראָו'קן-הווינ'-דעד) וואס האט א קורצען אטהעם.

bro'ker *n.* (בראָו'-קער) מעקלער; איינער וואס פערלייהט געלד אויף משכנות; א בערזען=מעקלער.

bro'kerage *n.* (בראָו'-קער-איידזש) א מעקלעריי=געשעפט; אן אבמאך געשלאסען דורך א מעקלער; מעקלער=געלד.

bro'ma *n.* (בראָו'-מא) קאקאא=פולווער, טרינק=קאקאא.

bro'mal *n.* (בראָו'-מעל) א כעמישע פערבינדונג פון בראם און אלקאהאל.

bro'mate *v. and n.* (בראָו'-מייט) פערבינדען אדער דורכווייקען מיט בראם; בראם=זויער=זאלץ.

bromatog'raphy *n.* (בראָו-מע-טאג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון שפּייזען.

bromatol'ogy *n.* (בראָו-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען שפּייז.

brome *n.* (בראָום) בראם [איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען].

brome'-grass *n.* (בראָום'-גרעס) אזא גראז וואס ווערט געזייהט אלס פוטער פאר פיה.

bro'mic *a.* (בראָו'-מיק) וואס איז שייך צו בראם. ז. ***brome***

bro'mic ac'id (בראָו'-מיק עס'-איד) בראם=זויערע [א כעמישע פערבינדונג].

bro'mid *n.* (בראָו'-מיד) ז. ***bromide***

bro'mide *n.* (בראָו'-מיד) דאס בראמיד [א כעמישע פערבינדונג פון בראם מיט אן אנדער עלעמענט].

bro'mide of potas'sium (בראָו'-מיד אוו פּא-טעס'-אי-אם) בראם=קאליום [א זאלץ, וואס בעשטעהט פון בראם און קאליום].

bro'min *n.* (בראָו'-מין) ז. ***brome***

bro'mine *n.* (בראָו'-מין) בראם. ז. ***brome***

bro'mism *n.* (בראָו'-מיזם) אזא קראנקהייט וואס קומט פון צופיעל געברויכען בראמיד [אזא כעמישער שטאף].

bro'mize *v.* (בראָו'-מאיז) בעהאנדלען מיט בראמיד [ביי פאטאגראפיען].

bro'moform *n.* (בראָו'-מא-פארם) אזא פארבלאזע וואויל=שמעקעדיגע פליסיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט פון אלקאהאל, בראם און פאטאש.

bromog'raphy *n.* (בראָו-מאג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון שפּייזען.

bro'mo-i'odized *a.* (בראָו'-מאו-אי'-א-דאיזד) אנגעזאפט מיט בראם=יאד [אזא כעמישער שטאף בענוצט אין פאטאגראפיע].

bro'muret *n.* (בראָו'-מיו-רעט) ז. ***bromide***

bro'mureted *a.* (בראָו'-מיו-רעט-עד) אנגעזאפט אדער פערבונדען מיט בראם.

Bro'mus *n.* (בראָו'-מאס) ז. ***brome-grass***

bro'myrite *n.* (בראָו'-מי-ראיט) נאטיר=ליכער זילבער בראמיד [האט א געלב=גרינע פארב].

bron'chi *n.* (בראנ'-קי) די לופט=רעהרען אין די לונגען.

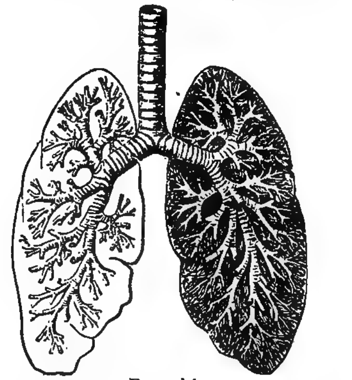

Bronchi

bron'chia *n.* (בראנ'-קי-א) די לופט=רעה=רען=צווייגען פון דעם אטהעמונגס=אפּאראט.

bronch'ial *a.* (בראנ'-קי-על) וואס איז

שייך צו די לופטרעהרען-צווייגען פון דע
אטהעמונגס-אפאראט.

on'chic *a.* (בראנ'-קיק)· ז. *bronchial*

onchi'tis *n.* (בראנ-קאי'-טיס) בראנ-כיטיס [די ענטצינדונג פון די לופט-רעה רען-צווייגען פון אטהעמונגס-אפאראט].

on'cho *n.* (בראנ'-קאו) א ווילדער אדער האלב-ווילדער פערד אין נארד וועסט פון אמעריקא, אן אינדיאנער קליי פערדעל.

on'chocele *n.* (בראנ'-קא-סיל) א קראפ; א גיידער, אן אנגעשוואלענע האלז וואס הייסט אראב ווי א גיידער.

onchopneumo'nia *n.* (בראנ-קאו-ניו-מאו'-ני-א) לונגען-ענטצינדונג.

onchopneumoni'tis *n.* (בראנ-קאו-ניו-מא-נאי'-טיס) ז. *bronchopneumonia*

onchot'omy *n.* (בראנ-קאט'-א-מי) דאס מאכען א שניט אין די לופטרעהרען [אלס אפעראציאן].

on'chus *n.* (בראנ'-קאס) איינער פון די צוויי לופטרעהרען-פערצווייגונגען פון די לונגען.

on'co *n.* (בראנ'-קאו) א ווילדער אדער האלב-ווילדער פערד אין נארד-וועסט אמעריקא, א קליין אינדיאנער פערדעל.

onte'um *n.* (בראנ-טי'-אם) אזא מא-שין אין טעאטער נאכצומאכען דעם רויש פון א דונער [אין די אלטע צייטען].

on'tolith *n.* (בראנ'-טא-ליטה) א דו-נער-שטיין.

ontol'ogy *n.* (בראנ-טאל'-א-דזשי) די-לעהרע וועגען דונער.

onze *n., a. and v.* (בראנז) בראנז; א קונסט-ווערק פון בראנז; א בראנז-קא-ליר; פרעכהייט, אונפערשעמטהייט; גע-מאכט פון בראנז; בראנזירען, געבען דעם קאליר פון בראנז; אבהארטען; מאכען אונעמפפינדליך.

onze'-col'or *n.* (בראנז'-קאל'-אר) בראנז-פארב.

onzed *a.* (בראנזד) געפארבט אין א בראנז-קאליר.

onzed skin (בראנזד סקין) די בראנז-הויט [א מין קראנקהייט].

onze'-liq'uid *n.* (בראנז'-ליק'-הוויד) א פליסיגקייט געמישט מיט בראנז-פולווער צום פארבען.

onze'-paint *n.* (בראנז'-פיינט) בראנז-פארב.

onze'-pow'der *n.* (בראנז'-פאו'-דער) בראנז-פולווער [פאר פארב].

onze'wing *n.* (בראנז'-הווינג) א נא-מען פון א געוויסען מין אויסטראלישע טויבען [צוליעב זייער בראנז-קאליר].

on'zify *v.* (בראנ'-זי-פאי) גיסען פיגורען פון בראנז; מאכען ענליך צו בראנז.

on'zine *a.* (בראנ'-זין) ענליך צו בראנז; בראנז-פארביג.

on'zing *n.* (בראנ'-זינג) דאס בראנ-זירען [דאס בעדעקען מיט א בראנז-קא-ליר].

on'zing-machine' *n.* (בראנ'-זינג-מע-שין') א בראנזיר-מאשין [א מאשין צו בעשיטען טאפעטען אדער אנדערע פאפי-ריקאטען מיט בראנז-פולווער].

on'zist *n.* (בראנ'-זיסט) א בראנז-גיסער, א בראנז-ארבייטער.

on'zy *a.* (בראנ'-זי) בראנז-ענליך.

ooch *n. and v.* (ברוהטש) א בראש, צירונג, שמוק; אויספוצען מיט צירונג; אן איינפארביג בילד.

brood *n. and v.* (ברוהד) 1. בריהען, אויסבריהען, אויסזיצען [ווי היהנער זי-צען אויף אייער]; נאכטראכטען, פיעל נאכדענקען; הארעווען; צערטלען; אויס-בריהונג; 2. דאס וואס איז אויסגעבריהט; אויסגעבריהטע פויגעלעך; קינדער [פון חיות אדער פויגלען].

2. The hen is watching her **brood.**

broo'der *n.* (ברוה'-דער) אזא פאר-ריכטונג פאר קינסטליכע אויסבריהונג פון אייער.

brood'-hen *n.* (ברוהד'-העז) א בריהע-דיגע הוהן; א קוואקדיגע הוהן.

broo'ding *a.* (ברוה'-דינג) בריהענדיג; נאכדענקענדיג, פערטיעפט אין עטוואס.

brood'-mare *n.* (ברוהד'-מעהר) צוכט-פערד, מוטער-פערד.

brood o'ver (ברוהד או'-ווער) 1. איבער עטוואס בריהען; זיך פערטיעפען איבער עטוואס; 2. זיך גריזשענען איבער עט-וואס, טרויערען.

2. The miser **brooded over** the loss of his money.

broo'dy *a.* (ברוה'-די) בריהענדיג.

brook *n. and v.* (ברוק) 1. א באך, א קליינער טייך; 2. דולדען, פערטראגען.

2. The policeman will **brook** no interference in the discharge of his duty.

brook'let *n.* (ברוק'-לעט) א טייכעל.

brook'lime *n.* (ברוק'-לאים) אזא פלאנצע מיט בלויע בלומען וואס וואקסט ביי טייכען.

brook'-mint *n.* (ברוק'-מינט) די ווא-סער-מינצע [אזא פלאנצע מיט א פעפער-מינץ ריח].

brook trout (ברוק טראוט) א געוויסער עסבארער פיש אין די אמעריקאנער וואַ-סערען. ז. איל. *"Fishes"*

brook'weed *n.* (ברוק'-הוויעד) אזא וואסער-פלאנצע.

broom *n. and v.* (ברוהם) א בעזים; א בעזים-שטרויך [אזא פלאנצע מיט לאנ-גע דינע צווייגען און געלבע בלומען]; קעהרען [ווי מיט א בעזים]; אבריינינגען דעם דעק פון א שיף.

broom'-corn *n.* (ברוהם'-קארן) דאס נעגערקארן [אזא רויטליך גראז אין אמע-ריקא, וואס וואקסט אויס ביז 10 פוס הויך].

broom'-grass *n.* (ברוהם'-גרעס) ז. *brome-grass*

broom'-land *n.* (ברוהם'-לענד) ווילד פערוואקסען, ניט געאקערט לאנד.

broom'-root *n.* (ברוהם'-רוהט) בעזים-ווארצעל [אזעלכע ווארצלען פון וועלכע מען מאכט בעזימער].

broom'staff *n.* (ברוהם'-סטעף) א בע-זים-שטעקען.

broom'stick *n.* (ברוהם'-סטיק) א בע-זים-שטעקען.

broom'-tree *n.* (ברוהם'-טריע) דער בעזים-בוים [אזא בוים וואס וואקסט אויף די בערג פון יאמאיקא און האט בעזים-פערמיגע צווייגען].

broom'weed *n.* (ברוהמ'-הוויעד) בע-זים-גראז [אזא גראז וואס וואקסט אין ווארימע געגענדען פון אמעריקא און ווערט בענוצט צו מאכען בעזימער].

broo'my *a.* (ברוה'-מי) פערוואקסען מיט ווילדען גראז; וואס איז שייך צו א בעזים.

bros. אבקירצונג פון *brothers*

brose *n.* (בראוז) א נעקעכטס פון האבער-מעהל אדער גערשטען-מעהל.

broth *n.* (בראהטה) א געדיכטע געווירצ-טע פלייש-זופ.

broth'el *n.* (בראטה'-על) בארדעל, הורענהויז.

broth'er *n. and v.* (בראטה'-ער) ברו-דער; מיטמענש; בעהאנדלען ווי א ברו-דער.

broth'er chip (בראטה'-ער טשיפ) א האנדווערקס-ברודער; א טעמלער.

broth'er-ger'man *n.* (בראטה'-ער-דזשויר'-מען) לייבליכער ברודער [פון איין פאטער און מוטער].

broth'erhood *n.* (בראטה'-ער-הוד) ברידערשאפט; א ברידערליכע געזעל-שאפט.

broth'er-in-law' *n.* (בראטה'-ער-אין-לאה') א שוואגער.

broth'erless *a.* (בראטה'-ער-לעס) אהן א ברודער.

broth'erlike *a.* (בראטה'-ער-לאיק) אזוי ווי א ברודער.

broth'erliness *n.* (בראטה'-ער-לי-נעס) ברידערליכקייט.

broth'er-love *n.* (בראטה'-ער-לאוו) ברודער-ליעבע.

broth'erly *a.* (בראטה'-ער-לי) ברידער-ליך; ווי א ברודער.

broth'ers in afflic'tion (בראטה'-ערז אין ע-פליק'-שאן) ליידענס-ברידער, אחים לצרה.

broth'ers in arms (בראטה'-ערז אין ארמז) וואפען-ברידער [וואס קעמפפען צוזאמען].

brough'am *n.* (ברוה'-עם) א קארעטע מיט פיער אדער צוויי רעדער.

brought (בראהט) נעבראכט. ז. *bring*

brow *n.* (בראו) ברעהם; שמערן; גע-זיכטס-אויסדרוק; ברעג, ראנד [פון א בארג, למשל].

brow'-ant'ler *n.* (בראו'-ענט'-לער) דער ערשטער ארויסגעוואקסענער הארן פון א הירש.

brow'beat *v.* (בראו'-ביעט) זיך פער-האלטען מיט העזה, זיך גראב בענעהמען געגען אימעצען.

The lawyer had a habit of **browbeating** witnesses.

brow'beater *n.* (בראו'-ביע-טער) אן עזות פנים; אן אונפערשעמטער; א טי-ראן, אן אכזר.

brow'-bound *a.* (בראו'-באונד) בע-קרוינט [מיט א לארבערקראנץ].

brow'less *a.* (בראו'-לעס) אונפערשעמט.

brown *n., a. and v.* (בראון) ברוין; ברוין מאכען; א ברוינע פארב.

brown'-bess *n.* (בראון'-בעס) אזא אל-טער ביקס וואס פלעגט אמאל בענוצט ווע-רען אין דער ענגלישער ארמעע.

brown'bill *n.* (בראונ'-ביל) אזא אלטע געוועהר בענוצט אמאל פון די ענגלישע פוס-סאלדאטען.

brown'-bread *n.* (בראון'-ברעד) שווארץ ברויט.

brown'-coal *n.* (בראון'-קאול) ברוין-קויהלען [אזא זארט שטיין-קויהלען].

brown'-george *n.* (בראון'-דזשארדזש) אזא גרויסער ליימענער קרוג.

Brow'nian the'ory (בראו'-ני-ען טהי'-א-רי) די טעאריע פון דר. בראון [וועלכער טיילט קראנקהייטען אין אזעל-כע וואס קומען פון צופיעל ערעגונג און אין אזעלכע וואס קומען פון צו ווייניג ער-רעגונג].

brow'nie *n.* (בראו'-ני) א גוטער גייסט,

א גוטער רוח [ביי די שאטלענדער]; א קארליק.

brow'ning *n.* (בראו'-נינג) דאס מאכען ברוין; אזא רעוואלווער.

brow'nish *a.* (בראו'-ניש) ברוינליך.

Brow'nism *n.* (בראו'-ניזם) די לעהרע פון ראבערט בראון [דער פוריטאנער, וועלכער האט זיך אבגעריסען פון דער ענג־לישער קירך אין יאהר 1580 און האט גע־גרינדעט אן אונאבהענגיגע קריסטליכע סעקטע]; אונאבהענגיגקייט פון דער קירך.

Brow'nist *n.* (בראו'-ניסט) אן אנהענ־גער פון ראבערט בראון [דער פוריטא־נער, וועלכער האט זיך אבגעריסען פון דער ענגלישער קירך און האט געגרינדעט אן אונאבהענגיגע קריסטליכע סעקטע]; אן אנהעננער פון דר. בראון'ס מעדיצינישע טעאריע. ז. *Brownian theory*

Brownis'tic *a.* (בראו-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון ראבערט בראון. ז. *Brownism*

Brownis'tical *a.* (בראו-ניס'-טי-קעל) ז. *Brownistic*

brown'ness *n.* (בראונ'-נעס) די ברוינ־קייט.

brown pa'per (בראון פיי'-פער) פאק־פאפיער.

brown rat (בראון רעט) דער געוועהנ־ליכער הויז־ראץ.

brown'-rust *n.* (בראון'-ראסט) דער ווייץ־בראנד [אזא קראנקהייט פון ווייץ וואס בעקומט א דונקעלע פארב].

brown'stone *n.* (בראונ'-סטאון) דער דונקעלער זאמדשטיין.

brown'-stout *n.* (בראון'-סטאוט) דא־פעל־שטארקער פארטער־ביער.

brown stud'y (בראון סטאד'-אי) דאס פאנטאזירען; א טרוימעריי; פערטיפט־קייט אין געדאנקען; צערשטרייטקייט [פון פערטראכטקייט אדער טרוימעריי].

brown'wort *n.* (בראונ'-הווירט) ברויז־ווארצעל [א מין פלאנצע].

brow'ny *n.* (בראו'-ני) ז. *brownie*

brow of hea'ven (בראו אוו העוון) די הויכקייט פון הימעל.

brow'-post *n.* (בראו'-פאוסט) א קווער־באלקען.

browse *n. and v.* (בראוז) יונגע גרינע צווייגלעך אדער בלעטער מיט וועלכע מען קען פיטערען בהמות אדער חיות; דאס פיטערען בהמות אדער חיות מיט גרינע צווייגלעך אדער בלעטער; פיטערען בהמות אדער חיות מיט גרינע צווייגען אדער בלע־טער; זיך פיטערען.

browse'-wood *n.* (בראוז'-הוואוד) גרי־נע צווייגען אדער בוימלעך וואס בהמות אדער חיות קענען עסען.

brow'sing *n.* (בראו'-זינג) א פלאץ וואו בהמות אדער חיות פיטערען זיך מיט גרי־נע צווייגען און קליינע בוימלעך.

browze *n. and v.* (בראוז) ז. *browse*

bru'ang *n.* (ברו'-ענג) דער מאלאי־אישער זון־בער [ער האט א שווארצע גלאנציגע פעל מיט א ווייסען פלעק אויף דער ברוסט. ער ווערט לייכט צוגעוועהנט צו מענשען].

bru'in *n.* (ברו'-אין) א בער.

bruise *v. and n.* (ברוהז) צוקוועטשען, פערוואונדען דורך קוועטשען; צושטויסען; צערייבען; צוקלאפען; שלאגען מיט די פויסטען; מאכען ברוין און בלוי; קווע־טשונג; א בייל [וואס קומט פון א קוועטש אדער קלאפ].

The child fell and **bruised** its face.

bruised arms (ברוהזד ארמז) צוברא־כענע געוועהר.

brui'ser *n.* (ברוה'-זער) א צוקוועטשער, א שלאגער; א באקסער, א פויסט־קעמפפער; אזא געצייג צום שלייפען די גלעזער פון א טעלעסקאפ; א שטויס־מא־שין; א סיעטשקארניע.

brui'sing *n.* (ברוה'-זינג) דאס אבריי־ניגען פלאקס פון די שפאלעס; דאס דריי־קען ווייטרויבען זיי ווייכער צו מאכען, בעפאר מען מאכט פון זיי וויין.

bruit *n. and v.* (ברוהט) א קלאנג; א גערויש; א הויכער קלאנג; ארויסלא־זען א קלאנג; אויסרופען מיט א הויכער שטימע; פערשפרייטען א קלאנג; בעקאנט מאכען.

bruit'er *n.* (ברוהט'-ער) איינער וואס רופט אוים מיט א הויכער שטימע; איינער וואס פערשפרייט א קלאנג אדער מאכט בעקאנט.

Brumaire' *n.* (ברוה-מעהר') דער צוויי־טער מאנאט אין דעם קאלענדאר, וואס איז איינגעפיהרט געווארען אין דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן.

bru'mal *a.* (ברו'-מעל) ווינטערדיג; וואס איז שייך צו ווינטער.

bru'mal sol'stice (ברו'-מעל סאל'-סטיס) דער העכסטער פונקט אויף'ן הי־מעל פון דער ווינטער־זון.

brum'magem *n. and a.* (בראמ'-ע-דזשעם) א בילינע נאכמאכונג; נאכגע־מאכט, געפעלשט, שרייעריש־ביליג.

bru'mous *a.* (ברו'-מאס) ווינטערדיג; פערכמארעט; אומעדיג.

brunette' *n. and a.* (ברו-נעט') א ברו־נעטקע [א פרויענצימער וואס האט טונ־קעלע האר, טונקעלע אויגען און א טונ־קעלע געזיכטס־פארב]; וואס האט א טונ־קעלע געזיכטס־פארב.

brun'ion *n.* (בראנ'-יאן) בלוט־פערשי־קעס, נעקטארינען־פערשיקעס [אזא פרוכט עהנליך צו א פלוים מיט א ווייכער פוכי־גער הויט].

Bruno'nian *n.* (ברו-נאו'-ני-ען) א שטודענט פון דער בראון אוניווערזיטעט אין פראווידענס; אן אנהעננער פון דער מעדיצינישער טעאריע פון דאקטאר בראון. ז. *Brownian theory*

Bruno'nian the'ory (ברו-נאו'-ני-ען טהי'-א-רי) ז. *Brownian theory*

brunt *n.* (בראנט) א העפטיגער שטויס; אנפאל; אנגריף; העפטיגקייט; היץ פון קאמפף.

Leaders must be ready to bear the **brunt** of the conflict.

brush *n. and v.* (בראש) א בארשט; א בערשטעל; א פארבער; א פינזעל; אן עק פון א פוקס; א קוסט; א בינטעל, א שטרויס; א צוזאמענשטויס; א שטרויך; א שנעלע דורכרייזע; בערשטען; אבפוי־צען מיט א בארשט; שמירען אדער בע־מאלען מיט'ן פינזעל; לייכט בעריהרען אדער בעוועגען; אויפרעגען.

brush across' the coun'try (בראש ע-קראס' טהי קאנ'-טרי) א שנעלע רייזע דורך דאס לאנד.

brush along'! (בראש ע-לאנג') אוועק; טראג זיך! רוק זיך!

brush'er *n.* (בראש'-ער) איינער וואס בערשט.

brush'iness *n.* (בראש'-אי-נעס) דאס זיין בארשטיג אדער שארסטיג.

brush'ing *n. and a.* (בראש'-אינג) דאס בערשטען; פיינק, שנעל.

brush'ing-machine' *n.* (בראש'-אינג-מע-שין') א בארשט־מאשין [פאר רייני־גען און אבלעגען די האר פון הויט אדער פאר רייניגען ווייץ].

brush'-like *a.* (בראש'-לאיק) אזוי ווי א בארשט, עהנליך צו א בארשט.

brush'-ma'ker *n.* (בראש'-מיי'-קער) א בערשטער [בערשטעל מאכער].

brush'man *n.* (בראש'-מען) א פארבער.

brush'ment *n.* (בראש'-מענט) א וועל־דעל פון קליינע בוימלעך.

brush'-mon'key *n.* (בראש'-מאנ'-קי) די אמעריקאנער זיידענאפע [אזא אבעז־יאנא, מאלפע].

brush'-ore *n.* (בראש'-אור) אזא זארט אייזען־ערץ.

brush'-plow *n.* (בראש'-פלאו) אזא שטארקער אקער־אייזען צו אויפאקערען ערד וואס איז בעוואקסען מיט קוסטארני־קעס.

brush'-pull'er *n.* (בראש'-פול'-ער) א מאשין אויסצורייסען קוסטארניקעס.

brush'-tailed *a.* (בראש'-טיילד) וואס האט א האריגען עק עהנליך צו א בעזים.

brush'-tongued *a.* (בראש'-טאנגד) וואס האט א שארסטיגען צונג [הויפטזעכ־ליך וועגען א געוויסען מין פאפוגאיען].

brush'-tur'key *n.* (בראש'-טויר'-קי) אזא זארט אינדיק אין אויסטראליען וועל־כער לעבט אין קוסטארניקעס.

brush up (בראש אפ) 1. אבפוצען מיט א בארשט; 2. אבפרישען עטוואס פער־געסענעס.

2. He **brushed up** his Latin before taking the examination.

brush'-wheel *n.* (בראש'-הוויעל) א בארשט־ראד, א ראד אהן צייהנער [פריק־ציאנס־ראד].

brush'wood *n.* (בראש'-הוואוד) א וועל־דעל פון קוסטארניקעס; אבגעשניטענע קוסטארניקעס אדער בוימער־צווייגען.

brush'y *a.* (בראש'-אי) ווי א בארשט; לאנג־האריג; שארסטיג, בארשטיג.

brusk *a.* (בראסק) טעמפ; גראב; אהן דרך ארץ; פון בראנז קאליר.

brusk'ly *adv.* (בראסק'-לי) גראב, אהן דרך ארץ.

brusk'ness *n.* (בראסק'-נעס) גראבהייט.

He met his visitors in a spirit of **bruskness**.

brusque *a.* (בראסק) ז. *brusk*

brusque'ly *adv.* (בראסק'-לי) ז. *bruskly*

brusque'ness *n.* (בראסק'-נעס) ז. *bruskness*

Brus'sels sprouts (בראס'-עלז ספראוטס) בריסעלער רויזען־קרויט.

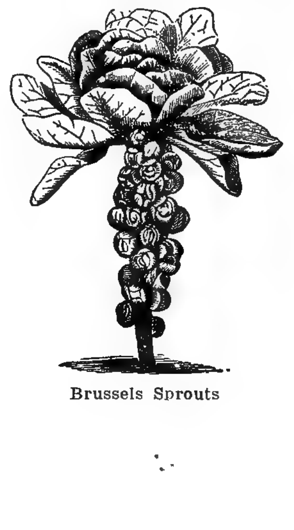

Brussels Sprouts

ı'tal a. (ברו'-טעל) ברוטאַל; טהיע־ ריש; ווילד; אונמענשליך.

ı'talism n. (ברו'-טעל-איזם) ברוטאַ־ ליטעט, אונמענשליכקייט.

ıtal'ity n. (ברו-טעל'-אי-טי) ברוטאַ־ ליטעט, אונמענשליכקייט, ווילדקייט, גרו זאַמקייט.

ıtaliza'tion n. (ברו-טעל-אי-זיי'-שאַן) דאַס מאַכען ווילד, אונמענשליך, גרו זאַם.

ı'talize v. (ברו'-טעל-איז) האַנדלען אונמענשליך; ווילד מאַכען; ווערען בר טאַל.

ı'tally adv. (ברו'-טעל-אי) ברוטאַל, אונמענשליך; ווילד, גרויזאַם, טהיעריש

ıte n. and a. (ברוט) אַ חיה; אונ־ מענש; אַ ברוטאַלער מענש; ברוטאַל גרויזאַם, אונוויסענד; גראָב; נאַריש.

ute'hood n. (ברוט-הוד) דאַס זיין ברוטאַל, אונוויסענד; דאַס זיין אַז או מענש.

ute weight (ברוט הוויט) ברו־ טאָ־געוויכט [געוויכט פון סחורה מיט דע פערפּאַקונג]; דאַס גאַנצע געוויכט, די גאַ צע שווערקייט.

utifica'tion n. (ברו-טי-פי-קיי'-שאַן) דאַס מאַכען ברוטאַל, אונוויסענד, דומ דאַס ווערען אַז אונמענש, אונוויסענד, דוב

u'tify v. (ברו'-טי-פאַי) מאַכען ווילד, אונוויסענד, דומ.

u'tish a. (ברו'-טיש) טהיעריש; גראָב; גרויזאַם; נאַריש; ווילד; ברו טאַל.

u'tishly adv. (ברו'-טיש-לי) אויף אַ גרויזאַמען, ווילדען, טהיערישען, גראָבע אָדער דומען אופן.

u'tishness n. (ברו'-טיש-נעס) ווילד־ קייט, אונמענשליכקייט.

u'tism n. (ברו'-טיזם) ברוטאַליטעט; אונמענשליכקייט; גראָבקייט; ווילדקייט פון אַ חיה.

u'tum ful'men (ברו'-טאַם פאַל'- מען) אַ פוסטער דונער; אַ פוסטער סטראַ־ שונגען.

ry'anite n. (בראַי'-ען-איט) איינער וואָס גלויבט אין די פּאָליטישע פּרינצי־ פּען פון וויליאַם דזש. ברייען. [אַ בע־ וואוסטער פיהרער פון דער דעמאָקראַטי־ שער פּאַרטיי אין די פעראייניגטע שטאַ־ טען]; אַן אַנהענגער פון דער סעקטע בי־ בעל־קריסטען [געגרינדעט אין ענגלאַנד פון איינעם וויליאַם ברייען אין יאָהר 1815].

·yol'ogy n. (בראַי-אָל'-אָ-דזשי) דער טייל פון דער באָטאַניק, וואָס בעשעפטיגט זיך מיט מאָך.

·yo'nia n. (בראַי-או'-ני-ע) די צוויי־ ריב [אַזאַ פלאַנצע וואָס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

·y'ony n. (בראַי'-אָ-ני) ז. *bryonia*.

ryozo'a n. (בראַי-אָ-זאו'-אַ) בריאָ־ זאָען [אַזעלכע קליינע חיה'לעך וועלכע שטעהען נאָהנט צו פלאַנצען, ווי קאָראַלען א. ד. ג.].

·yozo'an n. and a. (בראַי-אָ-זאו'-ען) איינער פון די בריאָזאָען; וואָס איז שייך צו די בריאָזאָען. ז. *Bryozoa*.

·yozo'id n. and a. (בראַי-אָ-זאו'-איד) ז. *bryozoan*

. S. אַן אַבקירצונג פון די וואָר טער *Bachelor of Science*, באַקאַ־ לאַרוס פון וויסענשאַפט [אַן אַקאַדעמישער טיטול].

B. Sc. ז. *B. S.*

Bt. אַבקירצונג פון *baronet*

bu. אַבקירצונג פון *bushel*, אַ שעפעל [אַ מאָס פון אַכט מעסט].

buansu' n. (בו-אַנ-סו') אַזאַ ווילדער הונד אין צפון אינדיען.

buansu'ah n. (בו-אַנ-סו'-אַ) ז. *buansu*.

bub n. (באַב) ראַשטשינע [אַ וויערטיג געברויכט אַנשטאַט הייוון]; אַ שטאַר־ קער געטראַנק; אַ ברוסט פון אַ פרוי; אַ אינגעל.

bu'baline a. (ביו'-בע-לין) וואָס איז שייך אָדער עהנליך צו אַ בופעל־אָקס.

bu'balis n. (ביו'-בע-ליס) אַ גרויסער אַפריקאַנער אַנטילאָפּ [אַזאַ חיה].

bub'ber n. (באַב'-ער) אַ טרינקער.

bub'ble n. and v. (באַבל) אַ בלעזעל, וואַסער־בלעזעל; אַ שווינדלעריי; אַ שווינ־ דלערישע ספּעקולאַציאָן; פאַלשער שיין, פוסטע זאַך; טוישונג; טוישען; זיך בלעז־ לען; מאַכען בלעזלען; פליסען מיט אַ שטילען גערויש [ווי אַ קליין טייכעל]; פערגיסען טרעהרען.

bub'ble com'pany (באַבל קאַמ'-פע- ני) אַ שווינדלערישע געזעלשאַפט.

bub'bler n. (באַב'-לער) אַ מין פיש וועלכער געפינט זיך אין אַמעריקאַ אין דעם טייך אָהייאָ; אַ שווינדלער.

bub'bling a. (באַב'-לינג) זיך בלעזלענ־ דיג; שטיל רוישענדיג.

bub'bling-fish n. (באַב'-לינג-פיש) אַזאַ פיש. ז. *bubbler*

bub'bly a. (באַב'-לי) פול בלעזעלדיג; מיט בלעזלעך.

bub'by n. (באַב'-אי) ווייבליכע ברוסט, ציצקע; אַ קליין אינגעל.

bu'bo n. (ביו'-באָו) אַ געשוויר; אַ גע־ שוויר אויף די געשלעכטס־אָרגאַנען.

bubon'ic a. (ביו-באַנ'-איק) וואָס איז שייך צו אַ דריזען־געשווילעכץ אָדער צו אַ געשוויר אויף די געשלעכטס־אָרגאַנען.

bubon'ic plague (ביו-באַנ'-איק פּליינ) די בובאָנישע פּעסט [שוואַרצע פּעסט].

bubo'nocele n. (ביו-באָו'-נאָ-סיעל) אַ ברוך [קילע].

buc'an n. and v. (באַק'-ען) ז. *buccan*

bucaneer' n. (באַק-ע-ניער') אַ ים־רויּ־ בער; איינער פון די אַמאָליגע פראַנצוי־ זישע קאָלאָניסטען וואָס האָבען זיך בע־ זעצט אין האַאיטי און טאָרטוגאַס, וועלכע פלעגען זיך פערנעהמען מיט געיעג אויף ווילדע בהמות און רויבערען זייער פלייש.

bucaneer'ish a. (באַק-ע-ניער'-איש) ווי אַ ים־רויבער.

buc'ca n. (באַק'-ע) די באַקען מיט דעם מויל.

buc'cal a. (באַק'-על) וואָס איז נוגע צום מויל אָדער באַק.

buc'cal glands (באַק'-על גלענדז) באַ־ קען־דריזען.

buc'can n. and v. (באַק'-ען) אַ ביידעל וואו מען רויכערט פלייש; אַ פלאַץ אין וועסט אינדיען, וואו מען טרינקנט קאַפע אָדער קאַקאַאָ; שניידען פלייש אין לאַנגע שטיקער און רויכערען.

buccaneer' n. (באַק-ע-ניער') ז. *bucaneer*.

buccaneer'ish a. (באַק-ע-ניער'-איש) ז. *bucaneerish*.

buccella'tion n. (באַק-סע-ליי'-שאַן) די צוטיילונג אין קליינע שטיקלעך.

buc'cin n. (באַק'-סין) ז. *buccina*.

buc'cina n. (באַק'-סי-נע) אַזאַ אַלטער מוזיקאַלישער אינסטרומענט עהנליך צו אַ טרומייט; אַ האָרן־טרומייט.

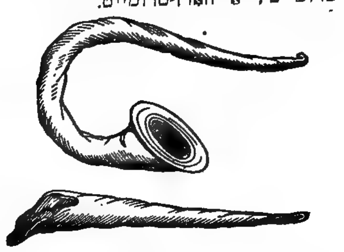

Buçcinæ

buc'cinal a. (באַק'-סי-נעל) טרומייטענ־ פערמיג; וואָס קלינגט ווי אַ טרומייט. ז. *buccina*.

buccola'bial a. (באַק-אָו-ליי'-בי-על) וואָס איז שייך צו דער באַק און ליפּ.

buc'cula n. (באַק'-יו-לאַ) דאָס פלייש אונטער דער מאָרדע.

Bucel'las n. (ביו-סעל'-עס) ווייסער פּאָר־ טוגעזישער וויין.

bucen'taur n. (ביו-סענ'-טאָהר) אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — אַזאַ בריאה האַלב מענש האַלב אָקס.

Bucen'taur n. (ביו-סענ'-טאָהר) אַזאַ פּאַראַדנע שיף פּאַרצייטען אין ווענעדיג.

bu'chu n. (ביו'-קיו) אַזאַ פלאַנצע וואָס וואַקסט אין זיד אַפריקאַ [זי האָט אַ זעהר אַראָמאַטישען גערוך און ווערט פיעל בע־ נוצט אין מעדיצין].

buck n. and v. (באַק) אַ באַק; דער זכר פון הירשען אָדער אַנטילאָפּען; אַ נעגער אָדער אינדיאַנער [מאַנסביל]; אַ לעבע־ מאַן, אַ פראַנט; לויג [צום וואַשען וועש]; דאָס אויסטראָגנען פון אַ פערד; די ברוסט; דער קערפּער פון אַ וואָגען; אַ ראַהמען; אַזאַ ליימענער טאָפּ; דער גערויש וואָס שטיין מאַכט פּאַלענדיג אין וואַסער; דאָס שטויסען מיט די הערנער, ווי אַ באַק; בויי־ גען; אויסטראָגנען [ווי אַ פערד]; ברי־ קען; צובינדען די הענד צו די קניע אַלס אַ שטראָף; אַראָבוואַרפען דעם רייטער פון זיך [ביי אַ פערד]; איינווייקען וועש אין לויג; צוברעכען ערץ [רויהער אויסגע־ גראָבענער מעטאַל] אויף שטיקער; זיך פּאַרען [ביי האָזען, קראָליקעס א. ז. וו.].

buckay'ro n. (באַ-קיי'-ראָו) אַ רייטענ־ דער פּאַסטוך אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.

buck'-bas'ket n. (באַק'-בעס'-קעט) אַ קאָרב פאַר שמוציגע וועש.

buck'-bean n. (באַק'-ביען) ז. *bog-bean*.

buck'board n. (באַק'-באָורד) אַזאַ וואָ־ גען אויף פיער רעדער מיט אַ לאַנגע ברעט, וואָס האָט אַ זיץ איבער'ן מיטען.

buck'-co'ney n. (באַק'-קאָו'-ני) דער זכר פון קראָליקעס.

buck'er n. (באַק'-ער) איינער וואָס צו־ ברעכט ערץ [רויהע אויסגעגראָבענע מע־ טאַלען]; אַזאַ פלאַכער האַמער צו ברעכען ערץ; אַ רייטענדער פּאַסטוך אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַ־ טען פון אַמעריקאַ.

buck'et n. and v. (באַק'-עט) וואַסער־ עמער, עמער; דער קאַלבען פון אַ וואַסער־ פּומפּ; שעפּען וואַסער מיט אַן עמער; גיסען פון אַן עמער; זיך שנעל בעוועגען.

buck'etful n. (באַק'-עט-פול) אַזוי פיעל ווי אַן עמער קען האַלטען.

buck'et-shop n. (באַק'-עט-שאָפּ) אַזאַ

פלאץ וואו מען שפּעקולירט אויף קליינע סומען אין בערזען־אַקציעס, ניט מיינענדיג זיי צו קויפען.

buck'et-valve *n.* (באַק'-עט-וועלוו) אַזא לופט־ווענטיל ביי דאמפף־מאַשינען.

buck'eye *n.* (באַק'-אַי) פערד־קאַשטאַ־נעם [אַזעלכע ניס]; אַזא פלאַנצע זעגעל־שיף.

Buck'eye *n.* (באַק'-אַי) אַ צונאָמען פאַר די געבארענע פון דעם שטאַאט אָהאַיאָ אין אַמעריקאַ [צוליעב די פיעל פערד־קאַשטאַ־נעס, וואס וואַקסען אין דעם שטאַאט].

buck'-eyed *a.* (באַק'-אַיד) וואס האט אַ פלעק אָדער בעלעם אויף'ן אויג [ווע־גען פערד].

Buck'eye State (באַק'-אַי סטייט) דער שטאַאט אָהאַיאָ. ז. *Buckeye*

buck'eye tree (באַק'-אַי טריע) אַ פערד־קאַשטאַניען־בוים.

buck'-fe'ver *n.* (באַק'-פי'-ווער) יעגער־פיבער [די אויפרעגונג פון אַ יעגער ווען ער דערזעהט אַ הירש].

buck'-goat *n.* (באַק'-גאוט) אַ ציגענבאָק.

buck'horn *n.* (באַק'-האָרן) דער שטאָף פון וואס הירשען אָדער באַק־הערנער בע־שטעהען.

buck'-hound *n.* (באַק'-האונד) אַ הירש־הונד.

buck'ing *n.* (באַק'-אינג) דאס פּארען זיך פון האזען, קראליקעס א. ז. וו.; דאס איינווייקען וועש אין לויג; דאס צושטוי־סען ערץ [רויהע אויסגעגראבענע מע־טאלען]; דאס צוטראגען, דאס ארונטער־ווארפען [וועגען פערד].

buck'ing-i'ron *n.* (באַק'-אינג-אַי'-ערן) אַ געצייג צום צושטויסען ערץ.

buck'ing-stool *n.* (באַק'-אינג-סטוהל) אַ וואַש־באַנק [אַ געשטעל אויף וואס מען שטעלט ארויף די וואַש־וואַנע, די באליע].

buck'ing-time *n.* (באַק'-אינג-טאַים) די צייט פון פּארען זיך [ביי חיות].

buck'ish *a.* (באַק'-איש) וואס איז שייך צו אַן אויסגעלאסענעם יונג [אַ נאַכלויפער נאַך פרויען]; ווי אַ פוסטער פראַנט.

buck'ishness *n.* (באַק'-איש-נעס) דאס פוסטע פראַנטעווען; דאס יאָגען זיך נאַך פרויען.

buck'ism *n.* (באַק'-איזם) ז. *buckishness*

buck'-jum'per *n.* (באַק'-דזשאַמ'-פּער) אַ פערד וואס טראָגט אַויס [וואס ווארפט אַראָב דעם רייטער פון זיך].

buck'le *n. and v.* (באַקל) אַ שנאַל, ספּראַנטשקע; אַ געקרייזעלטער האָר־לאָק; בע־פעסטיגען מיט אַ שנאַל; קרייזען [די האָר]; צושטימען; זיך נעהמען אָדער זיך אַריינטהאָן מיט חשק אין עטוואס; בויגען; זיך לאָזען בויגען; זיך שלאָגען.

buck'le-beg'gar *n.* (באַקל-בעג'-ער) איינער וואס איז מסדר קדושין, ניט הא־בענדיג קיין רעכט דאַרויף.

buck'le down to work (באַקל דאון טו וואירק) נעהמען זיך מיט התמדה צו דער אַרבייט.

buck'le in (באַקל אין) בעפעסטיגען מיט אַ שנאַל; איינשנירען, פעסט ארומנעהמען.

buck'le one's self (באַקל וואַנז סעלף) זיך מיט התמדה נעהמען צו דער אַרבייט.

buck'le on one's ar'mor (באַקל אָן וואַנז אַר'-מאָר) זיך בעוואפענען; אָנ־טהאָן דעם פּאַנצער.

buck'ler *n. and v.* (באַק'-לער) שילד, פּאַנציר; אַ רוקען־שטיק [אַ שטיק פלייש פון דעם רוקען פון אקסען]: בעשיצען, אונטערשטיצען, פערטיידיגען.

buck'le to one (באַקל טו וואַן) זיך אַנשליסען צו אימיצען.

buck'le to some'thing (באַקל טו סאַמ'-טהינג) זיך נעהמען צו עטוואס.

buck'-rab'bit *n.* (באַק'-רעב'-איט) דער זכר פון קראליקעס.

buck'ram *n., a. and v.* (באַק'-רעם) שטייף־לייווענד; שטייף; שטייף מאַכען.

buck'-saw *n.* (באַק'-סאָה) אַ האַנד־זעג צום זעגען האָלץ.

buck's'-horn *n.* (באַקס'-האָרן) אַזא פלאַנצע מיט שפּיציגע בלעטער.

buck'-shot *n.* (באַק'-שאָט) גרויסע שראָט [בליי־קייקעלעך] צום שיסען הירשען.

buck'skin *n.* (באַק'-סקין) באַק־לעדער; די פעל פון אַ באַק; אַ פערד וואס האט דעם קאָליר פון באַק־לעדער.

buck'-stall *n.* (באַק'-סטאָהל) אַ נעץ צו פאַנגען הירשען.

buck'thorn *n.* (באַק'-טהאָרן) דער קרייץ־דאָרן [אַזא פלאַנצע וואס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

bu'cku *n.* (ביו'-קיו) ז. *buchu*

buck'-wag'on *n.* (באַק'-הוועג'-אָן) ז. *buckboard*

buck'wash *v.* (באַק'-הוואָש) וואַשען וועש אין לויג.

buck'washing *n.* (באַק'-הוואָש-אינג) דאס וואַשען וועש אין לויג.

buck'wheat *n.* (באַק'-הוויעט) בוכווייץ, רעטשקע, גריקע.

buck'wheat-tree *n.* (באַק'-הוויעט-טריע) אַזא קליין אימער גרין בוימעל מיט ווייסער בליהונג.

bucol'ic *n. and a.* (ביו-קאָל'-איק)
1. אידיליש, אויף'ן לענדליכען שטייגער;
2. ווי אַ פּאַסטוך; אַ פּאַסטוכער־ליעד;
3. אַ פערפאַסער פון פּאַסטוכער־ליעדער; אַ ישובניק, אַ פערמער.

1. A home with **bucolic** surroundings is the proper place to bring up children.

bucol'ical *a.* (ביו-קאָל'-אי-קעל) אידיליש, אויף'ן לענדליכען שטייגער; ווי אַ פּאַסטוך.

bu'crane *n.* (ביו'-קריין) אַ געשניצ־טער אָקסען־קאָפּ אַלס בעפּוצונג פון אַ געביידע.

bucra'nium *n.* (ביו-קריי'-ני-אַם) ז *bucrane*

bud *n. and v.* (באַד) שפּראָץ־אויגעלע, קנאָספּע [אַ נאָך ניט פאַנאַנדערגע־בליהטע בליהונג אָדער נאָך ניט פאַנאַנדערגעלאַ־זענע בלעטלעך]; דאָס אַרויסשפּראָצען קנאָספּען; אַ יונג מיידעל; אַרויס־שפּראָצען קנאָספּען; איבער־זעצען אַ קנאָספּע פון אַ בוים אין די אויפגעשני־טענע קאָרע פון אַן אַנדער בוים; אַבפּרעסען קנאָס־פּען [דורך פויגעל]; שפּראָצען; אַנהויבען ענט־וויקלען.

Bud

bud'ded *a.* (באַד'-עד) בעדעקט מיט קנאָספּען.

Bud'dha *n.* (בו'-דאַ) בודאַ, דער גרינ־דער פון דער בודיסטישער רעליגיאָן [גע־לעבט מיט 6 הונדערט יאָהר פאַר קריסטוס געבורט אין אינדיען]; אַ רעליגיעזער רע־פאָרמער; אַ רעליגיאָנס־לעהרער.

Bud'dhism *n.* (בו'-דיזם) בודיזם [די רעליגיאָן פון בודאַ, וועלכע איז פערשפּרייט אין צענטראַל און זיד אַזיען].

Bud'dhist *n. and a.* (בו'-דיסט) איי־נער וואס גלויבט אין בודיזם, אַ בודיסט; וואס איז שייך צו בודיזם, בודיסטיש.

Buddhis'tic *a.* (בו-דיס'-טיק) בודיס־טיש, וואס איז נוגע צו בודאַ אָדער צו דער בודיסטישער רעליגיאָן.

bud'ding *a. and n.* (באַד'-אינג) יונג, אויפבליהענדיג; דאס אַרויסשפּראָצען פון קנאָספּען; דאס איבערפלאַנצען אַ קנאָס־פּע פון איין פלאַנצע אין אַ צווייטער.

bud'ding-knife *n.* (באַד'-אינג-נאַיף) אַזא גערטנער־מעסער אויסצושניידען די קאָרע פון בוים אַרום די קנאָספּען [ביים איבערפלאַנצען די קנאָספּען פון איין בוים אויף אַ צווייטען].

bud'dle *n. and v.* (באַדל) דאס אָב־וואַשען די ערד פון ערץ [רויהע אויס־געגראַבענע מעטאַל]; אָבוואַשען ערץ.

Bude light (בוד לאַיט) זויערשטאָף־פלאַם.

budge *n., v. and a.* (באַדזש) שעפּ־סענע פעל; אַ פולווער קעסטעל; זיך בע־וועגען; זיך ריהרען פון אָרט; נאָכגעבען; שטייף, פּאַרמעל; פעדאַנטיש; סכאָלאַסטיש; בעפּוצט מיט שעפּסענע פעל; איינער וואס גנב'עט זיך אַריין אין אַ הויז אָדער קראַם צו גנב'ענען.

budg'er *n.* (באַדזש'-ער) איינער וואס ריהרט זיך כסדר פון זיין אָרט; אַ ריה־רעוודיגער.

budg'et *n.* (באַדזש'-עט) בודזשעט [דער פינאַנץ־פּלאַן פאַר איינגאַהמען און אויסגאַבען, בעזאָנדערס פון דער רעגיע־רונג]; אַ ביימעל, אַ זעקעל; אַ פּעקעל, אַ זאַמלונג; פּאַרראַט, זאַפּאַס.

budg'etary *a.* (באַדזש'-ע-טע-רי) וואס איז שייך צו אַ בודזשעט.

bud'let *n.* (באַד'-לעט) אַ קליינע קנאָספּע.

bud'mash *n.* (באַד'-מעש) אַ לומפּ, אַן אויסוואורף.

buff *n., a. and v.* (באַף) לעדער פון אַ בופלאָקס; אַ לעדערנער רייט־יאַק; לעדער־קאָליר; געלבער קאָליר; אַ פּאָליר־ראַד פאַר מעטאַלען; געמאַכט פון בופלאָקס־לעדער; פוסטע דבורים, דברים בטלים; אַ שוטה; נאַקעטע הויט; פּאָלירען מעטאַ־לען; אַבשוויסען, אַבשוואַכען די קראַפט פון אַ צוזאַמענשטויס [ווי אַ פּופער]. ז. *buffer*

buf'falo *n.* (באַפ'-ע-לאָו) בופעל־אָקס, בופלאָקס.

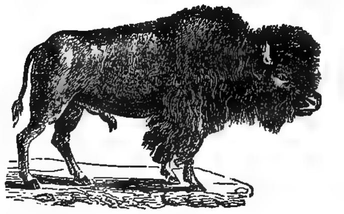

Buffalo

buf'falo-bug *n.* (באַפ'-ע-לאָו-באַג) אַזא מאָטען־פליגעלע [מאָל] וואס צו־פרעסט טעפּיכער [קאָווראַן].

buf'falo-chips *n.* (באַפ'-ע-לאָו-טשיפּס) מיסט פון בופעל־אָקסען.

buf'falo-grass *n.* (באַפ'-ע-לאָו-גראַס)

עלפענגראז [אזא קליינער גראז אויף ד... ראקי בערג (פעלזען=בערג) אין אמעריקא]...

f'falo-moth *n.* (באפ'-ע-לאו-מאטה) ז. ***buffalo-bug***

f'falo-robe *n.* (באפ'-ע-לאו-ראוב) די פעל פון א בופעל=אקס.

ff'-coat *n.* (באפ'-קאוט) אזא לעדערנער ראק וואס סאלדאטען טראגען; סאלדאט.

f'fer *n.* (באפ'-ער) א פופער [אזא עלאסטישע פארריכטונג ביי אייזענבאה... וואגאנען, אבצושוואכען דעם קלאפ, ווע... זיי שטויסען זיך צוזאמען בעת דער בע... וועגונג]; איינער אדער עטוואס וואס שוואכט אב א צוזאמענשטויס; א שוטר... א דומקאפ.

f'fer-bar *n.* (באפ'-ער-באר) א פופער פון א וואגאן [אזא אייזענשטאנג מי... א רונדער אייזערנער פלאטע אין דעם ענ... פון א וואגאן וועלכע איז בעפעסטיגט מי... א פרוזשינע אויפצונעהמען דעם קלאפ בי... דער אנשטויסונג מיט א צווייטען וואגאן... אזעלכע פופער ווערען געמאכט צו צווי... אין יעדען ענד פון וואגאן].

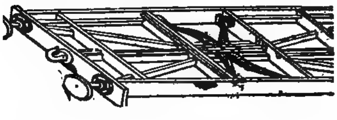

Buffer-bar

uf'fer-block *n.* (באפ'-ער-בלאק) פופער=קישען [די אייזען=פלאטע וואס אי... ביים ענד פון דעם בופערשטאנג אין א... וואגאן]. ז. ***buffer-bar***

uf'fer-head *n.* (באפ'-ער-העד) ז. ***buffer-block***

uf'fer-spring *n.* (באפ'-ער-ספרינג) בופער=פרוזשינע [די פרוזשינע וועלכע מאכט דעם בופער עלאסטיש אבצושוואכען דעם קלאפ]. ז. ***buffer***

uffet' *n.* (בו-פיי') א בופעט=שראנק; בופעט [א טיש מיט אנגעשטעלטע עסענווארג און געטרענק].

uf'fet *n. and v.* (באפ'-עט) א קלאפ מיט'ן פויסט; שלאגען, שטויסען, געבען קולאקעס.

uf'feter *n.* (באפ'-עט-ער) א פויסטען=שלענער.

uf'feting *n.* (באפ'-עט-אינג) א נע=שלעג; א קלאפ מיט'ן פויסט.

uf'fetings *n.* (באפ'-עט-אינגז) קלעפ.

uf'fing *n.* (באפ'-אינג) דאס אבשאבען די פעל מיט מעסערס זי דינער צו מאכען.

uf'fing-appara'tus *n.* (באפ'-אינג-עפ-ע-ריי'-טאס) פופער=פארריכטונג ביי אייזענבאהנען. ז. ***buffer***

uf'fing-block *n.* (באפ'-אינג-בלאק) ז. ***buffer-block***

uf'fing-lathe *n.* (באפ'-אינג-לייטה) א דרעהבאנק אויף וועלכער עס ווערט פאלירט מעטאל.

uf'fing-machine' *n.* (באפ'-אינג-מע-שין') א פאליר=מאשין פאר מעטאל.

uf'fing-spring *n.* (באפ'-אינג-ספרינג) ז. ***buffer-spring***

uff'-jer'kin *n.* (באפ'-דזשויר'-קין) אזא לעדערנער אונטעריאק.

uf'fle *n. and v.* (באפל) בופלאקס; אזא ענטעל [קאטשקע] אין נארד אמעריקא [זי האט א בלויען שנאבעל און א גרויסען פעדערדיגען קאפ]; ריידען מיט א גראבער שטימע; טהון עפעס אונגעשיקט.

buf'fle-head *n.* (באפל'-העד) א דומקאפ.

buf'fle-head'ed *a.* (באפל'-העד'-עד) דום, נאריש.

buf'fle-horn *n.* (באפל'-הארן) אזא הארטער זארט האלץ וואס וואקסט אין זיד אפריקא.

buf'fle-wood *n.* (באפל'-הוואוד) ז. ***buffle-horn***

buf'fo *n.* (בופ'-או) א קאמיקער אקטיאר אין אן אפערא.

buffoon' *n. and a.* (בא-פוהן') א קאמיקער, א שפאס=מאכער, א בדחן, א קלאון; בדחנ'יש, קלאוניש.

buffoon'ery *n.* (בא-פוהנ'-ער-אי) פאיאצעריי, שפאס [איבערהויפט גראבער, געמיינער שפאס].

buffoon'ish *a.* (בא-פוהנ'-איש) קאטאוועסדיג; שפאסהאפטיג; ווי א קלאון.

buffoon'ism *n.* (בא-פוהנ'-איזם) בדחנות; פאיאצעריי; שפאס=מאכעריי.

buffoon'-like *a.* (בא-פוהן'-לאיק) עהנליך צו א קלאון; בדחנות'דיג.

buffoon'ly *a.* (בא-פוהנ'-לי) מעשה קלאון.

buf'fo-sing'er *n.* (בופ'-או-סינג'-ער) א קאמיק=זינגער אין א קאמישער אפערא.

buff'-wheel *n.* (באפ'-הוויעל) א פאליר=ראד [א ראד פון האלץ אדער לעדער צו פאלירען מעטאל].

buf'fy *a.* (באפ'-אי) פון ברוין=געלבען קאליר.

bu'fonite *n.* (ביו'-פאנ-איט) א פער=שטיינערטער צאהן פון א פיש.

bug *n. and v.* (באג) א וואנץ; פערניכטען וואנצען, פערפאלגען וואנצען.

Bug

bug'aboo *n.* (באג'-ע-בוה) א שרעקענס=בילד, א סטראשידלע.

bug'bear *n., v. and a.* (באג'-בעהר) א שרעקענס=בילד, א סטראשידלע; יאיינשרעקען מיט א פוסטען שרעק; וואס פעראורזאכט אומזיסטען שרעק.

bug'ger *n.* (באג'-ער) א פעדעראסט, א סדומ'ניק [אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר פון א זכר מיט א זכר]; געשלעכטליכער פערקעהר מיט חיות; אן אינזעקטען=זאמלער; איינער וואס פארשט דעם לעבען פון אינזעקטען.

bug'gery *n.* (באג'-ער-אי) פעדעראסטיע, סדומ'עריי; געשלעכטליכער פערקעהר מיט חיות. ז. ***bugger***

bug'giness *n.* (באג'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט וואנצען.

bug'gy *n. and a.* (באג'-אי) בעלעסטיגט פון וואנצען אדער אינזעקטען; א לייכטער וואגען צום אויספאהרען; א קליין וועגעל צו פיהרען קויהלען פון די קויהלען=גרובען.

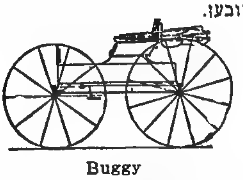

Buggy

bug'gy-boat *n.* (באג'-אי-באוט) אזא שיפעל אויף וועלכען מען קען אנטהאן רעדער און עס בענוצען פאר א וואגען.

bug'gy-plow *n.* (באג'-אי-פלאו) אזא אקעראייזען מיט א פארריכטונג צום זיצען פאר'ן אקערער.

bu'gle *n. and v.* (ביוגל) א יעגער=הארן; א פעלד=הארן [א מעשענער מוזיקאלישער אינסטרומענט ביי מיליטער צו געבען סיגנאלען]; בלאזען מיט א פעלד=הארן; א בלישטשענדער שווארצער גלאז=פערעל; וואס האט דעם קאליר פון אזא גלאז=פערעל.

bu'gle-call *n.* (ביו'גל-קאהל) א סיגנאל פון א פעלד=הארן.

bu'gle-horn *n.* (ביו'גל-הארן) יאגד=הארן, יעגער=הארן; פעלד=הארן [ביי מיליטער].

bu'gler *n.* (ביו'-גלער) איינער וואס גיט סיגנאלען מיט א פעלד=הארן; א סיגנאליסט [א סאלדאט וואס גיט סיגנאלען מיט א פעלד=הארן].

bu'gloss *n.* (ביו'-גלאס) אקסען=צונג [א מין פלאנצע וועלכע האט בלעטער וואס זיינען עהנליך צו א צונג פון אן אקס].

bug'wort *n.* (באג'-הוואירט) וואנצען=קרויט [אזא פלאנצע].

buhl *n.* (בוהל) אזעלכע מעטאלענע פערצירונגען פון געלד=קאליר אין מעבעל=ארבייט; מעבעלשטיקער פערצירט מיט מעטאלענע פיגורען און אוזארען.

buhl'-fur'niture *n.* (בוהל'-פויר'-ני-טשור) מעבעל מיט אוזארען פון מעטאל.

buhl'-saw *n.* (בוהל'-סאה) א לויבזעג [אזא קליין האנד=זעגעל צום אויסזעגען אוזארען אין מעבעל פאר מעטאל=פערצירונגען].

buhl'-work *n.* (בוהל'-הוואירק) ז. ***buhl***

buhr *n.* (בויר) ז. ***buhrstone***

buhr'-dres'ser *n.* (בויר'-דרעס'-ער) אזא נעציינ שארף צו מאכען א מילשטיין.

buhr'stone *n.* (בויר'-סטאון) א מין שטיין פון וועלכען מען מאכט מיל=שטיינער.

build *n. and v.* (בילד) בויען; גרינדען; זיך עטאבלירען; די פארם, די בוי=ארט; געבוי.

build cas'tles in the air (בילד קעסלז אין טהי עהר) בויען שלעסער אין דער לופט.

buil'der *n.* (ביל'-דער) בוימייסטער.

buil'ding *n.* (ביל'-דינג) דאס בויען; געביידע, בנין.

buil'ding-lease *n.* (ביל'-דינג-ליעס) א קאנטראקט אויף לאנד אויף א בעשטימטע צאהל יאהרען צו בויען דארט הייזער, ווען עס נעהט אריבער די צייט פון קאנטראקט קעהרט זיך אום דאס לאנד מיט די הייזער צום לאנד=אייגענטהימער.

buil'ding-plan *n.* (ביל'-דינג-פלען) בויפלאן.

buil'ding-plot *n.* (ביל'-דינג-פלאט) בוי=פלאץ.

build up (בילד אפ) אויפמויערען, צובויען, אנבויען; בעבויען מיט הייזער.

build upon' a rock (בילד א-פאן' ע ראק) בויען אויף א פעלזען=שטארקען פונדאמענט; זיך אויף עטוואס פעסט און זיכער פערלאזען.

built (בילט) געבויט. ז. ***build***

The house was well built.

buk'shee *n.* (באק'-שיע) א צאהל=מייסטער אין אינדיען [וואס צאהלט אויס די סאלדאטען זייער געהאלט].

buk'shish *n.* (באק'-שיש) ז. *bakshish*

bulb *n. and v.* (באלב) ציבעלעס־עהנלי־כע פלאנצען; א פלאנצע מיט א רונדען וואר־צעל ווי א ציבעלע; א באל, א קוגעל; אן ארויסשטארצונג אין דער פארם פון א קו־געל; ארויסשטארצען [ווי א קוגעל].

bulba'ceous *a.* (באל-ביי'-שיאס) קייילעכדיג, רונד, וואס האט די פארמע פון א ציבעלע אדער בולבע.

bul'bar *a.* (באל'-באר) רונדליך, קיי־לעכדיג; וואס האט די פארמע פון א בולבע אדער ציבעלע.

bulbed *a.* (באלבד) וואס האט די פארמע פון א ציבעלע; קייילעכדיג, רונדליך; רונד־קעפיג.

bulbif'erous *a.* (באל-ביפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס ציבעלעס־עהנליכע פלאנצען.

bul'biform *a.* (באל'-בי-פארם) ציבע־לע־פערמיג; קנויל־פערמיג.

bulb'let *n.* (באלב'-לעט) א קליינע זארט ציבעלע; א זייטיגע קייילעכדיגע שפראצונג; א זייטיגע קנאספע.

bulb of a tooth (באלב אוו ע טוהטה) דער נערוו פון צאהן.

bulb of hair (באלב אוו העהר) דער ווארצעל פון א האר.

bulb of the eye (באלב אוו טהי איי) אויגען־עפעל [דאס אויג].

bul'bose *a.* (באל'-באוס) וואס גיט ארויס ציבעלעס־עהנליכע פלאנצען; וואס איז שייך צו אזעלכע פלאנצען.

bul'bous *a.* (באל'-באס) ז. *bulbose*

bul'bul *n.* (באל'-באל) א פערזישער נאכ־טיגאל.

bul'bule *n.* (באל'-ביול) ז. *bulblet*

bul'by *a.* (באל'-בי) ז. *bulbar*

Bul'gar *n.* (באל'-גאר) א בולגאריער [איינער וואס שטאמט פון בולגאריען]. א בולגאר [איינער פון אן אמאליגער רא־סע וואס האט געלעבט אין די געגענדען פון דעם איצטיגען רוסלאנד ביי די טייכען דאן, דונאי און וואלגא].

Bulga'rian *n. and a.* (באל-גיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו די בולגארען אדער בולגאריען; איינער וואס שטאמט פון בולגאריען; די בולגארישע שפראך. ז. *Bulgar*

Bulgar'ic *n. and a.* (באל-גער'-איק) וואס איז שייך צו די אלטע בולגארען אדער צו די משערעמיסען און מארדווינען וואס שטאמען פון זיי; די שפראך פון די אלטע בולגארען אדער פון די פעלקער וואס שטאמען פון זיי. ז. *Bulgar*

bulge *n. and v.* (באלדזש) 1. דער ברייטסטער טייל פון א פעסעל; 2. אויפ־שוועלען אין דער מיטן; 3. רינען; קרי־גען א לאך און אננעהמען וואסער.

2. The boys' pockets **bulged** with apples.

bulim'ia *n.* (ביו-לימ'-אי-ע) היימ־הונגער [א קראנקהייט פון בעשטענדיג זיין הונגעריג].

bulim'ic *a.* (ביו-לימ'-איק) וואס איז שייך צו דער קראנקהייט פון זיין בע־שטענדיג הונגעריג.

bu'limy *n.* (ביו'-לי-מי) ז. *bulimia*

bulk *n. and v.* (באלק) שטיק; מאסע; די גאנצע לאדונג פון א שיף; דער קער־פער פון א לעבעדיגען בעשעפעניש; די גרויס; די צאהל; אויפשוועלען; גרויס וואקסען.

bulk'head *n.* (באלק'-העד) א שייד־וואנד אדער צווישענוואנד אין א שיף אדער אין א טונעל.

bul'kiness *n.* (באל'-קי-נעס) דאס זיין גרויס אין מאס; די מאסע; דיק־לייביג־קייט.

bul'ky *a.* (באל'-קי) דיק, גרויס, שווער; גרויסלייביג; פלומפיג.

bull *n. and v.* (בול) א בול, בוהאי, אקס; דער זכר פון וואלפיש; איינער וואס ספעקולירט אויף דער בערזע מיט די הויבונג פון די פרייזען; אבגעשוואכ־טער גראג [אזא אלקאהאל־געטראנק] דורך וואסער; די בולע [א פאפסטליכער אוקאז]; א צופלאנטערטע שפראך; שטרע־בען צו הויבען דעם פרייז פון אקציעס אויף דער בערזע.

Bull *n.* (בול) [איינער פון די 12 הימעלשע מזלות]. דער מזל שור

bul'la *n.* (באל'-ע) אן אויפגעריסענער וואסער־בלאז; אזא צירונגס־שטיק, וואס האט די פארמע פון א רונדען קאפסעל; א זיגעל אויף א דאקומענט.

bul'lace *n.* (בול'-איים) אזא זארט פלוים; אזא בוים אין וועסט אינדיען, אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע אייער־פערמיגע גרינע פרוכט וואס האבען זעהר א גוטען ריח; אזא זארט וויינטרויבען.

bul'lace-tree *n.* (בול'-איים-טריע) אזא בוים אין וועסט אינדיען, אויף וועל־כען עס וואקסען אייערפערמיגע גרינע פרוכט, וואס האבען זעהר א גוטען ריח.

bullan'tic *a.* (בא-לען'-טיק) וואס אנ־בעלאנגט צו א פאפסטליכע בולע [אוקאז].

bul'lary *n.* (באל'-ע-רי) א זאמלונג פון פאפסטליכע אוקאזען; א פאבריק וואו עס ווערט פערפארטיגט זאלץ [דורך פערדאמפפען דאס וואסער וואס ענטהאלט אין זיך זאלץ].

bul'late *a.* (באל'-אייט) וואס איז בע־דעקט מיט בלאזען אדער מיט בלאטערען.

bulla'tion *n.* (בא-ליי'-שאן) דאס אויפרייסען בלאזען.

bull'-bai'ting *n.* (בול'-ביי'-טינג) דאס אנרייצען פון הינד אויף אקסען [אזא שפיעל אמאל אין ענגלאנד].

bull'-beef *n.* (בול'-ביעף) אקסען־פלייש [בול־פלייש]; הארט פלייש.

bull'beggar *n.* (בול-בעג-אר) א סטרא־שידלע; א שרעקענס־בילד.

bull'-boat *n.* (בול'-באוט) אזא אינ־דיאנער שיפעל בעדעקט מיט אקסען־פעל.

bull'-calf *n.* (בול'-קאהף) א עקסעל; אן דומער יונג.

bull'dog *n.* (בול'-דאג) א בולדאג [אזא קליינער דרייסטער שטארקער הונד].

bull'doze *v.* (בול'-דאוז) 1. איינשרעקען; פערפלאגען פאר מיינונגען; 2. שמייסען.

1. A coward is often too ready to **bulldoze** others.

bull'dozer *n.* (בול'-דאו-זער) איינער וואס שרעקט אימעצען איין; א רעוואל־ווער; א מאשין צו בויגען אייזערנע שטאנ־גען.

bul'len-nail *n.* (בול'-ען-נייל) א טא־פעציער־נאגעל [אזא קורצער נאגעל מיט א רונדען גרויסען קעפעל בענוצט ביי פאל־סטער ארבייט].

bul'let *n.* (בול'-עט) שיס־קוגעל, קויל.

bul'let-bag *n.* (בול'-עט-בעג) אזא לע־דערנער קעסטעלע צו האלטען קוילען.

bul'let-head'ed *a.* (בול'-עט-העד'-עד) רונדקעפיג; דום.

bul'letin *n. and v.* (בול'-ע-טין) א בו־לעטין, אפיציעלער בעריכט; א בעקאנט־מאכונג פון א נייעס; אן אפיציעלע פע־ריאדישע אויסגאבע פון א פארטיי אדער פעראיין וואו עס ווערען געדרוקט בעריכ־טען און בעקאנטמאכונגען; בעקאנט מא־כען דורך א בולעטין וועלכער ווערט אויס־געקלעבט אין עפענטליכע פלעצער.

bul'letin-board *n.* (בול'-ע-טין-באורד) א שווארצע ברעט, וואו עס ווע־רען אנגעקלעבט פערשידענע בעקאנטמא־כונגען.

bul'letinist *n.* (בול'-ע-טינ-איסט) דער וואס שרייבט אדער קלעבט אויס בולע־טינס.

bul'let-mold *n.* (בול'-עט-מאולד) א פורעם פאר גיסען קוילען.

bul'let-probe *n.* (בול'-עט-פראוב) א זאנד אויף אויסצוגעפינען אן ארייג־געשאסענע קויל אין קערפער [אזא כי־רורגישער אינסטרומענט].

bul'let-proof *a.* (בול'-עט-פרוהף) קוילען־זיכער [וואס לאזט ניט דורכגעהן קיין קויל].

bul'let-shot *n.* (בול'-עט-שאט) דער שאס פון א ביקס.

bul'let-wood *n.* (בול'-עט-הוואוד) אזא זארט זעהר שטארק דונקעל־ברוין האלץ אין אינדיען.

bull'-faced *a.* (בול'-פייסט) וואס האט א גרויסע גראבע געזיכט [אן אקסענער פנים].

bull'-feast *n.* (בול'-פיעסט) ז. *bull-fight*

bull'-fight *n.* (בול'-פאיט) אן אקסען־קאמפף [אזא קאמפף וואס ווערט פארגע־שטעלט אלס שפיעל אין שפאניען צווי־שען מענשען און אקסען].

bull'-fight'ing *n.* (בול-פאיט'-אינג) ז. *bull-fight*

bull'finch *n.* (בול'-פינטש) א מין זינג־פויגעלע מיט א שווארץ קעפעל און בלוי־ליכען קערפער.

Bullfinch

bull'fist *n.* (בול'-פיסט) דער באוויסט אדער ארדוואנטשיק [אזא מין פלאנצע].

bull'fly *n.* (בול'-פלאי) אזא פיה־פליג [פליג וואס קלעפט מייסטענס צו פיה].

bull'frog *n.* (בול'-פראג) דער אקסען־פראש [א מין גרויסער פראש, זשאבע פון שמוציג־ברוינליכען פארב].

Bullfrog

bull'-fron'ted *a.* (בול'-פראנ'-טעד) וואס האט אן אקסענע געזיכט.

ull'head *n. and a.* (בול'-העד) א דומקאפ, אן אקסענקאפ; דום; א נאמען פון פערשידענע זארטען פיש; דער אויסטראַלישער האיפיש; א בעקאנטער אמעריקאַנער פיש מיט א שפיציגען דינעם הערנדעל אויף דער נאז און צוויי אזעלכע הערנדלעך אונטער'ן מויל; אזא קליינע שווארצער וואסער־אינזעקט. ז. איך. *"Fishes"*

ull'-head'ed *a.* (בול'-העד'-עד) וואס האט אן אקסענעם קאפ; דום.

ull'-head'edness *n.* (בול'-העד'-עד-נעס) דאס האבען אן אקסען־קאפ; דומהייט

ul'liform *a.* (באל'-אי-פארם) עהנליך צו א בלאז.

ul'ling *n.* (בול'-אינג) דאס אויפרייסען א פעלז דורך שיס־פּולווער.

ul'lion *n.* (בול'-יאן) שטאבעם גאלד און זילבער; א גאלד אדער זילבער מטבע וועלכע איז ארויס פון קורס און ווערט נור אנגענומען אלס איהר מעטאל ווערטה; א צוזאַמגעדרעהטע שנור פאר בעפוצונג [קוטאס].

ul'lioner *n.* (בול'-יאנ-ער) א הענדלער מיט גאלד און זילבער [אין שטאַבעס, אין שטיקער].

ul'lion-fringe *n.* (בול'-יאן-פרינדזש) א פראנגען־שנור, א פרענז־שנור [קוטאס]

ul'lionism *n.* (בול'-יאנ-איזם) בוליאָניזם [די טעאריע וועלכע פאדערט דאס געלד זאל בעשטעהן נאר פון מעטאל (גאלד אדער זילבער) אדער אויך פון פאפיער־געלד וואס קען אויסגעוועקסעלט ווערען אויף גאלד און זילבער].

ul'lionist *n.* (בול'-יאנ-איסט) איינער וועלכער האלט פון דער טעאריע פון בוליאניזם. ז. *bullionism*

ul'lish *a.* (בול'-איש) וואס האלט אין שטייגען אין פרייז [אויף דער בערזע]

ul'list *n.* (בול'-איסט) דער שרייבער פון די פאפסטליכע אוקאזען.

ull moose (בול מוהס) דער "ער" פון די מוז־טהיערע [אזא גרויסע שטארקע הירש־עהנליכע חיה אין נארד־אמעריקא מיט זעהר ברייטע פלאטשיגע הערנער] ז. *moose*

ull Moose Par'ty (בול מוהס פאר'-טי) די בול־מוז פארטיי [א פראגרעסיווע פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1912 פון דעם געוועזענעם פרעזידענט טהעאדאר רוזוועלט אלס אפאזיציאן צו דער אלטער רעפובליקאנער פארטיי, פון וועלכער רוזוועלט איז פריהער געווען דער פיהרער].

ull Moos'er (בול מוהס'-ער) אן אנהענגער פון דער בול־מוז פארטיי. ז. *Bull Moose Party*

ull Moos'es (בול מוהס'-עס) אן אנהענגערין פון דער בול־מוז פארטיי. ז. *Bull Moose Party*

ull'-neck *n.* (בול'-נעק) א ברייטער קארק [ווי פון אן אקס].

ull'-necked *a.* (בול'-נעקט) וואס האט א קארק ווי אן אקס.

ul'lock *n.* (בול'-אק) א יונגער עקסעל; אן אקס; א פאפסטליכער אוקאז.

ul'lock's-eye *n.* (בול'-אקס-אי) א קליין רונד פענסטערל פון דיקען גלאז; אזא מין פלאנצע.

ull'-ring *n.* (בול'-רינג) אן ארענא, אן אמפיטעאטער, וואו עס קומען פאר אקסען־קעמפפע. ז. *bull-fight*

bull'-roar'er *n.* (בול'-ראור'-ער) אזא שפּיעלע וואס ווערט געדרעהט אויף א שטריקעל און מאכט דערביי א שטארקען געוויש [א קינדער־שפּיעלכעל].

bull's'-eye *n.* (בולז'-אי) דער מיטעלפונקט פון א ציעל צום שיסען; א קליינער דונקעלער וואלקען, וואס זאגט אן אויף א שטורם; א קליינע רונדע עפענונג פאר לופט אדער ליכט; א רונד שטיקעל דיקע גלאז, קאנוועקס [בולט] פון איין זייט, וואס ווערט אריינגעשטעלט אלס א פענסטערל; א קליינע לאנטערנע מיט א רונדע קאנוועקסע גלאז; א רונדע קאנוועקסע גלאז אין א מיקראסקאפ; א שאס וואס טרעפט פונקט אין ציעל; אזא קאלירטע צוקערקע; א נאמען פון א געוויסען שטערען.

bull'-snake *n.* (בול'-סנייק) אזא אונגיפטיגער גרויסער שלאנג, וואס מאכט א שטארקען געוויש ווען ער ווערט געשטערט פון זיין רוה.

bull's piz'zle (בולז פיזל) דער גיד, דאס געשלעכטס גליעד פון אן אקס.

bull'-stag *n.* (בול'-סטעג) א בעשניטענער אקס.

bull'-ter'rier *n.* (בול'-טער'-אי-ער) אזא מין יאגד־הונד.

bull'-trout *n.* (בול'-טראוט) די לאקספאָרעלע [אזא פיש].

bull'-voiced *a.* (בול'-וואיסט) וואס האט א הויכע גראבע שטימע [ווי אן אקס].

bull'-whip *n.* (בול'-הוויפ) א לעדערנער בייטש.

bul'ly *n., a. and v.* (בול'-אי) 1. צאנקער, קריגער, בעל מחלקה; 2. לארמען, צאנקען; דאקוטשען; סטראשען, שרעקען; 3. אויסגעצייכענט; פיין, גוט.

2. The loafer **bullied** the peddler. 3. I am well; I feel **bully**.

bul'ly-beg'gar *n.* (בול'-אי-בעג'-ער) א סטראשידלע.

bul'ly-boy *n.* (בול'-אי-באי) א פרעהליכער יונג.

bul'lying *a.* (בול'-אי-אינג) שרעקענדיג; זידלענדיג.

bul'ly out (בול'-אי אוט) ארויסקריגען דורך א סטראשונאק.

bul'lyrag *v.* (בול'-אי-רעג) זיך ארומרייסען, שימפפען, זידלען.

bul'ly-rook *n.* (בול'-אי-רוק) א בויאן, א סקאנדאליסט.

bul'rush *n.* (בול'-ראש) אזא [בינזע] די פלאנצע פון וועלכער עס ווערען געמאכט די געפלאכטענע זיצען פון שטוהלען].

bul'rushy *a.* (בול'-ראש-אי) פול מיט בינזען [אזא מין פלאנצע]; עהנליך צו בינזען. ז. *bulrush*

bul'wark *n. and v.* (בול'-הווארק) א שוץ־וואנד; א פעסטונגס־וואנד; בעפעסטיגען מיט א פעסטונגס־וואנד; שיצען.

bum *n. and v.* (באם) א שיכור; א טויגעניכטס; א ליידיגגעהער; א פוסט און פאסניק; פיהרען א לעבען פון א פוסט און פאסניק אדער פון א שכור; דער הינטער חלק; זשוזשען, רוישען; א לוסטיגע געזעלשאפטליכע פערזאמלונג.

bumbai'liff *n.* (באם-ביי'-ליף) א פאליציי בעאמטער, וואס האט אויספיהרען שטראפען אויף פער'משפּט'ע אין געריכט.

bum'blebee *n.* (באמ'-בל-ביע) אזא גרויסע הארינג ביען [וועלכע ברומט ווען זי פליהט].

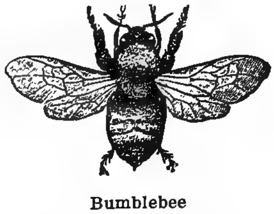

Bumblebee

bum'bledom *n.* (באמ'-בל-דאם) די גדלות, די אנגעבלאזענקייט, די פוסטע גאוה פון א בעאמטען.

bum'boat *n.* (באמ'-באוט) א שיף וואס פיהרט פראוויאנט.

bum'-brush'er *n.* (באמ'-בראש'-ער) א לעהרער וואס האט ליעב צו שמייסען.

bum'kin *n.* (באמ'-קין) אזא קורצער שטאנג פון האלץ אדער אייזען אלס א שפארע אויף א שיף.

bum'mer *n.* (באמ'-ער) א פוסט און פאסניק, אן ארומטרייבער.

bump *n. and v.* (באמפ) 1. גוז, בייל, געשוויר; שלאג, קלאפּ; 2. שלאגען; מאַכען געשלעג; געבען א קלאפּ; 3. זיך אנשטויסען מיט א קלאפּ.

3. The automobile **bumped** into a telegraph pole.

bum'per *n., v. and a.* (באמ'-פער) א שלעגער; א בעכער פול ביז'ן ראנד; א שוץ־קלאץ אויף א שיף געגען בעשעדיגונג פון אייז; א פולגעפאקטער טעאטער צו א בענעפיס; א מאשין צוזאמענצוקלאפּען פילץ [פאר היט]; אנפילען ביז'ן ראנד; האלטען א טאסט; איבערפליסיג, רייך, פיעל; גוט.

bum'ping-post *n.* (באמ'-פינג-פאוסט) א דיקער האלץ־קלאץ, וואס ווערט בעפעסטיגט ביי דעם עגד פון אן אייזענבאהן־ליניע ניט צו דערלאזען, אז די וואגאנען זאלען אריבערלויפען דעם ענד פון די רעלסען [שינעס].

bump'kin *n.* (באמפ'-קין) אן אומגעלומפּערטער מענש [א באלוואן]; א קלאץ; א דארפישער נאר; אזא קורצער שטאנג פון האלץ אדער אייזען אלס א שפארע אויף א שיף.

bump'kinly *a.* (באמפ'-קינ-לי) נאריש, אומגעלומפּערט; ווי א פּאיאץ אדער קלאץ.

bump'tious *a.* (באמפ'-שאס) גאוה'דיג, גדלות'דיג, אנגעבלאזען, העזה'דיג; געניינט צו מחלוקות.

bump'tiously *adv.* (באמפ'-שאס-לי) מיט גאוה; מיט העזה; ווי א בעל מחלוקה.

bump'tiousness *n.* (באמפ'-שאס-נעס) נארישע גאוה; פוסטע גדלות, אנגעבלאזענקייט.

bun *n.* (באן) א קליינער רונדער ברויטקוכען; א זארט ביסקוויט; אן עק פון א האז; א טרוקען פלאנצען־שטענגעל; אזא שיפעל מיט א פלאכען דעק.

bunch *n. and v.* (באנטש) 1. א בייל; מאכען א בייל; א הויקער, הארב; א בינטעל; וואקסען אין בינטלעך; 2. צוזויפבינדען אין בינטלעך; 3. א חבריא, א כנופיה.

3. They are intimate friends; they belong to the same **bunch**.

bunch of five (באנטש אוו פאייוו) דאס בינטעל פינגער [די פינף פינגער פון האנד].

bun'chy *a.* (באנ'-טשי) וואקסענדיג

אין בינטלעך; פול מיט בינטלעך; ווי א בינטעל; הויקערדיג.

bun'co *v. and n.* (באנ'-קאו) בעשווינד-לען, בערויבען; א שווינדלער-שפיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בעשווינדלען און בערויבען.

bun'co-game *n.* (באנ'-קאו-גיים) שווינדלער-שפיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בעשווינדלען און בערויבען.

bun'co-joint *n.* (באנ'-קאו-דזשאינט) א פלאץ, וואוהין מען פערנארט איינעם, אום איהם צו בעשווינדלען אדער בערויבען.

bun'co-man *n.* (באנ'-קאו-מען) ז. ***bunco-steerer***

bun'combe *n.* (באנ'-קאם) פוסטע פראזען.

bun'co-steer'er *n.* (באנ'-קאו-סטיער'-ער) א שווינדלער וועלכער פערנארט אן אנגעקומענעם פרעמדען אין א קארטען-שפיעל אדער אין אן אנדער שפיעל און בערויבט איהם.

bund *n.* (באנד) א שפאציער-וועג לענגס א טייך.

bund *n.* (בונד) א בונד, א פעראיין.

Bun'desrat *n.* (בונ'-דעס-ראט) דער פעדעראציוועער ראט פון דער דייטשער אימפעריע, וואו די רעגירונגען פון די 26 דייטשע שטאאטען האבען זייערע פער-טרעטער; דער פעדעראטיווער ראט פון דער שווייצער רעפובליק [דער רעגיע-רונגס-ראט].

Bun'desrath *n.* (בונ'-דעס-ראט) ז. ***Bundesrat***

bun'dle *n. and v.* (באנדל) בינטעל, פעקעל; צוזאמענבינדען אין א פעקעל, מאכען א פעקעל; אב'פטר'ען שנעל און אהן צערעמאניעס; אוועקגעהן שנעל און אהן צערעמאניעס.

bun'dle off (באנדל אף) פטור ווערען פון אימעצען שנעל און אהן צערעמאניעס.

bun'dle out (באנדל אוט) ארויסטרייבען, ארויסיאגען.

bun'dle-pil'lar *n.* (באנ'דל-פיל'-אר) בינטעל-זייל [אזא זייל פון א געביידע וואס האט די פארם פון א בינטעל זיי-לען].

bung *n. and v.* (באנג) [פער-שטאפער פון א פעסעל]; א שפונד-לאך; פערשפונדעווען.

bun'galow *n.* (באנ'-גע-לאו) אן איינ-שטאקיגעס הויז מיט א ווערענדע ארום; א גארטען-הויז.

Bungalow

bunged up (באנגד אפ) צושלאגען, צולאפט; אויסגעמאטערט.

bung'-hole *n.* (באנג'-האול) שפונד-לאך [פון א פאס].

bun'gle *v. and n.* (באנגל) פערדארבען; מאכען פארטאטשנע ארבייט; טהון עפעס אונגעשיקט אדער אונגעלומפערט; פאר-טאטשעריי.

The carpenter **bungled** the job.

bun'gler *n.* (באנ'-גלער) א פארטאטש.

bun'gling *a.* (באנ'-גלינג) פארטאטש-נע; אומגעלומפערט.

The **bungling** workman deserves no sympathy.

bun'glingly *adv.* (באנ'-גלינג-לי) אויף אן אומגעלומפערטען אופן; מעשה פאר-טאטש.

bun'ion *n.* (באנ'-יאן) אזא געשוואולסט אונטער דעם גראבען פוס-פינגער; א היה-נער-אויג.

bunk *n. and v.* (באנק) שלאפבאנק; א געלעגער אויף א שיף פון א מאטראז; געהן שלאפען.

bun'ker *n.* (באנ'-קער) א באנק; א קאסטען.

bun'ko *v. and n.* (באנ'-קאו) בעשווינד-לען, בערויבען; א שווינדלער-שפיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בע-שווינדלען און בערויבען.

bun'ko-steer'er *n.* (באנ'-קאו-סטיער'-ער) א שווינדלער וואס נארט אריין אן אנגעקומענעם פרעמדען אין א קארטען-שפיעל אדער אין וועלכען עס איז אנדער שפיעל אום איהם צו בערויבען.

bun'kum *n.* (באנ'-קאם) ז. ***buncombe***

bunn *n.* (באן) ז. ***bun***

bun'ny *n.* (באנ'-אי) א קראליק.

Bun'sen bur'ner (באנ'-זען בויר'-נער) א בונזען-ברענער [אזא גאז-ברענער, וועל-כער איז אזוי איינגעריכטעט, דאס צום ברען-גאז זאל אויך צוגעמישט ווערען לופט. דער פלאם פון אזא ברענער איז ניט קיין לייכטענדער, אבער זעהר א היי-סער און ווערט בענוצט פאר כעמישע און טעכנישע צוועקען. דיעזען ברענער האט ערפונדען א געוויסער דייטשער כע-מיקער בונזען].

bunt *n. and v.* (באנט) שטויסען מיט די הערנער [ווי א ציג]; א שטויס מיט די הערנער; דער מיטען פון א זעגעל; דער מיטען פון א נעץ; א קראנקהאפטער אנוואוקס אויף ווייץ-קערנער; ווערען אויפגעבלאזען ווי א זעגעל.

bun'ted *a.* (באנ'-טעד) געשעדיגט דורך א קראנקהאפטען אנוואוקס [ווענען ווייץ-קערנער].

bun'ter *n.* (באנ'-טער) א פרוי וועלכע קלייבט לומפען [שמאטעס] אין די גא-סען; א פראסטע פרוי.

bun'tine *n.* (באנ'-טין) ציייג פון וואס מען מאכט א פלאג.

bun'ting *n.* (באנ'-טינג) דאס שטויסען מיט די הערנער; א קלאץ פאר א שפארע; דאס אויפגעבלאזען ווערען [ווי א זע-געל]; דאס זיפען; פלאג-שטאף [פון וואס א פלאג ווערט געמאכט]; פלאג-טוך פון א שיף; א מין ווארבייטשיק-פויג-געלע.

bun'ting-crow *n.* (באנ'-טינג-קראו) די נעבעל-קראהע [אזא פויגעל].

bunt'line *n.* (באנט'-לין) א שטריק צום אנשטעלען די זעגלען געגען ווינד.

bunt'line-cloth *n.* (באנט'-לין-קלאטה) די פוטער פון א זעגעל [אין די ערטער וואו די שטריק זיינען בעפעסטיגט].

bun'yon *n.* (באנ'-יאן) ז. ***bunion***

buoy *n. and v.* (באי) באיע, אנ-קער-ציייכען [א פאס אדער שטיק האלץ צוגעבונדען צום אנקער, וועלכער שווימט אויף'ן וואסער און ציינט אן די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען]; א לע-בענס-רעטער [פאר איינעם וואס איז אריינגעפאלען אין וואסער זיך צו ראטע-וועז]; שווימען, מאכען שווימען; ניט לא-זען אראבפאלען פון מוטה.

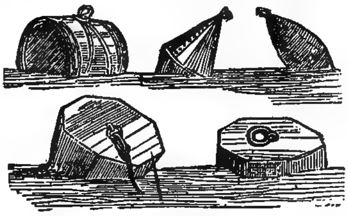

Buoys

buoy'age *n.* (באי'-איידזש) די באיעס אנצואווייזען די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען אויף'ן ים. ז. ***buoy***

buoy'ancy *n.* (באי'-ענ-סי) שווים-איי-גענשאפט; שווים-קראפט; פריידיגקייט; בטחון; לעבעדיגקייט.

buoy'ant *a.* (באי'-ענט) 1. שווימענדיג; וואס האט די אייגענשאפט צו שווימען; וואס איז לייכט און קען ניט זינקען; 2. פרעהליך, לעבעדיג; האפנונגספול.

2. He has a **buoyant** spirit.

buoy'antly *adv.* (באי'-ענט-לי) מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט בטחון.

buoy'ing *n.* (באי'-אינג) דאס האלטען אויף דער אויבערפלעכע פון וואסער; שטיצע.

buoy'-rope *n.* (באי'-ראופ) די שטריק מיט וואס די באיע איז צוגעבונדען צום אנקער. ז. ***buoy***

bur *n. and v.* (בויר) דער שארסטינגער שאלעכץ פון א נוס אדער פון אנדערע פרוכט; אזא שטעכעדיגע פלאנצע; דער ליכטקרייז ארום דער לבנה; א נאמען פון פערשיעדענע געצייג; דאס שטיקעל מע-טאל, וואס ווערט ארויסגעדריקט ביים דורכשטעכען מעטאל-פלאטען; שארסטי-גע זייד; דאס אויסשפרעכען דעם בוכ-שטאב "ר" פון האלז [דאס ריידען מיט'ן "ר"]; מאכען א גרילצענדען געררויש; ריידען מיט'ן "ר".

bur'bot *n.* (בויר'-באט) שטעך-פיש [אזא פיש מיט שטעכער ביים ענד קאפ].

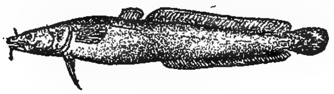

Burbot

bur'den *n. and v.* (בוירדען) לאסט, משא; דרוק; דער טייל פון א געדיכט, וואס ווערט ווידערהאלט צו ענדע פון יע-דען פערז; די באס-שטימע [אין מוזיק]; עטוואס וואס ווערט אפט ווידערהאלט; בעלאדען מיט משא; בעלאסטען, בעדרי-קען.

bur'dener *n.* (בויר'דנ-ער) דער, וועלכער עס לאדט אן משא; א בעדריקער.

bur'den of proof (בוירדען אוו פרוהף) די פפליכט וואס ליעגט אויף איינעם פון די צדדים, וועלכע געהען צום געריכט, פעסטצושטעלען אן אנגעגעבענעם פאקט דורך בעווייזע, ווען ניט וועט דער אור-טייל פון ריכטער אויספאלען געגען איהם.

bur'densome *a.* (בויר'דנ-סאם) שווער; בעלעסטיגענד; דריקענד.

The peasants find the tax **burdensome**.

bur'densomely *adv.* (בויר'דנ-סאם-לי) אויף א בעלעסטיגענדען אדער דרי-קענדען שטייגער.

bur'densomeness *n.* (בויר'דנ-סאם-נעס) לעסטיגקייט, בעלעסטיגונג, בעדרי-קונג.

r'dock *n.* (בויר'-דאק) די קלעטע אדער רעפייניק [אזא שטעכעדיגע פלאנצע].

r'-drill *n.* (בויר'-דריל) אזא צאהן=בויערער [א דענטיסטישער אינסטרומענט].

'reau *n.* (ביו'-ראו) ביורא, שרייבטיש; טישקעסטעל; קאמאד; א קאנטאר אן אמטס=צימער; א רעגיערונגס=דעפארטאמענט.

reau'cracy *n.* (ביו-ראו'-קרע-סי) ביוראקראטישע פערוואלטונג [א רעגיערונג וואו די הויפטמאכט ליעגט אין די הענד פון די אדמיניסטראטיווע בעאמטע]; ביוראקראטיע [דאס בעאמטענטום].

'reaucrat *n.* (ביו'-רא-קרעט) א ביוראקראט; אן אנהענגער פון ביוראקראטישע פערוואלטונג. ז. *bureaucracy*

reaucrat'ic *a.* (ביו-רא-קרעט'-איק) וואס איז נוגע צו בעאמטע אדער בעאמטען=הערשאפט, ביוראקראטיש. ז. *bureaucracy*

reaucrat'ical *a.* (ביו-רא-קרעט'-אי-קעל) ז. *bureaucratic*

reaucrat'ically *adv.* (ביו-רא-קרעט'-אי-קעל-אי) אויף א ביוראקראטישען אופן. ז. *bureaucracy*

reau'cratist *n.* (ביו-ראו'-קרע-טיסט) ז. *bureaucrat*

u'reau of Corpora'tions (ביו'-ראו אוו קאר-פא-ריי'-שאנז) די קארפאראציאנס=ביורא [א רעגיערונגס=דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט איבער קארפאראציאנען]. ז. *corporation*

u'reau of Educa'tion (ביו'-ראו אוו עד-יו-קיי'-שאן) בילדונגס=ביורא [פון דער אמעריקאנער רעגיערונג].

u'reau of Engra'ving and Prin'ting (ביו'-ראו אוו ענ-גריי'-ווינג ענד פרינ'-טינג) די ביורא פון דער ווערטהפאפיערען=דרוקעריי פון דער אמעריקאנער רעגירונג.

u'reau of Immigra'tion (ביו'-ראו אוו אימ-אי-גריי'-שאן) אימיגראציאנס=ביורא [א רעגיערונגס=דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט איבער אימיגראציאן.

u'reau of In'sular Affairs' (ביו'-ראו אוו אינ'-סיו-לאר ע-פעהרז') א רעגיערונגס=דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט איבער דער פערוואלטונג פון די פיליפינען אינזלען.

u'reau of La'bor (ביו'-ראו אוו ליי'-באר) די ארבייטס=ביורא [א דעפארטאמענט אין מיניסטעריום פון ארבייט און קאמערץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

u'reau of Statis'tics (ביו'-ראו אוו סטע-טיס'-טיקס) די סטאטיסטישע ביורא פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דיעזע ביורא האט די אויפגאבע צו זאמלען און צו פערעפענטליכען סטאטיסטיקס איבער האנדעל און ארבייט, שיפפערקעהר, איינפוהר און אויספוהר, אימיגראציאן א. ד. ג.].

urette' *n.* (ביו-רעט') אזא גלעזערנע רעהר פאר כעמישע צוועקען; אזא נעציערטער וויין=קרוג.

urg *n.* (בוירג) א בעפעסטיגטע שטאדט. ז. *borough*

ur'-gage *n.* (בויר'-גיידזש) אזא מעטאלענע אונטערלאגס=פלאטע פאר דימענטפאסער.

bur'gage *n.* (בויר'-גיידזש) דאס דינגען ערד ביי דער רעגיערונג פאר צינז אבצאהלונג.

bur'gall *n.* (בויר'-גאהל) א; עסבארער פיש וואס געפינט זיך אין די וואסערען פון די ניי=ענגלאנד שטאאטען פון נארד-אמעריקא. ז. איל. *"Fishes"*

bur'gamot *n.* (בויר'-גע-מאט) ז. *bergamot*

bur'ganet *n.* (בויר'-גע-נעט) אזא העלם [מעטאלענע היטעל] וואס פלעגט געטראגען ווערען פון קריעגער אין 16טען יאהרהונדערט.

burgeois' *n.* (בור-זשו-א') ז. *bourgeois*

bur'geon *v. and n.* (בויר'-דזשאן) ז. *bourgeon*

bur'gess *n.* (בויר'-דזשעס) א בירגער, א געמיינדע בירגער; א דעפוטאט פון א וואהל בעצירק אין פארלאמענט; א מאגיסטראט.

bur'gess-ship *n.* (בויר'-דזשעס-שיפ) בירגערשאפט.

burg'grave *n.* (בויר'-גרייוו) בורג=גראף [אן אמאליגער טיטול אין אייניגע אייראפעאישע לענדער פאר דעם אויבערהאר פון א שטאדט אדער א פעסטונג].

burg'gravess *n.* (בויר'-גרייוו-עס) א בורג=גרעפין. ז. *burggrave*

burgh *n.* (בוירג) ז. *burg*

bur'ghal *a.* (בויר'-געל) וואס איז שייך צו א שטאדט אדער געמיינדע.

bur'gher *n.* (בויר'-גער) א בירגער פון א שטאדט.

bur'ghermaster *n.* (בויר'-גער-מעס-טער) ז *burgomaster*

bur'ghership *n.* (בויר'-גער-שיפ) דאס שטאדט=בירגערעכט.

burgh'master *n.* (בוירג'-מעס-טער) ז. *burgomaster*

burg'lar *n.* (בוירג'-לער) אן איינברעכער [א גנב וואס ברעכט איין אין א הויז].

burg'lar-alarm' *n.* (בוירג'-לער-ע-לארם') א גלעקעל ביי א טהיר, פענסטער א. ד. ג. אלס פערזיכערונגס=מיטעל געגען גנבים.

burg'lar-alarm' lock (בוירג'-לער-ע-לארם' לאק) א שלאס מיט א פארריכטונג צו קלינגען [אלס פערזיכערונגס=מיטעל געגען גנבים].

burgla'rious *a.* (בוירג-ליי'-רי-אס) וואס איז שייך צו איינברעכעריי [פון א גנב]; איינברעכעריש.

burgla'riously *adv.* (בוירג-ליי'-רי-אס-לי) דורך איינברעכען; מיט דער אבזיכט איינצוברעכען; ווי אן איינברעכער.

burg'larize *v.* (בוירג'-לער-איז) איינברעכען אין א הויז צו גנב'ען.

burg'lar-proof *a.* (בוירג'-לער-פרוהף) זיכער געגען איינברעכונג [ווי א געביידע, אן אייזערנער קאסע=שראנק א. ז. וו.].

burg'lary *n.* (בוירג'-לער-אי) דאס איינברעכען פון א גנב; גנבה דורך איינברעכען.

bur'gle *v.* (בוירגל) זיך איינברעכען, מיט דעם צוועק צו גנב'ענען.

burg'master *n.* (בוירג'-מעס-טער) ז. *burgomaster*

bur'gomaster *n.* (בויר'-גא-מעס-טער) בירגערמייסטער [דער הויפט פון א שטאדט, א גאלאווא]; דער אייז=פויגעל.

bur'gonet *n.* (בויר'-גא-נעט) ז. *burganet*

bur'goo *n.* (בויר'-גוה) געדיכטע קאשע געקאכט פון האבער=מעהל; אזא זופ נעקאכט מיט פערשיעדענע פליישען און גרינסען.

bur'grave *n.* (בויר'-גרייוו) ז. *burggrave*

burgra'viate *n.* (בויר-גריי'-ווי-אייט) דאס אמט אדער טיטול פון א בורג=גראף. ז. *burggrave*

Bur'gundy *n.* (בויר'-גאנ-די) וויין, וועלכער ווערט געמאכט אין בורגונדיע, פראנקרייך.

bur'iable *a.* (בער'-אי-עבל) צו בעגראבען.

bur'ial *n.* (בער'-אי-על) בעגרעבניס, קבורה, בעערדיגונג; בעערדיגונגס ארט.

bur'ial-case *n.* (בער'-אי-על=קיים) א טרונע וועלכע לאזט ניט צו קיין לופט.

bur'ial-club *n.* (בער'-אי-על=קלאב) א שטערבע=קאסע.

bur'ial-feast *n.* (בער'-אי-על=פיעסט) קבורה=מאלצייט [ביי די קריסטען ווערט געמאכט א מאלצייט נאכדעם ווי מען איז מקבר דעם טויטען].

bur'ial-ground *n.* (בער'-אי-על=גראונד) א בית עולם.

bur'ial-place (בער'-אי-על=פליים) א בית עולם.

bur'ial-ser'vice *n.* (בער'-אי-על-סויר'-ווים) די רעליגיעזע צערעמאניע ביים מקבר זיין א טויטען; א הספד אויפ'ן קבר; קדיש אויפ'ן קבר.

bur'ier *n.* (בער'-אי-ער) א קברן, טויטענגרעבער.

bu'rin *n.* (ביו'-רין) גראוויר=שטיפט [אזא נעצייג צום גראווירען אין שטאל].

Burin

burke *v.* (בוירק) מארדען אימעצען מיט דער אבזיכט צו פערקויפען דעם קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען צו שטודענטען וואס לערנען זיך מעדיצין; אבשאפען פון דער וועלט; פריי ווערען פון עטוואס דורך אן אונדירעקטען מיטעל.

bur'ker *n.* (בויר'-קער) א מערדער, וואס פערקויפט דעם טויטען קערפער פון דעם ערמארדעטען צו מעדיצין שטודענטען פאר אנאטאמישע צוועקען.

bur'king *n.* (בויר'-קינג) דאס מארדען מענשען צו פערקויפען זייערע טויטע קערפער צו מעדיצין שטודענטען פאר אנאטאמישע צוועקען.

burl *n. and v.* (בוירל) ארויסציהען קניפלעך פון געוועבטען שטאף; צופען וואל מיט דער האנד; א קניפעל אין א פאדים; א סוק פון א בוים.

bur'lace *n.* (בויר'-ליים) אזא זארט ווייטרויבען.

bur'lap *n.* (בויר'-לעפ) אזא זארט פאקטוך צום פערפאקען סחורה.

burlesque' *a., n. and v.* (בויר-לעסק') לוסטיג, לאכענדיג; א בורלעסק [א לוסטיגע אבלאכענדע אדער חוזק מאכענדע פארשטעלונג אין א טעאטער], א קאריקאטור; לוסטיג פארשטעלען; לעכערליך מאכען.

burles'quer *n.* (בויר-לעס'-קער) איינער וואס מאכט לוסטיג אדער לעכערליך.

burlet'ta *n.* (בויר-לעט'-ע) בורלעסק=אפערא [א לייכטע קאמישע אפערא].

bur'ling-machine' *n.* (בויר'-לינג-מע-שין') א מאשין ארויסצוציהען קניפּלעך פון וואָלענשטאָף.

bur'ly *a.* (בויר'-לי) 1. קערפּערליך גרויס, דיק; 2. וואָס האָט סוקען [ווי א בוים].
1. He was a **burly** fellow. He weighed 300 pounds.

burn *v. and n.* (בוירן) ברענען; פער־ברענען; אויסברענען; שטראַהלען; זיין צוהיצט; זיין נאָהענט צו א בעהאַלטענער זאַך וואָס ווערט געזוכט, כמעט טרעפען [אין געוויסע שפּיעלען]; דאָס ברענען; א פייער־שאָדען; א בראַנד־וואונד; דאָס אויסברענען וואַלד; תבואה־בראַנד, גע־טריידע־בראַנד [אזא קראַנקהייט ביי תבואות].

burn away' (בוירן ע-הוויי') אָבברענען; פערברענען.

burn day'light (בוירן דיי'-לאַיט) פער־שווענדען צייט אומניציג [ברענען ליכט אין העלען טאָג].

bur'ner *n.* (בויר'-נער) דער ברענער פון א לאָמפּ; איינער וואָס פערברענט אדער צינדט אָן.

bur'net *n.* (בויר'-נעט) די בעכער־בלום [א גראָז־אַרטיגע פּלאַנצע. איהר וואָרצעל ווערט געברויכט אין פאָלקס־מעדיצין גע־גען צייהן־וועה־טאָג און געגען מאָגען־שוואַכקייטען]

Burnet

bur'net-rose *n.* (בויר'-נעט-ראָוז) די שאָטלענדישע רויז [זעהר א שטעכיגע אייראָפּעאישע און אזיאַ־טישע רויז מיט 9 קליי־נע בלעטלעך און מיט געלב־רויטע אדער ווייסע בליטהען].

bur'ning *n. and a.* (בויר'-נינג) דאָס ברע־נען אדער פערברענען; ברענענדיג; הייס, היציג; וואָס פעראורזאַכט אויפ־רעגונג אדער בעגייסטערונג; שטאַרק, מעכטיג.

bur'ning-bush *n.* (בויר'-נינג-בוש) א ברענענדער בוש [קוסטאַרניק]; דאָס עמבלעם פון די פּרעסביטעריאַנער [א גע־וויסע פּראָטעסטאַנטישע קריסטליכע סעק־טע] וואָס ווערט געצייכענט אלס א ברע־נענדער בוש [קוסטאַרניק] מיט דער הינ־דייטונג אויף דעם ברענענדען און ניט פער־ברענענדען סנה, וואָס משה רבנו האָט גע־זעהן, וועגען וועלכען עס ווערט דערצעהלט אין חומש; א נאָמען פון פערשיעדענע קוסטאַרניקעס און פּלאַנצען.

bur'ning-glass *n.* (בויר'-נינג־גלעס) א ברען־גלאָז.

bur'ning-mir'ror *n.* (בויר'-נינג־מיר'-אָר) א ברען־שפּיגעל.

bur'ning-point *n.* (בויר'-נינג-פּוינט) דער ברען־פּונקט, דער גראַד היץ, ווען אוי־לען הויבען אָן צו ברענען.

bur'nish *n. and v.* (בויר'-ניש) פּאָלי־רען, מאַכען גלאַנציג; א גלאַנץ.

bur'nisher *n.* (בויר'-ניש-ער) פּאָלי־רער; פּאָליר־אייזען, פּאָליר־געצייג.

bur'nishing *n.* (בויר'-ניש-אינג) דאָס פּאָלירען.

burn one's fin'gers (בוירן הוואַנז פינ'-גערז) זיך די פינגער פערברענען [מאַכען א שלעכט געשעפט].

burnoose' *n.* (בויר-נוס') א בורנוס [אזא ברייטער וואָלענער מאַנטעל מיט א קאַפּישאָן].

burnous' *n.* (בויר-נוס') ז. ***burnoose***.

burn out (בוירן אוט) אויסברענען.

burnt *a.* (בוירנט) געברענט, פערברענט.

burnt'-ear *n.* (בוירנט'-איער) געטריידע־בראַנד [אזא קראַנקהייט ביי תבואות].

burn the can'dle at both ends (בוירן טהי קענדל עט באָוטה ענדז) ברענען דאָס ליכט פוןביידע עקען [פערשווענדען קרעפטען אדער געלד].

burn the mid'night oil (בוירן טהי מיד'-נאַיט אָיל) לערנען אדער ארבייטען ביי נאַכט.

burnt'-of'fering *n* (בוירנט'-אָפ'-ער-אינג) פייער־אָפּפער [קרבן עולה].

burnt'-sac'rifice *n.* (בוירנט־סעק'-רי-פאַיס) ז. ***burnt-offering***.

burn up (בוירן אָפּ) פערברענען, פער־צעהרען; פערברענט ווערען, פערניכטעט ווערען.

burr *n. and v.* (בויר) ז. ***bur***.

bur'rage *n.* (בויר'-עדזש) ז. ***borage***.

bur'rel *n.* (באַר'-על) אזא דיקע רויט־ליכע געוואַנד וואָס פלעגט אמאָל בענוצט ווערען פאַר קליידער.

bur'rel-fly *n.* (באַר'-על-פלאַי) אזא רויטליכע פערד־פליעג.

bur'rell *n.* (באַר'-על) ז ***burrel***

bur'rel-shot *n.* (באַר'-על-שאָט) א קאַר־טעטש [אזא באָמבע אָנגעפילט מיט שטיקלעך אייזען, נעגעל, שטיינדלעך א. ז. וו. צום שיסען פון האַרמאַטען].

burrh'stone *n.* (בויר'-סטאָון) אזא שטיין פון וועלכען עס ווערען געמאַכט מיהל־שטיינער.

bur'ro *n.* (באַר'-אָו) אזא קליינער אייזעל.

bur'row *n. and v.* (באַר'-אָו) 1. א נאָרע פון קראָליקעס; א הויפען אָבפאָל ביים אריינגאַנג אין א שאַכט; א קרייז; ליע־גען אין א נאָרע אין דער ערד; 2. אויס־גראָבען; זיך איינגראָבען.
2. Beavers **burrow** under rivers and build dams.

bur'ry *a.* (בויר'-אי) שאַרסטיג, שטעכיג.

bur'sa *n.* (בויר'-סאַ) אין אַנאַטאָ־מיע און זאָאָלאָגיע — א בייטעל.

bur'sar *n.* (בויר'-סער) שאַץ־מייסטער, קאַסירער פון אן אוניווערזיטעט אדער געמיינדע; א סטיפּענדיאַנט [א סטודענט וואָס בעקומט שטיצע פון אן אונטערשטי־צונגס־פאָנד].

bursa'rial *a.* (בויר-סיי'-רי-על) וואָס איז שייך צו א שאַץ־מייסטער אדער קאַ־סיר; בנוגע צו א סטודענט, וואָס בעקומט שטיצע פון אן אונטערשטיצונגס־פאָנד.

bur'sarship *n.* (בויר'-סער-שיפּ) דער אַמט פון א שאַץ־מייסטער אדער קאַסיר; די קאַסע פון אן אוניווערזיטעט אדער קלויסטער; א סטיפּענדיע פאַר א סטודענט פון אן אוניווערזיטעט.

bur'sary *n.* (בויר'-סע-רי) די קאַסע פון אן אוניווערזיטעט אדער א קלויסטער; א סטיפּענדיע־פאָנד אין אן אוניווערזיטעט פאַר אָרימע סטודענטען.

burse *n.* (בוירס) א זאַק, א בייטעל, א טייסטער; אן אונטערשטיצונגס־פאָנד אין אוניווערזיטעט פאַר אָרימע סטודענטען.

burst *v. and n.* (בוירסט) פּלאַצען, אויפּרייסען; ריס, שפּאַלט; אויפרייסונג; ברוך.

burs'ter *n.* (בוירס'-טער) איינער וואָס צוברעכט אדער צושמעטערט.

burst forth (בוירסט פאָורטה) אויס־ברעכען [א פייער, א וואולקאַן א. ז. וו.]; ארויספּלאַצען.

burst in'to laugh'ter (בוירסט אינ'-טו לאַפ'-טער) ארויספּלאַצען מיט א גע־לעכטער.

burst in'to leaf (בוירסט אינ'-טו ליעף) ארויסלאָזען בלעטער [ביי בוי־מער].

burst in'to tears (בוירסט אינ'-טו טיערז) אויסברעכען אין א געוויין.

burst in upon' one (בוירסט אין א-פּאָן' הוואַן) אויף אימעצען אָנפאַלען.

bur'stone *n.* (בויר'-סטאָון) אזא שטיין פון וועלכען עס ווערען געמאַכט מיהל־שטיינער.

burst up (בוירסט אָפּ) עקספּלאָדירען; צוזאַמענברעכען; באַנקראָטירען.

burst upon' one's ear (בוירסט א-פּאָן' הוואַנז איער) רייסען איינעמס אויערען דורך הויך שרייען.

burst upon' one's sight (בוירסט א-פּאָן' הוואַנז סאַיט) זיך איינעם פּלוצ־לונג בעווייזען.

burst with laugh'ing (בוירסט הוויטה לאַפ'-אינג) פּלאַצען פון געלעכטער.

burt *n.* (בוירט) פּלאַנדערקע, שטיינבוט [אזא פּלאַטשיגער פיש].

bur'then *n. and v.* (בויר'-טהען) ז. ***burden***.

bur'ton *n.* (בויר'-טאָן) דאָס צוג־ווערק אויף א שיף [די פאָרריכטונג ארויפצו־הויבען משא אויף א שיף].

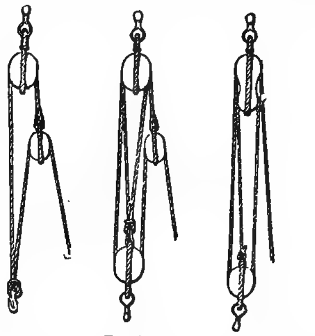
Burtons

bur'y *v.* (בער'-אי) בעערדיגען, מקבר זיין; פערבאָרגען; בעהאַלטען; פער־דעקען פון אויג.

bur'ying *n.* (בער'-אי-אינג) דאָס בע־גרעבנים; דאָס בעגראָבען.

bur'ying-bee'tle *n.* (בער'-אי-אינג-ביעטל) דער גרעבער־קעפער, דער גרעבער־זשוק [ווערט אזוי גערופען, ווייל דיע־זער אינזעקט בעגראָבט די טויטע קער־פּער פון קליינע חיה'לעך, אין וועלכע ער לעגט זיינע אייעלעך].

bur'ying-ground *n.* (בער'-אי-אינג-גראַונד) א בעגרעבנים־אָרט; א בית־עולם.

bur'ying-place *n.* (בער'-אי-אינג־פּליים) בעגרעבנים־אָרט; מקום קבורה; בית עולם.

bur'y in obliv'ion (בער'-אי אין אָב-ליוו'-אי-אָן) איבערגעבען צו דער פערגע־סענהייט.

bur'y the hatch'et (בער'-אי טהי העטש'-עט) שליסען פריעדען.

is *n.* (באס) אן אמניבוס.

is'by *n.* (באז'-בי) א הויך פעלצען היטעל וואס געוויסע ענגלישע סאלדא־טען טראגען.

Busby

ish *n. and v.* (בוש) בוש, קוסט, א פלאץ בע־וואקסען מיט קליינע בוימלעך, קוסטארניק; א שניידערשער פינגערהוט; דער עק פון א פוקס; בעשלאג אדער אויספוטע־רונג פון א פערטיעפונג מיט א הארטערען מע־טאל; וואקסען ווי א קוס־טארניק; אויספוטערען מיט הארטערען מעטאל; בראנעווען ערד בעוואקסען מיט קוסטעס.

ish. אבקירצונג פון *bushel*, א שעפעל [א מאס פון אכט מעס].

ish'el *n. and v.* (בוש'-על) א שעפעל [אן ענגלישע און אמעריקאנישע מאס פון אכט מעס]; א גרויסע מאסע; א שניי־דערשער פינגערהוט; אויספוטערונג אדער בעשלאג פון פערטיעפונגען מיט הארטע־רען מעטאל; פעררי כטען אדער ארויס־פארטיגען קליידער.

ish'elage *n.* (בוש-על-איידזש) א טאקסע אבצאהלונג פון יעדען בושעל.

ish'eler *n.* (בוש'-על-ער) א קליידער־פעררי כטער; א שניידער־געהילף צו פער־ריכטען אדער ארויספארטיגען קליידער.

ish'eller *n.* (בוש'-על-ער) ז. *busheler*.

ish'elman *n.* (בוש'-על-מען) ז. *busheler*.

ish'elwoman *n.* (בוש'-על-הוואומ-ען) א פרוי וואס פעררי כט קליידער, א געהילפין ביי א שניידער צו פעררי כטען אדער ארויספארטיגען קליידער.

ish'-har'row *n.* (בוש'-הער'-או) א בראנע צו בראנעווען ערד וואס איז בע־וואקסען מיט בוימלעך.

ish'-hook *n.* (בוש'-הוק) אזא קרומע דיקע קאסע אדער שנייד־מעסער אבצושניי־דען קליינע בוימלעך.

ish'iness *n.* (בוש'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט קוסטעס; געדיכטקייט.

ish'ing *n.* (בוש'-אינג) א מעטאל רינג אדער צילינדער וואס ווערט בענוצט אויס צופוטערען א לאך פון א ראד אדער פו א צילינדער.

ish'man *n.* (בוש'-מען) [אן בושמאן אנגעהעריגער פון א געוויסען נענערשטאמ אין אויסטראליען].

ish'man *n.* (בוש'-מען) א קאלאניסט אין אן אונבעוואהנטען לאנד [ווי אויס טראליען]; א וואלד־איינוואהנער.

ish'-met'al *n.* (בוש'-מעט'-על) אזא הארטער מעש וואס ווערט געמאכט פון : קאמפאזיציע פון קופער און צין.

ish'ranger *n.* (בוש'-ריינ-דזשער) א וואלד־בעוואהנער; אן ענטלאפענער ארעס טאנט אין אויסטראליען, וועלכער האלט זיך אויף אין די וועלדער.

ish'-shrike *n.* (בוש־שראיק) דער בוש־פויגעל [א זיד־אמעריקאנער וואס דער־פויגעל].

sh'whacker *n.* (בוש'-הוועק-ער) איינער וואס טרייבט זיך ארום אין ד וועלדער; אין אמעריקאנער בירגער־קריע — א סאלדאט וואס האט געפיהרט גוערילו קריעג; אזא שניידמעסער צום אבשניידע קוסטעס.

bush'whacking *n.* (בוש'-הוועק-אינג) דאס דורכבבערעכען זיך א וועג דורך קוס־טעס; דאס פאהרען אויף א שיפעל, זיך אנ־האלטענדיג אן די קוסטעס ביים ברעג; דאס אבשניידען די קוסטעס מיט אזא ספעציע־לען שנייד־מעסער; גועהילא־קריעג [אין איינצעלנע, קליינע גרופען, דורך אונער־ווארטעטע איבערפאלען].

bush'y *a.* (בוש'-אי) בע־ווי א קוסט; בע־וואקסען מיט קוסטעס; אויסגעשפרייט ווי א קוסט; וואס איז פערפלאנטערט ווי א קוסט.

bus'ied *a.* (ביז'-איד) בעשעפטיגט.

bus'ily *adv.* (ביז'-אי-לי) בעשעפטיגט, פערנומען; מיט אן אנשטעל צו זיין שטארק בעשעפטיגט.

bus'iness *n. and a.* (ביז'-נעס) גע־שעפט, עסק; בעשעפטיגונג; וואס איז שייך צו בעשעפטיגונג.

bus'iness card (ביז'-נעס קארד) א גע־שעפטס־וויזיטען־קארטע [א קארטע אויף וועלכער עס איז געדרוקט דער נאמען, די בעשעפטיגונג און דער אדרעס פון דער פערזאן].

bus'iness drags (ביז'-נעס דרעגז) געשעפטען געהען שוואך.

bus'inesslike *a.* (ביז'-נעס-לאיק) גע־שעפטסמעסיג.

busk *n. and v.* (באסק) א שטיקעל פיש־ביין אדער שטאהל, וואס קומט אין קארסע־טען; א קארסעט אדער עטוואס עהנליכעס צום איינציהען דעם קערפער; זיך פאר־טיג מאכען; אויסריכטען; אנקליידען.

busked *a.* (באסקט) [אין איינגעשנירט א קארסעט].

bus'kin *n.* (באס'-קין) א האלבשטיפעל; א פרויען־שנור־שוך; אזא מין שנירשטי־פעל, וואס די אלטע פעלקער פלעגען טרא־גען; א טראגעדישע דראמא.

bus'kined *a.* (באס'-קינד) טראגענדיג האלבשטיפעל; טראגיש.

bus'kin-style *n.* (באס'-קין-סטאיל) טראגישע שרייב־פארם.

buss *n. and v.* (באס) א קוש; א שמאקטשע מיט די ליפען; קושען; שמאקטשען מיט די ליפען; אן אמניבוס; אנקליידען; זיך פארטיג מאכען.

bust *n. and v.* (באסט) 1 א ברוסטבילד; א ביוסט, א רומפף; 2. א ניט געראטע־נע אונטערנעהמונג; ניט האבען קיין ערפאלג; פלאצען; 3. שטעמפלען שעפסען; א צייכען, א שטעמפעל אויף שעפסען.

1. He has a bust of Shakespeare in his library. 2. At this rate his business will soon bust.

bus'tard *n.* (באס'-טערד) א טראפע, א דראכווא [א מין גרויסער ווילדער פוי־געל].

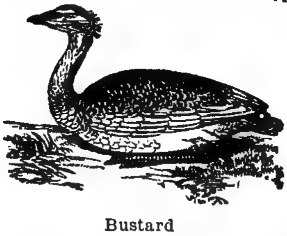
Bustard

bus'ted *a.* (באס'-טעד) געפלאצט, באנ־קראטירט, רואינירט.

bus'ter *n.* (באס'-טער) עפעס וואס איז זעהר גרויס; א גרויסער שטורם־ווינד; א גרויסער שרייער, א לארעם־מאכער; א גרויסער טרינקער.

bustle *n. and v.* (באסל) טומעל, לארם, צונויפלויף; איילעניש; לארמען, מאכען טומעל; א טורנור [פון א דאמען קלייד].

bust'ler *n.* (באס'-לער) א ריהרעוודיגער מענש, אן אונרוהיגער קאפ.

bus'to *n.* (באס'-טאו) א ברוסט־בילד, ביוסט; סטאטוע.

bus'y *a. and v.* (ביז'-אי) 1. בעשעפ־טיגט; פערנומען; 2. זיך בעשעפטיגען פלייסיג.

1. We are all busy at work. 2. I shall busy myself about the book which I am writing.

bus'ybody *n.* (ביז'-אי-באד-אי) א קאכלעפעל, א פערזאן וואס מישט זיך אין אלעס און וואו מען בעט איהם ניט.

bus'y-brain *n.* (ביז'-אי-בריין) אן אונ־רוהיגער קאפ, א פראיעקטען־מאכער.

bus'y-day *n.* (ביז'-אי־דיי) א טאג ווען מען איז זעהר פערנומען.

bus'y-min'ded *a.* (ביז'-אי־מאינ'-דעד) וואס איז א ריהרעוודיגער נייסט.

but *adv., prep. and c.* (באט) 1. אבער; נאר; 2. זאנדערן, אויסער, סיידען; 3. איי־דער; אלס; דאך; בלויז.

1. I shall go, but you must come along. 2. We would have failed, but for his help.

but a while since (באט ע הוואיל סינס) ערשט ניט לאנג.

butch'er *n. and v.* (בוטש'-ער) פליי־שער, קצב; שלאכטער; א גרויזאמער מער־דער; א פארטאטש; שלאכטען, קוילענען; מארדען אויף א גרויזאמען אופן; פער־פארטאטשעווען.

butch'er-bird *n.* (בוטש'-ער-בוירד) כויט־פויגעל [אזא רויב־פויגעל וואס האט די נאטור צו טויטען פיעל מעהר ווי ער האט נויטיג צום עסען און די געטויטעטע בעשעפענישען הענגט ער אויס אויף דער־נער].

Butcher-bird

butch'erer *n.* (בוטש'-ער-ער) ז. *butcher*.

butch'erly *a.* (בוטש'-ער-לי) מערדער־ליך, בלוטדורשטיג; ווי א קצב.

butch'er-meat *n.* (בוטש'-ער-מיעט) ז. *butcher's meat*.

butch'er-row *n.* (בוטש'-ער־ראו) פלייש־מארק; יאטקעס.

butch'er's-broom *n.* (בוטש'-ערז־ברוהם) אזא שטעכעדיגע הארטע פלאנצע [וועלכע ווערט געברויכט צו מאכען קעהר־בעזימער פאר קצבים].

butch'er's cleav'er (בוטש'-ערז קליעוו'-ער) די האק פון א קצב.

butch'er's meat (בוטש'-ערז מיעט) פריש פלייש, פלייש פון נעקוילעטע בהמות, אין געגענזאץ צום פלייש פון נעשאסענע יאגד־חיות.

butch'ery *n.* (בוטש'-ער-אי) קצבות; ברוטאלער מארד; מאסען־מארד; שלאכט־הויז.

bute *n.* (ביוט) שענהיים [אן אפקירצונג פון דעםווארט ***beauty***].
He is a bute.

but'-end *n.* (באט־ענד) דער דיקערער ענד פון עפעס [ווי דער דיקערער ענד פון א ביקס].

but for (באט פאר) אהן; ווען נישט.

but just (באט דזשאסט) אקערשט, אט ערשט.

but'ler *n.* (באט'-לער) א קעלנער, דער קעלנער־מייסטער אין א קעניגליכען הויף [וואס האט אויפצופאסען אויף די וויין־קעלערען].

but'lerage *n.* (באט'-לער-איידזש) דער וויין־קאמער וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט פון הויזקעלנער; די אבצאהלונג אויף אריינגעפיהרטען וויין.

but'lership *n.* (באט'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קעלנער [אין א קעניגליכען הויף].

but'lery *n.* (באט'-לער-אי) א שפייז און וויין־קאמער.

but'ment *n.* (באט'-מענט) ז. ***abutment***

but'-shaft *n.* (באט'-שעפט) א קליינע פייל [צום שיסען].

but spar'ingly (באט ספעהר'-אינג-לי) זעהר וועניג.

but'-strap *v.* (באט'-סטרעפ) צונויפ־שווייסען צוויי שטיקלעך מעטאל ענד צו ענד.

butt *n. and v.* (באט) דער ענד פון א געגענשטאנד; א פאס צו האלטען וויין; אזא וויין־מאס; א שטויס; דער אבוך [דיקע זייט] פון א האק; א שיס־ציעל; איינער אדער עטוואס איבער וועמען אדער איבער וואס מען מאכט חוזק; א ציעל; א גרענעץ; שטויסען מיט'ן קאפ אדער מיט די הערנער; ארומשניידען די קאנטען פון א ברעט צו מאכען עס פיערעקיג; גרענ־צען, אנשטויסען; ארויסשטארצען.

butte *n.* (ביוט) אן אבגעזונדערטער בארג; א שפיץ־בארג.

butt'-end *n.* (באט'-ענד) דער קאלבען פון א ביקס; דער דיקער ענד פון עפעס.

but'ter *n. and v.* (באט'-ער) פוטער; בעשמירען מיט פוטער; חנפ'נען; אין קארטען־שפיעל אדער עהנליכע שפיעלען — שטעלען אין קאן דעם פריהריגען געווינס מיט נאך א צוגאב; א חיה וואס שטויסט מיט די הערנער; א מאשין אבצוזיגען און פערגלייכען די ענדען פון ברעטער.

but'ter-and-eggs *n.* (באט'-ער-ענד-עגז) דאס גליטשען זיך אויף איין פוס און פון צייט צו צייט צוקלאפען מיט דעם קנא־פעל און שפיץ פון דעם צווייטען פוס; אזא זארט בלום וואס בעזיצט א שאטירונג פון צוויי געלבע פארבען.

but'ter-boat *n.* (באט'-ער-באוט) א כלי פאר צושמאלצענער פוטער.

but'ter-box *n.* (באט'-ער-באקס) א כלי צו האלטען פוטער.

but'tercup *n.* (באט'-ער-קאפ) די פו־טער־בלום. ז. ***butter-flower***

but'ter-fin'gered *a.* (באט'-ער-פינ'-גערד) אונגעשיקט; מיט ליימענע פינגער.

but'ter-fin'gers *n.* (באט'-ער-פינ'-גערז) לעבערדיגע הענד, ליימענע פינגער [איינער וואס האט נים קיין געשיקטע הענד].

but'ter-fish *n.* (באט'-ער-פיש) דער פוטער־פיש [אזא פלאטשיגער פיש, וועל־כער האט א גלאטע און ווייכע הויט וואס פיהלט זיך אין האנד ווי פוטער].

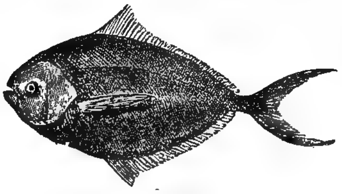
Butter-fish

but'ter-flow'er *n.* (באט'-ער-פלאו'-ער) די פוטער־בלום [א העל־געלבע בלום מיט קיילעכדיגע בליטהען און באנאנדער־געטיילטע בלעטלעך].

but'terfly *n.* (באט'-ער-פלאי) זומער־פויגעלע, שמעטערלינג.

but'terfly-shaped *a.* (באט'-ער-פלאי־שייפט) וואס האט די פארם פון א שמע־טערלינג.

but'terfly - valve *n.* (באט'-ער-פלאי-וועלוו) שמעטער־לינגס־ווענטיל [א געוויסער זארט ווענ־טיל געברויכט ביי דאמפף־מאשינען].

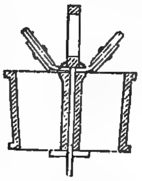
Butterfly-valve

but'terin *n.* (באט'-ער-אין) ז. ***butterine***

but'terine *n.* (באט'-ער-אין) מארגאריז, קינסטליכע פוטער.

but'teris *n.* (באט'-ער-איס) אזא שמיעד־געצייג געברויכט ארומצושניידען די קא־פיטעס פון פערד ביים בעשמידען.

but'terman *n.* (באט'-ער-מען) א פו־טערניק, איינער וואס האנדעלט מיט פו־טער.

but'termilk *n.* (באט'-ער-מילק) פו־טער־מילך, מאסליאנקע.

but'ternut *n.* (באט'-ער-נאט) פוטער־נוס [א מין זאפטיגער, זיסער נוס וואס וואקסט אין אמעריקא]; אין צייט פון בירגער־קריעג אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא — א סאלדאט פון די זיד־שטאאטען.

but'ter-print *n.* (באט'-ער-פרינט) הילצערנער שטעמפעל צום שטעמפלען פו־טער.

but'ter-tooth *n.* (באט'-ער-טוהטה) א ברייטער פאדערשטער צאהן.

but'ter-tree *n.* (באט'-ער-טריע) פוטער־בוים [א מין בוים, וועלכער וואקסט אין אסט־אינדיען און אפריקא און גיט ארויס פון זיך אזא מין פוטער־עהנליכען שטאף].

but'terwoman *n.* (באט'-ער-וואומ-ען) א פוטער־פערקויפעריז.

but'terwort *n.* (באט'-ער-וואירט) פוטער־קרויט [א מין פלאנצע].

but'tery *n. and a.* (באט'-ער-אי) וואס איז עהנליך צו פוטער; פוטערדיג; וואס האט ליימענע הענד; א שפייז־קאמער.

but'tery-bar *n.* (באט'-ער-אי-באר) א פאליצע אויף'ן טהירעל פון א שפייז־קא־מער.

but'tery-hatch *n.* (באט'-ער-אי-העטש) א טהירעל צו א שפייז־קאמער.

butt in (באט אין) זיך אריינשטויסען, אריינשטעקען דעם קאפ [אין אימעצענס געשעפטען].
It is not the part of wisdom, to butt into other people's affairs.

but'ting-joint *n.* (באט'-אינג-דזשאינט) א צונויפשליסונג פון די ענדען פון צוויי שטיקער האלץ אדער מעטאל.

but'tock *n.* (באט'-אק) הינטער־חלק, געזעס, אחור: הינטערטייל פון א שיף.

but'ton *n. and v.* (באטן) קנאפ, קנע־פעל; א קנאספע [פון א פלאנצע]; צו־קנעפלען, פערשפילען; צונעהען קנעפלעך; זיך קענען פערשפילען.

but'ton-bush *n.* (באטן'-בוש) די קנאפ־בלום [א בלום וועלכע וואקסט אין נארד אמעריקא און האט די פארם פון א קנאפ].

Button-bush

but'ton-ear *n.* (באטן'-איער) אן אראב־הענגענדער אויער וואס דעקט צו די עפ־נונג [ווי ביי אייניגע הינד].

but'toner *n.* (באטנ'-ער) איינער וואס שפילעט צו קנעפ; א האקען צום פער־קנעפלען שיך אדער הענטשקעס.

but'ton-fast'ner *n.* (באטנ-פעס'-נער) אזא קלאמער צו בעפעסטיגען קנעפלעך.

but'ton-flow'er *n.* (באט'נ-פלאו'-ער) די קנאפ־בלום [אזא בלומען־פלאנצע וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אמע־ריקא].

but'tonhole *n. and v.* (באטנ'-האול) א קנאפ־לאך; מאכען קנאפ־לעכער; צוהאל־טען פאר'ן לאץ; האבען א געשפרעך אדער אן אינטערוויו.

but'tonhole ma'ker (באטנ'-האול מיי'-קער) איינער וואס מאכט קנאפ־לעכער.

but'ton-hook *n.* (באטן-הוק) א האקען צום פערקנעפלען שיך אדער הענטשקעס.

but'ton-ma'ker *n.* (באטן'-מיי'-קער) א קנעפעל־מאכער.

but'tonwood *n.* (באטנ'-הוואוד) די אמעריקאנער פלאטאנע אדער טשינאר [אזא נידריגער בוים וואס וואקסט אויף די וועסט־אינדישע אינזלען, זיין האלץ איז זעהר הארט און שווער].

but'tony *a.* (באטנ'-אי) בעפוצט מיט קנעפ.

but'tony boy (באטנ'-אי באי) א לויף־אינגעל [א אינגעל אויף שליחות].

but'tress *n. and v.* (באט'-רעס) א שטיץ־זייל [פאר א בריק אדער געבויי־דע]; שטיצע; שטיצען; שטיצען מיט א שטיץ־זייל.

but'ty *n.* (באט'-אי) שותף, א חבר; איינער וואס נעהמט אן א קאנטראקט, אדער איז א שותף פון א קאנטראקטאר ארויסצוגראבען קויהלען פון א קויהלען־גרוב.

but'ty-gang *n.* (באט'-אי-גענג) א קאמפאניע ארבייטער וואס נעהמען איבער קאלעקטיוו א געוויסען טייל פון אן ארבייט.

but'-weld *n.* (באט'-הוועלד) א צונויפ־שוויסונג פון צוויי שטיקלעך אייזען.

butyra'ceous *a.* (ביו-טי-ריי'-שיאס) פוטעראַרטיג, פוטערדיג; ענליך צו פוטער.

bu'tyrate *n.* (ביו'-טי-רייט) פוטער־זויערע זאלץ [אזא כעמישער שטאף].

butyr'ic *a.* (ביו-טיר'-איק) וואס קומט ארויס פון פוטער.

butyr'ic ac'id (ביו-טיר'-איק עס'-איד) אזא וואסערדיגע פארבלאזע פליסיגקייט וואס קומט פון איבערגעזויערטע מילך.

bu'tyrin *n.* (ביו'-טי-רין) א כעמישע פערבינדונג פון גליצערין מיט דער פליסיגקייט וואס קומט פון איבערגעזויערטע מילך.

bu'tyrine *n.* (ביו'-טי-רין) ז. *butyrin*.

bu'tyrous *a.* (ביו'-טי-ראס) ז. *butyraceous*.

bux'om *a.* (באק'-סאם) מונטער, לעבעדיג, פרעהליך, פלינק, געזונד און פריש.
She was a bright, buxom girl, full of life.

bux'omly *adv.* (באק'-סאם-לי) מיט מונטערקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט קראפט.

bux'omness *n.* (באק'-סאם-נעס) מונטערקייט; לעבהאפטיגקייט; פלינקייט; געזונדהייט, פרישקייט.

buy *v.* (באי) קויפען; אונטערקויפען; פערהאנדלען וועגען קויפען עפעס.

buy'able *a.* (באי'-עבל) קויפבאר, וואס קען געקויפט ווערען.

buy a dead bar'gain (באי ע דעד באר'-גען) קויפען פאר חצי חנם.

buy a pig in a poke (באי ע פיג אין ע פאוק) קויפען א קאץ אין א זאק.

buy at first hand (באי עט פיירסט העגד) קויפען פון דער ערשטער קוועלע.

buy'er *n.* (באי'-ער) קויפער, קונה.

buy gol'den opin'ions (באי גאול'דן א-פינ'-יאנז) סטאראַען זיך צו נושא חן זיין.

buy in (באי אין) [ביי אבקויפען] צוריק אבקויפען אן אויקציאן].

buy'ing *n.* (באי'-אינג) דאס קויפען.

buy'ing up (באי־אינג אפ) דער קויף, אויפקויף.

buy one off (באי הוואן אף) אימעצען אונטערקויפען, בעשטעכען; אבקויפען איינעם.

buy one out (באי הוואן אוט) אבקויפען, איבערנעהמען א געשעפט ביי אימעצען.

buy one's time (באי הוואנז טאים) פערקירצען די צייט פון דער לעהרע דורך בעצאהלונג.

buy up (באי אפ) [פאר ספע־קולאציאן] אויפקויפען.

buz *v.* (באז) גנב'ענען פון די קעשענעס.

buz'-nap'per *n.* (באז'-נעפ'-ער) א קע־שענע־גנב.

buzz *n. and v.* (באז) [ווי א ביען]; שעפטשען, מורמלען; פלוידערען; אויספלוידערען, פערשפרייטען שטילערהייד א קלאנג; זשומעריי; שעפטשעריי, מורמלעריי; פלוידעריי; א קלאנג וואס ווערט שטילערהייד פערשפרייט.

buzz about' (באז ע-באוט') אויספלוי־דערען.

buz'zard *n.* (באז'-ערד) א בוסארד [אזא רויב־פויגעל].

Buzzard

buzz'fly *n.* (באז'-פלאי) די שוועב־פליעג.

buz'zer *n.* (באז'-ער) איינער וואס זשומעט, שעפטשעט אדער פלוידערט אויס; א שטילער זשומענדער סיגנאל אדער אלארם; א פאליר־ראד פאר מעטערס און אנדערע עהנליכע זאכען; א קעשענע־גנב.

buz'zing *a.* (באז'-אינג) זשומענדיג; מורמלענדיג, שעפטשענדיג, פלוידערענדיג.

buz'zingly *adv.* (באז'-אינג-לי) אויף א זשומענדיגען אופן; מיט זשומעריי.

buzz'-saw *n.* (באז'-סאה) א רונדע זעג.

by *prep., adv. and n.* (באי) דורך, פון; צו, נאך; מיט; נעבען, נעבענזעבליך, ביי, נאהענט, פארביי; א זאך, צו וועלכער מען צייעלט נים דירעקט; א צופאל; דאס זיין אום [נים גראד].

by ac'cident (באי עק'-סי-דענט) דורך א צופאל, צופעליג.

by adven'ture (באי עד-ווענ'-טשור) צופעליג, דורך א צופאל.

by advice' of (באי עד-וואיס' אוו) לויט דער עצה פון.

by aid of (באי אייד אוו) מיט דער הילף פון...

by all means (באי אהל מיענז) געוויס, דורכאויס, אויף יעדען פאל.

by and again' (באי ענד ע-גען') פון צייט צו צייט, ווען נים ווען, אפט.

by and by (באי ענד באי) א ביסעל שפעטער, באלד, אין א קליינע ווייל, אם אין דער מינוט.

by and large (באי ענד לארדזש) אין אלגעמיין; אין אלע הינזיכטען.
Taken by and large, the plan was not a bad one.

by anticipa'tion (באי ען-טים-אי-פיי'-שאן) אין פאראויס; אין פאראויס בעצאהלען.

by appoint'ment (באי ע-פאינט'-מענט) לויט פעראבריידונג.

by asser'tion (באי ע-סויר'-שאן) לויט בעהויפטונג.

by attor'ney (באי ע-טויר'-ני) דורך א בעפאלמעכטיגטען, דורך א שטעלפערטרעטער.

by'-bid'der *n.* (באי'-ביד'-ער) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו שטייגען די פרייזען אויף אן אויקציאן [ליציטאציע].

by birth (באי בוירטה) פון געבורט.

by blood (באי בלאד) דורך פערוואנד־שאפט.

by'-blow *n.* (באי'-בלאו) א צופעליגער קלאפ.

by chance (באי טשענס) דורך א צופאל.

by coach (באי קאוטש) מיט א פוהר, פער אקס.

by command' (באי קא-מענד') אויף בעפעהל.

by'-concern'ment *n.* (באי'-קאנ-סוירנ'-מענט) א זייטיגער עסק; א נעבען־זאך.

by con'sequence (באי קאנ'-סי-קהווענס) פאלגליך.

by con'tract (באי קאנ'-טרעקט) לויט קאנטראקט, לויט אבמאך.

by'-cor'ner *n.* (באי'-קאר'-נער) אן אב־געלעגענער ווינקעל; א פריוואטער ווינקעל.

by course (באי קאורס) נאך דער רייה נאך.

by course of na'ture (באי קאורס אוו ניי'-טשור) מיט דער נאטור.

by day (באי דיי) ביי טאג.

by'-day *n.* (באי'-דיי) א פרייער טאג [פון ארבייט, פון בעשעפטיגונג].

by degrees' (באי די-גריעז') ביסלעכ־ווייז, שטופענווייז.

by descrip'tion (באי דעס-קריפ'-שאן) לויט א בעשרייבונג.

by'-design' *n.* (באי'-די-זאין') א זייט־טיגע כונה; א בעזונדערער מיין.

by design' (באי די-זאין') בכיון.
It was by design that the result of the dispute was settled in this way.

by dint of (באי דינט אוו) דורך.
He became rich by dint of hard work.

bye *n.* (באי) א צופאל; דאס זיין נים די הויפטזאך אדער הויפט־ציעל; דאס זיין אום. ז. ***by***.

by ears (באי איערז) נאכ'ן געהער.

bye-bye *int.* (באי-באי) זיי געזונד! לעב וואהל!

by'-effect' *n.* (באי'-ע-פעקט') א זייטיגע, נים־בעאבזיכטיגטע ווירקונג אדער רעזולטאט.

by'-end *n.* (באי'-ענד) א בעהאלטענע כונה; א פריוואט אינטערעס.

by fits and starts (באי פיטס ענד סטארטס) שפרינגענדיג, היפענדיג, נים סיסטעמאטיש; רוקענדיג און שטופענדיג.

by force (באי פאורס) מיט געוואלט.

by for'tune (באי פאר'-טשון) צופעליג, דורך א צופאל.

by'gone *a. and n.* (באי'-גאהן) 1. פער־גאנגען; 2. דאס פערגאנגענע.
1. All this happened in a bygone age. 2. Now for peace, and let bygones be bygones.

by good luck (באי גוד לאק) גליקלי־כערוויזע, צום גוטען גליק.

by halves (באי האווז) אונפאלשטענדיג, אונפאלקאם.

by heart (באי הארט) אויף אויסווענדיג.

by hon'or (באי אנ'-אר) אויף עהרען ווארט.

by hook or by crook (באי הוק אר באי קרוק) מיט רעכט אדער אונרעכט, קרום אדער גלייך, אויף יעדען פאל.

by'-in'terest *n.* (באי'-אינ'-טער-עסט) א פריוואט־אינטערעס.

by Jin'go! (באי דזשינ'-גאו) ווארהאפ־טיג! אויף נאמנות! ווי איך לעב! צו אלע רוחות!

by'-key *n.* (באי'-קיע) אביישליסעל, א צווייטער שליסעל.

by land (באי לענד) מיט דער יבשה.

by'-lane *n.* (באי'-ליין) א זייטען־געסעל, א נעבענגעסעל; א פריוואט־וועג.

by last advic'es (באי לעסט עד-וואיס'-עז) לויט די לעצטע בעריכטען.

by'-law *n.* (באי'-לאה) א נעבען-געזעץ; אן ארטס-געזעץ; א ספעציאל-געזעץ, א נעבען-סטאטוט.

by leaps (באי ליעפּס) שפּרינגענדיג, אונסיסטעמאטיש.

by let'ter (באי לעט'-ער) דורך א בריעף.

by means of (באי מיענז אוו) דורך.
The burglar was caught by means of a clever ruse.

by meas'ure of (באי מעזש'-אור אוו) דורך.

by mere chance (באי מיער טשענס) דורך א בלויזען צופאל.

by mistake' (באי מיס-טייק') דורך א פערזעהן.

by'-mo'tive *n.* (באי'-מאו'-טיוו) א נעבען-מאטיוו; א זייטיגע כונה; אן איי-גענגוציגע בעהאלטענע כונה

by much (באי מאטש) אום פיעל, מיט א סך.

by my soul (באי מאי סאול) אזוי לעבען זאל איך.

by'-name *n. and v.* (באי'-ניים) א צו-נאמען; געבען א צונאמען.

by no means (באי נאו מיענז) דורכ-אויס ניט, אויף קיין פאל ניט.

by now (באי נאו) איצט, אצינד.
He must be there by now.

by occa'sion (באי א-קיי'-זשאן) ביי געלעגענהייט, צופעליגערווייזע.

by occupa'tion (באי אק-יו-פּיי'-שאן) לויט פּראפעסיאן נאך.

by'-pas'sage *n.* (באי'-פּעס'-עדזש) א זייטיגער דורכגאנג.

by'-path *n.* (באי'-פּעטה) א זייטען-וועג, הינטערוועג; א הינטערפּיסעל, בעטרוג.

by'-pee'ping *a.* (באי'-פּיע'-פּינג) וואר-פענדיג בליקען אן א זייט.

by'-place *n.* (באי'-פּלייס) א פערוואר-פענער ארט.

by'-play *n.* (באי'-פּליי) א צווישען-שפּיעל, א בעזונדערער שפּיעל [אין טע-אטער]; א זייטיגע זאך.

by'-prod'uct *n.* (באי'-פּראד'-אקט) א נעבען-פּראדוקט [ביים פאבריצירען].

by'-pur'pose *n.* (באי'-פּויר'-פּאס) א בעהאלטענע כונה, א זייטיגער מיין.

by rail (באי רייל) מיט'ן באהן.

by rea'son (באי ריעזן) צוליעב דעם, דערפאר, דעריבער.

by rea'son that (באי ריעזן טהעט) ווייל; צוליעב דעם.

by'-road *n.* (באי'-ראוד) א זייט-וועג.

Byro'nian *a.* (באי-ראו'-ני-ען) וואס איז שייך צו לארד באיראן [דער בעריהמ-טער ענגלישער דיכטער] אדער צו זיין ארט שרייבען.

Byron'ic *a.* (באי-ראנ'-איק) ז. *Byronian*

Byron'ical *a.* (באי-ראנ'-אי-קעל) ז. *Byronian*.

Byron'ically *adv.* (באי-ראנ'-אי-קעל-אי) לויט דעם ארט שרייבען פון לארד באיראן.

By'ronism *n.* (באי'-ראנ-איזם) די כא-ראקטעריסטיק פון לארד באיראנס פּאעזיע, ספּיל א. ד. ג.

by'-room *n.* (באי'-רוהם) א נעבען-צי-מער, א זייטיג צימער.

by rota'tion (באי. רא-טיי'-שאן) נאך דער רייה נאך.

by rote (באי ראוט) אויף אויסווענינ.

by rule (באי רול) לויט געזעץ.

by'-speech *n.* (באי'-ספּיעטש) דאס אב-ווייכען פון דער טעמא אין א רעדע; א זייטיגע רעדע, א צופעליגע רעדע.

bys'solite *n.* (ביס'-א-לאיט) דער שטראהל-שטיין.

bys'sus *n.* (ביס'-אס) א גאנץ דינער ליינען-שטאף ביי די אלטע עגיפּטער; גרוב-שימעל [אזא פלאנצע].

by'stander *n.* (באי'-סטענ-דער) צו-קוקער, צושויער; א זייטיגער צוקוקער.

by'-sta'tion *n.* (באי'-סטיי'-שאן) א נע-בען-סטאציאן.

by stealth (באי סטעלטה) פער'גנב'עטער-הייט; בגנבה.

by steps (באי סטעפּס) ביסלעכווייז, טריט ביי טריט.

by'-street *n.* (באי'-סטריעט) א זייטען-גאס.

by'-term *n.* (באי'-טוירם) א ניט רעגו-לערער טערמין אדער ניט רעגולערע צייט; א טערמין אין א שוהל, אין וועלכען עס ווערט עטוואס געטהאן ניט נאך דער רע-גולערער ארדנונג [ווי א טערמין פאר אן עקזאמען וואס קומט פאר ניט אין דער רעגולערער ארדנונג א. ד. ג.].

by the board (באי טהי באורד) זיין אין גאנצען פערניכטעט אדער צושטערט.

by the book (באי טהי בוק) פּינקטליך ווי פון בוך, אות פאר אות.

by the bulk (באי טהי באלק) אגולנע, הורטאם; אין גאנצען; מיט האק און פּאק; אין גאנצען גענומען; אין דורכשניט.

by the by (באי טהי באי) אגב אורחא.

by the bye (באי טהי באי) ז. *by the by*

by the day (באי טהי דיי) פון טאג.
He is working by the day.

by the grace of God (באי טהי גרייס אוו גאד) דורך גאטס גענאד.

by the piece (באי טהי פּיעס) אויף'ן שטיק, שטיקווייז.

by this means (באי טהיס מיענז) דורך דעם.

by this time of day (באי טהיס טאים אוו דיי) איצט.

by trade (באי טרייד) פון פאך.
By trade he is a mechanic.

by turns (באי טוירנז) נאך דער רייהע נאך; אבוועקסלענדיג.

by'-view *n.* (באי'-וויו) א פּריוואטע אנ-זיכט, אן אייגענגוציגער שטאנדפּונקט.

by vir'tue of (באי וואיר'-טשו אוו) דורך, א דאנק דעם...

by'-walk *n.* (באי'-הוואהק) א פּריוואַ-טער איינזאמער שפּאציער.

by'-wal'ker *n.* (באי'-הוואה'-קער) איי-נער וואס געהט מיט הינטער-פּיסלעך, א בעטריגער, א רמאי.

by wa'ter and land (באי הוואה'-טער ענד לענד) אויפ'ן וואסער און אויף דער יבשה.

by'way *n.* (באי'-הוויי) א זייטען-וועג; א הינטער-וועג; א הינטערפּיסעל.

by way of (באי הוויי אוו) דורך, נאך דער ארט פון...
They returned by way of Boston.

by way of jest (באי הוויי אוו דזשעסט) אין שפּאס.

by'word *n.* (באי'-הווּאירד) שפּריכווארט [הויפּטזעכליך אזעלכער וואס דריקט אויס שפּאט און פעראכטונג]; איינער וואס רופט ארויס אלגעמיינע שפּאט און פער-אכטונג.

by word of mouth (באי הוואירד אוו מאוטה) מינדליך.

by'-work *n.* (באי'-הוואירק) א נעבען-נעביידע, א נעבען-ארבייט.

byz'ant *n.* (ביז'-ענט) ז. *bezant*

Byzan'tian *a. and n.* (בי-זענ'-שיען) ביזאנטיש, נאכ'ן ביזאנטישען סטיל אדער מוסטער [די איצטיגע שטאדט קאנסטאנ-טינאפּאל האט זיך אמאל גערופען בי-זאנץ]; אן איינוואהנער פון ביזאנץ [קאנסטאנטינאפּאל].

Byzan'tine *a.* (בי-זענ'-טין) ביזאנטיש. ז. *Byzantian*

Byz'antinism *n.* (ביז'-ען-טינ-איזם) די ביזאנטישע קולטור, דער ביזאנטישער גייסט, די ביזאנטישע קונסט.

C

C, c (סי) דער דריטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

C *n.* (סי) א מוזיקאלישער צייכען צע, פאר'ן ערשטען טאן פון טאן-לייטער.

Caa'ba *n.* (קא'-בא) קאבא [דער היילי-גער מאכמעדאנישער טעמפּעל אין מעקא].

cab *n. and v.* (קעב) אזא פערמאכטע קא-רעטע; פאהרען אין א פערמאכטע קארע-טע; אן אלטע אידישע מאס פון אנדער-האלבען קווארט [קב].

cabal' *n. and v.* (קע-בעל') א באנדע גע-היימע בונטאווששטשיקעס; מאכען א געהיי-מען בונד; אינטריגירען.

cab'ala *n.* (קעב'-ע-לע) קבלה; א גע-היימע, מיסטישע לעהרע.

cabalas'sou *n.* (קעב-ע-לעס'-או) די ריעזען-ארמאדילא. ז. *armadillo*

cab'alism *n.* (קעב'-ע-ליזם) די לעהרע פון קבלה.

cab'alist *n.* (קעב'-ע-ליסט) א בעל-קבלה, א מקובל.

cabalis'tic *a.* (קעב-ע-ליס'-טיק) וואס האט א געהיימע, מיסטישע בעדייטונג; וואס געהערט צו די מקובלים.

cabalis'tical *a.* (קעב-ע-ליס'-טיק-על) ז. *cabalistic*

cab'alize *v.* (קעב'-ע-לאיז) נעברויכען די שפּראך פון קבלה.

cabal'ler *n.* (קע-בעל'-ער) אינטריגאנט, פּליאטקע-מאכער.

cab'alline *a.* (קעב'-ע-לין) וואס געהערט אדער וואס פּאסט צו פערד.

cab'aret *n.* (קעב'-ע-רעט) א קאבארעט

[א שענק אדער רעסטאראן מיט לייכטע טעאטער-פארשטעלונגען]; א שענק, א וויין-הויז; א טהעע אדער קאפע סערוויז.

cab'as *n.* (קעב'-עז) א פרויען האנד-ביוטעל; א קערבעל פאר פייגען.

cabas'sou *n.* (קע-בעס'-או) א מין פאנ-צער-טהיער אדער גארטעל-טהיער. ז. *armadillo*.

cab'bage *n. and v.* (קעב'-עדזש) 1. קרויט; וואקסען ווי א קעפעל קרויט; 2. נעהמען יתור [וואס א שניידער גנב'עט אראב פון דעם שטאף, וואס מען גיט איהם צו נעהען]; דאס נעהמען יתור.
2. Your tailor cabbages yards of material.

cab'bage-but'terfly *n.* (קעב'-עדזש-באט'-ער-פלאי) א זומער-פויגעלע וואס קומט ארויס פון דעם קרויט-ווארם.

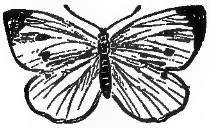
Cabbage-butterfly

cab'bage-cat'erpillar *n.* (קעב'-עדזש-קעט'-ער-פיל-ער) דער קרויט-ווארם.

cab'bage-flea *n.* (קעב'-עדזש-פליע) דער קרויט-קעפער [אזא קליינער זשוק, וועלכער איז שעדליך פאר קרויט].

cab'bage-fly *n.* (קעב'-עדזש-פלאי) די קרויט-פליעג [אזא פליעג, וואס פער-דארבט די קרויט פלאנצען].

cab'bage-gar'den *n.* (קעב'-עדזש-גארדן) קרויט-גארטען.

cab'bage-head *n.* (קעב'-עדזש-העד) א קעפעל קרויט; א קרויט-קאפ [א שוטה, א דומקאפ].

cab'bage-let'tuce *n.* (קעב'-עדזש-לעט'-איס) קרויט-סאלאטע.

cab'bage-palm *n.* (קעב'-עדזש-פאהם) אזא מין פאלמען-בוים וועמענס בלעטער עס ווערען געברויכט אלס גרינס צום עסען.

cab'bage-rose *n.* (קעב'-עדזש-ראוז) די קרויט-ראזע.

cab'bage-stalk *n.* (קעב'-עדזש-סטאהק) דער קרויט-שטענגעל.

cab'bage-tree *n.* (קעב'-עדזש-טריע) דער קרויט-בוים [אזא בוים וואס האט דיקע ווייכע בלעטער].

cab'bage-worm *n.* (קעב'-עדזש-הווארם) דער קרויט-ווארם.

cab'in *n. and v.* (קעב'-אין) קאיוטע אין א שיף; הייזעל, שטיבעל; וואוי-נען אין א שטיבעל; איינשליסען אין א שטיבעל.

cab'in-boy *n.* (קעב'-אין-באי) א אינגעל וואס בעדיענט די אפיצירען פון א שיף; דער געהילף פון א סטוארט [פראוויאנט פערוואלטער] אויף א שיף.

cab'inet *n. and a.* (קעב'-אי-נעט) 1. קאבינעט, צימער; א פריוואטער בע-ראטונגס-צימער; 2. שופלאדען-קעסטעל, עלמערל; 3. קערפערשאפט פון מיניסטא-רען [מיניסטארען-ראט]; פריוואט, גע-היים, פערטרויליך; וואס איז שייך צו א קאבינעט; בעלאנגענדיג צום מיניסטארען-ראט.
2. I bought a large mahogany cabinet. 3. The cabinet of the United States is responsible for its actions to the President only.

cab'inet coun'cil (קעב'-אי-נעט קאונ'-סיל) מיניסטארען-ראט; א בעראטונג פון מיניסטארען; א געהיימע עצה; א פריוואטע בעראטונג.

cab'inet-ma'ker *n.* (קעב'-אי-נעט-מיי'-קער) א מעבעל-טישלער [מעבעל-סטאליער].

cab'inet of coins (קעב'-אי-נעט אוו קאינז) א געלד-קעסטעל [צו האלטען מטבעות].

cab'inet pian'o (קעב'-אי-נעט פי-ענ'-או) א פיאנינא [קלענער אין פארמאט פון א פיאנא].

cab'inet pic'ture (קעב'-אי-נעט פיק'-טשור) א קאבינעט בילד [א קליינעס בילד].

cab'inet-work *n.* (קעב'-אי-נעט-הווירק) טישלער-ארבייט [מעבעל].

cab'in-mate *n.* (קעב'-אין-מייט) א מיטבעוואהנער אין א קאיוטע [פון א שיף].

cab'in pas'senger (קעב'-אין פעס'-ענדזש-ער) קאיוטע-פאסאזשיר [א פא-סאזשיר פון ערשטע אדער צווייטע קלאס אויף א שיף].

ca'ble *n. and v.* (קיי'בל) 1. קאבעל, א שטארקע אנקער-שטריק אדער קייט; 2. בעפעסטיגען מיט א קאבעל; 3. א דראַ-טענע שטריק; די טעלעגראפישע דראט-שטריק איבער'ן ים; 4. טעלעגראפירען איבער'ן ים [מיט דעם קאבעל]; 5. אויס-פילען דעם חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאַטעריאל [אין ארכיטעקטור].
1. The anchor is fastened to a cable. 3. The Pacific cable was laid in 1903. 4. The correspondent cabled the news to America.

ca'ble-car *n.* (קיי'בל-קאר) א וואגאן פון א זייל-באהן. ז. *cable-railroad*.

ca'bled *a.* (קיי'בלד) מיט די אנקער-שטריק בעפעסטיגט; אויסגעפילט דעם חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאַטע-ריאל.

ca'blegram *n.* (קיי'בל-גרעם) א קא-בעל-דעפעשע [א טעלעגראמע פון איבער'ן ים].

ca'ble-rail'road *n.* (קיי'בל-רייל'-ראוד) א זייל-באהן [א באהן וואס ווערט בעטריבען דורך א דראט-שטריק, וועלכע געהט דורך די רעדער און ווערט געצויגען פון א קראפט-מאשין].

ca'ble-road *n.* (קיי'בל-ראוד) ז. *cable-railroad*.

ca'ble's-length *n.* (קיי'בלז-לענגטה) א צעהנטעל פון א ים מייל [אונגעפעהר 600 פוס].

ca'blet *n.* (קיי'-בלעט) קליינע אנקער-שטריק אדער קייט.

ca'bleway *n.* (קיי'בל-הוויי) ז. *cable-railroad*.

ca'bling *n.* (קיי'-בלינג) דאס שיקען א טעלעגראמע איבער'ן ים; דאס אויספילען א חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאַטעריאל.

cab'man *n.* (קעב'-מען) אן איזוואש-טשיק, א פוהרמאן [פון א קארעטע].

caboo'dle *n.* (קע-בוה'דל) די גאנצע חברה; דאס גאנץ פעקעל.

caboose' *n.* (קע-בוהס') דאס קיך-צימער אין א שיף; א וואגאן, וואס ווערט צוגע-טשעפעט צו א פראכט-צוג, פאר'ן קאנדוק-טאר.

cab'otage *n.* (קעב'-א-טעדזש) א שיף-פאהרט לענגס דעם ברעג.

cabriolet' *n.* (קעב-רי-א-ליי') אן איינ-פערדיגע צוויי-זיצערדיגע קארעטע.

caca'o *n.* (קע-קיי'-או) דער שאקאלאדע-בוים.

cach'alot *n.* (קעש'-ע-לאט) א מין וואל-פיש.

cache *n. and v.* (קעש) ערד-קעלער; א גרוב אין דער ערד וואו-קצולעגען שפייז-פראדוקטען; בעהאלטען שפייז-פראדוק-טען אין א גרוב.

cachec'tic *a.* (קע-קעק'-טיק) וואס האט פערדארבענע נעבליטען.

cachec'tical *a.* (קע-קעק'-טיק-על) ז. *cachectic*.

cachet' *n.* (קעש-איי') א זיגעל, א שטעמ-פעל.

cachex'y *n.* (קע-קעק'-סי) קראנקהייט פון קערפער, פערדארבענע נעבליטען.

cachinna'tion *n.* (קעק-אי-ניי'-שאן) א הויכער געלעכטער.

cach'olong *n.* (קעש'-א-לאנג) אן אפאל-שטיין פון מילך-קאליר.

cachou' *n.* (קע-שו') אזא מין צוקערקע.

cacique' *n.* (קע-סיק') דער טיטעל פון אן איינגעבארענעם פרינץ אין מעקסיקא, פערו, האאיטי און אנדערע געגענדען פון אמעריקא.

cack *n. and v.* (קעק) קאקען, געהן אויף נקיות; דרעק; א קינדערשע שיכעל [אויף שוסטער לשון].

cack'le *n. and v.* (קעקל) קארקען, קוואקטשען; לאכען מיט א כארכעל; קוואק-טשעריי; פוסטע רייד, פלוידעריי.

cack'ler *n.* (קעק'-לער) א פויגעל וואס קוואקטשעט; א פלאפלער.

cacochym'ia *n.* (קעק-א-קימ'-אי-א) פערדארבענע בלוטען [וואס קומען פון שלעכטער נאהרונג אדער אונפערדייאונג].

cacochym'ic *a. and n.* (קעק-א-קימ'-איק) וואס ליידט פון פערדארבענע בלו-טען; איינער וואס ליידט אויף'ן מאגען דורך שלעכטע פערדייאונג; איינער וואס ליידט פון פערדארבענע בלוטען.

cacochym'ical *a.* (קעק-א-קימ'-איק-על) מיט פערדארבענע בלוטען.

cacodæ'mon *n.* (קעק-א-די'-מאן) א בייזער גייסט, א טייפעל, א דבוק.

cacode'mon *n.* (קעק-א-די'-מאן) ז. *cacodæmon*.

cacoe'thes *n.* (קעק-א-אי'-טהיז) א שלעכטע געוואהנהייט, שלעכטע ניקען.

cacoe'thes loquen'di (קעק-א-אי'-טהיז לאק-הוענ'-די) א תאוה צו ריידען, א ריידע קראנקהייט.

cacoe'thes scriben'di (קעק-א-אי'-טהיז סקרי-בענ'-די) א תאוה צו שריי-בען.

cacog'rapher *n.* (קע-קאג'-רעפ-ער) א שלעכטער שרייבער, א פאמשקען.

cacograph'ic *a.* (קעק-א-גרעפ'-איק) שלעכט געשריבען, געפאטשקעט.

cacog'raphy *n.* (קע-קאג'-רע-פי) דאס שלעכט שרייבען, פאטשקעריי, דאס שריי-בען מיט גרייזען.

cacol'ogy *n.* (קע-קאל'-א-דזשי) א שלעכטער סטיל אין ריידען און שרייבען; א שלעכטע אויסשפראכע.

cacophon'ic *a.* (קעק-א-פאנ'-איק) וואס קלינגט אונאנגענעהם, וואס גרילצט אין די אויערען.

cacophon'ical *a.* (קעק-א-פאנ'-איק-על) ז. *cacophonic*.

cacoph'onous *a.* (קע-קאפ'-א-נאס) ז. *cacophonic*.

cacoph'ony *n.* (קע-קאפ'-א-ני) א שלעכטער קלאנג, א גרילצענדער קלאנג [א קלאנג אהן הארמאניע].

Cacta'ceæ *n.* (קעק-טיי'-סי-אי) קאק-טוס [אזא מין ראההארטיגע פלאנצען, וואס וואקסען אין ווייסע ווארימע גע-גענדען].

cacta′ceous *a.* (קעק-טיי′-שיאס) וואס איז שייך צו דער קאקטוס=פלאנצע. ז. *Cactaceæ*

cac′tus *n.* (קעק′-טאס) דער קאקטוס. ז. *Cactaceæ*

cacu′men *n.* (קע-קיו′-מען) א שפיץ.

cacu′minate *v.* (קע-קיו′-מי-נייט) צוּשפיצען; מאכען שפיציג.

cad *n.* (קעד) א יונג; א גראבער יונג, אן אונערצוינענער מענש; א קאנדוקטאר אויף אן אמניבוס; א געהילף ביי א בעל=מלאכה.

cadas′ter *n.* (קע-דעס′-טער) א דעטאלירטע פערצייכנים פון לאנד און פערמעגען פון א שטאדט אדער געגענד פאר דעם צוועק פון שטייער.

cadav′er *n.* (קע-דעוו′-ער) א טויטער קערפער.

cadav′eric *a.* (קע-דעוו′-ער-איק) וואס איז שייך צו א טויטען קערפער.

cadav′erous *a.* (קע-דעוו′-ער-אס) בלייך ווי א טויטער; וואס איז שייך צו א טויטען קערפער.

cadav′erously *adv.* (קע-דעוו′-ער-אס-לי) ווי א טויטער.

cadav′erousness *n.* (קע-דעוו′-ער-אס-נעס) דאס זיין א בר=מנן; דאס אויסזעהן ווי א טויטער.

cad′-bait *n.* (קעד′=בייט) דאס ווערימעל פון וואס עס קומט ארוים דאס וואסער=מאטען=פליגעלע.

cad′dice *n.* (קעד′-איס) נעקרעפטע וואלען=באנד; דאס ווערימעל פון וואס עס קומט ארוים דאס וואסער=מאטען=פליגעלע.

cad′die *n.* (קעד′-אי) א לויף=אינגעל [א אינגעל אויף שליחות]; א אינגעל וואס טראגט נאך די שטעקלעך ביי גאלף=שפיעלער.

cad′dis *n.* (קעד′-איס) ז. *caddice*

cad′dis-fly *n.* (קעד′-איס=פלאי) דאס וואסער=מאטען=פליענעלע.

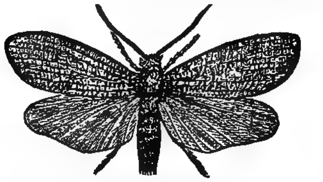

Caddice-fly

cad′dish *a.* (קעד′-איש) פראסט, געמיין, גראב.

cad′dis-worm *n.* (קעד′-איס-הוואירם) ז. *caddice*

cad′dy *n.* (קעד′-אי) א קליין מעטאלען קעסטעל צום האלטען טהעע; א קליין פעקעל טהעע; א לויף=אינגעל; א אינגעל וואס טראגט נאך די שטעקלעך ביי גאלף=שפיעלער; א ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארוים דאס וואסער=מאטען=פליענעלע.

cad′dy-spoon *n.* (קעד′-אי=ספוהן) א טהעע=לעפעלע.

cade *n. and v.* (קייד) א פעסעל; איידעל און זאנפט בעהאנדלען.

ca′dence *n. and v.* (קיי′-דענס) דער פאל; דאס זינקען; דער פאל פון דעם טאן אין ריידען און לייענען; דאס אראבזינקען פון טאן ביים ענדע פון א זאץ [אין ריידען, לייענען און זינגען]; די הארמאנישע ענדונג פון א שטיק מוזיק מיט דעם זעלבען טאן=ארט, ווי זי איז אנגעפאנגען געווארען; א טריל צום ענד פון א מוזיק שטיק; אומקעהרען זיך צום ערשטען טאנארט; דער טאקט [אין מוזיק און טאנצען]; מעסטען דעם טאקט [אין מוזיק].

ca′dency *n.* (קיי′-דענ-סי) א ריטמישער אקארד [אין מוזיק]; א גלייכמעסיגקייט פון בעוועגונג.

cadene′ *n.* (קע-דין′) א פראסטער זארט טערקישער קאוויאר [טעפיך].

caden′za *n.* (קע-דענ′-זע) א קונציגע ענדונג פון א שטיק מוזיק [וואס דער שפיעלער אדער זינגער מאכט אום ארויסצורופען אפלאדיסמענטען].

cade′-oil *n.* (קייד′=איל) וואכאלדער=אויל [אזא שטארקער אויל פון א געוויסען זארט האלץ, וועלכער ווערט בענוצט אין מעדיצין].

cadet′ *n.* (קע-דעט′) א קאדעט, א פרייוויליגער סאלדאט; א לעהרלינג אין א מיליטער=שולע צו ווערען אן אפיציער; דער מיזיניק [דער אינגסטער זוהן]; א יונגער מיטגליעד אין אן ארגאניזאציאן.

cad′ew *n.* (קעד′-יו) ז. *caddice*

cade′-worm *n.* (קייד′-הוואירם) ז. *caddice*

cadge *v.* (קעדזש) טראגען א משא; טראגען צו פערקויפען; געהן בעטלען.

cadg′er *n.* (קעדזש′-ער) איינער וואס טראגט פוטער, אייער, היהנער א. ז. וו. פון לאנד אויפ׳ן מארק; איינער וואס מאכט א לעבען פון בעטלען.

ca′di *n.* (קיי′-די) דער קאדי [א טערקישער ריכטער].

cadillac′ *n.* (קעד-אי-לעק′) א זארט בארנע.

Cadme′an *a.* (קעד-מי′-ען) וואס איז שייך צו קאדמוס [וועגען וועלכען די לעגענדע דערצעהלט, אז ער האט פון פעניציען [כנען] געבראכט אין גריכענלאנד דעם אלף בית פאר די גריכישע שריפט].

cad′mia *n.* (קעד′-מי-ע) דער צינק=שפאט [אזא מינעראל].

cad′mium *n.* (קעד′-מי-אם) קאדמיום [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

cadu′cean *a.* (קע-דיו′-סי-ען) וואס נעהערט צום שטאק פון דעם האנדעלס גאט מערקור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

cadu′ceus *n.* (קע-דיו′-סי-אס) דער שטאק פון דעם האנדעלס=גאט מערקור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

cadu′city *n.* (קע-דיו′-סי-טי) דער פעריאד אין לעבען, ווען מען פאנגט אן ווערען שוואכער; שוואכקייט.

cadu′cous *a.* (קע-דיו′-קאס) וואס האט די נייגונג אראבצופאלען; וואס האלט ביים אראבפאלען.

cæ′cal *a.* (סיע′-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו דער בלינדער קישקע; וואס האט א פערמאכטען ענד ווי די בלינדע קישקע.

Cæ′cias *n.* (סיע′-סי-עס) דער צפון=מזרח=ווינד.

cæ′city *n.* (סיע′-סי-טי) די בלינדקייט.

cæ′cum *n.* (סיע′-קאם) די בלינדע קישקע.

Cænozo′ic *a.* (סיע-נא-זאו′-איק) וואס ענטהאלט די איצטיגע פארמען פון לעבען [שייך צו דער צייט צווישען דער דריטער און פיערטער פעריאדע אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד].

cæ′rule *a.* (סיע′-רול) הימעל=בלוי.

Cæ′sar *n.* (סיע′-זער) צעזאר, א רוימישער קייזער; א זעלבסט=הערשענדער קייזער.

Cæsa′rean *a.* (סי-זיי′-רי-ען) וואס איז עהנליך צו א צעזאר.

Cæsa′rian *a.* (סי-זיי′-רי-ען) ז. *Cæsarean*

Cæ′sarism *n.* (סיע′-זער-איזם) צעזאריזם, מיליטערישער דעספאטיזם, מיליטערישע הערשאפט; דער פערלאנג אלעס צו בעהערשען.

cæs′pitose *a.* (סעס′-פי-טאוס) וואס איז עהנליך צו גראז=ערד; בינטעלדיג; וואס וואקסט אין בינטלעך.

cæsu′ra *n.* (סי-זיו′-רע) צעזור [א פויזע אדער אבשטעל אין א שורה פון א געדיכט]; א פויזע, אן אונטערברעכונג.

cæsu′ral *a.* (סי-זיו′-רעל) וואס איז שייך צו א צעזור. ז. *cæsura*

café′ *n.* (קא-פיי′) קאפע; קאפע=הויז; רעסטאראן.

café′ chantant′ (קא-פיי′ שאנ-טאן′) א קאפע שאנטאן, א קאפע הויז, וואו עס ווערען געגעבען לייכטע ביהנען=פארשטעלונגען, מוזיק א. ד. ג. צו אמוזירען די בעזוכער.

caf′eine *n.* (קעפ′-אי-אין) קאפע געמישט מיט ציקאריע.

café′ noir′ (קא-פיי′ נואר′) שווארצע קאפע [אהן מילך].

caffe′ic *a.* (קעפ-אי′-איק) וואס איז נוגע צו אדער קומט פון קאפע.

caffe′ic ac′id (קעפ-אי′-איק עס′-איד) קאפע=זויערע [אזא כעמישער שטאף].

caffe′in *n.* (קע-פי′-אין) קאפעאין [דער עסענץ פון קאפע].

caffe′ine *n.* (קע-פי′-אין) ז. *caffein*

caffe′inism *n.* (קע-פי′-אינ-איזם) א קראנקהייט וואס קומט פון טרינקען פיעל קאפע.

caf′tan *n.* (קעפ′-טען) א קאפטאן.

cag *n.* (קעג) א קליינע שטארקע פעסעל.

cage *n. and v.* (קיידזש) א שטייג, שטייג פון עופות; געפענגניס; פערשפארען אין א שטייג; מאכען עהנליך צו א שטייג.

cage′-bird *n.* (קיידזש′-בוירד) א פויגעל וואס ווערט געהאלטען אין א שטייג.

cage′ling *n.* (קיידזש′-לינג) א פויגעל וואס איז אין א שטייג.

cage of a stair′case (קיידזש אוו ע סטעהר′-קיים) דאס טרעפען=הויז [דער ארט וואו דער טרעפ שטעהט].

cag′mag *n.* (קעג′-מעג) אן אלטע הארטע גאנז; הארטע פלייש.

cahoot′ *n.* (קע-הוהט′) שותפות, חברותא.

caic′ *n.* (קא-איק′) א לאנגע שמאלע שיפעל.

Cai′man *n.* (קיי′-מען) א מין קראקאדילען וואס געפינען זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא.

Cainozo′ic *a.* (קאי-נא-זאו′-איק) ז. *Cænozoic*

caique′ *n.* (קא-איק′) א לאנגע, שמאלע שיפעל; אזא פאפונאי [אין דרום אמעריקא].

cairn *n.* (קעהרן) א הויפען שטיינער.

cairn′gorm *n.* (קעהרנ′-גאהרם) אזא קווארץ=שטיין פון א פעררויכערטען געלב=ברוינעם קאליר.

cais′son *n.* (קיי′-סאן) אמוניציאנס=וואגען, א וואגען פאר קריעגס=ארטיקלען; באמבען=קאסטען; אזא קאסטען, וואס ווערט בענוצט ביים בויען דעם פונדאמענט פון א געביידע אין וואסער.

cai′tiff *n. and a.* (קיי′-טיף) א געמיינער

קערל; א ניעדערטרעכטיגער יונג; גראב, געמיין, נידערטרעכטיג.

caj'eput *n.* (קעדזש'-אי-פּוט) אזא קליי־נער מירטען־בוים.

caj'eput-oil *n.* (קעדזש'-אי-פּוט-איל) מירטען־אויל.

caj'eput-tree *n.* (קעדזש'-אי-פּוט-טריע) ז. ***cajeput***

cajole' *v.* (קע-דזשאול') חנפ'נען, לאש־טשען.

cajole'ment *n.* (קע-דזשאול'-מענט) חניפה, לאשטשעריי.

cajo'ler *n.* (קע-דזשאו'-לער) חונף, אונ־טערלעקער, שמייכלער, איינער וואס לאש־טשעט.

cajo'lery *n.* (קע-דזשאו'-לער-אי) חניפה, לאשטשעריי.

cajo'lingly *adv.* (קע-דזשאו'-לינג-לי) לאשטשענדיג, חנפ'נדיג.

cake *n. and v.* (קייק) א קוכען, א קי־כעל; א שטיקעל; א שטיק; מאכען א קוכען; צונויפפּרעסען אין איין שטיק.

cake'-bread *n.* (קייק'־ברעד) זעמעל, קוכען.

cake of coals (קייק אוו קאולז) גע־פּרעסטע שטיינקויהלען [וואס האבען די פארמע פון קוכענס].

cake of ice (קייק אוו אײס) אן אייז־קריהע.

cake of soap (קייק אוו סאופּ) א שטיק זייף.

ca'ky *a.* (קיי'-קי) ווי א קוכען, וואס האט די פארם פון א קוכען.

Cal. [איי־ אבקירצונג פון ***California*** נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

cal'abash *n.* (קעל'-ע-בעש) קאלאבאשע [אזא קירבעסארטיגע פרוכט, וואס איהר שאלעכץ ווערט° בענוצט אלס געפעס]; א געפעס פון קאלאבאשע שאלעכץ.

Calabashes

cal'abash-tree *n.* (קעל'-ע-בעש־טריע) דער קאלאבאשען־בוים. ז. ***calabash***

Calabash-tree

calaboose' *n.* (קעל-ע-בוהס') א געפענג־ניס.

calade' *n.* (קע-לייד') א משופּע'דיג ארט אין א רייט־פּלאץ [צום דרעסירען פערד].

Cala'dium *n.* (קע-ליי'-די-אם) א קליינע פאמיליע פון די טראפּישע אמעריקאנישע פלאנצען מיט גרויסע בונטע בלעטער.

cal'aite *n.* (קעל'-ע-איט) דער טירקיז [א מין טייערער שטיין].

calaman'co *n.* (קעל-ע-מענ'-קאו) וואל־אטלאס; א קלייד געמאכט פון וואל־אטלאס.

calaman'der-wood *n.* (קעל-ע-מענ'-דער-הוואוד) קאלאמאנדער־האלץ [אזא הארט האלץ, וואס ווערט געברויכט פאר מעבעל. וואקסט אין ציילאן].

cal'amar *n.* (קעל'-ע-מער) דער טינט־פיש [אזא פיש וואס ווען מען יאגט זיך נאך איהם, לאזט ער ארויס פון זיך אזא שווארצע פליסיגקייט, וועלכע מאכט דאס וואסער דונקעל און מען קען איהם מעהר ניט זעהן].

cal'amary *n.* (קעל'-ע-מע-רי) ז. ***calamar***

cal'ambac *n.* (קעל'-עמ-בעק) קאלאמ־באק־האלץ [אזא שמעקעדיגע האלץ].

calamif'erous *a.* (קעל-ע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס ראהרפערמיגע פלאנצען.

cal'amin *n.* (קעל'-ע-מין) צינק־ערץ [רויהער צינק ווי ער ווערט אויסגעגרא־בען]; אזא זארט גאלוואניזירט אייזען.

cal'amine *n.* (קעל'-ע-מין) ז. ***calamin***

cal'amint *n.* (קעל'-ע-מינט) בארג־מע־ליסע, בארג־מיאטע, א מין שטארק דופ־טענדעס גראז [ווערט געברויכט אין מע־דיצין].

cal'amite *n.* (קעל'-ע-מאיט) קאלאמיט [אזא ווייסליכער קריסטאל־פערמיגער מי־נעראל].

calam'itous *a.* (קע-לעמ'-אי-טאס) עלענד, טרויעריג, יאמערפול, אונגליקליך.

calam'itously *adv.* (קע-לעמ'-אי-טאס-לי) אויף אן עלענדען אדער אונגליקליכען אופן; יאמערליך, טרויעריג, אונגליקליך.

calam'itousness *n.* (קע-לעמ'-אי-טאס-נעס) א טרויעריגע לאגע, א קלעגלי־כער צושטאנד.

calam'ity *n.* (קע-לעמ'-אי-טי) עלענד, אונגליק.

cal'amus *n.* (קעל'-ע-מאס) שילף־ראהר [אזא פלאנצע].

calan'do *adv.* (קע-לענ'-דאו) אין מוזיק — לאנגזאם נאכלאזען די טעמפּא און שטארקייט פון טאן.

calan'dra *n.* (קע-לענ'-דרע) די בארג־לערכע [א מין זינג־פויגעל]; דער שוואר־צער קארן־ווארם.

cal'apash *n.* (קעל'-ע-פּעש) ז. ***calipash***

calash' *n.* (קע-לעש') א לייכטע קארעטקע [קאליאסקע]; די צונויפנלעגטע בויד פון א קארעטע.

cal'athiform *a.* (קעל'-ע-טהי-פארם) האלב־רונד האלב־קוילעכדיג.

cal'car *n.* (קעל'-קאר) אן ארויסשטאר־צונג, א שפּארען, א שפּארען־עהנליכע ארויסשטארצונג; א שמעלץ־אויווען אין א גלאז־פאבריק.

cal'carate *a.* (קעל'-קע-רייט) מיט שפּא־רען [ווי די פיס פון א האהן].

calca'reo-argilla'ceous *a.* (קעל-קיי'-רי-או-אר-דזשי-ליי'-שיאס) וואס בע־שטעהט פון קאלך און ליים.

calcareosilic'eous *a.* (קעל-קיי-רי-או-סי-ליש'-אס) וואס בעשטעהט פון קאלך און קיזעל־ערד.

calcareosul'phurous *a.* (קעל-קיי-רי-או-סאל'-פאר-אס) וואס ענטהאלט קאלך און שוועבעל.

calca'reous *a.* (קעל-קיי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון קאלך, וואס ענטהאלט קאלך.

calca'reous earth (קעל-קיי'-רי-אס אוירטה) קאלך־ערד.

calca'reousness *n.* (קעל-קיי'-רי-אס-נעס) קאלכהאלטיגקייט, דאס ענטהאלטען אין זיך קאלך.

calca'reous spar (קעל-קיי'-רי-אס ספּאר) דער קאלך־שטיין.

calcarif'erous *a.* (קעל-קע-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס קאלך.

calcar'iform *a.* (קעל-קער'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון שפּארען.

cal'ceated *a.* (קעל'-סי-איי-טעד) בע־שוכט, טראגענדיג שיך.

cal'cedon *n.* (קעל'-סע-דאן) כאלצעדאן, א מין טייערער ווייסער שטיין.

cal'cedony *n.* (קעל'-סעד-א-ני) ז ***calcedon***

cal'ceiform *a.* (קעל'-סי-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פּאנטאפעל.

Calceola'ria *n.* (קעל-סי-א-ליי'-רי-א) די פּאנטאפעל־בלומען [אזא מין בלומען וואס האבען די פארם פון פּאנטאפּעל].

cal'ces *n.* (קעל'-סיז) פּיאטקעס, קולנעם. ז. ***calx***

cal'cic *a.* (קעל'-סיק) וואס ענטהאלט קאלך; וואס איז נוגע צו דעם מעטאל קאלציום.

calcif'erous *a.* (קעל-סיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט קאלך.

calcif'ic *a.* (קעל-סיפ'-איק) פערבונדען מיט קאלך.

calcifica'tion *n.* (קעל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס פערבינדען מיט קאלך [פון וואס עס בילדעט זיך קאלך־שטיין].

cal'ciform *a.* (קעל'-סי-פארם) וואס זעהט אוים ווי קאלך אדער קריידע; וואס שטארצט ארויס ווי א קנאפּעל.

cal'cify *v.* (קעל'-סי-פאי) פערוואנדלען קאלך אין שטיין [דורך פעראייניגונג פון קאלך מיט קויהלען־זויערע].

cal'cimine *n. and v.* (קעל'-סי-מין) א פיינער זארט קאלך צום קאלכען הייזער; קאלכען.

cal'cinable *a.* (קעל'-סי-נעבל) וואס קען פערקאלכט ווערען [דורך פייער].

cal'cinate *v.* (קעל'-סי-נייט) פערוואנד־לען אין קאלך.

calcina'tion *n.* (קעל-סי-ניי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין קאלך.

cal'cinatory *n.* (קעל'-סינ-ע-טא-רי) א כלי צו ברענען קאלך.

cal'cine *v.* (קעל'-סין) פערוואנדלען אין פּולווער אדער אין קאלך דורך פייער; זיך פערקאלכען; בראטען.

cal'cined gyp'sum (קעל'-סינד דזשיפּ'-סאם) פּאריזער פּלאסטער.

cal'cinize *v.* (קעל'-סי-נאיז) ז. ***calcine***

cal'cite *n.* (קעל'-סאיט) קאלציט אדער קאלציט־קארבאנאט [א קאלך־מינעראל].

calcit'ic *a.* (קעל-סיט'-איק) וואס בע־שטעהט פון קאלציט אדער קאלציום־קאר־באנאט.

cal'citrant *a.* (קעל'-סי-טרענט) ווידער־שפּעניסטיג, בריקעדיג.

cal'cium *n.* (קעל'-סי-אם) קאלציום [אזא מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

cal'cium light (קעל'-סי-אם לאיט)

דאס קאלציום ליכט, דאס דרומאנדישע ליכט [אזא שטארקעס העל ווייסעס ליכט וואס ווערט ערהאלטען דורך לאזען א שטראם זויער־שטאף און א שטראם וואַ־סער־שטאף אויף א שטיק קאלך־שטיין].

calcog'rapher *n.* (קעל־קאג'־רע־פער) קרייד־צייכנער, פאסטעל־צייכנער [איינער וואס מאהלט בילדער מיט קרייד־פאר־בען].

calcograph'ical *a.* (קעל־קא־גרעפ'־אי־קעל) וואס איז שייך צו קרייד־צייכנונג.

calcog'raphy *n.* (קעל־קאג'־רע־פי) קרייד־צייכנונג, פאסטעל־צייכנונג.

calc'-sin'ter *n.* (קעלק'־סינ'־טער) דער טראפּשטיין [דער שטיין וואס בילדעט זיך פון קאלכהאלטיגען וואסער].

calc'-spar *n.* (קעלק'־ספּאר) קאלק־שפאט [אזא קאלכהאלטיגער מינעראל].

calc'-tuff *n.* (קעלק'־טאף) אזא קאלכ־האלטיגער מינעראל.

cal'culable *a.* (קעל'־קיו־לעבל) וואס קען געצעהלט אדער בערעכענט ווערען.

cal'culary *a. and n.* (קעל'־קיו־לע־רי) וואס האט א שייכות צו דער שטיין־קראנק־הייט; א פערהארטעוועטע קייקעלע אין א בארגע.

cal'culate *v.* (קעל'־קיו־לייט) 1. צעהלען, רעכנען, אויסרעכנען, בערעכנען, צוזאמענ־רעכנען; 2. דענקען, מיינען.

1. Astronomers can calculate the date of an eclipse of the moon. 2. I calculate on meeting you there.

cal'culate a nativ'ity (קעל'־קיו־לייט ע נע־טיוו'־אי־טי) אויסרעכענען די שטע־לונג פון די מזלות אדער שטערן צו דער צייט פון איינעם'ס געבורט.

cal'culating *a.* (קעל'־קיו־ליי־טינג) בערעכענענדיג, וואס לאזט זיך בערעכע־נען; וואס מען קען אויסרעכענען אדער פאראויסזעהן צום אייגענעם נוצען.

cal'culating-machine' *n.* (קעל'־קיו־ליי־טינג־מע־שין') א רעכען־מאשין.

calcula'tion *n.* (קעל־קיו־ליי'־שאן) בערעכענונג; שאצונג; צוזאמענרעכנונג; אויסרעכנונג פון קאסטען.

cal'culative *a.* (קעל'־קיו־ליי־טיוו) וואס איז אויסגערעכענט; וואס איז אויס־צורעכענען.

cal'culator *n.* (קעל'־קיו־ליי־טאר) רעכ־נער, בערעכנער; אן אבשאצער.

cal'culatory *a.* (קעל'־קיו־ליי־טא־רי) וואס איז שייך צו בערעכנונגען אדער אויס־רעכנונגען.

cal'culi *n.* (קעל'־קיו־לאי) קליינע שטיינדלעך; אורין שטיינער [אזא קראנקהייט]; די העכערע מאטעמאטיק [דיפערענציאל רעכנונג].

cal'culous *a.* (קעל'־קיו־לאס) שטייניג; הארט ווי שטיין; קראנק אויף שטיין־קראנקהייט.

cal'culus *n.* (קעל'־קיו־לאס) א קליין שטיינדעל; אורין־שטיין, בלאזען־שטיין; די העכערע מאטעמאטיק [דיפערענציאל־רעכנונג].

cal'dron *n.* (קאהל'־דראן) א גרויסער קעסעל.

caleche' *n.* (קע־לעש') ז. *calash*

Caledo'nian *a. and n.* (קעל־ע־דאו'־ני־ען) וואס איז נוגע צו שאטלאנד; שאט־לענדיש; א שאטלענדער.

calefa'cient *a. and n.* (קעל־ע־פיי'־שיענט) וואס ווארעמט, וואס היצט; עפּעס וואס פעראורזאכט היץ.

calefac'tion *n.* (קעל־ע־פעק'־שאן) דאס היים מאכען; דאס זיין דערהיצט.

calefac'tive *a.* (קעל־ע־פעק'־טיוו) וואס קען הייס מאכען; וואס רופט ארויס היץ.

calefac'tor *n.* (קעל־ע־פעק'־טאר) אזא קליינער אויווען.

calefac'tory *a.* (קעל־ע־פעק'־טא־רי) ז. *calefactive*

cal'efy *v.* (קעל'־ע־פאי) מאכען ווארים; דערהיצען; זיך דערווארעמען, זיך דער־היצען.

cal'endar *n. and v.* (קעל'־ען־דער) קאלענדאר, לוח; פערשרייבען אין א קא־לענדאר.

cal'endar-clock *n.* (קעל'־ען־דער־קלאק) א גרויסער וואנד־זייגער, וואו די ווייזערס צייגען אויך די טעג פון וואך און מאנאט.

cal'endar month (קעל'־ען־דער מאנטה) א קאלענדאר מאנאט [א מאנאט פון יאהר, ווי ער איז אין לוח].

cal'endary *a.* (קעל'־ען־דע־רי) וואס איז שייך צו א קאלענדאר אדער לוח.

cal'ender *n. and v.* (קעל'־ען־דער) א פרעס־מאשין אין דער פאבריקאציאן פון געוואנד און פאפּיער; פרעסען, פלעטען.

cal'enderer *n.* (קעל'־ען־דער־ער) איי־נער וואס ארבייט ביי א פרעס־מאשין פון געוואנד אדער פאפּיער.

cal'endrer *n.* (קעל'־ען־דרער) ז. *calenderer*

Calen'dula *n.* (קע־לענ'־דיו־לע) די רינגעל־בלום אדער טויטען־בלום [אזא פלאנצע וואס בליהט כמעט דאס גאנצע יאהר. די בליהונג ווערט בענוצט אין מע־דיצין].

cal'enture *n.* (קעל'־ען־טשור) אזא פיי־בער־קראנקהייט.

cales'cence *n.* (קע־לעס'־ענס) דאס ווא־רים ווערען; דאס דערהיצט ווערען.

calesh' *n.* (קע־לעש') ז. *calash*

calf *n.* (קאהף) א קאלב; קאלב־לעדער; א נאר; די איקרע פון פוס.

calf'-bind'ing *n.* (קאהף־באינ'־דינג) קאלב־לעדער איינבאנד [פראנץ־באנד].

calf'-leath'er *n.* (קאהף־לעטה'־ער) קאלב־לעדער.

calf'-like *a. and adv.* (קאהף־לאיק) עהנליך צו א קאלב; ווי א קאלב; נאריש.

calf's'-head *n.* (קאהפס'־העד) קאלבס־קאפ [אזא פלאנצע אין קאליפארניען].

calf'skin *n.* (קאהף'־סקין) קאלב־פעל.

calf's'-pluck *n.* (קאהפס'־פלאק) א קעל־בערנער איינגעווייד.

cal'iber *n.* (קעל'־אי־בער) 1. קאליבער, דאס דיאמעטער פון א צילינדער־לאך; די גרויס פון דער שיס־לאך אין א ביקס; די גרויס פון א קויל; 2. גייסטעס־פעהיגקייט.

2. The editor is a man of high caliber.

cal'iber-com'passes *n.* (קעל'־אי־בער־קאמ'־פעס־עז) אן אינסטרומענט צום מעסטען דאס דיאמעטער פון רונדע זאכען.

cal'iber-gage *n.* (קעל'־אי־בער־גיידזש) אזא געצייג צו מעסטען דעם קאליבער אדער דיאמעטער פון רונדע זאכען.

cal'iber-rule *n.* (קעל'־אי־בער־רוהל) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו בעשטימען דאס געוויכט פון מעטאלענע באלען, דורכדעם וואס עס ווערט געמאס־טען זייער דיאמעטער.

cal'iber-square *n.* (קעל'־אי־בער־סקוועהר) אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינערליכען אדער אויסערליכען דיא־מעטער פון רונדע זאכען.

calibo'gus *n.* (קעל־אי־באו'־גאס) אן אמעריקאנער משקה פון ראם און ביער.

cal'ibrate *v.* (קעל'־אי־בריט) קאליב־רירען, בעשטימען דעם קאליבער [ווי דעם דיאמעטער און די גראדען פון א טערמא־מעטער־גלעזעל]; בעשטימען דעם פער־העלטניס־ווערטה [ווי פון א וואג, א מעסט־אינסטרומענט א. ד. ג.].

calibra'tion *n.* (קעל־אי־ברי'־שאן) דאס בעשטימען דעם קאליבער פון א טער־מאמעטער [ווי דעם דיאמעטער פון גלעז־זעל און דיא גראדען]; דאס בעשטימען די טיילונג פון א סקאלע [ווי פון א וואג, א מעסט־אינסטרומענט א. ד. ג.].

cal'ibre *n.* (קעל'־אי־בער) ז. *caliber*

Cal'iburn *n.* (קעל'־אי־בורן) דער שווערד פון פערצייטיגען קעניג ארטהור פון ענגלאנד.

Cal'iburno *n.* (קעל'־אי־בור־נא) ז. *Caliburn*

cal'ice *n.* (קעל'־איס) א בעכער.

cal'ices *n.* (קעל'־אי־סיז) די בעכער־לעך פון בלומען; בעכערס.

cal'ico *n. and a.* (קעל'־אי־קאו) קאלי־קא, קארטון, ציץ; געמאכט פון קאליקא.

cal'ico-prin'ter *n.* (קעל'־אי־קאו־פרינ'־טער) א דרוקער פון ציץ [קארטון].

cal'ico-prin'ting *n.* (קעל'־אי־קאו־פרינ'־טינג) דאס דרוקען די אוזארען אויף ציץ [קארטון].

calic'ula *n.* (קע־ליק'־יו־לע) דאס בלע־טער־בעכערעל פון א בלום.

calic'ular *a.* (קע־ליק'־יו־לער) וואס האט די פארם פון א בלום־בעכערעל.

calid'ity *n.* (קע־ליד'־אי־טי) היץ.

ca'lif *n.* (קיי'־ליף) קאליף [דער נאכ־פאלגער פון מאחמעט, דער הויפט־פיהרער אדער קעניג ביי מאחמעדאנער].

ca'lifate *n.* (קיי'־לי־פייט) די הערשאפט פון א קאליף.

Califor'nian *a. and n.* (קעל־אי־פאר'־ני־ען) וואס איז שייך צו קאליפארניע [איינער פון די שטאאטען פון נארד־אמע־ריקא ביים פאסיפיק]; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון קאליפארניע.

cali'go *n.* (קע־לאי'־גאו) א שוואכע ראיה, א דונקלען אין די אויגען.

cal'igraph *n.* (קעל'־אי־גרעף) א פאר־שריפט צום שעהן שרייבען.

calig'rapher *n.* (קע־ליג'־רע־פער) א קאליגראף [איינער וואס שרייבט מיט א שעהנער האנדשריפט].

calig'raphist *n.* (קע־ליג'־רע־פיסט) ז. *caligrapher*

calig'raphy *n.* (קע־ליג'־רע־פי) קא־ליגראפיע, די קונסט פון שעהן שרייבען.

cal'ipash *n.* (קעל'־אי־פעש) דער טייל פון א שילד־קרעטע, וואס געהערט צו איהר אויבערשטער שאלאכץ.

cal'ipee *n.* (קעל'־אי־פיע) דער טייל פון א שילד־קרעטע, וואס געהערט צו איהר אונטערשטער שאלאכץ.

cal'iper *n. and v.* (קעל'־אי־פער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס דיאמעטער פון רונדע זאכען; מעסטען דאס דיאמע־טער.

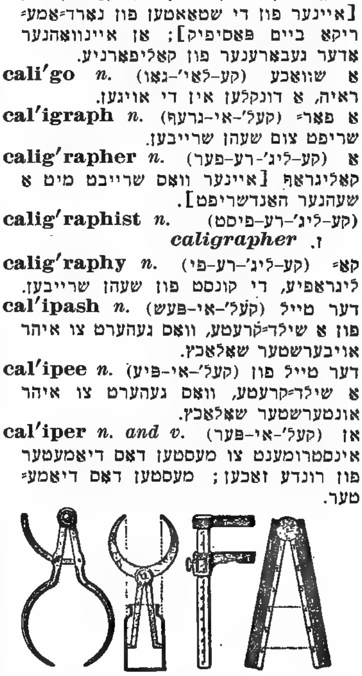

Calipers

ca'liph (קיי'־ליף) ז. *calif*

ca'liphate *n.* (קיי'-לי-פייט) .ז *califate*

ca'liphship *n.* (קיי'-ליף-שיפ) דאס אמט אדער די הערשאפט פון א קאליף.

calisa'ya *n.* (קעל-אי-סיי'-יע) כינא-קארע [אזא קארע פון א בוים וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין געגען פיבער].

calisthen'ics *n.* (קעל-איס-טהענ'-איקס) געזונדס-גימנאסטיק [לייכטע איבונגען פאר דער ענטוויקלונג פון דער שטארקייט פון קערפער].

calk *v. and n.* (קאהק) פערשטאפען די שפאלטען אדער לעכער אין א שיף; בעשמידען א פערד מיט שארפע פאדקאווען; שארף מאכען די פאדקאוועס פון א פערד; די שפיצען פון א פאדקאווע; א שטיקעל אייזען מיט שפיצען וואס ווערט צוגעקלאפט צום קנאפעל פון א שוה, צו פערהיטען פון אויסגליטשען; אראבנעהמען א קאפיע פון א צייכנונג; בעדעקען א צייכנונג מיט קרייד [כדי צו קאפירען].

calk'er *n.* (קאהק'-ער) איינער וואס פערשטאפט די שפאלטען אדער לעכער פון א שיף.

calk'in *n.* (קאהק'-אין) די שפיצען פון א פערדישער פאדקאווע; א שטיקעל אייזען מיט שפיצען צוגעשלאגען צו דעם קנאפעל פון א שטיוועל צו פערהיטען פון אויסגליטשען.

calk'ing *n.* (קאהק'-אינג) דאס פערשטאפען די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף; דאס קאפירען א צייכנונג.

calk'ing-i'ron *n.* (קאהק'-אינג-אי'-ערן) אזא דלאט געברויכט ביים פערשטאפען די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף.

calk'ing-tool *n.* (קאהק'-אינג-טוהל) א געצייג צו פערשטאפען לעכער אדער שפאלטען פון א שיף.

call *v. and n.* (קאהל) רופען; איינלאדען; שרייען; אויסרופען; בעזוכען; מאכען א קורצען בעזוך; פאדערען; א רוף; א געשריי; פאדערונג; א פייף.

cal'la *n.* (קעל'-ע) קאלא, א פלאנצע מיט גרויסע ווייסע בליהונג.

call again' (קאהל ע-גען') צוריקרופען; איבער'חזר'ען; קומט נאך א מאל! [אז איינלאדונג ווען איינער נעהט אוועק פון א בעזוך, אז ער זאל נאך א מאל בעזוכען].

We have enjoyed your visit. Call again!

call aside' (קאהל ע-סאיד') אוועקרופען אן א זייט.

call a spade a spade (קאהל ע ספייד ע ספייד) רופען זאכען מיט דעם ריכטיגען נאמען.

call at an inn (קאהל עט ען אין) אבשטעלען זיך אין אן אכסניה.

call at a place (קאהל עט ע פלייס) צוגעהן אין אן ארט, אריינגעהן ערגעץ וואו.

call atten'tion (קאהל ע-טענ'-שאן) אויפמערקזאם מאכען.

call away' (קאהל ע-וויי') אוועקרופען.

call back (קאהל בעק) צוריקרופען, צוריקנעהמען [דאס ווארט].

He was compelled to call back his words.

call'-bird *n.* (קאהל'-בוירד) דער רוף-פויגעל [אזא פויגעל, וועלכער ווערט אויסגעלערענט אריינצופיהרען אנדערע פויגעל אין נעץ].

call down (קאהל דאון) 1. ארונטעררופען; 2. אויסריידען, פארווירפע מאכען.

2. The manager called him down for his mistake.

call down cur'ses upon' (קאהל דאון קויר'-סעז א-פאן') בעטען קללות אויף אימעצען.

call'er *n.* (קאהל'-ער) א רופער; א בעזוכער.

call for (קאהל פאר) פאדערען, פערלאנגען; אבשטאטען א קורצען וויזיט, אריינגעהן אויף א ווייל [צו אימעצען וועגען וואס].

call for a wit'ness (קאהל פאר ע וויט'-נעס) נעהמען פאר אן עדות.

call for din'ner! (קאהל פאר דינ'-ער) קומט צו מיטאג-עסען!

call for some'thing (קאהל פאר סאמ'-טהינג) פרעגען אויף עפעס; עפעס פערלאנגען; בעשטעלען.

call forth (קאהל פאורטה) ארויסרופען; זעצען אין בעוועגונג.

Italy's attack upon Tripoli called forth universal protest.

cal'lid *a.* (קעל'-איד) געאיבט, ספעציאליזירט; כיטרע.

callid'ity *n.* (קעל-איד'-אי-טי) איינגעאיבטקייט, ספעציאליזירטקייט; כיטרעקייט.

cal'lidness *n.* (קעל'-איד-נעס) .ז *callidity*

cal'ligraph *n.* (קעל'-אי-גרעף) .ז *caligraph*

callig'rapher *n.* (קע-ליג'-רע-פער) .ז *caligrapher*

calligraph'ic *a.* (קעל-אי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון שעהן שרייבען, קאליגראפיש.

calligraph'ical *a.* (קעל-אי-גרעפ'-איק-על) .ז *calligraphic*

calligraph'ically *adv.* (קעל-אי-גרעפ'-איק-על-אי) אויף א שעהן געשריבענעם אופן; קאליגראפיש.

callig'raphist *n.* (קע-ליג'-רע-פיסט) .ז *caligrapher*

callig'raphy *n.* (קע-ליג'-רע-פי) .ז *caligraphy*

call in (קאהל אין) איינמאהנען, איינקאלעקטירען; ארויסנעהמען פון געברויך; אריינרופען, איינלאדען.

call'ing *n.* (קאהל'-אינג) דאס רופען; דאס אויסרופען די נעמען; די צוזאמענרופונג; א פראפעסיאָן, בערוף; די מיסיאָן.

call in ques'tion (קאהל אין קוועס'-טשאן) ארויסרופען א צווייפעל, צווייפלען.

call in'to (קאהל אינ'-טו) 1. אריינרופען, איינלאדען; 2. צונויפרופען.

1. The visitor was called into the house.
2. The professor was called into consultation about the patient.

Calli'ope *n.* (קע-לאי'-א-פי) די מוזע פון מליצה און עפישע געדיכטע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

calli'ope *n.* (קע-לאי'-א-פי) אן ארגעל וואס שפיעלט דורך דאמפף-פייפלען.

callipash' *n.* (קעל-אי-פעש') .ז *calipash*

cal'liper *n.* (קעל'-אי-פער) .ז *caliper*

callisthen'ic *a.* (קעל-איס-טהענ'-איק) וואס איז נוגע צו געזונדס-גימנאסטיק.

callisthen'ics *n.* (קעל-איס-טהענ'-איקס) געזונדס-גימנאסטיק.

call'-loan *n.* (קאהל'-לאון) אן הלואה וואס דארף בעצאהלט ווערען צו יעדער צייט ווען דער מלוה וועט עס פאדערן.

call names (קאהל ניימז) געבען א צונאמען; זידלען.

call off (קאהל אף) אברופען; אבהאלטען.

The appointment with the dentist was called off.

call of the house (קאהל אוו טהי האוס) די צונויפרופונג פון די מיטגליעדער פון דעם פארלאמענט; דאס אויסרופען אלע מיטגליעדער פון פארלאמענט ביים נאמען; דער נאמען-אויסרוף [צום אבשטימען].

call on (קאהל אן) אויפפאדערען; בעטען, מתפלל זיין; מאכען א קורצען וויזיט.

callos'ity *n.* (קע-לאס'-אי-טי) פערהארטונג פון דער הויט [פון מענשליכען קערפער].

cal'lot *n.* (קעל'-אט) .ז *calote*

cal'lous *a. and v.* (קעל'-אס) הארט; פערהארטעט; הארטהערציג; אבגעהארטעט; געשוואלען און גלאט; אבהארטען; מאכען הארט.

cal'lous-beaked *a.* (קעל'-אס-ביקעט) וואס האט א הארטען שנאבעל.

cal'lously *adv.* (קעל'-אס-לי) אויף אן אבגעהארטעטען אופן.

cal'lousness *n.* (קעל'-אס-נעס) דאס זיין הארט; דאס זיין אבגעהארטעט [וועגען קערפער]; הארטהערציגקייט.

call out (קאהל אוט) 1. אויסרופען; 2. ארויספאדערען [צום קאמפף].

2. The men were called out on strike.

call o'ver (קאהל או'-ווער) ארויסרופען, איבערלעזען [א ליסטע פון נעמען].

call o'ver the coals (קאהל או'-ווער טהי קאולז) פאדערען דין וחשבון; שטארק קריטיזירען אן אנגעשטעלטען.

For his conduct he was called over the coals by his manager.

cal'low *a.* (קעל'-או) נאקעט; אהן פעדערען; נאך נים בעוואקסען מיט פעדערען.

call the roll (קאהל טהי ראול) פארלייענען פון א ליסט די נעמען פון די אנוועזענדע מיטגליעדער פון א פארלאמענט אדער פון אן אנדער קערפערשאפט.

call to account' (קאהל טו ע-קאונט') פאדערען רעכענונג אדער אן ערקלערונג.

call togeth'er (קאהל טו-געטה'-ער) צוזאמענרופען.

call to grace (קאהל טו גרייס) בעטען רחמים.

call to mem'ory (קאהל טו מעמ'-א-רי) דערמאנען.

call to mind (קאהל טו מאינד) דערמאנען [וועגען עפעס].

call to naught (קאהל טו נאהט) אימעצען ארונטערמאכען, מאכען צו נארנישט.

call to one (קאהל טו וואן) אימעצען צורופען; אימעצען רופען צו הילף.

call to or'der (קאהל טו אר'-דער) רופען צו ארדנונג, עפענען א פערזאמלונג.

call to the atten'tion (קאהל טו טהי ע-טענ'-שאן) מאכען אויפמערקזאם; ציהען די אויפמערקזאמקייט.

Permit me to call this matter to your attention.

call to the bar (קאהל טו טהי באר) ערלויבען איינעם אויפצוטרעטען אלס אדוואקאט.

call to the chair (קאהל טו טהי טשעהר) אויסקלייבען פאר א פארזיצענדען.

call up (קאהל אפ) פארברייננען, אויפוועקען; מאהנען; צורופען; אברופען מיט'ן טעלעפאן.

call upon' one (קאהל א-פאן' וואן) בעטען, מאהנען, אנרופען; אנרופען מיט'ן

נאמען; זיך ווענדען צו אימעצען, איהם אנרופענדיג ביים נאמען.
The chairman called upon him to address the meeting.

cal'lus *n.* (קעל'-אס) א פערהארטונג; א פערהארטעוועטע הויט; דער פערהארטעוועטער שטאף וואס בילדעט זיך ביים פערוואקסען פון א געבראכענעם ביין.

calm *n., a. and v.* (קאהם) 1. שטיל, רוהיג; גלאטען; זאנפט; אונגעשטערט; 2. שטילקייט; רוהינקייט; ווינד=שטילקייט; רוה; 3. בערוהיגען, בעזענפטיגען.
1. The sea is calm to-day. 2. There is an atmosphere of calm in this home. 3. Please calm yourself.

cal'mative *n. and a.* (קעל'-מע-טיוו) א בערוהיגונגס=מיטעל; וואס ווירקט בערוהיגענד.

cal'mer *n.* (קאה'-מער) דער בערוהיגער, איינשטילער.

calm'ness *n.* (קאהמ'-נעס) רוהינקייט; רוהע; בערוהיגונג; איינשטילונג.

Cal'muck *n.* (קעל'-מאק) א קאלמיק. ז. ***Kalmuck***

calm'y *a.* (קאה'-מי) רוהיג; שטיל; זאנפט, גלאטען.

calog'raphy *n.* (קע-לאג'-רע-פי) ז. ***caligraphy***

cal'omel *n.* (קעל'-א-מעל) קאלאמעל [א כעמישע פערבינדונג פון כלאר מיט קוועקזילבער, ווערט בענוצט אלס מעדיצין].

calores'cence *n.* (קעל-א-רעס'-ענס) די אויפזאמלונג פון אונליכטבארע ווערמעשטראהלען אין איין פונקט מיט דער הילף פון א ברען=גלאז אדער שפיגעל, אז זיי זאלען לייכטען און קענען צינדען.

calor'ic *n. and a.* (קע-לאר'-איק) היץ; וואס נעהערט צו היץ.

calor'ic en'gine (קע-לאר'-איק ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך הייסע לופט.

calor'ifier *n.* (קע-לאר'-אי-פאי-ער) דער הייץ=אפאראט.

calorif'ic *a.* (קעל-א-ריפ'-איק) וואס קען ארויסגעבען היץ; וואס קען דערהיצען.

calorifica'tion *n.* (קע-לאר-אי-פי-קיי'-שאן) דאס ארויסגעבען היץ.

calorim'eter *n.* (קעל-א-רימ'-ע-טער) קאלארימעטער [אן אפאראט צו מעסטען היץ].

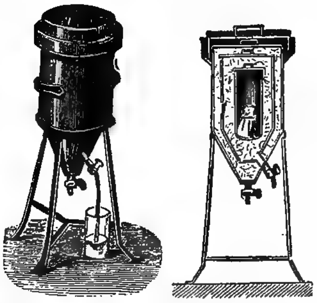

Calorimeter

calorimet'ric *a.* (קעל-א-רי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א קאלארימעטער [א היץ=מעסטער].

calorimet'rical *a.* (קעל-א-רי-מעט'-ריק-על) ז. ***calorimetric***

calorim'etry *n.* (קעל-א-רימ'-ע-טרי) די היץ=מעסטונג.

cal'ory *n.* (קעל'-א-רי) א קאלאריום, אן איינהייטס=מאס פאר היץ אדער ווארעמקייט [די מאס ווארעמקייט, וועלכע פאדערט זיך אנצוואווארעמען איין קילאגראם וואסער ביז 1 גראד צעלזיוס].

calote' *n.* (קע-לאוט') א הויב, א יארמולקע; א פלאכער רונדער געוועלב.

calotte' *n.* (קע-לאט') ז. ***calote***

cal'otype *n.* (קעל'-א-טאיפ) דאס פאטאגראפירען דירעקט אויף פאפיער [אן אלטע פארם פון פאטאגראפירען].

caloy'er *n.* (קע-לאי'-ער) א גריכישער מאנאך.

calp *n.* (קעלפ) קאלך אדער זאמד שטיין, וואס ענטהאלט אין זיך שטיקלעך קויהלען.

cal'trap *n.* (קעל'-טרעפ) דער פוס=שטעכער [אזא אלט געוועהר מיט שפיצען וואס פלעגט אנגעשטעקט ווערען אין דער ערד אויף דעם וועג, וואו דער שונא פלעגט דארפען דורכגעהן, כדי די סאלדאטען אדער די פערד זאלען זיך צושטעכען די פיס].

Caltrap

cal'trop *n.* (קעל'-טראפ) ז. ***caltrap***

calum'ba *n.* (קע-לאמ'-בע) די קאלאמבא=פלאנצע.

cal'umet *n.* (קעל'-יו-מעט) אזא טאבאק=לולקע, וועלכע ווערט ביי די אמעריקאנער אינדיאנער געברויכט אלס א צייכען פון פריעדען אדער קריעג.

calum'niate *v.* (קע-לאמ'-ני-אייט) פערליימדען.

calumnia'tion *n.* (קע-לאמ-ני-איי'-שאן) פערליימדונג.

calum'niator *n.* (קע-לאמ'-ני-איי-טאר) א פערליימדער.

calum'niatory *a.* (קע-לאמ'-ני-ע-טא-רי) פערליימדעריש.

calum'nious *a.* (קע-לאמ'-ני-אס) פערליימדעריש.

calum'niously *adv.* (קע-לאמ'-ני-אס-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן.

cal'umny *n.* (קעל'-אמ-ני) פערליימדעריי.

Cal'vary *n.* (קעל'-ווע-רי) דאס בערגעל לעבען ירושלים, אויף וועלכען מען האט, לויט דער לעגענדע, געקרייציגט יעזוס'ען.

cal'vary *n.* (קעל'-ווע-רי) א צלם מיט דער פיגור פון געקרייציגטען יעזוס.

calve *v.* (קאהוו) זיך קעלבען, זיך אבקעלבען.

calves *n.* (קאהווז) קעלבער.

calves''-snout *n.* (קאהווז'-סנאוט) אזא פלאנצע וואס איהר זוימען=קאפסעל איז עהנליך צו א קעלבערנעם קאפ.

Cal'vinism *n.* (קעל'-ווינ-איזם) די לעהרע פון קריסטליכען רעפארמאטאר דזשאהן קאלווין [געבארען 1509, געשטארבען 1564].

Cal'vinist *n.* (קעל'-ווינ-איסט) א קאלוויניסט [איינער וואס געהט נאך דער לעהרע פון דעם קריסטליכען רעפארמאטאר קאלווין].

Calvinis'tic *a.* (קעל-ווינ-אים'-טיק) וואס איז שייך צו קאלווין אדער זיין לעהרע.

Cal'vinize *v.* (קעל'-ווינ-איז) איבערגעהן צום קאלוויניזם. ז ***Calvinism***

calv'ish *a.* (קאה'-וויש) ווי א קאלב.

calx *n.* (קעלקס) קאלך, קרייד; דערביין פון דער פיאטקע [קולנע].

calx vi'va (קעלקס וואי'-ווע) אונגעלאשענער קאלך.

calyc'iform *a.* (קע-ליס'-אי-פארם) בעכערפערמיג [ביי פלאנצען].

calyc'inal *a.* (קע-ליס'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א בלום=בעכערל; בעכערפערמיג [ביי פלאנצען].

cal'ycine *a.* (קעל'-אי-סין) ז. ***calycinal***

cal'ycle *n.* (קעל'-איקל) אויסען=בעכערל [דאס אונטערשטע בלעטער=בעכערל אין וועלכען עס זיצט די בלום].

cal'ycled *a.* (קעל'-איקלד) וואס האט אן אויסען=בעכערל [ביי בלומען]. ז. ***calycle***

calyc'ulate *a.* (קע-ליק'-יו-לייט) ז. ***calycled***

calyc'ulated *a.* (קע-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. ***calycled***

calyp'ter *n.* (קע-ליפ'-טער) א הויב, א דעקעל; מאך=הויב [ביי מאך].

calyp'tra *n.* (קע-ליפ'-טרע) ז. ***calypter***

cam *n. and a.* (קעם) א הויב=צאפען אויף א ראד אדער אקס [אן ארויסשטארצונג פון א ראד אדער אקס אין מאשינען פאר דעם צוועק פון אן אונרעגולערע בעוועגונג]; געבויגען, איינגעבויגען.

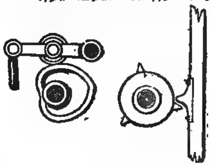

Cams

cam'aieu *n.* (קעמ'-אי-יו) א רעליעפע [בולט'ע] נעקריצטע פיגור אויף אן עדעלשטיין אדער אין א מושעל; א בילד געמאהלען אין איין פארב דורך שאטירונגען.

camaril'la *n.* (קעמ-ע-ריל'-ע) א קאמארילא, א הויף=קליקע [א פאלקספיינדליכע קליקע ביים הויף וואס זוכט צו ווירקען אויפ'ן מאנארך אין רעגירונגס=אנגעלעגענהייטען].

cam'ber *n. and v.* (קעמ'-בער) א קרימונג, א וועלבונג; אויסבויגען, אויסוועלבען.

cam'bered *a.* (קעמ'-בערד) געקרימט, אויסגעבויגען, געוועלבט.

cam'bering *a.* (קעמ'-בער-אינג) בויגענד; געבויגען, געוועלבט.

cam'bial *a.* (קעמ'-בי-על) וואס איז שייך צו געלד=וועקסלען.

cam'bist *n.* (קעמ'-ביסט) געלד=וועקסלער, חלפן [פון אויסלענדישע געלד].

cam'bistry *n.* (קעמ'-ביס-טרי) די קענטניס פון געלד=וועקסעל, מאס און געוויכט.

cam'bium *n.* (קעמ'-בי-אם) דער דיקער זאפט וואס געפינט זיך אין א בוים צווישען דער קארע און האלץ.

camb'let *n.* (קעמ'-לעט) קאמלעט [א קליידער=שטאף].

cam'boge *n.* (קעמ'-באודזש) אזא רויטליכע גומי אדער פעך=זאפט.

camboose' *n.* (קעמ-בוס') די קיך פון א שיף; א וואגאן וואס ווערט צוגעטשעפעט צו א פראכט=צוג, פארן קאנדוקטאר און די אנדערע אנגעשטעלטע.

cam'brel *n.* (קעמ'-ברעל) א פערדס הינטערשטער פוס.

Cam'brian *a.* (קעמ'-ברי-ען) וואס איז נוגע צו קעמבריע אדער הוויילס [אין ענגלאנד]; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער קעמברישער פעריאדע פון דער ערד=געשיכטע.

cam'bric *n.* (קיימ'-בריק) אזא דינער ליינען=שטאף.

came (קיים) געקומען. ז. *come*.

cam'el *n.* (קעמ'-על) א קעמעל.

Camel

cam'el-backed *a.* (קעמ'-על-בעקט) א הויקערדינער; וואס האט א הויקער ווי א קעמעל.

cam'el-bird *n.* (קעמ'-על-בוירד) דער אפריקאנער שטרויס=פויגעל.

cam'el-dri'ver *n.* (קעמ'-על-דראי'-ווער) א קעמעל=טרייבער.

cam'eleer *n.* (קעמ'-ע-ליער) א קעמעל=טרייבער; א רייטער אויף א קעמעל.

came'leon *n.* (קע-מי'-לי-אן) כאמעלעאן [אזא בעשעפעניש וואס בייט איהרע קאלירען].

camel'lia *n.* (קע-מעל'-יא) די קאמעלע [אזא טעע פלאנצע]; די יאפאנישע ראזע.

cam'elopard *n.* (קעמ'-ע-לא-פארד) דער זשיראף [אזא חיה מיט א געפלעקטע פעל און א גאנץ לאנגען האלז].

cam'el's hair (קעמ'-עלז העהר) קעמעל=וואל.

cam'eo *n.* (קעמ'-אי-או) אן עדעל=שטיין אדער מושעל אין וועלכע עס זיינען אויסגעקריצט רעליעפע [בולט'ע] פיגורען.

cam'era *n.* (קעמ'-ע-רע) א פאטאגראפישע קאמערא [אן אפאראט צו פאטאגראפירען].

cam'eral *a.* (קעמ'-ע-רעל) וואס איז שייך צו די פינאנסען פון שטאאט אדער צום שאץ=קאמער.

cameralis'tic *a.* (קעמ-ע-רע-ליס'-טיק) וואס איז נוגע צו די פינאנסען פון שטאאט.

cameralis'tics *n.* (קעמ-ע-רע-ליס'-טיקס) שטאאטס=פינאנס וויסענשאפט.

cam'era lu'cida (קאמ'-ע-רא ליו'-סי-דא) אזא אפאראט, דורך וועלכען מען קען פראיעקטירען דעם שאטען פון א געגענשטאנד אויף א בלאט פאפיער און איהם קאפירען.

cam'era obscu'ra (קאמ'-ע-רא אב-סקיו'-רא) קאמערא אבסקורא [א פינסטערער קאמער, א פאטאגראפישער אפאראט].

cam'era-stand *n.* (קעמ'-ע-רע-סטענד) דער געשטעל פון א פאטאגראפישען אפאראט.

cam'erate *v.* (קעמ'-ע-רייט) בויגען, וועלבען.

cam'erated *a.* (קעמ'-ע-ריי-טעד) איינגעטיילט אין צימערען; געוועלבט.

camera'tion *n.* (קעמ-ע-ריי'-שאן) דאס איינטיילען אין צימערען; די וועלבונג.

camerlin'go *n.* (קעמ-ער-לינ'-גאו) דער שאץ=מייסטער (קאזנאטשיי) פון פאפסט.

camise' *n.* (קע-מיס') אזא ברייטע העמד געטראגען אין די מזרח לענדער; א מארגען=קלייד.

cam'let *n.* (קעמ'-לעט) קאמלעט [אזא קליידער=שטאף].

cam'mock *n.* (קעמ'-אק) א מין סטרוטשקע=גראז מיט שטעכיגע בלעטלעך. וואקסט אפט אויף קופעס מיסט און ביי די ברעגען פון פעלדער; אן אויסגעבויגענער שטעקען [בעזאנדערס אזא, וועלכער ווערט בענוצט אין געוויסע שפיעלען מיט א באל]: דאס שפיעל מיט א באל, וואו עס ווערט געברויכט אן אויסגעבויגענער שטעקען אדער קלעצעל.

cam'omile *n.* (קעמ'-א-מאיל) קאמעלען טהעע.

Camor'ra *n.* (קע-מאר'-א) די קאמארא [א געהיימער פערברעכערישער פעראיין אין נעאפאל, איטאליען].

cam'ous *a.* (קעמ'-אס) פלאטשיג [ווענען א נאז]; וואס האט א פלאטשיגע נאז.

camp *n. and v.* (קעמפ) 1. א לאגער פון מיליטער; א געצעלטען=לאגער; ארויסגעהן אין לאגער; 2. זיך בעזעצען צייטווייליג אין א געצעלט; 3. שטרייטען, קעמפפען, מלחמה האלטען.

1. The army **camped** on the plains. 2. The boys spent their vacation **camping**.

campaign' *n. and v.* (קעמ-פיין') 1 מלחמה, פעלדצוג; קאמפף; 2. פאליטישער וואהל=קאמפף; 3. זיך בעטייליגען אין א קאמפף.

1. The **campaign** against Tripoli has begun. 2. Every year there is an electoral **campaign**.

campaign'er *n.* (קעמ-פיינ'-ער) איינער וואס האט זיך בעטייליגט אין א קאמפף אדער מלחמה.

campaign' wig (קעמ-פיין' הוויג) אזא גרויסער פארוק וואס די אדעליגע פלעגען אמאל טראגען.

campa'na *n.* (קעמ-פיי'-נע) א גלאקענ=פערמיגע שיסעל אדער דעקעל.

campan'iform *a.* (קעמ-פענ'-אי-פארם) גלאקען=פערמיג.

campani'le *n.* (קעמ-פע-ני'-לע) א גלאקען=טורעם.

campanil'iform *a.* (קעמ-פע-ניל'-אי-פארם) ז. *campaniform*.

campanol'ogy *n.* (קעמ-פע-נאל'-א-דזשי) די קונסט פון גיסען גלאקען; דאס קלינגען מיט גלאקען.

campan'ula *n.* (קעמ-פענ'-יו-לע) די גלאקען=בלום.

campan'ulate *a.* (קעמ-פענ'-יו-לייט) גלאקענפערמיג, ווי א גלאק.

camp'-bed *n.* (קעמפ'-בעד) דאס פעלד=בעט [אין לאגער].

camp'-cei'ling *n.* (קעמפ'-סי'-לינג) אזא איבערלאגע [סטעליע] וואס האט די פארמע פון א געצעלט=דאך.

campes'tral *a.* (קעמ-פעס'-טרעל) וואס איז שייך צו א פרייען פעלד; וואס וואקסט אויפ'ן פעלד.

camp'-fight *n.* (קעמפ'-פאיט) א דועל.

camp'-fol'lower *n.* (קעמפ'-פאל'-א-ער) איינער וואס געהט נאך מיליטער אין לאגער פאר געשעפטס=צוועקען אדער דארט צו טהאן ארבייט.

cam'phene *n.* (קעמ'-פין) קעמפין [גערייניגטער טערפענטין=אויל].

cam'phine *n.* (קעמ'-פין) ז. *camphene*.

cam'phor *n.* (קעמ'-פאר) קאנפער.

cam'phorate *v., a. and n.* (קעמ'-פאר-אייט) איינרייבען מיט קאנפער; וואס איז שייך צו קאנפער, איינגעריבען מיט קאנפער; קאנפער=זאלץ.

cam'phorated *a.* (קעמ'-פא-רייט-עד) איינגעריבען מיט קאנפער.

camphor'ic *a.* (קעמ-פאר'-איק) וואס געהערט צו קאנפער.

cam'phor-oil *n.* (קעמ'-פאר-אויל) קאנפער=אויל.

cam'phor-tree *n.* (קעמ'-פאר-טריע) דער קאנפער=בוים [דער בוים פון וועמעס האלץ מען בעקומט דעם קאנפער].

Camphor-tree

cam'ping *n.* (קעמ'-פינג) דאס זיין אין לאגער.

cam'ping-bed *n.* (קעמ'-פינג-בעד) ז. *camp-bed*.

cam'pion *n.* (קעמ'-פי-אן) אזעלכע נעלקענארטיגע בלומען.

camp'-ket'tle *n.* (קעמפ'-קעטל) דער פעלד=קעסעל [וואו מען קאכט פאר די סאלדאטען, ווען זיי זיינען אין לאגער].

camp'-mee'ting *n.* (קעמפ'-מיע'-טינג) א פערזאמלונג אין וואלד אדער אויפ'ן פעלד פאר רעליגיעזע צוועקען.

camp out (קעמפ אוט) אויפשלאגען א לאגער אויף דעם פרייען פעלד.

camp'-stool *n.* (קעמפ'-סטוהל) א צוזאמענלעג=שטוהל [מיטצונעהמען מיט זיך].

cam'pus *n.* (קעמ'-פאס) דער פלאץ אויף וועלכען עס געפינט זיך אן אוניווערזיטעט; דער הויף פון אן אוניווערזיטעט.

camp'-vin'egar *n.* (קעמפ'-ווינ'-אי-גער) אזא געמיש פון עסיג מיט פעפער און אנדערע געווירצען.

cam'-wheel *n.* (קעמ'-הוויעל) דוימענראד [אזא מאשין=רעדעל מיט אן ארויסשטארצונג פאר אונרעגולערע אדער אונטערבראכענע בעוועגונגען אין געוויסע טיילען פון דער מאשין].

cam'wood *n.* (קעמ'-הוואוד) פארב=האלץ [אזא מין האלץ].

can *v. and n.* (קען) קענען, וויסען, האבען די מעגליכקייט; זיין אימשטאנד: קענטנים, דאס וויסען: א קאן, א קענדעל; אריינלייגען אין א קאן.

Can'ada bal'sam (קענ'-ע-דע באל'-סעם) קאנאדע=באלזאם, קאנאדישער טערפענטין.

Can'ada goose (קענ'-ע-דע גוהס) די אמעריקאנער ווילדע גאנז.

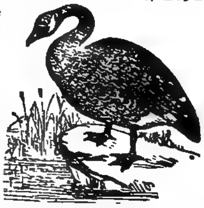

Canada Goose

Can'ada rice (קענ'-ע-דע ראיס) האבער=רייז.

Cana'dian *a. and n.* (קע-ניי'-די-ען) וואס איז נוגע צו קאנאדע; איינער וואס שטאמט פון קאנאדע.

Cana'dian red trout (קע-ניי'-די-ען רעד טראוט) דער קאנאדישער רויט=פיש [אזא קליינער רויטער פיש אין די וואסערען פון קאנאדע]. ז. איל. *"Fishes"*

canaille' *n.* (קע-נייל') די נידעריגע שיכטען פון פאלק, דער גראבער המון.

canal' *n. and v.* (קע-נעל') קאנאל; רעהר; וואסער=קאנאל; רינע; דורכשניידען מיט קאנאלען.

canal'age *n.* (קע-נעל'-איידזש) דאס גראבען קאנאלען; דאס קאנאל=סיסטעם;

קאנאל-אבצאהל [פארן דורכפאהרען א קא-נאל].

canalic'ulate *a.* (קענ-ע-ליק'-יו-לייט) קאנאלפערמיג; אויסגעהעהלט.

canalic'ulated *a.* (קענ-ע-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. *canaliculate*.

canaliza'tion *n.* (קע-נעל-אי-זיי'-שאן) דאס גראבען קאנאלען; דאס שאפען פער-בינדונגען דורך קאנאלען.

canal'ize *v.* (קע-נעל'-איז) דורכגראבען קאנאלען; פערוואנדלען אין א קאנאל.

canal'-lock *n.* (קע-נעל'-לאק) דער וואַ-סער אבשלוס אין א קאנאל אין דעם ארט וואו שיפען דארפען דורכגעלאזען ווערן.

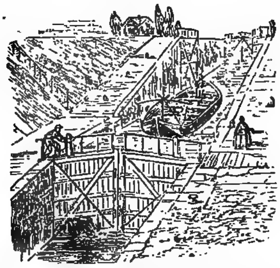

Canal-lock

canard' *n.* (קע-נארד') אן אויסגעטראכ-טע מעשה; א משונה'דיגער ליגען.

The newspaper story of the accident proved to be a canard.

cana'ry *n. and a.* (קע-ניי'-רי) א קא-נאריק, א קאנאריען-פויגעל; דער קאליר פון א קאנאריק [העל-געלב]; וויין פון די קאנאריען-אינזלען; העל-געלב.

cana'ry-bird *n.* (קע-ניי'-רי-בוירד) א קאנאריק, קאנאריען-פויגעל.

cana'ry-col'ored *a.* (קע-ניי'-רי-קאל'-ארד) קאנאריען-פויגעל-קאליר [העל-געלב].

cana'ry-finch *n.* (קע-ניי'-רי-פינטש) ז. *canary-bird*.

cana'ry-grass *n.* (קע-ניי'-רי-גראס) אזא גראז וואס וואקסט אויף די קאנאריען אינזלען [זיינע זאמען ווערען בענוצט אלס פוטער פאר קאנאריקעס].

cana'ry-seed *n.* (קע-ניי'-רי-סיעד) די זאמען פון קאנאריען גראז.

canas'ter *n.* (קע-נעס'-טער) אזא ראהר-קארב צום פערפאקען טאבאק; אזא זארט רויכער-טאבאק.

canas'ter tobac'co (קע-נעס'-טער טא-בעק'-או) קאנאסטער [אזא מין רויכער-טאבאק].

can'-buoy *n.* (קענ'-באי) באיע, אנקער צייכען [א פערשפיצטע פאס אדער שטיק האלץ אין ים, וועלכער צייגט אן די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען].

can'cel *v. and n.* (קענ'-סעל) 1. אויס-שטרייכען, אויסמעקען; 2. צוריקציהען, אנולירען; 3. דאס פערניכטען א טייל פון א דרוק-זאך אין דרוקעריי איידער עס קומט אין דער עפענטליכקייט.

2. Owing to my ill health, I shall be obliged to cancel my lecture engagements.

cancela'tion *n.* (קענ-סע-ליי'-שאן) דאס אויסשטרייכען, דאס פערמעקען; דאס צו-ריקציהען.

A manufacturer dislikes the cancelation of an order.

cancella'rean *a.* (קענ-סע-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם קאנצלער [דער ערשטער מיניסטער].

cancella'reate *a.* (קענ-סע-ליי'-רי-אייט) ז. *cancellarean*.

can'cellate *a.* (קענ'-סע-לייט) נעצפער-מיג; נעטיילט אין קעסטעלעך, דורכגע-קרייצט.

can'cellated *a.* (קענ'-סע-ליי-טעד) צו-טיילט אין אבטיילונגען; נעץ-פערמיג גע-טיילט.

cancella'tion *n.* (קענ-סע-ליי'-שאן) ז. *cancelation*.

can'cer *v. and n.* (קענ'-סער) קרעבס, ראק; קרעבס-געשוויר, קרעבס-קראנקהייט; זיך איינוואָרצלען אדער זיך איינפרעסען ווי א ראק.

Can'cer *n.* (קענ'-סער) מזל סרטן.

can'cerate *v.* (קענ'-סע-רייט) קרעבס-ארטיג ווערען.

cancera'tion *n.* (קען-סע-ריי'-שאן) דאס וואקסען פון א ראק [קרעבס-קראנק-הייט].

can'cerous *a.* (קענ'-סע-ראס) קרעבס-ארטיג, ווי א קרעבס; קראנק אויף א ראק [קרעבס].

can'cerously *adv.* (קענ'-סע-ראס-לי) אויף דעם אופן פון א ראק [קרעבס].

can'cerousness *n.* (קענ'-סע-ראס-נעס) דאס זיין ווי א קרעבס [ראק]; דאס קראנק זיין אויף א ראק.

can'criform *a.* (קענ'-קרי-פארם) וואס האט די פארם פון א קרעבס [ראק].

can'crine *a.* (קענ'-קרין) וואס האט די אייגענשאפטען פון א קרעבס [ראק].

candela'brum *n.* (קענ-דע-ליי'-בראם) א קאנדעלאבער [א רעהרענליכטער], א מנורה.

can'dent *a.* (קענ'-דענט) ווייס-גליהענד.

can'did *a.* (קענ'-דיד) אונפארטייאיש, אפענהערציג, אויפריכטיג.

One candid opinion is worth more than a dozen flatteries.

can'didacy *n.* (קענ'-די-דיי-סי) די קאנ-דידאטור, דאס זיין א קאנדידאט.

The governor's candidacy for the Presidency has already been announced.

can'didate *n.* (קענ'-די-דייט) א קאנ-דידאט [איינער וואס זוכט אדער ווערט פארגעשלאגען פאר אן אמט].

can'didateship *n.* (קענ'-די-דייט-שיפ) ז. *candidacy*.

can'didature *n.* (קענ'-די-דיי-טשור) ז. *candidacy*.

can'didly *adv.* (קענ'-דיד-לי) ז. *candid*.

can'didness *n.* (קענ'-דיד-נעס) אפענ-הערציגקייט; אויפריכטיגקייט.

can'died *a.* (קענ'-דיד) בעצוקערט.

can'dite *n.* (קענ'-דאיט) דער קאנדיט [אזא קאנאדישער שטיין].

can'dle *n.* (קענדל) א ליכט.

can'dleberry *n.* (קענ'-דל-בער-אי) די פרוכט פון דער וואקס-מירטע.

Candleberry

can'dleberry-tree *n.* (קענ'-דל-בער-אי-טרי) דער וואקס-מירטען-בוים.

can'dle-bomb *n.* (קענ'דל-באם) א ליכט-באמבע [א גלאז-קוגעל אנגעפילט מיט וואסער, וואס ווערט דערהיצט דורך א ליכט און עקספלאדירט פון דעם דרוק פון דעם וואסער-דאמפף וואס פאנגט זיך אן בילדען אין איהם].

can'dle-case *n.* (קענ'דל-קייס) א ליכט-קעסטעל [א רונדע קעסטעל וואו מען האלט ליכט].

can'dle-coal *n.* (קענ'דל-קאול) קאנעל-קויהלען [א זעהר גוטער הארטער זארט קויהלען].

can'dle-end *n.* (קענ'דל-ענד) דער אב-געברענטער קנויט פון א ליכט [א שנויץ].

can'dle-fish *n.* (קענ'דל-פיש) דער ליכט-פיש [א קליינער ים-פיש, וועלכער איז זעהר פעט און ווערט בענוצט צום פאברי-צירען פיש-אויל וואס ווערט אפט געברויכט אנשטאט לעבער-טראן. ער ווערט אויך צו-ליעב זיין פעטקייט בענוצט פון די פישערס אלס א ליכט, צום ברענען, מען שטעקט אין איהם אריין א קנויטעל און מען צינדט עם אן].

can'dle-hol'der *n.* (קענ'דל-האול'-דער) 1. א לייכטער; 2. א צוליכטער; א צו-העלפער אין א געשעפט אדער אונטער-נעהמונג.

2. He is not an important man in the business. He is only a candle-holder.

can'dle-light *n.* (קענ'דל-לאיט) די בעליכטונג פון א ליכט.

can'dle-ma'ker *n.* (קענ'דל-מיי'-קער) א ליכט-ציהער.

Can'dlemas *n.* (קענ'דל-מעס) א קרי-סטליכער יום טוב דעם צווייטען פעברואר, וועלכער ווערט געפייערט דורך אנצינדען פיעל ליכט.

can'dle-mine *n.* (קענ'דל-מאין) שמאלץ-גרוב.

can'dle-mold *n.* (קענ'דל-מאולד) א ליכט-פורם [צום גיסען ליכט].

can'dle-pow'er *n.* (קענ'דל-פאו'-ער) ליכט-קראפט [די בעלייכטונגס-קראפט פון א געוויסע ליכט, וועלכע ווערט אנגענומען אלס אן איינהייט צו מעסטען די שטאר-קייט פון אנדערע בעלייכטונגען].

can'dle-safe *n.* (קענ'דל-סייף) דער ליכט-שפארער [א פארריכטונג, אז דאס ליכט זאל ניט גיך אויסשמעלצען].

can'dle-screen *n.* (קענ'דל-סקרין) דער ליכט-שירעם [א פארריכטונג, אז דאס ליכט זאל ניט בלענדען די אויגען].

can'dle-snuf'fer *n.* (קענ'דל-סנאפ'-ער) ליכט-פוצער [אזא צוואנגעל צום אב-שנויצען דעם קנויט פון ליכט].

can'dlestick *n.* (קענ'דל-סטיק) א לייכ-טער.

can'dle-wick *n.* (קענ'דל-הוויק) א קנויט פון א ליכט.

can'dor *n.* (קענ'-דאר) אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט.

In all candor I must say your contention is not supported by facts.

can'dy *n. and v.* (קענ'-די) קאנפעקטען, צוקערקעס; בעצוקערען, איבערצוקערען.

can'dytuft *n.* (קענ'-די-טאפט) דער בוים-זענף [א פלאנצע].

cane *n. and v.* (קיין) 1. ראהר, טראסט-ניק; צוקער-ראהר; 2. שפאציר-שטאק; 3. שלאגען מיט א שטאק.

3. The teacher caned the boy with a cane.

cane'-brake *n.* (קיין'-בריק) א פלאץ בעוואקסען מיט ראהר; א קוסטאריניק פון ראהר.

cane'-hole *n.* (קיין'-האול) א גריבעל צום איינפלאנצען דעם צוקער-ראהר.

cane'-mill *n.* (קיין'-מיל) א צוקער-מיהל.

can'ephore *n.* (קענ'-ע-פאור) א סטאטוע, וועלכע שטעלט פאר א יונגע פרוי מיט א קארב אויפ'ן קאפ.

cane'-plat'ting *n.* (קיין'-פלעט'-אינג) געפלאכטענעס פון ראהר.

canes'cence *n.* (קע-נעס'-ענס) א ווייס-ליכער קאליר.

canes'cent *a.* (קע-נעס'-ענט) ווייסליך, ווייס-גרוי.

cane'-trash *n.* (קיין'-טרעש) דאס איי-בערגעבליבענע פון אויסגעפרעסטע צוקער-ראהר.

can'-hook *n.* (קען'-הוק) אזא קרוק גענוצט ביים ארויפציהען פעסער.

Canic'ula *n.* (קע-ניק'-יו-לע) דער שטערן זיריוס [הונד-שטערן].

canic'ular *a.* (קע-ניק'-יו-לער) וואס איז שייך צו דעם שטערען זיריוס.

Can'icule *n.* (קענ'-אי-קיול) ז. ***Canicula***.

canine' *a. and n.* (קע-נאין') הינטיש; דאס האבען די נאטור פון א הונד; א הונד; אן אויגען-צאהן [איינער פון די שפיציגע צייהנער נאך וועלכע עס הויבען זיך אן די באק-צייהנער].

canine' ap'petite (קע-נאין' עפ'-אי-טאיט) א הינטישער אפעטיט.

canine' let'ter (קע-נאין' לעט'-ער) דער בוכשטאב R [ווענען זיין קלאנג גערופען „דער הינטישער בוכשטאב"].

canine' mad'ness (קע-נאין' מעד'-נעס) די משוגעת פון א הונד; וואסער-פורכט [א קראנקהייט וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגענעם הונד].

canine' teeth (קע-נאין' טיעטה) אויגען-צייהנער [די שפיציגע צייהנער פון ביידע זייטען נאך וועלכע עס הויבען זיך אן די באק-צייהנער].

canine' tooth (קע-נאין' טוהטה) אן אויגען-צאהן. ז. ***canine teeth***.

can'ister *n.* (קענ'-איס-טער) א קליין טהעע-קעסטעל; א מעטאלען קעסטעלע וואו מען האלט דאס הייליגע ברויט אין די קאטוילישע קירכען.

can'ister-shot *n.* (קענ'-איס-טער-שאט) א קארטעטש, שראפנעל [אזא באמבע אנגעפילט מיט שטיקלעך אייזען, שטיינדלעך א. ד. ג.].

can'ker *n. and v.* (קענ'-קער) דער קרעבס [אזא קראנקהייט ביי פלאנצען און חיות]; קרעבס-ווארים [אזא ווארים וואס פרעסט אב פלאנצען און צושטערט זיי]; א צושטערער, א פערדארבער; צופרעסען; פערדארבען ווערען; פערשמוצען, זויערן, אנשטעקען; קריגען א קרעבס [ראק].

can'ker-bit *a.* (קענ'-קער-ביט) צופרעסען, פערדארבען [פון קרעבס-ווערים].

can'ker-blos'som *n.* (קענ'-קער-בלאס'-אם) צופרעסענע בלום [פון א קרעבס-ווארים].

can'kered *a.* (קענ'-קערד) צופרעסען [פון קרעבס-ווערים]; פערדריסליך, בייז, שלעכט געשטימט.

can'kerous *a.* (קענ'-קער-אס) צופרעסען, פערדארבען, צושטערט [פון א קרעבס-ווארים]; אייטערדיג.

can'ker sor'row (קענ'-קער סאר'-או) די נאגענדע זארג.

can'ker-worm *n.* (קענ'-קער-הוואירם) אזא ווארים וועלכער צושטערט פלאנצען און פרוכט.

can'kery *a.* (קענ'-קער-אי) צופרעסען; פערראסט; פערדריסליך, בייז, שלעכט גע-שטימט.

can'na *n.* (קענ'-א) אזא טראפישע ראהר-עהנליכע פלאנצע; א שטיל, פוס אדער הענטעל פון א פערציערטען געגענשטאנד; אזא לענגען-מאס אין איטאליען; בוים-וואל גראז.

Canna

can'nabine *n.* (קענ'-ע-באין) זאפט פון האנף [קאנאפליע].

canned goods (קענד גודז) פרוכטען אדער גרינסען וועלכע ווערען קאנזערווירט אין גוט פערמאכטע בלעכענע פושקעס.

can'nel *n.* (קענ'-על) דער שארף פון א מעסער אדער פון א געצייג.

can'nel-coal *n.* (קענ'-על-קאול) אזא זארט הארטע קויהלען וועלכע ברענען מיט א העלען פלאם.

can'ner *n.* (קענ'-ער) א פערפאקער [איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים פער-פאקען פרוכט, גרינסען, פלייש א. ז. וו. אין פעסט פערמאכטע בלעכענע פושקעס].

can'nery *n.* (קענ'-ע-רי) א פאבריק וואו מען פערפאקט פרוכטען אדער גרינסען, פלייש א. ז. וו. אין פעסט פערמאכטע בלע-כענע פושקעס.

This fruit was preserved in a cannery in central New York.

can'nibal *n. and a.* (קענ'-אי-בעל) א קאניבאל, איינער וואס עסט מענשליכע פלייש; א חיה וואס עסט דאס פלייש פון חיות פון איהר איינענעם מין; מענשען-פרעסעריש.

cannibal'ic *a.* (קענ-אי-בעל'-איק) מענ-שענפרעסעריש.

can'nibalism *n.* (קענ'-אי-בעל-איזם) קאניבאליזם, מענשענפרעסעריי; גרויזאמ-קייט, ווילדקייט.

cannibalis'tic *a.* (קענ-אי-בעל-איס'-טיק) קאניבאליש, מענשענפרעסעריש.

can'nibally *adv.* (קענ'-אי-בעל-אי) ווי א קאניבאל [מענשענפרעסער].

can'nie *a. and adv.* (קענ'-אי) זיכער, אהן געפאהר; פארזיכטיג; געשיקט; קינסט-לעריש; נעאיבט; מעסיג, ניט פערשווענ-דעריש; מילד, זאנפט, רוהיג, שטיל; גוט; גליקליך.

can'nikin *n.* (קענ'-אי-קין) א קליינע פענדעל.

can'niness *n.* (קענ'-אי-נעס) שלויהייט, פארזיכטיגקייט.

can'non *n. and v.* (קענ'-אן) קאנאנע, הארמאט; א צילינדער-שטיק מיט א לאך אין וועלכען עס דרעהט זיך אן אקס אדער שפינדעל; דאס אייזענדעל פון א צוים, וואס ליענט ביים פערד אין מויל; אויס-שיסען פון א הארמאט.

cannonade' *n. and v.* (קענ-אנ-אייד') א קאנאנאדע, א שיסעריי פון קאנאנען [אויפ'ן פיינד]; בעשיסען מיט קאנאנען.

cannona'ding *n.* (קענ-אנ-איי'-דינג) די שיסעריי פון קאנאנען.

can'non-ball *n.* (קענ'-אן-באל) דער קאנאנען-קוגעל, א גראנאט.

can'non-bit *n.* (קענ'-אן-ביט) דאס איי-זענדעל פון א צוים וואס ליעגט ביים פערד אין מויל.

can'non-bone *n.* (קענ'-אן-באון) דער פוס-ביין פון קניע ביז'ן קנעכעל [ביי פיער-פיסיגע חיות].

cannoneer' *n.* (קענ-אנ-איער') א קא-נאניער, אן ארטילעריסט [א סאלדאט וואס דיענט ביי הארמאטען].

cannoneer'ing *n.* (קענ-אנ-איער'-אינג) די קונסט צו שיסען פון הארמאטען.

can'non-foun'der *n.* (קענ'-אן-פאונ'-דער) דער קאנאנען-גיסער.

can'non-met'al *n.* (קענ'-אן-מעט'-על) קאנאנען-מעטאל [דאס מעטאל פון וואס עס ווערען געמאכט קאנאנען].

can'non-proof *a.* (קענ'-אן-פרוהף) קא-נאנען-זיכער [וואס קען ניט דורכגעשאסען ווערען פון א הארמאט].

can'nonship *n.* (קענ'-אנ-שיפ) ארטי-לעריע.

can'non-shot *n.* (קענ'-אן-שאט) קא-נאנען-קוגעל; קאנאנען-שאס [די ווייט-קייט וואס א קאנאנען-שאס קען דערגריי-כען].

can'not (קענ'-אט) קען נים.

can'nular *a.* (קענ'-יו-לער) וואס האט די פארם פון א ראהר.

can'ny *a. and adv.* (קענ'-אי) זיכער, אהן געפאהר; פארזיכטיג; געשיקט; קינ-סטלעריש; נעאיבט; מעסיג, ניט פער-שווענדעריש; מילד, זאנפט, רוהיג, שטיל; גוט; גליקליך.

The Scotch like the Jews are a canny folk.

canoe' *n. and v.* (קע-נוה') א קליין שיפעל וועלכעס ווערט געמאכט פון שטאם פון א בוים אדער פון קארע; א קליין שי-פעל; זיך שיפען אין א קליינעם שיפעל.

cañ'on *n. and v.* (קענ'-יאן) א טיעפער, שמאלער טהאל צווישען צוויי משופע'דיגע בערג; אריינגעהן אין א טיעפען, שמאלען טהאל [ווענען א טייך].

can'on *n.* (קענ'-אן) א געזעץ, א פער-ארדנונג; געזעצען און פעראָרדנונגען פון דער קירך; די פון אנערקענטע הייליגע שריפטען פון דער קריסטליכער קירך; א פערצייכניש פון די קריסטליכע הייליגע; א קירכען-בעאמטער, א גייסטליכער; א סיסטעמע צו מעסטען סימעטרישע פיגו-רען דורך דאס מעסטען פון איין גליעד אדער איין טייל; א מעלאדיע וועלכע ווערט געשפיעלט אדער געזונגען פון צוויי אדער מעהרערע אין אזא ארדנונג, דאס נאכדעם ווי איינער פון די זינגער אדער שפיעלער האט אנגעפאנגען די מעלאדיע, פאנגט זי דער צווייטער אן פון אנהויב א. ז. וו.; א זאמלונג פון מאטעמאטישע פארמולעס; א כלל צו לעזען געוויסע מא-טעמאטישע אויפגאבען פון איין כאראק-טער; א פונדאמענטאלער גרונד-געזעץ אין דער לאגיק; א פארשריפט פאר אפאטהע-קערס ווי צו מאכען רפואות; א גרויסער שריפט צום דרוקען ביכער.

can'on-bone *n.* (קענ'-אנ-באון) ז. ***cannon-bone***.

can'oness *n.* (קענ'-אנ-עס) א מאנאשקע.

canon'ic *a.* (קע-נאנ'-איק) קאנאניש, וואס איז שייך צו די הייליגע אנערקענטע שריפטען פון דער קירך; געזעצליך; אנערקענט.

canon'ical *a.* (קע-נאנ'-איק-על) ז. ***canonic***

canon'ical age (קע-נאנ'-איק-על איידזש) דאס קאנאנישע אלטער [דאס אלטער וואס איז נויטיג צו קריגען א קירכליכען אמט].

canon'ical books (קע-נאנ'-איק-על בוקס) ז. ***canon of Scripture***

canon'ical hours (קע-נאנ'-איק-על אורז) געוויסע שטונדען אין טאג וועלכע דארפען, לויט די פארשריפטען פון דער קירך, פערנומען ווערען מיט תפילות.

canon'ical law (קע-נאנ'-איק-על לאה) ז. ***canon law***

canon'icalness *n.* (קע-נאנ'-איק-על-נעס) דאס זיין קאנאניש, דאס זיין קירכליך הייליג.

canon'ical sins (קע-נאנ'-איק-על סינז) טוידט-זינד [די זינד וועלכע פלעגען בעשטראפט ווערען נאך די אמאליגע קירכען-געזעצען מיט'ן טוידט].

canon'icate *n.* (קע-נאנ'-אי-קייט) דער אפיס אדער אמט פון א קירכען-בעאמטען אדער גייסטליכען [קאנאניק].

canonic'ity *n.* (קענ-א-נים'-אי-טי) ז. ***canonicalness***

can'onism *n.* (קענ'-אנ-איזם) דאס האלטען זיך פאר די קאנאנישע געזעצען און מנהגים.

can'onist *n.* (קענ'-אנ-איסט) א קענער פון די קאנאנישע געזעצען און מנהגים.

canonis'tic *a.* (קענ-א-נים'-טיק) קאניסטיש, וואס איז שייך צו די קירכען-געזעצען און פעראָרדנונגען

canonis'tical *a.* (קענ-א-נים'-טיק-על) ז. ***canonistic***

canoniza'tion *n.* (קענ-אנ-אי-זיי'-שאן) דאס הייליג מאכען [דאס ערקלערען איינעם צווישען די הייליגע פון דער קירך].

can'onize *v.* (קענ'-אנ-איז) ערקלערען פאר א הייליגען, אריינשרייבען צווישען די הייליגע פון דער קירך.

can'on law (קענ'-אנ-לאה) קאנאנישע געזעצען. [קירכליכע געזעצען און פארשריפטען].

can'on of Scrip'ture (קענ'-אן אוו סקריפ'-טשור) די טיילען פון דער ביבעל, וועלכע זיינען אנערקענט פון דער קירך אלס פול הייליג; די קאנאנישע ביכער [וואו עס זיינען פערשריבען די דינים און מנהגים פון דער קירך].

can'onry *n.* (קענ'-אנ-רי) דער אפיס אדער דער אמט פון א קאנאניק [גייסטליכען].

can'opy *n. and v.* (קענ'-א-פי) א באלדאכין, אן איבערדעק, א חופה; דער הימעל; אזא פערציערונגס-דעכעל איבער פענסטער אדער טהירען פון א געביידע; איבערשפרייטען מיט אן איבערדעק.

can'opy-bed *n.* (קענ'-א-פי-בעד) א הימעל-בעט [אזא הויכע בעט ארומגעהאנגען מיט גארדינען].

can'opy of heav'en (קענ-א-פי אוו העוון) דאס הימעלס-געוועלב.

cano'rous *a.* (קע-נאו'-ראס) מוזיקאליש, גוט קלינגענד, מעלאדיש.

cano'rously *adv.* (קע-נאו'-ראס-לי) מעלאדיש, גוט קלינגענד.

cano'rousness *n.* (קע-נאו'-ראס-נעס) דאס זיין מוזיקאליש, מעלאדיש.

can't (קענט) אבקירצונג פון ***can not*** [קען ניט].

cant *a., n. and v.* (קענט) צביעות'דיג, היפאקריטיש; גנבים-שפראך, כלי-זמר-שפראך, קידער-ווידער לשון; א קאנט, אן עק; אזא שיפס-באלקען; א באלקען וואס איז פון צוויי זייטען אבגעזעגט [פאר לענג]; דאס זיין געבויגען אויף א זייט; א שטויס; בויגען אויף א זייט, מאכען משופע'דיג; אויסבויגען א שיף אויף א זייט; א שטויס געבען; א וויינענדיגע אדער רחמנות'דיגע מאניער פון ריידען [ווי פון בעטלער, בעטענדיג א נדבה]; א צביעות'דיגע מאניער פון ריידען [דורך געברויכען פרומע ווערטער]; עטוואס געבען אויף צדקה; ריידען אויף קידער-ווידער לשון, גנבים-שפראך, כלי-זמר שפראך א. ז. וו.; פערקויפען דורך אויקציאן [טארג]; ווערען שטארק, צוריק קומען צו די כחות; קרעפטיג, שטארק; קרום, שרעג, משופע.

canta'bile *a.* (קענ-טא'-בי-לי) ליריש; פליסענד [אין דער מוזיק].

can'table *a.* (קענ'-טעבל) וואס קען געזונגען ווערען.

can'taliver *n.* (קענ'-טע-ליוו-ער) א שפארע פון שטיין אדער אייזען, וועלכער שטארצט ארויס פון וואנד צו האלטען אויף זיך א באלקאן אדער דעם דאך.

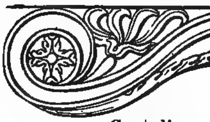

Cantaliver

can'taloup *n.* (קענ'-טע-לופ) קאנטאלופ [אזא זארט קליינער קירבים וועלכער ווערט גענעסען רויהערהייד].

cantan'kerous *a.* (קענ-טענ'-קע-ראס) וואס צייכענט זיך אויס מיט א להכעיס'דיגער נאטור, וואס האט א נאטור פון א בעל מחלקה; בייז, גיפטיג [אין כאראקטער].

cant a price (קענט ע פראים) באטען א פרייז.

canta'ta *n.* (קענ-טא'-טא) א געשיכטע אין פערזען צו זינגען פון איין פערזאן אונטער דער בעגלייטונג פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן צו א דראמא וואס ווערט נור געזונגען און ניט געשפיעלט.

cantatri'ce *n.* (קענ-טע-טריע'-טשע) א פראפעסיאנעלע זינגערין.

canteen' *n.* (קענ-טיען') א כלי צו האלטען וואסער אדער בראנפען, וועלכע סאלדאטען טראגען מיט זיך; א סאלדאטען-שענק אין א לאגער וואו עס ווערען פערקויפט שפייזען און געטרענקע.

can'ter *n.* (קענ'-טער) 1. א לייכטער גאלאפ; רייטען אין א לייכטען גאלאפ; 2. א פראפעסיאנעלער בעטלער; 3. א באטער אויף אן אויקציאן [טארג].

1. He rode the horse in a canter.

canthar'ides *n.* (קענ-טהער'-אי-דיז) שפאנישע פליגען [פאר מעדיצינישע צוועקען].

cant'-hook *n.* (קענט'-הוק) א שטאנג מיט אן אייזערנעם קרוק צו שלעפען באלקענס.

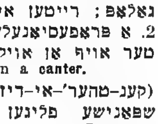

Cant-hook

can'thus *n.* (קענ'-טהאס) דער אויגען-ווינקעל.

can'ticle *n.* (קענ'-טיקל) א לויב אדער דאנק געזאנג צו גאט [פון דער ביבעל].

Can'ticles *n.* (קענ'-טיקלז) שיר השירים, א ספר פון תנ"ך.

can'ticoy *n.* (קענ'-טי-קאי) א טאנץ [הויפטזעכליך א רעליגיעזער] ביי די אמעריקאנער אינדיאנער; אן אונטערהאלט מיט טענץ.

can'tilever *n.* (קענ'-טי-לעוו-ער) ז. ***cantaliver***

can'tiliver *n.* (קענ'-טי-ליוו-ער) ז. ***cantaliver***

can'tillate *v.* (קענ'-טי-לייט) פארלעזען האלב-זינגענדיג [ווי אידישע תפלות].

cantilla'tion *n.* (קענ-טי-ליי'-שאן) דאס פארלעזען האלב-זינגענדיג [ווי אידישע תפלות].

cantine' *n.* (קענ-טין') ז. ***canteen***

can'ting *a.* (קענ'-טינג) וואס רעדט מיט א וויינענדיגען, רחמנות'דיגען קול.

can'ting-coin *n.* (קענ'-טינג-קאין) א דריי-עקיגער קלעצעל אונטערצושטעלען אונטער א פעסעל, אז זי זאל זיך ניט אוועקקייקלען.

can'tle *n.* (קענטל) א ווינקעל, א טייל, אן אבגעבראכען שטיק; דאס אויסגעבויגענע שטיק אין דעם הינטערשטען טייל פון א זאטעל.

can'to *n.* (קענ'-טאו) א טייל פון א פאעמא; סאפראנא שטים; די העכסטע שטימע אין א קאנצערט.

can'to fer'mo (קענ'-טאו פויר'-מאו) א סקארבאווער נגון; די טראדיציאנעלע מוזיק פון דער קריסטליכער קירך.

can'ton *n. and v.* (קענ'-טאן) א קאנטאן, א בעצירק, א גובערניע; א טייל אדער א שטיקעל לאנד; א טייל, א שטיק; א ווינקעל; אן עק; איינטיילען אין קאנטאנען, גובערניעס אדער בעצירקען.

canton' *v.* (קענ-טאן') איינקווארטירען סאלדאטען אין בעזונדערע אבטיילונגען.

can'tonal *a.* (קענ'-טאנ-על) וואס געהערט צו א קאנטאן אדער בעצירק; וואס ענטהאלט קאנטאנען אדער בעצירקען.

can'toned *a.* (קענ'-טאנד) וואס אויף די ווינקלען אדער אויף די זייטען זיינען פאראן ארויסגעשטארצטע טיילען [וועגען געוויסע געביידען].

can'tonize *v.* (קענ'-טאנ-איז) איינטיילען א לאנד אין קאנטאנען אדער בעצירקען.

Ireland was cantonized among ten Englishmen.

can'tonment *n.* (קענ'-טאנ-מענט) א טייל פון א שטאדט וואו סאלדאטען זיינען איינקווארטירט; א לאגער פון סאלדאטען; א מיליטער קווארטיר [פאר אן ארמעע].

cantoon' *n.* (קענ-טוהן') א בארכענט אדער סאמעט ענליכער בוימוואל-שטאף.

can'tor *n.* (קענ'-טאר) א קאנטאר, א חזן; דער געזאנג-מייסטער אין א קירך.

can'toral *a.* (קענ'-טא-רעל) וואס איז שייך צו א חזן, א קאנטאר אדער געזאנג-מייסטער אין א קירך.

can'tred *n.* (קענ'-טרעד) א בעצירק [פון 100 דערפער] אין הוויילס [ענגלאנד].

can'ty *a.* (קענ'-טי) פרעהליך, לעבעדיג.

My friend is a canty fellow.

Canuck' *n. and a.* (קע-נאק') א קאנאדער, אן איינגעבארענער פון קאנאדע [אלס א זידעל-נאמען]; קאנאדיש.

can'vas *n., a. and v.* (קענ'-וועס) גראבע לייווענד, שיף-זעגעל; זעגעל-לייווענד;

קאנווע [אזא שטאף מיט קעלעך צום אויסנעהען פיגורען]; געמאכט פון זעגעל-לייוואנד; בעדעקען מיט זעגעל-לייוואנד.

can'vasback *n.* (קענ'-וועס-בעק) א מין ענטעל וואס געפינט זיך אין נארד-אמעריקא ביים ברעג פון אטלאנטישען ים. ז. איל. *"Game birds"*

can'vasback duck (קענ'-וועס-בעק דאק) ז. *canvasback*

can'vass *v. and n.* (קענ'-וועס) 1. פרוּ-פען, נאכזוכען, אויספארשען; אויספארשען דורך א דעבאטע; 2. דיסקוטירען, דעבאטירען; 3. נאכפארשען אימעצענס מיינונג; נאכפארשען מיינונגען דורך גהען אויספרעגען; ריידען צו אימעצען אום צו ווירקען אויף איהם ער זאל שטימען פאר א געוויסע פערזאן אדער געזעץ; ארומגעהן צווישען די איינוואהנער נאכפארשען זייערע מיינונגען און זוכען ווירקען אויף זיי, אז זיי זאלען שטימען פאר א געוויסע פערזאן אדער געזעץ; 4. ארומגעהן זוכען בעטען בעשטעלונגען, אבאנעמענטען א. ז. וו.; 5. דאס נאכפארשען אימעצענס מיינונג צו וויסען פאר וועלכען קאנדידאט ער וועט שטימען ביי די וואהלען; אז אבשאצונג פון שטימען וועלכע זיינען אבגעגעבען געווארען פאר א קאנדידאט אדער געזעץ; דאס געהן זוכען אדער בעטען שטימען ביי די וואהלען; 6. א דיסקוסיאן, א דעבאטע.

2. We are likely to canvass the sentiment. 3. My friend asks me to canvass the district for votes. 4. He earns his living canvassing subscriptions for a magazine. 5. No previous canvass was made for me.

can'vasser *n.* (קענ'-וועס-ער) איינער וואס געהט זוכען שטימען פאר א קאנדידאט ביי די וואהלען; איינער וואס געהט זוכען בעשטעלונגען; איינער וואס צעהלט נאך די שטימען, וועלכע זיינען אבגעגעבען געווארען ביי וואהלען.

can'vas-work *n.* (קענ'-וועס-הוואירק) אויסגענעהטע פיגורען אויף קאנווע.

ca'ny *a.* (קיי'-ני) געמאכט פון ראהר; מיט ראהר בעוואקסען.

can'yon *n.* (קענ'-יאן) א טיפער טהאל צווישען צוויי משופע'דיגע בערג.

The Rocky Mountains have many canyons.

canzo'ne *n.* (קענ-זאו'-ניי) א לירי-שעס ליעד אין איטאליענער סטיל.

canzonet' *n.* (קענ-זא-נעט') א קורצעס ליעד, א לייכטע אריע.

caou'tchouc *n.* (קוה'-טשוק) קויטשוק, גומעלאסטיק.

caou'tchouc tree (קוה'-טשוק טריע) א קויטשוק-בוים.

Caoutchouc Tree

cap *n. and .v* (קעפ) א היטעל; א מיצעל, א קעפקע, א יארמאלקע; א צו-דעק; א קאפ, א שפיץ; בעדעקען; אנטהאן א היטעל אדער יארמאלקע.

cap. אבקירצונג פון ווארט *capital*

capabil'ity *n.* (קיי-פע-ביל'-אי-טי) פעהיגקייט, מעגליכקייט; דאס זיין אימשטאנד.

ca'pable *a.* (קיי'-פעבל) פעהיג, גע-שיקט; אימשטאנד.

ca'pableness *n.* (קיי'-פעבל-נעס) גע-שיקליכקייט; פעהיגקייט; דאס זיין אימשטאנד.

ca'pably *adv.* (קיי'-פע-בלי) מיט פע-היגקייט, מיט געשיקטקייט.

capa'cious *a.* (קע-פיי'-שאס) גרויס, געראם.

The hippopotamus has a capacious mouth.

capa'ciously *adv.* (קע-פיי'-שאס-לי) אויף א געראמען אופן; אין א גרויסען גראד.

capa'ciousness *n.* (קע-פיי'-שאס-נעס) געראמקייט, גרויסקייט.

capac'itate *v.* (קע-פעס'-אי-טייט) פעהיג, טיכטיג, געשיקט מאכען.

capacita'tion *n.* (קע-פעס-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען פעהיג.

capac'ity *n.* (קע-פעס'-אי-טי) 1. דער רוים, די געראמקייט, גרויס; דער קוביק-אינהאלט; 2. די פעהיגקייט עפעס צו בעגרייפען, גייסטעס פעהיגקייט; 3. בע-שעפטיגונג.

1. The capacity of the tank is 100 gallons. 2. His capacity for work is wonderful. 3. He acts in the capacity of bookkeeper.

capac'ity for heat (קע-פעס'-אי-טי פאר היעט) די היץ וואס איז נויטיג צו הויבען די טעמפעראטור פון א געגנ-שטאנד אויף איין גראד.

cap and bells (קעפ ענד בעלז) א מיצעל מיט גלעקלעך [א קלאון-מיצעל].

cap and crouch (קעפ ענד קראוטש) זיך נייגען און בויגען.

cap a pair of boots (קעפ ע פעהר אוו בוהטס) צומאכען קעפלעך [פארשוה] צו שטיוועל.

cap-a-pie *adv.* (קעפ-ע-פי') פון קאפ ביז די פיס.

Armed at all points, exactly, cap-a-pie.

capar'ison *n.* (קע-פער'-אי-סאן) א שעהנע געפוצטע דעקע פון א פערד; שעה-נע קליידער; אן אויסשטייער.

capar'isoned *a.* (קע-פער'-אי-סאנד) בעדעקט מיט א שעהנע גֶעפוצטע דעקע [וועגען א פערד]; בעדעקט, בעפוצט.

cap'-cloud *n.* (קעפ'-קלאוד) א ווייסער וואלקען וואס בעדעקט דעם שפיץ פון א בארג ווי א היטעל.

cape *n.* (קייפ) א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים; א שפיץ; א פעלערינע; א מאנטעל-קאלנער.

cape'-chis'el *n.* (קייפ'-טשיז'-על) אזא שמאלער דלאט אויסצוהאקען ריצען אדער שפאלטען אין מעטאל.

caped *a.* (קייפט) מיט א קאלנער, מיט א פעלערינע.

cap'elan *n.* (קעפ'-ע-לען) דער צווערג-לאקס [א קליינער לאקס פיש אין די וואַ-סערען פון גרענלאנד].

cap'ellet *n.* (קעפ'-ע-לעט) אזא גע-שוואולסט אויף א פערדס פוס.

capell'meister *n.* (קע-פעל'-מאיס-טער) א קאפעלמייסטער, א דיריגענט פון אן ארקעסטער.

ca'per *n. and v.* (קיי'-פער) א שפרונג, א טאנץ; שפרינגען; די קנאספע פון דעם קאפער-שטרויך [אזא פלאנצע].

ca'per about' (קיי'-פער ע-באוט') ארומשפרינגען.

He capers about like a lamb.

ca'per-bush *n.* (קיי'-פער-בוש) דער קאפער-שטרויך [אזא פלאנצע וואס וואקסט אויף אלטע ווענד און פעלזען].

Caper-bush

ca'per-cut'ting *a.* (קיי'-פער-קאט-אינג) ארומשפרינגענדיג, ארומטאנצענדיג.

ca'perer *n.* (קיי'-פער-ער) א לופט-שפרינגער; א טענצער.

ca'per-tree *n.* (קיי'-פער-טריע) דער קאפער-בוים [א קליין בוימעל אין אוי-סטראליען אויף וועלכען עס וואקסען גרוי-סע פרוכט ווי אפעלסינען].

cap'ful *n.* (קעפ'-פול) א פולע היטעל, א ביסעל.

cap'ful of wind (קעפ'-פול אוו הווינד) א שוואכער ווינד.

ca'pias *n.* (קיי'-פי-עס) א שריפטליכער פערהאפטונגס-בעפעהל.

capiba'ra *n.* (קעפ-אי-ביי'-רא) דער ים-חזיר.

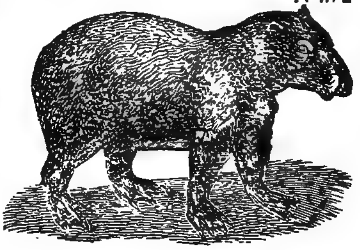

Capibara

capilla'ceous *a.* (קעפ-אי-ליי'-שיאס) עהנליך צו האר.

capil'lament *n.* (קע-פיל'-ע-מענט) א דינער פעדימעל, ווי א האר; א פאדים-דינער בלומען שטענגעל.

cap'illariness *n.* (קעפ'-אי-לוי-רי-נעס) קאפילאריטעט. ז. *capillarity*

capillar'ity *n.* (קעפ-אי-לער'-אי-טי) קאפילאריטעט [די פיזיקאלישע איינענ-שאפט פון פליסיגקייטען זיך ארויפצוציהען אין דער הויך אין דינע רעהרלעך, אדער די איינענשאפט פון פליסיגקייטען זיך צו פארמירען אין טראפענס, זיך אויסצו-שפרייטען אויף א פלעכע ווי אויל אויף וואסער אדער אין געוואנד א. ז. וו.]; דאס זיין ווי א האר, דאס האבען די עהנ-ליכקייט צו א האר.

cap'illary *a.* (קעפ'-אי-לע-רי) ווי א האר, דין ווי א האר; וואס איז שייך צו קאפילאריטעט. ז. *capillarity*

cap'illary attrac'tion (קעפ'-אי-לע-רי ע-טרעק'-שאן) די איינענשאפט פון פליסיגקייטען זיך ארויפצוציהען אין דער הויך אין א דין רעהרעלע.

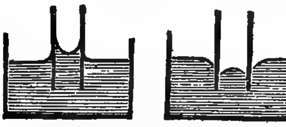

Capillary Attraction

cap'illary tube (קעפ'-אי-לע-רי טיוב) א קאפילאר רעהרעל [אזא גאנץ דין רעהרעלע. ווען אזא רעהרעלע ווערט אריינגעשטעלט אין וואסער, ציהט זיך דאס וואסער אין איהם ארויף אין דער הויך; וואס דינער דאס רעהרעלע איז, אלץ העכער ציהט זיך אין איהם ארויף דאס וואסער].

cap'illary veins (קעפ'-אי-לע-רי וויינז) האר=דינע אדערלעך.

cap'illary ves'sels (קעפ'-אי-לע-רי וועס'-עלז) ז. *capillary veins*.

capil'lature *n.* (קע-פיל'-ע-טשור) א קודלע האר.

capil'liform *a.* (קע-פיל'-אי-פארם) הארפערמיג, האר=עהנליך.

cap'illose *a.* (קעפ'-אי-לאוס) האריג.

cap'ital *n. and a.* (קעפ'-אי-טעל) דער קאפ פון א זייל; קאפיטאל, געלד; דער קרן; הויפטשטאדט; אנפאנגס=בוכשטאב, גרויסער בוכשטאב; הויפט; אויסגעצייכענט.

cap'ital-cit'y (קעפ'-אי-טעל סיט'-אי) די הויפט=שטאדט.

Washington is the capital city of the United States.

cap'ital crime (קעפ'-אי-טעל קראים) א טוידט=פערברעכען.

capitalisa'tion *n.* (קעפ-אי-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *capitalization*.

cap'italism *n.* (קעפ'-אי-טעל-איזם) קאפיטאליזם, דאס קאנצענטרירטע קאפיטאל פון דער וועלט אלס מאכט; די געזעלשאפטליכע סיסטעמע, וועלכע בעגינסטיגט די אויפזאמלונג פון קאפיטאל אין איינצעלנע הענד.

cap'italist *n.* (קעפ'-אי-טעל-איסט) א קאפיטאליסט, א רייכער.

capitalis'tic *a.* (קעפ-אי-טעל-איס'-טיק) קאפיטאליסטיש.

capitaliza'tion *n.* (קעפ-אי-טעל-אי-זיי'-שאן) קאפיטאליזירונג, פערוואנדלונג אין קאפיטאל; דאס מאכען צו געלד; דאס פערוואנדלען אין אקציעס דעם ווערטה פון א געשעפט; דאס ניצען פון גרויסע בוכשטאבען אין אנפאנג פון ווערטער, אין שריפט אדער דרוק.

cap'italize *v.* (קעפ'-אי-טעל-איז) 1. קאפיטאליזירען, פערוואנדלען אין קאפיטאל; מאכען צו מזומן געלד [אבנעהמען א גרעסערע סומע געלד מיט איין מאל פאר אן איינקונפט וואס קומט אריין ביסלעכווייז]; 2. פערוואנדלען אין ווערטה=פאפירען אדער אקציעס דעם ווערטה פון א געשעפט; 3. אנפאנגען מיט א גרויסען בוכשטאב.

1. I want to capitalize my pension and rents. 2. The company is capitalized for $1,000,000.

cap'ital let'ters (קעפ'-אי-טעל לעט'-ערז) גרויסע בוכשטאבען, אנפאנגס=בוכשטאבען [מיט וועלכע מען פאנגט אן א זאץ, א נאמען א. ז. וו.].

cap'itally *adv.* (קעפ'-אי-טעל-אי) פערלירענדיג דעם קאפ, דורך טויט=שטראף; אויף אן אויסגעצייכענטען אופן.

cap'itally convic'ted (קעפ'-אי-טעל-אי קאנ-וויק'-טעד) בעשולדיגט אין א קרימינעלען פערברעכען, פאר וועלכען עס קומט טוידט=שטראף.

cap'italness *n.* (קעפ'-אי-טעל-נעס) דאס זיין גרויס; דאס זיין אויסגעצייכענט.

cap'ital offense' (קעפ'-אי-טעל א-פענס') ז. *capital crime*.

cap'ital pun'ishment (קעפ'-אי-טעל פאנ'-איש-מענט) טוידט=שטראף.

cap'ital stock (קעפ'-אי-טעל סטאק) דער קרן, גרונד=קאפיטאל.

cap'itate *a.* (קעפ'-אי-טייט) קאפפערמיג, עהנליך צו א קאפ [ביי פלאנצען].

capita'tion *n.* (קעפ-אי-טיי'-שאן) קאפ=שטייער; קאפ=צאהל [די צאהל פון מענשען אין א שטאדט אדער לאנד].

capita'tion tax (קעפ-אי-טיי'-שאן טעקס) קאפ=שטייער.

cap'ite *n.* (קעפ'-אי-טי) דאס פריצישע רעכט אין מיטעל=אלטער=צייט אויף לאנד=איינענטום, וועלכע זיי פלעגט געגעבען ווערען דירעקט פון קעניג.

Cap'itol *n.* (קעפ'-אי-טאל) קאפיטאל, דער טעמפעל פון דעם רוימישען גאט יופיטער אין רוים; די קאנגרעס=געביידע [פארלאמענט] אין וואשינגטאן; די לעגיסלאטור=געביידע [לאנדס=פארלאמענט] אין די איינצעלנע שטאאטען פון אמעריקא.

Cap'itoline *a.* (קעפ'-אי-טא-לאין) וואס איז שייך צום קאפיטאל אין רוים [דער טעמפעל פון גאט יופיטער].

capit'ulant *n.* (קע-פיט'-יו-לענט) איינער וואס קאפיטולירט, גיט זיך אונטער דעם פיינד.

capitulan'te *n.* (קא-פי-טו-לאנ'-טע) א פאדריאדטשיק.

capit'ular *n. and a.* (קע-פיט'-יו-לאר) געזעץ=בוך פון א קירכען=מיניסטעריום; א מיטגליעד פון א קירכען=ראטה; וואס בעלאנגט צו א קאפיטעל [פון א בוך]; וואס בעלאנגט צו א קירכען=ראטה; וואס וואקסט אין קעפלעך.

capit'ulary *a. and n.* (קע-פיט'-יו-לע-רי) ז. *capitular*.

capit'ulate *v.* (קע-פיט'-יו-לייט) 1. פערפאסען א שריפט אין קאפיטלען; שליסען אן אבמאך; 2. קאפיטולירען, זיך אונטערגעבען דעם פיינד.

2. The army was willing to capitulate.

capitula'tion *n.* (קע-פיט-יו-ליי'-שאן) די קאפיטולאציאן, דאס אונטערגעבען זיך דעם פיינד; דער אבמאך וואס א קייזער אין דער אמאליגער רוים פלעגט שליסען פאר דער קרוינונג מיט די בירגער, וועגען געוויסע קאנצעסיאנען; דער אבמאך וואס די טערקישע סולטאנען פלעגען שליסען מיט אויסלענדישע מעכטע וועגען קאנצעסיאנען.

capit'ulator *n.* (קע-פיט'-יו-ליי-טאר) איינער וואס קאפיטולירט, וואס גיט זיך אונטער דעם פיינד.

capit'ulatory *a.* (קע-פיט'-יו-ליי-טא-רי) קורץ געפאסט, אננעשריבען אין קאפיטלען; וואס איז שייך צו קאפיטולאציאן [אונטערגעבען זיך דעם פיינד].

capit'ulum *n.* (קע-פיט'-יו-לאם) דער קאפ פון א ביין; בלומען=קאפ.

capi'vi *n.* (קע-פי'-ווי) קאפאיווי=באלזאם.

cap'lin *n.* (קעפ'-לין) א מין קליינער שטאק=פיש: א לעדערנער רימענדעל פון א דרעש=שלעגעל.

cap'nomancy *n.* (קעפ'-נא-מענ סי) נביאות=זאגעריי פון דעם אויפשטייגען אדער בעוועגונג פון רויך.

cap of all the fools (קעפ אוו אהל טהי פוהלז) דער גרעסטער נאר אויף דער וועלט.

ca'pon *n. and v.* (קיי'-פאן) א קאפ=האהן [א האהן וועלכען מען האט מסרס געוועזן]; מאכען פאר א קאפ=האהן.

caponiere' *n.* (קעפ-א-ניער') א לויף=גראבען [א בעשיצטער גראבען אין א פעסטונג וועלכער פיהרט פון איין ארט צו א צווייטען].

ca'ponize *v.* (קיי'-פאן-איז) מסרס זיין א האהן, מאכען פאר א קאפ=האהן.

caponniere' *n.* (קעפ-א-ניער') ז. *caponiere*.

capot' *n. and v.* (קע-פאט') דאס געווינען אלע פונקטען [40] אין פיקעט=שפיעל; געווינען אלע פונקטען אין פיקעט=שפיעל.

capote' *n.* (קע-פאוט') א קאפאטע, א לאנגער מאנטעל מיט א קאפישאן.

cap'padine *n.* (קעפ'-ע-דין) א שלעכטער זארט זייד [ווערט געמאכט פון די לעצטע זייד=פעדים, וועלכע ווערען אראבגענומען פון די זייד=ווערים].

cap'per *n.* (קעפ'-ער) א געצייג אנצוברייגנען די צינד=היטעלעך צו באמבעס; א שפין; א היטעל=מאכער; אן אנגעשטעלטער באטער ביי אויקציאנען [ליציטאציעס, טארגעס].

cap'-piece *n.* (קעפ'-פיעס) טראג=באלקען, אויבער=שוועל, אויבערשטע ביישטידעל [משקוף] ביי טהירען און פענסטער.

cap'reolate *a.* (קעפ'-רי-א-לייט) וואס האט אדער איז עהנליך צו פעדים.

capre'olus *n.* (קע-פרי'-א-לאס) דער פאדים=עהנליכער טייל פון א פלאנצע, וואס דרעהט זיך ארום עפעס אום זיך אנצוהאלטען; אזא ווילדע ציג.

capric'cio *n.* (קע-פריטש'-יא) א מוזיקאלישע אדער מאהלערישע שטיק אין א פרייע, אונרעגולערע און אפט ווילדע און קאפריזנע פארם; קאפריז.

capriccio'so *adv.* (קע-פרי-טשיאו'-סא) פאנטאסטיש [וועגען מוזיק].

caprice' *n.* (קע-פריס') קאפריז.

capri'cious *a.* (קע-פריש'-אס) קאפריזנע.

capri'ciously *adv.* (קע-פריש'-אס-לי) אויף א קאפריזנעם אופן.

capri'ciousness *n.* (קע-פריש'-אס-נעס) קאפריזנעקייט.

Cap'ricorn *n.* (קעפ'-רי-קארן) מזל גדי [אין דער אסטראנאמיע].

cap'ricorn *n.* (קעפ'-רי-קארן) א שטיינבאק.

cap'ricorn beetle (קעפ'-רי-קארן ביעטל) דער באק=קעפער [אזא זשוק].

cap'rid *a.* (קעפ'-ריד) וואס געהערט צו דעם ציגען=מין; וואס איז שייך צו א ציג.

caprifo'lium *n.* (קעפ-רי-פאו'-לי-אם) דאס ציגען=בלאט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די עהנליכקייט צו א ציגען=קאפ].

cap'riform *a.* (קעפ'-רי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א ציעג, וואס איז עהנליך צו געוויסע קערפער=טיילען פון א ציעג.

cap'rin *n.* (קעפ'-רין) דער שטאף וואס געפינט זיך אין פוטער, וועלכער גיט דעם געשמאק און דעם ריח, וואס פוטער האט.

cap'rine *a. and n.* (קעפ'-רין) עהנליך צו א ציעג; דער שטאף וואס געפינט זיך אין פוטער, וועלכער גיט דעם געשמאק און דעם ריח וואס פוטער האט.

cap′riole *n. and v.* (קעפ′-רי-אול) א שפרונג; אזא אויסגעלערענטער שפרונג פון א פערד מיט די הינטערשטע פיס; שפרינגען, מאכען א שפרונג.

cap′riped *a.* (קעפ′-רי-פעד) וואס האט פיס ווי פון א ציג

cap′-sheaf *n.* (קעפ′-שיעף) דאס אויבערשטע, דאס העכסטע; העכסטע מדרגה.

Cap′sicum *n.* (קעפ′-סי-קאם) אזא מין אמעריקאנער פעפער=פלאנצען.

capsize′ *v. and n.* (קעפ-סאיז′) זיך איבערקעהרען, אומקעהרען; אומפאלען; אן איבערקעהרען זיך.

cap′stan *n.* (קעפ′-סטען) א הויב=מאשין אויף א שיף [אזא פעסעל=עהנליכער ראד אויף אן אקס צו הויבען משא אויפ'ן שיף].

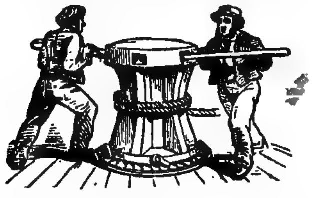

Capstan

cap′stone *n.* (קעפ′-סטאון) דער אויבערשטער שטיין פון א געביידע.

cap′sular *a.* (קעפ′-סיו-לאר) פוסט ווי א קאפסול; עהנליך צו א קאפסול.

cap′sulate *a.* (קעפ′-סיו-לייט) איינגעשלאסען אדער איינגעפאסט אין א קאפסול.

cap′sulated *a.* (קעפ′-סיו-ליי-טעד) ז. *capsulate*

capsula′tion *n.* (קעפ-סיו-ליי′-שאן) דאס איינשליסען אדער איינפאסען אין א קאפסול.

cap′sule *n.* (קעפ′-סיול) א קאפסול; דער זאמען=קאפסול ביי פלאנצען.

cap′suled *a.* (קעפ′-סיולד) ז. *capsulate*

cap′tain *n. and v.* (קעפ′-טיין) קאפיטאן, הויפטמאן; דער בעסטער שילער אין א שול; דער הויפט פון א פארטיי אין קריקעט=שפיעל; קאמאנדעווען, זיין א הויפט=מאן.

cap′taincy *n.* (קעפ′-טיינ-סי) דאס אמט פון א קאפיטאן.

cap′tain-gen′eral *n.* (קעפ′-טיין-דזשענ′-ע-רעל) דער גענעראל=פעלדמארשאל, דער עלטסטער איבער אן ארמעע.

cap′tain-lieuten′ant *n.* (קעפ′-טיין-ליו-טענ′-ענט) אן אפיציער וואס האט דעם טיטול קאפיטאן נאר בעקומט געהאלט אלס לייטענאנט.

cap′tain of foot (קעפ′-טיין אוו פוט) א קאפיטאן פון פוס=סאלדאטען.

cap′tain of horse (קעפ′-טיין אוו הארס) א קאפיטאן פון קאוואלעריע.

cap′tain-pash′a *n.* (קעפ′-טיין-פעש′-א) אן אמאליגער טיטעל אין טערקיי פאר דעם פלאט=מיניסטער און פון דעם ערשטען אדמיראל.

cap′tainship *n.* (קעפ′-טיינ-שיפ) דער אפיס אדער דער אמט פון א קאפיטאן.

cap the cli′max (קעפ טהי קלאי′-מעקס) געהן ביז צום אויסערען, אריבערטרעטען אלע גרענעצען.

cap′tion *n.* (קעפ′-שאן) פערהאפטונג; האפטס=בעפעהל; איבערשריפט אדער טיטעל פון א דאקומענט אדער אן ארטיקעל.

cap′tious *a.* (קעפ′-שאס) שוועהר צופריעדען צו שטעלען, קריגעריש, וואס זוכט רק חסרונות.

His captious criticism is destructive of harmony.

cap′tiously *adv.* (קעפ′-שאס-לי) זוכענדיג רק חסרונות; אויף א קריטיקירענדען אופן.

cap′tiousness *n.* (קעפ′-שאס-נעס) די נאטור זיך צו קריגען, אדער צו זוכען חסרונות.

cap′tivate *v.* (קעפ′-טי-ווייט) 1. בעצויבערען; 2. פערשקלאפען.

1. He was **captivated** by her beauty.

cap′tivating *a.* (קעפ′-טי-ווי-טינג) בעצויבערענד.

Her manners are **captivating**.

captiva′tion *n.* (קעפ-טי-וויי′-שאן) דאס בעצויבערען, דאס בעצויבערט ווערען.

cap′tive *n. and a.* (קעפ′-טיוו) א קריעגס געפאנגענער; א שקלאף; וואס איז גענומען געפאנגען; וואס ווערט געהאלטען אין געפאנגענשאפט.

cap′tive state (קעפ′-טיוו סטייט) די געפאנגענשאפט.

captiv′ity *n.* (קעפ-טיוו′-אי-טי) געפאנגענשאפט; דאס זיין אין קריעגס=געפאנגענשאפט.

cap′tor *n.* (קעפ′-טאר) א כאפער, איינער וואס נעהמט געפאנגען [א פערזאן אדער א שיף].

cap′turable *a.* (קעפ′-טשור-עבל) וואס קען געפאנגען ווערען.

cap′ture *n. and v.* (קעפ′-טשור) דאס נעהמען אין געפאנגענשאפט; דאס אוועקנעהמען מיט געוואלט; דאס כאפען אדער פאנגען; א זאך וואס איז. אוועקגענומען געווארען מיט געוואלט; אוועקנעהמען מיט געוואלט; נעהמען אין געפאנגענשאפט; כאפען, פאנגען.

Capuchin′ *n.* (קעפ-יו-שין′) א קאפוצינער [א מיטגליעד פון א געוויסען מאנאכען ארדען, געגרינדעט אין יאהר 1528 אין איטאליען].

capuchin′ *n.* (קעפ-יו-שין′) א קאפושאן; אזא אבעזיאנע [מאלפע] אין זיד=אמעריקא; אזא מין טויבען.

cap′ucine *n.* (קעפ′-יו-סין) אזא אבעזיאנע [מאלפע] אין זיד=אמעריקא; אזא שעהנער רויטליכער אראנזש=קאליר.

cap′ut *n.* (קעפ′-אט) דער קאפ; דאס געזעצליכע רעכט פון א בירגער.

cap′ut mor′tuum (קעפ′-אט מאר′-טשו-אם) א טויטער קאפ; א זאך פון וועלכע עס איז אבגענומען געווארען איהר ווערטה.

cap vers′es (קעפ ווארס′-עז) שנעל פארלעזען פערזען, וועלכע פאנגען זיך אן מיט א בעשטימטען בוכשטאב.

cap wea′ner (קעפ הוויע′-נער) א שלאס וואס טהוט זיך אן אויף דער נאז ביי קיה, זיי זאלען ניט קענען זיך אליין אבזוינען די מילך [דער שלאס שטערט זיי אבער ניט צום עסען].

Cap Weaner

capyba′ra *n.* (קעפ-אי-ביי′-רא) ז. *capibara*

car *n.* (קאר) קריעגס וואגען; וואגאן; רייט=וואגען; דאס בילד פון זיבען שטערן אין אסטראנאמיע.

carabineer′ *n.* (קאר-ע-בי-ניער′) א קאראבינער [א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א קאראבינער=ביקס].

car′acal *n.* (קער′-ע-קעל) א מין ווילדע קאץ אין נארד=אפריקא און זיד=וועסט אזיען.

caracar′a *n.* (קער-ע-קער′-א) א נעוויסער זיד=אמעריקאנער פויגעל, ער האט א לאנגען עק, א שווארצען קרומען שנאבעל, געלבע פיס און וויים=געלבע געשפריצטע פעדערען.

Caracara

car′ack *n.* (קער′-עק) אזא זארט אלטע פארטוגעזישע אדער שפאנישע שיף וואס פלעגט בענוצט ווערען פאר קריעגס=צוועקען און פאר פראכט.

car′acole *n. and v.* (קער′-ע-קאול) א האלבע אומדרעהונג רעכטס אדער לינקס פון א פערד ביים רייטען; געדרעהטע טרעפ; ארומדרעהען א פערד אין האלבע רונדונגען ביים רייטען.

car′acoli *n.* (קער′-ע-קאל-אי) א לעגירונג [צונויפשמעלצונג] פון גאלד, זילבער און קופער.

car′acoly *n.* (קער′-ע-קאל-אי) ז. *caracoli*

carafe′ *n.* (קע-רעף′) א קאראף, קאראפין, וואסער=פלאש.

carageen′ *n.* (קער-ע-גיען′) אזא עסבארער רויטליכער מאך וואס וואקסט אויף פעלזען אין ים [זעהר פערשפרייט אין ענגלאנד און אירלאנד].

caragheen′ *n.* (קער-ע-גהיען′) ז. *carageen*

car′amel *n.* (קער′-ע-מעל) קאראמעל [אזא צוקערקע].

Car′anx *n.* (קער′-ענקס) אזא מין פייש וועלכע זיינען פלאך און ברייט.

car′apace *n.* (קער′-ע-פיים) דער הארטער שאלאכץ וואס בעדעקט מאנכע בעשעפענישען ווי א ראק, א טשערעפאכע א. ד. ג.

car′at *n.* (קער′-עט) א קאראט [א געוויכטס=איינהייט פאר עדעלשטיינער, וואס איז גלייך צו 205 מיליגראם, אדער אונגעפעהר א 152=טעל פון אן אונץ אדער א 240=טער טייל פון א לויט]; א 24=טער טייל, בעזאנדערס ביי דער בעשטימונג פון דעם ווערטה פון גאלד [ריינער גאלד איז פון 24 קאראט, ווען זעקס 24=טעל, למשל, איז צונעמישט פון אן אנדער מעטאל, דאן איז דאס גאלד פון 18 קאראט, געוועהנליכע גאלד=ציערונג אין אמעריקא איז פון 14 קאראט גאלד].

car′avan *n.* (קער′-ע-ווען) א קאראוואן, א קאמפאניע פון רייזענדע הענדלער אין

אפריקא אדער אזיען [געוועהנליך מיט קעמלען]; א גרויסע קאמפּאניע רייזענדער מיט געפּעק; א גרויסער געדעקטער וואגען, וואס פיהרט א קאמפּאניע רייזענדער; א גרויסער טראנספּארט וואגען.

caravan'sary *n.* (קער-ע-וואנ'-סע-רי) א גאסטהויז פאר קאראוואנען אין אזיען.

car'avel *n.* (קער'-ע-וועל) א לייכטע שיף אין פּארטוגאל און שפּאניען אין 15טען יאהר-הונדערט; אזא טערקישע פּראכט-שיף.

car'away *n.* (קער'-ע-הוויי) פעלד-קימעל [פלאנצע].

car'away com'fits (קער'-ע-הוויי קאמ'-פיטס) צוקער-געבעקס מיט קימעל.

car'bid *n.* (קאר'-ביד) א כעמישע צוזאמענזעצונג פון קויהלען-זויערע מיט א מעטאל.

car'bide *n.* (קאר'-באיד) ז. *carbid*.

car'bine *n.* (קאר'-באין) א רייטער-פלינט [א מין קורצער ביקס].

carbineer' *n.* (קאר-בי-ניער') א קאראבינער, א סאלדאט וועלכער איז בעוואפענט מיט א רייטער-פלינט. ז. *carbine*.

car'bo *n.* (קאר'-באו) א נאמען פון געוויסע שווארצע וואסער-פויגלען.

carbohy'drate *n.* (קאר-באַ-האי'-דרייט) קארבא-הידראט, א כעמישע פערבינדונג פון קויהלען-שטאף [6 אטאמען] מיט וואסער [וואסער-שטאף און זויער-שטאף], ווי צוקער, קראכמאל א. ד. ג.

carbohy'drous *a.* (קאר-באַ-האי'-דראס) וואס בעלאנגט צו קארבא-הידראט. ז. *carbohydrate*.

carbol'ic *a.* (קאר-באל'-איק) פון קארבאל, וואס בעלאנגט צו קארבאל.

carbol'ic ac'id (קאר-באל'-איק עס'-איד) קארבאל-זויערע [א שטאף, וועלכען מען בעקומט פון טער-אויל; ווערט בענוצט צו אנטיסעפּטישע צוועקען און אלס גיפט].

car'bolize *v.* (קאר'-באל-איז) דורכווייקען אדער אנזעטיגען מיט קארבאל-זויערע.

car'bon *n.* (קאר'-באן) קויהלען-שטאף [א כעמישער עלעמענט].

carbona'ceous *a.* (קאר-באַ-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו אדער וואס ענטהאלט קויהלען-שטאף.

Carbona'rism *n.* (קאר-באַ-נאַ'-ריזם) די פּרינציפּען און די האנדלונגען פון די קארבאנארער. ז. *Carbonaro*.

Carbona'ro *n.* (קאר-באַ-נאַ'-ראו) א מיטגליעד פון אן אמאליגער געהיימער געזעלשאפט אין נעאפּאל איטאליען [געגרינדעט אין יאהר 1808 מיט דעם צוועק איינצופיהרען א רעפּובליק אין נעאפּאל].

car'bonate *n. and v.* (קאר'-באַ-נייט) קארבאנאט, קויהלען-זויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון קויהלען-זויערע מיט קאלציום, קופער אדער אנדער מעטאל]; אנזעטיגען, דורכווייקען מיט קויהלען-זויערע.

carbona'ted *a.* (קאר-באַ-ניי'-טעד) וואס ענטהאלט קויהלען-זויערע.

car'bonate of so'da (קאר'-באַ-נייט אוו סאו'-דא) סאדע.

carbona'tion *n.* (קאר-באַ-ניי'-שאן) דאס מאכען א כעמישע פערבינדונג מיט קויהלען-זויערע.

car'bon di'oxid (קאר'-באן דאי'-אקס-איד) קויהלען-זויערע. ז. *carbonic acid*.

carbon'ic *a.* (קאר-באנ'-איק) וואס בעלאנגט צו קויהלען-שטאף, וואס קומט פון קויהלען-שטאף.

carbon'ic ac'id (קאר-באנ'-איק עס'-איד) קויהלען-זויערע [א גאז וואס בעשטעהט פון 12 טיילען קויהלען-שטאף און 32 טיילען זויער-שטאף, געפינט זיך אין די אויסגעאטעמטע לופט פון מענשען און חיות].

carbon'ic ox'id (קאר-באנ'-איק אקס'-איד) קויהלען-זויער-שטאף.

carbonif'erous *a.* (קאר-באנ-איפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס קויהלען אדער קויהלען-שטאף.

carbonif'erous age (קאר-באַ-ניפ'-ע-ראס איידזש) די צייט-אלטער פון דער ערד ווען עס האט זיך אין איהר אנגעפאנגען בילדען שטיין-קויהלען [אין געאלאגיע].

carbonif'erous forma'tion (קאר-באַ-ניפ'-ע-ראס פאר-מיי'-שאן) די קויהלען-בילדונג; די פעריאדע פון דער ערד ווען עס האבען זיך אין איהר אנגעפאנגען בילדען שטיין-קויהלען.

carbonif'erous pe'riod (קאר-באַ-ניפ'-ע-ראס פּי'-רי-אד) ז. *carboniferous age*.

car'bonise *v.* (קאר'-באַ-נאיז) פערקויהלען; פערוואנדלען אין קויהלען אדער קויהלען-שטאף, בעדעקען, בעשטרייכען מיט קויהל.

carboniza'tion *n.* (קאר-באַ-ני-זיי'-שאן) פערקויהלונג; דאס פערוואנדלען אין קויהל.

car'bonize *v.* (קאר'-באַ-נאיז) פערקויהלען; פערוואנדלען אין קויהלען אדער קויהלען-שטאף; בעדעקען, בעשטרייכען מיט קויהל.

car'bon-points *n.* (קאר'-באנ'-פּאינטס) די צוויי קויהלען-שטעקלעך פון אן עלעקטרישער בויגען-לאמפּע.

car'boy *n.* (קאר'-באי) א גרויסע רונדע גלעזערנע פלאש, וועלכע איז איינגעפּאקט אין א קערבעל אדער קעסטעל.

Carboy

car'-brake *n.* (קאר' - ברייק) א ברעמזע [טארמאז] אבצוהאלטען די בעוועגונג פון די רעדער פון א באהן-וואגאן.

car'-bum'per *n.* (קאר'-באמ'-פּער) א בופער פון א וואגאן. ז. *buffer*.

car'buncle *n.* (קאר'-באנקל) א קארבונקעל, א בלאטער; א בייזער געשוויר; קארפונקעל [א טייערער שטיין].

car'buncled *a.* (קאר'-באנקלד) בעפּוצט מיט קארפונקעל-שטיינער: פול מיט בלאטערען, מיט בייזע געשווירען.

carbun'cular *a.* (קאר-באנ'-קיו-לער) וואס איז עהנליך צו א קארבונקעל, א בייזע געשוויר; רויט, ענטצינדעט.

carbuncula'tion *n.* (קאר-באנ-קיו-ליי'-שאן) דאס פערדארבען ווערען פון יונגע צווייגלעך און יונגע פלאנצען פון היץ אדער קעלט.

car'buret *v. and n.* (קאר'-ביו-רעט) פערבינדען מיט קויהלען-שטאף; א קויהלען-שטאף פערבינדונג.

car'bureted *a.* (קאר'-ביו-רעט-עד) מיט קויהלען-שטאף פערבונדען.

car'bureter *n.* (קאר'-ביו-רעט-ער) אן אפּאראט צוצומישען קויהלען-וואסער-שטאף צו ניט לייכטענדע גאזען, זיי צו מאכען לייכטענד.

car'buretor *n.* (קאר'-ביו-רעט-אר) ז. *carbureter*.

car'buretted *a.* (קאר'-בי-רעט-עד) ז. *carbureted*.

car'buretted hy'drogen (קאר'-ביו-רעט-עד האי'-דרא-דזשען) קויהלען-וואסער-שטאף [א פערבינדונג פון קויהלען-שטאף מיט וואסער-שטאף].

car'buretter *n.* (קאר'-ביו-רעט-ער) ז. *carbureter*.

car'burettor *n.* (קאר'-ביו-רעט-אר) ז. *carbureter*.

carburisa'tion *n.* (קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) ז. *carburization*.

car'burise *v.* (קאר'-ביו-ראיז) ז. *carburize*.

carburiza'tion *n.* (קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס פערבינדען מיט קויהלען-שטאף, בעזאנדערס דאס פערגרעסערען דעם קויהלען-שטאף-אינהאלט פון אייזען.

car'burize *v.* (קאר'-ביו-ראיז) פערבינדען מיט קויהלען-שטאף; צומישען קויהלען-וואסער-שטאף צו א ניט לייכטענדען גאז איהם לייכטענד צו מאכען.

car'cajou *n.* (קאר'-קע-דזשו) דער פיעל-פרעסער [אזא חיה].

car'canet *n.* (קאר'-קע-נעט) א האלזבאנד בעזעצט מיט גאלד אדער דימאנטען.

car'case *n.* (קאר'-קעס) ז. *carcass*.

car'cass *n.* (קאר'-קעס) א נבלה; דער קערפּער פון א גרויסער חיה אדער בהמה; א סקעלעט אדער ראהם פון א הויז אדער שיף; א חורבה, די רעשטען פון א חרוב'ען הויז אדער חרוב'ער שיף; א באמבע.

car'cass of a ship (קאר'-קעס אוו ע שיפּ) דער סקעלעט אדער ראהם פון א שיף.

car'cer *n.* (קאר'-סער) א געפענגעניס, א קארצער, א טורמע.

carcino'ma *n.* (קאר-סי-נאו'-מא) א ראק, א קרעבס [אלס קראנקהייט].

carcinom'atous *a.* (קאר-סי-נאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א ראק, א קרעבס [אלס קראנקהייט]; עהנליך צו א ראק; גענייגט צו ווערען קראנק אויף א ראק.

car'cinous *a.* (קאר'-סי-נאס) ז. *carcinomatous*.

car'cinus *n.* (קאר'-סי-נאס) א ראק, א קרעבס.

card *n. and v.* (קארד) א קארטע; א קארט [צום שפּיעלען]; א בארשט [פון דראט] צו בערשטען וואל אדער פלאקס; בערשטען וואל אדער פלאקס מיט א בארשט.

car'damom *n.* (קאר'-דע-מאם) קארדאמאם [אן אסט-אינדישע פלאנצע וואס איהרע קערנער ווערען געברויכט אלס געווירץ].

card'-bas'ket *n.* (קארד'-בעס'-קעט) א פערציערט קערבעלע צו האלטען וויזיט-קארטען.

card'board *n.* (קארד'-באורד) קארדאן-פּאפּיער, פּאפּ.

card'-case *n.* (קארד'-קיים) א קעסטעלע אדער שיידעל פאר וויזיט-קארטען צו האלטען אין קעשענע.

car'der *n.* (קאר'-דער) א וואל אדער פלאקס בערשטער; אן אויפזעהער איבער די בערשטער אבטיילונג אין א וועבעריי-פאבריק; אזא מין ביען.

car'dia *n.* (קאר'-די-ע) דאס הארץ; דער אויבערשטער טייל פון מאגען וואו עס קומט אריין דער שפּייז-ראהר [וושט, שלונד].

car'diac *a. and n.* (קאר'-די-עק) 1. וואס געהערט צום הארצען; וואס שטארקט דאס הארץ; 2. וואס שטארקט דעם מוט; 3. וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען טייל פון מאגען; 4. א מע־דיצין וואס שטארקט דעם מאגען.
1. The patient is suffering from a cardiac affection.

cardi'acal *a.* (קאר-דאי'-עק-על) וואס געהערט צום הארצען; וואס שטארקט דאס הארץ; וואס שטארקט דעם מוט; וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען טייל פון מאגען.

car'diac or'ifice (קאר'-די-עק אר'-אי-פיס) די אויבערשטע עפענונג פון מא־גען וואו דער שפייז־ראהר קומט אריין.

cardial'gia *n.* (קאר-די-על'-דזשי-ע) הארץ־ברענען; מאגען־ברענען.

cardial'gic *a.* (קאר-די-על'-דזשיק) וואס איז שייך צו הארץ־ברענען אדער מאגען־ברענען.

cardial'gy *n.* (קאר-די-על'-דזשי) ז. *cardialgia*

car'dinal *n. and a.* (קאר'-די-נעל) 1. קארדינאל [איינער פון די הויכע קאטוילישע גייסטליכע, פון וועלכע עס ווערט געוועהלט א פאפסט]; א מין קור־צער מאנטעל; 2. אזא זעהר רויטע פארב; 3. פונדאמענטאל; הויפטזעכ־ליך; פון בעזאנדערער וויכטיגקייט.
3. A student should first master the cardinal principles of the subject he is studying.

car'dinalate *n.* (קאר'-די-נעל-אייט) דאס אמט, ראנג, ווירדע פון א קארדי־נאל.

car'dinal-bird *n.* (קאר'-די-נעל-בוירד) אזא אמעריקאנער פויגעל פון רוי־טען קאליר מיט א טשוביק אויף'ן קאפ.

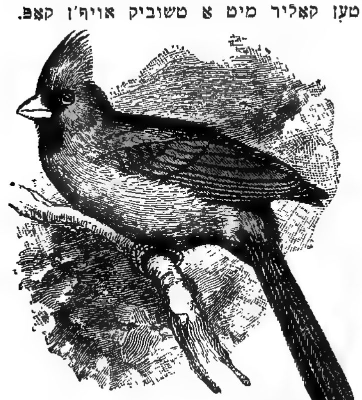
Cardinal-bird

car'dinal-flow'er (קאר'-די-נעל-פלאו'-ער) אזא נארד אמעריקאנישע פלאנצע וואס האט גרויסע רויטע בלומען.

car'dinal gros'beak (קאר'-די-נעל גראוס'-ביעק) אזא רויטער פויגעל מיט א טשוביק אויף'ן קאפ. ז. *cardinal-bird*

Cardina'lis *n.* (קאר-די-ניי'-ליס) אזא מין רויטע פויגלען מיט קורצע פליגלען און לאנגע עקען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].
ז. איל. *"Birds of the U. S."*

car'dinal num'ber (קאר'-די-נעל נאמ'-בער) א קארדינאל־צאהל [ווי די צאהלען: איינס, צוויי, דריי א. ז. וו. צום אונטערשייד פון די ארדנונגס־צאהלען: ערשטער, צווייטער, דריטער א. ז. וו.].

car'dinal points (קאר'-די-נעל פאינטס) די פיער הימעלס־געגענדען [מזרח, מערב, צפון און דרום].

car'dinalship *n.* (קאר'-די-נעל-שיפ) ז. *cardinalate*

car'dinal signs (קאר'-די-נעל סאינז) פיער געוויסע וואנדער־שטערען [אין אסטראנאמיע].

car'dinal straw'berry (קאר'-די-נעל סטראה'-בער-אי) א מין גרויסע אמערי־קאנער ערד־בערען [פאזעמקעס].
ז. איל. *"Cultivated fruits"*

car'dinal vir'tues (קאר'-די-נעל וואיר'-טשוז) די פונדאמענטאלע מדות פון א גוטען כאראקטער, בעזאנדערס אין דער אלטער פילאזאפיע די פיער מדות: גערעכטיגקייט, שכל, מוטה און געדולד.

car'dinal winds (קאר'-די-נעל הווינדז) די פיער הויפט־ווינדען [ווי מזרח־ווינד, מערב־ווינד, דרום־ווינד און צפון־ווינד].

car'ding *n.* (קאר'-דינג) דאס בערשטען וואל, פלאקס אדער בוימוואל; א ראלע וואל אדער בוימוואל, ווען עס געהט ארויס פון דער בארשט־מאשין; דאס שפיעלען אין קארטען.

car'ding-machine' *n.* (קאר'-דינג-מע-שין') א מאשין צו בערשטען וואל אדער פלאקס.

car'diograph *n.* (קאר'-די-א-גרעף) קארדיאגראף, אן אפאראט צו פערצייכע־נען די צאהל בעוועגונגען פון הארץ.

cardiog'raphy *n.* (קאר-די-אג'-רע-פי) אן אנאטאמישע בעשרייבונג פון דעם הארץ; די אונטערזוכונג פון דעם הארץ דורך א קארדיאגראף. ז. *cardiograph*

cardiol'ogy *n.* (קאר-די-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט פון דער אנאטאמיע פון דאס הארץ.

cardi'tis *n.* (קאר-דאי'-טיס) הארץ־ענטצינדונג.

card'-ma'ker *n.* (קארד'-מיי'-קער) איינער וואס מאכט קארטען; איינער וואס מאכט בערשט צו בערשטען וואל אדער פלאקס.

card'-match *n.* (קארד'-מעטש) א שפיעל־פארטיי [אין קארטען]; אזא זארט שוועבעלעך.

cardoon' *n.* (קאר-דון') אזא גרינס וועלכע ווערט געגעסען אין פראנקרייך און שפאניען.

card'-par'ty *n.* (קארד'-פאר'-טי) א קארטען־שפיעל־געזעלשאפט.

card'-rack *n.* (קארד'-רעק) א קארטען־האלטער [א רעהמעל אדער קעסטעל צו האלטען וויזיט־קארטען].
He filled the card-rack with cards taken from a box on the table.

card'-recor'der *n.* (קארד'-רי-קאר'-דער) א זייגער וואס איז פערבונדען מיט א מעכאניזם, וועלכער פערצייכענט אויף א קארטע די צייט וואס ווערט פערברויכט אויף וועלכער עס איז ארבייט.

cards *n.* (קארדז) קארטען; קארטען־שפיעל.

card'-shar'per *n.* (קארד'-שאר'-פער) א פראפעסיאנעלער קארטען־שפיעלער, א קארטען־שווינדלער, א שולער.

card'-shar'ping *n.* (קארד'-שאר'-פינג) קארטען־שווינדלעריי, שולעריי.

card'-sys'tem *n.* (קארד'-סיס'-טעם) די קארטען־סיסטעם, די סיסטעם פון מאכען נאטיצען, פראטאקאלירען אדער רעגיסטרי־רען יעדען פונקט אדער פאסטען אויף א בעזונדערער קארטע.

Car'duus *n.* (קאר'-דיו-אס) אזא מין שטעכעדיגע פלאנצען.

care *n. and v.* (קעהר) 1. זארג; 2. פארזיכטיגקייט, אכטונג; 3. אכטונג־געבונג, אויפזעהונג, פערוואלטונג; אכ־טונג געבען; זארגען; זיך בעמיהען; זיך קימערען; זיך אין אכט נעהמען.
1. His first care is his dress. 2. She took great care not to let him know of her sorrow. 3. I will take care of the sleeping child.

care about' (קעהר ע-באוט') אכטונג געבען אויף... זארגען פאר...

care a fig (קעהר ע פיג) זיך קימערען ווי איבער א שמעק טאבאק
I do not care a fig for your claims.

care a snap (קעהר ע סנעפ) קימערען ווי די וואנד, ארען ווי דער פאריאהרי־גער שנעע.

care a straw (קעהר ע סטראה) ז. *care a fig*

care'-crazed *a.* (קעהר'-קרייזד) משוגע פון דאגות.

care'-defy'ing (קעהר'-די-פאי'-אינג) א מענש אהן דאגות.

careen' *v. and n.* (קע-ריען') 1. זיך איינבויגען אויף איין זייט [ווי א שיף]; איינבויגען א שיף אויף איין זייט צו מא־כען אין איהר רעפעראטור; 2. דאס ליע־גען פון א שיף אויף איין זייט; דער פלאץ וואו מען לעגט אוועק א שיף אויף איין זייט איהר צו פערריכטען.
1. The ship careens around one point. 2. It was a ship laid on the careen.

caree'nage *n.* (קע-ריע'-נעדזש) די קאסטען פאר דאס פערריכטען פון א שיף; דער פלאץ וואו מען פערריכט א שיף.

caree'ning *n.* (קע-ריע'-נינג) דאס איינבויגען זיך אויף איין זייט; דאס איינבויגען א שיף אויף איין זייט צו מא־כען אין איהר רעפעראטור.

career' *n. and v.* (קע-ריער') 1. דער פלאץ, וואו עס ווערט געהאלטען דאס וועט־לויפען פון פערד; דער וועג; דאס לויפען גאלאפ; 2. די קאריערע, לעבענס־וועג, לעבענס־בעשעפטיגונג; 3. שנעל לויפען.
2 He decided to make teaching his career.

care for (קעהר פאר) אכטונג געבען אויף, זארגען פאר.
The child was well cared for.

care'ful *a.* (קעהר'-פול) פארזיכטיג.

care'fully *adv.* (קעהר'-פול-אי) מיט פארזיכט, מיט אויפמערקזאמקייט.

care'fulness *n.* (קעהר'-פול-נעס) פאר־זיכטיגקייט.

care'ful of (קעהר'-פול אוו) בעזארגט ווענען; אויפמערקזאם צו העלפען אדער שטיצען.

care'less *a.* (קעהר'-לעס) נאכלעסיג, אבגעלאזען; אהן דאגות, מונטער.

care'less about' (קעהר'-לעס ע-באוט') אונפארזיכטיג, ניט איבערלעגט.
Do not be careless about your spelling.

care'lessly *adv.* (קעהר'-לעס-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, מיט נאכלעסיגקייט.

care'lessness *n.* (קעהר'-לעס-נעס) אונפארזיכטיגקייט, נאכלעסיגקייט, אונ־אויפמערקזאמקייט.

care'less of (קעהר'-לעס אוו) ז. *careless about*

care'-lined *a.* (קעהר'-לאינד) גע־קנייטשט פון דאגות [ווענען געזיכט].

caress' *n. and v.* (קע-רעס') אויסדרוק פון ליעבע דורך לאשטשען; אומארמען; לאשטשען.

caress'ing *a.* (קע-רעס'-אינג) אומאר־מענד, לאשטשענד.

caress'ingly *adv.* (קע-רעס'-אינג-לי) אומארעמענדיג, לאשטשענדיג.

ca'ret *n.* (קיי'-רעט) איינשאלטונגס=צייכען [דער צייכען ‸, וועלכער ווערט בענוצט אין שרייבען אדער אין אויסבעסערען דרוק=זאכען, אום אנצוצייגען, אז אויף דעם פלאץ דארף אריינגעשטעלט ווערען א ווארט, א שורה, א זאץ א. ז. וו.].

care'taker *n.* (קעהר'-טיי-קער) אן אויפפאסער; אן אויפפאסער אויף א הויז.

care'-tuned *a.* (קעהר'-טיונד) פעראומערט, אראב פון מוט צוליעב זארג.

care'-worn *a.* (קעהר'-הוואורן) אלט פון דאגות; פעראומערט און פערזארגט.
He was weary and care-worn.

Ca'rex *n.* (קיי'-רעקס) אזא מין פלאנצען עהנליך צו גראז קוסטעס וואס וואקסען אין פייכטע ערטער.

car'go *n.* (קאר'-גאו) די לאדונג פון א שיף.

car'iboo *n.* (קער'-אי-בוה) דער אמעריקאנער הירש [געפינט זיך אין די נארדליכע טיילען פון לאנד].

car'ibou *n.* (קער'-אי-בוה) ז. *cariboo*

Car'ica *n.* (קער'-אי-קע) א מין פלאנצען אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא.

car'icature *n. and v.* (קער'-אי-קע-טשור) א קאריקאטור, א לעכערליכע פארשטעלונג, א לעכערליך בילד; פארשטעלען אין א לעכערליכער ארט; מאכען א קאריקאטורע.

car'icaturist *n.* (קער'-אי-קע-טשור-איסט) א קאריקאטוריסט, איינער וואס שטעלט עפעס פאר אין לעכערליכע בילדער; א קאריקאטורען=צייכנער.

car'icous *a.* (קער'-אי-קאס) וואס איז שייך צו א פייג; עהנליך צו א פייג.

car'icous tu'mor (קער'-אי-קאס טיו'-מאר) אזא צואוואוקס [גוז], געשוואולסט אויף'ן קערפער, וואס איז עהנליך צו א פייג.

ca'ries *n.* (קיי'-רי-איז) א קאריום [אזא קראנקהייט פון די צייהנער, וואס קומט פון פוילען פון דעם דענטין (דער שטאף פון וואס די צייהנער בעשטעהען)]:

car'illon *n.* (קער'-אי-לאן) דאס גלאקענשפיעל [א רייהע פון פערשיעדענע גלעקלעך אויף וועלכע מען שפיעלט אוים מעלאדיען]; דאס קלינגען שנעל מיט עטליכע גרויסע גלאקען אויף אמאל.

cari'na *n.* (קע-ראי'-נע) דאס בלומען=שיפעלע [א טייל פון א געוויסע בלום וואס האט די עהנליכקייט צו א שיפעל].

car'inate *a.* (קער'-אי-נייט) וואס האט די פארם ווי דער גרונד באלקען [קיעל] פון א שיף [בעזאנדערס ביי פלאנצען].

car'iole *n.* (קער'-אי-אול) א מין קליינע אפענע קארעטע.

carios'ity *n.* (קיי-רי-אס'-אי-טי) דאס ליידען פון א קאריום [ביי צייהנער]; דאס פוילען פון א ביין: ז. *caries*

ca'rious *a.* (קיי'-רי-אס) וואס איז אנגעגריפען פון א קאריום [ביי א צאהן]; זייענדיג צופרעסען [ווי אויסגעראסטע אייזען].

ca'riousness *n.* (קיי'-רי-אס-נעס) ז. *cariosity*

cark *n. and v.* (קארק) א משא, א לאסט, א פעקעל דאגות אדער צרות; בעלאדען, בעלאסטען; בעלאסטען מיט דאגות.

car'king *a.* (קאר'-קינג) וואס מאכט דאגות; בעאונרוהיגענדיג, ערגערענדיג.

carl *n.* (קארל) א פויער, א גראבער יונג.

carl'-hemp *n.* (קארל'-העמפ) די ווייבליכע האנף=פלאנצע וואס טראגט די זוימען.

car'lin *n.* (קאר'-לין) אן אלטע פרוי; אן אלטע מכשפה [אלס זידעל=ווארט פאר א פרוי].

Carli'na *n.* (קאר-לאי'-נע) א מין דארן=פלאנצען.

car'line *n.* (קאר'-לין) אן אלטע פרוי; אן אלטע מכשפה [אלס זידעל=ווארט פאר א פרוי]; אזא דארן=פלאנצע.

car'line this'tle (קאר'-לין טהיסל) ז. *Carlina*

carli'no *n.* (קאר-לי'-נאו) אזא אלטע איטאליענישע זילבערנע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אן ערך 16 אמעריקאנער סענט; א סארדיניער אלטע גאלד=מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אן ערך 28 אמעריקאנער דאלאר.

Car'lism *n.* (קאר'-ליזם) די בעוועגונג וואס האט געוואלט מאכען דאן קארלאס פאר א קעניג אין שפאניען [אין דער ערשטער העלפט פון 19=טען יאהרהונדערט].

Car'list *n.* (קאר'-ליסט) אן אנהענגער פון דאן קארלאס, וואס האט געוואלט ווערען דער קעניג פון שפאניען [אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט].

car'-load *n.* (קאר'-לאוד) די משא וואס א פראכט=וואגאן קען פיהרען. [אן ערך 30 טויזענד פונט].

car'lock *n.* (קאר'-לאק) פיש=קליי [א קליי וואס ווערט געמאכט פון די פענכערס פון פיש].

Carlovin'gian *n. and a.* (קאר-לא-ווינ'-דזשי-ען) וואס איז נוגע צו דעם אמאליגען פראנצויזישען קעניג שארלמאן [אין 8טען יאהרהונדערט]; א פרינץ אדער קעניג וואס שטאמט פון דער פאמיליע שארלמאן.

Carly'lean *a.* (קאר-לאי'-לי-ען) ז. *Carlylian*

Carly'lian *a.* (קאר-לאי'-לי-ען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו די געדאנקען, מיינונגען אדער סטיל פון דעם בעריהמטען שאטלענדישען שריפטשטעלער טהאמאס קארלאיל [געבארען 1795, געשטארבען 1881].

Carmagnole' *n.* (קאר-מא-ניאל') אזא טאנץ און ליעד פון דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789.

car'man *n.* (קאר'-מען) א פוהרמאן; א קאנדוקטאר.

car'man peach (קער'-מען פיעטש) אזא זארט פערסיקעס.
ז. איל. *"Cultivated fruits"*

Car'melite *n. and a.* (קאר'-מע-לאיט) א מאנאך פון דעם קריסטליכען הייליגען פעראיין כרמל אין סיריען; וואס געהערט צו דעם פעראיין פון די מאנאכען פון כרמל.

car'melite *n.* (קאר'-מעל-איט) אזא זארט בארנעם [בארן]; אזא וואלען=שטאף.

car'mine *n.* (קאר'-מין) קארמין [אזא טייערע רויטע פארב].
ז. איל. *"Colors"*

carmin'ic *a.* (קאר-מינ'-איק) וואס איז רויט ווי קארמין; וואס ווערט געמאכט פון קארמין.

carn *n.* (קארן) א הויפען שטיינער אלס א צייכען [גל עד].

car'nage *n.* (קאר'-נעדזש) בלוט=באד; ברוטאלע שלאכט; פאגראם.

car'nal *a.* (קאר'-נעל) 1. בלוטיג; פלייש=גיעריג; 2. פליישליך; תאוה'דיג; מגושם'דיג.
2. He is sunk in carnal pleasure.

car'nalism *n.* (קאר'-נעל-איזם) פלייש=לוסט; תאוה.

car'nalist *n.* (קאר'-נעל-איסט) א בעל תאוה.

car'nalite *n.* (קאר'-נעל-איט) אזא מילך=ווייסער אדער רויטליכער מינעראל.

carnal'ity *n.* (קאר-נעל'-אי-טי) פלייש=לוסט, תאוה. ז. *carnalism*

car'nalize *v.* (קאר'-נעל-איז) מאכען תאוה'דיג, זיך אראבלאזען צו תאוות.

car'nally *adv.* (קאר'-נעל-אי) ז. *carnal*

car'nal-min'ded *a.* (קאר'-נעל-מאינ'-דעד) וואס איז א בעל תאוה, וואס איז אבגעגעבען צו מגושם'דיגע תאוות.

car'nal-min'dedness *n.* (קאר'-נעל-מאינ'-דעד-נעס) פלייש=לוסט, תאוה.

car'nalness *n.* (קאר'-נעל-נעס) ז. *carnalism*

carna'tion *n.* (קאר-ניי'-שאן) פלייש=קאליר; דאס מאהלען אויף א בילד נאקעטע טיילען פון א מענשליכען קערפער; די גארטען=נעלקע [אזא בלום וואס האט א פלייש=קאליר].

Carnation

carna'tioned *a.* (קאר-ניי'-שאנד) וואס האט א פלייש=קאליר.

carne'lian *n.* (קאר-ני'-ליען) אזא טייערער שטיין, וואס האט א פלייש=קאליר.

car'neous *a.* (קאר'-ני-אס) פליישיג, וואס האט די איינענשאפטען פון פלייש; וואס האט א פלייש=קאליר.

car'neous fi'bres (קאר'-ני-אס פאיברז) פלייש=פאזערען, מוסקול=פאזערען [די פלייש=פעדימלעך פון וועלכע די מוסקולען בעשטעהן].

car'ney *n. and v.* (קאר'-ני) אזא מויל=קראנקהייט ביי פערד; חניפה; זיך אונטער'חנפ'ענען.

carnifica'tion *n.* (קאר-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערפליישען, דאס פערוואקסען מיט פלייש.

car'nify *v.* (קאר'-ני-פאי) פערפליישען, פערוואקסען מיט פלייש; דיק ווערען.

car'nival *n.* (קאר'-ני-וועל) קארנעוואל [א קאטוילישער יום טוב וועלכער ווערט געפייערט אין די קאטוילישע לענדער דורך מאסקען און פראצעסיאנען פאר זייער פאסט=צייט]; א פאלקס=יום טוב אין וועלכען עס בעטיילינען זיך גרויסע מאסען מענשען [מייסטענס אין מאסקען].

Carniv'ora *n.* (קאר-ניוו'-א-רא) דער מין חיות וועלכע געהערען צו דער גרופע פון פלייש=עסער [ווי בערען, וועלף, הינט א. ז. וו.].

carniv'ora *n.* (קאר-ניוו'-א-רא) חיות וואס נעהרען זיך מיט פלייש.

carnivorac'ity *n.* (קאר-ני-ווא-רעס'-אי-טי) דער אפעטיט אדער די לוסט צו פלייש.

carniv'oral *a.* (קאר-ניוו'-א-רעל) וואס איז שייך צו די חיות וועלכע נעהרען זיך מיט פלייש.

car'nivore *n.* (קאר'-ני-וואור) א פלייש־עסענדע חיה.

carniv'orous *a.* (קאר-ניוו'-א-ראס) וואס עסען אדער שפּייזען זיך מיט פלייש [וועגען חיות].

carniv'orously *adv.* (קאר-ניוו'-א-ראס-לי) שפּייזענדיג זיך מיט פלייש.

carniv'orousness *n.* (קאר-ניוו'-א-ראס-נעס) דאס שפּייזען זיך מיט פלייש.

car'nose *a.* (קאר'-נאוס) פליישיג, וואס איז שייך צו פלייש.

carnos'ity *n.* (קאר-נאס'-אי-טי) א פלייש־געוויקס [א גוז].

car'nous *a.* (קאר'-נאס) פליישיג; וואס איז שייך צו פלייש.

car'ny *n. and v.* (קאר'-ני) חניפה; חנפ'ענען.

car'ob *n.* (קער'-אב) יאהאנים־ברויט־בוים [אזא בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט א זארט בעבלעך]; די פרוכט פון יאהאנים־ברויט־בוים.

car'ob-bean *n.* (קער'-אב-ביען) יאהאנים־ברויט [די בעבלעך פון דעם יאהאנים־ברויט־בוימעל].

car'ob-tree *n.* (קער'-אב-טריע) ז. ***carob***

car'ol *n. and v.* (קער'-אל) א פרעהליכעס ליעד; א לויבגעזאנג; זינגען; פרעהליך זינגען; לויבען מיט געזאנג.

car'olin *n.* (קער'-א-לין) אן אלטע דייטשע גאלדענע מטבע; א שוועדישע גאלדענע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 2 אמעריקאנער דאלאר.

caroli'na all'spice (קער-או-לאי'-נע אהל'-ספאיס) די זיס־פלאנצע [א געוויסע וועסט־אינדישע פלאנצע].

Carolina Allspice

car'oling *n.* (קער'-אל-אינג) א לויבגעזאנג; א געזאנג פון פרייד.

Carolin'gian *n. and a.* (קער-א-לינ'-דזשי-ען) ז. ***Carlovingian***

Carolin'ian *n. and a.* (קער-א-לינ'-אי-ען) וואס איז נוגע צו נארד, אדער זיד קאראלאינע; אן איינוואהנער פון נארד אדער זיד קאראלאינע [איינע פון די שטאאטען אין נארד־אמעריקא].

carolit'ic *a.* (קער-א-ליט'-איק) בעפוצט מיט צווייגען און בלעטער [ביי זיילען פון א געביידע].

car'olling *n.* (קער'-אל-אינג) ז. ***caroling***

car'olus *n.* (קער'-א-לאס) אן אלטע ענגלישע גאלדענע מטבע אין ווערטה פון אן ערך פינף אמעריקאנער דאלאר.

car'om *n. and v.* (קער'-אם) דאס אנקלאפּען צוויי אדער דריי ביליארד קוילען מיט איין שטוים פון קיע [ביליארד־שטעקען]; געבען א קונציגען שטוים, ווי מיט א קיע אין ביליארד־שפּיעל.

car'omel *n.* (קער'-א-מעל) ז. ***caramel***

carot'id *n. and a.* (קע-ראט'-איד) די הויפּט ארטעריע פון האלז וואס פיהרט דאס בלוט צום מארך; וואס איז שייך צו דער הויפּט ארטעריע פון האלז.

carot'idal *a.* (קע-ראט'-איד-על) וואס איז שייך צו דער הויפּט ארטעריע פון האלז.

carot'id ar'teries (קע-ראט'-איד אר'-טע-ריז) די הויפּט ארטעריען פון האלז [איינע רעכטס און די צווייטע לינקס]. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

carou'sal *n.* (קע-ראו'-זעל) א טרינק־פעסט; א גרויסע טרינקעריי.

carouse' *v. and n.* (קע-ראוז') זויפען, שוועכען, פיעל טרינקען; א טרינק־פעסט.

car'ousel *n.* (קער'-או-זעל) א קארוסעל [הילצערנע פערדלעך אדער אזעלכע וויעגען וואס דרעהען זיך אין דער רונד].

carou'ser *n.* (קע-ראו'-זער) א טרינקער, א שוועכער, א שכור.

carou'singly *adv.* (קע-ראו'-זינג-לי) דורך שכור'ען, שוועכען.

carp *n. and v.* (קארפּ) קארפּ [א פיש]; אויסזעצען פעהלערען, טאדלען, זידלען.

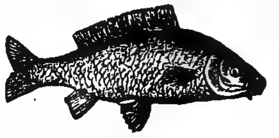

Carp

car'pal *a. and n.* (קאר'-פּעל) וואס איז שייך צום האנד־געלענק; וואס איז שייך צו דעם ווארצעל פון אן אינזעקט'ס פליגעל; האנד־געלענק; האנד־ווארצעל־ביין [דער ביין וואו די האנד־פלעכע פאנגט זיך אן].

car'pal bone (קאר'-פּעל באון) דער האנד־ווארצעל־ביין [דער ביין וואו די האנד־פלעכע פאנגט זיך אן].

car'pal joint (קאר'-פּעל דזשאינט) דאס האנד־געלענק.

carp at (קארפּ עט) טאדלען, אויסזעצען פעהלערען אהן א גרונד.

Do not **carp at** my action.

Carpa'thian *a.* (קאר-פּיי'-טהי-ען) וואס איז שייך צו די קארפּאטען־בערג [אין עסטרייך].

Carpa'thians *n.* (קאר-פּיי'-טהי-ענז) די קארפּאטען־בערג [אין עסטרייך].

car'pel *n.* (קאר'-פּעל) אן איינפאכער פּעסטיל [ווייבליכער ארגאן ביי פלאנצען].

car'pellary *a.* (קאר'-פּע-ליי-רי) וואס איז שייך צו אן איינפאכען פּעסטיל [ווייבליכער ארגאן ביי פלאנצען].

carpel'lum *n.* (קאר-פּעל'-אם) ז. ***carpel***

car'penter *n. and v.* (קאר'-פּענ-טער) א טישלער, א בוי־טישלער, א סטאליאר; טהאן טישלער־ארבייט.

car'penter-bee *n.* (קאר'-פּענ-טער-ביע) אזא ביען וואס מאכט זיך איהר נעסט אין שטיקער האלב־פערפוילטען האלץ, וואו זי האקט אוים מיט איהר שארפען הארטען שטאכעל מעהרערע קעמערלעך און לעגט אין זיי איהרע אייער.

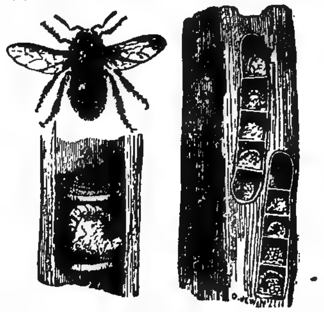

Carpenter-bee

car'penter's adze (קאר'-פּענ-טערז עדז) א טישלער־הובעל.

car'penter's ax (קאר'-פּענ-טערז עקס) א בוי־טישלער־האק.

car'penter's bench (קאר'-פּענ-טערז בענטש) א הובעל באנק; א ווארשטאט פון א סטאליאר.

car'penter's work (קאר'-פּענ-טערז הוואירק) טישלער־ארבייט, בוי־ארבייט.

car'pentry *n.* (קאר'-פּענ-טרי) טישלעריי, סטאליעריי, בוי־ארבייט.

car'per *n.* (קאר'-פּער) איינער וואס טאדעלט אהן א גרונד.

car'pet *n. and v.* (קאר'-פּעט) קאוויאר, טעפּיך; דיוואן; בעדעקען מיט א טעפּיך; אויסשפּרייטען א טעפּיך.

car'pet-bag *n., v. and a.* (קאר'-פּעט-בעג) 1. א רייזע־זאק [געמאכט פון טעפּיך־שטאף]; 2. לעבען אדער האנדלען ווי א וואנדערענדער ספּעקולאנט [איינער וואס זיין גאנצער פערמעגען בעשטעהט ניט מעהר ווי אין דעם וואס ער פיהרט אין זיין רייזע־זאק און קוקט נאר אוים אויף ספּעקולאציעס אין דעם ארט וואו ער קומט]; 3. וואס פיהרט פּאליטיק אויף דעם שניט פון א וואנדערענדען ספּעקולאנט. ז. ***carpet-bagger***

3. I mean real politics but no **carpet-bag** politics.

car'pet-bag'ger *n.* (קאר'-פּעט-בעג'-ער) איינער וואס זיין גאנצער פערמעגען בעשטעהט ניט מעהר ווי אין דעם וואס אין זיין רייזע־זאק געפינט זיך און קוקט נאר אוים אויף ספּעקולאציעס אין דעם ארט וואו ער קומט; א פרעמדער וואס פלעגט קומען און זיך בענוצען מיט די אונארדנונגען אין דעם פּאליטישען צושטאנד פון די זיד־שטאאטען פון אמעריקא נאך דעם בירגער־קריעג צו בעקומען דעם איינפלוס אויף די בעפרייטע נעגערס און אויסנוצען זייערע שטימען פאר זיינע צוועקען [הויפּטזעכליך פלעגט מען אזוי רופען די וואס פלעגען קומען פון די אמעריקאנער נארד־שטאאטען].

car'pet-bag'gism *n.* (קאר'-פּעט-בעג'-איזם) דאס פיהרען פּאליטיק אויף דעם שניט פון וואנדערענדע ספּעקולאנטען. ז. ***carpet-bagger***

car'pet-bea'ter *n.* (קאר'-פּעט-ביע'-טער) א טעפּיך־ריינינער [איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט ריינינען טעפּיכער דורך אויסקלאפּען פון זיי דעם שטויב]; א מאשין צום אויסקלאפּען דעם שטויב פון טעפּיכער.

car'pet-bee'tle *n.* (קאר'-פּעט-ביעטל) אזא גרויסער זשוק [וועלכער צופרעסט טעפּיכער און אנדערע וואלען־שטאף].

car'pet-brush *n.* (קאר'-פעט-בראש) אזא בארשט צום רייניגען טעפיכער.

car'pet-bug *n.* (קאר'-פעט-באג) ז. ***carpet-beetle***

car'pet-dance *n.* (קאר'-פעט-דענס) א לייכטע, היימישע טאנץ-אונטערהאלטונג [וואו די טעפיכער ווערען ניט אוועקגענומען, ווי דאס ווערט געטהאן ביי א באל].

car'pet-friend *n.* (קאר'-פעט-פרענד) ניט קיין איבערגעגעבענער פריינד, א פריינד נאר אויף שמחות.

He is only a carpet-friend. He shares our joys, but not our sorrows.

car'pet-knight *n.* (קאר'-פעט-נאיט) א ריטער וואס האט קיין פולווער ניט געשמעקט; א זאלאן-העלד.

car'pet-mon'ger *n.* (קאר'-פעט-מאנ'-גער) א טעפיך-הענדלער; איינער וואס לעבט אין לוקסוס און פערגניגען.

car'pet-rod *n.* (קאר'-פעט-ראד) א טעפיך-שטאנג [צום פעסטהאלטען דעם טעפיך אויף די טרעפ].

car'pet-snake *n.* (קאר'-פעט-סנייק) אזא גרויסע אויסטראלישע שלאנג [איהר הויט האט פערשיעדענע קאלירען].

car'pet-strai'ner *n.* (קאר'-פעט-סטריי'-נער) אזא געצייג אויסצושפרייטען א טעפיך.

car'pet-stretch'er *n.* (קאר'-פעט-סטרעטש'-ער) ז. ***carpet-strainer.***

car'pet-swee'per *n.* (קאר'-פעט-סוויפ'-פער) אזא בעזים צום רייניגען טעפיכער און ארויסצונעהמען פון זיי דעם שטויב.

car'pet-thread *n.* (קאר'-פעט-טהרעד) אזא זארט שטארקער פאדים צום צונויפ-נעהען טעפיכער.

car'pet-wire *n.* (קאר'-פעט-וואיר) אזא דראט מיט וועלכען עס ווערט פעסט געהאלטען דער טעפיך אויפ'ן טרעפ.

carphol'ogy *n.* (קאר-פאל'-א-דזשי) דאס צופען פון היץ די בעט-געוואנד פון א קראנקען, וואס ליגט אין פיבער.

car'ping *n. and a.* (קאר'-פינג) טאדלענדיג אדער קריטיקירענדיג אהן א גרונד; טאדעל, גרונדלאזע קריטיק, פעהלער-זוכעניש.

car'ping crit'ic (קאר'-פינג קריט'-איק) גרונדלאזע קריטיק; א קריטיקער, וואס זוכט נור חסרונות.

car'polite *n.* (קאר'-פא-לאיט) פערשטיינערטע פרוכט [פרוכט, וועלכע איז פערוואנדעלט געווארען אין שטיין].

carpol'ogy *n.* (קאר-פאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פרוכט.

car'pus *n.* (קאר'-פאס) האנד-געלענק; האנד-ווארצעל, האנד-ווארצעל-ביין [דער ביין וואו די האנד-פלעכע פאנגט זיך אן].

car'rack *n.* (קער'-עק) ז. ***carack***

carrageen' *n.* (קער-ע-גיען') ז. ***carageen***

carragheen' *n.* (קער-ע-גיען') ז. ***carageen***

car'rat *n.* (קער'-עט) ז. ***carat***

car'raway *n.* (קער'-ע-הוויי) ז. ***caraway***

car'riable *a.* (קער'-אי-עבל) וואס קען געטראגען ווערען.

car'riage *n.* (קער'-אידזש) א קארעטע; דאס טראגען; דאס פיהרען, דאס פיהרען סחורה אדער פערזאנען; טראנספארט-געשעפט; די אויסגאבען אויף פוהר אדער טראנספארט; אויפפיהרונג.

car'riageable *a.* (קער'-אידזש-עבל) וואס קען טראנספארטירט אדער געפיהרט ווערען מיט א קארעטע.

car'riage-beam *n.* (קער'-אידזש-ביעם) דער דייקסעל [דאס קווער-שטענגעל פון א וואגען, צו וועלכען די פערד ווערען געשפאנט].

car'riage-com'pany *n.* (קער'-אידזש קאמ'-פע-ני) רייכע לייט וואס פאהרען אין אייגענע קארעטען.

car'riage-drive *n.* (קער'-אידזש-דראייוו) דער צופאהר צו א הויז פאר קארעטען.

car'riage-free *a.* (קער'-אידזש-פריע) פריי פון צאהלען טראנספארט-געלד.

car'riage-lif'ter *n.* (קער'-אידזש-ליפ'-טער) א מאשין צום הויבען שווערע משא.

car'riage-paid *a.* (קער'-אידזש-פייד) פאסט-פריי, פראנקא, פאר טראנספארט בעצאהלט.

car'riageway *n.* (קער'-אידזש-הוויי) א וועג פאר פוהרען אדער קארעטען [ווי אויף א בריק, אין א גאס א. ד. ג.]; א פאהר-וועג.

car'rick *n.* (קער'-איק) ז. ***carack***

car'rick-bend *n.* (קער'-איק-בענד) אזא שלייף אדער קנופ וואס מאטראזען מאכען צו בעהעפטען צוויי שטריק.

Carrick-bend

car'ried *a.* (קער'-איד) ניט אין גאנצען ביים פערשטאנד; ניט בכח צו בעגרייפען פשוט'ע זאכען.

car'rier *n.* (קער'-אי-ער) א טרעגער.

car'rier-pige'on *n.* (קער'-אי-ער-פידזש'-אן) א פאסט-טויב [א געלערענטע טויב מיט וועלכע מען שיקט בריעף].

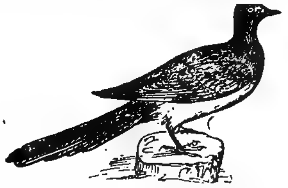

Carrier-pigeon

car'rion *n.* (קער'-אי-אן) א נבלה, א פגר; א ווערטהלאזער מענש אדער זאך.

car'rion-bee'tle *n.* (קער'-אי-אן-ביעטל) אזא זשוק [קעפער] וואס שפייזט זיך מיט נבלה-פלייש.

car'rion-crow *n.* (קער'-אי-אן-קראו) א קראהע, א ווארענע.

car'rion-fee'der *n.* (קער'-אי-אן פיע'-דער) א חיה וואס עסט נבלות.

car'rion-flow'er *n.* (קער'-אי-אן-פלאו'-ער) אזא פלאנצע וואס האט דעם ריח פון א נבלה.

car'rion-hawk *n.* (קער'-אי-אן-האהק) א רויב-פויגעל וואס עסט נבלות.

car'rion-vul'ture *n.* (קער'-אי-אן-וואל'-טשור) דער גייער אדער שווארצער אדלער [רויב-פויגלען וואס עסען נבלות].

car'rom *n.* (קער'-אם) ז. ***carom***

carronade' *n.* (קער-א-נייד') אזא קליינער, לייכטער הארמאט.

car'rot *n.* (קער'-אט) א מער, א מער-ריב; צונויפגעראלטע טאבאק; רויטע האר, א רויטער קאפ.

car'rotiness *n.* (קער'-אט-אי-נעס) רויטקייט פון די האר; רויט-געלבע פארב.

car'roty *a.* (קער'-אט-אי) וואס האט רויטע האר; עהנליך אין פארב צו מערען.

car'rousel *n.* (קער'-או-זעל) ז. ***carousel***

car'ry *v. and n.* (קער'-אי) טראגען; ברייגנען; פיהרען; אנפיהרען; אריבערפיהרען; אריינפיהרען; אוועקפיהרען; מיטפיהרען; מיטנעהמען; אוועקטראגען, אוועקרייסען; זיך האלטען, האלטען דעם קאפ; האבען אדער האלטען אין א געוויסער ריכטונג; לאנד וואס איז אבגעטיילט פון א וואסער וואס ווערט אריבערגעפאהרען מיט א שיפעל.

car'ry a brave form (קער'-אי ע בריווו פארם) אויסזעהן שעהן.

car'ry a jest (קער'-אי ע דזשעסט) טרייבען שפאס.

car'ryall *n.* (קער'-אי-אהל) אזא געדעקטער פיער-רעדערדיגער לייכטער, קליינער וואגען געשפאנט צו איין פערד, א פאמיליע-וואגען.

car'ry a mo'tion (קער'-אי ע מאו'-שאן) דורכפיהרען א פארשלאג [אויף א פערזאמלונג].

car'ry a price (קער'-אי ע פראיס) קאסטען.

car'ry a ques'tion (קער'-אי ע קהוועס'-טשאן) ז. ***carry a motion***

car'ry arms (קער'-אי ארמז) טראגען וואפען; זיין א סאלדאט אין דער ארמעע; האלטען דעם ביקס גלייך אנטקעגען דער פלייצע.

car'ry a town (קער'-אי ע טאון) 1. איינגעהמען א שטאדט. 2. געווינען די וואהלען אין א שטאדט.

1. The rebels in china carried many towns. 2. The governor carried our town by a large majority.

car'ry away' (קער'-אי ע-הוויי') הינרייסען [פון די געפיהלען]; אוועקנעהמען; אוועקרייסען.

car'ry coals to New'castle (קער'-אי קאולז טו ניו'-קעסל) גיסען וואסער אין ים; ארויסווארפען ארבייט אויף נארניט [פיהרען קויהלען אין ניו-קעסטעל, וואס איז דער ארט פון קויהלען].

car'ry eve'rything (קער'-אי עוו'-רי-טהינג) אלעס אוועקרייסען, יעדען ווידערשטאנד בעזיעגען.

car'ry false (קער'-אי פאהלס) אבווייכען פון דער געראדער ריכטונג; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

car'ry forth (קער'-אי פאורטה) ארויסטראגען פארויס; ארויסשטעלען פאר די אויגען; בעהויפטען עטוואס.

car'ry for'ward (קער'-אי פאר'-הווארד) אריבערטראגען [א חשבון אויף א צווייטען בלאט פון בוך].

car'rying *n. and a.* (קער'-אי-אינג) דאס טראגען, דאס פיהרען; א טראנספארט געשעפט; טראגענדיג, פיהרענדיג; וואס פאדערט זיך ניט צו בעצאהלען האפען-געלד.

car'rying-on *n.* (קער'-אי-אינג-אן) ווילדע שטיפעריי, סקאנדאלעזע אויפפיהרונג.

car'rying-trade *n.* (קער'-אי-אינג-טרייד) טראנספארט-האנדעל.

car'rying-traf'fic *n.* (קער'-אי-אינג-טרעפ'-איק) ז. ***carrying-trade***

car'ry in'to effect' (קער'-אי אינ'-טו ע-פעקט') פערווירקליכען, אויספיהרען.

car'ry in'to execu'tion (קער'-אי אינ'-טו עק-סי-קיו'-שאַן) ז. *carry into effect*

car'ry in'to the book (קער'-אי אינ'-טו טהי בוק) אריינטראָגען אין בוך [פערשרייבען].

car'ry it (קער'-אי איט) איינגעהמען, די אויבערהאַנד בעקומען.

car'ry low (קער'-אי לאָו) האַלטען דעם קאָפּ אַראָבגעלאָזען [װעגען אַ פערד].

car'ry off (קער'-אי אָף) 1. אװעקטראָ-גען; אװעקפיהרען; 2. טויטען.
2. My friend was carried off by pneumonia.

car'ry off a prize (קער'-אי אָף ע פּראַיז) געװינען אַ פּריז, ערהאַלטען אַ פּרעמיע.

car'ry on (קער'-אי אָן) 1. אָנפיהרען, פאָרטזעצען; 2. שטיפען, קעהרען מעשים.
1. Turkey is carrying on a war with Italy.
2. In the absence of the teacher the boys carried on in the room.

car'ry on a busi'ness (קער'-אי אָן ע ביז'-נעס) פיהרען אַ געשעפט.

car'ry on a cause (קער'-אי אָן ע קאָהז) פיהרען אַ פּראָצעס, אַ משפט.

car'ry on a design' (קער'-אי אָן ע די-זאַין') זיך פיהרען נאָך אַ געװיסען פּלאַן.

car'ry on a law'suit (קער'-אי אָן ע לאָה'-סיוט) פיהרען אַ פּראָצעס, אַ משפט.

car'ry on a siege (קער'-אי אָן ע סיעדזש) בעלאַגערען.

car'ry one's self (קער'-אי הװאַנז סעלף) זיך אויפפיהרען, זיך בענעהמען.

car'ry one's self high (קער'-אי הװאַנז סעלף האַי) פיהרען זיך שטאָלץ, איבערמוטיג.
He is too proud. He is carrying himself high.

car'ry out (קער'-אי אַוט) 1. אַרויס-טראָגען, אַרויספיהרען; 2. דערפיהרען ביז צום ענד, אויספיהרען, דערענדיגען.
2. I want to carry out my purpose.

car'ry o'ver (קער'-אי אָו'-װער) איבער-בערטראָגען, אַריבערפיהרען; אַריבער-טראָגען [אַ חשבון אויף אַ צװייטען בלאַט].

car'ry the bell (קער'-אי טהי בעל) זיעגען, געװינען.

car'ry the day (קער'-אי טהי דיי) זיעגען, געװינען.
The Italians carried the day against the Turks.

car'ry the house (קער'-אי טהי האַוס) קריגען גרויסע אַפּלאָדיסמענטען [אין טעאַטער].

car'ry the point (קער'-אי טהי פּאָינט) דערגרייכען דעם ציעל.

car'ry the world before' one (קער'-אי טהי װאָירלד בי-פאָר' הװאַן) האָבען גרויס ערפאָלג, זיין איבעראַל זיעג-רייך.
It happens, that even ambitious men fail to carry the world before them.

car'ry through (קער'-אי טהרוה) דורכפיהרען, אויספיהרען.

car'ry to account' (קער'-אי טו ע-קאַונט') אַריינטראָגען אין חשבון.

car'ry too far (קער'-אי טו פאַר) איבערטרייבען; אַריבערכאַפּען די מאָס.

car'ry up (קער'-אי אָפּ) אַרויפפיהרען, אַרויפטראָגען; אַרויפברייגגען.

car'ry well (קער'-אי הװעל) האַלטען הויך דעם קאָפּ [װעגען פערד]; זיך גוט האַלטען, זיך גוט בענעהמען.

car'ry with a high hand (קער'-אי הוויטה ע האַי הענד) זיך פיהרען מיט איבערמוט [ביד רמה].

car'-seal *n.* (קאַר'-סיעל) אַ װאַגאָן-פּלאָמבע [ביי אַן אַנגעלאָדענעם פּראַכט-װאַגאָן װערט דורכגעצױגען אַ דראָט דורכ'ן שלאָס און אויף די ענדען פון דראָט װערט דורך אַזאַ געציינ אַרויפגע-פּרעסט אַ געװיסע פּלאָמבע פון בלייי אָדער אַנדער װייכען מאַטעריאַל; אום צו עפענען דעם װאַגאָן מוז מען דורכשניידען דעם דראָט אָדער אָראָבריײסען די פּלאָמ-בע].

car'-spring *n.* (קאַר'-ספּרינג) אַ װאַ-גאָן-פרוזשינע [אַ פרוזשינע װעלכע האָט דעם צװעק צו פערקלענערען דאָס טריי-סלען פון װאַגאָנעם ביים פאָהרען].

car'-star'ter *n.* (קאַר'-סטאַר'-טער) אַזאַ פרוזשינע ביי אַ טראַמװאַי-װאַגאָן װאָס האָט דעם צװעק צו פערלייכטערען איהם זיך צו ריהרען פון אָרט, װען ער האָט זיך אָבגעשטעלט; דער װאָס גיט דעם סיגנאַל אויף אַן אייזענבאַהן אַבצו-פאָהרען פון דער סטאַציאָן.

cart *n. and v.* (קאַרט) אַ צװיי-רעדער-דיגער לייכטער װאָגען צו פיהרען משא; פיהרען סחורה אין אַ צװיי-רעדערדיגען לייכטען װאָגען.

car'tage *n.* (קאַר'-טיידזש) פוהר-לוין; דאָס פיהרען אין אַ צװיי-רעדערדיגען װאָגען.

car'taret *n.* (קאַר'-טע-רעט) אַ נאַרע צום שלאָפען.

cart'-bote *n.* (קאַרט-באָוט) דאָס האָלץ װעלכעס אַן אַרענדאַר איז געװען בע-רעכטיגט צו נעהמען צו מאַכען געציינ צו בעאַרבייטען לאַנד [אין די אַלטע ענגלי-שע געזעצען].

carte *n.* (קאַרט) אַ קליינע פּאָטאָגראַפישע קאַרטע [װיזיט פּאָטאָגראַפיע]; אַ שפּיי-זע-קאַרטע [אין אַ רעסטאָראַן]; אַ גע-װיסע בעװעגונג מיט דער האַנד אין פעכ-טען מיט אַ שװערד.

carte blanche (קאַרט בלאַנש) אַן אונ-בעשרענקטע בעפאָלמעכטיגונג; אַן ער-לויבניש אַהן װעלכע עס איז בעשרענקונ-גען און בעדינגונגען.

carte'-de-visite' *n.* (קאַרט'-דע-װוי-זיט') אַ קליינע פּאָטאָגראַפישע קאַרטע [אונ-געפעהר די גרויס פון אַ װיזיט-קאַרטע].

car'tel *n.* (קאַר'-טעל) אַן אויסליפערונגס אָבמאַך [אַן אָבמאַך צװישען קריעג-פיה-רענדע לענדער זיך צו בייטען מיט די קריעגס-געפאַנגענע]; אַ שריפטליכע אַרויספאָדערונג צום קאַמפּף אָדער דועל; אַ שיף װאָס פיהרט קריעגס-געפאַנגענע צום אַבבייטען; אַ קאַרטעל.

car'tel-ship *n.* (קאַר'-טעל-שיפּ) אַ שיף װאָס פיהרט קריעגס-געפאַנגענע צום אַב-בייטען [לויט דעם אָבמאַך װאָס װערט אָפּט געמאַכט צװישען צװיי קריעג-פיה-רענדע לענדער].

car'ter *n.* (קאַר'-טער) אַ פוהרמאַן; איינער װאָס פיהרט אַ צװיי-רעדערדיגען װאָגען מיט משא אָדער סחורה.

Carte'sian *a. and n.* (קאַר-טי'-זשיען) װאָס איז שייך צום פראַנצױזישען פילאָ-זאָף און מאַטעמאַטיקער דעקאַרט און זיין פילאָזאָפישע סיסטעם [געלעבט אין 17טען יאָהר-הונדערט]; איינער װאָס איז אַן אָנהענגער פון דעקאַרט.

Carte'sian coor'dinates (קאַר-טי'-זשיען קאָ-אָר'-די-נייטס) די קאָאָרדינאַ-טען סיסטעם אין דער מאַטעמאַטיק װעל-כע דער פראַנצױזישער פילאָזאָף און מאַ-טעמאַטיקער דעקאַרט האָט ערפונדען אין יאָהר 1637 [די קאָאָרדינאַטען סיסטעם גיט די מעגליכקייט צו בעשטימען די לאַ-גע פון װעלכען עס איז פּונקט אין אַ פלאַ-כע אָדער רוים]; די ליניע y—o װערט גערופען אָרדינאַטע, די ליניע x—o — אַבסציסע.

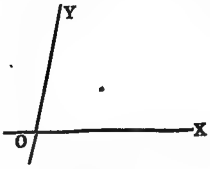

Cartesian Coordinates

Carte'sian dev'il (קאַר-טי'-זשיען דעװיל) דער קאַרטעזיאַנישער טייװעלע [אַזאַ שפּיעל-צייג װעלכער בעװײזט אויף די געזעצען פון דער פיזיק װעגען דער שװערקייט פון שטאָפען. עס בעשטעהט פון אַ פיגור װאָס װערט מײסטענס געמאַכט אין דער פאָרם פון אַ טייװעל. אינװעניג איז די פיגור פּוסט. דער אויבערשטער טייל איה-רער איז אָנגעפילט מיט לופט, דער אונטערשטער טייל—מיט װאַסער. דאָס טייװעלע װערט אַריינגעשטעלט אין אַ פלאַש װאָס איז כמעט פול מיט װאַסער און אָפּען פערמאַכט מיט אַ גומינע פּראָבקע. װען מען גיט די פּראָבקע אַ דריק מיט'ן פינ-גער װערט די לופט אין פלאַש צונויפגעפּרעסט. די צונויפגע-פּרעסטע לופט דריקט דאָס װאַסער אין פלאַש און עס דרינגט אַריין מעהר װאַסער אין דער פיגור פון טייװעלע און עס לאָזט זיך אַראָב נידריגער צום דעק פון פלאַש. הערט מען אויף די פּראָבקע צו דריקען, דאַן הויבט זיך דאָס טייװעלע װידער אויף העכער. דריקענדיג אַזוי די פּראָבקע און אויפהערענדיג, מאַכט מען, אַז דאָס טייװעלע זאָל טאַנצען אין פלאַש אַרויף און אַראָב].

Cartesian Devil

Carte'sian di'ver (קאַר-טי'-זשיען דאַי'-װער) ז. *Cartesian devil*

Carte'sian geom'etry (קאַר-טי'-זשיען דזשי-אָמ'-עט-רי) אַנאַליטישע גע-אָמעטריע [בעגרינדעט פון דעקאַרט, דיענט צו בעשטימען די לאַגע פון פּונק-טען אין אַ פלאַכע אָדער רוים דורך קאָ-אָרדינאַטען].
ז. *Cartesian coordinates*

Carte'sianism *n.* (קאַר-טי'-זשיע-ניזם) די פילאָזאָפיע פון דעם פראַנצוי-זישען פילאָזאָף דעקאַרט.

Carte'sian meas'ure of force (קאַר-טי'-זשיען מעזש'-אור אָװ פאָורס) דאָס מעסטען קראַפט אין פערהעלטניס מיט דער געשװינדיגקייט אויף דעם גרונד פון דער בעאָבאַכטונג, אַז עס איז נוי-טיג דױעלבע קראַפט צו הויבען איין פונט מיט צװיי פוס הויך װי די װאָס איז נויטיג צו הויבען צװיי פונט משא איין פוס הויך.

cart'ful *n.* (קארט'-פול) אזוי פיעל ווי א וואגען קען ארייננעהמען.

Carthagin'ian *a. and n.* (קאר-טהע-דזשינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו קארטהאגא [אן אמאליגע בעריהמטע שטאדט אין נארד-אפריקא, וואו עס געפינט זיך איצט טוניס, געגרינדעט פון די פעניציער אין דעם 9טען יאהרהונדערט בעפאר קריסטוס געבורט]; אן איינוואהנער פון קארטהאגא.

cartham'ic *a.* (קאר-טהעמ'-איק) וואס איז שייך צו דעם רויטען פארבשטאף, וועלכער ווערט געמאכט פון דער זאפלאר-פלאנצע [אזא זאפראן-ארטיגע פלאנצע].

car'thamin *n.* (קאר'-טהע-מין) א רויטער פארבשטאף וואס ווערט געמאכט פון דער זאפלאר-פלאנצע [אזא זאפראן-ארטיגע פלאנצע].

car'thamine *n.* (קאר'-טהע-מין) ז. *carthamin*.

car'thamus *n.* (קאר'-טהע-מאס) די זאפלאר-פלאנצע [אזא זאפראן-ארטיגע פלאנצע פון וועלכע עס ווערט געמאכט רויטע פארב].

cart'-horse *n.* (קארט'-הארס) א פערד וואס שלעפט א צוויי-רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

Carthu'sian *n. and a.* (קאר-טהיו'-זשיען) א מאנאך אדער א מאנאשקע פון דעם קארטהויזער ארדען [א קריסטליכער ארדען געגרינדעט אין יאהר 1086 אין פראנקרייך]; א שילער פון א געוויסער שוהל אין לאנדאן וועלכע האט עקזיסטירט ביז דעם יאהר 1872; וואס איז שייך צו א קארטהויזער מאנאך.

car'tilage *n.* (קאר'-טי-לעדזש) כראמשקע, כראשטש, קנארפעל [אזא ווייסער הארטליכער שטאף אין פלייש].

car'tilage-bone *n.* (קאר'-טי-לעדזש-באון) כראמשקע-ביין.

cartilag'inous *a.* (קאר-טי-לעדזש'-אי-נאס) כראמשקעדיג, קנארפעלדיג; ענהליך צו כראמשקע. ז. *cartilage*.

Car'tist *n.* (קאר'-טיסט) אן אונטער-שטיצער אדער אנהענגער פון דער שפאנישער און פארטוגעזישער קאנסטיטוציאן.

cart'-jade *n.* (קארט'-דזשייד) א פערד א פגירה; א לאסט-פערד.

cart'-load *n.* (קארט'-לאוד) די לאדונג פון א וואגען; א סך, א גרויסע מאסע.

cart'man *n.* (קארט'-מען) איינער וואס שטופט א צוויי-רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

cartog'rapher *n.* (קאר-טאג'-רע-פער) א קארטאגראף, לאנד-קארטען-צייכנער, א צייכנער פון געאגראפישע קארטען.

cartograph'ic *a.* (קאר-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו קארטאגראפיע. ז. *cartographer*.

cartograph'ical *a.* (קאר-טא-גרעפ'-איק-על) ז. *cartographic*.

cartograph'ically *adv.* (קאר-טא-גרעפ'-איק-על-אי) דורך קארטאגראפיע.

cartog'raphy *n.* (קאר-טאג'-רע-פי) קארטאגראפיע, די קונסט פון צוזאמענ-שטעלען לאנדקארטען; די צוזאמענשטע-לונג פון געאגראפישע קארטען; די צייכ-נונג פון לאנד-קארטען.

car'tomancy *n.* (קאר'-טא-מענ-סי) נביאות דורך קארטען; דאס ווארפען קארטען.

car'ton *n.* (קאר'-טאן) קארטאן, טאק-טור, פאפ [אזא דיקער פאפיער פון וועל-כען מען מאכט קעסטלעך]; א קארטאן-קעסטעל, א פאפקע.

car'tonnage *n.* (קאר'-טאנ-איידזש) קארטאן, טאקטור, פאפ, טאוועל-פאפיער.

carton'-pierre' *n.* (קאר-טאן'-פיער') אזא זארט קארטאן וועלכער ווערט גע-ברויכט אין דער ארכיטעקטור צו מאכען ארנאמענטען פאר געביידען.

cartoon' *n. and v.* (קאר-טוהן') א צייכנונג וואס ווערט געמאכט אויף א שטארקען פאפיער צו בענוצען אלס מוס-טער פאר דעקאראציאנס-צוועקען; א צייכ-נונג; א קאריקאטור-צייכנונג [פון א פער-זאן אדער וואס שטעלט פאר א פאסי-רונג]; צייכענען א קאריקאטור.

cartoon'ist *n.* (קאר-טוהנ'-איסט) א צייכנער פון קאריקאטורען. ז. *cartoon*.

cartouche' *n.* (קאר-טוש') א פאטראנען-קעסטעל [א קעסטעל צום האלטען שיס-פאטראנעס]; אזא פאנטאסטיש אויסגע-מאלטער אדער אויסגעשניצטער קליינער שילד פאר אן אויפשריפט.

car'tridge *n.* (קאר'-טרידזש) דער הילז פון א פאטראנע [פון א ביקס].

car'tridge-bag *n.* (קאר'-טרידזש-בעג) אזא זעקעל אין וועלכען מען האלט א קארטעטש [צום שיסען].

car'tridge-belt *n.* (קאר'-טרידזש-בעלט) א פאטראנען-גארטעל [אזא גאר-טעל וואס איז געמאכט, אז מען זאל קענען טראגען אין איהם שיס-פאטראנען].

car'tridge-box *n.* (קאר'-טרידזש-באקס) א פאטראנען-קעסטעל.

car'tridge-case *n.* (קאר'-טרידזש-קייס) א פאטראנען-קעסטעל; א פאטראנען הילז.

car'tridge-gage *n.* (קאר'-טרידזש-גיידזש) אזא זארט שטאל-בלעך וואס ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון שיס-געוועהר.

car'tridge-loa'der *n.* (קאר'-טרידזש-לאו'-דער) אזא אפאראט צום אנלאדען קארטעטשען.

car'tridge-pa'per *n.* (קאר'-טרידזש-פיי'-פער) אזא זארט שטארקער שארס-טיגער פאפיער, וועלכער ווערט בענוצט צום צייכנען.

car'tridge-pouch *n.* (קאר'-טרידזש-פאוטש) אזא פאטראנען-קעסטעל אויס-געפוטערט מיט שפאנגע פעל.

car'tridge-wire *n.* (קאר'-טרידזש-וואיר) צינד-דראט [אויפצורייסען א מינע].

car'-truck *n.* (קאר'-טראק) דער רע-דער-געשטעל פון א וואגאן.

car'tulary *n.* (קאר'-טיו-לע-רי) א זאמלונג פון דאקומענטען, פראטאקאלען א. ד. ג. [ווי פון א מאנאסטיר]; א צי-מער וואו אזעלכע דאקומענטען ווערען גע-האלטען; א בעאמטער וואס האט די אויפ-זיכט אויף אזעלכע פאפירען.

cart'way *n.* (קארט'-וועי) א וועג צום פאהרען.

cart'wright *n.* (קארט'-ראיט) א וואגען-מאכער.

car'ucage *n.* (קער'-או-קיידזש) דאס אקערען לאנד · אן אמאליגער שטייער אויף לאנד וואס איז געווען פעסט גע-שטעלט אויף יעדע הונדערט אקער.

car'ucate *n.* (קער'-או-קייט) א שטיק לאנד וואס קען אויפגעאקערט ווערען פון איין אקער-אייזען [א פארצייטיגע מאס פון לאנד, אן ערך 100 אקער].

car'uncle *n.* (קער'-אנקל) א פלייש-געוויקס אויפ'ן קערפער; דער קאם פון א האהן.

carun'cula *n.* (קע-ראנ'-קיו-לא) ז. *caruncle*.

carun'cular *a.* (קע-ראנ'-קיו-לער) וואס האט א פלייש-געוויקס; וואס האט א קאם [ביי עופות].

carun'culous *a.* (קע-ראנ'-קיו-לאס) ז. *caruncular*.

ca'rus *n.* (קיי'-ראס) פאלשטענדיגע בע-וואוסטלאזיגקייט, די לעצטע נסיסה.

caru'to *n.* (קע-רו'-טאו) אזא פרעכ-טיגע בלוי-שווארצליכע פארב, וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסע פרוכט.

car'vacrol *n.* (קאר'-ווע-קראל) אזא קלעפיגער אוילינער שטאף מיט א זעהר אונאנגענעהמען ריח און א שארפען גע-שמאק וואס ווערט געמאכט פון קימעל-אויל. פלעגט בענוצט ווערען אלס מיטעל צו צאהן-וועהטאג.

car'val *n.* (קאר'-וועל) אזא ליעד, א באלאדע.

carve *v.* (קארוו) 1. צושניידען; צושני-דען אין שטיקלעך; 2. שניצען; אויס-שניצען; זיך בעשעפטיגען מיט שניצע-ריי; 3. זויער ווערען.

1. Carve meat and bread for the guests.

carve for one's self (קארוו פאר הוואנז סעלף) אליין פאר זיך זארגען; האנדלען ווי איינעם געפעלט; זיך פיהרען אונאבהענגיג.

car'vel *n.* (קאר'-וועל) אזא אלטע שפא-נישע אדער פארטוגעזישע שיף; א קארב; א ליעד, א באלאדע.

car'vel-built *a.* (קאר'-וועל-בילט) גע-בויט אזוי, אז די ברעטער קומען ניט ארויף איינס איבער דאס צווייטע, נאר ווערען הארט צוגעפאסט איינס צום אנ-דערען [ביי דעם בוי פון שיפען].

car'vel-work *n.* (קאר'-וועל-הווארק) דאס צונויפשטעלען און צונויפפאסען די ברעטער אדער די פלאטען פון א שיף הארט איינס צו דעם אנדערען.

car'ven *a.* (קאר'וון) אויסגעקריצט, אויסגראווירט, אויסגעשניצט.

carve one's way (קארוו הוואנז וועי) דורכשלאגען זיך א וועג.

carve out (קארוו אוט) 1. אויסשניי-דען, אויסשניצען; 2. זיך דערשלאגען [צו עפעס].

2. He carved out a career for himself.

car'ver *n.* (קאר'-ווער) איינער וואס שניידט פלייש אדער ברויט; א שניצער, סקולפטאר; א גרויסער טיש-מעסער.

car'ving *n.* (קאר'-ווינג) דאס שניידען, דאס שניצען, שניצעריי, סקולפטור.

car'ving-fork *n.* (קאר'-ווינג-פארק) א גרויסער גאפעל צו האלטען דאס פלייש ווען מען צושניידט עס.

car'ving-knife *n.* (קאר'-ווינג-נאיף) א גרוים מעסער צום שניידען פלייש.

car'ving-tools *n.* (קאר'-ווינג-טוהלז) שניצער-געצייג.

car'-wheel *n.* (קאר'-הוויעל) א ראד פון א וואגאן.

caryat'ic *a.* (קע-רי-עט'-איק) וואס איז שייך צו זיילען וועלכע זיינען געמאכט אין דער פארם פון פרויען-פיגורען [אין גע-ביידען].

caryat'id *n. and a.* (קע-רי-עט'-איד) א זייל פון א געביידע געמאכט אין דעם געשטאלט פון א פרויען-פיגור; וואס איז שייך צו אזא זייל.

caryatide'an *a.* (קע-רי-עט-אי-די'-ען) אונטערשטיצט פון זיילען וואס האבען דעם געשטאלט פון פרויען-פיגורען [ביי געביידען].

caryat'ides *n.* (קע-רי-עט'-איד-איז) זײלען פון א געבײדע געמאכט אין דעם געשטאלט פון פרויען=פיגורען.

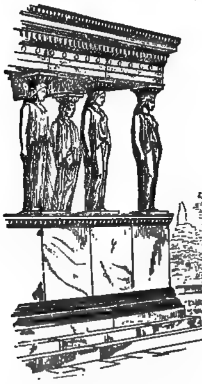

Caryatides

Cary'ocar *n.* (קע-ראי'-א-קער) אזא מין בוימער אין די ווארעמע געגענדען פון אמעריקא [עס וואקסט אויף זיי א מין זעהר גרויסע ניס פון וועלכע עס ווערט געמאכט אויל. אנדערע בוימער דערוואקסען ביז 100 פוס הויך].

caryophyl'lous *a.* (קער-אי-א-פיל'-אס) עהנליך צו נעלקען=בלומען.

casa've *n.* (קע-סא'-ווע) אזא פלאנצע אין אפריקא און אין די ווארעמע געגענדען פון אמעריקא, וועלכע ווערט בענוצט אלס שפייז; מעהל געמאכט פון די ווארצלען פון דיזער פלאנצע.

cas'cabel *n.* (קעס'-קע-בעל) אזא קנאפ אין דעם הינטערען טייל פון א הארמאט.

cascade' *n. and v.* (קעס-קייד') א קלײנער וואסערפאל; קאסקאדען=שאלטונג, סעריען=שאלטונג פון עלעקטרישע באטערייען [א פערבינדונג פון א רייה עלעקטרישע באטערייען אויף דעם אופן, אז דער נעגאטיווער פאל פון איין באטעריי ווערט פערבונדען מיט דעם פאזיטיווען פאל פון דער אנדערער א. ז וו.]; מאכען א וואסער=פאל; מאכען א קאסקאדען=שאלטונג ביי עלעקטרישע באטערייען.

cascaril'la *n.* (קעס-קע-ריל'-ע) די שמעקעדיגע קארע פון קאסקארילא=בוים [אזא קליין בוימעל וואס וואקסט אין וועסט=אינדיען].

case *n. and v.* (קיים) 1. א שיידעל; א שייד פון א בוך; א שאכטעל; א פאודעל; א קאפסעל; א קעסטעל; אן אלמער; א שריפט=קאסטען [אין א דרוקעריי]: דער האלץ=ראהם פון א טיהר; דער קערפער פון א געביידע; אן איבערצוג, א דעקע, א הילע; א פעל; 2. די קאזוס [א בעצייכנונג אין גראמאטיק פאר די ענדערונגען פון דער פארם פון הויפטווערטער ווען זיי קומען אין פערבינדונג מיט די ווערטער: פון, דעם, צום א. ז. וו. צ. ב. דער מענש, דעם מענשענס, צום מענשען]; 3. דער פאל, אומשטאנד, אופן, זאך; 4. קראנקהייטס=געשיכטע, קראנקהייטס=פאל; 5. געריכטס פאל, געריכטס=פראצעס, משפט; 6. ־ער כאראקטער, א פערזאן וואס צייכענט זיך אויס מיט זיין כאראקטער [צום גוטען אדער שלעכטען]; 7 ארײנלעגען אין א שייד; אײנפאסען אין א קאפסעל; איבערציהען, בעדעקען.

3. The **case** in point is no criterion to judge by. 4. The patient explained the **case** to the doctor. 5. The **case** was tried by lawyers at the last term. 6. I can tell you what a terribly hard **case** he has been.

ca'seate *v.* (קיי'-סי-אייט) ווערען עהנליך צו קעז.

casea'tion *n.* (קיי-סי-איי'-שאן) די פערדיכטונג פון מילך צו קעז; דאס פערוואנדלען זיך אין א קעז=פערמיגע מאסע.

case'-bear'er *n.* (קיים'-בעהר'-ער) א ווערעמעל וואס שפינט זיך ארום אין א הילע [די ווערים פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך שמעטערלינגע און אנדערע זומער=פויגעלעך].

case'-bear'ing *a.* (קיים'-בעהר'-אינג) וואס איז בעדעקט מיט א הילע [ביי געוויסע ווערים].

case'-bot'tle *n.* (קיים'-באטל) א פלאש [מייסטענס א פיערקאנטיגע] וועלכע ווערט געהאלטען אין א קעסטעל.

case'-har'den *v.* (קיים'-הארדן) הארטעווען, הארט מאכען די אויבערפלעכע [ווי פערוואנדלען די אויבערפלעכע פון אן אייזערנעם געגענשטאנד אין שטאל]: פערהארטעווען.

case'-har'dened *a.* (קיים'-האר'דנד) וואס איז פערהארטעוועט פון אויסען [ווי אייזערנע געצייג ווערען פערהארטעוועט]; אונפערשעמט, וואס האט קיין עהרע=געפיהל.

case'-harde'ning *n.* (קיים'-הארד'-נינג) דאס פערהארטעווען די אויבערפלעכע פון אייזען פערוואנדלענדיג עס אין שטאל.

ca'seic *a.* (קיי'-סי-איק) וואס איז שייך צו קעז, וואס קומט פון קעז.

ca'sein *n.* (קיי'-סי-אין) קעזעאין [דער קעז=שטאף אין מילך און אין פערשיעדענע אנדערע שפייז=פראדוקטען]; אזא מין קליי [צום קלעפען].

ca'seine *n.* (קיי'-סי-אין) ז. ***casein***.

case'-knife *n.* (קיים'-נאיף) א מעסער וואס ווערט געהאלטען אין א שייד.

case'-lock *n.* (קיים'-לאק) א קאסטען=שלאס וואס ווערט בעפעסטיגט צו א טהיר.

case'-ma'ker *n.* (קיים'-מיי'-קער) א שאכטעל=מאכער, א פאודעל=מאכער; א שיידעל=מאכער [פאר ביכער].

case'mate *n.* (קיים'-מייט) א קאזעמאט, א שטיינערנער געוועלב=קאמער אין דער וואנד פון א פעסטונג; א קעלער=געוועלב אין א פעסטונג פאר ארעסטאנטען; א טורמע=קאמער.

case'mate-car'riage *n.* (קיים'-מייט-קער'-עדזש) אזא וואגען צום אויפשטעלען קאזעמאט=הארמאטען.

case'mated *a.* (קיים'-מיי-טער) וואס האט קאזעמאטען.

case'mate-gun *n.* (קיים'-מייט-גאן) קאזעמאטען=הארמאט.

case'mate-truck *n.* (קיים'-מייט-טראק) אזא וואגען אויף דריי רעדער צום פיהרען הארמאטען.

case'ment *n.* (קיים'-מענט) א פענסטער=ראהם וואס איז געמאכט געווארען צו עפענען אויף זאוויעסעס ווי א טהיר.

case'mented *a.* (קיים'-מענ-טער) וואס האט פליגעל=פענסטער.

case'ment-win'dow *n.* (קיים'-מענט-הווינ'-דאו) א פליגעל=פענסטער [אזוינע פענסטער וואס עפענען זיך אויף זאוויעסעס ווי א טהיר].

case of con'science (קיים אוו קאנ'-שענס) א זאך וואס בעלאנגט צום געוויסען.

case of emer'gency (קיים אוו אי-מויר'-דזשענ-סי) א דרינגענדער נויט=פאל.

ca'seous *a.* (קיי'-סי-אס) אזוי ווי קעז; וואס איז שייך צו קעז.

casern' *n.* (קע-זוירן') א קאזארמע.

case'-shot *n.* (קיים'-שאט) א שראפנעל, א קארטעטש [צום שיסען].

ca'seum *n.* (קיי'-סי-אם) ז. ***casein***.

case'-work *n.* (קיים'-הוואירק) שריפטזעצעריי; דאס מאכען טאוולען צום איינבינדען ביכער, דאס מאכען שיידלעך צו ביכער.

case'-worm *n.* (קיים'-הוואירם) דאס ווערעמעל פון וועלכען עס קומט ארויס די וואסער=מאטען פליען.

cash *n. and v.* (קעש) מזומן, באאר נעלד; אויסבייטען א נעלד=אנווייזונג אויף מזומן.

cash'-account' *n.* (קעש'-ע-קאונט') דער חשבון פון נעלד וואס קומט אריין אדער ווערט אויסגעצאהלט פון דער קאסע; דער קרעדיט פון א געוויסע סומע וואס עס ווערט געגעבען פון א באנק צו א פערזאן אדער א פירמע [דער יעניגער וואס האט אזא קרעדיט אין א באנק קען צו יעדער צייט נעהמען נעלד ביז דער סומע וואס איז פעסטגעשטעלט פאר איהם].

cash'-book *n.* (קעש'-בוק) דאס קאסע=בוך [א בוך אין וועלכען מען שרייבט אריין טעגליך די אייננאמע און אויסגאבע פון מזומן נעלד].

cash'-box *n.* (קעש'-באקס) א נעלד=קעסטעל.

cash'-boy *n.* (קעש'-באי) א אינגעל אין א געשעפט וואס טראגט דאס נעלד פון די קונים צום קאסיר.

cash'-car'rier *n.* (קעש'-קער'-אי-ער) אזא מעכאנישע איינריכטונג אין א געשעפט אבצושיקען צום קאסיר דאס נעלד וואס דער פערקויפער נעהמט ביי די קונים.

cash'-cred'it *n.* (קעש'-קרעד'-איט) באנק=קרעדיט. ז. ***cash-account***.

cash'-day *n.* (קעש'-דיי) צאהל=טאג.

cash'er-box *n.* (קעש'-ער-באקס) אזא טיש וואס ווערט בענוצט אין גלאז=פאבריקען ביים בלאזען גלאז.

cashew' *n.* (קע-שוה') דער אקאיאו=בוים [אזא מין נוס=בוים וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא]; די ניס פון אקאיאו=בוים.

Cashew-nuts

cashew'-nut *n.* (קע-שוה'-נאט) אזא זארט גרויסע ניס וועלכע וואקסען אויף דעם אקאיאו=בוים פון וועלכע עס ווערט געמאכט א געוויסער זארט אויל וואס האט א זיסליכען געשמאק.

cashew'-tree *n.* (קע-שוה'-טריע) דער אקאיאו=בוים. ז. ***cashew***.

cash'-girl *n.* (קעש'-גוירל) א מיידעל אין א געשעפט וואס נעהמט דאס נעלד פון די קונים און טראגט אב צום קאסיר.

cashier' *n. and v.* (קעש-איר') 1. א קאסיר; 2. ענטזאגען פון א שטעלע, ארויסווארפען, ארויסטרייבען פון א שטעלע אדער אמט.

2. The deserter was **cashiered** from the army.

cashier'er *n.* (קעש-איר'-ער) אן ענטזאגער, אן אבשאפער.

cash'-kee'per *n.* (קעש'-קיע'-פער) א קאסיר.

cash'mere *n. and a.* (קעש'-מיער) קאשמיר [דינער וואלען־שטאף]; געמאכט פון קאשמיר.

cash'mere goat (קעש'-מיער גאוט) די קאשמיר־ציעג.

Cashmere Goat

cash'mere shawl (קעש'-מיער שאהל) א קאשמיר־שאל [שאלען וועלכע מען פלעגט א מאל מאכען אין דער שטאדט קאשמיר, אינדיען].

cashmerette' *n.* (קעש-מי-רעט') אזא דינער וואלען־שטאף עהנליך צו קאשמיר.

Cashme'rian *a.* (קעש-מי'-רי-ען) וואס איז שייך צום לאנד אדער שטאדט קאשמיר אין אינדיען.

cash'-note *n.* (קעש'-נאוט) א געלד־אנ־ווייזונג.

cashoo' *n.* (קע-שוה') אן אראמאטישע פעך־זאפט פון אקאציען־בוימער.

cash'-pur'chase *n.* (קעש'-פויר'-טשעז) דאס קויפען פאר מזומן.

cash up (קעש אפ) איינקאסירען.

ca'sing *n.* (קיי'-סינג) א שייד; אן איבערצוג; א ראהם; אן איינפאסונג.

ca'sing-pa'per *n.* (קיי'-סינג-פיי'-פער) פאק־פאפיער.

casi'no *n.* (קע-סי'-נאו) א קלוב, א גע־זעלשאפטס־הויז, א הויז פאר פערזאמלונ־גען; א דארפישע הייזעל; אזא שפיעל אין קארטען.

cask *n. and v.* (קעסק) א פעסעל; אנגי־סען אין א פעסעל.

cas'ket *n. and v.* (קעס'-קעט) א קעסטעל צו האלטען ציערונג; אריינלייגען אין א קעסטעל.

casque *n.* (קעסק) א פאנצער־היטעל, א העלם.

cas'sate *v.* (קעס'-אייט) אויסקאסירען, פערניכטען, ארויסנעהמען פון געברויך.

cassa'tion *n.* (קע-סיי'-שאן) דאס אויס־קאסירען, דאס פערניכטען, דאס אויסמע־קען.

cassa'va *n.* (קע-סא'-ווע) אזא שפייז־פלאנצע אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא; מעהל וואס ווערט געמאכט פון די ווארצלען פון דיעזער פלאנצע

Cassava Branch

casse'-pa'per *n.* (קעס'-פיי'-פער) אב־פאל פון פאפיער ביי פאפיער־פאבריקא־ציאן.

cas'serole *n.* (קעס'-ע-ראול) א קאסט־רול, א בראט־פאן; א קאסטרולכעל, גע־בראטענס, א געריכט געמאכט אין א קאסטרול.

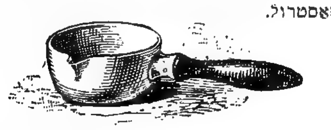

Casserole

Cas'sia *n.* (קעש'-יע) די קאסיא־פלאנצען פון וועמענס קארע עס ווערט גענומען קאסיא־צימרינג.

cas'sia *n.* (קעש'-יע) קאסיא־צימרינג [אזא זארט צימרינג אדער קאנייל].

cas'sia-bark *n.* (קעש'-יע-בארק) קא־סיא־צימרינג.

cas'sia-buds *n.* (קעש'-יע-באדז) די פרוכט פון דער קאסיא־פלאנצע.

cas'sia-oil *n.* (קעש'-יע-איל) צימרינג־אויל, וואס ווערט געמאכט פון דער קא־סיא־פלאנצע.

cas'sia-pulp *n.* (קעש'-יע-פאלפ) דאס פלייש פון דער קאסיא־פלאנצע [ווערט געברויכט אלס אבפיהרונגס־מיטעל].

cassid'eous *a.* (קע-סיד'-אי-אס) וואס איז עהנליך צו א פאנצער־היטעל [אזעל־כע פלאנצען־בלעטער].

cas'simere *n.* (קעס'-אי-מיר) קאזימיר [אזא וואלענ־שטאף פאר מענער־קליי־דער].

cassine' *n.* (קע-סין') א קליינע דארפי־שע הייזעל; א הייזעל וועלכע שטעהט אליין אויפ'ן פעלד.

Cassin'ian *a. and n.* (קע-סינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו איינעם וואס שטאמט פון דער איטאליענער־פראנצויזישער פא־מיליע קאסיני [האט ארויסגעגעבען פיער דורות בעקאנטע אסטראנאמען]; א קאסיני.

cassi'no *n.* (קע-סי'-נא) אזא קארטען־שפיעל.

Cassiope'ia *n.* (קעס-אי-א-פי'-יא) מזל בתולה [אין דער אלטער אסטראנאמיע].

cas'sock *n.* (קעס'-אק) א מאנטעל פון א גייסטליכען; א ברייטער מיליטער־מאנטעל.

cas'socked *a.* (קעס'-אקט) אנגעטהאן אין א מאנטעל פון א גייסטליכען אדער אין א מיליטער־מאנטעל.

cas'solette *n.* (קעס'-א-לעט) א קעסטעל צו האלטען פארפיומען.

cas'sowary *n.* (קעס'-א-הווע-רי) אזא מין גרויסער שטרויס פויגעל אין אויסטרא־ליען [ער צייכענט זיך אויס מיט זיין בעזאנדערס שנעלען לויפען].

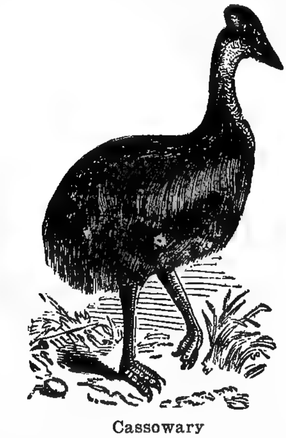

Cassowary

cast *v., a. and n.* (קעסט) 1. ווארפען; אוועקווארפען; פערווארפען; 2. ווענדען, ריכטען [א בליק]; 3. גיסען [אין א פורם]; שמעלצען; 4. צוטיילען די ראלען פון א פיעסע צווישען די אקטיארען; 5. מפיל זיין; 6. אויסרעכענען; פראיעק־טירען; 7. נאכדענקען; נייגען, איינבוי־גען [א שיף]; 8. זוכען די שפור פון חיות ביי יאגד; 9. אוועקגעווארפען [אלס אן אונניצליכע זאך]; פערדאמט; 10. דאס ווארפען; א ווארף; 11. א בליק, א ווארף מיט'ן אויג; 12. א לייכטער אנוואורף פון פארב, א לייכטע שאטירונג פון פארב; 13. אן אויסגעגאסענער פורם, אן אבדרוק פון א פורם; א שטעמפעל; א פורם צום אבגיסען מעטאל־זאכען; 14. א כאראקטער אדער כאראקטעריסטיק; 15. א פארציאן [פוטער פאר בהמות]; א פאר, עטליכע; א געוויסע פארציאן וואסער ביי ביער־ברויען; 16. א מינע, מא־ניער, מאדע.

1. The boys **cast** stones at the birds. 2. **Cast** your eyes to heaven and pray. 3. The workmen **cast** iron into the mould. 4. The manager **cast** the parts of the "Merchant of Venice." 6. Let us **cast** how to accomplish it. 11. She has a **cast** in her eye which disfigures her appearance. 12. The painting has a **cast** of blue. 15. Carry a **cast** of hay to the horses.

cast a bal'lot (קעסט ע בעל'-אט) ווארפען א גאלקע אין שטימ־קאסטען; אבגעבען א שטימע.

cast about' (קעסט ע-באוט') נאכ־טראכטען, איבערלעגען זיך, זוכען אן עצה.
He will have to **cast about** for a way out of his troubles.

cast a brand upon' (קעסט ע ברענד א-פאן') בראנדמארקען; שטעלען צום שאנד־קלאץ.

cast a damp (קעסט ע דעמפ) אבשלא־גען די פליגלען.

cast an'chor (קעסט ענ'-קאר) ווארפען דעם אנקער [פון א שיף].

cas'tanet *n.* (קעס'-טע-נעט) א קאס־טאניעט [אזא מין שפאנישער מוזיק־אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי קליינע פלאטען פון האלץ אדער ביין].

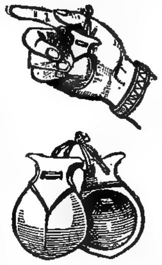

Castanet

cast a shad'ow (קעסט ע שעד'-או) ווארפען א שאטען.

cast aside' (קעסט ע-סאיד') אוועק־ווארפען אלס אן אונניציגע זאך.

cast away' (קעסט ע-הוויי') אבווארפען, פערווארפען; אוועקווארפען; מאכען צו גארנישט, אונניצליך מאכען; שטראנדען, אונטערגעהן [וועגען א שיף].

castaway' *n. and a.* (קעסט-ע-הוויי') א ווערטהלאזער אדער פערווארפענער מענש; אן אויסוואורף; אן אוועקגעווארפענער; אן אוועקגעווארפענע זאך; אוועקגעוואר־פען, רואינירט, צובראכען.

cast back (קעסט בעק) זיך דערמאנען דאס פערגאנגענע, זיך ווענדען צו אלטע זכרונות; ארויסווייזען אן עהנליכקייט צו אור־עלטערען.

cast behind' (קעסט בי-האינד') אונבע־אכטעט לאזען, אוועקווארפען.
The garbage was **cast behind** the fence.

cast beyond' the moon (קעסט בי-יאנד טה' מוהן) זיך ארייגלאזען אין ווילדע השערות.

cast by (קעסט באי) פערווארפען, אב־ווארפען.

cast down (קעסט דאון) נידערוואַרפען; ערנידריגען, דעמיטיגען.

caste *n.* (קעסט) א קאַסטע, א שטאַנד אדער קלאַס מענשען וועלכע האַלטען זיך אבגעזונדערט פון די אנדערע; א שטאַנד אדער קלאַס מענשען, וועלכע זיינען אויסגעטיילט פון די אנדערע מיט זייער רייכקייט, טיטול, פּראָפעסיאָן אדער פּריווילעגיעס.

cas'tellan *n.* (קעס'-טע-לען) א קאַמאַנדיר אדער אויפזעהער פון א שלאָס.

cas'tellany *n.* (קעס'-טע-לע-ני) דאַס לאַנד פון א שלאָס; דאַס אמט פון א שלאָס=אויפזעהער אדער א קאַמאַנדיר.

cas'tellar *a.* (קעס'-טע-לער) וואָס איז שייך אדער בעלאַנגט צו א שלאָס.

cas'tellate *n.* (קעס'-טע-לייט) דאַס לאַנד און די רעכטען פון א שלאָס.

cas'tellated *a.* (קעס'-טע-ליי-טעד) ארומגעבויט מיט שוץ=ווענד ווי א שלאָס; וואָס איז געבויט ווי א שלאָס.

castella'tion *n.* (קעס-טע-ליי'-שאַן) דאַס בעפעסטיגען א הויז ווי א שלאָס אדער מאַכען עס זאָל אויסזעהן ווי א שלאָס.

cas'telry *n.* (קעס'-טעל-רי) די רעכטען פון א שלאָס=בעזיצער; דאַס לאַנד וואָס געהערט צו א שלאָס.

cas'ter *n.* (קעס'-טער) א וואַרפער; א רעכנער; איינער וואָס טיילט איין די ראָלען פון א פּיעסע צווישען אקטיאָרען; א רעדעל פון מעבעל=פיסלעך; א פלעשעל וואָס האָט א דעקעל מיט לעכלעך [בענוצט פאַר זאַלץ, פעפער אדער אנדערע געווירצען וועלכע ווערען געגעבען צום טיש].

cast forth (קעסט פאָרטה) ארויסוואַרפען; ארויסלאָזען [ווי א פלאַנצע לאָזט ארויס וואָרצלען].

cast'-gate *n.* (קעסט'-גייט) דער קאַנאַל דורך וועלכען דאַס געשמאָלצענע מעטאַל ווערט אריינגעגאָסען אין פורם.

cast'-horse *n.* (קעסט'-האָרס) אַן אבגענוצטער און אויסגעאַרבייטער פערד.

cas'tigate *v.* (קעס'-טי-גייט) בעשטראָפען; אבשמייסען; אויס'מוסר'ען.

castiga'tion *n.* (קעס-טי-גיי'-שאַן) דאַס בעשטראָפען; דאַס אבשמייסען; דאַס אויס'מוסר'ען.

cas'tigator *n.* (קעס'-טי-גיי-טאָר) א בעשטראָפער, אַן אויסבעסערער, אַן אויס'מוסר'ער.

cas'tigatory *a.* (קעס'-טי-גיי-טאָ-רי) וואָס איז שייך צום בעשטראָפען אדער אויסצו'מוסר'ען.

Cas'tile soap (קעס'-טיל סאָופּ) קאַסטיליאַנישע זייף.

Castil'ian *a. and n.* (קעס-טיל'-יען) וואָס איז שייך צו קאַסטיליען [דאַס אמאָליגע קעניגרייך אין שפּאַניען, וועלכע איז איצט געטיילט אין אַלט און ניי קאַסטיליען]; א קאַסטיליאַנער.

cas'ting *n.* (קעס'-טינג) דאַס גיסען [פון מעטאַלען]; דאַס גוס=שטיק; א פּלאַן, א פּראָיעקט; דאַס וואַרפען.

cas'ting-box *n.* (קעס'-טינג-באָקס) אין גיסערייען — די כלי וואו מען האַלט דאָס געשמאָלצענע מעטאַל.

cas'ting-la'dle *n.* (קעס'-טינג-ליידל) אזא גרויסע אייזערנע לעפעל וואָס ווערט געברויכט ביים גיסען מעטאַל.

cas'ting-net *n.* (קעס'-טינג-נעט) א וואַרף=נעץ [אזא נעץ צום פאַנגען פיש, וועלכער ווערט לאַנג ניט געהאַלטען אין וואַסער, נאָר ער ווערט ארויסגעצויגען גלייך ווי ער איז געוואָרפען געוואָרען].

cas'ting-pit *n.* (קעס'-טינג-פּיט) דער פּלאַץ אין אַן אייזען=גיסעריי וואו די פאָרעמס צום גיסען געפינען זיך.

cas'ting-pot *n.* (קעס'-טינג-פּאָט) א טיגעל, א שמעלץ=טאָפּ [פאַר מעטאַלען].

cas'ting-press *n.* (קעס'-טינג-פּרעס) אזא פּרעס אין א גיסעריי פאַר מעטאַלען וועלכע ווערען געשמאָלצען אונטער א געוויסען דרוק.

cas'tings *n.* (קעס'-טינגז) גוס=שטיקער [זאַכען וואָס זיינען געמאַכט פון גוס=אייזען].

cas'ting-slab *n.* (קעס'-טינג-סלעב) די פּלאַטע פון א טיש וואָס ווערט געברויכט אין גלאָז=פאַבריקען צום גיסען גלאָז=פּלאַטען.

cas'ting-ta'ble *n.* (קעס'-טינג-טייבל) אזא טיש אין גלאָז=פאַבריקען אויף וועלכען עס ווערען געגאָסען גלאָז=פּלאַטען.

cas'ting-vote *n.* (קעס'-טינג-וואָוט) די ענטשיידענדע שטימע [די שטימע פון דעם פּרעזיצענדען וועלכער ענטשיידעט אויף א פערזאַמלונג אדער אין א געזעצגעבענדע קערפּערשאַפט, ווען די שטימען פאַר און געגען זיינען צוטיילט גלייך אויף גלייך].

cas'ting-weight *n.* (קעס'-טינג-הווייט) דאַס געוויכט וואָס ציהט אראָב די וואָגשאָל, א הכרעה.

cast in one's lot with (קעסט אין הוואַנז לאָט הוויטה) טיילען דעם גורל [שיקזאַל].

cast in the teeth of (קעסט אין טהי טיעטה אָוו) דערלאַנגען א גאָב [טאַדלען, אויסזידלען].

cast'-i'ron *n. and a.* (קעסט'-אי'-ערן) טשוגון, גוס=אייזען; געמאַכט פון גוס=אייזען.

cast'-i'ron facts (קעסט'-אי'-ערן פעקטס) אייזערנע פאַקטען [פאַקטען וועלכע מען קען ניט אבלייקענען].

cast'-knit'ting *n.* (קעסט'-ניט'-אינג) אזא מין שטריקעריי אדער העקעל=אַרבייט וואו די אויגלעך ווערען אנגעהויבען פון דער לינקער זייט.

cas'tle *n. and v.* (קעסל) א שלאָס, א פעסטונגס=פּלאַץ; דער טורעם אדער ראָך אין שאַך=שפּיעל; ראַכירען [אומשטעלען דעם קעניג מיט'ן טורעם אין שאַך=שפּיעל].

Castle

cas'tle-buil'der *n.* (קעסל'-ביל'-דער) איינער וואָס בויט לופט=שלעסער, א פאַנטאַזיאָר, א טרוימער.

cas'tle-buil'ding *n.* (קעסל'-ביל'-דינג) דאַס בויען לופט=שלעסער, דאַס פאַנטאַזירען, טרוימען.

cas'tled *a.* (קעסלד) וואָס האָט א שלאָס [וועגען א פּלאַץ].

cas'tle-ditch *n.* (קעסל'-דיטש) א גראָבען ארום א שלאָס.

cas'tle-guard *n.* (קעסל'-גאַרד) די שלאָס=וואַך [די היטער]; שטייער צו ערהאַלטען די שלאָס=וואַך.

cas'tle in the air (קעסל אין טהי עהר) א לופט=שלאָס.

cas'tlery *n.* (קעסל'-רי) ז. *castelry*.

cas'tle-stead *n.* (קעסל'-סטעד) א שלאָס און די ארומיגע געביידען וועלכע געהערען צו איהם.

cas'tlet *n.* (קעס'-לעט) א קליינער שלאָס.

cas'tle-ward *n.* (קעסל'-הוואָהרד) ז. *castle-guard*.

cas'tlewick *n.* (קעסל'-הוויק) דאַס לאַנד וואָס געהערט צו א שלאָס.

cast light (קעסט לאַיט) בעלייכטען, וואַרפען א ליכט, קלאָר מאַכען.

I want to cast light on the subject.

cast lots (קעסט לאָטס) וואַרפען גורל.

cast of char'acters (קעסט אָוו קער'-עק-טערז) די פערטיילונג פון די ראָלען אין א פּיעסע.

cast of dra'pery (קעסט אָוו דריי'-פּע-רי) די פאָרם פון פאַלטען אין געוואַנד.

cast'-off *a.* (קעסט'-אָף) אבגעוואָרפען, אבגעלעגט אַן א זייט; בעשטימונג פון דעם פּלאַץ פון דרוק=זאַץ; אַן אבגענוצטע זאַך.

cast off (קעסט אָף) אוועקוואַרפען; אבבינדען א שיף פון איהר פּלאַץ און זי לאָזען געהן; פערענדיגען און פערפעסטיגען די לעצטע אויגלעך אין שטריקען; אין דרוקעריי — בעשטימען דעם פּלאַץ וואָס א שטיק זאַץ דאַרף פערנעהמען, כדי עס זאָל זיך קענען אריינשטעלען וואו עס איז נויטיג.

cast off cop'y (קעסט אָף קאָפּ'-אי) אויסרעכענען די צאָהל ווערטער אין א מאַנוסקריפּט, כדי צו וויסען וואָס פאַר א פּלאַץ עס וועט פערנעהמען אין דרוק.

cast of green (קעסט אָוו גריען) א שאַטירונג פון גרין [א פאַרב וואָס פאַלט אריין אין גרין].

cast of pe'riods (קעסט אָוו פּי'-רי-אָדז) דער בוי פון די פּעריאָדען אין אַן אויפזאַץ [לויט די גראַמאַטיקאַלישע כללים].

cast of the eye (קעסט אָוו טהי אי) א וואַרף מיט'ן אויג; א לייכטער קרומער קוק.

cast of verse (קעסט אָוו וואָירס) דער פערזען=בוי [אין דיכטונג].

cast on (קעסט אָן) צוריקווייזען, ענטזאָגען; אנפאַנגען מאַכען אויגלעך אין שטריקעריי.

cas'tor *n.* (קעס'-טאָר) א ביבער; א ביבער=היטעל; א זייד=הוט; קאַסטאָר=טוך [א דיקער וואָלען=שטאָף פאַר מאַנטלען] געמאַכט פון ביבער=פעל; אזא רויט=ברוינליכער שמעקענדיגער שטאָף וועלכען מען בעקומט פון א געוויסען טייל פון דער ביבער=הויט [ווערט בענוצט אין פאַרפיום]; אזא מינעראַל.

Cas'tor and Pol'lux (קעס'-טאָר ענד פּאָל'-אָקס) דער צווילינג קאַסטאָר און פּאָלוקס, די צוויי זיהן פון דעם גאָט יופּיטער וועלכע לעדאַ האָט איהם געבאָרען [אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע]; מזל תאומים [אין אַסטראָנאָמיע]; בוזעם=פריינד.

cas'tor-beans *n.* (קעס'-טאר-ביענז) די ציצינוס-בעבלעך [פון וועלכע עס ווערט געמאכט ריצינוס-אויל].

casto'reum *n.* (קעס-טאו'-רי-אם) אזא רויט-ברוינליכער, שמעקעדינער שטאף, וועלכען מען בעקומט פון א געוויסען טייל פון דער ביבער-הויט וואס ווערט געטריקענט און בענוצט אין פארפיום.

cas'tor-hat *n.* (קעס'-טאר-העט) א ביבער-הוט.

castor'ic *a.* (קעס-טאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם רויט-ברוינליכען שטאף וואס ווערט גענומען פון א געוויסען טייל פון דער ביבער-הויט פאר פארפיום.

Castori'na *n.* (קעס-טא-ראי'-נע) די חיות וועלכע געהערען צו דעם ביבער-מין.

cas'torine *n.* (קעס'-טא-רין) אזא זארט סאמעט.

cas'torite *n.* (קעס'-טא-ראיט) אזא מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך אלומיניום און ליטיום.

cas'tor-oil *n.* (קעס'-טאר-איל) ריצינוס-אויל.

cas'tor-oil plant (קעס'-טאר-איל פלענט) די ריצינוס-אויל-פלאנצע.

Castor-oil Plant

cast out (קעסט אוט) פער- צוריקוואַרפען, ארויסטרעטען מיט'ן לשון; דערלאנגען א נאב.

castrameta'tion *n.* (קעס-טרע-מי-טיי'-שאן) דאס אויפשטעלען א לאגער פאר מיליטער; דער פלאן פון א לאגער.

cas'trate *v., a. and n.* (קעס'-טרייט) קאסטרירען, מסרס זיין, מאכען פאר א סריס; פערקריפלען, צוקאליעטשען, אבטוימען; קאסטרירט [געמאכט פאר א סריס]; א סריס, יעוונוך.

cas'trater *n.* (קעס'-טריי-טער) איינער וואס איז מסרס.

castra'tion *n.* (קעס-טריי'-שאן) דאס מסרס זיין.

castra'to *n.* (קעס-טרא'-טאו) א קאסטראט [א מאנספערזאן וועלכען מען האט מסרס געווען אין דער פריהער יוגענד כדי זיין שטימע (סאפראנא) זאל זיך ניט ענדערען].

cast'-shad'ow *n.* (קעסט'-שעד'-או) די שאטען-שאטירונגען פון א בילד כדי דעם געמאהלענעם געגענשטאנד בולט'ער צו מאכען.

cast'-steel *n.* (קעסט'-סטיעל) גוס-שטאהל.

cast the bal'ance (קעסט טהי בעל'-ענס) ארבאבציהען די וואגשאל.

cast the coat (קעסט טהי קאוט) זיך ענדערען.

cast the dra'peries (קעסט טהי דריי'-פער-איז) צייכענען די פאלטען פון די קליידער פון א פיגור; אנווארפען די הויפט-ליניען פון א בילד.

cast up (קעסט אפ) אויס- בערעכענען, רעכענען; אויסברעכען; טאדלען, פארווירפע מאכען; דערהויבען, אויפשטייגען.

cast upon' (קעסט א-פאן') זיך בעצי- העו, נעהמען אין בעצוג.

cas'ual *a. and n.* (קעזש'-יו-על) 1. צו- פעליג, געלעגענטליך; 2. א פערזאן וואס בעקומט שוץ פאר א נאכט אין אן ארבייטס-הויז אדער פאליציי-הויז; איינער וואס בעקומט הילף אין א האספיטאל אין אן אונגליקס-פאל; אן ארבייטער וואס ווערט ניט רעגעלמעסיג בעשעפטיגט.

1. He made a casual remark.

casual'ity *n.* (קעזש-יו-על'-אי-טי) דאס זיין צופעליג.

cas'ually *adv.* (קעזש'-יו-על-אי) דורך א צופאל, צופעליגערווייזע.

I became acquainted with him casually.

cas'ualness *n.* (קעזש'-יו-על-נעס) די צופעליגקייט; דער צופאל. ז. *casuality*

cas'ualty *n.* (קעזש'-יו-על-טי) אן אונ- גליקס-פאל [וואס איז פערבונדען מיט פערוואונדונג אדער טויט].

There were many casualties in that battle.

cas'ualty insur'ance (קעזש'-יו-על-טי אין-שור'-ענס) אונפאל-פערזיכערונג [די פערזיכערונג פון אונגליקספעלע ווי פערוואונדונג אדער טויט].

cas'ual wards (קעזש'-יו-על הוואהרדז) א נאכט-אזיל, אן אויפהאלטונגס-ארט פאר מענשען אהן א היים.

cas'uist *n.* (קעזש'-יו-איסט) א קאזו- איסט, א בעל פלפל, א סאפיסט; איינער וואס ענטשיידעט פראגען וועגען מאראל אדער גוטער אויפפיהרונג.

casuis'tic *a.* (קעזש-יו-איס'-טיק) קא- זואיסטיש, פלפול'דיג, סאפיסטיש; וואס איז שייך צו געוויסענס-פראגען.

casuis'tical *a.* (קעזש-יו-איס'-טיק-על) ז. *casuistic*

casuis'tics *n.* (קעזש-יו-איס'-טיקס) קאזואיסטיק, פלפול, סאפיזם; די ענט- שיידונג פון געוויסענס-פראגען אדער פרא- גען פון מאראל בנוגע צו די פרינציפען פון גוט און שלעכט.

cas'uistry *n.* (קעזש'-יו-איסט-רי) ז. *casuistics*

cas'ula *n.* (קעס'-או-לא) אזא גלח'שער מאנטעל.

ca'sus bel'li (קיי'-סאס בעל'-אי) די אורזאכע פון א מלחמה.

cat *n. and v.* (קעט) א קאץ; א פרוי א רכילות'ניצע; דער קאץ-פיש; דער אוי- בערשטער האקען פון א שיף-אנקער; קא- צען-הונד שפיעל; אזא שמאלע און טיע- פע שיף; ווארפען דעם אנקער פון א שיף ביז צו זיין אויבערשטען האקען; פאנגען קאץ-פיש.

catabap'tist *n.* (קעט-ע-בעפ'-טיסט) א געגנער פון באפטיזם [א געוויסע רעפארם- ריכטונג אין קריסטענטום].

catab'asis *n.* (קעט-עב'-ע-סיס) דאס נעהן אראב, דאס זינקען.

catabat'ic *a.* (קעט-ע-בעט'-איק) בים- לעכווייז ארונטערגעהענדיג.

catabol'ic *a.* (קעט-ע-באל'-איק) וואס איז עהנליך אדער נוגע צו קאטאבאליזם. ז. *catabolism*

catab'olism *n.* (קע-טעב'-א-ליזם) קא- טאבאליזם, די רייה ענדערונגען, וועלכע קומען פאר אין א צעלע אדער ארגאניזם, ביי וועלכע דער לעבענס-שטאף אדער די פראטאפלאזמע זינקט אראב אויף דער שטופע פון אבפאל-שטאפען. ז. *metabolism*

catacaus'tic *n. and a.* (קעט-ע-קאהס'-טיק) אזא קרומע ליניע וואס בילדעט זיך ביי דער רעפלעקציאן [צוריקווארפונג] פון ליכט-שטראהלען; וואס איז שייך צו דער ליניע וועלכע ווערט געבילדעט דורך דער רעפלעקציאן פון ליכט-שטראהלען.

catachre'sis *n.* (קעט-ע-קרי'-סיס) א פאלשער מליצה'דיגער אויסדרוק, אדער א פאלשע פערבינדונג פון ווערטער [צ. ב. טרינקען פון אן עלעפאנט-ביין הארן, וועל- גערען מיט א גלעזערנעם וואלגער-האלץ א. ז. וו.]; דאס בענוצען אווארט פאלש מאכענדיג א טעות אין דער ריכטיגער אב- שטאמונג פון דיזען ווארט.

catachres'tic *a.* (קעט-ע-קרעס'-טיק) וואס ענטהאלט פאלשע אדער ווייטליופיגע אויסדריקע. ז. *catachresis*

catachres'tical *a.* (קעט-ע-קרעס'-טי- קעל) ז. *catachrestic*

catachres'tically *adv.* (קעט-ע-קרעס'- טי-קעל-אי) ז. *catachrestic*

catachthon'ic *a.* (קעט-עק-טהאנ'-איק) וואס געפינט זיך אונטער דער אויבערפלע- כע פון דער ערד; אונטער-אירדיש.

cat'aclysm *n.* (קעט'-ע-קליזם) א: ערד- קאטאסטראפע דורך וועלכע מען ערקלערט די געוויסע געאלאגישע ענדערונגען אויף דעם ערד-קוגעל; א פלעצליכע קאטאסטרא- פע, וואס מאכט א חורבן.

cataclys'mal *a.* (קעט-ע-קליז'-מעל) וואס איז נוגע צו דער טעאריע פון קא- טאסטראפען אין געאלאגיע.

cataclysmat'ic *a.* (קעט-ע-קליז-מעט'- איק) ז. *cataclysmal*

cataclys'mic *a.* (קעט-ע-קליז'-מיק) ז. *cataclysmal*

cataclys'mist *n.* (קעט-ע-קליז'-מיסט) איינער וואס האלט פון דער טהעאריע אז די ענדערונגען אויף דעם ערד-קוגעל זיינען געקומען פון קאטאסטראפען.

cat'acomb *n.* (קעט'-ע-קאום) א קאטא- קאמבע, א הייל פון קברים.

catacous'tics *n.* (קעט-ע-קוס'-טיקס) דער טייל פון אקוסטיק אין פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקציאן [אבקלאנג, ווידערהאל, עכא] פון קלאנ- גען.

catadiop'tric *a.* (קעט-ע-דאי-אפ'- טריק) וואס איז שייך צו דער רעפלעקטי- רונג [צוריקווארפונג] און ברעכונג פון ליכט-שטראהלען.

catadiop'trical *a.* (קעט-ע-דאי-אפ'- טרי-קעל) ז. *catadioptric*

catadiop'trics *n.* (קעט-ע-דאי-אפ'- טריקס) דער טייל פון אפטיק, וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקטירונג [צוריקווארפונג] און ברעכונג פון ליכט- שטראהלען.

cat'adrome *n.* (קעט'-ע-דראום) א הייב- מאשין וועלכע ווערט גענוצט ביים בויען הייזער; א פיש וואס שווימט אראב אין ים ארויסצולאזען פון זיך די רייגען [איק- רא].

catad'romous *a.* (קע-טעד'-רא-מאס) וואס שווימט אראב [וועגען געוויסע פיש וועלכע שווימען ארויס פון די טייכען אין ים ארויסצולאזען פון זיך די רייגען [איק- רא].

cat'afalque *n.* (קעט'-ע-פעלק) א קאטא- פאלק, די מטה אויף וועלכער א טויטער ווערט געלעגט, א טויטען-וואגען.

catagmat'ic *a. and n.* (קעט-עג-מעט'-איק) וואס האט די אייגענשאפט צו פער־היילען צובראכענע ביינער פון קערפער; א מיטעל וואס קען פערהיילען צובראכענע ביינער [אין דער מעדיצין].

catagmat'ical *a.* (קעט-עג-מעט'-אי-קעל) וואס קען פערהיילען צובראכענע ביינער.

Cat'alan *n. and a.* (קעט'-ע-לען) א געבארענער פון קאטאלאניען [א געוויסע פראווינץ אין שפאניען]; די קאטאלאנישע שפראך; וואס איז שייך צו קאטאלאניען.

catalec'tic *a.* (קעט-ע-לעק'-טיק) פעהלענדיג [א זילבע אדער צוויי אויספוילען די מאס פון א פערז]; אזא פערז.

catalep'sis *n.* (קעט-ע-לעפ'-סיס) אזא היסטערישע קראנקהייט, וואס איז פערבונדען מיט קרעמפפען [קאנוואולסיעס].

cat'alepsy *n.* (קעט'-ע-לעפ-סי) קאטאלעפסיע [אזא היסטערישע קראנקהייט וואס איז פערבונדען מיט קרעמפפען אדער קאנוואולסיעס].

catalep'tic *a.* (קעט-ע-לעפ'-טיק) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו דער קראנקהייט קאטאלעפסיע. ז. *catalepsy*

catalex'is *n.* (קעט-ע-לעק'-סיס) די אונפאלשטענדיגקייט פון דער מאס אין דער ענד פון א פערז; די אונפאלשטענדיגקייט פון דער מאס אין א פערז [אין דיכטונג].

cat'alogue *n. and v.* (קעט'-ע-לאג) א קאטאלאג; פערצייכניס; מאכען א קאטאלאג, אריינטראגען אין א קאטאלאג.

cat'aloguer *n.* (קעט'-ע-לאג-ער) איינער וואס שטעלט צונויף קאטאלאגען.

Catal'pa *n.* (קע-טעל'-פא) א מין קליינע אמעריקאנער בוימער וועלכע האבען גרויסע בלעטער און גרויסע בליהונג.

catal'ysis *n.* (קע-טעל'-אי-סיס) א כעמישע ענדערונג, וואס ווערט פעראורזאכט דורך אן עלעמענט, וועלכער בלייבט אליין אונפערענדערט; די כעמישע ווירקונג דורך בעריהרונג.

catalyt'ic *a.* (קעט-ע-ליט'-איק) וואס פעראורזאכט א כעמישע ענדערונג בלייבענדיג אליין אונפערענדערט [וועגען געוויסע כעמישע עלעמענטען]. ז. *catalysis*

catalyt'ical *a.* (קעט-ע-ליט'-אי-קעל) ז. *catalytic*

catamaran' *n.* (קעט-ע-מע-רען') א טראפט; א שפאציער־שיפעל; א פליט [פון באלקענס].

catame'nia *n.* (קעט-ע-מי'-ני-ע) די מאנאטליכע רעגעל פון פרויען [נידה].

catame'nial *a.* (קעט-ע-מי'-ני-על) וואס איז שייך צו דער מאנאטליכער רעגעל פון פרויען.

cat'amite *n.* (קעט'-ע-מאיט) א אינגעל וואס ווערט געהאלטען פאר משכב זכור, פעדעראסטיע [אוננאטירליכער געשלעכטס־פערקעהר].

cat'amount *n.* (קעט'-ע-מאונט) א בערג־קאץ, א ווילדע קאץ; א לעמפערט.

catamoun'tain *n.* (קעט-ע-מאונ'-טען) ז. *catamount*

catanad'romous *a.* (קעט-ע-נעד'-רא-מאס) וואס געהען רעגעלמעסיג איבער פון ים־וואסער צו טייך־וואסער און אומגעקעהרט [וועגען געוויסע זארטען פיש].

cat'-and-dog' *a. and n.* (קעט'-ענד-דאג') 1. וואס רייסען זיך ווי א קאץ מיט א הונד; 2. קאצען־הונד [אזא שפיעל].

1. Some couples lead a cat-and-dog life.

catan'dromous *a.* (קע-טענ'-דרא-מאס) ז. *catanadromous*

cat'apasm *n.* (קעט'-ע-פעזם) שטרוי־פולווער [אזא טרוקענער פולווער וואס מען פלעגט א מאל בענוצען פאר מעדיצינישע צוועקען].

catapha'sia *n.* (קעט-ע-פיי'-זשיא) אזא קראנקהייט וועלכע דריקט זיך אויס אין שטערונגען אין דער שפראך דורך דעם וואס דער קראנקער ווידערהאלט איין ווארט עטליכע מאל.

cataphon'ic *a.* (קעט-ע-פאנ'-איק) וואס קומט פון אן אבקלאנג, ווידערהאל, עכא; וואס איז שייך צו אן אבקלאנג.

cataphon'ics *n.* (קעט-ע-פאנ'-איקס) ז. *catacoustics*

cataph'ora *n.* (קע-טעפ'-א-רא) אזא מין לעטארגישער שלאף [הינהער־פלעגט].

cataphor'ic *a.* (קעט-ע-פאר'-איק) וואס האט די קראפט צו בעוועגען [וועגען אן עלעקטרישען שטראם].

cat'aphract *n. and a.* (קעט'-ע-פרעקט) אזא פארצייטיגער שופען־פאנצער; דער פאנצער פון געוויסע פיש אדער חיות, ווי פון א משערעפאכע א. ד. ג.; ארומגעצאמט, בעשיצט.

Cataphrac'ta *n.* (קעט-ע-פרעק'-טא) דער מין פאנצער־טהיערע [די יעניגע חיות און פיש וואס האבען אויף זיך אזא פאנצער־ארטיגען צודעק].

cat'aphracted *a.* (קעט'-ע-פרעק-טעד) וואס איז בעדעקט מיט א פאנצער [ביי חיות].

cataphrac'ti *n.* (קעט-ע-פרעק'-טאי) פאנצער־טרעגער [די יעניגע סאלדאטען אין אלטען רוים, וואס פלעגען טראגען פאנצערס].

Cataphrac'ti *n.* (קעט-ע-פרעק'-טאי) די מינים פיש וואס האבען א פאנצער־ארטיגע בעדעקונג.

cataphrac'tic *a.* (קעט-ע-פרעק'-טיק) ווי מיט א פאנצער; עהנליך צו א פאנצער.

cataphys'ic *a.* (קעט-ע-פיז'-איק) וואס איז נעגען דער נאטור.

cataphys'ical *a.* (קעט-ע-פיז'-אי-קעל) ז. *cataphysic*

cat'aplasm *n.* (קעט'-ע-פלעזם) א ווייכער פלאסטער, א ווייכער אומשלאג.

cat'aplexy *n.* (קעט'-ע-פלעק-סי) א פלעצליכער נערוועז־שלאג וואס פאראליזירט.

cat'apult *n.* (קעט'-ע-פאלט) א פארצייטיגע ווארף־מאשינע פאר שטיינער, שפיזען א. ד. ג., בענוצט פאר די צוועקען פון מלחמה.

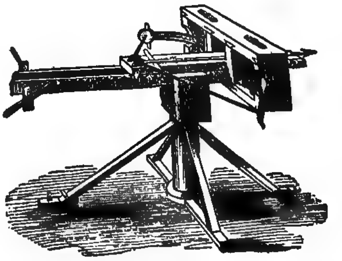

Catapult

catapul'tic *a.* (קעט-ע-פאל'-טיק) וואס איז שייך צו א ווארף־מאשין.

catapultier' *n.* (קעט-ע-פאל-טיער') איינער וואס ווארפט שטיינער אדער שפיזען מיט א ווארף־מאשין.

cat'aract *n.* (קעט'-ע-רעקט) וואסער־פאל; די גרויע שטאר [אזא מין אויגען־קראנקהייט].

catarac'tous *a.* (קעט-ע-רעק'-טאס) וואס איז שייך צו דער גרויער שטאר [אזא אויגען־קראנקהייט].

catarrh' *n.* (קע-טאר') קאטער; האלז אדער נאז־קאטער.

catarrh'al *a.* (קע-טאר'-על) וואס איז שייך צו קאטער.

catarrh'eous *a.* (קע-טאר'-אי-אס) ז. *catarrhal*

Catarrhi'na *n.* (קעט-ע-ראי'-נא) דער מין חיות צו וועלכע עס געהערען א געוויסע זארט אפען [מאלפעס] ווי די גארילא, שימפאנזע, אוראנג א. ד. ג.

Catarrhi'ni *n.* (קעט-ע-ראי'-נאי) ז. *Catarrhina*

catarrh'ish *a.* (קע-טאר'-איש) ז. *catarrhal*

catarrh'ous *a.* (קע-טאר'-אס) ז. *catarrhal*

catastal'tic *a.* (קעט-ע-סטעל'-טיק) וואס האלט אב, וואס ציהט צונויף, וואס שטילט דאס לויפען פון בלוט [אין דער מעדיצין].

catas'tasis *n.* (קע-טעס'-טע-סיס) דער טייל פון א רעדע וואו דער רעדנער גיט איבער פאקטען אין אזא בעלייכטונג וואס זאל נעווינען די מיינונג פון די הערער פאר דער זאך וואס ער פערטיידיגט; די פערוויקלונג פון דער געשיכטע [אין די אלטע גריכישע דראמען]; די בעשאפענהייט אדער צושטאנד פון קערפער.

catas'terism *n.* (קע-טעס'-טע-ריזם) א קאטאלאג [א פערצייכניס] פון די הימעלשטערען.

catas'trophe *n.* (קע-טעס'-טרא-פי) 1. א קאטאסטראפע, א חורבן, אן איבערקעהרעניש; אן אונגליק; 2. די פונאנדערוויקלונג און צוזאמענשטויס פון די פאסירונגען אין דעם שלוס פון א דראמא.

1. Here was a mighty revolution; the most horrible catastrophe that nature ever yet saw. 2. The catastrophe of the last act in the play is very stirring.

catastroph'ic *a.* (קעט-עס-טראפ'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קאטאסטראפע.

catas'trophism *n.* (קע-טעס'-טרא-פיזם) די טעאריע, וועלכע בעהויפטעט, אז די געאלאגישע ענדערונגען פון דעם ערדקוגעל זיינען געקומען דורך קאטאסטראפען.

catas'trophist *n.* (קע-טעס'-טרא-פיסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע פון געאלאגישע קאטאסטראפען. ז. *catastrophism*

Cataw'ba *n.* (קע-טאה'-בע) אזא מין אמעריקאנער רויטליכע וויינטרויבען; דער וויין וואס איז געמאכט פון דיזע וויינטרויבען.

cat'-bird *n.* (קעט'-בוירד) דער קאץ־פויגעל [אזא קאלירטער אמעריקאנער פויגעל, דאס קעפעל און דער עק שווארץ און דער הינטערשטער טייל פון בייכעל רויטליך. זיין שרייען איז עהנליך צו דעם מיאוקען פון א קאץ].

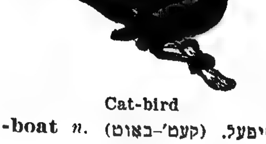

Cat-bird

cat'-boat *n.* (קעט'-באוט) אזא שיפעל.

cat'call *v. and n.* (קעט'-קאהל) מיאוקען ווי א קאץ; א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס מאכט נאך דאס מיאוקען פון א קאץ; א קאצען־געשריי.

catch *v. and n.* (קעטש). 1. פאנגען, כאפען; 2. אנגרייפען, אנגעהמען; 3. זיך אנשטעקען מיט א קראנקהייט; 4. דאס כאפען, דאס אנגרייפען, דאס פאנגען; 5. א פאנג; דער פיש פאנג.

3. In the spring one is apt to catch cold easily. 5. The fishermen had a lucky catch.

catch'able *a.* (קעטש'-עבל) וואס קען געכאפט ווערען.

catch a cold (קעטש ע קאולד) זיך פערקיהלען.

catch a glimpse of (קעטש ע גלימפס אוו) כאפען א קוק.

Let us **catch a glimpse of** the city's show places.

catch'-all *n.* (קעטש'-אהל) א זאך וואס ווערט בענוצט פאר פערשידענע צוועקען; א קארב אדער זאך וואו מען האלט פערשידענע זאכען.

catch a per'son's eye (קעטש ע פויר'-סאנז אי) ציהען אויף זיך די אויפמערקזאמקייט פון אימעצען.

catch at (קעטש עט) כאפען זיך פאר [עפעס], צוטרעפען פונקט די צייט; זיך פארטשעפען אין [עפעס]; זיך צוטשעפען.

catch a Ta'tar (קעטש ע טא'-טאר) כאפען א קאזאק [כאפען אזעלכען וואס לאזט זיך ניט נעהמען].

catch'-drain *n.* (קעטש'-דריין) א רינע אבצופיהרען דאס וואסער פון א פלאץ.

catch'er *n.* (קעטש'-ער) א כאפער.

catch'-fart *n.* (קעטש'-פארט) א לאקיי.

catch'-fee'der *n.* (קעטש'-פיע'-דער) א גרובען פאר בעוואסערונג פון לאנד.

catch flies (קעטש פלאיז) כאפען פליעגען; פוילענצען, פטר'ען צייט אויף נארנישטס; שטעהן ווי א לייטענער גולם.

catch'-fly *n.* (קעטש'-פלאי) די פעדנעלקע [א מין פלאנצע וועלכע זוינט איין אין זיך קליינע פליענען און אינזעקטען און ערנעהרט זיך פון זיי].

catch'-hook *n.* (קעטש'-הוק) אזא אייזען־שטאנג מיט א קרוק וועלכער ווערט בענוצט ביים פאבריצירען גרויסע אייזערנע רעהרען.

catch'ing *a.* (קעטש'-אינג). 1. פאקענד, אנציהענד, בעצויבערנד; 2. אנשטעקענד [וועגען א קראנקהייט].

1. He sang a **catching** melody. 2. Measles is a **catching** disease.

catch it (קעטש איט) כאפען א נאב.

catch it hot (קעטש איט האט) קריגען גוט אנגעזידעלט, כאפען א נאב.

catch'-land *n.* (קעטש'-לענד) לאנד וואס איז נים גענוי בעשטימט וועמען עס געהערט.

catch'-line *n.* (קעטש'-לאין) א קורצע שורה פון קלענערען שריפט צווישען צוויי לאנגע שורות פון גרעסערען שריפט; א שלום שורה.

catch'-match *n.* (קעטש'-מעטש) אן אבמאך וואס ווערט געשלאסען אין האסט, ביי וועלכען איין צד נארט זיך.

catch'-mead'ow *n.* (קעטש'-מעד'-או) א לאנקע וואס ווערט בעוואסערט פון א בארג־קוואל אדער טייכעל.

catch'ment *n.* (קעטש'-מענט) די אבציהונג פון וואסער [פון א פלאץ].

catch'ment-ba'sin *n.* (קעטש'-מענט־בייסין) דער פלאץ פון וואנען דאס וואסער ווערט אבגעצויגען אין א טייך.

catch of a door (קעטש אוו ע דאור) א קליאמקע, א גריף פון א טהיר.

catch of a lock (קעטש אוו ע לאק) דאס צינגעל פון א שלאס.

catch on (קעטש אן) זיך אנכאפען, זיך אנהאלטען; בעגרייפען.

Be careful how you **catch on** to a moving car.

catch one a blow (קעטש הוואן ע בלאו) ארייננווארפען איינעם א פאטש.

catch one on the hip (קעטש הוואן אן טהי היפ) בעקומען די אויבערמאכט איבער אימעצען; כאפען א שוואכערען פון זיך.

catch one's breath (קעטש הוואנז ברעטה) כאפען דעם אטעם.

catch one's death (קעטש הוואנז דעטה) געהן אויף א' זיכערען טויט.

catch on to (קעטש אן טו) בעגרייפען.

After a few more illustrations the students were able to **catch on to** the thought of the lecturer.

catch'penny *n. and a.* (קעטש'-פענ-אי) א ביליגער ארטיקעל וואס ווערט אויסגעפוצט און אויסגעשטעלט צו כאפען קונים, א זאך וואס ווערט אויסגעשטעלט צוצוציהען קויפער; געמאכט צו פערדיענען געלד.

catch'pole *n.* (קעטש'-פאול) א כאפ־שטאנג [אזא וואפען געברויכט אין מיטעל־אלטער צו כאפען די אנטלאפענע פון פיינד]; א שטייער־זאמלער; א פאליציי־בעאמטער וואס ארעסטירט פאר ניט צאהלען שולדען.

catch'up *n.* (קעטש'-אפ) אזא געדיכטע זופ געמאכט פון טאמאטען [פאמידארען], צוקער, סאדע און אנדערע געווירצען.

catch up (קעטש אפ) א) אוועקכאפען; א הויב געבען; זיך א הויב טהאן; שנעל בעגרייפען; דעריאגען.

In spite of his sickness he was able to **catch up** with his work.

catch'water *n.* (קעטש'-הוואה-טער) קינסטליכע בעוואסערונג פון לאנד. ז. *catchwork*

catch'weed *n.* (קעטש'-הוויעד) קלעפקרויט [א מין קלעפיגער גראז].

catch'word *n.* (קעטש'-הווארד) 1. א פאקענד ווארט [א ווארט אדער שפרוך וואס דער גרויסער עולם כאפט עס אויף]; 2. א שטיך־ווארט [אין א טעאטער־שטיק דאס ווארט, מיט וועלכען איין אקטיאר ענדיגט ריידען און דער אנדערער דארף אנפאנגען]; 3. א לאזונגס־ווארט פון א פארטיי.

3. "Good government" is the **catchword** of municipal reformers.

catch'work *n.* (קעטש'-הווארק) די קינסטליכע בעוואסערונג פון לאנד דורך געגראבענע קאנאלען פון דערבייאיגע בערג.

catch'y *a.* (קעטש'-אי) פאקענד, אנציהענד, רייצענד.

catechet'ic *a.* (קעט-אי-קעט'-איק) וואס בעשטעהט פון פראגע און אנטווארט [אזא אונטערריכטס־מעטאדע].

catechet'ical *a.* (קעט-אי-קעט'-איקעל) ז. *catechetic*

catechet'ically *adv.* (קעט-אי-קעט'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט, דורך פראגע און אנטווארט.

catechet'ics *n.* (קעט-אי-קעט'-איקס) די מעטאדע פון אונטערריכט דורך פראגע און אנטווארט.

catechisa'tion *n.* (קעט-אי-קי-זיי'-שאן) דאס עקזאמענירען דורך פראגען; דאס אונטערריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

cat'echise *v.* (קעט'-אי-קאיז) ז. *catechize*

cat'echism *n.* (קעט'-אי-קיזם) א קאטעכיזם, אן עלעמענטאר־בוך צום לערנען רעליגיאן אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט; אן עלעמענטאר־בוך וואו עס זיינען צוזאמענגעשטעלט די פרינציפען פון וועלכע עס איז וויסענשאפט אדער לעהרע; די מעטאדע פון אונטערריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

catechis'mal *a.* (קעט-אי-קיז'-מעל) וואס איז שייך צו א קאטעכיזם; וואס איז אין דעם סטיל פון א קאטעכיזם. ז. *catechism*

cat'echist *n.* (קעט'-אי-קיסט) איינער וועלכער אונטערריכטעט מיט דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט; א רעליגיאנס־לעהרער לויט'ן קאטעכיזם.

catechis'tic *a.* (קעט-אי-קיס'-טיק) וואס איז נוגע צו א קאטעכיזם; וואס האט דעם כאראקטער פון א קאטעכיזם.

catechis'tical *a.* (קעט-אי-קיס'-טי-קעל) ז. *catechistic*

catechis'tically *adv.* (קעט-אי-קיס'-טי-קעל-אי) דורך פראגע און אנטווארט; אויף דעם אופן פון א קאטעכיזם.

catechiza'tion *n.* (קעט-אי-קי-זיי'-שאן) דאס עקזאמענירען דורך פראגען; דאס אונטערריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

cat'echize *v.* (קעט'-אי-קאיז) אונטערריכטען דורך דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט, הויפטזעכליך די אונטערריכט פון דער קריסטליכער רעליגיאן אין דיזער פארם; עקזאמענירען דורך פראגען.

cat'echizer *n.* (קעט'-אי-קאי-זער) איינער וואס אונטערריכטעט דורך פראגע און אנטווארט, בעזאנדערס די ערשטע עלעמענטען פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

cat'echu *n.* (קעט'-אי-טשו) א נאמען פון פערשידענע עקסטראקטען וועלכע ווערען געמאכט פון דער קארע און פרוכטען פון פערשידענע פלאנצען.

catechu'men *n.* (קעט-אי-קיו'-מען) איינער וואס פאנגט אן זיך בעקענען מיט די ערשטע כללים פון וועלכע עס איז וויסענשאפט, רעליגיאן אדער לעהרע; אן אנפאנגער.

catechu'menal *a.* (קעט-אי-קיו'-מע-נעל) וואס איז שייך צו אן אנפאנגער. ז. *catechumen*

catechu'menate *n.* (קעט-אי-קיו'-מע-נייט) דאס אנפאנגען לערנען די ערשטע כללים פון רעליגיאן; דאס אנפאנגען בעקענען זיך מיט די ערשטע פרינציפען פון א וויסענשאפט אדער לעהרע.

catechumen'ical *a.* (קעט-אי-קיו-מענ'-אי-קעל) ז. *catechumenal*

categor'ical *a.* (קעט-אי-גאר'-אי-קעל) 1 קאטעגאריש, קורץ און שארף, בעשטימט, אונבעדינגט, אויסדריקליך, דורכאויס; 2. וואס בעלאנגט צו א געוויסע קאטעגאריע, אבטהיילונג, מין.

1. The judge demanded a **categorical** answer to his question.

categor'ically *adv.* (קעט-אי-גאר'-אי-קעל-אי) אויף א קאטעגארישען אופן; אויסדריקליך, אונבעדינגט, דורכאויס, בעשטימט.

categor'icalness *n.* (קעט-אי-גאר'-אי-קעל-נעס) ענטשלאָסענע בעשטימטהייט; דאָס זיין קאַטעגאָריש.

cat'egories of Ar'istotle (קעט'-אי-גא-ריז אוו ער'-איס-טאָטל) די צעהן קאַטעגאָריעס אין דער פילאָזאָפיע פון אריסטאָטעל [וועלכע זיינען: שטאָף (חומר), קוואַנטיטעט (כמות), קוואַליטעט (איכות), שייכות, אָרט, צייט, צושטאַנד, בעזיץ, ווירקונג, ערגעוונג אדער ליידענשאַפט].

cat'egorist *n.* (קעט'-אי-גא-ריסט) איינער וואָס טיילט איין אין קאַטעגאָריען.

cat'egory *n.* (קעט'-אי-גא-רי) אַ קאַטעגאָריע, אַ גאַטונג, אַ מין, אַן אַבטיילונג; אַן אַלגעמיינער לאָגישער בעגריף.

catelec'trode *n.* (קעט-אי-לעק'-טראָוד) דער נעגאַטיווער פאָל פון אַ וואָלטאַשע עלעקטרישע באַטעריי.

cate'na *n.* (קע-טי'-נע) אַ קייט.

catena'rian *a.* (קעט-אי-ניי'-רי-ען) ווי אַ קייט.

cat'enary *n. and a.* (קעט'-אי-ניי-רי) די געבויגענע ליניע וואָס עס בילדעט זיך ווען מען האַלט אַ קייט פאַר ביידע ענדען ניט אָנציהענדיג זיי; ענהליך צו אַ קייט.

cat'enate *v.* (קעט'-אי-נייט) צונויפקייטלען, צונויפבינדען ווי די רינגעלעך פון אַ קייט.

catena'tion *n.* (קעט-אי-ניי'-שאַן) דאָס צונויפקייטלען, דאָס צונויפבינדען די רינגעלעך פון אַ קייט; די פערבינדונג פון איינצעלנע טיילען; אַ צונויפבינדונג.

caten'ulate *a.* (קע-טען'-יו-לייט) וואָס בעשטעהט פון רינגעלעך ווי אַ קייט.

ca'ter *v. and n.* (קיי'-טער) 1. צושטעלען, בעזאָרגען, שאַפען לעבענס מיטעל, צושטעלען שפייז; 2. שניידען שרעג, באַלכסון, ווי אַ דיאַגאָנאַל; 3. אַ פיערטעל [אַ קאָרט אדער אַ שפּיעל-ווירפעל מיט פיער פונקטען].

1. He caters for the best hotels.

ca'ter-cor'nered *a.* (קיי'-טער-קאָר'-נערד) געשטעלט שרעג, באַלכסון, דיאַגאָנאַל-פערמיג.

ca'ter-cous'in *n.* (קיי'-טער-קאַזן) אַן אינטימער פריינד.

ca'ter-cous'inship *n.* (קיי'-טער-קאַזנ'-שיפּ) אינטימע פריינדשאַפט.

ca'terer *n.* (קיי'-טער-ער) אַ שפּייז-פערזאָרגער, איינער וואָס שטעלט צו שפּייז; אַ צושטעלער פון פערשיעדענע בעדירפניסע.

ca'teress *n.* (קיי'-טער-עס) אַ פרוי וואָס שטעלט צו שפּייז; אַ שפּייז-פערזאָרגערין.

cat'erpillar *n.* (קעט'-ער-פּיל-ער) די לאַרווע, דער וואָרימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפּעטער אַן אינזעקט, ווי אַ זומער-פויגעל אדער שמעטערלינג א. ד. ג.

cat'erpillar-catch'er *n.* (קעט'-ער-פּיל-ער-קעטש'-ער) שמעטערלינג כאַפּער [אַזאַ פויגעל].

cat'erpillar-hun'ter *n.* (קעט'-ער-פּיל-ער-האַנ'-טער) ז. *caterpillar-catcher*

cat'erwaul *v.* (קעט'-ער-וואָהל) מיאוּקען ווי אַ קאַץ; מאַכען אַ קאַצען-מוזיק.

cat'erwauling *n.* (קעט'-ער-וואָהל-אינג) קאַצען-געשריי, קאַצען-מוזיק.

cat'-eyed *a.* (קעט'-איד) וואָס האָט קעציגע אויגען.

cat'fish *n.* (קעט'-פיש) דער קאַץ-פיש [אַזאַ פיש וואָס ווען מען נעהמט איהם אַרויס פון וואַסער לאָזט ער אַרויס אַ געשריי וואָס איז ענהליך צו דעם מיאוּקען פון אַ קאַץ].

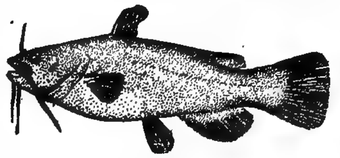

Catfish

cat'-foot *n.* (קעט'-פוט) אַ קאַצען-פוס, אַ פוס וואָס איז ענהליך צו אַ קאַצען-פוס.

cat'-foot'ed *a.* (קעט'-פוט'-עד) וואָס האָט פיס ענהליך צו די ווי פון אַ קאַץ; שטיל, אַזוי אַ גערויש.

cat'gut *n.* (קעט'-גאַט) סטרונעס אדער שטריק געמאַכט פון די קישקעס פון שעפּסען אדער אַנדערע חיות.

cat'gut-scra'per *n.* (קעט'-גאַט-סקריי'-פּער) אַ פידעל-קראַצער, אַ מכלומר'שטדיגער פידלער.

cath'arism *n.* (קעטה'-ע-ריזם) דאָס ריין מאַכען אַ פּלעכע דורך כעמישע מיטעל.

Cath'arist *n.* (קעטה'-ע-ריסט) איינער וואָס בעשטרעבט צו מעהר ריינקייט אַלס אַנדערע בעזיצען עס; אַ פּוריטאַנער.

cathariza'tion *n.* (קעטה-ע-רי-זיי'-שאַן) דאָס ריינינגען, דאָס מאַכען כעמיש ריין.

cath'arize *v.* (קעטה'-ע-ראַיז) מאַכען פּאַלשטענדיג ריין.

cathar'ma *n.* (קע-טהאַר'-מאַ) דרעק, צאָה.

cathar'sis *n.* (קע-טהאַר'-סיס) די אַבריינינגונג, די אַבפיהרונג [בעזאָנדערס דורך אַן אַבפיהר-מיטעל].

cathar'tic *a. and n.* (קע-טהאַר'-טיק) ריינינגענד; אַן אַבריינינגונגס מיטעל, אַבפיהרונגס מיטעל.

cathar'tical *a.* (קע-טהאַר'-טי-קעל) ריינינגענד; וואָס פיהרט אַב.

cathar'tically *adv.* (קע-טהאַר'-טי-קעל-אי) דורך אַבריינינגונג, דורך אַבפיהרונג.

cathar'ticalness *n.* (קע-טהאַר'-טי-קעל-נעס) אַבריינינגונג, אַבפיהרונג.

cat'-head *n.* (קעט'-העד) אַן אייזערנער אדער הילצערנער באַלקען אין פאָדערשטען טייל פון שיף אויף וועלכען מען הויבט אויף דעם אַנקער.

cat'head *v.* (קעט'-העד) אַנבינדען דעם אַנקער צום אַנקער-באַלקען.

cath'edra *n.* (קעטה'-אי-דראַ) קאַטהעדער, דער שטול פון אַ בישאָף אין אַ קאַטהעדראַל-קירך; דער שטול פון אַ פּראָפעסאָר אין אַן אוניווערזיטעט.

cathe'dral *n.* (קע-טהי'-דרעל) קאַטהעדראַלע, די קירך פון אַ בישאָף.

cathedral'ic *a.* (קעטה-אי-דרעל'-איק) וואָס איז שייך צו אַ קאַטהעדראַל-קירך.

cath'eter *n.* (קעטה'-ע-טער) אַ קאַטהעטער [אַ מעדיצינישער אינסטרומענט צום אַבציהען אוּרין (השתנה) ווען עס געהט ניט אַב אויף נאַטירליכען וועג].

cath'eterism *n.* (קעטה'-ע-טער-איזם) דאָס בענוצען אַ קאַטהעטער.

ז. *catheter*

catheteriza'tion *n.* (קעטה-ע-טער-אי-זיי'-שאַן) דאָס אַריינשטעלען אַ קאַטהעטער. ז. *catheter*

cath'eterize *v.* (קעטה'-ע-טער-איז) זיך בענוצען מיט אַ קאַטהעטער.

ז. *catheter*

cath'odal *a.* (קעטה'-אָ-דעל) וואָס איז שייך צו אַ קאַטהאָדע. ז. *cathode*

cath'ode *n.* (קעטה'-אָוד) אַ קאַטהאָדע [דער נעגאַטיווער פּאָל פון אַן עלעקטרישער באַטאַריי אדער פון אַן עלעקטרישען שטראָם].

cath'ode pho'tograph (קעטה'-אָוד פאָו'-טאָ-גרעף) ז. *cathodograph*

cath'ode rays (קעטה'-אָוד רייז) קאַטהאָדע שטראַהלען [אַזעלכע עלעקטרישע שטראַהלען וואָס לייכטען ווי פּאָספּאָר. זיי ווערען געשאַפען אין אַ לופט אויסגעפּומפּטען רעהרעל דורך אַ געוויסען עלעקטרישען שטראָם].

cathod'ic *a.* (קע-טהאָד'-איק) וואָס איז שייך צו אַ קאַטהאָדע. ז. *cathode*

cathod'ograph *n.* (קע-טהאָד'-אָ-גרעף) אַ פאָטאָגראַפיע וואָס ווערט גענומען דורך רענטגען [X] שטראַהלען.

cath'olic *a.* (קעטה'-אָ-ליק) 1. אַלוועלטליך; אַלעס אומפאַסענד, אַלעס אַרומנעהמענדיג; 2. פריי פון פּאַראָרטייליש; ברייט-הערציג; אַלעס בעגרייפענד.

2. He is catholic in his sympathies.

Cath'olic *a. and n.* (קעטה'-אָ-ליק) קאַטוילִיש; אַ קאַטוילִיק.

Cathol'icise *v.* (קע-טהאָל'-אי-סאַיז) בעקעהרען אדער איבערגעהען צום קאַטוילִישען גלויבען.

Cathol'icism *n.* (קע-טהאָל'-אי-סיזם) קאַטוילִיציזם, קאַטוילִישע אמונה.

catholic'ity *n.* (קעטה-אָ-ליס'-אי-טי) אַלגעמיינהייט · אַלוועלטליכקייט

Catholicity of taste is the highest mark of culture.

Cathol'icize *v.* (קע-טהאָל'-אי-סאַיז) בעקעהרען אדער איבערגעהען צום קאַטוילִישען גלויבען.

cath'olicness *n.* (קעטה'-אָ-ליק-נעס) די אַלגעמיינהייט, די אַלוועלטליכקייט.

cat'-hook *n.* (קעט'-הוק) דער קרוק אדער האַקען פון דעם אַנקער-באַלקען אויף אַ שיף צו וועלכען דער אַנקער ווערט בעפעסטיגט.

cath'oscope *n.* (קעטה'-אָ-סקאָופּ) אַ מאַשין צו ציינען רענטגען [X] שטראַהלען.

cat-ice *n.* (קעט-איס) אַ גאַנץ דינער אייז אויף אַ וואַסער.

cat'ion *n.* (קעט'-אי-אָן) [די קאַטיאָן] עלעקטרישע טיילכעלעך וואָס זאַמלען זיך ביי עלעקטראָ-כעמישע פּראָצעסען אַרום דעם נעגאַטיווען פּאָל].

cat'kin *n.* (קעט'-קין) די קאַצען-בלום; די צווייטע אונפּרוכטבאַרע בליהונג פון געוויסע ביימער.

cat'-lap *n.* (קעט'-לעפּ) אַן אָרעם געטראַנק [וואָס פּאַסט פאַר קעץ]; טהעענעטראַנק.

cat'-like *a.* (קעט'-לאַיק) ווי אַ קאַץ; זיך אונטער'גנב'ענענדיג; אין דער שטיל.

The woman was of a cat-like disposition.

cat'ling *n.* (קעט'-לינג) אַ קעצעלע.

cat'linite *n.* (קעט'-לי-נאַיט) אַזאַ רויטער שטיין וועלכער ווערט בענוצט פון די אינדיאַנער אין אַמעריקאַ צו מאַכען ליולקעס [פּיפּקעס].

cat'mint *n.* (קעט'-מינט) אַזאַ שמעקעדינער גראָז.

cat'-nap *n.* (קעט'-נעפּ) אַ דרעמעל, אַ קורצער לייכטער שלאָף.

cat'nip *n.* (קעט'-ניפּ) ז. *catmint*

cat-o'-moun'tain *n.* (קעט-אָ-מאַונ'-טיין) די בערג-קאַץ, אַ מין טיגער.

cat-o'-nine'-tails *n.* (קעט-א-נאינ'-טײלז) אזא קאנטשוק מיט 9 לעדערנע לאַקשען.

catop'ter *n.* (קע-טאפּ'-טער) א גלאז וואס רעפלעקטירט [ווארפט צוריק] די ליכט-שטראהלען; א שפּיעגעל; א שפּיעגעל פון א דאקטאר צו אונטערזוכען קראנקע.

catop'tric *a.* (קע-טאפּ'-טריק) וואס איז שייך צו רעפלעקטירטעס ליכט [דאס ליכט וואס ווערט צוריקגעווארפען פון א שפּיעגעל].

catop'trical *a.* (קע-טאפּ'-טרי-קעל) ז. *catoptric*.

catop'trically *adv.* (קע-טאפּ'-טרי-קעל-אי) דורך רעפלעקציאן [פון ליכט שטראהלען].

catop'trics *n.* (קע-טאפּ'-טריקס) שפּיעגעל-לעהרע [דער טייל פון אפּטיק אין פיזיק וועלכע ערקלערט די אייגענשאפטען פון רעפלעקטירטען (צוריקגעווארפענעם) ליכט, בעזאנדערס פון שפּיגלען און פּאלירטע געגענשטענדע].

catop'tromancy *n.* (קע-טאפּ'-טרא-מען-סי) א מין כשוף אין פּראַציייטיגע יאהרען וואס פלעגט געמאכט ווערען פאר א קראנקען דורך אריינשטעלען א שפּיעגעל אין וואסער צו זעהן דעם קראנקענס געזיכט אין איהם.

catop'tron *n.* (קע-טאפּ'-טראן) ז. *catopter*.

cat'-owl *n.* (קעט'-אול) א געוויסע נאכט-פויגעל [נאכט-אוילע] וועלכע האט א געזיכט עהנליך צו א קאץ.

cat'-pipe *n.* (קעט'-פאיפּ) ז. *catcall*.

cat'-salt *n.* (קעט'-סאהלט) אזא זארט זאלץ וואס מען געברויכט ביים מאכען זייף.

cat's'-cra'dle *n.* (קעטס'-קריידל) אב-נעהמעניש, עטעל-בעטעל [אזא קינדער-שפּיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס אייגער מאכט אויס פון א פאדים א געוויסע סימעטרישע פיגור וועלכע ער האלט אויף ביידע הענד און דער צווייטער נעהמט זי אראב מיט זיינע ביידע הענד ענדערענדיג זי אויף אן אנדערע סימעטרישע פיגור].

cat's'-ear *n.* (קעטס'-איער) דאס קאצען אויער [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו קאצען-אויערען].

cat's'-eye *n.* (קעטס'-אי) אזא זארט זעהר הארטער קווארץ וואס האט א גלאנצליכען שימער.

cat'-shark *n.* (קעט'-שארק) אזא האי-פיש איז די וואסערען פון קאליפארניע [אמעריקא].

cat's'-head *n.* (קעטס'-העד) אזא זארט גרויסער עפּעל.

cat'-sil'ver *n.* (קעט'-סיל'-ווער) קאצען-זילבער, זילבער-גלימער [אזא מינעראל].

Cats'kill Moun'tains (קעטס'-קיל מאונ'-טיינז) די קעטסקיל בערג אין אמעריקא.

cat'skin *n.* (קעט'-סקין) קאצען-פעל.

cat's'-meat *n.* (קעטס'-מיעט) פלייש-אבפאל [פאר קעץ און הינד].

cat's'-milk *n.* (קעטס'-מילק) אזא פלאנצע.

cat's'-paw *n.* (קעטס'-פּאה) א נאר אלס ווערקצייג אין די הענד פון אנדערע.

He foolishly became a cat's-paw of the conspirators.

cat's'-purr *n.* (קעטס'-פּורר) דאס מיאוקען פון א קאץ; א מין כריפּען אין ברוסט ווי דאס מיאוקען פון א קאץ [אלס א ברוסט-קראנקהייט].

cat'-squir'rel *n.* (קעט'-סקוואר'-על) אזא זארט וועווערקע.

cat's'-tail *n.* (קעטס'-טייל) אזא מין גראז.

cat'-stop'per *n.* (קעט'-סטאפּ'-ער) א שטריק אדער קייט צוצובינדען דעם אנקער צום אנקער-באלקען. ז. *cat-head*.

cat'sup *n.* (קעט'-סאפּ) ז. *catchup*.

cat'-tail *n.* (קעט'-טייל) דער אינערליכער טייל פון אנקער-באלקען אויף א שיף.

cat'tail *n.* (קעט'-טייל) ז. *cat's-tail*.

cat'tish *a.* (קעט'-איש) ווי א קאץ.

cat'tle *n.* (קעטל) פיה, רינד-פיה.

cat'tle-fair *n.* (קעטל'-פעהר) פיה-מארק.

cat'tle-fee'der *n.* (קעטל'-פיע'-דער) אזא פארריכטונג צו פערטיילען פוטער פאר בהמות אין זייערע קאריטעס אין א רעגולערער גלייכער מאס.

cat'tle-guard *n.* (קעטל'-גארד) אזא פארריכטונג צו שיצען בהמות, אז זיי זאלען ניט ארויף אויף אן אייזענבאהן-וועג.

cat'tle-pen *n.* (קעטל'-פען) אן ארט וואו מען שפּארט איין בהמות.

cat'tle-plague *n.* (קעטל'-פליינ) רינד-פעסט [א געוויסע פיה-קראנקהייט].

cat'tle-range *n.* (קעטל'-ריינדזש) אן אפענער, ניט ארומגעצאמטער פּלאץ וואו בהמות קענען ארומגעהן און זיך פיטערען.

cat'tle-run *n.* (קעטל'-ראן) א גרויסער פיטערונגס-פּלאץ פאר בהמות.

cat'tle-show *n.* (קעטל'-שאו) אן אויס-שטעלונג פון בהמות.

cat'tle-stall *n.* (קעטל'-סטאהל) אזא פארריכטונג אנצובינדען בהמות צו דער קאריטע.

cat'ty *n.* (קעט'-אי) כינעזישע גע-וויכט פון אן ערך איין פונט מיט א דריטעל.

Cauca'sian *n. and a.* (קאה-קיי'-זשיען) וואס איז שייך צו קאווקאז; וואס איז שייך צו דער ווייסער מענשען-ראסע [די קאווקאזישע ראסע]; די ווייסע מענשען-ראסע.

Cau'casus *n.* (קאה'-קע-סאס) קאווקאז.

cau'cus *n. and v.* (קאה'-קאס) א לאקאלע געשלאסענע פערזאמלונג פון א פּאליטישע פּארטיי צו נאמינירען קאנדידאטען פאר וואהלען אדער עמטער [צו אזא פערזאמלונג ווערען נור צוגעלאזען בעקאנטע מיטגליעדער]; א געשלאסענע פערזאמלונג פון די פיהרער פון א פּארטיי אין קאנגרעס [אמעריקאנער פּארלאמענט] אדער אין די אנדערע געזעצגעבענדע אנשטאלטען; א פארפערזאמלונג פון די פערוואלטער און אנדערע פעראנטווארטליכע פּערזאנען אין א געשעפט; אבהאלטען א פארפערזאמלונג.

cau'da *n.* (קאה'-דא) אן עק אדער עטוואס עהנליכעס צו אן עק.

cau'dad *adv.* (קאה'-דעד) אין דער ריכטונג פון עק, צום עק צו.

cau'dal *a.* (קאה'-דעל) וואס געהערט צום עק; וואס איז עהנליך צו אן עק; וואס איז אין דער ריכטונג פון עק.

cau'dal fin (קאה'-דעל פין) די עק-פלוס-פעדערען פון א פיש.

cau'dally *adv.* (קאה'-דעל-אי) צום עק צו.

cau'date *a.* (קאה'-דייט) וואס האט אן עק.

cau'dated *a.* (קאה'-דיי-טעד) ז. *caudate*.

cauda'tion *n.* (קאה-דיי'-שאן) דאס האבען אן עק.

cau'dex *n.* (קאה'-דעקס) דער שטאם פון א בוים; דער שטאם פון א פּאלמען-בוים; א צווייג פון א בוים אויף וועלכען עס וואקסען קליינע צווייגעלעך.

cau'diduct *v.* (קאה'-די-דאקט) ציהען צוריק, ציהען צום עק צו.

cau'dle *n. and v.* (קאהדל) קראפט-זופּ [אזא קרעפטיגענדע זופּ וועלכע ווערט געקאכט פאר קראנקע]; קראפט-זופּ קאכען.

cau'dle-cup *n.* (קאה'דל-קאפּ) אזא כלי אין וועלכער מען האלט קראפט-זופּ.

caudotib'ial *a.* (קאה-דא-טיב'-אי-על) וואס בעפעסטיגט דעם עק צום קערפּער.

cauf *n.* (קאהף) א פיש-קאסטען [א קאסטען מיט וואסער צו האלטען לעבעדיגע פיש].

caught (קאהט) געכאפּט, געפאנגען, זיך אנגעשטעקט. ז. *catch*.

cauk *n.* (קאהק) קרייד; דער פאדערשטער שארף פון א פערדישע פּאדקאווע.

cau'ker *n.* (קאה'-קער) א ביסעל ספּיריטוס צום אויסטרינקען; א גרויסער ליגען; דער פאדערשטער שארף פון א פערדישע פּאדקאווע.

cau'king *n.* (קאה'-קינג) אזא שלוס-פוגע וואס פערבינדעט צוויי האלץ-שטיקער.

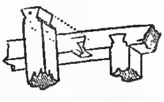

Cauking

caul *n.* (קאהל) א נעץ, א האר-נעץ [וואס פרויען טראגען צו האלטען אין ארדנונג די האר]; א קאפּ-מיצקע; די הנים אין בויך וועלכע נעהמט ארום די געדערים; א געבורט הייבעלע [אזא הויט וואס בעדעקט דעם קאפּ ביי אנדערע קינדער ווען זיי ווערען געבארען].

cauld'rife *a.* (קאהלד'-ראיף) קיהל, קאלט.

caul'dron *n.* (קאהל'-דראן) ז. *caldron*.

caules'cent *a.* (קאה-לעס'-ענט) וואס האט א שטאם איבער דער ערד [ביי פּלאנצען].

cau'licle *n.* (קאה'-ליקל) א קליינער שטאם פון א פּלאנצע [אים אנפאנג שפּראצונג פון דער זריעה].

caulic'olus *a.* (קאה-ליק'-א-לאס) וואס וואקסט אויף א שטאם.

caulif'erous *a.* (קאה-ליפ'-ע-ראס) ז. *caulescent*.

cau'liflower *n.* (קאה'-לי-פלאו-ער) בלומען-קרויט.

cau'liform *a.* (קאה'-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א פּלאנצען-שטאם אדער פּלאנצען-שטענגעל.

cau'linar *a.* (קאה'-לי-נער) ז. *cauline*.

cau'linary *a.* (קאה'-לי-נע-רי) וואס בעלאנגט צום פּלאנצען-שטאם אדער פּלאנצען-שטענגעל.

cau'line *a.* (קאה'-לין) וואס וואקסט אויף א פּלאנצען-שטאם אדער פּלאנצען-שטענגעל; וואס איז שייך צו א פּלאנצען-שטאם.

caulk *v.* (קאהק) ז. *calk*.

caul'ker *n.* (קאה'-קער) ז. *calker*.

caul'king *n.* (קאה'-קינג) ז. *calking*.

cau'lome *n.* (קאה'-לאום) דער שטאם פון א פּלאנצע.

caun'ter *n.* (קאהנ'-טער) א לאדונג אין קויהלען אדער ערץ-גריבער [מינען] וואס ווערט געפיהרט ניט מיט דעם זעלביגען וועג, אויף וועלכען די געוועהנליכע הויפּט-לאדונגען ווערען געפיהרט.

caun'ter-lode *n.* (קאהנ'-טער-לאוד) ז. *caunter*

Cau'rus *n.* (קאה'-ראס) דער נארד⸗וועסט ווינד וועלכער איז אין איטאליען זעהר שטורמדיג.

cau'sable *a.* (קאה'-זעבל) וואס קען פעראורזאכט ווערען; אויספיהרבאר; וואס קען פערווירקליכט ווערען.

cau'sal *a. and n.* (קאה'-זעל) 1. וואס פעראורזאכט; וואס איז אן אורזאכע; וואס ברייננגט רעזולטאטען; וואס האט א ווירקונג; וואס איז שייך צו אן אורזאכע; 2. א פראזע [אין גראמאטיק] וואס דריקט אויס אן אורזאכע.

1. There is a **causal** relation between virtue and happiness. 2. The sentence has a **causal** clause.

cau'sal defini'tion (קאה'-זעל-דעפ-אי-ניש'-אן) אן ערקלערונג וואס דריקט אויס די אורזאכע, וועלכע פאדערט זיך פאר דער עקזיסטענץ פון א געוויסען געגענשטאנד.

causal'gia *n.* (קאה-זעל'-דזשי-א) א ברענענדער וועהטאג.

causal'ity *n.* (קאה-זעל'-אי-טי) דאס וואס בילדעט אן אורזאכע; די ווירקונג פון אן אורזאכע; די בעציהונגען צווישען אורזאכע און ווירקונג, דער צוזאמענהאנג פון אורזאכע און ווירקונג.

cau'sally *adv.* (קאה'-זעל-אי) אין בעצוג צו אן אורזאכע; דורך דעם צוזאמענהאנג פון אורזאכע און ווירקונג.

cau'salty *n.* (קאה'-זעל-טי) די ערדשיכטע אויף ערץ [רויהע מעטאלען] וואס ווערט אראבגענומען דורך וואשען.

causa'tion *n.* (קאה-זיי'-שאן) דאס פעראורזאכען; דער צוזאמענהאנג צווישען אורזאכע און ווירקונג.

causa'tionism *n.* (קאה-זיי'-שאנ-איזם) די טעאריע וועגען דעם צוזאמענהאנג צווישען אורזאכע און ווירקונג [דער פרינציפ, אז יעדע פאסירונג מוז זיין א רעזולטאט פון א פריהערדיגער פאסירונג וועלכע האט זי פעראורזאכט און וועלכע האט געצוואונגען אז זי זאל קומען].

causa'tionist *n.* (קאה-זיי'-שאנ-איסט) איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעם פרינציפ אין פילאזאפיע וועגען אורזאכע און ווירקונג. ז. *causation*

cau'sative *a. and n.* (קאה'-זע-טיוו) וואס ווירקט אלס אורזאכע; וואס איז אן אורזאכע; וואס פעראורזאכט; א צייטווארט אדער הויפט⸗ווארט [אין גראמאטיק] וואס ערקלערט אן אורזאכע.

cau'satively *adv.* (קאה'-זע-טיוו-לי) דורך אן אורזאכע.

causativ'ity *n.* (קאה-זע-טיוו'-אי-טי) דאס האבען די אייגענשאפט צו ווירקען אלס אורזאכע.

cause *n. and v.* (קאהז) 1. אן אורזאכע; א גרונד; 2. א געריכטס⸗פראצעס; א שטרייט אדער דיסקוסיאנס⸗זאך; 3. א געשעפט, אונטערנעהמונג; 4. אינטערעסע, גונסטען; 5. פעראורזאכען; צווינגען.

1. He has **cause** for complaint. 2. The court tries **causes**. 5. Blood-poison **caused** his untimely death.

cause'less *a.* (קאהז'-לעס) אהן אן אורזאכע; גרונדלאז, אונבעגרינדעט.

cause'lessly *adv.* (קאהז'-לעס-לי) ז. *causeless*

cause'lessness *n.* (קאהז'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין אורזאכע; דאס זיין גרונדלאז.

cause of ac'tion (קאהז אוו עק'-שאן) דער צושטאנד פון פאקטען וועלכע בערעכטיגען צו פערפיהרען א פראצעס.

cau'ser *n.* (קאה'-זער) דער פעראורזאכער.

caus'erie *n.* (קאוז'-רי) אן אונטערהאלטונגס⸗געשפרעך, א געמיטליכער שמועס, א פלוידעריי; א פרייע דיסקוסיאן.

causeuse' *n.* (קאו-זעז') א קליינע זאפע, אויף וועלכער נור צוויי פערזאנען קענען זיצען.

cause'way *n. and v.* (קאהז'-הוויי) א שאסיי [א ברוקירטער וועג]; א טראטואר, א זייט⸗גאנג פון א גאס אדער וועג; מאכען א שאסיי; ברוקירען א גאס אדער וועג.

causid'ical *a.* (קאה-סיד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אן אדוואקאט.

caus'tic *a. and n.* (קאהס'-טיק) 1. ברענענד, וואס ברענט אויס [ווי געוויסע כעמישע שטאפען]; 2. בייסענד, שארף, סארקאסטיש [ווי א קריטיק אדער וויץ]; 3. א ברענענדער אדער אויסברענענדער מיטעל; 4. א בייסענדע קריטיק; סארקאזם.

2. Never before was his humor so **caustic**.

caus'tical *a.* (קאהס'-טי-קעל) ברענענד; וואס ברענט אויס; בייסענד, סארקאסטיש.

caus'tic al'cohol (קאהס'-טיק על'-קא-האל) א כעמישער פראדוקט וואס בעשטעהט פון סאדא און אלקאהאל [ווערט בענוצט אין דער מעדיצין אלס אויסברענונגס מיטעל].

caus'tically *adv.* (קאהס'-טי-קעל-אי) אויף א בייסענדען אדער סארקאסטישען אופן.

caus'tic curve (קאהס'-טיק קוירוו) די ברען⸗ליניע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א בינטעל ליכט⸗שטראהלען, וועלכע טרעטען ארויס פון א פונקט און ווערען רעפלעקטירט (צוריקגעווארפען) פון א פלעכע אדער פון א קרומער ליניע].

caustic'ity *n.* (קאהס-טיס'-אי-טי) די ברענענדע קראפט [פון געוויסע שטאפען]; די אייגענשאפט צו זיין ברענענד; סארקאזם; שארפקייט, בייסינקייט [פון א שפראך, קריטיק אדער וויץ].

caus'ticness *n.* (קאהס'-טיק-נעס) ז. *causticity*

caus'tic pot'ash (קאהס'-טיק פאט'-עש) פאטאש⸗הידראט [א כעמישער ווייסער הארטער און ברעכיגער שטאף וואס לעזט זיך לייכט אויף אין וואסער. ווערט בענוצט אין מעדיצין אלס אויסברענונגס מיטעל. אין דער אינדוסטריע ווערט ער בעזאנדערס בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון זייף].

caus'tic so'da (קאהס'-טיק סאו'-דע) נאטריום⸗הידראט [א כעמישער ווייסער און ברעניגער שטאף, וועלכער האט דיעזעלבע אייגענשאפטען ווי פאטאש⸗הידראט און ווערט אויך בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון זייף].

caus'tify *v.* (קאהס'-טי-פאי) פערוואנדלען אין א ברענענדען שטאף אדער מיטעל.

cau'sus *n.* (קאה'-סאס) שטארקער פיבער.

cau'terant *n.* (קאה'-טער-ענט) א ברענענדער, אויסברענענדער שארפער שטאף [אין מעדיצין].

cauterisa'tion *n.* (קאה-טער-אי-זיי'-שאן) ז. *cauterization*

cau'terise *v.* (קאה'-טער-איז) ז. *cauterize*

cau'terism *n.* (קאה'-טער-איזם) דאס בענוצען אן אויסברענונגס⸗מיטעל.

cauteriza'tion *n.* (קאה-טער-אי-זיי'-שאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט א הייסען אייזען אדער מעדיצין.

cau'terize *v.* (קאה'-טער-איז) אויסברענען א וואונד מיט א הייסען אייזען אדער מעדיצין.

cau'terizing-i'ron *n.* (קאה'-טער-איז-אינג-אי'-ערן) א ברען⸗אייזען [אויסצוברענען וואונדען].

cau'tery *n.* (קאה'-טער-אי) דאס אויסברענען א וואונד מיט א ברען⸗אייזען אדער מעדיצין; א ברען אייזען [צום אויסברענען וואונדען].

cau'tery-elec'trode *n.* (קאה'-טער-אי-אי-לעק'-טראוד) די דראטען פון אן עלעקטרישע באטאריי וועלכע ווערט בענוצט צום אויסברענען וואונדען דורך עלעקטריציטעט.

cau'ting-i'ron *n.* (קאה'-טינג-אי'-ערן) ז. *cauterizing-iron*

cau'tion *n. and v.* (קאה'-שאן) 1. פארזיכטינקייט; 2.ווארנונג, אזהרה; 3. ווארנען, מזהיר זיין, אנזאגען.

2. A word of **caution** given in time is worth more than a lecture of reproof.

cau'tionary *a.* (קאה'-שאנ-ע-רי) וואס ווארענט פון געפאהר; וואס ענטהאלט א ווארנונג; וואס דיענט אלס ערבות אדער משכון.

cau'tionary town (קאה'-שאנ-ע-רי טאון) א שטאדט וועלכע ווערט גענומען פון איין רעגיערונג צו דער צווייטער אלס א משכון פאר א חוב.

cau'tioner *n.* (קאה'-שאנ-ער) א ראטהגעבער; איינער וואס ווארענט פון א געפאהר; אן ערוב.

cau'tion-mon'ey *n.* (קאה'-שאן-מאנ'-אי) ערבות געלד.

cau'tionry *n.* (קאה'-שאנ-רי) דאס געבען ערבות פאר אימעצען.

cau'tious *a.* (קאה'-שאס) פארזיכטיג, בעהיטזאם.

We made a **cautious** ascent of the mountain.

cau'tiously *adv.* (קאה'-שאס-לי) מיט פארזיכטינקייט, מיט בעהיטזאמקייט.

cau'tiousness *n.* (קאה'-שאס-נעס) פארזיכטינקייט; בעהיטזאמקייט.

cavalcade' *n.* (קעוו-על-קייד') א פאראד מארש אויף פערד אדער אין קארעטען.

cavalier' *n., a. and v.* (קעוו-ע-ליער') א קאוועלעריסט, א [בעוואפענטער] רייטער; א ריטער; א קאוואליער; אן אויפגעשאטענער בערנעל פון ערד אין א פעסטונגס⸗ווערק; העלדיש; ריטערליך; מונטער; האפערדיג, שטאלץ, איבערמוטיג; זיך האלטען ווי א קאוואליער [צו א דאמע]; זיך האלטען שטאלץ.

Cavalier' *n. and a.* (קעוו-ע-ליער') אן אנהענגער פון קעניג קארל דעם ערשטען אין ענגלאנד אין זיין קאמפף מיט דעם פארלאמענט; וואס איז שייך צו דער פארטיי פון קעניג קארל דעם ערשטען.

cavalier'ish *a.* (קעוו-ע-ליער'-איש) וואס איז שייך צו א קאוואליער; וואס אנבעלאנגט צו דער פארטיי פון קעניג קארל דעם ערשטען אין ענגלאנד.

cavalier'ism *n.* (קעוו-ע-ליער'-איזם) האפערדינקייט, שטאלצקייט; דאס אויפפיהרען זיך און לעבען פון קאוואליערען.

cavalier'ness *n.* (קעוו-ע-ליער'-נעס) דאס זיין א קאוואליער.

cavallard' *n.* (קעוו-ע-ליארד') א צוג פון פערד אדער מויל⸗עזלען.

alry *n.* (קעוו'-על-רי) קאוואלעריע [רייט-סאלדאטען].
alryman *n.* (קעוו'-על-רי-מען) א קאוואלעריסט [א רייט-סאלדאט].
ss' *n.* (קע-וועס') א קאוואס, א טער-קישער פאליציי-בעאמטער, א מיליטע... שער קוריער וואס בעגלייט א טערקי... הויכען בעאמטען.
ti'na *n.* (קעוו-ע-טי'-נא) א קורצע מעלאדיע אהן בעגלייטונג; א קורצע א... פאבע אריע.
tion *n.* (קע-ווי'-שאן) דאס אויס-גראבען פון דעם פונדאמענט פון א ביידע.
'zion *n.* (קע-ווי'-זשאן) ז. *cavation*
n. (קייוו) א הויל; אויסהוילען, אויסגראבען.
eat *n.* (קיי'-ווי-עט) א געריכטליכע ווארנונג [צו פערהיטען עס זאל ניט מען צו א פראצעס]; א ווארנונג; וואונק.
eat emp'tor (קיי'-ווי-אט עמפ'-טאר) זאל זיך דער קויפער היטען | אויסדרוק בענוצט אין געשעפטס שפ... אלס ווארנונג פאר א קונה, אז ער ... וויסען וואס ער קויפט].
veat emptor, let the buyer beware before purchases.
eator *n.* (קיי'-ווי-איי-טאר) איינער וואס ברייננגט אריין א געריכטליכע וו... נונג.
'-dwell'er *n.* (קייוו'-דהוועל'-ער) א הויל-בעוואוינער, א מענש פון דער היסטארישער ראסע וועלכער האט נאך ... געוואוסט פון בויען געצעלטען אדער ד... זער און האט געלעבט אין א הויל.
in (קייוו אין) 1. איינפאלען, זינ-קען, איינשטירצען; 2. זיך אונטערגעב...
The roof of the house caved in. 2. If ... enter into a contest, don't cave in in ... middle of the fight.
el *n.* (קעוו'-על) א טייל, א חלק; א לאז.
'man *n.* (קייוו'-מען) ז. *cave-dweller*
endish *n.* (קעוו'-ען-דיש) אזא אמע-ריקאנער טאבאק.
ern *n. and v.* (קעוו'-ערן) א גרויסע הויל; אויסהוילען.
erned *a.* (קעוו'-ערנד) אויסגעהוילט, פוסט; וואהנענדיג אין א הויל; געפו... אין א הויל.
ernic'olous *a.* (קעוו-ער-ניק'-א-לאס) וואהנענדיג אין הוילען.
ernous *a.* (קעוו'-ער-נאס) פול מיט הוילען; וואס ענטהאלט הוילען; ט... אויסגעהוילט.
ern out (קעוו'-ערן אוט) אויסגרא-בען ווי א הויל.
'r'nulous *a.* (קע-וואיר'-ניו-לאס) פול מיט הוילען.
esson *n.* (קעוו'-ע-סאן) אזא צוים פאר פערד וועלכע מען איבט איין פאר צירקוס.
'-swal'ow *n.* (קייוו'-סוואל'-או) אזא שוואלב וואס מאכט איהר נעסט ... הוילען.
et'to *n.* (קע-וועט'-א) אזא אויס-געהוילטער אדער רונדער געזימס פאר קארניז.
ezon *n.* (קעוו'-ע-זאן) ז. *cavesson*
ar' *n.* (קעוו-אי-אר') קאוויאר [איק-רע, רייגען פון גרויסע פיש וועלכע ווע... פערבערייטעט אלס א דעליקאטעס-שפיי...
are' *n.* (קעוו-אי-אר') ז. *caviar*

cav'icorn *a. and n.* (קעוו'-אי-קארן) וואס האט אויסגעהוילטע הערנער [ווי א קוה, א ציעג א. ד. ג.]; א חיה מיט אויסגעהוילטע הערנער [בעזאנדערס פון די וואס זיינען מעלה גרה].
Cavicor'nia *n.* (קעוו-אי-קאר'-ני-א) דער מין חיות וואס געהערט צו דער גרופע וואס האבען אויסגעהוילטע הערנער [ווי אקסען, שעפסען, ציגען, אנטילאפען א. ד. ג.].
cav'il *v. and n.* (קעוו'-איל) 1. קרי-טיקירען, טאדלען אהן א גרונד; זוכען חסרונות; 2. א גרונדלאזע קריטיק; א פריטשעפקע.
1. The true critic never cavils.
cav'iler *n.* (קעוו'-איל-ער) איינער וואס טאדעלט אהן א גרונד; א בעל מחלוקה; איינער וואס זוכט פריטשעפקעס.
cav'iling *n. and a.* (קעוו'-איל-אינג) דאס קריטיקירען אהן א גרונד; דאס זו-כען חסרונות אדער פריטשעפקעס; קרי-טיקירענדיג אהן א גרונד; זוכענדיג חסרונות.
cav'ilingly *adv.* (קעוו'-איל-אינג-לי) דורך גרונדלאזער קריטיק; דורך זוכען חסרונות.
cav'iller *n.* (קעוו'-איל-ער) ז. *caviler*
cav'illing *n. and a.* (קעוו'-איל-אינג) ז. *caviling*
cav'illingly *adv.* (קעוו'-איל-אינג-לי) ז. *cavilingly*
cav'in *n.* (קעוו'-אין) א הויל-וועג, אן אונטעראירדישער וועג.
cav'itary *a.* (קעוו'-אי-טיי-רי) אויסגע-הוילט; וואס האט אן אויסהוילונג; וואס האט א חלל.
cav'itied *a.* (קעוו'-אי-טיד) ז. *cavitary*
cav'ity *n.* (קעוו'-אי-טי) אן אויסהוילונג; א חלל; א הויל.
The dentist filled a cavity in my tooth.
ca'vo-rilie'vo *n.* (קא'-ווא-רי-ליעי'-ווא) אזא סקולפטור-ארבייט ביי וועל-כער דאס בולט'ע בילד, וואס ווערט גע-שניצט אדער אויסגעהאקט, געפינט זיך אין א פערטיעפונג.
cavort' *v.* (קע-ווארט') שפריננגען, ארום-שפריננגען [ווי א פערד].
ca'vum *n.* (קיי'-וואם) א חלל, אן אויס-הוילונג פון קערפער [ווי דער חלל פון ברוסטקאסטען אדער פון הארצען].
ca'vy *n.* (קיי'-ווי) א ים חזיר'על.
caw *v. and n.* (קאה) קראקען ווי א קראהע אדער ווארא; קרעכצען; דאס קראקען פון א קראהע אדער ווארא.
cawk *n.* (קאהק) א מין קאלך-שטיין.
cay *n.* (קיי) א קליינער אינזעל אדער פעלזען אין דעם גאלף פון מעקסיקא.
Cayenne' pep'per (קאי-ען' פעפ'-ער) דער שפאנישער פעפער.
cay'man *n.* (קיי'-מען) אן אמעריקאנער קראקאדיל.
cayo'te *n.* (קע-יאו'-טע) אזא הונד-עהנלי-כע אדער וואלף-עהנליכע חיה אין אמעריקא.
cayuse' *n.* (קא-יוס') א קליין פערדעל, א פאני.
cazique' *n.* (קע-זיק') אן אינדיאנער הויפטלינג.
C. E. די ראשי תבות פון די ווערטער *civil engineer*
cease *v.* (סיעס) 1. אויפהערען; אבלא-זען, נאכלאזען; ענדיגען; 2. אברוהען [פון דער ארבייט].
1. The chairman requested that we cease talking. 2. On a holiday we cease from our labors.

cease'less *a.* (סיעס'-לעס) אהן אן אויפ-הער; אהן אונטערברעכונג; אהן אן ענד.
cease'lessly *adv.* (סיעס'-לעס-לי) אונ-אויפהערליך.
cease'lessness *n.* (סיעס'-לעס-נעס) אונאויפהערליכקייט; אונענדליכקייט.
ceb'id *n.* (סעב'-איד) אזא מאלפע [אפע], וועלכע געהערט צו דעם מין וואס האבען 36 צייהנער אין מויל.
Ceb'idæ *n.* (סעב'-אי-דיע) א מין מאל-פעס [אפען], וואס צייכענען זיך אויס דערמיט, וואס זיי האבען 36 צייהנער אין מויל אנשטאט 32 ווי די אנדערע מינים האבען עס.
Cebi'næ *n.* (סי-באי'-ניע) א געוויסער מין אמעריקאנער מאלפעס [אפען].
Ce'bus *n.* (סי'-באס) דער מין זיד-אמערי-קאנער לאנג-עקיגע מאלפעס [אפען].
ce'cils *n.* (סי'-סילז) אזעלכע פלייש-קניידלעך וואס ווערען געבראטען אויפ'ן פאן.
ce'cograph *n.* (סי'-קא-גרעף) א שרייב-מאשין פאר בלינדע.
ce'cum *n.* (סי'-קאם) די בלינדע קישקע [א קורצע קישקע אין דיא געדערעם וועל-כע איז אפען נור פון איין ענד].
ce'dar *n. and a.* (סי'-דער) א צעדער-בוים; צעדער-האלץ; וואס איז שייך צו א צעדער-בוים אדער צעדער-האלץ.

Cedar of Lebanon

ce'dar-bird *n.* (סי'-דער-בוירד) אזא אמעריקאנער פויגעל פון ברוינער פארב און מיט א גרויסען טשוביק אויפ'ן קאפ פון רויטליכע אדער געלבע פעדערען. ז. איל. *"Birds of the U. S."*
ce'dared *a.* (סי'-דערד) בעדעקט מיט צעדער-ביימער; געמאכט פון צעדער-האלץ.
ce'dar-gum *n.* (סי'-דער-גאם) אזא זאפט פון א מין צעדער-בוימער פון די זיד-אפריקאנישע בערג, ווערט בענוצט אין דער מעדיצין פאר פערשיעדענע פלאסטער.
ce'dar-lark *n.* (סי'-דער-לארק) ז. *cedar-bird*
ce'darn *a.* (סי'-דערן) וואס איז שייך צו צעדער-האלץ; וואס איז געמאכט פון צעדער-האלץ.
ce'dar-tree *n.* (סי'-דער-טריע) א צע-דער-בוים.
ce'dar-wood *n.* (סי'-דער-הוואוד) צע-דער-האלץ.
cede *v.* (סיד) אבטרעטען; נאכגעבען; אונטערגעבען.
Mexico ceded California to the United States.
cedil'la *n.* (סי-דיל'-א) א צייכען אין

דער פראנצויזישער און אין איינינע אנדערע שפראכען אונטער דעם בוכשטאב c [ב] צו צייגען דאס מען מוז עס לעזען אלס "s" און ניט אלס "k".

ce'drene *n.* (סי'-דרין) אזא כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין צעדער-אויל.

ce'drine *a.* (סי'-דרין) וואס געהערט צו צו צעדער-בוימער; פון צעדער-האלץ.

ce'drium *n.* (סי'-דרי-אם) דער פעך-זאפט פון צעדער-בוימער [ווערט בענוצט אייזנצורייבען וואלען-שטאף צו פערהיטען פון מאטען (מאָיל)].

ce'drola *n.* (סי'-דרא-לע) אזא קריסטא-ליזירטער כעמישער שטאף וועלכער ווערט ערהאלטען פון צעדער-אויל.

ceil *v.* (סיעל) בעדעקען מיט ברעטער אדער אויספלאסטערען די סטעליע [אויבערלאגע, באלקען פון א הויז].

ceiled *a.* (סיעלד) וואס האט א סטעליע [אן אויבערלאגע, באלקען, סופיט].

cei'ling *n.* (סיע'-לינג) סטעליע, סופיט [אויבערלאגע, באלקען].

cei'linged *a.* (סיע'-לינגד) וואס האט א סטעליע [אויבערלאגע, באלקען, סופיט].

cel'adon *n.* (סעל'-ע-דאן) א בלאס-גרי-נער אדער גרוי-גרינער קאליר.

cel'andine *n.* (סעל'-ען-דאין) אזא פלאנצע מיט קליינע העל-געלבע בליהונג [די זאפט פון דיזער בליהונג, וועלכע האט א ביטערען טעם, ווערט מאנכעסמאל בענוצט פאר אן אבפיהרונגס-מיטעל].

cel'ebrant *n.* (סעל'-אי-ברענט) איינער וועלכער פייערט א יום-טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען; דער פריסטער, אין רוי-מיש-קאטוילישע און אנגליקאנישע קירכען, וואס האלט אב די מעסע.

cel'ebrate *v.* (סעל'-אי-ברייט) 1. לוי-בען, ערהויבען; אויסצייכנען; 2. פייערען, מאכען א יום-טוב לכבוד עפעס אדער אי-מעצען.

1. We celebrate the deeds of our heroes. 2. A patriot celebrates every holiday.

cel'ebrated *a.* (סעל'-אי-ברוי-טעד) 1. בעריהמט; 2. געפייערט.

1. Maimonides was a celebrated Jewish philosopher in the middle ages.

cel'ebrater *n.* (סעל'-אי-בריי-טער) איינער וואס פייערט א יום-טוב.

celebra'tion *n.* (סעל-אי-בריי'-שאן) אנדענקונגס פייער; פייערונג; דאס פייע-רען א יום-טוב.

cel'ebrator *n.* (סעל'-אי-בריי-טאר) ז. *celebrater*.

celeb'rities *n.* (סי-לעב'-רי-טיז) בע-ריהמטע פערזאנען.

celeb'rity *n.* (סי-לעב'-רי-טי) בעריהמט-הייט; א בעריהמטע פערזאן.

His good deeds have gained for him a wide celebrity.

celer'ity *n.* (סי-לער'-אי-טי) שנעלקייט; גיכ-קייט.

Celery

cel'ery *n.* (סעל'-ע-רי) סעלערי [אזא גאר-טען-פלאנצע וואס ווערט געגעסען רויה און גע-קאכט].

celeste' *a.* (סי-לעסט') הימעל-בלוי.

celes'tial *a. and n.* (סי-לעס'-טשיאל) הימליש; א הימעל-איינוואהנער.

Celes'tial Empire' (סי-לעס'-טשיאל עמ-פאיר') דאס הימעלשע רייך [אזוי ווערט גערופען דאס לאנד כינא].

celes'tially *adv.* (סי-לעס'-טשיאל-אי) הימליש, אויף א הימלישען שטייגער.

Celes'tial Throne (סי-לעס'-טשיאל טהראון) דער כסא הכבוד.

ce'liac *a.* (סי'-לי-עק) וואס איז שייך צו דעם חלל פון בויך; וואס איז שייך צום בויך.

cel'ibacy *n.* (סעל'-אי-בע-סי) דאס זיין אונפערהייראט; דאס אונפערהייראטע לעבען.

Celibacy of the clergy is a rule of the Catholic religion.

cel'ibate *n., a. and v.* (סעל'-אי-בייט) אן אונפערהייראטע פערזאן; אונפערהיי-ראט; פיהרען אן אונפערהייראט לעבען.

cel'ibatist *n.* (סעל'-אי-ביי-טיסט) אן אונפערהייראטע פערזאן; איינער וואס האלט פון דעם פרינציפ אז מען דארף ניט הייראטען.

cell *n.* (סעל) א צעלע, א קליינעם צימע-רעל; אן איינגעשלאסענער רוים; א צימער אין א געפענגניס; א צימערעל פון א מא-נאך אדער מאנאשקע אין א קלויסטער; אן איינצעלנע עלעקטרישע באטאריי; א גאנץ קליין קעסטעלע.

cel'la *n.* (סעל'-ע) דאס מיטעל-צימער פון אן אלט-גריכישען אדער רוימישען טעמפעל.

cel'læform *a.* (סעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א צעלע; עהנליך צו א צעלע [אין אויסזעהען אבער ניט אין דער נאטור].

cell'-an'imal *n.* (סעל'-ענ'-אי-מעל) בעשעפעניש וואס בעשטעהט נור פון איין צעלע.

cel'lar *n.* (סעל'-ער) א קעלער.

cel'larage *n.* (סעל'-ער-איידזש) דער רוים וואס א קעלער פערנעהמט; א קע-לער-סיסטעם [א רייהע פון קעלערען]; קע-לער-געלד [וואס מען צאהלט פאר אוועק-שטעלען עטוואס אין א קעלער].

cel'lar-book *n.* (סעל'-ער-בוק) א בוך אין וועלכען עס ווערען פערשריבען די וויינען און אנדערע געטרענקע וועלכע גע-פינען זיך אין א וויין-קעלער.

cel'larer *n.* (סעל'-ער-ער) א ממונה אויף די קעלערען אין א קלויסטער, וואו עס ווערען געהאלטען שפייזען און געטרענ-קע; איינער וואס האלט א וויין-קעלער, א וויין-הענדלער.

cel'laret *n.* (סעל'-ער-עט) א וויין-אל-מערעל.

cel'lar-flap *n.* (סעל'-ער-פלעפ) א האלץ-טהיר צו א קעלער.

cel'laring *n.* (סעל'-ער-אינג) א קעלער-סיסטעם [א רייהע פון קעלערען].

cel'larist *n.* (סעל'-ער-איסט) ז. *cellarer*.

cel'lar-rat *n.* (סעל'-ער-רעט) א בע-אמטער אין א צאל-הויז [טאמאזשנע] וואס האט אויפצופאסען אויף אבגעשטעל-טע איכפארטירטע סחורה [אלס א שפאט נאמען].

celled *a.* (סעלד) וואס בעשטעהט פון צעלען.

cellif'erous *a.* (סע-ליפ'-ע-ראס) וואס עזטוויקעלט פון זיך א צעלע.

cel'liform *a.* (סעל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א צעלע [אין דעם אויסזעהען אבער ניט אין דער נאטור].

cel'lo *n.* (טשעל'-או) א וויאלין-טשעלא [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א פידעל, אבער פיעל גרעסער].

cell'-sub'stance *n.* (סעל'-סאב'-סטענס) דער שטאף פון וואס א צעלע בעשטעהט, די פראטאפלאזמע.

cell the'ory (סעל טהי'-א-רי) די צע-לען-טעאריע [די טעאריע וועלכע בעהויפ-טעט אז אלע ארגאניזמען בעשטעהען פון צעלען און אז יעדע צעלע איז א פראדוקט פון אן אנדער צעלע].

cel'lula *n.* (סעל'-יו-לא) א צימערעל.

cel'lular *a.* (סעל'-יו-לאר) וואס בע-שטעהט פון צעלען; וואס איז שייך צו א צעלע.

Cellula'res *n.* (סעל-יו-לעי'-ריז) דער מין פלאנצען וואס בעשטעהען פון א צע-לען-געוועב [ווי מאך].

cel'lular the'ory (סעל'-יו-לאר טהי'-א-רי) ז. *cell theory*.

cel'lulated *a.* (סעל'-יו-ליי-טעד) וואס איז געפארמט פון צעלען.

cel'lule *n.* (סעל'-יול) א קליינע צעלע; א קליין צימערעל.

cellulif'erous *a.* (סעל-יו-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטוויקעלט פון זיך צעלען.

celluli'tis *n.* (סעל-יו-לאי'-טיס) אן ענט-צינדונג פון דעם צעלען-געוועב [אין מע-דיצין].

cel'luloid *n.* (סעל'-יו-לאיד) צעלולאיד [אזא פאבריצירטער מאטעריאל וואס האט די עהנליכקייט צו בייז. ווערט צונויפגע-שטעלט פון שיס-בוימוואל, קאמפער און נאך איינינע שטאפען].

cel'lulose *n. and a.* (סעל'-יו-לאס) צעלולאזע [דער הויפט-שטאף פון פלאנ-צען]; וואס בעשטעהט פון צעלולאזע; וואס בעשטעהט פון צעלען.

cellulo'sic *a.* (סעל-יו-לאו'-סיק) וואס בעשטעהט פון צעלולאזע. ז. *cellulose*.

celos'tomy *n.* (סי-לאס'-טא-מי) דאס ריידען מיט א פוסטע שטימע.

Cel'sius thermom'eter (סעל'-סי-אס טהער-מאמ'-ע-טער) דער צעלזיוס טער-מאמעטער. ז. *centigrade thermometer*.

celt *n.* (סעלט) אזא מין דלאט פון שטיין אדער בראנז געברויכט אלס געוועהר אין גאנץ אלטע צייטען.

Celts

Celt *n.* (סעלט) א קעלט [איינער וואס שטאמט פון די וועסט-אייראפייאישע אור-פעלקער פון וועלכע עס שטאמען די פראנ-צויזען, אירלענדער א. ז. וו.].

Cel'tic *a. and n.* (סעל'-טיק) וואס איז שייך צו די קעלטישע פעלקער אדער זייער שפראך; די קעלטישע שפראך.

Cel'ticism *n.* (סעל'-טי-סיזם) די מנהגים און געוואוהנהייטען פון די קעלטישע פעל-קער; א קעלטישער אויסדרוק.

Celt'-In'dic *a.* (סעלט-אינ'-דיק) וואס איז שייך צו אן אריער; וואס שטאמט פון דער אינדא-אייראפעאישער ראסע.

cement' *n. and v.* (סי-מענט') 1. צע-מענט; וואפנע געמישט מיט זאמד און וואסער; צעמענט-פולווער [אין וועלכע

מען האלט שטיקער אייזען בעת מען ברענט עס איבער אין שטאהל]; א שטיין=ארט, וועלכע בעשטעהט פון צוזאממענגעקלעפּטע זאמד [ווי פּאַרפּיר]; דער צאהן=קיט [די אונטערשטע צעמענט=פּאַרמיגע בעדעקונג פון צאהן, וועלכע מאַכט איהם שטייף אין קינבאַק]. 2. פערבינדען אין א בונד פון פריינדשאפט; פערפעסטיגען מיט צעמענט, צונויפקלעפּען; פעסט ווערען.

2. Mutual interests have **cemented** our friendship.

emen'tal *a.* (סי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו צעמענט; וואס איז פון צעמענט

ementa'tion *n.* (סעמ-ען-טיי'-שאַן) דאס צעמענטירען, די פערפעסטיגונג מיט צעמענט; צעמענטאציאָן [דאס האלטען אייזען אין צעמענט=פּולווער בעת מען ברענט עס איבער אין שטאהל].

ementa'tion-box *n.* (סעמ-ען-טיי'-שאַן-באַקס) אזא קאסטען געמאכט פון שמיעד=אייזען, אין וועלכען עס ווערט גע=ברענט אייזען אין צעמענט, צו פערוואנד=לען עס אין שטאהל.

emen'tatory *a.* (סי-מענ'-טע-טאָ-רי) וואס צעמענטירט, וואס קלעפּט צונויף איין זאך מיט דער אנדערער.

emen'ter *n.* (סי-מענ'-טער) דער וואס צעמענטירט; דאס וואס פערבינדט.

emen'ting-fur'nace *n.* (סי-מענ'-טינג-פוּר'-נעס) דער אויווען אין וועל=כען מען ברענט אייזען אין צעמענט, עס צו פערוואנדלען אין שטאהל.

emen'ting-ov'en *n.* (סי-מענ'-טינג-אווען) ז. ***cementing-furnace***

ementi'tious *a.* (סעמ-ען-טיש'-אַס) וואס איז שייך צו צעמענט; וואס קען דינען אלס צעמענט; וואס האט די איי=גענשאפטען פון צעמענט.

ement'-mill *n.* (סי-מענט'-מיל) א מיהל וואו עס ווערט געמאהלען צעמענט.

ement'-stone *n.* (סי-מענט'-סטאָון) צעמענט=שטיין [א שטיין פון וועלכען מען מאכט צעמענט].

emete'rial *a.* (סעמ-אי-טי'-רי-על) וואס בעלאנגט צו א בית=עולם.

em'etery *n.* (סעמ'-אי-טער-אי) א בית עולם, בעגרעבנים ארט.

en'obite *n.* (סענ'-א-באַיט) א סענאביט, א מאנאך, וואס וואהנט צוזאמען מיט אנ=דערע מאנאכען אין א מאנאסטיר.

enobit'ic *a.* (סענ-א-ביט'-איק) וואס לעבט אין א גזעלשאפט פון מאנאכען; וואס איז שייך צו א סענאביט.

enobit'ical *a.* (סענ-א-ביט'-אי-קעל) ז. ***cenobitic***

enog'amy *n.* (סי-נאָג'-ע-מי) דאס האבען געמיינשאפטליכע ווייבער און מע=נער ווי ביי געוויסע פּרימיטיווע שבטים.

en'otaph *n.* (סענ'-א-טעף) א קענאטאף, א פוסטער קבר אדער א מצבה וואס איז געמאכט געווארען צום אנדענקען פון א מענשען וועלכער איז געשטארבען און בע=ערדיגט געווארען אין אן אנדער ארט.

enotaph'ic *a.* (סענ-א-טעפ'-איק) ווי א קענאטאף. ז. ***cenotaph***

Cenozo'ic *a.* (סיע-נא-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דער פּעריאָדע אין דער גע=שיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד, ווען אויף איהר האבען זיך אנגעהויבען ענטוויקלען די שפּעטערע מינים פון חיות און פלאנצען [ווי די טערטיער און קוואר=טיער פּעריאדען].

ense *v.* (סענס) רויכערען ווייהרויך; ברע=נען בשמים.

cen'ser *n.* (סענ'-סער) א פייער=פאן [די פאן אין וועלכער מען רויכערט ווייה=רויך פאר'ן אלטאר].

cen'sor *n. and v.* (סענ'-סאָר) א צענזאר; א טאדלער; א קריטיקער; איינער פון די הויפּט שטאדט=בעאמטע אין אלטען רוים; א משגיח אין די אלטע אוניווער=זיטעטען; איינער פון די הויפּט=בעאמטע פון כינא [די „אויגען און אויערען" פון כינעזישען קייזער]; קריטיקירען, טאד=לען.

censo'rial *a.* (סענ-סאו'-רי-על) וואס איז נוגע צום צענזאר; צענזאריש

Editors too often assume a **censorial** attitude.

censo'rious *a.* (סענ-סאו'-רי-אַס) קרי=טיש, שטעכעדיג; בייסענד; מיט א שטרענ=גער קריטיק.

censo'riously *adv.* (סענ-סאו'-רי-אַס-לי) אויף א שטרענגען, קריטישען אופן.

censo'riousness *n.* (סענ-סאו'-רי-אַס-נעס) דאס קריטיקירען; דאס טאדלען; דאס געפינען חסרונות.

cen'sorship *n.* (סענ'-סאָר-שיפּ) דאס אמט פון א צענזאר; די צייט וויפיעל עס דויערט דיעזעס אמט; די טהעטיגקייט פון א צענזאר.

cen'surable *a.* (סענ'-שור-עבל) טאדעל=האפט, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווע=רען.

cen'surableness *n.* (סענ'-שור-עבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט.

cen'sure *n. and v.* (סענ'-שור) צענזור; קריטיק; טאדעל; דאס אורטיילען וועגען א זאך, דאס געפינען חסרונות; דאס ארויס=לעגען א שטראף; קריטיקירען, געפינען חסרונות; טאדלען; בעשטראפען.

cen'surer *n.* (סענ'-שור-ער) א צענזאר, א קריטיקער, א טאדלער.

cen'sus *n.* (סענ'-סאַס) צענזוס, פאלקס=צעהלונג [די צעהלונג פון די איינוואהנער פון א לאנד, לויט זייער עלטער, גע=שלעכט, בעשעפטיגונג א. ז. וו.].

cent *n.* (סענט) א סענט [א קופּערנע מטבע וואס איז א הונדערטסטעל טייל פון אן אמעריקאנער און קאנאדער דאלאר].

cen'tal *a. and n.* (סענ'-טעל) וואס איז נוגע צו אדער בעשטעהט פון הונדערט; אן ענגלישע וואג פון הונדערט פונט [צו מעסטען תבואה].

cen'tare *n.* (סענ'-טעהר) א קוואדראט=מעטער [א פלעכע וואס איז אין דער לייננ א מעטער און אין דער ברייט א מעטער].

cen'taur *n.* (סענ'-טאהר) דער צענטאוור [א משונה'דיגע בעשעפעניס, האלב מענש און האלב פערד אין דער גריכישער מי=טאלאגיע].

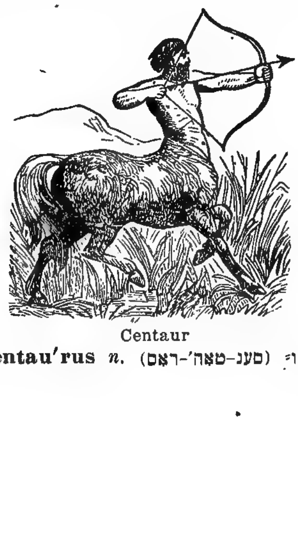

Centaur

Centau'rus *n.* (סענ-טאה'-ראַס) א צו=זאמענזעצונג פון שטערען אין דער פאָרם פון א צענטאוור [א בעשעפעניס האלב מענש און האלב פערד].

cen'taury *n.* (סענ'-טאה רי) אזא פלאנ=צע

centa'vo *n.* (טהענ-טא'-וואו) א סענט, א הונדערטסטעל טייל פון א דאלאר אדער פעזא [אין די זיד אמעריקאנישע שטאא=טען].

centena'rian *n. and a.* (סענ-טע-ניי'-רי-ען) א הונדערט יעהריגער מענש; וואס געהערט צו א יאהרהונדערט.

cen'tenary *a. and n.* (סענ'-טע-נע-רי) וואס איז נוגע צום צאהל הונדערט אדער צו א יאהרהונדערט; א פעריאדע פון הונ=דערט יאהר; דאס הונדערט=יאהריגע יובי=לעאום.

centen'nial *a. and n.* (סענ-טענ'-אי-על) הונדערט יעהריג; וואס דויערט הונ=דערט יאהר; וואס פערענדיגט א יאהר=הונדערט; וואס עס טרעפט זיך איינמאל אין א יאהרהונדערט; א הונדערטיאהרי=גער יובילעאום.

In 1876 we celebrated the **centennial** of our independence.

cen'ter *n. and v.* (סענ'-טער) דער צענטער, מיטעלפונקט, דער הויפּט פונקט, די הויפּט זאך; דער צענטער, די מיטעל=פּארטיי אין פּארלאמענט; די קלעריקאלע פּארטיי אין דייטשלאנד; שטעלען אויף דעם מיטעלפונקט; זיך צוזאמענטרעפען אין מיטעלפונקט, צוזאמענלויפען אין מי=טעלפונקט; קאנצענטרירען זיך.

cen'ter-bar *n.* (סענ'-טער-באר) אזא שטיפט צו וועלכען עס ווערט בעפעסטיגט דער בויערער אין א דריל.

cen'ter-bit *n.* (סענ'-טער-ביט) א מין ענבער צום בויערען לעכער.

cen'ter-chis'el *n.* (סענ'-טער-טשיז'-על) אזא שפּיציגער שארפער געצייג צום אנצייכענען דעם צענטער אין מעטאל וואס דארף ווערען געבויערט אדער געדרילט.

cen'ter-drill *n.* (סענ'-טער-דריל) אזא קליינער דריל [בויערער] וואס ווערט בע=נוצט צום בויערען ניט קיין טיעפע לעכער אין די ענדען פון אן אקס, וועלכע זיינען נויטיג איהם אריינצושטעלען אין דרעה=באנק אויף אבצוטאקען.

cen'tering *n.* (סענ'-טער-אינג) דאס קאנצענטרירען אין איין פונקט די היל=צערנע געוועלבס=ארבייט צום אויסמויערען געוועלבטע געביידען.

cen'terpiece *n.* (סענ'-טער-פּיעס) מי=טעל=שטיק [אן ארנאמענט וואס ווערט אויסגעמאכט אין צענטער פון א געגענ=שטאנד ווי פון א סופיט, טיש א. ד. ג.].

cen'ter-pin *n.* (סענ'-טער-פּין) די נא=דעל אויף וועלכער עס האלט זיך דער ווייזער פון א קאמפּאס.

cen'ter-punch *n.* (סענ'-טער-פּאנטש) אזא שפּיציגער שטאלענער געצייג אנצו=צייכענען דעם צענטער פון א לאך וואס דארף געבויערט ווערען אין מעטאל.

cen'ter-rail *n.* (סענ'-טער-רייל) א רעל=סע וועלכע ווערט געלעגט צוליעב א געווי=סען צוועק צווישען די צוויי געוועהנליכע רעלסעס פון אן אייזענבאהן=וועג.

cen'ter-saw *n.* (סענ'-טער-סאה) אזא מאשין צום שפּאלטען האלץ=קלעצלעך אויף שייטען צו מאכען הענטלעך פאר העק, הא=מערס א. ד. ג.

cen'ter-sec'ond *a.* (סענ'-טער-סעק'-אנד) וואס האט דעם זעקונדען=ווייזער אין צענטער צוזאמען מיט דעם שטונדען און מינוטען=ווייזער [ביי זייגערס].

cen'ter-tools *n.* (סענ'-טער-טוהלז) די געצייג פון אן איינבינדער [בוך-בינדער] וועלכע ווערט בענוצט פאר די גאלד-פערציערונגען פון ביכער.

centes'imal *n. and a.* (סענ-טעס'-אי-מעל) א הונדערט-חלק; א הונדערט; וואס איז געטיילט אין הונדערט.

centes'imally *adv.* (סענ-טעס'-אי-מעל-אי) אין הונדערטלעך.

centes'imate *v.* (סענ-טעס'-אי-מייט) אויסקלייבען איינעם פון הונדערט.

centesima'tion *n.* (סענ-טעס-אי-מיי'-שאן) דאס בעשטראפען איינעם פון יעדע הונדערט [אן אלטער מנהג ביי א מרידה פון סאלדאטען].

cen'tiare *n.* (סענ'-טי-עהר) ז. *centare*

centicip'itous *a.* (סענ-טי-סיפ'-אי-טאס) הונדערטקעפיג, וואס האט הונדערט קעפ.

cen'tigrade *a.* (סענ'-טי-גרייד) וואס איז צוטיילט אין הונדערט גראדען.

cen'tigrade thermom'eter (סענ'-טי-גרייד טהער-מאמ'-ע-טער) א טערמאמעטער, וועלכער איז פון דעם פריהר-פונקט ביז דעם זיד-פונקט צוטיילט אין הונדערט גראדען [צעלסיוס טערמאמעטער].

cen'tigram *n.* (סענ'-טי-גרעם) א סענטיגראם [אזא געוויכט וואס איז א הונדערטעל פון א גראם].

cen'tiliter *n.* (סענ'-טי-לי-טער) א סענטיליטער [א פליסיגקייטס-מאס וואס ענטהאלט א הונדערטעל פון א ליטער].

centil'lion *n.* (סענ-טיל'-יאן) הונדערט טויזענד אדער א מיליאן.

centime' *n.* (סאנ-טים') א סאנטים [א פראנצויזישע מטבע וואס איז א הונדערטעל טייל פון א פראנק].

cen'timeter *n.* (סענ'-טי-מי-טער) א סאנטימעטער [אזא לענג-מאס, וואס איז א הונדערטעל פון א מעטער].

cen'tiped *n.* (סענ'-טי-פעד) אזא פיעל-פיסיגער ווארים

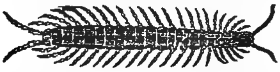

Centiped

cen'tipedal *a.* (סענ'-טי-פעד-על) וואס איז שייך צו דעם פיעל-פיסיגען ווארים.

cent'ner *n.* (סענט'-נער) א צענטנער [א וואג וואס ענטהאלט הונדערט איינהייטען, זי איז פערשיעדען אין פערשיעדענע לענדער, מייסטענס אבער 100 פונט].

cen'to *n.* (סענ'-טאו) א מוזיקאלישע אדער ליטעראַרישע זאמלונג.

centoc'ulated *a.* (סענ-טאק'-יו-ליי-טעד) וואס האט הונדערט אויגען.

cen'trad *adv.* (סענ'-טרעד) געריכטעט צום מיטעל-פונקט, צום צענטער.

cen'tral *a.* (סענ'-טרעל) וואס איז שייך צו א מיטעלפונקט אדער צענטער; וואס ענטהאלט א צענטער; צענטראל; וואס געהט דורך דעם צענטער אדער מיטעל-פונקט.

cen'tral eclipse' (סענ'-טרעל אי-קליפס') א פאלשטענדיגע לקוי חמה אדער לקוי לבנה.

cen'tralism *n.* (סענ'-טרעל-איזם) צענטראליזאציאן; פאליטישע קאנצענטרירונג [ד. ה. אז אלעס זאל רעגיערט ווערען פון איין צענטער].

cen'tralist *n.* (סענ'-טרעל-איסט) א צענטראליסט, איינער וואס איז אן אנהענגער פון א צענטראלער רעגיערונג.

central'ity *n.* (סענ-טרעל'-אי-טי) צענטראליטעט; דאס זיין צענטראל, דאס זיין אין מיטעלפונקט.

centraliza'tion *n.* (סענ-טרעל-אי-זיי'-שאן) דאס קאנצענטרירען, דאס ברייגנען צו א מיטעלפונקט; צענטראליזאציאן [פון פאליטישער מאכט].

cen'tralize *v.* (סענ'-טרעל-איז) ברייגנען צו א מיטעלפונקט; צענטראליזירען [די רעגירונג פון א לאנד אדער שטאַרט].

cen'tralized *a.* (סענ'-טרעל-איזד) צענטראליזירט.

cen'tralizer *n.* (סענ'-טרעל-אי-זער) איינער וואס איז אן אנהענגער פון א צענטראלער רעגיערונג.

cen'trally *adv.* (סענ'-טרעל-אי) אין מיטעלפונקט; אין דער ריכטונג צום צענטער.

cen'tralness *n.* (סענ'-טרעל-נעס) דאס זיין צענטראל.

cen'tral point (סענ'-טרעל פאינט) דער מיטעלפונקט.

cen'tre *n. and v.* (סענטר) 1. צענטרום, מיטעלפונקט; 2. ברייגנען אין מיטעלפונקט: פעראייניגען אין איין פונקט, קאנצענטרירען.

1. They live in the centre of the city.
2. His interests are centred in his family.

cen'tre of grav'ity (סענטר אוו גרעוו'-אי-טי) דער שווערפונקט [דער פונקט, אין וועלכען א געגענשטאנד קען זיך האלטען אין גלייכגעוויכט, אז איין זייט זאל ניט אריבערוועגען די אנדערע].

cen'tre of mo'tion (סענטר אוו מאו'-שאן) דער דרעה-פונקט [דער פונקט אין א זיך דרעהענדען געגענשטאנד, וועלכער בלייבט אונבעוועגט אין דער צייט, ווען זיינע אלע אנדערע טיילען בעוועגען זיך ארום איהם, ווי למשל, דער פאל פון דער ערד, וועלכער איז אונבעוועגט אין דער צייט ווען די גאנצע ערד בעוועגט זיך ארום איהם].

cen'tric *a.* (סענ'-טריק) צענטריש: פערבונדען מיט א צענטראלען פונקט; געזעצט אין מיטעלפונקט.

cen'trical *a.* (סענ'-טרי-קעל) ז. *centric*

centrical'ity *n.* (סענ-טרי-קעל'-אי-טי) ז. *centrality*

cen'tricalness *n.* (סענ'-טרי-קעל-נעס) דאס זיין אין צענטער אדער אין מיטעלפונקט.

centric'ity *n.* (סענ-טריס'-אי-טי) דאס זיין פערבונדען מיט א צענטער; דאס זיין אין מיטעלפונקט.

centrif'ugal *a.* (סענ-טריפ'-יו-געל) צענטריפוגאל, וואס לויפט אדער וואס שטרעבט צו דערווייטערען זיך פון צענטער.

centrif'ugal drill (סענ-טריפ'-יו-געל דריל) א צענטריפוגאל דריל [אזא דריל אדער בויערער וואס האט א שוואונגראד אויף אנצוהאלטען א גלייכמעסיגע דרעה-בעוועגונג].

centrif'ugal force (סענ-טריפ'-יו-געל פאורס) די צענטריפוגאלע קראפט [די קראפט וועלכע שטויסט אב, דערווייטערט פון מיטעלפונקט].

centrif'ugally *adv.* (סענ-טריפ'-יו-געל-אי) אויף א צענטריפוגאלען שטייגער; שטרעבענדיג אין א ריכטונג צו דערווייטערען זיך פון צענטער.

centrif'ugal machine' (סענ-טריפ'-יו-געל מע-שין') א צענטריפוגאלע מאשין [ווערט בענוצט צום פומפען וואסער, צו ווענטילירען קויהלען-גריבער א. ד. ג.].

centrif'ugal pump (סענ-טריפ'-יו-געל פאמפ) א צענטריפוגאל-פומפ [אזא זיך דרעהענדע וואסער פומפ וועלכע ארבייט דורך צענטריפוגאלע קראפט].

centrif'ugence *n.* (סענ-טריפ'-יו-דזשענס) די צענטריפוגאלע קראפט; די בעשטרעבונג זיך צו דערווייטערען פון צענטער.

centrim'anent *a.* (סענ-טרים'-ע-נענט) בלייבענדיג אין צענטער; בלייבענדיג אין מארך-צענטער.

centrip'etal *a.* (סענ-טריפ'-ע-טעל) צענטריפעטאל, וואס לויפט אדער שטרעבט אין דער ריכטונג צום צענטער [דער געגענזאץ פון צענטריפוגאל].

centrip'etal force (סענ-טריפ'-ע-טעל פאורס) די צענטריפעטאלע קראפט, די קראפט וואס טרייבט צום צענטער, צום מיטעלפונקט.

centrip'etalism *n.* (סענ-טריפ'-ע-טעל-איזם) די שטרעבונג צום צענטער, די צענטריפעטאלע בעוועגונג [וועלכע שטרעבט צום צענטער].

centrip'etally *adv.* (סענ-טריפ'-ע-טעל-אי) אויף א צענטריפעטאלען שטייגער; שטרעבענדיג צום מיטעלפונקט.

centrip'etal press (סענ-טריפ'-ע-טעל פרעס) א צענטריפעטאלער פרעס [אזא פרעס וואס איז געבויט אויף דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלע קראפט וועלכע טרייבט צום צענטער].

centrip'etal pump (סענ-טריפ'-ע-טעל פאמפ) א צענטריפעטאלע פומפ [אזא זיך דרעהענדע וואסער-פומפ, וואס ארבייט דורך דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלער קראפט].

centrip'etal rail'way (סענ-טריפ'-ע-טעל רייל'-הוויי) א באהן אויף איין רעלס [געבויט אויף דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלער קראפט].

centrip'etence *n.* (סענ-טריפ'-ע-טענס) די שטרעבונג צום צענטער; די צענטריפעטאלע קראפט.

centrip'etency *n.* (סענ-טריפ'-ע-טענ-סי) ז. *centripetence*

centrobar'ic *a.* (סענ-טרא-בער'-איק) וואס איז שייך צום שווערפונקט; וואס איז שייך צו דער מעטאדע אויסצוגעפינען דעם שווערפונקט. ז. *centre of gravity*

centrobar'ic meth'od (סענ-טרא-בער'-איק מעטה'-אד) די מעטאדע אויסצוגעפינען דעם שווערפונקט פון א געגענשטאנד [ד. ה. דעם פונקט אין וועלכען דער געגענשטאנד קען געהאלטען ווערען אין גלייכגעוויכט].

cen'troid *n.* (סענ'-טראיד) דער צענטער פון א מאסע [אין מאטעמאטיק].

centrolec'ithal *a.* (סענ-טרא-לעס'-אי-טהעל) וואס האט אין מיטען א געלכעל.

centrolin'ead *n.* (סענ-טרא-לינ'-אי-עד) אן אינסטרומענט צום צייכנען ליניען וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער.

centrolin'eal *a. and n.* (סענ-טרא-לינ'-אי-על) וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער [ביי ליניען]; אן אינסטרומענט צום צייכנען ליניען וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער.

cen'trum *n.* (סענ'-טראם) א צענטער, א מיטעלפונקט.

cen'tum *n.* (סענ'-טאם) א הונדערט.

centum'vir *n.* (סענ-טאמ'-וויר) דער צענטומוויר [א פריערענס-ריכטער אין אלטען רוים].

centum'viral *a.* (סענ-טאמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו א צענטומוויר. ז. *centumvir*

centum'virate *n.* (סענ-טאמ'-ווי-רייט) דאס אמט פון א צענטומוויר, פון דעם פריעדענס-ריכטער אין אלטען רוים; א קערפערשאפט פון הונדערט פערזאן.

cen'tuple *a. and v.* (סענ'-טיופל) הונדערט-פאכיג; גע'כפל'ט אין הונדערט מאל; כפל'ען אין הונדערט מאל.

centu'plicate *v.* (סענ-טיו'-פלי-קייט) פערהונדערט-פאכען, כפל'ען אין הונדערט מאל; מאכען הונדערט מאל אזוי פיעל.

centu'rial *a.* (סענ-טיו'-רי-על) הונדערט-יעהריג; וואס איז שייך צו א יאהר-הונדערט.

cen'turied *a.* (סענ'-טשו-ריד) וואס דויערט הונדערטע יאהרען.

centu'rion *n.* (סענ-טיו'-רי-אן) א רוימישער אפיציר איבער הונדערט סאלדאטען; שר מאה.

cen'tury *n.* (סענ'-טשו-רי) א יאהר-הונדערט; א פעריאדע פון הונדערט יאהר; איינער פון די 193 טיילען, אויף וועלכע עס איז געווען צוטיילט דאס אלט רוימישע פאלק; א ראטע סאלדאטען אין אלטען רוים.

cen'tury-plant *n.* (סענ'-טשו-רי-פלענט) דער אמעריקאנער אלאע [א מין בוים, וועגען וועלכען מען האט אמאל געדענקט, אז ער בליהט איין מאל אין הונדערט יאהר].

ceph'alad *adv.* (סעפ'-ע-לעד) צום קאפ צו, אין דער ריכטונג פון קאפ

cephalag'ra *n.* (סעפ-ע-לעג'-רא) גיכט [פאדאגרע] אין קאפ.

cephalal'gia *n.* (סעפ-ע-לעל'-דזשי-א) קאפשמערצען.

cephalal'gic *a. and n.* (סעפ-ע-לעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו קאפ-שמערץ; א רפואה צו קאפ-שמערץ.

ceph'alalgy *n.* (סעפ'-ע-לעל-דזשי) ז. *cephalalgia*

cephal'ic *a. and n.* (סע-פעל'-איק) וואס בעטרעפט דעם קאפ: וואס איז געשטעלט אדער געריכטעט צום קאפ; א מיטעל צו קאפשמערצען.

cephali'tis *n.* (סעפ-ע-לאי'-טיס) מארך-ענטצינדונג.

cephaliza'tion *n.* (סעפ-ע-לי-זיי'-שאן) די קאנצענטרירונג פון די וויכטיגסטע קערפער-טיילען נאהנט צום קאפ [וועגען א געוויסער טעאריע אין ביאלאגיע. דאס ביי דער ענטוויקלונג פון חיות בעמערקט זיך די טענדענץ דאס די וויכטיגסטע טיילען פון קערפער פערנעהמען זייער פלאץ נאהנט צום קאפ, אדער אז די טיילען פון קערפער, וועלכע זיינען נאהנט צום קאפ ווי אויך דער קאפ גופא זיינען בעסער אויסגעבילדעט].

ceph'alize *v.* (סעפ'-ע-לאיז) פעראורזאכען, אז די טיילען פון קערפער, וועלכע זיינען נעהנטער צום קאפ, זאלען זיין בעסער ענטוויקעלט אדער אויסגעבילדעט.

ceph'alized *a.* (סעפ'-ע-לאיזד) וואס דער קאפ און די נאהנטע גליעדער צו איהם זיינען בעסער ענטוויקעלט אדער אויסגעבילדעט.

cephalodyn'ia *n.* (סעפ-ע-לא-דינ'-אי-ע) א שמערץ אין די קאפ-מוסקולען.

cephalogen'esis *n.* (סעפ-ע-לא-דזשענ'-ע-סיס) די ענטוויקלונג פון קאפ אדער פון מארך.

cephalog'raphy *n.* (סעפ-ע-לאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון קאפ.

ceph'aloid *a.* (סעפ'-ע-לאיד) וואס האט די פארם פון א קאפ; וואס איז שייך צום קאפ.

cephalol'ogy *n.* (סעפ-ע-לאל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען קאפ.

cephalom'eter *n.* (סעפ-ע-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צום מעסטען די פערשיעדענע ווינקלען פון די קאפ-ביינער.

cephalom'etry *n.* (סעפ-ע-לאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דעם קאפ אדער די קאפ-ביינער.

ceph'alo-or'bital *a.* (סעפ'-ע-לאו-אר'-בי-טעל) וואס איז שייך צום קאפ און די אויגען-לעכער.

ceph'alopod *a. and n.* (סעפ'-ע-לא-פאד) וואס איז שייך צו די סעפאלאפאדען; איינער פון דעם מין סעפאלאפאדען. ז. *Cephalopoda*

Cephalop'oda *n.* (סעפ-ע-לאפ'-א-דע) די סעפאלאפאדען, קאפ-פיסיגע [א מין ווייכע ים-חיה'לעך פון דעם קלאס מאלוסקען, ביי וועלכע די פיס אדער די בעוועגונגס-ארגאנען און די ארגאנען צו בעקומען נאהרונג געהען ארוים פון קאפ].

ceph'alopode *n.* (סעפ'-ע-לא-פאוד) ז. *cephalopod*

cephalopod'ic *a.* (סעפ-ע-לאו-פאד'-איק) וואס איז נוגע צו די סעפאלאפאדען. ז. *Cephalopoda*

cephalop'odous *a.* (סעפ-ע-לאפ'-א-דאס) ז. *cephalopodic*

ceph'alotome *n.* (סעפ'-ע-לא-טאום) אזא צוואנג-אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביי שווערע געבורטען איינצוקלעמען דעם קינדס קאפ.

cephalot'omy *n.* (סעפ-ע-לאט'-א-מי) דאס עפענען דעם קאפ; דאס אבנעהמען א קינד ביי א שווערען געבורט מיט אזא צוואנג-אינסטרומענט.

ceph'alotribe *n.* (סעפ'-ע-לא-טראיב) אזא אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט צונויפצודריקען דעם קינד'ס קאפ ביי שווערע געבורטען.

ceph'alotripsy *n.* (סעפ'-ע-לא-טריפ-סי) דאס געברויכען אן אינסטרומענט צונויפצודריקען דעם קינדס קאפ ביי שווערע געבורטען.

ceph'alous *a.* (סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קאפ [אין געגענזאץ צו די חיות, וועלכע האבען ניט קיין קעפ].

Ce'pheus *n.* (סי'-פיוס) סעפעאוס [א בילד פון א געוויסע שטערען-צוזאמענזעצונג אין די אלטע אסטראנאמיעס].

cera'ceous *a.* (סי-ריי'-שיאס) עהנליך צו וואקס.

cera'go *n.* (סי-ריי'-גאו) ביענען-שפייז [א געוויסער שטאף וועלכער געפינט זיך אין בלומען פון וועלכע ביענען נעהמען זייער שפייז].

ceram'ic *a.* (סע-רעמ'-איק) וואס געהערט צו קעראמיק אדער טעפעריי [די קונסט צו מאכען כלים פון ליים, פארצעליי א. ד. ג.].

ceram'ics *n.* (סע-רעמ'-איקס) קעראמיק [די קונסט פון טעפעריי ארבייט].

cer'amist *n.* (סער'-ע-מיסט) א קעראמיסט [דער וואס בעשעפטיגט זיך מיט ךי פלאסטישע קונסט; דער וואס מאכט וואזען א. ד. ג.

ceramograph'ic *a.* (סער-ע-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו קעראמאגראפיע. ז *ceramography*

ceramog'raphy *n.* (סער-ע-מאג'-רע-פי) קעראמאגראפיע, דער שטודיום פון דער טעפעריי-קונסט, ווי קינסטלער-וואזען א. ד. ג.

cerar'gyrite *n.* (סע-ראר'-דזשי-ראיט) הארן-זילבער, זילבער-כלאריד [אזא ווייכער מינעראל וואס זעהט אויס ווי וואקס און פון וועלכען עס ווערט געוואונען זילבער].

cer'asin *n.* (סער'-ע-סין) קארשען-גומי [א מין גומי, וואס נעהמט זיך פון קארשען- אדער פלוימען-בוימער. שיידעט זיך אונטער פון גומיראביקע דערמיט, וואס זי קען פאנאדערגעלאזען ווערען אין קאלטען וואסער].

cer'asine *a.* (סער'-ע-סין) הארן-ארטיג [וועגען מינעראלען].

ceras'inous *a.* (סע-רעס'-אי-נאס) וואס ענטהאלט קארשען-גומי. ז. *cerasin*

ceras'tes *n.* (סע-רעס'-טיז) די אפריקאנישע הארנוויפער [א מין גיפטיגע שלאנג].

ce'rate *n. and a.* (סי'-רייט) א זאלב פון וואקס און בוים-אויל; וואס האט א הייטעל איבער'ן שנאבעל [ביי געוויסע רויב-פויגלען].

ce'rated *a.* (סי'-רע-טעד) געוועקסט, בעדעקט מיט וואקס.

cer'atin *n.* (סער'-ע-טין) דער גרונד-שטאף פון הארן.

cer'atine *n.* (סער'-ע-טין) ז. *ceratin*

cerati'tis *n.* (סער-ע-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער הארן-הויט [פון אויג].

cer'atoid *a.* (סער'-ע-טאיד) הארנדיג; עהנליך צו הארן.

cer'atose *a.* (סער'-ע-טאוס) הארנדיג.

cerau'nic *a.* (סע-ראה'-ניק) וואס איז בעגלייט פון דונערען און בליצען.

Cerbe'rean *a.* (סויר-בי'-רי-ען) וואס איז שייך צו צערבערוס, א הונד מיט דריי קעפ, וואס היט די טויערען פון גיהנום [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

Cer'berus *n.* (סויר'-בע-ראס) צערבערוס, דער דרייקעפיגער הונד, וועלכער איז געשטעלט צו היטען דעם גיהנום [אין די לעגענדען פון די אלטע גריכען].

cerch'nus *n.* (סוירק'-נאס) דאס אטהעמען מיט א גערויש אדער כריפ; הייזעריגקייט.

cere *n. and v.* (סיר) וואקס; א מין הייטעל אויף'ן שנאבעל פון געוויסע רויב-פויגלען; בעדעקען מיט וואקס.

ce'real *n. and a.* (סי'-רי-על) געטריידע; גרעזער, וועלכע האבען זאנגען מיט קערנער, ווי למשל: קארן, ווייץ, האבער א. ד. ג.; וואס איז שייך צו געטריידע.

ce'realin *n.* (סי'-רי-ע-לין) א כעמישער פראדוקט, וואס ענטהאלט א סך שטיק-שטאף (אזאט), וועלכער געפינט זיך אין קלייען.

ce'realine *n.* (סי'-רי-ע-לין) ז. *cerealin*

cerebel'lar *a.* (סער-אי-בעל'-ער) וואס איז נוגע צום אונטערשטען אדער הינטערשטען טייל פון מארך.

cerebel'lic *a.* (סער-אי-בעל'-איק) ז. *cerebellar*

cerebelli'tis *n.* (סער-אי-בע-לאי'-טיס)

אן ענטצינדונג פון דעם אונטערשטען טייל פון מארך.

cerebellospi'nal *a.* (סער-אי-בעל-או-ספאי'-נעל) וואס געהערט צו דעם הינטערשטען טייל פון קאפ-מארך און צום רוקען-מארך.

cerebel'lous *a.* (סער-אי-בעל'-אס) ז. ***cerebellar***

cerebel'lum *n.* (סער-אי-בעל'-אם) דער אונטערשטער אדער הינטערשטער טייל פון דעם מארך.

cer'ebral *a.* (סער'-אי-ברעל) וואס געהערט צום מארך.

cer'ebralism *n.* (סער'-אי-ברעל-איזם) די טעאריע, אז יעדע גייסטעס טהעטיגקייט שטאמט פון דער טהעטיגקייט פון מארך.

cer'ebralist *n.* (סער'-אי-ברעל-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז יעדע גייסטעס טהעטיגקייט שטאמט פון דער טהעטיגקייט פון מארך.

cerebraliza'tion *n.* (סער-אי-ברעל-אי-זיי'-שאן) דאס אויסשפרעכען דורך אנדריקען די צונג צום גומען.

cer'ebralize *v.* (סער'-אי-ברעל-איז) אויסשפרעכען דורך צודריקען דעם שפיץ צונג צום גומען.

cer'ebrate *v.* (סער'-אי-ברייט) ארויסווייזען קאפ-ארבייט.

cerebra'tion *n.* (סער-אי-בריי'-שאן) די טהעטיגקייט פון מארך.

cer'ebric *a.* (סער'-אי-בריק) פון דעם מארך; וואס בעלאנגט צו דעם מארך; וואס קומט פון דעם מארך.

cereb'riform *a.* (סע-רעב'-רי-פארם) ווי מארך; וואס האט די פארם פון מארך.

cer'ebrin *n.* (סער'-אי-ברין) דער ניט פאספאריזירטער שטיק-שטאף [אזאט] וואס מען בעקומט אויף א כעמישען וועג פון מארך אדער נערוועז.

cer'ebrine *n. and a.* (סער'-אי-ברין) דער ניט פאספאריזירטער שטיק-שטאף [אזאט], וואס מען בעקומט אויף א כעמישען וועג פון מארך אדער נערוועז; וואס איז שייך צום מארך.

cerebri'tis *n.* (סער-אי-בראי'-טיס) מארך-ענטצינדונג; ענטצינדונג פון דעם אויבערשטען פאדערטייל פון מארך.

cer'ebrize *v.* (סער'-אי-בראיז) ז. ***cerebrate***

cer'ebroid *a.* (סער'-אי-בראיד) וואס איז שייך צום מארך.

cerebromedul'lary *a.* (סער-אי-בראו-מי-דאל'-ע-רי) וואס איז שייך צו דעם רוקען-מארך און צו דעם קאפ-מארך.

cerebrop'athy *n.* (סער-אי-בראפ'-ע-טהי) מרה שחורה, מעלאנכאליע וועלכע פיהרט צו משוגעת.

cerebrophysiol'ogy *n.* (סער-אי-בראו-פיז-אי-אל'-א-דזשי) די פיזיאלאגיע פון דעם מארך.

cerebrosenso'rial *a.* (סער-אי-בראו-סען-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דעם מארך און צו דער עמפפינדונג פון די חושים.

cerebrospi'nal *a.* (סער-אי-בראו-ספאי'-נעל) וואס איז שייך צו דעם רוקען-מארך און צו דעם קאפ-מארך.

cer'ebrum *n.* (סער'-אי-בראם) מארך; דער אויבערשטער פאדערטייל פון מארך.

cere'cloth *n.* (סיר'-קלאטה) געוואנד וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער [געוואנד דורכגעווייקט אדער בעדעקט מיט וואקס אדער גומי].

cere'ment *n.* (סיר'-מענט) א וואקס-טוך, אין וועלכע מען וויקעלט איין טוידטע נאכדעם ווי מען האט זיי באלזאמירט; תכריכים.

ceremo'nial *a. and n.* (סער-אי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו א צערעמאניע; לויט'ן מנהג, פארמאל; צערעמאניש; דער צערעמאניאל; דער מנהג.

ceremo'nialism *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על-איזם) דאס אבהיטען צערעמאניעס.

ceremonial'ity *n.* (סער-אי-מאו-ני-על'-אי-טי) צערעמאניעלער שטייגער.

ceremo'nially *adv.* (סער-אי-מאו'-ני-על-אי) צערעמאניש, מיט צערעמאניע.

ceremo'nialness *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על-נעס) דאס זיין צערעמאניעל.

ceremo'nious *a.* (סער-אי-מאו'-ני-אס) מיט צערעמאניע, צערעמאניש, פארמאל.

ceremo'niously *adv.* (סער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף א צערעמאנישען שטייגער; מיט פארמאליטעט.

ceremo'niousness *n.* (סער-אי-מאו'-ני-אס-נעס) פינקטליכקייט; פארמאליטעט; דאס מאכען צערעמאניעס.

cer'emony *n.* (סער'-אי-מא-ני) צערעמאניע, פארמאליטעט.

ce'reous *a.* (סי'-רי-אס) עהנליך צו וואקס; פון וואקס.

Ce'res *n.* (סי'-ריז) צערערע, די געטין פון קארן און פון פעלד-ארבייט [אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

ce'resin *n.* (סי'-רי-סין) אזא וואקס-עהנליכער שטאף, וועלכער ווערט אפט געברויכט אנשטאט ביענען-וואקס.

ce'resine *n.* (סי'-רי-סין) ז. ***ceresin***

Ce'reus *n.* (סי'-רי-אס) אזא מין פלאנצען מיט גרויסע בלומען, וועלכע בליהען אם מייסטען ביינאכט.

cer'evis *n.* (סער'-אי-וויס) אזא קליין היטעלע וואס ווערט געטראגען פון דייטשע סטודענטען, וועלכע געהערען צו געוויסע סטודענטען-פעראיינען.

cerge *n.* (סוירדזש) א גרויסע וואקסענע ליכט וועלכע ברענט פאר'ן אלטאר אין די קאטוילישע קירכען.

cerif'erous *a.* (סי-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט פון זיך ארויס וואקס [ביי פלאנצען].

ce'rin *n.* (סי'-רין) דער טייל פון ביענען-וואקס וואס צוגעהט אין אלקאהאל [אונגעפעהר 70 ביז 80 פראצענט פון ביענען-וואקס בעשטעהט פון א שטאף וואס צוגעהט אין אלקאהאל]; אזא וואקס-עהנליכער שטאף.

ce'rine *n.* (סי'-רין) ז. ***cerin***

cerise' *n. and a.* (סע-ריז') קארשען-קאליר; וואס האט א קארשען-קאליר.

ce'rite *n.* (סי'-ראיט) דאס צעריט [א זעהר זעלטענער מינעראל, וועלכער ווערט געפונען אין קופער מינען. ער האט א בלאס-ראזען אדער א בלאס-רויטען קאליר]; א מין מאלוסקעל [פון די ווייכע ים-חיה'לעך].

ce'rium *n.* (סי'-רי-אם) סיריום [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען].

cer'nuous *a.* (סויר'-ניו-אס) וואס הענגט אראב.

ce'rograph *n.* (סי'-רא-גרעף) א שריפט אדער אויסגראווירונג אויף וואקס; א בילד אין וואקס-קאלירען.

cerograph'ic *a.* (סי-רא-גרעפ'-איק) וואס איז נוגע צום שרייבען אויף וואקס.

cerograph'ical *a.* (סי-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***cerographic***

cerog'raphist *n.* (סי-ראג'-רע-פיסט) איינער וואס שרייבט אויף וואקס.

cerog'raphy *n.* (סי-ראג'-רע-פי) די קונסט צו שרייבען אדער גראווירען אויף וואקס.

cero'lein *n.* (סי-ראו'-לי-אין) אזא שטאף וואס מען בעקומט פון ביענען-וואקס דורך קאכען אין אלקאהאל.

ce'romancy *n.* (סי'-רא-מען-סי) דאס כישוף-מאכען אדער נביאות-זאגען דורך טריפען צושמאלצענע וואקס אין וואסער.

ce'romel *n.* (סי'-רא-מעל) אזא פלאסטער צו וואונדען געמאכט פון וואקס און האניג.

ceroplas'tic *a. and n.* (סי-רא-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון מאכען בילדער פון וואקס; דאס מאכען בילדער פון וואקס.

ce'rosin *n.* (סי'-רא-סין) אזא וואקס-עהנליכער שטאף.

ce'rosine *n.* (סי'-רא-סין) ז. ***cerosin***

cerot'ic *a.* (סי-ראט'-איק) וואס איז שייך צו ביענען-וואקס; וואס ווערט געמאכט פון ביענען-וואקס.

cerot'ic ac'id (סי-ראט'-איק עס'-איד) אזא פעטליכע זויערע וואס געפינט זיך אין ביענען-וואקס.

cer'rial *a.* (סער'-אי-על) וואס איז שייך צו דעם ביטערען אייכען-בוים [דעמבע].

cer'ris *n.* (סער'-איס) דער ביטערער אייכען-בוים [דעמבע].

cer'tain *a.* (סויר'-טען) 1. זיכער, געוויס, בעשטימט; 2. א געוויסער [מענש אדער געגענשטאנד].

1. I am **certain** about the truth of my statement. 2. A **certain** man called on me with a proposition.

cer'tainly *adv.* (סויר'-טען-לי) געוויס, בעשטימט, אהן שום ספק.

I shall **certainly** keep my promise.

cer'tainness *n.* (סויר'-טען-נעס) געוויסהייט, זיכערהייט; בשטימטהייט.

His **certainness** made us feel confident.

cer'tainty *n.* (סויר'-טען-טי) ז. ***certainness***

cer'tes *adv.* (סויר'-טיז) געוויס, זיכער, בעשטימט.

cer'tifiable *a.* (סויר'-טי-פאי-עבל) וואס קען בעשטעטיגט ווערען.

certif'icate *n. and v.* (סויר-טיפ'-אי-קייט) א צייגניס, א שיין; א דאקומענט, וואס בעשטעטיגט עפעס אפיציעל; געבען א שריפטליכע צייגניס.

certifica'tion *n.* (סויר-טי-פי-קיי'-שאן) דאס געבען א שריפטליכע צייגניס; דאס בעשטעטיגען.

cer'tified cop'y (סויר'-טי-פאיד קאפ'-אי) אן אפיציעל בעשטעטיגטע קאפיע פון א געריכטס-פראטאקאל וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א בעאמטען וואס איז אנגעשטעלט אין געריכט פאר דיעזען צוועק.

cer'tifier *n.* (סויר'-טי-פאי-ער) איינער וואס בעשטעטיגט; איינער וואס בעשטעטיגט דורך א שריפטליכען צייגניס.

cer'tify *v.* (סויר'-טי-פאי) בעשטעטיגען, בעציינגען; מיטטיילען; בעקאנט מאכען.

The notary **certifies** to the genuineness of the signature.

certiora'ri *n.* (סויר-שי-א-ריי'-ראי) א שריפט פון א העכערען געריכט צו א קלענערען וועגען צושיקען איהם די פערהאנדלונגען פון א געוויסען פראצעס [מישפט] אום עס דורכצוזעהן.

cer'titude *n.* (סויר'-טי-טיוד) זיכערהייט, פערזיכערונג.

cert'-mon'ey *n.* (סוירט'-מאנ'-אי) אזא קאפּ-געלד, וואס די איינוואוהנער פלעגען אמאל צאהלען צו די פריצים.

ceru'lean *a.* (סי-רו'-לי-ען) הימעל-בלוי, העל-בלוי.

ceru'lean blue (סי-רו'-לי-ען בלו) ז. *cerulean*

cerules'cent *a.* (סער-או-לעס'-ענט) וואס האט א בלויליכען קאליר.

ceru'leum *n.* (סי-רו'-לי-אם) א בלויער פארב-שטאף.

ceru'men *n.* (סי-רו'-מען) אויער-וואקס [די געלבע מאטעריע, וואס מען רייניגט ארויס פון אויער].

ceruminif'erous *a.* (סי-רו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אויער-וואקס.

ceru'minous *a.* (סי-רו'-מי-נאס) וואס איז שייך צו אויער-וואקס, וואס ענטהאלט אויער-וואקס.

ce'ruse *n. and v.* (סי'-רוהס) בליי-ווייס, א מין ווייסער פודער [ווערט בענוצט אלס קאסמעטיק]; וואשען מיט בליי-ווייס; פודרען זיך מיט ווייסען פודער.

cer'vical *a. and n.* (סויר'-ווי-קעל) וואס געהערט צום האלז; א טייל פון האלז.

cervici'tis *n.* (סויר-ווי-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג אויף'ן האלז.

cervicodyn'ia *n.* (סויר-ווי-קא-דינ'-אי-א) האלז-קראמפּף.

cer'vicorn *a.* (סויר'-ווי-קארן) וואס איז פערצווייגט ווי די הערנער פון א הירש.

cer'vine *a.* (סויר'-ווין) וואס געהערט צו הירשען; פון א דונקעל-ברוינעם קאליר.

cer'vix *n.* (סויר'-וויקס) דער קארק, דער הינטערשטער טייל פון האלז.

cesar'owitch *n.* (סי-זער'-א-וויטש) ז. *czarevitch*

ces'pitose *a.* (סעס'-פּי-טאוס) וואס וואקסט אין נידריגע קוסטעס.

ces'pitous *a.* (סעס'-פּי-טאס) ז. *cespitose*

cess *n. and v.* (סעס) א שטייער; א טאקסע; בעלעגען מיט א שטייער; פערנאכלעסיגען א פליכט.

ces'sant *a.* (סעס'-ענט) רוהענדיג, אויפהערענדיג; אבשטעלענדיג [א בעוועגונג אדער טהעטיגקייט].

cessa'tion *n.* (סע-סיי'-שאן) אן אויפהער, אן אויפהערונג; אן אבשטעלונג; אן אברוה.

There was a cessation of work yesterday owing to lack of material.

cessa'tion of arms (סע-סיי'-שאן אוו ארמז) וואפען-שטילשטאנד [אן אונטערברעכונג פון א מלחמה אויף א געוויסע צייט].

ces'sion *n.* (סעש'-אן) דאס אונטערגעבען זיך; דאס רעזיגנירען; דאס אבזאגען זיך פון עטוואס; דאס אויפגעבען.

ces'sionary *a.* (סעש'-אן-ע-רי) אויפגעבענדיג; נאכגעבענדיג; אבטרעטענדיג.

ces'sionary bank'rupt (סעש'-אן-ע-רי בענק'-ראפּט) א באנקראט, ביי וועלכען דער אנזעעער האט אבגעטרעטען זיין פערמעגען צו זיינע קרעדיטארען.

cess'-pipe *n.* (סעס'-פּאיפּ) א ראהר דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער און שמוץ פון אבטריטס-גרוב.

cess'pool *n.* (סעס'-פּוהל) אבטריטס-גרוב [א גרוב פאר שמוציג וואסער און אונריינקייטען].

ces'tus *n.* (סעס'-טאס) א גארטעל; א מין הענדשקע צום קעמפפען ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער.

cesu'ra *n.* (סי-זשו'-רע) די צעזור, די קורצע אבטיילונגס-פויזען אין א שורה פון א ליעד [אין לעהר-ביכער ווערט די צעזור אנגעוויזען דורך א ליניע, ווי למשל: „הו'-ליעט || הו'-ליעט || ביי'-זע || ווינ'-טען היינט'-איז || איי'-ער || צייט"].

cesu'ral *a.* (סי-זשו'-רעל) וואס איז שייך צו א צעזור. ז. *cesura*

Ce'ta *n.* (סי'-טא) דער מין זויג-טהיערע וואס לעבען אין וואסער, ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

Ceta'cea *n.* (סי-טיי'-סי-ע) ז. *Ceta*

ceta'cean *a.* (סי-טיי'-שיען) וואס איז נוגע צו דעם מין זויג-טהיערע וואס לעבען אין וואסער, ווי די וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.; וואס איז שייך צום וואלפיש.

ceta'ceous *a.* (סי-טיי'-שיאס) וואס בעלאנגט צום וואלפיש.

Ce'te *n.* (סי'-טי) ז. *Ceta*

ce'tic *a.* (סי'-טיק) וואס איז שייך צום וואלפיש.

ce'tin *n.* (סי'-טין) צעטין [אזא פעט-ליכער קריסטאליזירטער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דעם קאפּ פון א וואלפיש].

ce'tine *n.* (סי'-טין) ז. *cetin*

cetolog'ical *a.* (סי-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער נאטור-געשיכטע פון זויג-טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער, ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

cetol'ogist *n.* (סי-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין נאטור-געשיכטע פון זויג-טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער.

cetol'ogy *n.* (סי-טאל'-א-דזשי) די נאטור-געשיכטע פון די זויג-טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

ce'tus *n.* (סי'-טאס) א וואלפיש.

Ceylonese' *n.* (סיע-לאנ-איס') וואס איז שייך צום אינזעל ציילאן; אן איינוואהנער פון ציילאן.

ceylon'ite *n.* (סיע-לאנ'-איט) דער צעלאניט [אזא דונקעלער מינעראל וועלכער געפינט זיך אין ציילאן].

chack *v.* (טשעק) 1. אבשלאגען; אבקוועטשען; א שניט טהאן; א כאפּ טהאן; 2. ווארפען מיט'ן קאפּ ארויף און אראב [ביי אן איינגעצוימטען פערד].

1. He chacked his finger by shutting the door.

chad *n.* (טשעד) ברעקליך, אבפאל, פסולת; א טרוקענע צווייג.

chæ'todon *n.* (קיע'-טא-דאן) דער קליפּ-פיש [א פיש ביי וועלכען די צייהנער זיינען עהנליך צו האר. לעבט אין ימים פון די ווארעמע לענדער].

Chætodon

chafe *v. and n.* (טשייף) 1. ווארעמען, אנווארעמען; צוהיצען; אריינברענגען אין כעס; צורייבען מיט'ן האנד; אראברייסען, אבשינדען [די פעל]; זיין אויפגעבראכט, צוהיצט; 2. היץ; בייזקייט; צארן; ערגעניש, אויפגערעגטקייט פון אונגעדולד.

1. He chafes under restraint.

cha'fer *n.* (טשיי'-פער) א כעסן; א פייער-טאפּ; דער קאראפּוזיק [א מין זשוק].

chafe'-wax *n.* (טשייפ'-הוועקס) אן אנגעשטעלטער אין קאנצעלאריע [אין די אמאליגע ענגלישע געריכטען], וועמעס ארבייט איז געווען ווארעמען דעם טריפּ-וואקס צו שטעמפּלען די פּאפּיערען.

chaff *n. and v.* (טשעף) 1. מעקענע; סעטשקע; פסולת; די אונטערשטע שיטעלבלעטעלעך אין געוויסע בלומען; א מין דינע ים-גראז; 2. דברים בטלים, שפּאסריי; אבלאכען, חוזק מאכען.

1. We must separate the wheat from the chaff. 2. You are not serious, your talk is all chaff.

chaff'-cut'ter *n.* (טשעף'-קאט-ער) א מאשין צו האקען סעטשקע.

chaf'fer *v. and n.* (טשעפ'-ער) האנדלען, שאכערען; קויפען; דינגען זיך; פלוידערען; האנדעל; וואארע, סחורה.

chaf'ferer *n.* (טשעפ'-ער-ער) דער וואס דינגט זיך; א קונה; א מציאה-הענדלער.

chaf'finch *n.* (טשעפ'-אינטש) דער בוכפינק, זיאבליק [א מין אייראפּעאישער זינג-פויגעל].

chaff'y *a. and n.* (טשעפ'-אי) פול מיט מעקענע; ווי מעקענע; לייכט, ניט בעשטענדיג; דער בוכפינק. ז. *chaffinch*

cha'fing *n.* (טשיי'-פינג) דאס ווארעמען, דאס רייבען; דאס דערהיצען.

cha'fing-dish *n.* (טשיי'-פינג-דיש) א כלי אין וועלכע מען האלט הייסע וואסער אדער קויהלען אום עפּעס אנצוווארעמען.

cha'fing-gear *n.* (טשיי'-פינג-גיער) ווייכע שטאפען, מיט וועלכע מען וויקעלט ארום די שטריק און געהילץ אויף א שיף כדי זיי זאלען זיך ניט רייבען איינע אן די אנדערע און אנצינדען זיך.

chagrin' *n. and v.* (שע-גרין') קומער, פערדרוס, ערגערניס; ערגערען; מאכען פערדרוס.

chagrined' *a.* (שע-גרינד') געערגערט.

chain *n. and v.* (טשיין) א קייט; קאנדאלען; די צונויפבינדונג; צונויפקייטען; פערפעסטיגען; פערשקלאפען; אנטהאן א קייט.

The prisoner was chained by the guard.

chain'-bear'er *n.* (טשיינ'-בעהר'-ער) דער וואס טראגט די מעס-קייט ביים פערמעסטען לאנד.

chain'-bolt *n.* (טשיין'-באולט) א קייטעל-ריגעל פון א טהיר.

chain'-bridge *n.* (טשיין'-ברידזש) א בריק אויף קייטען; דער היינג-בריק.

chain'-ca'ble *n.* (טשיין'-קייבל) די אנקער-קייט [אויף א שיף].

chain'-gang *n.* (טשיין'-גענג) א גרופּע קאטארזשניקעס, וואס ארבייטען צוזאמען געשמיעדט אין קייטען.

chain'less *a.* (טשיינ'-לעס) אהן קייטען; וואס קען ניט געבונדען ווערען.

chain'let *n.* (טשיינ'-לעט) א קליינע קייטעל.

chain of moun'tains (טשיין אוו מאונ'-טענז) די בערג-קייט [א רייה פון בערג].

chain of rea'soning (טשיין אוו

ריע'זנ-איננ) א קייט פון ארגומענטען, וואס איין ארגומענט איז ארויסגעדרונגען פון דעם אנדערען.

chain'-pump *n.* (טשיין'-פאמפ) א קייטען=פומפ [א מין פומפ וואס בעשטעהט פון א געשלאסענע קייט, וועלכע איז אנגעטהאן אויף צוויי צייהן=רעדלעך. צו דער קייט זיינען צוגעטשעפעט אזעלכע עמערלעך, וועלכע דרעהען זיך צוזאמען מיט איהר אזוי, אז קומענדיג אונטען, שעפען זיי אן וואסער און ארויפדרעהענדיג זיך ארויף, גיסען זיי דאס אויס].

chain'-rule *n.* (טשיין'-רוהל) די קעטען=רעגעל [אין מאטעמאטיק].

chain'-shot *n.* (טשיין'-שאט) צוויי צוזאמענגעקייטעטע קוילען [צום שיסען].

chain'-stitch *n.* (טשיין'-סטיטש) דער קייטען=שטיך [אזא נאט וואס פלעכט זיך ווי א קייטעל].

chain'-wheel *n.* (טשיין'-הוויעל) א צאהן=ראד אויף וועלכען עס איז אנגעטהאן א קייט.

chain'-work *n.* (טשיין'-הוואירק) קייטען=ארבייט; דאס פלעכטען ווי א קייטעל.

chair *n. and v.* (טשעהר) א שטוהל; אן אמט; א קאפעדרע; די אייזערנע קלעצלעך צו וועלכע עס זיינען צוגעשרויפט די רעלסען פון אן אייזענבאהן; אריינזעצען אדער טראגען אין א שטוהל; טראגען אין טריאומף; אריינפיהרען אין אמט; אוועקזעצען אויף'ן טהראן.

chair'-bot'tom *n.* (טשעהר'-באט'-אם) דער שטוהל=זיץ.

chair'-days *n.* (טשעהר'-דייז) דער אבענד פון לעבען, די רוהע=טעג פון אלטער.

chair'man *n.* (טשעהר'-מען) פארזיצענדער [פון א פערזאמלונג].

chair'manship *n.* (טשעהר'-מען-שיפ) דאס אמט פון א פארזיצענדען.

chair of ease (טשעהר אוו איז) רוהע=שטוהל; דער רוהע=שטוהל פון אלטער.

chair of jus'tice (טשעהר אוו דזשאס'-טיס) דאס געריכטליכע אמט.

chair of state (טשעהר אוו סטייט) דער קייזערליכער שטוהל מיט'ן באלדאכין איבער איהם.

chaise *n.* (שייז) א קאליאסקע [א לייכטער וועגעל].

chalced'ony *n.* (קעל-סעד'-א-ני) דער כאלצעדאן [א מין טייערער ווייסער שטיין].

chalced'onyx *n.* (קעל-סעד'-א-ניקס) א מין טייערער שטיין וואו ווייס און גרוי בייטען זיך שיכטענווייז איינע נאך די אנדערע.

chal'cocite *n.* (קעל'-קא-סאיט) קופער=סולפיד [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קופער און שוועפעל].

chal'cograph *n.* (קעל'-קא-גרעף) קופער=שטיך [גראווירונג אין קופער אדער בראנז].

chalcog'rapher *n.* (קעל-קאג'-רע-פער) א קופער=שטעכער [איינער וואס גראווירט אין קופער אדער בראנז].

chalcog'raphy *n.* (קעל-קאג'-רע-פי) דאס גראווירען אין קופער אדער בראנז.

chalcop'yrite *n.* (קעל-קאפ'-אי-ראיט) קופעראייזען=סולפיט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קופער, אייזען און שוועפעל].

Chalda'ic *a. and n.* (קעל דיי'-איק) כאלדייאיש; די כאלדייאישע שפראך. ז. ***Chaldean***.

Chalde'an *n. and a.* (קעל-די'-ען) וואס איז נוגע צו בבל אדער כשדים; א כאלדייער, א באבילאניער.

Chal'dee *a. and n.* (קעל'-דיע) כאלדייאיש; וואס איז שייך צו בבל; די כאלדייאישע שפראך.

chal'dron *n.* (טשאהל'-דראן) א קוילען=מאס פון 36 שעפעל.

chalet' *n.* (שע-ליי') א שווייצארישע בויערען=הייזעל; א הויז וואס איז געבויט לויט דעם שווייצארישען סטיל.

chal'ice *n.* (טשעל'-אים) א בעכער אדער שיסעלע; דער בעכער וועלכען מען בענוצט אין קירך ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס.

chal'iced *a.* (טשעל'-איסט) מיט א בעכער, מיט א שיסעלע [ווי דאס שיסעלע פון א בלום].

chalk *n. and v.* (טשאהק) קרייד, קאלך; צייכנען מיט קרייד.

chalk'-box *n.* (טשאהק'-באקס) א קעסטעל, אין וועלכען עס ווערט געהאלטען צוריבענע קרייד מיט וואס אקראבאטען בעשמירען די הענד און פיס, אז זיי זאלען זיך ניט אויסגליטשען.

chalk'-cut'ter *n.* (טשאהק'-קאט'-ער) דער קרייד=גרעבער.

chalk'-draw'ing *n.* (טשאהק'-דראה'-אינג) א קרייד=צייכנונג.

chalk'-hol'der *n.* (טשאהק'-האול'-דער) דער קרייד=האלטער, שטיפט=האלטער.

chal'kiness *n.* (טשאה'-קי-נעס) דאס בעשטעהן פון קרייד.

chal'king *n.* (טשאה'-קינג) דאס צייכנען מיט קרייד; דער ערשטער ענטוואורף פון א בילד; דאס בעשיטען [פעלדער] מיט קרייד.

chalk out (טשאהק אוט) פערצייכנען מיט קרייד; פערשרייבען אויף'ן חוב; ענטזאגען פון שטעלע.

chalk'-pit *n.* (טשאהק'-פיט) א קרייד=גרוב.

chalk'stone *n.* (טשאהק'-סטאון) אזא שטייניגער שטאף אין די געלענקען ביי קראנקע אויף גיכט [פאדאגרא]; א שטיק קרייד.

chal'ky *a.* (טשאה'-קי) קאלכיג, קריידיג.

chal'lenge *v. and n.* (טשעל'-ענדזש) 1. פאדערען, אויפפאדערען; 2. ארויספאדערען צו א קאמפף; אויפפאדערונג צו א קאמפף.

1. The story challenges continued interest. 2. Italy's challenge of war was accepted by Turkey.

chal'lengeable *a.* (טשעל'-ען-דזשעבל) אויפפאדערליך; וועמען מען קען אויפפאדערען; וועמען מען קען בעשולדיגען; וואס מען קען פאדערען.

chal'lenger *n.* (טשעל'-ען-דזשער) אויפפאדערער; איינער וועלכער פאדערט אימעצען אויף [ווי צו א דועל אדער וועט].

chal'lis *n.* (שעל'-אי) אזא לייכטער וואלען=שטאף.

chal'ly *n.* (שעל'-אי) ז. ***challis***.

chalyb'eate *a. and n.* (קע-ליב'-אי-אייט) וואס ענטהאלט אייזען [ווי געוויסע מינעראל=וואסערען אדער מעדיצינען]; וואס האט א בלויליכע שטאהל=פארב; מינעראל וואסער אדער מעדיצין וואס ענטהאלט אייזען.

chalyb'eous *a.* (קע-ליב'-אי-אס) וואס האט א בלויליכע שטאהל=פארב.

cham'ber *n. and v.* (טשיימ'-בער) צימער; קאמער [געזעצגעבענדע פערזאמלונג]; א רוים; דער קוילען=רוים פון א הארמאט אדער ביקס; פערנעהמען א צימער, לאזשירען.

cham'ber-coun'cil *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סיל) א געהיימער ראטה; א פריוואטע בעראטונג.

cham'ber-coun'sel *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סעל) ז. ***chamber-counselor***.

cham'ber-coun'selor *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סעל-אר) אן אדוואקאט וועלכער ערשיינט ניט אין געריכט, נאר גיט עצות צו זיינע קליענטען פריוואט.

cham'bered *a.* (טשיימ'-בערד) איינגעטיילט אין צימערען.

cham'ber-fel'low *n.* טשיימ'-בער-פעל'-או) א צימער=חבר [איינער וואס וואהנט מיט אימעצען אין איין צימער].

cham'ber-hang'ings *n.* (טשיימ'-בער-הענג'-אינגז) טאפעטען; פארהאנגען.

cham'bering *n.* (טשיימ'-בער-אינג) הוליאניע; צולאזענקייט.

cham'berlain *n.* (טשיימ'-בער-ליין) דער שאץ=מייסטער [דער בעאמטער וואס האט די אויפזיכט אויף די געלדער פון שטאדט]; דער שאץ=מייסטער פון א געזעלשאפט; א קאמער=דיענער, א צימער=אויפזעהער.

cham'berlet *n.* (טשיימ'-בער-לעט) א קליין קעמערעל.

cham'berleted *a.* (טשיימ'-בער-לעט-עד) צוטיילט אין קליינע קעמערלעך.

cham'berletted *a.* (טשיימ'-בער-לעט-עד) ז. ***chamberleted***.

cham'ber-lye *n.* (טשיימ'-בער-לאי) אורין, השתנה.

cham'bermaid *n.* (טשיימ'-בער-מייד) א קאמער=מיידעל, א צימער=מיידעל.

cham'ber-mas'ter *n.* (טשיימ'-בער-מעס'-טער) א שוסטער וואס ארבייט ביי זיך אין דער היים מיט איינענע מאטעריאל און פערקויפט זיין ארבייט אין געשעפטען.

cham'ber-mu'sic *n.* (טשיימ'-בער-מיו'-זיק) קאמער=מוזיק [מוזיק וואס איז פערפאסט צו שפיעלען אין א קליינעם זאל].

cham'ber of com'merce (טשיימ'-בער אוו קאמ'-אירס) האנדעלס=קאמער [א פרייוויליגער פערבאנד פון די סוחרים פון א שטאדט צו בעשיצען זייערע האנדעלס=אינטערעסען].

cham'ber of dep'uties (טשיימ'-בער או: דעפ'-יו-טיז) די פראנצויזישע דעפוטירטען=קאמער [פארלאמענט].

cham'ber-pot *n.* (טשיימ'-בער-פאט) נאכט=טאפ.

cham'ber-prac'tice *n.* (טשיימ'-בער-פרעק'-טיס) די פראקטיק פון אן אדוואקאט, וואס טרעט ניט אויף אין געריכט, נאר גיט זיינע קליענטען עצות אין פריוואט.

cham'ber-robe *n.* (טשיימ'-בער-ראוב) א שלאף=ראק.

cham'ber-wom'an *n.* (טשיימ'-בער-הוואומ'-ען) א קאמער=פרוי [א דיענסט, וועלכע ברענגט אין ארדנונג די צימערען אין הויז].

chame'leon *n.* (קע-מיע'-לי-אן) כאמעלעאן [א מין יאשטשעריצע וואס בייט איהרע קאלירען].

cham'fer *v. and n.* (טשעמ'-פער) אויסשניידען רינעס; א קליינע רינע; קנייטשען.

cham'frain *n.* (טשעמ'-פריין) א מע=

טאלענער .פאנציר פאר דעם קאפ פון א פערד בשעת מלחמה, געברויכט אין מיטעלאלטער.

cham'fret *n. and v.* (טשעמ'-פרעט) ז. ***chamfer***

cham'fron *n.* (טשעמ'-פראן) ז. ***chamfrain***

cham'ois *n.* (שעמ'-אי) געמזע [א מין ווילדע ציג פון וועלכער מען קרינט דעם זעמש-לעדער]; זעמש=לעדער.

Chamois

cham'omile *n.* (קעמ'-א-מאיל) קאמילען-טהעע [ראמאשקע].

champ *v. and n.* (טשעמפ) קייען שנעל; גריזשען; דאס קייען און שלינגען אין איין צייט [ווי ביי א פערד]; דאס פעלד, דער גרונט פון א געשניצטען שילד, פון א גראווירע א. ד. ג.

champagne' *n.* (שעמ-פיין') שאמפאניער [וויין].

champaign' *a. and n.* (שעמ-פיין') וואס איז נוגע צו א פלאך-לאנד; פלאך; א פלאכעס לאנד, א פלעכע; א פעלד.

cham'pertor *n.* (טשעמ'-פער-טאר) דער וואס קויפט אב פראצעסען אדער דאס רעכט צו מאהנען פון אן אנדערען; א יאבעדניק.

champign'on *n.* (שעמ-פינ'-יאן) דער שאמפיאן [א מין שוועמעל]; שוועמלעך.

cham'pion *n., v. and a.* (טשעמ'-פי-אן) 1. א קעמפפער; א העלד; דער גרעסטער בריה אין שפיעל אדער וועט-קאמפף; 2. ארויסטרעטען אין קאמפף ווי א העלד פאר עטוואס; 3. הויפט, העכסט.

1 The New York baseball team is **champion.** 2. Emile Zola **championed** the cause of Dreyfus.

cham'pionship *n.* (טשעמ'-פי-אנ-שיפ) דאס העלדענטום; דאס זיין אדער האבען די עהרע צו זיין דער ערשטער אין א שפיעל אדער אין א וועט-קאמפף.

champlevé' *n. and a.* (שעמפ-לע-וויי') וואס איז געמאכט מיט פערטיעפונגען אויף אויסצופילען מיט עמאל [ביי עמאלירען מעטאל]; די קונסט פון אזעלכע עמאליר-ארבייט.

ז. איל. ***"Ornamental enamelry"***

chan *n.* (קאן) כאן [טאטארישער קעניג].

chance *n., a. and v.* (טשענס) 1. א געלעגענהייט, א צופאל, א שאנס; א גליק; צופעליג; 2. פאסירען, טרעפען, פארקומען; 3. ריזיקירען, פראבירען טהאן.

2. Tell us what has **chanced** to-day. 3. It may be a dangerous undertaking, but I will **chance** it.

chan'cel *n.* (טשענ'-סעל) דער אבגעצאמטער כאר אין א קירכע; דער אלטאר.

chan'cellor *n.* (טשענ'-סעל-אר) קאנצלער, ערשטער מיניסטער; פרעזידענט; א ריכטער פון דעם העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

chan'cellor of a di'ocese (טשענ'-סעל-אר אוו ע דאי'-א-סיס) דער אפיציעלער ראטהגעבער פון א בישאף.

chan'cellor of a univer'sity (טשענ'-סעל-אר אוו ע יו-ני-וואיר'-סי-טי) דער רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט [דער העכסטער בעאמטער פון אוניווערזיטעט].

Chan'cellor of the Exchequ'er (טשענ'-סעל-אר אוו טהי עקס-טשעק'-ער) דער פינאנס-מיניסטער אין ענגלאנד.

chan'cellorship *n.* (טשענ'-סעל-אר-שיפ) קאנצלערשאפט, דאס אמט פון ערשטען מיניסטער.

chan'cel-screen *n.* (טשענ'-סעל-סקריען) אן אבטיילונג אין א קירך וואו דער כאר זיננט.

chan'cel-ta'ble *n.* (טשענ'-סעל-טייבל) דער אלטאר-טיש [אין א קירך].

chance'-med'ley *n.* (טשענס'-מעד'-לי) דאס פערוואונדען אדער טוידטען בשוגג [אומגערן] אין זעלבסט-פערטיידיגונג.

chan'cery *n.* (טשענ'-סער-אי) די קאנצעלאריע; דאס גערעכטיגקייטס-געריכט [א געריכט, וואו די צדדים ווערען גע'משפט ניט לויט די געוועהנליכע געזעצען, נאר לויט דעם פערשטאנד און גערעכטיגקייטס-געפיהל פון ריכטער]; דאס העכסטע געריכט [אין ענגלאנד].

chan'cre *n.* (שענ'-קער) דער שאנקער [א מין ווענערישע קראנקהייט].

chan'crous *a.* (שענ'-קראס) שאנקערדיג, געשווירארטיג.

chan'cy *a.* (טשענ'-סי) צופעליג, ריזיקאליש.

chandelier' *n.* (שענ-דע-ליער') א הייננליכטער מיט רעהרען.

chand'ler *n.* (טשענד'-לער) ליכט-הענדלער; ליכט-מאכער; א קרעמער.

chand'lery *n.* (טשענד'-לער-אי) א ליכט-קראם; ליכט-וואארע.

change *n. and v.* (טשיינדזש) 1. ענדערען, בייטען, וועקסלען, אומענדערען; 2. אומענדערונג; 3. קליין-געלד.

1. The passengers **changed** cars. 2. There is no **change** in the weather. 3. I have no **change** with me.

changeabil'ity *n.* (טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

chan'geable *a.* (טשיינ'-דזשעבל) וואס ענדערט זיך; אונבעשטענדיג.

chan'geableness *n.* (טשיינ'-דזשעבל-נעס) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט; פערענדערונג.

chan'geably *adv.* (טשיינ'-דזשע-בלי) דורך ענדערונג; אונבעשטענדיג.

change col'or (טשיינדזש קאל'-אר) 1. בייטען דעם קאליר; 2. בייטען די מיינונגען אדער די אויפפיהרונג.

2. He **changed** his colors. He is a conservative now.

change for the bet'ter (טשיינדזש פאר טהי בעט'-ער) בעסער ווערען.

change'ful *a.* (טשיינדזש'-פול) פערענדערליך; אונבעשטענדיג.

change hands (טשיינדזש הענדז) בייטען; פערקויפט ווערען.

The house **changed** hands.

change'less *a.* (טשיינדזש'-לעס) וואס ענדערט זיך ניט; בעשטענדיג.

change'lessness *n.* (טשיינדזש'-לעס-נעס) דאס בלייבען אונפערענדערט; דאס ניט ענדערען זיך.

change'ling *n. and a.* (טשיינדזש'-לינג) א פערביטענעם קינד [בעזאנדערס אין די פאלקס-לעגענדען, וואו די פעען גנב'ענען אוועק שעהנע קינדער און לאזען איבער אויף זייער ארט מאוס'ע]; אומגעביטען, פערביטען.

change of life (טשיינדזש אוו לאיף) די פעריאדע אין דעם לעבען פון א פרוי, ווען זי הערט אויף צו האבען מענסטרואציע [מאנאטליכע רעגעל].

change one's mind (טשיינדזש הוואנז מאינד) בייטען די מיינונגען.

He **changed** his mind just once too often.

chan'ger *n.* (טשיינ'-דזשער) א חלפן, א געלד-וועקסלער; א שענקער [פון ביער].

change sides (טשיינדזש סאידז) איבערגעהן צו אן אנדער פארטיי.

chan'nel *n. and v.* (טשענ'-על) א קאנאל [פאר וואסער]; א רינע; א קוועלע; דורכשניידען קאנאלען; מאכען רינעס.

chan'nel of in'tercourse (טשענ'-על אוו אינ'-טער-קאורס) א פערבינדונגס-קאנאל.

chan'son *n.* (שענ'-סאן) א באלאדע [א מין געדיכט].

chant *n. and v.* (טשענט) זינגען; א ליעד, געזאנג; א ניגון.

chan'ter *n.* (טשענ'-טער) א זינגער, א חזן, א קירכען-זיננער.

chan'tey *n.* (טשענ'-טי) אן ארבייטס-געזאנג פון מאטראזען.

chan'ticleer *n.* (טשענ'-טי-קליער) שאנטיקלער [דער נאמען פון האהן אין די מעשה'לעך וועגען חיות].

chan'tress *n.* (טשענ'-טרעס) א זינגערין.

chan'try *n.* (טשענ'-טרי) א קאפעלע, א קליינע קירך, וואו מען איז מתפלל אלע טאג פאר דער נשמה פון דעם, וועלכער האט זי געבויט אדער געלאזען ספעציעלע געלד, כדי מתפלל צו זיין פאר איהם; אן ארומגעצאמטער קבר.

cha'os *n.* (קיי'-אס) כאאס; אונארדנונג; א פארמלאזע מאסע; תהו ובהו.

chaot'ic *a.* (קיי-אט'-איק) כאאטיש; אהן ארדנונג; ווי א פארמלאזע מאסע.

chaot'ically *adv.* (קיי-אט'-אי-קעל-אי) אויף א כאאטישען אופן.

chap *n. and v.* (טשעפ) א ריס, א שפאלט [אין פלייש]; א יונג; דער אויבערשטער אדער אונטערשטער טייל פון מויל; קינבאק, מארדע; שפאלטען; טרעסטשען; האנדלען; וועהלען; אננעהמען; ענדגילטיג איינשטימען.

chaparral' *n.* (טשעפ-ע-רעל') א נעדיכטער קוסטען-וועלדעל.

chap'-book *n.* (טשעפ'-בוק) א מעשה-ביכעל, א בראשורקע [וואס מען פלעגט אמאל קויפען ביי רייזענדע מוכר ספרים'ניקעס].

chape *n.* (טשייפ) א העקעל; א ספראנזשקע; דאס מעטאלענע בלעכעל פון דעם אונטערשטען טייל פון א שווערדען-שייד; דאס בלעכעל אויף א רימען; דער אייזערנער רינגעל פון דעם אונטערשטען טייל פון א שטעקעל.

chapeau' *n.* (שע-פאו') א הוט; א מיליטער-הוט בעפוצט מיט פעדערען.

chap'el *n.* (טשעפ'-על) קאפעלע, א צוגעבויטער פליגעל צו א קירך; א קאפעליע, א כאר פון זינגער אדער מוזיקאנטען.

chape'less *a.* (טשייפ'-לעס) אהן א ספראנזשקע; אהן דעם אונטערשטען איזענדעל פון א שטעקעל אדער רימען.

chap'ellany *n.* (טשעפ'-על-ע-ני) א קאפעלע, וואס איז אן אבטיילונג פון א גרעסערער קירך; א קירכליכע איינריכטונג וואס איז אונטערווארפען אונטער אן אנדערער איינריכטונג.

chap'elry *n.* (טשעפ'-על-רי) דער בעצירק פון א קאפעלע [קירך].

chap'eron *n. and v.* (שעפ'-ע-ראון) א בעגלייטער און בעשיצער פון א פרוי אין געזעלשאפטליכע פלעצער [ווי טעאטער, בעלער, פערזאמלונגען א. ז. וו.]; א פערהייראטע פרוי וואס בעגלייט א יונג מיידעל אין געזעלשאפטליכע פלעצער; אזא קליינער שילד מיט אויפשריפטען וואס מען פלעגט אמאל ביי גרויסארטיגע לויות בעפעסטיגען צו די קעפ פון די פערד וועלכע פלעגען פיהרען די טרונע; דער קאפשילד פון אן אינזעקט; בעגלייטען א יונג מיידעל אדער א יונגע פרוי אין א געזעלשאפטליכען פלאץ [וואו די בעגלייטערין איז א עלטערע פערהייראטע פרוי].

chap'eronage *n.* (שעפ'-ע-ראונ-איידזש) דאס בעגלייטען א יונגע פרוי אדער מיידעל [וואו די בעגלייטערין איז אן עלטערע, פערהייראטע פרוי].

chap'fallen *a.* (טשאפ'-פאהלן) ענטמוטהיגט, אראבגעפאלען ביי זיך.

chap'iter *n.* (טשעפ'-אי-טער) דער אויבערשטער טייל פון א זייל.

chap'lain *n.* (טשעפ'-לען) א קאפלאן, א גייסטליכער פון א קעניג אדער אנדער הויכער פערזאן; א גייסטליכער אין דער ארמעע אדער אין אנדערע געזעלשאפטליכע אינסטיטוציאנען; א פריוואטער סעקרעטער פון דער עלטעסטער אויפזעהערין אין א פרויען-מאנאסטיר.

chap'laincy *n.* (טשעפ'-לענ-סי) דאס אמט פון א קאפלאן אדער גלח.

chap'lainship *n.* (טשעפ'-לענ-שיפ) דאס אמט פון א גייסטליכען; די איינקונפט אדער בעזיץ פון א קירך.

chap'let *n.* (טשעפ'-לעט) א גירליאנדע, א קראנץ; דער רויזען-קראנץ אדער פאטשערעס [דאס הייליגע שנירעל מיט שווארצע קייקעלעך ביי די קאטאליקען]; א קליינע קאפעלע [קירך]; אזא קראנץ-פערציערונג פון א זייל.

chap'man *n.* (טשעפ'-מען) א קליינער הענדלער, א סוחר'ל.

chap'pie *n.* (טשעפ'-אי) א פראנט, א יונגער בחור.

chap'ter *n.* (טשעפ'-טער) א קאפיטעל; א געגענשטאנד; א פערזאמלונג פון גייסטליכע.

chap'ter-house *n.* (טשעפ'-טער-האוס) דאס קאפיטעל-הויז [די געביידע ביי א קאטעדראל אדער קירך, וואו דער ראטה פון גייסטליכע פערוואלטעט איבער די ענינים פון דער קירך].

chap'ter of ac'cidents (טשעפ'-טער אוו עק'-סי-דענטס) א סדרה פון צרות; דער צופאל.

chap'trel *n.* (טשעפ'-טרעל) דער קאפ פון א זייל וואס האלט אונטער א געוועלב-בויגען.

char *v., n. and a.* (טשאר) פערברענען צו קויהל, פערשרפ'ן; גליהענדע קויהלען; א מין פיש [געהערט צום מין לאקס]; אן אמאליגע מאס וויין [אן ערך 145 גאלאנס]; א קופע זאכיד, אן אנגעטראגענער אינזעל אין א שטראם; האלבאפען.

char-à-bancs' *n.* (שאר-א-באן') א שאראבאן [א לייכטע קארעטע מיט ביינקלעך אין דער ברייט].

char'acter *n.* (קער'-עק-טער) 1. כאראקטער; 2. נאטור; 3. בוכשטאב.

1. A good **character** is better than a good reputation. 2. The **character** of the Oriental nations is different from the European. 3. This dictionary is printed in English and Hebrew **characters**.

char'acterism *n.* (קער'-עק-טער-איזם) א כאראקטעריסטישער צייכען.

characteris'tic *n. and a.* (קער-עק-טע-רים'-טיק) כאראקטעריסטיש.

characteris'tically *adv.* (קער-עק-טע-רים'-טי-קעל-אי) אויף א כאראקטעריסטישען אופן.

characteriza'tion *n.* (קער-עק-טער-אי-זיי'-שאן) די כאראקטעריזירונג, די בעשרייבונג פון די כאראקטעריסטישע סמנים.

char'acterize *v.* (קער'-עק-טער-איז) כאראקטעריזירען, אנגעבען די נאטור אדער דעם כאראקטער; בעצייכנען.

char'acterless *a.* (קער'-עק-טער-לעס) כאראקטערלאז, אהן א כאראקטער.

char'acter-mon'ger *n.* (קער'-עק-טער-מאנ'-גער) א ברעיידער, א טאדלער.

char'actery *n.* (קער'-עק-טער-אי) דאס וואס כאראקטעריזירט; א כאראקטעריסטישער צייכען; דאס כאראקטעריזירען.

charade' *n.* (שע-רייד') א שאראדע [א מין רעטענעס מיט ווארט-זילבען].

char'bon *n.* (שאר'-באן) א קליינער שווארצער צייכען אין דער גריבעלע פון א פערד'ס ווינקעל-צאהן; א מילץ-פיבער; די קארבונקעל [א מין פעסט-געשוויר].

char'coal *n.* (טשאר'-קאול) האלץ-קויהלען.

char'coal cray'on (טשאר'-קאול קריי'-אן) צייכען-קויהל.

char'coal-i'ron *n.* (טשאר'-קאול-אי'-ערן) א געוויסער גוטער זארט אייזען וואס ווערט פראדוצירט מיט דער הילף פון האלץ-קויהלען; א פלעט-אייזען [ביגעל-אייזען] וואס ווערט הייס געמאכט מיט האלץ-קויהלען.

Charcoal-iron

chard *n.* (טשארד) די אויבערשטע בלעטער פון אן ארטישאקע [אזא פלאנצע].

chardoon' *n.* (טשאר-דוהן') די ארטישאקע [א מין גארטען-פלאנצע אין די ווארימע לענדער].

chare *v.* (טשעהר) טהאן טאג-ארבייט; טהאן פערשידענע קליינע ארבייט.

charge *n. and v.* (טשארדזש) 1. אנקלאגען, בעשולדיגען; 2. בערעכענען [א פרייז]; 3. אויפזיכט, השגחה; אכט; 4. בעשולדיגונג, קלאגע; 5. אנגריף; 6. אנלאדען [א ביקס, אן עלעקטרישע באטעריי א. ד. ג.]; 7. אנפילען, פערנעהמען, אנפאקען; 8. אנווייזען, אנצייגען א ריכטונג, זאגען ווי זיך צו פיהרען.

1. He is **charged** with a crime. 2. I was **charged** $2 for the hat. 3. He is in **charge** of the office. 4. He pleaded not guilty to the **charge**. 5. The cavalry **charged** the enemy. 6. The hunter **charged** his gun. 7. He **charged** his mind with principles. 8. The judge **charged** the jury.

char'geable *a.* (טשאר'-דזשעבל) בעשווערליך, לעסטיג; וואס קאסט צו טייער; פון וואס מען דארף צאהלען שטייערען אדער גרענעץ-צאל; בעשולדיגט.

char'geableness *n.* (טשאר'-דזשעבל-נעס) לעסטיגקייט, קאסטשפּיעליגקייט; צאל-פליכטיגקייט [דאס דארפען צאהלען גרענעץ-צאל].

char'geable to one (טשאר'-דזשעבל טו הוואן) צושרייבען צו איינעם די שולד אדער די פעראנטווארטליכקייט.

The wreck of the train was **chargeable to** the engineer.

chargé' d'affaires' (שאר-זשיי' דע-פעהר') איינער וואס פערנעהמט די שטעלע פון א געזאנדטען [אמבאסאדאר] אין דער צייט פון זיין אבוועזענהייט; א צייטווייליגער שטעלפערטרעטער, א בעאמטער וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פלאץ פון זיין פארזיצענדען.

charge'ful *a.* (טשארדזש'-פול) קאסטבאר, טהייער.

charge'less *a.* (טשארדזש'-לעס) קאסטענלאז, אהן קאסטען; וואלוועל.

charge'man *n.* (טשארדזש'-מען) אן אויפפאסער אויף ארבייטער, א פארמאן.

charge one with some'thing (טשארדזש הוואן הוויטה סאמ'-טהינג) ארויפלעגען עפעס אויף אימעצען, געבען אימעצען אן אויפטראג אדער בעשטעלונג.

char'ger *n.* (טשאר'-דזשער) דער בעשולדיגער; א גרויסע שיסעל; א קריגס-פערד.

char'ges *n.* (טשאר'-דזשעז) קאסטען.

I received the goods with the **charges** prepaid.

char'ges of car'riage (טשאר'-דזשעז אוו קער'-איידזש) פראכט-געלד, די קאסטען פאר אריבערפיהרען עפעס.

char'ges of convey'ance (טשאר'-דזשעז אוו קאנ-ווײי'-ענס) טראנספארט-קאסטען.

charge to one's account' (טשארדזש טו הוואנז ע-קאונט') צושרייבען צו אייגעמס רעכנונג.

charge upon' one (טשארדזש א-פאן' הוואן) איינעם אנקלאגען, פארווארפען.

charge with (טשארדזש הוויטה) איינעם איבערגעבען א געשעפט; שיקען איינעם אין א שליחות; הייסען איינעם עפעס טהאן; בעאויפטראגען.

The mother is **charged with** the care of her children.

char'ily *adv.* (טשעהר'-אי-לי) פארזיכטיג, בעהיטזאם; מעסיג, שפארזאם.

char'iness *n.* (טשעהר'-אי-נעס) פארזיכטיגקייט; בעהיטזאמקייט.

char'iot *n. and v.* (טשער'-אי-אט) א וואגען, א קארעטע; א רייט-וואגען; א קריעגס-רייט-וואגען; פאהרען אין א רייט-וואגען.

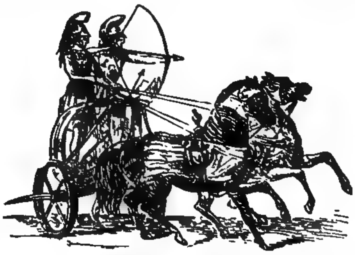

Chariot

charioteer' *n. and v.* (טשער-אי-א-טיער') דער אנטרייבער אין א רייט-וואַ-

גען; א מין ים=פיש [געפינט זיך ארום
בראזיליען און די קאריבישע אינזלען];
טרייבען א רייט=וואגען [זיין דער קו=
טשער, דער שמייסער].

char'iot-race *n.* (טשער'-אי-אט-רייס) א וועט=לויף אין רייט=וואגענס [אין די
אלטע צייטען].

char'itable *a.* (טשער'-אי-טעבל) וואס
וואס איז שייך צו צדקה; וואהלטהעטיג,
גוטווילליג, מילד צו ארימע.

char'itableness *n.* (טשער'-אי-טעבל-נעס) גוטסקייט; דאס ליעב האבען צו גע=
בען צדקה.

char'itably *adv.* (טשער'-אי-טע-בלי)
דורך וואהלטהעטיגקייט, מיט גוטסקייט.

char'ity *n.* (טשער'-אי-טי) גוטסקייט;
וואהלטהעטיגקייט; מיטלייד; מענשענליע=
בע; צדקה.

char'ity begins' at home (טשער'-אי-טי בי-גינז' עט האום) די ערשטע צדקה
איז געבען א נדבה זיך אליין; דאס אייגע=
נע העמד איז נעהנטער צום לייב.

char'ity-school *n.* (טשער'-אי-טי-סקוהל) א שוהל פאר ארימע קינדער.

charivar'i *n.* (שער-אי-ווער'-אי) קא=
צען=מוזיק [לצנות'דיגע מוזיק מיט א פיי=
פעריי און קלאפעריי].

chark *v.* (טשארק) ברענען ביז קויהל,
פערוואנדלען אין קויהל.

char'latan *n.* (שאר'-לע-טען) א שארלא=
טאן, א בעטריגער.

charlatan'ic *a.* (שאר-לע-טענ'-איק)
שאלאטאניש.

charlatan'ical *a.* (שאר-לע-טענ'-אי-קעל) שארלאטאניש, בעטריגעריש.

charlatan'ically *adv.* (שאר-לע-טענ'-אי-קעל-אי) אויף א שארלאטאנישען אופן.

char'latanism *n.* (שאר'-לע-טענ-איזם)
שארלאטאנסטווע.

char'latanry *n.* (שאר'-לע-טענ-רי)
שארלאטאנעריי; בעטרוג.

Charles's law (טשארלז לאה) דאס
פיזיקאלישע געזעץ, וואס בעהויפטעט, אז
ווען די טעמפעראטור פון א גאז ווערט
געענדערט ווערענד דער דרוק אויף איהם
בלייבט דערזעלביגער, דאן וועט דער וואָ=
לומען [אומפאנג, אויסשפרייטונג] פון גאז
זיך פערגרעסערען אויף 1/273=סטעל פאר
יעדען גראד צעלזיוס וואס די טעמפערא=
טור ווערט געשטיגען, אדער אויב דער
וואלומען פון גאז בלייבט דערזעלביגער,
דאן וועט זיך פערגרעסערען זיין דרוק
פראפארציאנעל מיט דער שטייגערונג פון
דער טעמפעראטור, וועלכע ווערט געמאס=
טען פון מינוס 273, ד. ה. פון דעם אבסא=
לוטען נול=פונקט [דיעזעס געזעץ איז ענט=
דעקט געווארען צו ערשט פון דעם פראנ=
צויזישען פיזיקער אלעקסאנדער שארל,
געבארען אין יאהר 1746, געשטארבען
1823].

Charles's Wain (טשארלז' הוויין) א
צוזאמענשטעלונג פון זיבען שטערען וועל=
כע איז בעקאנט אין אסטראנאמיע אונטער
דעם נאמען "דער גרויסער בער".

char'lock *n.* (טשאר'-לאק) ווילדע פעלד=
זענעפט.

char'lotte *n.* (שאר'-לאט) א שטרודעל
אנגעפילט מיט פרוכט, סמעטענע, ווארעניע
א. ז. וו.

char'lotte russe (שאר'-לאט רוס) א
טארט נעפילט מיט אויפגעשלאגענע שמאנט
אדער פרוכט; א פלאדען.

charm *n. and v.* (טשארם) 1. כשוף, צוי=
בער; א קמיע; רייץ; מילדקייט, ליעב=
ליכקייט, ליעבענסווירדיגקייט; 2. בעצוי=
בערען.

1. She is a woman of much charm.

char'mer *n.* (טשאר'-מער) א צויבערער,
א צויבערין.

char'ming *a.* (טשאר'-מינג) מילד,
ליעבליך, ליעבענסווירדיג; בעצויבערענד.

char'mingly *adv.* (טשאר'-מינג-לי)
מעשה כישוף, בישופ'דיג, בעצויבערענד.

char'mingness *n.* (טשאר'-מינג-נעס)
מילדקייט, ליעבליכקייט, ליעבענסווירדיג=
קייט, חן, דאס וואס בעצויבערט.

char'nel *n. and a.* (טשאר'-נעל) אן
ארט וואו עס ווערען געהאלטען די ביי=
נער פון טויטע; וואס ענטהאלט די ביינער
פון טויטע.

char'nel-house *n.* (טשאר'-נעל-האוס)
אן ארט פאר די ביינער פון טויטע.

char'pie *n.* (שאר'-פי) פלאקס געמאכט
פון אלטע לייווענד [מען נעהמט פאנאנ=
דער דאס לייווענד פאדימווייז און פון די
פאדים מאכט מען ווידער פלאקס].

char'red *a.* (טשארד) פערברענט אויף
קויהל.

char'ry *a.* (טשאר'-אי) וואס איז שייך
צו האלץ=קויהלען; ווי האלץ=קויהלען.

chart *n. and v.* (טשארט) קארטע,
לאנדקארטע; צייכנען א לאנדקארטע.

charta'ceous *a.* (קאר-טיי'-שיאס) (פא=
פיער=ארטיג; וואס איז עהנליך צו פאפיער
[ביי פלאנצען].

char'ter *n. and v.* (טשאר'-טער) 1. א
פאטענט; פריווילעגיע; א פאפיער פון דער
רעגיערונג וועלכע בעשטעטיגט די ארגא=
ניזאציאן פון א קערפערשאפט; 2. דינגען
[א שיף]; 3. ארויסגעבען א פאטענט
אדער ערלויבניס; ארויסגעבען א רעגיע=
רונגס=בעשטעטיגונג פאר אן ארגאניזא=
ציאן.

1. The society secured a charter from the State. 2. The party chartered a boat for the trip.

Char'ter Oak (טשאר'-טער אוק) א
היסטארישער דעמב אין הארטפארד
[שטאאט קאנעקטיקוט, פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא], וואו די אמא=
ליגע אמעריקאנער קאלאניסטען האבען בע=
האלטען די געשריבענע פריווילעגיעס פון
די ניי=ענגלישע קאלאניעס, ווען דער פער=
טרעטער פון דעם ענגלישען קעניג האט
אין יאהר 1687 געוואלט דעם דאזיגען דא=
קומענט צוריקקריגען [דער בוים איז
פערניכטעט געווארען אין יאהר 1856].

Charter Oak

char'ter-par'ty *n.* (טשאר'-טער-פאר'-טי) א קאנטראקט פון פערדינגען שיפען.

Char'tism *n.* (טשאר'-טיזם) דער טשאר=
טיזם [די גרויסע בעוועגונג פון ענגלישען
ארבייטער=קלאס אין ערשטען העלפט פון
19טען יאהרהונדערט מיט דער פאדערונג
פון ראדיקאלע פאליטישע רעפארמען].

Char'tist *n. and a.* (טשאר'-טיסט) א
טשארטיסט [אן אנטייל=נעהמער אין דער
טשארטיסטישער בעוועגונג]; וואס איז
פערבונדען מיט טשארטיזם.
ז. *Chartism*.

chartog'rapher *n.* (קאר-טאג'-רע-פער)
ז. *cartographer*.

chartograph'ic *a.* (קאר-טא-גרעפ'-איק) ז. *cartographic*.

chartog'raphist *n.* (קאר-טאג'-רע-פיסט) ז. *cartographer*.

chartog'raphy *n.* (קאר-טאג'-רע-פי)
ז. *cartography*.

Chartreuse' *n.* (שאר-טרעהז') דער מא=
נאסטיר פון די קארטוזיאנע מאנאכען [אין
פראנקרייך].

chartreuse' *n.* (שאר-טרעהז') שארטרעז
[א בעוואוסטער ליקער].

char'tulary *n.* (קאר'-טיו-ליי-רי) אן
אנגעשטעלטער אין די אלטע קירכען, וועל=
כער פלעגט דארפען אכטונג געבען אויף די
דאקומענטען און פערשיעדענע געשריבענע
פאפיערען, וואס האבען זיך געפונען אין
קלויסטער; דאקומענטען פון א קלויסטער;
דאס צימער וואו די דאקומענטען געפינען
זיך.

char'woman *n.* (טשאר'-הוואומ-ען)
א טאג=ארבייטערין.

char'y *a.* (טשעהר'-אי) פארזיכטיג, בע=
היטזאם; קארג, שפארזאם.

cha'sable *a.* (טשיי'-סעבל) וואס מען קען
יאגען אדער נאך וואס מען קען זיך נאכ=
יאגען.

chase' *n. and v.* (טשיים') יאגען, אוועק=
טרייבען; איינפאסען; זיך נאכיאגען נאך
עפעס; די יאגד; איינפאסונג; א ראהם
פון א דרוקער, אין וועלכען עס ווערט
איינגעשלאסען די אויפגעזעצטע שריפט.

cha'ser *n.* (טשיי'-סער) א יעגער; א
נאכיאגער; א שיף וואס יאגט נאך אן אנ=
דער שיף; א יאגד=הארמאט [אויף געווי=
סע שיפען]; א קורצער רימען מיט וועל=
כען מען שפילעט צו די אויפגעדרעהטע
פארהאנגען אין א קארעט; א גראווירער;
א ראד וואס צוקוועטשט אדער צוברעקעלט
אויף שטיקלעך.

chasm *n.* (קעזם) א שפאלט, עפנונג;
א תהום.

chasmed *a.* (קעזמד) מיט שפאלטען, מיט
עפנונגען.

chas'my *a.* (קעז'-מי) שפאלטיג, פול
מיט שפאלטען.

chasse *n.* (שעס) דער יאגד; דער ארון,
דער קאסטען, אין וועלכען עס ליגען די
ביינער פון א הייליגען; א קליין גלעזעל
שנאפס אדער ליקער נאך'ן עסען אדער
נאך קאפע.

chassé' *n. and v.* (שא-סיי') די שאסיי
[אן ארט בעוועגונג אין טאנצען]; טאנ=
צען א שאסיי.

chasse'pot *n.* (שעס'-פאו) א געוויסער
סארט ביקסען אין דער פראנצויזישער
ארמעע.

chasseur' *n.* (שע-סויר') א יעגער;
א סאלדאט פון דער לייכטער פעכאטע
אדער קאוואלעריע.

chaste *a.* (טשייסט) 1. צנועה'דיג, פרום,
ריין פון זינד; 2. בעשיידען, איינפאך.

1. Girls should be trained to be chaste. 2. The style of this building is chaste.

chaste'ly *adv.* (טשייסט'-לי) איינפאך,
בעשיידען; מיט צניעות.

cha'sten *v.* (טשייסן) 1. אויסבעסערען;
2. שטראפען, מוסר'ען; בעשטראפען.

1. Defeat chastens the proud.

chaste'ness *n.* (טשייסט'-נעס) אונשול=
דיגקייט; ריינקייט; צניעות.

chaste'ning *n. and a.* (טשיים'-נינג) דאס שטראפען, דאס מוסר'ען; בעשטראפונג; וואס בעסערט אויס דורך בעשטראפען אדער דיסציפלין.

chastise' *v.* (טשעס-טאיז') שטראפען מיט ריטער; דיסציפלינירען.

chas'tisement *n.* (טשעס'-טיז-מענט) שטראף, מוסר; בעשטראפונג.

chasti'ser *n.* (טשעס-טאי'-זער) דער שטראפער, בעשטראפער.

chas'tity *n.* (טשעס'-טי-טי) צניעות, אונשולדיגקייט.

chas'uble *n.* (טשעס'-יובל) א מין גלח'ישער בגד אהן ארבעל [א מאנטעל וואס ווערט-געטראגען פון גלח אין קירך ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס].

chat *n. and v.* (טשעט) 1. שמועסען, א שמועס; 2. די קאמענקע, א קליין זינגפויגעלע; 3. א קאץ; 4. דאס קעצכען [א מין בלום]; 5. א צווייג; אן אבשפראצונג; 6. א קינד.

1. We had a chat on our veranda.

château' *n.* (שע-טאו') א שלאס, א פאלאץ; א לאנדהויז.

chat'elain *n.* (שעט'-ע-ליין) א פערוואלטער פון א שלאס; א פריץ וואס האט געהאט רעכט צו האבען אן אייגענעם שלאס [אין די אמאליגע צייטען אין פראנקרייך].

chat'elaine *n.* (שעט'-ע-ליין) די פערוואלטערין אדער בעזיצערין פון א שלאס; א קייטעל אדער קייטעלעך אויף וועלכע עס ווערען געהאלטען די שליסלען פון א שלאס.

chat'ellany *n.* (שעט'-ע-ליי-ני) ז. *castellany*

chatoy'ant *n. and a.* (שע-טאי'-ענט) מיט שפיעלענדע קאלירען; דאס קאצענאויג [א מין מינעראל, ביי וועלכען עס גיסען זיך איבער די קאלירען, ווען ער איז געפאלירט].

chatoy'ment *n.* (שע-טאי'-מענט) דער שפיעל פון קאלירען.

chat'tel *n.* (טשעט'-על) בעוועגליכעס אייגענטום, מטלטלין.

chat'telism *n.* (טשעט'-על-איזם) דאס זיין א בעוועגליך אייגענטום; דאס בעזיצען אזא אייגענטום.

chat'telize *v.* (טשעט'-על-איז) ארייןרעכענען אין בעוועגליכע גיטער; ברייננגען צו דער מדרגה פון מטלטלין.

chat'tel mort'gage (טשעט'-על מאהר'-ניידזש) מטלטלין אלס משכון.

chat'ter *n. and v.* (טשעט'-ער) קוויטשען, צוויטשערען [ווי א פויגעל], קריצען [מיט די ציינער]; פלוידערען; פלאפלען; קוויטשעריי; א פלוידעריי, פלאפלעריי.

chat'terbox *n.* (טשעט'-ער-באקס) א פלוידערזאק.

chat'terer *n.* (טשעט'-ער-ער) א פלוידערער; א מין פויגעל.

chat'ty *n. and a.* (טשעט'-אי) אזא לייםענער וואסער-קרוג [אין אסט-אינדיען]; וואס פלאפעלט; וואס רעדט דברים בטלים.

chat'-wood *n.* (טשעט'-הוואוד) אבגעבראכענע צווייגלעך; שפענער אויף אונטערהייצען.

chaud'-med'ley *n.* (שאוד'-מעד'-לי) דער מארד וואס איז בעגאנגען געווארען ביי אן אויפרעגונג, אין א געשלעגע א. ד. ג. [אין יוריספרודענץ].

chauf'fer *n.* (שאה'-פער) א קליין אויוועלע פאר כעמישע צוועקען.

chauffeur' *n.* (שאו-פער') דער שאפער [אן אויטאמאביל טרייבער]; א קליין אויוועלע פון אייזען-בלעך פאר כעמישע צוועקען.

Chautau'qua Lit'erary and Scientif'ic Cir'cle (טשאה-טאה'-קווא ליט'-ע-רע-רי ענד סאי-ען-טיפ'-איק סוירקל) א פעראיין אין אמעריקא וואס האט די אויפגאבע צו ערמוטיגען זעלבסטבילדונג און היים-שטודיום אין פערבינדונג מיט דער זומער-שוהל וואס איז אויסגעבויט אין טשאטאקווא אין שטאאט ניו יארק.

chau'vinism *n.* (שאו'-ווי-ניזם) שאוויניזם [איבערטריבענער אדער פאנאטישער פאטריאטיזם].

chau'vinist *n.* (שאו'-ווי-ניסט) א שאוויניסט [א היציגער פאטריאט].

chauvinis'tic *a.* (שאו-ווי-ניס'-טיק) שאוויניסטיש.

chaw *v.* (טשאה) קייען.

chay *n.* (שיי) א וועגעל אויף צוויי רעדער; א בריטשקע.

cheap *a.* (טשיעפ) ביליג, וואלוועל; געמיין.

chea'pen *v.* (טשיפן) ארונטערלאזען פון פרייז; ביליג מאכען, ערנידעריגען.

cheape'ner *n.* (טשיעפ'-נער) וואס לאזט ארונטער דעם פרייז; וואס מאכט וואלוועל.

cheap Jack (טשיעפ דזשעק) א מציאותזוכער, א קליינער הענדלער אויף א יריד.

cheap'ly *adv.* (טשיעפ'-לי) וואלוועל; אויף א ביליגען אופן.

cheap'ness *n.* (טשיעפ'-נעס) ביליגקייט, וואלוועלקייט.

cheat *n. and v.* (טשיעט) 1. א שווינדעל; א שטוקע; א בעטרוג; א בעטריגער; בעטריגען, בעשווינדלען; 2. אויסדרעהען זיך פון עפעס.

1. He cheats at cards. 2. The grave was cheated out of its victim.

chea'table *a.* (טשיע'-טעבל) וואס קען לייכט אבגענארט אדער פערפיהרט ווערען.

chea'ter *n.* (טשיע'-טער) א בעטרינער, א שווינדלער.

chea'tery *n.* (טשיע'-טער-אי) שווינדעל, בעטרוג.

chea'ting *a.* (טשיע'-טינג) בעטריגעריש; שווינדלעריש; אונעהרליך; פאלש, ניט עכט.

chea'tingly *adv.* (טשיע'-טינג-לי) אויף א שווינדלערישען אדער בעטריגערישען אופן.

cheat the gal'lows (טשיעט טהי געל'-אז) ארויסדרעהען זיך פון דער תליה.

cheat the worms (טשיעט טהי הווארמז) ארויס מיט'ן לעבען [פון א קראנקהייט].

check *n. and v.* (טשעק) א טשעק, א געלד-אנווייזונג [איבערהויפט אויף א באנק]; א בילעט; א צייכען וואס ווערט בעפעסטיגט צו באגאזש, פון וועלכען מען גיט א קאפיע צום רייזענדען; א טרוקענער מאהלצייט; אבהאלטונג, שטערונג; דאס אנזאגען שאך [אין שאך-שפיעל, ווען דער קעניג איז אין געפאהר]; שטערען [אין עטוואס], אבהאלטען, פערהאלטען; צייכענען, מאכען סמנים; אנזאגען שאך.

check'-account' *n.* (טשעק'-ע-קאונט') טשעק-קאנטא [די קאנטא אין א באנק אויף וועלכער מען קען געבען טשעקס].

check an account' (טשעק ען ע-קאונט') אבשטימען א רעכנונג [צו זעהן אויב ער איז ריכטיג].

check'-book *n.* (טשעק'-בוק) דאס טשעק-בוך.

checked' *a.* (טשעקט) אין קעסטעלעך [קארירט].

check'er *n.* (טשעק'-ער) א קאנטראלער; איינער וואס שפיעלט אין דאמקעס; א דאמקע-קעסטעלע; א פעשקע.

check'erberry *n.* (טשעק'-ער-בער-אי) דאס ווינטער-גרין [אזא פלאנצע וואס בלייבט אויך גרין אין ווינטער]; די יאגדעס פון דיזער פלאנצע.

check'er-board *n.* (טשעק'-ער-באורד) א שאך-ברעט.

check'ered *a.* (טשעק'-ערד) פערשיעדענפארביג; געקעסטעלט. געשטרייפט, קארירט.

check'ers *n.* (טשעק'-ערז) דאס שפיעל אין דאמקעס.

check'erwork *n.* (טשעק'-ער-הוואירק) א קארירטער מוסטער, א מוסטער אין קעסטעלעך.

check'-exper'iment *n.* (טשעק'-עקס-פער'-אי-מענט) אן עקספערימענט וואס ווערט געמאכט צו קאנטראלירען אן אנדער עקספערימענט אויב ער איז ריכטיג.

check'-hook *n.* (טשעק'-הוק) א פארריכטונג אבצוהאלטען וועלכע עס איז צו שנעלע בעוועגונג; א האקען אויף א זאטעל צו האלטען דעם ענד פון די לייצעס.

check'less *a.* (טשעק'-לעס) וואס קען ניט אבגעהאלטען ווערען; אונגעשטערט.

check'-list *n.* (טשעק'-ליסט) א ליסטע אין וועלכער פערזאנען אדער זאכען זיינען פערשריבען נאך דעם אלף בית; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ליסטע פון אלע שטים-בערעכטיגטע פון שטאדט אדער בעצירק, כדי אויסצומיידען שווינדעל ביי די וואהלען.

check'mate *n. and v.* (טשעק'-מייט) 1. שאך און מאט [דער לעצטער גאנג אין שאך-שפיעל מיט וועלכען מען מאכט מאט]; 2. איבערווארפען; צושטערען; געווינען, זיעגען.

2. Our plans were checkmated by our opponents.

check'-rein *n.* (טשעק'-ריין) די לייצע וואס ציהט זיך פון צוים צום זאטעל און צווינגט דאס פערד צו האלטען דעם קאפ אויפגעהויבען.

checks of con'science (טשעקס אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

check someone's talk (טשעק סאם-הוואנז טאהק) איינעם פערמאכען דאס מויל, מאכען איהם שווייגען.

check'-sys'tem *n.* (טשעק'-סיס'-טעם) א סיסטעם אין פאבריקען צו קאנטראלירען די צייט ווען די ארבייטער קומען און געהען אוועק פון דער ארבייט.

check'-ta'ker *n.* (טשעק'-טיי'-קער) דער וואס נעהמט צו די בילעטען אין טהעאטער.

check'y *a.* (טשעק'-אי) נעקעסטעלט; אין דער פארמע פון א שאך-ברעטעל [ביי שילדען און הערבען].

cheek *n. and v.* (טשיעק) 1. א באק; 2. א קופערנער שטערן, אונפערשעמטהייט; ארויסטרעטען מיט חוצפה נעגען איינעם.

2. It was cheek to ask me to do this for him.

cheek'-band *n.* (טשיעק'-בענד) דאס בענדעל פון א טשיפיק. דער אונטערשטער רימען פון צוים ביי א פערד.

cheek'-bone *n.* (טשיעק'-באון) דער באקען-ביין.

check by jowl (טשיעק באי דזשאו׳ל)

אונטער פיער אויגען; אין גוט=ברודערשאפט.

cheeked *a.* (טשיעקט) מיט [גראבע] באקען.

cheek'iness *n.* (טשיעק'-אי-נעס) דרייסטינקייט, אונפערשעמטהייט.

chee'ky *a.* (טשיע'-קי) מיט דרייסטקייט, פרעך, אהן בושה.

cheep *v. and n.* (טשיעפ) קוויטשען, פישטשען [ווי א יונג פויגעלע]; א שוואכער קוויטש.

cheer *n. and v.* (טשיער) לעבעדיגקייט, פרעהליכקייט; כיבוד; א סעודה; בעגריסען; אויפנעהמען; אויפמונטערען; מאכען אוואציעס, אפלאדירען; אנרייצען.

cheer'er *n.* (טשיער'-ער) דער אויפמונטערער; דער הורא=שרייער.

cheer'ful *a.* (טשיער'-פול) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

The patient showed much improvement. He was cheerful all morning.

cheer'fully *adv.* (טשיער'-פול-אי) פרעהליך, מונטער; לעבעדיג; גוטמוטהיג.

cheer'fulness *n.* (טשיער'-פול-נעס) פרעהליכקייט, לעבעדינקייט, מונטערקייט.

cheer'iness *n.* (טשיער'-אי-נעס) פרעהליכקייט; לעבעדינקייט; גוטמוטינקייט.

cheer'ing *a.* (טשיער'-אינג) בעלעבענד, ערמוטינענד.

cheer'less *a.* (טשיער'-לעס) אהן פריידען, אבהענטיג, מוטלאז.

cheer'lessly *adv.* (טשיער'-לעס-לי) אויף אן אבהענטיגען אדער מוטלאזען אופן; אהן פריידען.

cheer'lessness *n.* (טשיער'-לעס-נעס) אבהענטינקייט, מוטלאזינקייט.

cheer'ly *adv.* (טשיער'-לי) לעבעדיג, פרעהליך.

cheer on (טשיער אן) צוגעבען מוטה אדער קוראזש דורך שרייען הורא; מאכען אוואציעס.

cheers *n.* (טשיערז) הורא=געשרייען.

cheer up (טשיער אפ) לוסטיג! לעבעדיג! אויפמונטערען, פרעהליך מאכען.

cheer'y *a.* (טשיער'-אי) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

cheese *n.* (טשיעז) קעז.

cheese-cake *n.* (טשיעז'-קייק) א קעזקוכען [א פלאדען מיט קעז].

cheese'-cement' *n.* (טשיעז'-סי-מענט') א מין קיט [צו צונויפקלעפען פארצעלאן].

cheese'-cloth *n.* (טשיעז'-קלאטה) שיטערע לייוועגד [לייוועגד פון וועלכע מען מאכט קעז=זעקלעך].

cheese'-fly *n.* (טשיעז'-פלאי) די קעזפליג [א מין שווארצע פליגעלע וואס האלט זיך אויף אין קעז].

cheese'-hop'per *n.* (טשיעז'-האפ'-ער) דער קעז=ווערימעל [פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך די קעז=פליג].

cheese'-ma'ker *n.* (טשיעז'-מיי'-קער) א מין פלאנצע אין אפגאניסטאן און צפון אינדיען [די פרוכטען פון דיזער פלאנצע האבען דעם טעם פון אבגעזויערטע זויערמילך].

cheese'-mite *n.* (טשיעז'-מאיט) דער קעז=מילב.

cheese'monger *n.* (טשיעז'-מאנ-גער) א קעז=הענדלער.

cheese'-par'ing *n. and a.* (טשיעז'-פעהר'-אינג) 1. די פערטריקענטע קארקע [אויבערשטע הייטעל] פון קעז; 2. קארגשאפט; קמצנות; קארג; קמצנות'דיג.

2. Congress did some cheese-paring with the appropriation bills.

cheese'-press *n.* (טשיעז'-פרעס) א קעזפרעס.

cheese'-ren'net *n.* (טשיעז'-רענ'-עט) די לאב=קרויט [א מין גראז מיט א מילךזאפט].

cheese'-toas'ter *n.* (טשיעז'-טאוס'-טער) אזא גאפעל צו באקען קעז אויף'ן פייער; א שווערד.

chees'y *a.* (טשיעז'-אי) קעזיג, אזוי ווי קעז.

cheet *v.* (טשיעט) פיפטשען [ווי א פויגעלע].

chee'tah *n.* (טשיע'-טא) ז. *chetah*

chef *n.* (שעף) דער שעף, דער עלטסטער; דער אויבער=קוכער.

chef-d'œu'vre *n.* (שע-דע'וור) א מייסטערווערק; אן אויסגעצייכענטע, פראכטפאלע זאך.

cheg'oe *n.* (טשעג'-או) אזא פליי. ז. *chigoe*

che'la *n.* (קיע'-לא) שערען, קלעשנעס [ווי ביי א ראק].

che'late *a.* (קיע'-לייט) וואס האט שערען אדער קלעשנעס [ווי א ראק].

chelif'erous *a.* (קיע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט שערען אדער קלעשנעס [ווי א ראק].

chelo'nian *n. and a.* (קע-לאו'-ני-ען) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א טשערעפאכע; א טשערעפאכע=עהנליכע בעשעפעניש.

chem'ic *n. and a.* (קעמ'-איק) וואס איז שייך צו כעמיע; כעמיש; כלאריד פון וואפנע [אזא פליסיגקייט וואס ווערט בענוצט ביי פארבען קליידער].

chem'ical *a.* (קעמ'-אי-קעל) כעמיש, וואס געהערט צו כעמיע.

chem'ical ac'tion (קעמ'-אי-קעל עק'-שאן) כעמישע ווירקונג [די ווירקונג אין א מאלעקול אדער צווישען די מאלעקולען פון שטאף, דורך וועלכער די אטאמען ענדערען זייער לאגע, טיילען זיך אדער בעהעפטען זיך א. ז וו.].

chem'ical affin'ity (קעמ'-אי-קעל ע-פינ'-אי-טי) די כעמישע פערוואנדשאפט [אין דער כעמיע זיינען פאראנען שטאפען וועלכע פעראייניגען זיך זעהר לייכט מיט איינאנדער, ווען זיי קומען נאר אין בעריהרונג. אזעלכע שטאפען זיינען כעמיש פערוואנדט, קרובים].

chem'ical anal'ysis (קעמ'-אי-קעל ע-נעל'-אי-סיס) א כעמישע אנאליזע, די פאנאנדערשיידונג פון צונויפגעזעצטע קערפער אין זייערע כעמישע גרונד=עלעמענטען, ווי למשל, די פונאנדערשיידונג פון וואסער אין זויער=שטאף און וואסערשטאף א. ד. ג.

chem'ical change (קעמ'-אי-קעל טשיינדזש) א כעמישע ענדערונג, אן ענדערונג דורך וועלכער דער בעטרעפענדער שטאף בעקומט אנדערע אייגענשאפטען, אין געגענזאץ צו א פיזיקאלישע ענדערונג וואו דער שטאף ענדערט נור זיין געשטאלט אבער ניט זיינע אייגענשאפטען. צ. ב. ווען א שטיק קופער ווערט געשמאלצען, געצויגען אין דינע דראטען אדער צופיילט אין דינעם שטויב איז די ענדערונג נור א פיזיקאלישע, ווייל דא האט זיך געענדערט נור די געשטאלט פון דעם שטיק קופער אבער ניט די אייגענשאפטען. ווען מען לעגט אבער אריין קופער אין זאלפעטערזויערע וועט די ענדערונג וואס קומט דאן פאר אין דעם קופער שוין זיין א כעמישע, ווייל קופער אין זאלפעטערזויערע פערוואנדעלט זיך אין קופער=ניטראט, א כעמישער שטאף וואס האט גאנץ אנדערע אייגענשאפטען ווי קופער.

chem'ical combina'tion (קעמ'-אי-קעל קאמ-בי-ניי'-שאן) א כעמישע פערבינדונג, א פערבינדונג פון צוויי אדער מעהרערע עלעמענטען, וועלכע בילדען א נייעם שטאף מיט נייע אייגענשאפטען, וועלכע געפינען זיך ניט אין די איינצעלנע עלעמענטען, ווען זיי זיינען בעזונדער.

chem'ical decomposi'tion (קעמ'-אי-קעל די-קאמ-פא-זיש'-אן) די טיילונג אדער פאנאנדערשיידונג פון שטאפען אויף זייערע גרונד=עלעמענטען דורך כעמישע מיטעל.

chem'ical equa'tion (קעמ'-אי-קעל אי-קהוויי'-שאן) א כעמישע גלייכונג, א סימבאלישער אויסדרוק אין בוכשטאבען אין דער פארם פון אן אלגעבראאישער גלייכונג, וועלכער ווערט בענוצט פארצושטעלען א כעמישע רעאקציאן [ריקווירקונג] פון צוויי שטאפען, ווען זיי ווערען פעראייניגט.

chem'ical equiv'alent (קעמ'-אי-קעל ע-קהוויוו'-ע-לענט) דער כעמישער עקוויוואלענט. ז. *equivalent*

chem'ical fire'-en'gine (קעמ'-אי-קעל פאיר'-ענ'-דזשין) ז. *fire-extinguisher*

chem'ical force (קעמ'-אי-קעל פאורס) די כעמישע קראפט, די קראפט וועלכע פערבינדט די אטאמען אין א מאלעקול און וועלכע פעראורזאכט די כעמישע ענדערונגען ווען פערשיעדענע אדער אונגלייכע מאלעקולען ווערען געבראכט אונטער געוויסע בעדינגונגען אין בעריהרונג.

chem'ical for'mula (קעמ'-אי-קעל פאר'-מיו-לא) א כעמישע פארמול, א סימבאלישער אויסדרוק, וואס ווערט בענוצט פארצושטעלען די כעמישע צונויפשטעלונג פון שטאפען. צ. ב. די כעמישע פארמול פון וואסער איז H_2O, דאס מיינט, אז וואסער בעשטעהט פון 2 אטאמען וואסערשטאף [H_2] און 1 אטאם זויער=שטאף [O].

chem'ically *adv.* (קעמ'-אי-קעל-אי) כעמיש, אויף א כעמישען אופן.

chem'ical nota'tion (קעמ'-אי-קעל נא-טיי'-שאן) די סיסטעם פון כעמישע בעצייכנונגען אדער בענענונגען [די אבגעקירצטע נעמען אדער סימבאלען מיט וועלכע די כעמישע עלעמענטען ווערען בעצייכענט און ווי זיי ווערען געשריבען אין די כעמישע פארמולעס].

chemise' *n.* (שע-מיעז') א פרויען=העמד; די שטיינער מיט וועלכע מען לעגט ארום אן אנגעשאטענעם וואל [ביים בויען פעסטונגען].

chemisette' *n.* (שעמ-אי-זעט') א שעמיזעטקע [אזא מין פרויען אונטער=יאקעל].

chem'ism *n.* (קעמ'-איזם) כעמישע פערוואנדשאפט; כעמישע קראפט אדער ווירקונג. ז. *chemical affinity*

chem'ist *n.* (קעמ'-איסט) א כעמיקער, א קענער פון כעמיע.

chem'istry *n.* (קעמ'-איס-טרי) כעמיע [די וויסענשאפט וועגען די עלעמענטען פון שטאף, זייערע אייגענשאפטען און פערבינדונגען].

Chen *n.* (קען) דער מין שנעע=געגז.

chenille' *n.* (שע-ניעל') אזא ווייכער זיידענער אדער וואלענער שנירעל, וואס דיענט צו אויסנעהען און האפטען.

cheque *n.* (טשעק) א טשעק, באַנק-אַנ־ווייזונג.

cheq'uer *n.* (טשעק'-ער) ז. ***checker***

chequ'ey *a.* (טשעק'-א) ז. ***checky***

cher'if *n.* (שער'-איף) ז. ***sherif***

cher'ish *v.* (טשער'-איש) ליבען, לאַש־טשען; שיצען.

Every man cherishes the memory of his childhood.

cher'isher *n.* (טשער'-איש-ער) דער וואָס ליבט, אדער שעצט עפּעס; בעשי־צער; פּפלעגער; אויפזעהער; אויפהאַל־טער.

cher'ishment *n.* (טשער'-איש-מענט) דאָס פּיהלען א ליידענשאַפט צו עפּעס; די שעצונג.

cheroot' *n.* (שע-רוהט') א סאָרט ביליגע סיגאַרען, וועלכע זיינען לאַנג און דין.

cher'ry *n., a. and v.* (טשער'-אי) קאַרש; רויטליך; מיט רויטע באַקען; מאַכען רויט.

cher'ry-bird *n.* (טשער'-אי-בוירד) דער צעדער-פויגעל; די איוואָלגאַ [אַזאַ אייראָפּעאיש זינג-פויגעלע].

cher'ry-bounce' *n.* (טשער'-אי-באַונס) קאַרשען-שנאַפּס, ווישניאַק, וויינשעל.

cher'ry-bran'dy *n.* (טשער'-אי-ברענ'-די) קאַרשען-בראַנפען, ווישניאַק, וויינשעל.

cher'ry-cheeked *a.* (טשער'-אי-טשיעקט) מיט רויטע באַקען.

cher'ry-col'ored *a.* (טשער'-אי-קאָל'-אָרד) וואָס האָט א קאַרשען-קאָליר.

cher'ry-pit *n.* (טשער'-אי-פּיט) דאָס קאַרשען-ביינדעל; דאָס קינדער-שפּיעל אין קאַרשען-ביינדלעך.

cher'sonese *n.* (קויר'-סאָ-ניס) א האַלב-אינזעל.

chert *n.* (טשוירט) דער האַרן-שטיין [א מין מינעראַל].

cher'ub *n.* (טשער'-אַב) דער כרוב; א מלאך; א שעהנעם קינד.

cheru'bic *a.* (טשע-רו'-ביק) ווי א מלאך; וואָס איז ענליך צו א כרוב; שעהן ווי א כרוב.

cheru'bical *a.* (טשע-רו'-בי-קעל) ז. ***cherubic***

cheru'bim *n.* (טשע-רו'-בים) כרובים.

cherubim'ic *a.* (טשער-או-בים'-איק) ווי די כרובים.

cher'up *n. and v.* (טשער'-אַפּ) פּיפּטשען, צווירטשערען ווי א פויגעל; א צווירטשעריי.

cher'vil *n.* (טשויר'-וויל) אַזאַ גראָז.

chess *n.* (טשעס) שאַך; שאַך-שפּיעל.

chess'-board *n.* (טשעס'-באָורד) דאָס שאַך-ברעטעל.

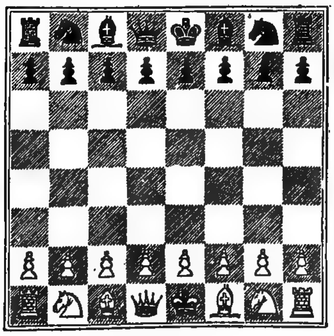

Chess-board

ches'sel *n.* (טשעס'-על) א פורם אויס־צופּרעסען קעז, א קעז-זעקעל.

chess'man *n.* (טשעס'-מען) איינע פון די פיגורען אין שאַך-שפּיעל.

chess'-pla'yer *n.* (טשעס'-פּליי'-ער) א שאַך-שפּיעלער.

chest *n.* (טשעסט) א קאַסטען; ברוסט-קאַסטען; די ברוסט.

ches'ted *a.* (טשעס'-טעד) ברוסטיג.

Ches'terfieldian *a.* (טשעס-טער-פיעל-די-ען) ווי פון גראַף טשעסטער־פיעלד [א בעקאַנטער ענגלישער פּאָליטי־קער, געבאָרען 1694, געשטאָרבען 1773, וועלכער האָט זיך אויסגעצייכענט מיט זיי־נע עלעגאַנטע מאַניערען און זיין נאָמען איז געבליבען אלס כאַראַקטעריסטיק פאַר עלעגאַנטקייט].

chest'-foun'der *n.* (טשעסט'-פאַונ'-דער) ענגברוסטיגקייט, דער קורצער אָטהעם [פון א פערד].

chest'-foun'dering *n.* (טשעסט'-פאַונ'-דער-אינג) דאָס סאַפּען פון א פערד.

chest'-meas'ure *n.* (טשעסט'-מעזש'-אור) די מאָס אדער דער אומפאַנג פון דער ברוסט.

chest'nut *n. and a.* (טשעס'-נאַט) קאַש־טאַניע, העל-ברוין, קאַשטאַניען-קאָליר.

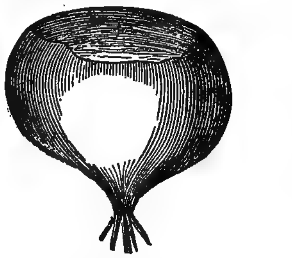

Chestnut

chest'nut-coal *n.* (טשעס'-נאַט-קאָול) א געוויסער זאָרט קליינע אַנטראַציט קויה־לען.

chest'nut horse (טשעס'-נאַט האָרס) א ברוינער פערד.

chest'nut-si'ded warb'ler (טשעס־נאַט-סאַי'-דעד וואָרב'-לער) אן אַמעריקאַ־נער מאַלינאָווקע [קליין זינג פויגעלע]. ***"Birds of the U. S."*** ז. איל.

chest'nut-tree *n.* (טשעס'-נאַט-טריע) דער קאַשטאַניען-בוים.

chest of draw'ers (טשעסט אָוו דראָה'-ערז) א קאָמאָד.

che'tah *n.* (טשיע'-טאַ) דער יאַגד-לעמ־פּערט [א מין לעמפּערט, וועלכען מען ברויכט אין אינדיען אין יאַגד נאָך אַנטי־לאָפּען און ווילדע ציגען].

Chetah

chevale'ment *n.* (שע-וועל'-מאַן) אן אונטערשפּאַרע [א קלאָץ וואָס האַלט אונ־טער די געביידע אין דער צייט ווען מען בויט איבער דעם אונטערשטען טייל].

chev'alet *n.* (שעוו'-ע-ליי) דער בריקעל, די ברעטעלע וואָס האַלט אונטער די סטרו־נעס אין א פידעל און אַנדערע מוזיקאַלישע אינסטרומענטען מיט סטרונעס.

cheval'-glass *n.* (שע-וועל'-גלעס) א טרימאַ, א גרויסער טואַלעט-שפּיגעל.

chevalier' *n.* (שעוו-ע-ליער') א רייטער; א ריטער; א קאַוואַליער.

cheval'-screen *n.* (שע-וועל'-סקריען) א שירמע אין א ראַהם וואָס האַלט זיך אויף א פוס.

chevaux'-de-frise *n.* (שע-וואָ'-דע-פריעז) א קלאָץ אנגעשלאָגען מיט אייזער־נע שפּיציגע שטעקלעך [דיענט אלס א וועהר-מיטעל אין מלחמה צו פערצאַמען דעם וועג פאַר דעם שונא'ס קאַוואַלעריע].

Chev'iot *n.* (טשעוו'-אי-אָט) א שעפּס פון דעם מין "שעוויאָט" [נאָך דעם נאָמען פון אַזאַ אָרט אין ענגלאַנד, וואו דיזער מין געפינט זיך].

chev'iot *n.* (טשעוו'-אי-אָט) שעוויאָט [א מין צייג].

chev'ron *n.* (שעוו'-ראָן) דער שעווראָן [צוויי פּאַסען אַרויפגענעהט אויף'ן אַרבעל, וואו זייערע שפּיצען זיינען פעראייניגט און בילדען אויס א ווינקעל, א צייכען אויף די מונדירען פון נידעריגע גראַד אָפיציע־רען]; אין אַרכיטעקטור — א געוויסע ציק-צאַק [זיג-זאַג] פערציערונג.

Chevron

chev'y *n.* (טשעוו'-אי) א געיעג; אַזאַ קינ־דער שפּיעל; אן אויסגעשריי [פון יעגער].

chew *n. and v.* (טשוה) קייען; איבער־קייען; ווידערקייען, מעלה גרה זיין; זיך נעמען איבערלעגען; א קיי.

chew'ing-gum *n.* (טשוה'-אינג-גאַם) קייען-גומי [אַזאַ זאָרט קאָנפעקטען וואָס ווערען געמאַכט פון א גומי-זאַפט].

chewink' *n.* (טשיע-הווינק') א מין פוי־געל.

chew the cud (טשוה טהי קאַד) מעלה גרה זיין; זיך איבערלעגען, מישב זיין.

Chi'an *n. and a.* (קאַי'-ען) וואָס איז שייך צו כיאָס [אן אינזעל נעבען גריכענ־לאַנד]; א כיאַנער, אן איינוואוינער פון כיאָס.

chiaroscu'ro *n.* (קיאַ-ראָס-קוה'-ראָ) ליכט און שאָטען; די מעטאָדע פון מאַכען בילדער אויף גרונד פון געגענזאַץ צווישען ליכט און שאָטען.

Chias'modon *n.* (קאַי-עס'-מאָ-דאָן) א מין פיש וועלכע האָבען אן אונגעהייער־גרויסען מאָגען און קענען איינשלינגען פיש, וועלכע זיינען פיעל גרעסער פון זיי.

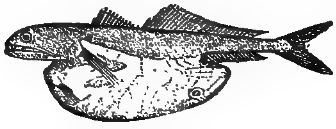

Chiasmodon

chias'tolite *n.* (קאַי-עס'-טאָ-לאַיט) דער כיאַסטאָליט [א מין מינעראַל וואָס צייכענט זיך אויס מיט זיינע סימעטרישע פיגורען ווען ער ווערט געשניטען קווער].

Chiastolite

chibouk' *n.* (טשי-בוהק') א טערקישע לולקע [פּיפּקע] וואָס האָט א גראָדען לאַנ־גען ציבוק.

chibouque' *n.* (טשי-בוהק') ז. ***chibouk***

chic *n. and a.* (שיעק) מאָדיש; לויט'ן

לעצטען פאסאז; געשיקטקייט; קענטשאפט; שיק, עלעגאנץ.

chicane' *n. and v.* (שי-קיין') נארעריי, פערדרעהעריי, שטוקעס, אינטריגעס; א מין שפיעל אין פילקעס, מיאטשיקעס; פער־דרעהען, אבנארען, בעשווינדלען.

chica'ner *n.* (שי-קיי'-נער) א פערדרע־הער, פערנארער [דער וואס פערדרעהט א זאך מיט פשט'לעך און תרוצים]; א שווינדלער.

chica'nery *n.* (שי-קיי'-נער-אי) פער־דרעהעריי, שווינדלעריי.

chic'cory *n.* (טשיק'-א-רי) ציקאריע.

chi'cha *n.* (טשיע'-טשא) טשיטשא [אזא מין בוים אין די ווארימע לענדער. ער גיט ארויס א מין קלעפיגען שטאף, פון זיינע זאמען מאכט מען אויל און די קארע ווערט געברויכט פאר שטריק, פאפיער און פערשיעדענע פלעכט־ארבייט]; א מין אראנזש־רויטע פארב. ז. *chico*.

Chicha

chick *n. and v.* (טשיק) א הינדעלע; א שפאלט; א דינער פארהאנג איבער'ן פענ־סטער אדער טהיר [אין אסט־אינדיען]; ארויסשפראצען.

chick'abiddy *n.* (טשיק'-ע-ביד-אי) א הינדעלע [אין קינדער־שפראך].

chick'adee *n.* (טשיק'-ע-דיע) א קליינער אמעריקאנישער שווארץ־קעפיגער פויגעל. ז. איל. "*Birds of the U. S.*"

chick'aree *n.* (טשיק'-ע-ריע) די אמערי־קאנער רויטע וועווערקע.

chick'en *n.* (טשיק'-ען) א הוהן; א קליין הינדעלע.

chick'en-breas'ted *a.* (טשיק'-ען-ברעס'-טעד) מיט אן ענגער הויכער ברוסט.

chick'en-gum'bo *n.* (טשיק'-ען-גאמ'-באו) א היהנער־זופ געקאכט מיט אקרע [א מין גראז וואס גיט צו א געשמאקען ריח].

chick'en-hear'ted *a.* (טשיק'-ען-האר'-טעד) שרעקעדיג.

chick'en-pox *n.* (טשיק'-ען-פאקס) ווינד־פאקען [א מין קראנקהייט].

chick'ling *n.* (טשיק'-לינג) א קליין יונג היהנדעלע; א מין ארבעס.

chick'ling-vetch *n.* (טשיק'-לינג-וועטש) א מין ארבעס.

chick'-pea *n.* (טשיק'-פיע) אזא ארבעס.

chick'weed *n.* (טשיק'-הוויעד) די שטערן־מירע [א מין פלאנצע].

chi'co *n.* (טשיע'-קאו) א מין אראנזש־רויטע פארב, וועלכע מען מאכט אין אמעריקא פון די בלעטער פון א געוויסען בוים.

chid'den (טשידן) געקריגט; געלא־רעמט. ז. *chide*.

chide *v.* (טשאיד) זיך בייזערן, אנ־שרייען.

To chide a child is not always good.

chi'der *n.* (טשאי'-דער) א קריגער; א לארם־מאכער.

chi'ding *n.* (טשאי'-דינג) דאס אויס־מוסר'ען; דאס אנבייזערן זיך; א לארם אדער געפילדער.

chi'dingly *adv.* (טשאי'-דינג-לי) אויף א קריגערישען אדער צאנקערישען אופן.

chief *n. and a.* (טשיעף) דער הויפט, העכסטער; א נאטשאלניק, הויפטמאן, עלט־סטער; דער אויבערשטער טייל פון א שילד; הויפט, העכסט.

chief jus'tice (טשיעף דזשאס'-טיס) פארזיצענדער אין א געריכט; אב בית דין.

chief'less *a.* (טשיעף'-לעס) אהן א הויפטמאן, אהן אן אנפיהרער.

chief'ly *adv. and a.* (טשיעפ'-לי) הויפטזעכליך; בעזאנדערס; וואס איז שייך צו א הויפט.

chief'ship *n.* (טשיעף'-שיפ) די שטעלע פון אן אנפיהרער.

chief'tain *n.* (טשיעפ'-טיין) א הויפט־מאן, א פיהרער.

chief'taincy *n.* (טשיעפ'-טיינ-סי) די קאפיטאנשאפט, אדער די געגענד וואס שטעהט אונטער זיין הערשאפט.

chief'tainship *n.* (טשיעפ'-טיינ-שיפ) דאס אמט פון א הויפטמאן אדער פיהרער.

chiff'-chaff *n.* (טשיף'-טשעף) אן איי־ראפייאיש זינג־פויגעלע.

Chiff-chaff

chif'fon *n.* (שיפ'-אן) זעהר דינע טול אדער גאז [דורכזיכטיגער צייג].

chiffonnier' *n.* (שיפ-א-ניער') א הוי־בער קאמאד, א שיפאניער.

chig'gre *n.* (טשיג'-ער) ז. *chigoe*.

chig'non *n.* (שיג'-ניאן) א שיניאן [א געוויסע פארם פון מאכען די האר אין א הויכע פריזור פון הינטען].

chig'oe *n.* (טשיג'-או) א מין וועסט־אינדישע פליי.

chil'blain *n. and v.* (טשיל'-בליין) א פערקיהלונגס־געשוויר; אן עריטעמא [א מין ענטצינדונג פון הויט]; ווירקען עס זאלען זיך ענטוויקלען פערקיהלונגס־גע־שווירען.

child *n.* (טשאילד) א קינד; א קליין קינד.

child'-bear'ing *n. and a.* (טשאילד'-בעהר'-אינג) דאס געבערען קינדער; דאס קינדלען; געבערענדיג קינדער.

child'bed *n.* (טשאילד'-בעד) קינדבעט, קינפעט.

child'birth *n.* (טשאילד'-בוירטה) קינד־געבורט, דאס געבערען א קינד.

Chil'dermas *n.* (טשיל'-דער-מעס) דער יום טוב פון די אונשולדיגע קינדער [ווערט געפייערט דעם 28טען דעצעמבער אין דער קאטוילישער און אנגליקאנישער קירך].

Chil'dermas day (טשיל'-דער-מעס דיי) ז. *Childermas*.

child'hood *n.* (טשאילד'-הוד) די קינד־הייט.

chil'ding *n. and a.* (טשאיל'-דינג) ז. *child-bearing*.

chil'dish *a.* (טשאיל'-דיש) קינדיש, נא־ריש; קליין.

chil'dishly *adv.* (טשאיל'-דיש-לי) מעשה קינד; קינדיש.

chil'dish-min'ded *a.* (טשאיל'-דיש-מאינ'-דעד) איינפאך, אהן קונסט, קינדיש.

chil'dish-min'dedness *n.* (טשאיל'-דיש-מאינ'-דעד-נעס) איינפאכקייט; דאס זיין קינדיש, איינפאך.

chil'dishness *n.* (טשאיל'-דיש-נעס) קינדישקייט, נארישקייט, קליינינקייט.

child'-kill'er *n.* (טשאילד'-קיל'-ער) א קינדער־מערדער.

child'-kill'ing *n.* (טשאילד'-קיל'-אינג) קינדער־מערדעריי.

child'less *a.* (טשאילד'-לעס) אהן קינ־דער; קינדערלאז.

child'lessness *n.* (טשאילד'-לעס-נעס) קינדערלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין קינדער.

child'like *a.* (טשאילד'-לאיק) ווי א קינד; קינדיש; געהארכזאם.

child'likeness *n.* (טשאילד'-לאיק-נעס) דאס זיין עהנליך צו א קינד; דאס זיין איינפאך ווי א קינד.

child'ren *n.* (טשילד'-רען) קינדער.

child'-wife *n.* (טשאילד'-הוואיף) א זעהר יונגע פרוי.

chil'iad *n.* (קיל'-אי-עד) א פעריאדע פון טויזענד יאהר; א טויזענד.

chil'iarch *n.* (קיל'-אי-ארק) א קאמאנ־דיר פון טויזענד סאלדאטען; א פאל־קאווניק.

chil'iasm *n.* (קיל'-אי-עזם) דער כיליאזם [די לעהרע פון דער אלטער קריסט־ליכער קירכע, אז קריסטוס וועט ווידער ערשיינען, וועט בעזיעגען נערא'ען און וועט הערשען טויזענד יאהר און ערשט נאך דיזער צייט וועט זיין א צווייטע און ווירקליכע תחית המתים].

chil'iast *n.* (קיל'-אי-עסט) דער כי־ליאסט, דער אנהענגער פון דער כיליאס־טישער לעהרע. ז *chiliasm*.

chilias'tic *a.* (קיל-אי-עס'-טיק) כי־ליאסטיש, וואס איז שייך צו דער כיליאס־טישער לעהרע. ז. *chiliasm*.

chill *a., n. and v.* (טשיל) קיהל, קאלט, פראסטיג; קעלט; א פראסט; קאלט מא־כען; ציטערען, שוידערען.

chilled *a.* (טשילד) פערפרארען, פער־גליווערט פון קעלט.

He was chilled to the bone from exposure.

chill'iness *n.* (טשיל'-אי-נעס) קיהל־קייט, קאלטקייט; א שוידער, א טרייסעל.

chill'y *a. and adv.* (טשיל'-אי) קאלט־ליך; שוידערענד.

Chilog'natha *n.* (קאי-לאג'-נע-טהא) א מין ווערים וואס האבען פיעל פיס.

Chilop'oda *n.* (קאי-לאפ'-א-דא) די הונדערט־פיסיגע [א מין ווערים].

chil'ver *n.* (טשיל'-ווער) א יונג שעפעלע.

chim'bley *n.* (טשימ'-בלי) א קוימען.

chime *n. and v.* (טשאים) 1. דער האר־מאנישער איינקלאנג פון פערשיעדענע אינסטרומענטען; דער גלאקען־קלאנג;

הארמאניש קלינגען; האלטען זיך אין איינקלאנג; זיין צוגעפּאסט; 2. דער ראנד פון א פאס, וואס שטארצט ארויס איבער'ן דעק; 3. די רינג אויף'ן דעק פון א שיף.

1. The chimes of this church are famous for their music.

chime'-clock *n.* (טשאים'-קלאק) דער שפּיעל=זייגער [א זייגער אין וועלכען עס שפּיעלט זיך ביים שלאגען די שטונדען].

chime in with (טשאים אין הוויטה) זיין איינשטימיג מיט...: זיין פון גלייכע מיינונגען.

A weak character is ready to chime in with the opinions of others.

chime'ra *n.* (קי-מי'-רא) א לעגענדארישע משונה'דיגע חיה מיט דריי קעפּ, פון א לייב, פון א באק און פון א דראקאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]: א פוסטע פאנטאזיע; א פאלשע איינבילדונג.

chimere' *n.* (שי-מיער') דער אויבער=מאנטעל אהן ארבעל, וועלכען עס טראגט א בישאף.

chimer'ical *a.* (קי-מער'-אי-קעל) כימעריש; וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען.

chimer'ically *adv.* (קי-מער'-אי-קעל-אי) אויף א כימערישען, פאנטאסטישען אופן.

chim'ney *n.* (טשימ'-ני) א קוימען; א קאמין.

chim'ney-board *n.* (טשימ'-ני-באורד) א קוימען=ברעטעל, א זאסלאנקע.

chim'ney-cap *n.* (טשימ'-ני-קעפּ) א קארניז פון א קוימען; אזא דעכעל וואס דרעהט זיך איבער א קוימען [צו פערהיטען, אז דער ווינד זאל ניט טרייבען דעם רויך צוריק אין קוימען אריין].

chim'ney-cor'ner *n.* (טשימ'-ני-קאהר'-נער) א ווינקעל ביים אויווען.

chim'ney-flue *n.* (טשימ'-ני-פלוה) א קוימען=רעהר.

chim'ney-hook *n.* (טשימ'-ני-הוק) דער קרוק אין אויווען אויף וועלכען מען הענגט אויף א קעסעל.

chim'ney-jack *n.* (טשימ'-ני-דזשעק) אזא דעכעל וואס דרעהט זיך איבער א קוימען. ז. *chimney-cap*

chim'ney-mon'ey *n.* (טשימ'-ני-מאנ'-אי) דער קוימען=שטייער [א שטייער וואס מען פלעגט צאהלען אין מיטעלאלטער פאר יעדען קוימען פון הויז].

chim'neypiece *n.* (טשימ'-ני-פּיעס) דער קאמין=געזימס.

chim'ney-pot *n.* (טשימ'-ני-פּאט) אזא קאלפּאק איבער א קוימען צו פערשטארקען דעם לופט=צוג פאר'ן רויך.

chim'ney-shaft *n.* (טשימ'-ני-שעפט) דער אויבערשטער טייל פון קוימען וואס שטארצט ארויס איבער'ן דאך.

chim'ney-stack *n.* (טשימ'-ני-סטעק) א גרופּע פון קוימענס אויף'ן דאך.

chim'ney-stalk *n.* (טשימ'-ני-סטאהק) א גרויסער קוימען [ווי פון א פאבריק].

Chimney-swallow

chim'ney-swal'low *n.* (טשימ'-ני-סהוואל'-או) די שוואלב, וועלכע בויט געוועהנליך איהר נעסט אויף אדער ארום א קוימען.

chim'ney-sweep *n.* (טשימ'-ני-סהוויפּ) א קוימען=קעהרער.

chim'ney-swee'per *n.* (טשימ'-ני-סהוויע'-פּער) ז. *chimney-sweep*

chim'ney-swift *n.* (טשימ'-ני-סהוויפט) אזא שוואלב וועלכע בויט געוועהנליך איהר נעסט אויף א דאך ארום א קוימען. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

chim'ney-top *n.* (טשימ'-ני-טאפּ) דער אויבערשטער טייל פון א קוימען.

chim'ney-valve *n.* (טשימ'-ני-וועלוו) א קוימען=דעקעל [צום עפענען און פערמאכען דעם קוימען].

chimpan'zee *n.* (טשימ-פּענ'-זיע) די שימפּאנזע [א מין אפריקאנישע אפּע, וועלכע האט גרויס עהנליכקייט צו א מענשען].

Chimpanzee

chin *n. and v.* (טשין) א מארדע, א קין; ריידען מיט זיכערהייט אדער חוצפה; שמועסען.

Chi'na *n.* (טשאי'-נע) כינא, קיטאי.

chi'na *n.* (טשאי'-נע) פארצעלאן, פארצעליי; פארפאר.

Chi'na as'ter (טשאי'-נע עס'-טער) די כינעזישע גארטען=אסטער [אזא בלום].

chi'na-clay *n.* (טשאי'-נע-קליי) פארצעלאן=לעהם.

chi'na-grass *n.* (טשאי'-נע-גרעס) א מין קראפּיווע.

Chi'naman *n.* (טשאי'-נע-מען) א כינעזער, א קיטאיעץ.

Chi'na-or'ange *n.* (טשאי'-נע-אר'-ענדזש) א מאנדארינקע [א רויטער אפּעלסין].

chi'na-shop *n.* (טשאי'-נע-שאפּ) א פארצעלאן=געשעפט, א קראם פון פארצעלייענע כלים.

Chi'natown *n.* (טשאי'-נע-טאון) א כינעזישער קווארטאל אין א שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

chi'naware *n.* (טשאי'-נע-הוועהר) פארצעלייענע כלים.

chin'-band *n.* (טשין'-בענד) א בענדעל פון א הוט, וואס ווערט פערבונדען אונטער דער מארדע.

chin'capin *n.* (טשינ'-קע-פּין) אזא קליין קאשטאניען=בוימעל.

chinch *n.* (טשינטש) א וואנץ; א געטריידע=וואנץ. ז. *chinch-bug*

chinch'-bug *n.* (טשינטש'-באג) דער געטריידע=וואנץ [אזא וואנץ=עהנליכער אינזעקט וועלכער איז זעהר שעדליך פאר ווייץ, מאאיס און אנדערע זארטען תבואות].

chinchil'la *n.* (טשינ-טשיל'-א) די שינשילע [א מין אמעריקאנישע וועווערקע]; די רויכווארג פון א שינשילע; א מין דיקער שווערער געוואנד פאר ווינטערדיגע פרויען=קליידער.

Chinchilla

chin'-cough *n.* (טשינ'-קאהף) קאקליוש, קייך=הוסט.

chine *n. and v.* (טשאין) א שטיק רוקען=ביין מיט'ן פלייש ארום איהם [צום קאכען]; דער רוקען; רוקען=ביין; א בארג=רוקען; שטיקער ערד וואס שטארצען ארויס פון וואסער; ברעכען דעם רוקען.

chined *a.* (טשאינד) וואס האט א פעסטען רוקען.

They are steel-chined rascals.

Chinee' *n.* (טשאי-ניע') א כינעזער, א קיטאיעץ.

chine'-hoop *n.* (טשאינ'-הופּ) דער לעצטער רייף פון א פאס.

Chinese' *a. and n.* (טשאי-ניס') וואס אנבעלאנגט צו כינא; א כינעזער; די כינעזישע שפּראך.

Chinese' ink (טשאי-ניס' אינק) שווארצער טוש [אזא טינט].

Chinese' junk (טשאי-ניס' דזשאנק) א כינעזישע זעגעל=שיף.

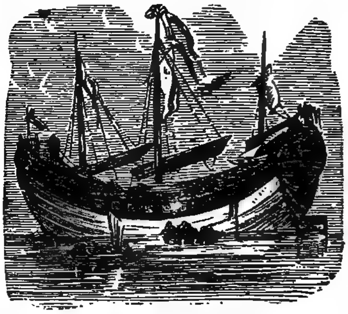
Chinese Junk

chin'gle *n.* (טשינגל) זאמד וואס איז ריין פון שמוץ.

chin'-jerk *n.* (טשין'-דזשוירק) די קראמפּפהאפטע צוזאמענציהונג פון די קינבאקען מוסקולען ביי א פּלעצליכען קלאפּ אין מארדע.

chink *n. and v.* (טשינק) א ריז. א שפּאלט; קליינגעלד; זיך שפּאלטען; ארויסגעבען א קלאנג; מאכען קלינגען.

chin'kapin *n.* (טשינ'-קע-פּין) אזא קליין קאשטאניען בוימעל.

chink'-bug *n.* (טשינק'-באג) ז. *chinch-bug*

chin'ky *a.* (טשינ'-קי) מיט ריצען אדער מיט שפּאלטען.

chinned *a.* (טשינד) מיט א מארדע.

chin'-piece *n.* (טשין'-פּיעס) ז. *chin-band*

chin'-scab *n.* (טשין'-סקעב) אזא קראנקהייט ביי שעפּסען.

chinse *v.* (טשינס) פערשטאפּען א שפּאלט פון א שיף מיט פאקעלע [אבפאל פון פלאקס].

chin'sing-i'ron *n.* (טשינ'-סינג-אי'-ערן) אזא שפּיציגער אייזען מיט וועל-

כען מען פערשטאפּט שפּאַלטען פון א שיף מיט פּאַקעלע [אבפּאל פון פלאַקס].

chin'-strap *n.* (טשין'-סטרעפּ) דער רימען וואס פערבינדט דעם האלז=רימען און דעם נאז=באנד אין די שפּאַן=געצייג פון א פערד.

chints *n.* (טשינטס) ציץ, פּערקאַל, קארטון.

chintz *n.* (טשינטס) ז. ***chints***

chip *n. and v.* (טשיפּ) א שפּאַן; א ברעקעל; זעגעל=שפּענער; צושניידען אויף שטיקלעך; שפּאַלטען; שניצען; הובלען; פאַנאַנדערברעכען זיך; פאַנאַנדערשפּאַלטען זיך.

chip'-ax *n.* (טשיפּ'-עקס) א שאב=אייזען, א סקראַב=אייזען; א הובעל.

chip'-bird *n.* (טשיפּ'-בוירד) אזא אמעריקאַנער פויגעל [האט א רויטען טשוביקעל אויף'ן קעפּעל און א גרוי בייכעל, בויט א האר=נעץ=פערמיגען נעסט און לעגט גרינע אייעלעך מיט דונקעלע פלעקען].

chip'-brea'ker *n.* (טשיפּ'-בריי'-קער) אזא מעטאַלענע פּלאַטע וואס ווערט בעפעסטיגט פון פאָרענט צו א הובעל=באנק.

chip in (טשיפּ אין) ביישטייערען.
Boys, let us chip in and buy grapes!

chip'-knife *n.* (טשיפּ'-נאַיף) א האק=מעסער.

chip'muck *n.* (טשיפּ'-מאַק) ז. ***chipmunk***

chip'munk *n.* (טשיפּ'-מאַנק) א חיה'לע ענליך צו א וועווערקע.

chip off (טשיפּ אָף) אבשפּאַלטען, אבהאַקען.

chip of the old block (טשיפּ אוו טהי אולד בלאָק) אין טאַטען געראַטען.

chip'per *n., v. and a.* (טשיפּ'-ער) דער שניצער; שניצען, סקראַבען; פּישטשען, טשיריקען [ביי פויגלען]; מונטער, לעבעדיג.

chip'ping *n.* (טשיפּ'-אינג) דאס צוהאַקען, צוברעכען אויף פּיצלעך; א שטיקעלע; א שפּאַן.

chip'ping-bird *n.* (טשיפּ'-אינג-בוירד) ז. ***chip-bird***

chip'ping-chis'el *n.* (טשיפּ'-אינג-טשיז'-על) אזא דלאָט מיט וועלכען מען האקט ארום די פּסולת פון גוס=אייזען=שטיקער ווען מען נעהמט זיי ארויס פון פורם.

chip'ping-machine' *n.* (טשיפּ'-אינג-מע-שין') אזא מאַשין צום האַקען פארב=האָלץ.

chip'ping-piece *n.* (טשיפּ'-אינג-פּיעס) דאס איבריגע מאַטעריאַל וואס ווערט צוגעגעבען צו גוס=אייזען=שטיק פאר דער בעארבייטונג.

chip'ping-spar'row *n.* (טשיפּ'-אינג-ספּער'-או) ז ***chipping-bird***

chip'ping-squir'rel *n.* (טשיפּ'-אינג-סקהוואר'-על) ז. ***chipmunk***

chip'ping-up *n.* (טשיפּ'-אינג-אַפּ) די אויבערפלעכליכע אבשטימונג פון א פּיאַנאָ.

chip'py *a. and n.* (טשיפּ'-אי) מיט א סך שפּענער.; אזא פויגעל. ז. ***chip-bird***

chi'ragon *n.* (קאי'-רע-גאָן) א שרייב=מאַשין פאר בלינדע.

chirag'ra *n.* (קאי-רעג'-רא) גיכט [פּאָדאַגרע] אין א האַנד.

chirag'ric *a.* (קאי-רעג'-ריק) וואס האט גיכט [פּאָדאַגרע] אין א האַנד.

chirag'rical *a.* (קאי-רעג'-רי-קעל) ז. ***chiragric***

chirk *v. and a.* (טשוירק) משירקען, צוויטשערען ווי א פויגעל; זיין מונטער און לעבעדיג; גוט געשטימט, מונטער, פרעהליך.

chirm *n. and v.* (טשוירם) טשירקען, צוויטשערען ווי א פויגעל: דאס טרויעריגע צוויטשערען פון פויגעל פאר א שטורם.

chirognom'ic *a.* (קאי-ראַג-נאָמ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דערקענען דעם כאַראַקטער פון א מענשען דורך די ליניען פון זיינע הענד.

chirog'nomy *n.* (קאי-ראַג'-נאָ-מי) די לעהרע ווי צו דערקענען דעם כאַראַקטער פון א מענשען דורך די ליניען פון זיינע הענד.

chi'rograph *n.* (קאי'-רא-גרעף) א דאָקומענט [ווי א קאָנטראַקט, א צוואה א. ד. ג.] געשריבען מיט דער האַנד; א האַנד=געשריבענער דופּליקאַט [א דאָקומענט אין צוויי קאָפּיעס. פארביידע צדדים, געשריבען אויף פּאַפּיער. אין דער ליידיגער צייל צווישען ביידע קאָפּיעס ווערט על פּי רוב אנגעשריבען מיט גרויסע בוכשטאַבען דאס ווארט ***chirograph*** און דאס פּאַפּיער ווערט איבערגעשניטען דורך דיזע בוכשטאַבען אין צווייען].

chirog'raphary *a.* (קאי-ראַג'-רע-פע-רי) וואס איז געשריבען מיט דער אייגענער האַנדשריפט.

chirog'rapher *n.* (קאי-ראַג'-רע-פער) א שרייבער; אן איבערשרייבער; א האַנד=וואהרזאָגער.

chirograph'ic *a.* (קאי-רא-גרעפ'-איק) האַנדשריפטליך; וואס איז שייך צו האַנד=וואהרזאָגעריי.

chirograph'ical *a.* (קאי-רא-גרעפ'-איק-על) ז. ***chirographic***

chirog'raphist *n.* (קאי-ראַג'-רע-פיסט) א האַנד=וואהרזאָגער.

chirog'raphy *n.* (קאי-ראַג'-רע-פי) האַנדשריפט; האַנד=וואהרזאָגעריי.

chirolog'ical *a.* (קאי-רא-לאַדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פינגער=שפּראַך.

chirol'ogist *n.* (קאי-ראָל'-א-דזשיסט) איינער וואס רעדט אויף פינגער=שפּראַך.

chirol'ogy *n.* (קאי-ראָל'-א-דזשי) כירלאָגיע, פינגער=שפּראַך, האַנד=שפּראַך [אזוי ווי די שפּראַך פון שטומע].

chi'romancer *n.* (קאי'-רא-מען-סער) א האַנד=וואהרזאָגער [איינער וואס זאָגט נביאות וועגען דער צוקונפט פון פּערזאָנען נאך די שטריכען פון זייערע הענד].

chi'romancy *n.* (קאי'-רא-מען-סי) האַנד=וואהרזאָגעריי, די נביאות=זאָגונג פון די שטריכען פון האַנד [חכמת היד].

chi'romant *n.* (קאי'-רא-מענט) ז. ***chiromancer***

chiroman'tic *a.* (קאי-רא-מען'-טיק) וואס איז שייך צו האַנד=וואהרזאָגעריי.

chiroman'tical *a.* (קאי-רא-מען'-טי-קעל) ז. ***chiromantic***

chi'romantist *n.* (קאי'-רא-מען-טיסט) ז. ***chiromancer***

chiron'omer *n.* (קאי-ראָנ'-א-מער) א לעהרער פון זשעסטיקולאַציאָן [איינער וואס לערענט ווי צו בעוועגען די הענד ביים רעדען אדער דיריזשירען א כאָר].

chironom'ic *a.* (קאי-רא-נאָמ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער קונסט פון זשעסטיקולאַציאָן [בעוועגונגען פון די הענד ביים רעדען אדער ביים דיריזשירען א כאָר].

chiron'omy *n.* (קאי-ראָנ'-א-מי) די לעהרע ווי אזוי צו זשעסטיקולירען, בעוועגען מיט די הענד ביים האַלטען א רעדע אדער דיריזשירען א כאָר.

chi'roplast *n.* (קאי'-רא-פּלעסט) דער האַנד=פיהרער [אן אינסטרומענט צום רעגולירען די האַנד ביי אנפענגער אין פּיאַנאָ=שפּיעלען].

chi'ropod *n.* (קאי'-רא-פּאָד) די פּיער=הענדיגע חיה [די אַפּע].

chirop'odist *n.* (קאי-ראָפּ'-א-דיסט) א רופא, וואס שניידט אויס היהנער=אויגען אדער מאַזאָליעס.

chirop'odous *a.** (קאי-ראָפּ'-א-דאָס) וואס איז שייך צו פּיער=הענדיגע חיות [אַפּען].

chirop'ody *n.* (קאי-ראָפּ'-א-די) די קונסט פון אויסשניידען היהנער=אויגען אדער מאַזאָליעס.

chiropom'pholyx *n.* (קאי-רא-פּאָמ'-פּא-ליקס) אזא הויט=קראַנקהייט פון די הענד.

chirop'ter *n.* (קאי-ראָפּ'-טער) א פלעדערמויז.

chirop'teran *n.* (קאי-ראָפּ'-טע-רען) ז. ***chiropter***

chirop'terous *a.* (קאי-ראָפּ'-טע-ראָס) וואס האט א פליה=הויט צווישען די פוס=פינגער ווי א פלעדערמויז.

chirosoph'ical *a.* (קאי-רא-סאָפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו האַנד=וואהרזאָגעריי.

chiros'ophist *n.* (קאי-ראָס'-א-פיסט) ז. ***chiromancer***

chiros'ophy *n.* (קאי-ראָס'-א-פי) ז. ***chiromancy***

chirp *n. and v.* (טשוירפּ) צוויטשערען, טשירפּען [פּיפּצען ווי א פויגעלע], גרילצען; פרעהליך מאַכען; א פּיפּץ, א צוויטשער.

chir'per *n.* (טשויר'-פּער) א פויגעל אדער אינזעקט וואס טשירפּעט, פּיפּצעט אדער גרילצט.

chir'ping *a.* (טשויר'-פּינג) לוסטיג, פרעהליך; פּיפּצענדיג, צוויטשערענדיג, גרילצענדיג.

chir'pingly *adv.* (טשויר'-פּינג-לי) ז. ***chirping***

chir'py *a.* (טשויר'-פּי) וואס פּיפּצעט, וואס צוויטשערט; מונטער, פרעהליך, לעבעדיג.

chirr *v.* (טשויר) ווארקען ווי א טויב; צירפּען, צוויטשערען.

chirr'up *v. and n.* (טשיר'-אַפּ) לעבעדיג מאַכען, פרעהליך מאַכען; צירפּען, צוויטשערען, פּיפּצען, גרילצען; א פּיפּצעריי, א צוויטשעריי.

chirr'upy *a.* (טשיר'-אַפּ-אי) לעבעדיג, מונטער.

chirur'geon *n.* (קאי-רויר'-דזשאָן) א כירורג [א דאָקטאָר וואס מאַכט אָפּעראַציאָנען].

chirur'gery *n.* (קאי-רויר'-דזשע-רי) כירורגיע, דאס אָפּערירען א קראַנקען טייל פון קערפּער.

chirur'gic *a.* (קאי-רויר'-דזשיק) כירורגיש, וואס געהערט צו די היילונג פון וואונדען אדער צו אָפּעראַציאָנען.

chirur'gical *a.* (קאי-רויר'-דזשי-קעל) ז. ***chirurgic***

chi'sel *n. and v.* (טשיז'-על) א דלאָט, א מייסעל; שניצען אדער אויסהאַקען אין שטיין אדער מעטאַל; אויסהאַקען, ארומהאַקען.

chis'eled *a.* (טשיז'-עלד) ארומגעזעקט

מיט א דלאט אדער מייסעל; רייז ארומגעהאקט.
chis'elled *a.* (טשיז'-עלד) ז. *chiseled*.
chis'el-point *n.* (טשיז'-על-פּאינט) א שפּיץ וואס האט די פארם פון א דלאט.
chis'el-shaped *a.* (טשיז'-על-שייפּט) וואס האט די פארם פון א דלאט אדער מייסעל.
chis'ley *a.* (טשיז'-לי) שטייניג, ליימיג [וועגען ערד].
chit *n. and v.* (טשיט) דער ערשטער שפּראצלינג, דאס שפּראץ=קערנדעל; דער עמבריאָז; א קליין קינד; ארויסשפּראצען.
chit'al *n.* (טשיט'-על) אזא וואסערשלאנג אין דעם אסט=אינדישען ים.
chit'arah *n.* (טשיט'-ע-רא) אזא זיידען און בוימוואָל צייג וואס ווערט געוועבט אין טערקיי.
chit'-chat *n.* (טשיט'-טשעט) געפּלוידער, פּלוידעריי.
chi'ton *n.* (קאי'-טאן) דער כיטאן [א מין העמד וועלכעס עס פלעגען טראגען די אלטע גריכען].
Chi'ton *n.* (קאי'-טאן) אזא מין מאלוסקען [קליינע, ווייכע, שליימיגע ים=חיה'לעך].
chit'ter *v.* (טשיט'-ער) צירפּען, צווימשערען, פּיפּצען.
chit'ty *a.* (טשיט'-אי) קליין, אונבעדייטענד, קינדיש; בעדעקט מיט זומערשפּרענקלעך אדער בראדאווקעס.
chit'ty-face *n.* (טשיט'-אי-פייס) א קינדישע געזיכט; א געזיכט בעדעקט מיט זומער=שפּרענקלעך.
chivalresque' *a.* (שיוו-על-רעסק') ריטערליך, קאוואליער=ארטיג; וואס איז שייך צו ריטערשאפט.
chiv'alric *a.* (שיוו'-על-ריק) ריטערליך; וואס אנבעלאנגט צו ריטערשאפט.
chiv'alrous *a.* (שיוו'-על-ראס) ריטערליך, קריגעריש, העלדיש; מוטהיג, דרייסט.
chiv'alrously *adv.* (שיוו'-על-ראס-לי) מעשה העלד; ווי א ריטער.
chiv'alrousness *n.* (שיוו'-על-ראס-נעס) ריטערליכקייט, העלדישקייט.
chiv'alry *n.* (שיוו'-על-רי) העלדישקייט; ריטערשאפט.
chives *n.* (טשאיווז) בלומען=פעדימלעך.
chiv'y *n.* (טשיוו'-אי) ז. *chevy*.
chla'mys *n.* (קליי'-מיס) א כלאמידע [אלט=גריכישער אויבערמאנטעל]; א פּורפּורנע היטעלע וועלכע עס טראגען די אויבערגייסטליכע [ווי א בישאף, א קארדינאל א. ד. ג.].
chloracet'ic *a.* (קלאו-רע-סעט'-איק) וואס איז געמאכט פון כלאר און עסיגעסענץ.
chlo'ral *n.* (קלאו'-רעל) כלאראל [א צוזאמענגעזעצטער גיפטיגער שטאף פון כלאר מיט ספּיריט].
chlo'ralism *n.* (קלאו'-רעל-איזם) א קראנקהייט וואס קומט פון געברויכען כלאראל.
chlo'ralist *n.* (קלאו'-רעל-איסט) איינער וואס איז צוגעוועהנט צו דעם געברויך פון כלאראל.
chlo'ralize *v.* (קלאו'-רעל-איז) בריינגען אונטער דער ווירקונג פון כלאראל.
chlo'rate *n.* (קלאו'-רייט) כלאר=זויערזאלץ.
chlore *v.* (קלאור) שטעלען אונטער דער ווירקונג פון כלאר [ביי דער פארבונג פון שטאפען].
chlo'ric *a.* (קלאו'-ריק) וואס איז שייך צו כלאר; וואס ענטהאלט כלאר.
chlo'ric ac'id (קלאו'-ריק עס'-איד) כלאר=זויערע [אזא פליסיגקייט].
chlo'rid *n.* (קלאו'-ריד) כלאריד [א כעמישע פעראייניגונג פון כלאר מיט אן אנדער עלעמענט].
chlo'ridate *v.* (קלאו'-רי-דייט) בעדעקען מיט כלאר=זילבער [ווי עס ווערט געטהאן מיט פאטאגראפישע פלאטען].
chlorid'ic *a.* (קלא-ריד'-איק) כלארידיש; וואס ענטהאלט אין זיך כלאר.
chlo'ridize *v.* (קלאו'-רי-דאיז) פערבינדען מיט כלאר [ווי דאס ווערט געטהאן מיט זילבער=ערץ אום צו בעקומען ריינע זילבער]; בעדעקען מיט כלאר=זילבער [ווי דאס ווערט געטהאן ביי פאטאגראפישע פלאטען].
chlo'rin *n.* (קלאו'-רין) כלאר [א כעמישער גרונד עלעמענט, וואס האט א גריןגעלבען קאליר און איז גיפטיג].
chlo'rinated *a.* (קלאו'-רי-ניי-טעד) וואס ענטהאלט כלאר.
chlorina'tion *n.* (קלאו-רי-ניי'-שאן) דאס אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון כלאר.
chlo'rine *n.* (קלאו'-רין) ז. *chlorin*.
chlo'rinize *v.* (קלאו'-רי-נאיז) פערבינדען מיט כלאר.
chloriod'ic *a.* (קלאור-אי-אד'-איק) וואס איז א פערבינדונג פון כלאר און יאד.
chlori'odine *n.* (קלאור-אי'-א-דין) א פערבינדונג פון כלאר און יאד.
chlo'rite *n.* (קלאו'-ראיט) דער כלאריט; גרינער טאלק [אזא מינעראל וואס האט א גראז=גרינליכען קאליר].
chlorit'ic *a.* (קלא-ריט'-איק) וואס ענטהאלט כלאריט. ז. *chlorite*.
chlo'ritoid *n.* (קלאו'-רי-טאיד) א מינעראל וואס געהערט צו דער כלאריט=גרופּע.
chlo'rize *v.* (קלאו'-ראיז) ז. *chlorinize*.
chlorocal'cite *n.* (קלאו-רא-קעל'-סאיט) קאלציום=כלאריד [אזא מינעראל וואס ווערט מייסטענס געפונען אין דער לאווא וואס ווערט ארויסגעווארפען פון דעם פייער=שפּייענדיגען בארג וועזוף].
chlorocarbo'nic *a.* (קלאו-רא-קאר-באנ'-איק) וואס בעשטעהט פון דער כעמישער פערבינדונג פון כלאר מיט קויהלען=זויערע.
chlorocar'bonous *a.* (קלאו-רא-קאר'-בא-נאס) ז. *chlorocarbonic*.
chlo'rochrous *a.* (קלאו'-רא-קראס) וואס האט א גרינליכען קאליר.
chlo'rodyne *n.* (קלאו'-רא-דאין) א בעטויבענד און שמערץ=איינשטילענד מיטעל.
chlo'roform *n. and v.* (קלאו'-רא-פארם) כלאראפארם [א צוזאמענגעזעצטער שטאף פון כלאר=גאז און ספּיריט]; א שלאפטרונק; כלאראפארמירען, איינשלעפערען, בעטויבען.
chlorofor'mic *a.* (קלאו-רא-פאר'-מיק) וואס איז שייך צו כלאראפארם.
chloroformiza'tion *n.* (קלאו-רא-פאר-מי-זיי'-שאן) דאס כלאראפארמירען.
chlo'roid *a.* (קלאו'-ראיד) וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון כלאר.
chlorom'eter *n.* (קלא-ראמ'-ע-טער) א כלאראמעטער, אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די בלייכונגס=קראפט פון כלאר=האלטיגע שטאפען [כלאר=האלטיגע שטאפען האבען די איינגעשאפט אבצובלייכען פארבען].
chloromet'ric *a.* (קלאו-רא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו כלאראמעטריע. ז. *chlorometry*.
chlorom'etry *n.* (קלא-ראמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די פארבען=בלייכונגס=קראפט פון כלאר=האלטיגע שטאפען.
chlo'rophyl *n.* (קלאו'-רא-פיל) כלאראפיל [דער גרינער שטאף אין די בלעטער פון א פלאנצע, וועלכער אסימילירט די נאהרונגס=מאטעריאלען].
chlo'rophyll *n.* (קלאו'-רא-פיל) ז. *chlorophyl*.
chlorophylla'ceous *a.* (קלאו-רא-פי-ליי'-שיאס) וואס ענטהאלט כלאראפיל. ז. *chlorophyl*.
chlorophyl'lian *n.* (קלאו-רא-פיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו כלאראפיל. ז. *chlorophyl*.
chloroplatin'ic *a.* (קלאו-רא-פלע-טינ'-איק) וואס בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון כלאר און פלאטין.
chloro'sis *n.* (קלא-ראו'-סיס) בלייכזוכט וואס קומט פון בלוט=ארימקייט.
chlorot'ic *a.* (קלא-ראט'-איק) בלייכזיכטיג, בלוט=ארים.
chlo'rous *a.* (קלאו'-ראס) וואס איז שייך צו כלאר אדער צו פערבינדונגען מיט כלאר.
chlo'rous ac'id (קלאו'-ראס עס'-איד) כלאר=זויערע.
choa'ty *a.* (טשאו'-טי) דיק, פעט.
chock *n. and v.* (טשאק) א פערשטאפּונגס=פלעקעל, א פערשפּארונגס=פלעקעל; א קלין; א שטויס, אן אנגריף; פערשטאפּען, פערשפּארען; אנגרייפען.
chock'-a-block *a. and adv.* (טשאק'-ע-בלאק) פול מיט א ווערך, מיט א קייפ; אנגעפּאקט.
chock'-and-block *a. and adv.* (טשאק'-ענד-בלאק) ז. *chock-a-block*.
chock'-block *n.* (טשאק'-בלאק) אזא ברעמזע=פארריכטונג אבצושטעלען אדער איינצוהאלטען די רעדער פון א וואגען.
chock'-full *a.* (טשאק'-פול) פול ווי אן איי.
choc'olate *n. and a.* (טשאק'-א-לייט) שאקאלאד; געמאכט פון אדער פערמישט מיט שאקאלאד; כיט א שאקאלאד=קאליר.
choc'olate-drops *n.* (טשאק'-א-לייט-דראפּס) שאקאלאד=באנבאנס [צוקערקעס].
choc'olate-house *n.* (טשאק'-א-לייט-האוס) א קאנפעקטען=געשעפט, א שאקאלאד=געשעפט; א קאפע=הויז.
choc'olate-mill *n.* (טשאק'-א-לייט-מיל) א שאקאלאד=פאבריק.
choc'olate-nut *n.* (טשאק'-א-לייט-נאט) די בעבלעך פון דעם קאקאא=בוים [פון וועלכען עס ווערט געמאכט שאקאלאד].
choc'olate-tree *n.* (טשאק'-א-לייט-טריע) דער קאקאא=בוים.
choice *n. and a.* (טשאיס) 1. וואהל; ברירה; דאס אויסקלייבען; דער אויסגעקליבענער; 2. גוט, פארטרעפליך.
1. The election did not result in a choice.
2. The dress was made of choice material.
choice'less *a.* (טשאיס'-לעס) אהן ברירה, געצוואונגען.
choice'ly *adv.* (טשאיס'-לי) אויסנעצייכענט, אויסערוועהלט, פארטרעפליך.
choice'ness *n.* (טשאיס'-נעס) דאס זיין

אויסנעצייכענט, פארטרעפליך; דאס זיין אבנעקליבען.

choir *n. and v.* (קהוואיר) [פון] א כאר זיננער]; דער קאר אין א קירך [דער פלאטץ וואו די זיננער שטעהען אדער די גלחים זיצען]; זיננען אין כאר.

choir'-boy *n.* (קהוואיר'-באי) א איננעל וואס זיננט אין א כאר.

choir'-lea'der *n.* (קהוואיר'-ליע'-דער) ז. *choirmaster*

choir'man *n.* (קהוואיר'-מען) א זיננער פון א כאר.

choir'master *n.* (קהוואיר'-מעס-טער) א כאר־דיריגענט.

choir'-or'gan *n.* (קהוואיר'-אר'-גען) אן ארגעל.

choir'-screen *n.* (קהוואיר'-סקריען) אזא אבצאמונג וואס ווערט געמאכט אין א קירך פאר'ן כאר.

choir'-ser'vice *n.* (קהוואיר'-סויר'-וויס) די תפילות אין קירך וואס ווערען געזונגען פון כאר.

choke *v. and n.* (טשאוק) 1. דערשטיקען, דערווערגען, פערשטיקען; שטיקען זיך; 2. א פעראייננטע [ביים ענדע] לאך פון א הארמאט; 3. דער עק פון א ראקעט; 4. דער אפענער פלאץ אין מיטען שטאדט וואו עס געפינט זיך דער מארק [אין איני דיען].

1. He choked with laughter.

choke'berry *n.* (טשאוק'-בער-אי) אזא אמעריקאנער קוסטען־בוימעל; די יאגדעס פון דיזען קוסטען־בוימעל.

choke'-bore *n. and v.* (טשאוק'-באור) א פערקלענערטע [ביים ענדע] לאך פון א ביקס; א ביקס מיט אזא לאך; מאכען אזא לאך.

choke'-cher'ry *n.* (טשאוק'-טשער'-אי) א מין ביטערער ווילדער קארש.

choke'-damp *n.* (טשאוק'-דעמפ) שטי־ קענדער, קויהלען־זויערער גאז [אין א קויהלען־שאכטע].

chokedar' *n.* (טשאו-קע-דאר') א וועכ־ טער, א פאליצייסקער [אין אינדיען].

choke'-full *a.* (טשאוק'-פול) אנגע־ פאקט; פול ווי אן אוינ.

The room was choke-full of people.

choke'-pear *n.* (טשאוק'-פעהר) אזא בארנע וואס האט א שטארקען זויערען טעם.

cho'ker *n.* (טשאו'-קער) דער אדער דאס וואס שטיקט, דערווערגט; דאס וואס מאכט שווייגען, אן ארגומענט, אויף וועל־ כען מען קען ניט ענטפערען; א הויכער קראגען.

cho'king *a.* (טשאו'-קינג) שטיקענד, ווערגענד.

cho'ky *a.* (טשאו'-קי) שטיקענד; ווער־ גענד.

To stay in a choky room is unhealthy.

chol'agogue *n.* (קאל'-ע-גאג) א מערי־ ציניזשער מיטעל צו פערמעהרען די ביל־ דונג פון גאל אין קערפער.

cholangioi'tis *n.* (קא-לען-דזשי-א-אי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די גאל־קאנאלען.

cholecysti'tis *n.* (קאל-אי-סיס-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער גאל.

choledog'raphy *n.* (קאל-אי-דאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער גאל.

chol'eic *a.* (קאל'-אי-איק) וואס איז שייך צו דער גאל.

chol'er *n.* (קאל'-ער) גאל; ביטערניש, צארן.

chol'era *n.* (קאל'-ע-רא) כאלעריע.

cholera'ic *a.* (קאל-ע-ריי'-איק) וואס איז שייך צו כאלעריע.

chol'era infan'tum (קאל'-ע-רא אינ־ פען'-טאם) כאלערינקע, בויך־קרעמפפען [ביי קליינע קינדער].

chol'era mor'bus (קאל'-ע-רא מאר'-באס) בויך־קרעמפפען, א שטארקער בויך־ וועהטאג [ביי דערוואקסענע].

chol'eric *a.* (קאל'-ע-ריק) וואס גאליק; וואס ווערט שנעל אין כעס; וואס ערגערט זיך, וואס רעגט זיך אויף.

chol'eriform *a.* (קאל'-ע-רי-פארם) וואס איז עהנליך צו כאלעריע.

chol'erine *n.* (קאל'-ע-רין) דיא ערשטע שטופע פון כאלעריע; כאלערינקע [א לייכטע פארם פון כאלעריע].

chol'eroid *a.* (קאל'-ע-ראיד) וואס איז שייך צו כאלעריע.

cholester'ic *a.* (קאל-עס-טער'-איק) וואס איז שייך צו קאלעסטעריען. ז. *cholesterin*

choles'terin *n.* (קא-לעס'-טע-רין) קא־ לעסטערין [א ווייסער, פעטליכער שטאף, וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע טיילען פון קערפער, בעזונדערס אין גאל און אין די נערווען].

choles'terine *n.* (קא-לעס'-טע-רין) ז. *cholesterin*

cho'liamb *n.* (קאו'-לי-עמב) דער קא־ ליאמבוס, דער הינקענדער יאמבוס [א גע־ וויסע פארם פון שרייבען ליעדער, וואו דער פערז בעשטעהט פון א יאמבישען טרימעטער מיט א טראכעאוס אויף'ן לעצ־ טען פוס].

choliam'bic *a. and n.* (קאו-לי-עמ'-ביק) וואס איז שייך צו דעם קאליאמבוס; דער קאליאמבוס. ז. *choliamb*

chol'ic *a.* (קאל'-איק) וואס איז שייך צו דער גאל.

chomp *v.* (טשאמפ) קייען, בייסען, צו־ גריזשען.

chon'dral *a.* (קאנ'-דרעל) וואס איז שייך צו כראמשקע [קנארפעל, כראשץ].

chon'drin *n.* (קאנ'-דרין) דער תמצית פון כראמשקע [וואס בעקומט זיך ווען מען קאכט עס אויס אין וואסער. ווען דאס קיהלט זיך אב, ווערט דאס פערגליווערט ווי סטודען].

chon'drine *n.* (קאנ'-דרין) ז. *chondrin*

chondri'tis *n.* (קאנ-דראי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער כראמשקע (קנאר־ פעל, כראשטש].

chon'drodite *n.* (קאנ'-דרא-דאיט) אזא העל־געלבער ברעקעלדיגער מינעראל.

chondrog'raphy *n.** (קאנ-דראג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג וועגען קנארפעל־פלייש [כראמשקע].

chon'droid *a.* (קאנ'-דראיד) וואס איז עהנליך צו כראמשקע, וואס איז שייך צו דער כראמשקע.

chondrol'ogy *n.* (קאנ-דראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קנארפעל־פלייש [כראמ־ שקע].

chondrom'eter *n.* (קאנ-דראמ'-ע-טער) א וואג־שאל צו וועגען תבואה.

chondropteryg'ian *n.* (קאנ-דראפ־ טע-רידזש'-אי-ען) דער קנארפעל־פיש [א פיש, וועלכער האט א כראמשקע־סקעלעט].

Chondros'tei *n.* (קאנ-דראס'-טי-אי) די קנארפעל־פיש [דער מין פיש וואס זייער סקעלעט בעשטעהט הויפטזעכליך פון כראמשקע].

chon'drotome *n.* (קאנ'-דרא-טאום) אזא מעסער צום שניידען כראמשקע [קנארפעל].

chondrot'omy *n.* (קאנ-דראט'-א-מי) דאס שניידען כראמשקע [קנארפעל]; די צונלידערונג פון כראמשקע.

choo'sable *a.* (טשו'-זעבל) וואס קען אויסגעוועהלט ווערען; ווינשענסווערטה.

choose' *v.* (טשוהז) וועהלען, אויסקלייבען; פערלאנגען; אבשטעלען זיך אויף איינס פון די ביידע.

Choose the right and shun evil.

choo'ser *n.* (טשוה'-זער) א וועהלער, אן אויסקלייבער.

choo'sing *a.* (טשוה'-זינג) אויסקליי־ בענדיג, אויסוועהלענדיג.

choo'singly *adv.* (טשוה'-זינג-לי) דורך אויסוועהל.

chop *v. and n.* (טשאפ) 1. האקען, צו־ שניידען; שפאלטען; זיך כאפען, זיך צו־ כאפען; טוישען, בייטען; 2. א שטיק; א פלייש־ריפעלע צום בראטען; שפאלט, שניט, ריץ.

1. The boy came to chop the firewood. 2. He ordered a chop for his breakfast.

chop about' *v.* (טשאפ ע-באוט') זיך פלוצלונג ענדערען.

chop'-cher'ry *n.* (טשאפ'-טשער'-אי) אזא שפיעל, וואו מען הענגט אויף א קארש אויף א פאדים און מען דארף איהם אנכא־ פען מיט די צייהנער.

chop'fallen *a.* (טשאפ'-פאהלן) ארונ־ טערגעפאלען ביי זיך, זעהר שטארק אויס־ געמאטערט.

chop'-house *n.* (טשאפ'-האוס) א גאר־ קיך [ספעציעל פון ביפשטעקס און בראַ־ טענס].

chop in (טשאפ אין) אונטערברעכען; אונגעריכט קומען, פלוצלונג אריינפאהרען.

chopine' *n.* (טשא-פין') זעהר א הויכער קאריק פון א פרויען־שוך; א שאפען [א פראנצויזישע מאס פאר פליסיגקייטען].

chop'-logic *n.* (טשאפ'-לאדזש-איק) א דיספוטאנט; א בעל פלפול; א האר־שפאל־ טער; פערדרעהטע לאגיק.

chop'ness *n.* (טשאפ'-נעס) אזא מין לאפעטע.

chop off (טשאפ אף) אבהאקען.

chop out with (טשאפ אוט הווידה) ארויספלאצען, ארויסטרעטען פלוצים מיט לשון.

chopped *a.* (טשאפט) צוהאקט.

chop'per *n.* (טשאפ'-ער) א פלייש האַ־ קער ביי א קצב; א גארטען־לאפעטע.

chop'ping *a.* (טשאפ'-אינג) וואס שטראמט אין קליינע, געבראכענע וועלען [כוואליעס].

chop'ping-block *n.* (טשאפ'-אינג־ בלאק) א האק־קלאץ [ווי ביי א קצב].

chop'ping-board *n.* (טשאפ'-אינג־ באורד) א האק־ברעט [ווי אין קיך].

chop'ping-knife *n.* (טשאפ'-אינג־ נאיף) א האק־מעסער.

chop'ping-mill *n.* (טשאפ'-אינג-מיל) א מיהל וואו עס ווערט גראב געמאהלען תבואה אלס פוטער פאר בהמות.

chop'ping sea (טשאפ'-אינג סיע) א שטורעמדיגער ים [וואו די כוואליעס ברע־ כען זיך און ווערען צוהאקט].

chop'ping-tray *n.* (טשאפ'-אינג-טריי) אזא הילצערנע מולטער צו האקען פלייש.

chop'py *a.* (טשאפ'-אי) פול מיט שפאל־ טען; צוטרעשטשעט; בעדעקט מיט קליי־ נע, קורצע, געבראכענע וועלען [כוואַ־ ליעס].

chops *n.* (טשאפס) דאס מויל; די באק; די קינבאק.

chops and chan'ges (טשאפּס ענד טשיינ'-דזשעז) וועקסעל־פעלע, ענדערונ־גען, א מאל ארויף א מאל אראב.
chop'-sticks *n.* (טשאפּ'-סטיקס) קליינע שטעקעלעך, וועלכע די כינעזער און יאפּאנע־זער בענוצען צום עסען אנשטאט מעסער און גאפּעל.
chop-su'ey *n.* (טשאפּ-סו'-אי) אזא מין כינע־זישער געריכט פון גע־קאכטע הוהן אדער חזיר מיט גרינסען געקאכט אין זייער אייגענעם סאוס.
chop up (טשאפּ אפּ) צוהאקען אין שטיקלעך; אוועקכאפּען.

Chop-sticks

chorag'ic *a.* (קא-רעדזש'-איק) וואס איז שייך צום כאראגוס [כאר־דירינגענט אין אלט־גריכישען טעאטער].
chora'gus *n.* (קא-ריי'-גאס) דער כארא־גוס [כאר־דיריגענט אין טעאטער ביי די אלטע גריכען].
cho'ral *a. and n.* (קאו'-רעל) 1. וואס געהערט צו א כאר; 2. דער כאראל [א מוזיקאלישע קאמפּאזיציאן וואס דארף גע־זונגען ווערען פון כאר].
1. He organized a choral society.
cho'ral-book *n.* (קאו'-רעל-בוק) א זאמלונג פון מוזיקאלישע קאמפּאזיציאנען פאר א כאר; א זאמלונג פון כאר־ליעדער.
cho'rale *n.* (קאו'-רעל) א מוזיקאלישע קאמפּאזיציאן פאר א כאר.
chora'leon *n.* (קא-ריי'-לי-אן) אזא קירכען־ארגעל.
cho'ralist *n.* (קאו'-רעל-איסט) א כאר־זינגער; א פּראפעסאר פון כאר מוזיק.
cho'rally *adv.* (קאו'-רעל-אי) אויף דעם אופן פון א כאר; אין כאר.
cho'ral ser'vice (קאו'-רעל סויר'-וויס) א גאטעס־דיענסט מיט מוזיק.
chorau'la *n.* (קא-ראה'-לא) דאס צי־מער אין א קירך וואו דער כאר מאכט פּראבע.
chord *n. and v.* (קאהרד) א סטרונע; א שטריקעל; אן אקארד [א הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון מוזיקאלישע טענער]; א כארדע [א בעצייכענונג אין געאמעטריע פאר א גראדע ליניע וואס שניידט דורך א קרייז ניט אין צענטער]; קלינגען האר־מאניש.
chor'dal *a.* (קאהר'-דעל) וואס איז שייך צו א סטרונע אדער אן אקארד.
chordom'eter *n.* (קאהר-דאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די דיק פון סטרונעס אדער שטריק.
chore *n.* (טשאור) די גע־הויז־ארבייט; וועהנליכע, שטענדיגע ארבייט אין א הויז, אויף א פּערמע א. ד. ג.
chore'a *n.* (קא-רי'-ע) וויטעס־טאנץ [א מין קאנוואולסיווע נערווען־קראנק־הייט].
chore'al *a.* (קא-רי'-על) וואס איז שייך צו וויטעס־טאנץ; וואס ליידעט פון וויטעס־טאנץ. ז. *chorea*
chore'-boy *n.* (טשאור'-באי) א יונג וואס טהוט די שטענדיגע ארבייט אין א הויז, אויף א פּערמע א. ד. ג.
choreg'raphy *n.* (קא-רעג'-רעפ-אי) כארעאגראפיע [דאס פּערפאסען באלע־טען].
chore'ic *a.* (קא-רי'-איק) ז. *choreal*
chore'iform *a.* (קא-רי'-אי-פארם) וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו דער קראנק־הייט וויטעס־טאנץ.
chore'oid *a.* (קא-רי'-איד) ז. *choreiform*
chorepis'copus *n.* (קאו-ריע-פּיס'-קא-פּאס) דער כארעפּיסקאפּ [א הויכער גייסטליכער אין ראנג צווישען א בישאף און פּרעסביטער].
chore'us *n.* (קא-רי'-אס) דער כארעאוס [א פּארם פון שרייבען געדיכטע, וואו די טאקטען, אויף וועלכע יעדע שורה איז איינגעטיילט, בעשטעהען פון צוויי זילבען און דער אקצענט איז אויף דער ערשטער: א'-וואס || קלינגט'-איהר || קיר'-כען || גלא'-קען || הערט'-שוין || אויף'-גע || נונ'-גע || שרא'-קען].
cho'riamb *n.* (קאו'-רי-עמב) דער כארי־אמבוס [א פּארם פון שרייבען געדיכ־טע, וואו די טאקטען, אויף וועלכע יעדע שורה איז איינגעטיילט, בעשטעהען פון פיער זילבען: די ערשטע און די פיער־טע לאנגע און די צוויי מיטעלע — קורצע, ווי | — ◡ ◡ — | — ◡ ◡ — |].
choriam'bus *n.* (קאו-רי-עמ'-באס) ז. *choriamb*
cho'ric *a.* (קאו'-ריק) וואס איז שייך צו א כאר.
cho'rion *n.* (קאו'-רי-אן) די אויסערע הייטעל, אין וועלכער עס האלט זיך דער עמבריא [די זאמען־פּרוכט אין דער גע־בעהר־מוטער, פון וועלכע דאס קינד ענט־וויקעלט זיך].
cho'rist *n.* (קאו'-ריסט) א כאריסט, כאר־זינגער, משורר.
chor'ister *n.* (קאר'-איס-טער) א זינ־גער; א זינגער אין א קירכען־כאר; דער פיהרער פון א כאר.
cho'rograph *n.* (קאו'-רא-גרעף) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט ביים אויפנעהמען א פּלאן פון א לאנדשאפט.
chorog'rapher *n.* (קא-ראג'-רע-פער) א כאראגראף, א לאנד־בעשרייבער [בע־זאנדערס איינער וואס אונטערזוכט די ערטער וועלכע ווערען דערמאנט אין היס־טאריע און בעשטימט זייער ריכטיגען פּלאץ].
chorograph'ic *a.* (קא-רא-גרעפ'-איק) כאראגראפיש, לאנד־בעשרייבענד.
chorograph'ical *a.* (קא-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *chorographic*
chorograph'ically *adv.* (קא-רא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א כאראגראפישען שטייגער. ז. *chorography*
chorog'raphy *n.* (קא-ראג'-רע-פי) כא־ראגראפיע [די בעשרייבונג פון א לאנד; איבערהויפּט די בעצייכנונגען פון פּלע־צער וועלכע זיינען דערמאהנט אין אלטע שריפטען].
cho'roid *a.* (קאו'-רויד) ווי די אויסערע הייטעל פון א זאמען־אייעלע. ז. *chorion*
cho'roid coat (קאו'-רויד קאוט) דאס מיטעלע הייטעל פון אויג־אפּעל.
chorolog'ical *a.* (קא-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו לאנד־בעשרייבונג; וואס איז שייך צו דער געאגראפישער פּערטיילונג פון חיות און פלאנצען.
chorol'ogist *n.* (קא-ראל'-א-דזשיסט) א קענער פון לאנד־בעשרייבונג, איינער וואס שטודירט די געאגראפישע פּערטיי־לונג פון חיות און פלאנצען.
chorol'ogy *n.* (קא-ראל'-א-דזשי) די וויסענשאפט פון לאנד־בעשרייבונג; די וויסענשאפט פון דער געאגראפישער פּער־טיילונג פון חיות און פלאנצען [ד. ה. וועלכע חיות און פלאנצען אין יעדען לאנד געפינען זיך].
choroma'nia *n.* (קאו-רא-מיי'-ני-א) כאראמאניע [אן אומנאטירלעכער חשק צום טאנצען].
chorom'etry *n.* (קא-ראמ'-ע-טרי) די קונסט פון לאנד־מעסטונג.
cho'rus *n. and v.* (קאו'-ראס) א כאר, א קאמפּאניע זינגער; א מוזיק־שטיק וואס ווערט געזונגען אין כאר; זינגען אין כאר, מיט'ן גאנצען עולם.
chose *n.* (שאוז) [א רעכטס־אביעקט] זאך, א געגענשטאנד, וועלכע קען זיין אי־מעצענס אייגענטום].
chose (טשאוז) אויסגעקליבען, אויסגע־וועהלט. ז. *choose*
cho'sen *a.* (טשאוזן) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען.
chough *n.* (טשאף) [א א מין קראהע שווארצער פויגעל].
chouse *v. and n.* (טשאוס) בעטריגען; אבטהאן א שטיק, בעשווינדלען; א שווינדלער, בעטריגער; א טערקישער אי־בערזעצער.
chow'-chow *a. and n.* (טשאו'-טשאו) געמישם; פּערשידענעם; א געמישעכץ; א געריכט פון געמישטע איינגעזייערטע ארטיקלען.
chow'der *n. and v.* (טשאו'-דער) פיש אדער אוסטריצעס געקאכט מיט געמיזע; קאכען פיש אדער אוסטריצעס מיט געמיזע.
chow'ry *n.* (טשאו'-רי) א סארט בעזימעל אדער פעכער צו פערטרייבען פליעגען [דיענט אין איינינע ערטער פון אזיען אלס א סימבאל פון קעניגליכער מאכט].
chrematis'tics *n.* (קריע-מע-טיס'-טיקס) די לעהרע וועגען בעזיץ אדער רייכטום; פּאליטישע עקאנאמיע.
chrestomath'ic *a.* (קרעס-טא-מעטה'-איק) וואס איז שייך צו א כרעסטאמאטיע. ז. *chrestomathy*
chrestomath'ical *a.* (קרעס-טא-מעטה'-אי-קעל) ז. *chrestomathic*
chrestom'athy *n.* (קרעס-טאמ'-ע-טהי) כרעסטאמאטיע, א מוסטער־זאמלונג [א לעזע־בוך פאר שילער, וואס איז צוזאמענ־געשטעלט פון שטיקלעך ליטעראטור פון פּערשיעדענע שרייבער].
chrism *n. and v.* (קריזם) זאלבונגס־אויל [א זאלב, וואס ווערט געברויכט אין די קירכען ביי פּעריעדענע רעליגיעזע צע־רעמאניעס]; זאלבען מיט'ן הייליגען זאלב.
chris'mal *a. and n.* (קריז'-מעל) וואס געהערט צו דער זאלבונג אדער צום זאל־בונגס אויל; דער אויל־קריגעל [אין קיר־כע]. ז. *chrism*
chrisma'tion *n.* (קריז-מיי'-שאן) די בעשמירונג מיט זאלבונגס־אויל [א רע־ליגיעזע צערעמאניע אין די קאטוילישע און אנדערע קירכען].
chris'matory *n.* (קריז'-מע-טא-רי) דער אויל־קריגעל [א קריגעל אין וועלכען מען האלט זאלבונגס־אויל פאר געוויסע רע־ליגיעזע צערעמאניעס אין די קאטוילישע און אנדערע קירכען].
chris'om *n.* (קריז'-אם) דאס קינד, וועל־כעס שטארבט אין ערשטען מאנאט נאך'ן געבורט.
chris'om-child *n.* (קריז'-אם-טשאילד) אן אונשולדיגעס קינד.
chris'om-cloth *n.* (קריז'-אם-קלאטה) דאס טויף־קלייד [א שטיק געאוילטע ליי־

וואנד, אין וועלכען מען פלעגט אמאל איינ=
וויקלען דאס קינד באלד נאך'ן טויפען].

Christ *n.* (קראיסט) יעזוס קריסטוס.

Christ'-child *n.* (קראיסט'-טשאילד) דאס בילד פון קריסטוס אלס קינד.

christ'-cross *n.* (קריס'-קראס) א קרייץ= צייכען אלס אן אונטערשריפט; דער אנ= הויב און דער סוף.

christ'cross-row *n.* (קריס'-קראס-ראו) אן א-בע-צע [*a-b-c*].

chris'ten *v.* (קריסן) טויפען; געבען א נאמען [ביי קריסטען].

Chris'tendom *n.* (קריס'נ-דאם) קריס= טענטום, די קריסטליכע וועלט; אלע די, וואס האלטען זיך אן קריסטליכען גלויבען.

chris'tening *n.* (קריס'נ-אינג) דאס טויפען; דאס געבען א נאמען [ביי קריס= טען].

Christ'hood *n.* (קראיסט'-הוד) קריס= טענטום.

chris'tian *n.* (קריס'-טשען) א דענישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 4 אמעריקאנער דאלאר.

Chris'tian *n. and a.* (קריס'-טשען) א קריסט; דער וואס פיהרט זיך אויף לויט די פרינציפען פון די קריסטליכע לעהרען; קריסטליך; וואס האלט זיך אן דעם קריסט= ליכען גלויבען; וואס פיהרט זיך אויף לויט די פרינציפען פון קריסטענטום.

Christian'ity *n.* (קריס-טשי-ענ'-אי-טי) קריסטענטום; די קריסטליכע רעליגיאן.

Christianiza'tion *n.* (קריס-טשענ-אי- זיי'-שאן) דאס בעקעהרען צום קריסטענ= טום.

Chris'tianize *v.* (קריס'-טשענ-איז) קריסטליך מאכען; בעקעהרען צום קריסט= ליכען גלויבען.

Chris'tianizer *n.* (קריס'-טשענ-אי- זער) דער וואס בעקעהרט צום קריסטענטום.

Chris'tian name (קריס'-טשען ניים) דער טויף=נאמען, דער ערשטער נאמען.

Chris'tian Sci'ence (קריס'-טשען סאי'-ענס) אזא סיסטעם צו היילען קער= פערליכע און גייסטיגע קראנקהייטען גע= בויט אויף'ן גלויבען, אז אלץ אין דער וועלט איז געטליך און גייסטיג, און דע= ריבער איבער דעם מענשען טהוט עפעס וועה, איז דיזער וועהטאג ניט מעהר ווי זיין איינבילדונג, וועלכע איז צו איהם געקומען דורך זיין ניט רעליגיעזער, ניט קריסטליכער אויפפיהרונג. און דעריבער אויב דער מענש איז מיט אן אמת פרום און קריסטליך, קען צו איהם אזא איינביל= דונג ניט קומען און דערפון איז ער ממילא געזונד [דיזע סיסטעם איז געגרינדעט אין אמעריקא פון פרוי עדדי אין יאהר 1866].

Chris'tian so'cialism (קריס'-טשען סאו'-שעל-איזם) דער קריסטליכער סאציא= ליזם [די סאציאליסטישע ריכטונג אין אמעריקא, וועלכע בעהויפטעט, אז דער מאדערנער סאציאליזם קען פערווירקליכט ווערען דורך א פאלשטענדיגע דורכפיה= רונג פון די פרינציפען און לעהרען פון קריסטענטום]; א געוויסע בעוועגונג אין ענגלאנד אין יאהר 1850 וואס איז בעשטא= נען פון א געמיש פון סאציאליסטישע און קריסטליכע פרינציפען.

Christ'less *a.* (קראיסט'-לעס) ניט קריסטליך; וואס פיהרט זיך אויף ניט לויט די קריסטליכע לעהרען; וואס גלויבט ניט אין קריסטוס.

Christ'like *a.* (קראיסט'-לאיק) קריסט= ליך.

Christ'liness *n.* (קראיסט'-לי-נעס) דאס זיין קריסטליך.

Christ'ly *a.* (קראיסט'-לי) קריסטליך.

Christ'mas *n.* (קריס'-מעס) וויינאכטען [דער יום=טוב לכבוד קריסטוס'ס גע= בורטסטאג].

Christ'mas box (קריס'-מעס באקס) א וויינאכטס=מתנה.

Christ'mas cake (קריס'-מעס קייק) דער וויינאכטען=קוכען.

Christ'mas car'ol (קריס'-מעס קער'- אל) דאס וויינאכטס=ליעד [א ליעד וואס ווערט געזונגען אין וויינאכטען לכבוד קריסטוס'ס געבורט].

Christ'mas eve (קריס'-מעס איוו) וויינאכטס=אבענד.

Christ'mas pie (קריס'-מעס פאי) וויינ= נאכטס=פאשטעט=קוכען.

Christ'mas pud'ding (קריס'-מעס פוד'-אינג) וויינאכטס=פודינג.

Christ'mas rose (קריס'-מעס ראוז) קריסט=ווארצעל [א מין פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען ראזען=עהנליכע בלו= מען און וועלכע בליהט אין ווינטער].

Christ'mas tale (קריס'-מעס טייל) די מעשה פון וויינאכטען.

Christ'mas-tide *n.* (קריס'-מעס-טאיד) די וויינאכטס=צייט, דער סעזאן פון וויינ= נאכטען [פון 25טען דעצעמבער ביז דעם 6טען יאנואר].

Christ'mas tree (קריס'-מעס טריע) דער וויינאכטס=בוים [א יאלקע].

Christocen'tric *a.* (קריס-טא-סענ'- טריק) וואס איז שייך צו דער טענדענץ פון שטעלען קריסטוס'ען אין דעם צענטער פון דער וועלט=געשיכטע.

Christolog'ical *a.* (קריס-טא-לאדזש'- אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען קריסטוס.

Christol'ogy *n.* (קריס-טאל'-א דזשי) די לעהרע וועגען קריסטוס.

Christoph'any *n.* (קריס-טאפ'-ע-ני) די פארשטעלונג פון קריסטוס ערשיינונג נאך זיין טויט.

Christ's'-thorn *n.* (קראיסטס'-טהארן) אזא דארן=בוימעל, וועגען וועלכען די קריסטליכע לעגענדע דערצעהלט, אז מען האט פון איהם געמאכט דעם דארן=קראנץ אויף קריסטוס'עס קאפ.

chro'ma *n.* (קראו'-מא) אן ארט גאמא פון מוזיקאלישע טענער; אן ערדלע פארם פון ריידען ניט צו עלייידיגען די צוהע= רער; די שאטירונגען פון קאלירען אין זייער פערשטארקונג שטופענווייז [ווי למשל פון גרוי ביז וויים].

Chro'ma *n.* (קראו'-מא) א מין אינזעק= טען מיט שופען=פליגעלעך [די פליגעלעך האבען דעם אויסזעהען ווי שופען פון א פיש].

chromam'eter *n.* (קרא-מעמ'-ע-טער) א כראמאמעטער [אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט צום אנשטעלען דעם טאן פון פיאנאס.

chro'mascope *n.* (קראו'-מע-סקאופ) אן אפטישער אפאראט צו ווייזען געוויסע עפעקטען פון קאלירען.

chro'mate *n.* (קראו'-מייט) א זאלץ פון כראם=זויערע [א כעמישער פראדוקט].

chromat'ic *a.* (קרא-מעט'-איק) פאר= ביג; וואס איז שייך צו פארבען; וואס ווערט געשפיעלט אין פרעמדע טענער, ניט לויט דעם געוועהנליכען טאן=לייטער.

chromat'ic attach'ment (קרא- מעט'-איק ע-טעטש'-מענט) אן אפאראט

וואס ווערט צוגעשטעלט צו א דרוק= מאשין צום דרוקען אין מעהרערע פארבען.

chromat'ic inten'sity (קרא-מעט'- איק אינ-טענ'-סי-טי) די שטארקייט פון א פארבען=שאטירונג וועלכע געהט שטו= פענווייז פון בלאסערע קאלירען צו הע= לערע.

chromat'ic prin'ting (קרא-מעט'-איק פרינ'-טינג) פארבען=דרוקעריי [א דרוק= זאך אין פערשיעדענע פארבען און שאטי= רונגען עהנליך צום רעגען=בויגען].

chromat'ic prin'ting-press (קרא- מעט'-איק פרינ'-טינג-פרעס) א דרוק= מאשין צום דרוקען מיט מעהרערע פארבען אויף א מאל.

chromat'ics *n.* (קרא-מעט'-איקס) די פארבען=לעהרע; די לעהרע אדער וויסענ= שאפט וועגען קאלירען.

chromat'ic type (קרא-מעט'-איק טאיפ) אותיות בוכשטאבען וועלכע ווערען בענוצט צום דרוקען אין פארבען [ד. ה. אז יעדער בוכשטאב זאל זיין געדרוקט אין מעהרערע פארבען].

chro'matize *v.* (קראו'-מע-טאיז) דורכ= ווייקען מיט כראם.

chromatog'enous *a.* (קראו-מע- טאדזש'-ע-נאס) וואס בילדעט פארבען.

chro'matograph *n.* (קראו'-מע-טא- גרעף) אן אפאראט צו בילדען פערשיעדע= נע שאטירונגען פון קאלירען.

chromatog'raphy *n.* (קראו-מע-טאג'- רע-פי) די בעשרייבונג פון קאלירען.

chromatol'ogy *n.* (קראו-מע-טאל'-א- דזשי) די קאלירען=לעהרע; די וויסענ= שאפט וועגען קאלירען.

chromatom'eter *n.* (קראו-מע-טאמ'- ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען אדער אונטערשיידען קאלירען.

chromatop'sia *n.* (קראו-מע-טאפ'- סי-א) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען פאר די אויגען שוועבען קאלירען, וועלכע זיינען אין דער ווירקליכקייט ניטא אדער ווען מען זעהט זאכען ניט אין זייער ווירק= ליכען קאליר.

chro'matopsy *n.* (קראו'-מע-טאפ-סי) ז. ***chromatopsia***.

chro'matoscope *n.* (קראו'-מע-טא- סקאופ) דער כראמאטאסקאפ [אן איינ= סטרומענט צו פעראייניגען פערשיעדענע קאלירען וואס שיינען אב פון בעזונדערע אויבערפלעכען].

chro'matrope *n.* (קראו'-מע-טראופ) דער כראמאטראפ [אזא מין שפיעל=צייג וואס בעשטעהט פון א רעדעל וועלכער איז געצייכענט מיט פערשיעדענע קאלירען אין אזא ארדנונג, דאס ווען מען דרעהט איהם דוכט זיך, אז שטראמען קאלירען פליהען פון צענטער אדער צו איהם].

chrome *n. and v.* (קראום) [א כראם מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען]; כראמירען [אן ארט וואַ= שען ביי קליידער=פארבער].

chrome'-black *n.* (קראום'-בלעק) כראם=שווארץ [אזא פארב אין קליידער= פארבעריי].

chrome'-col'or *n.* (קראום'-קאל'-אר) כראם=פארב [א פארב וואס איז געמאכט פון א געוויסע כראם=זאלץ].

chrome'-green *n.* (קראום'-גריען) כראם=גרין [א פארב געמישט פון כראם= געלב מיט פרייסישע בלוי].

chrome'-or'ange *n.* (קראום'-אר'- ענדזש) אזא העל=געלבע פארב.

chrome'-red *n.* (קראָום׳-רעד) כראָם־רויט [אַ העל־רויטע פאַרב].

chrome'-yel'low *n.* (קראָום׳-יעל׳-אָו) כראָם־געלב [אַ העל־געלבע פאַרב].

chro'mic *a.* (קראָו׳-מיק) וואָס איז שייך צו אָדער בעשטעהט פון כראָם.

chro'mic ac'id (קראָו׳-מיק עס׳-איד) כראָם־זויער [אַ בעמישער פּראָדוקט].

chromiom'eter *n.* (קראָו-מי-אָמ׳-ע-טער) אַן אַפּאַראַט צו פּרובירען וואַסער אויף וויפיעל עס איז ריין פון פאַרב־שטאָפען.

chro'mite *n.* (קראָו׳-מאַיט) דער כראָמיט, אַ מין מינעראַל, וואָס ענטהאַלט כראָם; די ערץ פון כראָם־אייזען.

chro'mium *n.* (קראָו׳-מי-אָם). כראָם [אַ מעטאַל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען. אין ריינעם צושטאַנד האָט ער דעם אויסזעהן פון אַ העל־גרינעם פּולווער פון קליינע קריסטאַלכעלעך].

chro'mo *n.* (קראָו׳-מאָו) פּערקירצונג פון ***chromolithograph***

chro'mogen *n.* (קראָו׳-מאָ-דזשען) די פאַרב־שטאָף פון פלאַנצען.

chro'mograph *n.* (קראָו׳-מאָ-גרעף) אַ העקטאָגראַף. ז. ***hectograph***

chromolith'ograph *n. and v.* (קראָו-מאָ-ליטה׳-אָ-גרעף) אַ בילד געדרוקט אין פאַרבען; דרוקען בילדער אין פאַרבען.

chromolithog'rapher *n.* (קראָו-מאָ-לי-טהאָג׳-רע-פער) דער וואָס דרוקט בילדער אין פאַרבען.

chromolithograph'ic *a.* (קראָו-מאָ-ליטה-אָ-גרעפ׳-איק) וואָס איז געדרוקט אין פאַרבען; וואָס איז שייך צו כראָמאָליטאָגראַפיע.

chromolithog'raphy *n.* (קראָו-מאָ-לי-טהאָג׳-רע-פי) כראָמאָליטאָגראַפיע [דאָס דרוקען בילדער אין פערשיעדענע פאַרבען].

chromoph'orous *a.* (קראָ-מאָפ׳-אָ-ראָס) וואָס גיט אַרויס קאָלירען.

chromophotog'raphy *n.* (קראָו-מאָ-פאָ-טאָג׳-רע-פי) דאָס פאָטאָגראַפירען אין פערשיעדענע קאָלירען.

chro'mosphere *n.* (קראָו׳-מאָ-ספיער) דער שיכט פון גליהענדען רויטען גאַז, וואָס רינגעלט אַרום די זון.

chromospher'ic *a.* (קראָו-מאָ-ספער׳-איק) וואָס איז שייך צו דעם גליהענדען רויטען שיכט, וואָס רינגעלט אַרום די זון.

chro'motype *n.* (קראָו׳-מאָ-טאַיפּ) אַ פאָטאָגראַפישער פּראָצעס, וואו עס ווערט בענוצט אַ געוויסער כראָם־זאַלץ אַלס דער הויפּט ליכט־עמפּפינדליכער פאַקטאָר [אַזאַ אַרט פאָטאָגראַפיע ווערט געברויכט ספּעציעל צו פאָטאָגראַפירען פלאַנצען מיט זייערע קאָלירען]; אַ פאָטאָגראַפישעס בילד אין קאָלירען; אַ כראָמאָליטאָגראַף.

chromotyp'ic *a.* (קראָו-מאָ-טיפּ׳-איק) וואָס איז שייך צו פאַרבען־דרוקעריי. ז. ***chromotype***

chromotypog'raphy *n.* (קראָו-מאָו-טאַי-פּאָג׳-רע-פי) פאַרבען־דרוקעריי.

chro'mous *a.* (קראָו׳-מאָס) וואָס איז שייך צו אָדער וואָס בעשטעהט פון כראָם־מעטאַל.

chron'ic *a.* (קראָנ׳-איק) כראָניש; לאַנג־שטעהענד, דויערענד.

He is suffering with chronic indigestion.

chron'ically *adv.* (קראָנ׳-אי-קעל-אי) אויף אַ כראָנישען אָדער דויערענדען אופן.

chronic'ity *n.* (קראָ-ניס׳-אי-טי) דאָס זיין כראָניש; דאָס לאַנג דויערען.

chron'icle *n. and v.* (קראָנ׳-איקל) אַ פּנקס; אַ כראָניק; אַ צייט־געשיכטע [אַ פערצייכנונג פון פאַקטען און פּאַסירונגען לויט די דאַטען, אין וועלכע זיי זיינען געשעהן, און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינדונג]; פערשרייבען אין כראָניקעס.

The history of the Jews of Russia can be written on the basis of numerous chronicles.

chron'icler *n.* (קראָנ׳-אי-קלער) אַ כראָניקעס שרייבער; אַ פערצייכנער פון פּאַסירונגען.

chron'ogram *n.* (קראָנ׳-אָ-גרעם) דאָס כראָנאָגראַם [דאָס יאָהר פון אַ געוויסער געשעהעניס, וועלכע ווערט אָנגעצייגט דורך בוכשטאַבען אין אַ זאַץ. למשל, דער ווילנער גאון איז געשטאָרבען אין יאָהר תקנ"ח. ווען מען בעצייכענט דאָס יאָהר תקנ"ח מיט די בוכשטאַבען פון זאַץ: "ויעל אליהו בסערה השמים" — איז דאָס אַ כראָנאָגראַם].

chronogrammat'ic *a.* (קראָנ-אָ-גרע-מעט׳-איק) כראָנאָגראַמאַטיש; וואָס איז שייך צו אַ כראָנאָגראַם. ז. ***chronogram***

chronogrammat'ical *a.* (קראָנ-אָ-גרע-מעט׳-אי-קעל) ז. ***chronogrammatic***

chronogrammat'ically *adv.* (קראָנ-אָ-גרע-מעט׳-אי-קעל-אי) אויף אַ כראָנאָגראַמאַטישען אופן. ז. ***chronogram***

chronogram'matist *n.* (קראָנ-אָ-גרעמ׳-ע-טיסט) אַ שרייבער פון כראָנאָגראַמען. ז. ***chronogram***

chron'ograph *n.* (קראָנ׳-אָ-גרעף) כראָנאָגראַם ז. ***chronogram***; אַן אינסטרומענט, וועלכער בעצייכענט גענוי די צייט פון אַ פּאַסירונג [ווי אַן ערד־ציטערניש, די ערשיינונג פון אַ קאָמעט א. ד. ג.]; אַן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע אינטערוואַלען פון צייט [ווי האַלבע סעקונדען, פיערטעל סעקונדען א. ז. וו.].

chronog'rapher *n.* (קראָ-נאָג׳-רע-פער) אַ כראָניקעס שרייבער.

chronol'oger *n.* (קראָ-נאָל׳-אָ-דזשער) אַ כראָנאָלאָגיסט [איינער וואָס פערשרייבט פאַקטען און געשעהעניסען לויט די דאַטען, אין וועלכע זיי האָבען פּאַסירט איינע נאָך די אַנדערע, און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינדונג].

chronolog'ical *a.* (קראָנ-אָ-לאָדזש׳-אי-קעל) וואָס געהערט צו כראָנאָלאָגיע. ז. ***chronology***

It is interesting to know the different events in the history of America in their chronological order.

chronolog'ically *adv.* (קראָנ-אָ-לאָדזש׳-אי-קעל-אי) אויף אַ כראָנאָלאָגישען אופן; לויט דעם סדר פון די פּאַסירונגען.

chronol'ogist *n.* (קראָ-נאָל׳-אָ-דזשיסט) ז. ***chronologer***

chronol'ogize *v.* (קראָ-נאָל׳-אָ-דזשאַיז) אָרדענען לויט אַ כראָנאָלאָגישען סדר; צונויפשטעלען פּאַסירונגען נאָך דעם סדר פון זייערע דאַטען.

chronol'ogy *n.* (קראָ-נאָל׳-אָ-דזשי) די כראָנאָלאָגיע [אַ פערצייכנים פון היסטאָרישע פאַקטען לויט די דאַטען אין וועלכע זיי האָבען פּאַסירט איינע נאָך די אַנדערע און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינדונג].

A knowledge of chronology is essential to historians.

chronom'eter *n.* (קראָ-נאָמ׳-ע-טער) דער כראָנאָמעטער [אַן אינסטרומענט צו מעסטען די צייט, ווי אַ זייגער אָדער אַנדערע אַזעלכע אינסטרומענטען]; אַ מעטראָנאָם, אַ טאַקט־מעסטער [אין מוזיק].

chronomet'ric *a.* (קראָנ-אָ-מעט׳-ריק) וואָס געהערט צו צייט־מעסטונג; וואָס איז שייך צו אַ כראָנאָמעטער; געמאָסטען מיט אַ כראָנאָמעטער.

chronomet'rical *a.* (קראָנ-אָ-מעט׳-רי-קעל) ז. ***chronometric***

chronom'etry *n.* (קראָ-נאָמ׳-ע-טרי) די קונסט צו רעכענען די צייט; דאָס רעכענען די צייט, צוטיילענדיג איהר אויף בעזונדערע חלקים.

chron'oscope *n.* (קראָנ׳-אָ-סקאָופּ) דער כראָנאָסקאָפּ [אַן אינסטרומענט וואָס בעווייזט זעהר קליינע אינטערוואַלען פון צייט, ווי אַ צעהנטעל אָדער אַ הונדערטעל פון אַ סעקונדע].

chronos'copy *n.* (קראָ-נאָס׳-קאָ-פּי) די קונסט צו מעסטען גאַנץ קליינע צייט־אינטערוואַלען.

chrys'alid *n. and a.* (קריס׳-ע-ליד) די אינזעקטען־פּופּע; וואָס איז שייך צו אַן אינזעקטען־פּופּע. ז. ***chrysalis***

chrys'alis *n.* (קריס׳-ע-ליס) די אינזעקטען־פּופּע, די קוקאָלקע [אַ געוויסע פאָרם אין דער ענטוויקלונג פון אַן אינזעקט: פון ווערימעל, וואָס געהט אַרויס פון אייעלע, ענטוויקעלט זיך די אינזעקטען־פּופּע און פון דיזער פּופּע — דער אינזעקט אַליין].

chrysan'themum *n.* (קרי-סען׳-טהי-מאָם) די גאָלד־בלום.

chryselephan'tine *a.* (קריס-על-ע-פען׳-טין) געמאַכט פון גאָלד און עלפאַנט־ביין.

chrys'oberyl *n.* (קריס׳-אָ-בער-איל) אַזאַ גרין־געלבליכער עדעלשטיין.

chrys'ograph *n.* (קריס׳-אָ-גרעף) אַ מאַנוסקריפּט וואָס איז געשריבען מיט גאָלדענע אותיות.

chrysog'raphy *n.* (קרי-סאָג׳-רע-פי) קריזאָגראַפיע [די קונסט צו שרייבען מיט גאָלדענע בוכשטאַבען]; דאָס האַפטען מיט גאָלד.

chrys'oid *n.* (קריס׳-איד) אַזאַ לעגירונג פון מעטאַל וואָס איז עהנליך צו גאָלד [בעשטעהט פון קופּער, אַלומיניום און צינק].

chrys'olite *n.* (קריס׳-אָ-לאַיט) דער קריזאָליט [אַ טייערער גרינער שטיין, געפינט זיך אין עגיפּטען און בראַזיליען].

chrys'oprase *n.* (קריס׳-אָ-פּרייז) דער קריזאָפּראַז, דער גרינער כאַלצעדאָן [אַ מין עדעלשטיין]. ז. איל. ***"Gems"***

chub *n.* (טשאָב) דער דיק־קאָפּ [אַזאַ פיש]; איינער וואָס איז קורץ און דיק.

chub'biness *n.* (טשאָב׳-אי-נעס) דאָס זיין דיק און פעט.

chub'by *a.* (טשאָב׳-אי) קורץ און דיק; רונד; פריש און שעהן.

The child has a chubby face.

chub'-cheeked *a.* (טשאָב׳-טשיקט) וואָס האָט פולע, דיקע באַקען.

chub'-faced *a.* (טשאָב׳-פייסט) האָבענדיג אַ דיק, רונד געזיכט.

chuck *v. and n.* (טשאָק) קוואָקטשען, שרייען ווי אַ הוהן; געבען אַ לייכטען שטויס; אַ קניפּ טהאָן אין בעקעל; אַ וואָרף טהאָן; דאָס קוואָקטשען [פון אַ הוהן]; טייבעלע [אַ צערטליכער צורוף]; אַ קניפּ; אַ לייכטער שטויס; אַ ים־מושעל; אַ זייט רינד־פלייש [דער פאָדער־פיערטעל]; אַ קליין שטיינדעל; אַזאַ קלעצעל צו אַ טאָקמאַשין; אַ סורקע [אַ מין חיה'לע].

chuck'-far'thing *n.* (טשאָק׳-פאַר׳-טהינג) אַ מין קינדערשע שפּיעל, ביי וועל־

כער מען שנעלט אריין א קופערנע מטבע אין א גריבעלע.

chuck'-full *a.* (טשאק'-פול) ז. *choke-full*

chuck'ie *n.* (טשאק'-אי) א הינדעלע.

chuck'-lathe *n.* (טשאק'-לייטה) אזא טאק-מאשין.

chuck'le *v. and n.* (טשאקל) 1. כיכען, לאכען איינגעהאלטענערהייד אין זיך; קוואקטשען ווי א הוהן; גלעטען אונטער דער מארדע; 2. דאס כיכיקען; אן איינגעהאלטענער געלעכטער.

1. We chuckled at his remarks.

chuck'le-head *n.* (טשאקל'-העד) א גראבער קאפ, א פויערשער קאפ.

chuck'le-head'ed *a.* (טשאקל'-העד'-עד) וואס האט א גראבען קאפ; דום, נאריש.

chuff *n. and a.* (טשאף) א פראסטער יונג; דארפיש, גראב, אהן ערציהונג.

chuf'fily *adv.* (טשאפ'-אי-לי) אויף א גראבען אופן; דום, נאריש.

chuf'finess *n.* (טשאפ'-אי-נעס) גראבקייט; ריקקייט.

chuf'fy *a.* (טשאפ'-אי) גראב אין כאראקטער; מיט גראבע באקען.

chug *v.* (טשאג) פאנגען פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chug'ger *n.* (טשאג'-ער) איינער וואס כאפט פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chug'ging *n.* (טשאג'-אינג) דאס פאנגען פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chum *n. and v.* (טשאם) 1. א לייב-חבר; איינער פון צוויי פריינד, וועלכע וואהנען אין איין צימער [ווי סטודענטען]; 2. שטיקלעך געפוילטע פיש, וואס מען טשעפעט אן אויף א ווענטקע צו כאפען פיש; 3. דער בלאק אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין א כלי אום זי צו דרעהען [אין טעפעריי]; 4. א ביידעל; א הייזקע; 5. פערנעהמען א צימער נאך מיט איינעם, מיט א לייב-חבר; אננעהמען אלס חבר פון צימער; 6. כאפען פיש מיט געפוילטע שטיקלעך פיש, וואס מען טשעפעט אן אויף דער ווענטקע.

1. We have been chums from childhood. 5. They chummed through their student days at the university.

chum'mage *n.* (טשאמ'-עדזש) שכנות אין איין צימער, קאמעראדשאפט; דער טייל פון הוצאות וואס פאלט אויף יעדען איינעם פאר געמיינשאפטליכעס וואהנען אין איין צימער.

chum'my *a.* (טשאמ'-אי) וואס ווערט לייכט א לייב-חבר; אינטים בעפריינדעט.

chump *n.* (טשאמפ) א קלאץ; א גראבעס און קורצעס קלעצעל; א דומער יונג, א "פלאקען".

chump'-end *n.* (טשאמפ'-ענד) דער דיקער ענד פון א פאלקע; א דיקער ענד.

chunk *n.* (טשאנק) 1. א גראבע און קורצע זאך; 2. א גראבער און קורצער מענש; 3. א מין אינדישע שפיעל.

1. The child is holding a chunk of ice in his hand.

chunk'head *n.* (טשאנק'-העד) דער קופער-קאפ שלאנג.

chun'ky *a.* (טשאנ'-קי) גראב און קורץ.

church *n. and a.* (טשוירטש) א קירך, א קלויסטער; וואס איז שייך צו א קירך.

church'-bell *n.* (טשוירטש'-בעל) דער קירכען-גלאק.

church'-bred *a.* (טשוירטש'-ברעד) ערצויגען צו דיענען דער קירך; רעליגיעז ערצויגען.

church'-due *n.* (טשוירטש'-דיו) די אבצאהלונג וואס מיטגליעדער פון א קירך צאהלען אויף איהר אויסהאלטונג.

church'-go'er *n.* (טשוירטש'-גאו'-ער) א קירכען-בעזוכער, איינער וואס געהט אין קירך.

church'-go'ing *a.* (טשוירטש'-גאו'-אינג) וואס געהט אין קירך.

A church-going man.

church his'tory (טשוירטש היס'-טא-רי) קירכען-געשיכטע.

church'ism *n.* (טשוירטש'-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן די דינים און מנהגים פון קירך.

church'-land *n.* (טשוירטש'-לענד) קירכען-לאנד [לאנד וואס בעלאנגט צו א קירך].

church'-law *n.* (טשוירטש'-לאה) קירכען-רעכט.

church'less *a.* (טשוירטש'-לעס) אהן א קירך, ניט בעלאנגענדיג צו קיין קירך.

church'-like *a.* (טשוירטש'-לאיק) ווי א קירך; פרום, רעליגיעז.

church'liness *n.* (טשוירטש'-לי-נעס) קירכליכקייט.

church'ly *a.* (טשוירטש'-לי) קירכליך; וואס בעלאנגט צו דער קירך.

church'man *n.* (טשוירטש'-מען) א גייסטליכער; אן אנהענגער פון דער קירך.

church'manlike *a.* (טשוירטש'-מענ-לאיק) ווי א גייסטליכער; וואס איז שייך צו א גייסטליכען.

church'manship *n.* (טשוירטש'-מענ-שיפ) דאס זיין א גייסטליכער אדער א מיטגליעד פון א קירך.

church'-mem'ber *n.* (טשוירטש'-מעמ'-בער) א מיטגליעד פון א קירך.

church'-mem'bership *n.* (טשוירטש'-מעמ'-בער-שיפ) די מיטגליעדערשאפט פון א קירך.

church'-mouse *n.* (טשוירטש'-מאוס) א קירכען-מויז [אלס א ביישפיעל פאר גרויס ארימקייט, ווייל אין א קירך קען א מויז גאר נישט בעקומען צום עסען].

Poor as a church-mouse.

church'-mu'sic *n.* (טשוירטש'-מיו'-זיק) קירכען-מוזיק.

Church of Rome (טשוירטש אוו ראום) די קאטוילישע קירך.

church'-pow'er *n.* (טשוירטש'-פאו'-ער) די קירכען-געוואלט, די מאכט פון דער קירך.

church'-rate *n.* (טשוירטש'-רייט) קירכען-שטייער.

church ser'vice (טשוירטש סויר'-ווים) די גאטעס-דיענסט אין קירך · דער סידור-תפילות אין קירך.

church'ship *n.* (טשוירטש'-שיפ) קירכענשאפט; דאס זיין ארגאניזירט אין א קירך; דאס האבען אייגענע געבעט-הייזער.

church text (טשוירטש טעקסט) אין דרוקעריי — אזא לענגליכע שמאלע שריפט [ווערט אזוי גערופען, ווייל אין דיעזער שריפט דרוקט מען אפט רעליגיעזע ביכער].

This is Church Text.

church'-town *n.* (טשוירטש'-טאון) א שטעדטעל אדער דארף וואס איז ניט ווייט פון א קירך.

church'warden *n.* (טשוירטש'-הווארדן) דער פארשטעהער און אויפזעהער פון דער קירך [אין ענגלאנד]; דער באקלאן [א מין פויגעל].

church'wardenship *n.* (טשוירטש'-הווארדנ-שיפ) דאס אמט פון א קירכען-פארשטעהער.

church'way *n.* (טשוירטש'-הוויי) דער וועג וואס פיהרט צו א קירך; א שטענעלע אין א קירכען-בית-עלמין.

church'woman *n.* (טשוירטש'-הוואומ-ען) א פרוי וואס בעלאנגט אלס מיטגליעד אין א קירך, בעזאנדערס אין דער אנגליקאנישער קירך.

church'-work *n.* (טשוירטש'-הוואירק) קירכען-ארבייט.

church'-writ *n.* (טשוירטש'-ריט) א שריפט פון א קירכליכען געריכט.

chur'chy *a.* (טשויר'-טשי) קירכליך.

church'yard *n.* (טשוירטש'-יארד) א קריסטליכער בית-עולם.

church'yard cough (טשוירטש'-יארד קאהף) א שווינדזיכטיגער הוסט.

churl *n. and a.* (טשוירל) א גראבער יונג, א פראסטאק; א קמצן; נאריש, גראב.

chur'lish *a.* (טשויר'-ליש) פויעריש, אונגעבילדעט, גראב, איינעננוציג, איינגעעקשנ'ט.

chur'lishly *adv.* (טשויר'-ליש-לי) אויף א גראבען אופן.

chur'lishness *n.* (טשויר'-ליש-נעס) גראבקייט; קארגשאפט.

churn *n. and v.* (טשוירן) א קאלאטויקע [א כלי אין וועלכער מען שלאגט אויס פוטער]; שלאגען פוטער.

chur'ning *n.* (טשויר'-נינג) 1. דאס אויסשלאגען פוטער; 2. דאס קוואנטום [מאס] פוטער, וואס ווערט אויסגעשלאגען פאר איין מאל.

1. Churning butter is tiresome work. 2. We make 10 pounds of butter at one churning.

churn'-jum'per *n.* (טשוירן'-דזשאמ'-פער) א בראך-אייזען [אזא לאנגער אייזען מיט א שטאלענעם שפיץ, וואס ווערט געברויכט ביים ברעכען שטיינער].

churn'-milk *n.* (טשוירן'-מילק) מאס-ליאנקע [מילך וואס בלייבט נאך פון אויסגעשלאגענע פוטער].

churn'-owl *n.* (טשוירן'-אול) דער ציגען-מעלקער [א מין נאכט-פויגעל].

churn'-staff *n.* (טשוירן'-סטעף) א שטעקעל מיט א ברעטעל ביים ענד מיט וועלכען מען שלאגט פוטער.

churr'-worm *n.* (טשויר'-הוואירם) א מין גריל.

chute *n.* (שוט) 1. אזא איינגעבויגענע רינע, דורך וועלכער זאכען ווערען אראבגעגליטשט פון אויבען אראב; 2. א שטרודעל, א שטארקער שטראם דורך וועלכען מען טרייבט געהילץ; 3. אן אפענער פלאץ אין א דאמבע דורך וועלכער מען לאזט דורך פליטען.

1. The bag was thrown into the cellar through a chute.

chyla'ceous *a.* (קאי-ליי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון מילך-זאפט.

chyle *n.* (קאיל) קילוס [דער נאהרונגס-זאפט פון שפייזען וואס ווערט איבערגעקאכט אין די נעדערים נאכדעם ווי ער קומט פון מאגען].

chylifac'tion *n.* (קאי-לי-פעק'-שאן) די פערוואנדלונג פון שפייזען אין נאהרונגס-זאפט.

chylifac'tive *a.* (קאי-לי-פעק'-טיוו) וואס בילדעט אויס דעם נאהרונגס-זאפט פון שפייזען. ז. *chyle*

chylif'erous *a.* (קאי-ליפ'-ע-ראס) וואס

ענטהאלט דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייז־זען.

chylif'ic *a.* (קאי־ליפ'־איק) וואס פער־וואנדעלט די שפייזען אין נאהרונגס־זאפט.

chylifica'tion *n.* (קאי־לי־פי־קיי'־שאן) די פערוואנדלונג פון שפייזען אין נאה־רונגס־זאפט. ז. **chyle**.

chylif'icatory *a.* (קאי־ליפ'־אי־קיי־טא רי) וואס שאפט דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chy'lify *v.* (קאי'־לי־פאי) פערוואנדלען אין נאהרונגס־זאפט. ז. **chyle**.

chy'lous *a.* (קאי'־לאס) וואס בעשטעהט פון דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chyme *n.* (קאים) קימוס [שפייז וואס איז איבערגעקאכט אין מאגען און איז אריין אין די קישקעס].

chymif'erous *a.* (קאי־מיפ'־ע־ראס) וואס ענטהאלט איבערגעקאכטע שפייז פון מאגען.

chymifica'tion *n.* (קאי־מי־פי־קיי'־שאן) דאס פערוואנדלען שפייז אין קימוס. ז. **chyme**.

chy'mify *v.* (קאי'־מי־פאי) פערוואנדלען די שפייז אין קימוס. ז. **chyme**.

chy'mous *a.* (קאי'־מאס) וואס איז שייך צו די איבערגעקאכטע שפייז וואס געהט ארויס פון מאגען אין די קישקעס.

ciba'rian *a.* (סי־ביי'־רי־ען) וואס איז שייך צו דער סטרוקטור אדער געבוי פון די מויל־ארגאנען.

ciba'rious *a.* (סי־ביי'־רי־אס) וואס איז שייך צו עסענווארג; עסבאר, וואס מען קען עסען.

cib'ol *n.* (סיב'־אל) שארלאט [א מין קליינע ציבעלע].

cibo'rium *n.* (סי־באו'־רי־אם) דער באלדאכין, די חופה איבער'ן אלטאר [אין א קירך]; די כלי, אין וועלכער מען האלט דאס הייליגע ברויט אין קירך.

cica'da *n.* (סי־קיי'־דע) דער בוים־גריל [א מין אינזעקט].

cic'atrice *n.* (סיק'־ע־טריס) א שראם, א נארב [דאס צייכען וואס בלייבט פון א פערהיילטער וואונד].

cicatri'cial *a.* (סיק־ע־טריש'־על) וואס איז שייך צו א שראם אדער נארב.

cic'atricle *n.* (סיק'־ע־טריקל) די נארבע [אין באטאניק — דער פלאץ, וואו דער וויבליכער ארגאן פון דער פלאנצע עמפ־פאנגט די מענליכע פלאנצליכע זריעה]; דער בלוטס־טראפען אויף א יעלכל פון אן איי.

cic'atrisive *a* (סיק'־ע־טראי־סיוו) וואס ווירקט עס זאל זיך אויסבילדען א שראם אדער נארב [עס זאל זיך פערהיילען די וואונד].

cica'trix *n.* (סי־קיי'־טריקס) ז. **cicatrice**.

cic'atrizant *n. and a.* (סיק'־ע־טראי־זענט) א מיטעל וואס ציהט צונויף א וואונד און עס בלייבט נור א שראם אדער נארב; וואס בילדעט אוים א שראם [נאך דער אויסהיילונג פון וואונד].

cicatriza'tion *n.* (סיק־ע־טרי־זיי'־שאן) די היילונג פון א וואונד.

cic'atrize *v.* (סיק'־ע־טראיז) היילען א וואונד; איבערגעצויגען ווערען מיט א הויט.

cic'ely *n.* (סיס'־ע־לי) די שירם־פלאנצע [פון דעם מין פלאנצען וואס וואקסען אין דער פארם פון א זונען־שירם].

Ci'cer *n.* (סאי'־סער) אזא מין שייטען־פלאנצען, וועלכע וואקסען אין אזיען און ביי די ברעגען פון מיטעל־לענדישען ים.

cicero'ne *n.* (סיס־ע־ראו'־ני) א פרעמ־דען־פיהרער [איינער וואס פיהרט ארום א פרעמדען און ווייזט איהם אלע מערק־ווירדיגקייטען פון א פלאץ].

Cicero'nian *a.* (סיס־ע־ראו'־ני־ען) וואס איז שייך צו ציצערא'ן [א בעריהמ־טער רוימישער קאנסול און רעדנער].

cichoria'ceous *a.* (סי־קאו־רי־איי'־שיאס) וואס בעלאנגט צו אדער איז ענה־ליך צו ציקאריע.

Cicho'rium *n.* (סי־קאו'־רי־אם) די פלאנצען פון דעם ציקאריע מין.

cicis'beism *n.* (סי־סיס'־בי־איזם) קאמ־פלימענטען־מאכעריי צו א פרוי; דאס זיין א גאלאנטער קאוואליער.

cicis'beo *n.* (סי־סיס'־בי־או) א הויז־פריינד און פערעהרער פון א פערהייראַ־טער פרוי; א נאכלויפער נאך פרויען.

ci'der *n.* (סאי'־דער) עפעל־קוואס, עפעל־וויין.

ci'der-mill *n.* (סאי'־דער־מיל) די פאב־ריק וואו עס ווערט געמאכט עפעל־קוואס.

ci'der-press *n.* (סאי'־דער־פרעס) דער פרעס מיט וועלכען מען מאכט עפעל־קוואס.

ci-devant' *a.* (סי־דע־וואן') וואס איז געוועזען; פון א מאל, פון פריהער.

cierge *n.* (סירדזש) א וועקסענע ליכט, וואס ברענט נעבען אלטאר [אין קירך].

C. I. F. ראשי תבות פון ***carriage, insurance, freight*** [די אלגעמיינע פראכט־קאסטען].

cigar' *n.* (סי־גאר') א ציגאר.

cigar'-bun'dler *n.* (סי־גאר'־באנ'־דלער) אזא מאשין וואס פאקט ציגארען אין פעקלעך.

cigarette' *n.* (סיג־ע־רעט') א ציגארעט, א פאפיראס.

cigarette'-pa'per *n.* (סיג־ע־רעט'־פיי'־פער) פאפיראס־פאפיער.

cigar'-fish *n.* (סי־גאר'־פיש) דער ציגאר־פיש [אזא פיש וואס האט די פארם פון א ציגאר].

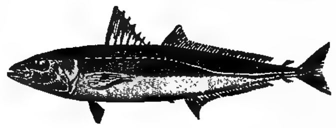

Cigar-fish

cigar'-hol'der *n.* (סי־גאר'־האול'־דער) א ציגארען־שפיץ.

cigar'-press *n.* (סי־גאר־פרעס) א פרעס וואס ווערט בענוצט צונויפצופרעסען ציגארען וועלכע דארפען פערפאקט ווערען אין קעסטעלעך.

cil'ia *n.* (סיל'־אי־ע) די האר פון די אויגען־ברעמען [ווימפערען]. ז. ***cilium***.

cil'iary *a.* (סיל'־אי־איי־רי) וואס גע־הערט צו די אויגען־ברעמען [ווימפערען]; וואס איז אין אדער ארום דעם אויג.

cil'iate *a.* (סיל'־אי־אייט) וואס האט קליינע הערעלעך. ז. ***cilium***.

cil'iated *a.* (סיל'־אי־איי־טעד) ז. ***ciliate***.

cil'ium *n.* (סיל'־אי־אם) די האר פון די אויגען־ברעמען [ווימפערען]; א גע־וויקס, אן ארויסשטארצונג אין דער פארם פון א קליין הערעלע ביי א צעלע אדער מיקראסקאפישע חיה'לע, וועלכע דיענט איהר אלס דער ארגאן פון פערנעהמען נאה־רונג; איינע פון די קליינינקע הערעלעך ביי די ראנדען פון א בלום אדער פון א בלאט.

ci'meter *n.* (סי'־מי־טער) א פלאש, א טערקישער שווערד.

Ci'mex *n.* (סאי'־מעקס) דער מין וואנ־צען־אינזעקטען.

ci'mex *n.* (סאי'־מעקס) א וואנץ.

cimi'ceous *a.* (סי־מיש'־אס) פול מיט וואנצען.

cim'icine *n.* (סימ'־אי־סין) דער שטינ־קעדיגער שטאף וואס א וואנץ לאזט ארויס פון זיך.

cim'olite *n.* (סימ'־אָ־לאיט) דער ציִמאָ־ליט [א מין ווייסע ליים, אין אלטערטום פלעגט מען דאס ברויכען אלס א רפואה צו א רויז־ענטצינדונג].

cinch *n. and v.* (סינטש) 1. א ברייטער זאטעל־גארטעל פון פערדען־האר, לייוונט אדער לעדער; 2. א לייכטע שטעלע; 3. אן ארבייט, וועלכע איז לייכטער וויא מען מיינט; 4. ארומבינדען א זאטעל־גארטעל; ברענגען לייכט צו א שלוס; 5. צווינגען.

2. His job is a cinch. 3. It is a cinch to solve this problem. 4. His influence cinched the matter.

Cincho'na *n.* (סינ־קאו'־נא) דער מין בוימער צו וועלכען עס געהער דער כינין־קארע בוים [וואקסט אין פערו, זיד־אמע־ריקא].

Cinchona

cincho'na *n.* (סינ־קאו'־נא) כינין־קארע [וואס ווערט געברויכט אלס מעדיצין].

cincho'na-tree *n.* (סינ־קאו'־נא־טריע) דער כינין־בוים.

cinchon'ic *a.* (סינ־קאנ'־איק) וואס איז שייך צו כינין־קארע.

cin'chonine *n.* (סינ'־קא־נין) ציִנקאָ־נין [א כעמישער פראדוקט פון די קארע פון כינין־בוימער].

cinc'ture *n.* (סינק'־טשור) א גארטעל, בעזאנדערס דער זיידענער גארטעל פון א גלח; דאס וואס איז ענהליך צו א גארטעל; יעדע זאך וואס רינגעלט ארום און שליסט איין אין זיך, וויא א צאם, א צירקום א. ד. ג.; דער געזימס, קארניז ארום א זייל.

cinc'tured *a.* (סינק'־טשורד) ארומגע־רינגעלט; ארומגעצוימט.

cin'der *n.* (סינ'־דער) 1. אויסגעברענטע קויהלען, אש; 2. שלאק, דיא אבגעפאלענע שטיקלעך פון איבערגעברענטע אייזען בעת'ן שמיעדען.

1. The house burned down to cinders.

cin'der-cone *n.* (סינ'־דער־קאון) אן ערד־שיכט וואס האט זיך געבילדעט פון די איבערגעברענטע מאטעריאלען וועלכע א פייער־שפייענדער בארג האט פון זיך ארויסגעווארפען.

cin'der-frame *n.* (סינ'־דער־פריים) פונקען־זיפ [א מין זיפ אויף א קוימען פון א לאקאמאטיוו צו פערהאלטען די פונקען].

cin'der-path *n.* (סינ'־דער־פעטה) א

וועג וואס איז אויסגעשאטען מיט אויסגעברענטע קויהלען אדער אבפאל פון געברענטען אייזען.

cin'der-sif'ter *n.* (סינ'-דער-סיפ'-טער) אזא שויפעל אדער זיפ ארויסצונעהמען די אויסגעברענטע קויהלען פון אש.

cin'der-tub *n.* (סינ'-דער-טאב) אזא אייזערנער קאסטען וואס ווערט געשטעלט צו א שמעלץ-אויווען אריינצונעהמען די אבפאל [שלאק] פון די געשמאלצענע מעטאלען.

cin'der-wench *n.* (סינ'-דער-הווענטש) ז. *cinder-woman*

cin'der-wom'an *n.* (סינ'-דער-הוואומ'-ען) אן ארעמע פרוי וואס גראבט זיך אין אש צו זוכען דארטען קויהלען.

cin'der-wool *n.* (סינ'-דער-הוואול) מינעראל-וואל [אזא פעדימדינע וואליגע מאסע וואס ווערט ערהאלטען ווען מען לאזט א שטראם לופט אדער דאמפף אויף געשמאלצענע מעטאל-שלאקען וואס גיסט זיך פון א שמעלץ-אויווען].

cin'dery *a.* (סינ'-דער-אי) ווי אויסגעברענטע קויהלען; וואס איז ענהליך צו אויסגעברענטע קויהלען אדער שלאק [פון אייזען].

cinera'ceous *a.* (סינ-ע-ריי'-שיאס) אזוי ווי אש, פון אש-קאליר.

Cinera'ria *n.* (סינ-ע-ריי'-רי-א) אזא מין קליינע בוימלעך מיט קליינע געלבע בליהונג [וואקסט מייסטענס אין זיד-אפריקא].

cin'erary *a.* (סינ'-ע-ריי-רי) וואס אנבעלאנגט צו אש אדער ענטהאלט אין זיך אש.

cin'erary urn (סינ'-ע-ריי-רי אורן) א טאפ אדער א וואזע, וואו מען האלט דאס אש פון א פערברענטען קערפער.

cinera'tion *n.* (סינ-ע-ריי'-שאן) דאס פערברענען עפעס צו אש.

cine'reous *a.* (סי-ני'-רי-אס) ז. *cineraceous*

cineres'cent *a.* (סינ-ע-רעס'-ענט) וואס האט אן אש-קאליר; וואס איז געווארען גרוי.

cineri'tious *a.* (סינ-ע-ריש'-אס) אש-גרוי; וואס האט אן אש-קאליר.

cin'nabar *n.* (סינ'-ע-באר) דער צינאבער [א צוזאמענגעזעצטער מינעראל פון קוועקזילבער און שוועבעל]; א מין רויטע פארב [פון אן אסט-אינדישען-בוים].

cin'nabar-green *n.* (סינ'-ע-באר-גריען) כראם-גרין [אזא פארב].

cinnabar'ic *a.* (סינ-ע-בער'-איק) וואס איז שייך צו צינאבער, וואס ענטהאלט צינאבער. ז. *cinnabar*

cin'nabarine *a.* (סינ'-ע-באר-אין) ז. *cinnabaric*

cin'namic *a.* (סינ'-ע-מיק) וואס אנבעלאנגט צו אדער שטאמט פון צימרינג.

cin'namon *n.* (סינ'-ע-מאן) צימרינג, קאנייל; דער צימרינג בוים.

cin'namon bear (סינ'-ע-מאן בעהר) דער אמעריקאנער שווארצער בער

cin'namon-brown *n.* (סינ'-ע-מאן-בראון) א שווארץ-ברוינער קאליר.

cin'namon-oil *n.* (סינ'-ע-מאן-איל) צימרינג-אויל.

cin'namon-stone *n.* (סינ'-ע-מאן-סטאון) צימשטיין [אזא עדעלשטיין פון א געלב-ברוינעם קאליר].

cin'namon-su'et *n.* (סינ'-ע-מאן-סיו'-עט) אזא פעטליכער שטאף וואס מען בעקומט פון די רייפע פרוכט פון צימרינג-בוים.

cin'namon-tree *n.* (סינ'-ע-מאן-טריע) דער צימרינג-בוים.

Cinnamon-tree

cin'namon-wa'ter *n.* (סינ'-ע-מאן-הוואה'-טער) אזא מעדיצין געמאכט פון צימרינג-אויל און וואסער.

Cinoster'num *n.* (סינ-א-סטער'-נאם) א מין קליינע שילדקרעטען [טשערעפאכעס], וואס האלטען זיך אויף אין טייכען.

cinque *n.* (סינק) א פינפטעל [אין קארטען אדער ווירפלעך].

cinque-cen'tist *n.* (טשינ-קהווע-טשענ'-טיסט) א שרייבער אדער קינסטלער פון דעם 16טען יאהרהונדערט.

cinque-cen'to *n.* and *a.* (טשינ-קהווע-טשענ'-טא) דער 16טער יאהרהונדערט [אין בעצוג צו איטאליען און בעזאנדערס צו דער קונסט פון יענער פעריאדע]; וואס האט געלעבט אין 16טען יאהרהונדערט; וואס איז געשאפען געווארען אין 16טען יאהרהונדערט [אין בעצוג צו די קונסט-ווערק פון יענער צייט].

cinque'foil *n.* (סינק'-פאיל) די פינגער-קרויט [א מין פלאנצע מיט פינף-עקינע בלעטער], א מין פינף-עקיגער פענסטער אדער ארנאמענט פון א געביידע [גאטישער סטיל].

cinque'-pace *n.* (סינק'-פיים) דער פינף-שריט-טאנץ [אן אלטער פראנצויזישער טאנץ, וואס פלעגט אויסגעפיהרט ווערען מיט בעוועגונגען פון פינף שריט].

ci'pher *n.* and *v.* (סאי'-פער) א נול; א גארנישט, א מענש אדער זאך וואס האט ניט קיין ווערטה; א שיפער, א מעטאדע צו שרייבען, אז א זייטיגער מענש זאל עס ניט קענען איבערלייענען; דער שליסעל פון א שיפער; א מאנאגראם [בוכשטאבען אדער איניציאלען פון א נאמען וואס זיינען איינגעפלאכטען איינע אין די אנדערע]; שרייבען ציפערען; רעכנען מיט ציפערען, שרייבען מיט א שיפער-כתב.

ci'pherer *n.* (סאי'-פער-ער) א רעכענער; איינער וואס איז געאיבט אין שרייבען מיט שיפער אדער מיט געהיימע צייכענס.

ci'phering *n.* (סאי'-פער-אינג) דאס רעכענען; דאס לערנען אריפמעטיק.

ci'phering-book *n.* (סאי'-פער-אינג-בוק) אן אריפמעטיק-העפט, א העפט צו פערשרייבען אריפמעטישע אויפגאבען.

ci'phering-slate *n.* (סאי'-פער-אינג-סלייט) א רעכען-טאוועל.

ci'pher-key *n.* (סאי'-פער-קיע) א שליסעל אויפצולעזען א שיפרירטען [פערשטעלטען] שריפט.

cip'olin *n.* (סיפ'-א-לין) א גרינליכער מארמאר-שטיין.

Circe'an *a.* (סויר-סיע'-ען) וואס געהערט צו סירסע [א שעהנע יונגע מכשפה אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

circen'sial *a.* (סויר-סענ'-שיעל) וואס איז שייך צום רוימישען צירקוס.

circen'sian *a.* (סויר-סענ'-שיען) וואס אנבעלאנגט צום אדער וואס האט פאסירט אין רוימישען צירקוס.

cirsen'sian games (סויר-סענ'-שיען גיימז) צירקוס-שפיעל.

cir'cinal *a.* (סויר'-סי-נעל) צונויפגעראלט ווי א ספיראלע פון אויבען אראב [ביי בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; איינגעראלט ווי א ספיראל [ווי דער שטעכערעל, דאס נעזעל פון א באבעלקע].

cir'cinate *a.* (סויר'-סי-נייט) וואס דרעהט זיך ווי א רינג, וואס וואקסט אין דער פארם פון רינגלעך [ביי די צווייגען און בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cir'cinately *adv.* (סויר'-סי-נייט-לי) אין דער פארם פון א רינג אדער ספיראלע.

circina'tion *n.* (סויר-סי-ניי'-שאן) דאס זיין רינג-פערמיג, דאס וואקסען אין דער פארם פון א רינג.

cir'cle *n.* and *v.* (סוירקל) א קרייז; א רינג; א קיילעכדיגע זאך; א גרופע מענשען [א קלאס, געזעלשאפט]; א קרייז פון אידעען אדער וויסענשאפטען; א לאגישער קרייז [א מין פלפול, וואו די ערשטע זאך איז געדרונגען פון דער צווייטער און די צווייטע איז צוריק געדרונגען פון דער ערשטער]; א בעצירק; אן אינסטרומענט וואו דער הויפט-טייל בעשטעהט פון א קרייז וואס איז צוטייקט אויף גלייכע גראדען; ארומקרייזען; ארומרינגלען; ארומדרעהען.

cir'cle-cut'ter *n.* (סויר'קל-קאט'-ער) אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט פון אפטיקער אויסצוהאקען א קרייז אין דינעם גלאז.

cir'cled *a.* (סוירקלד) רונד, אין דער פארם פון א קרייז.

cir'cle in (סוירקל אין) איינשליסען אין עפעס, ארומרינגלען מיט עפעס; איינקרייזען.

cir'cle-i'ron *n.* (סויר'קל-אי'-ערן) א רונדער אייזען-ראהר צום אויסהאקען רונדע פלאטען.

cir'cler *n.* (סויר'-קלער) איינער וואס קרייזט אדער דרעהט זיך ארום עטוואס.

cir'cle-squar'er *n.* (סויר'קל-סקהוועהר'-ער) איינער וואס נעהמט זיך צו מאכען א קוואדראט פון א קרייז; איינער וואס נעהמט זיך אן צו טהאן אן אונמעגליכע זאך.

cir'clet *n.* (סויר'-קלעט) א קליינער קרייז; א ציערונג אויף'ן קאפ אדער אויף די קליידער אין דער פארם פון א רינג; א קיילעכדיגע זאך.

cir'cuit *n.* (סויר'-קיט) א קרייז-בעוועגונג; די ארומרינגלונג; דער פלאץ וואס איז איינגעשלאסען אין א קרייז; דאס ארומפאהרען פון א ריכטער אדער פון אן אנדער בעאמטען איבער די ערטער וואו ער דארף זיין לויט זיין אמט; דער בעצירק אין וועלכען דער ריכטער דארף ארומפאהרען; דער וועג, איבער וועלכען עס לויפט דורך אן עלעקטרישער שטראם פון איין פאלוס ביז'ן צווייטען.

cir'cuit-brea'ker *n.* (סויר'-קיט-בריי'-קער) א מעכאניזם, וועלכער פערבינדט אדער ברעכט אונטער אויטאמאטיש אן

עלעקטרישען שטראם אין געוויסע אינטערוואלען פון צייט.

cir'cuit-clo'ser *n.* (סויר'-קיט-קלאו'-זער) א שטראם=שליסער [א פארריכטונג צו שליסען אן עלעקטרישען שטראם].

circu'itous *a.* (סויר-קיו'-אי-טאס) ארומיג; וואס געהט מיט ארומיגע וועגען [ניט דירעקט].
They ascended the mountain by a **circuitous** road.

circu'itously *adv.* (סויר-קיו'-אי-טאס-לי) מיט אן ארומיגען וועג [ניט דירעקט].

circu'itousness *n.* (סויר-קיו'-אי-טאס-נעס) די ארומיגקייט; דאס זיין ניט דירעקט.

circu'ity *n.* (סויר-קיו'-אי-טי) דאס בעוועגען זיך אין א קרייז; דאס געהן ארום ניט מיט'ן גלייכען וועג; דאס זיין קרייז=פערמיג.

cir'culable *a.* (סויר'-קיו-לעבל) וואס קען זיך בעוועגען אדער דרעהען אין א קרייז.

cir'cular *n. and a.* (סויר'-קיו-לער) רונד, קיילעכדיג; קרייז=פערמיג; א צירקולאר, א געדרוקטע שריפט וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט צו פערשיעדענע פערזאנען און אנשטאלטען.

cir'cular arc (סויר'-קיו-לער ארק) א צירקעל=בויגען [אין מאטעמאטיק].

cir'cular con'stant (סויר'-קיו-לער קאנ'-סטענט) דאס פערהעלטניס פון דעם קרייז=אומפאנג צו זיין דיאמעטער [אין מאטעמאטיק].

circular'ity *n.* (סויר-קיו-לער'-אי-טי) דאס זיין קרייז=פערמיג; רונדקייט; קיילעכדיגקייט; א רונדע, קיילעכדיגע זאך.

cir'cularize *v.* (סויר'-קיו-לער-איז) מאכען א קרייז; פערטיילען אדער פאנאנדערשיקען צירקולארען.

cir'cular let'ter (סויר'-קיו-לער-לעט'-ער) א צירקולאר=בריעף [א געדרוקטער בריעף, וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט צו פערשיעדענע מענשען און אנשטאלטען].

cir'cular let'ter of cred'it (סויר'-קיו-לער לעט'-ער אוו קרעד'-איט) קרעדיט=בריעף [א בריעף וואס איינער קריעגט פון א באנק צו ווייזען אז מען קען איהם געטרויען].

cir'cular lines (סויר'-קיו-לער לאינז) טריגאנאמעטרישע ליניען [אזעלכע ליניען אין דער מאטעמאטיק וועלכע שטעהען אין א געוויסען צוזאמענהאנג].

cir'cularly *adv.* (סויר'-קיו-לער-לי) אין א קרייז; אין דער פארם פון א קרייז.

cir'cular mo'tion (סויר'-קיו-לער מאו'-שאן) א קרייז=בעוועגונג.

cir'cular saw (סויר'-קיו-לער סאה) א רונדע זעג.

cir'cular stair'case (סויר'-קיו-לער סטעהר'-קייס) א שווינדעל=טרעפ [א טרעפ וואס דרעהט זיך ווי א ספיראלע].

cir'cular style (סויר'-קיו-לער סטאיל) דער בויגען=סטיל אין ארכיטעקטור [די פארמע פון בנינים, וואו די פענסטער, די טהירען און אנדערע טיילען ווערען געבויט רונדליך, ווי א האלבער בויגען].

cir'culate *v.* (סויר'-קיו-לייט) קייקלען; פערברייטען; צירקולירען; פערשפרייטען.
A rumor of the President's death was **circulated**.

cir'culating dec'imal (סויר'-קיו-ליי-טינג דעס'-אי-מעל) א פעריאדישע דעצימאל=ברוכצאהל [אזא דעצימאל ברוכצאהל, וואס בעשטעהט פון געוויסע צאהלען, וועלכע חזר'ן זיך אונענדליך איבער. צ. ב.: 0.354354354...].

cir'culat'ing li'brary (סויר'-קיו-ליי-טינג לאי'-ברע-רי) א ביבליאטעק, פון וועלכער מען גיט ארויס ביכער אהיים.

cir'culating me'dium (סויר'-קיו-ליי-טינג מי'-די-אם) א גאנגבארע מטבע, צירקולירענדעס געלד.
Paper money, as well as gold and silver, is our **circulating medium**.

circula'tion *n.* (סויר-קיו-ליי'-שאן) צירקולאציאן, די פערברייטונג, פערשפרייטונג.
The paper has a large **circulation**.

circula'tion of bills (סיור-קיו-ליי'-שאן אוו בילז) די צירקולאציאן פון פאפיער=געלד.

circula'tion of the blood (סויר-קיו-ליי'-שאן אוו טהי בלאד) די בלוט=צירקולאציאן.

cir'culatory *a.* (סויר'-קיו-לע-טא-רי) וואס צירקולירט; וואס בעוועגט זיך אין א קרייז.

cir'culatory let'ter (סויר'-קיו-לע-טא-רי לעט'-ער) א צירקולאר=בריעף; א צירקולאר.

cir'culus *n.* (סויר'-קיו-לאס) א קרייז.

circumam'biency *n.* (סויר-קאם-עמ'-בי-ענ-סי) דאס ארומרינגלען; דאס זיין ארומגערינגעלט.

circumam'bient *a.* (סויר-קאם-עמ'-בי-ענט) ארומרינגלענדיג; וואס רינגעלט ארום.

circumam'bulate *v.* (סויר-קאם-עמ'-ביו-לייט) ארומגעהן, געהן ארום און ארום.

circumambula'tion *n.* (סויר-קאם-עמ-ביו-ליי'-שאן) דאס געהן ארום און ארום.

circumam'bulator *n.* (סויר-קאם-עמ'-ביו-ליי-טאר) איינער וואס געהט ארום און ארום.

circumam'bulatory *a.* (סויר-קאם-עמ'-ביו-ליי-טא-רי) וואס געהט ארום און ארום.

cir'cumcenter *n.* (סויר'-קאם-סענ-טער) דער צענטער פון א קרייז וועלכער ווערט געמאכט ארום א דריי=עק אדער אנדערע געאמעטרישע פיגורען.

cir'cumcircle *n.* (סויר'-קאם-סוירקל) א קרייז וואס ווערט געמאכט ארום וועלכע עס איז געאמעטרישע פיגור [ווי א דריי=עק, פינף=עק א. ד. ג.]

cir'cumcise *v.* (סויר'-קאם-סאיז) בעשניידען, מל זיין.

cir'cumcised *a.* (סויר'-קאם-סאיזד) בעשניטען, גע'מל'ט.

cir'cumciser *n.* (סויר'-קאם-סאי-זער) א בעשניידער, א מוהל.

circumci'sion *n.* (סויר-קאם-סיזש'-אן) די בעשניידונג, מלה.

circumduct' *v.* (סויר-קאם-דאקט') פיהרען ארום און ארום; פיהרען אדער בעוועגען אין א קרייז.

circum'ference *n.* (סויר-קאמ'-פע-רענס) די קרייז=ליניע; דער אומקרייז.
The **circumference** of a circle is three and one-seventh times the diameter.

circum'ferent *a.* (סויר-קאמ'-פע-רענט) וואס רינגעלט ארום; וואס מאכט א קרייז=ליניע.

circumferen'tial *a.* (סויר-קאם-פע-רענ'-שעל) וואס איז שייך צו א קרייז=ליניע; וואס רינגעלט ארום; מיט אן ארומוועג, ניט דירעקט.

circumferen'tially *adv.* (סויר-קאם-פע-רענ'-שעל-אי) אויף דעם אופן פון א קרייז=ליניע; אין בעצוג צו א קרייז=ליניע.

circumferen'tor *n.* (סויר-קאם-פע-רענ'-טאר) אזא אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען; א קליין רעדעל מיט גראדען, מיט וועלכע מען מעסט די לענג פון א שינע ארום א ראד.

circumflect' *v.* (סויר-קאם-פלעקט') אויסבויגען רונד; שטעלען א סירקומפלעקס אויף א בוכשטאב. ז. *circumflex*

circumflec'tion *n.* (סויר-קאם-פלעק'-שאן) די אויסבויגונג; דאס אויסבויגען רונד; דאס ארויפשטעלען א סירקומפלעקס אויף א בוכשטאב. ז. *circumflex*

cir'cumflex *n., a. and v.* (סויר'-קאם-פלעקס) א סירקומפלעקס [א צייכען אין דער פארם פון א דעכעלע (∧) איבער געוויסע בוכשטאבען (בעזאנדערס אין דער פראנצויזישער שפראך)]; בעצייכענט מיט א סירקומפלעקס; אויסגעבויגען ווי א סירקומפלעקס [אין אנאטאמיע פון געוויסע גליעדער פון קערפער]; בעצייכנען אדער אויסשפרעכען א בוכשטאב מיט א סירקומפלעקס.

circumflex'ion *n.* (סויר-קאם-פלעק'-שאן) ז. *circumflection*

circum'fluence *n.* (סויר-קאמ'-פלו-ענס) די ארומפליסונג ארום און ארום מיט וואסער; די ארומרינגלונג מיט וואסער.

circum'fluent *a.* (סויר-קאמ'-פלו-ענט) ארומרינגלענדיג מיט וואסער [ווי וואסער וואס רינגעלט ארום אן אינזעל].

circum'fluous *a.* (סויר-קאמ'-פלו-אס) ז. *circumfluent*

circumfora'neous *a.* (סויר-קאם-פא-ריי'-ני-אס) וואס וואנדערט ארום; וואס געהט איבער די הייזער; וואס איז נע ונד.

circumful'gent *a.* (סויר-קאם-פאל'-דזשענט) וואס שיינט ארום און ארום; וואס שיינט אויף א ברייטער שטרעקע.

circumfuse' *v.* (סויר-קאם-פיוז') ניסען ארום עפעס, ארומגיסען; בעניסען.

circumfu'sion *n.* (סויר-קאם-פיו'-זשאן) די ארומגיסונג; בעגיסונג; פערברייטונג.

circumgy'rate *v.* (סויר-קאם-דזשאי'-רייט) זיך אומדרעהען; אומדרעהען עפעס ארום און ארום.

circumgyra'tion *n.* (סויר-קאם-דזשאי-ריי'-שאן) די אומדרעהונג; די בעוועגונג ארום און ארום זיך, דאס דרעהען זיך.

circumgy'ratory *a.* (סויר-קאם-דזשאי'-רע-טא-רי) וואס דרעהט זיך ארום און ארום.

circuminces'sion *n.* (סויר-קאם-אינ-סעש'-אן) די דריי=איינינקייט [די טעאלאגישע לעהרע, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דריי געשטאלטען, וואס אלע דריי זיינען איינע און דיזעלבע זאך].

circumin'sular *a.* (סויר-קאם-אינ'-סיו-לער) וואס רינגעלט ארום אן אינזעל.

circumja'cence *n.* (סויר-קאם-דזשיי'-סענס) דאס זיין ארומגעלעגט אדער ארומגעשטעלט ארום און ארום.

circumja'cent *a.* (סויר-קאם-דזשיי'-סענט) וואס איז אנגעלעגט אדער אנגעשטעלט ארום און ארום; וואס ליעגט ארום און ארום.

circumjo'vial *n. and a.* (סויר-קאם-דזשאו'-וי-על) וואס דרעהט זיך ארום דעם שטערען יופיטער; איינע פון די

לבנות, וועלכע דרעהען זיך ארום דעם שטערען יופיטער.

circumli'tion *n.* (סויר-קאם-ליש'-אן) די פראקטיק און מעטאדען צו פארבען מארמארנע סטאטועןן [ביי די אלטע גריכען און רוימער].

circumlocu'tion *n.* (סויר-קאם-לא-קיו'-שאן) דאס שיטען מיט ווערטער דארטען, וואו מען קען זאגען קורץ און שארף; דאס ריידען ניט גלייך צום ענין.
A direct style without circumlocution is a characteristic of this author.

circumlocu'tional *a.* (סויר-קאם-לא-קיו'-שאן-על) וואס איז געזאגט ניט גלייך צום ענין, נאר מיט פיעל אנריידענישען און אנצוהערענישען; מיט צופיעל רייד.

circumlocu'tionary *a.* (סויר-קאם-לא-קיו'-שאן-ע-רי). ז. *circumlocutional*

Circumlocu'tion Of'fice (סויר-קאם-לא-קיו'-שאן אפ'-אים) א סאטירישער נאמען פאר אזא רעגיערונגס-אנשטאלט, וועלכער איז צופיעל ביוראקראטיש, מיט צופיעל קאנצעלארשטשינע און פערציהט א זאך זעהר לאנג.

circumloc'utory *a.* (סויר-קאם-לאק'-יו-טא-רי) אויסדריקענד אין פיעלע ווערטער דאס, וואס מען קען זאגען מיט איין ווארט.

circummerid'ian *a.* (סויר-קאם-מי-ריד'-אי-ען) וואס איז ארום מערידיאן. ז. *meridian*

circumnav'igable *a.* (סויר-קאם-נעוו'-אי-געבל) וואס קען ארומגערייזט ווערען מיט א שיף.

circumnav'igate *v.* (סויר-קאם-נעוו'-אי-גייט) רייזען מיט א שיף ארום דער וועלט.
Magellan was the first to circumnavigate the globe.

circumnaviga'tion *n.* (סויר-קאם-נעוו-אי-גיי'-שאן) דאס רייזען מיט א שיף ארום דער וועלט.

circumnav'igator *n.* (סויר-קאם-נעוו'-אי-גיי-טאר) דער, וואס רייזט מיט א שיף ארום דער וועלט.

circumnu'clear *a.* (סויר-קאם-ניו'-קלי-ער) וואס רינגעלט ארום א ביינדעל אדער א יאדרע.

circumnu'tate *v.* (סויר-קאם-ניו'-טייט) איינבויגען אין א רונדער ריכטונג [ווי ביי געוויסע פלאנצען און גרעזער, ביי וועלכע די אויבערשטע קעפעל פערבייגט זיך רונד].

circumnuta'tion *n.* (סויר-קאם-ניו-טיי'-שאן) דאס פערבויגען רונד [ווי ביי געוויסע פלאנצען ביי וועלכע די אויבערשטע קעפלעך פערבייגען זיך רונד].

circumoc'ular *a.* (סויר-קאם-אק'-יו-לער) וואס רינגעלט ארום דאס אויג.

circumo'ral *a.* (סויר-קאם-או'-רעל) וואס רינגעלט ארום דאס מויל.

circumpo'lar *a.* (סויר-קאם-פאו'-לער) וואס איז נאהענט צו, אדער וואס דרעהט זיך ארום דעם נארדליכען אדער זידליכען פאל פון דער ערד אדער פון הימעל [בנוגע צו געוויסע שטערען].

circumpo'lar star (סויר-קאם-פאו'-לער סטאר) דער שטערען וואס איז נאהענט צום ערד-פאל.

circumposi'tion *n.* (סויר-קאם-פא-זיש'-אן) דאס ארומרינגלען; דאס זיין ארומגעשטעלט; דאס ארומשטעלען.

circumre'nal *a.* (סויר-קאם-רי'-נעל) וואס געפינט זיך ארום די ניערען.

circumro'tary *a.* (סויר-קאם-ראו'-טע-רי) וואס דרעהט זיך ווי א ראד.

circumro'tate *v.* (סויר-קאם-ראו'-טייט) דרעהען ווי א ראד.

circumrota'tion *n.* (סויר-קאם-רא-טיי'-שאן) דאס ארומדרעהען ווי א ראד; דאס דרעהען זיך ארום און ארום.

circumro'tatory *a.* (סויר-קאם-ראו'-טע-טא-רי) וואס דרעהט זיך ווי א ראד.

circumscis'sile *a.* (סויר-קאם-סיס'-איל) וואס עפענט זיך ווי א רונדער קאפסול [ביי פלאנצען].

circumscri'bable *a.* (סויר-קאם-סקראי'-בעבל) וואס קען ארומגעשריבען אדער ארומגעצייכענט ווערען.

circumscribe' *v.* (סויר-קאם-סקראיב') צייכנען א ליניע ארום און ארום; ארומשרייבען.

circumscribed' *a.* (סויר-קאם-סקראיבד') 1. איינגעשלאסען אין א קרייז; 2. בעשרענקט.
2. The duties of the Mayor are circumscribed by the city charter.

circumscri'ber *n.* (סויר-קאם-סקראי'-בער) דער אדער דאס וואס שליסט איין אין א קרייז; וואס בעשרענקט.

circumscrip'tion *n.* (סויר-קאם-סקריפ'-שאן) דאס זיין בעשרענקט, ארומגעגרענעצט; דאס בעגרענעצען; די בעשרענקונג; די איינשליסונג; דאס איינהאלטען; די פעריפעריע [די ליניע וואס רינגעלט ארום און בעצייכענט די פארם פון א קערפער אדער פיגור].

circumscrip'tive *a.* (סויר-קאם-סקריפ'-טיוו) איינשרענקענד; וואס ברייננט אונטער געוויסע גרענעצען.

circumso'lar *a.* (סויר-קאם-סאו'-לער) וואס רינגעלט ארום די זון; וואס געפינט זיך ארום דער זון.

cir'cumspect *a.* (סויר'-קאם-ספעקט) ארומקוקענדיג זיך ארום און ארום; פארזיכטיג.

circumspec'tion *n.* (סויר-קאם-ספעק'-שאן) גרויסע פארזיכטיגקייט.

cir'cumspectly *adv.* (סויר'-קאם-ספעקט-לי) פארזיכטיג.

cir'cumspectness *n.* (סויר'-קאם-ספעקט-נעס) פארזיכטיגקייט.

cir'cumstance *n. and v.* (סויר'-קאם-סטענס) צושטאנד, אומשטאנד; צופאל; איינצעלהייט; קלייניגקייט; גענויקייט, אויספיהרליכקייט; שטעלען אין א געוויסע לאגע; זיין אונטער געוויסע אומשטענדען.

cir'cumstanced *a.* (סויר'-קאם-סטענסט) געשטעלט אין א לאגע.
He was so circumstanced that he could not accept the proposition.

cir'cumstances *n.* (סויר'-קאם-סטענ-סעז) די אומשטענדען; די לאגע, דער מעמד.
The new circumstances in this case entirely alter the situation.

circumstan'tial *n. and a.* (סויר-קאם-סטענ'-שעל) אויספיהרליך, פאדראבנע, גענוי; צופעליג, ביילויפיג; וואס ווענדט זיך אן געוויסע אומשטענדען; א זייטיגער צופאל, אן אינדירעקטער פאל.

circumstan'tial ev'idence (סויר-קאם-סטענ'-שעל עוו'-אי-דענס) דער אומשטענדליכער בעוויז [א בעוויז ווענען איינעמס שולד אין א פערברעכען, ווען מען האט איהם בעת דעם פערברעכען ניט געכאפט, נאר דער לאגישער שלום פון אלע אומשטענדען בעווייזט, אז קיין אנדערער אויסער איהם האט דעם פערברעכען ניט בעגאנגען].

circumstantial'ity *n.* (סויר-קאם-סטענ-שי-על'-אי-טי) אויספיהרליכקייט; צופעליגקייט.

circumstan'tiate *v.* (סויר-קאם-סטענ'-שי-אייט) בעשרייבען פאדראבנע, אנגעבען אלע איינצעלהייטען, געבען א גענויע בעשרייבונג.

circumstantia'tion *n.* (סויר-קאם-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס אנגעבען אלע אומשטענדען פון דער זאך; דאס שטעלען אין א בעשטימטער לאגע.

circumtor'sion *n.* (סויר-קאם-טאר'-שאן) די מארזיאנס-קראפט [די עלאסטישע קראפט, דורך וועלכע א זאך דרעהט זיך אב צוריק, ווען זי איז פערדרעהט].

cir'cumtriangle *n.* (סויר'-קאם-טראי-ענגל) א דריי-עק ארום וועלכען עס איז ארומגעשריבען א קרייז.

circumval'late *v. and a.* (סויר-קאם-וועל'-אייט) ארוממויערען מיט א פעסטונגס-וואנד; ארומשטעלען מיט א רייה פון מיליטערישע בעפעסטיגונגען; ארומגערינגעלט מיט א פעסטונגס-וואנד.

circumvalla'tion *n.* (סויר-קאם-וועליי'-שאן) דאס ארומרינגלען א פלאץ מיט בעפעסטיגונגען [פארטען].

circumvent' *v.* (סויר-קאם-ווענט') אריבערטרעטען דעם געזעץ דורך א המצאה; איבערכיטרעווען.

circumven'tion *n.* (סויר-קאם-ווענ'-שאן) דאס אריבערטרעטען דעם געזעץ דורך א המצאה; דאס איבערכיטרעווען.

circumven'tive *a.* (סויר-קאם-ווענ'-טיוו) וואס טרעט אריבער דעם געזעץ דורך אן איינפאל; איבערגעשפיצט, כיטרע.

circumven'tor *n.* (סויר-קאם-ווענ'-טאר) דער וואס טרעט אריבער דעם געזעץ דורך א המצאה; דער וואס כיטרעוועט איבער.

circumvolu'tion *n.* (סויר-קאם-וואליו'-שאן) דאס דרעהען זיך אין דער רונד; דאס זיין צונויפגעראלט.

cir'cus *n.* (סויר'-קאם) א צירק [אן ארט וואו מען שטעלט אויס חיות אדער מען מאכט קונצען מיט זיי]; אן ארומרינגלונג.

cir'rate *a.* (סיר'-אייט) וואס האט געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך. ז. *cirrus*

cir'rated *a.* (סיר'-איי-טעד) וואס איז געגרייזעלט ווי א ראנקע. ז. *cirrus*

cirrho'sis *n.* (סי-ראו'-סיס) א כראנישע ענטצינדונג פון לעבער.

cirrhot'ic *a.* (סי-ראט'-איק) וואס איז קראנק מיט א כראנישער ענטצינדונג פון לעבער.

cirrif'erous *a.* (סי-ריפ'-ע-ראס) גרייזעלדיג; בעוואקסען מיט ראנקען. ז. *cirrus*

cir'riform *a.* (סיר'-אי-פארם) ראנקענפערמיג [ענליך צו די ראנקען פון א פלאנצע]. ז. *cirrus*

cirrig'erous *a.* (סי-רידזש'-ע-ראס) מיט געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך.

cir'rigrade *a. and n.* (סיר'-אי-גרייד) וואס בעוועגט זיך דורך די געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך [ביי געוויסע חיה'לעך און פלאנצען]; דאס וואס בעוועגט זיך אויף אזא אופן.

cir'riped *a.* (סיר'-אי-פעד) וואס האט פיס ווי געגרייזעלטע פעדימלעך.

cir'ripede *a.* (סיר'-אי-פיעד) ז *cirriped*

cir'ro-cu'mulus *n.* (סיר'-א-קיו'-מיו-)

לאָס) אַ פעדערען־וואָלקען [אַ וואָלקען, וואָס האָט די פאָרם פון אַ מאַסע פעדערען].

cir'rose *a.* (סיר'-אוס) וואָס האָט ראַנקען, געגרייזעלטע פעדימלעך אָדער הערעלעך [ביי געוויסע פלאַנצען און קליינע חיה'לעך]; וואָס האָט אַ טשוב אויף'ן קאָפּ פון דינע האָריגע פעדערען [ביי געוויסע פויגלען]; וואָס איז שייך צו אַ וואָלקען, וואָס זעהט אויס ווי אַ מאַסע פעדערען.

cirros'tomous *a.* (סי-ראָס'-טאָ-מאַס) וואָס האָט דינע געגרייזעלטע הערעלעך אַרום מויל.

cir'ro-stra'tus *n.* (סיר'-אָ-סטריי'-טאַס) אַ וואָלקען וואָס האָט די פאָרם פון אַ מאַסע פעדערען, וועלכע ליגען ווי שיכטען איינע אויף די אַנדערע.

cir'rous *a.* (סיר'-אַס) ז. *cirrose*

cir'rus *n.* (סיר'-אַס) די ראַנקע [געגרייזעלטע פעדימלעך אָדער הערעלעך ביי געוויסע פלאַנצען און חיה'לעך]; דער פעדער־וואָלקען [אַ לייכטער וואָלקען וואָס האָט די פאָרם פון אַ מאַסע פעדערען].

cir'socele *n.* (סויר'-סאָ-סיעל) אַ קראַנקהייט, ווען די אָדערען ווערען אומנאָרמאַל ברייט.

cir'soid *a.* (סויר'-סאָיד) וואָס נעהמט זיך פון, אָדער כאַראַקטעריזירט זיך מיט, דער אויסברייטונג פון אַ בלוט־אָדער.

cisal'pine *a.* (סיס-על'-פּין) וואָס איז אויף דער זייט פון די אַלפּישע בערג [אין בעצוג צו רוים — אויף דער זיד־זייט פון די אַלפּישע בערג].

cisatlan'tic *a.* (סיס-עט-לענ'-טיק) וואָס געפינט זיך אויף דיעזער זייט [בנוגע צו דעם וואָס רעדט] פון אַטלאַנטישען אָקעאַן.

cise'leur *n.* (סיעז'-לויר) אַן אויסגיסער, דער וואָס גיסט אויס פערשיעדענע פיגורען פון מעטאַל, בעזונדערס פון בראָנז.

cise'lure *n.* (סיעז'-ליור) דאָס אויסגיסען פיגורען פון מעטאַל.

cispa'dane *a.* (סיס-פּיי'-דיין) וואָס איז אויף דער דרום־זייט פון דעם טייך פּאָ [אין איטאַליען].

Cispa'dane Repub'lic (סיס-פּיי'-דיין ריִ-פּאַב'-ליק) די רעפּובליק, וועלכע נאַפּאָלעאָן דער ערשטער האָט געגרינדעט אין צפון איטאַליען אַרום דעם טייך פּאָ

cis'soid *n.* (סיס'-אָיד) די ציסאָידע [אַ געוויסע קרומע ליניע אין מאַטעמאַטיק].

cis'soidal *a.* (סיס'-אָי-דעל) וואָס איז ענליך צו אַ ציסאָידע. ז. *cissoid*

cist *n.* (סיסט) אַ קעסטעל; אַ קאַרב; אַ שטיינערנער קבר ביי די פאַרצייטיגע קעלטישע פעלקער.

Cister'cian *n.* (סיס-טויר'-שיען) אַ מאָנאַך פון סיסטערשען מאָנאַכען־אָרדען.

cis'tern *n.* (סיס'-טוירן) אַ ציסטערנע, אַ רעזערוואָאַר צו האַלטען פליסיגקייטען, ווי וואַסער א. ד. ג.

cistophor'ic *a.* (סיס-טאָ-פאָר'-איק) וואָס איז שייך צו אַ ציסטאָפאָרוס. ז. *cistophorus*

cistoph'orus *n.* (סיס-טאָפ'-אָ-ראַס) די ציסטאָפאָרוס [אַן אַלט־גריכישע זילבערנע מטבע פון קליין־אַזיען].

Cis'tus *n.* (סיס'-טאַס) אַ מין קוסטעס פון ציסטוס־רויזען, וואָס זיינען גרין דעם גאַנצען יאָהר.

cit *n.* (סיט) אַ שטאָדט־איינוואָהנער: אַ קליין־בירגער, בעזאָנדערס איינער פון די אָרעמסטע און גראָבסטע איינוואָהנער פון לאָנדאָן.

ci'table *a.* (סאַי'-טעבל) וואָס מען קען ציטירען [ברייגנען אַ שטעלע פון איינעמס שריפטען אָדער רעדען].

cit'adel *n.* (סיט'-ע-דעל) ציטאַדעלע, דער שטאַרקסטער און בעפעסטיגסטער טייל אין אַ פעסטונג.
The enemy carried the citadel of the fort by storm.

cita'tion *n.* (סאַי-טיי'-שאַן) אַ פאָרלאַדונגס־צעטעל [פּאָוועסטקע]; אַ ציטאַטע. אַן אויסצוג פון אַ בוך אָדער אַ שריפט.

ci'tatory *a.* (סאַי'-טע-טאָ-רי) וואָס האָט דעם כאַראַקטער אָדער פאָרם פון אַ ציטאַטע [אויסצוג פון אַ בוך אָדער שריפט].

cite *v.* (סאַיט) ציטירען, ברייגנען אַן אויסצוג פון אַ בוך אָדער אַ שריפט.
The lawyer cited many decisions in support of his argument.

ci'ter *n.* (סאַי'-טער) דער פאָרלאָדער, דער וואָס רופט אַרויס; איינער וואָס ציטירט אַ שרייבער.

cith'ara *n.* (סיטה'-ע-ראַ) אַן אַלט־גריכישע לירע.

cith'arist *n.* (סיטה'-ע-ריסט) דער וואָס שפּיעלט אויף אַ לירע, וועלכע די אַלטע גריכען פלעגען בענוצען.

citharis'tic *a.* (סיטה-ע-ריס'-טיק) וואָס איז שייך צו אַן אַלט־גריכישער לירע.

cith'er *n.* (סיטה'-ער) אַ ציטרע [אַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט].

Cither

cith'ern *n.* (סיטה'-ערן) ז. *cither*

cit'ified *a.* (סיט'-אי-פאַיד) שטאָדטיש; אויסגעפּיינט, אויסגעציערט.
Country folk easily become citified.

cit'izen *n.* (סיט'-איזן) אַ בירגער.

cit'izeness *n.* (סיט'-איזנ-עס) אַ בירגערין.

cit'izen of the world (סיט'-איזן אָוו טהי וואָירלד) דער וועלט־בירגער.

cit'izenry *n.* (סיט'-איזנ-רי) דאָס בירגערטום.

cit'izenship *n.* (סיט'-איזנ-שיפּ) בירגערשאַפט; די רעכטען און פּריווילעגיעס פון זיין אַ בירגער.

cit'rate *n.* (סיט'-רייט) ציטראָן־זויערזאַלץ.

cit'ric *a.* (סיט'-ריק) וואָס איז בעקומען געוואָרען פון אַ ציטראָן אָדער פון אַ פרוכט אַזוי ווי אַ ציטראָן.

cit'ric ac'id (סיט'-ריק עס'-איד) די ציטראָן־זויערע [אַ ווייסער זעהר שאַרפער עסענץ וואָס געפינט זיך אין ציטראָנען און אַנדערע אַזעלכע פרוכטען].

cit'rine *a. and n.* (סיט'-רין) וואָס איז שייך צו אַ ציטראָן [לעמאָן]; וואָס האָט אַ ציטראָן־געלבען קאָליר; דער ציטראָן־קאָליר; דער ציטרין [אַ מין מינעראַל].

cit'rinous *a.* (סיט'-רי-נאַס) וואָס איז שייך צו אַ ציטראָן [לעמאָן]; וואָס האָט אַ ציטראָן קאָליר.

citrom'eter *n.* (סי-טראָמ'-ע-טער) דער ציטראָמעטער [אַן אינסטרומענט צו מעסטען וויפיעל ציטראָן־זויערע עס געפינט זיך אין דעם זאַפט פון ציטראָנען און אַנדערע אַזעלכע פרוכטען].

cit'ron *n.* (סיט'-ראָן) אַ מין ציטראָן־פרוכט, וואָס איז ווייניגער זויער ווי די געוועהנליכע ציטראָנען; פּאָמעראַנצען, די געפּרעגעלטע שאָלעכץ פון דיזע ציטראָנען; דער בוים אויף וועלכען דיעזער זאָרט ציטראָנען וואַקסען; אַ מין קאַוואָן [וואַסער־מעלאָן].

cit'ron-tree *n.* (סיט'-ראָן-טריע) דער ציטראָנען־בוים.

cit'ron-wa'ter *n.* (סיט'-ראָן-הוואָה'-טער) ציטראָן־וואַסער [אַ מין לימאָנאַד פון די שאָלאַכץ פון ציטראָנען].

cit'ron-wood *n.* (סיט'-ראָן-הוואוד) האָלץ פון ציטראָנען־בוים.

cit'ron-yel'low *n.* (סיט'-ראָן-יעל'-אָו) אַ ציטראָן־געלבע פאַרב.

cit'rul *n.* (סיט'-ראַל) אַ קאַוואָן, אַ וואַסער־מעלאָן.

cit'rus *n.* (סיט'-ראַס) דער ציטראָנען־בוים.

cit'tern *n.* (סיט'-ערן) ז. *cither*

cit'y *n.* (סיט'-אי) אַ שטאָדט.

cit'y author'ities (סיט'-אי אָה-טהאָר'-אי-טיז) שטאָדט־בעאַמטע, דער שטאָדט־ראָט.

cit'y court (סיט'-אי קאָורט) דער שטאָדט־געריכט.

cit'y ed'itor (סיט'-אי עד'-אי-טאָר) דער רעדאַקטאָר פון די לאָקאַלע נייעס [אין אַמעריקאַנער צייטונגען].

cit'y fa'thers (סיט'-אי פאַ'-טהערז) דער שטאָדט־ראָט; די שטאָדט בעאַמטע.

cit'y gate (סיט'-אי גייט) דער שטאָדט־טויער; דער אַריינגאַנג צו דער שטאָדט.

cit'y hall (סיט'-אי האָהל) די שטאָדט פערוואַלטונגס געביידע.

cit'y i'tem (סיט'-אי אַי'-טעם) אַ שטאָדטיש שטיקעל נייעס [אין די אַמעריקאַנער צייטונגען].

cit'y man (סיט'-אי מען) אַ געשעפטס־מענש; אַ שטאָדט־מענש.

Cit'y of Ref'uge (סיט'-אי אָוו רעפ'-יודזש) אַן עיר המקלט [איינע פון די 6 שטעדט וואָס זיינען בעשטימט געוואָרען פון משה רבינו אין ארץ ישראל אַלס אַ רעטונגס־אָרט פאַר פערזאָנען, וואָס האָבען אומגערן גע'הרג'עט אַ מענשען].

cit'y walls (סיט'-אי הוואָהלז) די שטאָדט־מויערען, די שטאָדט־פעסטונג.

cit'yward *adv.* (סיט'-אי-הוואָרד) אין דער ריכטונג צו דער שטאָדט.

cive *n.* (סאַיוו) אַ מין קליינע ציבעלע.

civ'et *n.* (סיוו'-עט) דער ציבעט [אַ פעטליכע זאַפט וואָס ווערט אויסגעטיילט פון דער ציבעט־קאַץ און ווערט בענוצט אין פּאַרפיום].

civ'et-cat *n.* (סיוו'-עט-קעט) די ציבעט־קאַץ [אַ מין חיה, וועלכע האָט אונטערן עק אַ בייטעל מיט אַ שאַרף־ריכענדען שטאָף].

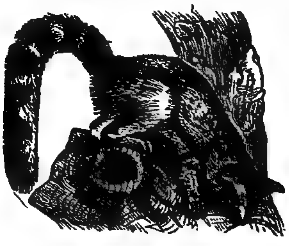
Civet-cat

civ'ic *a.* (סיוו'-איק) בירגערליך; וואָס איז שייך צו דער פערוואַלטונג איבער פאָלקס־ענינים.
I am interested in civic affairs.

civ'ics *n.* (סיוו'-איקס) עלעמענטאַרע שטאַאַטס־וויסענשאַפט.
The study of civics teaches us about the conduct of government.

civ'il *a.* (סיוו'-איל) 1. בירגערליך; 2. ציוויליזירט; 3. העפליך, אנשטענדיג.
3. Any question deserves a civil answer.

civila'tion *n.* (סיוו-אי-ליי'-שאן) דאס זיין בעטרונקען, שכור.

civ'il broils (סיוו'-איל בראילז) בירגערליכע אונרוהען, בונטען.

civ'il code *n.* (סיוו'-איל קאוד) א זאמלונג פון געזעצען בנוגע צו ציוויל=רעכט [דיני ממונות].

civ'il crown (סיוו'-איל קראון) א בירגער=קרוין [א קראנץ פון לארבער=בלעטער, וועלכען מען פלעגט אין אלטען רוים אנטהאן אויף'ן קאפ פון א סאלדאט, וואס האט געראטעוועט דעם לעבען פון א בירגער אין מלחמה].

civ'il day (סיוו'-איל דיי) א מעת=לעת [פון האלבע נאכט ביז האלבע נאכט].

civ'il death (סיוו'-איל דעטה) דער בירגערליכער טויט [ווען דער פעראורטיילטער פערלירט אלע זיינע בירגערליכע רעכט].

civ'il disabil'ity (סיוו'-איל דיס-ע-ביל'-אי-טי) דאס ניט האבען געוויסע בירגערליכע רעכטע.

civ'il doc'tor (סיוו'-איל דאק'-טאר) א דאקטאר פון יוריספרודענץ, א יוריסט.

civ'il engineer' (סיוו'-איל ענ-דזשי-ניער') א ציוויל=אינזשענער [א אינזשענער פון בויען וועגען, בריקען, אייזענבאנען א. ד. ג.].

civ'il engineer'ing (סיוו'-איל ענ-דזשי-ניער'-אינג) די אינזשענער=קונסט צו בויען באהנען, בריקען א. ד. ג.

civil'ian *n. and a.* (סי-וויל'-יען) א ציוויל=מענש [וואס דיענט ניט אין מיליטער און ניט אין דער קירך]; וואס איז שייך צו א ציוויליסט; א קענער פון בירגער=רעכט.

civ'ilist *n.* (סיוו'-אי-ליסט) א ציוויליסט, א ציוויל=מענש. ז. *civilian*

civil'ity *n.* (סי-וויל'-אי-טי) העפליכקייט, אנשטענדיגקייט.
The official received us with proper civility.

civ'ilizable *a.* (סיוו'-אי-לאי-זעבל) ציוויליזירבאר; פעהיג צו ווערען ציוויליזירט.

civiliza'tion *n.* (סיוו-אי-לי-זיי'-שאן) ציוויליזאציאן; בילדונג.

civ'ilize *v.* (סיוו'-אי-לאיז) בילדען, אויסבילדען; ציוויליזירען.

civ'ilized *a.* (סיוו'-אי-לאיזד) געבילדעט, אויסגעעדעלט; ציוויליזירט.

civilizee' *n.* (סיוו-אי-לאי-זיע') איינער וואס איז אדער וואס ווערט ציוויליזירט.

civ'ilizer *n.* (סיוו'-אי-לאי-זער) דער ציוויליזאטאר, דער וואס ציוויליזירט.

civ'il law (סיוו'-איל לאה) דאס ציוויל=געזעץ [דער קאדעקס פון געזעצען וואס זיינען שייך צו דיני=ממונות]; די סיסטעם פון רוימישען ציוויל=רעכט, וואס איז אריין אין די געזעצגעבונג פון די מאדערנע נאציאנען.

civ'il lib'erty (סיוו'-איל ליב'-ער-טי) די פערזענליכע נאטירליכע פרייהייט, וועלכע איז אויף אזוי פיעל נור בעשרענקט דורך געזעצען אויף וויפיעל עס איז נויטיג פאר דעם געזעלשאפטליכען וואהל.

civ'il life (סיוו'-איל לאיף) דאס ציוויל לעבען [דער לעבענס=ארט פון די שטאדטישע בירגער וואס בעלאנגען ניט צום מיליטער אדער צו די גייסטליכע].

civ'il list (סיוו'-איל ליסט) די ציוויל=ליסט [די הוצאות אדער דער בודזשעט פון דער קעניגליכער פאמיליע אין א קאנסטיטוציאנעלער מלוכה].

civ'illy *adv.* (סיוו'-אי-לי) אויף א בירגערליכען אדער ציוויליזירטען שטייגער; אנשטענדיג; העפליך.

civ'il mar'riage (סיוו'-איל מער'-אידזש) א ציווילע הייראט [אהן די רעליגיעזע צערעמאניעס].

civ'il of'ficer (סיוו'-איל אפ'-איס-ער) א ציוויל=בעאמטער [ניט קיין מיליטערישער אדער גייסטליכער].

civ'il rights (סיוו'-איל ראיטס) בירגער=רעכטע [די פיער פרייהייטען פון יעדער קאנסטיטוציאנעלער מלוכה: די פרייהייט פון פערזאן, פון רעליגיאן, פון דער פרעסע און פון בעשעפטיגונג].

Civ'il Rights Act (סיוו'-איל ראיטס עקט) דאס געזעץ פון יאהר 1875, אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערבאט די אויסשליסונג פון אירגענד וועלכען מענשען פון אן עפענטליכען פלאץ, ווי א האטעל, טעאטער א. ד. ג. צוליעב ראסען מאטיווען.

Civ'il Rights Bill (סיוו'-איל ראיטס ביל) דאס געזעץ פון יאהר 1866, אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער אנערקענט גלייכע בירגער=רעכטע פאר אלע מענשען וואס זיינען געבארען געווארען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען אהן שום אונטערשיעד פון ראסע און קאליר [אנגענומען ספעציעל צו בעשטימען די פאלשטענדיגע בירגער=רעכטע פון די, וועלכע זיינען פריהער געווען שקלאפען].

civ'il ser'vice (סיוו'-איל סויר'-וויס) ציוויל=דיענסט [עפענטליכע רעגיערונגס=דיענסט אויסער מיליטער=דיענסט, פלאטען=דיענסט און ריכטער=אמט].

Civ'il-ser'vice Act (סיוו'-איל-סויר'-וויס עקט) דאס געזעץ פון יאהר 1871 אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס גיט דעם פרעזידענט דאס רעכט פעסטצושטעלען די כללים וואס עס פאדערט זיך פון פערזאנען ווען זיי ווילען בעקומען א רעגיערונגס=אמט. דער פרעזידענט דארף אין דעם פרט נור זעהן, אויב די בעטרעפענדע פערזאן פאסט פאר'ן אמט, ניט נעהמען אבער אין אנבעטראכט די פארטיי=אנגעהעריגקייט.

Civ'il-ser'vice Commis'sioners (סיוו'-איל-סויר'-וויס קא-מיש'-אנ-ערז) א קאמיסיע, וועלכע עקזאמענירט די, וואס ווילען אריינטרעטען אין ציוויל=דיענסט.

civ'il soci'ety (סיוו'-איל סא-סאי'-ע-טי) די בירגערליכע געזעלשאפט [די בירגער פון א שטאדט אדער לאנד וואס בעלאנגען ניט צו מיליטער אדער צו די גייסטליכע].

civ'il state (סיוו'-איל סטייט) דער בירגער שטאנד.

civ'il strife (סיוו'-איל סטראיף) בירגער=אונרוהען, בירגער=קריעג.

civ'il suit (סיוו'-איל סיוט) א בירגער=פראצעס [א פראצעס וועגען דיני ממונות].

civ'il tu'mult (סיוו'-איל טיו'-מאלט) ז. *civil strife*

civ'il war (סיוו'-איל הוואהר) בירגער=קריעג.

civ'il year (סיוו'-איל ייר) דער קאלענדאר יאהר [פון ערשטען יאנואר ביז'ן ערשטען יאנואר].

civ'ism *n.* (סיוו'-איזם) בירגערשאפט; פאטערלאנדס=ליעבע.

clab'ber *v.* (קלעב'-ער) פערגליווערט ווערען [ווי זויערמילך].

clach'an *n.* (קלעכ'-ען) א קליין דערפעל [אין שאטלאנד]; א גרויסע שטיינערנע טרונע [סארקאפאג], וועלכע איז אין דערזעלבער צייט א מין מצבה.

clack *n. and v.* (קלעק) א גראגער, קאלאקאטקע; א קלאפער [אין א מיהל]; קלאפעריי; פלוידעריי; דער פלאפלער [דער צונג]; קלאפען; פלוידערען.

clack'-box *n.* (קלעק'-באקס) א קעסטעל מיט ווענטילען [דעקלעך וואס עפענען זיך און פערמאכען זיך אויטאמאטיש] אין לאקאמאטיווען און אנדערע מאשינען.

clack'-dish *n.* (קלעק'-דיש) א הילצערנע פושקע מיט א קלאפענדען דעקעל, אין וועלכע בעטלער פלעגען אמאל קלייבען נדבות.

clack'-door *n.* (קלעק'-דאור) אן אייזערנע אדער קופערנע ברעטעלע, וועלכע פערדעקט דאס לאך אין א ווענטיל=קעסטעל.

clack'er *n.* (קלעק'-ער) א קלאפער; א גראגער [צו שרעקען פויגלען]; א פלאפלער.

clack'-valve *n.* (קלעק'-וועלוו) א ווענטיל [דעקעל] מיט איין אויערעל און א פאמפע.

clad *a.* (קלעד) געקליידעט.
In winter we must be warmly clad.

claim *v. and n.* (קליים) 1. פאדערען עפעס; פרעטענדירען; בעהויפטען א זאך; טענה'ן; 2. די פאדערונג, די פרעטענזיע אויף עפעס; דאס בעהויפטען א זאך; 3. ערד=איינענטום, אויף וועלכע מען קען אנווייזען א רעכט.
1. She claims to be 20 years of age. 2. Italy is laying claim to Tripoli.

clai'mable *a.* (קליי'-מעבל) וואס קען געפאדערט ווערען.

clai'mant *n.* (קליי'-מענט) דער פרעטענדירער; איינער וואס פאדערט עפעס [לויט'ן רעכט].

claim'-no'tice *n.* (קליים'-נאו'-טיס) א נאטיץ, וועלכע א קאלאניסט אין די מערב=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען הענגט אויף צו מעלדען, אז דאס שטיקעל לאנד, וואס ער האט פערנומען, געהערט צו איהם.

clair'-obscure' *n.* (קלעהר'-אב-סקיור') ז. *chiaroscuro*

clairvoy'ance *n.* (קלעהר-וואי'-ענס) העל=זעהונג; די זעהונג פון זאכען, וועלכע א געוועהנליך אויג קען ניט זעהן [ווי מען גלויבט ווענען מענשען וואס געפינען זיך אין אן אוננארמאלען גייסטיגען צושטאנד]; די דורכדרינגליכקייט, דאס בענעהמען א זאך טיעף און שנעל.

clairvoy'ant *n. and a.* (קלעהר-וואי'-ענט) העל=זעהענד; זעהענד פערבארגענע זאכען; א מענש, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער האט די קראפט צו זעהן זאכען, וועלכע א געוועהנליך אויג קען ניט זעהן.

clam *n., v. and a.* (קלעם) די ווענוס=מושעל [א מין אמעריקאנער עסבארע מאלוסקעל, ביי וועלכער די מושעל בעשטעהט פון צוויי מולטערלעך]; אן אויסגעלעגטע קופע [ווי פון ציגעל]; דער צוזאמענקלאנג פון פיעל גלאקען מיט איין מאל; זוכען אדער אויסגראבען ווענוס=מושלען; קלינגען אויף אלע גלאקען מיט איין מאל; מאכען קלינגען א גלאק מיט א פערדומפטען קלאנג; צוזאמענקוועטשען;

צונויפקלעפען; קלעפיג; ווייך, פייכט און קלעפיג.

clam'ant *a.* (קלעמ'-ענט) רופענד נאך הילף; דרינגענד; שרייענד.

clam'-bake *n.* (קלעמ'-בייק) א פיקניק ביים ברעג פון ים, וואו מען עסט געבאקענע ווענוס=מושלען.
The society celebrated its anniversary with a clam-bake at the seashore.

clam'ber *v. and n.* (קלעמ'-בער) קלעטערן; דאס קלעטערן.

clam'mer *n.* (קלעמ'-ער) א מין קלאמער אויף א שטריק, מיט וועלכען מען כאפט חיות און פלאנצען פון גרונט ים; איינער וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט פאנגען און פערקויפען ווענוס=מושלען.

clam'mily *adv.* (קלעמ'-אי-לי) קלעפעדיג; קאלט און פייכט=קלעפעדיג.

clam'miness *n.* (קלעמ'-אי-נעס) קלעפעדיגקייט.

clam'ming *n.* (קלעמ'-אינג) דאס זוכען און פאנגען ווענוס=מושלען. ז. *clam*

clam'my *a.* (קלעמ'-אי) קלעפעדיג.

clam'or *n. and v.* (קלעמ'-אר) 1. א הויכער געשריי, א שטארקער געשריי; א שטארקע פאדערונג; 2. הויך שרייען; שטארק פאדערן אדער שטרייטען.
2. The audience clamored to hear the speaker of the day.

clam'orer *n.* (קלעמ'-אר-ער) א שרייער, א לארם=מאכער.

clam'orous *a.* (קלעמ'-אר-אס) שרייענדיג, לארמענדיג; שטארק פאדערענדיג.

clam'orously *adv.* (קלעמ'-אר-אס-לי) דורך געשריי אדער לארם; מיט א הויכען געשריי.

clam'orousness *n.* (קלעמ'-אר-אס-נעס) דאס זיין לארעמדיג אדער שרייעריש.

clamp *n. and v.* (קלעמפ) א קלאמער, א קלאמער=אייזען [אזא געצייג עטוואס איינצוקלעמען אום צו האלטען פעסט]; בעפעסטיגען אדער פעסטהאלטען מיט א קלאמער; אן אויפגעשטעלטע קופע ציגעל צום אויסברענען; ברענען ציגעל וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אין א קופע; א קופע שטיין=קויהלען צום אויסברענען אויף קאקאס=קויהלען.

clamp'-dog *n.* (קלעמפ'-דאג) אזא קלאמער=שרויב=שטאק.

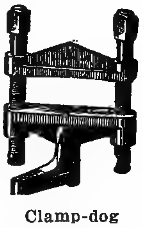
Clamp-dog

clam'per *n.* (קלעמ'-פער) אזא אייזען מיט שפיצען וואס ווערט צוגעשלאגען צו שיך, כדי זיך ניט אויסצוגליטשען געהענדיג אויף'ן אייז.

clam'ping *n.* (קלעמ'-פינג) דאס ברענען ציגעל וועלכע זיינען צונויפגעשטעלט אין א קופע; צוזאמענקלאמערען מיט א קלאמער=אייזען.

clamp'-screw *n.* (קלעמפ'-סקרוה) א קלאמער=שרויב=שטאק [אזא טישלער=געצייג].

Clamp-screws

clam'-shell *n.* (קלעמ'-שעל) די מושעל פון אזעלכע קליינע קרעבס=עהנליכע חיה'לעך; דאס מויל.

clam'-tongs *n.* (קלעמ'-טאנגז) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו כאפען ווענוס=מושלען. ז. *clam*

clan *n.* (קלען) א שטאם [שבט]; א קליקע; א סעקטע; א באנדע.

clandes'tine *a.* (קלען-דעס'-טין) בסוד, געהיים; פער'גנב'עט, בגנבה.
The lovers held a clandestine meeting.

clandes'tinely *adv.* (קלען-דעס'-טינ-לי) אין געהיים; פריוואט.

clandes'tineness *n.* (קלען-דעס'-טינ-נעס) דאס זיין געהיים; דאס האלטען בסוד.

clang *n. and v.* (קלענג) שאלען, קלינגען; א קלאנג, א שאל [תרועה].

clan'gor *n. and v.* (קלענ'-גאר) א שאל [תרועה]; א מעטאלענער קלאנג; שאלען; קלינגען.

clan'gorous *a.* (קלענ'-גא-ראס) קלינגענד, שאלענד.

clank *n. and v.* (קלענק) א מעטאלענער קלונג, א קלינגעריי; קלינגען.
The clank of chains was heard.

clan'nish *a.* (קלענ'-איש) וואס איז שייך צו א שטאם [שבט]; פעראייניגט, צונויפגעבונדען ווי א שטאם.

clan'nishly *adv.* (קלענ'-איש-לי) אויף דעם אופן פון א שטאם [שבט].

clan'nishness *n.* (קלענ'-איש-נעס) דאס זיין פעראייניגט און צוזאמענהאלטען ווי א שטאם [שבט].

clan'ship *n.* (קלענ'-שיפ) דאס זיין פעראייניגט אין א פאמיליע אדער שבט.

clans'man *n.* (קלענז'-מען) א מיטגליעד פון א שבט.

clap *v. and n.* (קלעפ) 1. קלאפען, שלאגען; פאטשען מיט די הענד; 2. אפלאדירען; זיך געבען די הענד; 3. א קלאפ, א טראסק, א זעץ; 4. דאס אפלאדירען דורך פאטשען מיט די הענד; 5. א טריפער [א ווענערישע קראנקהייט].
1. Children like to clap hands. 3. A clap of thunder disturbed his thoughts.

clap a pis'tol (קלעפ ע פיס'-טאל) אנשטעלען א רעוואלווער.

clap a trick (קלעפ ע טריק) אבטהאן איינעם א שפיצעל.

clap a writ (קלעפ ע ריט) לאדען שריפטליך צום געריכט.

clap'board *n. and v.* (קלעפ'-בארד) א דאך=שינדעל; אזא לאנג דין ברעטעל וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען די אויסען=זייט פון א הילצערנעם הויז; בעשלאגען א הויז מיט ברעטער.

clap'-bread *n.* (קלעפ'-ברעד) שאטישע קובען [פון האבער=מעהל].

clap'-cake *n.* (קלעפ'-קייק) ז. *clap-bread*

clap'-doc'tor *n.* (קלעפ'-דאק'-טאר) א דאקטאר פאר ווענערישע קראנקהייטען [אלס שפאט=נאמען]; א דאקטאר א פושער.

clap eyes on (קלעפ איז אן) ריכטען די אויגען, קוקען; זעהן.

clap hands (קלעפ הענדז) זיך געבען די הענד ביי דעם שליסען אן אבמאך; זיך געבען די הענד; פאטשען מיט די הענד [ווי קינדער].

clap hold of (קלעפ האולד אוו) פלעצליך גראב אנכאפען.

clap hold on (קלעפ האולד אן) ז. *clap hold of*

clap in (קלעפ אין) אריינשלאגען.

clap'-net *n.* (קלעפ'-נעט) א שלאגנעץ [אזא פויגעל=נעץ וואס פערקלאפט זיך פון זיך אליין].

clap of thun'der (קלעפ אוו טהאנ'-דער) א דונער=שלאג.

clap on sails (קלעפ אן סיילז) אנציהען די זעגעל.

clap'per *n.* (קלעפ'-ער) א קלאפער, א הענד=פאטשער, אן אפלאדירער; דאס צינגעל [קלעפעל] פון א גלאק; א קלאפהאמערעל.

clap'per-bill *n.* (קלעפ'-ער-ביל) אזא שטארך.

clap'perclaw *v.* (קלעפ'-ער-קלאה) זידלען, שימפפען; שלאגען; דראפען.

clap'pering *n.* (קלעפ'-ער-אינג) דאס ציהען דאס צינגעל [קלעפעל] פון א גלאק.

clap'per-valve *n.* (קלעפ'-ער-ווענטיל) א קלאפ=ווענטיל [אזא ווענטיל אויף א זאוויעסקע אין א דאמפף=מאשין].

clap'-stick *n.* (קלעפ'-סטיק) א קלעפעל, א גראגער פון א נאכט=וועכטער.

clap'trap *n. and a.* (קלעפ'-טרעפ) 1. קונצען אין רעדען אדער שפיעלען ארויסצורופען אפלאדיסמענטען; 2. געמאכט נאר צו קריגען אפלאדיסמענטען.
1. His speech was nothing but claptrap.

clap up (קלעפ אפ) שנעל אבטהאן; איינשפארען אין געפענגנים.

clap up togeth'er (קלעפ אפ טו-געטה'-ער) שנעל צונויפפאקען.

claque *n.* (קלעק) געדונגענע בראוואפאטשער אין א טהעאטער.
The claque in the theatre was very large that evening.

claqueur' *n.* (קלע-קויר') א קליאקער [א געדונגענער בראווא=פאטשער אין א טהעאטער].

clarabel'la *n.* (קלער-ע-בעל'-א) אן ארגעל וואס האט אין זיין טאן=רעגיסטער האלצערנע פייפלען [וועלכע גיבען א ווייכען אנגענעהמען טאן].

Clare *n.* (קלעהר) א מאנאשקע פון דעם ארדען סענט=קלער.

clare'-obscure' *n.* (קלעהר'-אב-סקיור') דאס העל=דונקעל [אין מאלען].

clar'et *n. and a.* (קלער'-עט) קלארעט=וויין [א מין פראנצויזישער רויטער וויין]: רויט=וויין; וואס האט דעם קאליר פון קלארעט=וויין.

clar'et-cup *n.* (קלער'-עט-קאפ) אזא קאלטער זומער=געטראנק.

clarifica'tion *n.* (קלער-אי-פי-קיי'-שאן) דאס לייטערן, דאס רייניגען, דאס קלאר מאכען; דאס קלערען אדער לייטערען פליסיגקייטען.

clar'ifier *n.* (קלער'-אי-פאי-ער) עטוואס וואס לייטערט אדער רייניגט; א כלי אין וואס מען לייטערט אדער קלערט פליסיגקייטען.

clar'ify *v.* (קלער'-אי-פאי) 1 קלאר מאכען; 2. ריין מאכען; לייטערען.
1. Not all writers are able to clarify their thoughts.

clar'inet *n.* (קלער'-אי-נעט) א קלארנעט [אזא מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט].

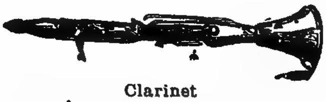
Clarinet

clarinet'tist *n.* (קלער-אי-נעט'-איסט) א קלארנעט=שפיעלער.

clar'ion *n.* (קלער׳-אי-אן) א קלאריאן [אזא טרומייט]; א קלאנג וואס איז ענהליך צו דעם וואס קומט פון א קלאַ־ריאן.
We heard the clarion call to duty.
clarionet' *n.* (קלער-אי-א-נעט׳) ז. *clarinet*.
claris'onous *a.* (קלע-ריס׳-א-נאס) וואס האט א קלארען, ריינעם קלאנג.
cla'ro-obscu'ro *n.* (קלא׳-ראו-אב-סקוה׳-ראו) ז. *chiaroscuro*.
cla'ry *n.* (קליי׳-רי) א מין גראז, וואס מען בענוצט אין א זאלב פאר די אויגען.
cla'ry-wa'ter *n.* (קליי׳-רי-הוואַ׳-טער) א מין געטראנק, וואס ווירקט גוט אויף די פערדייאונג.
clash *n. and v.* (קלעש) צוזאמענ־שטויסען, אבשלאגען אן עפעס; קומען אין א צוזאמענשטויס; ווידערשפרעכען; דער קלאפ ביי א צוזאמענשטויס.
There was a clash between the landlord and his tenant.
clash'ing *n.* (קלעש׳-אינג) דאס אנ־שטויסען זיך איינע אויף די אנדערע; דאס אבקלאפען זיך איינע אויף די אנ־דערע; דער שטרייט, ויכוח.
clash'ingly *adv.* (קלעש׳-אינג-לי) אין א צוזאמענשטויס; אין א ווידערשפרוך.
clash of opin'ion (קלעש אוו א-פינ׳-יאן) א צוזאמענשטויס פון געגענזעצלי־כע מיינונגען.
clasp *n. and v.* (קלעספ) א קלאמער, א העקעל; א ספראנדזשקע: אומארמונג; פעסט אננעהמען מיט דער האנד; שטארק אומארמען, שטארק ארומנעהמען.
clas'per *n.* (קלעס׳-פער) דער אדער דאס וואס אומארעמט, וואס כאפט ארום; די ראנקע [דאס דינע צווייגעלע פון גע־וויסע פלאנצען, ווי א וויינשטאק א. ד. ג.], וואס דרעהט זיך ארום עפעס, כדי־אויפ־צוהאלטען די פלאנצע; א ספעציעלער אר־גאן, מיט וועלכען א בעשעפעניס פון איין געשלעכט כאפט ארום און האלט נעבען זיך איינע פון צווייטען געשלעכט, ווי ביי פיעלע אינזעקטען, פיש א. ד. ג.
clas'pered *a.* (קלעס׳-פערד) וואס האט ראנקען אדער אומארמונגס־ארגאנען.
clasp'-hook *n.* (קלעספ׳-הוק) א פאר העקלעך, וואס פעראייניגען זיך דורך א רינגעל.
clasp'-knife *n.* (קלעספ׳-נאיף) א מע־סער וואס לעגט זיך אריין אין שטיל, א טאשען־מעסער.
clasp'-lock *n.* (קלעספ׳-לאק) א שלאס מיט א פרוזשינע.
clasp'-nail *n.* (קלעספ׳-נייל) א טשוואק, ביי וועלכען דאס קעפעל איז מיט שפיצען, וואס דריינגען אריין אין האלץ.
class *n. and v.* (קלעס) [אין] א קלאס [אין א שוהל]; א גרופע פון מענשען אדער זאכען, וואס זיינען מעהר אדער ווייני־גער ענהליך איינע צו די אנדערע לויט די אייגענשאפטען אדער לויט די אומשטענ־דען; א שטאנד; קלאסיפיצירען; איינ־טיילען לויט׳ן סדר.
class'able *a.* (קלעס׳-עבל) וואס קען קלאסיפיצירט ווערען; וואס קען זיין צו־גערעכענט צו א געוויסען קלאס.
class'-day *n.* (קלעס׳-דיי) אין די אמע־ריקאנער העכערע שוהלען — דער טאג אין, ענדע פון סעזאן, ווען קיין געוועהנלי־כע למודים קומען ניט פאר, און די שי־לער פון די העכערע קלאסען, וואס ענדי־גען דיעזען יאהר, דעקלאמירען, זינגען א. ד. ג.

class'-fel'low *n.* (קלעס׳-פעל׳-או) א חבר פון דעם זעלבען קלאס; א חבר פון איין חדר.
class'ible *a.* (קלעס׳-איבל) ז. *classable*.
clas'sic *a. and n.* (קלעס׳-איק) קלאַ־סיש; מוסטערהאפט; וואס איז שייך צו דער אלט־גריכישער און רוימישער קול־טור; א קלאסיקער, א פערפאסער פון הויכען ראנג, א מוסטערהאפטער שריי־בער; א קלאסישעס ווערק.
clas'sical *a.* (קלעס׳-אי-קעל) קלאסיש; מוסטערהאפט; וואס איז שייך צו א קלאס אדער ראנג; וואס איז שייך צו קלאסיפיצירונג.
He is an authority on the classical languages.
clas'sicalism *n.* (קלעס׳-אי-קעל-איזם) קלאסישער סטיל; קלאסיציזם; דאס קע־נען די אלט־גריכישע און רוימישע ליטע־ראטור.
clas'sicalist *n.* (קלעס׳-אי-קעל-איסט) א קענער פון דער אלט־גריכישער און רוימישער ליטעראטור; א שטארקער אנ־העננער פון דער קלאסישער [גריכיש־רוימישער] קונסט.
classical'ity *n.* (קלעס-אי-קעל׳-אי-טי) דאס זיין הויך, מוסטערהאפט, אדער פון ערשטער ראנגע [ווי אין דער ליטערא־טור].
clas'sical Lat'in (קלעס׳-אי-קעל לעט׳-אין) קלאסישע אדער אלטע לאטיין.
clas'sically *adv.* (קלעס׳-אי-קעל-אי) אויף א קלאסישען אופן, מוסטערהאפט, אויף דער ארט פון מוסטערהאפטע פער־פאסערס.
clas'sicalness *n.* (קלעס׳-אי-קעל-נעס) ז. *classicality*.
clas'sicism *n.* (קלעס׳-אי-סיזם) קלאסי־ציזם; דער קלאסישער סטיל אדער אויס־דריקע; דאס אננעהמען אדער נאכאהמען די אלטע גריכיש־רוימישע ליטעראטור און קונסט.
clas'sicist *n.* (קלעס׳-אי-סיסט) א קענער פון דער קלאסישער [גריכיש־רוימישער] שפראך און ליטעראטור; א קלאסיציסט [איינער וואס פאדערט, אז די הויפט לימודים אין די מיטעלע שוהלען זאלען זיין גריכיש און לאטיין].
clas'sicize *v.* (קלעס׳-אי-סאיז) מאכען קלאסיש; ווירקען מען זאל אננעהמען דעם אלטען גריכיש־רוימישען סטיל.
clas'sic lear'ning (קלעס׳-איק לויר׳-נינג) די אלט־קלאסישע געלעהרזאמקייט [דאס קענען די שפראך און ליטעראטור פון די אלטע גריכען און רוימער].
clas'sic style (קלעס׳-איק סטאיל) דער קלאסישער סטיל [דער סטיל פון די אלטע גריכען און רוימער אין פערשיעדענע פאר־מען פון ליטעראטור און קונסט].
clas'sifiable *a.* (קלעס׳-אי-פאי-עבל) וואס קען קלאסיפיצירט ווערען, וואס קען איינגעטיילט ווערען אין קלאסען.
classif'ic *a.* (קלע-סיפ׳-איק) וואס איז שייך צו קלאסיפיקאציאן; קלאסען־ביל־דענד; אונטערשיידענד.
classifica'tion *n.* (קלעס-אי-פי-קיי׳-שאן) קלאסיפיקאציאן, איינטיילונג אין קלאסען.
clas'sificator *n.* (קלעס׳-אי-פי-קיי-טאר) דער וואס קלאסיפיצירט, וואס טיילט איין אין קלאסען.
clas'sificatory *a.* (קלעס׳-אי-פי-קע-טא-רי) וואס געהערט צו דער איינטיילונג אין קלאסען; וואס לאזט זיך איינטיילען אין קלאסען.

clas'sifier *n.* (קלעס׳-אי-פאי-ער) דער קלאסיפיצירער, איינטיילער אין קלאסען; דער סמן, מיט וועלכען מען בעצייכענט יעדען קלאס ביים קלאסיפיצירען.
clas'sify *v.* (קלעס׳-אי-פאי) קלאסיפי־צירען, זארטירען.
clas'sis *n.* (קלעס׳-איס) א קירכען־גע־ריכט ביי געוויסע קריסטליכע סעקטען.
class'man *n.* (קלעס׳-מען) אין דיא ענגלישע אוניווערזיטעטען — איינער וואס איז דורכגעגאנגען דעם שלוס־עקזאמען און איז אנגענומען אין עהרען־קלאס.
class'mate *n.* (קלעס׳-מייט) א קלאס־קאמעראד, א חבר פון דעם זעלבען קלאס.
clas'tic *a.* (קלעס׳-טיק) וואס צוברעכט אדער פעראורזאכט צו צוברעכען אין טיילען; צוזאמענגעשטעלט פון שטיקע־לעך; ברעקעלדיג.
clat *n. and v.* (קלעט) א קופע; בהמה׳שע מיסט; פאנאנדערשיטען מיסט איבער׳ן פעלד; אבשניידען די שמוציגע קאלטענוואטע וואל פון א שעפס.
clath'rate *a.* (קלעטה׳-רייט) געבויט ווי א גראטע [ביי געוויסע פלאנצונגען און חיות].
clat'ter *n. and v.* (קלעט׳-ער) רוישען; קלאטשען; פילדערען; פלאפלען; פלוי־דערען; א ליארם, געפילדער; פלוידעריי.
clat'teringly *adv.* (קלעט׳-ער-אינג-לי) מיט א ליארם, מיט א געפילדער.
clau'dent *a.* (קלאה׳-דענט) וואס עפענט זיך און פערמאכט זיך [ווי די ברעמען פון אן אויג]; וואס דריקט זיך צונויף און לאזט זיך פאנאנדער [ווי די מוס־קולען].
clause *n.* (קלאהז) א זאץ אדער נעבען־זאץ [אין גראמאטיק]; א פאראגראף [אין א דאקומענט]; א ספעציעלע בע־דינגונג [ווי אין א קאנטראקט א. ד. ג.].
claus'tral *a.* (קלאהס׳-טרעל) קלויסטער־ליך, וואס איז שייך צו א קלויסטער; ענהליך צו א קלויסטער.
claustropho'bia *n.* (קלאהס-טרא-פאו׳-בי-א) די מורא צו זיין אין א פלאץ, וועלכער איז ארומגעצאמט און פערשלאָ־סען [א מין גייסטיגע קראנקהייט].
clau'sular *a.* (קלאה׳-זשו-לאר) וואס בעשטעהט פון זעצע אדער ארטיקלען.
clau'sure *n.* (קלאה׳-זשור) דער שלאס פון א בוך [דער העקעל, וועלכער פער־שליסט ביידע טאוולען איינע צו דער אנ־דערער].
cla'vate *a.* (קליי׳-וויט) ווי א קלין [וואס איז אונטען דינער און פון אויבען דיקער]; גוזעוואטע, סוקעוואטע, מיט שפיצען, מיט ברענגלעך; ווי א טשוואק.
cla'vated *a.* (קליי׳-וויי-טעד) ז. *clavate*.
cla'vately *adv.* (קליי׳-וויט-לי) אין דער פארם פון א קלין [אונטען דינער און אויבען דיקער].
clav'ecin *n.* (קלעוו׳-ע-סין) א קלאוועַ־סין [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].
clav'ellated *a.* (קלעוו׳-ע-ליי-טעד) וואס קומט פון איבערגעברענטע האלץ [אין פעמיע].
cla'ver *n.* (קליי׳-ווער) פוסטע רייד; דברים בטלים.
claviatur' *n.* (קלעוו-אי-ע-טוהר׳) א קלאוויאטורע [אין א פיאנא אדער אר־געל].

clav'ichord *n.* (קלעוו'-אי-קארד) א קלאווירקארד, א פארטאפיאנא.

clav'icle *n.* (קלעוו'-איקל) דער שליסעל-ביין [דער ביין וואס גערט פון האלז ביי דער פלייצע צו דעם ברוסט-ביין].

Clavicle

clavic'ular *a.* (קלע-וויק'-יו-לאר) וואס אנבעלאנגט צו דעם שליסעל-ביין.

clavic'ular ar'tery (קלע-וויק'-יו-לאר אר'-טע-רי) די שליסעל-ביין ארטעריע.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

clavic'ulate *a.* (קלע-וויק'-יו-לייט) וואס האט א שליסעל-ביין.

clavier' *n.* (קלע-וויער') א קלאוויער, א פארטאפיאנא; דאס ברעט פון א קלאוויער וואו די קלאווישען [די ביינדלעך] זיינען.

clav'iform *a.* (קלעוו'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קלין אדער האק.

clav'iger *n.* (קלעוו'-אי-דזשער) אייגער וואס האלט די שליסלען פון א הויז.

cla'vis *n.* (קליי'-ווים) א שליסעל; א שליסעל צו א שיפרירטען שריפט.

claw *n. and v.* (קלאה) א שארפער נאגעל [ביי חיות]; א געצייג מיט א שפאלט; קראצען אדער צורייסען מיט די שארפע נעגעל; קראצען.

claw'back *n.* (קלאה'-בעק) א רוקען-קראצער.

clawed *a.* (קלאהד) וואס האט שארפע נעגעל.

claw'-foot *n. and a.* (קלאה'-פוט) א פוס פון א טיש אדער אנדער מעבעל-שטיק וואס איז ענליך צו א פוס פון א פויגעל; וואס האט פיס מיט נעגעל.

claw'-foot'ed *a.* (קלאה'-פוט'-עד) וואס האט פיס מיט שארפע נעגעל.

claw'-ham'mer *n.* (קלאה'-העמ'-ער) א האמער אויבען מיט א שפאלט [צום ארויסציהען נעגעל]; א פראק.

claw'-sick *a.* (קלאה'-סיק) וואס איז קראנק אויף קלויען-זייכע [אזא קראנקהייט פון די פיס ביי בהמות].

claw'-sick'ness *n.* (קלאה'-סיק'-נעס) קלויען-זייכע [אזא קראנקהייט פון די פיס ביי בהמות].

clay *n. and v.* (קליי) ליים; בעדעקען מיט ליים צו בעמיסטיגען דאס פעלד; רייניגען מיט ליים.

clay'-brained *a.* (קליי'-בריינד) דום, נאריש.

clay'-cold *a.* (קליי'-קאולד) קאלט ווי ערד; אהן לעבען.

clay'-col'ored *a.* (קליי'-קאל'-ארד) וואס האט דעם קאליר פון ליים.

clay'-daubed *a.* (קליי'-דאהבד) בעשמירט מיט ליים.

clayed *a.* (קלייד) בעדעקט מיט ליים, בעמיסטיגט, געקאלכט.

clay'ey *a.* (קליי'-אי)ליימיג; בעשמירט מיט ליים.

clay'-ground *n.* (קליי'-גראונד) א ליימיגער באדען.

clay'ing *n.* (קליי'-אינג) דאס בעזייטיגען פון פארבען אין דער צוקער-פאבריקאציאן דורך דעם געברויך פון ליים.

clay'ish *a.* (קליי'-איש) ליימיג; ענליך צו ליים.

clay'-kiln *n.* (קליי'-קיל) אזא אויווען צום אויסברענען ליים.

clay'-mill *n.* (קליי'-מיל) א מיהל צום מאלען ליים.

clay'more *n.* (קליי'-מאור) א פערצייטיגער שאטלענדישער גרויסער שווערד.

clay'-pit *n.* (קליי'-פיט) א גרוב וואו מען גראבט ליים.

clay'-yel'low *a.* (קליי'-יעל'-או) ליים-געלב.

cleam *v.* (קליעם) בעשמירען מיט ליים; בעשמירען; פלאסטערען.

clean *a. and v.* (קליען) ריין, נעט; אין גאנצען, פאלשטענדיג; רייניגען, ריין מאכען.

clean bill of health (קליען ביל אוו העלטה) א צייגניס, אז די שטאדט אדער שיף געפינט זיך אין א גוטען געזונדס-צושטאנד [אין צייט פון קאראנטין].

clean'-cut *a.* (קליען'-קאט) 1. פון גוטען כאראקטער; פון א שעהנער פארם; 2. שארף, צום פונקט.

1. He is a **clean-cut** gentleman. 2. The lawyer made a **clean-cut** argument.

clea'ner *n.* (קליע'-נער) א פערזאן אדער זאך וואס רייניגט.

clean field (קליען פיעלד) א פעלד וואס איז אויסגערייניגט פון ווילדע גראז.

clean forgot'ten (קליען פאר-גאט'ן) אין גאנצען פון זכרון ארוים.

clean gone (קליען גאהן) גאר משוגע.

clean'-han'ded *a.* (קליען'-הענ'-דעד) אונשולדיג, ריין פון שולד; זייענדיג א נקי-כפים.

clean hands (קליען העגדז) א נקי-כפים, אן עהרליכער, אז. אונשולדיגער.

clea'ning *n.* (קליע'-נינג) דאס ריינמאכען; די נאכגעבורט [פון געבורט-ארט] ביי חיות.

clea'ning-machine' *n.* (קליע'-נינג-מע-שין') א רייניגונגס-מאשין אין זייד-וועבערייען צו רייניגען די זייד-פעדים.

clea'nish *a.* (קליע'-ניש) ריינליך.

clean'lily *adv.* (קלענ'-לי-לי) ריינליך; געשיקט, נעט.

clean'-limbed *a.* (קליען'-לימד) מיט א רעגעלמעסיגער פראפארציאנעלער פיגור.

clean'liness *n.* (קלענ'-לי-נעס) ריינקייט, זויבערקייט.

Cleanliness is next to godliness.

clean'ly *adv.* (קליענ'-לי) ריינליך; אויף א ריינעם אופן; אנשטענדיג; אין גאנצען, פאלשטענדיג.

clean'ly *a.* (קלענ'-לי) ריין, זויבער.

clean'ness *n.* (קליענ'-נעס) ז. ***cleanliness***

clean'ness of hands (קליענ'-נעס אוו הענדז) אונשולדיגקייט.

clean out (קליען אוט) אבנעהמען דאס לעצטע; אברייניגען; אויסרייניגען; אויספערקויפען; ארויסווארפען.

cleanse *v.* (קלענז) רייניגען, פוצען גייסטליך אדער קערפערליך; אבוואשען, אברייניגען.

clean'ser *n.* (קלענ'-זער) ריינינער, פוצער; א זאך וואס רייניגט, א רייניגונגס מיטעל.

clean'-shaped *a.* (קליען'-שייפט) שעהן געבויט, פראפארציאנעל געוואקסען.

clean'sing *a. and n.* (קלענ'-זינג) רייניגענדיג, פוצענדיג; צום רייניגען; דאס רייניגען; דער שמוץ וואס ווערט אבגערייניגט.

clean thing (קליען טהינג) דאס ריכטיגסטע, דאס גלייכסטע, דאס אויפריכטיגסטע.

It would have been the **clean thing** to say at once that no debate would be allowed on the subject.

clean'-up *n.* (קליען'-אפ) א גענעראלע רייניגונג.

clear *a. and v.* (קליער) קלאר; דייטליך; העל; ריין; ריין פון שולד; בעשיינפערליך; פריי; גאנץ; נעטא [פערדיענסט]; גענציך; ערקלערען; קלאר מאכען; רייניגען; בעפרייען, אב'פטר'ען.

clear accounts' (קליער ע-קאונטס') אויסגלייכען א רעכנונג; קוויטירען א רעכנונג.

clear a debt (קליער ע דעט) בעצאהלען א חוב.

clear a dif'ficulty (קליער ע דיפ'-אי-קאל-טי) גובר זיין א שוועריגקייט.

clear'ance *n.* (קליער'-ענס) 1. קלארמאכונג; אוועקראמונג; אברייניגונג; 2. די ערלויבניס וואס א צאל-אמט גיט א שיף אבצופאהרען; 3. א צווישען-רוים, שפיעל-רוים [צווישען טיילען פון א מאשין]; 4. די אבצאהלונג פון א חוב; דער רעכנונגס-אויסגלייך פון טשעקס אדער באנק-אנווייזונגען.

1. They made a **clearance** to the interior of the mine. 2. The captain secured his **clearance** papers. 3. There is too much **clearance** between the cylinder cover and the piston.

clear a port (קליער ע פאורט) ארויסגעהן פון האפען.

clear arch (קליער ארטש) דער אויבערשטער טייל פון פענסטער אין א קירך.

clear as mud (קליער עז מאד) קלאר ווי באבע-יויך [אונפערשטענדליך].

clear a store (קליער ע סטאור) מאכען אן אויסרערקויף אין א קראם, זי אבצוליידיגען.

clear away' (קליער ע-הוויי') אבראמען, אוועקנעמען.

clear case (קליער קיים) אן אונצווייפעלהאפטע זאך.

clear coast (קליער קאוסט) זיכערער ברעג [פון א ים].

clear con'science (קליער קאנ'-שענס) א ריינער געוויסען.

clear'er *n.* (קליער'-ער) רייניגער; א זאך וואס רייניגט.

clear'-eyed *a.* (קליער'-איד) וואס האט א קלארע אויג; שארפזיכטיג; שארפזיניג.

clear for ac'tion (קליער פאר עק'-שאן) מאכען פארטיג צום קאמפף.

clear gain (קליער גיין) ריינער אדער נעטער פראפיט.

clear'-grit *a.* (קליער'-גריט) אפענהערציג, ריין, ענטשלאסען; אונצווייפעלהאפט.

clear'-head'ed *a.* (קליער'-הער'-עד) מיט א קלארען קאפ.

clear'ing *n.* (קליער'-אינג) דאס מאכען ריין; דאס ריינוואשען פון שולד; א שטיק לאנד פריי פון בוימער; דאס אויסגלייכען די חשבונות אין דעם געמיינשאפטליכען געשעפטס-לאקאל וואס באנקירען האבען פאר גענענזייטיגע אברעכנונגען פון געלד-אנווייזונגען.

clear'ing-house *n.* (קליער'-אינג-האוס) א געשעפטס-הויז פאר געמיינשאפט-

ליכע באנק⸗אברעכנונגען, וואו עס ווערען אויסגעגליכען די רעכנונגען פון געלד⸗אנווייזונגען, טשעקס א. ד. ג. פון פערשיעדענע באנקען.

clear'ing-plow *n.* (קליער'-אינג-פלאו) אזא גרויסער אקער⸗אייזען מיט וועלכען מען אקערט אויף נייע, נאך קיין מאל ניט געאקערטעם לאנד.

clear'ing-sale *n.* (קליער'-אינג-סייל) אן אויספערקויף.

clear'ly *adv.* (קליער'-לי) קלאר, איינפאך, בעשיינפערליך.

clear'ness *n.* (קליער'-נעס) דורכזיכטיגקייט, קלארקייט, העלקייט; דייטליכקייט.

clear off a crime (קליער אף ע קראים) אראבווארפען דעם חשד פון א פערברעכען.

clear out (קליער אוט) נעהמען דעם וועג, מאכען פליטה; אויסרייניגען, אויסראמען; אבנעהמען פון אימעצען אלעס וואס ער האט; ארויסווארפען, ארויסטרייבען.

clear rec'ord (קליער רעק'-ארד) א ריינע רעפוטאציע, א ריינער נאמען.

clear'-sigh'ted *a.* (קליער'-סאי'-טעד) שארפזיכטיג; וואס האט א ווייטען בליק אין דער צוקונפט.

clear'-sigh'tedness *n.* (קליער'-סאי'-טעד-נעס) שארפזיכטיגקייט; דאס האבען א קלארען פערשטאנד; דאס האבען א ווייטען בליק אין דער צוקונפט.

clear'starch *v.* (קליער'-סטארטש) שטייף מאכען מיט קראכמאל.

clear'starcher *n.* (קליער'-סטאר-טשער) איינער וואס קראכמאלט וועש.

clear'-swing *n.* (קליער'-סהווינג) א גינסטיגע געלעגענהייט; א פרייער שוואונג.

clear the bow'els (קליער טהי באו'-עלז) אבריינינגען די געדערים, נעהמען אן אבפיהרונג.

clear the hold (קליער טהי האולד) אויסלאדען [א שיף].

clear the house (קליער טהי האוס) פערלאזען דאס הויז.

clear the ta'ble (קליער טהי טייבל) אבראמען פון טיש.

clear the way! (קליער טהי הוויי!) טרעט אב! מאך א ווארע!

clear the weeds (קליער טהי הוויעדז) יעטען, אויסרייניגען פון א גארטען די ווילדע גראז.

clear ti'tle (קליער טאיטל) אונבעשטרייטבארעס רעכט און בעוויזע אויף ערד⸗אייגענטום.

clear'-toned *a.* (קליער טאונד) הויך קלינגענד.

clear up (קליער אפ) 1. העל ווערען, ליכטיג ווערען; 2. קלאר ווערען אין געדאנק.

1. The weather will **clear up** soon. 2. Further study will **clear up** the matter.

clear up the brow (קליער אפ טהי בראו) זיך אויפמונטערען, זיך אויסטשוכען.

clear weath'er (קליער הוועטה'-ער) שעהנער וועטער.

cleat *v. and n.* (קליעט) בעפעסטיגען מיט ברעטלעך אדער אייזענדלעך; א ברעטעל אדער א שטיקעל אייזען⸗בלעך וואס ווערט בענוצט עפעס צו בעפעסטיגען.

Cleat

clea'vability *n.* (קליע'-ווע-ביל-אי-טי) דאס קענען געשפאלטען ווערען.

clea'vable *a.* (קליע'-וועבל) וואס לאזט זיך שפאלטען.

clea'vage *n.* (קליע'-וויידזש) דאס שפאלטען; דאס זיין צושפאלטען; א שפאלט; א טיילונג; א נייגונג אין געוויסע מינעראלען זיך צו שפאלטען.

cleave *v.* (קליעוו) שפאלטען, צושפאלטען, דורכשפאלטען; קלעפען; זיך אנקלעפען; בעהעפטען; בלייבען טריי.

clea'ver *n.* (קליע'-ווער) א שפאלטער, א צושפאלטער; די האק פון א קצב מיט וועלכער ער האקט פלייש; א האק מיט וועלכער מען שפאלט האלץ.

clea'ving-knife *n.* (קליע'-ווינג-נאיף) א שפאלט⸗מעסער [אזא מעסער צו שפאלטען האלץ].

clef *n.* (קלעף) נאטען⸗שליסעל [אזא צייכען אין נאטען].

cleft *n. and a.* (קלעפט) א שפאלט; געשפאלטען.

cleft'-graft *v.* (קלעפט'-גרעפט) אריינפלאנצען א צווייגעל פון איין בוים אין דעם אנדערען דורך איינשפאלטען [מרכיב זיין].

cleft hoof (קלעפט הוף) א געשפאלטענע קאפיטע.

cleft leaf (קלעפט ליעף) א געשפאלטען⸗בלאט [א בלאט, ביי וועלכען דער ראנד ארום און ארום איז אויפגעשפאלטען אדער אויסגעשניטען].

Cleft Leaf

cleg *n.* (קלעג) א פערד⸗פליעג.

clem *v.* (קלעם) איינקלעמען, איינקוועטשען; אבהאלטען דורך איינקלעמען; הינדערען; פערהונגערען; לאזען פערהונגערען.

Clem'atis *n.* (קלעמ'-ע-טיס) א מין ווילדע וויינטרויבען⸗פלאנצען, וועלכע זיינען פערשפרייט אין פערשיעדענע לענדער אין פערשיעדענע פארמען.

Clematis

clem'ency *n.* (קלעמ'-ען-סי) 1. בארמהערצינקייט; גנאדע; רחמנות; מילדקייט; צערטליכקייט; 2. מילדקייט פון וועטער.

1. The judge showed **clemency** in sentencing the prisoner. 2. My coming depends upon the **clemency** of the weather.

clem'ent *a.* (קלעמ'-ענט) בארמהערציג; צערטליך; מילד.

clem'ently *adv.* (קלעמ'-ענט-לי) מיט בארמהערציגקייט; מיט רחמנות; מיט מילדקייט.

clench *v. and n.* (קלענטש) איינקלעמען; בעפעסטיגען, צונויפדריקען; פערפעסטיגען א טשוואק פון דער אנדערער זייט, פערניטעווען; צונויפדריקען די האנד אין א פויסט; צונויפבייסען די צייהנער; פעסטשטעלען דורך אן אונבעשטרייטבארען ארגומענט; זיך ארומכאפען איינער דעם אנדערען; א קלאמער, א פעסט⸗האלטער; א כאפ, אן אנגריף.

clenched fist (קלענטשט פיסט) א צונויפגעדריקטער פויסט.

clench'er *n.* (קלענטש'-ער) א בעפעסטיגער, אן איינקלעמער, א פערניטער; א געצייג צו פערניטען אדער צו פערבוינען א טשוואק פון דעם אנדערען ענד; אן אונבעשטרייטבארער בעוויז אדער ארגומענט.

clench'-nail *n.* (קלענטש'-נייל) א טשוואק וואס ווערט פערניטעט פון דעם אנדערען ענד.

clench'-ring *n.* (קלענטש'-רינג) א רינג וואס די ענדען קומען אריבער איינער אויף דעם אנדערען [ווי א רינג פאר שליסלען].

clepe *v.* (קליפ) אנרופען ביים נאמען; געבען א נאמען; איינלאדען; רופען; אויסשרייען.

clep'sydra *n.* (קלעפ'-סי-דרא) אזא פארצייטיגער וואסער זייגער.

cleptoma'nia *n.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-א) קלעפטאמאניע [א גייסטיגע קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין וועלען גנב'נען].

cleptoma'niac *n. and a.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-עק) א פערזאן וואס ליידעט פון קלעפטאמאניע [וועלען גנב'נען]; וואס איז שייך צו קלעפטאמאניע.

cler'gy *n.* (קלויר'-דזשי) קירכלייט, גייסטליכע, גלחים; די גייסטליכקייט.

cler'gyable *a.* (קלויר'-דזשי-עבל) וואס האט דאס רעכט צו בעקומען די פריווילעגיעס אדער די איינקינפטע פון גייסטליכע.

cler'gyman *n.* (קלויר'-דזשי-מען) א גייסטליכער, א גלח.

cler'gyman's sore throat (קלויר'-דזשי-מענז סאור טהראוט) אזא כראנישער האלז⸗קאטאר וואס קומט אפט פאר ביי עפענטליכע רעדנער.

cler'ic *a. and n.* (קלער'-איק) וואס אנבעלאנגט צו גייסטליכע; א גייסטליכער, א גלח; א שרייבער אין א הייליגען ארדען.

cler'ical *a. and n.* (קלער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גייסטליכע אדער צו א גייסטליכען; א גייסטליכער, א גלח; א קלעריקאל, איינער וואס שטיצט דעם איינפלוס און די פאליטישע מאכט פון די גייסטליכע; וואס איז שייך צו א שרייבער.

cler'ical er'ror (קלער'-אי-קעל ער'-אר) א שרייב⸗פעהלער אין א דאקומענט.

cler'icalism *n.* (קלער'-אי-קעל-איזם) קלעריקאליזם, די מאכט און דער איינפלוס פון די גייסטליכע; די אונטערשטיצונג פון דער מאכט און איינפלוס פון די גייסטליכע.

clerical'ity *n.* (קלער-אי-קעל'-אי-טי) קלעריקאליזם; דאס זיין קלעריקאל.

cler'ical la'bor (קלער'-אי-קעל ליי'-באר) שרייבעריי, די ארבייט פון שרייבען; די ארבייט פון א ביורא⸗אנגעשטעלטען אדער א געשעפטס⸗בעדיענטען.

cler'isy *n.* (קלער'-אי-סי) דער געלעהרטען⸗שטאנד [געלעהרטע]; די גייסטליכקייט.

clerk *n.* (קלוירק) א שרייבער; א נעהילף, א האנדעלס⸗געהילף; א געשעפטס⸗בעדיענטער; א קירכען⸗בעאמטער; א שריי⸗

בער אין א געריכט, אין א שטאדט פערוואלטונג אדער אין א גוועצגעבענדרען אנשטאלט.

cler'king *n.* (קלויר'-קינג) די ארבייט פון א שרייבער, די ארבייט פון א ביורא=אנגעשטעלטען אדער געשעפטס=בעדיענטען.

clerk'like *a.* (קלוירק'-לאיק) עהנליך צו א שרייבער; געלערענט, שטודירט.

clerk'liness *n.* (קלוירק'-לי-נעס) געלעהרזאמקייט.

clerk'ly *a.* (קלוירק'-לי) וואס אנבעלאנגט, אדער איז עהנליך, צו א שרייבער; געלערענט.

clerk'ship *n.* (קלוירק'-שיפ) דאס אמט פון א שרייבער, פון א ביורא=אנגעשטעלטען אדער פון א געשעפטס=בעדיענטען.

cle'romancy *n.* (קלי'-רא-מענ-סי) דאס טרעפען די צוקונפט דורך ווארפען גורל.

cleron'omy *n.* (קלי-ראנ'-א-מי) ירושה.

clev'er *a.* (קלעוו'-ער) געשיקט, פעהיג; קלוג; ארטיג; גוטמוטיג.

clev'erish *q.* (קלעוו'-ער-איש) געשיקט, פעהיג, קלוג.

clev'erly *adv.* (קלעוו'-ער-לי) געשיקט, פעהיג; קלוג, עהרליך, אנשטענדיג.

clev'erness *n.* (קלעוו'-ער-נעס) געשיקטקייט, פעהינקייט; קלוגקייט; ארטינקייט; א גוטער כאראקטער.

clev'is *n.* (קלעוו'-איס) א מין אויסגעבויגענער אייזען וואס האט די פארם פון א U.

clew *n.* (קלוה) 1. א קנויל; 2. א שפור, א סליאד; 3. דער ווינקעל פון א זעגעלשיף.

2. The detectives found a clew about the mysterious murder.

click *n. and v.* (קליק) דער קלאפען, דאס טיק=טאק פון א זייגער; דער קרוק אדער דער אייזערנער צינגעל וואס נעהט אריין אין א צאהן=ראד, כדי אבצוהאלטען דעם גאנג פון א מאשין; א ספעציעלער קלאנג אין דער אויסשפראכע ביי פערשיעדענע פעלקער, ווי די האטענטאטען א. ד. ג.; לייכט אנקלאפען; א קלאפ טהאן מיט איין מאל אהן א ווידערהאלונג [ווי דער שאס פון א רעוואלווער].

click'er *n.* (קליק'-ער) דער אריינשלעפער, דער וואס שטעהט ביי'ם טהיר פון מאגאזין און שלעפט אריין קונים; דער צושניידער פון לעדער אין א שוך=פאבריק; דער מעטראנפאזש אין א דרוקעריי [דער וואס שטעלט צונויף דעם זאץ אין זייטען און פערפערטיגט עס צום דרוקען]; דאס אייזערנע צינגעל, וואס פאלט אריין צווישען די שפיצען פון א צייהן=רעדעל און פערהאלט דעם גאנג פון א מאשין.

click'et *n.* (קליק'-עט) דער רינג אדער די קליאמקע, מיט וועלכער מען קלאפט אן אין טהיר.

click'-pul'ley *n.* (קליק'-פול'-אי) א צייהן=רעדעל מיט אן אייזערנעם צינגעל, וועלכער האלט איהם אב אין זיין דרעהען זיך.

Clidas'tes *n.* (קלאי-דעס'-טיעז) א מין רעפטיל=בעשעפעניסען פון די פארהיסטארישע צייטען.

cli'ency *n.* (קלאי'-ענ-סי) דאס זיין א קליענט.

cli'ent *n.* (קלאי'-ענט) 1. א קליענט [איינער וואס שטעלט אן אן אדוואקאט צו פערטיידיגען זיינע אינטערעסען]; 2. א פלעבייער, וועלכער שטעהט אונטער'ן שוץ פון א פאטריציער און האט בנונע צו איהם געוויסע פפליכטען [אין אלטען רוים]; איינער וואס געפינט זיך אונטער'ן שוץ און אבהענגיגקייט פון אן אנדערען.

1. The lawyer has many clients.

cli'entage *n.* (קלאי'-ענ-טעדזש) דער צושטאנד פון זיין א קליענט; קליענטען.

cli'ental *a.* (קלאי'-ענ-טעל) וואס איז שייך צו א קליענט אדער א קערפערשאפט פון קליענטען.

clien'telage *n.* (קלאי-ענ'-טע-לעדזש) קליענטשאפט; א גרופע מענשען וואס זיינען אימעצענס קליענטען; מענשען וואס געפינען זיך אונטער איינעמס שוץ.

clien'telary *a.* (קלאי-ענ'-טע-לע-רי) וואס איז שייך צו קליענטשאפט.

clientele' *n.* (קלאי-ענ-טיעל') א קערפערשאפט פון קליענטען, פון אנהענגער אדער אבהענגיגע.

cli'entship *n.* (קלאי'-ענט-שיפ) די לאגע פון זיין א קליענט.

cliff *n.* (קליף) א הויכער, משופע'דיגער פעלזען=שטיין; א טיעפער שפאלט צווישען בערג.

cliff'-swal'low *n.* (קליפ'-סהוואל'-או) די פעלזען=שוואלב [א שוואלב, וועלכע בויט איהר נעסט צווישען די שפאלטען פון א פעלז].

cliff'y *a.* (קליפ'-אי) צושפאלטען; מיט שפאלטען [ביי פעלזען].

cli'ma *n.* (קלאי'-מא) א געוויסע מאס פון לאנד ביי די אלטע רוימער [א קוואדראט פון 60 פוס אין דער לענג און אין דערברייט].

climacter'ic *n. and a.* (קלאי-מעק-טער'-איק) די קריזיס אדער ענדערונגס=פעריאדע אין מענשליכען לעבען, די יאהרען=שטופען, אין וועלכע דער מענש ענדערט זיך; וואס איז שייך צו א קריטישער פעריאדע אדער צו אן ענדערונגס=צייט.

climacter'ical *a. and n.* (קלאי-מעק-טער'-אי-קעל) ז. *climacteric*

climacter'ic teeth'ing (קלאי-מעק-טער'-איק טיעטה'-אינג) דאס וואקסען פון צייהנער אין זעהר א שפעטיגע פעריאדע פון לעבען [אין דעם עלטער צווישען 63 און 81 יאהר].

cli'mate *n.* (קלאי'-מעט) דער קלימאט [די בעדינגונגען פון א לאנד לויט איהר ווארעמקייט, קאלטקייט, טרוקענקייט אדער פייכטקייט].

climat'ic *a.* (קלאי-מעט'-איק) וואס איז שייך צום קלימאט.

climat'ically *adv.* (קלאי-מעט'-אי-קעל-אי) לויט'ן קלימאט; בנוגע צום קלימאט.

climatic'ity *n.* (קלאי-מע-טיס'-אי-טי) די פעהיגקייט צו אקלימאטיזירען זיך, צוצופאסען זיך צו די ארומיגע אומשטענדען.

cli'matize *v.* (קלאי'-מע-טאיז) אקלימאטיזירען זיך, צוגעוואהנען זיך צו נייע בעדינגונגען פון א לאנד.

climatograph'ical *a.* (קלאי-מע-טא-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קלימאטאגראפיע. ז. *climatography*

climatog'raphy *n.* (קלאי-מע-טאג'-רע-פי) קלימאטאגראפיע [די בעשרייבונג פון קלימאטען].

climatolog'ical *a.* (קלאי'-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קלימאטאלאגיע. ז. *climatology*

climatolog'ically *adv.* (קלאי-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל-אי) קלימאטאלאגיש, אויף דעם ארט פון דער לעהרע וועגען קלימאטען.

climatol'ogist *n.* (קלאי-מע-טאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די קלימאטען פון פערשיעדענע לענדער.

climatol'ogy *n.* (קלאי-מע-טאל'-א-דזשי) קלימאטאלאגיע [די לעהרע וועגען קלימאטען].

climatom'eter *n.* (קלאי-מע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט די ענדערונגען פון די בעדינגונגען, צוליעב וועלכע עס הויבט זיך אדער עס ווערט נידריגער די טעמפעראטור פון א געוויסען געגענד.

cli'max *n.* (קלאי'-מעקס) דער קלימאקס, די שטייגערונג אין רעדען אדער שרייבען [אן אויסדרוק פון עטליכע פראזען, וואו דאס לעצטע וויכטיגעווארט פון איין פראזע דיענט אלס דאס ערשטע וויכטיגע ווארט אין דער צווייטער, ווי למשל: "קומער בעשאפט געדולד; פון געדולד קומט ארויס ערפאהרונג; ערפאהרונג פיהרט מיט זיך האפנונג, און האפנונג האלט אונטער אונזער לעבען"]; דער העכסטער פונקט.

climb *n. and v.* (קלאים) קלעטערען; ארויפקריכען; אויפהויבען זיך; דאס קלעטערען ארויף; דאס אויפהויבען זיך.

climb'able *a.* (קלאימ'-עבל) וואס מען קען דארויף ארויפקלעטערען.

climb'er *n.* (קלאימ'-ער) איינער וואס קלעטערט; א פלאנצע וואס דרעהט זיך ארום אן אנדערע אין וואקסען; א מין פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער; א לאקאמאטיוו, וואס געהט איבער א צייהניגער רעלסע צו קלעטערען ארויף א בארג.

climb'ing-boy *n.* (קלאימ'-אינג-באי) א יונגער אינגעל א קוימען=קעהרער, וועלכער קלעטערט אינעווייניג אין קוימען.

climb'ing-fern *n.* (קלאימ'-אינג-פוירן) דאס קלעטערענדע פארן=קרויט [א מין פלאנצע אין די טראפישע לענדער].

climb'ing-fish *n.* (קלאימ'-אינג-פיש) אזא פיש וואס קלעטערט אויף בוימער.

climb'ing-i'rons *n.* (קלאימ'-אינג-אי'-ערנז) שפיציגע אייזענס בעפעסטיגט צו די פיס כדי צו קלעטערען אויף בוימער, סלופעס א. ז וו.

climb'ing-perch *n.* (קלאימ'-אינג-פוירטש) ז. *climbing-fish*

clime *n.* (קלאים) א געגענד.

clinan'thium *n.* (קלי-נענ'-טהי-אם) דער ווייבליכער ארגאן ביי די קאמפאזיט=פלאנצען.

clinch *v. and n.* (קלינטש) איינקלעמען, בעפעסטיגען, צונויפדריקען; פערפעסטיגען א טשוואק פון דער אנדערער זייט, פערניטעווען; צונויפדריקען דעם פויסט; צונויפבייסען די צייהנער; פעסטשטעלען דורך אן אונבעשטרייטבארען ארגומענט; זיך ארומכאפען; א קלאמער.

clin'cher *n.* (קלינ'-טשער) ז. *clencher*

clin'cher-built *a.* (קלינ'-טשער-בילט) געשיליוועט, בעשלאגען מיט ברעטלעך אזוי, אז דער ברעג פון איין ברעטעל נעהט ארויף אויף דעם צווייטען.

clin'cher-work *n.* (קלינ'-טשער-הוואירק) קלינקער=ארבייט; דאס שילעווען, דאס בעשלאגען מיט ברעטלעך ברעג אויף ברעג.

cling *v.* (קלינג) זיך אנהאלטען פעסט; צוקלעפען זיך, ווי א נאס קלייד צום קערפער.

The immigrant does not cling to his foreign habits.

cling'stone *n. and a.* (קלינג'-סטאון) וואס האט דאס פלייש צוגעקלעפט צום ביינדעל [ווענען פרוכטען]; א פרוכט פון דעם מין.

clin'ic *n. and a.* (קלינ'-איק) א קלינישע לעקציע [א מעדיצינישע לעקציע פון א פראפעסאר, וועלכער ערקלערט פאר די סטודענטען א געוויסע קראנקהייט ביי דעם בעט פון חולה]; וואס איז שייך צו א קליניק.

clin'ical *a.* (קלינ'-אי-קעל) קליניש, וואס איז שייך צו א קליניק.

clin'ical lec'ture (קלינ'-אי-קעל לעק'-טשור) א מעדיצינישע לעקציע, וועלכע א פראפעסאר האלט ביים בעט פון א קראנקען.

clin'ically *adv.* (קלינ'-אי-קעל-אי) אויף א קלינישען אופן; ביים בעט פון חולה.

clini'cian *n.* (קלי-ניש'-ען) א קליניקער, א דאקטאר וואס פראקטיצירט מעדיצין; דער וואס האלט קלינישע לעקציעס.

clin'icist *n.* (קלינ'-אי-סיסט) ז. *clinician*.

clinique' *n.* (קלי-ניק') ז. *clinic*.

clink *v. and n.* (קלינק) קלינגען; ארויסלאזען א קלונג; א קלינגעריי; א קלונג.
The clink of coin is pleasant to the miser.

clink'er *n.* (קלינק'-ער) דאס וואס לאזט ארויס א קלונג; די פסולת וואס שטעלט זיך אב פון מינעראלען נאך דעם שמעלצען; איבערגעברענטע ציגעל; שטיקער לאווא פון א פייערשפייענדיגען בארג.

clink'er-built *a.* (קלינק'-ער-בילט) געבויט מיט ברעטלעך בעשלאגען א ברעג אויף א ברעג. ז. *clincher-built*.

clink'er-pla'ting *n.* (קלינק'-ער-פליי'-טינג) ז. *clincher-built*.

clink'stone *n.* (קלינק'-סטאון) דער קלינג=שטיין, פאנאליט [א מינעראל].

clin'kum-clan'kum *n. and a.* (קלינ'-קאם-קלענ'-קאם) א וויעדערהאללענדע קלינגעריי; וואס קלינגט אהן אויפהער.

cli'noid *a.* (קלאי'-נאיד) וואס האט די פארם פון א בעט [ווערט געברויכט אין דער מינעראלאגיע צו בעצייכנען געוויסע מינעראלען].

clinom'eter *n.* (קלאי-נאמ'-ע-טער) א בערג=וואג [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטייגונג (משופע'דיגקייט) פון א בארג]; א וואסער=וואג [וואס טישלער און בוימייסטערס געברויכען].

clinomet'ric *a.* (קלאי-נא-מעט'-ריק) וואס אנבעלאנגט צו א וואסער=וואג אדער בערג=וואג. ז. *clinometer*.

clinom'etry *n.* (קלאי-נאמ'-ע-טרי) די מעטאדע צו מעסטען די שטייגונג [משופע'דיגקייט] פון בערג.

clin'quant *n.* (קלינ'-קענט) פליטער גאלד [געלבע קופער].

clip *v. and n.* (קליפ) אבשניידען, אבשערען; ארומשניידען [צו מאכען קלענער]; אבקירצען [א ווארט]; קירצער מאכען; צונויפקלעמען, צונויפפרעסען, צוגויפשליסען; לויפען; א קלאמער [עטוואס איינצוקלעמען]; די אבגעשארענע וואל פון שעפסען; א פאטש, א קלאפ מיט דער האנד.

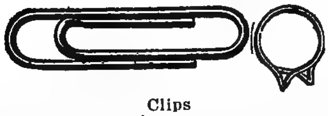
Clips

clipped mon'ey (קליפט מאנ'-אי) ארומגעשניטענע מטבעות [וואס האבען זיך ווייניגער וואג ווי עס דארף זיין].

clip'per *n.* (קליפ'-ער) א שערער; א מין שנעלע שיפעל; א שנעלער לויפער; א זעהר קלוגע פערזאן; עטוואס וואס איז פון דער ערשטער פראבע.

clip'per of reputa'tion (קליפ'-ער אוו רעפ-יו-טיי'-שאן) א פערלוימדער, א רכילות'ניק.

clip'pers *n.* (קליפ'-ערז) א שער=מאשינקע.

clipp'fish *n.* (קליפ'-פיש) געטריקענטע געזאלצענע פיש.

clip'ping *n. and a.* (קליפ'-אינג) דאס אבשניידען, דאס אבשערען; עפעס וואס איז אבגעשניטען אדער אבגעשארען געווארען; אן אויסשניט פון א צייטונג; פלינק; קלוג; פון ערשטע פראבע.

clip'ping-machine' *n.* (קליפ'-אינג-מע-שין') א שער=מאשין [פאר שעפסען און פערד].

clip'ping-time *n.* (קליפ'-אינג-טאים) די צייט ווען מען שערט שעפסען; פינקטליכע צייט, רעכטע צייט, פאסענדסטע צייט.

clip the king's Eng'lish (קליפ טהי קינגז אינ'-גליש) קאליעטשען, צוקריפלען די שפראך.

clip'-winged *a.* (קליפ'-הווינגד) מיט ארומגעשניטענע פליגלען.
Since his defeat he acts as if he were clip-winged.

clique *n.* (קליעק) א קליקע, א קאמפאניע, א באנדע.

cli'quish *a.* (קליע'-קיש) וואס בעלאנגט צו א קליקע אדער באנדע; וואס ארבייט אין גייסט פון א קליקע.

cli'quishness *n.* (קליע'-קיש-נעס) דאס בעלאנגען צו א קליקע; די ארבייט אין גייסט פון א קליקע.

cli'quism *n.* (קליע'-קיזם) דער גייסט אדער די טענדענץ פון א קליקע.

clish'-clash *adv.* (קליש'-קלעש) דורך א צוזאמענשטוים; מיט אן אבקלאפ.

cli'toris *n.* (קלאי'-טא-רים) די קליטארים [דער עררעגער אין דעם געשלעכטליכען פרויען=ארגאן].

clitori'tis *n.* (קלאי-טא-ראי'-טים) די ענטצינדונג פון דער קליטארים. ז. *clitoris*.

clit'ter-clat'ter *n.* (קליט'-ער-קלעט'-ער) פלוידעריי, פלאפלעריי

clives *n.* (קלאיווז) א העקעל מיט א ספרוזשינקע, וועלכע דערלאזט ניט איהם אויפמאכען זיך.

cloa'ca *n.* (קלא-איי'-קא) אן אבצוגס=קאנאל [פאר אונרייניגקייטען]; אן אבגוס; אן אבגוס=גרוב [די גרוב אין א הויף וואו עס ווערט אויסגעגאסען אונרייניגקייטען]; דער אבפיהרונגס=קאנאל ביי פיש, רעפטיליען, אינזעקטען א. ד. ג.

cloak *n. and v.* (קלאוק) א מאנטעל; א צודעק; בעדעקען מיט א מאנטעל; פערשטעלען; אינטריגירען; פלאנעווען אין געהיים.

cloak'-bag *n.* (קלאוק'-בעג) א טשעמאדאן, א מאנטעל=זאק.

cloa'king *n.* (קלאו'-קינג) דאס בעדעקען מיט א מאנטעל; צייג אויף א מאנטעל.

cloak'-pin *n.* (קלאוק'-פין) א קליידער=העקעל, קליידער=שפילקע.

cloak'-room *n.* (קלאוק'-רוהם) א קליידער=צימער, א גארדעראבען=צימער [א זייטען=צימער אין א טעאטער אדער זאל וואו מען לעגט אוועק מאנטלען, היט א. ד. ג.].

cloak'-strap *n.* (קלאוק'-סטרעפ) א טראג=רימען [אין וועלכען מען בינדט איין א מאנטעל].

clock *n.* (קלאק) א זייגער; אן אויסגענעהטע פיגור אויף א זאק; א מין זשוק.

clock'-case *n.* (קלאק'-קייס) דער קאפסעל פון א זייגער [די דעקלעך].

clocked *a.* (קלאקט) בעפוצט מיט אויסגענעהטע פיגורען.

clock'-face *n.* (קלאק'-פיים) דאס ציפערבלאט פון א זייגער.

clock'-ma'ker *n.* (קלאק'-מיי'-קער) א זייגער=מייסטער, אן אוהר=מאכער.

clock'-set'ter *n.* (קלאק'-סעט'-ער) איינער וואס רעגולירט זייגערס.

clock'-star *n.* (קלאק'-סטאר) א צייט=שטערען; דאס רעגולירען א זייגער לויט דער לאגע פון א געוויסען שטערען [ביי אסטראנאמען].

clock'-stock'ing *n.* (קלאק'-סטאק'-אינג) א זאק מיט אויסגענעהטע פיגורען.

clock'-tow'er *n.* (קלאק'-טאו'-ער) א שטאדט=זייגער, א טהורעם=זייגער.

clock'-tur'ret *n.* (קלאק'-טאר'-עט) א קליינער טהורעם=זייגער.

clockwise *adv.* (קלאק'-הוואיז) אין דער ריכטונג ווי עס געהען די ציינער פון א זייגער; פינקטליך ווי אן אוהר.

clock'work *n. and a.* (קלאק'-הווירק) דער מעכאניזם פון א זייגער; א רעגעלמעסיגע ארבייט [ווי די ארבייט פון א מאשין]; רעגולאר.
He is as punctual as clockwork.

clod *n. and v.* (קלאד) א קאם, א קלומפ ערד אדער. ליים; דער גוף פון מענשען [דער חומר]; א ליימענער גולם, א בולוואן; אויסלעגען מיט קלומפעס ערד אדער שטיינער.

clod'-crush'er *n.* (קלאד'-קראש'-ער) אזא לאנגע ראלע אנגעזעצט ארום און ארום מיט שפיצען וואס ווערט בענוצט ביי לאנד=ארבייט צו צוברעכען די קלומפעס ערד פון א פריש אויסגעאקערט פעלד.

clod'dish *a.* (קלאד'-איש) קלומפיג, ווי א קאם ערד; גראב, אומגעלומפערט.

clod'dishness *n.* (קלאד'-איש-נעס) אומגעלומפערטקייט; גראבקייט.

clod'dy *a.* (קלאד'-אי) קלומפיג, קאמעוואטע; גראב, אומגעלומפערט.

clod'hopper *n.* (קלאד'-האפ-ער) א ליימענער גולם, א בולוואן; אן אומגעלומפערטער מענש.

clod'hopping *a.* (קלאד'-האפ-אינג) אומגעלומפערט; ווי א ליימענער גולם.

clod'pate *n.* (קלאד'-פייט) א ליימענער גולם, א דומער יונג.

clod'pated *a.* (קלאד'-פיי-טעד) נאריש, אומגעלומפערט.

clod'pole *n.* (קלאד'-פאול) א נאר, א שוטה; א דומער יונג, א פויערשער קאפ; א פרא אדם.

clod'poll *n.* (קלאד'-פאל) ז. *clodpole*.

clo'es *n.* (קלאוז) אבקירצונג פון *clothes*

cloff *n.* (קלאף) א צולאגע [הכרעה] צו געוויכט אויף איינפאל [ביי פערשיעדענע סחורות וועלכע ווערען פערקויפט אויף געוויכט].

clog *v. and n.* (קלאג) 1. בעלאדען, איבערלאדען; הינדערען, איינהאלטען [די בעוועגונג פון א ראד]; פערשפארען דעם וועג; 2. א לאסט; א הינדער=

נים; 3. א קלאץ; 4. א שוך מיט א דיקער הילצערנער פאדעשוועו [זויל] און הויכען קנאפעל, א טאנץ־שוך צום אויסקלאפען דעם טאקט.

1. Reaction often clogs the wheels of progress.

clog'-dance *n.* (קלאג'-דענס) א טאנץ אין שיך וואס האבען הילצערנע פאדעשוועס [זוילען] און קנאפעל צום אויסקלאפען דעם טאקט.

clog'-dan'cer *n.* (קלאג'-דענ'-סער) א האלץ־שיך־טענצער.

clog'-dan'cing *n.* (קלאג'-דענ'-סינג) דאס טאנצען אין האלץ־שיך.

clogged with busi'ness (קלאגד הוויטה ביז'-נעס) איבערלאדען מיט ארבייט.

The office is clogged with an accumulation of business.

clog'giness *n.* (קלאג'-אי-נעס) הינדערניס, שטערעניש; פערהאלטונג, אבשפארונג.

clog'ging *n.* (קלאג'-אינג) א הינדערניס; א זאך וואס הינדערט אדער פערשפארט.

clog'gy *a.* (קלאג'-אי) וואס הינדערט, וואס שטערט, וואס פערהאלט.

clog one's stom'ach (קלאג הוואנז סטאמ'-עק) איבערעסען זיך, צופיעל אנפאקען דעם מאגען.

clog upon' an estate' (קלאג א-פאן' ען עס-טייט') שולדען אויף א גוט־בעזיץ.

cloisonné' *n. and a.* (קלאי-סא-ניי') וואס איז געמאכט אין אבטיילונגען [ביי געוויסע עמאל־ארבייט]; אזא עמאל־ארבייט וואס דאס מעטאל איז אויסגעמאכט אין צעלען און אנגעפילט מיט עמאל.

clois'ter *n. and v.* (קלאיס'-טער) א קלויסטער, א מאנאסטיר; איינשליסען אין א קלויסטער; אבזונדערען פון דער וועלט.

clois'tered *a.* (קלאיס'-טערד) ארומגעריינגעלט מיט זיילען ווי אין א קלויסטער; אבגעשלאסען אין א קלויסטער; אבגעזונדערט פון דער וועלט.

clois'terer *n.* (קלאיס'-טער-ער) אן איינוואוהנער פון א מאנאסטיר אדער קלויסטער, א מאנאך.

clois'tral *a.* (קלאיס'-טרעל) וואס איז שייך צו א מאנאסטיר אדער קלויסטער; אבגעזונדערט פון דער וועלט.

clois'tress *n.* (קלאיס'-טרעס) א מאנאשקע.

clon'ic *a.* (קלאנ'-איק) קראמפפהאפט, טרייסלענד, ווארפענד, צוקענד [פון ספאזמעס].

clonic'ity *n.* (קלא-ניס'-אי-טי) דאס קרעמפפען, דאס צוקען אדער טרייסלען [פון ספאזמעס].

clon'ic spasm (קלאנ'-איק ספעזם) קאנוואולסיווער קראמפף [אזא ספאזמעס־קראנקהייט].

cloof *n.* (קלוהף) א קאפיטע, א קלויע.

cloot *n.* (קלוהט) א געשפאלטענע קאפיטע [קלויע].

Cloo'tie *n.* (קלוה'-טי) דער שטן, דער טייוועל; דער טייוועל מיט די צושפאלטענע קאפיטעס.

close *a. and adv.* (קלאוס) פערמאכט; פערשטאפט; צוגעשלאסען, צוגעמאכט; אבגעשלאסען אין א געפענגניס; ענג; שטיקענד; געדיכט, שטייף; שטארק; איינזאם; קארג, קנאפ, בעצמצום, שפארזאם; בעהאלטען; אין געהיים, בסוד; נאהענט [אין צייט אדער רוים]; נאהענט איינער צום אנדערען; שטרענג לאגיש.

close *v. and n.* (קלאוז) צושליסען; צומאכען; פערשליסען; פערמאכען; איינשליסען; צונויפשליסען; פעסט צונויפפאסען; פעראייניגען; שליסען, ענדיגען; פארטיג מאכען; זיך שליסען, זיך ענדיגען; א שלוס, אן ענד; אן איינגעשלאסענער רוים אדער פלאץ; אן ארומגעצאמטע שטיק לאנד; אן ארומצאמונג.

close a cir'cuit (קלאוז ע סויר'-קיט) שליסען אן עלעקטרישען קרייז [אז דער עלעקטרישער שטראם זאל פליסען].

close atten'tion (קלאוס ע-טענ'-שאן) שטארקע אויפמערקזאמקייט.

close'-ban'ded *a.* (קלאוס'-בענ'-דעד) פעסט פערבונדען; אין געדיכטע מאסען.

close'-barred *a.* (קלאוס'-בארד) פעסט פערשלאסען.

close'-bod'ied *a.* (קלאוס'-באד'-איד) וואס פאסט ריכטיג צום קערפער.

close by (קלאוס באי) גאנץ נאהענט; הארט דערביי.

Their house stood close by the brook.

close by the wind (קלאוס באי טהי הווינד) גאנץ נאהענט צום ווינד [ביי א שיף].

close corpora'tion (קלאוס קאר-פא-ריי'-שאן) א געשלאסענער פעראיין [א פעראיין וואס נעהמט אויף א בעשרענקטע צאהל מיטגליעדער און די פעראנטווארטליכע בעאמטע וועהלען מייסטענס אליין זייערע נאכפאלגער].

close correspon'dence (קלאוס קאר-ע-ספאנ'-דענס) א פערטרויטער אדער געהיימער בריעף־וועקסעל.

close'-couched *a.* (קלאוס'-קאוטשט) פערבארגען, בעהאלטען.

close'-cur'tained *a.* (קלאוס'-קויר'-טיינד) ארומגעדעקט מיט פארהאנגען.

closed curve (קלאוזד קוירוו) א געשלאסענע ליניע [ווי א קרייז, למשל].

close elec'tion (קלאוס אי-לעק'-שאן) א וואהל וואו די קעמפפענדע פארטייען האבען בעקומען כמעט א גלייכע שטימעןצאהל.

close fight (קלאוס פאיט) א געשלעג אין וועלכען עס איז שווער צו ענטשיידען ווער עס האט געוואונען.

close'-fis'ted *a.* (קלאוס'-פיס'-טעד) קארג.

close'-fis'tedness *n.* (קלאוס'-פיס'-טעד-נעס) קארגקייט.

close'-grained *a.* (קלאוס'-גריינד) שטייף, צוזאמענגעפרעסט, פעסט.

close'-han'ded *a.* (קלאוס'-הענ'-דעד) ז. *close-fisted*.

close'-han'dedness *n.* (קלאוס'-הענ'-דעד-נעס) ז. *close-fistedness*.

close'-hauled *a.* (קלאוס'-האהלד) וואס זעגעלט גאנץ נאהענט צום ווינד [ביי א שיף].

close inqui'ry (קלאוס אינ-קוואי'-רי) גענויע נאכפארשונג.

close'ly *adv.* (קלאוס'-לי) איינגעשלאסען; געהיים; געדיכט; אויפמערקזאם.

close'ly connec'ted (קלאוס'-לי קא-נעק'-טעד) ענג פערבונדען.

They are closely connected in business.

close'ly rela'ted (קלאוס'-לי רי-ליי'-טעד) אין נאהענטע קרובה'שאפט, דורך נאהענטע פערוואנדשאפט.

close'ly writ'ten (קלאוס'-לי ריטן) געדיכט געשריבען.

close mat'ter (קלאוס מעט'-ער) עטוואס געדרוקטעס אדער געשריבענעס מיט ווייניג אבשטעלען [פאראגראפען].

close'ness *n.* (קלאוס'-נעס) געדיכטקייט, שטייפקייט; ענגקייט; נאהענטקייט; אבגעשלאסענהייט.

close of naviga'tion (קלאוז אוו נעוו-אי-גיי'-שאן) ענדע פון נאוויגאציאן [ווען דאס וואסער ווערט פערפרארען און די שיפען קענען ניט געהען].

close of night (קלאוז אוו נאיט) פערטאג.

close out (קלאוז אוט) אויספערקויפען.

close'-pent *a.* (קלאוס'-פענט) ענג פערשלאסען.

close'-quar'ters *n.* (קלאוס'-קהוואר'-טערז) א בעפעסטיגטער ארט אויף א שיף, וואו די מאטראזען קענען זיך פערטיידיגען אין צייט פון אנפאל; א נאהענטער צוזאמענשטויס מיט'ן פיינד.

clo'ser *n.* (קלאו'-זער) איינער וואס בעשליסט אדער בעענדיגט.

clo'ser of debates' (קלאו'-זער אוו די-בייטס') דער לעצטער רעדנער אין א דעבאטע; דער וואס ענטשיידעט ווער עס האט מנצח געווען אין א דעבאטע.

close'-sea'son *n.* (קלאוס'-סיזן) דער טייל פון יאהר ווען עס איז פערבאטען צו פאנגען געוויסע פיש און שיסען חיות.

close shave (קלאוס שייוו) א גלאטע, ריינע אבראזירונג; א קוים־קוימערינע רעטונג פון א געפאהר.

close'-shaved *a.* (קלאוס'-שייווד) ריין געגאלט [ראזירט].

close'-sha'ver *n.* (קלאוס'-שיי'-ווער) א קמצן, א קארגער.

close'-shut *a.* (קלאוס'-שאט) פערקארקעוועט, פערשטאפט.

close'-stool *n.* (קלאוס'-סטוהל) א צוגעדעקטע קעסטעלע וואס ענטהאלט א נאכטכלי [א נאכט־שטול].

clos'et *n., v. and a.* (קלאז'-עט) א צימער; אן אלמער איינגעבויט אין וואנד; אן אבטריט; איינשליסען, אבשליסען זיך פאר א בעראטונג אין א פריוואטען צימער; געהיים.

clos'eted *a.* (קלאז'-עט-ער) פערמאכט, פערבארגען; אבגעשלאסען אין א פריוואט־צימער.

They were closeted in the manager's office for one hour.

close the door (קלאוז טהי דאור) פערשליסען די טהיר.

close'-time *n.* (קלאוס'-טאים) ז *close-season*.

clos'eting *n.* (קלאז'-עט-אינג) דאס אבהאלטען א געהיימע בעראטונג.

close to (קלאוס טו) נאהענט צו, הארט דערביי.

close'-tongued *a.* (קלאוס'-טאנגד) געהיים, שווייגענדיג.

close to the ground (קלאוס טו טהי גראונד) הארט צו דער ערד.

close transla'tion (קלאוס טרענס-ליי'-שאן) א גענויע איבערזעצונג.

clos'et sin (קלאז'-עט סין) א פערבארגענע זינד.

close type (קלאוס טאיפ) א געדיכטע שריפט.

close up (קלאוז אפ) פערשליסען, צושליסען.

close upon' (קלאוז א־פאָן) אייניג ווערען.
close with (קלאוז הוויטה) אייניג ווע־רען, מושוה ווערען.
close with an of'fer (קלאוז הוויטה ען אָפ־ער) אננעהמען א פארשלאג.
close with the en'emy (קלאוז הוויטה טהי ען'־ע־מי) פעכטען מיט דעם פיינד.
close with the land (קלאוז הויטה טהי לענד) קומען נאהענט צו לאנד [ביי א שיף].
close writs (קלאוס ריטס) פערזיגעל־טע געהיימע דאקומענטען.
closh *n.* (קלאש) אזא פיס־קראנקהייט ביי בהמות.
clo'sing *a. and n.* (קלאו'־זינג) פער־מאכענד, פערשליסענד; ענדיגענד; אז ענדע; דאס ענדיגען.
clo'sing-machine' *n.* (קלאו'־זינג־מע־שין') א נעה־מאשין פאר לעדער אדער דיקע געוואנד; א מאשין צו דרעהן שטריק.
clo'sing-price *n.* (קלאו'־זינג־פראיס) דער לעצטער מקח.
clo'sure *n. and v.* (קלאו'־זשור) איינ־שליסונג; שלוס, ענד; שלוס פון דעבאטען כדי איבערצוגעהן צום שטימען; ענדיגען דורך שלוס פון דעבאטען און איבערגעהן צום שטימען.
clot *n. and v.* (קלאט) א שטיק פער־גליווערטע מאסע; ווערען פערגליווערט; פערגליווערען; בעדעקען מיט קלומפעס אדער פערהארטעוועטע שטיקער.
cloth *n. and a.* (קלאטה) 1. צייג, טוך, געוואנט; א טישטוך; לייוונט; קליי־דונג; 2. געמאכט פון צייג.
2. The overcoat has a cloth lining.
cloth'-bag *n.* (קלאטה'־בעג) א רייזע־זאק.
cloth'-beam *n.* (קלאטה'־ביעם) דער וועבער־שטאק.
cloth'-boot *n.* (קלאטה'־בוהט) שיך פון צייג [פון טוך].
clothe *v.* (קלאוטה) בעדע־קען, איינוויקלען, איינהילען; בעזארגען מיט קליידונג.
clothed *a.* (קלאוטהד) אנגעקליידעט; בעדעקט [מיט עהרע].
clothed with ab'solute pow'er (קלאוטהד הוויטה עב'־סא־ליוט פאו'־ער) פערטרויט מיט אונבעשרענקטער מאכט.
clothes *n.* (קלאוטהז) קליידער; וועש; בעט־וועש.
clothes'-bas'ket *n.* (קלאוטהז'־בעס־קעט) א קארב וואו מען האלט וועש.
clothes'-brush *n.* (קלאוטהז'־בראש) א קליידער־בערשטעל.
clothes'-dry'er *n.* (קלאוטהז'־דראי'־ער) א פאבריכטונג צום טריקענען וועש.
clothes'-horse *n.* (קלאוטהז'־הארס) אזא ראהם צום טריקענען וועש.
clothes'-line *n.* (קלאוטהז'־לאין) א שטריק צום הענגען וועש צו טריקענען.
clothes'-moth *n.* (קלאוטהז'־מאהטה) מאטען [מאיל].
clothes'-pin *n.* (קלאוטהז'־פין) דער וועש־קלאמער [אזא העלצ־נאפעלע וואס ווערט בענוצט צום איינקלעמען די וועש צום שטריק אויף וועלכען עס ווערט אויפ־געהאנגען צום טריקענען].
clothes'-press *n.* (קלאוטהז'־פרעס) א קליידער־שראנק; א פרעס צום פרעסען וועש.
clothes'-sprin'kler *n.* (קלאוטהז'־ספרינ'־קלער) אזא כלי צו בעשפריצען קליידער אדער וועש וועלכע מען דארף אויספרעסען.
clothes'-wring'er *n.* (קלאוטהז'־רינג'־ער) א פאבריכטונג צום אויסדריקען דאס וואסער פון נאסע וועש.
cloth'-hall *n.* (קלאטה'־האהל) א מארק צום פערקויפען וואלען־שטאף.
cloth'ier *n.* (קלאוטה־יער) א הענדלער מיט פארטיגע קליידער; א קליידער־מא־כער; א טוך־הענדלער; א טוך־מאכער.
clo'thing *n.* (קלאו'־טהינג) קליידונג, קליידער־וואארען.
cloth'-lap'per *n.* (קלאטה'־לעפ'־ער) איינער וואס לעגט צונויף אדער ראלט צו־זאמען טוך.
cloth'-manufac'tory *n.* (קלאטה'־מענ־יו־פעק'־טא־רי) טוך־פאבריק.
cloth'-manufac'ture *n.* (קלאטה'־מענ־יו־פעק'־טשור) טוך־פאבריקאציאן.
cloth'-mar'ket *n.* (קלאטה'־מאר'־קעט) א טוך־קראם.
cloth'-mer'chant *n.* (קלאטה'־מויר'־טשענט) א טוך־הענדלער.
cloth'-pa'per *n.* (קלאטה'־פיי'־פער) אזא זארט דיקעס גלאטעס פאפיער וואס ווערט בענוצט ביים פרעסען וואלען־שטאף.
cloth'-plate *n.* (קלאטה'־פלייט) די קליינע מעטאלענע פלאטע אין א נעה־מא־שין אויף וועלכע עס ווערט געלעגט דאס צייג צום נעהען און דורך וועלכער די נא־דעל געהט דורך.
cloth'-press *n.* (קלאטה'־פרעס) אזא פרעס פאר וואלען־שטאף.
cloth'-shear'er *n.* (קלאטה'־שיער'־ער) א טוך־שערער [דער וואס שערט אב די איבריגע הערעלעך וואס קומען ארויס אויפ'ן טוך ביים וועבען].
cloth'-stretch'er *n.* (קלאטה'־סטרעטש'־ער) א פערזאן אדער א מאשין וואס ציהט אויס טוך.
cloth'-tes'ter *n.* (קלאטה'־טעס'־טער) א מאשין וואס פראבירט די שטארקייט פון צייג.
cloth'-trade *n.* (קלאטה'־טרייד) ליי־ווענד־האנדעל; טוך־האנדעל.
cloth'-wea'ver *n.* (קלאטה'־וויע'־ווער) לייוונט־וועבער, טוך־וועבער.
cloth'-wheel *n.* (קלאטה'־הוויעל) א רע־דעל בעדעקט מיט טוך פאר דעם צוועק צו פאלירן געוויסע מאטעריאלען; דאס רעדעל אין א נעה־מאשין וואס בעטרייבט די פלאטע וועלכע טרייבט דאס צייג וואס ווערט גענעהט.
cloth'-wor'ker *n.* (קלאטה'־הוואיר'־קער) א טוך־ארבייטער.
cloth'-yard *n.* (קלאטה'־יארד) אן אלטע מאס פון 27 צאל צו מעסטען געוואנד.
cloth'-yard shaft (קלאטה'־יארד שעפט) א מין פארצייטיגע ענגלישע פייל [פון א פייל־בויגען], וואס האט געהאט די לענג פון א יארד.
clot'ted *a.* (קלאט'־עד) פול מיט קלומפען, מיט הארטע שטיקלעך אדער מיט צונויפ־געגליווערטע מאסען.
clot'ty *a.* (קלאט'־אי) פול מיט קלומפען, מיט הארטע שטיקלעך אדער צונויפגעגלי־ווערטע מאסען.
clô'ture *n.* (קלאו'־טוהר) שלוס פון דעבאטען כדי איבערצוגעהן צום שטימען.
cloud *n. and v.* (קלאוד) 1. א וואלקען; דונקעלהייט; בעדעקען מיט א וואלקען; פערוואלקענען; 2. פערדראכט, צווייפעלהאפ־טיגקייט; 3. אזא מין לייכטער דורכזיכ־טיגער וואלען־צייג, וואס פרויען בענוצען אלס קאפ־בעדעקונג.
2. His reputation is under a cloud.
cloud'berry *n.* (קלאוד'־בער־אי) א מין מאלענע [יאגדע].
cloud'-built *a.* (קלאוד'־בילט) געבויט פון וואלקענס; פאנטאסטיש, כימעריש.
And so vanished in smoke my cloud-built palace.
cloud'-burst *n.* (קלאוד'־בוירסט) א וואלקען־ברוך, א גרויסער גוס־רעגען.
cloud'-capped *a.* (קלאוד'־קעפט) מיט וואלקענס בעקרוינט, וואס גרייכט ביז די וואלקענס.
The Alps have many cloud-capped mountains.
cloud'-compel'ler *n.* (קלאוד'־קאם־פעל'־ער) דער וואס זאמעלט און טרייבט צונויף די וואלקענס [א בעצייכנונג פאר דעם גאט צעאוס אדער יופיטער אין דער רוימיש־גריכישער מיטאלאגיע].
cloud'-compel'ling *a.* (קלאוד'־קאם־פעל'־אינג) צונויפטרייבענדיג די וואלקענס [וועגען דעם גאט יופיטער אדער צעאוס אין דער רוימיש־גריכישער מיטאלאגיע].
cloud'-drift *n.* (קלאוד'־דריפט) אבגע־טיילטע וואלקען־שטיקער.
cloud'-eclipsed' *a.* (קלאוד'־אי־קליפסט') פערדונקעלט פון וואלקען.
clou'dily *adv.* (קלאו'־די־לי) מיט וואל־קענס; דונקעל; פערוואלקענט.
clou'diness *n.* (קלאו'־די־נעס) דאס זיין פערוואלקענט; דונקעלהייט.
clou'ding *n.* (קלאו'־דינג) דאס אויס־זעהן ווי פערוואלקענט; די אונרעגעלמע־סיגע פערטיילונג פון ליכט און שאטען; די אונרעגעלמעסיגע פערטיילונג פון א קא־ליר.
cloud'-kiss'ing *a.* (קלאוד'־קיס'־אינג) קושענדיג די וואלקענס, שטרעבענדיג אין דער הויך.
cloud'-land *n.* (קלאוד'־לענד) די וועלט פון פאנטאזיעס אדער כימערעס.
Your plans belong to cloud-land; they are not based on anything.
cloud'less *a.* (קלאוד'־לעס) נים וואל־קענדיג, ריין, קלאר.
cloud'lessly *adv.* (קלאוד'־לעס־לי) אהן וואלקען, נים פערוואלקענט.
cloud'let *n.* (קלאוד'־לעט) א וואלקענ־דעל.
cloud'-rack *n.* (קלאוד'־רעק) ז. ***cloud-drift***.
cloud'-ring *n.* (קלאוד'־רינג) א רינג פון וואלקענס.
cloud'-top'ped *a.* (קלאוד'־טאפט) וואס דער שפיץ איז בעדעקט מיט וואל־קענס.
clou'dy *a.* (קלאו'־די) דונ־קעל; וואלקענדיג.
clou'dy pil'lar (קלאו'־די פיל'־ער) דער וואלקען־זייל [עמוד הענן].
clough *n.* (קלאף) א שמאלער טהאל.
clour *n. and v.* (קלור) א פעלד; א קלאפ, א פאטש; געבען א קלאפ אדער א פאטש.
clout *n. and v.* (קלאוט) אן אניטשע, א לופעטע, א שמאטע, א לאפען, א וויש־טוך; א ווינדעל; א לאטע; א קלאפ; א שוך־נאגעל; דער מיטעל־פונקט פון א שיס־ברעט; אן אייזען־פלאטע אויף א וואגען־אקס; פערלאטען; בעדעקען; אב־ווישען, אבריבען מיט א לאפען; צוקלא־פען, בעפעסטיגען מיט נעגעל, קלאפען, שלאגען.
clou'ted *a.* (קלאו'־טעד) פערלאטעט.

צונויפגעשטוקעוועט פון שטיקלעך; צוגע= שלאגענע, בעפעסטיגט מיט נעגעל.

clou'ting *n.* (קלאו'-טינג) דאס שלאגען, דאס קלאפען.

clout'-nail *n.* (קלאוט'-נייל) א שוך= נאגעל.

clove *n.* (קלאוו) נעלקען=געווירץ [נע= געלע].

clove (קלאוו) געשפאלטען, געטיילט. ז. ***cleave***

clove'-bark *n.* (קלאוו'-בארק) נעלקען= צימרינג.

clove'-cin'namon *n.* (קלאוו'-סינ'-ע-מאן) ז. ***clove-bark***

clove'-gil'lyflower *n.* (קלאוו'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) נעלקען=געווירץ=בלום [נעגעלעך=בלום].

clo'ven (קלאו'ווען) געשפאלטען, געטיילט. ז. ***cleave***

clo'ven-foot'ed *a.* (קלאו'ווען-פוט'-עד) מיט געשפאלטענע קלויען [מפריס פרסה].

clo'ven hoof (קלאו'ווען הוף) צושפאל= טענע קאפיטע; א טייוולישער כאראקטער.

He shows his **cloven hoofs.** He only means to make trouble.

clo'ven-hoofed *a.* (קלאו'ווען-הופט) וואס האט צושפאלטענע קאפיטעס [מפריס פרסה].

clove'-pink *n.* (קלאוו'-פינק) די גאר= טען=נעלקע.

clo'ver *n.* (קלאו'-ווער) [אזא קלעע זארט ניצליכער גראז אין לאנד=ווירט= שאפט].

clo'vered *a.* (קלאו'-ווערד) בעוואקסען מיט קלעע [אזא גראז].

clo'ver-grass *n.* (קלאו'-ווער-גרעס) ז. ***clover***

clo'ver-hull'er *n.* (קלאו'-ווער-האל'-ער) א מאשין אויסצודרעשען די זוימען פון דעם קלעע=גראז.

clo'ver-sick *a.* (קלאו'-ווער-סיק) אויס= געמאגערט פון א צו לאנגען בענוצען פאר וואקסען קלעע=גראז [וועגען לאנד].

clo'very *a.* (קלאו'-ווער-אי) פול מיט קלעע=גראז.

clown *n. and v.* (קלאון) א גראביאן; אן אונגעלומפערטער מענש; א נאר; א פויער; א קלאון, א פאיאץ; זיך אויפפיהרען ווי א קלאון אדער פאיאץ; שפיעלען דעם פא= יאץ.

clow'nery *n.* (קלאו'-נער-אי) גראב= קייט, אונערצויגענהייט, אונגעלומפערט= קייט; דאס זיין א פאיאץ.

clow'nish *a.* (קלאו'-ניש) אונערצויגען, גראב, דום, אונגעלומפערט.

clow'nishly *adv.* (קלאו'-ניש-לי) ז ***clownish***

clow'nishness *a.* (קלאו'-ניש-נעס) גראבקייט; אונגעלומפערטקייט; אונער= צויגענקייט.

clow'nist *n.* (קלאו'-ניסט) א קלאון, א פאיאץ.

cloy *v.* (קלאי) פערנאגלען, ארייינשלאגען א נאגעל; איבערפילען; אנשטאפען; זעט= טיגען.

cloy'less *a.* (קלאי'-לעס) וואס קען ניט געזעטיגט ווערען.

C. L. S. C. ראשי תבות פון די ווערטער ***Chautauqua Literary and Scientific Circle***

club *n. and v.* (קלאב) א געזעלשאפט, א פעראיין, א קלוב, א חברה; א קנויל; א קניפעל [אזא קורצער שטאק מיט א די= קען ענד וואס ווערט בענוצט אלס א וואפען]; זיך פעראייניגען אום עטוואס צו גרינדען; אויפזאמלען א פאנד פאר וועל= כען עס איז צוועק; פערדרעהען די האר אין א קנויל.

clubabil'ity *n.* (קלאב-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין קלוב=פעהיג [דאס זיין פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט].

club'able *a.* (קלאב'-עבל) קלוב=פעהיג [פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט].

club a mus'ket (קלאב ע מאס'-קעט) נעהמען א ביקס פערקעהרט אום צו שלא= גען מיט'ן הילצערנעם קאלבען.

clubbed *a.* (קלאבד) וואס האט די פארם פון א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; געשלאגען מיט א קניפעל.

club'ber *n.* (קלאב'-ער) איינער וואס שלאגט מיט א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; איינער וואס בע= לאנגט צו א קלוב.

club'bing *n.* (קלאב'-אינג) דאס שלא= גען מיט א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; דאס בעקומען די פארם פון א קניפעל.

club'bish *a.* (קלאב'-איש) גראב, פויע= ריש; וואס קען פעראייניגט ווערען אין א געזעלשאפט; וואס איז קלוב=פעהיג.

club'by *a.* (קלאב'-אי) קלוב=פעהיג.

club'-fist *n.* (קלאב'-פיסט) א גראבער פויסט, א ברוטאלער קערל.

club'-fis'ted *a.* (קלאב'-פיס'-טעד) וואס האט א גראבען פויסט.

club'foot *n.* (קלאב'-פוט) א קלומפ=פוס [א קרומער אדער אויסגעדרעהטער פוס פון געבורט].

club'-foot'ed *a.* (קלאב'-פוט'-עד) קלומפ=פיסיג, וואס האט א קרומען אדער אויסגעדרעהטען פוס פון געבורט.

club'-foot'edness *n.* (קלאב'-פוט'-עד-נעס) דאס האבען א קרומען אדער אויס= געדרעהטען פוס פון געבורט.

club'-head'ed *a.* (קלאב'-העד'-עד) גראב=קעפיג.

club'-house *n.* (קלאב'-האוס) א קלוב.

club'-law *n.* (קלאב'-לאה) דאס פויסט= רעכט; דאס רעכט פון ברוטאלער גוואלט.

club'man *n.* (קלאב'-מען) איינער וואס טראגט אדער שלאגט מיט א קניפעל [שטאק, דובינקע].

club'-man *n.* (קלאב'-מען) א קלוב=מענש, א מיטגליעד פון א קלוב.

club'-mas'ter *n.* (קלאב'-מעס'-טער) א פערוואלטער פון א קלוב.

club'-moss *n.* (קלאב'-מאהס) א מין ניד= ריגע מאך=פלאנצע [וואקסט אין די פייכ= טע טארף=געגענדען].

club'-room *n.* (קלאב'-רוהם) א קלוב= לאקאל; א צימער, וואו א פעראיין האלט אב זיינע פערזאמלונגען און וואו די מיט= גליעדער קומען זיך אונטערהאלטען.

club'root *n.* (קלאב'-רוהט) אזא קראנק= הייט ביי קרויט וואס האט די פארם פון גרויסע אויפגעשוואלענע בלעטערען.

club'-rush *n.* (קלאב'-ראש) אזא פלאנ= צע וואס וואקסט ביי טייכען.

club'-shaped *a.* (קלאב'-שייפט) וואס האט די פארם פון א קניפעל [אזא קור= צער שטאק מיט א דיקען ענד].

club'ster *n.* (קלאב'-סטער) א פרעה= ליכער קאמפאניאן; א קלוב=בעזוכער.

cluck *v. and n.* (קלאק) א קוואקטשען; קוואקטש'עריי [ווי פון א הוהן].

cluck'ing *n.* (קלאק'-אינג) דאס קוואק= טשען [פון א הוהן].

cluck'ing-hen *n.* (קלאק'-אינג-העו) א קוואקטשעדיגע הוהן; א הוהן וואס זיצט אויף אייער.

clue *n. and v.* (קלו) 1. א קנויל; 2. א שפור; 3. פיהרען אויף א שטריקעל.

2. The detectives found a **clue** about the mysterious murder.

clum *v.* (קלאם) גראב אנכאפען.

clum'ber *n.* (קלאמ'-בער) אזא קליינער קורץ=פיסיגער הונד.

clump *n. and v.* (קלאמפ) א קאם, א קלומפ; א קלאץ; א צוזאמענגעקלעפטע שטיק; א בינטעל, א גרופע; א דיקע פאדעשווע [זויל] וואס איז בעפעסטיגט צו א פראסטען שוך; א קליינער געקרויז= טער האר=לאק; געהן שווער און אונגעלומ= פערט.

clump'-boot *n.* (קלאמפ'-בוהט) א שווע= רער גראבער שוך.

clum'per *n.* (קלאמ'-פער) א גרויסע שטיק; א גרויסע שטיק אבגעפאלענע פעל= זען.

clum'pers *n.* (קלאמ'-פערז) שווערע גראבע שיך.

clum'ping *n.* (קלאמ'-פינג) דאס קרוי= זען די האר מיט פריזיר צוואנגלעך.

clumps *n.* (קלאמפס) אזא שפיעל אין פראגע און אנטווארט.

clum'py *a.* (קלאמ'-פי) קלומפיג, קאמא= וואטע, מאסיוו.

clumse *v. and n.* (קלאמס) ווערען שטייף, פערגליווערט ווערען פון קעלט אדער פון שרעק; א שוטה, א לייטענער גולם, אן אונגעלומפערטער יונג.

clum'sily *adv.* (קלאמ'-זי-לי) אויף אן אונגעלומפערטען אופן.

clum'siness *n.* (קלאמ'-זי-נעס) אונגע= שיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

clum'sy *a.* (קלאמ'-זי) אונגעשיקט, אונ= געלומפערט.

She is **clumsy** in appearance because she is so fat.

clum'sy-boots *n.* (קלאמ'-זי-בוהטס) גרויסע, שווערע שיך.

clunch *n. and a.* (קלאנטש) פערהארטע= טע ליים; פעסט, מאסיוו.

clun'chy *a.* (קלאנ'-טשי) וואס ענטהאלט פערהארטעטע ליים.

clung (קלאנג) ז. ***cling*** אנגעקלאמערט.

The child **clung** to the breast of the mother and would not let go.

clung *a.* (קלאנג) איינגעשרומפען; פער= דארט.

clu'peoid *a.* (קלו'-פי-אויד) וואס אנ= בעלאנגט צו אדער האט די פארם פון הערינג.

clus'ter *n. and v.* (קלאס'-טער) 1. א גרופע [פון פערזאנען אדער זאכען]; א בינטעל, א פעקעל, א טשוב, א קופע, א זאמלונג; 2. מאכען אין בינטלעך, אין טשובעס אדער אין קופעס; וואקסען אין בינטלעך.

1. He is holding in his hands a **cluster** of grapes.

clus'teringly *adv.* (קלאס'-טער-אינג-לי) אין בינטלעך.

clus'tery *a.* (קלאס'-טער-אי) בינטעל= ארטיג.

clutch *v. and n.* (קלאטש) גרייפען, פאקען, איינקלעמען; א גריף; א קלויע, א קאפיטע; א פויסט; א מאשינען טייל וואס האט דעם צוועק צו אונטערברעכען די פערבינדונג פון די בעוועגליכע טיילען פון א מעכאניזם; די צאהל אייער וואס א הוהן בריהט אויס פאר איין מאל.

clutch'-drill *n.* (קלאטש'-דריל) אזא בויערער [דריל] וואס ווערט געדרעהט דורך א הענטעל און בויערט נור ווען ער ווערט געדרעהט אין איין ריכטונג.

clutch'-fist *n.* (קלאטש'-פיסט) א פער־מאכטע האנד [א קמצן].

clut'ter *n. and v.* (קלאט'-ער) זאכען צונויפגעווארפען אהן אן ארדנונג; א מי־שענינג; אן אונארדנונג; מאכען אן אונ־ארדנונג, א מישענינג; א לארם, א טו־מעל; לארמען, טומלען.

clut'terment *n.* (קלאט'-ער-מענט) א טומעל, א לארם.

cly *n.* (קלאי) א קעשענע [אויף גנבים שפראך].

cly'faking *n.* (קלאי'-פיי-קינג) דאס גנב'ענען פון די קעשענעס [אויף גנבים־שפראך].

clyp'eate *a.* (קליפ'-אי-אייט) שילד־אר־טיג.

clyp'eiform *a.* (קליפ'-אי-אי-פארם) ז. *clypeate*.

clyp'eus *n.* (קליפ'-אי-אס) א פארצייטי־גער גרויסער רונדער שילד [פאר קריגעס־צוועקען].

clys'ter *n.* (קליס'-טער) קליסטיר, קאנע.

clys'terize *v.* (קליס'-טער-איז) מאכען א קליסטיר.

clys'ter-pipe *n.* (קליס'-טער-פאיפ) די גומענע קישקע פון א קליסטיר.

cne'mis *n.* (ני'-מיס) דער שין־ביין [דער פוס־ביין צווישען קניע און קנע־כעל].

Co. אן אבקירצונג פון די ווערטער: 1. "*County*"; 2. "*Company*".
1. Jewish Press Publishing Co. 2. Cold Spring. Putnam Co., N. Y.

c. o. ראשי תבות פון די ווערטער: "*care of*"; ווערט געשריבען אויף אן אדרעס פון א בריעף, ווען איינער קריגט זיינע בריעף אויף דער אדרעסע פון אן אנדערען; מאנכעס מאל ווערט עס געשריבען: %
Mr. M. Smith, c|o Mr. J. Jones.

coacer'vate *v. and a.* (קאו-ע-סויר'-וויט) צונויפזאמלען, אנהויפען; צונויפ־געהויפט, צונויפגעזאמעלט.

coacerva'tion *n.* (קאו-עס-אויר-ווי'-שאן) די אנהויפונג, די אנזאמלונג.

coach *n. and v.* (קאוטש) 1. א קארעטע; א פאסאזשיר וואגאן פון א באהן; 2. א פערזאן, וואס איז בעשעפטיגט צו איינ־לערנען אטלעטען צום וועט־קאמפף; א פריוואטער לעהרער; 3. איינאיבען, איינ־לערנען; פארבערייטען צום עקזאמען.
2. The baseball team has an able coach; he trains the fellows well. 3. He is employed to coach the students for the college examinations.

coach and four (קאוטש ענד פאור) א געשפאן מיט פיער פערד.

coach'-bit *n.* (קאוטש'-ביט) דאס איי־זענדעל פון א פערד'ס צוים צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די לייצעס.

coach'-box *n.* (קאוטש'-באקס) די קאז־לעס [דער זיץ פאר דעם קוטשער].

coach'-dog *n.* (קאוטש'-דאג) אזא קליי־נער הינטעל וויס און שווארץ געפלעקט.

coached *a.* (קאוטשט) אין קארעטע; איינשטודירט, איינגעאיבט.

coached up (קאוטשט אפ) צונויפגענ־קוועטשט, צונויפגעדריקט, צונויפגעפאקט.

coa'chee *n.* (קאו'-טשיע) א קוטשער.

coach'-fare *n.* (קאוטש'-פעהר) פוהר־געלט.

coach'-fel'low *n.* (קאוטש'-פעל'-או) א פערד, וואס איז איינגעשפאנט אין א קארעטע צוזאמען מיט אן אנדער פערד; א נאהענטער קאמעראד.

coach'ful *n.* (קאוטש'-פול) אזוי פיעל וויפיעל א קארעטע קען אריינגעהמען.

coach'-hire *n.* (קאוטש'-האיר) נייט־געלד פאר א קארעטע.

coach'-horse *n.* (קאוטש'-הארס) א שפאן־פערד, א פאהר־פערד.

coa'ching *n.* (קאו'-טשינג) דאס פאהרען שפאצירען אין קארעטען; דאס איינשטו־דירען, דאס איינאיבען.

coach'maker *n.* (קאוטש'-מיי-קער) א קארעטען־מאכער.

coach'man *n.* (קאוטש'-מען) א קו־טשער.

coach'manship *n.* (קאוטש'-מען-שיפ) די קענטשאפט פון א קוטשער [צו פאהרען מיט א קארעטע].

coach'-mas'ter *n.* (קאוטש'-מעס-טער) איינער וואס פערדינגט קארעטען.

coach'-of'fice *n.* (קאוטש'-אפ'-איס) א קאנטאר צו פערדינגען קארעטען.

coach'-stand *n.* (קאוטש'-סטענד) דער ארט וואו עס שטעהען קארעטען אדער דראָזשקעס צום פערדינגען.

coach'-step *n.* (קאוטש'-סטעפ) דאס טרעפעל אויף וועלכען מען שטייגט אייז אין א קארעטע.

coach'-trim'mer *n.* (קאוטש'-טרים'-ער) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים ארויסענדיגען און מאכען די בע־פוצונג פון קארעטען.

coach'-whip *n.* (קאוטש'-הויפ) אזא שמאלע פלאג אויף א קריגעס־שיף.

coact' *v.* (קא-עקט') צווינגען, נויטען.

co-act' *v.* (קאו-עקט') ווירקען צוזא־מען.

coac'tion *n.* (קא-עק'-שאן) דאס צווינ־גען, דאס נויטען, צוואנג.

coac'tive *a.* (קא-עק'-טיוו) צווינגענדיג, נויטענדיג.

co-ac'tive *a.* (קאו-עק'-טיוו) ווירקענ־דיג צוזאמען.

coac'tively *adv.* (קא-עק'-טיוו-לי) דורך צוואנג; אויף א צווינגענדען אופן.

co-activ'ity *n.* (קאו-עק-טיוו'-אי-טי) די צוזאמענווירקונג; דאס ווירקען צוזא־מען.

co-ac'tor *n.* (קאו-עק'-טאר) איינער וואס ווירקט צוזאמען מיט אן אנדערע.

coadapta'tion *n.* (קאו-ע-דעפ-טיי'-שאן) די געגענזייטיגע צופאסונג.

coadap'ted *a.* (קאו-ע-דעפ'-טעד) גע־געגענזייטיג צוגעפאסט.

coadja'cence *n.* (קאו-ע-דזשיי'-סענס) די געגענזייטיגע נאהנטקייט; די נאהנט־קייט פון איין זאך צו דער אנדערער: דאס נאהנט זיין איינער צום אנדערען.

coadja'cent *a.* (קאו-ע-דזשיי'-סענט) נאהנט איינער צום אנדערען.

coad'jument *n.* (קא-עדזש'-או-מענט) געגענזייטיגע הילף.

coadjust' *v.* (קאו-ע-דזשאסט') צופאסען איינס צו דאס אנדערע.

coadjust'ment *n.* (קאו-ע-דזשאסט'-מענט) די געגענזייטיגע צופאסונג.

coad'jutant *a. and n.* (קא-עדזש'-או-טענט) העלפענדיג איינער דעם אנדערען, שטיצענדיג זיך געגענזייטיג; מיטווירקענ־דיג; א מיטווירקער, א קאלעגע.

coadjute' *v.* (קאו-ע-דזשוט') געמיינ־שאפטליך ווירקען; געגענזייטיג זיך העל־פען.

coadju'tive *a.* (קאו-ע-דזשו'-טיוו) שטיצענדיג אדער העלפענדיג זיך געגענ־זייטיג; ווירקענדיג געמיינשאפטליך.

coadju'tor *n.* (קאו-ע-דזשו'-טאר) א מיטווירקער, העלפער, געהילף; א קאלעגע; א געהילף פון א בישאף.

coadju'torship *n.* (קאו-ע-דזשו'-טאר-שיפ) מיטהילף, מיטווירקונג.

coadju'tress *n.* (קאו-ע-דזשו'-טרעס) א מיטווירקערין, א העלפערין, אן אסיס־טענטין.

coadju'trix *n.* (קאו-ע-דזשו'-טריקס) ז. *coadjutress*.

coad'juvant *a. and n.* (קא-עדזש'-או-ווענט) העלפענדיג, מיטווירקענדיג; אן אסיסטענט, א העלפער.

coad'unate *a.* (קא-עד'-יו-נייט) פער־איינינט.

coad'unated *a.* (קא-עד'-יו-ניי-טעד) ז. *coadunate*.

coaduni'tion *n.* (קא-עד-יו-ניש'-אן) פעראייניגונג.

coadven'ture *v. and n.* (קאו-עד-ווענ'-טשור) נעהמען אנטייל מיט אנדערע אין א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולא־ציאן; א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן אין וועלכע מעהרערע זיינען בעטייליגט.

coadven'turer *n.* (קאו-עד-ווענ'-טשור-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל מיט אנ־דערע אין א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן.

coæ'val *n.* (קאו-אי'-וועל) איינער וואס איז אין איין עלטער מיט אן אנדערען; איינער וואס לעבט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

coa'gency *n.* (קאו-איי'-דזשענ-סי) גע־מיינשאפטליכע מיטארבייטערשאפט; גע־מיינשאפטליכע קרעפטען.

coa'gent *n.* (קאו-איי'-דזשענט) מיטאר־בייטער; מיטהעלפער; מיטשולדיגער.

coagulabil'ity *n.* (קא-עג-יו-לע-ביל'-אי-טי) די טבע פון געוויסע פליסינקייטען [ווי מילך אדער בלוט] פערגליווערט צו ווערען.

coag'ulable *a.* (קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען פערגליווערט ווערען.

coag'ulant *n.* (קא-עג'-יו-לענט) א שטאף וואס מאכט פערגליווערען פליסיגקייטען.

coag'ulate *v.* (קא-עג'-יו-לייט) פער־גליווערען; פערגליווערט ווערען.

coagula'tion *n.* (קא-עג-יו-ליי'-שאן) דאס פערגליווערען, דאס ווערען פערגלי־ווערט; א פערגליווערטע מאסע.

coag'ulative *a.* (קא-עג'-יו-ליי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו פערגליווערען; וואס מאכט פערגליווערען.

coag'ulator *n.* (קא-עג'-יו-ליי-טאר) א געגענשטאנד וואס פערגליווערט אנדערע זאכען.

coag'ulatory *a.* (קא-עג'-יו-ליי-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו פערגליווערען.

coag'ulum *n.* (קא-עג'-יו-לאם) א פער־גליווערטע מאסע; א פערגליווערטעס שטיק בלוט.

co'-aid *n.* (קאו'-אייד) א מיטהעלפער, א געהילף.

coak *n. and v.* (קאוק) קאקאס־קויהלען; א האלץ־צאפען [דער ענד פון א שטיק האלץ וואס איז געמאכט ער זאל זיך אריינפאסען אין א לאך פון אן אנדער שטיק האלץ]; פעראייניגען צוויי שטיקער האלץ דורך א צאפען.

coal *n. and v.* (קאול) א קויהל; מאכען צו קויהל; בעזארגען מיט קויהלען; ברענען

קויהלען; צייכנען מיט קויהל; ווערען צו קויהל.

coal'-barge *n.* (קאול'-בארדזש) א פלא=כע שיף צום טראנספארטירען קויהלען.

coal'-ba'sin *n.* (קאול'-בייסן) קויהלען=באסיין [דער שטח ערד, וואו עס געפינען זיך שטיין=קויהלען].

coal'-bas'ket *n.* (קאול'-בעס'-קעט) א קויהלען=קארב.

coal'-bed *n.* (קאול'-בעד) אן אדער פון שטיין=קויהלען אונטער דער ערד.

coal'-bin *n.* (קאול'-בין) אן אבטיילונג אין א קעלער צו האלטען קויהלען.

coal'-black *a.* and *n.* (קאול'-בלעק) שווארץ ווי קויהל; א טיעף=שווארצע פארב.

coal'-box *n.* (קאול'-באקס) א קויהלען=קאסטען.

coal'-brea'ker *n.* (קאול'-בריי'-קער) א פערזאן אדער מאשין וואס צוהאקט שטיין=קויהלען פון גרויסע שטיקער אין קלענערע.

coal'-bun'ker *n.* (קאול'-באנ'-קער) א קויהלען=קאמער [בעזאנדערס אויף א דאמפף=שיף].

coal'-car *n.* (קאול'-קאר) א קויהלען=וואגאן.

coal'-cart *n.* (קאול'-קארט) א קויהלען=וואגען.

coal'-dust *n.* (קאול'-דאסט) קויהלען=שטויב.

coalesce' *v.* (קאו-ע-לעס') זיך פעראיי=ניגען; צונויפוואקסען; זיך פעראייניגען אין איין פארטיי.

Two political parties sometimes coalesce and the new organization is unlike either of the original ones.

coales'cence *n.* (קאו-ע-לעס'-ענס) פעראייניגונג; צונויפוואקסונג, צונויפשמעל=צונג.

coales'cency *n.* (קאו-ע-לעס'-ענ-סי) די נייגונג זיך צו פעראייניגען, צונויפ=וואקסען אדער זיך צונויפשמעלצען.

coales'cent *a.* (קאו-ע-לעס'-ענט) צו=נויפוואקסענדיג; פעראייניגענדיג זיך; צונויפשמעלצענדיג זיך.

coal'-exchange' *n.* (קאול'-עקס-טשיינדזש') א קויהלען=בערזע [א פלאץ וואו עס ווערט פערקויפט קויהלען אין גרויסע מאסען].

coal'-field *n.* (קאול'-פיעלד) א שטיין=קויהלען=פעלד [א בארג, אונטער וועל=כען עס געפינען זיך שטיין=קויהלען].

coal'-fire *n.* (קאול'-פאיר) א פייער פון שטיין=קויהלען.

coal'fish *n.* (קאול'-פיש) דער שווארץ=צער מערלאן [אזא שווארצער פיש].

coal'-forma'tion *n.* (קאול'-פאר-מיי'-שאן) שטיין=קויהלען פארמאציאן [דער משך ווען עס האבען זיך אבגעלעגט שיכ=טען פון שטיין=קויהלען אין דער אינערע פון דער ערד].

coal'-gas *n.* (קאול'-געס) קויהלען=גאז [דער גאז וואס ענטשטעהט פון ברענען קויהלען]; לייכט=גאז.

coal'-hea'ver *n.* (קאול'-היע'-ווער) א קויהלען=טרעגער.

coal'-hod *n.* (קאול'-האד) א שויפעל צו שיטען קויהלען אין אויוון.

coal'-hole *n.* (קאול'-האול) דאס לאך אין טראטואר ביי א הויז דורך וועלכען עס ווערט אריינגעשאטען קויהלען אין קעלער.

coal'-hulk *n.* (קאול'-האלק) א שיף וואס שטעלט צו קויהלען פאר דאמפף=שיפען, וועלכע געפינען זיך אין אויס=לענדישע האפענס.

co'alite *v.* and *a.* (קאו'-ע-לאיט) פער=איינינען; צוזאמענגעגאסען, פעראייניגט.

coali'tion *n.* (קאו-ע-ליש'-אן) א קאאלי=ציאן, א פערבאנד, פעראייניגונג.

For the time being all opposed to the President were in a coalition.

coali'tionist *n.* (קאו-ע-ליש'-אנ-איסט) דער אנהענגער פון א קאאליציאן; א מיטגליעד פון א פעראייניגונג.

co-ally' *n.* (קאו-ע-לאי') דער מיט=חבר אין א קאאליציאן אדער פערבינדונג.

coal'-man *n.* (קאול'-מען) קוילען=הענדלער; איינער וואס טראגט פאנאנדער קויהלען אין די הייזער.

coal'-meas'ures *n.* (קאול'-מעזש'-אורז) די ערד=שיכטען, אין וועלכע עס געפינען זיך אדערען פון שטיין=קויהלען.

coal'-mer'chant *n.* (קאול'-מויר'-טשענט) א קויהלען=הענדלער.

coal'-me'ter *n.* (קאול'-מי'-טער) א קויהלען=מעסטער.

coal'-mine *n.* (קאול'-מאין) קויהלען=גרוב, קויהלען=מינע.

coal'-mi'ner *n.* (קאול'-מאי'-נער) דער שטיין=קויהלען=גרעבער.

coal'-mi'ning *a.* (קאול'-מאי'-נינג) וואס איז שייך צום גראבען שטיין=קויהלען.

coal'-mouse *n.* (קאול'-מאוס) די קויהל=מויז [אזא מויז מיט א שווארץ קעפעל און העלזעל].

coal'-oil *n.* (קאול'-איל) פעטראלעאום, ערד=אויל.

coal'-pit *n.* (קאול'-פיט) א קויהלען=גרוב.

coal'-pock'et *n.* (קאול'-פאק'-עט) א געביידע צו האלטען קויהלען.

coal'-scut'tle *n.* (קאול'-סקאטל) אן אייזערנער עמער צו האלטען קויהלען.

coal'-ship *n.* (קאול'-שיפ) א שיף צו טראנספארטירען קויהלען.

coal'-slack *n.* (קאול'-סלעק) דער שטויב פון שטיין=קויהלען.

coal'-slate *n.* (קאול'-סלייט) שווארצע גריפעל=שטיין.

coal'-stove *n.* (קאול'-סטאוו) אן אוי=ווען וועלכער ווערט געהייצט מיט שטיין=קויהלען; אן אויווען אין וועלכען עס ווערען געברענט אנטראציט=קויהלען.

coal'-tar *n.* (קאול'-טאר) קויהלען=סמא=לע: קויהלען=פעך, קויהלען=טער.

coal'-tit *n.* (קאול'-טיט) ז. *coal-mouse*.

coal tongs (קאול טאנגז) א פייער=צוואנג [אזא צוואנג אנצונעהמען הייסע קויהלען].

Coal Tongs

coal'-wharf *n.* (קאול'-הווארף) דער פלאץ וואו מען לאדעט אויס קויהלען פון די שיפען.

coal'-works *n.* (קאול'-הוואירקס) דער פלאץ וואו מען גראבט שטיין=קויהלען.

coa'ly *a.* (קאו'-לי) וואס ענטהאלט קויה=לען; פול מיט קויהלען.

coal'-yard *n.* (קאול'-יארד) דער קויה=לען=לאגער [דער הויף וואו עס ליגענען שטיין=קויהלען].

coa'ming *n.* (קאו'-מינג) א שורה פון אויפגעשטעלטע שטיינער ארום א ברונען אדער גרוב.

coap'tate *v.* (קא-עפ'-טייט) צוזאמענ=פאסען, ווי צ. ב. די טיילען פון א צו=בראכענעם ביין א. ד. ג.

coapta'tion *n.* (קאו-עפ-טיי'-שאן) דאס צופאסען, בעהעפטען צוויי פונאנדערגע=טיילטע זאכען.

co'aptator *n.* (קאו'-עפ-טיי-טאר) א כי=רורגישער אפאראט צום צוזאמענפאסען די טיילען פון א צובראכענעם ביין און זיי צו=זאמענהאלטען ביז זייער צוזאמענוואקסען.

coarcta'tion *n.* (קאו-ארק-טיי'-שאן) דאס צוזאמענציהען, צונויפפרעסען.

coarse *a.* (קאורס) 1. גראב; ניט עדעל, ניט ארטיג; וואולגאר; 2. אונאנגענעהם.

2. Peasants eat coarse food, while those of higher station eat fine things.

coarse'-grained *a.* (קאורס'-גריינד) ניט גלאט געהובעלט; ניט עדעל, וואול=גאר.

coarse'ly *adv.* (קאורס'-לי) גראב, גע=מיין, נידריג.

coarse'ness *n.* (קאורס'-נעס) גראבקייט.

coarticula'tion *n.* (קאו-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) די פערבינדונג פון די געלענ=קען.

coasses'sor *n.* (קאו-ע-סעס'-אר) דער מיט=בעזיצער, דער שותף אין אייגענטום; א מיט=אבשאצער.

coast *n.* and *v.* (קאוסט) דער ברעג פון ערד ביים ים; דער גרענעץ פון א לאנד; די נעגענדען הינטער'ן גרענעץ; דאס ארא=גליטשען זיך אויף א שליטעלע אראב א בארג; פאהרען אויף א שיף אדער ריי=זען ארום ברעג; האלטען זיך מיט דער שיף נאהענט פון ברעג; גליטשען זיך [ווי אויף א שליטעלע בארג=אראב]; דאס לאזען לויפען א באהן אדער טראמוואי בארג=אראב אהן דאמפף אדער עלעקטרי=שער קראפט.

coas'ter *n.* (קאוס'-טער) דער וואס פאהרט אויף א שיף נאהענט פון ברעג; די שיף וואס האלט זיך נאהענט פון ברעג.

coast'-guard *n.* (קאוסט'-גארד) פאלי=ציי פון ים=ברעג; די מענשען פון לעבענס=רעטונג סטאנציאן; א מיטגליעד פון וואס=סער=ברעג פאליציי אדער פון לעבענס=רע=טונג סטאנציאן.

coas'ting *n.* (קאוס'-טינג) 1. דאס פאה=רען אויף א שיף ארום דעם ברעג, פון פארט צו פארט; 2. דאס גליטשען זיך אויף א שליטעלע בארג=אראב.

2. In winter boys enjoy coasting down the hills on their sleds.

coas'ting-naviga'tion *n.* (קאוס'-טינג-נעוו-אי-גיי'-שאן) ברעג=נאווינאציאן [דאס פאהרען פון שיפען ארום די ברעגען פון לאנד].

coas'ting-trade *n.* (קאוס'-טינג-טרייד) דער האנדעל וואס ווערט אנגעפיהרט צווי=שען פערשיעדענע פארטען אין לאנד, דורך שיפען, וועלכע געהען נאהענט ארום ברעג.

coas'ting-ves'sel *n.* (קאוס'-טינג-וועס'-על) א ברעג=שיף [א קלענערע שיף וואס געהט ניט ארויס אין אפענעם ים, נאר האלט זיך ניט ווייט פון ברעג].

coast'ward *adv.* (קאוסט'-הווארד) צום ברעג צו.

coast'wards *adv.* (קאוסט'-הווארדז) ז. *coastward*.

coast'wise *adv.* and *a.* (קאוסט'-הוואיז) איבער דער לענג פון ברעג; וואס געהט ביים ברעג.

coat *n.* and *v.* (קאוט) א אויבער=מאנ=טעל, א ראק; אמטס=קליידונג; א פרויען=ראק; די נאטירליכע קליידונג פון א חיה, ווי די הויט, האר, וואל א. ד. ג.; בעקליי=דען, בעדעקען.

coat'-ar'mor *n.* (קאוט'-אר'-מאר) א וואפען=ראק [א געפלאכטענער אייזערנער

פאנצער, וועלכען עס פלעגט טראגען א ריטער].

coatee' *n* (קאו־טי׳) א רעקעל, א זשא־קעט, א קורצער סאלדאטסקער מונדיר.

co'ati *n.* (קאו־ע־טי) די נאז־טהיער [אזא חיה מיט זעהר א לאנגען נאז, לעבט אין די ווארעמע געגענדען פון אמע־ריקא].

Coati

coa'ting *n.* (קאו־טינג) בעקליידונג; בעדעקונג; צייג פאר רעק אדער מאנטלען. Pills with sugar coating are easier to swallow than those without.

coat of arms (קאוט אוו ארמז) אז אויבער־מאנטעל, וועלכען מען פלעגט אין מיטעלאלטער טראגען איבער׳ן פאנצער און אויף וועלכען עס פלעגט זיין אויסגע־נעהט דער הערב פון בעראן [יעדער בא־ראן האט געהאט זיין הערב]; א וואפען־שילד.

coat of fence (קאוט אוו פענס) א פאנ־צער.

coat of mail (קאוט אוו מייל) א פאנ־צער־העמד [א געפלאכטענער אייזערנער פאנצער פון די פארצייטיגע ריטער].

coats of an on'ion (קאוטס אוו ען אנ־יאן) ציבעלע־שאלעכץ.

coats of the eye (קאוטס אוו טהי אי) די אויגען־הייטלעך, אויגען־לעדלעך.

coat'-tail *n.* (קאוט־טייל) די פאלע פון א ראק.

coax *v.* (קאוקס) ווירקען אויף איינעם מיט זיסע רייד אדער מיט חניפה; אנ־פיהרען איינעם מיט טאקט און איידעל־קייט; לאשטשען, חנפ׳ענען. We had to coax the child to take the medicine.

coax'er *n.* (קאוק־סער) א חונף, א שמייכלער, אן אונטערלעקער.

coax'ing *n.* (קאוק־סינג) חניפה, שמייכ־לעריי, דאס חנפ׳ענען.

coax'ingly *adv.* (קאוק־סינג־לי) מיט חניפה; דורך שמייכלעריי.

cob *n.* (קאב) א קיילעכדיגער שטיק, ווי א נוס; דאס ביינדעל פון א פרוכט; א לאבען ברויט א. ד. ג.; דאס דיקע קעפעל פון א מאאיס־פלאנצע; א שטארקער פערד מיט קורצע פיס; א שוואן [א זכר]; א שפין; א געמיש פון ליים מיט שטרוי, פון וואס מען מויערט ליים־הייזער; א שפאנישער דאלאר.

co'balt *n.* (קאו־באלט) דער קאבאלט [א מעטאל מיט א שטאהל־גרויען קאליר ענהליך צו ניקעל].

co'balt blue (קאו־באלט בלו) דאס קאבאלט־בלוי [א בלויע פארב וואס ווערט געמאכט פון קאבאלט].

co'balt-glance *n.* (קאו־באלט־גלענס) דער קאבאלט־גלאנץ [א זילבער־ווייסער מעטאל מיט א רויטליכען אבגלאנץ].

cobal'tic *a.* (קאו־באל־טיק) וואס ענט־האלט אין זיך קאבאלט; וואס איז ענה־ליך צו קאבאלט.

co'baltin *n.* (קאו־באל־טין) ז. ***cobalt-glance***

cob'ble *n. and v.* (קאבל) א גלעטער, קיילעכדיגער שטיין, וועלכען מען בענוצט צו ברוקירען גאסען; א רונד בערגעל; א ביינדעל פון א פרוכט; פערלאטען [צוריסענע שיך]; מאכען פארטאטשטע ארבייט.

cob'bler *n.* (קאב־לער) א שוסטער; א פארטאטש, א לאטוטניק; א זיסער און קאלטער זומער־געטראנק, וועלכען מען טרינקט דורך א שטרויעלע; א טארט גע־באקען מיט פרוכט.

cob'bler-fish *n.* (קאב־לער־פיש) א מין פיש וואס געפינט זיך אין די ווארעמע וואסערן פון נארד אמעריקא.

cob'blery *n.* (קאב־לער־אי) שוסטעריי.

cob'blestone *n.* (קאבל־סטאון) א גלא־טער ברוק־שטיין.

cob'bling *a.* (קאב־לינג) שוסטעריש; פארטאטשנע.

cob'cab *n.* (קאב־קעב) פרויען שטעק־שיך [אין אסט־אינדיען].

cob'coals *n.* (קאב־קאולז) גרויסע שטי־קער שטיין־קויהלען.

cob'-horse *n* (קאב־האהרס) א שטארקער פערד מיט קורצע פיס.

co'bia *n.* (קאו־בי־א) א מין פיש מיט א שפינדעל־פערמיגען אויסזעהן און מיט א ברייטליכען פלאטשיגען קאפ.

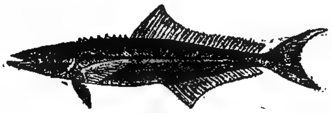

Cobia

cob'-i'ron *n.* (קאב־אי־ערן) דער פייער־באק [אן אייזערנער געשטעל, אויף וועל־כען מען ברענט האלץ אין א קאמין].

co-bish'op *n.* (קאו־ביש־אפ) א מיט־בי־שאף [ווען צוויי בישאפען זיינען איבער איין געמיינדע].

cob'le *n.* (קאבל) א פלאכע פישער־שי־פעלע.

cob'-loaf *n.* (קאב־לאוף) א גרויסער לאבען ברויט.

cob'nut *n.* (קאב־נאט) א מין נוס; א קינדער־שפיעל מיט אזעלכע ניס.

cob'-pink *n.* (קאב־פינק) א מין גרויסע נעלקען־בלום.

co'bra *n.* (קאו־ברא) ז. ***cobra-de-capello***

co'bra-de-capel'lo *n.* (קאו־ברא־דע־קע־פעל־או) די קאברא־שלאנג [א מין זעהר גיפטיגע שלאנג מיט א צודעק אויף׳ן קעפעל. לעבט אין הייסע לענדער].

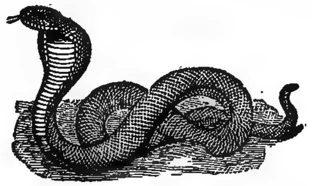

Cobra-de-capello

co'bric *a.* (קאו־בריק) וואס איז שייך צו דער קאברא־שלאנג.

co'briform *a.* (קאו־ברי־פארם) וואס האט די פארם פון א קאברא־שלאנג; וואס איז ענהליך אדער פערוואנדט צו דער קאברא־שלאנג.

cob'stone *n.* (קאב־סטאון) ז. ***cobblestone***

co'burg *n.* (קאו־בורג) א זארט גע־קרעפטער האלב־וואל שטאף [ווערט גע־מאכט פון וואל און באוועל אדער פון וואל און זייד].

cob'-wall *n.* (קאב־הוואהל) א ליימענע וואנד. ז. ***cob***

cob'web *n., a. and v.* (קאב־הועב) שפין־וועב, פאוטינע; א פאסטקע, א נעץ; געמאכט פון שפין־וועב; ענהליך צו א שפין־וועב; בעדעקען מיט שפין־וועב; אברייניגען פון שפין־וועב.

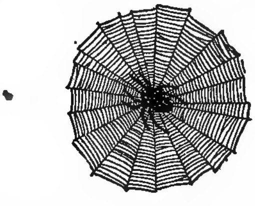

Cobweb

cob'webbed *a.* (קאב־הועבד) בעדעקט מיט שפין־וועב [פאוטינע].

cob'webby *a.* (קאב־הועב־אי) אזוי ווי שפין־וועב; בעדעקט מיט שפין־וועב.

cob'web lawn (קאב־הועב לאהן) א שלייער־טוך.

cob'webs of antiq'uity (קאב־הועבז אוו ענ־טיק־הווי־טי) פערשטויבטע אל־טערטום, אלטע שמות.

cob'webs on the brain (קאב־הועבז אן טהי בריין) אייגענע משוגעת׳ען.

co'ca *n.* (קאו־קא) געטריקענטע בלעט־לעך פון א געוויסע דרום־אמעריקאנישע פלאנצע [אין געוויסע פרטים איז עס ענה־ליך צו טהעע און ווערט געטרונקען אלס א הייל־מיטעל]; דיעזע פלאנצע; אין יא־פאן — א געוויסע מעסטעל צו מעסטען רייז [אן ערך פינף בושעלס].

co'cain *n.* (קאו־קע־אין) קאקאאין [אזא כעמישע פליסיגקייט וואס ווערט בענוצט אלס בעטויבונגס־מיטעל].

co'caine *n.* (קאו־קע־אין) ז. ***cocain***

coccif'erous *a.* (קאק־סיפ־ע־ראס) וואס טראגט יאגדעס.

coccyg'eal *a.* (קאק־סידזש־אי־על) וואס איז נוגע צום אונטערשטען טייל פון רו־קען־ביין [חוט השדרה].

coc'cyx *n.* (קאק־סיקס) דער אונטער־שטער טייל פון רוקען־ביין [חוט השדרה], דער צוואוקס, וואס הויבט אן אויסבייל־דען דעם עק.

co'chin *n.* (קאו־טשין) אזא זארט גרוי־סע הוהן אדער האהן מיט טשובעס פערד־רען אויף די פיס און א קורצען עק.

co'chin-chi'na *n.* (קאו־טשין־טשאי־נא) אזא זארט גרויסע הוהן, וועלכע איז אמאל געבראכט געווארען פון קאכין־כינא.

Cochin-china

coch'ineal *n.* (קאַטש'-אי-ניעל) די קאַ־כעניל [אַ מין פאַרב וואָס ווערט גענומען פון אויסגעטריקענטע קאַכעניל־פליגען]; די קאַכעניל־פליג.

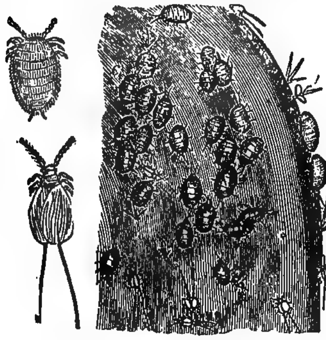

Cochineal Insect

coch'lea *n.* (קאַק'-לי-ע) איינער פון די אינעוויינינגסטע טיילען פון אויער [אין דער פאָרמע פון אַ ספּיראַל־מושעל].

coch'lean *a.* (קאַק'-לי-ען) וואָס האָט די פאָרמע פון אַ שנעק־מושעל; ענליך צו אַ ספּיראַלע [ביי געוויסע אינזעק־טען]; וואָס האָט די פאָרמע פון אַ לע־פעל [ביי געוויסע בלומען־בלעטער].

coch'lear *a.* and *n.* (קאַק'-לי-ער) וואָס איז שייך צום אינערליכען ספּיראַלען טייל פון אויער; אין דער פאָרם פון אַ לעפעל [ביי בלעטער פון פלאַנצען]; אַזאַ לעפעל אין די עוואַנגעלישע קירכען.

cochlea're *n.* (קאַק-לי-איי'-ריע) אַ לעפעל מעדיצין.

cochlear'iform *a.* (קאַק-לי-ער'-אי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ שנעק־מושעל [ביי געוויסע אינזעקטען]; וואָס האָט דיא פאָרמע פון אַ לעפעל [ביי די בלעטער פון געוויסע פלאַנצען].

coch'leary *a.* (קאַק'-לי-ע-רי) געדרעהט ווי אַ ספּיראַלע אָדער ווי אַ שרויף; ענליך צו אַ ספּיראַלע אָדער צו אַ שרויף.

coch'leate *a.* (קאַק'-לי-אייט) געשלענ־געלט, געדרעהט, ווי אַ שנעק־מושעל.

coch'leated *a.* (קאַק'-לי-איי-טעד) ז. *cochleate*.

cock *n.* and *v.* (קאַק) אַ האָהן; אַ זכר פון יעדען מין פויגעל; אַ פיהרער, אַ קעמפּפער [אין ענגלאַנד]; אַ הילצערנער קראַן, אַ שפּונט צו קאָנטראָלירען דעם שטראָם פון אַ פליסיגקייט; דער האָהן פון אַ ביקס [דאָס העמערעל וואָס מען דריקט צו ביים אויסשיסען]; דער ווייזער פון אַ זון־זייגער; דער וועטער־האָהן [אַ האָהן אויסגעמאַכט פון אַ ברעטעל אָדער בלעך וועלכער ווערט געשטעלט אויף דעכער, אַז ער זאָל זיך קענען דרעהען נאָך דער ריכטונג פון ווינד]; אַ קליינע שפּיציגע קופּע פון היי, שטרוי א. ד. ג.; אַ קליין שיפעל, אַ לאָדקע; די נאָדעל פון אַ וואָג־שאָל; אויפהויבען דעם האָהן פון אַ ביקס אָדער רעוואָלווער ווען מען איז גרייט צו שיסען; געהן מיט אַן אויפגע־הויבענעם קאָפּ, אויסזעהן כוואַסטקע; דאָס אַרויפבויגען די פּאָלעס [ברעגעס] פון אַ הוט.

cock'-a-hoop' *a.* and *adv.* (קאַק'-ע-הופּ') שטאָלץ, טריאומפירענד; אויף'ן הויכען פערד.

cock'-and-bull' *a.* (קאַק'-ענד-בול') געגען שכל, אונגלויבליך.

cockatoo' *n.* (קאַק-ע-טוה') די קאַקאַ־דו [אַ מין פּאַפּוגיי].

Cockatoo

cock'atrice *n.* (קאַק'-ע-טרים) אַ פאַנ־טאַסטישע שלאַנג אין געשטאַלט פון אַ האָהן, וועלכע קען בלומר'שט טויטען מיט'ן בליק פון אויג [אַ הערב־צייכען].

cock'-bead *n.* (קאַק'-ביעד) אַ פּוסטער פּערעל, וועלכע איז גרעסער און זעהט זיך אַרוים מעהר ווי די אַנדערע פּערעל אויף'ן שנירעל.

cock'boat *n.* (קאַק'-באָוט) אַ קליין שי־פעל.

cock'chafer *n.* (קאַק'-טשיי-פער) אַ מין זשוק [קעפער].

cock'crow *n.* (קאַק'-קראָו) [די בעגינען צייט ווען דער האָהן קרעהט].

cock'crowing *n.* (קאַק'-קראָו-אינג) ז. *cockcrow*.

cock'ed-hat' *n.* (קאַקט'-העט') אַ היטעל מיט אַן אַרויפגעדרעהטען דאַשיק; אַ צע־טעלע צונויפגעלעגט דריי־עקיג.

cock'er *n.* and *v.* (קאַק'-ער) אַ מין הינטעל, וועלכען מען בענוצט אין יאַגד אויף וואַלד־שנעפּען; איינער וואָס גיט זיך אָב מיט העהנער־קאַמפּף; פערצערטלען; באַלעווען; צופּיעל נאָכגעבען.

cock'erel *n.* (קאַק'-ער-על) אַ יונגער העהנדעל.

cock'eye *n.* (קאַק'-אי) אַ קאַסאָקע אויג.

cock'eyed *a.* (קאַק'-איד) מיט קאַסאָקע אויגען.

cock'-fight *n.* (קאַק'-פאַיט) אַ העהנער־געפעכט, אַ העהנער־געשלעג [אַ מין ספּאָרט, וואו העהנער, ספּעציעל געלערנ־טע דערצו, שלאָגען זיך].

cock'-figh'ter *n.* (קאַק'-פאַי'-טער) איי־נער וואָס גיט זיך אָב מיט דעם ספּאָרט פון העהנער־געשלעג

cock'-figh'ting *n.* (קאַק'-פאַי'-טינג) דער ספּאָרט אָדער שפּיעל פון העהנער־געשלעג.

Cock-fighting is a common sport in Cuba.

cock'horse *n.* and *adv.* (קאַק'-האָרס) אַ פערדעל וואָס ווענט זיך [אַלס שפּיעל־צייג]; רייטענדיג; ווי רייטענדיג.

cock'ish *a.* (קאַק'-איש) מעיזה האָהן; העזה'דיג, פרעך, שטאָלץ.

cock'ishness *n.* (קאַק'-איש-נעס) פרעכ־קייט, אונפערשעמטהייט, עזות, שטאָלץ, איינבילדונג.

cock'le *n.* and *v.* (קאַקל) אַ מין גראָז; קנייטשען, צוזאַמענקנייטשען; די האַרץ־מושעל [אַזאַ מאָלוסקעל וואָס ליגט אין אַזאַ מושעל וואָס האָט די פאָרם פון אַ האַרץ. די מושעל ווערט געברויכט פאַר פערשיעדענע פערציערונגען].

cock'le-boat *n.* (קאַקל'-באָוט) אַ לייכט שיפעל.

cock'le-shell *n.* (קאַקל'-שעל) די האַרץ־מושעל. ז. *cockle*.

cock'loft *n.* (קאַק'-לאָפט) אַ מאַנסאַרדע, אַ מעזאַנין [אַ צימער אונטער'ן דאַך].

cock'-mas'ter *n.* (קאַק'-מעס'-טער) דער וואָס האָדעוועט און לערנט קאַמפּף־העהנער.

cock'-match *n.* (קאַק'-מעטש) העהנער וועט־קאַמפּף.

cock'-met'al *n.* (קאַק'-מעט'-על) אַ ווייי־כער מעטאַל וואָס בעשטעהט פון צוויי טיי־לען קופּער און איין טייל בליי. ווערט בע־נוצט פאַר פערשיעדענע כלים.

cock'ney *n.* (קאַק'-ני) אַ געבאָרענער פון לאָנדאָן [ווערט געברויכט ווענען אַ לאָנדאָנער וואָס האָט בעקומען אַ קנאַפּע ערציהונג].

cock'ney di'alect (קאַק'-ני דאי'-ע-לעקט) די שפּראַך פון לאָנדאָנער המון.

cock'neydom *n.* (קאַק'-ני-דאָם) לאָנ־דאָן און אומגעגענד [אַלס שיפּפּוואָרט].

cock'neyism *n.* (קאַק'-ני-איזם) די שפּראַך און אויפפיהרונגען פון לאָנדאָנער המון.

cock of the roost (קאַק אָוו טהי רוסט) אַ מענש וואָס גרויל'ט זיך, קוראַזשעט זיך, וואָס מאַכט פון זיך אַ גאַנצען העלד.

cock of the school (קאַק אָוו טהי סקוהל) דער רעדעל־פיהרער.

cock of the walk (קאַק אָוו טהי וואָהק) איינער וואָס האָט בייגעקומען אַלע הינדערניסע; אַ פיהרער, אַ הויפּט־מאַן.

cock of the wood (קאַק אָוו טהי וואוד) אַן אויער־האָהן [אַ מין ווילדער האָהן].

cock'pit *n.* (קאַק'-פּיט) דער פּלאַץ, וואו עס קומט פאָר דאָס שפּיעל פון העהנער־קאַמפּף [אַ מין שפּיעל וואו ספּעציעל גע־לערנטע דערצו העהנער שלאָגען זיך]; אַ האָספּיטאַל־צימער אין די אַמאָליגע קריעגס־שיפען.

cock'roach *n.* (קאַק'-ראָוטש) אַ פּרייס.

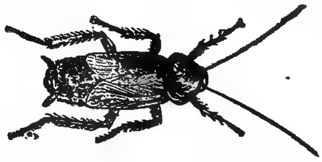

Cockroach

cocks'comb *n.* (קאַקס'-קאָום) דער קאַם פון אַ האָהן; אַ מין פלאַנצע וואָס זעהט אויס ווי דער קאַם פון אַ האָהן; דאָס רויטע היטעלע פון אַ הויף־נאַר [אַ מענש וואָס פלעגט זיך מאַכען נאַריש און משוגע ביי די אַמאָליגע פּריצים].

cocks'head *n.* (קאַקס'-העד) אַ שיי־טען־פלאַנצע מיט קליינע בעבלעך.

cock'spur *n.* (קאַק'-ספּויר) העהנער־שע שפּאָרען; אַ מין דאָרן־פלאַנצע.

cock'spur-grass *n.* (קאַק'-ספּויר-גראַס) אַ מין שטרוי־אַרטיגער גראָז.

cock'-sure *a.* and *adv.* (קאַק'-שור) גאַנץ זיכער.

cock'-sure'ness *n.* (קאַק'-שור-נעס) פאָלשטענדיגע זיכערקייט; פאָלקאָמענע איבערצייגונג.

cock'swain *n.* (קאַק'-סוויין) דער רו־דערער, דער פיהרער פון אַ קליין שיפעל.

cock'tail *n.* (קאק׳-טייל) א מין שנאפס צוגעפערטיגט מיט געווירצע בשמים; א פויגעל, ביי וועלכען דער עק איז ווי ביי א האהן; א מין אייראפעאישער אינזעקט; א מענש וואס האט ניט בעקומען קיין גוטע ערציהונג.

cock'-wa'ter *n.* (קאק׳-הוואה׳-טער) א שטראם וואסער אבצושווינקען די זאמד פון ערץ [רויהער מעטאל].

cock'weed *n.* (קאק׳-הוויעד) דאס פעפער=קרויט [א מין פלאנצע].

cock'y *a.* (קאק׳-אי) פרעך, שטאלץ; מונטער, לעבעדיג.

co'co *n.* (קאו׳-קאו) ז. *cocoa*

co'coa *n.* (קאו׳-קאו) די פאלמע, אויף וועלכער עס וואקסען קאקאס=ניס; קאקאא, שאקאלאד; די קערענדלעך פון וועלכע מען מאכט קאקאא אדער שאקאלאד.

co'coanut *n.* (קאו׳-קא-נאט) קאקאס=נוס.

co'coanut mat'ting (קאו׳-קא-נאט מעט׳-אינג) ראגאזשעס געמאכט פון די קארע פון קאקאס=פאלמען.

co'coanut-oil *n.* (קאו׳-קא-נאט-איל) קאקאס=אויל [אויל וואס מען בעקומט פון די קאקאס=ניס].

co'coanut-tree *n.* (קאו׳-קא-נאט-טריע) דער קאקאס=נוס בוים.

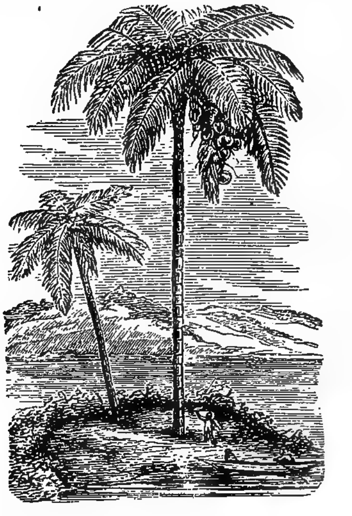

Cocoanut-tree

co'coa-oil *n.* (קאו׳-קאו-איל) ז. *cocoanut-oil*

co'coa-plum *n.* (קאו׳-קאו-פלאם) די קאקאס=פלוים.

co'coa-pow'der *n.* (קאו׳-קאו-פאו׳-דער) א זארט שיס=פולווער פון א ברוינעם קאליר.

co'coa-roas'ter *n.* (קאו׳-קאו-ראוס׳-טער) א קאקאא=ברענער [אזא פאן אדער אויוועלע צום ברענען קאקאא אדער קאפע].

co'coa-tree *n.* (קאו׳-קאו-טריע) ז. *cocoanut-tree*

cocoon' *n.* (קא-קוהן׳) דער קאקאן [דאס פאוטינע=געוועב, אין וועלכען זייד=ווערים וויקלען זיך איין].

cocoo'nery *n.* (קא-קוה׳-נער-אי) א פלאץ וואו מען האדעוועט זייד=ווערים.

coc'tile *a.* (קאק׳-טיל) דורכגעברענט [ווי ציגעל, וועלכע מען ברענט דורך אין אן אויוועו].

cod *n. and v.* (קאד) א שטאק=פיש [א געוויסער ווערטהפאלער ים=פיש, פון וועלכען עס ווערט געמאכט לעבער=טראן]; א שאלעכץ, א סטרוטשקע, א שייט; א ביימעל; דער בויך; איינהילזען; בעדעקען זיך מיט א שאלעכץ.

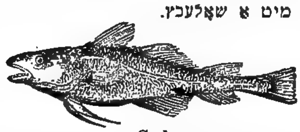

Cod

C. O. D. (סי. או. די.) די ראשי תבות פון *cash on delivery*, בעצאהלען ביים בעקומען די סחורה.

The package was forwarded C. O. D. and was paid for when it arrived at the house.

co'da *n.* (קאו׳-דא) די קאדא [די ענדע וואס ווערט צוגעשריבען צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן און אין וועלכער עס ווערען איבערגע׳חזר׳ט איינינע פריהריגע טיילען].

cod'ded *a.* (קאד׳-עד) איינגעשלאסען אין א שייט אדער סטרוטשקע [ווי באב, ארבעס א. ד. ג.]

cod'der *n.* (קאד׳-ער) דער וואס פאנגט שטאק=פיש; די שיף, וועלכע מען בענוצט צו כאפען שטאק=פיש.

cod'dle *v. and n.* (קאדל) 1. לייכט זידען אדער קאכען [ווי מען קאכט פרוכט]; 2. לאשטשען, פערצערטלען; 3. דער ווייכלינג, א פערצערטעלטער, איידעל=ערצויגענער מענש.

2. Indulgent parents foolishly coddle their children.

code *n.* (קאוד) א קאדעקס, א געזעץ=בוך [א בוך, וואו עס זיינען צוזאמענגעקליבען און סיסטעמאטיזירט די געזעצען פון לאנד].

codeb'tor *n.* (קאו-דע׳-טאר) דער מיט=שולדיגער, דער וואס איז נאך מיט איינעם שולדיג א חוב.

codefen'dant *n.* (קאו-די-פענ׳-דענט) דער מיט=אנגעקלאגטער, דער וואס איז נאך מיט איינעם אנגעקלאגט אין א פערברעכען.

co'dex *n.* (קאו׳-דעקס) א קאדעקס, א סיסטעמאטישע צוזאמענקלייבונג פון רעגעלען, תקנות; אן אלטער כתב=יד [בעזונדערס פון די היילינע שריפטען]; א בוך, וואו עס זיינען סיסטעמאטיש צוזאמענגעקליבען די געזעצען פון א לאנד.

cod'fish *n.* (קאד׳-פיש) דער שטאק=פיש.

cod'fish aristoc'racy (קאד׳-פיש ע-ריס-טאק׳-רע-סי) פוסטע אריסטאקראטיע; אויפגעקומענע נגידים.

cod'-fish'er *n.* (קאד׳-פיש׳-ער) דער וואס פאנגט שטאק=פיש.

cod'-fish'ery *n.* (קאד׳-פיש׳-ער-אי) דאס פאנגען שטאק=פיש; דער האנדעל מיט שטאק=פיש; דאס ארט וואו מען פאנגט שטאק=פיש.

codg'er *n.* (קאדזש׳-ער) א קארגער מענש, א קמצן; אן אלטער חברה=מאן; א מאדנער מענש; א גוט=ברודער.

cod'ical *a.* (קאד׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו א קאדעקס אדער צו א סיסטעמאטישער זאמלונג פון געזעצען.

cod'ices *n.* (קאד׳-אי-סיז) קאדעקסען.

cod'icil *n.* (קאד׳-אי-סיל) א צוזאץ אדער א צוגעשריבענער שטיק צו א צואה.

codicil'lary *a.* (קאד-אי-סיל׳-ע-רי) וואס דיענט אלס צוזאץ צו א צואה.

codifica'tion *n.* (קאד-אי-פי-קיי׳-שאן) די סיסטעמאטישע איינארדנונג און ארייינטראגונג פון א געזעץ אין געזעץ=בוך.

cod'ifier *n.* (קאד׳-אי-פאי-ער) איינער וואס סיסטעמאטיזירט און טראגט אריין געזעצע אין געזעץ=בוך.

cod'ify *v.* (קאד׳-אי-פאי) סיסטעמאטיש ארדנען און אריינטראגען געזעצע אין געזעץ=בוך.

To codify laws requires exceptional ability. Conflicting statutes must be harmonized.

codivi'sion *n.* (קאו-די-וויזש׳-אן) די איינטיילונג אדער קלאסיפיצירונג לויט צוויי בעזונדערע מאדוסען אדער פרינציפען [ווי למשל, א דריי=עק אין געאמעטריע ווערט איינגעטיילט ערשטענס לויט זיינע ווינקלען און צווייטענס לויט זיינע זייטען].

cod'le *v. and n.* (קאדל) ז. *coddle*

cod'ling *n.* (קאד׳-לינג) א יונגער שטאק=פיש; אן אונצייטיגער עפעל, וועלכען מען קען עסען נור געבאקטערהייד; פריה=צייטיגע עפעל צום קאכען.

cod'ling-moth *n.* (קאד׳-לינג-מאהטה) אן עפעל=ווארים, עפעל=פליג.

cod'-liv'er *n.* (קאד׳-ליוו׳-ער) דער לעבער פון א שטאק=פיש.

cod'-liv'er oil (קאד׳-ליוו׳-ער איל) פיש=טראן, לעבער=טראן [ווערט געברויכט אלס מעדיצין].

coe *n.* (קאו) א קליינע ביידעל פון ברעטער אין א קויהלען=גרוב.

cœ'cum *n.* (סיע׳-קאם) די בלינדע קישקע. ז. *cæcum*

coed'itor *n.* (קאו-עד׳-אי-טאר) א מיט=רעדאקטאר.

coeduca'tion *n.* (קאו-עד-יו-קיי׳-שאן) דאס שטודירען פון מענער און פרויען אין דעמזעלבינען קלאס אדער שוהל.

Co-education as a system is declining.

coeduca'tional *a.* (קאו-עד-יו-קיי׳-שאנ-על) וואס איז שייך צו דעם שטודירען פון מענער און פרויען אין דעמזעלבינען קלאס אדער שוהל; וואס ערלויבט פרויען און מענער צו שטודירען אין איין שוהל.

coeffect' *n.* (קאו-ע-פעקט׳) א ביי=ווירקונג, א נעבען=ווירקונג.

coef'ficacy *n.* (קאו-עפ׳-אי-קע-סי) די מיטווירקונג פון צוויי אדער עטליכע עלעמענטען ארויסצוברייננען איין זאך.

coeffi'ciency *n.* (קאו-ע-פיש׳-ענ-סי) מיטווירקונג, צוזאמענווירקונג.

coeffi'cient *a. and n.* (קאו-ע-פיש׳-ענט) מיטווירקענד, צוזאמענווירקענד; איינער אדער עפעס וואס ווירקט מיט אנדערע צוליעב איין ציעל; א קאעפיציענט [א ציפער אדער בוכשטאב וואס ווערט געשטעלט פאר אן אלגעבראאישען אויסדרוק, מיט וועלכען ער דארף גע׳כפל׳ט ווערען; אין פיזיק — א ציפער אדער בוכשטאב וואס ציינט אן דעם גראד פון אן אייגענשאפט פון א שטאף].

coeffi'ciently *adv.* (קאו-ע-פיש׳-ענט-לי) דורך מיטווירקונג, דורך צוזאמענווירקונג.

coe'horn *n.* (קאו׳-האהרן) א קליינער הארמאט.

coel'der *n.* (קאו-על׳-דער) א מיט=עלטסטער, איינער וואס שטעהט מיט נאך איינעם בראש.

cœ'lebs *n.* (סיע׳-לעבס) א בחור, אן אונפערהייראטער מאן.

coelec'tion *n.* (קאו-אי-לעק׳-שאן) דאס אויסקלייבען פאר אן אמט איינעם צוזאמען מיט אנדערע.

Cœlen'tera *n.* (סי-לענ׳-טע-רא) די פלאנצען=טהיערע [דער מין בעשעפעניסען וואס האבען א חלל, וועלכער פערנעהמט

זייער גאנצען קערפּער און וועלכער פונקציאנירט אי אלס פערדייאונגס=סיסטעם אי אלס בלוט=צירקולאציאנס=סיסטעם (צו דעם מין געהערען די זשעלאטין=פיש, קאראלען א. ד. ג.)].

Cœlentera'ta *n.* (סי-לענ-טע-ריי'-טא) ז. *Cœlentera*

cœlen'terate *a. and n.* (סי-לענ'-טע-רייט) וואס איז שייך צו די בעשעפעניש, וועלכע האבען א חלל, וואס פערנעהמט זייער גאנצען קערפּער; א בעשעפעניש פון דיעזען מין. ז. *Cœlentera*

cœles'tin *n.* (סי-לעס'-טין) דער קעלעסטין [א מין מינעראל]: די קעלעסטינא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

cœ'liac *a.* (סי'-לי-עק) ז. *celiac*

cœ'liac flux (סי'-לי-עק פלאקס) א שלשול, א שוואכער מאגען מיט ווייטאגען.

cœ'liac pas'sion (סי'-לי-עק פעש'-אן) ז. *cœliac flux*

cœ'lo-naviga'tion *n.* (סי'-לאו-נעוו-אי-ניי'-שאן) דער ארט נאוויגאציאן [שיף=פאהרען], וואו די לאגע פון שיף אין מיט'ן ים ווערט בעשטימט ניט דורך'ן קאמפאס, נאר לויט דער לאגע פון א געוויסען שטערען אדער פלאנעט.

coemp'tion *n.* (קא-עמפ'-שאן) דאס אויסקויפען א גאנצען ארטיקעל, כדי דערנאך צו קענען קאנטראלירען זיין פרייז אויף'ן מארק.

coemp'tor *n.* (קא-עמפ'-טאר) דער וואס קויפט אויס מיט א מאל די גאנצע סחורה, כדי נאכדעם צו קענען קאנטראלירען דעם פרייז פון דיעזען ארטיקעל אויף'ן מארק.

cœ'nobite *n.* (סי'-נאו-באיט) ז. *cenobite*

cœno'bium *n.* (סי-נאו'-בי-אם) א מאנאסטיר, א גרופּע מאנאכען וואס לעבען אלע צוזאמען; א צוזאמענגעקלעפּטע מאסע פון נידריגע פלאנצען=חיות.

coe'qual *a. and n.* (קאו-אי'-קהוועל) גלייך מיט אן אנדערען [פון דעם זעלבען ראנג אדער שטאנד]; דאס וואס איז גלייך צו אן אנדער זאך.

coequal'ity *n.* (קאו-אי-קהוואל'-אי-טי) גלייכהייט, דאס זיין גלייך מיט אן אנדערען.

coe'qually *adv.* (קאו-אי'-קהוועל-אי) אויף א גלייכען שטייגער מיט אן אנדערען.

coe'qualness *n.* (קאו-אי'-קהוועל-נעס) ז. *coequality*

coerce' *v.* (קא-אורס') צווינגען.
A monopolist can coerce the public to pay him high prices for his goods.

coer'cer *n.* (קא-אויר'-סער) דער וואס צווינגט; דער וואס בעשרענקט אדער האלט איין.

coer'cible *a.* (קא-אויר'-סיבל) וואס קען איינגעשרענקט ווערען, וואס איז צום איינשרענקען; וואס לאזט זיך צווינגען.

coer'cibleness *n.* (קא-אויר'-סיבל-נעס) די איינגעשרענקטקייט, געצוואונגענקייט.

coer'cion *n.* (קא-אויר'-שאן) איינשרענקונג; צוואנג.

coer'citive *a. and n.* (קא-אויר'-סי-טיוו) וואס קען צווינגען אדער איינשרענקען; דאס וואס צווינגט.

coer'cively *adv.* (קא-אויר'-סיוו-לי) מיט צוואנג, אנווענדענדיג צוואנגס=רעכט.

coer'civeness *n.* (קא-אויר'-סיוו-נעס) דאס זיין צוואנגהאפטיג אדער איינשרענקענד.

coessen'tial *a.* (קאו-ע-סענ'-שעל) פון גלייכען וועזען, גלייך אין עצם.

coessential'ity *n.* (קאו-ע-סענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פון דעם זעלבען וועזען; דאס זיין בעצם גלייך.

coessen'tially *adv.* (קאו-ע-סענ'-שעל-אי) אין וועזען גלייך; בעצם גלייך.

coestab'lishment *n.* (קאו-עס-טעב'-ליש-מענט) א געשעפט וואס ווערט אנגעפיהרט פון שותפים.

coestate' *n.* (קאו-עס-טייט') א גוט אדער שטאאט וואס בעשטעהט פון בעזונדערע פעראייניגטע טיילען.

coeta'nean *n.* (קאו-אי-טיי'-ני-ען) איינער וואס איז פון דעם זעלבען אלטער מיט נאך איינעם.

coeta'neous *a.* (קאו-אי-טיי'-ני-אס) פון דעם זעלבען אלטער מיט נאך איינעם.

coeta'neously *adv.* (קאו-אי-טיי'-ני-אס-לי) ז. *coetaneous*

coeter'nal *a.* (קאו-אי-טויר'-נעל) וואס עקזיסטירט מיט נאך עטוואס פון אייביג אן.

coeter'nally *adv.* (קאו-אי-טויר'-נעל-אי) דורך גלייכער אייביגקייט.

coeter'nity *n.* (קאו-אי-טויר'-ני-טי) גלייכע אייביגקייט; דאס עקזיסטירען מיט נאך איינעם פון אייביג אן.

coe'val *a. and n.* (קא-אי'-וועל) גלייכציטיג; פון דעם זעלבינען אלטער; איינער וואס איז מיט אן אנדערען פון דעם זעלבינען אלטער.

coexec'utor *n.* (קאו-עג-זעק'-יו-טאר) דער וואס איז בעשטימט מיט נאך איינעם אויסצופיהרען די צוואה פון א געשטארבענעם; דער וואס פיהרט אויס מיט נאך איינעם דעם פסק=דין.

coexec'utrix *n.* (קאו-עג-זעק'-יו-טריקס) א מיט=עקזעקוטארין [די וואס פיהרט אויס מיט נאך אימעצען די צוואה פון א געשטארבענעם].

coexist' *v.* (קאו-עג-זיסט') עקזיסטירען אדער בעשטעהען גלייכצייטיג מיט אן אנדערען.

coexis'tence *n.* (קאו-עג-זיס'-טענס) דאס עקזיסטירען אדער בעשטעהן אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

coexis'tent *a. and n.* (קאו-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען; א זאך וואס עקזיסטירט אין דער זעלבער צייט אדער וואס איז אונמיטעלבאר פערבונדען מיט אן אנדערער.

coexpand' *v.* (קאו-עקס-פענד') פאנאנדערשפרייטען אדער אויסשטרעקען צוזאמען אויף א גלייכען אופן; אויסציהען אויף דער זעלבער שטרעקע.

coextend' *v.* (קאו-עקס-טענד') זיך גלייך אויסשטרעקען מיט אן אנדערען.

coexten'sion *n.* (קאו-עקס-טענ'-שאן) גלייכע אויסשטרעקונג אדער אויסברייטונג פון איין זאך מיט אן אנדערער.

coexten'sive *a.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו) וואס שטרעקט זיך אויס גלייך ווייט; וואס פערנעהמט דעם גלייכען שטח אדער די גלייכע צייט.

coexten'sively *adv.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו-לי) ז. *coextensive*

coexten'siveness *n.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו-נעס) דער צושטאנד אדער די אייגענשאפט פון האבען דיזעלבע אויסשטרעקונג ווי אן אנדער זאך.

cof'fee *n.* (קאפ'-אי) קאווע, קאפע; די בעבלעך פון א קאפע=בוים; דער קאפע=בוים.

cof'fee-bean *n.* (קאפ'-אי-ביען) א קאפע=בעבעל.

cof'fee-ber'ry *n.* (קאפ'-אי-בער'-אי) ז. *coffee-bean*

cof'fee-blight *n.* (קאפ'-אי-בלאיט) א מיקראסקאפּישער שוועמעל, וועלכער ברייננט גרויסען שאדען די קאפע=בוימער.

cof'fee-bug *n.* (קאפ'-אי-באג) אן אינזעקט וואס האלט זיך אויף אויף קאפע=בוימער און ברייננט זיי שאדען.

cof'fee-clea'ner *n.* (קאפ'-אי-קליע'-נער) אן אפאראט, מיט וועלכען מען שיילט אויס די קאפע=בעבלעך פון די שייטען; א מאשין וואס רייניגט רויהע קאפע.

cof'fee-cup *n.* (קאפ'-אי-קאפ) א קאפע=טאס.

cof'fee-house *n.* (קאפ'-אי-האוס) א קאפע=הויז.

cof'fee-mill *n.* (קאפ'-אי-מיל) א מיהלבעל, אין וועלכער מען מאהלט קאפע.

cof'fee-plant *n.* (קאפ'-אי-פלענט) א קאפע=בוימעל.

Coffee-plant

cof'fee-planta'tion *n.* (קאפ'-אי-פלענ-טיי'-שאן) א קאפע=פלאנטאציע [א לאנד=בעזיץ וואו עס ווערט געפלאנצט קאפע].

cof'fee-pot *n.* (קאפ'-אי-פאט) א קאפע=קאן.

cof'fee-roas'ter *n.* (קאפ'-אי-ראוס'-טער) איינער וועלכער ברענט קאפע=בעבלעך צו מאהלען זיי; א מאשין צו ברענען קאפע=בעבלעך.

cof'fee-room *n.* (קאפ'-אי-רוהם) א קאפע=הויז; א נארקיך.

cof'fee-set *n.* (קאפ'-אי-סעט) א קאפע=סערוויז [אלע כלים וואס זיינען נויטיג פאר צוגרייטען און טרינקען קאפע].

cof'fee-shop *n.* (קאפ'-אי-שאפ) א קאפע=הויז; א קראם וואו מען פערקויפט קאפע.

cof'fee-tree *n.* (קאפ'-אי-טריע) דער קאפע=בוים.

cof'feine *n.* (קאפ'-אי-אין) ז. *caffein*

cof'fer *n. and v.* (קאפ'-ער) א קאסטען, א קופערט; א געלד=קאסטען; אזא ארט פערציערונגס=ארבייט אויף א סופיט [סטעליע]: ארייןלעגען אין א קאסטען.

cof'fer-dam *n.* (קאפ'-ער-דעם) א קאפער=דאם [א פעסטער קאסטען וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א טייך אדער אין אן אנדער וואסער=פלאץ פאר דעם צוועק אויסצופומפּען דאס וואסער אויף דעם ארט, אום מען זאל קענען לעגען א פונדאמענט פאר א געביידע וואס דארף דארטען געבויט

ווערען, ווי א בריק א. ד. ג.]; אזא גומי מיט קלאמערען וואס רענטיסטען בענוצען ארומצולעגען ארום א צאהן, וועלכען מען דארף פלאמבירען, אז קיין שפייעכץ זאל צו איהם נים צוקומען; איינע פון די פעסט אבגעשלאסענע קאמערען אין א קריעגס-שיף, וואס האבען די אויפגאבע ניט ארייצולאזען קיין וואסער אין שיף, ווען איהרע זייטען ווערען דורכגעשאסען [אזעלכע קאמערען ווערען געמאכט אין די זייטען פון שיף, זיי ווערען אויסגעשטאפט מיט א געוויסען מאטעריאל און בילדען א דאפעל-וואנד].

cof'ferer *n.* (קאפ'-ער-ער) אן אויבער-בעאמטער אין אמאליגען קעניגליכען הויף פון ענגלאנד, וואס האט געהאט די אויפזיכט אויף אלע אנדערע הויף-בעאמטע.

cof'fer-work *n.* (קאפ'-ער-הוואירק) אזא זארט פערציערונגס-ארבייט אויף א סופיט [סטעליע].

cof'fin *n.* and *v.* (קאפ'-אין) א טרונע, א זארג, א טויטען-קאסטען; ארייגלעגען אין א טרונע; פערשליסען און בעהאלטען פון דער שיין.

cof'fin-bone *n.* (קאפ'-אין-באון) דער ביין פון א פערד'ס פוס, וואס איז אין דער קאפיטע.

cof'fin-ma'ker *n.* (קאפ'-אין-מיי'-קער) א טרונע-מאכער.

cof'fle *n.* (קאפל) א קאמפאניע שקלאפען געפיהרט אויף'ן מארק צום פערקויף.

cofound' *v.* (קאו-פאונד') גרינדען צוזאמען.

cofoun'der *n.* (קאו-פאונ'-דער) א מיט-גרינדער.

cog *n.* and *v.* (קאג) דער צאהן פון א ראד; א קליין שיפעל; א שטוקע, א שפיצעל, בעטרוג; א געפעלשטער שפיעל-ביינדעל [וועלכער ווערט אנגענאסען מיט בליי]; מאכען צייהנער אין א ראד; חנפענען, בעטריגען; זיך אנטשעפען, זיך צוטשעפען; בערעדען, אנרעדען; שפיעלען מיט פאלשע שפיעל-ביינדלעך.

co'gency *n.* (קאו'-דזשענ-סי) מאכט צו איבערצייגען, גלויבליכקייט.

co'gent *a.* (קאו'-דזשענט) שטארק איבערצייגענד.

A logician can always give **cogent** arguments.

co'gently *adv.* (קאו'-דזשענט-לי) אויף א שטארק איבערצייגענדען אופן.

cogged dice (קאגד דאיס) פאלשע שפיעל-ביינדלעך [וועלכע זיינען אנגעגאסען מיט בליי].

cog'ger *n.* (קאג'-ער) א חונף, א בעטריגער.

cog'ging *n.* (קאג'-אינג) דאס בעטריגען דורך פאלשע שפיעל-ביינדלעך.

cog'gle *n.* (קאגל) א קליין שיפעל.

cog'gly *a.* (קאג'-לי) ניט איינגעשטעלט, ניט פעסט, ניט שטענדיג.

cogitabil'ity *n.* (קאדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) דענקבארקייט.

cog'itable *a.* (קאדזש'-אי-טעבל) דענקבאר; וואס לענט זיך אויף'ן שכל.

cog'itate *v.* (קאדזש'-אי-טייט) ערנסט דענקען; בעדענקען; זיך טיעף ארייינדענקען.

cogita'tion *n.* (קאדזש-אי-טיי'-שאן) דאס דענקען: דאס נאכדענקען.

cog'itative *a.* (קאדזש'-אי-טיי-טיוו) נאכדענקענדיג; וואס קען זיך ארייינדענקען.

cog'itatively *adv.* (קאדזש'-אי-טיי-טיוו-לי) דורך נאכדענקען.

cog'ito er'go sum (קאדזש'-אי-טאו ער'-גאו סאם) איך דענק, פאלגליך עקזיסטיר איך [א פילאזאפישער אויסדרוק פון'ם פראנצויזישען פילאזאף דעקארט].

co'gnac *n.* (קאו'-ניאק) קאניאק; פראנצויזישער בראנפען.

cog'nate *n.* and *a.* (קאג'-נייט) 1. פון דעם זעלבען מין; וואס האט א שייכות; 2. פערוואנדטע, קרובים.

1. The lecturer spoke about the tariff and **cognate** subjects.

cog'nateness *n.* (קאג'-נייט-נעס) קרובה'שאפט, פערוואנדשאפט.

cognat'ic *a.* (קאג-נעט'-איק) פערוואנדט.

cogna'tion *n.* (קאג-ניי'-שאן) פערוואנדטשאפט; קרובה'שאפט; עהנליכקייט אין נאטור אדער כאראקטער.

cogni'tion *n.* (קאג-ניש'-אן) וויסענשאפט, קענטנים; דאס וויסען.

cog'nitive *a.* (קאג'-ני-טיוו) וואס האט די מעגליכקייט צו וויסען אדער צו לערנען; וואס איז שייך צו וויסענשאפט אדער קענטנים.

cognizabil'ity *n.* (קאג-ני-זע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו וויסען, פערשטעהן אדער בעגרייפען; די מעגליכקייט אונטערזוכט און געפראבירט צו ווערען.

cog'nizable *a.* (קאג'-ני-זעבל) וואס קען בעגריפען אדער פערשטאנען ווערען; וואס קען אונטערזוכט אדער פראבירט ווערען.

cog'nizably *adv.* (קאג'-ני-זעב-לי) ז. *cognizable*.

cog'nizance *n.* (קאג'-ני-זענס) ערקענטניס, קענטנים; דאס בעגרייפען, דאס פערשטעהן; געריכטליכע ערקענונג; ערקונדיגונג פון געריכט וועגען א פערברעכען.

The judge took **cognizance** of the absence of the prisoner.

cog'nizant of (קאג'-ני-זענט אוו) וואס האט די קענטנים פון... וואס איז בעקאנט מיט... וואס קען זיך ערקונדיגען.

I was made **cognizant of** the exact facts in the case.

cog'nize *v.* (קאג'-נאיז) בעגרייפען, פערשטעהן, וויסען.

cognizee' *n.* (קאג-ני-זיע') אימעצער וועמען עס איז געריכטליך צוגעשטימט געווארען דאס אייגענטומס-רעכט אויף א שטיק לאנד.

cog'nizor *n.* (קאג'-ני-זאר) איינער וואס טרעט אב דורך געריכט צו אימעצען זיין רעכט אויף א שטיק לאנד.

cogno'men *n.* (קאג-נאו'-מען) א פאמיליען-נאמען; א צונאמען, א ביינאמען.

cognom'inal *n.* and *a.* (קאג-נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א פאמיליען-נאמען; וואס האט דעמזעלבען נאמען; איינער וואס האט דעם זעלבען נאמען.

cognom'inate *v.* and *a.* (קאג-נאמ'-אי-נייט) געבען א צונאמען; וואס האט א צונאמען.

cognomina'tion *n.* (קאג-נאמ-אי-ניי'-שאן) א פאמיליען-נאמען; א צונאמען.

cognom'ine *adv.* (קאג-נאמ'-אי-ני) דורך א צונאמען.

cognos'cence *n.* (קאג-נאס'-ענס) קענטניס, ערקענטנים; דאס וויסען.

cognoscen'te *n.* (קאו-ניאו-שענ'-טע) א מבין, א פערשטעהער.

cognoscibil'ity *n.* (קאג-נאס-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין ערקענבאר; בעגרייפליכקייט, פערנעהמבארקייט.

cognos'cible *a.* (קאג-נאס'-איבל) ערקענבאר, בעגרייפליך; וואס מען קען וויסען; וואס איז אונטערווארפען א געריכטליכע אונטערזוכונג.

cognos'citive *a.* (קאג-נאס'-אי-טיוו) האבענדיג די פעהיגקייט צו ערקענען אדער וויסען.

cognos'citive fac'ulty (קאג-נאס'-אי-טיוו פעק'-אל-טי) ערקענונגס פעהיגקייט.

cogno'vit *n.* (קאג-נאו'-וויט) א געשריבענע אנערקענונג פון דעם אנגעקלאגטען דאס דער קלעגער האט רעכט.

co-guar'dian *n.* (קאו-גאר'-די-ען) א מיט-אפעקון, מיט-אפטרופוס.

cog'ware *n.* (קאג'-הוועהר) אזא גראבע געוואנד וואס פלעגט געברויכט ווערען פון דער ארעמער בעפעלקערונג אין ענגלאנד ביז'ן ענדע פון 16טען יאהרהונדערט.

cog'-wheel *n.* (קאג'-הוויעל) א צאהן-ראד.

cohab'it *v.* (קא-העב'-איט) לעבען צוזאמען ווי א מאן מיט א פרוי [אפט ביי פערזאנען וועלכע זיינען ניט געזעצליך פערהייראט]; געשלעכטליך פערקעהרען.

cohab'itant *n.* (קא-העב'-אי-טענט) א מיט-בעוואהנער, איינער וואס וואהנט מיט א צווייטען אין דעם זעלבען הויז.

cohabita'tion *n.* (קא-העב-אי-טיי'-שאן) דאס בייזאמען לעבען ווי א מאן און פרוי [אפט וועגען פערזאנען וואס זיינען נים געזעצליך פערהייראט]; דער אקט פון געשלעכטליכען פערקעהר.

cohab'iter *n.* (קא-העב'-אי-טער) ז. *cohabitant*.

coheir' *n.* (קאו-עהר') א מיט-יורש, איינער וואס איז בערעכטיגט מיט נאך איינעם צו א ירושה.

coheir'ess *n.* (קאו-עהר'-עס) א מיט-יורש'טע, איינע וואס איז בערעכטיגט צו א טייל ירושה.

coheir'ship *n.* (קאו-עהר'-שיפ) די מיט-ערבשאפט.

cohere' *v.* (קא-היער') צוזאמענהעפטען, צוזאמענקלעפען, צונויפפאסען; זיין לאגיש צונויפגעפאסט אדער צונויפגעבונדען; איבעראיינשטימען, מושוה ווערען.

coher'ence *n.* (קא-היער'-ענס) צוזאמענהאנג; פערבינדונג; צונויפפאסונג.

This author's style is always characterized by **coherence**.

coher'ency *n.* (קא-היער'-ענ-סי) ז. *coherence*.

coher'ent *a.* (קא-היער'-ענט) צוזאמענהענגענד; צונויפגעפאסט; לאגיש צונויפגעבונדען; מיט א טאלק.

He was so frightened, that he could give no **coherent** answer as to what happened.

coher'ently *adv.* (קא-היער'-ענט-לי) אין צוזאמענהאנג; אין א לאגישער פערבינדונג; מיט א טאלק.

coher'er *n.* (קאו-היער'-ער) א קאהערער [אזא קליינעם גלעזערנעם רעהרעל אנגעפילט מיט קליינע שטיקלעך זילבער און ניקעל וועלכעס ווערט בענוצט אין דראטלאזע טעלעגראפיע פאר דעם עלעקטרישען קאנטאקט].

coher'itor *n.* (קאו-הער'-אי-טאר) א מיט-יורש.

cohesibil'ity *n.* (קא-הי-זי-ביל'-אי-טי) די קאהעזיאנס-קראפט [די פיזיקאלישע אייגענשאפט דורך וועלכע די מאלעקולען פון א שטאף האלטען זיך צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע מאסע]; די צונויפקלעפונג; דאס צוזאמענהאלטען זיך.

cohe'sible *a.* (קא-הי'-זיבל) קאהעזיאנס-פעהיג. ז. *cohesion*.

cohe'sion *n.* (קא-הי'-זשאן) קאהעזיאן

[די פיזיקאלישע איינגענשאפט פון די מאלעקולען (טיילכלעך) פון שטאף זיך צו האלטען צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע, איינפערמיגע מאסע]; דאס זיין צונויפגעקלעפט אדער פעראייניגט.

cohe'sive *a.* (קא-הי'-סיוו) צוזאמענהענגענד, וואס האלט זיך צוזאמען; וואס האט די איינגענשאפט פון קאהעזיאן; צונויפקלעפענד.
The bandage is held on by **cohesive** plaster.

cohe'sively *adv.* (קא-הי'-סיוו-לי) אין צוזאמענהאלטונג; דורך קאהעזיאן.

cohe'siveness *n.* (קא-הי'-סיוו-נעס) ז. ***cohesion***

cohib'it *v.* (קא-היב'-איט) ז. ***cohesibility***
אבהאלטען, הינדערן.

cohibi'tion *n.* (קאו-הי-ביש'-אן) הינדערניש, אבהאלטונג.

co'hobate *v.* (קאו'-הא-בייט) נאך אמאל דיסטילירען.

cohoba'tion *n.* (קאו-הא-ביי'-שאן) דאס נאך אמאל דיסטילירען.

co'hort *n.* (קאו'-הארט) אן אבטיילונג סאלדאטען; אן אבטיילונג פוס-סאלדאטען אין אלטען רוים; א גרופע פלאנצען אדער חיות וואס געהערען צו איין מין.

coif *n. and v.* (קאיף) א יארמולקע; אן אדוואקאטען יארמולקע [אזא יארמולקע וואס אדוואקאטען טראגען אין איינינגלענדער ווען זיי טרעטען אויף אין געריכט]; א הויב; בעדעקען מיט א הויב.

coif'fure *n.* (קאיפ'-יור) א קאפ-פוץ; א האר-פריזור.

coign *n.* (קאין) א ווינקעל; א שפיץ.

coign of van'tage (קאין אוו ווענ'-טיידזש) אן אויסגעצייכענטע פאזיציע.

coil *v. and n.* (קאיל) אויפוויקלען ווי א קנויל אדער ספיראלע; זיך צונויפוויקלען ווי א קנויל אדער ספיראלע; געוויקעלטע שטריק; אן עלעקטרישער קופער-דראט וואס איז געוויקעלט ווי א ספיראלע; א גרופע אייזערנע רעהרען וואס זיינען צונויפגעשטעלט אין דער פארם פון א ספיראלע, ווי ביי דאמפף-הייצונג; לארם; טומעל.

coin *n. and v.* (קאין) א מינץ, א מטבע; א ווינקעל, א קלין; פרעגען אדער גיסען מטבעות; פאבריצירען, ערפינדען, אויסטראכטען.

coi'nable *a.* (קאי'-נעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין מטבעות.

coi'nage *n.* (קאי'-נעדזש) די פרעגונג פון מטבעות; מינץ-געלד; געצאהלט פאר די פרעגונג פון מטבעות; פאבריצירונג.

coin'-assor'ter *n.* (קאינ'-ע-סאר'-טער) א מאשין צו זארטירען מטבעות לויט זייער גרויס און געוויכט.

coin a tale (קאין ע טייל) אויסטראכטען א מעשה.

coin'-bal'ance *n.* (קאינ'-בעל'-ענס) א ספעציעלע פינקטליכע וואג פאר וועגען מטבעות.

coincide' *v.* (קאו-אינ-סאיד') צוזאמענטרעפען אין איין פונקט; איבעראיינשטימען.
My judgment **coincides** with your opinion on the question.

coin'cidence *n.* (קא-אינ'-סי-דענס) צוזאמענטרעפונג אין איין צייט אדער איין פונקט; איבעראיינשטימונג; א צופעליגע איבעראיינשטימונג.
It was a **coincidence** that Thomas Jefferson and John Adams died on the anniversary of the signing of the Declaration of Independence.

coin'cident *a.* (קא-אינ'-סי-דענט) צוזאמענטרעפענד; איבעראיינשטימענד.

coinciden'tal *a.* (קא-אינ-סי-דענ'-טעל) וואס טרעפט זיך צונויף אין איין צייט אדער אין איין פונקט.

coinciden'tally *adv.* (קא-אינ-סי-דענ'-טעל-אי) דורך צונויפטרעפען אין איין צייט אדער אין איין פונקט; דורך איבעראיינשטימונג.

coin'cidently *adv.* (קאו-אינ'-סי-דענט-לי) ז. ***coincidentally***

coinci'der *n.* (קאו-אינ-סאי'-דער) דער וואס שטימט איין מיט אן אנדערען.

coin'-coun'ter *n.* (קאינ'-קאונ'-טער) א מאשינקע צו צעהלען געלד [מטבעות].

coin'dicant *a. and n.* (קאו-אינ'-די-קענט) וואס דערלענגט נאך א סמן אדער סימפטאם; וואס שטימט איין מיט אן אנדער סמן אדער סימפטאם; א גלייכער סמן אדער סימפטאם וואס ציינט אן דיזעלבע זאך וואס אן אנדערער.

coindica'tion *n.* (קאו-אינ-די-קיי'-שאן) א צייכען אדער סימפטאם וואס ווייזט דיזעלבע זאך וואס אן אנדערער.

coi'ner *n.* (קאי'-נער) א מינצען-פרעגער [איינער וואס שטעמפעלט מטבעות]; אן אויסטראכטער.

coinhab'itant *n.* (קאו-אינ-העב'-אי-טענט) א מיט-בעוואהנער [איינער וואס וואהנט צוזאמען מיט אנדערע].

coinhab'iting *n.* (קאו-אינ-העב'-אי-טינג) דאס וואהנען צוזאמען.

coinher'itance *n.* (קאו-אינ-הער'-אי-טענס) די מיט-ערבשאפט [א ירושה אין וועלכער צוויי אדער מעהרערע זיינען בעטיילינט].

coinher'itor *n.* (קאו-אינ-הער'-אי-טאר) דער מיט-יורש.

coi'ning-press *n.* (קאי'-נינג-פרעס) א מאשין צום פרעגען [אבשטעמפלען] מטבעות.

coin'less *a.* (קאינ'-לעס) ניט האבענדיג א פרוטה.

coin mon'ey (קאין מאנ'-אי) 1. מינצען-געלד; 2. פיעל געלד פערדיענען [שמיערען געלד].
1. Congress has the power to **coin money**. 2. He is **coining money** out of his business.

coinstanta'neous *a.* (קאו-אינ-סטענ-טיי'-ני-אס) וואס פאסירט אין דערזעלבער צייט.

coinsure' *v.* (קאו-אינ-שור') פערזיכערען אימעצענס לעבען צוזאמען מיט אנדערע.

cointense' *a.* (קאו-אינ-טענס') פון דערזעלבינער אנשטרענגונג אדער ווירקזאמער קראפט, ווי אן אנדערער; פון גלייכער אנשטרענגונג אדער קראפט.

cointen'sion *n.* (קאו-אינ-טענ'-שאן) דאס זיין פון דערזעלביגער קראפט אדער אנשטרענגונג.

cointen'sity *n.* (קאו-אינ-טענ'-סי-טי) ז. ***cointension***

coin'terest *n.* (קאו-אינ'-טער-עסט) געמיינשאפטליכע אינטערעסע.

coin words (קאין הוואירדז) ערפינדען אדער אויסטראכטען נייע ווערטער.
Authors often **coin** new **words**.

coir *n.* (קאיר) פעדים אדער שטריק געמאכט פון דער קארע פון קאקוס-ניס-פאלמען.

coire *n.* (קאיר) ז. ***coir***

coit *n. and v.* (קאיט) עפעס וואס ווערט געווארפען צו א געוויסען ציעל; א שיס-ציעל; ווארפען. ז. ***quoit***

coi'tion *n.* (קא-איש'-אן) פעראייניגונג, צוזאמענקונפט; דער אקט פון געשלעכטליכען פערקעהר.

co'itus *n.* (קאו'-אי-טאס) ז. ***coition***

coju'ror *n.* (קאו-דזשו'-ראר) דער וואס שווערט פאר'ן אנדערען אז מען קען איהם גלויבען.

coke *n. and v.* (קאוק) קאקאס-קויהלען [ווערען ערהאלטען דורך עטוואס דורכברענען איינפאכע שטיין-קויהלען]; פערוואנדלען איינפאכע שטיין-קויהלען אין קאקאס-קויהלען.

coke'-kiln *n.* (קאוק'-קיל) אן אויווען וואו מען ברענט איינפאכע שטיין-קויהלען אויף קאקאס-קויהלען.

coke'-ov'en *n.* (קאוק'-אוון) ז. ***coke-kiln***

co'kernut *n.* (קאו'-קער-נאט) קאקאס-ניס.

co'king *n.* (קאו'-קינג) דאס פערוואנדלען איינפאכע שטיין-קויהלען אין קאקאס-קויהלען.

co'king-kiln *n.* (קאו'-קינג-קיל) ז. ***coke-kiln***

co'king-ov'en *n.* (קאו'-קינג-אוון) ז. ***coke-kiln***

col *n.* (קאל) א שמאלער טאל צווישען צוויי בערג.

Col. אן אבקירצונג פון ווארט ***colonel***

cola'borer *n.* (קאו-ליי'-באר-ער) א מיט-ארבייטער.

col'ander *n.* (קאל'-ענ-דער) א זייער; א פילטער.

col'arin *n.* (קאל'-ע-רין) די האלז פון א זייל.

cola'tion *n.* (קא-ליי'-שאן) דאס אויסזייען, דאס פילטרירען.

col'ature *n.* (קאל'-ע-טשור) דאס דורכזייען; דאס וואס ווערט דורכגעזייט; א זייער, א פילטער.

Col'chicum *n.* (קאל'-קי-קאם) א מין זאפראן-פלאנצען וועלכע ווערען בענוצט אין דער מעדיצין.

col'cothar *n.* (קאל'-קא-טהער) ענגליש-רויט [אזא רויט-ברוינליכער פולווער וואס ווערט ערהאלטען פון איבערנעראסטעטען אייזען].

cold *a. and n.* (קאולד) 1. קאלט, פראסטיג; 2. גלייכגילטיג; אהן געפיהל; 3. קעלט, פערקיהלונג; קאטער; 4. פון א בלויליכען עפעקט [אין בילדער מאהלעריי].
2. His manner of speech is **cold**. 3. He suffers from a **cold**. 4. He paints in **cold** colors.

cold applica'tions (קאולד עפ-לי-קיי'-שאנז) קאלטע אומשלעגע, קאלטע קאמפרעסען.

cold as char'ity (קאולד עז טשער'-אי-טי) אהן מיט-געפיהל [קאלט ווי צדקה].

cold as Christ'mas (קאולד עז קריס'-מעס) ביטער קאלט [ווי אין ווייהנאכטס-צייט].

cold blood (קאולד בלאד) געלאסענהייט; קאלט-בלוטיגקייט.

cold'-blood'ed *a.* (קאולד'-בלאד'-עד) 1. קאלטבלוטיג, אהן געפיהל; 2. וואס האט קאלטעם בלוט [ווי פיש א. ד. ג.].
1. He is a **cold-blooded** villain. 2. Reptiles, amphibians and fishes, are **cold-blooded** animals.

cold'-chis'el *n.* (קאולד'-טשיז'-על) א דלאט אדער שטעמאייזען פון פערהארטעוועטע שטאל].

cold com'fort (קאולד קאמ'-פארט) א שוואכע טרייסט.
It is **cold comfort** for the living that the dead rest in peace.

cold'-cream *n.* (קאולד'-קריעם) אזא קיהלענדע זאלב פאר די הויט.

cold discourse' (קאולד דיס-קאורס') א קאלטע, ניט אינטערעסאנטע רעדע.

cold'-drawn *a.* (קאולד'-דראהן) ארויסגעצויגען אהן דער הילף פון היץ [װעגען אוילען].

cold'-ham'mer *v.* (קאולד'-העמ'-ער) קאלט שמידען [ביי מעטאלען װען זיי װערען געשמיעדט קאלטערהייט].

cold'-ham'mering *n.* (קאולד'-העמ'-ער-אינג) דאס שמידען מעטאל קאלטערהייט.

cold'-hear'ted *a.* (קאולד'-האר'-טעד) קאלטהערציג; גלייכגילטיג; ניט האבענדיג קיין מיטגעפיהל.

cold'-hear'tedly *adv.* (קאולד'-האר'-טעד-לי) אויף א קאלטהארציגען אופן; דורך גלייכגילטיגקייט.

cold'-hear'tedness *n.* (קאולד'-האר'-טעד-נעס) קאלט־הארציגקייט; גלייכגילטיגקייט.

cold'ish *a.* (קאולד'-איש) קיהל.

cold jest (קאולד דזשעסט) א פוילער וויץ.

cold'-kind *a.* (קאולד-קאינד) קאלט, אבער ליעבליך.

cold'ly *adv.* (קאולד'-לי) אויף א קאלטען שטיינער; אהן געפיהל; גלייכגילטיג.

cold'-mo'ving *a.* (קאולד'-מו'-ווינג) גלייכגילטיג, אהן אינטערעסע.

cold'ness *n.* (קאולד'-נעס) קאלטקייט; גלייכגילטיגקייט.

cold purse (קאולד פוירס) א לעדיג בייטעלע, א לעדיגער טייסטער.

cold'-short *a.* (קאולד'-שארט) וואס ברעכט זיך ווען עס איז אבגעקיהלט [ווי א מעטאל].
Cold-short iron.

cold'-shoul'der *v.* (קאולד'-שאול'-דער) זיך קאלט בענעהמען, אויפנעהמען קאלט אדער גלייכגילטיג.

cold'-slaw *n.* (קאולד'-סלאה) א געריכט פון פערשיעדענע דין צושניטענע גרינסען; א קרויט־סאלאד.

cold'-sore *n.* (קאולד'-סאור) אן אויסשלאג אויף די הויט פון קעלט [הויפטזעכליך ארום מויל].

cold stor'age (קאולד סטאור'-איידזש) אן אייז־קאמער [וואו מען לעגט אוועק פראדוקטען, הויפטזעכליך עסענווארג, וואס דארפען ליעגען אויף קעלט, אז זיי זאלען ניט פערדארבען ווערען].

cold'-sweat'ing *n.* (קאולד'-סהוועט'-אינג) די מעטאדע אין גארבעריייען אראבצונעהמען די האר פון פעל דורך ווייקען זיי איינינע טעג אין קעסלען אונטער א שטראם קאלטעס וואסער.

cold'-tin'ning *n.* (קאולד'-טינ'-אינג) די מעטאדע אויסצוצינען כלים מיט צין־אמאלגאם [צין געמישט מיט קוועק־זילבער].

cold wave (קאולד הווייוו) א קאלטע לופט־כוואליע [דורך וועלכע עס ווערט פלוצים קאלט].

cold without' (קאולד הוויטה-אוט') א ריינער שנאפס אהן וועלכען עס איז בייגעמיש.

cole *n.* (קאול) קרויט; א קופע היי; נידערטרעכטיגקייט; פאלשקייט.

co-legatee' *n.* (קאו-לעג-ע-טיע') א מיט־יורש לויט צואה.

cole'-mouse *n.* (קאול'-מאוס) ז. *coal-mouse*.

Coleop'tera *n.* (קאו-לי-אפ'-טע-רא) דער מין פליגען וואס האבען הארטע פליעגעל־דעקלעך איבער זייערע געוועהנליכע פליעגלען [זשוקעס, קעפער].

coleop'teral *a.* (קאו-לי-אפ'-טע-רעל) וואס האט הארטע פליגלען־דעקלעך; וואס איז ווי א קעפער [זשוק].

coleop'terist *n.* (קאו-לי-אפ'-טע-ריסט) א קענער אדער פארשער פון פליגען אדער קעפער.

coleop'terous *a.* (קאו-לי-אפ'-טער-אס) ז. *coleopteral*.

cole'rape *n.* (קאול'-רייפ) א ריב [אזא זיסער גארטען־גרינס וואס איז עהנליך צו רעטיך].

cole'-seed *n.* (קאול'-סיעד) ריבען־זאט; א ריב.

cole'-slaw *n.* (קאול'-סלאה) א געריכט פון פערשיעדענע דין צושניטענע גרינסען; קרויט־סאלאט.

colessee' *n.* (קאו-לע-סי') א מיט־שכן; א מיט־ארענדאר.

coles'sor *n.* (קאו-לעס'-אר) א שותף אין ארויסגעבען א קאנטראקט ביים פערדינגען א הויז אדער לאנד.

cole'wort *n.* (קאול'-הוואירט) קרויט; קרויט־פלאנצע; יונגע קרויט וואס איז נאך אין בלעטער און ניט אין קעפ.

col'ic *n.* (קאל'-איק) 1. א שטארקער קרעמפף אין די געדערים אדער אין בויך [הויפטזעכליך וואס קומט פון א צו לויזען מאגען]; 2. קרעמפף אין בויך ביי קליינע קינדער, וואס קומט פון זויגען א לעדיגע פלאש.
2. The baby suffers from **colic.**

col'icky *a.* (קאל'-אי-קי) וואס איז שייך צו קרעמפף אין די געדערים; וואס ליידט פון קרעמפף אין די געדערים.

col'ic-root *n.* (קאל'-איק-רוהט) אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין נעגען קרעמפף אין די געדערים.

col'in *n.* (קאל'-אין) א מין קוראפאטקע [אזא פויגעל].

Colise'um *n.* (קאל-אי-סי'-אם) דער קאליסעאום [דער אמפיטעאטער אין אלטען רוים].

colise'um *n.* (קאל-אי-סי'-אם) א קאלאסעאום [א גרויסע געביידע פאר אויסשטעלונגען, פאר טעאטער־אויפפיהרונג, פאר גרויסע פערזאמלונגען א. ד. ג.].

coli'tis *n.* (קא-לאי'-טיס) ענטציגדונג פון גרימדארם.

coll *v.* (קאל) אבשניידען, אבשערען; פערשטריקען אין א נעץ, ארומכאפען ווי מיט א נעץ.

collab'orate *v.* (קא-לעב'-א-רייט) מיטארבייטען [בעזאנדערס אין א ליטעראריש אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collabora'tion *n.* (קא-לעב-א-ריי'-שאן) די מיטארבייטשאפט [בעזאנדערס אין ליטעראריש אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collab'orator *n.* (קא-לעב'-א-ריי-טאר) א מיטארבייטער [בעזאנדערס אין ליטעראריש אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collapse' *v. and n.* (קא-לעפס') 1. צוזאמענפאלען, איינפאלען; חרוב ווערען; צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט אדער קראנקהייט]; 2. דאס איינפאלען; דאס חרוב ווערען; דאס צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט]; 3. א פאלשטענדיגער דורכפאל [פון אן אידעע אדער אונטערנעהמונג].
1. The building **collapsed** before it was completed. 2. He suffered a **collapse** from overwork. 3. The movement for a third party in the election **collapsed.**

collapsed' *a.* (קא-לעפסט') איינגעפאלען, חרוב; צוזאמענגעבראכען.

collap'sible *a. and n.* (קא-לעפ'-סיבל) 1. וואס קען צונויפברעכען; 2. וואס מען קען צונויפקלאפען, צונויפלעגען אדער צונויפדריקען; א שיפעל וואס קען צונויפגעלעגט ווערען.
2. **Collapsible** drinking-cups are necessary for travelers.

collap'sion *n.* (קא-לעפ'-שאן) דאס צוזאמענפאלען, דאס צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט].

col'lar *n. and v.* (קאל'-ער) א קאלנער, א קראגען; א כאמוט פון א פערד; אנטהאן א קאלנער; כאפען ביים קראגען; צונויפראלען א שטיקעל פלייש און פערבינדען.

col'lar-awl *n.* (קאל'-ער-אהל) אן אהל פון א זעטלער [רימער] מיט וועלכען עס ווערען גענעהט כאמוטען פון פערד.

col'larbags *n.* (קאל'-ער-בעגז) ווייץ־בראנד [אן אויסדארונג פון ווייץ אין וואקסען].

col'lar-beam *n.* (קאל'-ער-ביעם) א קווער־באלקען.

col'lar-block *n.* (קאל'-ער-בלאק) אזא קלעצעל וואס זעטלער [רימער] בענוצען ביים נעהען א כאמוט.

col'lar-bone *n.* (קאל'-ער-באון) דער שליסעל־ביין. ז. *clavicle*.

col'lard *n.* (קאל'-ארד) אזא זארט אמעריקאנער קרויט מיט דיקע פליישיגע בלעטער [וואקסט ניט אין קעפ].

col'lared *a.* (קאל'-ערד) וואס האט א האלז־באנד; וואס איז שייך צו א האלז־באנד אדער צו א קאלנער.

col'lared beef (קאל'-ערד ביעף) אקסען־פלייש, פון וועלכען עס זיינען ארויסגענומען די ביינער און וואס איז צונויפגעראלט און איבערגעבונדען מיט שטריקלעך.

col'laret *n.* (קאל'-ער-עט) א קרענעלע, א דאמען־קראגען, א שפיצען־קראגען; א האלז־פאנצער.

col'larette *n.* (קאל'-ער-עט) ז. *collaret*.

col'larless *a.* (קאל'-ער-לעס) אהן א קראגען.

colla'table *a.* (קא-ליי'-טעבל) פערגלייכבאר.

collate' *v.* (קא-לייט') פערגלייכען און נאכזעהן; פערגלייכען כדי צו פראבירען [בעזאנדערס מאנוסקריפטען אדער סטאטיסטיק].
The critic **collated** all the manuscripts of Milton.

collat'eral *a. and n.* (קא-לעט'-ע-רעל) 1. וואס איז זייט ביי זייט מיט אן אנדער זאך; איבעראיינשטימיג; גלייך מיט...; עפעס וואס האט די זעלבע זייטען וואס אן אנדער געגענשטאנד; 2. א ניט דירעקטע שייכות; 3. א ווערטה־זאך וואס ווערט געגעבען אלס ערבות אדער גאראנטיע.
2. A **collateral** argument clarified the debate. 3. I borrowed money in the bank giving my note and **collateral** security.

collat'eral cir'cumstances (קא-לעט'-ע-רעל סויר'-קאמ-סטענ-סעז) זייטיגע אומשטענדען.

collat'eral ev'idence (קא-לעט'—ע

רעל עוו'-אי-דענס) אז אונדירעקטער בעווייז; א נעבנבעווייז.

Collateral evidence often brings out the truth better than direct proof.

collat'erally *adv.* (קא-לעט'-ע-רעל-אי) זייט ביי זייט; אונדירעקט.

collat'eralness *n.* (קא-לעט'-ע-רעל-נעס) דאס זיין זייט ביי זייט; די אונדירעקטע פערוואנדשאפט.

collat'eral secu'rity (קא-לעט'-ער-על סי-קיו'-רי-טי) געלד אדער אייגענטום איינגעלעגט אלס פערזיכערונג אדער גאראנטיע.

collat'eral trust'-bonds (קא-לעט'-ע-רעל טראסט'-באנדז) ווערטה־פאפיערען אדער אקציעס וואס ווערען ארויסגעגעבען פון א געזעלשאפט, וועלכע ווערען גאראנטירט אדער געזיכערט דורך די ווערטה־פאפיערען, וועלכע זי האט אין בעזיץ, פון אן אנדער געזעלשאפט. דער פראצענט וואס עס ווערט געצאהלט פון אזעלכע אקציעס איז קלענער ווי דער פראצענט וואס עס ווערט געצאהלט פון די ווערטה־פאפיערען דורך וועלכע זיי זיינען פערזיכערט. דער אונטערשיעד אין דעם פראצענט ווערט גענומען אלס א לעשונגס־פאנד [אבצוצאהלען די סומע אויף וועלכע די אקציעס זיינען ארויסגעגעבען געווארען].

collate' to (קא-לייט' טו) צו דערהויבען צו דעמזעלבען גראד, שענקען די גלייכע פריווילעגיע.

colla'tion *n.* (קא-ליי'-שאן) א פערגלייך פון איין זאך מיט דער אנדערער; דאס פערגלייכען [בעזאנדערס מאנוסקריפטען, ציפער אדער סטאטיסטיק]; דאס לעזען וועגען דעם לעבען פון די קריסטליכע הייליגע [בעזאנדערס אין די קלויסטערס פון די מאנאכען]; א לייכטער מאהלצייט.

colla'tive *a.* (קא-ליי'-טיוו) פערגלייכענדיג מיט אנאנדער.

colla'tor *n.* (קא-ליי'-טאר) א פערגלייכער; איינער וואס פערגלייכט מאנוסקריפטען אדער אויסגאבען פון ביכער; איינער וואס פערגלייכט אימעצען אין א פריווילעגיע.

col'league *n.* (קאל'-אינג) א קאלעגע, אן אמטס ברודער; א חבר.

colleague' *v.* (קא-ליג') ארבייטען צוזאמען אין איין אמט אדער קאנטאר.

colleagued' with (קא-ליגד' הוויטה) פערבונדען, אריין אין חברה.

col'leagueship *n.* (קאל'-אינג-שיפ) קאלעגיאליטעט; די אמטסגענאסענשאפט; דאס זיין א קאלעגע.

col'lect *n.* (קאל'-עקט) א קורצע תפלה אין א קירך; א קורצע תפלה.

collect' *v.* (קא-לעקט') זאמלען, צונויפקלייבען, צונויפמאכען; איינמאהנען.

collec'table *a.* (קא-לעק'-טעבל) וואס קען געזאמעלט ווערען; וואס קען איינגעמאהנט ווערען.

collecta'nea *n.* (קאל-עק-טיי'-ני-א) א זאמלונג פון געוועהלטע זעצע פון פערשיעדענע שריפטשטעלער.

collecta'neous *a.* (קאל-עק-טיי'-ני-אס) צוזאמענגעקליבען, צונויפגעזאמעלט.

collect'ed *a.* (קא-לעקט'-עד) 1. פערזאמעלט; צונויפגעזאמעלט; 2. געפאסט, זעלבסט בעהערשט, געלאסען.

1. He collected coins for amusement. 2. He met the danger in a collected manner.

collec'tedly *adv.* (קא-לעק'-טעד-לי) מיט זעלבסט־בעהערשונג; מיט געפאסטען מוטה, געלאסען.

He spoke quite calmly and collectedly.

collec'tedness *n.* (קא-לעק'-טעד-נעס) דאס געפאסען מוט.

collec'tible *a.* (קא-לעק'-טיבל) ז. *collectable*.

collec'ting-box *n.* (קא-לעק'-טינג-באקס) א בלעכערנע קעסטעל פאר קאלעקציאנען פון פלאנצונגען אדער אינזעקטען.

collec'tion *n.* (קא-לעק'-שאן) 1. דאס זאמלען; א זאמלונג; 2. א זאמלונג פון נדבות; 3. דאס איינמאהנען שולדען.

1. He has a collection of good books. 2. They took up a collection for the poor widow. 3. My collections this week are good.

Collec'tion Act (קא-לעק'-שאן עקט) דאס געזעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא פון יאהר 1799 וועגען איינטיילען דאס לאנד אין בעצירקען פאר דעם צוועק פון איינמאהנען אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

collec'tive *a.* and *n.* (קא-לעק'-טיוו) קאלעקטיוו, געמיינשאפטליך, צוזאמען; דאס זאמעלווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א זאמלונג פון פיעלע גלייכע זאכען (ווי „וואלד"—פון פיעלע בוימער, „פאלק"—פון פיעלע מענשען, א. ז. וו.)].

collec'tive ac'tion (קא-לעק'-טיוו עק'-שאן) א געמיינשאפטליכע טהעטיגקייט.

collec'tive bar'gaining (קא-לעק'-טיוו באר'-גיי-נינג) אן אבמאך וועגען ארבייטס־לויהן און ארבייטס־בעדינגונגען צווישען אונטערנעהמער אדער א פעראיין פון אונטערנעהמער פון איין זייט און די ארבייטער אלס ארגאניזירטע גרופע אדער קערפערשאפט פון דער אנדערער זייט; אן אבמאך צווישען אן אונטערנעהמער מיט אן ארבייטער־יוניאן.

collec'tively *adv.* (קא-לעק'-טיוו-לי) צוזאמען; געמיינשאפטליך.

The citizens of the state collectively considered, must protect their country.

collec'tiveness *n.* (קא-לעק'-טיוו-נעס) די געזאמטהייט; די פעראייניגונג; א מאסע; א סך.

collec'tive noun (קא-לעק'-טיוו נאון) א זאמעלווארט. ז. *collective*.

collec'tivism *n.* (קא-לעק'-טיוו-איזם) קאלעקטיוויזם, סאציאליזם, דער פרינציפ, אז די געמיינשאפט אדער דער שטאאט דארף קאנטראלירען די פראדוקציאן און די פראדוקציאנס־מיטעל און אז פריוואט־אייגענטום דארף אבגעשאפט ווערען.

collec'tivist *n.* and *a.* (קא-לעק'-טיוו-איסט) איינער וואס איז אן אנהענגער פון קאלעקטיוויזם; וואס איז שייך צו דעם קאלעקטיוויזם. ז. *collectivism*.

collectivis'tic *a.* (קא-לעק-טי-וויס'-טיק) וואס איז שייך צו קאלעקטיוויזם. ז. *collectivism*.

collectiv'ity *n.* (קאל-עק-טיוו'-אי-טי) די געמיינשאפט; דאס בירגערטום אלס גאנצעס.

collect' one's self (קא-לעקט' הוואנז סעלף) זיך צונויפנעהמען מיט די קרעפטען, זיך פאסען, קומען צו זיך.

collec'tor *n.* (קא-לעק'-טאר) א זאמלער; אן אנטיקען־זאמלער; א געלד־מאהנער; אן איינקאסירער; א קאלעקטאר פון אן עלעקטרישע מאשין [דער טייל פון אן עלעקטרישע מאשין וואו עס זאמעלט זיך אויף די עלעקטריציטעט].

collec'torate *n.* (קא-לעק'-טא-רייט) דאס אמט פון א געלד מאהנער אדער איינקאסירער; דער בעצירק פון אן איינקאסירער.

collec'torship *n.* (קא-לעק'-טאר-שיפ) ז. *collectorate*.

collec'tress *n.* (קא-לעק'-טרעס) אן איינקאסירערין.

colleg'atary *n.* (קא-לעג'-ע-טע-רי) א מיט־יורש.

col'lege *n.* (קאל'-עדזש) א גימנאזיום; א הויך־שוהל; אן אבטיילונג פון אן אוניווערזיטעט; א פעראיין, א קארפאראציאן.

col'lege of wit'-crack'ers (קאל'-עדזש אוו הוויט'-קרעק'-ערז) א חברה לצים, א חברה קיבעצער, א קיבעצארניע.

colle'gial *a.* (קא-לי'-דזשי-על) וואס געהערט צו א גימנאזיום אדער צו א הויך־שוהל.

colle'gian *n.* (קא-לי'-דזשי-ען) א סטודענט פון א הויך־שוהל.

colle'giate *a.* and *n.* (קא-לי'-דזשי-אייט) וואס געהערט צו א גימנאזיום אדער צו א הויך־שוהל; א סטודענט.

colle'giate church (קא-לי'-דזשי-אייט טשוירטש) א פעראייניגונג פון קירכען וואס האבען געמיינשאפטליכע גייסטליכע; א קריסטליכע סעקטע אין ענגלאנד וואס האט נים אין איהר קירך קיין בישאף.

collen'chyma *n.* (קא-לענ'-קי-מא) אזא פארם פון א דיקען צעלען־געוועב ביי קרויט־ארטיגע פלאנצען.

col'let *n.* and *v.* (קאל'-עט) דער ארט פון א רינג, וואו דער שטיין איז איינגעפאסט; א קראגען; א האלזבאנד; אזא קראגען וואס די קאטוילישע גייסטליכע טראגען; איינפאסען א שטיין אין א רינג.

collet'ic *a.* and *n.* (קא-לעט'-איק) קלייעדיג, קלעפיג, א קלעפ־מיטעל.

collide' *v.* (קא-לאיד') זיך צוזאמענשטויסען.

The ships collided in mid-ocean.

col'lie *n.* (קאל'-אי) א שעפסען־הונד [א הונד וואס ווערט מייסטענס בענוצט פון פאסטוכער צו היטען שעפסען].

col'lier *n.* (קאל'-יער) א קויהלען־גרעבער; א קויהלען־שיף.

col'liery *n.* (קאל'-יער-אי) א קויהלען־גרוב; דער קויהלען־האנדעל.

col'ligate *v.* (קאל'-אי-גייט) צוזאמענבינדען, פערבינדען.

colliga'tion *n.* (קאל-אי-גיי'-שאן) א צוזאמענבינדונג; א לאגישע פערבינדונג פון פאקטען.

col'limate *v.* (קאל'-אי-מייט) בריינגען אין דער זעלביגער ליניע [ווי די אקסען־ליניען פון די צוויי גלעזער אין א טעלעסקאפ]; מאכען פאראלעל; אנשטעלען ריכטיג א טעלעסקאפ.

col'limating *a.* (קאל'-אי-מיי-טינג) מאכענדיג פאראלעל; אנשטעלענדיג ריכטיג די גלעזער פון א טעלעסקאפ.

col'limating eye'piece (קאל'-אי-מיי-טינג אי'-פיעס) אזא אפטיש גלאז אויסצוגעפינען דעם פעהלער פון א טעלעסקאפ וואס איז נים ריכטיג אנגעשטעלט.

collima'tion *n.* (קאל-אי-מיי'-שאן) דאס אנשטעלען ריכטיג א טעלעסקאפ.

col'limator *n.* (קאל'-אי-מיי-טאר) א ריכטיג אנגעשטעלטער טעלעסקאפ וואס ווערט בענוצט אנצושטעלען ריכטיג אנדערע טעלעסקאפען.

collin'ear *a.* (קא-לינ'-אי-אר) ליגענדיג אויף דער זעלביגער גראדער ליניע.

collin'eate *v.* (קא-לינ'-אי-אייט) בריינגען אין דער זעלביגער גראדער ליניע; ריכטען אין א גראדע ליניע; ליגענען אין דערזעלביגער ליניע מיט עטוואס אנדערעס.

collinea'tion *n.* (קא-לינ-אי-איי'-שאן) דאס ברייננגען עטוואס אין דערזעלבינער ליניע מיט אן אנדער זאך.
collin'gual *a.* (קא-לינ'-גהוועל) וואס רעדט דיזעלבע שפראך.
colliq'uable *a.* (קא-ליק'-הוועבל) שמעלצבאר; וואס קען צושמאלצען ווערען.
col'liquant *a.* (קאל'-אי-קהוועגט) וואס קען געשמאלצען ווערען.
col'liquate *v.* (קאל'-אי-קהווייט) שמעלצען.
colliqua'tion *n.* (קאל-אי-קהוויי'-שאן) שמעלצונג; צונויפשמעלצונג.
colliq'uative *a.* (קא-ליק'-הווע-טיוו) שמעלצענדיג.
colliq'uativeness *n.* (קא-ליק'-הווע-טיוו-נעס) דאס שמעלצען.
colliquefac'tion *n.* (קא-ליק-הווי-פעק'-שאן) צוזאמענשמעלצונג.
colli'sion *n.* (קא-ליזש'-אן) א צוזאמענשטויסונג; דער געגענזאץ, אנטאגאניזם.
col'locate *v.* (קאל'-א-קייט) צוזאמענשטעלען, צוזאמענזעצען; פאנאנדערטיילען דאס געלד, וואס מען האט אויסגעלייזט פון פערקויף פון פערמעגען [נאך א געריכטליכען פערקויף] צווישען די בעלי-חובות.
colloca'tion *n.* (קאל-א-קיי'-שאן) צוזאמענשטעלונג, צוזאמענבינדונג; דאס ברייננען א זאך אין א געוויסען צוזאמענהאנג מיט אן אנדערער; דאס פאנאנדערטיילען צווישען די בעלי-חובות דאס געלד וואס איז אויסגעלייזט געווארען פון א געריכטליכען פערקויף פון פערמעגען.
collo'dion *n.* (קא-לאו'-די-אן) ז. *collodium*
collo'dium *n.* (קא-לאו'-די-אם) קאלאדיום [א פליסינקייט וואס בעשטעהט פון פיראקסילין, עפיר און ספיריט. דיענט פאר פערשיעדענע ניצליכע צוועקען, ווי אין מעדיצין, אין פאטאגראפיע א. ז. וו.].
col'loid *a.* and *n.* (קאל'-איד) וואס איז עהנליך צו זשעלאטין אדער קליי; האלב-געדיכט; ניט קריסטאליזירט; א האלב-געדיכטע זאך, ווי איי-ווייס א. ד. ג.
colloi'dal *a.* (קא-לאי'-דעל) וואס איז שייך צו זשעלאטין [א מין פערגליווערטע פליסינקייט, ווי שטודען, פעטשא א. ז. וו.].
col'lop *n.* (קאל'-אפ) אן אבגעשניטענער שטיקעל פלייש.
collo'quial *a.* (קא-לאו'-קהווי-על) וואס ווערט געברויכט אין געוועהנליכער שפראך, אבער ניט אין ליטעראטור.
"I am game" is a **colloquial** expression for "I stand by my word."
collo'quialism *n.* (קא-לאו'-קהווי-על-איזם) א ווארט אדער פראזע וואס ווערט בענוצט אין דער געוועהנליכער שפראך אבער ניט אין ליטעראטור.
collo'quialize *v.* (קא-לאו'-קהווי-על-איז) ברויכען אין דער שפראך ניט ליטערארישע אויסדריקע.
collo'quially *adv.* (קא-לאו'-קהווי-על-אי) דורך געוועהנליכע, ניט ליטערארישע אויסדריקע.
col'loquist *n.* (קאל'-א-קהוויסט) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשפרעך, בעזונדערס א געשפרעך וואס האט דעם כאראקטער פון א דעבאטע, ויכוח.
col'loquy *n.* (קאל'-א-קהווי) א געשפרעך [בעזונדערס אזא, וואס האט דעם כאראקטער פון א דעבאטע].
collude' *v.* (קא-ליוד') שליסען מיט איינעם א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך מיט איהם כלומרשט אלס געגנער מיט דעם ציעל צו בעשווינדלען איינעם.
collu'der *n.* (קא-ליו'-דער) דער וואס שליסט מיט איינעם א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך מיט איהם כלומרשט אלס געגנער מיט דעם ציעל צו בעשווינדלען איינעם.
collu'sion *n.* (קא-ליו'-זשאן) א געהיימער אבמאך צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען, דורך וועלכען זיי ווייזען זיך ארויס כלומרשט אלס געגנער און אין דער ווירקליכקייט האלטען זיי יד-אחת מיט דעם ציעל צו בעטריגען איינעם.
The opposing lawyers were in **collusion** to betray the interests of the plaintiff.
collu'sive *a.* (קא-ליו'-סיוו) וואס איז אבגעמאכט געווארען אין געהיים ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער פאר א בעטריגערישען צוועק.
He tried to secure a divorce by **collusive** methods.
collu'sively *adv.* (קא-ליו'-סיוו-לי) אויף דעם ארט פון א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער, כדי איינעם צו בעשווינדלען.
collu'siveness *n.* (קא-ליו'-סיוו-נעס) דער שווינדעל, וואו מענשען שטעלען זיך ארויס כלומרשט אלס געגנער און אין דער ווירקליכקייט זיינען זיי יד-אחת מיט'ן ציעל צו בעטריגען איינעם.
collu'sory *a.* (קא-ליו'-סא-רי) בעטריגעריש; געהיים אבגעמאכט ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער מיט צוועקען פון בעטרוג.
col'ly *n.* (קאל'-אי) ז. *collie*
collyr'ium *n.* (קא-ליר'-אי-אם) אויגען-וואסער [אזא וואסער צו שווענקען די אויגען].
col'ly-wobbles *n.* (קאל'-אי-הוואבלז) א וואולגארער אויסדרוק פאר בויך-שטעכענים, בויך-וועהטאג.
Colo. אבקירצונג פון *Colorado* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].
col'ocynth *n.* (קאל'-א-סינטה) דער ביטערער קירבעס, די שדים-עפעל [א מין ביטערע פרוכט וואס וואקסט אין די ווארעמע לענדער פון אזיען].
cologne' *n.* (קא-לאון') א-דע-קאלאן [א מין פארפיום].
Cologne' wa'ter (קא-לאון' הוואה'-טער) א-דע-קאלאן.
co'lon *n.* (קאו'-לאן) דער דאפעל-פונקט אין שרייבען [:]; די גרים-קישקע אין בויך.
colo'nel *n.* (קויר'-נעל) א פאלקאווניק.
colo'nelcy *n.* (קויר'-נעל-סי) דאס אמט פון א פאלקאווניק.
colo'nel-gen'eral *n.* (קויר'-נעל-דזשענ'-ער-על) דער קאמאנדירענדער גענעראל.
colo'nelship *n.* (קויר'-נעל-שיפ) ז. *colonelcy*
colo'nial *a.* and *n.* (קא-לאו'-ני-על) וואס געהערט צו א קאלאניע; וואס בילדען אוים א קאלאניע [וועגען בעשעפענישען וואס לעבען אין קאלאניעס אדער אין גרופען]; א מיטגליעד אדער בירגער פון א קאלאניע.
colo'nialism *n.* (קא-לאו'-ני-על-איזם) דער דיאלעקט, די אויסשפראך וואס ווערט געברויכט אין די קאלאניען; די לעבענס-ארט אין די קאלאניען.
colo'nialize *v.* (קא-לאו'-ני-על-איז) קאלאניזירען; גרינדען קאלאניעס.
colo'nially *adv.* (קא-לאו'-ני-על-אי) קאלאניסטיש; אויף א קאלאניאלען אופן.
colo'nial prod'uce (קא-לאו'-ני-על פראד'-יום) קאלאניאלע סחורות.
col'onist *n.* (קאל'-א-ניסט) 1. א קאלאניסט; 2. א פלאנץ אדער חיה וואס איז אריבערגעבראכט געווארען פון אן אנדער לאנד.
2. Tea as a cultivated plant is a **colonist** in America.
coloni'tis *n.* (קאל-א-נאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער גראבער קישקע.
coloniza'tion *n.* (קאל-א-ני-זיי'-שאן) די גרינדונג פון א קאלאניע; קאלאניזאציאן, די בעזעצונג פון מענשען אין א פרעמדען לאנד.
coloniza'tionist *n.* (קאל-א-ני-זיי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער קאלאניזאציאנס-סיסטעם; דער וואס שטרעבט צו בעזעצען מענשען אין קאלאניעס [בעזונדערס אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען, דער וואס האט געפאדערט מען זאל קאלאניזירען די בעפרייטע נעגערס אין אפריקא].
col'onize *v.* (קאל'-א-נאיז) גרינדען א קאלאניע, בעזעצען מענשען אין א פרעמדען לאנד.
col'onizer *n.* (קאל'-א-נאי-זער) דער קאלאניזירער, דער וואס גרינדעט קאלאניעס.
col'onizing *a.* (קאל'-א-נאי-זינג) וואס האט די שטרעבונג צו גרינדען קאלאניעס.
The British are a **colonizing** people.
colonnade' *n.* (קאל-א-נייד') א קאלאנאדע [א ראנד אדער א שורה פון זיילען אין א געביידע].

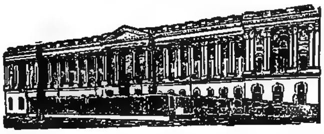

Colonnade

colonna'ded *a.* (קאל-א-ניי'-דעד) וואס האט א קאלאנאדע אדער א צייל פון זיילען.
colo'nus *n.* (קא-לאו'-נאס) א קאלאן [אן ערד-ארבייטער וואס האט געדיענט אלס לייב-אייגענער ביי די אלטע רוימער]; א קאלאניסט.
col'ony *n.* (קאל'-א-ני) 1. א קאלאניע; א בעזעצונגס ארט אין א פרעמדען לאנד; 2. א שטיק לאנד וואס א מדינה נעהמט צו אין אן אנדער לאנד דארט צו בעזעצען איהרע בירגער; 3. א קווארטאל אין א שטאדט וואו עס לעבען אויסלענדער.
3. The Russian **colony** in New York is on the East Side of Manhattan Island.
col'ophon *n.* (קאל'-א-פאן) אן אויסדרוק אדער א פסוק אויף דער לעצטער זייט פון א בוך.
colophon'ic *a.* (קאל-א-פאנ'-איק) וואס בעקומט זיך פון קאלאפאניום. ז. *colophony*
col'ophonite *n.* (קאל'-א-פא-נאיט) קאלאפאניט, פעך-גראנאט [א מין מינעראל].
col'ophony *n.* (קאל'-א-פא-ני) קאלאפאניום [א האלב-דורכזיכטיגע פעך, מיט וועלכער מען רייבט אן דעם סמיק פון א פידעל].
coloquin'tida *n.* (קאל-א-קהווינ'-טי-

דא) די שׂרים=עפּעל [אַ מין ביטערע פּרוכט].

col'or *n. and v.* (קאַל'-אר) .1 קאָליר, פאַרב; שיין; .2 אַ גאַטונג, אַ סאָרט; .3 אַ מאַסקע אונטער וועלכער מען פערשטעלט דעם ריכטיגען געשטאַלט; אַ סימבאָל, אַ צייכען; אַן אונטערשיידונגס=צייכען אדער פאַרב; .4 פאַרבען; צופאַרבען, פערגרעסערען; .5 מגזם זיין; .6 רויט ווערען.

5. Do not color your statements. Tell the exact truth. 6. She colored from shame.

col'orable *a.* (קאַל'-אר-עבל) שיינבאַר; דאָס וואָס קען געפאַרבט ווערען; פערשטעלט אין בענעהמונג אדער רייד.

col'orableness *n.* (קאַל'-אר-עבל-נעס) שיינבאַרע ריכטיגקייט, ריכטיגקייט לויט'ן אויסזעהן [אָבער ניט אין דער ווירקליכקייט].

col'orably *adv.* (קאַל'-אר-ע-בלי) אויף אַ שיינבאַרען אופן.

Colora'do bee'tle (קאַל-אָ-רא'-דאָ ביטעל) דער קאַרטאָפּעל=וואַנץ [אַזאַ אינזעקט וואָס בעשעדיגט קאַרטאָפּעל].

col'orant *n.* (קאַל'-אר-ענט) אַ פאַר= בענדע שטאָף.

colora'tion *n.* (קאַל-אָ-ריי'-שאַן) דאָס בענוצען פאַרבען; פאַרבונג.

colora'tional *a.* (קאַל-אָ-ריי'-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו קאָליר; וואָס פאַרבט.

col'orature *n.* (קאַל'-אר-ע-טשור) די קאָלאָראַטור, די בעציערונג פון אַ מעלאָדיע דורך טרילענדע און גענרייזעלטע טענער.

col'or-bear'er *n.* (קאַל'-אר-בעהר'-ער) דער פאָהן=טרעגער' אין אַרמעע אדער אויף אַ פאַראַד.

col'or-blind *a. and n.* (קאַל'-אר-בלאינד) פאַרבען=בלינד, וואָס קען ניט אונטערשיידען צווישען געוויסע פאַרבען; איינער וואָס קען ניט אונטערשיידען צווישען געוויסע פאַרבען.

col'or-blind'ness *n.* (קאַל'-אר-בלאינד'-נעס) פאַרבען=בלינדקייט, דאָס ניט קענען אונטערשיידען צווישען פאַרבען [אַ געוויסע אוננאָרמאַליטעט פון אויג, ווען דעם מענשען ווייזט זיך אויס רויט אַלס בלוי, גרין אַלס גרוי א. ז. וו.].

col'or-box *n.* (קאַל'-אר-באָקס) דאָס פאַרבען=קעסטעל [ביי מאָלער].

col'or-chart *n.* (קאַל'-אר-טשאַרט) אַ פאַרבען=טאַבעלע [אַ ברעטעל אדער אַ בלאַט, וואָס איז בעדעקט מיט פערשיעדענע קאָלירען מיט ליניען צווישען זיי, כדי צו זעהן דעם אונטערשייד פון פערשיעדענע פאַרבען].

col'or-cir'cle *n.* (קאַל'-אר-סוירקל) אַ רונדע ברעטעל, וועלכע איז בעדעקט מיט די פאַרבען: רויט, אַראַנזש, געלב, גרין, בלוי, ווייאָלעט און פּורפּור.

col'or-combina'tion *n.* (קאַל'-אר-קאָמ-בי-ניי'-שאַן) דאָס צופּאַסען קאָלירען איינע צו די אַנדערע.

col'or-con'trast *n.* (קאַל'-אר-קאָנ-טראַסט) דער קאָנטראַסט פון קאָלירען [ווי ווייס און שוואַרץ].

col'ored *a.* (קאַל'-ארד) קאָלירט; צוגעפּוצט, ניט ריכטיג; פון נעגערשער אַבשטאַמונג.

col'orer *n.* (קאַל'-אר-ער) דער וואָס מאָלט מיט פאַרבען; אַ שמירער [ניט קיין קינסטלער]; אַ בעל=מגזם.

col'or-guard *n.* (קאַל'-אר-גאַרד) די פאָהן=וואַך [אַ וואַך אַרום דעם פלאַג פון אַ פּאָלק, ראָטע אדער פון אַ פעסטונג].

colorif'ic *a.* (קאַל-אָ-ריפ'-איק) וואָס גיט אַרויס אַ קאָליר; וואָס איז שייך צו פאַרבען.

colorim'eter *n.* (קאַל-אָ-רימ'-ע-טער) אַזאַ אינסטרומענט צו מעסטען די שטאַרקייט פון קאָליר ביי פאַרב=שטאָפען.

colorimet'ric *a.* (קאַל-אָ-רי-מעט'-ריק) וואָס איז שייך צום קאָליר=מעסטער [אַן אינסטרומענט, וואָס מעסט די שטאַרקייט פון קאָליר].

colorim'etry *n.* (קאַל-אָ-רימ'-ע-טרי) דאָס בעשטימען די שטאַרקייט פון קאָליר ביי פערשיעדענע פאַרב=שטאָפען דורך אַ קאָליר=מעסטער.

col'orine *n.* (קאַל'-אר-אין) אַ טרוקענער עקסטראַקט פון מערענע [אַ מין גראָז ביי וועלכער די ווארצלען ענטהאַלטען געוויסע פאַרב=שטאָפען].

col'oring *n.* (קאַל'-אר-אינג) די פאַרבונג; דאָס צוגעבען אַ קאָליר; צוזאַמענמישונג פון פאַרבען אין מאָלען; די שיינבאַרקייט פון אַ זאַך [בעזונדערס ווען זי זעהט זיך אַרויס ניט אין איהר ריכטיגען געשטאַלט].

col'oring mat'ter (קאַל'-אר-אינג מעט'-ער) פאַרב=שטאָף, פּיגמענט.

col'orist *n.* (קאַל'-אר-איסט) אַ מאָלער; אַ קינסטלער אין מאָלעריי וואָס קאָמבינירט גוט די פאַרבען.

col'orless *a.* (קאַל'-אר-לעס) אָהן קאָליר; אָהן פאַרב; אָהן בולט'ע כאַראַקטער=שטריכען.

col'orlessness *n.* (קאַל'-אר-לעס-נעס) די פאַרבלאָזיגקייט.

col'orman *n.* (קאַל'-אר-מען) דער וואָס האַנדעלט מיט פאַרבען.

col'or-prin'ting *n.* (קאַל'-אר-פּרינ-טינג) דאָס דרוקען אין פערשיעדענע פאַרבען.

col'ors *n.* (קאַל'-ארז) די פאַרבען פון אַ פאָהן; אַ פאָהן.

The Stars and Stripes are the American colors.

col'or-sensa'tion *n.* (קאַל'-אר-סענ-סיי'-שאַן) די פאַרבען=עמפּפינדונג [דאָס זעהן פערשיעדענע קאָלירען].

col'or-sense *n.* (קאַל'-אר-סענס) דער חוש צו עמפּפינדען פאַרבען.

col'or-ser'geant *n.* (קאַל'-אר-סאַר-דזשענט) אַ וואַך=מייסטער צו היטען די פאָהן פון פּאָלק אדער ראָטע.

col'or-varia'tion *n.* (קאַל'-אר-ווער-רי-איי'-שאַן) פערשיעדענאַרטיגקייט פון קאָליר ביי איינעם און דעמזעלבען מין חיות [אין זאָאָלאָגיע].

colos'sal *a.* (קאָ-לאָס'-על) קאָלאָסאַל, ריעזענהאַפט, זעהר גרויס.

colos'sally *adv.* (קאָ-לאָס'-על-אי) ריעזענהאַפט, זעהר גרויס.

Colosse'um *n.* (קאַל-אָ-סיע'-אָם) דער קאָליסעאום [רוימישער אַמפיטעאַטער].

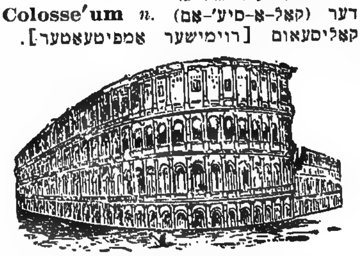

Colosseum

colos'sus *n.* (קאָ-לאָס'-אָס) אַ קאָלאָס, אַ ריעזיגער זייל אדער סטאַטוע.

colostra'tion *n.* (קאָ-לאָס-טריי'-שאַן) אַ קינדער=קראַנקהייט וואָס קומט פון זויגען ביי דער מוטער די ערשטע מילך נאָך'ן געבערען.

colost'rum *n.* (קאָ-לאָס'-טראָם) די ערשטע מילך וואָס בילדעט זיך אויס אין די בריסט נאָך'ן געבערען.

col'portage *n.* (קאָל'-פּאָור-טעדזש) די פערטיילונג פון דער ביבעל אדער אַנדערע רעליגיעזע ביכער פאַר ביליגע פּרייזען אדער אומזיסט, דורך אַן אַגענטשעפט פון אַ פעראיין אדער פון אַ מיסיאָן.

col'porter *n.* (קאָל'-פּאָור-טער) אַ רייזענדער אַגענט וואָס איז אַנגעשטעלט פון אַ פעראיין אדער מיסיאָן צו פערטיילען די ביבעל אדער אַנדערע רעליגיעזע ביכער פאַר ביליגע פּרייזען אדער אומזיסט.

col'porteur *n.* (קאָל'-פּאָור-טער) ז. ***colporter***.

colt *n. and v.* (קאָולט) אַ יונג פערד, אַ זשערעבטשיק, אַ לאָשיק; אַ לעבעדיגע, פרעהליכע פערזאָן; אַ פּריץ, אַן אָנפאַנגער; אַ שטריק מיט אַ קנופּ ביים ענד [צום שלאָגען]; שלאָגען מיט אַ שטריק וואָס האָט אַ קנופּ ביים ענד.

colt'-ale *n.* (קאָולט'-אייל) ביער=געלד וואָס אַ שמיעד בעקומט, ווען ער בעשמיעדט דאָס ערשטע מאָל אַ זשערעבטשיק [אַ יונג פערד].

col'ter *n.* (קאָול'-טער) אַזאַ שטאָלענער מעסער אדער שאַרפער רעדעל וואָס ווערט בעפעסטיגט צו אַן אַקער=אייזען פון פאָרענט פאַר דעם צוועק דורכצושניידען דעם גרונד אום עס זאָל זיין לייכטער פאַר'ן אַקער=אייזען צו אַקערען.

colt'-e'vil *n.* (קאָולט'-איוול) אַזאַ ענטצינדונג אדער געשווילעכץ אין די געשלעכטליכע אָרגאַנען ביי יונגע פערד.

col'tish *a.* (קאָול'-טיש) ווי אַ יונגער פערדעל; לעבעדיג, מונטער.

col'tishly *adv.* (קאָול'-טיש-לי) ווי אַ יונג פערדעל; אויף אַ לעבעדיגען, פרעהליכען שטייגער.

colt'-like *a.* (קאָולט'-לאַיק) ווי אַ יונגער פערדעל.

colts'foot *n.* (קאָולטס'-פוט) אַזאַ פּלאַנצע. וואָס איהרע בלעטער פלעגען אַמאָל זעהר פיעל בענוצט ווערען אין מעדיצין.

colt's'-tooth *n.* (קאָולטס'-טוטה) דער מילך=צאָהן ביי אַ פערד.

col'ubrine *a.* (קאָל'-יו-בריין) וואָס איז שייך צו שלאַנגען.

Colum'ba *n.* (קאָ-לאַמ'-באַ) אַ מין טויבען.

colum'ba *n.* (קאָ-לאַמ'-באַ) אַזאַ כלי, וואָס האָט געהאַט דאָס אויסזעהן פון אַ טויב, אין וועלכער מען פלעגט אין די מיטעלאַלטערליכע קירכען האַלטען דאָס הייליגע ברויט.

columba'rium *n.* (קאָל-אַמ-ביי'-רי-אָם) אַ טויבען=הייזעל; אַ קעמערעל אין אַ טויבען=הייזעל.

col'umbary *n.* (קאָל'-אַמ-בע-רי) ז. ***columbarium***.

Colum'bia *n.* (קאָ-לאַמ'-בי-אַ) די פאַראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ [אַלס אַ מליצה אויסדרוק].

Colum'biad *n.* (קאָ-לאַמ'-בי-עד) אַן עפּישעס געדיכט [העלדען=געדיכט] איבער אַמעריקאַ.

colum'biad *n.* (קאָ-לאַמ'-בי-עד) אַזאַ שווערער האַרמאַט.

Colum'bian *a.* (קאָ-לאַמ'-בי-ען) וואָס איז שייך צו די פאַראייניגטע שטאַאַטען

פון אמעריקא [אלס א מליצה אויסדרוק]; וואס איז שייך צו קריסטאפער קאלומבוס, דעם ענטדעקער פון אמעריקא.

colum'bic *a.* (קא-לאמ'-ביק) וואס איז שייך צו דעם כעמישען עלעמענט קאלומביום. ז. ***columbium***.

colum'bic ac'id (קא-לאמ'-ביק עס'-איד) קאלומביום זויערע [אזא ווייסער פולווער וואס קומט פון א כעמישע פערבינדונג פון קאלומביום מיט בלאר-זויערע].

colum'biform *a.* (קא-לאמ'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א טויב.

col'umbine *a. and n.* (קאל'-אמ-בין) וואס איז שייך צו א טויב; וואס איז עהנליך צו א טויב; וואס האט דעם קאליר פון א טויב; די אקליי [אזא גארטען-פלאנצע, וואס איהרע בלעטלעך זעהן אויס ווי טויבען-קעפלעך].

colum'bium *n.* (קא-לאמ'-בי-אם) קאלומביום [א מעטאל וואס האט א גרויען קאליר ווי שטאל; איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

col'umel *n.* (קאל'-יו-מעל) א קליינער זייל.

columel'la *n.* (קאל-יו-מעל'-א) א קליין שטעקעלע אדער שטענגעלע; א קליינער זייל; דאס מיטעלסטע שטענגעלע אין א בלום; דאס ביינדעל אינוועניג אין מיטען פון אויער; אזא קליין שטענגעלע אין צענטער פון געוויסע מושלען.

col'umn *n.* (קאל'-אם) א זייל; א רובריק; אן עמוד פון א בוך; א שפאלט פון א צייטונג; א קאלאנע אדער רייה סאלדאטען ווי זיי געהען אין א מארש.

colum'nar *a.* (קא-לאמ'-נאר) וואס האט די פארם פון א זייל; וואס איז געפארמט אין זיילען.

col'umned *a.* (קאל'-אמד) פערזארגט מיט אדער אונטערשטיצט פון זיילען; אויסגעשטעלט אין רייהען אדער ציילען.

columnia'tion *n.* (קא-לאמ-ני-איי'-שאן) דאס אויסשטעלען זיילען; דאס אויסשטעלען אין רייהען.

col'umn-rule *n.* (קאל'-אם-רוהל) אזא מעשענע שמאלע לינייקע וואס ווערט בענוצט אין דרוקערייען צום אבטיילען די צייטונגס שפאלטען איינעם פון דעם אנדערען.

colure' *n.* (קא-ליור') דער דעקלינאציאנס-קרייז [איינער פון די צוויי קרייזען אין געאגראפיע אדער אסטראנאמיע וועלכע קרייצען זיך און שניידען דעם וועלט-רוים אין פיער טיילען].

col'y *n.* (קאל'-אי) די מויז-פויגעל.

col'za *n.* (קאל'-זא) די פעלד-ריב.

col'za-oil *n.* (קאל'-זא-איל) פעלד-ריבען-אויל.

co'ma *n.* (קאו'-מע) דער בלעטערדינער שפיץ פון א בוים; הערעלעך פון פלאנצען-קערנער; די וואלקענדיגע בעדעקונג פון א קאמעט; הינהער-פלעט, לעטארגיע.

co'mal *a.* (קאו'-מעל) וואס איז שייך צו הינהער-פלעט אדער לעטארגיע; וואס איז שייך צו דעם בלעטערדינען שפיץ פון א בוים.

co'mate *a. and n.* (קאו'-מייט) א חבר, א קאמפאניאן; הארינג. ז ***coma***

co'matose *a.* (קאו'-מע-טאוס) לעטארגיש; עהנליך צו הינהער-פלעט אדער לעטארגיע.

co'matous *a.* (קאו'-מע-טאס) ז. ***comatose***

comb *n. and v.* (קאום) א קאם [צום קאמען די האר]; א קאם פון א האהן; די האניג-צעלע ווי זי ליעגט אין ביענשטאק; א טהאל וואס האט די פארם פון א בעקען; קאמען די האר; בערשטען פלאקס אדער די וואל.

com'bat *n. and v.* (קאמ'-בעט) א קאמפף, א שטרייט; קעמפפען, שטרייטען; בעקעמפפען.

combat'able *a.* (קאמ-בעט'-עבל) וואס קען בעשטריטען ווערען; וואס קען בעקעמפפט ווערען.

com'batant *n.* (קאמ'-בע-טענט) א קעמפפער, א קאמפפס-גיערינער; א שטרייטער.

com'bative *a.* (קאמ'-בע-טיוו) קריעגעריש, שטרייטלוסטיג.

com'batively *adv.* (קאמ'-בע-טיוו-לי) שטרייטלוסטיג; אויף א קריעגערישען אופן.

com'bativeness *n.* (קאמ'-בע-טיוו-נעס) שטרייטלוסטיגקייט; דאס זיין קריעגעריש.

comb'-brush *n.* (קאומ'-בראש) א בערשטעל צום רייניגען א קאם.

combed *a.* (קאומד) וואס האט א קאם.

co'mber *n.* (קאו'-מער) א קעמער, איינער וואס קעמט [האר, פלאקס אדער וואל].

comb'-hon'ey *n.* (קאומ'-האנ'-אי) האניג מיט די וואקס-צעלען ווי עס ליעגט אין ביענשטאק.

combi'nable *a.* (קאמ-באי'-נעבל) פעראיינבאר; וואס לאזט זיך פעראייניגען; וואס מען קען קאמבינירען.

combina'tion *n.* (קאמ-בי-ניי'-שאן) א קאמבינאציאן, א פעראייניגונג פון פערשיעדענע טיילען צו בילדען עטוואס גאנצעס; א פערבינדונג.

The poultry dealers formed a **combination** to control prices.

combina'tional *a.* (קאמ-בי-ניי'-שאנ-על) וואס קען קאמבינירט ווערען; וואס לאזט זיך פעראייניגען; וואס איז שייך צו א קאמבינאציאן.

combi'native *a.* (קאמ-באי'-נע-טיוו) וואס לאזט זיך קאמבינירען אדער פעראייניגען.

combi'natory *a.* (קאמ-באי'-נע-טא-רי) ז. ***combinative***

combine' *v. and n.* (קאמ-באין') קאמבינירען, פעראייניגען, פערבינדען; זיך פערבינדען; א קאמבינאציאן; א געהיימע פערשווערונג; א קאנספיראציע.

combined' *a.* (קאמ-באינד') פערבונדען, פעראייניגט.

combi'ner *n.* (קאמ-באי'-נער) איינער אדער עפעס וואס פערבינדעט אדער פעראייניגט.

comb'ing *n.* (קאומ'-אינג) דאס קעמען אדער בערשטען; דאס וואס מען בערשט אדער קעמט ארויס; דאס פערשטעקען די שפאלטען פון א שיף מיט אבפאל פון פלאקס.

comb'ing-machine' *n.* (קאומ'-אינג-מע-שין') א בערשט-מאשין פאר וואל.

comb'-saw *n.* (קאומ'-סאה) א האנדזעג צו מאכען קאמען.

combust' *v.* (קאמ-באסט') פערברענען; דערהיצען, אנצינדען.

combustibil'ity *n.* (קאמ-באס-טי-ביל'-אי-טי) פערברענליכקייט; דאס קענען פערברענט ווערען.

combus'tible *a. and n.* (קאמ-באס'-טיבל) וואס קען זיך לייכט אנצינדען; פערברענליך; וואס קען זיך לייכט אויפרעגען אדער זיך אנצינדען פון צארן; מאטעריאל וואס קען זיך לייכט אנצינדען.

combus'tibleness *n.* (קאמ-באס'-טיבל-נעס) ז. ***combustibility***

combus'tion *n.* (קאמ-באס'-טשאן) פערברענונג; ברענבארקייט.

Oxygen is essential for any process of **combustion**.

combus'tive *a.* (קאמ-באס'-טיוו) וואס פערברענט, וואס ענטצינדעט זיך.

comb'y *a.* (קאומ'-אי) ווי האניג-צעלען [דער האניג און דער וואקס ווי עס ליעגט אין ביענשטאק].

come *v.* (קאם) קומען; ערשיינען; פאסירען; עררייכען; ארויסשפראצען.

come about' (קאם ע-באוט') געשעהן, פאסירען; זיך אומקעהרען; זיך בייטען.

come across' (קאם ע-קראס') צופעליג אימעצען טרעפען; אנשטויסען זיך אן עטוואס.

Walking on the street I **came across** my friend.

come a day af'ter the fair (קאם ע דיי עפ'-טער טהי פעהר) קומען נאך אלעמען, קומען צום אויסשפייעניש.

come af'ter (קאם עפ'-טער) נאכפאלגען, נאכקומען.

come along' (קאם ע-לאהנג') מיטגעהן, מיטגעהן; קום מיט! לאמיר געהן!

Come along, we can not wait.

come amiss' (קאם ע-מיס') זיין ניט קיין נעבעטענער גאסט; קומען אין א ניט געוואונשטער צייט אדער ארט.

come and go (קאם ענד גאו) שפרייזען הין און צוריק; ערשיינען און פערשווינדען; בייטען די פארבען אין פנים.

come around' (קאם ע-ראונד') 1. אנקומען; 2. צוריק גוט ווערען, זיך איבערבעטען; 3. קומען צו זיך, זיך ערהאלען, געזונד ווערען; 4. אריינגנארען מיט חניפה'דיגע רייד.

2. He will forget his anger and **come around**. 3. He is sick but is **coming around**.

come-at'-able *a.* (קאמ-עט'-עבל) דערגרייכבאר; צו וועמען מען קען צוקומען.

Although President of the company he is very **come-at-able**.

come away' (קאם ע-הוויי') ארויסשפראצען; אנפאנגען ארויסקומען; אבטיילען; אבברעכען

come by (קאם באי) 1. נאהענט פערביינגעהן; 2. דערגרייכען, זיך ארויפארבייטען.

2. He has **come by** his fortune honestly.

come by the lee (קאם באי טהי ליע) פערלירען דעם ווינד [ביי א זעגעל-שיף].

come by the worst (קאם באי טהי הוואירסט) כאפען א מפלה.

come cur'rent (קאם קאר'-ענט) פערעפענטליכט ווערען.

come'dian *n.* (קא-מיע'-די-ען) אן אקטיאר וואס שפיעלט קאמישע ראלען; אן אקטיאר, א שוישפילער.

comédienne' *n.* (קא-מיי-די-ען') אן אקטריסע וואס שפיעלט קאמישע ראלען; אן אקטריסע.

come down (קאם דאון) 1. אראבנידערען, זיך אראבלאזען; אראבגעהן; 2. פאלען אין פרייז; 3. צוטרעטען נעהענטער צו די פוס-ליכט אויף דער טעאטער-ביהנע.

2. Potatoes have **come down** in price.

come'-down *n.* (קאמ'-דאון) אן ארונטערפאל; א פלעצליכע ענדערונג צום שלעכטען אין אימעצענס אומשטענדען; א צוריק-פאל; א מפלה.

come down a peg (קאם דאון ע פעג) אביסעל נאכלאזען די אנגעצויגענע סטרונעס.

come down from the walls (קאם דאון פראם טהי וואהלז) זיך צוריקציהען; פערלאזען די פאזיציע.

come down on (קאם דאון אן) אנפאלען פלעצליך אויף... מאכען אן אנגריף אויף...

come down upon′ (קאם דאון א־פאן′) ז. *come down on*.

com′edy *n.* (קאמ′-ע-די) א לוסטשפיעל; א קאמעדיע.

come forth (קאם פאורטה) ארויסקומען.

come full upon′ (קאם פול א-פאן′) גראד אנטקעגען קומען.

come high (קאם האי) זיין טייער.
Good living comes high.

come in! (קאם אין) הערריין! [ווען איינער קלאפט אן אין טהיר און מען הייסט אריינקומען].

come in (קאם אין) אריינקומען, ערשיינען; דערגרייכען [א ציעל]; קעלבען זיך [ביי בהמות]; אנהויבען בענוצען; אריינטרעטען [אין אן אמט]; קומען אלס פראפיט, פראדוקט א. ז. וו.

come in clip′ping-time (קאם אין קליפ′-אינג-טאים) קומען אין דער רעכטער צייט.

come in for (קאם אין פאר) כאפען א חלק; בעקומען.
He came in for a lot of money through the death of his uncle.

come in for one (קאם אין פאר הוואן) זיך פעראייניגען מיט אימעצען; איינטרעטען אלס מיטגליעד, מאכען שותפות.

come in sight (קאם אין סאיט) זיך בעווייזען, זיכטבאר ווערען.

come in′to (קאם אינ′-טו) מסכים זיין; זיך פעראייניגען מיט אימעצען; אויסהעלפען אימעצען; בעקומען אין בעזיץ.

come in′to one′s head (קאם אינ′-טו הוואנז העד) 1. צוטרעפען צופעליג אימעצענס א געדאנק; 2. אריינגעהמען זיך עטוואס אין קאפ.
2. It came into his head to run for Congress.

come in way (קאם אין הוויי) שטעלען זיך אין וועג; שטערען.

come in with (קאם אין הוויטה) 1. אריינפאלען מיט עטוואס א נייעס; אריינפאלען פלעצליך אין די רייד; 2. אונטערברעכען מיט עטוואס.
1. He came in with a new proposition. 2. He came in with a laugh.

come it strong (קאם איט סטראנג) זיך שטארק נעהמען [צו עפעס].

come life, come death (קאם לאיף, קאם דעטה) אויף לעבען און טויט.

come′liness *n.* (קאמ′-לי-נעס) ליעבליכקייט; חן; פאסיגקייט; אנשטענדיגקייט.

come′ly *a.* (קאמ′-לי) ליעבליך, מיט חן; פאסיג; אנשטענדיג.

come low (קאם לאו) זיין ביליג.

come near (קאם ניער) 1. דערנעהענטערען זיך; עהנליך ווערען; 2. כמעט.
2. You come near guessing my age.

come nigh (קאם נאי) ז. *come near*.

come of (קאם אוו) ארויסשטאמען.
They come of noble lineage.

come of age (קאם אוו איידזש) מינדיג, פול־יעהריג ווערען.

come-off′ *n.* (קאם-אף′) א רעזולטאט; אן אויסרייד, א תירוץ אום אויסצודרעהען זיך.

come off (קאם אף) זיך דערווייטערען; אוועקגעהן; זיך בעפרייען, זיך רעטען; פאסירען, געשעהן; פערלאזען די יבשה און זיך זעצען אויף א שיף.

come off blue (קאם אף בלו) שלעכט אבשניידען.

come off brisk′ly (קאם אף בריסק′-לי) זיך ארויסדרעהען ווי א בריה.

come off clear (קאם אף קליער) ארויסגעהן ריין אדער פריי; גוט אבשניידען.

come on (קאם אן) פארשריטע מאכען; פראגרעסירען.

come on! (קאם אן!) קום! קום אקארשט אהער! פראביר נור!

come on the par′ish (קאם אן טהי פער′-איש) פאלען דער קהלה צו לאסט.

come on with the dust (קאם אן הוויטה טהי דאסט) צאהל, ברודער; צאהל די מטבע, ארויס מיט'ן גראשען.

come out (קאם אוט) דורכמאכען, ארויסקומען; ארויסגעהן; ערשיינען; פערעפענטליכט ווערען; מאכען אן איינדרוק; פארגעשטעלט ווערען אין דער געזעלשאפט, ארויסקומען צווישען לייטען.

come′-ou′ter *n.* (קאמ′-או′-טער) דער ארויסטרעטער פון א גלויבען, א כופר בעיקר.

come out of (קאם אוט אוו) ארויסקומען, אבשטאמען; ענדיגען, פארטיג ווערען.

come out with (קאם אוט הוויטה) פערעפענטליכען.
The candidate came out with a declaration of principles.

come o′ver (קאם או′-ווער) אריבערקומען פון יענער זייט; אריבערגעהן; אריבערטרעטען [צו א פארטיי].

com′er *n.* (קאמ′-ער) דער אנקומער; איינער וואס קומט פון ערגעץ.

come short (קאם שארט) צו קורץ קומען; האבען מאנגעל.

come short of (קאם שארט אוו) 1. כמעט דערגרייכען; 2. צו קורץ קומען; פיהלען מאנגעל; 3. דורכלאזען א געלעגענהייט.
1. He came short of achieving his ambition.

come stea′lingly (קאם סטיע′-לינג-לי) איבעררראשען אונטערגע′גנב′עטערהייד.

comes′tible *a. and n.* (קא-מעס′-טיבל) עסבאר, וואס קען גענעסען ווערען; א זאך צום עסען.

com′et *n.* (קאמ′-עט) א קאמעט [א וואנדערשטערן מיט אן עק].

Comet

cometa′rium *n.* (קאמ-ע-טיי′-רי-אם) אן אסטראנאמישער אינסטרומענט פארצושטעלען דעם גאנג פון קאמעטען.

com′etary *a.* (קאמ′-ע-טע-רי) וואס געהערט צו א קאמעט.

com′et-fin′der *n.* (קאמ′-עט-פאינ′-דער) קאמעטען־זוכער [א קליינער טעלעסקאפ צו דערקענען קאמעטען].

comet′ic *a.* (קא-מעט′-איק) ז. *cometary*.

com′et-like *a.* (קאמ′-עט-לאיק) עהנליך צו א קאמעט, ווי א קאמעט.

come to (קאם טו) 1. צו זיך קומען, זיך ערהאלען; 2. ערדייכען; 3. קומען צו...; 4. מסכים זיין.
1. He came to himself. 2. The episode came to an end. 3. Let us come to an understanding.

come to a head (קאם טו ע העד) צייטיג ווערען; אויפרייסען [ביי א געשוויר].

come to an agree′ment (קאם טו ען ע-גריע′-מענט) מושוה ווערען.

come to an arrange′ment (קאם טו ען ע-ריינדזש′-מענט) מושוה ווערען.

come to an′chor (קאם טו ענ′-קאר) פעראנקערען [א שיף]; אבשטעלען זיך.

come to an understan′ding (קאם טו ען אנ-דער-סטענ′-דינג) קומען צו אן איבעראיינשטימונג; מושוה ווערען.

come to a stand (קאם טו ע סטענד) דערגרייכען דעם העכסטען פונקט; בלייבען שטעהן, ניט קענען ווייטער געהן.

come to blows (קאם טו בלאוז) קומען צו א געשלעג, קומען צו א נעפעכט.

come to dust (קאם טו דאסט) זיך פערוואנדלען אין שטויב [שטארבען].

cometog′raphy *n.* (קאם-עט-אג′-רע-פי) די בעשרייבונג פון קאמעטען.

come to grief (קאם טו גריעף) שלעכט ענדיגען; זיך טרעפען מיט אן אונגליק.

come to ham′mer (קאם טו העמ′-ער) פערקויפט ווערען אויף אן אויקציאן.

come to hand (קאם טו הענד) ערהאלטען.
Your letter of recent date has come to our hands.

come to know (קאם טו נאו) ערפאהרען, זיך דערוויסען.

come to light (קאם טו לאיט) ארויסקומען פאר דער שיין; פערעפענטליכט ווערען.

come to man′s estate (קאם טו מענז עס-טייט′) מינדיג ווערען, פול־יעהריג ווערען.

come to noth′ing (קאם טו נאטה′-אינג) ניט קומען צו קיין רעזולטאט; נארישט אויספיהרען.

come to nought (קאם טו נאהט) ווערען צו גארנישט.

come to one′s self (קאם טו הוואנז סעלף) קומען צו זיך, זיך ערהאלען.

come to pass (קאם טו פעס) פאסירען, געשעהן.

come to quar′ters (קאם טו קהוואר′-טערז) קומען צו א געשלעג.

come to rest (קאם טו רעסט) קומען צו דער אייביגער רוה, נפטר ווערען.

come to terms (קאם טו טוירמז) זיך איינינען, דורכקומען, מושוה ווערען.

come to the chalk (קאם טו טהי טשאהק) האלטען א פערשפרעכען, ערפילען א פליכט.

come to the close (קאם טו טהי קלאוז) קומען צו א געשלעג.

come to the parish (קאם טו טהי פער′-איש) פאלען קהל צו לאסט.

come to the pres′ence (קאם טו טהי פרעז′-ענס) בעקומען אן אודיענץ, ווערען פארגעשטעלט.

come to the scratch (קאם טו טהי סקרעטש) קומען צו דער ענטשיידונג אדער צום ענטשיידונגס־קאמפף.

come to time (קאם טו טאים) זיין

גרייט; ערפילען די ערווארטונגען; זיך ניט ארויסמאכען.

come true (קאם טרוה) ערפילט ווערען, בעשטעטיגט ווערען.

come up (קאם אפ) ארויפקומען; ארויסשפראצען; ווערען אין מארע.

come upon' (קאם א-פאן') 1. איבערפאלען; זיך טרעפען; 2. ערשיינען.

2. My friend came upon the scene of the accident.

come upon' the town (קאם א-פאן' טהי טאון) לעבען אויף קהל'ס רעכנונג.

come up smi'ling (קאם אפ סמאי'-לינג) זיך אויסלאכען פון אן אונגליק אדער דורכפאל.

come up to expecta'tions (קאם אפ טו עקס-פעק-טיי'-שאנז) דערגרייכען אן ערווארטעטען ציעל.

come up to the scratch (קאם אפ טו טהי סקרעטש) זיך שטעלען מוטיג צום קאמפף; אנפאנגען עטוואס מיט מוט.

come up with (קאם אפ הוויטה) דערגרייכען, דעריאגען; זיך אברעכענען, בעשטראפען.

come what may! (קאם הוואט מיי) זאל קומען וואס עס וויל! מיך ארט ניט וואס עס וועט זיין.

come your ways (קאם יור הווייז) געה זיך געזונטערהייד!

com'fit *n.* (קאמ'-פיט) צוקערווערק; קאנפעקט; געטריקענטע פרוכט וואס ווערט בעצוקערט.

com'fit-ma'ker *n.* (קאמ'-פיט-מיי'-קער) א קאנדיטאר, א צוקערבעקער.

com'fort *v. and n.* (קאמ'-פארט) 1. מאכען בעקוועם, אנגענעהם; 2. טרייסטען; דערקוויקען; 3. א טרייסט; דערקוויקונג; 4. בעקוועמליכקייט.

2. "Comfort, comfort ye my people."

com'fortable *a. and n.* (קאמ'-פאר-טעבל) בעקוועם; אזא דיקע בעט-דעק.

com'fortableness *n.* (קאמ'-פאר-טעבל-נעס) בעקוועמליכקייט.

com'fortably *adv.* (קאמ'-פאר-טע-בלי) מיט קאמפארט; אויף אן אנגענעהמען אדער בעקוועמען אופן.

com'forter *n.* (קאמ'-פאר-טער) אן אונטערשטיצער; א וואלענער האלזשארף; אזא בעט-דעק.

Com'forter *n.* (קאמ'-פאר-טער) דער אלטרייסטענדער [גאט].

com'fortless *a.* (קאמ'-פארט-לעס) אהן שום בעפרידיגונג; טרייסטלאז.

com'fortlessly *adv.* (קאמ'-פארט-לעס-לי) דורך טרייסטלאזינקייט; דורך אונבעפריעדיגונג.

com'fortlessness *n.* (קאמ'-פארט-לעס-נעס) טרייסטלאזיגקייט; אונבעפריעדיגונג.

com'frey *n.* (קאמ'-פרי) א מין פלאנצע, וואס איהר שטענגעל איז בעדעקט מיט לאנגע דיקע האר.

com'ic *a. and n.* (קאמ'-איק) וואס איז שייך צו א קאמעדיע; א קאמיקער, א קאמישער אקטיאר.

com'ic ac'tor (קאמ'-איק עק'-טאר) דער קאמיקער; א קאמישער אקטיאר.

com'ical *a.* (קאמ'-אי-קעל) קאמיש, שפאסהאפט, לעכערליך.

comical'ity *n.* (קאמ-אי-קעל'-אי-טי) דאס זיין קאמיש; לעכערליכקייט; א שפאסיגע זאך.

com'ically *adv.* (קאמ'-אי-קעל-אי) אויף א קאמישען אופן.

com'icalness *n.* (קאמ'-אי-קעל-נעס) לעכערליכקייט, שפאסהאפטיגקייט.

com'ic art (קאמ'-איק ארט) די קונסט פארצושטעלען קאמישע זאכען; די קאמעדיען-קונסט.

com'ic op'era (קאמ'-איק אפ'-ע-רא) די קאמישע אפערע; א טהעאטער וואו מען שפיעלט לייכטע אפערעס.

com'ic song (קאמ'-איק סאנג) א קאמישע ליעד.

com'ing *n.* (קאמ'-אינג) דאס אנקומען; דאס שפראצען.

com'ing forth (קאמ'-אינג פאורטה) ענטשטעהענד, וואס ענטשטעהט.

com'ing-in *n.* (קאמ'-אינג-אין) דער אריינגאנג, דאס אנקומען.

com'ing out (קאמ'-אינג אוט) דאס ארויסטרעטען אין דער געזעלשאפט [ווען א יונג פרייליין אין דער אריסטאקראטישער געזעלשאפט הויבט אן שטעהן אין שידוכים און טרעט דאס ערשטע מאל ארויס אויף בעלער].

comique' *n.* (קא-מיק') א קאמיקער [אקטיאר].

comi'tia *n.* (קא-מיש'-יא) די קאמיציען [די אלט-רוימישע פאלקס-פערזאמלונגען, אויף וועלכע עס פלעגען בעשלאסען ווערען געוויסע מלוכה-פראגען, ווי אננעהמען אדער פערווארפען געוויסע געזעצען א. ד. ג.].

comi'tial *a.* (קא-מיש'-יעל) וואס איז שייך צו די געזעצגעברישע פאלקס-פערזאמלונגען ביי די אלטע רוימער.

com'ity *n.* (קאמ'-אי-טי) העפליכקייט, ארטיגקייט, דרך-ארץ.

We are on terms of comity with all nations.

com'ma *n.* (קאמ'-א) די קאמא [,], דאס ביי-שטריכעלע אין שריפט; קליינע אינטערוואלען צווישען טענער [אין מוזיק].

command' *v. and n.* (קא-מענד') בעפעהלען; קאמאנדעווען; הערשען; האבען א מאראלע ווירקונג; געוועלטיגען; דאס קאמאנדעווען; א בעפעהל; א קאמאנדע; הערשאפט.

comman'dancy *n.* (קא-מענ'-דענ-סי) דאס אמט פון וויצע-קעניג אין די שפאנישע קאלאניען.

commandant' *n.* (קאמ-ענ-דאנט') א קאמאנדאנט [דער קאמאנדיר איבער א פעסטונג אדער מיליטער].

commandeer' *v. and n.* (קאמ-ענ-דיער') שטעלען אין אקטיווען מיליטער-דיענסט [וועגען מיליץ]; אוועקנעהמען פריוואט-אייגענטום פאר מיליטער-צוועקען אדער פאר קהל'שע נוצען; אוועקנעהמען פון איינעם וואס קען זיך ניט העלפען; דאס שטעלען אין אקטיווען מיליטער-דיענסט; דאס אוועקנעהמען אייגענטום פאר מיליטערישע צוועקען.

comman'der *n.* (קא-מענ'-דער) א קאמאנדיר, א נאטשאלניק; דער אפיציער אונטער'ן קאפיטאן אויף א קריעגס-שיף; דער קאמאנדאר [דער העכסטער בעאמטער פון א גייסטליכען ריטער-ארדען אין מיטעלאלטער]; דער קלאץ, מיט וועלכען מען קלאפט צו די שטיינער אויף א נייעם ברוק; דאס קעסטעל אדער די ברעטלעך, אין וועלכע מען פערגיפסעוועט אן אויסגעבראכענעם אדער אויסגעלונקענעם אבר, ווי א האנד, א פוס א. ד. ג.; די פרוזשינע, מיט וועלכער מען ציהט אן א הוט און מען גיט איהר צו א רונדע פארם.

comman'der-in-chief' *n.* (קא-מענ'-דער-אין-טשיעף') דער הויפט קאמאנדיר פון אן ארמעע, דער פעלד-מארשאל.

Comman'der of the Faith'ful (קא-מענ'-דער אוו טהי פייטה'-פול) דער הערשער פון די גלויבינגע [דער טיטול פון די מוסולמאנישע קאליפען און סולטאנען].

comman'dership *n.* (קא-מענ'-דער-שיפ) דאס אמט פון א קאמאנדיר.

comman'dery *n.* (קא-מענ'-דער-אי) דאס אמט פון א קאמאנדאר [הויפט-פיהרער פון א גייסטליכען ריטער-ארדען אין מיטעלאלטער]; דער מאיאנטעק וואס בעלאנגט צום ריטער-ארדען אונטער דער אויפזיכט פון קאמאנדאר; דאס הויז, וואו די וועטעראנען פון ארדען פלעגען זיך אויפהאלטען.

comman'ding *a.* (קא-מענ'-דינג) בעפעהלעריש; מעכטיג; וואס איז שייך צום אמט אדער צום בעצירק פון א קאמאנדיר.

comman'dingly *adv.* (קא-מענ'-דינג-לי) מעשה קאמאנדיר; ווי א נאטשאלניק; מיט פולער מאכט.

command'ment *n.* (קא-מענד'-מענט) א געבאט, א בעפעהל; איינע פון די עשרת הדברות; מאכט, געוועלטיגקייט.

command' my ser'vices (קא-מענד' מאי סויר'-ווי-סעז) איך שטעה אייך צו דיענסט.

comman'dry *n.* (קא-מענ'-דרי) ז. *commandery*.

commeas'urable *a.* (קא-מעזש'-אור-עבל) גלייכמעסיג, וואס האט א גלייכע מאס.

commeas'ure *v.* (קא-מעזש'-אור) צומעסטען און צוגלייכען איין זאך צו אן אנדערער; זיין צוגעמאסטען אדער גלייך צו אן אנדער זאך.

comme il faut (קאם איל פאו) ווי עס בעדארף זיין; גוט; צוגעפאסט, אויסגעצייכענט.

commem'orate *v.* (קא-מעמ'-א-רייט) ערמאינערען; פייערן איינעמ'ס אנדענקען.

We should commemorate the birthday of Washington.

commemora'tion *n.* (קא-מעמ-א-ריי'-שאן) ערמאינערונג; א פעסט אין אנדענקונג פון אימעצען.

commem'orative *a.* (קא-מעמ'-א-רע-טיוו) ערמאינערענד; וואס איז שייך צום יום-טוב פון ערמאינערונג.

commem'orator *n.* (קא-מעמ'-א-ריי-טאר) איינער וואס פייערט אדער ערמאינערט אימעצענס אנדענקונג.

commem'oratory *a.* (קא-מעמ'-א-רע-טא-רי) וואס דיענט צום אנדענקען.

commence' *v.* (קא-מענס') אנפאנגען, אנהויבען; ווערען.

commence'ment *n.* (קא-מענס'-מענט) דער אנפאנג; דער אנהויב; דער טאג אין די ענגלישע און אמעריקאנישע העכערע שוהלען ווען די געענדיגטע שילער בעקומען זייערע דיפלאמען.

commen'cer *n.* (קא-מענ'-סער) דער אנפאנגער.

commend' *v.* (קא-מענד') רעקאמענדירען, פארשטעלען אלס גוט; לויבען.

commen'dable *a.* (קא-מענ'-דעבל) וואס איז ווערטה רעקאמענדירט צו ווערען; וואס איז ווערטה צו לויבען, לויבענסווערטה.

His action in saving the life of the child was commendable in the highest degree.

commen'dableness *n.* (קא-מענ'-דעבל-נעס) די ווירדיגקייט רעקאמענדירט צו ווערען; דאס זיין לויבענסווערטה.

commen'dably *adv.* (קא-מענ'-דע-בלי) לויבענסווירדיג; אויף א לויבענסווירדיגען אופן.

commen'dam *n.* (קא-מענ'-דעם) א קירכען=גוט וואס איז אבגעגעבען אונטער דער אויפזיכט פון א זייטינער פערזאן ביז די קירך וועט האבען איהר אייגענעם פאסטאר [אזוי פלעגט אפט פאסירען אין מיטעלאלטער ווען א בישאף, נאכדעם ווי ער האט פערלאזען זיין שטעלע אלס בישאף, פלעגט פונדעסטוועגען בלייבען דער בעל=הבית און פערוואלטער איבער די קירכען=גיטער].

commen'datary *n.* (קא-מענ'-דע-טע-רי) דער צייטווייליגער פערוואלטער פון קירכען=גיטער. ז. *commendam*

commenda'tion *n.* (קאמ-ען-דיי'-שאן) לויב; עמפפעהלונג; גוט=זאגונג; הסכמה; בעגריסונג; אין פעאדאלע רעכט — דאס איבערגעבען זיך פון א מענשען מיט זיין פערמעגען אונטער'ן שוץ און געוועלטיגקייט פון א פריץ [פעאדאל].

com'mendator *n.* (קאמ'-ען-דיי-טאר) איינער וואס פערוואלטעט צייטווייליג איבער קירכען=גיטער, ניט זייענדיג קיין בישאף. ז. *commendam*

commen'datory *a.* (קא-מענ'-דע-טא-רי) לויבענד; עמפפעהלענד; רעקאמענדירענד; וואס פערוואלטעט צייטווייליג קירכען=גיטער אנשטאט דעם בישאף.

commen'datory ab'bot (קא-מענ'-דע-טא-רי עב'-אט) ז. *abbot in commendam*

commen'datory let'ters (קא-מענ'-דע-טא-רי לעט'-ערז) רעקאמענדאציאנס=בריעף [וואס איין בישאף פלעגט שרייבען דעם צווייטען, רעקאמענדירענדיג איינעם פון זיינע גייסטליכע מען=זאל איהם בעהילפיג זיין].

commen'der *n.* (קא-מענ'-דער) אן עמפפעהלער, א רעקאמענדירער; א לויבער.

commend' me to (קא-מענד' מי טו) גריסט פון מיר; זאגט א גוט ווארט פאר מיר; רעקאמענדירט מיך.

Commend me to your employer.

commen'sal *n. and a.* (קא-מענ'-סעל) א טיש=חבר, איינער מיט וועלכען מען עסט ביי איין טיש; חיות און פלאנצען, וואס זיינען פעראייניגט און ערנעהרען זיך צוזאמען, אבער איינער איז ניט דעם צווייטענס פאראזיט; עסענדיג ביי איין טיש; פעראייניגט מיט'ן אנדערען, אבער ניט אלס פאראזיט [ביי חיות און פלאנצען].

commensal'ity *n.* (קאמ-ען-סעל'-אי-טי) טיש=געזעלשאפט; דאס עסען מיט פיעלע פערזאנען ביי איין טיש; דאס ערנעהרען זיך צוזאמען, אבער ניט איינע פון די אנדערע [ביי געוויסע חיות און פלאנצען].

commensurabil'ity *n.* (קא-מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) דאס האבען א געמיינשאפטליכע מאס; דאס קענען זיין געמאסטען מיט איין מאסשטאב [ווי א מייל און א יארד קענען זיין געמאסטען דורך פוס]; גלייכמעסיגקייט, גלייכקייט אין מאס.

commen'surable *a.** (קא-מענ'-שו-רעבל) וואס קען געמאסטען ווערען מיט איין מאסשטאב; וואס קען צוגעפיהרט ווערען צו איין מאס [ווי טעג און שטונדען קענען אויסגערעכענט ווערען אין מינוטען]; גלייכמעסיג, גלייך אין מאס.

commen'surableness *n.* (קא-מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. *commensurability*

commen'surably *adv.* (קא-מענ'-שו-רע-בלי) דורך מעסטען מיט איין מאסשטאב; אויף א גלייכמעסיגען אופן.

commen'surate *v. and a.* (קא-מענ'-שו-רייט) ברייגנען צו איין מאס [ווי למשל: געוויסע צאהלען פון שטונדען, מינוטען און סעקונדען אויסדריקען אין איין צאהל סעקונדען]; מאכען גלייכמעסיג; וואס קען געבראכט ווערען צו איין מאס; ענטשפרעכענד, פראפארציאנעל, לפי ערך.

commen'surately *adv.* (קא-מענ'-שו-רעט-לי) אויף א פראפארציאנעלען אדער גלייכמעסיגען שטייגער; דורך ברייגנען צו איין מאס.

commensura'tion *n.* (קא-מענ-שו-ריי'-שאן) גלייכמעסיגקייט, פערהעלטנים, פראפארציע; דאס האבען א געמיינשאפטליכע מאס.

com'ment *v. and n.* (קאמ'-ענט) קאמענטירען, מאכען ערקלערונגען, מאכען פירושים; ערקלערונג, פירוש.

com'mentaries *n.* (קאמ'-ען-טע-ריז) 1 קאמענטאריען, פירושים, ערקלערונגען; 2. מעמוארען; טאגע=ביכער.

1. There are many commentaries on the Bible.

com'mentary *n.* (קאמ'-ען-טע-רי) אן ערקלערונג אויף עפעס, א פירוש.

com'mentate *v.* (קאמ'-ען-טייט) מאכען ערקלערונגען, מאכען פירושים.

commenta'tion *n.* (קאמ-ען-טיי'-שאן) דאס קאמענטירען, דאס מאכען א פירוש.

commen'tative *a.* (קא-מענ'-טע-טיוו) וואס מאכט אדער וואס ענטהאלט פירושים.

com'mentator *n.* (קאמ'-ען-טיי-טאר) דער קאמענטאטאר, דער וואס מאכט פירושים.

commentato'rial *a.* (קא-מענ-טע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א קאמענטאטאר אדער פירושים מאכער.

com'menter *n.* (קאמ'-ען-טער) ז. *commentator*

com'mentor *n.* (קאמ'-ען-טאר) ז. *commentator*

com'merce *n. and v.* (קאמ'-אוירס) קאמערציע, האנדעל, פערקעהר; א מין קארטען=שפיעל; האבען געזעלשאפטליכע פערבינדונגען; געזעלען זיך.

com'merce at large (קאמ'-אוירס עט לארדזש) דער וועלט=האנדעל.

commer'cer *n.* (קא-מויר'-סער) איינער וואס איז מיט אן אנדערען אין געזעלשאפטליכען אדער האנדעלס=פערקעהר.

commer'cial *a.* (קא-מויר'-שעל) וואס געהערט צום האנדעל, בעשעפטיגט מיט האנדעל; ניט גאנץ כעמיש=ריין.

commer'cial adven'turer (קא-מויר'-שעל עד-ווענ'-טשו-הער) א ספעקולאנט.

commer'cial affairs' (קא-מויר'-שעל ע-פעהרז') האנדעלס=אנגעלעגענהייטען; געשעפטען, מסחר.

commer'cial correspon'dence (קא-מויר'-שעל קאר-ע-ספאנ'-דענס) האנדעלס=קארעספאנדענץ.

commer'cial court (קא-מויר'-שעל קאורט) דאס האנדעלס=געריכט.

commer'cial direc'tory (קא-מויר'-שעל די-רעק'-טא-רי) האנדעלס אדרעס=בוך.

commer'cial estab'lishment (קא-מויר'-שעל עס-טעב'-ליש-מענט) א פירמע, א האנדעלס=הויז.

commer'cial geog'raphy (קא-מויר'-שעל דזשי-אג'-רע-פי) קאמערציעלע געאגראפיע [דאס שטודיום פון דער געאגראפישער פערטיילונג פון פראדוקטען, וואו זיי ווערען פאבריצירט א. ד. ג.].

commer'cial in'tercourse (קא-מויר'-שעל אינ'-טער-קאורס) דער האנדעלס=פערקעהר; מסחר.

commer'cialism *n.* (קא-מויר'-שעל-איזם) געשעפטס=פרינציפען; דער איינפלוס פון געשעפטס=פרינציפען אויפ'ן לעבען; קאמערציעלע מנהגים, קאמערציעלע אויסדריקע.

commer'cialist *n.* (קא-מויר'-שעל-איסט) א געשעפטסמאן, א קאמערסאנט.

commer'cialize *v.* (קא-מויר'-שעל-איז) פערוואנדלען אין א מסחר=זאך אדער אין א סחורה.

commer'cial law (קא-מויר'-שעל לאה) האנדעלס=רעכט; געזעצען וואס זיינען שייך צו האנדעל.

commer'cial let'ter (קא-מויר'-שעל לעט'-ער) האנדעלס=בריעף; א געוויסער פארמאט פון שרייב=פאפיער.

commer'cially *adv.* (קא-מויר'-שעל-אי) געשעפטסמעסיג; פון געשעפטס שטאנדפונקט.

commer'cial na'vy (קא-מויר'-שעל ניי'-ווי) די האנדעלס=פלאטע.

commer'cial note (קא-מויר'-שעל נאוט) א געוויסער פארמאט פון שרייב=פאפיער.

commer'cial pa'per (קא-מויר'-שעל פיי'-פער) פאפיערען וואס ווערען געברויכט אין מסחר, ווי וועקסלען א. ד. ג.

commer'cial rela'tions (קא-מויר'-שעל רי-ליי'-שאנז) האנדעלס פערבינדונגען, האנדעלס=בעציהונגען.

commer'cial style (קא-מויר'-שעל סטאיל) סוחר'ישער סטיל [דער ארט פון שרייבען האנדעלס=בריעף].

commer'cial trav'eler (קא-מויר'-שעל טרעוו'-לער) א קאמי=וואיאזשאר [א רייזענדער פון א האנדעלס=פירמע].

commerge' *v.* (קא-מוירדזש') צוזאמענמישען.

commer'gence *n.* (קא-מויר'-דזשענס) דאס צוזאמענמישען, פערמישונג [ווי בלום=פערמישונג].

commina'tion *n.* (קאם-אי-ניי'-שאן) א דראהונג, א סטראשונאק.

commin'atory *a.* (קא-מינ'-ע-טא-רי) סטראשענדיג, דראהענדיג.

commin'gle *v.* (קא-מינ'גל) אויסמישען, צוזאמענמישען; זיך צוזאמענמישען [מיט מענשען].

The different nationalities in America commingle easily.

commin'gling *a.* (קא-מינ'-גלינג) צונויפמישענדיג אין איין מאסע.

com'minute *v. and a.* (קאמ'-אי-ניוט) צורייבען אויף פיצעלעך; צופולווערען; צוריבען, צוטיילט אויף קליינינקע טיילען.

comminu'tion *n.* (קאמ-אי-ניו'-שאן) צורייבונג, צופולווערונג.

commis'erable *a.* (קא-מיז'-ע-רעבל) וואס פערדיענט מיטלייד אדער מיטגעפיהל.

commis'erate *v.* (קא-מיז'-ע-רייט) מיטפיהלען, רחמנות האבען.

commisera'tion *n.* (קא-מיז-ע-ריי'-שאן) דאס מיטפיהלען, דאס האבען מיטלייד.

commis'erator *n.* (קא-מיז'-ע-ריי-טאר) איינער וואס האט מיטלייד.

commissa'rial *a.* (קאם-אי-סיי'-רי-על) וואס איז שייך צו א קאמיסאר. ז. *commissary*

commissa'rial stores (קאם-אי-סיי'-רי-על סטאורז) זאפאסען [פארראט] פון פראוויאנט פאר מיליטער.

commissa'riat *n. and a.* (קאָמ-אי-סיי'-רי-עט) די אינטענדאנטסטווע [אַ פּערוואַלטונגס-אַבטיילונג אין דער אַרמעע וועלכע בעזאָרגט זי מיט פּראָוויאַנט]; וואָס איז שייך צו דער אינטענדאַנטסטווע.

com'missary *n.* (קאָמ'-אי-סע-רי) אַ קאָמיסאַר; אַ פּראָוויאַנט-מייסטער; אַ בעאַמטער אָדער בעפאָלמעכטיגטער, וואָס ווערט געשיקט אויף אַ ספּעציעלע שליחות.

com'missary-gen'eral *n.* (קאָמ'-אי-סע-רי-דזשענ'-ע-רעל) דער הויפּט-נאַטשאַלניק פון אינטענדאַנטסטווע, דער הויפּט-פּראָוויאַנט-מייסטער.

com'missaryship *n.* (קאָמ'-אי-סע-רי-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ פּראָוויאַנט-מייסטער.

commis'sion *n. and v.* (קאָ-מיש'-אַן) 1. אַ קאָמיסיאָן, אַן אויפטראַג; אַ פאָלמאַכט, אַן אַמט; 2. געבען אַן אויפטראַג; בעפאָלמעכטיגען.

1. The immigration commission reports to Congress. 2. He was commissioned to sign the treaty.

commis'sion-a'gent *n.* (קאָ-מיש'-אַן-איי'-דזשענט) אַ קאָמיסיאָנער, איינער וואָס דינט אַלס דעם צווייטענס אַגענט צו קויפען אָדער פערקויפען פאַר איהם סחורות און פאַר זיין אַרבייט בעקומט ער קאָמיסיע [אַ געוויסען פּראָצענט פון מקח פון די געקויפטע אָדער פערקויפטע סחורות].

commissionaire' *n.* (קאָ-מיש-אַנ-עהר') אַ שליח, שיק-איינגעל; אַ פאַקטאָר אין אַ האָטעל; אַ קאָמיסיאָנער.

commis'sion-busi'ness *n.* (קאָ-מיש'-אַן-ביז'-נעס) אַ קאָמיסיאָנס-געשעפט.

commis'sioned of'ficer (קאָ-מיש'-אַנד אָפ'-אי-סער) אַן אָפיציער פון העכערען ראַנג [אַנהויבענדיג פון לייטענאַנט].

commis'sioner *n.* (קאָ-מיש'-אַנ-ער) אַ קאָמיסיאָנער; איינער וואָס פיהרט אויס אַ שליחות; אַ בעפאָלמעכטיגטער פערטרעטער פון דער רעגיערונג; אַ פערוואַלטער פון אַ געוויסען דעפּאַרטאַמענט.

Commis'sioner of Ag'riculture (קאָ-מיש'-אַנ-ער אָוו עג'-רי-קאַל-טשור) דער הויפּט פון אַגריקולטור-דעפּאַרטאַמענט.

commis'sioner of deeds (קאָ-מיש'-אַנ-ער אָוו דיעדז) אַ מין נאָטאַריוס, וועלכער נעהמט אויף אַ שבועה.

Commis'sioner of Educa'tion (קאָ-מיש'-אַנ-ער אָוו עד-יו-קיי'-שאַן) דער הויפּט פון פאָלקס-בילדונג-דעפּאַרטאַמענט.

Commis'sioner of Immigra'tion (קאָ-מיש'-אַנ-ער אָוו אימ-אי-גריי'-שאַן) דער הויפּט פון אימיגראַציאָנס-דעפּאַרטאַמענט [דער הויפּט-בעאַמטער אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ וואָס האָט אויפצופּאַסען אויף דער איינוואַנדערונג פון פרעמדע אין לאַנד].

Commis'sioner of La'bor (קאָ-מיש'-אַנ-ער אָוו ליי'-באַר) אַ בעאַמטער פון דער רעגיערונג וועמעס אויפגאַבע איז צו אונטערזוכען און ברייננגען אַ ראַפּאָרט וועגען אַלע אַנגעלעגענהייטען וואָס זיינען שייך צו די אַרבייטער און זייערע אינטערעסען.

Commis'sioner of Rail'roads (קאָ-מיש'-אַנ-ער אָוו רייל'-ראָודז) אַ בעאַמטער וועמעס אויפגאַבע איז אַכטונג צו געבען אַז עס זאָלען דורכגעפיהרט ווערען די געזעצען און פעראָרדנונגען בנוגע צו די אייזענבאַהנען, אַבגעבען אַ ראַפּאָרט וועגען זייער צושטאַנד און רעקאָמענדירען פערשיעדענע נויטיגע אומענדערונגען.

commis'sionership *n.* (קאָ-מיש'-אַנ-ער-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ פערוואַלטער איבער אַ רעגיערונגס-דעפּאַרטאַמענט.

commis'sioners of excise' (קאָ-מיש'-אַנ-ערז אָוו עק-סאַיז') די בעאַמטע פון אַקציז-קאָמיטעט, וועלכע גיבען אַרויס פּאַטענטען צו שיינקער און גיבען אַכטונג עס זאָלען אַבגעהיט ווערען די אַקציז-געזעצען.

commis'sioners of high'ways (קאָ-מיש'-אַנ-ערז אָוו האַי'-הוועיז) די בעאַמטע, וועלכע האָבען אויפזיכט אויף די וועגען, בריקען און אַנדערע קאָמוניקאַציאָנס-מיטלען פון אַ געוויסען געגענד.

commis'sion-mer'chant *n.* (קאָ-מיש'-אַן-מויר'-טשענט) דער קאָמיסיאָנער, דער וואָס קויפט אָדער פערקויפט סחורות פאַר'ן צווייטען און בעקומט דערפאַר קאָמיסיאָן [אַ געוויסען פּראָצענט פון מקח פון די געקויפטע אָדער פערקויפטע סחורות].

commis'sion of lu'nacy (קאָ-מיש'-אַן אָוו לו'-נע-סי) אַ קאָמיסיאָן וואָס ווערט געזעצט פון געריכט צו בעשטימען אויב אַ פּערזאָן איז משוגע אָדער ניט.

commis'sural *a.* (קאָ-מיש'-או-רעל) פעראייניגענד, פערבינדענד, פון אַ פערבינדונגס-פּונקט.

com'missure *n.* (קאָמ'-אי-שור) דער פערבינדונגס-פּונקט פון צוויי טיילען, ווי די ווינקלען פון די ליפּען; אַ פערבינדונג; אַ נאַהט.

commit' *v.* (קאָ-מיט') איבערגעבען, אַנפּערטרויען; בעגעהן [אַ פערברעכען]; מאַכען [אַ פעהלער]; אַריינזעצען [אין געפענגניס]; ריזיקירען; פערפּפליכטען.

commit'ment *n.* (קאָ-מיט'-מענט) אַ פערהאַפטונגס-בעפעהל; דאָס אַבשיקען אין געפענגניס; די איבערגאַבע פון אַ פּאַרגעשלאַגענעם געזעץ אין אַ קאָמיסיע צו בעטראַכטען; אַ פערפּפליכטונג.

The judge signed the commitment papers.

commit' one's self (קאָ-מיט' הוואַנז סעלף) 1. זיך פערפּפליכטען; 2. זיך איבערגעבען.

1. I commit myself to support your candidacy. 2. I commit myself to your care.

commit'table *a.* (קאָ-מיט'-עבל) וואָס קען פערהאַפטעט ווערען.

commit'tal *n.* (קאָ-מיט'-על) ז. *commitment*

commit'tee *n.* (קאָ-מיט'-אי) אַ קאָמיטעט [פּערזאָנען וועלכע מען גיט איבער עפּעס צו פערוואַלטען].

I was appointed to serve on a committee.

commit'teeman *n.* (קאָ-מיט'-אי-מען) אַ מיטגליעד פון אַ קאָמיטעט.

commit'tee-room *n.* (קאָ-מיט'-אי-רוהם) דאָס צימער וואו דער קאָמיטעט האַלט זיינע זיצונגען.

commit'ter *n.* (קאָ-מיט'-ער) דער וואָס בעגעהט אַ פערברעכען; דער וואָס גיט איבער אַ זאַך אָדער אַ מענשען אונטער דער אויפזיכט פון אַן אַנדערען.

commit'ting mag'istrate (קאָ-מיט'-אינג מעדזש'-איס-טרייט) אַ ריכטער, וואָס האָט די מאַכט אַריינצוזעצען אין טורמע.

commit' to mem'ory (קאָ-מיט' טו מעמ'-אָ-רי) איינ'חזר'ען אַ זאַך, אויסלערנען אויף אויסווייניג.

Children are taught to commit prayers to memory.

commit' to obliv'ion (קאָ-מיט' טו אָב-ליוו'-אי-אַן) אויסמעקען פון זכרון, עוקר-מן-השרש זיין.

commix' *v.* (קאָ-מיקס') צוזאַמענמישען, פעראייניגען; זיך אויסמישען.

commix'ture *n.* (קאָ-מיקס'-טשור) דאָס צוזאַמענשמישען; דאָס זיין אויסגעמישט; אַן אויסמישונג; אַ פערבינדונג.

commode' *n.* (קאָ-מאָוד') אַ קאָמאָד; נאַכט-טאָפּ.

commo'dious *a.* (קאָ-מאָו'-די-אַס) בעקוועם; טויגליך; גוט צוגעפּאַסט.

commo'diously *adv.* (קאָ-מאָו'-די-אַס-לי) אויף אַ בעקוועמען אָדער טויגליכען אופן.

commo'diousness *n.* (קאָ-מאָו'-די-אַס-נעס) בעקוועמליכקייט; טויגליכקייט.

commod'ity *n.* (קאָ-מאָד'-אי-טי) אַ פּראָדוקט, אַן אַרטיקעל.

com'modore *n.* (קאָמ'-אָ-דאָר) אַ קאָמאַנדיר פון עטליכע קריעגס-שיפען [העכער אין ראַנג פון אַ קאַפּיטאַן און נידריגער פון אַן אַדמיראַל].

com'mon *n., a. and v.* (קאָמ'-אַן) אַלגעמיין; געמיינזאַם; געוועהנליך; איינפאַך, פּראָסט, פּשוט; אַלטעגליך; אָפט; בירגערליך [ניט אַריסטאָקראַטיש]: אַ קהל'שער פּלאַץ; געמיינשאַפטליכקייט; געמיינשאַפטליך לעבען; האָבען אַ געמיינשאַפטליכען רעכט אויף אַ קהל'שען פּלאַץ.

com'monable *a.* (קאָמ'-אַנ-עבל) געמיינשאַפטליך; וואָס קען זיך פיטערען אויף קהל'שע לאַנקעס.

com'monage *n.* (קאָמ'-אַנ-עדזש) דאָס געמיינשאַפטליכע רעכט אויף עפּעס; קהל'שע פּיטערניס, דאָס רעכט זיך צו בענוצען מיט קהל'שע פּיטערניס.

com'monalty *n.* (קאָמ'-אַנ-על-טי) דער פּראָסטער עולם.

com'mon bail (קאָמ'-אַן בייל) אַן ערבות פון צוויי מענשען אַז דער בעשולדיגטער וועט קומען צום געריכט צו דער בעשטימטער צייט.

com'mon cher'ry (קאָמ'-אַן טשער'-אי) זויערע קאַרשען.

com'mon coun'cil (קאָמ'-אַן קאַונ'-סיל) שטאָדט-ראַטה [מוניציפּאַליטעט].

com'mon-coun'cilman *n.* (קאָמ'-אַן-קאַונ'-סיל-מען) אַ מיטגליעד פון שטאָדט-ראַטה [מוניציפּאַליטעט].

com'mon cri'er (קאָמ'-אַן קראַי'-ער) אַ העראָלד [אַן אויסרופער אין עפענטליכע פּלעצער בעקאַנט צו מאַכען עטוואָס דעם פאָלק].

com'mon divi'sor (קאָמ'-אַן די-וואַי'-זאָר) דער געמיינשאַפטליכער טיילער [אין אַריפמעטיק די יעניגע צאָהל אויף וועלכע עס טיילען זיך אָהן אַ רעסט צוויי אָדער מעהרערע צאָהלען. צ. ב. די צאָהל 3 איז דער געמיינשאַפטליכער טיילער פון 6, 9, 12, 15 א. ז. וו.].

com'moner *n.* (קאָמ'-אַנ-ער) אַן איינפאַכער בירגער [איינער פון פּראָסטען פאָלק, ניט פון אַדעל]; אַ מיטגליעד פון דעם ענגלישען פּאַרלאַמענט; איינער וואָס האָט אַן אַנטייל אין קהל'שע ערד.

com'money *n.* (קאָמ'-אַנ-אי) אַ געוועהנליכער שפּיעל-צייכען.

com'mon-hall *n.* (קאָמ'-אַן-האָהל) די קהל'שטוב.

com'mon law (קאָמ'-אַן לאָה) דאָס סיסטעם פון געזעצען אין די ענגליש-שפּרעכענדע לענדער, וואָס שטעהט ניט אין איינקלאַנג מיט דער סיסטעם פון די אַלט-רוימישע געזעצען; דאָס ניט געשרי-

בענע געזעצע [א געזעץ וואס קומט אריין אין געברויך דורך דער פראקטיק פון געריכטס־ענטשיידונגען אדער פון אלגעמיינע פאלקס־מנהגים].

com'mon-law'yer *n.* (קאמ׳-אנ-לאה׳-יער) איינער וואס איז א קענער אין די געזעצען וואס ווערען פראקטיצירט אין די ענגליש־שפרעכענדע לענדער; א קענער אין די אונגעשריבענע געזעצען. ז. ***common law***.

com'mon-loom *n.* (קאמ׳-אן-לוהם) א האנד־וועב־שטוהל.

com'monly *adv.* (קאמ׳-אנ-לי) געוועהנליך, איינפאך.

com'mon meas'ure (קאמ׳-אן מעזש׳-אור) ז. ***common divisor***.

com'mon mil'let (קאמ׳-אן מיל׳-עט) אזא געטריידע־גראז. ז. איל. ***"Grasses and their Allies"***

com'mon mul'tiple (קאמ׳-אן מאל׳-טיפל) א צאהל וועלכע טיילט זיך אהן א רעסט אויף אלע אנגעגעבענע צאהלען. צ. ב. די צאהל 24 טיילט זיך אויף 6 און 4.

com'monness *n.* (קאמ׳-אנ-נעס) איינפאכקייט; געוועהנליכקייט; פראסטקייט; געמיינשאפטליכקייט.

com'mon noun (קאמ׳-אן נאון) א נאטונגס־נאמען [א ווארט וואס בעצייכענט א גאנצען מין].

com'mon nui'sance (קאמ׳-אן ניו׳-סענס) איינער וואס בעלעסטיגט אדער שעדיגט די געמיינשאפט.

com'mon of pas'ture (קאמ׳-אן אוו פעס׳-טשור) דאס רעכט צו פיטערען בהמות אויף א צווייטענס לאנקעס.

com'monplace *a., n. and v.* (קאמ׳-אנ-פלייס) 1. ניט ניי, ניט אריגינעל; א ניט אריגינעלע, אבגעדראשענע בעמערקונג אדער בעהויפטונג; מאכען אן אבגעדראשענע, ניט אריגינעלע בעמערקונג אדער בעהויפטונג; 2. פערצייכענען אין א נאטיץ־בוך.

1. His remarks are commonplace.

com'monplace-book *n.* (קאמ׳-אנ-פלייס-בוק) א טאגע־בוך, א ספר הזכרונות, א נאטיץ־בוך.

com'monplace-man *n.* (קאמ׳-אנ-פלייס-מען) א פשוט׳ער מענש; א ניט אינטערעסאנטער מענש.

com'monplaceness *n.* (קאמ׳-אנ-פלייס-נעס) אונאינטערעסאנטקייט; דאס זיין ניט אריגינעל.

Com'mon Pleas (קאמ׳-אן פליעז) ציוויל־פראצעסען [פראצעסען וועגען געלד זאכען אדער וועגען אנדערע אנגעלעגענהייטען וואס האבען ניט קיין קרימינעלען כאראקטער].

com'mon pray'er (קאמ׳-אן פרעהר) דאס געוועהנליכע קירכען־געבעט־בוך.

com'mon recov'ery (קאמ׳-אן רי-קאוו׳-ער-אי) א פיקטיווער פראצעס [אמאל אין ענגלאנד] אום צו מאכען דעם אייגענטימער פון לאנד פאר א געזעצליכען אייגענטימער.

com'mons *n.* (קאמ׳-אנז) מענשען פון פראסטען פאלק, דאס פראסטע פאלק; דער פעבעל; מיטגליעד פון דעם אונטער־הויז פון דעם ענגלישען פארלאמענט.

com'mon school (קאמ׳-אן סקוהל) די פאלקס־שוהל.

com'mon scold (קאמ׳-אן סקאולד) א פרוי א שרייערקע, א שילטערקע, וואס קריגט זיך כסדר מיט די שכנים.

com'mon-sense' *a.* (קאמ׳-אנ-סענס׳) מיט׳ן גראדען שכל.

com'mon sense (קאמ׳-אן סענס) דער גלייכער פשוט׳ער שכל, דער פראקטישער פערשטאנד.

An ounce of common sense is worth a pound of theory.

commonsen'sible *a.* (קאמ-אנ-סענ׳-סיבל) וואס האט א גראדען שכל; וואס צייגט ארוים פערשטאנד.

com'mon-sized *a.* (קאמ׳-אנ-סאיזד) פון געוועהנליכער גרויס.

com'mon ti'ger moth (קאמ׳-אן טאי׳-גער מאטה) אזא זומער־פויגעלע. ז. איל. ***"Butterflies"***

com'mon time (קאמ׳-אן טאים) אין מוזיק — דער גראדער טאקט [די איינטיילונג פון טאקט אין צוויי אדער פיער גלייכע טיילען, הויפטזעכליך אין דעם פיער־פיערטעלדיגען טאקט]; דער געוועהנליכער טאן־לייטער.

Common Time

com'monweal *n.* (קאמ׳-אנ-הוויעל) דאס וואהל פון פאלק, טובת הכלל.

com'monwealth *n.* (קאמ׳-אנ-הוועלטה) דאס פאלק; א רעפובליק; א שטאאט, וואו די רעגירונג ווערט געוועהלט פון פאלק; א שותפות־חברה פון אקטיארען.

Com'monwealth *n.* (קאמ׳-אנ-הוועלטה) די ענגלישע רעפובליק וועלכע האט עקזיסטירט פון יאהר 1649 ביז 1653.

Com'monwealth of Eng'land (קאמ׳-אנ-הוועלטה אוו אינ׳-גלענד) ז. ***Commonwealth***.

com'morance *n.* (קאמ׳-א-רענס) א וואהן־ארט.

com'morancy *n.* (קאמ׳-א-רענ-סי) ז. ***commorance***.

com'morant *a.* (קאמ׳-א-רענט) וואהנהאפט [א יורידישער אויסדרוק].

commo'tion *n.* (קא-מאו׳-שאן) אן אויפרוהר, א טומעל; אן אויפשטאנד; אן אויפרעגונג.

commove' *v.* (קא-מוהוו׳) ברייגנען אין אויפרעגונג.

com'munal *a.* (קאמ׳-יו-נעל) וואס איז שייך צו דער פאריזער קאמונע פון 1871; וואס בעלאנגט צו דער געמיינדע אדער צום פאלק; קאמוניסטיש; געמיינשאפטליך.

com'munal affairs' (קאמ׳-יו-נעל ע-פעהרז׳) קהל׳שע אנגעלעגענהייטען.

com'munalism *n.* (קאמ׳-יו-נעל-איזם) קאמונאליזם, דער פרינציפ פון אויטאנאמיע [זעלבסט־רעגיערונג] פאר יעדע געמיינדע אדער בעצירק און אז דער גאנצער שטאאט זאל זיין א פעדעראציאן פון דיעזע זעלבסטשטענדיגע געמיינדען [א טעאריע וואס האט געהאט בעזאנדערס פיעל אנהענגער אין פראנקרייך].

com'munalist *n.* (קאמ׳-יו-נעל-איסט) א קאמונאליסט, אן אנהענגער פון דעם פרינציפ פון קאמונאליזם. ז. ***communalism***.

communalis'tic *a.* (קאמ-יו-נע-ליס׳-טיק) וואס איז שייך צו קאמונאליזם. ז. ***communalism***.

com'munard *n.* (קאמ׳-יו-נארד) א קאמונאליסט; א מיטגליעד פון דער פראנצויזישער קאמונע פון יאהר 1871.

com'mune *n. and v.* (קאמ׳-יון) א געמיינדע מיט אן איינענער פערוואלטונג; די פערוואלטונג פון א געמיינדע; מוניציפאליטעט [שטאדט־פערוואלטונג] אין פראנקרייך; די דארף־קאמונע אין רוסלאנד [מיר]; די געשפרעכס־אונטערהאלטונג אדער אויסטויש פון מיינונגען.

commune' *v.* (קא-מיון׳) א פיהרען א פריינדליכען געשפרעך, אויסטוישען מיינונגען אדער געפיהלען.

commu'ne bo'num (קא-מיו׳-ני באו׳-נאם) טובת הכלל.

com'mune of Par'is (קאמ׳-יון אוו פער׳-איס) א רעוואלוציאנערער קאמיטעט וועלכער האט פערטראטען דעם פלאץ פון דער שטאדט־רעגיערונג פון פאריז אין דער צייט פון דער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין 1789 און וועלכער האט באלד איבערגענומען די רעגיערונג פון דעם גאנצען לאנד; די פאריזער קאמונע פון יאהר 1871.

com'muner *n.* (קאמ׳-יו-נער) א מיטגליעד פון א געמיינדע; אן אנהענגער פון קאמונאליזם. ז. ***communalism***.

communicabil'ity *n.* (קא-מיו-ני-קע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען מיטגעטיילט ווערען; דאס האבען די מעגליכקייט צו זיין געמיינשאפטליך פאר עטליכע זאכען.

commu'nicable *a.* (קא-מיו׳-ני-קעבל) וואס קען מיטגעטיילט ווערען; אנשטעקענד.

Good manners are very communicable.

commu'nicableness *n.* (קא-מיו׳-ני-קעבל-נעס) דאס קענען מיטגעטיילט ווערען.

commu'nicably *adv.* (קא-מיו׳-ני-קעב-לי) דורך מיטטיילונג.

commu'nicant *n.* (קא-מיו׳-ני-קענט) 1. א מיטגליעד פון א קריסטליכער סעקטע; 2. איינער וואס נעהמט אנטייל אין הייליגען אבענדמאל [אין דער קריסטליכער קירך].

1. He is a communicant of the Episcopal Church.

commu'nicate *v.* (קא-מיו׳-ני-קייט) מיטטיילען; קארעספאנדירען; שטעהן אין פערבינדונג אדער פערקעהר.

I communicated the news to him.

communica'tion *n.* (קא-מיו-ני-קיי׳-שאן) 1. מיטטיילונג; בריעף־פערקעהר, קארעספאנדענץ; 2. פערבינדונג, צוזאמענרעדונג; 3. די אנטיילנאהמע אין הייליגען אבענדמאהל.

1. I received your communication. 2. Evil communications corrupt good manners.

communica'tion-valve *n.* (קא-מיו-ני-קיי׳-שאן-וועלוו) דער פערבינדונגס־ווענטיל [דער ווענטיל אין דעם דאמפף־ראהר פון א דאמפף־מאשין וואס פערבינדעט דעם דאמפף־קעסעל מיט׳ן צילינדער].

commu'nicative *a.* (קא-מיו׳-ני-קיי-טיוו) מיטטיילענד; גרייט מיטצוטיילען.

Being in a communicative mood he told us his life story.

commu'nicatively *adv.* (קא-מיו׳-ני-קיי-טיוו-לי) דורך מיטטיילונג; דורך בערייטקייט מיטצוטיילען.

commu'nicativeness *n.* (קא-מיו׳-ני-קיי-טיוו-נעס) די גרייטקייט מיטצוטיילען; רעדעוודיגקייט.

commu'nicator *n.* (קא-מיו׳-ני-קיי-טאר) איינער אדער עפעס וואס טיילט מיט.

c mmu'nicatory *a.* (קא-מיו׳-ני-קיי-טא-רי) וואס טיילט מיט; וואס בעלעהרט.

commu'nion *n.* (קא-מיו׳-ניאן) צוזא־

מענרעדונג; פריינדליכער פערקעהר; געמיינשאפט, חברותא; א קריסטליכע קערפערשאפט פון איין גלויבען; גלויבענסגענאסענשאפט; דאס הייליגע אבענדמאהל [די קריסטליכע קירכליכע צערעמאניע פון פערזוכען ברויט און וויין אלס אנדענקען פון לעצטען אבענדמאהל פון קריסטום מיט זיינע תלמידים].

commu'nionable *a.* (קא-מיו'-ניאנ-עבל) וואס קען אריינטרעטען אין געמיינשאפט אדער חברותא.

commu'nional *a.* (קא-מיו'-ניאנ-על) וואס איז שייך צו א געמיינשאפט אדער חברותא.

commu'nion-cloth *n.* (קא-מיו'-ניאנ-קלאטה) דער טישטוך מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר צום הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

commu'nion-cup *n.* (קא-מיו'-ניאנ-קאפ) דער וויין-בעכער ביי דעם הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

commu'nion-ser'vice *n.* (קא-מיו'-ניאנ-סויר'-וויס) דאס גאטעס-דיענסט אין דער קריסטליכער קירך ביים הייליגען אבענדמאהל.

commu'nion-ta'ble *n.* (קא-מיו'-ניאנ-טייבל) דער אלטאר אין דער קריסטליכער קירך.

com'munism *n.* (קאמ'-יו-ניזם) קאמוניזם, די סאציאליסטישע לעהרע, וועלכע פאדערט די איינארדנונג פון דער געזעלשאפט אזוי, אז דאס גאנצע רייכטום [ערד, פאבריקען א. ד. ג.] זאל געהערען צום שטאאט אדער צו דער געמיינדע; געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

com'munist *n.* (קאמ'-יו-ניסט) א קאמוניסט, אן אנהענגער פון קאמוניזם. ז. ***communism***

communis'tic *a.* (קאמ-יו-נים'-טיק) קאמוניסטיש, וואס אנבעלאנגט צו קאמוניזם.

communis'tical *a.* (קאמ-יו-נים'-טי-קעל) ז. ***communistic***

communis'tically *adv.* (קאמ-יו-נים'-טי-קעל-אי) אויף א קאמוניסטישען אופן.

commu'nity *n.* (קא-מיו'-ני-טי) א געמיינדע, קהילה; א געזעלשאפט; געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

commu'nity of goods (קא-מיו'-ני-טי אוו גודז) געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

commutabil'ity *n.* (קא-מיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיך פערטוישען, אומבייטען אויף אן אנדער זאך; די פערטוישבארקייט.

commu'table *a.* (קא-מיו'-טעבל) וואס קען פערטוישט ווערען אדער אומגעביטען ווערען אויף אן אנדער זאך; וואס קען אויסגעוועקסעלט ווערען.

commu'tableness *n.* (קא-מיו'-טעבל-נעס) ז. ***commutability***

commuta'tion *n.* (קאמ-יו-טיי'-שאן) אומענדערונג, אויסוועקסלונג; די אומבייטונג פון א געריכטליכע שטראף פון א גרעסערע אויף א קלענערע; די אומענדערונג פון איין זארט צאהלונג אויף אן אנדער זארט.

commuta'tion-tick'et *n.* (קאמ-יו-טיי'-שאן-טיק'-עט) א ביליגער אייזענבאהן בילעט צו פאהרען עטליכע מאהל הין און צוריק.

commu'tative *a.* (קא-מיו'-טע-טיוו) טוישענד, אויסוועקסלענד; גענענזייטיג.

commu'tative jus'tice (קא-מיו'-טע-טיוו דזשאס'-טיס) גענענזייטיגע גערעכטיגקייט, א טובה פאר א טובה.

commu'tatively *adv.* (קא-מיו'-טע-טיוו-לי) דורך טוישונג, דורך וועקסלונג.

com'mutator *n.* (קאמ'-יו-טיי-טאר) אן אינסטרומענט צו ענדערען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם; א קאמוטאטאר, א קאלעקטאר [דער טייל פון אן עלעקטרישער מאשין, צו וועלכען עס קומען זיך צונויף אלע וויקלונגס-דראטען פון אנקער און פון וועלכען עס ווערט דורך מעטאל אדער קויהלען בערשטלעך גענומען דער עלעקטרישער שטראם].

commute' *v.* (קא-מיוט') 1. אומענדערען, אויסטוישען, אויסוועקסלען; 2. אומבייטען א שטראף אויף א קלענערע; 3. רעגולירען אדער ענדערען אן עלעקטרישען שטראם; 4. צאהלען מיט איינמאל אנשטאט אין א רייה פון צאהלונגען [ווי למשל, ווען איינער צאהלט אב פאר אזא אייזענבאהן בילעט, מיט וועלכען ער קען ארומפאהרען הין און צוריק, און דארף ניט צאהלען יעדעס מאל בעזונדער].

2. The Governor commuted his prison sentence from 5 to 2 years.

commu'ter *n.* (קא-מיו'-טער) איינער וואס פערבייט; איינער וואס בענוצט זיך מיט א ביליגערען אייזענבאהן בילעט צו פאהרען עטליכע מאהל הין און צוריק.

co'mose *a.* (קאו'-מאוס) האריג, בעוואקסען מיט האר.

com'pact *n.* (קאמ'-פעקט) אן אבמאך, א קאנטראקט.

They drew up a compact.

compact' *a. and v.* (קאמ-פעקט') קאמפאקט, צונויפגעפרעסט, שטייף פעראייניגט, געדיכט, צוזאמענגעבונדען; צונויפפרעסען, שטייף פעראייניגען, געדיכט מאכען; שליסען א קאנטראקט.

compac'tedness *n.* (קאמ-פעק'-טעד-נעס) געדיכטקייט, צונויפגעפרעסטקייט, געדרענגטקייט; דאס זיין קאמפאקט.

compac'tible *a.* (קאמ-פעק'-טיבל) וואס מען קען פעראייניגען, צונויפפרעסען אדער מאכען קאמפאקט.

compact'ly *adv.* (קאמ-פעקט'-לי) געדיכט, שטייף; קורץ און גענוי, קאמפאקט.

compact'ness *n.* (קאמ-פעקט'-נעס) געדיכטקייט; פעסטקייט; קאמפאקטקייט.

compac'ture *n.* (קאמ-פעק'-טשור) דאס פערבינדען אדער פעראייניגען; אן ענגע פערבינדונג.

compa'ges *n.* (קאמ-פיי'-דזשיז) די פערבינדונג, די סיסטעם פון גלידערונג [פון א קערפער].

compan'ion *n.* (קאמ-פען'-יאן) א קאמפאניאן, א חבר, א בעגלייטער, א שותף; א קאמפאניאנקע [א פרויענצימער וואס דיענט ביי דער צווייטער אלס איהר מיט-בעגלייטערין]; א מיטגליעד פון אן עהרען-ארדען; א יונג, א מענש פון נידריגען גראד; א פענסטערעל אויף א דעק פון א שיף, דורך וועלכען עס געהט דורך ליכט אין אן אונטערשטער קאיוטע; דאס דעקעל פון אזא פענסטערעל.

compan'ionable *a.* (קאמ-פען'-יאנ-עבל) געזעליג, מיט וועלכען מען קען זיין חבר.

compan'ionableness *n.* (קאמ-פען'-יאנ-עבל-נעס) גוט-ברודערשאפט; דאס קענען ווערען א גוט-ברודער.

compan'ionably *adv.* (קאמ-פען'-יאנ-עבלי) אויף'ן שטייגער פון גוט-ברודערשאפט.

compan'ion-hatch *n.* (קאמ-פען'-יאנ-העטש) א הילצערנער דעקעל איבער די טרעפ פון דעק צו די קאיוטע [אין א שיף].

compan'ion in arms (קאמ-פען'-יאן אין ארמז) קאמפפס-גענאסע, א חבר אין מלחמה.

compan'ion-lad'der *n.* (קאמ-פען'-יאן-לעד'-ער) די טרעפ וואס פיהרט פון אויבערשטען דעק צו דער קאיוטע אין א שיף.

compan'ionless *a.* (קאמ-פען'-יאנ-לעס) אהן געזעלשאפט, אהן חברים.

compan'ionship *n.* (קאמ-פען'-יאנ-שיפ) חבר'שאפט, געזעלשאפטליכע פערבינדונג; גוט-ברודערשאפט.

compan'ionway *n.* (קאמ-פען'-יאנ-הוויי) א טרעפ פון דעק צו די קאיוטען אין א שיף.

com'pany *n.* (קאמ'-פע-ני) א קאמפאניע, א געזעלשאפט; געסט; א ראטע סאלדאטען.

com'pany-kee'per *n.* (קאמ'-פע-ני-קיע'-פער) א פרעהליכער יונג אין געזעלשאפט; א ליובאווניק.

com'pany of a ship (קאמ'-פע-ני אוו ע שיפ) די קאמאנדע פון א שיף [די מאטראזען צוזאמען מיט די אפיצירען].

com'parable *a.* (קאמ'-פע-רעבל) וואס קען פערגליכען ווערען.

com'parableness *n.* (קאמ'-פע-רעבל-נעס) די פערגלייכבארקייט.

com'parably *adv.* (קאמ'-פע-רע-בלי) פערגלייכונגסווייז.

com'parate *n.* (קאמ'-פע-רייט) א זאך אדער עטליכע זאכען וואס קענען פערגליכען ווערען צו אנדערע.

comparati'val *a.* (קאמ-פער-ע-טאי'-וועל) פון א פערגלייכונגס-שטופע [אין גראמאטיק] ז. ***comparative degree***

compar'ative *n. and a.* (קאמ-פער'-ע-טיוו) וואס איז שייך צו א פערגלייכונג; וואס פאלגט פון א פערגלייכונג; פערהעלטניסמעסיג; אין גראמאטיק — וואס דריקט אוים א העכערע אדער נידעריגערע שטופע [ווי צ. ב. "בעסער" איז א העכערע שטופע פון "גוט"]: די פערגלייכענדע שטופע פון ביי-ווערטער. ז. ***comparative degree***

compar'ative anat'omy (קאמ-פער'-ע-טיוו ע-נעט'-א-מי) די פערגלייכענדע אנאטאמיע [דער טייל פון אנאטאמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אונטערזוכען און פערגלייכען דעם אנאטאמישען געבוי פון פערשיעדענע חיות אין פערגלייך מיט דעם מענשען].

compar'ative degree' (קאמ-פער'-ע-טיוו די-גריע') די פערגלייכענדע שטופע פון ביי-ווערטער [אין גראמאטיק], ווי למשל דאס ווארט "בעסער" שטעלט מיט זיך פאר די פערגלייכענדע שטופע פון "גוט".

compar'ative gram'mar (קאמ-פער'-ע-טיוו גרעמ'-ער) די פערגלייכענדע שפראך-וויסענשאפט [די גראמאטיקאלישע אונטערזוכונג פון פערשיעדענע שפראכען און זייערע בעציהונגען צו איינאנדער].

compar'atively *adv.* (קאמ-פער'-ע-טיוו-לי) אין פערגלייך; פערהעלטניסמעסיג.

The value of a pound of silk is comparatively greater than a pound of wool.

compar'ative sci'ences (קאמ-פער'-ע-טיוו סאי'-ענס-עז) פערגלייכענדע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען, וועלכע ברייגען ארויס זייערע כללים אויף'ן

גרונד פון פערגלייכען זאכען איינע צו די אנדערע].

compare′ *v.* (קאמ-פעהר׳) פערגלייכען; גלייך זיין צו עפּעס; אויסדריקען די פערגלייכונגס=שטופען [אין גראמאטיק].

compar′er *n.* (קאמ-פעהר׳-ער) א פערגלייכער.

compar′ison *n.* (קאמ-פער׳-אי-סאן) פערגלייכונג; פערגלייך.

comparti′tion *n.* (קאמ-פאר-טיש׳-אן) דאס צוטיילען; א טיילונג.

compart′ment *n.* (קאמ-פארט׳-מענט) אן אבטיילונג.

com′pass *n. and v.* (קאמ׳-פעס) א קאמפּאס [אזא קאפּסעל אין וועלכען עס איז איינגעפּאסט א בעוועגליכע מאגנעטישע נאדעל, וועלכע שטעלט זיך אימער איין ווי יעדער פרייער מאגנעט, אין דער ריכטונג פון צפון און דרום. ווערט בענוצט פאר שיפען און פאר רייזענדע אום ניט ארבצובלאנדזשען פון וועג]; א צירקעל [א געצייג צום צייכענען]; א קרייז; א בעגרענעצטער רוים; א גרענעץ; ארומרינגלען; איינשליסען אין א קרייז; ארומקרייזען; ערייכען, דערהאלטען, בעקומען; פערענדיגען.

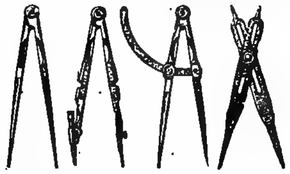

Compasses

com′passable *a.* (קאמ׳-פעס-עבל) וואס קען איינגעשלאסען ווערען אין א קרייז; וואס קען ארומגערינגעלט ווערען; וואס קען ערדייכט ווערען.

com′pass-bowl *n.* (קאמ׳-פעס-באול) ז. *compass-box*

com′pass-box *n.* (קאמ׳-פעס-באקס) דער קאמפּאס=קאפּסעל [דער קאפּסעל פון קאמפּאס אין וועלכען עס איז איינגעפּאסט די מאגנעט=נאדעל].

com′pass-brick *n.* (קאמ׳-פעס-בריק) אן אויסגעבויגענער ציעגעל.

com′pass-card *n.* (קאמ׳-פעס-קארד) די רונדע קארטעל פון דעם קאמפּאס אויף וועלכער עס זיינען אנגעגעבען די ריכטונגען פון די וועלט=זייטען ווי מזרח, מערב א. ז. וו.

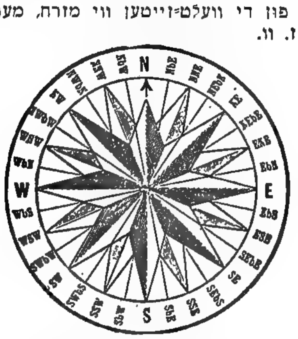

Compass-card

com′pass-di′al *n.* (קאמ׳-פעס-דאי׳-על) א האנד=קאמפּאס, א קאמפּאס=אוהר.

com′passed *a.* (קאמ׳-פעסט) ערדייכט, דערהאלטען, פערענדיגט.

com′pass-flow′er *n.* (קאמ׳-פעס-פלאו׳-ער) די קאמפּאס=בלום [אזא בלום אויף וועלכער עס ווערט געזאגט, אז איהרע אונטערשטע בלעטער וואקסען אימער אין דער ריכטונג פון צפון און דרום].

com′pass-head′ed *a.* (קאמ׳-פעס-העד׳-עד) קרייז=פערמיג [אן אויסדרוק געברויכט אין ארכיטעקטור].

com′passing *a. and n.* (קאמ׳-פעס-אינג) אויסגעבויגען [וועגען דעם האלץ פון וועלכען מען בויט שיפען]; דאס אויסבויגען דאס האלץ פון וועלכען מען בויט א שיף.

compas′sion *n.* (קאמ-פעש׳-אן) מיטלייד, מיטגעפיהל, רחמנות.

compas′sionate *v. and a.* (קאמ-פעש׳-אנ-אייט) מיטלייד האבען, רחמנות האבען; וואס האט מיטלייד, וואס פיהלט מיט.

No heart is truly great and generous that is not also tender and **compassionate.**

compas′sionately *adv.* (קאמ-פעש׳-אנ-אייט-לי) מיט רחמנות; דורך מיטלייד אדער מיטגעפיהל.

compas′sionateness *n.* (קאמ-פעש׳-אנ-אייט-נעס) רחמנות, מיטגעפיהל; דאס האבען מיטלייד.

com′pass-nee′dle *n.* (קאמ׳-פעס-ניעדל) די מאגנעט=נאדעל פון א קאמפּאס.

com′pass one′s desire′ (קאמ׳-פעס הוואנז די-זאיר׳) פערווירקליכען אדער ערדייכען א וואונש.

com′pass-plane *n.* (קאמ׳-פעס-פליין) א רונדער הובעל צום אויסהובלען א בולט׳ע רונדע פלעכע.

com′pass-plant *n.* (קאמ׳-פעס-פלענט) די קאמפּאס=פלאנצע. ז. *compass-flower*

com′pass-saw *n.* (קאמ׳-פעס-סאה) א לאף=זעג, א לויב=זעג [אזא קליינע שמאלע זעג וואס ווערט בענוצט אויסצוזעגען פערשיעדענע מוסטערען אין האלץ=ברעטלעך].

com′pass the end (קאמ׳-פעס טהי ענד) דערגרייכען דעם ציעל.

com′pass-tim′ber *n.* (קאמ׳-פעס-טימ׳-בער) אויסגעבויגענע האלץ.

com′pass-win′dow *n.* (קאמ׳-פעס-הווינ׳-דאו) א פענסטער וואס איז פון אויבען רונד.

compatibil′ity *n.* (קאמ-פעט-אי-ביל׳-אי-טי) פערטרעגליכקייט, דאס לעבען בשלום; פעראיינבארקייט [פון צוויי זאכען מיטאנאנדער]; איבעראיינשטימיגקייט.

compatibil′ity of tem′pers (קאמ-פעט-אי-ביל׳-אי-טי אוו טעמ׳-פערז) די איבעראיינשטימיגקייט אדער גלייכארטיגקייט פון כאראקטערע.

compat′ible *a.* (קאמ-פעט׳-איבל) פערטרעגליך, פעראיינבאר; איבעראיינשטימיג.

compat′ibleness *n.* (קאמ-פעט׳-איבל-נעס ז. *compatibility*

compat′ibly *adv.* (קאמ-פעט׳-אי-בלי) אויף א פערטרעגליכען אופן; דורך פעראיינבארקייט.

compa′triot *n.* (קאמ-פיי׳-טרי-אט) א לאנדסמאן.

compa′triotism *n.* (קאמ-פיי׳-טרי-אט-איזם) דאס זיין א לאנדסמאן.

compear′ *v.* (קאמ-פיער׳) ערשיינען אין געריכט.

compear′ance *n.* (קאמ-פיער׳-ענס) דאס ערשיינען פאר׳ן געריכט.

compear′er *n.* (קאמ-פיער׳-ער) איינער וואס ערשיינט אין געריכט.

compeer′ *n.* (קאמ-פיער׳) א קאמעראד, א קאמפּאניאן, א חבר, א מיט=ברודער.

compel′ *v.* (קאמ-פעל׳) צווינגען, נויטען.

I was compelled to appeal for help.

compel′lable *a.* (קאמ-פעל׳-עבל) וואס קען געצוואונגען ווערען.

compel′lably *adv.* (קאמ-פעל׳-ע-בלי) מיט גוואלד, דורך צוואנג.

compella′tion *n.* (קאמ-פע-ליי׳-שאן) בעגריסונגס=ווארט; טיטול, נאמען, בענענונג [ווען מען ווענדעט זיך צו איינעם מיט א שריפט אדער אנשפּראכע].

compel′lative *n. and a.* (קאמ-פעל׳-ע-טיוו) דער טיטול אדער נאמען מיט וועלכען א פערזאן ווערט בעגריסט אדער אנגערופען; וואס איז שייך צו א טיטול אדער נאמען.

compel′latory *a.* (קאמ-פעל׳-ע-טא-רי) צווינגענדיג.

compel′ler *n.* (קאמ-פעל׳-ער) איינער וואס צווינגט.

compel′lingly *adv.* (קאמ-פעל׳-אינג-לי) אויף א צווינגענדען אופן.

com′pend *n.* (קאמ׳-פענד) א קצור פון עפּעס. ז. *compendium*

compen′dious *a.* (קאמ-פענ׳-די-אס) קורץ, בקצור; קורץ געפּאסט.

His work is a **compendious** text book on chemistry.

compen′diously *adv.* (קאמ-פענ׳-די-אס-לי) אויף אן אבגעקירצטען אופן; בקצור.

compen′dium *n.* (קאמ-פענ׳-די-אם) א קיצור פון עפּעס; אן אויסצוג; א קורצע אבפאסונג.

compen′sate *v.* (קאמ-פענ׳-סייט) ענטשעדיגען, בעלוינען, פערגיטיגען; אויסגלייכען, געגענזייטיג אויסגלייכען.

compensa′tion *n.* (קאמ-פענ-סיי׳-שאן) 1. ענטשעדיגונג, בעלוינונג, פערגיטיגונג; אויסגלייכונג; 2. געגענזייטיגע אברעכענונג; 3. דאס שאפען גלייכגעוויכט [אין דער מעכאניק].

1. We receive **compensation** for our work.

compensa′tion-bal′ance *n.* (קאמ-פענ-סיי׳-שאן-בעל׳-ענס) דער קאמפּענזאציאנס=ראד פון א כראנאמעטער אוהר [דאס רעדעל אין א כראנאמעטער וואס האט די אויפגאבע צו ווירקען געגען דעם איינפלוס פון דער טעמפּעראטור אויף דער בעוועגונג פון מעכאניזם. ווי בעקאנט געהט אן אוהר אין קעלט שנעלער, און אין ווארעמקייט — לאנגזאמער].

compensa′tion-pen′dulum *n.* (קאמ-פענ-סיי׳-שאן-פענ׳-דיו-לאם) דאס קאמפּענזאציאנס=פענדעל [א פערפּענדיקעל (אונרוהע) פון א זייגער וואס איז אזוי געמאכט, דאס זיין לענג זאל זיך ניט ענדערען מיט דער ענדערונג פון דער טעמפּעראטור, ד. ה. ער זאל אין דער קעלט ניט קירצער ווערען און אין ווארעמקייט — ניט לענגער ווערען. אזא פערפּענדיקעל ווערט צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע מעטאלען].

compen′sative *a.* (קאמ-פענ׳-סיי-טיוו) אויסגלייכענדיג; פערגיטיגענדיג.

compen′sativeness *n.* (קאמ-פענ׳-סיי-טיוו-נעס) אויסגלייכונג, פערגיטיגונג.

com′pensator *n.* (קאמ׳-פענ-סיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס גלייכט אויס; א מאגנעט אדער א שטיק אייזען ביי א קאמפּאס צו ווירקען געגען לאקאלע איינפליסע אויף די מאגנעט=נאדעל.

compen'satory *a.* (קאמ-פענ'-סיי-טא-רי) וואס פערגיטיגט אדער ענטשעדיגט; וואס גלייכט אוים.

compen'satory dam'ages (קאמ-פענ'-סיי-טא-רי דעמ'-עדזש-עז) די בעצאהלונג פון היזק; די ענטשעדיגונג פאר פערוואונדונג.

compete' *v.* (קאמ-פיט') קאנקורירען, בעשטרעבען צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבערי־אנען.

We will compete for the prize.

com'petence *n.* (קאמ'-פי-טענס) געניטקייט; פעהיגקייט;, טויגליכקייט, געשיקטקייט; צולעסיגקייט; גוטע אויסקומענים, גענינענדע חיונה; פאסינגקייט; קאמפעטענץ, אויטאריטעט; מאכט.

I doubt his competence to decide this question.

com'petency *n.* (קאמ'-פי-טענ-סי) ז. *competence*

com'petent *a.* (קאמ'-פי-טענט) געניט; געאייגנעט; קאמפעטענט, פעהיג, טויגליך, געשיקט; פאסענד; וואס האט א מאכט אדער אויטאריטעט.

He feels competent to do the work.

com'petently *adv.* (קאמ'-פי-טענט-לי) אויף א קאמפעטענטען אופן; מיט פעהיגקייט; מיט געניטקייט; פאסענד.

competi'tion *n.* (קאמ-פי-טיש'-אן) קאנקורענץ, די בעשטרעבונג צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבערצויאגען.

compet'itive *a.* (קאמ-פעט'-אי-טיוו) וואס קאנקורירט; וואס איז שייך צו קאנקורענץ.

compet'itive examina'tion (קאמ-פעט'-אי-טיוו עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א קאנקורענץ עקזאמען [אן עקזאמען אין וועלכען עס האלט אוים דער, וועלכער ענטפערט אם בעסטען].

compet'itor *n.* (קאמ-פעט'-אי-טאר) א קאנקורענט.

compet'itress *n.* (קאמ-פעט'-אי-טרעס) א קאנקורענטין.

compila'tion *n.* (קאמ-פי-ליי'-שאן) א קאמפילאציאן, א זאמלונג פון אויסציגע פון פערשיעדענע פערפאסערס; דאס זאמלען מאטעריאל פון געוויסע קוועלען פאר א בוך אדער ארטיקעל; א בוך אדער ארטיקעל וועלכער איז צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע אויסציגע.

The compilation of the book took three years.

com'pilator *n.* (קאמ'-פי-ליי-טאר) א קאמפילאטאר [איינער וואס שטעלט צונויף ביכער אדער ארטיקלען פון אויסציגע פון פערשיעדענע פערפאסערס].

compil'atory *a.* (קאמ-פאיל'-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו א קאמפילאציאן. ז. *compilation*

compile' *v.* (קאמ-פאיל') קאמפילירען, צונויפשטעלען א בוך אדער אן ארטיקעל פון פערשיעדענע אויסציגע פון פערפאסערס; צונויפזאמלען און צונויפשטעלען מאטעריאלען פון פערשיעדענע ליטערארישע קוועלען.

He is about to compile a dictionary.

compi'ler *n.* (קאמ-פאי'-לער) א קאמפילאטאר, א זאמלער פון ארטיקלען פון פערשיעדענע פערפאסערס, איינער וואס שטעלט צונויף א בוך אדער אן ארטיקעל פון פערשיעדענע אויסציגע.

compla'cence *n.* (קאמ-פליי'-סענס) פערגניגען; צופריעדענהייט.

compla'cency *n.* (קאמ-פליי'-סענ-סי) ז. *complacence*

compla'cent *a.* (קאמ-פליי'-סענט) פערגניגט, צופריעדען; אנגענעהם.

compla'cently *adv.* (קאמ-פליי'-סענט-לי) מיט פערגניגען; מיט בעפריעדיגונג, מיט צופריעדענהייט.

complain' *v.* (קאמ-פליין') זיך בעקלאגען; קלאגען, אנקלאגען; יאמערען.

complai'nant *n.* (קאמ-פליי'-נענט) איינער וואס בעקלאגט זיך; א קלעגער, אן אנקלאגער.

complai'ner *n.* (קאמ-פליי'-נער) איינער וואס בעקלאגט זיך כסדר; איינער וואס זוכט פעהלערען.

complai'ning *n. and a.* (קאמ-פליי'-נינג) דאס בעקלאגען זיך; בעקלאגענדיג זיך.

complai'ningly *adv.* (קאמ-פליי'-נינג-לי) דורך בעקלאגען זיך; מיט אן אויסדרוק פון אונצופריעדענהייט.

complaint' *n.* (קאמ-פליינט') בעקלאגונג; א קלאגע [פאר א געריכט]; א קראנקהייט.

com'plaisance *n.* (קאמ'-פליי-זענס) דאס פריינדליכע בענעהמען זיך; געפעליגקייט.

com'plaisant *a.* (קאמ'-פליי-זענט) פריינדליך, געפעליג.

com'plaisantly *adv.* (קאמ'-פליי-זענט-לי) מיט פריינדליכקייט; אויף א פריינדליכען אופן.

com'plaisantness *n.* (קאמ'-פליי-זענט-נעס) פריינדליכקייט.

com'planate *v. and a.* (קאמ'-פליי-נייט) מאכען גלייך, מאכען גלאט; גלייך, גלאט; וואס ליעגט אין איין פלעכע [אין בעצוג צו בלעטער פון פלאנצען].

complec'ted *a.* (קאמ-פלעק'-טעד) צוזאמענגעוועבט, פערוויקעלט; פון א געוויסער געזיכטס־פארב.

com'plement *n. and v.* (קאמ'-פלי-מענט) א פולע מאס אדער צאהל; א פאלקאמענער צושטאנד: פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט; ערגענצונג; א נעבענליעגענדער ווינקעל [אין געאמעטריע]; פול מאכען, אויספילען די מאס אדער די צאהל.

complemen'tal *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טעל) ערגענצענד, פול מאכענד.

complemen'tary *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) ז. *complemental*

complemen'tary an'gles (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי ענגלז) ווינקלען וואס בעטרעפען צוזאמען די סומע פון 90 גראד.

complete' *a. and v.* (קאמ-פליט') פאלקאמען, פאלשטענדיג; גענצליך; פאלשטענדיג מאכען, ערגענצען; פערפאלקאמענען.

complete' bo'som (קאמ-פליט' בו'-זאם) א הארציגער מענש; א טרייער, איבערגעבענער פריינד.

comple'tedness *n.* (קאמ-פלי'-טעד-נעס) דאס זיין פערענדיגט; דאס זיין פאלשטענדיג; גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

complete'ly *adv.* (קאמ-פליט'-לי) פאלשטענדיג; גענצליך; פאלקאמען.

complete'ness *n.* (קאמ-פליט'-נעס) פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט.

comple'tion *n.* (קאמ-פלי'-שאן) ערגענצונג; פערענדיגונג; פערפאלקאמונג.

The completion of this dictionary was eagerly awaited by many.

comple'tive *a.* (קאמ-פלי'-טיוו) ערגענצענד; פערענדיגענד.

com'plex *a. and n.* (קאמ'-פלעקס) צוזאמענגעזעצט; צונויפגעשטעלט; קאמפלי־צירט; שווירעג; פיעלטייליג; עטוואס וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון צוזאמענהענגענדע טיילען; א זאמלונג פון טיילען וועלכע שטעהען אין א צוזאמענהאנג ווי די טיילען פון א סיסטעם.

com'plexed *a.* (קאמ'-פלעקסט) פערוויקעלט; קאמפליצירט.

complex'ion *n.* (קאמ-פלעק'-שאן) געזיכטס־פארב; דאס אויסזעהן.

Even healthy people have often a pale complexion.

complex'ional *a.* (קאמ-פלעק'-שאנ-על) וואס געהערט צו דער געזיכטס־פארב; וואס אנבעלאנגט צום אויסזעהען.

complex'ionary *a.* (קאמ-פלעק'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דער געזיכטס־פארב.

complex'ioned *a.* (קאמ-פלעק'-שאנד) וואס האט א געוויסע געזיכטס־פארב.

complex'ion wa'ter (קאמ-פלעק'-שאן וואה'-טער) שעהנהייטס־וואסער [אזא וואסער צו וואשען דאס געזיכט].

complex'ity *n.* (קאמ-פלעקס'-אי-טי) פערוויקלונג; צוזאמענגעזעצטהייט.

The labor question is one of great complexity.

com'plexly *adv.* (קאמ'-פלעקס-לי) אויף א פערוויקעלטען אדער צוזאמענגעזעצטען אופן.

complex'us *n.* (קאמ-פלעקס'-אס) א צוזאמענזעצונג אדער צונויפבינדונג.

compli'able *a.* (קאמ-פלאי'-עבל) נאכגיעביג; צושטימיג.

compli'ance *n.* (קאמ-פלאי'-ענס) נאכגיעביגקייט; צושטימונג.

I expect an immediate compliance with my demands.

compli'ancy *n.* (קאמ-פלאי'-ענ-סי) ז. *compliance*

compli'ant *a.* (קאמ-פלאי'-ענט) נאכגיעביג; צושטימיג.

compli'antly *adv.* (קאמ-פלאי'-ענט-לי) דורך נאכגיעביגקייט, דורך צושטימונג.

com'plicacy *n.* (קאמ'-פלי-קע-סי) דאס זיין קאמפליצירט, פערוויקעלט; א פערוויקעלטער ענין.

com'plicate *v. and a.* (קאמ'-פלי-קייט) קאמפליצירען, פערוויקלען, פערפלאנטערען, פערפלעכטען; קאמפליצירט, פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

com'plicated *a.* (קאמ'-פלי-קיי-טעד) קאמפליצירט, פערוויקעלט, פערפלאנטערט, פערפלאכטען.

com'plicatedness *n.* (קאמ'-פלי-קיי-טעד-נעס) דאס זיין צונויפגעלעגט אדער צונויפגעפלאכטען צוזאמען.

com'plicately *adv.* (קאמ'-פלי-קייט-לי) אויף א קאמפליצירטען, פערוויקעלטען אופן.

com'plicateness *n.* (קאמ'-פלי-קייט-נעס) דאס זיין קאמפליצירט, פערוויקעלט.

complica'tion *n.* (קאמ-פלי-קיי'-שאן) קאמפליצירונג, פערוויקלונג, צונויפפלעכטונג, פערפלאנטערונג.

com'plicative *a.* (קאמ'-פלי-קיי-טיוו) וואס מאכט קאמפליצירט, וואס פערוויקעלט.

complic'ity *n.* (קאמ-פליס'-אי-טי) די מיטשולדיגקייט אין א פערברעכען.

The complicity of the prisoners in the crime was established in court.

compli'er *n.* (קאמ-פלאי'-ער) איינער וואס גיט נאך אדער שטימט גלייך איין.

com'pliment *n. and v.* (קאמ'-פלי-מענט) א קאמפלימענט; א לויב; א חניפה; מאכען קאמפלימענטען; לויבען; גראטולירען, בעגליקווינשען.

complimen'tarily *adv.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי-לי) אויף א העפליכען אדער שמייכעלהאפטען אופן.

complimen'tary *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) שמייכעלהאפט, חניפה'דיג; העפליך.
You are very complimentary.

complimen'tary col'or (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי קאל'-אר) איינער פון די צוויי קאלירען, וואס ווען זיי ווערען פערבונדען גיבען זיי ארויס א ווייסען קאליר.

complimen'tary tick'ets (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי טיק'-עטס) פרייע בילעטען וואס ווערען געגעבען אויס העפליכקייט.

com'plimenter *n.* (קאמ'-פלי-מענ-טער) א קאמפלימענטען-מאכער, א שמייכלער.

com'pliments of the sea'son (קאמ'-פלי-מענטס אוו טהי סיעזן) יום-טוב-גרוס [ווי א כשר'ער פסח, א פרעהליכער יום-טוב, לשנה טובה תכתבו, א גמר חתימה טובה א. ד. ג.].
Accept the compliments of the season from me.

com'plin *n.* (קאמ'-פלין) די לעצטע ביינאכטיגע תפילה אין קירך.

com'pline *n.* (קאמ'-פלין) ז. *complin*

com'plot *n.* (קאמ'-פלאט) א קאמפלאט, א געהיימער בונד, א פערשווערונג, א קאנספיראציע.

complot' *v.* (קאמ-פלאט') מאכען א קאמפלאט, מאכען א בונט; זיך פעראייניגען געגען אימעצען אין געהיים; מאכען א פערשווערונג אדער א קאנספיראציע.

complot'ment *n.* (קאמ-פלאט'-מענט) דאס מאכען א קאמפלאט, פערשווערונג אדער קאנספיראציע.

complot'ter *n.* (קאמ-פלאט'-ער) א פערשווערער, א קאנספיראטאר, א קאמפלאט-מאכער.

complot'tingly *adv.* (קאמ-פלאט'-אינג-לי) דורך א פערשווערונג, דורך א קאמפלאט אדער קאנספיראציע.

comply' *v.* (קאמ-פלאי') נאכגעבען; טהאן איינעמס ווונש; פאלגען.
I shall comply with your request and will send you a copy of my last article.

com'po *n.* (קאמ'-פאו) די צוזאמענזעצונג [פון פערשיעדענע שטאפען]; טינק [אזא צונויפמישונג פון פערשיעדענע שטאפען מיט וואס מען טינקעוועט ווענד אדער סטעליעס].

compo'né *a.* (קאמ-פאו'-נע) ז. *componed*

componed' *a.* (קאמ-פאונד') צונויפגעשטעלט פון קליינע קוואדראטען אין צוויי פארבען [וועגען הערבען אדער שילדען].

compo'nency *n.* (קאמ-פאו'-נען-סי) די צונויפזעצונג, דער בעשטאנד.

com'ponend *n.* (קאמ'-פא-נענד) עטוואס וואס איז צונויפגעשטעלט אדער צונויפגעזעצט.

compo'nent *n. and a.* (קאמ-פאו'-נענט) א בעשטאנדטייל, איינער פון די גרונד-טיילען פון וועלכע עפעס איז צוזאמענגעזעצט; וואס איז א בעשטאנדטייל.
Oxygen is a component part of water.

componen'tal *a.* (קאמ-פא-נענ'-טעל) וואס איז שייך צו א בעשטאנדטייל.

compo'nent of a force (קאמ-פאו'-נענט אוו ע פאורס) א קראפט-קאמפאנענט [אן אויסדרוק אין דער מעכאניק פאר דעם בעשטאנדטייל פון א רעזולטירענדער קראפט].

comport' *v.* (קאמ-פאורט') איינשטימען; פאסען; זיין צוגעפאסט; זיך בענעהמען, זיך אויפפיהרען.

compor'table *a.* (קאמ-פאור'-טעבל) וואס שטימט איין; וואס איז צוגעפאסט.

comport'ment *n.* (קאמ-פאורט'-מענט) אויפפיהרונג, בענעהמונג.

compose' *v.* (קאמ-פאוז') צוזאמענזעצען; פערפאסען; ברייגנען אין ארדנונג; בערוהיגען; שליכטען; זעצען [דרוקשריפט]; צונויפשטעלען דעם זאץ [אין דרוקעריי]; קאמפאנירען.

composed' *a.* (קאמ-פאוזד') רוהיג; געלאסען; געזעצט, ערנסט.

compo'sedly *adv.* (קאמ-פאו'-זעד-לי) אויף א רוהיגען, געלאסענעם אופן; מיט ערנסט, מיט געזעצטקייט.

compo'sedness *n.* (קאמ-פאו'-זעד-נעס) געלאסענהייט, רוהיגקייט, געזעצטקייט.

composed' of (קאמ-פאוזד' אוו) צוזאמענגעזעצט פון..., בעשטעהט פון...
Water is composed of oxygen and hydrogen.

compose' one's mind (קאמ-פאוז' הוואנז מאינד) זיך בערוהיגען.

compose' one's self (קאמ-פאוז' הוואנז סעלף) זיך פאסען; זיך בערוהיגען.

compo'ser *n.* (קאמ-פאו'-זער) א קאמפאזיטאר, א פערפאסער פון מוזיק; א צוזאמענשטעלער; א בערוהיגער, א שליכטער פון שטרייטיגקייטען.

compo'sing *n. and a.* (קאמ-פאו'-זינג) דאס זעצען [פון שריפט אין א דרוקעריי], דאס צונויפשטעלען דעם זאץ [אין דרוקעריי]; דאס פערפאסען; דאס צונויפשטעלען; בערוהיגענד.

compo'sing draught (קאמ-פאו'-זינג דרעפט) א בערוהיגענדער געטראנק.

compo'sing-frame *n.* (קאמ-פאו'-זינג-פריים) דער ראהם אין וועלכען עס איז אריינגעשטעלט דער שריפט-קאסטען [אין א דרוקעריי].

compo'sing-machine' *n.* (קאמ-פאו'-זינג-מע-שין') א שריפט-זעץ-מאשין.

compo'sing-room *n.* (קאמ-פאו'-זינג-רוהם) דאס צימער אין א דרוקעריי, וואו דער זאץ ווערט צונויפגעשטעלט און פארטיג געמאכט צום דרוקען.

compo'sing-rule *n.* (קאמ-פאו'-זינג-רוהל) די זעץ-ליניע [א מעשענע אדער שטאלענע דינע לינייקע וואס ווערט בענוצט פון האנד-שריפט-זעצער ביים צונויפשטעלען די שורות].

compo'sing-stand *n.* (קאמ-פאו'-זינג-סטענד) ז. *composing-frame*

compo'sing-stick *n.* (קאמ-פאו'-זינג-סטיק) דער ווינקעל-האקען [אזא קליינער אייזערנער ראהם וואס ווערט בענוצט פון האנד-שריפט-זעצער ביים זעצען שורות].

Composing Stick

Compos'itæ *n.* (קאמ-פאז'-אי-טי) דער מין פלאנצען וואס זייערע בליהונגען זעהען אויס ווי זיי וואלטען בעשטעהן פון פיעלע קליינע בלומען [דאס איז דער פערשפרייטעסטער פלאנצען מין אין דער וועלט, ער צעהלט זיך ביז 10 טויזענד ארטען].

compos'ite *a. and n.* (קאמ-פאז'-איט) צוזאמענגעזעצט [פון טיילען]; עטוואס וואס איז צוזאמענגעזעצט פון טיילען.

compos'ite arch (קאמ-פאז'-איט ארטש) א רונדונג פון א געביידע וואס איז צונויפגעשטעלט פון מעהרערע קרייזען.

compos'ite flow'ers (קאמ-פאז'-איט פלאו'-ערז) אזא מין בלומען וואס זייערע בליהונגען זעהען אויס ווי זיי וואלטען בעשטעהן פון פיעלע קליינע בלומען.

compos'ite joint (קאמ-פאז'-איט דזשאינט) א געלענק וואס ערלויבט צו מאכען אי האריזאנטאלע אי ווערטיקאלע בעוועגונג.

compos'ite num'bers (קאמ-פאז'-איט נאמ'-בערז) צאהלען וועלכע קענען צוטיילט ווערען אהן א רעסט פון אנדערע צאהלען, וועלכע זיינען העכער אלס 1. צ. ב. די צאהלען 4, 6, 8, 9, א. ז. וו. די צאהל 3 אדער 7 א. ד. ג. געהערען אלזא ניט צו אזעלכע צאהלען.

compos'ite pho'tograph (קאמ-פאז'-איט פאו'-טא-גרעף) א בילד צוזאמענגעשטעלט פון עטליכע פאטאגראפישע בילדער.

composi'tion *n.* (קאמ-פא-זיש'-אן) א קאמפאזיציאן [א מוזיקאלישע פערפאסונג]; א צוזאמענזעצונג; א צוזאמענגעזעצטע זאך; א פערפאסונג; אן אויפזאץ; א דרוק-זאץ.

composi'tion cloth (קאמ-פא-זיש'-אן קלאטה) לייוואנד וואס איז דורכגענומען מיט אזא שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער.

composi'tion deed (קאמ-פא-זיש'-אן דיעד) אן אויסגלייך אבמאך צווישען א קרעדיטאר און זיין דעביטאר [מלוה און לוה].

composi'tion met'al (קאמ-פא-זיש'-אן מעט'-על) א מעטאל וואס איז צוזאמענגעזעצט פון קופער, צינק א. ד. ג.; מעש.

compos'itive *a.* (קאמ-פאז'-אי-טיוו) צוזאמענזעצענד; צוזאמענגעזעצט.

compos'itor *n.* (קאמ-פאז'-אי-טאר) א זעצער אין א דרוק, א שריפטזעצער; א זעצער וואס שטעלט צונויף דעם זאץ אין עמודים; א זעץ-מאשין [אין א דרוקעריי].

com'pos men'tis (קאמ'-פאס מענ'-טיס) מיט א קלארען קאפ.

com'post *n. and v.* (קאמ'-פאוסט) קאמפאסט [א צוזאמענמישונג פון פערשיעדענע זאכען, וואס דיענט צו בעמיסטיגען א פעלד]; בעמיסטיגען א פעלד מיט קאמפאסט.

compo'sure *n.* (קאמ-פאו'-זשור) דאס צוזאמענזעצען, א צוזאמענזעצונג; געזעצטקייט, ערנסטקייט; רוהיגקייט.

compota'tion *n.* (קאמ-פא-טיי'-שאן) דאס טרינקען אדער שכור'ען צוזאמען.

com'pote *n.* (קאמ'-פאוט) קאמפאט [געקאכטע פרוכט].

compotier' *n.* (קאמ-פאו-טי-איי') א גלעזערנע כלי אין וועלכער מען האלט קאמפאט.

com'pound *a. and n.* (קאמ'-פאונד) צוזאמענגעזעצט, צוזאמענגעמישט; א פראדוקט פון צוזאמענגעמישטע מאטעריאלען; אן ארומגעצאמטער הויף מיט אלע זיינע געביידען [אין אסט-אינדיען].

compound' *v.* (קאמ-פאונד') צוזאמענ-

זעצען, פערבינדען, צוזאמענמישען; קומען צו א פשרה אין א מחלוקה; קומען צו א פערשטענדיגונג דורך אן אבמאך ווענען קויפען סחורות אויף א נידעריגערען פרייז אדער ארונטערלאזען א געוויסע סומע פון א חוב; אויסבילדען, גרינדען, פארמירען.

compoun'dable *a.* (קאם-פאונ'-דעבל) וואס מען קען צוזאמענמישען.

com'pound addi'tion (קאם'-פאונד ע-דיש'-אן) געמישטער חבור, א חבור פון צוויי אדער מעהרערע פערשיעדענע זאכען פון איין ארט צ. ב. פון ארשין, פוס און צאלל.

compoun'der *n.* (קאם-פאונ'-דער) א צוזאמענזעצער, צוזאמענמישער.

com'pound frac'tion (קאם'-פאונד פרעק'-שאן) א ברוך-צאהל פון א ברוך-צאהל, ווי צ. ב. א העלפט פון צוויי דריטעל.

com'pound in'terest (קאם'-פאונד אינ'-טער-עסט) פראצענט אויף פראצענט.

com'pound met'al (קאם'-פאונד מעט'-על) די לעגירונג [א צוזאמענשמעלצונג פון צוויי אדער עטליכע מעטאלען].

com'pound num'ber (קאם'-פאונד נאמ'-בער) א צאהל וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון צוויי אדער עטליכע זאכען פון דעם זעלבען ארט, ווי למשל, 3 שטונדען מיט 30 מינוט מיט 40 סעקונדען.

com'pound ra'tio (קאם'-פאונד ריי'-שיאו) א צוזאמענגעזעצטע פערהעלטנים פון צאהלען, ד. ה. א פראפארציאן, וועלכע בעקומט זיך פון כפל'ען צוויי אדער עטליכע אנדערע פראפארציאנען, ווי למשל, די פערהעלטנים פון 6 צו 15 בעקומט זיך פון כפל'ען די פראפארציאנען 2 צו 3 און 3 צו 5. [(3:5)×(2:3)=6:15].

com'pound screw (קאם'-פאונד סקרוה) א קאמבינירטע שרויף [א שרויף וואס איהר שרויבענגאנג איז פערשיעדענארטיג: אדער דער שרויבענגאנג איז אין איין ארט דינער און אין דעם צווייטען דיקער, אדער ער געהט אין איין ארט רעכטס און אין דעם אנדערען ארט לינקס].

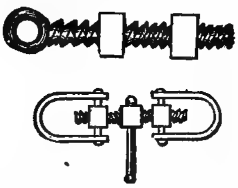

Compound Screws

com'pound sen'tence (קאם'-פאונד סענ'-טענס) א צוזאמענגעזעצטער זאץ [א זאץ, וועלכער איז צוזאמענגעשטעלט פון צוויי אדער עטליכע גראמאטיקאליש זעלבסטשטענדיגע זעצע, ווי למשל, די זון איז אויפגעגאנגען, עס איז געווארען ליכטיג און עס האט זיך אנגעהויבען דער טאג].

com'pound word (קאם'-פאונד הוואירד) א צוזאמענגעזעצט ווארט [א ווארט וואס איז צוזאמענגעזעצט פון צוויי אדער עטליכע ווערטער, ווי למשל, אונטער-געהן, דאמפף-מאשין א. ד. ג.].

comprehend' *v.* (קאם-פרי-הענד') צוזאמענפאסען, ענטהאלטען; בעגרייפען.

Mathematics is a subject which many find difficult to comprehend.

comprehen'der *n.* (קאם-פרי-הענ'-דער) דער וואס פאסט ארום; דער וואס בעגרייפט.

comprehen'dible *a.* (קאם-פרי-הענ'-דיבל) ז. ***comprehensible***

comprehensibil'ity *n.* (קאם-פרי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס זיין פערשטענדליך אדער בעגרייפליך.

comprehen'sible *a.* (קאם-פרי-הענ'-סיבל) בעגרייפליך; פערשטענדליך.

comprehen'sibleness *n.* (קאם-פרי-הענ'-סיבל-נעס) בעגרייפליכקייט; דאס קענען זיין בעגרייפליך.

comprehen'sibly *adv.* (קאם-פרי-הענ'-סי-בלי) פערשטענדליך; אויף א בעגרייפליכען שטייגער.

comprehen'sion *n.* (קאם-פרי-הענ'-שאן) דאס בעגרייפען; דאס אומפאסען; די פעהיגקייט צו בעגרייפען; די השגה; אין לאגיק — די סומע פון אלע אייגענשאפטען, וועלכע ענטהאלטען זיך אין בעגריף ווענען א געוויסער זאך, ווי למשל, אין בעגריף "מענש" ענטהאלטען זיך די אייגענשאפטען: שכל, געפיהל, זיטליכקייט א. ז. וו.

comprehen'sive *a.* (קאם-פרי-הענ'-סיוו) אומפאסענד; וואס קען פיעל אומפאסען אדער ענטהאלטען; וואס קען פערשטעהן אדער בעגרייפען.

comprehen'sively *adv.* (קאם-פרי-הענ'-סיוו-לי) דורך בעגרייפען, פערשטעהן אדער אומפאסען.

comprehen'siveness *n.* (קאם-פרי-הענ'-סיוו-נעס) די פעהיגקייט פיעל צו בעגרייפען אדער צו ענטהאלטען.

compress' *v.* (קאם-פרעס') צוזאמענדריקען; צונויפפרעסען.

com'press *n.* (קאם'-פרעס) א קאמפרעס; אן אינסטרומענט צוזאמענצופרעסען זאכען.

compressed' *a.* (קאם-פרעסט') צוזאמענגעדריקט, צונויפגעפרעסט.

compressed' air (קאם-פרעסט' עהר) צונויפגעפרעסטע לופט [דיענט אלס טרייבקראפט אין א מאשין אנשטאט דאמפף א. ד. ג.]

compressed'-air en'gine (קאם-פרעסט'-עהר ענ'-דזשין) א מאשין וואס ווערט געטריבען דורך צונויפגעפרעסטע לופט [אנשטאט דאמפף א .ד. ג.].

compressed' type (קאם-פרעסט' טאיפ) א געוויסער סארט שמאלער דרוק-שריפט.

compressibil'ity *n.* (קאם-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) צוזאמענדריקבארקייט, דאס קענען זיין צוזאמענגעדריקט.

compress'ible *a.* (קאם-פרעס'-איבל) צוזאמענדריקבאר, וואס מען קען צוזאמענדריקען.

compress'ibleness *n.* (קאם-פרעס'-איבל-נעס) ז. ***compressibility***

compressicau'date *a.* (קאם-פרעס-אי-קאה'-דייט) מיט א צוזאמענגעדריקטען עק [ביי געוויסע חיות].

compres'sion *n.* (קאם-פרעש'-אן) צוזאמענדריקונג; דאס צוזאמענדריקען; דאס זיין צוזאמענגעדריקט.

compress'ive *a.* (קאם-פרעס'-איוו) צוזאמענדריקענד, וואס קען צוזאמענדריקען.

compress'or *n.* (קאם-פרעס'-אר) איינער אדער עפעס וואס דריקט צוזאמען; א צונויפפרעסער.

comprise' *v.* (קאם-פראיז') ענטהאלטען; ארומנעהמען.

The German Empire comprises a number of separate states.

comprize' *v.* (קאם-פראיז') ז. ***comprise***

com'promise *n. and v.* (קאם'-פרא-מאיז) א קאמפראמיס, א פשרה צווישען צוויי שטרייטענדע צדדים, וואו ביידע לאזען עפעס ארונטער פון זייערע פאדערונגען; אן איינפערשטענדניס פון צוויי שטרייטענדע צדדים, אז זייער זאך זאל איבערגעגעבען ווערען צו בוררים; קאמפראמעטירען, מאכען צו שאנד; מאכען א קאמפראמיס, קומען צו א פשרה דורך ארונטערלאזען געוויסע פאדערונגען.

com'promiser *n.* (קאם'-פרא-מאי-זער) א פשרה-מאכער; דער וואס קאמפראמעטירט.

comp'tant *n.* (קאונ'-טענט) מזומן, בארעס געלד.

comptrol'ler *n.* (קאנ-טראו'-לער) א קאנטראלער, אן אויפזעהער, א רעגולירער, הויפטזעכליך איינער וואס רעגולירט די ביכער און פינאנסען פון דער רעגיערונג.

comptrol'lership *n.* (קאנ-טראו'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קאנטראלער.

compul'satory *a.* (קאם-פאל'-סע-טא-רי) געצוואונגען; געטריבען דורך א קראפט.

compul'sion *n.* (קאם-פאל'-שאן) צוואנג, נויטיגונג; דאס טרייבען דורך א קראפט.

compul'sive *a.* (קאם-פאל'-סיוו) צווינגענד; טרייבענד דורך א קראפט.

compul'sively *adv.* (קאם-פאל'-סיוו-לי) אויף א צווינגענדען אופן; געצוואונגענערהייט.

compul'siveness *n.* (קאם-פאל'-סיוו-נעס) ז. ***compulsion***

compul'sorily *adv.* (קאם-פאל'-סא-רי-לי) מיט צוואנג, דורך צוואנג

compul'soriness *n.* (קאם-פאל'-סא-רי-נעס) דער צוואנג, דאס זיין צווינגענד.

compul'sory *a.* (קאם-פאל'-סא-רי) צווינגענד; געטריבען דורך א קראפט; אבליגאטאריש.

compunc'tion *n.* (קאם-פאנק'-שאן) געוויסענסביסע, חרטה.

compunc'tionless *a.* (קאם-פאנק'-שאן-לעס) אהן געוויסענסביסע; אהן חרטה.

compunc'tious *a.* (קאם-פאנק'-שאס) וואס האט חרטה; פול מיט געוויסענסביסע.

compunc'tiously *adv.* (קאם-פאנק'-שאס-לי) מיט געוויסענסביסע אדער מיט חרטה.

compurga'tion *n.* (קאם-פויר-גיי'-שאן) די בעשטעטיגונג מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען'ס שבועה גלויבען [א געוויסע פארם פון דער אלט-ענגלישער געריכטס-פיהרונג, וואו דער בעשולדיגטער פלעגט האבען רעכט צו ברייננען צוועלף בעקאנטע פערזאן וועלכע פלעגען שווערען, אז מען קען גלויבען דעם אנגעקלאגטען'ס שבועה ווענען זיין אונשולד און דערמיט פלעגט מען איהם בעפרייען].

com'purgator *n.* (קאם'-פויר-גיי-טאר) איינער וואס בעשטעטיגט אונטער א שבועה אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען.

compurgato'rial *a.* (קאם-פויר-גע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דער בעשטעטיגונג מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען אין זיין אונשולד.

compur'gatory *a.* (קאם-פויר'-גע-טא-רי) וואס איז שייך צום עדות, וועלכער בעשטעטיגט מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען אין זיין אונשולד.

computabil'ity *n.* (קאמ-פיו-טע-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט פון קענען צוזאמענגערעכענט אדער געצעהלט ווערען.

compu'table *a.* (קאמ-פיו'-טעבל) וואס מען קען צוזאמענרעכענען אדער צעהלען.

computa'tion *n.* (קאמ-פיו-טיי'-שאן) צוזאמענרעכנונג; צעהלונג; די סומע, וואס האט זיך בעקומען פון צוזאמענרעכנונג אדער צונויפצעהלונג.

compute' *v.* (קאמ-פיוט') צוזאמענרעכענען, צעהלען.

compu'ter *n.* (קאמ-פיו'-טער) דער צוזאמענרעכנער.

com'rade *n.* (קאמ'-רעד) א קאמעראד, א חבר, א גענאסע.

com'radeship *n.* (קאמ'-רעד-שיפ) חבר'שאפט; דאס זיין א קאמעראד.

con *n., v. and adv.* (קאן) וויסען; לערנען אויף אויסווענינג; נאכדענקען; פיהרען א שיף; די פאזיציאן אין וועלכע דער וואס פיהרט א שיף געפינט זיך; נעגען [פון ווארט *contra*].

con amo're (קאן א-מאו'-ריי) מיט ליעבע, מיט געפיהל, הארציג.

cona'tion *n.* (קא-ניי'-שאן) דאס שטרעבען צו...; דער פערלאנג.

co'native *a.* (קאו'-נע-טיוו) וואס איז שייך צום שטרעבען אדער צום פערלאנג.

cona'tus *n.* (קא-ניי'-טאס) די שטרעבונג; דאס שטרעבען פון א קערפער אין א געוויסער ריכטונג.

concat'enate *v. and a.* (קאן-קעט'-ע-נייט) פערקייטלען, צוזאמענקייטלען; צוזאמענגעקייטעלט, פערבונדען איינע מיט די אנדערע.

concatena'tion *n.* (קאן-קעט-ע-ניי'-שאן) פערקייטלונג, צוזאמענקייטונג; א רייהע פון זאכען איינע צוזאמענגעקייטעלט מיט די אנדערע.

concava'tion *n.* (קאן-קע-וויי'-שאן) דאס מאכען קאנקאוו [אויסגעבויגען פון אינווענינ].

con'cave *a. and n.* (קאנ'-קייוו) קאנקאוו, אויסגעבויגען פון אינווענינ; געוועלביג; א זאך וואס איז אויסגעבויגען פון אינווענינ.

con'cavely *adv.* (קאנ'-קייוו-לי) אויף א קאנקאווען אופן.

con'cave mir'ror (קאנ'-קייוו מיר'-אר) א קאנקאווער שפיגעל [א שפיגעל וואס איז האלב רונד אויסגעבויגען פון אינווענינ].

con'caveness *n.* (קאנ'-קייוו-נעס) דאס זיין קאנקאוו, די אויסגעבויגענקייט פון אינווענינ.

concav'ity *n.* (קאן-קעוו'-אי-טי) די אויסהוילונג, דאס זיין קאנקאוו [אויסגעבויגען פון אינווענינ]; א קאנקאווע אויבערפלעכע.

conca'vo-con'cave *a.* (קאן-קיי'-וואו-קאנ'-קייוו) קאנקאוו [אויסגעהוילט] פון ביידע זייטען.

conca'vo-con'vex *a.* (קאן-קיי'-וואו-קאנ'-וועקס) פון איין זייט קאנקאוו און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס [האלבּרונד אריינגעבויגען פון איין זייט און האלב-רונד ארויסגעבויגען פון דער אנדערער זייט].

conceal' *v.* (קאן-סיעל') פערבארגען, בעהאלטען.

concea'lable *a.* (קאן-סיע'-לעבל) וואס מען קען פערבארגען אדער בעהאלטען.

There is nothing **concealable** from God.

concealed' *a.* (קאן-סיעלד') פערבארגען, בעהאלטען, פערדעקט.

concea'ledly *adv.* (קאן-סיע'-לעד-לי) פערבארגענערהייט, בעהאלטענערהייט.

concea'ledness *n.* (קאן-סיע'-לעד-נעס) בעהאלטענקייט, פערבארגענקייט.

concea'ler *n.* (קאן-סיע'-לער) דער פערבארגער; דער וואס בעהאלט.

conceal'ment *n.* (קאן-סיעל'-מענט) די פערבארגונג, בעהאלטונג; דאס פערדעקען אדער דאס זיין פערדעקט; דער ארט וואו מען קען זיך בעהאלטען.

concede' *v.* (קאן-סיד') נאכגעבען; אונטערגעבען זיך; אנערקענען אלס א רעכט אדער אלס ריכטיג; דערלאזען א זאך.

Turkey would not **concede** Italy's claim to Tripoli.

conce'ded *a.* ((קאן-סי'-דעד) ערלויבט; נאכגעגעבען; אנערקענט אלס א רעכט אדער ריכטיג.

He **conceded** many privileges to the people.

conce'dedly *adv.* (קאן-סי'-דעד-לי) לויט דער נאכגעבונג; לויט דער אנערקענונג אלס גערעכט אדער ריכטיג.

conce'der *n.* (קאן-סי'-דער) דער וואס גיט נאך; דער וואס אנערקענט אלס גערעכט אדער ריכטיג.

conceit' *n.* (קאן-סיט') איינבילדונג; א צו הויכע מיינונג איבער זיך; א פאנטאסטישע איינבילדונג, א פאנטאסטישער פערלאנג; א וויץ, א שארפזיניגער געדאנק; א מאדנער ארטיקעל אדער צייכנונג; די בעגרייפונגס-קראפט; יעדע זאך וואס מען קען בעגרייפען אדער פערשטעהן.

concei'ted *a.* (קאן-סי'-טעד) איינגעבילדעט; מיט א צו הויכע מיינונג איבער זיך; פול מיט פאנטאסטישע אידעען אדער פערלאנגען.

concei'tedly *adv.* (קאן-סי'-טעד-לי) דורך איינבילדונג; עגאאיסטיש, האלטענדיג זעהר שטארק פון זיך אליין.

He speaks **conceitedly** of his actions.

concei'tedness *n.* (קאן-סי'-טעד-נעס) דאס האלטען זעהר פיעל פון זיך אליין; דאס איינבילדען זיך.

conceivabil'ity *n.* (קאן-סיע-ווע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו בעגרייפען אדער פערשטעהן אן ענין.

concei'vable *a.* (קאן-סיע'-וועבל) בעגרייפליך, דענקבאר.

It is **conceivable** that war should be abolished.

concei'vableness *n.* (קאן-סיע'-וועבל-נעס) בעגרייפליכקייט; דענקבארקייט.

concei'vably *adv.* (קאן-סיע'-ווע-בלי) דורך בעגרייפען; אויף א דענקבארען אופן.

conceive' *v.* (קאן-סיעוו') בעגרייפען, פאסען א זאך; מאכען זיך א פערשטעלונג אדער בעשאפען אן אידעע וועגען עפעס; דורכגעדרונגען ווערען מיט אן אידעע אדער געפיהל; פארמולירען אדער אויסדריקען אין ווערטער א געוויסע זאך; ווערען בעפרוכטעט, שוואנגער ווערען; האלטען עפעס פאר ריכטיג; מיינען, דענקען; אויסבילדען אלס א פרוכט, אנהויבען צו ענטוויקלען אין מוטער'ס בויך.

concei'ver *n.* (קאן-סיע'-ווער) דער וואס בעגרייפט; דער וואס מאכט זיך א פערשטעלונג.

concei'ving *n.* (קאן-סיע'-ווינג) דאס בעגרייפען; דאס בעפרוכטען זיך, דאס שוואנגער ווערען.

concen'ter *v.* (קאן-סענ'-טער) קאנצענטרירען, קומען אדער ברייננען צו אן אלגעמיינעם פונקט; צוזאמענקומען אין איין פונקט.

con'centrate *v., a. and n.* (קאנ'-סענ-טרייט) קאנצענטרירען, צוזאמענברייננען אין איין פונקט; מאכען שטארקער, געדיכטער; אין כעמיע — מאכען שטארקער אדער רייניגער, דערוויטערענדיג די זייטיגע ניט וויכטיגע עלעמענטען; אין בערגארבייט — אבטיילען דאס מעטאל אדער ערץ פון די ערד און שטיינער, מיט וועלכע דאס ווערט צוזאמען אויסגעגראבען; געבראכט געווארען צו א שטארקערען אדער ריינערען צושטאנד; דאס וואס איז געבראכט געווארען צו א שטארקערען אדער ריינערען צושטאנד.

con'centrated *a.* (קאנ'-סענ-טריי-טעד) קאנצענטרירט, געבראכט געווארען צו איין אלגעמיינעם פונקט; שטארקער אדער רייינער געווארען דורך א כעמישע קאנצענטרירונג.

concentra'tion *n.* (קאן-סענ-טריי'-שאן) דאס קאנצענטרירען, דאס ברייננען צו איין פונקט; צוזאמענדרענגונג; די כעמישע קאנצענטרירונג [דאס פערשטארקען די אייגענשאפטען פון א געוויסען כעמישען פראדוקט דורך דערווייטערען די זייטיגע, ניט וויכטיגע עלעמענטען]; דאס אבטיילען פון אויסגעגראבענע מעטאלען די שטיקער ערד אדער שטיין, מיט וועלכע זיי זיינען בעהעפט.

concen'trative *a.* (קאן-סענ'-טרע-טיוו) וואס האט א נייגונג צו קאנצענטרירען אדער צוזאמענברייננען אין איין פונקט; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך קאנצענטרירונג.

concen'trativeness *n.* (קאן-סענ'-טרע-טיוו-נעס) קאנצענטרירונג; די פעהיגקייט אדער קראפט צו ברייננען צו איין פונקט אדער זיך קאנצענטרירען.

con'centrator *n.* (קאנ'-סענ-טריי-טאר) א קאנצענטרירער, איינער אדער עפעס וואס ברייננט צוזאמען אין איין פונקט; א דראט אדער אן אנדער זאך, וואס האלט צוזאמען די קויל און די פאטראנע, כדי דער שאס פון ביקס זאל זיין א ווייטערער און שטארקערער; די מאשין וועלכע טיילט אב ערץ [אויסגעגראבענע רויהע מעטאלען] פון דער ערד און שטיינער, מיט וועלכע זי איז צוזאמענגעוואקסען.

concen'tre *v.* (קאן-סענ'טר) ז. *concenter*.

concen'tred gra'vy (קאן-סענ'-טערד גריי'-ווי) שטארק איינגעקאכטע פלייש-זופ.

concen'tric *a.* (קאן-סענ'-טריק) קאנצענטריש, האבענדיג א געמיינשאפטליכען מיטעלפונקט, ווי למשל, א רייהע קרייזען, וועלכע רינגלען ארום איין מיטעלפונקט.

concen'trical *a.* (קאן-סענ'-טרי-קעל) ז. *concentric*.

concen'trically *adv.* (קאן-סענ'-טרי-קעל-אי) אויף א קאנצענטרישען אופן. ז. *concentric*.

concentric'ity *n.* (קאן-סענ-טריס'-אי-טי) דאס זיין קאנצענטריש, דאס האבען איינעם און דעמזעלבען מיטעלפונקט.

con'cept *n.* (קאנ'-סעפט) אן אלגעמיינער בעגריף [ווי למשל, "א פיער-פיסיגע חיה" איז אן אלגעמיינער בעגריף, וועלכער שליסט איין אלע חיות וואס האבען פיער פיס].

concep'tacle *n.* (קאן-סעפ'-טעקל) דאס וואס ענטהאלט עפעס, א כלי; די שיסעלע ביי געוויסע פלאנצען.

concep'tion *n.* (קאן-סעפ'-שאן) דאס

בעגרייפען; די פעהיגקייט אויסצובילדען אלגעמיינע בעגריפע; א בעגריף, אן אידעע, א מיינונג; א פלאן; אן ערפינדונג; דאס בעפרוכטען זיך אדער שוואנגער ווערען; דער אנהויב פון לעבענס=ענטוויקלונג ביי א קינד אין מוטער'ס בויך; דער אנהויב, די ערשטע שטופע פון ענטוויקלונג.

concep'tionalist *n.* (קאנ-סעפ'-שאנ-על-איסט) אן אנהענגער פון דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. ***conceptualism***.

concep'tionist *n.* (קאנ-סעפ'-שאנ-איסט) ז. ***conceptionalist***.

concep'tive *a.* (קאנ-סעפ'-טיוו) וואס קען בעגרייפען; וואס קען בעפרוכטעט ווערען.

concep'tual *a.* (קאנ-סעפ'-טשו-על) וואס איז שייך צו א בעגריף.

concep'tualism *n.* (קאנ-סעפ'-טשו-על-איזם) די פסיכאלאגישע לעהרע אז די קלאסען=נעמען [ווי מין, חיה א. ד. ג.] זיינען ניט בלויז נעמען, נאר זיי זיינען אידעען, וועלכע עקזיסטירען ווירקליך אין געדאנק, כאטש אויסערן געדאנק, אלס געגענשטענדע עקזיסטירען זיי ניט. [דיזע לעהרע טרעט ארויס אלס געגענזאץ צום נאמינאליזם, וועלכער בעהויפטעט אז די קלאסען=נעמען זיינען בלויז נעמען, און צום רעאליזם, וועלכער בעהויפטעט אז די קלאסען=נעמען זיינען ווירקליכע געגענשטענדע].

concep'tualist *n.* (קאנ-סעפ'-טשו-על-איסט) דער אנהייננער פון דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. ***conceptualism***.

conceptualis'tic *a.* (קאנ-סעפ-טשו-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. ***conceptualism***.

concern' *v.* and *n.* (קאנ-סוירן') האבען א שייכות צו עפעס; נוגע זיין אדער בעלאנגען צו אימעצען; זיין וויכטיג פאר עפעס אדער פאר אימעצען; פעראינטערעסירען זיך אדער אבגעבען זיך מיט א זאך; בעאונרוהיגען זיך וועגען עפעס; א וויכטיגע זאך, אן עגין, אן עסק; אונרוהיגקייט אדער זארג וועגען עפעס; א געשעפט; א גרויסע, שווערע זאך.

concerned' *a.* (קאנ-סוירנד') בעקימערט, פעראינטערעסירט; בעטראפען.

He is much concerned over his failure to hear from his brother.

concer'nedly *adv.* (קאנ-סויר'-נֶעד-לי) בנוגע צו עפעס; מיט אונרוהיגקייט.

concerned' par'ties (קאנ-סוירנד'-פאר'-טיעז) די פעראינטערעסירטע צדדים.

concer'ning *prep.* (קאנ-סויר'-נינג) אין בעצוג צו; וואס איז שייך צו; וואס בעטרעפט; וועגען.

Concerning your inquiry, I beg to state as follows.

concern'ment *n.* (קאנ-סוירנ'-מענט) אינטערעס, עסק, אנגעלעגענהייט; בעציהונג; זארג, בעקימערונג; טיילנאהמע; וויכטיגקייט.

con'cert *n.* (קאנ'-סערט) א קאנצערט, א מוזיקאלישע אונטערהאלטונג; א הארמאניע; אן איבעראיינשטימונג; אן אברייד.

concert' *v.* (קאנ-סוירט') אבּרעדען, בעשפרעכען; מאכען א פלאן; געבען אן עצה; איינריכטען.

concertan'te *a.* and *n.* (קאנ-טשייר-טאנ'-טע) הארמאניש; א מוזיק=שטיק וואס איז פאסענד פאר א קאנצערט; א מוזיקשטיק פאר צוויי אדער מעהר סאלא שטימען אדער אינסטרומענטען מיט דער בעגלייטונג פון ארקעסטער אדער אהן זיין בעגלייטונג.

concertan'te parts (קאנ-טשייר-טאנ'-טע פארטס) די סאלא טיילען אין א קאנצערט.

concer'tative *a.* (קאנ-סויר'-טיי-טיוו) וואס זוכט זיך רק צו קריעגען.

concer'ted *a.* (קאנ-סויר'-טעד) געגענזייטיג איבעראיינגעשטימט; געמאכט א פלאן; געבראכט אין בעציהונג; פערבונדען דורך א פלאן, וואו יעדער איינציגער האט א געוויסען טייל ארבייט וואס פיהרט צום צוועק; איינגעארדנעט אין טיילען פאר איינציגע שטימען אדער אינסטרומענטען [ביי א קאנצערט].

con'cert-grand *n.* (קאנ'-סערט-גרענד) א גרויסע פארטאפיאנא פאר דער בענוצונג אין א גרויסען קאנצערט=זאאל.

concerti'na *n.* (קאנ-סער-טי'-נע) א קאנצערטינא [אזא מוזיקאלישער זעקסקאנטיגער אינסטרומענט עהנליך צו א הארמאניקע].

concerti'no *n.* (קאנ-טשייר-טי'-נאו) א קליינער קאנצערט.

concer'tion *n.* (קאנ-סויר'-שאן) אן איינארדנונג, א צופאסונג.

con'cert-mas'ter *n.* (קאנ'-סערט-מעס'-טער) א קאנצערט=מייסטער, א קאפעל=מייסטער; דער ערשטער פידעל=שפּיעלער אין א קאנצערט.

concert'ment *n.* (קאנ-סוירט'-מענט) ז. ***concertion***.

con'cert-mu'sic *n.* (קאנ'-סערט-מיו'-זיק) קאנצערט=מוזיק.

concer'to *n.* (קאנ-טשייר'-טאו) ז. ***concertante***.

con'cert-piece *n.* (קאנ'-סערט-פיעס) א מוזיק=שטיק פאר א קאנצערט.

con'cert-pitch *n.* (קאנ'-סערט-פיטש) קאמערטאן, שטימגאפעל.

conces'sion *n.* (קאנ-סעש'-אן) א קאנצעסיאן, א בעוויליגונג פון א פריווילעגיע; אן ערלויבניס; נאכגעבונג.

The Americans have secured some valuable concessions in China.

conces'sionary *a.* and *n.* (קאנ-סעש'-אנ-איי-רי) 1. געבענדיג אן ערלויבניס; געבענדיג א קאנצעסיאן; נאכגעבענדיג; בעוויליגענדיג; 2. איינער וואס האט בעקומען א קאנצעסיאן אדער אן ערלויבניס.

2. He is concessionary of the privilege to keep a hotel in the park.

conces'sioner *n.* (קאנ-סעש'-אנ-ער) איינער וואס האט בעקומען אדער פערלאנגט א קאנצעסיאן.

conces'sionist *n.* (קאנ-סעש'-אנ-איסט) איינער וואס מאכט אדער איז צו גונסטען פון מאכען קאנצעסיאנען.

conces'sive *a.* (קאנ-סעס'-איוו) נאכגעבענד, ערלויבענד, בעוויליגענד; קאנצעסיוו [אין בעצוג צו א גראמאטיקאלישען זאץ וואס ענטהאלט א בעדינגונג, וועלכע ענדערט ניט דעם רעזולטאט], צ. ב.

He may slay me, yet will I trust him.

conces'sively *adv.* (קאנ-סעס'-איוו-לי) מיט בעוויליגונג; דורך ערלויבניס.

concet'to *n.* (קאנ-טשעט'-א) א וויץ; א וויציגער איינפאל אדער אויסדרוק.

conch *n.* (קאנק) א מושעל; א גרויסער ים=מושעל; אזא טרומייט וואס האט די פארם פון א ים=מושעל; דער אויער=מושעל [דער אויסערער טייל פון אויער].

con'cha *n.* (קאנ'-קע) דער אויער=מושעל [דער אויסערער טייל פון אויער]; דאס ביינדעל אין נאז, וואס איז עהנליך צו א מושעל.

con'chifer *n.* (קאנ'-קי-פער) אזא מושעל-טהיער [א חיה'לע וואס איז בעדעקט מיט א שאלעכץ].

conchif'erous *a.* (קאנ-קיפ'-ע-ראס) וואס האט א מושעל [וועגען מאלוסקעלען].

con'chiform *a.* (קאנ'-קי-פארם) וואס האט די פארם פון א מושעל.

con'chite *n.* (קאנ'-קאיט) א פערשטיינערטער מושעל.

conchit'ic *a.* (קאנ-קיט'-איק) וואס בעשטעהט פון מושלען, וואס ענטהאלט מושלען [וועגען מארמאר=שטיין אדער אנדערע שטיינער וואס ענטהאלטען אין זיך מושלען].

con'choid *a.* and *n.* (קאנ'-קאיד) וואס איז אויסגעבויגען אזוי ווי א מושעל; א געוויסע געבויגענע מאטעמאטישע ליניע.

conchoi'dal *a.* (קאנ-קאי'-דעל) וואס איז אויסגעבויגען ווי א מושעל.

concholog'ical *a.* (קאנ-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

conchol'ogist *n.* (קאנ-קאל'-א-דזשיסט) א קענער אין דער לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

conchol'ogy *n.* (קאנ-קאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

con'chus *n.* (קאנ'-קאס) דער קאפּשארבען; דאס לאך וואו דאס אויג זיצט [ארביט].

conchyla'ceous *a.* (קאנ-קי-ליי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו א מושעל; וואס איז שייך צו א מושעל.

conchylia'ceous *a.* (קאנ-קיל-אי-איי'-שיאס) ז. ***conchylaceous***.

conchyl'iated *a.* (קאנ-קיל'-אי-איי-טעד) וואס ווערט געמאכט פון מושלען אדער מושעל=טהיערע [וועגען געוויסע פארבען].

conchyliol'ogist *n.* (קאנ-קיל-אי-אל'-א-דזשיסט) ז. ***conchologist***.

conchyliol'ogy *n.* (קאנ-קיל-אי-אל'-א-דזשי) ז. ***conchology***.

conchyl'ious *a.* (קאנ-קיל'-אי-אס) וואס איז שייך צו מושלען.

conchyl'ium *n.* (קאנ-קיל'-אי-אם) דער מושעל פון א מאלוסקעל.

con'ciator *n.* (קאנ'-סי-איי-טאר) איינער אויף א גלאז=פאבריק וואס וועגט און טיילט איין די מאטעריאלען, פון וועלכע עס ווערט געמאכט גלאז.

concierge' *n.* (קאנ-סיערזש') א שווייצאר [אין א האטעל אדער פריוואט=הויז]; א טהיר=וועכטער [פון א געפענגניס]; א הויז=אויפזעהער.

concierge'rie *n.* (קאנ-סיערזש'-רי) דאס קאנטאר=צימער פון א הויז=אויפזעהער אדער פון א שווייצאר אין א האטעל.

Concierge'rie *n.* (קאנ-סיערזש'-רי) א געוויסע געפענגניס אין פאריז.

concil'iar *a.* (קאנ-סיל'-אי-אר) וואס איז שייך צו א בעראטונג אדער א בעראטונגס=פערזאמלונג.

concil'iary *a.* (קאנ-סיל'-אי-ע-רי) ז. ***conciliar***.

concil'iate *v.* (קאנ-סיל'-אי-אייט) געווינען, ערווערבען; אויסגלייכען, שלום מאכען.

concil'iating *a.* (קאָנ-סיל'-אי-איי-טינג) איבערבעטענדיג; שלום מאַכענדיג; ערוואַרבענדיג, געווינענדיג.
His words were conciliating.
concilia'tion *n.* (קאָנ-סיל-אי-איי'-שאַן) איבערבעטונג; אויסגלייכונג; דאָס מאַכען שלום.
concil'iative *a.* (קאָנ-סיל'-אי-איי-טיוו) וואָס גלייכט אויס; וואָס בעט איבער; וואָס מאַכט שלום; וואָס איז שייך צו אַן אויסגלייך=געריכט.
concil'iator *n.* (קאָנ-סיל'-אי-איי-טאָר) אַן איבערבעטער; אַ שלום=מאַכער.
concil'iatory *a.* (קאָנ-סיל'-אי-איי-טאָ-רי) אויסגלייכענדיג, איבערבעטענדיג, שלום=מאַכענדיג.
concil'ium *n.* (קאָנ-סיל'-אי-אַם) אַ בעראַטונג, אַ בעראַטונגס=פערזאַמלונג.
concin'nity *n.* (קאָנ-סינ'-אי-טי) פּאַסיגקייט; צוזאַמענהאַנג; האַרמאָניע.
concin'nous *a.* (קאָנ-סינ'-אַס) פּאַסיג, געשמאַקפאָל, אַנגענעהם, האַרמאָניש.
concise' *a.* (קאָנ-סאַיס') קורץ, קורץ געפאַסט, אויסגעדריקט אין קורצע ווערטער.
His arguments were concise.
concise'ly *adv.* (קאָנ-סאַיס'-לי) אויף אַ קורץ געפאַסטען אופן; אין קורצע ווערטער.
concise'ness *n.* (קאָנ-סאַיס'-נעס) דאָס זיין קורץ געפאַסט, דאָס אויסדריקען אין קורצע ווערטער.
The conciseness of his arguments won the debate.
conci'sion *n.* (קאָנ-סיזש'-אַן) ז. *conciseness*.
conclama'tion *n.* (קאָנ-קליי-מיי'-שאַן) אַן אויסרוף; אַן אויסגעשריי.
con'clave *n.* (קאָנ'-קלייוו) אַ געשלאָ=סענע פערזאַמלונג [אַ פערזאַמלונג וואו זייטיגע ווערען ניט צוגעלאָזען]; אַ פער=זאַמלונג פון קאַרדינאַלען אויסצואוועהלען אַ פּאַפּסט; דאָס צימער וואו דיא קאַרדי=נאַלען פערזאַמלען זיך צו וועהלען אַ פּאַפּסט; דאָס קאַרדינאַלען=קאָלעגיום.
con'clavist *n.* (קאָנ'-קלע-וויסט) אַ גייסטליכער וואָס בעדיענט אַ קאַרדינאַל, וועהרענד ער איז פערנומען ביי דער קאַר=דינאַלען=פערזאַמלונג וועלכע וועהלט אַ פּאַפּסט.
conclude' *v.* (קאָנ-קלוד') ענדיגען, מסיים זיין; בעשטימען, שליסען, דרינגען; בעשליסען; ענטשיידען; אויפהערען, אָב=שטעלען; אָבשליסען; איינשליסען.
conclu'der *n.* (קאָנ-קלו'-דער) איינער וואָס בעשליסט אָדער ענטשיידעט.
conclu'dible *a.* (קאָנ-קלו'-דיבל) וואָס קען ענטשיידעט אָדער בעשלאָסען ווערען.
conclu'ding *a.* (קאָנ-קלו'-דינג) ענדי=גענדיג, שליסענדיג, ציהענדיג אַ שלוס.
conclu'ding line (קאָנ-קלו'-דינג לאַין) אַ קליינע שטריק וועלכע איז בעפעסטיגט צום מיטען פון די שטופּען פון אַ שטריק=לייטער אויף אַ שיף.
conclu'sion *n.* (קאָנ-קלו'-זשאַן) ענדע, שלוס; בעשלוס; ענטשיידונג; ענד=רעזול=טאַט.
conclu'sive *a.* (קאָנ-קלו'-סיוו) ענטשיי=דענד; שליסענד, ענדיגענד; וואָס פיהרט צו אַ לאָגישען שלוס.
conclu'sive ev'idence (קאָנ-קלו'-סיוו עוו'-אי-דענס) אַן איבערצייגענדער בעווייז וואָס קען ניט אָבגעלייקענט ווערען.
conclu'sively *adv.* (קאָנ-קלו'-סיוו-לי) אויף אַן ענטשיידענדען אופן; דורך אַן ענדליכען בעשלוס.

conclu'siveness *n.* (קאָנ-קלו'-סיוו-נעס) ענטשיידונגס=קראַפט; בעשליסונגס=קראַפט; ענטשיידענהייט.
The conclusiveness of the proof against the prisoner was undoubted.
conclu'sory *a.* (קאָנ-קלו'-סאָ-רי) ז. *conclusive*.
concoct' *v.* (קאָנ-קאָקט') צו=פערדייען; צו=נויפמישען און פאַרבערייטען אַ געריכט אָדער געטראַנק; מאַכען אַ פּלאַן.
concoc'ter *n.* (קאָנ-קאָק'-טער) אַ פער=דייאונגס=מיטעל; איינער וואָס מאַכט פּלע=נער.
concoc'tion *n.* (קאָנ-קאָק'-שאַן) דאָס צו=נויפמישען אָדער פאַרבערייטען אַ געריכט אָדער געטראַנק; אַ צונויפגעמישטער גע=ריכט אָדער געטראַנק; די פערדייאונג.
concoc'tor *n.* (קאָנ-קאָק'-טאָר) ז. *concocter*.
concol'or *a.* (קאָנ-קאָל'-אָר) פון איין קאָליר; גלייכפאַרביג אין קאָליר.
concol'orate *a.* (קאָנ-קאָל'-אָר-אייט) וואָס האָט דעם זעלביגען קאָליר.
concol'orous *a.* (קאָנ-קאָל'-אָר-אַס) ז. *concolor*.
concom'itance *n.* (קאָנ-קאָמ'-אי-טענס) דאָס זיין צוזאַמען אָדער אין פערבינדונג מיט אַן אַנדערען; דאָס צוזאַמענבעשטעהן; די בעגלייטונג.
concom'itancy *n.* (קאָנ-קאָמ'-אי-טענ-סי) ז. *concomitance*.
concom'itant *a.* and *n.* (קאָנ-קאָמ'-אי-טענט) בעגלייטענד; זייענדיג צוזאַמען אָדער פערבונדען [מיט אימעצען]; אַ זאַך וואָס איז צוזאַמען אָדער פערבונדען מיט אַן אַנדערער.
concom'itantly *adv.* (קאָנ-קאָמ'-אי-טענט-לי) אין בעגלייטונג; אין פערבינ=דונג.
con'cord *n.* (קאָנ'-קאָרד) האַרמאָניע, איבעראיינשטימונג [אין מיינונגען, אנ=זיכטען א. ד. ג.]; די האַרמאָניע אָדער געגענזייטיגע צופּאַסונג פון זאַכען; די האַרמאָניע פון טענער.
concord' *v.* (קאָנ-קאָרד') האַרמאָנירען, איבעראיינשטימען; מאַכען האַרמאָניש.
concor'dance *n.* (קאָנ-קאָר'-דענס) אי=בעראיינשטימונג; האַרמאָניע; אַ קאָנ=קאָרדאַנציע [אַ בוך, אין וועלכען די ווער=טער אָדער פסוקים פון געוויסע ווערק זיי=נען אויסגעשטעלט נאָך׳ן אלף=בית מיט דער פערצייכנונג פון די ערטער, וואו זיי גע=פינען זיך, ווי די קאָנקאָרדאַנציע פון דער ביבעל].
concor'dant *a.* (קאָנ-קאָר'-דענט) אי=בעראיינשטימענד; האַרמאָנירענד.
concor'dantly *adv.* (קאָנ-קאָר'-דענט-לי) אויף אַ האַרמאָנישען אופן.
concor'dat *n.* (קאָנ-קאָר'-דעט) אַ קאָנ=קאָרדאַט, אַן אָבמאַך צווישען אַ רעגיערונג און דעם פּאַפּסט, אָדער צווישען דעם שטאַאַט און דער קירך.
concor'dial *a.* (קאָנ-קאָר'-דזשיעל) האַר=מאָניש.
concor'porate *v.* (קאָנ-קאָר'-פּאָ-רייט) פערדייען; פעראייניגען אין איין קערפּער=שאַפט.
con'course *n.* (קאָנ'-קאָרס) אַ צוזאַמענ=לויף, אַ געדרענג; אַ מענגע [זאַכען אָדער מענשען]; אַן אָפענער פּלאַץ וואו מענשען פערזאַמלען זיך.
con'crement *n.* (קאָנ'-קרי-מענט) אַ פעסטע מאַסע; אַ צונויפוואַקסונג.
concresce' *v.* (קאָנ-קרעס') צונויפוואַק=סען.

concres'cence *n.* (קאָנ-קרעס'-ענס) אַ צוזאַמענוואַקסונג; דאָס וואַקסען.
concres'cible *a.* (קאָנ-קרעס'-איבל) וואָס קען צוזאַמענוואַקסען.
con'crete *a.* and *n.* (קאָנ'-קריט) פער=בונדען אין אַ פעסטע מאַסע; וואָס בע=שטעהט פון אַ פעסטער מאַסע; אַ פעסטע מאַסע, אַ קערפּערליכע זאַך; אַ געמיש פון זאַמד, צעמענט, קליינע שטיינדלעך און אַספאַלט וועלכע ווערט צונויפגעדריקט אין אַ פעסטע מאַסע; קאָנקרעט, ממשות׳דיג.
concrete' *v.* (קאָנ-קריט') ווערען איין מאַסע אָדער איין שטיק; פערבינדען אין אַ פעסטע איינהייטליכע מאַסע.
con'cretely *adv.* (קאָנ'-קריט-לי) אויף אַ קאָנקרעטען, ממשות׳דיגען אופן.
con'creteness *n.* (קאָנ'-קריט-נעס) דאָס זיין קאָנקרעט, ממשות׳דיג; דאָס זיין אַ פעסטע, איינהייטליכע מאַסע.
con'crete noun (קאָנ'-קריט נאַון) אַ נאָמען פון אַ קאָנקרעטען, ממשות׳דיגען געגענשטאַנד.
con'crete num'ber (קאָנ'-קריט נאַמ'-בער) אַ בענאַנטע צאָהל [אַ צאָהל וועלכע בעצייכענט אַ קאָנקרעטע זאַך, צ. ב. 3 יאַרד, 5 מענשען א. ד. ג.].
con'crete-press *n.* (קאָנ'-קריט-פּרעס) אַ מאַשין וואָס פּרעסט צונויף אַ געמיש פון זאַמד, צעמענט, שטיינדלעך און אַס=פאַלט אין שטייפער פעסטע מאַסע.
concre'tion *n.* (קאָנ-קרי'-שאַן) דאָס ווערען איין מאַסע; אַ פעסטע מאַסע; דאָס זיין קאָנקרעט, ממשות׳דיג.
concre'tional *a.* (קאָנ-קרי'-שאַנ-על) וואָס האָט זיך געבילדעט פון אַ פערבינ=דונג אין אַ פעסטער מאַסע; וואָס איז שייך צו אַ קאָנקרעטע, ממשות׳דיגע זאַך.
concre'tionary *a.* (קאָנ-קרי'-שאַנ-ע-רי) ז. *concretional*.
con'cretism *n.* (קאָנ'-קרי-טיזם) דאָס בעטראַכטען אַן אַבסטראַקטע זאַך אַלס קאָנקרעט.
concre'tive *a.* (קאָנ-קרי'-טיוו) וואָס האָט די קראַפט צו בילדען פון איינצעלנע טיילען אַ פעסטע מאַסע; וואָס פּראַאָר=זאַכט אַ פערדיכטונג פון דער מאַסע.
concre'tively *adv.* (קאָנ-קרי'-טיוו-לי) אויף אַ פערדיכטענדען אופן; דורך פער=דיכטונג פון איינצעלנע טיילען אין אַ פעסטער מאַסע.
concre'tize *v.* (קאָנ-קרי'-טאַיז) קאָנקרע=טיזירען, געבען ממשות׳דיגעס, בעשטימ=טעס.
concre'tor *n.* (קאָנ-קרי'-טאָר) אַ מאַ=שין וואָס פערוואַנדעלט סיראָפּ אין אַ פעס=טע מאַסע.
concrimina'tion *n.* (קאָנ-קרימ-אי-ניי'-שאַן) די מיטבעשולדיגונג.
concu'binage *n.* (קאָנ-קיו'-בי-נעדזש) דאָס צוזאַמענלעבען מיט אַ פרוי אָהן גע=זעצליכער הייראַט; די פרייע הייראַט [אָהן רעליגיעזע און געזעצליכע פאַרשריפטען]; דאָס זיין אַ קעבס=ווייב; דאָס האַלטען אַ קעבס=ווייב.
concu'binal *a.* (קאָנ-קיו'-בי-נעל) וואָס איז שייך צו פרייע הייראַט; וואָס אַנבע=לאַנגט צו האַלטען אַ קעבס=ווייב.
concubina'rian *a.* (קאָנ-קיו-בי-ניי'-רי-ען) וואָס לעבט מיט אַ פרוי דורך פרייע הייראַט; וואָס האָט אַ קעבס=ווייב.
concu'binary *a.* (קאָנ-קיו'-בי-ניי-רי) ז. *concubinal*.
con'cubine *n.* (קאָנ'-קיו-באַין) אַ קעבס=ווייב.

concu'piscence *n.* (קאַנ-קיו'-פּי-סענס) תאוה [פון זנות]; שטאַרקער חשק; גרויסער אַפּעטיט.

concu'piscent *a.* (קאַנ-קיו'-פּי-סענט) תאוה'דיג צו זנות; וואָס האָט אַ גרויסען חשק.

concu'piscible *a.* (קאַנ-קיו'-פּי-סיבל) וואָס האָט אַ תאוה צו זנות; וואָס האָט גרויס חשק.

concur' *v.* (קאַנ-קויר') זיך צוזאַמענטרעפען [אין כאַראַקטער, מיינונגען א. ד. ג.]; איינשטימען; פּעראייניגען; מיטווירקען; צוזאַמענפאַלען אין איין טאָג [ווי צוויי ימים-טובים].

I concur in your judgment of the matter.

concur'rence *n.* (קאַנ-קויר'-ענס) צוזאַמענפאַלונג, צוזאַמענטרעפונג [אין צייט, מיינונגען א. ד. ג.]; איבעראיינשטימונג; מיטווירקונג.

concur'rence of jurisdic'tion (קאַנ-קויר'-ענס אָוו דזשו-ריס-דיק'-שאַן) אַ געריכטליכע ענטשיידונג וואָס קען אַרויסגעגעבען ווערען פון צוויי פערשיעדענע געריכטס-אינסטיטוציאָנען.

concur'rency *n.* (קאַנ-קויר'-ען-סי) ז. *concurrence*

concur'rent *n. and a.* (קאַנ-קויר'-ענט) איינשטימענדיג; מיטווירקענדיג; געמיינשאַפטליך; פעראייניגט; איינער וואָס שטימט איין.

concur'rently *adv.* (קאַנ-קויר'-ענט-לי) אויף אַן איינשטימענדען אופן; אין געמיינשאַפט; אין פעראייניגונג.

concur'rentness *n.* (קאַנ-קויר'-ענט-נעס) ז. *concurrence*

concur'rent resolu'tion (קאַנ-קויר'-ענט רעזו-אַ-ליו'-שאַן) אַ רעזאָלוציאָן וועלכע איז אַנגענומען געוואָרען פון אַמעריקאַנער קאָנגרעס [פון רעפּרעזענטאַנטען-הויז און פון סענאַט], וואָס דאַרף ניט די אונטערשריפט פון פּרעזידענט; אַ רעזאָלוציאָן וועלכע איז אַנגענומען געוואָרען פון ביידע הייזער פון אַן אָרטיגען פּאַרלאַמענט [לעגיסלאַטור] אין אַמעריקאַ.

concuss' *v.* (קאַנ-קאַס') שוידערען, טרייסלען; צווינגען, נויטען.

concus'sion *n.* (קאַנ-קאַש'-אַן) שוידערונג, ערציטערונג, טרייסלונג; דאָס ערציטערען [ווי פון אַ צוזאַמענשטויס]; אַ מאָרך צוטרייסלונג [וואָס קומט פון אַ פאַל אָדער קלאַפּ]; דאָס אַרויספּרעסען געלד אָדער ווערטה-זאַכען דורך צוואַנג.

concus'sive *a.* (קאַנ-קאַס'-איוו) וואָס ערציטערט, וואָס טרייסעלט אויף; וואָס מאַכט שוידערען.

concu'tient *a.* (קאַנ-קיו'-שי-ענט) וואָס קומט פּלעצליך אין אַ צוזאַמענשטויס; וואָס שטויסט זיך צוזאַמען מיט געוואַלט.

condemn' *v.* (קאַנ-דעם') פערדאַמען, פעראורטיילען; ערקלערען אַלס ווערטהלאָז אָדער שעדליך.

We must condemn his action as unworthy of him.

condem'nable *a.* (קאַנ-דעמ'-נעבל) וואָס איז צו פערדאַמען אָדער צו פעראורטיילען; וואָס איז שענדליך; וואָס איז צו פעראַכטען.

condemn' a ship (קאַנ-דעם' ע שיפּ) ערקלערען אַן אַלטע שיף פאַר אונטויגליך; קאָנפיסקירען אַ שיף.

condemna'tion *n.* (קאַנ-דעם-ניי'-שאַן) 1. פערדאַמונג; פעראורטיילונג; בעשטראָפונג; 2. קאָנפיסקירונג, די צונעהמונג פון פּריוואַט-אייגענטום פאַר קהל'שע צוועקען.

1. Refusal to arbitrate disputes merits condemnation. 2. The city condemned his land for school purposes.

condem'natory *a.* (קאַנ-דעמ'-ניי-טאָ-רי) פערדאַמענד; פעראורטיילענד.

condemned' *a.* (קאַנ-דעמד') 1. פערדאַמט, פעראורטיילט; 2. ערקלערט געוואָרען אַלס ווערטהלאָז אָדער שעדליך.

2. A load of condemned provisions was destroyed by the Health Inspector.

condemned' cell (קאַנ-דעמד' סעל) דער קאַמער אין אַ געפענגניס וואו עס ווערט געהאַלטען אַ פער'משפט'ער צום טויט ביז דער אורטייל ווערט איבער איהם אויסגעפיהרט.

condemned' ward (קאַנ-דעמד' וואָהרד) ז. *condemned cell*

condem'ner *n.* (קאַנ-דעמ'-נער) אַ פערדאַמער; אַ פעראורטיילער.

condensabil'ity *n.* (קאַנ-דענ-סע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען געדיכט אָדער קאָמפּאַקט ווערען; דאָס קענען צונויפגעפּרעסט ווערען.

conden'sable *a.* (קאַנ-דענ'-סעבל) וואָס קען געדיכט געמאַכט ווערען; וואָס קען ווערען קאָמפּאַקט; וואָס קען צונויפגעפּרעסט ווערען.

Vapor is condensable.

conden'sate *n.* (קאַנ-דענ'-סייט) דער שטאָף וואָס ווערט פערדיכטעט אָדער צונויפגעפּרעסט.

condensa'tion *n.* (קאַנ-דענ-סיי'-שאַן) דאָס געדיכט מאַכען; דאָס צונויפפּרעסען; דאָס צונויפפּרעסען פיעל געדאַנקען אין קורצע ווערטער; דאָס מאַכען קאָמפּאַקט; דאָס פערדיכטען גאַז אָדער דאַמפּף צו אַ פליסיגקייט.

conden'sative *a.* (קאַנ-דענ'-סע-טיוו) וואָס האָט די נייגונג געדיכט אָדער קאָמפּאַקט צו ווערען; וואָס האָט די קראַפט צונויפצופּרעסען.

cóndense' *v.* (קאַנ-דענס') געדיכט מאַכען, קאָמפּאַקט מאַכען; צוזאַמענפּרעסען; צונויפפּרעסען פיעל געדאַנקען אין קורצע ווערטער; פערדיכטען גאַז אָדער דאַמפּף צו אַ פליסיגקייט.

He was told to condense the essay.

condensed' *a.* (קאַנ-דענסט') געדיכט, קאָמפּאַקט; צונויפגעפּרעסט; קורץ אויסגעדריקט.

condensed' milk (קאַנ-דענסט' מילק) קאָנדענזירטע מילך [מילך וואָס ווערט צוגעגרייט מיט צוקער און ווערט פערדיכטעט דורך קאָכען און לאָזען אויסדאַמפּפען. אָפט ווערט עס אַזוי לאַנג געקאָכט און אויסגעדאַמפּפט ביז עס בלייבט נור אַ פּולווער].

conden'sedness *n.* (קאַנ-דענ'-סעד-נעס) דאָס זיין געדיכט, קאָמפּאַקט אָדער צונויפגעפּרעסט.

condensed' style (קאַנ-דענסט' סטאַיל) אַ געדרענגטער סטיל [אַן אַרט שרייבען וואָס איז קורץ און האָט פיעל אינהאַלט].

condensed' type (קאַנ-דענסט' טאַיפּ) אַ שמאָלער דרוק-שריפט.

conden'ser *n.* (קאַנ-דענ'-סער) איינער וואָס מאַכט געדיכט אָדער קאָמפּאַקט; אַ צוזאַמענפּרעסער; אַן אַפּאַראַט וואָס פערוואַנדעלט גאַז אָדער דאַמפּף אין אַ פליסיגקייט; אַן אַפּאַראַט ביי אַ דאַמפּף-מאַשין וואָס האָט די אויפגאַבע צו פערוואַנדלען דעם אָבגענוצטען דאַמפּף אין וואַסער; אַן עלעקטרישער אַפּאַראַט וואָס זאַמעלט אויף עלעקטריציטעט.

conden'sery *n.* (קאַנ-דענ'-סער-אי) אַ פאַבריק וואו עס ווערט געמאַכט קאָנדענזירטע מילך. ז. *condensed milk*

conden'sing-en'gine *n.* (קאַנ-דענ'-סינג-ענ'-דזשין) אַ דאַמפּף-מאַשין וואָס האָט אַן אַפּאַראַט צו פערדיכטען דעם אָבגענוצטען דאַמפּף אין וואַסער.

condescend' *v.* (קאַנ-די-סענד') זיך אַראָבלאָזען [צו אַ קלענערען פון זיך].

The professor condescended to talk to the coachman.

condescen'dence *n.* (קאַנ-די-סענ'-דענס) דאָס אַראָבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condescen'ding *a.* (קאַנ-די-סענ'-דינג) אַראָבלאָזענדיג זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

His condescending air makes me tired. He acts as if he were better than the rest of us.

condescen'dingly *adv.* (קאַנ-די-סענ'-דינג-לי) דורך אַראָבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condescen'sion *n.* (קאַנ-די-סענ'-שאַן) דאָס אַראָבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condign' *a.* (קאַנ-דאַין') ווי פערדיענט, ווי ווערטה [אין בעצוג צו אַ שטראָף].

The robbers received condign punishment for their crime.

condig'nity *n.* (קאַנ-דיג'-ני-טי) פערדיענסט אָדער ווערטה פון מענשליכע האַנדלונג; דער שכר, וואָס אַ מענש קען פאָדערען פון גאָט פאַר זיינע אויפפיהרונגען און האַנדלונגען.

condign'ly *adv.* (קאַנ-דאַינ'-לי) נאָך פערדיענסט, לויט ווערטה [אין בעצוג צו אַ שטראָף].

He was condignly punished.

con'diment *n.* (קאַנ'-די-מענט) אַ פּריפּראַווע אָדער געווירץ וואָס גיט צו געשמאַק צום עסען.

An Italian dinner is always rich with condiments.

condimen'tal *a.* (קאַנ-די-מענ'-טעל) וואָס איז שייך צו אַ פּריפּראַווע אָדער געווירץ.

condisci'ple *n.* (קאַנ-די-סאַי'פּל) אַ שוהל-קאַמעראַד.

condite'ment *n.* (קאַנ-דאַיט'-מענט) אַ פּריפּראַווע; געווירץ, איינגעמאַכטס.

condi'tion *n. and v.* (קאַנ-דיש'-אַן) 1. דער צושטאַנד, די לאַגע, די איינענשאַפט; דער מצב, דער מעמד; 2. די פאַרבעדינגונג, אַ פּאַקט, וועלכער איז נויטיג אַז דער צווייטער פּאַקט זאָל פּאַסירען; אַן אָבמאַך; אויסנעהמען אַ תנאי, מאַכען בעדינגונגען.

1. The condition of the patient has improved. 2. The plan will succeed only if the conditions laid down are carried out.

condi'tional *a.* (קאַנ-דיש'-אַנ-על) וואָס הענגט אָב פון אַ תנאי; בעדינגונגס-מעסיג.

My promise to visit you is conditional. I shall not come if I am too busy.

condi'tional clause (קאַנ-דיש'-אַנ-על קלאָהז) אַ תנאי-זאַץ [אַ זאַץ וואָס ענטהאַלט אַ בעדינגונג].

I shall come if I am in good health.

condi'tional conjunc'tion (קאַנ-דיש'-אַנ-על קאַנ-דזשאַנק'-שאַן) אַ פערבינדונגס-וואָרט וואָס דריקט אויס אַ תנאי, ווי למשל: „איך וועל מיט איהם ריידען, אויב איך וועל איהם זעהן".

condi'tional fee (קאַנ-דיש'-אַנ-על פיע) לאַנד-אייגענטום וואָס ווערט אַוועקגעגעבען אויף געוויסע בעדינגונגען;

לאנד-איינענטום וואס ווערט אוועקגעגעבען מיט דער בעדינגונג, אז עס זאל איבערגעהן בירושה נור צו געוויסע מינים יורשים.

conditional'ity *n.* (קאנ-דיש-אנ-על'-אי-טי) די איינגעשאפט צו דיענען אלס בעדינגונג.

condi'tionally *adv.* (קאנ-דיש'-אנ-על-אי) לויט די בעדינגונגען.

condi'tional par'don (קאנ-דיש'-אנ-על פאר'דן) דאס מוחל זיין מיט א געוויסען תנאי.

condi'tional phrase (קאנ-דיש'-אנ-על פרייז) א בעדינגונגס-זאץ [ווי למשל: "איך וועל צו דיר קומען, אויב איך וועל האבען צייט"].

condi'tional sale (קאנ-דיש'-אנ-על סייל) א פערקויף פון סחורה מיט דער בעדינגונג, אז דער פערקויפער קען עס צוריק אבקויפען אויף געוויסע תנאים; א פערקויף פון סחורה, וואו דער קויפער, כאטש ער האט שוין בעקומען די סחורה, רעכענט זיך דאך ניט אלס איהר אייגענטהימער, ביז ער וועט ניט אויספיהרען געוויסע בעדינגונגען.

condi'tional sen'tence (קאנ-דיש'-אנ-על סענ'-טענס) א תנאי-זאץ [אין גראמאטיק].

condi'tionate *a. and v.* (קאנ-דיש'-אנ-אייט) אונטער בעדינגונגען; מאכען בעדינגונגען; שטעלען אין א בעשטימטען צושטאנד; רעגולירען.

condi'tioned *a. and n.* (קאנ-דיש'-אנד) בעשרענקט אדער אונטערגעווארפען אונטער געוויסע בעדינגונגען; אבהענגיג; וואס געפינט זיך אין א [גוטען אדער שלעכטען] צושטאנד אדער לאגע; וואס האט א [גוטען אדער שלעכטען] כאראקטער אדער טעמפעראמענט; וואס געפינט זיך אונטער בעשטימטע אומשטענדען אדער פערהעלטניסע; אין פיזיאלאגיע — די וועלט אויף וויפיעל זי איז בעדינגט און רעלאטיוו [אין געגענזאץ צו דאס, וואס איז אבסאלוט אדער אונבעדינגט].

condi'tio si'ne qua non (קאנ-דיש'-אי-או סאי'-ני קהווא נאן) א בעדינגונג, אהן וועלכער די זאך קען ניט עקזיסטירען.

condo'latory *a.* (קאנ-דאו'-לע-טא-רי) וואס דריקט אויס מיטגעפיהל מיט איינעמס אונגליק.

condo'latory epis'tle (קאנ-דאו'-לע-טא-רי אי-פיס'ל) א בריעף וואו מען דריקט אויס מיטגעפיהל מיט אימעצענס אונגליק.

condole' *v.* (קאנ-דאול') אויסדריקען מיטגעפיהל מיט איינעמס אונגליק.

condo'lence *n.* (קאנ-דאו'-לענס) דאס אויסדריקען מיטגעפיהל אין יענעמס טרויער.

Many people sent expressions of **condolence** to him in his bereavement.

condo'ler *n.* (קאנ-דאו'-לער) דער וואס צייגט ארויס מיטגעפיהל צו איינעמס טרויער.

condomin'ium *n.* (קאנ-דא-מינ'-אי-אם) א שותפות'דיגער בעזיץ פון אייגענטום; דאס קעניגען אדער הערשען בשותפות.

condona'tion *n.* (קאנ-דא-ניי'-שאן) מחילה, פערגעבונג, פערצייהונג.

condone' *v.* (קאנ-דאון') מוחל זיין, פערגעבען, פערצייהען.

condone'ment *n.* (קאנ-דאונ'-מענט) ז. *condonation*

con'dor *n.* (קאנ'-דאר) דער קאנדאר, א מין אמעריקאנישער גייער אדער קארשון [א גרויסער רויב-פויגעל].

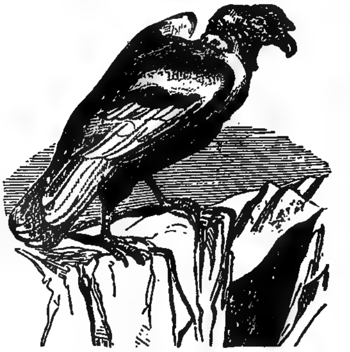

Condor

condottie're *n.* (קאנ-דאט-טיעי'-רע) דער הויפטלינג פון א באנדע געדונגענע סאלדאטען [אין 14טען און 15טען יאהרהונדערט].

conduce' *v.* (קאנ-דיוס') ניצליך זיין, בעהילפליך זיין; העלפען צוצופיהרען צו א ציעל.

Health certainly **conduces** to happiness.

condu'cible *n. and a.* (קאנ-דיו'-סיבל) בעהילפיג; וואס ד'ענט מיט צו פיהרען צו א ציעל; דאס, וואס העלפט צוצופיהרען צו א ציעל.

condu'cibleness *n.* (קאנ-דיו'-סיבל-נעס) דיענליכקייט, ניצליכקייט, בעהילפליכקייט.

condu'cibly *adv.* (קאנ-דיו'-סי-בלי) בעהילפליך; מיט ניצליכקייט; ניצליך.

condu'cive *a.* (קאנ-דיו'-סיוו) דיענליך, ניצליך, בעהילפליך.

condu'civeness *n.* (קאנ-דיו'-סיוו-נעס) דאס זיין א מיטהעלפער אין אויספיהרען א ציעל.

conduct' *v.* (קאנ-דאקט') 1. פיהרען; לייטען, פערוואלטען; 2. זיך אויפפיהרען; 3. בעגלייטען; 4. איבערגעבען [היץ, ענערגיע א. ז. וו.].

1. He **conducts** his business well. 2. He **conducts** himself as a gentleman should. 3. He **conducted** us home.

con'duct *n.* (קאנ'-דאקט) פיהרונג; אויפפיהרונג; לייטונג; בעגלייטונג; פערוואלטונג.

His **conduct** is that of a gentleman.

con'duct-book *n.* (קאנ-דאקט-בוק) א בוך וואו עס ווערט פערשריבען די אויפפיהרונג און די פעהיגקייטען פון יעדען סאלדאט אין דער אמעריקאנער ארמעע; דאס שוהל-בוך וואו עס ווערט פערשריבען די אויפפיהרונג פון די שילער.

conductibil'ity *n.* (קאנ-דאק-טי-ביל'-אי-טי) די לייטונגס-פעהיגקייט [די פעהיגקייט פון מעטאלען אדער אנדערע שטאפען דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conduc'tible *a.* (קאנ-דאק'-טיבל) וואס קען איבערגעגעבען ווערען אדער איבערגעבען [היץ, עלעקטריציטעט א. ז. וו.].

conduc'tion *n.* (קאנ-דאק'-שאן) איבערפיהרונג, לייטונג; די פיהרונג אדער לייטונג פון עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט.

conduc'tive *a.* (קאנ-דאק'-טיוו) לייטענד, לייטונגס-פעהיג [וועגען שטאפען וואס לאזען דורך עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conductiv'ity *n.* (קאנ-דאק-טיוו'-אי-טי) לייטונגס-פעהיגקייט [די איינגעשאפט פון שטאפען דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

con'duct-mon'ey *n.* (קאנ'-דאקט-מאנ'-אי) די אבצאהלונג וואס קארל דער ערשטער אין ענגלאנד האט ארויפגעלעגט אויף'ן פאלק צו בעצאהלען די רייזע-קאסטען פון זיינע סאלדאטען.

conductom'eter *n.* (קאנ-דאק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פעהיגקייט פון פערשיעדענע מאטעריאלען דורכצולאזען ווארימקייט.

conduc'tor *n.* (קאנ-דאק'-טאר) 1. א פיהרער, אן אנפיהרער; א פערוואלטער; 2. א קאנדוקטאר [פון א באהן]; 3. א כאר-פיהרער [דיריזשאר]; 4. א לייטונדער געגענשטאנד [א זאך וואס לאזט דורך עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט, אדער וואס קען אריבערפיהרען ענערגיע פון איין ארט צו א צווייטען].

1. He is the **conductor** of an orchestra. 2. His brother got a job as a railroad **conductor**. 4. Copper is a good **conductor** of electricity.

conduc'tor's part (קאנ-דאק'-טארז פארט) די נאטען וואס זיינען געשריבען פאר'ן כאר-פיהרער [דיריזשאר].

conduc'tory *a.* (קאנ-דאק'-טא-רי) לייטונגס-פעהיג [וועגען מאטעריאלען וואס האבען די איינגעשאפט דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conduc'tress *n.* (קאנ-דאק'-טרעס) א פיהרערין; א פערוואלטערין; א בעגלייטערין.

con'duit *n. and v.* (קאנ'-דיט) א ראהר; א קאנאל; א וואסערלייטונג; אן אונטערארדישער וועג; פיהרען; לייטען.

Electric wires are carried in **conduits** under ground.

con'duit-pipe *n.* (קאנ'-דיט-פאיפ) א וואסער-ראהר; א לייטונגס-ראהר.

condu'plicant *a.* (קאנ-דיו'-פלי-קענט) צונויפגעלעגט אין צווייען, פערדאפעלט.

condu'plicate *v. and a.* (קאנ-דיו'-פלי-קייט) פערדאפלען; צונויפלעגען אין צווייען; פערדאפעלט; צונויפגעלעגט אין צווייען.

condu'plicated *a.* (קאנ-דיו'-פלי-קיי-טעד) פערדאפעלט; צונויפגעלעגט אין צווייען.

conduplica'tion *n.* (קאנ-דיו-פלי-קיי'-שאן) א פערדאפלונג.

con'dyle *n.* (קאנ'-דיל) נעלענק-קאפ [דער רונדער ענד פון א ביין אין דעם ארט פון א נעלענק].

con'dyloid *a.* (קאנ'-די-לאיד) וואס איז עהנליך צו א נעלענק-קאפ פון א ביין.

con'dylus *n.* (קאנ'-די-לאס) ז. *condyle*

cone *n. and v.* (קאון) 1. א קאנוס [א רונדע פינור, וואס פערשמעלט זיך נראדענווייז ארויף-צו ווי א היטעל צוקער]; 2. א שישקע פון א סאסנע אדער יעגלעבוים; מאכען קאנוס-פערמיג.

cone'-billed *a.* (קאונ'-בילד) וואס האט א קאנוס-פערמיגען שנאבעל.

cone'-gear *n.* (קאונ'-גיער) דער בעטריב פון א מעכאניזם דורך קאנישע רעדער [רעדער וואס האבען די פארם פון א היטעל צוקער].

cone of rays (קאון אוו רייז) א בינטעל ליכט-שטראהלען וואס האט די פארם פון א קאנוס.

cone of sug'ar (קאָן אוו שוג'-אַר) א היטעל צוקער.

cone'-shaped *a.* (קאָונ'-שייפּט) וואָס זעהט אויס ווי א קאָנוס.

cone'-shell *n.* (קאָונ'-שעל) א מושעל פון א מאָלוסקעל וואָס האָט די פאָרם פון א קאָנוס.

cone'-wheel *n.* (קאָונ'-הוויעל) א קאָנוס-ראָד [א רעדעל אין. דער פאָרם פון א קאָנוס וואָס ווערט בענוצט אין מאַשינען פאַר רעגולירען די געשווינדקייט].

con'fab *n.* (קאָנ'-פעב) א פלוידעריי; א שמועס.

I took part in a **confab** with some friends.

confab' *v.* (קאָנ-פעב') פלוידערען, שמועסען.

confab'ulate *v.* (קאָנ-פעב'-יו-לייט) פלוידערען, שמועסען.

confabula'tion *n.* (קאָנ-פעב-יו-ליי'-שאָן) שמועסעריי, פלוידעריי.

confab'ulator *n.* (קאָנ-פעב'-יו-ליי-טאָר) איינער וואָס שמועסט אדער פלוידערט.

confarrea'tion *n.* (קאָנ-פער-אי-איי'-שאָן) א רעליגיעזע צערעמאָניע פון חתונה האָבען ביי די העכערע קלאַסען פון אַלטען רוים [די צערעמאָניע פלעגט בעשטעהן פון עסען א מין קוכען פון בעזאַלצענע מעהל].

con'fect *n.* (קאָנ'-פעקט) א צוקערקע, א קאָנפעקט.

confec'tion *n.* (קאָנ-פעק'-שאָן) א צוזאַמענמישונג; א קאָנפעקט; א מעדיצינישע געמישעכץ אַלס א רפואה.

confec'tionary *n. and a.* (קאָנ-פעק'-שאָנ-ע-רי) א קאָנדיטאָר, א צוקער-בעקער; וואָס איז שייך צו א צוקער-בעקעריי.

confec'tioner *n.* (קאָנ-פעק'-שאָנ-ער) א צוקערניק, צוקער-בעקער, קאָנדיטאָר.

confec'tionery *n.* (קאָנ-פעק'-שאָנ-ער-אי) א קאָנדיטאָריי, א צוקער-בעקעריי; צוקערגעבעק, צוקערקעס; קאָנפעקטען.

confed'eracy *n.* (קאָנ-פעד'-ער-אַ-סי) א קאָנפעדעראַציאָן; א קאָנטראַקט צווישען עטליכע פערזאָנען אדער מלוכות אונטערצושטיצען איינע די אַנדערע אין דערגרייכען א געמיינשאַפטליכען ציעל; א פעראייניגונג, א ליגע; א פערשווערונג; א קאָנספּיראַציע.

confed'eral *a.* (קאָנ-פעד'-ער-על) וואָס איז שייך צו א קאָנפעדעראַציאָן; צוזאַמענגעשטעלט פון קאָנפעדערירטע מלוכות [פון מלוכות וואָס האָבען זיך פערבונדען מיט א קאָנטראַקט].

confed'erate *a., n. and v.* (קאָנ-פעד'-ער-אייט) פעראייניגט אין א ליגע; קאָנפעדערירט, פערבונדען דורך א קאָנטראַקט; איינער וואָס איז פערבונדען מיט אַנדערע אין א ליגע אדער אין א קאָנספּיראַציע [פערשווערונג]; קאָנפעדערירען, פעראייניגען מיט א געוויסען קאָנטראַקט אדער התחיבות'ען.

Confed'erate *a. and n.* (קאָנ-פעד'-ער-אייט) וואָס איז שייך צו דער קאָנפעדעראַציאָן פון די דרום-אַמעריקאַנישע שטאַאַטען; אַן אַנהענגער אדער סאָלדאַט פון דיעזע שטאַאַטען. ז. ***Confederate States of America***

Confed'erate States of Amer'ica (קאָנ-פעד'-ער-אייט סטייטס אוו ע-מער'-אי-קא) די קאָנפעדערירטע שטאַאַטען פון אַמעריקא [די עלף דרום-אַמעריקאַנישע שטאַאַטען, וועלכע האָבען זיך אין יאָהר 1861 פעראייניגט מיט דעם ציעל אָבצוטיילען זיך פון די צפון-אַמעריקאַנישע שטאַאַטען].

confedera'tion *n.* (קאָנ-פעד-ע-ריי'-שאָן) א קאָנפעדעראַציאָן, א בונד, א פעראייניגונג.

confed'erative *a.* (קאָנ-פעד'-ער-ע-טיוו) וואָס איז שייך צו א קאָנפעדעראַציאָן.

confer' *v.* (קאָנ-פויר') 1. געבען במתנה; טהאָן א געפעליגקייט; 2. פערגלייכען; בעשפּרעכען, מישב זיין זיך מיט אימיצען.

1. A man in public life is in a position to **confer** favors upon his friends. 2. I shall **confer** with my advisers before giving my decision.

conferee' *n.* (קאָנ-פויר-אי') איינער מיט וועמען מען איז זיך מישב אדער וועמען מען שענקט עפּעס.

con'ference *n.* (קאָנ'-פע-רענס) א קאָנפערענץ, אונטערהאַנדלונג, בעשפּרעכונג; א פערזאַמלונג צו דיסקוטירען און בעשטימען וועגען געוויסע פראַגען; א פעראייניגונג פון פּרעדיגער.

A **conference** of Jewish farmers.

confer'rable *a.* (קאָנ-פויר'-עבל) וואָס קען בעשפּראָכען ווערען; וואָס קען געגעבען ווערען.

confer'rer *n.* (קאָנ-פויר'-ער) דער ווער עס איז זיך מישב אדער גיט עפּעס.

Confer'va *n.* (קאָנ-פויר'-ווא) קאָנפערווא [אַזאַ מין גרינע פּעדימדיגע וואַסער-גראָזען].

conferva'ceous *a.* (קאָנ-פויר-וויי'-שיאָס) וואָס איז שייך צו א קאָנפערווא [אַזאַ גרין פּעדימדיג גראָז].

confer'val *a.* (קאָנ-פויר'-וועל) ז. ***confervaceous***

confer'vite *n.* (קאָנ-פויר'-וואיט) אַזאַ פערשטיינערטע פלאַנצע [געפינט זיך הויפּטזעכליך אין דער קאַלך-פאָרמאַציאָן].

confer'void *a.* (קאָנ-פויר'-וואיד) עהנליך צו א קאָנפערווא [א גרינע, פּעדימדיגע וואַסער-פלאַנצע].

confess' *v.* (קאָנ-פעס') מודה זיין זיך; צושטימען; בעקעהרען זיך צו א געוויסער אידעע אדער גלויבען; אַנערקענען; ערקלערען זיך אַלס אַנהענגער פון א געוויסער אידעע אדער אמונה; דערווייזען אדער אַנווייזען אויף א זאַך; מתודה זיין זיך פאַר'ן גלח.

confessed' *a.* (קאָנ-פעסט') אַנערקענט; אויף וואָס מען האָט מודה געווען; וואָס מען האָט דערוויזען; צו וואָס מען האָט זיך בעקעהרט.

confess'edly *adv.* (קאָנ-פעס'-עד-לי) דורך אַנערקענען, דורך מודה זיין זיך.

confes'sion *n.* (קאָנ-פעש'-אָן) צוגעבונג, אַנערקענונג; ודוי.

confes'sional *n. and a.* (קאָנ-פעש'-אָנ-על) א מין חדר'ל אין א קירכע, וואו דער גלח זיצט בשעת מען איז זיך פאַר איהם מתודה אויף די זינד; וואָס איז שייך צום מתודה זיין זיך פאַר'ן גלח; וואָס איז שייך צו דער בעקעהרונג צו א געוויסען גלויבען.

confes'sionalist *n.* (קאָנ-פעש'-אָנ-על-איסט) דער גלח פאַר וועמען מען איז זיך מתודה אויף די זינד.

confes'sionary *a. and n.* (קאָנ-פעש'-אָנ-ע-רי) וואָס איז שייך צו דאָס מתודה זיין זיך פאַר א גלח; א מין אַלקערעל אין אַלטאַר פון א קירכע, וואו מען האַלט פערשיעדענע פערהייליגטע זאַכען.

confes'sionist *n.* (קאָנ-פעש'-אָנ-איסט) א לוטהעראַנער וועלכער האַלט זיך אָן דעם אוגסבורגער אני מאמין [די אני מאמין'ס פון דער לוטהעראַנישער קירך, וועלכע זיינען אויסגעאַרבייט געוואָרען אין אוגסבורג אין יאָהר 1530]; איינער וועלכער געהט אויף קדוש-השם פאַר זיין אמונה.

confes'sion of faith (קאָנ-פעש'-אָן אוו פייטה) רעליגיעזער אני מאמין.

confes'sor *n.* (קאָנ-פעס'-אָר) איינער וואָס איז זיך מודה אויף זיינע זינד; א גייסטליכער פאַר וועלכען איינער איז זיך מתודה אויף זיינע זינד; איינער, וועלכער געהט אויף קדוש-השם פאַר זיין אמונה.

confidant' *n.* (קאָנ-פי-דענט') א פערטרויטער פריינד; איינעמס א בעל-סוד.

He has but one **confidant**—his brother.

confidante' *n.* (קאָנ-פי-דענט') א פערטרויטע פריינדין.

She is my **confidante**.

confide' *v.* (קאָנ-פאַיד') פערטרויען, זיך פערלאָזען.

It is an error to **confide** in all or in none.

con'fidence *n.* (קאָנ'-פי-דענס) 1. אמונה, בטחון, צוטרויאונג; דאָס, וואָס מען פערטרויט דעם אַנדערען; 2. וואָס מען גיט איבער בסוד.

1. **Confidence** is the foundation of all business success. 2. This information was given me in **confidence**. I can not divulge it.

con'fident *a.* (קאָנ'-פי-דענט) איבערצייגט, זיכער, אָהן ספק; זיכער אין זיך; וואָס פערלאָזט זיך אויף זיך אַליין.

To be **confident** of success is half the achievement.

confiden'tial *a.* (קאָנ-פי-דענ'-שעל) פערטרויליך; געהיים, בסוד.

He is my **confidential** adviser.

confiden'tially *adv.* (קאָנ-פי-דענ'-שעל-אי) אין געהיים, בסוד; מיט פערטרויען.

con'fidently *adv.* (קאָנ'-פי-דענט-לי) מיט צוטרויען; אָהן צווייפעל.

con'fidentness *n.* (קאָנ'-פי-דענט-נעס) זעלבסטפערטרויען; זיכערקייט; איבערצייגונג; בטחון.

confi'der *n.* (קאָנ-פאַי'-דער) איינער וואָס האָט צוטרויען אדער וואָס גלויבט אין דעם אַנדערען.

confi'ding *a.* (קאָנ-פאַי'-דינג) פול מיט צוטרויען, פול מיט בטחון.

confi'dingly *adv.* (קאָנ-פאַי'-דינג-לי) מיט פולען צוטרויען.

confi'dingness *n.* (קאָנ-פאַי'-דינג-נעס) דאָס צוטרויען; דאָס פערלאָזען זיך אויף איינעם.

configura'tion *n.* (קאָנ-פינ-יו-ריי'-שאָן) די אויסערע געשטאַלט, דאָס אויסערליכע אויסזעהען פון א זאַך; אין אַסטראָנאָמיע — דער אַספּעקט, דער אויסזעהען ווי אַזוי די שטערען און פּלאַנעטען זיינען גרופּירט.

confin'able *a.* (קאָנ-פאַינ'-עבל) וואָס מען קען בעגרענצען; וואָס קען בעגרענעצט ווערען.

con'fine *n.* (קאָנ'-פאַין) א גרענעץ; לאַנד ביים גרענעץ.

confine' *v.* (קאָנ-פאַין') 1. בעגרענצען; 2. איינשפּאַרען.

1. I had to **confine** my wants. 2. I was **confined** in prison.

confined' *a.* (קאָנ-פאַינד') בעשרענקט; בעגרענעצט; איינגעשפּאַרט [ווי אין געפענגניס]; פערשטאָפּט [די געדערעם].

confined' for room (קאָנ-פאַינד' פאָר רוהם) בעשרענקט אין פּלאַץ.

confined' of a child (קאָנ-פאַינד' אוו ע טשאַילד) אין קינפּעט ליגענו.

confine'less *a.* (קאָנ-פאַינ'-לעס) גרענעצלאָז, אָהן א גרעג, אָהן אַן ענד.

confine'ment *n.* (קאנ-פאינ'-מענט) בעגרענצונג; בעשרענקונג; פערהאפטונג; קינדבעט.

confi'ner *n.* (קאנ-פאי'-נער) איינער וואס לעבט ביים גרענעץ; א שכן; איינער אדער עטוואס וואס בעגרענעצט אדער בעשרענקט.

confin'ity *n.* (קאנ-פינ'-אי-טי) נאכבארשאפט.

confirm' *v.* (קאנ-פוירם') בעשטימען, בעפעסטיגען, בעשטעטיגען [אשר וקים]; קאנפירמירען [אריינעהמען אין דעם בונד פון א רעליגיאן ווי בר-מצוה].

confir'mable *a.* (קאנ-פויר'-מעבל) וואס קען בעוויזען אדער בעשטעטיגט ווערען.

confirma'tion *n.* (קאנ-פויר-מיי'-שאן) בעשטעטיגונג; נייע בעווייזע וואס בעשטעטיגען און בעפעסטיגען; קאנפירמאציאן [די אריינברענגונג אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי בר-מצוה].

confir'mative *a.* (קאנ-פויר'-מע-טיוו) וואס קען בעשטעטיגען, וואס קען בעווייזען.

confir'matively *adv.* (קאנ-פויר'-מע-טיוו-לי) אויף א בעשטעטיגענדען אופן.

con'firmator *n.* (קאנ'-פויר-מיי-טאר) איינער וואס בעשטעטיגט.

confir'matory *a.* (קאנ-פויר'-מע-טא-רי) וואס בעשטעטיגט, וואס בעקרעפטיגט [א בעווייז].

confirmed' *a.* (קאנ-פוירמד') בעשטעטיגט, בעקרעפטיגט, בעפעסטיגט; פעסט איינגעווארצעלט; קאנפירמירט [אריינגעבראכט אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי בר-מצוה].

confirmed' drun'kard (קאנ-פוירמד' דראנ'-קארד) אן איינגעווארצעלטער שכור.

confir'medly *adv.* (קאנ-פויר'-מעד-לי) אויף א בעשטעטיגטען אופן; דורך פעסטזעצונג, דורך בעקרעפטיגונג.

confir'medness *n.* (קאנ-פויר'-מעד-נעס) דאס בעשטעטיגען, דאס בעקרעפטיגען, דאס זיין פעסט איינגעווארצעלט.

confirmee' *n.* (קאנ-פויר-מיע') איינער צו וועמען עס איז עטוואס צוגעזיכערט אדער בעשטעטיגט.

confir'mer *n.* (קאנ-פויר'-מער) איינער וואס בעשטעטיגט; אן עדות וואס בעשטעטיגט.

confir'mingly *adv.* (קאנ-פויר'-מינג-לי) אויף אן אופן וואס בעשטעטיגט אדער בעקרעפטיגט.

confis'cable *a.* (קאנ-פיס'-קעבל) וואס קען קאנפיסקירט ווערען, וואס קען אוועקגענומען ווערען דורך דער רעגיערונג פאר קהל'שע צוועקען.

confisca'table *a.* (קאנ-פיס-קיי'-טעבל) ז. *confiscable*.

con'fiscate *v.* (קאנ'-פיס-קייט) קאנפיסקירען, אוועקנעהמען; אוועקנעהמען פריוואט-אייגענטום דורך דער רעגיערונג.

They were ordered to **confiscate** his property.

confisca'tion *n.* (קאנ-פיס-קיי'-שאן) קאנפיסקירונג, אוועקנעהמונג [פון אייגענטום].

Confisca'tion Act (קאנ-פיס-קיי'-שאן עקט) דאס געזעץ וואס איז ארויסגעגעבען געווארען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין אנהויב פון בירגערקריעג אין יאהר 1861 וועגען קאנפיסקירען די גיטער, וועלכע זיינען בענוצט געווארען פאר די צוועקען פון אויפשטאנד.

con'fiscator *n.* (קאנ'-פיס-קיי-טאר) איינער וואס קאנפיסקירט; איינער וואס נעהמט אוועק אייגענטום אין נאמען פון דער רעגיערונג.

confis'catory *a.* (קאנ-פיס'-קיי-טא-רי) וואס קאנפיסקירט, וואס נעהמט אוועק.

con'fiture *n.* (קאנ'-פי-טיור) זיס-געקאכטעס פלייש; קאנפעקטען.

confla'grant *a.* (קאנ-פליי'-גרענט) ברענענד.

confla'grate *v.* (קאנ-פליי'-גרייט) ברענען, פערברענען.

conflagra'tion *n.* (קאנ-פליי-גריי'-שאן) א גרויסע שרפה.

Chicago suffered from a **conflagration**.

con'flagrative *a.* (קאנ'-פליי-גריי-טיוו) וואס מאכט ברענען.

confla'tion *n.* (קאנ-פליי'-שאן) א געוויסע קאמבינאציאן וואס ווערט געמאכט ביים אויסבעסערען א פעהלערהאפטען זאץ, אין א וויכטיגען דאקומענט, דורך פערגלייכען די לענג פון די שורות פון דעם פעהלערהאפטען זאץ און פון דעם אויסגעבעסערטען, און פון זיי ביידען נאכדעם צונויפשטעלען א נייעם זאץ, וואס. אונטערשיידעט זיך אי פון דעם פעהלערהאפטען אי פון דעם אויסגעבעסערטען, וואס איז געמאכט געווארען פון איהם.

con'flect *a.* (קאנ'-פלעקט) געדיכט; אין בינטלעך.

con'flict *n.* (קאנ'-פליקט) א קאנפליקט; א שטרייט: א צוזאמענשטויס; א קאמפף.

At every election the opposing parties are in **conflict**.

conflict' *v.* (קאנ-פליקט') קומען אין א קאנפליקט; קומען אין א צוזאמענשטויס; קומען צו א ווידערשפרוך, זיך סותר זיין; קעמפפען, שטרייטען.

The interests of labor and capital do not always **conflict**.

conflic'ting *a.* (קאנ-פליק'-טינג) וואס קומט צו א ווידערשפרוך; וואס איז זיך סותר.

The evidence was very **conflicting**.

conflic'tive *a.* (קאנ-פליק'-טיוו) שטרייטיג: ווידערשפרעכענד.

con'fluence *n.* (קאנ'-פלו-ענס) 1. א צוזאמענפלוס פון טייכען אדער אנדערע וואסערען אין איין ארט; דער ארט וואו צוויי אדער מעהרערע טייכען טרעפען זיך צונויף; צוזאמענלויף פון מענשען; 2. א געדרענג; 3. דאס גלייך ווערען אין פארם [וועגען ווערטער].

1. New York is at the **confluence** of two rivers. 2. There is a **confluence** of people in the streets of New York.

con'fluent *n. and a.* (קאנ'-פלו-ענט) 1. צוזאמענפליסענד; צונויפגיסענדיג זיך ווי צוויי טייכען וועלכע קומען זיך צוזאמען; 2. צונויפוואקסענדיג ווי צוויי ביינער אדער בלעטער; 3. א טייך וואס פאלט אריין אין אן אנדערען.

3. The Mohawk is a **confluent** of the Hudson.

con'fluent col'ors (קאנ'-פלו-ענט קאל'-ארז) קאלירען וואס גיסען זיך צונויף, אזוי אז עס איז ניט קענטיג דער איבערגאנג פון איין קאליר צום צווייטען.

con'fluently *adv.* (קאנ'-פלו-ענט-לי) אויף א צוזאמענפליסענדען אופן.

con'flux *n.* (קאנ'-פלאקס) א צוזאמענפלוס; א צוזאמענלויף; א געדרענג.

confluxibil'ity *n.* (קאנ-פלאק-סי-ביל'-אי-טי) די נייגונג פון פליסיגקייטען זיך צונויפצוגיסען.

conflux'ible *a.* (קאנ-פלאק'-סיבל) וואס האט די נייגונג צונויפצופליסען.

conflux'ibleness *n.* (קאנ-פלאק'-סיבל-נעס) ז. *confluxibility*.

conform' *v.* (קאנ-פארם') צופאסען; זיך צופאסען; ברייגנען אין הארמאניע; מאכען אז עס זאל שטימען.

A gentleman will always **conform** to the usages of good breeding.

conformabil'ity *n.* (קאנ-פאר-מע-ביל'-אי-טי) דאס זיין צוגעפאסט; דאס קענען זיך צופאסען.

confor'mable *a.* (קאנ-פאר'-מעבל) 1. צוגעפאסט; אנגעמאסטען; 2. געהארכזאם; גרייט צו פאלגען.

1. This machine is **conformable** to the model. 2. He is **conformable** to the rules of the institution.

confor'mableness *n.* (קאנ-פאר'-מעבל-נעס) ז. *conformability*.

confor'mably *adv.* (קאנ-פאר'-מע-בלי) אויף א צוגעפאסטען אופן; אין איינקלאנג; אין הארמאניע.

confor'mance *n.* (קאנ-פאר'-מענס) דאס זיין צוגעפאסט; דאס זיין עהנליך.

conforma'tion *n.* (קאנ-פאר-מיי'-שאן) גלייכפערמיגקייט; צופאסונג; דער געבוי פון קערפער.

confor'mer *n.* (קאנ-פאר'-מער) איינער וואס געהארכט אדער פאלגט; איינער וואס פאלגט ווי עס שטעהט געשריבען.

confor'mist *n.* (קאנ-פאר'-מיסט) א קאנפארמיסט, אן אנהענגער פון דער אנגליקאנישער קירך.

confor'mity *n.* (קאנ-פאר'-מי-טי) גלייכפערמיגקייט, עהנליכקייט; צופאסונג; איבעראיינשטימונג.

confound' *v.* (קאנ-פאונד') צומישען; צונויפמישען; פערטומלען; מאכען א צומישעניש; ערשטוינען.

confoun'ded *a.* (קאנ-פאונ'-דעד) צומישט; ערשטוינט; פערדאמט; זעהר און זעהר.

Not wishing to be **confounded** by their accusers the persons confessed.

confoun'ded lie (קאנ-פאונ'-דעד לאי) א פערדאמטער ליגען.

confoun'dedly *adv.* (קאנ-פאונ'-דעד-לי) צום ערשטוינען; פערדאמט.

confoun'dedness *n.* (קאנ-פאונ'-דעד-נעס) צומישטקייט; ערשטוינונג.

confoun'der *n.* (קאנ-פאונ'-דער) א צומישער; א פערטומלער; איינער וואס מישט צונויף איין זאך מיט דער צווייטער.

confound' it! (קאנ-פאונד' איט) פערדאמט!

confrater'nity *n.* (קאנ-פרע-טויר'-ני-טי) ארדען-ברודערשאפט · א געזעלשאפט, א פעראיין, אן ארדען.

confrère' *n.* (קאנ-פרעהר') א קאלעגע, א קאמעראד, א חבר.

confrica'tion *n.* (קאנ-פרי-קיי'-שאן) רייבונג.

confront' *v.* (קאנ-פראנט') שטעהן פנים אל פנים; שטעלען זיך אין אפענער געגנערשאפט.

Not wishing to be **confronted** by their accusers the prisoners confessed.

confronta'tion *n.* (קאנ-פראנ-טיי'-שאן) דאס שטעהן פנים אל פנים; דאס שטעלען אויג אויף אויג ארויסצוברייגנען דעם אמת.

confront'ment *n.* (קאנ-פראנט'-מענט) דאס שטעלען פנים אל פנים.

confusabil'ity *n.* (קאנ-פיו-זע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צומישט אדער פערפלאנטערט ווערען.

confu'sable *a.* (קאנ-פיו'-זעבל) וואס קען צומישט אדער צופלאנטערט ווערען; וואס קען שטעלען אין א פערלעגענהייט אדער מביש זיין.

confuse' *v.* (קאנ-פיוז') צומישען; אין אונארדנונג ווארפען; צופלאנטערען די רעיונות; שטעלען אין א פערלעגענהייט; מביש זיין.

confused' *a.* (קאנ-פיוזד') צומישט, פערפלאנטערט; אונקלאר; פערשעמט; פערלארען זיך.

confu'sedly *adv.* (קאנ-פיו'-זעד-לי) אין אונארדנונג; צומישט; צופלאנטערט.

confu'sedness *n.* (קאנ-פיו'-זעד-נעס) דאס זיין צומישט, פערפלאנטערט אדער אין פערלעגענהייט.

confu'sion *n.* (קאנ-פיו'-זשאן) צומישעניש, אונארדנונג; פערניכטונג, פערוויסטונג; דאס זיין צומישט, פערפלאנטערט; פערלעגענהייט; דאס פערשעמט ווערען.

confu'sion of tongues (קאנ-פיו'-זשאן אוו טאנגז) די צומישונג פון שפראכען ביים בויען דעם טהורעם אין בבל [דור ההפלגה].

confu'sive *a.* (קאנ-פיו'-סיוו) וואס האט די נייגונג צוצומישען זיך; צופלאנטערט; וואס איז געבראכט אין אונארדנונג.

confu'table *a.* (קאנ-פיו'-טעבל) וואס קען אבגעלייקענט ווערען דורך בעווייזע.

confuta'tion *n.* (קאנ-פיו-טיי'-שאן) די אבלייקענונג, דאס בעווייזען, אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

confute' *v.* (קאנ-פיוט') אבלייקענען דורך בעווייזע, בעווייזען אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.
His argument was so cogent that it was hard to confute it.

confu'ter *n.* (קאנ-פיו'-טער) איינער וואס לייקענט אב דורך בעווייזע; איינער וואס בעווייזט, אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

congé' *n.* (קאהנ-זשיי') דאס נעהמען אבשייד; די ענטלאסונג פון אן אמט; א פערנייגונג.

con'geable *a.* (קאנ'-דזשיע-עבל) מיט די פולע ערלויבנים פון געזעץ.

congeal' *v.* (קאנ-דזשיעל') פערוואנדלען פון א פליסיגקייט אין א הארטע זאך; פערפרירען, פערגליווערען; ווערען הארט.

congeal'able *a.* (קאנ-דזשיעל'-עבל) וואס קען פערפרארען אדער פערגליווערט ווערען; וואס קען פערהארטעוועט ווערען.

congeal'ableness *n.* (קאנ-דזשיעל'-עבל-נעס) דאס קענען פערגליווערט אדער פערהארטעוועט ווערען.

congeal'edness *n.* (קאנ-דזשיעל'-עד-נעס) דאס זיין פערגליווערט אדער פערהארטעוועט.

congeal'ment *n.* (קאנ-דזשיעל'-מענט) פערפרירונג, פערגליווערונג.

con'gee *n. and v.* (קאנ'-דזשיע) פערנייגען זיך; אבשייד נעהמען; ענטלאסען פון אן אמט; אבשייד; ענטלאסונג; דאס וואסער אין וועלכען רייז ווערט געקאכט [אין אסט=אינדיען ווערט דאס געברויכט אלס שפייז פאר אינוואלידען].

congela'tion *n.* (קאנ-דזשי-ליי'-שאן) פערפרירונג, פערגליווערונג; א פערהארטעוועטע, פערגליווערטע אדער פערפרארענע זאך.

con'gener *n.* (קאנ'-דזשי-נער) א זאך אדער בעשעפענים וואס איז פון דעם זעלבען מין.

congener'ic *u.* (קאנ-דזשי-נער'-איק) עהנליך; וואס איז פון דעם זעלבען מין.

congener'ical *a.* (קאנ-דזשי-נער'-איק-על) ז. *congeneric*

congen'erous *a.* (קאנ-דזשענ'-ע-דאס) פון דעם זעלבען מין אדער נאטור; פון דער זעלבער אבשטאמונג.

congenet'ic *a.* (קאנ-דזשי-נעט'-איק) וואס האבען דיעזעלבע אבשטאמונג; בעשאפען געווארען אין איין צייט אדער דורך איין אורזאך.

conge'nial *a.* (קאנ-דזשיע'-ניעל) פערוואנדט, איינשטימיג אדער עהנליך איינער צום אנדערען לויט'ן געשמאק און כאראקטער; פון דער זעלבער איינענשאפט.

congenial'ity *n.* (קאנ-דזשיע-ני-על'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צום אנדערען לויט'ן כאראקטער אדער לויט די איינענשאפטען.

conge'nially *adv.* (קאנ-דזשיע'-ניעל-אי) אויף דעם אופן פון עהנליכקייט אדער נאהענטקייט איינע צו די אנדערע.

congen'ital *a.* (קאנ-דזשענ'-אי-טעל) וואס עקזיסטירט פון געבורט אן; איינגעבארען; ווי א געבארענער מום.
His blindness is congenital.

congen'itally *adv.* (קאנ-דזשענ'-אי-טעל-אי) פון געבורט אן.

con'ger *n.* (קאנ'-גער) ז. *conger-eel*

con'ger-eel *n.* (קאנ'-גער-איעל) א ים=אאל=פיש [אזא שלאנגען=ארטיגער פיש].

Conger-eel

conge'ries *n.* (קאנ-דזשיע'-רי-איעז) א קופע, א מאסע, א הויפען.

congest' *v.* (קאנ-דזשעסט') ווערען צוזאמענגעפאקט אדער צוזאמענגעדריקט; פעראורזאכען א צונויפזאמלונג פון בלוט אין איין ארט פון קערפער.

conges'ted *a.* (קאנ-דזשעס'-טעד) 1. צוזאמענגעדריקט, שטארק צוזאמענגעפאקט; צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; 2. אנגעלאפען מיט בלוט אדער מאטעריע.
1. Poverty and wealth, ignorance and culture, live side by side in the congested East Side of New York. 2. The lungs may be congested by cold.

conges'tion *n.* (קאנ-דזשעס'-טשאן) א צוזאמענדריקונג, א צונויפזאמלונג אין איין ארט; אנקלייבונג פון בלוט און מאטעריע אין אן ארט פון קערפער.

conges'tion of popula'tion (קאנ-דזשעס'-טשאן אוו פאפ-יו-ליי'-שאן) צונויפשפארונג, געדיכטקייט פון דער בעפעלקערונג.

conges'tive *a.* (קאנ-דזשעס'-טיוו) צונויפגעדריקט, צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; וואס אנבעלאנגט די אנקלייבונג פון בלוט און מאטעריע אין קערפער.

con'giary *n.* (קאנ'-דזשי-ע-רי) די פאנאנדערטיילונג פון קארן, אויל, וויין און געלד וואס דער רוימישער קיסר פלעגט געבען במתנה דעם פאלק אדער די סאלדאטען.

con'gius *n.* (קאנ'-דזשי-אס) אזא מאס צו מעסטען פליסיגקייטען אין אלטען רוים [אן אכט=חלק פון אן אמפארא].

conglo'bate *v. and a.* (קאנ-גלאו'-בייט) צונויפוויקלען אין א קנויל, צוזאמענראלען; צוזאמענגעוויקעלט אין א קנויל.

congloba'tion *n.* (קאנ-גלא-ביי'-שאן) צוזאמענוויקלונג אין א קנויל; א רונדע זאך.

conglom'erate *v., u. and n.* (קאנ-גלאמ'-ע-רייט) צוזאמענקייקלען, צונויפהויפען אין איין קופע אהן אן ארדנונג; צוזאמענגעקליבען אהן אן ארדנונג אין איין קופע; וואס בעשטעהט פון פערשידענע שטיקלאך שוואך צוזאמענגעקלעפט איינע מיט די אנדערע; א קאנגלאמעראט, א צוזאמענקלייבונג פון פערשיעדענארטיגע שטיקלעך שוואך צונויפגעקלעפטע איינע מיט די אנדערע; א פעלזענשטיין וואס בעשטעהט פון א מאסע פון צוזאמענגעקלעפטע שטיינדלעך, זאמד, מושלען א. ד. ג.

conglomerat'ic *a.* (קאנ-גלאם-ע-רעט'-איק) ז. *conglomeritic*

conglomera'tion *n.* (קאנ-גלאם-ע-ריי'-שאן) א קופע פון זאכען, וואס זיינען צוזאמענגעווארפען אהן אן ארדנונג; דאס צוזאמענהויפען אין איין מאסע; די צוזאמענקלעפונג פון פערשיעדענארטיגע שטיקלעך אין איין מאסע.

conglomerit'ic *a.* (קאנ-גלאם-ע-ריט'-איק) וואס איז צונויפגעקייקעלט, צונויפגעקנוילט, צונויפגעוויקעלט.

conglu'tinant *a. and n.* (קאנ-גלוה'-טי-נענט) צוזאמענקלעפענד, פעראייניגענד; א רפואה וואס מאכט פערוואקסען א וואונד.

conglu'tinate *v. and a.* (קאנ-גלוה'-טי-נייט) צוזאמענקלעפען; צונויפקלייען; צוזאמענגעקלעפט, פעראייניגט.
The broken parts of the bones conglutinated within three days.

conglutina'tion *n.* (קאנ-גלוה-טי-ניי'-שאן) צוזאמענקלעפונג, פעראייניגונג.

conglu'tinative *a.* (קאנ-גלוה'-טי-נע-טיוו) וואס קען צוזאמענקלעפען אדער פעראייניגען.

conglu'tinator *n.* (קאנ-גלוה'-טי-ניי-טאר) דאס וואס קלעפט צוזאמען; א רפואה וואס פערהיילט א וואונד.

conglu'tinous *a.* (קאנ-גלוה'-טי-נאס) קלעפיג, וואס קען פערקלייען.

conglu'tinously *adv.* (קאנ-גלוה'-טי-נאס-לי) קלעפיגערהייט; דורך קלעפיגקייט.

con'go *n.* (קאנ'-גאו) אזא מין אמעריקאנער וויונע [אזא שלאנגען=פערמיגער פיש וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה]; א מין אפריקאנער טאנץ.

con'go-eel *n.* (קאנ'-גאו-איעל) ז. *congo*

con'gou *n.* (קאנ'-גו) א סארט שווארצער כינעזישער טהעע.

congrat'ulant *u.* (קאנ-גרעט'-יו-לענט) גראטולירענדיג, אבגעבענדיג מזל=טוב, ווינשענדיג גליק.

congrat'ulate *v.* (קאנ-גרעט'-יו-לייט) גראטולירען, גליקווינשען, אבגעבען מזל=טוב.
I congratulate you upon the birth of a son.

congratula'tion *n.* (קאנ-גרעט-יו-ליי'-שאן) גראטולאציאן, גליקווינשונג.

congrat'ulator *n.* (קאנ-גרעט'-יו-ליי-טאר) א גראטולירער, א גליקווינשער.

congrat'ulatory *a.* (קאנ-גרעט'-יו-ליי-טא-רי) גראטולירענדיג, גליקווינשענדיג, אבגעבענדיג מזל=טוב.

con'gregate *v. and a.* (קאנ'-גרי-גייט) פערזאמלען, צוזאמענקומען; זיך פערזאמלען; פערזאמעלט; וואס איז שייך צו א פערזאמלונג; ענג; פעסט.

congrega'tion *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאן) א רעליגיעזע געמיינדע, קהלה; א פערזאמלונג; א געמיינדע.

congrega'tional *a.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א רעליגיעזע

געמיינדע, קהלה; וואס איז שייך צו א פערזאמלונג.

congrega'tionalism *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איזם) די זעלבסט-פערוואלטונג פון יעדער קירך בעזונדער.

Congrega'tionalism *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איזם) די פרינציפען פון דער אונאבהענגיגער אויטאנאמער קירך [א געוויסע קריסטליכע סעקטע וועלכע האט זיך צוערשט געגרינדעט אין ענגלאנד און האט זיך שפעטער שטארק פערשפרייט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. דער גרונד-פרינציפ פון דיזער סעקטע איז, אז יעדע קירך דארף עקזיסטירען זעלבסטשטענדיג און אז עס דארף ניט זיין קיין הויפט, וואס זאל שטעהן בראש פון אלע קירכען].

congrega'tionalist *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איסט) א פערזאן וואס איז אן אנהענגער פון דער זעלבסט-פערוואלטונג פון קירכען.

Congrega'tionalist *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איסט) א מיטגליעד פון דער אונאבהענגיגער אויטאנאמער קירך. ז. *Congregationalism*

con'gress *n.* (קאנ'-גרעס) א קאנגרעס, א צוזאמענקונפט.

Con'gress *n.* (קאנ'-גרעס) דער קאנגרעס, די געזעצגעבענדע קערפערשאפט [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעשטעהט פון די דירעקט געוועהלטע פאלקס-פערטרעטער און פון סענאטארען [אונטער-הויז און אויבער-הויז].

congres'sional *a.* (קאנ-גרעש'-אנ-על) וואס געהערט צו א קאנגרעס.

Congres'sional *a.* (קאנ-גרעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו דעם קאנגרעס [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Con'gressman *n.* (קאנ'-גרעס-מען) א מיטגליעד פון דעם קאנגרעס [איבערהויפט פון אונטער-הויז] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

con'greve *n.* (קאנ'-גריוו) א מין שוועבעלע.

Con'greve rock'et (קאנ'-גריוו ראק'-עט) אזא גרויסער ראקעט מיט אן אייזערנעם קאפסעל, וועלכער ווערט געברויכט צום שיסען.

congrue' *v.* (קאנ-גרוה') איבעראיינקומען, מושוה ווערען.

con'gruence *n.* (קאנ'-גרו-ענס) צופאסונג; איבעראיינשטימונג; גלייכפערמיגקייט; גלייכע טיילבארקייט דורך דער זעלביגער צאהל [ווענען א געוויסע מאטעמאטישע פארמול וואס שטעלט פאר די בעציהונג פון דריי צאהלען, וואו די דיפערענץ פון צוויי ווערט געטיילט דורך די דריטע]: דאס פערנעהמען דעם גלייכען פלאץ אדער רוים [ווענען געאמעטרישע פיגורען].

con'gruency *n.* (קאנ'-גרו-ענ-סי) ז. *congruence*

con'gruent *a.* (קאנ'-גרו-ענט) איבעראיינשטימענד; פאסענד; גלייכפערמיג; גלייך טיילבאר דורך דערזעלביגער צאהל; וואס פערנעהמט דעם גלייכען פלאץ אדער רוים [ווענען געאמעטרישע פיגורען]. ז. *congruence*

This should be a **congruent** example.

con'gruently *adv.* (קאנ'-גרו-ענט-לי) אויף א צונויפפאסענדען אופן; אין הארמאניע און איבעראיינשטימונג.

congru'ity *n.* (קאנ-גרו'-אי-טי) איבעראיינשטימונג; צונויפפאסונג; דאס פאסען איינער צום אנדערען; די גלייכקייט פון צוויי פיגורען [אין געאמעטריע].

The **congruity** of the evidence was surprising.

con'gruous *a.* (קאנ'-גרו-אס) איבעראיינשטימענד; גוט צוגעפאסט; ווי אנגעמאסטען; פונקט גלייך [ווענען געאמעטרישע פיגורען]; גלייך טיילבאר [ווענען צוויי צאהלען וואס זייער דיפערענץ קען געטיילט ווערען אהן א רעסט דורך א דריטע].

con'gruously *adv.* (קאנ'-גרו-אס-לי) דורך א הארמאנישע צונויפפאסונג; דורך איבעראיינשטימונג; אויף א פינקטליך איבעראיינשטימענדען אופן [ווענען געאמעטרישע פיגורען].

con'gruousness *n.* (קאנ'-גרו-אס-נעס) ז. *congruity*

con'ic *n. and a.* (קאנ'-איק) וואס האט די פארם פון א קאנוס [א פיגור וואס האט די פארם פון א הוטעל צוקער]; א קאנוס-שניט [א שניט וואס ווערט געמאכט דורך א קאנוס, דורך וועלכען עס בעקומט זיך א געוויסע עליפסען-פערמיגע ליניע].

con'ic-acute' *a.* (קאנ'-איק-ע-קיוט') וואס האט די פארם פון א קאנוס מיט א שארפען שפיץ.

con'ical *a.* (קאנ'-אי-קעל) וואס האט די פארם פון א קאנוס.

con'ically *adv.* (קאנ'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א קאנוס.

con'icalness *n.* (קאנ'-אי-קעל-נעס) די קאנוס-פארם; דאס האבען די פארם פון א קאנוס.

con'ic frus'tum (קאנ'-איק פראס'-טאם) א שטומפפער קאנוס [א קאנוס פון וועלכען דער שפיץ איז אבגעשניטען].

conic'ity *n.* (קא-ניס'-אי-טי) דאס זיין קאנוס-פערמיג.

conicocylin'drical *a.* (קאנ-אי-קאו-סי-לינ'-דרי-קעל) קאניש; וואס האט די פארם פון א צילינדער וואס פערשמעלערט זיך פון איין ענד צום צווייטען אין דער פארם פון א קאנוס.

con'icoid *n.* (קאנ'-אי-קאיד) א מאטעמאטישע פיגור וואס בעקומט זיך דורך דעם שניט פון א קאנוס.

con'ic-o'vate *a.* (קאנ'-איק-או'-וועיט) אוואל [איי-פערמיג] און קאניש.

con'ics *n.* (קאנ'-איקס) דער מאטעמאטישער זאץ ווענען קאנוס-שניט [דורך וועלכען עס ווערען פארגעשטעלט געוויסע מאטעמאטישע פיגורען].

con'ic sec'tion (קאנ'-איק סעק'-שאן) א קאנוס-שניט [אין דער מאטעמאטיק — די פיגור וואס עס קומט ארויס ווען מען שניידט דורך א קאנוס].

co'nifer *n.* (קאו'-ני-פער) אזא פלאנצע וועלכער עס וואקסען שישקעס (עהנליך ווי אויף די סאסנע-בוימער).

Conif'eræ *n.* (קא-ניפ'-ע-ריע) די קאניפערען, די נאדעל-בוימער [דער מין בוימער צו וועלכע עס געהערען די סאסנעס, די טאנען א. ד. ג.].

conif'erous *a.* (קא-ניפ'-ע-ראס) וואס האט שישקעס [ווי די סאסנע-בוימער]; וואס בעלאנגט צו פלאנצען אויף וועלכע עס וואקסען שישקעס.

co'niform *a.* (קאו'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א קאנוס.

In the distance we see the **coniform** mountain.

coniros'ter *n.* (קאו-ני-ראס'-טער) א פויגעל וואס האט א קאנוס-פערמיגען שנאבעל.

coniros'tral *a.* (קאו-ני-ראס'-טרעל) וואס האט א קאנוס-פערמיגען שנאבעל.

Coniros'tres *n.* (קאו-ני-ראס'-טריז) דער מין פויגלען וועלכע האבען קאנוס-פערמיגע שנאבלען.

conjec'turable *a.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעבל) וואס מען קען זיך משער זיין.

conjec'tural *a.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל) וואס איז נעבוים אויף א השערה.

conjec'turalist *n.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל-איסט) איינער וואס בויט אויף השערות.

conjectural'ity *n.* (קאנ-דזשעק-טשו-רעל'-אי-טי) דאס מאכען השערות; דאס זיין געבוים אויף א השערה.

conjec'turally *adv.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל-אי) דורך א השערה.

conjec'ture *n. and v.* (קאנ-דזשעק'-טשור) א השערה; משער זיין.

We can only **conjecture** on the age of the earth.

conjec'turer *n.* (קאנ-דזשעק'-טשור-ער) איינער וואס איז משער; א טרעפער.

conjoin' *v.* (קאנ-דזשאין') צוזאמענבינדען, פעראייניגען; זיך פערבינדען אין א פעראיין; זיך פעראייניגען.

conjoined' *a.* (קאנ-דזשאינד') פעראייניגט; פערבונדען.

conjoi'nedly *adv.* (קאנ-דזשאי'-נעד-לי) דורך פערבינדונג, דורך פעראייניגונג; צוזאמען; פעראייניגט.

conjoint' *a.* (קאנ-דזשאינט') פעראייניגט, פערבונדען.

conjoint'ly *adv.* (קאנ-דזשאינט'-לי) צוזאמען, פעראייניגט; דורך פעראייניגונג, דורך פערבינדונג.

Let us act **conjointly**.

con'jugacy *n.* (קאנ'-דזשו-גיי-סי) די בעציהונג פון זאכען וועלכע זיינען צונויפגעפארט.

con'jugal *a.* (קאנ'-דזשו-געל) וואס אנבעלאנגט צו הייראט; וואס אנבעלאנגט צו די בעציהונגען צווישען מאן און פרוי.

conjugal'ity *n.* (קאנ-דזשו-געל'-אי-טי) דאס פערהייראטע לעבען.

con'jugally *adv.* (קאנ'-דזשו-געל-אי) דורך הייראט; אויף א פערהייראטען אופן.

con'jugate *n., a. and v.* (קאנ'-דזשו-גייט) קאניוגירען, בויגען [אנגעבען אלע גראמאטישע פארמען פון א צייט-ווארט (פעל)]; פעראייניגען צוויי פערשיעדענע צעלען פון פלאנצען כדי ארויסצוברענגען א נייעם מין; פעראייניגט פארווייז; וואס שטעהען אין א וועקסעלזייטיגער אדער געגענזייטיגער בעציהונג [ווענען געוויסע צאהלען אין דער מאטעמאטיק, ווי צ. ב. $\frac{7}{3}$ און $\frac{3}{7}$ א. ד. ג.]; א ווארט וואס שטעהט אין ענגער בעציהונג מיט אן אנדערען.

con'jugated *a.* (קאנ'-דזשו-גיי-טעד) פעראייניגט פארווייז; וואס שטעהען אין א וועקסעלזייטיגער אדער געגענזייטיגער בעציהונג [ווענען געוויסע צאהלען אין מאטעמאטיק]; קאניוגירט, געבויגען [ווענען די גראמאטיקאלישע פארמען פון א צייטווארט].

conjuga'tion *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן) קאניוגאציאן, נטית הפעלים, בייגונג [דאס אנגעבען אלע פארמען פון א צייט-ווארט (פעל), ווי צ. ב. פקד, פקדתי, פקדת א. ז. וו.]; א פעראייניגונג פון צוויי פערשיעדענע צעלען פון פלאנצען ארויסצו-

בריינגען א נייעם מין; א צונויפוואקסונג פון פלאנצען-צעלען.

conjuga'tional *a.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער ביינונג פון צייט-ווערטער; וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון פלאנצען-צעלען. ז. *conjugation*

conjuga'tionally *adv.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאנ-על-אי) דורך קאניוגאציאן. ז. *conjugation*

conjuga'tion-bod'y *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן-באד'-אי) אין ביאלאגיע — א שטיקעל פראטאפלאזמע וואס איז פעראייניגט מיט אן אנדערער צום בילדען די פרוכט.

conjuga'tion-cell *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן-סעל) א צעלע וואס איז פעראייניגט מיט אן אנדערער צו בילדען די פרוכט.

con'jugative *a.* (קאנ'-דזשו-גיי-טיוו) וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון צוויי פערשיעדענע פלאנצען-צעלען.

conju'gial *a.* (קאנ-דזשו'-דזשי-על) ז. *conjugal*

conjunct' *a.* (קאנ-דזשאנקט') פערבונדען, פעראייניגט.

conjunc'tion *n.* (קאנ-דזשאנק'-שאן) 1. פערבינדונג; פעראייניגונג; צוזאמענטרעפונג; די צוזאמענטרעפונג פון פלאנעטען אדער שטערען אין דעם זעלבען מערידיאן; 2. א בינד-ווארט [אין גראמאטיק].

2. The word "and" is a conjunction.

conjunc'tional *a.* (קאנ-דזשאנק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בינד-ווארט [אין גראמאטיק]; וואס איז שייך צו א פערבינדונג.

conjunc'tionally *adv.* (קאנ-דזשאנק'-שאנ-על-אי) אויף דעם אופן פון א פערבינדונג.

conjuncti'va *n.* (קאנ-דזשאנק-טאי'-ווא) דאס אינערע הייטעל פון אויגען-לעדעל וואס בעדעקט דעם אויגען-אפעל.

conjuncti'val *a.* (קאנ-דזשאנק-טאי'-וועל) וואס איז שייך צו דעם אינערען הייטעל פון אויגען-לעדעל.

conjunc'tive *a.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו) פערבונדען, פערבינדענד; די בעדינגטע פארם פון צייט-ווערטער [די גראמאטיקאלישע פארם וואס דריקט אויס א תנאי אדער בעדינגונג];

conjunc'tively *adv.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו-לי) צוזאמען; אין פערבינדונג.

conjunc'tiveness *n.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט צו פערבינדען; דאס קענען פערבונדען ווערען.

conjunctivi'tis *n.* (קאנ-דזשאנק-טי-ואי'-טיס) די ענטצינדונג פון דעם אינערען הייטעל פון אויגען-לעדעל.

conjunct'ly *adv.* (קאנ-דזשאנקט'-לי) אין פערבינדונג; צוזאמען; צוזאמען מיט...

conjunct' rights (קאנ-דזשאנקט' ראיטס) געמיינשאפטליכע רעכטען [רעכטען וועלכע געהערען צו עטליכע פערזאנען צוזאמען].

conjunc'ture *n.* (קאנ-דזשאנק'-טשור) א קריטישער צושטאנד; דאס צונויפטרעפען זיך פון אומשטענדען.

conjura'tion *n.* (קאנ-דזשו-ריי'-שאן) די בעשווערונג מיט א הייליגען נאמען; דאס מאכען כשוף.

con'jure *v.* (קאנ'-דזשור) מאכען כשוף; בעשווערען די גייסטער.

conjure' *v.* (קאנ-דזשור') בעשווערען מיט א הייליגען נאמען; בעשווערען; דרינגענד בעטען; בעשווערען אין דעם נאמען פון גאט; זיך בינדען דורך א שבועה צוזאמען מיט אנדערע.

con'jure down (קאנ'-דזשור דאון) בעשווערען די גייסטער, אז זיי זאלען פערשווינדען.

conjure'ment *n.* (קאנ-דזשור'-מענט) בעשווערונג; שטארקע ביטע.

con'jurer *n.* (קאנ'-דזשור-ער) א גייסטער-בעשווערער, א מכשף, א צויבערער; א קונצען-מאכער.

con'jure up (קאנ'-דזשור אפ) בעשווערען די גייסטער, אז זיי זאלען ארויפקומען.

con'juror *n.* (קאנ'-דזשור-אר) ז. *conjurer*

con'juring trick (קאנ'-דזשור-אינג טריק) א קונץ, א פאקוס.

conk *n.* (קאנק) די נאז; א פערטרויליכער אדער געהיימער שמועס.

conn *n. and v.* (קאן) ז *con*

connas'cence *n.* (קא-נעס'-ענס) געבורט פון צוויי אדער מעהר אין דער זעלבער צייט.

connas'cency *n.* (קא-נעס'-ען-סי) ז. *connascence*

connas'cent *a.* (קא-נעס'-ענט) אין דערזעלבער צייט געבארען.

con'nate *a.* (קאנ'-אייט) מיטגעבארען; פון דער זעלבער אבשטאמונג; פון דעם זעלבען כאראקטער; צונויפגעוואקסען [וועגען פלאנצען].

con'nate leaves (קאנ'-אייט ליעווז) צונויפגעוואקסענע בלעטער.

conna'tion *n.* (קא-ניי'-שאן) דאס זיין צוזאמענגעוואקסען פון געבורט; דאס זיין מיטגעבארען; דאס זיין פון דער זעלבער אבשטאמונג.

conna'tional *a.* (קא-ניי'-שאנ-על) פון דער זעלבער אבשטאמונג; צונויפגעוואקסען פון געבורט.

connat'ural *a.* (קא-נעטש'-או-רעל) פון דער זעלבער נאטור; עהנליך אין כאראקטער; נאהענט פערוואנדט; מיטגעבארען.

connatural'ity *n.* (קא-נעטש-או-רעל'-אי-טי) די מיטגעבארענשאפט; דאס זיין פון דער זעלבער נאטור.

connat'urally *adv.* (קא-נעטש'-או-רעל-אי) פון דער זעלבער נאטור, פון דער זעלבער אבשטאמונג; דורך מיטגעבארענשאפט.

connat'uralness *n.* (קא-נעטש'-או-רעל-נעס) ז. *connaturality*

conna'ture *n.* (קא-ניי'-טשור) די עהנליכקייט אין דער נאטור; די גלייכקייט אין כאראקטער.

connect' *v.* (קא-נעקט') פערבינדען, צוזאמענבינדען, פעראייניגען.

The Panama Canal connects the Atlantic with the Pacific Ocean.

connec'tedly *adv.* (קא-נעק'-טעד-לי) דורך פערבינדונג; דורך צוזאמענהאנג.

connec'ting-link *n.* (קא-נעק'-טינג-לינק) א פערבינדונגס-גליעד [עטוואס וואס פערבינדט טיילען אין א סעריע].

The ape is considered the connecting-link between man and the lower animals.

connec'ting-rod *n.* (קא-נעק'-טינג-ראד) א פערבינדונגס-שטאנג [אן אייזערנער שטאנג, וועלכער פערבינדט צוויי בעוועגליכע טיילען פון א מאשין].

connec'tion *n.* (קא-נעק'-שאן) פערבינדונג; פערוואנדשאפט; בעקאנטשאפט; צוזאמענהאנג; שייכות.

I do not see the connection between your arguments and the question at issue.

connec'tional *a.* (קא-נעק'-שאנ-על) פערבינדענד; וואס איז שייך צו א פערבינדונג; וואס איז שייך צו א סעקטע.

connec'tive *a. and n.* (קא-נעק'-טיוו) פערבינדענד; וואס האט די אייגענשאפט צו פערבינדען; א בינד-ווארט.

connec'tively *adv.* (קא-נעק'-טיוו-לי) אין פערבינדונג; געמיינשאפטליך, צוזאמען.

connec'tor *n.* (קא-נעק'-טאר) איינער אדער עפעס וואס פערבינדט.

con'ner *n.* (קאנ'-ער) אן אויפזעהער, אן אינספעקטאר; א פרובירער; א פאכמאן, א ספעציאליסט; איינער וועלכער גיט בעפעהלע צום שטייערמאן ווי צו פיהרען די שיף; אזא פיש.

con'nex *n.* (קאנ'-עקס) א קאמבינאציאן פון פונקטען און ליניען, וועלכע שטעלען פאר א געאמעטרישע פיגור.

connex'ion *n.* (קא-נעק'-שאן) ז. *connection*

connex'ional *a.* (קא-נעק'-שאנ-על) ז. *connectional*

connex'ity *n.* (קא-נעק'-סי-טי) דאס זיין פערבונדען.

con'ning *n.* (קאנ'-אינג) דאס איינחזר'ען א לעקציאן; דאס געבען בעפעהלען צום שטייערמאן ווי צו פיהרען די שיף

connip'tion *n.* (קא-ניפ'-שאן) ספאזמען; א היסטערישער אנפאל.

conni'vance *n.* (קא-נאי'-וועַנס) דאס מאכען זיך ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג; דאס לאזען געהן ווי עס געהט; דאס קוקען דורך די פינגער.

connive' *v.* (קא-נאיוו') מאכען זיך ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג; לאזען געהן ווי עס געהט; קוקען דורך די פינגער.

In some countries the officers of the law often connive at the violation of the law.

conni'vent *a.* (קא-נאי'-וענט) וואס לויפט זיך צוזאמען אין איין פונקט; וואס קומט אין בעריהרונג.

conni'ver *n.* (קא-נאי'-ווער) איינער וואס מאכט זיך ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג [איינער וואס קוקט דורך די פינגער].

conni'ving *a.* (קא-נאי'-ווינג) וואס מאכט זיך ניט זעהענדיג און ניט וויסענדיג [קוקענדיג דורך די פינגער].

connoisseur' *n.* (קאנ-אי-סויר') א קענער, א מבין [הויפטזעכליך אין קונסט].

connoisseur'ship *n.* (קאנ-אי-סויר'-שיפ) קענערשאפט, מבינות [הויפטזעכליך אין קונסט].

con'notate *v.* (קאנ'-א-טייט) צונעבען א צווייטע בעדייטונג; צוגעבען א זאך נאך א בעדייטונג אויסער איהר אייגענע.

connota'tion *n.* (קאנ-א-טיי'-שאן) דאס צוגעבען נאך א בעדייטונג; א נעבען-בעדייטונג; דאס וואס א ווארט דריקט אויס; דאס וואס א ווארט ענטהאלט אין זיך.

conno'tative *a.* (קא-נאו'-טע-טיוו) האבענדיג נאך א בעדייטונג אויסער דער אייגענער בעדייטונג; וואס דריקט אויס א נעבען-בעדייטונג.

connote' *v.* (קא-נאוט') ז. *connotate*

conno'tive *a.* (קא-נאו'-טיוו) ז, *connotative*

connu'bial *a.* (קא-ניו'-בי-על) וואס אנבעלאנגט צו הייראט.

connubial'ity *n.* (קא-ניו-בי-על'-אי-טי) דאס זיין פערהייראט.

connu'bially *adv.* (קא-ניו'-בי-על-אי) אויף א פערהייראטעטען אופן; ווי מאן און ווייב.

connu'merate *v.* (קא-ניו'-מע-רייט) צוזאמענצעהלען.

connumera'tion *n.* (קא-ניו-מע-ריי'-שאן) די צוזאמענצעהלונג.

connutri'tious *a.* (קאנ-יו-טריש'-אס) אריינגעזויגען מיט דער נאהרונג; וואס קומט פון דער נאהרונג [וועגען קראנקהייטען וואס שטעהען אין פערבינדונג מיט'ן זויגען].

co'noid *a.* and *n.* (קאו'-נאיד) וואס איז עהנליך צו א קאנוס אדער צו א היטעל צוקער; א קאנאיד [א געוויסע געאמעטרישע פיגור].

conoi'dal *a.* (קא-נאי'-דעל) וואס געהערט אדער וואס איז עהנליך צו א קאנוס. ז. *cone*.

conoi'dally *adv.* (קא-נאי'-דעל-אי) אין א קאנוס-פארם.

conoi'dic *a.* (קא-נאי'-דיק) ז. *conoidal*.

conoi'dical *a.* (קא-נאי'-די-קעל) ז. *conoidal*.

conominee' *n.* (קאו-נאם-אי-ני') איינער, וואס ווערט פארגעשלאגען אויף א שטעלע צוזאמען מיט אן אנדערען אדער מיט אנדערע.

conoscen'te *n.* (קאו-נאו-שענ'-טע) ז. *cognoscente*.

con o'ver (קאן או'-ווער) איינ'חזר'ען, אויסלערנען אויף אויסווענינג.

con'quer *v.* (קאנ'-קער) בעזיעגען, ביי-קומען, איינגעהמען, מנצח זיין; געווינען עפיס דורך א זיעג.

The general conquered the city.

con'querable *a.* (קאנ'-קער-עבל) וואס קען בעזיעגט אדער איינגענומען ווערען.

con'querableness *n.* (קאנ'-קער-עבל-נעס) בעזיעגבארקייט.

con'queress *n.* (קאנ'-קער-עס) א זיעגערין.

con'queror *n.* (קאנ'-קער-אר) א בעזיעגער, אן איינגעהמער.

con'quest *n.* (קאנ'-קהוועסט) א זיעג, א נצחון; די בעזיעגטע אדער איינגענומענע זאך; דאס געווינען [אימיצענס צונייגונג].

consan'guine *a.* and *n.* (קאנ-סענ'-גהווין) פון דיעזעלבען בלוט, בלוט-פערוואנדט; א בלוט-פערוואנדטער.

consanguin'eal *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-אי-על) בלוט-פערוואנדט, פון דעם זעלבען בלוט.

consanguin'ean *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-אי-ען) ז. *consanguineous*.

consanguin'eous *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-אי-אס) פון דעם זעלבען בלוט, בלוט-פערוואנדט; פון דערזעלבער אבשטאמונג [הויפטזעכליך פון איין פאטער און ניט פון איין מוטער].

consanguin'ity *n.* (קאנ-סענ-גהווינ'-אי-טי) בלוט-פערוואנדשאפט, אבשטאמונג פון דיעזעלבע עלטערען.

con'science *n.* (קאנ'-שענס) געוויסען; דאס בעוואוסטזיין; געוויסענהאפטיגקייט, עהרליכקייט; יושר.

con'scienceless *a.* (קאנ'-שענס-לעס) געוויסענלאז; אהן יושר.

con'science mon'ey (קאנ'-שענס מאנ'-אי) געוויסענס-געלד [געלד וואס איינער בעצאהלט צו בערוהיגען זיין געוויסען, ווי פאר א פערגעסענעם חוב, פאר געגנב'עטע שטייער א. ד. ג.].

con'scienceless *a.* (קאנ'-שענס-לעס) געוויסענלאז, אהן געוויסען, אהן יושר.

con'science-smit'ten *a.* (קאנ'-שענס-סמיטען) געפייניגט פון געוויסענסביס.

con'science-strick'en *a.* (קאנ'-שענס-סטריקן) ז. *conscience-smitten*.

conscien'tious *a.* (קאנ-שי-ענ'-שאס) געוויסענהאפט.

He is a conscientious worker.

conscien'tiously *adv.* (קאנ-שי-ענ'-שאס-לי) אויף א געוויסענהאפטען אופן.

conscien'tiousness *n.* (קאנ-שי-ענ'-שאס-נעס) געוויסענהאפטיגקייט.

con'scionable *a.* (קאנ'-שאנ-עבל) געוויסענהאפט; יושר'דיג.

con'scionableness *n.* (קאנ'-שאנ-עבל-נעס) געוויסענהאפטיגקייט.

con'scious *a.* (קאנ'-שאס) זעלבסט-בעוואוסט, בעוואוסטזיניג, פיהלענד.

con'scious lov'ers (קאנ'-שאס לאוו'-ערז) געליעבטע וואס האבען זיך ערקלערט אין ליעבע.

con'sciously *adv.* (קאנ'-שאס-לי) מיט בעוואוסטזיין.

con'sciousness *n.* (קאנ'-שאס-נעס) דאס בעוואוסטזיין.

conscript' *v.* (קאנ-סקריפט') נעהמען רעקרוטען.

con'script *n.* and *a.* (קאנ'-סקריפט) א רעקרוט; איינגעשריבען, רעגיסטרירט.

con'script fa'thers (קאנ'-סקריפט פא'-טהערז) די אלט-רוימישע סענאטארען.

conscrip'tion *n.* (קאנ-סקריפ'-שאן) דאס נעהמען רעקרוטען.

conscrip'tional *a.* (קאנ-סקריפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צום נעהמען רעקרוטען.

con'secrate *v.* (קאנ'-סי-קרייט) הייליגען צו עפעס, מקדיש זיין; איינווייהען, מחנך זיין.

The first Jewish temple was consecrated by King Solomon.

con'secrated *a.* (קאנ'-סי-קריי-טעד) געהייליגט, מחנך געווען, איינגעווייהט.

con'secratedness *n.* (קאנ'-סי-קריי-טעד-נעס) דאס זיין הייליג, דאס זיין איינגעווייהט.

consecra'tion *n.* (קאנ-סי-קריי'-שאן) הייליגונג צו עפעס; איינווייהונג.

I was present at the consecration ceremony of the synagogue.

con'secrator *n.* (קאנ'-סי-קריי-טאר) איינער וואס הייליגט עפעס, איינער וואס איז מחנך אדער ווייהט איין.

con'secratory *a.* (קאנ'-סי-קריי-טא-רי) הייליגענד, הייליג מאכענד, איינווייהענד.

con'secratory pray'er (קאנ'-סי-קריי-טא-רי פרעהר) אן איינווייהונגס-געבעט [א געבעט ווען עס ווערט עטוואס איינגעהייליגט אדער ערעפענט].

consecta'neous *a.* (קאנ-סעק-טיי'-ני-אס) וואס פאלגט אלס א נאטירליכע קאנזעקווענץ.

consecu'tion *n.* (קאנ-סי-קיו'-שאן) די בעציהונג צווישען אורזאכע און פאלגע; קאנזעקווענץ, שלוספאלגערונג.

consec'utive *a.* (קאנ-סעק'-יו-טיוו) פאלגענדיג איינס נאך דעם אנדערען כסדר.

Hamlet's ghost appeared on two consecutive nights.

consec'utive chords (קאנ-סעק'-יו-טיוו קארדס) אקארדען [אין מוזיק] וואס קומען כסדר איינע נאך די אנדערע.

consec'utively *adv.* (קאנ-סעק'-יו-טיוו-לי) אין דער רייה איינס נאכ'ן אנדערען; כסדר.

consen'sion *n.* (קאנ-סענ'-שאן) איינשטימונג אין געדאנקען אדער געפיהלען.

consen'sual *a.* (קאנ-סענ'-שו-על) וואס עקזיסטירט דורך די פרייוויליגע איינשטימונג פון די צדדים; וואס ווערט ארויסגערופען פון דער מיט-עמפפינדליכקייט צווישען פערשיעדענע טיילען פון קערפער.

consen'sus *n.* (קאנ-סענ'-סאס) אלגעמיינע איינשטימיגקייט; איינשטימיגקייט, איינינקייט; אלגעמיינע מיינונג.

consen'sus of opin'ion (קאנ-סענ'-סאס או א-פינ'-יאן) די אלגעמיינע מיינונג.

The consensus of opinion of the meeting was in favor of the candidate.

consent' *v.* and *n.* (קאנ-סענט') 1. איינוויליגען, צושטימען, מסכים זיין; 2. איינוויליגונג, צושטימונג; הסכמה.

1. Will he consent? 2. He gave his consent to their marriage.

consentane'ity *n.* (קאנ-סענ-טע-ני'-אי-טי) איבעראיינשטימונג.

consenta'neous *a.* (קאנ-סענ-טיי'-ני-אס) איבעראיינשטימענד, צושטימענד, פאסענד, צוגעפאסט.

consenta'neously *adv.* (קאנ-סענ-טיי'-ני-אס-לי) דורך צופאסונג; דורך איינשטימונג; דורך נאכגעבען.

consenta'neousness *n.* (קאנ-סענ-טיי'-ני-אס-נעס) דאס צושטימען, דאס איבעראיינשטימען; דאס זיין פאסיג; דאס נאכגעבען.

consen'ter *n.* (קאנ-סענ'-טער) דער וואס וויליגט איין, וואס שטימט צו.

consen'tient *a.* (קאנ-סענ'-שיענט) איינשטימיג, גלייכפערמיג.

con'sequence *n.* (קאנ'-סי-קהווענס) 1. פאלגע, קאנזעקווענץ, שלוס, שלוס-פאלגערונג; דאס וואס קומט ארויס פון א טהאט; דאס וואס עס ווערט ארויסגעדרונגען פון עטוואס; 2. בעדייטונג, וויכטיגקייט.

1. The consequence of all this was, that we were all satisfied. 2. He is a man of no consequence.

con'sequences *n.* (קאנ'-סי-קהווענס-עז) רעזולטאטען, פאלגען; א שפיעל, אין וועלכער איינער פון די שפיעלער שרייבט אן א נאמען. דער צווייטער א בייווארט, דער דריטער א צייט-ווארט [א פעל], יעדער שרייבט פאר זיך אזוי אז די אנדערע זאלען ניט וויסען, וואס ער שרייבט, און צו ענדע לייענט מען איבער דיא פראזע, וואס ווערט צונויפגעשטעלט פון אלעמענס ווערטער.

con'sequent *a.* and *n.* (קאנ'-סי-קהווענט) קאנזעקווענט, אויסגעהאלטען; פאלגענד; וואס איז געדרונגען פון עטוואס; ציהענדיג שליסע אדער דרינגענדיג פון איין זאך אויף א צווייטער, אן ארויסגעדרונגענער שלוס.

consequen'tial *a.* (קאנ-סי-קהווענ'-שעל) וואס פאלגט פון א טהאט; וואס מוז געדרונגען ווערען פון א בעהויפטונג; בעדייטענד, וויכטיג; וואס מאכט אן אנשטעל; איינגעבילדעט ביי זיך.

consequential'ity *n.* (קאנ-סי-קהווענ-שעל'-אי-טי) גדלות, גאוה; וויכטיגקייט; שלוס-פאלגערונג.

consequen'tial los'ses (קאנ-סי-קהווענ'-שעל לאס'-עז) א שאדען, וואס קומט ניט דירעקט פון דער זאך, פאר

וועלכער מען קלאגט איינעם אין גערוכט, נאר אלס רעזולטאט פון דעם קלאגען.

consequen'tially *adv.* (קאנ-סי-קהווענ'-שעל-אי) אלס פאלגע; פאלגענדיג איז געהעריגער ארדנונג; שפעטער; נאכדעם; אויף אן אונאונטערבראכענעם אופן; מיט איינבילדונג; מיט אן אנשטעל; מיט וויכטיגקייט.

consequen'tialness *n.* (קאנ-סי-קהווענ-שעל-נעס) גאוה; דאס מאכען אן אנשטעל; גדלות.

con'sequently *adv.* (קאנ'-סי-קהווענט-לי) פאלגליך, ממילא, דעריבער.

con'sequentness *n.* (קאנ'-סי-קהווענט-נעס) א לאגישער צוזאמענהאנג.

conser'tion *n.* (קאנ-סויר'-שאן) דאס צופאסען, דאס צוזאמענפאסען.

conser'vable *a.* (קאנ-סויר'-וועבל) וואס קען אבגעהיט ווערען פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען.

conser'vancy *n.* (קאנ-סויר'-וועג-סי) די אויפהאלטונג, די אבהיטונג, די בעשיצונג.

conser'vant *a.* (קאנ-סויר'-וועגט) אויפהאלטענדיג; אבהיטענדיג; בעשיצענדיג.

conserva'tion *n.* (קאנ-סויר-וויי'-שאן) דאס אויפהאלטען; דאס אבהיטען; דאס בעשיצען.

Forest planting is only one of the methods of conservation of our natural resources.

Conserva'tion Move'ment (קאנ-סויר-וויי'-שאן מוהוו'-מענט) די בעוועגונג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אבצוהיטען פון פערניכטונג די נאטירליכע רייכטימער פון לאנד ווי וועלדער, וואסערקראפט א. ד. ג.

conserva'tion of en'ergy (קאנ-סויר-וויי'-שאן אוו ענ'-ער-דזשי) די אויפהאלטונג פון ענערגיע [דאס געזעץ פון דער נאטור, אז קיין ענערגיע געהט ניט פערלארען, אז די סומע ענערגיע וואס אויף דער וועלט איז פאראן איז אימער דיזעלבע, נאר זי בייט איהרע פארמען].

conser'vatism *n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיזם) קאנזערוואטיזם, די נייגונג אנצוהאלטען אלטע איינריכטונגען; די נעגנערשאפט צו נייע איינפיהרונגען און ענדערונגען; די פרינציפען פון א קאנזערוואטיווער פארטיי.

conser'vative *a. and n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו) אבהיטענדיג, בעשיצענדיג פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען; וואס איז געגען נייע איינריכטונגען [געזעלשאפטליכע, פאליטישע און רעליגיעזע]; שטאנדהאפט; א קאנזערוואטיווער מענש.

Conser'vative *n. and a.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו) א מיטגליעד פון דער קאנזערוואטיווער פארטיי [בעזאנדערס אין ענגלאנד]; וואס איז שייך צו דער קאנזערוואטיווער פארטיי אדער איהרע מיטגליעדער.

conser'vatively *adv.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו-לי) אויף א קאנזערוואטיווען אופן.

conser'vativeness *n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו-נעס) קאנזערוואטיזם; די בעשטרעבונג אויפצוהאלטען און אבצוהיטען.

con'servator *n.* (קאנ'-סויר-וויי-טאר) א פערהיטער, א בעשיצער; אן אויפזעהער.

He is a conservator of the peace.

conser'vatory *a. and n.* (קאנ-סויר'-ווע-טא-רי) וואס קען פערהיטען עפיס פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען; א פלאץ, וואו מען קען האלטען זאכען אזוי, אז זיי זאלען ניט קאליע ווערען און ניט בעשעדיגט ווערען [מעהרסטענטייל א פלאץ פאר פלאנצען, אן אראנזשעריי]; א קאנזערוואטאריע [א מוזיקשוהל]; א שוהל.

conserve' *v.* (קאנ-סירוו') קאנזערווירען, איינמאכען פרוכטען, מאכען איינגעמאכץ; בעשיצען; אויפהאלטען, אבהיטען.

con'serve *n.* (קאנ'-סירוו) איינגעמאכטע פרוכט [איינגעצוקערטע פרוכט אז עס זאל קענען לאנג שטעהן].

conser'ver *n.* (קאנ-סויר'-ווער) ערהאלטער, היטער, שיצער; דער וואס מאכט איין פרוכטען.

consid'er *v.* (קאנ-סיד'-ער) בעטראכטען; נאכדענקען; אונטערזוכען; אכטען; נעהמען אין אנבעטראכט; בעלוינען פאר געוויסע דיענסטע; בעטראכטען אלס...

We must consider the possible obstacles, as well as the expected advantages of the plan.

consid'erable *a.* (קאנ-סיד'-ער-עבל) בעדייטענד, וויכטיג; בעמערקענסווערטה; בעדייטענד אין צאהל אדער מאס.

A considerable crowd was assembled in front of the hall.

consid'erableness *n.* (קאנ-סיד'-ער-עבל-נעס) וויכטיגקייט.

consid'erably *adv.* (קאנ-סיד'-ער-ע-בלי) אויף א בעמערקענסווערטהען אופן; אין א בעדייטענדען גראד.

consid'er apart' (קאנ-סיד'-ער ע-פארט') בעטראכטען בעזונדער, אויסערהאלב עטוואס.

consid'erate *a.* (קאנ-סיד'-ער-אייט) אכטענדיג א צווייטענ'ס געפיהלען; אויפמערקזאם, ערנסט, ניט שטרענג, פריינדליך, גוטמוטיג.

He is considerate in his dealings with his clerks.

consid'erately *adv.* (קאנ-סיד'-ער-אייט-לי) 1. מיט איבערלעגונג; נעהמענדיג אין בעטראכט; 2. מיט העפליכקייט אדער פריינדליכקייט.

2. He very considerately offered me his umbrella.

consid'erateness *n.* (קאנ-סיד'-ער-אייט-נעס) איבערלעגונג; פארזיכטיגקייט; דאס אכטען יענעמ'ס געפיהלען; דאס נעהמען אין בעטראכט יענעמ'ס אומשטענדען.

considera'tion *n.* (קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן) בעטראכטונג, איבערלעגונג; אכטונג, אנבעטראכט; בעלוינונג; בעדייטונג, וויכטיגקייט; אנזעהן; איינפלוס; ריקזיכט; די סומע אדער זאך וואס ווערט אין א קאנטראקט פעסטגעשטעלט אלס א בעלוינונג פאר עטוואס.

consid'erative *a.* (קאנ-סיד'-ער-איי-טיוו) איבערלעגט, פארזיכטיג, בעטראכט.

consid'ering *a.* (קאנ-סיד'-ער-אינג) בעטראכטענד; נעהמענדיג אין אנבעטראכט.

consid'ering cir'cumstances (קאנ-סיד'-ער-אינג סויר'-קאם-סטענס-עז) לויט די אומשטענדען.

He did well, considering the circumstances.

consid'eringly *adv.* (קאנ-סיד'-ער-אינג-לי) מיט איבערלעגונג.

consid'er yourself' at home (קאנ-סיד'-ער יור-סעלף' עט האום) מאך זיך ווי ביי זיך אין דער היים; פיהל זיך היימיש.

consign' *v.* (קאנ-סאין') איבערטראגען צו אימעצען; צושיקען; אנפערטרויען; איינוויליגען, ווידמען, בעשטימען.

consig'natary *n.* (קאנ-סיג'-נע-טיי-רי) א פערזאן, צו וועלכער עפיס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען; אן אגענט.

consigna'tion *n.* (קאנ-סיג-ניי'-שאן) איבערטראגונג, איבערגעבונג; אונטערצייכנונג; דאס איינלעגען ביי א דריטער פערזאן געלד, איבער וועלכען צוויי מענשען קריגען זיך.

consig'natory *n.* (קאנ-סיג'-נע-טא-רי) איינער, וואס שרייבט זיך אונטער אויף א דאקומענט צוזאמען מיט אנדערע.

consig'nature *n.* (קאנ-סיג'-נע-טשור) די פולע אונטערשריפט; איינעמ'ס אונטערשריפט, וואס קומט צוזאמען מיט אנדערע אונטערשריפטען.

con'signe *n.* (קאנ'-סאין) בעפעהלע; ספעציעלע בעפעהלע וואס ווערען געגעבען צום סאלדאט אויף דער וואך, א צייכען וואס ווערט געגעבען דער מיליטערישער וואך.

consigné' *n.* (קאנ-סי-ניעי') אן אפיציער פון דער ארמעע אדער פלאטע, וואס ווערט בעשטראפט דערמיט, וואס ער טאר ניט פערלאזען זיין וואהנונג [הויז ארעסט].

consigned' goods (קאנ-סאינד' גודז) סחורה נעגעבען צו פערקויפען אויף קאמיסיאן.

consigned' mon'ey (קאנ-סאינד' מאנ'-אי) איינגעלעגטעס געלט.

consignee' *n.* (קאנ-סאי-ני') די פערזאן צו וועלכער עפעס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען; א געשעפטס-אגענט.

consig'ner *n.* (קאנ-סאי'-נער) איינער וואס שיקט אדער טרויט אן סחורה צו א צווייטען.

consignif'icant *a.* (קאנ-סיג-ניפ'-אי-קענט) גלייכבעדייטענד.

consignifica'tion *n.* (קאנ-סיג-ני-פי-קיי'-שאן) גלייכע בעדייטונג.

consignif'icative *a. and n.* (קאנ-סיג-ניפ'-אי-קיי-טיוו) גלייכבעדייטענד; עטוואס וואס האט א גלייכע בעדייטונג.

consign'ment *n.* (קאנ-סאינ'-מענט) סחורה וואס ווערט אנפערטרויט אן אגענט צום פערקויפען; א פראכט בריעף אדער דאקומענט, דורך וועלכען מען גיט איבער אדער מען פערטרויט א געשעפטס-אגענט סחורה.

consign'ment account' (קאנ-סאינ'-מענט ע-קאונט') פאקטורען-רעכנונג; א רעכנונג וועגען טראנספארט סחורה וועלכע ווערט געשיקט צו א געשעפטס-אגענט.

consign'ment in spe'cie (קאנ-סאינ'-מענט אין ספי'-שיע) דאס איבערשיקען מזומן געלט.

consign'ment of goods (קאנ-סאינ'-מענט אוו גודז) דאס אריבערשיקען סחורה; א טראנספארט סחורה.

consig'nor *n.* (קאנ-סאי'-נאר) איינער וואס שיקט אדער טרויט אן סחורה צו אן אנדערען.

consign' to si'lence (קאנ-סאין' טו סאי'-לענס) בעגראבען אויף אייביג.

consign' to wri'ting (קאנ-סאין' טו ראי'-טינג) אויפשרייבען, פערצייכנען.

consil'iary *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-רי) בעראטהענד; וואס איז שייך צו א בעראטהונג.

consil'ience *n.* (קאנ-סיל'-אי-ענס) צוזאמענקונפט; צוזאמענטרעפונג.

consil'ient *a.* (קאנ-סיל'-אי-ענט) וואס שטימט איין; פאסענד; וואס טרעפט זיך צונויף.

consim'ilar *a.* (קאנ-סימ'-אי-לער) עהנליך.

consimil'itude *n.* (קאנ-סי-מיל'-אי-טיוד) געמיינזאמע עהנליכקייט.

consist' *v.* (קאנ-סיסט') בעשטעהן; צו-

זאמענהאלטען ; זיין ; הארמאנירען ; זיין אין איינשטימונג ; זיין צוזאמענגעשטעלט פון טיילען.

consis'tence *n.* (קאנ-סיס'-טענס) איינשטימונג ; פעסטקייט ; געדיכטקייט ; צוזאמענהאלטונג; צוזאמענזעצונג; דויער; שטאנדהאפטיגקייט ; בעשטאנד ; הארמאניע ; די הארמאנירענדע פערבינדונג פון די טיילען אין דעם גאנצען ; די נאטור, דער כאראקטער, דער צושטאנד פון עטוואס ; איינהייטליכקייט, גלייכמעסיגקייט ; קאנזעקווענץ.

consis'tency *n.* (קאנ-סיס'-טענ-סי) ז. *consistence*

consis'tent *a.* (קאנ-סיס'-טענט) קאנזעקווענט ; פעסט ; וואס איז אין איינקלאנג ; טריי צו זיך זעלבסט ; אויסגעהאלטען ; שטאנדהאפט.
His opposition to the plan was consistent throughout.

consis'tently *adv.* (קאנ-סיס'-טענט-לי) אויף א קאנזעקווענטען שטייגער ; מיט שטאנדהאפטיגקייט ; אין איינקלאנג.
To command confidence, a man must act consistently.

consisto'rial *a.* (קאנ-סיס-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דער אספה פון גייסטליכע וואס פערוואלטען די קירך.

consisto'rian *a.* (קאנ-סיס-טאו'-רי-ען) ז. *consistorial*

consis'tory *n. and a.* (קאנ-סיס'-טא-רי) א קירכען-פערוואלטונג ; אן אספה פון גייסטליכע ; א קירכליכער געריכט ; וואס אנבעלאנגט צו א קירכען-פערוואלטונג אדער א קירכען-געריכט.

conso'ciate *v.* (קאנ-סאו'-שי-אייט) צוזאמענברייגנען א בעראטונג פון קירכען-פערטרעטער ; פעראייניגען ; פערזאמלען.

consocia'tion *n.* (קאנ-סאו-שי-איי'-שאן) א קערפערשאפט פון קירכען-פערטרעטער ; א סינאד.

consocia'tional *a.* (קאנ-סאו-שי-איי'-שאנ-על) וואס אנבעלאנגט א קערפערשאפט פון קירכען-פערטרעטער.

conso'lable *a.* (קאנ-סאו'-לעבל) טרייסטבאר.

consola'tion *n.* (קאנ-סא-ליי'-שאן) טרייסט, נחמה.
The memory of a heroic death is sometimes the best consolation for the living.

consola'tion match (קאנ-סא-ליי'-שאן מעטש) א וועט-קאמפף, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פערזאנען, וואס האבען פערלארען אין א פריהעריגען וועט-קאמפף און וואס ווערט פעראנשטאלט צו ערמוטיגען די אנטייל-נעהמער.

consola'tion race (קאנ-סא-ליי'-שאן רייס) ז. *consolation match*

consol'atories *n.* (קאנ-סאל'-ע-טא-ריז) א טרייסט-בריעף, א טרייסט-רעדע.

consol'atory *a.* (קאנ-סאל'-ע-טא-רי) טרייסטענד.

con'sole *n.* (קאנ'-סאול) א קאנזאל, אזא פערציערטע אונטערשפארע, וואס האלט אונטער א באלקען אדער געזימס ; א לייסט וואס האלט אונטער א מאשין.

Console

console' *v.* (קאנ-סאול') טרייסטען.

conso'ler *n.* (קאנ-סאו'-לער) א טרייסטער.

con'sole-ta'ble *n.* (קאנ'-סאול-טייבל) א טיש, וואס די פיס זיינען אויסגעשניצט ווי קאנזאלען [שפיגעל-טיש].

consol'idant *a. and n.* (קאנ-סאל'-אי-דענט) בעפעסטיגענד ; וואס פערהיילט וואונדען ; א מיטעל צו פערהיילען וואונדען.

consol'idate *v.* (קאנ-סאל'-אי-דייט) בעפעסטיגען, מאכען פעסט ; פעראייניגען, צונויפפרעסען ; מאכען געדיכט ; פעראייניגט ווערען ; זיין צוזאמענגעדריקט.

consol'idated *a.* (קאנ-סאל'-אי-דיי-טעד) פעראייניגט ; פעסט צונויפגעזעצט, צוזאמענגעפרעסט.

consol'idated bonds (קאנ-סאל'-אי-דיי-טעד באנדז) קאנזאלידירטע אקציעס [אקציעס אדער ווערטה-פאפירען, בעזאנדערס פון אייזענבאהנען, וועלכע זיינען געזיכערט דורך אן ערבות פון דער גאנצער באהן-ליניע מיט אלע איהרע צווייגען].

consolida'tion *n.* (קאנ-סאל-אי-דיי'-שאן) פעסט-מאכונג ; פעראייניגונג ; דאס צונויפציהען זיך אין א קאמפאקטע מאסע ; דאס ווערען פעראייניגט.
All the gas companies in the city entered into the consolidation.

consolida'tion locomo'tive (קאנ-סאל-אי-דיי'-שאן לאו-קא-מאו'-טיוו) א לאקאמאטיוו צו פיהרען שווערע פראכט-צוגען.

consolida'tion of ac'tions (קאנ-סאל-אי-דיי'-שאן אוו עק'-שאנז) דאס פעראייניגען צוויי אדער עטליכע געריכטס פראצעסען אין איינעם [אין פאל ווען איינער און דערזעלבער אנקלאגער איז איינער און דערזעלבער צייט האט אריינגעטראגען עטליכע אנקלאגען אויף איינעם און דעמזעלבען מענשען].

consol'idative *a.* (קאנ-סאל'-אי-דיי-טיוו) וואס קען פעסט מאכען אדער פעראייניגען ; וואס קען פערהיילען א וואונד.

con'sols *n.* (קאנ'-סאלז) די ענגלישע דריי-פראצענטיגע שטאאטס-ווערטה פאפירען, וועלכע זיינען צום ערשטען מאל ארויסגעגעבען געווארען דורך'ן אקט פון פארלאמענט אין יאהר 1751 צו דעקען די חובות פון דער מלוכה.

consommé' *n.* (קאנ-סא-מיי') א בוליאן, א ריינע שטארקע יויך פון פלייש-זאפט.

con'sonance *n.* (קאנ'-סא-נענס) א צוזאמענקלאנג, אן איינקלאנג פון טענער ; אן אקארד ; איינשטימיגקייט, הארמאניע, אחדות.

con'sonancy *n.* (קאנ'-סא-נענ-סי) ז. *consonance*

con'sonant *n. and a.* (קאנ'-סא-נענט) הארמאנירענד ; איינשטימענד ; וואס איז שייך צו א קאנסאנאנט ; א קאנסאנאנט [אן אות וואס קען ניט ארויסגעשפראכען ווערען אהן א וואקאל, ווי : ב, ג, ד].
B, C, D are consonants.

con'sonantal *a.* (קאנ'-סא-נענ-טעל) וואס געהערט צו א קאנסאנאנט. ז. *consonant*

con'sonantly *adv.* (קאנ'-סא-נענט-לי) הארמאניש ; איינשטימענד ; אין איינקלאנג.

con'sonantness *n.* (קאנ'-סא-נענט-נעס) די איבעראיינשטימונג ; דאס זיין אין איינקלאנג.

con'sort *n.* (קאנ'-סארט) א חבר ; א שותף ; א מיט-ברודער ; דער מאן אדער דאס ווייב ; א פעראייניגונג ; א שיף וואס בעגלייט א צווייטע שיף.

consort' *v.* (קאנ-סארט') פעראייניגען זיך ; בעהעפטען זיך ; זיין בחברותא.
A young man should not consort with idlers.

con'sortship *n.* (קאנ'-סארט-שיפ) גענאסענשאפט, חברותא.

con'sound *n.* (קאנ'-סאונד) די בייווורץ [א מין פלאנצע].

conspec'tus *n.* (קאנ-ספעק'-טאס) אלגעמיינער איבערבליק [איבער דעם גאנצען געגענשטאנד] ; א קאנספעקט, א קיצור [פון א ווערק אדער ווערקע].

conspic'uous *a.* (קאנ-ספיק'-יו-אס) אנזיכטיג ; אנגעזעהען ; דייטליך ; וואס ווארפט זיך אין די אויגען.
He occupies a conspicuous position in the business world.

conspic'uously *adv.* (קאנ-ספיק'-יו-אס-לי) קלאר, דייטליך ; אויף א וויכטיגען אדער אנגעזעהענעם אופן.

conspic'uousness *n.* (קאנ-ספיק'-יו-אס-נעס) אנזיכטיגקייט ; קלארקייט, דייטליכקייט ; אנגעזעהענקייט.

conspir'acy *n.* (קאנ-ספיר'-ע-סי) א קאנספיראציע, א געהיימער בונד פון צוויי אדער עטליכע פערזאנען צו בעגעהן א אונגעזעצליכע זאך ; א פערשווערונג ; א צוזאמענטרעפונג פון פאקטען אדער צושטענדע ; א פעראייניגונג צוליעב א געוויסען ציעל.

conspir'ant *a.* (קאנ-ספאיר'-ענט) אינטריגירענד ; וואס זוכט צו מאכען א פערשווערונג געגען אימעצען.

conspir'ator *n.* (קאנ-ספיר'-ע-טאר) א קאנספיראטאר, א פערשווערער, איינער וואס געהערט צו א געהיימען בונד מיט'ן ציעל צו בעגעהן א פערברעכען ; א מיאטיזשניק, א בונטאווושטשיק.

conspir'atress *n.* (קאנ-ספיר'-ע-טרעס) א קאנספיראטארין, א פרויענצימער וואס בעלאנגט צו א געהיימען בונד צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע אדער אונערלויבטע זאך.

conspire' *v.* (קאנ-ספאיר') מאכען א פערשווערונג ; זיך פעראייניגען געגען אימעצען אין געהיים ; איבעראיינשטימען, מיטהעלפען איינער דעם אנדערען אין שטרעבען צו איין ציעל [אין א פערשווערונג].

conspir'er *n.* (קאנ-ספאיר'-ער) א קאנספיראטאר, איינער וואס איז פעראייניגט מיט אנדערע אין א פערשווערונג געגען אימעצען ; א בונטאווושטשיק.

conspir'ingly *adv.* (קאנ-ספאיר'-אינג-לי) דורך פערשווערונג ; אויף א קאנספיראטיווען אופן.

conspir'ing pow'ers (קאנ-ספאיר'-אינג פאו'-ערז) צוזאמענווירקענדע קרעפטע.

con'stable *n.* (קאנ'-סטעבל) א פאליצייסקער, א פאליציי-בעאמטער.

con'stableship *n.* (קאנ'-סטעבל-שיפ) דער אמט פון א פאליציסט.

constab'ulary *n. and a.* (קאנ-סטעב'-יו-לע-רי) וואס געהערט צו אדער וואס בעשטעהט פון פאליציסטען ; די פאליציי.

con'stancy *n.* (קאנ'-סטענ-סי) די דויערהאפטיגקייט ; די שטאנדהאפטיגקייט ; די בעשטענדיגקייט ; טריישאפט, טרייהייט.

con'stant *a. and n.* (קאנ'-סטענט) שטאנדהאפטיג ; קאנסטאנט ; אונפערענדערליך ; טריי ; דויערהאפט ; בעשטענדיג ; עטוואס וואס איז אונפערענדערליך [א קאנסטאנטע].
He was her constant attendant at the ball.

Constantinopol'itan *n. and n.* (קאנ-סטענ-טי-נא-פאל'-אי-טען) וואס איז שייך צו דער שטאדט קאנסטאנטינאפאל

[די הויפט־שטאדט פון טירקיי]; וואס איז שייך צו די איינוואוהנער פון קאנסטאנטינאפאל; אן איינוואוהנער פון קאנסטאנטינאפאל.

con'stantly *adv.* (קאנ׳-סטענט-לי) אונפערענדערליך; בעשטענדיג; מיט שטאנדהאפטיגקייט; מיט אונפערענדערליכקייט; דויערהאפט.

con'stantness *n.* (קאנ׳-סטענט-נעס) ז. ***constancy***.

con'stat *n.* (קאנ׳-סטעט) א געריכטליכע צייגניס [אין ענגלאנד]; אן אפיציעלע אבשריפט פון א פאטענט אדער פון אן אנדער דאקומענט.

constate' *v.* (קאנ-סטייט׳) קאנסטאטירען, בעשטעטיגען; איבערצייגען; פעסטשטעלען.

con'stellate *v.* (קאנ׳-סטע-לייט) אויספוצען מיט שטערען־בילדער; אויסשטערנען, אויסזעצען מיט שטערען.

constella'tion *n.* (קאנ-סטע-ליי׳-שאן) א צוזאמענשטעלונג פון שטערען; א זאמלונג פון שעהנהייטען אדער בעריהמטהייטען [זאכען אדער מענשען].

constel'latory *a.* (קאנ-סטעל׳-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו א צוזאמענשטעלונג פון שטערען; וואס איז שייך צו א זאמלונג פון שעהנהייטען אדער בעריהמטהייטען.

consterna'tion *n.* (קאנ-סטויר-ניי׳-שאן) נידערגעשלאגענהייט; א גרויסע שרעק־איבערראשונג.

The announcement of the declaration of war was received with consternation.

con'stipate *v.* (קאנ׳-סטי-פייט) פערשטאפען; פערשטאפען דעם מאגען.

con'stipated *a.* (קאנ׳-סטי-פיי-טעד) פערשטאפט; הארטלייביג.

constipa'tion *n.* (קאנ-סטי-פיי׳-שאן) פערשטאפונג; מאגען־פערשטאפונג, עצירות.

constit'uency *n.* (קאנ-סטיטש׳-יו-ען-סי) די וועהלערשאפט, די וואהל־מענער [די פערזאנען, וועלכע וועהלען א פערטרעטער]; א קערפערשאפט וועלכע האט אן אלגעמיינעם פערטרעטער און צו וועמען ער איז פעראנטווארטליך.

A Congressman is responsible to his constituency.

constit'uent *a. and n.* (קאנ-סטיטש׳-יו-ענט) 1. וואס איז א בעשטאנדטייל; 2. וואס האט די מאכט צו וועהלען א פערטרעטער; 3. איינער וואס וועהלט אדער העלפט וועהלען א פאלקס־פערטרעטער; איינער וואס שטעלט אן א פערטרעטער.

1. Oxygen and hydrogen are the constituent parts of water. 2. He looked up to his constituents for re-election.

Constit'uent Assem'bly (קאנ-סטיטש׳-יו-ענט ע-סעמ׳-בלי) די קאנסטיטואירענדע פערזאמלונג [א פערזאמלונג אויסצואַרבייטען א קאנסטיטוציע פאר א לאנד, הויפטזעכליך ווענען דער פראנצויזישער קאנסטיטואירענדער פערזאמלונג פון יאהר 1789 וועהרענד דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן].

constit'uent bod'y (קאנ-סטיטש׳-יו-ענט באד׳-אי) א וואהל־קערפערשאפט [וועהלער].

con'stitute *v.* (קאנ׳-סטי-טיוט) פעסטזעצען; גרינדען, איינארדנען; בילדען, אויסמאכען; ווערען א בעשטאנדטייל.

con'stituted *a.* (קאנ׳-סטי-טיו-טעד) געגרינדעט; פעסטגעזעצט; איינגעארדנעט; אויסגעמאכט; בעשטימט; געוועהלט.

con'stituted author'ities (קאנ׳-סטי-טיו-טעד אה-טהאר׳-אי-טיז) די בעהערדען [די בעאמטע, נאטשאלסטווא].

The Mayor is the head of the constituted authorities in the city.

con'stituter *n.* (קאנ׳-סטי-טיו-טער) איינער וואס בעשטימט; א גרינדער.

constitu'tion *n.* (קאנ-סטי-טיו׳-שאן) 1. א קאנסטיטוציאן [געשריבענע גרונדגעזעצען פון א לאנד אדער פון א פעראיין]; אן איינריכטונג; אן איינארדנונג; 2. דער געבוי פון קערפער; 3. דער בעשטאנד; די צוזאמענזעצונג.

1. The constitution of the United States of America was established in 1789. 2. The physical constitution of his body is all that can be desired.

constitu'tional *a. and n.* (קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-על) קאנסטיטוציאנעל, וואס שטימט מיט די געשריבענע גרונד־געזעצען; וואס איז שייך צום קערפער־געבוי; וואס העננט אב פון קערפער־געבוי אדער טעמפעראמענט; א שפאציערגאנג פאר׳ן געזונד; א שנאפס פאר׳ן געזונד.

He takes his constitutional daily.

constitu'tionalism *n.* (קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-על-איזם) קאנסטיטוציאנעלע פרינציפען; די פרינציפען פון א קאנסטיטוציאן אדער פון א קאנסטיטוציאנעלער רעגיערונג.

constitu'tionalist *n.* (קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-על-איסט) אן אנהענגער פון א קאנסטיטוציאנעלער פארם פון רעגיערונג; אן אנהענגער פון דער עקזיסטירענדער קאנסטיטוציאן פון א לאנד.

constitutional'ity *n.* (קאנ-סטי-טיו-שאנ-על׳-אי-טי) דאס זיין קאנסטיטוציאנעל.

constitu'tionalize *v.* (קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-על-איז) געהן שפאציערען צוליעב דעם געזונד.

constitu'tionally *adv.* (קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-על-אי) 1. בטבע; נאך דער נייגונג; נאטירליך; לויט דעם קערפער־בוי אדער לויט טעמפעראמענט; 2. קאנסטיטוציאנעל; אין בעצוג צו דער קאנסטיטוציאן.

1. Constitutionally, he is a good boy. 2. Religious freedom is constitutionally guaranteed to the inhabitants of the United States.

constitu'tional mon'archy (קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-על מאנ׳-אר-קי) א קאנסטיטוציאנעלע מאנארכיע [א לאנד וואס ווערט רעגיערט דורך א קאנסטיטוציאן אבער האט אויך א קעניג אדער א קייזער].

constitu'tionist *n.* (קאנ-סטי-טיו׳-שאנ-איסט) א קאנסטיטוציאנאליסט, איינער וואס האלט זיך פאר דער קאנסטיטוציאן פון לאנד.

con'stitutive *a.* (קאנ׳-סטי-טיו-טיוו) וואס שטעלט פעסט; וואס בילדעט; גרונדזעכליך, וועזענטליך; וואס איז א בעשטאנדטייל; געזעצגעבענד.

con'stitutively *adv.* (קאנ׳-סטי-טיו-טיוו-לי) אויף א וועזענטליכען אדער גרונדזעכליכען אופן.

con'stitutive parts (קאנ׳-סטי-טיו-טיוו פארטס) בעשטאנדטיילען [די טיילען וואס שטעלען צוזאמען א גאנצע זאך].

con'stitutive pow'er (קאנ׳-סטי-טיו-טיוו פאו׳-ער) געזעצגעבענדע מאכט.

con'stitutor *n.* (קאנ׳-סטי-טיו-טאר) איינער וואס בילדעט אויס, איינער וואס מאכט; איינער וואס פערשפרעכט צו צאהלען די חובות פון אן אנדערען.

constrain' *v.* (קאנ-סטריין׳) צווינגען, נויטען; אבהאלטען מיט גוואלט; הינדערען; דריקען, בינדען.

constrai'nable *a.* (קאנ-סטריי׳-נעבל) וואס קען געצוואונגען ווערען; וואס קען פערהינדערט ווערען אדער צוריקגעהאלטען ווערען.

constrained' *a.* (קאנ-סטריינד׳) געצוואונגען; צוריקגעהאלטען.

constrainedly *adv.* (קאנ-סטריי׳-נעד-לי) מיט צוריקהאלטונג; געצוואונגענערהייט.

constrai'ner *n.* (קאנ-סטריי׳-נער) איינער וואס צווינגט; איינער וואס האלט צוריק.

constraint' *n.* (קאנ-סטריינט׳) צוריקהאלטונג; צוואנג; הינדערונג; שוועריגקייט.

constrict' *v. and a.* (קאנ-סטריקט׳) צוזאמענדריקען, צוזאמענציהען; בינדען; צוזאמענפרעסען; צוזאמענגעצויגען, צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט.

constric'ted *a.* (קאנ-סטריק׳-טעד) צוזאמענגעצויגען, צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט.

constric'tion *n.* (קאנ-סטריק׳-שאן) דאס צוזאמענציהען, דאס צוזאמענדריקען אדער צוזאמענפרעסען; דאס זיין צוזאמענגעדריקט אדער צוזאמענגעפרעסט.

constric'tive *a.* (קאנ-סטריק׳-טיוו) וואס האט א נייגונג צוזאמענצוציהען אדער צוזאמענצודריקען.

constric'tor *n.* (קאנ-סטריק׳-טאר) א צוזאמענציהער; א צוזאמענדריקער; א מין גרויסע שווארצע שלאנג פון דרום אמעריקא; דער ריזען־שלאנג [וועלכער וויקעלט זיך ארום זיין רויב און צודריקט עס].

constric'tor mus'cle (קאנ-סטריק׳-טאר מאסל) דער צוזאמענציהונגס־מוסקעל.

constringe' *v.* (קאנ-סטרינדזש׳) צוזאמענציהען; צוזאמענדריקען.

constrin'gent *a.* (קאנ-סטרינ׳-דזשענט) צוזאמענציהענד; צוזאמענדריקענד

construct' *v.* (קאנ-סטראקט׳) צוזאמענשטעלען פערשיעדענע טיילען אויף זייער פלאץ; בויען; צייכענען געאמעטרישע פיגורען אדער פלענער, קאנסטרואירען; צונויפשטעלען א זאץ אדער א געשיכטע.

construc'ter *n.* (קאנ-סטראק׳-טער) איינער וואס בויט, א בוי־מייסטער; איינער וואס שטעלט צונויף.

construc'tion *n.* (קאנ-סטראק׳-שאן) קאנסטרוקציאן, געבוי; דאס בויען; געבייידע; א געאמעטרישע פיגור וועלכע איז געצייכענט לויט געגעבענע בעדינגונגען; דאס צייכענען געאמעטרישע פיגורען מיט א צירקעל און אנדערע צייכען־אינסטרומענטען; דאס צונויפשטעלען זעצע לויט די גראמאטיקאלישע כללים; א צוזאמענזעצונג; די אויסטייטשונג, די ערקלערונג.

construc'tional *a.* (קאנ-סטראק׳-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאנסטרוקציאן. ז. ***construction***.

construc'tionally *adv.* (קאנ-סטראק׳-שאנ-על-אי) אויף א קאנסטרוקטיווען אופן, דורך קאנסטרוקציאן.

construc'tionist *n.* (קאנ-סטראק׳-שאנ-איסט) איינער וואס טייטשט אויס א געזעץ אדער אבמאך.

construc'tion of equa'tions (קאנ-סטראק׳-שאן אוו אי-קהוויי׳-שאנז) די אויפשטעלונג פון מאטעמאטישע גלייכונגען [דאס אויסשטעלען מאטעמאטישע

אויפגאבעון אין דער פארם אז זיי זאלען קענען געלעזט ווערען].

construc'tion-way *n.* (קאנ-סטראק'-שאנ-הוויי) א ציטווייליגער וועג וואס ווערט געמאכט צו פיהרען מאטעריאלען ביים בויען אן אייזענבאהן.

construc'tive *a.* (קאנ-סטראק'-טיוו) וואס קען בענוצט ווערען צום בויען אדער צום צוזאמענשטעלען; וואס איז שייך צו א קאנסטרוקציאן; וואס איז אויסגעטייטשט געווארען.

construc'tively *adv.* (קאנ-סטראק'-טיוו-לי) אויף א קאנסטרוקטיווען אופן; דורך אויסטייטשען; דורך א לאגישען ארויסדרינגען; פאר דעם צוועק פון בויען.

construc'tiveness *n.* (קאנ-סטראק'-טיוו-נעס) די נייגונג צו קאנסטרואירען, די נייגונג עפעס אויסצובויען אדער צוזאמענצושטעלען.

construc'tive works (קאנ-סטראק'-טיוו הווארקס) קונסט-געביידען; אייזענבאהנען אדער בריקען-בוי.

construc'tor *n.* (קאנ-סטראק'-טאר) ז. ***constructer***

construc'ture *n.* (קאנ-סטראק'-טשור) דאס רעכט, לויט'ן ענגלישען געזעץ, פון אן אייגענטימער פון א הויז, וועלכער האט פערבויט אין איהר מאטעריאלען, וואס בעלאנגען צו אן אנדערען, צו האלטען דיזע מאטעריאלען פאר זיינע אייגענע נאכדעם ווי ער האט בעצאהלט פאר זיי זייער פריהערען אייגענטימער.

con'strue *v.* (קאנ'-סטרוה) איבערזעצען, אויסטייטשען, ערקלערען; צונויפשטעלען א זאץ לויט די כללים פון גראמאטיק.

Judges of the Supreme Court of the United States are called upon to construe the constitution.

consubstan'tial *a.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל) וואס האט דיזעלביגע נאטור; וואס בעשטעהט פון איין עצם [וועזען].

consubstan'tialism *n.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-איזם) דאס קריסטליכע גלויבען, אז יעזוס קריסטוס און גאט איז איין און דערזעלביגער עצם [וועזען]; דאס קריסטליכע גלויבען וועגען דער פעראייניגונג פון דעם הייליגען ברויט און ווייז פון הייליגען אבענדמאהל מיט דעם בלוט און פלייש פון קריסטוס. ז. ***consubstantiation***

consubstan'tialist *n.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-איסט) איינער וואס גלויבט אין די קריסטליכע דריי איינינקייט [פון פאטער, זוהן און הייליגער גייסט].

consubstantial'ity *n.* (קאנ-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פון איין עצם [וועזען]; דאס זיין פון איין נאטור.

consubstan'tially *adv.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-אי) זייענדיג פון איין עצם [וועזען] אדער פון איין נאטור.

consubstan'tiate *a.* (קאנ-סאב-סטענ'-שי-אייט) ז. ***consubstantial***

consubstantia'tion *n.* (קאנ-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס גלויבען פון געוויסע קריסטליכע סעקטען, אז דאס הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל און דאס פלייש און בלוט פון קריסטוס האבען נור אינערליכע פערבינדונגען מיטאיינאנדער, אבער דאס ברויט און וויין ווערט ניט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש פון קריסטוס, אין געגענזאץ צו דעם גלויבען פון די קאטויליקען, וואס בעהויפטען, אז דאס הייליגע ברויט און וויין ווערט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש פון קריסטוס.

con'suetude *n.* (קאנ'-סהווי-טיוד) זיטע, מנהג; דאס צו וואס איינער איז צוגעוועהנט; א שטענדיגע חבר'שאפט.

consuetu'dinal *a.* (קאנ-סהווי-טיו'-די-נעל) געוועהנליך, לויט'ן מנהג

consuetu'dinary *a.* (קאנ-סהווי-טיו'-די-נע-רי) געוועהנליך, לויט'ן מנהג.

con'sul *n.* (קאנ'-סאל) א קאנסול, אן אגענט פון א מלוכה אין אן אויסלענדישער שטאדט צו בעשיצען די בירגער פון זיין מלוכה און פערטיידיגען זייערע אינטערעסען; איינער פון די צוויי הויפט-בעאמטע אין דער אלטער רוימישער רעפובליק; איינער פון די דריי הויפט-בעאמטע אין דער פראנצויזישער רעפובליק פון יאהר 1799 ביז 1805.

con'sular *n. and a.* (קאנ'-סיו-לער) וואס געהערט צו א קאנסול; א געוועזענער קאנסול, אדער דער טיטול קאנסול אהן אן אמט אין אלטען רוים; א גובערנאטאר פון א פראווינץ פון דער אלט-רוימישער מלוכה.

con'sulate *n.* (קאנ'-סיו-לייט) א קאנסולאט, דאס אמט פון א קאנסול; די גימער וואס בעלאנגען צום קאנסול; א מלוכה וואס ווערט רעגירט דורך קאנסולען.

con'sul-gen'eral *n.* (קאנ'-סאל-דזשענ'-ע-רעל) גענעראל-קאנסול [א בעאמטער פון מיניסטעריום פון אויסערען, וועלכער האט די אויפזיכט איבער אלע קאנסולאטען אין א פרעמדער מדינה].

con'sulship *n.* (קאנ'-סאל-שיפ) דאס אמט און ווירדע פון א קאנסול.

consult' *v.* (קאנ-סאלט') זיך בעראטען, זיך מישב זיין; בעטראכטען; פרעגען אן עצה.

I shall consult my advisers before giving my decision.

consul'table *a.* (קאנ-סאל'-טעבל) מיט וועלכען מען קען זיך אן עצה האלטען.

consul'tant *n.* (קאנ-סאל'-טענט) א קאנסולטאנט, א דאקטאר וואס ווערט איינגעלאדען צו א צווייטען דאקטאר מיישב צו זיין זיך מיט איהם וועגען א קראנקען.

consul'tary *a.* (קאנ-סאל'-טע-רי) וואס איז שייך צו א בעראטונג.

consulta'tion *n.* (קאנ-סאל-טיי'-שאן) א ישוב הדעת; נאכדענקונג; א בעראטונג.

consul'tative *a.* (קאנ-סאל'-טע-טיוו) וואס איז שייך צו א בעראטונג; וואס קען געבען אן עצה.

consul'tatory *a.* (קאנ-סאל'-טע-טא-רי) בעראטענד.

consul'ter *n.* (קאנ-סאל'-טער) איינער וואס פרעגט אן עצה אדער אויסקינפטע וועגען א זאך.

consul'ting room (קאנ-סאל'-טינג רוהם) אונטערזוכונגס-צימער [פון א דאקטאר].

consul'tive *a.* (קאנ-סאל'-טיוו) וואס איז שייך צו א בעראטונג; וואס איז בעשלאסען געווארען נאך א ישוב הדעת; וואס איז גוט בעטראכט געווארען.

consult' one's pil'low (קאנסאלט' הוואנז פיל'-או) זיך בעראטען מיט דער קישען [דורכשלאפען זיך און אויפשטעהן מיט א קלארען קאפ צו בעטראכטען א זאך].

consul'tor *n.* (קאנ-סאל'-טאר) ז. ***consulter***

consu'mable *a.* (קאנ-סיו'-מעבל) וואס קען פערצעהרט ווערען.

consu'mable by fire (קאנ-סיו'-מעבל באי פאיר) וואס קען פערברענט ווערען.

consume' *v.* (קאנ-סיום') פערצעהרען; פערברויכען; אויסברייננען; אויסנוצען; פערניכטען; פערצעהרט ווערען, פערניכטעט ווערען.

We consume more wheat than any other country in the world.

consu'medly *adv.* (קאנ-סיו'-מעד-לי) געוואלטיג, מעכטיג.

consu'mer *n.* (קאנ-סיו'-מער) א פערצעהרער, א פערברויכער.

consu'mingly *adv.* (קאנ-סיו'-מינג-לי) דורך פערצעהרונג.

consum'mate *a.* (קאנ-סאמ'-עט) פאלקאמען; געבראכט צום העכסטען פונקט; צוגעפיהרט צום ענד-ציעל.

The negotiations were conducted with consummate skill.

con'summate *v.* (קאנ'-סאמ-אייט) פאלקאמען מאכען; בריינגען צום העכסטען פונקט; צופיהרען צום ענד-ציעל.

The negotiations for the treaty were at last consummated.

consum'mate fool (קאנ-סאמ'-עט פוהל) א שוטה מופלג, א גרויסער טיפוש.

consum'mately *adv.* (קאנ-סאמ'-עט-לי) אויף א פאלשטענדיגען אופן.

consumma'tion *n.* (קאנ-סא-מיי'-שאן) פערפאלקאמענונג; ענדע; שלום פון א זאך.

consum'mative *a.* (קאנ-סאמ'-ע-טיוו) וואס איז פערפאלקאמט; וואס איז פערענדינט.

con'summator *n.* (קאנ'-סאמ-איי-טאר) איינער וואס פערפאלקאמט; איינער וואס פערענדינט.

consump'tion *n.* (קאנ-סאמפ'-שאן) שווינדזוכט, אויסצעהרונג; דאס פערברויכען; פערצעהרונג; פערניכטונג.

consump'tive *n. and a.* (קאנ-סאמפ'-טיוו) שווינדזיכטיג; פערצעהרענדיג, פערניכטענדיג; איינער וואס איז קראנק אויף שווינדזוכט [סוכאטא].

consump'tively *adv.* (קאנ-סאמפ'-טיוו-לי) אויף א פערצעהרענדען אדער פערניכטענדען אופן; דורך שווינדזוכט.

consump'tiveness *n.* (קאנ-סאמפ'-טיוו-נעס) די נייגונג צו ווערען שווינדזיכטיג; שווינדזיכטיגקייט.

con'tact *n.* (קאנ'-טעקט) בעריהרונג, צוזאמענטרעפונג.

I came in contact with them on my journey to Europe.

con'tact ac'tion (קאנ'-טעקט עק'-שאן) די כעמישע ווירקונג וואס א שטאף מאכט אויף דעם צווייטען דורך בעריהרונג.

con'tact-brea'ker *n.* (קאנ'-טעקט-בריי'-קער) א שטראם-אונטערברעכער [אזא אפאראט צום אונטערברעכען און צו שליסען אן עלעקטרישען שטראם].

con'tact-lev'el *n.* (קאנ'-טעקט-לעוו'-על) אן אינסטרומענט, וואס ווערט געברויכט צו בעשטימען קליינע אונטערשיעדע ביים אויסמעסטען די לענג פון א זאך.

contac'tual *a.* (קאנ-טעק'-טשו-על) בנוגע צום צוזאמענטרעפען אדער צום קומען אין בעריהרונג; וואס ווערט ארויסגערופען דורך בעריהרונג.

conta'gion *n.* (קאנ-טיי'-דזשאן) אנשטעקונג; אנשטעקענדע קראנקהייט; פערפעסטעטע לופט.

conta'gioned *a.* (קאנ-טיי'-דזשאנד) אנגעשטעקט.

conta'gionist *n.* (קאנ-טײ׳-דזשאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דעם אנ-שטעקענדען כאראקטער פון געוויסע קראנקהייטען.

conta'gious *a.* (קאנ-טײ׳-דזשאס) אנ-שטעקענד; וואס שטעקט אן מיט קראנק-הייטען, שעדליך, אונגעזונד.
Panic is more **contagious** than enthusiasm.

conta'giously *adv.* (קאנ-טײ׳-דזשאס-לי) דורך אנשטעקונג.

conta'giousness *n.* (קאנ-טײ׳-דזשאס-נעס) דאס זיין אנשטעקענד.

conta'gium *n.* (קאנ-טײ׳-דזשי-אם) אנשטעקונג; דער שטאף, דורך וועלכען מען שטעקט זיך אן פון א קראנקען.

contain' *v.* (קאנ-טײן׳) ענטהאלטען; צוריקהאלטען, זיך צוריקהאלטען.
This barrel **contains** old wine.

contain'able *a.* (קאנ-טײנ׳-עבל) וואס קען ענטהאלטען אדער צוריקגעהאלטען ווערען.

contain'er *n.* (קאנ-טײנ׳-ער) דער אדער דאס וואס ענטהאלט.

contam'inable *a.* (קאנ-טעמ׳-אי-נעבל) וואס קען בעפלעקט, בעשמוצט אדער פערדארבען ווערען; וואס קען פער-אונרייניגט ווערען אדער פעראונרייניגען.
The water supply of this city passes through a **contaminable** district.

contam'inate *v.* (קאנ-טעמ׳-אי-נײט) בעפלעקען, פערשמוצען; מאכען אונריין, פעראונרייניגען; פערדארבען.

contam'inated *a.* (קאנ-טעמ׳-אי-נײ-טעד) בעשמוצט, בעפלעקט; פעראונריי-ניגט; פערדארבען.

contamina'tion *n.* (קאנ-טעמ-אי-נײ׳-שאן) בעפלעקונג, בעשמוצונג; פעראונריי-ניגונג; פערדארבונג.
Unclean streets easily lead to a **contamination** of the whole city with disease.

contam'inative *a.* (קאנ-טעמ׳-אי-נײ-טיוו) בעפלעקענד, בעשמוצענד; פעראונ-רייניגענד; פערדארבענד.

contan'go *n.* (קאנ-טענ׳-גאו) די סומע געלד וואס א קויפער פון ווערטה-פאפיע-רען אויף דער לאנדאנער בערזע דארף בעצאהלען, ווען ער בעצאהלט ניט אין א בעשטימטען טאג פאר די געקויפטע ווערטה-פאפיערען.

contan'go day (קאנ-טענ׳-גאו דיי) א בעשטימטער טאג אויף דער לאנדאנער בערזע, ווען די קויפער פון ווערטה-פא-פיערען, וואס צאהלען ניט אב פאר די גע-קויפטע ווערטה-פאפיערען, דארפען בעצאה-לען דערפאר וואס זיי מאכען ניט די איינ-צאהלונג.

contemn' *v.* (קאנ-טעם׳) פעראכטען, גרינגשעצען.

contem'nedly *adv.* (קאנ-טעמ׳-נעד-לי) מיט פעראכטונג; מיט גרינגשעצונג.

contem'ner *n.* (קאנ-טעמ׳-נער) דער וואס פערהאלט זיך מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג.

contem'ningly *adv.* (קאנ-טעמ׳-נינג-לי) ז. ***contemnedly***

contem'plable *a.* (קאנ-טעמ׳-פלעבל) וואס ווערט בעטראכט, אדער בעאבאכ-טעט; וואס ווערט בעאבזיכטיגט; ווענען וואס מען דענקט נאך.

contem'plate *v.* (קאנ-טעמ׳-פלײט) 1. נאכדענקען, בעטראכטען; בעאבאכטען; 2. בעאבזיכטיגען.
1. I shall **contemplate** over it and let you know. 2. I **contemplate** going to Palestine.

contempla'tion *n.* (קאנ-טעמ-פלײ׳-שאן) 1. נאכדענקונג; 2. בעאבזיכטיגונג; 3. בעטראכטונג, בעאבאכטונג.
1. I was absorbed in **contemplation** when she came in.

contem'plative *n. and a.* (קאנ-טעמ׳-פלע-טיוו) נאכדענקענדיג, פארשענדיג; פערזונקען אין געדאנקען; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט נאכדענקען וועגען עפעס, איבערהויפט וועגען רעליגיעזע זא-כען; א מאנאך, א נזיר; א מאנאך פון דעם מאריא מאגדאלענא ארדען.

contem'plative fac'ulty (קאנ-טעמ׳-פלע-טיוו פעק׳-אל-טי) די דענקונגס-קראפט.

contem'platively *adv.* (קאנ-טעמ׳-פלע-טיוו-לי) מיט א גענויעם בעטראכ-טען; דורכדרינגענד מיט׳ן געדאנק.

contem'plativeness *n.* (קאנ-טעמ׳-פלע-טיוו-נעס) דאס נאכדענקען, דאס טראכטען.

con'templator *n.* (קאנ׳-טעמ-פלײ-טאר) איינער וואס דענקט נאך.

contemporane'ity *n.* (קאנ-טעמ-פא-רע-ני׳-אי-טי) גלייכצייטיגקייט, דאס זיין אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

contempora'neous *a.* (קאנ-טעמ-פא-ריי׳-ני-אס) גלייכצייטיג, וואס לעבט אדער פאסירט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדער פערזאן אדער זאך.

contempora'neously *adv.* (קאנ-טעמ-פא-ריי׳-ני-אס-לי) גלייכצייטיג, אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדער פער-זאן אדער זאך.

contempora'neousness *n.* (קאנ-טעמ-פא-ריי׳-ני-אס-נעס) גלייכצייטיג-קייט, דאס זיין אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדער פערזאן אדער זאך.

contem'porary *a. and n.* (קאנ-טעמ׳-פא-רע-רי) גלייכצייטיג; גלייכצייטיג עק-זיסטירענד אין דעמזעלבען ארט [ווי א צייטונג, א זשורנאל א. ד. ג.]; איינער וואס לעבט אין איין צייט מיט אן אנדע-רען.
Washington and Lafayette were **contemporaries.**

contempt' *n.* (קאנ-טעמפט׳) פעראכ-טונג; דאס פעראכטען; דאס מבזה זיין; דאס זיין פעראכטעט אדער פערשעמט; דאס בעליידיגען די עפענטליכע מאכט [די געזעצגעבענדע איינריכטונג, דאס גע-ריכט-הויז, דעם ריכטער א. ד. ג.].

contemptibil'ity *n.* (קאנ-טעמפ-טי-ביל׳-אי-טי) דאס זיין פעראכטליך אדער פעראכטונגס-ווערטה; אונווירדיגקייט.

contemp'tible *a.* (קאנ-טעמפ׳-טיבל) פעראכטונגס-ווערטה; פעראכטליך; אונ-ווירדיג; נידעריג, געמיין; פעראכטעט; ערנידעריגט, בעליידיגט.

contemp'tibleness *n.* (קאנ-טעמפ׳-טיבל-נעס) פעראכטליכקייט, אונווירדיג-קייט.

contemp'tibly *adv.* (קאנ-טעמפ׳-טי-בלי) אויף א פעראכטליכען אדער אונ-ווירדיגען אופן.

contempt' of court (קאנ-טעמפט׳ אוו קאורט) דאס ניט פאלגען דעם געריכט, דאס בעליידיגען א ריכטער אין געריכט.

contemp'tuous *a.* (קאנ-טעמפ׳-טשו-אס) פול מיט פעראכטונג; פרעך; מיט גאוה; מיט בייזקייט, מיט גאל.

contemp'tuously *adv.* (קאנ-טעמפ׳-טשו-אס-לי) אויף א פרעכען אדער פער-אכטונגספאלען אופן; מיט גאוה, מיט בייז-קייט, מיט גאל.

contemp'tuousness *n.* (קאנ-טעמפ׳-טשו-אס-נעס) פעראכטונג צו אנדערע; פרעכהייט.

contend' *v.* (קאנ-טענד׳) בעהויפטען עפעס אין א דעבאטע אדער וכוח; שטריי-טען; קעמפפען פאר עפעס; סטארען זיך עפעס צו דערגרייכען אדער פערטיידיגען; פיהרען א וכוח, דעבאטירען.

conten'dent *n.* (קאנ-טענ׳-דענט) דער וואס שטרייט געגען אן אנדערען; דער אנטאגאניסט, דער צד-שכנגד.

conten'der *n.* (קאנ-טענ׳-דער) א שטרייטער; א דעבאטאנט.

conten'ding *a.* (קאנ-טענ׳-דינג) זיך שטרייטענדיג, דעבאטירענדיג.

conten'ement *n.* (קאנ-טענ׳-אי-מענט) אין געזעצגעבונג — דאס, וואס בעלאנגט צו א הויז, ווי א שטיקעל לאנד, וועלכעס דאס הויז מוז האבען ארום זיך א. ד. ג.

content' *a., n. and v.* (קאנ-טענט׳) צו-פרידען; צופרידענהייט; בעפרידיגען, צופרידען שטעלען; צופרידען זיין; בע-גנוגענען זיך.

conten'ted *a.* (קאנ-טענ׳-טעד) 1. צו-פרידען; 2. אהן זארג; רוהיג; 3. נאכ-גיעביג, וויליג.
1. Men are **contented** to be laughed at for their wit, but not for their folly.

conten'tedly *adv.* (קאנ-טענ׳-טעד-לי) מיט צופרידענהייט; רוהיג; אהן זארג; מיט נאכגיעביגקייט; וויליג.

conten'tedness *n.* (קאנ-טענ׳-טעד-נעס) צופריעדענהייט.

conten'tion *n.* (קאנ-טענ׳-שאן) מחלוקת, א קריעג, א שטרייט, א קאנפליקט, א דיספוט; די זאך, איבער וועלכער דער שטרייט געהט און; אן ארגומענט, א ראיה אין א וכוח.

conten'tious *a.* (קאנ-טענ׳-שאס) שטרייטיג, קריגעריש; איינרייסענדיג.

conten'tious ar'gument (קאנ-טענ׳-שאס אר׳-גיו-מענט) אן ארגומענט אין א דעבאטע, וועלכער ווערט ארויסגע-שטעלט נור מיט דעם ציעל צו האמפע-רען זיך און צו פערטומלען דעם געגנער.

conten'tiously *adv.* (קאנ-טענ׳-שאס-לי) מיט צאנקעריי, דורך האמפערען זיך; אויף א קריעגערישען אדער שטרייטיגען אופן.

conten'tiousness *v.* (קאנ-טענ׳-שאס-נעס) די נייגונג צו שטרייטען אדער צו קריגען זיך.

content'less *a.* (קאנ-טענט׳-לעס) אהן בעפרידיגונג, אונצופרידען.

content'ment *n.* (קאנ-טענט׳-מענט) דאס זיין בעפרידיגט; צופרידענהייט.

contents' *n.* (קאנ-טענטס׳) וואס אלץ ענטהאלט זיך אין א געוויסער זאך אדער אין געוויסע גרענעצען; אינהאלט; אינ-האלטס-פערצייכנים.

conter'minal *a.* (קאנ-טויר׳-מי-נעל) וואס גרענעצט זיך מיט עפעס.

conter'minous *a.* (קאנ-טויר׳-מי-נאס) זיך גרענצענד, נאהנט; וואס גרענעצט זיך מיט אן אנדער זאך; וואס האט דעם זעל-ביגען שטח; פון דעם זעלביגען קלאס [אין זאאלאגיע].

con'test *n.* (קאנ׳-טעסט) א קאמפף, א שטרייט, א געשלעג; א דיספוט, א וכוח.
The race was a **contest** of endurance, not of skill.

contest' *v.* (קאנ-טעסט׳) שטרייטען אי-בער א זאך; דיספוטירען; קעמפפען פאר עפעס; שלאגען זיך, מלחמה האלטען.
The soldiers **contested** every inch of ground in the battle.

contes'tant *n.* (קאַנ-טעס'-טענט) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געפעכט, אין א קריעג אדער אין א דיספוט.

con'text *n.* (קאַנ'-טעקסט) צוזאמענהאנג פון איין טייל פון א רעדע, בוך א. ד. ג. מיט דעם אנדערען.

contex'tual *a.* (קאַנ-טעקס'-טשו-על) וואס איז שייך צו א שטעלע אדער אויס-צוג [פון א בוך]; שטימענד מיט'ן טעקסט.

contex'tually *adv.* (קאַנ-טעקס'-טשו-על-אי) איינשטימענדיג מיט'ן טעקסט; דורך'ן איבערגעבען ווארט ביי ווארט.

contex'tural *a.* (קאַנ-טעקס'-טשו-רעל) וואס געהערט צו דער צוזאמענזעצונג, צום געבוי אדער צו דער סיסטעם פון צוזא-מענשטעלונג פון א קערפער.

contex'ture *n.* (קאַנ-טעקס'-טשור) די צוזאמענזעצונג, צוזאמענשטעלונג; דער געבוי פון עפעס; דער ארט אדער די סיס-טעם ווי אזוי א קערפער אדער א זאך איז צוזאמענגעשטעלט.

con thanks (קאַן טהענקס) דאנקען.

contigu'ity *n.* (קאַנ-טי-גיו'-אי-טי) א נאהענטע בעריהרונג, נאהענטקייט; א רייהע זאכען, וואס פאלגען אונאויפהער-ליך איינע נאך דער צווייטער; אידעען-פערבינדונגען [א פסיכאלאגישער .געזעץ, דאס ווען צוויי אדער מעהרערע פארשטע-לונגען זיינען ענג פערבונדען צווישען זיך און איין פארשטעלונג ווערט ארויסגערו-פען, פאלגען אויך די איבריגע].

contig'uous *a.* (קאַנ-טיג'-יו-אס) וואס איז נאהענט, וואס קומט אין בעריהרונג, וואס גרענעצט זיך.

contig'uous an'gles (קאַנ-טיג'-יו-אס ענגלז) נעבען-ליעגענדע ווינקלען [אין גע-אמעטריע].

contig'uously *adv.* (קאַנ-טיג'-יו-אס-לי) דורך בעריהרונג.

con'tinence *n.* (קאַנ'-טי-נענס) מע-סיגקייט; ענטהאלטזאמקייט; נזירות; זעלבסט-בעהערשונג [אין בעצוג צו לייי-דענשאפטען]; אן אונאונטערבראכענע רייהע.

con'tinency *n.* (קאַנ'-טי-נענ-סי) ז. *continence*

con'tinent *a. and n.* (קאַנ'-טי-נענט) איינגעהאלטען [אין די תאוות]; א זעהר גרויסע שטיק יבשה, א וועלט-טהייל, א קאנטינענט.

Con'tinent *n.* (קאַנ'-טי-נענט) איירא-פא אויסער די בריטאנישע אינזלען [אין דעם זין געברויכען דאס ווארט די ענג-לענדער, אום אונטערצושיידען די איברי-גע טיילען פון אייראפא פון די ענגלישע בעזיצונגען אין אייראפא. אזוי פלעגט מען אויך רופען ענגלאנד אין אמעריקא, בעת די פעראייניגטע שטאאטען האבען בע-לאנגט צו ענגלאנד און בעת דער אמערי-קאנער רעוואלוציאן].

continen'tal *a. and n.* (קאַנ-טי-נענ'-טעל) וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א קאנטינענט, צו א גרויסער שטיק יבשה [אין געגענזאץ צו אלעס וואס בעלאנגט אדער האט א שייכות צו אינזלען]; אן איינוואהנער פון א קאנטינענט [הויפט-זעכליך פון דעם אייראפעאישען קאנטי-נענט, ווי עס ווערט אנגענומען אין ענג-לאנד]; אן ענגלישער סאלדאט אין אמע-ריקא בעת דער רעוואלוציאן אין די פער-אייניגטע שטאאטען.

Continen'tal Con'gress (קאַנ-טי-נענ'-טעל קאַנ'-גרעס) דער קאנטינענטא-לער קאנגרעס [אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן — א קערפער-שאפט פון פערטרעטער פון די דרייצעהן ענגליש-אמעריקאנישע קאלאניעס, וועלכע האבען שפעטער זיך פעראייניגט אין די איצטיגע פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

continen'talist *n.* (קאַנ-טי-נענ'-טעל-איסט) אן איינוואהנער פון א קאנטינענט [אין געגענזאץ צו אן איינוואהנער פון אן אינזעל].

continen'tal sys'tem (קאַנ-טי-נענ'-טעל סיס'-טעם) דער פלאן פון נאפאלעאן דעם ערשטען אבצושאפען דעם ענגלישען האנדעל מיט גאנץ אייראפא [לויט א בעפעהל פון נאפאלעאן'ען איז ענגלאנד אין יאהר 1806 ערקלעהרט געווארען אונטער א בלאקאדע און אלע ענגלענדער, וואס מען האט געכאפט אין פראנקרייך און אין די לענדער, וואס זיינען געווען פערבונ-דען מיט פראנקרייך, זיינען ערקלערט גע-ווארען פאר קריעגס-געפאנגענע].

con'tinently *adv.* (קאַנ'-טי-נענט-לי) אין א צוריקגעהאלטענער פארם; דורך זעלבסט-בעהערשונג [פון תאוות].

contin'gence *n.* (קאַנ-טינ'-דזשענס) צופעליגקייט; צופאל.

contin'gency *n.* (קאַנ-טינ'-דזשענ-סי) ז. *contingence*

contin'gent *a. and n.* (קאַנ-טינ'-דזשענט) צופעליג; מעגליך בלויז אונטער געוויסע אומשטענדען אדער בעדינגונגען; וואס איז אבהענגיג פון...; וואס ווענדט זיך אן...; ניט זיכער; ניט פעסט בע-שטימט; צופעליגקייט; צופאל; קאנטינ-גענט [א געוויסע צאהל, בעזאנדערס א געוויסע צאהל סאלדאטען]; א צאהל סאל-דאטען, וואס יעדע פון די פעראייניגטע מלוכות שטעלען צו אדער דארפען צו-שטעלען בעת א מלחמה.

contin'gently *adv.* (קאַנ-טינ'-דזשענט-לי) אונטער געוויסע אומשטענדען; בתנאי; צופעליגערווייזע; אונגעפעהר.

contin'ual (קאַנ-טינ'-יו-על) וואס ווערט ניט אונטערבראכען; אונאויפהע-רענד; וואס ווידערהאלט זיך זעהר אפט.

contin'ually *adv.* (קאַנ-טינ'-יו-על-אי) אהן אויפהער; ניט אונטערבראכען; שטענדיג.

contin'ualness *n.* (קאַנ-טינ'-יו-על-נעס) דאס דויערען אהן אן אויפהער; דאס זיין אונאויפהערענד; שטענדיגקייט.

contin'uance *n.* (קאַנ-טינ'-יו-ענס) שטענדיגקייט; אויפהאלטונג; אונאויפ-הערונג; דאס דויערען; דאס אבלעגען א געריכטס-פראצעס פון איין בעשטימטער צייט אויף א צווייטער.

continua'tion *n.* (קאַנ-טינ-יו-איי'-שאן) פארזעצונג.

contin'uative *a. and n.* (קאַנ-טינ'-יו-ע-טיוו) וואס דריקט אוים בעשטענדיגקייט; אן אויסדרוק פון בעשטענדיגקייט; א פער-בינדונגס-ווארט.

contin'uatively *adv.* (קאַנ-טינ'-יו-ע-טיוו-לי) אין פארזעצונג; אויף א דוי-ערענדען שטייגער.

contin'uator *n.* (קאַנ-טינ'-יו-איי-טאר) דער פארזעצער.

contin'ue *v.* (קאַנ-טינ'-יו) פארזעצען; פארטזעצען; אנהאלטען; געדויערען.
I shall continue my friendly relations with you.

contin'ued *a.* (קאַנ-טינ'-יוד) פארט-געזעצט; פארגעזעצטע; דויערענד.

contin'ued frac'tion (קאַנ-טינ'-יוד פראַק'-שאן) א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער [די צאהל איבער'ן שטריך] איז אן איינס און דער נענער [די צאהל אונטער'ן שטריך] בעשטעהט פון א גאנצער צאהל צוזאמען מיט א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער איז ווי-דער אן איינס און דער נענער איז ווידער א גאנצע צאהל צוזאמען מיט א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער איז ווי-דער אן איינס א. ז. וו., ווי למשל:

$$2+\cfrac{1}{2+\cfrac{1}{3+\cfrac{1}{4+\cfrac{1}{5+\cfrac{1}{6+}}}}}$$
א. ז. וו.

contin'uer *n.* (קאַנ-טינ'-יו-ער) ז. *continuator*

contin'uing *a.* (קאַנ-טינ'-יו-אינג) דויערענד, אויפהאלטענד, פארטזעהענד, פארזעצענד.

contin'uingly *adv.* (קאַנ-טינ'-יו-אינג-לי) אהן א הפסקה; דויערענד כסדר.
The attorney questioned him continuingly.

continu'ity *n.* (קאַנ-טי-ניו'-אי-טי) דאס זיין אונאויפהערענד; אונאונטער-בראכענקייט; צוזאמענהאנג.

contin'uous *a.* (קאַנ-טינ'-יו-אס) צו-זאמענהאנגענד; כסדר דויערענד; אונאונ-טערבראכען.

contin'uously *adv.* (קאַנ-טינ'-יו-אס-לי) אויף א כסדר דויערענדען, אונאויפ-הערענדען אופן.

contin'uousness *n.* (קאַנ-טינ'-יו-אס-נעס) אונאונטערבראכענקייט; דויער.

contor'niate *n. and a.* (קאַנטאהר'-ני-אייט) וואס האט א געקארבטען ראנד; א מטבע אדער מעדאל מיט א געקארבטען ראנד.

contort' *v.* (קאַנ-טאהרט') אויסדרעהען, אויסבויגען, פלעכטען.

contor'ted *a.* (קאַנ-טאהר'-טעד) אויס-געדרעהט, פערקרימט, צובויגען.

contor'tion *n.* (קאַנ-טאהר'-שאן) דאס דרעהען זיך אדער פלעכטען; דאס זיין פערדרעהט; דאס פערקרימען א גליעד פון קערפער; דאס אנווערען דעם נאטיר-ליכען צושטאנד.

contor'tionist *n.* (קאַנ-טאהר'-שאנ-איסט) א קונצענמאכער וואס ברעכט זיך.

contor'tive *a.* (קאַנ-טאהר'-טיוו) וואס איז שייך אדער האט א נייגונג צו דרע-הען אדער ברעכען זיך; וואס איז פער-קרימט, צובויגען.

con'tour *n.* (קאַנ'-טוהר) די קאנטור, די אויסערע שטריכען פון א פיגור.

contour' *v.* (קאַנ-טוהר') די קאנטור, מאכען אויסערע שטריכען פון א פיגור.

contour'ing *n.* (קאַנ-טוהר'-אינג) דאס בעצייכנען די שטריכען פון א פיגור.

contour'-line *n.* (קאַנ-טוהר'-לאין) די ליניע וועלכע בעצייכענט אויף וויפיעל א שטיק לאנד איז העכער איבער די אויבערפלעכע פון וואסער.

con'tra *adv. and prep.* (קאַנ'-טרא) אנטקעגען; געגען.

con'traband *n. and a.* (קאַנ'-טרע-בענד) קאנטראבאנד, פערבאטענע סחורה; פערבאטען [ארייננצופיהרען אין א לאנד אדער ארויסצופיהרען].

con'trabandism *n.* (קאַנ'-טרע-בענ-דיזם) דאס דורכ'גנב'ענען דורך'ן גרענעץ.

con'trabandist *n.* (קאַנ'-טרע-בענ-דיסט) א קאנטראבאנדיסט, דער וואס גנב'עט דורך סחורה דורך'ן גרענעץ.

con'trabass *n.* (קאנ׳-טרא-ביים) א קאנטראבאס [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

con'trabassist *n.* (קאנ׳-טרא-בעס-איסט) דער וואס שפּיעלט אויף׳ן קאנטראבאס.

contrabas'so *n.* (קאנ-טרא-בעס׳-סא) ז. *contrabass*

con'tra bo'nos mo'res (קאנ׳-טרא באו׳-נאוס מאו׳-ריעז) אונזיטליך, אונמאראליש; ניט לויט די אנגענומענע מאראל אדער זיטען.

con'tract *n.* (קאנ׳-טרעקט) א קאנטראקט, אבמאך; פערלאבונג [תנאים].

contract' *v.* (קאנ-טרעקט׳) צוזאמענציהען; פערקלענערען; פערקירצען; צונויפגעצויגען ווערען; קלענער ווערען, קירצער ווערען; פערלאבען; מאכען א קאנטראקט; ערווערבען.

contract' a hab'it (קאנ-טרעקט׳ ע העב׳-איט) זיך איינגעוועהנען אין עפּעס.

contrac'tant *n.* (קאנ-טרעק׳-טענט) איינער פון די צדדים ביים שליסען א קאנטראקט.

contract' debts (קאנ-טרעקט׳ דעטס) מאכען חובות.

contrac'ted *a.* (קאנ-טרעק׳-טעד) צוזאמענגעצויגען; איינגעננוציג; שמאל־קעפּיג; בעשרענקט, בעגרענצט [אין מיטעל צום לעבען אדער אין גלעגענהייטען]; וואס איז בעשטימט געווארען דורך אן אבמאך; פערלאבט.

contrac'tedly *adv.* (קאנ-טרעק׳-טעד-לי) אויף א צונויפגעצויגענעם אדער פערקירצטען אופן; אויף א בעשרענקטען אופן; דורך איינגעננוציגקייט.

contrac'tedness *n.* (קאנ-טרעק׳-טעד-נעס) צונויפגעצויגענקייט, קורצקייט; געמיינהייט, איינגעננוציגקייט; דאס זיין קורץ געפּאסט.

contract' friend'ship (קאנ-טרעקט׳ פרענד׳-שיפּ) שליסען פריינדשאפט.

contractibil'ity *n.* (קאנ-טרעק-טי-ביל׳-אי-טי) די אייגענשאפט צו קענען צוזאמענגעצויגען אדער איינגעשרומפּען ווערען.

contrac'tible *a.* (קאנ-טרעק׳-טיבל) וואס קען צוזאמענגעצויגען אדער איינגעשרומפען ווערען.

contrac'tibleness *n.* (קאנ-טרעק׳-טיבל-נעס) ז. *contractibility*

contrac'tile *a.* (קאנ-טרעק׳-טיל) וואס קען זיך צוזאמענציהען; וואס קען איינשרומפען; וואס קען זיך צונויפלעגען [ווי געוויסע גליעדער פון אינזעקטען, צ. ב. די פיסלעך וואס קענען זיך צונויפלעגען הארט לעבען קערפּער, אזוי אז עס איז זיי קוים צו בעמערקען].

contractil'ity *n.* (קאנ-טרעק-טיל׳-אי-טי) די פעהיגקייט זיך צוזאמענצוציהען, איינלויפען אדער איינשרומפען.

contrac'ting *a.* (קאנ-טרעק׳-טינג) מאבענדיג א קאנטראקט.

contrac'tion *n.* (קאנ-טרעק׳-שאן) 1. דאס איינלויפען, איינשרומפען אדער צוזאמענציהען זיך; 2. אבקירצונג [פון א ווארט אדער ארטיקעל]; 3. די צוזאמענציהונג אדער קרימונג פון די גלעלענקען, קראמפּף פון גליעדער, לעהמונג פון גליעדער; 4. אן אבגעקירצטע מעטאדע צו מאכען געוויסע רעכנונגען; 5. דאס ערווערבען.

1. Cold causes a contraction of the blood.
2. "Can't" is a contraction of "can not."
5. The contraction of debts is a bad habit.

contrac'tional *a.* (קאנ-טרעק׳-שאנ-על) וואס איז איינגעשרומפען, צונויפגעצויגען אדער איינגעלאפען; פעראורזאכט דורך איינשרימפען אדער איינלויפען.

contrac'tionist *n.* (קאנ-טרעק׳-שאנ-איסט) איינער וואס איז דערפאר, אז עס זאל איינגעשרענקט ווערען די צירקולאציאן פון פאפּיער־געלד אין לאנד.

contrac'tion-rule *n.* (קאנ-טרעק׳-שאן-רוהל) דער כלל פון א מאדעל־מאכער פאר מעטאל־גיסערייען צו מאכען דעם מאדעל עטוואס גרעסער אויף דעם סמך וואס דאס מעטאל וואס קיהלט זיך אב נאד׳ן אבגיסען לויפט איין [פאר גוס־אייזען צ. ב. ווערט אויף צוויי פוס לענג גערעכנט ¼ צאל אויף איינלויפען].

contrac'tive *a.* (קאנ-טרעק׳-טיוו) וואס האט א נייגונג זיך צונויפצוציהען, איינשרומפען אדער איינלויפען; וואס לויפט איין אדער ציהט זיך צוזאמען.

contrac'tor *n.* (קאנ-טרעק׳-טאר) איינער וואס שליסט א קאנטראקט; איינער פון די צדדים וואס שליסען א קאנטראקט; א פּאדריאטשיק, א ליפעראנט; א בוי־אונטערנעהמער; א צונויפציהונגס־מוסקעל.

contrac'tual *a.* (קאנ-טרעק׳-טשו-על) וואס קומט פון א קאנטראקט אדער אבמאך; וואס האט דעם כאראקטער פון א קאנטראקט.

contrac'ture *n.* (קאנ-טרעק׳-טשור) די צונויפציהונג פון א מוסקעל; דאס איינציהען זיך אדער קורצער ווערען פון א מוסקעל.

contrac'tured *a.* (קאנ-טרעק׳-טשורד) וואס ליידט פון א צונויפגעצויגענעם מוסקעל; צונויפגעצויגען [וועגען א מוסקעל].

con'tra-dance *n.* (קאנ׳-טרא-דענס) א געגענטאנץ [א טאנץ פון פיער פּארלעך איינע געגען די אנדערע].

contradict' *v.* (קאנ-טרע-דיקט׳) ווידערשפּרעכען; אבלייקענען.

I must contradict your statement.

contradic'table *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טעבל) וואס קען ווידערשפּראכען ווערען; וואס קען אבגעלייקענט ווערען; וואס קען בעשטריטען ווערען.

contradic'ter *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-טער) איינער וואס ווידערשפרעכט; איינער וואס לייקענט אב.

contradic'tio in adjec'to (קאנ-טרע-דיק׳-שי-או אין ע-דזשעק׳-טאו) א ווידערשפּרוך אין דעם עצם פון דער זאך [ווי צ. ב. טרוקענע וואסער, הייסע אייז א. ד. ג.].

contradic'tion *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאן) ווידערשפּרעכונג; אבלייקענונג; געגענזעצליכקייט.

The Abolitionists pointed out the contradiction between slavery and the Constitution.

contradic'tion in terms (קאנ-טרע-דיק׳-שאן אין טוירמז) א פראזע וואס ענטהאלט א ווידערשפּרוך אין זיך [ווי צ. ב. א רונדער קוואדראט].

contradic'tious *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאס) וואס איז גענייגט שטענדיג צו ווידערשפּרעכען, אבצולייקענען, קריטיקירען אדער קריגען זיך.

contradic'tiously *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאס-לי) אויף א ווידערשפּרעכענדען אופן.

contradic'tive *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טיוו) וואס ענטהאלט א ווידערשפּרוך; וואס איז געגענזעצליך.

contradic'tively *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-טיוו-לי) דורך א ווידערשפּרוך.

contradic'tor *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-טאר) ז. *contradicter*

conradic'torily *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי-לי) אויף א ווידערשפּרעכענדען אופן.

contradic'toriness *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי-נעס) א ווידערשפּרוך; געגענזעצליכקייט.

contradic'tory *n. and a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי) וואס איז פּונקט דער געגענזאץ; ווידערשפּרעכענד; א געדאנק וואס איז פּונקט דער געגענזאץ פון אן אנדערען.

contradistinct' *a.* (קאנ-טרע-דיס-טינקט׳) וואס אונטערשיידעט זיך דייטליך פון אן אנדער זאך.

contradistinc'tion *n.* (קאנ-טרע-דיס-טינק׳-שאן) דאס אונטערשיידען דורך א געגענזאץ.

contradistinc'tive *a.* (קאנ-טרע-דיס-טינק׳-טיוו) וואס אונטערשיידעט זיך דורך א געגענזאץ.

contradistin'guish *v.* (קאנ-טרע-דיס-טינ׳-גהוויש) אונטערשיידען צווישען צוויי אדער עטליכע זאכען אויף וויפיעל זיי זיינען געגענזעצליך איינע צו די אנדערע.

contrageomet'ric *a.* (קאנ-טרע-דזשי-א-מעט׳-ריק) וואס בעצייכענט א בעציהונג צווישען דריי צאהלען אין דער מאטעמאטישער פארמעל: $a(a-b)=b(b-c)$

contraharmon'ical *a.* (קאנ-טרע-האר-מאנ׳-אי-קעל) וואס איז אין געגענזאץ צו הארמאניע.

contrain'dicant *n.* (קאנ-טרע-אינ׳-די-קענט) דאס וואס ווייזט אן דעם היפוך.

contrain'dicate *v.* (קאנ-טרע-אינ׳-די-קייט) אנווייזען א הייל־מעטאדע וועלכע איז געגען די געוועהנליכע אנגענומענע.

contraindica'tion *n.* (קאנ-טרע-אינ-די-קיי׳-שאן) א סימפּטאם אדער קראנקהייטס־צייכען, וועלכער בעווייזט דאס מען טאר ניט אנווענדען די געוועהנליכע מעטאדען פון קורירען, וואס די קראנקהייט וואלט זאנסט געפאדערט.

contral'to *n. and a.* (קאנ-טרעל׳-טאו) קאנטר־אלטא [אין מוזיק, די שטימע צווישען סאפּראנא און טענאר]; א זינגער מיט א קאנטר־אלטא שטימע; וואס אנבעלאנגט צו קאנטר־אלטא.

con'tra-oc'tave *n.* (קאנ׳-טרע-אק׳-טייוו) די קאנטר־אקטאווע [די צווייטע אקטאווע אין דער מוזיק, וועלכע ווערט בעצייכענט מיט דאפּעלטע בוכשטאבען, ווי ***CC, DD***. א. ד. ג.].

con'traplex *a.* (קאנ׳-טרע-פּלעקס) וואס איז שייך צום טעלעגראפירען אויף איין דראט אין ביידע געגענגעזעצטע ריכטונגען.

contrapose' *v.* (קאנ-טרע-פּאוס׳) איבערשטעלען די טיילען פון א זאץ אויף דעם אופן, אז ער זאל געבען א גאנץ אומגעקעהרטע בעדייטונג. ז. *contraposition*

contraposi'tion *n.* (קאנ-טרע-פּא-זיש׳-אן) דאס איבערשטעלען די טיילען פון א זאץ אויף אזא אופן, אז עס קומט ארויס א גאנץ אומגעקעהרטער געדאנק [צ. ב. דעם זאץ: "איבּ די טינט וועט מאכען א שווארצען פלעק, וועסטו זי ניט

פערגיסען'' איבערשטעלען אין אזא פארם: ''אויב דו וועסט זי פערגיסען, וועט די טינט ניט מאכען קיין שווארצען פלעק'']; ענטגעגענשטעלונג.

contrap'tion *n.* (קאנ-טרעפ'-שאן) א פלאן; אן איינפאל.

contrapun'tal *a.* (קאנ-טרע-פאנ'-טעל) אין מוזיק — וואס געהערט צום קאנטרא-פונקט אדער צו דער קונסט פון פערבינדען מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע גאנצע. ז. ***counterpoint***

contrapun'tally *adv.* (קאנ-טרע-פאנ'-טעל-אי) אויף דעם אופן פון פערא͏ייניגען מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע גאנצע.

contrapun't'st *n.* (קאנ-טרע-פאנ'-טיסט) דער וואס איז פראקטיצירט אין קאנטראפונקטען, אין דער קונסט פון פער-איינינען מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע גאנצע.

contr'ar'co *n.* (קאנ-טראר'-קא) ניט קיין ריכטיגע בעוועגונג פון סמיק איבער'ן פידעל.

contrari'ety *n.* (קאנ-טרע-ראי'-ע-טי) דער ווידערשפרוך; דער היפוך; דער גע-גענזאץ; די געגענזעצליכקייט.

contrari'ety of posi'tion (קאנ-טרע-ראי'-ע-טי אוו פא-זיש'-אן) די געגענ-זעצליכקייט פון דער לאגע, ווען איין זאך געפינט זיך פונקט אויף א געגענזעצלי-כער פאזיציאן ווי די אנדערע, ווי למשל, די צוויי פאלען פון דער ערד.

contrari'ety of qual'ity (קאנ-טרע-ראי'-ע-טי אוו קהוואל'-אי-טי) די בעצי-הונגען פון איינגנשאפטען, וועלכע זיינען געגענזעצליך איינע צו די אנדערע, ווי למשל, קאלט און ווארעם, ליכט און פינ-סטער א. ז. וו.

con'trarily *adv.* (קאנ'-טרע-רי-לי) להיפוך, פונקט פערקעהרט.

con'trariness *n.* (קאנ'-טרע-רי-נעס) געגענזאץ, אפאזיציאן; אומגעקעהרט-קייט; איינגעשפארטקייט, הארטנעקיגקייט.

con'trariwise *adv.* (קאנ'-טרע-רי-הוואיז) פונקט פערקעהרט; אומגעקעהרט; להיפוך.

His habit is to act **contrariwise**.

con'trary *a., adv. and n.* (קאנ'-טרע-רי) פערקעהרט, געגען; וואס געפינט זיך אין געגענזאץ; וואס האט די נייגונג שטענדיג צו זיין צואווידער; להיפוך, אומגעקעהרט; א זאך וואס געפינט זיך אין געגענזאץ צו דער צווייטער.

con'trary-min'ded *a.* (קאנ'-טרע-רי-מאינ'-דעד) וואס דענקט פערקעהרט; מיט א געגענזעצליכער מיינונג.

contrast' *v.* (קאנ-טרעסט') שטעלען אין געגענזאץ; פערגלייכען פערשידענע זאכען, כדי צו בעווייזען זייער קאנ-טראסט; שטעהן אין געגענזאץ צו עפעס.

con'trast *n.* (קאנ'-טרעסט) א קאנ-טראסט, א היפוך; א דירעקטער געגענ-זאץ; דאס פערגלייכען צוויי אדער מעהר פערשידענע זאכען, כדי צו זעהן דעם גע-געגנזאץ צווישען זיי.

con'tra-stim'ulant *n. and a.* (קאנ'-טרע-סטימ'-יו-לענט) וואס ווירקט געגען אן אויפרעגונג; א רפואה אדער א מיטעל אבצושוואכען די ווירקונג פון אן אויפרע-גונג.

contras'tive *a.* (קאנ-טרעס'-טיוו) וואס פאלגט פון א קאנטראסט; וואס איז צו-ליעב דעם געגענזאץ.

con'trate *a.* (קאנ'-טרייט) וואס האט געגעל אדער ציייהנער, וועלכע זיינען איינ-געארדענט פונקט פערקעהרט ווי געוועהנ-ליכע [ווערט געברויכט געוועהנליך ביי צייהן-רעדלעך פון א זייגער].

con'tra-ten'or *n.* (קאנ'-טרע-טענ'-אר) קאנטרא-טענאר [א מיטעלע שטימע צווישען דיסקאנט און טענאר].

contravalla'tion *n.* (קאנ-טרע-וועֶ-לוי'-שאן) א רייה אנגעשאטענע בערג-לעך ערד וואס דיענט אז ארמעע, ווען זיי בעלאגערען א שטאדט, אלס שוץ גע-גען די פלוצליכע אטאקעס פון פיינד.

contravene' *v.* (קאנ-טרע-וויען') קו-מען אין קאנפליקט מיט עפעס; האנדלען געגען אימעצען; איבערטרעטען.

We can not **contravene** the laws of nature and remain in good health.

contrave'ner *n.* (קאנ-טרע-וויע'-נער) דער וואס האנדעלט געגען אימעצען; דער וואס טרעט איבער [דעם געזעץ]; דער וואס שטעלט זיך געגען.

contraven'tion *n.* (קאנ-טרע-ווענ'-שאן) דאס שטעלען זיך געגען; דאס אי-בערטרעטען אדער עובר זיין עפיס.

contrayer'va *n.* (קאנ-טרע-יויר'-ווע) א מין שמעקענדער ווארצעל פון צענ-טראל-אמעריקא, ווערט בענוצט אין מעדי-צין אלס א מיטעל פון אויפרעגונג און שטארקונג.

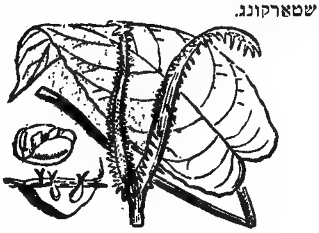

Contrayerva

contre'-dance *n.* (קאנטר'-דענס) א מין פראנצויזישער טאנץ; די מוזיק צו די-זען טאנץ.

contre'temps *n.* (קאנטר'-טאן) אן אונ-ערווארטעטע און אונאנגענעהמע פאסי-רונג; א בייטונג אין טאקט [אין מוזיק].

contrib'ual *a.* (קאנ-טריב'-יו-על) וואס בעלאנגט צום זעלבען שבט.

contrib'ute *v.* (קאנ-טריב'-יוט) ביי-שטייערען; מנדב זיין; מיטווירקען.

I shall **contribute** to the funds of my party.

contribu'tion *n.* (קאנ-טרי-ביו'-שאן) 1. ביישטייערונג; נדבה; 2. מיטווירקונג; בייטראג; 3. שטייער; קאנטריבוציע, מס.

1. He sent his **contribution** to the hospital. 2. His book is a **contribution** to science. 3. The conqueror levied a **contribution**.

contribu'tional *a.* (קאנ-טרי-ביו'-שאן-על) וואס איז שייך צו ביישטייערונג.

contrib'utive *a.* (קאנ-טריב'-יו-טיוו) ביישטייערענד; וואס נעהמט אנטייל; וואס ווירקט מיט.

contrib'utor *n.* (קאנ-טריב'-יו-טאר) א ביישטייערער; א מיטארבייטער אין א צייטונג אדער זשורנאל; דער וואס ווירקט מיט.

contrib'utory *a. and n.* (קאנ-טריב'-יו-טא-רי) וואס נעהמט אנטייל אין עפעס; וואס ווירקט מיט; א מיטווירקער, אן אנטייל-נעהמער; א מיטגליעד פון אן אק-ציען-געזעלשאפט, וועלכער — לויט דעם ענגלישען געזעץ — איז פערפליכטעט ביי-צושטייערען אין צאהלונג, אויב די געזעל-שאפט באנקראטירט.

con'trite *n. and a.* (קאנ'-טראיט) גע-דערגעשלאגענער דורך געוויסענסביסע; א נידערגעשלאגענער דורך געוויסענסביסע; א בעל-תשובה.

con'tritely *adv.* (קאנ'-טראיט-לי) מיט נידערגעשלאגענקייט; מיט יסורים פון גע-וויסענסביסע.

con'triteness *n.* (קאנ'-טראיט-נעס) ז. ***contrition***

contri'tion *n.* (קאנ-טריש'-אן) נידער-געשלאגענקייט דורך געוויסענסביסע; חרטה אויף זינד.

contrit'urate *v.* (קאנ-טריטש'-יו-רייט) צוזאמענריייבען; איינרייבען אין איינעם.

contri'vable *a.* (קאנ-טראי'-וועבל) וואס קען געפלאנט ווערען; וואס קען ער-פונדען ווערען דורך אן איינפאל.

contri'vance *n.* (קאנ-טראי'-וענס) דאס מאכען א פראיעקט אדער א פלאן; דאס פאלען אויף אן המצאה ווי צו דער-גרייכען א געוויסען ציעל; א פלאן, א סכעמע, אן ערפינדונג; אן איינפאל.

This clothes drier is a wonderful **contrivance**.

contrive' *v.* (קאנ-טראיוו') פראיעקטי-רען, פלאנעווען; ערפינדען; עררייכען דורך קונץ-שטיק.

He **contrived** a way to cross the border.

contri'ver *n.* (קאנ-טראי'-ווער) אן ער-פינדער; איינער וואס קלערט אויס פרא-יעקטען אדער פלאנען; איינער וואס האט איינפעלע אין ערפינדונגען.

control' *n. and v.* (קאנ-טראול') קאנ-טראלע; אויפזיכט; דאס אכטונג געבען, דאס רעגולירען; קאנטראלירען; אויפ-זעהען; אויפהאלטען.

control'-exper'iment *n.* (קאנ-טראול'-עקס-פער'-אי-מענט) א קאנטרא-לירענדער עקספערימענט, אן עקספערימענט וואס מען מאכט פעסטצושטעלען די בעדינ-גונגען, לויט וועלכע עס דארף געמאכט ווע-רען אן אנדער עקספערימענט.

controllabil'ity *n.* (קאנ-טראו-לע-ביל'-אי-טי) דאס קענען קאנטראלירט ווע-רען.

control'lable *a.* (קאנ-טראו'-לעבל) וואס קען זיין אונטער א קאנטראלע אדער אויפזיכט.

control'ler *n.* (קאנ-טראו'-לער) קאנ-טראלער [א בעאמטער וואס קאנטראלירט די פינאנצען פון א רעגירונג אדער קאר-פאראציאן]; הערשער; איינער וואס האט די מאכט צו קאנטראלירען אדער רעגו-לירען.

control'ler-gen'eral *n.* (קאנ-טראו'-לער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל קאנ-טראלער [א העכערער בעאמטער, וועל-כער האט אויפזיכט איבער געוויסע דע-פארטאמענטען פון דער רעגירונג.

control'lership *n.* (קאנ-טראו'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קאנטראלער. ז. ***controller***

control'ment *n.* (קאנ-טראול'-מענט) דאס קאנטראלירען; די מאכט צו קאנ-טראלירען; דאס איינהאלטען.

controver'sial *a.* (קאנ-טרא-וואיר'-שעל) וואס געהערט צו שטרייטיגקייטען אדער ויכוחים; פאלעמיש.

If we wish to live in peace we must eliminate all **controversial** questions from our conversations.

controver'sialist *n.* (קאנ-טרא-וואיר'-שעל-איסט) איינער וואס פיהרט ויכוחים; א פאלעמיקער.

controver'sially *adv.* (קאנ-טרא-

וואיר'-שעל-אי) אויף א פּאָלעמישען שטייגער.

con'troversy *n.* (קאַנ'-טראַ-וואיר-סי) א דיספּוט, א שטרייט, א ויכוח; דער קאַמפּף צווישעןביידע געגנערישע צדדים אין געריכט; די זאַך, איבער וועלכער דער שטרייט קומט פאָר; די פראַגע, איבער וועלכער עס דאַרף ענטשיעדען ווערען.

controvert' *v.* (קאַנ-טראַ-וואירט') דיספּוטירען, ארויסטרעטען געגען מיט ארגומענטען; בעשטרייטען עפּעס דורך דיסקוסיאָן.

controver'ter *n.* (קאַנ-טראַ-וואיר'-טער) איינער וואס שטרייט געגען אימעצען אדער פיהרט אן א ויכוח; א פּאָלעמיקער.

controver'tible *a.* (קאַנ-טראַ-וואיר'-טיבל) וואס קען בעשטריטען ווערען דורך דיסקוסיאָן.

controver'tibly *adv.* (קאַנ-טראַ-וואיר'-טי-בלי) דורך א שטרייט אדער דורך א ויכוח.

controver'tist *n.* (קאַנ-טראַ-וואיר'-טיסט) א שטרייטער, א דיספּוטאַנט, א פּאָלעמיקער.

contuma'cious *a.* (קאַנ-טיו-מיי'-שאָס) איינגעשפּאַרט, עקשנ'דיג; וואס וויל זיך ניט אונטערוואַרפען דעם געזעץ אדער קאָנטראָלע; אונגעהאַרכזאַם.

contuma'ciously *adv.* (קאַנ-טיו-מיי'-שאָס-לי) איינגעשפּאַרט; איינגע'עקשנ'ט; אונגעהאַרכזאַם.

contuma'ciousness *n.* (קאַנ-טיו-מיי'-שאָס-נעס) ז. ***contumacy***

contumac'ity *n.* (קאַנ-טיו-מעס'-אי-טי) ז. ***contumacy***

con'tumacy *n.* (קאַנ'-טיו-מע-סי) איינגעשפּאַרטקייט, עקשנות; אונגעהאַרכזאַמקייט צו דעם געזעץ אדער בעפעהל פון ריכטער צו ערשיינען אין געריכט.

contume'lious *a.* (קאַנ-טיו-מי'-לי-אָס) שימפּפליך; גראָב; אונפערשעהמט; פערעכטליך.

contume'liously *adv.* (קאַנ-טיו-מי'-לי-אָס-לי) מיט פעראַכטונג; מיט חוצפה; אונפערשעמט, גראָב.

contume'liousness *n.* (קאַנ-טיו-מי'-לי-אָס-נעס) גראָבקייט; חוצפה; זידלעריי.

con'tumely *n.* (קאַנ'-טיו-מי-לי) גראָבע רייד; זידלעריי; שימפּף-ווערטער.

contuse' *v.* (קאַנ-טיוז') צוקוועטשען, מאַכען א בייל.

contu'sion *n.* (קאַנ-טיו'-זשאָן) א צוקוועטשונג; א בייל וואס קומט פון א קלאַפּ אדער קוועטשונג, וואו די הויט בלייבט גאַנץ; דאָס צושטויסען אויף פולווער.

contu'sive *a.* (קאַנ-טיו'-סיוו) מאַכענדיג א בייל; צוקוועטשענדיג.

conun'drum *n.* (קאָ-נאַנ'-דראַם) א רעטעניש; א קלאָץ-קשיה; א ווערטשפּיעל.

co'nus *n.* (קאָו'-נאָס) ז. ***cone***

convalesce' *v.* (קאַנ-ווע-לעס') גענעזען ווערען [נאָך א קראַנקהייט]; קומען צו זיך.

convales'cence *n.* (קאַנ-ווע-לעס'-ענס) דאָס לאַנגזאַמע צוריקגעווינען די קרעפטען נאָך א שוואַכקייט אדער קראַנקהייט.

convales'cency *n.* (קאַנ-ווע-לעס'-ען-סי) ז. ***convalescence***

convales'cent *a. and n.* (קאַנ-ווע-לעס'-ענט) וואס אנבעלאַנגט צו דעם לאַנגזאַמען צוריקגעווינען די קרעפטען נאָך א קראַנקהייט; א פּאַציענט וואס האַלט זיך אין ערהאָלען נאָך א קראַנקהייט.

convales'cently *adv.* (קאַנ-ווע-לעס'-ענט-לי) צוריקגעווינענדיג די קרעפטען נאָך א קראַנקהייט.

convec'tion *n.* (קאַנ-וועק'-שאָן) די שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאַזען צוליעב דער בעוועגונג פון די טיילען, וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערוואַרעמט [ווען וואַסער צ. ב. ווערט געוואַרעמט, ווערט בעשאַפען דורך דעם א בעוועגונג אדער שטרעמונג פון די לופט אדער וואַסער-טיילען. די טיילען, וועלכע זיינען אנגעוואַרעמט, שפּרייטען זיך אויס, זיי ווערען שיטערער און דעריבער לייכטער, זיי שטרעמען אלזא ארויף-צו. די קעלטערע טיילען, וועלכע זיינען שווערער, שטרעמען אראָב-צו, אום צו פערנעהמען דעם אָרט פון די אנגעוואַרעמטע טיילען, וועלכע האָבען זיך אויפגעהויבען אין דער הויך. עס קומט אלזא פאָר א שטראָם-בעוועגונג פון די אנגעוואַרעמטע און פון די קעלטערע טיילען]; די איבערטראַגונג, די שטרעמונג פון איין אָרט צום צווייטען.

convec'tive *a.* (קאַנ-וועק'-טיוו) פעראורזאַכט דורך דער שטרעמונג פון וואַרעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאַזען וואס קומט פון דער בעוועגונג פון די טיילען, וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערוואַרעמט. ז. ***convection***

convec'tively *adv.* (קאַנ-וועק'-טיוו-לי) דורך די שטרעמונג פון וואַרעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאַזען וואס קומט פון דער בעוועגונג פון די טיילען וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערוואַרעמט.

conve'nable *a.* (קאַנ-ווי'-נעבל) וואס קען צונויפגערופען אדער פערזאַמעלט ווערען.

The meeting adjourned **convenable** at the call of the chairman.

convene' *v.* (קאַנ-וויען') צוזאַמענרופען; ארויסרופען; זיך פערזאַמלען.

conve'ner *n.* (קאַנ-ווי'-נער) איינער וואס רופט צוזאַמען א פערזאַמלונג.

conve'nience *n.* (קאַנ-ווי'-ניענס) 1 בעקוועמליכקייט; 2. פּאַסיגקייט; שיקליכקייט.

1. The house has many **conveniences**. 2. I am ready to call at your **convenience**.

conve'niency *n.* (קאַנ-ווי'-ניען-סי) ז. ***convenience***

conve'nient *a.* (קאַנ-ווי'-ניענט) בעקוועם; פּאַסיג; וואס איז צו דער האַנד.

conve'niently *adv.* (קאַנ-ווי'-ניענט-לי) פּאַסיג; בעקוועם; אָהן שוועריגקייט, מיט לייכטקייט.

conve'nient speed (קאַנ-ווי'-ניענט ספּיעד) די מעגליכסטע שנעלקייט.

con'vent *n.* (קאַנ'-ווענט) א מאָנאַסטיר; א קערפּערשאַפט פון מאָנאַכען און מאָנאַשקעס.

conven'tical *a.* (קאַנ-וועג'-טי-קעל) וואס איז שייך צו א מאָנאַסטיר אדער צו א קערפּערשאַפט פון מאָנאַכען און מאָנאַשקעס.

conven'ticle *n.* (קאַנ-וועג'-טיקל) א פערזאַמלונג [הויפּטזעכליך א געהיימע פערבאָטענע צוזאַמענקונפט פאַר רעליגיעזע צוועקען]; אין דער ענגלישער געשיכטע — א רעליגיעזע פערזאַמלונג פון די וואס האָבען ניט איינגעשטימט מיט דער ענגלישער אָפיציעלער קירך; א געביידע פאַר רעליגיעזע פערזאַמלונגען.

conven'ticler *n.* (קאַנ-וועג'-טי-קלער) איינער וואס נעהמט אנטייל אדער שטיצט א געהיימע רעליגיעזע פערזאַמלונג; א מיטגליעד פון א געוויסער שאַטלענדישער רעליגיעזער סעקטע.

conven'tion *n.* (קאַנ-וועג'-שאָן) קאָנווענציאָן; דאָס צוזאַמענקומען; א צוזאַמענקונפט; אויסגלייך; אָבמאַך; פעראייניגונג; איבעראיינשטימונג [אלס א גרונד פאַר א מנהג, אינסטיטוציאָן א. ד. ג.]; א קאָנווענציאָן.

conven'tional *a.* (קאַנ-וועג'-שאַנ-על) וואס איז שייך צו א קאָנווענציאָן אדער אָבמאַך; וואס איז קאָנווענציאָנעל, אלגעמיין אנגענומען; וואס איז גענייגט זיך צו האַלטען אן אלגעמיין אנגענומענע מנהגים.

What is **conventional** is not necessarily good.

conven'tionalise *v.* (קאַנ-וועג'-שאַנ-על-איז). ז. ***conventionalize***

conven'tionalism *n.* (קאַנ-וועג'-שאַנ-על-איזם) קאָנווענציאָנאַליזם, די אנהענגליכקייט צו אלעס וואס איז אלגעמיין אנגענומען; פאָרמאַליזם; אלגעמיין אנגענומענע מנהגים.

conven'tionalist *n.* (קאַנ-וועג'-שאַנ-על-איסט) א קאָנווענציאָנאַליסט, איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעם אלגעמיין אנגענומענעם; א פאָרמאַליסט; איינער וואס שליסט אן אָבמאַך.

conventional'ity *n.* (קאַנ-וועג-שאַנ-על'-אי-טי) קאָנווענציאָנאַליטעט; אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאַפט; קינסטליכקייט [וואס איז ניט נאַטירליך].

conventionaliza'tion *n.* (קאַנ-וועג-שאַנ-על-אי-זיי'-שאָן) דאָס וואס שטאַמט פון דער נייגונג צו זיין קאָנווענציאָנעל, זיך צו האַלטען אן דעם אלגעמיין-אנגענומענעם.

conven'tionalize *v.* (קאַנ-וועג'-שאַנ-על-איז) מאַכען עטוואָס קאָנווענציאָנעל; ברייננגען אונטער דעם איינפלוס פון דאָס קאָנווענציאָנעלע; טהון עטוואָס אויפ'ן אלגעמיין-אנגענומענעם שטייגער.

conven'tionally *adv.* (קאַנ-וועג'-שאַנ-על-אי) לויט קאָנווענציאָנאַליטעט; לויט מנהג, ווי אלגעמיין-אנגענומען.

conven'tionary *a.* (קאַנ-וועג'-שאַנ-ע-רי) האַנדלענד אונטער אן אָבמאַך; וואס איז אָבגעשלאָסען געוואָרען דורך אן אָבמאַך.

conven'tioner *n.* (קאַנ-וועג'-שאַנ-ער) א מיטגליעד פון א קאָנווענציאָן.

conven'tions of soci'ety (קאַנ-וועג'-שאַנז אָוו סאָ-סאַי'-ע-טי) אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאַפט.

A cultured man must not act contrary to the **conventions of society**.

conven'tion trea'ty (קאַנ-וועג'-שאָן טרי'-טי) אן אָבמאַך צווישען שטאַאטען.

conven'tual *n. and a.* (קאַנ-וועג'-טשו-על) וואס געהערט צו א מאָנאַסטיר; א מאָנאַך; א מאָנאַשקע.

converge' *v.* (קאַנ-וואירדזש') האָבען א נייגונג זיך צוזאַמענצולויפען אין איין פּונקט; ברייננגען נאָהענט, צונויפברייננגען שטופענווייז אין איין פּונקט; פיהרען צו אן אלגעמיינעם רעזולטאַט, צו אן אלגעמיינעם שלום.

All the avenues **converge** toward the City Hall.

conver'gence *n.* (קאַנ-וואיר'-דזשענס) די שטופענווייזע דערנעהנטערונג צו איין

פונקט; דאס בעגעגענען זיך אין איין פונקט.

conver'gency *n.* (קאנ-וואיר'-דזשענ-סי) ז. *convergence*

conver'gent *n. and a.* (קאנ-וואיר'-דזשענט) וואס האט א נייגונג זיך צוזאמענצוקומען אדער וואס קומט זיך צוזאמען אין איין פונקט; פיהרענדיג צו אן אלגעמיינעם רעזולטאט אדער שלום; אן אונענדליכע דעצימאל ברוך-צאהל [ווי 1:3=.3333...]

conver'ging *a.* (קאנ-וואיר'-דזשינג) וואס דערנעהנטערט זיך שטופענווייז; וואס האט די נייגונג זיך צוזאמענצוקומען אויף איין פונקט.

conver'sable *a.* (קאנ-וואיר'-סעבל) וואס איז גענייגט, וואס קען פיהרען א געשפרעך; בערעדזאם, בערעדעוודיג, געזעליג.

conver'sableness *n.* (קאנ-וואיר'-סעבל-נעס) בערעדזאמקייט, בערעדעוודיגקייט, געזעלינקייט.

conver'sably *adv.* (קאנ-וואיר'-סע-בלי) אויף א בערעדעוודיגען אדער פאמיליארען שטייגער; מיט געזעליגקייט.

con'versant *a.* (קאנ'-וואיר-סענט) וואס איז בעקאנט מיט...; וואס פערקעהרט מיט...; וואס איז נאהענט מיט...; ערפאהרען; וואס האט א שייכות צו...; וואס בעשעפטיגט זיך אדער אינטערעסירט זיך מיט...; פערטרויט.

con'versantly *adv.* (קאנ'-וואיר-סענט-לי) אויף א פערטרויטען, פאמיליארען שטייגער.

conversa'tion *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאן) א געשפרעך; א פערטרויליכע אונטערהאלטונג; פערקעהר; געשלעכטליכער פערקעהר; א געזעלשאפטליכע צוזאמענקונפט [הויפטזעכליך מיט דעם צוועק צו בעשפרעכען ליטעראטור און קונסט-פראגען].

conversa'tional *a.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על) וואס געהערט צו א געשפרעך; אונטערהאלטענד, געזעליג.

conversa'tional gram'mar (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על גרעמ'-ער) א גראמאטיק צום לערנען ריידען.

conversa'tionalist *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על-איסט) איינער וואס האט טאלענט צו פיהרען אן אונטערהאלטונגס-געשפרעך.

conversa'tionally *adv.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על-אי) דורך שמועסען; אויף אן אונטערהאלטענדען אופן; מיט געזעליגקייט.

conversa'tional tal'ents (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-על טעל'-ענטס) אונטערהאלטונגס-טאלאנט [די פעהיגקייט צו אונטערהאלטען מיט אינטערעסאנטע געשפרעכען].

conversa'tionism *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-איזם) א ווארט אדער א פראזע, וואס ווערט געוועהנליך געברויכט אין א פערטרויליכען געשפרעך.

conversa'tionist *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאנ-איסט) ז. *conversationalist*

conversa'tion-tube *n.* (קאנ-וואיר-סיי'-שאן-טיוב) א שפרעך-רעהר, וואס ווערט געברויכט ווען מען רעדט מיט טויבע.

conversazio'ne *n.* (קאנ-ווער-סעט-סי-או'-נע) א געזעלשאפטליכע צוזאמענקונפט [הויפטזעכליך צו בעשפרעכען ליטעראטור און קונסט-פראגען].

con'verse *n. and a.* (קאנ'-וואירס) א געשפרעך; אונטעררעדונג; אומגאנג; פערקעהר; געשלעכטליכער פערקעהר; דאס געגענטייל; אן אומגעקעהרטער זאץ [למשל יעדע פון די זעצע: „נעגערס זיינען שווארץ" און „שווארצע מענשען זיינען נעגערס" זיינען אומגעקעהרט אין בעצוג פון איינעם צום צווייטען]; אומגעקעהרט; אומגעענדערט; געגענזייטיג.

converse' *v.* (קאנ-וואירס') פיהרען א געשפרעך; האבען אן אונטעררעדונג; האבען אומגאנג, פערקעהרען.

con'versely *adv.* (קאנ'-וואירס-לי) אויף א פערקעהרטען אופן.

conver'ser *n.* (קאנ-וואיר'-סער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשפרעך.

conver'sible *a.* (קאנ-וואיר'-סיבל) וואס קען אומגעענדערט ווערען, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין דעם געגענזאץ.

conver'sing *n.* (קאנ-וואיר'-סינג) א געשפרעך; פערקעהר.

conver'sion *n.* (קאנ-וואיר'-שאן) אומענדערונג; אומוואנדלונג; דער איבערגאנג פון איין רעליגיאן אדער פארטיי צו א צווייטער; דאס תשובה-טהאן; אין לאגיק — די אומקעהרונג פון א זאץ [ווי למשל: פערוואנדלען דעם זאץ "נעגערס זיינען שווארץ" אין — "שווארצע מענשען זיינען נעגערס"]; אין מיליטער — אומקעהרען דעם פראנט; דאס פערכאפען פרעמד אייגענטום.

convert' *v.* (קאנ-וואירט') אומקעהרען, אומענדערען, אומוואנדלען; בעקעהרען צו אן אנדער גלויבען; פערווענדען [פאר א נייעם געברויך]; אונגעזעצליך פערכאפען פרעמד אייגענטום; אומקעהרען א זאץ [אין לאגיק]; ברייננגען דערצו, אז איינער זאל אנהויבען תשובה צו טהאן.

con'vert *n.* (קאנ'-וואירט) איינער וואס בייט זיין רעליגיאן אדער זיינע פרינציפען; א בעל-תשובה.

conver'ter *n.* (קאנ-וואיר'-טער) איינער וואס בעקעהרט אימעצען צו זיין גלויבען; א מאשין, דורך וועלכער מען ענדערט די פארמע פון מעטאלען.

convertibil'ity *n.* (קאנ-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו ווערען אומגעענדערט, אומגעוואנדעלט, אומגעביטען.

conver'tible *a.* (קאנ-וואיר'-טיבל) וואס קען אומגעוואנדעלט, אומגעביטען, איבערגעענדערט ווערען; וואס קען אנגעווענדעט ווערען פאר א נייעם געברויך; וואס קען בעקעהרט ווערען.

conver'tible bonds (קאנ-וואיר'-טיבל באנדז) א שולד-צעטעל וואס אן אקציען-קאמפאניע גיט ארויס אויף א חוב, מיט דער בעדינגונג, אז ווען דער אייגענטימער פון דיזען צעטעל וויל, קען ער בעקומען אקציעס פון דער קאמפאניע פאר דער סומע געלד וואס איהם קומט.

conver'tibleness *n.* (קאנ-וואיר'-טיבל-נעס) ז. *convertibility*

conver'tible sys'tem (קאנ-וואיר'-טיבל סיס'-טעם) די וועקסעל-סיסטעם [אין לאנד-ווירטהשאפט].

conver'tible terms (קאנ-וואיר'-טיבל טוירמז) פאלשטענדיג עהנליכע אין בעדייטונג אויסדריקע; סינאנימען.

conver'tibly *adv.* (קאנ-וואיר'-טי-בלי) אויף א געגענזייטיגען אופן; דורך אומענדערונג, אומוואנדלונג, אומבייטונג.

conver'tor *n.* (קאנ-וואיר'-טאר) אן עלעקטרישער אפאראט וואס פערוואנדעלט עלעקטריציטעט פון הויכע שפאנונג [וואלט] צו נידריגע.

con'vex *n. and a.* (קאנ'-וועקס) קאנוועקס, רונד אויסגעבויגען נאך אויסען; א פלעכע וואס איז רונד אויסגעבויגען נאך אויסען.

con'vexed *a.* (קאנ'-וועקסט) וואס איז געמאכט קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען נאך אויסען].

convex'edly *adv.* (קאנ-וועקס'-עד-לי) אויף א קאנוועקסען אופן.

convex'edness *n.* (קאנ-וועקס'-עד-נעס) דאס זיין קאנוועקס.

convex'ity *n.* (קאנ-וועקס'-אי-טי) דאס זיין קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען פון אויסענווענינ].

con'vexly *adv.* (קאנ'-וועקס-לי) אין א קאנוועקסער פארם [רונד אויסגעבויגען פון אויסענווענינ].

con'vexness *n.* (קאנ'-וועקס-נעס) ז. *convexity*

convex'o-con'cave *a.* (קאנ-וועקס'-או-קאנ'-קייוו) פון איין זייט קאנוועקס און פון דער אנדערער זייט קאנקאוו [פון איין זייט רונד אויסגעבויגען פון אויסווענינ און פון דער אנדערער זייט רונד אויסגעבויגען פון אינווענינ].

convex'o-con'vex *a.* (קאנ-וועקס'-או-קאנ'-וועקס) פוןביידע זייטען קאנוועקס.

convex'o-plane *a.* (קאנ-וועקס'-או-פליין) פון איין זייט קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען נאך אויסווענינ] און פון דער אנדערער זייט פלאך.

convey' *v.* (קאנ-וויי') 1. טראגען; איבערטראגען, איבערגעבען; 2. ארויסזאגען, אויסדריקען.

1. The steamer **conveyed** the dead body of the admiral. 2. Please **convey** my best wishes to your wife.

convey'able *a.* (קאנ-וויי'-עבל) וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען.

convey' a mea'ning (קאנ-וויי' ע מיע'-נינג) אויסדריקען, בעדייטען.

The sentence as written **conveys** a different meaning than the author intended.

convey'ance *n.* (קאנ-וויי'-ענס) דאס איבערטראגען, דאס טראנספארטירען אדער איבערפיהרען פון איין ארט אויף דעם אנדערען; דאס איבערטראגען דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צום אנדערען; טראנספארטאציאנס-מיטעל [וועגען אדער באהנען וואס טראנספארטירען מענשען אדער סחורה].

convey'ancer *n.* (קאנ-וויי'-ענ-סער) איינער וואס טראגט איבער דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צו אן אנדערען.

convey'ancing *n.* (קאנ-וויי'-ענ-סינג) דאס אויסשטעלען געזעצליכע פאפיערען וועגען איבערטראגען דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צום אנדערען; געזעצען בנוגע דאס רעכט אויף אייגענטום.

convey'er *n.* (קאנ-וויי'-ער) א טראנספארטירער [איינער וואס שיקט איבער סחורות אדער זאכען פון ארט צו ארט]; א געצייג אדער אנדערער מיטעל צו איבערטראגען זאכען פון ארט צו ארט.

convey' one's self (קאנ-וויי' הוואנז סעלף) זיך בעגעבען [געהן ערגעץ וואו].

convey'or *n.* (קאנ-וויי'-אר) ז. *conveyer*

convict' *v.* (קאנ-וויקט') געזעצליך ערקלערען אלס שולדיג אין א פערברעכען; איבערצייגען די שולד אדער די זינד פון אימעצען.

con'vict *n.* (קאנ'-וויקט) איינער וואס איז פון געזעץ געפונען געווארען שולדיג אין א פערברעכען; א פעראורטיילטער.

con'vict col'onies (קאָנ'–וויקט קאָל'–א–ניעז) קאָלאָניען וואוהין מען שיקט פערורטיילטע פערברעכער.

convic'tion *n.* (קאָנ–וויק'–שאָן) .1 איבערצייגונג; דאָס זיין איבערצייגט; דאָס גלויבען אין א זאַך אויף'ן גרונד פון איבערצייגענדע ראיות; .2 פערורטיילונג; דאָס ערקלערען געזעצליך שולדיג אין א פערברעכען; דאָס זיין ערקלערט שולדיג.
1. A man of convictions will never recede from his opinion. 2. After his conviction he was sent to prison.

convince' *v.* (קאָנ–ווינס') איבערצייגען.

convince'ment *n.* (קאָנ–ווינס'–מענט) איבערצייגונג.

convin'cer *n.* (קאָנ–ווינ'–סער) דאָס וואָס איז איבערצייגענד; איינער וואָס קען איבערצייגען.

convin'cible *a.* (קאָנ–ווינ'–סיבל) וואָס קען איבערצייגט ווערען.

convin'cingly *adv.* (קאָנ–ווינ'–סינג–לי) איבערצייגענד.

convin'cingness *n.* (קאָנ–ווינ'–סינג–נעס) די איבערצייגונגס־קראַפט.

con'vive *n.* (קאָנ'–וואַיוו); א גוט־ברודער; א גאַסט צו א סעודה, אַן אורח ביים טיש.

conviv'ial *a.* (קאָנ–וויוו'–אי–על) וואָס געהערט צו א שמחה; יום־טוב'דיג, פרעהליך, מונטער.

conviv'ialist *n.* (קאָנ–וויוו'–אי–על–איסט) איינער וואָס איז פרעהליך און אונטערהאַלטענד אויף א שמחה.

convivial'ity *n.* (קאָנ–וויוו–אי–על'–אי–טי) פרעהליכקייט אין אונטערהאַלטונג; גוט־ברודערשאַפט.

conviv'ially *adv.* (קאָנ–וויוו'–אי–על–אי) פרעהליך, מונטער, יום־טוב'דיג.

convoca'tion *n.* (קאָנ–וואָ–קיי'–שאָן) פערזאַמלונג; דאָס צוזאַמענקומען אויף אדער צונויפרופען א פערזאַמלונג; די פערזאַמלונג פון גייסטליכע פון דער אַנגליקאַנישער קירך וועגען קירכליכע ענינים.

convoke' *v.* (קאָנ–וואָוק') צוזאַמענרופען אויף א פערזאַמלונג; אריינקריגען אין די אייגענע הענד; אריינבעקומען אונטער דער אייגענער מאַכט.

con'volute *n. and a.* (קאָנ'–וואָ–ליוט) צוזאַמענגערעלט אדער צונויפגעוויקעלט; עפּיס וואָס איז צונויפגעוויקעלט.

con'voluted *a.* (קאָנ'–וואָ–ליו–טעד) צוזאַמענגערעלט, צונויפגעוויקעלט.

convolu'tion *n.* (קאָנ–וואָ–ליו'–שאָן) דאָס זיין צונויפגעוויקעלט אדער צונויפגערעלט; דאָס צונויפראָלען אדער צונויפוויקלען; דאָס דרעהען זיך אַרום און אַרום, ווי א ספּיראַל.

con'volutive *a.* (קאָנ'–וואָ–ליו–טיוו) ז. *convoluted*.

convolve' *v.* (קאָנ–וואָלוו') צוזאַמענראָלען; צונויפוויקלען.

convol'vulus *n.* (קאָנ–וואָל'–וויו–לאָס) די ווינדע אדער די וויונע [א מין פלאַנצע].

convoy' *v.* (קאָנ–וואָי') קאָנוואָאירען, בעגלייטען אויף'ן וועג כדי צו בעשיצען [ווי קריעגס־שיפען קאָנוואָאירען א טראַנספּאָרט־שיף, אדער סאָלדאַטען קאָנוואָאירען פּראַכט־צוגען]; בעגלייטען אַלס א וועג־ווייזער אדער שיצער.

con'voy *n.* (קאָנ'–וואָי) א קאָנוואָי, א שוץ־בעגלייטער; עפּעס וואָס ווערט געפיהרט אונטער שוץ־בעגלייטונג; דאָס קאָנוואָירען; דאָס זיין בעגלייטעט פון א שיצענדע קראַפט.

convulse' *v.* (קאָנ–וואָלס') טרייסלען; ערשיטערען; קרעמפּען; אריינברענגען אין קאָנוואָלסיען.

convul'sion *n.* (קאָנ–וואָל'–שאָן) ערשיטערונג; קראַמפּף; קאָנוואָלסיע; אין געאָלאָגיע — א קאַטאַקליזם אדער קאַטאַסטראָפע, א פּלוצליכע ענדערונג אין דער פאָרמע פון דער ערד.

convul'sionary *a.* (קאָנ–וואָל'–שאָנ–א–רי) קראַמפּפהאַפט; וואָס פּעראורזאַכט קראַמפּף; איינער וואָס ליידט פון קאָנוואָלסיאָנס־קראַנקהייטען.

convul'sion fit (קאָנ–וואָל'–שאָן פיט) דאָס קרעמפּען, אַנפאַל פון קראַמפּף.

convul'sions of laugh'ter (קאָנ–וואָל'–שאָנז אָוו לאַפ'–טער) דאָס קייקלען זיך פון געלעכטער, דאָס פּלאַצען פון געלעכטער.

convul'sive *a.* (קאָנ–וואָל'–סיוו) קרעמפּפיג, קראַמפּפהאַפט.

convul'sively *adv.* (קאָנ–וואָל'–סיוו–לי) מיט קאָנוואָולסיען, קראַמפּפהאַפטיג.

convul'siveness *n.* (קאָנ–וואָל'–סיוו–נעס) קראַמפּפהאַפטיגקייט.

co'ny *n.* (קאָו'–ני) די פעל פון א קראָליק; א קראָליק.

co'ny-bur'row *n.* (קאָו'–ני–באָר'–או) די נאָרע אדער דאָס לאָך פון א קראָליק.

coo *v. and n.* (קוה) ארויסגעבען א קול ווי א טויב; רעדען צערטליך, ווייך און ליעבליך; דאָס ווארקען פון א טויב.

cooc'cupant *a.* (קאָו–אָק'–יו–פּענט) וואָס פערנעהמען אדער בעזיצען צוזאַמען.

coo'er *n.* (קוה'–ער) א טויב; איינער וואָס רעדט צערטליך און ליעבליך; איינער וואָס צערטעלט מיט ליעבעס־ווערטער.

coo'ing *n.* (קוה'–אינג) דאָס ווארקען פון א טויב.

coo'ingly *adv.* (קוה'–אינג–לי) ווארקענדיג ווי א טויב.

cook *n. and v.* (קוק) א קוכער, א קעכין; קאָכען; נאַרען, פעלשען, שווינדלען.

cook'-book *n.* (קוק'–בוק) א קאָך־בוך.

cook'er *n.* (קוק'–ער) אַן אויוועלע צוזאַמען מיט א קעסעל צום קאָכען.

cook'ery *n.* (קוק'–ע–רי) די קאָך־קונסט; א קיך.

cook'ie *n.* (קוק'–אי) קליינע קוכענס.

cook'ing-stove *n.* (קוק'–אינג–סטאָוו) א קאָך־אויווען.

cook'ing-range *n.* (קוק'–אינג–ריינדזש) ז. *cooking-stove*.

cook'ish *a.* (קוק'–איש) ווי א קוכער.

cook'-maid *n.* (קוק'–מייד) א קעכין.

cook'-room *n.* (קוק'–רוהם) א קיך.

cook'-shop *n.* (קוק'–שאָפּ) א קיך; א שיפס־קיך.

cook's mate (קוקס מייט) א געהילף ביי א קוכער.

cook some one's goose (קוק סאָם וואָנז גוהס) אַנמאַכען איינעם געברענטע צרות.

cook'y *n.* (קוק'–אי) ז. *cookie*.

cool *a., n. and v.* (קוהל) קיהל; קאַלט־בלוטיג; אונפריינדליך, קאַלט; קיהלקייט; קיהלען; ערפרישען; זיך אָבקיהלען.

cool as a cu'cumber (קוהל עז ע קיו'–קאָמ–בער) קיהל, קאַלטבלוטיג; וואָס קען זיך בעהערשען.

cool'-cup *n.* (קוהל'–קאָפּ) א קאַלטער געטראַנק.

coo'ler *n.* (קוה'–לער) א קיהלונגס־מיטעל; א קיהלונגס־אַפּאַראַט; א תפיסה [אין דער גנבים־שפּראַך].

cool fish (קוהל פיש) א קאַלטער לונג און לעבער.

cool'-head'ed *a.* (קוהל'–העד'–עד) קאַלטבלוטיג, איבערלעגט.

coo'lie *n. and a.* (קוה'–לי) א קולי [אַן אזיאַטישער פּראָסטער ארבייטער; אין אַמעריקא — א כינעזישער ארבייטער, איבערהויפּט א קאָנטראַקט־ארבייטער]; וואָס אָנבעלאַנגט צו א קולי.

coo'ling card (קוה'–לינג קאַרד) א שלעכטע קאַרט.

coo'ling-ov'en *n.* (קוה'–לינג–אָוון) א קיהל־אויווען.

coo'ling-vat *n.* (קוה'–לינג–וועט) א קיהל־פאַס.

cool'ish *a.* (קוהל'–איש) עטוואָס קיהל.

cool'ly *adv.* (קוהל'–אי) אויף א קיהלען אופן; מיט איבערלעגונג; אויף א קאַלטבלוטיגען שטייגער; מיט גלייכגילטיגקייט; אויף אַן אונפריינדליכען, קאַלטען שטייגער.

cool'ness *n.* (קוהל'–נעס) קיהלקייט; קאַלטבלוטיגקייט; אָבגעפרעמדקייט.
People noticed that a coolness had existed between us for some time.

cool one's heels (קוהל וואָנז היעלז) לאָזען וואַרטען.

coo'ly *n.* (קוה'–לי) ז. *coolie*.

coom *n.* (קוהם) די אויסגענוצטע וואַגען־שמירעכץ, וואָס דרעהט זיך ארויס פון דער לאַך פון א ראַד; אַפּילקעס, זענגעל שפּענער; זעג־שטויב; אַן אַלטע ענגלישע מאָס פון פּיער בושעל.

coon *n. and v.* (קוהן) דער וואַש־בער, שופּ, יענאָט [אַזא חיה'לע]; א כיטרער מענש; קריכען ווי א וואַש־בער אויף א בוים; א נעגער.

coon'-bear *n.* (קוהן'–בעהר) אַזא בער־עהנליכע חיה אין די בערג פון טיבעט.

coon's age (קוהנז איידזש) א לאַנגע צייט; אַן אייביגקייט.

coop *n. and v.* (קוהפּ) א שטייג פאַר געפליגעל; אַן ענגער פּלאַץ; א געוויסע האָלענדישע מעסטעל; א פעסעל; איינשפּאַרען אין א שטייג אדער בכלל אין ענגען פּלאַץ.

coopee' *n.* (קוה–פּי') א מין בעוועגונג אין טאַנצען.

coo'per *n. and v.* (קוה'–פּער) א באָנדער [איינער וואָס מאַכט פעסער]; אַזא ענגלישער ביער; מאַכען אדער פערריכטען פעסלעך; פעררארבען, פעלשען.

coo'perage *n.* (קוה'–פּער–עדזש) די ווערקשטאַט פון א באָנדער; דער פּרייז פאַר באָנדער־ארבייט; באָנדער־ארבייט.

coop'erant *n. and a.* (קאָ–אָפּ'–ע–רענט) מיטווירקענד; איינער אדער עפּעס וואָס ווירקט צוזאַמען מיט אַנדערע.

coop'erate *v.* (קאָ–אָפּ'–ע–רייט) מיטווירקען.

coopera'tion *n.* (קאָ–אָפּ–ע–ריי'–שאָן) מיטווירקונג; א קאָאָפּעראַציאָן, א גענאָסענשאַפט.

coopera'tionist *n.* (קאָ–אָפּ–ע–ריי'–שאָן–איסט) א מיטגליעד פון א קאָאָפּעראַטיווער געזעלשאַפט אדער גענאָסענשאַפט.

coop'erative *a.* (קאָ–אָפּ'–ע–ריי–טיוו) מיטווירקענד, ארבייטענדיג צוזאַמען פאַר א געמיינשאַפטליכען צוועק.

coop'erative soci'ety (קאָ–אָפּ'–ע–ריי–טיוו סאָ–סאַי'–ע–טי) א קאָאָפּעראַטיווע געזעלשאַפט [א געזעלשאַפט פאַר

בשותפות'ע פראדוקציאן אדער פאר בשותפות'ען פערקויף].

coop'erator *n.* (קאָ-אָפּ'-ע-ריי-טאָר) א מיטווירקער; א מיטארבייטער; א מיטגליעד פון א קאאפעראטיווער געזעלשאפט.

coo'pering *n.* (קוה'-פּער-אינג) באנדע-ריי.

coo'pery *n.* (קוה'-פּער-אי) באנדעריי; כלים וואס ווערען געמאכט פון א באנדער.

coopt' *v.* (קאָ-אָפּט) קאאפטירען; אויפנעהמען אלס מיטגליעד דורך וואהל, וועהלען, אויסוועהלען, הויפּטזעכליך צוואוועהלען נייע מיטגליעדער צו א קאמיטעט, געזעלשאפט א. ד. ג. דורך די מיטגליעדער גופא.

coop'tate *v.* (קאָ-אָפּ'-טייט) ז. *coopt*

coopta'tion *n.* (קאָ-אָפּ-טיי'-שאן) אן אויסוואהל; וואהל, געמיינזאמער אויסוואהל, הויפּטזעכליך א צוואוואהל פון נייע מיטגליעדער פון א געזעלשאפט, קאמיטעט א. ד. ג. דורך די מיטגליעדער גופא.

coo'rash *n.* (קוה'-ראש) א מין שמאר-צונג וואס קומט פון אונריינקייט [די קראנקהייט איז פערשפּרייט צווישען די נידריגע קלאסען אין אפריקא].

coordain' *v.* (קאָ-אר-דיין') קאארדינירען, בעשטימען פאר עפּעס צוזאמען מיט אנדערע.

coor'dinal *a.* (קאָ-אר'-די-נעל) וואס זיינען פון דערזעלבער קלאסען-אבטיילונג [וועגען חיות אדער פלאנצען].

coor'dinate *n., a. and v.* (קאָ-אר'-די-נייט) גלייכשטעלען מיט אנדערע אין אמט, ראנג א. ד. ג.; ברייננען אין ריכטיגער ארדנונג; הארמאניש פעראייניגען; וואס איז גלייך אין ווערטה, בעדייטונג, ראנג, א. ד. ג.; עמוואס וואס איז פון דעמזעלבען קלאס, פון דערזעלבער וויכטיגקייט, פון דעמזעלבען ראנג מיט אנדערע.

coor'dinately *adv.* (קאָ-אר'-די-נייט-לי) אין דעמזעלבען ראנג; אין א גלייכער מאס; פון דערזעלבער בעדייטונג און וויכטיגקייט.

coor'dinateness *n.* (קאָ-אר'-די-נייט-נעס) דאס זיין גלייכגעשטעלט אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coordina'tion *n.* (קאָ-אר-די-ניי'-שאן) די גלייכשטעלונג אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coor'dinative *a.* (קאָ-אר'-די-ניי-טיוו) וואס דריקט אויס גלייכקייט אין ראנג, אמט א. ד. ג.

coordina'tory *a.* (קאָ-אר'-די-ניי-טאָ-רי) וואס איז שייך אדער וואס העלפט צו דער גלייכשטעלונג אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coot *n.* (קוהט) די וואסער-הוהן [א מין וואסער-פויגעל]; א גולם, א נאר.

Coot

coo'ter *n.* (קוה'-טער) א מין טורטעל-טויב.

cop *n. and v.* (קאָפּ) דער שפּיץ אדער קאָפּ פון עפּעס; א טשוב אויף א פויגעלס קאָפּ; אזא שפּולע אויף וועלכע מען וויקעלט אן זייד; א קנויל פאדים אין דער פארם פון א קאָנוס, וועלכער ווערט אנגעוויקעלט פון א שפּינעריי-מאשין; א פאליציסט; ארעסטירען.

copai'ba *n.* (קאָ-פּיי'-בא) קאפּייווא-באלזאם [אזא באלזאם-זאפט וואס ווערט גענומען פון געוויסע פלאנצען (ער האט א שטארקען אייגענארטיגען אראמאט און א שארף ביטערליכען געשמאק. ווערט בענוצט אין דער מעדיצין)].

copai'va *n.* (קאָ-פּיי'-ווא) ז. *copaiba*

copai'vic *a.* (קאָ-פּיי'-וויק) וואס איז שייך צו קאפּייווא-באלזאם. ז. *copaiba*

co'pal *n.* (קאו'-פּעל) [א קאפּאל] דער מין הארטער פעך וואס ווערט ארויסגעגעבען פון פערשיעדענע טראפּישע ביימער. ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון לאק].

co'pal-tree *n.* (קאו'-פּעל-טריע) דער קאפּאל-בוים [דער בוים פון וועלכען עס ווערט גענומען דער קאפּאל-פעך].

copar'cenary *n.* (קאָ-פּאר'-סע-נע-רי) די מיט-ערבשאפט [דאס זיין א מיט-יורש].

copar'cener *n.* (קאָ-פּאר'-סע-נער) א מיט-יורש.

copar'ceny *n.* (קאָ-פּאר'-סע-ני) א גלייכער חלק אין א ירושה.

copart'ner *n.* (קאָ-פּארט'-נער) א טייל-האבער; א שותף.

copart'nership *n.* (קאָ-פּארט'-נער-שיפּ) שותפות.

copart'nery *n.* (קאָ-פּארט'-נער-אי) א קאנטראקט וועגען שותפות.

copay'va *n.* (קאָ-פּיי'-ווא) ז. *copaiba*

cope *n. and v.* (קאופּ) 1. א פּריסטער-מאנטעל; 2. א קאפּ-בעדעקונג; עפּעס וואס איז אויסגעשפּרייט איבער'ן קאָפּ [ווי א דאך, א געוועלב, דער הימעל א. ז. וו.]; 3. אנטהאן א פּריסטער-מאנטעל; 4. אויסשפּרייטען א געוועלב, בעדעקען מיט א געוועלב; 5. בייקומען.

5. I can not cope with this difficulty.

Cope

co'peck *n.* (קאו'-פּעק) [א קאָפּיקע] א קליינע רוסישע קופּערנע מטבע, וואס איז א הונדערטע חלק פון א רובעל און האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר א האלבען אמעריקאנער סענט].

Coper'nican *n. and a.* (קאָ-פּער'-ני-קען) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון דעם בעריהמטען אסטראנאם קאפּערניקוס אדער צו זיין לעהרע, לויט וועלכער די ערד דרעהט זיך ארום דער זון [האט געלעבט פון יאהר 1473 ביז 1543]; אן אנהענגער פון קאפּערניקוס לעהרע.

cope'stone *n.* (קאופּ'-סטאון) א גזימס-שטיין.

copho'sis *n.* (קאָ-פאו'-סיס) טויבקייט.

cop'ier *n.* (קאָפּ'-אי-ער) אן איבערשרייבער; א קאפּירער; א נאכטהוער.

co'ping *n.* (קאו'-פּינג) א גזימס פון א וואנד, אן אבדאך פון א וואנד.

co'pious *a.* (קאו'-פּי-אס) פול; צאהלרייך, א סך; איבערגענוג; מיט א גרויסער שפע.

The students took copious notes of the lecture.

co'piously *adv.* (קאו'-פּי-אס-לי) בשפע; איבערגענוג; מיט א פולער אדער צאהלרייכער מאס.

co'piousness *n.* (קאו'-פּי-אס-נעס) פולקייט; שפע; א צאהלרייכע מאס, אן איבערפילטע מאס.

copla'nar *a.* (קאו-פליי'-נאר) וואס ליגענט אין דערזעלבינער פלעכע.

cop'land *n.* (קאָפּ'-לענד) דאס שפּיץ-לאנד [א שטיק לאנד וואס האט די פארם פון א שפּיציגען ווינקעל].

copo'lar *a.* (קאו-פאו'-לאר) וואס האט דעמזעלבינען פאל [א מאטעמאטישער אויסדרוק].

copop'sia *n.* (קאָ-פאָפּ'-סי-א) אן אב-שוואכונג פון דער זעהונגס-קראפט, א שוואכע ראיה.

coppé' *a.* (קאָ-פּיי') מיט א פערריסענעם קאפּ [וועגען הערבען-צייכנונגען].

copped *a.* (קאָפּט) אנגעטהאן אין א פּריסטער-מאנטעל; בעדעקט מיט א דאך אדער געוועלב. ז. *cope*

copped *a.* (קאָפּט) שפּיציג, וואס האט די פארמע פון א קאנוס.

cop'pel *n.* (קאָפּ'-על) א שמעלץ-טאפּ; א טיגעל.

cop'per *n., a. and v.* (קאָפּ'-ער) קופּער; א גרויסער קופּערנער קעסעל; דער פערדייאונגס-אפּאראט [דער מאגען]; א קופּערנע פלאטע; א קליינע קופּערנע מטבע; אזא ראלע צום איפּוויקלען דראט; א שמעטערלינג פון קופּער-פארב; וואס איז עהנליך צו קופּער; וואס איז פון קופּער; בעדעקען מיט קופּער.

cop'peras *n.* (קאָפּ'-ע-ראס) אייזען-זולפאט, גרינער וויטריאל [אזא בעמישער שטאף. ווערט בענוצט אין דער מעדיצין, אין פאטאגראפיע, אין פארבען א. ז. וו.].

cop'perbelly *n.* (קאָפּ'-ער-בעל-אי) א געוויסע נים-גיפטיגע אמעריקאנער שלאנג וואס האט א קופּער-פארביגען בויך.

cop'per-bit *n.* (קאָפּ'-ער-ביט) א לייט-אייזען מיט א קופּערנעם ענד.

cop'per-bot'tomed *a.* (קאָפּ'-ער-באט'-אמד) מיט א קופּערנעם דעק; מיט א קופּער-בעדעקטען דעק.

cop'per brown (קאָפּ'-ער בראון) קופּער-ברוין. ז. איל. *"Colors"*

cop'per-cap'tain *n.* (קאָפּ'-ער-קעפּ'-טען) איינער וואס רופט זיך מיט'ן נאמען קאפּיטאן, נים האבענדיג קיין רעכט דערצו.

cop'per-coin *n.* (קאָפּ'-ער-קאין) קופּער-נעלט.

cop'per-col'or *n.* (קאָפּ'-ער-קאל'-אר) קופּערפארב.

cop'per-col'ored *a.* (קאָפּ'-ער-קאל'-ארד) פון קופּערפארב, ספּעציעל וועגען די אמעריקאנער אינדיאנער.

cop'pered *a.* (קאָפּ'-ערד) קופּער-פארביג.

cop'per-faced *a.* (קאָפּ'-ער-פייסט) בעדעקט פון אויבען מיט קופּער.

cop'per-fas'tened *a.* (קאפ'-ער-פעסנד) בעשלאגען מיט קופער.

cop'per-glance *n.* (קאפ'-ער-גלענס) קופער=זולפאט [א כעמישע פערבינדונג פון קופער און שוועבעל].

cop'perhead *n.* (קאפ'-ער-העד) די אמעריקאנער קופער=שלאנג [א גיפטיגע שלאנג פון גאלד=ברוינער פארב פון צוויי ביז דריי פוס די לענג]; א צונאמען מיט וועלכען מען פלעגט רופען איינעם פון די נארד=שטאאטען אין אמעריקא, וואס האט סימפאטיזירט מיט די אויפשטענדיגע פון די זיד=שטאאטען אין דער צייט פון דעם בירגער=קריעג אין אמעריקא.

cop'pering *n.* (קאפ'-ער-אינג) דאס בעשלאגען מיט קופער.

cop'perish *a.* (קאפ'-ער-איש) וואס ענטהאלט קופער; וואס איז עהנליך צו קופער.

cop'perize *v.* (קאפ'-ער-איז) אנזעטיגען מיט א קופער=לעזונג אדער מיט קופער=זאלץ.

cop'per-laced *a.* (קאפ'-ער-לייסט) בעפוצט מיט קופער=גאלונען.

cop'per-nick'el *n.* (קאפ'-ער-ניק'-על) קופער=ניקעל [אזא מעטאל].

cop'perplate *n. and a.* (קאפ'-ער-פלייט) א קופער=פלאטע אויף וועלכער עס איז אויסגראווירט א צייכנונג; אן אבדרוק פון אזא פלאטע; אויסגעקריצט אויף א קופער=פלאטע.

cop'per-sheet *n.* (קאפ'-ער-שיעט) קופער=בלעך.

cop'persmith *n.* (קאפ'-ער-סמיטה) א קופער=שמיעד.

cop'perwing *n.* (קאפ'-ער-הווינג) א שמעטערלינג פון קופער=פארב.

cop'per-wire *n.* (קאפ'-ער-הוואיר) קופער=דראט.

cop'perwork *n.* (קאפ'-ער-הוואירק) קופער=ארבייט.

cop'per-works *n.* (קאפ'-ער-הוואירקס) א קופער=ווערקשטאט.

cop'per-worm *n.* (קאפ'-ער-הוואירם) דער שיף=ווארעם, דער בויערער=ווארעם.

cop'pery *a.* (קאפ'-ער-אי) קופערדיג; וואס ענטהאלט קופער; וואס האט די אייגענשאפטען פון קופער.

cop'pice *n.* (קאפ'-איס) א געדיכט וועלדעל פון קליינע בוימעלעך [הויפטזעכליך אזא וואס מען האקט אוים פון צייט צו צייט].

cop'ple *n.* (קאפל) א"שפיץ; א שפיץ ווי פון א קאנוס.

cop'ple-crown *n.* (קאפל'-קראון) א טשוב אויף'ן קאפ פון א פויגעל.

cop'pled *a.* (קאפלד) צוגעשפיצט; עהנליך צו א קאנוס.

cop'ra *n.* (קאפ'-רא) קאפרא [די געטריקענטע קערנער פון קאקאא=ניס, וועלכע ווערען געשיקט פון די פאסיפישע אינזלען אין אייראפא].

copres'ence *n.* (קאו-פרעז'-ענס) דאס ביי=זיין; דאס זיין צוזאמען מיט אנדערע.

cop'rolite *n.* (קאפ'-רא-לאיט) אזא הארטע רונדע שטיינמאסע וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אבפאל [עקסקרימענטען] פון חיות, בעזאנדערס פון רעפטיליען און פיש.

cop'rolith *n.* (קאפ'-רא-ליטה) א פערהארטעוועטע קנויל אין די געדערים [ווי צאה אדער עטוואס אנדערש]; אזא הארטע רונדע שטיינמאסע, וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אבפאל [עקסקרימענטען] פון חיות, בעזאנדערס פון רעפטיליען און פיש.

coproph'agan *n.* (קא-פראפ'-ע-גען) א מיסט=זשוק.

coproph'agist *n.* (קא-פראפ'-ע-דזשיסט) א חיה וואס עסט צאה [עקסקרימענטען].

coproph'agous *a.* (קא-פראפ'-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט צאה [עקסקרימענטען].

coproph'ilous *a.* (קא-פראפ'-אי-לאס) וואס וואקסט אויף מיסט; וואס ליעבט מיסט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

copse *n.* (קאפס) ז. *coppice*.

copse'wood *n.* (קאפס'-הוואוד) ז. *coppice*.

cop'sy *a.* (קאפ'-סי) בעוואקסען מיט קליינע געדיכטע בוימלעך.

Copt *n.* (קאפט) א קאפט, א געבארענער עגיפטיאנער, א מצרי [צום אונטערשייד פון די אראבער אין עגיפטען]; אן עגיפטישער קריסט.

Cop'tic *a. and n.* (קאפ'-טיק) קאפטיש, וואס איז שייך צו די קאפטען [געבארענע עגיפטיאנער]; א קאפט; די קאפטישע שפראך.

cop'ula *n.* (קאפ'-יו-לא) א בינד=ווארט, דאס ווארט אין א זאץ, וואס פערבינדט דעם סוביעקט מיט דעם פרעדיקאט [ווי דאס ווארט „איז" אין די זעצע: ניו יארק **איז** גרויס; ראטשילד **איז** רייך]; פערבינדונגס=גליעד, א פערבינדונגס=ביין; געשלעכטליכער פערקעהר.

cop'ular *a.* (קאפ'-יו-לאר) וואס איז שייך צו אדער האט די אייגענשאפטען פון א בינדע=ווארט. ז. *copula*.

cop'ulate *v.* (קאפ'-יו-לייט) זיך פארען [ווי זכר און נקבה].

copula'tion *n.* (קאפ-יו-ליי'-שאן) דאס צוזאמענפארען, בעהעפטען; געשלעכטליכער פערקעהר.

cop'ulative *n. and a.* (קאפ'-יו-ליי-טיוו) וואס פעראייניגט אדער פארט צוזאמען; א בינד=ווארט. ז. *copula*.

cop'ulatively *adv.* (קאפ'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון א בינד=ווארט; דורך פערבינדונג, דורך פארונג.

cop'ulatory *a.* (קאפ'-יו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו א צוזאמענפארונג אדער צום געשלעכטליכען פערקעהר; וואס פעראייניגט, וואס פערבינדט.

cop'y *n. and v.* (קאפ'-אי) א מאנוסקריפט (כתב=יד), א קאפיע; א נאכגעמאכטע זאך; אן עקזעמפלאר; א געוויסער פארמאט פון שרייב=פאפיער פון 16×20 צאל; איבערשרייבען; נאכמאכען; קאפירען.

cop'y-book *n.* (קאפ'-אי-בוק) א פאר=שריפטס=העפט [א העפט נאכצושרייבען פאר אזעלכע וואס פאנגען זיך אן לערנען שרייבען]; א שרייב=העפט.

cop'yer *n.* (קאפ'-אי-ער) ז. *copier*.

cop'y from life (קאפ'-אי פראם לאיף) קאפירען פון דער נאטור, קאפירען פון לעבען.

cop'ygraph *n.* (קאפ'-אי-גרעף) א העקטאגראף [אזא פערגליווערטע כעמישע מאסע וואס ווערט בענוצט צו מאכען קאפיעס פון שריפטען].

cop'yhold *n.* (קאפ'-אי-האולד) אין ענגלאנד — בעזיץ אויף צינז=לאנד, וואו דער בעזיצער קען בעווייזען זיין רעכט דורך א קאפיע פון די ביכער פון דעם לאנד=הערר [לארד]. דאס לאנד געהערט צום בעזיצער און ווערט גערעכענט ווי זיין אייגענטום ווי לאנג ער צאהלט די צינזען.

cop'y-hol'der *n.* (קאפ'-אי-האול'-דער) אזא ראהם אדער קלאמער אין וועלכען א שריפטזעצער האלט דעם מאנוסקריפט [כתב=יד] ביים זעצען; א העלפער ביים לעזען קארעקטור [דער וואס האלט דעם מאנוסקריפט און לעזט פאר ביים מאכען די קארעקטור פון א דרוק=שריפט].

cop'yholder *n.* (קאפ'-אי-האול-דער) א בעזיצער פון צינז=לאנד, וועגען וועלכען דער בעזיצער האט א קאפיע פון די ביכער פון דעם לאנד=הערר [לארד]. דאס לאנד ווערט גערעכענט פאר דאס אייגענטום פון בעזיצער ווי לאנג ער צאהלט די צינזען.

cop'ying-clerk *n.* (קאפ'-אי-אינג-קלוירק) אן אנגעשטעלטער צו מאכען קאפיעס פון שריפטען.

cop'ying-ink *n.* (קאפ'-אי-אינג-אינק) קאפיער=טינט [אזא טינט וואס ווערט בענוצט פאר שריפטען וועלכע דארפען קאפירט ווערען].

cop'ying-machine' *n.* (קאפ'-אי-אינג-מע-שין') א קאפיער=מאשין.

cop'ying-pa'per *n.* (קאפ'-אי-אינג-פיי'-פער) קאפיער=פאפיער.

cop'ying-press *n.* (קאפ'-אי-אינג-פרעס) א קאפיער=פרעס.

cop'ying-rib'bon *n.* (קאפ'-אי-אינג-ריב'-אן) דאס טינט=באנד פון א שרייב=מאשין.

cop'yist *n.* (קאפ'-אי-איסט) א קאפיערער; אן איבערשרייבער; א נאכמאכער.

cop'y-mon'ey *n.* (קאפ'-אי-מאנ'-אי) געצאהלט פאר איבערשרייבען; שרייבער=געצאהלט.

cop'yright *n. and v.* (קאפ'-אי-ראיט) ליטערארישע אייגענטומס=רעכט [דאס געזעצליכע אייגענטומס=רעכט אויף א פערפאסונג אדער אירגענד וועלכע אנדערע קינסטליכע אדער גייסטיגע ארבייט]; פערזיכערען אדער שיצען דאס ליטערארישע אייגענטומס=רעכט.

coquet' *v.* (קא-קעט') קאקעטירען, מאכען חנ'דלאך; זוכען צו געפעלען.

co'quetry *n.* (קאו'-קעט-רי) קאקעטעריי.

coquette' *n.* (קא-קעט') א קאקעטקע, א פרוי וואס מאכט חנ'דלעך; א פרוי וואס זוכט צו געפעלען.

coquet'tish *a.* (קא-קעט'-איש) קאקעטיש, עהנליך צו א קאקעטקע.

coquet'tishly *adv.* (קא-קעט'-איש-לי) אויף א קאקעטישען אופן.

coqui'na *n.* (קא-קי'-נא) אזא ווייכלעכער שטיין וועלכער בעשטעהט פון ים=מושלען און ווערט בענוצט אלס בוי=מאטעריאל.

cor'acle *n.* (קאר'-עקל) א קליינע פישער=שיפעל פון פעל איבערגעצויגען איבער צוזאמענגעשטעלטע שטעקלעך.

cor'acoid *n. and a.* (קאר'-ע-קאיד) וואס האט די פארמע פון א שנאבעל פון א ראב [וואראנע]; דער ביין וואס בעהעפט זיך מיט'ן אקסעל=ביין.

cor'al *n. and a.* (קאר'-על) קארעלען, קארעלען [אזא הארטער שטיינארטיגער שטאף פון ראזען קאליר וואס בילדעט זיך אין דער פארם פון בוימלעך אויף'ן גרונט פון ים פון אזעלכע קליינע ים=

חיה'לעך (פאליפען)]: א בעשעפעניש וואס פראדוצירט קאראלען; אזא פלאנצע וואס וואקסט אין זיד-אפריקא; געמאכט פון קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

Coral

cor'al-di'ver *n.* (קאר'-על-דאי'-ווער) דער קאראלען-פישער, דער וואס זוכט קאראלען אויף'ן דעק פון ים.

cor'al-fish'er *n.* (קאר'-על-פיש'-ער) ז. *coral-diver*

cor'al-fish'ery *n.* (קאר'-על-פיש'-ער-אי) קאראלען-פאנגעריי, דאס זוכען קאראלען אויף'ן דעק פון ים.

cor'al-fish'ing *n.* (קאר'-על-פיש'-אינג) ז. *coral-fishery*

cor'al is'land (קאר'-על אי'-לענד) א קאראלען-אינזעל [אן אינזעל, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין מיטען ים דורך דעם וואס די שטרעמונג פון וואסער האט אנגעטראגען זאמד אויף די קאראלען און דערמיט האט זיך אויסגעבילדעט א שטיק יבשה].

coralla'ceous *a.* (קאר-ע-ליי'-שיאס) וואס אנבעלאנגט צו אדער האט די אייגענשאפטען פון קאראלען.

cor'alled *a.* (קאר'-עלד) מיט קאראלען בעזעצט; וואס האט קאראלען.

corallif'erous *a.* (קאר-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס קאראלען.

coral'liform *a.* (קא-רעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

Coralli'na *n.* (קאר-ע-לאי'-נא) די קאראלינען [אזא מין ים-גראזען וואס האבען א ראזען קאראלען קאליר. וואקסען מייסטענס אין די ימים פון די הייסע געגענדען].

cor'alline *n. and a.* (קאר'-ע-לין) וואס בעשטעהט פון קאראלען; וואס ענטהאלט אדער זעהט אויס ווי קאראלען; רויטליך ווי קאראלען; אזא ראזע-פארב; דאס קאראלין-גראז [אזא ים-גראז וואס האט דעם קאליר פון קאראלען]; א קאראלען-עהנליכע בעשעפעניש.

cor'allite *n.* (קאר'-ע-לאיט) דאס ים-חיה'לע [פאליפ] וואס בילדעט קאראלען.

corallit'ic *a.* (קאר-ע-ליט'-איק) וואס ענטהאלט קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

cor'alloid *n. and a.* (קאר'-ע-לאיד) קאראלענארטיג; עהנליך צו קאראלען; א מין קאראל-פאליפ [פון די קליינינקע ים-חיה'לעך].

coralloi'dal *a.* (קאר-ע-לאי'-דעל) קאראלענארטיג, עהנליך צו קאראלען.

cor'al-mud *n.* (קאר'-על-מאד) ניט-צוזאמענגעוואקסענער קאראל; שטיקלעך קאראל, וואס זיינען ניט פעראייניגט.

cor'al-plant *n.* (קאר'-על-פלענט) די קאראל-פלאנצע [א פלאנצע מיט ראזע בלומען און געדיכטע בלעטער, ווערט קולטיווירט אין די גערטנער פון אינדיען].

cor'al-rag *n.* (קאר'-על-רעג) אין געאלאגיע — די קאלך-שיכט פון דער ערד, וואו עס געפינען זיך פיעל פערשטיינערטע קאראל-חיה'לעך.

cor'al reef (קאר'-על ריעף) א מין פעלז וואס איז אויסגעבילדעט פון קאראלען און שטעקט ארויס פון ים.

cor'alroot *n.* (קאר'-על-רוהט) קאראלען-ווארצעל [אזא פלאנצע].

cor'al-snake *n.* (קאר'-על-סנייק) אזא שלאנג מיט רויט-ראזע שטרייפען.

cor'al-tree *n.* (קאר'-על-טריע) דער קאראלען-בוים [א מין בוים אדער קוסט מיט געדיכטע בלעטער און רויט-ראזע בלומען. וואקסט געוועהנליך אין אמעריקא, אפריקא און אינדיען].

cor'al-wood *n.* (קאר'-על-הוואוד) קאראלען-האלץ [רויטע מעבעל-האלץ פון זיד-אמעריקא].

cor'alwort *n.* (קאר'-על-הוואירט) ז. *coralroot*

cor'al-zone *n.* (קאר'-על-זאון) די טיעפקייט פון ים, וואו מען געפינט פיעל קאראלען; דער ים-שטח, וואו מען קען געפינען קאראלען.

co'ram pop'ulo (קאו'-רעם פאפ'-יו-לאו) פאר'ן קהל; פאר די אויגען פון די צושויער.

cor'anach *n.* (קאר'-ע-נעק) א קלאג-ליעד, א טרויער-ליעד, וואס פלעגט אמאל געזונגען ווערען ביי א לויה אין אירלאנד און שאטלאנד.

corb *n.* (קאהרב) אן אייזערנער קארב, מיט וועלכען מען הויבט אויף שטיין-קויהלען פון די שאכטען; אין ארכיטעקטור — א נישע, א פערטיעפונג אין וואנד, וואו מען שטעלט א וואזע, א סטאטוע א. ד. ג.

cor'ban *n.* (קאהר'-בען) א קרבן נדר.

cor'beil *n.* (קאהר'-בעל) א קליינער קארב, וועלכען מען פילט אן מיט ערד און מען שטעלט אויף דער וואנד פון פעסטונג, כדי צו בעשיצען זיך געגען דעם שונא'ס קוילען; אין ארכיטעקטור — א סקולפטור-ארבייט צו בעפוצען א געביידע אין דער פארם פון א קערבעל מיט בלומען, מיט פרוכטען א. ד. ג.

cor'bel *n. and v.* (קאהר'-בעל) אין ארכיטעקטור — דער קראגשטיין [א שטיק שטיין, האלץ אדער אייזען, וואס שטארצט ארויס פון וואנד, כדי אויפצוהאלטען די קראקוועס פון דאך א. ד. ג.]; אויפהאלטען עפעס אויף קראגשטיינער.

cor'bel-ta'ble *n.* (קאהר'-בעל-טייבל) א פאראפעט, א ווענטעל אדער א צייל פון זיילען, וואס האלט זיך אויף קראגשטיינער.

cor'bil *n.* (קאהר'-ביל) ז. *corbel*

cord *n. and v.* (קאהרד) א שנירעל, א שטריקעל; קייטען [אין זינען פון יאך, פיינינונג, פערשקלאפונג]; א קלאפטער, אן ענגלישע מאס פאר האלץ וואס ענטהאלט 128 קוביק פוס אדער 8 פוס לאנג, 4 פוס הויך און 4 פוס ברייט; א געוויסע לענג-מאס [$23\frac{3}{8}$ ענגלישע פוס]; א געוויסע מאס פון לאנד [$73\frac{3}{8}$ קוואדראטע יארד]; פערבינדען מיט א שטריק; אויסלעגען [האלץ אדער שטיינער] אין קלאפטערס.

cor'dage *n.* (קאהר'-רעדזש) שטריק-ווערק [ווי די קאנאטען און אנדערע זאכען פון שטריק אויף א שיף].

cor'date *a.* (קאהר'-דייט) הארצפערמיג; וואס האט די פארם פון דעם הארץ-צייכען [אויף קארטען].

cor'dately *adv.* (קאהר'-דייט-לי) אין דער פארם פון א הארץ.

cor'ded *a.* (קאהר'-דעד) געבונדען מיט שטריק; געשטרייפט; אויסגעלעגט אין קלאפטער [ווענען האלץ וואס איז אויסגעלעגט אין קלאפטער].

Cordelier' *n.* (קאהר-דע-ליעהר') א פראנציסקאנער מאנאך; א נאמען פון א פאליטישען קלוב אין פאריז אין דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן.

cor'delle *n. and v.* (קאהר'-דעל) א געדרעהטער שטריק, א קאנאט; ציהען א שיף מיט א קאנאט.

cor'dial *a. and n.* (קאהר'-דזשעל) הארציג, הערצליך, פריינדליך; וואס מאכט פרעהליך, מונטער; וואס שטארקט; א מיטעל צו שטארקען דאס הארץ, א מיטעל צו ערמונטערען [אין מעדיצין]; א זיסער, שמעקעדיגער ליקער.

cordial'ity *n.* (קאהר-דזשעל'-אי-טי) הארציגקייט, ווארעמע פריינדליכקייט.

He received me with great cordiality.

cor'dially *adv.* (קאהר'-דזשעל-אי) הארציג; מיט ווארעמע פריינדליכע געפיהלען.

Hoping to hear from you, I am cordially yours.

cor'dialness *n.* (קאהר'-דזשעל-נעס) ז. *cordiality*

cor'diform *a.* (קאהר'-די-פארם) וואס האט די פארם פון א הארץ.

cordille'ra *n.* (קאהר-דיל-יעי'-רא) א קייט פון בערג.

cor'don *n.* (קאהר'-דאן) א קארדאן, שיפען אדער סאלדאטען וואס האלטען וואך; א גרופע מענשען וואס בעוואכען א פלאץ, אז קיינער זאל אהין ערלויבניס אהין ניט אריינקומען און פון דארט ניט ארויסגעהן; א שנור [אלס בעציערונג אויף קליידער, אויך אלס צייכען פון א ראנג אדער פון אנגעהערינקייט צו אן ארדען].

cor'dovan *n.* (קאהר'-דא-ווען) שפאנישער לעדער; לעדער פון פערדען-פעל.

cord'-sling *n.* (קאהרד'-סלינג) א שטיין-שליידערער מיט לאנגע שטריק אדער רימענס.

cord'-stitch *n.* (קאהרד'-סטיטש) א קייטען-שטיך [אזא נאט אין שטיקעריי, וואס זעהט אויס נעפלאכטען ווי א קייטעל].

cor'duroy *n. and v.* (קאהר'-דיו-ראי) א דיקער געשטרייפטער באוועל-שטאף; וואס איז געמאכט פון דיעזען שטאף אדער איז געשטרייפט ווי דיעזער שטאף; א וועג אויסגעלעגט מיט קלעצלעך; אויסלעגען א בלאטיגען וועג מיט קלעצלעך.

cor'duroy road (קאהר'-דיו-ראי ראוד) א וועג וואס איז אויסגעפלאסטערט מיט קלעצלעך.

cord'wain *n.* (קאהרד'-הויין) שפאנישער לעדער.

cord'wainer *n.* (קאהרד'-הויי-נער) א לעדער-ארבייטער; א שוסטער.

cord'wainery *n.* (קאהרד'-הוויי-נער-אי) דאס ארבייטען ביי לעדער; שוסטעריי.

cord'-wood *n.* (קאהרד'-הוואוד) קלאפטער=האלץ [האלץ געשניטען אין דער לענג פון א קלאפטער].

cord'-work *n.* (קאהרד'-הוואירק) שטיקעריי.

core *n. and v.* (קאור) דאס אינווענינסטע פון עפעס; דער קערן, דאס הארץ; דאס צענטראלע, דאס וויכטיגסטע, דער עצם; דאס הארץ פון א פרוכט, וואו עס געפינען זיך די זוימען אדער די יאדרעס; א קערן פון ליים אדער זאמד וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פורעם צו גיסען מעטאל=שטיקער, וועלכע האבען א חלל; די צאהל ארבייטס=שטונדען ביי מינען=ארבייטער; א לעבער=קראנקהייט ביי שאף; אן אייטער=קראנקהייט ביי קיה; ארויסנעהמען דאס אינווענינסטע פון א פרוכט, ארויסנעהמען די יאדרעס; מאכען א קערן פאר א פורעם צום גיסען מעטאלען; גיסען מעטאלען אין א פורעם מיט א קערן; איינזאלצען און פערפערטיגען צום טריקענען [הערינג].

co-re'gent *n.* (קאו-רי'-דזשענט) א מיט=הערשער.

core'less *a.* (קאור'-לעס) אהן ביינער=מארך; שוואך, קראפטלאז.

corelig'ionist *n.* (קאו-רי-לידזש'-אנ-איסט) איינער וואס בעלאנגט צו דערזעלבער רעליגיאן.

core'-wheel *n.* (קאור'-הוויעל) א מאשין=ראד וואס זיינע צייהנער זיינען נעשניטען פון אינווענינג און וועלכער ווערט בעטריבען פון אן אנדער צאהן=ראד וואס לויפט אין איהם.

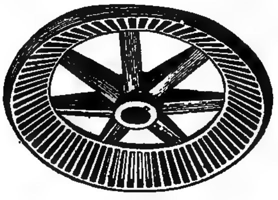

Core-wheel

corf *n.* (קארף) א קארב, אין וועלכען מען טראגט איבער קויהלען אין די קויהלען=מינען; אן ענגלישע מאס פאר קויהלען.

coria'ceous *a.* (קאו-רי-איי'-שיאס) וואס איז נעמאכט פון לעדער אדער וואס איז עהנליך צו לעדער.

corian'der *n.* (קאו-רי-ענ'-דער) דער קאריאנדער [א מין געווירץ=פלאנצע]; די פרוכט פון די קאריאנדער=פלאנצען.

Corin'thian *a.* (קא-רינ'-טהי-ען) וואס אנבעלאנגט צו קארינטה [א פארצייטיגע גריכישע שטאדט] אדער איהר בוי=קונסט; רייך; אויסגעלאסען, תאוה'דיג.

co'rium *n.* (קאו'-רי-אם) די אונטערשטע הויט=שיכט.

cork *n., v. and a.* (קאהרק) דער קארקען=בוים; די קארע פון א קארקען=בוים; א קארק, א פראפקע; פערשטאפען מיט א קארק; פערשטאפען דאס מויל, צווינגען צו שווייגען; אויסשמירען מיט א צוברענטען קארק; געמאכט פון קארק.

cor'ker *n.* (קאהר'-קער) איינער וואס פערשטאפט, פערקארקעוועט; אן אינסטרומענט פונאנדערצוציהען שיף; דאס וואס האקט אב א געשפרעך אדער דעבאטע; אן ארגומענט, אויף וועלכען מען קען ניט ענטפערען; עטוואס וואס מאכט דאס ווייטערע דיסקוטירען פון א פראגע אוננוציטיג אדער אונמעגליך; איינער וואס ברענגט א שטרייט צו אן ענדע; א געלונגענער עקזאמען.

cor'kiness *n.* (קאהר'-קי-נעס) דאס זיין עהנליך צו א קארק.

cork'ing *a.* (קאהרק'-אינג) פיין, גרויסארטיג, אויסגעצייכענט.

We had a perfectly corking time.

cork'-jack'et *n.* (קאהרק'-דזשעק'-עט) א שווים=יאק [א יאק פון קארקען=האלץ אויפצוהאלטען א שווימער אויף'ן וואסער].

cork'-machine' *n.* (קאהרק'-מע-שין') א מאשין צו מאכען קארקעס.

cork'screw *n., a. and v.* (קאהרק'-סקרוה) א קארקענציהער, א פראפענציהער; וואס האט די פארמע פון א קארקענציהער; דרעהען זיך ווי א קארקען=ציהער.

cork'-tree *n.* (קאהרק'-טריע) דער קארקען=בוים [דער בוים וואס פון זיין קארע ווערען געמאכט קארקעס].

Cork-tree

cor'ky *a.* (קאהר'-קי) קארקען=ארטיג; איינגעצויגען, פערוועלקט; וואס שמעקט מיט קארק [ווי וויין]

corm *n.* (קאהרם) א פלאנצע מיט א דיקען שטענגעל עהנליך צו א ציבעלע.

cor'morant *n. and a.* (קאהר'-מא-רענט) א באקלאן [א גרויסער ים=פויגעל מיט א שטארקען קרומען שנאבעל און א לאנגען האלז. ער צייכענט זיך אויף אוים דערמיט וואס ער איז זעהר פרעסעריש]; א זולל וסובא, א פרעסער; וואס האט די אייגענשאפטען פון א באקלאן [זולל וסובא].

Cormorant

corn *n. and v.* (קאהרן) קוקורוזע, מאיס, טערקישע ווייץ; קארן; נעטריידע; א היהנעראויג; איינזאלצען; צומאלען אויף קערנדלעך.

corn'-ball *n.* (קאהרנ'-באהל) א קניידעל פון קוקורוזע, אייער און צוקער.

corn'bind *n.* (קאהרנ'-באינד) די אקער=ווינדע [א מין ווילד גראז, וואס וואקסט אויף די ווענען פון די פעלדער, איבער=הויפט וואו עס איז פערזייהט נעטריידע].

corn'-blade *n.* (קאהרנ'-בלעד) דער בלאט פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-bread *n.* (קאהרנ'-ברעד) ברויט נעבאקען פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cake *n.* (קאהרנ'-קייק) א טארט אדער קוכען נעבאקען פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-chand'ler *n.* (קאהרנ'-טשענד'-לער) א תבואה=הענדלער.

corn'-clea'ner *n.* (קאהרנ'-קליע'-נער) א מאשין, וועלכע טיילט אוים די קערנער פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ] און רייניגט זיי.

corn'-cob *n.* (קאהרנ'-קאב) דער זאנג פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cock'le *n.* (קאהרנ'-קאקל) די קארנראד [א מין מאנקרויט, וואקסט אין פריהלינגביים אקערען די פעלדער, האט גיפטיגע קערנער].

corn coun'try (קאהרן קאנ'-טרי) א לאנד וואס פראדוצירט קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-crake *n.* (קאהרנ'-קרייק) דער וואכטעל=קעניג [א מין פויגעל וואס געפינט זיך צווישען די תבואות אין פעלדער].

corn'-crib *n.* (קאהרנ'-קריב) א שייער צו טריקענען קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cut'ter *n.* (קאהרנ'-קאט'-ער) א שנייד=מאשין [צו שניידען תבואות]; איינער וואס שניידט אוים היהנער=אויגען [מאזאלעס].

corn'-dodg'er *n.* (קאהרן'-דאדזש'-ער) א קיכעל פון קוקורוזע=מעהל.

corn'-drill *n.* (קאהרנ'-דריל) א מאשין צום זייהען קוקורוזע.

cor'nea *n.* (קאהר'-ני-ע) די הארן=הויט פון אויג.

cor'neal *a.* (קאהר'-ני-על) וואס איז שייך צו דער הארן=הויט פון אויג.

corned *a.* (קאהרנד) איינגעזאלצען און נעפעקעלט, ווי געפעקעלטע פלייש.

corned beef (קאהרנד ביעף) נעפעקעלטע רינד=פלייש.

cor'nel *n.* (קאהר'-נעל) דער קארנעל קארשענבוים [א קליין בוימעלע וועלכעס בליהט אין פריהלינג מיט קליינע געלבע בלימעלעך און דערנאך וואקסען אוים אויף איהם א מין רויטליכע קארשען].

corne'lian *a.* (קאהר-ניע'-ליען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צום קארנעל=קארשענבוים.

cor'neous *a.* (קאהר'-ני-אס) פון הארן; הארן=ארטיג.

cor'ner *n. and v.* (קאהר'-נער) א ווינקעל, א ראג; אזא דריי=עקיגע געצייג [בענוצט אין בוך=בינדעריי צו בעפוצען די ווינקלען פון א בוך]; דאס מאנאפאליזירען אדער דאס אריינכאפען דעם גאנצען זאפאס פון סחורה אויף'ן מארק, כדי צו קאנטראלירען דעם מקח; דאס פערשפארען אין א ווינקעל, דאס צודריקען צו דער וואנד [דאס ארויסנעהן אין א ויכוח מיט אזא ארגומענט, אויף וועלכען דער געגנער קען ניט ענטפערען]; פערטרייבען אין א ווינקעל, צושפארען צו דער

וואנד; שטעלען אין פערלעגענהייט; אויס־
קויפען די גאנצע סחורה אויף'ן מארק, כדי
דערנאך צו קאנטראלירען די מקחים.

cor'nered *a.* (קאהר'-נערד) 1. וואס האט
ווינקלען; 2. צוגעשפארט צו דער וואנד,
געבראכט אין א פערלעגענהייט.
2. He was cornered by my arguments.

cor'ner-house *n.* (קאהר'-נער-האוס)
א ווינקעל־הויז.

cor'ner-piece *n.* (קאהר'-נער-פיעס) א
ווינקעל־שטיק [א שטיקעל אייזען אדער
אנדער מעטאל אין דער פארמע פון
א "ד" צו פערשטארקען צוויי שטי־
קער וואס גהען זיך צונויף אין א ווינ־
קעל].

cor'ner-post *n.* (קאהר'-נער-פאוסט)
א ווינקעל־באלקען, ווינקעל־סלופ.

cor'ner-stone *n.* (קאהר'-נער-סטאון)
דער ווינקעלשטיין פון א געביידע; דער
גרונדשטיין, יסוד.
The committee arranged for the laying of the corner-stone of the synagogue.

cor'ner-tooth *n.* (קאהר'-נער-טוהטה)
א ווינקעל־צאהן אדער באק־צאהן ביי א
פערד [וואקסט אויס ווען דאס פערד איז
אלט פיער א האלב יאהר].

cor'nerwise *adv.* (קאהר'-נער-הוואיז)
מיט'ן ווינקעל פאראויס; שרעג, באלכסון,
דיאגאנאל.

cor'net *n.* (קאהר'-נעט) [א קארנעט
מין מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט];
א פלאג, א כאהן; א פאהנענטרעגער; א
קאוואלעריע־אפיציר. פון נידריגען ראנג;
א מין אלטפרענקיש היטעל.

cor'net-à-pis'tons *n.* (קאהר'-נעט-ע-
פיס'-טאנז) קארנעט־א־פיסטאן [א מוזי־
קאלישער בלאז־אינסטרומענט].

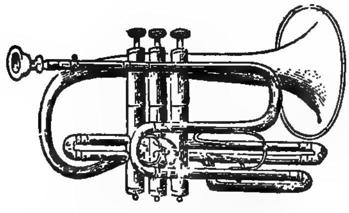
Cornet-a-Pistons

cor'netcy *n.* (קאהר'-נעט-סי) דאס אמט
פון א פלאג־טרעגער אדער פון אן אפיציר
פון נידריגען ראנג [אין דער קאוואלע־
ריע].

cor'neter *n.* (קאהר'-נעט-ער) א טרו־
באטש, דער וואס בלאזט אין א טרובע.

cor'nettist *n.* (קאהר'-נעט-איסט) איי־
נער וואס שפיעלט אויף'ן קארנעט.
ז. *cornet*

corn'-exchange' *n.* (קאהרן'-עקס-
טשיינדזש') געטריידע־בערזע [דער ארט
וואו תבואות ווערען געקויפט און פער־
קויפט].

corn'-fac'tor *n.* (קאהרן'-פעק'-טאר)
א מעקלער פון תבואות.

corn'-fan *n.* (קאהרן'-פען) אזא זיפ
אבצוטיילען די תבואות פון די מעקענע.

corn'-field *n.* (קאהרן'-פיעלד) א פעלד
בעוואקסען מיט קוקורוזע [טערקישע
ווייץ].

corn'-flag *n.* (קאהרן'-פלעג) דער
שווערטעל [אזא מין פלאנצע מיט רוי־
טע אדער ווייסע בלומען].

corn'-floor *n.* (קאהרן'-פלאור) דער
פערהארטעוועטער, גלאטער באדען פון א
שייער, אויף וועלכען מען דרעשט תבואה.

corn'-flow'er *n.* (קאהרן'-פלאו'-[illegible])
די קארן־בלום [א בלויע בלום וועלכע
וואקסט צווישען תבואה].

corn'-frit'ter *n.* (קאהרן'-פריט'-ער) א
קוכען פון צוריבענע קוקורוזע [טערקישע
ווייץ] מיט מילך און אייער.

corn'-hus'ker *n.* (קאהרן'-האס'-קער)
א מאשין אויסצושיילען קוקורוזע פון די
שאלעכץ.

corn'-hus'king *n.* (קאהרן'-האס'-קינג)
א פערזאמלונג פון פריינד און שכנים ביי
א פערמער צו העלפען איהם אויסדרעשען
די קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

cor'nice *n.* (קאהר'-ניס) א קארניז, א גע־
זימס פון א געביידע; א לייסטעל ארום
די וואנד אין א צימער אויף וועלכען מען
הענגט אויף בילדער.

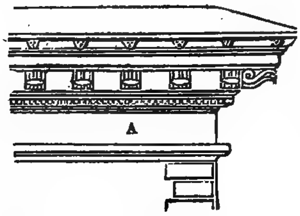
Cornice

cor'nicle *n.* (קאהר'-ניקל) א קליינער
הארן; א פלאץ אין דעם קערפער פון א
פלאנץ־לויז, דורך וועלכען זי גיט ארויס
אזא זיסע פליסיגקייט.

cornic'ulate *a.* (קאהר-ניק'-יו-לייט)
וואס האט הערנער; וואס האט די פארם
פון א האלבער לבנה.

cornif'ic *a.* (קאהר-ניפ'-איק) וואס
בריינגט ארויס הערנער אדער הארן־
שטאף; וואס פערהארטעוועט ווי הארן.

cor'niform *a.* (קאהר'-ני-פארם) וואס
האט די פארם פון א הארן.

cornig'erous *a.* (קאהר-נידזש'-ע-ראס)
וואס האט הערנער.

cor'ning-house *n.* (קאהר'-נינג-האוס)
א פולווער־מיהל.

Cor'nish *n.* and *a.* (קאהר'-ניש) וואס
איז שייך צו קארנוואל [א גראפשאפט
אין ענגלאנד]; די אלטע שפראך פון
קארנוואל.

cor'nist *n.* (קאהר'-ניסט) איינער וואס
שפיעלט אויף א קארנעט.

corn'-land *n.* (קאהרן'-לענד) א תבואה־
פעלד.

corn'-laws *n.* (קאהרן'-לאהז) די ענג־
לישע געזעצע פון די יאהרען 1436—1842
וועגען דעם אבצאהל אויף אריינגעפיהרטע
און ארויסגעפיהרטע תבואה.

corn'less *a.* (קאהרן'-לעס) וואס האט
ניט קיין תבואה.

corn'-loft *n.* (קאהרן'-לאפט) א שפייכ־
לער.

corn'-mar'ket *n.* (קאהרן'-מאר'-קעט)
א תבואה־מארק.

corn'-mer'chant *n.* (קאהרן'-מויר'-
טשענט) א תבואה־הענדלער.

corn'-me'ter *n.* (קאהרן'-מי'-טער) איי־
נער וואס מעסט תבואה; אן אפיציעלער
תבואה־מעסטער.

corn'-mill *n.* (קאהרן'-מיל) א מיהל
צו מאהלען קוקורוזע.

corn'-mint *n.* (קאהרן'-מינט) די
אקערמינצע [אזא פלאנצע].

corn'-pipe *n.* (קאהרן'-פאיפ) א שטרוי־
רעהרעל.

corn'-plan'ter *n.* (קאהרן'-פלענ'-טער)
אזא מאשין צום זייהען קוקורוזע [טער־
קישע ווייץ].

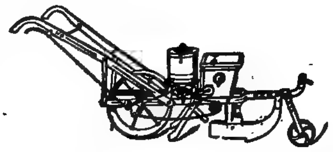
Corn-planter

corn'-plas'ter *n.* (קאהרן'-פלעס'-טער)
א היהנער־אויגען־פלאסטער.

corn'-pop'py *n.* (קאהרן'-פאפ'-אי)
די אקערמאהן אדער די קלאטשרויז [אזא
בלום].

corn'-rent *n.* (קאהרן'-רענט) פאכט־
צינזען אין ענגלאנד, וואס ווערען גע־
צאהלט ניט מיט געלד, נאר מיט תבואה.

corn'-rose *n.* (קאהרן'-ראוז)
ז. *corn-poppy*

corn'-sal'ad *n.* (קאהרן'-סעל'-עד)
פעלד־סאלאט [אזא פלאנצע].

corn'-shuck *n.* (קאהרן'-שאק) די
שאלעכץ פון קוקורוזע־קערנער.

corn'-spir'it *n.* (קאהרן'-ספיר'-איט)
קוקורוזע־בראנפען.

corn'-stalk *n.* (קאהרן'-סטאהק) א
שטענגעל פון א קוקורוזע־פלאנצע.

corn'-starch *n.* (קאהרן'-סטארטש)
קראכמאל געמאכט פון קוקורוזע; קוקורו־
זע־מעהל.

corn'stone *n.* (קאהרן'-סטאון) דער רוי־
טער קאלך־שטיין.

corn'-trade *n.* (קאהרן'-טרייד) תבואה־
האנדעל.

cornuco'pia *n.* (קאהר-ניו-קאו'-פי-א)
דער פילהארן [א צייכען פון איבער־
פלוס, פון רייכקייט]; א הארנפערמיגע
כלי אנגעפילט מיט נים און צוקערגעבעקס.

Cornuco'pia *n.* (קאהר-ניו-קאו'-פי-א)
א מין הארנפערמיגע גראזען.

cornute' *a.* (קאהר-ניוט') וואס האט
הערנער; הארנפערמיג.

cornu'ted *a.* (קאהר-ניו'-טעד)
ז. *cornute*

corn'-van *n.* (קאהרן'-ווען) א מאשין
וואס רייניגט אב די תבואה־קערנער פון
דער מעקענע.

corn'-wee'vil *n.* (קאהרן'-הוויע'-וויל)
דער שווארצער קארן־ווארם [אזא אינ־
זעקט וואס שעדיגט תבואה].

cor'ny *a.* (קאהר'-ני) וואס איז עהנליך
צו קארן; וואס ענטהאלט אדער וואס איז
פול מיט קארן; וואס פראדוצירט קארן;
וואס איז געמאכט פון קארן; וואס שמעקט
ווי קארן; שכור.

cor'ol *n.* (קאר'-אל) ז. *corolla*

corol'la *n.* (קא-ראל'-א) א בלומען־
קרוינדעל [די אינוועניגסטע בלעטלעך
ביי א בלום].

corolla'ceous *a.* (קאר-א-ליי'-שיאס)
אומקרענצענד; וואס איז שייך אדער וואס
איז עהנליך צו א בלומען־קרוינדעל; וואס
שליסט איין ווי א קראנץ.

cor'ollary *n.* (קאר'-א-לע-רי) א שלוס
וואס פאלגט ממילא פון א פריהער בע־
וויזענעם אמת; א זאך, וואס ווערט בע־
וויזען אויף דעמזעלבען שטייגער ווי דאס
פריהערדיגע.
The necessity for good citizenship is an essential corollary of the principle of good government.

coro'na *n.* (קא-ראו'-נא) א קרוין; א

בלומען-קראַנץ מיט וועלכען מען פלעגט אין רוים בעציערען די קעפּ פון זיעגרייכע אַרמעע-פיהרער; דער שטראַהלען-קרייז אַרום אַ הימלישען קערפּער; דער שטראַהלען-קרייז פון דער נאָרד-ליכט; דער שפּיץ פון קאָפּ; דער פלאַכער טייל פון אַ געזימס; דער טייל פון צאָהן וואָס איז איבער די יאַסלעס.

cor'onach *n.* (קאר'-א-נעק) ז. ***coranach***.

cor'onal *n. and a.* (קאר'-א-נעל) אַ קרוין; אַ קראַנץ; דער שטערנביין; וואָס געהערט צום שפּיץ פון קאָפּ; וואָס איז שייך צום שטראַהלען-קרייז אַרום אַ הימלישען קערפּער; קרוינאַרטיג; רונד.

cor'onally *adv.* (קאר'-א-נעל-אי) אין דער פאָרם פון אַ קרוין; אויף אַ רונדען שטייגער.

cor'onal su'ture (קאר'-א-נעל סיו'-טשור) די נאָהט וואָס בילדעט זיך אויף דעם פּלאַץ, וואו די שטערנביינער פון קאָפּ זיינען פעראייניגט.

cor'onary *n. and a.* (קאר'-א-נע-רי) וואָס איז שייך צו אַ קרוין אָדער אַ קראַנץ; אַרומרינגלענדיג; דער קליינער ביין אין אונטערשטען טייל פון אַ פערדס פוס.

cor'onary ar'tery (קאר'-א-נע-רי אַר'-טע-רי) איינע פון די צוויי אַרטעריען וואָס שפּייזען די האַרץ-מוסקולען מיט בלוט.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

cor'onary vein (קאר'-א-נע-רי וויין) איינער פון די בלוט-אָדערען וואָס געפינען זיך אין די האַרץ-מוסקולען.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

corona'tion *n.* (קאר-א-ניי'-שאַן) די קאָראָנאַציע; די קרוינונג; די הייראַטס-צערעמאָניע אין גריכענלאַנד און אין רוסלאַנד, וואָס בעשטעהט אין דעם וואָס דער גלח לעגט אַרויף אויף די קעפּ פון די פערהייראַטע מעשענע קרוינען אָדער בלומען-קראַנצען.

corona'tion-oath *n.* (קאר-א-ניי'-שאַן-אָוטה) די שבועה וואָס דער געקרוינטער הערשער גיט בעת זיין קרוינונג.

cor'oner *n.* (קאר'-א-נער) אַ בעאַמטער, וועמעס אויפגאַבע בעשטעהט הויפּטזעכליך צו מאַכען אונטערזוכונגען וועגען פערדעכטיגע טויטען-פעלע.

cor'oner's court (קאר'-א-נערז קאָורט) אַ קאָראָנער'ס געריכטס-הויז.

cor'oner's in'quest (קאר'-א-נערז אינ'-קהוועסט) דעם קאָראָנער'ס געריכטס-אונטערזוכונג וועגען אַ פערדעכטיגען טויטען-פאַל.

cor'oner's ju'ry (קאר'-א-נערז דזשו'-רי) אַ געריכט פון געשוואָרענע אונטער דעם קאָראָנער'ס פאָרזיץ, וואָס דאַרף אורטיילען וועגען אַ פערדעכטיגען טויטען-פאַל.

cor'onet *n.* (קאר'-א-נעט) אַ קרוין [פון די אַדעליגע און פון די מיטגליעדער פון דער קעניגליכער פאַמיליע]; אַ קראַנץ; אַ פרויען-קאָפּ-בעציערונג אין דער פאָרמע פון אַ האַלבען קרייז; די אויבערשטע טייל פון אַ פערד'ס קאָפּיטע; אַ קרייז פון ביינדלעך, האָר א. ד. ג. ביי דעם עק פון אַ קערפּער-גליעד ביי אינזעקטען.

coro'niform *a.* (קא-ראָו'-ני-פאָרם) קרוינפערמיג.

cor'onoid *a.* (קאר'-א-נאָיד) קראַנץ-פערמיג; וואָס האָט די פאָרם פון אַ שנאָבעל פון אַ וואָראָנע [ראָב].

cor'onule *n.* (קאר'-א-ניול) דאָס פּוך בינטעלע אויף זאָמען-קערנער.

cor'poral *n. and a.* (קאהר'-פּאַ-רעל) קערפּערליך, פיזיש, גשמיות'דיג, וואָס אַנבעלאַנגט צום חומר; אַ קאָפּראַלנער [אַן אונטער-אָפיציר אין דער אַרמעע]; אַ לייוועגטענע דעקע, מיט וועלכער מען דעקט צו די הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אָבענד-מאָהל אין דער קריסטליכער קירך.

corpora'le *n.* (קאהר-פּאַ-ריי'-לי) אַ לייוועגטענע דעקע, מיט וועלכער מען דעקט צו די הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אָבענד-מאָהל אין די קריסטליכע קירכען.

corporal'ity *n.* (קאהר-פּאַ-רעל'-אי-טי) קערפּערליכקייט; דאָס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

cor'porally *adv.* (קאהר'-פּאַ-רעל-אי) קערפּערליך.

cor'poral oath (קאהר'-פּאַ-רעל אָוטה) אַ שבועה, וועלכע מען גיט אָנריהרענדיג דערביי אַ הייליגע זאַך.

cor'poral pun'ishment (קאהר'-פּאַ-רעל פּאַנ'-איש-מענט) קערפּערליכע שטראָף, לייב-שטראָף.

cor'poralship *n.* (קאהר'-פּאַ-רעל-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ קאָפּראַלנער [אַן אונטער-אָפיציר אין דער אַרמעע].

cor'porate *v. and a.* (קאהר'-פּאַ-רייט) פעראייניגט; וואָס אַנבעלאַנגט צו קאָרפּאָראַציאָן; געמיינשאַפטליך, קאָלעקטיוו; פעראייניגען; זיך פעראייניגען.

cor'porate bod'y (קאהר'-פּאַ-רייט באַד'-אי) אַ קאָרפּאָראַציאָן; אַ פעראייניגונג פון איניגע פּערזאָנען פאַר אַ געמיינשאַפטליכען צוועק אָדער אונטערנעהמונג.

cor'porate fran'chise (קאהר'-פּאַ-רייט פרענ'-טשיז) אַ פּריווילעגיע וואָס אַ קאָרפּאָראַציאָן קריגט פון אַ רעגיערונג.

cor'porately *adv.* (קאהר'-פּאַ-רייט-לי) אַלס אַ גאַנצע קערפּערשאַפט; אויף אַ גשמיות'דיגען שטייגער.

cor'porateness *n.* (קאהר'-פּאַ-רייט-נעס) דאָס זיין פעראייניגט אין אַ קאָרפּאָראַציאָן.

corpora'tion *n.* (קאהר-פּאַ-ריי'-שאַן) אַ קאָרפּאָראַציאָן [אַ קערפּערשאַפט, וואָס האָט דאָס געזעצליכע רעכט אויף בעשטימטע אונטערנעהמונגען און ווערט פון געזעץ אַנערקענט אַלס יורידישע פּערזאָן; די רעכטע און די טהעטיגקייט פון אַ קאָרפּאָראַציאָן זיינען ניט אָבהענגיג פון די מיטגליעדער וואָס שטעלען זי צוזאַמען]; אַ בעל-הבית'יש בייכעל.

corpora'tion-bill *n.* (קאהר-פּאַ-ריי'-שאַן-ביל) אַ געזעץ וועגען קאָרפּאָראַציאָנען.

corpora'tion coun'sel (קאהר-פּאַ-ריי'-שאַן קאָונ'-סעל) אַן אַדוואָקאַט, וואָס איז אַנגעשטעלט ביי אַ שטאָדט-פערוואַלטונג; אַן אַדוואָקאַט פון אַ קאָרפּאָראַציאָן.

cor'porative *a.* (קאהר'-פּאַ-רע-טיוו) וואָס איז פעראייניגט אין אַ קאָרפּאָראַציאָן; וואָס האָט אַ שייכות צו אַ קאָרפּאָראַציאָן.

cor'porator *n.* (קאהר'-פּאַ-ריי-טאָר) אַ מיטגליעד פון אַ קאָרפּאָראַציאָן, הויפּטזעכליך אַזעלכער, וואָס איז געוועזען פון די גרינדער פון דער קאָרפּאָראַציאָן.

corpo'real *a.* (קאהר-פּאָו'-רי-על) קערפּערליך, פיזיש, גשמיות'דיג.

corpo'realist *n.* (קאהר-פּאָו'-רי-על-איסט) איינער וואָס גלויבט ניט דאָס עס עקזיסטירט אַ גייסט בעזונדער פון קערפּער].

corporeal'ity *n.* (קאהר-פּאָו-רי-על'-אי-טי) דאָס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

corpore'ity *n.* (קאהר-פּאַ-רי'-אי-טי) דאָס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

cor'posant *n.* (קאהר'-פּאַ-זענט) אַ קנויל עלעקטרישע ליכט וואָס זעהט זיך אָפּט אַרום אַ שיף אין אַ שטורמדיגען וועטער.

corps *n.* (קאָור) אַ קערפּערשאַפט; אַ קאָרפּוס [אַן אַרמעע סאָלדאַטען]; אַ סטודענטישע געזעלשאַפט [אין די דייטשע אוניווערזיטעטען].

corps d'armée' *n.* (קאָור-דאַר-מיי') אַ קאָרפּוס [אַן אַרמעע סאָלדאַטען].

corps de garde (קאָור דע גאַרד) אַ וואַך; אַ פּלאַץ וואו אַ וואַך געפינט זיך.

corps de réserve' (קאָור דע רע-זערוו') דער רעזערוו קאָרפּוס [סאָלדאַטען וואָס ווערען געהאַלטען אויסער דער שלאַכט גרייט צו קומען צו הילף זייערע חברים אין שלאַכט, ווען עס וועט נויטיג זיין].

corps diplomatique' (קאָור דיפּ-לאָ-מע-טיק') דער דיפּלאָמאַטישער קאָרפּוס [די פערטרעטער פון אויסלענדישע רעגיערונגען אין אַ לאַנד].

corpse *n.* (קאָהרפּס) אַ מת, אַ טויטער קערפּער [הויפּטזעכליך פון אַ מענשען].

corpse'-can'dle *n.* (קאָהרפּס'-קענדל) אַ ליכט, וואָס מען שטעלט אַוועק לעבען אַ מת; די ליכט-שיין וואָס מען זעהט אָפּט אויף די קברים אויף בית-עלמין'ס.

corpse'-gate *n.* (קאָהרפּס'-גייט) אַ אָבדאַך ביים אַריינגאַנג אין אַ קירכען-הויף, וואו מען האַלט די טרונע מיט'ן טויטען-קערפּער, ווען עס קומט אויס צו וואַרטען אויף דעם גלח.

corps vo'lant (קאָור וואָו'-לענט) אַ לייכטע אַרמעע-אָבטיילונג וואָס איז בעשטימט פאַר שנעלע בעוועגונגען אין צייט פון מלחמה.

cor'pulence *n.* (קאהר'-פּיו-לענס) פולקייט, פעטקייט, דיקקייט.

cor'pulency *n.* (קאהר'-פּיו-לענ-סי) ז. ***corpulence***.

cor'pulent *a.* (קאהר'-פּיו-לענט) גענעזעצט, פעט, דיק; וואָס האָט אַ גרויסען דיקען קערפּער.

cor'pulently *adv.* (קאהר'-פּיו-לענט-לי) דורך דיקקייט; צוליעב דעם גרויסען אויסזעהן פון קערפּער.

cor'pus *n.* (קאהר'-פּאַס) אַ קערפּער; אַ מאַטעריעלער געגענשטאַנד; די זאַמלונג פון עלעמענטען אָדער פאַקטען גענומען צוזאַמען.

cor'puscle *n.* (קאהר'-פּאַסל) אַ קליין קערפּערל; אַ קליין טיילכעלע שטאָף; אַ צעלע.

corpus'cular *a.* (קאהר-פּאַס'-קיו-לער) וואָס געהערט צו קליינע טיילכעלעך שטאָף; וואָס בעשטעהט פון אָדער צוטיילט זיך אין קליינע טיילכעלעך שטאָף.

corpuscula'rian *n. and a.* (קאהר-פּאַס-קיו-ליי'-רי-ען) וואָס בעשטעהט פון קליינע טיילכעלעך שטאָף; וואָס אַנבעלאַנגט צו די אַטאָמישע פילאָזאָפיע [די פילאָזאָפיע וואָס וויל ערקלערען אַלע נאַטור ערשיינונגען דורך די שטענדיגע בע-

וועגונגען און פערשיעדענע פערבינדונגען פון די אטאמען]; אן אנהענגער פון די אטאמישע פילאזאפיע.

corpus'cule *n.* (קאהר-פאס'-קיול) ז. ***corpuscle***

cor'pus delic'ti (קאהר'-פאס דע-ליק'-טי) די הויפט=פאקטען, וועלכע בעווייזען, אז דער בעשולדיגטער האט בעגאנגען א געוויסען פערברעכען.

Cor'pus Ju'ris Canon'ici (קאהר'-פאס דזשו'-רים קע-נאנ'-אי-סי) די זאמלונג פון אלע דינים און תקנות פון דער קאטוילישער קירך.

Cor'pus Ju'ris Civ'ilis (קאהר'-פאס דזשו'-רים סיוו'-אי-לים) די זאמלונג אדער קאדעקס פון דער גאנצער רוימישער געזעצגעבונג [דער קאדעקס פון דעם ביזאנטישען קייזער יוסטיניאן].

cor'racle *n.* (קאר'-עקל) ז. ***coracle***

corra'diate *v.* (קא-ריי'-די-אייט) קאנצענטרירען אין איין פונקט.

corradia'tion *n.* (קא-ריי-די-איי'-שאן) דאס קאנצענטרירען אין איין פונקט [ווי דאס קאנצענטרירען פון ליכטשטראהלען אין א ברען=גלאז].

corral' *v. and n.* (קא-רעל') אריינטרייבען אין אן ארומגעצאמטען פלאץ; פאנגען; צונעהמען פאר זיך; צודריקען צום וואנד [אין א ויכוח]; אן ארומגעצאמטער פלאץ; א שטעלכעל.

correct' *v. and a.* (קא-רעקט') פערבעסערען; קארעגירען; טאדלען, שטראפען; קארעקט, ריכטיג, אקוראט.

It is easier to make mistakes than to **correct** them.

correc'table *a.* (קא-רעק'-טעבל) וואס קען אויסגעבעסערט ווערען.

correc'tion *n.* (קא-רעק'-שאן) דאס פערריכטען אדער אויסבעסערען; אויסבעסערונג; דאס אויסבעסערען איינעם דורך מוסר אדער בעשטראפונג.

correc'tional *a.* (קא-רעק'-שאנ-על) 1. וואס פיהרט צום אויסבעסערען; 2. וואס בעסערט אוים [ווי א געוויסע שוהלע וואס בעסערט אוים שלעכטע קינדער].

2. The delinquent boy was sent to a **correctional** institution.

correc'tive *a. and n.* (קא-רעק'-טיוו) וואס קען אויסבעסערען; וואס בעסערט אוים; עפעס וואס קען פערבעסערען דאס, וואס איז שעדליך אדער ניט ריכטיג.

correc'tively *adv.* (קא-רעק'-טיוו-לי) פערבעסערענד; אויף'ן אופן פון פערבעסערונג.

correct'ly *adv.* (קא-רעקט'-לי) ריכטיג; אהן פעהלערען.

correct'ness *n.* (קא-רעקט'-נעס) פינקטליכקייט; ריכטינקייט; דאס זיין קארעקט.

correc'tor *n.* (קא-רעק'-טאר) דער פערבעסערער; איינער וואס בעסערט אוים פעהלערען; איינער וואס בעסערט אוים דורך מוסר.

correg'idor *n.* (קא-רעדזש'-אי-דאהר) דער הויפט מאגיסטראט פון א שפאנישער שטאדט.

cor'rei *n.* (קאר'-אי) א הייל אין א בארג.

correlate' *v.* (קאר-אי-לייט') צופאסען צוויי אדער עטליכע זאכען, אז זיי זאלען זיך געפינען אין אן אינערליכע פערבינדונג; שטעלען אין א געגענזייטיגער בעציהונג; זיין אין אן אינערליכע שייכות מיט נאך איינעם אדער מיט נאך עפעס.

Our teacher **correlates** the subjects of history and geography.

cor'relate *a. and n.* (קאר'-אי-לייט) וואס געפינט זיך אין אן אינערליכען צוזאמענהאנג; אין א געגענזייטיגער בעציהונג; דאס וואס געפינט זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער זאך.

correla'tion *n.* (קאר-אי-ליי'-שאן) געגענזייטיגע בעציהונג; די שייכות פון צוויי אדער עטליכע זאכען וואס זיינען צוזאמענגעבונדען איינע מיט די אנדערע.

correl'ative *a. and n.* (קא-רעל'-ע-טיוו) וואס בעציהט זיך אויף עפעס; וואס געפינט זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער פערזאן אדער זאך; געגענזייטיג ווירקענד איינע אויף די אנדערע; אין גראמאטיק—וואס געפינען זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג [ווי די ווערטער: ענטוועדער—אדער; אויף וויפיעל — אויף אזוי פיעל א. ד. ג.]; אזעלכע ווערטער.

correl'atively *adv.* (קא-רעל'-ע-טיוו-לי) דורך געגענזייטיגע בעציהונג.

correl'ativeness *n.* (קא-רעל'-ע-טיוו-נעס) דאס בעציהען זיך איינער אויף'ן אנדערען; די געגענזייטיגע שייכות פון זאכען, וואס געפינען זיך אין א געוויסער פערבינדונג.

correspond' *v.* (קאר-ע-ספאנד') ענטשפרעכען, זיין צוגעפאסט צו עפעס; זיין אין דעם זעלבינען ערך ווי אן אנדער זאך; איבעראיינשטימען; קארעספאנדירען, בריעף שרייבען איינע צו די אנדערע.

correspon'dence *n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענס) ענטשפרעכונג, צוגעפאסטקייט איינע צו די אנדערע; גלייכקייט, איבעראיינשטימונג; בריעף=וועקסעל; קארעספאנדענץ; פריינדליכע בעציהונגען.

correspon'dency *n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענ-סי) ז. ***correspondence***

correspon'dent *a. and n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענט) פאסענד; געהעריג; א קארעספאנדענט; איינער מיט וועמען מען פיהרט אן געוויסע בעציהונגען דורך בריעף=וועקסעל.

correspon'dently *adv.* (קאר-ע-ספאנ'-דענט-לי) דורך צופאסען איינע צו די אנדערע; דורך בריעף=וועקסעל.

correspon'ding *a.* (קאר-ע-ספאנ'-דינג) 1. ענטשפרעכענד; 2. שטעהענדיג אין דערזעלבער בעציהונג; 3. זייענדיג צוגעפאסט איינער צום אנדערען; 4. אנפיהרענדיג א בריעף=וועקסעל.

2. We have **corresponding** positions in different offices. 4. We have been **corresponding** for some years.

correspon'ding an'gles (קאר-ע-ספאנ'-דינג ענגלז) אין געאמעטריע — קארעספאנדירענדע אדער געגענאיבערליעגענדע ווינקלען [ווי די ווינקלען 1 און 5 אדער 3 און 7 אין דער צייכנונג].

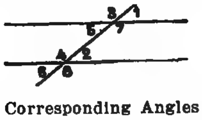

Corresponding Angles

correspon'ding clerk (קאר-ע-ספאנ'-דינג קלוירק) אן אנגעשטעלטער אין א קאנטאר, וואס פיהרט די קארעספאנדענץ.

correspon'dingly *adv.* (קאר-ע-ספאנ'-דינג-לי) אויף א צוגעפאסטען שטייגער; ענטשפרעכענד.

correspon'ding sec'retary (קאר-ע-ספאנ'-דינג סעק'-רי-טע-רי) א סעקרעטער פון א פעראיין וואס פיהרט די קארעספאנדענץ פון פעראיין.

cor'ridor *n.* (קאר'-אי-דאהר) א קארידאר, א דורכגאנג אין א געביידע.

corrigibil'ity *n.* (קאר'-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיין אויסגעבעסערט [ווי געוויסע שלעכטע מדות וואס קענען אויסגעבעסערט ווערען].

cor'rigible *a.* (קאר'-אי-דזשיבל) וואס קען אויסגעבעסערט אדער פערריכט ווערען.

cor'rigibleness *n.* (קאר'-אי-דזשיבל-נעס) ז. ***corrigibility***

corri'val *n., a. and v.* (קא-ראי'-וועל) א קאנקורענט, איינער וואס שטרייט מיט'ן אנדערען אין דערגרייכען די זעלביגע זאך; קאנקורירענד; קאנקורירען.

corrob'orant *n. and a.* (קא-ראב'-א-רענט) וואס קרעפטיגט; א מעדיצין צום קרעפטיגען.

corrob'orate *v.* (קא-ראב'-א-רייט) בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען [גאנץ אונאבהענגיג זאגען דאס זעלבע וואס איינער האט געזאגט און דערמיט בעשטעטיגען זיינע רייד].

The plaintiff testified. The evidence of five other witnesses **corroborated** his testimony.

corrob'orater *n.* (קא-ראב'-א-ריי-טער) איינער וואס בעשטעטיגט אדער בעקרעפטיגט [אימעצענס רייד].

corrobora'tion *n.* (קא-ראב-א-ריי'-שאן) דאס בעקרעפטיגען, דאס בעשטעטיגען; עפעס וואס איז בעשטעטיגט.

corrob'orative *n. and a.* (קא-ראב'-א-ריי-טיוו) וואס בעשטעטיגט; וואס קרעפטיגט; א קרעפטיגונגס=מיטעל.

corrob'oratory *a.* (קא-ראב'-א-ריי-טא-רי) וואס קרעפטיגט.

corrode' *v.* (קא-ראוד') צופרעסען, אויספרעסען [הויפטזעכליך ווענען כעמישער ווירקונג].

The action of the air tends to **corrode** iron.

corro'dent *a. and n.* (קא-ראו'-דענט) צופרעסענד; א כעמישער שטאף וואס צופרעסט.

corrodibil'ity *n.* (קא-ראו-די-ביל'-אי-טי) דאס וואס קען צופרעסען ווערען [דורך א כעמישער ווירקונג].

corro'dible *a.* (קא-ראו'-דיבל) וואס קען צופרעסען ווערען [דורך א כעמישער ווירקונג].

corrosibil'ity *n.* (קא-ראו-סי-ביל'-אי-טי) ז. ***corrodibility***

corro'sible *a.* (קא-ראו'-סיבל) ז. ***corrodent***

corro'sion *n.* (קא-ראו'-זשאן) דאס צופרעסען [הויפטזעכליך דורך כעמישע ווירקונג].

corro'sive *a. and n.* (קא-ראנ'-סיוו) צופרעסענד; עפעס וואס צופרעסט [ווי א כעמישער שטאף].

corro'sively *adv.* (קא-ראו'-סיוו-לי) דורך צופרעסונג; אויף א צופרעסענדען אדער צושטערענדען אופן; ווי א צופרעסענדער כעמישער שטאף.

corro'siveness *n.* (קא-ראו'-סיוו-נעס) די איינענשאפט פון קענען צופרעסען; אן איינענשאפט פון א כעמישען שטאף וואס צופרעסט.

corro'sive sub'limate (קא-ראו'-סיוו סאב'-לי-מייט) קוועקזילבער=כלאריד [אזא כעמישער שטאף וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון גלייכע טיילען פון געוועהנליכע זאלץ און קוועקזילבער].

corrosiv'ity *n.* (קאר-א-סיוו'-אי-טי) ז. ***corrosiveness***

cor'rugant *a.* (קאר'-או-גענט) וואס קען

זיך קנייטשען, אדער זיך אויסלעגען אין פאלדען ; וואס קען צוזאמענגעשרומפען ווערען.

cor'rugate *v. and a.* (קאר'-או-גייט) צוקנייטשען ; אויסלעגען אין פאלדען ; צוקנייטשט, אויסגעלעגט אין פאלדען, צוזאמענגעשרומפען.

cor'rugated *a.* (קאר'-או-גיי-טעד) געקנייטשט, צוזאמענגעשרומפען.

cor'rugated pa'per (קאר'-או-גיי-טעד פיי'-פער) דיקעס, שארסטקעס פאקפאפיער, געקנייטשט אין פאלדען, אום עס צו מאכען עלאסטיש.

corruga'tion *n.* (קאר-או-גיי'-שאן) קנייטשונג ; א קנייטש ; דאס זיין געקנייטשט אדער אין פאלדען.

cor'rugator *n.* (קאר'-או-גיי-טאר) אין מעדיצין — א מוסקעל וואס ציהט צונויף אין קנייטשען [ווי למשל דער אויגען-ברעמען-מוסקעל].

corrupt' *v. and a.* (קא-ראפט') קארופטירען, פערדארבען, ברייננען צו א צושטאנד פון פוילען ; פערפעלשען ; אראבפיהרען פון גוטען וועג ; אונטערקויפען ; געבען שוחד ; אנשטעקען, פערגיפטען [מיט קראנקהייטען] ; ווערען קארופט ; ווערען אונריין, פערדארבען, פערפוילט ; פערדארבען ; אונעהרליך ; אראבגעפיהרט פון גוטען וועג ; אונטערגעקויפט ; פערפעלשט ; פאלש.

corrup'ted *a.* (קא-ראפ'-טעד) פערדארבען ; אונריין, פערפעלשט ; אונטערגעקויפט ; אראבגעפיהרט פון גוטען וועג.

corrup'ted prac'tice (קא-ראפ'-טעד פרעק'-טיס) שוחד, בעשטעכונג, דאס אונטערקויפען אימיצען, דאס זיין אונטערגעקויפט.

corrup'ter *n.* (קא-ראפ'-טער) פערדערבער, פערפיהרער ; פערפעלשער.

corruptibil'ity *n.* (קא-ראפ-טי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט, מעגליכקייט אדער נייגונג צו ווערען פערדארבען, פערפיהרט, פערפעלשט אדער אונטערגעקויפט.

corrup'tible *a.* (קא-ראפ'-טיבל) וואס קען ווערען פערפעלשט, פערדארבען אדער פערפוילט; וואס קען ווערען קארופט, וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון גלייכען וועג ; וואס קען אונטערגעקויפט ווערען.

corrup'tibleness *n.* (קא-ראפ'-טיבל-נעס) דאס קענען פערדארבען ווערען אדער פערפעלשט ווערען ; די נייגונג אנצונעהמען שוחד, מאראליש פערדארבען ווערען.

corrup'tibly *adv.* (קא-ראפ'-טי-בלי) אויף א פערדארבענדען אופן ; דורך פערפעלשונג ; דורך שוחד.

corrup'tion *n.* (קא-ראפ'-שאן) קארופציאן ; פערדארבונג; פערדארבענהייט; דאס פוילען ; דאס פערפעלשען ; פעלשונג; אונעהרליכקייט ; אונריינקייט ; דאס זיין אדער דאס ווערען אונטערגעקויפט; שוחד; אייטער פון א וואונד : דער שאנדפלעק, וואס א פערברעכער ברייגנט דורך זיין פערברעכען זיין פאמיליע.

corrup'tionist *n.* (קא-ראפ'-שאנ-איסט) א פערטיידיגער פון קארופציאן אדער פון מאראלישער פערדארבענהייט ; איינער וואס גיט שוחד [כאבאר].

corrup'tive *a.* (קא-ראפ'-טיוו) קארופטירענד, וואס האט די פעהיגקייט צו פערדארבען אדער אנצושטעקען [מיט א קראנקהייט].

corrupt'less *a.* (קא-ראפט'-לעס) וואס קען ניט קארופטירט ווערען ; וואס קען ניט פערדארבען ווערען ; עהרליך.

corrupt'ly *adv.* (קא-ראפט'-לי) אויף א פערדארבענעם אדער פערדארבענדען אופן; דורך אונעהרליכקייט ; דורך קריגען כאבאר אדער זייטיגע אונגעזעצליכע און אונעהרליכע הכנסות פון אן אמט.

corrupt'ness *n.* (קא-ראפט'-נעס) דאס זיין קארופטירט, פערדארבען, אונעהרליך; דאס זיין פויל אדער פערפעלשט.

corrupt'ress *n.* (קא-ראפט'-רעס) איינע וואס פערדארבט, פיהרט אראב פון דרך הישר.

cor'sac *n.* (קאהר'-סעק) דער קארסאק [א סטעפען-פוקס].

cor'sage *n.* (קאהר'-סאזש) א קארסאזש [דער אויבערשטער טייל פון א פרויען-קלייד פון דער טאליע ביז'ן האלז, אויסער די ארבעל].

cor'sair *n.* (קאהר'-סעהר) א ים-רויבער; א רויבער-שיף ; אזא פיש.

cor'sak *n.* (קאהר'-סעק) ז. *corsac*

corse *n.* (קאהרס) א מת ; א טויטער קערפער [הויפטזעכליך פון א מענשען].

cor. sec. אן אבקירצונג פון *corresponding secretary*

corse'let *n. and v.* (קאהרס'-לעט) א פאנצער-קלייד ; א ברוסט-פאנצער ; דער טייל פון קערפער ביי אינזעקטען, וואו עס געפינען זיך די פליגעלעך און די פיסלעך; ארומנעהמען מיט א פאנצער אדער ווי מיט א פאנצער.

cor'set *n. and v.* (קאהר'-סעט) א קארסעט ; איינשנורעווען אין א קארסעט.

cors'let *n. and v.* (קאהרס'-לעט) ז. *corselet*

cors'ned *n.* (קאהרס'-נעד) א געהייליגט שטיקעל ברויט אדער קעז, וואס מען פלעגט אין ענגלאנד אין מיטעלאלטער געבען אויפעסען א בעשולדיגטען, אום אויסצוגעפינען, אויב ער איז שולדיג [מען האט דאן געגלויבט, אז אויב דער בעשולדיגטער איז ווירקליך שולדיג, וועט ער פון דעם שטיקעל ברויט אדער קעז קראנק ווערען].

cors'sy *a.* (קאהר'-סי) קארופט.

cortège' *n.* (קאהר-טייזש') א סוויטע ; בעגלייטונגס-בעדיענטע; א פראצעסיאן ; א פראצעסיאן ביי א לויה.

Cor'tes *n.* (קאהר'-טעס) דער שפאנישער אדער פארטוגעזישער פארלאמענט.

cor'tex *n.* (קאהר'-טעקס) א קארע, א שאלעכץ ; די קארע פון א ביניין-בוים ; עטוואס וואס איז קארע-ארטיג [וועגען קערפער-טיילען ביי מענשען און חיות] ; די אויבערשטע שיכט [אלס מעדיציני-שער אויסדרוק, ווי די אויבערשטע שיכט פון מארך א. ד. ג.].

cor'tical *a.* (קאהר'-טי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו קארע ; אויסערליך, וואס דעקט צו פון אויבען, וואס בעלאנגט צו דער אויבערשטער שיכט [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי דער אויבערשטער טייל פון מארך].

cor'ticate *a.* (קאהר'-טי-קייט) וואס האט א קארע אדער א דיקע שאלעכץ.

cor'ticated *a.* (קאהר'-טי-קיי-טעד) ז. *corticate*

cor'ticating *a.* (קאהר'-טי-קיי-טינג) וואס דיענט אלס קארע, שאלעכץ אדער אויסערליכער צודעק ; וואס בילדעט די קארע.

cortica'tion *n.* (קאהר-טי-קיי'-שאן) דאס אויסבילדען זיך אין א קארע אדער א שאלעכץ.

cortic'ic *a.* (קאהר-טיס'-איק) וואס איז געמאכט פון אדער האט א שייכות צו קארק.

corticif'erous *a.* (קאהר-טי-סיפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט ארוים קארע אדער עפעס וואס איז עהנליך צו קארע.

cortic'iform *a.* (קאהר-טיס'-[illegible]-פארם) וואס [illegible] עה[illegible] צו קארע.

cortici[illegible]'ic *a.* (קאה[illegible]טי-סינ'-איק) ז. *corticic*

cor'ticose *a.* (קאהר'-טי-קאוס) וואס איז געמאכט פון קארע ; וואס איז ווי קארע ; וואס האט אויף זיך א דיקע שאלעכץ ; וואס האט אן אויסערליכען צודעק [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי די אויבערשטע שיכט פון מארך] ;

cor'ticous *a.* (קאהר'-טי-קאס) ז. *corticose*

corun'dum *n.* (קא-ראנ'-דאם) קארונד, דימאנטשפאט, אלומיניום-אקסיד [ווערט געברויכט צום פאלירען. די קאלירטע טיילען פון'ם קארונד זיינען עדעל-שטיינער].

corus'cate *v.* (קא-ראס'-קייט) פינקלען ; גלענצען ; פלוצלונג אויפפלאמען, אויפבליצען.

corusca'tion *n.* (קאר-אס-קיי'-שאן) דאס פינקלען, בלישטשען, פלאמען, בליצען ; דאס פלוצלונגע אויפפלאמען אדער אויפבליצען ; ליכט-גלאנץ.

corve *n.* (קאהרוו) ז. *corf*

corvée' *n.* (קאהר-וויי') געצוואונגענע ארבייט [ווי פעררריכטען וועגען א. ד. ג.] פאר דעם הערשער אדער אייגענטימער פון לאנד [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

corvette' *n.* (קאהר-וועט') א קארוועטע [א קליינע הילצערנע קריעג-שיף].

corvet'to *n.* (קאהר-וועט'-או) ז. *curvet*

cor'vine *a.* (קאהר'-ווין) וואס געהערט צו דעם מין וואראנעס אדער קראהען ; וואס איז עהנליך צו א וואראנע.

Corvul'tur *n.* (קאהר-וואל'-טער) א מין אפריקאנישע קראהען, וואס האבען שנאבלען ווי א קארשון.

Cor'vus *n.* (קאהר'-וואס) דער מין ראבען ; א נאמען פון א געוויסער גרופע פון פיער שטערען [אין דער אלטער אסטראנאמיע].

cor'vus *n.* (קאהר'-וואס) אן אינסטרומענט, וואס איז פון די אלטע רוימער געברויכט געווארען צו צוברעכען פעסטונגס-ווענט אדער שיפען.

cor'ybant *n.* (קאר'-אי-בענט) אזא גאטהייט אין אלטען פריגיען [אין קליין אזיען]; א גלח אין דעם טעמפעל פון דער פריגישער געטין סיבעלע ; א פאנאטיש-גלויבינער ; א קאריבאנט [איינער וואס קומט אריין אין ווילדען עקסטאז, וואס ווערט ווילד, וואס ווערט ווילד און משוגע פון עקסטאז אזוי אז ער הויבט אן צו זעהן פאנטאסטישע בילדער].

coryban'tiasm *n.* (קאר-אי-בענ'-טי-עזם) ז. *corybantism*

coryban'tic *a.* (קאר-אי-בענ'-טיק) ווילד אויפגערעגט ; וואס איז אין א ווילדען עקסטאז ; וואס ליידט פון קאריבאנטיזם [אזא משוגעת, ווען מען זעהט וואכענד פאנטאסטישע בילדער].

cor'ybantism *n.* (קאר'-אי-בענ-טיזם) קאריבאנטיזם [א פאטאלאגישער צושטאנד, ווען דער קראנקער זעהט וואכענד פאנטאסטישע בילדער].

cor'ymb *n.* (קאר'-אימב) בײ פּלאַנצען, די בלומען אָדער די פּרוכטען װעלכע װאַקסען אין אַ פּלאַכע אָדער האַלב-רונ-דען בינטעל.

Corymb

corym'biate *a.* (קאַ-רימ'-בי-אײט) אַרויסברײנגענדיג בלומען אָדער פּרוכטען אין פּלאַכע אָדער האַלב-רונדע בינטלעך [װעגען פּלאַנצען].

corym'biated *a.* (קאַ-רימ'-בי-אײ-טעד) ז. ***corymbiate***

corymbif'erous *a.* (קאר-אימ-ביפ'-ע-ראַס) ז. ***corymbiate***

corym'bose *a.* (קאַ-רימ'-באָוס) װאָס איז שײך אָדער װאָס איז ענהליך צו פּלאַנ-צען, װאָס זײערע פּרוכטען אָדער בלומען װאַקסען אין פּלאַכע אָדער האַלב-רונדע בינטלעך.

corym'bous *a.* (קאַ-רימ'-באַס) ז. ***corymbose***

coryphæ'us *n.* (קאר-אי-פי'-אַס) ז. ***corypheus***

coryphée' *n.* (קאַ-רי-פײ') די הויפּט-טענצערין אָדער הויפּט-טענצער אין אַ באַ-לעט.

coryphe'us *n.* (קאר-אי-פי'-אַס) דער פיהרער פון די כאָר-טענץ אין דער אַל-טער גריכישער דראַמאַ; דער פיהרער פון אַ כאָר; אַ פיהרער.

cory'za *n.* (קאַ-ראַי'-זאַ) [אין מעדיצין] קאַטער אָדער אָנצינדונג אין נאָז און אין האַלז װאָס קומט פון פערקיהלונג].

cose'cant *n.* (קאָו-סי'-קענט) די קאָ-זעקאַנטע [אין אויסדרוק אין דער טרי-גאָנאָמעטריע צו בעצײכנען אַ געװיסע בע-ציהונג פון צװײ זײטען פון אַ דרײ-עק צו זײנע װינקלען. דיזע בעציהונג װערט אי-מער אויסגעדריקט אין אַ צאָהל, װאָס איז העכער װי 1, אָדער װאָס קען זײן גלײך צו 1].

cosec'tional *a.* (קאָו-סעק'-שאַנ-על) אין באָטאַניק — װאָס בעלאַנגט צו דער זעלביגער סעקציאָן [נאַטירליכע גרופּע].

cos'en *v.* (קאַז) אַבנאַרען, אַרײננאַרען.

cosen'tient *a.* (קאָו-סען'-שיענט) בע-מערקענד אָדער פיהלענד צוזאַמען מיט אַנדערע.

co'sey *a.* (קאָו'-זי) בעקװעם, װאַרם, גע-מיטליך.

He retired to his cosey study and began to read.

cosh'er *v.* (קאַש'-ער) שפּײזען מיט זיסע זאַכען, צערטלען; זײן פרײנדליך מיט אײ-נעם; פיהרען אַ שמועס; צװינגען צו גע-בען כיבוד אָדער אונטערהאַלטונג, װי שפּײז, װאָהנונג א. ד. ג.

cosh'ering *n.* (קאַש'-ער-אינג) דאָס רעכט פון פעאָדאַל [פּריץ] אין מיטעל-אַלטער צו װאָהנען בײ זײנע אונטערטהאַ-נען און לעבען אויף זײער רעכנונג.

cosh'ery *n.* (קאַש'-ער-אי) ז. ***coshering***

cosig'natory *a.* and *n.* (קאָו-סיג'-נע-טאָ-רי) װאָס איז פערבונדען מיט אַן אַנ-דערען אין אונטערשרײבען אַ קאָנטראַקט; אײנער, װעלכער שרײבט אונטער מיט נאָך אַנדערע אַ קאָנטראַקט.

Nearly all the nations of the world were cosignatories to the Hague arbitration treaty.

cosignif'icative *a.* (קאָו-סיג-ניפ'-אי-קײ-טיװ) װאָס האָט דיזעלביגע בעדײטונג.

co'sily *adv.* (קאָו'-זי-לי) מיט בעקװעמ-ליכקײט; אויף אַ בעקװעמליכען אופן.

cos'inage *n.* (קאַז'-נ-עדזש) בלוט-פער-װאַנדשאַפט.

co'sine *n.* (קאָו'-סאַין) [אַז] קאָזינוס אויסדרוק אין דער טריגאָנאָמעטריע װעל-כער בעצײכענט אַ געװיסע בעציהונג פון צװײ זײטען פון אַ דרײ-עק אין בעצוג צו דעם װינקעל, װעלכען זײ שליסען אײן. די-זע בעציהונג װערט אימער אויסגעדריקט אין אַ געװײסער צאָהל, װאָס קען ניט זײן העכער װי 1].

cos'mete *n.* (קאַס'-מיעט) אַ הויכער בע-אַמטער אין אַלט-גריכענלאַנד, װעלכער האָט געהאַט די אויפזיכט איבער דער ער-ציהונג פון יונגע לײט צו מאַכען פון זײ גוטע בירגער.

cosmet'ic *a.* and *n.* (קאַז-מעט'-איק) פערשעהנערנד; װאָס גיט צו שעהנקײט; קאָסמעטיק, מיטלען צו מאַכען שעהנער דעם קערפּער, װי פּודרע, פּאַרפיומען, א. ד. ג.].

cosmet'ical *a.* (קאַז-מעט'-אי-קעל) ז. ***cosmetic***

cosmetol'ogy *n.* (קאַז-מי-טאַל'-אָ-דזשי) די לעהרע װי אַזױ אויפצוהאַלטען דעם קערפּער שעהן און רײן.

cos'mic *a.* (קאַז'-מיק) װאָס געהערט צום קאָסמאָס [ז. ***cosmos***] װאָס איז שײך צו דער פילאָזאָפישער לעהרע װע-גען קאָסמאָס; אונגעהײער ברײט; אין אַסטראָנאָמיע — װאָס עס קומט פּאַר אין הימעל פּאַר'ן זונען-אויפגאַנג.

cos'mical *a.* (קאַז'-מי-קעל) ז. ***cosmic***

cos'mically *adv.* (קאַז'-מי-קעל-אי) בנוגע צום קאָסמאָס [ז. ***cosmos***]; מיט'ן זונען-אויפגאַנג.

cos'mism *n.* (קאַז'-מיזם) די פילאָזאָ-פישע שטה װעגען װעלט-אַל געגרינדעט אויף דער ענטװיקלונגס-לעהרע.

cosmocrat'ic *a.* (קאַז-מאָ-קרעט'-איק) װאָס איז שײך צו אַן אַלװעלטליכער מאָ-נאַרכיע.

cosmog'onal *a.* (קאַז-מאַג'-אָ-נעל) קאָסמאָגאָניש, װאָס איז שײך צו דער לעהרע װעגען די בעשאַפונג פון דער װעלט.

cosmogon'ic *a.* (קאַז-מאָ-גאַנ'-איק) קאָסמאָגאָניש, װאָס איז שײך צו דער לעהרע װעגען דער ענטשטעהונג פון דער װעלט.

cosmogon'ical *a.* (קאַז-מאָ-גאַנ'-איק-על) ז. ***cosmogonic***

cosmog'onist *n.* (קאַז-מאַג'-אָ-ניסט) דער װאָס בעשרײבט די ענטשטעהונג פון װעלט-אַל; דער װאָס איז בעקאַנט מיט די לעהרען װעגען די ענטשטעהונג פון דער װעלט.

cosmog'ony *n.* (קאַז-מאַג'-אָ-ני) די לעהרע װעגען די ענטשטעהונג פון דער װעלט.

cosmog'rapher *n.* (קאַז-מאַג'-רע-פער) דער װאָס שטודירט קאָסמאָגראַפיע [די בעשרײבונג פון דער ערד און הימלען].

cosmograph'ic *a.* (קאַז-מאָ-גרעפ'-איק) װאָס איז שײך צו קאָסמאָגראַפיע.

cosmograph'ical *a.* (קאַז-מאָ-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***cosmographic***

cosmograph'ically *adv.* (קאַז-מאָ-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אַ קאָסמאָגראַפי-שען אַרט, אויף'ן אַרט פון בעשרײבען די ערד מיט די שטערען און פּלאַנעטען.

cosmog'raphist *n.* (קאַז-מאַג'-רע-פיסט) ז. ***cosmographer***

cosmog'raphy *n.* (קאַז-מאַג'-רע-פי) קאָסמאָגראַפיע [בעשרײבונג און צײכנונ-גען פון דער ערד און די הימלען].

cos'molabe *n.* (קאַז'-מאָ-לײב) ז. ***astrolabe***

cosmol'atry *n.* (קאַז-מאַל'-אָ-טרי) דאָס דיענען די װעלט און איהרע ערשײנונגען אַלס אַ גאָט.

cosmolog'ic *a.* (קאַז-מאָ-לאַדזש'-איק) ז. ***cosmological***

cosmolog'ical *a.* (קאַז-מאָ-לאַדזש'-איק-על) קאָסמאָלאָגיש, װאָס איז שײך צו דער לעהרע װעגען די געזעצען װאָס הערשען אין װעלט-אַל.

cosmolog'ically *adv.* (קאַז-מאָ-לאַדזש'-אי-קעל-אי) אויף אַ קאָסמאָלאָגי-שען אַרט, לױט דער לעהרע װעגען די געזעצען, װעלכע הערשען אין װעלט-אַל.

cosmol'ogist *n.* (קאַז-מאַל'-אָ-דזשיסט) דער װאָס פאָרשט די פּראָבלעמען פון קאָס-מאָלאָגיע. ז. ***cosmology***

cosmol'ogy *n.* (קאַז-מאַל'-אָ-דזשי) קאָסמאָלאָגיע [די לעהרע װעגען װעלט-אַל, װעגען זײנע עלעמענטען און געזע-צען].

cosmom'etry *n.* (קאַז-מאַמ'-ע-טרי) װעלט-אויסמעסטונג; דאָס אויסמעסטען פון דער װעלט [דורך גראַדע, מינוטען, געאָגראַפישע לענג, געאָגראַפישע ברײט א. ד. ג.].

cosmoplas'tic *a.* (קאַז-מאָ-פּלעס'-טיק) װאָס געהערט צו דער אויסבילדונג פון דער װעלט.

cosmopol'itan *a.* and *n.* (קאַז-מאָ-פּאַל'-אי-טען) קאָסמאָפּאָליטיש; װאָס בע-לאַנגט צו דער גאַנצער װעלט; ניט פער-בונדען מיט קײן בעשטימטען אָרט; פרײ פון לאָקאַלע און נאַציאָנאַלע פּאָראורטײ-לען; װאָס פיהלט זיך אין אַלע טײלען פון דער װעלט װי בײ זיך אין דער הײם; ברײט פערשפּרײט איבער דער װעלט [װי למשל, געװיסע מינים פּלאַנצונגען אָדער חיות]; אַ קאָסמאָפּאָליט, אַ װעלט-בירגער.

cosmopol'itanism *n.* (קאַז-מאָ-פּאַל'-אי-טען-איזם) ז. ***cosmopolitism***

cosmop'olite *a.* and *n.* (קאַז-מאַפּ'-אָ-לאַיט) אַלגעמײן; קאָסמאָפּאָליטיש; אַ װעלט-בירגער; אײנער װאָס איז הײ-מיש אין דער גאַנצער װעלט; אַ פּלאַנץ אָדער חיה װאָס געפינט זיך אומעטום.

cosmopolit'ical *a.* (קאַז-מאָ-פּאָ-ליט'-אי-קעל) קאָסמאָפּאָליטיש; װאָס בעלאַנגט ניט צו קײן נאַציאָן.

cosmop'olitism *n.* (קאַז-מאַפּ'-אָ-לאַי-טיזם) װעלט-בירגערשאַפט.

cosmora'ma *n.* (קאַז-מאָ-ראַ'-מאַ) אַ מין פּאַנאָראַמאַ, אין װעלכער דער צושוי-ער זעהט אַ סעריע בילדער פון לאַנדשאַפ-טען, שטעדט און געבײדען אין זײער נאַ-טירליכער גרױס.

cos'mos *n.* (קאַז'-מאַס) דער קאָסמאָס [די גאַנצע װעלט מיט די הימלען און שטערען אַלס אַ האַרמאָנישע גאַנצע].

cos'moscope *n.* (קאז'-מא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו ציינען די פאזיציאן, די בעציהונג און די בעוועגונג פון דער זון, ערד און לבנה.

cos'mosphere *n.* (קאז'-מא-ספיער) אן אפאראט וואס ציינט די פאזיציאן פון דער ערד בנוגע צו בעשטימטע שטערען.

cos'motheism *n.* (קאז'-מא-טהיע-איזם) די לעהרע, אז גאט און די וועלט איז איינע און דיזעלבע זאך; פאנטהעאיזם.

cosmothet'ic *a.* (קאז-מא-טהעט'-איק) וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון אן אויסערליכער וועלט [עולם האצילות].

Cosne *n.* (קאון) א מין רויטער וויין [ווערט פראדוצירט אין פראנקרייך].

Cos'sack *n.* (קאס'-עק) א קאזאק.

cos'sas *n.* (קאס'-עז) אינדישער מוסלין [אזא מין דינער לייווענד].

cos'set *n. and v.* (קאס'-עט) א לעמעלע, וואס איז אויפגעהאדעוועט געווארען אהן דער מוטער; א ליעבלינג; צערטלען; איידעל ערציהען.

cost *v. and n.* (קאהסט) אויסרופען דעם פרייז [ווי אויף א בערזע]; פאדערען אדער פרעגען דעם מקח; קאסטען; זיין די אורזאכע פון א פערלוסט; דער מקח, פרייז; די אויסגאבען, הוצאות; דער ווערטה; די רעכנונג.

cos'ta *n.* (קאס'-טא) א ריפ; א ראנד, א זייט.

cos'tal *a.* (קאס'-טעל) וואס געהערט צו די ריפען אדער צום זייט פון קערפער.

cos'tate *a.* (קאס'-טייט) מיט ריפען.

cos'tated *a.* (קאס'-טיי-טעד) ז. *costate*

costean' *v.* (קאס-טיען') אונטערזוכען א שאכטע [מינע] דורך גראבען טיעפע גריבער אין דעם באדען פון דער שאכטע.

costea'ning *n.* (קאס-טיע'-נינג) דאס אונטערזוכען א שאכטע [מינע] דורך גראבען טיעפע גריבער אין באדען פון דער שאכטע.

costean'-pit *n.* (קאס-טיען'-פיט) אן אויסגעגראבענע גרוב צו אונטערזוכען דעם באדען פון א שאכטע [מינע].

cos'ter *n.* (קאס'-טער) ז. *costermonger*

cos'ter-boy *n.* (קאס'-טער-באי) א אינגעל וואס פערקויפט אין גאס פרוכט, גרינסען א. ד. ג.

cos'termonger *n. and a.* (קאס'-טער-מאנ-גער) א גאסען-פערקויפער פון פרוכט, גרינסען א. ד. ג. וואס שרייט אויס זיין סחורה; געלדזיכטיג; געמיין.

cost'-free *adv.* (קאהסט'-פריע) קאסטענפריי.

costicar'tilage *n.* (קאס-טי-קאר'-טי-לירדזש) ריפ-בראמשקע.

costif'erous *a.* (קאס-טיפ'-ע-ראס) וואס האט ריפען.

cos'tiform *a.* (קאס'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון א ריפ.

costiser'vical *a.* (קאס-טי-סויר'-ווי-קעל) וואס איז שייך צו די ריפען און האלז.

costispi'nal *a.* (קאס-טי-ספאי'-נעל) וואס האט ריפען און א רוקען-ביין [וועגען חיות].

cos'tive *a.* (קאס'-טיוו) וואס ליידט פון פערשטאפונג [עצירות]; הארטלייביג.

cos'tively *adv.* (קאס'-טיוו-לי) מיט פערשטאפונג [עצירות].

cos'tiveness *n.* (קאס'-טיוו-נעס) פערשטאפונג [עצירות].

cost'less *a.* (קאהסט'-לעס) אהן קאסטען, וואס קאסט גארניט.

cost'liness *n.* (קאהסט'-לי-נעס) טהייערקייט, קאסטשפיעליגקייט.

cost'ly *a. and adv.* (קאהסט'-לי) טהייער, קאסטשפיעליג; אויף א טהייערען, קאסטשפיעליגען אופן.
I received a costly birthday gift.

cost'mary *n.* (קאסט'-מע-רי) פרויענמינצע [א גארטען-פלאנצע וואס וואקסט אין זיד-אייראפא און האט זעהר גוט שמעקענדע בלעטער].

cost'-price *n.* (קאהסט'-פראיס) קאסטען-פרייז [קרן].
The goods were sold at cost-price.

cos'trel *n.* (קאס'-טרעל) אזא אלטע ליימענע אדער הילצערנע פלאש מיט צוויי אויערען.

cost'-sheet *n.* (קאהסט'-שיעט) א קאסטען-רעכנונג פון אן אונטערנעהמונג.

cos'tume *n.* (קאס'-טיום) א קאסטיום.

costume' *v.* (קאס-טיום') אנטהאן א קאסטיום; זיך אויספוצען אין א קאסטיום [ווי פאר א באל א. ד. ג.].

cos'tumed *a.* (קאס'-טיומד) אויסגעפוצט אין א קאסטיום.
The mourners were costumed in black.

costu'mer *n.* (קאס-טיו'-מער) איינער וואס פערפארטיגט אדער פערבארגט קאסטיומען [פאר בעלער, טעאטער א. ד. ג.].

cost what it may (קאהסט הוואט איט מיי) עס מעג קאסטען וואס עס וויל; עס מעג דונערען און בליצען.

cosupreme' *n. and a.* (קא-סו-פריעם') א מיט-רעגיערער, מיט-הערשער; מיט-הערשענד.

cosure'ty *n.* (קא-שור'-טי) א מיט-ערוב [דער וואס איז מיט נאך איינעם ערוב פאר אימעצען].

co'sy *n. and a.* (קאו'-זי) בעקוועם, ווארעם; אזא קאלפאק מיט וועלכען מען בעדעקט א טהעע-קענדעל, אז דיא טהעע זאל ניט קאלט ווערען.

cot *n.* (קאט) א דארפישעם הייזעל; א בעטעל; א וויגעלע; א שיידעלע [אויף א פינגער צו פערהיטען איהם פון א וואונד].

cotan'gent *n.* (קאו-טענ'-דזשענט) א קאטאנגענטע [א געוויסע בעציהונג צווישען די זייטען-ליניעס פון דרייעק אין טריגאנאמעטריע].

cot'-bed *n.* (קאט'-בעד) א וויגעלע.

cot'betty *n.* (קאט'-בעט-אי) א מאן אין א ספאדניצע [א מאן וואס טהוט די הויז-ארבייט פון דער פרוי].

cote *n.* (קאוט) א שעפסען-שטאל.

côtelette' *n.* (קאו-טע-לעט') א קאטלעט.

cotempora'neous *a.* (קאו-טעם-פא-ריי'-ני-אס) ז. *contemporaneous*

cotem'porary *n. and a.* (קאו-טעמ'-פא-רע-רי) ז. *contemporary*

coten'ancy *n.* (קאו-טענ'-ען-סי) דאס זיין א מיט-בעוואהנער אדער א מיט-פאכטער [פון א הויז].

coten'ant *n.* (קאו-טענ'-ענט) א מיט-בעוואהנער [אין א הויז].

co'terie *n.* (קאו'-טע-רי) א געזעלשאפט, א קרייז פון פריינד וואס פערזאמלען זיך פאר וויסענשאפטליכע אדער ליטעראַרישע אונטערהאלטונגען אדער דיסקוסיאנען.

coter'minous *a.* (קאו-טויר'-מי-נאס) ז. *conterminous*

cot'gare *n.* (קאט'-גייר) אבפאל פון וואל אדער פלאקס.

cothur'nal *a.* (קא-טהויר'-נעל) וואס איז שייך צו די קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל] וואס די גריכישע אדער רוימישע אקטיארען פלעגען טראגען ביים שפיעלען; טראגיש; וואס איז שייך צו דראמא.

cothur'nate *a.* (קא-טהויר'-נייט) אנגעטהאן אין קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל]; טראגיש.

cothur'nated *a.* (קא-טהויר'-ניי-טעד) ז. *cothurnate*

cothur'nus *n.* (קא-טהויר'-נאס) אזעלבע קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל] וואס די גריכישע אדער רוימישע אקטיארען פלעגען טראגען ביים שפיעלען; א טראגעדיע.

cotic'ular *a.* (קא-טיק'-יו-לער) וואס איז שייך צו א שארפשטיין; וואס איז ענהליך צו א שארפשטיין.

coti'dal *a.* (קאו-טאי'-דעל) פון גלייכער פלוט [אין בעצוג צו דער הויבונג פון וואסער אין ים וואס פערגיסט דעם ברעג יעדען טאג אין דערזעלבער צייט].

cotil'lion *n.* (קא-טיל'-יאן) קאטיליאן [א מין טאנץ]; א מין וואלענע געוואנד פון ווייס און שווארץ פאר פרויען-קליידער.

cot'land *n.* (קאט'-לענד) דאס לאנד וואס געהערט צו א הייזעל.

cot'quean *n.* (קאט'-קהוויען) א מאן וואס טהוט פרויען-ארבייט; א מאן-עהנליכע פרוי.

cotrustee' *n.* (קאו-טראס-טיע') א מיט-נאמן [דער וועלכער איז א נאמן נאך מיט איינעם].

cots'wold *n.* (קאטס'-וואולד) אן אפען גרין-בעוואקסען פעלד וואס ווערט בענוצט פאר פיטערען שעפסען.

cot'tage *n.* (קאט'-עדזש) א דארפיש אדער איינפאך הייזעל; א ניט זעהר גרויס הויז אין א זומער-פלאץ אדער אין א פארשטאדט; א הויז אין א פערגניגונגס-פלאץ.

cot'tage cheese (קאט'-עדזש טשיעז) צווארעך.

cot'taged *a.* (קאט'-עדזשד) פערבויט מיט קליינע הייזלעך.

cot'tager *n.* (קאט'-ע-דזשער) איינער וואס וואהנט אין א דארפישען הייזעל אדער אין א הויז אין א פערגניגונגס-פלאץ.

cot'ter *n.* (קאט'-ער) איינער וואס וואהנט אין א קליין דארפיש הייזעל; א קליין [א קייל] צו פערפעסטיגען א מאשינען-טייל, אז ער זאל זיצען פעסט און זאל זיך ניט דרעהען.

cot'ter-drill *n.* (קאט'-ער-דריל) אזא דריל צום בויערען לעכער וואו עס דארף אריינגעשלאגען ווערען א קליין [א קייל].

cot'tered *a.* (קאט'-ערד) צונויפגעשלאסען מיט א קליין [א קייל].

cot'terel *n.* (קאט'-ער-על) א קליין [קייל] צו בעפעסטיגען א מאשינען-טייל, ער זאל זיצען פעסט און ניט דרעהען זיך.

cot'tier *n.* (קאט'-אי-ער) איינער וואס וואהנט אין א דארפיש הייזעל.

cot'ton *n., a. and v.* (קאטן) וואטע; באוועל; באוועל-פאדים; באוועל-שטאף; באוועל-פלאנצע; געמאכט פון באוועל; ווערען פוכיג ווי וואטע; צופאסען; ווערען נאהנט; קומען אין א נאהנטע שייכות; בעקומען א ניגונג צו עטוואס.

cot'tonade *n.* (קאטנ'-אייד) דיקע באוועלנע שטאף.

cot'ton-cake *n.* (קאטנ'-קייק) דער קוכען וואס בלייבט פון די באוועל־זוימען נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דאס אויל.

cot'ton flan'nel (קאטן פלענ'-על) באוועל־פלאנעל [אזא פוכיגער באוועל־שטאף].

cot'ton-gin *n.* (קאטנ'-דזשין) א מאשין צו רייניגען באוועל פון די באוועל־קערנער.

cot'ton goods (קאטן גודז) באוועלנע סחורה.

cot'ton-grass *n.* (קאטנ'-גרעס) וואלגראז [אזא פלאנצע וואס האט אויף זיך א וואטען־עהנליכע פוך]. ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

cot'ton is king (קאטן איז קינג) דאס באוועל הערשט [ווענען דער הערשאפט פון די רייכע באוועל־פלאנטאטארס אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פאר דעם בירגער־קריעג צו בעפרייען די נעגער פון שקלאפעריי].

cot'tonize *v.* (קאטנ'-איז) מאכען עהנליך צו באוועל.

cot'tonizing *n.* (קאטנ'-אי-זינג) דאס צובערייטען פלאקס אדער האנף אזוי, אז מען זאל עס קענען שפינען אויף באוועל־מאשינען.

cot'ton-lord *n.* (קאטנ'-לאהרד) א רייכער באוועל־פאבריקאנט.

cot'ton-machine' *n.* (קאטנ'-מע-שין') א מאשין צו שפינען באוועל.

cot'ton-manufac'tory *n.* (קאטנ'-מענ-יו-פעק'-טא-רי) א באוועל־פאבריק.

cot'ton-mill *n.* (קאטנ'-מיל) ז. *cotton-manufactory*

cottonoc'racy *n.* (קאטנ-אק'-רע-סי) די הערשאפט אדער פאליטישער איינפלוס פון די רייכע באוועל־פלאנטאטארס אין די זיד־שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, בעזאנדערס פאר דעם בירגער־קריעג צו בעפרייען די נעגער פון שקלאפעריי.

cot'ton-pick'er *n.* (קאטנ'-פיק'-ער) א מאשין אראבצונעהמען באוועל פון פעלד; א מאשין צום רייניגען באוועל פון שמוץ נאכדעם ווי עס איז אראבגענומען פון פעלד.

cot'ton-plant *n.* (קאטנ'-פלענט) די באוועל־פלאנצע.

Cotton-plant

cot'ton-plan'ter *n.* (קאטנ'-פלענ'-טער) איינער וואס פראדוצירט באוועל, א באוועל־פלאנטאטאר; א מאשין צום פלאנצען באוועל.

cot'ton-pow'der *n.* (קאטנ'-פאו'-דער) אן אויפרייסענדער פולווער וואס ווערט געמאכט פון שיס־וואטע.

cot'ton-press *n.* (קאטנ'-פרעס) א פרעס־מאשין צונויפצופרעסען באוועל אין פעק.

cot'ton-rush *n.* (קאטנ'-ראש) ז. *cotton-grass*

cot'ton sat'in (קאטן סעט'-אין) סאטין, באוועל־אטלאס.

cot'ton-seed *n.* (קאטנ'-סיעד) די זוימען [זאמ] פון דער באוועל־פלאנצע.

cot'ton-seed clea'ner (קאטנ'-סיעד קליע'-נער) א מאשין צום רייניגען די זוימען [זאמ] פון דער באוועל־פלאנצע.

cot'ton-seed meal (קאטנ'-סיעד מיעל) די קערנער פון דער באוועל־פלאנצע נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דאס אויל.

cot'ton-seed oil (קאטנ'-סיעד איל) דאס אויל וואס ווערט געמאכט פון די זוימען [זאמ] פון דער באוועל־פלאנצע.

cot'ton-shrub *n.* (קאטנ'-שראב) ז. *cotton-plant*

cot'ton-stai'ner *n.* (קאטנ'-סטיי'-נער) אזא אינזעקט וואס בעפארבט די באוועל־פלאנצען אין א רויטליכען אדער געלבליכען קאליר.

Cot'ton States (קאטן סטייטס) די שטאאטען אין אמעריקא וואו עס ווערט אם מייסטען געפלאנצט באוועל [ווי אלאבאמא, מיסיסיפי א. ד. ג.].

cot'ton-sweep *n.* (קאטנ'-סהוויעפ) אזא קליינער אקער־אייזען וואס ווערט בענוצט ביי דער בעארבייטונג פון באוועל־פעלדער.

cot'tontail *n.* (קאטנ'-טייל) דער וואלד־קראליק [וואלד־קאנינכען].

cot'ton-this'tle *n.* (קאטנ'-טהיסל) אזא דארן־פלאנצע, וואס האט א ווייסען קאליר.

cot'ton-thread *n.* (קאטנ'-טהרעד) באוועלנע פאדים.

cot'ton-tree *n.* (קאטנ'-טריע) אזא קליין ביימעל וואס זיינע זוימען [זאמ] זיינען בעדעקט מיט אזא דיגעם פוך.

cot'ton vel'vet (קאטן וועל'-וועט) באוועל־סאמעט [א נאכגעמאכטער סאמעט פאבריצירט פון באוועל].

cot'ton-waste *n.* (קאטנ'-הוויסט) דער אבפאל פון באוועל ביי דער פאבריצירונג פון וואטע אדער באוועל־פאדים.

cot'tonweed *n.* (קאטנ'-הוויעד) אזא ווילד גראז וואס איז בעדעקט מיט פוכיגע הערלעך.

cot'tonwood *n.* (קאטנ'-הוואוד) אזא זארט פאפעל־בוים אין אמעריקא.

cot'ton-wool *n.* (קאטנ'-הוואול) דער רויער באוועל־פוך ווי ער ווערט אראבגענומען פון פעלד.

cot'ton-worm *n.* (קאטנ'-הווארם) דער באוועל־ווארים [אזא ווארים וואס ברייננט פיעל שאדען די באוועל־פלאנטאציעס].

cot'tony *a.* (קאטנ'-אי) ווי וואטע; פוכיג.

cot'ton-yarn *n.* (קאטנ'-יארן) ז. *cotton-thread*

cot'trel *n.* (קאט'-רעל) אזא אונטערשטעל פאר א טאפ וואס ווערט געשטעלט אויף א פייער.

cot'yla *n.* (קאט'-אי-לא) א געלענק־אויסהוילונג [די אויסהוילונג פון א געלענק־ביין וואס זעהט אויס ווי א שיסעלע].

cot'yle *n.* (קאט'-אי-לי) אזא אלטע גריכישע פליסיגקייטס־מאס; אזא קליינע טרינק־כלי; א געלענק־אויסהוילונג.

cotyle'don *n.* (קאט-אי-לי'-דאן) דאס זוימען־בלעטעל, דאס ערשטע בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זוימען [זאמ].

cotyle'donal *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-על) וואס איז שייך צו א זוימען־בלעטעל אדער צו דעם ערשטען בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זוימען [זאמ].

cotyle'donar *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-אר) ז. *cotyledonal*

cotyle'donary *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-איי-רי) ז. *cotyledonous*

cotyle'donous *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-אס) וואס האט זוימען־בלעטער [ווענען פלאנצען].

cotyl'iform *a.* (קא-טיל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א געלענק־אויסהוילונג, וואס האט די פארם פון א שיסעלע.

cot'yloid *a.* (קאט'-אי-לאיד) עהנליך צו א שיסעלע; עהנליך צו א געלענק־אויסהוילונג.

couch *v. and n.* (קאוטש) אוועקלעגען, זיך אוועקלעגען [צום רוהען]; לעגען אויף א בעט; זיך צונויפקארטשען [ווי א ליגענדע חיה]; זיך אנבויגען ווי אונטער א שווערער משא; זיך בעהאלטען; צווינגען זיך צו בעהאלטען; זיך צודריקען צום פלאץ, וואו מען ליגט; לעגען אין שיכטען; אויסשטיקען פיגורען אויף שטאף מיט זייד אדער מיט גאלד־בענדלעך; אנשמעלען א שפיעז ווי צום שטעכען; אויסדריקען אין ווערטער; אויסשטעכען די שטאר [א נעוויסע אפעראציע פאר אזא אויגען־קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט]; אויסרייסען דאס ווילדע גראז פון פעלד; א געלעגער; א קושעטקע; א רוהע־פלאץ פאר חיות; ווילד גראז.

cou'chant *a.* (קאו'-טשענט) ליגענדיג; ליגענדיג צונויפגעקארטשעט; איינגעבויגען; ליגענדיג מיט אן אויפגעהויבענעם קאפ [ווענען פיגורען פון חיות אויף א הערב]; שלאפענדיג אין א פלאץ; נעפינענדיג זיך.

cou'cher *n.* (קאו'-טשער) איינער וואס מאכט אן אפעראציע אויף אן אויג וואס איז בלינד געווארען פון שטאר; א רעגיסטער־בוך פון א קארפאראציע אדער פון א קלויסטער.

couch'-fel'low *n.* (קאוטש'-פעל'-או) א שלאפקאמעראד, א מיטוואוהנער אין א צימער.

couch'-grass *n.* (קאוטש'-גרעס) ווילד גראז אויף תבואה־פעלדער.

cou'ching *n.* (קאו'-טשינג) דאס אויסשטעכען די שטאר [א נעוויסע אפעראציע פאר אזא אויגען־קראנקהייט]; דאס איינבויגען זיך; דאס אויסשטיקען אויף שטאף פיגורען מיט זיידענע אדער גאלדענע בענדלעך; דאס אויסרייסען דאס ווילד־גראז פון פעלדער; דער רוהע־פלאץ פון ווילדע חיות.

cou'ching-nee'dle *n.* (קאו'-טשינג-ניעדל) א נאדעל־פערמיגער מעדיצינישער אינסטרומענט, וואס ווערט געברויכט צו מאכען אן אפעראציע אויף שטאר [אזא אויגען־קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט].

couch in terms (קאוטש אין טורמז) אויסדריקען אין ווערטער, אויסדריקען אין געוויסע פארמען.

couch'less *a.* (קאוטש'-לעס) וואס האט ניט וואו דעם קאפּ צוצושפּארען, וואס האט ניט קיין בעט.

cou'gar *n.* (קוה'-גאר) דער קוגואר, דער אמעריקאנער פּאנטהער [אזא ווילדע חיה].

Cougar

cough *n. and v.* (קאהף) א הוסט; הוסטען.

cough down (קאהף דאון) אראבהוסטען [דורך הוסטען צווינגען א רעדנער אויפצוהערען ריידען].

cough'-drop *n.* (קאהפ'-דראפּ) הוסט-צוקערקעס; צוקערקעס געגען הוסטען.

cou'gher *n.* (קאה'-פער) איינער וואס הוסט.

cou'ghing *n.* (קאה'-פינג) דאס הוסטען.

cou'gouar *n.* (קוה'-גו-אר) ז. **cougar**

cou'guar *n.* (קוה'-גו-אר) ז. **cougar**

could *v.* (קוד) געקענט. ז. **can**

I could not help it; I had to speak out.

coulomb' *n.* (קוה-לאם') א קאלאמב [אן איינהייט צו מעסטען עלעקטריציטעט. א קאלאמב איז די מאס עלעקטריציטעט וואס א שטראם פון 1 אמפּער ליפערט אין 1 זעקונדע].

coul'ter *n.* (קאול'-טער) ז. **colter**

coun'cil *n.* (קאונ'-סיל) א בעראטונגס-פערזאמלונג; א בעראטונג; א קערפּערשאפט וואס איז ערוועהלט אדער בעשטימט געווארען צו שאפען געזעצע אדער צו העלפען דער רעגירונג אין דער פערוואלטונג; א געזעצגעבענדע קערפּערשאפט.

coun'cil-board *n.* (קאונ'-סיל-באורד) דער טיש, ארום וועלכען די בעראטונגס-פערזאמלונג זיצט; די בעראטונגס-קערפּערשאפט.

coun'cil-cham'ber *n.* (קאונ'-סיל-טשיים'-בער) דאס בעראטונגס-צימער.

coun'cil-house *n.* (קאונ'-סיל-האוס) דאס ראטה-הויז.

coun'cillor *n.* (קאונ'-סיל-אר) ז. **councilor**

coun'cilman *n.* (קאונ'-סיל-מען) א מיטגליעד פון א שטאדט-ראטה.

coun'cil of war (קאונ'-סיל אוו וואר) א קריעגס-ראטה.

coun'cilor *n.* (קאונ'-סיל-אר) א ראטהס-מיטגליעד; דער פּארזיצענדער פון א בעראטהונגס-פערזאמלונג.

coun'cil-proof *a.* (קאונ'-סיל-פּרוהף) טויב צו יעדען ראטה.

coun'sel *n. and v.* (קאונ'-סעל) א בעראטהונג; א ראטה; דאס נאכדענקען; איבערלעגונג; א פּלאן; אן אבזיכט; א ראטה-געבער; אן אדוואקאט; ראטהען; געבען אן עצה; לערנען; ווארענען.

coun'sel-keep'er *n.* (קאונ'-סעל-קיעפּ'-ער) א בעל סוד.

coun'sel-keep'ing *n.* (קאונ'-סעל-קיעפּ'-אינג) דאס האלטען א סוד.

coun'sellor *n.* (קאונ'-סעל-אר) ז. **counselor**

coun'selor *n.* (קאונ'-סעל-אר) א ראטה-געבער, אן אדוואקאט.

coun'selorship *n.* (קאונ'-סעל-אר-שיפּ) דאס אמט פון א ראטה-געבער.

count *v. and n.* (קאונט) צעהלען, צו-זאממענצעהלען; רעכענען, בערעכענען; פערעכענען; בעטראכטען; אננעהמען אלס...; נעהמען אין אנבעטראכט; זיך פערלאזען אויף...; האבען א ווערטה, א בעדייטונג; בעשפּרעכען א געזעצליכען פאל אין געריכט; דאס צעהלען, דאס רעכענען; די צאהל [וואס מען קריעגט רעכענענדיג אדער צעהלענדיג]; ווערטה, בעדייטונג; דער געזעצליכער קלאגע-פּונקט; אין מוזיק — דער ריטם, דאס צעהלען דעם טאקט; א גראף.

coun'table *a.* (קאונ'-טעבל) וואס מען קען צעהלען אדער אויסרעכענען.

coun'tenance *n. and v.* (קאונ'-טע-נענס) דאס געזיכט; דאס אויסזעהען; די מינע; די האלטונג; פריינדליכעס אויסזעהן; בעגינסטיגונג; אונטערשטיצונג; ערמוטערונג; פּיינעס אויסזעהן; פייגע האלטונג; בעגינסטיגען, אונטערשטיצען, ערמוטיגען; שטיצען, העלפען; זיין גוט און פריינדליך.

coun'tenancer *n.* (קאונ'-טע-נענ-סער) אן אונטערשטיצער, א בעשיצער.

coun'ter *n., v., a., adv. and prep.* (קאונ'-טער) איינער וואס צעהלט אדער רעכענט; איינער וואס שאצט אב; איינער וואס קאנטראלירט געשעפטס-ביכער, אן אויבער-בוכהאלטער; א מעכאניזם וואס צעהלט די אומדרעהונגען פון א מאשין; א זאך וואס ווערט געברויכט צו האלטען די צאהל [ווי למשל שטיקלעך מעטאל, ביין אדער האלץ וואס ווערען געברויכט אין א שפּיעל אנשטאט געלד; שפּיעל-גאלקעס]; א צאהל-טיש [א טיש אין א קראם, ביי וועלכען מען בעצאהלט פאר דער געקויפטער סחורה]; א געפענגניס פאר בעלי-חובות [אין ענגלאנד]; עטוואס וואס איז דאס געגענטייל אדער וואס ווערט ענטגעגענגעזעצט; א קאנטערטענאר [אין מוזיק]; דער טייל פון א פערד'ס ברוסט וואס איז צווישען די פּלייצעס און דעם האלז; א קאפּ [דער הינטערשטער טייל פון שוך]; א בעגעגניש, א צוזאממענשטויס; ענטפערען מיט א קלאפּ [ביי א געפעכט]; ארויפלעגען קאפּען [אויף שיך]; אנטקעגענשטעלען זיך; קומען אין צוזאממענשטויס; ענטגעגענזעצט, וואס איז דער היפוך; ניט ריכטיג; אין פערקעהרטער ריכטונג; אין געגענזאץ; געגען; געגענאיבער, פערקעהרט.

counteract' *v.* (קאונ-טער-עקט') 1. שטערען, האנדלען געגען; 2. געגענווירקען.

2. It is hard to **counteract** the evil effects of a neglected childhood.

counterac'tant *n.* (קאונ-טער-עק'-טענט) עטוואס וואס ווירקט דאגעגען אדער וואס האט א געגען-ווירקונג.

counterac'tion *n.* (קאונ-טער-עק'-שאן) געגען-ווירקונג; שטערונג; ווידערשטאנד.

counterac'tive *a.* (קאונ-טער-עק'-טיוו) ענטגעגענווירקענדיג; וואס האט א געגענווירקונג, וואס צייגט ארויס א ווידערשטאנד.

counterac'tively *adv.* (קאונ-טער-עק'-טיוו-לי) דורך געגען-ווירקונג.

coun'ter-a'gent *n.* (קאונ'-טער-איי'-דזשענט) עטוואס וואס האט א געגענווירקונג אדער וואס ווירקט אין א פערקעהרטער ריכטונג; עטוואס וואס איז א שטערונג.

coun'ter-approach' *n.* (קאונ'-טער-עפּראוטש') גריבער וואס די בעלאגערטע אין א פעסטונג מאכען אין דער ריכטונג פון די בעלאגערער, כדי אויף זיי אנצופאלען אדער זיי צו שטערען צוצוקומען צו דער פעסטונג.

coun'ter-attrac'tion *n.* (קאונ'-טער-עטרעק'-שאן) אן ענטגעגענגעזעצטע צוציהונג; א צוציהונג וואס ווירקט מיט דערזעלבער קראפט, אבער אין א פערקעהרטער ריכטונג; א צוציהונג וואס איז א געגענזאץ אין דער נאטור אדער אין דער ריכטונג; א מיטעל אבצוציהען פון עפּעס.

Playgrounds and parks are necessary in the city as **counter-attractions** to the unwholesome but attractive allurements of the streets.

coun'ter-attrac'tive *a.* (קאונ'-טער-עטרעק'-טיוו) וואס ציהט צו אין א פערקעהרטער ריכטונג אדער אויף אן ענטגעגענגעזעצטען שטייגער; וואס ציהט אב פון עפּעס.

counterbal'ance *v. and n.* (קאונ-טער-בעל'-ענס) דיענען אלס געגענגעוויכט; אויסגלייכען די וואגשאלען מיט געוויכט; אויסגלייכען; ווירקען מיט דערזעלבער קראפט; האבען דיזעלבע ווירקונג; פערנעהמען דעם פּלאץ פון...; גלייכגעוויכט; דיזעלבע מאכט, ווירקונג אדער איינפלוס.

coun'ter-bass *n.* (קאונ'-טער-בייס) דער קאנטרא-באס [אין מוזיק].

coun'ter-bat'tery *n.* (קאונ'-טער-בעט'-ער-אי) א הארמאטען-באטעריי וואס ווערט אנגעשטעלט געגען דעם שונא'ס א באטעריי.

coun'ter-bill *n.* (קאונ'-טער-ביל) א געגענוועקסעל; א געגענרעכענונג.

coun'terblast *n.* (קאונ'-טער-בלעסט) א געגען-עקספּלאזיאן, א געגען-מינע.

coun'ter-bond *n.* (קאונ'-טער-באנד) א געגען-פערזיכערונג [ווען איינער גיט ארויס א צייגניס, אז ער האט ביים צווייטען געקראגען א פערזיכערונג].

coun'terbrace *n.* (קאונ'-טער-בריים) דער אויבערשטער קוואער-שטאנג פון דעם שיף-מאסט וואס איז ניט געגען ווינד.

counterbrace' *v.* (קאונ-טער-בריים') בינדען די מאסט-שטאנגען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען.

counterbuff' *v.* (קאונ-טער-באף') צוריקשטויסען.

coun'terbuff *n.* (קאונ'-טער-באף) דאס צוריקשטויסען; א געגענשטויס, א געגענקלאפּ; א שטויס וואס שטעלט אב אדער טרייבט צוריק.

coun'terchange *n.* (קאונ'-טער-טשיינדזש) די אומבייטונג פון איין זאך אויף אן אנדערער; געגענטויש.

counterchange' *v.* (קאונ-טער-טשיינדזש') געגענטוישען [געבען און נעהמען אין טויש]; אומבייטען איין זאך אויף אן אנדערער; פערשיעדען מאכען.

coun'tercharge *n.* (קאונ'-טער-טשארדזש) א געגענקלאגע, דאס מאכען אן אנקלאגע געגען דעם אנקלאגער.

countercharge' *v.* (קאונ-טער-טשארדזש') אנקלאגען דעם אנקלאגער.

coun'tercharm *n.* (קאונ'-טער-טשארם) א געגענצויבער; דאס וואס קען געגענווירקען געגען צויבער אדער כשוף.

countercharm' *v.* (קאונ-טער-טשארם')

נעגענגעווירקען געגען איינעמס צויבער מיט דעם איינענעם צויבער; בעצויבערען דעם בעצויבערער.

coun'tercheck *n.* (קאונ'-טער-טשעק) א נעגענשטערונג, א מניעה געגען א מניעה.

countercheck' *v.* (קאונ-טער-טשעק') געגענווירקען; אבהאלטען.

coun'ter-claim *n.* (קאונ'-טער-קליים) א נעגען=טענה, דאס מאהנען פון דעם, וועלכער מאהנט.

coun'ter-cou'rant *a.* (קאונ'-טער-קוה'-ראנט) וואס לויפען אין נעגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען צוויי חיות וואס זיינען אויסנעמאלט אויף א הערב].

coun'ter-cur'rent *n.* (קאונ'-טער-קאר'-ענט) א נעגענשטראם; דאס לויפען אין געגענזעצליכער ריכטונג.

coun'ter-deed *n.* (קאונ'-טער-דיעד) א נעגען=אקט [א געהיימע שריפט, וועלכע איז מבטל די פריהער אנגענומענע בעשטימונג פון נעריכט].

coun'ter-drain *n.* (קאונ'-טער-דריין) א קאנאווע אדער א גראבען, וואס ציהט זיך נעבען א קאנאל, כדי אבצוציהען דאס איבריגע וואסער פון קאנאל.

counterdraw' *v.* (קאונ-טער-דראה') מאהלען אדער צייכענען אויף דורכזיכטיגען מאטעריאל, ווי דינע לייווענד, נעאוילטע פאפיער א. ד. ג.

coun'ter-ev'idence *n.* (קאונ'-טער-עוו'-אי-דענס) א נעגען=בעווייז; א בעווייז, וועלכער איז סותר דעם פאריגען בעווייז.

coun'terfeit *v., a. and n.* (קאונ'-טער-פיט) נאכמאכען, קאפירען, זיין ענליך; אונגעזעצליך נאכמאכען אדער נאכדרוקען א זאך [ווי מאכען פאלש געלד, דרוקען פאלשע ווערטה=פאפיערען]; זיך פערשטעלען, מאכען אז מען זאל מיינען וועגען איינעם אנדערש ווי ער איז אין דער ווירקליכקייט; נאכגעמאכט, קאפירט; געפעלשט; פערשטעלט, היפאקריטיש; א נאכמאכונג: נאכאהמונג; א קאפיע פון אן אריגינאל; א פארטרעט; אן אונגעזעצליכע נאכמאכונג פון א זאך מיט דעם ציעל ארויסצוגעבען זי אלס אן אריגינאל [ווי פאלש געלד, פאלשע פאסטמארקען א. ד. ג.].

coun'terfeit book (קאונ'-טער-פיט בוק) א בוך וואס איז אונגעזעצליך איבערגעדרוקט געווארען.

coun'terfeit coin (קאונ'-טער-פיט קאין) פאלש געלד.

coun'terfeiter *n.* (קאונ'-טער-פיט-ער) א פעלשער [פון געלד אדער ווערטה=פאפיערען]; א פערשטעלטער מענש, א צבועק.

coun'terfeiting *n.* (קאונ'-טער-פיט-אינג) דאס מאכען פאלש געלד אדער פאלשע ווערטה=פאפיערען.

coun'terfeitly *adv.* (קאונ'-טער-פיט-לי) מעשה נאכמאכער; פערשטעלטערהייט.

coun'ter-fer'ment *n.* (קאונ'-טער-פויר'-מענט) א געגענמיטעל געגען אירען אדער געהרען [ווי א געגענמיטעל צו הייוועז].

coun'terfoil *n.* (קאונ'-טער-פאיל) דאס נעגען=בלאט אדער קאנטראל=בלאט [דער טייל פון א טשעק אדער פון אן אנדער דאקומענט, וועלכער פערבלייבט אין בוך נאכדעם ווי דעם טשעק אדער דעם דאקומענט האט מען אויסגעריסען, און אויף וועלכען עס איז פערצייכענט דאס וואס עס איז נעווען געשריבען אין דעם אויסגעריסענעם טייל].

coun'ter-force *n.* (קאונ'-טער-פאורס) געגענקראפט.

coun'terfort *n.* (קאונ'-טער-פאורט) אן אונטערשטיצונגס=באלקען, א פאדפארע; א פעלז וואס הייננט אראב פון א בארג.

coun'ter-fugue *n.* (קאונ'-טער-פיוג) די קאנטראפוגע [א געוויסע פארמע אין מוזיק, ביי וועלכער איינע און דיזעלבע מעלאדיע ווערט איבערגעזונגען פון פערשיעדענע טענער אויף פערשיעדענע אופנים].

coun'tergage *n.* (קאונ'-טער-גיידזש) דאס בעצייכענען די גרוים פון די פוגעס און פוגען=לעכער ביים צונויפשטעלען ברעטער אז זיי זאלען זיך אריינפאסען איינע אין דער אנדערער.

coun'ter-guard *n.* (קאונ'-טער-גארד) דער קאנטער=גארד [א קליינער וואל פון ערד, וואס ציהט זיך נעבען די פאדערשטע ווענד פון א פעסטונג און דיענט איהר אלס בעשיצונג].

coun'ter-in'fluence *v.* (קאונ'-טער-אינ'-פלו-ענס) נעגענווירקען; אבשטעלען אדער קאנטראלירען [א בעוועגונג פון א זאך] דורך א געגען=ווירקונג.

coun'ter-ir'ritant *a. and n.* (קאונ'-טער-איר'-אי-טענט) וואס רופט ארויס אן ענטציגדונג אדער אויפרייצונג אין א געוויסען טייל פון קערפער, כדי צו ווירקען נעגען אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א צווייטען טייל; א מעדיצינישער מיטעל, וואס רופט ארויס אן אויפרייצונג, כדי צו ווירקען נעגען א קרענקליכען צושטאנד אין א צווייטען טייל.

coun'ter-ir'ritate *v.* (קאונ'-טער-איר'-אי-טייט) ארויסרופען אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין איין טייל פון קערפער כדי צו ווירקען נעגען די ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א צווייטען טייל.

coun'ter-irrita'tion *n.* (קאונ'-טער-איר-אי-טיי'-שאן) די נעגענרייצונג.

ז. *counter-irritate*

coun'ter-jum'per *n.* (קאונ'-טער-דזשאמ'-פער) א טיש=שפרינגער [א הומאריסטישער אויסדרוק וועגען א פריקאזטשיק אדער א משרת אין א קראם].

coun'ter-lath *n.* (קאונ'-טער-לעטה) א געהילץ=לאטע געלעגט קווער אין א וואנד.

coun'ter-light *n.* (קאונ'-טער-לאיט) דאס נעגען=ליכט [ליכט=שטראהלען, וואס פאלען אויף א בילד און ווירקען אזוי, אז געוויסע פיגורען קומען צוליעב דעם ארוים ניט גוט].

coun'termand *n.* (קאונ'-טער-מענד) א בעפעהל אדער א בעשטעלונג וואס איז מבטל דעם פאריגען בעפעהל אדער בעשטעלונג; דאס צוריקרופען א בעפעהל אדער בעשטעלונג.

countermand' *v.* (קאונ-טער-מענד') 1. צוריקרופען; נעהמען צוריק א בעשטעלונג; 2. זיך שטעלען נעגען א בעפעהל דורך געבען אן אנדערען וואס איז מבטל דעם פריהערדיגען.

1. The customer countermanded the order.
2. The general countermanded his order to march.

counterman'dable *a.* (קאונ-טער-מענ'-דעבל) וואס מען קען צוריקרופען.

coun'termarch *n.* (קאונ'-טער-מארטש) ריקמארש; א פאלשטענדיגע ענדערונג אין איינעמס אויפפיהרונגען; א געוויסע ארט מושטירונגען פון סאלדאטען, ביי וועלכע די וואס שטעהען אין פראנט טרעטען אב צוריק און די וואס זיינען געשטאנען הינטען טרעטען ארוים אין פראנט.

countermarch' *v.* (קאונ-טער-מארטש) צוריק מארשירען, אבטרעטען צוריק.

coun'termark *n.* (קאונ'-טער-מארק) א צייכען וואס ווערט צוגעגעבען צו נאך א צייכען [ווי דער צווייטער אדער דריטער צייכען אויף א קאסטען סחורה, וואס בעלאנגט צו עטליכע סוחרים, אז דער קאסטען קען געעפענט ווערען נור אין דער אנוועזענהייט פון אלע אייגענטהימער]; א קאנטערמארקע; א צייכען אדער נומער אויף א מטבע, וואס בעווייזט ווען זי איז אויסגעגאסען געווארען; א געמאכטע גריבעל אין צאהן פון א פערד צו בעווייזען, אז דאס פערד איז כלומרשט אימגער ווי אין דער ווירקליכקייט.

countermark' *v.* (קאונ-טער-מארק') מאכען א צווייטען צייכען אלס א סימן פון עכטקייט; מאכען א גריבעלע אין א פערד'ס צאהן [אז מען זאל מיינען, אז עס איז אינגער].

coun'termine *n.* (קאונ'-טער-מאין) א נעגען=מינע [א מינע וועלכע ווערט געגראבען פון די בעלאגערטע כדי צוצושטערען דעם פיינד'ס מינע]; א געגען=פלאן; א געהיימער פלאן [צו ווירקען נעגען דעם שונא'ס פלאן].

countermine' *v.* (קאונ-טער-מאין') גראבען א מינע כדי אויפצורייסען דעם שונא'ס מינען; פלאנעווען אין געהיים צוצושטערען דעם נעגנער'ס פלענער.

coun'ter-mo'tion *n.* (קאונ'-טער-מאו'-שאן) א נעגען=בעוועגונג.

coun'ter-mo'tive *n.* (קאונ'-טער-מאו'-טיוו) א נעגען=מאטיוו, א נעגען=טענה.

coun'termove *v.* (קאונ'-טער-מוהוו) א נעגען=צוג, נעגען=בעוועגונג.

countermove' *v.* (קאונ-טער-מוהוו') בעוועגען אדער ציהען אין א נעגענזעצליכער ריכטונג.

coun'ter-move'ment *n.* (קאונ'-טער-מוהוו'-מענט) א בעוועגונג וואס געפינט זיך אין נעגענזאץ צו א צווייטער בעוועגונג.

coun'termure *n.* (קאונ'-טער-מיור) א נעמויערעטע וואנד וואס שטיצט אונטער א צווייטע וואנד.

countermure' *v.* (קאונ-טער-מיור') אונטערשטיצען א מויער מיט א צווייטען מויער.

coun'ter-negotia'tion *n.* (קאונ'-טער-ני-גאו-שי-איי'-שאן) אן אונטערהאנדלונג אין נעגענזאץ צו אן אנדער אונטערהאנדלונג.

coun'ter-noise *n.* (קאונ'-טער-נאיז) א נעגען=לארעם [א לארעם צו פערהילכען אן אנדער לארעם].

coun'ter-o'pening *n.* (קאונ'-טער-אופ'-נינג) א נעגען=עפענונג, אן עפענונג אין דער צווייטער זייט [בעזאנדערס אן עפענונג אין א נעשוויר נעגען דער פריהערינער עפענונג].

coun'ter-or'der *n.* (קאונ'-טער-אר'-דער) א נעגען=בעפעהל [א בעפעהל מבטל צו מאכען דעם ערשטען בעפעהל].

coun'ter-pace *n.* (קאונ'-טער-פיים) א נעגען=שריט אדער נעגען=תקנה [א תקנה אין נעגענזאץ צו אן אנדערער תקנה].

coun'terpane *n.* (קאונ'-טער-פיין) א געשטעפטע בעט=דעקע אדער קאלדרע.

coun'terpart *n.* (קאונ'-טער-פארט) דער ענטשפרעכענדער טייל [א שטיק וואס איז צוגעפאסט אדער עהנליך צו אן אנדער שטיק], א דופליקאט, א קאפיע; א געגענזייטיגעס צייגניס [ווי דער צעטעל אדער שטר, וועלכען דער קויפער גיט דעם פערקויפער, אז ער האט ביי איהם געקויפט, און דער געגען=שטר וועלכען דער פערקויפער גיט דעם קויפער, אז ער האט איהם פערקויפט]; א פערזאן אדער א זאך וואס איז פונקט עהנליך צו אן אנדערען לויט דעם אויסזעהן, כאראקטער, ווירקונג א. ד. ג.; איינער פון צוויי טיילען, וועלכע זיינען פונקט צוגעפאסט איינער צום צווייטען [ווי דער אבדרוק פון א שטעמפעל איז פונקט צוגעפאסט צום שטעמפעל אליין]; די געגען=שטימע [ווי דאס זינגען פון באס אלס געגען=שטימע צום זינגען פון דיסקאנט].

coun'ter-pas'sant *a.* (קאונ'-טער-פעס'-ענט) וואס געהען אין ענטגעגענגעזעצטע ריכטונגען [ווענען חיות וואס זיינען אויסגעקריצט אדער אויסגעמאהלט אויף א הערב].

coun'ter-peti'tion *n.* (קאונ'-טער-פע-טיש'-אן) א געגען=פעטיציאן [ווען א גרופע מענשען דערלאנגען א בקשה געגען א בקשה פון א פריהערדיגער גרופע].

coun'ter-plea *n.* (קאונ'-טער-פליע) א געגען=טענה; אן ערווידערונג געגען א טענה.

counterplead' *v.* (קאונ-טער-פליעד') טענה'ן פערקעהרט; אבלייקענען.

coun'ter-plot *n.* (קאונ'-טער-פלאט) א פראיעקט אדער פערשווערונג צו צושטערען די ווירקונג פון אן אנדער פראיעקט אדער פערשווערונג.

counterplot' *v.* (קאונ-טער-פלאט') מאכען א פערשווערונג געגען אן אנדער פערשווערונג.

coun'terpoint *n.* (קאונ'-טער-פאינט) דער קאנטראפונקט [די קונסט צוזאמענצושטעלען שטיקער פון מעלאדיען אזוי, אז עס זאל אויסקומען איין הארמאנישעס און מעלאדישעס גאנצע]; די קונסט פון מוזיקאלישער קאמפאזיציאן אין אלגעמיין.

coun'terpoise *n.* (קאונ'-טער-פאיז) געגען=געוויכט; דאס זיין אין גלייכגעוויכט מיט אן אנדער זאך אדער קראפט; יעדע קראפט, וואס איז גלייך צו אן אנדערער און ווירקט אין געגענזאץ צו איהר.

counterpoise' *v.* (קאונ-טער-פאיז') ווירקען אין געגענזאץ אלס גלייכע קראפט; זיין אין גלייכגעוויכט; באלאנסירען.

coun'ter-poi'son *n.* (קאונ'-טער-פאיזן) א געגען=גיפט.

counterpon'derate *v.* (קאונ-טער-פאנ'-דע-רייט) אויסגלייכען אין געוויכט.

coun'ter-prac'tice *n.* (קאונ'-טער-פרעק'-טיס) די פראקטיק אין געגענזאץ צו אן אנדער פראקטיק.

coun'ter-pres'sure *n.* (קאונ'-טער-פרעש'-אור) געגענדרוק, א קראפט וואס דריקט אין געגענזאץ צו אן אנדער גלייכען דרוק.

coun'ter-proj'ect *n.* (קאונ'-טער-פראדזש'-עקט) א געגען=פראיעקט.

coun'ter-proof *n.* (קאונ'-טער-פרוהף) א קאפיע פון א גראווירונג.

counterprove' *v.* (קאונ-טער-פרוהוו') קאפירען פון א גראווירונג.

coun'ter-revolu'tion *n.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאן) א קאנטר=רעוואלוציאן [א רעוואלוציאן געגען דער פריהער געמאכטער רעוואלוציאן].

coun'ter-revolu'tionary *a.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א קאנטר=רעוואלוציאן. ז. ***counter-revolution***.

coun'ter-revolu'tionist *n.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאנ-איסט) דער וואס מאכט א קאנטר=רעוואלוציאן.

coun'terroll *n.* (קאונ'-טער-ראול) אין דער אלט=ענגלישער געזעצגעבונג — א קאפיע פון קלאגען, געריכטליכע נאכפארשונגען א. ד. ג. אונטער דער אויפזיכט פון א בעשטימטען בעאמטען.

coun'ter-round *n.* (קאונ'-טער-ראונד) א גרופע אפיצירען וואס געהען ארום צו קאנטראלירען די וואך.

coun'ter-sa'lient *a.* (קאונ'-טער-סיי'-לי-ענט) וואס שפרינגען אב איינער פון צווייטען [וועגען פיגורען אויף א הערב].

coun'terscarp *n.* (קאונ'-טער-סקארפ) די אויסערליכע משופע'דיגע זייט פון א וואל פון א פעסטונג.

coun'ter-scuf'fle *n.* (קאונ'-טער-סקאפל) רייסעריי, קריגעריי.

counterseal' *v.* (קאונ-טער-סיעל') אונטער'חתמ'ען זיך צוזאמען מיט נאך איינעם.

countersecure' *v.* (קאונ-טער-סי-קיור') געבען א צווייטע זיכערהייט [ערבות].

coun'ter-secu'rity *n.* (קאונ'-טער-סי-קיו'-רי-טי) ערבות פאר אן ערב.

coun'ter-shaft *n.* (קאונ'-טער-שעפט) א וואל אדער אקס, וואס איז פערבונדען מיט דעם הויפט=וואל צו בעטרייבען מאשינען אדער מעכאניזם.

coun'tersign *n.* (קאונ'-טער-סאין) אן אונטערשריפט פון א נידריגען בעאמטען אויף א דאקומענט צו בעשטעטיגען די ריכטיגקייט פון א העכערען בעאמטען'ס אונטערשריפט; א מיליטערישער פאראל [פאסיר=ווארט].

countersign' *v.* (קאונ-טער-סאין') בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט די אונטערשריפט פון א העכערען בעאמטען.

coun'ter-sig'nal *n.* (קאונ'-טער-סיג'-נעל) א געגען=סיגנאל, א סיגנאל אלס ענטפער צו אן אנדער סיגנאל.

coun'ter-sig'nature *n.* (קאונ'-טער-סיג'-נע-טשור) די אונטערשריפט פון סעקרעטער אדער פון אן אנדערען נידריגערען בעאמטען צו בעשטעטיגען די חתימה פון העכערען בעאמטען.

coun'tersink *v. and n.* (קאונ'-טער-סינק) אויסבויערען א גריבעל אין האלץ אדער אנדערע מאטעריאל [ביים ארייגדרעהען א שרויף א. ד. ג.], כדי דאס קעפעל פון שרויף זאל אויסקומען פלאך מיט'ן האלץ; דאס אויסבויערען אזא גריבעל.

coun'ter-state'ment *n.* (קאונ'-טער-סטייט'-מענט) א געגען=בעהויפטונג, א הכחשה, אן אבלייקענונג.

coun'ter-stat'ute *n.* (קאונ'-טער-סטעטש'-אוט) א געגען=סטאטוט; א געזעץ וואס ווידערשפרעכט אן אנדער געזעץ.

coun'ter-step *n.* (קאונ'-טער-סטעפ) א געגען=שריט.

coun'ter-stroke *n.* (קאונ'-טער-סטראוק) א קלאפ צוריק, א קלאפ פאר א קלאפ.

coun'ter-sure'ty *n.* (קאונ'-טער-שוהר'-טי) ערבות פאר אן ערב.

coun'ter-sway *n.* (קאונ'-טער-סהוויי) געגען=געוואלט, געגען=ווירקונג.

coun'ter-tal'ly *n.* (קאונ'-טער-טעל'-אי) א קוויטאנציע פאר אן אנדער קוויטאנציע.

coun'ter-ten'or *n.* (קאונ'-טער-טענ'-אר) א הויכער טענאר אדער אן אלטא.

coun'ter-time *n.* (קאונ'-טער-טאים) דער ווידערשטאנד פון א פערד ביי זיינע ניט=ריכטיגע בעוועגונגען, ווייל מען האט איהם שלעכט געלערענט אדער ווייל ער איז א קאפריזנער; ווידערשטאנד, אפאזיציאן.

coun'ter-trench *n.* (קאונ'-טער-טרענטש) א געגען=טראנשיי [א גראבען נעבען א פעסטונג, וועלכע די בעלאגערטע האבען אויסגעגראבען געגען דער טראנשיי (גראבען) פון די בעלאגערער].

coun'terturn *n.* (קאונ'-טער-טוירן) דער העכסטער פונקט אין דער פאנאנדערוויקלונג פון דראמאטישע האנדלונגען אין א שוישפיעל.

coun'tervail *n.* (קאונ'-טער-וויל) א געוויכט אדער קראפט וואס איז גלייך צו אן אנדער געוויכט אדער קראפט און קען איהר נעגענווירקען; פערגיטיגונג.

countervail' *v.* (קאונ-טער-וויל') ווידערשטעהן מיט דערזעלבער קראפט אדער געוויכט; דיענען אלס א גלייכע ווערטה אדער קראפט; פערגיטיגען.

countervalla'tion *n.* (קאונ-טער-וועלי'-שאן) דאס מאכען פעסטונגען ארום דעם שונא'ס פעסטונג.

coun'terview *n.* (קאונ'-טער-וויו) א מיינונג, וואס איז דער היפוך פון אן אנדער מיינונג.

coun'terweight *n.* (קאונ'-טער-הווייט) נעגען=געוויכט.

counterwheel' *v.* (קאונ-טער-הוויעל') מאכען א קאנטר=מארש, קעהרען זיך צוריק [געברויכט אין מיליטער].

counterwork' *v.* (קאונ-טער-הוואירק') ארבייטען דאגעגען; געגענווירקען; שטערען דורך א געגען=ווירקונג.

coun'terwork *n.* (קאונ'-טער-הוואירק) די ארבייט דאגעגען, געגען=ווירקונג; א זאך וואס איז געטהאן אין היפוך צו אן אנדער זאך.

coun'tess *n.* (קאונ'-טעס) א גרעפין.

coun'ting-house *n.* (קאונ'-טינג-האוס) א געשעפטס=קאנטאר.

coun'ting-room *n.* (קאונ'-טינג-רוהם) ז. ***counting-house***.

count'less *a.* (קאונט'-לעס) אונצעהלבאר, זעהר פיעל.

count'-out *a.* (קאונט'-אוט) וואס פערלירט ביי די וואהלען דורך א שווינדעל ביים צעהלען די אבגעגעבענע שטימען.

count out (קאונט אוט) בעזיעגען א קאנדידאט פאר אן אמט דורך שווינדלען ביים צעהלען די אנגעגעבענע שטימען ביי די וואהלען.

count o'ver (קאונט או'-ווער) נאכצעהלען; נאכרעכענען, קאנטראלירען א רעכענונג.

coun'trified *a.* (קאנ'-טרי-פאיד) דארפיש, בויעריש, פערגרעבט.

coun'trify *v.* (קאנ'-טרי-פאי) מאכען דארפיש אדער בויעריש [אין אויסזעהן אדער אויפפיהרונג].

coun'try *n. and a.* (קאנ'-טרי) א געגענד, א לאנד, א טעריטאריע, א פאטער=

לאנד; דער דארפישער טייל פון א געגענד; די בעפעלקערונג פון א לאנד; די ערד אדער פעלז אין א מינע, דורך וועלכער עס ציהט זיך דער מינעראל-אדער; וואס אנבעלאנגט דעם דארף; דארפיש, בויעריש, גראב.

coun'try-bred *a.* (קאַנ'-טרי-ברעד) ערצויגען אין דארף.

coun'try-dance *n.* (קאַנ'-טרי-דענס) אנגלייז [אזא טאנץ].

coun'try-gen'tleman *n.* (קאַנ'-טרי-דזשענטל'-מען) א גוטסבעזיצער, א פריץ.

coun'try-house *n.* (קאַנ'-טרי-האוס) א לאנד-הויז.

coun'try John (קאַנ'-טרי דזשאהן) א קליין-שטעדטעלדיגער נאר.

coun'trylike *a.* (קאַנ'-טרי-לאיק) דארפיש.

coun'tryman *n.* (קאַנ'-טרי-מען) א לאנדסמאן; א דארפסמאן, אן ערד-ארבייטער.

coun'try-rock *n.* (קאַנ'-טרי-ראק) א פעלז אין א מינע, דורך וועלכער עס געהט דורך א מינעראל-אדער.

coun'try-seat *n.* (קאַנ'-טרי-סיעט) די דארפס-וואהנונג פון א גוטסבעזיצער, פון א פריץ.

coun'try-side *n.* (קאַנ'-טרי-סאיד) א טייל פון א לאנד; א שטיק לאנד; א נאכבארשאפט; די בעפעלקערונג פון א טייל פון א לאנד.

coun'trywoman *n.* (קאַנ'-טרי-הוואומען) א לאנדס-פרוי; א דארפס-פרוי.

count'ship *n.* (קאונט'-שיפ) דער טיטעל גראף אדער לארד.

count the cost (קאונט טהי קאהסט) פארויס אויסרעכענען די מעגליכע אדער וואהרשיינליכע אויסגאבען און ריזיקע פון אן אונטערנעהמונג.

count'-wheel *n.* (קאונט'-הוויעל) דאס רעדעל אין א זייגער, וואס ברייננט דעם זייגער אויסצוקלינגען די שטונדען.

coun'ty *n. and a.* (קאונ'-טי) א בעצירק, אן אדמיניסטראטיווער טייל פון א לאנד אדער שטאאט [אין די אלטע צייטען — די בעזיצונגען פון א גראף אדער לארד, א גראפשאפט]; די בעפעלקערונג פון א בעשטימטען בעצירק אדער גראפשאפט; וואס איז שייך צו א בעצירק אדער גראפשאפט.

coun'ty clerk (קאונ'-טי קלוירק) דער סעקרעטער פון דער בעצירק-פערוואלטונג [ער איז אפט אויך אין דערזעלבער צייט דער סעקרעטער פון דעם בעצירק-געריכט].

coun'ty cor'porate (קאונ'-טי קאהר'-פא-רייט) א שטאדט [אין ענגלאנד און אירלאנד] וואס ווערט זעלבסטשטענדיג אדמיניסטראטיוו פערוואלטעט אונאבהענגיג פון דעם בעצירק, צו וועלכען זי בעלאנגט.

coun'ty court (קאונ'-טי קאורט) א בעצירקס-געריכט.

coun'ty pal'atine (קאונ'-טי פעל'-ע-טין) א גראפשאפט אין ענגלאנד [אין די אלטע צייטען], וואס האט געהאט בעזונדערע פריווילעגיען [דער אייגענטימער פון דיזע גראפשאפטען האט געהאט דיזעלבע מאכט וואס דער קעניג האט געהאט אין זיין פאלאץ. אזעלכע גראפשאפטען זיינען געווען דריי: לאנקאסטער, טשעסטער און דורהאם].

coun'ty rates (קאונ'-טי רייטס) שטייערען וואס די איינוואהנער פון א בעצירק צאהלען פאר בעצירק-אויסגאבען [ווי פערריכטען בריקען, תפיסות א. ד. ג.].

coun'ty-seat *n.* (קאונ'-טי סיעט) ז. *county town*.

coun'ty-town *n.* (קאונ'-טי-טאון) די הויפט-שטאדט פון א קאונטי [בעצירק, גראפשאפט].

coup *v. and n.* (קאופ) איבערקעהרען; איבערגעקעהרט ווערען; אויסקעהרען [אויסלעדיגען]; פאלען; דאס איבערקעהרען; דאס איבערקעהרען זיך; א פאל; אן אויסטויש, א האנדעל [מיט פערד און בהמות]; א וואגען-לאדונג.

coup *n.* (קוה) א קלאפ [הויפטזעכליך א שטארקער אונערווארטעטער קלאפ]; אן איבערפאל; א זיעג.

coup de grâce (קוה דע גראס) א רחמנות-קלאפ [א שטארקער קלאפ, מיט וועלכען מען טויטעט א פערווארטיילטען צום טויט אדער א פערוואונדעטע חיה, כדי ניט צו לאזען זיי מאטערען זיך]; עטוואס דורך וואס מען בעקומט אן ענטשיידענעם זיעג איבער'ן געגנער.

coup de main (קוה דע מען) אן אונערווארטעטער איבערפאל [אין מלחמה]; אן אונערווארטעטע ענטשידענע טהאט.

coup de soleil' (קוה דע סאו-לייי') זונענשטיך.

coup d'état' (קוה דיי-טא') אן אונערווארטעטע ענטשידענע ענדערונג [אין פאליטיק]; אן אונערווארטעטע איבערקעהרעניש אין די רעגיערונגס-פארמען צו גונסטען פון א פערזאן אדער פארטיי, וואס ווערט דערגרייכט דורך אונגעזעצליכע מיטלען, דורך גוואלט אדער אינטריגען.

coup de théâ'tre (קוה דע טיי-א'טר) א טעאטראלע איבערראשונג; א סענזאציאנעלע ערשיינונג אויף דער ביהנע וואס האט דעם צוועק ארויסצורופען איבערראשונג און בעוואונדערונג.

coup d'œil (קוה דוי) א בליק; אן אלגעמיינער איבערבליק; די פעהיגקייט צו מאכען אין מלחמה א שנעלען איבערבליק איבער דעם שונא'ס פאזיציעס און שנעל אויסנוצען פאר זיך דעם שונא'ס פעהלערען.

coupé' *n.* (קו-פיי') א קופע [א בעזונדערע אבטיילונג אין א וואגאן]; א וועגעל מיט צוויי זיץ-פלעצער; די פאדערשטע אבטיילונג אין א פראנצויזישער גאסען-באהן אדער דיליזשאנס; אזא בעוועגונג אין טאנצען.

coupee' *n.* (קוה-פיע') אזא בעוועגונג אין טאנצען.

coup'le *n. and v.* (קאפל) א פאר; א פארעל [א מאן און פרוי]; צוויי גלייכע, פאראלעלע קרעפטע וואס ווירקען אין נעגענגעזעצטע ריכטונגען [אזעלכע קרעפטע רופען געוועהנליך ארוים קרייז-בעוועגונגען]; צונויפפארען; בעהעפטען, פעראייניגען [איבערהויפט פארווייז]; פערהייראטען; פארען [חיות].

coup'led *a.* (קאפלד) צונויפגעפארט; פעראייניגט, צוזאמענגעשלאסען [פארווייז].

coup'ler *n.* (קאפ'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פארט צונויף, פעראייניגט אדער שליסט צוזאמען צוויי זאכען.

coup'let *n.* (קאפ'-לעט) א קופלעט [אין פאעזיע — צוויי שורות איינע נאך די אנדערע וואס גראמען זיך].

coup'ling *n.* (קאפ'-לינג) דאס פארען; דאס פעראייניגען צוויי זאכען; דאס הייראטען; געשלעכטליכער פערקעהר; עפעס וואס ווערט בענוצט צו בעהעפטען צוויי זאכען.

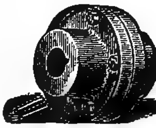
Coupling-box

coup'ling-box *n.* (קאפ'-לינג - באקס) א קופעלונג-מופע [א מופע וואס פערבינדט 2 וואלען].

coup'ling-chain *n.* (קאפ'-לינג-טשיין) א פערבינדונגס-קייט, א קייט וואס בינדט צוזאמען צוויי וואגאנען.

coup'ling-link *n.* (קאפ'-לינג-לינק) א רינג וואס פעראייניגט צוויי זאכען אדער וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון א קייט אזוי, אז מען קען זיי אבטשעפען איינעם פון דעם צווייטען.

coup'ling-strap *n.* (קאפ'-לינג-סטרעפ) אזא רימען וואס פעראייניגט צוויי פערד אין א געשפאן.

cou'pon *n.* (קו'-פאן) א קופאן, א קוויטאנציע אויף ווערטה-פאפיערען, אויף וועלכער עס זיינען בעצייכענט די פראצענטען וואס די ווערטה-פאפיערען ברייננען איין [אין בעשטימטע צייטען ווערען די קופאנען אבגעשניטען און מען קריעגט אויף זיי אויסגעצאהלט די פראצענטען]; א טייל פון א טעאטער-בילעט, וועלכער ווערט אבגעריסען; א טייל פון א לאטעריי-צעטעל; א צייכנים וואס בערעכטיגט צו עפעס.

cou'pon tick'et (קו'-פאן טיק'-עט) א בילעט, וואס בערעכטיגט אריינצוקומען אין אן אונטערהאלטונגס-פלאץ און בעשטעהט פון צוויי טיילען, איינער פון וועלכע ווערט אבגעריסען ביים אריינקומען אין דעם אונטערהאלטונגס-פלאץ.

coup the crans (קוה טהי קראן) ווערען אויסגעקעהרט, איבערגעקעהרט.

cour'age *n.* (קאר'-עדזש) מוט, טאפפערקייט, אונערשראקענהייט, ענטשלאסענהייט, דרייסטקייט.

coura'geous *a.* (קא-ריי'-דזשאס) מוטיג, טאפפער, אונערשראקען, דרייסט.

coura'geously *adv.* (קא-ריי'-דזשאס-לי) מיט מוט, מיט טאפפערקייט, מיט אונערשראקענהייט, מיט דרייסטקייט.

coura'geousness *n.* (קא-ריי'-דזשאס-נעס) דאס זיין מוטיג, טאפפער, דרייסט, אונערשראקען; מוט, טאפפערקייט.

courant' *n. and a.* (קו-רענט') א מין טאנץ; מוזיק פאר אזא טאנץ; לויפענד.

cou'rier *n.* (קו'-ריער) א קוריער, א שליח; א דיענער וואס מען שיקט פאראויס צו בעזארגען אלע בעקוועמליכקייטען פאר דעם אנקומענדען בעל-הבית.

course *n. and v.* (קאורס) לויף; גאנג; פערלויף; לויף-וועג; וועט-לויף; קאריערע; ריכטונג; ארדנונג, רייה; געוואהנהייט; געוועהנליכע, בעשטימטע ריכטונג אדער ארדנונג; קורס [בערזע-קורס, א קורס אין שטודיום א. ד. ג.]; אויפפיהרונג; מעטאדע; מיטעל; א סיסטעמאטישע רייה אדער סעריע; מאנאטליכע בלוט-רייניגונג ביי פרויען; א יאגד מיט הינט; פיהרען א יאגד; לויפען, יאגען, פערפאלגען; פליסען.

course of exchange' (קאורס אוו עקס-טשיינדזש') דער וועקסעל-קורס.

course of trade (קאורס אוו טרייד) דער גאנג פון דעם האנדעל.

cour'ser *n.* (קאור'-סער) א שנעל פערד; א קריעגס-פערד; א יעגער [מיט הינד].

cour'sing *n.* (קאור'-סינג) א יאגד מיט

היגד: די רעגולירונג פון דער לופט-רייניגונג אין שאכטען [מינען].

court *n., v. and a.* (קאורט) א הויף; א פלאץ פון א הערשער; א קורץ געסעל פערבויט פון דריי זייטען; די איינוואהנערשאפט פון א פאלאץ [דער הערשער, זיין פאמיליע און דיענערשאפט]: א געריכטס-הויז; א געריכטס-אינסטאנץ; א פערזאמלונג פון א קערפערשאפט אדער פון איהרע הויפט-מיטגליעדער; דאס אבגעבען כבוד א הערשער; העפליכקייט; די קונסט צו געפעלען; חניפה; וואס איז שייך צום הויף פון א קעניג אדער פירסט; זוכען צו געפעלען, צו געווינען חן אין יענעמס אויגען; חנפ'נען; זיך שדכ'נען, זיך ליעבען אין...; איינלאדען; שטרעבען צו ערווערבען; אויסדריקען ליעבע.

court'-bred *a.* (קאורט'-ברעד) ערצויגען אין קעניגליכען הויף; וואס האט עלעגאנטע מאניערען.

court'-card *n.* (קאורט'-קארד) א שפיעל-קארט מיט א פיגור [מלך, מלכה, אונטער].

court'-chap'lain *n.* (קאורט'-טשעפ'-לען) א הויף-פרעדיגער, א גלח אין א קעניגליכען אדער פירסטליכען הויף.

court'-cupb'oard *n.* (קאורט'-קאב'-ארד) א בופעט, א קרעדענץ-טיש.

court'-day *n.* (קאורט'-דיי) א געריכטס-טאג, א טאג, ווען דאס געריכט איז אפען.

court'-dress *n.* (קאורט'-דרעס) הויף-קליידער [וואס מען טראגט ביי געוויסע צערעמאניעס אין קעניגליכען הויף].

cour'teous *a.* (קויר'-טי-אס) העפליך; פריינדליך; גוטמוטיג.

cour'teously *adv.* (קויר'-טי-אס-לי) מיט העפליכקייט; מיט פריינדליכקייט; אויף א גוטמוטיגען שטייגער.

cour'teousness *n.* (קויר'-טי-אס-נעס) העפליכקייט, פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט.

cour'ter *n.* (קאור'-טער) איינער וואס שטרעבט צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען דורך שמייכלעריי און חניפות; איינער וואס שדכ'ט זיך.

cour'tesan *n.* (קויר'-טי-זען) א קורטיזאנקע [א פראסטיטוטקע].

cour'tesanship *n.* (קויר'-טי-זען-שיפ) פראסטיטוציאן.

cour'tesy *n.* (קויר'-טי-סי) העפליכקייט; שעהנע, עלעגאנטע מאניערען; פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט, אויפמערקזאמקייט, נעפעלינקייט, בעגינסטיגונג; אלגעמיינע צושטימונג; עטוואס וואס איז אנגענומען אלס מנהג [אין געגענזאץ צו זאכען וואס ווערען בעשטימט פון געזעץ].

courte'sy *n. and v.* (קוירט'-סי) א קניקס; מאכען א קניקס [זיך פערנייגען איינבויגענדיג דערביי די קניע].

cour'tezan *n.* (קויר'-טי-זען) ז. *courtesan*.

cour'tezanship *n.* (קויר'-טי-זען-שיפ) ז. *courtesanship*.

court'-fash'ion *n.* (קאורט'-פעש'-אן) זיטען פון קעניגליכען הויף.

court'-fa'vor *n.* (קאורט'-פיי'-ווער) א פאווארים, א ליעבלינג פון קייזערליכען הויף.

court'-fool *n.* (קאורט'-פוהל) דער הויף-נאר [א מענש וואס מאכט זיך נאריש און וועלכען א קעניג אדער פריץ פלעגט האלטען אין זיין הויף צוליעב פרעהליכקייט].

court'-hand *n.* (קאורט'-הענד) די אלטע גאטהישע שריפט, וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד ביי שרייבען אפיציעלע דאקומענטען.

court'-house *n.* (קאורט'-האוס) געריכטס-הויז; אין דרום פון די פעראייניגטע שטאאטען — א שטעדטעל אדער דארף, וואו עס געפינט זיך א געריכטס-הויז.

cour'tier *n.* (קאור'-טשיער) א בעזוכער אין קעניגליכען הויף; איינער וואס שטרעבט צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען דורך שמייכלעריי און חניפות.

cour'tierly *a.* (קאור'-טשיער-לי) ווי א הויף-בעזוכער; מיט גוטע מאניערען, העפליך.

court'-la'dy *n.* (קאורט'-ליי'-די) א הויף-דאמע.

court'-leet *n.* (קאורט'-ליעט) א געריכטס-הויז וואו קליינע פערברעכענס ווערען געמשפט [אין ענגלאנד].

court'-life *n.* (קאורט'-לאיף) דאס הויף-לעבען [דאס לעבען אין קייזערליכען אדער פריצישען הויף].

court'-like *a.* (קאורט'-לאיק) העפליך, איידעל, עלעגאנט.

court'liness *n.* (קאורט'-לי-נעס) העפליכקייט.

court'ly *a. and adv.* (קאורט'-לי) וואס איז שייך צו א הויף אדער צום הויף-לעבען; העפליך, עלעגאנט, שמייכלעריש, מעשה חנוף; אויף אן עלעגאנטען אופן; אויף א העפליכען שטייגער.

court'-mar'tial *n. and v.* (קאורט'-מאר'-שעל) קריעגס-געריכט; א מיליטער-געריכט; משפט'ן אין א מיליטער-געריכט.

court'-mour'ning *n.* (קאורט'-מאור'-נינג) הויף-טרויער [טרויער וואס ווערט געהאלטען אין קייזערליכען הויף נאכ'ן טויט פון איינעם פון דער קייזערליכער פאמיליע].

Court of Appeals' (קאורט אוו עפילז') דער אפעלאציאנס-געריכט.

court of chan'cery (קאורט אוו טשענ'-סער-אי) א געריכט, וואו עס ווערט געמשפט ניט לויט דעם געשריבענעם געזעץ, נאר לויט'ן יושר; דאס העכסטע געריכט אין ענגלאנד.

Court of Claims (קאורט אוו קליימז) א געריכט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין וואשינגטאן] וואס האט די אויפגאבע צו אונטערזוכען געלד-קלאגען געגען דער רעגיערונג: אין איינציגע שטאאטען א בעצירקס-געריכט, וואס האט צו טהאן מיט די פינאנציעלע אנגעלעגענהייטען פון דעם בעצירק.

Court of Com'mon Pleas (קאורט אוו קאמ'-אן פליעז) א געריכט אין איינציגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פאר ציווילע און קרימינעלע קלאגען פון דעם גאנצען שטאאט אדער בלויז פון א בעצירק [קאונטי]; די אפעלאציאנס-אבטהיילונג פון דעם העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

court of con'science (קאורט אוו קאנ'-שענס) אן אמאליגער געריכט אין ענגלאנד, וואס זיין אויפגאבע איז געווען אויפצומאהנען אדער שענקען קליינע חובות.

court of eq'uity (קאורט אוו עק'-ווי-טי). ז. *court of chancery*.

court of fac'ulties (קאורט אוו פעק'-אל-טיז) דאס קירכליכע געריכט אין ענגלאנד אונטער דער אויפזיכט פון ערצבישאף פון קאנטערבורי.

court of guard (קאורט אוו גארד) א וואך-קאמער אין א פעסטונג; א פעסטונגס-וואך.

court of inquir'y (קאורט אוו אינ-קוואיר'-אי) א געריכט וואס אונטערזוכט די קלאגען געגען סאלדאטען און אפיציערען און בעשליסט אויב די אנגעקלאגטע דארפען געשטעלט ווערען פאר א קריעגס-געריכט.

Court of King's Bench (קאורט אוו קינגז בענטש) דאס העכסטע געריכט אין ענגלאנד, וואס בעשטעהט פון 5 ריכטער און וואו דער קעניג אליין פלעגט פאר-צייטענס זיין אנוועזענד.

court of rec'ord (קאורט אוו רעק'-ארד) א העכערער געריכט [וואו דער גאנצער פראצעס מיט די טענות פון די צדדים ווערען פערשריבען אין פראטאקאלען].

court of request' (קאורט אוו רי-קוועסט') אן אמאליגער געריכט אין ענגלאנד, וואס זיין אויפגאבע איז געווען אויפצומאהנען קליינע חובות; אן אמאליגער ענגלישער געריכט פאר מענשען וואס האבען זיך געווענדעט צום קעניג מיט גנאד-ביטען.

court of trade (קאורט אוו טרייד) האנדעלס-געריכט.

court'-plas'ter *n.* (קאורט'-פלעס'-טער) א פלאסטער צו בעדעקען קליינע וואונדען.

court'-rolls *n.* (קאורט'-ראולז) געריכטס-פראטאקאלען.

court'ship *n.* (קאורט'-שיפ) דאס שדכ'ען זיך צו א פרויענצימער.

court'yard *n.* (קאורט'-יארד) אן ארום-געצאמטער הויף ארום א הויז.

cous'in *n.* (קאזן) א קוזין, א שוועסטערקינד; א פערוואנדטער.

cous'in ger'man (קאזן דזשויר'-מען) א שוועסטערקינד [א שני בשני].

cous'inhood *n.* (קאזנ'-הוד) די פערוואנדשאפט פון שוועסטערקינדער.

cous'inly *a.* (קאזנ'-לי) ווי עס פאסט פאר א שוועסטערקינד.

cous'inry *n.* (קאזנ'-רי) בלוט-פערוואנדשאפט, קרובה'שאפט.

cous'inship *n.* (קאזנ'-שיפ) ז. *cousinhood*.

couteau' *n.* (קוה-טאו') א מעסער; א לאנגער מעסער מיט צוויי שארפען.

couteau' de chasse (קוה-טאו' דע שאס) א יעגער-מעסער.

couvade' *n.* (קוה-וואד') די קואוואדע [א מנהג ביי געוויסע ווילדע פעלקער, אז בעת דאס ווייב געהט צו קינד, לעגט זיך דער מאן אין בעט, שרייט, קרעכצט און ער בעקומט די אויפפאסונג און גוטע שפייזען ווי א קינפעטאריו].

cove *n. and v.* (קאוו) א קליינע בוכטע, א קליינער וואסער-אויסגוס אין יבשה; א שמאלער טהאל צווישען בערג; א קאנקאווער [רונד אויסגעבויגען נאך אינווייניג] דאך, א געוועלב-סטעליע; א מאן, א יונג; מאכען א געוועלב איבער עפעס.

coved ceil'ing (קאווד סיע'-לינג) א קאנקאווע, האלב-רונדיגע סטעליע.

cov'enant *n. and v.* (קאוו'-ע-נענט) אן אבמאך, א בונד; א קאנטראקט; דער צוזאג, די הבטחה [פון גאט]; אבמאכען; שליסען א בונד.

cov'enant-brea'ker *n.* (קאוו'-ע-נענט-בריי'-קער) דער קאנטראקט ברעכער; דער וואס האלט ניט זיין הבטחה.

cov'enanted *a.* (קאוו'-ע-נענ-טער)

וואס פערנעהמט א שטעלע אדער אן אמט אונטער א קאנטראקט.

covenantee' *n.* (קאוו-ע-נענ-טיע') איינער וועלכער נעהמט א בעשטעלונג אונטער א קאנטראקט.

cov'enanter *n.* (קאוו'-ע-נענ-טער) איינער פון די צדדים וואס שליסען א קאנטראקט.

Cov'enanter *n.* (קאוו'-ע-נענ-טער) איינער פון די מענשען אין שאטלאנד, וועלכע האבען אין 17טען יאהרהונדערט געשלאסען א בונד צו פערטיידיגען די פרעסביטעריאנישע קירך געגען דער אנגליקאנישער.

cov'enantor *n.* (קאוו'-ע-נענ-טאר) איינער פון די צדדים וואס האבען זיך פערפליכטעט דורך א קאנטראקט.

Cov'ent Gar'den (קאוו'-ענט-גארדן) א גרויסער פרוכט־מארק [אין לאנדאן]; דאס גרויסע אפערא־טעאטער [אין לאנדאן].

cov'entry-blue *n.* (קאוו'-ענ-טרי-בלוה) א פיינער בלויער פאדים צום שטיקען און האפטען [געמאכט אין קאווענטרי, ענגלאנד].

cov'er *v. and n.* (קאוו'-ער) בעדעקען; בעהאלטען; בעשיצען; אנטהאן די הוט; גרייטען צום טיש; דורכגעהן א געוויסע שטרעקע; זיצען אויף עפעס; א צודעק; א דאך; זאכען וואס זיינען נויטיג צום טיש ביים עסען; א קאנווערט; א בוך־איינבאנד.

cov'ered *a.* (קאוו'-ערד) צוגעדעקט, בעהאלטען, בעשיצט, מיט דעם הוט אויף'ן קאפ; געבונדען [וועגען א בוך]; געגרייט [וועגען א טיש].

cov'ered way (קאוו'-ערד הוויי) א פערשטעלטער דורכגאנג [קארידאר] אין א פעסטונג אלס בעשיצונג פון דעם פיינד'ס קאנאנען.

cov'ering *n.* (קאוו'-ער-אינג) איבערצוג, בעדעקונג; דעק, צודעק; בעקליידונג; פערהילונג; דאס ארויפלעגען א דאך.

cov'erlet *n.* (קאוו'-ער-לעט) א דעק; א בעט־דעק.

cov'erlid *n.* (קאוו'-ער-ליד) ז. *coverlet*

cov'er-side *n.* (קאוו'-ער-סאיד) א יאגד־געגענד.

cov'ert *a. and n.* (קאוו'-אוירט) צוגעדעקט, פערבארגען, בעהאלטען, אבגעזונדערט, געהיים; פערשטעלט, בעשיצט; פערהייראט [וועגען א פרוי — א יורידישער אויסדרוק]; א בעשיצונג, בעהעלטעניש; עטוואס וואס דעקט צו, בעהאלט אדער בעשיצט; שירמען; דאס פערשטעלען זיך; אן אויסרייד; אן ענטשולדיגונג; א געדיכט בעוואקסענער ארט אין וואלד; א שאטענדיגער פלאץ; א בעהעלטעניש פון ווילדע חיות; א הורטע [א מחנה] עופות.

cov'ert-bar'on *n.* (קאוו'-אוירט-בער'-און) ז. *coverture*

cov'ertly *adv.* (קאוו'-אוירט-לי) אין געהיים; בסוד; פריוואט; אויף א פערבארגענעם אדער בעהאלטענעם שטייגער.

cov'ertness *n.* (קאוו'-אוירט-נעס) פערבארגענהייט; דאס טהאן עפעס בסוד, אין געהיים, פריוואט.

cov'erture *n.* (קאוו'-אויר-טשור) דער פערהייראטער שטאנד פון א פרוי [ווען די פרוי געפינט זיך אונטער דעם מאן'ס שוץ און האט קיין רעכט נים, לויט דעם געזעץ, צו שליסען געזעצליכע אבמאכען אהן דעם מאן'ס ערלויבנים].

cov'ert-way *n.* (קאוו'-אוירט-הוויי) ז. *covered way*

cov'et *v.* (קאוו'-עט) שטארק בעגעהרען; געלוסטען; חשק האבען צו עפעס וואס בעלאנגט צו א צווייטען; האבען זינדיגע אדער אונגעזעצליכע פערלאנגען; וועלען עפעס קריגען אויף אן אונגערעכטען אדער אונגעזעצליכען אופן.

"Thou shalt not covet" is the tenth commandment.

cov'etable *a.* (קאוו'-ע-טעבל) וואס מען קען געלוסטען, בעגעהרען.

cov'eter *n.* (קאוו'-ע-טער) איינער וואס געלוסט אדער בעגעהרט.

cov'eting *a.* (קאוו'-ע-טינג) בעגיערינ, געלוסטענדיג, גייציג.

cov'etingly *adv.* (קאוו'-ע-טינג-לי) מיט א שטארקען בעגעהר; מיט גרויס חשק.

cov'etiveness *n.* (קאוו'-ע-טיוו-נעס) דאס געלוסטען; דאס בעגעהרען; דאס זיין גיעריג.

cov'etous *a.* (קאוו'-ע-טאס) וואס האט שטארק חשק, וואס געלוסט, בעגעהרט; גיעריג, האבזיכטיג, גייציג, קארג; וואס שטרעבט עטוואס צו קריגען אויף אן אונגערעכטען אדער אונגעזעצליכען אופן.

cov'etously *adv.* (קאוו'-ע-טאס-לי) מיט שטארקען חשק; מיט בעגעהר; מיט גיערינקייט, דורך גייצינקייט.

cov'etousness *n.* (קאוו'-ע-טאס-נעס) שטארקער חשק: געלוסט; גיערינקייט.

cov'ey *n.* (קאוו'-אי) א הורטע [מחנה] פויגלען; א קאמפאניע; א מאן; א יונג.

cov'in *n.* (קאוו'-אין) א געהיימע פערבינדונג. אימיצען צו שעדיגען אדער צו בעשווינדלען.

co'ving *n.* (קאו'-ווינג) א האלב־רונדע ארויסשטארצונג ביי א געביידע.

cow *n. and v.* (קאו) א קוה; א פיינלינג; א קוימען־דעכעלע, וואס דרעהט זיך מיט'ן ווינד; אזא אויטאמאטישע ברעמזע [טארמאז] צו פערהאלטען די רעדער פון א וואגען ווען ער פאהרט בארג־אראב; איינשרעקען.

coward *n. and a.* (קאו'-ערד) א פחדן, א טרוס, א פיינלינג; שרעקעדיג, פיינ.

cow'ardice *n.* (קאו'-ער-דיס) פיינהייט, שרעקעדיגקייט.

cow'ardlike *a.* (קאו'-ערד-לאיק) ווי א פיינלינג; פיינ.

cow'ardliness *n.* (קאו'-ערד-לי-נעס) ז. *cowardice*

cow'ardly *a. and adv.* (קאו'-ערד-לי) שרעקעדיג; פיינ; אזוי ווי א פיינלינג.

cow'ardship *n.* (קאו'-ערד-שיפ) ז. *cowardice*

cow'bane *n.* (קאו'-ביין) א מין פלאנצע וואס איז שעדליך פאר בהמות.

cow'berry *n.* (קאו'-בער-אי) א מין יאגדע.

cow'-bird *n.* (קאו'-בוירד) א מין אמעריקאנישער שווארצער פויגעל [געפינט זיך אפט לעבען די סטאדעס פיה].

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

cow'-black'bird *n.* (קאו'-בלעק'-בוירד) ז. *cow-bird*

cow'-boy *n.* (קאו'-באי) א פאסטוך פון קיה; א רייטענדער פאסטוך אין די סטעפעס פון די מערב־טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא.

cow'-bun'ting *n.* (קאו'-באנ'-טינג) ז. *cow-bird*

cow'-catch'er *n.* (קאו'-קעטש'-ער) א שינען־רייניגער [אזא פארריכטונג אין פראנט פון אן אייזענבאהן־לאקאמאטיוו אבצוראמען פון די שינען [רעלסען] פערשידענע שטערונגען.

cow'-doc'tor *n.* (קאו'-דאק'-טאר) א וועטערינאר [א דאקטאר וואס היילט בהמות].

cow'er *v.* (קאו'-ער) זיך צונויפקארטשען, זיך איינבויגען [אוים שרעק אדער שאנדע]; נידערגעשלאגען ווערען.

cow'-fee'der *n.* (קאו'-פיע'-דער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט רינד־פיהצוכט; א קיה־פאסטוך.

cow'hage *n.* (קאו'-עדזש) אזא פלאנצע בעדעקט מיט שטעכיגע הערלעך; די שטעכיגע הערלעך פון דער פלאנצע [די הערלעך, געמישט מיט האניג ווערען נעברויכט אנשטאט ווערימקרוים].

cow'herd *n.* (קאו'-הוירד) א פאסטוך פון קיה.

cow'hide *n., a. and v.* (קאו'-האיד) א פעל פון א קוה; א לעדערנער בייטש; וואס איז געמאכט פון קוה־לעדער; שמייסען מיט א לעדערנעם בייטש.

cow'-house *n.* (קאו'-האוס) א שטאל פאר קיה.

cow in milk (קאו אין מילק) א פרישמעלקעדיגע קוה.

cow'ish *n. and a.* (קאו'-איש) ווי א קוה; ווי א בהמה; שרעקעדיג, פיינ; א פלאנצע אין שטאאט ארעגאן אין אמעריקא, וואס איז עהנליך צו קארטאפעל.

cow'itch *n.* (קאו'-איטש) ז. *cowhage*

cow'-kee'per *n.* (קאו'-קיע'-פער) א קיה־פאסטוך; איינער וואס בעשעפטינט זיך מיט רינד־פיהצוכט.

cow'-kee'ping *n.* (קאו'-קיע'-פינג) די רינד־פיהצוכט.

cowl *n.* (קאול) א קאפושאן [א מין קאפ־צודעק צוגענעהט צום מאנטעל, וואס ווערט געטראגען פון מאנאכען]; א מאנטעל מיט א קאפושאן; א מאנאך; א דעקעל אין דער פארמע פון א קאפושאן איבער'ן קוימען; דיא דראטענע זיפ וואס טהוט זיך אן אויף א קוימען פון א לאקאמאטיוו; א צעבער.

cowled *a.* (קאולד) מיט א קאפושאן; וואס טראגט א קאפושאן; וואס האט די פארם פון א קאפושאן [ביי געוויסע בלעטער פון פלאנצען].

cow'-leech *n.* (קאו'-ליעטש) א וועטערינאר [א דאקטאר פאר בהמות].

cow'-lee'ching *n.* (קאו'-ליע'-טשינג) דאס היילען קראנקע בהמות.

cow'-lick *n.* (קאו'-ליק) א צושויבערטער משוב האר [וואס זעהט אוים ווי די האר פון א קעלבעל'ס פעל ווען די קוה האט עס געלעקט].

cow'-man *n.* (קאו'-מען) איינער וואס גיט זיך אב מיט רינד־פיהצוכט.

co-wor'ker *n.* (קאו-הוואיר'-קער) א מיטארבייטער.

cow'-pars'nip *n.* (קאו'-פארס'-ניפ) די בערען־לאפע [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער און בליטהען האבען די פארם פון א בערען־לאפע].

cow'-pea *n.* (קאו'-פיע) א מין ארבעס אדער בעבלעך, וואס ווערט געזייהט אין די דרום־אמעריקאנישע שטאאטען.

cow'-po'ny *n.* (קאו'–פאו'–ני) א פאני [א קליין פערדעל] וואס ווערט בענוצט ביי פאשען בהמות.

cow'pox *n.* (קאו'–פאקס) קוה־פאקען [א מין אנשטעקענדע קראנקהייט פון בהמות].

cow'-punch'er *n.* (קאו'–פאנטש–ער) א מאן וואס גיט אכטונג אויף גרויסע סטאדעס פיה [אין דער וועסט פון די פעראייניגטע שטאאטען].

cow'-quakes *n.* (קאו'–קהווייקס) אזא מין גראז. ז. ***quaking-grass***

cow'rie *n.* (קאו'–רי) ז. ***cowry***

cow'ry *n.* (קאו'–רי) א מין קליינע מויער־קאפ [בענוצט אלס קליינגעלד ביי געוויסע ווילדע פעלקער אין אפריקא].

Cowry

cow'-shed *n.* (קאו'–שעד) א שטאל פאר קיה.

cow'slip *n.* (קאו'–סליפ) א מין ענגלישע ווילדע בלום, וואס וואקסט אין די פעראייניגטע שטאאטען [דיענט אלס מיטעל איינצושטילען א וועהטאג].

cow'-tree *n.* (קאו'–טריע) דער קוה־בוים אדער מילך־בוים [אזא בוים אין זיד־אמעריקא וואס ענטהאלט א ווייסליכע מילך־עהנליכע פליסיגקייט].

cow'-weed *n.* (קאו'–הוויעד) דער קערבעל [אזא פלאנצע].

cow'-wheat *n.* (קאו'–הוויעט) וואכטעל־ווייץ [אזא מין ווילד גראז].

cox'a *n.* (קאקס'–א) דער ערשטער געלענק פון פוס נעבען קערפער ביי געוויסע חיה'לעך [ווי אינזעקטען].

cox'al *a.* (קאקס'–על) וואס איז שייך צום ערשטען געלענק פון פוס ביי אינזעקטען.

cox'comb *n.* (קאקס'–קאום) א רויטער קאם, ווי דער קאם פון א האהן, וואס די קונצען־מאכער און הויף־נארען פלעגען טראגען אויף זייערע היטעל; דאס היטעל פון א הויף־נאר; דער שפיץ פון קאפ אדער דער קאפ אליין; א פוסטער פראנט.

coxcomb'ical *a.* (קאקס–קאמ'–אי–קעל) ווי א פוסטער יונג אדער פראנט; גאוה'דיג.

coxcomb'ically *adv.* (קאקס–קאמ'–אי–קעל–אי) מעשה פראנט.

cox'combry *n.* (קאקס'–קאום–רי) פראנטישע פיהרונגען.

coxcom'ical *a.* (קאקס–קאמ'–אי–קעל) ז. ***coxcombical***

coxcom'ically *adv.* (קאקס–קאמ'–אי–קעל–אי) ז. ***coxcombically***

cox'swain *n.* (קאקס'–סהוויין) דער רודערער [פון א שיפעל].

coy *a. and v.* (קאי) בעשיידען, צניעות'דיג; וואס האלט זיך פון דער ווייטענס; ניט פאמיליאר; גלעטען; לאשטשען; צוציהען: זיין בעשיידען; האלטען זיך אן א זייט.

coy'ish *a.* (קאי'–איש) צניעות'דיג; שעמעוודיג; בעשיידען.

coy'ly *adv.* (קאי'–לי) אויף א בעשיידענעם אופן; ניט עזות'דיג; צוריקגעהאלטען.

coy'ness *n.* (קאי'–נעס) צוריקגעהאלטענקייט; צניעות, בעשיידענקייט.

coyo'te *n.* (קא–יאו'–טע) דער ביל־וואלף [א מין אמעריקאנישער וואלף וואס בילט ווי א הונד].

Coyote

coy'pou *n.* (קאי'–פוה) דער זומפ־ביבער [א זיד־אמעריקאנער ביבער וואס לעבט אין זומפען].

coz *n.* (קאז) א שוועסטערקינד [אבגעקירצט פון ***cousin***].

coz'en *v.* (קאזן) בעטריגען; בעשווינדלען: פערנארען.

coz'enage *n.* (קאז'ן–עדזש) בעטרוג; שווינדעל; דאס בעטריגען איינעם.

coz'ener *n.* (קאז'ן–ער) א בעטריגער; איינער וואס בעשווינדעלט.

coz'ening *n.* (קאז'ן–אינג) דאס בעטריגען; דאס בעשווינדלען.

co'zy *a. and n.* (קאו'–זי) בעקוועם, אנגענעהם, געמיטליך; א קאלפאק איבער א טהעע־קענדעל.

C. P. A. אבקירצונג פון די ווערטער ***Certified Public Accountant***

cr. אן אבקירצונג פון ***credit*** און ***creditor***

craal *n.* (קראהל) א דערפעל [ביי די ווילדע אין אפריקא].

crab *n. and v.* (קרעב) א קראב [א מין ראק]; די קראב־לויז. [ז. ***crab-louse***]; א הויב־מאשין [אזא מאשין ארויפצוציהען אדער אויפצוהויבען משא]; א מין קליינע ביטער־זויערליכע ווילדע עפעל; דער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע עפעל; כאפען קראבען אדער ראקעס; מאכען הינטערטריט ווי א ראק; אויפרייצען, אויפרעגען.

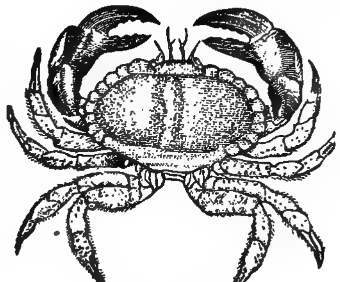

Crab

Crab *n.* (קרעב) מזל סרטן [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען אין הימעל].

crab'-ap'ple *n.* (קרעב'–עפל) א ווילדער ביטער־זויערליכער עפעל.

crab'bed *a.* (קרעב'–עד) מיט א זויערען טעם; ברוגז'דיג, אנגעבלאזען; ניט איינפאך, אונדייטליך, שווער צו לעזען אדער צו פערשטעהן; אונאינטערעסאנט [וועגען א שרייבער אדער א בוך].

crab'bedly *adv.* (קרעב'–עד–לי) מיט א זויערען טעם; אויף א שווערען, פערדרעהטען, אונפערשטענדליכען אדער אונאינטערעסאנטען אופן.

crab'bedness *n.* (קרעב'–עד–נעס) ברוגז'קייט, אנגעבלאזענקייט; שווערקייט, ניט פערשטענדיגקייט.

crab'-ea'ter *n.* (קרעב'–איע'–טער) דער קרעבס־עססער [אזא חיה עהנליך צו א פוקס וואס איהר ליעבלינגס־שפייז זיינען קרעבסען]; אזא פויגעל אדער פיש, וואס עסט קרעבסען.

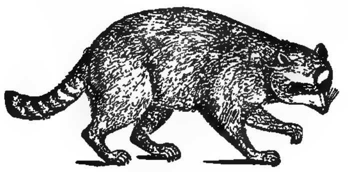

Crab-eater

crab'-grass *n.* (קרעב'–גרעס) קאמ־גראז [אזא מין גראז].

crab'-louse *n.* (קרעב'–לאוס) די פיליץ־לויז [אזא לויז וואס פרעסט זיך איין אין די האר פון קערפער].

crab's'-claw *n.* (קרעבז'–קלאה) די ראק־שערען [דער אונטערשטער טייל פון די פיס פון א ראק וואס זעהט אוים ווי שערען].

crab'stock *n.* (קרעב'–סטאק) א יונגער ווילדער עפעל־בוים.

crab'-tree *n.* (קרעב'–טריע) דער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען ווילדע ביטער־זויערע עפעל.

crack *n., v. and a.* (קרעק) א שפאלט; א ריס; א פעהלער; א חסרון; א קנאק, א קראך; שגעון; א טירוף; א מטורף; שפאלטען; קנאקען; ברעכען; בעריהמען זיך; עפענען [א פלאש] מיט א קנאק; אויסגעצייכענט.

crack a bot'tle (קרעק ע באטל) אויפקארקעווען א פלאש; מאכען "לחיים" מיט איינעם.

crack'ajack *n. and a.* (קרעק'–ע–דזשעק) א קינסטלער אין זיין פאך [איבערהויפט אין ספארט]; אויסערגעוועהנליך.

crack a joke (קרעק ע דזשאוק) דערצעהלען א וויץ; מאכען א שפאס.

crack'-brained *a.* (קרעק'–בריינד) משוגע; מטורף'דיג.

cracked *a.* (קרעקט) צופלאצט; צושפאלטען; צוריסען; צובראכען; געבראכען אדער ענדערענדיג זיך [וועגען א שטימע]; געשעדיגט; ניט פאלקאם; מטורף'דיג.

cracked in the nod'dle (קרעקט אין טהי נאדל) מטורף'דיג, משוגע'נעוואטע.

crack'er *n.* (קרעק'–ער) איינער אדער עטוואס וואס צושפאלט, צוברעכט אדער צושטויסט [שטיינער]; א מאשין צו צושטויסען שטיינער; א צוויבאק, א סוכארקע; א פייערווערק; א בעריהמעריי; א לינען; אזא ענטעל־עהנליכער פויגעל; א פאפוגאי.

crack'erjack *n. and a.* (קרעק'–ער–דזשעק) ז. ***crackajack***

crack hand (קרעק הענד) דער ערשטער אין זיין פאך; א גוטער בעל־מלאכה.

crack horse (קרעק הארס) דאס הויפט פערד ביים וועט־לויפען.

crack'ing *n.* (קרעק'–אינג) דאס צוברעכען; דאס פלאצען.

crack'ing tools (קרעק'-אינג טוהלז) ברעכאייזענס: גנבים-ווערקצייג. צום אויפברעכען שלעסער א. ד. ג.

crack jokes (קרעק דזשאוקס) זיך חכמ'נען.

crack'le *n. and v.* (קרעקל) קראכען, פלאצען; קנאקען, טרעשטשען [ווי ביים ברענען]; בעדעקען עפעס מיט א נעץ פון קליינינקע שפעלטלעך [ווי פארצעליי אדער גלאז]; א קנאק, א טרעשטש [ווי ביים ברענען]; א קליין שפעלטעל; א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [אויף פארצעליי אדער גלאז].

crack'led *a.* (קרעקלד) בעדעקט מיט א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [וועגען פארצעליי אדער גלאז].

crack'ling *n.* (קרעק'-לינג) דאס קנאקען, טרעשטשען; די פערברוינטע הויט פון געפרעגעלטען חזיר-פלייש; חזיר-גריבענעס.

crack'nel *n.* (קרעק'-נעל) אזא סוכארקע, אזא צוויבאק.

crack'nels *n.* (קרעק'-נעלז) חזיר-גריבענעס.

crack of doom (קרעק אוו דוהם) דער סיגנאל פאר דעם גרויסען יום הדין [דער טאג, ווען, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, יעזוס וועט נאך אמאל לעבעדיג ווערען און די וועלט וועט אונטערגעהן].

crack of the fin'ger (קרעק אוו טהי פינ'-גער) גלייך אויפ'ן ארט; איינס און צוויי.

He will do so in a crack of the finger.

crack'-skull *n.* (קרעק'-סקאל) א מטורף.

cracks'man *n.* (קרעקס'-מען) אן איינברעכער.

cra'dle *n. and v.* (קריידל) א וויעגעל; א געבורטס-פלאץ; אבשטאמונג; א קאסע צוזאמען מיט א גראבלע צום שניידען און אין דערזעלבער צייט צונויפצושארען די אבגעשניטענע תבואה; א פארריכטונג אין די גאלד-שאכטען אבצושיילען דאס גאלד פון דער זאמד; א טראג-בעט; וויעגען; איינוויעגען; געהן ארום א קינד; אברייניגען גאלד פון זאמד; שניידען תבואה.

cra'dle-clothes *n.* (קריי'דל-קלאוטהז) די קליידער פון א וויעג-קינד; דאס בעטגעוואנד פאר א וויעג-קינד.

cra'dle-scythe *n.* (קריי'דל-סאיטה) א קאסע צוזאמען מיט א גראבלע צום שניידען און אין דערזעלבער צייט צונויפשארען די תבואה.

cra'dling *n. and a.* (קריי'-דלינג) וויעגענדיג; קינדהייט; דאס געהן ארום א וויעג-קינד; א האלץ-געשטעל צו וועלכען מען קלאפט אן די לייסטען צו מאכען א געוועלב.

craft *n. and v.* (קרעפט) א מלאכה, א האנדווערק; פאכמאנשאפט; קונסט, געשיקטקייט, כיטרעקייט [איבערהויפט אין מאכען און אויספיהרען פלענער צום שלעכטען]; א צעך, א גילדע; א שיף אדער שיפען [בכלל]; מאכען גוטע ארבייט; בויען; מאכען קונצען.

craf'tily *adv.* (קרעפ'-טי-לי) דורך כיטרעקייט; מיט געשיקטקייט; אויף א קונסטפאלען אופן.

craf'tiness *n.* (קרעפ'-טי-נעס) געשיקטקייט, כיטרעקייט, קינסטליכקייט.

crafts'man *n.* (קרעפטס'-מען) א בעל מלאכה, א האנדווערקער, א פאכמאן, א קינסטלער; א מיטגליעד פון א צעך אדער פון א גילדע.

craf'ty *a.* (קרעפ'-טי) וואס איז געשיקט אין א מלאכה אדער קונסט; וואס איז געשיקט אין מאכען און אין אויספיהרען פלענער, הויפטזעכליך פאר שלעכטע צוועקען; כיטרע; וואס איז שייך צו א מלאכה; שווינדלעריש.

crag *n.* (קרעג) א שפיציגער, שארסטיגער [ניט גלאטער] פעלזענשטיין; א שארסטיגער אבגעבראכענער פעלז אדער טייל פון א פעלז; די מושעל-זאמד ערד-שיכט [אין געאלאגיע]; א קראפ [א וואליע, א פאדערמאגען ביי עופות].

crag'ged *a.* (קרעג'-עד) פול מיט אבגעבראכענע פעלזענשטיינער; שארסטיג, ניט גלאט, בעדעקט מיט שארפע שפיצען און בערגלעך.

crag'gedness *n.* (קרעג'-עד-נעס) דאס זיין פול מיט צובראכענע, שארסטיגע, שפיציגע פעלזען.

The craggedness of many mountains makes it hard to climb them.

crag'giness *n.* (קרעג'-אי-נעס) ז. *craggedness*.

crag'gy *a.* (קרעג'-אי) ז. *cragged*.

crags'man *n.* (קרעגז'-מען) איינער וואס קען געשיקט קלעטערען אויף שפיציגע בערג-פעלזען [איבערהויפט אויף די פעלזען ביים ברעג ים צו זאמלען אייער און פאנגען וואסער-פויגלען].

crake *n. and v.* (קרייק) וואכטעל-קעניג [א מין פויגעל]; א קראהע, א ראב, א וואראנע; קראקען [ווי א קראהע].

cra'ker *n.* (קריי'-קער) א בעריהמער.

cram *v. and n.* (קרעם) אנשטאפען, איינפילען; זיך שטאפען מיט שפייז; אבקארמענען עופות; אנשטאפען זיך דעם קאפ [לערנענדיג פיעל פאר אן עקזאמען]; זאגען ליגענס; דאס אנשטאפען דעם קאפ [לערנענדיג פיעל פאר אן עקזאמען]; עטוואס וואס מען לערענט אויס אויף שנעל; א ליגען.

Cram'be *n.* (קרעמ'-בי) ים-קרויט [א מין פלאנצען מיט ווייסע בלומען, וועלכע וואקסען ביים ברעג ים].

cram'bo *n. and v.* (קרעמ'-באו) א שפיעל אין גראמען [איינער גיט א ווארט אדער א גאנצע שורה און דער צווייטער דארף צו דעם ווארט אדער צו דער שורה געפינען א גראם]; א ווארט וואס גראמט זיך מיט א צווייטען; שפיעלען אין גראמען.

crame *n.* (קריים) א קרעמעל; א שטעל; א פלאץ וואו מען האלט סחורה; א פעקעל סחורה, דעם הויזירערס [פעדלער'ס] פעקעל סחורה.

cram'mer *n.* (קרעמ'-ער) איינער וואס שטאפט זיך אליין אדער יענעם אן דעם קאפ פאר אן עקזאמען; א ליגען.

cramp *n., a. and v.* (קרעמפ) קראמפף, ספאזמעס; אן אייזערנער קרוק אדער קלאמער, מיט וועלכער מען פערקרעמפעוועט אדער קלאמערט איין צוויי שטיקער האלץ; קלאמערעס [א מין פרעס אין דער פארמע פון א ח מיט א שרויף פון איין זייט, מיט וועלכען עס ווערען צוזאמענגעפרעסט צוויי אדער עטליכע זאכען]; א קאפול [ביי א שוסטער]; צוזאמענגעפרעסט, צונויפגעקרעמפעוועט; פערדרעהט, פערצוקט [ווי א געוויסער כתב וואס איז שווער צו לייענען]; קראמפפען; פעראורזאכען א קראמפף אדער ספאזמעס; צונויפפרעסען; פערקרעמפעווען; אויסציהען לעדער אויף א קאפול; איינשרענקען; הינדערען, מאכען א מניעה.

cramp'-fish *n.* (קרעמפ'-פיש) דער עלעקטריציטעט-פיש [אזא מין פיש וואס לאזט ארויס פון זיך עלעקטריציטעט ווען מען ריהרט איהם אן].

cramp'-i'ron *n.* (קרעמפ'-אי'-ערן) אן אייזערנער קלאמער צו פערקרעמפעווען צוויי שטיקער האלץ.

cram'pit *n.* (קרעמ'-פיט) דאס בלעכעל, מיט וועלכען עס איז בעשלאגען דער אונטערשטער טייל פון א שייד פון א שווערד; אן אייזערנער קלאמער צו פערקרעמפעווען צוויי שטיקער האלץ; די פארם פון א שווערדען-שייד אויף א הערב.

cram'pon *n.* (קרעמ'-פאן) אן. אייזען צוגעפעסטיגט צו די שיך [צו העלפען קלעטערען]; אן אינסטרומענט, וועלכער בעשטעהט פון צוויי אייזערנע קרוקעס וואס הענגען אויף איין קייט צו הויבען שווערע משאות; א מין צוגעגעבענער ווארצעל ביי געוויסע פלאנצען, מיט וועלכע זיי האלטען זיך אן אן עפעס און קלעטערען אין דער הויך [ווי ווילדע וויין].

cram'poon *n.* (קרעמ'-פוהן) ז. *crampon*.

cram'py *a.* (קרעמ'-פי) וואס ליידט פון קראמפף אדער ספאזמען.

cra'nage *n.* (קריי'-נעדזש) דאס געצאהלט פאר אויפהויבען משא מיט א הויבמאשין; דאס רעכט צו בענוצען א הויבמאשין ארויסצוהויבען משא פון א שיף אויף א לאנדונג-ארט.

cran'berry *n.* (קרענ'-בער-אי) א מאף-יאגדע אדער א ברוסניצע [א מין רויטליכע יאגדע]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען מאף-יאגדעס אדער ברוסניצעס.

cran'berry-tree *n.* (קרענ'-בער-אי-טריע) אזא בוימעל אדער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען מאף-יאגדעס אדער ברוסניצעס.

cranch *v.* (קרענטש) בראמשקען; צודריקען, צומאלען.

cran'dall *n.* (קרענ'-דעל) א מין האמער וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון שפיציגע שטאהלענע שטעקלעך, מיט וועלכע מען קלאפט ארום א שטיין.

crane *n. and v.* (קריין) דער זשוראוול אדער קראניך [א גרויסער פויגעל מיט לאנגע פיס און א לאנגען האלז]; א הויבמאשין [אזא מאשין איבערצוטראגען שווערע משאות]; אן אייזערנער שטאנג איבער אן אויווען אדער קאמין, אויף וועלכען מען הענגט אויף א טאפ אדער א קעסעל; א ליווער, מיט וועלכען מען צאפט וויין פון א פאס; אויסציהען דעם האלז [ווי א קראניך].

Crane

crane'-fly *n.* (קריינ'-פלאי) אזא אינזעקט מיט לאנגע פיס.

crane's'-bill *n.* (קריינז'-ביל) א מין געראניום-פלאנצען, ביי וועלכע די פרוכט

איז מיט א לאנגען שפיץ; א צוואנג וואס זעהט אויס ווי דער שנאבעל פון א קראַניך [ווערט בענוצט פון דאקטוירים ביי אפעראציעס].

cra'nial *a.* (קריי'-ני-על) וואס אנבע־לאנגט צום שארבען פון קאפ; וואס איז שייך צו דעם טייל פון שארבען וועלכער ענטהאלט דעם מארך.
Uncivilized people have comparatively smaller cranial capacity.

craniog'nomy *n.* (קריי-ני-אג'-נא-מי) די לעהרע אדער די מעטאדע צו מעסטען די פארמען פון שארבען אלס א מיטעל צו אורטיילען וועגען כאראקטער און פע־היגקייטען פון מענשען.

cra'niograph *n.* (קריי'-ני-א-גרעף) אן אינסטרומענט צו מאכען אן אבביל־דונג פון מענשליכען שארבען מיט א בע־צייכנונג פון אלע זיינע וויכטיגסטע פונק־טען.

craniog'raphy *n.* (קריי-ני-אג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון שארבען אדער שיידעל פון קאפ.

craniolog'ical *a.* (קריי-ני-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דעם שארבען פון מענשליכען קאפ.

craniol'ogist *n.* (קריי-ני-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס קען די לעהרע וועגען דעם שארבען פון קאפ.

craniol'ogy *n.* (קריי-ני-אל'-א-דזשי) קראניאלאגיע [די לעהרע וועגען דעם שארבען פון מענשליכען קאפ].

craniom'eter *n.* (קריי-ני-אמ'-ע-טער) א קראניאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם קאפ־שארבען].

craniomet'ric *a.* (קריי-ני-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום מעסטען דעם קאפ־שארבען.

craniomet'rical *a.* (קריי-ני-א-מעט'-רי-קעל) ז. *craniometric*.

craniom'etry *n.* (קריי-ני-אמ'-עט-רי) קראניאמעטריע [די קונסט צו מעסטען דעם שארבען פון קאפ].

cra'nium *n.* (קריי'-ני-אם) דער שאר־בען פון קאפ.

crank *n., v. and a.* (קרענק) א קורבעל, אן אויסגעבויגענע הענטעל פון א מאשין; א געקרעפטער [געבויגענע הין און צוריק] וואל פון א מאשין; אן אייזערנער קלא־מער; א געוויסער אינסטרומענט צו בע־שטראפען ארעסטאנטען אין טורמע [בע־שטעהט פון א ראד, ווי דער וואסער־ראד פון א דאמפף־שיף, וועלכען דער ארעס־טאנט דארף דרעהען אין א פאס פול מיט זאמד]; א מטורף, א קאפריזניק, א מא־ניאק; דרעהען זיך; אויסבויגען אין דער פארם פון א קורבעל; צומאכען אן אויס־געבויגענעם הענטעל צו א ראד; וואס קען זיך לייכט איבערקעהרען [וועגען א שיף וואס האט א שמאלען דעק אדער וואס האט ווייניג באלאסט]; שוואנקענד; איז א שוואנקענדער לאגע; מונטער; פעסט ביי זיך.

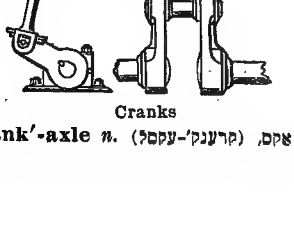
Cranks

crank'-axle *n.* (קרענק'-עקסל) אן אקס, וועלכער איז צווישען די רעדער אויסגע־בויגען אראב־צו, כדי דער וואגען־קאסטען זאל זנצען נידריגער; דער טרייב־אקס אין א לאקאמאטיוו.

crank'-bird *n.* (קרענק'-בויירד) דער קליינער האלץ־פיקער אדער דיאטעל [א מין פויגעל].

crank'-brace *n.* (קרענק'-בריים) א גע־בויגענער קלאמער אדער קרעמפע [אזא טישלער־געצייג צום איינקלעמען שטיקער האלץ וואס דארפען בעארבייט ווערען].

cranked *a.* (קרענקט) וואס האט א קור־בעל [אן אויסגעבויגען הענטעל] צו דרעהען.

crank'-hook *n.* (קרענק'-הוק) דער שטאנג אין א טאקער־מאשין, וועלכער פער־אייניגט דאס טרעט־ברעטעל מיט'ן ראד.

cran'kiness *n.* (קרענ'-קי-נעס) דאס האבען קאפריזען אדער משוגעת'ען; דאס שוואנקען, די נייגונג איבערצוקעהרען זיך.

crank'-shaft *n.* (קרענק'-שעפט) א קור־בעל־וואל [א וואל וואס דרעהט זיך דורך אן אויסגעבויגענעם הענטעל].

crank'-si'ded *a.* (קרענק'-סאי'-דעד) וואס וואקעלט זיך אויף ביידע זייטען, וואס קען זיך איבערקעהרען [ווי א לייכטע שיף מיט א שמאלען דעק].

cran'ky *a.* (קרענ'-קי) קאפריזניג, משוגע; וואס קען זיך איבערקעהרען; מונטער; זיכער אין זיך.

cran'nied *a.* (קרענ'-איד) פול מיט שפאלטען אדער ריצען.

cran'ny *n., a. and v.* (קרענ'-אי) א שפאלט, א ריץ, אן אינסטרומענט צו מא־כען די העלזלעך פון פלעשער; לוסטיג, מונטער; ווערען פול מיט שפאלטען אדער ריצען; אריינדרינגען דורך א שפאלט.

cran'tara *n.* (קרענ'-טע-רא) דער פייע־ריגער קרייץ [א הילצערנער צלם מיט ארומגעברענטע ברענעס, וועלכער פלעגט אמאל דיענען אין שאטלאנד אלס סיגנאל צוזאמענצוקלייבען זיך אויף מלחמה].

crape *n. and v.* (קרייפ) [א מין קרעפ דינער טוך וועלכען מען טראגט בשעת טרויער]; גרייזלען; בעדעקען מיט קרעפ אלס א צייכען פון טרויער.

crape'-cloth *n.* (קרייפ'-קלאטה) קרעפ; שווארצע וואלענע צייג, וועלכע מען בע־נוצט אלס טרויער־קליידער.

crape'-fish *n.* (קרייפ'-פיש) אן איינגע־זאלצענער און איינגעפרעסטער שטאק־פיש. ז. *cod*.

crap'ulence *n.* (קרעפ'-יו-לענס) שכרות; דער קאצעניאמער, דער קרענק־ליכער צושטאנד נאך'ן איבער'שיכור'ען זיך.

crap'ulent *a.* (קרעפ'-יו-לענט) אנ־געשיכור'ט; בעזויפען.

crash *v. and n.* (קרעש) קנא־קען; צוברעכען זיך מיט א קראך; צו־ברעכען, צושמעטערען מיט א קראך; א קנאק, א קראך; דאס ברעכען, דאס צו־שמעטערען; דער באנקראט; א קארב פול מיט שערבלעך און שטיקער גלאז, וואס ווערט בענוצט אין א טעאטער פארצושטע־לען א ברעכעריי פון שויבען א. ד. ג.; א מין גראבער לייוונטד צו פאקען סחורות אדער איינדעקען זאכען.

cra'sis *n.* (קריי'-סיס) דער טעמפערא־מענט, דער בוי פון'ם קערפער; די צוזא־מענגיסונג פון צוויי פערשיעדענע וואקא־לען אין איין לאנגען וואקאל אדער דיפ־טאנג.

crass *a.* (קרעס) גראב, רויה, טעמפ.
Such statements show crass ignorance on the part of a speaker.

crassamen'tum *n.* (קרעס-ע-מענ'-טאם) א קנויל [פון עפעס וואס ווערט צונויפגעדריקט]; די געדיכטע טיילען פון בלוט; א פערגליווערטע שטיק.

crass'itude *n.* (קרעס'-אי-טיוד) דיק־קייט, רויהייט, גראבקייט, געדיכטקייט.

crass'ly *adv.* (קרעס'-לי) מיט גראבקייט; אויף א דומען, אונוויסענדען אופן.

crass'ness *n.* (קרעס'-נעס) דיקקייט, גראבקייט, רויהייט, געדיכטקייט, דומהייט.

crate *n.* (קרייט) א פאק־קארב [הויפט־זעכליך פאר גלעזערנע און פארצעלייענע כלים].

cra'ter *n.* (קריי'-טער) די עפענונג אין א פייער־שפייענדען בארג; א וויין־כלי [ביי די אלטע גריכען]; אן אויסהוילונג וואס בילדעט זיך פון דער עקספלאזיאן פון א מינע.

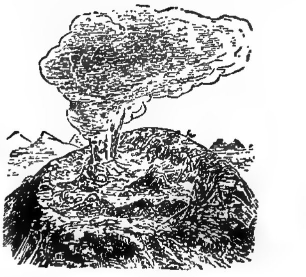
Crater

crater'iform *a.* (קרע-טער'-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי די עפענונג פון א פייער־שפייענדען בארג, וואס איז אויס־געהוילט אין דער פארם פון אן איבערגע־קעהרטען קאנוס [די איבערגעקעהרטע פארם פון א היטעל צוקער].

craunch *v.* (קראנטש) צוגריזען, צובייסען.

cravat' *n. and v.* (קרע-וועט') א קרא־וואט, א האלזטוך; אנטהאן א האלזטוך.

crave *v.* (קרייוו) שטארק בעטען, פער־לאנגען; שמאכטען, לעכצען נאך עפעס; מאהנען שטארק א חוב.
My appetite craves simple food.

cra'ven *n., a. and v.* (קרייווען) פייג, שרעקעדיג; א פייגלינג; מאכען שוואך, פייג, מוטלאז.

cra'ver *n.* (קריי'-ווער) איינער וואס בעט שטארק אדער פערלאנגט עפעס.

cra'ving *n.* (קריי'-ווינג) א שטארקער פערלאנג, בעגעהר; דאס בענקען; א שטארקער אפעטיט.

cra'vingly *adv.* (קריי'-ווינג-לי) מיט שטארקען בעגעהר.

cra'vingness *n.* (קריי'-ווינג-נעס) דאס בעגעהרען שטארק; זשעדנעקייט.

craw *n.* (קראה) [די וואליע] דער קראפ פון א פויגעל; דער מאגען ביי חיות.

craw'fish *n. and v.* (קראה'-פיש) א טייך־קרעבס [ראק]; איינער וואס טרעט צוריק, ענטזאגט זיך פון זיינע איבערציי־גונגען; א פאליטישער אבטריניגער; קרי־כען ווי א ראק [צוריקוועגס אדער אן א זיים].

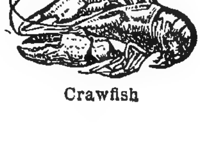
Crawfish

crawl *n. and v.* (קראהל) קריכען, פויזען [ווי א ווארים]; אריינמאכען זיך, אריינגנב'ענען זיך; שווידערען [ווי ווען ווערים וואלטען געקראכען איבער'ן לייב]; שוויבלען און גריבלען [וועגען ווערים א. ד. ג.]; דאס קריכען, דאס פויזען; א פישבעהאלטער [אן אבגעצאמטער פלאץ ביים ים, וואו מען האלט פיש].

craw'ler *n.* (קראה'-לער) איינער אדער עטוואס וואס קריכט; א קריכעדיגע בעשעפעניש [א ווארים, א שלאנג].

craw'lingly *adv.* (קראה'-לינג-לי) אויף א קריכענדען שטייגער.

crawl in'to one's hole (קראהל אינ'-טו הוואנז האול) אוועקגעהן אן אבגעשמיסענער.

craw'ly *a.* (קראה'-לי) וואס רופט ארויס אן עמפפינדונג ווי ווען א ווארים קריכט איבער'ן לייב.

cray *n.* (קריי) אנגעשאטענע ערד אדער א געביידע ביים ברעג פון א טייך אלס בעשיצונג געגען א פערפלייצונג.

cray'fish *n.* (קריי'-פיש) א טייך=קרעבס. ז. *crawfish*

cray'on *n., a. and v.* (קריי'-אן) פאסטעל, קרייאן [געברויכט צום צייכנען. ווערט געמאכט פון פערשיעדענע מינעראלען, ווי רויטע אדער שווארצע קרייד, אדער פאבריצירט פון א קרייד־מאסע, געפארבט און פערשטארקט מיט וואקס, זייף א. ד. ג.]; צייכנען מיט א פאסטעלשטיפט; א פאסטעל=צייכנונג; געמאכט פון פאסטעל; סקיצירען, אנווארפען אויף פאפיער; פלאנעווען.

cray'onist *n.* (קריי'-אנ-איסט) איינער וואס צייכענט אדער מאהלט מיט פאסטעלשטיפטען. ז. *crayon*

craze *n. and v.* (קרייז) שפאלטען, זיך שפאלטען [הויפטזעכליך וועגען דער גלאזור פון כלים]; משוגע מאכען; משוגע ווערען; א שפאלט [איבערהויפט אין דער גלאזור פון כלים]; משוגעת; א משוגע'נער פערלאנג; א משוגע'נע' ליידענשאפט [מעהרסטענטייל אזא, וואס כאפט ארום גאנצע גרופען מענשען, ווי די מאניע צו קויפען אלטע מעבעל, זאמלען אלטע מטבעות א. ד. ג.].

crazed *a.* (קרייזד) משוגע, פערריקט; צושפאלטען [וועגען דער גלאזור אויף כלים].

cra'zedness *n.* (קריי'-זעד-נעס) צובראכענקייט, שוואכקייט; משוגעת, פערריקטקייט.

cra'zily *adv.* (קריי'-זי-לי) אין א צובראכענעם צושטאנד; אויף א משוגע'נעם אופן.

cra'ziness *n.* (קריי'-זי-נעס) משוגעת, פערריקטקייט.

cra'zing *n.* (קריי'-זינג) צושפאלטונג [וועגען דער גלאזור אויף כלים].

cra'zy *a.* (קריי'-זי) 1. משוגע, פערריקט; וואס האט א משוגע'נעם פערלאנג, א מאניע; שוואך; 2. צובראכען [וועגען א געביידע, א שיפעל א. ד. ג.].

2. They got a crazy boat to carry them to the island.

cra'zy-bone *n.* (קריי'-זי-באון) דער עלענבויגען=ביין.

cra'zy-quilt *n.* (קריי'-זי-קהווילט) א קאלדרע אדער א דעקע וואס איז אויסגענעהט און בעציערט מיט פערשיעדענע שטיקלעך קאלירטע זייד און אנדערע מאטעריאלען אין א פאנטאסטישער, ניט רעגעלמעסיגער ארדנונג.

cra'zy-work *n.* (קריי'-זי-הוואירק) אזא מין אויסנעהען [קאלדרעס, דעקען א. ד. ג.]. ז. *crazy-quilt*

creak *v. and n.* (קריעק) סקריפען, קנאקען; א סקריפ.

crea'king *n. and a.* (קריע'-קינג) דאס סקריפען, דאס קנאקען; סקריפענדיג, קנאקענדיג.

The wagon was heard creaking on the highway.

crea'ky *a.* (קריע'-קי) וואס סקריפעט, וואס קנאקט.

cream *n. and v.* (קריעם) שמאנט, סמעטענע; דאס וואס איז עהנליך צו שמאנט [ווי געוויסע פליסיגקייטען אדער זאלבען]; דער תמצית, דער עיקר פון א זאך; א זיסע זאך וואס ווערט געמאכט פון שמאנט מיט צוקער; א נאמען פון געוויסע רפואות; אראבנעהמען די שמאנט; אויסקלייבען דאס בעסטע; בעדעקען זיך מיט שמאנט; שוימען.

cream'-cheese *n.* (קריעם'-טשיעז) שמאנט=קעז [אזא ווייכער קעז, וואס ווערט געמאכט פון ניט אבגעשמאנטע מילך].

cream'-col'ored *a.* (קריעם'-קאל'-ארד) פון ווייס=געלבען קאליר, פון קרעם קאליר.

crea'mer *n.* (קריע'-מער) אן אפאראט, מיט וועלכען מען טיילט אב מילך פון שמאנט; א כלי צו האלטען סמעטענע.

crea'mery *n.* (קריע'-מע-רי) א פלאץ וואו מען האלט מילך אום צו מאכען סמעטענע; א געשעפט וואו מען מאכט פוטער; א פלאץ וואו מען פערקויפט סמעטענע.

cream'-faced *a.* (קריעם'-פייסט) בלייך, בלאס; מיט א צושראקענעם פנים.

crea'miness *n.* (קריע'-מי-נעס) דאס זיין מיט שמאנט; דאס האבען די אייגענשאפטען פון שמאנט.

crea'ming-pan *n.* (קריע'-מינג-פען) א לאדעשקע, א קריגעל, אין וועלכען מילך שטעהט זיך איין און די שמאנט נעהט ארויף צום אויבען.

cream'-nut *n.* (קריעם'-נאט) דער בראזיליען=נוס [די פרוכט פון א געוויסער פאלמע פון די ווארעמע לענדער].

cream of lime (קריעם אוו לאים) קאלך=מילך [דאס וואס עס זעצט זיך אב פון קאלך=וואסער ווען עס שטעהט אבגעדעקט].

cream of tar'tar (קריעם אוו טאר'-טאר) קרעמארטארטאר אדער וויין=שטיין [אזא ווייסער כעמישער שטאף, וואס געפינט זיך אין וויינטרויבען און אין הייוועז פון וויין און דיענט אין דער מעדיצין אלס א געוויסער הייל=מיטעל].

cream of the cream (קריעם אוו טהי קריעם) דאס אויבערשטע פון שטויסעל; די סאמע פני פון דער געזעלשאפט.

cream of the val'ley (קריעם אוו טהי וועל'-אי) אזא מין ענגלישער שנאפס.

creamom'eter *n.* (קריע-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט וויפיעל שמאנט עס געפינט זיך אין דער מילך.

cream'-pitch'er *n.* (קריעם'-פיטש'-ער) א שמאנט=קרוג.

cream'-pot *n.* (קריעם'-פאט) א שמאנט=טאפ.

cream'-sep'arator *n.* (קריעם'-סעפ'-ע-ריי-טאר) אן אפאראט, מיט וועלכען מען נעהמט אראב די שמאנט פון מילך.

crea'my *a.* (קריע'-מי) פול מיט שמאנט אדער סמעטענע; פעט; שמאנט=פארביג; קלעפיג.

crease *n. and v.* (קריעס) א קנייטש, א ליניע אויף'ן פלאץ, וואו מען שפיעלט קריקעט; איינקנייטשען; פערבויגען [ווי א בלעטעל אין א בוך].

cre'asote *n. and v.* (קריע'-ע-סאוט) ז. *creosote*

crea'sy *a.* (קריע'-סי) פול מיט קנייטשען.

The coat is not well pressed; it is creasy.

crea'table *a.* (קרי-איי'-טעבל) וואס קען בעשאפען ווערען.

create' *v.* (קרי-אייט') בעשאפען, ארויסרופען; געבערען; בעשטימען, שאפען אן אריגינעלע זאך.

crea'tion *n.* (קרי-איי'-שאן) די שעפפונג; אלץ וואס איז בעשאפען געווארען [די וועלט אין אלגעמיין]; דאס געשאפענע; דאס בעשאפען; דאס בעשטימען איינעם צו א העכערען אמט אדער טיטול.

crea'tional *a.* (קרי-איי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו די שעפפונג.

crea'tionism *n.* (קרי-איי'-שאנ-איזם) די לעהרע, אז די גאנצע וועלט און אלע מינים חיות און פלאנצען זיינען בעשאפען געווארען פון גאט מיט אמאל און אין דערזעלביגער פארם ווי זיי עקזיסטירען איצט, און זיינען ניט ענטשטאנען דורך א לאנגזאמער און שטופענווייזער ענטוויקלונג; די לעהרע, אז פאר יעדען מענשען בעזונדער בעשאפט גאט א בעזונדערע נשמה, אין דער צייט ווען די גופים אדער די קערפערס פון אלע מענשען בעשטעהען פון איין מאטעריע.

crea'tionist *n.* (קרי-איי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט זיך אן דער לעהרע, אז די גאנצע וועלט מיט אלע בעשעפענישען האט גאט בעשאפען מיט איין מאל און אין דערזעלבער פארם ווי זיי עקזיסטירען היינט. ז. *creationism*

crea'tive *a.* (קרי-איי'-טיוו) וואס קען בעשאפען; שאפענד; וואס איז שייך צו דער שעפפונג.

crea'tive imagina'tion (קרי-איי'-טיוו אי-מעדזש-אי-ניי'-שאן) די שאפענדע פארשטעלונגס=קראפט, די פעהינקייט ארויסצוברייגנען אדער פארשטעלען אן אריגינעלע זאך, וואס איז ביז איצט ניט געווען.

crea'tiveness *n.* (קרי-איי'-טיוו-נעס) די פעהינקייט צו שאפען, ערפינדען אדער ארויסברייגנען אן אריגינעלע זאך.

Crea'tor *n.* (קרי-איי'-טאר) דער בעשעפער, גאט.

crea'tor *n.* (קרי-איי'-טאר) א בעשעפער; איינער וואס שאפט אן אריגינעלע זאך.

crea'torship *n.* (קרי-איי'-טאר-שיפ) דאס זיין א בעשעפער; דאס שאפען אן אריגינעלע זאך.

crea'tress *n.* (קרי-איי'-טרעס) א בעשעפערין; די וואס ברייננט ארויס עפעס.

crea'tural *a.* (קריע'-טשור-על) וואס איז שייך צו די בעשעפענישען.

crea'ture *n. and a.* (קריע'-טשור) א בעשעפעניש; א מענש; א פערזאן; א קרעאטור [אימעצענס ווערקצייג]; דאס ווערק, די בעשאפונג; א שנאפס; וואס איז שייך צום קערפער.

crèche *n.* (קרייש) אן אנשטאלט וואו קינדער, וועמעס מוטערס ארבייטען, ווערען געהאלטען דורך'ן טאג; אן אנשטאלט פאר פערלאזענע קליינע קינדער.

creden'da *n.* (קרי-דענ'-דא) עיקרים פון א רעליגיאן; זאכען, אין וועלכע מען דארף גלויבען [אין נעגענזאץ צו זאכען, וועלכע מען ווייסט פון ערפאהרונג].

creden'dum *n.* (קרי-דענ'-דאם) איינער פון די עיקרים פון א רעליגיאן.
ז. *credenda*

creden'tial *n. and a.* (קרי-דענ'-שעל) וואס בעגלויביגט אדער בעשטעטיגט אימעצענס פערזענליכקייט אדער רעכט; א בעגלויביגונגס-צייגניס.

creden'tials *n.* (קרי-דענ'-שעלז) בעפאלמעכטיגונגס-צייגניסע; בעגלויביגונגס-צייגניסע.
The delegates to the convention presented their credentials.

credibil'ity *n.* (קרעד-אי-ביל'-אי-טי) גלויבווירדיגקייט.
The judge tested the credibility of the witnesses.

cred'ible *a.* (קרעד'-איבל) וואס מען מעג זיך פערלאזען דארויף, וואס מען קען גלויבען.

cred'ibleness *n.* (קרעד'-איבל-נעס)
ז. *credibility*

cred'ibly *adv.* (קרעד'-אי-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען זיך דארויף פערלאזען.
I am credibly informed that this statement is true.

cred'it *n. and v.* (קרעד'-איט) דאס טרויען, דאס גלויבען; איינפלוס, עהרע; בארג; גלויבווירדיגקייט; גלויבען; טרויען; פערשאפען עהרע; קרעדיטירען, פערקויפען אויף בארג; פערשרייבען אין געשעפטס-ביכער אויף דער קרעדיט-זייט [די זייט פון בוך וואו עס ווערען איינגעשריבען די איינצאהלונגען].

creditabil'ity *n.* (קרעד-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין גלויבענסווירדיג.

cred'itable *a.* (קרעד'-אי-טעבל) וואס פערשאפט אכטונג אדער א גוטען נאמען; עהרענהאפט.

cred'itableness *n.* (קרעד'-אי-טעבל-נעס) אכטונג, דער גוטער נאמען; דאס ארויסרופען בעוואונדערונג; דאס ווערען נאכגעאהמט.

cred'itably *adv.* (קרעד'-אי-טע-בלי) אויף א ווירדיגען, עהרענהאפטען אופן.
He passed the examination creditably.

cred'itor *n.* (קרעד'-אי-טאר) א קרעדיטאר, א מלוה [דער וואס בארגט יענעם געלד אדער סחורות].

cred'itors' side (קרעד'-אי-טארז סאיד) די קרעדיט-זייט אין די געשעפטס-ביכער [די זייט, וואו עס ווערען אריינגעשריבען די איינצאהלונגען].

cred'itrix *n.* (קרעד'-אי-טריקס) א פרוי וואס לייהט אדער בארגט.

cred'it-u'nion *n.* (קרעד'-איט-יו'-ניאן) א קאאפעראטיווע געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו געבען אויף א משכון הלוואות צו איהרע מיטגליעדער.
The Jewish farmers of America have created credit-unions to loan money.

cre'do *n.* (קריע'-דאו) קרעדא, דאס קריסטליכע "אני מאמין"; א מוזיקאלישע פערפאסונג פון דעם "אני מאמין"; גלויבענס-בעקענטניס; איבערצייגונגען.

credu'lity *n.* (קרע-דיו'-לי-טי) לייכט-גלויביגקייט.
The middle ages were the centuries of credulity.

cred'ulous *a.* (קרעד'-יו-לאס) לייכט-גלויביג.

cred'ulously *adv.* (קרעד'-יו-לאס-לי) מיט לייכטגלויביגקייט.

cred'ulousness *n.* (קרעד'-יו-לאס-נעס)
ז. *credulity*

creed *n.* (קריעד) א גלויבען; דאס "אני מאמין", די עיקרים פון א לעהרע, בעזאנדערס פון א רעליגיאן.

creed'less *a.* (קריעד'-לעס) וואס האט ניט קיין פעסטבעשטימטע גלויבען אדער איבערצייגונגען.

creek *n.* (קריעק) א קליינע בוכטע; א קליין טייכעל.

cree'ky *a.* (קריע'-קי) פול מיט בוכטען; געדרעהט.

creel *n. and v.* (קריעל) א קארב, א פיש-קאשיק; א שפול-רעהמעל [אין א שפין-מאשין]; כאפען פיש מיט א ווענטקע.

creep *n. and v.* (קריעפ) קריכען; וואקסען אויסגעשפרייט ביים סאמע בארען [וועגען פלאנצען]; זיך ציהען אין דער לענג [וועגען אייזענבאהן-שינען]; אויפשוידערען [ווי ווען ווערים וואלטען געקראכען איבער'ן לייב]; דאס קריכען.

cree'per *n.* (קריע'-פער) א קריכער; א פלאנצע וואס וואקסט ציהענדיג זיך איבער דער ערד; א פויגעל פון די מינים וואס קלעטערען אדער קריכען אויף בוימער אדער צווישען קוסטעס; א שארף אייזענדעל צוגעפעסטיגט צום שיך כדי זיך ניט אויסגליטשען אויף'ן אייז.

Creeper

cree'pers *n.* (קריע'-פערז) די קלענערע שטיקלעך אייזען אין א קאמין, אויף וועלכע מען לעגט ארויף דאס האלץ.

creep'-hole *n.* (קריעפ'-האול) א נארע, א לאך וואס דיענט אלס בעהעלטעניש פאר א חיה; א בעהעלטעניש; א מיטעל זיך ארויסצודרעהען פון עפעס; אן ענטשולדיגונג.

cree'ping *a.* (קריע'-פינג) קריכענדיג.

cree'pingly *adv.* (קריע'-פינג-לי) אויף א קריכענדען אופן.

creep in'to one's fa'vor (קריעפ אינ'-טו הוואנז פיי'-וואר) זיך צו אימעצען צו'חנפ'ענען.

creeps *n.* (קריעפס) א שוידער [ווי ווען ווערים אדער אינזעקטען וואלטען געקראכען איבער'ן לייב].

creep to the cross (קריעפ טו טהי קראהס) בעטען מחילה, זיך בויגען, נאכגעבען.

creese *n.* (קריעס) א מין קורצער שווערד, ביי וועלכען דער קלינג האט די פארם פון א זעג [ווערט געברויכט אויף די מאלאישע אינזלען].

cre'mate *v.* (קריע'-מייט) פערברענען; פערברענען א טוידטען אנשטאט מקבר זיין.

crema'tion *n.* (קרי-מיי'-שאן) פערברענונג; די פערברענונג פון טוידטע קערפערס.

crema'tionist *n.* (קרי-מיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט, אז טוידטע קערפערס דארף מען ניט מקבר זיין נאר פערברענען.

crema'tor *n.* (קרי-מיי'-טאר) אן אויווען וואו מען פערברענט טוידטע קערפערס אדער מיסט.

cremato'rium *n.* (קרי-מיי-טאו'-רי-אם) א קרעמאטאריום [אן ארט צו פערברענען טוידטע קערפערס].

cre'matory *n. and a.* (קריע'-מיי-טא-רי) א קרעמאטאריום [אן ארט צו פערברענען טוידטע קערפערס]; מיט וואס אדער וואו מען פערברענט טוידטע קערפערס.

Cremo'na *n.* (קרי-מאו'-נא) א פיעדעל וואס איז געמאכט געווארען אין דער שטאדט קרעמאנא [איטאליען] פון 16טען ביז 18טען יאהרהונדערט [ווערט גערעכענט פון די בעסטע און טייערסטע פיעדלען].

cre'nate *a.* (קריע'-נייט) מיט צאקען, מיט קארבען; וואס די ברעגען זיינען געצאקט [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

cren'ature *n.* (קרענ'-ע-טשור) א האלב-רונדער שפיץ; א צאק, א קארב [ווי פון א בלאט].

cren'elate *v. and a.* (קרענ'-ע-לייט) אויסמויערען אויף א וואנד שפיצען אדער צאקען [ווי די וואנד פון א פעסטונג]; מאכען שיס-לעכער אין א וואנד; געצאקט מיט האלב-רונדע שפיצען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cren'elated *a.* (קרענ'-ע-ליי-טעד) מיט שיס-לעכער; מיט צאקען, מיט קארבען, געקארבט, געצאקט.

cren'ellate *a. and v.* (קרענ'-ע-לייט)
ז. *crenelate*

cren'ellated *a.* (קרענ'-ע-ליי-טעד)
ז. *crenelated*

crenelle' *n.* (קרע-נעל') דאס שיס-לאך אין א וואנד פון א פעסטונג.

cren'ulate *a.* (קרענ'-יו-לייט) פיין געקארבט, געצאקט מיט קליינע האלב-רונדע שפיצען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cren'ulated *a.* (קרענ'-יו-ליי-טעד)
ז. *crenulate*

cre'ole *n. and a.* (קריע'-אול) א קרעאל, א קרעאלקע [איינער וואס איז געבארען און ערצויגען געווארען אין וועסט-אינדיען אדער שפאניש-אמעריקא און שטאמט ארויס פון אייראפעער (שפאניער), וועלכע האבען זיך דארטען אמאל בעזעצט]; אין לואיזיאנא — א דארט-געבארענער, וועלכער שטאמט ארויס פון די ערשטע פראנצויזישע אדער שפאנישע איינוואנדערער, אדער א דארט-געבארענער פון דער ווייסער ראסע, וועלכער רעדט פראנצויזיש; א נעגער וואס איז געבארען געווארען אין דיזען לאנד אלס אונטערשייד פון א נעגער, וועלכען מען האט געבראכט פון אפריקא; וואס איז שייך צו א קרעאל אדער צו די קרעאלען.

cre'osote *n. and v.* (קריע'-א-סאוט) קרעאזאט [א דיסטילירטע גיפטיגע פליסיגקייט, געברויכט אין מעדיצין אלס דעזינפעקציאנס-מיטעל]; בעגיסען מיט קרעאזאט, קורירען מיט קרעאזאט.

cre'pance *n.* (קריע'-פענס) א שניט אדער קראץ אין א פערד'ס פוס.

cre'pane *n.* (קריע'-פיין)
ז *crepance*

crep'itant *a.* (קרעפ'-אי-טענט) וואס קראקעט, וואס האט א קנאקעדיגען גערויש, וואס האט די אייגענשאפט ארויסצולאזען א קנאקענדען גערויש [ביי געוויסע אינזעקטען].

crep'itate *v.* (קרעפ'-אי-טייט) קנאקען [ווי זאלץ אין פייער]; ארויסלאזען א קנאקענדען גערויש [ווי די קלאפער-שלאנג]; ביי געוויסע אינזעקטען — ארויסלאזען פון זיך פלוצלונג מיט א גערויש א מין פליסיגקייט, וואס האט א שטארקען ריח.

crepita'tion *n.* (קרעפ-אי-טיי'-שאן) דאס קנאקען [ווי זאלץ אין פייער]; דער כאראקטעריסטישער גערויש פון די לונגען ביי א לונגען-ענטצינדונג; דער גערויש פון א קלאפער-שלאנג; דאס ארויסוואר-

פען פון זיך מיט א גערויש א געוויסע פליסיגקייט [ביי געוויסע אינזעקטען].

crep'itus *n.* (קרעפ'-אי-טאס) א קנא־קענדער גערויש; דער גערויש וואס הערט זיך ווען שטיקלעך פון א צובראכענעם ביין רייבען זיך איינע אן די אנדערע.

crep'on *n.* (קרעפ'-און) א מין קרעפ [וואלענער אדער זיידענער שטאף], וועלכער איז דיקער און געדיכטער ווי א געוועהנליכער קרעפ.

crept (קרעפט) 1. געקראכען; 2. גע־פויזעט; לאנגזאם זיך געשלעפט. ז. *creep*.
1. The cat crept stealthily into the house.
2. Hour after hour crept slowly by.

crepus'cular *a.* (קרי-פאס'-קיו-לאר) ביו־השמשות'דיג, מיט א מאטע אדער שוואכע ליכט; וועלכע פליהען אדער בע־ווייזען זיך אין דעמערונגס־צייט אדער ביו־השמשות [ווענען געוויסע חיות].

crepus'cule *n.* (קרי-פאס'-קיול) דעמע־רונג, בין השמשות.

crepus'culous *a.* (קרי-פאס'-קיו-לאס) ז. *crepuscular*.

crescen'do *n. and a.* (קרע-שענ'-דא) קרעשענדא, וואס שטייגערט שטופענווייז מיט אלץ העכערע און העכערע טענ[ער] [אין מוזיק]; א מוזיקאליש שטיק, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט דער שטייגע־רונג פון טענער אלץ העכער און העכער.

cres'cent *n. and a.* (קרעס'-ענט) וואס וואקסט, וואס ווערט גרעסער [ווערט גע־ברויכט בנוגע צו דער לבנה אין דער ערשטער וואך פון חודש]; וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; די לבנה אין דער ערשטער וואך פון חודש, ווען זי ווערט אלץ גרעסער און גרעסער; דאס וואס איז ענליך צו א האלבער לבנה ( ) ; דער סימבאלישער צייכען פון דער טערקישער מלוכה; א מוזיקאלישער אינ־סטרומענט פון טערקישען מיליטער אין דער פארם פון א האלבער לבנה מיט גלעק־לעך; א מום אין א פערד'ס פוס ווען דער קאפיטע־ביין פאלט ארונטער; א געוויסע פארם אין מאכען קרושעוועס אדער שפי־צען; א ברויטעל אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

Cres'cent Cit'y (קרעס'-ענט סיט'-אי) די אמעריקאנישע שטאדט ניו־ארלעאנז [רופט זיך אזוי צוליעב דעם טייך מיסי־סיפי, וועלכער איז דארט אויסגעבויגען אין דער פארם פון א האלבער לבנה].

cres'cented *a.* (קרעס'-ענ-טעד) בע־ציערט מיט א האלבע לבנה [ווענען א גע־וויסען עהרען־צייכען]; אויסגעבויגען אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

cres'cent-like *a.* (קרעס'-ענט-לאיק) ווי א האלבע לבנה.

cres'cent-shaped *a.* (קרעס'-ענט-שייפט) וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

cress *n.* (קרעס) די קרעסע [א מין קריי־טעך, וואס האט א שארפען געשמאק, ווערט געברויכט אלס סאלאט].

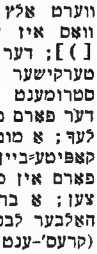
Cresset

cres'set *n.* (קרעס'-עט) א כלי אויף א שטעקען, אין וועלכער עס ברענט אויל אדער פעך און דיענט צו בעלייכטען א זאך אדער גע־גענד; א פאקעל.

crest *n. and v.* (קרעסט) דער קאם פון א האהן; א טשוביק, א בינטעל פעדערען אויף'ן קאפ פון א פויגעל; א מיליטערישער אייזערנער היטעל [העלם]; א בעציערונג אויף'ן שפיץ פון א הערב; דער ריים איבער'ן דאך פון א הויז; די גריווע פון א פערד; דער קאם אדער די שפיצען פון א רייהע בערג; שטאלץ, קוראזש; מוטה; בעקרוינען; בע־פוצען מיט עפעס דעם שפיץ פון קאפ; בעצייכנען מיט וועלען־פערמיגע ליניען; דערגרייכען דעם העכסטען פונקט.

cres'ted *a.* (קרעס'-טעד) מיט א קאם; מיט א פעדער־בינטעל; מיט א טשוביק; מיט א גריווע.

crest'fallen *a.* (קרעסט'-פאהלן) אהן מוטה, דערשלאגען; האלטענדיג דעם קאפ איינגעבויגען אויף א זייט [ווענען פערד].
He is crestfallen on account of his bad luck.

cres'ting *n.* (קרעס'-טינג) אן ארנאמענט אדער פערציערונג אויף א וואנד.

crest'less *a.* (קרעסט'-לעס) אהן א קאם; אהן א העלם; פון נידריגען געבורט.

creta'ceous *a.* (קרי-טיי'-שיאס) פון קרייד; קריידיג.

Creta'ceous *n.* (קרי-טיי'-שיאס) די קרייד־פארמאציאן. ז. *cretaceous group*.

creta'ceous group (קרי-טיי'-שיאס גרופ) די קרייד־פארמאציאן [דער שיכט פון קרייד וועלכער האט זיך אויסגעבילדעט אין דער ערד אין א בעשטימטער פע־ריאדע פון דער געשיכטע פון דער ערד].

creta'ceous rocks (קרי-טיי'-שיאס ראקס) קרייד־פעלזען.

cre'tated *a.* (קריע'-טיי-טעד) בעדעקט מיט קרייד.

Cre'ticism *n.* (קריע'-טי-סיזם) ז. *Cretism*.

cre'tin *n.* (קריע'-טין) א קרעטין [אן אידיאט, וואס איז ניט נור גייסטיג, נאר אויך קערפערליך נים גענוג ענטוויקעלט אדער האט א מום. קרעטינען בעגעגענט מען הויפטזעכליך אין די געגענדען ארום די אלפישע בערג אין אייראפא].

cre'tinism *n.* (קריע'-טינ-איזם) קרע־טיניזם [אידיאטיזם וואס איז פערבונדען מיט קערפערליכער אונענטוויקעלטקייט אדער מיט א מום].

Cre'tism *n.* (קריע'-טיזם) א ליגען, פאלשקייט [דאס ווארט שטאמט דערפון וואס אין די אלטע צייטען זיינען די איינ־וואהנער פון דעם אינזעל קרעטא פערדע־כענט געווען פאר ליגנער].

cretonne' *n.* (קרי-טאן') קארטון, ציץ [א מין דינער שטאף].

cre'tose *a.* (קריע'-טאוס) קריידיג.

creut'zer *n.* (קראיט'-סער) א קרייצער [א קליינע מטבע אין עסטרייך. האט די ווערטה אן ערך א האלבען אמעריקאנער סענט].

creux *n.* (קרוי) א אויסהוילונג, א פער־טיפונג [אין סקולפטור, אין געגענזאץ צו רעליעף].

crevasse' *n.* (קרע-וועס') א שפאלט, א לאך [אין גלעטשערס אדער אין א דאמבע].

crevassed' *a.* (קרע-וועסט') צושפאלטען, געלעכערט [ווענען גלעטשערס אדער דאמ־בען].

crev'et *n.* (קרעוו'-עט) א שמעלצטיגעל.

crev'ice *n. and v.* (קרעוו'-איס) א שפאלט, א ריס; שפאלטען, אויפרייסען.

crev'iced *a.* (קרעוו'-איסט) צושפאלטען.

crew *n.* (קרוה) א חברה, א געזעמעל, א באנדע; די קאמאנדע פון א שיף; א פארטיע ארבייטער ביי א בעשטימטער ארבייט.

crew'el *n.* (קרוה'-על) קרעווועל־וואל; פיינע גארן [פאר שטיקעריי].

crew'el-work *n.* (קרוה'-על-הווארק) פלאט־שטיך־שטיקעריי.

crib *n. and v.* (קריב) א שטאל; א קא־רעטע אין א שטאל; א קינדער־בעטעל; א שטעלע, א בעשעפטיגונג; א הויז, א קראם, א מאגאזין [אין דער גנבים־שפראך]; א קאסטען אדער א געביידע פאר בעהאלטען תבואות; א האלץ־פלים [פאר בעפעסטיגען האפענס]; אן אויספוטערונג פון ברעטער [ביי ווענט]; א צאהל קאר־טען אין דעם קריבעדזש קארטען־שפיעל (ז. *cribbage*); א גנבה [הויפטזעכ־ליך א ליטערארישע — א פלאגיאט]; גע־גנב'עטע אויפגאבען [אויפגאבען וועלכע שילער פון א שוהל שרייבען אב פון פאר־מיגען]; פערשפארען; זיין איינגעשפארט [ווי אין א קאסטען, א שטייג א. ד. ג.]; גנב'נען; אויספוטערען [ארומשלאגען] מיט האלץ; זיך בענוצען מיט פרעמדער ארבייט ביים מאכען די אויפגאבען אין די לעהר־אנשטאלטען.

crib'bage *n.* (קריב'-עדזש) א מין ענגלי־שער קארטען־שפיעל.

crib'bage-board *n.* (קריב'-עדזש-באורד) א פערצייכנונגס־ברעט וואס ווערט געברויכט אין קריבעדזש־שפיעל. ז. *cribbage*.

crib'bing *n.* (קריב'-אינג) אן אויספוטע־רונג מיט ברעטער [ווי די ווענט פון א שאכט]; די געוואהנהייט ביי א פערד צו בייסען די קארעטע.

crib'-bi'ter *n.* (קריב'-באי'-טער) א פערד וואס האט א געוואוהנהייט צו בייסען די קארעטע.

crib'-bi'ting *n.* (קריב'-באי'-טינג) א געוואוהנהייט ביי א פערד צו בייסען די קא־רעטע.

crib'ble *n. and v.* (קריבל) זיפען מיט א שיטערער זיפ; א שיטערע זיפ; גרא־בע מעהל.

crib'ble-bread *n.* (קריבל'-ברעד) גראב ברויט.

crib'rate *a.* (קריב'-רייט) דורכגעלע־כערט ווי א זיב; זיפ־פערמיג.

crib'riform *a.* (קריב'-רי-פארם) זיב־פערמיג.

crib'rose *a.* (קריב'-ראוס) ז. *cribrate*.

crib'-strap *n.* (קריב'-סטרעפ) א רי־מען מיט וועלכען מען בינדט ארום דעם האלז פון א פערד וואס האט די געוואוה־נהייט צו בייסען די קארעטע.

crib'work *n.* (קריב'-הווארק) א האלץ־פלים צו בעפעסטיגען א האפען; א דאמ־בע פון האלץ־פליטען.

crick *n.* (קריק) א קליינע בוכטע; א קליין טייכעל; א שפאלט; א פערשטעל־טער ווינקעל; א קליינע שרויב; רוקען־קראמפף אדער האלז־קראמפף.

crick'et *n. and a.* (קריק'-עט) א גריל; א פוס־בענקעל; קריקעט־שפיעל; שפיע־לען קריקעט.

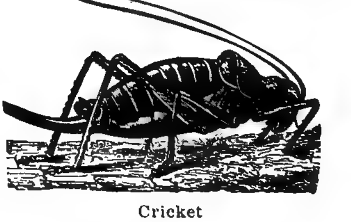
Cricket

crick'et-ball *n.* (קריק'-עט-באהל) א באל [א פילקע] צום שפיעלען קריקעט.

crick'et-bat *n.* (קריק'-עט-בעט) א שטעקען מיט וועלכען מען קלאפט אב דעם באל אין קריקעט-שפיעל.

crick'et-bird *n.* (קריק'-עט-בוירד) אזא שוואלב מיט געלבע פליגעל; אזא גריל.

crick'eter *n.* (קריק'-עט-ער) א קריקעט-שפיעלער.

crick'et-field *n.* (קריק'-עט-פיעלד) דער פלאץ וואו מען שפיעלט קריקעט.

crick'et-ground *n.* (קריק'-עט-גראונד) ז. ***cricket-field***

cri'coid *n. and a.* (קראי'-קאיד) ווי א רינג; איינער פון די כראמשקע-ריגנען פון גארגעל.

cried (קראיד) געשריען, געוויינט, גערופען. ז. ***cry***

cri'er *n.* (קראי'-ער) 1. א שרייער 2. אן אויסרופער.

1. The baby is a crier. 2. The crier announced the opening of court.

crime *n.* (קראים) א פערברעכען.

crime against' na'ture (קראים ע-גענסט' ניי'-טשור) אן אוננאטירליכער גע-שלעכטס-פערקעהר צווישען צוויי מאנס-פערזאנען, משכב-זכר.

crime of a deep dye (קראים אוו ע דיעפ דאי) א שרעקליכעס פערברעכען.

crim'inal *n. and a.* (קרימ'-אי-נעל) פערברעכעריש, שטראפבאר; קרימינעל; א פערברעכער.

crim'inal abor'tion (קרימ'-אי-נעל ע-באר'-שאן) א פריה-געבורט [מפיל] דורך מעדיצינישע מיטעל וואס ווערט גע-מאכט פון א דאקטאר אין אזעלכע פעלע, וואו דאס איז פערבאטען פון געזעץ.

crim'inal ac'tion (קרימ'-אי-נעל עק'-שאן) די אנקלאגע וואס ווערט אריינגע-טראגען אויף איינעם פאר א קרימינעלען פערברעכען.

crim'inal ca'ses (קרימ'-אי-נעל קיי'-סעז) קרימינעלע פראצעסען, די געריכטס-פראצעסען וועגען אזעלכע פערברעכענס, אין וועלכע די רעגיערונג אליין [דער פראקוראר] טרעט ארויס אלס אנקלאגער [אין געגענזאץ צו ציוויל-פראצעסען].

crim'inal code (קרימ'-אי-נעל קאוד) דאס געזעץ-בוך וועגען קרימינעלע פער-ברעכען.

crim'inal contempt' (קרימ'-אי-נעל קאנ-טעמפט') דאס בעליידיגען דעם געריכט דורך אן אבזיכטליכען ניט פאלגען זיין אורטייל.

crim'inal conversa'tion (קרימ'-אי-נעל קאנ-וואיר-סיי'-שאן) ניאוף, זנות, דאס לעבען מיט אן אשת-איש; די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען פון א מאן אויף איינעם, וועלכער לעבט מיט זיין [דעם מאן'ס] פרוי.

criminal'ity *n.* (קרימ-אי-נעל'-אי-טי) די נאטור אדער די נייגונג צו טהאן א פערברעכען; דאס זיין א פערברעכער; א פערברעכערישע טהאט; דאס זיין שול-דיג אין א פערברעכען; קרימינאליטעט.

crim'inal law (קרימ'-אי-נעל לאה) די קרימינעלע געזעצגעבונג [די געזעצגע-בונג בנוגע צו אזעלכע פערברעכענס, אין וועלכע דער אנקלאגער איז די רעגיערונג אליין, דער פראקוראר].

crim'inally *adv.* (קרימ'-אי-נעל-אי) אויף א פערברעכערישען שטייגער; קרי-מינעל.

crim'inalness *n.* (קרימ'-אי-נעל-נעס) ז. ***criminality***

crim'inal prosecu'tion (קרימ'-אי-נעל פראס-אי-קיו'-שאן) דאס ברייגנען א מענשען צום געריכט ביים בעשולדיגען איהם אין א קרימינעלען פערברעכען.

crim'inate *v.* (קרימ'-אי-נייט) בעשול-דיגען אין א פערברעכען.

crimina'tion *n.* (קרימ-אי-ניי'-שאן) בעשולדיגונג [אין א פערברעכען].

crim'inative *a.* (קרימ'-אי-ניי-טיוו) וואס בעשולדיגט; וואס איז שייך צו א בעשולדיגונג.

crim'inator *n.* (קרימ'-אי-ניי-טאר) א בעשולדיגער: איינער וואס בעשולדיגט דעם צווייטען אין א פערברערכען.

crim'inatory *a.* (קרימ'-אי-ניי-טא-רי) בעשולדיגענד.

criminol'ogy *n.* (קרימ-אי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערברעכענס און פערברעכער.

crimp *n. and v.* (קרימפ) צונויפבויגען, צוזאמענקנייטשען, צונויפקארטשען; אנ-קארבען; גרייזלען; איינשניידען דאס פלייש [ווי ביי א פיש איידער מען קאכט עס]; ארייננארען איינעם [ווי צו-ציהען מיט הבטחות צו מאטראזען-דיענסט אדער צו מיליטער-דיענסט]; דאס וואס איז איינגעקנייטשט אדער צונויפגעקאר-טשעט: א לאק געגרייזעלטע האר; דער קנייטשער; איינער וואס נארט אריין מענ-שען אין א פלאץ, וואו מען בעראבעוועט זיי: א געלד-צאפער [ביי מאטראזען].

crim'page *n.* (קרימ'-פעדזש) דאס קרייזלען, דאס איינקנייטשען.

crim'ping *n.* (קרימ'-פינג) ז. ***crimpage***

crim'ping-i'ron *n.* (קרימ'-פינג-אי'-ערן) א ברענאייזען צו קרייזלען אדער קנייטשען.

crim'ping-machine' *n.* (קרימ'-פינג-מע-שין') א מאשין צו קנייטשען.

crim'py *a.* (קרימ'-פי) נעקרייזעלט, פרי-זירט.

crim'son *n., a. and v.* (קרימ'זן) קאר-מעזין [א שטארק רויטע פארב]; שטארק רויט; פון קארמעזין-פארב; פארבען מיט א שטארק רויטע פארב; רויט ווערען; זיך פערשעמען. ז. איל. ***"Colors"***

cri'nal *a.* (קראי'-נעל) וואס איז שייך צו האר.

cri'nated *a.* (קראי'-ניי-טעד) האריג: וואס האט האר.

crin'atory *a.* (קרינ'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו האר; וואס בעשטעהט פון האר.

cri'net *n.* (קראי'-נעט) דער טייל פון א פערדען-פאנצער, וועלכער בעדעקט דעם אויבערשטען טייל פון האלז; א האר-עהנליך פעדערעל.

cringe *n. and v.* (קרינדזש) א טיעפע פערבויגונג: קריכעריי; זיך בויגען, שמייכלען איינעם, אונטערלעקען זיך.

crin'ger *n.* (קרינ'-דזשער) א קריכער; א שמייכלער, א חונף.

crin'ging *a.* (קרינ'-דזשינג) חניפה'דיג.

crin'gingly *adv.* (קרינ'-דזשינג-לי) מעשה קריכער: דורך אונטערלעקען זיך.

crin'gle *n.* (קרינגל) א שלייף, א שנור-לאך, א פעטליע פון א שטריק.

cri'nite *a.* (קראי'-נאיט) האריג, וואס האט לאנגע האר [וועגען געוויסע פלאנצען און אינזעקטען].

crin'kle *v. and n.* (קרינקל) זיך דרעהען, זיך שלענגלען, קרייזלען, קנייטשען זיך; א קנייטש; א זאך וואס איז אויסגעבויגען הין און צוריק, א זיג-זאג.

crin'kly *a.* (קרינ'-קלי) צוזאמענגע-קנייטשט, געקרייזעלט.

crin'kum-cran'kum *n.* (קרינ'-קאם-קרענ'-קאם) זיג-זאג, קרום און לאם, קא-טשערעס מיט לאפעטעס [וועגען שרייבען מיט א שלעכטע האנדשריפט].

cri'no *n.* (קראי'-נאו) א מין הויט-קראנקהייט ביי קינדער.

cri'noid *a.* (קראי'-נאיד) וואס אנבע-לאנגט צו די קרינאאידען; ווי א קרינא-איד. ז. ***Crinoidea***

crinoi'dal *a.* (קרי-נאי'-דעל) ז. ***crinoid***

Crinoi'dea *n.* (קרי-נאי'-די-א) די קרי-נאאידען [א געוויסער מין שטאכעל-חיה'לעך, ביי וועלכע דער קערפער שטעלט פאר א שטאם פון צוזאמענגעשטעלטע גע-לענקען מיט צווייגלעך פון אלע זייטען].

crinoi'dean *n.* (קרי-נאי'-די-ען) א קרינאאיד. ז. ***Crinoidea***

crin'oline *n.* (קרינ'-א-לין) שטאף פון פערד-האר; א קרינאלינע [א פרויען-ראק פון פערד-האר שטאף אדער פון אנ-דערע שטייפע צייג]; א פרויען-קלייד וואס איז אנגעצויגען אויף דראט.

crip'ple *n. and v.* (קריפל) א קאליקע; א קריפעל; מאכען פאר א קאליקע, אב-שוואכען, פאראליזירען.

crip'pling *n.* (קריפ'-לינג) איינע פון די קלעצער, וואס האלטען אונטער א וואנד פון א געביידע.

cris *n.* (קריס) ז. ***creese***

cri'sis *n.* (קראי'-סיס) 1. א קריזיס, א ווענדונגס-פונקט; 2. א קריזיס אין א קראנקהייט, נאך וועלכען דער חולה ווערט בעסער אדער ער שטארבט.

2. The crisis in his illness has passed and he is recovering.

crisp *v. and a.* (קריספ) קרייזלען; ברעקעלדיג מאכען; צונויפקנייטשען, צו-נויפקארטשען; נעקרייזעלט; ניט גלאט [וועגען אן אויבערפלאך פון א זאך]; אויסגעדרעהט, אויסגעבויגען; וואס ברע-קעלט זיך; וואס כראמשקעט אונטער די צייהנער; פריש, לעבעדיג, מונטער; וואס האט א שארפען און געשמאקען טעם.

cris'pate *a.* (קרים'-פייט) געקרייזעלט.

cris'pated *a.* (קרים'-פיי-טעד) ז. ***crispate***

crispa'tion *n.* (קרים-פיי'-שאן) די צו-נויפציהונג פון א וואונד; דאס רונצלען פון וואסער אין א כלי, ווען מען ברייגנט עס אין א שוואכע בעוועגונג.

cris'pature *n.* (קרים'-פע-טשור) דאס קרייזלען, דאס זיין געקרייזעלט.

cris'per *n.* (קרים'-פער) דער אדער דאס וואס קרייזעלט אדער פריזירט; אן אינ-סטרומענט צום קרייזלען.

Cris'pin *n.* (קרים'-פין) א שוסטער; א מיטגליעד פון שוסטער-יוניאן אין אמערי-קא [נאך דעם נאמען פון הייליגען קרים-פין].

cris'ping-i'ron *n.* (קרים'-פינג-אי'-ערן) אן אייזען, וועלכעס מען ברענט אן צו קרייזלען האר א. ד. ג.

cris'ping-pin *n.* (קרים'-פינג-פין) א דראט צו קרייזלען.

cris'ping-pin'cers *n.* (קרים'-פינג-פינ'-סערז) א צוואנג צום קרייזלען האר.

crisp'ness *n.* (קריספ'-נעס) דאס זיין געקרייזעלט; ברעקעלדיגקייט.

This brand of biscuits is noted for its crispness.

cris'py *a.* (קרים'-פי) ברעקעלדיג; גע-קרייזעלט; מונטער.

criss'cross *n., a. and adv.* (קרים'-

קראהס) וואס האקען איבער איינע די אנ־דערע אין א קרייץ־פארם [ווי ליניעס]; א בינטעל ליניעס, וואס שניידען דורך איינע די אנדערע; א קרייץ פון איינעם וואס קען ניט אונטערשרייבען זיין נא־מען; א זארט קינדערשפיעל מיט קעסטע־לעך; אין פערשיעדענע דורכשניידענדע ריכטונגען, געקרייצט.

criss'cross-row *n.* (קריס'־קראהס־ראו) אן אלף־בית, אן אלף־בית־ביכעל.

cris'ta *n.* (קריס'־טע) א קאם ביי א האהן, א טשוב; א גריווע ביי א פערד; עטוואס וואס איז עהנליך צו א טשוב אדער גריווע.

cris'tate *a.* (קריס'־טייט) וואס האט אויף זיך א צוואוואקס אין דער פארם פון א קאם [פון א האהן].

cris'tiform *a.* (קריס'־טי־פארם) וואס האט די פארם פון א קאם [פון א האהן].

crite'rion *n.* (קראי־טיע'־רי־אן) קרי־טעריום, פראוו־שטיין; די מאס, דורך וועלכער מען שאצט אב א זאך.
The exceptional popularity of the President is no criterion of his statesmanship.

crite'rion of truth (קראי־טיע'־רי־אן אוו טרוהטה) דער קריטעריום אדער די מאס, דורך וועלכער מען קען אונטערשיי־דען דאס וואס איז אמת פון דעם וואס איז פאלש.

crith'omancy *n.* (קריטה'־א־מענ־סי) א געוויסע פארם פון נביאות אדער וואהר־זאגען ביי די אלטע גריכען און רוימער דורך אפפער־טייג אדער דורך מעהל, וואס מען פלעגט אויסשיטען אויף'ן קרבן.

crit'ic *n. and a.* (קריט'־איק) א קרי־טיק; א קריטיקער; א רעצענזענט; איי־נער וואס געפינט אין אלעס פעהלערען; וואס איז שייך צו קריטיק.

crit'ical *a.* (קריט'־אי־קעל) קריטיש; וואס איז שייך צו קריטיק; וואס איז שייך צו א קריזיס [א ווענדע־פונקט אין א קראנקהייט]; וואס געפינט אין אלעס פעהלערען; ענטשיידענד; געפעהרליך; ריזיקאליש.

crit'ically *adv.* (קריט'־אי־קעל־אי) דורך קריטיק; אויף א גענויען, פינקטלי־כען שטייגער; פונקט אין צייט; אין א קריטישער, געפעהרליכער לאגע.

crit'icalness *n.* (קריט'־אי־קעל־נעס) גענויאיגקייט, פינקטליכקייט; דאס זיין אין א קריטישער, געפעהרליכער לאגע.

crit'ical philos'ophy (קריט'־אי־קעל פי־לאס'־א־פי) קריטיציזם, די קהיטיק פון ריינער פערנונפט, די פילאזאפישע סיס־טעם פון עמאנועל קאנט [געבארען אין יאהר 1724, געשטארבען אין יאהר 1804], וואס שטרעבט צו בעשטימען דעם אינ־האלט און דעם ווערטה פון מענשליכען וויסען און קענטניס אויף'ן גרונד פון א קריטישער נאכפארשונג וועגען דער מענש־ליכער פערנונפט און ערקענטניס־פעהיג־קייט. קאנט'ס הויפט־לעהרע בעשטעהט אין דעם, אז די פארמען, אין וועלכע מיר בע־גרייפען אלע זאכען [ווי צייט, ארט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ד. ג.] בעלאנ־גען ניט אדער זיינען ניט אייגענטימליך צו די זאכען גופא, נאר זיי זיינען איינ־פאכע פארמען פון אונזער אייגענער פער־נונפט אדער ערקענטניס־פעהיגקייט. און דעריבער קענען מיר ניט וויסען וועגען קיין זאך, ווען זי איז אזוי און פיר־זיך, ד. ה. ווען זי קומט ניט אין בעריהרונג מיט אונזערע חושים און מיט אונזער ער־קענטניס־פעהיגקייט בכלל.

crit'ical review' (קריט'־אי־קעל רי־וויו') א קריטישער ארטיקעל, א רעצענ־זיע, א קריטישע איבערזיכט.

crit'icaster *n.* (קריט'־אי־קעס־טער) א שלעכטער קריטיקער; אן אונבעדייטענדער רעצענזענט.

crit'icisable *a.* (קריט'־אי־סאי־זעבל) וואס קען קריטיקירט ווערען.

crit'icise *v.* (קריט'־אי־סאיז) קריטיקי־רען; טאדלען, זוכען פעהלערען.

crit'icism *n.* (קריט'־אי־סיזם) קריטיק; דאס קריטיקירען; א נאכפארשונג וועגען אלטע ליטעראַרישע דאקומענטען; קריטי־ציזם [קאנט'ס פילאזאפישע סיסטעם].
critical philosophy ז.

crit'icizable *a.* (קריט'־אי־סאי־זעבל) וואס קען קריטיקירט ווערען.

crit'icize *v.* (קריט'־אי־סאיז) קריטיקי־רען; טאדלען, זוכען פעהלערען.

critique' *n.* (קרי־טיעק') א קריטיק; דאס קריטיקירען.

criz'zle *n. and v.* (קריזל) שארסטינ־קייט, ניט־גלאטקייט [ווי די שארסטינקייט אויף דער הויט פון א האנד וואס קומט פון קעלט, אדער ווי די שארסטינקייט וואס ווערט געמאכט אויף גלאז, אום עם צו מא־כען ווענינער דורכזיכטיג]; מאכען שארס־טיג, ניט גלאט.

criz'zling *n.* (קריז'־לינג) שארסטינקייט, ניט־גלאטקייט [ווי די שארסטינקייט פון דער הויט אויף דער האנד וואס קומט פון קעלט, אדער ווי די שארסטינקייט וואס ווערט געמאכט אויף גלאז, אום עס צו מא־כען ווענינער דורכזיכטיג].

croak *v. and n.* (קראוק) קראקען [ווי א ראב]; קוואקען [ווי א פראש]; פאר־אויסזאגען שלעכטס; רעדען הייזעריג; בורטשען; שטארבען; דאס קראקען; דאס קוואקען.

croa'ker *n.* (קראו'־קער) א פויגעל וואס קראקעט, א בעשעפעניש וואס קוואקעט; איינער וואס רעדט הייזעריג; א בורטשון, א קלאג־מוטער; א טויטער קערפער.

croa'king *a.* (קראו'־קינג) קראקענדיג; קוואקענדיג; פאראויסזאגענדיג שלעכטס; בורטשענדיג.

croa'ky *a.* (קראו'־קי) וואס גיט ארויס קלאנגען עהנליך צו דעם קוואקען פון א פראש אדער צו דעם קראקען פון א ראב; הייזעריג.

Cro'at *n.* (קראו'־עט) א קראאט [אן איינוואהנער פון קראאטיען, עסטרייך].

Croa'tian *n. and a.* (קראו־איי'־שיען) וואס איז שייך צו קראאטיען [א טייל פון עסטרייך] אדער איהרע איינוואהנער; א קראאט; די קראאטישע שפראך.

cro'ceous *a.* (קראו'־שיאס) ווי זאפראן; רויטליך־געלב.

crochet' *n. and v.* (קראו־שיי') העקעל־ארבייט [אזא מין שטיקעריי]; העקלען.

crochet'-hook *n.* (קראו־שיי'־הוק) *crochet-needle* ז.

crochet'-nee'dle *n.* (קראו־שיי'־ניעדל) א טאמבור־נאדעל, א העקעל־נאדעל [א לאנגע נאדעל מיט א האקען, וועלכע ווערט גע־ברויכט ביים העקלען].

crochet'-work *n.* (קראו־שיי'־הווירק) העקעל־ארבייט, העקעל־שטיקעריי.

crock *n. and v.* (קראק) א ליימענע כלי; א טאפ, א קרוגעל [מייסטענס פון ליים]; א שערבעל; סאזשע; א האר־לאק; אן אלטע שעפס; אויסשמירען [הויפטזעכליך מיט סאזשע]; אבבלאקירען, פערלירען די פארב.

crock'ery *n.* (קראק'־ע־רי) ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

crock'ery ware (קראק'־ע־רי הוועהר) פאיאנס, ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

crock'et *n.* (קראק'־עט) איינע פון די שפיצען פון די הערנער פון א הירש; אין מיטעלאלטערליכער ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אדער פערציערונג אין דער פארם פון א האלב־אויסגעבויגענעם בלאט אדער פארם פון א חיה, וואס שטארצט ארויס פון וואנד, פון די ווינקלען פון דאך, פון די זיילען א. ד. ג.

crock'-saw *n.* (קראק'־סאה) א לאנגער אייזען מיט צייהנער [אין דער פארם פון א זעג], וואס ווערט בענוצט אין אן אוי־וועז אדער קאמין צו שטעלען אויף איהם טעפ.

crock'y *a.* (קראק'־אי) בעדעקט מיט סא־זשע אדער רוס.

croc'odile *n.* (קראק'־א־דאיל) א קראקא־דיל.

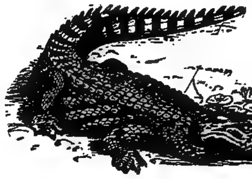
Crocodile

croc'odile-jaw *n.* (קראק'־א־דאיל־דזשאה) א קראקאדילען־מויל [א גרויס מויל ווי ביי א קראקאדיל].

croc'odile tears (קראק'־א־דאיל טיערז) קראקאדילען־טרעהרען [פאלשע טרעהרען].

crocodil'ian *a.* (קראק־א־דיל'־אי־ען) קראקאדיליש, היפאקריטיש, פאלש.

Cro'cus *n.* (קראו'־קאס) דער מין זאפ־רען־פלאנצען.

cro'cus *n.* (קראו'־קאס) זאפרען; א גע־וויסער פאליר־פולווער.

croft *n. and v.* (קראהפט) א קליינער שטח אבגעצאמטע ערד, צום אקערן אדער פיטערען; א קליינע פערמע; בלייבען לוי־ווענד [פאנאנדערשפרייטענדיג פאר דער זון].

crof'ter *n.* (קראהפ'־טער) איינער וואס בעארבייט א קליינע פערמע.

crom'lech *n.* (קראמ'־לעק) דער קראמ־לעך [א גרויסער פלאכער שטיין, וואס ליעגט האריזאנטאל אויף דריי אדער מעהר שטעהענדיגע שטיינער; זעהר פערשפרייט אין געוויסע געגענדען פון ענגלאנד און אנדערע געגענדען פון אייראפא. מען רע־כענט, אז דאס זיינען אמאליגע מצבות].

crone *n.* (קראון) אן אלטע פרוי; אן אלטע שעפס [אלס שפאט־נאמען פון אן אלטער פערזאן].

cro'nel *n.* (קראו'־נעל) א קרוין פון אדעליגע.

cro'net *n.* (קראו'־נעט) דאס בינטעל האר וואס וואקסט אויף די פיס פון א פערד; א קרוין פון אדעליגע.

cro'ny *n.* (קראו'־ני) אן אלטער גוטער ברודער, אן אלטער גוטער בעקאנטער.

crook *n. and v.* (קרוק) אן אויסבויגונג; אן אויסגעבויגענע זאך; די אויסבויגונג פון דער קניע; אן אייזערנער אדער הילצערנער קרוק; א שפיצעל; א שווינדלער, א פערדרעהער, א שמד־שטיק; איינבויגען, פערדרעהען, זיין געבויגען.

crook'back *n.* (קרוק'־בעק) א הויקער;

א הארבאטער; איינער מיט אן אויסגע-בויגענעם רוקען.

crook'-backed *a.* (קרוק'-בעקט) הויי-קערדיג, מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען.

crook'ed *a.* (קרוק'-עד) איינגעבויגען, קרום; פערדארבען, אונעהרליך; געמאכט אדער פערקויפט גע'גנב'עטערהייט [ווי דאס פערקויפען בראנפען אהן פאטענט].

crook'ed for'tune (קרוק'-עד פאהר'-טשון) א בייזער מזל, שלים-מזל.

crook'edly *adv.* (קרוק'-עד-לי) אויף אן אויסגעבויגענעם שטייגער; מעשה שווינדלער.

crook'edness *n.* (קרוק'-עד-נעס) איינ-געבויגענקייט, קרומקייט; פערדארבענקייט, הויקערדיגקייט, אונעהרליכקייט, א מום.

crook'ed pate (קרוק'-עד פייט) א קרו-מער קאפ.

crook'ed rip (קרוק'-עד ריפ) א מרשעת, אן ארורה, א ווייב א שלאק.

crook'ed ways (קרוק'-עד הוויז) הינ-טערוועגען; גנב'ישע שטיק.

crook'neck *n. and a.* (קרוק'-נעק) אזא קירבעס; וואס האט א געבויגענעם האלז [וועגען א געוויסען זארט קירבעס].

crook the el'bow (קרוק טהי על'-באו) ארייננגיסען, שיכור ווערען.

croon *v.* (קרוהן) זינגען שטיל; אונ-טערברומען א ליעדעל.

crop *n. and v.* (קראפ) ניט-געשניטענע תבואה; געשניטענע תבואה; ערנטע; יעהרליכע הכנסה; דער קראפ [וואליע] פון א פויגעל; קורץ-געשארענע האר; דאס אבשניידען אדער אבשערען; א קליי-מא [א צייכען] אויף'ן אויער ביי בהמות; א געוויסע וואג פון צוקער, טאבאק א. ד. ג.; א מין בייטש ביי יעגער; אבשניידען; ארויסשפראצען, ארויסווייזען זיך.

crop'-ear *n.* (קראפ'-איער) א פערד אדער א מענש מיט אונטערגעשניטענע אויערען.

crop'-eared *a.* (קראפ'-איערד) וואס האט אונטערגעשניטענע אויערען.

crop'ful *a.* (קראפ'-פול) מיט אן אנ-געפילטען קראפ [וואליע]; זאט.

crop'per *n.* (קראפ'-ער) א מין טויב מיט א גרויסען קראפ [וואליע]; א מא-שין וואס שערט אב די הערעלעך פון צייג און מאכט זי גלאט; אן אינסטרומענט אבצוהאקען די קעפלעך פון באלצען אדער שרויפען; איינער וועלכער בעארבייט א פרעמדעס שטיק לאנד און נעהמט דערפאר א טייל פון דער תבואה; דאס אראבפאלען פון א פערד; א דורכפאל, א מפלה.

crop'ping *n.* (קראפ'-פינג) דאס אבשניי-דען, דאס ערנטען; דאס ארייננעהמען תבואה אדער פרוכט פון פעלד.

crop'py *n.* (קראפ'-אי) א מענש מיט אבגעשניטענע אויערען [מיט וואס מען פלעגט אמאל בעשטראפען אין ענגלאנד פאר פערבראכען]; א קורץ-געשארענער [ווי עס פלעגען גערופען די אירלענדישע רע-וואלוציאנערען צום ענדע פון 18טען יאהר-הונדערט].

croquet' *n.* (קרא-קיי') קראקעט [א מין שפיעל מיט באלען, וועלכע ווערען אויף א געוויסען אופן דורכגעטריבען מיט היל-צערנע האמערס דורך דראטענע טויערלעך וועלכע זיינען ארייננגעשטעקט אין דער ערד].

croquette' *n.* (קרא-קעט') א קניידעל פון געהאקטען פלייש, רייז א. ד. ג., וועל-כע איז ברוין צוגעבראטען.

cro'sier *n.* (קראו'-זשער) ז. *crozier*

cros'let *n.* (קראהס'-לעט) א צלם'על [א קליינער קרייץ].

cross *n., v. and a.* (קראהס) א צלם; פיין; יסורים; א מניעה, א צרה, א נסיון; די רעכטע זייט פון אמאליגע מטבעות; די קרייצונג, מישונג [פון פערשיעדענע מינים חיות אדער פלאנצען]; א קרייצונג פון צוויי עלעקטרישע שטראמען; איבער-קרייצען, לעגען קווער בנוגע איינס צום אנדערען; מאכען א קרייץ איבער א זאך, אויסמעקען; בעצייכנען עפעס מיט א קרייץ; דורכקרייצען, דורכשניידען עפעס, ווי דורכגעהן א גאס פון איין זייט צו דער אנדערער; אימעצען שטערען; מאכען א מניעה; איבערקרייצען [אויסמישען בע-זונדערע מינים פון חיות און פלאנצען אין געשלעכטליכע פערהעלטניסע]; ליגענדיג קווער; אנטרעפען אדער בעגעגענען אי-מעצען; קווער; אונגינסטיג, בייז, אנגע-כמורעט, איינגעשפארט, ווידערשפעניג, שלים-מזל'דיג.

cross'-ac'tion *n.* (קראהס'-עק'-שאן) א געגען-קלאגע געגען דעם קלעגער.

cross'-aisle *n.* (קראהס'-איל) דער זייי-טענפלינעל פון א געביידע.

cross'-armed *a.* (קראהס'-ארמד) מיט פערלעגטע הענד; מיט הענד פערלעגט ווי א קרייץ.

cross as two sticks (קראהס עז טוה סטיקס) שטארק אין כעס.

cross'-bar *n.* (קראהס'-באר) א קווער-שטאנג; א קווער-באלקען.

cross'-barred *a.* (קראהס'-בארד) בע-פעסטיגט מיט קווערשטאנגען אדער מיט קווערבאלקענס; וואס זעהט אויס ווי אויס-געלעגט מיט קווערשטאנגען.

cross'bar-shot *n.* (קראהס'-באר-שאט) א קאנאנען-קויל וואס בעקומט די פארם פון א קרייץ, ווען זי פליהט ארויס פון דער קאנאנע [איז אמאל געברויכט גע-ווארען אויף קריעגס-שיפען].

cross bay'onets (קראהס ביי'-א-נעטס) זיך שלאגען מיט באיאנעטען; זיך שלא-גען; קעמפפען.

cross'beak *n.* (קראהס'-ביעק) ז. *crossbill*

cross'-beam *n.* (קראהס'-ביעם) א קווער-באלקען.

cross'-bear'er *n.* (קראהס'-בעהר'-ער) איינער וואס טראגט א צלם בעת א קריסט-ליכער רעליגעזער צערעמאניע.

cross'-belt *n.* (קראהס'-בעלט) די רי-מענס פון דער שווערד און פון פאטראנען-טאש, וואס קרייצען זיך איבער אויף דער ברוסט.

cross'bill *n.* (קראהס'-ביל) א מין פוי-געל, ביי וועלכע די שפיצען פון דעם שנאבעל פאלען ניט צוזאמען, נאר קריי-צען זיך איבער.

Cross-bill

cross'-billed *a.* (קראהס'-בילד) וואס האט א שנאבעל וואס זיינע שפי-צען קרייצען זיך [וועגען געוויסע פויגעל].

cross'-birth *n.* (קראהס'-בוירטה) א געבורט, ווען דאס קינד ליעגט קווער אין דער מוטער'ס בויך.

cross'-bones *n.* (קראהס'-באונז) צוויי ביינער וואס קרייצען זיך איבער [אלס סימבאל פון טוידט].

cross'bow *n.* (קראהס'-באו) אן ארמ-ברוסט [אזא שיס-געוועהר אין מיטעלאל-טער]; א שיסער פון אן ארמברוסט.

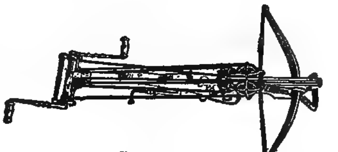

Crossbow

cross'bower *n.* (קראהס'-באו-ער) א שי-סער פון אן ארמברוסט. ז. *crossbow*

cross'bowman *n.* (קראהס'-באו-מען) ז. *crossbower*

cross'-bred *a.* (קראהס'-ברעד) וואס שטאמט פון א צוזאמענפארונג פון צוויי פערשיעדענע מינים [וועגען חיות אדער פלאנצען].

cross'-breed *n.* (קראהס'-בריעד) א חיה אדער פלאנצע וואס שטאמט פון א צו-זאמענפארונג פון פערשיעדענע מינים.

cross'-breed'ing *n.* (קראהס'-בריעד'-אינג) דאס פארען חיות אדער פלאנצען פון פערשיעדענע מינים.

cross'-bun *n.* (קראהס'-באן) א געבעקס מיט א צלם וואס ווערט געבאקען פאר קארפרייטאג [דער פרייטאג פאר דעם קריסטליכען פסח].

cross'-but'tock *n.* (קראהס'-באט'-אק) א געוויסער אופן אומצואווארפען א גע-נער אין ראנגלען זיך; א פלוצליכער צו-ריקשטויס.

cross'-chap *n.* (קראהס'-טשעפ) א גנב.

cross'-coun'try *a.* (קראהס'-קאנ'-טרי) וואס געהט דורך פעלדער און גערטנער [ניט מיט דעם געוועהנליכען וועג].

cross cud'gels (קראהס קאד'-דזשעלז) זיך אונטערגעבען.

cross'-cur'rent *n.* (קראהס'-קאר'-ענט) א געגען-שטראם.

cross'cut *v.* (קראהס'-קאט) קווער דורכ-שניידען; דורכקרייצען.

cross'-cut *n. and a.* (קראהס'-קאט) א דורכשניט; דער קירצעסטער וועג צווי-שען צוויי פונקטען; וואס האט די איינגע-שאפט צו שניידען אין דער ברייט; גע-שניטען קווער; וואס איז געשניטען געגען דעם שטריך [פון האלץ].

cross'-days *n.* (קראהס'-דייז) די דריי טעג, וועלכע זיינען פאריבער, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, פון יעזוס'עס הינ-ריכטונג ביז זיין ארויפשטייגען פון קבר.

cross'-demand' *n.* (קראהס'-די-מענד') א געגען-פאדערונג.

crossed *a.* (קראהסט) וואס איז געמאכט ווי א קרייץ; וואס טראגט א צלם; אויס-געשטריכען מיט א קרייץ; אויסגעמעקט; וואס איז דאנעגען; ענטגעגענגעזעצט.

cros'set *n.* (קראס'-עט) אן ארויסשטאר-צונג אין א וואנד איבער א טהיר, פענ-סטער א. ד. ג.; א קליין צלם'על.

cros'sette *n.* (קראס'-עט) ז. *crosset*

cross'-examina'tion *n.* (קראהס'-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א קרייץ-פערהער [א פערהער פון אן עדות אין געריכט דורך דעם געגנערישען צד].

cross'-exam'ine *v.* (קראהס'-עג-זעמ'-אין) נעהמען אויף'ן קרייץ-פערהער, אויס-פרעגען אין געריכט אן עדות דורך דעם געגנערישען צד [ווען למשל דער אנגע-

קלאַגטער פרעגט אויס אן עדות פון אַנקלאַגער].

He was not given the chance of cross-examining the witnesses.

cross'-exam'iner *n.* (קראָהס'-עג-זעמ'-אינ-ער) דער וואס פיהרט אן דעם קרייץ־פערהער [דער פארשטעהער פון איין צד אין געריכט, וועלכער פרעגט אויס אן עדות פון געגנערישען צד].

cross'-eye *n.* (קראָהס'-אַי) קאָסאָקע אויגען; קרום־אויגיגקייט.

cross'-eyed *a.* (קראָהס'-אַיד) קאָסאָקע, קרום־אויגיג.

cross'-fertiliza'tion *n.* (קראָהס'-פויר-טי-לי-זיי'-שאַן) די בעפרוכטונג פון א פלאַנצע דורך דער געשלעכטליכער פעראייניגונג פון די געשלעכטליכע ארגאַנען פון איין בלום מיט דעם בליטהען־שטויב פון אן אנדערער אויף דערזעלבער פלאַנצע אדער אויף אן אנדער פלאַנצע פון דעמזעלבען מין.

cross'-fer'tilize *v.* (קראָהס'-פויר'-טי-לאַיז) בעפרוכטען א פלאַנצע דורך דער געשלעכטליכער פעראייניגונג פון די געשלעכטס־ארגאַנען פון איין בלום מיט דעם בליטהען־שטויב פון אן אנדערער אויף דערזעלבער פלאַנצע אדער אויף אן אנדער פלאַנצע פון דעמזעלבען מין.

cross'-fire *n.* (קראָהס'-פאַיר) קרייץ־פייער [אין קריעג — ווען עס ווערט געשאָסען אויף אן ארמעע פון צוויי אדער מעהרערע זייטען].

cross'-fox *n.* (קראָהס'-פאָקס) דער קרייץ־פוקס [אזא פוקס וואס דער קאָליר פון זיין פעל איז א ביסעל אַנדערש ווי פון דעם געוועהנליכען פוקס].

cross'-fur'row *n.* (קראָהס'-פאַר'-או) א קאַנאַווע אין א פעלד וואס קרייצט איבער אנדערע קאַנאַוועס, כדי אראָבצוציהען דאס וואסער פון פעלד.

cross'-gar'net *n.* (קראָהס'-גאַר'-נעט) א טהיר־זאַווייעסע, וואס זעהט אויס ווי א T.

cross'-grained *a.* (קראָהס'-גריינד) וואס האט פיברען אדער אדערען, וועלכע ציהען זיך אין דער ברייט [ביי בוימער]; איינגעשפּאַרט, פער'עקשנ'ט.

cross'-head *n.* (קראָהס'-העד) דער קרייץ־קאָפּ [דער טייל פון א דאַמפף־מאַשין אדער גאַז־מאַשין, וואס פערבינדט דעם קאָלבען־שטאַנג מיט דעם קורבעל־שטאַנג].

cross'ing *n.* (קראָהס'-אינג) דאס קרייצען [פון וועגען], דער שייד־וועג; דער דורכגאַנג; א מניעה, א שטערעניש; דאס שטעלען זיך ענטגעגען, דאס ערוויעדערען; דאס איבערקרייצען אדער אויסמישען בעזונדערע מינים פון חיות און פלאַנצען אין זייערע געשלעכטליכע פערהעלטניסע.

cross'-interrog'atory *n.* (קראָהס'-אינ-טע-ראַג'-ע-טאַ-רי) א קרייץ־פערהער [אין געריכט].

cross'-jack *n.* (קראָהס'-דזשעק) א קוואַדראַט־זעגעל אויף דעם אונטער־שטאַנג פון דער הינטערשטער מאַסט פון א שיף.

cross'-jack yard (קראָהס'-דזשעק יאַהרד) דער אונטער־שטאַנג פון דער הינטערשטער מאַסט אויף א שיף.

cross'-leg'ged *a.* (קראָהס'-לעגד) מיט פערלעגטע פיס.

cross lots (קראָהס לאָטס) דורך פעלדער און גערטנער [ניט מיט'ן געוועהנליכען וועג].

cross'ly *adv.* (קראָהס'-לי) אין דער קרום; געגנעריש, פערדריסליך.

cross'-man *n.* (קראָהס'-מען) א גנב.

cross'-mar'riages *n.* (קראָהס'-מער'-אידזש-עז) אזעלכע הייראַטען, ביי וועלכע א ברודער מיט א שוועסטער האבען געהייראַט א ברודער מיט א שוועסטער.

cross'ness *n.* (קראָהס'-נעס) שלעכטקייט, אנגעכמורעטקייט; איינגעשפּאַרטקייט, הארטנעקיגקייט.

cross one's hand (קראָהס הוואַנז הענד) אריינרוקען א מטבע אין האַנד.

cross one's mind (קראָהס הוואַנז מאַינד) איינפאַלען עפּעס אין געדאַנק.
The matter never crossed his mind.

cross one's path (קראָהס הוואַנז פּעטה) 1. זיך בעגעגענען, זיך צוזאַמענטרעפען; 2. זיין אין וועג, שטערען, זיין געגען.
1. I never met the man. Our paths never crossed.

cross or pile (קראָהס אָר פּאַיל) קאָפּ צי רעשט [א קינדער־שפּיעל מיט מטבעות].

cross out (קראָהס אַוט) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

cross o'ver (קראָהס או'-ווער) אריבערגעהן פון יענער זייט.

cross'over *n.* (קראָהס'-או-ווער) די געקעסטעלטע שטרייפען, וועלכע ווערען אבגעדרוקט אויף ציץ [קאַרטון].

cross'patch *n.* (קראָהס'-פּעטש) א טירוף; א פערדרעהטער קאָפּ; א פערקלאָגטע נשמה.

cross'piece *n.* (קראָהס'-פּיעס) א קוועה־ברעט; א קלאָץ וואס ליעגט איבער דער ברייט פון א שיף; דער ווייסער קוועה־ליגענדער נאַט פון פערד; א קרייץ־פערמיג הענטעל פון א שווערד.

cross'-piled *a.* (קראָהס'-פּאַילד) מיט באַלקענס אדער שטאַנגען וואס ליעגען קוועה איינע צו די אנדערע.

cross'-pollina'tion *n.* (קראָהס'-פּאָל-אי-ניי'-שאַן) ז. *cross-fertilization*

cross'-pur'pose *n.* (קראָהס'-פּויר'-פּאָס) א פּלאַן צו דערגרייכען א געוויסען ציעל, וועלכער שטעהט אין געגענזאַץ צו אן אנדער פּלאַן וועגען דערגרייכען דעמזעלבען ציעל.
Though professing the same objects the two societies worked at cross-purposes.

cross'-quar'ters *n.* (קראָהס'-קוואַר'-טערז) אין ארכיטעקטור — א בעפּוצונג פון א געביידע אין דער פאָרם פון פיער איבערגעקרייצטע בלעטער.

cross'-ques'tion *v.* (קראָהס'-קוועס'-טשאַן) ז. *cross-examine*

cross'-ref'erence *n.* (קראָהס'-רעפ'-ער-ענס) דאס אנצייגען אין א בוך אויף אן אנדער שטעל אדער פּראַזע אין דעמזעלבען בוך.

cross'-road *n.* (קראָהס'-ראָוד) א שייד־וועג; א וועג וואס שניידט זיך דורך פון איין וועג צו א צווייטען; א זייט־וועג.

cross'-roads *n.* (קראָהס'-ראָודז) דער ארט וואו צוויי וועגען קרייצען זיך.

cross'-row *n.* (קראָהס'-ראָו) דער אלף־בית.

cross'-sea *n.* (קראָהס'-סיע) אן אונרוהיגער, שטורמישער ים.

cross'-sec'tion *n.* (קראָהס'-סעק'-שאַן) א קוועה־שניט [דאס פאַרשטעלען אויף א פּלאַן א געוויסע זאַך, ווי למשל א מאַשין, אלס דורכגעשניטען אין מיטען, כדי צו זעהן וואס דאָרט איז איינוועניג].

cross'-set *a.* (קראָהס'-סעט) וואס ליעפט פאַר קוועה; וואס איז געריכטעט פאַר קוועה.

cross'-spi'der *n.* (קראָהס'-ספּאַי'-דער) דער קרייץ־שפּין [אזא גאַרטען־שפּין מיט א קרייץ אויף'ן רוקען].

cross'-spring'er *n.* (קראָהס'-ספּרינג'-ער) א קוועה־ריפּ [אין ארכיטעקטור].

cross'-stitch *n.* (קראָהס'-סטיטש) א קרייץ־שטאָך [א שטאָך אין נעהען וואו די פעדים לעגען זיך איינע איבער די אנדערע אזוי ווי א קרייץ].

cross'-stone *n.* (קראָהס'-סטאָון) דער כיאַסטאָליט [א מין מינעראַל, ביי וועלכען די קריסטאַלען זיינען בעהעפט אין קרייץ־פאָרמען].

cross'-sum'mer *n.* (קראָהס'-סאַמ'-ער) א קוועה־באַלקען.

cross swords (קראָהס סאָורדז) זיך פעכטען מיט שווערדען; זיך שלאָגען, קעמפּפען.

cross the breed (קראָהס טהי בריעד) צונויפפּאָרען חיות פון פערשיעדענע מינים.

cross'-tie *n.* (קראָהס'-טאַי) די קוועה־שפּאַלע וואס ווערט געלעגט אונטער רעלסען [שינעס].

cross'-ti'ning *n.* (קראָהס'-טאַי'-נינג) דאס באַראָנעווען א פעלד אין דער לענג און אין דער ברייט.

cross'tree *n.* (קראָהס'-טריע) א שטאַנג צוגעפעסטיגט אין דער ברייט צום אויבערשטען טייל פון א מאַסט־בוים.

cross'-vaul'ting *n.* (קראָהס'-וואָהל'-טינג) אין ארכיטעקטור — געוועלב־אַרבייט אין דער פאָרם פון א קרייץ.

cross'-way *n.* (קראָהס'-הוויי) ז. *cross-road*

cross'-wind *n.* (קראָהס'-הווינד) א זייט־ווינד; אן אונגינסטיגער ווינד, וואס בלאָזט אין אן ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג.

cross'-wire *n.* (קראָהס'-הוואַיר) א דראָט וואס ליעגט קוועה צו אן אנדער דראָט.

cross'wise *adv.* (קראָהס'-הוואַיז) קוועה, קרייצווייז, אין דער ברייט.

cross'wort *n.* (קראָהס'-הוואָירט) קרייץ־קרויט [א געוויסע פלאַנצע].

crotch *n.* (קראָטש) א גאָפּעל מיט צוויי שפּיצען אדער דאס וואס איז אין דער פאָרם פון אזא גאָפּעל; דער פּונקט, וואו א שטאַם פון א בוים צוטיילט זיך אין צוויי צווייגען; די ווינקעלזייט פון א ביליאַרד־טיש.

crotched *a.* (קראָטשט) וואס האט די פאָרם פון א גאָפּעל; וואס עס געהט זיך פאַנאַנדער אין צוויי שפּיצען.

crotch'et *n.* (קראָטש'-עט) א מאָדנער איינפאַל, א קאַפּריז, א משוגעת; א העקעל, א האַקען, א האַטשיק; איינע פון די עקיגע קלאַמערען [ ], וואס ווערען געברויכט אין שרייבען און דרוקען; א כירורגישער אינסטרומענט מיט א שאַרפען האַקען, וואס ווערט בענוצט פון דאָקטוירים ארויסצוציהען א קינד פון מוטער'ס בויך; א פערטעל טאָן [אין מוזיק]; א קלאָץ אין דער פאָרם פון א גאָפּעל אונטערצוהאַלטען א געביידע; א שערענגע סאָלדאַטען וואס איז אויסגעשטעלט פּערפּענדיקולאַר צו דער ליניע פון שלאַכט.

crotch'eted *a.* (קראָטש'-עט-עד) וואס ווערט בעצייכענט אדער געמאָסטען מיט פערטעל־טענער [אין מוזיק].

crotch'etiness *n.* (קראָטש'-עט-אי-נעס) קאַפּריזנעקייט; דאס האבען משוגעת'ען אין קאָפּ.

crotch'ety *a.* (קראָטש'-עט-אי) קאַפּריזנע; עקסצענטריש, משוגע'וואַטע.

Cro'ton *n.* (קראָו'-טאָן) דער מין קראָטאָנע=פלאַנצען [אַ מין פלאַנצע, פון וועלכע מען בעקומט קראָטאָנע=אויל, וואַקסט אין די הייסע לענדער].

Croton

cro'ton-bug *n.* (קראָו'-טאָן-באַג) אזא פרייס.

cro'ton-oil *n.* (קראָו'-טאָן-אויל) קראָטאָן=אויל [אַ ברוינליך=געלב, קלעפּעדיג, ביטער אויל וואָס בעקומט זיך פון די קראָטאָנע=פלאַנצען. זעהר אַ שטאַרקער אַבפיהר=מיטעל].

crouch *v.* (קראַוטש) זיך איינבויגען; צוזאַמענקאַרטשען זיך, קריכען, קנעכטיש בויגען זיך.

crouch'back *n.* (קראַוטש'-בעק) איינער וואָס האָט-אַ רונדען אויסגעבויגענעם רוקען; אַ הויקער.

crouch'-ware *n.* (קראַוטש'-הוועהר) אַ זאַרט פיינע טעפּער=געשיר.

croup *n.* (קרוהפּ) קרופּ [אַ האַלז=קראַנקהייט הויפּטזעכליך ביי קינדער, וואָס בעשטעהט מייסטענס אין דער ענטצינדונג פון גאַרגעל און פון די לופט=רעהרען]; דאָס קרייץ פון אַ פערד [דער טייל פון רוקען וואָס איז הינטער'ן זאַטעל].

croupade' *n.* (קרוה-פּייד') דער הויך=שפּרונג פון אַ פערד [אַן אַרט שפּרינגען פון אַ פערד, ווען ער הויבט אויף אין דער הויך די הינטערשטע פיס].

crou'pal *a.* (קרוה'-פּעל) וואָס איז שייך צו קרופּ, וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון קרופּ.

crou'pier *n.* (קרוה'-פּי-ער) איינער וואָס קאַסירט איין די פערלוסטען און צאָהלט אויס די געווינסען ביי אַ שפּיעל אין קאַרטען א. ד. ג. אין די שפּיעל=הייזער; איינער וואָס זיצט ביי אַ באַנקעט אויף'ן צווייטען עק פון טיש אַלס געהילף פון פאָרזיצענדען.

crou'piness *n.* (קרוה'-פּי-נעס) דאָס האָבען אַ נייגונג צו בעקומען די קרופּ.

crou'pous *a.* (קרוה'-פּאַס) וואָס איז שייך צו דער קרופּ=קראַנקהייט. ז. *croup*

crou'py *a.* (קרוה'-פּי) וואָס איז שייך צו דער קרופּ=קראַנקהייט; וואָס איז עהנליך צו קרופּ; וואָס איז קראַנק געוואָרען מיט קרופּ.

The child had a croupy cough.

crow *n. and v.* (קראָו) אַ קראָהע, אַ וואָראָנע; אַ ברעכשטאַנג, אַ הויבשטאַנג; דאָס קרעהען פון אַ האָהן; איינער פון צוויי גנבים, וועלכער שטעהט אויף דער וואַך בעת דער צווייטער גנב'עט; אַן אינסטרומענט צו האַלטען שטייף אַ טרויב בעת מען מאַכט אין איהר אַ לאָך און מען לייטעט צו אַן אַנדער טרויב; קרעהען [ווי אַ האָהן]; שרייען אויף אַ קול [מייסטענס פון פרייד]; בעריהמען זיך, טריאומפירען.

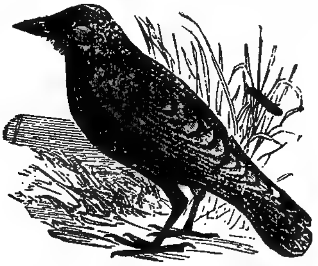

Crow

crow'bar *n.* (קראָו'-באַר) אַ ברעכשטאַנג, אַ הויבשטאַנג.

crow'berry *n.* (קראָו'-בער-אי) אזא מין שוואַרצע יאַגדע, וועלכע וואַקסט אויף אַזעלכע אימער=גרינע בוימלעך [געפינט זיך אין די נאָרד=טיילען און אין די קאַלטע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

Crowberry

crow'-black'bird *n.* (קראָו'-בלעק'-בוירד) אַ מין אַמעריקאַנער פויגעל וואָס איז עהנליך צו אַ קראָהע.

crowd *n. and v.* (קראַוד) 1. אַ מענגע; אַ געדרענג; אַן עולם; 2. דרענגען, ענג מאַכען; אָנפּאַקען; שטופּען, שטויסען פאָרוועהרטס; דערעסען, בעלעסטיגען.

1. The crowd at the ball game was very large. 2. The people crowded the streets on New Year's Eve.

crow'dedly *adv.* (קראָו'-דעד-לי) געדרענגט, צונויפגעשפּאַרטערהייט.

crow'ded to suffoca'tion (קראָו'-דעד טו סאַפּ-אָ-קיי'-שאָן) אָנגעפּאַקט אַזש דערשטיקט צו ווערען.

The hall was crowded to suffocation.

crowd on one's brain (קראַוד אָן הוואַנז ברײן) אָנפילען דעם קאָפּ [מיט מחשבות].

Strange thoughts crowded on his brain.

crowd out (קראַוד אַוט) אַרויספּרעסען, אַרויסדריקען.

In New York City one nationality often crowds out another from the same neighborhood.

crow'-flow'er *n.* (קראָו'-פלאַו'-ער) אַ אַ געוויסער מין נעגעלעך [אַזאַ פלאַנצע].

crow'foot *n.* (קראָו'-פוט) אַ מין גראָזאַרטיגע פלאַנצע מיט העל=געלבע בליטהען; אייזערנע שטריק וואָס זיינען דורכגעצויגען דורך אַ הילצערנעם בלאָק און האַלטען אויף דעם לייווענדענעם דאַך איבער'ן דער שיף, אַז ער זאָל זיך ניט אַראָבזעצען.

crown *n., a. and v.* (קראַון) אַ קרוין; די קרוין, דער טהראָן [די מאָנאַרכיע, דער מאָנאַרך]; אַ בעלוינונג; אַ כבוד, אַ יחוס; די העכסטע שטופע, די פאָלקאָמענסטע שטופע; אַ שפּיץ [באַרג]; אַ קאָפּ [פון אַ הוט]; דאָס שיידעל פון קאָפּ; אַ קראָנע [אַ מטבע]; דער אויסגעגאָלטער קרייז אויף'ן שפּיץ פון קאָפּ ביי אַ קאַטוילישען גלח; דאָס קרוינדעל פון צאָהן [דער טייל פון צאָהן וואָס שטאַרצט אַרויס פון יאַסלע]; אַ געוויסע פאָרם פון שרייב אָדער דרוק=פּאַפּיער; אַ מין קנופּ פון קאַנאַטען [אויף אַ שיף]; וואָס איז שייך צו אַ קרוין אָדער צום מאָנאַרך; בעקרוינען; בעעהרען איינעם מיט אַ כיבוד אָדער טיטול; אויסבילדען דעם שפּיץ פון עפּעס; אין שאַך=שפּיעל — מאַכען אַ קעניגין אָדער אַן אַנדער פיגור דורך אַריינפיהרען אַ סאָלדאַטעל אין דער לעצטער רייהע פון די קעסטעלעך אויף'ן שאַך=ברעט; מאַכען אַ מין קנופּ פון קאַנאַטען [אויף אַ שיף].

crown a man (קראַון ע מען) מאַכען אַ קעניגין אָדער אַן אַנדער פיגור פון אַ סאָלדאַטעל [אין שאַך=שפּיעל].

crowned cup (קראַונד קאַפּ) אַ בעכער אָדער גלאָז, וואָס איז פול איבער די ברעגען.

crowned mal'ice (קראַונד מעל'-אים) אַ געמיינהייט וואָס האָט קיין גלייכען ניט צו זיך.

crow'ner *n.* (קראָו'-נער) איינער אָדער עפּעס וואָס קרוינט אָדער פאָלענדעט.

crown'-glass *n.* (קראַון'-גלעס) קרוין=גלאָז [פיינע פענסטער=גלאָז].

crown'-impe'rial *n.* (קראַון'-אים-פּיע'-רי-על) די קייזער=קרוין [אַזאַ ליליען=עהנליכע גאָרטען=בלום וואָס צייכענט זיך אויס מיט איהרע בעזאָנדערס שעהנע בלומען].

Crown-imperial

crow'ning *n. and a.* (קראָו'-נינג) קאָראָנאַציע, קרוינונג; דאָס וואָס ליעגט ווי אַ קרוין אויף עפּעס; פערענדיגט, פאָלענדעט.

crown'land *n.* (קראַון'-לענד) איינע פון די 19 פּראָווינצען אין וועלכע עסטרייך=אונגאַרן איז איינגעטיילט.

crown lands (קראַון לענדז) גרונט איינענטום וואָס געהערט צו דער קעניגליכער פאַמיליע.

crown law (קראון לאה) די קרימינאַל־געזעצגעבונג אין ענגלאַנד.

crown law'yer (קראון לאה'־יער) אַ רעגירונגס־אַדוואָקאַט אין ענגלאַנד וואָס טרעט אַרויס אין נאָמען פון דער רעגירונג ביי קרימינעלע פּראָצעסען.

crown'less *a.* (קראונ'־לעס) קרוינלאָז, וואָס האָט ניט קיין קרוין; וואָס האָט ניט קיין קעניג.

crown'let *n.* (קראונ'־לעט) אַ קליינע קרוין.

crown of aberra'tion (קראון אָוו עב־ע־ריי'־שאָן) די שטראַהלען־קרוין אַרום דער זון.

crown of'fice (קראון אָפ'־איס) קרוין־געריכט אין ענגלאַנד [אַן אַבטיילונג פון'ם העכערען געריכט פאַר קרימינעלע פּראָצעסען].

crown of lau'rels (קראון אָוו לאה'־רעלז) אַ לאָרבער־קראַנץ, אַ לאָרבער־קרוין.

crown'-pa'per *n.* (קראונ'־פּיי'־פּער) קרוין־פּאַפּיער [אַן אַמעריקאַנער זאָרט פּאַפּיער 19 צאָל די לענג און 15 צאָל די ברייט].

crown'-post *n.* (קראון־פּאָוסט) אַ שטיץ־באַלקען פון אַ דאַך.

crown'-prince *n.* (קראונ'־פּרינס) אַ קרוין־פּרינץ, אַ יורש־עצר.

crown'-saw *n.* (קראונ'־סאָה) אַ צילינדער־זעג, אַ רונדע זעג.

crown'-scab *n.* (קראונ'־סקעב) אַ געשווילעכטס אויף אַ פוס פון אַ פערד אַרום דער קאַפּיטע.

crown'-shaped *a.* (קראונ'־שייפּט) וואָס האָט די פאָרם פון אַ קרוין.

crown'-solic'itor *n.* (קראונ'־סאָ־ליס'־אי־טאָר) אַ קרוין־אַדוואָקאַט אין ענגלאַנד, וואָס גרייט צו אַלעס פאַר דער פּראָקוראַטור אין'ם פאַל פון אַ קרימינאַל־פערברעכען.

crown'-this'tle *n.* (קראונ'־טהיסל) ז. *crown-imperial*.

crown'-wheel *n.* (קראונ'־הוויעל) אַ קרוין־ראָד [אַ ראָד ביי וועלכען די ציינער זיינען פון איין זייט געשניטען אונטער אַ רעכטען ווינקעל, ווי דאָס צאָהן־ראָד מיט וועלכען מען ציהט אַן אַ זייגער].

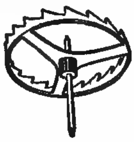

Crown-wheel

crown'-work *n.* (קראונ'־הוואָירק) בעפעסטיגונגען וואָס ווערען געמאַכט אין דער פאָרם פון פאָדערשטע ווענד פון באַסטיאָנען.

crow'-quill *n.* (קראָו'־קהוויל) אַ פעדער פון אַ וואָראָנע [קראָהע] פון וועלכער עס ווערט געמאַכט אַ פען צום שרייבען; אַ זעהר דינע שרייב־פעדער.

crow's'-bill *n.* (קראָוז'־ביל) אַ מין צווייַנגעל וואָס ווערט בענוצט פון כירורגען אַרויסצונעהמען אַ קויל אָדער אַנדערע זייטיגע זאַכען פון אַ וואונד.

crow's'-feet *n.* (קראָוז'־פיעט) קנייטשען וואָס ווערען אַרום די אויגען ביי אַן עלטערען מענשען.

crow's'-foot *n.* (קראָוז'־פוט) אַ קנייטש אַרום אויסערליכען ווינקעל פון אויג; אַ שטיק אייזען מיט עטליכע שפּיצען [בענוצט צום אַנוואַרפען אויף אַ וועג אום צו שטערען דעם גאַנג פון אַן אַרמעע]; אַ דריי־עקיגער שטאָף [אין נעהען אָדער שטיקען].

crow'-silk *n.* (קראָו'־סילק) אַ פאָדים־אַרטיגע וואַסער־פלאַנצע.

crow's'-nest *n.* (קראָוז'־נעסט) אַ קעסטעל אָדער ביידעל פאַר'ן וואַך־מאַן אויבען אויף'ן מאַסט פון אַ שיף צו פאַנגען וואַלפיש.

crow'stone *n.* (קראָו'־סטאָון) דער העכסטער שטיין פון'ם שפּיץ דאַך אין אַ געביידע.

crow'-toe *n.* (קראָו'־טאָו) אַזאַ פלאַנצע מיט שמעקעדיגע בלומען פון פערשיעדענע פאַרבען.

croyl'stone *n.* (קראָיל'־סטאָון) דער שפּאַט־קריסטאַל [אַ מין שטיין].

croze *n.* and *v.* (קראָוז) דער איינשניט וואָס ווערט געמאַכט אין די ברעטלעך פון אַ פאַס אַריינצושטעלען דעם דעק; אַ באַנדערס הובעל צו מאַכען דיעזען איינשניט; אויסשניידען אַ גראַבענדעל אין די ברעטלעך פון אַ פאַס וואו מען דאַרף אַריינשטעלען דעם דעק.

Cro'zier *n.* (קראָו'־זשער) אין אַסטראָנאָמיע — אַ געוויסע צוזאַמענזעצונג פון שטערען.

cro'zier *n.* (קראָו'־זשער) אַ שטאַק מיט אַ צלם אויף'ן שפּיץ [ווערט געטראָגען פון אַן ערץ־בישאָף ביי געוויסע צערעמאָניעס]; איינער וועלכער טראָגט דיעזען שטאַק; אַ צלם־טרעגער.

cru'cial *a.* (קרו'־שיעל) קרייצפערמיג; ענטשיידענד, וואָס שטעלט זיך ענדליך אָב אויף איינע פון צוויי ענטגעגענגעזעצטע מיינונגען; וואָס איז שייך צו אַ שמעלצטיגעל.

cru'cian *n.* (קרו'־שיען) אַ מין קאַרפּ [אַ קורצער, דיקער און ברייטער פיש, וואָס האַלט זיך אויף אין די וואַסערען פון צפון אייראָפּאַ און אַזיען].

cru'ciate *a.* (קרו'־שי־אייט) וואָס האָט די פאָרם פון אַ צלם.

crucia'tion *n.* (קרו־שי־איי'־שאָן) דאָס זיין קרייצפערמיג.

cru'cible *n.* (קרו'־סיבל) 1. אַ שמעלצטיגעל [אַ כלי אָדער אַ טעפּעל פון ליים אָדער מעטאַל, אין וועלכען מען שמעלצט מעטאַלען]; די פייער־פּראָבע; 2. דער שטאַרקער נסיון.

2. His probity was tried in the crucible of temptation.

cru'cifer *n.* (קרו'־סי־פער) דער צלם־טרעגער; אַ פלאַנצע, ביי וועלכער די בליטהען זעהען אויס ווי אַ צלם.

crucif'erous *a.* (קרו־סיפ'־ע־ראָס) קרייצפערמיג [וועגען פלאַנצען, ביי וועלכע די בלומען־בלעטלעך וואַקסען אין דער פאָרם פון אַ צלם].

cru'cifier *n.* (קרו'־סי־פאַי־ער) איינער וואָס קרייציגט.

cru'cifix *n.* (קרו'־סי־פיקס) אַ קרוציפיקס [אַ צלם מיט'ן בילד פון'ם געקרייציגטען יעזוס אויף איהם].

crucifix'ion *n.* (קרו־סי־פיק'־שאָן) קרייציגונג [אַ שענדליכע טויט־שטראָף אין די אַלטע צייטען, מעהרסטענטייל אין אַזיען]; יעזוס'עס קרייציגונג; שרעקליכער פיין; גייסטיגע ליידען.

cru'ciform *a.* (קרו'־סי־פאָרם) קרייצפערמיג.

cru'cify *v.* (קרו'־סי־פאַי) קרייציגען; טויטען [דעם זינדיגען גוף]; פייניגען.

crucig'erous *a.* (קרו־סידזש'־ע־ראָס) וואָס האָט אויף זיך אַ צלם.

crude *a.* (קרוד) רוי; גראָב; ניט אויסגעאַרבייט; ניט פערענדיגט, ניט פערפאַלקאָמט, ניט פערטיג צום געברויך; ניט רייף; וואָס ציינט ניט געניג וויסען, פעהיגקייט אָדער ערפאַהרונג; וואָס איז ניט פעהיג אַרויסצובריינגען אַ פאָלשטענדיג פערענדיגטע, פאָלקאָמענע זאַך.

crude hu'mors (קרוד היו'־מאָרז) ניט פערדייטע זאַפטען [אין מעדיצין].

crude'ly *adv.* (קרוד'־לי) אויף אַ רויען, גראָבען אָדער אונהעפליכען אופן; אויף אַ פאַרמלאָזען, אונפערענדיגטען, ניט פאָלקאָמענעם שטייגער; אָהן אָרדנונג; אָהן דער נויטיגער פעהיגקייט אָדער קענטניסע.

crude'ness *n.* (קרוד'־נעס) דאָס זיין רוי; אונצייטיגקייט; אויבערפלעכליכקייט; דאָס זיין ניט פאָלקאָם, ניט פאָלשטענדיג; דאָס זיין געמאַכט אָהן די נויטיגע קענטניסע אָדער פעהיגקייטען; דאָס זיין אונפערדייבאַר.

crude oil (קרוד אָיל) ניט ראַפינירטער, ניט גערייניגטער אויל.

cru'dity *n.* (קרו'־די־טי) רויהייט; ניט־צייטיגקייט; דאָס זיין ניט פערענדיגט, ניט פערפאָלקאָמט; אונפערדייבאַרקייט.

cru'el *a.* (קרו'־על) אונמענשליך, גרויזאַם.

War is always a cruel method of settling disputes.

cru'elly *adv.* (קרו'־על־אי) אויף אַן אונמענשליכען, גרויזאַמען אופן; פעראורזאַכענדיג פיין און מאַטערנישען.

cru'elness *n.* (קרו'־על־נעס) אונמענשליכקייט, גרויזאַמקייט; אכזריות.

cru'elty *n.* (קרו'־על־טי) אונמענשליכקייט, גרויזאַמקייט; אַ גרויזאַמע טהאַט, אכזריות.

cru'et *n.* (קרו'־עט) אַ פלעשעל [וואו מען האַלט וויין, עסיג א. ד. ג.]; אַ פלעשעל, וואו מען האַלט דעם הייליגען וויין אָדער וואַסער אין אַ קירך.

cruise *v.* and *n.* (קרוז) קרייסירען [וועגען אַ שיף — אַרומפאָהרען הין און צוריק אויף אַ שפּאַציער, הויפּטזעכליך אָבער מיט דעם צוועק צו בעשיצען דעם האַנדעל, צו לויערען אויף אַ שונא אָדער צוליעב ים־רויב]; דאָס קרייסירען [פון אַ שיף].

crui'ser *n.* (קרו'־זער) אַ קרייסירענדע שיף; אַ שיף וואָס האָט די אויפגאַבע צו בעשיצען דעם האַנדעל פון דעם אייגענעם לאַנד און שטערען דעם האַנדעל פון אַ פיינדליכען לאַנד; אַ קרייצער; אַ קריעגס־שיף וואָס האָט די אויפגאַבע צו פערפאָלגען פיינדליכע קריעגס־שיפען.

crul'ler *n.* (קראָל'־ער) אַזאַ ביינעל געפּרעגעלט אין שמאַלץ.

crumb *n.* and *v.* (קראַם) אַ שטיקעל, אַ ברעקעל [פון ברויט, קוכען א. ד. ג.]; דער אינוועניגסטער ווייכער טייל פון ברויט און קוכען; צוברעקלען; בעדעקען מיט ברעקלעך ברויט [געפּרעגעלט פלייש א. ד. ג.].

crumb-and-crust man (קראַם־ענד־קראַסט מען) אַ בעקער.

crumb'-brush *n.* (קראַמ'־בראַש) אַ באַרשט, מיט וועלכער מען שאַרט אַראָב ברויט־ברעקלעך פון טיש.

crumb'-cloth *n.* (קראַמ'־קלאָטה) אַ שטיק שטאָף וואָס ווערט געלעגט אונטער'ן טיש צו פערהיטען דעם דיל אָדער דעם טעפּיך פון ברויט־ברעקלעך.

crumb'-knife *n.* (קראַמ'־נאַיף) אַ מעסער וואָס מען ניצט אַראָבצושאַרען ברויט־ברעקלעך פון טיש.

crum'ble *n.* and *v.* (קראַמבל) אַ ברעקעל; צוברעקלען; זיך ברעקלען; צופאַלען אויף שטיקלעך; פערשווינדען שטיקלעכווייז; פערשווינדען אונבעמערקט.

crum'bly *a.* (קראמ'-בלי) ברעקעלדיג.

crum'mable *a.* (קראמ'-עבל) ברעקעל־דיג; וואס האט א טבע זיך צו ברעקלען.

crum'my *a.* (קראמ'-אי) קרוקע; ברע־קעלדיג; ווייך.

crump *n., v. and a.* (קראמפ) טרעש־טשען [ווי ווען מען עסט פערדארטע אדער קרוכקע ברויט אדער ווי דאס טרעשטשען פון פערפרארענעם שניי]; קראמפף; זיין צודרעהט, קאפריזנע; פערדארט, קרוכ־קע, ברעקעלדיג.

crum'pet *n.* (קראמ'-פעט) אזא טהעע־קיכעל.

crum'ple *n. and v.* (קראמפל) איינ־שרומפען; צוקנייטשען; איינלויפען; צו־קנייטשט ווערען; עטוואס וואס איז צו־קנייטשט אדער איינגעשרומפען; א קנייטש, א פאלד.

crum'pler *n.* (קראמ'-פלער) א האלזטוך.

crum'pling *n.* (קראמ'-פלינג) אן איינ־געשרומפענער עפעל.

crum'py *a.* (קראמ'-פי) קרוכקע; ברע־קעלדיג.

crunch *n. and v.* (קראנטש) צוברע־כען מיט די צייהנער; קייען; קייען מיט א גערויש, כראמשקען; צורייבען, צומא־לען, צושטויסען מיט א גערויש; טהאן עפעס מיט א גערויש ווי מען כראמשקעט; מאכען א גערויש ווי פון כראמשקען; דאס כראמשקען; דאס דורכברעכען זיך אדער דאס אנשטויסען זיך אן עפעס מיט א גע־רויש ווי פון כראמשקען.

cru'or *n.* (קרו'-אר) פערגליווערט אדער פערהארטעוועט בלוט.

crup *n.* (קראפ) דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון א פערד'ס רוקען וואס איז הינטער דעם זאטעל]; א הארב.

crup'per *n. and v.* (קראפ'-ער) דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון א פערד'ס רוקען וואס איז הינטער דעם זא־טעל]; א רימען צו בעפעסטיגען א זא־טעל [דער רימען וואס געהט דורך אונ־טער דעם פערד'ס עק]; בעפעסטיגען א זאטעל מיט אזא רימען.

cru'ral *a.* (קרו'-רעל) וואס איז שייך צום שימביין [דער טייל פון פוס צווישען קניע און קנעכעל].

crusade' *n.* (קרו-סייד') 1. א קרייצצוג [איינע פון די מיטעלאלטערליכע עקספע־דיציעס פון די קריסטליכע פעלקער צו רא־טעווען ארץ ישראל פון טערקיי'ס הענד]; 2 א שטארקע בעוועגונג פאר אן אידעע.
2. The Mayor inaugurated a crusade against gambling in the city.

crusa'der *n.* (קרו-סיי'-דער) א קרייצ־פאהרער [דער וואס האט גענומען אנטייל אין א קרייצצוג]. ז. *crusade*

crusa'ding *a.* (קרו-סיי'-דינג) וואס איז שייך צו א קרייצצוג; וואס נעהמט אנ־טייל אין א קרייצצוג.

cruse *n.* (קרוס) א ליימענער טאפ, א קרוג, א פלעשעל.

cru'set *n.* (קרו'-סעט) א גאלדשמיד'ס שמעלץ־טיגעל.

crush *v. and n.* (קראש) צו־צוקוועטשען, ברעקלען, צומאלען; דריקען, אונטערדרי־קען, גובר זיין, פערטיליגען, א תל מאכען; צוקנייטשען, צוזאמענגעפרעסט ווערען; א שטויסעניש [פון מענשען], א דריקע־ניש, א קוועטשעניש.

crush a cup (קראש ע קאפ) אריינגיסען א גלעזעל אין א גומער, פריינדליכער קאמ־פאניע.

crushed *a.* (קראשט) צוקוועטשט, צו־קנייטשט, צובראכען, צושטויסען, צומא־לען; נעדריקט, צודריקט, אונטערדריקט; בעזיעגט.

crush'er *n.* (קראש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושטויסט, צודריקט, אדער מאכט א תל; איינער וואס איז גובר; א פאליציסט.

crush'-hat *n.* (קראש'-העט) א הוט, וואס קען צוזאמענגעלעגט ווערען; אן אפערא־הוט.

crush'ing *a.* (קראש'-אינג) וואס האט א נייגונג אדער וואס קען צודריקען, צו־שטויסען, צומאלען, גובר זיין, א תל מא־כען.

crush'ing-machine' *n.* (קראש'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס צושטויסט, צו־מאלט שטיינער אדער אנדערע עהנליכע זאכען.

crush one's hopes (קראש הוואנז האופס) מאכען צו גארנישט אימעצענס האפנונגען; אימעצען אבהענדיג מאכען.

crush'-room *n.* (קראש'-רוהם) דער בופעט, דער פלאץ אין א טעאטער, וואו דער עולם שפאציערט ארום בעת די אנ־טראקטען.

crust *n. and v.* (קראסט) קארע, הארט־טער שאלעכץ; שאלעכץ; א סקארינקע פון ברויט; די אויבערפלעכע פון דער ערד; די אויבערשטע הארטע טיילען [פון א קרעבס, מושעל א. ד. ג.]; בעדעקען מיט א הארטען שאלעכץ; בעדעקט ווערען ווי מיט קארע; פיהרען א יאגד אויף גרויסע חיות [ווי הירשען] איבער פערפרארע־נעם שנעע.

Crusta'cea *n.* (קראס-טיי'-שיא) דער מין וואסער־טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ [ווי ראקעס].

crusta'cean *n. and a.* (קראס-טיי'-שיען) וואס איז שייך צו די וואסער־טהיע־רע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ; א בעשעפעניש פון דעם מין.

crustaceol'ogy *n.* (קראס-טיי-שי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די וואסער־טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א האר־טען שאלעכץ.

crusta'ceous *a.* (קראס-טיי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו הארטען שאלעכץ אדער צו קארע; וואס איז ווי א מושעל; וואס האט א הארטען שאלעכץ [ווי א ראק].

crus'tate *a.* (קראס'-טייט) בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ; פערהארטעוועט פון אויבען.

crus'tated *a.* (קראס'-טיי-טעד) ז. *crustate*

crusta'tion *n.* (קראס-טיי'-שאן) דאס בעדעקט ווערען ווי מיט א קארע; דאס פערהארטעוועט ווערען פון אויבען.

crust'-hunt *v.* (קראסט'-האנט) פיהרען א יאגד [מעהרסטענטהייל אויף גרויסע חיות, ווי למשל, הירשען] איבער פער־פרארענעם שנעע.

crus'tily *adv.* (קראס'-טי-לי) ערגעריך, שלעכט געשטימט, אנגעבלאזען.

crus'tiness *n.* (קראס'-טי-נעס) דאס זיין פערהארטעוועט פון אויבען; דאס זיין הארט; דאס זיין ערגעריך; דאס זיין שלעכט געשטימט; דאס זיין אנגעבלאזען.

crus'ting *n.* (קראס'-טינג) יאגד [מעהרסטענטהייל אויף גרויסע חיות, ווי למשל, הירשען] איבער פערפרארענעם שנעע.

crus'ty *a.* (קראס'-טי) ווי קארע; הארט; אנגעבלאזען, אנגעכמורעט, שלעכט גע־שטימט.

crutch *n. and v.* (קראטש) א קוליע; אלטקייט; געהן אויף קוליעס; אונטער־האלטען מיט קוליעס; אונטערהאלטען, אונטערשטיצען.

crutched *a.* (קראטשט) אנגעלעהנט אויף קוליעס; בעזארגט מיט קוליעס; בע־צייכענט מיט א צלם; וואס טראגט א צלם.

crux *n.* (קראקס) א קרייץ; דער קרייץ [אלס פייניגונגס־מיטעל]; עטוואס וואס פייניגט אדער ברייגגט אין פערלעגענ־הייט; א רעטעניש; עטוואס וואס איז רעטזעלהאפט.

Crux *n.* (קראקס) דאס זיד־קרייץ [א געוויסע צונויפשטעלונג פון שטערען אין הימעל].

cry *v. and n.* (קראי) אוים־שרייען; אויסרופען; וויינען; קלאגען אויף'ן קול; עפענטליך ערקלערען, עפענט־ליך בעשולדיגען; א געוויין; א קלאג, א געשריי, אן אויסגעשריי; א רוף, אן אויסרוף; אן עפענטליכע ערקלערונג; אן עפענטליכע בעשולדיגונג; א מחנה הינט; א קאמפאניע [אין פערעכטליכען זין]; א קריעגס־רוף; א שלאג־ווארט; דער גע־רויש וואס קומט פון בויגען קופער־בלעך.

cry af'ter (קראי-אפ'-טער) וויינען פאר בענקעניש נאך עפעס.

cry against' (קראי ע-גענסט') טאדלען אדער דראהען אויף'ן קול.
Arise, go to Nineveh, . . . and cry against it.

cry'-ba'by *n.* (קראי'-ביי'-בי) א צו־פיעשטשעטער, א צובאלוועטער, איינער וואס וויינט ביי דער קלענסטער געלעגענ־הייט.

cry back (קראי בעק) נעהן נאך די שפורען צוריק אדער זיך צוהערען צו דעם גערויש פון הינטען [אויף יאגד]; ווע־רען עהנליך צו די אור־עלטערען [וועגען בהמות].

cry before' hurt (קראי בי-פאר' הורט) שרייען גלאט אין דער וועלט אריין; מיר נישט דיר נישט שרייען.

cry down (קראי דאון) מאכען א שלעכ־טען נאמען אימעצען; ארויסלאזען א שם־רע; פערווערען א זאך.

cry for the moon (קראי פאר דהי מוהן) וועלען דאס טעלערעל פון הימעל.

cry'ing *a.* (קראי'-אינג) 1. וויינענדיג, טרויעריג; 2. אונערטרעגליך; הימעל־שרייענד.
1. She sang a crying song. 2. The conviction of the prisoner was a crying injustice.

cry'ing-drunk *a.* (קראי'-אינג-דראנק) שכור ווי לוט.

cry'ing e'vil (קראי'-אינג איוול) א הי־מעל־שרייענדער פעהלער אדער איבעל.
The crying evils in our government must be promptly remedied.

cry'olite *n.* (קראי'-א-לאיט) קריאליט [א מינעראל וואס געפינט זיך אין גרענ־לאנד און אין אוראל. ווערט בענוצט צו פאבריצירען סאדע און אלומיניום].

cryoph'orus *n.* (קראי-אפ'-א-ראס) א וואסער־פריערער [אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט ווי אזוי וואסער קיהלט זיך אב און פריערט].

cry out (קראי אוט) א געשריי טהאן; שרייען אויף א קול; קלאגען זיך.

crypt *n.* (קריפט) א קעלער אין א הויז; א סקלעפ; דער סקלעפ אין א קירה, וואס ווערט בענוצט פאר קברים און מאנומענ־טען; אין אנאטאמיע — דריזען אין דער פארם פון זעקעלעך אדער בייטעלעך.

cryp'tic *a.* (קריפ'-טיק) פער־בעהאלטען, געהיימניספול, פערבארגען.

בארגען; מיט א האלבען מויל, ניט דעררעדט.

The statement given by the editor seemed a cryptic utterance.

cryp'tical *a.* (קריפ'-טי-קעל) ז. *cryptic*.

cryp'tically *adv.* (קריפ'-טי-קעל-אי) בסוד; בעהאלטענערהייט.

cryp'togam *n.* (קריפ'-טא-געם) א פלאנצע פון דעם מין קריפטאגאמען. ז. *Cryptogamia*.

Cryptoga'mia *n.* (קריפ-טא-גיי'-מי-א) די קריפטאגאמען [די אלע מינים פון נידעריגע פלאנצען, וועלכע בליהען ניט, נאר ווערען בעפרוכטעט דורך ספארען אדער מיקראסקאפישע צעלען].

cryptogam'ic *a.* (קריפ-טא-געמ'-איק) וואס איז שייך צו די קריפטאגאמען. ז. *Cryptogamia*.

cryp'togram *n.* (קריפ'-טא-גרעם) א שריפט וואס איז געשריבען מיט געהיימע צייכענס [שיפער], וועלכע זייטיגע מענשען קענען ניט פערשטעהן.

cryp'tograph *n.* (קריפ'-טא-גרעף) א געהיימע שריפט; א שיפער=כתב; די מעטאדע צו שרייבען מיט א שיפער.

cryptograph'ic *a.* (קריפ-טא-גרעפ'-איק) געשריבען אין א געהיימע שריפט; וואס ווערט בענוצט צו שרייבען אין א געהיימע שריפט.

cryptograph'ical *a.* (קריפ-טא-גרעפ'-איק-על) ז. *cryptographic*.

cryptog'raphy *n.* (קריפ-טאג'-רע-פי) דאס שרייבען שיפרירט; א געהיימער שיפער.

cryptol'ogy *n.* (קריפ-טאל'-א-דזשי) שיפער=כתב, ציפער=שריפט, געהיימע שפראך.

cryp'tonym *n.* (קריפ'-טא-נים) א געהיימער נאמען [א נאמען וואס איינער האט אין א געהיימע געזעלשאפט א. ד. ג.].

crys'tal *n. and a.* (קריס'-טעל) קריסטאל, קריסטאל=גלאז; אין כעמיע און מינעראלאגיע — א קריסטאל [א הארטער פיעלקאנטיגער און סימעטריש געבויטער קערפער, וועלכער בילדעט זיך אויס דורך די מאלעקולארע בעוועגונג פון שטאף. די איינפאכסטע טיילעכלעך פון זאלץ, צוקער, גראניט א. ד. ג. זיינען קריסטאלען]; פון קריסטאל; קלאר, דורכזיכטיג.

crys'tal-form *a.* (קריס'-טעל-פארם) קריסטאל=פערמיג, אין דער פארם פון א קריסטאל.

crys'tal-glass *n.* (קריס'-טעל-גלעס) קריסטאל=גלאז.

crystal'lic *a.* (קריס-טעל'-איק) וואס איז שייך צו קריסטאל אדער צו קריסטאליזירונג.

crystallif'erous *a.* (קריס-טע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך קריסטאלען.

crys'tallin *n.* (קריס'-טע-לין) איי=ווייסער שטאף וואס געפינט זיך אין דער קריסטאל=לינז פון אויג; אין כעמיע — אנילין [א פעטליכע זעהר גיפטיגע פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין טער (דזעגעכץ) פון שטיין=קויהלען].

crys'talline *n. and a.* (קריס'-טע-לין) וואס בעשטעהט פון קריסטאל; וואס איז שייך צו קריסטאלען אדער צו קריסטאליזירונג; וואס האט זיך אויסגעבילדעט דורך קריסטאליזאציאן; וואס איז עהנליך צו קריסטאל; קלאר, דורכזיכטיג; א פעלז וואס האט זיך אויסגעבילדעט טיילווייז אדער אינגאנצען דורך קריסטאליזאציאן. ז. *crystallization*.

crys'tallisable *a.* (קריס'-טע-לאי-זעבל) ז. *crystallizable*.

crystallizabil'ity *n.* (קריס-טע-לאי-זע-ביל'-אי-טי) דאס קענען קריסטאליזירט ווערען.

crys'tallizable *a.* (קריס'-טע-לאי-זעבל) וואס קען קריסטאליזירט ווערען. ז. *crystallization*.

crystalliza'tion *n.* (קריס-טע-לי-זיי'-שאן) קריסטאליזאציאן [א פראצעס וואס בעשטעהט דעריז, וואס די מאלעקולען פון א פליסיגען שטאף אדער גאזען נעהמען אן בעשטימטע, רעגעלמעסיגע קריסטאל=פארמען, ווען זיי פערדיכטען זיך דורך אבקיהלונג אין א פעסטען קערפער]; די קריסטאליזירטע מאסע.

crys'tallize *v.* (קריס'-טע-לאיז) קריסטאליזירען; זיך קריסטאליזירען; אננעהמען רעגעלמעסיגע, בעשטימטע פארמען. ז. *crystallization*.

crys'tallizer *n.* (קריס'-טע-לאי-זער) דאס וואס ווירקט אויף דער קריסטאליזירונג פון א זאך.

crystallog'raphy *n.* (קריס-טע-לאג'-רע-פי) קריסטאלאגראפיע [די לעהרע וועגען קריסטאלען, וועגען זייער אויסבילדונג און פארמען].

crys'talloid *n. and a.* (קריס'-טע-לאיד) וואס איז עהנליך צו א קריסטאל; איינע פון די שטאפען [ווי זאלץ, צוקער א. ד. ג.], וועלכע קענען דורכגעהען דורך א דיקע צייג, ווי פארמעט=פאפיער, ווען זיי זיינען פאנאנדערגעלאזען אין א פליסיגקייט; שטאף פון איי=ווייס אין דער פארם פון א קריסטאל, וואס געפינט זיך אין צעלע פון א פלאנצע.

crystallol'ogy *n.* (קריס-טע-לאל'-א-דזשי) קריסטאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די קערפערס אין דער אונארגאנישער נאטור אויף וויפיעל זיי בילדען זיך אויס אין דער פארם פון קריסטאלען].

crys'tallotype *n.* (קריס'-טע-לא-טאיפ) א מין פאטאגראפיע אויף גלאז.

cry the bans (קראי טהי בענז) אויסרופען אין קירך די נעמען פון פערלאבטע [חתן=כלה], מיט דעם ציעל טאמער וועט זיך ארויסרופען איינער וואס האט א טענה געגען דעם שידוך; אויסשרייען וויפיעל מען באט אן אויף אן אויקציאן.

cry to (קראי טו) רופען צו... זיך בעטען ביי אימעצען.

cry up (קראי אפ) אויף א קול אויסלויבען, ריהמען אימיצען; מעהר אנבאטען, טרייבען פרייזען אין דער הויך אויף אן אויקציאן [ליצעטאציע].

cry wolf (קראי הוואולף) א פאלשע טרעוואגע מאכען.

C. S. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Confederate States of America*

cten'oid *n. and a.* (טענ'-איד) קאמארטיג, ווי א קאם [בנוגע צו געוויסע פיש, ביי וועלכע דער רוקען איז אויסגעזעצט מיט שטאכלען ווי א קאם אדער דאס מויל איז אויסגעזעצט מיט צייהנער ווי א קאם]; א פיש פון דיעזען מין.

ctenoi'dean *a.* (טע-נאי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם מין פיש, ביי וועלכע דער רוקען איז בעזעצט מיט שטאכלען אין דער פארם פון א קאם.

Ctenoi'dei *n.* (טע-נאי'-די-אי) דער מין פיש, ביי וועלכע דער רוקען איז בעזעצט מיט שטאכלען אין דער פארם פון א קאם.

ctenoi'dian *a.* (טע-נאי'-די-ען) ז. *ctenoidean*.

cub *n. and v.* (קאב) א יונגע פיערפיסיגע חיה [מייסטענס א יונגער בער, וואלף, פוקס]; א שטאל פאר בהמות; א קאסטען, א זאסיק; א געשיר=אלמער; א גראבער יונג, א מוזשיק; א יונגער רעפארטער; קינדלען [ביי חיות].

cu'bage *n.* (קיו'-בעדזש) ז. *cubature*.

Cu'ban *n. and a.* (קיו'-בען) וואס איז שייך צו קובא [איינער פון די גרויסע וועסט=אינדישע אינזלען]; א געבארענער אדער א בירגער פון קובא.

cuba'tion *n.* (קיו-ביי'-שאן) ז. *cubature*.

cu'bature *n.* (קיו'-בע-טשור) דאס אויסגעפינען די קוביק=מאס פון א קערפער.

cub'by *n. and a.* (קאב'-אי) קליין, אבער זעהר בעקוועם; אן אלקערעל, א צימערעל; א שטרויענער קארב וואס מען טראגט צוגעבונדען צום רוקען.

cub'byhole *n.* (קאב'-אי-האול) אן אלקערעל, א צימערעל; זעהר א קליין שטיבעלע.

cub'by-house *n.* (קאב'-אי-האוס) א קליין שטיבעלע וואס קינדער בויען אויף צום שפיעלען זיך.

cube *n. and v.* (קיוב) א קוב [א רעגעלמעסיגער קערפער, וואס האט זעקס גלייכע קוואדראט=זייטען]; די קוביק=צאהל [א צאהל וואס מען בעקומט ווען מען כפל'ט א צאהל דריי מאל אויף זיך אליין; 125 איז דער קוב פון 5, 27 — פון 3]; כפל'ען א צאהל דריי מאל אויף זיך אליין, ווי 5×5×5=125.

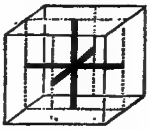

Cube

cu'beb *n.* (קיו'-בעב) קובעבע [א מין פעפער, וואס וואקסט אין אסט=אינדיען און דיענט אלס רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

cube'-ore *n.* (קיוב'-אור) ארסעניק=זויערעס אייזען [א מין מינעראל, וואס קריסטאליזירט זיך אין קובישע קריסטאלען מיט א גרינליכען קאליר].

cube root (קיוב רוהט) דער קוביק=ווארצעל [די צאהל, וואס ווען זי ווערט גע'כפל'ט דריי מאל אויף זיך אליין, בילדעט זי א קוב, ווי 3 איז דער קוביק=ווארצעל פון 27, 5 איז דער קוביק=ווארצעל פון 125].

cube'-spar *n.* (קיוב'-ספאר) גיפס וואס האט אין זיך ניט קיין וואסער.

cu'bic *n. and a.* (קיו'-ביק) וואס האט די פארם פון א קוב; וואס קען געמאסטען ווערען אין דער לענג, אין דער הויך און אין דער ברייט; אין מאטעמאטיק — א קובישע גלייכונג.

cu'bica *n.* (קיו'-בי-קא) א לייכטער, פיינער וואל=שטאף.

cu'bical *a.* (קיו'-בי-קעל) וואס איז שייך צו א קוב; קוב=פערמיג. ז. *cube*.

cu'bical foot (קיו'-בי-קעל פוט) א קוביק=פוס [א מאס וואס איז איין פוס אין דער לענג, אין דער ברייט און אין דער הויך].

cu'bically *adv.* (קיו'-בי-קעל-אי) אין דער פארם פון א קוב; בנוגע צו א קוב.

cu'bicalness *n.* (קיו'-בי-קעל-נעס) דאס זיין אין דער פארם פון א קוב. ז. *cube*.

cu'bical num'ber (קיו'-בי-קעל נאמ'-בער) א קוביק=צאהל [א צאהל וואס ווערט גע'כפל'ט אויף זיך דריי מאל].

cubic'ular *n. and a.* (קיו-ביק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שלאפצימער; פרי־וואט; א קאמער־הערר.

cubic'ulum *n.* (קיו-ביק'-יו-לאם) א קליין אונטעראירדיש צימערל צו בע־האלטען טויטע, א קאטאקאמב; א בעזונ־דערע אבטיילונג פון א קירך, וואו מען בעהאלט טויטע.

cu'biform *a.* (קיו'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א קוב.

cu'bit *n.* (קיו'-ביט) אן עלענבויגען; עלענבויגען־ביין; אן אייל [א מאס, 18—22 צאל, געברויכט אין עגיפטען, רוים א. ד. ג.].

cu'bital *a.* (קיו'-בי-טעל) וואס איז שייך צום עלענבויגען; וואס האלט אן אייל אין דער לענג.

cu'bit-fash'ion *adv.* (קיו'-ביט-פעשען) מעסטענדיג מיט'ן אייל [די לענג פון האנד פון עלענבויגען ביז דער האנד־פלע־כע].

cub'less *a.* (קאב'-לעס) קינדערלאז.

cu'bo-cube *n.* (קיו'-באו-קיוב) אין מאטעמאטיק — דער קוב פון א קוב [א צאהל וואס איז זעקס מאל גע'כפל'ט גע־ווארען אויף זיך אליין, ווי למשל, 64 איז דער קוב פון א קוב פון 2].

cu'boid *a. and n.* (קיו'-באיד) וואס איז ענהליך צו א קוב; אין אנאטאמיע — איינער פון די ביינער פון פוס־טריט.

cuboi'dal *a.* (קיו-באי'-דעל) וואס איז ענהליך צו א קוב.

cu'bomancy *n.* (קיו'-בא-מענ-סי) א מין נביאות־זאגען אדער כשוף דורך ווער־פעןביינדלעך.

cuck'ing-stool *n.* (קאק'-אינג-סטוהל) א שטראף־שטוהל פאר שלעכטע ווייבער אדער אונאנשטענדיגע סוחרים, אין מיטעל־אלטער [דעם בעשולדיגטען פלעגט מען צובינדען צו א שטוהל און ארויסשטעלען צו שאנד פאר'ן עולם. אפט פלעגט מען דעם שטוהל מיט דעם צוגעבונדענעם מענ־שען אראבלאזען אין וואסער].

cuck'old *n. and v.* (קאק'-אלד) אן אב־געגנארטער מאן [וואס די פרוי איז איהם אונטריי]; א מאן פון אן אויסגעלאסענער פרוי; ברענגען שאנדע אויף'ן מאן דורך דער אונטרייהייט פון דער פרוי.

cuck'oldom *n.* (קאק'-אל-דאם) דאס זיין אן אבגענארטער מאן, דאס זיין א מאן פון אן אויסגעלאסענער פרוי.

cuck'oldry *n.* (קאק'-אלד-רי) טרייפלא־זיגקייט פון א פרוי צו א מאן.

cuck'oo *n.* (קוק'-אוה) דער קוקוק [אזא פויגעל וואס לאזט ארויס ביים שרייען דעם קלאנג "קוקו"]; א נאר.

Cuckoo

cuck'oo-flow'er *n.* (קוק'-אוה-פלאו'-ער) די קוקוק־בלום.

cuck'oo-pint *n.* (קוק'-אוה-פינט) אזא פלאנצע.

cuck'oo-song *n.* (קוק'-אוה-סאנג) אן אלטע, אויסגעדראשענע געשיכטע.

cuck'oo-spit *n.* (קוק'-אוה-ספיט) דער קוקוק־שפייז, אזא פליסיגקייט, וואס איי־ניגע אינזעקטען לאזען ארויס פון זייערע קערפער אויף פלאנצען; אן אינזעקט וואס טיילט אויס דיעזע פליסיגקייט פון קערפער.

cuck'oo-spit'tle *n.* (קוק'-אוה-ספיטל) ז. *cuckoo-spit*.

cucul'late *a.* (קיו-קאל'-אייט) בעדעקט מיט א קאפושאן, מיט א קאלפאק אדער מיט א מיצעל.

cucul'lated *a.* (קיו-קאל'-איי-טעד) ז. *cucullate*.

cucul'lus *n.* (קיו-קאל'-אס) א קאפו־שאן, א קאלפאק, א מיצעל; די טיילען פון קאפ ביי חיות אדער די אויבערשטע טיילען פון בלומען וואס זעהען אויס ווי א קאלפאק.

cu'cumber *n.* (קיו'-קאם-בער) אן או־גערקע.

Cucumber

cu'cumiform *a.* (קיו'-קיו-מי-פארם) וואס זעהט אויס ווי אן אוגערקע.

cucur'bit *n.* (קיו-קויר'-ביט) א קאלבע [אזא גלעזערנע כלי פון א כעמיקער] וואס זעהט אויס ווי א קירבים; א קיר־בים־פערמיגע כלי; א פלאנצע פון דעם קירבים [ארבוז]־מין.

cucurbita'ceous *a.* (קיו-קויר-בי-טיי'-שיאס) קירבים־ארטיג [וועגען פלאנצען].

cucur'bite *n.* (קיו-קויר'-ביט) ז. *cucurbit*.

cucur'bitive *a.* (קיו-קויר'-בי-טיוו) וואס זעהט אויס ווי א קירבים־קערענדעל [הויפטזעכליך וועגען ווערים].

cud *n.* (קאד) די שפייז, וואס קומט צו־ריק ארויף פון פארערשטען מאגען אין מויל און ווערט נאך אמאל איבערגעקייעט [ביי חיות וואס זיינען מעלה גרה].

The cow is one of the animals that chew the cud.

cud'bear *n.* (קאד'-בעהר) א מין פלאנצע פון וועלכער מען מאכט א מין פורפור־פארב; דער רויטער אינדיגא, א פולווער צום פארבען [וואס ווערט גענומען פון דער דערמאהנטער פלאנצע].

cud'den *n.* (קאדן) דער קויהל־פיש.

cud'dle *v. and n.* (קאדל) ארומנעהמען, צערטלען; זיך צוטוליען; אומארמונג.

cud'dy *n.* (קאד'-אי) אן עזעל; א נאר; א קלאון; אזא העבעל אדער בראך־שטאנג אויפצוהייבען שטיינער; אן עס־צימער אויף א שיף פאר די העבערע, שיפס־בע־אמטע און די פאסאזשירען פון ערשטער און צווייטער קלאסע; א קיך אויף באר־זשעס; א שפייז־קאמער; א שפייז־שראנק; א קויהל־פיש.

cudg'el *n. and v.* (קאדזש'-על) א קור־צער, גראבער שטעקען, א דראנג [גענוצט אלס וואפען]; שלאגען [הויפטזעכליך, שלאגען מיט א דראנג].

cudg'eler *n.* (קאדזש'-על-ער) איינער וואס שלאגט מיט א שטעקען.

cudg'eling *n.* (קאדזש'-על-אינג) דאס שלאגען מיט א שטעקען.

cudg'eller *n.* (קאדזש'-על-ער) ז. *cudgeler*.

cudg'elling *n.* (קאדזש'-על-אינג) ז. *cudgeling*.

cudg'el one's brains (קאדזש'-על וואנז ברעינז) זיך צוברעכען דעם קאפ [טראכטענדיג וועגען עפעס].

cudg'el-play *n.* (קאדזש'-על-פליי) א געווינטער מין געפעכט מיט שטעקלעך.

cudg'el-proof *a.* (קאדזש'-על-פרוהף) וואס עס נעהמט איהם קיין קלאפ ניט.

cud'weed *n.* (קאד'-הוויעד) א מין פלאנ־צע, פון וועלכער מען מאכט א מין פור־פור־פארב; דער רויטער אינדיגא. ז. *cudbear*.

cue *n.* (קיו) עטוואס [ביי חיות]; אן עק [ווי א לאק האר]; א ביליארד־שטעקען; מענשען וואס ווארטען אויף זייער רייה [אקטערען]; די ווער־טער צו ענדע פון איין אקטיאר'ס רעדע, וואס דיענען אלס צייכען פאר א צווייטען אקטיאר, אז ער דארף אנהויבען צו ריי־דען; נאטעס, וואס האבען דערמאהנען צוועק ביי זינגער אדער שפיעלער; די ראַ־לע, די בעשטימטע האנדלונג; שטימונג; א וואונק, אן אנצוהערעניש; דער נאמען פון דעם בוכשטאב q; עטוואס וואס איז ווייניג ווערטה; א קליינע צאהל אדער מאס.

cue'-ball *n.* (קיו'-באהל) א ביליארד־באל וואס מען האט א שטויס געטהאן מיט'ן ביליארד־שטעקען [אין געגענזאץ צו די איבריגע].

cue'ist *n.* (קיו'-איסט) א ביליארד־שפיעלער.

cue'-rack *n.* (קיו'-רעק) א געשטעל פאר ביליארד־שטעקענס.

cuer'po *n.* (קהווער'-פאו) דאס לייב, דער קערפער; קליידער וואס מען טראגט ביים לייב.

cuff *n. and v.* (קאף) א קלאפ מיט דער אפענער האנד אדער מיט'ן פויסט; א מאנ־זשעט; דער גענוק, דער נאקען; שלאגען; פאטשען.

cuf'fy *n.* (קאפ'-אי) א שפאטישער נא־מען פאר נעגערס אין אמעריקא.

cuin'age *n.* (קהווינ'-עדזש) דאס אויס־גיסען צין אין שטיקער.

cuirass' *n.* (קהווי-ראס') א קיראסע, א פאנציר, וואס בעדעקט די ברוסט און דעם רוקען]; א ברוסט־שילד [ביי געווי־סע חיות].

cuirassier' *n.* (קהווי-רע-סיער') א קי־ראסיר [א רייטענדער סאלדאט בעפאנ־צערט מיט א ברוסט־שילד].

cuish'es *n.* (קהוויש'-עז) א פאנצער, איי־בערהויפט אויף די היפטען [קלובעם].

cuisine' *n.* (קהווי-זין') א קיך; די קיך־אבטיילונג פון א הויז אדער האטעל; די מעטאדע פון קאכען.

That hotel is noted for its cuisine.

cuiss'es *n.* (קהווים'-עז) ז. *cuishes*.

cul'-de-sac' *n.* (קוהל'-דע-סעק') א זאק־געסעל [א געסעל וואס איז אפען נאר פון איין זייט]; א פאסטקע; א חלל [אן אויסהוילונג] אין קערפער וועלכע איז אפען פון איין זייט; די לאגע פון אן ארמעע וועלכע איז ארומגערינגעלט פון פיינד.

culic'iform *a.* (קיו-לים'-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א מיק [קאמארע].

cu'linary *a.* (קיו'-לי-נע-רי) קולינאריש, וואס איז שייך צו דער קיך אדער צו דער

קונסט פון קאכען; וואס ווערט געברויכט אין קיך אדער ביים קאכען.
She was mistress of all culinary secrets.

cu'linary salt (קיו'-לי-נע-רי סאהלט) קאכזאלץ.

cull *v. and n.* (קאל) זאמלען, קלייבען; אויסקלייבען; אבגעקליבענעס; א נאר, א תם.
The volume is a collection of poems culled from the ancient poets.

cul'lender *n.* (קאל'-ען-דער) א זייער, א פילטער, א זיפ.

cul'ler *n.* (קאל'-ער) איינער וואס קלייבט אוים.

cul'let *n.* (קאל'-עט) שטיקלעך צובראכענע גלאז.

cull'ing *n.* (קאל'-אינג) דאס אויסקלייבען; דאס אויסגעקליבענע.

cul'lis *n.* (קאל'-אים) א רעגען=רינע אויף א דאך.

cul'ly *n.* (קאל'-אי) א יאלד, איינער וועמען מען קען לייכט איינריידען אדער אבנארען.

cul'lyism *n.* (קאל'-אי-איזם) תמ'עוואטקייט.

culm *n.* (קאלם) פסולת פון שטיין=קויהלען; אן ערגערער זארט אנטראציט=קויהלען; דינע קויהלען; א גראז=שטענגעל.

culmif'erous *a.* (קאל-מיפ'-ער-אס) אויף וועלכען עס וואקסען פוסטע גראז=שטענגלעך; וואס ענטהאלט קויהלען=שטויב.

cul'minal *a.* (קאל'-מי-נעל) וואס אנבעלאנגט צום העכסטען פונקט; העכסט.

cul'minant *a.* (קאל'-מי-נענט) וואס דערגרייכט דעם העכסטען פונקט.

cul'minate *v. and a.* (קאל'-מי-נייט) שטעהן אין'ם מערידיאן, דערגרייכען די גרעסטע הויך [וועגען שטערען]; דערגרייכען די העכסטע שטופע, דעם העכסטען שפיץ; וואס וואקסען אין דער הויך [וועגען קאראלען].

cul'minating *a.* (קאל'-מי-ניי-טינג) דורכשניידענד דעם מערידיאן, זייענד אויף'ן העכסטען פונקט [וועגען שטערען]; דערגרייכענד די העכסטע שטופע.

culmina'tion *n.* (קאל-מי-ניי'-שאן) 1. קולמינאציאן [ווען א שטערען דערגרייכט דעם מערידיאן]; 2. דער העכסטער פונקט, דער שפיץ; די עררייכונג פון דעם העכסטען פונקט.
2. Having reached the culmination of his career, one blunder destroyed his popularity.

culot'tism *n.* (קיו-לאט'-איזם) די פרינציפען אדער דער איינפלוס פון די העכערע קלאסען פון דער געזעלשאפט.

cul'pa *n.* (קאל'-פע) א פערזעהן, א טעות.

culpabil'ity *n.* (קאל-פע-ביל'-אי-טי) שולדינקייט; טאדעלהאפטינקייט.

cul'pable *a.* (קאל'-פעבל) שולדיג; וואס פערדיענט טאדעל.
Apparently no one was culpable for the accident.

cul'pableness *n.* (קאל'-פעבל-נעס) ז. *culpability*.

cul'pably *adv.* (קאל'-פע-בלי) אויף א טאדעלס=ווערטהען אופן.

cul'patory *a.* (קאל'-פע-טא-רי) וואס בעשולדיגט, וואס טאדעלט.

cul'prit *n.* (קאל'-פריט) איינער וואס ווערט בעשולדיגט אין א פערברעכען; א פערברעכער.

cult *n.* (קאלט) דער קולט, די רעליגיעזע פארמען, מנהגים; גאטעסדיענסט; פערגעטערונג פון א מענשען אדער זאך; די פערעהרונג; די פערזאן אדער זאך וואס ווערט פערגעטערט אדער פערעהרט.

cultch *n.* (קאלטש) די איקרע, די אייערלעך פון אויסטערען; דער גרונט פון ים, וואו אויסטערען געפינען זיך.

cul'tivable *a.* (קאל'-טי-וועבל) וואס קען קולטיווירט אדער בעארבייט ווערען.

cul'tivatable *a.* (קאל'-טי-וויי-טעבל) וואס קען בעארבייט ווערען; פעהיג צו ענטוויקלונג.

cul'tivate *v.* (קאל'-טי-וויט) 1. בעאקערען, בעארבייטען; 2. אויסבילדען, פערעדלען [דעם גייסט], ציוויליזירען; 3. שטארק איבערגעבען זיך צו עטוואס [ווי צו א קונסט=זאך א. ד. ג.].
1. He is cultivating land. 2. You should cultivate your taste for poetry. 3. History is to be loved and cultivated for its own sake.

cul'tivated *a.* (קאל'-טי-וויי-טעד) בעארבייט [וועגען ערד]; קולטיווירט; ערצויגען, אויסגעבילדעט, ענטוויקעלט פערפיינערט, אויסגעבעסערט.

cultiva'tion *n.* (קאל-טי-וויי'-שאן) ערד=בעארבייטונג; קולטיווירונג, ענטוויקלונג, אויסבילדונג; דאס פראדוצירען פון פלאנצען און תבואות; דאס זיין ענטוויקעלט, געבילדעט, גוט ערצויגען אדער פערפיינערט.

cul'tivator *n.* (קאל'-טי-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ציוויליזירט, ערציהט, ענטוויקעלט, פערפיינערט אדער בילדעט אוים; איינער וואס בעארבייט די ערד; איינער וואס גיט זיך ספּעציעל אב מיט עפעס מיט דעם צוועק עס אויסצובעסערען אדער ענטוויקלען; אזא אקער=מאשין.

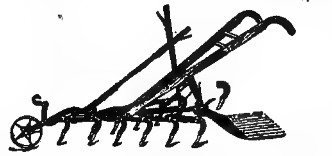

Cultivator

cul'trate *a.* (קאל'-טרייט) שארף=קאנטיג און שפיציג; וואס איז פון איין זייט דיק און פון דער אנדער זייט שארף [ווי א מעסער].

cul'trated *a.* (קאל'-טריי-טעד) ז. *cultrate*.

cul'triform *a.* (קאל'-טרי-פארם) שארף=קאנטיג און שפיציג; וואס האט די פארם פון א שארף=ווינקעלדיגען דריי=עק, אין וועלכען איין זייט איז קירצער ווי די איבריגע [וועגען קערפער=טיילען ביי חיות].

cultriv'orous *a.* (קאל-טריוו'-א-ראס) שלינגענדיג מעסערס [מאכענדיג קונצען].

cul'turable *a.* (קאל'-טשור-עבל) וואס מען קען קולטיווירען אדער בעארבייטען [וועגען ערד]; וואס קען אויסגעבילדעט, ענטוויקעלט, פערפיינערט אדער ערצויגען ווערען.

cul'tural *a.* (קאל'-טשור-על) וואס אנבעלאנגט צו קולטור אדער קולטיווירונג; ציוויליזירט.

cul'ture *n. and v.* (קאל'-טשור) דאס בעארבייטען די ערד; דאס קולטיווירען [חיות און איבערהויפט פלאנצען, מעהרסטענטייל מיט דעם צוועק ארויסצובריינגען נייע, בעסערע מינים]; קולטור; דאס קולטיווירען; דאס ציוויליזירען; ענטוויקלונג, אויסבילדונג, אויפקלערונג, פערפיינערונג; קולטיווירען, בעארבייטען די ערד; ערציהען, אויסבעסערען, אויסבילדען, ענטוויקלען, פערפיינערען.

cul'tured *a.* (קאל'-טשורד) קולטיווירט, געבילדעט, ענטוויקעלט.

cul'tureless *a.* (קאל'-טשור-לעס) ניט קולטיווירט, ניט ציוויליזירט, ניט געבילדעט, ניט ענטוויקעלט, ניט ערצויגען.

cul'turist *n.* (קאל'-טשור-איסט) איינער וואס בעארבייט די ערד; איינער וואס גיט זיך אב מיט עפעס [הויפטזעכליך מיט דעם צוועק עס אויסצובעסערען אדער צו ענטוויקלען, ווי מינים חיות אדער פלאנצען]; איינער וואס גלויבט אין דער נויטוועדינקייט צו פערשפרייטען בילדונג און אויפקלערונג; איינער וואס גלויבט, אז ניט די רעליגיאן, נאר די בילדונג איז די הויפט זאך אין דער מענשליכער ציוויליזאציאן.

cultur'kampf *n.* (קול-טור'-קאמפף) קולטור=קאמפף, דער קאמפף וואס איז אנגעפיהרט געווארען פון דער דייטשער רעגיערונג [הויפטזעכליך אונטער ביסמארק] נעגען דער אריינמישונג פון דער קאטוילישער קירך אין די ענינים פון ערציהונג און רעגיערונג.

cul'tus *n.* (קאל'-טאס) א קולט, א סיסטעם פון א רעליגיעזען גלויבען און פערגעטערונג.

cul'ver *n.* (קאל'-ווער) א טויב; א קאנאנע וואס איז געברויכט געווארען אין דעם 16טען יאהרהונדערט [אבקירצונג פון *culverin*].

cul'verin *n.* (קאל'-ווער-אין) אזא קאנאנע וואס איז געברויכט געווארען אין 16טען יאהרהונדערט.

cul'vert *n.* (קאל'-ווארט) אן אונטעראירדישער רינשטאק; אן אונטעראירדישער וועג אדער קאנאל; א רינע.

cul'vertail *n.* (קאל'-וואיר-טייל) א שוואלבען=עק [אזא מין צונויפשליסען ברעטער אדער קלעצער, ווען א קליינער ארויסגעשטארצטער טייל פון איינער וואס איז ענליך צו א דריי=עק, קומט אריין אין אן אויסשניט פון דער צווייטער].

cul'vertailed *a.* (קאל'-וואיר-טיילד) געשלאסען דורך שוואלבען=עקען [וועגען ברעטער אדער קלעצער]. ז. *culvertail*.

cum'bent *a.* (קאם'-בענט) ליעגענדיג.

cum'ber *v. and n.* (קאם'-בער) בעלעסטיגען, פערוואלגערען, פערצאמען; שטערען, אבהאלטען; צוטומלען, אנטהאן צרות; א שטערונג, פערלעגענהייט, צרות.

cum'bersome *a.* (קאם'-בער-סאם) בעלעסטיגענד, שטערענדיג; שווער; צרה'דיג; אונבעקוועם; אומגעלומפערט.
The society has a cumbersome system of administration.

cum'bersome goods (קאם'-בער-סאם גודז) סחורות, וואס פערנעהמען צופיעל פלאץ.

cum'bersomely *adv.* (קאם'-בער-סאם-לי) אויף אן אומגעלומפערטען, אונבעקוועמען אופן; מיט שווערקייט; מיט צרות.

cum'bersomeness *n.* (קאם'-בער-סאם-נעס) דאס זיין בעלעסטיגענד, שווער, צרה'דיג, אומגעלומפערט אדער אונבעקוועם.

cum'brous *a.* (קאם'-בראס) בעלעסטיגענד, שטערענדיג, שווער, אונבעקוועם, אומגעלומפערט; וואס פעראורזאכט אונאנגענעהמליכקייטען אדער צרות.

cum'brously *adv.* (קאם'-בראס-לי) אויף א בעלעסטיגענדען, שטערענדען, אונבעקוועמען אדער אומגעלומפערטען שטייגער; מיט אונאנגענעהמליכקייטען, מיט צרות.

cum'brousness *n.* (קאמ'-בראס-נעס) ז. *cumbersomeness*

cum'frey *n.* (קאמ'-פריי) ז. *comfrey*

cum'in *n.* (קאמ'-אין) קימעל; קי-מעל-פלאנצע.

Cumin

cum'inol *n.* (קאמ'-אי-נאל) קי-מעל-אויל.

cum'min *n.* (קאמ'-מין) ז. *cumin*

cu'mulate *v.* (קיו'-מיו-לייט) אנ-קלייבען, אנזאמ-לען, צונויפנעהמען, אנווארפען.

cumula'tion *n.* (קיו-מיו-ליי'-שאן) אנזאמלונג; א הוי-פען; עפּוואס וואס איז אנגעזאמעלט אדער אנגעווארפען אין א הויפען; דאס פערהאנדלען אין גע-ריכט וועגען עטליכע קלאגען מיט איין מאל.

cu'mulative *a.* (קיו'-מיו-לע-טיוו) אנ-געזאמעלט ביסלעכווייז; וואס קומט צו, וואס בילדעט א מאסע.

cu'mulative ac'tion (קיו'-מיו-לע-טיוו עק'-שאן) אין מעדיצין — די פלוצ-ליכע ווירקונג פון א רפואה, נאכדעם ווי מען האט איהר געגומען אלע אין קליינע דאזען, וואס יעדערע בעזונדער האט קיין בעדייטענדע ווירקונג נים געמאכט.

cu'mulative ar'gument (קיו'-מיו-לע-טיוו אר'-גיו-מענט) אן ארגומענט [א ראיה אין א ויכוח], וועלכער בעשטעהט פון עטליכע בעזונדערע ראיות און אלע צוזאמען פערשטארקען די בעהויפּטונג.

cu'mulative ev'idence (קיו'-מיו-לע-טיוו עוו'-אי-דענס) דער בעווייז פון אן עדות, וועלכער בעשטעהט פון עטליכע טיילען און אלע צוזאמען פערשטארקען דעם בעווייז פיעל מעהר איידער יעדער טייל בעזונדער.

cu'mulatively *adv.* (קיו'-מיו-לע-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון אנזאמלען ביס-לעכווייז; אנקלייבענדיג אלץ מעהר און מעהר.

cu'mulative offense' (קיו'-מיו-לע-טיוו א-פענס') א פערברעכען וואס בע-שטעהט פון א רייהע קרימינעלע טהא-טען פון דעמזעלבינען ארט, וואס זיינען געשעהען אין דעמזעלבינען טאג אדער אין בעזונדערע טעג.

cu'mulative sen'tence (קיו'-מיו-לע-טיוו סענ'-טענס) אזא אורטהייל פון גע-ריכט, וואו דער בעשולדיגטער איז פער-משפט צו צאהלען עטליכע געלד-שטראפען מיט אמאל אדער אויסזיצען מיט איין מאל עטליכע סראקען אין טורמע פאר עטליכע קרימינעלע טהאטען פון דעמזעלבען ארט.

cu'mulative vo'ting (קיו'-מיו-לע-טיוו וואו'-טינג) די סיסטעם פון וועהלען, ביי וועלכער יעדער וועהלער האט אזוי פיעל שטימען, וויפיעל מענשען עס דאר-פען זיין אויסגעקליבען אויף דיזען אמט, און דער וועהלער האט דאס רעכט אוועק-צוגעבען אלע זיינע שטימען פאר איין מענשען.

cu'mulose *a.* (קיו'-מיו-לאוס) פול מיט הויפענס, פול אנגעזאמעלט.

cu'mulo-stra'tus *n.* (קיו'-מיו-לאו-סטריי'-טאס) אזא פארם פון א וואלקען, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר אנגעזעצטע וויסע בערגלעך אדער קופּעס, וואס ליע-גען אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

cu'mulous *a.* (קיו'-מיו-לאס) וואס האט די פארם פון א וויסען זומער-וואלקען.

cu'mulus *n.* (קיו'-מיו-לאס) א וויסער זומער-וואלקען [א וואלקען, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר אנגעזעצטע קופּעס אדער בערגלעך].

cunab'ular *a.* (קיו-נעב'-יו-לאר) וואס איז שייך צום וויגעל אדער צו דער קינד-הייט.

cu'neal *a.* (קיו'-ני-על) וואס האט די פארם פון א קליין.

cu'neate *a.* (קיו'-ני-אייט) ז. *cuneal*

cu'neated *a.* (קיו'-ני-איי-טעד) ז. *cuneal*

cu'neately *adv.* (קיו'-ני-אייט-לי) אין דער פארם פון א קליין.

cu'neiform *n. and a.* (קיו'-ני-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קליין; וואס שטודירט דעם קליין-פערמיגען שריפט [כתב היתדות] פון די אלטע כאלדעער; א קליין-פערמיגער בייז.

Cuneiform

cunette' *n.* (קיו-נעט') א קאנאווע, וואס ציהט אב וואסער; א טיפער גראבען ארום א פעסטונג.

cun'ner *n.* (קאנ'-ער) א מין ברויז-בלוילינכער פיש [געפינט זיך נעבען אט-לאנטישען ברעג פון די פעראייניגטע שטאאטען].

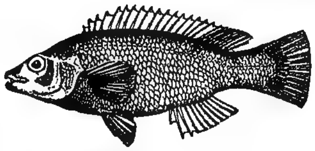

Cunner

cun'ning *n. and a.* (קאנ'-אינג) פע-הינקייט; קענטשאפט; געניטקייט; כיט-רעקייט; די נאטירליכע פעהיגקייט אדער דער אינסטינקט פון א חיה צו עפּעס; פע-היג; געניט; כיטרע; פיקאנט, צוציהענד.

cun'ningly *adv.* (קאנ'-אינג-לי) מעשה קענער; דורך כיטרעקייט; אויף א פיקאנ-טען, צוציהענדען שטייגער.

cun'ning-man *n.* (קאנ'-אינג-מען) א טרעפער, א זנאכער.

cun'ningness *n.* (קאנ'-אינג-נעס) דאס זיין פעהיג אדער כיטרע.

cun'ning snap (קאנ'-אינג סנעפּ) א כיטרער יונג, א דורכגעטריבענער קערל.

cun'ning-wom'an *n.* (קאנ'-אינג-וואומ'-ען) א טרעפעריו, א זנאכערקע.

cup *n. and v.* (קאפּ) א טאס, א בעכער, א קובאק; א באנקע; א טרונק; אין קע-סעל פון א דאמפּף-מאשין — איינע פון די קאלפּאקעס וואס ווערען בענוצט צו פערגרעסערען די היצונג; שטעלען באנ-קעס; בעלעגט ווערען מיט באנקעס.

cup'-bear'er *n.* (קאפּ'-בעהר'-ער) א בעדיענטער ביי א שמחה וואס דערלאנגט די געסט וויין און אנדערע משקאות; אין אמאליגע צייטען — אן אנגעשטעלטער אין די קעניגליכע הויפען אדער ביי אדעליגע, וואס האט בעדארפט פערזוכען דעם וויין, איידער ער האט איהם דערלאנגט צום טיש [שר המשקים].

cup'board *n. and v.* (קאב'-אוירד) אן אלמער פאר געשיר אדער שפּייז; א בו-פעט; די קאלעקציאן זילבערנע, גאלדענע אדער גלעזערנע כלים וואס געפינט זיך אויף א בופעט; האלטען אין אן אלמער; אנזאמלען.

cup'board love (קאב'-אוירד לאוו) עגאאיסטישע ליעבע, אהבה שתלויה בדבר.

cu'pel *n. and v.* (קיו'-פעל) א קליין שי-סעלע פון אש פון איבערגעברענטע ביינער, אין וועלכער מען שמעלצט גאלד אדער זילבער אום אבצוטיילען עס פון בליי; לייטערען מעטאלען אין אזא שיסעלע.

cupella'tion *n.* (קיו-פע-ליי'-שאן) דאס אבריינינגען גאלד און זילבער פון'ם בליי דורך שמעלצען אין א שיסעלע וואס ווערט געמאכט פון ביינער-אש.

cup'ful *n.* (קאפּ'-פול) א פולער בעכער; די מאס פליסיגקייט וואס א בעכער אדער קובאק ענטהאלט אין זיך.

cup'-horse *n.* (קאפּ'-הארס) א לויף-פערד, וואס האט געקראגען דעם פרייז אין וועט-לויפען.

Cu'pid *n.* (קיו'-פיד) דער גאט פון ליעבע [אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

cupid'ity *n.* (קיו-פיד'-אי-טי) א שטאר-קער חשק [צו געלד אדער מאכט]; א שטארקער געלוסט; גייציגקייט.

cup'-love *n.* (קאפּ'-לאוו) עגאאיסטישע ליעבע.

cup of sor'rows (קאפּ אוו סאר'-אוז) דער בעכער פון יסורים, צרות.

cu'pola *n.* (קיו'-פא-לא) א קופּאל, דער האלב-רונדער דאך פון א געביידע.

cupped *a.* (קאפּט) וואס זעהט אויס ווי א בעכער.

cup'per *n.* (קאפּ'-ער) דער וואס שטעלט באנקעס.

cup'ping *n.* (קאפּ'-אינג) דאס שטעלען באנקעס.

cup'ping-glass *n.* (קאפּ'-אינג-גלעס) א באנקעס-גלעזעל וואס א רופא שטעלט.

cu'preous *a.* (קיו'-פרי-אס) וואס איז שייך צו קופּער; עהנליך צו קופּער; וואס ענטהאלט קופּער; פון א קופּער-קאליר.

cu'pric *a.* (קיו'-פריק) וואס האט די איינגעשאפטען פון קופּער; וואס נעהמט זיך פון קופּער.

cuprif'erous *a.* (קיו-פריפ-ע-ראס) וואס גיט ארויס אדער ענטהאלט קופּער.

cu'prite *n.* (קיו'-פּראיט) רויטער קופּער; קופּער-ערץ.

cu'prous *a.* (קיו'-פּראס) ז. *cupric*

cu'prum *n.* (קיו'-פּראם) קופּער [כעמי-שער אויסדרוק].

cups *n.* (קאפּס) דאס טרינקען פער-שכור'ענדע משקאות; שכרות.

cup'-shaped *a.* (קאפּ'-שייפּט) וואס האט די פארם ווי א בעכער.

cup'-shot *a.* (קאפּ'-שאט) מלא, שכור'לעך.

cu'pulate *a.* (קיו'-פיו-לייט) וואס זעהט אויס ווי א בעכער.

cu'pule *n.* (קיו'-פיול) א רונדער חלל אדער אויסהוילונג; א בעכער-פערמיגער טייל [אין פלאנצען].

cup'-valve *n.* (קאפּ'-וועלוו) א גלא-קען-ווענטיל [אין א דאמפּף-מאשין].

cur *n.* (קויר) א הונד; א געמיינער, אֶל-טער הונד; אן אונערצויגענער יונג, א לומפּיגער מענש.

curabil'ity *n.* (קיור-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען געהיילט אדער פערבעסערט ווערען.

cur'able *a.* (קיור'-עבל) וואס קען אויס-געהיילט אדער פערבעסערט ווערען.

cur'ableness *n.* (קיור'-עבל-נעס) ז. *curability*

cur'ably *adv.* (קיור'-ע-בלי) היילבאר; דורך א היילבארען מיטעל.

curaçao' *n.* (קוה-רע-סאו') אזא געטראנק [שנאפס געווירצט מיט אפעלסין-שא-לעכץ].

curaçoa' *n.* (קוה-רע-סאו') אזא געטראנק [שנאפס געווירצט מיט אפעלסין-שא-לעכץ].

cu'racy *n.* (קיו'-רע-סי) דער אמט פון א קוראט. ז. ***curate***

cura'ra *n.* (קו-רא'-רא) ז. ***curari***

cura're *n.* (קו-רא'-רי) ז. ***curari***

cura'ri *n.* (קו-רא'-רי) א שווארצליכע גיפטיגע זאפט פון געוויסע דרום-אמעריקאנישע בוימער [דיענט צו פערגיפטען פיילען ביי די דארטיגע פעלקער].

curas'sow *n.* (קו-רעס'-או) דער האקא-הוהן [אזא שעהנער גרויסער פויגעל וואס געפינט זיך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא. ער איז פון א דונקעל-וויאלעטען קאליר מיט א גרינליכען גלאנץ אויף'ן קאפ און מיט א ווייסען בויך].

Curassow

cu'rate *n.* (קיו'-רעט) דער קוראט [א גלח פון נידריגען ראנג].

cu'rateship *n.* (קיו'-רעט-שיפ) ז. ***curacy***

cu'rative *n. and a.* (קיו'-רע-טיוו) היילענד; א רפואה.

cu'ratively *adv.* (קיו'-רע-טיוו-לי) דורך היילונג.

cura'tor *n.* (קיו-ריי'-טאר) א קוראטאר [אן אויפזעהער פון א מוזעאום, ביבליאטעק א. ד. ג.]; אן אפעקוו, אן אפטרופוס.

cura'torship *n.* (קיו-ריי'-טאר-שיפ) דער אמט פון א קוראטאר [אן אויפזעהער פון א מוזעאום, ביבליאטעק א. ד. ג.]; אפטרופסות.

curb *n. and v.* (קירב) א צוים [פון א פערד]; עטוואס וואס האלט צוריק אדער קאנטראלירט; א רייה שטיינער ביי א וועג אדער ביי א טראטואר; א געלענדער ארום א ברונעם; א צודעק פון א קעסעל; א געשווילעכטס אויף א פערד'ס פוס; האלטען אין צוים; איינהאלטען, קאנטראלירען; בעפעסטיגען אדער בעשיצען מיט א געלענדער, מיט א וואנד אדער מיט אנגעשאטענער ערד אדער שטיינער.

cur'bable *a.* (קירב'-בעבל) וואס קען איינגעהאלטען ווערען, וואס קען איינגעצוימט ווערען.

curb'-bit *n.* (קירב'-ביט) דאס אייזען-טעל פון צוים ביים פערד אין מויל.

curb'-chain *n.* (קירב'-טשיין) א קייט, וואס דארף איינהאלטען די בעוועגונג פון א מעכאניזם.

curb'ing *n.* (קירב'-אינג) שטיינער ביי דער זייט פון א טראטואר.

curb'less *a.* (קירב'-לעס) אהן א צוים.

The teacher unfortunately had a curbless temper.

curb'-roof *n.* (קירב'-רוהף) א געבראכענער דאך אדער א מאנסארדען-דאך [א משופע'דיגער דאך, וועלכער האט צווייערליי קראקוועס מיט א באלקען אין מיטען].

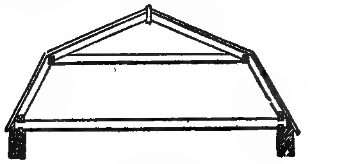

Curb-roof

curb'stone *n.* (קירב'-סטאון) א שטיין אדער א רייה שטיינער וואס שפארען עפעס אונטער; א רייה שטיינער ביי א טראטואר.

curb'stone bro'ker (קירב'-סטאון בראו'-קער) א בערזען-מעקלער, וואס פערקויפט [מייסטענטיילס אין גאס ביי דער בערזע] ווערטה-פאפיערען, וואס זיינען ניט אנערקענט אפיציעל פון דער בערזע.

curch *n.* (קארטש) א טיכעל, א פאטשיילע; א פרויען-הויב אדער קאפושא.

curcu'lio *n.* (קויר-קיו'-לי-או) אזא זשוק.

cur'cuma *n.* (קויר'-קיו-מע) א פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט דער אינדישער זאפראן.

cur'cuma-pa'per *n.* (קויר'-קיו-מע-פיי'-פער) פאפיער אנגעזאפט מיט אן עקסטראקט פון אינדישען זאפראן [ווערט בענוצט צו פרובירען אלקאלי. דורך דעם אלקאלי בעקומט דאס פאפיער ברוינע פלעקען].

curd *n. and v.* (קוירד) [פון] צווארעך [פון מילך] וואס מען מאכט קעז; די פערדיכטעטע טיילען פון וועלכער ניט איז פליסיגקייט; פערדיכטען; פערוואנדלען אין צווארעך; פערדיכטעט ווערען; פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך.

cur'diness *n.* (קויר'-די-נעס) דאס ווערען צווארעך; דאס ווערען פערדיכטעט.

cur'dle *v.* (קוירדל) פערדיכטעט ווערען; פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך [וועגען מילך]; פערדיכטען; פערגליווערען; מאכען צווארעך.

The milk curdled because it was not fresh.

cur'dy *a.* (קויר'-די) פול צווארעך; ווי צווארעך; מיט פערדיכטעטע טיילען [וועגען פליסיגקייטען].

cure *n. and v.* (קיור) קורירען, היילען, אויסהיילען; בעזאלצען; איינזאלצען, טריקענען אדער זייערען; קורירונג, היילונג, דאס אויסהיילען; א היילונגס-מיטעל; דאס אמט פון א קוראט [א גלח פון נידריגען ראנג אין די ענגלישע און אירלאנדישע קירכען].

cure'-all *n.* (קיור'-אהל) א מיטעל פאר אלע קראנקהייטען.

cure'less *a.* (קיור'-לעס) אונהיילבאר.

cur'er *n.* (קיור'-ער) איינער וואס קורירט; א דאקטאר; איינער וואס זאלצט איין, טריקענט אדער זייערט איין [זאכען, ווי זאלצען גיט קאליע ווערען].

cur'few *n.* (קויר'-פיו) דאס קלינגען פון אבענד אין די שטעדט און דערפער אין מיטעלאלטער, אלס צייכען, מען זאל אויסלעשען די ליכט; די צייט פון דיזען קלינגען [געוועהנליך אום 8 אוהר אבענד]; דער גלאק, מיט וועלכען מען פלעגט אויסקלינגען דיזע ווארנונג; א קאלפאק איבער א ליכט.

cur'few-bell *n.* (קויר'-פיו-בעל) דער אבענד-גלאק. ז. ***curfew***

Cu'ria *n.* (קיו'-רי-א) די פאפסטליכע קוריע [דעם פאפסט'ס מאכט, דעם פאפסט'ס רעגיערונג, דעם פאפסט'ס הויף].

cu'ria *n.* (קיו'-רי-א) א קוריע, א טייל פון דער רוימישער בעפעלקערונג אין די אלטע צייטען [די גאנצע רוימישע בעפעלקערונג איז אפיציעל געווען איינגעטיילט אין דרייסיג קוריען]; א וואהל-קוריע [אן אבטיילונג אין וועלכער א געוויסער טייל פון דער בעפעלקערונג פון גלייכען פערמעגענס-צענז אדער נאציאנאליטעט וועהלט]; די געביידע, וואו א רוימישע קוריע פלעגט זיך פערזאמלען; א שטאדט-סענאט אין די אמאליגע שטעדט אין איטאליען [אין געגענזאץ צום רוימישען סענאט]; אין מיטעלאלטער — א געזעצגעבענדע אדער אדמיניסטראטיווע קערפערשאפט, א געריכט.

cu'rialism *n.* (קיו'-רי-על-איזם) די פאליטישע סיסטעם פון דער פאפסטליכער קוריע. ז. ***Curia***

curialis'tic *a.* (קיו-רי-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו דער פאליטישער סיסטעם פון דער פאפסטליכער קוריע. ז. ***Curia***

cu'rio *n.* (קיו'-רי-או) אן אנטיק; א זעלטענהייט; אן אנטיקען-זאמלונג; קליינע פערציערונגען.

curios'ity *n.* (קיו-רי-אס'-אי-טי) 1. נייגעריגקייט; 2. א קוריאזיטעט; אויסגעצייכנטקייט; אבענטייערליכקייט; א זעלטענהייט; א מערקווירדיגקייט.

1. He asked questions as a matter of curiosity.

curios'ity-shop *n.* (קיו-רי-אס'-אי-טי-שאפ) אן אנטיקען-קראם.

curio'so *n.* (קיו-רי-או'-סאו) א זאמלער פון אנטיקען; איינער וואס איז גוט בעקאנט מיט אלטערטימליכקייטען; א קענער אין קונסט-זאכען; א ווירטואז.

cu'rious *a.* (קיו'-רי-אס) 1. נייגעריג; פארשענד; 2. זאנדערבאר, מאדנע; זעלטען; פיין, קינסטלעריש אויסגעארבייט.

1. I am curious to know the truth about the affair. 2. The admiral wore a curious uniform.

cu'riously *adv.* (קיו'-רי-אס-לי) מיט שטיינער; מיט עלעגאנץ, מיט קונסט; אויף א זאנדערבארען, זעלטענעם אופן.

cu'riousness *n.* (קיו'-רי-אס-נעס) קוריאזיטעט, זאנדערבארקייט; נייגעריגקייט.

curl *n. and v.* (קוירל) דאס לאק; דאס וואס קרייזעלט זיך, א ספיראל; א מין קראנקהייט פון געוויסע פרוכט-בוימער, דורך וועלכער די בלעטער ווערען צונויפגעקארטשעט און פערוועלקט; קרייזלען [האר], דרעהען, פלעכטען; זיך דרעהען אין דער פארם פון א ספיראל.

curl down (קוירל דאון) צוטולען זיך [צו א ווינקעל], איינבייגען זיך, סטארען זיך צו זיין אונבעמערקבאר.

cur'ler *n.* (קויר'-לער) דער אדער דאס וואס קרייזעלט.

cur'lew *n.* (קויר'-ליו) דער בראך-פויגעל [אן איירעפאאישער און אן אמעריקאנישער זומפ-פויגעל מיט הויכע פיס און זעהר א לאנגען שנאבעל].

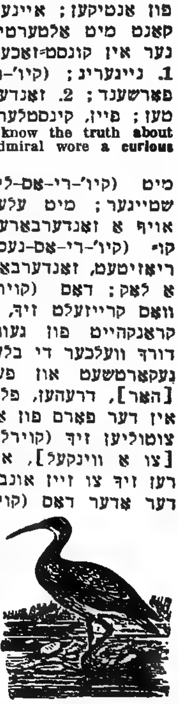

Curlew

cur'liness *n.* (קויר'-לי-נעס) דאס קרייזלען זיך.

cur'ling *n.* (קויר'-לינג) א געוויסער שפּיעל אין שאָטלאַנד, וואו די שפּיעלער גליטשען איבער'ן אייז גרויסע און גלאַטע שטיינער צו געוויסע פונקטען און אין געוויסע ריכטונגען.

cur'ling-i'ron *n.* (קויר'-לינג-אַי'-ערן) אן אייזערנער צווענגעל, וועלכען מען ברענט אַן צו קרייזלען די האָר.

cur'ling-tongs *n.* (קויר'-לינג-טאָנגז) ז. ***curling-iron***

curl of the lip (קוירל אָוו טהי ליפּ) א לייכטער פעראַכטונגס־שמייכעל.

cur'ly *a.* (קויר'-לי) לאָקיג, געקרייזעלט.

cur'ly-head'ed *a.* (קויר'-לי-העד'-עד) וואָס האָט געקרייזעלטע האָר.

cur'ly-pate *n.* (קויר'-לי-פּייט) איינער וועלכער האָט געקרייזעלטע האָר.

cur'ly-pa'ted *a.* (קויר'-לי-פּיי'-טעד) ז. ***curly-headed***

curmudge'on *n.* (קויר-מאַדזש'-אַן) א קמצן, א קאַרגער מענש.

curmudge'only *a.* (קויר-מאַדזש'-אַנ-לי) קאַרג, ווי א קאַרגער יונג.

cur'rant *n.* (קאַר'-ענט) א וויינפּערל; אזא ראָזשינקע אָהן א ביינדעל.

cur'rency *n.* (קאַר'-ענ-סי) גאַנגבאַרקייט, צירקולאַציאָן [פון געלד אָדער סחורות]; דאָס גאַנגבאַרע געלד אין א לאַנד; דער קורס; פערשפּרייטונג.

cur'rent *n. and a.* (קאַר'-ענט) א שטראָם; א שטרעמונג [א גרויסע מאַסע וואַסער אָדער לופט וואָס בעוועגט זיך אין א געוויסער ריכטונג]; דער קורס, דער גאַנג [פון צייט אָדער פון געשעהענישען]; די אַלגעמיינע שטימונג, די אַנגענומענע טענדענץ; שטרעמענד; גאַנגבאַר; פערשפּרייט; אַלגעמיין אַנגענומען; צירקולירענד.

cur'rent ar'ticles (קאַר'-ענט אַר'-טיקלז) גאַנגבאַרע סחורות, קוראַנטע אַרטיקלען.

cur'rent-brea'ker *n.* (קאַר'-ענט-בריי'-קער) דער שטראָם־אונטערברעכער [אן אַפּאַראַט, מיט וועלכען מען אונטערברעכט דעם גאַנג פון אן עלעקטרישען שטראָם].

cur'rently *adv.* (קאַר'-ענט-לי) אין אַלגעמיין, בכלל; אָהן אן אָבשטעל; אָהן אן אויפהער.

cur'rent-me'ter *n.* (קאַר'-ענט-מיע'-טער) אן אַפּאַראַט צו מעסטען די שנעלקייט פון א שטראָם; אן אינסטרומענט צו מעסטען די קראַפט פון אן עלעקטרישען שטראָם.

cur'rentness *n.* (קאַר'-ענט-נעס) דאָס פליסען; שטרעמיגקייט; גאַנגבאַרקייט.

cur'rent price (קאַר'-ענט פּראַיס) דער היינטיגער מקח.

cur'rent-reg'ulator *n.* (קאַר'-ענט-רעג'-יו-ליי-טאָר) אן אַפּאַראַט צו רעגולירען דעם גאַנג פון אן עלעקטרישען שטראָם.

cur'rent report' (קאַר'-ענט רי-פּאָורט') א קלאַנג, א סלוך, דאָס וואָס מען רעדט.

There is a report current that war will soon be declared.

cur'ricle *n. and v.* (קאַר'-איקל) א צוויי־רעדערדינער וואָגען, געשפּאַנט מיט צוויי פערד; פאָהרען אין א צוויי־רעדערדיגען וואָגען.

curric'ulum *n.* (קאַ-ריק'-יו-לאָם) א לעהר־קורס; א בעשטימטער קורס פון למודים, וועלכע מען נעהמט דורך אין אן אוניווערזיטעט און אין אַנדערע העכערע שולען.

cur'rier *n.* (קאַר'-אי-ער) א גאַרבער.

cur'riery *n.* (קאַר'-אי-ער-אי) גאַרבעריי; א גאַרבאַרניע [די פאַבריק וואו מען בעאַרבייט פעל].

cur'rish *a.* (קויר'-איש) הינטיש, בייסיג, אַנגעכמורעט, בורטשענדיג.

cur'rishly *adv.* (קויר'-איש-לי) הינטיש, מעשה הונד; בורטשענדיג.

cur'rishness *n.* (קויר'-איש-נעס) פערביסענקייט, הינטישע דרכים; בורטשעניש.

cur'ry *v. and n.* (קאַר'-אי) קראַצען און קעמען א פערד; אונטערלעקען זיך, חנפ'ענען; בעאַרבייטען פעל; אַנשלאָגען אימעצען, אָבשמייסען; קאַרי־זופּ [אן אינדישע זיסע געדיכטע זופּ געקאָכט פון פלייש, פיש, פרוכטען, אייער, אינגבער, פעפער און אַנדערע פּראָדוקטען, וועלכע מען עסט מיט געקאָכטע רייז]; דאָס קאָכען קאַרי־זופּ.

cur'rycomb *n.* (קאַר'-אי-קאָום) א פערד־קאַם.

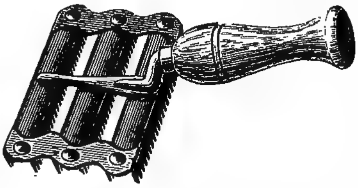

Currycomb

cur'ry fa'vor (קאַר'-אי פיי'-וואָר) נושא חן זיין ביי איינעם דורך חניפות און אונטערלעקען זיך.

cur'ry-pow'der *n.* (קאַר'-אי-פּאַו'-דער) די געווירצען, וועלכע מען בענוצט ביים קאָכען די קאַרי־זופּ. ז. ***curry***

curse *n. and v.* (קוירס) שילטען, פלוכען; לעסטערען [גאָט]; אַריינלעגען אין חרם; דאָס שילטען, א פלוך, א קללה; דאָס וואָס איז גאַרניט ווערטה.

curse by bell (קוירס באַי בעל) אַריינלעגען אין חרם.

cur'sed *a.* (קויר'-סעד) פערפלוכט, פערשאָלטען; שענדליך, מיאוס.

cur'sedly *adv.* (קויר'-סעד-לי) אויף א שענדליכען אופן; פערפלוכט.

cur'sedness *n.* (קויר'-סעד-נעס) דאָס זיין פערשאָלטען.

cur'ser *n.* (קויר'-סער) דער שילטער, דער וואָס פלוכט.

cur'ship *n.* (קויר'-שיפּ) א געמיינהייט, א חזיר'יי, א שווייניעריי.

cur'sive *a. and n.* (קויר'-סיוו) קורסיוו, פליסענד [וועגען בוכשטאַבען וואָס בינדען זיך איינער מיט דעם אַנדערען]; בוכשטאַבען וועלכע בינדען זיך איינער מיט דעם אַנדערען; א מאַנוסקריפּט וואָס איז געשריבען קורסיוו.

cur'sively *adv.* (קויר'-סיוו-לי) אויף א פליסענדען שטייגער; דורך שרייבען קורסיוו.

cur'sor *n.* (קויר'-סאָר) דער לויפער [דער טייל אין א מאַטעמאַטישען אינסטרומענט, וועלכער בעוועגט זיך הין און צוריק און ווייזט אן אויף פערשיעדענע ציפערען און פיגורען]; אין די מיטעלאַלטערליכע אוניווערזיטעטען — אן ערשט געענדיגטער סטודענט, וואָס דיענט אַלס געהילף פון פּראָפעסאָר, פאַרלעזענדיג פאַר די סטודענטען פערשיעדענע זעצע מיט ערקלערונגען אויף זיי.

curso'rial *a.* (קויר-סאָו'-רי-על) וואָס קען לויפען אָדער געהן [אין געגענזאַץ צו די בעשעפּענישען וואָס קריכען אויף'ן בויך]; וואָס האָט גליעדער צום געהן אָדער לויפען.

cur'sorily *adv.* (קויר'-סאָ-רי-לי) אין איילעניש; אויבערפלעכליך.

I read the book cursorily.

cur'soriness *n.* (קויר'-סאָ-רי-נעס) פליכטיגקייט, אויבערפלעכליכקייט.

cur'sory *a.* (קויר'-סאָ-רי) האַסטיג, אויבערפלעכליך, ניט אויפמערקזאַם.

A cursory reading of the book will not convey the idea of the author.

curt *a.* (קוירט) לאַקאָניש, קורץ און שאַרף [וועגען רעדען].

He gave a curt reply to our requests.

curtail' *v.* (קויר-טייל') פערקלענערען, קירצער מאַכען, אָבהאַקען דעם עק, אָבשניידען א טייל פון א זאַך.

The family found it necessary to curtail its expenses.

curtai'ledly *adv.* (קויר-טיי'-לעד-לי) פערקלענערענדיג; אָבהאַקענדיג דעם שפּיץ; אויף א פערקירצטען שטייגער.

curtai'ler *n.* (קויר-טיי'-לער) דער וואָס פערקלענערט, פערקירצט, שניידט אָב אָדער צוקאַליעטשעט.

cur'tail-horse *n.* (קויר'-טייל-האָהרס) א פערד מיט אן אָבגעשניטענעם עק.

curtail'ment *n.* (קויר-טייל'-מענט) די פערקירצונג, פערקלענערונג; דאָס אָבהאַקען דעם עק.

cur'tail-step *n.* (קויר'-טייל-סטעפּ) די אונטערשטע שטופּע פון טרעפּ.

cur'tain *n. and v.* (קויר'-טען) א פאַרהאַנג; א גאַרדין; דער מיטעל־וואַל אין א פעסטונג; פערהענגען מיט פאַרהאַנגען; פערדעקען, פערשטעלען.

cur'tain-lec'ture *n.* (קויר'-טען-לעק'-טשור) אן אונטער־אויוען דרשה; פאַרווירפע, וואָס למשל, מאַן און ווייב מאַכען זיך אונטער פיער אויגען.

cur'tainless *a.* (קויר'-טענ-לעס) וואָס האָט ניט קיין פאַרהאַנגען, וואָס איז ניט פערהאַנגען מיט גאַרדינען.

cur'tate *a.* (קויר'-טייט) פערקירצט, פערקלענערט.

cur'tesy *n.* (קויר'-טע-סי) ז. ***courtesy***

cur'tilage *n.* (קויר'-טי-לעדזש) א הויף, א קליינער גאָרטען אָדער א לעדיגער פּלאַץ [נעבען א הויז].

curt'ly *adv.* (קוירט'-לי) קורץ; שאַרף · אָבגעהאַקט.

curt'ness *n.* (קוירט'-נעס) קורצקייט; אָבגעהאַקטקייט, שאַרפקייט פון אויסדרוק; דאָס רעדען קורץ און שאַרף.

curt'sy *n.* (קוירט'-סי) א קניקס [א פערנייגונג מיט אן איינבייגונג פון די קניע].

cu'rule *a.* (קיו'-רוהל) וואָס איז שייך צו אן אַלט־רוימישען רייט־וואָגען; וואָס איז שייך צו די פיער העכסטע בעאַמטע פון דעם אַלטען רוים בעת דער רעפּובליק [קאָנסולען, פּרעטאָרען, עדילען און צענזאָרען]; וואָס איז שייך צו שטאַאַטס־פערוואַלטונג; אָפיציעל.

cu'rule chair (קיו'-רוהל טשעהר) איינער פון די אָפיציעלע שטוהלען, אויף וועלכער עס פלעגען זיצען די פיער העכסטע בעאַמטע פון דער פאַרצייטיגער רוימישער רעפּובליק [די קאָנסולען, פּרעטאָרען, עדילען און צענזאָרען].

cu'rule dig'nity (קיו'-רוהל דיג'-ני-טי) דאָס אַמט אָדער דער טיטול פון די פיער העכסטע בעאַמטע אין דער פאַרציי־

טינער רוימישער רעפובליק [קאָנסולען, פּרעטאָרען, עדילען און צענזאָרען].

cur'val *a.* (קויר'־וועל) ז. *curvant*.

cur'vant *a.* (קויר'־וואַנט) אויסגעבויגענע, אויסגעקרימט.

cur'vate *a.* (קויר'־ווייט) אויסגעבויגענע, אויסגעקרימט.

cur'vated *a.* (קויר'־וויי־טעד) ז. *curvate*.

curva'tion *n.* (קויר־וויי'־שאָן) דאָס אויסבויגען, דאָס אויסקרימען.

cur'vature *n.* (קויר'־ווע־טשור) די אויסגעבויגענקייט, די קרימונג [הויפּטזעכליך פון ליניען און פלעכען]; עטוואָס וואָס איז אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט.

curve *v., n. and a.* (קוירוו) אויסבויגען; זיין אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט; עטוואָס וואָס איז אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט; א קרומע ליניע אדער פלעכע; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

curved *a.* (קוירווד) קרום, געבויגען.

cur'vedness *n.* (קויר'־וועד־נעס) דאָס זיין געבויגען, דאָס זיין אויסגעקרימט.

cur'vet *n. and v.* (קויר'־וועט) א קור־בעט [א פערד־שפּרונג, ביי וועלכען אַלע פיער פיס הויבען זיך אויף אין איין און דערזעלבער צייט]; א שטיפעריי; צווינגען א פערד צו מאַכען א קורבעט; מאַכען א קורבעט; שפּרינגען [פאר פרייד]; זיין זעהר לוסטיג.

curvicau'date *a.* (קויר־ווי־קאָה'־דייט) וואָס האָט א קרומען אדער איינגעבויגענעם עק.

curviden'tate *a.* (קויר־ווי־דענ'־טייט) וואָס האָט אויסגעקרימטע צייהנער.

curvifo'liate *a.* (קויר־ווי־פאָו'־לי־אייט) וואָס האָט אויסגעבויגענע אדער אויסגעקרימטע בלעטער.

cur'viform *a.* (קויר'־ווי־פאָרם) וואָס איז אויסגעקרימט אדער אויסגעבויגען.

curvilin'ead *n.* (קויר־ווי־לינ'־אי־עד) אַן אינסטרומענט צו צייכנען קרומע ליניען.

curvilin'ear *a.* (קויר־ווי־לינ'־אי־ער) וואָס איז בעשטעהט אדער וואָס איז בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curvilinear'ity *n.* (קויר־ווי־לינ־אי־ער'־אי־טי) דאָס בעשטעהן אדער דאָס זיין בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curvilin'early *adv.* (קויר־ווי־לינ'־אי־ער־לי) אין דער פאָרם פון א פיגור וואָס בעשטעהט אדער איז בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curviros'tral *a.* (קויר־ווי־ראָס'־טרעל) וואָס האָט א קרומען שנאָבעל [ווענען פויגלען].

cur'vity *n.* (קויר'־ווי־טי) אויסגעבויגענקייט, קרומקייט.

cush'at *n.* (קוש'־עט) די רינגעלטויב.

cush'ion *n. and v.* (קוש'־אָן) א קישען; עטוואָס וואָס איז ענליך צו א קישען אין אויסזעהן, ווייכקייט, געברויך א. ד. ג. [ווי למשל, די פּאָלסטערונג ביי א ביליאַרד־טיש, די גומי ביי אַן עלעקטרישער מאַשין א. ז. וו.]; זיצען אויף קישען; בעדעקען אדער אָרומלעגען מיט קישען; אין ביליאַרד־שפּיעל — צוטרייבען דעם באָל צו דער פּאָלסטערונג פאר דעם צוזאַמענשטויס מיט אַן אַנדער באָל אדער נאָך'ן צוזאַמענשטויס.

cush'ion-cap'ital *n.* (קוש'־אָן־קעפּ'־אי־טעל) א קאָפּ פון א זייל וואָס זעהט אויס ווי א קישען.

cush'ioned *a.* (קוש'־אָנד) איינגעהילט אין קישענס, ליגענדיג אויף קישענס.

cush'ionet *n.* (קוש'־אָנ־עט) א קליין קישעלע.

cush'ion-thum'per *n.* (קוש'־אָן־טהאָמ'־פּער) א בעל־דרשן, א קלאַפּער, א קנאַקער.

cusk *n.* (קאָסק) [א מין פיש וואָס געפינט זיך אין די צפון ימים]. דער קאָסק

cusp *n.* (קאָספּ) דער לבנה־האָרן [דאָס אויסזעהן פון דער לבנה אין אנפאַנג אדער אין ענדע חודש]; דער פונקט, וואו עס בעגעגענען זיך די ענדען פון צוויי קרומע ליניען [אין געאָמעטריע]; דער שפּיץ, וואָס בילדעט זיך, ווען די ענדען פון צוויי בויגנאַרטיגע פערציערונגען בעגעגענען זיך [אין ארכיטעקטור]; א שאַרפער שפּיץ ביי פלאַנצען־בלעטער; א בערגעל, א שפּיץ אויף'ן קרוינדעל פון א צאָהן.

Cusps

cus'pated *a.* (קאָס'־פּיי־טעד) וואָס ענדיגט זיך מיט א שאַרפען שפּיץ.

cus'pidal *a.* (קאָס'־פּי־דעל) וואָס ענדיגט זיך מיט א שפּיץ; אין געאָמעטריע — וואָס איז שייך צו דעם פונקט, וואו די ענדען פון צוויי קרומע ליניען בעגעגענען זיך; וואָס איז שייך צו אזא פונקט.

cus'pidate *v. and a.* (קאָס'־פּי־דייט) מאַכען שפּיציג; מאַכען שאַרף; שפּיציג.

cus'pidated *a.* (קאָס'־פּי־דיי־טעד) שפּיציג.

cus'pidor *n.* (קאָס'־פּי־דאָר) א שפּיי־קעסטעל, א שפּוק־שאַל.

cus'pidore *n.* (קאָס'־פּי־דאָור) ז. *cuspidor*.

cus'pis *n.* (קאָס'־פּיס) א שפּיץ.

cuss *n. and v.* (קאָס) א פלוך; א זידעל־וואָרט; א יונג, א חברה־מאַן; א געמיינער יונג; שילטען; זידלען.

cuss'-word *n.* (קאָס'־וואָירד) א קללה, א זידעל־וואָרט; א שבועה.

cus'tard *n.* (קאָס'־טאַרד) אזא געריכט פון פערמישטע אייער און מילך, געקאָכט אדער געבאַקען.

cus'tard-ap'ple *n.* (קאָס'־טאַרד־עפּל) א גרויסע, קיילעכדיגע, טונקעל־ברוינע פרוכט פון דעם פלאַשענבוים [וואַקסט אין טראָפּישע לענדער].

cus'tard-cups *n.* (קאָס'־טאַרד־קאָפּס) די ווילדע־רויזען [אזא פלאַנצע].

custo'dial *a.* (קאָס־טאָו'־די־על) וואָס איז שייך צו אַן אויפזעהער, אויפפּאַסער, היטער אדער בעשיצער.

custo'dian *n.* (קאָס־טאָו'־די־ען) א היטער, א בעשיצער, אַן אויפזעהער, אַן אויפפּאַסער.

custo'dianship *n.* (קאָס־טאָו'־די־ענ־שיפּ) דאָס אַמט פון אַן אויפזעהער אדער אויפפּאַסער, היטער אדער בעשיצער.

custo'dier *n.* (קאָס־טאָו'־די־ער) ז. *custodian*.

cus'tody *n.* (קאָס'־טאָ־די) אויפזיכט, דאָס אויפפּאַסען; דאָס בעוואַרענען; דאָס היטען; דאָס בעהאַלטען; דאָס איינשפּאַרען; דאָס איינשפּאַרען אין תפיסה.

cus'tom *n.* (קאָס'־טאָם) געוואוינהייט; מנהג; קונדשאַפט; שטייער, טאַקסע, אָבצאָהל.

cus'tomable *a.* (קאָס'־טאָם־עבל) שטייער־פּפליכטיג, וואָס עס מוזען פאר דעם בעצאָהלט ווערען שטייערען.

cus'tomably *adv.* (קאָס'־טאָם־ע־בלי) צום בעצאָהלען שטייערען.

cus'tomaries *n.* (קאָס'־טאָם־ע־ריז) א בוך אדער א דאָקומענט, וואו עס זיינען פערשריבען די מנהגים און די געזעצליכע רעכטע און פריווילעגיען פון א פּראָווינץ, שטאָדט א. ד. ג.; א פּנקס.

cus'tomarily *adv.* (קאָס'־טאָם־ע־רי־לי) לויט מנהג; אויף אן אנגענומענעם, געוועהנליכען שטייגער.

cus'tomariness *n.* (קאָס'־טאָם־ע־רי־נעס) דאָס זיין געוועהנליך, דאָס זיין לויט'ן מנהג.

cus'tomary *a.* (קאָס'־טאָם־ע־רי) געברויכליך, געוועהנליך, לויט'ן מנהג.

It is customary in our town to call on our friends on New Year's Day.

cus'tomer *n. and a.* (קאָס'־טאָם־ער) א קונה, א קונד; איינער, מיט וועמען מען האָט וועלכע ניט איז בעציהונגען; א חברה־מאַן; זייענדיג א קונה אדער א קונד; וואָס איז ספּעציעל בעשטעלט [אין געגענזאַץ צו פאַרטיגע, טאַנדעטנע זאַכען], וואָס איז פאר א קונה.

cus'tom-free *a.* (קאָס'־טאָם־פריע) צאָהל־פריי [א סחורה פון אויסלאַנד, וואָס ווערט אימפּאָרטירט פריי אָהן גרענעץ־אָבצאָהל].

cus'tom-house *n.* (קאָס'־טאָם־האַוס) א צאָהל־הויז [טאַמאָזשנע]; א רעגיערונגס־אָנשטאַלט, וואָס האָט די אויפזיכט איבער גרענעץ־אָבצאָהלונג.

cus'tom-made *a.* (קאָס'־טאָם־מייד) געמאַכט אויף בעשטעלונג [ווענען קליידער].

cus'toms *n.* (קאָס'־טאָמז) צאָהל, טאַריף־אָבצאָהלונגען [אָבצאָהלונג אויף אריינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע סחורות].

cus'toms-du'ty *n.* (קאָס'־טאָמז־דיו'־טי) דער צאָהל אויף אריינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע סחורות.

cus'tom-shrunk *a.* (קאָס'־טאָם־שראַנק) מיט ווייניג לייזונג, מיט ווייניג קונים.

cus'tos *n.* (קאָס'־טאָס) אַן אויפזעהער, א היטער.

cus'tos bre'vium (קאָס'־טאָס בריע'־ווי־אָם) אין די פריהעריגע צייטען — דער הויפּט־סעקרעטער אין דעם ענגלישען אַפּעלאַציאָנס־געריכט.

cut *v., n. and a.* (קאָט) שניידען, אָבשניידען, איינשניידען, אויסשניידען, דורכשניידען, צושניידען; פערוואונדען, וועה טהאָן; אָבהאַקען, איבערהאַקען, איבעררייסען [פערבינדונגען, בעקאַנטשאַפטען]; פערמינדערען; שפּאַלטען, אָבשפּאַלטען; קאַסטרירען [מסרס זיין]; אויסהאַקען, אויסשניצען, אויסגראַווירען; פּאָלירען, שלייפען [גלאָז, דימאַנטען]; צולאָזען [אין א פליסינקייט]; אָבהויבען קאַרטען; זיך אָבטראָגען; א שניט, א וואונד, א שפּאַלט; עטוואָס וואָס פערורזאַכט וועהטאָג אדער ליידען; אַן איינשניט; א קאַנאַל, א גראָבען, א רינע; א מחיצה; א שטיק, א טייל; א גראַווירע; א רעדוקציע, א פערקלענערונג [אין פּרייזען]; א פאַסאָן [פון א קלייד]; דער שניט,

דער גאנג; א קורצער וועג; דאס שלײפען [פון גלאז אדער דימאנטען]; אבוועזענהייט; איבערגעריסענע פערבינדונגען אדער בעקאנטשאפט; צושניטען, אבגעשניטען; פערוואונדעט; בעטריעבט; אבגעהאקט; אבגעקאסעט; צושפאלטען; גראווירט; פאלירט; געשליפען; געמאכט דורך מאשינעריי, ניט מיט דער האנד; קאסטירט [מסרס געווען]; שכור.

cut about′ (קאט ע-באוט′) ארומלויפען.

cut across′ (קאט ע-קראהס′) געהן גלייך, אויף׳ן דירעקטען וועג; אהן צערעמאניעס.

cut a dash (קאט ע דעש) ז. ***cut a figure***

cut a fig′ure (קאט ע פיג′-יור) שפּיעלען א ראליע, מאכען א ווענען פון זיך, בלאזען פון זיך.

cut af′ter one (קאט עפ′-טער הוואן) זיך יאגען נאך אימעצען.

cut against′ the grain (קאט ע-גענסט′ טהי גריין) שניידען האר ארויף, שניידען געגען שטריך, זיין שטארק צווידער.

cut a joke (קאט ע דזשאוק) זאגען א וויץ, מאכען א שפּאס.

cut and carve (קאט ענד קארוו) שלאגען רעכטס און לינקס; ענדערען.

cut and dried (קאט ענד דראיד) צוגעגרייט פאראויס; געענדיגט נאך איידער עס האט זיך אנגעפאנגען.

The convention was a cut and dried affair.

cut′-and-thrust′ *a.* (קאט′-ענד-טהראסט′) וואס איז צוגעפּאסט צום שטעכען און שטויסען [ווי א שווערד].

cuta′neous *a.* (קיו-טיי′-ני-אס) וואס איז שייך צו דער הויט; וואס איז ענליך צו הויט; וואס ווירקט אויף דער הויט; וואס געפינט זיך ביי דער הויט.

cuta′neous diseas′es (קיו-טיי′-ני-אס די-זיעז′-עז) הויט=קראנקהייטען.

cuta′neous erup′tion (קיו-טיי′-ני-אס אי-ראפּ′-שאן) אן אויסשלאג אויף דער הויט.

cuta′neously *adv.* (קיו-טיי′-ני-אס-לי) דורך דער הויט; ביי דער הויט.

cut a sor′ry fig′ure (קאט ע סאר′-אי פיג′-יור) שפּיעלען א טרויעריגע ראלע.

cut′away *a. and n.* (קאט′-ע-הוויי) וואס האט רונד=פערשניטענע פאלעס; א רייט=מאנטעל, אן איינבארטיגער ראק מיט רונד=פערשניטענע פאלעס.

cut both ways (קאט באוטה הוויז) שניידען פון ביידע זייטען, זיין א שווערד מיט צוויי שארפען.

cut ca′pers (קאט קיי′-פערז) שפּרינגען; שטיפען.

cutch *n.* (קאטש) פאפּיער=וויילד=גראז; בלעטער אדער שטיקער פארמעט, צווישען וועלכע מען פּרעסט אויס גאלד=בלעטער; קאטשו=גומי [א שמעקעדיגע זאפט פון געוויסע טראפּישע פלאנצען].

cutch′ery *n.* (קאטש′-ע-רי) אין אסט=אינדיען — א געריכט=הויז אדער א קאנצעלאריע פון וועלכען ניט איז רעגיערונגס=בעאמטען.

cut dead (קאט דעד) איגנארירען, זיך להלוטין ניט קימערען [וועגען אימעצען אדער עפּעס].

cut dirt (קאט דוירט) מאכען א ויברח, מאכען פּליטה.

cut down (קאט דאון) ארומזוימען; ארונטערהאקען; אראבשניידען; פערניכטען; פעראורזאכען א נידערלאגע.

cute *a.* (קיוט) 1. כיטרע, דורכגעטריבען; 2. לעבעדיג, אנציהענד, רייצענד.

2. He is a cute child.

cute′ly *adv.* (קיוט′-לי) מיט קלוגהייט; מיט כיטרעקייט; אויף א לעבעדיגען, אנציהענדען אדער רייצענדען שטייגער.

cute′ness *n.* (קיוט′-נעס) כיטרעקייט, דורכגעטריבענקייט; דאס זיין אנציהענד אדער רייצענד.

cut eye′-teeth (קאט אי′-טיעטה) זיין א דורכגעטריבענער יונג, א ממזר=יונג.

He is no fool. He has already cut his eye-teeth.

cut for deal (קאט פאר דיעל) אבהויבען די קארטען, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל די קארטען אויסטיילען.

cut for the stone (קאט פאר טהי סטאון) מאכען אן אפּעראציע אויף שטיינער אין בויך.

cut glass (קאט גלעס) געשליפען גלאז.

cut grass un′der feet (קאט גרעס אנ′-דער פיעט) עפּעס אוועקשלעפּען פון אונטער דער נאז; ממש פון די הענט ארויסרייסען.

cu′ticle *n.* (קיו′-טיקל) די אויבערשטע הויט; די אויבערשטע שיכט [ווי ביי פלאנצען]; עטוואס וואס דעקט צו טיילען פון א קערפּער [אויף אזעלכע טיילען פון קערפּער ווי נעגעל, פעדערען, הערנער, קאפּיטעס א. ד. ג.]; א הייטעל [אויף פליסיגקייטען].

cutic′ular *a.* (קיו-טיק′-יו-לאר) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער הויט אדער צו אנדערע ענליכע קערפּער=טיילען.

ז. ***cuticle***

cuticulariza′tion *n.* (קיו-טיק-יו-לאר-אי-זיי′-שאן) דאס זיין אדער ווערען וואסער=דיכט [ניט דורכלאזען קיין וואסער — וועגען בלעטער, בלומען און פּרוכט].

cutic′ularize *v.* (קיו-טיק′-יו-לער-איז) מאכען ענליך צו דער אויבער=הויט אדער צו אנדערע ענליכע קערפּער=טיילען.

ז. ***cuticle***

cut in (קאט אין) אריינפאלען אין די רייד; אבהויבען קארטען; אויסווארפען קארטען, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנטייל נעהמען אין דעם קארטען=שפּיעל.

cu′tis *n.* (קיו′-טיס) הויט; די אונטערשטע הויט.

cut′las *n.* (קאט′-לעס) א קורצער, אויסגעבויגענער שווערד [וואס מאטראזען האבען אמאל געטראגען אויף קריעגס=שיפען].

cut′lass *n.* (קאט′-לעס) ז. ***cutlas***

cut′ler *n.* (קאט′-לער) א מעסער=שמיעד [איינער וואס מאכט מעסערס, שערען א. ד. ג.].

cut′lery *n.* (קאט′-לער-אי) מעסער=שמיעדעריי [פון מעסערס, שערען א. ד. ג.].

cut′let *n.* (קאט′-לעט) א קאטלעט.

cut loose (קאט לוהס) אנטלויפען; אנטלויפען פון געפענגניס; אברייסען זיך פון עפּעס [פון געזעלשאפט, פון פריינד]; אויסשיסען.

He cut loose from his former friends.

cut′-off *n.* (קאט′-אף) עטוואס וואס שניידט אב אדער האקט אב; עטוואס וואס פערקירצט; א פערקירצטער וועג.

cut off (קאט אף) אבהאקען, אבשניידען; אויסראטען; מאכען א סוף [צו א שמועס, קריגעריי א. ד. ג.]; צונעהמען עפּעס.

Why should you cut off his hopes?

cut off delays′ (קאט אף די-לייז′) איילען זיך.

cut off from an estate′ (קאט אף פראם ען עס-טייט′) אבזאגען פון ירושה.

cut off with a shil′ling (קאט אף הוויטה ע שיל′-אינג) ענטערבען, אויסשליסען אלס יורש.

cut one′s own grass (קאט הוואנז און גרעס) שטעהן אויף די אייגענע פיס.

cut one′s stick (קאט הוואנז סטיק) נעהמען אין האנד דעם וואנדער=שטעקען; זיך איינפּאקען; מאכען א ויברח, מאכען פּליטה.

cut′-out *n.* (קאט′-אוט) אן עלעקטרישער אויסשאלטער [א פארריכטונג צו אונטערברעכען דעם עלעקטרישען שטראם].

cut out (קאט אוט) אויסשניידען; אויסשניידען א פאסאן; צופּאסען; צוגעפּאסט; בעשטימען, אויסטיילען [ארבייט, למשל]; אויסגעשלאסען; אויסשליסען; אבטיילען [א בהמה פון דער סטאדע]; פאנגען א שונא׳ס שיף פון האפען אדער פון אונטער דעם שונא׳ס קאנאנען.

cut out for (קאט אוט פאר) האבען טאלאנט, האבען א בערוף צו עפּעס.

He was cut out for a musician.

cut′purse *n.* (קאט′-פּוירס) א קעשענע גנב; א בייטעל=שניידער.

cut short (קאט שאהרט) איבערשלאגען; אבהאקען אין מיטען; אריינפאלען אין די רייד; אב׳פטר׳ען, משלח זיין; אבפאהרען אימעצען; מאכען בקצור; ניט דערגעבען.

The discussion was cut short by the chairman.

cut′ter *n. and v.* (קאט′-ער) א צושניידער; א שנייד=געצייג אדער שנייד=מאשין; א קאטער [א קליין שיפעל מיט איין מאסט]; א קליינער לייכטער שליטען; א שפּאלט אין א מינעראל אדער אין א בערגשיכט; א ווייכער בוי=שטיין, וואס שניידט זיך לייכט; אין א וועב=שטוהל — דאס קעסטעלע וואו עס ליגען די שפּולקעס; ווארקען ווי א טויב; שעפּטשען, רעדען שטיל.

cut′ter-grin′der *n.* (קאט′-ער-גראינ′-דער) א געצייג אדער א מאשין צו שארפען שנייד=מעסערס.

cut the Gor′dian knot (קאט טהי גאהר′-די-ען נאט) מאכען אן ענד צו עטוואס מיט גוואלט; בייקומען א שוועריגקייט אויף אן ענטשיעדענעם אופן.

ז. ***Gordian knot***

cut the knot (קאט טהי נאט) מאכען אן ענד צו א שוועריגקייט אויף א דירעקטען, ענטשיעדענעם אופן.

cut′throat *n. and a.* (קאט′-טהראוט) א גארגעל=שניידער, א בלוטדורשטיגער באנדיט; א מין ביטערע טרויב [וואקסט אין טעקסעס]; בלוטדורשטיג; גרויזאם; מערדעריש.

cut through (קאט טהרוה) דורכשניידען, דורכשטעכען; זיך דורכשלאגען.

cut′tie *n.* (קאט′-אי) [א דער פינגווין מין פויגעל וואס קען ניט פליהען און האלט זיך שטענדיג אויף׳ן וואסער. געפינט זיך אויף דעם דרום=ברעג פון אמעריקא און אויף די אינזלען פון פאסיפישען אקעאן].

cut′ting *a. and n.* (קאט′-אינג) וואס שניידט; שארף, סאטיריש; דאס שניידען; א שניט; אן אבגעשניטענע זאך.

cut′ting-board *n.* (קאט′-אינג-באורד) א שנייד=ברעט [א ברעט, אויף וועלכער מען שניידט צייג, לעדער א. ד. ג.].

cut′ting-box *n.* (קאט′-אינג-באקס) א מאשין צו שניידען אדער האקען היי, שטרוי א. ד. ג. פאר בהמות; א קעסטעלע, אין וועלכען עס פאלען אב די ברעקלעך פון דימאנטען ביים שלייפען זיי.

cut'tingly *adv.* (קאט'-אינג-לי) אויף א בייסענדען, שניידענדען אופן.
cut'ting-press *n.* (קאט'-אינג-פרעס) דעם איינבינדער'ס שניידמאשין; א מא־שין צו בעשניידען בלעטער.
cut'ting-tool *n.* (קאט'-אינג-טוהל) א שנייד־געצייג.
cut'tle *n.* (קאטל) דער טינט־פיש. ז. ***cuttlefish***
cut'tlebone *n.* (קאטל'-באון) די קאל־כיגע פלאטע אין קערפער פון א טינט־פיש, וואס דיענט צו פאלירען. ז. ***cuttlefish***
cut'tlefish *n.* (קאטל'-פיש) דער טינט־פיש [א ים־חיה מיט 8 אדער 10 פיס וואס גע־העו ארויס פון קאפ. דער פיש האט א פענכער מיט א שווארצע פליסיגקייט, וואס דיענט אלס פארב, און א קאלכיגע פלאטע, וועלכע דיענט צום פאלי־רען].

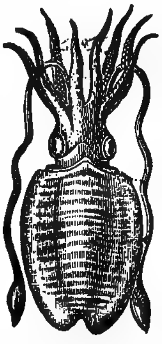
Cuttlefish

cut to pie'ces (קאט טו פיע'-סעז) צושניידען אדער צושלאגען אויף שטיקער; שטארק צושלאגען א שונא אין קריעג.
cut'ty *n. and a.* (קאט'-אי) קורץ געשני־טען; קורץ, שנעל, איילענדיג; א קורץ־געשניטענע זאך; א קורצער ציבוך פון א פיפקע; א קלאפער־ביקסעל [א קינדערשע שפיעלצייג]; א האז; א דיקע מויד; אן אויסגעלאסען מיידעל.
cut un'der (קאט אנ'-דער) רעדוצירען די פרייזען; פערקאנקורירען דורך רעדו־צירטע פרייזען.
cut up (קאט אפ) צוהאקען אין שטיקלעך [ווי פלייש]; איבערהאקען, איבערשניי־דען; פערטילינען, אויסראטען, אונטערגרא־בען; אראבדרייסען [דורך א שטרענגער קריטיק]; שטארק אנריהרען אימעצענס געפיהלען; שטארק ווירקען; זיך ארויס־ציינען גוט אדער שלעכט ווען צושניטען [וועגען א געקוילעטער בהמה]; איבער־לאזען א גרעסערע אדער א קלענערע ירושה; זיין טומעלדיג; זיך אויפפיהרען טומעלדיג אדער שלעכט; בעטריבט.
cut up rough (קאט אפ ראף) ווערען גראב, אונהעפליך; גראב אנטערטען יע־נעם; ווערען געפעהרליך.
cut up shines (קאט אפ שאינז) שפרינ־גען; שטיפען.
cut'-vel'vet *n.* (קאט'-וועל'-וועט) גלאז־טער, געשארענער סאמעט.
cut'water *n.* (קאט'-וואה-טער) דער פאדערשטער טייל שיף וואס שניידט דאס וואסער; דער אונטערשטער טייל פון זייל פון א בריק, וואס שניידט דאס וואסער; דער וואסער־שניידער [א מין פויגעל].
cut'-work *n. and a.* (קאט'-וואירק) א מין האפטען אדער אויסנעהען, וואו דער מאדעל אדער די פארם איז אויסגעשניטען און ארויפגענעהט אויף'ן צייג; א מין אויסנעהען, וואו געוויסע טיילען פון צייג זיינען אויסגעשניטען און דאס אויסנעהען איז געלעכערט; געמאכט פון אזא זארט ארבייט.
cut'worm *n.* (קאט'-הוואירם) א מין ווארעם וואס קומט ארויס ביינאכט און פרעסט אב יונגע פלאנצען.

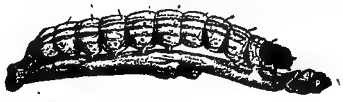
Cutworm

cyan'ic *a.* (סאי-ענ'-איק) בלוי; וואס גע־הערט צום בלויען קאליר [ביי בלומען].
cyan'ic ac'id (סאי-ענ'-איק עס'-איד) ציאן־זויערע [א געוויסע שטארקע פליסיג־קייט].
cy'anide *n.* (סאי'-ע-ניד) ציאניד־זאלץ [אזא כעמישער שטאף].
cy'anite *n.* (סאי'-ע-נאיט) קיאניט [א בלויער ערדעלשטיין].
cyan'ogen *n.* (סאי-ענ'-א-דזשען) ציאן [א גיפטיגער גאז וואס האט א גערוך ווי מאנדלען].
cyanom'eter *n.* (סאי-ע-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די פער־שיעדענע גראדען פון בלויקייט.
cyanom'etry *n.* (סאי-ע-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די פערשיעדענע גראדען פון בלויקייט [הויפטזעכליך פון הימעל].
cyano'sis *n.* (סאי-ע-נאו'-סיס) בלוי־זוכט [א קראנקהייט].
cyan'otype *n.* (סאי-ענ'-א-טאיפ) א פאטאגראפיע, וואס מען בעקומט מיט דער הילף פון דעם כעמישען שטאף ציאניט.
cy'athiform *a.* (סאי'-ע-טהי-פארם) בעכער־פערמיג [בעזאנדערס ביי פלאנצען, וואו די בלום ווייזט זיך ארויס אין דער פארם פון א בעכער].
Cyc'lamen *n.* (סיק'-לע-מען) די אלפען־פיילכען [א מין נידריג גראז מיט זעהר שעהנע בלומען, וואקסט אין דרום־אייראפא און מערב־אזיען].

Cyclamen

cy'cle *n. and v.* (סאיקל) א ציקעל, א קרייז־בעוועגונג פון א רייה ערשיינונגען; אין אסטראנאמיע — א תקופה, א פעריא־דע פון צייט, נאך וועלכער געוויסע הימ־לישע קערפער, ווי די זון, לבנה א. ד. ג. פאנגען אן זייער בעוועגונג אין דערזעלבער ארדנונג ווי פריהער; א פעריאדע פון יאהרען אדער דורות; אין באטאניק — א פאלשטענדיגע אומדרעהונג פון צווייגעל אדער בלעטעל [ביי געוויסע פלאנצען וואס וואקסען ספיראל]; אין ליטעראטור — א סעריע פון לעגענדען און פאעטישע דיכ־טונגען וועגען א געוויסער פערזאן אדער געשעהעניש; א וועלאסיפעד; דורכגעהן דורך א ציקל אדער פעריאדע פון צייט און געשעהענישען; פאהרען אויף א וועלאסיפעד.
cy'cle of indic'tion (סאיקל או אינ-דיק'-שאן) א פעריאדע פון 15 יאהר [ביי די אלטע רוימער].
cy'cler *n.* (סאי'-קלער) איינער וואס גלויבט, אז געוויסע פאסירונגען ווידערהא־לען זיך און זיינען פערבונדען מיט דער בעוועגונג פון די הימלישע קערפער; איי־נער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד.
cyc'lic *a.* (סיק'-ליק) וואס איז שייך צו א ציקל. ז. ***cycle***
cyc'lical *a.* (סיק'-לי-קעל) ז. ***cyclic***
cyc'lical po'ets (סיק'-ליק-על פאו'-עטס) די ציקליקער [גריכישע דיכטער, וואס האבען געשעפט זייערע מאטיווען פון'ם ציקל אלט־גריכישע לעגענדען].
cy'cling *n.* (סאי'-קלינג) די קונסט צו פאהרען אויף א וועלאסיפעד; דער וועלא־סיפעדיסטען־ספארט.
cy'clist *n.* (סאי'-קליסט) ז. ***cycler***
cy'clograph *n.* (סאי'-קלא-גרעף) א ציקלאגראף [אן אינסטרומענט, וואס בע־שטעהט פון א פאר רעדלעך און א בליי־שטיפט, צו צייכענען קרייז־בויגענס].
cy'cloid *n. and a.* (סאי'-קלאיד) אין גע־אמעטריע — די ציקלאידע, די אויסגע־בויגענע ליניע, וועלכע עס בעשרייבט א פעסטער פונקט אויף א קרייז, וואס דרעהט זיך איבער א גלייכער ליניע; דער ציקלאי־דע־פיש [א פיש מיט א רונדליכען שא־לעכץ]; וואס איז ענהליך צו א קרייז; רונדליך.
cycloi'dal *a.* (סאי-קלאי'-דעל) ציקלאי־דיש. ז. ***cycloid***
cyclom'eter *n.* (סאי-קלאמ'-ע-טער) ציקלאמעטער [אן אינסטרומענט וואס מעסט די צאהל אומדרעהונגען פון א ראד]; איינער וואס זוכט צו מאכען א קוואדראט פון דעמזעלבען שטח וואס עס פערנעהמט א קרייז.
cyclom'etry *n.* (סאי-קלאמ'-ע-טרי) די קונסט אויסצומעסטען קרייזען; דאס אבגעבען זיך מיט דער פראבלעם צו מא־כען א קוואדראט פון דעמזעלבען שטח וואס עס פערנעהמט א קרייז.
cy'clonal *a.* (סאי'-קלא-נעל) ציקלא־ניש, וואס איז שייך צו א ציקלאן. ז. ***cyclone***
cy'clone *n.* (סאי'-קלאון) א ציקלאן, א שטורם־ווינד [בעזאנדערס אזא, וואו די שטראמען פון לופט דרעהען זיך ווי א ספיראל].
cy'clone-pit *n.* (סאי'-קלאון-פיט) א גרוב אדער הויהל צו בעהאלטען זיך פון שטורם־ווינד [אין די דרום־מערב'דיגע גע־גענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען].
cyclon'ic *a.* (סאי-קלאנ'-איק) ווי א ציקלאן; וואו עס טרעפען זיך ציקלאנען. ז. ***cyclone***
cyclon'ically *adv.* (סאי-קלאנ'-איק-על-אי) אויף א ציקלאנישען אופן, מעשה ציקלאן. ז. ***cyclone***
cyclo'noscope *n.* (סאי-קלאו'-נא-סקאופ) אן אינסטרומענט, וועלכער בע־ווייזט די ריכטונג פון א שטורם־ווינד.
cyclopæ'dia *n.* (סאי-קלא-פיע'-די-א) אן ענציקלאפעדיע [א ווערק, וואס גיט

ערקלערונגען אין אלע צווייגען פון וויסענשאפט, קונסט און ליטעראטור].

cyclopæ'dic *a.* (סאי-קלא-פיע'-דיק) וואס איז שייך צו אן ענציקלאפעדיע; אזוי ווי אן ענציקלאפעדיע. ז. ***cyclopædia***

cyclopæ'dical *a.* (סאי-קלא-פיע'-די-קעל) ז. ***cyclopædic***

cyclope'an *a.* (סאי-קלא-פיע'-ען) וואס האט איין אויג אין מיטען קאפ, ווי געוויסע פיש; ריעזיג, גיגאנטיש, אונגעהויער גרויס, ווי די ציקלאפישע געביידען. ז. ***Cyclops***

cyclope'dia *n.* (סאי-קלא-פיע'-די-א) ז. ***cyclopædia***

cycloped'ic *a.* (סאי-קלא-פעד'-איק) ז. ***cyclopædic***

cycloped'ical *a.* (סאי-קלא-פעד'-אי-קעל) ז. ***cyclopædic***

cyclop'ic *a.* (סאי-קלאפ'-איק) ציקלאפיש, ריעזיג, ווי א ריעז; וואס איז שייך צו די ציקלאפען. ז. ***Cyclops***

Cy'clops *n.* (סאי'-קלאפס) איינער פון די לעגענדארע ריעזען, וועלכע — לויט די אלט-גריכישע לעגענדען — האבען געהאט איין גרויס קיילעכדיג אויג אין מיטען שטערן; איינער פון די לעגענדארע ריעזען, וועלכע האבען געבויט די ציקלאפישע געביידען [ווענד און פעסטונגען פון אונגעהויער גרויסע שטיינער, וועלכע זיינען אהן צעמענט ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע. חורבות פון אזעלכע געביידען געפינען זיך נאך היינט אין גריכענלאנד און קליין-אזיען].

cyclora'ma *n.* (סאי-קלא-רא'-מא) א פאנאראמע אויף די ווענט פון א הונדען צימער.

cy'clostome *n.* (סאי'-קלא-סטאום) א מין פיש מיט א רונדען דיקען מויל.

cyclos'tomous *a.* (סאי-קלאס'-טא-מאס) מיט א קיילעכדיגען מויל [ווענען געוויסע פיש].

cyg'net *n.* (סיג'-נעט) א יונגער שוואן [לעבעד].

cyl'inder *n.* (סיל'-אינ-דער) א צילינדער; א וואל; דער דאמפף-צילינדער; דער גאז-צילינדער.

cyl'inder-pow'der *n.* (סיל'-אינ-דער-פאו'-דער) צילינדער-שיספולווער [א פולווער, וואס ענטהאלט האלצקויהל, וועלכער איז איבערגעברענט געווארען אין צילינדרישע אייזען-רעטארטעס].

cyl'inder-press *n.* (סיל'-אינ-דער-פרעס) א דרוק-מאשין, וואו דאס דרוקען קומט פאר דורך א צילינדער, וואס דרעהט זיך איבער דעם שריפט-זאץ.

cylin'drical *a.* (סי-לינ'-דרי-קעל) צילינדריש, ווי א צילינדער.

cylin'drically *adv.* (סי-לינ'-דרי-קעל-אי) אין דער פארם פון א צילינדער.

cylin'drical vault (סי-לינ'-דרי-קעל וואהלט) צילינדער-וועלבונג [אין געביידען].

cylindric'ity *n.* (סיל-אינ-דריס'-אי-טי) דאס זיין צילינדריש; דאס אויסזעהן ווי א צילינדער.

cylin'driform *a.* (סי-לינ'-דרי-פארם) צילינדער-פערמיג, ווי א צילינדער.

cyl'indroid *n.* (סיל'-אינ-דראיד) א צילינדראאיד, א צילינדרישער קערפער, ביי וועלכען ביידע ענדען זיינען אבגעשניטענע שרעג [קאסע] און פאראלעל איינער צום אנדערען.

cy'ma *n.* (סאי'-מא) — אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז; אין באטאניק — די שירם-פערמיגע בליהונג פון א פלאנצע. ז. ***cyme***

cyma'tium *n.* (סאי-מיי'-שי-אם) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז.

cym'bal *n.* (סימ'-בעל) א צימבעל; קימבאלען, די מעשענע טעלער [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

Cymbals

cym'balist *n.* (סימ'-בעל-איסט) דער צימבאליסט [דער וואס שפיעלט אויף א צימבעל אדער מיט די מעשענע טעלערס אין ארקעסטער].

cym'biform *a.* (סימ'-בי-פארם) געבויט ווי א שיף.

cym'bling *n.* (סימ'-בלינג) א מין קירבעס.

cyme *n.* (סאים) די שירם-פערמיגע בליהונג פון א פלאנצע [ווען די זייטיגע בלומען-שטענגלעך וואקסען שנעלער און קרעפטיגער איידער דאס צענטראלע שטענגעל און אויף אזא אופן בילדען אויס די בלומען פון דער פלאנצע די פארם פון א שירם].

cym'lin *n.* (סימ'-לין) א מין קירבעס.

cy'moid *a.* (סאי'-מאיד) שירם-פערמיג. ז. ***cyme***

cy'mophane *n.* (סאי'-מא-פיין) דער כריזאבעריל [אזא טונקעל-געלבער מינעראל מיט א בלויליכען אבגלאנץ. געפינט זיך אין בראזיליען, אין ציילאן און אין די אוראלער בערג].

cymoph'anous *a.* (סאי-מאפ'-ע-נאס) וואס שפיעלט מיט פארבען, ווי דער שטיין כריזאבעריל.

cy'mose *a.* (סאי'-מאוס) וואס איז שייך צו שירם-פערמיגע בלומען; וואס האט שירם-פערמיגע בלומען. ז. ***cyne***

cy'mosely *adv.* (סאי'-מאוס-לי) אויף דעם שטייגער פון א שירם-פערמיגע בלום. ז. ***cyme***

cy'mous *a.* (סאי'-מאס) ז. ***cymose***

Cym'ri *n.* (קימ'-רי) ז. ***Cymry***

Cym'ric *n. and a.* (קימ'-ריק) וואס איז שייך צו קימרי אדער וואלים [וועלש], אן אבטיילונג פון דער קעלטישער ראסע אין בריטאניען; די וואלים-שפראך.

Cym'ry *n.* (קימ'-רי) די קימריער אדער וואליסער [די אבטיילונג פון דער קעלטישער ראסע וואס האט זיך בעזעצט אין בריטאניען].

cynan'che *n.* (סי-נענ'-קי) א האלז-קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער ענטצינדונג און געשווילעכטס פון די לופט-רעהרען.

cynan'thropy *n.* (סי-נענ'-טהרא-פי) א משוגעת, ביי וועלכער דעם מענשען דוכט זיך אב, אז ער איז א הונד און ער בילט ווי א הונד.

cynarctom'achy *n.* (סינ-ארק-טאמ'-ע-קי) דאס אויפרייצען א הונד אויף א בער; דער קאמפף פון א הונד מיט א בער.

Cyn'ic *n. and a.* (סינ'-איק) א ציניקער, איינער פון דער פילאזאפישער סעקטע אין אלט-גריכענלאנד, וועלכע האט געלערענט, אז דער העכסטער ציעל אין לעבען איז די טוגענד [מעשים-טובים], און די העכסטע טוגענד דריקט זיך אויס אין פעראכטונג צו אלע מעגליכע תאוות און תענוגים און אין פאלשטענדיגער פרייהייט פון אלע אנגענומענע רעגעלען און זיטען וואס הערשען אין דער געזעלשאפט; וואס בעלאנגט צו די ציניקער; ווי די ציניקער.

cyn'ic *n. and a.* (סינ'-איק) א ציניקער, איינער וואס לאכט אב פון אלץ וואס איז אלעמען טייער און הייליג; א מענש וואס פעראכטעט יעדע מאראל און זיטליכקייט; א נבול-פה'ניק; ציניש, אונפערשעמט, גראב; פון א הונד; ווי א הונד; וואס איז שייך צום הונד-שטערען [סיריאוס], וועלכער בעווייזט זיך אין די הייסעסטע טעג פון יאהר.

cyn'ical *a.* (סינ'-אי-קעל) ציניש, וואס לאכט אב פון יעדער זאך וואס איז אלעמען הייליג און טייער; פעראכטליך, סארקאסטיש.

cyn'ically *adv.* (סינ'-אי-קעל-אי) אויף א צינישען, אונפערשעמטען אדער סארקאסטישען שטייגער.

cyn'icalness *n.* (סינ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ציניש; דאס אבלאכען פון אלץ וואס איז מאראליש און זיטליך.

cyn'icism *n.* (סינ'-אי-סיזם) די לעהרען פון די ציניקער אין אלט-גריכענלאנד [ז. ***Cynic***]; דאס אבלאכען פון אלץ וואס אלעמען איז טייער און הייליג.

cy'nosure *n.* (סאי'-נא-שור) עפעס וואס ציהט צו די אויפמערקזאמקייט.

Cyn'thia *n.* (סינ'-טהי-א) די געטין דיאנא [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; די לבנה [פאעטישער אויסדרוק]; א מין שעהן קאלירט זומער-פויגעלע אדער שמעטערלינג.

Cy'on *n.* (סאי'-אן) א מיןווילדע הינד פון דרום-מזרח אזיען.

cy'pher *n. and v.* (סאי'-פער) ז. ***cipher***

Cypræ'a *n.* (סאי-פרי'-א) די פארצעלאן-מושלען, מויער-קעפ.

Cypræa

cy'press *n.* (סאי'-פרעס) דער ציפרעסען-בוים [אזא בוים וועלכער בלייבט א גאנץ יאהר גרין]; א סימבאל פון טרויער.

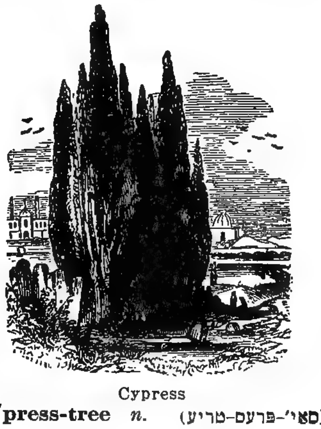

Cypress

cy'press-tree *n.* (סאי'-פרעס-טריע)

דער ציפרעסען־בוים [אזא בוים וועלכער בלייבט א גאנץ יאהר גרין].

cy'press-wood *n.* (סאי'-פרעס-הוואוד) ציפרעסען־האלץ.

Cyp'rian *a. and n.* (סיפ'-רי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל ציפערן; וואס איז שייך צו ווענוס [די געטין פון ליעבע, וואס איז געווען בעזאנדערס פערהייליגט אויף דעם אינזעל ציפערן]; אויסגעלאסען, פול מיט ניאוף; אן איינוואהנער פון אינזעל ציפערן; אן אויסגעלאסענע פרוי, א קורטיזאנקע.

cyp'rinoid *a. and n.* (סיפ'-רי-נאיד) אזוי ווי א קארפ; א קארפ [א מין פיש].

Cy'pris *n.* (סאי'-פרים) ציפרים אדער אפראדיטע [דער מין וואסער־חיה'לעך צו וועלכע עס געהערען די וואסער־פליי].

cy'prus wine (סאי'-פראס הוואין) וויין פון אינזעל ציפערן [יין קפריסין].

cyst *n.* (סיסט) א בלעזעל, אן אנגעשוואלענער פענכער פול מיט אייטער [מאטעריע, פלאגמא]; א גליסטע [א מין ווארים אין קערפער פון א מענשען אדער חיה]; אין באטאניק — א צעלע וואס ענטהאלט אין זיך אנדערע צעלען.

cys'ted *a.* (סיס'-טעד) איינגעשלאסען אין א הייטעל, אין א זעקעל.

cys'tic *a.* (סיס'-טיק) איינגעשלאסען אין א קליין זעקעלע; וואס האט א בלעזעל פול מיט אייטער [מאטעריע].

cys'tic cal'culi (סיס'-טיק קעל'-קיו-לאי) גאל־שטיינער.

cys'tis *n.* (סיס'-טים) ז. ***cyst***

cysti'tis *n.* (סיס-טאי'-טים) די ענטציגדונג פון פענכער.

cys'tocele *n.* (סיס'-טא-סיעל) א ברוך, א קילע, וואס האט זיך אויסגעבילדעט דורך דעם, וואס דער פענכער לאזט זיך ארונטער.

cys'totome *n.* (סיס'-טא-טאום) א כירורגישער אינסטרומענט אויפצושניידען א בלעזעל אדער אן אנגעשוואלענעם פענכער.

cystot'omy *n.* (סיס-טאט'-א-מי) דאס עפענען געשווירען כדי אויסצורייניגען די מאטעריע; אן אפעראציע אויף דעם אורין־פענכער.

cys'tous *a.* (סיס'-טאס) ז. ***cystic***

Cythere'an *a.* (סיטה-ע-רי'-ען) וואס געהערט צו ווענוס [געטין פון שעהנהייט]; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צום שטערען ווענוס.

Cyt'isus *n.* (סיט'-אי-סאס) א מין ראקיטען [אזעלכע ביימעלעך, וואס וואקסען ביי די ברעגעס פון מיטעללענדישען ים].

czar *n.* (זאר) דער צאר, דער רוסישער קייזער.

czar'evitch *n.* (זאר'-ע-וויטש) דער צארעוויטש [דער עלטסטער זוהן פון רוסישען צאר, דער יורש עצר].

czarev'na *n.* (זא-רעוו'-נא) די פרוי פון רוסישען צארעוויטש. ז. ***czarevitch***

czar'ewitch *n.* (זאר'-ע-הוויטש) ז. ***czarevitch***

czari'na *n.* (זא-רי'-נא) די צארינא, די רוסישע קייזערין.

czarin'ian *a.* (זא-רינ'-אי-ען) וואס איז שייך צום רוסישען צאר אדער צארינע.

czar'owitch *n.* (זאר'-א-הוויטש) ז. ***czarevitch***

Czech *n.* (טשעק) א טשעך, א בעהמער; די טשעכישע שפראך.

D

D, d (די) דער פיערטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

daal'der *n.* (דאל'-דער) א דאאלדער [אן אלטע האלענדישע זילבערנע מטבע].

dab *n., v. and a.* (דעב) קלאפען; א לייכטען קלאפ טהאן אדער לייכט א פאטש טהאן; לייכט בעריהרען; צושמירען; צוריבען; א שטאך טהאן מיט א שפיציגער אדער שארפער וואפע; פיקען; אויסבויערען לעכער [אין שטיין אדער ערד]; פערפלאנצען זוימען אין גריבעלעך אין דער ערד; צופרעסען; א שנעלער אדער אונערווארטעטער קלאפ; א לייכטער קלאפ אדער פאטש מיט דער האנד אדער מיט א ווייכער זאך; א לייכטע בעריהרונג; א פיק; א שטויס; א שמיער [מיט פארב]; א קליין ביסעל פון א ווייכען און פייכטען שטאף; א קינדערשער פארטוך אהן ארבעל; באלע [אזא פיש און איבערהויפט אלע מינים פלאכע פיש]; א פלאנדערקע, א בוט [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש]; א קענער; ערפאהרען, נעניט; פעהיג.

dab'ber *n.* (דעב'-ער) איינער אדער עפעס וואס צושמירט [צ. ב. א בערשטעל וואס צושמירט גלייך דעם טינט אויף די פלאטען פון א דרוק־מאשין]; איינער וואס שמירט [ווי ליים אויף א וואנד].

dab'bing *n.* (דעב'-אינג) דאס אויסקלאפען מיט א שארפע שפיציגע געצייג קליינע ניט טיעפע לעכעלעך אין א שטיין, נאכדעם ווי ער איז גלייכמעסיג ארומגעהאקט געווארען; א געוויסע מעטאדע פון פיש פאנגען.

dab'bing-machine' *n.* (דעב'-אינג-מע-שין') אזא מאשין צום גיסען גרויסע שריפט.

dab'ble *v.* (דעבל) 1. פאטשען אין וואסער; בעשפריצען; בעשמירען; מאכען פייכט, נאס; פליושקען זיך; שפיעלען זיך אין וואסער [שפריצענדיג]; 2. טהון עפעס אויף א לייכטען, אויבערפלעכליכען שטייגער; 3. אנריהרען אדער פרובען טהון פערשיעדענע זאכען; זיך ארייננמישען אין עפעס; זיך מיט עפעס פערנעהמען.

2. Although not an author, he nevertheless dabbles in literature.

dab'bler *n.* (דעב'-לער) איינער וואס פליושקעט זיך, שפיעלט זיך אין וואסער; איינער וואס טהוט עפעס אויף א לייכטען, אויבערפלעכליכען שטייגער; א דילעטאנט; א פארטאטש, א פושער.

dab'blingly *adv.* (דעב'-לינג-לי) אזוי וויא א דילעטאנט; אויף א פארטאטשנעם אופן.

dab'by *a.* (דעב'-אי) פייכט, ווייך, קלעפיג.

dab'chick *n.* (דעב'-טשיק) אזא וואסער־פויגעל; א טוקער [אזא חיה'לע]; א יונגע ערשט אויסגעבריהטע הינדעלע; אן אונערפאהרענער מענש; א יאלד.

dab'erlack *n.* (דעב'-ער-לעק) א פייכטער, שמוציגער פאס צייג אדער לעדער; די האר פון קאפ, ווען זיי הענגען אראב אין בעזונדערע לאקען.

daboy'a *n.* (דע-באי'-א) אזא גרויסע אינדישע גיפטיגע שלאנג.

dab'ster *n.* (דעב'-סטער) א קענער, א מייסטער [איינער וואס קען גוט זיין ארבייט]; א געשיקטער מענש.

dab'-wash *n.* (דעב'-הוואש) קליינע שטיקלעך וועש.

da capel'la (דא קע-פעל'-לא) א צייכען פאר א מוזיק־שטיק, אז עס זאל געשפיעלט ווערען אין דעם קירכליכען סטיל.

da ca'po (דא קא'-פאו) א צייכען ווידער אנצופאנגען פון אנפאנג [מוזיקאלישער אויסדרוק].

dace *n.* (דיים) א פלאטקע [אזא קליינער פיש].

dachs'hund *n.* (דאקס'-הונט) דאכסהונד [אזא הונד מיט א לאנגען קערפער און קורצע פים].

dack'er *n. and v.* (דעק'-ער) געהן נאכלעסיג אדער אבגעלאזען; ארבייטען שפעטער ווי די געוועהנליכע צייט; זוכען, פארשען נאך גע'גנב'עטע אדער געשמוגעלטע זאכען; מאכען אן אונטערזוכונג אין א הויז; א דיספוט, א שטרייט, א קאמפף.

dacoit' *n.* (דע-קאיט') א מיטגליעד פון א רויבער־באנדע אין אינדיען.

dac'tyl *n.* (דעק'-טיל) אזא אלטע לענגען־מאס; די בריים פון גראבען פינגער [אלס מאס]; אין דיכטונג — א דאקטיל, א פערזען־פוס פון דריי זילבען וואס די ערשטע איז לאנג און די צווייטע און דריטע זיינען קורץ; א פינגער.

dac'tyle *n.* (דעק'-טיל) ז. ***dactyl***

dactyl'ic *n. and a.* (דעק-טיל'-איק) דאקטיליש, וואס איז שייך צו א פערזען־פוס וואס בעשטעהט פון דריי זילבען, די ערשטע א לאנגע און די אנדערע צוויי קורצע; א פערז וואס ענטהאלט הויפטזעכליך א דריי־זילבען־פוס פון וועלכע די ערשטע זילבע איז א לאנגע און די אנדערע צוויי קורצע.

dactyl'ioglyph *n.* (דעק-טיל'-אי-א-גליף) א גראווירער פון פינגערלעך אדער פון עדעלשטיינער; דער נאמען פון דעם גראווירער אין א פינגערעל אדער אין אן עדעלשטיין.

dactylioglyph'ic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון גראווירען פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactyliog'lyphist *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-לי-פיסט) א גראווירער פון פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactyliog'lyphy *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-לי-פי) די קונסט פון גראווירען פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactylioglyp'tic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גליפ'-טיק) ז. ***dactylioglyphic***

dactyliog'rapher *n.* (דעק-טיל-אי-אַג'-רע-פער) איינער וואָס בעשרייבט די קונסט פון גראַווירען פינגערלעך און עדעל־שטיינער.

dactyliograph'ic *a.* (דעק-טיל-אי-אָ-גרעפ'-איק) וואָס איז שייך צו דער בע־שרייבונג וועגען דער קונסט פון גראַווירען פינגערלעך און עדעלשטיינער.

dactyliog'raphy *n.* (דעק-טיל-אי-אַג'-רע-פי) די קונסט צו גראַווירען פינגער־לעך און עדעלשטיינער.

dactyliol'ogy *n.* (דעק-טיל-אי-אַל'-אָ-דזשי) ז. *dactyliography*

dactyl'iomancy *n.* (דעק-טיל'-אי-אָ-מען-סי) דאָס כשוף מאַכען מיט אַ פינ־גערל.

dactyl'ion *n.* (דעק-טיל'-אי-אָן) אַ צו־נויפקלעפּונג אָדער צונויפוואַקסונג פון צוויי פינגער.

dactyli'tis *n.* (דעק-טי-לאַי'-טיס) ענט־צינדונג פון אַ פינגער.

dactylol'ogy *n.* (דעק-טי-לאַל'-אָ-דזשי) די קונסט צו ריידען מיט די פינגער ווי די טויב־שטומע; פינגערשפּראַך.

dactylon'omy *n.* (דעק-טי-לאַנ'-אָ-מי) דאָס רעכענען אויף די פינגער.

dad *n.* (דעד) [קינדער־שפּראַך] טאַטע, פּאַפּאַ.

dad'die *n.* (דעד'-אי) ז. *dad*

dad'dle *v.* (דעדל) גיין וואַקלענדיג ויך [ווי אַ קינד אָדער אַן אַלטער מאַן].

dad'dock *n.* (דעד'-אַק) דאָס אינוועניגע פון אַ פערפוילטען בוים.

dad'dy *n.* (דעד'-אי) ז. *dad*

dad'dy-long'-legs *n.* (דעד'-אי-לאָהנג'-לעגז) אַזאַ שפּין מיט גאַנץ לאַנגע און די־נע פיסלעך; אַ הויבער, דאַרער מענש.

dade *v.* (דייד) גיין לאַנגזאַם און וואַק־לענדיג זיך ווי אַ קינד.

da'do *n.* and *v.* (דיי'-דאָו) דער טייל פון אַ פּעדעסטאַל צווישען דעם פונ־דאַמענט און קאַרניז; דער ראַנד פון אַ צימער־וואַנד וואָס איז אונטען בעשלאָגען מיט אַ ברעט; אויסהוילען ווי אַ רינג.

dæ'dal *a.* (די'-דעל) קינסטליך; גע־שיקט; ניט אויפריכטיג; כיטרע.

dæda'lian *a.* (די-דיי'-לי-ען) ז. *dædal*

daf'fadilly *n.* (דעפ'-ע-דיל-אי) די געלבע נאַרציס־בלום.

daf'fadowndilly *n.* (דעפ'-ע-דאַונ-דיל-אי) ז. *daffadilly*

daf'fodil *n.* (דעפ'-אָ-דיל) די געלבע נאַרציס בלום.

daf'fodilly *n.* (דעפ'-אָ-דיל-אי) ז. *daffodil*

daf'fy *n.* and *a.* (דעפ'-אי) די געלבע נאַרציס בלום; תמ'עוואַטע, צוקראַכטע, לעמעשקעוואַטע.

Daf'ila *n.* (דעפ'-אי-לאַ) אַזאַ מין ענט־לעך [קאַטשקעס].

daft *a.* (דעפט) דום, נאַריש, אידיאָטיש; משוגע; צולאָזען, ווילד.

daft'ly *adv.* (דעפט'-לי) אויף אַ דומען, נאַרישען אופן; משוגע'נערהייט.

dag *n.* and *v.* (דעג) אַ שפּריי רעגען; אַ געדיכטער נעבעל [טומאַן]; אַ גרוי־סער פּאַרצייטיגער פּיסטאָלעט; בעשפּריי־צען מיט וואַסער; לאַנגזאַם רינען.

dag'ger *n.* and *v.* (דעג'-ער) אַזאַ קור־צער שווערד; אַ קינזשאַל; דער צייכען [†] אין דרוק; אַ געוויסע מאַטען־פלי־געלע; דער שווערד־גראַז [אַזאַ פלאַנצע]; שטעכען מיט אַ קינזשאַל.

dag'ger of lath (דעג'-ער אָוו לעטה) אַ הילצערנע שווערד; אַ שוואַכע אַטאַקע.

dag'gett *n.* (דעג'-עט) דעגעט, דזשע־געכץ, דיאַגאָט.

dag'gle *v.* (דעגל) בעשפּריצען מיט בלאָטע, נאַס מאַכען; בעשמוצען; אַרומ־לויפען אָדער אַרומשפּרינגען ווי אַ קינד.

dag'gletail *n.* and *a.* (דעגל'-טייל) אַ שלומפּער; פערשלומפּערט.

dag'gly *a.* (דעג'-לי) נאַס.

dag'-lock *n.* (דעג'-לאַק) קאָלטענעוואַ־טע וואָל פון אַ שעפּס, וואָס קומט פון פערנעצען.

da'go *n.* (דיי'-גאָו) אַ טונקעל־הויטיגער פרעמדער, ספּעציעל אַן איטאַליענער, אַ שפּאַניער אָדער אַ פּאָרטוגעזער.

dag'oba *n.* (דעג'-אָ-באַ) אַ רונדע הויכע בודיסטישע געביידע וואָס ענטהאַלט רע־ליגיעזע אַנטיקען.

Da'gon *n.* (דיי'-גאָן) דער גאָט דגון פון די פלשתים.

Dagon

dague *n.* (דייג) אַ הירשען־האָרן אַהן צווייגען.

daguer'rean *a.* (דאַ-גער'-אי-ען) וואָס אָנז שייך צו די ערשטע מעטאָדע פון פאָטאָגראַפישער קונסט, וועלכע איז ער־פונדען געוואָרען פון דאַגער.

daguerre'otype *n.*, *v.* and *a.* (דע-גער'-אָ-טאַיפּ) די פאָטאָגראַפישע מעטאָ־דע לויט דעם ערשטען ערפינדער דאַגער [אין יאָהר 1839]; אַ בילד געמאַכט לויט דער פאָטאָגראַפישער מעטאָדע פון דאַגער; פאָטאָגראַפירען לויט דער מעטאָדע פון דאַגער; וואָס איז שייך צו דאַגער'ס פאָ־טאָגראַפיע.

Dah'lia *n.* (דאַ'-ליאַ) אַ מין פלאַנצען וועלכע וואַקסען אין מעקסיקאָ און צענ־טראַל אַמעריקאַ.

Dahlia

dah'lia *n.* (דאַ'-ליאַ) אַזאַ וויאָלעטער פאַרב־שטאָף; אַזאַ פלאַנצע וואָס וואַקסט אין מעקסיקאָ און צענטראַל־אַמעריקאַ.

dahoon' *n.* (דע-הוהן') אַ קליין בוימעל אין זיד אַמעריקאַ, וואָס איז בעשטענדיג גריון און האָט אַ ווייכע, ווייסען האָלץ.

dai'dle *v.* (דיידל) זיך לאַנגזאַם בעווע־גען; בעשפּריצען מיט בלאָטע, בעשמו־צען.

dai'ker *v.* (דיי'-קער) איינאָרדנען מיט אַ סדר; גיהן נאָכלעסיג אָדער אָבגעלאָזען; אַרבייטען שפּעטער ווי די געוועהנליכע צייט; זוכען, פערשען נאָך נע'נגב'עטע אָדער געשמועגלטע זאַכען; מאַכען אַן אונ־טערזוכונג אין אַ הויז.

dai'lies *n.* (דיי'-ליז) טעגליכע צייטונ־גען.

dai'ly *n.*, *a.* and *adv.* (דיי'-לי) טעג־ליך; יעדען טאָג; אַ טעגליכע צייטונג.

dai'ly life (דיי'-לי לאַיף) דאָס טאָג־טעגליכע לעבען, דאָס וואָכעדיגע לעבען.

dai'ly occur'rence (דיי'-לי אָ-קור'-ענס) אַלטעגליך; אַלטעגליכע פּאַסירונג.

dai'ly pay (דיי'-לי פּיי) טאָג־שכירות.

dai'ly sales (דיי'-לי סיילז) די לייזונג פאַר'ן טאָג [ביי סוחרים].

dai'ly task (דיי'-לי טעסק) די טאָג־אויפגאַבע; די טעגליכע אַרבייט.

dai'mio *n.* (דאַי'-מיאָו) אַ יאַפּאַנעזי־ער בּאַראָן פון די אַלטע פעאָדאַלע פּא־...

dain'ties *n.* (דיינ'-טיז) די ...אַקע, ...טע זאַכען.

dain'tily *adv.* (דיינ'-טי-לי) ...עהן, עלע־גאַנט; מיט אַ געשמאַקען טעם; מיט גע־שמאַק; דעליקאַט; מיט צערעמאָניעס.

He is dressed daintily.

dain'tiness *n.* (דיינ'-טי-נעס) דאָס זיין געשמאַק; דאָס זיין עלעגאַנט; דאָס זיין נעט אָדער דעליקאַט; דאָס זיין געשמאַק־פול.

dain'ty *a.* (דיינ'-טי) געשמאַק, געשמאַק־פול; פיין, דעליקאַט; נאַשעריש; ווייך, נעט, שעהן.

dain'ty bits (דיינ'-טי ביטס) נאַשע־רייען.

dain'ty-mouthed *a.* (דיינ'-טי-מאַוטהט) וואָס איז אַ נאַשער.

dairt *n.* (דיירט) אַ יעהריגעס קאַלב.

dai'ry *n.* (דיי'-רי) אַ מילך־קראָם; אַ מילך־קאַמער; אַ מילך־ווירטשאַפט [אין אַ פערמע]; אַ פערמע וואָס בעשעפטיגט זיך מיט מילך־פּראָדוקציאָן.

dai'ry-coun'tries *n.* (דיי'-רי-קאַנ'-טריז) לענדער מיט מילך־ווירטשאַפט אַלס דעם הויפּט צווייג פון פּראָדוקציאָן.

dai'ry-farm *n.* (דיי'-רי-פאַרם) אַ פער־מע וואָס בעשעפטיגט זיך הויפּטזעכליך מיט מילך־פּראָדוקציאָן.

dai'rying *n.* (דיי'-רי-אינג) די בע־שעפטיגונג פון אַ מילך־מאַן אָדער מילך־פערמער.

dai'ryist *n.* (דיי'-רי-איסט) דער בעל־הבית פון אַ מילך־פערמע אָדער פון אַ מילך־קראָם.

dai'rymaid *n.* (דיי'-רי-מייד) אַ מיי־דעל וואָס איז בעשעפטיגט אין אַ מילך־פערמע.

dai'ryman *n.* (דיי'-רי-מען) אַ מילך־מאַן, אַ מילך־ווירטה.

da'is *n.* (דיי'-איס) אַ פּלאַטפאָרמע אין דעם ענד פון אַ זאַאַל אַלס אַ פּלאַץ פאַר וויכטיגע געסט [אַפט אַ פּלאַטפאָרמע מיט אַ באַלדאַכין]; אַן עסטראַדע; אַ באַלדאַ־כין [חופּה].

dai'sied *a.* (דיי'-זיד) פול מיט גענ־זענבלימעלעך [מאַרגאַריטקעס].

dai'sy *n.* and *a.* (דיי'-זי) אַ גענזענבלימעל [אַ מאַר־גאַריטקע]; עפּוואָס שעהנעס אָדער בעצויבערנדעס; שעהן, פּרעכטיג, בעצויבערנד.

Daisy

dai'sy-cut'ter *n.* (דיי'-זי-קאַט'-ער) אַ פערד, וואָס הויבט ניט הויך די פיס ביים לויפען.

da'ker-hen *n.* (דיי'-קער-העהן) דער וואַכטעל־קעניג [אַזאַ פויגעל].

dakoit' *n.* (דע-קויט') ז. *dacoit*

dalai'-la'ma *n.* (דע-לאי'-לא'-מא) דער דאלאי-לאמא [דער גרעסטער בודיסטישער גייסטליכער אין טיבעט, וועלכער בעזיצט אויף א קעניגליכע מאכט].

dale *n.* (דייל) א טהאל; אן עמער.

dale'-land *n.* (דייל'-לענד) א נידריגע געגענד; א טהאל-געגענד.

dales'man *n.* (דיילז'-מען) אן איינוואהנער פון א טהאל [הויפטזעכליך ווערען מיט דעם נאמען אנגערופען די איינוואהנער פון די טהאלען אין די גרענעץ-געגענדען פון ענגלאנד און שאטלאנד].

dalle *n.* (דעל) א שטיין, א שטיק מארמאר, א שטיק פערטעריקענטע ליים א. ד. ג., א ציעגעל [הויפטזעכליך אזא שטיין אדער ציעגעל, אויף וועלכע עס זיינען אויסגעקריצט פערשיעדענע פיגורען].

dal'liance *n.* (דעל'-אי-ענס) שטיפעריי; דאס פוסט-און-פאסטוועז; דאס אבלעגען; דאס זאמען זיך; צערטליכקייטען צווישען א מאן און פרוי; דאס שפיעלען זיך; לוסטיגקייט; ספארט.

dal'lier *n.* (דעל'-אי-ער) א שטיפער; א לוסטיגער פוסט-און-פאסניק.

dal'lop *n.* (דעל'-אפ) א בינטעל גראז, תבואה א. ד. ג.; א שטיקעל פלאץ בעוואקסען מיט גראז, תבואה א. ד. ג.; א שטיקעל נים צוזאקערט פלאץ אויף א פערוואקסענעם מיט תבואה פעלד.

dal'ly *v.* (דעל'-אי) פטר'ן צייט; שפיעלען זיך, שטיפען; צערטלען זיך; פראנטעווען; אבלעגען; זיך זאמען.

dal'lyingly *adv.* (דעל'-אי-אינג-לי) אויף א שטיפערישען, לוסטיגען אופן; פוסט-און-פאס.

dalmat'ic *n.* (דעל-מעט'-איק) די דאלמאטיקע [אזא מאנטעל מיט ברייטע ארבעל, וואס קאטוילישע גלחים טראגען ביי רעליגיעזע צערעמאניעס].

dal se'gno (דעל סיי'-ניא) אן אנצייכנונג אין מוזיק, זיך אומצוקעהרען צוריק צו א געוויסען צייכען און פון דארט נאך אמאל צו שפיעלען ביז צו ענדע אדער ביז צו א שטעלע בעצייכענט מיט'ן ווארט *"fine"*

dal'tonism *n.* (דאהל'-טאנ-איזם) דאלטאניזם, פארבען-בלינדקייט [דאס ניט קענען אונטערשיידען פארבען].

dam *n. and v.* (דעם) פערהאלטען אדער העכער מאכען דאס וואסער אין א טייך מיט דער הילף פון א דאמבע; איינצאמען, איינהאלטען, שטערען; א דאמבע, א גרעבליע; א וואנד אדער אן עהנליכער מיטעל [הויפטזעכליך אין מינען] אבצוהאלטען דאס אריינדרינגען פון וואסער, לופט אדער גאזען; דאס אנזאמלען וואסער; א גומי, וואס מען לעגט דערמיט ארום א צאהן, ווען מען דארף איהם פלאמבירען, כדי עס זאל אין איהם ניט אריינקומען קיין שפייעכץ; א מוטער-חיה [אויף א מוטער ביי מענשען — אין פערעכטליכען זין].

dam'age *n. and v.* (דעמ'-עדזש) א שאדען; א היזק; א בעשעדיגונג; אנטהאן שאדען; שעדיגען; בעשעדיגען; אנמאכען היזק; געשעדיגט אדער בעשעדיגט ווערען.

dam'ageable *a.* (דעמ'-עדזש-עבל) וואס ווערט לייכט פערדארבען, וואס קען לייכט בעשעדיגט ווערען.

dam'age by sea (דעמ'-עדזש באי סיע) א בעשעדיגונג פון א שיף אדער סחורה אויף'ן ים.

dam'age feas'ant (דעמ'-עדזש פעזן'-ענט) דער שאדען, וואס ווערט געמאכט, בעזונדערס פון בהמות, אויף פרעמדער ערד אין פרעמדען רשות.

dam'ages *n.* (דעמ'-עדזש-ען) דער ווערטה אין געלד פון א שאדען אדער בעשעדיגונג; די בעלוינונג פאר א שאדען אדער בעשעדיגונג.

dam'an *n.* (דעמ'-ען) אזא קראליק-עהנליכע חיה [שפן].

Daman

dam'ar *n.* (דעמ'-ער) ז. *dammar*

dam'ar-res'in *n.* (דעמ'-ער-רעז'-אין) ז. *dammar*

Dam'ascene *n. and a.* (דעמ'-ע-סין) וואס איז שייך צו דמשק און איהרע פראדוקטען; אן איינוואהנער פון דמשק.

dam'ascene *v. and a.* (דעמ'-ע-סין) בעפוצען מעטאל מיט פיגורען; אויסוועבען פיגורען אדער בלומען אין שטאף; וואס איז שייך צו אזא בעפוצונג מיט פיגורען אדער בלומען.

dam'ascening *n.* (דעמ'-ע-סי-נינג) ז. *damaskeening*

Damas'cus *n.* (דע-מעס'-קאס) די שטאדט דמשק [די הויפט שטאדט פון סיריען].

damas'cus *n.* (דע-מעס'-קאס) שטאהל אדער אייזען פון העכערען סארט. ז. *damask steel*

damas'cus blade (דע-מעס'-קאס בלייד) א קלינג פון א שווערד געמאכט אין דמשק אדער וואס איז עהנליך צו אזא קלינג, דאס הייסט, וואס איז געמאכט פון גוטען שטאהל און איז בעציערט מיט פיגורען פון אנדערע מעטאלען.

dam'ask *n., v. and a.* (דעמ'-עסק) דאמאסק [אזא טייערער זיידען-שטאף געוועבט אין פיגורען פון פערשיעדענע קאלירען]; א ראזע קאליר [דער קאליר פון א דמשק-רויז, פון א מאנאטס-רויז]; וואס האט דעם קאליר פון א מאנאטס-רויז, פון ראזעווען קאליר; וואס קומט פון דמשק אדער איז עהנליך צו די פראדוקטען פון דמשק; בעציערען [מעהרסטענטייל מעטאלען] מיט פיגורען; בעציערען.

dam'ask cheek (דעמ'-עסק טשיעק) דאס רויזען-בעקעל.

dam'asked *a.* (דעמ'-עסקט) בעציערט מיט פיגורען.

damaskeen' *v.* (דעמ-עס-קיען') בעפוצען מעטאל מיט פיגורען; אויסוועבען פיגורען אדער בלומען אין שטאף.

damaskee'ning *n.* (דעמ-עס-קיע'-נינג) דאס בעציערען מעטאל מיט פיגורען.

dam'asking *n.* (דעמ'-עס-קינג) ז. *damaskeening*

dam'ask lin'en (דעמ'-עסק לינ'-ען) לייוונט געמאכט אין דמשק.

dam'ask plum (דעמ'-עסק פלאם) די דאמאסק-פלוים [א קליינע, אוואלע פרוכט מיט א פורפור הייטעל].

dam'ask rose (דעמ'-עסק ראוז) די מאנאטס-רויז.

dam'ask steel (דעמ'-עסק סטיעל) א היכער זארט שטאהל מיט וועלכען דמשק איז געווען בעריהמט. ז. *damascus blade*

dam'ask-wea'ver *n.* (דעמ'-עסק-וויע'-ווער) דער וועבער פון דאמאסק-זייד.

dam'assin *n.* (דעמ'-ע-סין) דער דאמאסק-שטאף מיט איינגעוועבטע גאלד אדער זילבער-בלומען.

dam'board *n.* (דעמ'-באורד) א ברעט, אויף וועלכער מען שפיעלט דאמקעס.

dam'brod *n.* (דעמ'-בראד) ז. *damboard*

dame *n.* (דיים) דאמע [א פרוי פון העכערען שטאנד אדער בילדונג]; א פערהייראטע פרוי, אן עלטערע פרוי; די פערוואלטעריז פון אן עלעמענטאר-שול אין ענגלאנד; די בעל'הבית'טע פון א פאנסיאן.

dame'-school *n.* (דיים-סקוהל) אן אנפאנגס-שול מיט א פרוי אלס לעהרעריז.

dame's'-vi'olet *n.* (דיימז'-וואי'-א-לעט) די נאכט-בלום.

dame'-wort *n.* (דיים-הוואירט) דאס נאכט-פייילכען [אזא בלום].

dam in (דעם אין) פערהאלטען דאס וואסער מיט א דאמבע.

dam'mar *n.* (דעמ'-ער) דאס פעך פון דעם דאמארא-פיכטענבוים.

dam'mar-gum *n.* (דעמ'-ער-גאם) ז. *dammar*

dam'maric *a.* (דעמ'-ע-ריק) וואס איז שייך צו דעם פעך פון דעם דאמארא-פיכטענבוים.

dam'marin *n.* (דעמ'-ע-רין) ז. *dammar*

dam'mar-res'in *n.* (דעמ'-ער-רעז'-אין) ז. *dammar*

dam'me *int.* (דעמ'-ע) זאל איך זיין פערדאמט! זאל מיך נעהמען דער רוח!

damn *v.* (דעם) פערדאמען, מחרים זיין, פערפלוכען; פעראורטיילען אויף אייביגע יסורים אין גיהנום; פעראורטיילען.

damnabil'ity *n.* (דעם-נע-ביל'-אי-טי) דאס פערדאמט ווערען; דאס פערדאמט ווערען צו אייביגע יסורים אין גיהנום.

dam'nable *a.* (דעמ'-נעבל) וואס פערדיענט פערדאמט צו ווערען; שענדליך, מיאוס, פערהאסט; אבשייליך.

dam'nableness *n.* (דעמ'-נעבל-נעס) דאס זיין ווערטה פערדאמט צו ווערען; דאס זיין ווערטה פערדאמט צו ווערען אויף אייביגע יסורים אין ניהנום.

dam'nably *adv.* (דעמ'-נעב-לי) צום פערדאמען; שענדליך, מיאוס.

damna'tion *n.* (דעם-ניי'-שאן) פערדאמונג; פערדאמונג צו אייביגע יסורים אין גיהנום; פעראורטיילונג.

dam'natory *a.* (דעמ'-נע-טא-רי) פערדאמענד.

damned *a.* (דעמד) פעראורטיילט; פערדאמט; פערהאסט, אבשייליך; שענדליך, מיאוס.

damnif'ic *a.* (דעם-ניפ'-איק) שעדליך.

damnif'icable *a.* (דעם-ניפ'-אי-קעבל) ז. *damnific*

damnifica'tion *n.* (דעם-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערארזאכען שאדען; דאס שעדיגען.

dam'nify *v.* (דעמ'-ני-פאי) שעדיגען, טהאן שאדען.

dam'ning *a.* (דעמ'-נינג) פערדאמענדיג; פעראורטיילענדיג; בעשולדיגענדיג.

dam'ningness *n.* (דעמ'-נינג-נעס) די גייגונג צו פערדאמען אדער צו פעראורטיילען.

damn it ! (דעם איט) צום שווארץ יאהר דערמיט! צום טייוועל!

dam'num *n.* (דעמ'-נאם) שאדען.

dam off (דעם אף) עפענען די דאמבע ארויסצולאזען דאס וואסער.

dam out (דעם אוט) פערמאכען די דאמבע.

damp *n., a. and v.* (דעמפ) פייכט־קייט; א גיפטיגע אויסדאמפפונג אדער גיפטיגער גאז אין א שאכט [מינע]; נע־דריקטע שטימונג; געפאלענער מוטה; אב־העגטינקייט; פייכט, קלעפיג; מאכען פייכט; בענעצען; אבשוואכען, איינהאל־טען, האמעווען; אונטערדריקען; ענטמו־טיגען; אבהענטיג מאכען, אראבשלאגען פון מוטה.

dam'pen *v.* (דעמ'פן) 1. פייכט מאכען; בענעצען; פייכט ווערען; 2. אראבשלא־גען פון מוטה; זיין אראבגעפאלען ביי זיך.

2. Defeats in many battles **dampened** the spirit of the soldiers.

dampe'ner *n.* (דעמפ'-נער) עפעס וואס בענעצט; עפעס וואס האלט איין.

dam'per *n.* (דעמ'-פער) עטוואס וואס לעשט אויס אדער פערשטיקט; עטוואס וואס שוואכט אב; עטוואס וואס האלט איין; א יושקע אדער א שיבער פון א קוימען אין אן אויווען; איינער אדער עפעס וואס מאכט אבהענטיג אדער שלאגט אראב פון מוטה.

dam'per-ped'al *n.* (דעמ'-פער-פעד'-על) דער פעדאל פון א פיאנא [קלאוויר] מיט וועלכען מען מאכט פריי די סטרו־נעס, אז זיי זאלען קענען וויברירען אהן א הינדערניס און דער טאן זאל לענגער אנהאלטען.

dam'ping *n.* (דעמ'-פינג) דאס איינ־האלטען, דאס אבשוואכען, דאס איינהא־מעווען, דאס אבשטעלען [ווי די שווינ־גונגען פון א מאגנעט־נאדעל].

dam'pish *a.* (דעמ'-פיש) פייכטליך.

dam'pishness *n.* (דעמ'-פיש-נעס) פייכטליכקייט.

damp'ly *adv.* (דעמפ'-לי) מיט פייכט־קייט; אויף א פייכטען אופן.

damp'ness *n.* (דעמפ'-נעס) פייכטקייט.

damp'-proof *a.* (דעמפ'-פרוהף) וואס לאזט ניט דורך קיין פייכטקייט.

dam'py *a.* (דעמ'-פי) פייכט; דושנע, שטיקעדיג; דערשלאגען; טרויריג, פער־אומערט.

dam'sel *n.* (דעמ'-זעל) א פרייליין.

dam'son *n.* (דעמ'זן) די דאמאסקער פלוים [א קליינע שווארצע פלוים].

dam up (דעם אפ) ז. *dam in*

dan *n.* (דען) א קליין קעסטעל אין וועל־כען עס ווערען געטראגען קויהלען אין א קויהלען־גרוב.

dance *n. and v.* (דענס) טאנצען, שפרינ־גען; א טאנץ; א טאנץ־אבענד; א באל.

dan'ceable *a.* (דענ'-סעבל) 1. צום טאנ־צען; 2. טאנצענדיג מיט חשק.

1. The orchestra played a piece of **danceable** music.

dance atten'dance (דענס ע-טענ'-דענס) טאנצען [ארום אימעצען], אונ־טערלעקען זיך.

All the young men were **dancing attendance** on her.

dance'-hall *n.* (דענס'-האהל) א טאנץ־זאאל.

dance'-mu'sic *n.* (דענס'-מיו'-זיק) טאנץ־מוזיק [מוזיק וועלכע איז פערפאסט פאר טענץ].

dan'cer *n.* (דענ'-סער) א טענצער.

dan'ceress *n.* (דענ'-סער-עס) א טענ־צערקע.

dan'cer on the rope (דענ'-סער אן טהי ראופ) א שטריק־טענצערקע.

dance to one's pipe (דענס טו הוואנז פאיפ) טאנצען נאך יענעמס דוד־קע [פייפעל], לאזען זיך פון אימעצען פיהרען פאר דער נאז.

dan'cing *n. and a.* (דענ'-סינג) דאס טאנצען; טאנצענדיג.

dan'cing-ma'nia *n.* (דענ'-סינג'-מיי'-ני-א) טאנץ־מאניע [אן איבערטריבענע לוסט צום טאנצען].

dan'cing-mas'ter *n.* (דענ'-סינג-מעס'-טער) א טאנץ־לעהרער.

dan'cing-room *n.* (דענ'-סינג-רוהם) א טאנץ־זאאל.

dan'cing-school *n.* (דענ'-סינג-סקוהל) א טאנץ־שול.

dan'delion *n.* (דענ'-די-לאי-אן) די פו־טער־בלום [אזא געלבע בלום וואס וואקסט אויף א לאנגען פוסטען שטענגעלע].

dan'der *n. and v.* (דענ'-דער) קאפ־שו־פען; כעס, צארן; ארומוואנדערען אהן ציעל; רעדען אהן א צוזאמענהאנג.

dan'dering *a.* (דענ'-דער-אינג) ארום־וואנדערענדיג אהן א ציעל; רעדענדיג אהן א צוזאמענהאנג.

dan'diacal *a.* (דענ'-די-ע-קעל) וואס איז שייך צו א פוסטען פראנט; פראנטיש.

dan'dified *a.* (דענ'-די-פאיד) פראנטיש אנגעטהאן, פראנטעוואטע.

dan'difiedly *adv.* (דענ'-די-פאי-עד-לי) מעשה פראנט.

dan'dify *v.* (דענ'-די-פאי) אנטהאן אי־מעצען פראנטיש, מאכען פאר א פראנט.

dan'dily *adv.* (דענ'-די-לי) אויף א פראנטישען אופן; מעשה פראנט.

dan'diprat *n.* (דענ'-די-פרעט) א קאר־ליק, א קליין מענשעל.

dan'dle *v.* (דענ'דל) וויעגען אין די ארעמס אדער אויף די קניע; האצקען.

dan'dler *n.* (דענ'-דלער) דער וואס שפיעלט זיך מיט קינדער; א ליעבהאבער פון קינדער.

dan'druff *n.* (דענ'-דראף) קאפ־שופען [אזעלכע קליינע ווייסליכע שופען, וואס שיילען זיך אב פון דער הויט פון קאפ].

dan'druff-comb *n.* (דענ'-דראף-קאום) א גערדיכט קעמעל [אויסצוקעמען קאפ־שופען].

dan'dy *n. and a.* (דענ'-די) א פראנט; וואס איז שייך צו א פראנט; עהנליך צו א פראנט; נעט, פיין; לוסטיג.

dan'dy-brush *n.* (דענ'-די-בראש) א הארטע פיש־ביינערנע בערשטעל.

dan'dyish *a.* (דענ'-די-איש) פראנטיש.

dan'dyism *n.* (דענ'-די-איזם) פראנטיש־קייט, פראנטישע גענג, פראנטישע מא־ניערען.

dan'dyize *v.* (דענ'-די-איז) מאכען פאר א פראנט; זיך פיהרען ווי א פראנט.

dan'dyling *n.* (דענ'-די-לינג) א פראנ־טעל.

dan'dy-note *n.* (דענ'-די-נאוט) א דא־קומענט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון די צאל־בעאמטע אין ענגלאנד ווענען ארויס־געבען אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורה פון א צאל־הויז [טאמאזשנע].

dan'dyprat *n.* (דענ'-די-פרעט) ז. *dandiprat*

dan'dy-roll'er *n.* (דענ'-די-ראול'-ער) אזא צילינדער־ראלע אין א פאפיער־מא־שין, דורך וועלכע עס געהט דורך די נא־סע פאפיער־מאסע כדי ארויסצופרעסען פון איהר דאס וואסער.

Dane *n.* (דיין) א דענעמארקער [איינער וואס שטאמט פון'ם לאנד דענעמארק].

danes'blood *n.* (דיינז'-בלאד) אזא פלאנצע ווענען וועלכע די לעגענדע דער־צעהלט, אז זי האט ארויסגעשפראצט פון דעם בלוט פון די געפאלענע דענען [דע־נעמארקער] אין מלחמה.

dane'weed *n.* (דיינ'-הוויעד) ז. *danewort*

dane'wort *n.* (דיינ'-הוואירט) דער צווערגהאלונדער [אזא פלאנצע].

dan'ger *n.* (דיינ'-דזשער) א געפאהר.

dan'ger ahead' (דיינ'-דזשער ע-העד') א געפאהר שטעהט פאר.

dan'gerful *a.* (דיינ'-דזשער-פול) גע־פעהרליך.

dan'gerfully *adv.* (דיינ'-דזשער-פול-אי) אויף א געפעהרליכען אופן.

dan'gerless *a.* (דיינ'-דזשער-לעס) אהן געפאהר.

dan'ger-light *n.* (דיינ'-דזשער-לאיט) א פייער־סיגנאל [א רויטע ליכט] צו ווארנען פאר א געפאהר.

dan'gerous *a.* (דיינ'-דזשער-אס) גע־פעהרליך.

dan'gerous cus'tomer (דיינ'-דזשער-אס קאס'-טאמ-ער) א געפעהרליכער יונג.

dan'gerously *adv.* (דיינ'-דזשער-אס-לי) מיט געפאהר; געפעהרליך.

dan'gerousness *n.* (דיינ'-דזשער-אס-עס) געפאהר; געפעהרליך.

dan'ger-sig'nal *n.* (דיינ'-דזשער-סיג'-נעל) א סיגנאל צו ווארנען פאר א גע־פאהר.

dan'gle *v.* (דענגל) 1. הייגגען; באמבלען זיך; 2. טאנצען ארום א מענשען; נאכ־לויפען אימעצען.

1. A purse **dangled** from her arm. 2. Many admirers were **dangling** after her.

dan'glement *n.* (דענ'גל-מענט) דאס הייגגען, דאס באמבלען זיך; דאס ארום־טאנצען ארום אימעצען.

dan'gler *n.* (דענ'-גלער) דאס וואס הייגגט אראב; א נאכטענצער, א נאכלוי־פער.

Da'nish *n. and a.* (דיי'-ניש) פון דע־נעמארק; וואס איז שייך צו דענעמארק; די דענישע שפראך.

dank *n. and a.* (דענק) פייכט, נאס; פייכטקייט; א קאלטע נאסקייט.

dan'kish *a.* (דענ'-קיש) פייכטליך, נאס־ליך.

dan'kishness *n.* (דענ'-קיש-נעס) פייכטקייט, נאסקייט.

dank'ness *n.* (דענק'-נעס) ז. *dankishness*

danseuse' *n.* (דאנ-סעז') א פראפעסיא־נעלע טענצערין; א באלעט־טענצערין.

dap *v.* (דעפ) לייכט אריינלאזען די ווענטקע אין וואסער [ביים פיש־פאנגען].

Daph'ne *n.* (דעפ'-ני) די נימפע דאפנע וועלכע האט זיך פערוואנדעלט אין א לארבער־בוים, ווען זי איז אנטלאפען פון דעם גאט אפאלא [אין דער גריכישער

מיטאלאניע]; די לארבער=פלאנצען [צו דיעזען מין געהערט אויך דער לארבערבוים].

Daphne Mezereon

dap'per *a.* (דעפ'-ער) שעהן, נעט, עלעגאנט; לעבעדיג, ריהרעוודיג, ספריטנע.

dap'perling *n.* (דעפ'-ער-לינג) א קארליק.

dap'ple *n., a. and v.* (דעפל) א פלעק, פלעקען; א געפלעקטער פערד; געפלעקט, בונט, פערשיעדענפארביג; מאכען געפלעקט, שפרענקלען.

dap'ple-bay *a.* (דעפל'-ביי) ברוין מיט דונקעלע פלעקען [וועגען פערד].

dap'pled *a.* (דעפלד) געפלעקט, פערשיעדענפארביג; בונט.

dap'ple-gray *a.* (דעפל'-גריי) גרוי מיט פלעקען [וועגען פערד].

dare *n. and v.* (דעהר) האבען די העזה, וואגען; ארויספאדערען; אן ארויספאדערונג.

dare'devil *n. and a.* (דעהר'-דעוול) געוואגט, דרייסט; אן ארוואזשניק, א נעוואגטער יונג, איינער וואס האט פאר קיין זאך קיין מורא ניט.

dare'deviltry *n.* (דעהר'-דעוול-טרי) געוואגטהייט, דרייסטקייט.

dar'er *n.* (דעהר'-ער) איינער וואס וואגט, א דרייסטער; אן ארויספאדערער.

dare say (דעהר סיי) גלויבען, רעכענען; זיך אונטערשטעלען צו בעהויפטען.
I dare say you may succeed in persuading him to do as you wish.

dar'ic *n.* (דער'-איק) אן אלטע פערסישע גאלד=מטבע.

dar'ing *n. and a.* (דעהר'-אינג) מוטהיג, דרייסט; מוטהיגקייט; דרייסטקייט.
The policeman performed a daring deed. He saved a child from drowning.

dar'ingly *adv.* (דעהר'-אינג-לי) מיט מוטה, מיט דרייסטקייט; מוטהיג, דרייסט.

dar'ingness *n.* (דעהר'-אינג-נעס) מוטה, דרייסטקייט.

da'riole *n.* (רע'-רי-אול) א שמאנט=קוכען.

dark *n., a. and adv.* (דארק) טונקעל, פינסטער; אונקלאר, אונפערשטענדליך; שווער צו איבערזעצען אדער צו ערקלערען; אונוויסענד; פאנאטיש; ניט קולטורעל; פערבארגען, געהיימניספול; טרויריג, מרה=שחורה'דיג; אין פינסטערען; טונקעלהייט, פינסטערנים; א פינסטערער ארט; א טונקעלער פלעק; א געהיימניס, א סוד; אונפערשטענדליכקייט.

dark a'ges (דארק איי'-דזשעז) די פינסטערע צייט [דאס מיטעל=אלטער].

dar'ken *v.* (דארקן) פערטונקלען, פערפינסטערן; אונקלאר מאכען, ווערען טונקעל אדער פינסטער; פערטונקלען אדער אונפערשטענדליך מאכען [א געדאנק]; זינקען אין אונוויסענהייט און פינסטערניס; פערבארגען, מאכען א סוד.

dar'kener *n.* (דאר'קנ-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט אונקלאר אדער פערטונקעלט.

dar'ken one's door (דארקן הוואנז דאור) איבערטרעטען יענעמס שוועל, אבשטאטען אימעצען א בעזוך [מייסטענס אלס אונגעבעטענער גאסט].
I shall never darken his door again.

dark'-eyed *a.* (דארק'-איד) מיט טונקעלע אויגען.

dark horse (דארק האהרס) אין וועט=לויף — א פערד, וועמעס פעהיגקייטען אין וועט=לויף זיינען אונבעוואוסט; אין פאליטיק — איינער, וועגען וועלכען עס איז אונבעוואוסט צי וועט מען איהם ארויסשטעלען אלס קאנדידאט אויף א געוויסען אמט אדער ניט; איינער, וועלכער איז אונערווארטעט ארויסגעשטעלט געווארען אלס קאנדידאט.

dark'ish *a.* (דארק'-איש) עטוואס טונקעל.

dark lan'tern (דארק לענ'-טערן) א לאנטערנע מיט איין פענסטערעל וואס קען פערדעקט ווערען מיט א לעדעל.

dar'kle *v.* (דארקל) זיך אויסווייזען טונקעל; אויסזעהן אונפערשטענדליך; זיין אין פינסטערנים; ווערען פינסטער אדער טונקעל; ווערען מרה=שחורה'דיג אדער אנגעכמורעט.

dark'ling *a. and adv.* (דארק'-לינג) פינסטער, טונקעל, ניט דייטליך; אונזיכער; אונפערשטענדליך; מרה=שחורה'דיג; אין דער פינסטער.

dark'lings *adv.* (דארק'-לינגז) אין דער פינסטערנים.

dark'ly *adv.* (דארק'-לי) אויף א טונקעלען אופן; טונקעל, פינסטער; אונפערשטענדליך, ניט דייטליך; אויף א געהיימען אופן.

dark moon (דארק מוהן) אלט=חודש, סוף חודש [די טעג אין חודש, ווען מען זעהט ניט די לבנה].

dark'ness *n.* (דארק'-נעס) טונקעלהייט, פינסטערנים; אונקלארקייט; אונדייטליכקייט, אונפערשטענדליכקייט; טרויער, מרה=שחורה.

dark side (דארק סאיד) די שאטענזייט, די חסרונות.
The dark side of slavery was depicted in Uncle Tom's Cabin.

dark'some *a.* (דארק'-סאם) טונקעל, פינסטער.

dark'-souled *a.* (דארק'-סאולד) מיט א פינסטערען געמיט.

dark tem'per (דארק טעמ'-פער) א שווער געמיט; מעלאנכאליע.

dark um'ber (דארק אמ'-בער) שווארץ=ברוינער קאליר. ז. איל. *"Colors"*

dar'ky *n.* (דאר'-קי) 1. א נעגער; 2. א פאליציי־סקע לאנטערנע [א לאנטערנע מיט איין פענסטערעל].
1. White people enjoy the songs of the darkies.

dar'ling *n. and a.* (דאר'-לינג) ליעבער, טייערער, ליעבלינג; זעהר ליעב.

darn *n. and v.* (דארן) פערריכטען; פערצירעווען, פערמערעזשען [ווי זאקען א. ד. ג.]; פערדאמען, פערפלוכען; א פערצירעוועטע לאך.

dar'nel *n.* (דאר'-נעל) אזא גראז וואס וואקסט אפט צווישען ווייץ. אמאל האט מען וועגען דיעזען גראז געגלויבט, אז זיינע קערנער האבען א בעטויבענדע אדער איינשלעפערענדע ווירקונג.
ז. איל. *"Grasses"*

dar'ner *n.* (דאר'-נער) איינער אדער איינע וואס פערצירעוועט, פערמערעזשעט אדער פערשטאפט; א נאדעל צום פערצירעווען.

dar'ning *n.* (דאר'-נינג) דאס פערצירעווען אדער פערשטאפען; זאכען וואס דארפען פערצירעוועט ווערען.

dar'ning-ball *n.* (דאר'-נינג-באהל) אזא רונד שטיק האלץ, ביין אדער גלאז וואס ווערט בענוצט ביים פערצירעווען אדער שטאפען זאקען.

dar'ning-cot'ton *n.* (דאר'-נינג-קאטן) באוועל צום פערצירעווען אדער שטאפען.

dar'ning-nee'dle *n.* (דאר'-נינג-ניעדל) א נאדעל צום פערצירעווען אדער צום שטאפען; די פערד=פליעג.

dar'ning-yarn *n.* (דאר'-נינג-יארן) ז. *darning-cotton*

dart *n. and v.* (דארט) א שיס=פייל; א זאך וואס איז שפיציג ווי א פייל; א לייכטע, קורצע שפיעז [צום ווארפען]; ווארפען [פיילען, בליקען]; א לאז טהאן זיך, פליהען ווי א פייל, זיך ווארפען.

dart at (דארט עט) זיך ווארפען אויף אימעצען אדער עפעס; א לאז טהאן זיך צו אימעצען.
The policeman darted at the thief.

dar'ter *n.* (דאר'-טער) א פיילען=שיסער; א שפיעז=ווארפער; א מין בראזיליאנער פויגעל; אזא אמעריקאנער טייך=פיש.

dart from (דארט פראם) ארויסשפרינגען; א לאז טהאן זיך.
A wolf darted from amongst the trees.

dar'tingly *adv.* (דאר'-טינג-לי) שנעל ווי א פייל פון א בויגען.

dart off (דארט אף) אוועקפליהען, א לאז טהאן זיך.

dar'tre *n.* (דארטר) לישאיעס.

dar'trous *a.* (דאר'-טראס) וואס איז שייך צו לישאיעס.

dart'-snake *n.* (דארט'-סנייק) דער פייל=שלאנג [ער ווערט אזוי גערופען צוליעב זיין שטייגער ווי ער פאלט אן אויף זיין רויב].

Darwin'ian *n. and a.* (דאר-הווינ'-אי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען נאטורפארשער טשארלס דארווין אדער צו זיין לעהרע; אן אנהעננער פון דארווין'ס לעהרען.

Darwin'ianism *n.* (דאר-הווינ'-אי-ענ-איזם) דארווין'ס לעהרע וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון די פערשיעדענע מינים חיות און פלאנצען.
ז. *Darwinism*

Darwin'ian the'ory (דאר-הווינ'-אי-ען טהי'-א-רי) דארווין'ס טעאריע וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון די פערשיעדענע מינים חיות און פלאנצען.

Dar'winism *n.* (דאר'-הווינ-איזם) דארוויניזם, די לעהרע פון דארווין, דאס די פערשיעדענע מינים פלאנצען און חיות זיינען ניט בעזונדער בעשאפען געווארען, נאר האבען זיך ענטוויקעלט איינס פון דאס אנדערע, א דאנק דער צופאסונג צו די ארומיגע בעדינגונגען אין קאמפף פאר עקזיסטענץ, און אז געבליבען עקזיסטירען זיינען נור די יעניגע מינים, וואס האבען געקענט אדער געהאט די געלעגענהייט זיך בעסער צוצופאסען צו דיזע בעדינגונגען.

Dar'winist *n.* (דאר'-הווינ-איסט) א דאר־וויניסט, אן אנהענגער פון דארווין'ס טעאָ־ריע. ז. *Darwinism*.
Darwinis'tic *a.* (דאר-הווי-ניס'-טיק) ז. *Darwinian*.
Dar'winize *v.* (דאר'-הווינ-איז) אננעה־מען די טעאריע פון דארווין. ז. *Darwinism*.
dash *n. and v.* (דעש) שלאגען; שטוי־סען; שליידערען; צושמעטערען; פערניכ־טען; בעשפרענקלען; א שטרייך טהאן אויף גיך מיט'ן פעדער; מאכען א שנעלע בעמערקונג [אויף'ן פאפיער]; עטוואס שנעל טהאן; צונויפמישען; אראבוואר־פען; א שליידער טהאן; בריינגען אין פערלעגענהייט; א צוזאמענשטויס; א שטויס, א קלאפ; אן אנפאל, אן אנגריף; א צומישונג, א ביי־מישונג; א שפריץ, א טראפען; א געדאנקען־שטריך אין שריפט [—]; א שטריך; די פארערשטע ברעט אדער בלעך פון אן אויטאמאביל.
dash against' (דעש ע-גענסט) זיך א לאז טהאן אדער א ווארף טהאן אויף...
The soldiers dashed against the fort.
dash at (דעש עט) זיך ווארפען אויף עפעס, זיך נעהמען צו עפעס.
dash'board *n.* (דעש'-באורד) א ברעטעל אדער לעדערנער פארטוך אין פארענט פון א וואגען צו פערהיטען, אז דאס פערד זאל ניט אנשפריצען מיט זיינע פיס קיין בלאטע אין וואגען.
dash brains out (דעש בריינז אוט) צעפלאטשען אימעצען דעם מוח.
dash down (דעש דאון) אראבשליידע־רען; אראבלאזען זיך מיט אימפעט.
dashed *a.* (דעשט) מיט שטריכעלעך; פערשעמט; געבראכט אין פערלעגענהייט.
dashed line (דעשט לאין) א געשטרי־כעלטע ליניע [א ליניע וואס בעשטעהט פון שטריכעלעך (————)].
dash'er *n.* (דעש'-ער) א שליידערער; א בעשפריצער; א צושמעטערער; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א פוראר, דער־וועקט אויפזעהן; א ברעטעל אדער לע־דערנער פארטוך אין פארענט פון א וואגען צו פערהיטען, אז דאס פערד זאל ניט אנשפריצען מיט די פיס קיין בלאטע אין וואגען.
dash hope (דעש האופ) צו נישט מאכען אימעצענס האפנונגען.
dash'ing *a.* (דעש'-אינג) שטירמיש, הי־ציג; וואס מאכט פוראר, וואס דערוועקט אויפזעהן; גלענצענד, עלעגאנט; פראנ־טיש, אויפפאלענד.
She married a dashing young naval officer.
dash'ing fel'low (דעש'-אינג פעל'-או) אן עלעגאנטער יונג.
dash'ingly *adv.* (דעש'-אינג-לי) אויף א שטירמישען אדער היציגען אופן; מיט פוראר, מיט גלאנץ; מיט עלעגאנץ.
dash in'to (דעש אינ'-טו) אריינשליידע־רען אין...; זיך אריינרייסען; א לאז טהאן זיך אין...
The hero dashed into the enemy's ranks.
dash'-lamp *n.* (דעש'-לעמפ) די לאנ־טערנע פון א קארעט אדער אויטאמאביל, וועלכע איז בעפעסטיגט צו דער פאדער־שטער ברעט פון פארענט.
dash off (דעש אף) סקיצירען, אנצוי־כענען אין אלגעמיינע שטריכען; אוועק־טרייבען; שנעל בעוועגען זיך; מאכען פליטה.
dash out (דעש אוט) ארויסשלאגען, ארויסמעקען; ארויסשטופען; צושמעטערען; א לאז טהאן זיך, ארויסלויפען.
dash out of coun'tenance (דעש אוט אוו קאונ'-טע-נענס) אימעצען פון די כלים ארויסבריינגען; בריינגען אימעצען אין פערלעגענהייט; אימעצען פערשעה־מען.
dash o'ver (דעש או'-ווער) אויסמע־קען; אריבערגעריסען זיך איבער'ן ראנד.
dash pride (דעש פראיד) אבשלאגען אימעצען די פליגלען.
dash'-rule *n.* (דעש'-רוהל) אזא מע־טאל בלעכעל וואס ווערט בענוצט אין דרו־קערייען אבצוטיילען אין דרוק־שריפט איין קאפיטעל פון דעם צווייטען מיט א שטריך.
dash through (דעש טהרוה) מאכען פליטה; דורכשלאגען זיך א וועג; דורכ־רייסען זיך.
dash to pie'ces (דעש טו פיע'-סעז) צושמעטערען אויף פיצלעך.
The bottle fell out of his hands and was dashed to pieces.
dash'-wheel *n.* (דעש'-הוויל) א וואש־ראד [אין באוועל־פאבריקאציאן].
dash'y *a.* (דעש'-אי) וואס איז בערע־כענט צו ציהען אויפמערקזאמקייט אדער צו מאכען א פוראר; עלעגאנט, מאדיש.
das'sy *n.* (דעס'-אי) דער זידליכער פעלזען־קראליק [קאנינכען] אין קייפ־לאנד [זיד־אפריקא].
das'tard *n., a. and v.* (דעס'-טארד) א פייגלינג, א טרוס, א פחדן, א שרעקע־דיגער מענש; פייג, שרעקעדיג; איינשרע־קען; מאכען פאר א פייגלינג.
das'tardize *v.* (דעס'-טאר-דאיז) פייג מאכען; אנשרעקען.
das'tardliness *n.* (דעס'-טארד-לי-נעס) פחדנות, שרעקעדיגקייט, פייגהייט.
das'tardly *a.* (דעס'-טארד-לי) פייג, שרעקעדיג.
dat. אן אבקירצונג פון ווארט *dative*
da'ta *n.* (דיי'-טע) אנגאבען, טהאטזאכען, פאקטען; גרונדלאגען [אויף וועלכע עס ווערט געבויט א טעאריע אדער א בעהויפ־טונג].
da'table *a.* (דיי'-טעבל) וואס קען בע־צייכענט ווערען מיט א דאטע, וואס קען אנגעגעבען ווערען די צייט.
The earliest datable coins come from Sicily.
da'tary *n.* (דיי'-טע-רי) דעם פאפסט'ס קאנצעלאריע; דער פארשטעהער פון דעם פאפסט'ס קאנצעלאריע.
date *n. and v.* (דייט) א דאטע; א צייט; א טערמין, א סראק; א טייטעל [פרוכט]; שרייבען א דאטע [ווי אין א בריעף א. ד. ג.]; אנגעבען די צייט [פון א פאסי־רונג].
date'able *a.* (דייט'-עבל) ז. *datable*.
date'less *a.* (דייט'-לעס) אהן א דאטע; אזוי אלט, אז מען קען ניט וויסען די דאטע.
date'-mark *n.* (דייט'-מארק) די דא־טע וואס ווערט אבגעשטעמפעלט אויף גאלד אדער זילבער־זאכען ווען זיי זיינען פאבריצירט געווארען.
date'-palm *n.* (דייט'-פאהם) דער טיי־טעל־בוים; די טייטלען־פאלמע. ז. *date-tree*.
date'-plum *n.* (דייט'-פלאם) אזא פלוי־מען־עהנליכע פרוכט; דער בוים, אויף וועלכען דיעזע פרוכט וואקסט.
da'ter *n.* (דיי'-טער) א דאטום־שטעמפעל [א שטעמפעל מיט וועלכען מען שטעמ־פעלט אב דאס דאטום אויף א בריעף, פא־פיערען א. ד. ג.].
date'-shell *n.* (דייט'-שעל) אזא מושעל וואס האט די פארם פון א טייטעל.
date'-sug'ar *n.* (דייט'-שוג'-ער) צו־קער וואס ווערט געמאכט פון טייטלען.
date'-tree *n.* (דייט'-טריע) דער טיי־טעל־בוים; די טייטלען־פאלמע.

Date-tree

da'tive *n. and a.* (דיי'-טיוו) דער דא־טיוו; וואס איז שייך צום דאטיוו [אין גראמאטיק — א ווארט־פארם וואס ענט־פערט אויף די פראגע: "צו וועמען". צ. ב. איך האב געשריבען צום לעהרער. די ווערטער "צום לעהרער" זיינען אין דאטיוו].
da'tive case (דיי'-טיוו קייס) דער דא־טיוו. ז. *dative*.
da'tive exec'utor (דיי'-טיוו עג-זעק'-יו-טאר) דער פערוואלטער פון א פערמע־גען, וועלכער ווערט בעשטימט פון'ם גע־ריכט.
da'tively *adv.* (דיי'-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון א דאטיוו. ז. *dative*.
da'tum *n.* (דיי'-טאם) א דאטע, אן אנ־געגעבענער פאקט. ז. *data*.
da'tum-line *n.* (דיי'-טאם-לאין) די באזיס־ליניע אויף א פלאן צום בויען באה־נען, בריקען א. ד. ג. פון וועלכער עס ווערט געמאסטען די הויכקייט און טיעפ־קייט.
daub *n. and v.* (דאהב) בע־שמירען; שמירען מיט קליי; בעשמירען מיט ליים אדער מיט שמוץ; פלאסטערען מיט וואפ־נע אדער ליים; מאהלען אהן געשמאק [שמירען]; פערדעקען, פערשמירען [אימעצענס חטאים]; קליידען זיך אומ־געלומפערט; אונטער'חנפ'ענען זיך; א בי־ליגע ניט קינסטלערישע געמעלדע [א שמירעכץ]; א ביליגער פראסטער זארט פלאסטער־וואפנע.
dau'ber *n.* (דאה'-בער) א שמירער, איינער וואס שמירט אויס אדער בע־שמוצט; א פראסטער מאהלער [א שמיע־רער]; א נידריגער חונף; א בערשטעל פאנאנדערצושמירען דיא שוהוואקס אויף א שוך.
dau'bery *n.* (דאה'-בער-אי) א שמיע־רעריי.
dau'bing *n.* (דאה'-בינג) עפעס מיט וואס מען שמירט אויס [ווי וואפנע אדער ליים]; דאס בויען ווענד פון פערהאר־טעוועטע בלאטע; א ביליגע ניט קינסט־ליכע געמעלדע; אן אומגעלומפערטע חניפה.
dau'by *a.* (דאה'-בי) קלעפעדיג; גע־שמירט; שלעכט געמאהלט [געשמירט].
daugh'ter *n.* (דאה'-טער) א טאכטער.
daugh'ter-in-law *n.* (דאה'-טער-אין-לאה) א שנור, א שוויגער־טאכטער.
daugh'terless *a.* (דאה'-טער-לעס) אהן טעכטער.

daugh'terliness *n.* (דאה'-טער-לי-נעס) טאכטערשאפט.

daugh'terly *a.* (דאה'-טער-לי) טעכ־טערליך; ווי א טאכטער.

daunt *v.* (דאהנט) אראבשלא־אנשרעקען; געז פון מוטה.

daun'ter *n.* (דאהנ'-טער) איינער וואס שרעקט אז; איינער וואס מאכט אבהענ־טיג אדער שלאגט אראב פון מוטה.

daunt'less *a.* (דאהנט'-לעס) אהן מורא, אונערשראקען; פורכטלאז.

With dauntless courage he continued the work.

daunt'lessly *adv.* (דאהנט'-לעס-לי) אויף אן אונערשראקענעם אופן; אונער־שראקען, פורכטלאז.

daunt'lessness *n.* (דאהנט'-לעס-נעס) אונערשראקענהייט, פורכטלאזיגקייט.

dau'phin *n.* (דאה'-פין) אן אמאליגער טיטעל פון דעם עלטסטען זוהן פון דעם פראנצויזישען קעניג.

dau'phine *n.* (דאה'-פין) די פרוי פון דעם עלטסטען זוהן פון פראנצויזישען קע־ניג.

dau'phiness *n.* (דאה'-פינ-עס) ז. ***dauphine***

dauw *n.* (דאה) אזא חיה וועלכע איז געשטרייפט ווי א זעברא.

dav'enport *n.* (דעוונ'-פאורט) א קליי־נער בעציערטער שרייב־טיש.

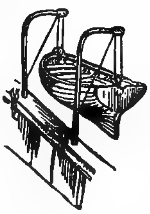

Davits

dav'it *n.* (דעוו'-איט) איינער פון די צוויי אייזערנע אדער הילצערנע שטאנגען וואס ווערען בעפעסטיגט צו דיביידע ענדען פון א שיפעל מיט וועלכע מען הויבט עס אויף אין דער הויך ווען עס איז נויטיג.

da'vy *n.* (דיי'-ווי) אזא זיכערהייטס־לאנ־טערנע, וועלכע ווערט געברויכט אין קויה־לען גרובען [דיזע לאנטערנע איז געמאכט אזוי, אז די גאזען אין קויהלען־גרוב זא־לען ניט קענען קומען אין בעריהרונג מיט דעם פייער פון לעמפעל וואס ברענט אין לאנטערנע און עס זאל ניט קומען צו אן עקספלאזיאן. זי איז ערפונדען געווארען פון אן ענגלענדער מיט דעם נאמען דיי־ווי].

Da'vy Jones (דיי'-ווי דזשאונז) דער ים־טייוועל, דער ים־געשפענסט [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

Da'vy Jones' lock'er (דיי'-ווי דזשאונז לאק'-ער) דער אקעאן; דער ים־אבגרונד [אויף דער שפראך פון מאטרא־זען].

Da'vy Jones' nat'ural chil'dren (דיי'-ווי דזשאונז נעטש'-יו-רעל טשיל'-דרען) ים־רויבער; קאנטראבאנדיסטען [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

Da'vy lamp (דיי'-ווי לעמפ) ז. ***davy***

da'vyum *n.* (דיי'-ווי-אם) אזא מעטאל וואס געהערט צו דער פלאטינום־גרופע, ער ווערט אבער ניט גערעכענט אלס איי־נער פון די עמישע גרונד־עלעמענטען.

daw *n.* (דאה) אזא קליין שווארץ פויגעלע וואס איז עהנליך צו א קראהע; א דומער יונג.

daw'dle *v.* (דאהדל) צורייבען צייט; שפיעלען זיך [ביי דער ארבייט]; ארום־דרעהען זיך [אהן ארבייט].

daw'dler *n.* (דאה'-דלער) א צייט־פער־שווענדער, א בטלן, א לעדיג־געהער.

daw'dling *a.* (דאה'-דלינג) פערשווענ־דענדיג צייט; ארומגעהענדיג לעדיג.

daw'ish *a.* (דאה'-איש) דום, נאריש.

dawk *n. and v.* (דאהק) א קארב, אן איינשניט; איינקארבען, איינשניידען.

dawn *n. and v.* (דאהן) די מארגען־רויט, די מארגען־דעמערונג, בעגינען; דער אנהויב, דער אנזאג, די ערשטע טריט [פון א נייער צייט־בעוועגונג א. ד. ג.]; אנפאנגען; טאגען, דעמערען אויף טאג; אנהויבען צו שיינען.

daw'ning *n.* (דאה'-נינג) דאס אנפאנגען טאגען; די ענטשטעהונג, דער אנהויב.

daw'ning of life (דאה'-נינג אוו לאיף) דער פריהמארגען פון לעבען, די יונגע יאהרען.

dawn upon' (דאהן א-פאן') אנפאנגען קלאר צו ווערען.

day *n.* (דיי) א טאג, א מעת־לעת [24 שטונדען].

day about' (דיי ע-באוט') א טאג אום א טאג, א טאג איבער א טאג.

day af'ter (דיי עפ'-טער) קאצענ־יא־מער; נאכוועהעניש; דאס שלעכט פיה־לען אויף מארגען נאכ'ן שכור'ען.

day af'ter day (דיי עפ'-טער דיי) טאג טעגליך.

day af'ter to-mor'row (דיי עפ'-טער טו-מאר'-או) איבערמארגען.

day'-beam *n.* (דיי'-ביעם) דער טאגעס־שטראהל.

day before' yes'terday (דיי בי-פאור' יעס'-טער-דיי) אייערנעכטען.

day'-book *n.* (דיי'-בוק) דער זשורנאל, דער טאג־בוך [אין בוכהאלטעריע].

day'break *n.* (דיי'-ברייק) בעגינען.

day by day (דיי באי דיי) טאג טעגליך.

Day by day he called at my office.

day'-coal *n.* (דיי'-קאול) די אויבערשטע קויהלען־שיכט אין א קויהלען־גרוב.

day'-dream *n.* (דיי'-דריעם) טרוימע־ריי, שווערמעריי; א לופט־שלאס.

day'-drea'mer *n.* (דיי'-דריע'-מער) א טרוימער, א פאנטאזיאר.

day'-drea'ming *n.* (דיי'-דריע'-מינג) טרוימעריי.

day'-fee'der *n.* (דיי'-פיע'-דער) א חיה וועלכע עסט נור ביי טאג.

day'-fli'er *n.* (דיי'-פלאי'-ער) א פויגעל אדער פליה־אינזעקט וואס פליהט נור ביי טאג.

day'-flow'er *n.* (דיי'-פלאו'-ער) די געל־בע ליליע.

day'-fly *n.* (דיי'-פלאי) די איינטאג־פליעג, די מאי־פליעג [אזא שהענע פליעג וואס לעבט א גאנץ קורצע צייט].

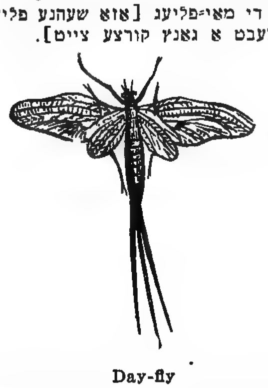

Day-fly

day in, day out (דיי אין, דיי אוט) טאג איין, טאג אויס.

day'-la'bor *n.* (דיי'-ליי'-באר) טאג־ארבייט [ארבייט וואס צאהלט זיך פון טאג].

day'-la'borer *n.* (דיי'-ליי'-באר-ער) א טאג־ארבייטער [איינער וואס ארבייט פון טאג].

day'light *n.* (דיי'-לאיט) טאג־ליכט ז־נען־ליכט; טאג; פריהמארגען.

day'lights *n.* (דיי'-לאיטס) די אויגען.

day'-lil'y *n.* (דיי'-ליל'-אי) די טאג־ליליע [אזא שעהנע גארטען־בלום וואס האלט אן איהר שעהנקייט ניט מעהר ווי א טאג].

day'-long *a.* (דיי'-לאהנג) וואס דויערט דעם גאנצען טאג.

day'man *n.* (דיי'-מען) א טאג־ארבייטער [איינער וואס ארבייט פון טאג].

day'mare *n.* (דיי'-מעהר) א קאשמאר [אזא דריקענדער צושטאנד ווען מען חלום'ט זייענדיג וואך].

day'-nurse *n.* (דיי'-נוירס) א קינדער־מיידעל וואס גיט אכטונג אויף קינדער ביי טאג.

day'-nur'sery *n.* (דיי'-נויר'-סע-רי) אן אנשטאלט צו האלטען קליינע קינדער דורכ'ן טאג אין דער צייט ווען זייערע מוטערס ארבייטען.

day of ab'stinence (דיי אוו עב'-סטי-נענס) א פאסט־טאג [תענית].

day of appear'ance (דיי אוו ע-פיער'-ענס) דער טאג אין וועלכען מען דארף ערשיינען צום געריכט.

Day of Atone'ment (דיי אוו ע-טאונ'-מענט) יום כפור.

day of doom (דיי אוו דוהם) דער גרויסער יום הדין.

ז. ***crack of doom***

day of pay'ment (דיי אוו פיי'-מענט) דער צאהל־טאג [ווען א וועקסעל, ראטע אדער רעכנונג מוז בעצאהלט ווערען].

day of reck'oning (דיי אוו רעק'-נ-אינג) דער יום הדין.

day of resurrec'tion (דיי אוו רעז-א-רעק'-שאן) דער טאג פון תחית המתים.

day'-peep *n.* (דיי'-פיעפ) בעגינען; דאס אנהויבען טאגען.

day'-room *n.* (דיי'-רוהם) א פלאץ אין א געפענגניס וואו מען האלט די ארעס־טאנטען ביי טאג.

day'-schol'ar *n.* (דיי'-סקאל'-ער) א שילער פון א טאג־שוהל [א שוהל וואו מען לערענט ביי טאג]; א שילער, וואס וואהנט פריוואט און האט ניט קיין קעסט אין דער שוהל.

day'-school *n.* (דיי'-סקוהל) א טאג־שוהל [א שוהל וואו מען לערענט ביי טאג]; א שוהל וואו די שילער וואהנען ניט און האבען דארטען ניט קיין קעסט.

day'sight *n.* (דיי'-סאיט) נאכט־בלינד־קייט [אזא אויגען־קראנקהייט דורך וועל־כער דער קראנקער זעהט כמעט גאר ניט ביי נאכט אדער אין דער פינסטער].

day's jour'ney (דייז דזשוויר'-ני) א מהלך פון א טאג־רייזע.

days'man *n.* (דייז'-מען) א שיעדס־ריכ־טער, א פשרה־מאכער.

days of grace (דייז אוו גרייס) די טעג פון גנאד [ביי די קריסטען]; די ווארט־טעג ביים צאהלען א חוב [ווען עס ענדיגט זיך דער טערמין פון א וועקסעל ווערט געווארט איינינע טעג, מייסטענס דריי, און אויב דער בעל חוב צאהלט ניט איין אין משך פון דער צייט, ווערט דאס וועקסעל פראטעסטירט].

days of res'pite (דייז אוו רעס'-פיט) ז. *days of grace*.

days of yore (דייז אוו יאור) אמאל, אמאליגע צייטען.

day'spring *n.* (דיי'-ספרינג) דאס בעגינען; דאס אנפאנגען טאגען.

day'-star *n.* (דיי'-סטאר) דער מארגענשטערן; די זון.

day's work (דייז הוואירק) רי ארבייט פון א טאג; די בערעכענונג און בעאבאכטונגען פון דעם וועג פון א שיף אין א משך פון 24 שטונדען, גערעכענט פון מיטאג־צייט ביז מיטאג־צייט.

day'-tale *n.* and *a.* (דיי'-טייל) די ארבייט וואס א טאגלויהנער האט אבגעטהאן אין א טאג; די ארבייט פון א טאגלויהנער; געדונגענע אויף'ן טאג.

day'taleman *n.* (דיי'-טייל-מען) א טאג־ארבייטער, א טאג־לויהנער.

day'taler *n.* (דיי'-טיי-לער) א טאג־ארבייטער, א טאג־לויהנער.

day'time *n.* (דיי'-טאים) די טאג־צייט [די צייט פון מעת לעת ווען עס איז טאג].

day'woman *n.* (דיי'-הוואומ-ען) א טאג־ארבייטערין [איינע וואס ארבייט פון טאג].

day'-work *n.* (דיי'-הוואירק) טאג־ארבייט [ארבייט פאר וועלכע עס ווערט געצאהלט פון טאג].

daze *n.* and *v.* (דייז) פערבלענדען [ווי מיט א שטארקען העלען שיין]; פערטומלען; פערבלענדעט ווערען; פערטומעלט ווערען; דאס ווערען פערבלענדעט אדער צוטומעלט; א בלישטשענדיגער שטיין.

dazed *a.* (דייזד) צוטומעלט; פערבלענדעט.

da'zedly *adv.* (דיי'-זעד-לי) אויף א צוטומעלטען אופן.

da'zedness *n.* (דיי'-זעד-נעס) צוטומעלטקייט.

daz'zle *n.* and *v.* (דעזל) פערבלענדען [ווי מיט א שטארקען העלען שיין]; פערבלענדעט ווערען; העלקייט, שטארקער ליכט־שיין.

daz'zlement *n.* (דעזל'-מענט) דאס פערבלענדען די אויגען פון א שטארקען שיין; פערבלענדונג; צוטומלונג.

daz'zler *n.* (דעז'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פערבלענדעט.

D. C. אבקירצונג פון די ווערטער *District of Columbia* [די שטאדט וואשינגטאן, די הויפט־שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, און אומגעגענד].

D. C. L. ראשי תבות פון *doc'tor civ'ilis leg'is* (דאק'-טאר סיוו'-אי-לים לעג'-אים) דאקטאר יורי [א טיטול פאר א געלעהרטען יוריסט].

D. D. ראשי תבות פון *divinita'tis doc'tor* (די-ווי-ני-טא'-טים דאק'-טאר) דאקטאר פון טעאלאגיע [א טיטול פאר א געלעהרטען טעאלאג (איינער וואס שטודירט רעליגיאן)].

d|d ראשי תבות פון *day's date* (דייז דייט) די טעג נאך דער דאטע [א קאמערציעלער אויסדרוק ווענען א וועקסעל, וואס דארף געצאהלט ווערען אין א געוויסען טערמין נאך דער אנגעגעבענער דאטע אין וועקסעל].

The bill is payable 30 d|d.

D. D. S. ראשי תבות פון *Doc'tor of Den'tal Sur'gery* (דאק'-טאר אוו דענ'-טעל סויר'-דזשערי) דאקטאר פאר דענטישע כירורגיע [א טיטול פאר א געענדיגטען דענטיסט].

dea'con *n.* and *v.* (דיעקן) א דיאקאן, א קירכען־דיענער; אויסליינען א פסוק פון תהלים אדער פון א תפילה בעפאר עס ווערט געזונגען [ווי דאס ווערט געטהאן פון דיאקאן אין קירך]; איינארדנען אזוי, אז מען זאל זעהן נור די בעסטע טיילען [ווי סחורה, למשל]; שווינדלען, פעלשען.

dea'coned veal (דיעקנד וויעל) פלייש פון א צו יונגען קעלבעל וואס טויג ניט צום עסען.

dea'coness *n.* (דיע'קנ-עס) א פרוי וועלכע איז בעשטימט געווארען פון א קירך צו העלפען אין צדקה און אנדערע גייסטליכע ארבייט.

dea'conhood *n.* (דיע'קנ-הוד) דאס אמט פון א דיאקאן אין א קירך.

dea'conry *n.* (דיע'קנ-רי) דאס אמט פון א דיאקאן אין א קירך.

dea'con-seat *n.* (דיע'קן-סיעט) אזא לאנגע באנק מיט א לעהן, וואס ווערט בענוצט אין א געצעלט.

dea'conship *n.* (דיע'קנ-שיפ) ז. *deaconhood*.

dead *n.*, *a.* and *adv.* (דעד) טויט־שטילקייט; די מתים, די טויטע; טויט; אונטהעטיג; טויט־שטיל; אוננוציג; שטומפף; מאט, אהן גלאנץ; דומפף [ווענען א קלאנג]; אהן בעוועגונג; אהן געשמאק; אהן כח; אהן געפיהל; טויטליך; אין גאנצען; פאלשטענדיג.

dead'-alive' *a.* (דעד'-ע-לאיוו') אונטהעטיג, לאנגוויילינ.

dead'-alive'ness *n.* (דעד'-ע-לאיוו'-נעס) טויטקייט; לאנגווייליגקייט.

dead'-and-alive' *a.* (דעד'-ענד-ע-לאיוו') ז. *dead-alive*.

dead and done for (דעד ענד דאן פאר) קאפוט, עובר בטל.

dead an'gle (דעד ענגל) דער טויטער־ווינקעל [ווענען פעסטונגען, וואס אהין דערגרייכט ניט דער פייער פון די קאנאנען].

dead as a door'-nail (דעד עז ע דאור'-נייל) טויט ווי א שטיין, פאלשטענדיג טויט.

dead asleep' (דעד ע-סליעפ') אין טיעפען שלאף.

dead bar'gain (דעד באר'-גיין) א שפאט־ביליגער פרייז; א זיכערער ריוח.

dead beat (דעד ביעט) א לופט־מענש, א מענש וואס מאכט א לעבען פון קונצען־מאכעריי; א מענש וואס מאכט א לעבען פון ניט צאהלען קיין חובות.

dead'-beat *a.* and *n.* (דעד'-ביעט) וואס שטעלט זיך אב מיט א מאל אהן שווינגונגען; וואס בעוועגט זיך אין איין ריכטונג אהן אבצושפּרינגען ריקווערטס [ווי דאס העמונגס־רעדעל אין דעם אנציה־מעכאניזם פון א זייגער]; א בעוועגונג אין איין ריכטונג וואס שפרינגט ניט אב ריקווערטס [ווי דאס העמונגס־רעדעל פון א זייגער אדער אין אנדערע מעכאניזמען]; א פאררינכטונג אבצושטעלען די בעוועגונג פון א מעכאניזם מיט איין מאל, אז ער זאל קיין שווינגונגען ניט מאכען.

dead'-beat escape'ment (דעד'-ביעט עס-קייפ'-מענט) א רעדעל אדער אנדער פאררינכטונג וואס האלט אב א מעכאניזם פון בעוועגען זיך ריקווערטס, אדער וואס האלט אב די בעוועגונג פון א מעכאניזם מיט איין מאל אהן שווינגונגען.

dead'-beat galvanom'eter (דעד'-ביעט געל-ווע-נאמ'-ע-טער) א גאלוואנאמעטער [אן אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען עלעקטריציטעט] ביי וועלכען דער ווייזער ווערט אבגעשטעלט מיט איין מאל אהן שווינגונגען.

dead black (דעד בלעק) פעך־שווארץ.

dead'-born *a.* (דעד'-בארן) טויט־געבארען, ניט לעבענספעהיג.

dead'-broke *a.* (דעד'-בראוק) אהן א פרוטה אין קעשענע.

dead calm (דעד קאהם) די אבזאלוטע ווינד־שטילקייט [אויפ'ן וואסער]; טויט־שטילקייט.

dead'-cen'ter *n.* (דעד'-סענ'-טער) דער טויטען־פונקט [אן אויסדרוק אין דער מעכאניק פאר דעם צושטאנד פון א בעוועגליכען מאשינען טייל, וועלכער בעשטעהט פון צוויי ארעמס מיט א געלענק, ווען דיביידע ארעמס קומען אין איין צענטער־ליניע, ד. ה. אין איין גלייכע ליניע].

dead cer'tainty (דעד סויר'-טיינ'-טי) זיכער ווי דער טויט.

dead'-clothes *n.* (דעד'-קלאוטהז) תכריכים; די קליידער אין וועלכע מען בעגראבט א טויטען.

dead'-cold *a.* (דעד'-קאולד) טויט־קאלט, מורא'דיג קאלט.

dead'-col'oring *n.* (דעד'-קאל'-אר-אינג) די ערשטע קאנטור־שטריכען פון א בילד וואס א מאלערווארפט אן אויפ'ן לייוואנד.

dead cot'ton (דעד קאטן) אונרייפע באוועל וואס נעהמט שלעכט אן פארב.

dead'-door *n.* (דעד'-דאור) א שוץ־טהיר אויף א שיף [ניט צו דערלאזען קיין וואסער אין דער זייט־גאלעריע, אין צייט פון שטורם].

dead'-drunk *a.* (דעד'-דראנק) טויט־שכור.

dead'en *v.* (דעדן) פערקלענערען די נעשווינדיגקייט; אבשוואכען; פערשטיקען, מאכען טעמפ אדער דומפף; אויסשניידען די קארע פון א בוים ארום און ארום אין דער פארם פון א רינג [כדי אבצוטויטען דעם בוים].

dead'ener *n.* (דעד'נ-ער) איינער אדער עטוואס וואס שוואכט אב אדער אונטערדריקט.

dead'ening *n.* (דעד'נ-אינג) א מיטעל צום אבשוואכען, פערשטיקען, טעמפ אדער דומפף צו מאכען; א שטיק לאנד וואו די בוימער זיינען אבגעטויט געווארען דורך אויסשניידען קארע־רינגען פון זיי

dead'eye *n.* (דעד'-אי) אזא רונדליכער פלאכער קלעצעל מיט דריי לעכער דורך וועלכע מען ציהט דורך שטריק [בענוצט פאר די זעגלען אויף א שיף].

dead fail'ure (דעד פייל'-יור) א פאלשטענדיגער דורכפאל.

dead'fall *n.* (דעד'-פאהל) אזא פאסטקע צו פאנגען חיות [די חיות וואס פאלען אריין אין אזא פאסטקע ווערען צודריקט אויף טויט]; א צוזאמענגעפלאנטערטע מאסע פון איינגעפאלענע בוימער, גראזען א. ד. ג.; א פראסטער שענק.

dead'-file *n.* (דעד'-פאיל) א פייל מיט גאנץ פיינע דינע צייהנער.

dead'-flat *n.* (דעד'-פלעט) דער מיטעלסטער טייל פון א שיף.

dead floor (דעד פלאור) א דיל [פאדלאגע] וואס איז אזוי געמאכט, אז עס זאל זיך ניט הערען קיין גערויש פון טריט.

dead freight (דעד פרייט) טויטע פראכט [פראכט־געלד, וואס מען צאהלט לויט אבמאך פאר'ן פלאץ אין שיף, וואס איז ניט פערנומען].

dead'-hand *n.* (דעד'־הענד) די טויטע האנד [אינסטיטוטען וואס זייער איינענ־טום קען ניט פערקויפט אדער איבערגע־טראגען ווערען צו אן אנדערען, ווי די גיטער פון דער קאטוילישער קירך אין גע־וויסע לענדער].

dead'-head *n.* (דעד'־העד) דאס איבע־ריגע אויבערשטע שטיקעל מעטאל, וואס בלייבט ביי א גוס־שטיק, ווען מען נעהמט עס ארויס פון פורעם.

dead'head *n. and v.* (דעד'־העד) איי־נער וואס בעקומט די ערלויבניס צו בע־זוכען אומזיסט טעאטער אדער אנדערע פלעצער, פאר וועלכע מען דארף געוועהנ־ליך צאהלען; ערלויבען פרייען, אומזיסטען איינגאנג אדער פרייע רייזע; רייזען מיט באהן אדער שיף אומזיסט, געהן אין טעא־טער אומזיסט.

dead'headism *n.* (דעד'־העד־איזם) דאס רייזען אדער בעזוכען פערגניגונגס־פלעצער אומזיסט.

dead'-hear'ted *a.* (דעד'־האר'־טעד) שרעקעדיג, פחדנות'דיג.

dead'-hear'tedness *n.* (דעד'־האר'־טעד־נעס) פחדנות, פייגהייט.

dead heat (דעד היעט) א וועט־לויף, ביי וועלכען עטליכע פון די וועטער קוי־מען צום ציעל אין דעמזעלבען מאמענט.

dead horse (דעד הארס) אן ארבייט פאר וועלכע מען האט בעצאהלט אין פאר־אויס.

dead'-house *n.* (דעד'־האוס) א מתים־שטיבעל, א טויטען־הויז [א קאמער אין א האספיטאל, בית־עולם אדער אנדער פלאץ, וואו עס ווערען געהאלטען די טוי־טע קערפער ביז דער קבורה].

dead'ing *n.* (דעד'־אינג) אזא צודעק פאר א דאמפף־מאשין צו בעדעקען דעם צילינדער און די רעהרען פון דאמפף־קעסעל אז די היץ זאל ניט אויסשטראה־לען.

dead'ish *a.* (דעד'־איש) ווי א טויטער, טויט־בלייך.
His lips had a deadish paleness.

dead lan'guage (דעד לענ'־גוועדזש) א טויטע שפראך [א שפראך וועלכע ווערט מעהר ניט גערעדט, ווי לאטייניש, אלט־גריכיש א. ד. ג.].

dead let'ter (דעד לעט'־ער) א טויטער בוכשטאב [עטוואס אזעלכעס, ווי א געזעץ צ. ב. וואס האט מעהר ניט קיין ווירקונג און קיין בעדייטונג אין לעבען]; א בריעף וואס ליעגט א לאנגע צייט אין דער פאסט און קיינער נעהמט איהם ניט אב.
Some Sunday laws in our state have become dead letters.

dead'-let'ter of'fice (דעד'־לעט'־ער אפ'־איס) די אבטיילונג אין דער פאסט, וואוהין עס ווערען אבגעשיקט די בריעף פון וועלכע מען האט ניט געקענט אויסגע־פינען דעם אדרעסאט.

dead lift (דעד ליפט) א שווערע משא געהויבען אהן דער הילף פון א מעכאניזם אדער אנדער הילף; א פערצווייפעלטע לאגע.

dead'-light *n.* (דעד'־לאיט) אזא לאדען מיט וועלכען עס ווערט פערמאכט א פענ־סטערעל פון א שיף אין דער צייט פון א שטורם אויפ'ן ים.

dead'-line *n.* (דעד'־לאין) א געוויסע ליניע אין א מיליטער־געפענגניס וואס די געפאנגענע טארען ניט איבערטרעטען ניט שטעלענדיג זיך אין געפאהר געשאסען צו ווערען.

dead'liness *n.* (דעד'־לי־נעס) דאס זיין געפעהרליך אדער טויטליך.

dead load (דעד לאוד) א טויטע משא [אן אונבעוועגליכע משא, ווי א הויז א. ד. ג.].

dead'-lock *n.* (דעד'־לאק) 1. א שלאס וואס ווערט פון אינוועניג געעפענט מיט א קליאמקע אדער הענטעל און אויסענוועניג מיט א שליסעל; 2. א טויט־פונקט, א שטיל־שטאנד [ווען צוויי קרעפטען פון קעמפ־פענדע צדדים זיינען גלייך און קיינער קען ניט זיגען].
2. The legislative dead-lock was finally broken.

dead'ly *a. and adv.* (דעד'־לי) טויטליך; געפעהרליך; אויף א טויטליכען אדער שטערבליכען אופן; אויף א געפעהרליכען אופן; אויסערארדענטליך, עקסטרעם.

dead'ly car'rot (דעד'־לי קער'־אט) די בייזקרויט [אזא גיפטיגע פלאנצע].

dead'ly en'emy (דעד'־לי ענ'־ע־מי) א דם־שונא, א טויט־פיינד.

dead'ly night'shade (דעד'־לי נאיט'־שייד) די בעלאדאנא [אזא גיפטיגע פלאנצע וועלכע ווערט געברויכט אין מע־דיצין].

dead'ly sin (דעד'־לי סין) א טויט־זינד [א זינד פאר וועלכע עס קומט דער טויט. אין דער צייט ווען מען האט פאר געוויסע רעליגיעזע זינד בעשטראפט מיט'ן טויט].

dead'-man *n.* (דעד'־מען) א לעדיגע פלאש [אויף דעם לשון פון טרינקער].

dead'-march *n.* (דעד'־מארטש) א טרויער־מארש [א מארש וואס מען שפיעלט צו א לויה].

dead'-mate *n.* (דעד'־מייט) פאט [א לאגע אין שאך־שפיעל, ווען דער, וואס דארף געהן, האט ניט וואוהין צו געהן, און דעם קעניג האט מען ניט געזאגט: שאך].

dead mat'ter (דעד מעט'־ער) שריפט־זאץ, וואס דארף שוין מעהר ניט גענוצט ווערען.

dead men (דעד מען) אויסגעליידיגטע פלעשער [אויף דעם לשון פון טרינ־קער].

dead'-men's-fin'gers *n.* (דעד'־מענז־פינ'־גערז) די ארכיס [אזא פלאנצע וואס האט דיקע בלייכע פינגער־עהנליכע בלע־טער].

dead'-men's-lines' *n.* (דעד'־מענז־לאינז') אזא ים־גראז וואס האט גאנץ לאנגע פאדים־ארטיגע בלעטער [אפט ביז 12 פוס לאנג].

dead'-neap *n.* (דעד'־ניעפ) דער נידע־ריגסטער וואסער־שטאנד פון דעם ים־אב־פלוס [קומט פאר אנדערטהאלבען טעג נאכ'ן ערשטען און לעצטען לבנה־פערטעל].

dead'ness *n.* (דעד'־נעס) טויטקייט; שטילקייט; שוואכקייט; גלייכגילטיגקייט; טעמפקייט.

dead'ness of trade (דעד'־נעס אוו טרייד) טויטקייט אין געשעפט.

dead'-net'tle *n.* (דעד'־נעטל) בלינדע קראפיווע [אזא קראפיווע וואס שטעכט ניט].

dead of the night (דעד אוו טהי נאיט) די טויט־שטילקייט פון דער נאכט.
In the dead of the night a voice was heard.

dead on end (דעד אן ענד) דאס בלאז־זען פון א ווינד אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג פון דעם קורס פון א שיף.

dead'-pledge *n.* (דעד'־פלעדזש) א משכון, א היפאטעקע. ז. *mortgage*.

dead'-point *n.* (דעד'־פאינט) ז. *dead-center*.

dead'-reck'oning *n.* (דעד'־רעק'נ־אינג) דאס אויסרעכענען אונגעפעהר דעם ארט פון א שיף, וואו זי געפינט זיך אין ים, נאך דעם מהלך וואס זי איז אבגעפאהרען און נאכ'ן קאמפאס, ניט נעהמענדיג צו הילף דעם צושטאנד פון די שטערען אין הימעל, ווי דאס ווערט געטהאן ביי גענויע אויסרעכענונגען.

Dead Sea (דעד סיע) דער ים המלח [אין ארץ ישראל].

dead sea'son (דעד סיעזן) א טויטער סעזאן [א סעזאן אהן געשעפטען].

dead'-set *n. and a.* (דעד'־סעט) 1. א שטארקע אנשטרענגונג; אן ענטשיעדענער אנגריף; 2. געגנערשאפט, פיינדשאפט; 3. שטארק שטרעבענדיג צו עפעס; פעסט ענטשלאסען.
2. The father was dead-set against the marriage.

dead'-shot *n.* (דעד'־שאט) א גוטער שיסער, וואס טרעפט אלע מאל אין ציעל.

dead slee'py (דעד סליע'־פי) טויט־שלע־פעריג, טויט־מיעד.

dead steam (דעד סטיעם) דער דאמפף, וואס געהט ארויס פון דעם צילינדער פון א דאמפף־מאשין און ווערט פערלארען אהן נוצען.

dead stop (דעד סטאפ) א פלעצליך שטעהן בלייבען.

dead'-stroke *a.* (דעד'־סטראוק) וואס קלאפט אהן אבצושפרינגען צוריק [ווענען אזא האמער].

dead sure (דעד שור) פעסט איבערצייגט.

dead'-wall *n.* (דעד'־וואהל) א בלינדע וואנד [אהן פענסטער]; א שייד־וואנד.

dead'-wa'ter *n.* (דעד'־וואה'־טער) דער וואסער־ווירבעל הינטער א שיף, וואס האלט אין געהן.

dead'-weight *n.* (דעד'־וועיט) א שווע־רער יאך, א שווערע משא וואס קיינער העלפט ניט טראגען; פראכט פון א שיף פאר וועלכע עס ווערט געצאהלט לויט דעם געוויכט און ניט לויט דעם פלאץ וואס עס פערנעהמט [ווי פראכט פאר אייזען, מא־שינען, קויהלען א. ד. ג.].

dead'-white *a.* (דעד'־הוואיט) טויט־בלייך.

dead wire (דעד וואיר) א טויטער דראט [א טעלעגראפישער דראט וועלכער איז ניט פערבונדען מיט א טעלעגראפישען אפאראט און ווערט ניט בענוצט].

dead'-wood *n.* (דעד'־ווּוד) אונניצ־ליכעס מאטעריאל.

dead'-wool *n.* (דעד'־ווּול) וואל וואס ווערט אבגעשערען פון א טויטע שעפס.

dead'-work *n.* (דעד'־וואירק) אן ארבייט, וועלכע ברייננט אליין ניט קיין פרא־פיט, נאר זי איז נויטיג אלס א פארבריי־טונג צו אן אנדער ארבייט, וואס ברייננט פראפיט; די אנפאנגס־ארבייט וואס ווערט געטהאן אויפצוגראבען א קויהלען גרוב אדער אנדערע מינים שאכטען.

dead'-works *n.* (דעד'־וואירקס) דער טייל פון א פערלארענער שיף, וואס שטארצט ארויס פון וואסער.

deaf *a.* (דעף) טויב; אונאויפמערקזאם; פרוכטלאז, לעער.

deaf'-ad'der *n.* (דעף־עד'־ער) די קופער־שלאנג [אזא גיפטיגע שלאנג].

deaf and dumb (דעף ענד דאם) טויב־שטום.

deaf and dumb asy'lum (דעף ענד דאם ע־סאי'־לאם) אן אנשטאלט פאר טויב־שטומע.

deaf as a door'-post (דעף עז ע דאור'־פאוסט) טויב ווי די וואנד.

deaf'-dumb'ness *n.* (דעף'־דאמ'־נעס) טויב־שטומקייט.

deaf'en *v.* (דעפן) טויב מאכען; בעטויבען; דומפּף מאכען א קלאנג אדער גערויש.

deaf'ening *n. and a.* (דעפ'נ־איננ) דאס אויספילען די סופיטען פון הייזער, אז עס זאל זיך ניט הערען קיין קלאפען אדער גערויש פון איין עטאזש אין צווייטען; בעטויבענדיג, מאכענדיג טויב.

deaf'ly *adv.* (דעפ'־לי) טויב.

deaf'-mute *n.* (דעפ'־מיוט) א טויב־שטומער.

deaf'-mute'ness *n.* (דעפ'־מיוט'־נעס) טויב־שטומקייט.

deaf'-mu'tism *n.* (דעפ'־מיו'־טיזם) דאס זיין טויב־שטום.

deaf'ness *n.* (דעפ'־נעס) טויבקייט; אונאויפמערקזאמקייט.

deal *v. and n.* (דיעל) טיילען, אויסטיילען; האנדלען; בעהאנדלען [אן עניין]; אויסטיילען קארטען [אין שפּיעלען]; א קוואנטום, א צאהל; דאס אויסטיילען קארטען; א ברעט; א פּלאנקע; טאנען־האלץ, פיכטען־האלץ.

deal a blow (דיעל ע בלאו) דערלאנגען א קלאפּ.

deal'bate *a.* (די־על'־בייט) געווייסט, געבלייכט.

deal'-board *n.* (דיעל'־באורד) א דיקע ברעט פון טאנען אדער פיכטען האלץ.

deal'-box *n.* (דיעל'־באקס) א האלץ־קעסטעל.

deal by one (דיעל באי וואן) בעהאנדלען איינעם [גוט אדער שלעכט].

deal doub'le (דיעל דאבל) פאלש אדער אונעהרליך האנדלען.

dea'ler *n.* (דיע'־לער) א סוחר, א הענדלער; א קארטען אויסטיילער.

dea'ler in gross (דיע'־לער אין גראוס) אן אגולניק, א הורטאווניק, אן אנגרא־איסט.

dea'ler in lear'ning (דיע'־לער אין לויר'־נינג) א פּראפעסיאנעלער געלעהרטער.

dea'ler in pol'itics (דיע'־לער אין פּאל'־אי־טיקס) א פּאליטיקאן, איינער וואס פערנעהמט זיך מיט פּאליטיק אלס געשעפט.

dea'ler in sun'dries (דיע'־לער אין סאנ'־דריז) א קורצווארען־הענדלער; א גאלאנטעריי־הענדלער; א דיטאיל פערקויפער.

deal for (דיעל פאר) דינגען זיך פאר עפּעס.

deal'-frame *n.* (דיעל'־פריים) אזא זעג צו זעגען טאנען אדער פיכטען ברעטער.

deal in (דיעל אין) 1. זיך אבגעבען מיט עפּעס; 2. האנדלען מיט אן ארטיקעל.
2. He deals in sugar.

dea'ling *n.* (דיע'־לינג) דאס האנדלען.

deal out (דיעל אוט) פונאנדערטיילען.

deal'-suit *n.* (דיעל'־סיוט) אן ארעמאן'ס טרונע [וואס קאסט גארנישט].

deal'-tree *n.* (דיעל'־טריע) דער טאנען אדער פיכטען בוים.

deal with (דיעל הוויטה) האנדלען מיט אימיצען; בעהאנדלען איינעם [גוט צו שלעכט]; קעמפּפען.
He will deal fairly with you.

dean *n.* (דיען) א דעקאן, א הויפּט־גלח פון א סאבאר אדער קירך, א שטעלפערטרעטער פון'ם בישאף; א דעקאן [עלטסטער] פון א פאקולטעט [אין אוניווערסיטעט]; אן עלטסטער פון א קארפּאראציע.

dea'nery *n.* (דיע'־נע־רי) דאס אמט, רעכט, הכנסה אדער וואהנונג פון א דעקאן. ז. *dean*.

dea'ness *n.* (דיע'־נעס) די פרוי פון א דעקאן. ז. *dean*.

dean of guild (דיען אוו גילד) דער הויפּט־בעאמטער אין די פארצייטיגע האנדעלס־גילדען אדער האנדווערקער צעכען.

dean'ship *n.* (דינ'־שיפּ) דאס אמט, ראנג אדער טיטעל פון א דעקאן. ז. *dean*.

deanthropomor'phism *n.* (די־ענ־טהרא־פּא־מאר'־פיזם) דאס אוועקנעהמען די מענשליכע אייגענשאפטען פון גאט ווי ער ווערט אין די מייסטע רעליגיאנען פארגעשטעלט; דאס בעפרייען די רעליגיאן פון דעם פארשטעלען גאט מיט מענשליכע אייגענשאפטען און א מענשליך געשטאלט.

deanthropomorphiza'tion *n.* (די־ענ־טהרא־פּא־מאר־פי־זיי'־שאן) ז. *deanthropomorphism*.

deanthropomor'phize *v.* (די־ענ־טהרא־פּא־מאר'־פאיז) בעפרייען פון דער פארשטעלונג, אז גאט האט מענשליכע אייגענשאפטען אדער א מענשליך געשטאלט.

dear *a. and n.* (דיער) ליעב; טייער; א ליעבער, א טייערער, א ליעבלינג.

dear'born *n.* (דיער'־בארן) אזא לייכטער אמעריקאנער וואגען אויף פיער רעדער.

dear'-bought *a.* (דיער'־באהט) געקויפט פאר א טייערען פרייז; בעצאהלט טייערעס רבי־געלד.

dear'ly *adv.* (דיער'־לי) פאר א טייערען פרייז; מיט גרויס צערטליכקייט.

dear me! (דיער מיע) אך גאט! [אן אויסדרוק פון שטארקער פערוואונדערונג, מיטלייד, שרעק].

dear'ness *n.* (דיער'־נעס) טייערקייט; ליעבליכקייט; צערטליכקייט.

dearsen'icize *v.* (די־אר־סענ'־אי־סאיז) בעפרייען פון ארזעניק.

dearth *n.* (דוירטה) מאנגעל, יקרות, אונגעראטענקייט [ווי תבואה אויף די פעלדער].
There is a dearth of musicians in our town.

deartic'ulate *v.* (די־אר־טיק'־יו־לייט) פונאנדערנעהמען, פונאנדערגליעדערען.

dear'y *n.* (דיער'־אי) טייערינקער, ליעבינקער, קרוינדעלע, הערצעלע.

dear year (דיער ייר) א יקרות־יאהר.

dea'sil *n.* (דיע'־שיל) א בעוועגונג אין דער ריכטונג פון מזרח צו מערב, ווי די בעוועגונג פון דער זון.

death *n.* (דעטה) טויט; דאס שטארבען; א סקעלעט [אלס דער סימבאל פון טויט]; א טויטליכער פערברעכען.

death'-ad'der *n.* (דעטה'־עד'־ער) אזא זעהר גיפטיגער שלאנג אין אויסטראליען.

death'-ag'ony *n.* (דעטה'־עג'־א־ני) די גסיסה פאר'ן טויט.

death'-bed *n. and a.* (דעטה'־בעד) דאס טויטען־בעט; א קראנקהייט וואס ענדיגט זיך מיט'ן טויט; וואס איז שייך צו א טויטען־בעט.

death'-bell *n.* (דעטה'־בעל) די טויטען־גלאק [די גלאק אין קירך מיט וועלכער מען קלינגט ווען איינער שטארבט].

death'-blow *n.* (דעטה'־בלאו) א טויטליכער קלאפּ.

death'-cord *n.* (דעטה'־קארד) א תליה־שטריק.

death'-dance *n.* (דעטה'־דענס) דער טויטען־טאנץ [א בילד פון א סקעלעט אדער עפּעס אנדערש וואס שטעלט פאר די מאכט פון טויט].

death'-day *n.* (דעטה'־דיי) דער טאג פון אימיצענס טויט.

death'ful *a.* (דעטה'־פול) טויטליך, מערדעריך; שטערבליך.

death'fulness *n.* (דעטה'־פול־נעס) אן ערשיינונג וואס דערמאהנט אן דעם טויט.

death'-hun'ter *n.* (דעטה'־האנ'־טער) איינער וואס געהט נאך אן ארמעע אין קריעג צו בערויבען די געפאלענע אין שלאכט; א קברות־מאן.

death'-knell *n.* (דעטה'־נעל) 1. די טויטען־גלאק, דאס קלינגען פון קירכען־גלאקען ביי א לויה; 2. דער סיגנאל פון טויט.
2. The defeat of President Adams for re-election meant the **death-knell** of the Federalist Party.

death'less *a.* (דעטה'־לעס) אונשטערבליך; וואס דויערט אייביג.
His work has earned for him a **deathless** fame.

death'lessness *n.* (דעטה'־לעס־נעס) דאס זיין אונשטערבליך, די אונשטערבליכקייט.

death'-like *a.* (דעטה'־לאיק) ווי דער טויט.

death'liness *n.* (דעטה'־לי־נעס) דאס זיין שטערבליך; די שטערבליכקייט.

death'ly *a. and adv.* (דעטה'־לי) וואס זעהט אויס ווי טויט; אזוי ווי א טויטער.

death'-point *n.* (דעטה'־פּאינט) דער גרענעץ־פּונקט פון א טעמפּעראטור אין וועלכער א לעבעדיגער ארגאניזם קען לעבען.

death'-rate *n.* (דעטה'־רייט) די טויטען־ראטע [די צאהל פון טויטען־פעלע אין א משך פון א געוויסער צייט לויט פּראצענט פון דער בעפעלקערונג, מייסטענס ווערט עס גערעכענט פון טויזענד פער יאהר].
The **death-rate** in the City of New York is sixteen per thousand.

death'-rat'tle *n.* (דעטה'־רעטל) דאס גסיסה־כארכלען.

death's door (דעטהס דאור) די שוועל פון טויט [נאהנט צום טויט].
He lay at **death's door**.

death's'-head *n.* (דעטהס'־העד) דער מענשליכער שארבען [אלס א סימבאל פון טויט].

death's'-head moth (דעטהס'־העד מאטה) אזא זומער־פויגעלע [שמעטערלינג] וואס האט אויפ'ן רוקען א צייכען וואס איז עהנליך צו א טויטען־קאפּ.

deaths'man *n.* (דעטהס'־מען) א תליון, א הענקער.

death'-song *n.* (דעטה'־סאנג) דאס שוואנען־ליעד, דאס לעצטע ליעד.

death'-stroke *n.* (דעטה'־סטראוק) א טויט־קלאפּ.

death'-struck *a.* (דעטה'־סטראק) טויטליך־פערוואונדעט; קראנק מיט א געפעהרליכער קראנקהייט.

death'-strug'gle *n.* (דעטה'־סטראגל)

אגאניע, גסיסה, דאס מאטערען זיך מיט'ן טויט.

death'-test *n.* (דעטה'-טעסט) א פראבע אויסצוגעפינען אויב אימעצער איז טויט אדער ניט.

death'-to'ken *n.* (דעטה'-טאוקן) א צייכען פון טויט.

death'-trance *n.* (דעטה'-טרענס) א צושטאנד וואס זעהט אויס ווי טויט.

death'-trap *n.* (דעטה'-טרעפ) א פלאץ אדער געביידע וואס איז געפעהרליך פאר'ן לעבען [ווי אין דער צייט פון שרפה א. ד. ג.].

death'ward *adv.* (דעטה'-הווארד) צום טויט.

death'-war'rant *n.* (דעטה'-הוואר'-ענט) א טויט-דעקרעט, א טויט-אורטייל.

death'-watch *n.* (דעטה'-הוואטש) טויטען-וואך [די לעצטע וואך ביי א טויטען-בעט]; א וואך געשטעלט איבער א פער-אורטיילטען פאר זיין הינריכטונג; דער טויטען-זייגער [אזא פליעג וואס מאכט אזא גערויש, ווי דאס קלאפען פון א זייגער און עס עקזיסטירט אן אברגלויבען, אז ער זאגט אן טויט].

death'-wound *n.* (דעטה'-הוואונד) א טויטליכע וואונד.

deave *v.* (דיעוו) טויב ווערען.

debac'le *n.* (די-בעק'ל) א פלעצליכע פערפלייצונג; א געלאף אין גרויס אונ-ארדנונג.

debar' *v.* (די-באר') אויסשליסען; ניט דערלאזען, הינדערען.

The student was debarred from the examinations.

debark' *v.* (די-בארק') לאנדען פון א שיף, פערלאזען א שיף, ארויסגעהען אויף דער יבשה, אויסלאדען א שיף.

debarka'tion *n.* (די-באר-קיי'-שאן) דאס לאנדען פון א שיף; דאס אויסלאדען א שיף.

debar'ment *n.* (דע-באר'-מענט) דאס אויסשליסען; דאס אויסגעשלאסען ווערען; דאס הינדערען, דאס ניט דערלאזען עט-וואס צו ערגרייכען.

debase' *v.* (די-בייס') 1. דעגראדירען, ערנידריגען אין ווערטה; שלעכטער מא-כען, פעלשען [מעטאלען א. ד. ג.]; 2. פערדארבען.

1. The law debased the value of the silver dollar. 2. Their morals were debased.

debased' *a.* (די-בייסט') פערמינדערט אדער געזונקען אין ווערטה; געפעלשט.

debased' cur'rency (די-בייסט' קויר'-ענ-סי) א גאלדענע אדער זילבערנע גאנג-בארע מטבע וואס האט ניט אין זיך דעם פולען ווערטה אין מעטאל.

The silver dollar is debased currency.

debase'ment *n.* (די-בייס'-מענט) ער-נידריגונג אין ווערטה; פעלשונג; דאס זיין ערנידעריגט אדער פערמינדערט אין ווערטה.

deba'ser *n.* (די-ביי'-סער) איינער אדער עפעס וואס ערנידעריגט אין ווערטה אדער פעלשט.

deba'sing *a.* (די-ביי'-סינג) ערנידריגענ-דיג אין ווערטה, פעלשענדיג.

deba'singly *adv.* (די-ביי'-סינג-לי) ז. *debasing*

deba'table *a.* (די-ביי'-טעבל) שטרייט-טיג; דעבאטירבאר.

debate' *v. and n.* (די-בייט') דעבאטי-רען, האבען א ויכוח; זיך עצה'נען; אונ-טערזוכען, אויספארשען; ארומטראכטען, בעטראכטען; א דעבאטע, א ויכוח, א שטרייט.

deba'ter *n.* (די-ביי'-טער) א דיספוטאנט, איינער וואס האט ליעב פאלעמיק אדער ויכוחים; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א דעבאטע.

debate' upon' (די-בייט' א-פאן') פא-לעמיזירען, דעבאטירען איבער עטוואס; זיך עטוואס איבערלעגען.

debate' with one's self (די-בייט' הוויטה הוואנז סעלף) זיך מישב זיין, אי-בערלעגען זיך.

deba'ting-club *n.* (די-ביי'-טינג-קלאב) א קלוב צו דעבאטירען פערשיעדענע פרא-גען.

deba'tingly *adv.* (די-ביי'-טינג-לי) אויף דעם אופן פון א דעבאטע.

deba'ting-soci'ety *n.* (די-ביי'-טינג-סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין צו דעבאטירען פערשיעדענע פראגען.

debauch' *v. and n.* (די-באהטש') פער-פיהרען; פערדארבען [די מאראל]; פיה-רען אן אויסגעלאסען לעבען; א הוליאנקע; פרעסעריי און זויפעריי; שארלאטאנעריי

debauched' *a.* (די-באהטשט') פער-דארבען [אין מאראל]; אויסגעלאסען, שארלאטאניש.

debau'chedly *adv.* (די-באה'-טשעד-לי) אויף אן אויסגעלאסענעם אופן.

debau'chedness *n.* (די-באה'-טשעד-נעס) אויסגעלאסענהייט, פערדארבענהייט, שארלאטאנעריי.

debauchee' *n.* (דעב-א-שיע') א שאר-לאטאן, אן אויסגעלאסענער מענש; א שכור.

debau'cher *n.* (די-באה'-טשער) א פער-פיהרער, א פערדארבער פון מאראל.

debau'chery *n.* (די-באה'-טשער-אי) שכרות, אן אויסגעלאסען לעבען; פרעס-סעריי; דאס אראבפיהרען פון'ם גלייכען וועג; פערדארבונג [פון מאראל].

debauch'ment *n.* (די-באהטש'-מענט) דאס פערפיהרען; אויסגעלאסענקייט.

deben'ture *n.* (די-בענ'-טשור) א שטר-חוב, א שולד-צעטעל; אן אבליגאציע פון אן אקציען-געזעלשאפט; א בעשייניגונג וואס דאס צאל-אמט [מאמאזשנע] גיט ארויס צו איינעם וואס האט ארייגעפיהרט אויסלענדישע סחורה, אז ער דארף בעקו-מען צוריק אויסגעצאהלט דאס געלד, וואס ער האט אבגעצאהלט אלס גרענעץ-אבצאהל, ווען ער וועט די סחורה צוריק ארויספיה-רען פון לאנד.

deben'tured *a.* (די-בענ'-טשורד) בעזי-כערט דורך א שטר-חוב אדער שולד-צע-טעל; וואס איז בערעכטיגט צו בעקומען אויסגעצאהלט צוריק די גרענעץ-אבצאהל פאר צוריק ארויסגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

deben'tured goods (די-בענ'-טשורד גודז) סחורות, פאר וועלכע מען בע-צאהלט צוריק די גרענעץ-אבצאהל, ווען זיי ווערען ארויסגעפיהרט צוריק פון'ם לאנד.

deb'ile *a.* (דעב'-איל) שוואך.

debil'itant *a. and n.* (די-ביל'-אי-טענט) וואס שוואכט אב; א מעדיצין צו פערמינדערען אויפרעגונג.

debil'itate *v.* (די-ביל'-אי-טייט) שוואך מאכען.

debilita'tion *n.* (די-ביל-אי-טיי'-שאן) אן אבשוואכונג, דאס שוואך ווערען.

debil'ity *n.* (די-ביל'-אי-טי) שוואכקייט, מאטקייט.

Old people generally suffer from debility.

deb'it *v. and n.* (דעב'-איט) דעבעטירען, פערשרייבען אויף דער דעבעט-זייט פון א רעכנונג; שטעלען אויף איינעם'ס רעכ-נונג; א חוב, דעבעט; די דעבעט-זייט פון א קאנטא [אין האנדעלס-ביכער].

deb'itor *n.* (דעב'-אי-טאר) א בעל חוב, איינער וואס איז שולדיג אימעצען.

debonair' *a.* (דעב-א-נעהר') העפליך, ליעבליך, גוטמוטיג, לוסטיג, פרעהליך.

His manner is very debonair.

debonair'ly *adv.* (דעב-א-נעהר'-לי) מיט העפליכקייט, ליעבליך, גוטמוטיג, לוס-טיג.

debonair'ness *n.* (דעב-א-נעהר'-נעס) העפליכקייט, לוסטיגקייט, ליעבליכקייט, גוטהערציגקייט.

debouch' *v.* (דע-בוש') ארויס-קומען, ארויסמארשירען [פון אן ענגען ארט].

débouché' *n.* (דע-בו-שיי') אן ערעפ-נונג [ווי די ערעפנונג פון א געשעפט]; אן אנהויב.

debouch'ment *n.* (דע-בוש'-מענט) דאס ארויסטרעטען אדער ארויסברעכען [פון אן ענגען ארט]; אן ארויסטרים; אן ארויסלאז.

debris' *n.* (דע-ברי') רואינען, חורבות; ברוכשטיקער.

debt *n.* (דעט) א שולד, א חוב; א זינד.

debtee' *n.* (דע-טיע') דער קרעדיטאר, דער מלוה.

debt'less *a.* (דעט'-לעס) פריי פון חובות.

debt of hon'or (דעט אוו אנ'-אר) אן עהרען-שולד [א שולד וואס קען געזעצליך ניט געמאהנט ווערען, נאר איז אבהענגיג פון דעם עהרען-ווארט פון דעם שולדנער, בעזאנדערס זיינען עס שולדען פון קארטען שפיעלען, וועטען א. ד. ג.].

debt'or *n.* (דעט'-אר) א בעל חוב, איי-נער וואס איז שולדיג געלד.

debts ac'tive and pas'sive (דעטס עק'-טיוו ענד פעס'-איוו) דער אקטיוו און דער פאסיוו פון א פירמע [דאס פערמע-גען וואס די פירמע האט און ס'קומט איהר און איהרע חובות, וואס זי איז שולדיג אנדערע].

debts and ow'ing (דעטס ענד או'-אינג) פערמעגען און שולדען, אקטיוו און פאסיוו.

de'buscope *n.* (די'-באס-קאופ) אזא דאָ-פעלטער שפיגעל פאר געאמעטרישע צייכ-נען, אין וועלכען די ביידע שפיגעל-פלעכען שטעהען אונטער א ווינקעל פון 70 גראד.

début' *n.* (דיי-ביו') דעביוט, אנהויב, דער ערשטער ארויסטריט אין געזעלשאפט אדער אויף דער סצענע.

débutant' *n.* (דיי-ביו-טאן') א דעביו-טאנט, איינער וואס מאכט דעם ערשטען אויפטריט. ז. *debut*

débutante' *n.* (דיי-ביו-טאנט') א דע-ביוטאנטין, א יונג מיידעל וואס טרעט ארויס צום ערשטען מאל אין דער געזעל-שאפט; אן אקטריסע וואס טרעט ארויס דאס ערשטע מאל אויף דער סצענע.

decac'erous *a.* (דע-קעס'-ע-ראס) וואס האט צעהן הערנער אדער ארעמס.

dec'achord *n.* (דעק'-ע-קארד) דוד'ס הארף [אזא צעהן-סטרונ'יגער מוזיק-אינ-סטרומענט].

dec'ad *n.* (דעק'-עד) ז. *decade*

dec'adal *a.* (דעק'-ע-דעל) וואס בע-שטעהט פון צעהן טיילען; וואס האט שייכות צו צעהן-טיילינג זאכען.

dec'ade *n.* (דעק'-אייד) די צאהל צעהן א צעהנדלינג; א פעריאדע פון צעהן יאהר.

The American Republic was established in the eighth decade of the eighteenth century.

deca'dence *n.* (די-קיי'-דענס) דאס צופאלען, דאס זינקען, דאס אונטערגעהן, דאס אבשטארבען; דעקאדענץ [א געוויסע ריכטונג אין קונסט און ליטעראטור, וועלכע בעהויפטעט, אז לאגישער זין און רעאליטעט איז ניט דער עיקר פון פּאעזיע און קונסט און אז די פארם פון דיכטונג און קונסט קען ניט זיין בעגרענעצט פון בעשטימטע פעסטגעשטעלטע כללים].

deca'dency *n.* (די-קיי'-דען-סי) ז. *decadence*.

deca'dent *a. and n.* (די-קיי'-דענט) וואס פאלט פונאנדער, וואס זינקט, וואס שטארבט אב; א געפאלענער, א געזונקענער [איינער וואס פאלט אראב פון זיין הויכער שטעלונג אין דער געזעלשאפט]; א דעקאדענט [אן אנהענגער פון דער דעקאדענטישער ריכטונג אין דער ליטעראטור און קונסט. ז. *decadence*].

dec'agon *n.* (דעק'-ע-גאן) א צעהן־עקיגע געאמעטרישע פיגור.

decag'onal *a.* (דע-קעג'-א-נעל) וואס האט די פארם פון א געאמעטרישער צעהן־עקיגער פיגור.

dec'agram *n.* (דעק'-ע-גרעם) א צעהן־גראם געוויכט.

dec'agramme *n.* (דעק'-ע-גרעם) ז. *decagram*.

dec'agyn *n.* (דעק'-ע-דזשין) א פלאנצע וואס האט צעהן פיסטילען [„פיסטיל" איז דער ווייבליכער אדער זוימען־טראגענדער ארגאן פון א בליהענדער פלאנצע].

Decagyn'ia *n.* (דעק-ע-דזשינ'-אי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צעהן פיסטילען. ז. *decagyn*.

decagyn'ian *n.* (דעק-ע-דזשינ'-אי-ען) ז. *decagynous*.

decag'ynous *a.* (דע-קעדזש'-אי-נאס) וואס האט צעהן פיסטילען. ז. *decagyn*.

decahe'dral *a.* (דעק-ע-הי'-דרעל) צעהן־זייטיג [וועגען א געאמעטרישען קערפער].

decahe'dron *n.* (דעק-ע-הי'-דראן) א דעקאעדער [א געאמעטרישער קערפער מיט צעהן זייטען־פלעכען].

decalcifica'tion *n.* (די-קעל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס אראבנעהמען דעם גרינשטיין וואס וואקסט אן אויף די צייהנער.

dec'aliter *n.* (דעק'-ע-לי-טער) א דעקאליטער [א פליסיגקייטס־מאס פון צעהן ליטער וואס איז גלייך 2.64 אמעריקאנער גאלאנס].

dec'alitre *n.* (דעק'-ע-לי-טער) ז. *decaliter*.

decal'ogist *n.* (דע-קעל'-א-דזשיסט) איינער וואס ערקלערט די עשרת הדברות אדער מאכט צו זיי א פירוש.

dec'alogue *n.* (דעק'-ע-לאג) די צעהן געבאט, די עשרת הדברות.

Decameron'ic *a.* (דע-קעמ-ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך אדער איז ענליך צום דעקאמעראן [א בעריהמטע זאמלונג פון ערצעהלונגען פון דעם איטאליענישען שריפטשטעלער באקאטשיא].

dec'ameter *n.* (דעק'-ע-מי-טער) א דעקאמעטער [א לענגען־מאס פון צעהן מעטער, וואס איז גלייך 32.8 פוס].

dec'ametre *n.* (דעק'-ע-מי-טער) ז. *decameter*.

decamp' *v.* (די-קעמפ') 1. פערלאזען דעם לאגער, אוועקמארשירען; 2. זיך אבטראגען, אנטלויפען, מאכען פליטה.

1. The army **decamped** at six o'clock. 2. They had privately **decamped** from my father's house.

decamp'ment *n.* (די-קעמפ'-מענט) דאס פערלאזען דעם לאגער, דאס אוועקמאשירען.

dec'anal *a.* (דעק'-ע-נעל) וואס אנבעלאנגט צו א דעקאן אדער זיין וואהנונגס־פלאץ. ז. *dean*.

decan'der *n.* (דע-קענ'-דער) א פלאנצע וואס האט צעהן שטויבפעדים [דער שטויבפאדים איז דער מענליכער ארגאן פון די בליהונגס־פלאנצען].

Decan'dria *n.* (דע-קענ'-דרי-א) די פלאנצען וואס האבען צעהן שטויבפעדים. ז. *decander*.

decan'drian *a.* (דע-קענ'-דרי-ען) וואס האט צעהן שטויבפעדים [וועגען פלאנצען].

decan'drous *a.* (דע-קענ'-דראס) וואס האט צעהן שטויבפעדים [וועגען פלאנצען].

decan'gular *a.* (דע-קענ'-גיו-לער) צעהן־ווינקעלדיג.

decant' *v.* (די-קענט') לייט־פילטרירען, טערען; איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער.

decanta'tion *n.* (די-קען-טיי'-שאן) פילטרירונג; דאס איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער.

decan'ter *n.* (די-קענ'-טער) א פערציערטע קאראפינקע צום האלטען ליקער אדער וויין צום טיש; א כלי צום פילטרירען; איינער וואס פילטרירט ליקער.

decapet'alous *a.* (דעק-ע-פעט'-ע-לאס) וואס האט צעהן בלומען־בלעטער [וועגען געוויסע בלומען].

decaphyl'lous *a.* (דעק-ע-פיל'-אס) צעהן־בלעטערדיג [וועגען פלאנצען].

decap'itate *v.* (די-קעפ'-אי-טייט) אראבהאקען דעם קאפ, קעפען; אראבווארפען פון אמט, מאכען אויס פריץ.

decapita'tion *n.* (די-קעפ-אי-טיי'-שאן) דאס אראבהאקען דעם קאפ, דאס קעפען; דאס אראבווארפען פון אמט, דאס מאכען אויס פריץ.

dec'apod *n. and a.* (דעק'-ע-פאד) א צעהן־פיסיגער [ווי א קרעבס, א ראק]; צעהן־פיסיג.

Decap'oda *n.* (דע-קעפ'-א-דא) דער מין צעהן־פיסיגע קרעבס־טהיערע.

decap'odal *a.* (דע-קעפ'-א-דעל) צעהן־פיסיג.

dec'apode *a. and n.* (דעק'-ע-פאוד) ז. *decapod*.

decapod'iform *a.* (דעק-ע-פאד'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ראק [קרעבס].

decap'odous *a.* (דע-קעפ'-א-דאס) צעהן־פיסיג.

decar'bonate *v.* (די-קאר'-בא-נייט) בעפרייען פון קויהלען־שטאף.

decarboniza'tion *n.* (די-קאר-בא-ני-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון קויהלען־שטאף [ווי דאס ווערט געטהאן ביים פערוואנדלען גוס־אייזען אין שטאל]; די טיילווייזע בעפרייאונג פון קויהלען־שטאף.

decar'bonize *v.* (די-קאר'-בא-נאיז) בעפרייען פון קויהלען־שטאף.

decar'burise *v.* (די-קאר'-ביו-ראיז) ז. *decarburize*.

decarburiza'tion *n.* (די-קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון קויהלען־שטאף. ז. *decarbonization*.

decar'burize *v.* (די-קאר'-ביו-ראיז) בעפרייען אין גאנצען, אדער צום טייל, פון קויהלען־שטאף.

decare' *n.* (דע-קעהר') א פלעכען־מאס פון טויזענד קוואדראט־מעטער.

dec'astere *n.* (דעק'-ע-סטיר) צעהן קוביק מעטער.

dec'astich *n.* (דעק'-ע-סטיק) א פאעמא, וואס בעשטעהט פון צעהן שורות.

dec'astyle *a.* (דעק'-ע-סטאיל) וואס האט צעהן זיילען אין פראנט [וועגען געוויסע אלטע טעמפלען].

A **decastyle** temple.

decasyllab'ic *a.* (דעק-ע-סי-לעב'-איק) וואס ענטהאלט צעהן זילבען.

decasyl'lable *n.* (דעק-ע-סיל'-עבל) א שורה וואס ענטהאלט צעהן זילבען.

decau'date *v.* (די-קאה'-דייט) אראבהאקען דעם עק.

decay' *n. and v.* (די-קיי') דאס פערדארבען ווערען; דאס צופוילט ווערען; דאס פונאנדערפאלען; דאס אבשטארבען; צופאלען; זינקען; פוילען, פערדארבען ווערען; שוואך ווערען; אבשטארבען.

decayed'ness *n.* (די-קייד'-נעס) דאס זיין צופוילט, דאס זיין פערדארבען, דאס זיין פונאנדערגעפאלען.

decayed' stores (די-קייד' סטאורז) פערדארבענער פראוויאנט.

decayed' wine (די-קייד' וואין) אויסגעוועפטער וויין.

decayed' with age (די-קייד' וויטה אײדזש) צופאלען פון עלטער.

decay'er *n.* (די-קיי'-ער) עפעס וואס פעראורזאכט אז א זאך זאל פוילען אדער פערדארבען ווערען.

decease' *n. and v.* (די-סיעס') די פטירה, דער טויט; נפטר ווערען, שטארבען.

deceased' *a.* (די-סיעסט') געשטארבען; נפטר געווארען.

dece'dent *n.* (די-סי'-דענט) א פערשטארבענער, א נפטר.

deceit' *n.* (די-סיעט') בעפאלשקייט; שווינדעל; טרוג; א נארעריי; גנב'ישע שטיק.

deceit'ful *a.* (די-סיעט'-פול) בעטריגעריש, שווינדלעריש, אבנארעריש.

deceit'fully *adv.* (די-סיעט'-פול-אי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן; מיט בעטרוג; מיט דער אבזיכט צו בעטריגען אדער בעשווינדלען.

deceit'fulness *n.* (די-סיעט'-פול-נעס) די נייגונג צו זיין בעטריגעריש אדער שווינדלעריש; בעטריגערישקייט.

deceit'less *a.* (די-סיעט'-לעס) אהן פאלשקייט, אהן שווינדעל.

deceiv'able *a.* (די-סיעוו'-עבל) וואס קען בעשווינדעלט אדער אבגענארט ווערען.

deceiv'ableness *n.* (די-סיעוו'-עבל-נעס) דאס קענען בעשווינדעלט אדער אבגענארט ווערען.

deceiv'ably *adv.* (די-סיעוו'-ע-בלי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן.

deceive' *v.* (די-סיעוו') בעשווינדלען, אבנארען.

deceiv'er *n.* (די-סיעוו'-ער) א שווינדלער, א בעטריגער, אן אבנארער.

Decem'ber *n.* (די-סעמ'-בער) דער מאנאט דעצעמבער.

Decem'berly *a.* (די-סעמ'-בער-לי) ווי אין דעצעמבער; ווינטערדיג; קאלט.

Decem'brist *n.* (די-סעמ'-בריסט) א דעקאבריסט [איינער פון דעם רעוואלוציאנערען פערבאנד אין רוסלאנד, וואס

האט געשטרעבט איינצופיהרען א קאנסטיטוציע אין רוסלאנד. דעם עפענטליכען ארויסטריט האט דיזער פערבאנד געמאכט דעם 28טען דעצעמבער אין יאהר 1825, ווען די סאלדאטען האבען געדארפט שווערען טרייהייט צו ניקאלאי דעם ערשטען, וועלכער איז דאן ארויף אויף דעם רוסישען טהראן].

decem'fid *a.* (די-סעמ'-פיד) געטיילט אין צעהן טיילען, צעהן־שפאלטיג [ווענען געוויסע פלאנצען].

decemped'al *a.* (די-סעמ-פעד'-על) וואס האט צעהן פיס; צעהן־פיסיג.

decem'vir *n.* (די-סעמ'-וויר) א דעצעמוויר [איינער פון די צעהן פערזאן וואס האבען צונויפגעשטעלט מיט זיך א קאנסטיטוציאנעלע קערפערשאפט אין דעם אלטען רוים. אזעלכע קערפערשאפטען זיינען געווען פיער: פאר פערוואלטונג, פאר געריכט, פאר רעליגיאן און פאר לאנדווירטשאפט]; איינער פון א צעהן־גליעדערדיגער אפיציעלער קערפערשאפט.

decem'viral *a.* (די-סעמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו די דעצעמווירען.
ז. *decemvir*

decem'virate *n.* (די-סעמ'-ווי-רייט) אן אפיציעלע קערפערשאפט וואס בעשטעהט פון צעהן מיטגליעדער.

de'cency *n.* (די'-סענ-סי) אנשטענדיגקייט; שטאט; זיטליכקייט.

decen'nary *n. and a.* (די-סענ'-ע-רי) א פעריאדע פון צעהן יאהר; א בעצירק פון צעהן פאמיליעס; וואס איז שייך צו א בעצירק פון צעהן פאמיליעס.

decen'nial *a. and n.* (די-סענ'-אי-על) צעהן־יעהריג; א צעהן־יעהריגער יובילעאום.

decen'noval *a.* (די-סענ'-א-וועל) וואס געהערט צו דער צאהל נײנצעהן; וואס איז שייך צו א פעריאדע פון נײנצעהן יאהר.

decen'novary *a.* (די-סענ'-א-ווע-רי)
ז. *decennoval*

de'cent *a.* (די'-סענט) אנשטענדיג; זיטליך, סטאטעטשנע.

de'cently *adv.* (די'-סענט-לי) אויף אן אנשטענדיגען אופן; מיט שטאט; מיט גוטער בענעהמונג; מיט יושר; מיט טאלעראנץ.

de'centness *n.* (די'-סענט-נעס)
ז. *decency*

decentraliza'tion *n.* (די-סענ-טרעל-אי-זיי'-שאן) דעצענטראליזירונג; דאס זיין דעצענטראליזירט [הויפטזעכליך ווענען דער רעגיערונגס פארם וואס בעצוועקט, אז ניט די גאנצע רעגיערונגס־מאכט זאל זיין קאנצענטרירט אין די הענד פון דער צענטראלער רעגיערונג].

decen'tralize *v.* (די-סענ'-טרעל-איז) דעצענטראליזירען, אוועקנעהמען פון צענטער. ז. *decentralization*

decep'tion *n.* (די-סעפ'-שאן) בעטרוג, אבנארעריי; שווינדעל; אן אילוזיע; דאס זיין בעשווינדעלט אדער בעטראגען.

decep'tive *a.* (די-סעפ'-טיוו) בעטריגעריש, פאלש.

decep'tively *adv.* (די-סעפ'-טיוו-לי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן.

decep'tiveness *n.* (די-סעפ'-טיוו-נעס) די ניינונג צו שווינדעל, בעטרוג אדער פאלשקייט.

deceptiv'ity *n.* (די-סעפ-טיוו'-אי-טי) דאס זיין בעטריגעריש אדער שווינדלעריש

decep'tory *a.* (די-סעפ'-טא-רי) וואס נארט, וואס בעטריגט.

decern' *v.* (די-סוירן') משפט'ען, ארויסגעבען א פסק־דין אדער אורטייל.

decer'niture *n.* (די-סויר'-ני-טשור) א פסק־דין, אן אורטייל פון א געריכט.

decharm' *v.* (די-טשארם') בעפרייען פון צויבער, אראבנעהמען דעם כשוף.

dechristianiza'tion *n.* (די-קרים-טשיענ-אי-זיי'-שאן) אבווענדונג פון קריסטענטום; אויסווארצלונג פון דעם קריסטליכען גייסט.

dechris'tianize *v.* (די-קרים'-טשיענ-איז) זיך אבווענדען פון'ם קריסטענטום; אבציהען פון'ם קריסטענטום; אויסווארצלען דעם קריסטליכען גייסט.

deciare' *n.* (דעס-יעהר') א פלעכען־מאס פון צעהן קוואדראט־מעטער.

deci'dable *a.* (די-סאי'-דעבל) וואס קען ווערען ענטשיעדען; בעשטימבאר.

decide' *v.* (די-סאיד') בעשטימען, ענטשיידען, ענטשליסען זיך.

deci'ded *a.* (די-סאי'-דעד) בעשטימט; ענטשיעדען; ענטשלאסען.

deci'dedly *adv.* (די-סאי'-דעד-לי) בחלוטין, אהן שום צווייפעל; אויף אן ענטשיידענדען אופן; קלאר און בינדיג.

deci'dedness *n.* (די-סאי'-דעד-נעס) ענטשלאסענהייט, ענטשיעדענהייט, בעשטימטהייט.

deci'der *n.* (די-סאי'-דער) דער וואס ענטשיידעט; דער שיעדס־ריכטער.

deci'dingly *adv.* (די-סאי'-דינג-לי) אויף אן ענטשיידענדען אופן.

decid'uous *a.* (די-סיד'-יו-אס) אראבפאלענדיג; וואס פאלט אראב נאך א בעשטימטער צייט [ווי פרוכט אדער בלעטער]; ניט פעסט, ניט בעשטענדיג.

decid'uous in'sects (די-סיד'-יו-אס אינ'-סעקטס) די אינזעקטען, ביי וועלכע עס פאלען אראב די פליגלען נאך דער געשלעכטליכער פארונג [ווי ביי דער "זוי" פון מוראשקעס].

decid'uousness *n.* (די-סיד'-יו-אס-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט אראבצופאלען נאך א בעשטימטער צייט [ווי פרוכט אדער בלעטער].

dec'igram *n.* (דעס'-אי-גרעם) א דעציגראם [א געוויכט פון א צעהנטעל גראם]. ז. *gram*

dec'igramme *n.* (דעס'-אי-גרעם)
ז. *decigram*

dec'iliter *n.* (דעס'-אי-לי-טער) א צעהנטעל פון א ליטער. ז. *liter*

dec'ilitre *n.* (דעס'-אי-לי-טער)
ז. *deciliter*

decil'lion *n.* (די-סיל'-יאן) א דעציליאן [אין דער ענגלישער ציפער־סיסטעם — 1 מיליאן געדאפעלט 10 מאל מיט זיך אליין, וואס איז גלייך צו אן 1 מיט 60 נולען; אין דער פראנצויזישער און אמעריקאנער ציפער־סיסטעם — 1 טויזענד געדאפעלט 11 מאל מיט זיך אליין, וואס איז גלייך צו אן 1 מיט 33 נולען].

decil'lionth *a. and n.* (דע-סיל'-יאנטה) וואס איז שייך צו א דעציליאן; איין דעציליאנטעל, א דעציליאנטע טייל.
ז. *decillion*

dec'imal *a. and n.* (דעס'-אי-מעל) דעצימאל, געטיילט אין צעהן; געצעהלט אין צעהנדליג; א דעצימאל־ברוך, א צעהנטחלק.

dec'imal bal'ance (דעס'-אי-מעל בעל'-ענס) א דעצימאל־וואג [אזא וואג, וואס דאס געוויכט אויף איין וואג־שאל באלאנסירט מיט א צעהן מאל שווערערע מאסע אויף דער אנדערער שאל].

dec'imal frac'tion (דעס'-אי-מעל פרעק'-שאן) א דעצימאל־ברוך [א טייל פון א גאנצע, וואס ווערט אויסגעדריקט נור דורך צעהנטעל, הונדערטעל, טויזענדטעל א. ז. וו., ווי .001 ,.01 ,.1 א. ז. וו. אדער .234 ,.023 א. ז. וו.].

dec'imalism *n.* (דעס'-אי-מעל-איזם) דאס דעצימאל־סיסטעם.
ז. *decimal system*

dec'imalist *n.* (דעס'-אי-מעל-איסט) אן אנהענגער פון דעם דעצימאל־סיסטעם אין וואג, אין מאס א. ד. ג.

decimaliza'tion *n.* (דעס-אי-מעל-אי-זיי'-שאן) אומרעכענען אויף דאס דעצימאל־סיסטעם; איינפיהרען דאס דעצימאל־סיסטעם.

dec'imalize *v.* (דעס'-אי-מעל-איז) אומרעכענען אויף דעם יסוד פון דעצימאל־סיסטעם; איבערפיהרען אויף א דעצימאל־סיסטעם.

dec'imally *adv.* (דעס'-אי-מעל-אי) אין צעהנער אדער צעהנטלעך; דורך דעצימאל.

dec'imal meas'ure (דעס'-אי-מעל מעזש'-אור) א מאס וועלכע געהערט צו דעם דעצימאל־סיסטעם, ווי מעטער, ליטער, גראם א. ד. ג.

dec'imal nota'tion (דעס'-אי-מעל נא-טיי'-שאן) די דעצימאלע ציפער־סיסטעם [די געוועהנליכע ציפער־סיסטעם וואס ווערט געברויכט, וואו יעדע ציפער אין דער רייה פון רעכטס צו לינקס ווערט פערגרעסערט 10 מאל].

dec'imal point (דעס'-אי-מעל פאינט) א דעצימאל פונקט [דער פונקט וואס שטעלט זיך פאר א דעצימאל־ברוך ווי .02 ,.1].

dec'imal sys'tem (דעס'-אי-מעל סיס'-טעם) דאס דעצימאל־סיסטעם [א סיסטעם, וואו מאסען און וואגען זיינען גרעסער אדער קלענער איינע פון דער אנדערער אין צעהן מאל, ווי מעטער, ליטער, גראם א. ד. ג.].

dec'imate *v.* (דעס'-אי-מייט) 1. אויסקלייבען דורך גורל יעדען צעהנטען צום טויטען [א בארבארישער מנהג פון אלטע צייטען ביים בעשטראפען קריעגס־געפאנגענע אדער רעבעלען]; 2. א תל מאכען, טויטען מאסענווייז.

2. The troops were decimated by the enemy's fire.

decima'tion *n.* (דעס-אי-מיי'-שאן) דאס אויסקלייבען יעדען צעהנטען דורך גורל צום טויטען; דאס טויטען מאסענווייז; דאס מאכען א תל.

dec'imator *n.* (דעס'-אי-מיי-טאר) איינער וואס טויטעט יעדען צעהנטען [פון געפאנגענע]; א פערוויסטער.

decime' *n.* (דע-סים') א פראנצויזישע מטבע, וואס איז א צעהנטעל פון א פראנק [אן ערך צוויי אמעריקאנער סענט].

dec'imeter *n.* (דעס'-אי-מי-טער) א דעצימעטער [א לענגען מאס, וואס איז א צעהנטעל פון א מעטער].

dec'imetre *n.* (דעס'-אי-מי-טער)
ז. *decimeter*

dec'imo-octa'vo *n.* (דעס'-אי-מאו-אק-טיי'-וואו) דאס אכטצעהנטעל־פארמאט [ווענען דרוקשריפטען ווען אכטצעהן זייטלעך געהען אין א דרוק־בויגען].

dec'imo-sex'to *n.* (דעס'-אי-מאו-סעקס-

טאו) דאס זעכצעהנטעל־פארמאט [ווענען דרוק־שריפטען, ווען זעכצעהן זייטלעך נעהמען אין א דרוק־בויגען].

deci'pher *v.* (די־סאי׳־פער) 1. דעשיפרירען, דורכלעזען א שיפרירטען בריעף אדער אנדער שריפט, וואס איז געשריבען פערשטעלט; 2. לעזען וואס איז אונקלאר געשריבען; 3. ערקלערען, ענטדעקען דעם זין פון א פערפלאנטערטע, אונקלארען עניין אדער זאך; 4. בעשרייבען.
1. The manager took the code and proceeded to **decipher** the massage. 2. We find it hard to **decipher** this manuscript.

deci'pherable *a.* (די־סאי׳־פער־עבל) וואס קען דעשיפרירט ווערען [ווענען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט]; וואס קען דורכגעלעזען ווערען, וואס קען ערקלערט ווערען.

deci'pherer *n.* (די־סאי׳־פער־ער) איינער וואס דעשיפרירט [לעזט א פערשטעלטע אדער אונקלארע שריפט]; אן ערקלערער; איינער וואס פלאנטערט פונאנדער א שווערען עניין.

deci'pheress *n.* (די־סאי׳־פער־עס) איינע וואס דעשיפרירט א שריפט; איינע, וואס פלאנטערט פונאנדער א שווערען עניין; אן ערקלערערין.

deci'pherment *n.* (די־סאי׳־פער־מענט) דאס דורכלעזען שיפרירטע שריפטען; דאס פונאנדערפלאנטערען א שווערען עניין; דאס ערקלערען.

decip'ium *n.* (די־סיפ׳־אי־אם) אזא מעטאל, וועלכען מען האט געפונען אין נארד־קאראלאינע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין דער כעמיע איז דיעזער מעטאל ניט אנערקענט אלס בעמישער גרונד־עלעמענט].

deci'sion *n.* (די־סיזש׳־אן) פסק־דין; ענטשיידונג, ענטשלוס.
The court rendered its **decision**.

deci'sive *a.* (די־סאי׳־סיוו) ענטשיידענד; בעשטימט.
The opinion of the court is **decisive** on the question.

deci'sively *adv.* (די־סאי׳־סיוו־לי) אויף אן ענטשלאסענעם, בעשטימטען אדער ענטשיידענדען אופן.

deci'siveness *n.* (די־סאי׳־סיוו־נעס) געוויסהייט; בעשטימטהייט, ענטשיידענהייט.

deci'sive step (די־סאי׳־סיוו סטעפ) א וויכטיגער, ענטשיידענדער שריט.

decistère' *n.* (דעס־אי־סטעהר׳) א צעהנטעל פון א קוביק־מעטער אדער פון א קילאליטער [א טויזענדטעל פון א ליטער].

decit'izenize *v.* (די־סיט׳־איזנ־איז) אוועקנעהמען דאס בירגער־רעכט; מאכען פאר אוים בירגער.

deciv'ilize *v.* (די־סיוו׳־אי־לאיז) אראבברייננען פון א ציוויליזירטען צושטאנד צו א ווילדען.

deck *v.* and *n.* (דעק) בעפוצען; א פערדעק פון א שיף; א טאליע [טעשעל] קארטען.

deck'-beam *n.* (דעק׳־ביעם) איינער פון די באלקענס וואס האלטען אונטער דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-car'go *n.* (דעק׳־קאר׳־גאו) די פראכט וואס ווערט געלעגט אויף דעם פערדעק פון א שיף.

decked *a.* (דעקט) בעפוצט; וואס האט א פערדעק [ווענען א שיף].

deck'er *n.* (דעק׳־ער) איינער אדער עטוואס, וואס בעפוצט אדער בעדעקט; א דעקטוך; א שיף וואס האט א פערדעק.

deck'-hand *n.* (דעק׳־הענד) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-house *n.* (דעק׳־האוס) אזא ביידעל וואס ווערט געמאכט פאר געוויסע צוועקען אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'ing *n.* (דעק׳־אינג) דאס בעפוצען; די בעפוצונג; אן ארנאמענט.

deck'le *n.* (דעקל) אזא ראהם וואס ווערט געברויכט ביים פאבריצירען פאפיער אבצופאסען די גרויס פון פאפיער־בויגען; אזא לייוואנדער באנד אין א פאפיער־מאשין וואס ווערט אנגעשטעלט פון ביידע זייטען פון פאפיער־בויגען איהם ניט צו דערלאזען צו ווערען ברייטער ווי די נויטיגע גרויס; דער רויהער ברעג פון א פאפיער־בויגען.

deck'le-edged *a.* (דעקל׳־עדזשד) מיט רויהע ברעגען [ווענען ביכער וועלכע ווערען געבונדען מיט רויהע, ניט קיין ארומגעשניטענע בלעטער].

deck'le-strap *n.* (דעקל׳־סטראפ) אזא רימען אין א פאפיער מאשין וואס לויפט ביים ראנד פון פאפיער־בויגען, ניט צו דערלאזען, אז ער זאל ארויסקומען ברייטער ווי די נויטיגע מאס.

deck'-load *n.* (דעק׳־לאוד) ז. *deck-cargo*.

deck out (דעק אוט) אויספוצען.
The ladies were **decked out** in the height of fashion.

deck'-pas'sage *n.* (דעק׳־פעס׳־עדזש) די רייזע אויף׳ן פערדעק פון א שיף.

deck'-pas'senger *n.* (דעק׳־פעס׳־ענ־דזשער) א רייזענדער אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-plate *n.* (דעק׳־פלייט) אזא מעטאל־פלאטע מיט וועלכער עס ווערט בעדעקט דער הייץ־פלאץ פון דער דאמפ־מאשין אין א שיף, כדי צו שיצען דעם פערדעק פון שיף פון היץ.

deck'-pump *n.* (דעק׳־פאמפ) אזא האנד־פומפ וואס ווערט בענוצט צום וואשען דעם פערדעק פון א שיף.

declaim' *v.* (די־קליים׳) דעקלאמירען, פארלעזען; דרש׳ענען; טומלען; רעדען פוסטע, הויכע ווערטער.

declai'mant *n.* (די־קליי׳־מענט) א דעקלאמאטאר; א מליצה׳דיגער רעדנער; איינער וואס טרעט ארוים היציג געגען א זאך.

declai'mer *n.* (די־קליי׳־מער) א דעקלאמאטאר, א פארלעזער; א מליצה׳דיגער רעדנער.

declama'tion *n.* (דעק־לע־מיי׳־שאן) א דעקלאמאציאן; א מליצה׳דיגע אדער היציגע רעדע.

declam'atory *a.* (די־קלעמ׳־ע־טא־רי) דעקלאמאטאריש; בלויז פאר דעקלאמאציאן.

declar'able *a.* (די־קלעהר׳־עבל) וואס קען בעוויזען ווערען; וואס קען דערקלערט ווערען.

declar'ant *n.* (די־קלעהר׳־ענט) איינער וואס מאכט אן ערקלערונג אין געריכט.

declara'tion *n.* (דעק־לע־ריי׳־שאן) אן ערקלערונג, א בעקאנטמאכונג; א דאקומענט וואס ענטהאלט אן ערקלערונג אדער בעקאנטמאכונג.

declara'tion of faith (דעק־לע־ריי׳־שאן אוו פייטה) דער רעליגיעזער אני מאמין; פרינציפען־ערקלערונג.

Declara'tion of Indepen'dence (דעק־לע־ריי׳־שאן אוו אינ־דע־פענ׳־דענס) די אונאבהענגיגקייטס ערקלערונג פון די ענגלישע קאלאניעס אין אמעריקא, וועלכע איז געמאכט געווארען דעם 4טען יולי, 1776 [די בעפרייאונג פון די נארד־אמעריקאנישע שטאאטען, די איצטיגע פעראייניגטע שטאאטען פון דער הערשאפט פון גרויס בריטאניען].

Declara'tion of Indul'gence (דעק־לע־ריי׳־שאן אוו אינ־דאל׳־דזשענס) א מאניפעסט פון די ענגלישע קעניגע פון דער סטיוארט דינאסטיע אין 17טען יאהרהונדערט, אין וועלכע עס זיינען געגען געזעצע געשענקט געווארען מעהר רעכטע צו אנהענגער פון פרעמדע רעליגיאנען [ניט פון דער אנגליקאנישער קירך].

declara'tion of inten'tion (דעק־לע־ריי׳־שאן אוו אינ־טענ׳־שאן) אן ערקלערונג וואס דארף געמאכט ווערען אין געריכט פון אן אויסלענדער ווען ער וויל ווערען אן אמעריקאנער בירגער.

declara'tion of war (דעק־לע־ריי׳־שאן אוו הוואהר) קריעגס־ערקלערונג.

declar'ative *a.* (די־קלער׳־ע־טיוו) ערקלערענדיג, בעקאנטמאכענדיג.

declar'atively *adv.* (די־קלער׳־ע־טיוו־לי) אויף אן ערקלערענדען אופן; דורך בעקאנטמאכונג, דורך ערקלערונג.

declar'atorily *adv.* (די־קלער׳־ע־טא־רי־לי) דורך ערקלערונג אדער פארשטעלונג.

declar'atory *a.* (די־קלער׳־ע־טא־רי) ערקלערענדיג; פארשטעלענדיג, אנצייכענדיג.

declare' *v.* (די־קלעהר׳) ערקלערען, אנצייגען; בעקאנטמאכען; בעקאנטמאכען אן ענטשיידונג; פערזיכערען, פראקלאמירען; דערצעהלען; איבערגעבען אין צאל־אמט אן אויספיהרליכע פערצייכניס פון סחורות, פאר וועלכע עס דארף געצאהלט ווערען גרענעץ־אבצאל.

declare' a div'idend (די־קלעהר׳ ע דיוו׳־אי־דענד) ערקלערען זיך גרייט צו צאהלען דיווידענד [רווח].

declared' *a.* (די־קלעהרד׳) פראקלאמירט, פערעפענטליכט, בעקאנט געמאכט; אפען ארויסגעזאגט; אפען.
I am a **declared** candidate for the office.

declar'edly *adv.* (די־קלעהר׳־עד־לי) אפען, בעשטימט.

declar'edness *n.* (די־קלעהר׳־עד־נעס) דאס זיין ערקלערט, אנגעצייגט אדער בעקאנט געמאכט; דאס זיין פראקלאמירט.

declare' in debt (די־קלעהר׳ אין דעט) אנקלאגען אין געריכט פאר חובות.

declare' off (די־קלעהר׳ אף) זיך אבזאגען פון געוויסע פערפליכטונגען אדער אונטערנעהמונגען; זיך אבזאגען פון א געוואהנהייט.
She **declared** the engagement **off**.

declare' one's self (די־קלעהר׳ הוואנז סעלף) ארויסזאגען א מיינונג, ארויסטרעטען פאר אדער געגען עטוואס.
He **declared himself** for woman-suffrage.

declar'er *n.* (די־קלעהר׳־ער) א בעקאנטמאכער, א פראקלאמירער; אן ערקלערער.

declare' war (די־קלעהר׳ הוואהר) ערקלערען קריעג.

declassed' *a.* (די־קלעסט׳) וואס איז א יורד, וואס איז א געפאלענער; וואס איז ארויסגעשטויסען פון דער געזעלשאפט.

declen'sion *n.* (די־קלענ׳־שאן) א בארג־אראב; משופע׳דיגקייט; נייגונג; אן אבווייכונג; אן אבזאג; א פאלען אדער זינקען אויף א נידריגע מדרגה; די בויגונג פון הויפטווערטער [די גראמאטיקאלישע ענדערונג פון די ווערטער וואס בעצייכענען

א נצמען פון א זאך, ווי צ. ב. דער פאטער, דעם פאטער'ס א. ז. וו.].

declen'sional *a.* (די-קלענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער בויגונג פון הויפּטווערטער [די גראמאטיקאלישע ענדערונג פון הויפּטווערטער].

decli'nable *a.* (די-קלאי'-נעבל) וואס קען געבויגען ווערען [בעזאנדערס וועגען די גראמאטיקאלישע ענדערונגען פון הויפּטווערטער].

decli'nal *a.* (די-קלאי'-נעל) געבויגען נאך אונטען; משופּע'דיג.

dec'linate *a.* (דעק'-לי-נייט) געבויגען נאך אונטען [וועגען פלאנצען וואס זיינען געבויגען].

declina'tion *n.* (דעק-לי-ניי'-שאן) דעקלינאציאן, דאס בויגען, דאס בויגען נאך אונטען אדער אראב-צו; דאס זינקען אדער פאלען אויף א נידריגע מדרגה; דאס אבנייגען אן א זייט; דאס אבווייכען פון דער גראדער ליניע; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס אבזאגען זיך; צוריקווייזונג; די אבווייכונג פון דער מאגנעט-נאדעל פון איהר ריכטונג; דער ווינקעל וואס בילדעט זיך צווישען דעם מאגנעטישען מערידיאן און דעם געאגראפישען; די ווייטקייט פון א שטערען פון דעם עקוואטאר פון דער ערד.

declina'tional *a.* (דעק-לי-ניי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דעקלינאציאן. ז. *declination*.

declina'tional tide (דעק-לי-ניי'-שאנ-על טאיד) דאס הויבען זיך און אבפאלען פון דעם וואסער פון ים [עבע און פלוט], וואס ווערט פעראורזאכט דורך דער ענדערונג פון דער ווייטקייט פון דער לבנה פון דער ערד.

declina'tion com'pass (דעק-לי-ניי'-שאן קאמ'-פעס) א ספעציעלער איינגעשטעלטער קאמפאס צום מעסטען די אבווייכונגען פון א מאגנעטישער נאדעל.

declina'tion of the com'pass (דעק-לי-ניי'-שאן אוו טהי קאמ'-פעס) די אבווייכונג פון דער קאמפאס-מאגנעט-נאדעל פון דעם ווירקליכען מערידיאן אין וועלכען עס איז פלאץ [אין ניו-יארק צ. ב. ווייכט אב די מאגנעט-נאדעל פון א קאמפאס אויף אן ערך 8 גראד פון מערידיאן אין דער ריכטונג צו מערב זייט].

declina'tion of the nee'dle (דעק-לי-ניי'-שאן אוו טהי ניעדל) ז. *declination of the compass*.

dec'linator *n.* (דעק'-לי-ניי-טאר) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ווייטקייט פון א שטערען פון עקוואטאר פון דער ערד; איינער וואס ענטזאגט זיך.

decli'natory *a.* (די-קלאי'-נע-טא-רי) וואס איז שייך צו דעקלינאציאן (ז. *declination*); אבזאגענדיג זיך.

decli'nature *n.* (די-קלאי'-נע-טשור) דאס אבזאגען זיך.

decline' *n. and v.* (די-קלאין') בויגען; בויגען אראב; ענטזאגען; זיך נייגען, זיך בויגען אראב-צו; אבווייכען פון דער גראדער ריכטונג; אראבגעהן פון גלייכען וועג; זיך ענטזאגען; זינקען אויף א נידריגע מדרגה; קליין ווערען; שוואך ווערען; דעקלינירען [בויגען א הויפּטווארט לויט די גראמאטיקאלישע כללים, ווי צ. ב. אין העברעאיש אב, אבי אביך א. ז. וו.]; דאס זינקען אויף א נידריגע מדרגה; דאס שוואך ווערען [ווי פון א קראנקהייט]; דאס ווערען שוואך און עובר בטל.

declined' *a.* (די-קלאינד') ז. *declinate*.

decli'ner *n.* (די-קלאי'-נער) איינער וואס ענטזאגט זיך; א זון-זייגער.

decli'nograph *n.* (די-קלאי'-נא-גרעף) אן אפּאראט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די ווייטקייט פון שטערען פון דעם עקוואטאר פון דער ערד.

declinom'eter *n.* (דעק-לי-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אבווייכונגען פון א מאגנעט-נאדעל פון ווירקליכען מערידיאן.

decli'nous *a.* (די-קלאי'-נאס) וואס איז געבויגען נאך אונטען אדער אראב-צו [וועגען פלאנצען].

dec'livate *a.* (דעק'-לי-ווייט) ווייניג געבויגען, עטוואס משופּע'דיג; וואס בילדעט מיט א פלעכע א ווינקעל פון ווייניגער ווי 45 גראד.

declive' *a.* (די-קלאיוו') וואס איז געבויגען נאך אונטען אדער אראב-צו.

dec'livent *a.* (דעק'-לי-וועגט) געבויגען נאך אונטען אדער אראב-צו; עטוואס אבגעבויגען.

decliv'itous *a.* (די-קליוו'-אי-טאס) געבויגען נאך אונטען אדער אראב-צו.

decliv'ity *n.* (די-קליוו'-אי-טי) די ריכטונג בארג-אראב; א פלעכע וואס איז געבויגען אראב-צו.

decli'vous *a.* (די-קלאי'-וואס) ז. *declivitous*.

decoct' *v.* (די-קאקט') 1. קאכען; 2. פערדייען; 3. מאכען בייזע פלענער.

1. The cook contrived to **decoct** something tasteful for dinner. 3. The conspirators **decocted** some very clever schemes.

decoc'tible *a.* (די-קאק'-טיבל) וואס קען געקאכט ווערען; וואס קען פערדייט ווערען.

decoc'tion *n.* (די-קאק'-שאן) דאס קאכען, אויסקאכען אדער אבקאכען; דאס וואסער מיט וועלכען מען האט אבגעקאכט פלייש אדער גרינס.

decoc'ture *n.* (די-קאק'-טשור) דאס וואסער אין וועלכען פלייש אדער גרינס איז אבגעקאכט געווארען.

decohere' *v.* (די-קא-היער') מאכען עפּעס זאל מעהר ניט זיין צוגעקלעפּט אדער בעהעפט; אבטיילען, פונאנדערנעהמען.

decol'late *v.* (די-קאל'-אייט) אראבהאקען דעם קאפּ, קעפּען.

decol'lated *a.* (די-קאל'-איי-טעד) אראבגעהאקט דעם קאפּ, געקעפּט.

decolla'tion *n.* (די-קא-ליי'-שאן) דאס אבהאקען דעם קאפּ, דאס קעפּען.

décolleté' *a.* (דיי-קאל-ע-טיי') דעקאלטירט, טיעף אויסגעשניטען דער האלז און שולטערען [וועגען פרויען-קליידער].

decol'or *v.* (די-קאל'-אר) אוועקנעהמען דעם קאליר; מאכען עס זאל אבבלאקירען אדער בלייכען.

decol'orant *n. and a.* (די-קאל'-אר-ענט) וואס האט די אייגענשאפט אראבצונעהמען דעם קאליר; וואס מאכט עס זאל אבבלאקירען אדער בלייכען; א מיטעל צום אוועקנעהמען דעם קאליר פון א שטאף; א בלייכונגס-מיטעל.

decol'orate *v. and a.* (די-קאל'-אר-אייט) אוועקנעהמען דעם קאליר; מאכען אז עס זאל אבבלאקירען; אבגעבלאקירט, אבגעבלייכט.

decolora'tion *n.* (די-קאל-א-ריי'-שאן) דאס אוועקנעהמען דעם קאליר פון עטוואס; דאס אבבלאקירען; דאס ניט האבען קיין קאליר.

decolorim'eter *n.* (די-קאל-א-רימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ווירקונג פון בלייכונגס-מיטעל.

decoloriza'tion *n.* (די-קאל-אר-אי-זיי'-שאן) דאס אבבלאקירען אדער אבבלייכען.

decol'orize *v.* (די-קאל'-אר-איז) ז. *decolor*.

decol'orizer *n.* (די-קאל'-אר-אי-זער) עטוואס וואס נעהמט אב דעם קאליר אדער וואס מאכט, אז עס זאל אבבלאקירען.

de'complex *a.* (די'-קאם-פלעקס) מיט צוזאמענגעזעצטע אדער קאמפליצירטע בעשטאנדטיילען.

decomposabil'ity *n.* (די-קאם-פאו-זע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט פאנאנדערצופאלען אדער צו ווערען פאנאנדערגענומען אויף די גרונד-עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען [וועגען צונויפגעזעצטע שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

decompo'sable *a.* (די-קאם-פאו'-זעבל) וואס קען פאנאדערגענומען ווערען אדער צופאלען אויף די גרונד-עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען [וועגען צונויפגעזעצטע שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען]; וואס קען פערפוילט ווערען.

decompose' *v.* (די-קאם-פאוס') אויפלעזען, פאנאנדערנעהמען אויף די גרונד-עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען [וועגען שטאפען וואס בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען]; צופאלען, אויפגעלעזט ווערען; פערפוילען, צופוילט ווערען.

decomposed' *a.* (די-קאם-פאוזד') וואס איז פאנאנדערגעפאלען אדער פאנאדערגעטיילט; אבגעטיילט איינער פון דעם אנדערען.

decompo'ser *n.* (די-קאם-פאו'-זער) עטוואס וואס לעזט אויף אדער נעהמט פאנאנדער די בעשטאנדטיילען.

decompos'ite *n. and a.* (די-קאם-פאז'-איט) וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעזעצטע עלעמענטען; דאפעלט צוזאמענגעזעצט; עטוואס וואס בעשטעהט פון א דאפעלטער צוזאמענזעצונג.

decomposi'tion *n.* (די-קאם-פא-זיש'-אן) דאס צופוילט ווערען; דאס פאנאנדערנעהמען אויף די גרונד-עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען; דאס פאנאנדערפאלען אויף די בעשטאנדטיילען; א דאפעלטע צוזאמענזעצונג פון עלעמענטען.

decomposi'tion of for'ces (די-קאם-פא-זיש'-אן אוו פאור'-סעז) דאס פאנאנדערלעגען א צוזאמענגעזעצטע קראפט אויף איהרע בעשטאנדטיילען.

decomposi'tion of light (די-קאם-פא-זיש'-אן אוו לאיט) דאס פאנאנדערלעגען א ליכט-שטראהל אין זיינע פריזמאטישע קאלירען [ווען מען לאזט דורך א ליכט-שטראהל דורך א דרייקאנטיגען געשליפענעם גלעזעל (פריזמא), בעקומט מען א בילד פון פארבען, וועלכע מען זעהט אין א רעגען-בויגען].

decompound' *n., a. and v.* (די-קאם-פאונד') וואס בעשטעהט פון א דאפעלטער צוזאמענזעצונג; דאפעלט צוזאמענגעזעצט, דאפעלט פערבונדען; מעהרערע מאל געטיילט [וועגען געוויסע פלאנצען-בלעטער וואס זיינען מעהרערע מאל געטיילט]; עטוואס וואס איז דאפעלט צוזאמענגעזעצט; דאפעלט צוזאמענזעצען אדער פערבינדען; צוזאמענזעצען צוזאמענגעזעצטע עלעמענטען נאך אמאל.

decompoun'dable *a.* (די-קאָם-פּאונ'-
דעבל) וואָס מען קען צוזאַמענזעצען נאָך
אַמאָל.

decompound' leaf (די-קאָם-פּאונד'
ליעף) אַ בלאַט וואָס איז מעהרערע מאָל
געטיילט.

decompound'ly *adv.* (די-קאָם-פּאונד'-
לי) אויף אַ דאָפּעלט צוזאַמענגעזעצטען
אופן.

dec'orate *v.* (דעק'-אָ-רייט) דעקאָרירען,
אויספּוצען, שעהנער מאַכען, בעציערען.

dec'orated *a.* (דעק'-אָ-רעטעד) דעקאָ-
רירט, אויסגעפּוצט, בעציערט.

decora'tion *n.* (דעק-אָ-ריי'-שאָן) דאָס
דעקאָרירען, אַ בעפּוצונג; אַ דעקאָראַציע,
אַ בעציערונג.

Decora'tion day (דעק-אָ-ריי'-שאָן דיי)
דער דעקאָראַציאָנס-טאָג [דער 30טער מאַי
אין די פערייניגטע שטאַאַטען פון אַמע-
ריקא, וועלכער איז אַנגענומען פאַר אַן
אַנדענקונגס-טאָג פאַר די געפאַלענע סאָל-
דאַטען אין דעם בירגער-קריעג פון די
יאהרען 1861—65. אין דעם טאָג ווערען די
קברים פון דיעזע געפאַלענע קעמפּפער דע-
קאָרירט מיט בלומען].

dec'orative *a.* (דעק'-אָ-ריי-טיוו) וואָס
דעקאָרירט, בעפּוצט, בעציערט, פערשעה-
נערט.

dec'orative art (דעק'-אָ-ריי-טיוו אַרט)
די דעקאָראַציאָנס-קונסט, די קונסט פון
דעקאָרירען אָדער אויספּוצען צימערען, גע-
ביידען א. ד. ג.

dec'orativeness *n.* (דעק'-אָ-ריי-טיוו-
נעס) דאָס זיין דעקאָרירט, געציערט אָדער
אויסגעפּוצט.

dec'orative notes (דעק'-אָ-ריי-טיוו
נאָוטס) קורצע נאָטען וואָס ווערען צוגע-
געבען צו אַ מעלאָדיע זי צו פערציערען.

dec'orator *n.* (דעק'-אָ-ריי-טאָר) אַ דע-
קאָראַטאָר, איינער וואָס דעקאָרירט צימע-
רען, געביידעס א. ד. ג.

deco'rous *a.* (די-קאָו'-ראָס) העפליך;
אַנשטענדיג, סאָטאָטשנע.

He was uniformly decorous and had a high sense of duty.

deco'rously *adv.* (די-קאָו'-ראָס-לי)
אויף אַן אַנשטענדיגען אופן; מיט העפ-
ליכקייט; מיט שטאַט; ווי עס דאַרף צו
זיין.

deco'rousness *n.* (די-קאָו'-ראָס-נעס)
אַנשטענדיגקייט; שטאַט, העפליכקייט.

decor'ticate *v.* and *a.* (די-קאָהר'-טי-
קייט) אָבשיילען, אָבּרייסען די קאָרע אָדער
די שאָלעכץ; אַראָבנעמען אָדער אָבגע-
שיילט דאָס אויבערשטע הייטעל אָדער שאָ-
לעכץ; אָהן קאָרע אָדער שאָלעכץ.

decortica'tion *n.* (די-קאָהר-טי-קיי'-
שאָן) דאָס אָבשיילען, דאָס אָבּרייסען די
קאָרע, די שאָלעכץ אָדער דאָס הייטעל.

decor'ticator *n.* (די-קאָהר'-טי-קיי-
טאָר) אַ געצייג אַראָבצורייסען אָדער אָב-
צושיילען קאָרע אָדער שאָלעכץ.

deco'rum *n.* (די-קאָו'-ראָם) העפליכ-
קייט, אַנשטענדיגקייט; שטאַט; פּאַסיג-
קייט.

Decorum must be observed in houses of worship.

decoy' *n.* and *v.* (די-קאָי') אַנלאָקען,
צוציהען; אַריינגאַרען; אַריינגענאַרט ווע-
רען, אַריינפאַלען; אַ נעץ, אַ פּאַסטקע פאַר
פויגלען אָדער חיות; עפּעס וואָס נאַרט
אַריין, ציהט צו אָדער לאָקט אָן.

decoy'-bird *n.* (די-קאָי'-בוירד) אַ לאָק-
פויגעל [אַ פויגעל וואָס ווערט אָבגעקנע-
שטעלט אַנצולאָקען אָדער צוצוציהען פוי-
געל, אַז זיי זאָלען אַריינפאַלען אין נעץ].

decoy'-duck *n.* (די-קאָי'-דאַק) אַ לאָק-
ענטעל [אַן ענטעל (קאַטשקע) וואָס ווערט
אָבגעקנעשטעלט אַנצולאָקען אַנדערע ענט-
לעך, אַז זיי זאָלען אַריינפאַלען אין נעץ];
אַ פערזאָן וואָס נאַרט אַריין אַנדערע.

decoy'er *n.* (די-קאָי'-ער) אַ נעץ אָדער
פּאַסטקע פאַר פויגלען אָדער חיות.

decrease' *n.* and *v.* (די-קריעס') פער-
קלענערען, פערמינדערען; וועניגער ווע-
רען; פערקלענערט ווערען; אַ פערקלענע-
רונג, אַ פערמינדערונג.

decrea'sing *a.* (די-קריע'-סינג) פער-
קלענערענדיג, פערמינדערענדיג; זיך פער-
מינדערענדיג.

decrea'singly *adv.* (די-קריע'-סינג-לי)
אויף אַ פערקלענערענדען אָדער פערמינדע-
רענדען אופן; דורך פערמינדערונג אָדער
פערקלענערונג.

decree' *n.* and *v.* (די-קריע') אַ דעקרעט,
אַן אוקאַז, אַ בעפעהל; אַ בעשטימונג; אַ
געריכטליכער אורטייל; דעקרעטירען, בע-
שליסען, בעשטימען; אַרויסגעבען אַ גע-
ריכטליכען אורטייל.

decree'able *a.* (די-קריע'-עבל) וואָס
קען בעשלאָסען אָדער בעשטימט ווערען.

decre'er *n.* (די-קריע'-ער) איינער וואָס
גיט אַרויס אַ דעקרעט אָדער אוקאַז.

decreet' *n.* (די-קריעט') אַ דעקרעט, אַן
אוקאַז, אַ בעפעהל; אַ געריכטליכער אור-
טייל.

dec'rement *n.* (דעק'-רי-מענט) אַ שטו-
פענווייזע פערקלענערונג אָדער פערמינדע-
רונג; די צאָהל, מיט וועלכער עטוואָס
פערקלענערט זיך שטופענווייז.

decrep'id *a.* (די-קרעפּ'-איד)
ז. *decrepit*.

decrep'it *a.* (די-קרעפּ'-איט) אַלט, אָבגע-
לעבט, שוואַך פון יאהרען.

decrep'itate *v.* (די-קרעפּ'-אי-טייט)
קנאַקען, טרעסקען [ווי זאַלץ אויף'ן
פייער]; בראַטען אין אַ גרויסער היץ, אַז
דאָס געבראַטענע זאָל קנאַקען אָדער טרעס-
קען.

decrepita'tion *n.* (די-קרעפּ-אי-טיי'-
שאָן) דאָס קנאַקען אָדער טרעסקען [ווי
זאַלץ אויף'ן פייער].

decrep'itly *adv.* (די-קרעפּ'-איט-לי)
דורך שוואַכקייט אָדער געבראָכענקייט פון
עלטער.

decrep'itness *n.* (די-קרעפּ'-איט-נעס)
ז. *decrepitude*.

decrep'itude *n.* (די-קרעפּ'-אי-טיוד)
צובראָכענקייט, אָבגעלעבטקייט, שוואַכקייט
פון יאהרען.

decrescen'do *n.* (די-קרע-שען'-דאָ)
אין מוזיק — אַן אַריבערגאַנג פון אַ הוי-
כען טאָן צו אַ זאַנפטען.

decres'cent *a.* (די-קרעס'-ענט) קלענער
ווערענדיג; זיך פערמינדערענדיג.

decre'tal *n.* and *a.* (די-קרי'-טעל) וואָס
ענטהאַלט דעקרעטען; וואָס איז שייך צו
אַ דעקרעט אָדער אוקאַז; אַ בריעף פון
דעם פּאַפּסט וואָס ענטהאַלט אַ דעקרעט ווע-
גען קירכליכע ענינים; אַ זאַמעל-בוך פון
דעקרעטען אָדער אוקאַזען.

Decre'tals *n.* (די-קרי'-טעלז) דער צווייי-
טער טייל פון די קאַנאָנישע געזעצע, וועל-
כער ענטהאַלט פערשיעדענע ערקלערונגען
און בעשטימונגען פון פּאַפּסטען וועגען
קירכען-רעכט. ז. *canon law*.

decre'tist *n.* (די-קרי'-טיסט) אַ סטודענט
פון יוריספּרודענץ אין די אַמאָליגע אַלטע
אוניווערזיטעטען, איבערהויפּט אַזעלכער
וואָס האָט שטודירט קירכען-געזעצע.

decre'tive *a.* (די-קרי'-טיוו) וואָס האָט
די מאַכט פון אַ דעקרעט אָדער בעפעהל.

dec'retorily *adv.* (דעק'-רי-טאָ-רי-לי)
אויף אַ בעשטימטען, ענטשיידענעם אופן.

dec'retory *a.* (דעק'-רי-טאָ-רי) ענטשיי-
דענד; בעשטימט דורך אַ דעקרעט אָדער
אוקאַז.

decri'al *n.* (די-קראַי'-על) דאָס אַראָב-
רייסען אָדער אַראָבקריטיקירען; דאָס מאַ-
כען צו נאַרנישט דורך קריטיק; אַ פער-
ניכטענדע קריטיק; אַ שטאַרקע טאַדלונג.

decri'er *n.* (די-קראַי'-ער) אַן אַראָברייי-
סער, אַ קריטיקער וואָס מאַכט צו נאַר-
נישט; אַ פערניכטענדער קריטיקער; אַ
שטרענגער טאַדלער.

decry' *v.* (די-קראַי') אַראָב-
אַראָברייסען, טאַדלען; פערדאַמען; מאַכען
צו נאַרנישט.

decuba'tion *n.* (די-קיו-ביי'-שאָן) דאָס
ליעגען, דאָס ליעגען אויסגעצויגען אָדער
אויסגעשטרעקט; דאָס זיין אַנגעלעהנט.

decu'bital *a.* (די-קיו'-בי-טעל) וואָס
איז שייך צו דער דעקיוביטוס-קראַנקהייט
[געשווירען אויף די זייטען, וועלכע קו-
מען פון לאַנג ליעגען אויף'ן קראַנקען-
בעט].

decu'bitus *n.* (די-קיו'-בי-טאָס) די פּאָזע
פון אַ קראַנקען ווען ער ליעגט אין בעט;
דעקיוביטוס-קראַנקהייט [געשווירען אויף
די זייטען, וועלכע קומען פון לאַנג ליעגען
אויף'ן קראַנקען-בעט].

decum'bence *n.* (די-קאָמ'-בענס) דאָס
ליעגען; דאָס ליעגען אויסגעשטרעקט אָדער
אויסגעצויגען; דאָס זיין אַנגעלעהנט.

decum'bency *n.* (די-קאָמ'-בען-סי)
ז. *decumbence*.

decum'bent *a.* (די-קאָמ'-בענט) אויס-
געשטרעקט; ליעגענדיג; אַנגעלעהנט.

decum'bently *adv.* (די-קאָמ'-בענט-לי)
ליעגענדיג; אויף אַן אַנגעלעהנטען אופן.

dec'uple *n.*, *a.* and *v.* (דעק'-יופּל)
צעהנפאַכיג; אַ צאָהל וואָס איז צעהן מאָל
פערגרעסערט; צעהנפאַך פערגרעסערען.

decu'rion *n.* (די-קיו'-רי-אָן) אַ פערזיי-
טיגער רוימישער אָפיציער איבער צעהן
סאָלדאַטען; אַ קאָמאַנדיר פון צעהן [שר
עשרה].

decur'rency *n.* (די-קאָר'-ען-סי) די
פערלענגערונג פון אַ בלאַט נאָך אונטען,
וואו ער וואַקסט זיך צוזאַמען מיט'ן שטאַם
פון דער פלאַנצע.

decur'rent *a.* (די-קאָר'-ענט) וואָס
לויפט נאָך אונטען [וועגען בלעטער וועל-
כע זיינען פערלענגערט נאָך אונטען וואו
זיי וואַקסען זיך צוזאַמען מיט דעם שטאַם
פון דער פלאַנצע].

decur'sion *n.* (די-קויר'-שאָן) דאָס
אַראָבפליסען פון אַ שטראָם אָדער טייך.

decur'sive *a.* (די-קויר'-סיוו) וואָס
פליסט אַרונטער.

decur'sively *adv.* (די-קויר'-סיוו-לי)
אויף אַן אַראָבפליסענדען אופן.

decurt' *v.* (די-קוירט') קורץ; אָבשניידען
פערקירצען, אָבקירצען.

decur'tate *a.* and *v.* (די-קויר'-טייט)
קורץ אָבגעשניטען; אָבגעקירצט, פער-
קירצט; קורץ אָבשניידען; אָבקירצען, פער-
קירצען.

decurta'tion *n.* (די-קויר-טיי'-שאָן)
דאָס פערקירצען אָדער אָבקירצען; פער-
קירצונג, אָבקירצונג.

decurva'tion *n.* (די-קויר-וויי'-שאָן)

דאס זיין געבויגענע אדער געקרימט נאך אונטען אדער אראב־צו.

decur'vature *n.* (די-קויר'-וועטשור) ז. ***decurvation***

decurve' *v.* (די-קוירוו') אויסקרימען נאך אונטען, איינבויגען אראב־צו.

decurved' *a.* (די-קוירווד') געבויגען אדער געקרימט נאך אונטען.

dec'ury *n.* (דעק'-יו-רי) א מיליטערישע אבטיילונג פון צעהן סאלדאטען אין אלטען רוים.

decus'sate *v. and a.* (די-קאס'-אייט) דורכקרייצען; קרייצפערמיג דורכשניידען; דורכשניידען; דורכגעקרייצט; קרייצפערמיג; וואס האט די בלעטער אין א קרייצפערמיגער לאגע [יעדע צוויי פאר בלעטער קרייצען זיך איבער].

decus'sated *a.* (די-קאס'-איי-טעד) דורכגעקרייצט; קרייצפערמיג; האבענדיג די בלעטער אין א קרייצפערמיגער לאגע. ז. ***decussate***

decus'sately *adv.* (די-קאס'-אייט-לי) אויף א דורכגעקרייצטען אדער דורכגעשניטענעם אופן.

decussa'tion *n.* (די-קא-סיי'-שאן) דאס דורכשניידען, דאס דורכקרייצען.

decus'sative *a.* (די-קאס'-איי-טיוו) דורכשניידענדיג, דורכקרייצענדיג.

decus'satively *adv.* (די-קאס'-איי-טיוו-לי) אויף א קרייצפערמיגען אופן; אויף דעם אופן פון א X.

de'dal *a.* (די'-דעל) קינסטליך, קונסטפאל; ניט אויפריכטיג; כיטרע.

deda'lian *a.* (די-דיי'-לי-ען) ז. ***dedal***

ded'alous *a.* (דעד'-ע-לאס) ווי א לאבארינט; פערווירט, פערפלאנטערט, פערוויקעלט; קינסטליך, קונסטפאל; ניט אויפריכטיג.

ded'icant *n.* (דעד'-אי-קענט) איינער וואס ווייהעט איין [א מענשען, א טעמפעל א. ד. ג.]; איינער וואסווידמעט [עטוואס צו אימעצען].

ded'icate *v.* (דעד'-אי-קייט) 1. איינוויהען [ווי מאכען א חנוכת הבית]; 2. ווידמען [א שריפט, א ווערק א. ד. ג. צו אימעצען]; 3. פרייוויליג אבטרעטען פריוואט־אייגענטום צו קהל.

2. The author dedicated his work to his wife. 3. He dedicated his fortune to the public.

dedica'tion *n.* (דעד-אי-קיי'-שאן) איינווייהונג [ווי חנוכת הבית]; ווידמונג; א פרייוויליגע אבטרעטונג פון פריוואט אייגענטום פאר די נוצען פון קהל.

ded'icator *n.* (דעד'-אי-קיי-טאר) איינער וואס ווידמעט עפעס צו אימעצען.

dedicato'rial *a.* (דעד-אי-קיי-טאו'-רי-על) ז. ***dedicatory***

ded'icatory *a.* (דעד'-אי-קיי-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון א ווידמונג.

ded'imus *n.* (דעד'-אי-מאס) אן ערלויבניש, וואס מען גיט א פריוואט־פערזאן צו ערפילען פונקציעס, וואס א ריכטער האט, ווי אויספרעגען עדות א. ד. ג.

dédit' *n.* (דיי-די') שטראף־געלד וואס ווערט ארויפגעלעגט אין פראנקרייך אדער אין קאנאדא אויף איינעם וואס האט געבראכען א קאנטראקט.

dedola'tion *n.* (דעד-א-ליי'-שאן) דאס אראבשניידען פלייש פון קערפער; א וואונד, בעזאנדערס א קאפ־וואונד, וואס קומט פון אראבשניידען א שטיק פלייש.

de do'mo reparan'do (די דאו'-מאו רעפ-ע-רענ'-דאו) א שריפט וואס ווערט אימעצען ארויסגעגעבען פון געריכט געגען זיין שכן, וועמענס הויז איז אין געפאהר איינצופאלען, אז ער זאל מאכען די נויטיגע רעפאראטורען און אבשאפען די געפאהר.

deduca'tion *n.* (דעד-יו-קיי'-שאן) א פערפיהרעניש; א ווענדונג אין א פאלשער ריכטונג.

deduce' *v.* (די-דיוס') דעדוצירען, ארויסדרינגען עפעס פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער פאקט; ציהען א שלום.

deduce'ment *n.* (די-דיוס'-מענט) א דעדוקציאן, א לאגישער ארויסגעדרונגענער שלוס; אן ארויסגעדרונגענע בעהויפטונג.

deducibil'ity *n.* (די-דיו-סי-ביל'-אי-טי) דאס קענען דעדוצירט אדער לאגיש ארויסגעדרונגען ווערען פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער בעקאנטער טהאטזאך.

dedu'cible *a.* (די-דיו'-סיבל) וואס קען דעדוצירט אדער ארויסגעדרונגען ווערען פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער פאקט.

dedu'cibleness *n.* (די-דיו'-סיבל-נעס) ז. ***deducibility***

dedu'cive *a.* (די-דיו'-סיוו) דעדוצירענד, ארויסדרינגענד.

deduct' *v.* (די-דאקט') אבציהען, אראברעכענען.

Deduct the freight charges from the amount of profits.

deduc'tible *a.* (די-דאק'-טיבל) וואס קען אבגערעכענט אדער אבגעצויגען ווערען.

deduc'tio ad impos'sibile (די-דאק'-שי-או עד אים-פאס'-אי-בי-לע) דאס ארויסשטעלען די פאלשקייט פון א היפאטעזע אדער בעהויפטונג דורך דאס בעווייזען, אז די געמאכטע היפאטעזע אדער בעהויפטונג פיהרט צו אזא שלוס, וועלכער איז בעקאנט פאר ניט ריכטיג.

deduc'tion *n.* (די-דאק'-שאן) א דעדוקציאן, דאס ארויסדרינגען א שלוס פון א בעקאנטען פרינציפ; א לאגישער ארויסגעדרונגענער שלוס פון א בעקאנטען פרינציפ; דאס אבציהען, דאס אראברעכענען.

deduc'tion of a claim (די-דאק'-שאן אוו ע קליים) דאס בעווייזען די ריכטיגקייט אדער דאס רעכט פון א פאדערונג אין געריכט דורך א לאגישער ארויסדרינגונג פון די פרינציפען פון געזעץ אדער יושר.

deduc'tive *a.* (די-דאק'-טיוו) דעדוקטיוו, ארויסגעדרונגען פון א געוויסען פרינציפ אדער געדאנק; געבויט אויף א שלוס, וועלכער איז ארויסגעדרונגען פון א געוויסען פרינציפ אדער געדאנק.

deduc'tively *adv.* (די-דאק'-טיוו-לי) דורך דעדוקציאן, דורך ארויסדרינגען פון אן אלגעמיינעם פרינציפ.

deed *n. and v.* (דיעד) א טהאט, א האנדלונג; א דאקומענט; א געשריבענער קאנטראקט; א פערקויפס־קאנטראקט פון הייזער אדער לאנד; איבערטראגען הייזער אדער לאנד צו אימעצען דורך א קאנטראקט.

deed'-box *n.* (דיעד'-באקס) א קעסטעל אין וועלכען מען האלט דאקומענטען.

deed'ful *a.* (דיעד'-פול) טהעטיג, פול מיט טהעטיגקייט, פול מיט גרויסע טהאטען.

deed'less *a.* (דיעד'-לעס) אונטהעטיג; וואס האט זיך ניט אויסגעצייכענט מיט גרויסע טהאטען.

deed of bar'gain and sale (דיעד אוו באר'-גיין ענד סייל) א שטר־מכירה אדער קויף־קאנטראקט אויף הייזער אדער לאנד.

deed of part'nership (דיעד אוו פארט'-נער-שיפ) אן אבמאך פון שותפות.

deed of trust (דיעד אוו טראסט) א פאלמאכט; א בעפאלמעכטיגונג פון אן אפעקון.

deeds of arms (דיעדז אוו ארמז) העלדישע טהאטען אויף'ן שלאכטפעלד.

deed to (דיעד טו) איבערשרייבען אויף אימעצענס נאמען, איבערלאזען בירושה.

He deeded his entire estate to his eldest son.

dee'dy *n.* (דיע'-די) א היהנדעל.

deem *v.* (דיעם) דענקען, רעכענען, טראכטען, מיינען; אורטיילען.

I deemed it prudent to be silent.

deem'ster *n.* (דיעמ'-סטער) א ריכטער, א שופט; אן אויסגעקליבענער ריכטער אויף די אינזלען דזשוירסי און מען.

deep *n., a. and adv.* (דיעפ) 1. טיעף, טונקעל [וועגען פארבען], שטארק; אונפערשטענדליך, שווער צו בעגרייפען; 2. הארציג, ערנסט; 3. גרינדליך; כיטרע, פאלש, פעררעטעריש, פערבארגען, געהיים; 4. עטוואס זעהר טיעפעס; טיעפקייט; דער מיטעלפונקט, דער שטארקסטער פונקט; 5. דער ים, דער אקעאן; דער אבגרונד 6 א טיעף געהיימניס, א סוד.

1. O Lord, thy thoughts are very deep. 2. Her deep prayers rose to heaven. 3. He is a deep schemer.

deep'-brained *a.* (דיעפ'-בריינד) טיעפזיניג, גייסטרייך.

deep'-browed *a.* (דיעפ'-בראוד) וואס האט א טיעפען שכל.

deep'-draw'ing *a.* (דיעפ'-דראה'-אינג) וואס שטעהט טיעף אין וואסער [וועגען א שיף].

dee'pen *v.* (דיעפען) פערטיעפען, פערשטארקען, פערגרעסערען; מאכען גערינגער; מאכען טונקעלער [א פארב]; מאכען נידריגער דעם טאן; ווערען טיעפער; ווערען טונקעלער.

deep'-felt *a.* (דיעפ'-פעלט) טיעף דורכגעפיהלט.

His deep-felt words reached every one's heart.

deep fem'oral ar'tery (דיעפ פעמ'-א-רעל אר'-טע-רי) די הויפט ארטעריע אין דעם הינטערשטען טייל פון פאלקע. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

deep ga'ming (דיעפ גיי'-מינג) אן אזארטנער [ליידענשאפטליכער] שפיעל.

deep'-green *a.* (דיעפ'-גריען) טונקעלגרין.

deep in (דיעפ אין) זיך פערטיעפען, זיך ארייננטהאן.

The society is deep in the mysteries of occult science.

deep in the mire (דיעפ אין טהי מאיר) טיעף אין דער בלאטע; אין א גרויסער פערלעגענהייט.

deep'ly *adv.* (דיעפ'-לי) טיעף, שטארק, ליידענשאפטליך, גרינדליך; מיט א נידריגען טאן.

deep'ly indebt'ed (דיעפ'-לי אינ-דעט'-עד) שטארק פערפליכטעט; דאנקשולדיג.

I feel deeply indebted to you for your many kindnesses.

deep'ly in debts (דיעפ'-לי אין דעטס) איבער'ן קאפ אין חובות.

deep'ly roo'ted (דיעפ'-לי רוה'-טעד) טיעף איינגעווארצעלט.

Hero worship is deeply rooted in human nature.

deep′ly versed in (דיעפּ′-לי ווערסט אין) שטארק בעלעזען, גוט בעקאנט מיט אן ענין.
He is deeply versed in literature.

deep′-mouthed *a.* (דיעפּ′-מאוטהט) מיט א טיעפער, שטארקער שטימע; טיעף און שטארק ווי דאס בילען פון א הונד.

deep′ness *n.* (דיעפּ′-נעס) טיעפקייט, טיעפעניס.

deep′-piled *a.* (דיעפּ′-פּאילד) טיעף-האריג ווי פּלוש אדער סאמעט.

deep′-roo′ted *a.* (דיעפּ′-רוה′-טעד) טיעף איינגעווארצעלט.

deep′-sea *a.* (דיעפּ′-סיע) וואס איז שייך צו די טיעפערע ערטער פון ים.

deep′-sea lead′-line (דיעפּ′-סיע לעד′-לאין) א לאנגער שטריק צו וועלכען עס איז צוגעבונדען א שווערע שטיק בליי, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די טיעפע-ניס פון ים.

deep′-sea soun′ding-machine′ (דיעפּ′-סיע סאונ′-דינג-מע-שין′) א מא-שין צו מעסטען די טיעפעניס פון ים.

deep′-sea′ted *a.* (דיעפּ′-סיע′-טעד) 1. טיעף-זיצענדיג, איינגעפאלען; 2. טיעף-איינגעווארצעלט.
1. A strange fire burned in her **deep-seated** eyes. 2. **Deep-seated** prejudices are not easily rooted out.

deep sense (דיעפּ סענס) א טיעפע בעדייטונג.

deep′-set *a.* (דיעפּ′-סעט) טיעף ארייג-געזעצט, טיעף זיצענד.
He has **deep-set** eyes.

deep′-set′ting *n.* (דיעפּ′-סעט′-אינג) א מעטאדע אין מילך-ווירטשאפטען אראב-צונעהמען סמעטענע אדער שמאנט פון מילך דורך דעם וואס די מילך ווערט גע-גאסען אין טיעפע קאנען וועלכע ווערען אבגעקיהלט אויף אייז אדער אין קאלטען וואסער.

deep′-toned *a.* (דיעפּ′-טאונד) פון א נידריגען, טיעפען טאן.

deer *n.* (דיער) א הירש.

Deer

deer′-field *n.* (דיער′-פיעלד) ז. ***deer-fold***.

deer′-fold *n.* (דיער′-פאולד) א פּארק וואו מען האלט הירשען; א טהיער-גארטען.

deer′-hair *n.* (דיער′-העהר) א זומפּ-פלאנצע וואס וואקסט אין בינטלעך.

deer′-herd *n.* (דיער′-הוירד) איינער וואס האלט אדער האדעוועט הירשען.

deer′-hound *n.* (דיער′-האונד) א יאגד-הונד וועלכער ווערט בענוצט אין יאגד אויף הירשען.

deer′let *n.* (דיער′-לעט) א קליינער הירש.

deer′-mouse *n.* (דיער′-מאוס) די אמע-ריקאנער שפּרינג-מויז.

deer′-neck *n.* (דיער′-נעק) א דינער מא-גערער האלז [ווי פון א הירש].

deer′-park *n.* (דיער′-פּארק) ז. ***deer-fold***.

deer′s′-hair *n.* (דיערז′-העהר) ז. ***deer-hair***.

deer′-shot *n.* (דיער′-שאט) גרויסע שראט [מיט וועלכע מען שיסט הירשען].

deer′skin *n.* (דיער′-סקין) א הירשען-פעל; הירשען-לעדער.

deer′-stal′ker *n.* (דיער′-סטאה′-קער) א הירשען-יעגער וואס גנב′עט זיך שטי-לערהייט אונטער און נעהמט דעם הירש געפאנגען.

deer′-stal′king *n.* (דיער′-סטאה′-קינג) שטילע הירש-יאגד. ז. ***deer-stalker***.

deer′-stea′ling *n.* (דיער′-סטיע′-לינג) פערבאטענע הירשען-יאגד אויף פרעמדען לאנד.

deer′s′-tongue *n.* (דיערז′-טאנג) אזא אמעריקאנער פלאנצע מיט דיקע פליישיגע בלעטער וועלכע האבען זעהר אן אנגענעה-מען ריח ווען זיי ווערען געטריקענט.

deer′-ti′ger *n.* (דיער′-טאי′-גער) ז. ***cougar***.

dee′sis *n.* (דע-אי′-סיס) דאס אנרופען גאט.

deev *n.* (דיעוו) א בייזער גייסט; א שליח פון אכרימאן, דעם גאט פון פינסטערניס און שלעכטס [אין דער פערזישער מיטא-לאגיע].

deface′ *v.* (די-פייס′) 1. צוקאליעטשען, פערדארבען; 2. אבמעקען; אויסשטריי-כען, אויסקראצען.
1. Children are in the habit of **defacing** their school desks.

deface′ment *n.* (די-פייס′-מענט) דאס צוקאליעטשען, דאס פערדארבען; דאס אב-מעקען, דאס אויסקראצען.

defa′cer *n.* (די-פיי′-סער) א פערדאר-בער, א פערטיליגער; איינער וואס צוקא-ליעטשעט.

defa′cingly *adv.* (די-פיי′-סינג-לי) פער-דארבענדיג, צוקאליעטשענדיג.

de fac′to (דע פעק′-טאו) פאקטיש, אין דער ווירקליכקייט, אין אמת′ן.
The election being still contested, Mr. X is the **de facto** governor.

def′æcate *v.* (דעפ′-אי-קייט) ז. ***defecate***.

defæca′tion *n.* (דעפ-אי-קיי′-שאן) ז. ***defecation***.

defal′cate *v.* (די-פעל′-קייט) זיין שולדיג אין פערכאפּען אנפערטרויטעס געלד; פער-לייקענען אדער פערכאפּען פרעמדעס אנ-פערטרויטעס געלד; אראברעכענען, אראב-נעהמען.

defalca′tion *n.* (די-פעל-קיי′-שאן) דאס פערלייקענען אדער פערכאפּען אנפערטרוי-טעס געלד.
A **defalcation** was found in the treasurer's accounts.

def′alcator *n.* (דעפ′-על-קיי-טאר) איי-נער וואס פערשווינדעלט אנפערטרויטעס געלד.

defalk′ *v.* (די-פאהלק′) אראבשניידען, אראבנעהמען.

defama′tion *n.* (דעפ-ע-מיי′-שאן) דעפעמאציע, א פערלוימדונג; רכילות.

defam′atory *a.* (די-פעמ′-ע-טא-רי) פערלוימדעריש.

defam′atory li′bel (די-פעמ′-ע-טא-רי לאי′-בעל) א פאסקוויל, א פערלוימדע-רישע, בעליידיגענדע שריפט.

defame′ *v.* (די-פיים′) אנ-פערלוימדען; ריידען אויף אימיצען רכילות.

defamed′ *a.* (די-פיימד′) בעפערלוימדעט.

defa′mer *n.* (די-פיי′-מער) א פערלוימ-דער; א רכילות′ניק; א פאסקווילען-שריי-בער.

defa′ming *n.* (די-פיי′-מינג) דאס בעי-ריידען; פערלוימדונג.

defa′mingly *adv.* (די-פיי′-מינג-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן.

default′ *n. and v.* (די-פאהלט′) א פער-זעהען; א פערנאכלעסיגונג; א מאנגעל; א פעהלער; פערזעהען אדער פערנאכלע-סיגען; פערפעהלען; פערנאכלעסיגען צו ערפילען פערפפליכטונגען [ווי בעצאהלען א חוב, קומען אין געריכט ווען מען ווערט גערופען א. ד. ג.].
Because he failed to answer the summons the case was decided against the defendant by **default**.

defaul′ter *n.* (די-פאהל′-טער) איינער וואס ערפילט ניט זיינע פערפפליכטונגען [צאהלט ניט זיין חוב, קומט ניט אין גע-ריכט, ווען ער ווערט גערופען א. ד. ג.].

defea′sance *n.* (די-פיע′-זענס) דאס אונגילטיג מאכען, דאס מבטל זיין; דאס צו-נישט מאכען [ווי א קאנטראקט, א דא-קומענט א. ד. ג.].

defea′sible *a.* (די-פיע′-זיבל) וואס קען צו-נישט געמאכט ווערען, וואס קען אונ-גילטיג געמאכט ווערען.

defea′sibleness *n.* (די-פיע′-זיבל-נעס) דאס קענען אבגעשאפט ווערען, דאס קע-נען געמאכט ווערען אונגילטיג.

defea′sible ti′tle (די-פיע′-זיבל טאיטל) א רעכט וואס קען געמאכט ווערען אונ-גילטיג.

defeat′ *n. and v.* (די-פיעט′) מנצח זיין; א תל מאכען [פון אן ארמעע]; צו-נישט מאכען, מבטל זיין; צושטערען [האפנונ-גען, פּלענער א. ד. ג.]; א מפּלה, א נידער-לאגע; די צושטערונג [פון האפנונגען, פּלענער א. ד. ג.].

defea′ture *n.* (די-פיע′-טשור) דאס מא-כען אונגילטיג, דאס פערניכטען, דאס מבטל זיין, דאס צושטערען.

def′ecate *v. and a.* (דעפ′-אי-קייט) לייטערען, קלאר מאכען; זיך לייטערען, ריין ווערען; געלייטערט; ריין.

defeca′tion *n.* (דעפ-אי-קיי′-שאן) ריי-ניגונג, לייטערונג; דאס אברייניגען דעם מאגען; דאס געהן אויף נקיות.

def′ecator *n.* (דעפ′-אי-קיי-טאר) איי-נער אדער עטוואס וואס רייניגט.

defect′ *n.* (די-פעקט′) א דעפעקט, א פעהלער, א מום; מאנגעל.
Upon examination the plan was found full of **defects**.

defectibil′ity *n.* (די-פעק-טי-ביל′-אי-טי) אונפאלקאמענהייט; פעהלערהאפטיג-קייט; מאנגעלהאפטיגקייט.

defec′tible *a.* (די-פעק′-טיבל) אונפאל-קאמען, אונפאלשטענדיג; פעהלערהאפט; מאנגעלהאפט.

defec′tibleness *n.* (די-פעק′-טיבל-נעס) אונפאלקאמענהייט; פעהלערהאפטיגקייט; מאנגעלהאפטיגקייט.

defec′tion *n.* (די-פעק′-שאן) א פעהלער, א פערזעהען, א פערנאכלעסיגונג; אבטרי-ניגקייט [פון גלויבען, פפליכטען א. ד. ג.]; דאס אונטריי ווערען.

defec′tive *n. and a.* (די-פעק′-טיוו) מאנגעלהאפט, פעהלערהאפט, ניט פאלקאם; א קאליקע, א פערקריפּעלטער [פיזיש אדער גייסטיג].
He is **defective** in speech.

defec′tively *adv.* (די-פעק′-טיוו-לי) אויף אן אונפאלקאמענעם אופן; אויף א פעהלערהאפטען אדער מאנגעלהאפטען אופן.

defec'tiveness *n.* (די-פעק'-טיוו-נעס) מאנגעלהאפטיגקייט ; פעהלערהאפטיגקייט ; אונפאלקאמענהייט.

defect'less *a.* (די-פעקט'-לעס) אהן א דעפעקט, אהן א פעהלער, אהן א מום.

defence' *n.* (די-פענס') דאס פערטיידיגען, א פערטיידיגונג ; א ווידערשטאנד ; א פערטיידיגונגס=רעדע ; א פערטיידיגונגס=שריפט ; א פערטיידיגונגס=מיטעל, א שוץ=וואפע ; די פערטיידיגונגס=קונסט.

defence'less *a.* (די-פענס'-לעס) שוצלאז ; וועהרלאז, אונבעוואפענט ; שוואך.

defence'lessly *adv.* (די-פענס'-לעס-לי) אויף א שוצלאזען אדער וועהרלאזען אופן.

defence'lessness *n.* (די-פענס'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט, וועהרלאזיגקייט.

defend' *v.* (די-פענד') פערטיידיגען, בעשיצען ; זיך שטעלען ענטגעגען.

defen'dable *a.* (די-פענ'-דעבל) וואס קען פערטיידיגט אדער געשיצט ווערען.

defend' against' (די-פענד' ע-גענסט') בעשיצען פון...

defen'dant *n. and a.* (די-פענ'-דענט) דער אנגעקלאגטער צד ; אן אנגעקלאגטער; וואס דארף זיך פערטיידיגען.

defendee' *n.* (די-פענ-דיע') איינער וואס ווערט פערטיידיגט.

defen'der *n.* (די-פענ'-דער) א שיצער, א פערטיידיגער ; אן אדוואקאט.

defend' from (די-פענד' פראם) בעשיצען פון...

defen'dress *n.* (די-פענ'-דרעס) א פערטיידיגערין, א בעשיצערין.

defen'sative *n.* (די-פענ'-סע-טיוו) עטוואס וואס שיצט ; א שוץ, א פערטיידיגונג.

defense' *n.* (די-פענס') דאס פערטיידיגען ; א פערטיידיגונג ; א ווידערשטאנד ; א פערטיידיגונגס=רעדע; א פערטיידיגונגס=שריפט ; א פערטיידיגונגס=מיטעל ; א שוץ=וואפע ; די פערטיידיגונגס=קונסט.

defense'less *a.* (די-פענס'-לעס) שוצלאז, וועהרלאז, אונבעוואפענט ; שוואך.

defense'lessly *adv.* (די-פענס'-לעס-לי) אויף א שוצלאזען אדער וועהרלאזען אופן.

defense'lessness *n.* (די-פענס'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט, וועהרלאזיגקייט.

defensibil'ity *n.* (די-פענ-סי-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו קענען פערטיידיגט ווערען.

defen'sible *a.* (די-פענ'-סיבל) ז. ***defendable***

defen'sibleness *n.* (די-פענ'-סיבל-נעס) ז. ***defensibility***

defen'sive *n. and a.* (די-פענ'-סיוו) וואס נוצט אלס פערטיידיגונג אדער שוץ ; פערטיידיגענד ; א פערטיידיגונג, א שוץ.

defen'sively *adv.* (די-פענ'-סיוו-לי) אויף א פערטיידיגענדען אדער שיצענדען אופן.

defen'sor *n.* (די-פענ'-סאר) א פערטיידיגער, א שיצער ; אן אדוואקאט ; אן אנגעקלאגטער.

defen'sory *a.* (די-פענ'-סא-רי) וואס פערטיידיגט, וואס שיצט.

defer' *v.* (די-פויר') 1. אבלעגען ; פערציהען ; 2. זיך אונטערווארפען אימעצענס מיינונג ; נאכגעבען ; איבערלאזען אן אנדערען צו אורטיילען ; פערלאזען זיך אויף יענעמס מיינונג.

1. He defers his departure. 2. I defer to your wishes.

def'erence *n.* (דעפ'-ער-ענס) דאס נאכגעבען ; דאס אונטערווארפען זיך אונטער אימעצענס מיינונג ; די אונטערווארפונג, אונטערווארפענהייט ; אכטונג.

def'erence to (דעפ'-ע-רענס טו) אכטונג צו אימעצען.

It was in deference to your grandfather that I raised no objections to your plan.

def'erent *n. and a.* (דעפ'-ע-רענט) פיהרענדיג, איבערטראגענדיג ; עפעס וואס פיהרט אדער לייטעט ; א פליסיגקייטס=קאנאל אין מענשליכען קערפער [ווי בלוט=געפעס א. ד. ג.].

deferen'tial *a.* (דעפ-ע-רענ'-שעל) 1. וואס דריקט אויס רעספעקט אדער אונטערווארפענהייט צו אימעצען ; 2. וואס פיהרט, וואס לייטעט [וועגען די פליסיגקייטס=קאנאלען אין מענשליכען קערפער].

1. His manner is ever deferential.

deferen'tially *adv.* (דעפ-ע-רענ'-שעל-אי) אויסדריקענדיג רעספעקט אדער אונטערווארפענהייט; מיט רעספעקט, מיט אונטערווארפענהייט.

defer'ment *n.* (די-פויר'-מענט) דאס אבלעגען [אויף שפעטער].

deferred' annu'ity (די-פוירד' ע-ניו'-אי-טי) רענטע, וואס מען הויבט אן אויסצוצאהלען יעהרליך ערשט פון א בעשטימטער צייט אן.

deferred' bonds (די-פוירד' באנדז) ווערטה=פאפיערען אדער אקציעס וואס די פראצענטען אויף זיי פאנגען זיך אן צו הויבען ערשט פון א געוויסען טערמין.

deferred' en'try (די-פוירד' ענ'-טרי) אן אפענער פאסטען, וואס איז נאך ניט פערשריבען אין קאנטא=בוך [אין בוך=פיהרונג].

deferred' pay (די-פוירד' פיי) א נעהאלט פון צוויי פענים א טאג וואס ווערט געצאהלט אין ענגלאנד צו סאלדאטען פון דער ארמעע ווען זיי טרעטען ארויס פון דיענסט.

deferred' shares (די-פוירד' שעהרז) אקציעס פון א קאמפאניע וואס בערעכטיגען זייערע קויפער צו דיווידענד נאר נאך א געוויסען טערמין.

deferred' stock (די-פוירד' סטאק) ז. ***deferred shares***

defer'rer *n.* (די-פויר'-ער) איינער וואס לעגט אב [אויף שפעטער], א פערציהער ; איינער וואס גיט זיך אונטער.

defeu'dalize *v.* (די-פיו'-דעל-איז) אוועקנעהמען די פעאדאלע פארם. ז. ***feudalism***

defi'ance *n.* (די-פאי'-ענס) אן ארויספאדערונג צום קאמפף ; ענטגעגנונג ; דאס שטעלען זיך ענטקעגען ; א ווידערשטאנד; פעראכטונג צו געפאהר אדער צו ווידערשטאנד.

defi'ant *a.* (די-פאי'-ענט) ארויספאדערענדיג צום קאמפף ; שטעלענדיג זיך ענטגעגען ; ארויסצייגענדיג א ווידערשטאנד.

defi'antly *adv.* (די-פאי'-ענט-לי) מיט אן ארויספאדערונג ; דורך שטעלען זיך ענטגעגען ; ארויסצייגענדיג א ווידערשטאנד.

defi'antness *n.* (די-פאי'-ענט-נעס) דאס ארויספאדערען צום קאמפף ; דאס שטעלען זיך ענטגעגען ; דאס ארויסצייגען א ווידערשטאנד.

defi'ciency *n.* (די-פיש'-ענ-סי) מאנגעל ; מאנגעלהאפטיגקייט ; פעהלערהאפטיגקייט ; אונפאלשטענדיגקייט, אונפאלקאמענהייט.

defi'ciency in weight (די-פיש'-ענ-סי אין הווייט) דאס ניט האבען די פולע וואג.

defi'cient *a.* (די-פיש'-ענט) פעהלערהאפט ; מאנגעלהאפט ; אונפאלקאמען, אונפאלשטענדיג.

defi'ciently *adv.* (די-פיש'-ענט-לי) אויף א פעהלערהאפטען אדער מאנגעלהאפטען אופן ; אויף אן אונפאלשטענדיגען אדער אונפאלקאמענעם אופן.

def'icit *n.* (דעפ'-אי-סיט) א דעפיציט [די סומע מיט וועלכע די הוצאה איז גרעסער ווי די הכנסה].

de fi'de (די פאי'-די) וואס בעלאנגט צו דער אמונה ; אונבעדינגט.

defi'er *n.* (די-פאי'-ער) איינער וואס פאדערט ארויס צום קאמפף ; איינער וואס שטעלט זיך ענטגעגען.

defile' *n. and v.* (די-פאיל') בעשמוצען, פערראונרייניגען, בעפלעקען ; מטמא זיין ; שענדען ; פערפיהרען ; מארשירען אין שמאלע לאנגע רייהען ; א שמאלער דורכגאנג צווישען בערג, א דורכגאנג, וואס מען קען דורכגעהן נור אין שמאלע רייהען; א מארש אין שמאלע רייהען.

defile'ment *n.* (די-פאיל'-מענט) בעשמוצונג, פערראונרייניגונג, בעפלעקונג ; ענטעהרונג, שענדונג, פערפיהרונג ; דאס מטמא זיין.

defi'ler *n.* (די-פאי'-לער) איינער אדער עפעס וואס בעשמוצט אדער בעפלעקט ; א פערפיהרער, א שענדער ; איינער וואס איז מטמא.

defi'nable *a.* (די-פאי'-נעבל) דעפינירבאר, וואס קען ערקלערט ווערען, וואס קען בעשטימט ווערען.

defi'nably *adv.* (די-פאי'-נע-בלי) אויף א דעפינירבארען אדער ערקלערבארען אופן.

define' *v.* (די-פאין') דעפינירען, ערקלערען ; בעשטימען, פעסטשטעלען.

defined' *a.* (די-פאינד') דעפינירט, בעשטימט.

defi'ner *n.* (די-פאי'-נער) איינער אדער עפעס וואס דעפינירט, ערקלערט אדער בעשטימט ; א לעהר=ביכעל וואס ענטהאלט דעפיניציאנען.

def'inite *a.* (דעפ'-אי-ניט) דעפיניטיוו, בעשטימט, פעסטגעזעצט ; בעגרענעצט.

I shall await your definite answer.

def'inite ar'ticle (דעפ'-אי-ניט אר'-טיקל) דער בעשטימטער ארטיקעל אין גראמאטיק [ווי די ווערטער : דער, די, דאס].

def'initely *adv.* (דעפ'-אי-ניט-לי) אויף א דעפיניטיווען אדער בעשטימטען אופן.

def'initeness *n.* (דעפ'-אי-ניט-נעס) דאס זיין דעפינירט אדער בעשטימט ; דאס זיין גענוי ערקלערט.

def'inite num'ber (דעפ'-אי-ניט נאמ'-בער) א בעקאנטע צאהל [א צאהל נעבען וועלכער עס שטעהט דער נאמען פון די זאכען וועלכע ווערען געצעהלט, ווי 3 עפעל, 5 טישען א. ד. ג.].

"Three app.es" is a definite number.

defini'tion *n.* (דעפ-אי-ניש'-אן) א דעפיניציאן, א גענוי בעשטימטע ערקלערונג [פון אווארט אדער אויסדרוק].

defini'tional *a.* (דעפ-אי-ניש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א דעפיניציאן.

defin'itive *a.* (די-פינ'-אי-טיוו) דעפיניטיוו, בעשטימט, אויסדריקליך, ענטשיעדען, פאזיטיוו ; א ווארט וואס בעשטימט אדער בעגרענעצט [ווי די ווערטער : דער, די דאס].

defin'itively *adv.* (די-פינ'-אי-טיוו-לי) מיט בעשטימטהייט ; אויסדריקליך ; פאזיטיוו ; גענוי.

defin'itiveness *n.* (די-פינ'-אי-טיוו-

נעס) בעשטימטהייט ; אויסדריקליכקייט : ענטשיידענהייט.

defin'itude *n.* (דע-פינ'-אי-טיוד) בע־שטימטהייט, אויסדריקליכקייט.

defini'tum *n.* (דעפ-אי-נאי'-טאם) א בעשטימטע זאך.

deflagrabil'ity *n.* (דעפ-לע-גרע-ביל'-אי-טי) אין כעמיע — פערברענליכקייט ; די אייגענשאפט צוצוציהען פייער און פער־ברענט ווערען.

defla'grable *a.* (די-פליי'-גרעבל) פער־ברענליך ; וואס ציהט צו פייער.

def'lagrate *v.* (דעפ'-לע-גרייט) פער־ברענען ; פערצעהרען ; אויפפלאמען.

deflagra'tion *n.* (דעפ-לע-גריי'-שאן) אבברענונג, פערברענונג ; אויפפלאמונג.

def'lagrator *n.* (דעפ'-לע-גריי-טאר) אן אפאראט צו פערברענען מעטאלען.

deflect' *v.* (די-פלעקט') אבבויגען, אב־קעהרען אן א זייט ; אבווענדען ; זיך אב־בויגען.

The shade deflects the light.

deflec'ted *a.* (די-פלעק'-טעד) אבגעבוי־גען, אבגעקעהרט אן א זייט.

Circumstances deflected him from his original purpose.

deflec'tion *n.* (די-פלעק'-שאן) דאס אבבויגען, דאס אבקעהרען אן א זייט ; די אבקעהרונג פון דרך־הישר.

deflec'tive *a.* (די-פלעק'-טיוו) וואס פעראורזאכט אן אבבייגונג אדער אבקעה־רונג פון וועג.

deflex' *v.* (די-פלעקס') אבקעהרען אן א זייט ; אבבייגען ; אויסבויגען ארונטער־צו.

deflexed' *a.* (די-פלעקסט') אבגעבויגען, ארונטערגעבויגען.

deflex'ion *n.* (די-פלעק'-שאן) ז. *deflection*.

deflex'ure *n.* (די-פלעק'-שור) אבבויי־גונג, אבקעהרונג, אבבייגונג.

deflo'rate *a.* (די-פלאו'-רייט) אבגע־בליהט, בערויבט פון די בליטהען ; אהן בליטהען [וועגען פלאנצען].

deflora'tion *n.* (דעפ-לא-ריי'-שאן) דאס בערייבען אהן בליטהען ; דאס פערלירען די בלומען ; די אבקלייבונג פון עפעס, דאס סאמע בעסטע, דער ערשטער זאפט ; דאס שענדען [א יונגע פרויענצימער].

deflour' *v.* (די-פלאור') ז. *deflower*.

deflow'er *v.* (די-פלאו'-ער) בערויבען די בלומען אדער די שעהנקייט פון עפעס ; שענדען.

def'luent *a.* (דעפ'-לוה-ענט) וואס רינט אראב־צו, וואס געהט אראב־צו ; וואס איז צונויפגעוואקסען מיט'ן שטאם נידריגער פון דעם ארויסשפראצונגס־פונקט [וועגען פלאנצען־טייהלען]. ז. *decurrent*.

deflu'vium *n.* (די-פלוה-ווי-אם) דאס אראבפאלען [ווי די האר פון קאפ אדער די קארע פון א בוים, וואס פאלען אראב דורך א קראנקהייט].

deflux'ion *n.* (די-פלאק'-שאן) דער אב־פלוס פון ליחה אדער בלוט, א קאטאר, אן ענטצינדונג.

defo'liate *v. and a.* (די-פאו'-לי-אייט) בערויבען פון בלעטער ; אראבגרייסען די בלעטער ; וואס האט אנגעווארען די בלע־טער.

defo'liated *a.* (די-פאו'-לי-איי-טעד) ז. *defoliate*.

defolia'tion *n.* (די-פאו-לי-איי'-שאן) די אבפאלונג פון די בלעטער.

defo'liator *n.* (די-פאו'-לי-איי-טאר) דאס וואס פערניכטעט די בלעטער פון ביי־מער [אי געוויסע אינזעקטען].

deforce' *v.* (די-פאורס') פערהאלטען א גוט מיט געוואלד ; עפעס בעזיצען געגען גע־זעץ, ניט צולאזען דעם אמת'ען אייגענטי־מער.

deforce'ment *n.* (די-פאורס'-מענט) דאס פערהאלטען לאנד אדער הייזער, אויף וועלכע אן אנדערער האט א רעכט.

defor'ciant *n.* (די-פאור'-שיענט) איי־נער וואס האט פערכאפט פרעמדע ערד און וויל זי ניט אבגעבען דעם אייגענטימער.

deforcia'tion *n.* (די-פאור-שי-איי'-שאן) דאס פערכאפען מיט געוואלד אייגענטום פאר א חוב.

defor'est *v.* (די-פאר'-עסט) אויסהאקען די וועלדער ; אבריינינגען א געגענד פון די וועלדער.

deforesta'tion *n.* (די-פאר-עס-טיי'-שאן) דאס אויסהאקען די וועלדער.

deform' *v.* (די-פארם') פערדארבען די געשטאלט פון עפעס ; מאכען א מום, פער־קריפלען ; מאכען העסליך ; אומוואנדלען, ענדערען די פארם.

deforma'tion *n.* (דעפ-אר-מיי'-שאן) דאס פערדארבען די געשטאלט פון עפעס ; דאס מאכען א מום, פערקריפלונג ; מיאוס־קייט, העסליכקייט ; אומוואנדלונג.

deformed' *a.* (די-פארמד') העסליך, מיאוס ; מיט א מום, פערקריפעלט.

On account of the accident he has a deformed hand.

defor'medly *adv.* (די-פאר'-מעד-לי) אויף א העסליכען שטייגער ; דורך פער־קריפלונג.

defor'medness *n.* (די-פאר'-מעד-נעס) מיאוס'קייט, העסליכקייט, פערקריפלונג.

defor'mer *n.* (די-פאר'-מער) איינער וואס מאכט א תל פון א זאך, פערדארבט איהר פארם.

defor'mity *n.* (די-פאר'-מי-טי) העס־ליכקייט, מיאוסקייט, פערזעהעניש ; פער־קריפלונג.

defraud' *v.* (די-פראהד') אב־בעטריגען, נארען.

defrau'der *n.* (די-פראה'-דער) א בע־טריגער, א שווינדלער.

defraud' the cus'toms (די-פראהד' טהי קאס'-טאמז) ניט צאהלען קיין פאשלי־נע [גרענעץ־אבצאהל] דורך א שווינדעל.

defray' *v.* (די-פריי') בעצאהלען פאר עפעס ; דעקען אייגעמס הוצאות.

The committee agreed to defray the expenses of the speaker.

defray'al *n.* (די-פריי'-על) דאס בע־צאהלען, דאס סילוק'ן ; דאס דעקען איי־נעמס הוצאות.

defray'er *n.* (די-פריי'-ער) איינער וואס בעצאהלט אדער קוויטירט די אויסגאבען.

defray'ment *n.* (די-פריי'-מענט) בע־צאהלונג ; קוויטירונג ; דאס דעקען די הוצאות.

deft. *defendant* אבקירצונג פון

deft *a.* (דעפט) פלינק, געשיקט, געשייט, בריה'ש.

Her deft hands made this beautiful design.

def'terdar *n.* (דעפ'-טער-דאר) דער גרויס־שאצמייסטער [קאזנאטשיי] אין טירקיי.

deft'ly *adv.* (דעפט'-לי) געשיקט, פלינק, מעשה בריה.

deft'ness *n.* (דעפט'-נעס) פלינקקייט, געשיקטקייט, בריה'שקייט.

defunct' *n. and a.* (די-פאנקט') 1. טויט, אויסגעלאשען [וועגען לעבען] ; 2. אונ־טערגעגאנגען, אויסגעשפיעלט ; 3. א טוי־טער, א מת.

2. The club is now defunct.

defy' *v.* (די-פאי') ארויסרופען א געגנער צום קאמפף ; וואגען ארויסצוטרעטען געגען איינעם ; ניט מורא האבען, פעראכטען.

degen'eracy *n.* (די-דזשענ'-ע-רע-סי) דאס דעגענערירען, דאס אנווערען די פריהערדיגע מעלות, דאס ווערען אלץ ערגער און ערגער ; דער אונטערגאנג, דאס פאלען אלץ נידריגער און נידריגער.

degen'erate *v. and a.* (די-דזשענ'-ע-רייט) דעגענערירען, אונטערגעהען ; ווערען געמיין ; פאלען אלץ נידריגער און נידרי־גער ; דעגענערירענד, אונטערגעהענד, פער־ליערענד אלץ מעהר פון די אייגענע מעלות ; געמיין, נידריג.

degen'erately *adv.* (די-דזשענ'-ע-רייט-לי) אויף א דעגענערירענדער אדער געמיינער ארט.

degen'erateness *n.* (די-דזשענ'-ע-רייט-נעס) די דעגענערירונג, דער צו־שטאנד, ווען די נאטירליכע אדער אריגי־נעלע אייגענשאפטען פון א זאך געהען אונטער און ווערען פערלארען.

degenera'tion *n.* (די-דזשענ-ע-ריי'-שאן) דעגענעראציאן, ענטארטונג, דער אונ־טערגאנג פון די נאטירליכע אדער אריגי־נעלע אייגענשאפטען, וועלכע זיינען כא־ראקטעריסטיש פאר א געוויסען מין אדער זאך.

degen'erative *a.* (די-דזשענ'-ע-רע-טיוו) וואס געהט אונטער ; וואס פערלירט זיינע כאראקטעריסטישע מעלות.

deglu'tinate *v.* (די-גלוה-טי-נייט) אב־קלייען, אבקלעפען ; ארויסציהען די קליי פון עפעס.

deglutina'tion *n.* (די-גלוה-טי-ניי'-שאן) דאס אבקלייען ; דאס ארויסציהען די קליי פון עפעס.

degluti'tion *n.* (דעג-לוה-טיש'-אן) דאס שלינגען, דאס איינשלינגען.

deglu'titive *a.* (די-גלוה'-טי-טיוו) וואס איז שייך צום שלינגען ; שלינגענד.

deglu'titory *a.* (די-גלוה'-טי-טא-רי) וואס דיענט צום שלינגען.

degrada'tion *n.* (דעג-רע-דיי'-שאן) דעגראדאציאן, דאס פאלען אין מעמד, דאס אראבגעזעצט ווערען פון א העכערער שטו־פע אויף א נידריגערער ; די ערנידערונג אין ראנג, אמט א. ד. ג. ; די פערקלענע־רונג פון קראפט, פון ווערטה, פון דער שטעלונג ; אין מאלעריי — דאס מאכען קלענער אדער טונקעלער געוויסע פיגורען אויף א בילד, כדי זיי זאלען אויסזעהען אז זיי שטעהען ווייטער ; אין געאלאגיע — די אראבזעצונג אדער דאס לאנגזאמע זינ־קען פון בערג און קאנטינענטען דורך די ווירקונג פון וואסער און אנדערע אורזא־כען ; אין ביאלאגיע — די דעגענעראציאן פון א מין, זיין אראבפאלען פון א העכע־רער פארם פון ענטוויקלונג צו א נידריגע־רער ; אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען — דאס אראבגעזעצט ווערען פון א העכערען קלאס אין א נידריגערען.

degrada'tional *a.* (דעג-רע-דיי'-שאנ-על) וואס דעגראדירט, וואס פאלט ארונ־טער פון א העכערער שטופע פון ענטוויק־לונג אויף א נידריגערער.

degrade' *v.* (די-גרייד') דעגראדירען, ארונטערזעצען פון א העכערען צושטאנד אויף א נידריגערען ; ערנידריגען, פערמינ־דערען אין ווערטה, אין עהרע א. ד. ג. ; ווירקען אויף דער דעגראדאציאן פון א מין ; ווירקען אויף דער אבזעצונג פון בערג און יבשה. ז. *degradation*.

degra'ded *a.* (די-גריי'-דעד) דענראַ־דירט, ערנידרינט, געפאַלען.
ז. *degradation*

degra'ding *a.* (די-גריי'-דינג) ערנידרי־גענד; ברייננענדיג צו אַ נידריגערען צו־שטאַנד; נידריג, געמיין.

degra'dingly *adv.* (די-גריי'-דינג-לי) אַראָבזעצענד; ערנידרינענד; אויף אַ ניד־ריגען, געמיינעם אופן.

degree' *n.* (די-גריע') אַ שטופע, אַ מדרגה, אַ ראַנג; די שטופע פון נאָהענטש־קייט אַדער ווייטערע קרובה'שאַפט [ווי אַ שני־בשני, שלישי־בשלישי א. ז. וו.]; אַ גראַד [אַ 360־טער טייל פון אַ קרייז]; אין גראַמאַטיק — איינע פון די דריי פער־גלייכונגס־שטופען פון די ביי־ווערטער [ווי גרויס, גרעסער, דער גרעסטער]; אין אַל־געבּרא — די פּאָטענץ [די צאָהל, וועלכע בעווייזט וויפיעל מאָל אַ געוויסע צאָהל האָט זיך גע'כפל'ט אויף זיך אַליין]; אין אַריטמעטיק — דער קלאַס, איינע פון די גרופען פון דריי ציפערען, אויף וועלכע מען צוטיילט אַ גרויסע צאָהל [ווי למשל 360,584,126]; אין מוזיק — די שטופע, דאָס אינטערוואַל [פּעריאָדען אין טאַקט].

degree' of lat'itude (די-גריע' אָוו לעט'-אי-טיוד) אַ גראַד פון אַ מערידיאַן.
ז. *meridian*

degree' of lon'gitude (די-גריע' אָוו לאָנ'-דזשי-טיוד) אַ גראַד פון אַ פּאַראַ־לעל. ז. *parallel*

degust' *v.* (די-גאַסט) פּערזוכען; האָבען אַ טעם.

degus'tate *v.* (די-גאַס'-טייט)
ז. *degust*

degusta'tion *n.* (די-גאַס-טיי'-שאַן) דאָס פּערזוכען.

dehisce' *v.* (די-היס') פּלאַצען, זיך פּאַ־נאַנדערשפּאַלטען, זיך עפענען [ווי ביי געוויסע פרוכטען פון פּלאַנצען].

dehis'cence *n.* (די-היס'-ענס) פּלאַצען, דאָס עפענען זיך [פון פּלאַנ־צען].

dehis'cent *a.* (די-היס'-ענט) פּלאַצענדיג, עפע־נענדיג זיך [ווי געווי־סע פרוכטען פון פּלאַנ־צען].

dehis'cent fruit (די-היס'-ענט פרוהט) אַ פרוכט, ביי וועלכער עס פּלאַצט אַדער עפענט זיך די איינהילונג.

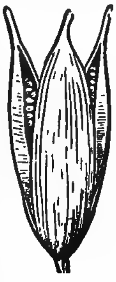
Dehiscent Fruit

dehorn' *v.* (די-האָרן') אָוועקנעהמען די הערנער.

dehorta'tion *n.* (די-האָר-טיי'-שאַן) די אַבּראַטהונג, דאָס אַבּרעדען פון צו טהאָן עפּעס.

dehor'tative *a.* (די-האָר'-טע-טיוו)
ז. *dehortatory*

dehor'tatory *a.* (די-האָר'-טע-טאָ-רי) אַבּראַטהענדיג.

dehor'ter *n.* (די-האָר'-טער) דער אַב־ראַטהער.

dehumaniza'tion *n.* (די-היו-מען-אי-זיי'-שאַן) דאָס אָוועקנעהמען די מענשליכע איינגענשאַפטען; דאָס פערגראָבען, דאָס פערווילדען.

dehu'manize *v.* (די-היו'-מען-איז) אָוועקנעהמען די מענשליכע איינגענשאַפטען; פערגראָבען, פערווילדען.

dehy'drate *v.* (די-האַי'-דרייט) אין כע־מיע — אָוועקנעהמען אַדער אַרויסציהען דאָס וואַסער; פערליערען וואַסער אַדער פייכטקייט.

dehy'drater *n.* (די-האַי'-דריי-טער) דאָס וואָס נעהמט אָוועק אַדער ציהט אַרויס דאָס וואַסער.

dehydra'tion *n.* (די-האַי-דריי'-שאַן) אין כעמיע — דאָס אָוועקנעהמען דאָס וואַ־סער אַלס אַ געוויסען עלעמענט פון שטאָף.

deic'tic *a.* (דאַיק'-טיק) — די־ אין לאָגיק — די־רעקט; וואָס דרינגט אַרויס אַ שלום דורך דירעקטע בעווייזע.

deic'tically *adv.* (דאַיק'-טי-קעל-אי) דירעקט אַרויסדרינגענד; ווי איינער וואָס דרינגט אַרויס צום פּונקט.

deif'ic *a.* (די-איפ'-איק) וואָס מאַכט געטליך; געטליך.

deif'ical *a.* (די-איפ'-איק-על) ז. *deific*

deifica'tion *n.* (די-אי-פי-קיי'-שאַן) די פערגעטערונג; דאָס זיין פערגעטערט.

de'ifier *n.* (די'-אי-פאַי-ער) איינער וואָס פערגעטערט.

de'iform *a.* (די'-אי-פאָרם) ענהליך צו גאָט [בצלם אלהים].

de'ify *v.* (די'-אי-פאַי) פערגעטערען; האַלטען פאַר אַ גאָט, דינען ווי צו גאָט.

deign *v.* (דיין) ווירדיגען.
He did nothing for me. He did not even deign to answer my question.

Deinothe'rium *n.* (דאַי-נאָ-טהי'-רי-אָם) דער דינאָטעריום. ז. *Dinotherium*

Deipnos'ophist *n.* (דאַיפּ-נאָס'-אָ-פיסט) דער טיש־פילאָזאָף, איינער וואָס פיהרט אַ לומד'ישען געשפּרעך ביי אַ מאָל־צייט.

deip'otent *a.* (דע-איפ'-אָ-טענט) וואָס האָט אַ געטליכע קראַפט.

de'ism *n.* (די'-איזם) [די לעהרע] דעאיזם אַז גאָט עקזיסטירט, אָבער ער האָט זיך קיינמאָל ניט ענטפּלעקט פאַר מענשען].

de'ist *n.* (די'-איסט) אַ דעאיסט, איינער וועלכער גלייבט אין גאָט, אָבער לייקענט אָב, אַז גאָט האָט זיך ווען עס איז ענט־פּלעקט פאַר מענשען; איינער וואָס לייקענט אין השגחה פּרטית.

deis'tic *a.* (די-איס'-טיק) וואָס איז שייך צום דעאיזם. ז. *deist*

deis'tical *a.* (די-איס'-טי-קעל) דעאיס־טיש. ז. *deist*

deis'tically *adv.* (די-איס'-טי-קעל-אי) אויף אַ דעאיסטישען שטייגער. ז. *deist*

de'ity *n.* (די'-אי-טי) די גאָטהייט; געט־ליכקייט; אַ זאַך וועלכע מען האַלט פאַר געטליך; אַ פערזאָן אַדער זאַך, וועלכע מען דינט ווי גאָט.

De'ity *n.* (די'-אי-טי) גאָט, דער רבונו של עולם.

dejec'ta *n.* (די-דזשעק'-טאַ) אויסלעערונג [טינוף, צאה].

dejec'ted *a.* (די-דזשעק'-טעד) נידער־געשלאָגען, בעטריבט.
The failure of his plans dejected him.

dejec'tedly *adv.* (די-דזשעק'-טעד-לי) מיט נידערגעשלאָגענהייט, מיט בעטריבט־הייט.

dejec'tedness *n.* (די-דזשעק'-טעד-נעס) נידערגעשלאָגענהייט; דאָס זיין בעטריבט.

dejec'tion *n.* (די-דזשעק'-שאַן) נידערגע־שלאָגענהייט, בעטריבטהייט; שטוהלגאַנג; די אויסלעערונג [טינוף, צאה].

dejec'tory *a.* (די-דזשעק'-טאָ-רי) ני־דערשלאָגענד; וואָס פעראורזאַכט שטוהל־גאַנג.

dejec'ture *n.* (די-דזשעק'-טשור) טינוף, צאה.

déjeuner' *n.* (דיי-זשע-ניי') פריהשטיק.

de ju're (די דזשוה'-רי) לויט מיט רעכט; געזעץ; על פּי דין.

dek'agram *n.* (דעק'-ע-גרעם)
ז. *decagram*

dek'astere *n.* (דעק'-ע-סטיר)
ז. *decastere*

Del. [אַיי־ *Delaware*] אַבקירצונג פון נער פון די פּעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

delaine' *n.* (די-ליין') אַזאַ זאַרט מוסלין [דינער שטאָף פאַר פרויען־קליידער].

delap'sion *n.* (די-לעפּ'-שאַן) דאָס אַרונ־טערפאַלען אַדער אַרונטערלאָזען זיך, דאָס זיין אַראָבגעפאַלען אַדער אַראָבגעלאָזען.

delate' *v.* (די-לייט') בריינ־ פער'מסר'ען, גען אַ קלאַגע געגען אימיצען; אָנגעבען; אַרויסגעבען, פערעפענטליכען, פערשפּריי־טען, פערברייטען.

dela'tion *n.* (די-ליי'-שאַן) אַנקלאַגע; אַ אַ מסירה אויף אימיצען.

dela'tor *n.* (די-ליי'-טאָר) אַ מסור, אַ דאַנאַסטשיק, אַ דענונציאַנט, אַ שפּיאָן.

delay' *n. and v.* (די-ליי') אַבלעגען, אַבהאַלטען אויף אַ צייט; הינדערען; שטעהן בלייבען פאַר אַ ווייליע; זיך פער־האַלטען; דאָס אַבלעגען אויף שפּעטער; אַן אַבהאַלט פאַר אַ צייט, אַ הינדערניס.

delay'able *a.* (די-ליי'-עבל) וואָס קען אַבגעלעגט ווערען אויף שפּעטער.

delay'er *n.* (די-ליי'-ער) איינער וואָס לעגט אָב אויף שפּעטער; איינער וואָס האַלט אָב אַדער פערצעגערט.

delay'ingly *adv.* (די-ליי'-אינג-לי) אַבלעגענדיג אויף שפּעטער; דורך פערצע־גערונג אַדער אַבלעגונג.

del cred'ere (דעל קרעד'-ע-רע) נאַראַנ־טיע אַדער ערבות פון אַ מעקלער אַדער געשעפטס־אַגענט

de'le *v.* (די'-לי) מעק אויס, שטרייך אויס, נעהם אַרויס .[געברויכט אַלס אַן אויס־דרוק פאַר שריפטזעצער, אַז זיי זאָלען אויסמעקען אַדער אַרויסוואַרפען אַן איב־ריג וואָרט].

del'eble *a.* (דעל'-איבל) וואָס קען אויס־געמעקט אַדער אויסגעשטראָכען ווערען.

delectabil'ity *n.* (די-לעק-טע-ביל'-אי-טי) דאָס זיין אַנגענעהם אַדער ליעבליך; פערגניגען.

delec'table *a.* (די-לעק'-טעבל) אַנגע־נעהם, ליעבליך; וואָס מאַכט פערגניגען.

delec'tableness *n.* (די-לעק'-טעבל-נעס) דאָס זיין אַנגענעהם אַדער ליעבליך; פער־גניגען.

delec'tably *adv.* (די-לעק'-טע-בלי) אויף אַן אַנגענעהמען אַדער פערגניגטען אופן.

delec'tate *v.* (די-לעק'-טייט) מאַכען אַנגענעהם, מאַכען פערגניגען.

delecta'tion *n.* (די-לעק-טיי'-שאַן) גרויס פערגניגען.

delec'tus *n.* (דע-לעק'-טאַס) אַן אויס־וואַהל; אַ זאַמלונג, אַ כרעסטאָמאַטיע [מייסטענס אַן אויסוואַהל פון לעזע־שטי־קער אין גריכיש און לאַטיין].

del'egant *n.* (דעל'-אי-גענט) איינער וואָס בעפאָלמעכטיגט אַדער גיט איבער זיין מאַכט צו אַן אַנדערען; איינער וואָס גיט איבער אַ חוב, וואָס קומט איהם צו זיינעם אַ בעל־חוב.

del'egate *n., v. and a.* (דעל'-אי-גייט) אַ דעלעגאַט; אַ געשיקטער מיט אַ פאָל־מאַכט; אַן אַבגעאָרדענטער [דעפּוטאַט] פון אַן אַמעריקאַנער טעריטאָריע [ניט פון אַ שטאַאַט] צום אַמעריקאַנער קאָנגרעס

[פארלאמענט]; בעפאלמעכטיגען; שיקען מיט פאלמאכט; אנפערטרויען; איבערטראגען א חוב צו אימעצען; דעלעגירט, בעפאלמעכטיגט, געשיקט מיט א פאלמאכט.

del'egated *a.* (דעל'-אי-גיי-טער) דעלעגירט, בעפאלמעכטיגט, געשיקט מיט א פאלמאכט.

delega'tion *n.* (דעל-אי-גיי'-שאן) א דעלעגאציאן; דאס שיקען א דעלעגאט אדער דעלעגאטען; דאס איבערטראגען א חוב [דאס אבצאהלען א חוב מיט א חוב פון אן אנדער פערזאן].

delen'da *n.* (די-לענ'-דא) עפעס וואס דארף אויסגעמעקט אדער אויסגעשטראכען ווערען.

delete' *v.* (די-ליט') אויסמעקען, אויסשטרייכען.

delete'rious *a.* (דעל-אי-טי'-רי-אס) שעדליך; גיפטיג.

Eating unripe fruit is **deleterious** to health.

delete'riously *adv.* (דעל-אי-טי'-רי-אס-לי) אויף א שעדליכען אופן.

delete'riousness *n.* (דעל-אי-טי'-רי-אס-נעס) דאס זיין שעדליך.

dele'tion *n.* (די-לי'-שאן) דאס אויסמעקען; עפעס וואס איז אויסגעמעקט אדער אויסגעשטראכען; אן אויסגעמעקט ווארט אדער פראזע; אויסראטונג; פערטיליגונג.

deleti'tious *a.* (דעל-אי-טיש'-אס) פון וואס עס ווערט אדער דארף ווערען אויסגעמעקט.

dele'tive *a.* (די-לי'-טיוו) אויסמעקענדיג; אויסשטרייכענדיג.

del'etory *n.* (דעל'-אי-טא-רי) עטוואס וואס מען מעקט אויס.

delf *n.* (דעלף) קאלירטע, גלאזירטע ערדגעשיר.

delft *n.* (דעלפט) ז. ***delf***

delft'ware *n.* (דעלפט'-הוועהר) ז. ***delf***

De'lian *a.* (דיע'-לי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל דעלאס [א קליינער אינזעל אין עווגעאישען ים, בעקאנט אין דער גריכישער מיטאלאגיע אלס דאס געבורטספלאץ פון דעם גריכישען גאט אפאלא און פון דער געטין ארטעמוס אדער דיאנא. אויף דעם אינזעל האט זיך אויך געפונען דער בעריהמטעסטער אין גריכענלאנד אפאלא־טעמפעל].

delib'erate *v. and a.* (די-ליב'-ע-רייט) 1. נאכדענקען, איבערלעגען; בעטראכטען, דיסקוטירען; 2. בעדאכטזאם, מיושב'דיג, איבערלעגט; פארזיכטיג; לאנגזאם; קאלטבלוטיג.

1. The convention **deliberated** on the question for four hours. 2. The speaker gave his **deliberate** judgment.

delib'erately *adv.* (די-ליב'-ע-רייט-לי) מיט איבערלעגונג, מיט פארזיכטיגקייט, מיושב'דיג; דורך בעראטהונג, אויף א בעראטהענדען אופן.

delib'erateness *n.* (די-ליב'-ע-רייט-נעס) בעדאכטזאמקייט, פארזיכטיגקייט, מיושב'דיגקייט, איבערלעגונג, לאנגזאמקייט [אין אננעהמען בעשליסע].

delib'erater *n.* (די-ליב'-ע-ריי-טער) איינער וואס איבערלעגט זיך; איינער וואס איז זיך מישב; איינער וואס איז פארזיכטיג אין אננעהמען בעשליסע.

delibera'tion *n.* (די-ליב-ע-ריי'-שאן) דאס בעטראכטען, דאס איבערלעגען, דאס נאכדענקען; דאס מישב זיין זיך: דאס בעטראכטען אדער דיסקוטירען עפעס ביי א פערזאמלונג; דאס בעראטהען זיך; לאנגזאמקייט אין אננעהמען בעשליסע; פארזיכטיגקייט, קאלטבלוטיגקייט, מיושב'דיגקייט; א בעשטימטע גוט־דורכגעטראכטע אבזיכט.

delib'erative *n. and a.* (די-ליב'-ע-ריי-טיוו) איבערלעגענדיג, נאכדענקענדיג; בעראטהענד; די קונסט צו בעווייזען און איבערצייגען [אין רעדנער־קונסט].

delib'erator *n.* (די-ליב'-ע-ריי-טאר) ז. ***deliberater***

del'ible *a.* (דעל'-איבל) ז. ***deleble***

del'icacy *n.* (דעל'-אי-קע-סי) דאס זיין דעליקאט אדער פיין־שמעקענד; פיינקייט, אויסגעאיידעלקייט, צארטקייט, געשמאקהאפטיגקייט, שוועכליכקייט, עמפפינדליכקייט; א צושטאנד, וואס פאדערט ספעציעלע פארזיכטיגקייט; העפליכקייט.

del'icate *n. and a.* (דעל'-אי-קייט) דעליקאט, פיין־שמעקענד, געשמאקהאפט; פיין, צארט, אויסגעאיידעלט, שוועכליך, עמפפינדליך, העפליך; א פערצערטעלטער מענש.

del'icately *adv.* (דעל'-אי-קייט-לי) אויף א דעליקאטען שטייגער.

del'icateness *n.* (דעל'-אי-קייט-נעס) דאס זיין דעליקאט; צארטקייט, ווייכקייט, שוועכליכקייט.

del'icates *n.* (דעל'-אי-קייטס) נאשערייען.

delicates'sen *n.* (דעל-אי-קא-טעס'-ען) דעליקאטעסען [צושפייזען, געוועהלטע שפייזען, צוגעריכטע שפייזען].

deli'cious *a.* (די-ליש'-אס) שטארק אנגענעהם, וואס פערשאפט פיעל פערגניגען, זעהר געשמאק.

I ate a **delicious** pear.

deli'ciously *adv.* (די-ליש'-אס-לי) אויף אן אופן וואס איז זעהר אנגענעהם, אדער וואס פערשאפט פיעל פערגניגען; זעהר געשמאק.

deli'ciousness *n.* (די-ליש'-אס-נעס) דאס זיין זעהר געשמאק אדער זעהר אנגענעהם.

delict' *n.* (די-ליקט') א פערברעכען געגען געזעץ.

delight' *n. and v.* (די-לאיט') צופריעדענשטעלען אויף'ן העכסטען אופן; פערשאפען פיעל פערגניגען; ענטציקען; זיך שטארק צופריעדענשטעלען; האבען פיעל פערגניגען; פרייד, צופריעדענהייט, ענטציקונג, פערגניגען; עטוואס וואס שטעלט שטארק צופריעדען, וואס פעראורזאכט פיעל פערגניגען אדער וואס ענטציקט.

deligh'ted *a.* (די-לאי'-טעד) העכסט ערפרעהט, שטארק צופריעדען, ענטציקט.

deligh'tedly *adv.* (די-לאי'-טעד-לי) מיט דער העכסטער פרייד, מיט דער העכסטער צופריעדענהייט, מיט פיעל פערגניגען, מיט ענטציקונג.

delight'ful *a.* (די-לאיט'-פול) שטארק אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד; ענטציקענד.

delight'fully *adv.* (די-לאיט'-פול-אי) אויף אן ענטציקענדען אדער שטארק אנגענעהמען אופן.

delight'fulness *n.* (די-לאיט'-פול-נעס) דאס זיין שטארק אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד; דאס זיין ענטציקענד.

deligh'tingly *adv.* (די-לאי'-טינג-לי) ז. ***delightfully***

delight' in mis'chief (די-לאיט' אין מיס'-טשיף) הנאה האבען פון טהאן שלעכטס.

delight'less *a.* (די-לאיט'-לעס) אהן פרייד, אהן פערגניגען.

delight'some *a.* (די-לאיט'-סאם) ז. ***delightful***

delight'somely *adv.* (די-לאיט'-סאם-לי) ז. ***delightfully***

delight'someness *n.* (די-לאיט'-סאם-נעס) ז. ***delightfulness***

delim'it *v.* (די-לימ'-איט) בעשטימען די גרענעצען; בעגרענעצען.

delimita'tion *n.* (די-לימ-אי-טיי'-שאן) דאס בעשטימען די גרענעצען; די בעגרענעצונג.

delin'eable *a.* (די-לינ'-אי-עבל) וואס קען געצייכענט ווערען, וואס קען געמאלען ווערען, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין ווארט אדער אין בילד.

delin'eament *n.* (די-לינ'-אי-ע-מענט) א צייכנונג; אן ענטוואורף, א סקיצירונג, א שילדערונג, א בעשרייבונג.

delin'eate *v.* (די-לינ'-אי-אייט) צייכנען, סקיצירען, מאכען אן ענטוואורף, שילדערען, בעשרייבען.

delinea'tion *n.* (די-לינ-אי-איי'-שאן) 1. דאס סקיצירען; דאס אנווארפען [א בילד פון עפעס]; דאס צייכנען; 2. דאס שילדערען, דאס בעשרייבען.

2. The novel is full of many **delineations** of interesting characters.

delin'eator *n.* (די-לינ'-אי-איי-טאר) איינער וואס סקיצירט, צייכענט, שילדערט אדער בעשרייבט עפעס; א שניידער־פאסאן, וואס מען קען מאכען גרעסער און קלענער לויט דער מאס פון דעם קלייד; אן אינסטרומענט וואס סקיצירט די אויבערפלעכע פון דעם באדען [ווערט בענוצט צום אויפנעהמען א פולען פלאן פון א געגענד].

delin'eatory *a.* (די-לינ'-אי-איי-טא-רי) וואס צייכענט, סקיצירט, שילדערט אדער בעשרייבט.

delin'quency *n.* (די-לינ'-קהוועג-סי) א פערברעכען; דאס ניט ערפילען אדער דאס פערנאכלעסיגען א פפליכט.

delin'quent *n. and a.* (די-לינ'-קהוועגט) פערברעכעריש; ניט ערפילענדיג אדער פערנאכלעסיגענדיג א פפליכט; א פערברעכער; איינער וואס פערנאכלעסיגט זיין פפליכט.

delin'quently *adv.* (די-לינ'-קהוועגט-לי) ניט ערפילענדיג אדער פערנאכלעסיגענדיג א פפליכט.

del'iquate *v.* (דעל'-אי-קהווייט) שמעלצען, צוגעהן; צושמאלצען ווערען.

deliqua'tion *n.* (דעל-אי-קהוויי'-שאן) שמעלצונג.

deliquesce' *v.* (דעל-אי-קהוועס') צוגעהן; צושמאלצען ווערען.

deliques'cence *n.* (דעל-אי-קהוועס'-ענס) דאס צושמעלצען, דאס צוגעהן, דאס צופליסען.

deliques'cent *a.* (דעל-אי-קהוועס'-ענט) צושמעלצענדיג, צוגעהענדיג, צופליסענדיג.

deliq'uiate *v.* (די-ליק'-הווי-אייט) ז. ***deliquesce***

deliquia'tion *n.* (די-ליק-הווי-איי'-שאן) ז. ***deliquescence***

deliq'uium *n.* (די-ליק'-הווי-אם) דאס צופליסען; דאס צוגעהן; א שוואכער, צוקראכענער שכל.

delir'iant *n.* (די-ליר'-אי-ענט) א גיפט וואס פעראורזאכט משוגעת; וואס רופט ארויס דאס רעדען פון היץ אדער קראנקהאפטע פארשטעלונגען.

delirifa'cient *n. and a.* (די-ליר-אי-פיי'-שיענט) וואס רופט ארויס קראנק־

האפטע היץ-פארשטעלונגען אדער ריידען פון היץ; א שטאף וואס פעראורזאכט עס.

delir'ious *a.* (די-ליר'-אי-אס) משוגע, וואהנזיניג; פאנטאזירענדיג [פון היץ]; איבערדרייטעט פון געפיהלען; ריידענדיג פון היץ.

delir'iously *adv.* (די-ליר'-אי-אס-לי) אויף א וואהנזיניגען, משוגע'נעם אופן; מיט קראנקהאפטע פארשטעלונגען, ריידענדיג פון היץ.

delir'iousness *n.* (די-ליר'-אי-אס-נעס) משוגעת, וואהנזיניגקייט; קראנקהאפטע פאנטאזיעס אדער דאס ריידען פון היץ.

delir'ium *n.* (די-ליר'-אי-אם) משוגעת, וואהנזין; א שטארקע אויפרעגונג אדער איבעררייצונג פון די געפיהלען; איבערטריבענער ענטוזיאזם; קראנקע פאנטאזיעס; דאס ריידען פון היץ.

délit' *n.* (דיי-לי') א געריכטס-פאל וועגען א פערזאן וואס האט דורך בעטרוג פעראורזאכט שאדען צו אימעצען.

delites'cence *n.* (דעל-אי-טעס'-ענס) דאס פלעצליכע פערשווינדען פון אן ענטצינדונג אדער געשווילעכטס; צוריקגעצויגענהייט, דאס צוריקטרעטען פון געזעלשאפטליכען לעבען.

delites'cency *n.* (דעל-אי-טעס'-ענ-סי) ז. *delitescence*

delites'cent *a.* (דעל-אי-טעס'-ענט) צוריקגעצויגען, בעהאלטען.

deliv'er *v.* (די-ליוו'-ער) בעפרייען; איבערגעבען, אבליפערען; צושטעלען; זיך אונטערגעבען; געלעגען ווערען [האבען א קינד]; אויסשיסען, אבפייערען, אויסלאדען; ארויסשרייען, ארויסריידען, זיך אויסערען [אין א רעדע].

deliv'erable *a.* (די-ליוו'-ער-עבל) וואס מען קען איבערגעבען, וואס קען איבערגעגעבען ווערען; וואס דארף געליפערט אדער צוגעשטעלט ווערען; וואס איז צו בעפרייען.

deliv'er a blow (די-ליוו'-ער ע בלאו) דערלאנגען א זעץ.

deliv'er an attack' (די-ליוו'-ער ען ע-טעק') אנגרייפען, אטאקירען דעם פיינד.

deliv'erance *n.* (די-ליוו'-ער-ענס) בעפרייאונג; פרייספרעכונג; דאס געראטעוועט ווערען; איבערליפערונג; איבערגעבונג; אן אויסערונג, אן ערקלערונג; דאס געלעגען ווערען [דאס האבען א קינד].

deliv'erance bless'ing (די-ליוו'-ער-ענס בלעס'-אינג) דאס גומל בענשען.

deliv'er a speech (די-ליוו'-ער ע ספיטש) האלטען א רעדע.

deliv'er bat'tle (די-ליוו'-ער בעטל) גיבען א שלאכט.
The commander returned to deliver battle.

deliv'ered of a child (די-ליוו'-ערד אוו ע טשאילד) געלעגען געווארען.

deliv'erer *n.* (די-ליוו'-ער-ער) א בעפרייער; אן איבערליפערער, אן איבערגעבער.

deliv'er from (די-ליוו'-ער פראם) בעפרייען פון...

deliv'er judg'ment (די-ליוו'-ער דזשאדזש'-מענט) משפט'ען.

deliv'er to poster'ity (די-ליוו'-ער טו פאס-טער'-אי-טי) אונשטערבליך מאכען.

deliv'er to the wind (די-ליוו'-ער טו טהי הווינד) ארויסווארפען צו אלדי רוחות.

deliv'ery *n.* (די-ליוו'-ער-אי) די בעפרייאונג; די אויסליפערונג; די איבערגאבע; דאס אונטערגעבען זיך; דאס געלעגען ווערען [דאס האבען א קינד]; דאס אויסערען זיך; דער שטייגער פון פארטראגען אדער זינגען; דאס צושטעלען, דאס צושיקען; דאס אויסשיסען, דאס אבפייערען א שאס.

deliv'ery in fact (די-ליוו'-ער-אי אין פעקט) די איבערטראגונג פון גיטער אדער מטלטלין פון איין פערזאן צו אן אנדערער.

deliv'ery-valve *n.* (די-ליוו'-ער-אי-וועלוו) דאס אויסלאס-ווענטיל [דאס ווענטיל ביי דאמפף-מאשינען אדער פומפען דורך וועלכען עס ווערט ארויסגעלאזען דאמפף אדער וואסער].

dell *n.* (דעל) א קליינער שמאלער טהאל צווישען צוויי בערג.

delo'calize *v.* (די-לאו'-קעל-איז) ארויסטרעטען אדער בעפרייען פון די לאקאלע ראהמען; מאכען ברייטער דעם שטאנדפונקט; מאכען פון א לאקאלען אינטערעס אן אלגעמיינעם.

delph *n.* (דעלף) ז. *delf*

Del'phian *n. and a.* (דעל'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער אלטער גריכישער שטאדט דעלפי אדער צו דעם גאט אפאלא וועמעס טעמפעל איז דארטען געווען; וואס איז שייך צו דעם אראקעל פון דעלפי אדער צו די פריסטער פון אפאלא; רעטזעלהאפט; וואס געפינט זיך אונטער געטליכער השפעה; נביא'יש; אן איינוואהנער פון דעלפי.

Del'phic *a.* (דעל'-פיק) וואס איז שייך צי דעלפי, די פארצייטיגע גריכישע שטאדט אדער צום אראקעל וואס איז דארטען געווען; רעטזעלהאפט; וואס געפינט זיך אונטער געטליכער השפעה; נביא'יש; וואס איז שייך צו דעם גאט אפאלא פון דעלפי אדער זיינע פריסטער.

del'phin *n. and a.* (דעל'-פין) וואס איז שייך צו דעם פראנצויזישען קרוינפרינץ; וואס איז שייך צום דעלפין-פיש; אזא פעטס וואס געפינט זיך אין דעם אויל פון דעם דעלפין-פיש.

Delphin'ian *n. and a.* (דעל-פינ'-אי-ען) ז. *Delphian*

delphin'ian *n. and a.* (דעל-פינ'-אי-ען) ז. *delphin*

delphin'ic *a.* (דעל-פינ'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דעם דעלפין-פיש.

del'ta *n.* (דעל'-טא) דער בוכשטאב דעלטא [דער פיערטער בוכשטאב אין גריכישען אלפאבעט]; די שטיקער ערד [אין דער פארם פון א דריי-עק] צווישען די פאנאנדערגעטיילטע שטראמען פון געוויסע טייכען ביי זייער אריינפאלען אין ים; יעדע זאך וואס האט א דרייעקיגע פארם.

del'toid *n. and a.* (דעל'-טאיד) דרייעקיג, וואס האט די פארם פון גריכישען בוכשטאב דעלטא; דער דריי-עקיגער מוסקעל פון דער פלייצע.

deltoi'dal *a.* (דעל-טאי'-דעל) ז. *deltoid*

delu'dable *a.* (די-ליו'-דעבל) לייכט צו בעטריגען; וואס קען אבנארען אדער אבגענארט ווערען.

delude' *v.* (די-ליוד') אבנארען, בעטריגען, פערפיהרען אין א בלאטע, פערבלענדען.

delu'der *n.* (די-ליו'-דער) אן אבנארער, א בעטריגער, א פערפיהרער.

del'uge *n. and v.* (דעל'-יודזש) א מבול, א פערפלייצונג; גיסען ווי א מבול; איבערשווענקען, פערפלייצען.

del'uged in tears (דעל'-יודזשט אין טירז) בעגאסען מיט טרעהרען.

delun'dung *n.* (די-לאנ'-דאנג) די וויזעל-קאץ [א מין קאץ פון דעם אינזעל יאווא].

Delundung

delu'sion *n.* (די-ליו'-זשאן) דאס אריינגארען מיט עפעס, דאס בעטריגען; דאס זיין אבגענארט; דאס האבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס; פערבלענדונג, אילוזיאן, איינבילדונג; בעטרוג.

delu'sionist *n.* (די-ליו'-זשאנ-איסט) אן אבנארער אדער אבגענארטער; איינער וואס בילדעט זיך איין; איינער וואס האט א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס.

delu'sive *a.* (די-ליו'-סיוו) פערבלענדענד, איינבילדענד, בעטריגענד, אבנארענד.

delu'sively *adv.* (די-ליו'-סיוו-לי) אבנארענדיג, בלענדענדיג; איינבילדענדיג; אויף א בעטריגערישען אופן.

delu'siveness *n.* (די-ליו'-סיוו-נעס) פערבלענדעניש; דאס זיין איינגעבילדעט; די נייגונג אבצונארען.

delu'sory *a.* (די-ליו'-סא-רי) ז. *delusive*

delve *v.* (דעלוו) גראבען; פארשען.

delve in'to (דעלוו אינ'-טו) זיך גראבען אין א זאך, אריינדרינגען אין א זאך.
He delves into the depths of the Talmud.

del'ver *n.* (דעל'-ווער) דער גרעבער; איינער וואס גראבט זיך אין א זאך, פארשט אויס עפעס גרינדליך.

del'ving *n.* (דעל'-ווינג) דאס גראבען, דאס אונטערזוכען, דאס פארשען.

Dem. אבקירצונג פון *Democrat* אדער *Democratic*

demagnetiza'tion *n.* (די-מעג-נעט-אי-זיי'-שאן) דאס וואוועקנעהמען די מאגנעטישע צוציהונגס-קראפט.

demag'netize *v.* (די-מעג'-נעט-איז) וואוועקנעהמען די מאגנעטישע קראפט.

demagog'ic *a.* (דעם-ע-גאדזש'-איק) דעמאגאגיש, ווי א דעמאגאג. ז. *demagogue*

dem'agogism *n.* (דעמ'-ע-גאג-איזם) דעמאגאגיע, די האנדלונגען און פרינציפען פון א דעמאגאג. ז. *demagogue*

dem'agogue *n.* (דעמ'-ע-גאג) א דעמאגאג, א רעדנער אדער פאלקס-פיהרער, וואס שטרעבט צו ווערען א ליעבלינג פון דער מאסע, חנפ'ענענדיג זי און שטיצענדיג זיך אויף איהר אונוויסענהייט. א פרינציפענלאזער פאליטישער אגיטאטאר; איינער וואס זוכט צו ערווערבען

פאליטישע מאכט, שפיעלענדיג אויף די שוואכקייטען פון המון.

dem′agoguery *n.* (דעמ′-ע-גאג-ע-רי) ז. *demagogism*.

dem′agogy *n.* (דעמ′-ע-גאדזש-אי) ז. *demagogism*.

demain′ *n.* (די-מיין′) א לאנדגוט; א מאיאנטעק.

demand′ *n. and v.* (די-מענד′) פאדערען; ארויסשטעלען א פאדערונג; רופען צום געריכט; א פאדערונג; דאס וואס עס ווערט געפאדערט; די נאכפראגע; א פראגע, אן אנפראגע.

deman′dable *a.* (די-מענ′-דעבל) וואס קען געפאדערט ווערען; אויף וועלכען מען קען נאכפרעגען.

demand′ a mee′ting (די-מענד′ ע מיע′-טינג) ארויסרופען אויף א דועל.

demand′ and supply′ (די-מענד′ ענד סא-פלאי′) אין פאליטישע עקאנאמיע — די נאכפראגע און אנבאט [די פערהעלטנים, וועלכע עקזיסטירט צווישען די צאהל סחורות, וועלכע מען וויל קויפען און די צאהל סחורות, וואס עס איז דא צו פערקויפען].

deman′dant *n.* (די-מענ′-דענט) דער וואס פאדערט; דער אנקלאגער אין געריכט.

deman′der *n.* (די-מענ′-דער) א פאדערער; איינער וואס פאדערט.

deman′dress *n.* (די-מענ′-דרעס) די מאהנערקע, די וואס קלאגט אן.

demarca′tion *n.* (די-מאר-קיי′-שאן) דאס בעצייכנען א גרענעץ-ליניע; די גרענעץ-ליניע.

de′march *n.* (די′-מארק) דער דעמארך, דער מאגיסטראט פון א נעמיינדע אין אלט-גריכענלאנד; אין היינטיגע צייטען — א מאגיסטראט פון א שטאדט אין גריכענלאנד.

demark′ *v.* (די-מארק′) בעשטימען גרענעצען.

demarka′tion *n.* (די-מאר-קיי′-שאן ז. *demarcation*.

deme *n.* (דיעם) א שטאדט-בעצירק אין דער אלטער אטיקע און אין היינטיגען גריכענלאנד.

demean′ *v.* (די-מיען′) אויפפיהרען זיך; קאנטראלירען זיך אליין; אנפיהרען אדער קאנטראלירען עפעס; ערנידריגען.

demea′nor *n.* (די-מיע′-נאר) די אויפפיהרונג; דאס אויפפיהרען זיך.

demembra′tion *n.* (די-מעמ-ברײ′-שאן) דאס אבשניידען א גליעד; די פערקריפלונג פון קערפער.

dement′ *a., n. and v.* (די-מענט′) פערריקט, משוגע; א פערריקטער; מאכען פערריקט.

demen′tate *a.* (די-מענ′-טייט) משוגע, פערריקט.

demen′ted *a.* (די-מענ′-טעד) משוגע; ארונטער פון זינען.

demen′tia *n.* (די-מענ′-שיא) משוגעת, וואהנזין.

demephitiza′tion *n.* (די-מעפ-אי-טי-זיי′-שאן) דאס רייניגען די לופט פון מיאזמען [אונגעזונטע אויסדאמפפונגען].

demeph′itize *v.* (די-מעפ′-אי-טאיז) רייניגען די לופט פון מיאזמען [אונגעזונטע אויסדאמפפונגען]; פערטרייבען די שלעכטע, אונגעזונטע לופט.

demer′it *n. and v.* (די-מער′-איט) די פערשולדונג; דאס פערזעהן; שלעכטע אויפפיהרונג, מעשים רעים; ערנידריגען, מאכען ווערטהלאז.

demer′it mark (די-מער′-איט מארק) א שלעכטער באל, נאטע אדער אטמעטקע [אין לעהר-אנשטאלטען].

demersed′ *a.* (די-מוירסט′) וואס געפינט זיך אדער וואקסט אונטער′ן וואסער.

demesne′ *n.* (דע-מיען′) ז. *demain*.

Deme′ter *n.* (די-מי′-טער) דעמעטער, די געטין פון פרוכטבארקייט און די בעשיצערין פון הייראטען [אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע].

demi′ *n.* (די-מאי′) א סטודענט וואס בעקומט סטיפענדיע [א געוויסע יעהרליכע אונטערשטיצונג] אין אקספארדער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד.

dem′i *a.* (דעמ′-אי) האלב, העלפט [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

dem′i-bain *n.* (דעמ′-אי-ביין) ז. *demi-bath*.

dem′i-bas′tion *n.* (דעמ′-אי-בעס′-טיאן) א האלבער באסטיאן [א געוויסע פארם פון בעפעסטיגונג].

dem′i-bath *n.* (דעמ′-אי-בעטה) א פוס-וואנע, א וואנע, וואו עס געהט אריין נור א טייל פון קערפער.

dem′i-brigade′ *n.* (דעמ′-אי-ברי-גייד′) א האלבע בריגאדע [אין דער ארמעע].

dem′i-ca′dence *n.* (דעמ′-אי-קיי′-דענס) אין מוזיק — א האלבע קאדענץ [די פערשטארקונג פון טאן ביז דער 5טער נאטע פון דער גאמא].

dem′i-can′non *n.* (דעמ′-אי-קענ′-אן) א פארצייטיגער גרויסער הארמאט.

dem′icircle *n.* (דעמ′-אי-סוירקל) אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען.

dem′i-cul′verin *n.* (דעמ′-אי-קאל′-ווער-אין) א מין הארמאט פון 16טען און 17טען יאהרהונדערט.

dem′i-di′tone *n.* (דעמ′-אי-דאי′-טאון) אין מוזיק — די קליינע טערצע [דער דריטער טאן פון גרונד-טאן אין א גאמא].

dem′i-fo′lio *n.* (דעמ′-אי-פאו′-ליאו) האלב-פאליא [א געוויסער פארמאט פון גערדרוקטע ביכער].

dem′i-gaunt′let *n.* (דעמ′-אי-גענט′-לעט) אין כירורגיע — א באנד אויף א האנד עהנליך צו א הענטשקע אריינצושטעלען אויסגעלונקענע פינגער.

dem′igod *n.* (דעמ′-אי-גאד) דער האלב-גאט, א מענש מיט געוויסע געטליכע אייגענשאפטען [וועגען די לעגענדארע העלדען אין די פאבלען פון די אלטע פעלקער].

dem′igoddess *n.** (דעמ′-אי-גאד-עס) די האלב-געטין [אין די פאבלען פון די אלטע פעלקער].

dem′ijohn *n.* (דעמ′-אי-דזשאן) א גרויסע פלאש אין א געפלאכטענעם קערבעלע.

dem′i-lance *n.* (דעמ′-אי-לענס) א קליינע פיקע; א רייטער בעוואפענט מיט א קליינער פיקע.

dem′ilune *n. and a.* (דעמ′-אי-לון) די האלבע לבנה; אין פעסטונגס-ווערק — אן אויסערליכער אויסגעבויגענער וואל צו בעשיצען די זייטען פון א באסטיאן; אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

dem′i-monde *n.* (דעמ′-אי-מאנד) א קלאס פרויען פון צווייפעלהאפטען כאראקטער, וועלכע שטעהען עטוואס העכער אין ראנג פון פראסטע גאסען-פרויען [פראסטיטוטקעס].

dem′i-octa′vo *n.* (דעמ′-אי-אק-טיי′-וואו) א האלבע אקטאווע [אין מוזיק].

dem′iquaver *n.* (דעמ′-אי-קהוויי-ווער) א זעכצעהנטעל [נאטע] אין מוזיק.

dem′i-relief′ *n.* (דעמ′-אי-רי-ליעף′) א האלב רעליעפע [בולט′ע] סקולפטור-ארבייט.

dem′irep *n.* (דעמ′-אי-רעפ) [פערקירצט פון *demi-reputation*], א פרויענצימער פון צווייפעלהאפטער ערענטליכקייט.

demisabil′ity *n.* (די-מאי-זע-ביל′-אי-טי) דאס קענען אבגעגעבען ווערען אין ארענדע, דאס קענען פערדונגען ווערען.

demi′sable *a.* (די-מאי′-זעבל) וואס קען פערפאכטעט אדער פערדונגען ווערען.

dem′isang *a.* (דעמ′-אי-סענג) פון געמישטען בלוט [וואס שטאמט פון צוויי ראסען, איינע פון זיי — ניט קיין אייראפעאישע].

demise′ *n. and v.* (די-מאיז′) איבערטראגען; פערפאכטען, פערדינגען; אבזאגען בצואה; די פטירה, דער טויט פון א הערשער; דאס איבערגעבען די קרוין צו א צווייטער פערזאן; דאס איבערגעבען דעם בעזיץ צו די יורשים; דאס אבגעבען אין ארענדע.

dem′i-sem′i *a.* (דעמ′-אי-סעמ′-אי) האלב פון האלב [א פיערטעל].

dem′isemiqua′ver *n.* (דעמ′-אי-סעמ-אי-קהוויי′-ווער) א צוויי-און-דרייסיגסטעל נאטע אין מוזיק.

demis′sion *n.* (די-מיש′-אן) ערנידריגונג; אונטערגאנג, אבשוואכונג; דאס אבזאגען זיך פון עפעס; רעזיגנאציאן, דעמיסיאן.

demis′sionary *a.* (די-מיש′-אנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דעמיסיע, צו אבזאגען זיך פון עפעס; ערנידריגענד, אונטערגעהענד.

demit′ *v.* (די-מיט′) אויפגעבען א זאך, זיך ענטזאגען פון אן אמט, רעזיגנירען.

Mary Stuart was forced to demit the government of Scotland in favor of her infant son.

dem′i-tint *n.* (דעמ′-אי-טינט) אין מאלעריי — א צווישען-פארב, א האלבער קאליר.

dem′iurge *n.* (דעמ′-אי-אוירדזש) דעמיאורג, א בעשעפער; דער בעשעפער פון דער מאטעריעלער וועלט [לויט געוויסע פילאזאפישע שיטות, האט גאט אליין די וועלט ניט בעשאפען, נאר ער האט בעשאפען דעמיאורג′ען און דיעזער דעמיאורג האט בעשאפען די וועלט].

demiur′gic *a.* (דעמ-אי-אויר′-דזשיק) וואס איז שייך צו א וועלט-בעשעפער. ז. *demiurge*.

demiur′gical *a.* (דעמ-אי-אויר′-דזשי-קעל) ז. *demiurgic*.

demiur′gus *n.* (דעמ-אי-אויר′-גאס) ז *demiurge*

dem′i-volt *n.* (דעמ′-אי-וואלט) אזא קינסטליכע בעוועגונג פון א פערד ווען ער דרעהט זיך האלב ארום מיט די פאדערשטע פיס אין דער לופטען.

dem′i-wolf *n.* (דעמ′-אי-הוואולף) א האלב-וואלף [א חיה וואס איז געבארען געווארען פון א הונד מיט א וואלף].

demobiliza′tion *n.* (די-מאו-בי-לי-זיי′-שאן) דאס פאנאנדערלאזען סאלדאטען פון דיענסט; דאס פאנאנדערלאזען א קריעגס-ארמעע.

demo′bilize *v.* (די-מאו′-בי-לאיז) פא=

נאנדערלאזען סאלדאטען פון דיענסט, פאנאדערלאזען א קריעגס-ארמעע.

democ'racy *n.* (די-מאק׳-רע-סי) דעמא-קראטיע, פאלקס-הערשאפט, דער פרינציפ פון פאליטישער און געזעלשאפטליכער גלייכהייט [ווענען די בעציהונגען פון איין מענשען צום צווייטען].

Democ'racy *n.* (די-מאק׳-רע-סי) די פרינציפען פון דער דעמאקראטישער פאר-טיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; די מיטגליעדערשאפט פון דער דעמאקראטישער פארטיי.

dem'ocrat *n.* (דעמ׳-א-קרעט) א דעמא-קראט, איינער וואס איז פאר פאלקס-הער-שאפט אדער פאר פאליטישע און געזעל-שאפטליכע גלייכהייט [ווענען די בעצי-הונגען און פערהאלטונג פון איין מענשען צום צווייטען].

Dem'ocrat *n.* (דעמ׳-א-קרעט) א מיט-גליעד פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע-ריקא.

democrat'ic *a.* (דעמ-א-קרעט׳-איק) דעמאקראטיש, וואס געהערט צו פאלקס-הערשאפט אדער צו פאליטישע און געזעל-שאפטליכע גלייכהייט.

Democrat'ic *a.* (דעמ-א-קרעט׳-איק) וואס איז שייך צו דער דעמאקראטישער פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

democrat'ical *a.* (דעמ-א-קרעט׳-איק-על) ז. ***democratic***

democrat'ically *adv.* (דעמ-א-קרעט׳-איק-על-אי) אויף א דעמאקראטישען אופן; איינפאך; אהן גרויסע צערעמאניעס.

Democrat'ic par'ty (דעמ-א-קרעט׳-איק פאר׳-טי) די דעמאקראטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע-ריקא [דער גרונד פרינציפ פון דיזער פארטיי, ווען זי האט זיך געגרינדעט, איז געווען: זעלבסטשטענדיגקייט פון די איינ-צעלנע שטאאטען און זיי זאלען נים אריינמי-שען זיך פון דער צענטראלער רעגיערונג אין די אינערע אנגעלעגענהייטען פון די איינצעלנע שטאאטען].

democratisa'tion *n.* (דעמ-א-קרעט-אי-זיי׳-שאן) ז. ***democratization***

democ'ratise *v.* (די-מאק׳-רע-טאיז) ז. ***democratize***

democ'ratism *n.* (די-מאק׳-רע-טיזם) דעמאקראטיזם, די פרינציפען אדער דער גייסט פון דעמאקראטיע.

democratiza'tion *n.* (דעמ-א-קרעט-אי-זיי׳-שאן) די דעמאקראטיזירונג, דאס ווערען דעמאקראטיש.

democ'ratize *v.* (די-מאק׳-רע-טאיז) דעמאקראטיזירען, מאכען איינפאך, איינ-פיהרען פאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט [ווענען די בעציהונגען פון איין מענשען צום צווייטען].

Democrite'an *a.* (די-מאק-רי-טי׳-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען פילא-זאף דעמאקריטוס [געבארען ארום 460 יאהר פאר קריסטוס].

Democrit'ic *a.* (דעמ-א-קריט׳-איק) ז. ***Democritean***

Democrit'ical *a.* (דעמ-א-קריט׳-אי-קעל) ווי דער סטיל פון דעמאקריטוס [ווענען דעם סטיל פון די פאבעלען וואס דעמאקריטוס האט געשריבען ווענען פויג-לען א. ד. ג.]; אונגלויבליך.

demogen'ic *a.* (די-מא-דזשען׳-איק) וואס איז שייך צו דער ענטוויקלונג פון דעמאקראטישע שטאאטען.

demog'rapher *n.* (די-מאג׳-רע-פער) א דעמאגראף, א קענער אין דעמאגראפיע. ז. ***demography***

demograph'ic *a.* (דעמ-א-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו דעמאגראפיע. ז. ***demography***

demograph'ically *adv.* (דעמ-א-גרעפ׳-אי-קעל-אי) דורך דעמאגראפיע, לויט דעמאגראפיע. ז. ***demography***

demog'raphy *n.* (די-מאג׳-רע-פי) דע-מאגראפיע [די וויסענשאפט וואס בע-שעפטיגט זיך מיט אויספארשען דאס ארט לעבען פון די פעלקער].

demol'ish *v.* (די-מאל׳-איש) צושטע-רען, פערניכטען; רואינירען, חרוב מא-כען; אראבברייסען געביידען.

The building was **demolished** and a large skyscraper was built in its place.

demol'isher *n.* (די-מאל׳-איש-ער) א צושטערער, א פערניכטער; איינער וואס רייסט אראב געביידען.

demol'ishment *n.* (די-מאל׳-איש-מענט) צושטערונג, פערניכטונג; אראב-רייסונג פון געביידען.

demoli'tion *n.* (דעמ-א-ליש׳-אן) צו-שטערונג, פערניכטונג; דאס רואינירען, דאס חרוב מאכען; דאס אראברייסען גע-ביידען.

demoli'tionist *n.* (דעמ-א-ליש׳-אנ-איסט) אן איבערקעהרער, א צושטערער, אן עקסטרעמער רעוואלוציאנער.

de'mon *n.* (די׳-מאן) דעמאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א האלב-גאט, איינער וואס איז אין א נידריגערע מדרגה פון א גאט און אין א העכערע מדרגה פון א מענשען]; א שד, א מחבל, א בייזער גייסט, א טייוועל; א שלעכטער, בייזער מענש.

demon'achize *v.* (די-מאנ׳-ע-קאיז) אוועקנעהמען די מאנאכען.

de'moness *n.* (די׳-מאן-עס) א פרוי א דעמאן, אן ארורה, א לילית.

demonetiza'tion *n.* (די-מאנ-ע-טי-זיי׳-שאן) דאס פערלירען דעם ווערטה אלס געלד, דאס מאכען פאר אויס געלד.

demon'etize *v.* (די-מאנ׳-ע-טאיז) אוועקנעהמען דעם ווערטה פון געלד, מא-כען פאר אויס געלד.

In 1873 silver was **demonetized** in the United States.

demo'niac *n. and a.* (די-מאו׳-ני-עק) דעמאניש, טייוועלש; וואס האט אין זיך דעם טייוועל אדער א טייוועלשע מאכט; איינער וואס האט אין זיך א דבוק אדער א שד.

demoni'acal *a.* (די-מא-נאי׳-ע-קעל) דעמאניש, טייוועלש; וואס האט אין זיך א טייוועלשע מאכט.

demoni'acally *adv.* (די-מא-נאי׳-ע-קעל-אי) אויף א דעמאנישען אדער טיי-וועלשען אופן.

demo'nial *a.* (די-מאו׳-ני-על) ז. ***demoniacal***

demon'ic *a.* (די-מאנ׳-איק) דעמאניש, טייוועלש, וואס האט אין זיך א טייוועל-שע מאכט.

demon'ifuge *n.* (די-מאנ׳-אי-פיודזש) א כשוף געגען שדים; א שוץ פון שדים.

de'monism *n.* (די׳-מאן-איזם) דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון שדים אדער בייזע רוחות; טייוועלשע האנדלונג; טייוועלשער כאראקטער.

de'monist *n.* (די׳-מאן-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון שדים און בייזע רוחות.

de'monize *v.* (די׳-מאן-איז) אריינ-יאגען אין אימעצען א דבוק; מאכען עמי-ליך צו א שד.

demonoc'racy *n.* (די-מאן-אק׳-רע-סי) די הערשאפט פון בייזע גייסטער; אשמדאי'ס מאכט.

demonog'rapher *n.* (די-מאן-אג׳-רע-פער) איינער וואס שרייבט ווענען שדים און בייזע רוחות, א קענער אין דער בע-שרייבונג פון שדים.

demonol'ater *n.* (די-מאן-אל׳-איי-טער) א פערנעטערער פון שדים.

demonol'atry *n.* (די-מאן-אל׳-איי-טרי) די פערנעטערונג פון שדים.

demonolog'ic *a.* (די-מאן-א-לאדזש׳-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע ווע-גען שדים אדער בייזע רוחות.

demonolog'ical *a.* (די-מאן-א-לאדזש׳-אי-קעל) ז. ***demonologic***

demonol'ogy *n.* (די-מאן-אל׳-א-דזשי) די לעהרע ווענען שדים און בייזע רוחות.

demonoma'nia *n.* (די-מאן-א-מיי׳-ני-א) אזא קראנקהייט וואס דער פאציענט גלויבט, אז ער האט א דבוק אדער א ביי-זען רוח אין זיך.

demonop'athy *n.* (די-מאן-אפ׳-ע-טהי) ז. ***demonomania***

demonop'olize *v.* (די-מא-נאפ׳-א-לאיז) מבטל זיין א מאנאפאל, ארויסנעה-מען פון דער מאכט פון א מאנאפאל.

de'monry *n.* (די׳-מאן-רי) די שליטה פון בייזע גייסטער.

de'monship *n.* (די׳-מאן-שיפ) דאס זיין א דעמאן.

demonstrabil'ity *n.* (די-מאן-סטרע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strable *a.* (די-מאנ׳-סטרעבל) וואס קען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strableness *n.* (די-מאנ׳-סטרעבל-נעס) די אייגענשאפט צו קענען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strably *adv.* (די-מאנ׳-סטרע-בלי) אויסער צווייפעל; אויף א בעוויי-זענדען אופן.

demon'strate *v.* (די-מאנ׳-סטריים) דעמאנסטרירען, אויסשטעלען, בעווייזען, אנצייגען.

dem'onstrater *n.* (דעמ׳-אנ-סטריי-טער) ז. ***demonstrator***

demonstra'tion *n.* (דעמ-אנ-סטריי׳-שאן) א בעווייז, דאס בעווייזען; אן עפענטליכער אויסדרוק פון א מיינונג אדער סימפאטיע; א דעמאנסטראציאן; א מא-נעווער וואס ווערט געמאכט נור צום שיין; אן אויסשטעלונג.

demon'strative *a.* (די-מאנ׳-סטריי-טיוו) 1. וואס איז קלאר און דייטליך ארויסגעשטעלט; איבערצייגענד, ערקלע-רענד; 2. אויסדריקענדיג עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; 3. דע-מאנסטראטיוו; אויסשטעלענדיג.

2. She is **demonstrative** in her affections.

demon'strative judg'ment (די-מאנ׳-סטריי-טיוו דזשאדזש׳-מענט) אן אורטייל אדער מיינונג וואס עפעס איז איהם דארף נאך בעוויזען ווערען.

demon'stratively *adv.* (די-מאנ׳-סטריי-טיוו-לי) אויף אן איבערצייגענדען אופן; מיט געוויסהייט; מיט געפיהלפאלע אויסדריקע; אויף א דעמאנסטראטיווען אופן.

demon'strativeness *n.* (די-מאנ׳-

סטריי-טיוו-נעס) דאס איבערצייגענדע; דאס זיין דעמאנסטראטיוו.

demon'strative pro'noun (די-מאנ'-סטריי-טיוו פראו'-נאון) א הינווייזענדער פּירוואָרט [אין גראמאטיק — די ווערטער: דיזער, יענער א. ד. ג.].

dem'onstrator *n.* (דעמ'-אַנ-סטריי-טאר) איינער וואס בעווייזט אדער ערקלערט מיט ביישפּילען אדער בילדער; א לעהרער פון פּראקטישע אנאטאמיע וואס שטעלט אויס און ווייזט די טיילען פון א. אנאטאמירטען קערפּער; איינער וואס בעווייזט אדער איבערצייגט; דער צייגעפינגער.

dem'onstratorship *n.* (דעמ'-אַנ-סטריי-טאר-שיפּ) דער אמט פון א לעהרער פון פּראקטישע אנאטאמיע.

demoralisa'tion *n.* (די-מאר-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***demoralization***

demor'alise *v.* (די-מאר'-על-איז) ז. ***demoralize***

demoraliza'tion *n.* (די-מאר-על-אי-זיי'-שאן) דעמאראליזאציא, דאס זיין דעמאראליזירט, די פערדארבונג פון דער מאראל אדער זיטען; דאס צושטערען דעם קוראזש, דעם גלויבען, די האפנונגען א. ד. ג.; דאס ברייננגען אין אן אונארדנונג; דאס צומישען אדער צוטומלען.

demor'alize *v.* (די-מאר'-על-איז) דעמאראליזירען, פערדארבען די מאראל אדער זיטען; אוועקנעהמען דעם מוטה, צושטערען דעם קוראזש, דעם גלויבען, די האפנונגען א. ד. ג.; ברייננגען אין אונארדנונג; צומישען, צוטומלען.

Demosthe'nian *a.* (די-מאס-טהי'-ני-ען) וואס איז שייך צום בעריהמטען גריכישען רעדנער דעמאסטהענעס [געבארען אין יאהר 384 פאר קריסטוס].

Demosthen'ic *a.* (די-מאס-טהענ'-איק) ז. ***Demosthenian***

demot'ic *a.* (די-מאט'-איק) פאפּולער, פאלקסטימליך.

demp'ster *n.* (דעמפּ'-סטער) ז. ***deemster***

demul'cent *n. and a.* (די-מאל'-סענט) ווייך מאכענד, לינדערענד; א מיטעל ווייך צו מאכען אדער לינדערען, ווי א זאלב, א פּלאסטער א. ד. ג.

demur' *n. and v.* (די-מויר') ארויסשטעלען ערווידערונגען, מאכען שוועריגקייטען דורכצופיהרען עפּעס; ארויסטרעטען דאגעגען; אין געריכטס-פיהרונג — ארויסשטעלען נייע טענות, כדי אבצולעגען דעם פּראצעס; אן אבשטעל, א פּויזע; דאס צווייפלען צו טהאן א געוויסע זאך אדער ניט; אן ערווידערונג, א טענה נעגען עפּעס.

demure' *a.* (די-מיור') בעשיידען בע-כלומר'שט אדער אנשטענדיג; וואס ווייזט זיך ארויס ערנסט, מיושב'דיג.

demure'ly *adv.* (די-מיור'-לי) מיט א כלומר'שטער ערנסטקייט אדער וואזשנעקייט.

demure'ness *n.* (די-מיור-נעס) ערנסטקייט, געזעצטקייט, בעשיידענהייט, וואזשנעקייט [כלומר'שט אדער אמת'ע].

demu'rity *n.* (די-מיו'-רי-טי) כלומר'שטע ערנסטקייט; איינער וואס ציהט אויף זיך ארויף א כלומר'שטע ערנסטקייט.

demur'rable *a.* (די-מויר'-עבל) בעשטרייטבאר, נעגען וואס מען קען ארויסשטעלען טענות.

demur'rage *n.* (די-מויר'-עדזש) געצאהלט פאר אויפהאלטען א שיף אין האפען ווען זי שטעהט דארטען איבעריגע צייט; פערהאלטונג פון שיפען, אייזענבאהן-וואגאנען א. ז. וו.

demur'ral *n.* (די-מויר'-על) דאס שלאגען זיך מיט דער דעה, דאס צווייפלען, דאס פערציהען די צייט.

demur'rer *n.* (די-מויר'-ער) דער וואס צווייפעלט און קען זיך ניט ענטשליסען; דער וואס פערציהט די צייט; אין געריכטס-פיהרונג — א טענה פון דעם אנגעקלאגטען, אז ווען אפילו מען זאל אננעהמען אז אלץ וואס דער אנקלאגער זאגט איז ריכטיג, קומט איהם דאך ניט דאס וואס ער פאדערט.

demur'rer to ev'idence (די-מויר'-ער טו עוו'-אי-דענס) אין געריכטס-פיהרונג — א טענה פון דעם אנגעקלאגטען, אז כאטש די בעווייזע פון דעם צווייטען צד זיינען ריכטיג, ענטהאלטען זיי דאך ניט גענוג גרונד פאר דער קלאגע.

demy' *n.* (די-מאי') פּאפּיער פון קליינעם פארמאט [16×21 צאל]: א סטודענט וואס קריגט אונטערשטיצונגס-געלד [סטיפּענדיע].

den *n.* (דען) 1. א הייל, א גרוב; א נעסט; 2. א בדידה-שטיבעל; 3. וואהנען אין א הייל.

1. The robber's **den** was raided by the police.

dena'rius *n.* (די-ניי'-רי-אס) א דינור [אן אלטע רוימישע מטבע].

den'ary *n. and a.* (דענ'-ע-רי) וואס ענטהאלט צעהן; צעהנפאך; א צעהנדליג; א דינור [אלט-רוימישע מטבע].

denationalisa'tion *n.* (די-נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***denationalization***

denationaliza'tion *n.* (די-נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס בערויבען אדער זיין בערויבט פון די נאציאנאלע אייגענטימליכקייטען אדער רעכטען; דאס דענאציאנאליזירען. ז. ***denationalize***

dena'tionalize *v.* (די-נעש'-אנ-על-איז) דענאציאנאליזירען, בערויבען אדער זיין בערויבט פון די נאציאנאלע אייגענטימליכקייטען אדער רעכטען; מאכען, אז א געוויסע ערשיינונג זאל ניט זיין א נאציאנאלע, נאר א לאקאלע אדער א קאסמאפּאליטישע.

denat'uralise *v.* (די-נעטש'-יו-רעל-איז) ז. ***denaturalize***

denat'uralize *v.* (די-נעטש'-יו-רעל-איז) מאכען ניט נאטירליך; דערווייטערען פון דער נאטור; אוועקנעהמען די בירגער-רעכטע.

dena'ture *v.* (די-ניי'-טשור) ז. ***denaturize***

denaturiza'tion *n.* (די-ניי-טשור-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען די נאטירליכע אייגענשאפטען; די ענדערונג פון אלקאהאל אזוי אז עס זאל ניט קענען געברויכט ווערען צום טרינקען.

dena'turize *v.* (די-ניי'-טשור-איז) אוועקנעהמען די נאטירליכע אייגענשאפטען; ענדערען אלקאהאל אזוי אז עס זאל ניט קענען געברויכט ווערען צום טרינקען.

den'driform *a.* (דענ'-דרי-פארם) בוים-פערמיג, ווי א בוים, עהנליך צו א בוים.

den'drite *n.* (דענ'-דראיט) דענדריט, [א שטיין אדער א מינעראל מיט צייכנונגען אין דער פארם פון בוימלעך און צווייגלעך, דיעזע צייכנונגען נעהמען זיך פון א געוויסער נאטירליכער קריסטאליזירונג פון מעטאל-שטאפען].

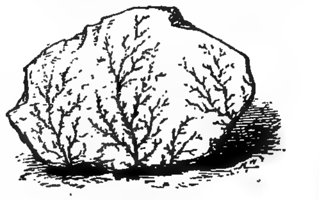

Dendrite

dendrit'ic *a.* (דענ-דריט'-איק) בוים-פערמיג, וואס איז שייך צום בוים-שטיין. ז. ***dendrite***

dendrit'ical *a.* (דענ-דריט'-אי-קעל) ז. ***dendritic***

dendrit'ically *adv.* (דענ-דריט'-אי-קעל-אי) ארויסווייזענדיג זיך אין דער פארם פון א בוים.

den'droid *a.* (דענ'-דראיד) אזוי ווי א בוים; בוים-פערמיג.

dendroi'dal *a.* (דענ-דראי'-דעל) ז. ***dendroid***

den'drolite *n.* (דענ'-דרא-לאיט) א פערשטיינערטער בוים אדער פלאנצע.

dendrolog'ical *a.* (דענ-דרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דענדראלאגיע [די וויסענשאפט וועגען בוימער].

dendrol'ogist *n.* (דענ-דראל'-א-דזשיסט) א דענדראלאגיסט, א געלעהרטער אין דער וויסענשאפט וועגען בוימער.

dendrol'ogy *n.* (דענ-דראל'-א-דזשי) דענדראלאגיע, די לעהרע וועגען בוימער.

dendrom'eter *n.* (דענ-דראמ'-ע-טער) א דענדראמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די הויך און גרעב פון בוימער].

den'gue *n.* (דענ'-גיי) א מין אנשטעקענדע פיבער-קראנקהייט אין וועסט-אינדיען און אין דרום פון די פעראייניגטע שטאאטען.

deni'able *a.* (די-נאי'-עבל) וואס קען אבנעלייקענט אדער אבגעשלאגען ווערען.

deni'al *n.* (די-נאי'-על) 1. הכחשה, אבלייקענונג, פערניינונג; אן אבשלאגענדער ענטפער, א נעגען-טענה; 2. דאס צוריקווייזען א בקשה.

1. The lawyer speaking for his client entered a general **denial** of the complaint. 2. The request was met by a **denial**.

deni'er *n.* (די-נאי'-ער) אן אבלייקענער; איינער וואס גיט ניט אן אבשלאגענדען ענטפער; איינער וואס ווייזט צוריק א בקשה.

denier' *n.* (דע-ניער') א דעניע [אן אלט-פראנצויזישע זילבערנע מטבע].

Denier

den'im *n.* (דענ'-אים) א גראבער געפארבטער צייג פון באוועל.

deniza'tion *n.* (דענ-אי-זיי'-שאן) דאס נאטוראליזירען, דאס מאכען א אויסלענדער פאר א בירגער.

den'izen *n. and v.* (דענ'-איזן) א בירגער, אן איינוואוהנער, א תושב; אין ענגלאנד — אן אויסלענדער וואס האט בעקומען בירגער-רעכטע, אבער קען ניט פער-

נעהמען קיין מלוכה-שטעלע ; געבען בירגער-רעכטע.

denizena'tion *n.* (דענ-אי-זענ-איי'-שאן) ז. *denization*

den'izen of the world (דענ'-איזן אוו טהי הוואירלד) דער וועלט-בירגער, קאסמאפאליט.

den'izenship *n.* (דענ'-איזנ-שיפ) דאס זיין א בירגער ; דאס האבען בירגער-רעכט.

den'net *n.* (דענ'-עט) א קאבריאלעט [א לייכטע קארעטע אויף צוויי רעדער].

denom'inable *a.* (די-נאמ'-אי-נעבל) וואס קען בעשטימט אדער ערנענט ווערען.

denom'inate *v.* (די-נאמ'-אי-נייט) געבען א נאמען, ערנענען, בעשטימען.

denomina'tion *n.* (די-נאמ-אי-ניי'-שאן) ערנענונג, בעשטימונג ; די בענענונג, א נאמען ; א סעקטע, א כתה, א קלאס, אן אבטיילונג.

denomina'tional *a.* (די-נאמ-אי-ניי'-שאנ-על) וואס געהערט צו א סעקטע אדער א כתה ; וואס איז שייך צו א נאמען אדער נאמען-געבונג.

denomina'tionally *adv.* (די-נאמ-אי-ניי'-שאנ-על-אי) קאנפעסיאנעל, בנוגע צו א סעקטע.

denom'inative *n. and a.* (די-נאמ'-אי-נע-טיוו) בענענענד ; וואס קען האבען א נאמען ; אין גראמאטיק — וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון א הויפט-ווארט אדער ביי-ווארט [ווענען צייט-ווערטער] ; א צייט-ווארט וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון א הויפט-ווארט אדער ביי-ווארט [ווי למשל, דאס צייט-ווארט "זיין געשיקט" האט זיך אויסגעבילדעט פון "געשיקט" און "געשיקטקייט"].

denom'inatively *adv.* (די-נאמ'-אי-ניי-טיוו-לי) דורך בענענונג, דורך בעצייכנען מיט א נאמען.

denom'inator *n.* (די-נאמ'-אי-ניי-טאר) דער בענענער, דער וואס גיט א נאמען ; דער נענער אין א ברוך-צאהל [די אונטערשטע צאהל פון א ברוך-צאהל וועלכע בעווייזט אויף וויפיעל גלייכע חלקים די זאך איז צוטיילט געווארען, ווי די צאהל 7 אין ברוך-צאהל $\frac{4}{7}$].

deno'table *a.* (די-נאו'-טעבל) וואס קען בעצייכענט ווערען.

denota'tion *n.* (די-נא-טיי'-שאן) די בעצייכנונג.

deno'tative *a.* (די-נאו'-טע-טיוו) וואס קען בעצייכנען.

deno'tatively *adv.* (די-נאו'-טיי-טיוו-לי) דורך בעצייכנונג.

denote' *v.* (די-נאוט') בעצייכנען, אנציינען.

dénoue'ment *n.* (דיי-נו'-מאן) די לעזונג פון א רעטעניש אדער געהיימניס ; די ענטוויקלונג פון א דראמא ; די אויפקלערונג פון א פערשווערונג.

denounce' *v.* (די-נאונס') 1. מזהיר זיין, אנקינדיגען, ערקלערען [ווי קריעג] ; 2. פערדאמען ; 3. פער'מסר'ען, פערקלאגען.
2. The orator **denounced** his enemies.

denounce'ment *n.* (די-נאונס'-מענט) דאס פער'מסר'ען, דאס פערקלאגען.

denoun'cer *n.* (די-נאונ'-סער) אנקינדיגער ; אנקלעגער, מוסר.

de no'vo (די נאו'-וואו) איבער-א-נייס, פון אנפאנג.

dens *n.* (דענז) א צאהן ; א צאהן-ארטיגער קערפער-טייל.

dense *a.* (דענס) געדיכט ; אונדורכזיכטיג ; קאמפאקט ; מגושם'דיג, גראב ; דום.

dense'ly *adv.* (דענס'-לי) אויף א קאמפאקטען אדער געדיכטען אופן; מגושם'דיג, גראב ; דום.

dense'ness *n.* (דענס'-נעס) געדיכטקייט; אונדורכזיכטיגקייט ; קאמפאקטקייט ; מגושם'דיגקייט ; גראבקייט ; דומהייט.

den'sher *v.* (דענ'-שיר) פערבעסערען לאנד דורך פערברענען טארף, שטרוי-ווארצלען א. ד. ג., וועלכע ווערען אויסגעלעגט אין קופקעס אויף'ן פעלד און נאכדעם ווערט פערשפרייט דאס אש.

den'shering *n.* (דענ'-שיר-אינג) דאס פערבעסערען לאנד דורך פערברענען טארף אדער שטרוי-ווארצלען און פערשפרייטען דאס אש אויף'ן פעלד.

den'shire *v.* (דענ'-שיר) ז. *densher*

den'shiring *n.* (דענ'-שיר-אינג) ז. *denshering*

densim'eter *n.* (דענ-סימ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען די געדיכטקייט אדער די ספעציפישע שווערקייט פון שטאפען.

den'sity *n.* (דענ'-סי-טי) געדיכטקייט, קאמפאקטקייט [אין בעצוג צו דער געדיכטקייט פון די מאלעקולען אין שטאף פון וועלכער עס הענגט אב זיין געוויכט].

dent *n., a. and v.* (דענט) אן איינשניט, א קארב ; א צאהן פון א קאם אדער פון א צאהן-ראד ; געקארבט, געצאקט ; מאכען א קארב ; מאכען צאקען.

dentag'ra *n.* (דענ-טעג'-רא) צאהן-שמערצען ; אן אינסטרומענט ארויסצורייסען א צאהן.

den'tal *n. and a.* (דענ'-טעל) וואס איז שייך צו די צייהנער ; וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך די צייהנער [ווענען געוויסע בוכשטאבען, ווי ד, ט]; א בוכשטאב, וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך די צייהנער.

den'tal canal' (דענ'-טעל קע-נעל') דער קאנאל פון צאהן, דורך וועלכען עס געהט דורך דער נערוו.

den'tal cav'ity (דענ'-טעל קעוו'-אי-טי) די אויסהוילונג אין צאהן וואו עס געפינט זיך דער צאהן-נערוו [די פולפע].

dental'ity *n.* (דענ-טעל'-אי-טי) דאס ווערען אויסגעשפראכען דורך די צייהנער [ווי געוויסע אותיות].

dentaliza'tion *n.* (דענ-טעל-אי-זיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך די צייהנער.

den'tal par'lor (דענ'-טעל פאר'-לאר) א צאהן-הייל-אנשטאלט [וואו עס זיינען בעשעפטיגט מעהרערע דענטיסטען].

den'tal pulp (דענ'-טעל פאלפ) דער צאהן-נערוו [די פולפע].

den'tal sur'geon (דענ'-טעל סויר'-דזשאן) א צאהן-דאקטאר, א דענטיסט.

den'tal sur'gery (דענ'-טעל סויר'-דזשער-אי) דענטיסטיק; צאהן-הייל-קונסט.

den'tary *a.* (דענ'-טע-רי) וואס איז שייך צו צייהנער.

den'tate *a.* (דענ'-טייט) צייהניג, מיט שפיצען, מיט צאקען ; וואס האט א געצאקטען ראנד [ווי א פלאנצען-בלאט].

den'tated *a.* (דענ'-טיי-טעד) ז. *dentate*

den'tately *adv.* (דענ'-טייט-לי) אויף א געצאקטען אדער צייהנערדיגען אופן.

den'ted *a.* (דענ'-טעד) צאקיג, צייהניג.

den'tel *n.* (דענ'-טעל) ז. *dentil*

den'telated *a.* (דענ'-טעל-איי-טעד) וואס האט צייהנער אדער צאקען.

dentelle' *n.* (דענ-טעל') שפיצען, צאקען [קרוזשעווא].

dentel'li *n.* (דענ-טעל'-אי) די פערפוצונגען אין א קארניז, וואס האבען די פארם פון פיערקאנטיגע צייהנער.

den'ticle *n.* (דענ'-טיקל) א קליינער צאהן ; אן ארויסשטארצונג, וואס האט די פארם פון א צאהן ; דער לייסט פון'ם קארניז, וואס איז פערפוצט מיט פיערקאנטיגע צייהנער.

dentic'ulate *a.* (דענ-טיק'-יו-לייט) געצאקט.

dentic'ulated *a.* (דענ-טיק'-יו-ליי-טעד) ז. *denticulate*

dentic'ulately *adv.* (דענ-טיק'-יו-לייט-לי) אויף א געצאקטען אופן.

denticula'tion *n.* (דענ-טיק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסצאקען ; א קליינער צאהן ; א רייה קליינע צייהנער אדער צאקען.

den'ticule *n.* (דענ'-טי-קיול) דער לייסט פון א קארניז, וואס איז בעציערט מיט פיערקאנטיגע צייהנער אדער צאקען.

dentic'ulus *n.* (דענ-טיק'-יו-לאס) ז. *denticle*

den'tifactor *n.* (דענ'-טי-פעק-טאר) א מאשין צו מאכען קינסטליכע צייהנער.

den'tiform *a.* (דענ'-טי-פארם) צאהן-פערמיג.

den'tifrice *n.* (דענ'-טי-פריס) צאהן-פולווער אדער וועלכער עס איז אנדער פרעפעראט צום רייניגען די צייהנער.

den'til *n.* (דענ'-טיל) איינער פון די פיערקאנטיגע צייהנער, וועלכע ווערען געמאכט אלס פערציערונג צו א קארניז.

dentila'bial *n. and a.* (דענ-טי-ליי'-בי-על) וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די צייהנער און ליפען [ווענען געוויסע קלאנגען אדער בוכשטאבען]; א קלאנג אדער בוכשטאב וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די צייהנער און די ליפען.

den'tilated *a.* (דענ'-טיל-איי-טעד) ז. *dentelated*

dentila'tion *n.* (דענ-טי-ליי'-שאן) ז. *dentition*

den'tile *n.* (דענ'-טיל) א קליינער צאהן [ענליך צו א זאג-צאהן].

dentilin'gual *n. and a.* (דענ-טי-לינ'-גהוועל) וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די צייהנער און צונג [ווי א קלאנג אדער בוכשטאב]; א קלאנג אדער בוכשטאב וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די צייהנער און צונג.

dentil'oquist *n.* (דענ-טיל'-א-קהוויסט) איינער וואס רעדט דורך די צייהנער.

dentil'oquy *n.* (דענ-טיל'-א-קהווי) דאס רעדען דורך די צייהנער.

den'tin *n.* (דענ'-טין) דענטין [דער שטאף פון וועלכען עס בעשטעהט דער צאהן אויסער דער עמאליע און דעם נערוו].

den'tine *n.* (דענ'-טין) ז. *dentin*

den'tiphone *n.* (דענ'-טי-פאון) אזא אינסטרומענט וואס לאזט ארויס אזעלכע ציטערענדע טענער ווען ער ווערט איינגעביסען מיט די צייהנער.

dentiros'ter *n.* (דענ-טי-ראס'-טער) דער צאהנשנאבלער [אזא פויגעל וואס פון זיין שנאבעל שטארצט ארויס אזא צאהן].

dentiros'tral *a.* (דענ-טי-ראס'-טרעל) וואס האט א צאהנשנאבעל. ז. *dentiroster*

dentiros'trate *a.* (דענ-טי-ראס'-טרייט) ז. *dentirostral*

den'tiscalp *n.* (דענ'-טי-סקעלפ) א געצייג צו רייניגען די צייהנער.

den'tist *n.* (דענ'-טיסט) א דענטיסט, א צאהן־ארצט.

dentis'tic *a.* (דענ-טיס'-טיק) וואס איז שייך צו א דענטיסט אדער צו דער צאהן־הייל־קונסט [דענטיסטיק].

dentis'tical *a.* (דענ-טיס'-טי-קעל) ז. *dentistic*

den'tistry *n.* (דענ'-טיס-טרי) דענטיסטיק, צאהן־דאקטאריע, צאהן־הייל־קונסט.

denti'tion *n.* (דענ-טיש'-אן) דאס ארויסשניידען זיך פון צייהנער [ביי קינדער]; די צייט אין וועלכער עס שניידען זיך צייהנער; די צאהל און די ארדנונג פון די צייהנער.

den'tize *v.* (דענ'-טאיז) ארויסשניידען, ארויסוואקסען צייהנער.

den'toid *a.* (דענ'-טאיד) אזוי ווי א צאהן; צאהן־פארמיג.

dentolin'gual *n. and a.* (דענ-טאו-לינ'-גוועל) ז. *dentilingual*

den'ture *n.* (דענ'-טשור) א געבים צייהנער; א קינסטליכער געבים צייהנער געמאכט פון א דענטיסט.

denu'date *a.* (די-ניו'-דייט) אראבגעריסען די בעדעקונג; נאקעט; אראבגעריסען די קארע אדער די בלעטער; אויסגעריסען די האר, די פעדערען א. ד. ג.; אוועקגעטראגען אדער אבגעשווענקט די אויבערשטע שיכט פון ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denu'dated *a.* (די-ניו'-דיי-טעד) ז. *denudate*

denuda'tion *n.* (דענ-יו-דיי'-שאן) דאס מאכען נאקעט, דאס אראבברייסען דעם צודעק; דאס אוועקטראגען אדער אבשווענקען די אויבערשטע שיכט פון ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denude' *v.* (די-ניוד') מאכען נאקעט; אראבברייסען דעם צודעק; אוועקטראגען אדער אבשווענקען די אויבערשטע שיכט פון דער ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denu'ded *a.* (די-ניו'-דעד) געמאכט נאקעט; אראבגעריסען דעם צודעק.

denu'ded rocks (די-ניו'-דעד ראקס) נאקעטע פעלזען, אבגעשווענקטע פעלזען.

denun'ciable *a.* (די-נאנ'-שי-עבל) וואס קען דענונצירט אדער פער'מסר'ט ווערען.

denun'ciant *a.* (די-נאנ'-שי-ענט) וואס דענונצירט אדער מסר'ט.

denun'ciate *v.* (די-נאנ'-שי-אייט) ז. *denounce*

denuncia'tion *n.* (די-נאנ-שי-איי'-שאן) דאס אנקינדיגען, דאס ווארנען אדער מזהיר זיין; אן ערקלערונג [ווי פון קריעג]; דאס פער'מסר'ען אדער פערקלאגען.

denun'ciative *a.* (די-נאנ'-שי-איי-טיוו) וואס ווארנט, וואס קינדיגט אן; פערקלאגענדיג, פער'מסר'ענדיג.

denun'ciator *n.* (די-נאנ'-שי-איי-טאר) איינער וואס ווארנט אדער איז מזהיר; א דענונציאנט, א מוסר.

denun'ciatory *a.* (די-נאנ'-שי-איי-טא-רי) מזהיר זייענדיג, אנקינדיגענד, מסר'ענדיג.

denutri'tion *n.* (די-ניו-טריש'-אן) א מאנגעלהאפטע ערנעהרונג.

deny' *v.* (די-נאי') לייקענען, אבלייקענען; ענטזאגען, צוריקווייזען; פערניינען.

deny'ingly *adv.* (די-נאי'-אינג-לי) פערניינענדיג, אבלייקענענדיג; ענטזאגענדיג, צוריקווייזענדיג.

deny' one's self (די-נאי' הוואנז סעלף) זיך ענטזאגען [פון עפעס]; זיך צוריקהאלטען, זיך אבהאלטען [פון עפעס].

deobstruct' *v.* (די-אב-סטראקט') אוועקנעהמען שטערונגען פון א דורכגאנג; עפענען א פערשטאפונג [אין קערפער].

deob'struent *n. and a.* (די-אב'-סטרו-ענט) עפענענדיג א פערשטאפונג [אין קערפער]; א מעדיצין צו עפענען א פערשטאפונג.

deoc'ulate *v.* (די-אק'-יו-לייט) בלינד מאכען.

de'odand *n.* (די'-א-דענד) אין די אלטע ענגלישע געזעצען — בעווענליכעס אייגענטום וואס איז צוגענומען געווארען פון דער ענגלישער קרוין פאר רעליגיעזע צוועקען [ווען דאס אייגענטום איז געווען די אורזאכע פון איינעמס טויט].

deodar' *n.* (די-א-דאר') דער הימאלאיא־צעדער־בוים, דער דעאדארא־צעדער־בוים.

deo'dorant *n.* (די-או'-דאר-ענט) א מיטעל וואס פערטרייבט א שלעכטען גערוך.

deodorisa'tion *n.* (די-או-דאר-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען אדער פערבעסערען דעם גערוך; דאס פערטרייבען א שלעכטען גערוך.

deo'dorise *v.* (די-או'-דאר-איז) אוועקנעהמען דעם גערוך; בעפרייען פון א שלעכטען גערוך.

deodoriza'tion *n.* (די-או-דאר-אי-זיי'-שאן) ז. *deodorisation*

deo'dorize *v.* (די-או'-דאר-איז) ז. *deodorise*

deo'dorizer *n.* (די-או'-דאר-אי-זער) א מיטעל צום פערניכטען א שלעכטען גערוך; א דעזינפיצירענדער מיטעל.

De'o faven'te (די'-או פע-ווענ'-טי) מיט גאט'ס הילף, בעזרת השם.

deontolog'ical *a.* (די-אנ-טא-לאדז'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער מאראל־פילאזאפיע [די לעהרע וועגען זיטען און מדות].

deontol'ogist *n.* (די-אנ-טאל'-א-דזיסט) דער מאראל־פילאזאף, איינער וואס שטודירט די פילאזאפיע פון זיטען און מדות.

deontol'ogy *n.* (די-אנ-טאל'-א-דזשי) די מאראל־פילאזאפיע, עטהיק [די לעהרע וועגען זיטען און מדות].

deoscula'tion *n.* (די-אס-קיו-ליי'-שאן) דאס קושען א הייליגע זאך.

deossifica'tion *n.* (די-אס-אי-פי-קיי'-שאן) פערקלענערונג פון פערהארטונג אדער פון ביינערדיגקייט; דאס ווייכער ווערען [פון פערהארטעטע קערפערטיילען]; די פערשווינדונג פון ביינער.

deos'sify *v.* (די-אס'-אי-פאי) אוועקנעהמען די ביינער [פון א קערפער]; אבשוואכען.

De'o volen'te (די'-או וואו-לענ'-טיע) מיט גאט'ס ווילען, אם ירצה השם.

deox'idise *v.* (די-אק'-סי-דאיז) ז. *deoxydate*

deoxidiza'tion *n.* (די-אק-סי-די-זיי'-שאן) ז. *deoxydation*

deox'idizement *n.* (די-אק'-סי-דאיז-מענט) די בעפרייאונג פון זויער־שטאף.

deox'ydate *v.* (די-אק'-סי-דייט) בעפרייען פון דעם זויער־שטאף.

deoxyda'tion *n.* (די-אק-סי-דיי'-שאן) די בעפרייאונג פון דעם זויער־שטאף, דאס אוועקנעהמען פון עפעס דעם זויער־שטאף.

deox'ydize *v.* (די-אק'-סי-דאיז) ז. *deoxydate*

deox'ygenate *v.* (די-אק'-סי-דזשע-נייט) ז. *deoxydate*

deoxygena'tion *n.* (די-אק-סי-דזשע-ניי'-שאן) ז. *deoxydation*

deo'zonize *v.* (די-או'-זאנ-איז) בעפרייען פון אזאן [א געוויסער ארט זויער־שטאף].

dep. *deputy* אבקירצונג פון

depaint' *v.* (די-פיינט') מאהלען; שילדערען; פארשטעלען.

depart' *v.* (די-פארט') 1. אברייזען, אבגעהן; אבווייכען; שטארבען; פערלאזען; 2. שיידען.

1. I must depart to-morrow. 2. He departed from the path of virtue.

depar'ted *a.* (די-פאר'-טעד) אוועקגעגאנגען, פערשוואונדען, געשטארבען.

depar'ted (the) (די-פאר'-טעד) די געשטארבענע.

depar'ter *n.* (די-פאר'-טער) איינער וואס רייניגט מעטאלען, אבטיילענדיג זיי פון די פסולת.

depar'ting *n.* (די-פאר'-טינג) דאס אבפאהרען, דאס אוועקפאהרען.

depart'ment *n.* (די-פארט'-מענט) אן אבטיילונג, א דעפארטאמענט, א מיניסטעריום.

departmen'tal *a.* (די-פארט-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א דעפארטאמענט אדער אבטיילונג פון דער רעגיערונג אדער פון א געשעפט.

Depart'ment of Ag'riculture (די-פארט'-מענט או עג'-רי-קאל-טשור) דאס מיניסטעריום פון ערד־ארבייט [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, אויף וועלכען עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות, וואס זיינען שייך צו די פערשידענע פארמען פון ערד־ארבייט און מיטהעלפען צו קולטיווירען פערשיעדענע נויטיגע פלאנצען].

Depart'ment of Com'merce and La'bor (די-פארט'-מענט או קאמ'-אירס ענד ליי'-באר) דאס האנדעלס און ארבייטס־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט צו קלייבען סטאטיסטיק און געבען ידיעות וועגען דעם צושטאנד פון האנדעל און די בעדינגונגען פון ארבייט אין לאנד].

Depart'ment of Inte'rior (די-פארט'-מענט או אינ-טי'-רי-אר) דאס מיניסטעריום פון אינערן [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון דער מלוכה].

Depart'ment of Jus'tice (די-פארט'-מענט או דזשאס'-טיס) דאס יוסטיץ־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע געריכטס־אנשטאלטען פון לאנד און טרעט ארויס אלס דער פארשטעהער פון דער רעגיערונג אין פערשיעדענע געריכטס־פראצעסען].

Depart'ment of La'bor (די-פארט'-

מענט אוו לײ'-באר) א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט צו קלייבען סטאטיסטיקס און געבען ידיעות וועגען די בעדינגונגען פון ארבייט און וועגען די בעציהונגען פון ארבייט און קאפיטאל.

Depart'ment of State (די-פארט'-מענט אוו סטייט) דאס מיניסטעריום פון אויסערן [א דעפארטאמענט אין דער רעגירונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו די בעציהונגען מיט די אויסלענדישע מלוכות].

Depart'ment of the Na'vy (די-פארט'-מענט אוו טהי ניי'-ווי) דאס פלאטען־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט'ן פלאט און נאוויגאציאן].

Depart'ment of the Treas'ury (די-פארט'-מענט אוו טהי טרעזש'-או-רי) דאס פינאנץ־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט די הוצאות און הכנסות פון דער מלוכה].

Depart'ment of War (די-פארט'-מענט אוו וואהר) דאס קריעגס־מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו מיליטער].

depar'ture *n.* (די-פאר'-טשור) די אב־רייזע; דער טויט; דער אבקעהר פון עפעס [ווי פון אנגענומענע רעגעלען א. ד. ג.]; דער מהלך וואס א שיף איז אבגעגאנגען צו מזרח־זייט אדער מערב־זייט פון א געוויסען מערידיאן.

depas'ture *v.* (די-פעס'-טשור) פיטערען, פאשען.

depau'perate *v.* and *a.* (די-פאה'-פער-אייט) פאופעריזירען, מאכען ארעם, פערוויסטען; פערארעמט.

depaupera'tion *n.* (די-פאה-פע-ריי'-שאן) ז. *depauperization*

depauperiza'tion *n.* (די-פאה-פער-אי-זיי'-שאן) פאופעריזירונג, פערארימונג; בעפרייאונג פון ארימקייט אדער פון ארימע לייט.

depau'perize *v.* (די-פאה'-פער-איז) ארויסרייסען פון ארעמקייט.

depend' *v.* (די-פענד') זיין אבהענגיג; זיך פערלאזען; בויען אויף עפעס.

You can **depend** upon him that he will do as he promised.

depen'dable *a.* (די-פענ'-דעבל) פערטרויענסווערטה; אויף וואס מען קען זיך פערלאזען.

depen'dableness *n.* (די-פענ'-דעבל-נעס) דאס קענען זיך פערלאזען [אויף אימעצען אדער עפעס].

depen'dance *n.* (די-פענ'-דענס) ז. *dependence*

depen'dancy *n.* (די-פענ'-דענ-סי) ז. *dependency*

depen'dant *n.* and *a.* (די-פענ'-דענט) ז. *dependent*

depen'dence *n.* (די-פענ'-דענס) די אב־העננינקייט; דער צוטרויען; די שייכות פון אן אורזאכע צו א פאלגע; די צייט וואס עס דויערט א געריכטס־פראצעס.

depen'dency *n.* (די-פענ'-דענ-סי) אן אבהענגיגע פראווינץ אדער לאנד; עפעס וואס איז אבהענגיג פון אן אנדער זאך; א נעבען־געביידע.

depen'dent *n.* and *a.* (די-פענ'-דענט) אבהענגיג; וואס הענגט אב; וואס שליסט פון איין זאך צו א צווייטער [ווי פון אן אורזאכע צו א פאלגע]; רעלאטיוו, פערהעלטניסמעסיג; אן אבהענגיגער.

depen'dently *adv.* (די-פענ'-דענט-לי) אבהענגיג; אויף אן אבהענגיגען אופן.

depen'der *n.* (די-פענ'-דער) דער, וואס הענגט אב פון אימעצען; דער, וואס האפט אויף אימעצען, פערלאזט זיך אויף אימעצען אדער עפעס.

depen'dingly *adv.* (די-פענ'-דינג-לי) דורך אבהענגיגקייט, מעשה נכנע.

deper'sonalize *v.* (די-פויר'-סאנ-על-איז) אוועקנעהמען פון א זאך די פערזענליכקייט, בעטראכטען זי אלס ניט דאס ווערק פון א בעשטימטער פערזאן [ווי למשל, בעטראכטען די "איליאדען" אדער די פאעמען וועגען דער פערניכטונג פון טראיא אלס ניט דאס ווערק פון גריכישען דיכטער האמער, נאר אלס דאס ווערק פון פיעלע אונבעוואוסטע דיכטער].

dephlegm' *v.* (די-פלעם') ז. *dephlegmate*

dephleg'mate *v.* (די-פלעג'-מייט) בעפרייען פון וואסער [ווי למשל שפירט] דורך אויסזידען אדער דורך אן אנדער מיטעל.

dephlegma'tion *n.* (די-פלעג-מיי'-שאן) דאס בעפרייען פון וואסער דורך אויסזידען עס אדער דורך אן אנדער מיטעל [ווי מען בעפרייט שפירט פון וואסער].

dephlogis'ticate *v.* (די-פלא-דזשיס'-טי-קייט) בעפרייען פון ברען־שטאף אדער פלאגיסטאן [די כעמיקער פון די אלטע צייטען, איידער עס איז אויפגעדעקט געווארען די ריכטיגע אורזאכע פון ברענען, האבען געגלויבט, אז אין יעדען ברענענדען קערפער געפינט זיך ברען־שטאף, וועלכען זיי האבען אנגערופען פלאגיסטאן].

dephosphoriza'tion *n.* (די-פאס-פאר-אי-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון פאספאר.

dephos'phorize *v.* (די-פאס'-פאר-איז) בעפרייען פון פאספאר.

depict' *v.* (די-פיקט') שילדערען, בעשרייבען, אבמאלען.

depic'ter *n.* (די-פיק'-טער) איינער וואס מאלט אב אדער בעשרייבט.

depic'tion *n.* (די-פיק'-שאן) דאס אבמאלען; די שילדערונג, בעשרייבונג.

depic'ture *v.* (די-פיק'-טשור) שילדערען; בעשרייבען; אבמאלען.

dep'ilate *v.* (דעפ'-אי-לייט) ארויסרייסען אדער ארויסציהען די האר.

depila'tion *n.* (דעפ-אי-ליי'-שאן) דאס ארויסרייסען אדער ארויסציהען די האר.

dep'ilator *n.* (דעפ'-אי-ליי-טאר) אן אינסטרומענט ארויסצורייסען אדער ארויסצוציהען די האר.

depil'atory *n.* and *a.* (די-פיל'-ע-טא-רי) וואס האט די אייגענשאפט אוועקצונעהמען די האר פון הויט; א מיטעל [ווי געוויסע זאלבען] אוועקצונעהמען די האר פון הויט.

de pla'no (די פליי'-נאו) אזוי קלאר און פערשטענדליך, אז עס זיינען ניט נויטיג קיינע ראיות.

deplete' *v.* (די-פליט') אויסלעערען, אויסצעהרען, אוועקנעהמען פון א זאך איהרע קרעפטען, איהר קוואל פון חיונה א. ד. ג. [ווי אוועקנעהמען פון א לאנד איהר בעפעלקערונג].

Death **depleted** the ranks of this organization.

deple'tion *n.* (די-פלי'-שאן) אויסלעערונג; אין מעדיצין — בלוט־לאזונג, פערורזאכונג פון ברעכען, שוויצען א. ז. וו.

deple'tive *a.* and *n.* (די-פלי'-טיוו) וואס האט א נייגונג אויסצולעערען, אויסצולעדיגען; א מעדיצינישער מיטעל צום ברעכען, שוויצען, מאגען־רייניגונג א. ז. וו.

deple'tory *a.* (די-פלי'-טא-רי) וואס האט א נייגונג אויסצולעדיגען. ז. *depletive*

deplor'able *a.* (די-פלאור'-עבל) יאמערליך, קלעגליך; נידריג, קליין, פעראכטליך.

The condition of the poor in this city is **deplorable**.

deplor'ableness *n.* (די-פלאור'-עבל-נעס) יאמערליכקייט, קלעגליכקייט, נידריגקייט, עלענדקייט.

deplor'ably *adv.* (די-פלאור'-ע-בלי) אויף א קלעגליכען אדער נידריגען אופן.

deplore' *v.* (די-פלאור') בעקלאגען, בעוויינען.

deplore'ment *n.* (די-פלאור'-מענט) דאס בעוויינען, דאס בעקלאגען; א קלאגליעד.

deplor'er *n.* (די-פלאור'-ער) א בעקלאגער, א בעוויינער.

deploy' *n.* and *v.* (די-פלאי') אין מיליטער — פאנאנדערוויקלען אדער אויסציהען די רייהען סאלדאטען אין א מארש; די פאנאנדערוויקלונג אדער אויסציהונג פון א רייה סאלדאטען.

deploy'ment *n.* (די-פלאי'-מענט) דאס אויסשטעלען אדער אויסציהען די רייהען פון סאלדאטען אין א מארש.

deplu'mate *a.* (די-פלוה'-מייט) אהן פעדערען, מיט ארויסגעפאלענע אדער אויסגעפליקטע פעדערען.

depluma'tion *n.* (די-פלוה-מיי'-שאן) די בערויבונג פון די פעדערען; דאס אויספאלען פון פעדערען.

deplume' *v.* (די-פלוהם') בערויבען פון די פעדערען; אויספליקען די פעדערען.

depolariza'tion *n.* (די-פא-לע-רי-זיי'-שאן) דאס אבשאפען די ווירקונג פון פאלאריזאציאן [ביי ליכט־שטראהלען, עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם]. ז. *polarization*

depo'larize *v.* (די-פאו'-לע-ראיז) אבשאפען די ווירקונג פון פאלאריזאציאן [ביי ליכט־שטראהלען, עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם] ז. *polarization*

depo'larizer *n.* (די-פאו'-לע-ראי-זער) עטוואס וואס שאפט אב אדער דערלאזט ניט די ווירקונג פון פאלאריזאציאן אין אן עלעקטרישער באטעריי. ז. *polarization*

depone' *v.* (די-פאון') צייגען, עדות זאגען, בעהויפטען.

depo'nent *n.* (די-פאו'-נענט) אן עדות; איינער וואס גיט א שריפטליכע געשוואוירענע עדות.

depop'ulate *v.* (די-פאפ'-יו-לייט) בערויבען פון דער בעפעלקערונג; פערקלענערען די בעפעלקערונג [דורך מלחמה אדער א פעסט].

depopula'tion *n.* (די-פאפ-יו-ליי'-שאן) די פערניכטונג אדער פערקלענערונג פון דער בעפעלקערונג.

depop'ulator *n.* (די-פאפ'-יו-ליי-טאר)

דער פערמינדערער אדער פערניכטער פון דער בעפעלקערונג.

deport′ *v.* (די-פאורט׳) ארויסשיקען פון לאנד; אוועקטראגען; פערשיקען [ווי א פערברעכער].

deporta′tion *n.* (די-פאור-טיי׳-שאן) דאס ארויסשיקען פון לאנד: דאס פערשיקען [ווי א פערברעכער]; דאס אריבערשיקען אדער אריבערפיהרען פון איין לאנד אין דעם צווייטען.

deport′ment *n.* (די-פאורט׳-מענט) אויפפיהרונג, בענעהמונג.

The child's record for **deportment** in school is good.

deport′ oneself′ (די-פאורט׳ הוואנ-סעלף׳) זיך אויפפיהרען, זיך בענעהמען.

depo′sable *a.* (די-פאו׳-זעבל) וואס קען אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

depose′ *v.* (די-פאוז׳) אראבזעצען פון טהראן אדער פון אמט; זאגען עדות, בעשטעטיגען; שטעלען צו א שבועה, לאזען שווערען; זאגען עדות שריפטליך אונטער א שבועה.

depose′ against′ (די-פאוז׳ ע-גענסט׳) זאגען עדות געגען אימעצען [הויפטזעכליך שריפטליך און אונטער א שבועה].

depo′ser *n.* (די-פאו׳-זער) איינער וואס ווארפט אראב פון אמט; א געשווארענער עדות [הויפטזעכליך אזעלכער, וואס גיט אב זיינע עדות שריפטליך].

depos′it *n. and v.* (די-פאז׳-איט) ניעדערלעגען; איינלעגען, אוועקלעגען [ווי געלד אדער סחורה אין א זיכערען ארט]; איינצאהלען געלד אין א באנק; אוועקלעגען א משכון; אבשטעהן, זיך אבזעצען [ווי הייוועז אין וויין]; אבגעלאגערט ווערען, אננעטראגען ווערען [ווענען זאמד, שטיינער א. ד. ג.]; דאס אוועקגעלעגטע; דאס אוועקגעלעגטע געלד אין א באנק; האנד-געלד; א משכון; דאס אבגעשטאנענע אויף'ן דעק [ווי הייוועז אין וויין, זאמד אין וואסער א. ד. ג.].

depos′itary *n. and a.* (די-פאז׳-אי-טיי-רי) א פערטרויטער; איינער וועמען מען טרויט אז עטוואס צו היטען; איינער ביי וועמען מען לעגט איין געלד אדער אנדערע ווערטה-זאכען; וואס בעקומט איינגעלעגטע געלד [ווענען א באנק].

depos′it in the earth (די-פאז׳-איט אין טהי אוירטה) בעגראבען.

deposi′tion *n.* (דעפ-א-זיש׳-אן) דאס אוועקלעגען אדער ניעדערלעגען; דאס אבלעגען אדער אבשטעהן זיך אויף'ן דעק; די אבגעלאגערטע אדער אנגעטראגענע זאמד, ערד, שטיינער א. ד. ג. וואס בלייבט ליעגען; די אראבזעצונג פון אן אמט; אן ערקלערונג, א פערזיכערונג, א בעהויפטונג; דאס אויסזאגען פון אן עדות אונטער א שבועה [הויפטזעכליך שריפטליך]; דאס מקבר זיין דעם קערפער פון א הייליגען.

depos′itive *a.* (די-פאז׳-אי-טיוו) אוועקלעגענדיג; וואס זעצט זיך אב, וואס שטעהט זיך אב אויף'ן דעק.

depos′itor *n.* (די-פאז׳-אי-טאר) איינער וואס לעגט אוועק געלד אין א באנק.

depos′itory *n.* (די-פאז׳-אי-טא-רי) א לאגער; א פלאץ וואו זאכען ווערען געהאלטען אין זיכערהייט; א לאגער פון סחורה; א שפייכלער.

A warehouse is a **depository** for goods.

de′pot *n.* (די׳-פאו) א דעפא, א לאגער, א מאגאזין, א שפייכלער; א פראכט-הויז, אן אייזענבאהן-סטאציאן; א וואקזאל; א פערזאמלונגס-פלאץ פאר רעקרוטען; די הויפט קווארטיר פון א רעגימענט; א טייל פון א באטאליאן, וואס בלייבט אין דער היים, ווען דער באטאליאן ווערט געשיקט אויף'ן קריעגס-פלאץ [אין ענגלאנד].

deprava′tion *n.* (דעפ-רע-וויי׳-שאן) דאס פערדארבען, דאס דעמאראליזירען; דאס זיין פערדארבען.

deprave′ *v.* (די-פרייוו׳) פערדארבען, דעמאראליזירען.

depraved′ *a.* (די-פרייווד׳) פערדארבען, דעמאראליזירט.

depra′vedly *adv.* (די-פריי׳-וועד-לי) מיט פערדארבענע, שלעכטע אבזיכטען; אויף א פערדארבענעם, שלעכטען שטייגער.

depra′vedness *n.* (די-פריי׳-וועד-נעס) פערדארבענהייט, דעמאראליזירונג.

deprave′ment *n.* (די-פרייוו׳-מענט) פערדארבענהייט, דעמאראליזירונג.

depra′ver *n.* (די-פריי׳-ווער) איינער וואס פערדארבט אדער דעמאראליזירט.

deprav′ity *n.* (די-פרעוו׳-אי-טי) פערדארבענהייט, דעמאראליזאציאן; די נייגונג צו זינדיגען, וואס די מענשהייט האט גע'ירשנ'ט פון אדם הראשון [אין טעאלאגיע].

dep′recable *a.* (דעפ׳-רי-קעבל) וואס מען דארף בעדויערען; געגען וואס מען קען מאכען איינווענדונגען; וואס דארף אדער קען אבגעווענדעט ווערען דורך א געבעט.

dep′recate *v.* (דעפ׳-רי-קייט) בעדויערען; בעטען, עטוואס זאל אבגעווענדעט אדער פערמידען ווערען; ארגומענטירען געגען עטוואס; אויסדריקען אונצופרידענהייט מיט עטוואס; בעטען רחמים.

dep′recatingly *adv.* (דעפ׳-רי-קיי-טינג-לי) מאכענדיג איינווענדונגען; מיט פראטעסט, מיט אונצופרידענהייט; בעטענדיג רחמים.

depreca′tion *n.* (דעפ-רי-קיי׳-שאן) א געבעט, א תפלה אז עפעס זאל אבגעווענדעט אדער פערמידען ווערען; א פערלאנג, א בקשה בעפרייט צו ווערען פון שלעכטס; א געגען-געבעט, א געגען-בקשה.

dep′recative *a.* (דעפ׳-רי-קיי-טיוו) וואס דריקט אוים א בקשה עפעס זאל אבגעווענדעט ווערען; בעטענדיג רחמים; וואס פראטעסטירט, מאכט איינווענדונגען אדער דריקט אוים אונצופרידענהייט מיט עפעס.

dep′recator *n.* (דעפ׳-רי-קיי-טאר) איינער וואס מאכט איינווענדונגען געגען עפעס, דריקט אוים א פראטעסט אדער אונצופרידענהייט מיט עפעס; איינער וואס בעט, אז עפעס זאל אבגעווענדעט ווערען.

dep′recatory *a.* (דעפ׳-רי-קיי-טא-רי) ז. *deprecative*.

depre′ciate *v.* (די-פרי׳-שי-אייט) אראבזעצען פון ווערטה; פערקלענערען דעם פרייז; אונטערשעצען; פאלען אין מקח.

The value of these securities is very much **depreciated**.

deprecia′tion *n.* (די-פרי-שי-איי׳-שאן) די אראבזעצונג פון ווערטה; דאס מאכען קליינווירדיג; דאס פאלען אין פרייז; דאס אונטערשעצען.

depre′ciative *a.* (די-פרי׳-שי-איי-טיוו) אראבזעצענדיג פון ווערטה; פערקלענערענדיג דעם פרייז; אונטערשעצענדיג.

depre′ciatively *adv.* (די-פרי׳-שי-איי-טיוו-לי) אראבזעצענדיג פון ווערטה; אונטערשעצענדיג; אראבלאזענדיג דעם פרייז.

depre′ciator *n.* (די-פרי׳-שי-איי-טאר) איינער וואס זעצט ארונטער אדער פערקלענערט דעם ווערטה פון עפעס; דער וואס לאזט ארונטער דעם פרייז; איינער וואס אונטערשעצט.

depre′ciatory *a.* (די-פרי׳-שי-איי-טא-רי) וואס האט די נייגונג אראבצוזעצען פון ווערטה, מאכען קליינווירדיג אדער אונטערשעצען.

dep′redable *a.* (דעפ׳-רי-דעבל) וואס קען געראובט אדער געפלינדערט ווערען.

dep′redate *v.* (דעפ׳-רי-דייט) רויבען, פלינדערען, פערוויסטען.

depreda′tion *n.* (דעפ-רי-דיי׳-שאן) דאס רויבען; פלינדערונג, פערוויסטונג.

dep′redator *n.* (דעפ׳-רי-דיי-טאר) א רויבער, א פלינדערער.

dep′redatory *a.* (דעפ׳-רי-דיי-טא-רי) וואס פלינדערט, וואס רויבט.

depress′ *v.* (די-פרעס׳) אראבדריקען, דריקען; בעשרענקען, פערמינדערען, זינקען; נידערשלאגען; אונטערדריקען.

depressed′ *a.* (די-פרעסט׳) נעדריקט, אראבגעדריקט, נידערגעשלאגען.

He is ill and feels very **depressed**.

depress′ible *a.* (די-פרעס׳-איבל) וואס קען אראבגעדריקט ווערען.

depress′ingly *adv.* (די-פרעס׳-אינג-לי) אויף א דריקענדען, אראבדריקענדען אדער נידערשלאגענדען שטייגער.

depres′sion *n.* (די-פרעש׳-אן) די אראבדריקונג; געדריקטקייט, געדריקטער צושטאנד אדער שטימונג; נידערגעשלאגענהייט; געפאלענקייט; ערנידערונג; דאס זינקען פון פרייזען; אן אויסהוילונג, א פערטיעפונג; קערפערליכע שוואכקייט; אזא אפעראציאן אויף שטאר [אזא אויגען-קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט. די אפעראציאן בעשטעהט אין דער אראבדריקונג פון דער לינזע].

depres′sion of trade (די-פרעש׳-אן אוו טרייד) א שטילשטאנד אין האנדעל.

depress′ive *a.* (די-פרעס׳-איוו) אראבדריקענד; דריקענד, נידערשלאגענד.

depress′or *n.* (די-פרעס׳-אר) איינער אדער עפעס וואס דריקט אראב; אן אונטערדריקער.

depri′vable *a.* (די-פראי׳-וועבל) וואס קען בערויבט אדער אוועקגענומען ווערען; וואס קען אבגעזאגט אדער ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

depriva′tion *n.* (דעפ-רי-וויי׳-שאן) די בערויבונג, די אוועקנעהמונג; דאס זיין בערויבט; עלענד; דאס אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

deprive′ *v.* (די-פראיוו׳) בערויבען, אוועקנעהמען; ארונטערזעצען פון אמט; שטערען, ניט דערלאזען.

In this country a man can not be **deprived** of his liberty without a warrant issued by a court.

depri′ver *n.* (די-פראי׳-ווער) דער אדער דאס וואס בערויבט אדער נעהמט אוועק.

de profun′dis (די פרא-פאנ׳-דיס) פון דער טיעפעניש; דער 130טער קאפיטעל פון תהלים ["ממעמקים קראתיך ד׳"], וועלכער ווערט געזונגען פון קריסטען ביי תשובה, ביי ודוי און ביי א לויה.

deprovin′cialize *v.* (די-פרא-ווינ׳-שעל-איז) מאכען אוים פראווינציאל; אויסברייטען דעם קוק אויף'ן לעבען אדער אינטערעסען.

depth *n.* (דעפטה) טיעפקייט, טיעפעניש;

די טיעפקייט [פון נעראנק]; די ברייט-קייט [פון קענטניסע]; דער סאמע מיטען, די העכסטע שטופע פון עפעס; די טונ-קעלקייט אדער געדיכטקייט פון קאליר [אין מאלעריי]; די ברייטקייט, דיקקייט, הויכקייט פון עפעס; א טיעפעניש, א תהום; די פערטיעפונג [פון א שיף].

dep'then *v.* (דעפטהן) מאכען טיעפער, פערטיעפען.

depth'less *a.* (דעפטה'-לעס) ניט טיעף, פלאך; אהן א גרונד.

dep'urant *a. and n.* (דעפ'-יו-רענט) רייניגענד; וואס נעהמט ארויס דאס אונ-ריינע; א רייניגונגס-מיטעל.

dep'urate *v.* (דעפ'-יו-רייט) רייניגען; בעפרייען פון אונריינקייטען.

depura'tion *n.* (דעפ-יו-ריי'-שאן) די רייניגונג; דאס בעפרייען פון אונריינ-קייטען.

dep'urative *n. and a.* (דעפ'-יו-ריי-טיוו) וואס רייניגט; וואס איז פערבונ-דען אדער וואס איז שייך צו דער בעפריי-אונג פון אונריינקייטען; דאס וואס ריי-ניגט; א מעדיצינישער מיטעל צו רייני-גען דאס בלוט.

dep'urator *n.* (דעפ'-יו-ריי-טאר) דאס וואס רייניגט; אן אבפיהר-מיטעל.

deputa'tion *n.* (דעפ-יו-טיי'-שאן) א דעפוטאציאן; געזאנדטע; א בעפאלמעכטי-גונג צו רעדען און צו האנדלען פאר א פערזאן אדער פערזאנען.

depute' *v.* (די-פיוט') שיקען איינעם אלס דעפוטאט, געבען איהם די פאלמאכט צו רעדען און האנדלען אין נאמען פון די וואס האבען איהם געשיקט.

depu'ted *a.* (די-פיו'-טעד) געשיקט; וואס איז געשיקט אימעצען צו פערטרעטען.

dep'utize *v.* (דעפ'-יו-טאיז) בעשטי-מען אלס דעפוטאט אדער שטעלפערטרע-טער.

dep'uty *n.* (דעפ'-יו-טי) א דעפוטאט; א געזאנדטער; א שטעלפערטרעטער, א געהילף.

dep'uty mustache' (דעפ'-יו-טי מאס-טעש') פאלשע וואנצעס.

dep'uty-post'master *n.* (דעפ'-יו-טי-פאוסט'-מעס-טער) דער וויצע-דירעק-טאר פון פאסט-דעפארטאמענט; דער גע-הילף פון פאסט-דירעקטאר.

dep'uty-sher'iff *n.* (דעפ'-יו-טי-שער'-איף) דעם שעריף'ס שטעלפערטרעטער, דעם שעריף'ס געהילף.

derac'inate *v.* (די-רעס'-אי-נייט) אויס-ווארצלען; אויסראטען.

deracina'tion *n.* (די-רעס-אי-ניי'-שאן) דאס אויסווארצלען, דאס אויסרא-טען.

derail' *v.* (די-רייל') אראבפיהרען פון די רעלסען; ארונטערלויפען פון די רעל-סען.

derail'ment *n.* (די-רייל'-מענט) דאס אראבפיהרען פון די רעלסען.

derange' *v.* (די-ריינדזש') אין אונארד-נונג ברענגען; צומישען, צושטערען; משוגע מאכען.

deran'geable *a.* (די-ריינ'-דזשעבל) וואס קען געבראכט ווערען אין אונארד-נונג; וואס קען צושטערט ווערען.

deranged' *a.* (די-ריינדזשד') צומישט, משוגע.

derange'ment *n.* (די-ריינדזש'-מענט) דאס צומישען, דאס צופלאנטערען, דאס ברענגען אין אונארדנונג; צומישטקייט, משוגעת.

deray' *n.* (די-ריי') א מיש-מאש, אן אונ-ארדנונג, א טומעל.

der'by *n.* (דויר'-בי) א שטייפער פילץ-הוט; א הילצערנע לאפעטקע מיט צוויי הענטלעך, ביי די מויערער [מולארעס].

Der'by *n.* (דויר'-בי) דערבי, דער וויכ-טיגסטער יעהרליכער וועט-לויף פון פערד אין ענגלאנד [איינגעפיהרט פון לארד דורבי אין יאהר 1780].

der'elict *n. and a.* (דער'-ע-ליקט) 1. ניט טריי, ניט איבערגעגעבען צו זיין פפליכט; 2. פערלאזען; א פערלאזענע זאך; א צובראכענע שיף וואס איז פער-לאזען אויף'ן ים; 3. די ערד וואס איז פערבליבען טרוקען נאכדעם ווי די וואס-סער-ליניע פון ים אדער פון טייך האט זיך אומגעביטען.

1. He is a derelict in his duty and will lose his position. 2. The steamer passed a derelict at sea.

derelic'tion *n.* (דער-ע-ליק'-שאן) די פערלאזונג; דאס זיין פערלאזען; דאס בעקומען נייע יבשה פון דעם, וואס די וואססער-ליניע פון ים אדער טייך האט זיך אומגעביטען; די יבשה וואס איז בעקו-מען געווארען אויף אזא אופן; אונטריי-הייט, די ניט איבערגעגעבענקייט צו דער פפליכט.

der'ic *a.* (דער'-איק) אין עמבריאלא-גיע — וואס איז שייך צו דער עקטא-דערמא. ז. ***ectoderm***

deride' *v.* (די-ראיד') אויסלאכען, פער-שפאטען, מאכען לעכערליך.

deri'der *n.* (די-ראי'-דער) א אבלאכער, א פערשפאטער.

deri'dingly *adv.* (די-ראי'-דינג-לי) מיט שפאט; מאכענדיג צו געלעכטער.

deris'ible *a.* (די-ריז'-איבל) פון וואס מען קען אבלאכען, וואס איז פערשפא-טונגס-ווערטה.

deri'sion *n.* (די-ריזש'-אן) דער שפאט, דאס אבלאכען; דאס וואס מען קען אב-לאכען אדער פערשפאטען.

deri'sive *a.* (די-ראי'-סיוו) פערשפא-טענד; שפאטיש.

deri'sively *adv.* (די-ראי'-סיוו-לי) אבלאכענדיג; מיט שפאט.

deri'siveness *n.* (די-ראי'-סיוו-נעס) דאס האבען די טבע אבצושפאטען אדער אבצולאכען.

deri'sory *a.* (די-ראי'-סא-רי) שפא-טענד, אבלאכענד.

derivabil'ity *n.* (די-ראי-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גענומען אדער ערהאלטען ווערען פון א געוויסער קוועלע; דאס קע-נען ארויסגעדרונגען ווערען.

deri'vable *a.* (די-ראי'-וועבל) וואס קען גענומען אדער ערהאלטען ווערען פון א געוויסער קוועלע; וואס קען ארויסגעדרונ-גען ווערען.

deri'vably *adv.* (די-ראי'-וועב-לי) דורך אבשטאמונג פון א געוויסער קוועלע.

deriva'tion *n.* (דער-אי-ווי'-שאן) די אבשטאמונג פון א געוויסער קוועלע; די אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג פון א ווארט; די אבשטאמונג פון א ראסע; אין מאטעמאטיק — דאס געפינען דעם דיפע-רענציאל קאעפיציענט. ז. ***differential coefficient***

deriva'tional *a.* (דער-אי-ווי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אבשטאמונג.

deriv'ative *n. and a.* (די-ריוו'-ע-טיוו) וואס שטאמט אדער וואס קומט פון וועל-כער עס איז קוועלע; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען אבשטאמונג און ענט-וויקלונג; וואס פערקלענערט אן ענטציג-דונג אדער א געשווילעכטס; א ווארט וואס שטאמט אב פון א געוויסען ווארצעל.

deriv'atively *adv.* (די-ריוו'-ע-טיוו-לי) אבשטאמענדיג פון וועלכער עס איז קוועלע; דורך אבשטאמונג.

deriv'ativeness *n.* (די-ריוו'-ע-טיוו-נעס) דאס אבשטאמען פון א געוויסער קוועלע אדער שטאם.

derive' *v.* (די-ראיוו') נעהמען אדער ערהאלטען פון א געוויסען ווארצעל, קווע-לע אדער שטאם; אבשטאמען, ארויסקו-מען; ארויסדרינגען; אויסבילדען א ווארט פון א געוויסען ווארצעל.

derive' from na'ture (די-ראיוו' פראם ניי'-טשור) דער נאטור פערדאנקען.

derive' prof'it from (די-ראיוו' פראפ'-איט פראם) אויסנוצען, ציהען ריוח.

He derives profit from his knowledge of many languages.

derm *n.* (דוירם) די הויט.

der'ma *n.* (דויר'-מא) ז. ***derm***

der'mad *adv.* (דויר'-מעד) צו דער הויט-צו, פון אינווייניג ארויס-צו.

der'mal *a.* (דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער הויט.

dermat'ic *a.* (דויר-מעט'-איק) ז. ***dermal***

der'matine *a.* (דויר'-מע-טין) ז. ***dermatic***

dermati'tis *n.* (דויר-מע-טאי'-טיס) הויט-ענטצינדונג.

dermatog'raphy *n.* (דויר-מע-טאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון דער הויט.

der'matoid *a.* (דויר'-מע-טאיד) עהנליך צו הויט.

der'matol *n.* (דויר'-מע-טאל) דערמא-טאל [אזא כעמישער שטאף, ווערט בע-נוצט אין דער מעדיצין].

dermatol'ogist *n.* (דויר-מע-טאל'-א-דזשיסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט דעם טייל פון דער וויסענשאפט וואס בע-שעפטיגט זיך מיט דער הויט און מיט הויט-קראנקהייטען.

dermatol'ogy *n.* (דויר-מע-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער הויט און מיט הויט-קראנקהייטען.

der'mic *a.* (דויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער הויט; וואס איז שייך צו דער הויט.

der'mic rem'edies (דויר'-מיק רעמ'-ע-דיז) מעדיצינישע מיטלען, וואס ווער-קען דורך דער הויט.

der'mis *n.* (דויר'-מיס) ז. ***derm***

dermog'raphy *n.* (דויר-מאג'-רע-פי) ז. ***dermatography***

der'moid *a.* (דויר'-מאיד) ז. ***dermatoid***

dermol'ogy *n.* (דויר-מאל'-א-דזשי) ז. ***dermatology***

dermoskel'eton *n.* (דויר-מאו-סקעל'-ע-טאן) דער הויט-סקעלעט ביי אינזעקטען, פיש, קרעבסען א. ד. ג.

dermot'omy *n.* (דויר-מאט'-א-מי) די אנאטאמיע, דער בוי פון דער הויט.

derm'-skel'eton *n.* (דוירם'-סקעל'-ע-טאן) ז. ***dermoskeleton***

dern *n.* (דוירן) א ביישטידעל, א שוועל.

dernier' *a.* (דער-ניעי') לעצט.

der'ogate *v.* (דער'-א-גייט) פערמינדע-רען, אראבנעהמען.

der'ogate from (דער'-א-גייט פראם)

ארבנעהמען א טייל; ארבציהען, פערמינדערען.

der'ogately *adv.* (דער'-א-גייט-לי) אויף א פערמינדערענדען אופן; ארבנעהמענדיג, ארבציהענדיג.

deroga'tion *n.* (דער-א-גיי'-שאן) די שעדיגונג; ערנידרינונג; די איבערטרעטונג; די פערמינדערונג.

derog'ative *a.* (די-ראג'-ע-טיוו) וואס פערמינדערט, וואס ערנידרינט.

derog'atively *adv.* (די-ראג'-ע-טיוו-לי) אויף א פערמינדערענדען אדער ערנידריגענדען אופן; דורך שעדיגונג אדער ערנידריגונג.

derog'atorily *adv.* (די-ראג'-ע-טא-רי-לי) ז. ***derogatively***

derog'atoriness *n.* (די-ראג'-ע-טא-רי-נעס) דאס זיין שעדיגענד, פערמינדערענד אדער ערנידריגענד.

derog'atory *a.* (די-ראג'-ע-טא-רי) ערנידריגענד; שעדיגענד; פערמינדערענדיג.

der'rick *n.* (דער'-איק) א הויב־מאשין, א קראן [א מאשין צום אויפהויבען שווערע משאות].

der'rick-crane *n.* (דער'-איק-קריין) א דרעה־קראן [אזא הויב־מאשין].

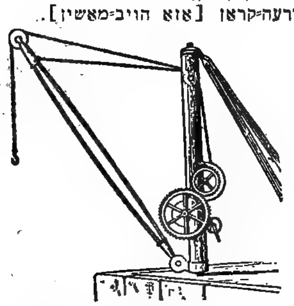

Derrick-crane

der'ringer *n.* (דער'-ינ-דזשער) אזא פיסטאלעט מיט א ברייטען און קורצען שיס־לאך.

der'vish *n.* (דורו'-וויש) א דערוויש, א מאכמעדאנישער מאנאך.

des'cant *n.* (דעס'-קענט) א געזאנג מיט פערשיעדענע וואריאציאנען; א שמועס, א רייה בעמערקונגען אדער פירושים וועגען עפעס; א בעמערקונג.

descant' *v.* (דעס-קענט') לאנג ריידען אדער שמועסען וועגען עפעס; מאכען בעמערקונגען אדער פירושים.

The orator **descanted** on the natural beauties of our town.

descend' *v.* (די-סענד') ארונטערשטייגען; ארונטערגעהן; ארונטערפאלען, זינקען, קומען צו א נידריגערער שטופע; פערגעהן [וועגען דער זון, דער לבנה און די שטערען]; איבערפאלען; אבשטאמען; איבערגעהן פון דעם אלגעמיינעם צו די איינצעלהייטען.

descen'dable *a.* (די-סענ'-דעבל) ז. ***descendible***

descen'dant *n. and a.* (די-סענ'-דענט) איינער אדער עטוואס וואס שטאמט אב; אבשטאמענדיג; ארונטערגעהענדיג, ארבשטייגענדיג; ארונטערפאלענדיג, זינקענדיג.

descen'dent *a.* (די-סענ'-דענט) ארונטערגעהענדיג, ארונטערשטייגענדיג; ארונטערפאלענדיג, זינקענדיג.

descen'der *n.* (די-סענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס געהט ארונטער, שטייגט ארונטער, פאלט ארונטער אדער זינקט; איינער וואס שטאמט אב.

descendibil'ity *n.* (די-סענ-די-ביל'-אי-טי) די צוגעפאסטקייט פון עפעס צום ארבשטייגען; די פעהיגקייט איבערצוגעהן בירושה.

descen'dible *a.* (די-סענ'-דיבל) וואס מען קען ארבשטייגען; וואס קען איבערגעהן בירושה.

descen'ding *a.* (די-סענ'-דינג) ארבשטייגענדיג, גערעכנעט נאך אונטען; וואס ווערט פערקלענערט אדער פערמינדערט.

descen'ding se'ries (די-סענ'-דינג סיע'-ריעז) די פאלגענדע רייהע [אין מאטעמאטיק — א רייה קוואנטיטעטען אדער גרעסען, פון וועלכע יעדע קומענדע איז קלענער פון דער פריהעריגער].

descen'sion *n.* (די-סענ'-שאן) דאס ארבשטייגען, דאס ארבגעהען נידריגער, דאס פאלען, דאס זינקען, דאס פערקלענערט אדער פערמינדערט ווערען.

descen'sional *a.* (די-סענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צום ארבשטייגען, צום ארבזינקען, צום פאלען אדער צום פערמינדערט ווערען; וואס איז שייך צו אבשטאמונג; וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט איבערצוגעהן בירושה.

descen'sive *a.* (די-סענ'-סיוו) ארבשטייגענדיג, פאלענדיג.

descent' *n.* (די-סענט') דאס ארבשטייגען; דער ארונטערגאנג; דער בויג, די נייגונג ארונטער־צו; דאס זינקען; דאס ארונטערקומען צו א נידריגערער שטופע; א פיינדליכער איבערפאל; דער איבערגאנג פון אונבעוועגליכען אייגענטום צו יורשים; דער שטאם, די אבשטאמונג.

descri'bable *a.* (דעס-קראי'-בעבל) וואס קען בעשריבען ווערען; וואס קען געצייכענט אדער געשילדערט ווערען.

describe' *v.* (דעס-קראיב') 1. בעשרייבען, שילדערען, צייכנען, בעצייכנען; 2. בעצייכנען א געוויסע פיגור דורך בעוועגונג.

2. With the compass he **described** a circle.

descri'bent *n.* (דעס-קראי'-בענט) אין געאמעטריע — עטוואס וואס בעשרייבט אדער בעצייכענט [ווי למשל, דער פונקט, פון דער בעוועגונג פון וועלכען עס בילדעט זיך א ליניע; די ליניע, פון דער בעוועגונג פון וועלכער עס בילדעט זיך א פלעכע, און די פלעכע, פון דער בעוועגונג פון וועלכער עס בילדעט זיך א מאטעמאטישער קערפער].

descri'ber *n.* (דעס-קראי'-בער) איינער, וואס בעשרייבט, שילדערט, צייכענט אדער מאלט אב.

descri'er *n.* (דעס-קראי'-ער) אן ענטדעקער; איינער וואס געפינט עפעס אויס, דעקט עפעס אויף אדער זוכט עפעס אויס.

descrip'tion *n.* (דעס-קריפ'-שאן) 1. די בעשרייבונג, די צייכנונג, די שילדערונג; 2. כאראקטעריסטיק, כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען; א זארט, א מין.

1. This passage gives a **description** of a battle. 2. He sells goods of every **description**.

descrip'tive *a.* (דעס-קריפ'-טיוו) בעשרייבענד, שילדערענד, אבמאלענד.

descrip'tive book (דעס-קריפ'-טיוו בוק) דאס בוך פון א מיליטער אבטיילונג, אין וועלכען עס געפינען זיך די פערצייכנונגס־ליסטען פון יעדען סאלדאט און אפיציער פון דיזער אבטיילונג און אלע נויטיגע ידיעות וועגען זיי.

descrip'tive geom'etry (דעס-קריפ'-טיוו דזשי-אמ'-עט-רי) דארשטעלענדע געאמעטריע [די טעאריע צו צייכענען פראיעקציאנען פון געאמעטרישע פיגורען און אויסצוגעפינען וואס פאר א פלאץ און לאגע זיי פערנעהמען אין רוים].

descrip'tive list (דעס-קריפ'-טיוו ליסט) א פערצייכנונגס־ליסט פון מענשען אדער זאכען; א רעפארט, וואס ווערט אויסגעמאכט וועגען א מאטראז פון א קריעגס־שיף אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, ווען ער פערלאזט דאס דיענסט אדער ווערט איבערגעפיהרט פון איין שיף אויף דער צווייטער; א גענויער בעריכט וועגען איינעם, וואס טרעט אריין אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

descrip'tively *adv.* (דעס-קריפ'-טיוו-לי) דורך א בעשרייבונג; דורך אבמאלען אדער צייכנען.

descrip'tiveness *n.* (דעס-קריפ'-טיוו-נעס) דאס האבען דעם כאראקטער פון א בעשרייבונג אדער שילדערונג.

descrip'tive pow'ers (דעס-קריפ'-טיוו פאו'-ערז) די פעהיגקייט, דער טאלענט צו בעשרייבען אדער צו שילדערען.

descry' *v.* (דעס-קראי') ענטדעקען, אויסגעפינען, אויסקוקען, אויסשפּאנירען.

des'ecrate *v.* (דעס'-אי-קרייט) פערשוועכען, מחלל זיין, לעסטערען; צונעהמען ביי אימעצען א הייליגען אמט אדער טיטעל; צונעהמען ביי אימעצען אדער ביי עפעס די הייליגקייט.

des'ecrater *n.* (דעס'-אי-קריי-טער) איינער וואס פערשוועכט אדער לעסטערט.

desecra'tion *n.* (דעס-אי-קריי'-שאן) פערשוועכונג, לעסטערונג; דאס צונעהמען ביי אימעצען א הייליגען אמט אדער טיטעל; דאס ארבנעהמען די הייליגקייט פון עפעס.

des'ecrator *n.* (דעס'-אי-קריי-טאר) ז. ***desecrater***

desert' *n. and v.* (די-זוירט') פערלאזען, אנטלויפען, דעזערטירען, אנטלויפען פון מיליטער־דיענסט; ווערען אבטריניג; פערדיענסט, ווערטה; דעסערט [נאכשפייז].

des'ert *n. and a.* (דעז'-אוירט) א מדבר, א ווילדערניש, א וויסט אדער פערלאזען פלאץ; וויסט, פערלאזען, אונבעוואהנט; וואס איז שייך צו א מדבר.

deser'ter *n.* (די-זויר'-טער) א דעזערטיר, איינער. וואס אנטלויפט פון מיליטער־דיענסט; איינער וואס פערלאזט זיין פאסטען, זיין אויפגאבע, זיין אידעאל, זיין פארטיי, זיין ווייב, זיינע פריינד א. ד. ג.

desert'ful *a.* (די-זוירט'-פול) פערדיענסטפול.

deser'tion *n.* (די-זויר'-שאן) דאס דעזערטירען [אנטלויפען פון מיליטער־דיענסט]; דאס פערלאזען אדער אוועקווארפען א מאן אדער א ווייב, א פריינד, א פארטיי, א פאסטען א. ד. ג.

desert'less *a.* (די-זוירט'-לעס) וואס האט ניט קיין פערדיענסטע, וואס פערדיענט ניט קיין בעלוינונג אדער קיין טובה.

deser'trice *n.* (די-זויר'-טריס) ז. ***desertrix***

deser'trix *n.* (די-זויר'-טריקס) די אבטרינינע, איינע וואס איז עובר אויף איהרע פפליכטען אלס פרוי.

deserve' *v.* (די-זוירוו') פערדיענען, ווערטה זיין.

deser'vedly *adv.* (די-זויר'-וועד-לי) מיט רעכט, לויט ווערטה.

The child was **deservedly** punished.

deserve' no'tice (די-זוירוו' נאו'-טיס) פערדיענען בעמערקט צו ווערען.

deser'ver *n.* (די-זויר'-ווער) איינער וואס האט פערדיענסט, וואס איז ווערטה אדער וואס איז ווירדיג.

deser'ving *n. and a.* (די-זויר'-ווינג) ווירדיג, פערדיענסטפול; דאס פערדיענסט, דער ווערטה.

Your conduct is **deserving** of praise.

deser'vingly *adv.* (די-זויר'-ווינג-לי) מיט רעכט, לויט ווערטה; ווירדיג.

desex'ualize *v.* (די-סעק'-שו-על-איז) אוועקנעהמען דאס געשלעכטליכע, אוועקנעהמען די כאראקטעריסטישע געשלעכטס-סימנים.

deshabille' *n.* (דעס-ע-ביל') ז. ***dishabille***

des'iccant *n. and a.* (דעס'-אי-קענט) וואס טריקענט; א מעדיצין צום טריקענען א וואונד.

des'iccate *v.* (דעס'-אי-קייט) אויסטריקענען; ווערען טרוקען [הויפטזעכליך וועגען קאנזערווירטע שפייזען].

desicca'tion *n.* (דעס-אי-קיי'-שאן) דאס טריקענען, דאס טרוקען ווערען [איבערהויפט דורך קינסטליכע מיטעל].

des'iccative *n. and a.* (דעס'-אי-קיי-טיוו) וואס טריקענט; עטוואס וואס טריקענט אויס.

des'iccator *n.* (דעס'-אי-קיי-טאר) איינער וואס טריקענט [קאנזערווירטע שפייזען]; אן אפאראט צום טריקענען.

desid'erate *v.* (די-סיד'-ע-רייט) פערלאנגען, ווילען, בעדארפען; בייענקען נאך עפעס.

desidera'tion *n.* (די-סיד-ע-ריי'-שאן) דאס פערלאנגען עפעס; דאס בייענקען נאך עפעס.

desid'erative *n. and a.* (די-סיד'-ע-ריי-טיוו) וואס דריקט אויס פערלאנג, וואס האט אדער רופט ארויס א פערלאנג; דאס וואס עס ווערט פערלאנגט; אין גראמאטיק — א צייט-ווארט, וואס דריקט אויס א פערלאנג.

desidera'tum *n.* (די-סיד-ע-ריי'-טאם) דאס בעדירפניס, דאס וואס ווערט פערלאנגט אדער וואס איז ווינשענסווערטה; דאס וואס פעהלט אדער פאדערט זיך.

design' *n. and v.* (די-זאין') צייכנען, סקיצירען, אנווארפען א פלאן, מאכען א מוסטער; פלאנעווען, פראיעקטירען, אין זינען האבען, בעאבזיכטיגען, בעשטימען פאר א געוויסען צוועק; מאכען בילדער אדער סקולפטור-ארבייט; ערפינדען; א צייכנונג, א סקיצירונג; אן אנגעווארפענער פלאן; א מוסטער-צייכנונג; א מאהלעריי אדער סקולפטור-ארבייט; א פלאן, א פראיעקט, א מחשבה, אן אבזיכט, אן ערפינדונג.

desig'nable *a.* (די-זאי'-נעבל) קענטליך, דייטליך, וואס איז גרינג צו אונטערשיידען; וואס קען געצייכענט אדער אבגעמאלט ווערען.

des'ignate *v. and a.* (דעס'-איג-נייט) בעצייכנען, בעשטימען; אויסצייכנען, אנצייכנען, אונטערשיידען, אנרופען; בעשטימט; אנגעצייכנט.

designa'tion *n.* (דעס-איג-ניי'-שאן) דאס אנצייגען, דאס אויסצייכנען; בעשטימונג, ערנענונג; די בעצייכנונג; דער געברויך, די בעדייטונג פון א ווארט; בעצייכנונג, שילדערונג; דער כאראקטער פון עטוואס; עטוואס וואס בעשטימט אדער אונטערשיידעט [ווי א נאמען, א מיטעל א. ד. ג.].

des'ignative *a.* (דעס'-איג-ניי-טיוו) בעצייכענענד, אנדייטענד.

des'ignator *n.* (דעס'-איג-ניי-טאר) איינער וואס בעשטימט, בעצייכענט אדער דייטעט אן; אין אלטען רוים — א בעאמטער וואס פלעגט בעשטימען די פלעצער פון די וואס האבען אנטייל גענומען אין אן עפענטליכער צערעמאניע; א צערעמאניע-מייסטער.

des'ignatory *a.* (דעס'-איג-ניי-טא-רי) ז. ***designative***

desig'nedly *adv.* (די-זאי'-נעד-לי) אבזיכטליך.

He **designedly** neglected to visit me.

desig'ner *n.* (די-זאי'-נער) איינער וואס פלאנעוועט אדער פראיעקטירט; איינער וואס צייכענט אדער טראכט אויס פאסאנען אדער ארטיסטישע מוסטערען.

desig'ning *a.* (די-זאי'-נינג) קינסטליך, פלאנעווענדיג, אינטריגירענדיג, כיטרע, בעטריגעריש.

design'less *a.* (די-זאינ'-לעס) אהן אבזיכט, אהן א פלאן, צוועקלאז.

design'lessly *adv.* (די-זאינ'-לעס-לי) אהן אבזיכט, אהן א פלאן, אהן א צוועק.

des'inence *n.* (דעס'-אי-נענס) ענדונג.

des'inent *a.* (דעס'-אי-נענט) ענדליך, שליסליך, וואס שליסט, וואס איז די ענדע.

desip'ient *a.* (די-סיפ'-אי-ענט) שטיפעריש; נאריש.

desirabil'ity *n.* (די-זאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ווינשענסווערטה; דאס זיין אנגענעהם.

desir'able *a.* (די-זאיר'-עבל) ווינשענסווערטה; אנגענעהם.

desir'ableness *n.* (די-זאיר'-עבל-נעס) ז. ***desirability***

desir'ably *adv.* (די-זאיר'-ע-בלי) אויף א ווינשענסווערטהען אדער אנגענעהמען אופן.

desire' *n. and v.* (די-זאיר') פערלאנגען, ווינשען, בעגעהרען; גלוסטען, פאדערען; בעטען; א וואונש, א בעגעהר, א פערלאנג; א פאדערונג, א בקשה; דאס גלוסטען; דאס בייענקען; א צוניגונג; לוסט, תאוה; דאס וואס ווערט פערלאנגט אדער צו וואס מען האט א נייגונג.

desire'ful *a.* (די-זאיר'-פול) פול מיט פערלאנגען, געלוסט אדער בייענקעניש.

desire' in mar'riage (די-זאיר' אין מער'-אידזש) זיך ערקלערען אין ליעבע; בעטען די האנד.

desire'less *a.* (די-זאיר'-לעס) וואס האט ניט קיין פערלאנגען; גלייכגילטיג.

desir'er *n.* (די-זאיר'-ער) איינער וואס פערלאנגט, בעגעהרט, געלוסט, בעט אדער ווינשט.

desir'ous *a.* (די-זאיר'-אס) בעגיעריג.

desir'ously *adv.* (די-זאיר'-אס-לי) מיט בעגעהר, בעגיעריג.

desir'ousness *n.* (די-זאיר'-אס-נעס) דאס זיין געווינשט; דאס בעגעהרען, דאס געלוסטען.

desist' *v.* (די-סיסט') אויפהערען; אבשטעהן.

desis'tance *n.* (די-סיס'-טענס) דאס אבשטעהן, דאס אויפהערען.

desis'tence *n.* (די-סיס'-טענס) ז. ***desistance***

desk *n.* (דעסק) א שרייב-טיש.

desk'-work *n.* (דעסק'-וואירק) קאנטארסקע ארבייט [אין געגענזאץ צו דרויסען-ארבייט, אויסער דער קאנטאר]; ליטעראריש ארבייט.

des'man *n.* (דעס'-מען) די שנויץ-מויז [אזא מויז אדער ראץ מיט א לאנגער נאז. האלט זיך ביי די ברעגעס פון די טייכען וואלגא און דאן אין רוסלאנד און אין די זיד-וועסט טיילען פון אייראפא].

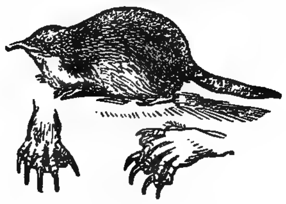

Desman

des'mine *n.* (דעס'-מין) דער דעסמין [אזא מינעראל].

desmi'tis *n.* (דעס-מאי'-טיס) אין מעדיצין — ענטצינדונג פון א ליגאמענט [איינער פון די טיילען פון מענשליכען קערפער וואס בעפעסטיגט אנדערע טיילען אדער פערבינדט צוויי ביינער].

desmog'raphy *n.* (דעס-מאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג וועגען די בענדער אין מענשליכען ארגאניזם [די טיילען וואס בינדען צוזאמען צוויי ביינער אדער בעפעסטיגען אנדערע טיילען פון קערפער].

desmolog'ic *a.* (דעס-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו די בענדער אין דעם מענשליכען ארגאניזם ז. ***desmology***

desmol'ogy *n.* (דעס-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די בענדער אין מענשליכען ארגאניזם [די טיילען פון קערפער, וואס האלטען צוזאמען צוויי אדער איינער אדער בעפעסטיגען געוויסע אנדערע טיילען פון קערפער].

desocialisa'tion *n.* (די-סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***desocialization***

desocializa'tion *n.* (די-סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטוואס ניט-געזעלשאפטליך; די פערלוסט פון געזעלשאפטליכע אינסטינקטען און געוואוהנהייטען.

des'olate *v. and a.* (דעס'-א-לייט) מאכען איינזאם אדער פערלאזען; פערוויסטען; בעטריבען; וויסט, איינזאם, עלענד, פערלאזען; בעטריבט, אונגליקליך.

Many portions of Palestine are still **desolate**.

des'olately *adv.* (דעס'-א-לייט-לי) דורך פערוויסטונג; אויף אן עלענדען, איינזאמען אופן; בעטריבט, אונגליקליך.

des'olateness *n.* (דעס'-א-לייט-נעס) עלענד, איינזאמקייט; פערלאזענקייט; טרייסטלאזיגקייט; דאס זיין פערוויסט.

des'olater *n.* (דעס'-א-ליי-טער) ז. ***desolator***

desola'tion *n.* (דעס-א-ליי'-שאן) די פערוויסטונג; א פערוויסטע געגענד; אן איינזאם פלאץ; בעטריבטקייט, עלענד, איינזאמקייט.

des'olator *n.* (דעס'-א-ליי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס רואינירט אדער פערוויסט.

des'olatory *a.* (דעס'-א-ליי-טא-רי) פערוויסטענד, בעטריבענד.

despair' *n. and v.* (דעס-פעהר') זיך מיאש זיין, פערצווייפלען, ברייינגען צו פערצווייפלונג; פערצווייפלונג, יאוש; עטוואס וואס ברייינגט צו פערצווייפלונג.

despair'er *n.* (דעס-פעהר'-ער) איינער וואס איז זיך מיאש, וואס איז פערצווייפעלט.

despair'ing *a.* (דעס-פעהר'-אינג) פערצווייפעלט, האפנונגסלאז.
despair'ingly *adv.* (דעס-פעהר'-אינג-לי) אין פערצווייפלונג.
despair'ingness *n.* (דעס-פעהר'-אינג-נעס) פערצווייפלונג, יאוש.
despatch' *n. and v.* (דעס-פעטש') שיקען, אוועקשיקען, אבשיקען; שנעל איבערגעבען; מאכען א סוף; אריבערפעקלען אויף יענער וועלט, טויטען; זיך צואיילען, שנעל פערענדיגען; דאס וואס ווערט אבגעשיקט; דאס וואס ווערט געטהאן שנעל, אין איילעניש; שנעלקייט; דאס מאכען א סוף צו עפעס: א בריעף, א דעפעשע.
despatch'-boat *n.* (דעס-פעטש'-באוט) א רעגיערונגס־שיף איבערצושיקען אפיציעלע פאפירען.
despatch'-box *n.* (דעס-פעטש'-באקס) א פארטפעל אדער קעסטעל פאר אפיציעלע פאפירען.
despatch'er *n.* (דעס-פעטש'-ער) אן עקספעדיטאר, אן אבשיקער; איינער וואס דעפעשירט.
despect' *n.* (די-ספעקט') דאס קוקען פון אויבען ארוב; דאס פעראכטען.
despec'tion *n.* (די-ספעק'-שאן) ז. ***despect***
despera'do *n.* (דעס-פע-ריי'-דאו) איינער וואס וואגט; איינער וואס האט קיין מורא פאר קיין געפאהר; א געפעהרליכער מענש.
des'perate *a.* (דעס'-פע-רייט) וואס וואגט, וואס ריזיקירט, וואס קוקט ניט אויף קיין געפאהר; ריקזיכטסלאז; האפנונגסלאז; פערצווייפעלט.
des'perately *adv.* (דעס'-פע-רייט-לי) אויף א געוואגטען אדער ריזיקאלישען אופן; ריקזיכטסלאז; ניט מורא האבענדיג פאר קיין געפאהר; געוואלטיג; געפעהרליך; פערצווייפעלט.
des'perateness *n.* (דעס'-פע-רייט-נעס) דאס זיין פערצווייפעלט: א פערצווייפעלטער צושטאנד; געוואלט; העפטיגקייט, וואוט; איבעראייליגקייט.
des'perate terms (דעס'-פע-רייט טוירמז) א פערצווייפעלטע לאגע.
despera'tion *n.* (דעס-פע-ריי'-שאן) פערצווייפלונג; האפנונגסלאזיגקייט; וואוט, העפטיגקייט; איבעראיילטקייט.
des'picable *a.* (דעס'-פי-קעבל) פעראכטליך; געמיין; ווערטהלאז.
des'picableness *n.* (דעס'-פי-קעבל-נעס) דאס זיין פעראכטליך; דאס זיין ווערטהלאז.
des'picably *adv.* (דעס'-פי-קע-בלי) פעראכטליך, נידריג, געמיין.
despir'itualize *v.* (די-ספיר'-אי-טשו-על-איז) אוועקנעהמען פון מענשען דאס גייסטיגע, דאס עדעלערע.
despi'sable *a.* (דעס-פאי'-זעבל) פעראכטליך; וואס פערדינט פעראכטונג; געמיין; ווערטהלאז.
despise' *v.* (דעס-פאיז') פעראכטען, קוקען מיט פעראכטונג.
We despise the liar.
despised' *a.* (דעס-פאיזד') פעראכטליך, פעראכטעט, נידריג, געמיין.
despi'sedness *n.* (דעס-פאי'-זעד-נעס) דאס זיין פעראכטעט אדער פערשפאטעט.
despi'ser *n.* (דעס-פאי'-זער) איינער וואס פעראכטעט אדער פערשפאטעט.
despi'sing *a.* (דעס-פאי'-זינג) פעראכטענדיג.
despi'singly *adv.* (דעס-פאי'-זינג-לי) מיט פעראכטונג.
despite' *n. and prep.* (דעס-פאיט') א צו־להכעיס־בענעהמונג; בייזוויליגקייט; טראץ; האס; צו להכעיס, צום טראץ, ניט אכטענדיג, ניט קוקענדיג.
despite'fully *adv.* (דעס-פאיט'-פול-לי) אויף להכעיס; מיט בייזוויליגקייט; מיט טראץ.
despite'fulness *n.* (דעס-פאיט'-פול-נעס) בייזוויליגקייט; האס; דאס געפיהל פון טהאן להכעיס.
despite' of (דעס-פאיט' אוו) ניט קוקענדיג אויף...; ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט; צום טראץ, אויף להכעיס.
despoil' *v.* (דעס-פאיל') פעררויבען, פערניכטען; פלינדערען; בערויבען.
despoi'ler *n.* (דעס-פאי'-לער) א רויבער, א פלינדערער.
despoil'ment *n.* (דעס-פאיל'-מענט) דאס בערויבען, דאס אויספלינדערען.
despolia'tion *n.* (דעס-פאו-לי-איי'-שאן) בערויבונג; פלינדערונג.
despond' *v.* (דעס-פאנד') אראבפאלען פון מוטה; פערליערען די האפנונג.
despon'dency *n.* (דעס-פאנ'-דענ-סי) האפנונגסלאזיגקייט; פערצווייפלונג.
despon'dent *a.* (דעס-פאנ'-דענט) מוטלאז; פערצווייפעלט.
despon'dently *adv.* (דעס-פאנ'-דענט-לי) אויף א פערצווייפעלטען אדער האפנונגסלאזען אופן.
despon'der *n.* (דעס-פאנ'-דער) איינער וואס ווערט מוטלאז אדער פערצווייפעלט.
despon'ding *a.* (דעס-פאנ'-דינג) פערלירענדיג די האפנונג; ווערענדיג מוטלאז.
despon'dingly *adv.* (דעס-פאנ'-דינג-לי) מיט א געפאלענעם מוטה; אין פערצווייפלונג.
des'pot *n.* (דעס-פאט) א דעספאט, א זעלבסט־הערשער; אן אונבעשרענקטער הערשער, א געוואלד־הערשער; א טיראן; אן אונטערדריקער.
despot'ic *a.* (דעס-פאט'-איק) דעספאטיש, אונבעשרענקט אין הערשאפט, זעלבסט־הערשעריש, וואס איז שייך צו געוואלד־הערשאפט; טיראניש.
despot'ical *a.* (דעס-פאט'-אי-קעל) ז. ***despotic***
despot'ically *adv.* (דעס-פאט'-אי-קעל-לי) אויף א דעספאטישען, זעלבסט־הערשערישען אדער טיראנישען שטייגער.
despot'icalness *n.* (דעס-פאט'-אי-קעל-נעס) דעספאטיזם, טיראנייע, אונבעשרענקטע הערשאפט, געוואלד־הערשאפט.
despot'ic mon'archy (דעס-פאט'-איק מאנ'-אר-קי) א דעספאטישע מאנארכיע, א רעגיערונג, וואו דער הערשער איז אונבעשרענקט אין זיין מאכט און זיין ווילען איז דאס העכסטע געזעץ.
des'potism *n.* (דעס'-פאט-איזם) דעספאטיזם, זעלבסטהערשאפט, געוואלד־הערשאפט, אונבעשרענקטע רעגיערונגס־מאכט, אבסאלוטיזם, טיראניי.
des'potize *v.* (דעס'-פאט-איז) טיראניזירען, אונטערדריקען, בעהערשען מיט געוואלד.
despu'mate *v.* (די-ספיו'-מייט) שוימען, אבשוימען, ארויסבריינגען שוים.
despuma'tion *n.* (דעס-פיו-מיי'-שאן) שוימונג; אבשוימונג.
desqua'mate *v.* (דעס-קהוויי'-מייט) שיילען, זיך שיילען; זיך בילדען אין דער פארם פון שופען.
desquama'tion *n.* (דעס-קהווע-מיי'-שאן) דאס שיילען, דאס שיילען זיך.
dessert' *n.* (דע-זוירט') [א דעסערט נאכשפייז פון פרוכט, פרוכט־געריכטען און זיסע זאכען].
dessert'-ser'vice *n.* (דע-זוירט'-סויר'-ווים) דעסערט־געשיר.
dessert'-spoon *n.* (דע-זוירט'-ספוהן) א דעסערט־לעפעל [א לעפעל וואס איז קלענער פון א געוועהנליכען עס־לעפעל און גרעסער פון א טהעע־לעפעלע, ווערט געברויכט פאר דעסערט].
des'siatine *n.* (דעס'-יא-טין) א דיעסיטינע, א רוסישע לאנד־מאס, וואס איז גלייך צו 2.702 אקער.
des'syatine *n.* (דעס'-יא-טין) ז. ***dessiatine***
destem'per *n. and v.* (דעס-טעמ'-פער) מאלען מיט וואסער־פארבען; וואסער־פארבען. ז. ***distemper***
destina'tion *n.* (דעס-טי-ניי'-שאן) בעשטימונג, בעשטימונגס־ארט, ציעל, צוועק.
Though we landed in New York, our destination was Boston.
des'tine *v.* (דעס'-טין) [פאר] בעשטימען א געוויסען צוועק, געברויך, ארט, אמט א. ד. ג.]; ווידמענען פאר א געוויסען צוועק; פעראורטיילען; מאכען אז אונפערמיידליכע בעשטימונג.
Des'tinies *n.* (דעס'-טי-ניעז) אין דער מיטאלאגיע — די פארצען, די שיקזאל־געטינען.
des'tinist *n.* (דעס'-טי-ניסט) א פאטאליסט, איינער וואס גלויבט אין א פאראויסבעשטימטען שיקזאל אדער מזל.
des'tiny *n.* (דעס'-טי-ני) דאס פאראויסבעשטימטע און אונפערמיידליכע, דאס שיקזאל, דאס מזל.
des'titute *n. and a.* (דעס'-טי-טיוט) וואס ליידט פון מאנגעל אין עפעס; ארים, עלענד, פערלאזען; אן עלענדער, ארימער מענש.
des'tituteness *n.* (דעס'-טי-טיוט-נעס) נויט; עלענד.
des'titute of com'fort (דעס'-טי-טיוט אוו קאמ'-פארט) אהן בעקוועמליכקייטען.
des'titute of hon'or (דעס'-טי-טיוט אוו אנ'-אר) אהן עהרע.
destitu'tion *n.* (דעס-טי-טיו'-שאן) מאנגעל, ארעמקייט, עלענד, נויט.
destroy' *v.* (דעס-טראי') צושטערען, אויסראטען, פערטיליגען, פערניכטען, פערוויסטען, טויטען.
destroy'er *n.* (דעס-טראי'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושטערט, פערניכטעט, פערטילגט, פערוויסט אדער רואינירט.
destructibil'ity *n.* (די-סטראק-טי-ביל'-אי-טי) צושטערבארקייט.
destruc'tible *a.* (די-סטראק'-טיבל) צושטערבאר.
destruc'tibleness *n.* (די-סטראק'-טיבל-נעס) דאס זיין צושטערבאר.
destruc'tion *n.* (די-סטראק'-שאן) צושטערונג; פערדערבונג; פערניכטונג; פערוויסטונג; אבשאפונג; אונטערגאנג; מארד; די אורזאכע פון צושטערונג אדער פערדארבונג; עטוואס וואס צושטערט, פערניכטעט, רואינירט אדער פערדארבט; א מגפה.
destruc'tionist *n.* (די-סטראק'-שאנ-איסט) א צושטערער; א צושטערער פון געזעלשאפטליכע אינסטיטוציאנען אדער

פון דער גאנצער געזעלשאפטליכער ארדנונג; אין טעאלאגיע — איינער וואס גלויבט אין דער ענדליכער פערניכטונג פון די שלעכטע און זינדיגע.

destruc'tive *n. and a.* (די-סטראק'-טיוו) צושטערענד, פערדערבליך, פערניכטבאר, שעדליך; פערניכטענד; וואס קען צושטערט ווערען; א צושטערער, א פערניכטער.

destruc'tively *adv.* (די-סטראק'-טיוו-לי) דורך צושטערונג, דורך פערניכטונג.

destruc'tiveness *n.* (די-סטראק'-טיוו-נעס) די צושטערליכקייט, די פערדערבליכקייט; די נייגונג צו פערניכטען.

destruc'tor *n.* (די-סטראק'-טאר) א קרעמאטאריום אדער אויוועו צו פערברענען מיסט.

desuda'tion *n.* (דעס-יו-דיי'-שאן) א שטארקע שוויצונג [א געוויסער קרענקליכער צושטאנד].

des'uetude *n.* (דעס'-הווי-טיוד) דאס אויפהערען צו ברויכען, דאס אויפהערען צו האלטען זיך אן א געוויסען מנהג אדער מאדע.

desul'phurate *v.* (די-סאל'-פיו-רייט) בעפרייען פון שוועבעל.

desulphura'tion *n.* (די-סאל-פיו-ריי'-שאן) די בעפרייאונג פון שוועבעל.

desul'phurize *v.* (די-סאל'-פיו-ראיז) ז. *desulphurate*.

desul'tor *n.* (די-סאל'-טאר) א שפרינגער, אן איבערהיפער, א רייטער אין צירק, וועלכער שפרינגט איבער פון איין פערד אויף'ן צווייטען בעת זיי לויפען [אין די אלט-רוימישע צירקען].

des'ultorily *adv.* (דעס'-אל-טא-רי-לי) שפרינגענדיג, איבערהיפענדיג, אהן א סדר.

des'ultoriness *n.* (דעס'-אל-טא-רי-נעס) דאס זיין אהן א סדר; דאס ניט האבען קיין צוזאמענהאנג; צופעליגקייט.

des'ultory *a.* (דעס'-אל-טא-רי) אריבערשפרינגענד פון פונקט צו פונקט; איבערהיפענד, ניט פערבונדען, אהן א צוזאמענהאנג, אהן א סדר; צופעליג; ארויסשפרינגענד; וואס איז פלוצלונג אנגעקומען.

There was desultory fighting all along the line of battle.

des'ultory remark' (דעס'-אל-טא-רי רי-מארק') א בעמערקונג וואס איז ניט שייך צום ענין.

His address consisted mostly of desultory remarks.

desynon'ymise *v.* (די-סי-נאנ'-אי-מאיז) ז. *desynonymize*.

desynonymiza'tion *n.* (די-סי-נאנ-אי-מי-זיי'-שאן) דעסינאנימיזירונג. ז. *desynonymize*.

desynon'ymize *v.* (די-סי-נאנ'-אי-מאיז) דעסינאנימיזירען, מאכען, אז צוויי אדער עטליכע ווערטער זאלען ניט האבען איינע און דיזעלבע בעדייטונג [ווי למשל, די ווערטער "עגאאיזם" און "עגאטיזם" זיינען געווען סינאנימען, וויל ביידע האבען געהאט איינע און דיזעלבע בעדייטונג — די ליעבע צו זיך אליין. שפעטער האט דאס ווארט "עגאטיזם" בעקומען א בעזונדערע בעדייטונג — די פערגעטערונג פון דעם אייגענעם "איך", און אויף אזא אופן זיינען ביידע ווערטער דעסינאנימיזירט געווארען].

detach' *v.* (די-טעטש') אבבינדען, אבטיילען; אוועקשיקען מיט א ספעציעלער שליחות [אין מיליטער].

detachabil'ity *n.* (די-טעטש-ע-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט אדער די מעגליכקייט אבצוטיילען זיך.

detach'able *a.* (די-טעטש'-עבל) וואס קען אבגעבונדען אדער אבגעטיילט ווערען.

detached' *a.* (די-טעטשט') אבגעטיילט, אבגעזונדערט, ניט פערבונדען; וואס איז שייך צו א ספעציעלער שליחות [אין מיליטער].

detach'edly *adv.* (די-טעטש'-עד-לי) אויף אן אבגעטיילטען אדער אבגעזונדערטען אופן.

detach'ment *n.* (די-טעטש'-מענט) די אבזונדערונג, אבטיילונג [פאר א ספעציעלען צוועק]; דאס זיין אבגעטיילט; אן אבטיילונג פון סאלדאטען אדער קריעגסשיפען [אן אטריאד]; דאס בעפרייען פון א פאסטען [אין מיליטער].

detail' *n. and v.* (די-טייל') דעטאלירען, פאנאנדערטיילען אין איינצעלהייטען; אבטיילען פאר א געוויסען צוועק [בעזאנדערס אין מיליטער]; דערצעהלען אין איינצעלהייטען; געבען אלע איינצעלהייטען; א דעטאל, אן איינצעלהייט, א טייל; אן ערצעהלונג מיט אלע איינצעלהייטען; אין מיליטער — אן אבטיילונג; א סאלדאט אדער אפיציער וואס איז אבגעטיילט פאר א בעשטימטען צוועק; אן אטריאד.

detailed' statement' (די-טיילד' סטייט'-מענט) א פאלשטענדיג אויספיהרליכער בעריכט.

detai'ler *n.* (די-טיי'-לער) איינער וואס גיט ארויס אין איינצעלהייטען; איינער וואס דערצעהלט עפעס מיט אלע פרטים.

detain' *v.* (די-טיין') אויפהאלטען; צוריקהאלטען; פערהאלטען אין תפיסה, ארעסטירען.

detai'ner *n.* (די-טיי'-נער) אן אבהאלטער, צוריקהאלטער; דאס פערנעהמען א זאך וואס בעלאנגט צו אן אנדערען; א שריפט, וועלכע ערלויבט צו פערהאלטען דעם ארעסטירטען ווייטער אין תפיסה.

detect' *v.* (די-טעקט') ענטדעקען, אויסגעפינען.

detec'table *a.* (די-טעק'-טעבל) וואס קען אויסגעפונען ווערען, וואס קען ענטדעקט ווערען.

detec'ter *n.* (די-טעק'-טער) ז. *detector*.

detec'tible *a.* (די-טעק'-טיבל) ז. *detectable*.

detec'tion *n.* (די-טעק'-שאן) די ענטדעקונג, דאס אויסגעפינען; דאס וואס איז אויסגעפונען געווארען.

detec'tive *n. and a.* (די-טעק'-טיוו) וואס קען אויסגעפינען; וואס איז שייך צו אויסגעפינער אדער געהיים-פאליציסטען; א געהיים-פאליציסט, א שפיאן.

detec'tor *n.* (די-טעק'-טאר) אן ענטדעקער, אן אויסגעפינער; דער אדער דאס וואס געפינט אויס; אן אינסטרומענט וואס ווייזט ארויס א געוויסען צושטאנד פון א זאך, ווי למשל, די פארריכטונג, וועלכע בעווייזט וויפיעל וואסער עס איז דא אין א דאמפף-קעסעל א. ד. ג.

detec'tor-lock *n.* (די-טעק'-טאר-לאק) א שלאס, וועלכער ווייזט אליין אז אויב מען האט פרובירט איהם עפענען.

detent' *n.* (די-טענט') אן אבהאלטער; דער שלאג-אבהאלטער אין א זייגער.

deten'tion *n.* (די-טענ'-שאן) די אבהאלטונג; דאס פערהאלטען עפעס; שטערונג; איינשפארונג.

deten'tive *a.* (די-טענ'-טיוו) וואס האט די מאכט צו פערהאלטען; וואס ווערט בענוצט אין פערכאפען אדער פערהאלטען.

deter' *v.* (די-טויר') אבשרעקען; הינדערען.

We punish criminals to deter others from doing wrong.

deterge' *v.* (די-טוירדזש') אבפיהרען, רייניגען [ווי אויסרייניגען א וואונד פון די אנגעקליבענע אייטער].

deter'gent *n. and a.* (די-טויר'-דזשענט) רייניגענד, אבפיהרענד; דאס וואס רייניגט אדער ווירקט אויף דער אבפיהרונג.

dete'riorate *v.* (די-טי'-רי-א-רייט) פערדארבען, פערערגערען; ווערען ערגער; דעגענערירען, אונטערגעהן.

Fresh meat easily deteriorates.

deteriora'tion *n.* (די-טי-רי-א-ריי'-שאן) די פערדארבונג, דאס ווערען ערגער.

This novel is a study of the deterioration of a noble character.

deteriora'tionist *n.* (די-טי-רי-א-ריי'-שאנ-איסט) דער פעסימיסט, דער וואס האלט אז דאס לעבען ווערט אלץ ערגער און ערגער.

deter'ment *n.* (די-טויר'-מענט) די אבשרעקונג; די הינדערונג.

determinabil'ity *n.* (די-טויר-מי-נע-ביל'-אי-טי) די בעשטימבארקייט.

deter'minable *a.* (די-טויר'-מי-נעבל) בעשטימבאר; וואס קען ענטשיעדען ווערען.

deter'minant *n. and a.* (די-טויר'-מי-נענט) בעשטימענד; וואס בריינגט צו א בעשלוס; דאס בעשטימענדע; די דעטערמינאנטע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א פונקציאן פון א קוואדראט צאהל, ווי למשל, די צאהלען 4, 9, 16 א. ז. וו. וועלכע זיינען אויסגעשטעלט לויט געוויסע מאטעמאטישע געזעצען].

deter'minantal *a.* (די-טויר'-מי-נענ-טעל) וואס איז שייך צו א דעטערמינאנטע. ז. *determinant*.

deter'minate *a.* (די-טויר'-מי-נייט) בעשטימט; פאזיטיוו; בעשלאסען; ענטשיידענד; בעגרענעצט.

deter'minately *adv.* (די-טויר'-מי-נייט-לי) מיט בעשטימטהייט; מיט בעשלאסענהייט; אויף א בעשטימטען אופן.

deter'minateness *n.* (די-טויר'-מי-נייט-נעס) בעשטימטהייט, געוויסהייט.

deter'minate prob'lem (די-טויר'-מי-נייט פראב'-לעם) א מאטעמאטישע אדער אנאליטישע אויפגאבע וואס האט נור איין בעשטימטע לעזונג אדער א בעשטימטע בעשרענקטע צאהל לעזונגען.

determina'tion *n.* (די-טויר-מי-ניי'-שאן) א בעשטימונג; א בעשטימטער בעשלוס; אן ענטשיידונג; דאס ענטשיידען; דאס בעשטימען די גרענעצען; דאס זיין בעשטימט.

deter'minative *n. and a.* (די-טויר'-מי-ניי-טיוו) בעשטימענד, בעשליסענד, ענטשיידענד; אבגרענעצענד, בעגרענעצענד, בעשרענקענד; דאס בעשטימענדע, דאס וואס בעשטימט דעם כאראקטער אדער אייגענשאפט פון עטוואס.

determina'to *adv.* (דיי-טער-מי-נא'-טא) אין מוזיק — פעסט, זיכער, ענטשלאסען.

deter'minator *n.* (די-טויר'-מי-ניי-טאר) א בעשטימער, אן אורטיילער, אן ענטשיידער; א פערמיטלער, א בורר.

deter'mine *v.* (די-טויר'-מין) בעשטימען, בעשליסען, ענטשיידען; בעגרענעצען, בעשרענקען.

Let us determine our course of action.

deter'mined *a.* (די-טויר'-מינד) ענט־שלאסען, ענטשיידען; בעשטימט; בענרע־נעצט.

I am **determined** to master the English language.

deter'minedly *adv.* (די-טויר'-מינד-לי) אויף אן ענטשלאסענעם אדער ענט־שיידענעם אופן; מיט בעשטימטהייט.

deter'miner *n.* (די-טויר'-מי-נער) איי־נער וואס בעשטימט אדער ענטשיידעט.

deter'mining *a.* (די-טויר'-מי-נינג) בעשטימענדיג; פעסטשטעלענדיג; רעגולי־רענדיג; קאנטראלירענדיג; געבענדיג א ריכטונג.

deter'minism *n.* (די-טויר'-מי-ניזם) דעטערמיניזם [די טעאריע וועלכע בע־הויפטעט, אז יעדע ערשיינונג איז א פראַ־דוקט פון א פריהערדיגער ערשיינונג און זי אליין איז אן אורזאכע פון אן אנדער ערשיינונג, דאס מיינט, אז קיין ערשיינונג קען ניט פארקומען אהן אן אורזאכע. לויט דיזער טעאריע אלזא עקזיסטירט ניט קיין פרייער ווילען, קיינע נסים א. ד. ג.].

deter'minist *n.* and *a.* (די-טויר'-מי-ניסט) אן אנהענגער פון דעטערמיניזם; וואס איז שייך צו דער טעאריע פון דע־טערמיניזם. ז. *determinism*

determinis'tic *a.* (די-טויר-מי-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו דער טעאריע פון דעטערמיניזם. ז. *determinism*

deterra'tion *n.* (די-טע-ריי'-שאַן) אן אויסגראבונג פון דער ערד.

deter'rence *n.* (די-טויר'-ענס) אבשרע־קונג; א הינדערניס.

deter'rent *n.* and *a.* (די-טויר'-ענט) אבשרעקענד, הינדערענד; עפעס וואס שרעקט אב אדער הינדערט.

deter'rent prin'ciple (די-טויר'-ענט פרינ'-סיפל) די אבשרעקונגס־טעאריע [די טעאריע, וואס בעהויפטעט, אז מען דארף א פערברעכער בעשטראפען אום אבצושרע־קען אנדערע].

deter'sion *n.* (די-טויר'-שאַן) רייניגונג.

deter'sive *a.* and *n.* (די-טויר'-סיוו) וואס קען רייניגען, רייניגענד; א מעדי־ציניש רייניגונגס־מיטעל.

deter'sively *adv.* (די-טויר'-סיוו-לי) אויף א רייניגענדען אופן.

deter'siveness *n.* (די-טויר'-סיוו-נעס) רייניגונגס־קראפט.

detest' *v.* (די-טעסט') פעראבשייען, הא־סען.

I **detest** liars.

detestabil'ity *n.* (די-טעס-טע-ביל'-אי-טי) אבשייליכקייט; דאס זיין פער־האסט.

detes'table *a.* (די-טעס'-טעבל) אבשיי־ליך, העסליך; וואס איז צום פעראבשייען אדער צום פערהאסען.

detes'tableness *n.* (די-טעס'-טעבל-נעס) אבשייליכקייט.

detes'tably *adv.* (די-טעס'-טע-בלי) אויף אן אבשייליכען אופן.

detesta'tion *n.* (די-טעס-טיי'-שאַן) די פעראבשייאונג, דער האס.

detes'ter *n.* (די-טעס'-טער) א פעראב־שייער, א פערהאסער.

dethrone' *v.* (די-טהראון') אראבזעצען פון טהראן.

dethrone'ment *n.* (די-טהראון'-מענט) די אראבזעצונג פון טהראן.

dethro'ner *n.* (די-טהראו'-נער) איינער וואס זעצט אראב פון טהראן.

det'inue *n.* (דעט'-אי-ניו) א קלאגע וועגען צוריקליפערען זאכען וועלכע זיינען אונגעזעצליך פון אימיצען גענומען געווא־רען.

det'onable *a.* (דעט'-א-נעבל) וואס פלאצט, וואס עקספלאדירט.

det'onate *v.* (דעט'-א-נייט) אויפרייסען, פלאצען אדער עקספלאדירען; מאכען עס זאל פלאצען אדער עקספלאדירען.

det'onating *a.* (דעט'-א-ניי-טינג) פלאצענדיג, אויפרייסענדיג, עקספלאדירענ־דיג.

det'onating pow'ders (דעט'-א-ניי-טינג פאו'-דערז) אויפרייס־פולווער, קנאל־פולווער.

detona'tion *n.* (דעט-א-ניי'-שאַן) דאס פלאצען, דאס עקספלאדירען, דאס אויפריי־סען; אן עקספלאזיאן.

det'onative *a.* (דעט'-א-ניי-טיוו) וואס פלאצט, וואס רייסט אויף, וואס עקספלא־דירט.

det'onator *n.* (דעט'-א-ניי-טאר) אן אויפרייסער, אן עקספלאדירער; א זאך וואס רייסט אויף אדער עקספלאדירט.

detoniza'tion *n.* (דעט-א-ני-זיי'-שאַן) דאס אויפרייסען, פלאצען אדער עקספלא־דירען.

det'onize *v.* (דעט'-א-נאיז) לאזען עקס־פלאדירען, אויפרייסען; עקספלאדירען, קנאלען.

detour' *n.* (דע-טוהר') אן אומוועג.

On account of an accident on the road, he was compelled to reach home by a long **detour**.

detract' *v.* (די-טרעקט') אוועקנעהמען, אראבנעהמען, פערקלענערען; אבציהען; פערמינדערען; אוועקנעהמען אדער פער־מינדערען אימיצענס רעפוטאציע; פער־לוימדען.

Enemies wish to **detract** from his achievements.

detrac'ter *n.* (די-טרעק'-טער) ז. *detractor*

detrac'tingly *adv.* (די-טרעק'-טינג-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן; פערלוימ־דענדיג; שעדיגענדיג.

detrac'tion *n.* (די-טרעק'-שאַן) די אראבנידערונג פון אימיצענס רעפוטאציע; דאס פערלוימדען.

detrac'tive *a.* (די-טרעק'-טיוו) פער־לוימדענד, פערלוימדעריש; שטרעבענדיג אראבצוזעצען אימיצענס ווערטה.

detrac'tor *n.* (די-טרעק'-טאר) א פער־לוימדער; איינער וואס שטרעבט צו פער־דארבען אימיצענס רעפוטאציע.

detrac'tory *a.* (די-טרעק'-טא-רי) ז. *detractive*

detrain' *v.* (די-טריין') ארויסגעהען פון א באהן־וואגאן; מאכען, אז איינער זאל פערלאזען א באהן־וואגאן; ארויסווארפען פון א באהן־וואגאן.

det'riment *n.* (דעט'-רי-מענט) א שא־דען, א פערלוסט; עטוואס וואס פעראור־זאכט שאדען.

Excessive smoking is a **detriment** to good health.

detrimen'tal *a.* (דעט-רי-מענ'-טעל) שעדליך; וואס פעראורזאכט שאדען.

detrimen'tally *adv.* (דעט-רי-מענ'-טעל-אי) אויף א שעדליכען אופן; מאכענ־דיג שאדען.

detri'tal *a.* (די-טראי'-טעל) וואס בע־שטעהט פון צוזאמענע פיצלעך אדער אב־געניצטע זאכען.

detrite' *a.* (די-טראיט') אבגעריבען, אבגעטראגען.

detri'tic *a.* (די-טראי'-טיק) ז. *detrital*

detri'tion *n.* (די-טריש'-אַן) די אב־ניצונג, די אבטראגונג.

detri'tus *n.* (די-טראי'-טאס) אין געא־לאגיע — אבגעבראכענע שטיקלעך פון פעלזען; אבגעטראגענע, אבגעניצטע זא־כען.

de trop (דע טראו) צופיעל; אונגעוווינשט.

detrude' *v.* (די-טרוהד') אראבשטויסען, ארונטערשטויסען.

detrun'cate *v.* (די-טראנ'-קייט) בע־שניידען; פערקירצען.

detrunca'tion *n.* (די-טראנ-קיי'-שאַן) די בעשניידונג; די פערקירצונג [דורך שניידען].

detru'sion *n.* (די-טרוה'-זשאַן) דאס אראבשטויסען אדער ארונטערשטויסען.

detru'sor *n.* (די-טרוה'-סאר) א מוסקעל וואס שטויסט עפעס ארויס.

deuce *n.* (דיוס) א צווייטעל [אין קאר־טען אדער אין ווערפלעך]; א טייוועל.

deuce ace (דיוס אייס) צוויי און איינס [אין ווערפלעך].

deu'ced *a.* (דיו'-סעד) טייוועלש, פער־דאמט; אונגעהייער.

deuce take it! (דיוס טייק איט) כאפט דאס דער טייפעל!

deuterog'amist *n.* (דיו-טע-ראג'-ע-מיסט) דער וואס האט געהייראט א צוויי־טען מאל.

deuterog'amy *n.* (דיו-טע-ראג'-ע-מי) די צווייטע הייראט.

deu'tero-Isa'iah *n.* (דיו'-טע-רא-אי-זיי'-יא) דער צווייטער ישעיה [לויט איינינע ביבעל־פארשער, דער מחבר פון א טייל פון ישעיה פון קאפיטעל מ' ביז קאפיטעל ס"ו]; דער טייל פון ישעיה וואס האט א שייכות צו די פאסירונגען נאך גלות בבל.

Deuteronom'ic *a.* (דיו-טע-רא-נאמ'-איק) וואס איז שייך צו משנה תורה [ספר דברים].

Deuteronom'ical *a.* (דיו-טע-רא-נאמ'-אי-קעל) ז. *Deuteronomic*

Deuteron'omy *n.* (דיו-טע-ראנ'-א-מי) משנה תורה, דאס פינפטע בוך פון חומש, ספר דברים.

deuteropath'ia *n.* (דיו-טע-רא-פעטה'-אי-א) ז. *deuteropathy*

deuterop'athy *n.* (דיו-טע-ראפ'-ע-טהי) א קראנקהייט, וואס איז ענטשטאנען אלס רעזולטאט פון אן אנדער קראנקהייט.

deu'teroplasm *n.* (דיו'-טער-א-פלעזם) ז. *deutoplasm*

deu'toplasm *n.* (דיו'-טא-פלעזם) דער אויסוועניגסטער שיכט פון דעם געלכעל פון אן איי [דער טייל פון דעם געלכעל, וועלכער דיענט אלס נאהרונג פון דעם עמבריאן, אבער דיענט ניט אלס עלעמענט פון וועלכען דער עמבריאן בילדעט זיך אוים].

deutoplas'mic *a.* (דיו-טא-פלעז'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויסוועניגסטער שיכט פון דעם געלכעל פון אן איי. ז. *deutoplasm*

deutoplas'tic *a.* (דיו-טא-פלעס'-טיק) ז. *deutoplasmic*

deutox'id *n.* (דיו-טאק'-סיד) א כע־מישע פערבינדונג פון צוויי אטאמען זויער־שטאף און איין אדער מעהרערע אטאמען מעטאל.

Deut'zia *n.* (דאיט'-סי-א) א מין בערג־פלאנצען מיט ווייסע בלומען אין כינא און יאפאן, וועלכע צייכענען זיך אוים מיט זייער בעזונדערע שעהנהייט.

deux'-temps' *n.* (דע'-טאן') אזא שנע־לער וואלס; מוזיק צו אזא וואלס.

dev *n.* (דעוו) א בייזער שד, א טייוועל, דער רוח [אין דער פערזישער מיטאלאגיע].
de'va *n.* (דיי'-וואַ) א נאָמ, א געטליכער גייסט [אין דער אינדישער מיטאלאגיע].
deval'gate *a.* (די-וועל'-גייט) וואס האָט אויסגעבויגענע פיס.
De'va-na'gari *n.* (דיי'-וואַ-נאַ'-גע-רי) דער אלף-בית פון דער סאנסקריטישער שפראך.
devapora'tion *n.* (די-וועפּ-אַ-ריי'-שאַן) דאס פערוואנדלען זיך פון דאמפף אין וואַ-סער.
dev'astate *v.* (דעוו'-עס-טייט) פער-ווּיסטען.
devasta'tion *n.* (דעוו-עס-טיי'-שאַן) א פערוויסטונג.
dev'astator *n.* (דעוו'-עס-טיי-טאָר) א פערוויסטער.
devel'op *v.* (די-וועל'-אָפּ) ענטוויקלען, אבוויקלען, פאנאנדערוויקלען זיך ענטוויקלען; אבוויקלען, פאנאנדער-וויקלען אין א פלעבע; אין פאָטאָגראַפיע — ארויסברייננגען דאס בילד.
devel'opable *a.* (די-וועל'-אָפּ-עבל) וואס קען זיך ענטוויקלען, וואס קען ענט-וויקעלט ווערען; וואס קען אבגעוויקעלט אדער פאנאנדערגעוויקעלט ווערען אין א פלעבע.
devel'ope *v.* (די-וועל'-אָפּ) ז. ***develop***
devel'oped *a.* (די-וועל'-אָפּט) ענטוויי-קעלט; אבגעוויקעלט, פאנאנדערגעוויקעלט.
devel'oper *n.* (די-וועל'-אָפּ-ער) אַן ענט-וויקלער; אַן אבוויקלער אדער פאנאנדער-וויקלער.
devel'opment *n.* (די-וועל'-אָפּ-מענט) ענטוויקלונג; אבוויקלונג, פאנאנדערוויק-לונג; אין פאָטאָגראַפיע — דאס ארויס-ברייננגען דאס בילד.
devel'opmental *a.* (די-וועל'-אָפּ-מענ-טעל) וואס איז שייך צו ענטוויקלונג; וואס ענטוויקעלט זיך.
devel'opmentally *adv.* (די-וועל'-אָפּ-מענ-טעל-אי) דורך ענטוויקלונג; אין בע-צוג צו ענטוויקלונג; אין בעצוג צו דער טעאָריע וועגען ענטוויקלונג [עוואָלוצי-אָן].
devel'opmentist *n.* (די-וועל'-אָפּ-מענ-טיסט) אַן אנהענגער פון דער ענטוויקלונגס-טעאָריע, אַן עוואָלוציאָניסט.
devest' *v.* (די-וועסט') אוועקנעהמען די רעכטען; פערלאָרען גוהן, אבגעשאַפט ווע-רען [וועגען אייגענטומס-רעכטען].
de'viate *v.* (די'-ווי-אייט) אבווייכען, ענדערען די ריכטונג; אבווייכען פון גראַ-דען וועג; זיך פעראירען, פערבלאָנדזשען.
devia'tion *n.* (די-ווי-איי'-שאַן) אבוויי-כונג; דאס פעראירען זיך, דאס בלאָנדזשען; דאס ענדערען די ריכטונג.
de'viator *n.* (די'-ווי-איי-טאָר) איינער וואס ווייכט אב; איינער וואס בלאָנדזשעט; איינער וואס ענדערט זיין ריכטונג.
de'viatory *a.* (די'-ווי-איי-טאָ-רי) אב-ווייכענדיג.
device' *n.* (די-וואַיס') אַן ענטוואורף, א פּלאַן, א המצאה, אַן איינפאַל; א פער-ריכטונג; אַן ערפינדונג; קונסטפעלע אר-בייט [אין שטיקעריי, בילדער, פערציע-רונגען א. ד. ג.]; א פיגור אויף וואפען [א הערב]; א דעוויז, א מאָטאָ.
device'fully *adv.* (די-וואַיס-פול-אי) אויף א קינסטלערישען שטייגער; מיט המצאות; איינפעליג.
dev'il *n. and v.* (דעוול) דער טייוועל, א שטן; א יונג, א חברה-מאַן; א שיק-איינגל אין א דרוקעריי; שטאַרק אנ-פעפערען און צונעבען פיעל זענעפט [ווע-גען פלייש-שפייזען]; מאטערען, זיך אנ-זעצען אויף אימעצען.
dev'il a bit (דעוול ע ביט) א האָר ניט.
dev'il and his dam (דעוול ענד היז דעם) דער טייוועל און זיין שוויגער.
dev'il a word (דעוול ע וואָירד) ניט א זילבע.
dev'il-car'riage *n.* (דעוול'-קער'-עדזש) א שלעפּ-וואגען; א וואגען צו פיהרען שווע-רע משאות.
dev'il-catch'er *n.* (דעוול'-קעטש'-ער) א באַמבאַסטישער פרעדיגער [איינער וואס רעדט מיט הויכע, פוסטע פראַזען].
dev'il-dodg'er *n.* (דעוול'-דאַדזש'-ער) ז. ***devil-catcher***
dev'ildom *n.* (דעוול'-דאָם) דאס קע-ניגרייך אדער די הערשאַפט פון שטן; די טייוועלשע מאַכט.
dev'il-driv'en *a.* (דעוול'-דריוון) וואס איז אין דעם טייוועל'ס שליטה; וואס א דבוק איז אריין אין איהם.
dev'il-dri'ver *n.* (דעוול'-דראַי'-ווער) ז. ***devil-catcher***
dev'iless *n.* (דעוול'-עס) א טייי-וועלטע.
dev'ilet *n.* (דעוול'-עט) א שד'על, א קליינער טייוועל.
dev'il-fish *n.* (דעוול'-פיש) דער ים-טייוועל, דער מאַרשפיש [א גרויסער פיש, מיט פלאַם-פעדערען, וואס קענען זיך ברייט פאנאנדערציהען].

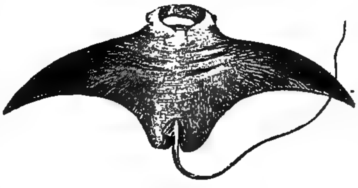

Devil-fish

dev'iling *n.* (דעוול'-אינג) א מויער-שוואַלב; אַן ארורה.
dev'ilish *a.* (דעוול'-איש) טייוועלש; שלעכט; אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך.
dev'ilishly *adv.* (דעוול'-איש-לי) אויף א טייוועלשען אדער שלעכטען אופן; טייוועלש, אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך.
dev'ilishness *n.* (דעוול'-איש-נעס) דאס זיין טייוועלש אדער שלעכט.
dev'ilize *v.* (דעוול'-איז) האַנדלען טייי-וועלש; זיין טייוועליש.
dev'ilkin *n.* (דעוול'-קין) א קליינער טייוועל; א שד'על.
dev'il-may-care *a.* (דעוול'-מיי-קעהר) זארגלאָז; וואס הערט קיינעם ניט און קי-מערט זיך ניט וועגען קיין זאַך.
dev'ilment *n.* (דעוול'-מענט) שטיפעַ-ריי, א טייוועליש'ער שפּיצעל, טייוועלשע שטוקעס
dev'il of a fel'low (דעוול או ע פעל'-או) א יונג א טייוועל.
dev'il of a go (דעוול אוו ע גאָו) א פער-טייוועלטע געשיכטע, א פערדרעהעניש.
dev'il of a row (דעוול אוו ע ראו) א מורא'דיגער געשלעג.
dev'il on two sticks (דעוול אָן טו סטיקס) ז. ***diabolo***
dev'ilry *n.* (דעוול'-רי) טייוועלישקייט; א טייוועליש'ער כאַראַקטער, זעהר שלעכטע מדות.
dev'il's ad'vocate (דעוולז עד'-וואָ-קייט) איינער וואס ברייננט געגען אימע-צען בעשולדיגונגען פון א פערזענליכען כאַ-ראַקטער; ביי די קאַטאָליקען — א גייסט-ליכער, וואס טרעט ארויס אלס געגנער, ווען עס האַנדעלט זיך וועגען קאַנאָניזירען אימעצען [פערערכענען פאַר א הייליגען].
dev'il's-a'pron *n.* (דעוולז'-איי'-פּראָן) א מין אמעריקאַנישע טונקעל-ברוינע וואַ-סער-פלאַנצע מיט זעהר ברייטע בלעטער.
dev'il's-books *n.* (דעוולז'-בוקס) דעם טייוועל'ס ביכעל [א פעשעל קאָרטען].
dev'il's-claw *n.* (דעוולז'-קלאָה) א שטאַר-קער האַקען אויף א קיים [אויף שיפען פעסטצוהאַלטען קייטען]; א סקאָרפּיאָן-מושעל [נעפינט זיך אין אינדישען אָקע-אַן].
dev'il's coach'-horse (דעוולז קאָוטש'-האָרס) אזא גרויסער זשוק [ווערט אַזוי גערופען צוליעב זיין בייזקייט, אויפגע-רעגטקייט און ווילדען אויסזעהן, ווען אויפ-גערעגט].
dev'il's dam (דעוולז דעם) דעם טיי-וועל'ס שוויגער, א מכשפה, א מרשעת.
dev'ilship *n.* (דעוול'-שיפּ) טייוועליש-קייט; דאס זיין א טייוועל.
dev'il take you! (דעוול טייק יו) דער טייוועל זאָל דיך נעהמען! צו אל-די שווארצע יאָהר!
dev'il to pay (דעוול טו פּיי) צרות, שטערונגען, טומעל.

There will be the devil to pay for this mistake.

dev'iltry *n.* (דעוול'-טרי) ז. ***devilry***
dev'il-wor'ship *n.* (דעוול'-וואָיר'-שיפּ) טייוועלים-פערגעטערונג [הויפּטזעכ-ליך ביי די יעזידען, א פּאַלק פון מעסאַ-פּאָטאַמיען און קורדיסטאַן, וואס האַלטען הייליג די אידישע תורה, די קריסטליכע עוואַנגעליום און דעם מאַכמעדאַנישען קאָ-ראַן און דערצו דינען זיי נאָך אויך דעם טייוועל].
dev'il-wor'shiper *n.* (דעוול'-וואָיר'-שי-פּער) איינער וואס דינט צו שדים אדער בייזע גייסטער; איינער פון די יע-זידען [א פאַלק פון מעסאָפּאָטאַמיען און קורדיסטאַן, וועלכע האַלט הייליג די אי-דישע תורה, די קריסטליכע עוואַנגעליום און דעם מאַכמעדאַנישען קאָראַן און דערצו דינען זיי אויך דעם טייוועל].
de'vious *a.* (די'-ווי-אַס) אבקעהרענד, אבווייכענד; וואס נעהמט ניט דירעקט; וואס ביינט זיך אב; וואס נעהט אראָב פון דרך הישר.
de'viously *adv.* (די'-ווי-אַס-לי) אב-ווייכענדיג; אויף א ניט גלייכען וועג; אראָבגעהענדיג פון דרך הישר.
de'viousness *n.* (די'-ווי-אַס-נעס) אב-ווייכונג, אבקעהרונג פון גלייכען וועג.
devir'ilize *v.* (די-וויר'-איל-איז) אוועקנעהמען די קראַפט; אבשוואַכען.
devi'sable *a.* (די-וואַי'-זעבל) וואס קען פּערנעלענט אדער פּראָיעקטירט ווערען; וואס איז ראַטהבאַר; וואס קען אבגעזאַגט ווערען אין א צוואה.
devi'sal *n.* (די-וואַי'-זעל) די פּראָ-יעקטירונג, דאס פּערלענען א פּלאַן; דאס אבזאָגען אין א צוואה.
devise' *n. and v.* (די-וואַיז') פּראָיעק-טירען, אבזאָגען בצוואה; דאס אבזאָגען בצוואה; א צוואה; א גוט וואס איז אבגעזאָגט בען געוואָרען בצוואה.
devisee' *n.* (דעוו-אי-זיע') א יורש; א פּערזאָן וועלכען מען זאָגט אב א פּער-מעגען בצוואה.
devi'ser *n.* (די-וואַי'-זער) איינער וואָל-

כער פּלאַנעוועט אָדער ערפינדעט; אַן ער־פינדער.

devi'sor *n.* (די־וואי׳־זאר) איינער וואָס זאָגט אָב בצוואה.

devitrifica'tion *n.* (די־וויט־רי־פי־קיי׳־שאַן) דאָס פערליערען גענצליך אָדער טיילווייז די איינענשאַפטען פון גלאָז [ווי למשל, דאָס מאַכען אַ געוויסען זאָרט פאָר־צעליי פון גלאָז. דאָס גלאָז ווערט געברענט אין זעהר אַ שטאַרקער היץ און הערט אויף צו ווערען דורכזיכטיג].

devit'rify *v.* (די־וויט׳־רי־פאי) פער־ניכטען אָדער אומבייטען גענצליך אָדער טיילווייז די איינענשאַפטען פון גלאָז. ז. *devitrification*

devoid' *a.* (די־וואיד׳) בערויבט, וואָס האָט ניט, וואָס מאַנגעלט אין עפּעס.

devoir' *n.* (דעוו־וואר׳) אַ פּפליכט, אַ דיענסט; העפליכקייט.

devolu'tion *n.* (דעוו־אָ־ליו׳־שאַן) דאָס איבערגעבען פון איין פּערזאָן צו אַן אַנ־דערער [ווי אַן אַמט אָדער מאַכט].

devolve' *v.* (די־וואָלוו׳) איבערגעבען פון איין פּערזאָן צו אַן אַנדערער; איבער־געהן פון האַנד צו האַנד.

devolve'ment *n.* (די־וואָלוו׳־מענט) איבערטראַגונג; איבערגעבונג; איבערגאַנג.

Devo'nian *a.* (דע־וואָ׳־ני־ען) וואָס איז שייך צו דעוואָנשיר [אַ פּראָווינץ אין ענגלאַנד]; אין געאָלאָגיע — וואָס איז שייך צו דער דעוואָנישער פּעריאָדע אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד. ז. *Devonian age*

Devo'nian age (דע־וואָ׳־ני־ען איידזש) די דעוואָנישע פּעריאָדע [די פּעריאָדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האָבען זיך אויסגעבילדעט די בערג־שיכטען, אין וועלכע מען געפינט די ערשטע פערשטיינערטע פיש].

devote' *v.* (די־וואָוט׳) זיך אָבגעבען צו עפּעס; איבערגעבען זיך מיט התמדה; אונ־טערגעבען זיך; פּערפּלוכען, פּערשעלטען; ווידמען.

He is devoting his leisure hours to literature.

devo'ted *a.* (די־וואָ׳־טעד) געווידמעט; אונטערגעגעבען זיך, אונטערגעוואָרפען זיך [צום שיקזאַל]; איבערגעגעבען מיט התמדה.

devo'tedness *n.* (די־וואָ׳־טעד־נעס) איבערגעגעבענהייט, טרייע צוגעבונדענקייט צו עפּעס.

devotee' *n.* (דעוו־אָ־טיע׳) איינער וואָס איז טריי איבערגעגעבען צו עפּעס; אַ פאַ־נאַטיקער.

devotee'ism *n.* (דעוו־אָ־טיע׳־איזם) דאָס זיין פאַנאַטיש איבערגעגעבען צו עפּעס.

devo'ter *n.* (די־וואָ׳־טער) דער וואָס ווידמעט זיך [צו עפּעס].

devo'tion *n.* (די־וואָ׳־שאַן) איבערגע־בענהייט; פרומקייט; גרויסע כונה אין גאָט בעטען; ווידמונג.

devo'tional *a.* (די־וואָ׳־שאַן־על) ערגע־בען; פרום, מיט כונה.

devo'tional ex'ercises (די־וואָ׳־שאַן־על עק׳־סער־סאיז־עז) דאָס דאַווענען מיט כונה; דאָס פערנעהמען זיך מיט פרומקייט.

devo'tionally *adv.* (די־וואָ׳־שאַן־על־אי) אויף אַ פרומען שטייגער, דורך פרום־קייט.

devour' *v.* (די־וואַור׳) פערצעהרען; פערשלינגען.

devour'able *a.* (די־וואַור׳־עבל) וואָס קען פערצעהרט אָדער פערשלונגען ווערען.

devour' dis'tance (די־וואַור׳ דיס׳־טענס) פערשלינגען אַ שטרעקע [שנעל אריבערלויפען אַ שטרעקע].

devour'er *n.* (די־וואַור׳־ער) אַ פער־שלינגער, אַ פרעסער, אַ זולל וסובא.

devour'ingly *adv.* (די־וואַור׳־אינג־לי) אויף אַ פערצעהרענדען אָדער פערשלינגענ־דען אופן.

devour'ment *n.* (די־וואַור׳־מענט) דאָס פערצעהרען, דאָס פערשלינגען.

devout' *a.* (די־וואַוט׳) פרום, רעליגיעז; ערנסט, אויפריכטיג.

He is a devout Jew.

devout'ly *adv.* (די־וואַוט׳־לי) אויף אַ פרומען אָדער רעליגיעזען אופן; מיט פרו־מע געפיהלען, מיט ערנסט, מיט אויפריכ־טיגקייט.

devout'ness *n.* (די־וואַוט׳־נעס) פרום־קייט; אויפריכטיגקייט.

dew *n. and v.* (דיו) טוי; בעטויען, בענעצען מיט טוי.

dewan' *n.* (די־וואַהן׳) אַ פינאַנס־בע־אמטער פון אַ פּראָווינץ אָדער אַ פינאַנס־מיניסטער אַמאָל אין אינדיען.

dew'-bea'ter *n.* (דיו׳־ביע׳־טער) איי־נער וואָס געהט אַרום זעהר פריה פון זיין הויז [איינער וואָס צוטרעט דעם טוי].

dew'-bea'ters *n.* (דיו׳־ביע׳־טערז) די פיס; אַ פּאָר שיך אויסגעשמירט מיט אויל.

dew'berry *n.* (דיו׳־בער־אי) די טוי־יאַגדע; די בלויע בראָם־יאַגדע; די שוואַר־צע יאַגדע.

Dewberry

dew'-besprent' *a.* (דיו׳־בי־ספּרענט׳) בעשפּריצט מיט טוי.

dew'-claw *n.* (דיו׳־קלאָה) דער אוי־בערשטער קליינער פינגער פון דעם הינ־טערשטען פוס פון אַ הונד.

dew'-clawed *a.* (דיו׳־קלאָהד) וואָס האָט אַן אויבערשטען פוס־פינגער אויף דעם הינטערשטען פוס [וועגען הינד].

dew'-cup *n.* (דיו׳־קאַפּ) ביער־געלד [וואָס מען גיט אַן אַרבייטער].

dew'-drink *n.* (דיו׳־דרינק) ז. *dew-cup*

dew'drop *n.* (דיו׳־דראָפּ) אַ טוי־טראָ־פּען.

dew'fall *n.* (דיו׳־פאָהל) דער טוי־פאַל, די צייט ווען עס פאַנגט אָן צו פאַלען טוי [אַנפאַנג אָווענד].

dew'iness *n.* (דיו׳־אי־נעס) דאָס זיין בעדעקט מיט טוי.

dew'lap *n.* (דיו׳־לעפּ) [די אַ גוידער] אַראָבהענגענדע הויט אונטער דעם האַלז פון אַ בהמה אָדער אַן עוף].

dew'lapped *a.* (דיו׳־לעפּט) מיט אַן אַראָבהענגענדען גוידער [ביי בהמות אָדער עופות].

dew'lapt *a.* (דיו׳־לעפּט) ז. *dewlapped*

dew'-point *n.* (דיו׳־פּאָינט) די טעמפּע־ראַטור פון דער לופט ווען טוי פאַנגט זיך אָן בילדען [ווען די לופט אין זומער קיהלט זיך אין אָווענד אָב פאַנגט זיך אָן בילדען טוי].

dew'-ret'ted *a.* (דיו׳־רעט׳־עד) ווייך געמאַכט דורך דער ווירקונג פון טוי.

dew'-ret'ting *n.* (דיו׳־רעט׳־אינג) דאָס אויסשפּרייטען פלאַקס־שטענגלעך אויף׳ן גראָז, כדי זיי זאָלען אונטער דער וויר־קונג פון טוי ווייכער ווערען און עס זאָל זיין לייכטער אַרויסצוקלאַפּען די שפּעלעס [קאַסטראַ] פון זיי.

dew'-shoe *n.* (דיו׳־שוה) דאָס אייזענ־דעל אויף דעם ענד פון אַ שייד פון אַ שווערד.

dew'stone *n.* (דיו׳־סטאָון) אַ מין קאַלך־שטיין, וועלכער זאַמעלט אויף זיך אַ פּיעל טוי.

dew'-worm *n.* (דיו׳־הוואָרם) דער רע־גען־וואָרם.

dew'y *a.* (דיו׳־אי) בעדעקט מיט טוי, פייכט פון טוי, וואָס איז שייך צו טוי; עהנליך צו טוי.

dex'ter *a.* (דעקס׳־טער) וואָס איז שייך צו דער רעכטער זייט, וואָס געפינט זיך אין דער רעכטער זייט; רעכט [אין גע־גענזאַץ צו לינק].

dexter'ity *n.* (דעקס־טעיר׳־אי־טי) דאָס בענוצען די רעכטע האַנד לייכטער אַלס די לינקע; געשיקטקייט, געניטקייט, פלינק־קייט; די פלינקקייט פון דער השגה.

dex'terous *a.* (דעקס׳־טע־ראָס) געשיקט, פלינק.

dex'terously *adv.* (דעקס׳־טע־ראָס־לי) מיט געשיקטקייט, געניטקייט אָדער פלינק־קייט.

dex'terousness *n.* (דעקס׳־טע־ראָס־נעס) ז. *dexterity*

dex'trad *adv.* (דעקס׳־טרעד) אויף דער רעכטער האַנד אָדער זייט; רעכטס.

dex'tral *a.* (דעקס׳־טרעל) רעכט; וואָס איז פון דער רעכטער האַנד.

dextral'ity *n.* (דעקס־טרעל׳־אי־טי) דאָס זיין פון דער רעכטער זייט; רעכט־הענדיג־קייט; די איבערגעוויכט אין שטאַרקייט פון דער רעכטער זייט פון קערפּער איבער דער לינקער זייט.

dex'trally *adv.* (דעקס׳־טרעל־אי) רעכטס, צו דער רעכטער זייט.

dex'trin *n.* (דעקס׳־טרין) אַזאַ כעמישער פּראָדוקט וואָס ווערט בענוצט אַנשטאָט גו־מי־אַראַביק.

dextrocar'dia *n.* (דעקס־טראָ־קאַר׳־די־אַ) אַן אומנאָרמאַלער צושטאַנד פון האַרץ דערמיט וואָס עס געפינט זיך מעהר צו דער רעכטער זייט אַנשטאָט צו דער לינקער.

dextrogy'rous *a.* (דעקס־טראָ־דזשאי׳־ראָס) דרעהענדיג זיך צו רעכטס.

dextrorse' *a.* (דעקס־טראָהרס׳) זיך שלענגלענדיג אָדער זיך דרעהענדיג אַרויף פון רעכטס צו לינקס [ווי אַ ספּיראַלע].

dex'trose *n.* (דעקס׳־טראָוס) דער צו־קער־שטאָף וואָס געפינט זיך אין פלאַנ־

צעו, איז האניג, ווי אויך איז לעבעדיגע ארגאניזמען.

dextrot'ropous *a.* (דעקס-טראט'-רא-פאס) וואס איז געווענדעט צו רעכטס.

dex'trous *a.* (דעקס'-טראס) ז. *dexterous*

dex'trously *adv.* (דעקס'-טראס-לי) ז. *dexterously*

dex'trousness *n.* (דעקס'-טראס-נעס) ז. *dexterity*

dey *n.* (דיי) אן אמאליגער טיטעל פון א גובערנאטאר אין אלזשיר, ווען דאס לאנד האט זיך געפונען אונטער דער טערקישער הערשאפט.

dezincifica'tion *n.* (די-זינק-אי-פי-קיי'-שאן) דאס אבטיילען צינק פון א לעגירונג [א צונויפשמעלצונג פון פערשיעדענע מעטאלען].

dezy'motize *v.* (די-זאי'-מא-טאיז) בעפרייען פון קראנקהייטס־באצילען.

dft. אן אבקירצונג פון *draft* [אלס קאמערציעלער אויסדרוק] אדער פון *defendant*

D. G. *Dei gratia* ראשי תבות פון בעזרת השם [מיט גאטס הילף].

dhole *n.* (דאול) א ווילדער הונד פון אסט אינדיען.

dholl *n.* (דאול) אזא זארט ארבעס וואס וואקסט אין אסט אינדיען.

dhoor'ra *n.* (דוה'-רא) דער אינדישער קארן־גראז; אזא מין קוקורוזע.

dho'tee *n.* (דאו'-טיע) אזא בגד וואס די מאנסבילען אין אינדיען טראגען.

dho'ty *n.* (דאו'-טי) ז. *dhotee*

dhour'ra *n.* (דוה'-רא) ז. *dhoorra*

dhow *n.* (דאו) אזא אראבישע איין־מאסטיגע זעגעל־שיף [ווערט בענוצט ביי די ברעגעס פון אינדישען אקעאן].

dhu *a.* (דו) שווארץ [ווערט בענוצט אלס א ביי־ווארט אין קעלטישע נעמען].

dhur'ra *n.* (דוה'-רא) ז. *dhoorra*

di'abase *n.* (דאי'-ע-בייס) דער דיאבאז, דער גרינשטיין [א מין מינעראל].

diabe'tes *n.* (דאי-ע-בי'-טיז) צוקער־קראנקהייט.

diabet'ic *n. and a.* (דאי-ע-בעט'-איק) וואס איז שייך צו צוקער־קראנקהייט; איינער וואס ליידט פון צוקער־קראנקהייט.

diabet'ical *a.* (דאי-ע-בעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו צוקער־קראנקהייט.

diabet'ic u'rine (דאי-ע-בעט'-איק יו'-ריין) אורין [השתנה] וואס ענטהאלט צוקער [אורין פון א צוקער־קראנקען].

dia'blerie *n.* (די-א'-בלע-רי) ז. *diablery*

dia'blery *n.* (די-א'-בלע-רי) טייוועלשקייט, שלעכטקייט, כשוף, צויבער.

diabol'ic *a.* (דאי-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צום טייוועל; טייוועלש, שרעקליך, שלעכט.

diabol'ical *a.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל) ז. *diabolic*

diabol'ically *adv.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל-אי) אויף א טייוועלשען, שלעכטען אדער גרויזאמען שטייגער.

diabol'icalness *n.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין טייוועלש, שלעכט, שרעקליך אדער גרויזאם; דאס זיין אויסערגעוועהנליך.

diabol'ify *v.* (דאי-ע-באל'-אי-פאי) פארשטעלען איינעם אלס א טייוועל; בעהאנדלען איינעם ווי א טייוועל.

diab'olish *adv.* (דאי-עב'-א-ליש) אויף אן אוננעהייערען אדער אויסערגעוועהנליכען שטייגער; אויף א טייוועלשען אופן.

diab'olism *n.* (דאי-עב'-א-ליזם) דאס זיין אין דעם טייוועל'ס שליטה; צויבער; כשוף; טייוועלשע טהאטען; טייוועלשער איינפלוס; טייוועלשע אויפפיהרונג.

diab'olize *v.* (דאי-עב'-א-לאיז) מאכען טייוועלש; פארשטעלען אלס טייוועל.

diab'olo *n.* (דאי-עב'-א-לאו) א שפיעלצייג, וואס בעשטעהט פון א שפולע און צוויי שטעקלעך צונויפגעבונדען מיט א שטריקעל [ביים אנציהען דאס שטריקעל פליהט די שפולע ארויף און מען כאפט זי דאן ווידער אויף אויף'ן שטריקעל].

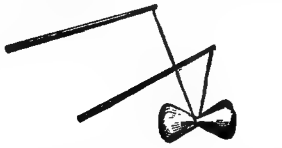

Diabolo

diacathol'icon *n.* (דאי-ע-קע-טהאל'-אי-קאן) א מין אבפיהרונגס־מיטעל.

diacaus'tic *n. and a.* (דאי-ע-קאהס'-טיק) אין מאטעמאטיק — א געבויגענע ליניע אדער א ברען־ליניע, וואס בילדעט זיך דורך געבראכענע שטראהלען; וואס איז שייך צו אזא ליניע; אזא מעדיציניש ברען־גלאז, וואס איז אמאל געווען אין געברויך.

diach'ylon *n.* (דאי-עק'-אי-לאן) א פלאסטער פון בליי־זויערע, אליווען־אויל און וואסער; א קלעפיגער פלאסטער פון פלאנצען־זאפט.

diach'ylum *n.* (דאי-עק'-אי-לאם) ז. *diachylon*

diach'yma *n.* (דאי-עק'-אי-מא) דאס גרינע צעלען־געוועב פון בלעטער.

diaco'dium *n.* (דאי-ע-קאו'-די-אם) מאהן־סירעפ.

diac'onal *a.* (דאי-עק'-א-נעל) וואס געהערט צו א דיאקאן [אונטער־גלח].

diac'onate *n.* (דאי-עק'-א-נייט) דאס אמט פון א דיאקאן [אן אונטער־גלח].

diacous'tic *a.* (דאי-ע-קוהס'-טיק) וואס איז שייך צו דער ברעכונג פון קלאנגען.

diacous'tics *n.* (דאי-ע-קוהס'-טיקס) דיאקוסטיק [די לעהרע וועגען דער ברעכונג פון קלאנגען].

diacrit'ic *n. and a.* (דאי-ע-קריט'-איק) וואס זונדערט אב, וואס אונטערשיידעט, וואס צייכענט אויס; א צייכען, וואס דיענט צום אונטערשיידען, אויסצייכענען אדער צום אבזונדערען. ז. *diacritical mark*

diacrit'ical *a.* (דאי-ע-קריט'-אי-קעל) וואס אונטערשיידעט, וואס צייכענט אויס.

diacrit'ical mark (דאי-ע-קריט'-אי-קעל מארק) א צייכען אויף א בוכשטאב, וואס אונטערשיידעט דעם בוכשטאב פון אן אנדערען, אן עהנליכען צו איהם, כדי צו ענדערען זיין אויסשפראכע אדער איהם צו אונטערשיידען [ווי למשל, די צייכענס — ˘ · · ·].

diacrit'ical point (דאי-ע-קריט'-אי-קעל פאינט) ז. *diacritical mark*

diacrit'ical sign (דאי-ע-קריט'-אי-קעל סאין) ז. *diacritical mark*

Diadel'phia *n.* (דאי-ע-דעל'-פי-א) דער מין פלאנצען, וואו די מענליכע ארגאנען [די שטויב־פעדים] זיינען פערוואקסען אין צוויי בינטלעך.

diadel'phian *a.* (דאי-ע-דעל'-פי-ען) ווי די דיאדעלפיע פלאנצען, וואס געהערט צו די דיאדעלפיע פלאנצען. ז. *Diadelphia*

diadel'phous *a.* (דאי-ע-דעל'-פאס) ז. *diadelphian*

di'adem *n. and v.* (דאי'-ע-דעם) א דיאדעם [א שטערן־באנד אדער א קאפבאנד, וואס די קעניגע פלעגען אין די אלטע צייטען טראגען אנשטאט א קרוין]; עטוואס וואס ווערט געטראגען אויף'ן קאפ אלס צייכען פון קעניגליכער מאכט; הערשאפט; אזא מין מאלפע; בעצייערען מיט א דיאדעם אדער מיט א קרוין; בעצייערען מיט עטוואס ווי מיט א דיאדעם.

Diadem

di'ademed *a.* (דאי'-ע-דעמד) בעצייערט מיט א דיאדעם. ז. *diadem*

diaer'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) ז. *diæresis*

diær'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) די דיערעסיס, די צוויי פינטעלעך אויף איינעם פון צוויי וואקאלען, וואס שטעהען איינער נעבען אנדערען, צו ווייזען דאס זיי דארפען זיך לעזען יעדערער בעזונדער [ז. *dialysis*]; אן אפענע וואונד.

diæret'ic *a.* (דאי-אי-רעט'-איק) וואס רייסט אויף א מכה אדער א וואונד [וועגען א מעדיצינישען מיטעל].

di'aglyph *n.* (דאי'-ע-גליף) א סקולפטור אדער גראוויר־ארבייט, וואו די פיגורען זיינען נים בולט, נאר זיינען איינגעקריצט.

diaglyph'ic *a.* (דאי-ע-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו סקולפטור אדער גראווירונג, וואו די פיגורען זיינען נים בולט, נאר זיינען איינגעקריצט.

diagnose' *v.* (דאי-עג-נאוס') אין מעדיצין — שטעלען א דיאגנאז, בעשטימען א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

diagno'sis *n.* (דאי-עג-נאו'-סיס) דיאגנאז, א וויסענשאפטליכע בעשטימונג פון עפעס; אין מעדיצין — די בעשטימונג פון א געוויסער קראנקהייט לויט געוויסע סמנים; אין זאאלאגיע און באטאניק — די בעשטימונג אדער דעפיניציאן פון א חיה אדער פלאנצע לויט איהרע כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען.

diagnos'tic *n. and a.* (דאי-עג-נאס'-טיק) אין מעדיצין — די דיאגנאסטיק, די קונסט צו דערקענען א קראנקהייט לויט די אנגעגעבענע סמנים; אין זאאלאגיע און באטאניק — די דעפיניציאן אדער כאראקטעריסטיק פון א חיה אדער פלאנצע; וואס איז שייך צו א דיאגנאז. ז. *diagnosis*

diagnos'ticate *v.* (דאי-עג-נאס'-טי-קייט) שטעלען א דיאגנאז, דערקענען א קראנקהייט דורך געוויסע סמנים.

diagnosti'cian *n.* (דאי-עג-נאס-טיש'-ען) א דיאגנאסטיקער, איינער וואס קען דערקענען א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

diagnos'tics *n.* (דאי-עג-נאס'-טיקס) דיאגנאסטיק, דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וועלכער פערנעהמט

זיך מיט דערקענען פערשיעדענע קראנקהייטען לויט געוויסע סמנים.

diag'onal *n. and a.* (דאי־עג׳־א־נעל) א דיאגאנאל, א ליניע אין א קוואדראט, אין א פיער־עק אדער פיעל־עק, וועלכע ציהט זיך שרעג צווישען די נעגענאיבערליגענדע ווינקלען; דיאגאנאל, שרעג, קאסע.

diag'onally *adv.* (דאי־עג׳־א־נעל־אי) אין א דיאגאנאלער אדער שרעגער ריכטונג.

diag'onal scale (דאי־עג׳־א־נעל סקייל) א דיאגאנאל־מאסשטאב [א מאסשטאב, וועלכער בעשטעהט פון א רייה פאראלעלע ליניען, וועלכע זיינען געשניטען דורך א רייה שרעגע ליניען. דיעזער מאסשטאב ווערט בענוצט ביים צייכנען נעגענשטענדע ניט אין זייער נאטירליכער גרויס].

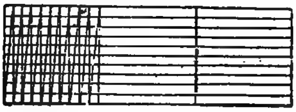

Diagonal Scale

di'agram *n. and v.* (דאי־ע־גרעם) אין געאמעטריע — א דיאגראמע, א צייכנונג אדער פיגור צו בעווייזען אדער ערקלערען וועלכען ניט איז מאטעמאטישען כלל; א צייכנונג פון א זאך, וואו עס זייגען פארגעשטעלט נור די אלגעמיינע שטריכען, אבער ניט אלע פרטים; די נאטען־סיסטעם פון דער אלטפראנקישער מוזיק; מאכען אדער צייכנען א דיאגראמע.

diagrammat'ic *a.* (דאי־ע־גרע־מעט׳־איק) וואס איז שייך צו א דיאגראמע; פארגעשטעלט אין דער פארם פון א דיאגראמע [ז. *diagram*]; סכעמאטיש; אבסטראקט.

diagrammat'ically *adv.* (דאי־ע־גרע־מעט׳־אי־קעל־אי) מיט דער הילף פון א דיאגראמע; סכעמאטיש.

diagram'matize *v.* (דאי־ע־גרעמ׳־ע־טאיז) פארשטעלען דורך א דיאגראמע; מאכען אין דער פארם פון א דיאגראמע.

di'agraph *n.* (דאי־ע־גרעף) דיאגראף, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מענשען וואס האבען זיך ניט געלערענט צייכענען און מאלען, קענען קאפירען א פיגור אדער צייכנונג.

diagraph'ic *a.* (דאי־ע־גרעפ׳־איק) בעשרייבענד, צייכנענד.

diagraph'ical *a.* (דאי־ע־גרעפ׳־איק־על) ז. *diagraphic*

diagraph'ics *n.* (דאי־ע־גרעפ׳־איקס) די קונסט פון צייכענען אדער מאלען.

diagryd'iate *n.* (דאי־ע־גריד׳־אי־אייט) א שטארקער אבפיהר־מיטעל, אין וועלכען עס געהט אריין סקאמאניום [די זאפט אדער פעך פון א געוויסער פלאנצע וואס דיענט אלס אן אבפיהר־מיטעל].

di'al *n. and v.* (דאי׳־על) א זון־זייגער; א ציפער־בלאט [פון א זייגער אדער פון וועלכען עס איז אנדער אפאראט]; אנצייגען ווי ווייזער אויף א ציפער־בלאט; אזא קאמפאס מיט א ציפער־בלאט וואס ווערט בענוצט אין שאכטען אדער קויהלען־גרובען; צייגען די צייט אויף א זון־זייגער אדער ווי אויף א ציפערבלאט; זיך בענוצען מיט א שאכטען־קאמפאס.

di'alect *n.* (דאי׳־ע־לעקט) א דיאלעקט, א שפראך; א בעזונדערע רעדענס־ארט פון א שפראך; דער כאראקטער און די אייגענטימליכקייטען פון א שפראך.

dialec'tal *a.* (דאי־ע־לעק׳־טעל) וואס איז שייך צו א דיאלעקט [א בעזונדערע רעדענס־ארט פון א שפראך].

dialec'tally *adv.* (דאי־ע־לעק׳־טעל־אי) אין א דיאלעקט; אזוי ווי א דיאלעקט.

dialec'tic *n. and a.* (דאי־ע־לעק׳־טיק) וואס איז שייך צו א דיאלעקט פון א שפראך; לאגיש; דיאלעקטיש, וואס איז שייך צו דיאלעקטיק אדער צו דער קונסט פון דיסקוטירען וועגען ווארשיינליכקייטען; די דיאלעקטיק [א געוויסע פארם פון לאגישען דענקען, בעווייזען און דיסקוטירען]; לאגיק; געשיקטקייט אין דיסקוטירען.

dialec'tical *a.* (דאי־ע־לעק׳־טי־קעל) וואס איז שייך צו א דיאלעקט פון א שפראך; לאגיש; דיאלעקטיש, וואס איז שייך צו דיאלעקטיק אדער צו דער קונסט פון דיסקוטירען וועגען ווארשיינליכקייטען.

dialec'tically *adv.* (דאי־ע־לעק׳־טי־קעל־אי) אויף א דיאלעקטישען אדער לאגישען אופן; אין בעצוג צו דיאלעקטיק.

dialecti'cian *n.* (דאי־ע־לעק־טיש׳־ען) א דיאלעקטיקער, א לאגיקער [א קענער אין לאגיק]; א געשיקטער דיסקוטאנט.

dialec'ticism *n.* (דאי־ע־לעק׳־טי־סיזם) די כאראקטעריסטיק פון א דיאלעקט; א דיאלעקטישער אויסדרוק; דער איינפלוס פון א דיאלעקט.

dialec'tics *n.* (דאי־ע־לעק׳־טיקס) לאגיק, דיאלעקטיק, דאס דיאלעקטישע ארט דענקען אדער דיסקוטירען; די געשיקטקייט אין דיסקוטירען.

dialec'tism *n.* (דאי־ע־לעק׳־טיזם) די כאראקטעריסטיק אדער די אייגענשאפט פון א דיאלעקט אין א שפראך; א ווארט אדער אויסדרוק וואס קומט פון א דיאלעקט.

dialectol'oger *n.* (דאי־ע־לעק־טאל׳־א־דזשער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די דיאלעקטען פון שפראכען.

dialectolog'ical *a.* (דאי־ע־לעק־טא־לאדזש׳־אי־קעל) וואס איז שייך צו דער פארשונג פון די דיאלעקטען אין שפראכען.

dialectol'ogist *n.* (דאי־ע־לעק־טאל׳־א־דזשיסט) ז. *dialectologer*

dialectol'ogy *n.* (דאי־ע־לעק־טאל׳־א־דזשי) דער טייל פון דער פילאלאגישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די דיאלעקטען פון שפראכען.

di'aler *n.* (דאי׳־על־ער) איינער וואס געברויכט א קאמפאס פאר אונטערזוכונגען און מעסטונגען אין קויהלען־גרובען [שאכטען].

di'al-hand *n.* (דאי׳־על־הענד) דער ווייזער פון א זייגער.

di'aling *n.* (דאי׳־על־אינג) דאס מאכען ציפער־בלעטער פאר זייגערס; דאס מאכען זון־זייגערס; דער פרינציפ פון מעסטען צייט דורך א זון־זייגער.

di'alist *n.* (דאי׳־על־איסט) איינער וואס מאכט זון־זייגערס; א ציפער־בלאט מאכער.

dial'lage *n.* (דאי־על׳־ע־דזשי) א געוויסע פארם אין רעדען, וואו די ארגומענטען ווערען צוערשט בעטראכט פון פערשיעדענע שטאנדפונקטען און נאכהער ווערען זיי אלע געבראכט צו איין פונקט.

dialle'lon *n.* (דאי־ע־לי׳־לאן) אן ערקלערונג פון א ווארט, וואו דאס ווארט וואס דארף ערקלערט ווערען, ווערט אליין בענוצט אין דער ערקלערונג; אן ערקלערונג פון איין בעגריף דורך א צווייטען, וואו דער צווייטער בעגריף ווערט ערקלערט דורך דעם ערשטען, צ. ב. "שווערע קערפערס פאלען אראב צוליעב דער גראוויטאציאנס־קראפט, ווייל די גראוויטאציאנס־קראפט איז די אייגענשאפט פון שווערע קערפער אראבצופאלען".

dialle'lous *a.* (דאי־ע־לי׳־לאס) וואס איז שייך צו אן ערקלערונג פון איין בעגריף דורך א צווייטען, וואו דער צווייטער בעגריף ווערט ערקלערט דורך דעם ערשטען. ז. *diallelon*

dialle'lus *n.* (דאי־ע־לי׳־לאס) א פערזוך צו בעווייזען איין בעהויפטונג דורך א צווייטע, וואו די צווייטע בעהויפטונג דארף ערשט אליין בעוויזען ווערען דורך די ערשטע.

di'aller *n.* (דאי׳־על־ער) ז. *dialer*

di'alling *n.* (דאי׳־על־אינג) ז. *dialing*

di'al-lock *n.* (דאי׳־על־לאק) א שלאס וואס האט א ציפער־בלאט מיט א ווייזער און ווערט נור דאן אויפגעשלאסען, ווען דער ווייזער ווערט אנגעשטעלט אויף א געוויסע ציפער [ווי די שלעסער אויף אן אייזערנעם געלד־שראנק].

dialog'ic *a.* (דאי־ע־לאדזש׳־איק) וואס איז שייך צו א דיאלאג; וואס איז ענליך צו א דיאלאג [א געשפרעך פון צוויי].

dialog'ical *a.* (דאי־ע־לאדזש׳־אי־קעל) ז. *dialogic*

dialog'ically *adv.* (דאי־ע־לאדזש׳־אי־קעל־אי) ווי אין א דיאלאג; דורך א געשפרעך פון צוויי פערזאנען.

dial'ogism *n.* (דאי־על׳־א־דזשיזם) א ויכוח מיט א צווייטען אדער מיט זיך זעלבסט; אין לאגיק — א בעהויפטונג, פון וועלכער עס פאלגט נויטווענדיגערווייזע ענטוועדער איין זאך אדער א צווייטע זאך, ווי למשל: "אליהו הנביא איז ניט געשטארבען — פאלגליך: ענטוועדער אליהו הנביא איז ניט געווען קיין מענש [ווייל אלע מענשען זיינען שטערבליך] אדער געוויסע מענשען שטארבען ניט".

dial'ogist *n.* (דאי־על׳־א־דזשיסט) איינער וואס פיהרט א געשפרעך אדער א ויכוח מיט א צווייטען; איינער וואס שרייבט דיאלאגען. ז. *dialogue*

dialogis'tic *a.* (דאי־ע־לא־דזשיס׳־טיק) וואס האט די פארם פון א דיאלאג; וואס בעשטעהט פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

dialogis'tical *a.* (דאי־ע־לא־דזשיס׳־טי־קעל) ז. *dialogistic*

dialogis'tically *adv.* (דאי־ע־לא־דזשיס׳־טי־קעל־אי) אין דער פארם פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

dial'ogize *v.* (דאי־על׳־א־דזשאיז) פיהרען א געשפרעך, פארשטעלען עפעס אין דער פארם פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

di'alogue *n. and v.* (דאי׳־ע־לאג) א דיאלאג, א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען; א ליטעראריש ווערק אין דער פארם פון א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען; פיהרען א ויכוח; אויסדריקען געוויסע געדאנקען אין דער פארם פון א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען.

di'al-plate *n.* (דאי׳-על-פּלייט) א צי=
פער=בלאט [איבערהויפּט פון א זייגער].

di'al-tel'egraph *n.* (דאי׳-על-טעל׳-ע-
גרעף) א טעלעגראף ביי וועלכען די בוכ=
שטאבען פון א=בע=צע אין די טעלעגרא=
פיר=אפּאראטען זיינען אויסגעשטעלט אין
א רונדען קרייז.

di'al-wheel *n.* (דאי׳-על-הוויעל) איי=
נער פון די רעדלעך וועלכע געפינען זיך
אין א זייגער. הארט נעבען ציפער=בלאט.

di'al-work *n.* (דאי׳-על-הוואירק) דער
טייל פון מעכאניזם פון א זייגער, וועל=
כער געפינט זיך הארט נעבען ציפער=
בלאט.

dial'ysis *n.* (דאי-על׳-אי-סים) די פאנאנ=
דערטיילונג פון זאכען, וועלכע זיינען אין
נארמאלען צושטאנד פעראייניגט, ווי דאס
פאנאנדערטיילען די גליעדער פון א פלאנ=
צע אדער חיה; אין כעמיע — דאס פא=
נאנדערטיילען צוויי צוזאמענגעמישטע
שטאפען, וואו איינער [ווי צוקער א. ד.
ג.] צוגעהט שנעל און דער צווייטער [ווי
זשעלאטין] צוגעהט ניט; אין גראמא=
טיק — די דירעסים, די צוויי פינטעלעך
אויף איינעם פון צוויי וואקאלע בוכשטא=
בען, וואס שטעהען איינער נעבען אנ=
דערען, וואס מאכען זיי פאר צוויי
בעזונדערע זילבען [ווי למשל אין דער
פראנצויזישער שפראך *ai* לייענט זיך "ע";
aï לייענט זיך "א=אי"]; אין רעטאריק
אדער רעדע=קונסט — די פארענטעזע, א
פראזע אדער זאץ, וואס ווערט אריינגע=
שטעלט אין מיטען פון אן אנדער פראזע
און האט ניט מיט איהר קיין שום גראמא=
טיקאלישע פערבינדונג [ווי למשל, "מיין
אלטער פריינד — מענשען האבען מיר
דערצעהלט — האט זיך שלעכט בעגאנגען
מיט זיין ברודער"]; אין מעדיצין —
שוואכקייט, אבשוואכונג פון די אברים;
אן אפענע וואונד.

dialyt'ic *a.* (דאי-ע-ליט׳-איק) וואס איז
שייך צו דער פאנאדערטיילונג, ווי אין
כעמיע, אנאטאמיע, גראמאטיק א. ד. ג.
ז. ***dialysis***

di'alyze *v.* (דאי׳-ע-לאיז) פאנאנדערטיי=
לען, ווי אין כעמיע, אנאטאמיע, גראמא=
טיק א. ד. ג. ז. ***dialysis***

di'amagnet *n.* (דאי׳-ע-מעג-נעט) א
דיאמאגנעט [א מעטאל אדער אנדער
שטאף וואס ווערט אבגעשטויסען פון א
מאגנעט].

diamagnet'ic *n. and a.* (דאי-ע-מעג-
נעט׳-איק) דיאמאגנעטיש, וואס האט די
אייגענשאפט פון דיאמאגנעטיזם; א דיא=
מאגנעטישער שטאף. ז. ***diamagnetism***

diamagnet'ically *adv.* (דאי-ע-מעג-
נעט׳-אי-קעל-אי) אויף א דיאמאגנעטישען
שטייגער; ווי א דיאמאגנעטישער קערפער.
ז. ***diamagnetism***

diamag'netism *n.* (דאי-ע-מעג׳-נעט-
איזם) דיאמאגנעטיזם, די אייגענשאפט פון
געוויסע שטאפען, ווי גאלד, זילבער, ביס=
מוט א. ד. ג. ניט מאגנעטיזירט צו ווע=
רען [ווען זיי טרעפען זיך מיט א מאג=
נעט, ווערען זיי מעהר אדער ווענינער אב=
געשטויסען פון די פאלען].

diamagnetiza'tion *n.* (דאי-ע-מעג-
נעט-אי-זיי׳-שאן) דאס זיין דיאמאגנעטיש.
ז. ***diamagnetism***

diamagnetom'eter *n.* (דאי-ע-מעג-
נע-טאמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו
מעסטען די דיאמאגנעטישע קראפט פון
געוויסע שטאפען.

diamantif'erous *a.* (דאי-ע-מענ-טיפ׳-
ע-ראס) וואס גיט ארוים דימענטען.

diam'eter *n.* (דאי-עמ׳-ע-טער) א דיא=
מעטער, די ליניע וואס ווערט געצויגען
דורך דעם צענטער פון איין ברעג קרייז
צום צווייטען; די דיק פון א רונדען גע=
גענשטאנד.

diam'etral *n. and a.* (דאי-עמ׳-ע-
טרעל) וואס איז שייך צו א דיאמעטער
פון א קרייז אדער אירגענד וועלכער רונ=
דער זאך; א דיאמעטער.

diam'etrally *adv.* (דאי-עמ׳-ע-טרעל-
אי) אויף דעם אופן פון א דיאמעטער.

diamet'rical *a.* (דאי-ע-מעט׳-רי-קעל)
1. דיאמעטראל, פאלשטענדיג ענטגעגענגע=
זעצט, פונקט להיפוך; 2. וואס איז שייך
צו א דיאמעטער.

1. Their characters are diametrical opposites.

diamet'rically *adv.* (דאי-ע-מעט׳-רי-
קעל-אי) אין א דיאמעטראלער ריכטונג,
אין א פונקט נעגענגעזעצטער ריכטונג;
פונקט לחיפוך; אויף דעם אופן פון א
דיאמעטער.

di'amond *n., a. and v.* (דאי׳-ע-מאנד)
א דימענט; א געאמעטרישע פיגור פון
פיער גלייכע זייטען מיט צוויי שפּיציגע
ווינקלען און צוויי שטומפּפע [א פיגור
וואס האט די פארם פון א קיכעל]; דער
פיערעקיגער צייכען קארע אדער שערל
אויף שפּיעל=קארטען; א קארט קארע אדער
שערל; דער פיערקאנטיגער פּלאץ וואס איז
איינגעשלאסען פון די פיער באזיסען אין
ביים=באל=שפּיעל; די קלענסטע דרוק=
שריפט וואס ווערט געברויכט; וואס איז
שייך צו דימענט; בעזעצט מיט דימענ=
טען; בעזעצען אדער בעפוצען מיט די=
מענטען.

di'amond-bee'tle *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
ביעטל) דער דימענט=זשוק [אזא גלאנצי=
גער גרויסער זשוק אין זיד=אמעריקא].

Diamond-beetle

di'amond-brea'ker *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
בריי׳-קער) אזא אינסטרומענט וואס ווערט
בענוצט צום צושטויסען דימענטען, אז זיי
זאלען דערביי ניט צושפּריצען.

di'amond cuts di'amond (דאי׳-ע-
מאנד קאטס דאי׳-ע-מאנד) וואס פאר א
הונד אזא שטעקען; א גנב כאפּט א גנב.

di'amond-cut'ter *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
קאט׳-ער) א דימענט=שלייפער.

di'amond-cut'ting *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
קאט׳-אינג) דימענט=שלייפעריי.

di'amond drill (דאי׳-ע-מאנד דריל)
א דריל אדער בויערער וואס זיין שפּיץ
האט די פארם פון א געשליפענעם דימענט.

di'amond-dust *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
דאסט) דימענט=פולווער.

di'amonded *a.* (דאי׳-א-מאנ-דעד) בע=
פוצט אדער אויסגעזעצט מיט דימענטען.

di'amond-let'ters *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
לעט׳-ערז) דימענט=שריפט [זעהר קליינע
דרוק=שריפט].

This is an example of diamond-letters.

di'amond-mor'tar *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
מאר׳-טאר) א הארטער שטאהל צום צו=
שטויסען דימענט אין פולווער.

di'amond-plate *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
פּלייט) א שטאהל=פּלאטע ביי גראווירער,
אויף וועלכער עס ווערט פערמישט די=
מענט=שטויב מיט אויל אבצורייבען די
פלעכע פון אן עדעלשטיין וואס דארף גרא=
וויר͏ט ווערען.

di'amond-point *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
פּאינט) א האלץ אדער מעטאל=הענטעל, אין
וועלכען עס איז איין ענד אריינגעזעצט
א שטיקעל דימענט און וועלכער ווערט
בענוצט צום שניידען גלאז.

di'amond-set'ter *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
סעט׳-ער) א דימענט=איינפאסער [איינער
וואס פאסט איין דימענטען אדער אנדערע
עדעלשטיינער אין רינגען און אנדערע
ציערונג].

di'amond-shaped *a.* (דאי׳-ע-מאנד-
שייפּט) וואס האט די פארם פון א דימענט.

di'amond-snake *n.* (דאי׳-ע-מאנד-
סנייק) אזא גרויסע שלאנג אין אויסטרא=
ליען; אזא גיפטיגע שלאנג אין טאסמא=
ניע.

di'amond wed'ding (דאי׳-ע-מאנד
הוועד׳-אינג) די דימענט=האכצייט [75
יאהר נאך דער חתונה].

Dian'a *n.* (דאי-ענ׳-א) דיאנא, די אלט=
רוימישע געטין פון דער לבנה, די בעשי=
צערין פון נעיעג און וועלדער; די איי=
בינע בתולה און אין דערזעלבער צייט די
בעשיצערין פון קינפּעטארינס [ווערט פאר=
געשטעלט מיט א פייל=און=בויגען אין האנד
און מיט א האלבער לבנה אויף׳ן קאפּ].

dian'a mon'key (דאי-ענ׳-א מאנ׳-קי)
א גרויסע אפריקאנישע אפּע מיט ווייסע
באקענבארדען אין דער פארם פון האלבע
לבנות [רופט זיך נאך דעם נאמען פון דער
געטין דיאנא, וועלכער מען שטעלט פאר
מיט א האלבער לבנה אויף׳ן קאפּ].

Diana Monkey

Dian'dria *n.* (דאי-ענ׳-דרי-א) דער מין
פלאנצען וואס זייערע בליהונגען האבען
צוויי שטויב=פעדעם.

dianoet'ic *a. and n.* (דאי-ע-נא-עט׳-
איק) לאגיש, שכל׳דיג, דענקענדיג: דער
טייל פון לאגיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט
די געזעצע פון דענקען.

Dian'thus *n.* (דאי-ען'-טהאס) די נעלי קעז-פלאנצע [נענעלעך-בלומען].

Dianthus

diapa'son *n.* (דאי-ע-פיי'-זאן) דער אומפאנג [ד. ה. די גאנצע גרויס און הויכ-קייט] פון א שטימע אדער פון דעם טאן פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; די אקטאווע [אין מוזיק]; א קאמער-טאן [א שטימ-גאפעל].

diapen'te *n.* (דאי-ע-פענ'-טי) א קווינטע [די פינפטע נאטע אין דער מוזיק].

di'aper *n. and v.* (דאי'-ע-פער) א קינ-דער-ווינדעל; א ווינדעל; געבלימטע אדער געמוסטערטע לייווענד; אויסמאלען אדער אויסוועבען מיט בלומען אדער מיט מוס-טערען.

di'apering *n.* (דאי'-ע-פער-אינג) 1. א געבלימטער מוסטער; 2. דאס איינוויקלען אין ווינדעלעך.

2. The nurse attended to the diapering of the baby.

di'aper-work *n.* (דאי'-ע-פער-הוואירק) בלומען-ארבייט, געבלימטע אדער געמוס-טערטע ארבייט אויף לייווענד, שטיינער א. ז. וו.

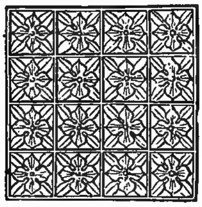

Diaper-work

diaphane'ity *n.* (דאי-ע-פע-ני'-אי-טי) דורכזיכטיגקייט.

diaphanom'eter *n.* (דאי-ע-פע-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דורכזיכטיגקייט פון דער לופט; אן אינ-סטרומענט צו פראבירען די ריינקייט פון ספיריטוס דורך מעסטען די דורכזיכטיג-קייט.

diaph'anous *a.* (דאי-עפ'-ע-נאס) דורכזיכטיג.

diaph'anously *adv.* (דאי-עפ'-ע-נאס-לי) מיט דורכזיכטיגקייט; אויף א דורכ-זיכטיגען אופן; דורכזיכטיג.

diaph'anousness *n.* (דאי-עפ'-ע-נאס-נעס) דורכזיכטיגקייט.

diaphon'ic *a.* (דאי-ע-פאנ'-איק) ז. *diacoustic*.

diaphon'ical *a.* (דאי-ע-פאנ'-אי-קעל) ז. *diacoustic*.

diaphon'ics *n.* (דאי-ע-פאנ'-איקס) ז. *diacoustics*.

diaphore'sis *n.* (דאי-ע-פא-רי'-סיס) דאס שוויצען [הויפטזעכליך קינסטליך ארויסגערופען].

diaphoret'ic *n. and a.* (דאי-ע-פא-רעט'-איק) וואס ברענגט צום שוויצען; א מעדיצין וואס מאכט שוויצען.

diaphoret'ical *a.* (דאי-ע-פא-רעט'-אי-קעל) וואס ברענגט צום שוויצען, וואס ברענגט ארויס שווייס.

di'aphragm *n.* (דאי'-ע-פרעם) די צווערכפעל [די דיקע שיידע-הויט צווישען ברוסט-קאסטען און בויך]; א שיידוואנד, א צווישענוואנד; די מעמבראן פון א טע-לעפאן [דאס בלעכעל אין דעם טייל פון טעלעפאן, וועלכען מען האלט ביים אויער].

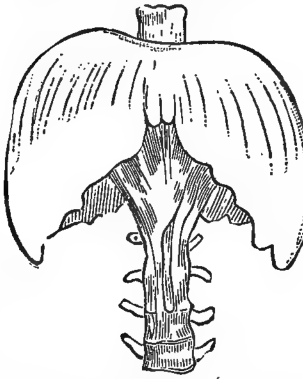

Diaphragm

diaphrag'mal *a.* (דאי-ע-פרעג'-מעל) וואס טיילט אב, וואס שיידעט אב איין חלק פון צווייטען [ווי די צווערכפעל טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmal'gia *n.* (דאי-ע-פרעג-מעל'-דזשי-א) א שמערץ אין צווערכפעל [די דיקע הויט וואס טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmal'gy *n.* (דאי-ע-פרעג-מעל'-דזשי) ז. *diaphragmalgia*.

diaphragmat'ic *a.* (דאי-ע-פרעג-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א שיידוואנד אדער צו דער צווערכפעל. ז. *diaphragm*.

diaphragmati'tis *n.* (דאי-ע-פרעג-מע-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון צווערכ-פעל [די דיקע הויט וואס טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmodyn'ia *n.* (דאי-ע-פרעג-מא-דינ'-אי-א) ז. *diaphragmalgia*.

diapno'ic *n. and a.* (דאי-עפ-נאו'-איק) וואס רופט ארויס א לייכטען שווייס; א מעדיצין, וואס רופט ארויס א לייכטען שווייס.

diapnot'ic *a.* (דאי-עפ-נאט'-איק) וואס רופט ארויס א לייכטען שווייס [ווענען א מעדיצין].

diapore'sis *n.* (דאי-ע-פא-רי'-סיס) א פארמע אין רעדען, ווען דער רעדנער שטעלט פאר ווי ער וואלט זיין אין צוויי-פעל, וואס פאר א בעהויפטונג ער זאל מאכען, צ. ב.: זאל איך עס רופען א נא-רישקייט אדער א פערברעכען? איז דאס אונוויסענהייט אדער דעמאגאגיע? א. ד. ג.

di'archy *n.* (דאי'-אר-קי) א רעגירונג פון צוויי הערשער.

dia'rial *a.* (דאי-איי'-רי-על) ז. *diarian*.

dia'rian *a.* (דאי-איי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א טאגעבוך.

di'arist *n.* (דאי'-ע-ריסט) א טאגעבוך-שרייבער.

di'arize *v.* (דאי'-ע-ראיז) פערשרייבען אין א טאגעבוך; פיהרען א טאגעבוך.

diarrhe'a *n.* (דאי-ע-רי'-א) דורכפאל [א לויזער מאגען], רוהר, שלשול.

diarrhe'al *a.* (דאי-ע-רי'-על) וואס איז שייך צו רוהר [שלשול] אדער צו א לוי-זען מאגען.

diarrhe'ic *a.* (דאי-ע-רי'-איק) ז. *diarrheal*.

diarrhet'ic *a.* (דאי-ע-רעט'-איק) ז. *diarrheal*.

diarrhœ'a *n.* (דאי-ע-רי'-א) ז. *diarrhea*.

diarrhœ'al *a.* (דאי-ע-רי'-על) ז. *diarrheal*.

diarrhœt'ic *a.* (דאי-ע-רעט'-איק) ז. *diarrheal*.

diarthro'sis *n.* (דאי-אר-טהראו'-סיס) א געלענק.

di'ary *n.* (דאי'-ע-רי) א טאגעבוך.

diascor'dium *n.* (דאי-ע-סקאהר'-די-אם) אזא סירופ, וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל צו מאגען-קראנקהיי-טען.

dias'pora *n.* (דאי-עס'-פא-רא) דער אידישער גלות, די צושפרייטונג פון דעם אידישען פאלק צווישען די איבריגע פעל-קער.

di'astase *n.* (דאי'-ע-סטייס) א שטאף, וואס בילדעט זיך אין ווייץ, האבער און קארטאפעל בעת זיי לאזען וואָרצלען און וואס פערוואנדעלט קראכמאל אין צוקער.

dias'tasis *n.* (דאי-עס'-טע-סיס) דאס פאנאנדערגייען צווישען צוויי ביינער-גלידער ניט צוזאמענגעוואקסען; דאס אויסלינקען.

di'astem *n.* (דאי'-ע-סטעם) דער אינ-טערוואל [דער צייט-איבערגאנג] אין מו-זיק.

diaste'ma *n.* (דאי-ע-סטי'-מא) דער צווישענרוים צווישען צוויי צייהנער [אי-בערהויפט צווישען צוויי צייהנער פון פער-שיעדענע מינים]; דער אינטערוואל [צייט-איבערגאנג] אין מוזיק.

dias'tole *n.* (דאי-עס'-טא-לי) די פא-נאנדערציהונג פון דעם הארצען אדער פון די פולס-אדערען; די צווישענצייט צווישען דער פאנאנדערציהונג און דער צוזאמענצי-הונג פון דעם הארצען אדער פון די פולס-אדערען.

di'astyle *a.* (דאי'-ע-סטאיל) אין דער בוי-קונסט — וואס איז שייך צו דער קלא-סישער אויסשטעלונג פון זיילען אזוי, אז דער שטח צווישען איין זייל און צווייטען איז גלייך צום דרייפאכען דיאמעטער [גרעב] פון א זייל.

di'asyrm *n.* (דאי'-ע-סוירם) א רעדע-פארם, וואס דריקט אויס שפאט.

diather'mal *a.* (דאי-ע-טהויר'-מעל) וואס לאזט דורך זיך דורך היץ-שטראהלען.

diather'mance *n.* (דאי-ע-טהויר'-מענס) די פעהיגקייט דורכצולאזען דורך זיך היץ-שטראהלען.

diather'mancy *n.* (דאי-ע-טהויר'-מען-סי) ז. *diathermance*.

diathermane'ity *n.* (דאי-ע-טהויר-מע-ני'-אי-טי) ז. *diathermance*.

diather'manous *a.* (דאי-ע-טהויר'-מע-נאס) ז. *diathermal*.

diathermom'eter *n.* (דאי-ע-טהויר-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פעהיגקייט פון א שטאף דורכצולאזען דורך זיך היץ-שטראהלען.

diather'mous *a.* (דאי-ע-טהויר'-מאס) ז. *diathermal*.

diath'esis *n.* (דאי-עטה'-ע-סיס) אן אנלאגע; אן אנלאגע צו א קראנקהייט; דאס זיין עלול צו ווערען קראנק; דער צושטאנד פון קערפער.

diathet'ic *a.* (דאי-ע-טהעט'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון אן אנלאגע אדער צושטאנד פון קערפער [ווענען קראנקהייטען]; וואס העננט אב פון דעם צושטאנד פון קערפער.

diathet'ically *adv.* (דאי-ע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אופן וואס איז אבהענגיג פון דעם צושטאנד פון קערפער אדער פון זיין אנלאגע [צו קראנקהייטען].

di'atom *n.* (דאי'-ע-טאם) א דיאטאמעע [אזא איין-צעליגע מיקראסקאפישע וואסער-פלאנצע]. ז. *Diatomaceæ*.

Diat'oma *n.* (דאי-עט'-א-מא) א מין דיאטאמעען [איין-צעליגע מיקראסקאפישע וואסער-פלאנצען], וואס זיינען פערבונדען אזוי, אז זיי בילדען זיגזאגען. ז. *Diatomaceæ*.

Diatoma'ceæ *n.* (דאי-ע-טא-מיי'-סי-אי) א מין איין-צעליגע מיקראסקאפישע וואסער-פלאנצען [זיי געפינען זיך אין אלע וועלט-טיילען אויף'ן גרונד פון די ימים און טייכען. זיי בינדען זיך צוזאמען אין שנירלעך, וועלכע בילדען פערשיעדענע פאנטאסטישע פיגורען].

diatom'ic *a.* (דאי-ע-טאמ'-איק) אין כעמיע — וואס בעשטעהט פון צוויי אטאמען.

diaton'ic *a.* (דאי-ע-טאנ'-איק) דיאטאניש, האלטענדיג זיך אן דעם געוועהנליכען טאנלייטער, בענוצענדיג בלויז גאנצע טענער [אין מוזיק].

diaton'ically *adv.* (דאי-ע-טאנ'-אי-קעל-אי) דורך דעם געברויך פון גאנצע טענער [פון דעם געוועהנליכען טאנלייטער].

diaton'ic mel'ody (דאי-ע-טאנ'-איק מעל'-א-די) א מאטיוו, וואס בעשטעהט פון די טענער פון דעם געוועהנליכען טאנלייטער, אין וועלכען עס קומען נים אריין קיין האלבע טענער.

diaton'ic scale (דאי-ע-טאנ'-איק סקייל) א געוועהנליכער טאנלייטער [פון גאנצע טענער].

diat'onous *a.* (דאי-עט'-א-נאס) וואס ציהט זיך פון פארענט נאך הינטען; וואס זעהט זיך ארויס פון ביידע זייטען.

di'atribe *n.* (דאי'-ע-טראיב) אן אויספיהרליכע אבהאנדלונג; א ביטערע קריטיק; שימפפעריי.

di'atribist *n.* (דאי'-ע-טראי-ביסט) איינער וואס שרייבט אויספיהרליכע אבהאנדלונגען; איינער וואס פאלט אן, קריטיקירט בייז אדער שימפפט.

dib *v. and n.* (דיב) לייכט ארייגלאזען א וועדקע אין וואסער; אן אויסהוילונג, א פערטיעפונג אין דער ערד; דאס ארייגלאזען לייכט די וועדקע אין וואסער.

dib'ber *n.* (דיב'-ער) א פלאנץ-שטאק [אזא געצייג וואס ווערט געברויכט צו מאכען לעכער אין דער ערד, וואו מען פערזייהט אדער פערפלאנצט עפעס]; א געצייג וואס ווערט געברויכט אין די שאכטען צו מאכען לעכער.

dib'ble *n. and v.* (דיבל) א פלאנץ-שטאק [א געצייג וואס ווערט געברויכט צו מאכען לעכער אין דער ערד, וואו מען פערזייהט אדער מען פערפלאנצט עפעס]; פערפלאנצען אדער פערזייהען מיט דער הילף פון א פלאנץ-שטאק; לייכט ארייגלאזען די וועדקע אין וואסער [ביי פישפאנג].

dib'bler *n.* (דיב'-לער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט אין דער ערד לעכער צו פערזייהען אדער פערפלאנצען עפעס.

dibs *n.* (דיבז) א שפיעל אין ציינענס, א קינדער-שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען ווארפט קליינעביינדלעך פון שעפסענע פיסלעך אדער שטיינדלעך און מען כאפט זיי אויף פריהער אויף איין זייט פון דער האנד [אויף דער דלאניע] און נאכדעם אויף דער צווייטער; א סירופ פון ווייטרויבען-זאפט אדער פון טייטלען-זאפט.

dib'stone *n.* (דיב'-סטאון) א ביינדעל אדער שטיינדעל אין דעם קינדערשען ציינענען-שפיעל; דער ציינען-שפיעל. ז. *dibs*.

dica'cious *a.* (די-קיי'-שאס) סאטיריש, בייסענד, פעפערדיג.

di'cast *n.* (דאי'-קעסט) אין אלט-גריכענלאנד — איינער פון די 6000 בירגער, וועלכע מען פלעגט לויט'ן גורל אויסקלייבען יעדען יאהר אלס פאלקס-ריכטער [אין דער שטאדט אטהען].

dice *n. and v.* (דאיס) ווירפלעך אדער די ביינדלעך פון ווירפעל-שפיעל; דאס ווירפעל-שפיעל; שפיעלען אין ווירפלעך; פאנאנדערשניידען אין קוביקעס אדער קוואדראטען; צונעהען געשטריקטע אדער אויסגענעהטע צייג צו די פאלעס פון א קלייד אדער מאנטעל; בעציערען מיט געשטריקטע אדער אויסגענעהטע צייג.

dice'-box *n.* (דאיס-באקס) דער ווירפעל-בעכער [אזא צילינדרישע קעסטעלע, פון וועלכען מען ווארפט ארויס די שפיעלווירפעל ביים שפיעלען]; דער איזאלאטאר [איינע פון די גלעזערנע אדער פארצעלייענע קעפעלעך, צו וועלכע מען פעסטיגט צו די טעלעגראפען-דראטען, וואס ציהען זיך איבער די סלופעס].

Dicen'tra *n.* (דאי-סענ'-טרא) א מין ניד-ריגע צארטע און לאנג-לעבענדע גראזען, ביי וועלכע די בליהונג העננט אראב אין דער פארם פון רויטליכע אדער געלבע הערצלעך.

Dicentra

diceph'alous *a.* (דאי-סעפ'-ע-לאס) צווי-קעפיג, וואס האט צוויי קעפ אויף איין קערפער.

dice'-play'er *n.* (דאיס-פליי'-ער) איינער וואס שפיעלט אין ווירפלעך אדער ביינדלעך.

dichlamyd'eous *a.* (דאי-קלע-מיד'-אי-אס) אין באטאניק—וואס האט א צווייענדיג בלומען-שיידעל [א פלאנצע, ביי וועלכער דער געשלעכטס-ארגאן בעשטעהט פון א בלומען-שיידעל, וואס ענטהאלט אין זיך אי דאס גרינע בעכערעל אי דאס רויטע קריינדעל פון דער בלום].

dichlo'rid *n.* (דאי-קלאו'-ריד) דאפעל-כלאר-זאלץ.

dichot'omize *v.* (דאי-קאט'-א-מאיז) צושניידען אדער פאנאנדערטיילען אין צווייען; צוטיילען פארוויז; איינגעטיילט ווערען פארוויז.

dichot'omous *a.* (דאי-קאט'-א-מאס) וואס איז שייך צו א פאר, וואס בעשטעהט פון א פאר; צוטיילט אין צווייען.

dichot'omously *adv.* (דאי-קאט'-א-מאס-לי) דורך צוטיילען פארוויז.

dichot'omy *n.* (דאי-קאט'-א-מי) דאס צושניידען אין צווייי; דאס פאנאנדערטיילען פארוויז; אין לאגיק — די צוטיילונג פון א קלאס אין צוויי אונטער-קלאסען, וואס איינער איז דער היפוך פון צווייטען [ווי למשל, אלע מענשען קענען ווערען צוטיילט אויף צוויי טיילען: שעהנע און נים שעהנע]; דער צושטאנד פון דער לבנה ווען זי ווייזט זיך ארוים נור א האלבע; די צווייגונג פון פלאנצען, וועלכע בילדען זיך אוים אין דער פארם פון גאפלען [ז. איל.].

Dichotomy

di'chroism *n.* (דאי'-קרא-איזם) דיכראיזם [די אייגענשאפט פון געוויסע מינעראלען ארויסצואווייזען פערשיעדענע קאלירען, ווען מען האלט זיי פאר'ן אויג אין פערשיעדענע ריכטונגען].

dichromat'ic *a.* (דאי-קרא-מעט'-איק) וואס האט צוויי קאלירען.

dichro'matism *n.* (דאי-קראו'-מע-טיזם) דאס האבען אדער ארויסווייזען זיך אין צוויי בעזונדערע קאלירען.

dichro'mic *a.* (דאי-קראו'-מיק) וואס זעהט נור צוויי קאלירען; וואס איז שייך צו צוויי קאלירען.

di'chroscope *n.* (דאי'-קרא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו מעסטען אדער פרובירען דאס דיכראאיזם פון קריסטאלען. ז. *dichroism*.

di'cing *n.* (דאי'-סינג) דאס שפיעלען אין ביינדלעך.

di'cing-house *n.* (דאי'-סינג-האוס) דאס שפיעל-הויז [א פלאץ וואו מען שפיעלט אויף געלד אין קארטען, אין ביינדלעך א. ד. ג.].

dick'ens *n.* (דיק'-ענס) טייוועל!

dick'er *n.* (דיק'-ער) קליין-האנדעל דורך אויפקויפען מציאות און בייטען סחורות אויף סחורות.

dick'ey *n.* (דיק'-אי) א לעדערנער פארטוך; א קינדערש גאוווער-פארטוכעל; א מאנישקע; דער פלאץ אין א קארעטע, וואו עס זיצט דער לאקיי אדער אן אנדער דיענער.

dick'y *n.* (דיק'-אי) א לעדער־ אַן עזעל; א נער פארטוך; קינדעריש נאַווער־פּארטוכעל; א מאַנישקע; דער פּלאַץ אין א קארעטע, וואו עס זיצט דער לאַקיי אדער אַן אנדער דינער.

dick'y-bird *n.* (דיק'-אי-בוירד) א קליין פויגעלע.

di'clinate *a.* (דאי'-קלי-נייט) ז. *diclinic*.

diclin'ic *a.* (דאי-קלינ'-איק) וואס צוויי פון די זיך שניידענדע אקסען זיינען שרעג [ווענען געוויסע קריסטאלען].

di'clinous *a.* (דאי'-קלי-נאס) מיט אב־ געטיילטע געשלעכטס־ארגאנען [ווענען פלאנצען וואס דער מענליכער ארגאן און דער ווייבליכער געפינען זיך ניט אין איין בלום]; וואס צוויי פון די זיך שניידענדע אקסען זיינען שרעג [ווענען געוויסע קריס־ טאלען].

dicoc'cous *a.* (דאי-קאק'-אס) צוויי־קער־ ניג [ווענען פרוכט וואס האבען דאפּעלטע זאמען־קערענדלעך].

dicotyle'don *n.* (דאי-קאט-אי-לי'-דאן) א פלאנצע וואס האט צוויי זאמען־הילזען.

dicotyle'donous *a.* (דאי-קאט-אי-לי'- דאנ-אס) וואס האט צוויי זאמען־הילזען [ווענען גע־ וויסע פלאנצען].

Dicotyledo-nous Plant

dicrot'ic *a.* (דאי-קראט'- איק) וואס שלאגט דאפּעלט [ווענען דעם פּולס, ווען ער שלאגט צוויי מאל אין דער צייט ווען דאס הארץ שלאגט איין מאל].

dic'rotism *n.* (דיק'-רא- טיזם) דאס שלאגען דאַ־ פּעלט [ווענען פּולס]. ז. *dicrotic*

dic'rotous *a.* (דיק'-רא-טאס) ז. *dicrotic*.

dic'tate *n. and v.* (דיק'-טייט) 1. דיקטי־ רען, זאגען וואס צו שרייבען; זאגען וואס צו טהאן; 2. בעפעהלען; פארשלאגען; א פארשלאג; א בעפעהל.
1. He dictated a letter. 2. Don't dictate to me how to do it.

dicta'tion *n.* (דיק-טיי'-שאן) דאס דיקטי־ רען. ז. *dictate*.

dicta'tor *n.* (דיק-טיי'-טאר) א דיקטא־ טאר, אן אונבעשרענקטער הערשער אדער בעפעהל־האבער.

dictato'rial *a.* (דיק-טיי-טאו'-רי-על) דיקטאטאריש, אונבעשרענקט אין מאכט, בעפעהלעריש; וואס איז שייך צו א דיק־ טאטאר; דאגמאטיש, ווי פארגעשריבענ, ווי געהייסען.

dictato'rially *adv.* (דיק-טיי-טאו'-רי- על-אי) אויף דעם אופן פון א דיקטאטאר; לויט דער דאגמא, לויט ווי פארגעשריבען, לויט בעפעהל.

dictato'rialness *n.* (דיק-טיי-טאו'-רי- על-נעס) דאס זיין דיקטאטאריש.

dicta'torship *n.* (דיק-טיי'-טאר-שיפּ) דער אמט פון א דיקטאטאר אדער אונבע־ שרענקטען בעפעהלס־האבער.

dicta'tress *n.* (דיק-טיי'-טרעס) א דיק־ טאטארין, אן אונבעשרענקטע בעפעהלס־ האבערין.

dicta'trix *n.* (דיק-טיי'-טריקס) ז. *dictatress*.

dic'tion *n.* (דיק'-שאן) די דיקציע, דער אויסדרוק, דער סטיל פון ריידען.

dictiona'rian *n.* (דיק-שא-ניי'-רי-ען) א פערפאסער פון א ווערטערבוך.

dic'tionary *n. and a.* (דיק'-שאנ-איי־ רי) א ווערטערבוך; וואס איז שייך צו א ווערטערבוך.

dic'tum *n.* (דיק'-טאם) אן אויסשפרוך, א מיינונג, א בעהויפּטונג; א שפּריכווארט; א מיינונג פון א ריכטער וועגען א פּונקט וועלכער איז ניט דער עיקר פון דער פּרא־ גע וואס ווערט פערהאנדעלט און האט ניט צו טהאן מיט דער ענדגילטיגער ענטשיי־ דונג; א מיינונג פון א ריכטער, וואס איז אבער דאך ניט קיין אורטייל.

did (דיד) ז. *do* געטהאן.

didac'tic *n. and a.* (די-דעק'-טיק) בע־ לעהרענד; אן אבהאנדלונג וועגען בילדונג אדער ערציהונג.

didac'tical *a.* (די-דעק'-טי-קעל) בע־ לעהרענד.

didac'tically *adv.* (די-דעק'-טי-קעל- אי) אויף א בעלעהרענדען אופן.

didacti'cian *n.* (דיד-עק-טיש'-ען) איי־ נער וואס אונטערריכטעט, איינער וואס בע־ לעהרט; איינער וועלכער שרייבט בעלעה־ רענד.

didac'ticism *n.* (די-דעק'-טי-סיזם) דאס זיין בעלעהרענד; דאס בעלעהרען.

didac'tics *n.* (די-דעק'-טיקס) די קונסט פון אונטערריכט און ערציהונג.

didac'tyl *n. and a.* (דאי-דעק'-טיל) וואס האט צוויי פינגער; א חיה וועלכע האט נור צוויי פוס־פינגער אין א פוס.

didac'tyle *n. and a.* (דאי-דעק'-טיל) ז. *didactyl*

didac'tylous *a.* (דאי-דעק'-טי-לאס) וואס האט צוויי פינגער; וואס האט צוויי פוס־ פינגער.

did'apper *n.* (דיד'-עפּ-ער) דער טויכער [אזא פויגעל וואס האט די געוואוהנהייט זיך צו טוקען אין וואסער].

didas'calar *a.* (די-דעס'-קע-לאר) בע־ לעהרענד.

didascal'ic *a.* (די-דעס-קעל'-איק) ז. *didascalar*

did'der *v.* (דיד'-ער) שוידערען, ציטערען [פון קעלט].

did'dle *v.* (דידל) [ווי א קינד געהט]; זיך וואקלען אבנארען, בעשווינדלען.

did'dler *n.* (דיד'-לער) א שווינדלער.

Didel'phia *n.* (דאי-דעל'-פי-א) א מין קליינע חיות וואס די נקבות פון זיי האבען צוויי מוטער־לייבער.

didel'phian *a.* (דאי-דעל'-פי-ען) וואס איז שייך צו די חיות וואס די נקבות פון זיי האבען צוויי מוטער־לייבער.

didel'phic *a.* (דאי-דעל'-פיק) ז. *didelphian*

didel'phoid *a.* (דאי-דעל'-פאיד) דאַ־ פּעלט [ווענען די מוטער־לייבער פון געוויסע חיות]. ז. *Didelphia*

didel'phys *n.* (דאי-דעל'-פיס) א ראַץ מיט צוויי מוטער־לייבער.

didn't (דידנט) אן אבקירצונג פון *did not* [ניט געטהאן].

di'do *n.* (דאי'-דאו) א שטוקע, א שפּיצעל.

didst (דידסט) ז. *do* דו האסט געטהאן.

did'ymous *a.* (דיד'-אי-מאס) וואס וואקסט פארוויז אדער אין צווילינגס.

Didyna'mia *n.* (דיד-אי-ניי'-מי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צוויי לענגערע און צוויי קירצערע שטויב־פעדעם.

didyna'mian *a.* (דיד-אי-ניי'-מי-ען) ז. *didynamous*

didynam'ic *a.* (דיד-אי-נעמ'-איק) ז. *didynamous*

didyn'amous *a.* (דאי-דינ'-ע-מאס) אין צוויי אונגלייכע פּארען [ווענען פלאנצען וועלכע האבען צוויי אונגלייכע פּאר שטויב־ פעדעם].

die *n. and v.* (דאי) שטארבען; פער־ דארען; פערוועלקען; אומקומען; אויס־ געהן; א ווערפעל [צום שפּיעלען]; דאס גליק, דער מזל; א מינץ־שטעמפּעל; א שטעמפּעל צום אויסדריקען געגענשטענדע, מאשינען־טיילען, געצייג א. ד. ג. פון מע־ טאל; א געצייג צום שניידען גווינטען פאר א שרויב; שטעמפּלען, אויסדריקען מיט א שטעמפּעל.

die away' (דאי ע-הוויי') אבשטארבען; אויסגעהן; זיך שמעלצען פון נחת.

die'-away' *a.* (דאי'-ע-הוויי') אויסגע־ הענדיג; זיך שמעלצענדיג [פאר נחת].

dieb *n.* (דיעב) [נע־ אזא ווילדער הונד פינט זיך אין נארד אפריקא].

die'-back *n.* (דאי'-בעק) אזא קראנק־ הייט פון בוימער, פון וועלכער זייערע שפּי־ צען דארען אב.

die by the sword (דאי באי טהי סאורד) פאלען אין מלחמה.

die'dral *a.* (דאי'-אי-דרעל) ז. *dihedral*

die game (דאי גיים) שטארבען ווי א העלד; זיך ניט אונטערגעבען ביז צו לעצט.

diege'sis *n.* (דאי-אי-דזשיע'-סיס) דער טייל פון א רעדע, וואו עס ווערען איבער־ געגעבען די פאקטען.

die hard (דאי הארד) שטארבען ווי א העלד; זיך ניט אונטערגעבען ביז צו לעצט; זיך לאנג מאטערען מיט'ן טויט, האבען א לאנגע גסיסה, האבען א שווערען טויט.

die in har'ness (דאי אין האר'-נעס) פאלען אין די האלאבלעס [שטארבען ביי דער ארבייט].

die in one's shoes (דאי אין הוואנז שוהז) שטארבען אויף דער תליה.

die in the last ditch (דאי אין טהי לעסט דיטש) קעמפּפען ביז צום לעצטען אטהעם־צוג.

die is cast (דאי איז קעסט) דער גורל איז געווארפען, דער שיקזאל איז בעשלא־ סען.

dielec'tric *n. and a.* (דאי-אי-לעק'- טריק) דיעלעקטריש, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט [ווענען שטאפען וואס לאזען ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אוי־ סער דורך אינדוקציאן]; א שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אוי־ סער דורך אינדוקציאן [ווי גלאז, טרוקענע ריינע לופט א. ד. ג.].

Di'el's but'ter pear (דאי'-עלז באט'- ער פעהר) אזא מין ווייכע בארנע וועלכע ווערט קולטיווירט אין אמעריקא. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

Dieme'nia *n.* (די-מי'-ני-א) א מין גיפ־ טיגע שלאנגען.

die off (דאי אף) גיך אויסשטארבען.

die out (דאי אוט) [פון די אויסגעהן כוחות]; אבשטארבען.

di'er *n.* (דאי'-ער) איינער וואס האלט ביים שטארבען.

dier'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) ז. *diæresis*

die'-sink'er *n.* (דאי'-סינק'-ער) איינער וואס גראווירט מעטאלענע שטעמפּלען.

di'esis *n.* (דאי'-ע-סיס) א צייכען אין מוזיק, וואס ווייזט, אז א טאן דארף גע־ העכערט ווערען אויף א דריטעל אדער א פיערטעל טאן; אין דרוקעריי דער צייכען ‡.

die'-stock *n.* (דאי'-סטאק) א גווינט־

שניידער, א שניידעזן [א אינסטרומענט צו מאכען שרויבען (גווינטען)].

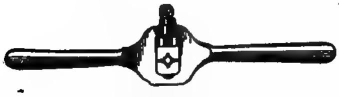

Die-stock

di'et *n. and v.* (דאי'-עט) נאהרונג; קעסט; דיעטע [בעשטימטע נאהרונג, א בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם]; א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט; בעשטימען א נאהרונגס־סיסטעם; זיך שפייזען לויט א בעשטימטער דיעטע; עסען; זיך שפייזען.

dieta'rian *n. and a.* (דאי-אי-טעי'-רי-ען) איינער וואס האלט זיך אן א געוויסער דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם]; דער דיעטעטיקער [איינער וואס דענקט, אז דאס רעגולירען פון דער נאהרונג איז זעהר וויכטיג פאר'ן געזונד]; וואס איז שייך צו א דיעטע; וואס איז שייך צו א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

di'etaries *n.* (דאי'-ע-טע-ריז) כללים פון א דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם]; א נאהרונגס־סיסטעם.

di'etary *a.* (דאי'-ע-טע-רי) 1. וואס איז שייך צו א דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם]; 2. וואס איז שייך צו א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

1. The doctor gave detailed **dietary** directions for the patients.

Di'etary Laws (דאי'-ע-טע-רי לאָהז) דינים וועגען כשרות.

In our house the **Dietary Laws** are observed strictly.

di'et-bread *n.* (דאי'-עט-ברעד) פיין ברויט וואס מען געברויכט געוועהנליך פאר קראנקע.

di'et-drink *n.* (דאי'-עט-דרינק) געטרענקע, וועלכע ענטהאלטען מעדיצינען.

di'eter *n.* (דאי'-ע-טער) איינער, וואס שפייזט זיך נאך א בעשטימטער דיעטע [נאהרונגס־סיסטעם]; איינער, וואס בעשטימט א דיעטע אדער גרייט צו שפייז לויט א בעשטימטער דיעטע.

dietet'ic *a.* (דאי-אי-טעט'-איק) וואס איז שייך צו א דיעטע [נאהרונגס־סיסטעם], הויפטזעכליך צו א דיעטע בעשטימט פון א דאקטאר.

dietet'ical *a.* (דאי-אי-טעט'-אי-קעל) ז. *dietetic*.

dietet'ically *adv.* (דאי-אי-טעט'-אי-קעל-אי) דורך א דיעטע [א בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם].

dietet'ics *n.* (דאי-אי-טעט'-איקס) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעגולירונג פון נאהרונג.

dietet'ist *n.* (דאי-אי-טעט'-איסט) איינער וואס לעגט פיעל געוויכט אויף דער נאהרונגס־סיסטעם [הויפטזעכליך וועגען א מעדיצינער].

die the death (דאי טהי דעטה) שטארבען אויף זיכער.

diet'ic *a.* (דאי-עט'-איק) וואס האט א שייכות מיט דער נאהרונגס־סיסטעם [וועגען קראנקהייטען].

diet'ical *a.* (דאי-עט'-אי-קעל) ז. *dietic*

di'etine *n.* (דאי'-ע-טין) א ראיאן־צוזאמענפאהר. ז. *diet*

di'eting *n.* (דאי'-ע-טינג) דאס שפייזען, דאס נאהרען זיך; דאס שפייזען אדער נאהרען לויט א בעשטימטער דיעטע [נאהרונגס־סיסטעם].

di'etist *n.* (דאי'-ע-טיסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט'ן שטודיום וועגען דער ווירקונג פון נאהרונג.

di'et-kitch'en *n.* (דאי'-עט-קיטש'-ען) אן אנשטאלט [געוועהנליך אונטער דער אויפזיכט פון א האספיטאל] פאר צוגרייטען און פאנאנדערטיילען פאסינגע שפייזען פאר ארימע קראנקע.

die with shame (דאי וויטה שיים) אויסגעהן פון בושה, שטארבען פאר שאנדע.

dif'fer *v.* (דיפ'-ער) זיך אונטערשיידען; זיין פערשיעדען; ניט איבעראיינשטימען; בעשטרייטען, קומען אין צוזאמענשטויס.

dif'ference *n. and v.* (דיפ'-ע-רענס) פערשיעדענהייט; אונטערשיעד; דאס זיין ניט איבעראיינשטימיג; שטרייט, שטרייטיגקייט, מחלוקה; דער שטרייט־פונקט; די שטרייט־אורזאכע; די צאהל, וואס מען קריעגט, ווען מען נעהמט אראב איין צאהל פון א צווייטער [ביי חסור]; דיפערענץ [אין דיפערענציאל־רעכנונג — דער צואוואוקס פון א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער, פערענדערליכער גרעסע, ווען דיעזע צווייטע ווערט פערגרעסערט מיט אן איינהייט. ז. *differential*]; אין לאגיק — דאס כאראקטעריסטישע, דאס אייגענטימליכע, וואס אונטערשיידעט די גאטונג פון דעם מין [ז. *differentia*]; אויף דער בערזע — דער אונטערשיעד צווישען דעם פרייז פון ווערטה־פאפיערען, ווען זיי ווערען פערקויפט, און זייער פרייז, ווען זיי ווערען אבגעליפערט; מאכען פערשיעדען; אונטערשיידען.

dif'ferent *a.* (דיפ'-ע-רענט) פערשיעדען, בעזונדער, אנדערש; איינציג, פיעלע.

differen'tia *n.* (דיפ-ע-רענ'-שי-א) אין לאגיק — דאס כאראקטעריסטישע אדער דאס אייגענטימליכע וואס אונטערשיידעט די גאטונג פון דעם מין [ווי למשל, די שווארצע הויט וואס אונטערשיידעט די גאטונג "נעגערס" פון דעם מין "מענשען"].

differen'tiable *a.* (דיפ-ע-רענ'-שי-עבל) וואס קען אונטערשיידעט ווערען.

differen'tial *n. and a.* (דיפ-ע-רענ'-שעל) וואס ציינט אדער מאכט אן אונטערשיעד; וואס צייכענט אויס; בעזונדער, ספעציעל; וואס איז שייך צו דעם אונטערשיעד פון צוויי צאהלען, ווען איינע ווערט ארונטערגענומען פון דער צווייטער [אין חסור]; אין דיפערענציאל־רעכנונג — וואס איז שייך צו א דיפערענציאל; א דיפערענציאל, אן אונענדליך קליינער אונטערשיעד צווישען צוויי ווערטהען פון א פערענדערליכער [וואריאבלער] גרעסע אדער קוואנטיטעט [ווען צוויי אדער מעהרערע קוואנטיטעטען אדער גרעסען זיינען אבהענגיג איינע פון דער אנדערער און שטעהען אין אזא שייכות, אז ווען עס ענדערט זיך דער ווערטה פון איינער, ענדערט זיך אין א געוויסער פראפארציע אויך דער ווערטה פון דער צווייטער אויף אזא אופן, אז דער אונטערשיעד צווישען זיי ווערט אלץ קלענער און קלענער און דערנעהנטערט זיך צו נול — דאן איז דיעזער אונענדליך קליינער אונטערשיעד, וואס איז נאהנט צו נול אבער דאך ניט גלייך נול, א דיפערענציאל].

differen'tial cal'culus (דיפ-ע-רענ'-שעל קעל'-קיו-לאס) דיפערענציאל־רעכנונג [דער טייל אין מאטעמאטיק, וואס פערנעהמט זיך מיט דיפערענציאל־פונקציעס, ד. ה. מיט די בעציהונגען פון פערענדערליכע גרעסען אדער קוואנטיטעטען איינע צו דער אנדערער און זייער אבהענגיגקייט איינע פון דער אנדערער].

differen'tial coeffi'cient (דיפ-ע-רענ'-שעל קאו-ע-פיש'-ענט) דער דיפערענציאל קאעפיציענט [אין דיפערענציאל־רעכנונג — דאס פערהעלטניס פון דעם צואוואוקס פון א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער פערענדערליכער גרעסע, ווען דיעזע צווייטע ענדערט זיך אום עפעס].

differen'tial du'ty (דיפ-ע-רענ'-שעל דיו'-טי) ז. *discriminating duty*

differen'tial equa'tion (דיפ-ע-רענ'-שעל אי-קוויי'-שאן) א דיפערענציאל־גלייכונג [א מאטעמאטישע גלייכונג, וועלכע דריקט אויס א בעציהונג צווישען די אונענדליך קליינע דיפערענצען פון פערענדערליכע גרעסען אדער קוואנטיטעטען, וועלכע זיינען אבהענגיג איינע פון דער אנדערער].

differen'tial gear (דיפ-ע-רענ'-שעל גיער) א קאמבינאציאן פון צאהן־רעדער פון פערשיעדענער גרויס אדער פון פערשיעדענע צאהל צייהנער, דורך וועלכע עס ווערען ערהאלטען בעוועגונגען פון פערשיעדענע געשווינדיגקייטען.

differen'tially *adv.* (דיפ-ע-רענ'-שעל-אי) דורך אונטערשיידונגען; אבטיילענדיג בעזונדער; דורך דיפערענציאציע, דורך דיפערענציאל־רעכנונג. ז. *differentiation*

differen'tial mo'tion (דיפ-ע-רענ'-שעל מאו'-שאן) דיפערענציאלע בעוועגונג [א בעוועגונג, וואו איין טייל פון א מעכאניזם לויפט מיט א געשווינדיגקייט, וואס איז גלייך צו דער דיפערענץ צווישען די געשווינדיגקייטען פון אנדערע צוויי בעוועגליכע טיילען פון'ם מעכאניזם, מיט וועלכע ער (דער טייל) איז פערבונדען].

differen'tial pump (דיפ-ע-רענ'-שעל פאמפ) א דיפערענציאל פומפע [אזא דאמפף־פומפע וואס דער פערברויך פון דאמפף ווערט פון זיך קאנטראלירט לויט דער שווערקייט פון דער ארבייט וואס די פומפע דארף טהאן].

differen'tial quo'tient (דיפ-ע-רענ'-שעל קוואו'-שענט) ז. *differential coefficient*

differen'tial scale (דיפ-ע-רענ'-שעל סקייל) א דיפערענציאל וואג [אזא פינקטליכע וואג].

differen'tial thermom'eter (דיפ-ע-רענ'-שעל טהער-מאמ'-ע-טער) א דיפערענציאל טערמאמעטער [א זעהר פינקטליכער טערמאמעטער].

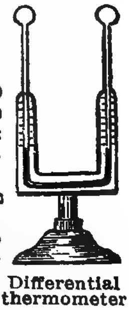

Differential thermometer

differen'tiate *n. and v.* (דיפ-ע-רענ'-שי-אייט) מאכען פערשיעדען; מאכען אן אונטערשיעד; ווערען פערשיעדען; געפינען דעם אונטערשיעד; אין ביאלאגיע — ענטוויקלען פערשיעדענהייטען אין געבוי פון קערפער; מאכען פערשיעדען דורך ענדערונגען; אין מאטהעמאטיק — געפינען דעם דיפערענציאל אדער דעם דיפערענציאל קאעפיציענט; א דיפערענציאל קאעפיציענט. ז. *differential coefficient*

differentia'tion *n.* (דיפ-ע-רענ-שי-איי'-שאן) דאס בילדען זיך פון אונטערשיידע אדער די אונטערשיידע גופא, וואס דיענען אלס גרונד פאר דער צוטיילונג אין גאטונגען; די איינטיילונג אין גאטונגען; אין ביאלאגיע — א שטופענווייזע ענדערונג אין דעם געבוי פון קערפער; אין לאגיק — דאס אונטערשיידען, דאס אבטיילען לויט כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען; אין דיפערענציאל-רעכנונג — דאס אויסגעפינען דאס פערהעלטניס, לויט וועלכען עס ענדערט זיך א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער פערענדערליכער גרעסע, ווען דיעזע צווייטע ענדערט זיך אום עפעס.

dif'ferently *adv.* (דיפ'-ע-רענט-לי) פערשיעדענארטיג; אויף א פערשיעדענעם אופן.

dif'ferentness *n.* (דיפ'-ע-רענט-נעס) דאס זיין פערשיעדען.

dif'fering *a.* (דיפ'-ע-רינג) ניט עהנליך, אנדערש, פערשיעדען; ניט איבעראיינשטימענד, שטרייטענד.

dif'feringly *adv.* (דיפ'-ע-רינג-לי) אויף א פערשיעדענעם אופן.

dif'ficult *a. and v.* (דיפ'-אי-קאלט) שווער [צו פערשטעהן, צו ערקלערען, צו טהאן, צו בעפרידיגען, צו איבערצייגען, איבערצורעדען א. ד. ג.]; פול מיט שוועריגקייטען; ברייננען אין פערלעגענהייט; מאכען שוועריגקייטען.

dif'ficultly *adv.* (דיפ'-אי-קאלט-לי) מיט שוועריגקייטען; שווערליך.

dif'ficulty *n.* (דיפ'-אי-קאל-טי) שוועריגקייט; פערלעגענהייט; שטערונג; ווידערשטאנד, צוזאמענשטויס.

dif'fidence *n.* (דיפ'-אי-דענס) דאס אונצוטרויען צו זיך, דאס ניט גלויבען אין זיך, די ניט זיכערהייט אין זיך; בעשיידענהייט, שעמעוודינקייט, צושראקענקייט, פערלארענקייט; דאס מיסטרויען.

dif'fident *a.* (דיפ'-אי-דענט) אונצוטרויליך צו זיך זעלבסט; ניט זיכער אין זיך; בעשיידען, שעמעוודיג, צושראקען, פערלארען [אין האלטונג]; מיסטרויאיש.

dif'fidently *adv.* (דיפ'-אי-דענט-לי) אויף א בעשיידענעם אדער צושראקענעם אופן; מיט ניט זיכערהייט אין זיך.

dif'fidentness *n.* (דיפ'-אי-דענט-נעס) אונצוטרויליכקייט; דאס פערהאלטען זיך מיט פערדאכט.

dif'fluence *n.* (דיפ'-לוה-ענס) פאנאנדערגיסונג [ווי פון א פליסיגקייט].

dif'fluent *a.* (דיפ'-לוה-ענט) וואס גיסט זיך פאנאנדער [ווי א פליסיגקייט].

dif'form *a.* (דיפ'-ארם) אונרעגעלמעסיג, ניט איינהייטליך; אויסערארדענטליך, פערקריפעלט; ניט גלייך, ניט עהנליך, פערשיעדען.

difformed' *a.* (די-פארמד') ז. ***difform***.

diffor'mity *n.* (די-פאר'-מי-טי) פערשיעדענהייט אין פארם; דאס זיין ניט איינהייטליך.

diffract' *v.* (די-פרעקט') אבזונדערען אין טיילען; זיך ברעכען, זיך בויגען [ווי שטראהלען].

diffrac'ted *a.* (די-פרעק'-טעד) געבויגען אין ענטגעגענגעזעצטע ריכטונגען.

diffrac'tion *n.* (די-פרעק'-שאן) די אבלענקונג, די ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער פון קלאנגען.

diffrac'tive *a.* (די-פרעק'-טיוו) וואס איז שייך צו דער אבלענקונג אדער צו דער ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען; וואס פעראורזאכט די אבלענקונג אדער די ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען.

diffrac'tively *adv.* (די-פרעק'-טיוו-לי) דורך ברעכונג [ווענען ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען].

diffrangibil'ity *n.* (די-פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) דאס ברעכען זיך אדער דאס אבלענקען זיך פון שטראהלען אדער קלאנגען.

diffran'gible *a.* (די-פרענ'-דזשיבל) וואס קען זיך ברעכען אדער אבגעלענקט ווערען [ווי שטראהלען].

diffuse' *v.* (די-פיוז') פאנאדערגיסען, פאנאנדערשפרייטען, פערברייטען, פאנאנדערווארפען; זיך פאנאנדערגיסען, זיך פאנאנדערשפרייטען, זיך פערברייטען.

diffuse' *a.* (די-פיוס') זיך אויסברייטענד; פאנאנדערגעשפרייט; פאנאנדערגעווארפען; צערשטרייט; ווייטלויפיג.

diffused' *a.* (די-פיוזד') פאנאנדערגעשפרייט, פאנאנדערגעווארפען; פאנאנדערגעגאסען; ניט קלאר בעשטימט, אהן קלארע, בעשטימטע ברעגעס [ווענען פארבען-צייכענס ביי חיות, פויגעל און אינזעקטען].

diffu'sedly *adv.* (די-פיו'-זעד-לי) אויף א צושפרייטען שטייגער; ברייט פאנאנדערגעשפרייט; ווייט פערברייטעט; פאנאנדערגעגאסען; אויף א ניט קלארען שטייגער, מיט ניט קלאר בעשטימטע ברעגעס [ווענען פארבען-צייכענס ביי חיות, פויגעל און אינזעקטען].

diffu'sedness *n.* (די-פיו'-זעד-נעס) דאס זיין ווייט פאנאנדערגעשפרייט.

diffuse'ly *adv.* (די-פיוס'-לי) ווייטלויפיג, ברייט פאנאנדערגעשפרייט; אין פולען, גענוי, מיט איינצעלהייטען; אונרעגעלמעסיג און שיטער [ווענען פלעקען ביי אינזעקטען].

diffuse'ness *n.* (די-פיוס'-נעס) דאס זיין פאנאנדערגעשפרייט; דאס זיין פיעל אדער ווייטלויפיג; דאס אויסברייטען זיך אין רעדען אדער שרייבען.

diffu'ser *n.* (די-פיו'-זער) איינער אדער עטוואס וואס פערברייטעט אדער שפרייט פאנאנדער; אין פיזיק — אן אפאראט, וועלכער בעשטעהט פון א רייה דינע מעטאל-פלאטען אבצוציהען די היץ פון א טערמא-עלעקטרישער באטאריי.

diffusibil'ity *n.* (די-פיו-זי-ביל'-אי-טי) די נייגונג פון א גאז אדער פליסיגקייט אריינצודרינגען אין אן אנדער גאז אדער פליסיגקייט, די נייגונג זיך אויסצומישען.

diffu'sible *a.* (די-פיו'-זיבל) וואס קען זיך פאנאנדערשפרייטען אדער אויסברייטען; ווענען פליסיגקייטען און גאזען — וואס קען אריינדרינגען אין אנדערע גאזען אדער פליסיגקייטען, אדער זיך אויסמישען.

diffu'sibleness *n.* (די-פיו'-זיבל-נעס) ז. ***diffusibility***.

diffusim'eter *n.* (דיפ-יו-סימ'-ע-טער) ז. ***diffusiometer***.

diffusiom'eter *n.* (די-פיו-סי-אמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די פעהיגקייט פון פערשיעדענע גאזען אריינצודרינגען איינער אין דעם אנדערען אדער זיך צונויפצומישען.

diffu'sion *n.* (די-פיו'-זשאן) דאס פאנאנדערשפרייטען; דאס פאנאנדערשפרייטען זיך; דאס אויסברייטען; דאס אויסברייטען זיך; פערשפרייטונג; דאס אריינדרינגען פון איין פליסיגקייט אין דער צווייטער אדער פון איין גאז אין צווייטען, דאס אויסמישען זיך פון גאזען אדער פליסיגקייטען.

diffu'sion of gas'es (די-פיו'-זשאן אוו געס'-עז) דאס אריינדרינגען פון איין גאז אין צווייטען, ווען צוויי גאזען קומען אין בעריהרונג, דאס אויסמישען זיך פון גאזען.

diffu'sion of heat (די-פיו'-זשאן אוו היעט) די אויסשפרייטונג אדער די אויסשטרעמונג פון היץ.

diffu'sion of liq'uids (די-פיו'-זשאן אוו ליק'-הווידז) דאס אריינדרינגען פון איין פליסיגקייט אין דער צווייטער, ווען זיי קומען אין בעריהרונג, דאס אויסמישען זיך פון פליסיגקייטען.

diffu'sion of tax'es (די-פיו'-זשאן אוו טעקס'-עז) די טעאריע, אז די לאסט פון שטייערען זאל פאלען אויף דער גאנצער געזעלשאפט, ווי און אויף וואס די שטייערען זאלען ניט ארויפגעלעגט ווערען.

diffu'sive *a.* (די-פיו'-סיוו) זיך צוגיסענדיג, זיך צושפרייטענדיג; זיך פערברייטענדיג; ווייטלויפיג, פערברייטעט.

diffu'sively *adv.* (די-פיו'-סיוו-לי) אויף א ווייטלויפיגען שטייגער; דורך פערשפרייטען זיך; אין אלע ריכטונגען.

diffu'siveness *n.* (די-פיו'-סיוו-נעס) ז. ***diffuseness***.

diffu'sor *n.* (די-פיו'-זאר) ז. ***diffuser***.

dig *n. and v.* (דיג) גראבען, איינגראבען, אויסגראבען, דורכגראבען; פיעל לערנען; א שטויס טהאן אין די ריפען; א שטויס, א קלאפ, א שטורך; איינער וואס לערענט פיעל.

dig a badg'er (דיג ע בעדזש'-ער) ברייננען אויף זיך אליין צרות.

dig'amist *n.* (דיג'-ע-מיסט) אן אלמן אדער אלמנה וואס האט חתונה צום צווייטען מאל.

dig'amous *a.* (דיג'-ע-מאס) וואס איז שייך צו א צווייטער הייראט [פון אן אלמן אדער אלמנה].

dig'amy *n.* (דיג'-ע-מי) די צווייטע הייראט [פון אן אלמן אדער אלמנה].

digas'tric *n. and a.* (דאי-געס'-טריק) צוויי-בייכיג, וואס בעשטעהט פון צוויי פליישיגע טיילען מיט א דינעם, הארטען, עלאסטישען שטאף צווישען זיי [ווענען מוסקעלען]; דער מוסקעל פון דעם אונטערשטען קיהנביין.

digas'tricus *a.* (דאי-געס'-טרי-קאס) דער צוויי-בייכיגער מוסקעל. ז. ***digastric***.

dig down (דיג דאון) אונטערגראבען, שטירצען.

dig'enous *a.* (דידזש'-ע-נאס) וואס איז שייך צו צווייערליי געשלעכטער; וואס שטאמט פון צוויי געשלעכטער [אין געגענזאץ צו בעשעפענישען וואס פערשפרייטען זיך דורך אבשפאלטונג].

Di'gest *n.* (דאי'-דזשעסט) דער אלט-רוימישער געזעץ-קאדעקס, איינגעארדענט פון דעם אימפעראטאר יוסטיניאן [אין 6טען יאהרהונדערט].

di'gest *n.* (דאי'-דזשעסט) א זאמלונג, א קאמפילאציע, א בעשרייבונג, א קצור אדער אן איינארדנונג פון ליטערארישע, וויסענשאפטליכע אדער יורידישע מאטעריאלען.

digest' *v.* (די-דזשעסט') פערדייען;

פערדייט ווערען [וועגען שפייזען]; איינ־טיילען אין אבטיילונגען אדער קלאסען; איינארדנען; איבערלעגען, נאכדענקען, דורכדענקען; געדולדיג איבערטראגען [בע־ליידיגונגען, צרות, ליידען א. ד. ג.]; אין כעמיע — דורכקאכען.

diges'tedly *adv.* (די־דזשעס'־טעד־לי) אויף א גוט־איינגעארדענטען שטייגער.

diges'ter *n.* (די־דזשעס'־טער) איינער וואס פערדייט [שפייז]; עטוואס וואס העלפט צו פערדייען; איינער וואס אנא־ליזירט אדער ברייננט אין ארדנונג [לי־טעראַרישע, וויסענשאפטליכע און יורי־דישע מאטעריאלען]; א כעמישער אפא־ראט צום קאכען.

digestibil'ity *n.* (די־דזשעס־טי־ביל'־אי־טי) פערדייליכקייט, דאס זיין פער־דייליך.

diges'tible *a.* (די־דזשעס'־טיבל) פער־דייליך, וואס קען פערדייט ווערען.

diges'tibleness *n.* (די־דזשעס'־טיבל־נעס) ז. ***digestibility***.

diges'tion *n.* (די־דזשעס'־טשאן) די פערדייאונג; די איינארדנונג; אין כע־מיע — דאס דורכקאכען.

diges'tive *a. and n.* (די־דזשעס'־טיוו) וואס איז שייך צו פערדייאונג; וואס איז שייך צום כעמישען פראצעס פון איבערקא־כען זאכען; וואס העלפט פערדייען; וואס איז שייך צום אנאליזירען אדער איינ־ארדנען [ליטעראַרישע, וויסענשאפטליכע אדער יורידישע מאטעריאלען]; א מעדי־צינישער מיטעל וואס העלפט דער פער־דייאונג.

diges'tively *adv.* (די־דזשעס'־טיוו־לי) דורך פערדייאונג.

diges'tor *n.* (די־דזשעס'־טאר) ז. ***digester***.

dig'gable *a.* (דיג'־עבל) וואס קען גע־גראבען ווערען.

Dig'ger *n.* (דיג'־ער) איינער פון די איינ־דיאנער אין קאליפארניא, נעוואדא און אין די ארומיגע געגענדען אין די פער־איינינטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס שפייזען זיך מעהרסטענטיילס מיט פלאנ־צען־ווארצלען.

dig'ger *n.* (דיג'־ער) איינער אדער עט־וואס וואס גראבט; א גראב־געצייג.

dig'gers *n.* (דיג'־ערז) גרעבער־אינזעק־טען. ז. ***digger-wasp***.

dig'ger-wasp *n.* (דיג'־ער־וואספ) די גרעבער־וועספע [אן אינזעקט, וועלכער לעגט זיינע אייעלעך אין גריבלעך אין דער ערד און בעזארגט יעדעס גריבעלע מיט טויטע אינזעקטען אלס נאהרונג פאר דער לאַרווא [ווערימעל] וואס דארף ארויסקומען פון די אייעלעך.

Digger-wasp

dig'ging *n.* (דיג'־איננ) דאס גראבען.

dig'ging-machine' *n.* (דיג'־איננ־מע־שין') א גראב־מאשין.

dig'gings *n.* (דיג'־איננז) א מינען־גע־גענד; א געגענד, א פלאץ.

dight *v.* (דאיט) צורעכט מאכען, פאר־טיג מאכען, צוגרייטען, אבריכטען, בע־ציערען; ריין מאכען, גלאט מאכען.

dight'ly *adv.* (דאיט'־לי) שעהן, פרעכ־טיג.

dig in (דיג אין) איינגראבען, בעדעקען, איינהילען; זיך פערטיעפען, זיך אריינ־טהאן.

dig'it *n.* (דידזש'־איט) א פינגער, די ברייט פון א פינגער; די פינגער־מאס [א לענגען־מאס פון 0.78 אדער אונגע־פעהר ¾ צאָל]; די אסטראנאמישע צאל [א צוועלפטעל פון דעם דיאמעטער פון דער זון אדער פון דער לבנה]; איינער פון די ערשטע 9 צאהלען [פון 1 ביז 9 איינשליסליך]; א ציפער.

dig'ital *n. and a.* (דידזש'־אי־טעל) וואס איז שייך צו א פינגער אדער א פינ־גער־מאס, וואס איז שייך צו אן אסטרא־נאמישער צאל אדער צו די ערשטע 9 צאהלען [ז. ***digit***]; א פינגער; א קלא־וויש [פון א פיאנא אדער ענליכען שפיעל־אינסטרומענט]; דער לעצטער גליעד ביי די גליעדער־שפינען [ווי ביי סקארפיאנען].

Digita'lis *n.* (דידזש־אי־טיי'־ליס) דער פינגערהוט [א מין פלאנצע, ביי וועל־כע די בליטהען בילדען זיך ווי א פינגער־הוט ארום דעם שטענגעל. איינינע מינים ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Digitalis

dig'itate *a.* (דידזש'־אי־טייט) וואס זיינען פינגעראַרטיג אדער וואס זעהען אויס ווי צושפרייטע פינגער [וועגען בלעטער, ווארצלען און קערפער־טיילען ביי חיות].

dig'itated *a.* (דידזש'־אי־טיי־טעד) ז. ***digitate***.

dig'itately *adv.* (דידזש'־אי־טייט־לי) פינגערפערמיג אדער אין דער פארם פון צושפרייטע פינגער [וועגען בלעטער, ווארצלען און קערפער־טיילען ביי חיות].

digita'tion *n.* (דידזש־אי־טיי'־שאן) די צוטיילונג אין פינגערפערמיגע טיילען; דאס אננעהמען א פינגעראַרטיגע פארם אדער די פארם פון צושפרייטע פינגער.

dig'itiform *a.* (דידזש'־אי־טי־פארם) פינגערפערמיג, ווי צושפרייטע פינגער.

Digitig'rada *n.* (דידזש־אי־טיג'־רע־דא) טהיערע, וועלכע געהען אויף די פינ־גער, ניט אויף דער גאנצער פוס־זויל [פאדעשווע].

dig'itigrade *a.* (דידזש'־אי־טי־גרייד) וואס געהט אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס־זויל אדער פוס־פאדעשווע [וועגען חיות].

dig'itigradism *n.* (דידזש'־אי־טי־גריי־דיזם) דאס געהן אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס־זויל [וועגען חיות].

digito'rium *n.* (דידזש־אי־טאו'־רי־אם) א קליינער אינסטרומענט אין דער פארם פון א פיאנא, אויף וועלכען מען פראקטיצירט כדי צו ענטוויקלען די פינ־גער פאר פיאנא־שפיעלען.

di'glot *a.* (דאי'־גלאט) געברויכענדיג צוויי שפראכען; שרייבענדיג אדער רע־דענדיג אין צוויי שפראכען; געשריבען אין צוויי שפראכען [וועגען א בוך, וואו דער טעקסט און די איבערזעצונג געפינען זיך צוזאמען].

di'glott *a.* (דאי'־גלאט) ז. ***diglot***.

diglot'tic *a.* (דאי־גלאט'־איק) ז. ***diglot***.

di'glyph *n.* (דאי'־גליף) א צוויי־שליץ [אין ארכיטעקטור — א בעציערונג, וואס בעשטעהט פון א דאפעלטען איינשניט].

dig'nified *a.* (דיג'־ני־פאיד) געעהרט, ערהויבען, פערנעהמענדיג א הויכען אמט, ערעל, ערהאבען, ערנסט, ווירדיג, ארויס־רופענדיג אכטונג, עהרענפעסט, פערנעהם.

dig'nified cler'gy (דיג'־ני־פאיד קלויר'־דזשי) די העכערע גייסטליכע.

dig'nifiedly *adv.* (דיג'־ני־פאיד־לי) אויף א ווירדיגען, פערנעהמען אדער עה־רענפעסטען שטייגער.

dig'nify *v.* (דיג'־ני־פאי) עהרען, מא־כען פערנעהם, בעעהרען, פערערלען, בע־שיינען, בעציערען.

dig'nitary *n.* (דיג'־ני־טע־רי) איינער וואס האלט א הויכען אמט.

dig'nity *n.* (דיג'־ני־טי) א הויכער אמט, אן עהרען־שטעלע, א הויכער טיטול אדער ראנג; וויכטיגקייט, ווירדע; ערהאבענ־הייט, ערהאבענע, ווירדיגע, פערנעהמע אדער שטייפע האלטונג; דאס רעכט אויף אן עהרען־טיטול; איינער וואס האלט א הויכען אמט; אן עהרע, אן ערהויבונג אין אמט אדער ראנג.

dig'onous *a.* (דיג'־א־נאס) צוויי־ווינ־קעלדיג [וועגען פלאנצען].

dig out (דיג אוט) אויסגראבען, ארויס־בעקומען מיט צרות.

dig o'ver (דיג או'־ווער) איבערגראבען, דורכגראבען, אונטערזוכען, זוכען.

di'gram *n.* (דאי'־גרעם) ז. ***digraph***.

di'graph *n. and a.* (דאי'־גרעף) צוויי בוכשטאבען וואס בעצייכענען מיט זיך איין קלאנג [ווי די בוכשטאבען ***ea*** אין ***head*** אדער די בוכשטאבען "יע" אין "ליעבע"]; וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון אזעלכע צוויי בוכשטאבען.

digraph'ic *a.* (דאי־גרעפ'־איק) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען, וואס בעצייכענען איין קלאנג. ז. ***digraph***.

digress' *v.* (די־גרעס') אבווייכען פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון דעם ריכטיגען פונקט; אראבגעהן פון דרך הישר; בעגעהן א פערברעכען.

digres'sion *n.* (די-גרעש'-אַן) אבווייכונג פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון ריכטיגען פונקט; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס בעגעהן א פערברעכען.

digres'sional *a.* (די-גרעש'-אַנ-על) וואס ווייכט אב פון דער בעשטימטער ריכטונג; וואס ווייכט אב פון דעם ריכטיגען פונקט.

digress'ive *a.* (די-גרעס'-איוו) אבווייכענדיג פון דער בעשטימטער ריכטונג; אבווייכענדיג פון דעם ריכטיגען פונקט.

digress'ively *adv.* (די-גרעס'-איוו-לי) דורך אבווייכען פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון דעם ריכטיגען פונקט.

dig up the hatch'et (דיג אפ טהי העטש'-עט) אויפגראבען אלטע פיינדשאפט; אנהויבען א מלחמה; ערקלערען קריעג [גענומען פון דעם אינדיאנער מנהג אויסצוגראבען דאס סימבאלישע העקעל, ווען מען פלעגט ערקלערען קריעג].

di'gyn *n.* (דאי'-דזשין) א פלאנצע מיט צוויי פעסטילען [שטענגעלעך אין דעם בלום-בעכערל].

digyn'ian *a.* (דאי-דזשינ'-אי-ען) וואס האט צוויי פעסטילען [ווענען פלאנצען]. ז. *digyn*.

dihe'dral *a.* (דאי-הי'-דרעל) אין מאטעמאטיק — וואס האט צוויי פלעכען וואס שניידען זיך איבער [ווי א קריסטאל].

dihe'dral an'gle (דאי-הי'-דרעל ענגל) דער פלעכען-ווינקעל, דער ווינקעל וואס בילדעט זיך פון צוויי פלעכען וואס שניידען זיך איבער.

dihe'dron *n.* (דאי-הי'-דראַן) אין מאטעמאטיק — א פיגור מיט צוויי פלעכען.

dike *n. and v.* (דאיק) א גראבען; א וואסער-וואנד; א גרעבליע, א דאמבע; א נידריגע שטיינערנע אדער ערדענע וואנד וואס צאמט ארום פעלדער; מאכען א דאמבע אדער א גרעבליע; ארומצאמען, אבהאלטען.

dike'-grave *n.* (דאיק'-גרייוו) אן אויפזעהער איבער די דאמבעס [הויפטזעכליך אין האלאנד].

di'ker *n.* (דאי'-קער) איינער וואס מאכט דאמבעס, גרעבליעס אדער אבצאמונגען.

dike'-reeve *n.* (דאיק'-ריעוו) ז. *dike-grave*.

dilac'erate *v.* (די-לעס'-ע-רייט) צורייסען.

dilacera'tion *n.* (די-לעס-ע-ריי'-שאַן) דאס צורייסען.

dilap'idate *v.* (די-לעפ'-אי-דייט) צושטערען; צושטערט ווערען; אויסברייינגען; פערשווענדען.

dilapida'tion *n.* (די-לעפ-אי-דיי'-שאַן) צושטערונג, פערניכטונג; פערשווענדונג; אויסברייינגערייי.

dilatabil'ity *n.* (דאי-ליי-טע-ביל'-אי-טי) אויסדעהנליכקייט, די איינענשאפט זיך אויסצובריייטען אדער זיך פאנאנדערצוציהען.

dila'table *a.* (דאי-ליי'-טעבל) וואס קען זיך אויסברייטען אדער פאנאנדערציהען [ווי גומילאסטיק].

dila'tableness *n.* (דאי-ליי'-טעבל-נעס) ז. *dilatability*.

dila'tancy *n.* (דאי-ליי'-טענ-סי) די איינענשאפט פון א מאסע קערנדלעך צו פערשפרייטען זיך אדער ווערען דיקער, ווען די פארם פון דער מאסע ענדערט זיך.

dila'tant *n. and a.* (דאי-ליי'-טענט) וואס קען ווערען ברייטער אדער דיקער [ווענען א געוויסער מאסע פון קערנדלעך]; וואס איז שייך צו אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; א זאך אדער געגענשטאנד וואס האט די איינענשאפט פון אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; אין כירורגיע — אן אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען אדער מאכען ברייטער [ווי למשל, אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער דעם גארגעל א. ד. ג].

dilata'tion *n.* (דאי-ליי-טיי'-שאַן) דאס פאנאנדערציהען, דאס אויסברייטען; דאס זיין פאנאנדערגעצויגען אדער אויסגעדעהנט; א פאנאנדערגעצויגענע געשיכטע, דאס דערצעהלען א זאך מיט צופיעל פרטים; אן אוננארמאלע אויסברייטונג פון א גליעד פון קערפער [ווי דער גארגעל אדער א קישקע] צוליעב מעדיצינישע און כירורגישע צוועקען.

dil'atator *n.* (דיל'-ע-טיי-טאר) דער אדער דאס וואס שפרייט זיך פאנאנדער [ווי א מוסקעל]; אן אינסטרומענט פאנאנדערצושפרייטען א וואונד אדער אן עפנונג פון קערפער.

dilate' *v.* (דאי-לייט') אויסדעהנען, פאנאנדערציהען [ווי לופט ציהט פאנאנדער די לונגען אין אטהעמען]; זיך פאנאנדערשפרייטען; זיך פאנאנדערציהען; שיטען מיט צופיעל רייד, דערצעהלען א זאך מיט איבעריגע פרטים.

dila'ted *a.* (דאי-ליי'-טעד) פאנאנדערגעצויגען, אויסגעדעהנט, אויסגעברייטעט.

dila'tion *n.* (דאי-ליי'-שאַן) דאס פאנאנדערציהען, די אויסברייטונג.

dila'tive *a.* (דאי-ליי'-טיוו) וואס האט די נייגונג זיך פאנאנדערצוציהען; וואס ציהט פאנאנדער.

dila'tor *n.* (דאי-ליי'-טאר) ז. *dilatator*.

dil'atorily *adv.* (דיל'-איי-טא-רי-לי) אויף א לאנגזאמען שטייגער; דורך פערשפעטיגונג; דורך אבלעגען א זאך אויף שפעטער.

dil'atoriness *n.* (דיל'-איי-טא-רי-נעס) די געוואוהנהייט צו זיין לאנגזאם אדער אבצולעגען אויף שפעטער.

dil'atory *a.* (דיל'-איי-טא-רי) פערצעגערענד, אבלעגענד; לאנגזאם; פויל.

dil'do *n.* (דיל'-דאו) א מין הויכער קאקטוס [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין הייסע ווייסטע געגענדען] אין יאמאיקא, וועלכען די אינדיאנער פלעגען געברויכען פאר פאקעלען.

dilem'ma *n.* (דאי-לעמ'-א) א דילעמא, א פערלעגענהייט, א צושטאנד וואס איז ניט אהין און ניט אהער; אין לאגיק — אן ארגומענט אדער בעווייז געגען עמעס, וועלכער בעשטעהט פון צוויי געגענזעצליכע בעהויפטונגען און ביידע בעהויפטונגען פיהרען צו איינעם און דעמזעלבען שלוס [ווי למשל: "מיש זיך ניט אין קהל'שע ענינים, ווייל — ווערסט דו טהאן רעכט, וועלען דיך מענשען פערשעלטען, און וועסט דו טהאן אונרעכט, וועט דיך גאט פערשעלטען"].

dilemmat'ic *a.* (דאי-לע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א דילעמא. ז. *dilemma*.

dilettan'te *n.* (דיל-ע-טענ'-טע) א דילעטאנט, א מענש וועלכער אינטערעסירט זיך מיט א געוויסען געגענשטאנד [ווי קונסט, ליטעראטור א. ד. ג.], אבער ער האט ניט קיין גענויע קענטשאפט פון דער זאך און איז בעקאנט מיט איהר נור אויבערפלעכליך.

dilettan'teism *n.* (דיל-ע-טענ'-טע-איזם) ז. *dilettantism*.

dilettan'tish *a.* (דיל-ע-טענ'-טיש) דילעטאנטיש. ז. *dilettantism*.

dilettan'tism *n.* (דיל-ע-טענ'-טיזם) דילעטאנטיזם, אן אויבערפלעכליכע בעקאנטשאפט מיט א געוויסען געגענשטאנד, ווי קונסט, ליטעראטור א. ד. ג.

dil'igence *n.* (דיל'-אי-דזשענס) פלייסיגקייט, אנשטרענגונג, התמדה; א דיליזשאנס, א קארעט צו פיהרען פאסאזשירען.

dil'igent *a.* (דיל'-אי-דזשענט) פלייסיג, מיט התמדה; מיט אנשטרענגונג. אויסצופיהרען עפעס.

The teacher praises the diligent work of the pupil.

dil'igently *adv.* (דיל'-אי-דזשענט-לי) מיט התמדה; מיט פלייסיגקייט; דורך אנשטרענגונג.

dil'igentness *n.* (דיל'-אי-דזשענט-נעס) ז. *diligence*.

dill *n. and v.* (דיל) קראפ [א גארטען-פלאנצע וואס וואקסט אין דער פארם פון א שירם, בליהט מיט געלבליכע בלימלעך, האט אן אנגענעהמען גערוך און ווערט געברויכט צו זייערען אונערקעס]; לאשטשען, גלעטען, איינשטילען, בערוהיגען.

dil'ly *n.* (דיל'-אי) א דיליזשאנס [אבקירצונג פון *diligence*].

dil'ly-dal'ly *v.* (דיל'-אי-דעל'-אי) ניט קומען צו קיין טאלק, פטר'ען צייט אומזיסט, בעשעפטיגען זיך מיט פוסטע זאכען.

dil'uent *n. and a.* (דיל'-יו-ענט) וואס פיהרט פאנאנדער [א פליסיגקייט], וואס מאכט שיטער אדער שוואך; דאס וואס מאכט שיטער אדער שוואך.

dilute' *v. and a.* (די-ליוט') מאכען שיטערער אדער שוואכער, פאנאנדערפיהרען [ווי מען פיהרט פאנאנדער ספּיריט אדער עסיג מיט וואסער]; אבשוואכען א פארב [זי מאכען טונקעלער]; ווערען שוואכער; זיין פאנאנדערגעפיהרט; שיטער, פאנאנדערגעפיהרט, אבגעשוואכט.

dilute'ness *n.* (די-ליוט'-נעס) שיטערקייט, שוואכקייט.

dilu'ter *n.* (די-ליו'-טער) דאס מיט וואס מען מאכט שיטער אדער מען שוואכט אב א געוויסע פליסיגקייט.

dilu'tion *n.* (די-ליו'-שאַן) דאס מאכען שיטער; דאס אבשוואכען עפעס.

dilu'tionist *n.* (די-ליו'-שאַנ-איסט) אין האמעאפאטיע — איינער וואס פאדערט, אז די רפואות, וואס דאקטוירים גיבען ארויס, זאלען זיין וואס שוואכער אדער שיטערער.

dilu'vial *a.* (די-ליו'-ווי-על) וואס איז שייך צו א מבול אדער צום מבול פון נח'ס צייטען; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צום דילוּוויאום. ז. *diluvium*.

dilu'vialist *n.* (די-ליו'-ווי-על-איסט) איינער וואס ערקלערט די געאלאגישע ערשיינונגען דורך דעם מבול וואס איז געווען אין נח'ס צייטען.

dilu'vian *a.* (די-ליו'-ווי-ען) ז. *diluvial*.

dilu'vianism *n.* (די-ליו'-ווי-ענ-איזם) דילוּוויאניזם, די געאלאגישע טעאריע, וועלכע אנערקענט, אז אמאל איז געווען א גרויסער מבול, וואס האט פערטרונקען גרויסע טיילען פון דער ערד [ווי עס דערצעהלט זיך אין חומש].

dilu'vion *n.* (די-ליו'-ווי-אַן) ז. *diluvium*.

dilu'vium *n.* (די-ליו'-ווי-אם) א מבול; אין געאלאגיע — דילוּוויאום, די שיכטען פון דער ערד, וועלכע האבען זיך אבגעזעצט צום סוף פון דער אייז-פעריאדע און בעשטעהען פון ליים מיט שטיינער [וואלונען] און זאמד.

dim *a. and v.* (דים) טונקעל, פערפינסטערט, וואס זעהט זיך ניט גוט; וואס האט א שלעכטע ראיה; וואס מען קען ניט בענעהמען; וואס לאזט זיך ניט קלאר בעגרייפען; מאכען טונקעל, פערפינסטערען, [די ראיה, דאס אויג]; ווערען טונקעל, ניט לאזען זיך קלאר ארויסזעהן.

dim. אבקירצונג פון *diminuendo*

dime *n.* (דאים) א צעהנטעל פון א דאלאר; א זילבערנע מטבע פון 10 סענט [אין די פעראייניגטע שטאאטען].

dime nov'el (דאים נאוול) א ביליגער שונד ראמאן.

dimen'sion *n.* (די-מענ'-שאן) די מאס פון א זאך, וואס פערנעהמט א געוויסען ארט אין רוים [א ליניע האט איין מאס — אין דער לענג; א פלעכע האט צוויי מאסען — אין דער לענג און אין דער ברייט; א סאלידער קערפער האט דריי מאסען — אין דער לענג, אין דער ברייט און אין דער הויך]; די אויסדעהנונג; די גרויס.

dimen'sional *a.* (די-מענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו די אויסדעהנונג אין רוים; וואס האט א בעשטימטע גרויס אדער מאס; וואס קען געמאסטען ווערען אין איינער אדער מעהר ריכטונגען.

dimensional'ity *n.* (די-מענ-שאנ-על'-אי-טי) די צאהל פון מאסען, מיט וועלכע א זאך קען געמאסטען ווערען [ווי: א ליניע האט איין מאס, א פלעכע — צוויי מאסען, א סאלידער קערפער — דריי מאסען].

dimen'sionless *a.* (די-מענ'-שאנ-לעס) וואס האט ניט קיין שום מאס, ניט ממשות'דיג.

dim'erous *a.* (דימ'-ע-ראס) וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען; וואס איז איינגעטיילט פארווייז.

dim'eter *n. and a.* (דימ'-ע-טער) דער דימעטער, א צוויי-מעטרישער פערז; דימעטריש.

dimid'iate *v. and a.* (די-מיד'-אי-אייט) פאנאנדערטיילען אין צוויי גלייכע טיילען; פאנאנדערגעטיילט אויף העלפט; אין ביאלאגיע — האבענדיג איין טייל [ווי א געוויסען ארגאן] אזוי קליין אין פערגלייך מיט'ן צווייטען, דאס ער זעהט זיך כמעט ניט ארויס; צושפאלטען אויף איין זייט; וואס בעשטעהט פון צוויי העלפטען און יעדע העלפט האט איהר בעזונדערע פונקציאן.

dimidia'tion *n.* (די-מיד-אי-איי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען אין צווייען; דאס זיין צוטיילט אין צוויי גלייכע העלפטען.

dimin. אבקירצונג פון *diminuendo*

dimin'ish *v.* (די-מינ'-איש) פערקלענערען, פערמינדערען, זיך פערמינדערען, ארונטערווארפען אין ווערטה, אראבנעהמען.

dimin'ishable *a.* (די-מינ'-איש-עבל) וואס קען פערקלענערט ווערען; וואס ווערט פערמינדערט.

dimin'ished *a.* (די-מינ'-אישט) פערקלענערט, פערמינדערט; ארונטערגעזעצט [פון שטאנד, פון מדרגה].

dimin'isher *n.* (די-מינ'-איש-ער) דער פערמינדערער.

dimin'ishingly *adv.* (די-מינ'-איש-אינג-לי) דורך פערקלענערונג; מיט פעראכטונג.

diminuen'do *n.* (די-מי-נו-ענ'-דא) אין מוזיק — די שטופענווייזע פערקלענערונג פון דעם קלאנג פון הויך ביז נידריג.

diminu'tion *n.* (דימ-אי-ניו'-שאן) פערקלענערונג, פערמינדערונג; דאס פערקלענערען; דאס ארונטערזעצען פון שטאנד אדער ראנג; דאס ווערען קלענער; אין מוזיק — דאס איבערשפּיעלען א געוויסעם שטיק, אז עס זאל דויערען ניט מעהר ווי א העלפט אדער א פיערטעל צייט פון דעם פריהעריגען שפּיעלען; אין ארכיטעקטור — די פערמינדערטע דיקקייט פון א זייל פון דעם באזיס ביז'ן שפּיץ [ד. ה., ווען דער זייל איז אונטען דיקער און ווערט ביסלעכווייז אלץ דינער ביז צום שפּיץ].

dimin'utive *n. and a.* (די-מינ'-יו-טיוו) פערקלענערנד, פערמינדערענד; קליין; קורץ; א פערקלענערונגס-ווארט [א ווארט וואס בעצייכענט עפּעס קליינעס, ווי: "יונגעלע", "מיידעלע" א. ד. ג.]

dimin'utively *adv.* (די-מינ'-יו-טיוו-לי) אין א פערקלענערנדער מאס.

dimin'utiveness *n.* (די-מינ'-יו-טיוו-נעס) די קליינקייט.

dimin'utize *v.* (די-מינ'-יו-טאיז) אויסבילדען פון א ווארט א פערקלענערונגס-ווארט [ווי פון דעם ווארט "שטוב" אויסבילדען "שטיבעלע"].

dim'ish *a.* (דימ'-איש) טיילווייז טונקעל.

dimisso'rial *n.* (דימ-אי-סאו'-רי-על) ז. *dimissory letter*

dim'issory *a.* (דימ'-אי-סא-רי) ענטלאסענדיג, אוועקשיקענדיג; איבערגעבענדיג צו אן אנדער געריכטס-אנשטאלט; וואס איז שייך צו אן אורלויב; געבענדיג ערלויבניס אבצופאהרען אויף א געוויסער צייט.

dim'issory let'ter (דימ'-אי-סא-רי לעט'-ער) א בריעף פון א בישאף אדער פון אן אנדער הויכען גייסטליכען, וואס מאכט מעגליך פאר דעם וואס האט דיעזען בריעף צו ווערען א קאנדידאט אויף א געוויסער קירכליכער שטעלע.

dimit' *n. and v.* (די-מיט') ענטלאסען; געבען אורלויב; דינגען, נעהמען אדער געבען אין ארענדע; ביי דעם מאסאנען-ארדען — אן ענטלאסונגס-בריעף מיט א רעקאמענדאציאן מען זאל דעם ענטלאסענעם מיטגליעד ארייננעהמען אין אן אנדער לאזשע [לאדזש].

dim'ity *n.* (דימ'-אי-טי) א זארט טייערע לייווענט-צייג מיט שטרייפען איבער דער גאנצער לענג [ווערט געברויכט פאר בעט-געוואנד].

dim'ly *adv.* (דימ'-לי) אויף א טונקעלען אדער אונקלארען אופן; טונקעל, אונקלאר.

dim'ly ligh'ted (דימ'-לי לאי'-טעד) טונקעל בעלייכטעט; מאט, בלאס.

dim'mish *a.* (דימ'-איש) עטוואס טונקעל.

dim'ness *n.* (דימ'-נעס) טונקעלהייט; אונקלארהייט.

dim of sight (דים אוו סאיט) א טונקעלע אדער שלעכטע ראיה.

di mol'to (די מאול'-טא) זעהר שנעל [אין מוזיק].

di'morph *n.* (דאי'-מארף) איינער פון די צוויי פארמען פון א דימארפען-שטאף [א שטאף וועלכער געפינט זיך אין דער נאטור אין צוויי פערשיעדענע פארמען].

dimor'phic *a.* (דאי-מאר'-פיק) וואס עקזיסטירט אין צוויי פארמען; וואס קען זיך קריסטאליזירען אין צוויי פארמען [וועגען געוויסע שטאפען]; וואס איז שייך צו א שטאף וואס עקזיסטירט אין צוויי פארמען.

dimor'phism *n.* (דאי-מאר'-פיזם) דאס עקזיסטירען אין צוויי פערשיעדענע פארמען; די אייגענשאפט זיך צו קריסטאליזירען אין צוויי פארמען [וועגען געוויסע שטאפען]; דאס וואקסען פון צוויי פערשיעדענע ארטען בלומען אויף איין פלאנצע; דער אונטערשיעד אין פארם, קאליר, גרויס א. ז. וו. ביי חיות פון איין מין; דאס עקזיסטירען פון א ווארט פון דערזעלבינער בעדייטונג אין צוויי פארמען.

dimor'phous *a.* (דאי-מאר'-פאס) ז. *dimorphic*

dim'ple *n. and v.* (דימפל) א חן-גריבעלע [אין די באקען]; דאס גריבעלע אין מארדע; א גריבעלע אדער א רונצעל; מאכען אדער בילדען גריבעלעך; בילדען חן-גריבעלעך.

dim'pled *a.* (דימפלד) וואס האט א חן-גריבעלע.

dim'plement *n.* (דימ'פל-מענט) דאס האבען חן-גריבעלעך.

dim'ply *a.* (דימ'-פלי) פול מיט חן-גריבעלעך; פול מיט גריבעלעך.

dimp'sy *n.* (דימפ'-סי) א געריכט געמאכט פון עפּעל און בארען צושניטען אין קליינע שטיקלעך.

dim'-sigh'ted *a.* (דימ'-סאי'-טעד) וואס זעהט ניט קלאר; קורצזיכטיג, בעשרענקט.

dim'-sigh'tedness *n.* (דימ'-סאי'-טעד-נעס) א ניט קלארע ראיה; קורצזיכטיגקייט, בעשרענקטקייט.

din *n. and v.* (דין) א גערויש, א קלאפּעריי, א לארם; רוישען, לארמען; איבערשרייען, בעטויבען; מאכען א גערויש.

dinan'derie *n.* (די-נאנ'-דע-רי) קופערנע כלים.

din'dle *n. and v.* (דינ'דל) אזא ווילד שטעכיג גראז וואס וואקסט צווישען קארן; ציטערען; ברעכען, שטעכען [ווי די ביינער פון קעלט].

din'dle-dan'dle *v.* (דינ'דל-דענ'דל) ארומשליידערען, ארומווארפען; שאקלען, האצקען.

dine *n. and v.* (דאין) עסען מיטאג; געבען מיטאג עסען; מיטאג; מיטאג-עסען.

dine off (דאין אף) עפּעס אויפעסען.

dine out (דאין אוט) עסען אין דער פרעמד; עסען אויסען הויז.

di'ner *n.* (דאי'-נער) דער מיטאג-עסער.

di'ner-out *n.* (דאי'-נער-אוט) איינער וואס עסט אויסען הויז; איינער וואס נעהמט אפט אן איינלאדונגען צום מיטאג-עסען אין דער פרעמד.

dinette' *n.* (די-נעט') אן איבערבייסען, אן אויפבים.

dine with Duke Hum'phrey (דאין הוויטה דיוק האמ'-פרי) עסען קדחת.

ding *n. and v.* (דינג) העפטיג קלאפּען, צוקלאפּען, צושטויסען, אוועקשליידערען; קלינגען; ריידען אהן אן אויפהער אין איין טאן [ווי א גלעקעל וואלט קלינגען]; א קלאפּ.

ding away' (דינג ע-הוויי') גוט אנברעכען די ביינער.

ding'-dong *n.* (דינג'-דאנג) א גלאקען-קלאנג.

dinged *a.* (דינגד) פערפלוכט, פערדאַמט.
din'gee *n.* (דינ'-גי) ז. ***dingey***
din'gey *n.* (דינ'-גי) א קליין שיפעל; א קליינער וואגאן מיט איינריכטונגען צום שלאפען.
din'gily *adv.* (דינ'-דזשי-לי) אויסזעענדיג שמוציג אדער ברודנע.
ding in (דינג אין) איינראלבענען, אריינשלאגען אין מח.
din'giness *n.* (דינ'-דזשי-נעס) מוטנעקייט, ברודנעקייט; א שמוציג אויסזעהן.
din'gle *n. and v.* (דינגל) א שמאלער טהאל; זיך וואקלען, ציטערען.
din'gle-dan'gle *adv.* (דינ'גל-דענ'גל) אויף א וואקלענדיגען אופן; וואקלענדיג זיך.
din'go *n.* (דינ'-גאו) אזא מין ווילדער אויסטראלישער הונד עהנליך צו א וואלף.
din'gy *a.* (דינ'-דזשי) מוטנע, ברודנע, שמוציג; מיט א מוטנעם דונקעל-ברוינעם קאליר.
The farmer lived in a dingy house.
di'ning-car *n.* (דאי'-נינג-קאר) א שפייז-וואגאן [א וואגאן אין אן אייזענבאהן-צוג, וואס דיענט אלס עס-צימער].
di'ning-hall *n.* (דאי'-נינג-האהל) א שפייזע-זאל [א גרוים צימער וואס איז איינגעריכטעט צום עסען פאר א גרויסען עולם].
di'ning-room *n.* (דאי'-נינג-רוהם) א שפייזע-צימער, אן עס-צימער.
di'ning-set *n.* (דאי'-נינג-סעט) א טישסערוויז [צום מיטאג-עסען].
di'ning-ta'ble *n.* (דאי'-נינג-טייבל) א שפייזע-טיש.
din in one's ears (דין אין הוואנז איערז) אימעצען שרייען אין די אויערען.
dinitrocel'lulose *n.* (דאי-נאי-טראו-סעל'-יו-לאוס) א שטאף וואס איז עהנליך צו שים-בוימוואל.
din'ner *n.* (דינ'-ער) א מיטאג [ווארעמעס]; א מאהלצייט.
din'ner-bell *n.* (דינ'-ער-בעל) דער גלאק וועלכער רופט צום עסען.
din'ner-hour *n.* (דינ'-ער-אור) מיטאג-שטונדע [די צייט פון מיטאג-עסען].
din'ner is served (דינ'-ער איז סוירווד) עס איז שוין געגרייט צום טיש.
din'ner is wai'ting (דינ'-ער איז הוויי'-טינג) דער טיש איז געגרייט.
din'nerless *a.* (דינ'-ער-לעס) אהן עסען, פאסטענדיג.
din'nerly *a.* (דינ'-ער-לי) וואס איז שייך צו מיטאג עסען.
din'ner-mat *n.* (דינ'-ער-מעט) א קליין שטרוי-טישטיכעל וואס ווערט אונטערגעשטעלט אונטער הייסע טעלער.
din'ner-par'ty *n.* (דינ'-ער-פאר'-טי) א סעודה, א מאהלצייט פאר געסט.
din'ner-pills *n.* (דינ'-ער-פילז) פילען צו ערוועקען דעם אפעטיט צום עסען.
din'ner-ta'ble *n.* (דינ'-ער-טייבל) אן עס-טיש.
din'ner-time *n.* (דינ'-ער-טאים) מיטאג-שטונדע.
din'ner-wag'on *n.* (דינ'-ער-הוועג'-אן) א לייכט בעוועגליכע שאפע מיט פאליצעס וואס ווערט געברויכט ביים סערווירען א מאהלצייט.
din'nery *a.* (דינ'-ער-אי) וואס דערמאנט אן א מאהלצייט אדער אן אן אנבייסען, וואס שמעקט מיט א מאהלצייט.
di'nosaur *n.* (דאי'-נא-סאהר) א דינאַסויר, אזא ריעזען-גרויסע רעפטיל וואס האט עקזיסטירט אין פּראהיסטארישע צייטען.
dinosau'rian *a.* (דאי-נא-סאה'-רי-ען) וואס בעלאנגט אדער איז עהנליך צו א דינאסויר. ז. ***dinosaur***
Dinothe'rium *n.* (דאי-נא-טהי'-רי-אם) דער דינאטעריום [א שרעקליך גרויסער עלעפאנט עהנליך צו א מאמאנט, וואס האט עקזיסטירט אין די פּראהיסטארישע צייטען].

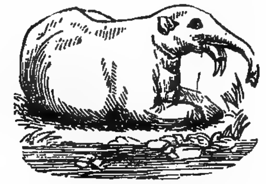

Dinotherium

dint *n. and v.* (דינט) 1. א קלאפ, א שלאג; א צייכען וואס בלייבט פון א קלאפ; געבען א קלאפ; מאכען א צייכען דורך א קלאפ; 2. מאכט, קראפט, הילף.
2. He passed the examination by dint of hard work.
dint'less *a.* (דינט'-לעס) אהן א קלאפ; אהן א צייכען פון א קלאפ.
dioc'esan *a. and n.* (דאי-אס'-אי-סען) וואס געהערט צו א בעצירק; וואס ליענט אונטער דער אויפזיכט פון א בישאף; א בישאף וואס האט די אויפזיכט איבער א בעצירק.
dioc'esan court (דאי-אס'-אי-סען קאורט) א קירכען-געריכט [אין דער אנגליקאנישער קירך].
di'ocese *n.* (דאי'-א-סיס) א בעצירק איבער וועלכען א בישאף האט צו זאגען.
dioctahe'dral *a.* (דאי-אק-טע-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון אן אכטקאנטיגען קריסטאל מיט פיער שפיצען.
Diœ'cia *n.* (דאי-אי'-שיא) דער מין פלאנצען וואס די מענליכע און ווייבליכע ארגאנען פון דער בליהונג זיינען ניט אין איין פלאנצע, דער מענליכער ארגאן איז אין איין פלאנצע און דער ווייבליכער — אין א צווייטער.
diœ'cious *a.* (דאי-אי'-שאס) וואס די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע בליהונג זיינען געטיילט און געפינען זיך אויף בעזונדערע פלאנצען.
diœ'ciously *adv.* (דאי-אי'-שאס-לי) אויף דעם אופן, אז די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע בליהונג זיינען געטיילט און געפינען זיך אויף בעזונדערע פלאנצען.
diœ'ciousness *n.* (דאי-אי'-שאס-נעס) דאס האבען די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע אין א געטיילטען צושטאנד [אויף בעזונדערע פלאנצען].
diœ'cism *n.* (דאי-אי'-סיזם) ז. ***diœciousness***
Diog'enes-cup *n.* (דאי-ארזש'-ע-ניז-קאפ) דיאגען'ס שיסעלע [די צונויפגעבויגענע פינגער פון דער האנד ווי א שיסעלע, ווען מען וויל אנשעפען וואסער מיט דער האנד [אויף דעם נאמען פון דעם בעריהמטען אלט-גריכישען פילאזאף דיאגען, וועלכער פלעגט טרינקען וואסער נור פון דער האנד].
Diogen'ic *a.* (דאי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט-גריכישען פילאזאף דיאגען, דער פרעדיגער פון שטרענגער מאראל, וועלכער האט געפיהרט אן אסקעטישען ארט לעבען, בעגנוגענדיג זיך מיט די אויסערסט נויטיגע מיטעל צום לעבען [ער האט געלעבט אין 4טען יאהרהונדערט פאר קריסטום].
di'onym *n.* (דאי'-א-נים) א נאמען וואס בעשטעהט פון צוויי ווערטער [הויפטזעכליך אין זאאלאגיע].
dion'ymal *a.* (דאי-אנ'-אי-מעל) וואס האט א צוויי-ווערטליכען נאמען. ז. ***dionym***
Dionys'ia *n.* (דאי-א-נים'-אי-א) די פעסטליכע טעאטער-פארשטעלונגען, וועלכע פלעגען פעראנשטאלטעט ווערען אין אלטען גריכענלאנד צו דער עהרע פון דיאניסום [באקכוס], דער גאט פון דראמא און וויין.
Dionys'iac *a.* (דאי-א-נים'-אי-עק) וואס איז שייך צו די פעסטליכע טעאטער-פארשטעלונגען אין אלטען גריכענלאנד צו דער עהרע פון דיאניסום [באקכוס], דער גאט פון דראמא און וויין.
Dionys'ian *a.* (דאי-א-נים'-אי-ען) ז. ***Dionysiac***
Diony'sus *n.* (דאי-א-נאי'-סאס) דער גאט דיאניסום [באקכוס] פון דראמא און וויין, אין אלטען גריכענלאנד.
Diophan'tine *a.* (דאי-א-פענ'-טין) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט-גריכישען מאטעמאטיקער דיאפענטוס פון אלעקסאנדריא [געלעבט אין 4טען יאהרהונדערט פאר קריסטום].
diop'ter *n.* (דאי-אפ'-טער) דער ווייזער פון א מעסט-אינסטרומענט, וועלכער האט א קרייז געטיילט אין גראדען; אן אינסטרומענט פאר מעסטונגען פון שיידעל [שארבען]; א מאס-איינהייט צו מעסטען די קראפט פון א גלאז-לינזע [ברען-גלאז] צו ברעכען ליכט-שטראהלען.
diop'tra *n.* (דאי-אפ'-טרא) פערגרעסערונגס-שפיגלען. ז. ***dioptron***
diop'tric *n. and a.* (דאי-אפ'-טריק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דורכגעבראכענע ליכט-שטראהלען; וואס פערשטארקט דאס זעהען דורך דעם ברעכען פון ליכט-שטראהלען [ווי דאס ווערט געטהאן פון א ברען-גלאז]; א מאס איינהייט צו מעסטען די קראפט פון א גלאז-לינזע [ברען-גלאז] צו ברעכען ליכט-שטראהלען.
diop'trical *a.* (דאי-אפ'-טרי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דורכגעבראכענע ליכט-שטראהלען; וואס פערשטארקט דאס זעהען דורך דעם ברעכען פון ליכט-שטראהלען [ווי דאס ווערט געטהאן פון א ברען-גלאז].
diop'trical glass (דאי-אפ'-טרי-קעל גלעס) א שפאקטיוו.
diop'trically *adv.* (דאי-אפ'-טרי-קעל-אי) דורך ברעכונג פון ליכט-שטראהלען.
diop'trics *n.* (דאי-אפ'-טריקס) די לעהרע וועגען געבראכענע ליכט-שטראהלען [בעזאנדערס וועגען ליכט-שטראהלען וואס געהען דורך א ברען-גלאז].
diop'tric sys'tem (דאי-אפ'-טריק סיס'-טעם) די סיסטעם פון בעלייכטונג דורך געבראכענע ליכט-שטראהלען [די סיסטעם בעשטעהט אין דעם, וואס ארום דעם בעלייכטונגס-לאמפ ווערען ארומגעשטעלט פערשיעדענע גלאז-לינזען (ברען-גלעזער) און די ליכט-שטראהלען פון לאמפ ברעכען זיך דורך דיעזע גלאז-לינזען].
diop'tron *n.* (דאי-אפ'-טראן) א פערגרעסערונגס-שפיגעל, וואס דאקטוירים בענוצען ביי אינערליכע אונטערזוכונגען פון פאציענטען.
diora'ma *n.* (דאי-א-רא'-מא) א דיאראמא, אן אויסשטעלונג פון בילדער אונטער געוויסע ליכט-עפעקטען, אז זיי זאלען ער-

שיינען פאר'ן אויג בולט'ער און לעבעדי-
גער; א געביידע, וואו אזעלכע בילדער-
אויסשטעלונגען ווערען געמאכט.
dioram'ic *a.* (דאי-א-רעמ'-איק) וואס
איז שייך צו א דיאראמא. ז. *diorama*
di'orism *n.* (דאי'-א-ריזם) א בעשטי-
מונג פון די בעדינגונגען לויט וועלכע א
מאטעמאטישע אויפגאבע דארף געלעזט ווע-
רען; א בעשטימונג פון א בעגריף.
di'orite *n.* (דאי'-א-ראיט) דער דיאריט,
דער גרינשטיין [אזא מינעראל].
diorit'ic *a.* (דאי-א-ריט'-איק) וואס איז
שייך צו דעם גרינשטיין אדער צו זיינע
אייגענשאפטען.
diortho'sis *n.* (דאי-אר-טהאו'-סיס) אין
כירורגיע — דאס צוריק ארייגשטעלען
אויסגעלונקענע אדער צובראכענע גליעדער
אויף זייער ריכטיגען ארט; דאס אויסגליי-
כען קרומע גליעדער; א קריטיש-רעדאגיר-
טע אדער אויסגעבעסערטע ליטעראריש
אויסגאבע.
diorthot'ic *a.* (דאי-אר-טהאט'-איק)
וואס איז שייך צו דער אויסבעסערונג פון
א טעקסט אין א בוך אדער שריפט; אויס-
בעסערענדיג, קארעגירענדיג; וואס איז
שייך צו דער צוריק-אריינשטעלונג אדער
אויסגלייכונג פון אויסגעלונקענע אדער צו-
בראכענע גליעדער.
Diosco'rea *n.* (דאי-אס-קאו'-רי-א) א
געוויקסער מין פלאנצען וועלכע וואקסען
הויפטזעכליך אין די ווארימע געגענדען פון
אמעריקא און אזיען [זיי האבען דיקע
פליישיגע ווארצלען, וועלכע ענטהאלטען
פיעל שטערקעל (קראכמאל) און ווערען אין
פיעלע ערטער בענוצט אלס שפייז].
diosmo'sis *n.* (דאי-אס-מאו'-סיס) איינ-
זייגונג פון א פליסיגקייט דורך א הייטעל;
איינזייגונג פון א פליסיגקייט דורך אונ-
מערקבארע עפנונגען.
diox'id *n.* (דאי-אקס'-איד) א זויערע
וועלכע ענטהאלט אין יעדען מאלעקול צוויי
אטאמען זויער-שטאף און איין אטאם מע-
טאל.
diox'ide *n.* (דאי-אקס'-איד) ז. *dioxid*
dip *n. and v.* (דיפ) אונטערטונקען,
זיך אונטערטונקען, זיך ארונטערלאזען אין
וואסער; זיך בויגען אדער נייגען נאך אונ-
טען; איינטונקען; זיך אין עפעס אריינ-
לאזען; טונקען קנויטען אין חלב צו מא-
כען ליכט; שעפען; דאס אונטערטונקען
זיך; א וואנע; דאס ציהען ליכט [טונקען
קנויטען אין חלב און מאכען ליכט]; דאס
נייגען אראב-צו; א פליסיגקייט אין וועל-
כער מען טונקט איין אדער מען טונקט זיך
אונטער; א קעשענע גנב.
dip'chick *n.* (דיפ'-טשיק) די טוק-ענטעל
[אזא וואסער-פויגעל].
dipet'alous *a.* (דאי-פעט'-ע-לאס) וואס
האט צוויי בלומען-בלעטלעך.
di pet'to (די פעט'-טא) אין מוזיק — מיט
דער נאטירליכער שטימע [אין געגענזאץ
צו פאלצעט].
diphthe'ria *n.* (דיפ-טהי'-רי-א) דיפ-
טעריט [אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס
ענטוויקעלט זיך מייסטענס אין האלז].
diphther'ic *a.* (דיפ-טהיר'-איק)
ז. *diphtheritic*
diphtherit'ic *a.* (דיפ-טהי-ריט'-איק)
וואס געהערט צו דיפטעריט.
ז. *diphtheria*
diphtherit'ically *adv.* (דיפ-טהי-
ריט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון דיפ-
טעריט; אין בעצוג צו דיפטעריט.

diphtheri'tis *n.* (דיפ-טהי-ראי'-טיס)
ז. *diphtheria*
diph'theroid *a.* (דיפ'-טהי-ראיד) וואס
איז שייך צו דיפטעריט.
diph'thong *n.* (דיפ'-טהאנג) א דיפטאנג,
א דאפעל-וואקאל, א פערבינדונג פון צוויי
וואקאלע בוכשטאבען וועלכע ווערען אויס-
געשפראכען אין איין זילבע, צ. ב. *æ*, *œ*, *œ*.
diphthon'gal *a.* (דיפ-טהאנ'-געל) וואס
איז שייך צו א דיפטאנג. ז. *diphthong*
diphthon'gally *adv.* (דיפ-טהאנ'-געל-
אי) אויף דעם אופן פון א דיפטאנג.
ז. *diphthong*
diphthonga'tion *n.* (דיפ-טהאנ-גיי'-
שאן) דאס פערוואנדלען אין א דיפטאנג.
ז. *diphthong*
diphthong'ic *a.* (דיפ-טהאנג'-איק)
ז *diphthongal*
diphthongiza'tion *n.* (דיפ-טהאנג-אי-
זיי'-שאן) ז. *diphthongation*
diph'thongize *v.* (דיפ'-טהאנג-איז)
פערוואנדלען אין א דיפטאנג; אויסשפרע-
כען צוויי וואקאלען אין איין זילבע.
diphyl'lous *a.* (דאי-פיל'-אס) צוויי-
בלעטערדיג [וועגען פלאנצען].
diph'yodont *n. and a.* (דיפ'-אי-א-
דאנט) וואס וואקסט אין צוויי רייהען, ווי
ציינער; א חיה וואס האט צוויי רייהען
ציינער [אונטערשטע און אויבערשטע].
diph'ysite *n.* (דיפ'-אי-סאיט) איינער
וואס האלט פון דער בעהויפטונג, אז קריס-
טוס האט געהאט אין זיך צוויי גייסטער,
איינעם א מענשליכען און דעם צווייטען א
געטליכען.
diph'ysitism *n.* (דיפ'-אי-סאי-טיזם)
די בעהויפטונג, אז קריסטוס האט אין זיך
געהאט צוויי גייסטער, איינעם א מענשלי-
כען און דעם צווייטען א געטליכען.
dip in'to a pock'et (דיפ אינ'-טו ע
פאק'-עט) מאכען א לאך אין קעשענע.
diplasias'mus *n.* (דאי-פליי-סי-עס'-
מאס) דאס ווידערהאלען א ווארט אדער א
נאמען אין ריידען, כדי צו מאכען א שטאר-
קערען איינדרוק [צ. ב.: "הוליעט, הוליעט
בייזע ווינטען, איצט איז אייער צייט"].
diplas'ic *a.* (דאי-פלעס'-איק) דאפעלט.
di'ple *n.* (דאי'-פלי) א צייכען ווי <
וואס ווערט בענוצט אלס א פאראגראף-
צייכען אין דראמאס.
dip'loid *n.* (דיפ'-לאיד) א 24-קאנטיגער
קריסטאל.
diplo'ma *n.* (דיפ-לאו'-מא) א דיפלאם,
א צייגניס וואס ווערט ארויסגעגעבען פון
א שוהל, אוניווערזיטעט אדער אקאדעמיע
צו איינעם וואס האט דארטען געענדיגט
זיין שטודיום [ווי צו א דאקטאר, איינ-
זשיניער, אדוואקאט א. ד. ג.].
diplo'macy *n.* (די-פלאו'-מע-סי) די-
פלאמאטיע, די קונסט צו פיהרען אונטער-
האנדלונגען מיט אויסלענדישע מלוכות;
די פארמען און צערעמאניעס אין די אפי-
ציעלע בעציהונגען פון איין מלוכה צו
דער צווייטער דורך ספעציעלע פארשטע-
הער; די דיפלאמאטישע קונסט.
dip'lomat *n.* (דיפ'-לא-מעט) א דיפלא-
מאט.
dip'lomate *n.* (דיפ'-לא-מייט)
ז. *diplomat*
diplomat'ic *n. and a.* (דיפ-לא-מעט'-
איק) דיפלאמאטיש; וואס איז שייך צו
א דיפלאמאט אדער צו דיפלאמאטיע;
א דיפלאמאט. ז. *diplomacy*
diplomat'ical *a.* (דיפ-לא-מעט'-אי-

קעל) דיפלאמאטיש; וואס איז שייך צו
א דיפלאמאט אדער צו דיפלאמאטיע.
diplomat'ically *adv.* (דיפ-לא-מעט'-
אי-קעל-אי) אויף א דיפלאמאטישען וועג;
מיט דיפלאמאטיע; פון א דיפלאמאטי-
שען שטאנדפונקט.
diplomat'ic corps (דיפ-לא-מעט'-
איק קאור) דער דיפלאמאטישער קארפוס
[די דיפלאמאטישע קערפערשאפט, ווי
דער געזאנדטער, דער קאנסול, דער מי-
ניסטערישער אטאשע א. ז. וו.].
diplomat'ics *n.* (דיפ-לא-מעט'-איקס)
די וויסענשאפט וועגען לעזען און אויפ-
קלערען פארצייטיגע שריפטען און דא-
קומענטען.
diplo'matism *n.* (די-פלאו'-מע-טיזם)
דיפלאמאטיע.
diplo'matist *n.* (די-פלאו'-מע-טיסט)
א דיפלאמאט, א פערזאן וואס איז ספע-
ציעל אנגעשטעלט פון א רעגיערונג פאר
די בעציהונגען מיט אנדערע רעגיערונ-
גען, ווי א קאנסול, א געזאנדטער א. ד. ג.
diplo'matize *v.* (די-פלאו'-מע-טאיז)
בענוצען דיפלאמאטיע; ארויסגעבען א
דיפלאם.
diplo'pia *n.* (די-פלאו'-פי-א) אזא
אויגען-קראנקהייט וואס בעשטעהט אין
דעם, וואס מען זעהט יעדען געגענשטאנד
דאפעלט.
diplop'ic *a.* (די-פלאפ'-איק) זעהענ-
דיג דאפעלט; ליידענדיג פון אן אויגען-
קראנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט יעדען
געגענשטאנד דאפעלט.
dip'lopy *n.* (דיפ'-לא-פי) ז. *diplopia*
dip'-net *n.* (דיפ'-נעט) אזא נעץ צו
כאפען פיש [בעשטעהט פון א לאנגען
שטעקען צו וועלכען עס איז בעפעסטיגט
א רייף, פון וועלכער עס הענגט אראב א
געשטריקטע נעץ מיט א שפיץ].
di'pode *a. and n.* (דאי'-פאוד) וואס
האט נור צוויי פיס; אזא יאשטשערקע,
ביי וועלכער נור צוויי פיס זיינען פאל-
שטענדיג ענטוויקעלט.
dip of a stra'tum (דיפ אוו ע סטריי'-
טאם) דער נייגונגס-ווינקעל וואס א גע-
בויגענער פעלז מאכט מיט דעם האריי-
זאנט.
dip of the nee'dle (דיפ אוו טהי
ניעדל) דער נייגונגס-ווינקעל פון דער
מאגנעט-נאדעל.
dipo'lar *a.* (דאי-פאו'-לאר) וואס האט
צוויי פאלען.
dip'per *n.* (דיפ'-ער) אן איינטונקער;
אן אונטערטונקער, א טוקער; דער טוק-
פויגעל [אזא וואסער-פויגעל וואס טוקט
זיך אפט אין וואסער]; א שעפ-קענדעל.
Dip'per *n.* (דיפ'-ער) א מיטגליעד פון
א געוויסער דייטש-אמעריקאנער באפטיס-
טישער סעקטע; דער גרויסער בער [אזא
שטערען-גרופע פון זיבען שטערען].
dip'perful *n.* (דיפ'-ער-פול) אזוי
פיעל וויפיעל א שעפ-קענדעל קען אריינ-
נעהמען.
dip'ping *n.* (דיפ'-אינג) דאס אונטער-
טונקען אדער איינטונקען; דאס אונטער-
טוקען זיך; דאס באדען און וואשען די
שעפסען איידער מען שערט זיי; דאס
טויפען דורך טובל'ען אין וואסער.
dip'ping-com'pass *n.* (דיפ'-אינג-
קאמ'-פעס) א קאמפאס צו מעסטען דעם
נייגונגס-ווינקעל פון דער מאגנעטישער
נאדעל.
dip'ping-frame *n.* (דיפ'-אינג-פריים)
אזא ראהם צו וועלכער עס ווערען צונע-

בונדענע קנויטען אבצוטונקען זיי אין חלב און מאכען פון זיי ליכט; א ראהם, אויף וועלכער עס ווערען אנגעצויגענע שטאפען ביים איינטונקען זיי אין פארבען.

dip'ping-nee'dle *n.* (דיפ'-אינג-ניעדל) די נייגונגס־נאדעל [אזא אינסטרומענט וואס ווייזט די ריכטונג פון ערד־מאגנעטיזם].

dip'ping-vat *n.* (דיפ'-אינג-וועט) א פאס, אין וועלכען מען טונקט איין ערדענע געשיר, אום זיי צוצוגעבען א גלאנץ.

dip'ping-wheel *n.* (דיפ'-אינג-הוויעל) אזא ראד וואס ווערט אוועקגעשטעלט אין א טייכעל צו כאפען פיש.

dip'-rod *n.* (דיפ'-ראד) א שטעקען צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען קנויטען אבצוטונקען זיי אין חלב צו מאכען ליכט.

dip'-roll'er *n.* (דיפ'-ראול'-ער) די רולע פון א דרוק־מאשין וואס נעהמט אן אויף זיך די דרוק־טינט צו בעשמיערען די דרוק־פלאטען.

dipsoma'nia *n.* (דיפ-סא-מיי'-ני-א) שכרות־קראנקהייט [אן אונאויפהערליכער און אונערזעטליכער פערלאנג נאך פערשכור'ענדע משקאות].

dipsoma'niac *n. and a.* (דיפ-סא-מיי'-ני-עק) איינער, וואס ליידט פון שכרות־קראנקהייט; וואס איז שייך צו דער שכרות־קראנקהייט. ז. *dipsomania*

dipsomani'acal *a.* (דיפ-סא-מע-נאי'-ע-קעל) וואס איז שייך צו שכרות־קראנקהייט. ז. *dipsomania*

dipsop'athy *n.* (דיפ-סאפ'-ע-טהי) א היילונגס־מעטאדע, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען ערלויבט דעם קראנקען צו טרינקען זעהר ווענינ.

dipso'sis *n.* (דיפ-סאו'-סיס) א קראנקהאפטער דארשט.

dip'ter *n.* (דיפ'-טער) א צוויי־פליגעלדינער אינזעקט [ווי א פליעג, א קאמאר א. ד. ג.].

Dip'tera *n.* (דיפ'-טע-רא) די צוויי־פליגעלדיגע מינים אינזעקטען, ווי די פליעגען, קאמארעס א. ד. ג.

dip'teral *a.* (דיפ'-טע-רעל) צוויי־פליגעלדיג [וועגען אינזעקטען]; אין ארכיטעקטור — וואס האט צוויי רייהען זיילען.

dip'teran *n. and a.* (דיפ'-טע-רען) א צוויי־פליגעלדיגער אינזעקט; וואס האט צוויי פליגלען [וועגען אינזעקטען]; וואס בעשטעהט פון צוויי רייהען זיילען [אין ארכיטעקטור]; וואס האט אן אנהאנג אדער ביי־טייל, וואס איז עהנליך צו צוויי פליגלען [וועגען פרוכט און זאמען].

dip'terous *a.* (דיפ'-טע-ראס) צוויי־פליגעלדיג [וועגען אינזעקטען]; וואס האט אן אנהאנג אדער ביי־טייל, וואס איז עהנליך צו צוויי פליגלען [וועגען פרוכט און זאמען].

dip the flag (דיפ טהי פלעג) איינבויגען די פאהן [פלאג] אלס מיליטערישער עהרען־צייכען.

dire *a.* (דאיר) שרעקליך, שוידערליך.

direct' *v., a. and adv.* (די-רעקט') ריכטען, בעשטימען אדער אנצייגען א ריכטונג, רעגולירען, פערוואלטען, פיהרען, בעפעהלען, אנצייגען, בעשטימען, שיקען אויף א געוויסען אדרעס, אדרעסירען; דיריגירען [אין מוזיק]; דירעקט, גראד, גלייך; אויפריכטיג; אפען, ניט פערשטעלט, דירעקט; וואס איז אם קירצסטען און נאהנטסטען; ריכטיג; אין א גראדער ריכטונג; אויף א דירעקטען, גראדען שטייגער.

direct'-ac'tion *a.* (די-רעקט'-עק'-שאן) וואס איז דירעקט פערבונדען מיט דער בעוועגענדער קראפט [וועגען א בעטריבס־ווערק וואו די מאשינען ארבייטען אהן טראנסמיסיאנען, ווי רימענס, צאהן־רעדער א. ד. ג.].

direct' ac'tion (די-רעקט' עק'-שאן) דירעקטע אקציאן [אן אויסדרוק וואס ווערט געברויכט צו בעצייכענען די ריכטונג פון געוויסע אנארכיסטישע און סינדיקאליסטישע ארגאניזאציאנען, וועלכע בעהויפטען, אז דער קאמפף פון די ארבייטער נעגען דער קאפיטאליסטישער ארדנונג דארף געפיהרט ווערען מיט דירעקטע פערניכטונגס־מיטעל, ווי סאבאטאזש, באמבעס, עקספראפריאציעס א. ד. ג.].

direct'-ac'tion en'gine (די-רעקט'-עק'-שאן ענ'-דזשין) א דאמפף־מאשין, וואס ווירקט דירעקט, אונמיטעלבאר אויף דעם מעכאניזם, וואס זי דארף ברייגנען אין בעוועגונג. ז. *direct-action*

direct' chord (די-רעקט' קארד) דער גרונד־אקארד [אין מוזיק].

direct'-draft *a.* (די-רעקט'-דרעפט) וואס האט א דירעקטען אויספוף אדער אויסלאס פון דאמפף אדער גאז [וועגען דאמפף־קעסעל].

direc'ter *n.* (די-רעק'-טער) ז. *director*

direc'ting *a.* (די-רעק'-טינג) וואס ריכטעט, וואס פיהרט.

direc'tion *n.* (די-רעק'-שאן) ריכטונג; אנווייזונג, ציעל, אנווענדונג, פערוואנדונג, פערוואלטונג, דירעקטאריום; פיהרונג, רעגולירונג, אויבער־אויפזיכט; א בעפעהל, א פארשריפט, אינסטרוקציאנען; אן אדרעס.

direc'tional *a.* (די-רעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער ריכטונג.

direc'tion-post *n.* (די-רעק'-שאן-פאוסט) א וועג־ווייזער, א סלופ צו צייגען די ריכטונג.

direc'tion-word *n.* (די-רעק'-שאן-הוואירד) א ווארט וואס מען פלעגט אוועקשטעלען אין די אלטע ספרים אונטער יעדער זייט [דאס איז געווען דאס ווארט, מיט וועלכען עס האט זיך אנגעהויבען די פאלגענדע זייט; עס פלעגט דיענען אלס צייכען פאר'ן בוכבינדער].

direc'tive *a.* (די-רעק'-טיוו) ריכטענדיג, פיהרענדיג, אנצייגענדיג, פארשרייבענדיג; וואס איז שייך צו דער ריכטונג.

direc'tiveness *n.* (די-רעק'-טיוו-נעס) א גלייכע ריכטונג; דאס האנדלען אפען, ניט פערשטעלט, דירעקט; אויפריכטיגקייט.

direc'tive rules (די-רעק'-טיוו רוהלז) רעגולאציאנען, כללים ווי צו האנדלען אדער ווי זיך אויפצופיהרען.

direct'ly *adv.* (די-רעקט'-לי) אין א גלייכער ריכטונג; אויף א גלייכען וועג; צום פונקט; אויף א דירעקטען, אונמיטעלבארען אופן; גלייך, גראד, באלד; אויף אן אפענעם, דירעקטען שטייגער; מיט אויפריכטיגקייט; אויסדריקליך: מיט בעשטימטהייט, מיט קלארקייט.

direct'ly opposed' (די-רעקט'-לי א-פאוזד') וואס איז פונקט דער היפוך.

His statement was found to be **directly opposed** to the facts.

direct'ness *n.* (די-רעקט'-נעס) די גלייכקייט, א גראדע ריכטונג; א גראדער וועג; אויפריכטיגקייט, דאס האנדלען אדער רעדען אפען, דירעקט אדער אויפריכטיג.

direc'tor *n.* (די-רעק'-טאר) א דירעקטאר, אן אויפזעהער, א פיהרער; איינער אדער עטוואס וואס ריכטעט, רעגולירט אדער קאנטראלירט.

direc'torate *n.* (די-רעק'-טא-רייט) דאס דירעקטאריום [די קערפערשאפט פון דירעקטארען פון א געזעלשאפט אדער פעראיין]; דאס דירעקטארען־אמט.

directo'rial *a.* (די-רעק-טאו'-רי-על) וואס ריכטעט, פערוואלטעט, פיהרט אדער קאנטראלירט; וואס איז שייך צו א דירעקטאר אדער צו א דירעקטאריום.

direc'tories *n.* (די-רעק'-טא-ריז) א מורה דרך, רעגולאציאנען, כללים, ווי צו האנדלען אדער ווי זיך אויפצופיהרען; אנצייגען.

direc'torship *n.* (די-רעק'-טאר-שיפ) דאס אמט פון א דירעקטאר; דאס זיין א דירעקטאר.

direc'tory *n. and a.* (די-רעק'-טא-רי) ריכטענדיג, פיהרענדיג, אנצייגענדיג, פארשרייבענדיג; א דירעקטאריום, א דירעקטארען־ראטה; אן אדרעס־בוך [וואו עס געפינען זיך די נעמען פון די איינוואהנער פון א געוויסער שטאדט אדער געגענד, זייערע אדרעסען און זייער בעשעפטיגונג].

Direc'tory *n.* (די-רעק'-טא-רי) דאס דירעקטאריום אדער די עקזעקוטיווע פון דער פראנצויזישער רעפובליקאנער רעגיערונג, וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען נאך דער ערשטער רעוואלוציאן און וועלכע איז בעשטאנען פון פינף מיטגליעדער [דאס דירעקטאריום האט אנגעהאלטען פון אקטאבער 1795 ביז'ן 9טען נאוועמבער 1799, ווען עס איז נידערגעשטירצט געווארען פון נאפאלעאן דעם ערשטען].

direct' ra'tio (די-רעקט' ריי'-שיאו) א דירעקטע בעציהונג, פערהעלטנים אדער פראפארציע.

direc'tress *n.* (די-רעק'-טרעס) א דירעקטארין, א פערוואלטערין.

direc'trix *n.* (די-רעק'-טריקס) א דירעקטארין, א פערוואלטערין; אין מאטעמאטיק — די ערצייגענדע ליניע [א ליניע וועלכע בעשרייבט א פלעכע, א קרייז אדער וועלכע עס איז אנדערע פיגור].

direct' tax (די-רעקט' טעקס) דירעקטער שטייער [שטייער וואס ווערט געצאהלט פון דער ערשטער האנד, ווי קאפשטייער, איינקונפט־שטייער אדער שטייער אויף ירושות, אין נעגענזאץ צו אקציז־שטייערען און טאריף־אבצאהלונגען, וועלכע ווערען געצאהלט אינדירעקט פון די וואס פערברויכען די בעשטייערטע זאכען].

direct' words (די-רעקט' הוואירדז) אפענע, קלארע דבורים.

dire'ful *a.* (דאיר'-פול) שרעקליך, שוידערליך.

dire'fully *adv.* (דאיר'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, שוידערליכען שטייגער.

dire'fulness *n.* (דאיר'-פול-נעס) שוידערליכקייט, שרעקליכקייט.

diremp'tion *n.* (די-רעמפ'-שאן) דאס צורייסען, דאס צושיידען.

dire neces'sities (דאיר נע-סעס'-אי-טיז) טרוקען ברויט מיט וואסער, די נויטווענדיגסטע חיונה.

He is even unable to supply his family with dire necessities.

dire'ness *n.* (דאיר'־נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט.

dirge *n.* (דוירדזש) א לויה־געזאנג, א טרויער־ליעד.

dirge'ful *a.* (דוירדזש'־פול) טרויערדיג, טרויעריג.

dir'gie *n.* (דויר'־דזשי) א לויה־סעודה.

dir'igent *n. and a.* (דיר'־אי־דזשענט) לייטענד, פיהרענד; אין מאטעמאטיק — די בעוועגונגס־ליניע, וועלכע בעשרייבט א פלעכע, אדער די בעוועגונגס־פלעכע, וועלכע בילדעט א קערפער.

dir'igible *a. and n.* (דיר'־אי־דזשיבל) וואס מען קען קירעווען; א פליה־מאשין וואס מען קען קירעווען.

The Germans are perfecting the dirigible balloon.

dir'iment *a.* (דיר'־אי־מענט) מאכענדיג אונגילטיג, אנולירענדיג, מאכענדיג צו נישט.

In some countries consanguinity is a diriment impediment of marriage.

dirk *n. and v.* (דוירק) א קינזשאל; שטעכען מיט א קינזשאל.

dirk'-knife *n.* (דוירק'־נאיף) א שטעק־מעסער.

dirt *n., v. and a.* (דוירט) שמוץ; בלאָטע; ערד; א שמוציגע שפראך; געמיינהייט; בעשמוצען; בלאָטיג.

dirt'-board *n.* (דוירט'־באורד) דאס ברעט אדער בלעך פון א וואגען וואס פערשטעלט די אקסעל, אז זיי זאלען נים פערשמוצט ווערען פון בלאָטע.

dirt'-cheap *a.* (דוירט'־טשיעפ) ביליג ווי בלאָטע, שפאָט ביליג.

dirt'-ea'ting *n.* (דוירט'־איע'־טינג) דאס עסען שמוץ [אן אוננארמאלקייט ביי נעגערס און אפט אויך ביי ווייסע, בעזאנדערס ביי פרויען, צו עסען שמוץ].

dir'tily *adv.* (דויר'־טי־לי) אויף א שמוציגען אופן; שמוציג, געמיין.

dir'tiness *n.* (דויר'־טי־נעס) דאס זיין שמוציג אדער בלאָטיג; שמוציגקייט, געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט.

dirt'-scra'per *n.* (דוירט'־סקריי'־פער) א מאשין אבצוגראבען ערד, אבצוראמען בלאָטע אדער אויסצוגלייכען דעם באָדען.

dir'ty *a. and v.* (דויר'־טי) 1. שמוציג; בלאָטיג; בעשמוצען, מאכען שמוציג; 2. געמיין, נידערטרעכטיג; שלעכט, אונבעקוועם, אונאנגענעהם [וועגען וועטער, וועגען א וועג א. ד. ג.].

1. The streets are dirty. 2. The politicians made a dirty attack on the candidate.

dir'ty walk'er (דויר'־טי וואהק'־ער) א שלומפער.

disabil'ity *n.* (דיס־ע־ביל'־אי־טי) די אונפעהיגקייט, די אונטויגליכקייט, די שוואכקייט; די רעכטס־אונפעהיגקייט [וועגען א מענשען וואס איז בערויבט פון געוויסע רעכטע].

England removed the disabilities of the Jews in 1858.

disa'ble *v.* (דיס־איי'־בל) מאכען אונפעהיג אדער אונטויגליך; אבשוואכען; בעשעדיגען אין רעכטע.

The ship entered the harbor disabled by the storm.

disa'ble an estate' (דיס־איי'בל ען עס־טייט') חרוב מאכען, רואינירען א גוט.

disa'blement *n.* (דיס־איי'־בל־מענט) ז. *disability*.

disabuse' *v.* (דיס־ע־ביוז') ארויסנעהמען פון טעות; נים דערלאזען צו זיין אבגענארט; ארויספיהרען אויף'ן דרך הישר.

You should disabuse your mind from the thought that the patient will never recover.

disaccom'modate *v.* (דיס־ע־קאמ'־א־דייט) מאכען אונבעקוועם; שטעלען אין אן אונבעקוועמער לאגע.

disaccommoda'tion *n.* (דיס־ע־קאמ־א־דיי'־שאן) די אונטויגליכקייט; דאס זיין אונבעקוועם, אונפאסיג אדער נים פערבערייטעט.

disaccord' *v.* (דיס־ע־קאהרד') נים מסכים זיין; ענטזאגען צו געבען א הסכמה.

disaccor'dant *a.* (דיס־ע־קאהר'־דענט) וואס איז נים מסכים, וואס נים די הסכמה.

disaccus'tom *v.* (דיס־ע־קאס'־טאם) אבגעוועהנען; ווירקען אבצוזאגען זיך פון א געוועהנהייט.

disadorn' *v.* (דיס־ע־דאהרן') אראבנעהמען די ציערונג, ארונטערנעהמען די בעפוצונג.

disadvan'tage *n. and v.* (דיס־עד־וועג'־טיידזש) א שאדען, א היזק, א פערלוסט; אונגינסטיגקייט; מאכען שאדען; ברייננען א היזק; מאכען אונגינסטיג.

disadvanta'geous *a.* (דיס־עד־וועג־טיי'־דזשאס) שעדליך, נים גוט, אונגינסטיג.

disadvanta'geously *adv.* (דיס־עד־וועג־טיי'־דזשאס־לי) אויף אן אונגינסטיגען אופן; דורך פערלוסט; מיט היזק.

disadvanta'geousness *n.* (דיס־עד־וועג־טיי'־דזשאס־נעס) אונגינסטיגקייט, שעדליכקייט.

disaffect' *v.* (דיס־ע־פעקט') אבגענייגט מאכען; אבציהען די נייגונג צו עפעס; פערפרעמדען די פריינדליכע געפיהלען.

disaffec'ted *a.* (דיס־ע־פעק'־טעד) אבגענייגט; פערפרעמדט; אונפריינדליך.

disaffec'tedly *adv.* (דיס־ע־פעק'־טעד־לי) אויף אן אונפריינדליכען שטייגער; מיט אן אונפריינדליכער בענעהמונג.

disaffec'tedness *n.* (דיס־ע־פעק'־טעד־נעס) אבגענייגטקייט, אונפריינדליכקייט.

disaffec'tion *n.* (דיס־ע־פעק'־שאן) אונצופריעדענהייט; ווידערווילען.

The action of the President caused great disaffection among the members of his party.

disaffirm' *v.* (דיס־ע־פוירם') פערניינען, מאכען צו נישט; אבלייקענען, אבשאפען [ווי אבשאפען א געוויסע בעשטימונג פון א ריכטער, מאכען אז זי זאל קיין קראפט נים האבען].

disaffir'mance *n.* (דיס־ע־פויר'־מענס) דאס אבלייקענען, דאס אבשאפען, דאס מאכען צו נישט.

disaffirma'tion *n.* (דיס־עפ־אויר־מיי'־שאן) ז. *disaffirmance*.

disaffor'est *v.* (דיס־ע־פאר'־עסט) בעפרייען פון די ספעציעלע געזעצען און פערבאָטונגען בנוגע צו וועלדער [אין ענגלאנד].

disafforesta'tion *n.* (דיס־ע־פאר־עס־טיי'־שאן) דאס אבשאפען די ספעציעלע געזעצען וועגען וועלדער.

disaffor'estment *n.* (דיס־ע־פאר'־עסט־מענט) דאס אבשאפען די ספעציעלע געזעצען וועגען וועלדער.

disag'gregate *v.* (דיס־עג'־רי־גייט) צוברעכען אדער פאנאנדערנעהמען אן אגרעגאט [א קופע אדער א שטיק פון צוזאמענגעלעגטע בעזונדערע זאכען].

disaggrega'tion *n.* (דיס־עג־רי־גיי'־שאן) דאס פאנאנדערטיילען אדער פאנאנדערנעהמען אן אגרעגאט [א קופע אדער א שטיק פון צוזאמענגעלעגטע בעזונדערע זאכען].

disagree' *v.* (דיס־ע־גריע') 1. נים איינשטימען, נים הארמאנירען, זיין מיט אן אנדער מיינונג; זיין אין אונפריינדליכע בעציהונגען, קריגען זיך; זיין נים פאסיג איינער צום אנדערען; 2. שלעכט ווירקען, זיין נים גוט פאר'ן געזונד.

1. They disagree on political questions. 2. Wine disagrees with me.

disagree'able *n. and a.* (דיס־ע־גריע'־עבל) אונאנגענעהם; נים געשמאק; אהן א טעם; אן אונאנגענעהמע זאך.

disagree'ableness *n.* (דיס־ע־גריע'־עבל־נעס) אונאנגענעהמיגקייט.

disagree'ably *adv.* (דיס־ע־גריע'־ע־בלי) אויף אן אונאנגענעהמען אופן.

disagree'ment *n.* (דיס־ע־גריע'־מענט) אונאיינינקייט; א שטרייטיגקייט; דאס זיין פערשיעדען אין מיינונג; דאס נים איינשטימען.

disallow' *v.* (דיס־ע־לאו') נים ערלויבען, נים סאנקציאנירען, נים גוט־הייסען, נים אננעהמען; פערווארפען.

disallow'able *a.* (דיס־ע־לאו'־עבל) וואס איז נים ערלויבט; וואס מען קען נים צולאזען אדער צוגעבען.

disallow'ableness *n.* (דיס־ע־לאו'־עבל־נעס) דאס זיין נים ערלויבט; דאס נים קענען צוגעלאזען אדער ערלויבט ווערען.

disallow'ance *n.* (דיס־ע־לאו'־ענס) דאס נים ערלויבען; די אבשלאגונג פון עפעס, די צוריקווארפונג; דאס פערבאטען.

disally' *v.* (דיס־ע־לאי') פאנאנדערבינדען; אבשאפען די פעראייניגונג.

disannul' *v.* (דיס־ע־נאל') אבשאפען, אונגילטיג מאכען.

disannul'ler *n.* (דיס־ע־נאל'־ער) דער וואס שאפט אב, דער וואס מאכט אונגילטיג.

disannul'ment *n.* (דיס־ע־נאל'־מענט) די אבשאפונג; דאס מאכען אונגילטיג.

disappear' *v.* (דיס־ע־פיער') פערשווינדען, נים ווערען.

disappear'ance *n.* (דיס־ע־פיער'־ענס) די פערשווינדונג.

disappoint' *v.* (דיס־ע־פאינט') ענטוישען, אבנארען די ערווארטונגען; נים לאזען ערפילען א פערלאנג אדער האפנונג.

disappoin'ted *a.* (דיס־ע־פאינ'־טעד) ענטוישט, אבגענארט אין די ערווארטונגען אדער האפנונגען.

disappoin'ting *a.* (דיס־ע־פאינ'־טינג) ענטוישענד; וואס נארט אב די האפנונגען אדער פערלאנגען.

disappoint'ment *n.* (דיס־ע־פאינט־מענט) די ענטוישונג; דאס זיין אבגענארט אין די ערווארטונגען אדער האפנונגען.

disapproba'tion *n.* (דיס־עפ־רא־ביי'־שאן) דאס נים אננעהמען, דאס נים גוט־הייסען אויף עפעס; דאס געבען נים קיין גוטען אורטייל; טאדלונג.

disap'probatory *a.* (דיס־עפ'־רא־בע־טא־רי) וואס וויל נים גוט־הייסען, וואס טאדעלט.

disappro'priate *v. and a.* (דיס־ע־פראו'־פרי־אייט) אבנעהמען דאס איינגעטומס־רעכט אויף עפעס; אבנעהמען די ניטמער פון דער קירך; בערויבט פון פריוואט־אייגענטום; וואס האט נים קיין אייגענע ניטמער [וועגען א קירך].

disappropria'tion *n.* (דיס-ע-פּראָ-פּרי-איי'-שאָן) דאָס אָבנעהמען דאָס איי־גענטומס־רעכט אויף עפּעס; דאָס בעראי־בען די קירך פון די גיטער, וועלכע זי בעזיצט.

disappro'val *n.* (דיס-ע-פּרוה'-וועל) ז. *disapprobation*

disapprove' *v.* (דיס-ע-פּרוהוו') טאַדלען, ניט גוט־זאָגען אויף עפּעס; ניט געבען קיין הסכמה, ניט בעשטעטיגען, ניט סאַנק־ציאָנירען.

disappro'vingly *adv.* (דיס-ע-פּרוה'-ווינג-לי) מיט ניט גוט־זאָגען; דורך ניט־אַנערקענונג; טאַדלענדיג, ניט צושטימענ־דיג.

disarm' *v.* (דיס-אַרם') אָב־ענטוואָפנען, אָב־נעהמען די וואָפען; אָוועקלעגען דאָס גע־וועהר; פּערקלענערען דאָס מיליטער פון מלוכות.

disar'mament *n.* (דיס-אַר'-מע-מענט) 1. די ענטוואָפנונג; דאָס אָבנעהמען אָדער דאָס אָוועקלעגען דאָס געוועהר; דאָס אויפ־הערען צו זיין אין קריגס־צושטאַנד; 2. דאָס פּערקלענערען די בעוואָפנונג פון די מלוכות.

2. Advocates of peace hope for general disarmament.

disarmed' *a.* (דיס-אַרמד') ענטוואָ־פנעט, אָבגענומען די וואָפען; אָוועקגע־לעגט דאָס געוועהר.

disar'mer *n.* (דיס-אַר'-מער) דער וואָס ענטוואָפנעט; דער וואָס נעהמט אָוועק דאָס געוועהר.

disarrange' *v.* (דיס-ע-ריינדזש') בריינגען אין אָרדנונג, צומישען.

disarrange'ment *n.* (דיס-ע-ריינדזש'-מענט) דאָס בריינגען אין אונאָרדנונג; אונאָרדנונג; צומישונג.

disarray' *n. and v.* (דיס-ע-ריי') ענט־קליידען; אויסטהאָן נאַקעט; בריינגען אין אונאָרדנונג; די ענטקליידונג; אַן אונאָרדנונג, אַ צומישעניש.

disartic'ulate *v.* (דיס-אַר-טיק'-יו-לייט) פּאַנאַנדערטיילען, פּאַנאַנדערנעה־מען אברים־ווייז; צונליעדערען.

disarticula'tion *n.* (דיס-אַר-טיק-יו-ליי'-שאָן) דאָס צונליעדערען, דאָס פּאַ־נאַנדערנעהמען אברים־ווייז

disasso'ciate *v.* (דיס-ע-סאָ'-שי-אייט) פּאַנאַנדערטיילען, אָבטיילען פון פּעראיי־ניגונג.

disassocia'tion *n.* (דיס-ע-סאָ-שי-איי'-שאָן) דאָס פּאַנאַנדערטיילען די פּער־אייניגונג.

disas'ter *n.* (די-זעס'-טער) שלים־מזל, אונגליק, עלענד; אַן אונגעריכטע צרה, אַ קאַטאַסטראָפע.

The San Francisco earthquake was one of the great disasters of our time.

disas'trous *a.* (די-זעס'-טראָס) שלים־מזל'דיג, אונגליקליך; וואָס איז געקומען פון אַן אונגליק.

disas'trously *adv.* (די-זעס'-טראָס-לי) דורך אַ קאַטאַסטראָפע; אויף אַן אונגליק־ליכען אופן.

disas'trousness *n.* (די-זעס'-טראָס-נעס) אַ קאַטאַסטראָפע, אַן אונגליק, דאָס זיין שלים־מזל'דיג.

disavow' *v.* (דיס-ע-וואַו') פּערלייקע־נען, ניט אַנערקענען; בעהויפּטען, אַז דאָס איז אפילו אין זינען ניט געווען.

The United States in making war on Spain disavowed any intention of annexing Cuba.

disavow'al *n.* (דיס-ע-וואַו'-על) די פּערלייקענונג, די ניט־אַנערקענונג, דאָס ניט מודה זיין.

disavow'er *n.* (דיס-ע-וואַו'-ער) איי־נער וואָס איז זיך ניט מודה, איינער וואָס לייקענט אָב.

disavow'ment *n.* (דיס-ע-וואַו'-מענט) ז. *disavowal*

disband' *v.* (דיס-בענד') פּאַנאַנדערלאָ־זען אַ קאָמפּאַניע, צוגעהן זיך אהיים; צושיידען, פּאַנאַנדערגעהן; צושפּרייטען.

disband'ment *n.* (דיס-בענד'-מענט) דאָס פּאַנאַנדערלאָזען סאָלדאַטען פון דיענסט; די צושיידונג, די אָבזונדערונג, די פּאַנאַנדערגעהונג; דאָס פּאַנאַנדערגעהן זיך.

disbar' *v.* (דיס-באַר') אָוועקנעהמען פון אַן אַדוואָקאַט דאָס רעכט צו פּערטיידיגען אין געריכט.

disbark' *v.* (דיס-באַרק') אויסלעדיגען, אויסלאָדען אָדער אויסנרוזען אַ שיף; אַראָבברייטען די קאַרע.

disbar'ment *n.* (דיס-באַר'-מענט) דאָס אָוועקנעהמען פון אַן אַדוואָקאַט דאָס רעכט צו בעשעפטיגען זיך מיט זיין פּראָפע־סיאָן.

disbar'ment procee'dings (דיס-באַר'-מענט פּראָ-סיע'-דינגז) אַ פּראָצעס געגען אַן אַדוואָקאַט אויף אַ בעשולדיגונג אין אַ פּערברעכען, פאַר וועלכען מען קען בייַ איהם צונעהמען דאָס רעכט צו פּיה־רען פּראָצעסען אין געריכט.

disbelief' *n.* (דיס-בי-ליעף') דאָס ניט־גלויבען.

disbelieve' *v.* (דיס-בי-ליעוו') ניט גלויבען; אָבלייקענען עפּעס, האַלטען פאַר ניט ריכטיג.

disbelie'ver *n.* (דיס-בי-ליע'-ווער) איינער וואָס גלויבט ניט; דער וואָס האַלט עפּעס פאַר ניט ריכטיג.

disbos'om *v.* (דיס-בוז'-אָם) אויסזאָ־גען, אַרויסגעבען אַ סוד.

disbow'el *v.* (דיס-באַו'-על) אַרויסנעה־מען די איינגעווייד; אויפּדעקען [אַ גע־היימניס].

disbud' *v.* (דיס-באַד') אַרומשניידען די יונגע צווייגעלעך פון אַ פלאַנצע; אַרונטערנעהמען די שפּראָץ־קערנדלעך

disbur'den *v.* (דיס-בויר'-דן) אַראָב־נעהמען די משא אָדער די לאַדונג פון עפּעס; בעפרייען פון אַ לאַסט; מאַכען זיך לייכטער אויף'ן האַרצען.

disbur'den cares (דיס-בויר'-דן קעהרז) פּערלייכטערען זיך דורך אויסרעדען דאָס האַרץ.

He disburdened his cares on his friends.

disbur'den one's heart (דיס-בויר'-דן וואַנז האַרט) ז. *disburden cares*

disburs'able *a.* (דיס-בוירס'-עבל) וואָס מען קען אויסגעבען [וועגען געלד].

disburse' *v.* (דיס-בוירס') אויסגעבען אָדער אויסצאָהלען [געלד].

disburse'ment *n.* (דיס-בוירס'-מענט) דאָס אויסגעבען אָדער אויסצאָהלען געלד; די סומע פון'ם אויסגעגעבענעם אָדער אויסגעצאָהלטען געלד.

disburs'er *n.* (דיס-בוירס'-ער) אַן אויסגעבער, אַן אויסצאָהלער [פון געלד].

disc *n.* (דיסק) אַ דיסק, אַ רונדע פלאַטע, אַ שייבע, אַזאַ רונדע שטיינערנע אָדער מעטאַלענע פלאַטע וואָס די אַלטע רוי־מער און גריכען פלעגען בענוצען פאַר גימ־נאַסטישע צוועקען; עטוואָס וואָס האָט דעם אויסזעהען פון אַ דיסק ז. *disk*

dis'cal *a.* (דיס'-קעל) וואָס איז שייך אָדער וואָס איז עהנליך צו אַ דיסק.
ז. *disc*

dis'cant *n.* (דיס'-קענט) אַ דיסקאַנט אָדער סאָפּראַנאָ, די העכסטע שטימע פון די פיער גרונד־שטימען [באַס, טענאָר, אַלט און דיסקאַנט אָדער סאָפּראַנאָ].

discard' *n. and v.* (דיס-קאַרד') אָב־וואַרפען אַ קאַרט [אין קאַרטען־שפּיעל]; אָבלאָזען, ענטזאָגען [פון שטעלע]; דער־ווייטערען; אויסשליסען; אָבזאָגען זיך, פּערוואַרפען; דאָס אָבוואַרפען אַ קאַרט וואָס איז ניט נויטיג [אין קאַרטען־שפּיעל]; די קאַרט וואָס ווערט אָבגע־וואָרפען.

discase' *v.* (דיס-קייס') אַראָבנעהמען דאָס דעקעל, אַרונטערנעהמען דעם צודעק; אויפדעקען; אויסטהאָן נאַקעט.

discept' *v.* (די-סעפּט') ניט איינשטימען, זיין נעגען.

discern' *v.* (די-זורן') בעאָבאַכטען; אונטערשיידען; אונטערצייכענען דעם אונטערשיעד צווישען צוויי אָדער מעהר זאַכען; בעמערקען, אַרומכאַפּען מיט'ן אויג; דערקענען, זיך דערוויסען.

discer'ner *n.* (די-זויר'-נער) דער בעאָבאַכטער, ענטדעקער; בעאורטיילער.

discer'nible *a.* (די-זויר'-ניבל) וואָס מען קען זעהן אָדער בעמערקען

discer'nibleness *n.* (די-זויר'-ניבל-נעס) די אונטערשיידבאַרקייט; בעמערק־באַרקייט.

discer'nibly *adv.* (די-זויר'-ני-בלי) מערקבאַר; אונטערשיידבאַר.

discer'ning *a.* (די-זויר'-נינג) שאַרפ־זיכטיג; פּערשטענדיג; בעאָבאַכטענד, אונטערשיידענד.

discer'ningly *adv.* (די-זויר'-נינג-לי) מיט פעהיגקייט צו בעאורטיילען; חריפות'דיג.

discern'ment *n.* (די-זוירנ'-מענט) חריפות, שאַרפזיכטיגקייט; פּערשטענדיג־קייט; די בעאורטיילונגס־קראַפט

discerp'tion *n.* (די-סורפּ'-שאָן) דאָס צושטיקלען, דאָס פּאַנאַנדערטיילען אין שטיקלעך.

discerp'tive *a.* (די-סורפּ'-טיוו) פּאַ־נאַנדערטיילענד, צוטיילענד.

discharge' *n. and v.* (דיס-טשאַרדזש') אויסלאָדען, בעפרייען פון אַ לאַדונג אָדער משא; אויסלעדיגען; אויסשיסען; דער־ווייטערען, אַבריינינגען, אָבשיסען אָוועק־שיקען; אַרויסוואַרפען; סילוק'ען [אַ חוב]; בעפרייען פון אַ חוב אָדער פון אַ בעשולדיגונג; ערפילען אַ פפליכט; בליי־בען, אָוועקנעהמען [די פאַרב פון צייג]; אַראָבוואַרפען פון זיך אַ לאַסט; דאָס אויסלאָדען, דאָס בעפרייען פון אַ משא; דער שאָס, דאָס אויסשיסען; דאָס אָוועק־נעהמען; דאָס סילוק'ען; דאָס בעפרייען פון אַ חוב, פון אַ בעשולדיגונג א. ד. ג.; די ערפילונג פון אַ פפליכט אָדער אַמט; דאָס בלייכען, דאָס אָוועקנעהמען די פאַרב [פון צייג].

discharge' a bill (דיס-טשאַרדזש' ע ביל) אויסלייזען אַ וועקסעל; בעצאָהלען אַ רעכנונג.

discharge' a debt (דיס-טשאַרדזש' ע דעט) בעצאָהלען אַ חוב.

discharge' a du'ty (דיס-טשאַרדזש' ע דיו'-טי) ערפילען אַ פפליכט.

discharged' and acquit'ted (דיס-טשאַרדזשד' ענד ע-קהוויט'-עד) פּראַנק און פריי; בעצאָהלט און קוויטירט.

discharge' from a du'ty (דיס-טשאַרדזש' פראָם ע דיו'-טי) בעפרייען פון אַ פּערפפליכטונג.

discharge′ in bank′ruptcy (דיס-טשארדזש׳ אין בענק׳-ראפט-סי) דאס בעפרייען פון אבליגאציאנען [געלד-התחיבות׳ען], בעת דאס געריכט נעהמט אב איינעמס פערמעגען און צוטיילט עס צווישען די קרעדיטארען [בעלי-חובות].

discharge′ one's con′science (דיס-טשארדזש׳ הוואנז קאנ׳-שענס) לייכטער מאכען דאס געוויסען.

dischar′ger *n.* (דיס-טשאר׳-דזשער) אן אויסלאדער; אין עלעקטרא-טעכניק — אן אינסטרומענט, דורך וועלכען עלעקטריציטעט ווערט אויסגעלאדעט פון קאנדענסאטאר [ז. *condenser*]; א כעמישער פראדוקט, מיט וועלכען מען בלייכט צייג.

discharge′ se′crets (דיס-טשארדזש׳ סי׳-קרעטס) אויסזאגען סודות.

discharge′ the ju′ry (דיס-טשארדזש׳ טהי דזשו׳-רי) אבלאזען די געשווארענע [אין געריכט].

discharge′-tick′et *n.* (דיס-טשארדזש׳-טיק׳-עט) א בעפרייאונגס-צייגניס [א בילעט וואס ווערט ארויסגעגעבען איינעם, וואס איז געווען אין דיענסט, אז ער איז ענטלאסען].

discharge′-valve *n.* (דיס-טשארדזש׳-וועלוו) אויסלאז-ווענטיל [דאס אויבערשטע דעקעל אין א פומפ, וואס עפענט זיך ארויסצולאזען דאס וואסער].

dis′ciform *a.* (דיס׳-אי-פארם) ענהליך צו א דיסק [א רונדע פלאטע].

disci′ple *n.* (די-סאי׳-פל) א תלמיד, א שילער; אן אנהענגער, א נאכפאלגער.

disci′pleship *n.* (די-סאי׳-פל-שיפ) דאס זיין א תלמיד, דאס נאכפאלגען איינעם אין זיינע אידעען אדער פרינציפען; דאס זיין אן אנהענגער פון איינעמס לעהרען.

dis′ciplinable *a.* (דיס׳-אי-פלינ-עבל) וואס קען דיסציפלינירט ווערען; וואס לאזט זיך לערנען; וואס איז אונטערגעווארפען אונטער א דיסציפלין; וואס קען בעשטראפט ווערען אויף א דיסציפלינארען אופן. ז. *discipline*

dis′ciplinableness *n.* (דיס׳-אי-פלינ-עבל-נעס) דאס קענען זיין דיסציפלינירט. ז. *discipline*

disciplina′rian *n. and a.* (דיס-אי-פלי-ניי׳-רי-ען) וואס איז שייך צו דיסציפלין; דער וואס דיסציפלינירט. ז. *discipline*

dis′ciplinary *a.* (דיס׳-אי-פלי-נע-רי) דיסציפלינאר, וואס איז שייך צו דיסציפלין; וואס דיסציפלינירט. ז. *discipline*

dis′cipline *n. and v.* (דיס׳-אי-פלין) דיסציפלין, די אונטערדינונג געהארכזאמקייט צו בעשטימטע רעגעלען און תקנות; דאס לערנען אדער דאס ערציהען אויפצופיהרען זיך לויט בעשטימטע רעגעלען; די זאמלונג פון רעגעלען [ווי אין קירך אדער אין מיליטער-דיענסט], וועלכע דער אונטערגעווארפענער מוז אונטערדינגט פאלגען; בעשטראפונג פאר ניט האלטען זיך אן די אנגענומענע בעשטימטע רעגעלען; די שטראף-מיטלען צו האלטען דעם אונטערגעווארפענעם אין געהארכזאמקייט; א דיסציפלין, א בעזונדערע אבטיילונג פון קונסט אדער וויסענשאפט; דיסציפלינירען, האלטען אין געהארכזאמקייט, לערנען צו האלטען זיך אן בעשטימטע רעגעלען; בעשטראפען; אגווענדען געוויסע שטראף-מיטלען.

dis′cipliner *n.* (דיס׳-אי-פלינ-ער) דער וואס דיסציפלינירט אדער לערענט.

disclaim′ *v.* (דיס-קליים׳) 1. לייקענען; זיך ענטזאגען; ניט אנערקענען; פערווארפען; 2. אראבנעהמען די פעראנטווארטליכקייט פאר עפעס; 3. זיך ענטזאגען אנצונעהמען [אן אמט, א שטעלע].
2. I **disclaim** responsibility for his actions.

disclai′mer *n.* (דיס-קליי׳-מער) איינער וואס זאגט זיך אב פון א געוויסער פאדערונג; איינער וואס אנערקענט ניט אדער פערווארפט; איינער וואס נעהמט פון זיך אראב די פעראנטווארטליכקייט פאר עפעס; א דאקומענט וועגען איינעמס ענטזאגונג פון עפעס.

disclama′tion *n.* (דיס-קלע-מיי׳-שאן) דאס ניט אנערקענען; דאס ענטזאגען זיך פון עפעס.

disclose′ *v.* (דיס-קלאוז׳) אויפדעקען, ענטדעקען, אפען מאכען; מאכען בעוואוסט.
The investigation **disclosed** the truth.

disclosed′ *a.* (דיס-קלאוזד׳) מיט אויסגעשפרייטע פליגעל [וועגען א פויגעל וואס ווערט געצייכענט אויף א הערב]; אויפגעדעקט; בעקאנט געווארען.

disclo′ser *n.* (דיס-קלאו׳-זער) דער אויפדעקער, דער וואס מאכט אפען.

disclo′sure *n.* (דיס-קלאו׳-זשור) די ענטדעקונג, די אפען-מאכונג; אויפשלוסונג.

discob′olus *n.* (דיס-קאב׳-א-לאס) א דיסקוס-ווארפער [ביי די אלטע רוימער און גריכען האט עקזיסטירט א גימנאסטישער שפיעל פון ווארפען אזעלכע רונדע שטיינערנע אדער מעטאלענע פלאטען און כאפען זיי. אזא פלאטע האט מען גערופען דיסקוס און די שפיעלער — דיסקוס-ווארפער].

Discob′olus *n.* (דיס-קאב׳-א-לאס) די בעריהמטע קלאסישע סטאטוע אין רוימישען מוזעאום, וועלכע שטעלט פאר א דיסקוס-ווארפער [די סטאטוע איז געמאכט געווארען אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס פון דעם סקולפטאר מיראן].

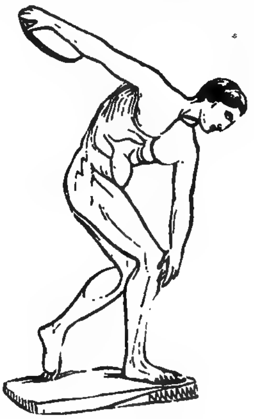

Discobolus

dis′coid *n. and a.* (דיס׳-קאיד) וואס האט די פארם פון א דיסק [א שייבע, א רונדע פלאטע]; עטוואס וואס זעהט אויס ווי א דיסק.

discoi′dal *a.* (דיס-קאי׳-דעל) וואס האט די פארם פון א דיסק [א שייבע, א רונדע פלאטע].

discol′or *v. and a.* (דיס-קאל׳-אר) אוועקנעהמען דעם נאטירליכען קאליר, ענדערען די פארב; פערשטעלען עטוואס איז א פאלשען קאליר; פון פערשיעדענע קאלירען אדער פארבען [וועגען חיות אדער פלאנצען].

discol′orate *a.* (דיס-קאל׳-אר-אייט) פון פערשיעדענע קאלירען אדער פארבען [וועגען חיות אדער פלאנצען].

discolora′tion *n.* (דיס-קאל-א-ריי׳-שאן) דאס אבבלאקירען; דאס זיין אבבלאקירט; דאס אוועקנעהמען דעם קאליר; די ענדערונג פון דער פארב; די ענדערונג פון אויסזעהן.

discol′ored *a.* (דיס-קאל׳-ארד) אבבלאקירט, אבגעגאנגענע די פארב; געענדערט די פארב.

discol′orous *a.* (דיס-קאל׳-אר-אס) פון פערשיעדענע פארבען אדער קאלירען.

discom′fit *v.* (דיס-קאמ׳-פיט) דערשלאגען; בעזיגען, בייקומען; צושטערען די פלענער.

discom′fiture *n.* (דיס-קאמ׳-פי-טשור) א נידערלאגע; ענטמוטיגונג.

discom′fort *n. and v.* (דיס-קאמ׳-פארט) מאכען אונאנגענעהם אדער אונבעקוועם; קרענקען, בעטריבען, ענטמוטיגען; קרענקונג, בעטריבניס, ענטמוטיגונג; אונבעקוועמליכקייט.

discom′fortable *a.* (דיס-קאמ׳-פאר-טעבל) אונבעקוועם, אונאנגענעהם.

discommend′ *v.* (דיס-קא-מענד׳) טאדלען; שלעכט רעקאמענדירען.

discommen′dable *a.* (דיס-קא-מענ׳-דעבל) ניט לויבענסווערטה; ניט צו רעקאמענדירען; ווערטה צו טאדלען.

discommen′dableness *n.* (דיס-קא-מענ׳-דעבל-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט צו ווערען; דאס זיין ניט לויבענסווערטה.

discommenda′tion *n.* (דיס-קא-מענ-דיי׳-שאן) דאס טאדלען.

discommen′der *n.* (דיס-קא-מענ׳-דער) איינער וואס טאדעלט.

discommis′sion *v.* (דיס-קא-מיש׳-אן) אוועקנעהמען די קאמיסיאן.

discommode′ *v.* (דיס-קא-מאוד׳) אונבעקוועם מאכען; בעלעסטיגען.

discommo′dious *a.* (דיס-קא-מאו׳-די-אס) אונבעקוועם; בעלעסטיגענד.

discommo′diously *adv.* (דיס-קא-מאו׳-די-אס-לי) אויף אן אונבעקוועמען אדער בעלעסטיגענדיגען אופן.

discommo′diousness *n.* (דיס-קא-מאו׳-די-אס-נעס) אונבעקוועמליכקייט; אונאנגענעהמליכקייט; בעלעסטיגונג.

discommod′ity *n.* (דיס-קא-מאד׳-אי-טי) אונבעקוועמליכקייט; אונאנגענעהמליכקייט; בעלעסטיגונג; עטוואס וואס פערשאפט אונבעקוועמליכקייט אדער אונאנגענעהמליכקייט.

discom′mon *v.* (דיס-קאמ׳-אן) איבערגעבען פון רשות הרבים צום רשות היחיד; אויסשליסען פון קהל; אויסשליסען פון א געוויסען פלאץ [הויפטזעכליך צונעהמען ביי איינעם דאס רעכט צו האנדלען מיט די סטודענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערסיטעטען].

discom′mons *v.* (דיס-קאמ׳-אנז) אויסשליסען פון א געוויסען פלאץ. ז. *discommon*

discompose′ *v.* (דיס-קאם-פאוז׳) בריינגען אין אונארדנונג; צומישען; בעאונרוהיגען; אויפרעגען; שטערען די רוה.

discomposed′ *a.* (דיס-קאמ-פאוזד׳) בע-

בראכט אין אונארדנונג, צומישט; בעאונרוהיגט; אויפגערעגט.

discompo'sedness *n.* (דים-קאם-פאו'-זעד-נעם) א מיש-מאש, א תהו ובהו; א צומישעניש; אונרוהינקייט, אויפגערעגטקייט.

discompo'sure *n.* (דים-קאם-פאו'-זשור) אונארדנונג, צומישעניש; אונרוה; אויפרעגונג; דאס זיין צומישט.

disconcert' *v.* (דים-קאן-סוירט') בריינגען אין אונארדנונג; צומישען; שטעלען זיך אין וועג, שטערען; בריינגען אין פערלעגענהייט; צוטומלען.

disconcer'tion *n.* (דים-קאן-סויר'-שאן) פערלעגענהייט; צומישונג, פערוווירונג; הינדערונג אדער צושטערונג פון פלענער.

disconcert'ment *n.* (דים-קאן-סוירט'-מענט) ז. *disconcertion*

discondu'cive *a.* (דים-קאן-דיו'-סיוו) שטערענדיג, הינדערענדיג, ניט לאזענדיג פארווערטס קומען; מאכענדיג צו נישט.

disconfor'mity *n.* (דים-קאן-פאר'-מי-טי) דער מאנגעל אין איבעראיינשטימיגקייט; אונאיינשטימיגקייט; אונגלייכהייט.

discongru'ity *n.* (דים-קאן-גרו'-אי-טי) אונגלייכהייט; אונאיינשטימיגקייט; א ווידערשפרוך.

disconnect' *v.* (דים-קא-נעקט') פאנאנדערנעהמען, צושיידען, אבזונדערען, אבבינדען.

disconnec'ted *a.* (דים-קא-נעק'-טעד) אבגעבונדען; צושיידט, פאנאנדערגענומען.

disconnec'tedly *adv.* (דים-קא-נעק'-טעד-לי) אויף אן אבגעבונדענעם אדער אבגעטיילטען אופן.

disconnec'ter *n.* (דים-קא-נעק'-טער) אן אבבינדער; א מעכאנישע פארריכטונג פאנאנדערצונעהמען פערבונדענע מאשינענטיילען.

disconnec'tion *n.* (דים-קא-נעק'-שאן) אבבינדונג, שיידונג, אבזונדערונג.

discon'solate *a.* (דים-קאן'-סא-לייט) טרויסטלאז, אהן נחמה; בעטריבט, טרויעריג, נידערגעשלאגען; וואס בעטריבט אדער רופט ארויס מרה-שחורה.

discon'solately *adv.* (דים-קאן'-סא-לייט-לי) מיט בעטריבטהייט; מיט א געפאלענעם מוטה; טרויסטלאז, נידערגעשלאגען, טרויעריג.

discon'solateness *n.* (דים-קאן'-סא-לייט-נעם) דאס זיין טרויסטלאז אדער נידערגעשלאגען; טרויסטלאזיגקייט, בעטריבטקייט, נידערגעשלאגענקייט.

discontent' *n., a. and v.* (דים-קאן-טענט') אונצופרידענהייט, פערדרוס; אונצופרידען, פערדריסליך; מאכען אונצופרידען אדער פערדריסליך.

disconten'ted *a.* (דים-קאן-טענ'-טעד) אונצופרידען; פערדריסליך.

disconten'tedly *adv.* (דים-קאן-טענ'-טעד-לי) אויף אן אונצופרידענעם אדער פערדריסליכען אופן.

disconten'tedness *n.* (דים-קאן-טענ'-טעד-נעם) אונצופרידענהייט, פערדריסליכקייט; דאס זיין אונצופרידען אדער פערדריסליך.

disconten'ting *a.* (דים-קאן-טענ'-טינג) מאכענדיג אונצופרידען אדער פערדריסליך.

discontent'ment *n.* (דים-קאן-טענט'-מענט) אונצופרידענהייט; פערדרוס.

discontig'uous *a.* (דים-קאן-טיג'-יו-אס) וואס גרענעצען זיך ניט; וואס בעריהרען זיך ניט.

discontin'uance *n.* (דים-קאן-טינ'-יו-ענס) די אונטערברעכונג; דאס אויפהערען; מאנגעל אין צוזאמענהאנג.

discontinua'tion *n.* (דים-קאן-טינ-יו-איי'-שאן) דאס אונטערברעכען; דאס אויפהערען.

discontin'ue *v.* (דים-קאן-טינ'-יו) אונטערברעכען, אויפהערען.

discontin'ue a busi'ness (דים-קאן-טינ'-יו ע ביז'-נעם) אויפגעבען א געשעפט.

discontin'uer *n.* (דים-קאן-טינ'-יו-ער) דער וואס אונטערברעכט אדער הערט אויף.

discontinu'ity *n.* (דים-קאן-טי-ניו'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין צוזאמענהאנג; דאס פעהלען פון צוזאמענהאנג צווישען די טיילען; אין מאטעמאטיק — א שפרונגווייזער איבערגאנג פון איין ווערטה צום צווייטען.

discontin'uor *n.* (דים-קאן-טינ'-יו-אר) ז. *discontinuer*

discontin'uous *a.* (דים-קאן-טינ'-יו-אס) אונטערבראכען; וואס האט ניט קיין צוזאמענהאנג.

discontin'uously *adv.* (דים-קאן-טינ'-יו-אס-לי) מיט אונטערברעכונגען.

dis'cord *n.* (דים'-קאהרד) אונאיינשטימיגקייט, דאס זיין געגען, צוזאמענשטוים, צוויסטיגקייט, שטרייט, קאמפף; דיסהארמאניע, דיסאנאנס, פעראייניגונג פון צוויי קלאנגען וואס הארמאנירען ניט; דער אינטערוואל צווישען אזעלכע צוויי קלאנגען; איינער פון אזעלכע צוויי קלאנגען; א ניט-הארמאנישער שטארקער גערויש, א גערויש פון פערשיעדענע קלאנגען, א צוזאמענמישונג פון קלאנגען.

discord' *v.* (דים-קאהרד') זיין אונאיינשטימיג; ניט הארמאנירען; קומען אין צוזאמענשטוים.

discor'dance *n.* (דים-קאהר'-דענס) אונאייניגקייט, דאס ניט שטימען, דאס זיין געגען, דאס ניט זיין אין איינקלאנג, דיסהארמאניע, דיסאנאנס [פעראייניגונג פון צוויי קלאנגען וואס הארמאנירען ניט]; ווידערשפרוך.

discor'dancy *n.* (דים-קאהר'-דענ-סי) ז. *discordance*

discor'dant *a.* (דים-קאהר'-דענט) אונאייניג, ניט איינשטימענד, ניט פאסענד; ניט הארמאניש [אין קלאנג]; וואס איז דער היפוך אדער דער געגענזאץ; ווידערשפרעכענד.

discor'dantly *adv.* (דים-קאהר'-דענט-לי) אויף א ווידערשפרעכענדען, ניט איינשטימענדען אדער ניט הארמאנישען שטייגער.

dis'count *n.* (דים'-קאונט) דאס אראבלאזען אדער דאס אראבציהען [פון פרייזען אדער פון חוב ביי איינצאהלונגען]; ראבאט [דאס אראבלאזען פון פרייז]; דאס דיסקאנטירען [דאס אויסצאהלען א וועקסעל פאר געוויסע פראצענטען פאר דעם טערמין]; דיסקאנט [די פראצענטען וואס ווערען אראבגערעכנט פון א וועקסעל, אויף וועלכען עס ווערט אויסגעצאהלט פאר דעם טערמין].

discount' *v.* (דים-קאונט') אראבציהען, ארונטעררעכענען, אראבלאזען [פון פרייז אדער פון חוב ביי איינצאהלונגען]; דיסקאנטירען [פאר א געוויסען פראצענט, אויסצאהלען אויף א וועקסעל פאר'ן טערמין]; געבען ראבאט [אראבלאזען פון פרייז]; ארויסלאזען פון חשבון; ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט, זיך ניט רעכענען [מיט עטוואס]; רעכענען אויף עפעס אין פאראויס; פאראויס אננעהמען אלס בעשטימט.

discoun'table *a.* (דים-קאונ'-טעבל) וואס קען דיסקאנטירט ווערען [ווענען וועקסלען]. ז. *discount*

dis'count-bro'ker *n.* (דים'-קאונט-בראו'-קער) איינער וואס דיסקאנטירט [צאהלט אוים אין פאראויס, פאר געוויסע פראצענטען, פאר וועקסלען] און מאכט הלואות אויף משכנות.

dis'count day (דים'-קאונט דיי) א בעשטימטער טאג אין וואך, ווען בענק דיסקאנטירען וועקסלען. ז. *discount*

discoun'tenance *n. and v.* (דים-קאונ'-טע-נענס) ארויסצייגען אונצופרידענהייט מיט עפעס; צוריקהאלטען; ניט זיין גינסטיג צו עפעס; קאלט בעהאנדלען; אראבשלאגען פון מוטה; קאלטע בעהאנדלונג; אונפריינדליכקייט; אונגינסטיגקייט; עטוואס וואס האלט צוריק אדער שלאגט אראב פון מוטה.

discoun'tenancer *n.* (דים-קאונ'-טע-נענ-סער) איינער וואס צייגט ארויס אונצופרידענהייט; איינער וואס איז ניט גינסטיג אדער אונפריינדליך; איינער וואס בעהאנדעלט קאלט, שלאגט אראב פון מוטה אדער האלט צוריק.

dis'counter *n.* (דים'-קאונ-טער) איינער וואס דיסקאנטירט [צאהלט אוים פאר געוויסע פראצענטען, פאר וועקסלען פאר'ן טערמין]; איינער וואס קויפט אויף וועקסלען.

discour'age *v.* (דים-קאר'-עדזש) 1. אבשטויסען אדער אבווענדען איינעם פון צו טהאן עפעס; ראטהען דאנעגען; 2. אוועקנעהמען דעם קוראזש, אראבשלאגען פון מוטה; מאכען צו פיהלען זיך נידערגעשלאגען; ענטמוטיגען.

1. My friends are **discouraging** me from this undertaking.

discour'ageable *a.* (דים-קאר'-עדזש-עבל) וואס פערלירט שנעל דעם מוטה.

discour'agement *n.* (דים-קאר'-עדזש-מענט) דאס אוועקנעהמען דעם קוראזש, די אראבשלאגונג פון מוטה; דאס אנווערען דעם מוטה, דאס פיהלען זיך נידערגעשלאגען; דאס וואס ענטמוטיגט, דאס וואס ווענדעט אב אדער דערלאזט ניט דורכצופיהרען עפעס; אן עצה ניט צו טהאן עפעס; ענטמוטיגונג.

discour'ager *n.* (דים-קאר'-ע-דזשער) דער ענטמוטיגער; דאס וואס שטערט אדער דערלאזט ניט דורכצופיהרען עפעס.

discour'aging *a.* (דים-קאר'-ע-דזשינג) ענטמוטיגענד.

discour'agingly *adv.* (דים-קאר'-ע-דזשינג-לי) אויף אן ענטמוטיגענדען אופן.

discourse' *n. and v.* (דים-קאורס') 1. א געשפרעך, א רעדע; דער פראצעס פון לאגישען דענקען; א טראקטאט, א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס; 2 רעדען; האלטען א פארטראג, געבען א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס; דענקען אין א לאגישער ארט, פיהרען א שלוס-פאלגערונג פון איין זאך אויף דער צווייטער; ארויסבריינגען.

2. We **discoursed** about the future of the country.

discour'ser *n.* (דים-קאור'-סער) א רעדנער, א בעל דברן; איינער וואס גיט א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס.

discour'teous *a.* (דיס-קויר'-טי-אס) גראָב, אונהעפליך, אונאַנשטענדיג.

discour'teously *adv.* (דיס-קויר'-טי-אס-לי) אויף אַן אונהעפליכען שטייגער; מיט גראָבקייט.

discour'teousness *n.* (דיס-קויר'-טי-אס-נעס) אונאַנשטענדיגקייט, אונהעפליכקייט, גראָבקייט.

discour'tesy *n.* (דיס-קויר'-טע-סי) גראָבקייט, אונאַנשטענדיגקייט; אונהעפליכקייט.

dis'cous *a.* (דיס'-קאס) עהנליך צו אַ דיסק [אַ רונדע פּלאַטע, אַ שייבע].

discov'er *v.* (דיס-קאַוו'-ער) אויפדעקען, אויסגעפינען, ענטדעקען; אויסשפּיאָנירען.

discoverabil'ity *n.* (דיס-קאַוו-ער-ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אויפגעדעקט אָדער ענטדעקט ווערען.

discov'erable *a.* (דיס-קאַוו'-ער-עבל) וואָס מען קען ענטדעקען אָדער אויסגעפינען.

discov'er by dig'ging (דיס-קאַוו'-ער באַי דיג'-אינג) אויסגראָבען פון אונטער דער ערד.

discov'erer *n.* (דיס-קאַוו'-ער-ער) אַן ענטדעקער; דער וואָס קומט דער ערשטער אין אַ פּלאַץ וואו קיינער איז נאָך ניט געווען פאַר איהם; דער וואָס דערוויסט זיך עפּעס פריהער פאַר אַנדערע.

discov'ert *a.* (דיס-קאַוו'-ערט) ניט אונטער אַ מאַן'ס הערשאַפט; ניט פערהייראַט [וועגען אַ פרוי].

discov'erture *n.* (דיס-קאַוו'-ער-טשור) די אונאָבהענגיגקייט פון דער פרוי פון דעם מאַן'ס הערשאַפט.

discov'ery *n.* (דיס-קאַוו'-ער-אי) אַן ענטדעקונג, אַן ערפינדונג; אַן אויסגעפינונג; אין געריכטס-פּיהרונג — די אויפדעקונג פון געוויסע פאַקטען אָדער דאָקומענטען, וואָס איינער איז מחויב צו פערעפענטליכען לויט דער פאָדערונג פון צווייטען צד.

discov'ery-claim *n.* (דיס-קאַוו-ער-אי-קליים) דאָס שטיק ערד וואו עס געפינען זיך געוויסע מעטאַלען אָדער שטיינקוילען, אויף וועלכען איינער פאָדערט דאָס רעכט פון אייגענטום אויף'ן גרונד, אַז ער האָט דער ערשטער ענטדעקט די מעטאַלען אָדער קוילען אויף דעם פּלאַץ.

discred'it *n. and v.* (דיס-קרעד'-איט) ניט גלויבען, ניט געבען קיין צוטרוי; שאַדען איינעמס רעפּוטאַציע אָדער קרעדיט; ווירקען מען זאָל צו איינעם קיין צוטרוי ניט האָבען; קאָמפּראָמעטירען; דאָס ניט האָבען קיין גוטען נאָמען; קאָמפּראָמעטירונג; דאָס אָנווערען דעם קרעדיט.

discred'itable *a.* (דיס-קרעד'-אי-טעבל) וואָס האָט ניט קיין גוטען נאָמען; צו וועמען מען האָט ניט קיין צוטרוי; שענדליך; בעשענדעט; קאָמפּראָמעטירענד.

discred'itably *adv.* (דיס-קרעד'-אי-טע-בלי) מאַכענדיג אַ שלעכטען נאָמען.

discreet' *a.* (דיס-קריעט') פאַרזיכטיג, פערנינפטיג, בעזאָנען; פאַרזיכטיג, בעזאָנען.

discreet'ly *adv.* (דיס-קריעט'-לי) אויף אַ פאָרזיכטיגען, פערנינפטיגען שטייגער.

discreet'ness *n.* (דיס-קריעט'-נעס) פערנינפטיגקייט; פאָרזיכטיגקייט, בעזאָנענהייט; קלוגשאַפט.

discrep'ance *n.* (דיס-קרעפּ'-ענס) ז. *discrepancy*

discrep'ancy *n.* (דיס-קרעפּ'-ען-סי) אַ חילוק, פערשידענהייט, אונאיינשטימונג מיט די ווירקליכע פאַקטען.

The accounts showed many discrepancies.

discrep'ant *a.* (דיס-קרעפּ'-ענט) פערשידען; וואָס שטימט ניט איין מיט די ווירקליכע פאַקטען.

discrete' *a.* (דיס-קריעט') אָבגעזונדערט, אונטערגעשיידעט, אינדיווידועל; וואָס בעשטעהט פון בעזונדערע טיילען; ניט צוזאַמענגעבונדען.

discrete'ly *adv.* (דיס-קריעט'-לי) בעזונדער, אין בעזונדערע טיילען.

discrete'ness *n.* (דיס-קריעט'-נעס) דאָס זיין אָבגעטיילט, דאָס זיין פאַנאַנדערגענומען.

discre'tion *n.* (דיס-קרעש'-אַן) 1. פאָרזיכטיגקייט, פערנינפטיגקייט, בעשיידענהייט; 2. זעלבסטשטענדיגקייט אין דענקען און האַנדלען; 3. דאָס רעכט פון אַ ריכטער צו האַנדלען אין געוויסע פעלע לויט זיין אייגענעם פערשטאַנד און ווילען.

1. He acts with discretion. 2. She has reached the years of discretion. 3. The law grants the judge vast powers of discretion.

discre'tional *a.* (דיס-קרעש'-אַנ-על) וואָס ווערט געטהאָן לויט דעם אייגענעם ווילען און פערשטאַנד.

discre'tionally *adv.* (דיס-קרעש'-אַנ-על-אי) לויט'ן ווילען, לויט'ן אייגענעם פערשטאַנד.

discre'tionarily *adv.* (דיס-קרעש'-אַנ-ע-רי-לי) ז. *discretionally*

discre'tionary *a.* (דיס-קרעש'-אַנ-ע-רי) וואָס קען געטהאָן ווערען לויט דעם אייגענעם ווילען; ניט בעשרענקט מיט אַ געוויסען רעגלאַמענט.

discre'tively *adv.* (דיס-קריע'-טיוו-לי) אונטערשיידענד; בעזונדער.

discrim'inate *v. and a.* (דיס-קרים'-אי-נייט) אונטערשיידען, אויסצייכענען; מאַכען אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם; אונטערגעשיידעט, אויסגעצייכענט, מיט אַן אויסנאַהם.

discrim'inately *adv.* (דיס-קרים'-אי-נייט-לי) מיט אַן אונגינסטיגער אויסנאַהם.

discrim'inateness *n.* (דיס-קרים'-אי-נייט-נעס) דאָס זיין אונטערגעשיידעט, דאָס זיין אין אַן אונגינסטיגער אויסנאַהם.

discrim'inating *a.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג) אונטערשיידענד, אויסצייכענענד; מאַכענדיג אַן אונגינסטיגע אויסנאַהם.

discrim'inating du'ty (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג דיו'-טי) אַ העכערע אָבצאָהלונג אויף אַ געוויסער סחורה, ווען זי ווערט געבראַכט אונדירעקט פון דעם לאַנד וואו מען האָט זי פּראָדוצירט, איידער ווען זי ווערט געבראַכט דירעקט פון דאָרטען [ווען למשל אַן אַמעריקאַנער פּראָדוקט קומט אַן אין רוסלאַנד ניט דירעקט פון אַמעריקאַ נאָר פון ענגלאַנד, דאַן ליעגט אויף דעם פּראָדוקט אַ גרעסערע אָבצאָהלונג]; אַ העכערע אָבצאָהלונג אויף אַ געוויסע סחורה ווען זי ווערט געבראַכט פון אַיין לאַנד, איידער ווען די זעלביגע סחורה ווערט געבראַכט פון אַן אַנדער לאַנד.

discrim'inatingly *adv.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג-לי) אויף אַן אונגינסטיגען שטייגער.

discrimina'tion *n.* (דיס-קרים-אי-ניי'-שאַן) אַן אונטערשיידונג אָדער אויסצייכנונג; דאָס מאַכען אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם; אַ כאַראַקטעריסטישער אונטערשיעד.

discrim'inative *a.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טיוו) אונטערשיידענד, אויסצייכענענד; מאַכענדיג אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inatively *adv.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טיוו-לי) מיט אַן אונטערשיעד; אונטערשיידענדיג; מאַכענדיג אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inator *n.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טאָר) איינער וואָס אונטערשיידעט אָדער וואָס מאַכט אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inatory *a.* (דיס-קרים'-אי-נע-טאָ-רי) וואָס דיענט אַלס אונטערשיידונגס-צייכען; וואָס מאַכט אַן אויסנאַהם צום שאַדען פון צווייטען.

discrown' *v.* (דיס-קראַון') אָוועקנעהמען די קרוין, מאַכען פאַר אויס געקריינטער.

discur'sion *n.* (דיס-קויר'-שאַן) דאָס דענקען אין אַ לאָגישער אַרט, דאָס פיהרען אַ שלוס-פאָלגערונג פון איין זאַך אויף דער צווייטער.

discur'sive *a.* (דיס-קויר'-סיוו) אַריבערגעהענדיג אויבערפלעכליך און גיך פון איין געגענשטאַנד צום צווייטען; שפּרינגענדיג פון איין פּונקט צום צווייטען; וואָס איז שייך צו דער אורטיילונגס-קראַפט אָדער צו דער פעהיגקייט צו פיהרען אַ שלוס-פאָלגערונג פון איין זאַך אויף דער צווייטער.

discur'sive judg'ment (דיס-קויר'-סיוו דזשאָדזש'-מענט) אַן אורטייל וועגען אַ זאַך אַלס רעזולטאַט פון אַ לאָגישען געדאַנקען-פּראָצעס; אַ שלוס-פאָלגערונג.

discur'sively *adv.* (דיס-קויר'-סיוו-לי) אָבווייכענדיג פון איין פּונקט און אַריבערגעהענדיג צום צווייטען; שפּרינגענדיג פון איין געגענשטאַנד צום צווייטען; אַרגומענטירענדיג; דורך אַן אורטייל אַלס רעזולטאַט פון אַ לאָגישען געדאַנקען-גאַנג.

discur'siveness *n.* (דיס-קויר'-סיוו-נעס) דאָס אָבווייכען אָדער אַריבערגעהען פון איין פּונקט צום צווייטען; דאָס אורטיילען וועגען אַ זאַך נאָך אַ געוויסען לאָגישען געדאַנקען-פּראָצעס.

discur'sus *n.* (דיס-קויר'-סאַס) דער פּראָצעס פון לאָגישען דענקען; אַרגומענטאַציאָן.

dis'cus *n.* (דיס'-קאַס) אַ דיסקוס, אַזאַ רונדע שטיינערנע אָדער מעטאַלענע פּלאַטע וואָס פלעגט פון די אַלטע רוימער און גריכען בענוצט ווערען פאַר גימנאַסטישע צוועקען.

discuss' *v.* (דיס-קאַס') דיסקוטירען, האָבען אַ ויכוח; גרינדליך אונטערזוכען.

discuss'able *a.* (דיס-קאַס'-עבל) וואָס קען דיסקוטירט ווערען.

discuss' a bot'tle (דיס-קאַס' ע באַטל) "אונטערזוכען" דעם טעם פון פלעשעל [ד. ה. אויסזופען ביז צום דעק].

discuss'er *n.* (דיס-קאַס'-ער) איינער וואָס דיסקוטירט אָדער מאַכט אַ קריטישע אונטערזוכונג.

discus'sion *n.* (דיס-קאַש'-אַן) אַ דיסקוסיאָן, אַ ויכוח.

discus'sional *a.* (דיס-קאַש'-אַנ-על) וואָס איז שייך צו אַ דיסקוסיאָן; דיסקוטירענדיג.

discuss'ive *n.* (דיס-קאַס'-איוו) אַן אויפרייסונגס-מיטעל פאַר אַ געשווילעכטס.

discu'tient *n. and a.* (דיס-קיו'-שיענט) וואָס רייסט אויף [אַ געשווילעכטס]; אַן אויפרייסונגס-מיטעל פאַר אַ געשוויר אָדער געשווילעכטס.

disdain' *n. and v.* (דיס-דיין') פעראכטען, פעראבשייען, האלטען פאר אונווירדיג; פעראכטונג; פעראבשייאונג; גרינגשעצונג.

Men should disdain to do a mean act.

disdain'ful *a.* (דיס-דיינ'-פול) פעראכטענד; פעראכטליך; גרינגשעציג.

disdain'fully *adv.* (דיס-דיינ'-פול-אי) מיט פעראכטונג, מיט גרינגשעצונג.

disdain'fulness *n.* (דיס-דיינ'-פול-נעס) פעראכטליכקייט; פעראכטונג; גרינגשעצונג.

disdiapa'son *n.* (דיס-דאי-ע-פיי'-זאן) אין מוזיק — די דאפעלטע אקטאווע.

disease' *n. and v.* (די-זיז') א קראנקהייט; קראנקהאפטער, אוננארמאלער צושטאנד; קראנק מאכען; קראנק זיין.

diseased' *a.* (די-זיזד') קראנק, אנגעשטעקט [מיט א קראנקהייט].

diseased' mind (די-זיזד' מאינד) א משוגע'נער; א משוגע'נער שכל.

disea'sedness *n.* (די-זי'-זעד-נעס) קראנקהייט, קרענקליכקייט.

disedge' *v.* (דיס-עדזש') מאכען שטומפף, אראבנעהמען דעם שארף אדער דעם שפיץ.

disedifica'tion *n.* (דיס-עד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערקלענערען, דאס פערערגערען, דאס שעדיגען, דאס ערנידעריגען [מאראל, רעליגיאז, גלויבען א. ד. ג.]; א סקאנדאל.

dised'ify *v.* (דיס-עד'-אי-פאי) פערקלענערען, פערערגערען, ערנידריגען, שעדיגען [מאראל, רעליגיאז, גלויבען א. ד. ג.].

disembar'go *v.* (דיס-עם-באר'-גאו) בעפרייען פון א לאדונג, אראבנעהמען א לאדונג.

disembark' *v.* (דיס-עם-בארק') אויסלאדען א שיף; לאנדען.

disembarka'tion *n.* (דיס-עם-באר-קיי'-שאן) דאס אויסלאדען א שיף; די לאנדונג.

disembark'ment *n.* (דיס-עם-בארק'-מענט) ז. ***disembarkation***

disembar'rass *v.* (דיס-עם-בער'-עס) פריי מאכען, לויז מאכען [פון א פערלעגענהייט, שווערינקייטען, שטערונג אדער שווערער משא]; קלאר מאכען; ארויספלאנטערען.

disembar'rassment *n.* (דיס-עם-בער'-עס-מענט) דאס בעפרייען [פון א פערלעגענהייט, שטערונגען, שווערינקייטען אדער א שווערער משא]; דאס קלאר מאכען, דאס אויספלאנטערען.

disembat'tled *a.* (דיס-עם-בעט'לד) אהן פעסטונגס־טורעמס, אהן פעסטונגס־ווענט.

disembay' *v.* (דיס-עם-ביי') ארויספאהרען מיט דער שיף פון בוכט [קליינער ים־אויסגוס].

disembel'lish *v.* (דיס-עם-בעל'-איש) אראבנעהמען די בעציערונגען; מיאוס מאכען.

disembit'ter *v.* (דיס-עם-ביט'-ער) בעפרייען פון דער ביטערקייט; מאכען זיס אדער אנגענעהם.

disembod'iment *n.* (דיס-עם-באד'-אי-מענט) דאס בעפרייען פון קערפער, דאס מאכען קערפערלאז; דאס זיין קערפערלאז.

disembod'y *v.* (דיס-עם-באד'-אי) בעפרייען פון קערפער, מאכען קערפערלאז; אויסשליסען פון א מיליטער־פערבאנד, אויפלעזען [מיליטער].

disembogue' *v.* (דיס-עם-באוג') זיך אויסגיסען אדער אריינפליסען [וועגען טייכען, וואס פליסען אריין אין אנדערע טייכען אדער אין ים]; ארויסשטויסען, ארויסווארפען; גיסען אן עפענונג אדער אן אויסגאנג; ארויסגעהען פון א טייך אדער בוכט [וועגען שיפען].

disembogue'ment *n.* (דיס-עם-באוג'-מענט) דער אויסגוס, דער אויספלוס [פון איין טייך אין צווייטען אדער אין ים].

disembos'om *v.* (דיס-עם-בוז'-אם) אבשיידען פון בוזעם, אבשיידען.

disembow'el *v.* (דיס-עם-באו'-על) ארויסנעהמען די געדערים; ארויסנעהמען די אינוועניגסטע טיילען; מאכען א שנים אין בויך אזוי אז די געדערים זאלען ארויספאלען [ווי למשל, ביי דעם יאפאנעזישען "הארא־קירי" — א זעלבסטמארד דורך אויפשניידען זיך דעם בויך]; נעהמען אדער ציהען פון די געדערים [ווי שפינוועב].

disembow'elment *n.* (דיס-עם-באו'-על-מענט) דאס ארויסנעהמען די געדערים; דאס ארויסנעהמען די אינוועניגסטע טיילען.

disembow'er *v.* (דיס-עם-באו'-ער) לאזען אהן א ביידעל, לאזען אהן א וואהנונג.

disembroil' *v.* (דיס-עם-בראיל') קלאר מאכען, אויפפלאנטערען.

disempow'er *v.* (דיס-עם-פאו'-ער) אוועקנעהמען די מאכט.

disena'ble *v.* (דיס-ען-איי'-בל) מאכען אונפעהיג, מאכען שוואך.

disenam'ored *a.* (דיס-ען-עמ'-ארד) אויסגעניכטערט, בעפרייט פון א ליעבע.

disenchain' *v.* (דיס-ען-טשיין') בעפרייען פון קייטען, פריי מאכען.

disenchant' *v.* (דיס-ען-טשענט') ענטצויבערען, בעפרייען פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פון פערפיהרטקייט; אויסניכטערען פון א בעצויבערונג.

disenchan'ter *n.* (דיס-ען-טשענ'-טער) איינער וואס ענטצויבערט, בעפרייט פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פון פערפיהרטקייט.

disenchant'ment *n.* (דיס-ען-טשענט'-מענט) ענטצויבערונג; דאס אויפהערען צו זיין פער'כשופ'ט, בעצויבערט אדער פערפיהרט; דאס בעפרייען פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פערפיהרטקייט; דאס אויסניכטערען פון א בעצויבערונג.

disenchan'tress *n.* (דיס-ען-טשענ'-טרעס) איינע וואס ענטצויבערט, בעפרייט פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פערפיהרטקייט.

disencour'age *v.* (דיס-ען-קאר'-עדזש) ענטמוטיגען.

disencum'ber *v.* (דיס-ען-קאמ'-בער) בעפרייען פון א לאסט אדער שטערונג.

disencum'berment *n.* (דיס-ען-קאמ'-בער-מענט) דאס בעפרייען פון א לאסט אדער שטערונג.

disencum'brance *n.* (דיס-ען-קאמ'-ברענס) בעפרייאונג פון א לאסט אדער שטערונגען.

disendow' *v.* (דיס-ען-דאו') צונעהמען די פאנדען, וואס דיענען אלס א קוואל פון שטענדיגער הכנסה.

disendowed' *a.* (דיס-ען-דאוד') וואס האט ניט קיין שטענדיגען קוואל פון הכנסות; מיטעללאז; אהן פריווילעגיעס; וואס בעלאנגט צו דעם פראלעטאריער־קלאס; וואס בעלאנגט צו די ניט פריווילעגירטע [פלעבעער].

disendow'ment *n.* (דיס-ען-דאו'-מענט) דאס צונעהמען די פאנדען, וואס דיענען אלס שטענדיגער קוואל פון הכנסה.

disenfran'chise *v.* (דיס-ען-פרענ'-טשאיז) ז. ***disfranchise***

disenfran'chisement *n.* (דיס-ען-פרענ'-טשיז-מענט) ז. ***disfranchisement***

disengage' *v.* (דיס-ען-גיידזש') בעפרייען; בעפרייען פון א פערשפרעכען, פערפפליכטונג, בעשעפטיגונג אדער פערבינדונג; אבטיילען, אבשיידען; זיך צוריקציהען, זיך צושיידען.

disengaged' *a.* (דיס-ען-גיידזשד') פריי, ניט פערבונדען, ניט געבונדען, ניט פערנומען; זארגלאז, לייכט.

disenga'gedness *n.* (דיס-ען-גיי'-דזשעד-נעס) דאס זיין פריי, ניט געבונדען, ניט פערבונדען, ניט פערנומען.

disengage'ment *n.* (דיס-ען-גיידזש'-מענט) די בעפרייאונג פון פערבינדונגען, פערפפליכטונגען, זארגען, פערנומענקייט א. ד. ג.; אונבעצוואונגענהייט, לייכטקייט; דאס אבטיילען, דאס אבשיידען.

disenno'ble *v.* (דיס-ע-נאו'בל) אוועקנעהמען אן עהרען־טיטול; מאכען פאר אויס נאבעלמאן; דעגראדירען; ערנידריגען; מאכען שענדליך.

disenroll' *v.* (דיס-ען-ראול') אויסשטרייכען פון א ליסטע.

disenslave' *v.* (דיס-ען-סלייוו') בעפרייען פון קנעכטשאפט.

disentail' *n. and v.* (דיס-ען-טייל') אראבנעהמען פון לאנד־איינענטום די בעשרענקונג, לויט וועלכער דאס אייגענטום טאר ניט פערקויפט ווערען און מוז איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג, צו געוויסע פערזאנען; אבטיילען, אבזונדערען; דאס בעפרייען לאנד־אייגענטום פון א בעשרענקונג; אבשיידונג, אבזונדערונג.

disentan'gle *v.* (דיס-ען-טענ'גל) 1. אויפפלאנטערען, ארויספלאנטערען; 2. בעפרייען.

2. He disentangled himself from political affairs.

disentan'glement *n.* (דיס-ען-טענ'גל-מענט) דאס אויפפלאנטערען אדער ארויספלאנטערען; דאס אויפגעפלאנטערט ווערען, דאס ארויספלאנטערען זיך.

disenthrall' *v.* (דיס-ען-טהראהל') בעפרייען; לויז מאכען; בעפרייען פון קנעכטשאפט.

disenthral'ment *n.* (דיס-ען-טהראהל'-מענט) בעפרייאונג; בעפרייאונג פון קנעכטשאפט.

disenthrone' *v.* (דיס-ען-טהראון') אראבזעצען פון טהראן.

disenti'tle *v.* (דיס-ען-טאי'-טל) צונעהמען דאס רעכט אדער דעם אנשפרוך אויף עפעס.

disentomb' *v.* (דיס-ען-טוהם') ארויסנעהמען פון קבר.

disentrance' *v.* (דיס-ען-טרענס') אויפוועקען פון א טיעפען שלאף; זיך אויפכאפען פון טיעפען שלאף; זיך בעפרייען פון פערפיהרטקייט.

disentwine' *v.* (דיס-ען-טהוואין') פאנאנדערפלעכטען, פאנאנדערפלאנטערען.

disep'alous *a.* (דאי-סעפ'-ע-לאס) וועו־

גען בלומען — וואס זייערע אויסערע אונ=
טערשטע גרינע בלומען=בעכערלעך בע=
שטעהן פון צוויי בלעטלעך.

disestab'lish *v.* (דיס-עס-טעב'-ליש
אבשאפען אן אינסטיטוציאן אדער קער=
פערשאפט; צונעהמען די שטאאטס=אונ=
טערשטיצונג אדער די שטאאטס=אנערקע=
נונג [הויפטזעכליך וועגען א קירך, וואס
איז געווען אנערקענט אלס די אפיציעלע
שטאאטס=קירך].

disestab'lishment *n.* (דיס-עס-טעב'-
ליש-מענט) דאס אבשאפען אן אינסטיטו=
ציאן אדער קערפערשאפט; דאס צונעה=
מען די שטאאטס=אונטערשטיצונג אדער
שטאאטס=אנערקענונג [הויפטזעכליך וועגען א קירך, וואס איז געווען אנערקענט
אלס די אפיציעלע שטאאטס=קירך].

disesteem' *n. and v.* (דיס-עס-טיעם')
גרינגשעצען; גרינגשעצונג.

disfame' *n.* (דיס-פיים') א שלעכטע
רעפוטאציע, א שלעכטער נאמען.

disfa'vor *v. and n.* (דיס-פיי'-וואר)
זיין אונפריינדליך אדער אונגנעדיג; זיין
גענען; ניט בעגינסטיגען; אונגנאדע.

The General X is in disfavor because of the failure of his campaign.

disfa'vorer *n.* (דיס-פיי'-וואר-ער)
איינער וואס איז אונפריינדליך, אונגנע=
דיג אדער גענען.

disfea'ture *v.* (דיס-פיע'-טשור) פער=
קריפלען, צוקאליעטשען, מאכען מיאוס,
פערדארבען.

disfigura'tion *n.* (דיס-פיג-יו-ריי'-
שאן) פערקריפלונג; פערדארבונג; דאס
צוקאליעטשען; דאס זיין פערקריפעלט
אדער צוקאליעטשעט; מיאוסקייט, העס=
ליכקייט.

disfig'ure *v.* (דיס-פיג'-יור) פערקריפ=
לען, פערדארבען אדער צוקאליעטשען;
מאכען מיאוס, העסליך.

disfig'urement *n.* (דיס-פיג'-יור-
מענט) דאס פערקריפלען, צוקאליעטשען,
פערדארבען אדער מיאוס מאכען; דאס
זיין פערקריפעלט, צוקאליעטשעט אדער
פערדארבען; עטוואס וואס פערקריפעלט,
צוקאליעטשעט, פערדארבט אדער מאכט
מיאוס.

disfig'urer *n.* (דיס-פיג'-יור-ער) איי=
נער וואס צוקאליעטשעט, פערקריפעלט,
פערדארבט אדער מאכט מיאוס.

disfo'liage *v.* (דיס-פאו'-לי-איידזש)
אראבברייסען די בלעטער [פון פלאנצען].

disfor'est *v.* (דיס-פאר'-עסט) ־בריי=
ניגען פון וואלד; אויסהאקען די בוימער
פון א וואלד; אין ענגלאנד — אויסשליי=
סען פון דער ווירקונג פון די ספעציעלע
געזעצע וועגען וועלדער.

disfran'chise *v.* (דיס-פרענ'-טשיז)
בערויבען פון בירגער=רעכט [איבערהויפט
פון שטימרעכט]; בערויבען פון ספעציע=
לע רעכטע און פרווילעגיעס וואס מען
קריעגט פון א רעגיערונג.

disfran'chisement *n.* (דיס-פרענ'-
טשיז-מענט) דאס בערויבען פון בירגער=
רעכט [איבערהויפט פון שטימרעכט];
דאס בערויבען פון ספעציעלע רעכטע און
פריווילעגיעס וואס מען קריעגט פון א
רעגיערונג.

disfur'nish *v.* (דיס-פויר'-ניש) אויס=
לעדיגען פון מעבעל, לאזען הוילע ווענד.

disfur'nished walls (דיס-פויר'-
נישט הוואלז) ליידיגע ווענד.

disfur'nishment *n.* (דיס-פויר'-ניש-
מענט) דאס אויסלעדיגען פון מעבעל, דאס
לאזען הוילע ווענד.

disgorge' *v.* אויסברע= (דיס-גאהרדזש')
כען; אויסגיסען; אויסשפייען; ארויס=
ווארפען; צוריק אבגעבען.

disgorge'ment *n.* (דיס-גאהרדזש'-
מענט) דאס אויסברעכען, דאס ארויס=
שפייען; דאס ארויסגיסען, דאס ארויס=
ווארפען פון זיך.

disgrace' *n. and v.* אונ'חן, (דיס-גרייס')
אונגנאדע; אומ'כבוד, שאנדע; שענדען;
אוועקנעהמען די גונסט פון אימעצען;
ברייגען אין אונגנאדע אדער אין אונ'חן;
מאכען צו שאנד; ערנידריגען.

disgraced' *a.* קאמפרא= (דיס-גרייסט')
מעטירט, פערלארען די רעפוטאציע, גע=
שענדעט, ערנידריגט.

disgrace'ful *a.* שענד= (דיס-גרייס'-פול)
ליך, געמיין; שענדענד.

The disorder at the meeting was disgraceful.

disgrace'fully *adv.* (דיס-גרייס'-פול-
אי) מיט שאנדע; אויף א שענדליכען
אדער געמיינעם אופן.

disgrace'fulness *n.* (דיס-גרייס'-פול-
נעס) חרפה, שאנדע, געמיינהייט.

disgra'cer *n.* איינער (דיס-גריי'-סער)
וואס מאכט צו שאנדע אדער בעליידיגט.

disgrega'tion *n.* (דיס-גרי-גיי'-שאן)
צוטיילונג, די צוטיילונג פון די מאלעקו=
לען פון א שטאף דורך היץ אדער כעמי=
שע ווירקונגען.

disgrun'tle *v.* ענטוי= (דיס-גראנ'טל)
שען, ברייגגען אין אונצופרידענהייט.

disgrun'tled *a.* ענ= (דיס-גראנ'טלד)
טוישט, אונצופרידען, פערדריסליך.

disguise' *n. and v.* פער= (דיס-גאיז')
קליידען, פערשטעלען [אז מען זאל ניט
דערקענען]; ענדערען די שטימע אדער
בענעהמונג דורך שכרות; דאס פערקליידען,
דאס פערשטעלען; דאס פערקליידען זיך
אדער פערשטעלען זיך; די ענדערונג פון
דער שטימע אדער בענעהמונג דורך
שכרות.

disgui'sedly *adv.* (דיס-גאי'-זעד-לי)
אויף א פערקליידעטען אופן; פערשטעל=
טערהייט.

disgui'sedness *n.* (דיס-גאי'-זעד-נעס)
פערשטעלטקייט; דאס זיין פערקליידעט
אדער פערשטעלט.

disguise'ment *n.* (דיס-גאיז'-מענט)
דאס פערשטעלען זיך אדער פערקליידען
זיך.

disgui'ser *n.* איינער (דיס-גאי'-זער)
וואס פערשטעלט זיך אדער פערקליידעט
זיך; איינער וואס פערשטעלט אדער פער=
קליידעט.

disgui'sing *n.* דאס (דיס-גאי'-זינג)
פערשטעלען זיך.

disgust' *n. and v.* איבער= (דיס-גאסט')
דריסינקייט, עקעל; אבנייגונג; עקלען;
אבנייגען איינעמס הארץ; עקעלדיג מא=
כען, פערעקלען; דערעסען, איבערדריסיג
ווערען.

disgus'ted with life (דיס-גאס'-טעד
הוויטה לאיף) איבערדריסיג דאס לעבען,
דערעסען דאס לעבען, מיאוס דאס לעבען.

disgust'ful *a.* עקעל= (דיס-גאסט'-פול)
האפט, איבערדריסיג.

disgust'fulness *n.* (דיס-גאסט'-פול-
נעס) איבערדריסיגקייט, עקעלהאפטיגקייט.

disgus'ting *a.* עקעל= (דיס-גאס'-טינג)
דיג, איבערדריסיג.

disgus'tingly *adv.* (דיס-גאס'-טינג-לי)
אויף אן עקעלהאפטען אופן; עקלענדיג.

disgus'tingness *n.* (דיס-גאס'-טינג-
נעס) דאס זיין עקעלהאפט; דאס עקלען;
דאס זיין איבערדריסיג.

dish *n. and v.* א שיסעל; א (דיש)
טעלער; א געריכט; ארייגלעגען אין א
שיסעל; שטעלען אויף'ן טיש צום עסען;
אבנוצען, בעשעדיגען, חרוב מאכען; זיין
אויסגעהוילט ווי א שיסעל; אבנארען, בע=
שווינדלען.

dishabil'itate *v.* (דיס-הע-ביל'-אי-
טייט) מאכען פאר אוים יחסן, אראבזע=
צען פון דער גדולה.

dishabilita'tion *n.* (דיס-הע-ביל-אי-
טיי'-שאן) דאס מאכען פאר אוים יחסן;
דאס אראבזעצען פון דער גדולה.

dishabille' *n.* א פריי (דיס-ע-ביל')
מארגען=קלייד; א הויז=קלייד; נעגליזשע.

dishabit'uate *v.* (דיס-הע-ביט'-יו-
אייט) אבגעוועהנען.

dishal'low *v.* ענטהיי= (דיס-העל'-או)
ליגען, מאכען אוים הייליג, מאכען וואכע=
דיג.

disharmon'ic *a.* (דיס-האר-מאנ'-איק)
אונהארמאניש, ניט אין איינקלאנג.

disharmo'nious *a.* (דיס-האר-מאו'-
ני-אס) אונהארמאניש, ניט אין איינקלאנג.

dishar'monize *v.* (דיס-האר'-מא-נאיז)
מאכען אונהארמאניש.

dishar'mony *n.* (דיס-האר'-מא-ני)
דיסהארמאניע, דער מאנגעל אין הארמא=
ניע, דאס זיין ניט הארמאניש.

dish'-cloth *n.* א נעפעס= (דיש'-קלאטה)
טיכעל [א טיכעל צום ווישען געפעס],
א סטירקע.

dish'-clout *n.* (דיש'-קלאוט)
ז. ***dish-cloth***

dishear'ten *v.* אראב= (דיס-הארט'ן)
שלאגען פון מוטה, מאכען שווער אויף'ן
הארצען; אבשרעקען.

dishear'tenment *n.* (דיס-הארט'נ-
מענט) דאס ענטמוטיגען, דאס אראבשלא=
גען פון מוטה; דאס מאכען שווער אויף'ן
הארצען; דאס אבשרעקען.

dish'er *n.* איינער וואס (דיש'-ער)
מאכט אדער פערקויפט הילצערנע שיסלען.

disher'ison *n.* דאס (דיס-הער'-אי-זאן)
אבנעהמען דאס רעכט אויף ירושה; דאס
מאכען פאר אוים יורש.

disher'itor *n.* איי= (דיס-הער'-אי-טאר)
נער וואס מאכט פאר אוים יורש.

dishev'el *v.* צואווא= (די-שעוו'-על)
פען, צושויבערען די האר פון קאפ; ברייג=
גען אין אונארדנונג די קליידער.

dishev'eled *a.* מיט (די-שעוו'-עלד)
צוואווארפענע, צושויבערטע האר; מיט
קליידער וועלכע זיינען ניט אין ארדנונג.

dishev'elment *n.* (די-שעוו'-על-מענט)
דאס זיין מיט צושויבערטע האר; דאס
זיין אין אונארדנונג אנגעטהאן.

dish'ful *n.* די קוואנטיטעט (דיש'-פול)
אדער די גרוים וויפיעל א שיסעל ענט=
האלט.

dish'ing *a.* וואס האט די (דיש'-אינג)
פארם פון א שיסעל; קאנקאוו, אויסגע=
בויגען פון אינעווייניג.

dishon'est *a.* אונעהרענ= (דיס-אנ'-עסט)
האפט, אונעהרליך; אונאנשטענדיג.

dishon'estly *adv.* (דיס-אנ'-עסט-לי)
אויף אן אונעהרענהאפטען שטייגער; אונ=
עהרענהאפטיג.

dishon'estness *n.* (דיס-אנ'-עסט-נעס)
אונעהרענהאפטיגקייט, אונעהרליכקייט,
בעטריגעריי.

dishon'esty *n.* דאס (דיס-אנ'-עס-טי)

זיין אונעהרענהאפטיג; די אונעהרליכקייט; די שענדליכקייט.

dishon'or *n. and v.* (דיס־אנ'־אר) אונעהרענהאפטיגקייט; שאנדע; אונאכטונג; דאס ניט בעצאהלען פאר א וועקסעל; מאכען אונעהרענווירדיג, שענדען; ניט בעצאהלען פאר א וועקסעל.

dishon'or a bill (דיס־אנ'־אר ע ביל) ניט אויסלייזען א וועקסעל.

dishon'orable *a.* (דיס־אנ'־אר־עבל) אונעהרענהאפטיג, שענדליך, אונעהרענווירדיג.

dishon'orableness *n.* (דיס־אנ'־אר־עבל־נעס) דאס זיין אונעהרענהאפטיג אדער אונעהרענווירדיג.

dishon'orably *adv.* (דיס־אנ'־אר־ע־בלי) שענדליך; אויף אן אונעהרענהאפטיגען שטייגער.

dishon'orer *n.* (דיס־אנ'־אר־ער) איינער וועלכער שענדעט; איינער וואס האנדעלט אונעהרענהאפטיג; איינער וואס בעציהט זיך צום אנדערען מיט פעראכטונג.

dishorn' *v.* (דיס־האהרן') אוועקנעהמען אדער אבשניידען די הערנער.

dish out (דיש אוט) אויסוועלבען, אויסבויגען אין דער פארם פון א שיסעל; אבנארען, בעשווינדלען.

dish up (דיש אפ) ארויפלעגען אויף'ן טעלער; אבטהאן אימעצען א שפיצעל.

dish'-wash'er *n.* (דיש'־הוואש'־ער) א געפעס־וואשער.

dish'-wa'ter *n.* (דיש'־הוואַ־טער) געפעס־וואסער [דאס וואסער, אין וועלכען מען האט געוואשען געפעס].

disillu'sion *n. and v.* (דיס־אי־ליו'־זשאן) די בעפרייאונג פון אן אילוזיאן אדער פאלשע פארשטעלונג; דאס ווערען פריי פון א בעצויבערונג; בעפרייען פון אן אילוזיאן אדער בעצויבערונג.

disillu'sionize *v.* (דיס־אי־ליו'־זשאנ־איז) בעפרייען פון אן אילוזיאן אדער פאלשע פארשטעלונג; בעפרייען פון א בעצויבערונג.

disillu'sionment *n.* (דיס־אי־ליו'־זשאנ־מענט) דאס בעפרייען אדער דאס זיין בעפרייט פון אן אילוזיאן אדער בעצויבערונג.

disinclina'tion *n.* (דיס־אינ־קלי־ניי'־שאן) דאס ניט האבען קיין נייגונג צו עפעס.

disincline' *v.* (דיס־אינ־קלאין') אבנייגען, אבוועגדען; אבנעהמען דעם חשק צו עפעס.

disincor'porate *v.* (דיס־אינ־קאהר'־פא־רייט) אבשאפען אדער פאנאנדערלאזען א קארפאראציאן [געזעלשאפט, פעראיין]; אבטיילען אדער אבזונדערען פון א קארפאראציאן.

disincorpora'tion *n.* (דיס־אינ־קאהר־פא־ריי'־שאן) די אויפלעזונג פון א קארפאראציאן אדער געזעלשאפט; דאס אבנעהמען די רעכטע און פריווילעגיען פון א קערפערשאפט אדער געמיינדע.

disinfect' *v.* (דיס־אינ־פעקט') דעזינפיצירען, רייניגען די לופט אדער זאכען פון שעדליכע גאזען און מיקראבען וואס קענען ברייגגען קראנקהייטען.

disinfec'tant *n. and a.* (דיס־אינ־פעק'־טענט) וואס דעזינפיצירט; א מיטעל צו דעזינפיצירען. ז. *disinfect*

disinfec'tion *n.* (דיס־אינ־פעק'־שאן) דעזינפעקציאן, די רייניגונג פון שעדליכע גאזען אדער מיקראבען.

disinfec'tor *n.* (דיס־אינ־פעק'־טאר) דער אדער דאס וואס דעזינפיצירט. ז. *disinfect*

disingen'uous *a.* (דיס־אינ־דזשען'־יו־אס) ניט אפענהערציג; אונאויפריכטיג, פאלש, בלב ולב.

disingen'uously *adv.* (דיס־אינ־דזשען'־יו־אס־לי) אויף אן אונאויפריכטיגען שטייגער; מיט פאלשקייט.

disingen'uousness *n.* (דיס־אינ־דזשען'־יו־אס־נעס) אונאויפריכטיגקייט, פאלשקייט; דאס זיין ניט אפענהערציג.

disinher'ison *n.* (דיס־אינ־הער'־אי־זאן) דאס בערויבען פון ירושה; דאס פערלירען דאס רעכט אויף ירושה.

disinher'it *v.* (דיס־אינ־הער'־איט) אוועקנעהמען דאס רעכט אויף ירושה; בערויבען פון ירושה.

disinher'itance *n.* (דיס־אינ־הער'־אי־טענס) דאס ניט געבען אדער דאס פערלירען דאס רעכט אויף ירושה.

disin'tegrable *a.* (דיס־אינ'־טי־גרעבל) וואס קען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

disin'tegrate *v.* (דיס־אינ'־טי־גרייט) פאנאנדערטיילען אויף בעזונדערע שטיקער; צוברעכען, צופיצלען; פאנאנדערנעהמען א זאך אויף בעזונדערע עלעמענטען פון וועלכע זי בעשטעהט.

disin'tegrated *a.* (דיס־אינ'־טי־גריי־טעד) צוזעצט, פאנאנדערגעטיילט.

disintegra'tion *n.* (דיס־אינ־טי־גריי'־שאן) דאס פאנאנדערטיילען א זאך אויף די בעזונדערע עלעמענטען, פון וועלכע זי בעשטעהט; צוזעצען, צופיצלען.

disin'tegrator *n.* (דיס־אינ'־טי־גריי־טאר) דער אדער דאס וואס טיילט פאנאנדער; א מאשין צו צוזעצען אדער צופיצלען זאכען, ווי ערץ, שטיינער א. ד. ג.

disinter' *v.* (דיס־אינ־טויר') אויסגראבען, ארויסנעהמען פון קבר; אויפדעקען.

disin'terested *a.* (דיס־אינ'־טער־עס־טעד) אהן אייגענגוץ; וואס טהוט עפעס ניט צוליעב די אייגענע אינטערעסען; אונפארטייאיש.

disin'terestedly *adv.* (דיס־אינ'־טער־עס־טעד־לי) אויף אן אונפארטייליכען, אונאייגענניצליכען שטייגער.

disin'terestedness *n.* (דיס־אינ'־טער־עס־טעד־נעס) אונאייגעננוציגקייט, אונפארטייליכקייט; דאס ניט האבען קיין פערזענליכע אינטערעסע אין א פראגע אדער טהאט.

disinter'ment *n.* (דיס־אינ־טויר'־מענט) די אויסגראבונג [פון א טויטען]; דאס אויסגראבען פון קבר; די אויפדעקונג.

disin'tricate *v.* (דיס־אינ'־טרי־קייט) פאנאנדערפלאנטערען.

disinves'titure *n.* (דיס־אינ־וועס'־טי־טשור) דאס בערויבען פון אינוועסטיטור [דאס אבנעהמען פון א בישאף זיין אמט מיט די קירכען־גיטער, וועלכע האבען בעלאנגט צו איהם]; דאס זיין בערויבט פון אינוועסטיטור.

disinvig'orate *v.* (דיס־אינ־וויג'־אר־אייט) אבשוואכען.

disinvolve' *v.* (דיס־אינ־וואלוו') פאנאנדערוויקלען, פאנאנדערפלאנטערען.

disjoin' *v.* (דיס־דזשאין') פאנאנדערנעהמען די פעראייניגטע טיילען; צוטרענען.

disjoint' *v.* (דיס־דזשאינט') אויסלייקען; פאנאנדערנעהמען די פעראייניגטע טיילען; צושטערען דעם נאטירליכען צוזאמענהאנג.

disjoint' an estate' (דיס־דזשאינט' ען עס־טייט') צוברעכען א גוט, פאנאנדערטיילען א גוט צווישען פיעלע אייגענטימער.

disjoin'ted *a.* (דיס־דזשאינ'־טעד) פאנאנדערגענומען, אויסגעלונקען; צוטרענט; ניט איינשטימיג.

disjoin'tedly *adv.* (דיס־דזשאינ'־טעד־לי) אויף א פאנאנדערגענומענעם, צוטרענטען שטייגער.

disjoin'tedness *n.* (דיס־דזשאינ'־טעד־נעס) די צוריסענהייט, דאס פעהלען פון א צוזאמענהאנג.

disjoin'ted words (דיס־דזשאינ'־טעד הווארדז) ווערטער סתם אין דער וועלט אריין, אהן א צוזאמענהאנג.

disjunct' *a.* (דיס־דזשאנקט') ניט פעראייניגט, אבגעזונדערט; אבגעטיילט.

disjunc'tion *n.* (דיס־דזשאנק'־שאן) די אבזונדערונג, די טיילונג, די פאנאנדערטיילונג; אין לאגיק — די שייכות צווישען די טיילען פון א דיסיונקטיווען זאץ. ז. *disjunctive proposition*

disjunc'tive *a.* (דיס־דזשאנק'־טיוו) אבזונדערענד, וואס טיילט פאנאנדער.

disjunc'tive conjunc'tion (דיס־דזשאנק'־טיוו קאנ־דזשאנק'־שאן) אין גראמאטיק — א ווארט וואס פערבינדעט צוויי זעצע אדער טיילען פון א זאץ, וועלכע זיינען ענטגעגענגעזעצט [ווי למשל, דאס ווארט "אבער" אין דער פראזע: "ער איז קלוג, אבער פערדארבען"].

disjunc'tively *adv.* (דיס־דזשאנק־טיוו־לי) אויף א פאנאנדערגעטיילטען, צוגליעדערטען אופן; דורך צוגליעדערונג.

disjunc'tive proposi'tion (דיס־דזשאנק'־טיוו פראפ־א־זיש'־אן) אין לאגיק אדער גראמאטיק — א דיסיונקטיווער זאץ [א זאץ, וועלכער דריקט אויס צוויי בעזונדערע צושטענדע, וואו עטוועדער דער ערשטער אדער דער צווייטער איז ריכטיג אדער וועט מוזען פארקומען, ווי למשל: "ענטוועדער גיב מיר אוועק דיין געלד אדער איך וועל נעהמען דיין לעבען"].

disk *n.* (דיסק) א דיסק, א פלאכע, רונדע פלאטע; דער דיסקאס [א פלאכער טעלער וואס ווערט בענוצט אין קירך צו האלטען די שטיקלעך פון הייליגען ברויט אדער פראספארע]; אין באטאניק — די אויבערשטע פלעכע פון א בלאט; אין זאאלאגיע — איינע פון ביידע זייטען פון אן עוף.

disk'-har'row *n.* (דיסק'־הער'־או) א דרייעקיגע בראנע וועלכע האט א געוויסע צאהל פון שארפע רונדע פלאטען [דיסקען] און בעת די בראנע ווערט געשלעפט איבער'ן פעלד, דרעהען זיך די דיסקען און צורייבען די אויפגעאקערטע ערד.

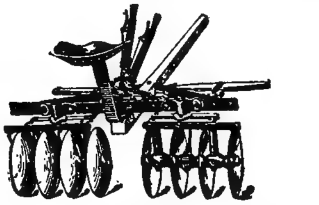

Disk-harrow

disli'kable *a.* (דיס־לאי'־קעבל) וואס קען ניט געפעלען זיין.

dislike' *n. and v.* (דיס־לאיק') ניט גערן האבען; ניט ליעבען; ניט צושטי־

מען; די אבנייגונג; דער עקעל צו עפּעס; א ווידערווילען.

dislike'able *a.* (דיס-לאיק'-עבל) ז. *dislikable*

disli'ker *n.* (דיס-לאי'-קער) איינער וואס איהם געפעלט ניט.

dis'locate *v. and a.* (דיס'-לא-קייט) אויסלינקען; צונעהמען פון געוועהנליכען פּלאץ; צושטערען דעם סדר; מאכען אן אונארדנונג; אויסגעלונקען; ארויס פון געוועהנליכער ארדנונג.

disloca'tion *n.* (דיס-לא-קיי'-שאן) דאס אויסלינקען; דאס אוועקשטעלען א זאך ניט אויף איהר פריהערדיגען ארט.

dislodge' *v.* (דיס-לאדזש') ארויסטרייבען פון דירה; איבערציהען [פון א וואהנונג]; ארויסנעהמען פון דער נארמאלער אדער געוועהנליכער לאגע.

dislodge' a camp (דיס-לאדזש' ע קעמפּ) אבראמען דעם לאגער.

dislodge' the en'emy (דיס-לאדזש' טהי ענ'-ע-מי) פערטרייבען דעם שונא.

dislodg'ment *n.* (דיס-לאדזש'-מענט) דאס ארויסטרייבען פון דירה; דאס אבלעדיגען א וואהנונג.

disloy'al *a.* (דיס-לאי'-על) ניט לאיאל, ניט געטריי.

disloy'ally *adv.* (דיס-לאי'-על-אי) אויף א פאלשען אדער ניט לאיאלען שטייגער.

disloy'alty *n.* (דיס-לאי'-על-טי) ניט געטרייקייט; אונלאיאליטעט, פאלשקייט.

dis'mal *a.* (דיז'-מעל) טרויעריג, בעטריבט, קלעגליך, יאמערליך, מעלאנכאליש, פינסטער, שרעקליך, פורכטבאר, שוידערהאפט, אונהיימליך.

dis'mally *adv.* (דיז'-מעל-אי) פינסטער, שרעקליך, טרויעריג.

dis'malness *n.* (דיז'-מעל-נעס) טרויעריגקייט; א שרעק, מעלאנכאליע.

dis'mals *n.* (דיז'-מעלז) פינסטערע רעיונות, טרויעריגע מחשבות; טרויערקליידער.

disman'tle *v.* (דיס-מענ'טל) ענטקליידען, אויסטהאן; אראברייסען, לאזען נאקעט.

dismast' *v.* (דיס-מעסט') ארויסנעהמען די מאסטען פון א שיף.

dismay' *n. and v.* (דיס-מיי') ארויפווארפען א שרעק; ענטמוטיגען; מאכען אבהענדיג; דאס אראבפאלען פון מוטה; פחד, אימה.

dismayed' *a.* (דיס-מייד') ענטמוטיגט; אבגעשלאגען [די פליגלען].

dismayed'ness *n.* (דיס-מייד'-נעס) מוטלאזיגקייט, פערצווייפלונג.

dismay'ful *a.* (דיס-מיי'-פול) פול מיט שרעקעניש; ענטמוטיגענד; ענטמוטיגט, פערצווייפעלט.

dismem'ber *v.* (דיס-מעמ'-בער) צוגלידערען, צושניידען אויף גלידער, אבזונדערען.

dismem'berment *n.* (דיס-מעמ'-בער-מענט) די צוגלידערונג, די צוטיילונג.

dismiss' *v.* (דיס-מיס') אויפלעזען, אבשאפען; ענטלאסען; ענטזאגען פון א שטעלע, געבען אורלויב, אוועקלעגען אויף א זייט, אויפגעבען; צוריקווייזען [א קלאגע אין געריכט].

dismiss'al *n.* (דיס-מיס'-על) אויפלעזונג, אבשאפונג; ענטלאסונג; ענטזאגונג פון א שטעלע; אורלויב; צוריקווייזונג [פון א קלאגע אין געריכט]; בעפרייאונג.

dismissed' offence' (דיס-מיסט' א-פענס') א פארלויפיג פערגעבענער פערברעכען.

dismiss' from the mind (דיס-מיס' פראם טהי מאינד) ארויסשלאגען עפּעס פון די געדאנקען.

I dismissed the matter from my mind.

dismis'sion *n.* (דיס-מיש'-אן) אבשאפונג, אויפלעזונג, ענטלאסונג, ענטזאגונג פון א שטעלע; אורלויב; צוריקווייזונג [פון א קלאגע אין געריכט]; אויסשליסונג [פון א סטודענט פון אן אוניווערזיטעט אויף אזא אופן, אז ער האט דאס רעכט איינצוטרעטען אין אן אנדער אוניווערזיטעט אדער זאגאר, אין א צייט ארום, אין דעמזעלבען אוניווערזיטעט].

dismiss'ive *a.* (דיס-מיס'-איוו) ז. *dismissory*

dismiss'ory *a.* (דיס-מיס'-א-רי) ענטלאסענד, אוועקשיקענדיג.

dismort'gage *v.* (דיס-מאהר'-גיידזש) בעפרייען פון היפּאטהעקען-שולדען; אויסלעזען א פער'משכונ'טע זאך.

dismount' *v.* (דיס-מאונט') אראבשטייגען פון א וואגען אדער פון א פערד; אראבווארפען פון א פערד אדער פון א וואגען; ארונטערשטייגען; ארונטערווארפען [פון א הויכען פלאץ אדער פון א הויכער שטעלונג]; ארונטערנעהמען קאנאנען פון דעם געשטעל; שעדיגען, מאכען נוצלאז שיס-געוועהר; פאנאנדערנעהמען.

disnat'uralize *v.* (דיס-נעטש'-או-רעל-איז) מאכען אויס בירגער.

disobe'dience *n.* (דיס-א-בי'-די-ענס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפּענסטיגקייט.

disobe'dient *a.* (דיס-א-בי'-די-ענט) אונגעהארכזאם, ווידערשפּענסטיג; וואס מען קען דאראויף ניט ווירקען; ניט עמפּפינדליך.

disobe'diently *adv.* (דיס-א-בי'-די-ענט-לי) מיט אונגעהארכזאמקייט, מיט ווידערשפּענסטיגקייט.

disobey' *v.* (דיס-א-ביי') זיין אונגעהארכזאם, ניט פאלגען.

disoblige' *v.* (דיס-א-בלאידזש') ניט טהאן קיין געפעליגקייט, זיין אונפריינדליך, האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disoblige'ment *n.* (דיס-א-בלאידזש'-מענט) דאס זיין אונפריינדליך; דאס ניט טהאן קיין געפעליגקייט; דאס האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'ger *n.* (דיס-א-בלאי'-דזשער) איינער וואס איז אונפריינדליך, טהוט ניט קיין געפעליגקייט אדער האנדלעט געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'ging *a.* (דיס-א-בלאי'-דזשינג) אונפריינדליך; וואס טהוט ניט קיין געפעליגקייט, וואס האנדלעט געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'gingly *adv.* (דיס-א-בלאי'-דזשינג-לי) אויף אן אונפריינדליכען אופן; ניט וועלענדיג טהאן קיין געפעליגקייט; געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'gingness *n.* (דיס-א-בלאי'-דזשינג-נעס) אונפריינדליכקייט; דאס ניט וועלען טהאן א געפעליגקייט; דאס האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disor'der *n. and v.* (דיס-אהר'-דער) אונארדנונג, אונרעגעלמעסיגקייט; צוטומעלטקייט, טומעל, אונרוה; פערלעצונג פון געזעצע אדער מנהגים, צולאזענקייט; אוננארמאלקייט, קראנקהאפטיגקייט, צורודערטקייט, קראנקהייט, אויפרעגונג; ברייגנען אין אונארדנונג, מאכען אונרעגעלמעסיג; ארויסרופען אוננארמאלקייט אין געזונד-צושטאנד; צורודערען, צוטומלען, אויפרעגען.

disor'dered *a.* (דיס-אהר'-דערד) וואס איז ניט אין ארדנונג; אונרעגעלמעסיג; צורודערט, צומישט, קראנקהאפט, אוננארמאל.

disor'deredness *n.* (דיס-אהר'-דערד-נעס) ז. *disorderliness*

disor'derliness *n.* (דיס-אהר'-דער-לי-נעס) דאס זיין אין אונארדנונג, אונרעגעלמעסיג, צולאזען, צומישט, צוטומעלט, צורודערט, קראנקהאפט אדער אוננארמאל.

disor'derly *a. and adv.* (דיס-אהר'-דער-לי) וואס איז אויסער ארדנונג; אונרעגעלמעסיג, ניט סיסטעמאטיש; אונגעזעצליך; וואס איז געגען די אנגענומענע מנהגים; צולאזען, טומלדיג, אונרוהיג, אונאנשטענדיג; קראנקהאפט, אוננארמאל; צוטומעלט, צורודערט, צומישט; אין אונארדנונג; אויף אן אונרעגעלמעסיגען, אונסיסטעמאטישען שטייגער; מיט צולאזענקייט; מיט טומעל; מיט אונרוה; אויף אן אונגעזעצליכען, רוה-שטערענדען, ארדנונגס-שטערענדען אדער אונאנשטענדיגען אופן; אויף אן אופן וואס איז געגען דער אנגענומענער ארדנונג אדער מנהגים; אויף א קראנקהאפטען אדער אוננארמאלען שטייגער.

disor'derly house (דיס-אהר'-דער-לי האוס) אן אונאנשטענדיג הויז, א פּראסטיטוציאנס-הויז.

disorganiza'tion *n.* (דיס-אהר-גע-ני-זיי'-שאן) דעזארגאניזירונג, צושטערונג אדער אויפלעזונג פון אן ארגאניזאציאן אדער ארגאניזם; צושטערונג פון אן ארדנונג אדער סיסטעם; דאס ניט זיין ארגאניזירט; דאס ניט זיין אין ארדנונג אדער סיסטעמאטיש.

disor'ganize *v.* (דיס-אהר'-גע-נאיז) דעזארגאניזירען, צושטערען אן ארגאניזאציאן, א געוויסע ארדנונג אדער סיסטעם; ברייגנען אין אונארדנונג, צוטומלען, צומישען.

disor'ganizer *n.* (דיס-אהר'-גע-נאי-זער) איינער וואס דעזארגאניזירט; א צושטערער; איינער וואס צושטערט א בעשטימטע ארדנונג אדער סיסטעם; איינער וואס ברייגנט אריין אונארדנונג אדער צוטומלעניש.

diso'rient *v.* (דיס-או'-רי-ענט) אראבשלאגען פון דער ריכטונג; אראבשלאגען פון וועג; פערווירען, צומישען, צוטומלען.

disorien'tate *v.* (דיס-או-רי-ענ'-טייט) ז. *disorient*

disown' *v.* (דיס-און') פערלייקענען; ניט אנערקענען; אבזאגען, ניט ערלויבען; ניט צוגעבען; אויסשליסען פון א געזעלשאפט.

disown'ment *n.* (דיס-און'-מענט) דאס פערלייקענען; דאס אויסשליסען פון א געזעלשאפט.

disox'ydate *v.* (דיס-אקס'-אי-דייט) בעפרייען פון זויער-שטאף.

disoxyda'tion *n.* (דיס-אקס-אי-דיי'-שאן) דאס בעפרייען פון זויער-שטאף.

disox'ygenate *v.* (דיס-אקס'-אי-דזשע-נייט) ז. *disoxydate*

disoxygena'tion *n.* (דיס-אקס-אי-דזשע-ניי'-שאן) ז. *disoxydation*

dispar'adise *v.* (דיס-פער'-ע-ראיס) ארויסטרייבען פון גן-עדן.

dispar'age *v.* (דיס-פער'-עדזש) אונטערשעצען; בעליידיגען דורך א פערגלייך מיט א פערזאן פון א נידריגערער שטופע; אונגערעכט קריטיקירען; אוועקמאכען מיט דער האנד, ערנידרינען.

The efforts of an ambitious youth should not be disparaged.

dispar'agement *n.* (דיס-פער'-עדזש-מענט) בעליידיגונג דורך פערגלייכען מיט א פערזאן פון א נידריגערער שטופע; אונטערשעצונג; ערנידריגונג; אונאכטונג, און'כבוד.

dispar'ager *n.* (דיס-פער'-עדזש-ער) איינער וואס בעליידיגט, אונטערשעצט אדער ערנידריגט.

dispar'agingly *adv.* (דיס-פער'-עדזש-אינג-לי) בעליידיגענדיג, אונטערשעצענדיג, ערנידרענדיג, ניט אכטענדיג.

dis'parate *n.* and *a.* (דיס'-פע-רייט) אונגלייך; דורכאויס פערשיעדען; פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; ניט ענליך, ניט פערגלייכבאר; א זאך פון אן אנדער מין אדער גאטונג.

dis'parately *adv.* (דיס'-פע-רייט-לי) אויף אן אונגלייכען אדער דורכאויס פערשיעדענעם אופן.

dis'parateness *n.* (דיס'-פע-רייט-נעס) ז. *disparity*

dispar'ity *n.* (דיס-פער'-אי-טי) דאס זיין דורכאויס פערשיעדען; דאס זיין גאנץ אונגלייך; דאס זיין פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען.

We are bosom friends notwithstanding the disparity of our ages.

dispark' *v.* (דיס-פארק') מאכען פאר אויס פארק; פריי מאכען פאר אלעמען; אוועקרייסען דעם צאם.

dispart' *v.* and *n.* (דיס-פארט') צוטיילען, פאנאנדערטיילען; שפאלטען, צורייסען; אויפרייסען; בעצייכענען דעם ציעלפונקט פון א קאנאנע; דער צייכען ביים ציעלען זיך. ז. *dispart-sight*

dispart'-sight *n.* (דיס-פארט'-סאיט) דער צייכען פון אן הארמאט אדער ביקס וואו מען קוקט, ווען מען ציעלט זיך ביים שיסען.

dispas'sionate *a.* (דיס-פעש'-אנ-אייט) רוהיג, געלאסען; ניט ליידענשאפטליך; קאטבלוטיג, מיושב'דיג.

dispas'sionately *adv.* (דיס-פעש'-אנ-אייט-לי) ניט ליידענשאפטליך; רוהיג, געלאסען, מיושב'דיג; קאלטבלוטיג.

dispas'sioned *a.* (דיס-פעש'-אנד) ז. *dispassionate*

dispatch' *v.* (דיס-פעטש') ז. *despatch*

dispatch'er *n.* (דיס-פעטש'-ער) ז. *despatcher*

dis'pathy *n.* (דיס'-פע-טהי) דער מאנגעל אין סימפאטיע.

dispau'per *v.* (דיס-פאה'-פער) אבנעהמען דאס רעכט צו בעקומען צדקה; ערקלערען פאר אויס ארימאן.

dispau'perize *v.* (דיס-פאה'-פער-איז) בעפרייען פון קבצנים אדער בעטלער.

dispeace' *n.* (דיס-פיעס') שטרייטיגקייט.

dispel' *v.* (דיס-פעל') פאנאנדערטרייבען, אוועקטרייבען, צושטרייען.

dispel'ler *n.* (דיס-פעל'-ער) א פערטרייבער, א צושטרייער.

The sun is the dispeller of darkness.

dispensabil'ity *n.* (דיס-פענ-סע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעטיילט אדער פאנאנדערגעטיילט ווערען; דאס קענען פערשפרייטען אדער פערטיילען; דאס קענען אנווענדען די מאכט פון געזעץ; דאס קענען בעפרייט ווערען פון א התחיבות; דאס קענען ענטשולדיגט ווערען; דאס קענען אויסגעלאזען ווערען [ווי א זאך אהן וועלכער מען קען זיך בעגעהן].

dispen'sable *a.* (דיס-פענ'-סעבל) וואס קען פערטיילט אדער פאנאנדערגעגעבען ווערען; וואס מען קען אויסלאזען, אהן וואס מען קען זיך בעגעהן; וואס קען ענטשולדיגט ווערען, וואס קען בעפרייט ווערען פון א התחיבות.

dispen'sableness *n.* (דיס-פענ'-סעבל-נעס) ז. *dispensability*

dispen'sary *n.* (דיס-פענ'-סע-רי) א פרייע אפטייק; א קליניק וואו מען בעהאנדעלט קראנקע אומזיסט.

dispensa'tion *n.* (דיס-פענ-סיי'-שאן) דאס פאנאנדערגעבען, די אויסטיילונג; דאס וואס איז געגעבען געווארען במתנה פון א העכערער מאכט; די פערטיילונג פון ברכות דורך גאט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — דער אופן ווי אזוי גאט האט זיך אין בעשטימטע צייטען ענטפלעקט צו מענשען און האט ארויסגעוויזען זיין גנאד ווי אויך זיינע ציעלען און פאדערונגען דורך דער תורה וואס ער האט צו יענער צייט געגעבען; דיספענסאציאן; דאס מתיר זיין איבערצוטרעטען א געוויסען דין אין דער רעליגיאן; די ערלויבניש איבערצוטרעטען א געזעץ.

dispensa'tion of Prov'idence (דיס-פענ-סיי'-שאן אוו פראוו'-אי-דענס) גאט'ס וועגען [דרכי ההשגחה].

dispen'sative *a.* (דיס-פענ'-סע-טיוו) וואס ערלויבט איבערצוטרעטען א געזעץ; וואס איז מתיר עובר צו זיין אויף א געוויסען דין פון דער רעליגיאן.

dispen'satively *adv.* (דיס-פענ'-סע-טיוו-לי) דורך ערלויבניש איבערצוטרעטען א געזעץ, דורך מתיר זיין.

dis'pensator *n.* (דיס'-פענ-סע-טאר) אן אויסטיילער, ארויסגעבער.

dispen'satorily *adv.* (דיס-פענ'-סע-טא-רי-לי) דורך פאנאנדערגעבונג; דורך אויסטיילונג.

dispen'satory *n.* and *a.* (דיס-פענ'-סע-טא-רי) וואס קען געבען ערלויבנים; א פארמאקאפייע אדער רעצעפטען-בוך [א בוך, וואו עס ווערט ערקלערט ווי אזוי צו מאכען פערשיעדענע רפואות].

dispense' *v.* (דיס-פענס') אויסטיילען, פאנאנדערטיילען, פאנאנדערגעבען; אנווענדען [די מאכט פון געזעץ]; בעפרייען פון א התחיבות, געבען אן ערלויבנים איבערצוטרעטען א געוויסען געזעץ.

dispen'ser *n.* (דיס-פענ'-סער) אן אויסטיילער, א פאנאנדערגעבער.

dispense' with (דיס-פענס' הוויטה) בעזייטיגען, אויפגעבען [א פאדערונג פון געזעץ אדער מנהג]; זיך בעגעהן [אהן עפעס].

dispen'sing *a.* (דיס-פענ'-סינג) וואס איז שייך צו אן ערלויבנים איבערצוטרעטען א געזעץ אדער התחיבות; וואס טיילט אויס, וואס גיט פאנאנדער.

dispeo'ple *v.* (דיס-פיע'-פל) אויסראטען די בעפעלקערונג.

dispeo'pler *n.* (דיס-פיע'-פלער) איינער וואס ראטעט אויס די בעפעלקערונג.

disper'matous *a.* (דאי-ספויר'-מע-טאס) ז. *dispermous*.

disper'mous *a.* (דאי-ספויר'-מאס) וואס האט נור צוויי זאמען-קערנער [וועגען געוויסע פרוכטען].

disper'sal *n.* (דיס-פויר'-סעל) די צושפרייטונג, די צושטרייאונג, די צוזייאונג. ז. *dispersion*

disperse' *v.* (דיס-פוירס') צושטרייען, צוזייען, צושפרייטען; זיך צושטרייען, פאנאנדערגעהן.

dispersed' *a.* (דיס-פוירסט') צוזייט, צושפרייט, צושטרייט.

disper'sedly *adv.* (דיס-פויר'-סעד-לי) צוזייט און צושפרייט; אויף א צושפרייטען אופן.

disper'sedness *n.* (דיס-פויר'-סעד-נעס) דאס זיין צוזייט און צושפרייט.

disper'ser *n.* (דיס-פויר'-סער) איינער אדער עטוואס וואס פערשפרייט.

disper'sing lens (דיס-פויר'-סינג לענז) א לינזענפערמיג גלאז, וואס צושפרייט ליכט-שטראהלען.

disper'sion *n.* (דיס-פויר'-שאן) די צוזייאונג, צושפרייטונג; די צושטרייאונג; דאס זיין צוזייט און צושפרייט [ווי די אידען אין גלות]; די צושטרייאונג פון ליכט-שטראהלען.

disper'sive *a.* (דיס-פויר'-סיוו) צושטרייענד, צוזייענד, צושפרייטענד.

disper'sively *adv.* (דיס-פויר'-סיוו-לי) אויף א צושפרייטענדען אופן; דורך צושטרייאונג אדער צושפרייטונג.

disper'siveness *n.* (דיס-פויר'-סיוו-נעס) דאס צושטרייען, דאס צושפרייטען; דאס זיין צוזייט און צושפרייט.

dispir'it *v.* (דיס-פיר'-איט) ענטמוטיגען, אראבשלאגען פון מוטה.

dispir'ited *a.* (דיס-פיר'-אי-טעד) ענטמוטיגט, אראבגעשלאגען פון מוטה.

dispir'itedly *adv.* (דיס-פיר'-אי-טעד-לי) אויף אן ענטמוטיגטען אופן; אראבגעשלאגען פון מוטה.

dispir'itedness *n.* (דיס-פיר'-אי-טעד-נעס) מוטלאזיגקייט.

dispir'itment *n.* (דיס-פיר'-איט-מענט) ענטמוטיגונג, דאס ענטמוטיגען; מוטלאזיגקייט.

displace' *v.* (דיס-פלייס') אוועקנעהמען פון ארט; איבערלעגען פון פריהערדיגען ארט אויף אן אנדער ארט; אראבזעצען אדער ארויסזעצען פון אן אמט; צושטערען; פערנעהמען דעם פלאץ [פון אימעצען אדער פון עטוואס].

displace'able *a.* (דיס-פלייס'-עבל) וואס קען אוועקגענומען ווערען פון ארט; וואס קען איבערגעלעגט ווערען פון פריהערדיגען ארט אין אן אנדער ארט; וואס קען אראבגעזעצט אדער ארויסגעזעצט ווערען פון אמט.

displaced' *a.* (דיס-פלייסט') איבערגעפיהרט פון פריהערדיגען ארט צו א צווייטען; ענטזאגט פון א רעגימענט מיט דער ערלויבניש אריינצוטרעטען אין אן אנדער מיליטערישע אבטיילונג [וועגען אפיציערען].

displace'ment *n.* (דיס-פלייס'-מענט) דאס אוועקנעהמען פון ארט; דאס איבערלעגען אדער איבערפיהרען פון פריהערדיגען ארט אין אן אנדער ארט; דאס אראבזעצען פון אמט; דאס איבערפיהרען צו אן אנדער אמט; דאס אוועקשטעלען אויף'ן פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון א פעסטען קערפער, ווען ער ווערט אריינגעלעגט אין איהר.

displace'ment of funds (דיס-

פליים־מענט או פאנדז) דאס פערוועק־דען א פאנד צו אנדערע צוועקען ווי די, פאר וועלכע ער איז אוועקגעלעגט געווא־רען.

displa'cer *n.* (דיס־פליי־סער) איינער וואס נעהמט אוועק פון ארט, איינער וואס לעגט אדער פיהרט איבער פון פריהערדי־גען ארט צו אן אנדערען; איינער וואס זעצט ארָאב פון אמט.

displant' *v.* (דיס־פלענט') אויסוואָרצ־לען; איבערזעצען אדער איבערפלאנצען אין אן אנדער ארט.

displanta'tion *n.* (דיס־פלענ־טיי'־שאן) דאס איבערפלאנצען, דאס איבער־זעצען פון איין ארט אויף א צווייטען.

display' *n. and v.* (דיס־פליי') אויס־שטעלען, אויסלעגען [צום זעהן אדער צו פערקויפען]; ארויסשטעלען, ארויסווייזען; מאכען עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; אן אויסשטעלונג; דאס אויס־לעגען אדער פאנאנדערלעגען צום זעהן.

display' cour'age (דיס־פליי' קאר'־עדזש) ארויסווייזען מוטה אדער העל־דישקייט.

The firemen displayed courage in fighting the flames

displayed' *a.* (דיס־פלייד') אויסגע־שטעלט, אויסגעלעגט [צום זעהן]; גע־דרוקט מיט א גרעסערער שריפט, אז עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; מיט פליג־לען אויסגעשטרעקט אין דער הויך [ווע־גען פויגלען וואס ווערען געצייכענט אויף א העדב].

display'er *n.* (דיס־פליי'־ער) א אויס־שטעלער, א פאנאנדערלעגער.

display'-let'ter *n.* (דיס־פליי־לעט'־ער) ז. ***display-type***

display'-stand *n.* (דיס־פליי'־סטענד) א פאליצע אדער אנדער פארריכטונג, אויף וועלכער מען מאכט אן אויסשטע־לונג פון ווארע אין א פענסטער פון א קראם אדער אין דער קראם גופא.

display' the flag (דיס־פליי' טהי פלעג) אויפהענגען, פאנאנדערוויקלען דעם פלאג.

display'-type *n.* (דיס־פליי'־טאיפ) א גרעסערע אדער פעטערע שריפט, וואס ווארפט זיך אין די אויגען [ווענען דרוק־שריפטען, וואו איינציגע זעצע ווערען גע־דרוקט מיט א גרעסערער אדער פעטערער שריפט כדי צו ציהען די אויפמערקזאמ־קייט פון לעזער].

displease' *v.* (דיס־פליעז') אונצופריע־דען מאכען; מאכען אונאנגענעהם.

Children should not displease their parents.

displea'sedly *adv.* (דיס־פליע'־זעד־לי) אויף אן אונצופריעדען־מאכענדען אדער אונאנגענעהם־מאכענדען אופן.

displea'sedness *n.* (דיס־פליע'־זעד־נעס) אונצופריעדענהייט; אונאנגענעהמ־ליכקייט.

displea'ser *n.* (דיס־פליע'־זער) איינער וואס מאכט אונצופריעדען אדער אונאנגע־נעהם.

displea'sing *a.* (דיס־פליע'־זינג) אונ־אנגענעהם, אונצופריעדען.

displea'singly *adv.* (דיס־פליע'־זינג־לי) אויף אן אונאנגענעהמען אופן; אונ־אנגענעהם אדער אונצופריעדען.

displea'singness *n.* (דיס־פליע'־זינג־נעס) אונאנגענעהמליכקייט.

displeas'urable *a.* (דיס־פלעזש'־אור־עבל) אונאנגענעהם; וואס רופט ארויס אונצופריעדענהייט, פערדרוס, ערגערניש אדער צארן.

displeas'ure *n.* (דיס־פלעזש'־אור) אונ־צופריעדענהייט; פערדרוס, ערגערניס, צארן.

displume' *v.* (דיס־פלום') ארונטער־רייסען די פעדערען, ארונטעררייסען די עפּאלעטען, מאכען פאר אויס פּריץ.

dispone' *v.* (דיס־פאון') גע־זעצליך אי־בערטראגען פערמעגען צו אן אנדערען.

disponee' *n.* (דיס־פא־ניע') איינער צו וועמען אייגענטום ווערט געזעצליך אי־בערגעטראגען.

dispo'ner *n.* (דיס־פאו'־נער) א פער־זאן וואס טראגט געזעצליך איבער זיין פערמעגען צו אן אנדערען.

disport' *n. and v.* (דיס־פאורט') צייט־פערטרייב, שפּיעל; פערטרייבען די צייט, שפּיעלען.

The children put on their bathing suits and disported themselves on the beach.

dispo'sable *a.* (דיס־פאו'־זעבל) וואס מען קען זיך בענוצען דערמיט, וואס מען קען נעברויכען, פערוועדען אדער אנווענ־דען; וואס מען קען קאנטראלירען, רעגו־לירען אדער פערוואלטען; וואס מען קען איינארדנען אדער בעשטימען; וואס מען קען האבען א דעה דארויף.

dispo'sal *n.* (דיס־פאו'־זעל) א דעה; איינריכטונג; איינארדנונג, אנווענדונג; פערוועדנונג; בעשטימונג; די מאכט אדער דאס רעכט עטוואס צו געברויכען, אנווענ־דען, קאנטראלירען אדער פערוואלטען.

dispose' *v.* (דיס־פאוז') האבען א דעה אדער א מאכט; איינריכטען; איינארד־נען, אנווענדען, פערוועדען, געברויכען; בעשטימען, צופּאסען; מאכען גענייגט.

disposed' *a.* (דיס־פאוזד') 1. גענייגט, געשטימט; זיך געפינענדיג אין א געווי־סען געמיטס־צושטאנד אדער געזונדהייטס־צושטאנד; 2. בעזיצענדיג א בעשטימטע נאטירליכע אנלאגע, נייגונג אדער כאראק־טער.

1. He is well disposed towards our plans.

dispo'sedly *adv.* (דיס־פאו'־זעד־לי) ריכטיג, אין ארדנונג; אזוי ווי עס פּאסט.

dispo'sedness *n.* (דיס־פאו'־זעד־נעס) נייגונג, אויפגעלעגטקייט.

dispose' of (דיס־פאוז' אוו) ווערען בריי פון עטוואס, פטור ווערען; בעזארגען; געברויכען, פערוועדען; האבען די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס.

dispose' of a daugh'ter (דיס־פאוז' אוו ע דאה'־טער) אויסגעבען א טאכטער.

dispose' of a house (דיס־פאוז' אוו ע האוס) פטור ווערען פון א הויז; פער־קויפען אדער בערקויפען א הויז.

dispo'ser *n.* (דיס־פאו'־זער) איינער וואס האט די מאכט אדער די דעה אי־בער עטוואס; איינער וואס ריכטעט, אר־דענט איין, פערוואלטעט, בעשטימט, טיילט אויס אדער בעשענקט.

dispo'sing *n. and a.* (דיס־פאו'־זינג) בעשטימונג, בעפעהל, איינארדנונג; בע־שטימענדיג, איינארדנענדיג, האבענדיג די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס, פער־וואלטענדיג, געברויכענדיג, פערוועדענ־דיג.

dispo'singly *adv.* (דיס־פאו'־זינג־לי) בעשטימענדיג; איינארדנענדיג, האבענדיג די מאכט אדער די דעה; פערוואלטענדיג, געברויכענדיג, פערוועדענדיג.

disposi'tion *n.* (דיס־פא־זיש'־אן) איינארדנונג; איינריכטונג; געברויך; פערוועדונג; אנווענדונג; בעפעהל; בע־שטימונג; פערוואלטונג; קאנטראלירונג; כאראקטער; אנלאגע; נייגונג; שטימונג; אויפגעלעגטקייט; געמיטס־צושטאנד; גע־זונדהייטס־צושטאנד; אויסשטאטונג, מא־שטאב, געלד אויף הוצאה.

disposi'tional *a.* (דיס־פא־זיש'־אנ־על) וואס איז שייך צו איינארדנונג, איינריכ־טונג, געברויך, פערוועדונג אדער פער־וואלטונג; וואס איז שייך צו נייגונג, כא־ראקטער, שטימונג, געמיטס־צושטאנד אדער געזונדהייטס־צושטאנד.

dispossess' *v.* (דיס־פא־זעס') בערויבען פון בעזיץ פון עפּעס; ארויסטרייבען פון לאנד, צונעהמען לאנד־בעזיץ; פערטריי־בען פון א וואהנונגס־ארט; ארויסווארפען פון א וואהנונגס־ארט; בעפרייען פון א דבוק.

dispossessed' *a.* (דיס־פא־זעסט') בע־רויבט פון בעזיץ פון עפּעס [הויפּטזעכ־ליך פון לאנד־בעזיץ]; פערטריבען פון א וואהנונגס־ארט; ארויסגעווארפען פון א וואהנונג; בעפרייט פון א דבוק.

disposses'sion *n.* (דיס־פא־זעש'־אן) די בערויבונג פון דעם בעזיץ פון עפּעס; די ארויסזעצונג פון א וואהנונג; דאס ארויסטרייבען פון א דבוק.

dispossess' of an er'ror (דיס־פא־זעס' אוו ען ער'־אר) אויפווייזען א טעות.

dispossess'or *n.* (דיס־פא־זעס'־אר) איינער וואס בערויבט פון בעזיץ; איינער וואס ווארפט ארויס פון א וואהנונג.

dispossess' proceed'ings (דיס־פא־זעס' פּרא־סיעד'־אינגז) געריכטליכע פער־האנדלונגען וועגען ארויסווארפען א שכן פון א וואהנונג.

dispossess' war'rant (דיס־פא־זעס' הואר'־ענט) א געריכטליכע פּאלמאכט ארויסצואווארפען א שכן פון א וואהנונג.

dispraise' *n. and v.* (דיס־פרייז') טאַ־דעל; טאדלען.

disprai'ser *n.* (דיס־פריי'־זער) א טאדלער.

dispread' *v.* (דיס־פּרעד') פערשפּריי־טען, פערברייטען; זיך פערשפּרייטען.

disprince' *v.* (דיס־פּרינס') מאכען אויס פּירסט [אין טיטעל אדער אויסזעהן].

dispris'on *v.* (דיס־פּריז'ן) בעפרייען [פון תפיסה].

dispriv'ilege *v.* (דיס־פּריוו'־אי־לעדזש) צונעהמען די ספּעציעלע רעכטע אדער פּריווילעגיעס.

disprize' *v.* (דיס־פראיז') ארונטערוואר־פען פון ווערדע, אונטערשעצען.

disprof'it *n.* (דיס־פּראפ'־איט) שאדען, פערלוסט.

disproof' *n.* (דיס־פּרוהף') ווידערלעגונג, דאס בעווייזען, אז עטוואס איז ניט ריכ־טיג.

dispropor'tion *n. and v.* (דיס־פּרא־פּאור'־שאן) דאס זיין ניט פּראפּארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג [לפי ערך] ניט גלייך, ניט סימעטריש אדער ניט צונעפּאסט; מא־כען ניט צונעפּאסט, ניט פּראפּארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך אדער ניט סימעטריש.

dispropor'tionable *a.* (דיס־פּרא־פּאור'־שאנ־עבל) ניט פּראפּארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג [לפי ערך] ניט גלייך, ניט סימעטריש, ניט צונעפּאסט.

dispropor'tionableness *n.* (דיס־פּרא־פּאור'־שאנ־עבל־נעס) דאס זיין ניט פּראפּארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט סימעטריש אדער ניט צונע־פּאסט.

dispropor'tionably *adv.* (דיס־פּרא־פּאור'־שאנ־ע־בלי) אויף א ניט פּראפּאר־

ציאנגעלע, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייכע, ניט סימעטרישען אדער ניט צוגעפאסטען אופן.

dispropor'tional *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-על) ז. *disproportionable*

disproportional'ity *n.* (דיס-פרא-פאור-שאנ-על'-אי-טי) ז. *disproportionableness*

dispropor'tionally *adv.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-על-אי) ניט פראפארציאנעל, ניט סימעטריש, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, אונבעקוועם.

dispropor'tionate *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט) ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט סימעטריש, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך אין די טיילען אדער בעציהונגען.

dispropor'tionately *adv.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט-לי) אויף א ניט פראפארציאנעלען, ניט סימעטרישען, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייכען אדער ניט צוגעפאסטען אופן; צו פיעל אדער צו ווייניג.

dispropor'tionateness *n.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט-נעס) ז. *disproportionableness*

dispropor'tioned *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנד) ז. *disproportionate*

dispro'vable *a.* (דיס-פרוה'-וועבל) וואס קען ווידערלעגט ווערען, וואס מען קען בעווייזען די ניט ריכטיגקייט דערפון.

dispro'val *n.* (דיס-פרוה'-וועל) ז. *disproof*

disprove' *v.* (דיס-פרוהוו') ווידערלעגען, בעווייזען, אז עטוואס איז ניט ריכטיג.

disprove'able *a.* (דיס-פרוהוו'-עבל) ז. *disprovable*

disputabil'ity *n.* (דיס-פיו-טע-ביל'-אי-טי) בעשטרייטבארקייט.

dispu'table *a.* (דיס-פיו'-טעבל) שטרייטיג, בעשטרייטבאר; וואס מען קען וועגען דעם דיספוטירען, דעבאטירען, פאלעמיזירען אדער האבען א ויכוח; וואס מען קען בעשטרייטען אדער אבפרעגען.

dispu'tableness *n.* (דיס-פיו'-טעבל-נעס) ז. *disputability*

dis'putant *n.* (דיס'-פיו-טענט) א דיספוטאנט, א דעבאטאנט; א פאלעמיקער; איינער וואס שטרייט אב איינעמס בעהויפטונגען; איינער וואס האט א ויכוח, דיספוטירט, דעבאטירט אדער פאלעמיזירט.

disputa'tion *n.* (דיס-פיו-טיי'-שאן) א דיספוט, א דעבאטע, א ויכוח.

disputa'tious *a.* (דיס-פיו-טיי'-שאס) וואס איז גענייגט צו א דיספוט אדער ויכוח; וואס האט ליעב צו דיספוטירען אדער צו בעשטרייטען א צווייטענס בעהויפטונגען; פאלעמיש, שטרייטיג.

disputa'tiously *adv.* (דיס-פיו-טיי'-שאס-לי) שטרייטיג; אויף א פאלעמישען שטייגער; דורך בעשטרייטען איינעמס בעהויפטונגען.

dispu'tative *a.* (דיס-פיו'-טיי-טיוו) ז. *disputatious*

dispu'tative sci'ence (דיס-פיו'-טיי-טיוו סאי'-ענס) לאגיק [די וויסענשאפט וועגען די געזעצען פון דענקען].

dispute' *n. and v.* (דיס-פיוט') 1. שטרייטען; בעשטרייטען, האבען א ויכוח; דעבאטירען, פאלעמיזירען, -זיך קריגען; אבפרעגען; זיין געגען; 2. צווייפלען; 3. א דיספוט, א ויכוח, א דעבאטע, א פאלעמיק, א שטרייט, א קריעג.
2. His claim for wages was disputed.

dispu'ter *n.* (דיס-פיו'-טער) ז. *disputant*

dispute' the ground (דיס-פיוט' טהי גראונד) קעמפפען אום אנצוהאלטען דאס שלאכטפעלד.

disqualifica'tion *n.* (דיס-קהוואל-אי-פי-קיי'-שאן) אונפעהיגקייט; דאס ניט האבען די פערלאנגטע מעלות פאר א געוויסען אמט; דאס מאכען אונפעהיג צו עפעס; דאס וואס מאכט אונפעהיג פאר א געוויסע זאך.

disqual'ify *v.* (דיס-קהוואל'-אי-פאי) מאכען אונפעהיג צו עפעס.

disqui'et *n. and v.* (דיס-קהוואי'-עט) בעאונרוהיגען; אונרוהע, זארג.

disqui'eting *a.* (דיס-קהוואי'-ע-טינג) בעאונרוהיגענד.
Disquieting rumors reach us from home.

disqui'etness *n.* (דיס-קהוואי'-עט-נעס) אונרוהיגקייט.

disqui'etude *n.* (דיס-קהוואי'-ע-טיוד) אונרוהע, זארג.

disquisi'tion *n.* (דיס-קהווי-זיש'-אן) די אונטערזוכונג, די נאכפארשונג.

disquisi'tional *a.* (דיס-קהווי-זיש'-אנ-על) וואס געהערט צו אן אונטערזוכונג אדער נאכפארשונג.

disregard' *n. and v.* (דיס-רי-גארד') ניט אכטען, ניט געבען קיין אכטונג, בעטראכטען אלס ניט ווירדיג; פערנאכלעסיגען; פעראכטונג; גלייכגילטיגקייט.

disregar'der *n.* (דיס-רי-גאר'-דער) דער גרינגשעצער; דער וואס פעראכטעט.

disregard'ful *a.* (דיס-רי-גארד'-פול) פול מיט פעראכטונג; נאכלעסיג; זארגלאז וועגען עפעס.

disregard'fully *adv.* (דיס-רי-גארד'-פול-אי) מיט פולער פעראכטונג; אויף א פערעכטליכען אדער נאכלעסיגען שטייגער.

disrel'ish *n. and v.* (דיס-רעל'-איש) ניט האבען קיין געשמאק פאר עפעס, פיהלען אן עקעל; אן עקעל, א ווידערווילען.

disrel'ishing *a.* (דיס-רעל'-איש-אינג) וואס רופט ארויס אן עקעל אדער ווידערווילען.

disrepair' *n.* (דיס-רי-פעהר') דאס זיין ניט אויסגעבעסערט אדער פערריכט; דער צושטאנד פון א זאך ווען עס פאדערט זיך זי צו פערריכטען.

disrep'utable *a.* (דיס-רעפ'-יו-טעבל) וואס האט ניט קיין גוטען נאמען; וואס מאכט א שלעכטע רעפוטאציע.

disrep'utably *adv.* (דיס-רעפ'-יו-טע-בלי) דורך מאכען א שלעכטען נאמען.

disrepute' *n.* (דיס-רי-פיוט') א שלעכטער נאמען, א מיאוס'ע רעפוטאציע; שאנדע, חרפה.
Among his acquaintances he is held in disrepute.

disrespect' *n. and v.* (דיס-רי-ספעקט') ניט-אכטונג, נעראבקייט; דאס ניט האבען קיין רעספעקט; ניט רעספעקטירען, ניט אכטען.

disrespect'ful *a.* (דיס-רי-ספעקט'-פול) אהן שום רעספעקט; אונהעפליך, גראב.

disrespect'fully *adv.* (דיס-רי-ספעקט'-פול-אי) אויף אן אונהעפליכען, גראבען שטייגער.

disrespect'fulness *n.* (דיס-רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס ניט האבען קיין שום רעספעקט; אונהעפליכקייט, גראבקייט.

disrobe' *v.* (דיס-ראוב') אויסטהאן, אראבנעהמען די קליידער, לאזען נאקעט, בערויבען; אויסטהאן זיך.

disroot' *v.* (דיס-רוהט') אויסרייסען מיט'ן ווארצעל; אויסרייסען, אויסווארצלען.

disrupt' *v.* (דיס-ראפט') פאנאנדעררייסען, צורייסען, צוברעכען.

disrup'tion *n.* (דיס-ראפ'-שאן) דאס פאנאנדעררייסען, די צורייסונג, צוברעכונג.

disrup'tive *a.* (דיס-ראפ'-טיוו) וואס צוברעכט, וואס רייסט פאנאנדער; וואס קומט פון א צורייסונג.

disrup'tiveness *n.* (דיס-ראפ'-טיוו-נעס) דאס זיין פאנאנדעררייסען אדער צוברעכען.

dissatisfac'tion *n.* (דיס-סעט-איס-פעק'-שאן) אונצופריעדענהייט.

dissatisfac'toriness *n.* (דיס-סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) אונמעגליכקייט צו בעפריעדיגען; דאס זיין ניט צופריעדענשטעלענד.

dissatisfac'tory *a.* (דיס-סעט-איס-פעק'-טא-רי) ניט בעפריעדיגענד.

dissat'isfied *a.* (דיס-סעט'-איס-פאיד) אונבעפריעדיגט, ניט צופריעדענגעשטעלט.

dissat'isfy *v.* (דיס-סעט'-איס-פאי) ניט צופריעדענשטעלען; אונצופריעדען מאכען.

dissect' *v.* (די-סעקט') צושניידען אויף שטיקער, צושניידען אבריסווייז, אנאטאמיזירען, פאלמעסען; צוגליעדערען; בעטראכטען יעדען טייל בעזונדער; געבען א בעשרייבונג פון אלע פרטים.

dissec'ted *a.* (די-סעק'-טעד) צושניטען אויף שטיקער; אין באטאניק — טיעף איינגעשניטען אין בעזונדערע טיילעכלעך אדער סעגמענטען [וועגען א בלאט א. ד. ג.].

dissec'tible *a.* (די-סעק'-טיבל) וואס קען צושניטען אדער צולעגט ווערען אויף שטיקלעך.

dissec'ting-knife *n.* (די-סעק'-טינג-נאיף) דעם דאקטאר'ס מעסער [צו אנאטאמיזירען אדער פאלמעסען].

dissec'ting-room *n.* (די-סעק'-טינג-רוהם) דאס צימער, וואו מען אנאטאמיזירט אדער פאלמעסט.

dissec'tion *n.* (די-סעק'-שאן) די צושניידונג פון א קערפער; די צוגליעדערונג; דאס אנאטאמיזירען אדער פאלמעסען.

dissec'tor *n.* (די-סעק'-טאר) דער וואס צושניידט א קערפער; איינער וואס אנאטאמיזירט אדער פאלמעסט.

disseize' *v.* (דיס-סיעז') אוועקטרייבען מיט אונרעכט איינעם פון זיין בעזיץ.

disseizee' *n.* (דיס-סיע-זיע') איינער וואס איז מיט אונרעכט אוועקגעטריבען געווארען פון זיין בעזיץ.

dissei'zin *n.* (דיס-סיע'-זין) דאס פערכאפען מיט אונרעכט איינעמס בעזיץ.

dissei'zor *n.* (דיס-סיע'-זאר) איינער וואס ווארפט ארויס אן אנדערען פון זיין איינענטום און פערנעהמט מיט אונרעכט זיין בעזיץ.

dissem'ble *v.* (די-סעמ'-בל) פערדעקען דעם ריכטיגען געשטאלט; פערמאסקירען; געבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס; פערשטעלען זיך; ניט ארויסווייזען זיך אין ריכטיגען געשטאלט; מאכען א פאלשען איינדרוק וועגען זיך.
His actions were designed in order to dissemble his true motive.

dissem'bler *n.* (די-סעמ'-בלער) א פער-

שטעלטער, א פערמאסקירטער; א צבוע'ק, א היפאקריט.

dissem'blingly *adv.* (די-סעמ'-בלינג-לי) פערשטעלטערהייט; מעשה צבוע'ק.

dissem'inate *v.* (די-סעמ'-אי-נייט) צוזייען, פערשפרייטען; פערברייטען [אן אידעע אדער בעוועגונג].

dissem'inated *a.* (די-סעמ'-אי-נייטעד) צושפרייט; צושפרונגען [ביי א מינעראל].

dissemina'tion *n.* (די-סעמ-אי-ניי'-שאן) די צוזייאונג, די פערשפרייטונג; די פערברייטונג [פון אידעען].

dissem'inative *a.* (די-סעמ'-אי-ניי-טיוו) צוזייענד, פערשפרייטענד; וואס האט די נייגונג זיך צו פערשפרייטען.

dissem'inator *n.* (די-סעמ'-אי-ניי-טאר) א פערשפרייטער, א פערברייטער [פון א לעהרע].

dissen'sion *n.* (די-סענ'-שאן) אן אוני-איינינקייט; א שטרייט, א קריעג, א מחלוקה.

dissen'sious *a.* (די-סענ'-שאס) וואס זוכט מחלוקות; וואס העצט אויף.

dissen'siously *adv.* (די-סענ'-שאס-לי) אויף אן אויפהעצערישען, קריעגערישען אופן.

dissent' *n. and v.* (די-סענט') ניט איינשטימען, זיין דאגעגען, פאנאנדערגעהן זיך אין מיינונגען אדער איבערציינונגען; ניט אנערקענען די הערשענדע קירכע, זיין א מתנגד; אונאיינינקייט, פערשיעדענהייט אין מיינונגען; דאס ניט איינשטימען; דאס ניט אנערקענען די הערשענדע קירכע [בעזאנדערס אין ענגלאנד און שאט-לאנד].

dissenta'neous *a.* (דיס-ען-טיי'-ני-אס) וואס איז ניט איינשטימיג, וואס איז דאגעגען.

dissen'ter *n.* (די-סענ'-טער) דער וואס איז אונאייניג מיט עמעצען; דער וואס האלט פון אן אנדער מיינונג; איינער וואס אנער-קענט ניט די פרינציפען און לעהרען פון דער הערשענדער קירכע אין זיין לאנד.

dissen'tient *n. and a.* (די-סענ'-שענט) וואס איז ניט איינפערשטאנען; וואס טרעט ארויס דאגעגען; דער וואס איז ניט איינ-שטימיג.

dissen'ting *a.* (די-סענ'-טינג) וואס איז ניט איינשטימיג, וואס האלט זיך געגנע-ריש; וואס בעלאנגט צו א סעקטע אדער ריכטונג, וועלכע אנערקענט ניט די פרינ-ציפען און לעהרען פון דער הערשענדער קירכע.

dissen'tious *a.* (די-סענ'-שאס) קריעגע-ריש, שטרייטזיכטיג.

dissen'tiously *adv.* (די-סענ'-שאס-לי) אויף א קריעגערישען, שטרייטזיכטיגען אופן.

dissep'iment *n.* (די-סעפ'-אי-מענט) א שייד-וואנטעלע [הויפטזעכליך אין פרוכט, וו. צ. ב. די שייד-וואנטעלעך צווי-שען די טיילען אין אן אפעלסין].

dissepimen'tal *a.* (די-סעפ-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א שייד-וואנטעל. ז. *dissepiment*.

dis'sertate *v.* (דיס'-אויר-טייט) שריי-בען אן אבהאנדלונג; שרייבען א דיסער-טאציאן [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער געוויסע געגעבענע פונקטען]; פער-האנדלען אויף דעם אופן פון א דיסער-טאציאן.

disserta'tion *n.* (דיס-אויר-טיי'-שאן) א דיסערטאציאן [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער געוויסע געגעבענע פונקטען, מייסטענס פאר דעם צוועק צו-בעקומען א געלעהרטען-טיטעל, ווי דאק-טאר א ד. ג.]; אן אבהאנדלונג.

disserta'tional *a.* (דיס-אויר-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א דיסערטא-ציאן. ז. *dissertation*.

disserta'tionist *n.* (דיס-אויר-טיי'-שאנ-איסט) ז. *dissertator*.

disserta'tor *n.* (דיס-אויר-טיי'-טאר) א שרייבער פון א דיסערטאציאן. ז. *dissertation*.

disserve' *v.* (דיס-סירוו') שאדען, שע-דיגען; טהאן א רעה.

disser'vice *n.* (דיס-סיר'-וויס) א רעה; א שאדען.

disser'viceable *a.* (דיס-סיר'-וויס-עבל) וואס טהוט א רעה; שעדליך.

disser'viceableness *n.* (דיס-סיר'-וויס-עבל-נעס) שעדליכקייט; דאס טהאן א רעה.

disser'viceably *adv.* (דיס-סיר'-וויס-ע-בלי) אויף א שעדיגענדען אופן; טהו-ענדיג א רעה.

dissev'er *v.* (די-סעוו'-ער) אבזונדערען, אבטיילען; זיך אבזונדערען, זיך אבטיילען.

dissev'erance *n.* (די-סעוו'-ע-רענס) די אבזונדערונג, די אבטיילונג; דאס זיין אבגעזונדערט אדער אבגעטיילט.

dissevera'tion *n.* (די-סעוו-ע-ריי'-שאן) ז. *disseverance*.

dissev'erment *n.* (די-סעוו'-אויר-מענט) דאס אבטיילען, דאס אבזונדערען.

dis'sidence *n.* (דיס'-אי-דענס) די אוני-איינינקייט; פערשיעדענהייט אין מיינונג.

dis'sident *n. and a.* (דיס'-אי-דענט) איינער וואס האט אן אנדער מיינונג ווע-גען עפעס; איינער וואס איז ניט איינ-שטימיג; אן אפאנענט; ניט איינשטימיג; פון פערשיעדענער מיינונג.

dis'sight *n.* (דיס'-סאיט) א מיאוס אויס-זעהן.

dissil'ience *n.* (די-סיל'-אי-ענס) די צופלאצונג, צושפרונגונג; דאס פאנאנדער-פליהען.

dissil'iency *n.* (די-סיל'-אי-ען-סי) ז. *dissilience*.

dissil'ient *a.* (די-סיל'-אי-ענט) צופלא-צענד, צושפרינגענד; פאנאנדערפליהענד.

dissim'ilar *a.* (די-סימ'-אי-לאר) ניט עהנליך; פערשיעדען.

dissimilar'ity *n.* (די-סימ-אי-לער'-אי-טי) אונגלייכקייט; פערשיעדענהייט.

dissim'ilarly *adv.* (די-סימ'-אי-לער-לי) אויף אן אונגלייכען אדער פערשיע-דענעם אופן.

dissim'ilate *v.* (די-סימ'-אי-לייט) מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען.

dissimila'tion *n.* (די-סימ-אי-ליי'-שאן) דאס מאכען אונגלייך אדער פער-שיעדען; קאטאבאליזם. ז. *catabolism*.

dissim'ilative *a.* (די-סימ'-אי-ליי-טיוו) וואס האט די נייגונג צו מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען; קאטאבאליש. ז. *catabolism*.

dissimil'itude *n.* (דיס-אי-מיל'-אי-טיוד) אונגלייכקייט. פערשיעדענהייט, אונ-עהנליכקייט; א קאנטראסט; א פערגליי-כונג דורך א קאנטראסט.

dissim'ulate *v.* (די-סימ'-יו-לייט) זיך פערשטעלען [ווי א צבוע'ק אדער א הי-פאקריט].

dissimula'tion *n.* (די-סימ-יו-ליי'-שאן) פערשטעלטקייט; דאס פערשטעלען זיך; צבוע'טסטווע, היפאקריטיזם.

dissim'ulator *n.* (די-סימ'-יו-ליי-טאר) איינער וואס פערשטעלט זיך, א צבוע'ק, א היפאקריט.

dis'sipate *v.* (דיס'-אי-פייט) צו-שטרייען; צושפרייטען; פערשווענדען, אויסברייננגען; צושפרייט ווערען; זיין פערשווענדעריש; זיך אריינלאזען אין איבערטריבענע פערגניגענס און שכרות; פיהרען א פערשווענדעריש לעבען.

dis'sipated *a.* (דיס'-אי-פיי-טעד) צו-לאזען, פערשווענדעריש.

dissipa'tion *n.* (דיס-אי-פיי'-שאן) צושפרייטונג, צושטרייאונג, פערשווענדע-ריי, אויסברייננגעריי; צולאזענקייט; שכרות.

dissipa'tion of en'ergy (דיס-אי-פיי'-שאן אוו ענ'-ער-דזשי) די ענדערונג פון ענערגיע אין אן אונניצליכע אדער אונברויכבארע פארם, ווי די ענדערונג פון נוציגע מעכאנישע ענערגיע פון א מאשין אין ווארעמ-ענערגיע, וועלכע בעקומט זיך פון דער רייבונג פון די מאשינען-טיילען.

dis'sipative *a.* (דיס'-אי-פיי-טיוו) צו-שפרייטענדיג, צושטרייענדיג; וואס איז שייך צו דער ענדערונג פון ענערגיע אין נוצלאזע. ז. *dissipation of energy*.

dissociabil'ity *n.* (די-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעלשאפטליכקייט; אונגע-זעלינקייט; אונפעראייניגבארקייט.

disso'ciable *a.* (די-סאו'-שיעבל) אונ-געזעלשאפטליך, אונגעזעליג; אונפעראייני-באר, ניט גוט צוזאמענפאסענד.

disso'ciableness *n.* (די-סאו'-שיעבל-נעס) ז. *dissociability*.

disso'cial *a.* (די-סאו'-שעל) ניט גע-זעלשאפטליך; אונגעזעליג; אייגענוניציג.

disso'cialize *v.* (די-סאו'-שעל-איז) מאכען אונגעזעלשאפטליך אדער אונגעזע-ליג; אבזונדערען, אבטיילען.

disso'ciate *v.* (די-סאו'-שי-אייט) צו-טיילען, אבטיילען, אבזונדערען, שיידען.

dissocia'tion *n.* (די-סאו-שי-איי'-שאן) די אבזונדערונג, די טיילונג, די שיידונג.

disso'ciative *a.* (די-סאו'-שיע-טיוו) וואס צושיידט, וואס זונדערט אב.

dissolubil'ity *n.* (דיס-א-ליו-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגעהן אדער צושמעל-צען; דאס קענען צוטיילט אדער צופאלען ווערען אויף די בעמישע יסודות.

dis'soluble *a.* (דיס'-א-ליובל) וואס קען צוגעהן אדער צושמעלצען; וואס קען צו-טיילט ווערען אין טיילען; וואס קען צו-פאלען אויף די בעמישע יסודות.

dis'solubleness *n.* (דיס'-א-ליובל-נעס) ז. *dissolubility*.

dis'solute *a.* (דיס'-א-ליוט) אויסגע-לאסען, צולאזען, שארלאטאניש.

dis'solutely *adv.* (דיס'-א-ליוט-לי) אויף אן אויסגעלאסענעם אדער צולאזע-נעם אופן; מעשה שארלאטאן.

dis'soluteness *n.* (דיס'-א-ליוט-נעס) צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט.

dissolu'tion *n.* (דיס-א-ליו'-שאן) די אויפלעזונג, די צוגעהונג; דאס צוגעהן אדער צושמעלצען; די צופאלונג אין די טיילען, פון וועלכע עס איז צוזאמענגע-שטעלט; די פאנאנדערפאלונג אויף די בעמישע יסודות; די אויפלעזונג פון א פארלאמענט, א פעראיין א. ד. ג.; דער טויט.

dissolvabil'ity *n.* (די-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויפגעלעזט ווערען,

דאס קענען צוגעהן אדער צושמאלצען ווע־
רען.

dissol'vable *a.* (די-זאל'-וועבל) וואס
קען זיך אויפלעזען, וואס קען צוגעהן אדער
צושמאלצען ווערען.

dissol'vableness *n.* (די-זאל'-וועבל-
נעס) דאס קענען אויפגעלעזט ווערען;
דאס קענען צוגעהן אדער צושמאלצען ווע־
רען.

dissolve' *v.* (די-זאלוו') אויפלעזען,
שמעלצען, אבזונדערען אין טיילען; פא־
נאנדערלאזען [ווי א פארלאמענט, א פער־
זאמלונג א. ד. ג.]; צונעהמען די מאכט;
אונגילטיג מאכען; פערניכטען.

dissolved' in lux'ury (די-זאלווד'
אין לאק'-שא-רי) פערזונקען אין לוקסוס.

dissol'vent *n. and a.* (די-זאל'-ווענט)
אויפלעזענד, מאכענדיג צוגעהן, שמעל־
צענד; אויפלעזענד, אן אויפלעזונגס־מי־
טעל.

dissol'ver *n.* (די-זאל'-ווער) איינער
אדער עטוואס וואס לעזט אויף.

ז. *dissolve*

dissol'vible *a.* (די-זאל'-וויבל)

ז. *dissolvable*

dissol'ving views (די-זאל'-ווינג
וויוז) אזעלכע טומאנע בילדער וואס ווע־
רען געציינט מיט א מאגישער לאנטערנע
אויף אזא אופן, דאס איידער איין בילד
פערשווינדעט פאנגט זיך שוין אן ווייזען
דאס צווייטע.

dis'sonance *n.* (דיס'-א-נענס) א דיסא־
נאנס, א שלעכטער קלאנג; א פערבינדונג
פון טענער, וועלכע שטימען ניט; אן אונ־
הארמאנישער מיש־מאש; אן אונאיינינ־
קייט, אן אונאיינשטימיגקייט.

dis'sonancy *n.* (דיס'-א-נענ-סי)

ז. *dissonance*

dis'sonant *a.* (דיס'-א-נענט) ניט האר־
מאניש, שלעכט קלינגענד; ניט שטימענד.

dissuade' *v.* (די-סהווייד') אברידען,
אבראטען.

I tried to dissuade him from undertaking such a dangerous journey.

dissua'der *n.* (די-סהוויי'-דער) איי־
נער וועלכער ראט אב.

dissua'sion *n.* (די-סהוויי'-זשאן) אב־
ראטונג; דאס אברידען.

dissua'sive *n. and a.* (די-סהוויי'-סיוו)
אברידענדיג, אבראטענד; אן ארגומענט
אדער אן עצה וואס האלט' אימיצען אב
עטוואס צו טהאן.

dissua'sively *adv.* (די-סהוויי'-סיוו-
לי) אויף אן אבראטענדען אופן; אברא־
טענדיג, אברידענדיג.

dissyllab'ic *a.* (דיס-אי-לעב'-איק)
צוויי־זילביג, וואס בעשטעהט פון צוויי
זילבען.

dissyllabifica'tion *n.* (דיס-אי-לעב-
אי-פי-קיי'-שאן) דאס פארמירען אין צוויי
זילבען.

dissyllab'ify *v.* (דיס-אי-לעב'-אי-פאי)
פארמירען אין צוויי זילבען.

dissyl'labism *n.* (די-סיל'-ע-ביזם)
דאס בעשטעהן פון צוויי זילבען.

dissyl'labize *v.* (די-סיל'-ע-באיז)

ז. *dissyllabify*

dissyl'lable *n.* (די-סיל'-עבל) א צוויי־
זילביג ווארט.

dissymmet'ric *a.* (דיס-סי-מעט'-ריק)
ניט סימעטריש.

dissymmet'rical *a.* (דיס-סי-מעט'-רי-
קעל) ז. *dissymmetric*

dissym'metry *n.* (דיס-סים'-ע-טרי)
דער מאנגעל אין סימעטריע, דאס פעהלען
פון סימעטריע.

dis'taff *n.* (דיס'-טעף) א פראסליצע,
א שפינדעל; א פרוי; דאס פרויען־גע־
שלעכט [בלשון מליצה].

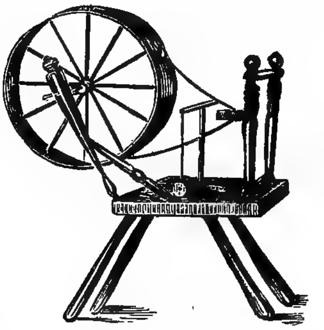

Distaff

distain' *v.* (דיס-טיין') בעפלעקען;
פערטונקלען.

dis'tal *a.* (דיס'-טעל) וואס איז וויים
פון צענטער; וואס שטעהט ביים עק.

dis'tally *adv.* (דיס'-טעל-אי) אין א
דערווייטערטער ריכטונג.

dis'tance *n. and v.* (דיס'-טענס) די
דיסטאנץ, דער מרחק, די שטרעקע; די
בעשטימטע שטרעקע אויף וויפיעל עס
דארף אבשטעהן איין אטריאר מיליטער
פון צווייטען אין א פאלק [רעגימענט]
אדער דיוויזיע; די אבגעמאסטענע שטרע־
קע צווישען צוויי מענשען וואס שלאגען
זיך אין א דועל; אין וועט־לויף פון
פערד — די "דיסטאנץ", א בעשטימטע
שטרעקע פון לעצטען פונקט פון וועט־
לויף, וואס דאס פערד, וועלכעס ענדיגט
ניט דעם גאנצען לויף, מוז דערגרייכען,
כדי צו נעהמען אנטייל אין ווייטערדיגען
לויף [אין די פעראייניגטע שטאאטען,
אויב דער וועט־לויף איז אויף א מייל —
איז די "דיסטאנץ" 80 יארד, אויב א האל־
בע מייל — איז זי 100 יארד]; אין מו־
זיק — דער אינטערוואל צווישען צוויי
טענער; א דערווייטערונג אין ארט אדער
צייט; א דערווייטערונגס־שטופע אין
קרובה'שאפט, אין ראנג א. ד. ג.; די
צוריקגעהאלטענקייט, בעשיידענהייט; דאס
האלטען זיך מיט עהרפורכט אן א זייט;
דערווייטערען; האלטען אויף א געוויסער
שטרעקע פון זיך; אין וועט־לויף פון
פערד—קומען צום ציעל, ווען דאס צווייטע
פערד איז בלויז ביי דער "דיסטאנץ";
אריבעריאגען; אריבערשטייגען איינעם.

dis'tance of time (דיס'-טענס אוו
טאים) די לענג פון צייט.

dis'tance-post *n.* (דיס'-טענס-פאוסט)
אין וועט־לויף פון פערד — א פאהן אדער
אן אנדער זאך וואס בעצייכענט די "דיס־
טאנץ". ז *distance*

dis'tance-sig'nal *n.* (דיס'-טענס-סיג'-
נעל) ביי אייזענבאהנען — דער וויים־
סטער פון א רייהע סיגנאלען אונטער
דער קאנטראל פון סיגנאל־געבער.

dis'tant *a.* (דיס'-טענט) וואס איז דער־
ווייטערט, וואס שטעהט אב אויף א בע־
שטימטער שטרעקע; וויים, צוריקגעהאל־
טען; וואס האלט זיך דערווייטערט,
פרעמד אדער קאלט אין בעציהונגען.

dis'tantly *adv.* (דיס'-טענט-לי) דורך
דערווייטערונג, דורך קאלטקייט און
פרעמדקייט אין בעציהונגען.

dis'tantly rela'ted (דיס-טענט-לי
רי-ליי'-טעד) פון ווייטער קרובה'שאפט.

We are only distantly related.

dis'tant rel'ative (דיס-טענט רעל'-
ע-טיוו) א ווייטער קרוב.

distaste' *n.* (דיס-טייסט') אן עקעל,
א ווידערווילען; פעררדרוס.

Young children often have a distaste for milk.

distaste'ful *a.* (דיס-טייסט'-פול) עקעל־
האפט.

distaste'fully *adv.* (דיס-טייסט'-פול-
אי) אויף אן עקעלהאפטען שטייגער.

distaste'fulness *n.* (דיס-טייסט'-פול-
נעס) עקעלהאפטיגקייט.

distem'per *n. and v.* (דיס-טעמ'-פער)
אויפגערעגטקייט, ניט געשטעלטקייט,
קראנקהייט [ספעציעל ביי חיות]; הונד־
קראנקהייט; די טעמפערא־מאלעריי [אזא
זארט מאלען מיט וואסער־פארבען]; די
וואסער־פארב; מאכען קראנק, אויפרעגען,
רייצען, פעראורזאכען אונאנגענעהמליכ־
קייטען; מאלען מיט וואסער־פארב.

distem'perately *adv.* (דיס-טעמ'-פער-
עט-לי) אויף אן אויפגערעגטען אדער
קרענקליכען אופן.

distem'pered *a.* (דיס-טעמ'-פערד)
קרענקליך, שלעכט געשטימט, אויפגע־
בראכט, צומישט, צורודערט, אין אונארד־
נונג, אונרוהיג.

distem'peredness *n.* (דיס-טעמ'-
פערד-נעס) דאס זיין צורודערט, דאס זיין
קרענקליך אדער שלעכט געשטימט.

distend' *v.* (דיס-טענד') פאנאנדער־
שפרייטען; פאנאנדערברייטען.

distensibil'ity *n.* (דיס-טענ-סי-ביל'-
אי-טי) די פעהיגקייט צו פערשפרייטען
זיך אדער ווערען פאנאנדערגעצויגען.

disten'sible *a.* (דיס-טענ'-סיבל) וואס
קען פאנאנדערגעצויגען ווערען.

disten'sion *n.* (דיס-טענ'-שאן) דאס
פאנאנדערציהען; דאס פאנאנדערשפריי־
טען.

disten'sive *a.* (דיס-טענ'-סיוו) וואס
קען פאנאנדערגעצויגען ווערען.

disten'tion *n.* (דיס-טענ'-שאן)

ז. *distension*

dis'tich *n. and a.* (דיס'-טיק) דאס דיס־
טיכאן [א פערז אין א געדיכט וואס בע־
שטעהט פון צוויי צייל[ען]], א דאפעלטער
פערז; בעשטעהענדיג פון צוויי צייל[ען]
אדער רייהען.

dis'tichous *a.* (דיס'-
טי-קאס) וואס בע־
שטעהט פון צוויי ציי־
לען; אין באטאניק —
מיט צוויי צייל[ען] בלע־
טער פון ביידע זייטען
פון שטענגעל.

dis'tichously *adv.*
(דיס'-טי-קאס-לי) אין
צוויי צייל[ען].

distil' *v.* (דיס-טיל')

ז. *distill*

distill' *v.* (דיס-טיל')
טריפען; לאנגזאם פלי־
סען אדער גיסען; דיס־
טילירען; טרייבען [ווי
ספירים]; צושמעלצען, צולאזען.

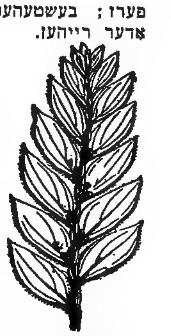

Distichous Leaves

distil'lable *a.* (דיס-טיל'-עבל) וואס
מען קען דיסטילירען [וועגען פליסיגקיי־
טען].

distil'late *n.* (דיס-טיל'-אייט) א פלי־
סיגקייט וואס ווערט דיסטילירט אדער
וואס ווערט געטריבען [ווי ספירים].

distilla'tion *n.* (דיס-טי-ליי'-שאַן) דיסטילירונג; דאָס טריפען, די טרייבונג [פון פליסיגקייטען]; דער שטאָף, וואָס מען קריגט דורך טרייבונג; דער עסענץ.

distilla'tion of hu'mors (דיס-טי-ליי'-שאַן אָוו היו'-מאָרז) דאָס פליסען פון דער פליסיגקייט אין קערפּער.

distilla'tion of spir'its (דיס-טי-ליי'-שאַן אָוו ספּיר'-איטס) בראַנפען-טרייבונג, בראַנפען-ברענעריי.

distil'latories *n.* (דיס-טיל'-ע-טאָ-ריז) אַ דיסטילאַטאָר, אַ דיסטיליר-אַפּאַראַט; אַ ספּירט-טרייבונג אַפּאַראַט.

distil'latory *a.* (דיס-טיל'-ע-טאָ-רי) וואָס איז שייך צו דיסטילירונג, וואָס קומט פון דיסטילירען אָדער וואָס ווערט געברויכט צום דיסטילירען.

distilled' wa'ter (דיס-טילד' וואָה'-טער) דיסטילירטעס וואַסער [וואַסער וואָס ווערט פערוואַנדעלט אין פּאַרע און ווערט נאָכדעם צוריק אָבגעקיהלט און פערוואַנדעלט אין וואַסער].

distil'ler *n.* (דיס-טיל'-ער) איינער אָדער עטוואָס וואָס דיסטילירט אָדער וואָס טרייבט ספּירט; אַ דיסטילירער, אַ דיסטילאַטאָר, אַ בראַנפען-טרייבער.

distil'lery *n.* (דיס-טיל'-ער-אי) אַ בראַנפען-ברויז, אַ בראַנפען-ברענעריי, אַ גוראָלניע; דיסטילירונג; בראַנפען-טרייבונג.

distil'ling appara'tus (דיס-טיל'-אינג עפּ-ע-ריי'-טאַס) אַ דיסטיליר-אַפּאַראַט.

Distilling Apparatus

distill'ment *n.* (דיס-טיל'-מענט) דאָס וואָס ווערט פּראָדוצירט דורך דיסטילירען אָדער טרייבען [פליסיגקייטען].

distil'ment *n.* (דיס-טיל'-מענט) ז. *distillment*

distil' out (דיס-טיל' אויט) אַרויסציהען דעם עסענץ אָדער דעם זאַפט.

distinct' *a.* (דיס-טינקט') פערשיעדען, בעזונדער; דייטליך, קלאָר; קענטיג; וואָס אונטערשיידעט קלאָר.

distinc'tion *n.* (דיס-טינק'-שאַן) 1. אונטערשיעד, אונטערשיידונג, אונטערשיידונגס-צייכען, די פעהיגקייט צו אונטערשיידען, צו בעגעהמען אָדער צו אורטיילען; 2. אויסצייכנונג, פּראָמינענץ, הויכע שטעלונג; עטוואָס וואָס צייכענט אויס אָדער מאַכט פּראָמינענט [ווי אַן אמת, טיטול א. ד. ג.]; דאָס אויסצייכענען, דאָס בעעהרען.

1. All Americans have the same rights. The law allows of no distinction. 2. The gathering consisted of men of distinction in all walks of life.

distinc'tive *a.* (דיס-טינק'-טיוו) אונטערשיידענד; פערשיעדען, כאַראַקטעריסטיש; אייגענטימליך.

distinc'tive fea'ture (דיס-טינק'-טיוו פיע'-טשור) אַ כאַראַקטעריסטישער צוג; עטוואָס וואָס איז אייגענטימליך אָדער כאַראַקטעריסטיש.

distinc'tively *adv.* (דיס-טינק'-טיוו-לי) מיט אונטערשיידונג; אויף אַ פערשיעדענעם, בעזונדערען, כאַראַקטעריסטישען אָדער אייגענטימליכען שטייגער; אויף אַ קלאָרען, דייטליכען אופן.

distinc'tive mark (דיס-טינק'-טיוו מאַרק) אַן אונטערשיידונגס-צייכען.

He has a distinctive mark on his face.

distinc'tiveness *n.* (דיס-טינק'-טיוו-נעס) דאָס זיין אונטערשיידענד, פערשיעדען, כאַראַקטעריסטיש אָדער אייגענטימליך; אַ בעשטימטע, דייטליכע פערשיעדענהייט, אייגנאַרטיגקייט אָדער אינדיווידואַליטעט.

distinct'ly *adv.* (דיס-טינקט'-לי) 1. אויף אַ קלאָרען, בעשטימטען אָדער דייטליכען שטייגער; 2. בפירוש; אויגענשיינליך, אונבעשטרייטבאַר.

1. He speaks English very distinctly. 2. It was distinctly understood.

distinct'ness *n.* (דיס-טינקט'-נעס) דייטליכקייט, קלאָרקייט, בעשטימטקייט, אונבעשטרייטבאַרקייט, אויגענשיינליכקייט.

distin'guish *v.* (דיס-טינ'-גוויש) מאַכען אַן אונטערשיעד, אונטערשיידען; אָבטיילען; בעצייכענען; כאַראַקטעריזירען; איינטיילען אין קלאַסען; אויסצייכענען; עהרען, ערהויבען, מאַכען פּראָמינענט, פּאַרנעהם; קריטיש בעטראַכטען, אורטיילען; דערקענען, בעמערקען.

distin'guishable *a.* (דיס-טינ'-גוויש-עבל) וואָס מען קען אונטערשיידען אָדער אָבטיילען; קענטיג; וואָס מען קען בעמערקען אָדער דערקענען; וואָס מען קען כאַראַקטעריזירען און איינטיילען, לויט געוויסע כאַראַקטעריסטישע סמנים, אין קלאַסען; בעמערקענסווערטה, בעריימענד.

distin'guishableness *n.* (דיס-טינ'-גוויש-עבל-נעס) אונטערשיידבאַרקייט; בעמערקבאַרקייט; קענטיגקייט; דאָס זיין בעמערקענסווערטה אָדער בעריימט.

distin'guishably *adv.* (דיס-טינ'-גוויש-ע-בלי) אויף אַן אונטערשיידבאַרען, קענטיגען אָדער בעמערקבאַרען אופן.

distin'guished *a.* (דיס-טינ'-גווישט) אויסגעצייכענט, אויסעראָרדענטליך, פּראָמינענט, פּאַרנעהם, בעוואוסט, בעריהמט.

distin'guished by (דיס-טינ'-גווישד באַי) וואָס צייכענט זיך אויס מיט...

He is distinguished by his tall appearance.

distin'guishedly *adv.* (דיס-טינ'-גווישד-לי) דורך אויסצייכנונג; אויף אַ פּאַרנעהמען שטייגער.

distin'guished traits of char'acter (דיס-טינ'-גווישט טרייטס אָוו קער'-עק-טער) שטאַרק מערקבאַרע אָדער קענטיגע כאַראַקטער-ציגע, דאָס הויפּט כאַראַקטעריסטישע.

distin'guisher *n.* (דיס-טינ'-גוויש-ער) איינער וואָס קען מאַכען אונטערשיעדע אָדער וואָס קען אורטיילען; אַ שאַרפער בעאָבאַכטער; אַ קענער.

distin'guishing *a.* (דיס-טינ'-גוויש-אינג) וואָס אונטערשיידעט, טיילט אָב אָדער צייכענט אויס; כאַראַקטעריסטיש, אייגענטימליך.

distin'guishingly *adv.* (דיס-טינ'-גוויש-אינג-לי) מיט אויסצייכנונג; אויף אַ מערקבאַרען, קענטיגען אָדער אויסערגעוועהנליכען שטייגער.

distort' *v.* (דיס-טאָהרט') פערקרימען, פערדרעהען; פערדאַרבען די געשטאַלט; פערדרעהען דעם געדאַנק; געבען אַ פאַלשע פאַרשטעלונג ווענגען עפּעס.

The story of this accident was distorted in the newspaper reports.

distor'tedly *adv.* (דיס-טאָהר'-טעד-לי) אויף אַ פערקרימטען, צודרעהטען שטייגער.

distor'ter *n.* (דיס-טאָהר'-טער) איינער אָדער עפּעס וואָס פערקרימט אָדער פערדאַרבט די געשטאַלט.

distor'tion *n.* (דיס-טאָהר'-שאַן) די פערקרימונג, די פערדרעהונג; די פערדאַרבונג פון געשטאַלט; דאָס זיין פערדרעהט אָדער צוקאַרטשעט; דאָס קאַרטשען זיך; די פערדרעהונג פון אַ געדאַנק אָדער ריכטונג.

distor'tion of vi'sion (דיס-טאָהר'-שאַן אָוו וויזש'-אַן) אַ קאָסאָקע אויג.

distor'tor *n.* (דיס-טאָהר'-טאָר) אין אַנאַטאָמיע — דאָס וואָס פערקרימט [ווי דער ספּעציעלער מוסקעל וואָס פערקרימט דאָס מויל בעת כעס אָדער אויפרעגונג].

distract' *v.* (דיס-טרעקט') אָבציהען אָדער אָבנייגען די אויפמערקזאַמקייט פון עפּעס; צושטרייען, צומישען, פערפּלאָנטערען; מאַכען אויסער זיך, משוגע מאַכען.

distrac'ted *a.* (דיס-טרעק'-טעד) צומישט, פערפּלאָנטערט; צושטרייט; משוגע.

distrac'tedly *adv.* (דיס-טרעק'-טעד-לי) אונרוהיג, צומישט; ווי אַ משוגע'נער.

distrac'tedness *n.* (דיס-טרעק'-טעד-נעס) צומישטקייט, משוגעת, וואַהנזיניגקייט.

distrac'ted with pas'sion (דיס-טרעק'-טעד וויטה פּעש'-אַן) אויסער זיך פון אויפגערעגטקייט.

distrac'ter *n.* (דיס-טרעק'-טער) דער שטערער, דער בעאונרוהיגער; איינער וואָס צומישט אָדער פערפּלאָנטערט.

distrac'tible *a.* (דיס-טרעק'-טיבל) וואָס קען צומישט ווערען.

distrac'tion *n.* (דיס-טרעק'-שאַן) צומישטקייט, צושטרייטקייט; אויפגערעגטקייט, משוגעת; אונרוהיגקייט; אונאָרדנונג; דאָס וואָס צומישט, צושטערט אָדער מאַכט אַן אונאָרדנונג.

distrac'tive *a.* (דיס-טרעק'-טיוו) צומישענד; ברייגענד אין אונאָרדנונג.

distrain' *v.* (דיס-טריין') אייצונעהמען מעצענס מטלטלין פאַר אַ חוב אָדער אַלס משכון.

distrai'nable *a.* (דיס-טריי'-נעבל) וואָס קען צוגענומען ווערען פאַר אַ חוב אָדער אַלס משכון.

distrai'ner *n.* (דיס-טריי'-נער) איינער וואָס נעהמט צו אימעצענס מטלטלין פאַר אַ חוב אָדער אַלס משכון.

distrain'ment *n.* (דיס-טריינ'-מענט) דאָס משכונ'ען אָדער דאָס גע'משכונ'ט ווערען.

distrai'nor *n.* (דיס-טריי'-נאָר) ז. *distrainer*

distraint' *n.* (דיס-טריינט') דאָס נעהמען אין משכון, דאָס משכונ'ען.

distrait' *a.* (דיס-טריי') צוצוטראָגען, צושטרייט.

distraught' *a.* (דיס-טראָהט') צוטראָגען, צושטרייט, צומישט.

distress' *n. and v.* (דיס-טרעס') שמערץ; פּיין, אַנגסט; אונגליק, עלענד; נויט; דאָס משכונ'ען, דאָס אַרויפלעגען אַן אַרעסט אויף זאַכען; פּייניגען, קוועלען; אונגליקליך מאַכען; אַריינברייננגען אין נויט; משכונ'ען, אַרויפלעגען אַן אַרעסט אויף זאַכען.

distressed' *a.* (דיס-טרעסט') פער'דאַהנט; אונגליקליך; עלענד; יאַמערליך; מיזעראַבעל.

distressed' for mon'ey (דיס-טרעסט' פאַר מאַנ'-אי) אין געלד-נויט.

distressed'ness *n.* (דיס-טרעסט'-נעס)

דאס זיין געפיינינט אדער געקוועלט; דאס זיין אין גרויס פיין אדער עלענד.

distress'ful *a.* (דיס-טרעס'-פול) יאַ-מערליך, אונגליקליך; פיינליך; עלענד.

distress'fully *adv.* (דיס-טרעס'-פול-לי) אויף א יאמערליכען, עלענדען אדער פיינליכען אופן; אונגליקליך, פיינליך.

distress'ing *a.* (דיס-טרעס'-אינג) פּיי-ניגענד, קוועלענד; וואס פעראורזאכט גרויס פיין אדער שמערצען.

distress'ingly *adv.* (דיס-טרעס'-אינג-לי) אויף א שמערצליכען אדער פיינליכען אופן.

distress' sale (דיס-טרעס' סייל) אן אויספערקויף פון זאכען כדי צו בעצאהלען די בעלי-חובות.

distress' war'rant (דיס-טרעס' הוואר'-ענט) א בעפאלמעכטיגונג פון א ריכטער ארויפצולעגען אן ארעסט אויף זאכען פאר א חוב.

distrib'utable *a.* (דיס-טריב'-יו-טעבל) וואס קען אויסגעטיילט ווערען, וואס קען פערטיילט ווערען; וואס קען אויסגע-שפרייט ווערען.

distrib'utary *a.* (דיס-טריב'-יו-טע-רי) פערטיילבאר, אויסטיילבאר; וואס איז צום פערטיילען.

distrib'ute *v.* (דיס-טריב'-יוט) פער-טיילען, אויסטיילען; פאנאנדערלעגען, פאנאנדערשטעלען; אויסשפרייטען; גע-בען צדקה; פאנאנדערווארפען דרוק-שריפט אין די שריפט-קעסטעלעך נאכדעם ווי דער זאץ איז מעהר ניט נויטיג; איינ-טיילען אדער ארדנען אין קלאסען, מינים אדער גאטונגען.

distrib'uter *n.* (דיס-טריב'-יו-טער) אן אויסטיילער, א פערטיילער; אן אבלע-גער [איינער וואס ווארפט פאנאנדער אין א דרוקעריי דעם אויסגענוצטען זאץ אין די שריפט-קעסטעלעך]; דער טייל פון א זעץ-מאשין, וואס טיילט פאנאנדער אויף זייערע פלעצער די מאטריצען [בוכשטא-בען פורמס] אויף זייערע ערטער.

distrib'uting roll'er (דיס-טריב'-יו-טינג ראול'-ער) די וואלצע אין א דרוק-מאשין, וועלכע טראגט אן די דרוק-פארב אויף דער דרוק-שריפט.

distribu'tion *n.* (דיס-טרי-ביו'-שאן) די אויסטיילונג אדער פערטיילונג; דאס איינטיילען אדער ארדנען אין קלאסען, מינים אדער גאטונגען; דאס אויסשפריי-טען אדער פערשפרייטען; דאס פאנאנ-דערווארפען אויסגענוצטע דרוק-שריפט אין די שריפט-קעסטעלעך.

distribu'tional *a.* (דיס-טרי-ביו'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויסטיילונג אדער פערטיילונג; וואס איז שייך צו דער פערטיילונג אדער אויסשפרייטונג פון חיות אין פערשיעדענע ערד-טיילען.

distrib'utive *a.* (דיס-טריב'-יו-טיוו) אויסטיילענד.

distrib'utive ad'jective (דיס-טריב'-יו-טיוו עד'-זשעק-טיוו) אן איינשאפטס-ווארט, וואס בעציהט זיך אויף איינציגע הויפטווערטער צוזאמען, צ. ב.: *every, some, each.*

distrib'utively *adv.* (דיס-טריב'-יו-טיוו-לי) איינציגווייז, ניט צוזאמען.

distrib'utor *n.* (דיס-טריב'-יו-טאר) ז. *distributer*.

dis'trict *n.* and *v.* (דיס'-טריקט) א בע-צירק, אן איועזד; א געגענד; א פעלד, א געביעט [פון וויסענשאפט]; צוטיילען אין בעצירקען אדער איועזדען.

dis'trict attor'ney (דיס'-טריקט ע-טויר'-ני) דער פּראקוראר פון א בעשטימ-טען בעצירק.

dis'trict court (דיס'-טריקט קאורט) בעצירקס-געריכט.

dis'trict judge (דיס'-טריקט דזשאדזש) א בעצירקס-ריכטער; א ריכטער פון א נידריגען געריכט, וואס האט בלויז בע-שטימטע פונקציאנען.

dis'trict school (דיס'-טריקט סקוהל) א לאנד-שוהל פאר די קינדער פון פער-מער, וועלכע שטעהט אויסען שטאדט אויף דער איבערקרייצונג פון צוויי וועגען.

distrin'gas *n.* (דיס-טרינ'-געס) א בע-פעהל צום שעריף צו פערהאלטען אימע-צען אדער ארויפצולעגען אן ארעסט אויף זיין אייגענטום.

distrust' *n.* and *v.* (דיס-טראסט') ניט טרויען, ניט האבען קיין צוטרויען; א מיסטרויען.

Germany's foreign policy is dictated by her **distrust** of her neighbors.

distrust'ful *a.* (דיס-טראסט'-פול) פער-דעכטיג, אהן צוטרויען.

distrust'fully *adv.* (דיס-טראסט'-פול-לי) אויף א פערדעכטליכען, מיסטרויליכען אופן.

distrust'fulness *n.* (דיס-טראסט'-פול-נעס) די פערדעכטיגקייט, דאס מיסטרויען.

distrust'less *a.* (דיס-טראסט'-לעס) אהן חשד, פול מיט צוטרויען.

disturb' *v.* (דיס-טורב') 1. בעאונרוהי-גען, שטערען, בעלעסטיגען; 2. צומישען, מאכען אן אונארדנונג.

1. The children **disturb** their father by their noisy playing. 2. The country is **disturbed** by revolution.

distur'bance *n.* (דיס-טויר'-בענס) די בעאונרוהיגונג; די אונרוה; די שטערונג; צומישטקייט, אונארדנונג; אונרוהען, א טומעל, א בונט.

distur'bance of mind (דיס-טויר'-בענס אוו מאינד) קאפ-פערדרעהעניש, אונרוהיגקייט, צומולעניש.

distur'ber *n.* (דיס-טויר'-בער) א פריע-דען-שטערער, א אונרוהען-מאכער; איינער וואס שטערט דעם צווייטען אויסצונוצען זיין רעכט אויף עפּעס.

dis'tyle *n.* and *a.* (דיס'-טאיל) א מין גאניק אדער גאלעריי וואס איז אפען פון איין זייט און בעדעקט מיט א דאך וואס האלט זיך אויף צוויי זיילען; וואס בע-צייכענט אזא גאניק אדער גאלעריי.

disu'nion *n.* (דיס-יו'-ניאן) די אונ-איינינגקייט; פאנאנדערטיילונג, צושיידונג; מחלוקות, שטרייטיגקייט.

disu'nionist *n.* (דיס-יו'-ניאנ-איסט) דער וואס איז געגען אייניגקייט; איינער פון די, וועלכע האבען פאר און אין דער צייט פון ציוויל-קריעג אין די פעראייניג-טע שטאאטען [1861—65] געארבייט פאר צורייסען די פעראייניגונג פון די שטאא-טען.

disunite' *v.* (דיס-יו-נאיט') פאנאנדער-שיידען, פאנאנדערנעהמען אויף בעזונדע-רע טיילען; אנמאכען מחלוקות; אבטיי-לען זיך, אבזונדערען זיך.

disuni'ted *a.* (דיס-יו-נאי'-טעד) אונ-אייניג.

disuni'ter *n.* (דיס-יו-נאי'-טער) איי-נער וואס טיילט פאנאנדער; דער מחלוקה-מאכער.

disu'nity *n.* (דיס-יו'-ני-טי) אונאייניג-קייט; דאס זיין פאנאנדערגעטיילט.

disu'sage *n.* (דיס-יו'-זעדזש) דער ניט-געברויך; די ענטוועהנונג.

disuse' *v.* (דיס-יוז') ניט מעהר געברוי-כען, ענטוועהנען.

disuse' *n.* (דיס-יוס') דער ניט-געברויך; די ענטוועהנונג.

disused' *a.* (דיס-יוזד') אויפגעהערט געברויכט צו ווערען; אבגעוועהנט.

disutil'ity *n.* (דיס-יו-טיל'-אי-טי) אין פּאליטישער עקאנאמיע — דאס, וואס איז דער היפוך פון נוצליכקייט.

disu'tilize *v.* (דיס-יו'-טיל-איז) מא-כען אוננוציליך.

disweap'on *v.* (דיס-וועפּ'ן) ענטוואפענען.

disyoke' *v.* (דיס-יאוק') בעפרייען פון א יאך.

ditch *n.* and *v.* (דיטש) א גראבען; א קאנאווע; מאכען א גראבען; ארומ-גראבען עפּעס מיט א קאנאווע; טריקענען לאנד דורך אויסגראבען קאנאוועס וואס ציהען אב דאס וואסער; מאכען אריינ-צופליסען אדער אריינצולויפען.

ditch'-dog *n.* (דיטש'-דאג) א גע'פגר'-טער הונד [וואס ווערט אריינגעווארפען אין א גראבען].

ditch'er *n.* (דיטש'-ער) דער גרעבער, איינער וואס גראבט קאנאוועס.

ditch'-like *a.* (דיטש'-לאיק) ווי א גראבען אדער קאנאווע.

ditch'-wa'ter *n.* (דיטש'-הוואה'-טער) שטעהענדיג בלאטע-וואסער.

di'theism *n.* (דאי'-טהי-איזם) דיטע-איזם, דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון צוויי געטער.

di'theist *n.* (דאי'-טהי-איסט) א דיטע-איסט, איינער וואס גלויבט אין דער עק-זיסטענץ פון צוויי געטער.

dith'yramb *n.* (דיטה'-אי-רעמב) א די-פיראמב, א לויב-געזאנג; ביי די אלטע גריכען — א ליידענשאפטליכע הימנע אדער שיר וואס פלעגט געזונגען ווערען אין כבוד באקכוס, דעם גאט פון וויין.

dithyram'bic *n.* and *a.* (דיטה-אי-רעמ'-ביק) אין דער פארם פון א דיפי-ראמב; א דיפיראמב. ז. *dithyramb*

dithyram'bus *n.* (דיטה-אי-רעמ'-באס) ז. *dithyramb*.

dit'okous *a.* (דיט'-א-קאס) אין זאאלא-גיע — וואס ברענגט א צווילינג, וואס האט צוויי קינדער מיט אמאל; וואס לעגט צוויי אייער.

di'tone *n.* (דאי'-טאון) דער אינטערוואל אדער די צווישען-צייט פון צוויי פעראיי-ניגטע טענער אין מוזיק.

dittan'der *n.* (די-טענ'-דער) דאס פעפער-גראז [א מין ביטער גראז וואס וואקסט אויף א זאלציגען באדען. מען פלעגט עס אמאל ברויכען אנשטאט פע-פער].

dit'tany *n.* (דיט'-ע-ני) א קליינע שמע-קענדע אמעריקאנער גראז וואס וואקסט אין די שטאאטען נעבען דעם אטלאנטישען אקעאן.

dit'to *n.*, *v.* and *adv.* (דיט'-או) דיטא, דאס זעלביגע, די זעלביגע זאך; א דופ-ליקאט; א גאנצער קאסטיום [א ראק, זשילעט און הויזען] פון דעמזעלביגען צייג אדער פון זעלביגען קאליר; א ווארט וואס ווערט געברויכט אויסצומיי-דען ווידערהאלונגען [אין רעכנונגען ווערט מייסטענס דאס ווארט "דיטא" בע-צייכענט מיט א שטריכעלע (—) אדער מיט צוויי קאמאס („)]; מאכען א דופ-

ליקאט, מאכען א פאר; ווי פריהער, אויף דעמזעלבען שטייגער; אויך.

dit'to-suit *n.* (דיט'-או-סיוט) א קאסטיום [א ראק, זשילעט און הויזען פון דעמזעלבען צייג אדער קאליר].

dit'ty *n. and v.* (דיט'-אי) א געזאנג, א ליעדעל; זינגען.

dit'ty-bag *n.* (דיט'-אי-בעג) א קליין זעקעלע וואס מאטראזען ברויכען צו האלטען זייערע נייה־געצייג [נאדלען, פאדים א. ד. ג.].

diure'sis *n.* (דאי-יו-רי'-סיס) א קראנקהייט וואס בעשטעהט אין אויסטיילען צו פיעל אורין [השתנה].

diuret'ic *n. and a.* (דאי-יו-רעט'-איק) וואס רופט ארויס השתנה; א מיטעל ארויסצורופען השתנה.

diuret'ical *a.* (דאי-יו-רעט'-אי-קעל) אין מעדיצין — וואס רופט ארויס השתנה.

diur'nal *n. and a.* (דאי-אויר'-נעל) וואס איז שייך צום טאג אדער צו דער צייט פון טאג; טעגליך, וואס עס טרעפט יעדען טאג; וואס דויערט נור איין טאג; וואס ערשיינט אדער ווייזט זיך ארויס אין דער צייט פון טאג; דער קאטוילישער געבעט־בוך [סדור תפלות]; די טאג־רויב־פויגעל [אין געגענזאץ צו די נאכט־רויב־פויגעל]; איינע פון די באבעלעך אדער שמעטערלינגע וואס פליהען נור ביי טאג.

diur'nally *adv.* (דאי-אויר'-נעל-אי) יעדען טאג.

diurna'tion *n.* (דאי-אויר-ניי'-שאן) דאס רוהען אדער שלאפען ביי טאג [וועגען פויגלען, היות א. ז. וו. וואס ווייזען זיך נור ביי נאכט, ווי די פלעדער־מויז].

di'va *n.* (די'-וואַ) א פרימאדאנא, אן אויסגעצייכענטע זינגערין.

divaga'tion *n.* (דאי-ווע-ניי'-שאן) דאס אבקעהרען זיך אדער דאס פערגעהן פון א זייט.

di'valent *a.* (דאי'-וויי-לענט) ז. ***bivalent***.

divan' *n.* (די-וועז') דיוואן [דער העכסטער רעגיערונגס־ראטה אין טירקיי]; די ראטהס־פערזאמלונג; די ראטהס־שטוב; א געריכטס־הויז; א קאפע־הויז; א צימער מיט רויכערן; א דיוואן, א מין קאנאפע אדער סאפא; א בוך, א זאמלונג פון שירים פון איין פערפאסער.

divapora'tion *n.* (דאי-וועפ-א-ריי'-שאן) דאס אבדאמפפען, דאס אויספארען דורך היץ.

divar'icate *a. andv v.* (דאי-ווער'-אי-קייט) פאנאנדערשפרייטען, פאנאנדערצווייגען; ווייט אבשטעהן איינע פון די אנדערע; אין באטאניק — וואס האט פאנאנדערגעשפרייטע צווייגען; אין זאאלאגיע — מיט פאנאנדערגעשפרייטע אברים [ווי א אינזעקט מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען].

divar'icately *adv.* (דאי-ווער'-אי-קייט-לי) אויף א פאנאנדערגעשפרייטען שטייגער.

divarica'tion *n.* (דאי-ווער-אי-קיי'-שאן) דאס פאנאנדערצווייגען זיך; דאס פאנאנדערטיילען זיך אין טיילען אדער צווייגען.

dive *v.* (דאיוו) זיך איינטונקען, אבטוקען, ארונטערגעהן אונטער'ן וואסער; טיעף ארייננדרינגען אין א זאך אדער ענין; דאס אבטונקען זיך; א פלוצליכער שטורץ; א פרעהליך הייזעל.

dive away' (דאיוו ע-הוויי') זיך אוועקגנב'נען.

dive in'to (דאיוו אינ'-טו) טיעף ארייננדרינגען.

di'ver *n.* (דאי'-ווער) איינער וואס לאזט זיך ארונטער אונטער'ן וואסער צו זוכען פערעל און אנדערע זאכען; איינער וואס דרינגט אריין טיעף אין אן ענין; די פויגעל־טויכער [געוויסע מינים פויגלען, ווי די פינגווינס א. ד. ג., וועלכע צייכנען זיך אויס דערמיט, וואס זיי האלטען זיך א לאנגע צייט אונטער'ן וואסער]; א קעשענע־גנב.

Diver

diverge' *v.* (די-וואירדזש') אבטיילען זיך איינע פון די אנדערע; פאנאנדערגעהן זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען; פאנאנדערצווייגען זיך; אונטערשיידען זיך, ניט זיין אזוי ווי עס פאדערט זיך; אין מאטעמאטיק — ווערען אלץ גרעסער און גרעסער ביז אין דער אונענדליכקייט.

diver'gence *n.* (די-וואיר'-דזשענס) דאס פאנאנדערטיילען זיך; די פאנאנדערצווייגונג; דאס פאנאנדערגעהן זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען.

diver'gency *n.* (די-וואיר'-דזשענ-סי) דאס זיין פאנאנדערגעטיילט; דאס זיין פאנאנדערגעשפרייט אין פערשיעדענע ריכטונגען.

diver'gent *a.* (די-וואיר'-דזשענט) אבגעטיילט איינע פון די אנדערע; וואס ציעהען זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען; וואס שטעהט אב ווייט.

They hold **divergent** opinions on political questions.

diver'ging *a.* (די-וואיר'-דזשינג) זיך צושיידענד, אבווייכענד.

di'vers *a.* (דאי'-וערז) עטליכע; פערשיעדענע.

diverse' *a.* (די-וואירס') פערשיעדענארטיג, ניט גלייך.

diverse'ly *adv.* (די-וואירס'-לי) דורך פערשיעדענע וועגען אדער ריכטונגען.

di'ver's hel'met (דאי'-ווערז העל'-מעט) דער טויכער־העלם [וואס די וואסער־טויכער טהוען אן אויף'ן קאפ, ווען זיי לאזען זיך ארונטער אונטער'ן וואסער].

Diver's Helmet

diver'sifiable *a.* (די-וואיר'-סי-פאי-עבל) וואס קען געמאכט ווערען אויף פערשיעדענע ארטען.

diversifica'tion *n.* (די-וואיר-סי-פי-קיי'-שאן) דאס פערענדערען די פארמען אדער די אייגענשאפטען; דאס מאכען פערשיעדענארטיג.

diver'sified *a.* (די-וואיר'-סי-פאיד) וואס צייכענט זיך אויס מיט פערשיעדענארטיגקייט.

diver'siform *a.* (די-וואיר'-סי-פארם) פערשיעדענפערמיג.

diver'sify *v.* (די-וואיר'-סי-פאי) מאכען פערשיעדענארטיג.

diver'sion *n.* (די-וואיר'-שאן) 1. די אבקעהרונג, אבווענדונג; אבווענדונג פון שונא'ס אויפמערקזאמקייט; דאס וואס ווענדט אב; 2. דאס וואס ווענדט אב פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג, ערהאלונג, צייטפערטרייב.

1. The attack on the enemy was made to create a **diversion**. 2. Chess-playing is a good **diversion**.

diver'sity *n.* (די-וואיר'-סי-טי) פערשיעדענהייט, פערשיעדענארטיגקייט; דער חילוק.

There is a **diversity** of opinion in America on the tariff question.

divert' *v.* (די-וואירט') 1. אבקעהרען, בייטען די ריכטונג; ווענדען זיך צו אן אנדער פונקט אדער צוועק; 2. אבקעהרען זיך פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג, זיך אמוזירען, צייט פערטרייבען.

1. His visit **diverted** my attention from my work.

diver'ter *n.* (די-וואיר'-טער) דער אדער דאס וואס ווענדט אב פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג; דער אדער דאס וואס אמוזירט.

diver'ting *a.* (די-וואיר'-טינג) וואס אמוזירט, וואס מאכט לוסטיג.

diver'tingly *adv.* (די-וואיר'-טינג-לי) אויף אן אמוזירענדען אופן.

diver'tisement *n.* (די-וואיר'-טיז-מענט) בעלוסטיגונג, צייטפערטרייב; א דיווערטיסמענט, א מין באלעט אדער אן אנדער לוסט־שפיעל, וואס ווערט געגעבען אין א טעאטער צווישען די אקטען.

divest' *v.* (די-וועסט') אויסטהאן, אוועקנעהמען, בערויבען.

divide' *n. and v.* (די-וואיד') טיילען, צוטיילען, אבטיילען, פאנאנדערטיילען, אויסטיילען; אין מאטעמאטיק — מאכען א חילוק; זיין דער טיילער פון א געוויסער צאהל; אנמאכען מחלוקות; אין לאניק — פאנאנדערלעגען א געדאנק אדער זאץ אויף זיינע בעזונדערע עלעמענטען; ערקלערען; זיך צוטיילען; פאנאנדערפאלען אין בעזונדערע טיילען אדער גרופען; זיין אין מחלוקות; שטימען פאר עפעס אין בעזונדערע גרופען; צאהלען דיווידענד; אין געאגראפיע — א בערג־רוקען, וועלכער טיילט אב אין א לאנד איין טייך מיט אלע זיינע צווייגען פון דעם צווייטען; דאס צוטיילען.

divi'ded *a.* (די-וואי'-דעד) געטיילט, פאנאנדערגעטיילט, פאנאנדערגענומען.

divi'dedly *adv.* (די-וואי'-דעד-לי) דורך צוטיילונג.

div'idend *n.* (דיוו'-אי-דענד) א סומע וואס איז בעשטימט צום צוטיילען; דיווידענד, דער יעהרליכער פראפיט וואס ווערט צוטיילט צווישען די מיטגליעדער פון אן אקציען־געזעלשאפט לויט דער צאהל אקציען וואס יעדעס מיטגליעד האט; דער טייל פון פראפיט, וואס יעדעס מיטגליעד פון דער אקציען־געזעלשאפט בעקומט נאך דער צוטיילונג; אין מאטעמאטיק — דער דיווידענדוס [די צאהל אין חילוק וואס דארף צוטיילט ווערען].

div'idend war'rant (דיוו'-אי-דענד הוואר'-ענט) דער קופאן, מיט וועלכען א מיטגליעד פון אן אקציען־געזעלשאפט בעקומט זיין דיווידענד.

divi'der *n.* (די-וואי'-דער) דער אדער דאס וואס טיילט פאנאנדער; א צוטיילער;

איינער וואס מאכט אן פירוד־לבבות; אין מאטעמאטיק — דער דיוויזאר [די צאהל אין חילוק וועלכע צוטיילט]; א צירקעל; א מין מעסער אין דער פארם פון א קליין אין א שנייד־מאשין וואס שניידט אב פון די זאנגען די קערנדלעך, וועלכע מען דארף אראבנעהמען פון די, וועלכע מען דארף נאך לאזען שטעהן.

divi'ding-com'passes *n.* (די־וואי'־דינג־קאמ'־פעס־עז) א טייל־צירקעל [א שפיציג צירקעל וואס ווערט געברויכט צו טיילען ליניען, קרייזען א. ד. ג.].

divi'dingly *adv.* (די־וואי'־דינג־לי) דורך טיילונג.

divi'ding-machine' *n.* (די־וואי'־דינג־מע־שין') אן אפאראט צו מאכען איינטיילונגען אויף מאטעמאטישע אינ־סטרומענטען.

divina'tion *n.* (דיוו־אי־ניי'־שאן) די וואהרזאגונג, די קונסט פון טרעפען וואס עס וועט זיין אין דער צוקונפט אדער וואו עס געפינט זיך א בעהאלטענע זאך; דאס ברויכען כישוף צו טרעפען עפעס; די פראפעצייאונג; אין אלט־רוימישער גע־ריכטס־פיהרונג — דאס אויסקלייבען איי־נעם פון עטליכע מענשען, וועלכע קומען מיט פערשיעדענע אנקלאגען אויף איין פערזאן, אז דער אויסגעקליבענער זאל רע־דען אין נאמען פון אלעמען; די רעדע פון דיזען אויסגעקליבענעם.

div'inator *n.* (דיוו'־אי־ניי־טאר) דער וואהרזאגער, דער וואס זאגט פאר, וואס עס וועט זיין אין דער צוקונפט.

divin'atory *a.* (די־ווינ'־ע־טא־רי) וואס איז שייך צו וואהרזאגונג; טרעפענד, פארויסזאגענד.

divine' *n., a. and v.* (די־וואין') 1. געט־ליך, הימליש, העכער פון אלץ, הייליג; וואס איז שייך צו געטליכקייט, טעאלא־גיש; 2. א טעאלאג, א גייסטליכער; 3. וואהרזאגען, טרעפען וואס שפעטער וועט זיין; זיין א וואהרזאגער אדער טרע־פער; פארויסזאגען; טרעפען.

2. He is reputed to be a learned **divine**.
3. A good nurse **divines** the patient's wishes and needs.

divine' assis'tance (די־וואין' ע־סיס'־טענס) אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע געפינען זיך ניט אין דירעקטען צוזאמענהאנג און זיינען נאר ענטגעגענגעזעצט און אז זייער צוזאמענ־האנג און זייער געמיינזאמע ווירקונג קומט דורך דער אריינמישונג פון דער געטלי־כער קראפט.

divine'ly *adv.* (די־וואינ'־לי) אויף א געטליכען שטייגער; דורך געטליכקייט; אויף דער אלערהעכסטער שטופע.

divine'ness *n.* (די־וואינ'־נעס) געט־ליכקייט.

divine' of'fice (די־וואין' אפ'־איס) דאס בעשטימטע טעגליכע גאטעס־דיענסט; די צייט פון די בעשטימטע גאטעס־דיענ־סטע [ביי די קריסטען].

divi'ner *n.* (די־וואי'־נער) דער וואהר־זאגער, דער טרעפער.

divine' right (די־וואין' ראיט) דאס געטליכע רעכט, די בעהויפטונג, אז די קע־ניגליכע מאכט איז בעשטימט פון גאט און איז אונאבהענגיג פון דעם ווילען פון די רעגיערטע; אין דער קאטוילישער קירך — די אנערקענונג פון דעם געטליכען רעכט פון אייניגע קירכען־בעאמטע אדער פון אייניגע פארמען פון קירכען־פערוואלטונג.

divine' ser'vice (די־וואין' סער'־וויס) גאטעס־דיענסט.

di'ving-bell *n.* (דאי'־ווינג־בעל) א טויכער־גלאק, אן איי־בערגעקעהרטער צילינ־דער אין דער פארם פון א גלאק, אין וועל־כען מען לאזט זיך ארונטער אונטער'ן וואסער [די לופט אין דעם טויכער־גלאק דער־לאזט ניט, אז אהין זאל אריינקומען וואסער, און אזוי ווי די לופט אין גלאק ווערט אלע מאל אבגעפרישט דורך א רעהר, קען דער טויכער גאנץ בעקוועם בלייבען אונטער'ן וואסער].

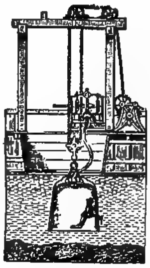
Diving-bell

di'ving-dress *n.* (דאי'־ווינג־דרעס) וואסער־זיכערע [וואס לאזען ניט דורך קיין וואסער] קליידער וואס עס טראגען די וואסער־טויכער.

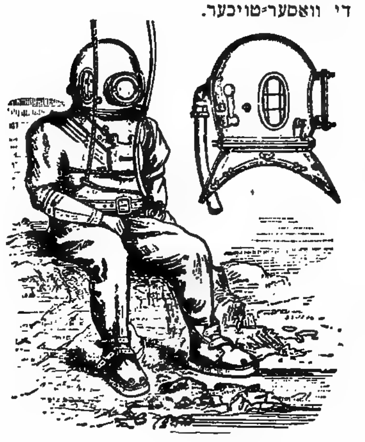
Diving-dress

divi'ning-rod *n.* (די־וואי'־נינג־ראד) דער צויבער־שטאק אדער צויבער־רוט.

divin'ity *n.* (די־ווינ'־אי־טי) געטליכ־קייט; געטהייט; דאס וואס איז געטליך; די לעהרע וועגען גאט, טעאלאגיע.

Divin'ity *n.* (די־ווינ'־אי־טי) גאט, דער רבונו של עולם.

div'inize *v.* (דיוו'־אי־נאיז) פערגעטע־רען.

divisibil'ity *n.* (די־וויז־אי־ביל'־אי־טי) די טיילבארקייט; אין אריטמעטיק — דאס קענען צוטיילט ווערען אהן א רעשט.

divis'ible *a.* (די־וויז'־איבל) טיילבאר, וואס קען צוטיילט ווערען; וואס קען זיך צוטיילען אהן א רעשט.

divis'ibleness *n.* (די־וויז'־איבל־נעס) ז. *divisibility*.

divis'ibly *adv.* (די־וויז'־אי־בלי) דורך טיילבארקייט.

divi'sion *n.* (די־וויזש'־אן) די פאנאנ־דערטיילונג, דאס צוטיילען, די טיילונג; די אבטיילונג; דאס זיין ניט איינינ, מחלוקות, קריעג; אין מיליטער — א די־וויזיע סאלדאטען; אן אטריאד קריעגס־שיפען; אין מאטעמאטיק — חילוק [די רעכנונגס־ארט, וועלכע בעווייזט וויפיעל מאל איין צאהל ענטהאלט זיך אין דער צווייטער]; דאס וואס צוטיילט; אין מו־זיק — טרעלען, א מעלאדיע וואס בע־שטעהט פון צוויי טענער, וועלכע בייטען זיך איינארטיג און שנעל איינער נאך דעם אנדערען.

divi'sional *a.* (די־וויזש'־אנ־על) וואס איז שייך אדער וואס דיענט צו דער טיי־לונג; וואס בעלאנגט צו א דיוויזיע [סאל־דאטען].

divi'sionary *a.* (די־וויזש'־אנ־ע־רי) ז. *divisional*.

divi'sion-mark *n.* (די־וויזש'־אן־מארק) אין מוזיקאלישע נאטען — א האלב־אויסגעבויגענער שטריך, וועלכער בעצייכענט א געוויסען ריטם פון טענער.

divi'sion of la'bor (די־וויזש'־אן אוו ליי'־באר) ארבייטס־טיילונג [די אויסאר־בייטונג פון א פראדוקט אזוי, אז יעדער טייל זיינער ווערט בעזונדער אויסגעאר־בייט פון א בעזונדערען מענשען].

divi'sion of the ques'tion (די־וויזש'־אן אוו טהי קהוועס'־טשאן) אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט — די צוי־טיילונג פון א געוויסען געזעץ־פראיעקט אין בעזונדערע פונקטען און דאס שטי־מען וועגען יעדען פונקט בעזונדער.

divi'sive *a.* (די־וואי'־סיוו) טיילענד, וואס טיילט פאנאנדער; וואס פעראור־זאכט אונאייניגקייט אדער מחלוקות.

divi'sively *adv.* (די־וואי'־סיוו־לי) דורך טיילונג; אנמאכענדיג מחלוקות.

divi'sor *n.* (די־וואי'־זאר) דער טיילער, די צאהל וועלכע טיילט [אין חילוק].

divorce' *n. and v.* (די־ווארס') א גע־זעצליכע שיידונג צווישען מאן און פרוי, א גט; א פאנאנדערשיידונג, א פאנאנדער־טיילונג, אן אבזונדערונג; שיידען, גט'ן; פאנאנדערטיילען, אבשיידען, אבזונדערען.

divor'ceable *a.* (די־וואור'־סעבל) וואס קען געשיעדען אדער אבגעזונדערט ווע־רען.

divorcee' *n.* (די־וואור־סיע') א גע'גט'ע פרוי.

divorce'ment *n.* (די־ווארס'־מענט) א שיידונג, א גט.

divor'cer *n.* (די־וואור'־סער) איינער אדער עטוואס וואס פעראורזאכט א שיי־דונג אדער א גט.

divor'cible *a.* (די־וואור'־סיבל) ז. *divorceable*.

divor'cive *a.* (די־וואור'־סיוו) וואס האט די מאכט צו צושיידען.

div'ot *n.* (דיוו'־אט) א פלאכטע טארף־ערד אדער גראז־ערד וואס ווערט בענוצט צו בעדעקען א דאך פון א לאנד־הייזעל.

divo'to *a.* (די־וואו'־טא) מיט אנדאכט, פייערליך, ערנסט, טיעף געריהרט [הויפט־זעכליך אין מוזיק].

divulga'tion *n.* (דיוו־אל־גיי'־שאן) א בעקאנטמאכונג, א פערברייטונג.

divulge' *v.* (די־וואלדזש') פערעפענטלי־כען אדער בעקאנטמאכען עטוואס וואס איז געהאלטען געווארען אין געהיים.

She **divulged** the secret intrusted to her.

divul'ger *n.* (די־וואל'־דזשער) איינער וואס פערעפענטליכט; איינער וואס פער־עפענטליכט א געהיימניס.

divul'sion *n.* (די־וואל'־שאן) דאס אב־רייסען אדער אוועקרייסען.

divul'sor *n.* (די־וואל'־סאר) א כירור־גישער אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען אן עפנונג.

diz'en *v.* (דיזן) בעקליידען, בעצירען, בעפוצען; ארויפלעגען די פלאקס אויף'ן שפינדעל צום שפינען.

diz'zily *adv.* (דיז'־אי־לי) אויף א שווינ־דעלדיגען אופן; צומישט, צוטומעלט ווי פון קאפ־שווינדעל.

diz'ziness *n.* (דיז'־אי־נעס) שווינדעל אין קאפ.

diz'zy *a. and v.* (דיז'-אי) שווינדעלדיג; צומישט; צוטומעלט; מאכען שווינדלען [דעם קאפ].

djinn *n.* (דזשין) ז. *djinnee*

djin'nee *n.* (דזשינ'-אי) א מין וועזענס וואס, לויט דער מאכמעדאנישער מיטאלאגיע, זיינען בעשאפען געווארען צוויי טויזענד יאהר פאר אדם הראשון און זיינען פערניכטעט געווארען פון גאט, ווייל זיי האבען ניט געוואלט זיך אונטערווארפען אונטער אדם הראשון'ס הערשאפט.

D. Lit. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Literature or Letters* [א געלעהרטען-טיטול פאר א קענער אין ליטעראטור].

D. M. אבקירצונג פון *Doctor of Music* אדער פון *destra mano* (דעס'-טרא מא'-נא) [אין מוזיק — א צייכען צו שפיעלען פיאנא מיט דער רעכטער האנד].

D. Mus. אבקירצונג פון די ווערטער *Doctor of Music*

do. אבקירצונג פון *ditto*

do *n. and v.* (דו) טהאן, מאכען, ערפילען, אויספיהרען, דורכפיהרען, בעזארגען; פעראורזאכען; אויסריכטען; ענדיגען; דיענען, ערפילען אן אויפגאבע; האנדלען, זיין טהעטיג; זיך אויפפיהרען; אנגעהן; האבען ערפאלג; זיך בעפינדען, זיין אין א [גוטען אדער שלעכטען] געזונד-צושטאנד; זיין געזונט, זיין גוט, זיין צוגעפאסט; בעטריגען, בעשווינדלען; לעגען, אוועקלעגען; א שפיצעל, א בעטרוג, א שווינדעל [אויסער דעם ווערט דאס ווארט געברויכט: אלס הילפס-צייטווארט ביי פראגען און פערניינונגען, אלס אויסדרוק פון בעפעהל אדער ביטע, אום אונטערצושטרייכען א פערלאנג; אויך פערנעהמט דאס ווארט דעם פלאץ פון יעדען צייטווארט, ווען מען וויל אויסמיידען ווידערהאלונגען].

do *n.* (דאו) די ערשטע נאטע אין מוזיק.

do'able *a.* (דו'-עבל) אויספיהרבאר.

do a deed (דו ע דיעד) טהאן עפעס גרויסעס.

do'-all *n.* (דו'-אהל) א דיענער אדער א בעאמטער וואס טהוט אלע מעגליכע ארבייטען.

do a pic'ture (דו ע פיק'-טשור) מאהלען א בילד.

doat *v.* (דאוט) ז. *dote*

do a task (דו ע טעסק) טהאן די נויטיגע ארבייט; ערפילען א פפליכט; מאכען אן אויפגאבע.

Children at school are taught to do their tasks cheerfully.

do away' (דו ע-הוויי') אויפגעבען, אוועקלעגען אן א זייט; בעזייטיגען, אבשאפען, אבמעקען, פערניכטען.

dob'ber *n.* (דאב'-ער) דער קארק אויף דער ווענטקע; א טויך-ענטעל. ז. *dabchick*

dob'bie *n.* (דאב'-אי) ז. *dobby-machine*

dob'by *n.* (דאב'-אי) ז. *dobby-machine*

dob'by-machine' *n.* (דאב'-אי-מע-שין') אן אפאראט צו וועבען פערשיעדענע קליינע אוזארען.

dob'chick *n.* (דאב'-טשיק) ז. *dabchick*

do'bie *n.* (דאו'-בי) א וואהנונגס-ארט, א וואהנונג.

docibil'ity *n.* (דאס-אי-ביל'-אי-טי) דאס לאזען זיך לערנען; דאס זיין געהארכזאם.

doc'ile *a.* (דאס'-איל) וואס לאזט זיך לערנען; וואס לערענט לייכט; געהארכזאם, נאכגיעביג, וואס לאזט זיך פיהרען, קאנטראלירען אדער ענדערען.

docil'ity *n.* (דא-סיל'-אי-טי) דאס לאזען זיך לערנען; די פעהיגקייט לייכט צו לערנען; געהארכזאמקייט, נאכגיעביגקייט; דאס לאזען זיך פיהרען, קאנטראלירען אדער ענדערען.

doc'imacy *n.* (דאס'-אי-מע-סי) ז. *docimasy*

docimas'tic *a.* (דאס-אי-מעס'-טיק) וואס בעווייזט מיט פראבעס אדער עקספערימענטען; וואס איז שייך צו פרובירען מעטאלען.

doc'imasy *n.* (דאס'-אי-מע-סי) דאס פרובירען רויהע מעטאלען; די פרובירקונסט; א כעמישע אונטערזוכונג פון מעדיצין און גיפטען; אין אלטען גריכענלאנד [און, הויפטזעכליך, אין דער שטאדט אטהען] — אן עפענטליכע אונטערזוכונג וועגען די יעניגע וואס האבען געקראגען א קהל'שען אמט אדער וועגען די יונגע לייט, וואס האבען דערגרייכט א געוויסען עלטער און האבען געזאלט אנערקענט ווערען פאר פול-בערעכטיגטע בירגער.

docimol'ogy *n.* (דאס-אי-מאל'-א-דזשי) די לעהרע ווי צו פרובירען מעטאלען.

doc'ity *n.* (דאס'-אי-טי) ז. *docility*

dock *n. and v.* (דאק) אמפערקרויט אדער שטשאוו; דער אבגעהאקטער עק פון א פערד אדער אן אנדער חיה; דער הארטער טייל פון אן עק פון א חיה; א דאק, א פלאץ ביים ברעג פון טייך אדער ים, וואו שיפען שטעלען זיך אב, ווערען פעררריכט און ווערען אנגעלאדען אדער אויסגעלאדען; א פלאץ אין געריכט, וואו עס זיצט דער אנגעקלאגטער; אבשניידען, קירצער מאכען, פערקלענערען, אבהאקען, פערניכטען; אריינפיהרען א שיף אין א דאק.

dock'age *n.* (דאק'-איידזש) אבקירצונג, פערקלענערונג, רעדוצירונג; בעקוועמליכקייטען אדער פלאץ פאר שיפען אין א דאק; דאס אריינברייננגען שיפען אין א דאק; דאק-צינזען [אבצאהלונגען פון שיפען פאר געברויכען דעם דאק]. ז. *dock*.

dock an account' (דאק ען ע-קאונט') ארונטערנעהמען פון חשבון.

dock'-dues *n.* (דאק'-דיוז) דאק-צינזען [אבצאהלונגען פון א שיף פאר געברויכען דעם דאק].

dock'-du'ty *n.* (דאק'-דיו'-טי) ז. *dock-dues*

docked *a.* (דאקט) 1. אבגעקירצט, אבגעשניטען ווי מיט א שארפען מעסער; מיט אן אבגעשניטענעם עק; 2. אראבגערעכענט [פון שכירות].

1. The horse has a docked tail. 2. The clerk was docked for his absence.

dock'er *n.* (דאק'-ער) א מאשינקע צו שניידען קיכלעך אדער ביסקוויטען.

dock'et *n. and v.* (דאק'-עט) א קצור, א קורצער אינהאלט; א געריכטס-טאבעלע, וואו די פארליעגענדע פראצעסען זיינען פערשריבען אין דער ארדנונג, אין וועלכער זיי דארפען פארקומען; א טאבעלע פון געריכטס-אורטיילע; א צעטעל אויף וואארע [מיט דער בעצייכנונג פון דעם זארט, מאס אדער צאהל, מיט דעם אדרעס פון דעם קויפער א. ד. ג.]; מאכען א קצור, גיבען א קורצען אויסצוג; ארויפלעגען א געריכטליכען פערבאט צו פערקויפען איינגענטום, אום צו פערזיכערען א חוב; איינשרייבען אין א געריכטס-ליסטע; ארויפקלעפען א צעטעל אויף וואארע.

dock'-mas'ter *n.* (דאק'-מעס'-טער) דער אויפזעהער פון א דאק.

dock'-rent *n.* (דאק'-רענט) די אבצאהלונג פאר האלטען וואארע אויף א דאק.

dock'yard *n.* (דאק'-יארד) א מאגאזין אדער סקלאד אין א האפען וואו עס ווערען געהאלטען פערשיעדענע געגענשטענדע וואס זיינען נויטיג פאר שיפען; א פלאץ אין א האפען וואו מען פעררריכט שיפען.

doc'tor *n. and v.* (דאק'-טאר) דאקטאר, א געלעהרטער; א לעהרער; דער העכסטער געלעהרטען-טיטול אין אן אוניווערזיטעט; א מעדיצינער; אין מאשינעריע — פאררריכטונגען, וואס רעגולירען די מאטעריאלען, מיט וועלכע די מאשין ארבייט; א צווייטע אדער א הילפס-דאמפף-מאשין; א געטראנק, מיט וועלכען מען פעלשט ווייגען; א קוכער אויף א שיף; דאקטארען, היילען, זיך היילען, נעהמען מעדיצינען; פעררריכטען, פערלאטען, פעלשען, פערדארבען; פראקטיצירען אלס דאקטאר; בעעהרען מיט'ן טיטול "דאקטאר".

doc'toral *a.* (דאק'-טא-רעל) וואס איז שייך צום טיטול אדער צו דער פראפעסיאן פון א דאקטאר.

doc'torate *n.* (דאק'-טא-רייט) דאקטאראט, דער טיטול אדער ראנג פון א דאקטאר.

doc'tor at law (דאק'-טאר עט לאה) דאקטאר יורי, דאקטאר פון יוריספרודענץ [א טיטול געגעבען צו א קענער פון געזעצען].

doc'toress *n.* (דאק'-טאר-עס) א דאקטארין, א פרויענצימער א דאקטאר.

doc'tor-fish *n.* (דאק'-טאר-פיש) דער זעע-באדער, א מין ים-פיש פון די הייסע לענדער מיט שארפע בלישטשענדע שטעכלעך ארום עק [דיעזע שטעכלעך זיינען עהנליך צו די אפעראציאנס-מעסערס פון א דאקטאר].

doc'tor of divin'ity (דאק'-טאר אוו די-ווינ'-אי-טי) א טיטול פון א געלעהרטען אין רעליגיאנס-וויסענשאפטען.

doc'tor of philos'ophy (דאק'-טאר אוו פי-לאס'-א-פי) דאקטאר דער פילאזאפיע [א טיטול פון א געלעהרטען אין געוויסע פאכען פון וויסענשאפט].

doc'tor of sci'ence (דאק'-טאר אוו סאי'-ענס) דאקטאר פון נאטור-וויסענשאפטען.

doc'torship *n.* (דאק'-טאר-שיפ) ז. *doctorate*

doc'tress *n.* (דאק'-טרעס) ז. *doctoress*

doctrinaire' *n. and a.* (דאק-טרי-נעהר') א דאקטרינער, א סכאלאסטיקער, איינער וואס קוקט אויף אלץ פון שטאנדפונקט פון א שמאלער און איינזייטיגער טעאריע, נים בעמערקענדיג אדער ניט לעגענדיג קיין אכטונג אויף די ווירקליכע פאקטען פון לעבען; דאקטרינעריש, פון אן ענג-טעארעטישען שטאנדפונקט.

doc'trinal *n. and a.* (דאק'-טרי-נעל) וואס איז שייך צו א דאקטרין אדער לעהרע; דאקטריניש, בעלעהרענד; וואס ענטהאלט אין זיך רעגעלען, איסורים און התרים; א טייל אדער א פונקט פון א דאקטרין אדער לעהרע.

doc'trinal disputa'tion (דאק'-טרי-

נעל דיס-פיו-טיי'-שאן) א ויכוח איבער א וויסענשאפטליכען געגענשטאנד.

doc'trinally *adv.* (דאק'-טרי-נעל-אי) אין דער פארם פון א דאקטרין אדער טעאריע.

doctrina'rian *n.* (דאק-טרי-ניי'-רי-ען) ז. *doctrinaire*

doctrina'rianism *n.* (דאק-טרי-ניי'-רי-ען-איזם) דער דאקטרינאריזם, די פרינציפען אדער האנדלונגען פון א דאקטרינער. ז. *doctrinaire*

doc'trine *n.* (דאק'-טרין) א דאקטרין, א טעאריע וועגען א געוויסען פאליטישען אדער פילאזאפישען געגענשטאנד.

doc'trine of chan'ces (דאק'-טרין אוו טשענ'-סען) די טעאריע וועגען מעגליכקייטען אדער די לעהרע וועגען די געזעצען, אונטער וועלכע עס זיינען אונטערגעווארפען די זאגענאנטע צופעליגע ערשיינונגען [ווי למשל, ווען צווישען 1000 לאטעריי בילעטען קען נור איינער געווינען און איך האב איין בילעט, דאן האב איך איין טויזענדטעל מעגליכקייט צו געווינען; ווען איך האב 10 בילעטען, דאן האב איך איין הונדערטעל מעגליכקייט צו געווינען א. ד. ג.].

doc'trine of dif'ference (דאק'-טרין אוו דיפ'-ע-רענס) די טעאריע וועגען אונטערשיעד צווישען קאטאליציזם און פראטעסטאנטיזם.

doc'trine of enu'merated pow'ers (דאק'-טרין אוו אי-ניו'-מע-ריי-טעד פאו'-ערז) די טעאריע, אז די קאנסטיטוציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען גיט דער אלגעמיינער רעגיערונג נור די מאכט, וועגען וועלכער עס איז דייטליך אין איהר דערמאנט געווארען.

doc'ument *n. and v.* (דאק'-יו-מענט) א דאקומענט, א צייגניס, א פאפיער: בעזארגען מיט פאפיערען; אונטערשטיצען מיט א דאקומענט.

documen'tal *a.* (דאק-יו-מענ'-טעל) ז. *documentary*

documen'tary *a.* (דאק-יו-מענ'-טע-רי) דאקומענטאל, וואס געהערט צו בעווייזע אדער צייגניסע.

documen'tary ev'idence (דאק-יו-מענ'-טע-רי עוו'-אי-דענס) דאקומענטאלע אדער געשריבענע בעווייזע.

dod'der *n. and v.* (דאד'-ער) די פלאקס-זייד [אזא פלעכטענדע, קריכענדע פאראזיטען-פלאנצע אהן בלעטלעך]; זיך טרייסלען, שוידערען, ציטערען.

Dodder

dod'dered *a.* (דאד'-ערד) בעוואקסען מיט פלאקס-זייד. ז. *dodder*

dod'dle *v.* (דאדל) געהן וואקלענדיג מיט ניט זיכערע טריט [ווי א קינד].

do dead (דו דעד) ארויסגעהן אין טויט-קאמפף.

dodec'agon *n.* (דאו-דעק'-ע-גאן) אין געאמעטריע — א פלעכע וואס האט 12 זייטען און צוועלף ווינקלען.

dodecag'onal *a.* (דאו-דע-קעג'-א-נעל) וואס האט 12 זייטען און 12 ווינקלען.

dodec'agyn *n.* (דאו-דעק'-ע-דזשין) א פלאנצע וואס האט 12 פעסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecag'ynous *a.* (דאו-דע-קעדזש'-אי-נאס) אין באטאניק — וואס האט 12 פעסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecahe'dral *a.* (דאו-דעק-ע-היע'-דרעל) צוועלף-זייטיג; וואס האט די פארם פון א דאדעקאעדער. ז. *dodecahedron*

dodecahe'dron *n.* (דאו-דעק-ע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א דאדעקאעדער, א סאלידע פיגור וואס האט צוועלף גלייכע זייטען.

dodecan'der *n.* (דאו-דע-קענ'-דער) א פלאנצע מיט 12 שטויב-געפעסען אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען.

dodecan'drian *a.* (דאו-דע-קענ'-דרי-ען) אין באטאניק — וואס האט 12 שטויב-געפעסען אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecan'drous *a.* (דאו-דע-קענ'-דראס) ז. *dodecandrian*

dodecasyl'lable *n.* (דאו-דעק-ע-סיל'-עבל) אווארט וואס האט 12 זילבען.

dodge *n. and v.* (דאדזש) אבשפרינגען אן א זייט, אבקעהרען זיך, אויסדרעהען זיך; אויסווייכען; גנב'ענען זיך פון ארט צו ארט; פאלען אויף אן המצאה ווי אזוי אויסצואווייכען; א שווינדלערישע המצאה; א שפיצעל, א שטוקע.

dodg'ery *n.* (דאדזש'-ער-אי) א שפיצעל, א שטוקע.

do'do *n.* (דאו'-דאו) א דאדא אדער דראנטע [אזא פויגעל וואס האט אמאל עקזיסטירט אויף דעם אינזעל מאוריטיוס און איז אין גאנצען פערשוואונדען צו ענדע פון 17טען יאהרהונדערט].

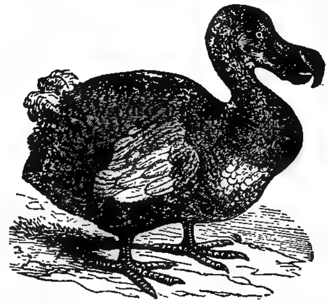

Dodo

do du'ty for (דו דיו'-טי פאר) דיענען פאר איינעם, פערטרעטען, בענוצט ווערען אנשטאט אן אנדער זאך.

With the Chinese sticks **do duty for** spoons and forks.

doe *n.* (דאו) די נקבה פון א הירש, פון א האז אדער פון א קראליק.

do'er *n.* (דו'-ער) א טהוער, איינער וואס טהוט עפעס אדער וואס איז מיט עפעס בעשעפטיגט.

does (דאז) ער טהוט, זי טהוט. ז. *do*

doe'skin *n.* (דאו'-סקין) די פעל פון א הירשין, זאמש; דינע וואלענע צייג פאר מענער-קליידער.

does not an'swer (דאז נאט ענ'-סער) עס טויג ניט.

doff *v.* (דאף) ארונטערנעהמען, אויסטהאן, ארונטערציהען; ארונטערנעהמען דאס היטעל [אלס בעגריסונג].

do for (דו פאר) טהאן עפעס פאר אדער צוליעב אימעצען; זארגען פאר אימעצען; רואינירען; שטארק שעדיגען; טויטליך פערוואונדען; בעזיעגען; שטארק צושלאגען.

dog *n. and v.* (דאג) א הונד; א קלאמער; א האקען אדער העקעל; נאכשפירען [ווי א הונד]; פערפאלגען מיט הינד [אויף יאגד]; בעפעסטיגען מיט א קלאמער אדער העקעל.

Dog *n.* (דאג) דער הונד-שטערען-בילד [א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען אין דער אלטער אסטראנאמיע]; דער הונדס-שטערען [סיריאוס].

do'gal *a.* (דאו'-געל) וואס איז שייך צו דעם הויפט-מאגיסטראט פון די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון ווענעציע און גענאא.

doga'na *n.* (דא-גא'-נא) א צאל-הויז [טאמאזשנע].

dog'-ape *n.* (דאג'-אייפ) אן "ער"-אפע [מאלפע].

do'gate *n.* (דאו'-גייט) דאס אמט פון א הויפט-מאגיסטראט אין די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון ווענעציע און גענאא.

dog'bane *n.* (דאג'-ביין) ז. *dog's-bane*

dog'-bee *n.* (דאג'-ביע) דער "ער" פון ביענען; א פליעג וואס דערקוטשעט שטארק הינד.

dog'berry *n.* (דאג'-בער-אי) די הונד-יאגדע.

dog'-bis'cuit *n.* (דאג'-ביס'-קיט) אזא מין ביסקוויט מיט פלייש צו קארמענען הינד.

dog'-bri'er *n.* (דאג'-בראי'-ער) דער ווילדער ראזענשטאק.

dog'-cart *n.* (דאג'-קארט) א קליין וועגעל וואס ווערט געפיהרט פון הינד; א קליין וועגעל אויף צוויי רעדער.

dog'-cheap *a.* (דאג'-טשיעפ) שפאט-ביליג; אזוי ביליג ווי פאר הינד צוווארפען.

dog'-col'lar *n.* (דאג'-קאל'-ער) א האלז-באנד פון א הונד; אזא ענגער האלז-באנד פאר פרויען.

dog'-days *n.* (דאג'-דייז) די קאניקולען, די הונדס-טעג [דאס זיינען די טעג פון ענדע יולי ביז אנהויב סעפטעמבער. זיי הייסען הונדס-טעג, ווייל אין דיעזע טעג געהט דער שטערען וואס הייסט "הונדס-שטערען" אויף און אונטער צוזאמען מיט דער זון].

doge *n.* (דאודזש) דער טיטול פון דעם הויפט-מאגיסטראט אין די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון ווענעציע און גענאא.

dog'-ear *v.* (דאג'-איער) פערבויגען די ווינקלען פון די בלעטער אין א בוך [מאכען ווי ארונטערגעהאנגענע הינטישע אויערען].

dog'-eared *a.* (דאג'-איערד) וואס די ווינקלען פון די בלעטער [פון א בוך] זיינען פערבויגען.

doge'ship *n.* (דאודזש'-שיפ) ז. *dogate*

dog'-fan'cier *n.* (דאג'-פענ'-סי-ער) א הונד-הענדלער, א הונד-ציכטער.

dog'-fight *n.* (דאג'-פאיט) א רייסעריי פון הינד; א געשלעג וואס איז ניט לויט די כללים פון באקסען.

dog'fish *n.* (דאג'-פיש) דער הונד-פיש [א מין האיפיש].

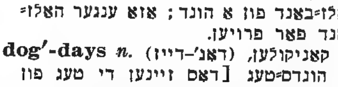

Dogfish

dog'-fly *n.* (דאג'-פלאי) די הונד-פליעג [אזא פליעג וואס בעאונרוהיגט הויפטזעכליך הינד].

dog'-fox *n.* (דאג'-פאקס) א הונד אן "ער".

dog'ged *a. and adv.* (דאג'-עד) איינגע-

שפארט; פערביסען; הארטנעקיג; פערדריסליך; אונפריינדליך; זעהר.

dog'gedly *adv.* (דאג'-עד-לי) אויף אן איינגעשפארטען אדער הארטנעקיגען אופן; מיט דער איינגעשפארטקייט פון א הונד.

dog'gedness *n.* (דאג'-עד-נעס) פערביסענקייט, איינגעשפארטקייט, הארטנעקיגקייט; אנגעכמורעטקייט, אונפריינדליכקייט.

dog'ger *n.* (דאג'-ער) א פישער-שיף.

dog'gerel *n. and a.* (דאג'-ער-על) גראם-שטראם פאעזיע; געדיכטע מיט א פאלשען פערזען-מאס און ריטם און א פוסטען אינהאלט; אהן ריטם און אהן אן אינהאלט [וועגען געדיכטע].

dog'gerelize *v.* (דאג'-ער-על-איז) שרייבען גראם-שטראם געדיכטע.

dog'gerelizer *n.* (דאג'-ער-על-אי-זער) א גראם-שטראם דיכטער.

dog'german *n.* (דאג'-ער-מען) א מאטראז פון א פישער-שיף.

dog'gery *n.* (דאג'-ער-אי) בעטרוג, געמיינהייט; א פראסטער שענק.

dog'ging *n.* (דאג'-אינג) די יאגד מיט הינד.

dog'gish *a.* (דאג'-איש) הינטיש; בייסיג; קנוריג [ווי א הונד].

dog'gishly *adv.* (דאג'-איש-לי) אויף א הינטישען אופן.

dog'gishness *n.* (דאג'-איש-נעס) הינטישקייט, פערביסענהייט, איינגעשפארטקייט.

dog'-goned *a.* (דאג'-גאהנד) פערדאמט.

dog'-grass *n.* (דאג'-גרעס) הונדס-גראז, קוועקע [א מין ווילדער ווייץ, וואס וואקסט ביי די זייטען פון די פעלדער].

dog'gy *n.* (דאג'-אי) הינטעלע [א ליעבלינגס-נאמען פאר א הונד]; א קליין הינטעל.

dog'-head *n.* (דאג'-העד) אזא האמער וואס ווערט בענוצט ביים מאכען זעגען.

dog'-hear'ted *a.* (דאג'-האר'-טעד) האבענדיג א הינטיש הארץ, גרויזאם, הארט-הערציג.

dog'-hole *n.* (דאג'-האול) א קאנורע, א הונד-לאך.

dog'-house *n.* (דאג'-האוס) א קאנורע, א הונד-ביידעל.

dog in the man'ger (דאג אין טהי מיינ'-דזשער) א הונד אויף א קופע היי, ער עסט אליין ניט און לאזט קיין אנדערע ניט עסען.

dog'-kee'per *n.* (דאג'-קיע'-פער) א הונד-אויפזעהער.

dog'-ken'nel *n.* (דאג'-קענ'-על) ז. *dog-house*.

dog'-Lat'in *n.* (דאג'-לעט'-אין) עם-הארצות'דיגע לאטיין.

dog'-leech *n.* (דאג'-ליעטש) א הונד-דאקטאר.

dog'-legged *a.* (דאג'-לעגד) אויסגעבויגען ווי א הינטישער פוס [וועגען טרעפ, רעלסען א. ד. ג.].

dog'-let'ter *n.* (דאג'-לעט'-ער) דער בוכשטאב *R*.

dog'-louse *n.* (דאג'-לאוס) די הונד-לויז [אזא אינזעקט וואס קלעפט זעהר צו הינד].

dog'ma *n.* (דאג'-מע) א דאגמע, א גרונד-פרינציפ פון רעליגיאן; א פעסטגעשטעלטער פרינציפ; אן אנגענומענער לעהר-זאץ פון אן אויטאריטעט אהן אליין עס צו קענען בעווייזען אדער צו בעגרינדען [ווי ביי אידען הלכה למשה מסיני].

dog'-mad *a.* (דאג'-מעד) משוגע ווי א הונד.

dog'-man *n.* (דאג'-מען) איינער וואס האנדעלט מיט הינטישען פלייש.

dogmat'ic *n. and a.* (דאג-מעט'-איק) דאגמאטיש, ווי א דאגמע [וועגען א בעהויפטונג וואס איז ניט בעגרינדעט אויף ערפאהרונג אדער בעווייזע]; די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די דאגמען פון דער קריסטליכער רעליגיאן; א דאגמאטיקער [איינער וואס בעגרינדעט ניט זיינע בעהויפטונגען, נאר שטעלט זיי ארויס אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען]. ז. *dogma*.

dogmat'ical *a.* (דאג-מעט'-אי-קעל) דאגמאטיש, ווי א דאגמע [וועגען א בעהויפטונג וואס איז ניט בעגרינדעט אויף ערפאהרונג אדער בעווייזע].

dogmat'ically *adv.* (דאג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דאגמאטישען שטייגער; אויף דעם אופן פון אן אויטאריטעט; מיט געוויסהייט, מיט בעשטימטהייט. ז. *dogma*.

dogmat'icalness *n.* (דאג-מעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין דאגמאטיש; געוויסהייט, בעשטימטהייט.

dogmat'ics *n.* (דאג-מעט'-איקס) די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט די דאגמען [גרונד-פרינציפען] פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

dogmatisa'tion *n.* (דאג-מע-טי-זיי'-שאן) ז. *dogmatization*.

dog'matise *v.* (דאג'-מע-טאיז) ז. *dogmatize*.

dog'matism *n.* (דאג'-מע-טיזם) דאגמאטיזם, דאס זיין דאגמאטיש; בעהויפטונגען, וועלכע ווערען ארויסגעשטעלט אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען, ניט זייענדיג בעגרינדעט אדער בעוויזען.

dog'matist *n.* (דאג'-מע-טיסט) א דאגמאטיקער, איינער וואס בעגרינדעט ניט זיינע בעהויפטונגען, נאר שטעלט זיי ארויס אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען.

dogmatiza'tion *n.* (דאג-מע-טי-זיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין א דאגמע; דאס מאכען בעהויפטונגען אין דער פארם פון א דאגמע. ז. *dogma*.

dog'matize *v.* (דאג'-מע-טאיז) מאכען דאגמאטישע בעהויפטונגען; מאכען בעהויפטונגען אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען אהן ארגומענטען אדער בעווייזע.

dog'matizer *n.* (דאג'-מע-טאי-זער) ז. *dogmatist*.

dog'rose *n.* (דאג'-ראוז) די פעלד-רויז, די ווילדע רויז.

Dog-rose

dog's age (דאגז איידזש) א שאק מיט יאהרען.

dog's'-bane *n.* (דאגז'-ביין) הונדס-קרויט [אזא פלאנצע מיט שטארק ביטערע ווארצלען].

dog's death (דאגז דעטה) א הינטישער טויט.

dog's'-ear *n. and v.* (דאגז'-איהר) א פערבויגענער ווינקעל פון א בלאט אין א בוך [וואס זעהט אויס ווי א הינטישער אויער]; פערבויגען די ווינקלען פון די בלעטער פון א בוך.

dog's'-fen'nel *n.* (דאגז'-פענ'-על) הונדס-גראז [אזא גראז מיט א זעהר שלעכטען ריח].

dog's'-grass *n.* (דאגז'-גרעס) ז. *dog-grass*.

dog'-show *n.* (דאג'-שאו) אן אויסשטעלונג פון הינד.

dog'-sick *a.* (דאג'-סיק) זעהר קראנק.

dog'skin *n. and a.* (דאג'-סקין) א הונד-פעל; הונד-לעדער; געמאכט פון הונד-לעדער.

dog'-sleep *n.* (דאג'-סליעפ) א לייכטער שלאף [ווי פון א הונד].

dog's'-meat *n.* (דאגז'-מיעט) אבפאל פון פלייש [אלס שפייז פאר הינד].

dog's'-mer'cury *n.* (דאגז'-מויר'-קיו-רי) דאס בינגעלקרויט [א מין גיפטיג גראז].

Dog's-mercury

dog's'-nose *n.* (דאגז'-נאוז) אזא מין געמישטער ענגלישער געטראנק.

dog's'-tail grass (דאגז'-טייל גרעס) דאס געוועהנליכע קאם-גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס.

dog'-star *n.* (דאג'-סטאר) דער הונדס-שטערען אדער סיריאוס [א געוויסער שטערען וועלכען מען זעהט אם קלארסטען אין די מאנאטען יולי און אויגוסט].

dog'-stone *n.* (דאג'-סטאון) אזא שארפטיגער שטיין וואס ווערט בענוצט אלס מיהל-שטיין.

dog'stones *n.* (דאג'-סטאונז) אזא פלאנצע פון דעם ארכידעען מין.

dog's'-tooth grass (דאגז'-טוהטה גרעס) ז. *dog-grass*.

dog'-tent *n.* (דאג'-טענט) א קליינער געצעלט וואס זעהט אויס ווי א הינטיש ביידעל.

dog'-tired *a.* (דאג'-טאירד) מיעד ווי א הונד [שרעקליך מיעד].

dog'-tooth *n. and a.* (דאג'-טוהטה) דער אויגען-צאהן [דער שפיציגער צאהן נאך וועלכען עס הויבען זיך אן די באקציינער]; אין ארכיטעקטור — אזא פער-

ציערונג אין דער פארם פון שפיציגע צייהנער; וואס איז שייך צו אזא פערציערונג.

dog′-tree *n.* (דאג′-טריע) ז. *dogwood*

dog′-trick *n.* (דאג′-טריק) א הינטישע שטוקע; א הינטישער וויץ.

dog′-trot *n.* (דאג′-טראט) א לייכטער טריט [ווי פון א הונד].

dog′-watch *n.* (דאג′-הוואטש) די צוויי-שטונדען וואך וועלכע ווערט געהאלטען אויף א שיף פון דער מאנשאפט — איינע פון 4 ביז 6 פאר נאכט און די צווייטע פון 6 ביז 8 מארגענס.

dog′-wear′y *a.* (דאג′-הוויער′-אי) מיעד ווי א הונד, טויט מיעד.

dog′wood *n.* (דאג′-הוואוד) דער הונדס-בוים [אזא בוים פון גלאטען און הארטען האלץ].

Dogwood

doi′ly *n.* (דאי′-לי) א טהעע-סערוועטקע, א דעסערט טישטיכעל [א קליין פערציערט אדער געשטריקט טישטיכעל].

do′ings *n.* (דו′-אינגז) טהאטען, אויפטהואונגען; האנדלונגען.
Write me about your **doings.**

do in′jury (דו אינ′-דזשו-רי) טהאן שאדען.

do in′to (דו אינ′-טו) איבערזעצען אין...
The author will **do** this article **into** German.

doit *n.* (דאיט) 1. אן אלטע קופערנע קליינע האלענדישע מטבע; א פרוטה, א גראשען; 2. א קלייניגקייט, א טראפען.
2. I care not a **doit.**

doit′kin *n.* (דאיט′-קין) אן אלטע האלענדישע קליינע קופערנע מטבע; א פרוטה, א גראשען.

dol. אבקירצונג פון *dollars* אדער *dollar*

dolab′riform *a.* (דא-לעב′-רי-פארם) האק-פערמיג, ווי א האק [וועגען בלעטער און קערפער-טיילען ביי אינזעקטען].

dol′ce *a.* (דאול′-טשע) זיס און זאנפט [אין מוזיק].

dol′ce far nien′te (דאול′-טשע פאר ניענ′-טע) זיסע אונטעהטיגקייט; געשמאקע, אנגענעהמע פוילקייט.

dolcemen′te *adv.* (דאול-טשע-מענ′-טע) מיט זאנפטקייט און מיט זיסקייט [אין מוזיק].

dol′drums *n.* (דאל′-דראמז) געדריקטע שטימונג; שטילקייט, ווינדלאזיגקייט [אין איינינגע טיילען פון ים ארום עקוואטאר].

dole *n.* and *v.* (דאול) א טייל; די אויסטיילונג; מזל, גורל; א נדבה; קומער; קלאג; דאס טרויערען; דאס ווארקען פון טויבען; א הורטע טויבען; א גרענעץ; אויסטיילען אין קליינע פארציעס [הויפטזעכליך וועגען נדבות אדער אין אלגעמיין, ווען עס ווערט געגעבען קארג און מיט אונצופרידענהייט].

dole′ful *a.* (דאול′-פול) טרויעריג, בעטריבט, מעלאנכאליש.

dole′fully *adv.* (דאול′-פול-אי) מיט טרויער, מיט קומער, מיט בעטריבטקייט; מעלאנכאליש.

dole′fulness *n.* (דאול′-פול-נעס) טרויעריגקייט, בעטריבטקייט, קומער, מעלאנכאליע.

dole out (דאול אוט) קארג אויסטיילען.

dole′some *a.* (דאול′-סאם) ז. *doleful*

dole′somely *adv.* (דאול′-סאם-לי) ז. *dolefully*

dole′someness *n.* (דאול′-סאם-נעס) ז. *dolefulness*

dolichoceph′alic *a.* (דאל-אי-קא-סעפ′-ע-ליק) לאנג-קעפיג [וועגען מענשענראסען, ביי וועלכע דער שארבען האט א לענגליכע פארם און זיין ברייט איז ניט מעהר ווי דריי פיערטעל פון דער לענג].

dolichoceph′alism *n.* (דאל-אי-קא-סעפ′-ע-ליזם) לאנג-קעפיגקייט. ז. *dolichocephalic*

dolichoceph′alous *a.* (דאל-אי-קא-סעפ′-ע-לאס) ז. *dolichocephalic*

dolichoceph′aly *n.* (דאל-אי-קא-סעפ′-ע-לי) ז. *dolichocephalism*

do like for like (דו לאיק פאר לאיק) בעצאהלען מיט דערזעלבער מטבע.

dol′iman *n.* (דאל′-אי-מען) א לאנגער טערקישער אויבערמאנטעל מיט שמאלע ארבעל, וואס פערשפילען זיך אונטען, ביים האנד-געלענק.

do′-lit′tle *n.* (דו′-ליט′ל) א פוילענצער.

doll *n.* (דאל) א פופע, א ליאלקע.

dol′lar *n.* (דאל′-אר) א דאלאר [אן אמעריקאנישע מטבע]: דער דייטשער טהאלער [דריי מארק].

dol′lar-bird *n.* (דאל′-אר-בוירד) דער דאלאר-פויגעל [אזא פויגעל אין אויסטראליען. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גרויסען קיילעכדיגען ווייסען פלעק אויף די פליגעל].

dol′lar-mark *n.* (דאל′-אר-מארק) דער צייכען $, מיט וועלכען מען בעצייכענט דאלארס [ווי $5.].

doll′y *n.*, *v.* and *a.* (דאל′-אי) א ליאלקע, א פופע; אין אינדיען — א פרעזענט פון פרוכטען און זיסען געבעקס; אזא אינסטרומענט איינצושלאגען ערץ אין די שאכטען; אזא וואש-מאשין; איינשלאגען ערץ; וואשען ערץ מיט א וואש-מאשין; נאריש, קינדיש; ליעב.

doll′y mop (דאל′-אי מאפ) א נאסען-הור, א סאלדאטען-הור.

dol′ma *n.* (דאל′-מא) א טערקישער מאכל, וועלכער בעשטעהט פון געהאקטען פלייש, רייז, אייער א. ד. ג., געוויקעלט אין פלאנצען-בלעטער.

dol′man *n.* (דאל′-מען) א לאנגער טערקישער אויבער-מאנטעל מיט שמאלע ארבעל, וואס פערשפילען זיך ביים האנד-געלענק; א הוזארען-יאק, רייך בעפוצט מיט שנורען; א פרויען-מאנטעל מיט אן ארבאהאנג [אין דער פארם פון א קאלנער] אנשטאט ארבעל.

dol′men *n.* (דאל′-מען) א דאלמען, א שטיינערנע מצבה פון די אור-אלטע צייטען, וועלכע מען געפינט אין די מערב-טיילען פון אייראפא, אין אזיען און אין אפריקא [א דאלמען בעשטעהט געוועהנליך פון א שטיין, וואס ליעגט אויף אנדערע שטיינער אזוי, אז עס בילדעט זיך א מין קעמערעל. מען דענקט, אז די דאלמענס זיינען אויך געברויכט געווארען אלס מזבחות און אלס וואהנונגען].

dolmen′ic *a.* (דאל-מענ′-איק) וואס איז שייך צו א דאלמען; וואס מאכען דאלמענס. ז. *dolmen*

dol′omite *n.* (דאל′-א-מאיט) דער דאלאמיט [א מינעראל, ענטהאלט קאלך, מאגנעזיום און קויהלען-זויערע].

dolomit′ic *a.* (דאל-א-מיט′-איק) וואס איז שייך צו דאלאמיט. ז. *dolomite*

dol′omize *v.* (דאל′-א-מאיז) פערוואנדלען אין דאלאמיט. ז. *dolomite*

do′lor *n.* (דאו′-לאר) שמערץ, טרויער, קומער, יאמער.

dolorif′erous *a.* (דאל-א-ריפ′-ע-ראס) שמערצליך; וואס פערשאפט שמערץ.

dolorif′ic *a.* (דאל-א-ריפ′-איק) וואס דריקט אויס אדער פעראורזאכט שמערץ.

dolorif′ical *a.* (דאל-א-ריפ′-אי-קעל) ז. *dolorific*

doloro′so *a.* and *adv.* (דאו-לאו-ראו′-סא) זאנפט און ריהרענד [אין מוזיק].

dol′orous *a.* (דאל′-א-ראס) שמערצליך, שמערצענד, טרויעריג, יאמערליך, בעטריבענד, בעטריבט.

dol′orously *adv.* (דאל′-א-ראס-לי) אויף א שמערצליכען, טרויעריגען אדער בעטריבענדען אופן.

dol′orousness *n.* (דאל′-א-ראס-נעס) שמערצליכקייט, קומער, טרויעריגקייט, בעטריבטקייט.

dolose′ *a.* (דאו-לאוס′) מיט א פערברעכערישער כונה.

dol′phin *n.* (דאל′-פין) דער דעלפין-פיש; אזא שטיק אייזען אדער בליי, מיט וועלכען מען פלעגט אין אלטען גריכענלאנד דורכברעכען און זינקען פיינדליכע שיפען; א פאררינכטונג פון קלעצער ביי א דאק פאר פעראנקערען שיפען.

dol′phinet *n.* (דאל′-פינ-עט) די "זי" פון דעלפין-פיש.

dolt *n.* and *v.* (דאולט) א נאר, אן עזעל-קאפ; א חמור; נאריש האנדלען; זיך אויפפיהרען דום.

dol′tish *a.* (דאול′-טיש) נאריש, עזעלש, דום.

dol′tishly *adv.* (דאול′-טיש-לי) אויף א נארישען, דומען שטייגער.

dol′tishness *n.* (דאול′-טיש-נעס) דאס זיין א חמור; דומהייט.

domain′ *n.* (דא-מיין′) הערשאפט; די טעריטאריע פון הערשאפט; א מאיאנטעק, א גוט, לאנד-אייגענטום; געביעט.

do′mal *a.* (דאו′-מעל) וואס איז שייך צו אן אבגעגרענעצטען טייל פון אויסגעשטערענטען הימעל [אין אסטראלאגיע].

doma′nial *a.* (דא-מיי′-ני-על) וואס איז שייך צו גיטער אדער מאיאנטקעס.

Dom′boc *n.* (דאום′-באוק) ז. *Domebook*

dome *n.* and *v.* (דאום) א דאם, א בנין, א גרויסארטיגע געביידע, א גרויסע קירך אדער טעמפעל; אין ארכיטעקטור — א קופאל, דער האלב-רונדער דאך פון א קירך און אנדערע געביידען; א האלב-רונדע ארקע; דער דאמפף-קאמער פון א לאקאמאטיוו; דער אויבערשטער טייל פון א שמעלץ-אויווען; דער אויבערשטער דאך פון אן אייזענבאהן-וואגאן; דער האלב-רונדער דאך פון אן אבסערוואטאריע; א מינעראל וואס האט די פארם פון א קופאל; ארויפשטעלען א קופאל; צוגעבען צו עפעס די פארם פון א קופאל.

Dome′book *n.* (דאום′-בוק) א זאמלונג פון געזעצע וואס זיינען ארויסגעגעבען געווארען פון ענגלישען קעניג אלפרעד.

domes′tic *n.* and *a.* (דא-מעס′-טיק)

1. הויזליך; היימיש; היגע; פון אייגענעם לאנד; היימיש געמאכט; היימיש געמאכטע פראדוקטען [אין געגענזאץ צו אימפארטירטע וואארע]; 2. א הויז-משרת, א בעדיענער.
1. I wear a suit made of domestic woolen.
2. In America it is hard to obtain domestics.

domes'tical *n.* (דא-מעס'-טי-קעל) א הויז-משרת.

domes'tically *adv.* (דא-מעס'-טי-קעל-אי) בנוגע צו די היימישע אנגעלעגענהייטען; פריוואט, היימיש.

domes'tic an'imal (דא-מעס'-טיק ענ'-אי-מעל) א הויז-טהיער.

domes'ticate *v.* (דא-מעס'-טי-קייט) היימיש מאכען, צוגעוועהנען; מאכען אדער ווערען פאמיליאר; זיין א הויז-זיצער; זיין שטענדיג אין דער היים, פיהרען א רוהיג לעבען; זיין א היימישער מענש.

domestica'tion *n.* (דא-מעס-טי-קיי'-שאן) דאס הויזליכע לעבען; דאס זיין היימיש; דאס מאכען הויזליך, די צוגעוועהנונג.

domes'ticative *a.* (דא-מעס'-טי-קיי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו פיהרען א הויז-לעבען אדער צו זיין א הויז-זיצער.

domes'tic com'merce (דא-מעס'-טיק קאמ'-ערס) דער האנדעלס-פערקעהר אין די גרענעצען פון דעם אייגענעם לאנד אדער מלוכה.

domes'tic econ'omy (דא-מעס'-טיק אי-קאנ'-א-מי) די הויז-ווירטשאפט; דער אופן ווי אזוי עס ווערט געפיהרט די הויז-ווירטשאפט.

domestic'ity *n.* (דא-מעס-טיס'-אי-טי) הויזליכקייט, דאס זיין היימיש.

domes'ticize *v.* (דא-מעס'-טי-סאיז) מאכען הויזליך [א חיה]; מאכען היימיש.

domes'tic peace (דא-מעס'-טיק פיעס) הויז-פריעדען, שלום בית.

domes'tic trade (דא-מעס'-טיק טרייד) דער אינערליכער האנדעל.

domes'tic tu'tor (דא-מעס'-טיק טיו'-טאר) א הויז-לעהרער.

domes'tic war (דא-מעס'-טיק וואהר) א בירגער-קריעג.

dom'ett *n.* (דאמ'-עט) גלאטער האלב-וואלענער שטאף.

do'mical *a.* (דאו'-מי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס האט די פארם פון א דאם אדער פון א געביידע מיט א קופאל; וואס איז געבויט לויט דער ארכיטעקטור פון א דאם. ז. *dome*

do'mically *adv.* (דאו'-מי-קעל-אי) אין דער פארם פון א דאם. ז. *dome*

dom'icile *n. and v.* (דאמ'-אי-סיל) א וואהנונג; א הויז; א וואהנונגס-ארט; זיך בעזעצען אין א וואהנונג; בעזארגען מיט א וואהנונג.

domicil'iary *a.* (דאמ-אי-סיל'-אי-ע-רי) וואס געהערט צו דער וואהנונג, הויזליך; אין זאאלאגיע — וואס איז שייך צו דעם שיידעל, אין וועלכען א געוויסע חיה לעבט.

domicil'iate *v.* (דאמ-אי-סיל'-אי-אייט) זיך בעזעצען אין א וואהנונג; בעזארגען מיט א הויז.

domicilia'tion *n.* (דאמ-אי-סיל-אי-איי'-שאן) די בעזעצונג אין א וואהנונג; די בעשטענדיגע וואהנונג.

dom'inance *n.* (דאמ'-אי-נענס) דאס הערשען, די הערשונג, דער קאנטראל, די אויבערהאנד.
China is now under the dominance of Europe.

dom'inancy *n.* (דאמ'-אי-נענ-סי) ז. *dominance*

dom'inant *n. and a.* (דאמ'-אי-נענט) וואס געוועלטיגט; וואס האט די אויבערהאנד; אין מוזיק — די דאמינאנטע, דער 5טער טאן אין א גאמא.

dom'inantly *adv.* (דאמ'-אי-נענט-לי) מעשה געוועלטיגער; אויף א הערשענדען שטייגער.

dom'inate *v.* (דאמ'-אי-נייט) הערשען; געוועלטיגען; בעהערשען, רעגירען; האבען די אויבערהאנד.

domina'tion *n.* (דאמ-אי-ניי'-שאן) אויבערהערשאפט.

dom'inator *n.* (דאמ'-אי-ניי-טאר) א הערשער, א געוועלטיגער.

do'mine *n.* (דאו'-מי-נע) א גייסטליכער.

domineer' *v.* (דאמ-אי-ניער') הערשען; בעל-הבית'עווען; אויפפיהרען זיך מעשה בעל-הבית; בושעווען, לארמען [אלס בעל-הבית].

domineer'ing *a.* (דאמ-אי-ניער'-אינג) בעפעהלענד, מעשה בעל-הבית.

domin'ical *n. and a.* (דא-מינ'-אי-קעל) אין דער קריסטליכער קירך — וואס געהערט צו גאט'ס טאג [זונטאג]; וואס איז שייך צו זונטאג; גאט'ס הויז, א קירך; א זונטאגדיגער מלבוש צו געהן אין קירך.

Domin'ican *n. and a.* (דא-מינ'-אי-קען) איינער וואס געהערט צו דעם קריסטליכען מאנאכען-ארדען דאמיניקאנער; וואס איז שייך צו די דאמיניקאנער; וואס איז שייך צו די "קארדינאלען" [א מין דרום-אמעריקאנישע פויגלען מיט טונקעל-גרויע פעדערען און מיט א העל-רויטען משוב אויף'ן קאפ].

dom'inie *n.* (דאמ'-אי-ני) א גלח, א גייסטליכער.

domin'ion *n.* (דא-מינ'-יאן) הערשאפט, געוועלטיגקייט, די מאכט, די הערשונג; די מלוכה; דאס לאנד אדער די לענדער וואס בעלאנגען צו א פערזאן אדער רעגיערונג.

dom'ino *n.* (דאמ'-אי-נאו) א דאמינא, א גלח'ישער ברייטער אויבער-מאנטעל מיט א קאפיושאן; א מאסקאראד-קלייד אין דער פארם פון א גלח'ישער דאמינא; איינער וואס טראגט א דאמינא; א האלבע מאסקע, מיט וועלכער פרויען פלעגען אמאל פערדעקען דאס פנים, פאהרענדיג אין וועגן; דאס דאמינא-שפיעל; א ביינדעל פון דאמינא-שפיעל.

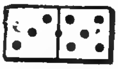
Domino

dom'inoes *n.* (דאמ'-אי-נאוז) דאס דאמינא-שפיעל.

dom'inus *n.* (דאמ'-אי-נאס) דער הערר; דער טיטול פון א גייסטליכען אין די אמאליגע צייטען; אין געזעצגעבונג — אן אייגענטימער אדער בעזיצער פון א געוויסער זאך, אויף וועלכער ער האט א רעכט; אין מיטעלאלטער — א פריץ וואס ניט אב ערד צו זיינעם א וואסאל פאר געוויסע פערפפליכטונגען.

don *n. and v.* (דאן) דער שפאנישער טיטול "הערר": אן אדעליגער, א טיטולירטער; א וויכטיגע פערזענליכקייט [אירוניש]; אין ענגלאנד — א דאן, אן אוניווערזיטעטס-געלעהרטער; אנטהאן, אנקליידען, בעקליידען.

do'ña *n.* (דאו'-ניא) א דאנא, א מאדאם [אין שפאניש].

do'nate *v.* (דאו'-נייט) געבען, שענקען, מנדב זיין, ביישטייערען.
He donated his services to his party.

dona'tion *n.* (דא-ניי'-שאן) א נדבה, א מתנה, א געשענק, א ביישטייערונג; אן אפיציעלער דאקומענט, דורך וועלכען עטוואס ווערט געשענקט אדער געגעבען.

dona'tion-par'ty *n.* (דא-ניי'-שאן-פאר'-טי) א פערזאמלונג ביים גייסטליכען, ביי וועלכער עס ווערען געבראכט פרעזענטען פאר'ן גייסטליכען [דער מנהג עקזיסטירט, מייסטענס אין דערפער, אין אייניגע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. דער צוועק פון דיעזע פערזאמלונגען איז צו פערגרעסערען דעם גלח'ס קליינע שכירות].

don'ative *n. and a.* (דאנ'-ע-טיוו) א געשענק, א מתנה, א נדבה; געשענקט, בעשאנקען.

dôna'tor *n.* (דא-ניי'-טאר) איינער וואס איז מנדב אדער וואס שענקט עפעס.

do'naught *n.* (דו'-נאהט) א טויגעניכטס, א פוילענצער, א לעדיג-געהער.

done (דאן) 1. געטהאן, געמאכט; פארטיג, געענדיגט, פערפאלקאמט; 2. בעשלאסען, אנגענומען; 3. ערשעפט, אויסגעמאטערט; 4. ערפילט, פערעפענטליכט. ז. *do*
1. The work was done well.

done brown (דאן בראון) גוט געבראטען.

donee' *n.* (דאו-ניע') איינער וועמען מען שענקט עפעס; איינער וואס קריעגט בירושה לאנד-אייגענטום וואס קען קיינמאל ניט פערקויפט ווערען, נאר געהט איבער בירושה אין א געוויסער ארדנונג; איינער וועמען מען גיט איבער דאס רעכט אויף לאנד-אייגענטום [אלס פערטרעטער פון דעם אייגענטימער].

done up (דאן אפ) 1. שוין מעהר נישטא; פערשוואונדען; 2. גוט אנגעבראכען די ביינער.
2. He was done up in the fight.

Don Ju'an (דאן דזשו'-אן) א דאן זשואן, א דאמען-פריינד, איינער וואס לויפט נאך פרויען.

don'key *n.* (דאנ'-קי) אן עזעל; א שוטה, אן עזעל-קאפ, א נארישער עקשן.

don'key-en'gine *n.* (דאנ'-קי-ענ'-דזשין) א הילפס-דאמפף-מאשין [א קליינע דאמפף-מאשין, וועלכע ווערט געהאלטען אין רעזערוו אין פאל די הויפט-מאשין ווערט קאליע, אדער וועלכע ווערט געברויכט פאר גיט שווערער און וועניגער וויכטיגער ארבייט].

don'key-pump *n.* (דאנ'-קי-פאמפ) א הילפס-פומפ; א קליינע פומפ צום אנפילען א דאמפף-קעסעל.

don'key-race *n.* (דאנ'-קי-רייס) א וועט-לויף, ביי וועלכען עס געווינט ניט דער, ווער עס קומט צום ציעל דער ערשטער, נאר דער, ווער עס קומט דער לעצטער.

don'key-rest *n.* (דאנ'-קי-רעסט) אין פאפיער-פאבריקען — א ראהם, אויף וועלכער מען טריקענט דאס פאפיער.

don'na *n.* (דאנ'-א) א דאנא [איטאליענישער אדער פארטוגעזישער אויסדרוק פאר "מאדאם"].

don'nish *a.* (דאנ'-איש) וואס איז שייך צו א דאן [ז. *don*]; מעשה גרויסער מאן, מעשה גדול.

don'nism *n.* (דאנ'-איזם) דאס האלטען זיך מעשה גדול.

do'nor *n.* (דאו'-נאר) איינער וואס שענקט אדער איז מנדב; איינער וואס

שענקט אוועק לאנד-איינגעטום אויף דעם אופן, אז עס זאל ניט קענען פערקויפט ווערען, נאר זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; איינער וואס גיט איבער א צווייטען זיין מאכט אויף אייגענטום.

do'nothing *n. and a.* (דו'-נאטה-אינג) א טוינעניכטס, א פוילענצער; פויל, אונטהעטיג.

do'nothingness *n.* (דו'-נאטה-אינג-נעס) פוילקייט, אונטהעטיגקייט.

Don Quixo'te (דאן קי-האו'-טיי) א דאן קיכאט, א פאנטאזיאר, א נארישער, עהרליכער טרוימער: איינער וואס שלאגט זיך מיט ווינד-מיהלען [דאס איז דער נאמען פון דעם העלד פון א בעריהמטען ראמאן פון דעם שפאנישען שרייבער סערוואנטעס. דער ראמאן איז ערשיענען אין די יאהרען 1605—1615].

don'ship *n.* (דאנ'-שיפ) דאס האבען דעם ראנג פון א דאן. ז. ***don***

don't (דאונט) אן אבקירצונג פון ***do not***

don't men'tion it (דאונט מענ'-שאן איט) ניטא פאר וואס צו דאנקען.

doo'dle *n.* (דוה'דל) א פוילענצער; א טויגעניכטס; א נאר.

doo'dledoo (דוה'דל-דוה) קו-קו-רע-קו! [דאס קרעהען פון א האהן].

doo'dlesack *n.* (דוהדל'-סעק) א דודעלזאק [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]. ז. ***bagpipe***

doom *n. and v.* (דוהם) א משפט, אן אורטייל; פעראורטיילונג; א שטראף-אורטייל; שיקזאל, מזל, גורל; פעראורטיילען; בעשטימען אלס שטראף.

doom'ful *a.* (דוהמ'-פול) שרעקליך, פערניכטענד, צושטערענד, פערפלוכט.

doom'-palm *n.* (דוהמ'-פאהם) די דום-פאלמע אדער פעכער-פאלמע [אזא פאלמע מיט פעכער-עהנליכע בלעטער, וואקסט אין אפריקא].

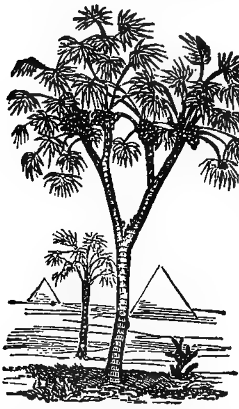

Doom-palm

dooms'day *n.* (דוהמז'-דיי) דער גערעכטס-טאג, דער יום הדין; דער לעצטער יום הדין, ווען די גאנצע וועלט וועט געמשפט ווערען; דער טאג פון טויט.

Dooms'day *n.* (דוהמז'-דיי) ז. ***Doomsday Book***

Dooms'day Book (דוהמז'-דיי בוק) א צענזוס-בוך וועגען די לאנד-בעזיצונגען אין ענגלאנד, צוזאמענגעשטעלט אויף'ן בעפעהל פון וויליאם דעם ערֹאבערער און פערענדיגט אין יאהר 1086 [דאס בוך ווערט אזוי גערופען, ווייל דאס וואס ווערט דארט אנגעגעבען איז בעטראכט געווען אלס ענדגילטיג און ענטשיידענד].

do one right (דו הוואן ראיט) זיין גערעכט צו אימעצען.

do one's best (דו הוואנז בעסט) טהאן דאס בעסטע וואס מען קען, אנווענדען אלע מעגליכקייטען.

do one's ease'ment (דו הוואנז איז'-מענט) זיך פערלייכטערען די לאגע.

do one's lev'el best (דו הוואנז לעוו'-על בעסט) טהאן אלעס וואס איז מעגליך.

do one's part (דו הוואנז פארט) דאס זייניגע אבטהאן.

door *n.* (דאור) א טהיר; אן אריינגאנג, אן ארויסגאנג, א דורכגאנג, אן עפענונג, א צוטריט.

door'-bar *n.* (דאור'-באר) א טהיר-ריגעל.

door'-bell *n.* (דאור'-בעל) א טהיר-גלעקעל.

door'-bolt *n.* (דאור'-באולט) ז. ***door-bar***

door'-case *n.* (דאור'-קיים) דאס טהיר-געשטעל, די ראהם פון א טהיר, די טהיר-איינפאסונג.

door'-chain *n.* (דאור'-טשיין) א קייטעל, מיט וועלכען מען פערקייטעלט א טהיר אזוי, אז זי קען זיך נאר עטוואס עפענען.

door'-frame *n.* (דאור'-פריים) די טהיר-ראהם.

door'-han'dle *n.* (דאור'-הענדל) דאס הענטעל פון א טהיר, א קליאמקע.

door'keeper *n.* (דאור'-קיע-פער) איינער וועלכער היט די טהיר אדער דעם אריינגאנג אין א הויז, א טהיר-וועכטער; אין די קאטוילישע קלויסטערם — דער טויער-וועכטער.

door'-knob *n.* (דאור'-נאב) ז. ***door-handle***

door'-knock'er *n.* (דאור'-נאק'-ער) א רינג אדער א שטיקעל אייזען וואס העגנט איבער דער טהיר אנצוקלאפען אין טהיר.

door'-latch *n.* (דאור'-לעטש) א טהיר-קליאמקע.

door'less *a.* (דאור'-לעס) אהן א טהיר; אהן א צוגאנג.

door'-mat *n.* (דאור'-מעט) א פוס-רייניגער [א מין ראגאזשע אדער דיקער קאוויאר וואס ליעגט נעבען טהיר כדי אבצואווישען דעם שמוץ פון די שיך ביים אריינגעהן].

door'-nail *n.* (דאור'-נייל) א טשוואק מיט א ברייטען קעפעל, וועלכער איז אריינגעשלאגען אין טהיר און אויף וועלכען מען קלאפט אן מיט דעם הענגענדען אייזערנעם קלאפער.

door'-plate *n.* (דאור'-פלייט) א בלעכעל אויף א טהיר, אויף וועלכען עס איז אויסגעקריצט דער נאמען פון דעם, ווער עס וואהנט אין הויז.

door'-post *n.* (דאור'-פאוסט) דאס ביישטידעל פון א טהיר.

door'-pull *n.* (דאור'-פול) דאס הענטעל מיט וועלכען מען עפענט און פערמאכט א טהיר.

door'-scra'per *n.* (דאור'-סקריי'-פער) דער קראץ-אייזען ביים טהיר [אבצוקראצען די בלאטע פון די שיך].

door'-secur'er *n.* (דאור'-סי-קיור'-ער) א טהיר-שטאנג [צו פערשפארען די טהיר].

door'-sill *n.* (דאור'-סיל) א טהיר-שוועל.

door'-spring *n.* (דאור'-ספרינג) די טהיר-פעדער [אן אפאראט, אז די טהיר זאל זיך פון זיך אליין צומאכען].

door'-step *n.* (דאור'-סטעפ) די טרעפ פאר דער הויז-טהיר; די שוועל.

door'-stone *n.* (דאור'-סטאון) דער שטיין ביי דער שוועל פון טהיר.

door'-strip *n.* (דאור'-סטריפ) א פאס אדער א לייסט, מיט וועלכען די ברעגעס פון א טהיר זיינען ארומגעשלאגען, כדי ניט דורכצולאזען קיין ווינד בעת די טהיר איז פערמאכט.

door'wards *adv.* (דאור'-הווארדז) צו דער טהיר צו.

door'way *n.* (דאור'-הוויי) אין ארכיטעקטור — דאס ארט וואו די טהיר איז, דער אריינגאנג; די טהיר.

door'yard *n.* (דאור'-יארד) אן ארומגעצאמטער קליינער הויף ארום דער טהיר פון א הויז.

do o'ver (דו או'-ווער) ווידערהאלען, טהאן נאך אמאל; בעדעקען מיט פארב, אויסשמירען.

dope *n. and v.* (דאופ) א געדיכטע פליסיגקייט, ווי געדיכטע סאוס אדער טייג; דאס וואס מאכט גלאט אדער גליטשיג, ווי דאס שמירעכץ פון אן אקס; אפיום, בעזאנדערס דאס געדיכטע אפיום-טייג וואס ווערט געברויכט צום רויכערען; א נארקאטישער מיטעל, ווי האשיש, אפיום א. ד. ג.; א מענש וואס געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון נארקאטישע מיטלען; קארמענען מיט רפואות.

dor *n.* (דאהר) אזא גרויסער שווארצער קעפער [זשוק] וואס איז בעקאנט מיט דעם גערויש וועלכען ער מאכט פליהענדיג.

Do'rian *n. and a.* (דאו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם אלט-גריכישען דיסטריקט דארים; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון דארים; אן איינוואהנער פון דארים.

Dor'ic *n. and a.* (דאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם אלט-גריכישען דיסטריקט דארים אדער צו די דארטיגע איינוואהנער, צו זייער קולטור, קונסט, שפראך א. ד. ג.; די דארישע שפראך [וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר ברייטער און הארטער אויסשפראכע]; א שפראך מיט א ברייטער און הארטער אויסשפראכע.

Dor'icism *n.* (דאר'-אי-סיזם) די אייגענטימליכקייט פון דעם דארישען שפראך-דיאלעקט.

Doric Order

Dor'ic or'der (דאר'-איק אהר'-דער) די דארישע זייל-ארדנונג, דער דארישער זייל [אן איינפאכער זייל אהן בעציערונגען און מיט איינשניטע אין דער לענג].

Do'rism *n.* (דאו'-ריזם) ז. ***Doricism***

dor'king *n.* (דאהר'-קינג) אזא גאטונג גרויסע היהנער וואס לעגען פיעל אייער און זייער פלייש האט א גוטען געשמאק.

dorm *n.* (דאהרם) א שלומער, א שלאף.

dor'mancy *n.* (דאהר'-מענ-סי) שלומער, רוה, שלאף.

dor'mant *a.* (דאהר'-מענט) שלומערענד, שלאפענד; שטיל; ליעגענדיג ווי אין שלאף.

dor'mant part'ner (דאהר'-מענט פארט'-נער) א שטילער שותף [אזעלכער וואס איז ניט טהעטיג].

dor'mer *n.* (דאהר'-מער) א שלאף=צימער; א דאך=פענסטער, א מאנסארדע פענסטער.

Dormer

dor'mer-win'dow *n.* (דאהר'-מער-הווינ'-דאו) א דאך=פענסטער, א מאנסארדע פענסטער.

dor'mitive *n. and a.* (דאהר'-מי-טיוו) וואס פערשלעפערט; א שלאף=מיטעל.

dor'mitory *n.* (דאהר'-מי-טא-רי) א שלאף=צימער; א טייל פון א האטעל, קאזארמע א. ז. וו. וואס בעשטעהט פון שלאף=צימערען.

dor'mouse *n.* (דאהר'-מאוס) די שלאף=מויז; די וועווערקע=מויז [אזא שעהן חיה'לע וואס שלאפט אין ווינטער. עס איז א ביסעל עהנליך צו א מויז, האט אבער א לאנגען האריגען עק].

Dormouse

dor'nick *n.* (דאהר'-ניק) א שטיקעל פון א פעלזען=שטיין; א שטיינדעל.

dorp *n.* (דאהרפ) א דערפעל.

dorsabdom'inal *a.* (דאהר-סעב-דאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צום רוקען און צום בויך.

dor'sad *adv.* (דאהר'-סעד) צום רוקען.

dor'sal *n. and a.* (דאהר'-סעל) וואס נעהערט צום רוקען; די רוקען=פלאספעדער פון א פיש.

dor'sally *adv.* (דאהר'-סעל-אי) אויף'ן רוקען; צום רוקען צו.

d'Orsay' *n.* (דאר-סיי') אזא קארעטע אויף פרוזשינעס.

dorse *n.* (דאהרס) א שטיק פערציערטע שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעהענגען דעם לעהן פון א שטוהל; א יונגער שטאקפיש. ז. *cod*.

dor'sum *n.* (דאהר'-סאם) דער רוקען.

do'ry *n.* (דאו'-רי) העריננגס=קעניג אדער סט. פעטער'ס פיש, אזא פלאטשיגער ים=פיש מיט לאנגע פלאספעדערן אויף'ן רוקען; אזא קליין פלאטשיג פישער=שיפעל.

Dory

dose *n. and v.* (דאוס) א דאזע, א פארציאן; א בעשטימטער טייל פון א רפואה, וואס א חולה דארף איינגעהמען אדער איינשלינגען מיט איין מאל; אן אונאנגענעהמע זאך וואס מען דארף אראבשלינגען; די מאס פון דעם, וואס עס ווערט צוגעגעבען צו ויין [ווי סיראפ אדער קאניאק], כדי דער ווייז זאל בעקומען אן אנדער טעם; פאנאנדערטיילען אין דאזען אדער פארציאנען; געבען איינעם רפואות; פערפראווען וויין.

dosim'etry *n.* (דאו-סימ'-ע-טרי) דאס מעסטען דאזען אדער טראפען פון א רעצעפט.

doss *v.* (דאס) שטויסען מיט די הערנער; ווארפען, שליידערען; צאהלען.

dos'ser *n.* (דאס'-ער) רייכע בעציערונגען [ווי קאווארען א. ד. ג.] אויף די ווענד פון א קארידאר אדער קלויסטער.

dos'sil *n.* (דאס'-איל) א קנייטעל קארפע [צום היילען א וואונד]; א שפונט אין א פאס.

doss out (דאס אוט) נעכטיגען אונטער'ן פרייען הימעל.

dot *n. and v.* (דאט) א פונקט, א פינטעל; פונקטירען, מאכען פינטעלעך.

do'tage *n.* (דאו'-טיידזש) אלטקייט, עובר בטל, דאס קינדיש ווערען [אויף דער עלטער]; פערשטאנדלאזיגקייט; א וואהנזיניגע ליידענשאפטליכע ליעבע.

do'tal *a.* (דאו'-טעל) וואס געהערט צו נדן.

do'tard *n. and a.* (דאו'-טארד) איינער וואס ווערט קינדיש אויף דער עלטער; אן עובר בטל; איינער וואס איז וואהנזיניג פון ליידענשאפטליכער ליעבע; נאריש, ווי אן עובר=בטל.

do'tardly *a.* (דאו'-טארד-לי) ווי אן עובר=בטל, שוואך.

do'tardy *n.* (דאו'-טאר-די) דאס זיין אן עובר בטל.

dota'tion *n.* (דא-טיי'-שאן) נדן, חתונה=אויסשטאטונג, אויסשטייער; די בעשענקונג.

dote *v.* (דאוט) ווערען קינדיש אדער אונזיניג פון אלטקייט; זיין וואהנזיניג פערליעבט.

2. He dotes on his wife.

do'ter *n.* (דאו'-טער) דער נאריש=פערליעבטער.

do the con'tinent (דו טהי קאנ'-טי-נענט) בערייזען איירָאפא [אן אויסדרוק אין ענגלאנד און אין די פעראייניגטע שטאאטען].

do the polite' (דו טהי פא-לאיט') שפּיעלען די ראלע פון א העפליכען מענשען.

do'ting *a.* (דאו'-טינג) פערליעבט איבער די אויערען; קינדיש געווארען פון אלטקייט.

do'tingly *adv.* (דאו'-טינג-לי) מעשה נאר, נאריש, ווי א נאריש=פערליעבטער.

do'tish *a.* (דאו'-טיש) נאריש, שוואך; נאריש פערליעבט.

dot'ted *a.* (דאט'-עד) פונקטירט; נעפלעקט.

dot'ted line (דאט'-עד לאין) א פונקטירטע ליניע [א ליניע וועלכע בעשטעהט פון א רייה פונקטען].

dot'ted note (דאט'-עד נאוט) אין מוזיק — א נאטע וואס איז בעצייכענט מיט א פונקט.

dot'terel *n.* (דאט'-ער-על) דער בראך=פויגעל [א קליינער איירָאפּעאישער און אזיאטישער פויגעל, ביי וועלכען דער בויך איז שווארץ, די ברוסט איז געלב און קָער האלז איז ווייס און שווארץ. ער צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס ער לאזט זיך לייכט ארייננארען און געפאנגען ווערען]; א מענש וואס לאזט זיך לייכט ארייננארען, א טיפש.

dot'-wheel *n.* (דאט'-הוויעל) א צייהן=רעדעל מיט א הענטעל [ווערט בענוצט אין בוכבינדעריי און ביי אנדערע מלאכות].

doub'le *n., a., adv. and v.* (דאבל) דאפעלט, געדאפעלט, צווייפאך; צוויי מאל אזוי פיעל; דאפעלזיניג, צווייזייטיג; פאלש, צווייזייטיג; בעטריגעריש; שווינדלעריש; דאס דאפעלטע; א דופליקאט, א קאפיע; עטוואס וואס האט דעמזעלבען אויסזעהן ווי אן אנדער זאך; צווייזייטיגקייט; פאלשקייט; א שווינדעל; א דריידעל; דער געשפענסט פון א מענשען וואס בעווייזט זיך צו איהם אליין אדער צו אן אנדערען אלס א צייכען פון טויט, ווי דאס פאלק גלויבט; א זייטען=שפרונג, א זייטען=ווענדונג [ביים אנטלויפען, אז דער נאכיאגער זאל ניט קענען כאפען]; א ווידערהאלונג פון ווערטער אין א ליעד; דאפלען, פערדאפלען; ווידערהאלען, איבער'חזר'ען נאך אמאל; זיך פערדאפלען; ארומשיפען, ארומזעגלען מיט א שיף; פערמאכען די האנד; מאכען א זייטען=שפרונג אין לויפען; מאכען פאלשקייטען אדער דריידלעך.

doub'le-ac'ting *a.* (דאבל'-עק'-טינג) דאפעל=ווירקענד [ווענען א קראפט וואס ווירקט אין צוויי ריכטונגען].

doub'le back (דאבל בעק) צוריקשלאגען; נעבען חזרה [קלעפ].

doub'le-bank *v.* (דאבל'-בענק) ארביי=טען פארוויז [בעזאנדערס רודערען פארוויז].

doub'le-bar'reled *a.* (דאבל'-בער'-עלד) צוויי=לויפיג [פון א ביקס אדער פיסטאלעט וואס ווערט געלאדען מיט צוויי קוילען]; וואס האט א דאפעלטע ווירקונג.

doub'le-bass *n.* (דאבל'-בייס) א קאנ=טרא=באס, א באנדורא.

doub'le blow on blow (דאבל בלאו אן בלאו) נעבען א קלאפ נאך א קלאפ.

doub'le bot'tom (דאבל באט'-אם) א דאפעלטער דעק.

doub'le-breas'ted *a.* (דאבל'-ברעס'-טעד) צוויי=בארטיג [ווענען א בגד וואס האט צוויי רייהען קנעפ און קנעפ=לעכער, אז מען זאל איהם קענען שפילען רעכטס און לינקס].

doub'le-broo'ded *a.* (דאבל'-ברוה'-דעד) וואס געבערט צוויי מאל יעהרליך [ווענען אינזעקטען].

doub'le-charge *v.* (דאבל'-טשארדזש) נעבען א דאפעלטען חלק.

doub'le-chin *n.* (דאבל'-טשין) א צוויי=גארנדיגע מארדע, א מארדע מיט א נוידער.

doub'le-dea'ler *n.* (דאבל'-דיע'-לער) א בעטריגער, א שווינדלער.

doub'le-dea'ling *n. and a.* (דאבל'-דיע'-לינג) בעטרוג, שווינדעל; בעטריגעריג, שווינדלענדיג.

doub'le-deck'er *n.* (דאבל'-דעק'-ער) א שיף מיט צוויי דעקען [עטאזשען] איינער איבער דעם אנדערען; א טראמוואי=וואגען מיט צוויי עטאזשען; א הויז וואו עס וואהנען צוויי שכנים אויף איין עטאזש.

doub'le down the leaf (דאבל דאון טהי ליעף) פערבוינען דאס בלאט [פון א בוך].

doub'le-dye *v.* (דאבל'-דאי) איבער־פארבען צוויי מאל.

doub'le-dyed *a.* (דאבל'-דאיד) צוויי מאל איבערגעפארבט; דורכגענומען דורך און דורך, פאלשטענדיג, כפל־שמונה'דיג.

doub'le-ea'gle *n.* (דאבל'-איגל) אן אמעריקאנער גאלדענע מטבע פון 20 דא־לאר; דער צוויי־קעפיגער אדלער [ווי ער ווערט בענוצט אלס הערב אין רוסלאנד און עסטרייך].

doub'le-edged *a.* (דאבל'-עדזשד) מיט צוויי שארפען, צוויי־שניידיג; צווידייטיג.

doub'le-en'der *n.* (דאבל'-ענ'-דער) עטוואס וואס האט צוויי גלייכע עקען.

doub'le enten'dre (דוהבל אנ-טאנ'דר) א ווארט אדער פראזע וואס האט צוויי בע־דייטונגען.

doub'le en'try (דאבל ענ'-טרי) דאפעל־טע בוכפיהרונג [די מעטאדע אין בוכפיה־רונג, וואו יעדע האנדעלס־אפעראציאן ווערט פערצייכענט אין די ביכער אי אלס קרעדיט אי אלס דעביט].

doub'le-eyed *a.* (דאבל'-איד) קוקענ־דיג מיט ביידע אויגען; היטענדיג ווי א גנב.

doub'le-face *n.* (דאבל'-פייס) צוויי־פנים'דיגקייט, צביעות, היפאקריטסטווע.

doub'le-faced *a.* (דאבל'-פייסט) וואס האט צוויי פנים'ער; וואס ביידע זייטען זיינען בעארבייט [ווי געוויסע טוך וואס מען קען טראגען פון ביידע זייטען]; צוויי־פנים'דיג, היפאקריטיש.

doub'le-fa'cedness *n.* (דאבל'-פיי-סעד-נעס) צוויי־פנים'דיגקייט, צבוע'טסטווע, היפאקריטסטווע.

doub'le-first *n.* (דאבל'-פוירסט) אין אקספארדער אוניווערזיטעט — איינער וואס קריעגט דעם העכסטען גראד אויף דעם עקזאמען פאר מאטעמאטיק און קלא־סישע ליטעראטור.

doub'le-flow'ered *a.* (דאבל'-פלאו'-ערד) וואס האט דאפעלטע בלומען [ווענען פלאנצען].

doub'le-gild *v.* (דאבל'-גילד) דאפעלט פערגאלדען; בעשיטען מיט חניפות.

doub'le-han'ded *a.* (דאבל'-הענ'-דעד) צוויי־הענדיג, מיט צוויי גריפען.

doub'le-head'ed *a.* (דאבל'-הער'-עד) צוויי־קעפיג.

doub'le-head'er *n.* (דאבל'-הער'-ער) אן אייזענבאהן־צוג וואס ווערט געשלעפט פון צוויי לאקאמאטיוועז.

doub'le-hear'ted *a.* (דאבל'-האר'-טעד) דאפעל־הערציג, פאלש, ניט אויפריכ־טיג [בלב ולב].

doub'le-lock *v.* (דאבל'-לאק) צוויי מאל פערשליסען, צוויי מאל איבערדרע־הען דעם שליסעל; פערשליסען מיט צוויי שלעסער.

doub'le-man *n.* (דאבל'-מען) אין דער קעמברידזשער אוניווערזיטעט — איינער וואס איז א קענער אי אין מאטעמאטיק, אי אין דער קלאסישער ליטעראטור.

doub'le-manned *a.* (דאבל'-מענד) מיט א דאפעלטער מאנשאפט [ווי אויף א שיף].

doub'le-mea'ning *a.* (דאבל'-מיע'-נינג) צוויי־דייטיג, דאפעל־זיניג; שווינד־לעריש, וואס נארט.

doub'le-min'ded *a.* (דאבל'-מאינ'-דעד) אונענטשלאסען; וואס שלאגט זיך מיט דער דעה.

doub'le-min'dedness *n.* (דאבל'-מאינ'-דער-נעס) אונענטשלאסענהייט, אונ־שטאנדהאפטיגקייט.

doub'le-na'tured *a.* (דאבל'-ניי'-טשורד) פון א צוויי־פאכיגער נאטור.

doub'leness *n.* (דאבל'-נעס) דאפעלט־קייט; צוויי־זייטיגקייט; כיטרעקייט; שווינדלעריי.

doub'le one's legs (דאבל הוואנז לעגז) פערלעגען א פוס אויף א פוס.

doub'le one's self up (דאבל הוואנז סעלף אפ) זיך צוזאמענקארטשען, זיך צו־נויפבויגען.

doub'le ques'tion (דאבל קהוועס'-טשאן) א פראגע וואס איז געשטעלט אויף יא אדער ניין, צ. ב.: "איז פילאזאפיע וויכטיג, אדער איז עס ניט?"

doub'le-quick *n., a., adv. and v.* (דאבל'-קהוויק) דער שנעל־שריט [ביים מושטירען סאלדאטען]; וואס איז שייך צו שנעל־שריט, ווי שנעל שריט; זעהר שנעל; מיט שנעל־שריט; מארשירען מיט שנעל־שריט.

doub'ler *n.* (דאב'-לער) א פערדאפלער; אן עלעקטריציטעטס־פערדאפלער [אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום דעמאנסטרירען קליינע קוואנטיטעטען עלעקטריציטעט].

doub'le refrac'tion (דאבל רי-פרעק'-שאן) דאס צווייענדיגע ברעכען פון שטראה־לען [ווען זיי געהען דורך א קריסטאל].

doub'le-salt *n.* (דאבל'-סאהלט) דאפעל־זאלץ [א כעמישער געמיש פון צוויי זאל־צען, ווי צ. ב. אלוין].

doub'le-shade *v.* (דאבל'-שייד) דא־פעלט פערטונקלען, דאפעלט פערפינסטע־רען.

doub'le-shi'ning *a.* (דאבל'-שאי'-נינג) וואס שיינט מיט א דאפעלטען גלאנץ.

doub'le-shot *v.* (דאבל'-שאט) לאדען א הארמאט מיט א דאפעלטער מאס שיס־מאטעריאל.

doub'le-stop *v.* (דאבל'-סטאפ) אין וויאלין־שפיעלען — אנדריקען מיט די פינגער צוויי סטרונעס מיט אמאל.

doub'le-stop'ping *n.* (דאובל'-סטאפ'-פינג) אין וויאלין שפיעלען — דאס שפיע־לען אויף צוויי סטרונעס, וועלכע ווערען מיט איין מאל אנגעדריקט מיט די פינ־גער.

doub'let *n.* (דאב'-לעט) א דאפעל־שטיק, איינער פון א גלייכער פאר; א פאר; אזא קאמזויל, וואס איז געטראגען געווא־רען אין 17טען יאהרהונדערט.

doub'le the file (דאבל טהי פאיל) צו־זאמענשליסען די רייהען [אין מושטירונג פון סאלדאטען].

doub'le the fist (דאבל טהי פיסט) מאכען א קולאק [א פויסט].

doub'le the reins (דאבל טהי ריינז) מאכען פערשיעדענע שפרונגען אראבצוא־ווארפען דעם רייטער [ווענען פערד].

doub'le-thread'ed *a.* (דאבל'-טהרעד'-עד) נייהענדיג מיט א דאפעלטען פאדים [ווי א נייה־מאשין]; האבענדיג דאפעלטע גווינטען [ווענען שרויפען].

doub'le-tongued *a.* (דאבל'-טאנגד) וואס דרעהט מיט'ן צונג [זאגענדיג היינט אזוי און מארגען אנדערש]; פאלש, ניט אויפריכטיג.

doub'lets *n.* (דאב'-לעטס) אזא שפיעל אין ווירפלער; צוויי גלייכע ווירפלער.

doub'ling *n. and a.* (דאב'-לינג) דאס דאפלען, דאס צונויפלעגען אין צווייען; עטוואס וואס איז צונויפגעלעגט אין צוויי־ען; א פאלט, א פאלב; געהענדיג פון איין ארט אויף'ן צווייטען, מאנעווריר־ענ־דיג.

doub'ling-frame *n.* (דאב'-לינג-פריים) אזא מאשין צו וויקלען זייד־פאדים.

doubloon' *n.* (דאב-לוהן') אן אלטע שפאנישע גאלדענע מטבע [אין דעם ווערטה פון 5 אמעריקאנער דאלאר].

doub'ly *adv.* (דאב'-לי) צוויי דאפעלט, צוויי מאל אזוי פיעל; אויף א שווינדלערישען אדער בעטריגערישען אופן; מיט צוויי־פנים'דיגקייט.

doubt *n. and v.* (דאוט) צווייפעל, ספק; צווייפלען, זיין אין ספק.

doub'table *a.* (דאו'-טעבל) צווייפעל־האפט.

doub'ter *n.* (דאו'-טער) א צווייפלער.

doubt'ful *a.* (דאוט'-פול) צווייפעל־האפט, צווייפלענדיג.

doubt'fully *adv.* (דאוט'-פול-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אופן; אין ספק.

doubt'fulness *n.* (דאוט'-פול-נעס) צווייפעלהאפטיגקייט; דאס צווייפלען.

doub'ting *a.* (דאו'-טינג) צווייפלענדיג.

doub'tingly *adv.* (דאו'-טינג-לי) מיט צווייפעל, אין ספק.

doubt'less *a. and adv.* (דאוט'-לעס) אונצווייפעלהאפט; וואהרשיינליך; אהן א ספק.

doubt'lessly *adv.* (דאוט'-לעס-לי) אונ־צווייפעלהאפט, אהן א ספק.

douceur' *n.* (דוה-סויר') א געשענק, טרינקגעלד, א כאבארעל; א קאמפלימענט.

douche *n.* (דוהש) א טוש, א וואסער־שויער; א שפריצער, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען מאכט א טוש.

dough *n. and v.* (דאו) 1. די מטבע, מזומן; 2. טייג; עטוואס וואס איז ענה־ליך צו טייג; מאכען טייג.

2. He is out for the dough.

dough'-baked *a.* (דאו'-בייקט) ניט־דערבאקען.

dough'-brake *n.* (דאו'-בריק) א מא־שין צו מאכען טייג.

dough'face *n.* (דאו'-פייס) א שוואכער, נאכגעבינער כאראקטער; א לעמעשקע [אין דער צייט פון די שטרייטיגקייטען צוליעב דער שקלאפעריי־פראגע אין די פעראייניגטע שטאאטען — א פאליטיקער אין די נארד־שטאאטען, וואס האט געהאל־טען מיט די שקלאפען־האלטער פון די זיד־ליכע שטאאטען].

dough'faced *a.* (דאו'-פייסט) וואקלענ־דיג, וואס האט א שוואכען כאראקטער, נאכגעביג, לעמעשקעוואטע.

ז. *doughface*

dough'faceism *n.* (דאו'-פיי-סיזם) וואקעלדיגקייט, כאראקטערלאזיגקייט, דאס זיין א לעמעשקע. ז. *doughface*

dough'-hear'ted *a.* (דאו'-האר'-טעד) ווייכהערציג.

dough'iness *n.* (דאו'-אי-נעס) טייג־ארטיגקייט; דאס זיין טייגיג.

dough'-knea'ded *a.* (דאו'-ניע'-דעד) ווייך; ווייך ווי טייג.

dough'-knea'der *n.* (דאו'-ניע'-דער) ז. *dough-brake*

dough'-ma'ker *n.* (דאו'-מיי'-קער) ז. *dough-brake*

dough'nut *n.* (דאו'-נאט) א טייגעל אדער קליין קיכעל געפרעגעלט אין פעטס.

dough'tily *adv.* (דאו'-טי-לי) מיט מוטה, מיט טאפפערקייט, מיט קראפט; בעריהמענדיג זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'tiness *n.* (דאו'-טי-נעס) מוטה, טאפפערקייט, מעכטיגקייט; דאס בעריה־מען זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'ty *a.* (דאו'-טי) שטארק, קרעפ־טיג, מעכטיג, מוטיג, טאפפער; בעריהמענ־דיג זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'ty-han'ded *a.* (דאו'-טי-הענ'-דעד) קרעפטיג, מעכטיג.

dough'y *a.* (דאו'-אי) טייגיג, ווייך, ניט־דורכבאקען.

Dou'ma *n.* (דו'-מא) ז. *Duma*

do up (דו אפ) 1. אויפהויבען, עפענען; איינבינדען, איינוויקלען אדער איינפאקען; איבערשפאליערען אדער איבערקאלכען [א צימער]; אויספרעסען; מאכען א פרי־זור [פערקאמען די האר]; 2. אנברעכען די ביינער.

2. At the time of the quarrel they threatened to do him up.

do up brown (דו אפ בראון) מאכען גוט אין אלע פרטים; גוט אנברעכען די ביינער.

do up the hair (דו אפ טהי העהר) מאכען א פריזור [אויסריכטען די האר, זיך פערקאמען].

The fashions of doing up the hair of women are constantly changing.

douse *n. and v.* (דאוס) א ווארף טהאן אין וואסער; זיך א ווארף טהאן אין וואסער; א קלאפ טהאן; פלוצלונג און שנעל נאכלאזען די זעגעל פון א שיף; אויסלע־שען; א קלאפ.

dout *v.* (דאוט) אויסלעשען.

dou'ter *n.* (דאו'-טער) א קאלפאק אויס־צולעשען ליכט.

dove *n.* (דאוו) א טויב.

dove'-col'or *n.* (דאוו'-קאל'-אר) טוי־בען־גרויער קאליר.

dove-cot *n.* (דאוו-קאט) ז. *dove-cote*

dove'-cote *n.* (דאוו'-קאוט) א טויבען־שלאג, א טויבען־הויז.

dove'-eyed *a.* (דאוו'-איד) וואס האט טויבען־אויגען; וואס האט מילדע, צארטע, גוטע אויגען.

dove'-house *n.* (דאוו'-האוס) ז. *dove-cote*

dove'let *n.* (דאוו'-לעט) א טייבעלע.

dove'-like *a.* (דאוו'-לאיק) טויבענאר־טיג, זאנפט, צארט, מילד.

dove'ling *n.* (דאוו'-לינג) ז. *dovelet*

dove'-plant *n.* (דאוו'-פלענט) אזא צענטראל־אמעריקאנישע ארכידעען־פלאנצע.

dove'ship *n.* (דאוו'-שיפ) טויבענאר־טיגקייט, זאנפטקייט, צארטקייט, מילדקייט, אונשולד.

dove'tail *n. and v.* (דאוו' - טייל) דער שוואלבען־עק [די אויס־געהאקטע דריי־קאנטיגע שלעסער אין ברעטער איינצושליסען איינע אין די אנדערע]; איינ־שליסען מיט דער הילף פון א שוואלבען־עק; ריכטיג צופאסען, גוט איינשליסען; שטארק פעראייניגען.

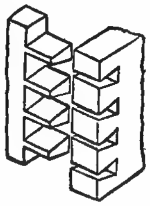

Dovetails

dove'tail-mol'ding *n.* (דאוו'-טייל-מאול'-דינג) אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון זיגזאגען אדער שוואלבען־עקען, ז. *dovetail*

dove'tail-saw *n.* (דאוו'-טייל-סאה) א זעג צו שניידען זיגזאגען אדער שוואל־בען־עקען, ז. *dovetail*

dov'ish *a.* (דאוו'-איש) אונשולדיג ווי א טויב.

dow'able *a.* (דאו'-עבל) וואס דארף אדער איז בערעכטיגט בעשענקט צו ווע־רען אדער צו בעקומען אויסשטייער.

dow'ager *n.* (דאו'-ע-דזשער) אן אלמנה, וואס בלייבט ביי איהר פערשטארבענעם מאנ'ס מיטול אדער פערמעגען [ווענען די פרויען פון קעניגע אדער פון מענשען מיט א הויכען ראנג].

dow'ager duch'ess (דאו'-ע-דזשער דאטש'-עס) די הערצאגין־מוטער.

dow'ager em'press (דאו'-ע-דזשער-עמ'-פרעס) די קייזערין־מוטער.

dow'ager queen (דאו'-ע-דזשער קהוויען) די קעניגין־אלמנה, די קעניגין־מוטער [די מוטער פון הערשענדען קע־ניג, וועלכע איז די אלמנה פון דעם פער־שטארבענעם קעניג].

dow'dy *n. and a.* (דאו'-די) א שלומ־פערקע, אן אבנעלאזענע פרוי; שמוציג, אבנעלאזען, פערשלומפערט.

dow'dyish *a.* (דאו'-די-איש) אבנעלא־זען, שמוציג, ווי א שלומפערקע.

dow'dy-pe'riod *n.* (דאו'-די-פי'-רי-אד) די קונסט עפאכע אין דער מאלעריי פון די פיערציגער און פופציגער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט.

dow'el *n. and v.* (דאו'-על) א הילצערן פלעקעל; א הילצערנער אדער מעטאלע־נער צאפען אדער פלעקעל, מיט וועלכען מען פעראייניגט צוויי שטיקער האלץ, שטיין א. ד. ג.; בעפעסטיגען אדער צו־זאמענהאלטען מיט אזא צאפען אדער פלע־קעל.

dow'el-joints *n.* (דאו'-על-דזשאינטס) פעראייניגונגען מיט דער הילף פון צא־פענס אדער פלעקעלער.

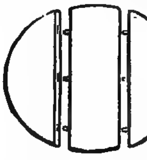

Dowel-joints

do well (דו וועל) האבען ערפאלג.

I am about to enter business and expect to do well.

dow'er *n. and v.* (דאו'-ער) דער פרוי'ס נדן, אויסשטאטונג אדער אויסשטייער; די ירושה וואס אן אלמנה קריעגט נאך'ן מאנ'ס טויט; נאטירליכע גאבע, נאטירליכע פע־היגקייטען אדער טאלענט; אויסשטאטען, אויסשטייערען, געבען נדן; איינטיילען, בעשענקען; מאכען בעגאבט [פון דער נא־טור].

dow'ered *a.* (דאו'-ערד) אויסגעשטא־טעט, בעשאנקען, בעזארגט מיט אויסשטיי־ער אדער נדן.

dow'erless *a.* (דאו'-ער-לעס) וואס האט ניט קיין אויסשטייער אדער נדן; ארעם.

dow'ery *n.* (דאו'-ער-אי) ז. *dowry*

do with (דו וויטה) אנווענ־ דען, אהינטהאן, געברויכען; האנדלען; האבען נעשעפ־טען; אנגעהן.

do without' (דו וויטה-אוט') זיך בעג־ געהן אהן עפעס.

dow'las *n.* (דאו'-לעס) לעדער־לייוועגט [אזא גראבע לייוועגט].

down *n., v., a., adv. and prep.* (דאון) אן אנגעטראגענע זאמד־בערגעל ביים ברעג פון ים; א נאקעטער, ניט בעוואקסענער פלאץ אויף דעם שפיץ פון א בארג; א רונד בערגעל; אן עטוואס בערגיגע ניט בעוואקסענע געגענד; פוך [ביי פויגעל, מענשען און פלאנצען]; א בעוועגונג ארונטער־צו; א נידריגער צושטאנד; ארונטערווארפען, אראבווארפען, אומוואר־פען; שטירצען, בעזיעגען, אונטערטעניג מאכען; ענטמוטיגען; זינקען, פאלען; זיין אנגעהמבאר, זיין בעגלויבענסווערטה; וואס געהט ארונטער; וואס איז געריכטעט ארונטער־צו; נידערגעשלאגען; ארונטער, אראב, אין א ליעגענדען צושטאנד; אויף א נידריגער מדרגה; ביים בעדען; צום באדען; אין האנד, במזומן; אויף פא־פיער, אין בוך; אויף'ן פלאץ, אין דער לאגע, ביי דער בעשעפטיגונג; פון א הע־כערען גראד צו א נידריגערען; אונטער דעם געוועהנליכען צושטאנד; אונטער דעם האריזאנט; פון אן אויסגאנגס־פונקט אראב־צו; פון דעם פריהערינען צום שפע־טערען; אין א געוויסער ארדנונג אדער ריכטונג.

down'-bed *n.* (דאונ'-בעד) א פוך־פערינע; א ווייך בעט.

down'cast *n. and a.* (דאונ'-קעסט) ארונטערגעלאזען, וואס געהט ארונטער; נידערגעשלאגען; א נידערגעשלאגענער בליק; אן עפנונג אין א שאכט, דורך וועל־כער עס קומט אריין פרישע לופט.

down'castness *n.* (דאונ'-קעסט-נעס) נידערגעשלאגענהייט.

down'come *n.* (דאונ'-קאם) דאס ארונ־טערפאלען, דאס ארונטערשטירצען; א פלוצלונגער, שווערער פאל; חורבן, צו־שטערונג, אונטערגאנג.

down'-draft *n.* (דאונ'-דרעפט) ז. *down-draught*

down'-draught *n.* (דאונ'-דרעפט) א שטראם לופט ארונטער־צו; א שווערע משא.

down'draw *n.* (דאונ'-דראה) ז. *down-draught*

down'-east *a.* (דאונ'-איסט) וואס קומט פון די נארד־אסט טיילען פון ניי־ענגלאנד [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא, הויפטזעכליך פון דעם שטאאט מיין].

down'-eas'ter *n.* (דאונ'-איס'-טער) אן איינוואהנער פון די נארד־אסט טיילען פון ניי־ענגלאנד [אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא, הויפטזעכליך פון דעם שטאאט מיין].

downed *a.* (דאונד) פוכיג, אנגעפילט מיט פוך.

down'fall *n.* (דאונ'-פאהל) דאס א פאל, אראבפאלען, דאס זינקען, דאס פערשווינ־דען, צושטערונג, פערניכטונג, אונטערגאנג, חורבן; א פאסטקע, א פאל־נעץ [א פאסט־קע ביי וועלכער א שווערע משא פאלט אראב אויף דער חיה און קלעמט זי איין].

down'fallen *a.* (דאונ'-פאהלן) נעפאלען, נידערגעשטירצט; רואינירט.

down'-feath'er *n.* (דאונ'-פעטה'-ער) א פוכפעדער; א קליין פעדערעל.

down'hearted *a.* (דאונ'-האר-טעד) נידערגעשלאגען, מוטלאז.

down'hill *a.* (דאונ'-היל) וואס געהט בארג־אראב; וואס איז נעבויגען אדער גע־נייגט ארונטער־צו.

down in the dumps (דאון אין טהי דאמפס) ז. *down in the mouth*

down in the mouth (דאון אין טהי מאוטה) נידערגעשלאגען, אויף צרות.

down'less *a.* (דאונ'-לעס) וואס האט

נאך ניט קיין פוך אויף'ן פנים; וואס האבען נאך ניט קיין סמן פון א בארד; יונג.

down'-line *n.* (דאונ'-לאין) די אייזענבאהן-ליניע פון אדער נאך לאנדאן [ענגלאנד].

down'looked *a.* (דאונ'-לוקט) נידערגעשלאגען, טרויעריג, מרה-שחורה'דיג.

down'lying *n. and a.* (דאונ'-לאי-אינג) רוה-צייט; קינפעט-צייט; זיך אוועקלעגענדיג זיך אבצורוהען; זיך לעגענדיג אין קינפעט.

down on one's knees (דאון אן הוואנז ניעז) אונטערטהעניג אדער אונטערגעווארפען.

down on the knuck'le (דאון אן טהי נאקל) ארונטערגעקומען, געווארען א יורד.

down'pour *n.* (דאונ'-פאור) אן אראבגוס, אן אראבשטורץ; א שלאגס-רעגען.

down'-razed *a.* (דאונ'-רייזד) אראבגעריסען ביז צום גרונד.

down'right *adv. and a.* (דאונ'-ראיט) גראד אראב; פערפענדיקולאר; אפענהערציג; אהן צערעמאניעס; דייטליך; גענצליך, דורך און דורך; גלייך אויף דער שטעלע, ניט אבגעלענט.

down'rightness *n.* (דאונ'-ראיט-נעס) אפענהערציגקייט.

down'right shame (דאונ'-ראיט שיים) אן אמת'ער בזיון, א פאלשטענדיגע שאנדע.

down'-share *n.* (דאונ'-שעהר) אזא אקער-אייזען צום ברעכען טארף-ערד.

down'sitting *n.* (דאונ'-סיט-אינג) דאס זיצען; רוה.

down'some *a.* (דאונ'-סאם) מעלאנכאליש, אראבגעפאלען פון מוטה.

down'-stairs *adv. and a.* (דאונ'-סטעהרז) נאך אונטען, טרעפ-ארונטער; אראב-צו; אויף'ן אונטערשטען עטאזש; אונטען.

down'-stream *adv.* (דאונ'-סטריעם) שטראם אראב, אין דער ריכטונג פון שטראם.

down'-stroke *n.* (דאון'-סטראוק) דער צוריקגאנג פון קאלבען [ביי דאמפף-מאשינען].

down the coun'try (דאון טהי קאנ'-טרי) צום ים-צו, צום פלאץ, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין ים.

down the riv'er (דאון טהי ריוו'-ער) מיט'ן שטראם.

down the wind (דאון טהי הווינד) מיט דעם ווינד.

down to a point (דאון טו ע פאינט) קומען צום תוכן פון דער זאך, קומען צו דער אונטערשטער שורה, קומען צום ריכטיגען פונקט.

down'-town *n.* (דאון'-טאון) אראב-שטאדט, דער אלטער טייל פון שטאדט; דער געשעפטס-טייל פון א שטאדט.

down'-train *n.* (דאון'-טריין) דער אייזענבאהן-צוג וואס געהט אב פון שטאדט [אן אויסדרוק געברויכט אין ענגלאנד פאר אן אייזענבאהן-צוג וואס געהט אב פון לאנדאן].

down'trod *a.* (דאונ'-טראד) געטראטען מיט די פיס; טיראניזירט, אונטערדריקט.

down'trodden *a.* (דאונ'-טראדן) ז. *downtrod*.

down upon' one's luck (דאון א-פאן' הוואנז לאק) אונגליקליך, אין א שלעכטער לאגע, אין א געלד-פערלעגענהייט.

down'ward *adv. and a.* (דאונ'-הווארד) נידערווערטס, אראב-צו; געהענדיג, בעוועגענדיג זיך אדער נייגענדיג זיך אראב-צו.

down'wards *adv.* (דאונ'-הווארדז) נידערווערטס, אראב-צו.

downweigh' *v.* (דאונ-הוויי') אראבוועגען.

down with him! (דאון הוויטה הים) נידער מיט איהם!

down with the dust! (דאון הוויטה טהי דאסט) דאס געלד אויף'ן טיש!

dow'ny *a.* (דאו'-ני) פוכיג, ווייך; בעדעקט מיט פוך, געמאכט פון פוך; וואס האט פוך.

dow'ry *n.* (דאו'-רי) נדן, אויסשטייער.

dowse *n. and v.* (דאוס) ז. *douse*.

doxolog'ical *a.* (דאקס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו א לויב-געזאנג אדער א שבח צו גאט.

doxol'ogize *v.* (דאקס-אל'-א-דזשאיז) געבען א לויב אדער א שבח צו גאט.

doxol'ogy *n.* (דאקס-אל'-א-דזשי) א לויב-געזאנג אדער א שבח צו גאט.

dox'y *n.* (דאקס'-אי) א מעטרעסע, א געליעבטע.

doy'ley *n.* (דאי'-לי) אזא זארט וואלען-שטאף; א קליינע פערציערטע סערוועטקע וואס ווערט געגעבען צוזאמען מיט דעסערט.

doze *n. and v.* (דאוז) דרעמלען; שלומערען; א דרעמעל.

doz'en *n.* (דאזן) א דוצענד.

do'zer *n.* (דאו'-זער) א דרעמלער, א פערשלאפענער.

do'ziness *n.* (דאו'-זי-נעס) שלעפעריגקייט.

do'zy *a.* (דאו'-זי) שלעפעריג.

D. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Pharmacy* [דאקטאר פון פארמאקאלאגיע].

Dr. אן אבקירצונג פון *doctor* אדער *debtor*.

drab *n., v. and a.* (דרעב) א גאסען-הור, א פראסטיטוטקע; שטעהן אין פערבינדונג אדער זיך חבר'ען מיט א גאסען-הור; אזא זארט דיקער וואלען-שטאף פון געלב-גרויער פארב; א געלב-גרויע שאטירונג; פון געלב-גרויען קאליר.

drab'bing *n.* (דרעב'-אינג) דאס פיהרען געזעלשאפט אדער זיך חבר'ען מיט א גאסען-הור.

drab'bish *a.* (דרעב'-איש) ווי א גאסען-הור; פון געלב-גרויען קאליר.

drab'ble *n. and v.* (דרעבל) מאכען שמוציג, בעשמוצען מיט בלאטע; פערשלומפערען אין בלאטע; שמוציגע מענשען.

drab'bler *n.* (דרעב'-לער) א קליינער ביי-זעגעל פון א שיף.

drachm *n.* (דרעם) ז. *drachma*.

drach'ma *n.* (דרעק'-מא) א דראכמע [אן אלטע גריכישע געוויכט-איינהייט וואס איז גלייך ⅛ אונץ. אין דעם איצטיגען גריכענלאנד — איין גראם]; א גריכישע זילבערנע מטבע וואס האט אונגעפעהר דעם ווערטה פון 19½ אמעריקאנער סענט.

dra'co *n.* (דריי'-קאו) א שיין וואס בעווייזט זיך אפט אין פייכטע בלאטיגע געגענדען.

Dra'co *n.* (דריי'-קאו) מזל עקרב [א געוויסער שטערען-בילד אין דער אלטער אסטראנאמיע]; דראקאן, דער אלט-גריכישער געזעץ-געבער, וועלכער האט געלעבט אין 7טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס. דראקאן'ס געזעצע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט זייער שטרענגקייט און אכזריות.

Draco'nian *a.* (דרע-קאו'-ני-ען) דראקאניש, שטרענג, גרויזאם, אכזריות'דיג [וועגען געזעצען, נאך דעם נאמען פון דעם אלט-גריכישען געזעצגעבער דראקאן [ז. *Draco*]; וואס איז שייך צו דראקאן'ס געזעצען; וואס איז שייך צום מזל עקרב.

Dracon'ic *a.* (דרע-קאנ'-איק) ז. *Draconian*.

Dracon'ically *adv.* (דרע-קאנ'-אי-קעל-אי) אויף א דראקאנישען אדער אכזריות'דיגען אופן.

draff *n.* (דרעף) אבפאל, פאמויניצע.

draff'y *a.* (דרעפ'-אי) ווי א פאמויניצע, ווי אבפאל.

draft *n. and v.* (דרעפט) א געלד-אנווייזונג; דאס צייכנען; א סקיצע, א פלאן, א צייכנונג; דאס שלעפען אדער ציהען; דאס וואס ווערט געצויגען אדער געשלעפט; א משא; דאס ציהען וואסער פון א קוואל אדער פליסיגקייט פון א געפעס; דאס טרינקען; א טרונק; א רעקרוטען אדער סאלדאטען-אבטיילונג; די טיעפקייט פון וואסער וואס א שיף האט נויטיג; א לופט-צוג; א לופט-שטראם; צייכנען, סקיצירען; מאכען א פלאן, פראיעקטירען; נעהמען רעקרוטען; דורכווארפען דעם פאדים דורך די ליצען [ביים וועבען].

draft'-an'imal *n.* (דרעפט'-ענ'-אי-מעל) א לאסט-טהיער [ווי א פערד, אן אקס, אן עזעל א. ד. ג., וועלכע ווערען בענוצט צו פיהרען משא].

draft'-cat'tle *n.* (דרעפט'-קעטל) לאסט-טהיערע. ז. *draft-animal*.

draft'-hole *n.* (דרעפט'-האול) א צוג-לאך [א לאך אין א שמעלץ-אויווען דורך וועלכער עס קומט אריין לופט].

draft'-horse *n.* (דרעפט'-הארס) א לאסט-פערד.

draft'-ox *n.* (דרעפט'-אקס) א לאסט-אקס [אן אקס צום פיהרען משא].

drafts'man *n.* (דרעפטס'-מען) א צייכנער.

drafts'manship *n.* (דרעפטס'-מענ-שיפ) דאס צייכנען, די צייכען-קונסט.

draf'ty *a.* (דרעפ'-טי) וואס איז שייך צו א לופט-צוג, וואס האט א לופט-צוג.

drag *n. and v.* (דרעג) שלעפען, זוכען מיט א האקען אדער שטעקען [אין וואסער]; כאפען פיש מיט א שלעפ-נעץ; רייניגען מיט א האקען [א דאק אדער טייך]; זוכען, נישטערען; זיך שלעפען; עטוואס וואס ווערט געשלעפט אדער איז בעשטימט געשלעפט צו ווערען [ווי א שלעפ-נעץ, א האקען, מיט וועלכען מען זוכט אין וואסער אדער מיט וועלכען מען רייניגט א דאק אדער א טייך; א שיף וואס ווערט געשלעפט פון א צווייטער שיף; א הארפון, עטוואס וואס פערהאלט ווי א ברעמזע אדער טארמאז, א שלעפ-וואגען א. ד. ג.]; דאס שלעפען; דאס שלעפען זיך; דער גערוך-שפור פון א פוקס; אן איינברעכער-אינסטרומענט אויפצוברעכען אן אייזערנעם געלד-שראנק; א רעקע; אזא קארעטע.

drag along' (דרעג ע-לאהנג') 1. שלעפען; 2. שלעפען זיך מיט מאטערניש.
1. The child **drags along** the sled. 2. The case **dragged along** in the courts for many years.

drag an'chor (דרעג ענ'-קאר) שלעפען דעם אנקער, זיך בעוועגען פעראנקערטערהייד [וועגען א שיף].

drag a wretch'ed life (דרעג ע רעטש'-עד לאיף) פיהרען אן עלענד לעבען.

drag'-bar *n.* (דרעג'-באר) א קופעלשטאנג, אן אייזערנער שטאנג וואס פעראייניגט פראכטוואגאנען אדער דעם לאקאמאטיוו מיט דעם טענדער [די אבטיילונג אין אן אייזענבאהןצוג, וואו מען האלט דאס וואסער און די קויהלען]; א שטאנג, וואס בעפעסטיגט די קופעלשטאנגען וואגאנען.

drag'-boat *n.* (דרעג'-באוט) א ריינינגונגסשיף [א שיף וואס דיענט אויסצוראמען זאמד פון א טייך].

drag'-bolt *n.* (דרעג'-באולט) א פערדרוק, א שטאנג, וואס בעפעסטיגט די וואגאנען. ז. ***drag-bar***

drag'-chain *n.* (דרעג'-טשיין) א קייט וואס פעראייניגט צוויי לאקאמאטיווען, פראכטוואגאנען אדער א לאקאמאטיוו מיט'ן טענדער [די אבטיילונג אין אן אייזענבאהןצוג, וואו מען האלט דאס וואסער און די קויהלען].

dragged out (דרעגד אוט) אבגעמאטערט, מיעד.

drag'gle *v.* (דרעגל) שלעפען אין בלאטע; בעשמוצען; זיך איינריכטען אין בלאטע.

drag'gletail *n.* (דרעג'ל-טייל) א פערשלומפערטער מענש; א שלומפער.

drag'gletailed *a.* (דרעג'ל-טיילד) מיט א שלומפער, פערשלומפערט.

drag'gly *a.* (דרעג'-לי) בעשמוצט, איינגעריכט אין בלאטע.

drag in (דרעג אין) אריינשלעפען, אריינברייננען [ווי למשל, א זייטיגען פונקט אין א געשפרעך], כאטש עס איז ניט נויטיג אדער ניט פאסיג.

drag'-link *n.* (דרעג'-לינק) א צוגשטאנג אין א דאמפףמאשין.

drag'man *n.* (דרעג'-מען) א פישער וואס כאפט פיש מיט א שלעפנעץ.

drag'-net *n.* (דרעג'-נעט) א שלעפנעץ [צו כאפען פיש].

drag'oman *n.* (דרעג'-א-מען) א דאלמעטשער, אן איבערזעצער.

drag'on *n. and a.* (דרעג'-אן) א דראכען, אן עקדיש, א פאבעלהאפטע חיה אויף פיער פיס מיט פליגלען; א שלעכטער, בייזער מענש; קייזערסאלאט [אזא פלאנצע]; וואס איז שייך צו א דראכען.

Dragon

dragonade' *n.* (דרעג-א-נייד') דאס איינקווארטירען דראגונערסאלדאטען אין די פראטעסטאנטישע הייזער וואס לואי דער 14טער פון פראנקרייך [אין יאהר 1681] האט איינגעפיהרט אלס א בעשטראפונג פאר די פראטעסטאנטען אין פראנקרייך; אן עקזעקוציע פון סאלדאטען.

drag'onet *n.* (דרעג'-אנ-עט) א קליינער דראכען; א מין פיש; אזא גרויסער עקדיש.

drag'on-fly *n.* (דרעג'-אן-פלאי) די דראכעןפליעג [א גרויסער אינזעקט מיט צוויי פאר לאנגע פליגלען. פליהט ארום מייסטענס אין פייכטע ערטער נעבען טייכלעך און בלאטעס].

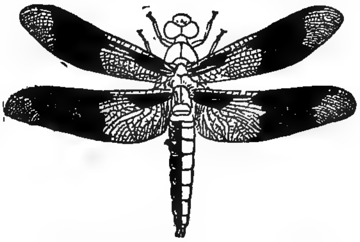

Dragon-fly

drag'onish *a.* (דרעג'-אנ-איש) ווי א דראכען אדער שלאנג.

drag'onlike *a.* (דרעג'-אנ-לאיק) ווי א דראכען; פייערדיג, גיפטיג.

drag'on's-blood *n.* (דרעג'-אנז-בלאד) א מין טונקעלרויטע גומי [רעזינע].

drag'on's-head *n.* (דרעג'-אנז-העד) דער שלאנגענקאפ [א פלאנצע, וואס איהר שפיץ זעהט אוים ווי דער קאפ פון א דראכען].

drag'on-tree *n.* (דרעג'-אנ-טריע) דער דראכענבוים [זעהר א גרויסער בוים, וואקסט אויף די קאנארישע אינזלען. צייכענט זיך אוים דערמיט, וואס פון איהם נעהמט זיך די טונקעלרויטע גומי אדער רעזינע].

Dragon-tree

dragoon' *n. and v.* (דרע-גוהן') א דראגונער, א רייטענדער סאלדאט; איבערגעבען צו דראגונער, אונטערדריקען מיט א בעוואפענטער מאכט; פערפאלגען און בעאונרוהיגען דעם שונא דורך אפטע אנפאלען.

drag'-sheet *n.* (דרעג'-שיעט) א מין שווימענדער אנקער אין דער פארם פון א פיערעקיגער פלאטע, וועלכער דערלאזט ניט, אז דער שטראם זאל אבטראגען די שיף.

drags'man *n.* (דרעגז'-מען) איינער וואס פיהרט א וועגעל אדער א טאטשקע; א גנב וואס לויפט הינטער א וואגען אראבצוכאפען דעם באגאזש.

drag through mire (דרעג טהרוה מאיר) בעשמוצען, אויסוואלגערען אין שמוץ.

drain *n. and v.* (דריין) אויסלעערען, אבציהען דאס וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען; אויסצעהרען א פליסיגקייט טראפענווייז, פילטרירען; אויסלעדיגען [א גלאז, א בעכער א. ד. ג.]; דרענירען אדער טריקענען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער; אבלויפען; ווערען ביסלעכווייז אבגעצאפט אדער אויסגעצעהרט; דאס אויסצעהרען אדער אויסלעדיגען; דאס פילטרירען; דאס דרענירען אדער טרוקען מאכען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער; די קאנאווע אדער דער טרויב דורך וועלכען דאס וואסער לויפט אראב; דער גראבען אדער קאנאל, דורך וועלכען צושמאלצענע מעטאלען פליסען פון שמעלץאויווען צום פורעם; אין כירורגיע — דער זאנד, דורך וועלכען מען צאפט ארוים מאטעריע אדער אייטער פון א טיעפער וואונד.

drai'nable *a.* (דריי'-נעבל) וואס קען אויסגעלעערט, אבגעצוינגען אדער אויסגעטריקענט ווערען.

drai'nage *n.* (דריי'-נעדזש) דאס אבצאפען אדער אראבלאזען דאס וואסער; א סיסטעם פון טרויבען און קאנאלען נעצויגען ארום און אונטער דעם באדען צו טריקענען איהם; דער באדען וואס ווערט געטריקענט דורך אזא סיסטעם; אין כירורגיע — דאס ארויסציהען די מאטעריע פון א טיעפער וואונד.

drai'nage-ba'sin *n.* (דריי'-נעדזש-בייסן) דער באסיין פון א טייך [דאס גאנצע שטיק לאנד וואו עס פליסט א געוויסער טייך מיט אלע זיינע צווייגען, ד. ה. מיט אלע קלענערע טייכען און טייכלעך וואס פאלען אין איהם אריין].

drai'ner *n.* (דריי'-נער) דער אבלייטער, דער וואס ציהט אראב אדער צאפט אויס א פליסינקייט; איינער וואס טריקענט דעם באדען דורך אראבציהען דאס וואסער; דער גראבען אדער דער קאנאל וואס ציהט אראב דאס וואסער.

drai'ning-plow *n.* (דריי'-נינג-פלאו) א מין אקעראייזען צו מאכען רינעס אבצוציהען דאס וואסער.

drai'ning-tile *n.* (דריי'-נינג-טאיל) א טייל פון אן אבצונגסרעהר [דורך וועלכער עס ווערט אבגעצויגען דאס וואסער פון באדען].

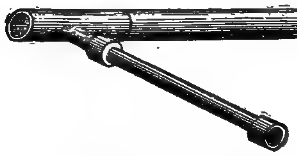

Draining-tile

drain one's purse (דריין הוואנז פוירס) אויסלעדיגען אימעצענס בייטעל.

drain on resour'ces (דריין אן רי-סאור'-סעז) הוצאות ניט נאך דער קעשענע.
My increased expenses are a drain on my resources.

drain'-pipe *n.* (דריין'-פאיפ) אן אבצונגסרעהר, די רעהר אדער דער טרויב, דורך וועלכען עס ווערט ארבגעצויגען דאס וואסער.

drain the cup of mis'ery (דריין טהי קאפ אוו מיז'-ער-אי) אויסטרינקען ביז'ן דעק דעם בעכער פון יסורים.

drain'-tile *n.* (דריין'-טאיל) א מין ציגעל, וואס ווערט געברויכט ביים מאכען רינעס דורך וועלכע דאס וואסער ווערט ארבגעצויגען; א טייל פון אן אבצונגסרעהר. ז. ***draining-tile***

drain'-trap *n.* (דריין'-טרעפ) אן אפא-

ראט אדער פארריכטונג אין א קאנאליזאציאנס=רעהר ניט ארויסצולאזען פון דארטען די שטינקענדע לופט בעת עס גיסט זיך אהין וואסער.

drake *n.* (דרייק) א קאטשער [דער זכר פון קאטשקעס, ענטלעך]; אן ענגלישע זילבערנע מטבע [א שילינג] פון די צייטען פון עליזאבעט; א מין דראכען=פליעג. ז. ***dragon-fly***

dram *n. and v.* (דרעם) א דראכמע, א געוויכט וואס איז $\frac{1}{8}$ פון אן אונץ; א טרונק בראנפען; נעהמען אדער געבען א טרונק בראנפען.

dra'ma *n.* (דרא'-מא) דראמא [א פאעטישע פערפאסונג, וועלכע שטעלט פאר א געוויסע פאסירונג ניט אין דער פארם פון אן ערצעהלונג, נאר אין דער פארם פון געשפרעכען, האנדלונגען און טהאטען פון די פערזאנען, וועלכע נעהמען אנטייל אין דיזער פאסירונג]; א שוישפיעל, א טעאטער=שפיעל.

dramat'ic *a.* (דרע-מעט'-איק) דראמאטיש, וואס געהערט צו א שוישפיעל אדער דראמא.

dramat'ically *adv.* (דרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דראמאטישען שטייגער.

dramat'ic au'thor (דרע-מעט'-איק אה'-טהאר) א דראמאטורג, איינער וואס פערפאסט דראמען.

dram'atis perso'næ (דרעמ'-ע-טיס פויר-סאו'-ני) די פערזאנען פון א דראמא אדער שוישפיעל.

dram'atist *n.* (דרעמ'-ע-טיסט) דער פערפאסער פון א שוישפיעל אדער דראמא.

dram'atizable *a.* (דרעמ'-ע-טאי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א דראמא; וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין דער פארם פון א דראמא.

dram'atize *v.* (דרעמ'-ע-טאיז) דראמאטיזירען, פארשטעלען אין דער פארם פון א דראמא; פערוואנדלען אין א דראמא אדער שוישפיעל.

dram'aturge *n.* (דרעמ'-ע-טוירדזש) א דראמאטורג, א דראמען=פערפאסער.

dramatur'gic *a.* (דרעמ-ע-טויר'-דזשיק) דראמאטיש, סצעניש, ביהנענמעסיג; ניט ווירקליך.

dram'aturgist *n.* (דרעמ'-ע-טויר-דזשיסט) א דראמען=שרייבער, א דראמאטורג; איינער וואס פיהרט אויף א דראמא.

dram'aturgy *n.* (דרעמ'-ע-טויר-דזשי) די דראמאטישע קונסט; די וויסענשאפט און די קונסט צו פערפאסען אדער צו געבען שוישפיעלען; א טעאטראלע פארשטעלונג.

dram'-drin'ker *n.* (דרעמ'-דרינ'-קער) דער שנאפס=טרינקער.

dram'-drin'king *n.* (דרעמ'-דרינ'-קינג) דאס נעהמען א טרונק בראנפען.

dram. pers. אן אבקירצונג פון ***dramatis personæ***

dram'-shop *n.* (דרעמ'-שאפ) א שיינק.

drank (דרענק) געטרונקען. ז. ***drink***

drap d'été' (דרע דיי-טיי') א לייכטע וואלענע צייג פאר זומער=קליידער.

drape *v.* (דרייפ) דראפירען, בעהענגען מיט טוך, איינוויקלען אין טוך; מאכען טוך.

dra'per *n.* (דריי'-פער) א טוך=הענדלער; איינער וואס מאכט אדער פערקויפט טוך.

dra'peress *n.* (דריי'-פער-עס) א טוך=הענדלערקע.

dra'peried *a.* (דריי'-פער-איד) בעהאנגען מיט טוך; בעזארגט מיט פארהאנגען.

dra'pery *n. and v.* (דריי'-פער-אי) טוך=האנדעל; טוך=וואארען; פארהאנגען; בעהענגען מיט טוך אדער פארהאנגען.

dras'tic *n. and a.* (דרעס'-טיק) שטארק; שטארק ווירקענד; א רפואה וואס ווירקט שנעל [הויפטזעכליך אן אבפיהרונגס=מיטעל].

The police took **drastic** measures to protect the law.

draught *n. and v.* (דרעפט) ז. ***draft***

draught'-ale *n.* (דרעפט'-אייל) ביער פון פאס.

draught'-beer *n.* (דרעפט'-ביער) ז. ***draught-ale***

draught'-board *n.* (דרעפט'-באורד) א שאך=ברעט.

draught'-en'gine *n.* (דרעפט'-ענ'-דזשין) א פומפ=מאשין.

draught'-horse *n.* (דרעפט'-הארס) ז. ***draft-horse***

draught'-ox *n.* (דרעפט'-אקס) ז. ***draft-ox***

draught'-play'er *n.* (דרעפט'-פליי'-ער) איינער וואס שפיעלט אין דאמקעס.

draught'-por'ter *n.* (דרעפט'-פאר'-טער) ז. ***draught-ale***

draughts *n.* (דרעפטס) דאס דאמקעס=שפיעל.

draught'ship *n.* (דרעפט'-שיפ) דאס צייכענען.

draughts'man *n.* (דרעפטס'-מען) ז. ***draftsman***

draw *v. and n.* (דראה) ציהען, שלעפען, פיהרען, ארויסשלעפען, ארויסציהען, אריינשלעפען, אריינציהען, צוציהען; ארויסציהען דעם זאפט, אנציהען [ווי טהעע]; אויסציהען, אנציהען, אנלאקען, מיטשלעפען; ארויסרופען, ארויסצווינגען; שעפען, אויסשעפען, אויסלעדיגען; צווינגען ארויסצוגעהן פון בעהעלטעניש [יאגד=חיות]; צווינגען ארויסצוקומען מיט אפענע דבורים אדער מיט א סוד; צייכענען, סקיצירען, אנווארפען א פלאן [אין ווערטער אדער צייכנונגען]; אויסמאכען אפיציעלע דאקומענטען אדער א געלד=אנווייזונג; פאדערען א געוויסע טיפעניש צו קענען שווימען [וועגען שיפען]; ווירקען; ווירקען אלס מעדיצין; ציהען א קארט; זיך שלעפען, זיך ציהען; זיך בעוועגען; ציהען די שווערד; פאדערען; דאס שלעפען, דאס ציהען; עטוואס וואס ווערט געשלעפט אדער געפיהרט; דער טייל פון א בריק וואס ציהט זיך ארויף=צו אדער אן א זייט; א וועט=לויף וואס ענדיגט זיך דערמיט, אז קיינער געווינט ניט; אויסדעהנונג פון אן אייזערנעם שטאנג ביים שמיעדען; דאס ארויסצווינגען יאגד=טהיערע פון זייער בעהעלטעניש; דאס אנלאקען; דאס ציהען ביי איינעם א צונג; דאס זיצען אין וואסער [וועגען שיפען].

draw a bead on (דראה ע ביעד אן) צילעווען.

draw a bill (דראה ע ביל) אויסשטעלען א געלד=אנווייזונג.

draw'able *a.* (דראה'-עבל) וואס קען געצויגען אדער געשלעפט ווערען.

draw a bow (דראה ע באו) אנציהען א בויגען [צום שיסען].

draw a cov'er (דראה ע קאוו'-ער) ארויסטרייבען יאגד=טהיערע פון זייער בעהעלטעניש.

draw a distinc'tion (דראה ע דיס-טינק'-שאן) מאכען אן אונטערשיעד.

The law draws a distinction between intentional and unintentional crimes.

draw a game (דראה ע גיים) מאכען א שפיעל אדער וועט=לויף אונענטשיעדען, ענדיגען אזוי, אז קיינער געווינט ניט.

draw a groan (דראה ע גראון) א קרעכץ טהאן.

draw a house (דראה ע האוס) ציהען א גרויסען עולם.

draw a line (דראה ע לאין) ציהען ביי זיך א גרענעץ, בעשליסען ביי זיך ניט אריבערצוטרעטען א געוויסען גרענעץ; צייכנען א ליניע.

draw along' (דראה ע-לאהנג') ווייטער געהן; ווייטער שלעפען זיך; ווייטער שלעפען.

draw an in'ference (דראה ען אינ'-פער-ענס) דרינגען [פון עפעס].

draw a par'allel (דראה ע פער'-ע-לעל) ציהען א פאראלעל, פערגלייכען, מאכען א פערגלייך.

draw asun'der (דראה ע-סאנ'-דער) צורייסען, צוטרענען, צוטיילען, אבשיידען.

draw atten'tion (דראה ע-טענ'-שאן) ציהען אויפמערקזאמקייט.

draw away' (דראה ע-הוויי') אוועקציהען, אבציהען, אוועקנעהמען, פערפיהרען.

draw'back *n.* (דראה'-בעק) א צוריקשטויס, א שטערונג, אן אבהאלט; א צוריק=צוג; דאס צוריק אויסגעצאהלטע געלד [ווי למשל: דאס אקציז=געלד וואס מען קריעגט פון דער רעגיערונג, ווען די בעשטייערטע וואארע ווערט ארויסגעפיהרט נאך אויסלאנד; דאס טאריף געלד, וואס ווערט צוריקגעצאהלט פון דער רעגיערונג, ווען די אימפארטירטע סחורה ווערט צוריק ארויסגעפיהרט; אדער די פראצענטען, וואס איינער קריעגט צוריק, ווען ער צאהלט מיט מזומן געלד].

draw back (דראה בעק) צוריקקריעגען, זיך צוריקציהען, צוריקרופען.

draw back'ward (דראה בעק'-הווארד) ז. ***draw back***

draw'-bar *n.* (דראה'-באר) אן אייזערנער שטאנג וואס פעראייניגט וואגאנען אדער לאקאמאטיווען; א פעררוקער אדער ריגעל אין א צאם אדער ביי א דורכפאהר; א שלאגבוים.

draw'-beam *n.* (דראה'-ביעם) אן אטשעפ, א שווירטום, א ברונעם=שוואונגשטאנג [דער באלאנס=שטאנג פון א ברונעם].

draw beer (דראה ביער) אבצאפען ביער.

draw blood (דראה בלאד) לאזען בלוט; צובלוטיגען; שטארק קעמפפען.

draw breath (דראה ברעטה) ציהען דעם אטהעם.

draw'bridge *n.* (דראה'-ברידזש) א ציה=בריק [א בריק וואס מען קען אויפהויבען און אראבלאזען אדער וואס מען קען עפענען, אום דורכצולאזען שיפען].

draw compar'isons (דראה קאמ-פער'-אי-סאנז) מאכען פערגלייכע.

draw conclu'sions (דראה קאנ-קלו'-זשאנז) ציהען שליסע.

draw consola'tion (דראה קאנ-סא-ליי'-שאן) נעפינען א טרייסט [אין עפעס]; זיך טרייסטען [מיט עפעס].

draw'-cut *n.* (דראה'-קאט) אן איינשניט.

draw cuts (דראה קאטס) ציהען קניפלעך, בעשליסען עטוואס על פי גורל [צי-

הענריג שטעקעלעך אדער שטרויעלעך פון פערשיעדענער לענג].

draw dry (דראה דראי) אויסשעפען; אויסבייטלען; מאכען פאר א קבצן.

drawee' *n.* (דראה-אי') איינער, אויף וועמען איז אנגעוויזונג אדער וועקסעל ווערט אויסגעמאכט.

draw'er *n.* (דראה'-ער) איינער וואס ציהט, שלעפט אדער שעפט; איינער וואס ציהט צו; איינער וואס מאכט אויס אן אנגעוויזונג אדער א וועקסעל; א שופלאד.

draw'ers *n.* (דראה'-ערז) אונטערהויזען, גאטקעס.

draw from life (דראה פראם לאיף) צייכענען פון נאטור.

draw'-game *n.* (דראה'-גיים) ז. *drawn game*

draw'-gear *n.* (דראה'-גיער) שפאן-געצייג פון א לאסט-פערד [ווי דער כאמוט, שלייעס א. ד. ג.]; דער האקען אדער דער אפאראט, מיט וועלכען וואגאנען ווערען צוגעטשעפעט איינער צום צווייטען.

draw in (דראה אין) אריינשלעפען, אריינציהען, צוציהען, צוזאמענציהען, קאנצענטרירען [די קרעפטען]; איינציהען [די צוים פון א פערד]; צונויפציהען [די ליפען]; פערקלענערען; זאמלען; אנלאקען.

draw in a bill (דראה אין ע ביל) איינמאנען, איינקאלעקטירען א חוב.

draw'ing *n.* (דראה'-אינג) א צייכנונג; דאס צייכענען; דאס ציהען; דאס צוציהען.

draw'ing and redraw'ing (דראה'-אינג ענד רי-דראה'-אינג) דאס דרעהען זיך אין האנדעל מיט וועקסלען.

draw'ing-block *n.* (דראה'-אינג-בלאק) א שפולע וואס וויקעלט אויף זיך ארויף די אויסגעצויגענע דראט.

draw'ing-board *n.* (דראה'-אינג-באורד) דאס צייכען-ברעט [א ברעט אויף וועלכען עס איז אויסגעלעגט דאס פאפיער צום צייכענען].

draw'ing-book *n.* (דראה'-אינג-בוק) א בוך פון צייכנונגען; א בוך צום צייכענען.

draw'ing-chalk *n.* (דראה'-אינג-טשאהק) צייכען-קרייד [קרייד צום צייכענען].

draw'ing-com'pass *n.* (דראה'-אינג-קאמ'-פעס) א צירקעל צום צייכענען.

draw'ing in cray'on (דראה'-אינג אין קריי'-אן) א פאסטעל-צייכנונג, א קרייאן-צייכנונג. ז. *crayon*

draw'ing in wa'ter-col'ors (דראה'-אינג אין וואה'-טער-קאל'-ערז) אקווארעל צייכנונג [א צייכנונג וואס ווערט געמאכט מיט וואסער-פארבען און ניט מיט אויל-פארבען].

draw'ing-knife *n.* (דראה'-אינג-נאיף) א באנדער הובעל, א סטרוג [אזא מעסער מיט צוויי אויסגעבויגענע הענטלעך פון ביידע זייטען].

draw'ing-mas'ter *n.* (דראה'-אינג-מעס'-טער) א לעהרער פון צייכענען.

draw'ing-mill *n.* (דראה'-אינג-מיל) א דראט-פאבריק.

draw'ing of a bill (דראה'-אינג אוו ע ביל) דאס אויסשטעלען א וועקסעל.

draw'ing-on' *n.* (דראה'-אינג-און') דער שלוס, די פאלגערונג.

draw'ing-out' *n.* (דראה'-אינג-אוט') דאס אויסשפינען, דאס אויסציהען דראט.

draw'ing-pa'per *n.* (דראה'-אינג-פיי'-פער) צייכען-פאפיער.

draw'ing-pen *n.* (דראה'-אינג-פען) רייס-פעדער [א פעדער צום צייכענען].

draw'ing-pen'cil *n.* (דראה'-אינג-פענ'-סיל) א צייכען-בלייפעדער.

draw'ing-pin *n.* (דראה'-אינג-פין) א טשוועקעלע מיט א ברייט קעפעל צו בעפעסטיגען דאס פאפיער צום צייכען-ברעט.

draw'ing-room *n.* (דראה'-אינג-רוהם) א זאאל אויפצונעהמען געסט; די געזעלשאפט וואס קלייבט זיך צונויף אין א גאסט-זאאל; אן אפיציעלע געסט-אויפנאהמונג אין דעם ענגלישען געריכטס-הויז; א צימער צום צייכענען.

draw'ing-room car (דראה'-אינג-רוהם קאר) א לוקסוס וואגאן [אן אייזענבאהן-וואגאן מיט ספעציעלע בעקוועמליכקייטען].

draw'ing-school *n.* (דראה'-אינג-סקוהל) א צייכען-שוהלע [א שוהלע וואו מען לערענט צייכענען].

draw'ing-ta'ble *n.* (דראה'-אינג-טייבל) א טיש צום צייכענען.

draw'ing-up' *n.* (דראה'-אינג-אפ') דאס שאפען, דאס פערפאסען.

draw in'terest (דראה אינ'-טער-עסט) טראגען פראצענטען.

Money deposited in a savings bank draws interest.

draw in'to form (דראה אינ'-טו פארם) בריינגען אין דער געהעריגער פארם.

draw it mild (דראה איט מאילד) מאך עס געלאסען, בערוהיג זיך.

drawl *n.* and *v.* (דראהל) ציהען די ווערטער אין ריידען; א געצויגענע אויסשפראכע.

draw'ling *a.* (דראה'-לינג) ציהענדיג די ווערטער; ריידענדיג מיט א געצויגענער אויסשפראכע.

draw'lingly *adv.* (דראה'-לינג-לי) ציהענדיג די ווערטער.

draw'lingness *n.* (דראה'-לינג-נעס) א לאנגזאמע, אויסגעצויגענע אויסשפראכע.

draw'-link *n.* (דראה'-לינק) דער אייזען אדער דער האקען וואס פערבינדט צוויי וואגאנען.

draw lots (דראה לאטס) ציהען א גורל.

drawn *a.* (דראהן) אונבעשלאסען, אונבעשטימט [ווען אין קאמפף אדער שטרייט האט קיינער פון די שטרייטענדע צדדים ניט געוואונען]; ארויסגענומען די איננעווייד; פאנאנדערגעלאזט, צושמאלצען; צוזאמענגענומען, צוזאמענגעקליבען [אין געהען]; ארויסגעצויגען [ווענען א שווערד וואס איז ארויסגעצויגען פון שייד].

drawn bat'tle (דראהן בעטל) אן אונענטשיעדענע שלאכט [א מלחמה אין וועלכער קיינער האט ניט געוואונען].

draw'-net *n.* (דראה'-נעט) א מין נעץ צו פאנגען גרויסע פויגלען.

drawn fox (דראהן פאקס) א פוקס געיעצט פון יאגד-הינד.

drawn game (דראהן גיים) א שפיעל אין וועלכען קיינער האט ניט געוואונען.

draw nigh (דראה נאי) זיך דערנעהנטערען.

drawn sails (דראהן סיילס) אנגעצויגענע זעגלען.

draw out (דראה אוט) אויסציהען, אויסברייטערן, פערלענגערען, פערגרעסערען; ארויסציהען, ארויסנעהמען, אויסלערנען; ארויסציהען [דעם זאפט, דעם עסענץ, דעם אינהאלט, דעם תוך]; אבטיילען; ארויסקריגען; אויסשטעלען אין ארדנונג; ציהען א צונג; צווינגען ארויסצוגעהן מיט קלארע דבורים.

draw out a par'ty (דראה אוט ע פאר'-טי) פאנאנדערטיילען חיל.

draw out of the way (דראה אוט אוו טהי וויי) אבראמען פון וועג, בעזייטיגען.

draw o'ver (דראה או'-ווער) אריבערציהען, אריבערלאקען, אבציהען; דיסטילירען.

draw'-plate *n.* (דראה'-פלייט) אזא שטאהל-פלאטע מיט נעדרילטע לעכער וואס ווערט געברויכט ביים פאבריצירען דראט.

draw'-po'ker *n.* (דראה'-פאו'-קער) פאוקער [א מין קארטען-שפיעל].

draw tears (דראה טיערז) ברייננען צו טרעהרען.

draw the cur'tain (דראה טהי קויר'-טען) ארויפציהען דעם פארהאנג, אנהויבען די פארשטעלונג [אין טעאטער].

draw the long bow (דראה טהי לאהנג באו) איבערטרייבען, דערצעהלען גוזמאות.

draw the stumps (דראה טהי סטאמפס) ארויסציהען די דרעטלעך פון דער ערד [אין קריקעט שפיעל], ענדיגען דעם שפיעל. ז. *cricket*

draw the sword (דראה טהי סאורד) ציהען דעם שווערד; אנפאנגען דעם קריעג.

draw the veil (דראה טהי וויל) עטוואס ווערען פערדעקען אדער פערבארגען.

draw to (דראה טו) זיך דערנעהנטערען, זיך אנשליסען.

draw to a close (דראה טו ע קלאוז) זיך נעהנטערען צום ענד.

draw to a head (דראה טו ע העד) אנרייסען, אנציהען [ווענען א געשווילעכסם].

draw togeth'er (דראה טו-געטה'-ער) ציהען צוזאמען [ביי פערד]; האלטען צוזאמען; קומען צו א הסכם.

draw to'ward (דראה טאו'-ארד) ז. *draw to*

draw up (דראה אפ) זיך אויפהויבען; זיך אויסשטעלען אין געוויסער ארדנונג; זיך אבשטעלען; זיך שטאלץ וועקשטעלען; אויסמאכען אן אפיציעלען דאקומענט.

draw up in bat'tle line (דראה אפ אין בעטל לאין) אויסשטעלען [די ארמעע] ווי אין א מלחמה.

draw up the mouth (דראה אפ טהי מאוטה) מאכען א קרומע מינע, פערקרימען דאס מויל.

draw'-well *n.* (דראה'-הוועל) א ברונעם מיט א שווירטום אדער אטשעפ [ז. *draw-beam*]; אן אלטמאדישער קאסטען וואו מען פלעגט האלטען קאסטבארע זאכען.

draw wool o'ver eyes (דראה הוואל או'-ווער איז) שיטען זאמד אין די אויגען.

dray *n.* and *v.* (דריי) א מין לאסט-וואגען; א שליטען; די נעסט פון א וועווערקע; פיהרען אויף א לאסט-וואגען.

dray'age *n.* (דריי'-איידזש) דאס בענוצען א לאסט-וואגען; געצאהלט פארן בענוצען א לאסט-וואגען.

dray'-cart *n.* (דריי'-קארט) ז. *dray*

dray'-horse *n.* (דריי'-הארס) א לאסט פערד.

dray'man *n.* (דריי'-מען) א פוהרמאן פון א לאסט-וואגען.

dread *v.*, *n.* and *a.* (דרעד) שרעק מורא האבען, פירכטען, פיהלען אנגסט,

[הויפטזעכליך פאר עטוואס וואס דארף קומען]; מורא, פורכט, אנגסט, עהרפורכט; איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אן א פחד אדער וואס רופט ארויס עהרפורכט; שרעקליך, ערשרעקענד, פירכטערליך; ערהאבען; אלמעכטיג, וואס רופט ארויס עהרפורכט.

dread'er *n.* (דרעד'-ער) א שרעקעדיגער, א פחדן.

dread'ful *a.* (דרעד'-פול) שרעקליך, שוידערליך, פורכטבאר; וואס רופט ארויס עהרפורכט; ערהאבען; אויסערגעוועהנליך.

dread'fully *adv.* (דרעד'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, שוידערליכען אדער פורכטבארען שטייגער.

dread'fulness *n.* (דרעד'-פול-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט, פורכטבארקייט.

dread'less *a.* (דרעד'-לעס) אונערשראקען, פורכטלאז, מוטהיג; וואס איז אויסער געפאהר; זיכער.

dread'lessness *n.* (דרעד'-לעס-נעס) אונערשראקענהייט; פורכטלאזיגקייט.

dread'naught *n.* (דרעד'-נאהט) איינער וואס האט פאר קיין זאך קיין מורא ניט; עטוואס וואס פערהיט פון מורא; אזא דיקער וואלענער ווארימער טוך; א מאנטעל פון אזא טוך; א דרעדנאוט [א געפאנצערטע קריעגס=שיף].

dread'nought *n.* (דרעד'-נאהט) ז. *dreadnaught*

dread the fel'low (דרעד טהי פעל'-או) כאפט איהם דער טייוועל!

dream *v. and n.* (דריעם) חלום'ען, טרוימען, פאנטאזירען; האבען אן אהנונג, אן אונבעשטימטע פארשטעלונג אדער ערווארטונג; דענקען, זיך פארשטעלען; א חלום, א טרוים, א פאנטאזיע, דאס חלום'ען, דאס טרוימען, דאס פאנטאזירען.

dream a dream (דריעם ע דריעם) זעהן אין חלום, זיך ארומטראגען מיט א חלום.

dream away' (דריעם ע-הוויי') פער־חלום'ען; אוועק'פטר'ען חלום'ענדיג.

drea'mer *n.* (דריע'-מער) א טרוימער, א בעל=חלומות, א פאנטאזיאר; א פוילענצער.

drea'mery *n.* (דריע'-מער-אי) טרוימעריי.

dream'ful *a.* (דריעמ'-פול) פול מיט חלומות, טרוימעריש, פאנטאסטיש.

dream'fully *adv.* (דריעמ'-פול-אי) פול מיט חלומות, טרוימען אדער פאנטאזיעס.

drea'mily *adv.* (דריע'-מי-לי) ווי אין א חלום; ווי א חלום; טרוימענדיג.

drea'miness *n.* (דריע'-מי-נעס) דאס חלום'ען, דאס טרוימען.

dream'land *n.* (דריעמ'-לענד) דאס רייך פון חלומות, דאס רייך פון דער פאנטאזיע; אילוזיאנען, חלומות, פאנטאזיעס.

dream'less *a.* (דריעמ'-לעס) אהן טרוימען; אהן חלומות.

dream'lessly *adv.* (דריעמ'-לעס-לי) אהן חלומות, אהן טרוימען.

dreamt (דרעמט) געטרוימט, גע'חלום'ט, פאנטאזירט. ז. *dream*

dream'-world *n.* (דריעמ'-הוואירלד) די וועלט פון פאנטאזיעס אדער אילוזיאנען.

drea'my *a.* (דריע'-מי) פול מיט חלומות; חלום'ענדיג, טרוימענדיג, פאנטאזירענדיג; וואס איז שייך צו אדער וואס רופט ארויס טרוימען, חלומות אדער פאנטאזיעס; עהנליך צו א חלום, ניט קלאר, פאנטאסטיש.

drear *a.* (דריער) ז. *dreary*

drear'ily *adv.* (דריער'-אי-לי) אויף א טרויעריגען, כמורנעם, אומעדיגען אדער מרה=שחורה'דיגען שטייגער; וויסט, לעער, עלענד, פערלאזען.

drear'iness *n.* (דריער'-אי-נעס) טרויעריגקייט, אומעדיגקייט, מרה שחורה, וויסטקייט, עלענד, פערלאזענקייט.

drear'y *a.* (דריער'-אי) טרויעריג, אומעדיג, מרה=שחורה'דיג, עלענד, וויסט, פערלאזען, לאנגווייליג.

drear'y blank (דריער'-אי בלענק) א טרויעריגע, מרה=שחורה'דיגע פוסטקייט.

dredge *n. and v.* (דרעדזש) א שלעפנעץ; א מאשין צו רייניגען קאנאלען, האפענס אדער טייכען; מיש=קארן [האבער און גערשטען פערזייהט צוזאמען]; רייניגען טייכען אדער קאנאלען; ארויספישען מיט א שלעפ=נעץ; בעשטרייען מיט מעהל [ווי געבראטען פלייש].

dredge'-box *n.* (דרעדזש'-באקס) ז. *dredging-box*

dredg'er *n.* (דרעדזש'-ער) איינער וואס כאפט פיש אדער אוסטריצעס מיט א שלעפ=נעץ; א שיף, פון וועלכער מען כאפט פיש אדער אוסטריצעס מיט א שלעפ=נעץ; א מאשין צו רייניגען האפענס, טייכען און קאנאלען; א מעהל=שטרייפושקעלע [א פושקעלע מיט לעכלעך אין דעקעל צו שטרייען מעהל].

dredg'ing-box *n.* (דרעדזש'-אינג-באקס) א מעהל=שטריי=פושקעלע [א פושקעלע מיט לעכלעך אין דעקעל צו שטרייען מעהל].

dredg'ing-machine' *n.* (דרעדזש'-אינג-מע-שין') א מאשין צו רייניגען טייכען, האפענס און קאנאלען.

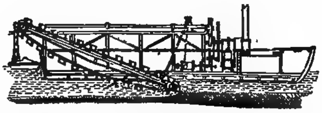

Dredging-machine

dreen *v. and n.* (דריען) ז. *drain*

dreg'giness *n.* (דרעג'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט אבגעשטאנענעס [טיילען פון פליסיגקייטען וואס זעצען זיך אב אויף'ן דעק]; מוטנעקייט, שלאמיגקייט, אונריינקייט.

dreg'gish *a.* (דרעג'-איש) פול מיט אבגעשטאנענעס [פון פליסיגקייטען]; שלאמיג, אונריין, מוטנע; גראב, שלעכט, נידריג.

dreg'gy *a.* (דרעג'-אי) ז. *dreggish*

dregs *n.* (דרעגז) אבגעשטאנענעס [פון פליסיגקייטען]; אונריינקייט, מוטנעקייט; אבשוים, אונניצליכע טיילען, אבפאל.

dregs of the peo'ple (דרעגז אוו טהי פיעפל) דער אבפאל, דער אבשוים פון דער געזעלשאפט, די נידריגסטע שיכטען פון דער געזעלשאפט.

drench *v. and n.* (דרענטש) דורכנעצען, דורכווייקען, איינווייקען, איינטונקען, פערגיסען, פערפלייצען, אנגיסען [מיט פער־שכור'ענדע משקאות]; אריינגיסען [מיט גוואלד א גרויסע דאזע מעדיצין]; א היבשע כוסה [משקה]; א מעדיצינישער געטראנק [הויפטזעכליך פאר בהמות]; עטוואס אין וואס אדער מיט וואס מען ווייקט אדער נעצט.

dren'cher *n.* (דרענ'-טשער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט נאס אדער נעצט דורך; איינער וואס גיט איין מעדיצין א בהמה.

dren'ching rain (דרענ'-טשינג ריין) א שלאקסרעגען.

dress *v. and n.* (דרעס) קליידען, אנציהען, בעפוצען; מאכען אין ארדנונג, ארראנזשירען, צוגרייטען; בעארבייטען, קולטיווירען; צוגעבען אן ענדליכע פארם, פערענדיגען א זאך; פערפערטיגען צו עפעס; פערקאמען די האר; רייבען און בערשטען א פערד; רייניגען און פערבינדען א וואונד; בעהענגען מיט פאהנען א שיף; אין מיליטער—זיך אויסשטעלען גלייך אין די רייהען; קליידונג; א פרויען=קלייד; א יום=טוב=קלייד, א באל=קאסטיום; די פעדערען פון א פויגעל; אין דרוקעריי — א גאנג שריפט מיט אלץ וואס איז דערצו שייך.

dress a ship (דרעס ע שיפ) בעציערען א שיף מיט פלאגען.

dress'-ball *n.* (דרעס'-באהל) א באל וואו מען ווערט אריינגעלאזען נור אין באל=קליידער.

dress'-box *n.* (דרעס'-באקס) די לאזשע אין טעאטער וואו עס פאדערט זיך א פראק=אנצוג.

dress'-cir'cle *n.* (דרעס'-סוירקל) דער ערשטער באלקאן אין טעאטער.

dress'-coat *n.* (דרעס'-קאוט) א פראק.

dress'er *n.* (דרעס'-ער) איינער וואס קליידעט אימעצען אן אדער בעפוצט; א פריזירער, א פאריקמאכער; א קוכער; איינער אין א האספיטאל וואס פערבינדט וואונדען, א פעלדשער; א געצייג מיט וועלכער מען האקט אויס די גראבענדלעך אין א מיהל=שטיין; דער האמער פון א שטיין=האקער, קויהלען=גרעבער אדער מעטאלען=גרעבער; דער הילצערנער האמער פון א בלעכער; א קיך=טיש; א געפעס=אלמער אדער בופעט.

dress flax (דרעס פלעקס) בארשטען פלאקס.

dress'-goods *n.* (דרעס'-גודז) דאס צייג, פון וועלכען מען נעהט פרויען און קינדער=קליידער.

dress hemp (דרעס העמפ) ברעכען האנף אדער קאנאפליעס [אויסשיילען קאנאפליעס פון זייער שאלעכץ].

dress'iness *n.* (דרעס'-אי-נעס) די געפוצטקייט, פראנטישקייט.

dress'ing *n.* (דרעס'-אינג) דאס קליידען, דאס פוצען, דאס פערקאמען די האר; דאס צוגרייטען עסען; דאס רייבען און בארשטען א' פערד; דאס פערבינדען א וואונד; דאס בעארבייטען די ערד; דאס אנברעכען די ביינער; דאס שמייסען.

dress'ing-case *n.* (דרעס'-אינג-קייס) א נעסעסער, א טואלעט=קעסטעל [א קעסטעל פאר פערשיעדענע טואלעט=זאכען, ווי קעמלעך, בערשטלעך א. ד. ג.].

dress'ing-glass *n.* (דרעס'-אינג-גלעס) א טואלעט=שפיעגעל.

dress'ing-gown *n.* (דרעס'-אינג-גאון) א מארגען=קלייד; א שלאפראק, א כאלאט.

dress'ing-machine' *n.* (דרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין אבצוטיילען קלייען פון מעהל; א מאשין צו קראצען און בערשטען ליין, וואל א. ד. ג.

dress'ing-room *n.* (דרעס'-אינג-רוהם) א טואלעט=צימער, א פוץ=צימער, א צימער צו קליידען זיך.

dress'ing-ta'ble *n.* (דרעס'-אינג-טייבל) א טואלעט־טיש.

dress leath'er (דרעס לעטה'-ער) גארבען לעדער.

dress'maker *n.* (דרעס'-מיי-קער) א שניידעריז, א קליידער־נעהעריז, א קליידער־נעהער.

dress'making *n.* (דרעס'-מיי-קינג) שניידעריי, דאס מאכען קליידער.

dress one's hair (דרעס הוואנז העהר) פערקאמען אדער פריזירען די האר.

dress out (דרעס אוט) אויספוצען, איפפוצען.

dress'-parade' *n.* (דרעס'-פע-רייד') א פאראד אדער צערעמאניאלער מארש פון סאלדאטען אין פולער אוניפארם.

dress the ground (דרעס טהי גראונד) בעארבייטען א פעלד.

dress the line (דרעס טהי לאין) אויסשטעלען זיך אין גלייכע רייהען [ביי מיליטער].

dress the ranks (דרעס טהי רענקס) ז. *dress the line*

dress'-u'niform *n.* (דרעס'-יו'-ני-פארם) דער מונדיר וואס א סאלדאט דארף טראגען בעת א פאראד.

dress vines (דרעס וואינז) בעשניידען וויינשטאקען.

dress'y *a.* (דרעס'-אי) שעהן געקליידעט, געפוצט, מאדיש; פראנטיש.

dress your ranks! (דרעס יור רענקס) שטעלט זיך אויס! סמירנא! [דאס קאמאנדעווען אז די סאלדאטען זאלען זיך אויסשטעלען אין גלייכע רייהען].

drew (דרוה) געצויגען. ז. *draw*

Drey'fusite *n.* (דראי'-פאס-איט) א דרייפוסיסט, אן אנהענגער און פערטיידיגער פון קאפיטאן דרייפוס, וועלכען מען האט בעשולדיגט אין פערראטהען פראנקרייך און איהם פער'משפט אויף לעבענסלענגליכע פערהאפטונג אין טורמע. אין יאהר 1899 איז בעוויזען געווארען זיין אונשולד.

drib *n.* (דריב) א טראפען, א קאפעלע.

drib'ble *v. and n.* (דריבל) טריפען; לאזען רינען טראפענווייז; פאנאנדערגעבען צו קאפעלעך; לאזען רינען די שפייעכץ; אין באל־שפיעלען — לייכט א שטויס טהאן דעם באל; א טראפען, א קאפעלע; דאס טריפען.

drib'ble away' mon'ey (דריבל ע-הוויי' מאנ'-אי) פערשווענדען געלד; לאזען געלד צוקריכען אונטער די פינגער.

drib'bler *n.* (דריב'-לער) א שוואכער מענש.

drib'blet *n.* (דריב'-לעט) א קליין שטיקעלע; א קליינע סומע; קליינע חובות.

drib'bling *a.* (דריב'-לינג) אונבעדייטענד.

dried *a.* (דראיד) געטריקענט. ז. *dry*

dried beef (דראיד ביעף) געררויכערט פלייש.

dri'er *n.* (דראי'-ער) דער אדער דאס וואס טריקענט; א מאשין צו טריקענען פרוכטען א. ד. ג.; א געוויסער מאטעריאל וואס ווערט צוגעגעבען צו פארב עס זאל שנעל טריקענען.

drift *n. and v.* (דריפט) דאס וואס ווערט געטריבען דורך א שטראם פון וואסער אדער לופט; א קופע [פון זאמד, שנעע א. ד. ג.] וואס דער ווינד טרייבט צונויף אינאיינעם; דער גאנג פון עפעס, די נייגונג, די טענדענץ; א טרייב־קראפט, אן אימפולס, די ווירקענדע קראפט; א סטאדע, א מענגע אדער אן עולם וואס ווערט געטריבען פאראווערטס; אין ארכיטעקטור — דער דרוק פון אן ארקע אויף די זיילען; אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער און גלאטער די ברעגעס פון א לאך אין א מעטאלענער פלאטע; א האריזאנטאלער אריינגאנג אין א שאכטע; דער גאנג פון א שיף וואס ווערט אבגעטראגען מיט'ן שטראם; זיין געטריבען פאראווערטס דורך א שטראם פון וואסער אדער לופט; זיין געטריבען דורך אן אויסערער קראפט; צונויפטרייבען אין קופעס; בעדעקען מיט קופעס אדער הויפענס; גראבען אין א האריזאנטאלער ריכטונג; טרייבען.

drift'-bolt *n.* (דריפט'-באולט) א טרייב־באלץ [א שטאהלענער באלץ וואס ווערט בענוצט ארויסצוקלאפען אנדערע באלצען פון זייער ארט].

drift'less *a.* (דריפט'-לעס) צוועקלאז; אהן בעשטרעבונגען; פריי פון צוזאמענגעטראגענע קופעס זאמד אדער שנעע.

drift of bul'lets (דריפט אוו בול'-עטס) א רעגען פון קוילען.

drift'-sail *n.* (דריפט'-סייל) א שיפס־זעגעל וואס בויגט ארונטער די פאדערזייט פון שיף בעת א שטורם.

drifts of ice (דריפטס אוו איס) קריעס, שטיקער שווימענדע אייז.

drifts of sand (דריפטס אוו סענד) קופעס זאמד צונויפגעטריבען פון ווינד.

drifts of snow (דריפטס אוו סנאו) קופעס שנעע צוזאמענגעטראגען פון ווינד.

drift'way *n.* (דריפט'-הוויי) דער וועג, איבער וועלכען פיה ווערען געטריבען; דער גאנג פון א שיף וועלכע ווערט פערטראגען פון שטראם.

drift'wood *n.* (דריפט'-הוואוד) שטיקער האלץ וואס ווערען אראבגעטראגען מיט'ן שטראם און ווערען געפונען ביים ברעג ים אדער טייך.

drif'ty *a.* (דריפ'-טי) וואס בילדעט אויס קופעס צונויפגעוועהטע שנעע.

drill *v. and n.* (דריל) דרילען, בויערען; איינמושטירען אדער איינלערנען סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט; זיך איבען אין מיליטער־דיענסט, ווי סאלדאטען; מאנעווורירען וואגאנעס פון אן אייזענבאהן כדי זיי צונויפצושטעלען אין א צוג; זייהען אין אויפגעאקערטע שורות; לאזען פליסען; טריפען, לאנגזאם פליסען; א דריל, א בויערער; א זייה־מאשין; א פערזייהטע שורה; א זייה־קארב אדער א זייה־זאק; דאס איינמושטירען אדער איינלערנען סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט.

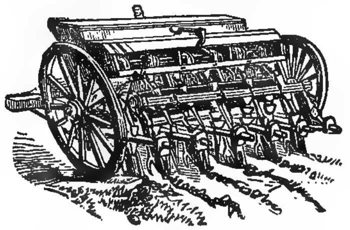

Drill

drill'-bit *n.* (דריל'-ביט) א דריל, א בויערער.

drill'er *n.* (דריל'-ער) איינער וואס דרילט אדער בויערט.

drill'-gage *n.* (דריל'-גיידזש) א נעצייג איינצושטעלען דעם ווינקעל פון דעם שארף פון א דריל.

drill'-har'row *n.* (דריל'-הער'-או) אזא קליינע בראנעווע.

drill'-hol'der *n.* (דריל'-האול'-דער) א געשטעל אין וועלכען עס ווערט אריינגעשטעלט א דריל אדער א בויערער.

drill'-hus'bandry *n.* (דריל'-האז'-בענ-דרי) דאס זייהען אין שורות.

drill'ing *n.* (דריל'-אינג) דאס מאטעריאל וואס ווערט ארויסגעבויערט מיט א דריל; דאס דרילען, דאס בויערען; אזא זארט שטארק געוועבטעס לייווענט אדער באוועלשטאף.

drill'ing-jig *n.* (דריל'-אינג-דזשיג) אזא קליינע האנד־דריל־מאשין.

drill'ing-machine' *n.* (דריל'-אינג-מע-שין') א דריל־מאשין [א מאשין צו בויערען לעכער].

drill'-instruc'tor *n.* (דריל'-אינ-סטראק'-טאר) איינער וואס לערענט אדער מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט.

drill in'to (דריל אינ'-טו) אריינפויקען [אין קאפ].

The teacher is **drilling** the arithmetic lesson **into** the minds of the pupils.

drill'-mas'ter *n.* (דריל'-מעס'-טער) איינער וואס לערענט אדער מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט; אן אריינפויקער, אן איינ'חזר'ער.

drill'-press *n.* (דריל'-פרעס) אזא דריל־מאשין צו בויערען לעכער אין מעטאל.

drills *n.* (דרילז) אזא זארט שטארק געוועבטעס לייווענט אדער באוועלשטאף.

drill'-ser'geant *n.* (דריל'-סאר'-דזשענט) אן אונטער־אפיציער וואס מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט.

drill time away' (דריל טאים ע-הוויי') פטר'ען צייט.

dri'ly *adv.* (דראי'-לי) טרוקען, אהן פייכטקייט; אהן טעם; אויף א טרוקענעם, קאלטען אדער אונהעפליכען שטייגער.

drink *v. and n.* (דרינק) טרינקען; שכור'ען; איינזויגען; א געטראנק; א טרונק.

drink'able *a. and n.* (דרינק'-עבל) טרינקבאר, וואס קען געטרונקען ווערען; א ליקער וואס קען געטרונקען ווערען.

drink'ableness *n.* (דרינק'-עבל-נעס) דאס זיין טרינקבאר.

drink a toast (דרינק ע טאוסט) טרינקען א טאסט, האלטען א טרינק־רעדע פאר איםעצענס געזונד.

drink deep (דרינק דיעפ) גוט אריינגיסען, זיך גוט אנ'שכור'ען.

drink down (דרינק דאון) פערטרינקען [דעם שכל, די צרות א. ז. וו.].

drink'er *n.* (דרינק'-ער) א טרינקער, א שכור.

drink hard (דרינק הארד) שטארק טרינקען, שכור'ען.

drink high (דרינק האי) שטארק טרינקען.

drink in (דרינק אין) איינזויגען אין זיך; אריינגעהמען אין זיך [ווי אן אידעע, א לעהרע א. ד. ג.].

drink'ing *n. and a.* (דרינק'-אינג) דאס טרינקען, דאס שכור'ען, שכרות; וואס איז איבערגעגעבען צום טרונק.

drink'ing-bout *n.* (דרינק'-אינג-באוט) א הוליאנקע, א טרינק־געזעלשאפט.

drink'ing-horn *n.* (דרינק'-אינג-הארן) א טרינק־הארן [א טרינק־כלי געמאכט פון א הארן].

drink'-mon'ey *n.* (דרינק'-מאנ'-אי) טרינק־געלד.

drink off (דרינק אָף) אויסטרינקען ביז'ן דעק.

drink'-of'fering *n.* (דרינק'-אָפ'-ער-אינג) א קרבן נסך, א טרונק־אָפּפער [דער קרבן פון ווייַן אמאָל ביי אידען].

drink round (דרינק ראונד) טרינקען כסדר אין דער רונד [דער בעכער זאָל ארומגעהן פון איינעם צום צווייטען].

drink the health (דרינק טהי העלטה) טרינקען פאר איםעצענס געזונד.

drink to (דרינק טו) טרינקען לחיים, טרינקען פאר איםעצענס געזונד.

drink to the pin (דרינק טו טהי פין) אויסטרינקען ביז'ן דעק.

drink up (דרינק אַפּ) אויסטרינקען ביז'ן דעק; אויסזויגען, ארויסציהען די פייכטקייט.

drip *v. and n.* (דריפּ) טריפען; קאַפּען; א טראַפּען, א טריף; דאס טריפען, דאס קאַפּען.

drip'ping *n.* (דריפּ'-אינג) עטוואס וואס טריפט; דאס טריפען; בראָטען־פעט [וואס טריפט אראב].

drip'ping-pan *n.* (דריפּ'-אינג-פּען) א פאן אויפצונעהמען דאס אראבגעטריפטע בראָטען־פעט.

drip'-pipe *n.* (דריפּ'-פּאיפּ) אזא שמאָל רעהרעל אין א דאמפף־מאשין דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער וואס בילדעט זיך פון אבגעקיהלטען דאמפף.

drip'stone *n.* (דריפּ'-סטאון) א קארניז איבער א טהיר אדער פענסטער וואס איז געמאכט ניט צו דערלאָזען, אז דאס רעגען־וואסער זאָל אריין אין שטוב.

drive *v. and n.* (דראיוו) טרייבען, יאָגען, פערפאָלגען, צווינגען; פיהרען [אויף א שפּאַציער] אויף א וואָגען; פאהרען שפּאַציערען; געטריבען ווערען; שטרעבען, זיך ציעלען; א שטארקען קלאַפּ טהאָן; אַנגעהן, אנפיהרען [ווי א געשעפט]; דאס טרייבען, דאס יאָגען; א שטארקער קלאַפּ; עטוואס וואס ווערט געטריבען [ווי בהמות]; דאס פאהרען שפּאַציערען; דאס זיין געיאַגט אדער געטריבען; איילעניש; לויף; א וועג פאר א שפּאַציער־פאָהר; דאס פערקויפען עטוואס אונטער דעם פּרייז, כדי צוציציהען קונים; א שפּאַס, א שטאָך־ווארט.

drive a bar'gain (דראיוו ע באר'-גען) אבמאכען, שליסען א מסחור.

drive against' (דראיוו ע-גענסט') ארויפלויפען, זיך אנשטויסען אדער ארויף־פאַלען [אויף איםעצען אדער עטוואס].

drive an ar'gument (דראיוו ען אר'-גיו-מענט) בעשטעהן אויף איינעמס בע־הויפטונג, בעווייזען איינעמס בעהויפטונג.

drive at (דראיוו עט) 1. טרייבען צו; אנפאַלען; 2. זיך ציעלעווען, האבען אין זינען, בעאבזיכטיגען.

2. What is he driving at?

drive a trade (דראיוו ע טרייד) ז. *drive a bargain*.

drive full (דראיוו פול) רייטען אין גאלאָפּ, רייטען שנעל.

drive in'to a cor'ner (דראיוו אינ'-טו ע קאהר'-נער) ז. *drive to the wall*.

driv'el *v. and n.* (דריוול) גאווערען, סלונען, לאָזען סלונע פון מויל; זיין קרענק־ליך, נאריש אדער אידיאטיש; רעדען אדער האנדלען נאריש אדער אידיאטיש; סלונע; נארישקייט; זינלאָזיגקייט; אידיאטישע פּלוידערייי.

driv'eler *n.* (דריוול'-ער) איינער וואס גאווערט, איינער וואס לאָזט סלונע פון מויל, אדער סלונעט; א נאר, אן אידיאט.

driv'eller *n.* (דריוול'-ער) ז. *driveler*.

drive mad (דראיוו מעד) טרייבען צו משוגעת.

driv'en (דריווען) געפאהרען, געטריבען. ז. *drive*.

driv'en snow (דריווען סנאו) פריש־געפאַלענער שנעע.

His clothes are as white as the driven snow.

drive off the stage (דראיוו אָף טהי סטיידזש) אויספייפען אן אקטיאר.

drive one's hogs (דראיוו וואנז האגז) שטארק שנארכען אדער כראַפּען.

drive out (דראיוו אוט) אין דרוקע־ריי — שפּאַציען [מאכען שיטערער די בוכשטאבען אדער שורות, אויסשפּרייטען דעם זאץ].

drive o'ver (דראיוו או'-ווער) ז. *drive out*.

drive pigs (דראיוו פּיגז) ריידען מיט'ן ר־ר־ריש.

dri'ver *n.* (דראי'-ווער) איינער אדער עטוואס וואס טרייבט; א טרייבער, אן אנטרייבער; א קוטשער; א פוהרמאן; א לאָקאָמאָטיוו־אינזשינער אדער מאַשי־ניסט; א טרייב־ראד; אזא גרויסער זעגעל אויף א שיף.

drive tab (דראיוו טעב) אויספאהרען שפּאַציערען מיט דער פאמיליע.

drive tan'dem (דראיוו טענ'-דעם) פאהרען נאָכפּיץ [די פערד געשפּאַנט אין רייה איינס נאָך'ן אנדערען].

drive the ball (דראיוו טהי באָהל) אין קריקעט אדער טעניס — שנעל א ווארף טהאָן דעם באָל [פּילקע].

drive to an extrem'ity (דראיוו טו ען עקס-טרעמ'-אי-טי) פערגעהן צו ווייט אין עפּעס.

drive to despair' (דראיוו טו דעס-פּעהר') טרייבען צו פערצווייפלונג.

drive to straits (דראיוו טו סטרייטס) ז. *drive to the wall*.

drive to the wall (דראיוו טו טהי וואָהל) צודריקען צו דער וואנד; ברייננ־גען אין א לאַגע, פון וועלכער מען קען זיך ניט ארויסדרעהען; ברייננגען אין א פערלעגענהייט.

drive to wit's end (דראיוו טו וויטס ענד) ברייננגען צו דער העכסטער שטופּע פון פערלעגענהייט; שטארק צוטומלען.

drive up (דראיוו אַפּ) איבערטרייבען, איבערשטייגען, ארויפטרייבען די פּרייז [אויף אן אויקציאָן]; ארויפפאהרען, צו־פאהרען, פערפאהרען [צו עמעם אדער צו אימעצען].

drive'way *n.* (דראיוו'-הוויי) א וועג צום פאהרען; א וועג, וואו מען פאהרט שפּאַציערען [הויפּטזעכליך דער וועג פון א הויז צו דער גאַס].

dri'ving-box *n.* (דראי'-ווינג-באָקס) א קעלניע, קאָזלעס.

dri'ving-gear *n.* (דראי'-ווינג-גיער) די טרייב־ווערק פון א מאַשין.

dri'ving-gloves *n.* (דראי'-ווינג-גלאָווז) פאהר־הענטשקעס [וועלכע מען טראָגט ביים האלטען די לייצעס].

dri'ving-reins *n.* (דראי'-ווינג-ריינז) לייצעס.

dri'ving-seat *n.* (דראי'-ווינג-סיעט) א קעלניע, קאָזלעס.

dri'ving-shaft *n.* (דראי'-ווינג-שעפט) דער טרייב־וואַל [דער וואַל וואס גיט איבער די בעוועגונג פון דער טרייב־ראד צו דער מאשינעריע].

dri'ving-spring *n.* (דראי'-ווינג-ספּרינג) די שפּרינג־פעדער אדער די טרייב־פרוזשינע [ביי א לאָקאָמאָטיוו].

dri'ving-wheel *n.* (דראי'-ווינג-הוויעל) אין מעכאַניק — די הויפּט־ראד, וועלכע ברייננגט אין בעוועגונג אנדערע רעדער.

dri'ving-whip *n.* (דראי'-ווינג-הוויפּ) א בייטש.

driz'zle *v. and n.* (דריזל) פאַלען אין קליינע טראָפּענס ווי א שפּריי־רעגען; רעגענען אין קליינע טראָפּענס; א שפּריי־רעגען, א קליינער רעגען.

driz'zly *a.* (דריז'-לי) ווי א טריפענדיג קליינער דינער רעגען.

dro'ger *n.* (דראו'-גער) אזא קליינע וועסט־אינדישע שיף פאר משא.

dro'gher *n.* (דראו'-גער) ז. *droger*.

droit' *n.* (דרוא) דאס רעכט; דאס רעכט אויף אייגענטום, בעזאָנדערס אויף לאַנד־אייגענטום; פּפליכט; מנהג.

droi'tural *a.* (דראי'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו אייגענטומס רעכט אויף לאַנד.

droll *a., n. and v.* (דראוֹל) לוסטיג, שפּאַסיג, קאמיש, א קאמיקער; א וויצ־לינג; א פּאַיאַץ; א שפּאַס־מאכער; זיך מאכען לוסטיג אדער נאריש; מאכען קאַ־מישע שטיק אדער שפּאַס.

droll'ery *n.* (דראוֹל'-ער-אי) פּאַיאַצע־ריי; קאמיזם, שפּאַס, הומאָר, וויץ; דאס מאכען קאמישע שטיק.

droll'ingly *adv.* (דראוֹל'-אינג-לי) אויף א קאמישען אדער שפּאַסיגען אופן.

droll'ish *a.* (דראוֹל'-איש) קאמיש, לע־כערליך, שפּאַסיג.

droll'y *adv.* (דראוֹל'-אי) אויף א קאַ־מישען אדער לעכערליכען אופן.

drom'edary *n.* (דראַמ'-אי-דיי-רי) א דראמעדער [אן אראבישער רייט־קעמעל מיט איין הארב].

drone *n. and v.* (דראון) א פוילענצער; דער זשומען פון א ביען; די דראהנע [דער זכר פון ביענען]; דאס באַס־פּייפעל פון א דודעל־זאַק; זשומען ווי א ביען; ריידען, לייענען אדער זינגען מיט איין טאָן [ווי דאס זשומען פון א ביען]; ארומגעהן ליידיג, פוילענצען.

drone'-cell *n.* (דראונ'-סעל) איינע פון די וואקס־צעלען אין ביען־שטאָק וואו עס ליעגט דאס אייעלע פון וועלכען עס קומט ארויס א דראהנע [א זכר פון ביע־נען].

drone'-fly *n.* (דראונ'-פלאי) די דראה־נען־פליעג [א גרויסע פליעג וואס זעהט אויס ווי א ביען].

drone'-pipe *n.* (דראונ'-פּאיפּ) דאס באַס־פּייפעל פון א דודעל־זאַק.

dro'nish *a.* (דראו'-ניש) פויל.

dro'nishly *adv.* (דראו'-ניש-לי) אויף דעם שטייגער פון א פוילענצער; פויל.

dro'nishness *n.* (דראו'-ניש-נעס) פוי־לענצעריי, פוילקייט.

drool *v.* (דרוהל) גאווערען, סלונען [ווי א קינד].

droop *v. and n.* (דרוהפּ) זיך איינבוי־גען; זינקען דעם קאָפּ, אראבהייננגען, לאָ־זען הייננגען [דעם קאָפּ]; שוואך ווערען; וועלקען; שמאכטען; זינקען, פאַלען, ענט־מוטיגט ווערען; קומען שטופענווייז צו אן ענד; דאס איינבויגען זיך; דאס ני־דערזינקען.

droo’ping *a.* (דרוה’-פינג) שמאכטענד; מוטלאז.

droo’pingly *adv.* (דרוה’-פינג-לי) אהן מוטה; שמאכטענדיג.

droo’ping wil’low (דרוה’-פינג הוויל’-או) טרויערוויידע [אזא בוים מיט אראבגעהאנגענע צווייגען].

drop *v. and n.* (דראפ) טריפען; גיסען טראפענווייז; בעשפריצען; פאלען; פאלען טויט; טויטען [הויפטזעכליך דורך א שאס]; זינקען [צו א נידריגערער מדרגה]; זיך ארונטערלאזען; אוועקווארפען; לאזען זינקען אדער פאלען; זיך ענדיגען, אויפהערען; אויפגעבען; אבברעכען [א געשפרעך, בעקאנטשאפט, פערבינדונגען א. ד. ג.]; געבערען [וועגען חיות]; זיך ארויסכאפען [מיט א ווארט אדער פראזע]; א טראפען; אביסעל [וועגען פליסיגקייטען]; עטוואס וואס הייננט אראב אדער פאלט; עטוואס מיט וואס מען לאזט ארונטער זאכען; אין טעאטער — א פארהאנג, וואס ווערט אראבגעלאזט, ווען מען דארף אין דעמזעלבען אקט ענדערען די סצענע [די פארשטעלונג געהט דערביי אן].

drop a hint (דראפ ע הינט) געבען אנצוהערען, געבען א וואונק.

drop a line (דראפ ע לאין) שרייבען א פאר צייילען.

drop an’chor (דראפ ענ’-קאר) פעראנקערען א שיף.

drop asleep’ (דראפ ע-סליעפ’) איינשלאפען.

drop astern’ (דראפ ע-סטוירן’) געהן צוריק [וועגען שיפען]; פארביילאזען אן אנדער שיף.

drop away’ (דראפ ע-הוויי’) זיך שיידען, פערשווינדען.

drop’-bar *n.* (דראפ’-באר) אין דרוקעריי — א וואל וואס רעגולירט די בעוועגונג פון דעם פאפיער אויף דער דרוק-מאשין.

drop’-bot’tom *n.* (דראפ’-באט’-אם) דער אונטערשטער דעק פון א וואגען אדער וואנאן וואס עפענט זיך אראב-צו.

drop by drop (דראפ באי דראפ) טראפענווייז, לאנגזאם, שטופענווייז.

drop’-curls *n.* (דראפ’-קוירלז) לאקען, וואס הייננען אראב ביי די שלייפען.

drop’-cur’tain *n.* (דראפ’-קויר’-טען) דער טעאטער פארהאנג, וואס לאזט זיך ארונטער אין מיטען דעם אקט, ווען מען דארף ענדערען די סצענע [די פארשטעלונג געהט דערביי אן].

drop down (דראפ דאון) פאלען; פאלען טויט; פאהרען אויף’ן טייך מיט’ן שטראם.

drop’-down *a.* (דראפ’-דאון) מוטלאז, נידערגעשלאגען.

drop’-drill *n.* (דראפ’-דריל) אן ערד-ארבייט-מאשין, וואס צוואווארפט איבער’ן פעלד אין איין און דערזעלבער צייט אי די זאמען אי דעם בעמיסטיגונגס-שטאף.

drop’-dry *a.* (דראפ’-דראי) וואסערדיכט [וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער].

drop forth (דראפ פאורטה) ארויסבריינגען, פראדוצירען.

drop from the clouds (דראפ פראם טהי קלאודז) אראבפאלען ווי פון הימעל [קומען אונערווארטעט].

drop’-glass *n.* (דראפ’-גלעס) א שפריצער, מיט וועלכען מען לאזט אריין טראפען אין די אויגען.

drop in (דראפ אין) אריינגיסען טראפען אדער טראפענווייז; אריינפאלען, קומען אונערווארטעט אדער צופעליגערווייזע.

drop in’to the port (דראפ אינ’-טו טהי פאורט) אריינקומען אין האפען [וועגען א שיף].

drop’let *n.* (דראפ’-לעט) א טראפענדעל.

drop’-let’ter *n.* (דראפ’-לעט’-ער) א שטאדט-בריעף; א בריעף, וואס ווערט צוגעשטעלט פון דערזעלבער פאסט-סטאנציע, וואו מען גיט איהם אריין.

drop’-light *n.* (דראפ’-לאיט) א טיש-לאמפ [פון גאז אדער עלעקטריציטעט].

drop of com’fort (דראפ אוו קאמ’-פארט) א גלעזעל משקה.

drop off (דראפ אף) זיך שיידען, פערשווינדען; פלוצלונג איינשלאפען.

drop out (דראפ אוט) זיך צוריקציהען, ארויסטרעטען, אונבעמערקט פערשווינדען.

drop’per *n.* (דראפ’-ער) א שפריצער; אזא שנייד-מאשין פאר תבואות.

drop’ping *n.* (דראפ’-אינג) דאס טריפען; דאס פאלען; עטוואס וואס פאלט אדער טריפט; מיסט, צאה [הויפטזעכליך פון פויגעל].

drop’-roll’er *n.* (דראפ’-ראול’-ער) אין דרוקעריי — א וואל, וואס רעגולירט די בעוועגונג פון דעם פאפיער אדער דעם צופלוס פון טינט אויף דער דרוק-מאשין.

drops *n.* (דראפס) טראפענס [אלס הייל מיטעל]; אויעררינגלעך; גלעזערנע קריסטאלכלעך אויף הייננגלייכטער; צוקערקעס.

drop’-scene *n.* (דראפ’-סיען) ז. *drop-curtain*.

drop’-shut’ter *n.* (דראפ’-שאט’-ער) א פארריכטונג אין א פאטאגראפישען אפאראט שנעל צו פערדעקען די עפענונג, דורך וועלכער דאס ליכט ווירקט אויף דער פאטאגראפישער פלאטע.

drop’sical *a.* (דראפ’-סי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז גענייגט צו וואסערזוכט; וואס ליידט פון וואסערזוכט [אזא קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop’sicalness *n.* (דראפ’-סי-קעל-נעס) דאס קראנק זיין אויף וואסערזוכט [א קראנקהייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop’sied *a.* (דראפ’-סיד) קראנק אויף וואסערזוכט; געשוואלען; ענטצינדעט. ז. *dropsy*.

drop’sy *n.* (דראפ’-סי) די וואסערזוכט [א קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop’-ta’ble *n.* (דראפ’-טייבל) א מאשין, מיט וועלכער מען לאזט ארונטער משאות; א מאשין, מיט וועלכער מען נעהמט אראב די רעדער פון א לאקאמאטיוו.

drop the cur’tain (דראפ טהי קויר’-טען) אראבלאזען דעם פארהאנג [אין טעאטער]; א סוף מאכען.

drop’-the-hand’kerchief *n.* (דראפ’-טהי-הענ’-קויר-טשיף) א קינדער-שפיעל, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס איינער פון די שפיעלענדע נעהט ארום דעם קרייז פון די שפיעלענדע, ווארפט איינעם אונטער זיין טיכעל און סטארעט זיך אריינצוכאפען זיך אין דעם רינג איידער יענער בעמערקט דאס טיכעל און לאזט זיך איהם נאכלויפען [אפטמאל לויפען ביידע ארום דעם רינג און יעדער סטארעט זיך פריהער צו קומען צום פלאץ און איהם פערכאפען].

drop through (דראפ טהרוה) פערזינקען אין פערגעסענהייט.

drosch’ka *n.* (דראש’-קע) א דראשקע, א לייכטער רוסישער וועגעל.

drosh’ky *n.* (דראש’-קי) ז. *droschka*.

dros’ky *n.* (דראס’-קי) ז. *droschka*.

drosom’eter *n.* (דרא-סאמ’-ע-טער) א טהוי-מעסטער [אן אינסטרומענט צום בעשטימען וויפיעל טהוי עס געפינט זיך אויף א בעטהויטער זאך].

dross *n. and v.* (דראס) שוים; אבגעשטאנענעס [אין פליסיגקייטען]; פסולת; אבשוימען, אבטיילען די פסולת.

dross’iness *n.* (דראס’-אי-נעס) דאס זיין פול מיט פסולת; דאס זיין אונריין.

dross’less *a.* (דראס’-לעס) אהן פסולת, ריין.

dross’y *a.* (דראס’-אי) שוימיג; פסולת’דיג; אונריין.

drought *n.* (דראוט) טרוקענעס וועטער; טרוקענקייט; דארשט; מאנגעל.

drough’tiness *n.* (דראו’-טי-נעס) טרוקענקייט, אויסדארונג, דארשטיגקייט.

drough’ty *a.* (דראו’-טי) טרוקען, דארשטיג.

drove *n. and v.* (דראוו) א הערדע, א סטאדע [אין בעוועגונג]; א מחנה, א צונויפלויף; א וועג, אויף וועלכען עס געהן סטאדעס; א קליינער וואסער-קאנאל, וואס ווערט בענוצט ביי קינסטליכער בעוואסערונג פון פעלדער; א דלאט; ארומשלאגען מיט א דלאט [וועגען שטיינער]; געטריבען, געיאגט. ז. *drive*.

dro’ver *n.* (דראו’-ווער) א פיה-טרייבער, א פיה-הענדלער.

dro’ving *n.* (דראו’-ווינג) דער פיה-האנדעל, דאס האקען שטיינער.

drown *v.* (דראון) דערטרינקען, דערטרונקען ווערען, פערזינקען; פערפלייצען; פערניכטען.

drown care in drink (דראון קעהר אין דרינק) פערטרינקען [פער’שכור’ען] די צרות.

drowned in debts (דראונד אין דעטס) פערטרונקען אין חובות.

drow’ner *n.* (דראו’-נער) איינער אדער עטוואס וואס דערטרינקט אדער פערניכטעט.

drow’ning *n.* (דראו’-נינג) דאס דערטרינקען; דאס דערטרונקען ווערען.

drown out (דראון אוט) ארויסשוויינקען, צווינגען ארויסצוקומען, ארויסטרייבען דורך פערפלייצונג.

drown the mill’er (דראון טהי מיל’-ער) צופיעל וואסער גיסען אין דעם גראג.

drowse *v. and n.* (דראוז) זיין שלעפריג, דרעמלען; זיין אדער אויסזעהן טעמפ, מאט אדער שווער; שלעפריגקייט; א דרעמלענדער צושטאנד.

drowsed *a.* (דראוזד) שלעפריג, שווער, מאט, טעמפ.

drow’sihead *n.* (דראו’-זי-העד) שלעפריגקייט.

drow’sily *adv.* (דראו’-זי-לי) מיט פערשלאפענקייט; מיט שווערקייט; אויף א טעמפען אדער פוילען שטייגער.

drow’siness *n.* (דראו’-זי-נעס) שלעפריגקייט, פוילקייט.

drow’sy *a.* (דראו’-זי) שלעפריג, וואס שלעפערט איין; טעמפ.

drow’syhead *n.* (דראו’-זי-העד) ז. *drowsihead*.

drow'sy-head'ed *a.* (דראו'-זי-העד'-עד) שלעפריג, פויל.

drub *v. and n.* (דראב) שלאגען [הויפטזעכליך מיט א שטעקען]; א קלאפ [מיט א שטעקען].

drub'ber *n.* (דראב'-ער) א שלעגער.

drub'bing *n.* (דראב'-אינג) דאס אנשלאגען, דאס דורכקלאפען די ביינער.

drudge *v. and n.* (דראדזש) טהאן גראבע, מיאוס'ע, שווערע אדער לאנגווייליגע ארבייט; ארבייטען שווער און אהן אינטערעס; אן ארבייטער [הויפטזעכליך אזעלכער וואס ארבייט אלס שקלאף אדער וואס ארבייט ביי אן ארבייט, וואס אינטערעסירט איהם ניט]; איינער וואס ארבייט אהן אינטערעס; א נעץ; ניט דיסטילירטער בראנפען.

drudge'-horse *n.* (דראדזש'-האהרס) אן ארבייטס־פערד.

drudg'er *n.* (דראדזש'-ער) אן ארבייטער, וואס ארבייט אלס שקלאף אדער ביי א שווערער, אונאנגענעהמער אדער לאנגווייליגער ארבייט; איינער וואס ארבייט אהן אינטערעס; א שטרייער [א פושקעלע מיט א געלעכערטען דעקעל]; א צוקערקעסקעסטעלע.

drudg'ery *n.* (דראדזש'-ער-אי) שווערע, אונאנגענעהמע, לאנגווייליגע, מיאוס'ע אדער שקלאפישע ארבייט.

drudg'ical *a.* (דראדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גראבער, מיאוס'ער, שווערער, לאנגווייליגער אדער אונאנגענעהמער ארבייט; וואס איז שייך צו איינעם, וואס איז בעשעפטיגט ביי אזא ארבייט.

drudg'ingly *adv.* (דראדזש'-אינג-לי) מיט מיה, מיט שווערער ארבייט.

drudg'ism *n.* (דראדזש'-איזם) ז. *drudgery*.

drug *n. and v.* (דראג) אפטייקער־וואארע; הייל־ארטיקלען; כעמישע פראדוקטען; בעטויבענדע אדער גיפטיגע שטאפען; א זאך, וואס האט מעהר קיין ווערטה ניט [איבערהויפט אזא, וואס מען קען ניט פערקויפען צוליעב איבער־פראדוקציאן]; אויסמישען מיט בעטויבענדע אדער גיפטיגע שטאפען [געטרענקע]; איינגעבען צופיעל מעדיצין [רפואות]; געבען נארקאטישע מיטלען אדער גיפט; בעטויבען; אבטויטען די עמפפינדליכקייט; ארויסרופען א ווידערווילען.

drug'ger *n.* (דראג'-ער) א דאקטאר, וואס פערשרייבט צופיעל הייל־מיטלען.

drug'gery *n.* (דראג'-ער-אי) אן אפטייק [אין א הומאריסטישען זין]; רפואות.

drug'get *n.* (דראג'-עט) דראגעט [א מין גראבע, וואלענע צייג, אזא מין גראבער, וואלענער טעפיך]; אזא זארט געשטרייפטער וואלען אדער באוועל־שטאף פאר פרויען־קליידער.

drug'gist *n.* (דראג'-איסט) איינער וואס האנדעלט מיט אפטייקער־וואארע; אן אפטייקער.

dru'id *n.* (דרוה'-איד) א דרואיד, א פארצייטיגער גלח ביי די אלטע קעלטען אין פראנקרייך, ענגלאנד און אירלאנד [די דרואידען זיינען געוועזן אי די רעליגיאנס־לעהרער אי די מאראל־היטער אי די ריכטער. זיי האבען זיך אויך בעשעפטיגט מיט כשוף־מאכעריי. זייערע רעליגיעזע צערעמאניעס פלעגען פארקומען אין דעמבען־וועלדלעך. דער דעמב איז געוועזן ביי זיי הייליג. עס ווערט זאגאר בעהויפטעט, אז דער דעמב איז ביי זיי געוועזן די פערקערפערונג פון דער העכסטער געטליכער מאכט].

dru'idess *n.* (דרוה'-איד-עס) א פארצייטיגע בריטישע אדער קעלטישע גלח'טע; א כשוף־מאכערין.

druid'ic *a.* (דרוה-איד'-איק) וואס איז שייך צו די דרואידען. ז. *druid*.

druid'ical *a.* (דרוה-איד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די דרואידען. ז. *druid*.

druid'ical bead (דרוה-איד'-אי-קעל ביעד) דער שלאנגען־שטיין [אזא קיילעכדיגער שטיין, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער קען היילען פון א שלאנגען־ביס]. ז. *adder-gem*.

druid'ical cir'cles (דרוה-איד'-אי-קעל סוירקלז) קרייזען געבילדעט פון גרויסע שטיינער, אין וועלכע, ווי מען דענקט, די פארצייטיגע דרואידען [א גלחים־קאסטע אין ענגלאנד און פראנקרייך] פלעגען אבהאלטען זייערע רעליגיעזע צערעמאניעס און וועלכע מען קען נאך ביז איצט זעהן אין איניגע געגענדען אין ענגלאנד.

dru'idish *a.* (דרוה'-איד-איש) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו די דרואידען. ז. *druid*.

dru'idism *n.* (דרוה'-איד-איזם) די רעליגיאן פון דער פארצייטיגער קעלטישער דרואידען־קאסטע. ז. *druid*.

dru'id's foot (דרוה'-אידז פוט) א קמיע אין דער פארם פון א פינף־קאנטיגער פיגור [ווערט געברויכט אין איניגע טיילען פון אייראפא. ווי עס ווערט בעהויפטעט, שטאמט די קמיע פון די דרואידען]. ז. *druid*.

drum *n. and v.* (דראם) א פויק; עטוואס וואס איז עהנליך אין אויסזעהן צו א פויק; א כלי וואס איז עהנליך צו א פויק אדער דאס וואס געפינט זיך אין אזא כלי; דער טימפאנום [די אויער־פויק, די מיטעלסטע טייל פון אויער]; א קאמפאניע סאלדאטען וואס מארשירט אונטער די קלאנגען פון א פויק; א פערזאמלונג פון געסט; דער פייקלער־פיש [אזא מין פיש, וואס גיבען ארויס קלאנגען ווי מען וואלט געפויקט מיט די פינגער אין עפעס]; א בערגעל; א רייה בערגלעך; פויקען; קלאפען [ווי דאס הארץ, דער. פולס]; צונויפפויקען, צונויפרופען; צונויפרופען רעקרוטען; פערזאמלען; ארייננקריגען קונדען; ארויסטרייבען מיט עפענטליכער שאנדע [פון מיליטער].

drum'-call *n.* (דראמ'-קאהל) א פויק־סיגנאל [אין מיליטער].

drum'fish *n.* (דראמ'-פיש) א פייקלער־פיש [אזא פיש וואס גיט ארויס אזעלכע קלאנגען ווי מען וואלט געפויקט מיט די פינגער איבער עפעס].

drum'head *n.* (דראמ'-העד) די פעל פון דער פויק; די אויער־פויק; אזא קרויט וואס זעהט אויס ווי א פייקעל.

drum'head court mar'tial (דראמ'-העד קאורט מאר'-שעל) א מיליטערישעס פעלד־געריכט.

drum'head tri'al (דראמ'-העד טראי'-על) א פראצעס פאר א מיליטערישען פעלד־געריכט.

drum'-ma'jor *n.* (דראמ'-מיי'-דזשאר) דער הויפט פויקער [אין אן ארמעע].

drum'mer *n.* (דראמ'-ער) א פויקער, א פייקלער; א רייזענדער געשעפטס־אגענט.

drum'ming *n.* (דראמ'-אינג) דאס פויקלען; דאס פאנגען פייקלער־פיש.

Drum'mond light (דראמ'-אנד לאיט) ז. *calcium light*.

drum of the ear (דראם אוו טהי איער) דאס פויק־הייטעל אין אויער.

drum'-skin *n.* (דראמ'-סקין) די פעל פון דער פויק.

drum'stick *n.* (דראמ'-סטיק) א פויק־שטעקעלע; א פאלקע פון א געבראטענעם עוף; א שטראנדלויפער [אזא פויגעל מיט לאנגע, דינע פיס, וואס האלט זיך ביי די ברעגעס פון ים].

Drum-sticks

drum'sticks *n.* (דראמ'-סטיקס) פויק־שטעקעלעך; פיס; פאלקעס. Some people prefer the **drumsticks** of a chicken to any other part.

drunk *a. and n.* (דראנק) בעטרונקען, שכור; דורכגענעצט; א שכור.

drunk'ard *n.* (דראנק'-ארד) א טרינקער, א שכור, א פיאניצע.

drunk as a pi'per (דראנק עז ע פאי'-פער) שכור ווי א חזיר.

drunk'en *a.* (דראנקן) בעטרונקען, שכור; וואס איז איבערגעגעבען צו שכרות; וואס איז געטהאן געווארען אין א צושטאנד פון שכרות; וואס וואקעלט זיך ווי א שכור.

drunk'enness *n.* (דראנק'ן-נעס) בעטרונקענהייט, שכרות.

drupa'ceous *a.* (דרוה-פיי'-שיאס) וואס טראגט פרוכט מיט ביינדלעך; וואס געהערט צו פרוכט מיט ביינדלעך [ווי קארשען].

drupe *n.* (דרוהפ) א פרוכט מיט א ביינדעל [ווי א קארש אדער א פלוים].

dru'pel *n.* (דרוה'-פעל) א קליינע פרוכט מיט פיעלע ביינדלעך [ווי א שווארצע יאגדע].

drupe'let *n.* (דרוהפ'-לעט) ז. *drupel*.

druse *n.* (דרוהז) א שפאלט אין א פעלזענשטיין, וואס איז אויסגעלעגט מיט קריסטאלען.

Druse *n.* (דרוהז) א דרוזיער, איינער פון די דרוזען [א פאלק פון מוסולמאנישען גלויבען אין סיריען].

drux'ey *u.* (דראק'-סי) האלב צופוילט [וועגען בוימער און האלץ].

dru'xy *a.* (דראק'-סי) ז. *druxey*.

dry *a., n. and v.* (דראי) טרוקען, אהן וואסער אדער פייכטקייט; וואס גיט קיין מילך ניט [וועגען א קוה]; דארשטיג; ניט אינטערעסאנט; קאלט, אהן העפליכקייט; סארקאסטיש, אבלאכענד; אין מאלעריי — אהן קאליר, אהן הארמאניע; אין סקולפטור — גראב, אהן איידעלקייט אין דער פארמע; אהן זיסקייט און גערוך [וועגען ווייגען]; וואס פאדערט ניט צו דערלאזען אין געוויסע טעג דעם פערקויף פון שארפע משקאות [ווי בראנפען, ביער א. ד. ג.]; אן ארט וואו מען טרינקט פערשיעדענע זאכען; א מיטגליעד פון דער פארטיי אין אמעריקא, וועלכע פאדערט דאס פערבאטען צו פערקויפען שארפע משקאות; א שפאלט אין א שטיין, וואס מאכט איהם שוואך אונטערצוהאלטען א געביידע; טריקענען; ארויסנעהמען פון עפעס דאס וואסער אדער די פייכטקייט; אויסגעטריקענט ווערען; פערוועלקט ווערען.

dry'ad *n.* (דראי'-עד) — אין מיטאלאגיע די דריאדע אדער וואלד־נימפע [א געטין וואס געפינט זיך אין א בוים און געוועלטיגט איבער'ן וואלד]; דער ווינטערשלאפער [א מין קליין חיה'לע וואס שלאפט דעם גאנצען ווינטער].

dry'-as-dust' *n. and a.* (דראי'-עס-דאסט') זעהר טרוקען, פראזאאיש, ניט

אינטערעסאנט; א טרוקענער, הארטער, פראזאאישער מענש; א פעדאנט.

dry'-boned *a.* (דראי'-באונד). מאגער.

dry'-boots *n.* (דראי'-בוהטס) א טרוקע־נער מענש, אהן וויץ.

dry'-cups *n.* (דראי'-קאפס) טרוקענע באנקעס.

dry'-dock *n.* (דראי'-דאק) אן ארט צום בויען אדער פעררירכטען שיפען, אזוי גע־מאכט, אז מען קען ארויסלאזען פון דאר־טען דאס וואסער ביז מען פעררירכט די שיף.

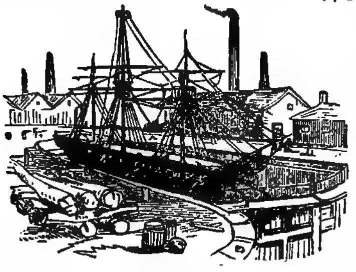

Dry-dock

dry'er *n.* (דראי'-ער). ז. *drier*

dry'-eyed *a.* (דראי'-איד) אהן טרערע־רען.

dry'-fish *n.* (דראי'-פיש) א געטרוקנע־טער און געזאלצענער פיש; א טרוקענער פיש; א טרוקענער, לאנגווייליגער מענש.

dry'foot *adv.* (דראי'-פוט) מיט טרוקע־נע פים; אויף דער יבשה: ווי א הונד וואס שפירט נאך נאך די טריט.

dry'-goods *n.* (דראי'-גודז) גאלאנטעריי־וואארע, קורץ־וואארען.

dry'-house *n.* (דראי'-האוס) ז. *drying-house*

dry'ing *a.* (דראי'-אינג) וואס טריקענט; וואס קען שנעל טרוקען ווערען.

dry'ing-house *n.* (דראי'-אינג-האוס) א הויז אדער צימער וואו זאכען ווערען גע־טריקענט.

dry'ing-machine' *n.* (דראי'-אינג-מע-שין') א מאשין צו טריקענען צייג אדער קליידער.

dry'ing-oil *n.* (דראי'-אינג-איל) לאק צום טריקענען.

dry'ite *n.* (דראי'-איט) פערשטיינערט האלץ.

dry joke (דראי דזשאוק) א טרוקע־נער וויץ, ניט קיין פעפערדיגער וויץ.

dry land (דראי לענד) דאס טריקעניש, די יבשה, דאס טרוקענע לאנד.

dry'ly *adv.* (דראי'-לי) ז. *drily*

dry'-mea'sure *n.* (דראי'-מע'-זשור) א מעססטעל צו מעסטען טרוקענע זאכען.

dry'-meat *n.* (דראי'-מיעט) געטריקענט אדער געוויכערט פלייש.

dry monsoon' (דראי מאנ-סוהן') דער טרוקענער מוסאן־ווינד [וואס בלאזט פון צפון־מזרח זייט, אין דער לענג פון'ם אזיאטישען ברעג פון דעם פאסיפיק].

dry'-mour'ning *n.* (דראי'-מאור'-נינג) א טרוקענער טרויער [ווען מען וויינט ניט].

dry'-mul'ture *n.* (דראי'-מאל'-טשור) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — די מיהל־צינז [א סומע פון געלד אדער א מאס תבואה וואס ווערט געצאהלט יעדען יאהר צו א מיהל, ניט קוקענדיג אויף דעם, צי די וועלכע דארפען צאהלען מאלען דארטען זייער תבואה אדער ניט].

dry'ness *n.* (דראי'-נעס) טרוקענקייט; דארשט.

dry'-nurse *n. and v.* (דראי'-נורס) אן אם וואס האדעוועט א קינד ניט מיט דער ברוסט; אן אונטערגעארדענטער וואס לערענט זיין עלטסטען; אויסהאדעווען א קינד אהן דער ברוסט; אנצייגען די פפליכטען א העכער־געשטעלטען.

dry'-point *n.* (דראי'-פאינט) א קריץ־נאדעל וואס ווערט געברויכט פון גראווי־רער פאר גראווירונג אין קופער; די לי־ניע וואס ווערט געמאכט מיט א קריץ־נאדעל.

dry'-rot *n.* (דראי'-ראט) א מין שוואם וואס וואקסט אויף בוימער, ווען דאס האלץ הויבט אן פוילען; אן אינערליכע פויל־קייט אדער פערדארבענהייט.

dry'-rub *v.* (דראי'-ראב) רייניגען דורך א טרוקענע רייבונג, ניט נעצענדיג די זאך.

dry'salter *n.* (דראי'-סאהל-טער) איי־נער וואס האנדעלט מיט געטריקענטע און געזאלצענע זאכען; אין ענגלאנד — איי־נער וואס האנדעלט מיט פארבען און אנ־דערע כעמישע פראדוקטען.

dry sea'son (דראי סיעזן) טרוקענע צייט [ווען עס נעהט קיין רעגען ניט]; ביי פישער — די צייט ווען פיש כאפט זיך זעהר ווייניג.

dry'-shod *a.* (דראי'-שאד) מיט טרוקע־נע פים אדער שטיוועל.

dry up (דראי אפ) אויסטריקענען, ארויס־נעהמען די פייכטקייט; אויסדעמפפען; ווערען טרוקען; פערוועלקען; ווערען שטיל, אויפהערען רעדען.

d|s *days' sight* אבקירצונג פון (דייז סאיט) דער טאג, ווען עטוואס איז געשריבען.

The bill is payable at 10 d|s.

D. S. אן אבקירצונג פון די ווער־טער *dal segno* [א צייכען אין מוזיק־נאטען, וועלכער בעווייזט, אז דאס שטיק דארף איבערגע'חזר'ט ווערען נאך אמאל ביז א געוויסען פונקט].

D. Sc. אן אבקירצונג פון די ווער־טער *Doctor of Science,* דאקטאר פון נאטור־וויסענשאפט.

D-string *n.* (די'-סטרינג) די דריטע סטרונע פון א פיעדעל אדער א גיטארע און די צווייטע סטרונע פון אנדערע שטרייך־אינסטרומענטען.

du'ad *n.* (דיו'-עד) א פאר; א פעראייני־גונג פון צוויי; א צוויי־צאהל.

du'al *n. and a.* (דיו'-על) וואס בע־שטעהט פון צוויי; וואס בעצייכענט די צאהל צוויי; וואס דריקט אוים א צוויי־צאהל; די צאהל צוויי.

du'alin *n.* (דיו'-ע-לין) דואלין [אזא אויפרייסונגס־שטאף וואס בעשטעהט פון א מישונג פון סאלפעטער, גיטרא־גליצערין און זעג־שטויב].

du'alism *n.* (דיו'-ע-ליזם) דואליזם, צווייהייט, צוויי־איינינקייט; די טעאריע אז גייסט און מאטעריע עקזיסטירען אלס זעלבסטשטענדיגע עלעמענטען אונאבהענגיג איינער פון אנדערען; די בעהויפטונג, אז עס עקזיסטירען 2 געטער, א גאט פון גוטס און ליכטיגקייט און א גאט פון שלעכטס און פינסטערניש [ווי דאס גלויבען פון די אלטע פערזיער]; א רעגיערונגס־סיס־טעם וואו צוויי לענדער זיינען פעראייניגט דורך איין הויפט, אבער ווערען רעגיערט פון זעלבסטשטענדיגע פארלאמענטען און רעגיערונגען [ווי עסטרייך־אונגארן].

du'alist *n.* (דיו'-ע-ליסט) א דואליסט, איינער וואס גלויבט אין דער זעלבסט־שטענדיגער, אונאבהענגיגער עקזיסטענץ פון גייסט און מאטעריע; אן אנהענגער פון דואליזם. ז. *dualism*

dualis'tic *a.* (דיו-ע-ליס'-טיק) וואס בעשטעהט פון צוויי; וואס איז שייך צו דואליזם. ז. *dualism*

dual'ity *n.* (דיו-על'-אי-טי) צווייהייט; דאס זיין געטיילט אין צוויי.

du'an *n.* (דיו'-ען) א טייל פון א גע־דיכט אדער פאעמא; א געדיכט, א פאעמא.

dub *n. and v.* (דאב) געבען א טיטול; מאכען פאר א ריטער; שניידען אדער אב־רייבען אום צו מאכען גלאט; מאכען א גערויש ווי דאס שנעלע קלאפען אין א פויק; א קלאפ.

dub'bing *n.* (דאב'-אינג) דאס מאכען פאר א ריטער; דאס קלאפען; דאס שניי־דען אדער רייבען אום צו מאכען גלאט; אזא לעדער־שמירעכץ געמאכט פון פעטס.

dub'bing-tool *n.* (דאב'-אינג-טוהל) א געצייג אבצורייבען א שארסטיגע פלע־כע אום זי גלאט צו מאכען.

dubi'ety *n.* (דיו-באי'-ע-טי) צווייפעל־האפטיגקייט, אונגעוויסהייט; דאס זיין אין ספק.

dubios'ity *n.* (דיו-בי-אס'-אי-טי) צוויי־פעלהאפטיגקייט; דאס זיין אין ספק; עט־וואס וואס איז צווייפעלהאפט.

du'bious *a.* (דיו'-בי-אס) צווייפעלהאפט, אונגעוויס, אונזיכער, אונדייטליך. אונבע־שטימט, אונקלאר.

du'bious debts (דיו'-בי-אס דעטס) אונזיכערע שולדען.

du'biously *adv.* (דיו'-בי-אס-לי) צוויי־פעלהאפט; אונזיכער, פראגליך, אונגעוויס

du'biousness *n.* (דיו'-בי-אס-נעס) דאס זיין אין ספק; צווייפעלהאפטיגקייט; אונ־בעשטימטהייט, אונגעוויסהייט.

du'bitable *a.* (דיו'-בי-טעבל) וואס דער־וועקט א ספק, וואס איז צום צווייפלען; צווייפעלהאפט, אונגעוויס.

du'bitably *adv.* (דיו'-בי-טע-בלי) אויף א מסופק'דיגען אופן; צום צווייפלען.

du'bitatingly *adv.* (דיו'-בי-טיי-טינג-לי) זייענדיג אין ספק; צווייפלענדיג; ניט וויסענדיג ווי זיך צו ענטשליסען.

dubita'tion *n.* (דיו-בי-טיי'-שאן) צוויי־פעל; דאס צווייפלען; אונענטשלאסענ־הייט.

du'bitative *a.* (דיו'-בי-טיי-טיוו) צווייפלענד.

du'bitatively *adv.* (דיו'-בי-טיי-טיוו-לי) אין ספק; צווייפלענדיג.

dubs *n.* (דאבז) קליננערס [געלד]; א פאר ווירפלעך.

du'cal *a.* (דיו'-קעל) וואס איז שייך צו א דוכס אדער הערצאג.

du'cally *adv.* (דיו'-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון א דוכס אדער הערצאג; מיט א הערצאג [פערבונדען].

duc'at *n.* (דאק'-עט) א דוקאט [א גאל־דענע מטבע].

ducatoon' *n.* (דאק-ע-טוהן') אן אלטע איטאליענישע זילבערנע מטבע [פון אונ־געפעהר דעם ווערטה פון אן אמעריקאנער דאלאר].

duc'ats *n.* (דאק'-עטס). מזומן, קליננערס.

duch'ess *n.* (דאטש'-עס) א דוכסע, א הערצאגין.

duch'y *n.* (דאטש'-אי) א הערצאגטום [א טעריטאריע וואו עס רעגיערט א הער־צאג].

duch'y-court *n.* (דאטש'-אי-קאורט)

דער געריכטס־הויף פון דעם הערצאגטום לאנקאסטער אין ענגלאנד.

duck *n. and v.* (דאק) א ענטעל, אן קאטשקע; א טייערע, א געליעבטע; א פערנייגונג מיט'ן קאפ; זעגעל־טוך; זיך אונטערטונקען אין וואסער; א בויג טהאן דעם קאפ; זיך אונטערגעבען; זיך בויגען פאר אימעצען.

duck'bill *n.* (דאק'-ביל) דער ענטעל־שנאבעל [אזא חיה אין אויסטראליען וואס האט א שנאבעל ענהליך צו אן ענטעלשען]; עטוואס וואס איז ענהליך צו א שנאבעל פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'-billed *a.* (דאק'-בילד) וואס האט א שנאבעל ווי פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'er *n.* (דאק'-ער) א טויכער, איינער וואס טונקט זיך אונטער אין וואסער; א קריכער, אן אונטערלעקער; א פויגעל וואס טונקט זיך אונטער אין וואסער.

duck'-hawk *n.* (דאק'-האהק) דער זומפ־פאלק [אזא גרויסער שטארקער רויב־פויגעל וואס פליהט ארום ביי וואסער־זומפען און פאלט אן אויף די קאטשקעס וואס געפינען זיך דארטען].

duck'ing *n.* (דאק'-אינג) דאס טויכען, דאס אונטערטונקען זיך אין וואסער; דאס שיסען אדער די יאגד אויף ווילדע ענטלעך [קאטשקעס].

duck'ing-gun *n.* (דאק'-אינג-גאן) א ביקס מיט וועלכער מען שיסט פויגלען.

duck'ing-sink *n.* (דאק'-אינג-סינק) א שיפעל אויף וועלכען מען פאהרט אויף יאגד אויף ווילדע ענטלעך [קאטשקעס] אדער אנדערע וואסער־פויגלען.

duck'ing-stool *n.* (דאק'-אינג-סטוהל) אזא שטוהל וועלכער איז בענוצט געווארען צו בעשטראפען ווייבער ארורות דורך אונטערטונקען זיי אין וואסער.

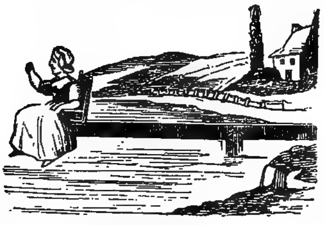

Ducking-stool

duck'-legged *a.* (דאק'-לעגד) קורץ־פיסיג [ווי א קאטשקע].

duck'ling *n.* (דאק'-לינג) א יונג ענטעלע [א קאטשקעלע].

duck'-meat *n.* (דאק'-מיעט) די וואסער־לינזע [אזא גראז וואס וואקסט אין וואסער־זומפען און ווערט זעהר גערן געגעסען פון ענטלעך].

duck'-mole *n.* (דאק'-מאול) דער ענטעל־שנאבעל. ז. *duckbill*

duck on rock (דאק אן ראק) אזא שפיעל, וואו איין שפיעלער לעגט ארויף אויף א גרויסען שטיין א קלענערען, וועלכען די איבריגע שפיעלער דארפען לויפען ארא־בווארפען און זיך ניט לאזען כאפען פון דעם, וואס האט דעם שטיין ארויפגעלעגט.

ducks *n.* (דאקס) דיקע, ווייסע לייווענטענע הויזען.

duck's'-foot *n.* (דאקס'-פוט) א מין פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען ענהליך צו די פיסלעך פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'-shot *n.* (דאק'-שאט) גרויסער שראט צום שיסען ווילדע ענטלעך [קאטשקעס].

duck's'-meat *n.* (דאקס'-מיעט) ז. *duck-meat*

duck'weed *n.* (דאק'-וויעד) ז. *duck-meat*

duck'-weight *n.* (דאק'-הוויים) אן ענטעל [קאטשקע] אויסגעמאכט פון שטיין, וועלכע פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין אשור און בבל אלס א געוויכט.

duct *n.* (דאקט) א קאנאל [בעזאנדערס אין דעם קערפער פון א בעשעפעניש].

duc'tile *a.* (דאק'-טיל) בייגזאם; וואס ציהט זיך; וואס קען אויסגעצויגען ווערען.

duc'tilely *adv.* (דאק'-טיל-לי) אויף א בייגזאמען אדער ציהעדיגען אופן.

duc'tileness *n.* (דאק'-טיל-נעס) ציהעדיגקייט, בייגזאמקייט.

ductilim'eter *n.* (דאק-טי-לימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט וואס צייגט אן אויף וויפיעל א מעטאל ציהט זיך אויס.

ductil'ity *n.* (דאק-טיל'-אי-טי) די אייגענשאפט פון מעטאלען זיך צו ציהען אדער אויסגעצויגען צו ווערען; בייגזאמקייט.

duct'less *a.* (דאקט'-לעס) וואס האט ניט קיין קאנאל.

duc'tor *n.* (דאק'-טאר) די וואלצע אין א דרוק־מאשין וועלכע פערטיילט די דרוק־פארב.

duc'tus *n.* (דאק'-טאס) א קאנאל.

dud *n.* (דאד) אן אלטער מלבוש, אן אלטע שמאטע.

dud'der *v.* (דאד'-ער) טרייסלען זיך [פון קעלט אדער פון שרעק].

dude *n.* (דיוד) א פראנט.

dudeen' *n.* (דיו-דיען') א קורצע ליימענע ליולקע.

dudge'on *n.* (דאדזש'-אן) צארן, כעס, רוגזה.

du'dishness *n.* (דיו'-דיש-נעס) דאס זיין א פראנט, פראנטישקייט.

due *n., a. and adv.* (דיו) וואס עס קומט, וואס קען געצאהלט ווערען אלס א חוב; געהעריג, ווי עס פאסט; פינקטליך, בעשטימט; ווי עס איז פערשפראכען געווארען, ווי מען האט ערווארטעט; צוליעב, א דאנק; דאס וואס עס קומט, א חוב, אן אבליגאציאן; צאהלונג; דאס רעכט אויף עפעס; דירעקט, פינקטליך [בנוגע צו די פונקטען פון א קאמפאס].

due'-bill *n.* (דיו'-ביל) א געשריבענע אנערקענונג אז מען איז עפעס שולדיג; א וועקסעל.

du'el *n. and v.* (דיו'-על) א דועל, א צוויי־קאמפף [א קאמפף פון צוויי פערזאנען מיט גלייכע וואפען, מייסטענס וועגען עהרע־אנגעלעגענהייטען]; דועלירען.

du'eling *n.* (דיו'-על-אינג) דאס דועלירען, דאס שלאגען זיך אויף א דועל.

du'elist *n.* (דיו'-על-איסט) א דועליסט, איינער וואס שלאגט זיך אויף א דועל.

du'elling *n.* (דיו'-על-אינג) ז. *dueling*

du'ellist *n.* (דיו'-על-איסט) ז. *duelist*

duel'lo *n.* (דיו-על'-א) די דועל; די קונסט פון דועלירען; די געזעצע אדער כללים פון דועלען.

duen'na *n.* (דיו-ענ'-א) די ערשטע הויף־דאמע פון דער שפאנישער קעניגין; אן עלטערע דאמע וואס פערנעהמט דעם ארט האלב פון א גובערנאנטין און האלב פון א געזעלשאפטס־לייטערין [קאמפאניאנקע]; אן עלטערע דאמע אלס גובערנאנטין אדער אויפזעהערין.

due propor'tion (דיו פרא-פאור'-שאן) א ריכטיגע פערהעלטניס; סימעטריש.

dues *n.* (דיוז) שולדען; צינזען, שטייערען; צאהלונגען; אבצאהלונגען; פפליכטען.

duet' *n.* (דיו-עט') א דועט, א מוזיק־שטיק פאר צוויי שטימען אדער צוויי אינסטרומענטען.

duetti'no *n.* (דו-עט-טי'-נא) א קורצער דועט. ז. *duet*

duet'to *n.* (דו-עט'-טא) ז. *duet*

du'e vol'te (דו'-ע וואול'-טע) צוויי מאל [אן אויסדרוק אין מוזיקאלישע קאמפאזיציעס].

duff *n. and v.* (דאף) אזא הארטער מעהל־פודינג געקאכט אין א זעקעל, געגעסען מייסטענס פון מאטראזען אויף שיפען; בוימער־אבפאל [בלעטער, צווייגען א. ד. ג.]; גומע קויהלען; האנדלען בעטריגעריש.

duf'fel *n.* (דאפל) אזא דיקער הארינער וואלען־שטאף; באגאזש, אויסשטאטונג.

duf'fer *n.* (דאפ'-ער) א הויזירער [פעדלער], בעזאנדערס וועלכער האנדעלט מיט פרויען־קליידער; א הויזירער וואס האנדעלט מיט כלומר'שט אריינגעשמוגעלטע זאכען כדי מען זאל מיינען אז מען קויפט ביי איהם מציאות; א דומער יונג, א שוטה.

duf'fing *n. and a.* (דאפ'-אינג) א קינסטליכע פליעג וואס ווערט אנגעטשעפעט אן א ווענטקע ביים כאפען פיש; פאלש, נאכגעמאכט, ניט עכט; דום, נאריש.

duf'fing coin (דאפ'-אינג קאין) א פאלשע מטבע.

duf'fle *n.* (דאפל) ז. *duffel*

dug *n.* (דאג) א ציצקע, א ברוסט פון א פרוי; דער אייטער פון א קוה.

dug (דאג) ז. *dig* געגראבען.

du'gong *n.* (דיו'-גאנג) א דיוגאנג [אזא גרויסע ים־חיה פון דעם מין זויג־טהיערע, וואס געפינט זיך אין דעם אינדישען אקעאן און איז ביי 8 פוס לאנג. דאס פלייש פון דיעזער חיה איז עסבאר; אויסערדעם ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן איהר פעל, איהרע צייהנער און אויל].

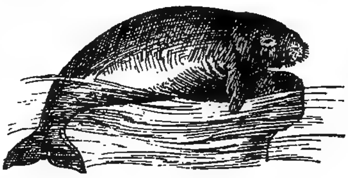

Dugong

dug'out *n.* (דאג'-אוט) א שיף געמאכט פון אן אויסגעהוילטען קלאץ; א זעמליאנקע אדער ערד־שטיבעל.

dug'-way *n.* (דאג'-הוויי) א דורכגעשניטענער וועג [אין בערג].

duke *n.* (דיוק) א הערצאג, א דוכס.

duke'dom *n.* (דיוק'-דאם) א הערצאגטום [דאס לאנד וואס געהערט צו אדער ווערט רעגיערט פון א הערצאג אדער דוכס]; דער טיטעל אדער ווירדע פון א הערצאג אדער דוכס.

dul'cet *a.* (דאל'-סעט) זיס; זיס־קלינגענד; מעלאדיש, הארמאניש; אנגענעהם.

dulcifica'tion *n.* (דאל-סי-פי-קויי'-שאן) דאס מאכען זיס; דאס אוועקנעהמען די געזאלצענקייט, ביטערקייט א. ד. ג.

dul'cify *v.* (דאל'-סי-פאי) זיס מאכען; מאכען אנגענעהם.

dul'cimer *n.* (דאל'-סי-מער) א לירע, א ציטרע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט].

dulcin'ea *n.* (דאל-סינ'-אי-ע) דולצינעא,

א געליעבטע [שטאמט פון דעם נאמען פון דאן קיכאט'ס געליעבטער].

Dul'cinist *n.* (דאל'-סי-ניסט) א דולי-ציניסט, איינער פון דער קריסטליכער סעקטע דולציניסטען [פון 14טען יאהר-הונדערט], וועלכע האבען ניט אנערקענט דעם פאפסט און קיינע רעליגיעזע און וועלטליכע געזעצען און צערעמאניעס. זיי זיינען געווען געגען פריוואט-אייגענטום, געגען הייראט, טויט-שטראף א. ד. ג.

du'ledge *n.* (דיו'-לעדזש) א הילצערנער באלץ צו פעראייניגען די זעקס רייפען, וועלכע בילדען אויס די ראד פון א האר-מאט-וואגען.

duli'a *n.* (דיו-לאי'-א) די פערעהרונג פון מלאכים און הייליגע [אין דער קא-טוילישער קירך].

dull *a. and v.* (דאל) טעמפ, דום, נאריש, אונגעלומפערט; מיט א שוואכען פער-שטאנד; שווער, לאנגווייליג, לאנגזאם, שלעפעריג, אהן לעבעדיגקייט; אומעדיג, טרויעריג, מעלאנכאליש, נידערגעשלאגען, כמורנע, מאט, טונקעל; מיט א פערשטיק-טען קול, אונווירקזאם, שוואך; אונדייט-ליך; מיט א שלעכטען געהער; מאכען טעמפ, אבשוואכען [די ראיה]; פערמא-טערען, מאכען נידערגעשלאגען; טונקעל מאכען; זיין לאנגווייליג; אנווארפען אן אומעט, מאכען טרויעריג; ווערען טעמפ; זיין נאריש.

dull'ard *n. and a.* (דאל'-ארד) א שוטה; נאריש.

dull away' the time (דאל ע-הוויי' טהי טאים) פער'בטל'ען צייט, פטר'ען צייט אויף גארנישט.

dull'-brained *a.* (דאל'-ברײנד) דום, מיט א שוואכען קאפ.

dull'-browed *a.* (דאל'-בראוד) מרה-שחורה'דיג, אנגעכמורעט, מיט א כמורנעם, פינסטערען אויסזעהן אדער קוק.

dull'er *n.* (דאל'-ער) איינער וואס מאכט טונקעל, מרה-שחורה'דיג, אומעטיג אדער טעמפ.

dull'-eyed *a.* (דאל'-איד) מיט טונקעלע אויגען; מיט א טרויעריגען בליק.

dull'head *n.* (דאל'-העד) א דומקאפ, א שוטה.

dull'ish *a.* (דאל'-איש) תמ'עוואטע, נא-ריש.

dull mu'sic (דאל מיו'-זיק) לאנגוויי-ליגע מוזיק; לאנגווייליגקייט.

dull'ness *n.* (דאל'-נעס) נארישקייט, דאס זיין א שוטה.

dull of apprehen'sion (דאל אוו עפ-רי-העני'-שאן) מיט א שווערער השגה.

dull of hear'ing (דאל אוו היער'-אינג) וואס הערט שווער, מיט א שווערען חוש השמיעה.

dull of sight (דאל אוו סאיט) שוואכ-זיכטיג.

dull sea'son (דאל סיזן) א שלעכטער סעזאן, די צייט פון שלעכטען וועטער.

dull'-wit'ted *a.* (דאל'-הוויט'-עד) שוואכקעפיג; ניט קלוג.

dul'ly *adv.* (דאל'-אי) מעשה נאר; שטומפיג, אהן גלאנץ, טעמפיג, מאט, אהן ווירקונג, שוואך.

dul'ness *n.* (דאל'-נעס) ז. *dullness*

dulse *n.* (דאלס) אזא רויט ים-גראז [ווערט געברויכט צום עסען אין שאטלאנד און אין אנדערע לענדער].

du'ly *adv.* (דיו'-לי) געהעריג, ווי עס דארף צו זיין; ריכטיג, פינקטליך.
The agreement was duly signed.

Du'ma *n.* (דו'-מא) די דומא, דער רוסי-שער פארלאמענט.

dumb *a. and v.* (דאם) שטום; שוויי-גענד; שטיל; אונגעראמאל, מיט א פעהלער; נאריש, תמ'עוואטע; מאכען שטום; פער-טויבען [א קלאנג].

dumb'-bell *n.* (דאם'-בעל) איינער פון די צוויי געוויכטען, וועלכע מען האלט אין די הענד פאר גימנאס-טישע איבונגען [יע-דער פון דיזע געוויכ-טען בעשטעהט פון צוויי קוילען, וועלכע זיינען פעראייניגט מיט א הענטעל].

Dumb-bell

dumbfound' *v.* (דאם-פאונד') פערשטו-מען, מאכען איינעם שווייגען; איבעררא-שען מיט עטוואס אונערווארטעטעס; ברייג-גען אין א צומישונג, קאנפוזען.

dumb'ness *n.* (דאם'-נעס) שטומקייט, שטילקייט; דאס שווייגען.

dumb'-show *n.* (דאם'-שאו) פאנטאמי-מע, דאס שפיעלען אויף דער ביהנע אהן געשפרעך און אהן ווערטער.

dumb'-wai'ter *n.* (דאם'-הוויי'-טער) א מין אלמערעל מיט פאליצעס, מיט וועלכען עס ווערען ארונטערגעלאזען און ארויפגע-הויבען פערשיעדענע זאכען אין א הויז פון איין עטאזש צום צווייטען.

dum'dum *n.* (דאם'-דאם) דום-דום קויל [א בלייענע קויל איינגעשלאסען אין א דינעם שטאהלענעם הילז. ווען מען שיסט זי ארויס, ווערט זי אויפגעריסען און ווען זי טרעפט אין קערפער פערשאפט זי גע-פעהרליכע שמערצען].

du'metose *a.* (דיו'-מע-טאוס) עהנליך צו קוסטעס.

dumfound' *v.* (דאם-פאונד') ז. *dumbfound*

dumfoun'ded *a.* (דאם-פאונ'-דעד) ווי פון דונער געטראפען.

dum'miness *n.* (דאם'-אי-נעס) נאריש-קייט.

dum'my *n. and a.* (דאם'-אי) א שטו-מער; איינער וואס האלט זיך שטיל; אין טעאטער — א מענש וועלכער פיגורירט אויף דער סצענע, אבער רעדט גארנישט; א זאך וועלכע איז נאכגעמאכט אבער שטעלט ניט פאר די ווירקליכקייט [ווי א הילצערנער קעז, א ליימענער עפעל א. ד. ג.]; א מאדעל אדער א פיגור אין א מא-גאזין, אויף וועלכער עס איז אנגעטהאן א קלייד; א מאדעל אדער א פארם פון א זאך וואס דארף געמאכט ווערען [ווי למשל א בוך, וועלכעס בעשטעהט פון ווייסען איינגעבונדענעם פאפיער]; אין מעכאניק — א לאקאמאטיוו, פון וועלכען דער דאמפף נעהמט ארויס אהן גערויש [ווערט בענוצט אין די שטאדט-באהנען]; דער שטראם ווא-סער פון דער הויפט-קישקע [אויף דער שפראך פון די פייער-לעשער]; די פרעס פון די היטעל-מאכער; אין קארטען-שפיעל — איינער פון די שפיעלער, וועלכער נעהמט ניט קיין דירעקטען אנטייל אין דעם קאן [ווען למשל, עס שפיעלען 4 מענשען און דער קאן קען געשפיעלט ווערען נור פון 3, דאן ווערט צו יעדען קאן איינער אויס-געלאזען]; פיקטיוו, פאלש.

du'mose *a.* (דיו'-מאוס) אין באטא-ניק — וואס האט די פארם פון א קוסט; בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קוסטעס.

dump *n. and v.* (דאמפ) אן ארט וואו מען ווארפט מיסט; די כלי, פון וועלכער דאס מיסט ווערט ארויסגעווארפען; דער קלאפ, וועלכער הערט זיך בעת א שווערע זאך פאלט ארונטער; א גראבע שווערע זאך; געלד, "קליינגערס"; א קליינע מטבע אין אויסטראליען; ארויסווארפען מיט איין מאל פון א וואגען דאס וואס ער ענטהאלט; אראבווארפען א שווערע זאך מיט א גע-רויש.

dum'ping-car *n.* (דאמ'-פינג-קאר) א וואגען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און איבערקעהרען, כדי ארויס-צואווארפען מיט אמאל די משא.

dum'ping-cart *n.* (דאמ'-פינג-קארט) ז. *dumping-car*

dum'ping-ground *n.* (דאמ'-פינג-גראונד) אן ארט וואו מיסט ווערט ארויס-געווארפען.

dum'pish *a.* (דאמ'-פיש) טרויעריג, שווערמוטיג, נידערגעשלאגען, מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

dum'pishness *n.* (דאמ'-פיש-נעס) טרויעריגקייט, נידערגעשלאגענקייט, שווער-מוטיגקייט; דאס זיין מרה-שחורה'דיג אדער מעלאנכאליש.

dump'ling *n.* (דאמפ'-לינג) אן עפעל-טארט; א מין פודינג.

dumps *n.* (דאמפס) טרויעריגקייט, שווער-מוטיגקייט, מעלאנכאליע, מרה-שחורה.
He has met with misfortune and feels he is in the dumps.

dum'py *n. and a.* (דאמ'-פי) קורץ און דיק; א מין הוהן מיט זעהר קורצע פיס.

dun *n., v. and a.* (דאן) טונקעל-ברוין, טונקעל, פינסטער; א טונקעל-ברוין פערד; מאכען טונקעל-ברוין; רויכערען און טרי-קענען פלייש אדער פיש אזוי, אז עס זאל ווערען טונקעל-ברוין; געדרויכערטע און געטריקענטע פיש אדער פלייש מיט א טונ-קעל-ברוינעם קאליר; פאדערען א חוב; צווינגען צו בעצאהלען א חוב; א שטרענ-גער מאהנער; א בעל-חוב וואס לאזט ניט צו-רוה ביז מען בעצאהלט איהם; א בער-נעל.

dun'-bee *n.* (דאנ'-בי) א מין גרויסע פליעג עהנליך צו א ביען.

dunce *n.* (דאנס) א נאר, א שוטה, אן עם-הארץ.

dunce'dom *n.* (דאנס'-דאם) נארען-לאנד, די מלוכה פון נארען.

dun'cery *n.* (דאנ'-סער-אי) דומהייט, נארישקייט.

dun'cish *a.* (דאנ'-סיש) דום, נאריש.

dun'cishness *n.* (דאנ'-סיש-נעס) ז. *duncery*

dun'der *n.* (דאנ'-דער) דער דונער, געוויטער; אבזעצונג פון איינגעמאכטס, ווארעניעס אדער סיראפ.

dun'derhead *n.* (דאנ'-דער-העד) א דומקאפ, א נאר.

dun'derpate *n.* (דאנ'-דער-פייט) ז. *dunderhead*

dun'-di'ver *n.* (דאנ'-דאי'-ווער) די "זוי" טויף-ענטעל [א מין ענטעל אדער קאטשקע].

dune *n.* (דיון) א בערגעל אדער א וואל פון אנגעטראגענעם זאמד אויף'ן ברעג ים.

dun'fish *n.* (דאנ'-פיש) א געזאלצענער און געטריקענטער שטאק-פיש. ז. *cod*

dun'-fly *n.* (דאנ'-פלאי) ז. *dun-bee*

dung *n. and v.* (דאנג) מיסט פון א בהמה; מיסטיגונג [פאר פעלדער]; מיס-טיגען.

dung'-ba'sin *n.* (דאנג'-בייסן) א מיסט-גרוב.

dung'-bee'tle *n.* (דאנג'-ביטל) א מיסט-זשוק.

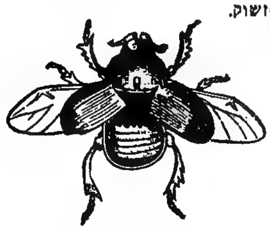

Dung-beetle

dung'-cart *n.* (דאנג'-קארט) א מיסט-וואגען.

dun'geon *n. and v.* (דאנ'-דזשאן) א געפענגניס, א פינסטערע טורמע; א טורעם פון א פעסטונג; אריינזעצען אין טורמע.

dung'-fork *n.* (דאנג'-פארק) א מיסט-גאפעל, א מיסט-ווידלע.

dung'hill *n. and a.* (דאנג'-היל) א מיסט-בערגעל; א שמוציגע וואהנונג; א פערזאן פון נידריגען שטאנד; געמיין, נידריג.

dung'-hole *n.* (דאנג'-האול) א מיסט-גרוב.

dung'-pit *n.* (דאנג'-פיט) ז. *dung-hole*

dung'y *a.* (דאנג'-אי) קויטיג, שמוציג, געמיין, נידריג.

dung'-yard *n.* (דאנג'-יארד) א מיסט-הויף.

Dun'ker *n.* (דאנ'-קער) איינער פון א סעקטע פון דייטש-אמעריקאנישע באפטיסטען, וועלכע פיהרען זעהר אן איינפאכען לעבענס-ארט, טרעטען ארויס נעגען יעדער מלחמה און געריכטס-פראצעסען און האלטען, אז טויפען קען מען נור א דערוואקסענעם מענשען און ניט קליינע קינדער.

dun'lin *n.* (דאנ'-לין) א מין פויגעל מיט א לאנגען שנאבעל [האלט זיך אויף מייסטענס אויף די ברעגעס פון ים אין איירא-פא און אמעריקא].

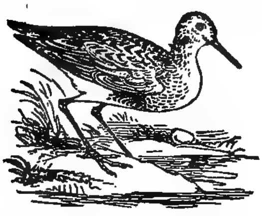

Dunlin

dun'ner *n.* (דאנ'-ער) א בריה אין מאה-נען חובות; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויפקויפען וועקסלען און אויפמאה-נען חובות.

dun'nish *a.* (דאנ'-איש) ברוינליך, וואס האט א ברוינליכען קאליר.

du'o *n.* (דיו'-או) א דועט. ז. *duet*

duodecen'nial *a.* (דיו-א-די-סענ'-אי-על) צוועלפיעהריג; וואס ענטהאלט צוועלף יאהר.

duodec'imal *n. and a.* (דיו-א-דעס'-אי-מעל) רעכענענדיג מיט צוועלפען; די סיסטעם פון רעכענען מיט צוועלפען.

duodec'imally *adv.* (דיו-א-דעס'-אי-מעל-אי) דורך אדער מיט צוועלפען; רע-כענענדיג מיט צוועלפען.

duodecim'fid *a.* (דיו-א-די-סימ'-פיד) געטיילט אין צוועלף טיילען.

duodec'imo *n. and a.* (דיו-א-דעס'-אי-מאו) א בלאט פון א בוך וואס איז 5 ⅛ אינטשעס [צאל] ברייט און 7 ⅜ אינטשעס לאנג; וואס בעשטעהט פון בויגענס וועלכע זיינען געקנייטשט אין בלע-טער פון 5 ⅛ אינטשעס ברייט און 7 ⅜ לאנג.

duodec'uple *a.* (דיו-א-דעק'-יופל) צוועלף-פאך; וואס בעשטעהט פון צוועלף.

duoden'ary *a.* (דיו-א-דענ'-ע-רי) וואס איז שייך צו דער צאהל צוועלף; צוועלף-פאך.

duoden'ary scale (דיו-א-דענ'-ע-רי סקייל) די צוועלפער רעכנונגס-סיסטעם. ז. *duodenary system*

duoden'ary sys'tem (דיו-א-דענ'-ע-רי סיס'-טעם) די צוועלפער רעכנונגס-סיסטעם [די סיסטעם, ביי וועלכער יעדע ציפער, געצעהלט פון רעכטס צו לינקס, פערגרעסערט זיך מיט 12 מאל אנשטאט מיט 10 מאל ווי אין דער געוועהנליכער אריפמעטישער סיסטעם].

duodeni'tis *n.* (דיו-א-די-נאי'-טיס) אן ענטצינדונג אויף דער צוועלף-פינגער קישקע.

duode'num *n.* (דיו-א-די'-נאם) די צוועלף-פינגער קישקע [איינע פון די קליי-נע קישקעס וועלכע איז דירעקט פערבונ-דען מיט'ן מאגען]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

duolit'eral *a.* (דיו-א-ליט'-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען.

du'ologue *n.* (דיו'-א-לאג) א דיאלאג, א צוויי-געשפרעך [א געשפרעך וואס ווערט געפיהרט פון צוויי].

duo'mo *n.* (דהוואו'-מאו) א קאטעדרא-לע, א דאם, א גרויסע קירך.

dupabil'ity *n.* (דיו-פע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אבגענארט אדער בעטראגען ווערען.

du'pable *a.* (דיו'-פעבל) וואס מען קען אבנארען, בעטריגען אדער איינריידען.

dupe *n. and v.* (דיופ) איינער וואס לאזט זיך נארען; א נאר; אבנארען, בע-טריגען.

dupeabil'ity *n.* (דיו-פע-ביל'-אי-טי) ז. *dupability*

du'peable *a.* (דיו'-פעבל) ז. *dupable*

du'per *n.* (דיו'-פער) אן אבנארער; א בעטריגער, א שווינדלער.

du'pery *n.* (דיו'-פער-אי) שווינדעל, בע-טרוג, בעטריגעריי.

du'ple *a. and v.* (דיופל) צווייפאך, דאפעלט; דאפלען.

du'plex *n., a. and v.* (דיו'-פלעקס) דא-פעלט, צווייפאך; א פערדאפלונג, א פער-צווייפאכונג, איינארדנונג דעם טעלעגראף-דראט אזוי, אז מען זאל קענען גלייכצייטיג שיקען צוויי טעלעגראמען אין געגענ-געזעצטע ריכטונגען; שיקען טעלעגראמען דורך א דאפעל-טעלעגראף.

du'plex tel'egraph (דיו'-פלעקס טעל'-ע-גרעף) א דאפעל-טעלעגראף [אזא טע-לעגראף דורך וועלכען מען קען גלייכצייטיג שיקען צוויי טעלעגראמען אין געגענ-געזעצטע ריכטונגען].

du'plicate *n., a. and v.* (דיו'-פלי-קייט) געדאפעלט; געמאכט אין צווייען; וואס בעשטעהט פון א פאר; וואס איז שייך צו צוויי ענטשפרעכענדע טיילען; וואס איז עהנליך צום אריגינאל; א דופלי-קאט, א קאפיע; פערדאפלען, מאכען אין צווייען; מאכען א קאפיע פון עפעס; אי-בער'חזר'ען אדער זיין איבערגע'חזר'ט צוויי מאל.

duplica'tion *n.* (דיו-פלי-קיי'-שאן) די פערדאפלונג, דאס מאכען אדער איבער'-חזר'ען צוויי מאל איינע און דיזעלבע זאך; אין אריפמעטיק — דאס כפל'ען א צאהל אויף 2; אין פיזיאלאגיע — דער פראצעס פון פאנאנדערטיילען אין צווייען דורך נאטירליכען וואקסען; אין מוזיק — דאס צונעבען העכערע אדער נידריגערע אקטאוועז אדער ווידערהאלונגען צו די טע-נער פון א מעלאדיע אדער הארמאניע; אין באטאניק — די פאנאנדערטיילונג פון אן ארגאן [בעזאנדערס פון א געשלעכטס-ארגאן] ביי א פלאנצע; דאס אבהאלטען א נאטעס-דיענסט צוויי מאל אין איין טאג פון איינעם און דעמזעלבען גלח.

du'plicative *a.* (דיו'-פלי-קיי-טיוו) וואס איז שייך צו דאפלונג אדער צו א דופליקאט; אין פיזיאלאגיע — וואס ווערט פאנאנדערגעטיילט אין צווייען דורך נאטירליכען וואקסען.

du'plicature *n.* (דיו'-פלי-קיי-טשור) א פערדאפלונג; א צוזאמענלעגונג, א פאלד.

duplic'ity *n.* (דיו-פליס'-אי-טי) די דאפעלטקייט, די פאלשקייט, צוויי-פנים'דיג-קייט; דאס פעראייניגען אין געריכט פון צוויי אדער מעהרערע אנקלאגען.

durabil'ity *n.* (דיו-רע-ביל'-אי-טי) דוי-ערהאפטיגקייט, דויער.

du'rable *a.* (דיו'-רעבל) דויערהאפט, דויערנד.

du'rableness *n.* (דיו'-רעבל-נעס) ז. *durability*

du'rably *adv.* (דיו'-רע-בלי) מיט דוי-ערהאפטיגקייט; אויף א דויערנדען שטיי-גער.

du'ral *a.* (דיו'-רעל) וואס בעשטעהט פון אדער וואס איז שייך צום הייטעל פון דעם געהירן אדער פון דעם רוקען-מארך.

du'ra ma'ter (דיו'-רא מיי'-טער) דאס הייטעל פון דעם געהירן און פון דעם רו-קען-מארך.

dura'men *n.* (דיו-ריי'-מען) דאס הארץ-האלץ אדער דאס מיטעלסטע האלץ פון א בוים.

du'rance *n.* (דיו'-רענס) דאס ארעסט; זיין איינגעשפארט; דויערהאפטיגקייט, דויער.

dura'tion *n.* (דיו-ריי'-שאן) דויער [אין ציים].

dur'bar *n.* (דויר'-באר) א אוידיענץ-זאל ביי אן אינדישען הערשער אדער ביים ענגלישען וויצע-קעניג פון אינדיען; אן אפיציעלע אוידיענץ ביי אן אינדישען הערשער אדער ביים ענגלישען וויצע-קע-ניג.

du'ress *n.* (דיו'-רעס) שוועריגקייטען, צרות; אונטערדרי-קונג, צוואנג; ארעסט, דאס זיין איינגע-שפארט; דויערהאפ-טיגקייט, דויער.

du'rian *n.* (דיו'-רי-ען) אזא בוים [אויף'ן מאלאאישען האלב-אינזעל און אויף די שכנ'ישע אינזלען], אויף וועל-כען עס וואקסען גרוי-סע פרוכט, וואס זיי-נען עהנליך צו קא-ווענעס; די פרוכט פון דיזען בוים.

Durian

du'ring *prep.* (דיו'-רינג) וועהרענד; אין דער צייט פון...

dur'ra *n.* (דיור'-א) אינדישע הירזש.

durst (דוירסט) *dare* ז. געוואגט.

dusk *n., v. and u.* (דאסק) האלב-פינסטערניש, בין-השמשות, דעמערונג; טונקעלקייט; שאטענדינקייט; מאכען טונקעל אדער האלב-פינסטער, פערטונקלען, ווערען טונקעל, דעמערען; טונקעל, בין-השמשות'דיג, שאטענדיג.

dus'kily *adv.* (דאס'-קי-לי) טונקעל, האלב-פינסטער, דעמערענד, בין-השמשות'דיג, שאטענדיג.

dus'kiness *n.* (דאס'-קי-נעס) טונקעלקייט, האלב-פינסטערניש, בין-השמשות'דיגקייט, שאטענדיגקייט.

dus'kish *a.* (דאס'-קיש) עטוואס טונקעל, עטוואס פינסטערליך.

dus'kishly *adv.* (דאס'-קיש-לי) אויף א פערוואלקענטען, טונקלען, שווארצליכען אדער בין-השמשות'דיגען שטייגער.

dus'kishness *n.* (דאס'-קיש-נעס) טונקעלקייט, בין-השמשות'דיגקייט.

dus'ky *a.* (דאס'-קי) טונקעל, פינסטערליך, בין-השמשות'דיג, שווארצליך; טרויעריג, מרה-שחורה'דיג.

dust *n. and v.* (דאסט) שטויב; עטוואס וואס איז צוריבען אין שטויב; טומעל, פלאנטער, גערודער; א נידריגער צושטאנד; גאלד-שטויב, געלד, מזומנים; סאזשע; אבשטויבען; ארויסנעהמען דעם שטויב; בעשטרייען מיט שטויב אדער ווי מיט שטויב; שלאגען; אנטלויפען, זיך אבטראגען.

dust'-bas'ket *n.* (דאסט'-בעס'-קעט) א שטויב-קארב.

dust'-bin *n.* (דאסט'-בין) א שמוץ-קאסטען.

dust'-brand *n.* (דאסט'-ברענד) סאזשע.

dust'-brush *n.* (דאסט'-בראש) א שטויב-בארשט.

dust'-cart *n.* (דאסט'-קארט) א מיסט-וואגען.

dus'ter *n.* (דאס'-טער) איינער וואס שטויבט אב; א וויש-טוך; א בערשטעל צום אבשטויבען; א פלעדערוויש, א בעזים; א געדיכטע זיפ; א מאשין צו בעשפרענקלען פלאנצען מיט גיפטיגע שטאפען כדי צו פערניכטען אינזעקטען; א שטויב-מאנטעל [א לייכטער אויבערמאנטעל, צו פערהיטען די קליידער פון שטויב].

dust'-guard *n.* (דאסט'-גארד) א שטיק בלעך, האלץ אדער שטאף וואס פערהיט אן אקס-לאגער פון שטויב און שמוץ און לאזט ניט אויסרינען דאס שמירעכץ; א פארריכטונג ארום די רעדער פון א וואגען אדער אויטאמאביל וואס פערהיט, אז דער שמוץ פון די רעדער זאל ניט ארייַנשפריצען אין דעם וואגען אדער אויטאמאביל.

dust'-hole *n.* (דאסט'-האול) ז. *bust-bin*

dus'tiness *n.* (דאס'-טי-נעס) שטויביגקייט.

dust'man *n.* (דאסט'-מען) א גאסען-קעהרער; איינער וואס ראמט אוים שמוץ; דער שטויב-מאן [דער גניוס פון שלאף, דער שלאף. דער נאמען שטאמט דערפון, וואס ווען קינדער שטעהן אויף פון שלאף, רייבען זיי זיך די אויגען פונקט, ווי זיי וואלטען געווען פערשאטען מיט שטויב].

dust'-pan *n.* (דאסט'-פען) א מיסט-שויפעל, א מיסט-פאן [אין וועלכער מען נעהמט צונויף דעם שטויב ביים קעהרען אדער בערשטען].

dust'-shot *n.* (דאסט'-שאט) פויגעל-שראט [קליינער שראט צו שיסען פויגעל].

dust the hands (דאסט טהי הענדז) זיך רייבען די הענד, זיין צופריעדען.

dus'ty *a.* (דאס'-טי) שטויביג; בעדעקט מיט שטויב; פול מיט שטויב; צוריבען אין שטויב; וואס איז ווי שטויב.

dus'ty-foot *n.* (דאס'-טי-פוט) א יאריד-געריכט [אין די אמאליגען צייטען אין ענגלאנד. דאס געריכט האט בלויז פערהאנדעלט די קלאגען וואס זיינען ארויסגעקומען צוליעב און ביים יאריד. ווערט אזוי גערופען וואהרשיינליך צוליעב דעם שטויביגען אויסזעהן פון די קלעגער און אנגעקלאגטע].

Dutch *n. and a.* (דאטש) א האלענדער, א דייטש; די האלענדישע שפראך; די דייטשע שפראך; האלענדיש, דייטש; וואס איז שייך צו דער האלענדישער אדער צו דער דייטשער שפראך.

Dutch auc'tion (דאטש אהק'-שאן) אן אויקציאן [א ליציטאציע, אן אויספערקויף], ביי וועלכער דער אויקציאנער הויבט אן פון א הויכער פרייז, וועלכע ער לאזט ביסלעכווייז ארונטער, ביז עס געפינט זיך א קונה; א שווינדעל-אויקציאן.

Dutch build (דאטש בילד) אונגעלומפערט, דיק.

Dutch clo'ver (דאטש קלאו'-ווער) ווייסקלעע [אזא מין פלאנצע].

Dutch com'fort (דאטש קאמ'-פארט) גם זו לטובה.

Dutch cour'age (דאטש קאר'-עדזש) געמאכטער מוטה; מוטה אונטער דער ווירקונג פון שכרות.

Dutch cree'pers (דאטש קריע'-פערז) צווערג-בוימלעך אדער קארליק-בוימלעך [אזעלכע קליינע קלעטער-בוימלעך].

Dutch feast (דאטש פיעסט) א קערמעשעל [הוליאנקע], ביי וועלכען דער בעל הבית ווערט דער ערשטער שכור.

Dutch gold (דאטש גאולד) ז. *Dutch metal*

Dutch'man *n.* (דאטש'-מען) א האלענדער; א דייטש [געברויכט נור אין אמעריקא].

Dutch met'al (דאטש מעט'-על) נאכגעמאכט בלאט-גאלד אדער גאלד-פאפיער [א געמישט מעטאל וואס בעשטעהט פון 11 טיילען קופער און צוויי טיילען צינק און איז ענליך אין אויסזעהן צו גאלד. צוליעב זיין ווייכקייט ווערט פון דיעזען מעטאל געמאכט גאלד-פאפיער].

Dutch myr'tle (דאטש מוירטל) אזא מין מירטע [הדסים].

Dutch ov'en (דאטש אוו'ן) א בעוועגליכער בלעכענער אויוועז, א בראט-אויווען.

Dutch pink (דאטש פינק) נעלער לאק.

Dutch school (דאטש סקוהל) די האלענדישע אדער פלאמאנדישע קונסט-שולע [די ריכטונג אין מאלעריי, וועלכע האט דערגרייכט איהר העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט אין האלאנד און וועלכע צייכענט זיך אוים הויפטזעכליך דערמיט, וואס די טהעמאס פאר די בילדער ווערען גענומען פון דעם געוועהנליכען טאג-טעגליכען לעבען].

Dutch tile (דאטש טאיל) גלאזירטע ציגעל מיט מאלערייען.

Dutch ware (דאטש הוועהר) פאיאנס, שטיין-גוט.

du'teous *a.* (דיו'-טי-אס) געהארכזאם; וואס טהוט זיין פפליכט; פפליכטמעסיג.

du'teously *adv.* (דיו'-טי-אס-לי) מיט געהארכזאמקייט; געוויסענהאפט; לויט דער פפליכט.

du'tiable *a.* (דיו'-טי-עבל) אויף וואס עס זיינען ארויפגעלעגט טאריף-אבצאהלונגען.

du'tied *a.* (דיו'-טיד) ז. *dutiable*

du'ties on en'try (דיו'-טיז אן ענ'-טרי) איינפיהר-צאל; טאריף-שטייערען אויף אויסלענדישע סחורות.

du'tiful *a.* (דיו'-טי-פול) געהארכזאם; וואס פערהאלט זיך אונטערטהעניג אדער מיט רעספעקט; וואס ערפילט זיינע פפליכטען.

du'tifully *adv.* (דיו'-טי-פול-אי) מיט געהארכזאמקייט, מיט אונטערטהעניגקייט, מיט רעספעקט, לויט פפליכט.

du'tifulness *n.* (דיו'-טי-פול-נעס) געהארכזאמקייט; אונטערטהעניגקייט, דאס פערהאלטען זיך מיט רעספעקט, דאס ערפילען די פפליכט.

du'ty *n.* (דיו'-טי) פפליכט; געהארכזאמקייט, אונטערטהעניגקייט; ערפילונג פון פפליכטען; דיענסט [הויפטזעכליך מיליטערישע]; שטייער; לייסטונג, ארבייט, קראפט.

du'ty bound (דיו'-טי באונד) פערפפליכטעט.

A captain of a ship is in **duty bound** to safeguard the lives of his passengers.

du'ty-free *a.* (דיו'-טי-פריע) פריי פון צאל.

du'ty-la'bor *n.* (דיו'-טי-ליי'-באר) פאנשטשיזנע, ארבייט פון לייב-אייגענע [די געצוואונגענע ארבייט וואס די פויערים פלעגען טהאן פאר דעם גוטס-בעזיצער].

duum'vir *n.* (דיו-אמ'-וויר) א דואומוויר, איינער פון די צוויי בעאמטע אין אלטען רוים, וואס פלעגען געמיינשאפטליך פערטרעטען איין און דעמזעלבען אמט.

duum'virate *n.* (דיו-אמ'-ווי-רייט) דער דואומוויראט, די צווילינג-הערשאפט אדער צווילינג-פערוואלטונג [אין אלטען רוים], א פעראייניגונג פון צוויי מענשען אין איין און דעמזעלבען אמט; דאס אמט, וועלכען עס האבען פערטראטען צוויי מענשען.

D-valve *n.* (די'-וועלוו) א ווענטיל פון א דאמפף-מאשין-צילינדער וואס האט דעם אויסזעהן פון *D*.

dwarf *n., v. and a.* (דהוואהרף) א קארליק, א צווערג, איינער אדער עטוואס וואס איז אויסערגעוועהנליך קליין; מאכען פאר א קארליק, שטערען דעם וואוקס, מאכען קליין, פערקלענערען, מאכען אזוי, אז איינער אדער עטוואס זאל אויסזעהן זעהר קליין: ווערען קליין; ווערען א קארליק; קליין-געוויקסיג.

dwar'fish *a.* (דהוואהר'-פיש) קליין-געוויקסיג; קליינליך, פערעכטליך.

dwar'fishly *adv.* (דהוואהר'-פיש-לי) ווי א קארליק [צווערג]; דורך קליינקייט, דורך ווענינקייט.

dwarf'ling *n.* (דהוואהרפ'-לינג) א קליין קארליקעל, א קליין צווערגעל.

dwarf'-tree *n.* (דהוואהרף'-טריע) דער קארליק-בוים, דער צווערג-בוים.

dwar'fy *a.* (דהוואהר'-פי) קליין, ווי א קארליק.

dwell *v.* (דהוועל) וואהנען; בלייבען, זיך אבשטעלען, פערווײלען; פארטזעצען, אנהאלטען.

To dwell in a palace is not always to be happy.

dwell'er *n.* (דהוועל'-ער) אן איינוואהנער, א בעוואהנער.

dwell'ing *n.* (דהוועל'-אינג) א וואהנונג; א וואהנונגס-ארט; דאס וואהנען, דאס בע-וואהנען.

dwell'ing-house *n.* (דהוועל'-אינג-האוס) א וואהן-הויז.

dwell'ing-place *n.* (דהוועל'-אינג-פליים) א וואהן-ארט.

dwelt (דהוועלט) געוואהנט, פערווייל.ט. ז. ***dwell***

dwin'dle *v.* (דהווינדל) זיך שווינדען, פערמינדערען, ווערען וועניגער; איינגע-שרומפען ווערען; ווערען ערגער, געמיי-נער.

dwin'dle away' (דהווינדל ע-הוויי') פערשווינדען.

dwin'dle in'to (דהווינדל אינ'-טו) פערשווינדען, ווערען אלץ קלענער און קלענער, ווערען אלץ ערגער און ערגער; אונבעמערקט זיך פערוואנדלען אין עפעס אדער איבערגעהן אין א אנדער צושטאנד. Through bad investments his fortune dwindled into insignificance.

dwin'dlement *n.* (דהווינ'דל-מענט) דאס פערמינדערען זיך, דאס קלענער ווע-רען, דאס ווערען איינגעשרומפען, דאס אויסצעהרען.

dwine *v.* (דהוואין) [דורך אבצעהרען א קראנקהייט].

dy'ad *n.* (דאי'-עד) א פאאר.

dyad'ic *a.* (דאי-עד'-איק) וואס איז שייך צו דער צאהל 2; וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען אדער עלעמענטען.

dy'archy *n.* (דאי'-אר-קי) א רעגירונג פון צוויי הערשער.

dye *n.* and *v.* (דאי) א קאליר; פארבען; פארב [צום פארבען].

dyed in the wool (דאיד אין טהי הוואול) דורך און דורך, פאלשטענדיג; עכט; איינגעווארצעלט, איינגעגעסען. He is a dyed in the wool Democrat.

dye'-house *n.* (דאי'-האוס) א פארבעריי.

dye'ing *n.* (דאי'-אינג) דאס פארבען.

dye in grain (דאי אין גריין) פארבען מיט עכטער פארב [וואס געהט ניט אב].

dy'er *n.* (דאי'-ער) א פארבער [היופט-זעכליך פון קליידער].

dy'er's-broom *n.* (דאי'-ערז-ברוהם) אזא פלאנצע וועלכע ווערט בענוצט צו מא-כען גרינע פארב.

dy'er's-green'weed *n.* (דאי'-ערז-גריענ'-הוויעד) ז. ***dyer's-broom***

dy'er's-weed *n.* (דאי'-ערז-הוויעד) אזא גראז פון וועלכען מען מאכט א געוויסע געלבע פארב.

dye'stone *n.* (דאי'-סטאון) אזא רויטער שטיין וועלכער געפינט זיך אין טענעסי [אמעריקא].

dye'stuff *n.* (דאי'-סטאף) פארב-שטאף, פארב-מאטעריאל.

dye'-tri'al *n.* (דאי'-טראי'-על) א פארב-פראבע.

dye'-vat *n.* (דאי'-וועט) א פארב-וואנע אדער פארב-קעסעל.

dye'ware *n.* (דאי'-הוועהר) ז. ***dyestuff***

dye'weed *n.* (דאי'-הוויעד) ז. ***dyer's-broom***

dye'wood *n.* (דאי'-הוואוד) האלץ פון וועלכען עס ווערט געמאכט פארב.

dye'-works *n.* (דאי'-הוואירקס) א פאר-בעריי.

dy'ing *n.* and *a.* (דאי'-אינג) דאס שטאר-בען; שטארבענדיג, אויסהויכענדיג די נשמה; אבשטארבענדיג.

dy'ing breath (דאי'-אינג ברעטה) לעצ-טער אטעמצוג.

dy'ing clouds (דאי'-אינג קלאודז) פער-שווינדענדע וואלקענס.

dy'ing condi'tion (דאי'-אינג קאנ-דיש'-אן) א שטארבענדער צושטאנד.

dy'ing eyes (דאי'-אינג איז) שמאכטענ-דע אויגען.

dy'ingly *adv.* (דאי'-אינג-לי) אויף א שטארבענדען אופן.

dy'ing song (דאי'-אינג סאהנג) דאס שוואנען-ליעד [דאס לעצטע ליעד].

dy'ing words (דאי'-אינג הווארדז) די לעצטע ווערטער פאר'ן טויט.

dyke *n.* and *v.* (דאיק) ז. ***dike***

dy'nagraph *n.* (דאי'-נע-גרעף) אן אפא-ראט וואס ווערט בענוצט ביי אייזענבאה-נען אבצופארבירען דעם צושטאנד פון די רעלסען, צו מעסטען די נעשווינדקייט און די קראפט פון לאקאמאטיוו און וויפיעל קויהלען און וואסער ער פערצעהרט.

dy'nam *n.* (דאי'-נעם) [אן א פוס-פונט] איינהייט מיט וועלכער עס ווערט געמאס-טען ארבייט. זי איז גלייך צו דער ארבייט וואס ווערט געלייסטעט ביים הויבען 1 פונט געוויכט אין דער הויך פון 1 פוס].

dynam'eter *n.* (דאי-נעמ'-ע-טער) א דינאמעטער [אן אינסטרומענט אבצופרא-בירען די פערגרעסערונגס-קראפט פון טע-לעסקאפען].

dynamet'ric *a.* (דאי-נע-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א דינאמעטער. ז. ***dynameter***

dynamet'rical *a.* (דאי-נע-מעט'-רי-קעל) ז. ***dynametric***

dynam'ic *n.* and *a.* (דאי-נעמ'-איק) דינאמיש; ווירקענד; בעוועגענד; וואס פעראורזאכט אדער ברייננט ארויס בעווע-גונגען אדער ענדערונגען; וואס איז שייך צו מעכאנישע קרעפטע, וואס איז שייך צו בעוועגענדע קרעפטע; דינאמיק, דער טייל פון מעכאניק און פיזיק וועלכער לערענט וויא צו בערעכענען די בעוועגונג פון קער-פער אין צוזאמענהאנג מיט די קרעפטע וועלכע ווירקען אויף זיי.

dynam'ical *a.* (דאי-נעמ'-אי-קעל) די-נאמיש; ווירקענד; בעוועגענד; וואס פער-אורזאכט אדער ברייננט ארויס בעוועגונ-גען אדער ענדערונגען; וואס איז שייך צו מעכאנישע קרעפטע; וואס איז שייך צו בעוועגענדע קרעפטע.

dynam'ically *adv.* (דאי-נעמ'-אי-קעל-אי) אויף א דינאמישען אופן, אין בעצוג צו דינאמיק. ז. ***dynamic***

dynam'ic electric'ity (דאי-נעמ'-איק אי-לעק-טריס'-אי-טי) דינאמישע עלעק-טריציטעט, שטראם-עלעקטריציטעט [אין געגענזאץ צו סטאטישער עלעקטריצי-טעט].

dynam'ic geol'ogy (דאי-נעמ'-איק דזשי-אל'-א-דזשי) דינאמישע געאלאגיע [דער טייל פון געאלאגיע וואס בעשעפ-טיגט זיך מיט אויספארשען די נאטור און דעם כאראקטער פון די קרעפטען, וועלכע פעראורזאכען ענדערונגען אין דעם ערד-קוגעל].

dynam'ics *n.* (דאי-נעמ'-איקס) די די-נאמיק, די לעהרע וועגען בעוועגענדע קרעפ-טע.

dynam'ic the'ory (דאי-נעמ'-איק טהי'-א-רי) די דינאמישע טעאריע פון קאנט [די טעאריע דורך וועלכער דער פי-לאזאף עמנואל קאנט האט געוואלט ערקלע-רען די בעשאפונג פון מאטעריע און איהר נאטור. לויט דיעזער טעאריע איז יעדע מאטעריע געשאפען געווארען דורך צוויי געגענגעזעצטע קרעפטען אדער פרינציפען, דורך אבשטויסונג און אנציהונג].

dy'namism *n.* (דאי'-נע-מיזם) דינא-מיזם, די טעאריע וואס בעהויפטעט, אז אויסער מאטעריע פאדערט זיך נאך עפ-וואס — ווי קראפט, ענערגיע א. ד. ג. — צו ערקלערען די ערשיינונגען פון דער נא-טור; די טעאריע, אז מעכאנישע ענערגיע איז מאטעריע; די טעאריע, אז אין דער וועלט געפינט זיך קיין זאך ניט וואס זאל ניט קענען ערקלערט ווערען דורך דעם פרינציפ פון ענערגיע; דאס זיין דינאמיש.

dy'namist *n.* (דאי'-נע-מיסט) אן אנ-הענגער פון דינאמיזם. ז. ***dynamism***

dynamis'tic *a.* (דאי-נע-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו דינאמיק. ז. ***dynamic***

dy'namite *n.* and *v.* (דאי'-נע-מאיט) דינאמיט [א שטארק אויפרייסענדער שטאף, וואס בעשטעהט פון א געמיש פון ניטרא-גליצעריין און א געוויסען זארט סיל-ציום ערד]; אויפרייסען מיט דינאמיט; אונטערמינירען מיט דינאמיט.

dy'namite-gun *n.* (דאי'-נע-מאיט-גאן) א שיס-געוועהר וואס ווערט געלאדען מיט דינאמיט.

dy'namiter *n.* (דאי'-נע-מאי-טער) איי-נער וואס בענוצט דינאמיט פאר אונגע-זעצליכע צוועקען; איינער וואס בענוצט דינאמיט פאר טעראריסטישע צוועקען.

dynamit'ical *a.* (דאי-נע-מיט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דינאמיט; אויפריי-סענד, פערניכטענד.

dynamit'ically *adv.* (דאי-נע-מיט'-אי-קעל-אי) דורך דער הילף פון דינא-מיט; מיט אן אויפרייסענדער געוואלט.

dy'namiting *n.* (דאי'-נע-מאי-טינג) דאס פערניכטען אדער צושטערען מיט די-נאמיט; דאס טעראריזירען מיט דינאמיט.

dy'namitism *n.* (דאי'-נע-מאי-טיזם) די בענוצונג פון דינאמיט אדער אנדערע אויפרייסענדע שטאפען פאר דעם צוועק פון טעראר.

dynamiza'tion *n.* (דאי-נע-מי-זיי'-שאן) די פערגרעסערונג פון דער קראפט; די פערשטארקונג פון דער קערפערליכער קראפט אדער פון די נערוועז.

dy'namize *v.* (דאי'-נע-מאיז) פער-שטארקען די קראפט פון קערפער אדער פון די נערוועז.

dy'namo *n.* (דאי'-נע-מאו) א דינאמא-מאשין, אן עלעקטרישע מאשין [א מאשין וואס פערוואנדעלט מעכאנישע ענערגיע אין עלעקטרישע].

dy'namo-elec'tric *a.* (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק) דינאמא-עלעקטריש, וואס איז שייך צו דער בעציהונג צווישען עלעק-טרישער ענערגיע און מעכאנישער; וואס פערוואנדעלט מעכאנישע ענערגיע אין עלעקטרישע אדער אומגעקעהרט.

dy'namo-elec'trical *a.* (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק-על) ז. ***dynamo-electric***

dy'namo-elec'tric machine' (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק מע-שין') ז. ***dynamo***

dynamogen'esis *n.* (דאי-נע-מא-דזשענ'-ע-סיס) ז. ***dynamogeny***

dynamogen'ic *a.* (דאי-נע-מא-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער פערשטאר-קונג פון דער טהעטיגקייט פון די נערוועז.

dynamog'eny *n.* (דאי-נע-מאדזש'-ע-ני) דאס פערשטארקען די טהעטיגקייט פון די נערוועז.

dynam'ograph *n.* (דאי-נעמ'-א-גרעף)

א דינאמאגראף [אן אינסטרומענט צו מעסטען די מוסקעל־קראפט פון דער האנד].

dynamom'eter *n.* (דאי-נע-מאמ'-ע-טער) א דינאמאמעטער, א קראפט־מעסטער [א מאשין צו מעסטען די קראפט פון מענשען, טהיערע, מאשינען א. ד. ג.].

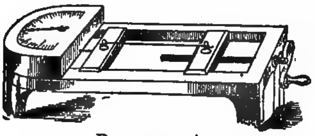

Dynamometer

dynamomet'ric *a.* (דאי-נע-מא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*

dynamomet'rical *a.* (דאי-נע-מא-מעט'-רי-קעל) ז. *dynamometric*

dynamom'etry *n.* (דאי-נע-מאמ'-ע-טרי) דאס בענוצען א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*

dy'nast *n.* (דאי'-נעסט) א הערשער; א הערשער, וועלכער גיט איבער זיין הערשאפט בירושה.

dynas'tic *a.* (דאי-נעס'-טיק) וואס איז שייך צו א רייה הערשער פון איין אבשטאמונג, דינאסטיש.

dynas'tical *a.* (דאי-נעס'-טי-קעל) ז. *dynastic*

dynas'ticism *n.* (דאי-נעס'-טי-סיזם) קעניגליכע הערשאפט וואס געהט איבער בירושה; א רעגיערונג פון הערשער, וועלכע גיבען איבער זייער מאכט בירושה.

dy'nasty *n.* (דאי'-נעס־טי) א דינאסטיע, א הערשער־שטאם, דורות פון הערשער פון דעמזעלבען שטאם.

dyne *n.* (דאין) א קראפט־איינהייט [דאס איז די קראפט וואס קען בעוועגען 1 גראם־געוויכט אין 1 סעקונדע צייט די שטרעקע פון 1 סענטימעטער].

dysæsthe'sia *n.* (דיס-עס-טהי'-סי-א) אבטעמפונג פון עמפפינדליכקייט.

dys'crase *n.* (דיס'-קריים) ז. *dyscrasia*

dyscra'sia *n.* (דיס-קריי'-סי-א) א קרענקליכער צושטאנד.

dyscras'ic *a.* (דיס-קרעס'-איק) קרענקליך, ניט געזונד; וואס איז שייך צו א קרענקליכען צושטאנד.

dysenter'ic *a.* (דיס-ען-טער'-איק) וואס איז שייך צו דיזענטעריע, רויטע רוהר אדער בלוט־שלשול. ז. *dysentery*

dysenter'ical *a.* (דיס-ען-טער'-אי-קעל) ז. *dysenteric*

dys'entery *n.* (דיס'-ען-טער-אי) דיזענטעריע, רויטע רוהר אדער בלוט־שלשול [אן אנשטעקינע קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין זעהר א שטארקען שלשול מיט בלוט, אין א שרעקליכען וועהטאג אין בויך און איןווארפען דעם חולה אין היץ און אין קעלט].

dys'odile *n.* (דיס'-א-דיל) א מין גרינליך־גרויע אדער געלבליך־גרויע קויהלען, וועלכע לאזען ארויס א שטינקענדען גערוך בעת זיי ברענען.

dyspep'sia *n.* (דיס-פעפ'-סי-א) דיספעפסיע, שלעכטע פערדייאונג צוזאמען מיט פערלוסט פון אפעטיט.

dyspep'sy *n.* (דיס-פעפ'-סי) ז. *dyspepsia*

dyspep'tic *n. and a.* (דיס-פעפ'-טיק) וואס ליידט פון שלעכטער פערדייאונג; וואס איז שייך צו שלעכטער פערדייאונג; איינער וואס ליידט פון שלעכטער פערדייאונג; קרענקליך: פעסימיסטיש; מיט א זויער פנים.

dyspep'tical *a.* (דיס-פעפ'-טיק-על) ז. *dyspeptic*

dyspep'tic complaint' (דיס-פעפ'-טיק קאמ-פליינט') מאגען־שוואכקייט.

dyspha'gia *n.* (דיס-פיי'-דזשי-א) דיספאגיע אדער דאס שווערע שלינגען.

dys'phagy *n.* (דיס'-פיי-דזשי) ז. *dysphagia*

dyspho'nia *n.* (דיס-פאו'-ני-א) ז. *dysphony*

dys'phony *n.* (דיס'-פא-ני) די שווערינקייט צו רעדען אויף'ן קול; דאס כריפען.

dyspnœ'a *n.* (דיספ-ניע'-ע) דאס שווערע אטעמען, די ענג־בריסטינקייט.

dysteleolog'ical *a.* (דיס-טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט טעלעאלאגיש, אהן צוועקמעסינקייט, אהן אן ענד־ציעל.

dysteleol'ogy *n.* (דיס-טעל-אי-אל'-א-דזשי) די לעהרע, וועלכע אנערקענט ניט קיין צוועקמעסינקייט אין נאטור און לעבען.

dzig'getai *n.* (דזיג'-גע-טאי) דער ווילדער אזיאטישער עזעל.

E

E, e (אי) דער פינפטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

E. אבקירצונג פון *east*

E *n.* (אי) אין מוזיק — די נאטע "ע" אדער "מי" [דער דריטער טאן פון א גאמע].

each *a. and pr.* (איטש) יעדער, יעדע, יעדעס.

each for the oth'er (איטש פאר טהי אטה'-ער) איינער פאר'ן אנדערען, סאלידאריש.

each oth'er (איטש אטה'-ער) איינער דעם אנדערען; געגענזייטיג.

ea'ger *a.* (איע'-גער) אייפריג, בעגיעריג נאך עפעס; מיט א שטארקען חשק צו עפעס; אויפגערעגט דורך א שטארקער שטרעבונג צו עפעס.

They were eager to go to Europe.

ea'gerly *adv.* (איע'-גער-לי) גיעריג, מיט א שטארקען חשק.

ea'gerly bent (איע'-גער-לי בענט) העפטיג געניינט צו עפעס.

ea'gerness *n.* (איע'-גער-נעס) א שטארקע לוסט, א שטארקע שטרעבונג צו עפעס, גיערינקייט, העפטיגקייט, היצינקייט, אייפרינקייט.

ea'gle *n.* (איע'גל) אן אדלער; א מיליטער־פאהן; א גאלדענע מטבע פון 10 דאלאר אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א קאפעדרא אדער סטענדער אין א קירך, פון וועלכער דער גלח האלט זיין דרשה; אין ארכיטעקטור — דער פראנטאן פון א געביידע [דער אויבערשטער טייל פון פארענט־וואנד וואס איז ארומגערינגעלט מיט א דריי־עקיגען קארניז].

Eagle

ea'gle-eyed *a.* (איע'גל-איד) מיט אדלער־אויגען, שארפזיכטיג ווי אן אדלער.

ea'gle-owl *n.* (איע'גל-אול) די אדלער־סאווע [איינער פון די גרעסטע נאכט־פויגלען אין אייראפא].

ea'gle-sigh'ted *a.* (איע'גל-סאי'-טעד) וואס האט א שטארקע ראיה, שארפזיכטיג ווי אן אדלער.

ea'glestone *n.* (איע'גל-סטאון) דער אדלער־שטיין. ז. *aetites*

ea'glet *n.* (איע'-גלעט) א קליין אדלערל.

ea'gle-winged *a.* (איע'גל-הווינגד) מיט אדלער־פליגלען; שנעל ווי אן אדלער.

ea'glewood *n.* (איע'גל-הוואוד) אדלער־האלץ [שמעקעדיג האלץ פון אזיען. ווערט געברויכט צו רויכערען ווייררויך].

ea'gre *n.* (איע'גר) א פלוצליכע אויפהויבונג פון וואסער אין א טייך אדער אזיערע, א נעוויסער.

eal'derman *n.* (על'-דער-מען) ז. *ealdorman*

eal'dorman *n.* (על'-דאר-מען) דער עלטסטער פון דער פאלקספערזאמלונג ביי די אלטע אנגלא־זאקסען; דער פיהרער און קאמאנדיר אין מלחמה.

E. and O. E. (אבקירצונג פון די ווערטער *errors and omissions excepted*) א קאמערציעלער אויסדרוק אונטער א געשריבענער רעכנונג, אז אין פאל אויב דארטען וועלען זיך געפינען פעהלערען און גרייזען דארף די רעכנונג ווידער איבערגעקוקט ווערען.

ear *n. and v.* (איער) אן אויער; דאס געהער; דאס צוהערען זיך; אן אויערעל, א הענטעל; א זאנג; ארויסגעשטארצטע פעדערען אויף'ן קאפ [ווי ביי געוויסע פויגלען]; ארויסשפראצען אין זאנגען.

ear'ache *n.* (איער'-אייק) אויערענוועהטאג.

ear'-brush *n.* (איער'-בראש) א מין בערשטעל אדער פענזעל צו רייניגען דעם אויער.

ear'-cap *n.* (איער'-קעפ) אן אויערדעקעל [א מין צודעק צו בעשיצען די אויערען פון קעלט].

ear'-deaf'ening *a.* (איער'-דעפ'נ-איננ) טויב=מאכענד, בעטויבענד.

ear'-drop *n.* (איער'-דראפ) אן אויערינגעל מיט א ציגנעל וואס הענגט פון איהם אראב.

ear'-drop'per *n.* (איער'-דראפ'-ער) ז. *ear-drop*

ear'-drum *n.* (איער'-דראם) דאס פויקהייטעל פון אויער; דער מיטעלסטער טייל פון אויער.

eared *a.* (איערד) מיט אויערען; מיט זאנגען; מיט ארויסגעשטארצטע פעדערען אויף'ן קאפ ווי אויערען [ווי ביי געוויסע נאכט=פויגלען].

ear'-fin'ger *n.* (איער'-פינ'-גער) דער קליינער פינגער.

ear'-flap *n.* (איער'-פלעפ) דער אראבגעהאנגענער אויער פון א הונד.

ear'-hole *n.* (איער'-האול) דאס לעכעל פון אויער.

ea'riness *n.* (איע'-רי-נעס) געפיהל פון נעהיימניספאלען שרעק; דאס שרעקען זיך פאר אן אונבעוואוסטע זאך.

ear'-kiss'ing *a.* (איער'-קיס'-איננ) וואס זאגט א סוד אויף'ן אויער.

earl *n.* (אוירל). א גראף [אין ענגלאנד].

ear'-lap *n.* (איער'-לעפ) דאס אויערלעפעל [דער ווייכער אונטערשטער טייל פון אויער]; אן אויער=דעקעל צו בעדעקען די אויערען צו שיצען זיי פון קעלט.

earl'dom *n.* (אוירל'-דאם) די הערשאפט אדער ווירדע פון א גראף [אין ענגלאנד].

ear'less *a.* (איער'-לעס) אהן אויערען.

ear'liest *adv.* (אויר'-לי-עסט) צום פריהסטען; פריהער איידער אלע.

I shall call at the earliest moment possible.

ear'-lif'ter *n.* (איער'-ליפ'-טער) אן ארויסגעשטארצטער טייל פון א שנייד=מאשין, וועלכער הויבט אויף די איינגעבויגענע זאנגען, כדי אבצושניידען זיי.

ear'like *a.* (איער'-לאיק) ווי אן אויער.

ear'liness *n.* (אויר'-לי-נעס) פריהצייטיגקייט; דאס זיין דער ערשטער אדער צום ערשטען.

earl'-mar'shal *n.* (אוירל'-מאר'-שעל) דער לארד=מארשאל פון ענגלאנד, וועלכער איז דער הויפט צערעמאניען=מייסטער פון קעניגליכען הויף.

ear'-lock *n.* (איער'-לאק) א לאק האר וואס גרייזעלט זיך איבער דעם אויער [די מאדע פון ענגלישען אדעל אין די אמאליגע צייטען].

ear'ly *a.* and *adv.* (אויר'-לי) פריה, פריהצייטיג; דער ערשטער, די ערשטע; באלד, בעצייטענס.

ear'ly an'swer (אויר'-לי ענ'-סער) א גיכער ענטפער.

ear'ly bird (אויר'-לי בוירד) א "פריהער פויגעל" [איינער וואס קומט פריה צו דער ארבייט].

The early bird catches the worm.

ear'ly can'dle-light (אויר'-לי קענ'דל-לאיט) די ערשטע אבענד=שטונדען.

ear'ly hab'it (אויר'-לי העב'-איט) די געוואהנהייט פריה אויפצושטעהן.

ear'ly life (אויר'-לי לאיף) די יוגענד; די יוגענד=צייט.

ear'ly post (אויר'-לי פאוסט) מיט דער נעכסטער פאסט, גיך ווי מעגליך.

ear'ly ri'ser (אויר'-לי ראי'-זער) איינער וואס ליעבט פריה אויפצושטעהן.

ear'mark *n.* and *v.* (איער'-מארק) א צייכען וואס איינער מאכט אויף זיינע שעפסען א. ד. ג. אויפשניידענדיג ביי זיי אן אויער; א צייכען צו דערקענען; מאכען א צייכען אויף די שעפסען, אויפשניידענדיג ביי זיי אן אויער.

earn *n.* and *v.* (אוירן) פערדיענען; ערווערבען; אבגעזעצט ווערען [ווי מילך]; אן אדלער.

ear'nest *n.* and *a.* (אויר'-נעסט) ערנסט; פלייסיג; העפטיג; מיט חשק, מיט כונה; ערנסטקייט; זיכערהייט; האנד=געלד; די ערשטע פרוכט.

ear'nestly *adv.* (אויר'-נעסט-לי) מיט ערנסט, אויפריכטיג.

ear'nest-mon'ey *n.* (אויר'-נעסט-מאנ'-אי) האנד=געלד, אן אויפגאב.

ear'nestness *n.* (אויר'-נעסט-נעס) ערנסטקייט, העפטיגקייט, פלייסיגקייט.

ear'ning *n.* (אויר'-נינג) פערדיענסט; בעלוינונג.

ear'nings *n.* (אויר'-נינגז) פערדיענסטען, שכירות, פרנסה.

ear'-pick *n.* (איער'-פיק) אן אויערלעפעלע, אן אויער=שטעכער.

ear'-pier'cer *n.* (איער'-פיער'-סער) דאס אויער=פליגעלע [אזא אינזעקט, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער קריכט אריין אין אויער און זשוזשעט דארט].

ear'-pier'cing *a.* (איער'-פיער'-סינג) גרילצענדיג אין די אויערען, לעכערענדיג די אויערען [וועגען א גרילצענדען הויכען קלאנג].

ear'-reach *n.* (איער'-ריעטש) ז. *ear-shot*

ear'-ring *n.* (איער'-רינג) אן אויערינגעל.

ear'-shell *n.* (איער'-שעל) א מויערקאפ, א ים=מושעל.

ear'-shot *n.* (איער'-שאט) הערווייטקייט, דער מרחק, פון וועלכען מען קען הערען.

ear'-split'ting *a.* (איער'-ספליט'-איננ) רייסענדיג די אויערען.

The children are making an ear-splitting noise.

earth *n.* and *v.* (אוירטה) די ערד, די וועלט, די איינוואהנער פון דעם ערד=קוגעל; ערד; שמוץ; עטוואס וואס איז נידריג אדער געמיין; א לאך, א קאנורע [פון חיות]; בעהאלטען, בעגראבען; זיך בעהאלטען, זיך בעגראבען.

earth'-ap'ple *n.* (אוירטה'-עפל) קארטאפעל.

earth'-au'ger *n.* (אוירטה'-אה'-גער) ז. *earth-borer*

earth'-bags *n.* (אוירטה'-בעגז) שאנצען=זעק [זעק מיט ערד, וועלכע מען שטעלט אויס אין פעסטונגען אלס שוץ=מיטעל געגען די פיינדליכע קאנאנען].

earth'-bank *n.* (אוירטה'-בענק) א דאמבע פון ערד.

earth'-bath *n.* (אוירטה'-בעטה) א בלאטע=וואנע [אלס הייל=מיטעל].

earth'-board *n.* (אוירטה'-באורד) דאס שטרייכברעט ביים אקער=אייזען [דאס ברעטעל, וואס קעהרט אראב די ערד פון אקער=אייזען].

earth'-bob *n.* (אוירטה'-באב) א רעגען=ווארים.

earth'-bor'er *n.* (אוירטה'-באור'-ער) אן ערד=בויערער [אן אינסטרומענט צו בויערען אין דער ערד].

earth'-born *a.* (אוירטה'-בארן) געבארען פון דער ערד; פון אירדישער אבשטאמונג; געמיין, נידריג.

earth'-bound *a.* (אוירטה'-באונד) בעפעסטיגט צו דער ערד אדער דורך דעם דרוק פון דער ערד; האבענדיג אירדישע אינטערעסען.

earth'-bred *a.* (אוירטה'-ברעד) נידריג, געמיין.

ear'then *a.* (אויר'טהן) געמאכט פון ערד, ליים א. ד. ג.

ear'thenware *n.* (אויר'טהנ-הוועהר) ליימענע כלים, טעפער=וואארע.

earth'-fast *a.* (אוירטה'-פעסט) פעסט אין דער ערד.

earth'-flax *n.* (אוירטה'-פלעקס) דער אמיאנט, דער בארג=פלאקס, דער שטיין=פלאקס [א מין אסבעסטאס אדער ווייכער מינעראל].

ear'thiness *n.* (אויר'-טהי-נעס) דאס זיין פון ערד; דאס ענטהאלטען ערד; חומר'דיגקייט; גראבקייט.

earth'liness *n.* (אוירטה'-לי-נעס) אירדישקייט, וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען].

earth'ling *n.* (אוירטה'-לינג) א בעל עולם הזה; איינער וואס איז אירדיש, וועלטליך [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען]; אן ערד=איינוואהנער, א שטערבליכער.

earth'ly *a.* (אוירטה'-לי) אירדיש, וועלטליך, קערפערליך, מאטעריעל [אין נעגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען]; וואס געפינט זיך אויף אדער וואס שטאמט פון דער ערד; פערשטענדליך, קלאר.

earth'ly-min'ded *a.* (אוירטה'-לי-מאינ'-דעד) וואס האט אין זינען נור עולם הזה זאכען אדער נור דעם חומר; וועלטליך געזאנען.

earth'ly-min'dedness *n.* (אוירטה'-לי-מאינ'-דעד-נעס) דאס האבען אין זינען נור עולם הזה זאכען; תאוות; וועלטליכקייט.

earth'ly use (אוירטה'-לי יוס) מאטעריעלע נוצען, מאטעריעלער ווערטה; נוץ, ווערטה.

The woman's hat of last season is of no earthly use now.

earth'nut *n.* (אוירטה'-נאט) דער ערדנוס אדער פינאט; דאס קעפעל פון געוויסע אייראפעאישע ברייטע גראזען וואס וואקסען אין פייכטע ערטער.

earth'quake *a.* (אוירטה'-קהווייק) אן ערדציטערניש.

earth'-shine *n.* (אוירטה'-שאין) אין אסטראנאמיע — דער אבשיין פון דער ערד [דער שוואכער שיין וואס זעהט זיך אויף דער זייט פון דער לבנה, וועלכע איז ניט בעלויכטען פון דער זון. דיעזע שיין נעהמט זיך פון דעם, וואס די ערד שיינט זיך אב אויף דער לבנה].

earth'-ta'ble *n.* (אוירטה'-טייבל) אין ארכיטעקטור — דער פיער=עקיגער פונדאמענט, אויף וועלכען עס שטעהט די וואנד פון א געביידע אדער א זייל.

earth'-wall *n.* (אוירטה'-הוואהל) אן ערד=וואנד [ווי פון א פעסטונג].

earth'ward *adv.* (אוירטה'-הווארד) אין דער ריכטונג צו דער ערד.

earth'work *n.* (אוירטה'-הוואירק) דער ערד=בוי, יעדע ארט בויען וואס בעשטעהט אין אויסגראבען אדער אנשיטען ערד.

earth'worm *n.* (אוירטה'-הוואירם) דער

ערד=ווארים אדער רעגנ=ווארים; א נע=מיינער מענש.

ear'thy *a.* (אויר'-טהי) וואס געהערט צו דער ערד; געמאכט פון ערד; אזוי ווי ערד; גראב, רויה.

ear'thy frac'ture -אויר'-טהי פרעק') טשור) אן אבגעבראכענער שטיק מינעראל, וואו די אבגעבראכענע זייט איז ניט גלאט, נאר שארסטקע ווי ערד.

ear'-trum'pet *n.* (איער'-טראמ'-פעט) אן אויערען=רעהר אדער שפרעכרעהר [אן אפאראט צו הערען. ווערט בענוצט פון טויבע].

ear'-wax *n.* (איער'-הוועקס) אויערען=וואקס [די געלבע מאטעריע וואס קלייבט זיך אן אין די אויערען]. ז. *cerumen*

ear'wig *n. and v.* (איער'-הוויג) דאס אויער=פליענעלע [אן אינזעקט, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער קריכט אריין אין אויער און זשוזשעט דארט]; שעפ=טשען אויף'ן אויער, טרייבען רכילות.

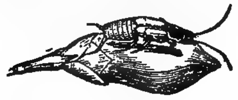

Earwig

ear'-wire *n.* (איער'-הוואיר) אן אויער=רינגעל.

ear'-wit'ness *n.* (איער'-הוויט'-נעס) אן עדות וואס האט אליין געהערט; איי=נער וואס קען בעשטעטיגען א זאך דער=מיט, וואס ער האט אליין געהערט.

ease *n. and v.* (איעז) רוה; לייכטיג=קייט; בעקוועמליכקייט; בערוהיגען; איינ=שטילען; פערלייכטערען; מילדערען.

ease away' (איעז ע-הוויי) לאנגזאם אומדרעהען אדער קירעווען א שיף.

ease'ful *a.* (איעז'-פול) פריעד=רוהיג; ליד; בעקוועם.

ease'fully *adv.* (איעז'-פול-אי) מיט רוה, מיט שטילקייט.

ease'fulness *n.* (איעז'-פול-נעס) רוה, בעקוועמליכקייט.

ease her! (איעז הויר) האלט איין!

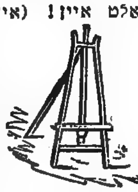

Easel

[א בעפעהל צו פער=קלענערען די געשווינ=דינקייט פון א דאמפ=מאשין].

ea'sel *n.* (איעזל) א געשטעלע אדער שטענ=דער צום האלטען א בילד אדער א צייכנו=נג א. ד. ג.

ease'less *a.* (איעז'-לעס) אונרוהיג; אונ=בעקוועם.

ea'sel-pic'ture *n.* (איע'זל-פיק'-טשור) א בילד וואס שטעהט אויף א געשטעל אדער א שטענדער.

ea'sel-piece *n.* (איע'זל-פיעס) ז. *easel-picture*

ease'ment *n.* (איעז'-מענט) לינדערונג, ערלייכטערונג; בעקוועמליכקייט; דאס רעכט אויף געוויסע בעקוועמליכקייטען אויף פרעמדען לאנד [ווי דאס רעכט אויף א דורכגאנג א. ד. ג.].

ease up! (איעז אפ) לאנגזאם!

ea'sily *adv.* (איע'-זי-לי) אויף א לייכ=טען אופן; מיט לייכטקייט; לייכט, גרינג.

ea'sily huffed (איע'-זי-לי האפד) וואס צינדעט זיך לייכט אן, וואס ווערט לייכט אין כעס.

ea'siness *n.* (איע'-זי-נעס) לייכטקייט; רוהיגקייט; בעקוועמליכקייט; בערייטווי=ליגקייט, נעפעליגקייט.

ea'siness of belief' (איע'-זי-נעס אוו בי-ליעף') לייכטגלויביגקייט.

ea'siness of mind (איע'-זי-נעס אוו מאינד) געמיטס=רוה.

ea'siness of style (איע'-זי-נעס אוו סטאיל) א לייכטער, פליסיגער סטיל.

east *n., a., adv. and v.* (איעסט) מזרח=זייט; פון מזרח=זייט; צו מזרח=זייט, אין דער ריכטונג פון מזרח=זייט; בעווענען אדער ווענדען צו מזרח=זייט.

east'-about' *adv.* (איעסט'-ע-באוט') צו מזרח=זייט; אין דער ריכטונג פון מזרח=זייט.

Eas'ter *n. and a.* (איעס'-טער) אסטע=רען, פאסכא [דער קריסטליכער פסח]; דער אידישער פסח; וואס איז שייך צו פאסכא אדער פסח.

Eas'ter day (איעס'-טער דיי) אסטער=טאג, דער טאג אין וועלכען פאסכא פאלט אויס.

Eas'ter eggs (איעס'-טער עגז) אסטער=אייער, געפארבטע אייער וועלכע ווערען געשאנקען אום פאסכא.

Eas'ter eve (איעס'-טער איוו) אסטער=אבענד, דער הייליגער אבענד ערב פאסכא.

eas'terling *n.* (איעס'-טער-לינג) איי=נער וואס שטאמט פון די מזרח=לענדער; איינער וואס קומט פון די אריענטאלישע לענדער [ווי פאלעסטינא, אראביען, עגיפ=טען א. ד. ג.]; אן אלטע ענגלישע זיל=בערנע מִינְצֶע.

eas'terly *adv. and a.* (איעס'-טער-לי) צו מזרח=זייט, אין דער ריכטונג צו מזרח=זייט; וואס איז אין מזרח=זייט; וואס איז גערינכטעט צו מזרח=זייט.

eas'tern *a.* (איעס'-טערן) וואס איז אין מזרח=זייט; וואס געהט צו מזרח; וואס איז שייך צו מזרח=זייט; אריענטאליש.

Eas'tern *n.* (איעס'-טערן) א מיטגליעד פון דער ארטאדאקסישער גריכישער קירך.

East In'dia (איעסט אינ'-די-א) אסט=אינדיען.

East In'dies (איעסט אינ'-דיז) אסט=אינדיען.

eas'ting *n.* (איעס'-טינג) דאס קומען געהנטער צו מזרח=זייט; די שטרעקע וואס א שיף איז אבגעגאנגען צו מזרח=זייט.

east'land *n.* (איעסט'-לענד) מזרח=לענ=דער, דער אריענט.

east'ling *a.* (איעסט'-לינג) וואס איז אין מזרח=זייט.

East Side (איעסט סאיד) דער אידישער קווארטאל אין ניו יארק.

The East Side of New York is thickly populated.

east'ward *a. and adv.* -איעסט') הווארד) וואס איז גערינכטעט צו מזרח=זייט; וואס איז אין דער ריכטונג פון מזרח=זייט; אין דער ריכטונג צו מזרח=זייט.

east'wardly *adv.* (איעסט'-הווארד-לי) ז. *eastwards*

east'wards *adv.* (איעסט'-הווארדז) צו מזרח=זייט.

east'-wind *n.* (איעסט'-הווינד) מזרח=ווינד.

ea'sy *a.* (איע'-זי) לייכט; רוהיג.

ea'sy as shell'ing peas (איע'-זי עז שעל'-אינג פיעז) לייכט ווי א האר פון מילך.

ea'sy-chair *n.* (איע'-זי-טשעהר) דער לעהנשטוהל, א שטוהל געמאכט געווארען צו פיהלען זיך אין איהם בעקוועם.

ea'sy cir'cumstances -איע'-זי סויר') קאם-סטענ-סעז) גוטע אומשטענדען, פער=מעגליכקייט, וואהלהאבענקייט.

ea'sy-go'ing *a.* (איע'-זי-גאו'-אינג) לייכט, לעבעדיג, וואס נעהמט זיך ניט צום הארצען.

ea'sy-mel'ting *a.* (איע'-זי-מעל'-טינג) וואס שמעלצט זיך לייכט, וואס צוגיסט זיך, ניט זעלבסטשטענדיג.

ea'sy of ac'cess (איע'-זי אוו עק'-סעס) לייכט צוגענגליך.

ea'sy of belief' (איע'-זי אוו בי-ליעף') לייכטגלויביג.

ea'sy to suit (איע'-זי טו סיוט) לייכט צו בעפרידיגען.

ea'sy-yiel'ding *a.* -איע'-זי-ייל') דינג) נאכגעביג.

eat *v.* (איעט) עסען; ערנעהרען זיך.

ea'table *a. and n.* (איע'-טעבל) עס=באר; פארטיג צום עסען; א שפייז=ארטי=קעל.

ea'tage *n.* (איע'-טעדזש) פוטער אדער שפייז פאר בהמות פון די תבואות וואס זיינען געוואקסען דעם צווייטען מאל אין דעמזעלבען יאהר.

eat away' (איעט ע-הוויי') אויפפרעסען, פערניכטען.

eat dirt (איעט דוירט) ערנידריגען זיך; אראבשלינגען די אייגענע ווערטער.

ea'ten (איעטן) ז. *eat* געגעסען.

eat hum'ble-pie (איעט האמ'בל-פאי) זיין געצוואונגען צו בויגען דעם קאפ; זיין געצוואונגען אונטערצוגעבען זיך.

ea'ting *n. and a.* (איע'-טינג) דאס עסען, דאס קייען; שפייז, עסענוואַרג; וואס עסט אויס, וואס עסט פאנאנדער.

ea'ting-house *n.* (איע'-טינג-האוס) א גארקיך; א רעסטאראנט.

eat one's head off (איעט הוואנז העד אף) האבען וועניגער נוצען פון איינעם ווי עס קאסט דאס אויסהאלטען איהם.

eat one's heart (איעט הוואנז הארט) זיך אויפעסען דאס הארץ; טרויערען.

eat one's words (איעט הוואנז הווארדז) צוריקכאפען די ווערטער, צו=ריקציהען א בעהויפטונג.

eat out of house and home (איעט אוט אוו האוס ענד האום) אבעסען איינעם דעם קאפ, מאכען איינעם ארעם, לעבענדיג און פערשווענדעריש געלד אויף יענעמס רעכנונג.

eat the leek (איעט טהי ליעק) צוריק=ציהען א בעליידיגונג.

eat toads (איעט טאודז) זיך אונטערלע=קען, חנפ'ענען.

eau de Cologne' (או דע קא-לאון') או=דע=קאלאן, א פארפיום געמאכט פון ספירט און עטער=אויל.

eau de Paris' (או דע פא-רי') א מין *eau de Cologne* .ז או=דע=קאלאן.

eau'-de-vie' *n.* (או'-דע-ווי') שנאפס, בראנפען [אין פראנקרייך].

eaves *n.* (איעווז) דאך=רינע; די ברע=גען פון א דאך; ארויסגעשטארצטע ברע=געס.

eaves'-board *n.* (איעווז'-באורד) א דיק ברעט צונעשלאגען צום אונטערשטען טייל פון די קראקוועס פון א דאך, אויף וועלכען עס לעגט זיך אוים דער ערשטער צייל פון די שינדלען.

eaves'-catch *n.* (איעווז'-קעטש) ז *eaves-board*

eaves'-drop *n.* (איעווז'-דראפ) דאס וואסער וואס קאפעט פון דאך.

eaves'drop *v.* (איעווז'-דראפ) ליענען

אונטער א פענסטער און צוקוקן זיך וואס
עס טהוט זיך אין שטוב; שטעהן הינטער
דער טהיר און איינהערען זיך וואס מען
רעדט; אונטערהערען א פרעמדען שמועס.

eaves'dropper *n.* (איעוווז'-דראפ-ער)
איינער וואס הערט זיך איין אין געהיים
צו א פרעמדען געשפרעך.

eaves'dropping *n.* (איעוווז'-דראפ-
אינג) דאס אונטערהערען וואס אנדערע רע=
דען.

eaves'-swal'low *n.* (איעוווז'-סוואל'-
או) א מין שוואלב וואס בויט איהר נעסט
אונטער'ן דאך פון א הויז און מאכט איהם
פון קויט און לייס אין דער פארם פון א
פלאש.

ebb *n. and v.* (עב) די עבע [דער צו=
ריקפאל נאך דעם רעגעלמעסיגען צופלוס
פון דעם וואסער אין ים (פלוט), וואס
ווידערהאלט זיך צוויי מאל אין מעת=לעת];
א צוריקפלוס; א זינקען; דאס שטופענ=
וויזע פאלען אדער פערקלענערען זיך;
צוריקפליסען, צוריקקעהרען [ווי דאס וואַ=
סער אין ים בעת דער עבע]; אבפאלען;
זיך פערקלענערען, זינקען.

ebb and tide (עב ענד טאיד) עבע און
פלוט [דאס אבפאלען און דער צופלוס פון
דעם וואסער אין ים, וואס ווידערהאלט זיך
רעגעלמעסיג צוויי מאל אין מעת=לעת. עבע
און פלוט קומט אויך פאר אין די טייכען,
ער איז דארט אבער ניט בעמערקבאר].

ebb'-tide *n.* (עב'-טאיד) די עבע. ז. **ebb**

E'bionism *n.* (אי'-בי-אַנ-איזם) די
לעהרע פון די אביונים. ז. ***Ebionite***

E'bionite *n. and a.* (אי'-בי-אַנ-איט)
אן אביון, אן עביאניט, א מיטגליעד פון א
אידיש=קריסטליכער סעקטע, וואס האט
עקזיסטירט צווישען צווייטען און פיער=
טען יאהרהונדערט פון דער קריסטליכער
צייט=רעכנונג [די סעקטע האט אנערקענט
יעזוס'ען אלס משיח און האט געגלויבט
אין זיין געטליכער אבשטאמונג; זי האט
זיך אבער אין דערזעלבער צייט פעסט
געהאלטען אן דער אידישער תורה און
האט ניט אנערקענט דעם אפאסטאל פאולע
און זיינע שריפטען]; וואס איז שייך צו
דער אביונים=סעקטע.

Ebionit'ic *a.* (אי-בי-אַנ-איט'-איק)
וואס איז שייך צו די אביונים אדער צו
זייער סעקטע. ז. ***Ebionite***

E'bionitism *n.* (אי'-בי-אַנ-איט-איזם)
די לעהרע און דער גלויבען פון די עביא=
ניטען אדער אביונים. ז. ***Ebionite***

eb'on *n. and a.* (עב'-אַן) עבענ=האלץ
[א מין הארט שווארץ האלץ]; וואס איז
געמאכט פון עבענ=האלץ; עהנליך צו עבענ=
האלץ; שווארץ; הארט.

eb'onist *n.* (עב'-אַנ-איסט) איינער וואס
מאכט פערשיעדענע זאכען פון עבענ=האלץ.

eb'onite *n.* (עב'-אַנ-איט) אזא הארטע
גומי.

eb'onize *v.* (עב'-אַנ-איז) מאכען שווארץ
[הויפטזעכליך האלץ אום עס צו מאכען
עהנליך צו עבענ=האלץ]; צוגעבען צו עפעס
א קאליר פון עבענ=האלץ.

eb'ony *n. and a.* (עב'-אַנ-אי) עבענ=
האלץ [א מין שווארצעס הארטעס האלץ];
געמאכט פון עבענ=האלץ; עהנליך צו עבענ=
האלץ.

ebul'lience *n.* (אי-באל'-יענס) דאס
אויסזידען, דאס אויסלויפען, דאס ארויס=
בערלויפען; דאס זיין צו היציג אדער צו
ענטוזיאסטיש.

ebul'liency *n.* (אי-באל'-יענ-סי)
ז. ***ebullience***

ebul'lient *a.* (אי-באל'-יענט) אויסלויפ=
פענדיג [וועגען זידענדע פליסיגקייטען];
צו היציג, צופיעל ענטוזיאסטיש.

ebul'lioscope *n.* (אי-באל'-יא-סקאופ)
אן אינסטרומענט צו פרובען די שטאר=
קייט פון ספיריט דורך דעם וואס עס ווערט
בעשטימט דער זידע=פונקט.

ebulli'tion *n.* (עב-אַ-ליש'-אַן) דאס
זידען, דאס אויפזידען, דאס אויפקאכען;
אן אויסברוך [פון געפיהלען].

ebur'nated *a.* (אי-בויר'-ניי-טעד)
הארט ווי עלעפאנטביין [וועגען ביינער].

eburna'tion *n.* (עב-אויר-ניי'-שאַן)
דאס ווערען הארט ווי עלעפאנטביין [ווע=
גען ביינער]; א קראנקהייט, פון וועלכער
די ביינער ווערען הארט ווי עלעפאנטביין.

eb'urnine *a.* (עב'-אויר-נין) געמאכט
פון עלעפאנטביין.

ec'ce ho'mo (עק'-סיע האו'-מאו) אט
דאס איז דער מענש; א קינסטלערישע
פארשטעלונג פון יעזוס'ען, וואס שטעלט
איהם פאר מיט א דערנער=קרוין [ווי די
לעגענדע דערצעהלט, האט זיך מיט דיזע
ווערטער געווענדעט צו די אידען דער רוי=
מישער פראקאנסול פילאט, אנצייגענדיג
זיי אויף יעזוס'ען].

eccen'tric *a. and n.* (עק-סענ'-טריק)
עקסצענטריש; וואס געפינט זיך אויסער
דעם צענטער אדער מיטעל=פונקט; אין געא=
מעטריע — וואס האבען ניט קיין געמיינ=
שאפטליכען צענטער [וועגען קרייזען];
איבערשפאנט, פערשיעדען, וואס האבען
ניט דיזעלבע ריכטונג, שטרעבונג אדער
ציעל; וואס שטימט ניט מיט דעם אלגע=
מיין אנגענומענעם; אונרעגעלמעסיג, אונ=
נארמאל, מאדנע, אויסערגעוועהנליך; וואס
איז שייך צו אן עקסצענטריקער [א מענש
מיט אויסערגעוועהנליכע מאדנע געוועהנ=
הייטען און האנדלונגען]; אן עקסצענטרי=
קער; איינער אדער עטוואס וואס איז אונ=
נארמאל, אונרעגעלמעסיג אדער אויסערגע=
וועהנליך; אין מעכאניק — אן עקסצענ=
טער [א פארריכטונג צו פערוואנדלען א
רעגעלמעסיגע קרייז=בעוועגונג אין א לינע=
ארע בעוועגונג מיט אונטערברעכונגען];
אין אסטראנאמיע — א קרייז וואס ווערט
בעשריבען ארום אן עליפסע [אן איי=פאר=
מיגער קרייז]

eccen'trical *a.* (עק-סענ'-טרי-קעל)
עקסצענטריש; וואס געפינט זיך אויסער
דעם צענטער אדער וואס האבען ניט קיין
געמיינשאפטליכען צענטער; איבערשפאנט,
פערשיעדען אין ריכטונג, שטרעבונג אדער
ציעל; וואס שטימט ניט מיט דעם אלגע=
מיין=אנגענומענעם; אונרעגעלמעסיג, אונ=
נארמאל; אויסערגעוועהנליך; וואס איז
שייך צו אן עקסצענטרישען מענשען.

eccen'trically *adv.* (עק-סענ'-טרי-קעל-
אי) אויף אן עקסצענטרישען אדער אי=
בערשפאנטען אופן; אויף אן אופן וואס
איז אויסער דעם צענטער אדער וואס האט
ניט דעמזעלבען צענטער.

eccen'tric-gear *n.* (עק-סענ'-טריק-
גיער) די מאשינען=טיילען וואס געהערען
צו דעם עקסצענטער, [ווי די שייבע, דער
שטאנג א. ד. ג.].

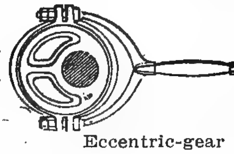

Eccentric-gear

eccentric'ity *n.* (עק-סענ-טריס'-אי-טי)
עקסצענטריציטעט; דאס אבווייכען פון
צענטער; דאס ניט האבען קיין געמיינ=
שאפטליכען צענטער [וועגען קרייזען];
דער אבשטאנד אדער די שטרעקע צווישען
צוויי צענטערס פון צוויי קרייזען [בעזאנ=
דערס ווען איין קרייז געפינט זיך אין דעם
אנדערען]; דאס זיין איבערשפאנט, דאס
זיין שטארק פערשיעדען פון דעם געוועהנ=
ליך אלגעמיין אנגענומענעם.

eccen'tric-rod *n.* (עק-סענ'-טריק-ראד)
דער פערבינדונגס=שטאנג דורך וועלכען עס
ווערט איבערגעגעבען די עקסצענטרישע
בעוועגונג פון א מאשין.

eccle'siarch *n.* (ע-קלי'-זי-ארק) דער
עקלעזיארך, דער אויפזעהער איבער א
קירך.

eccle'siast *n.* (ע-קלי'-זי-עסט) א
גייסטליכער; דער פערפאסער פון קהלת.

Ecclesias'tes *n.* (ע-קלי-זי-עס'-טיז)
דאס בוך קהלת [ספר קהלת].

ecclesias'tic *a. and n.* (ע-קלי-זי-עס'-
טיק) קירכליך, גייסטליך; א גייסטליכער.

ecclesias'tical *a.* (ע-קלי-זי-עס'-טי-
קעל) קירכליך, גייסטליך.

ecclesias'tical cal'endar (ע-קלי-זי-
עס'-טי-קעל קעל'-ענ-דער) דער קירכען=קא=
לענדאר.

ecclesias'tical coun'cils (ע-קלי-זי-
עס'-טי-קעל קאונ'-סילז) די פערזאמלונגען
אדער סינאדען פון גייסטליכע, וועלכע בע=
שליסען פערשיעדענע פראגען פון רעלי=
גיאן ווי אויך די פראגען וועגען די בע=
ציהונגען פון דער קירך און מלוכה.

ecclesias'tical his'tory (ע-קלי-זי-
עס'-טי-קעל היס'-טא-רי) די קירכען=גע=
שיכטע.

ecclesias'tical law (ע-קלי-זי-עס'-טי-
קעל לאָה) קירכען=געזעץ.

ecclesias'tically *adv.* (ע-קלי-זי-עס'-
טי-קעל-אי) דורך דער קירך; בנוגע צו
די קירכליכע ענינים אדער איינריכטונגען.

ecclesias'tical pol'ity (ע-קלי-זי-
עס'-טי-קעל פאל'-אי-טי) די פרינציפען
און מעטאדען פון קירכליכער רעגיערונג.

ecclesias'ticism *n.* (עק-לי-זי-עס'-טי-
סיזם) די איבערגעגעבענהייט צו די פרינ=
ציפען פון דער קירך אדער צו איהרע פאר=
מען; די מאכט און אויטאריטעט פון די
גייסטליכע.

Ecclesias'ticus *n.* (ע-קלי-זי-עס'-טי-
קאס) דאס בוך פון "בן סירא".

ecclesiog'raphy *n.* (ע-קלי-זי-אַג'-רע-
פי) קירכען=געשיכטע [די געשיכטע פון די
קירכען, ווי זיי זיינען געבויט, זייערע
דאגמעס, זייערע כללים א. ד. ג.].

ecclesiolog'ic *a.* (ע-קלי-זי-א-לאדזש'-
איק) ז. ***ecclesiological***

ecclesiolog'ical *a.* (ע-קלי-זי-א-
לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער
וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער
אויספארשונג פון דער קריסטליכער קירך
אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט אדער אר=
גאנישע קערפערשאפט; וואס איז שייך צו
דער ארכיטעקטור=וויסענשאפט פון קירכען=
בוי און קירכען=דעקאראציאנען.

ecclesiol'ogist *n.* (ע-קלי-זי-אַל'-א-
דזשיסט) א קענער אין דער וויסענשאפט
וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספאר=
שונג פון דער קריסטליכער קירך אלס אר=
גאניזירטע געזעלשאפט; א קענער אין
קירכען=ארכיטעקטור.

ecclesiol'ogy *n.* (ע-קלי-זי-אַל'-א-דזשי)
די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט
דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער

קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט; די ארכיטעקטור=וויסענשאפט פון קירכען=בוי און קירכען=דעקאראציאנען.

ec'dysis *n.* (עק'-די-סיס) דאס אראבווארפען אדער בייטען די פעדערען [ווי ביי פויגלען]; דאס אראבווארפען אדער בייטען די הויט [ווי ביי שלאנגען].

ech'elon *n. and v.* (עש'-ע-לאן) אן עשעלאן, דאס אויסשטעלען סאלדאטען אין א טרעפען=פערמיגער ארדנונג; אויסשטעלען אין א טרעפען=פערמיגער ארדנונג.

ech'inal *a.* (עק'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א ים=איגעל אדער ים=יאזשיק [אזא חיה'לע בעדעקט מיט דיקע שטעכעדיגע האר].

ech'inate *a.* (עק'-אי-נייט) מיט שטעכעדיגע האר, מיט שטאכלען, ווי א שטעכיגע בארשט.

ech'inated *a.* (עק'-אי-ניי-טעד) ז. ***echinate***

echi'nid *n.* (ע-קאי'-ניד) איינער פון דעם מין חיה'לעך צו וועלכע עס געהערט דער ים=איגעל.

Echin'idæ *n.* (ע-קאינ'-אי-דיע) דער מין חיות צו וועלכע עס געהערט דער ים=איגעל [אזעלכע חיה'לעך וואס זיינען בעדעקט מיט דיקע הארטע שטעכיגע האר].

echi'nidan *n.* (ע-קאי'-ני-דען) ז. ***echinid***

echi'niform *a.* (ע-קאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א ים=איגעל אדער ים=יאזשיק.

echi'noderm *a. and n.* (ע-קאי'-נא-דוירם) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות]; איינע פון די שטאכעל=הויטיגע חיות.

Echinoder'ma *n.* (ע-קאי-נא-דויר'-מא) ז. ***Echinodermata***

echinoder'mal *a.* (ע-קאי-נא-דויר'-מעל) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות].

Echinoder'mata *n.* (ע-קאי-נא-דויר'-מע-טא) די שטאכעל=הויט חיות [דער מין חיות וואס זייער הויט איז בעדעקט מיט קורצע דיקע שטעכעדיגע האר. צו דעם מין געהערט אויך דער ים=איגעל און דער שטערען=פיש].

echinoder'matous *a.* (ע-קאי-נא-דויר'-מע-טאס) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות].

echi'noid *a. and n.* (ע-קאי'-נאיד) וואס זעהט אויס ווי א ים=איגעל אדער ים=יאזשיק; איינע פון די חיות וואס זייער הויט איז בעדעקט מיט שטאכלען.

Echinoi'dea *n.* (עק-אי-נאי'-די-א) דער מין חיות צו וועלכען עס געהערט דער ים=איגעל אדער ים=יאזשיק.

echinoi'dean *a. and n.* (עק-אי-נאי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם מין ים=איגעל חיות; א ים=איגעל, אדער איינער פון דעם מין.

echi'nus *n.* (ע-קאי'-נאס) א ים=איגעל אדער א ים=יאזשיק; די אויבערשטע רונדע רינגפערמיגע ארויסשטארצונג פון א זייל.

ech'o *n. and v.* (עק'-או) אן עכא, א ווידער=קול; א בת קול; דאס ווידערהאלען דעם צווייטענס געפיהלען אדער געדאנקען; אין מוזיק — א נידריגע ווידערהאלונג פון א קורצער מוזיקאלישער פראזע הורך'ן ארקעסטער אדער ארגאן; אין ארכיטעקטור — א וואנד אדער געוועלב, וואס הילכט אב יעדען קלאנג און בעוועגונג; געבען א ווידער=קול; אבקלינגען צוריק; נאכאהמען, ווידערהאלען.

Ech'o *n.* (עק'-או) אין גריכישער מיטאלאגיע — די עכא, די נימפע אדער יעטין פון בערג, וועגען וועלכער עס דערצעהלט זיך, אז זי איז אזוי אויסגעגאנגען און פערטריקענט געווארען אין ליעבע צו נארציסען, דאס פון איהר איז איבערגעבליבען ניט מעהר ווי א שוואכער קול.

ech'o back (עק'-או בעק) ווידערהאלען, צוריקווארפען, נאכרעדען, נאכטהאן.

echom'eter *n.* (ע-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אינטערוואלען און די בעציהונגען פון קלאנגען איינער צום אנדערען.

echom'etry *n.* (ע-קאמ'-ע-טרי) די קונסט צו מעסטען דעם דויער, די אינטערוואלען און די בעציהונגען פון קלאנגען איינער צום אנדערען; אין ארכיטעקטור — די קונסט צו בויען א געביידע לויט די פרינציפען פון אקוסטיק [די לעהרע וועגען קלאנגען].

éclair' *n.* (איי-קלעהר') א קליינער לאנגליכער טארט אנגעפילט מיט שמאנט און בעגאסען מיט שאקאלאד אדער צוקער.

éclaircisse'ment *n.* (איי-קלעהר-סיס'-מאן) ערקלערונג; דאס מאכען קלאר אן ענין.

éclat' *n.* (איי-קלא') גלאנץ; רוהם; אפלאדיסמענטען; צושטימונג.

eclec'tic *a. and n.* (עק-לעק'-טיק) אויסקלייבענד, אויסוועהלענד; אן עקלעקטיקער, איינער וואס נעהמט ניט אן קיין פעסטבעשטימטע סיסטעם אין דער פילאזאפיע אדער וויסענשאפט, נאר ער נעהמט ארויס פערשיעדענע שטיקער פון פערשיעדענע סיסטעמען, אנערקענענדיג זיי פאר ריכטיג; אן אנהענגער פון דער אלטער עקלעקטישער פילאזאפיע, וועלכע האט פערגעשטעלט א צוזאמענמישונג פון פלאטאנישע, סטאאישע און עפיקורעאישע לעהרען; אין אלטען קריסטענטום — א קריסט וואס שטרעבט צו פעראייניגען די פלאטאנישע פילאזאפיע מיט די לעהרען פון עוואנגעליום; אין מעדיצין — א דאקטאר, וועלכער בענוצט בעזונדערע טיילען פון פערשיעדענע הייל=סיסטעמען.

eclec'tical *a.* (עק-לעק'-טי-קעל) אויסוועהלענד, עקלעקטיש.

eclec'tically *adv.* (עק-לעק'-טי-קעל-אי) דורך אויסקלייבונג; אויף אן עקלעקטישען שטייגער.

eclec'ticism *n.* (עק-לעק'-טי-סיזם) עקלעקטיזם, די מעטאדע פון עקלעקטיקער, דאס אננעהמען אדער אנערקענען בעזונדערע טיילען פון פערשיעדענע סיסטעמען פון דער פילאזאפיע, מעדיצין א. ד. ג.

eclipse' *n. and v.* (אי-קליפס') אין אסטראנאמיע — די פערפינסטערונג פון דער זון אדער לבנה [לקוי חמה אדער לקוי לבנה]; דאס אנווערען דעם גלאנץ אדער כבוד; פערפינסטערען; פערטונקלען, בעדעקען מיט א שאטען; אראבנעהמען דעם גלאנץ.

eclip'sis *n.* (אי-קליפ'-סיס) א פערפינסטערונג; דאס ארויספאלען פון א קלאנג אדער בוכשטאב פון א ווארט; דאס פאלען אין חלשות, דאס פלוצליכע פערלירען דאס בעוואוסטזיין.

eclip'tic *a. and n.* (אי-קליפ'-טיק) פערפינסטערענד, פערטונקלענד; וואס איז שייך צו לקוי חמה אדער לקוי לבנה; אין אסטראנאמיע — דער עקליפטיק, דער שיינבארער קרייז, וועלכען די זון מאכט כלומר'שט אין איהר גאנג ארום דער ערד אין דעם משך פון א יאהר.

ec'logue *n.* (עק'-לאג) אן עקלאג, א הירטען=ליעד, א דארף=ליעד.

econom'ic *a.* (אי-קא-נאמ'-איק) עקאנאמיש, שפארזאם; וואס איז שייך צום ווירטשאפטליכען לעבען אדער צו די עקאנאמישע בעציהונגען פון מענשען.

econom'ical *a.* (אי-קא-נאמ'-אי-קעל) ז. ***economic***

econom'ically *adv.* (אי-קא-נאמ'-אי-קעל-אי) אויף אן עקאנאמישען, שפארזאמען שטייגער; בנוגע צו די עקאנאמישע בעציהונגען.

econom'ics *n.* (אי-קא-נאמ'-איקס) פאליטישע עקאנאמיע [די וויסענשאפט, וועלכע פארשט די געזעצען פון ווירטשאפטליכער ענטוויקלונג פון א געוויסען לאנד, ווי אויך די בעדינגונגען פון פראדוקציאן און פערטיילונג פון רייכטימער].

econ'omise *v.* (אי-קאנ'-א-מאיז) ז. ***economize***

econ'omist *n.* (אי-קאנ'-א-מיסט) איינער וואס לעבט עקאנאמיש אדער שפארזאם; אן עקאנאמיסט, א קענער פון פאליטישער עקאנאמיע.

econ'omize *v.* (אי-קאנ'-א-מאיז) פיהרען אדער פערוואלטען אויף אן עקאנאמישען אופן; עקאנאמיזירען, אבשפארען.

econ'omizer *n.* (אי-קאנ'-א-מאי-זער) א שפארזאמער מענש; אן אפאראט אין א מאשין אויסצונוצען שוין געברויכטע דאמפף אדער היץ.

econ'omy *n.* (אי-קאנ'-א-מי) עקאנאמיע, הויזהאלטונג, פערוואלטונג פון א ווירטשאפט; שפארזאמקייט; ארדנונג, סיסטעם.

ecphrac'tic *a. and n.* (עק-פרעק'-טיק) אין מעדיצין — וואס מאכט שוואך דעם מאגען, וואס פיהרט אב; אן אבפיהר=מיטעל.

ec'stasy *n.* (עק'-סטע-סי) עקסטאז, א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג.

ecstat'ic *a.* (עק-סטעט'-איק) וואס קומט ארויס פון העכסטער ענטציקונג; אין עקסטאז, אין זעהר א הויכער בעגייסטערונג.

ecstat'ical *a.* (עק-סטעט'-אי-קעל) ז. ***ecstatic***

ecstat'ically *adv.* (עק-סטעט'-אי-קעל-אי) אין עקסטאז, דורך העכסטער ענטציקונג.

ec'toblast *n.* (עק'-טא-בלעסט) אין ביאלאגיע — די אויסערליכע זייט פון א צעלע.

ectoblas'tic *a.* (עק-טא-בלעס'-טיק) וואס בעלאנגט צו דער אויסערליכער זייט פון א צעלע.

ec'toderm *n.* (עק'-טא-דוירם) אין עמבריאלאגיע — די עקטאדערמא [פון דעם אייעלע פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש, בילדעט זיך אויס צוערשט אין מוטער'ס בויך די "גאסטרולא" אדער א מין זעקעלע, פון וועלכען די ווענטלעך בעשטעהען פון צוויי בעזונדערע שיכטען אדער הייטלעך — אן אויסערליכע און אינערליכע. דאס אויסערליכע הייטעל פון דיעזען זעקעלע רופט זיך "עקטאדער א" און פון איהר בילדען זיך אויס די אויסערליכע טיילען פון קערפער; דאס אינערליכע הייטעל רופט זיך "ענדאדערמא" און פון איהם בילדען זיך אויס די אינערליכע טיילען פון קערפער].

ectoder'mal *a.* (עק-טא-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער עקטאדערמא. ז. *ectoderm*

ectoder'mic *a.* (עק-טא-דויר'-מיק) ז. *ectodermal*

ectro'pion *n.* (עק-טראו'-פי-אן) ז. *ectropium*

ectro'pium *n.* (עק-טראו'-פי-אם) אזא קראנקהייט, ווען געוויסע טיילען פון קער־פער [ווי די אויגען־לעדלעך אדער אנדע־רע עהנליכע טיילען] זיינען איבערגע־קעהרט.

ec'type *n.* (עק'-טאיפ) א קאפיע, אן אב־דרוק פון אריגינאל.

ectypog'raphy *n.* (עק-טי-פאג'-רע-פי) די מעטאדע צו מאכען אויף'ן כעמישען אופן גראווירונגען אזוי, אז די בוכשטא־בען אדער פיגורען זאלען זיין בולט [רע־ליעף].

ecumen'ic *a.* (עק-יו-מענ'-איק) ז. *ecumenical*

ecumen'ical *a.* (עק-יו-מענ'-אי-קעל) אלגעמיין, אלוועלטליך; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער קריסטליכער קירך.

ecumen'ical coun'cil (עק-יו-מענ'-אי-קעל קאונ'-סיל) א בעראטונג, צו וועל־כער עס ווערט געלאדען די גאנצע קריסט־ליכע קירך [אין דער ווירקליכקייט אבער איז עס נור דער פאל ביי דער רוימיש־קאטוילישער קירך].

ec'zema *n.* (עק'-זע-מא) [א עקזעמא הויט־קראנקהייט וואס ווערט כאראקטערי־זירט מיט בייסעניש און פייכטע לישאיעס וועלכע שיילען זיך ווען זיי ווערען טרו־קען].

eczem'atous *a.* (עק-זעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון עקזעמא. ז. *eczema*

eda'cious *a.* (אי-דיי'-שאס) וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו דער אכילה; פרעסעריש, גיעריג.

eda'ciously *adv.* (אי-דיי'-שאס-לי) מיט גיערינקייט; פרעסענד; אויף א פרעסערי־שען אופן.

eda'ciousness *n.* (אי-דיי'-שאס-נעס) ז. *edacity*

edac'ity *n.* (אי-דעס'-אי-טי) גיערינקייט, פרעסעריי, איבערגעבענהייט צו דער אכילה.

Ed'da *n.* (עד'-א) עדא, א זאמלונג פון סקאנדינאווישע לעגענדען; א זאמלונג פון די אלטע איסלענדישע פאעמען.

Edda'ic *a.* (ע-דיי'-איק) ז. *Eddic*

ed'der *v.* (עד'-ער) פערבינדען אדער פלעכטען מיט פלעכט־העלץ; מאכען קערב פון פלעכטהאלץ.

Ed'dic *a.* (עד'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס איז געשריבען אין סטיל פון עדא. ז. *Edda*

ed'dy *n. and v.* (עד'-אי) א קרייז־פער־מיגע שטרעמונג, א ווירבעל; זיך בעוועגען קרייזפערמיג, ווירבלען; פעראורזאכען א ווירבעל אדער א קרייזפערמיגע בעוועגונג.

ed'dy-wa'ter *n.* (עד'-אי-הוואה'-טער) ז. *dead-water*

ed'dy-wind *n.* (עד'-אי-הווינד) א ווינד וואס בעוועגט זיך קרייזפערמיג ארום עפעס.

ed'elforsite *n.* (עד'-על-פאהר-סאיט) דער וואלאסטאניט אדער טאוועל־שטיין [א מין מינעראל מיט א ווייסען, געל־בען אדער רויטען קאליר. געפינט זיך ארום ערדלפארם אין שוועדען].

ed'elweiss *n.* (עד'-על-הוואיס) עדעל־וויים [א געוויסע פלאנצע מיט צארטער ווייסער בליהונג וואס וואקסט אויף די אלפען־בערג איז דער שווייץ. זי געפינט זיך מייסטענס אין אזעלכע ערטער וואו מען קען זי זעהר שווער דערגרייכען].

Edelweiss

ede'ma *n.* (אי-די'-מא) וואסערזוכט. ז. *dropsy*

edem'atose *a.* (אי-דעמ'-ע-טאוס) ז. *edematous*

edem'atous *a.* (אי-דעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו וואסערזוכט; וואס ליידט פון וואסערזוכט. ז. *dropsy*

E'den *n.* (אי'-דן) דער גן־עדן, פאראדיז; דער ארט עדן איז אשור [ווי עס ווערט אנגעגעבען אין דער ביבעל].

Eden'ic *a.* (אי-דענ'-איק) ווי א גן־עדן.

eden'tal *a. and n.* (אי-דענ'-טעל) וואס האט ניט קיין צייהנער; א חיה פון די מינים וואס האבען ניט קיין פאדערשטע צייהנער. ז. *Edentata*

Edenta'ta *n.* (אי-דענ-טיי'-טא) אזעלכע מינים חיות [ווי די ארמאדילא, אמיי־זען־פרעסער א. ד. ג.], וועלכע האבען ניט קיין שנייד־צייהנער [פאדערשטע צייהנער].

eden'tate *n. and a.* (אי-דענ'-טייט) וואס האט ניט קיין צייהנער; וואס איז שייך צו די חיות, וואס האבען ניט קיין שנייד־צייהנער; א חיה פון דעם מין, וואס האט ניט קיין שנייד־צייהנער. ז. *Edentata*

eden'tated *a.* (אי-דענ'-טיי-טעד) וואס האט ניט קיין צייהנער.

eden'tulous *a.* (אי-דענ'-טשו-לאס) ז. *edentated*

edge *n. and v.* (עדזש) א ברעג, א קאנט, א ראנד, א זוים; א שארף; שארפקייט; דאס זיין שניידיג; שטארקייט, העפטיג־קייט, גיערינקייט; צונעפאסטקייט, פע־היגקייט; שארפען, ארויפלעגען א שארף; רייצען, העצען; אבזוימען, איינקאנטען, איינפאסען; זיך בעוועגען ביי דער זייט אדער ביים ראנד; שטויסען, שטופען ביי דער זייט אדער ביים ראנד; זיך בעוועגען שווער און לאנגזאם, זיך שלעפען; זיך דורכ'גנב'ענען.

edge'-bolt *n.* (עדזש'-באולט) ביי בוכ־בינדער — א בוך פון צוזויפגעלעגטע און צוזויפגענעהטע אבגעדרוקטע בויגענס פא־פיער, ביי וועלכע די ברעגעס זיינען נאך ניט ארומגעשניטען.

edge'bone *n.* (עדזש'-באון) דער רומפ־ביין אדער שוים־ביין [אין אקסען־פלייש].

edge'-cut'ting *n.* (עדזש'-קאט-אינג) אין בוכבינדעריי — דאס ארומשניידען די ניט גלייכע ברעגעס פון די בלעטער.

edged *a.* (עדזשד) וואס האט א שארף; ארומגעזוימט, ארומגעקאנט; שארף, שנייד־דיג, געשליפען.

edge'less *a.* (עדזש'-לעס) שטומפיג, טעמפ.

edge of destruc'tion (עדזש אוו די־סטראק'-שאן) דער אבגרונד פון אונטער־גאנג.

edge'-play *n.* (עדזש'-פליי) א קאמפף מיט שווערדען.

edg'er *n.* (עדזש'-ער) איין לעדער־אר־בייט — אן אינסטרומענט ארומצושניידען און מאכען גלאט פאדעשוועס, רימענס א. ד. ג.; א מין זעג, מיט וועלכער מען שניידט ארום די ברעגעס פון א קלאץ.

edge'-rail *n.* (עדזש'-רייל) קאנטיגע שינעס [רעלסען. די געוועהנליכע שינעס פון באהנען, וועלכע זיינען אין געברויך].

edge'-tool *n.* (עדזש'-טוהל) שארפע, שניידענדע ווערקצייג; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען שניידט ארום לעדערנע זאכען; א געפעהרליכע זאך, א זאך, מיט וועלכער מען דארף אומגעהן זעהר פאר־זיכטיג.

edge'ways *adv.* (עדזש'-הוויז) פון דער זייט, ביי דער זייט; ארייג'גנב'ענענ־דיג.

edge'wise *a. and adv.* (עדזש'-הוואיז) געריכטעט מיט'ן ראנד אדער שארפער זייט פאראוים אדער צו א געוויסען פונקט; פון דער זייט, ביי דער זייט, אריינ'גנב'ע־נענדיג.

edg'ing *n.* (עדזש'-אינג) עטוואס מיט וואס מען בעזוימט א קלייד [ווי טאש־מעס, שפיצען א. ד. ג.]; א זוים, אן איינ־פאסונג; אין בוכבינדעריי — דאס ארומ־גלייכען די בלעטער אייידער מען גילט זיי אדער מען פארבט זיי; דאס גילדען אדער פארבען די ברעגעס פון די בלעטער [פון א בוך].

edg'ing-lace *n.* (עדזש'-אינג-לייס) שמאלע שפיצען [אלס בעציערונג פאר קליידער].

edg'y *a.* (עדזש'-אי) שארף, קאנטיג, ווינקעלדיג; וואס ווערט לייכט אויפגע־רעגט.

edibil'ity *n.* (עד-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין עסבאר; דאס זיין צוגעפאסט צו עסען.

ed'ible *a.* (עד'-איבל) עסבאר; וואס מען קען עסען.
Many mushrooms are edible.

ed'ibleness *n.* (עד'-איבל-נעס) ז. *edibility*

e'dict *n.* (אי'-דיקט) אן עדיקט, א פער־ארדנונג, א בעפעהל [פון א הערשער].

edic'tal *a.* (אי-דיק'-טעל) וואס איז שייך צו אן עדיקט [פעראָרדנונג, בע־פעהל].

edifica'tion *n.* (עד-אי-פי-קיי'-שאן) די אויסבילדונג אדער אויסבעסערונג פון גייסט.

ed'ificatory *a.* (עד'-אי-פי-קע-טא-רי) אויסבילדענדיג אדער אויסבעסערענדיג דעם גייסט.

ed'ifice *n.* (עד'-אי-פיס) א געביידע; א גרויסע קונסטפאלע געביידע.

edifi'cial *a.* (עד-אי-פיש'-על) וואס איז שייך צו א געביידע.

ed'ifier *n.* (עד'-אי-פאי-ער) אן אויס־בילדער אדער אויסבעסערער פון גייסט [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

ed'ify *v.* (עד'-אי-פאי) אויסבילדען אדער אויסבעסערען דעם גייסט [אין בע־צוג צו מאראל און רעליגיאן].

ed'ifyingly *adv.* (עד'-אי-פאי-אינג-לי) אויף אן אויסבילדענדען אדער בע־

לערנענדען אופן [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

e'dile *n.* (אי'-דאיל) דער עדיל, א פארצייטיגער רוימישער מאגיסטראט וועמעס אויפגאבע איז געווען אכטונג צו געבען אויף עפענטליכע געביידען און קהל'שעם לאנד ווי אויך אנדערע פאליצייליכע פערוואלטונגס־פונקציאנען.

e'dileship *n.* (אי'-דאיל-שיפ) דאס אמט פון א מאגיסטראט איבער עפענטליכע געביידען און קהל'שעם לאנד אין אלטען רוים. ז. *edile*

edil'ian *a.* (אי-דיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו א מאגיסטראט אויף עפענטליכע געביידען און קהל'שעם לאנד אין אלטען רוים. ז. *edile*

ed'it *v.* (עד'-איט) רעדאגירען, פערפארטיגען אדער צורעכט מאכען א מאנוסקריפט צום דרוק.

edi'tion *n.* (ע-דיש'-אן) אויסגאבע, אויפלאגע [פון א בוך אדער צייטונג].

ed'itor *n.* (עד'-אי-טאר) א רעדאקטאר.

edito'rial *a.* and *n.* (עד-אי-טאו'-רי-על) וואס נעהערט צו א רעדאקטאר; נעשריבען פון א רעדאקטאר; א רעדאקציאנעלער ארטיקעל איבער וועלכער עס איז פראגע; א לייט־ארטיקעל.

edito'rially *adv.* (עד-אי-טאו'-רי-על-אי) רעדאקציאנעל; לויט דער מיינונג פון דער רעדאקציאן.

ed'itorship *n.* (עד'-אי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א רעדאקטאר.

ed'itress *n.* (עד'-אי-טרעס) א רעדאקטארין.

educabil'ity *n.* (עד-יו-קע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פעהיג זיך צו בילדען.

ed'ucable *a.* (עד'-יו-קייבל) פעהיג זיך צו בילדען.

ed'ucate *v.* (עד'-יו-קייט) בילדען; ערציהען.

ed'ucated *a.* (עד'-יו-קיי-טעד) געבילדעט; ערצויגען.

educa'tion *n.* (עד-יו-קיי'-שאן) בילדונג; ערציהונג; דאס בילדען, דאס ערציהען.

educa'tional *a.* (עד-יו-קיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו בילדונג אדער ערציהונג; וואס קומט פון בילדונג.

educa'tionalist *n.* (עד-יו-קיי'-שאנ-על-איסט) ז. *educationist*

educa'tionist *n.* (עד-יו-קיי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון בילדונג; אן ערציהער; א בילדונגס־פערשפרייטער.

Horace Mann was a great **educationist.**

ed'ucative *a.* (עד'-יו-קיי-טיוו) וואס שטרעבט צו בילדען; וואס איז צוגעפאסט פאר בילדונג אדער ערציהונג; פערנומען אין בילדונג אדער ערציהונג.

ed'ucator *n.* (עד'-יו-קיי-טאר) אן ערציהער; א לעהרער; א בילדונגס־פערשפרייטער.

educe' *v.* (אי-דיוס') ארויסדרינגען; ארויסברייגנען; פעראורזאכען צו ערשיינען; ברייגנען צום שיין.

edu'cible *a.* (אי-דיו'-סיבל) וואס קען ארויסגעדרונגען ווערען; וואס קען נעבראכט ווערען צום שיין; וואס קען ארויסגעבראכט ווערען.

e'duct *n.* (אי'-דאקט) דאס וואס איז ארויסגעבראכט געווארען פון עפעס אנדערש; דאס וואס איז געבראכט געווארען צום שיין.

educ'tion *n.* (אי-דאק'-שאן) דאס ארויסברייגנען עטוואס פון עפעס אנדערש; דאס ברייגנען צום שיין; דאס דארשטעלען.

educ'tion-pipe *n.* (אי-דאק'-שאן-פאיפ) דער ראהר אין א דאמפף־מאשין דורך וועלכען עס ווערט ארויסגעלאזען דער אבגענוצטער דאמפף.

educ'tion-valve *n.* (אי-דאק'-שאן-וועלוו) אן ארויסלאז־ווענטיל [ווי דאס ארויסלאז־ווענטיל ביי דאמפף־מאשינען ארויסצולאזען דעם איבריגען דאמפף].

edul'corant *a.* and *n.* (אי-דאל'-קא-רענט) אין מעדיצין — וואס מאכט זיס, וואס פערקלענערט די שארפקייט פון עטוואס זויערעס, געזאלצענעס אדער ביטערעס; א רפואה צו מאכען די פליסיגקייטען פון קערפער ווענינגער שארף אדער בייסענד.

edul'corate *v.* (אי-דאל'-קא-רייט) פערטרייבען זויערקייט; מאכען זיס; בעפרייען פון זויערע שטאפען, זאלצען אדער פון אונריינקייטען דורך וואשען.

edulcora'tion *n.* (אי-דאל-קא-ריי'-שאן) דאס זיס מאכען; דאס פערזיסען; דאס אבשוואכען די שארפקייט דורך צוגיסען וואסער.

edul'corative *a.* (אי-דאל'-קא-ריי-טיוו) וואס האט די אייגענשאפט זיס צו מאכען; וואס קען פערקלענערען די שארפקייט פון עטוואס זויערעס, געזאלצענעס אדער ביטערעס.

E. E. *errors excepted* אבקירצונג פון ז. *E. and O. E.*

eel *n.* (איעל) דער אאל־פיש אדער אונאר [א לאנגליכער פיש אהן שופען און פלוספעדערען, האט דעם אויסזעהן פון א שלאנג].

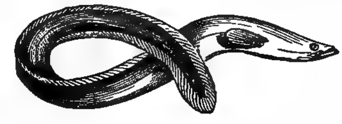

Eel

eel'ing *n.* (איעל'-אינג) דאס כאפען אאל־פיש.

eel'-pie *n.* (איעל'-פאי) א פאשטעט פון אאל־פיש.

eel'skin *n.* (איעל'-סקין) די הויט פון אן אאל־פיש [ווערט צוגעטשעפעט צו א ווענטקע כדי צו צוציהען געוויסע פיש און פאנגען זיי; ווערט אויך בענוצט פון נעגערס אלס א מיטעל נעגען רעוומאטיזם].

e'er *adv.* (עהר) א פערקירצונג פון *ever*

ee'rily *adv.* (איע'-רי-לי) מיט א שרעקעדיגער בענעהמונג; מאדנע, אונגעוועהנליך.

ee'ry *a.* (איע'-רי) געהיימניספול, שרעקעדיג, מאדנע, אונגעוועהנליך.

efface' *v.* (ע-פייס') אויסמעקען; אבנרייבען; מאכען אונמערקבאר.

effa'ceable *a.* (ע-פיי'-סעבל) וואס קען אויסגעמעקט אדער אבגעריבען ווערען.

effacement *n.* (ע-פייס'-מענט) אויסמעקונג; דאס אבררייבען.

effect' *v.* and *n.* (ע-פעקט') 1. בעווירקען, זיין די אורזאכע פון א געוויסער ערשיינונג; ברייגנען צו א געווינשטען רעזולטאט; אויספיהרען; ערפילען; 2. דער עפעקט, די ווירקונג פון עפעס; דער אלגעמיינער איינדרוק וואס בעקומט זיך פון א זאך; דער צוועק, די אבזיכט, די כונה; 3. ווירקזאמקייט; ווירקליכקייט; דאס וואס איז ווירקליך אדער פאקטיש.

1. The law **effected** a betterment of the business conditions of the country. 2. The operation was without **effect.** 3. He told me in **effect** that he would do me the favor.

effec'tive *a.* and *n.* (ע-פעק'-טיוו) ווירקענד, ווירקזאם; וואס מאכט אן עפעקט אדער ווירקונג; אין מיליטער — די צאהל סאלדאטען אין ווירקליכער דיענסט; די ווירקליכע קראפט פון א רעגימענט אדער דיוויזיע לויט דער צאהל סאלדאטען.

effec'tively *adv.* (ע-פעק'-טיוו-לי) מיט עפעקט; אויף א ווירקזאמען אופן; פאלשטענדיג; דורך און דורך.

He met the attack **effectively.**

effec'tiveness *n.* (ע-פעק'-טיוו-נעס) די ווירקזאמקייט.

effect'less *a.* (ע-פעקט'-לעס) אהן ווירקונג, אונגוציג.

effec'tor *n.* (ע-פעק'-טאר) א פעראורזאכער; דער אדער דאס וואס ווירקט אויף דער ערשיינונג פון א געוויסער זאך; דער אדער דאס וואס מאכט א ווירקונג אדער איינדרוק.

effects' *n.* (ע-פעקטס') בעוועגליכעס אייגענטום, זאכען, מטלטלין.

He left some of his **effects** in our house.

effec'tual *a.* (ע-פעק'-טשו-על) ווירקענד.

effec'tually *adv.* (ע-פעק'-טשו-על-אי) מיט פולער ווירקונג; דורך און דורך.

Smuggling has been **effectually** stopped in the United States.

effec'tualness *n.* (ע-פעק'-טשו-על-נעס) ווירקזאמקייט.

effec'tuate *v.* (ע-פעק'-טשו-אייט) אויספיהרען, ברייגנען אין ווירקליכקייט, ברייגנען אין עקזיסטענץ.

effectua'tion *n.* (ע-פעק-טשו-איי'-שאן) דאס אויספיהרען עפעס; דאס ברייגנען אין ווירקליכקייט; דאס ארויסרופען א רעזולטאט.

effem'inacy *n.* (ע-פעמ'-אי-נע-סי) ווייבערישקייט, פערצערטלטקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט [בנוגע צו א מאנספערזאן וואס האט אין זיך ווייניג מענליכקייט].

effem'inate *a.* (ע-פעמ'-אי-נייט) ווייבעריש, שוואך, ווייך, פערצערטלט [בנוגע צו מאנספערזאנען].

effem'inately *adv.* (ע-פעמ'-אי-נייט-לי) שוואך; ווייבעריש.

effem'inateness *n.* (ע-פעמ'-אי-נייט-נעס) ווייבערישקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט.

effen'di *n.* (ע-פענ'-די) עפענדי ["הערר" — אין טערקיי].

ef'ferent *a.* and *n.* (עפ'-ע-רענט) וואס פיהרט ארויס, וואס טראגט ארויס אין דרויסען; אין פיזיאלאגיע — אן אדער, אדער א נערוו וואס פיהרט פון די נעהירן צו די ענדליכע טיילען פון קערפער; א טייך וואס פליסט פון ערגעץ און טראגט אוועק שטראמען וואסער.

effervesce' *v.* (עפ-ער-וועס') זידען, ברויזען, שוימען; נעהרען [ווי ביער אדער וויין ביים זויערען]; זיין אויפגערעגט, ניט קענען איינהאלטען די אינערליכע געפיהלען.

efferves'cence *n.* (עפ-ער-וועס'-ענס) דאס זידען, דאס ברויזען, דאס שוימען; די נעהרונג [פון ביער אדער וויין ביים זויערען]; אויפגעבראכטקייט, אויפגערעגטקייט פון געפיהלען.

efferves'cency *n.* (עפ-ער-וועס'-ענ-סי) ז. *effervescence*

efferves'cent *a.* (עפ-ער-וועס'-ענט) זידענד, ברויזענד, שוימענד; געהרענד [ווי ביער אדער וויין ביים זויערען]; אויפגערעגט, אויפגעבראכט.

efferves'cible *a.* (עפ-ער-וועס'-איבל)

וואס קען זידען, ברויזען אדער שוימען; וואס קען געהרען [ווי ביער אדער ווין ביים זייערען]; וואס קען מאכען ברויזען, זידען, שוימען אדער געהרען; וואס קען אויפגעבראכט אדער אויפגערעגט ווערען.

effete' *a.* (ע-פיט') אויסגעצעהרט, אבגע-טעמפט, אויסגענוצט, אונפרוכטבאר; אויס-געשעפּעלט.

effete'ness *n.* (ע-פיט'-נעס) אבגעמרא-גענקייט, אויסגענוצטקייט, אויסגעצעהרט-קייט.

effica'cious *a.* (עפ-אי-קיי'-שאס) וואס מאכט די געווינשטע ווירקונג; וואס האט די קראפט צו מאכען א ווירקונג.

effica'ciously *adv.* (עפ-אי-קיי'-שאס-לי) אויף א ווירקענדען אופן.

effica'ciousness *n.* (עפ-אי-קיי'-שאס-נעס) דאס זיין ווירקזאם.

ef'ficacy *n.* (עפ'-אי-קע-סי) ז. ***effectiveness***

effi'ciency *n.* (ע-פיש'-ען-סי) דאס זיין ווירקזאם; די ווירקענדע מאכט; דאס קע-נען ארויסברייגען א געווינשטען רעזול-טאט.

effi'cient *a.* and *n.* (ע-פיש'-ענט) טיכ-טיג; טהעטיג; ווירקזאם; א ווירקענדע אורזאכע; אין מאטעמאטיק — דער פאק-טאר, א צאהל, מיט וועלכער עס ווערט געכפל'ט אן אנדער צאהל.

effi'ciently *adv.* (ע-פיש'-ענט-לי) אויף א ווירקזאמען אופן.

ef'figy *n.* (עפ'-אי-דזשי) א בילד, גע-שטאלט אדער פארטרעט פון א פערזאן [ווי די צורה אויף א מטבע].

effla'tion *n.* (ע-פליי'-שאן) א בלאז, דאס ארויסבלאזען; דאס וואס איז אוועקגע-בלאזען.

effloresce' *v.* (עפ-לא-רעס') בליהען; אין כעמיע — בעדעקען זיך מיט שימעל.

efflores'cence *n.* (עפ-לא-רעס'-ענס) דאס ארויסבליהען; א מאסע פון בליטהען; דאס בליהען; אן אויסשלאג אויף'ן לייב; דאס בעדעקען זיך מיט שימעל.

efflores'cency *n.* (עפ-לא-רעס'-ען-סי) ז. ***efflorescence***

efflores'cent *a.* (עפ-לא-רעס'-ענט) ארויסבליהענד.

ef'fluence *n.* (עפ'-לו-ענס) דאס ארויס-פליסען אדער ארויסשטראמען; דאס, וואס פליסט ארויס.

ef'fluency *n.* (עפ'-לו-ען-סי) ז. ***effluence***

ef'fluent *a.* and *n.* (עפ'-לו-ענט) אויס-פליסענד, אויסשטראמענד; דאס, וואס פליסט ארויס; א טייך וואס פליסט ארויס פון אן אנדער טייך.

efflu'vial *a.* (ע-פלוה'-ווי-על) וואס איז שייך צו דער אויסדונסטונג אדער צום שלעכטען גערוך וואס געהט ארויס פון א פוילענדען קערפער.

efflu'vious *a.* (ע-פלוה'-ווי-אס) ז. ***effluvial***

efflu'vium *n.* (ע-פלוה'-ווי-אם) די אויסדונסטונג אדער דער שלעכטער גע-רוך וואס געהט ארויס פון א פוילענדען קערפער; מיאזמען.

ef'fort *n.* (עפ'-אורט) די אנשטרענגונג, די בעמיהונג, בעשטרעבונג; דאס סטארען זיך; אין מעכאניק — די קראפט וואס ווירקט אויף א קערפער.

ef'fortless *a.* (עפ'-אורט-לעס) וואס מאכט ניט קיין אנשטרענגונג.

effron'tery *n.* (ע-פראנ'-טער-אי) פרעכ-הייט, אונפערשעמטהייט.

effulge' *v.* (ע-פאלדזש') שטראהלען, בליאסקען, גלאנצען, שיינען.

efful'gence *n.* (ע-פאל'-דזשענס) דאס שטראהלען; דער גלאנץ, דער בליאסק.

efful'gent *a.* (ע-פאל'-דזשענט) שטראה-לענד; גלענצענד, שיינענד.

efful'gently *adv.* (ע-פאל'-דזשענט-לי) אויף א גלענצענדען אדער שטראהלענדען אופן.

effuse' *v.* (ע-פיוז') אויסגיסען.

effu'sion *n.* (ע-פיו'-זשאן) דאס אויסגי-סען אדער פערגיסען; דאס אויסגעגאסע-נע; דאס אויסגיסען דאס הארץ אדער די געפיהלען.

effu'sive *a.* (ע-פיו'-סיוו) פערגיסענדיג, אויסגיסענדיג; פליסענד; איבערשטראמט מיט געפיהלען; אויסגיסענדיג א שטראם פון געפיהלען.

effu'sively *adv.* (ע-פיו'-סיוו-לי) ז. ***effusive***

effu'siveness *n.* (ע-פיו'-סיוו-נעס) דאס זיין איבערשטראמט מיט געפיהלען.

eft *n.* (עפט) אזא זארט קליינער עקדיש.

e. g. ***exempli gratia*** אבקירצונג פון צום ביישפיעל, למשל.

egad' *int.* (אי-גער') באמאנות! ווירקליך! וואהרהאפטיג! [אן אויסרוף פון אי-בערראשונג אדער התפעלות].

égalité' *n.* (איי-גאל-אי-טיי') גלייכהייט.

e'gence *n.* (אי'-דזשענס) א שטארקער חשק צו עטוואס; דאס ליידען פון א שטארקען פערלאנג צו עטוואס.

e'ger *n.* (אי'-גער) א פריה-בליהענדע טולפען-בלום.

egest' *v.* (אי-דזשעסט') אויסלעדיגען; אויסלעדיגען דעם מאגען.

eges'ta *n.* (אי-דזשעס'-טא) צאה, עקס-קרימענטען.

eges'tion *n.* (אי-דזשעס'-טשאן) די אויסלעדיגונג פון מאגען; צאה, עקסקרי-מענטען.

eges'tive *v.* (אי-דזשעס'-טיוו) וואס לעדיגט אב [דעם מאגען].

egg *n.* and *v.* (עג) אן איי; בעגיסען אדער פערקנעטען מיט אייער; בעוואר-פען מיט אייער; אנרייצען; צוגעבען קוי-ראזש.

egg'-albu'min *n.* (עג'-על-ביו'-מין) דאס געלבעל פון אן איי.

egg'-bald *a.* (עג'-באהלד) פליכעוואטע ווי אן איי; פאלשטענדיג פליכעוואטע.

egg'-bas'ket *n.* (עג'-בעס'-קעט) א מין קערבעלע פון שיטערען דראט אין וועלכען מען לעגט אריין אייער ביים קאכען זיי, כדי לייכט ארויסצונעהמען די אייער פון דעם זודיגען וואסער.

egg'-bea'ter *n.* (עג'-ביט'-טער) אן אינסטרומענט מיט א זיך דרעהענדען שטיקעל בלעך אדער האלץ, מיט וועלכען מען שלאגט פאנאנדער אייער.

egg'-born *a.* (עג'-בארן) וואס איז ארויסגעקומען פון אן איי.

egg'-car'rier *n.* (עג'-קער'-אי-ער) א פאררעכטונג צו טראנספארטירען אייער, אז זיי זאלען ניט צובראכען ווערען.

egg'-cell *n.* (עג'-סעל) די איי-צעלע [דאס איי ווען עס געפינט זיך נאך אין דעם שטאדיום פון א צעלע].

egg'er *n.* (עג'-ער) אן אייער-זאמלער.

egg'er on (עג'-ער אן) אן אנרייצער, אן אנהעצער; איינער וואס גיט צו קוי-ראזש.

egg'-glass *n.* (עג'-גלעס) אן איי-זעמ-דערעל [אזא גלעזעל וואס בעשטעהט פון צווי גלייכע העלפטען, וועלכע זיינען פער-בונדען מיט א גאנץ שמאלען העלזעל. איין האלב גלעזעל איז אנגעפילט מיט גאנץ דינעם זאמד. ווען מען וויל אבקאכען אן איי וואס זאל ניט זיין הארט, שטעלט מען אוועק דאס גלעזעל און מען קאכט אזוי לאנג דאס איי ווי לאנג עס דויערט דאס דורכלויפען פון דעם זאמד דורך דעם שמאלען העלזעל אין דער אונטערער העלפט פון גלעזעל. די גלעזעלעך זיינען מייסטענס אזוי געמאכט, אז דאס דורכלויפען פון דעם זאמד זאל דויערען אן ערך 3 מינו-טען]; א גלעזערנער אייער-בעכער.

egg'ing *n.* (עג'-אינג) דאס זאמלען אייער.

egg'-lay'ing *a.* (עג'-ליי'-אינג) לעגענ-דיג אייער; וואס לעגט אייער.

egg'ler *n.* (עג'-לער) ז. ***egger***

egg'-nog *n.* (עג'-נאג) א געטראנק גע-מאכט פון אייער, צוקער, מילך און ספּי-ריטוס.

egg'-pie *n.* (עג'-פאי) אייער-קוכען, אייער-פאסטעטע.

egg'-plant *n.* (עג'-פלענט) די אייער-פלאנצע [א פלאנצע אויף וועל-כער עס וואקסען אזעלכע פרוכט וואס זעהען אויס ווי אייער].

Egg-plant

egg'-shaped *a.* (עג'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן איי; אוואל, לאנגליך-רונד.

egg'-shell *n.* (עג'-שעל) די שאלעכץ פון אן איי.

egg'-tes'ter *n.* (עג'-טעס'-טער) א פאר-ריכטונג צו פראבירען אייער פאר'ן ליכט אויב זיי זיינען פריש.

egg'-ti'mer *n.* (עג'-טאי'-מער) א זעמ-דערעל וואס ווערט בענוצט צו בעשטימען די צייט וויפיעל אן איי דארף זיך קא-כען. ז. ***egg-glass***

egg'wife *n.* (עג'-הוואיף) א פרוי וואס פערקויפט אייער.

e'gis *n.* (אי'-דזשיס) דער פאנצער-שילד פון דער גריכישער געטין מינערווא; א פאנצער, א שילד; א שוץ.

eg'lantine *n.* (עג'-לען-טין) א מין ווילד-ע רויז, וועלכע וואקסט אין טרוקענע וואלדיגע ערטער און בליהט אין יוני און יולי.

eg'o *n.* (עג'-או) דער "איך", דער פער-זענליכער "איך".

eg'o-altruis'tic *a.* (עג'-או-על-טרו-איס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם אייגע-נעם "איך" און צו אנדערע.

eg'o-altruis'tic sen'timents (עג'-או-על-טרו-איס'-טיק סענ'-טי-מענטס) גע-פיהלען וואס בעפרידיגען דעם אייגענעם "איך" און ברייגען אין דערזעלבער צייט בעפרידיגונג אויך פאר אנדערע.

eg'ohood *n.* (עג'-או-הוד) פערזענליכ-קייט, אינדיווידואליטעט.

eg'oism *n.* (עג'-א-איזם) עגאאיזם, איי-גענליעבע, אייגענגוץ; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז קיין זאך עקזיסטירט ניט אויסער דעם געדאנק פון דעם אינדי-ווידואום וואס מאכט דיזע בעהויפטונג.

eg'oist *n.* (עג'-א-איסט) אן עגאאיסט, איינער וואס ליעבט נור זיך; אן אייגענ-נוציגער מענש; אין פילאזאפיע — אן אנהענגער פון דער אידעע פון עגאאיזם. ז. ***egoism***

egois'tic *a.* (עג-א-איס'-טיק) עגאאיסטיש; איינגענוציג; וואס ליעבט נור זיך; וואס איז שייך צו דער אידעע פון עגאאיזם. ז. **egoism**.

egois'tical *a.* (עג-א-איס'-טי-קעל) ז. **egoistic**.

egois'tically *adv.* (עג-א-איס'-טי-קעל-אי) אויף אן עגאאיסטישען אופן.

ego'ity *n.* (ע-גאו'-אי-טי) דער עצם פון "איך"; די פערזענליכקייט, די אינדיווידואליטעט.

eg'otheism *n.* (עג'-א-טהי-איזם) די זעלבסט־פערגעטערונג; דאס מאכען זיך פאר א גאט.

eg'otism *n.* (עג'-א-טיזם) עגאטיזם, דאס האלטען זעהר שטארק פון זיך; דאס ריידען אימער פון זיך; איינגענוציגקייט.

eg'otist *n.* (עג'-א-טיסט) אן עגאטיסט, איינער וואס האלט זעהר שטארק פון זיך, איינער וואס רעדט בסדר פון זיך; איינער וואס איז איינגענוציג.

egotis'tic *a.* (עג-א-טיס'-טיק) איינגענוציג; וואס רעדט פון זיך אליין אדער וואס האלט נאר פון זיך אליין.

egotis'tical *a.* (עג-א-טיס'-טי-קעל) ז. **egotistic**.

egotis'tically *adv.* (עג-א-טיס'-טי-קעל-אי) אויף אן עגאטיסטישען אופן. ז. **egotism**.

eg'otize *v.* (עג'-א-טאיז) זיין איינגענוציג; פיעל רעדען פון זיך אליין.

egre'gious *a.* (אי-גרי'-דזשאס) מערקווירדיג, אויסערארדענטליך, אויסערגעוועהנליך.

The surgeon made an **egregious** blunder in the operation.

egre'giously *adv.* (אי-גרי'-דזשאס-לי) אויף אן אויסערארדענטליכען אדער אויסערגעוועהנליכען אופן.

egre'giousness *n.* (אי-גרי'-דזשאס-נעס) אויסערגעוועהנליכקייט, אויסערארדענטליכקייט, מערקווירדיגקייט.

e'gress *n.* (אי'-גרעס) אן אויסגאנג, אן אויסטריט.

egress' *v.* (אי-גרעס') ארויסגעהן, אוועקגעהן.

egres'sion *n.* (אי-גרעש'-אן) דאס ארויסגעהן; אן ארויסגאנג.

e'gret *n.* (אי'-גרעט) א צאפליא [אזא ווייסער גרויסער פויגעל מיט לאנגע ווייכע פעדערען]; די פעדערען פון א צאפליא; א טשוב פון פעדערען אויף'ן קאפ פון א פויגעל; דער דינער פוך אויף פערשיעדענע זוימען־קערנער; א מין צענטראל־אמעריקאנישע אפע [מאלפע].

e'griot *n.* (אי'-גרי-אט) אזא זארט ווייערער קארש.

Egyp'tian *n. and a.* (אי-דזשיפ'-שען) א מצרי, אן עגיפטער; א ציגיינער; עגיפטיש; וואס איז שייך צו עגיפטען אדער מצרים.

Egyp'tian bean (אי-דזשיפ'-שען ביען) עגיפטישע בעבלעך [די פרוכט פון דער לאטאס־פלאנצע, וואקסט אין אינדיען].

Egyp'tian dark'ness (אי-דזשיפ'-שען דארק'-נעס) א געדיכטע פינסטערנייש [חשך מצרים].

Egyp'tian lo'tus (אי-דזשיפ'-שען לאו'-טאס) די עגיפטישע ים־רויזע [א פלאנצע וועלכע איז געווען פערהייליגט ביי די אלטע עגיפטער].

Egyp'tian thorn (אי-דזשיפ'-שען טהארן) די עכטע אקאציע [א מין בוים פון וועלכען מען בעקומט גומי־ארביקע].

Egyptol'oger *n.* (אי-דזשיפ-טאל'-א-דזשער) דער עגיפטאלאג [איינער וואס שטודירט דאס לעבען פון די אלטע מצריים און בעזונדערס די היעראגליפישע שריפטען].

Egyptol'ogy *n.* (אי-דזשיפ-טאל'-א-דזשי) עגיפטאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די אלטערטימער פון עגיפטען און בעזאנדערס וועגען די היעראגליפישע שריפטען].

eh *int.* (איי) [אן אויסדרוק פון ספקות אדער וואונדער]. וואס?

ei'der *n.* (אי'-דער) ז. **eider-duck**.

ei'der-down *n.* (אי'-דער-דאון) דער פוך פון דער גאגא. ז. **eider-duck**.

ei'der-duck *n.* (אי'-דער-דאק) די גאגא [א מין ענטעל וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים].

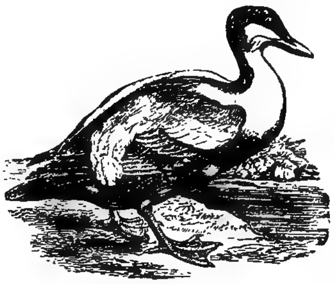

Eider-duck

ei'dograph *n.* (אי'-דא-גרעף) דער איידאגראף [אן אינסטרומענט צו קאפירען צייכנונגען אין א פערקלענערטען אדער פערגרעסערטען מאסשטאב].

eidolol'ogy *n.* (אי-דא-לאל'-א-דזשי) די ערקענטניס־טעאריע, די לעהרע וועגען די מעגליכקייטען און גרענעצען פון אונזער וויסען.

eido'lon *n.* (אי-דאו'-לאן) א בילד; א פארשטעלונג; א שאטען, אן אבשייז.

eido'loscope *n.* (אי-דאו'-לא-סקאופ) אן אפאראט צו פערגרעסערען די פאטאגראפישע בילדער, וועלכע ווערען בענוצט פאר א קינעמאטאגראף [פארשטעלונג פון בעוועגליכע בילדער].

ei'doscope *n.* (אי'-דא-סקאופ) אן אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי מעטאלענע דיסקען אדער רונדע בלעטער. ווען דיעזע דיסקען בעוועגען זיך, פראדוצירען זיי אן אונענדליכע צאהל פון פערשיעדענסטע געאמעטרישע פיגורען.

eidoura'nion *n.* (אי-דוה-ריי'-ני-אן) אן אפאראט צו אילוסטרירען די בעוועגונג פון די הימלישע קערפער, ווי די פלאנעטען, קאמעטען א. ד. ג.

eight *n. and a.* (אייט) אכט, די צאהל אכט; אן אכטעל [אין קארטען].

eighteen' *n. and a.* (איי-טיען') די צאהל אכטצעהן; אכטצעהן.

eighteenth' *a. and n.* (איי-טיענטה') אכטצעהנטער; אן אכטצעהנטעל.

eight'fold *a.* (אייט'-פאולד) אכטפאך.

eighth *n. and a.* (אייטה) דער אכטער; אן אכטעל.

The bill is due on the **eighth** of the month.

eight'-hour law (אייט'-אור לאה) דאס אכט־שטונדען געזעץ [דאס געזעץ וואס בעשרענקט אין געוויסע אינדוסטריען די ארבייטס־צייט פון אן ארבייטער אויף 8 שטונדען א טאג].

eigh'tieth *n. and a.* (איי'-טי-עטה) אן אכטציגסטעל; אכטציגסטער.

eight'score *n. and a.* (אייט'-סקאור) אכט מאל צוואנציג; הונדערט און זעכציג.

eigh'ty *n. and a.* (איי'-טי) די צאהל אכציג; אכציג.

eigne *a.* (איין) עלטסטער; וואס איז דער עלטסטער; וואס איז א בכור.

ei'kon *n.* (אי'-קאן) אן עהנליכקייט, א בילד [הויפטזעכליך א קריסטליך הייליג בילד], אן איקאנע.

eikon'ic *a.* (אי-קאנ'-איק) וואס איז שייך צו א בילד, הויפטזעכליך א הייליגען קריסטליכען בילד אדער איקאנע.

ei'rie *n.* (עה'-רי) א נעסט פון רויבפויגעל; די קליינע פויגעלעך אין א נעסט; קינדער.

ei'ry *n.* (עה'-רי) ז. **eirie**.

ei'ther *a., pr. and c.* (איע'-טהער) איינער אדער דער אנדערער; איינער פון ביידע; יעדער פון ביידע; אין יעדען פון ביידע פעלע; אויך ניט, ביידע ניט, אין ביידע פעלע ניט [ביי פערנייינונגען].

Either you pay your debts or you are declared bankrupt.

ejac'ulate *v.* (אי-דזשעק'-יו-לייט) אויסשרייען [פלוצלונג און אבגעהאקט]; רעדען מיט קורצע, אבגעהאקטע אויסגעשרייען; ארויסווארפען, ארויסשטויסען, ארויסשיסען, ארויסלאזען.

ejacula'tion *n.* (אי-דזשעק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסשרייען [פלוצלונג און אבגעהאקט]; א פלוצליכער אבגעהאקטער אויסגעשריי [ווי למשל: אוי! וועה!]; דאס ארויסשטויסען, דאס ארויסלאזען, דאס ארויסשיסען, דאס ארויסווארפען; אין פיזיאלאגיע — דאס ארויסלאזען די זרע [פון נעשלעכטס־ארגאן].

ejac'ulatory *a.* (אי-דזשעק'-יו-לא-טא-רי) ארויסשטויסענדיג, ארויסווארפענדיג, ארויסשיסענדיג; אויסגעשפראכען אין קורצע, אבגעהאקטע אויסגעשרייען; אין פיזיאלאגיע — וואס איז שייך צו דער ארויסלאזונג פון זרע [פון די געשלעכטס־ארגאנען].

eject' *v.* (אי-דזשעקט') ארויסווארפען, ארויסשטויסען, ארויסשיסען; ענטזאגען פון א שטעלע; ארויסווארפען פון א וואהנונג אדער פון לאנד־בעזיץ; פערטרייבען; פעריאגען; צונעהמען אייגענטום.

ejec'tion *n.* (אי-דזשעק'-שאן) ארויסשטויסונג; דאס ארויסווארפען; ענטזאגונג פון א שטעלע; דאס ארויסווארפען פון א וואהנונג אדער פון לאנד־בעזיץ; דאס צונעהמען אייגענטום; עטוואס וואס ווערט ארויסגעשטויסען אדער ארויסגעווארפען; פערטרייבונג, פעריאגונג.

ejec'tive *a.* (אי-דזשעק'-טיוו) ארויסשטויסענדיג, ארויסווארפענדיג, ארויסטרייבענדיג, ענטלאסענדיג [פון א שטעלע]; ארויסזעצענדיג [פון א וואהנונג].

eject'ment *n.* (אי-דזשעקט'-מענט) דאס ארויסווארפען, דאס ארויסשטויסען; דאס ארויסווארפען פון א וואהנונג.

ejec'tor *n.* (אי-דזשעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ווארפט ארויס אדער שטויסט ארויס; א פארריכטונג ארויסצושטויסען, מיט דער הילף פון לופט אדער פארע, פליסיגקייטען, זאמד, שטויב, א"ע א. ד. ג.; א פארריכטונג ארויסצוווארפען פון א ביקס אדער קאנאָנע די קוילען־קאפסולען, נאכדעם ווי מען שיסט אויס.

eke *v., n., adv. and c.* (איק) 1. צונעמען; צוגעבען עטוואס וואס פעהלט; 2. אויסציהען, אויסקוועטשען, אויספרע־

סען; פערגרעסערען, פערלענגערען; עטוואס וואס ווערט צו עפעס צוגעגעבען; אויף; דאסגלייכען; אלס צוגאב.
2. Notwithstanding all his toil he could eke out a bare living.

e'king *n.* (אי'-קינג) דאס צוגעבען עפעס; דאס וואס ווערט צוגעגעבען [הויפטזעכליך א צונעשטוקעוועטע שטיק האלץ].

e'king piece (אי'-קינג פיעס) א צונעשטוקעוועטע שטיק האלץ.

elab'orate *v. and a.* (אי-לעב'-א-רייט) אויסארבייטען, פראדוצירען; אויסארבייטען פארזיכטיג און מיט פיעל מיה; אויסארבייטען פאלשטענדיג און קונסטפאל; אויסגעארבייט ווערען פארזיכטיג, מיט פיעל מיה, פאלשטענדיג און קונסטפאל; געשליפען, קונסטפאל, פינקטליך, פאלקאם; געמאכט מיט דער גרעסטער פינקטליכקייט און קונסט; פיעל שטודירט; פלייסיג.

elab'orated *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טעד) אויסגעארבייט אדער געמאכט מיט פארזיכטינקייט, מיט מיה, מיט פלייסינקייט; געשליפען, קונסטפאל, פינקטליך, פאלקאם, פלייסיג; פיעל שטודירט.

elab'orately *adv.* (אי-לעב'-א-רייט-לי) אויף א פאלקאמענעם, פאלשטענדיגען, קונסטפאלען אדער פינקטליכען שטייגער; מיט פלייס, מיט פארזיכטינקייט; אויסגעארבייט אויף'ן העכסטען שטייגער; מיט פיעל שטודיום.

elab'orateness *n.* (אי-לעב'-א-רייט-נעס) דאס זיין אויסגעארבייט אדער געמאכט מיט פיעל מיה, מיט פינקטליכקייט אדער מיט פיעל קונסט.

elabora'tion *n.* (אי-לעב-א-ריי'-שאן) אויסארבייטונג; פראדוציררונג; פארמירונג אדער פראדוצירונג דורך א שטופענווייזען פראצעס; אויסארבייטונג מיט פיעל מיה, פינקטליכקייט אדער קונסט; דאס שלייפען און אויסבעסערען; פאלשטענדינקייט אדער פאלקאמענהייט [ביי מאכען עפעס]; פארזיכטיגע און פאלשטענדיגע בעארבייטונג.

elab'orative *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טיוו) וואס ארבייט עפעס אוים מיט פינקטליכקייט, פארזיכטינקייט, מיט פיעל מיה אדער פאלקאמענהייט.

elab'orator *n.* (אי-לעב'-א-ריי-טאר) איינער וואס בעארבייט אדער מאכט עפעס מיט פינקטליכקייט, פארזיכטינקייט, מיט פלייס און מיט פאלקאמענהייט.

elab'oratory *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טא-רי) ז. *elaborative*

ela'in *n.* (ע-ליי'-אין) עלאאין, דער פליסיגער טייל פון אוילען און פעטס.

ela'ine *n.* (ע-ליי'-אין) ז. *elain*

élan' *n.* (איי-לאן') היץ, פייער [פון ענטוזיאזם, ליידענשאפט א. ד. ג.].

elance' *v.* (ע-לענס') ווארפען, שלײדערען.

e'land *n.* (אי'-לענד) די עלען=אנטילאפע [א גרויסע אקסען=עהנליכע אנטילאפע אין זיד=אפריקא].

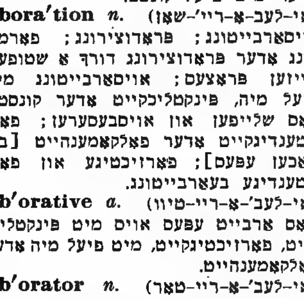
Eland

el'aphine *a.* (על'-ע-פין) וואס איז שייך צו א הירש.

elapse' *v. and n.* (אי-לעפס') זיך אוועקגליטשען, פערגעהן [וועגען צייט]; דאס פערגעהן [וועגען צייט].
A short time elapsed between the two visits.

elas'tic *a. and n.* (אי-לעס'-טיק) עלאסטיש, בעזיצענדיג די קראפט פון עלאסטיציטעט, האבענדיג די פעהיגקייט אנצונעהמען די פריהעריגע פארם [וועגען שטאפען, וואס נעהמען צוריק אן די אלטע פארם נאכדעם ווי מען האט זיי אויפגעהערט צו דריקען אדער אויסציהען, ווי למשל, גומי]; וואס מען קען אויסברייטען אדער איינפרעסען; בויגזאם, נאכגיעביג; וואס קען זיך צופאסען; וואס קען זיך לייכט ערהאלען [פון מיעדקייט, נידערגעשלאגענקייט א. ד. ג.]; וואס קען ווידערשטעהן, וואס קען אויסהאלטען [צרות, ליידען א. ד. ג.]; גומילאסטיק.

elas'tical *a.* (אי-לעס'-טי-קעל) עלאסטיש. ז. *elastic*

elas'tically *adv.* (אי-לעס'-טי-קעל-אי) אויף אן עלאסטישען שטייגער; מיט עלאסטיציטעט, דורך צופאסונג. ז. *elastic*

elas'tic gum (אי-לעס'-טיק גאם) גומילאסטיק, קאוטשוק.

elasti'cian *n.* (אי-לעס-טיש'-ען) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קראפט פון עלאסטיציטעט. ז. *elastic*

elastic'ity *n.* (אי-לעס-טיס'-אי-טי) עלאסטיציטעט, דאס זיין עלאסטיש. ז. *elastic*

elate' *v. and a.* (אי-לייט') דערהויבען [אין שטימונג]; מאכען שטאלץ, צופריעדען, גרויס אדער אויפגעבלאזען; שטארק צופריעדען, שטאלץ, אויפגעבלאזען; זייענדיג אין א געהויבענער שטימונג.

ela'tedly *adv.* (אי-ליי'-טעד-לי) מיט שטאלץ, אויפגעבלאזענקייט אדער מיט צופריעדענהייט; אין א געהויבענער שטימונג.

ela'tedness *n.* (אי-ליי'-טעד-נעס) א געהויבענע שטימונג; שטאלץ, צופריעדענהייט, אויפגעבלאזענקייט.

elate'ment *n.* (אי-לייט'-מענט) דאס מאכען אדער זיין אין א געהויבענער שטימונג; דאס זיין שטארק צופריעדען, שטאלץ אדער אויפגעבלאזען.

ela'ter *n.* (אי-ליי'-טער) איינער אדער עטוואס וואס ברייננט אין א געהויבענער שטימונג, מאכט שטאלץ אדער אויפגעבלאזען; א שנעלקעפער [אזא אינזעקט].

elat'erite *n.* (ע-לעט'-ע-ראיט) עלאסטישער ערד=פעך אדער ערד=סמאלע.

elate'rium *n.* (על-ע-טי'-רי-אם) עלאטעריום, די זאפט פון דער שפרינג=אוגערקע [אזא מין פרוכט] וואס ווערט געברויכט אלס מעדיצין [נעגען וואסערזוכט און אנדערע קראנקהייטען].

ela'tion *n.* (אי-ליי'-שאן) א געהויבענע שטימונג, שטארקע צופריעדענהייט, שטאלץ, אויפגעבלאזענקייט.

ela'tor *n.* (אי-ליי'-טאר) ז. *elater*

el'bow *n. and v.* (על'-באו) דער עלענבויגען; אן אויסבויגונג אדער קרימונג פון א זאך [ווי די אויסבויגונג פון א וועג אדער טייך]; א ווינקעל אדער אויסבויגונג פון א וואנד; דאס לעהן=הענטעל פון א שטוהל אדער קאנאפע; אבשטויסען מיט'ן עלענבויגען, פאנאנדערשטויסען, פאנאנדערטרייבען; דורכשטופען זיך מיט די עלענבויגענס; אויסבויגען אדער אויסקרימען א זאך.

el'bowed *a.* (על'-באוד) ווי אן עלענבויגען; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

el'bow one's way (על'-באו הוואנז הוויי) זיך דורכדרינגען, דורכשטופען; זיך מאכען א וועג מיט די עלענבויגענס.

el'bow-room *n.* (על'-באו-רוהם) פלאץ פאר די עלענבויגענס, פרייהייט פאר בעוועגונגען.

eld *n.* (עלד) אלטע צייטען, אמאליגע צייטען; צייט; א לאנגע צייט=פעריאדע; אלטקייט; אן אלטיטשקער; צייט=אלטער.

el'der *a. and n.* (על'-דער) עלטער; פון פריהער; אן אלטער מאן; אן עלטסטער, א נאטשאלניק; די בוזינא אדער האלונדער [א מין קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען רויט=שווארצליכע יאגדעס].

Elder

el'derberry *n.* (על'-דער-בער-אי) די האלונדער=יאגדע [א רויט=שווארצליכע יאגדע וועלכע וואקסט אויף האלונדער אדער בוזינא=קוסטעס].

el'der-gun *n.* (על'-דער-גאן) א קנאלביקס [א ביקסעל פאר קינדער געמאכט געווארען פון האלונדער=האלץ, פון וועלכען עס איז ארויסגעצויגען דאס הערצעל].

el'derly *a.* (על'-דער-לי) אלטליך.
The doctor is an elderly gentleman.

el'ders *n.* (על'-דערז) די אלטע לייט, די זקנים, די נשיאים.

el'dest *a.* (על'-דעסט) עלטסטער.

Eldora'do *n.* (על-דא-רא'-דאו) עלדאראדא, דאס גאלדענע לאנד [א לאנד, וועלכעס די אמאליגע שפאניער האבען געזוכט אין דער ניי=ענטדעקטער וועלט, גלויבענדיג, אז דארטען איז פאראן א פלאץ וואס איז אנגעשאטען מיט גאלד און דימאנטען]; אירגענד וועלכער ארט וואו מען קען לייכט רייך ווערען.

el'dritch *a.* (על'-דריטש) איבערנאטירליך, שרעקליך, פער'כשופ'ט, אונגעהויער.

elecampane' *n.* (על-אי-קעמ-פיין') דער אלאנט [א געוויסע פלאנצע מיט געלבע בליטהען. ווערט געברויכט אין מעדיצין געגען הארץ=קראנקהייטען].

Elecampane

elect' *v., a. and n.* (אי - לעקט') אויסוועהלען; אויסקלייבען; שטעלען אין פארצוג; אויסערוועהלט, אויסגעקליבען; אבגעקליבען, אין העכערען

שטאנד, אין א בעסערען פארצוג; אן אויסערוועהלטער, דער בחיר.

elec'ting bod'y (אי-לעק'-טינג באד'-אי) די וועהלער; די אויסקלייבער.

elec'tion *n.* (אי-לעק'-שאן) דאס וועהלען, די ערוועהלונג; די וואהל.

electioneer' *v.* (אי-לעק-שא-ניער') זוכען שטימען פאר ערוועהלען אימעצען, אגיטירען ביי די וואהלען פאר א געוויסען קאנדידאט.

electioneer'er *n.* (אי-לעק-שא-ניער'-ער) איינער וואס זוכט מיט אלע מיטלען, אז זיין קאנדידאט אדער זיין פארטיי זאל זיעגען ביי די וואהלען.

electioneer'ing *a.* (אי-לעק-שא-ניער'-אינג) אגיטירענד פאר א געוויסען קאנדידאט; סטארענדיג זיך צו בעקומען שטימען ביי די וואהלען.

elec'tive *a. and n.* (אי-לעק'-טיוו) ערוועהלט, אויסגעקליבען דורך וואהלען; וואס איז בעקומען געווארען אדער דורכגעגאנגען דורך א וואהל; וואס איז שייך צו וואהל-רעכט; אויסקלייבענד; וואס האט דעם כח אדער די מעגליכקייט פון בחירה; אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — דער קורס פון למודים, וועלכע דער סטודענט אליין קען זיך אויסקלייבען.

elec'tive affin'ity (אי-לעק'-טיוו ע-פינ'-אי-טי) ז. ***chemical affinity***

elec'tively *adv.* (אי-לעק'-טיוו-לי) דורך אויסקלייבען, דורך א וואהל.

elec'tiveness *n.* (אי-לעק'-טיוו-נעס) דאס אויסקלייבען, דאס אויסוועהלען.

elec'tor *n.* (אי-לעק'-טאר) א וועהלער, א וואהל-מאן; דער וואס האט וואהל-רעכט.

elec'toral *a.* (אי-לעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו וואהלען אדער צו די וועהלער.

elec'toral col'lege (אי-לעק'-טא-רעל קאל'-עדזש) די פערזאמלונג פון די וואהלמענער פון א שטאאט פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע קלייבען זיך צונויף צו ערוועהלען דעם פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט.

elec'toral commis'sion (אי-לעק'-טא-רעל קא-מיש'-אן) די ספעציעלע וואהל-קאמיסיאן, וועלכע איז געשאפען געווארען פון אמעריקאנער קאנגרעס [פארלאמענט] אין יאהר 1877. דיעזע קאמיסיאן איז בעשטאנען פון 5 סענאטארען, 5 קאנגרעס-דעפוטאטען און 5 ריכטער פון דעם אלערהעכסטען געריכט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. זי האט געהאט צו ענטשיידען וועלכע וועהלער עס דארפען צוגעלאזען ווערען ביי דער וואהל פון פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט. עס איז געווען א פראגע וועגען אייניגע שטאאטען און אזוי ווי די רעפובליקאנער פארטיי האט געהאט א מאיאריטעט אין סענאט און די דעמאקראטישע פארטיי האט געהאט א מאיאריטעט אין רעפרעזענטאנטען-הויז, האט מען צו קיין הסכם ניט געקענט קומען און א ספעציעלע קאמיסיאן האט פאר דעם צוועק געמוזט געוועהלט ווערען.

elec'torate *n.* (אי-לעק'-טאר-אייט) די אלגעמיינע צאהל בירגער וועלכע האבען וואהל-רעכט.

electrep'eter *n.* (אי-לעק-טרעפ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו ענדערען די ריכטונג פון עלעקטרישען שטראם.

elec'tress *n.* (אי-לעק'-טרעס) א פרוי אדער אלמנה פון איינעם פון די זיבען פרינצען אין דעם רוימיש-גערמאנישען קעניגרייך, וועלכע האבען געהאט דאס רעכט צו וועהלען דעם קייזער.

elec'tric *a. and n.* (אי-לעק'-טריק) עלעקטריש, וואס ענטהאלט עלעקטריציטעט; וואס קען ווערען עלעקטריש; וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט; וואס קומט דורך עלעקטריציטעט; פול מיט עלעקטריציטעט [אויפגערעגט]; א שטאף וואס קען ווערען עלעקטריש.

elec'trical *a.* (אי-לעק'-טרי-קעל) עלעקטריש, וואס ענטהאלט עלעקטריציטעט; וואס קען ווערען עלעקטריש; וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט; וואס קומט דורך עלעקטריציטעט; פול מיט עלעקטריציטעט [אויפגערעגט].

elec'trical engineer'ing (אי-לעק'-טרי-קעל ענ-דזשי-ניער'-אינג) די עלעקטרישע אינזשינער-קונסט.

elec'trically *adv.* (אי-לעק'-טרי-קעל-אי) דורך עלעקטריציטעט; אין בעצוג צו עלעקטריציטעט.

elec'tric ca'ble (אי-לעק'-טריק קיי'-בל) אן עלעקטרישער קאבעל [א שטריק פון בעצויגענע דראטען וועלכער ווערט געברויכט פאר עלעקטרישע צוועקען].

elec'tric field (אי-לעק'-טריק פיעלד) אן עלעקטרישעס פעלד [א רוים וואו עס הערשט אן עלעקטרישע קראפט].

elec'tric fish (אי-לעק'-טריק פיש) אן עלעקטרישער פיש [אזא זארט פיש וואס האט אין זיך עלעקטריציטעט].

elec'tric force (אי-לעק'-טריק פאורס) עלעקטרישע קראפט.

electri'cian *n.* (אי-לעק-טריש'-ען) אן עלעקטריקער, איינער וואס ארבייט ביי עלעקטריציטעט; איינער וואס שטודירט עלעקטריציטעט.

electric'ity *n.* (אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט.

elec'tric lamp (אי-לעק'-טריק לעמפ) אן עלעקטריש לעמפעל.

elec'tric light (אי-לעק'-טריק לאיט) עלעקטרישע ליכט, עלעקטרישע בעלייכטונג.

elec'tric machine' (אי-לעק'-טריק מע-שין') אן עלעקטרישע מאשין.

elec'tric mo'tor (אי-לעק'-טריק מאו'-טאר) אן עלעקטרישער מאטאר [א מאשין וואס פערוואנדעלט עלעקטרישע קראפט אין מעכאנישע].

elec'tric rail'way (אי-לעק'-טריק רייל'-הוויי) אן עלעקטרישע באהן.

elec'tric spark (אי-לעק'-טריק ספארק) אן עלעקטרישער פונק.

elec'tric ten'sion (אי-לעק'-טריק טענ'-שאן) עלעקטרישע שפאנונג; עלעקטרא-מאטארישע קראפט; די קראפט וואס טרייבט דעם עלעקטרישען שטראם.

elec'tricute *v.* (אי-לעק'-טרי-קיוט) הינריכטען [טויטען] דורך עלעקטריציטעט.

electricu'tion *n.* (אי-לעק-טרי-קיו'-שאן) דאס הינריכטען דורך עלעקטריציטעט.

electrif'erous *a.* (אי-לעק-טריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים עלעקטריציטעט.

elec'trifiable *a.* (אי-לעק'-טרי-פאי-עבל) וואס קען עלעקטריזירט ווערען; וואס קען ווערען עלעקטריש.

electrifica'tion *n.* (אי-לעק-טרי-פי-קיי'-שאן) דאס עלעקטריזירען; דאס זיין עלעקטריזירט; דאס זיין אנגעלאדען מיט עלעקטריציטעט.

elec'trifier *n.* (אי-לעק'-טרי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס עלעקטריזירט.

elec'trify *v.* (אי-לעק'-טרי-פאי) עלעקטריזירען, מאכען עלעקטריש, אנלאדען מיט עלעקטריציטעט; אויפרעגען [ווי מיט עלעקטריציטעט], בעגייסטערען.

elec'trine *a. and n.* (אי-לעק'-טרין) געמאכט פון ברושטין; וואס איז שייך צו ברושטין; עלעקטראן [אן איינגעבילדעטער שטאף וועגען וועלכען אנדערע בעהויפטען, אז ער עקזיסטירט אלס דער פעראורזאכער פון עלעקטריציטעט].

electriza'tion *n.* (אי-לעק-טרי-זיי'-שאן) דאס עלעקטריזירען.

elec'trize *v.* (אי-לעק'-טראיז) עלעקטריזירען; מאכען עלעקטריש; אנלאדען מיט עלעקטריציטעט.

elec'trobath *n.* (אי-לעק'-טראו-בעטה) די פליסיגקייט וועלכע ווערט בענוצט צו בעדעקען פערשיעדענע געגענשטענדע מיט א מעטאל-שיכט דורך דער בענוצונג פון עלעקטריציטעט [ווי גאלוואנישע פערזילבערונג, פערגאלדונג א. ד. ג.].

electrobiolog'ical *a.* (אי-לעק-טראו-באי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראביאלאגיע. ז. ***electrobiology***

electrobiol'ogist *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין עלעקטראביאלאגיע. ז. ***electrobiology***

electrobiol'ogy *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אל'-א-דזשי) עלעקטראביאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די עלעקטרישע שטראמען וואס ענטוויקלען זיך אין לעבעדיגע ארגאניזמען; די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די עלעקטרישע ווירקונג אין דער ערשיינונג פון היפנאטיזם.

electrobios'copy *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אס'-קא-פי) דאס אבפראבירען די מוסקולען דורך עלעקטריציטעט צו בעשטימען אויב עס איז דא אין זיי לעבען.

elec'trobronze *n.* (אי-לעק'-טראו-בראנז) דאס בעדעקען אייזען מיט א בראנז-שיכט דורך עלעקטריציטעט.

electrocau'tery *n.* (אי-לעק-טראו-קאה'-טער-אי) דאס אויסברענען א וואונד מיט עלעקטריציטעט; דער אינסטרומענט מיט וועלכען אזא אויסברענונג ווערט געמאכט.

electrochem'ical *a.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראכעמיע. ז. ***electrochemistry***

electrochem'ically *adv.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-אי-קעל-אי) דורך עלעקטראכעמיע; אין בעצוג צו עלעקטראכעמיע. ז. ***electrochemistry***

electrochem'ist *n.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-איסט) אן עלעקטראכעמיקער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט עלעקטראכעמיע. ז. ***electrochemistry***

electrochem'istry *n.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-איס-טרי) עלעקטראכעמיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די כעמישע ווירקונגען פון עלעקטריציטעט: כעמישע אנאליזען אדער פערבינדונגען וואס ווערען געמאכט מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'trocute *v.* (אי-לעק'-טראו-קיוט) הינריכטען [טויטען] דורך עלעקטריציטעט.

electrocu'tion *n.* (אי-לעק-טראו-קיו'-שאן) ז. ***electricution***

elec'trode *n.* (אי-לעק'-טראוד) אן עלעקטראדע, א פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי [דער פאזיטיווער פאל פון אן

עלעקטרישער באטעריי ווערט גערופען "אנאדע" און דער נעגאטיווער — "קאטאדע". אין אלגעמיין, אהן א ספעציעלער בעשטימונג אויב פאזיטיוו אדער נעגאטיוו, ווערט א פאל גערופען "עלעקטראדע"].

electrodepos'it *v. and n.* (אי-לעק-טראו-די-פאז'-איט) מאכען דורך עלעקטריציטעט, אז עס זאל זיך אבזעצען א בעשטאנדטייל [ווי מעטאל] פון א כעמישער פערבינדונג; דער בעשטאנדטייל וואס זעצט זיך אב אין א כעמישער פערבינדונג אונטער דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט.

electrodeposi'tion *n.* (אי-לעק-טראו-דעפ-א-זיש'-אן) דאס אבזעצען זיך פון א בעשטאנדטייל [ווי מעטאל] אין א כעמישער פערבינדונג דורך דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט.

electrodynam'ic *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-איק) עלעקטראדינאמיש; וואס איז שייך צו עלעקטראדינאמיק. ז. ***electrodynamics***

electrodynam'ical *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-אי-קעל) ז. ***electrodynamic***

electrodynam'ics *n.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-איקס) עלעקטראדינאמיק, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער נעגענזייטיגער ווירקונג פון עלעקטריציטעט און מאגנעט.

electrodynamom'eter *n.* (אי-לעק-טראו-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) אן עלעקטראדינאמאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם.

electrodynamomet'rical *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נע-מא-מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צו אן עלעקטראדינאמאמעטער. ז. ***electrodynamometer***

elec'tro-engra'ving *n.* (אי-לעק'-טראו-ען-גריי'-ווינג) דאס גראווירען פלאטען מיט דער הילף פון אן עלעקטראכעמישען פראצעס.

electrogen'esis *n.* (אי-לעק-טרא-דזשען'-ע-סיס) דאס וואס ווערט פעראורזאכט פון עלעקטריציטעט; דאס וואס ווערט פראדוצירט דורך עלעקטריציטעט.

electrogenet'ic *a.* (אי-לעק-טרא-דזשי-נעט'-איק) וואס ווערט פעראורזאכט אדער פראדוצירט דורך עלעקטריציטעט.

elec'trogild *v.* (אי-לעק'-טרא-גילד) גאלוואניש פערגאלדען, פערגאלדען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

electrog'raphy *n.* (אי-לעק-טראג'-רע-פי) דאס מאכען גראווירונגען אין קופער אדער שטאהל דורך אן עלעקטראכעמישען פראצעס.

electrokinet'ic *a.* (אי-לעק-טראו-קי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט וואס געפינט זיך אין בעוועגונג; וואס איז שייך צו שטראם-עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו עלעקטראקינעטיק. ז. ***electrokinetics***

electrokinet'ics *n.* (אי-לעק-טראו-קי-נעט'-איקס) עלעקטראקינעטיק, דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט עלעקטרישע שטראמען.

electrolog'ic *a.* (אי-לעק-טרא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען עלעקטריציטעט.

electrolog'ical *a.* (אי-לעק-טרא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***electrologic***

electrol'ogist *n.* (אי-לעק-טראל'-א-דזשיסט) א קענער אין עלעקטריציטעט.

electrol'ogy *n.* (אי-לעק-טראל'-א-דזשי) דער טייל פון פיזיק וואס בעהאנדעלט די ערשיינונגען און די אייגענשאפטען פון עלעקטריציטעט.

electrol'ysis *n.* (אי-לעק-טראל'-אי-סיס) אן עלעקטראליזע, די אויפלעזונג פון א כעמישער פערבינדונג אויף איהרע בעשטאנדטיילען דורך אן עלעקטרישען שטראם.

elec'trolyte *n.* (אי-לעק'-טרא-לאיט) עלעקטראליט, א כעמישע פערבינדונג וואס קען אויפגעלעזט ווערען אויף איהרע בעשטאנדטיילען דורך אן עלעקטרישען שטראם.

electrolyt'ic *a.* (אי-לעק-טרא-ליט'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראליזע. ז. ***electrolysis***

electrolyt'ical *a.* (אי-לעק-טרא-ליט'-אי-קעל) ז. ***electrolytic***

electrolyt'ically *adv.* (אי-לעק-טרא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף אן עלעקטראליטישען אופן, דורך אן עלעקטראליזע. ז. ***electrolysis***

electrolyza'tion *n.* (אי-לעק-טרא-לי-זיי'-שאן) דאס אויפלעזען א כעמישע פערבינדונג דורך אן עלעקטרישען שטראם.

elec'trolyze *v.* (אי-לעק'-טרא-לאיז) אויפלעזען א כעמישע פערבינדונג דורך אן עלעקטרישען שטראם.

electromag'net *n.* (אי-לעק-טראו-מעג'-נעט) אן עלעקטראמאגנעט, א מאגנעט וואס האט בעקומען זיינע מאגנעטישע אייגענשאפטען דורך דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם [ווען א שטיק אייזען ווערט ארומגעוויקעלט מיט א דראט, דורך וועלכען עס ווערט געלאזען אן עלעקטרישער שטראם, ווערט דאס אייזען מאגנעטיש].

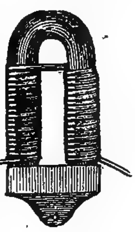

Electromagnet

electromagnet'ic *a.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-איק) וואס איז שייך צו די נעגענזייטיגע בעציהונגען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם; וואס איז שייך צו אן עלעקטראמאגנעט. ז. ***electromagnet***

electromagnet'ically *adv.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-אי-קעל-אי) דורך עלעקטראמאגנעטיזם, אויף אן עלעקטראמאגנעטישען אופן. ז. ***electromagnetism***

electromagnet'ics *n.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-איקס) די וויסענשאפט פון עלעקטראמאגנעטיזם. ז. ***electromagnetism***

electromag'netism *n.* (אי-לעק-טראו-מעג'-נעט-איזם) עלעקטראמאגנעטיזם, די נעגענזייטיגע בעציהונגען צווישען עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם [דורך עלעקטריציטעט ווערט נעשאפען מאגנעטיזם און דורך מאגנעטיזם ווערט נעשאפען עלעקטריציטעט]; מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען דורך עלעקטריציטעט.

electromed'ical *a.* (אי-לעק-טראו-מעד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בענוצונג פון עלעקטריציטעט פאר מעדיצינישע צוועקען.

electromet'allurgy *n.* (אי-לעק-טראו-מעט'-על-אויר-דזשי) עלעקטרא-מעטאלורגיע, די אנווענדונג פון עלעקטריציטעט ביים בעקומען מעטאל פון רויהען ערץ און אויך ביים שמעלצען מעטאלען.

electrom'eter *n.* (אי-לעק-טראמ'-ע-טער) אן עלעקטראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטריציטעט.

electromet'ric *a.* (אי-לעק-טרא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראמעטער אדער צו דער מעסטונג פון עלעקטריציטעט.

electromet'rical *a.* (אי-לעק-טרא-מעט'-רי-קעל) ז. ***electrometric***

electrom'etry *n.* (אי-לעק-טראמ'-ע-טרי) דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט מעסטען עלעקטריציטעט.

electromo'tion *n.* (אי-לעק-טראו-מאו'-שאן) דאס שטראמען פון עלעקטריציטעט, דאס איבערגעהן פון עלעקטריציטעט פון איין מעטאל צום אנדערען; א מעכאנישע בעוועגונג וואס ווערט געשאפען דורך עלעקטריציטעט.

electromo'tive *a.* (אי-לעק-טראו-מאו'-טיוו) עלעקטראמאטאריש, וואס איז שייך צו דער בעוועגונג אדער צו דער שטראמונג פון עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו די פיזיקאלישע געזעצען וועגען דער שטראמונג פון עלעקטריציטעט.

electromo'tive force (אי-לעק-טראו-מאו'-טיוו פאורס) די עלעקטראמאטארישע קראפט, די קראפט וואס טרייבט דעם עלעקטרישען שטראם, אז ער זאל פליסען.

electromo'tor *n.* (אי-לעק-טרא-מאו'-טאר) אן עלעקטרישער מאטאר [א מאשין וואס בעוועגט זיך דורך אן עלעקטרישען שטראם]; אן עלעקטרישע קוועלע פון וועלכער מען בעקומט אן עלעקטרישען שטראם.

elec'tron *n.* (אי-לעק'-טראן) ז. ***electrum***

electroneg'ative *a.* (אי-לעק-טראו-נעג'-ע-טיוו) וואס איז נעגאטיוו עלעקטריש, וואס דיענט אלס נעגאטיווער פאל [ווי קופער אין בעצוג צו צינק אין אן עלעקטרישער באטעריי].

electroneg'atively *adv.* (אי-לעק-טראו-נעג'-ע-טיוו-לי) אויף א נעגאטיוו-עלעקטרישען אופן.

elec'tro-op'tics *n.* (אי-לעק'-טראו-אפ'-טיקס) עלעקטרא-אפטיק, די לעהרע וועגען די בעציהונגען פון עלעקטריציטעט צו ליכט.

electropath'ic *a.* (אי-לעק-טרא-פעט'-איק) וואס איז שייך צו עלעקטראפאטיע. ז. ***electropathy***

electrop'athy *n.* (אי-לעק-טראפ'-ע-טהי) דאס היילען קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט.

elec'trophone *n.* (אי-לעק'-טרא-פאון) אן עלעקטראפאן [אן אינסטרומענט וואס גיט ארויס קלאנגען ווי פון א טרומייט דורך דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם פון הויכער שפאנונג].

electroph'orus *n.* (אי-לעק-טראפ'-א-ראס) אן עלעקטראפאר [אן אינסטרומענט צו פראדוצירען עלעקטריציטעט. ער בעשטעהט פון צוויי פלאטען — איינע פון גומי אדער פעך און די צווייטע פון מעטאל וועלכע האט א גלעזערנע אדער הילצערנע הענטעל. די גומי אדער פעך-פלאטע ווערט געריבען מיט קאצען-פעל אדער פלאנעל און ווערט נאכדעם בעריהרט מיט דער מעטאל-פלאטע. טהוענדיג אזוי מעהרערע מאל, זאמעלט מען אן צווישען די ביידע פלאטען א געוויסע קוואנטיטעט עלעקטריציטעט].

electrophysiolog'ical *a.* (אי-לעק-טראו-פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראפיזיאלאגיע. ז. ***electrophysiology***

electrophysiol'ogy *n.* (אי-לעק-טראו-פיז-אי-אל'-א-דזשי) עלעקטראפיזיאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די עלעקטרישע ערשיינונגען וועלכע ווערען געשאפען דורך דעם פיזיאלאגישען פראצעס ביי לעבעדיגע ארגאניזמען.

elec'troplate *v. and n.* (אי-לעק'-טרא-פלייט) גאלוואניש פלאטירען, בעדעקען מיט א מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט; ארטיקלען וועלכע זיינען בעדעקט מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'troplater *n.* (אי-לעק'-טרא-פליי-טער) איינער וואס בעדעקט ארטיקלען מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'troplating *n.* (אי-לעק'-טרא-פליי-טינג) די קונסט איבערצוציהען זאכען מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

electropo'lar *a.* (אי-לעק-טראו-פאו'-לאר) וואס האט איין ענד א פאזיטיווען און דעם אנדערען א נעגאטיווען, ווי דאס איז דער פאל ביי עלעקטריציטעט.

electropos'itive *a.* (אי-לעק-טראו-פאז'-אי-טיוו) וואס איז פאזיטיוו עלעקטריש; וואס דיענט אלס פאזיטיווער פאל [ווי צינק איז בעצוג צו קופער אין אן עלעקטרישער באטעריי].

elec'troscope *n.* (אי-לעק'-טרא-סקאופ) אן עלעקטראסקאפ, אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען געפינט אויס צי א זאך האט עלעקטריציטעט.

electroscop'ic *a.* (אי-לעק-טרא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראסקאפ. ז. ***electroscope***

electrostat'ic *a.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-איק) וואס איז שייך צו סטאטישער עלעקטריציטעט [עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג ווי פון ברושטין, גלאז, פעך, גומי א. ד. ג. דיעזע עלעקטריציטעט פליסט ניט ווי א שטראם, נאר רוהט אויף אן ארט].

electrostat'ical *a.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-אי-קעל) ז. ***electrostatic***

electrostat'ically *adv.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון סטאטישער עלעקטריציטעט. ז. ***electrostatic***

electrostat'ics *n.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-איקס) עלעקטראסטאטיק, דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג [דיעזע עלעקטריציטעט פליסט ניט ווי א שטראם, נאר געפינט זיך אין א רוהענדען צושטאנד].

electrotech'nic *a.* (אי-לעק-טראו-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו עלעקטראטעכניק [די פראקטישע בענוצונג פון עלעקטריציטעט אין דער אינדוסטריע און לעבען].

electrotech'nical *a.* (אי-לעק-טראו-טעק'-ני-קעל) ז. ***electrotechnic***

electrotech'nics *n.* (אי-לעק-טראו-טעק'-ניקס) עלעקטראטעכניק, די וויסענשאפט וועגען דער פראקטישער בענוצונג פון עלעקטריציטעט אין דער אינדוסטריע און לעבען.

electrotelegraph'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טעל-ע-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צום עלעקטרישען טעלעגראף [דער געוועהנליכער טעלעגראף].

electrotel'egraphy *n.* (אי-לעק-טרא-טעל'-ע-גרעפ-אי) דאס טעלעגראפירען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט [ווי ביי דעם געוועהנליכען טעלעגראף].

electrotherapeu'tic *a.* (אי-לעק-טראו-טהער-ע-פיו'-טיק) וואס איז שייך צו דער היילונג פון קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט.

electrotherapeu'tical *a.* (אי-לעק-טראו-טהער-ע-פיו'-טיק-על) ז. ***electrotherapeutic***

electrotherapeu'tics *n.* (אי-לעק-טראו-טהער-ע-פיו'-טיקס) דאס היילען קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט; די פרינציפען פון דיעזער היילונגס-מעטאדע.

electrother'mancy *n.* (אי-לעק-טרא-טהויר'-מענ-סי) דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ווירקונג פון עלעקטרישען שטראם אויף די טעמפעראטור פון אן עלעקטרישען לייטער [קאנדוקטאר], וועלכער איז צונויפגעשטעלט פון צוויי מעטאלען.

electrothermot'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טהויר-מאט'-איק) וואס איז שייך צו ווארעמקייט, וועלכע ווערט ארויסגערופען דורך עלעקטריציטעט.

elec'trotype *v. and n.* (אי-לעק'-טרא-טאיפ) אראבנעהמען אין מעטאל א קאפיע פון גראווירונגען אדער פון עטוואס אנדערעם דורך עלעקטריציטעט; א קאפיע אין מעטאל וואס ווערט אראבגענומען פון א גראווירונג אדער פון עטוואס אנדערעם דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotyper *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פער) איינער וואס נעהמט אראב קאפיעס פון גראווירונגען אדער אודערע זאכען דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

electrotyp'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טיפ'-איק) וואס איז שייך צום אראבנעהמען קאפיעס פון גראווירונגען דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotyping *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פינג) דאס אראבנעהמען קאפיעס פון גראווירונגען אדער פון עטוואס אנדערעם דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotypy *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פי) ז. ***electrotyping***

elec'trum *n.* (אי-לעק'-טראם) ניי-זילבער; ברושטין; גאלד וואס ענטהאלט א גרויסען פראצענט זילבער.

elec'tuary *n.* (אי-לעק'-טשו-ע-רי) אין מעדיצין — א מין פולווער אויסגעמישט מיט האניג אדער סירופ אלס רפואה צו געוויסע קראנקהייטען.

eleemos'ynary *a. and n.* (על-אי-מאס'-אי-נע-רי) וואס איז שייך צו צדקה; וואס ווערט ערהאלטען פון נדבות; וואס לעבט פון קצבה; איינער וואס בעקומט קצבה.

el'egance *n.* (על'-אי-גענס) עלעגאנץ, ציערליכקייט, אנגענעהמליכקייט, גלאנץ, רייץ.

el'egancy *n.* (על'-אי-גענ-סי) ז. ***elegance***

el'egant *a.* (על'-אי-גענט) עלעגאנט, פיין, גלענצענד, גראציעז, אנגענעהמליך, העפליך, ציערליך, שעהן.

el'egantly *adv.* (על'-אי-גענט-לי) אויף אן עלעגאנטען, העפליכען אדער גראציעזען שטייגער.

ele'giac *a.* (ע-לי'-דזשי-עק) עלעגיש, טרויעריג; וואס איז שייך צו אן עלעגיע אדער געדיכט, אין וועלכען עס איז אויסגעדריקט א טרויעריגע שטימונג פון פאעט; געשריבען אין עלעגישען מעטער [אזא פארם פון ליעדער-שרייבען].

elegi'acal *a.* (על-אי-דזשאי'-ע-קעל) ז. ***elegiac***

el'egist *n.* (על'-אי-דזשיסט) איינער וואס שרייבט עלעגיען אדער קלאג-ליעדער.

ele'git *n.* (אי-לי'-דזשיט) א געריכטליכע שריפט, דורך וועלכער דאס אייגענטום פון א בעל-חוב קען איבערגעגעבען ווערען אין די הענד פון מאהנער און ער קען עס פערהאלטען אלס משכון ביז דער חוב ווערט אבגעצאהלט.

el'egize *v.* (על'-אי-דזשאיז) שרייבען אן עלעגיע; בעקלאגען; שרייבען אין דער פארם פון אן עלעגישען מעטער. ז. ***elegiac***

el'egy *n.* (על'-אי-דזשי) אן עלעגיע, א טרויער-ליעד, א געדיכט, אין וועלכען דער פאעט דריקט אויס א מעלאנכאלישע שטימונג.

el'ement *n.* (על'-אי-מענט) עלעמענט, יסוד, א גרונד-זאך, א גרונד-פרינציפ; אין דער פילאזאפיע פון אלטערטום — איינער פון די פיער יסודות [ערד, וואסער, לופט און פייער], פון וועלכע עס בעשטעהט די גאנצע וועלט; אין דער מאדערנער כעמיע — א גרונד-שטאף אדער אן איינפאכער שטאף, וועלכען מען קען שוין מעהר ניט פאנאנדערלעגען אויף נאך איינפאכערע שטאפען [ווי קויהלען-שטאף, וואסער-שטאף, זויער-שטאף א. ד. ג.]; אין פיזיק — אן אפאראט פאר גאלוואנישע עלעקטריציטעט; אין מאטעמאטיק — איינע פון א צאהל זאכען אדער נגענשטענדע, וועלכע בילדען אויס איין סימעטרישע גאנצע; איינע פון די אנגעגעבענע צאהלען, דורך וועלכע עס פאדערט זיך צו ענטשיידען א מאטעמאטישע פראבלעם; אין גע-אמעטריע — איינע פון די פונקטען, ליניען און פלעכען, פון וועלכע עס ווערט געבויט א געאמעטרישע פיגור; אין ביאלאגיע — איינער פון די הויפט-טיילען פון אן ארגאניזם אדער פון אן אבר; די נאטירליכע סביבה אדער ספערע, אין וועלכער א בעשעפעניש קען זיך געפינען.

elemen'tal *a.* (על-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צום עלעמענט אדער צום גרונד-פרינציפ פון עפעס; וואס איז שייך צו די יסודות פון דער וועלט.

elemen'talism *n.* (על-אי-מענ'-טעל-איזם) די פערגעטערונג פון די עלעמענטען פון דער נאטור, די פערגעטערונג פון דער ערד, וואסער, לופט און פייער [ביי אלטע פעלקער].

elemental'ity *n.* (על-אי-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין עלעמענטאר, איינפאך; דאס זיין אן עלעמענט אדער די גרונד-זאך פון עפעס.

elemen'tally *adv.* (על-אי-מענ'-טעל-אי) בנוגע צו די עלעמענטען.

elemen'tariness *n.* (על-אי-מענ'-טע-רי-נעס) דאס זיין עלעמענטאר אדער איינפאך.

elemen'tary *a.* (על-אי-מענ'-טע-רי) עלעמענטאר, ערשט; איינפאך, אונפאלקאם.

elemen'tary geom'etry (על-אי-מענ'-טע-רי דזשי-אמ'-עט-רי) עלעמענטא־

רע געאמעטריע [געאמעטריע פאר אניפאנגער].

el'emi *n.* (על'-ע-מי) עלעמיהארץ [א מין זאפט וואס ווערט ארויסגעצויגען פון בוימער און געברויבט צו מאכען לאקען און מעדיצינען].

elench' *n.* (אי-לענק') אין לאגיק — א סאפיזם, א פאלשער סילאגיזם; דאס פיהרען צו אזא שלוס=פאלגערונג, ביי וועלכער דער געגנער ווידערשפרעכט זיך אליין אין זיין בעהויפטונג.

elench'us *n.* (אי-לענק'-אס) ז. ***elench***

el'ephant *n.* (על'-אי-פענט) אן עלפאנט; א שווערע פערלעגענהייט; עטוואס וואס ברייננט אין א פערלעגענהייט אדער פון וואס מען ווייס ניט ווי פטור צו ווערען; עלפאנטביין; צייכען=פאפיער אדער שרייב פאפיער וואס איז 27x22 צאל [אינטשעס].

el'ephant-bee'tle *n.* (על'-אי-פענט-ביעטל) אן עלפאנט=קעפער, אן עלפאנטזשוק [א זעהר גרויסער זשוק].

elephan'tiac *a.* (על-אי-פענ'-טי-עק) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון עלפאנטיאזיס [הויט=קראנקהייט, קרעץ, צרעת].

elephanti'asis *n.* (על-אי-פענ-טאי'-ע-סיס) עלפאנטיאזיס [אזא הויט=קראנקהייט, קרעץ, צרעת].

elephan'tine *a.* (על-אי-פענ'-טין) וואס איז שייך אדער וואס איז ענליך צו אן עלפאנט; גרויס, שווער, אונגעלומפערט; געמאכט פון עלפאנטביין.

el'ephant's-tusk *n.* (על'-אי-פענטס-טאסק) א צאהן=שנעקע [אזא מאלוסקעל].

el'evate *v.* (על'-אי-ווייט) 1. אויפהויבען, מאכען העכער; 2. דערהויבען, פערעדלען, פערבעסערען; אויפרעגען, אויפמונטערען, בעלעבען; 3. אביסעל פער'שכור'ען.
2. The object of this society is to elevate the stage.

el'evated *a. and n.* (על'-אי-וויי-טעד) דערהויבען, פון הויכער שטעלונג, ערהאבען; אויפגעמונטערט, בעלעבט; א הויךבאהן.

el'evatedness *n.* (על'-אי-וויי-טעד-נעס) הויכקייט, דערהויבענקייט, הויכע שטעלונג, ערהאבענהייט, אויפגעמונטערטקייט.

eleva'tion *n.* (על-אי-וויי'-שאן) דערהויבונג, אויפהויבונג, הויכקייט, א הויכער פלאץ, הויכע שטעלונג, ערהאבענהייט, אויפמונטערונג; אין אסטראנאמיע — די הויך פון א שטערען פון דעם האריזאנט; די הויכקייט פון א געגענד איבער דער ים=פלעכע; אין דער קריסטליכער קירך — די צערעמאניע פון אויפהויבען די הייליגע ברויט און וויין; א געזאנג ביי דיעזער צערעמאניע ביי די קאטאליקען; די זייטען=אנזיכט פון א געגענשטאנד.

el'evator *n.* (על'-אי-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס הויבט אויף, דערהויבט אדער מונטערט אויף; א הויבאפאראט, א פאהר=שטוהל, אן עלעוואטאר, א קאסטען אדער וואגאן צו הויבען משאות אדער ארויפצופיהרען מענשען אין הויכע געביידעס; א תבואה=שפייכלער מיט הויבאפאראטען; אין אנאטאמיע — א הויבמוסקעל; א מעדיצינישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן אריינגעדריקטען אדער צובראכענעם טייל פון'ם שארבען.

el'evatory *a. and n.* (על'-אי-וויי-טא-רי) וואס הויבט אויף, וואס מאכט העכער; א מעדיצינישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן אריינגעדריקטען אדער צובראכענעם טייל פון א שארבען.

elev'en *n. and a.* (אי-לעוון') עלף; די צאהל עלף; א פארטיע אדער צד אין קריקעט=שפיעל [ווערט אזוי גערופען, ווייל געוועהנליך בעשטעהט אזא פארטיע פון 11 מענשען].

elev'enth *a. and n.* (אי-לעוו'נטה) עלפטער; אן עלפטעל.

elev'enth hour (אי-לעוו'נטה אור) דער לעצטער מאמענט, פונקט אין דעם מאמענט איידער עס וואלט שוין געווען צו שפעט.

elf *n. and v.* (עלף) אן עלף [א גייסט, וועלכער געפינט זיך, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען, אין אונבעוואהנטע פלעצער]; א גייסט, א שד; א געמיינער קערל; איינער וואס טהוט אב בייזע שפיצלעך; א כיטרער יונג; א קארליק, א צווערג; א צערטליכער נאמען פאר א שעהן, לעבעדיג קינד; פערפלאנטערען, פערקנוילען [האר].

elf'-ar'row *n.* (עלפ'-ער'-או) א שטיינערנע פייל [פון דער שטיין=פעריאדע. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גלויבען וואס האט אמאל עקזיסטירט, אז מיט דיעזע פיילען האבען זיך בענוצט עלפען אדער גייסטער].

elf'-bolt *n.* (עלפ'-באולט) ז. ***elf-arrow***

elf'-child *n.* (עלפ'-טשאילד) א קינד, וואס איז, לויט דעם פאלקס=גלויבען, פערביטען געווארען דורך שדים; א פערביטען קינד.

elf'-dart *n.* (עלפ'-דארט) ז. ***elf-arrow***

el'fin *n. and a.* (על'-פין) אן עלף, א גייסט, א שד; א פאנטאסטיש בעשעפעניש; א טייוועל א קינד [א שפאסיגער אדער צערטליכער צונאמען]; וואס איז שייך צו אן עלף. ז. ***elf***

el'fish *a.* (על'-פיש) וואס איז שייך צו אן עלף אדער צום פאנטאסטישען עלפען=לאנד; פעראורזאכט פון עלפען; כיטרע, וואס טהוט אב בייזע שפיצלעך, ווי עלפען. ז. ***elf***

el'fishly *adv.* (על'-פיש-לי) ווי אן עלף; כיטרע; אבטהוענדיג בייזע שפיצלעך. ז. ***elf***

elf'-land *n.* (עלפ'-לענד) דאס עלפען=לאנד, דאס גייסטער=לאנד.

elf'-lock *n.* (עלפ'-לאק) א פערקאלטענער האר=לאק; צושויבערטע האר.

elf'-shot *n.* (עלפ'-שאט) ז. ***elf-arrow***

elf'-stone *n.* (עלפ'-סטאון) ז. ***elf-arrow***

elic'it *v.* (אי-ליס'-איט) ארויסציהען; ארויסרופען, ארויסברייננען, ארויסקריגען.
The appeal to the public elicited a response.

elicita'tion *n.* (אי-ליס-אי-טיי'-שאן) ארויסציהונג, ארויסרופונג, דאס ארויסברייננען, דאס ארויסקריגען.

elide' *v.* (אי-לאיד') אין גראמאטיק — ארויסווארפען אדער דורכלאזען א בוכשטאב אדער זילבע אין אויסשפראך אדער אין שריפט [ווי למשל, אין פאל, ווען מען געברויכט "כ'בין" אנשטאט "איך בין"].

eligibil'ity *n.* (על-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) וועהלבארקייט; דאס זיין פאסיג, בערעכטיגט אדער ווערטה ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט; דאס זיין ווינשענסווערטה; דאס זיין פארציגליך.

el'igible *a. and n.* (על'-אי-דזשיבל) וועהלבאר; וואס איז פאסיג, בערעכטיגט אדער ווערטה ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט; ווינשענסווערטה; פארציגליך; איינער וואס איז [געזעצליך] בערעכטיגט ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט.

el'igibleness *n.* (על'-אי-דזשיבל-נעס) ז. ***eligibility***

el'igibly *adv.* (על'-אי-דזשי-בלי) אויף אזא אופן, אז איינער זאל ווערטה זיין אדער זיין בערעכטיגט ערוועהלט צו ווערען צו אן אמט.

elim'inate *v.* (אי-לימ'-אי-נייט) ארויסווארפען, בעזייטיגען, אבשאפען, ניט נעהמען אין אנבעטראכט, אויסשליסען, פטור ווערען [פון עפעס].

elimina'tion *n.* (אי-לימ-אי-ניי'-שאן) דאס ארויסווארפען, דאס בעזייטיגען, דאס אבשאפען, דאס ניט נעהמען אין אכט, דאס אויסשליסען, דאס פטור ווערען [פון עפעס]; דאס פערטרייבען אדער דאס ארויסווארפען [פון א הויז].

elim'inative *a.* (אי-לימ'-אי-ניי-טיוו) אבלעגענד, אבפיהרענד; וואס ווארפט אב; וואס בעזייטיגט.

elim'inator *n.* (אי-לימ'-אי-ניי-טאר) איינער אדער עפעס וואס בעזייטיגט, ווארפט אב אדער פיהרט אב.

elim'inatory *a.* (אי-לימ'-אי-ניי-טא-רי) ז. ***eliminative***

eli'sion *n.* (אי-ליזש'-אן) דאס ארויסווארפען, דאס ארויסלאזען; אין גראמאטיק — דאס אויסלאזען א בוכשטאב אדער א זילבע. ז. ***elide***

élite' *n.* (איי-ליט') דער בעסטער טייל [הויפטזעכליך פון דער געזעלשאפט]; די פני.

elix'ate *v.* (אי-ליק'-סייט) זידען, קאכען, ארויסציהען די זאפט דורך קאכען.

elixa'tion *n.* (על-איק-סיי'-שאן) דאס זידען, דאס קאכען; דאס ארויסציהען די זאפט דורך קאכען; פערדייאונג.

elix'ir *n. and v.* (אי-ליק'-סיר) עליקסיר; אין אלכעמיע — א שטאף וועגען וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער קען פערוואנדלען פשוט'ע מעטאלען אין גאלד און זילבער, פערלענגערען דאס לעבען און אומקעהרען די פערלארענע יוגענד; דער המצית, דער תוך, דער קווינטעסענץ; אין מעדיצין — א שמעקענדער, אנגענעהמער הייל=געטראנק; מאכען עטוואס פאר אן עליקסיר, צוגעבען די אייגענשאפטען פון עליקסיר.

elix'ir vi'tæ (אי-ליק'-סיר וואי'-טיע) דער לעבענס=עליקסיר [א שטאף אין אלכעמיע, וועגען וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער קען פערלענגערען דאס לעבען און אומקעהרען די פערלארענע יוגענד].

Elizabeth'an *a.* (אי-ליז-ע-בעטה'-ען) וואס איז שייך צו דער ענגלישער קעניגין עליזאבעטא און צו דער פעריאדע פון איהר רעגיערונג [זי האט רעגיערט פון 1558 ביז 1603].

Elizabeth'an lit'erature (אי-ליז-ע-בעטה'-ען ליט'-ע-רע-טשור) די ענגלישע ליטעראטור=פעריאדע אין דער צייט פון דער ענגלישער קעניגין עליזאבעטא. די פעריאדע האט זיך אויסגעצייכענט מיט א גרויסער צאהל בעדייטענדע שרייבער און ליטערארישע ווערק, וועלכע פערנעהמען נאך ביז איצט א גרויסען פלאץ אין דער ענגלישער ליטעראטור. פון די בעדייטענדסטע שרייבער פון יענער צייט זיינען: פרענסיס בייקאן אלס פילאזאף און שעקספיער אלס דראמאטורג.

Elizabeth'an type (אי-ליז-ע-בעטה'-

ען-טאיפ) אין דרוקעריי — אזא לענגליכע שמאלע שריפט. ז. *church text*

elk *n.* (עלק) דאס עלענטהיער [אזא הירש]. ז. *moose*.

ell *n.* (על) אן אייל, אן עלע [א לענגען־מאס, הויפטזעכליך פאר טוך. די ענגלישע אייל האלט א יארד און א פיערטעל אדער 45 אינטשעס; די פראנצויזישע — אנדערטהאלבען יארד אדער 47.245 אינטשעס; די פוילישע — 22.65 אינטשעס; די פרייסישע — 26.259]; א הויז־פליגעל וואס זעהט אויס ווי דער בוכשטאב *L*; א רעהר־פערבינדונג וואס בילדעט א גלייכען ווינקעל.

ellipse' *n.* (ע-ליפס') אין געאמעטריע — אן עליפסע [א קרייז צונויפגעדריקט אין דער פארם פון אן איי].

ellip'sis *n.* (ע-ליפ'-סיס) אין גראמאטיק — אן עליפסע [די ארויסלאזונג פון א ווארט אדער א טייל פון א פראזע, א נים-פאלשטענדיגער זאץ [ווי למשל; "רוהיג!" אנשטאט: "האלט זיך רוהיג!"]; אין דרוקעריי — צייכענס וואס צייגען, אז געוויסע בוכשטאבען אדער ווערטער זיינען דורכגעלאזען געווארען [—, * * *, . . .].

ellip'sograph *n.* (ע-ליפ'-סא-גרעף) אן עליפסאגראף [אן אינסטרומענט צו צייכענען עליפסען]. ז. *ellipse*.

ellip'soid *n.* (ע-ליפ'-סאיד) אין געאמעטריע — אן עליפסאיד [א געאמעטרישער קערפער, וואס ווען ער ווערט געשניטען, נים ער אין שניט די פארם פון אן עליפסע]. ז. *ellipse*.

ellipsoi'dal *a.* (על-איפ-סאי'-דעל) וואס איז שייך צו אן עליפסאיד. ז. *ellipsoid*.

ellip'tic *a.* (ע-ליפ'-טיק) עליפטיש, וואס האט די פארם פון אן עליפסע; וואס איז שייך צו אן עליפסע [אין געאמעטריע און גראמאטיק]. ז. *ellipse* און *ellipsis*.

ellip'tical *a.* (ע-ליפ'-טי-קעל) ז. *elliptic*.

ellip'tic arch (ע-ליפ'-טיק ארטש) אין ארכיטעקטור — א בויגען אדער געוועלב וואס איז ענהליך צו אן עליפסע [א קרייז צונויפגעדריקט אין דער פארם פון אן איי].

Elliptic Arch

elliptic'ity *n.* (על-איפ-טיס'-אי-טי) דאס זיין עליפסענפערמיג. ז. *ellipse*

ellip'tograph *n.* (ע-ליפ'-טא-גרעף) אן עליפטאגראף אדער עליפסאגראף. ז. *ellipsograph*

ell'wand *n.* (על'-וואנד) אן אמאליגע אייל־מאס אין ענגלאנד וואס איז געווען 45 צאל [אינטשעס] לאנג.

elm *n.* (עלם) דער אולם־בוים [א מין גרויסער בוים מיט געצייהנדעלטע בלעטער. זיין האלץ ווערט געברויכט אויף פערשידענע טישלער־ארבייט].

el'my *a.* (על'-מי) רייך בעוואקסען מיט אולם־בוימער. ז. *elm*.

elocu'tion *n.* (על-א-קיו'-שאן) רעדע־קונסט; דאס רעדען; די רעדע־קראפט.

elocu'tionary *a.* (על-א-קיו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דער רעדע־קונסט.

elocu'tionist *n.* (על-א-קיו'-שאנ-איסט) איינער וואס בעזיצט די רעדע־קונסט; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעדע־קונסט אדער לערענט אנדערע די קונסט שעהן צו רעדען.

éloge' *n.* (אי-לאוזש') ז. *elogy*

elo'gium *n.* (אי-לאו'-דזשי-אם) ז. *elogy*.

el'ogy *n.* (על'-א-דזשי) א לויב־רעדע [הויפטזעכליך נאך א טויטען].

El'ohim *n.* (על'-א-הים) אלהים [גאט].

El'ohism *n.* (על'-א-היזם) דאס דינען גאט אלס אלהים [לויט דער געשיכטע פון דער אידישער רעליגיאָן, האבען די אידען אין פערשידענע צייטען און אין פערשידענע ערטער אנגערופען גאט מיט פערשידענע נעמען, ווי אלהים, יהוה, אל שדי א. ד. ג. אונטער דעם נאמען אלהים האט מען וועגען גאט געהאט אן אנדער פארשטעלונג איידער אונטער איינעם פון זיינע אנדערע נעמען].

El'ohist *n.* (על'-א-היסט) דער אלהיסט, דער אונבעוואוסטער שרייבער, וועגען וועלכען מען מיינט, אז ער האט פערפאסט די אלהיסטישע שטעלען פון חומש. ז. *Elohistic*.

Elohis'tic *a.* (על-א-היס'-טיק) אלהיסטיש, וואס איז שייך צו די אלהיסטישע שטעלען פון חומש [אין חומש, אין די ערשטע קאפיטלען, קען מען בעמערקען צוויי בעזונדערע ערצעהלונגען וועגען דער בעשאפונג פון דער וועלט און פון מענשען. אין דער ערשטער ערצעהלונג ווערט גאט אומעטום בעצייכענט מיט דעם נאמען "אלהים" און אין דער צווייטער ערצעהלונג ווערט ער אומעטום בעצייכענט מיט דעם נאמען "יהוה־אלהים"].

eloign' *v.* (אי-לאין') ז. *eloin*

eloin' *v.* (אי-לאין') אבדערווייטערען, אבווייטערען.

elong'ate *v.* and *a.* (אי-לאהנג'-אייט) פערלענגערען, אויסציהען, מאכען לענגער; אויסגעצויגען, פערלענגערט.

elonga'tion *n.* (אי-לאהנג-איי'-שאן) די אויסציהונג, די פערלענגערונג, דאס זיין אויסגעצויגען אדער פערלענגערט; אין אסטראנאמיע — דער מהלך אדער די דיסטאנץ פון א פלאנעט ביז דער זון, אויף וויפיעל מען קוקט אויף דעם פון דער ערד; אין כירורגיע — א טיילווייזע אויסלייקונג פון אן אבר דורך דעם, וואס דער באנדאזש אויף א וואונד איז צו שטארק אנגעצויגען אדער צופיעל פערלענגערט.

elope' *v.* (אי-לאופ') אנטלויפען פון איינעם, מיט וועמען מען איז געזעצליך פערבונדען [ווי א פרוי ווען זי אנטלויפט מיט אן אנדער מאן]; אנטלויפען מיט א געליעבטער אדער געליעבטען און חתונה האבען.

elope'ment *n.* (אי-לאופ'-מענט) דאס אנטלויפען פון איינעם, מיט וועמען מען איז געזעצליך פערבונדען [ווי דאס אנטלויפען פון א פרוי פון איהר מאן]; דאס אנטלויפען מיט א געליעבטער אדער געליעבטען און חתונה האבען.

elo'per *n.* (אי-לאו'-פער) דער וואס אנטלויפט פון א התחיבות אדער געזעצליכען פערבאנד; איינער וואס אנטלויפט מיט א געליעבטער.

el'oquence *n.* (על'-א-קהווענס) עלאקווענץ, בערעדזאמקייט, דאס רעדען מיט שעהנע אויסדריקע; דאס וואס ווערט שעהן ארויסגערעדט אדער אויסגעדריקט.

el'oquent *a.* (על'-א-קהווענט) בערעדזאם, וואס קען אויסדריקען זיינע געפיהלען מיט א שטארקער און שעהנער בערעדזאמקייט; וואס דריקט אויס א שטארקען געפיהל.

el'oquently *adv.* (על'-א-קהווענט-לי) מיט בערעדזאמקייט; דורך רעדען מיט שעהנע און איינדרוקספאלע אויסדריקע.

else *adv.* (עלס) 1. אויף אן אנדער אופן; עטוואס אנדערש; 2. זאנסט, ווען נים; 3. אנדערשוואו.

1. I shall try something else. 2. You must help me, else I am ruined. 3. I shall go somewhere else.

else'where *adv.* (עלס'-הוועהר) אנדערשוואו.

elu'cidate *v.* (אי-ליו'-סי-דייט) ווערפען א ליכט, קלאר מאכען, ערקלערען.

elucida'tion *n.* (אי-ליו-סי-דיי'-שאן) דאס בעלייכטען, דאס קלאר מאכען, די אויפקלערונג.

elu'cidative *a.* (אי-ליו'-סי-דיי-טיוו) וואס בעלייכטעט, וואס מאכט קלאר, ערקלערענד.

elu'cidator *n.* (אי-ליו'-סי-דיי-טאר) דער וואס בעלייכט אדער מאכט קלאר א זאך; אן ערקלערער.

elude' *v.* (אי-לוד') זיך קינסטליך ארויסדרעהען; פערבלייבען נים אויפגעדעקט.

elu'dible *a.* (אי-לו'-דיבל) וואס קען זיך ארויסדרעהען [פון פערפאלגונג, פון א קלאפ א. ד. ג.].

E'lul *n.* (אי'-לאל) דער חודש אלול [דער צוועלפטער חודש אין דער אידישער צייטרעכנונג].

elu'sion *n.* (אי-לו'-זשאן) דאס ארויסדרעהען זיך פון א פערפאלגונג דורך א שפיצעל אדער שווינדעל.

elu'sive *a.* (אי-לו'-סיוו) וואס דרעהט זיך ארויס; וואס מען קען נים כאפען.

elu'sively *adv.* (אי-לו'-סיוו-לי) ארויסדרעהענדיג זיך מיט א שפיצעל [פון פערפאלגונג א. ד. ג.]; נים לאזענדיג זיך כאפען.

elu'siveness *n.* (אי-לו'-סיוו-נעס) דאס קענען זיך ארויסדרעהען מיט א דרעהדעל אדער שפיצעל [פון פערפאלגונג]; דאס נים לאזען זיך כאפען.

elu'sory *a.* (אי-לו'-סא-רי) וואס דרעהט זיך ארויס; וואס מען קען נים כאפען; אבנארענד.

elu'tion *n.* (אי-ליו'-שאן) דאס אבשווענקען, דאס אבוואשען: יעדער פראצעס, דורך וועלכען איין קערפער טיילט זיך אב פון אנדערען דורך שווענקען אדער וואשען.

elu'triate *v.* (אי-ליו'-טרי-אייט) רייניגען, אראבוואשען.

elutria'tion *n.* (אי-ליו-טרי-איי'-שאן) דאס רייניגען עפעס דורך וואשען און ארומגיסען.

elve *n.* (עלוו) ז. *elf*

elve'-lock *n.* (עלוו'-לאק) ז *elf-lock*

elves *n.* (עלווז) ז. *elf* עלפען.

el'vet *n.* (על'-וועט) א קליינער עלף [א קארליק, שד]. ז. *elf*

el'vish *a.* (על'-וויש) ז. *elfish*

el'vishly *adv.* (על'-וויש-לי) ז. *elfishly*

el'wand *n.* (על'-הוואנד) ז. *ellwand*

Elys'ian *a.* (אי-ליזש'-יען) וואס איז שייך צום עליזיאום אדער גן־עדן: פול מיט העכסטער הנאה און פערגניגען. ז. *Elysium*

Elys'ium *n.* (אי-ליזש'-אי-אם) דער עליזיאום אדער גן־עדן [דער ארט — לויט די פארשטעלונגען פון די אלטע גריכען — וואו די געשטארבענע העלדען און צדיקים פערברענגען אין אייביגען פערגניגען און גליק].

em *n.* (עם) אין דרוקעריי — דער קוואדראט פון די בלייענע בוכשטאבען.

ema'ciate *v. and a.* (אי-מיי'-שי-אייט) מאכען מאגער; ווערען מאגער, אבצעהרען; אויסגעמאגערט, אבגעצעהרט.
His body has become emaciated through sickness.

emacia'tion *n.* (אי-מיי-שי-איי'-שאן) די אויסמאגערונג, די אבצעהרונג.

em'anant *a.* (עמ'-ע-נענט) אויספליסענד. אויסשטראמענד.

em'anate *v.* (עמ'-ע-נייט) ארויסשטאמען, ארויסשטראמען, ארויספליסען.

emana'tion *n.* (עמ-ע-ניי'-שאן) ארויסשטראמונג, ארויספליסונג, ארויסשטראהלונג; השפעה; אין פילאזאפיע — עמאנאציא. די לעהרע, אז די וועלט איז די השפעה פון גאט, ד. ה. זי איז ניט בעשאפען געווארען אלס חומר, אלס געגענזאץ צו גאט און גייסט, נאר זי איז א מין אויסשטראהלונג פון געטליכקייט.

em'anative *a.* (עמ'-ע-ניי-טיוו) ארויסשטראמענד, ארויספליסענד; בעקומען דורך עמאנאציאן אדער השפעה.

em'anatively *adv.* (עמ'-ע-ניי-טיוו-לי) דורך עמאנאציאן אדער השפעה.

em'anatory *a.* (עמ'-ע-ניי-טא-רי) ז. *emanative*

eman'cipate *v.* (אי-מענ'-סי-פייט) עמאנציפירען, בעפרייען.

emancipa'tion *n.* (אי-מענ-סי-פיי'-שאן) עמאנציפאציאן, די בעפרייאונג.

emancipa'tionist *n.* (אי-מענ-סי-פיי'-שאן-איסט) א פערטיידיגער פון שקלאפען-בעפרייאונג.

emancipa'tion proclama'tion (אי-מענ-סי-פיי'-שאן פראק-לע-מיי'-שאן) דער בעפרייאונגס-מאניפעסט [דער מאניפעסט וואס אייבערהעם לינקאלן, דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען האט ארויסגעלאזען אין יאהר 1864, לויט וועלכען אלע נעגערס זיינען בעפרייט געווארען פון שקלאפעריי].

eman'cipative *a.* (אי-מענ'-סי-פיי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו בעפרייען פון אונטערדריקונג.

eman'cipator *n.* (אי-מענ'-סי-פיי-טאר) אן עמאנציפאטאר, א בעפרייער.
Abraham Lincoln is the emancipator of the negro slaves.

eman'cipatory *a.* (אי-מענ'-סי-פיי-טא-רי) וואס איז שייך צו עמאנציפאציא; אדער בעפרייאונג.

emar'ginate *a. and v.* (אי-מאר'-דזשי-נייט) אהן ראנדען, וואס האט ארומגעשניטענע ראנדען; אוועקנעהמען אדער ארומשניידען די ראנדען.

emar'ginated *a.* (אי-מאר'-דזשי-ניי-טעד) ז. *emarginate*

emas'culate *v. and a.* (אי-מעס'-קיו-לייט) מאכען אוים זכר, קאסטרירען, מסרס זיין; מאכען פרויען-עהנליך; ווערען אוים זכר; ווערען פרויען-עהנליך; אבשוואכען; אבשוואכען א ליטעראריש ווערק דורך רעדאגירען; געמאכט אוים זכר, קאסטרירט, פרויען-עהנליך, אבגעשוואכט.

emascula'tion *n.* (אי-מעס-קיו-ליי'-שאן) דאס מאכען אוים זכר; דאס ווערען אוים זכר; דאס זיין פרויען-עהנליך; דאס אבשוואכען; זיין אדער ווערען אבגעשוואכט; דאס אבשוואכען א ליטעראריש ווערק דורך רעדאגירען.

emas'culator *n.* (אי-מעס'-קיו-ליי-טאר) איינער וואס קאסטרירט אדער איז מסרס; איינער וואס שוואכט אב אדער מאכט פרויען-עהנליך.

embale' *v.* (עמ-בייל') איינפאקען, פערפאקען.

emball' *v.* (עמ-באהל') איינפאקען, פערפאקען; ארומרינגלען.

emball'ing *n.* (עמ-באהל'-אינג) דאס אויסצייכנען איינעם דערמיט, וואס מען גיט איהם אין האנד דעם באל אדער קוגעל אלס סמן פון הערשאפט; דאס געבען איינעם קעניגליכע מאכט.

embalm' *v.* (עמ-באהם') בעגיסען מיט זאלב-אויל; באלזאמירען, פערהיטען פון פוילען דורך באלזאמירען [הויפטזעכליך א טויטען קערפער]; קאנזערווירען, בעהאלטען אין זכרון; מאכען שמעקעדיג.

embal'mer *n.* (עמ-באה'-מער) א באלזאמירער [פון טויטע קערפער].

embalm'ment *n.* (עמ-באהמ'-מענט) באלזאמירונג [פון טויטע קערפער].

embank' *v.* (עמ-בענק') בעשיצען מיט אנגעשאטענער ערד; מאכען א גרעבליע [ביים ברעג פון ים אדער א טייך].

embank'ment *n.* (עמ-בענק'-מענט) א שוץ-וואנד פון אנגעשאטענער ערד; א גרעבליע.

embar'go *n. and v.* (עמ-באר'-גאו) א פערבאט פאר האנדעלס-שיפען צו פערלאזען די האפענס; דאס פערבאטען האנדעלס-שיפען; א שטערונג, אן אבהאלט, א פערבאט; פערבאטען שיפען צו פערלאזען די האפענס; פערבאטען; אבהאלטען אדער שטערען די בעוועגונג [הויפטזעכליך פון שיפען].

embark' *v.* (עמ-בארק') ארויפזעצען אדער אנלאדען אויף א שיף; זיך זעצען אויף א שיף; אונטערנעהמען, פערוועגען, שטעלען אין קאן, ריזיקירען; ריסקירען; זיך לאזען אין א געוויסער ריכטונג אדער צו א געוויסען ציעל.

embarka'tion *n.* (עמ-באר-קיי'-שאן) דאס ארויפזעצען אדער אנלאדען אויף א שיף; דאס זעצען זיך אויף א שיף; דאס אבשיקען עפעס דורך א שיף; די מענשען אדער זאכען וואס ווערען געשיקט דורך א שיף; די שיף, אויף וועלכער מען שיקט מענשען אדער זאכען.

embark'ment *n.* (עמ-בארק'-מענט) ז. *embarkation*

embar'rass *v.* (עמ-בער'-עס) פערפלאנטערען, פערווירען, מאכען שוועריגקייטען אדער שטערונגען, ברייננען אין פערלעגענהייט, צומישען, צוטומלען.

embar'rassing *a.* (עמ-בער'-עס-אינג) מאכענדיג שוועריגקייטען, שטערענדיג, פערפלאנטערענדיג, פערווירענדיג, צוטומלענדיג, צומישענדיג, ברייננענדיג אין פערלעגענהייט.

embar'rassingly *adv.* (עמ-בער'-עס-אינג-לי) אויף אן אופן וואס ברייננט אין פערלעגענהייט, פערווירט, פערפלאנטערט, צומישט אדער מאכט שטערונגען און שוועריגקייטען.

embar'rassment *n.* (עמ-בער'-עס-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, פערלעגענהייט, שטערונג, שוועריגקייט, שוועהרע לאגע, צוטומלעניש, צומישונג.

embase' *v.* (עמ-בייס') ערנידריגען, דעגראדירען; איינדריקען, אויסהוילען; שעדיגען, קלענער מאכען דעם ווערטה, פרייז, ראנג א. ד. ג.; פערפעלשען.

embase'ment *n.* (עמ-בייס'-מענט) ערנידריגונג, שעדיגונג, פעלשונג, פערקלענערונג פון ווערטה, פרייז, ראנג א. ד. ג.; א וואנע.

embas'sador *n.* (עמ-בעס'-ע-דאר) ז. *ambassador* א געזאנדטער.

em'bassy *n.* (עמ'-בע-סי) דאס אמט, די אייפגאבע אדער שליחות פון א געזאנדטען [פערטרעטער פון איין רעגירונג ביי א צווייטער]; א וויכטיגע אויפגאבע אדער שליחות; די אפיציעלע וואהנונג פון א געזאנדטען; איינער אדער איינינע וואס האבען א וויכטיגע שליחות אדער מיסיאן.

embat'tle *v. and n.* (עמ-בעטל') אויסשטעלען אין שלאכט-ארדנונג; בעזארגען מיט פעסטונגס-טורעמס; מאכען אין דער פארם פון פעסטונגס-טורעמס אדער פעסטונגס-וואנד; געקארבטע געלענדערס; א קארב [ווי אין א טורם פון פעסטונגס-וואנד וואס האט די פארם פון ⊔].

embat'tlement *n.* (עמ-בעטל'-מענט) פעסטונגס-טורעמס; א געקארבטער געלענדער. ז. *embattle*

embay' *v.* (עמ-ביי') אריינטרייבען אדער איינשליסען אין א בוכט אדער צווישען קאפען [שפיציגע טיילען פון לאנד וואס שניידען זיך אריין אין ים]; בעדען, איינטונקען.

embay'ment *n.* (עמ-ביי'-מענט) א טייל פון ים וואס איז ארומגערינגעלט און בעשיצט פון קאפען. ז. *embay*

embed' *v.* (עמ-בעד') פערגראבען; אריינלעגען [ווי אין א בעט].

embed'ment *n.* (עמ-בעד'-מענט) דאס פערגראבען, דאס ארומלעגען אדער אריינלעגען [ווי אין א בעט]; דאס מיט וואס מען לעגט ארום אדער אין וואס מען בעגראבט.

embel'lish *v.* (עמ-בעל'-איש) בעציערען, בעפוצען, בעשעהנען.

embel'lishment *n.* (עמ-בעל'-איש-מענט) בעציערונג, בעפוצונג, פערשעהנערונג.

em'ber *n.* (עמ'-בער) א ברענענדיגע קויהל; א פונק; א תקופה [פון צייט], א סעזאן, א יאהרעס-צייט [ווי פריהלינג, זומער א. ד. ג.].

em'ber-days *n.* (עמ'-בער-דייז) די קאטוילישע פאסט-טעג צו דריי טעג [מיטוואך, פרייטאג און שבת] אין אנפאנג פון יעדער יאהרעס-צייט.

em'bered *a.* (עמ'-בערד) בעשטרייט מיט פונקען אדער ברענענדען אש.

em'ber-fast *n.* (עמ'-בער-פעסט) דער קאטוילישער פאסט-טאג אין אנפאנג פון א יאהרעס-צייט.

em'ber-goose *n.* (עמ'-בער-גוהס) דער אייזוויכער [אזא גרויסער וואסער-פויגעל].

em'ber-week *n.* (עמ'-בער-הוויעק) די וואך אין אנפאנג פון א יאהרעס-צייט ווען ביי די קאטוילייקען זיינען איינגעפיהרט די פאסט-טעג.

embez'zle *v.* (עמ-בעזל') אראבלאזען אנגעטרויטעס געלד צו זיך אין קעשענע [וועגען א געשעפטס-אנגעשטעלטען אדער אנדערער אנפערטרויטער פערזאן].

embez'zlement *n.* (עמ-בעזל'-מענט) דאס אראבלאזען אנגעטרויטעס געלד צו זיך אין קעשענע [וועגען א געשעפטס-אנגעשטעלטען אדער אן אנדערער אנפערטרויטער פערזאן].

embez'zler *n.* (עמ-בעז'-לער) איינער וואס לאזט אראב צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטעס געלד.

embit'ter *v.* (עמ-ביט'-ער) מאכען ביטער; פערביטערען דאס לעבען.

embit'terer *n.* (עמ-ביט'-ער-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט ביטער אדער פערביטערט.

embit'terment *n.* (עם-ביט'-ער-מענט) דאס ביטער מאכען; דאס פערביטערען.

emblaze' *v.* (עם-בלייז') אנצינדען אין פלאמען; מאכען עס זאל העל שיינען אדער גלענצען; בעמאלען מיט וואפען-בילדער אדער מיט הערבען; אויסציערען; זינגען שבחים, הויבען אין הימעל אריין.

embla'zer *n.* (עם-בליי'-זער) איינער וואס מאכט העל-שיינענד אדער גלענצענד; איינער וואס בעציערט.

embla'zon *v.* (עם-בליי'-זאן) בעציערען; אילוסטרירען; שטארק לויבען.

embla'zoner *n.* (עם-בליי'-זאנ-ער) א דעקאראטאר, א פערציערער; אן אילומינאטאר, א פייערווערק-מאכער; אן אויסשרייער, א בעקאנטמאכער, אן אויספויקער, א העראלד.

embla'zonment *n.* (עם-בליי'-זאנ-מענט) דאס בעקאנט מאכען מיט פויקען און טרומייטען [ווי אין די אלטע צייטען א העראלד]; דאס דעקארירען; דאס אילומינירען.

embla'zonry *n.* (עם-בליי'-זאנ-רי) די געמעלדען פון הערבען אויף שילדען; די קונסט פון מאלען הערבען, פון דעקארירען אדער אילוסטרירען.

em'blem *n.* (עמ'-בלעם) אן עמבלעם, א בילד אדער א פיגור וואס בעצייכענט עפּעס; א סימבאלישער צייכען פון א געוויסער אידעע אדער פערשטעלונג, ווי א קרוין אלס דאס עמבלעם פון מלוכה א. ד. ג.

emblemat'ic *a.* (עם-בלע-מעט'-איק) עמבלעמאטיש, סימבאליש; וואס איז שייך צו אן עמבלעם. ז. *emblem*

emblemat'ical *a.* (עם-בלע-מעט'-אי-קעל) ז. *emblematic*

emblemat'ically *adv.* (עם-בלע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן עמבלעמאטישען שטייגער; דורך א בילד אדער פיגור, וועלכע בעצייכענט א געוויסע אידעע אדער פארשטעלונג.

em'blematist *n.* (עמ'-בלעם-ע-טיסט) איינער וועלכער שרייבט אדער צייכענט עמבלעמען. ז. *emblem*

em'blematize *v.* (עמ'-בלעם-ע-טאיז) אויסדריקען א געדאנק אדער אידעע דורך עמבלעמען אדער סימבאלען [דורך אנגעצייכענטע פיגורען אדער סמנים].

em'blements *n.* (עמ'-בלע-מענטס) אין יוריספרודענץ — די פראדוקטען פון ערד-ארבייט, וועלכע מען פערזייהט יעדען יאהר [ווי קארן, קארטאפעל א. ד. ג.] צום אונטערשייד פון די פראדוקטען, וועלכע מען פערזייהט ניט יעדען יאהר [ווי גראז, פרוכטען א. ד. ג.]; דאס רעכט אויף דיזען סארט פראדוקטען.

em'blemize *v.* (עמ'-בלע-מאיז) ז. *emblematize*

emblos'som *v.* (עם-בלאס'-אם) בעדעקען מיט בלומען.

embod'iment *n.* (עם-באד'-אי-מענט) 1. דאס פעראייניגען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע קערפערשאפט; 2. די פערקערפערונג פון אן אידעע אדער געדאנק, דאס אויסדריקען עס אין א בעשטימטער פארם; 3. די פארמולירונג פון א זאך.
2. Abraham Lincoln is the embodiment of the American spirit.

embod'y *v.* (עם-באד'-אי) פערקערפערען, אויסדריקען אין א בעשטימטער קערפערליכער פארם; פארמולירען; פעראייניגען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע קערפערשאפט; זיך פעראייניגען, פעראייניגט ווערען.

embol'den *v.* (עם-באול'דן) דרייסט מאכען, ערמוטיגען; מוטה.

embol'dener *n.* (עם-באול'דנ-ער) איינער אדער עפּעס וואס ערמוטיגט, גיט צו קוראזש.

em'bolism *n.* (עמ'-בא-ליזם) דאס צולעגען טעג אדער מאנאטען צו א געוויסער צייט-רעכענונג; דאס מאכען אן עבור [ווי למשל, דאס יאהר לויט דער אידישער צייט-רעכענונג האט 354 טעג. כדי אויסצוגלייכען די צייט-רעכענונג פון די אידען מיט דער צייט-רעכענונג פון די אנדערע פעלקער, וועלכע צעהלען אין יאהר 365 טעג, גיט זיך צו אין דער אידישער צייט-רעכענונג צו יעדען 3טען אדער 4טען יאהר אן איבריגער חודש אדער עבור].

embolis'mal *a.* (עם-בא-ליז'-מעל) וואס איז שייך צו אן עבור.

embolismat'ic *a.* (עם-בא-ליז-מעט'-איק) ז. *embolismal*

embolismat'ical *a.* (עם-בא-ליז-מעט'-אי-קעל) וואס האט אן עבור.

embolis'mic *a.* (עם-בא-ליז'-מיק) ז. *embolismal*

embolis'mical *a.* (עם-בא-ליז'-מי-קעל) ז. *embolismatical*

em'bolite *n.* (עמ'-בא-לאיט) דער עמבאליט [א מין געלבער אדער גרינער מינעראל, געפינט זיך אין טשילי און מעקסיקא].

em'bolus *n.* (עמ'-בא-לאס) דאס וואס איז אריינגעשטעלט אדער בעוועגט זיך אין אן אנדער זאך; דער קאלבען פון א פּומפּ.

embonpoint' *n.* (אנ-באהנ-פואן') גראבקייט, אונגעלומפערטקייט.

embor'der *v.* (עם-באהר'-דער) בעזוימען; בעפּוצען ווי מיט א זוים.

embos'om *v.* (עם-בוז'-אם) צודריקען צום הארצען; צערטלען, לאשטשען; איינשליסען, בעהאלטען.

emboss' *v.* (עם-באס') אויסקלאפּען אדער אויסדריקען בולט'ע פיגורען אין פערשיעדענע מאטעריאלען, ווי אין לעדער, בלעך, פּאפּיער א. ד. ג.].

embossed' *a.* (עם-באסט') אויסגעארבייט מיט בולט'ע פיגורען; אנגעבלאזען; מיט א הויקער; רעליעף.

embossed' map (עם-באסט' מעפּ) א לאנדקארטע וואס איז אויסגעארבייט געווארען מיט בולט'ע צייכנונגען.

emboss'er *n.* (עם-באס'-ער) איינער אדער עטוואס וואס דריקט אויס בולט'ע פיגורען.

emboss'ing *n.* (עם-באס'-אינג) דאס אויסקריצען בולט'ע פיגורען.

emboss'ment *n.* (עם-באס'-מענט) בולט'קייט, בולט'ע פיגורען.

embouchure' *n.* (אנ-בו-שיער') די עפענונג אדער דער ארט וואו א טייך פאלט אריין אין ים אדער אין אן אזיערע; א מונד-שטיק פון א מוזיקאלישען בלאז-אינסטרומענט; די שטעלונג פון דעם מויל ביים שפּיעלען מיט א בלאז-אינסטרומענט.

embow' *v.* (עם-באו') אויסבויגען ווי א דוגע.

embowed' *a.* (עם-באוד') אויסגעבויגען ווי א דוגע.

embow'el *v.* (עם-באו'-על) איינשליסען אדער בעהאלטען אין עטוואס; בעגראבען; ארויסנעהמען די געדערים אדער דעם איינגעווייד.

embow'eler *n.* (עם-באו'-על-ער) איינער וואס נעהמט ארויס דעם איינגעווייד אדער די געדערים.

embow'eller *n.* (עם-באו'-על-ער) ז. *emboweler*

embow'elment *n.* (עם-באו'-על-מענט) דאס ארויסנעהמען דעם איינגעווייד אדער די געדערים.

embow'elments *n.* (עם-באו'-על-מענטס) דער איינגעווייד; די געדערים.

embow'er *v.* (עם-באו'-ער) וואהנען אין א שאטען-בייזדעל אדער צווייגען-בייזדעל; בעשיצען מיט א שאטען-בייזדעל.

embox' *v.* (עם-באקס') איינפּאקען אין א שאכטעל; צוזעצען אין לאזשע אין א טעאטער.

embrace' *v. and n.* (עם-בריים') אומארמען, ארומנעהמען און צודריקען צום הארצען; ארומכאפּען; אנכאפּען; איינשליסען; אננעהמען; נעהמען מיט חשק; פראבירען בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.; אן אומארמונג; דאס ארומנעהמען און צודריקען צום הארצען.

embrace' an of'fer (עם-בריים' ען אפ'-ער) אננעהמען א פארשלאג; זיך אנכאפּען אן א פארשלאג.

embrace' an opportu'nity (עם-בריים' ען א-פאר-טיו'-ני-טי) בענוצען א געלעגענהייט.

embraced' *a.* (עם-בריים'סט) צונויפגעשלאסען אדער צונויפגעבונדען צוזאמען.

embrace'ment *n.* (עם-בריים'-מענט) אן אומארמונג; א בערייטוויליגע אננאהמע.

embra'cer *n.* (עם-בריי'-סער) איינער וואס אומארמט אדער נעהמט ארום; איינער וואס פראבירט בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.

embra'cery *n.* (עם-בריי'-סער-אי) דאס פראבירען בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.

embrace' the occa'sion (עם-בריים' טהי א-קיי'-זשאן) זיך נעהמען די געלעגענהייט.

embranche'ment *n.* (עם-ברענטש'-מענט) ז. *embranchment*

embranch'ment *n.* (עם-ברענטש'-מענט) א פערצווייגונג [פון בוימער, פון מינים, פון א געשעפט א. ד. ג.].

embran'gle *v.* (עם-ברענ'גל) שטארק פערפלאנטערען.

embran'glement *n.* (עם-ברענ'גל-מענט) א פלאנטער, א פערווירונג, א פערדרעהעניש.

em'brasure *n.* (עמ'-בריי-זשור) אן עמבראזור, א לאך אין א פעסטונגס-וואנד צום שיסען פון דארט מיט א קאנאָן.

embra'sure *n.* (עם-בריי'-זשור) דער פערגרעסערטער חלל וואס ווערט געמאכט אין א וואנד פאר א פענסטער אדער טהיר דורך דעם, וואס די אינווענינסטע זייטען פון חלל ווערען געמאכט אבגעשרעגט.

em'brocate *v.* (עמ'-ברא-קייט) איינרייבען מיט פליסיגקייט אדער זאלב [ווי מען טהוט עס מיט א נעשווילעכטס].

embroca'tion *n.* (עם-ברא-קיי'-שאן) די איינרייבונג פון א געשווילעכטס מיט א זאלב אדער פליסיגקייט.

embro'glio *n.* (עם-בראו'-ליאו) א פערפלאנטערונג, א פערווירונג, א פערוויקלונג.

embroi'der *v.* (עם-בראי'-דער) 1. שטיקען, העפטען, אויסנעהען; 2. אויספוצען

מיט שעהנע ווערטער; צופוצען, שעהנער מאכען ווי עס איז אין דער ווירקליכקייט.
2. The story has been considerably embroidered.

embroi'derer *n.* (עמ-בראי'-דער-ער) א שטיקער, א שטיקערין, א העפטער, א העפטעריץ, אן אויסנעהער, אן אויסנעהערין; איינער וואס פוצט אויס אדער פערציערט מיט שעהנע ווערטער.

embroi'dery *n.* (עמ-בראי'-דער-אי) שטיקעריי ארבייט; פערציערונג, בעפוצונג.

embroi'dery-frame *n.* (עמ-בראי'-דער-אי-פריים) א ראהם וואס ווערט געברויכט ביים אויסנעהען אדער שטיקען.

embroi'dery-nee'dle *n.* (עמ-בראי'-דער-אי-ניעדל) א שטיקעריי-נאדעל, א העפט-נאדעל.

embroi'dery-paste *n.* (עמ-בראי'-דער-אי-פייסט) אזא קליי וואס ווערט בענוצט ביי שטיקעריי ארבייט.

embroil' *v.* (עמ-בראיל') ארייננפלאנטערען, אריינשלעפען אין א צרה; פערפלאנטערען; ברייננגען אין אן אונארדנונג.

embroil'ment *n.* (עמ-בראיל'-מענט) פערפלאנטערונג, פערווירונג; אונארדנונג; דאס זיין פערפלאנטערט.

embrown' *v.* (עמ-בראון') מאכען ברוין אדער טונקעל; ווערען ברוין אדער טונקעל.

embrute' *v.* (עמ-ברוט') מאכען ברוטאל; ווערען ברוטאל.

em'bryo *n.* and *a.* (עמ'-ברי-או) דער עמבריא, די זאמען אין מוטער-לייב פון וועלכע עס ענטוויקעלט זיך דאס קינד, די פרוכט אין מוטער-לייב אין סאמע אנפאנג פון דער ענטוויקלונג; דער פלאנצען-קיים, די פלאנצע וואס איז ענטהאלטען אין דעם זאמען בעפאר זי איז ארויסגעוואקסען; דער גאנץ ערשטער אנפאנג פון עטוואס, איידער עס האט זיך נאך אנגעפאנגען ענטוויקלען; דאס וואס האלט אין ווערען; וואס האלט אין אדוויסוואקסען, וואס האלט אין ווערען.

émbryoc'tony *n.* (עמ-ברי-אק'-טא-ני) דאס צושטערען דאס קינד אין מוטערס בויך, ווען די געבורט איז אונמעגליך.

embryogen'ic *a.* (עמ-ברי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא; וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג פון אן ארגאניזם.

embryog'eny *n.* (עמ-ברי-אדזש'-ע-ני) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא; די ענטשטעהונג און די ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*

embryog'ony *n.* (עמ-ברי-אג'-א-ני) ז. *embryogeny*

em'bryograph *n.* (עמ'-ברי-א-גרעף) אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א פאטאגראפישען אפאראט און א מיקראסקאפ פאר דעם צוועק ארויסצונעהמען בילדער פון אן עמבריא.

embryog'raphy *n.* (עמ-ברי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דעם עמבריא און זיין ענטוויקלונג. ז. *embryo*

embryolog'ic *a.* (עמ-ברי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*].

embryolog'ical *a.* (עמ-ברי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *embryologic*

embryolog'ically *adv.* (עמ-ברי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*].

embryol'ogist *n.* (עמ-ברי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*].

embryol'ogy *n.* (עמ-ברי-אל'-א-דזשי) עמבריאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*

em'bryon *n.* (עמ'-ברי-אן) ז. *embryo*

em'bryonal *a.* (עמ'-ברי-אנ-על) וואס איז שייך צו אן עמבריא אדער צו דעם עמבריאנישען צושטאנד פון אן ארגאניזם.

em'bryonate *a.* (עמ'-ברי-אנ-אייט) וואס איז אין דעם צושטאנד פון אן עמבריא; וואס איז שייך צו אן עמבריא.

em'bryonated *a.* (עמ'-ברי-אנ-איי-טעד) ז. *embryonate*

embryon'ic *a.* (עמ-ברי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו אן עמבריא; וואס איז אין דעם עמבריאנישען צושטאנד.

embryon'ically *adv.* (עמ-ברי-אנ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן עמבריא; אין אן עמבריאנישען צושטאנד.

embryoplas'tic *a.* (עמ-ברי-א-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו דער בילדונג פון אן עמבריא.

em'bryoscope *n.* (עמ'-ברי-א-סקאופ) אזא שפאקטיוו צו בעאבאכטען די ענטוויקלונג פון אן עמבריא.

embryot'ic *a.* (עמ-ברי-אט'-איק) ז. *embryonic*

embryoto'cia *n.* (עמ-ברי-א-טאו'-סי-א) א מפיל; דאס מפיל זיין.

embryot'omy *n.* (עמ-ברי-אט'-א-מי) די אנאטאמירונג, צושניידונג אדער צוגליעדערונג פון דעם עמבריא; דאס צושניידען דאס קינד אין מוטער-לייב.

emeer' *n.* (ע-מיער') אן עמיר. ז. *emir*

emend' *v.* (אי-מענד') צורעכטמאכען, פערבעסערען, אויסבעסערען.

emen'dable *a.* (אי-מענ'-דעבל) וואס מען קען פערבעסערען אדער צורעכטמאכען.

emen'date *v.* (אי-מענ'-דייט) ז. *emend*

emenda'tion *n.* (עמ-ענ-דיי'-שאן) די אויסבעסערונג פון פעהלער, די פעררריכטונג פון גרייזען אין א שריפט אדער בוך.
The manuscript was printed with many emendations.

em'endator *n.* (עמ'-ענ-דיי-טאר) א פערבעסערער, אן אויסבעסערער; איינער וואס פעררריכט גרייזען אין א שריפט אדער בוך.

emen'datory *a.* (אי-מענ'-דיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אויסבעסערונגס ארבייט.

emen'der *n.* (אי-מענ'-דער) ז. *emendator*

em'erald *n.* and *a.* (עמ'-ע-רעלד) דער סמאראגד [אזא טייערער גרינער עדעלשטיין]; גרין ווי א סמאראגד. ז. איל. *"Gems"*

em'eralder *n.* (עמ'-ע-רעל-דער) אן אירלענדער [הומאריסטיש].

em'erald green (עמ'-ע-רעלד גריען) סמאראגד-גרין. ז. איל. *"Colors"*

em'eraldine *n.* (עמ'-ע-רעל-דין) דאס סמאראגד-גרין [א דונקעל-גרינע אנאלין-פארב].

Em'erald Isle (עמ'-ע-רעלד איל) דער סמאראגדען אינזעל, דער גרינער אינזעל [אירלאנד].

emerge' *v.* (אי-מוירדזש') ארויסקומען, ערשיינען, זיך בעווייזען; ענטשטעהן, אנפאנגען עקזיסטירען.

emer'gence *n.* (אי-מויר'-דזשענס) דאס ארויסקומען; דאס ערשיינען; דאס בעווייזען זיך; דאס ענטשטעהן.

emer'gency *n.* (אי-מויר'-דזשענ-סי) א נויט-פאל; אן אונערווארטעטער צופאל אדער נויט-פאל.

emer'gent *a.* (אי-מויר'-דזשענט) וואס ערשיינט, וואס בעווייזט זיך; ענטשטעהענד; אונפאראויסגעזעהן, אונערווארטעט; וויכטיג, דרינגענד.

emer'gently *adv.* (אי-מויר'-דזשענט-לי) דורך אן אונערווארטעטען צופאל; לויט דער פאדערונג פון די אומשטענדען.

'em'eril *n.* (עמ'-ע-ריל) א דימענט פון א גלעזער [צו שניידען גלאז].

emer'itus *a.* and *n.* (אי-מער'-אי-טאס) וואס האט זיך צוריקגעצויגען מיט עהרע פון דיענסט אדער אמט [צוליעב קראנקהייט אדער עלטער א. ד. ג.] און איז געבליבען ביים פולען טיטעל אדער ראנג; אין דער רוימישער געשיכטע — אן אויסגעדיענטער סאלדאט.
He is president emeritus of the university.

emer'sion *n.* (אי-מויר'-שאן) דאס ארויסקומען, דאס ערשיינען, דאס בעווייזען זיך.

Emerso'nian *a.* and *n.* (עמ-אויר-סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם אמעריקאנער פילאזאף און פאעט ראלף וואלדא עמערסאן אדער צו זיינע שריפטען; אן אנהעננגער פון עמערסאן [געבארען אין 1803, געשטארבען אין 1882].

em'ery *n.* (עמ'-ע-רי) שמירגעל [א מין הארטער מינעראל וועלכען מען בענוצט צום שלייפען און פאלירען גלאז, שטיין, מעטאל א. ד. ג.].

em'ery-pa'per *n.* (עמ'-ע-רי-פיי'-פער) שמירגעל-פאפיער, זאמד-פאפיער וואס ווערט בענוצט צו שלייפען אדער פאלירען.

em'ery-wheel *n.* (עמ'-ע-רי-הוויעל) א ראד וואס איז בעדעקט מיט שמירגעל-פאפיער [זאמד-פאפיער], וועלכער ווערט בענוצט צום שלייפען און פאלירען.

emet'ic *a.* and *n.* (אי-מעט'-איק) וואס רופט ארוים ברעכען; א ברעך-מיטעל.

emet'ical *a.* (אי-מעט'-אי-קעל) וואס רופט ארוים ברעכען.

emet'ically *adv.* (אי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א שטייגער, וואס רופט ארוים ברעכען.

emetocathar'tic *a.* and *n.* (עמ-ע-טאו-קע-טהאר'-טיק) וואס רופט ארוים ברעכען און אבפיהרונג צוגלייך; א מעדיצין וואס רופט ארוים ברעכען און אבפיהרונג צוגלייך.

emetol'ogy *n.* (עמ-ע-טאל'-א-דזשי) די מעדיצינישע פארשונג וועגען ברעכען און ברעך-מיטעל.

e'meu *n.* (אי'-מיו) א גרויסער שטרויס-עהנליכער פויגעל אין אויסטראליען, וועלכער האט נור דריי פוס-פינגער. ז. *emu*

émeute' *n.* (איי-מויט') א בונט; א טומעל.

e'mew *n.* (אי'-מיו) ז. *emu*

emica'tion *n.* (ע-מי-קיי'-שאן) דאס

שפריצען פונקען [ווי ביים שמיעדען אייזען].

emic'tion *n.* (אי-מיק'-שאן) אורין, השתנה; דאס משתין זיין, דאס לאזען אורין.

emic'tory *a. and n.* (אי-מיק'-טא-רי) וואס טרייבט אב אורין [השתנה]; א מעדיצין צום אבטרייבען אורין.

em'igrant *n. and a.* (עמ'-אי-גרענט) אן עמיגראנט, אן אויסוואנדערער; וואס איז שייך צו עמיגראציאן אדער עמיגראנטען; עמיגרירענד, אויסוואנדערענד.

em'igrant aid soci'ety (עמ'-אי-גרענט אייד סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט צו שטיצען עמיגראנטען [אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געזעלשאפט וואס האט געהאט די אויפגאבע, הויפטזעכליך אין יאהר 1854, צו העלפען קאלאניזירען קאנזאס מיט עמיגראנטען פון די נארד שטאאטען, אום צו שטערען די איינוואנדערער פון דער שקלאפען־טרייבערישער זייט איינצופיהרען שקלאפעריי אין יענער טעריטאריע].

em'igrate *v.* (עמ'-אי-גרייט) עמיגרירען, אויסוואנדערען.

emigra'tion *n.* (עמ-אי-גריי'-שאן) עמיגראציאן, אויסוואנדערונג.

emigra'tional *a.* (עמ-אי-גריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו עמיגראציאן [אויסוואנדערונג].

emigra'tionist *n.* (עמ-אי-גריי'-שאנ-איסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער. עמיגראציאנס־פראגע.

em'inence *n.* (עמ'-אי-נענס) א דערהויבונג, אן ארויסשטארצונג; אן אנגעזעהענער פלאץ אדער לאגע, א הויכער פלאץ; הויכע שטעלונג, ווירדע, ראנג א. ד. ג.; וויכטיגקייט, אנגעזעהענקייט; ערהאבענהייט; הויכע שטופע; עמינענץ [דער טיטול פון א קארדינאל].

em'inency *n.* (עמ'-אי-נענ-סי) ז. *eminence*

em'inent *a.* (עמ'-אי-נענט) עמינענט, הויך; ארויסשטארצענד; ערהאבען; וויכטיג, פראמינענט, בעריהמט, אנגעזעהן, אויסגעצייכענט; וואס האט די העכסטע מאכט.

Eminent authors were present at the banquet.

em'inently *adv.* (עמ'-אי-נענט-לי) אויף א הויכער שטופע; אויף אן אנגעזעהענעם שטייגער; מיט אויסצייכנונג, מיט פארנעהמקייט; אין העכסטען גראד; פאלקאמען; אבסאלוט.

emir' *n.* (ע-מיר') אן עמיר [ביי די אראבער און אנדערע מחמד'אנישע פעלקער — דער עלטסטער פון א פאמיליע אדער שבט, א הערשער; אין טערקיי — א הויכער בעאמטער].

em'issary *n. and a.* (עמ'-אי-סע-רי) אן עמיסאר, א שליח, אן אגענט [הויפטזעכליך א געהיים־אגענט, א שפיאן]; אן אויספלוס פאר וואסער, אן אבפיהרונגס־קאנאל; אן אבפיהרונגס־קאנאל אין קערפער; ארויסלאזענדיג; וואס מאכט אן אויספלוס אדער אויסגאנג; וואס איז שייך צו אן עמיסאר; פארשענד; שפיאנירענד.

em'issaryship *n.* (עמ'-אי-סע-רי-שיפ) דאס אמט פון אן עמיסאר. ז. *emissary*

emis'sion *n.* (אי-מיש'-אן) דאס ארויסלאזען, דאס ארויסווארפען; אויסשטרעמונג, אויספלוס; א געוויסע צאהל געלד, באנקנאטען א. ד. ג., וואס ווערט איינציטיג ארויסגעלאזט אין אומגאנג; אין פיזיאלאגיע — אן אויספלוס, הויפטזעכליך אן אונפרייוויליגער אויספלוס פון זרע.

emis'sive *a.* (אי-מיס'-איוו) ארויסלאזענדיג, אויספליסענדיג, אויסשטרעמענדיג, אויסשטראהלענדיג [ווי ליכט]; וואס איז שייך צו ניוטאן'ס לעהרע וועגען ליכט [די בעהויפטונג, אז דאס ליכט קומט דערפון, וואס קליינע טיילעכלעך פון דעם לייכטענדען שטאף אדער קערפער טיילען זיך אב פון איהם].

emis'sive pow'er (אי-מיס'-איוו פאו'-ער) די פעהיגקייט אויסצושטרעמען אדער ארויסצולאזען פון זיך ליכט אדער היץ. ז. *radiating power*

em'issory *a.* (עמ'-אי-סא-רי) ארויסלאזענדיג, אויסשטרעמענדיג. אויספליסענדיג.

emit' *v.* (אי-מיט') ארויסלאזען, ארויסווארפען; אויספליסען, אויסשטרעמען, ברייגגען אין אומגאנג [געלד, באנקנאטען א ד. ג.]; ארויסגעבען א בעפעהל אדער בעשטימונג.

Emman'uel *n.* (ע-מענ'-יו-על) ז. *Immanuel*

emmenagog'ic *a.* (ע-מענ-ע-גאדזש'-איק) וואס איז שייך צו א מעדיצינישען מיטעל ארויסצורופען מענסטרואציע [רעגעל, פעריאדע, מאנאטליכע — ביי פרויען]; וואס רופט ארויס מענסטרואציע.

emmen'agogue *n.* (ע-מענ'-ע-גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען מענסטרואציע [רעגעל, פעריאדע, מאנאטליכע — ביי פרויען].

emmenolog'ical *a.* (ע-מענ-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט מענסטרואציע [רעגעל, פעריאדע, מאנאטליכע — ביי פרויען].

emmenol'ogy *n.* (עמ-ע-נאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט מענסטרואציע [רעגעל, פעריאדע, מאנאטליכע — ביי פרויען].

em'met *n.* (עמ'-עט) א מוראשקע.

emmew' *v.* (ע-מיו') איינשפארען; בעהאלטען.

èmolles'cence *n.* (עמ-א-לעס'-ענס) דאס ווייך ווערען, דאס צוקראכען ווערען [ווען עטוואס האלט ביים צושמאלצען ווערען].

emol'liate *v.* (אי-מאל'-יעיט) מאכען ווייך, שוואך אדער פרויען־עהנליך.

emol'lient *n. and a.* (אי-מאל'-יענט) וואס מאכט ווייך; עטוואס מיט וואס מען מאכט ווייך.

emol'ument *n.* (אי-מאל'-יו-מענט) נוצען; נוצען אדער איינקונפט [פון אן אמט]; בעלוינונג; פראפיט; פארטייל; נעבען־איינקונפט; געווינס.

emolumen'tal *a.* (אי-מאל-יו-מענ'-טעל) ניצליך, איינטרעגליך.

emo'tion *n.* (אי-מאו'-שאן) אויפרעגונג פון געמיטה; אויפרעגונג פון געפיהלען; ריהרונג.

emo'tional *a.* (אי-מאו'-שאנ-על) וואס ריהרט, וואס וועקט די געפיהלען; וואס ווירקט אויף די געפיהלען; וואס איז שייך צו אויפרעגונג פון געמיטה; וואס דריקט אוים ריהרונג אדער געמיטהס־אויפרעגונג.

emo'tionalism *n.* (אי-מאו'-שאנ-על-איזם) דאס זיין געניינט צו געמיטהס־אויפרעגונג אדער געריהרט צו ווערען; דאס ווירקען אויף די מאמענטאנע געפיהלען.

emo'tionalist *n.* (אי-מאו'-שאנ-על-איסט) איינער אין וועמען מען קען לייכט ארויסרופען אן אויפרעגונג פון געמיטה אדער פון געפיהלען; איינער וואס ווערט געפיהרט פון זיינע לייכט אויפרעגבארע געפיהלען; איינער וואס שטרעבט נור צו ווירקען דורך דער אויפרעגונג פון געפיהלען.

emotional'ity *n.* (אי-מאו-שאנ-על'-אי-טי) דאס זיין געניינט צו געמיטהס־אויפרעגונג אדער געריהרט צו ווערען; דאס אויסדריקען געמיטהס־אויפרעגונג אדער אויפרעגונג פון געפיהלען.

emo'tive *a.* (אי-מאו'-טיוו) ריהרענד, וואס רעגט אויף דעם געמיטה, וואס צייגט ארויס געמיטהס־אויפרעגונג.

emo'tively *adv.* (אי-מאו'-טיוו-לי) אויף א ריהרענדען אופן; דורך געמיטהס־אויפרעגונג.

empale' *v.* (עמ-פייל') ארומצאמען אדער פערצאמען מיט פלעקער, בעפעסטיגען מיט פלעקער; שטעלען זייט ביי זייט; היגריכטען דורך אוועקזעצען אויף א שפיציגען פלאקען; טויטען דורך דורכשטעכען מיט א שפיציגער זאך.

empaled' *a.* (עמ-פיילד') פערצאמט אדער בעפעסטיגט מיט פלעקער; געשטעלט זייט ביי זייט; הינגעריכטעט דורך ארויפזעצען אויף א שפיציגען פלאקען.

empale'ment *n.* (עמ-פייל'-מענט) דאס ארומצאמען מיט פלעקער; דער פלאץ וועלכער איז ארומגעצאמט מיט פלעקער; דאס הינריכטען דורך אוועקזעצען אויף א שפיציגען פלאקען.

empan'el *v.* (עמ-פענ'-על) פערשרייבען אין ליסט פון געריכטס־געשווארענע; פאררופען נאך דער ליסט און איינשווערען [וועגען געריכטס־געשווארענע].

empan'elment *n.* (עמ-פענ'-על-מענט) דאס פערשרייבען אין דער ליסט פון געריכטס־געשווארענע; דאס פאררופען נאך דער ליסט און איינשווערען [וועגען געריכטס־געשווארענע].

emparch'ment *v.* (עמ-פארטש'-מענט) שרייבען אויף פארמעט.

empasm' *n.* (עמ-פעזם') א פולווער צו בעזייטיגען א שלעכטען גערוך.

em'peror *n.* (עמ'-פויר-אר) א קייזער; א נאמען פון געוויסע שמעטערלינגע, פויגלען און אויך שלאנגען.

em'peror-moth *n.* (עמ'-פויר-אר-מאטה) א מין שמעטערלינג אדער זומער־פויגעלע, וואס פליהט אום נור ביי נאכט.

em'perorship *n.* (עמ'-פויר-אר-שיפ) דאס קייזערטום, די מאכט פון א קייזער.

em'pery *n.* (עמ'-פויר-אי) די אימפעריע, די מלוכה; די ממשלה; די הערשאפט פון א קייזער.

em'phasis *n.* (עמ'-פע-סיס) די שטארקע בעטאנונג אדער אונטערשטרייכונג פון ווערטער; דער מעכטיגער אויסדרוק.

em'phasize *v.* (עמ'-פע-סאיז) 1. ארויסזאגען אדער אויסדריקען מיט קראפט; 2. שטארק בעטאנען אדער אונטערשטרייכען די ווערטער.

1. The speaker emphasizes his remarks with gestures. 2. To emphasize a thought we underline the important words.

emphat'ic *a.* (עמ-פעט'-איק) נאכדריקליך, אויסגעדריקט מיט קראפט; איינדרוקספאל, קרעפטיג.

emphat'ical *a.* (עמ-פעט'-אי-קעל) ז. *emphatic*

emphat'ically *adv.* ‎(עמ-פעט'-אי-קעל-אי) מיט נאכדרוק, מיט אן אײנדרוקספאָלער שטימע; אויף א קרעפטיגען אויסדרוקס אופן.

emphyse'ma *n.* ‎(עמ-פי-סי'-מא) א ווינדגעשווילעכץ.

emphysem'atose *a.* ‎(עמ-פי-סעמ'-ע-טאוס) ז. ***emphysematous***

emphysem'atous *a.* ‎(עמ-פי-סעמ'-ע-טאס) ווי א ווינדגעשווילעכץ; וואס איז שייך צו א ווינדגעשווילעכץ.

em'pire *n.* ‎(עמ'-פאיר) אן אימפעריע, א קייזער-רייך, א קייזערטום; די אלערהעכסטע מאכט.

Em'pire Cit'y ‎(עמ'-פאיר סיט'-אי) די שטאדט ניו יארק.

em'pireship *n.* ‎(עמ'-פאיר-שיפ) דאס קייזערטום; די קייזערליכע מאכט.

Em'pire State ‎(עמ'-פאיר סטייט) דער שטאאט ניו יארק.

Empir'ic *n.* ‎(עמ-פיר'-איק) איינער פון דער עמפירישער מעדיצינישער סעקטע אין אלטען גריכענלאנד, וועלכע האט בעהויפטעט, אז דער פונדאמענט פון דער וויסענשאפטליכער מעדיצין איז די ערפאהרונג און נים די טעאריע.

empir'ic *a. and n.* ‎(עמ-פיר'-איק) עמפיריש, בעגרינדעט אויף ערפאהרונג; ערפאהרונגסמעסיג; וואס איז שייך צו מעדיצינישער ערפאהרונג; איינער וואס פראקטיצירט מעדיצין פון ערפאהרונג, נים האבענדיג געלערענט; א שארלאטאנישער מעדיקער; איינער וואס האט נים געלערענט און מיינט אז ער קען אלעס פון ערפאהרונג.

empir'ical *a.* ‎(עמ-פיר'-אי-קעל) עמפיריש, בעגרינדעט אויף ערפאהרונג; ערפאהרונגסמעסיג; וואס איז שייך צו מעדיצינישער ערפאהרונג; מארק-שרייעריש, שארלאטאניש [אין בעצוג צו מעדיצין].

empir'ically *adv.* ‎(עמ-פיר'-אי-קעל-אי) אויף אן עמפירישען אופן; ערפאהרונגסמעסיג; נים וויסענשאפטליך; מארקשרייעריש, שארלאטאניש [אין בעצוג צו מעדיצין].

empir'icism *n.* ‎(עמ-פיר'-אי-סיזם) עמפיריציזם, דאס גלויבען אין ערפאהרונג מעהר אלס אין טעאריע; דער פרינציפ, אז נור דאס וואס איז בעוואוסט פון ערפאהרונג איז ריכטיג; די עמפירישע מעטאדע [די מעטאדע וואס בויט אויף ערפאהרונג און נים אויף טעאריע]; דאס פראקטיצירען מעדיצין נים האבענדיג געלערענט; די פרעטענזיעס פון אן עם-הארץ אויף מעדיצינישע קענטשאפט; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז אלע אידעען שטאמען אב נור פון ערפאהרונגען.

empir'icist *n.* ‎(עמ-פיר'-אי-סיסט) אן עמפיריקער, איינער וואס גלויבט, אז אלע אידעען שטאמען ארויס נור פון ערפאהרונג; א דאקטאר פון ערפאהרונג אבער נים פון שטודיום.

empir'ic rem'edy ‎(עמ-פיר'-איק רעמ'-ע-דיי) א הויזמיטעל; א באבסקע רפואה.

emplas'tic *a. and n.* ‎(עמ-פלעס'-טיק) קלעפעדיג; א קלעפעדינער שטאף; א מעדיצין געגען א לויזען מאגען.

employ' *v. and n.* ‎(עמ-פלאי') בעשעפטיגען; געברויכען; פערווענדען; דער געברויך; די אנווענדונג; די בעשעפטיגונג; די אנשטעלונג.

employ'able *a.* ‎(עמ-פלאי'-עבל) ברויכבאר, אנווענדבאר.

employé' *n.* ‎(אנ-פלוא-יעי') ז. ***employee***

employee' *n.* ‎(עמ-פלאי-אי') אן אנגעשטעלטער; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי א צווייטען.

employ'er *n.* ‎(עמ-פלאי'-ער) אן ארבייט-געבער; איינער וואס גיט בעשעפטיגונג.

employ' funds ‎(עמ-פלאי' פאנדז) אנווענדען אדער פערברויכען געלד אין עטוואס.

employ'ment *n.* ‎(עמ-פלאי'-מענט) בעשעפטיגונג.

emplume' *v.* ‎(עמ-פלוהם') בעפוצען מיט פעדערען.

empo'rium *n.* ‎(עמ-פאו'-רי-אם) א מארק-פלאץ; א האנדעלס פלאץ; א באזאר; א האנדעלס-שטאדט.

empow'er *v.* ‎(עמ-פאו'-ער) בעפאלמעכטיגען, געבען א כח.

empresa'rio *n.* ‎(עמ-פרע-סא'-רי-או) א געשעפטס-אונטערנעהמער; אן אונטערנעהמער וואס האט א קאנצעסיאן פון א רעגירונג אדער פון א שטאדט פערוואלטונג.

em'press *n.* ‎(עמ'-פרעס) א קייזערין.

empresse'ment *n.* ‎(אנ-פרעס'-מאן) הערצליכקייט; לעבהאפטער פערלאנג; שטארקער חשק.

emprise' *n.* ‎(עמ-פראיז') אן אונטערנעהמונג.

emp'tier *n.* ‎(עמפ'-טי-ער) אן אויסלעדיגער, עטוואס וואס לעדיגט אויס.

emp'tiness *n.* ‎(עמפ'-טי-נעס) פוסטקייט, לעדיגקייט; זינלאזיגקייט; אונוויסענהייט.

emp'tins *n.* ‎(עמפ'-טינז) ז. ***emptyings***

emp'tion *n.* ‎(עמפ'-שאן) דער קויף, דער איינקויף.

emp'ty *a., n. and v.* ‎(עמפ'-טי) פוסט, לעער, לעדיג; אומזיסטנד; זינלאז; ווירקונגסלאז; ניכטסווירדיג; ניכטער; הונגעריג, פאסטענד; אונפרוכטבאר; מאגער; א לעדיגע כלי; אויסלעדיגען, מאכען פוסט; אויסגיסען; ווערען לעדיג אדער פוסט; זיך אויסגיסען.

emp'ty-han'ded *a.* ‎(עמפ'-טי-הענ'-דעד) מיט לעדיגע הענד.

emp'ty-head'ed *a.* ‎(עמפ'-טי-העד'-עד) מיט א פוסטען קאפ.

emp'ty-hear'ted *a.* ‎(עמפ'-טי-האר'-טעד) הארצלאז.

emp'tying *n.* ‎(עמפ'-טי-אינג) דאס מאכען לעדיג אדער פוסט; דאס וואס ווערט אויסגעלעדיגט.

emp'tyings *n.* ‎(עמפ'-טי-איננז) הייוועו וואס שטעהט זיך אב פון ביער.

emp'ty purse ‎(עמפ'-טי פוירס) א לעדיגער בייטעל.

empur'ple *v.* ‎(עמ-פויר'-פל) פארבען פורפור-רויט.

empye'ma *n.* ‎(עמ-פי-אי'-מא) די אנזאמלונג פון אייטער [פלאגמא] אין ברוסט-פעל.

empyem'ic *a.* ‎(עמ-פי-עמ'-איק) וואס ליידעט פון אן אנזאמלונג פון אייטער [פלאגמא] אין ברוסט-פעל.

empyre'al *a.* ‎(עמ-פי-רי'-על) פון רייגעם ליכט; קלאר, ריין; הימליש קלאר אדער ריין.

empyre'an *a. and n.* ‎(עמ-פי-רי'-ען) פון רייגעם ליכט; קלאר, ריין; הימליש-קלאר אדער ריין; די הויכע הימלישע געגענדען פון רייגעם פייער און ליכטיגקייט; דער העכסטער הימעל פון רייגעם פייער און ליכט [לויט דעם גלויבען אין די אלטע צייטען איז דאס דער פייער הימעל].

empyreu'ma *n.* ‎(עמ-פי-רו'-מא) דער אונאנגענעהמער ריח וואס ווערט ארויסגעגעבען פון ארגאנישע קערפער [ווי פלאנצען און חיות] ווען מען פערברענט זיי אין א פערמאכטער כלי.

empyreumat'ic *a.* ‎(עמ-פי-רו-מעט'-איק) וואס שמעקט מיט צוגעברענטע, וואס האט דעם ריח פון צוגעברענטע פלייש אדער צוגעברענטע גרינסען.

empyreumat'ical *a.* ‎(עמ-פי-רו-מעט'-אי-קעל) ז. ***empyreumatic***

e'mu *n.* ‎(אי'-מיו) א גרויסער שטרויס-עהנליכער פויגעל אין אויסטראליען מיט דריי פוס-פינגער; אזא זארט אויסטראלישעס האלץ.

Emu

em'ulate *v.* ‎(עמ'-יו-לייט) שטרעבען מיט אימעצען זיך צו פערגלייכען אדער איהם אריבערצושטייגען.

The pupils should **emulate** the brightest boys in the class.

emula'tion *n.* ‎(עמ-יו-ליי'-שאן) דאס בעשטרעבען זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulative *a.* ‎(עמ'-יו-ליי-טיוו) קאנקורירענד, וואס שטרעבט זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulatively *adv.* ‎(עמ'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף א קאנקורירענדען אופן, שטרעבענדיג זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulator *n.* ‎(עמ'-יו-ליי-טאר) א קאנקורענט; איינער וואס שטרעבט זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulatory *a.* ‎(עמ'-יו-ליי-טא-רי) ז. ***emulative***

emul'gent *a. and n.* ‎(אי-מאל'-דזשענט) אין אנאטאמיע — וואס ציהט ארויס [בנוגע צו די אדערען און די ניערען, וועלכע ציהען ארויס די אורין (השתנה) פון דעם בלוט]; א מעדיצינישעס מיטעל וואס מאכט שנעלער די פליסונג פון גאל.

emul'gent ves'sels ‎(אי-מאל'-דזשענט וועס'-עלז) די אדערען וואס געפינען זיך אין די ניערען.

em'ulous *a.* ‎(עמ'-יו-לאס) ז. ***emulative***

em'ulously *adv.* ‎(עמ'-יו-לאס-לי) אויף א קאנקורירענדען אופן, סטארענדיג זיך אריבערצושטייגען דעם אנדערען.

em'ulousness *n.* ‎(עמ'-יו-לאס-נעס) דאס זיין אייפערזיכטיג; דאס סטארען

זיך צו זיין גלייך אדער אריבערצושטייגען דעם אנדערען.

emul'sifier *n.* (אי-מאל'-סי-פאי-ער) איינער וואס בויטשעט אויף אדער קלאפט פאנאנדער א פעטע זאך [ווי פוטער, שמאלץ א. ד. ג.] איז א פליסיגקייט.

emul'sify *v.* (אי-מאל'-סי-פאי) אויפבויטשען אדער פאנאנדערקלאפען א פעטע זאך אין א פליסינקייט.

emul'sion *n.* (אי-מאל'-שאן) עמולסיאן אדער זאמען=מילך [א מין מילך וואס בעקומט זיך פון אויפבויטשען אדער פאנאנדערקלאפען א פעטע זאך, ווי אויל, שמאלץ א. ד. ג., אדער קליינינקע קערנדלעך אין א פליסיגקייט].

emul'sionize *v.* (אי-מאל'-שאנ-איז) ז. *emulsify*

emul'sive *a.* (אי-מאל'-סיוו) ווייך מאכענד; אויפבויטשענד אדער פאנאנדערקלאפענד א פעטע זאך אין א פליסיגקייט.

ena'ble *v.* (ע-ניי'בל) מאכען פעהיג, מאכען אין שטאנד.

Education enables one to improve his material condition.

ena'blement *n.* (ע-ניי'בל-מענט) דאס פעהיג מאכען.

enact' *v.* (ע-נעקט') בעשליסען, פארשרייבען אדער בעפעהלען [לויט געזעץ]; מאכען פאר א געזעץ [א געזעץ=פארשלאג]; טהאן, מאכען; שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע], פארשטעלען, פערזאניפיצירען.

enact'ing clause (ע-נעקט'-אינג קלאהז) דער אנפאנג=פאראגראף פון א געזעץ וואס פאנגט זיך אן מיט די ווערטער:

"Be it enacted by..."

enac'tive *a.* (ע-נעק'-טיוו) וואס האט די מאכט געזעצליך פארצושרייבען אדער מאכען א געזעץ.

enact'ment *n.* (ע-נעקט'-מענט) דאס פארשרייבען אדער בעפעהלען געזעצליך; דאס מאכען פאר א געזעץ [א געזעץ=פארשלאג]; א געזעץ, א געזעצליכע פארשריפט; דאס שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע].

enac'tor *n.* (ע-נעק'-טאר) איינער וואס מאכט א געזעץ.

enal'lage *n.* (ע-נעל'-איי-דזשי) אין גראמאטיק — די אנאלאגע, די פערבייטונג פון איין גראמאטישער פארם פון א ווארט אויף אן אנדערער אדער פון איין ווארט אויף אן אנדערען [למשל: דער געברויך אין ליטעראַרישע ווערק פון "מיר" אנשטאט "איך"].

enam'bush *v.* (ענ-עמ'-בוש) בעהאלטען [אין א לויערונגס=ארט].

enam'el *n. and v.* (ע-נעמ'-על) עמאל; גלאזור; עטוואס וואס איז גלאט און גלאנציג ווי גלאזור; צייהנער=עמאל [די אויבערשטע שיכט פון די צייהנער]; גלאנץ, פאליר; שמירעכץ פאר'ן געזיכט צו מאכען די הויט פריש און שעהן; גלאזירען, ארויפלעגען גלאזור [אויף געשיר]; בעציערען מיט גלאזור אדער עמאל; מאכען גלאנציג און גלאט [ווי גלאזור].

enam'eled pa'per (ע-נעמ'-עלד פיי'-פער) גלאזור=פאפיער, קרייד=פאפיער, וויזיט=קארטען=פאפיער.

enam'eler *n.* (ע-נעמ'-על-ער) ז. *enameller*

enam'eller *n.* (ע-נעמ'-על-ער) איינער וואס גלאזירט אדער בעציערט מיט עמאל.

enam'or *v.* (ע-נעמ'-אר) מאכען פערליעבט; אנצינדען מיט ליעבע, בעצויבערען; שטארק צובינדען.

He is enamored in his own ideas.

enanthe'sis *n.* (ענ-ען-טהי'-סיס) אן אויסשלאג אדער אויסשיטונג אויף דער הויט פון אן אינערליכער קראנקהייט, ווי פון טיפוס=פיבער, מאזלען א. ד. ג.

enantio'sis *n.* (ע-נען-טי-או'-סיס) אן ארט אויסדרוק וואו א זאך ווערט בעהויפטעט ניט דירעקט, נאר דורך דער פערנייינונג פון איהר געגענזאץ [ווי למשל: "ער איז ניט קיין נאר" אנשטאט "ער איז א קלוגער"].

e'nate *a.* (אי'-נייט) ארויסוואקסענד, וואס וואקסט ארויס; וואס איז א קרוב פון דער מוטער'ס צד.

encage' *v.* (ענ-קיידזש') איינשפארען אין א שטייג; איינשפארען.

encalm' *v.* (ענ-קאהם') אוועקלעגען רוהיג, שטיל.

encamp' *v.* (ענ-קעמפ') לאגערען, מאכען א לאגער.

encamp'ment *n.* (ענ-קעמפ'-מענט) דאס לאגערען; א לאגער.

encar'pus *n.* (ענ-קאר'-פאס) אין ארכיטעקטור — א סקולפטור=ארבייט אויף א וואנד פון א געביידע אין דער פארם פון א גירלאנדע מיט פרוכטען, בלעטער אדער בלומען.

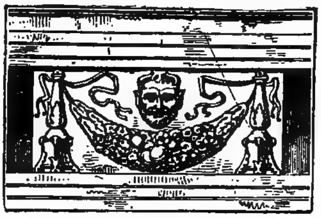

Encarpus

encase' *v.* (ענ-קייס') איינשליסען.

encase'ment *n.* (ענ-קייס'-מענט) איינשליסונג.

encash' *v.* (ענ-קעש') איינקאסירען, איינמאהנען שולדען [אויף וועקסלען].

encash'ment *n.* (ענ-קעש'-מענט) איינקאסירונג פון שולדען [אויף וועקסלען].

encaus'tic *a. and n.* (ענ-קאהס'-טיק) ענקוסטיש, וואס איז שייך צו דער מאהלעריי מיט וואקס אדער מיט וואקספארבען; די מאהלעריי אין וואקס, דאס איינברענען פיגורען אין וואקס.

encaus'tic pain'ting (ענ-קאהס'-טיק פיינ'-טינג) וואקס=מאהלעריי.

encaus'tic tile (ענ-קאהס'-טיק טאיל) ענקוסטישע ציגעל [גלאזירטע ציגעל מיט בולט'ע פיגורען].

encave' *v.* (ענ-קייוו') בעהאלטען [אין א הייל אדער ווי אין א הייל].

enceinte' *a. and n.* (אנ-סענט') שוואנגער, מעוברת; א פעסטונגס=וואנד וואס רינגעלט ארום א פלאץ.

encephal'ic *a.* (ענ-סע-פעל'-איק) וואס איז שייך צום מארך; וואס געפינט זיך אין קאפ אדער אין שארבען.

encephalit'ic *a.* (ענ-סעפ-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו, אדער וואס ליידט פון מארך=ענטצינדונג.

encephali'tis *n.* (ענ-סעפ-ע-לאי'-טיס) מארך=ענטצינדונג.

enceph'aloid *a.* (ענ-סעפ'-ע-לאיד) וואס איז עהנליך צום מארך=שטאף.

enceph'aloid can'cer (ענ-סעפ'-ע-לאיד קענ'-סער) אזא מין ראק אדער קרעבס=קראנקהייט.

encephalol'ogy *n.* (ענ-סעפ-ע-לאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן געהירן.

encephalo'ma *n.* (ענ-סעפ-ע-לאו'-מא) ז. *encephaloid cancer*

encephalomala'cia *n.* (ענ-סעפ-ע-לא-מע-ליי'-סי-א) געהירן=ערווייכונג [אזא קראנקהייט].

enceph'alon *n.* (ענ-סעפ'-ע-לאן) דער מארך, די געהירן.

enceph'alous *a.* (ענ-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קאפ [וועגען געוויסע מאלוסקען].

enchafe' *v.* (ענ-טשייף') דערוואַרימען, דערהיצען; זיך דערהיצען; רייצען, אויפרעגען.

enchain' *v.* (ענ-טשיין') איינקייטען, שמידען אין קייטען; פערשקלאפען; שטארק צוהאלטען; צוריקהאלטען; איינשרענקען, ארומצאמען; צונויפקייטען, פערבינדען.

enchain'ment *n.* (ענ-טשיינ'-מענט) דאס שמידען אין קייטען; דאס זיין געשמידט אין קייטען; צוזאמענבינדונג, צוזאמענהאלטונג, צוזאמענקייטונג; שקלאפעריי.

enchant' *v.* (ענ-טשענט') טהאן כשוף; כשוף'ען, בעצויבערען; ענטציקען.

enchan'ter *n.* (ענ-טשענ'-טער) א כשוף=מאכער, א צויבערער; איינער וואס בעצויבערט אדער ענטציקט.

enchan'ting *a.* (ענ-טשענ'-טינג) בעצויבערענד; צויבערליך; ענטציקענד.

enchan'tingly *adv.* (ענ-טשענ'-טינג-לי) אויף א בעצויבערענדען אדער ענטציקענדען אופן.

enchant'ment *n.* (ענ-טשענט'-מענט) כשוף, בעצויבערונג; צויבער, ענטציקונג.

enchan'tress *n.* (ענ-טשענ'-טרעס) א כשוף=מאכערין, א צויבערין; א פרוי וואס בעצויבערט אדער ענטציקט.

enchase' *v.* (ענ-טשייס') איינפאסען [דימאנטען]; בעפוצען, בעציערען א זאך; איינגראווירען.

encha'sing *n.* (ענ-טשיי'-סינג) איינפאסונג; דאס בעפוצען אדער בעציערען א זאך.

encho'rial *a.* (ענ-קאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו אדער וואס ווערט בענוצט אין א בעשטימטען לאנד; ארטיג, לאקאל; פאלקסטימליך.

encho'ric *a.* (ענ-קאו'-ריק) ז. *enchorial*

encho'rious *a.* (ענ-קאו'-רי-אס) ז. *enchorial*

enchoris'tic *a.* (ענ-קא-ריס'-טיק) ז. *enchorial*

en'chyma *n.* (ענ'-קי-מא) די זאפט וואס בילדעט זיך אויס פון כימאס [די איבערגעקאכטע שפייז וואס געהט אריבער פון מאגען אין די געדערים] און וועלכע ווירקט מיט אין דער אויסבילדונג פון נייע צעלען אין ארגאניזם.

encir'cle *v.* (ענ-סויר'קל) ארומרינגלען; מאכען א קרייז ארום און ארום; בעוועגען זיך ארום עפעס אין א קרייז=ריכטונג; ארומגארטלען; ארומנעהמען.

enclave' *v. and n.* (אנ-קלעוו') איינשליסען אדער ארומרינגלען א געוויסעס לאנד מיט די טעריטאריען פון אן אנדער מלוכה; א לאנד וואס איז ארומגערינגעלט מיט די טעריטאריען פון אן אנדער מלוכה [ווי למשל, דאס קליינע לאנד "מאנאקא"

איז ארומגערינגעלט מיט טעריטאריען וואס בעלאנגען צו פראנקרייך, ד. ה. דיזע קליינע מלוכה איז איינגעשלאסען אין דער פראנצויזישער מלוכה].

enclave'ment *n.* (ענ-קלעוו'-מאַן) דאס זיין איינגעשלאסען אין די גרענעצען פון אן אנדער מלוכה.

enclit'ic *n.* and *a.* (ענ-קליט'-איק) די ענקליטיקא, א ווארט וואס האט אנגעווארען זיין אקצענט און איז צוזאמענגעבען געווארען אלס אן איינפאכע זילבע צום ווארט וועלכעס שטעהט פריהער [ווי דאס ווארט *not* אין *can't*]; ענקליטיש, וואס איז שייך צו אן ענקליטיקא.

enclois'ter *v.* (ענ-קלאיס'-טער) איינשפארען אין א מאנאסטיר.

enclose' *v.* (ענ-קלאוז') איינשליסען; ארומצאמען; ענטהאלטען.

enclosed' *a.* (ענ-קלאוזד') איינגעשלאסען, צוגעלעגט.

enclo'ser *n.* (ענ-קלאו'-זער) דער וואס שליסט איין; דער וואס לעגט צו.

enclo'sure *n.* (ענ-קלאו'-זשור) 1. אן איינגעשלאסענער אדער פערצאמטער ארט; 2. די איינשליסונג.

1. The baby is playing in an enclosure.

encloud' *v.* (ענ-קלאוד') בעדעקען מיט וואלקענס; ארויפווארפען א שאטען.

encof'fin *v.* (ענ-קאפ'-אין) אריינלעגען אין א טרונע.

enco'miast *n.* (ענ-קאו'-מי-עסט) א פאנעגיריסט, א לויב־רעדנער; איינער וואס לויבט און זאגט שבחים אויף אן אנדערען.

encomias'tic *a.* (ענ-קאו-מי-עס'-טיק) וואס ענטהאלט לויב אדער שבחים.

encomias'tical *a.* (ענ-קאו-מי-עס'-טי-קעל) ז. *encomiastic*.

encomias'tically *adv.* (ענ-קאו-מי-עס'-טי-קעל-אי) אויף א פאנעגירישען שטייגער; דורך לויבען און זאגען שבחים.

enco'mium *n.* (ענ-קאו'-מי-אם) פאנעגיריק, לויב; א לויב־שריפט אדער לויב־רעדע.

encom'pass *v.* (ענ-קאמ'-פעס) ארומרינגלען; ארומקרייזען, איינשליסען.

encom'pass the world (ענ-קאמ'-פעס טהי הווארלד) מאכען א רייזע ארום דער ערד.

encore' *adv., n.* and *v.* (אנ-קאור') נאך אמאל; דאס שרייען "נאך אמאל!" אדער "ביס" [אין טעאטער]; די איבער'חזר'ונג פון א געוויסער פארשטעלונג אין א טעאטער; ארויסרופען נאך אמאל די אקטיארען.

encoun'ter *n.* and *v.* (ענ-קאונ'-טער) א פלוצליכע צוזאמענטרעפונג, א בעגעגניש; א קאנפליקט, א געפעכט; בעגעגענען; אנגרייפען; זיך שטעלען געגען; קעמפפען, פעכטען; אויסהאלטען.

encoun'terer *n.* (ענ-קאונ'-טער-ער) אן אפאנענט, א געגנער, א פיינד.

encour'age *v.* (ענ-קאר'-עדזש) ערמוטיגען, אויפמונטערען, צוגעבען קוראזש.

encour'agement *n.* (ענ-קאר'-עדזש-מענט) די אויפמונטערונג, ערמוטיגונג, דאס צוגעבען קוראזש.

encour'ager *n.* (ענ-קאר'-עדזש-ער) אן אויפמונטערער; דער וואס גיט צו מוטה; איינער וואס שטיצט אן אונטערנעהמונג.

encour'aging *a.* (ענ-קאר'-עדזש-אינג) אויפמונטערענד, צוגעבענד מוטה.

encour'agingly *adv.* (ענ-קאר'-עדזש-אינג-לי) צוגעבענדיג קוראזש, דורך ערמוטיגונג.

En'cratism *n.* (ענ'-קרע-טיזם) ענקראטיזם, די לעהרע פון געוויסע אמאליגע קריסטליכע סעקטען, אז די געשלעכטליכע פעראייניגונג פון א מאנספערזאן און פרויענצימער, אין וועלכער פארם דאס זאל ניט זיין, איז א אונריינינקייט און א גרויסע זינד.

en'craty *n.* (ענ'-קרע-טי) זעלבסט־בעהערשונג, זעלבסט־קאנטראל; דאס אבזאגען זיך פון עולם־הזה־זאכען; דאס פייניגען דעם גוף דורך תעניתים און סגופים.

encrim'son *v.* (ענ-קרימ'זן) פארבען אויף רויט.

encrim'soned *a.* (ענ-קרימ'זנד) שטארק רויט געפארבט.

en'crinite *n.* (ענ'-קרי-נאיט) ענקריניט, ליליענשטיין, פערשטיינערטע קרינאאידען. ז. *Crinoidea*.

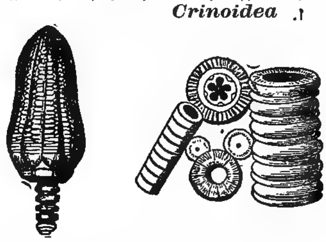

Encrinite

encroach' *v.* (ענ-קראוטש') 1. פערכאפען, פערנעהמען עפעס; 2. מאכען אן אנגריף.

1. The building encroaches upon the neighbor's lot. 2. I shall resist any one who encroaches upon my rights.

encroa'cher *n.* (ענ-קראו'-טשער) אן אנגרייפער; איינער וואס פערכאפט דעם אנדערענס רעכט אויף עפעס.

encroa'chingly *adv.* (ענ-קראו'-טשינג-לי) דורך אן אנגריף.

encroach'ment *n.* (ענ-קראוטש'-מענט) די אנגרייפונג, אן אנגריף; דאס פערכאפען איינעמס רעכט אויף עפעס; דאס וואס איז פערכאפט געווארען.

encroach' upon' one's kind'ness (ענ-קראוטש' א-פאן' הוואנז קאינד'-נעס) אויסנוצען איינעמס גוטסקייט; געהן איבער דער מאס אין אויסנוצען אימעצען.

encrust' *v.* (ענ-קראסט') ארומלעגען, בעדעקען מיט עפעס; פערזשאווערט ווערען, בעדעקען זיך מיט שימעל.

en cuer'po (ען קהווער'-פאו) אהן א מאנטעל; אהן קליידער; נאקעט.

encum'ber *v.* (ענ-קאמ'-בער) אנווארפען שטערונגען; הינדערען; שטעלען מניעות; בעלעסטיגען מיט איבריגע אונגוציגע זאכען.

I am encumbered with too much baggage.

encum'bered *a.* (ענ-קאמ'-בערד) פול מיט שולדען, בעלאסטעט.

encum'beringly *adv.* (ענ-קאמ'-בער-אינג-לי) דורך שטעלען מניעות, בעלאסטענדיג.

encum'berment *n.* (ענ-קאמ'-בער-מענט) הינדערונג; לאסט.

encum'brance *n.* (ענ-קאמ'-ברענס) א שווערינקייט, א מניעה, א הינדערניס; א לאסט; אבצאהל, פארדאקעס; זאכען, וועלכע זיינען איבריג, אבער מען האלט זיי.

Travelers often make a mistake in taking on their journeys things that prove an encumbrance.

encum'brancer *n.* (ענ-קאמ'-ברענ-סער) איינער וואס לייהט געלד אויף אונבעוועגליכעס איינענטום.

encyc'lic *a.* and *n.* (ענ-סיק'-ליק) וואס איז געמאכט געווארען מיט דעם ציעל שטארק צו פערשפרייטען צווישען פובליקום; אן ענציקליק, א בריעף וואס דער פאפסט שיקט פאנאנדער צו אלע בישאפען.

encyc'lical *a.* and *n.* (ענ-סיק'-לי-קעל) ז. *encyclic*.

encyclopæ'dia *n.* (ענ-סאי-קלא-פי'-די-א) ז. *encyclopedia*.

encyclopæ'dic *a.* (ענ-סאי-קלא-פי'-דיק) ז. *encyclopedic*.

encyclopæ'dical *a.* (ענ-סאי-קלא-פי'-די-קעל) ז. *encyclopedic*.

encyclopæ'dism *n.* (ענ-סאי-קלא-פי'-דיזם) ז. *encyclopedism*.

encyclopæ'dist *n.* (ענ-סאי-קלא-פי'-דיסט) ז. *encyclopedist*.

encyclope'dia *n.* (ענ-סאי-קלא-פי'-די-א) ענציקלאפעדיע, א ווערק וואו עס ווערען געגעבען אין א געוויסער ארדנונג [מייסטענס אין אלפאבעטישער ארדנונג] ידיעות און ערקלערונגען איבער אלע צווייגען פון קענטניס און וויסענשאפט אדער איבער איין בעשטימטער וויסענשאפט.

encyclope'dic *a.* (ענ-סאי-קלא-פי'-דיק) ענציקלאפעדיש; וואס איז שייך צו אלע צווייגען פון וויסענשאפט.

encyclope'dical *a.* (ענ-סאי-קלא-פי'-די-קעל) ז. *encyclopedic*.

encyclope'dism *n.* (ענ-סאי-קלא-פי'-דיזם) די מעטאדע פון קלייבען און געבען ידיעות און ערקלערונגען אין דער פארם פון אן ענציקלאפעדיע.

encyclope'dist *n.* (ענ-סאי-קלא-פי'-דיסט) אן ענציקלאפעדיסט, א פערפאסער אדער צוזאמענשטעלער פון א ווערק, וואס גיט ידיעות און ערקלערונגען אין אלע וויסענשאפטען.

encyst' *v.* (ענ-סיסט') — אין ביאלאגיע איינשליסען אדער ווערען איינגעשלאסען אין א פענכער אדער בלאז.

encysta'tion *n.* (ענ-סיס-טיי'-שאן) ז. *encystment*.

encyst'ment *n.* (ענ-סיסט'-מענט) אין ביאלאגיע — דאס איינשליסען אדער דאס זיין איינגעשלאסען אין א פענכער אדער בלאז.

end *n.* and *v.* (ענד) ענד, עק, סוף; טויט, פערניכטונג; א רעשט; ציעל, צוועק; אונפערמיידליכער שלוס, נויטווענדיגע פאלגע; ענדיגען, זיך ענדיגען; אויפהערען; טויטען, פערניכטען, אומברייננגען; שטארבען; אוועקשטעלען אויף'ן עק אדער שפיץ; צומאכען אדער בעציערען אן עק אדער שפיץ [ווי פון א שטעקען].

end'-all *n.* (ענד'-אהל) פאלשטענדיגער ענד, שלוס.

endam'age *v.* (ענ-דעמ'-עדזש) שאדען טהאן, שעדיגען.

endam'agement *n.* (ענ-דעמ'-עדזש-מענט) שעדיגונג, שאדען, פערלוסט.

end and aim (ענד ענד איים) צוועק און ציעל.

endan'ger *v.* (ענ-דיינ'-דזשער) ברייננגען אין געפאהר, שטעלען אין געפאהר.

endan'germent *n.* (ענ-דיינ'-דזשער-מענט) געפאהר; דאס שטעלען אין געפאהר; דאס זיין אין געפאהר.

endear' *v.* (ענ-דיער') מאכען טייער אדער ליעב.

endeared' *a.* (ענ-דיערד') בעליעבט, טייער.

endear'edly *adv.* (ענ-דיער'-עד-לי) מיט ליעבע.

endear'ing *a.* (ענ-דיער'-אינג) מאכענדיג בעליעבט און טייער; ערוועקענדיג ליעבע.

endear'ingly *adv.* (ענ-דיער'-אינג-לי) אויף אַן אופן וואס רופט ארויס ליעבע אדער וואס מאכט ליעב און טייער.

endear'ment *n.* (ענ-דיער'-מענט) ליעבע; דאס זיין ליעב און טייער.

endeav'or *v. and n.* (ענ-דעוו'-אר) שטרעבען, בעשטרעבען, זיך בעמיהען; שטרעבונג, בעשטרעבונג, בעמיהונג.

endec'agon *n.* (ענ-דעק'-ע-גאן) ז. *hendecagon*

ende'mial *a.* (ענ-די'-מי-על) ז. *endemic*

endem'ic *a. and n.* (ענ-דעמ'-איק) ענדעמיש, לאקאל; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען פאלק אדער פאר איינוואהנער פון א געוויסער געגענד [הויפטזעכליך וועגען קראנקהייטען]; וואס מען געפינט בלויז אין געוויסע געגענדען [וועגען פלאנצען און חיות]; דאס בושעווען פון א מגפה.

endem'ical *a.* (ענ-דעמ'-אי-קעל) ז. *endemic*

endem'ically *adv.* (ענ-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אַן אופן וואס איז כאראקטעריסטיש בלויז פאר א געוויסען פאלק אדער פאר א געוויסער געגענד; ענדעמיש. ז. *endemic*

endemiol'ogy *n.* (ענ-די-מי-אל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע פארשונג וועגען קראנקהייטען וואס זיינען בעקאנט בלויז ביי געוויסע פעלקער אדער אין געוויסע געגענדען.

endeniza'tion *n.* (ענ-דענ-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אדער אנערקענען פאר א בירגער.

enden'ize *v.* (ענ-דענ'-איז) ז. *endenizen*

enden'izen *v.* (ענ-דענ'-איזן) נאַטוראליזירען; מאכען פאר א בירגער.

en'der *n.* (ענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס פערענדיגט אדער ברייננט צו א שלוס.

endermat'ic *a.* (ענ-דויר-מעט'-איק) ז. *endermic*

ender'mic *a.* (ענ-דויר'-מיק) וואס ווירקט אדער ווערט אנגעווענדעט דירעקט אויף דער אונטערשטער הויט [וועגען מעדיצינען].

en'deron *n.* (ענ'-דע-ראן) די אונטערשטע הויט.

end for end (ענד פאר ענד) איבערגעקעהרט, פערקעהרט.

en'ding *n.* (ענ'-דינג) דאס ענדיגען; דאס ענדיגען פון לעבען; שלוס; אין גראמאטיק — די ענדונג, דער לעצטער אות אדער די לעצטע זילבע פון א ווארט [וועלכע ענדערען זיך אין פערשיעדענע פארמען פון דעם ווארט].

end in smoke (ענד אין סמאוק) ווערען צו גארניט; פערגעהן אין רויך.

en'dive *n.* (ענ'-דיוו) ענדיוויע [א מין ציקאריע-פלאנצע, וועלכע ווערט געברויכט אלס סאלאט].

end'less *a.* (ענד'-לעס) אונענדליך, אהן א סוף, אונאויפהערליך.

Let us not be engaged in an endless discussion.

end'less band (ענד'-לעס בענד) ז. *endless belt*

end'less belt (ענד'-לעס בעלט) אַן ענדלאזער ריעמען [א מאשין-ריעמען, די עקען פון וועלכען זיינען פעראייניגט].

end'less chain (ענד'-לעס טשיין) אַן אונענדליכע קייט [א קייט וואס איז געשלאסען אין זיך, ד. ה. איהרע ענדען זייען פערבונדען מיט אַן אנדער].

end'lessness *n.* (ענד'-לעס-נעס) אונענדליכקייט, אונאויפהערליכקייט.

end'less saw (ענד'-לעס סאָה) אַן ענדלאזע זעג אדער א באנד-זעג [א זעג וואס איז אין זיך געשלאסען ווי א רינג].

end'less screw (ענד'-לעס סקרוה) אַן ענדלאזע שרויף [א שרויף וואס איהרע גווינטען פאסען זיך אריין אין די צייהנער פון א ראד, פון וועלכען זי ווערט געטריבען].

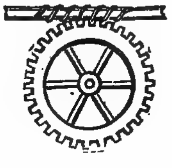
Endless Screw

end'long *prep. and adv.* (ענד'-לאהנג) אין דער לענג [פון עפעס]; פון ענד צו ענד; אונאויפהערליך; אין א גלייכער ריכטונג.

end man (ענד מען) ז. *end-man*

end-man *n.* (ענד'-מען) א מענש וואס שטעהט ביי דעם ענד פון א רייה אדער צייל; אַן עקסטרעמער, א ראדיקאל; ביי טרופען פון וואנדערענדע אקטיארען — איינער פון די אקטיארען אדער זינגער, וועלכע שטעהען ביי ביידע ענדען פון דער אויסגעשטעלטער טרופע און האבען צו ערפילען ספעציעלע אויפגאבען בנוגע צו דעם שוישפיעל.

end'most *a.* (ענד'-מאוסט) וואס איז אין דעם ווייטסטען עק; וואס שטעהט אב אם ווייטסטען.

endocar'diac *a.* (ענ-דא-קאר'-די-עק) וואס געפינט זיך אינעווייניג אין הארצען; וואס איז שייך צו דער אינערליכער זייט פון הארץ; וואס איז שייך צו דעם טייל פון מאגען, דורך וועלכען עס געהט אין איהם אריין דאס עסען.

endocar'dial *a.* (ענ-דא-קאר'-די-על) ז. *endocardiac*

endocardi'tis *n.* (ענ-דא-קאר-דאי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון דער אינערליכער זייט פון הארצען.

endocar'dium *n.* (ענ-דא-קאר'-די-אם) די אינערליכע זייט פון הארצען.

en'docarp *n.* (ענ'-דא-קארפ) אין באטאניק — די אינערליכע זייט פון דער שאלעכץ אדער הויט פון א פרוכט.

en'doderm *n.* (ענ'-דא-דוירם) אין עמבריאלאגיע — די ענדאדערמא. ז. *ectoderm*

endoder'mal *a.* (ענ-דא-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער ענדאדערמא. ז. *ectoderma*

endoder'mic *a.* (ענ-דא-דויר'-מיק) ז. *endodermal*

endog'amic *a.* (ענ-דאג'-ע-מיק) וואס איז שייך צו ענדאגאמיע. ז. *endogamy*

endog'amous *a.* (ענ-דאג'-ע-מאס) ז. *endogamic*

endog'amy *n.* (ענ-דאג'-ע-מי) ענדאגאמיע, דער מנהג פון איינינע ווילדע שבטים צו הייראטען נור מיט מיטגליעדער פון זייער אייגענעם שבט.

endogastri'tis *n.* (ענ-דא-געס-טראי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון דער מאגען-שליים-הויט.

en'dogen *n.* (ענ'-דא-דזשען) אין באטאניק — אַן ענדאגען [איינע פון דעם מין פלאנצען, ביי וועלכע דער שטאם בעשטעהט ניט פון בעזונדערע שיכטען אדער רינגען ארום דעם הערצעל, און וועגען וועלכען מען האט אמאל געמיינט, אז זייער וואוקס בעשטעהט ניט אין דעם, וואס ארום דעם הערצעל קומט צו יעדעס יאהר א נייער שיכט אדער רינג, נאר דאס הערצעל אליין וואקסט זיך פאנאנדער].

endog'enous *a.* (ענ-דאדזש'-ע-נאס) אין באטאניק — וואס איז שייך צו די ענדאגען-פלאנצען [ז. *endogen*]; וואס וואקסט זיך פאנאנדער פון אינעווייניג.

end on (ענד אן) וואס דער שפיץ אדער די נאז איז געריכטעט דירעקט צו א געוויסען געגענשטאנד [בנוגע צו א שיף אין ים]; אין א פערפענדיקולארער ריכטונג [בנוגע צו די אונטערשטיצונג-באלקענס פון א שאכטע].

endopar'asite *n.* (ענ-דאו-פער'-ע-סאיט) א פאראזיט [א בעשעפעניש וואס ציהט זיין יניקה פון אַן אנדער בעשעפעניש], וועלכער געפינט זיך אין די אינערליכע טיילען פון ארגאניזם.

endoparasit'ic *a.* (ענ-דאו-פער-ע-סיט'-איק) וואס איז שייך צו דעם מין פאראזיטען וואס לעבען אינעווייניג אין קערפער.

endoph'agy *n.* (ענ-דאפ'-ע-דזשי) קאניבאליזם אדער מענשען-פרעסעריי אין דעם אייגענעם שבט; דאס אויפעסען א קרוב פון דער אייגענער משפחה.

endophyl'lous *a.* (ענ-דא-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס וואקסט ארויס פון בלומען-שייד.

en'dophytal *a.* (ענ'-דא-פאי-טעל) ז. *endophytic*

en'dophyte *n.* (ענ'-דא-פאיט) אַן ענדאפיט, א פאראזיטען-פלאנצע [א פלאנצע וואס לעבט אין אַן אנדער ארגאניזם אלס א פאראזיט].

endophyt'ic *a.* (ענ-דא-פיט'-איק) ענדאפיטיש, וואס האט דעם כאראקטער פון א פאראזיטען-פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט און ערנעהרט זיך פון אַן אנדער ארגאניזם].

endophyt'ically *adv.* (ענ-דא-פיט'-אי-קעל-אי) מעשה ענדאפיט, ווי א פאראזיטען-פלאנצע.

endoph'ytous *a.* (ענ-דאפ'-אי-טאס) וואס לעבט אין האלץ, וואס האלט זיך אויף אינעווייניג אין פלאנצען און ביימער [וועגען געוויסע אינזעקטען].

endors'able *a.* (ענ-דארס'-עבל) ז. *indorsable*

endorse' *v.* (ענ-דארס') אויפשרייבען אויף דער אנדערער זייט פון עפעס [ווי אויף א וועקסעל אדער א באנק-אנווייזונג]; בעשטעטיגען מיט אַן אונטערשריפט; צושטימען. ז *indorse*

endorse'ment *n.* (ענ-דארס'-מענט) ז. *indorsement*

endor'ser *n.* (ענ-דאר'-סער) איינער וואס שרייבט אונטער א נאטע אדער וועקסעל אלס ערב. ז *indorser*

en'dosmose *n.* (ענ'-דאס-מאוס) ז. *endosmosis*

endosmo'sis *n.* (ענ-דאס-מאו'-סיס) אין פיזיק — דער ענדאסמאס, דאס דורכדרינגען פון אַן אויסערליכער פליסיגקייט

אין אז אינערליכער דורך א הויט וואס טיילט זיי פאנאנדער. ז. *exosmosis*

endosmot'ic *a.* (ענ-דאס-מאט'-איק) וואס איז שייך צו דער אייגענשאפט פון א פליסיגקייט איינצודרינגען אין א צווייטער דורך א הייטעל וואס טיילט זיי אב.

endosmot'ically *adv.* (ענ-דאס-מאט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן ווי א פליסיגקייט דרינגט דורך אין אן אנדער פליסיגקייט דורך א הייטעל, וואס טיילט זיי אב.

en'dosomal *a.* (ענ'-דא-סאו-מעל) וואס איז שייך צו דעם אינעווייניגסטען טייל פון א שוואם.

en'dosome *n.* (ענ'-דא-סאום) דאס אינעווייניגסטע פון א שוואם.

en'dosperm *n.* (ענ'-דא-ספוירם) דאס איי-ווייס פון זאמען [קערנער].

endosper'mic *a.* (ענ-דא-ספויר'-מיק) וואס ענטהאלט איי-ווייס [ווענען זאמען].

endothe'lial *a.* (ענ-דא-טהי'-לי-על) וואס איז שייך צו דעם אינערליכען הייטעל פון אן אדער, אדער פון אן אנדער בלוט-געפעס.

endothe'lioid *a.* (ענ-דא-טהי'-לי-איד) וואס איז עהנליך צו דעם אינערליכען הייטעל פון א בלוט-געפעס.

endothelio'ma *n.* (ענ-דא-טהי-לי-או'-מא) א קרעבס-געוויקס אויף דעם אינערליכען הייטעל פון א בלוט-געפעס.

endothe'lium *n.* (ענ-דא-טהי'-לי-אם) דאס אינערליכע הייטעל פון א בלוט-געפעס [ווי פון אן אדער א. ד. ג.].

endother'mic *a.* (ענ-דא-טהויר'-מיק) וואס איז שייך צום אריינציהען אין זיך ווארעמקייט.

endother'mous *a.* (ענ-דא-טהויר'-מאס) ז. *endothermic*

endow' *v.* (ענ-דאו') אויסשטאטען; בעזארגען מיט א בעשטענדיגען פאנד פון איינקינפטע; בעגאבען אדער בעשענקען.
The philanthropist endowed the university with $5,000,000.

endow'er *n.* (ענ-דאו'-ער) איינער וואס בעשענקט אדער בעזארגט מיט א פאנד פון א בעשטענדיגען איינקונפט.

endow'ment *n.* (ענ-דאו'-מענט) א פאנד אדער אייגענטומס-בעזיץ וואס ווערט פאר איינעם בעשטימט פאר א שטענדיגער איינקונפט; א בעגאבונג פון דער נאטור; טאלענט; דאס בעזארגען מיט א פאנד פאר א שטענדיגער איינקונפט.

endow'ment pol'icy (ענ-דאו'-מענט פאל'-אי-סי) א לעבענס-פערזיכערונגס פאליסי, לויט וועלכער עס ווערט אויסגעצאהלט א געוויסע געלד-סומע אין א בעשטימטער צייט נאך דער פערזיכערונג און צו יעדער צייט פון א טויט-פאל.

end'-pa'per *n.* (ענד'-פיי'-פער) דאס לעדיגע בלאט פאפיער וואס ווערט ביים איינבינדען א בוך אריינגעשטעלט פון אנפאנג און פון ענד.

end'-play *n.* (ענד'-פליי) די בעוועגונג ביים ענד אדער ביי דער זייט פון עפעס [ווי ביי אן אקס].

endue' *v.* (ענ-דיו') בעשענקען אדער בעגאבען מיט א געוויסער אייגענשאפט אדער פעהיגקייט.

endur'able *a.* (ענ-דיור'-עבל) ערטרעגליך, וואס מען קען אריבערטראגען; צו דערליידען.

endur'ableness *n.* (ענ-דיור'-עבל-נעס) דולדבארקייט, ערטרעגליכקייט; דאס זיין צו דערליידען.

endur'ably *adv.* (ענ-דיור'-ע-בלי) אויף א דולדבארען אדער ערטרעגליכען אופן.

endur'ance *n.* (ענ-דיור'-ענס) דאס פערטראגען, דאס אויסהאלטען, געדולד; די פעהיגקייט אויסצוהאלטען אדער איבערטראגען [יסורים, צער].

endure' *v.* (ענ-דיור') אויסהאלטען, פערטראגען; ליידען מיט געדולד; פארטזעצען; דויערען.
Pain may be endured more easily than disgrace.

endur'er *n.* (ענ-דיור'-ער) א דולדער, דער וואס קען אויסהאלטען אדער פערטראגען.

endur'ing *a.* (ענ-דיור'-אינג) וואס דויערט, וואס ווערט פארטגעזעצט; וואס ליידעט א לאנגע צייט.

endur'ingly *adv.* (ענ-דיור'-אינג-לי) לעולם ועד; פאר א לאנגער צייט.

end'ways *adv.* (ענד'-וועיז) אין דער ריכטונג פון דעם ענד; מיט דעם ענד ארויף אדער אראב.

end'wise *adv.* (ענד'-הוואיז) ז. *endways*

E. N. E. *east-northeast* אבקירצונג פון אין דער ריכטונג פון מערב צו צפון-מערב.

en'ema *n.* (ענ'-ע-מא) א קליסטיר, א קאנע.

en'emy *n.* (ענ'-ע-מי) א פיינד, א שונא, א געגנער.

enepider'mic *a.* (ענ-עפ-אי-דויר'-מיק) וואס איז אויף דער הויט; וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף דער הויט [ווי א פלאסטער א. ד. ג.].

energet'ic *a.* (ענ-אויר-דזשעט'-איק) ענערגיש, קראפטפאל; מיט ווילענס-קראפט; ווירקזאם.

energet'ical *a.* (ענ-אויר-דזשעט'-אי-קעל) ז. *energetic*

energet'ically *adv.* (ענ-אויר-דזשעט'-אי-קעל-אי) מיט ענערגיע, מיט קראפט.

energet'icalness *n.* (ענ-אויר-דזשעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ענערגיש; ווירקזאמקייט; ווילענס-קראפט.

energet'ics *n.* (ענ-אויר-דזשעט'-איקס) די וויסענשאפט וועגען די געזעצען און ערשיינונגען פון מעכאנישע און פיזישע קרעפטען.

en'ergize *v.* (ענ'-אויר-דזשאיז) מאכען ענערגיש, מאכען קרעפטיג; האנדלען ענערגיש.

en'ergizer *n.* (ענ'-אויר-דזשאי-זער) איינער וואס מאכט ענערגיש; עטוואס וואס איז ווירקזאם.

energu'men *n.* (ענ-אויר-גיו'-מען) איינער וואס האט אין זיך א דבוק; א פאנאטישער ענטוזיאסט.

en'ergy *n.* (ענ'-אויר-דזשי) ענערגיע; קראפט; ווילענסקראפט; ווירקזאמקייט; טהעטיגקייט; ווירקונג.

ener'vate *a.* and *v.* (אי-נויר'-וועיט) שוואך; אבגעשוואכט; מאכען שוואך; מאכען אבהענגיג.

enerva'tion *n.* (ענ-אויר-וויי'-שאן) דאס מאכען שוואך; דאס זיין שוואך; שוואכקייט.

ener'vose *a.* (אי-נויר'-וואוס) אהן נערווען, אהן אדערען [ווענען בלעטער פון פלאנצען].

en famille' (אן פא-מיי') אין דער היים; מיט דער פאמיליע; צווישען זיך ריידענדיג.

enfee'ble *v.* (ענ-פיע'-בל) מאכען שוואך.

enfee'blement *n.* (ענ-פיע'-בל-מענט) דאס מאכען שוואך; דאס זיין אבגעשוואכט; שוואכקייט.

enfee'bler *n.* (ענ-פיע'-בלער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שוואך.

enfeoff' *v.* (ענ-פעף') אימעצען געבען אדער פערקויפען א גוט אין פעאדאלען בעזיץ.

enfeoff'ment *n.* (ענ-פעפ'-מענט) דאס געבען אדער פערקויפען א גוט אין פעאדאלען בעזיץ; דאס גוט וואס איז אויף אזא אופן געגעבען אדער פערקויפט געווארען.

enfet'ter *v.* (ענ-פעט'-ער) שמידען אין קייטען; פעסלען.

enfilade' *n.* and *v.* (ען-פי-לייד') א גלייכע ליניע, א גלייכער שטח אדער א גלייכע רייה, וואס קען אין א געראדער ליניע בעשאסען ווערען; שיסען אין דער לענג אין א גלייכער ליניע.

enfold' *v.* (ענ-פאולד') איינוויקלען; ארומנעהמען.

enforce' *v.* (ענ-פאורס') אויסדריקען מיט ענערגיע; קלאר מאכען אדער בעווייזען מיט ענערגיע; צווינגען; בעפעסטיגען, פערשטארקען.

enfor'ceable *a.* (ענ-פאור'-סעבל) וואס קען געצוואונגען ווערען; וואס קען געצוואונגענערהייט דורכגעפיהרט ווערען.

enforce'ment *n.* (ענ-פאורס'-מענט) צוואנג, געוואלט; די בעקרעפטיגונג פון א בעווייז.

enfor'cer *n.* (ענ-פאור'-סער) איינער וואס צווינגט.

enfor'cible *a.* (ענ-פאור'-סיבל) ז. *enforceable*

enfor'est *v.* (ענ-פאר'-עסט) פערוואנדלען אין וואלד, לאזען בעוואקסען מיט וואלד.

enfran'chise *v.* (ענ-פרענ'-טשיז) בעפרייען; בעפרייען פון שקלאפעריי; אויפנעהמען פאר א בירגער; געבען בירגער-רעכט; געבען שטים-רעכט.
Women desire to be enfranchised.

enfran'chisement *n.* (ענ-פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג; בעפרייאונג פון שקלאפעריי; דאס געבען בירגער-רעכט אדער שטים-רעכט.

enfran'chiser *n.* (ענ-פרענ'-טשי-זער) א בעפרייער.

engage' *v.* (ענ-גיידזש') 1. פערפפליכטען, פערבינדען; 2. דינגען, בעשעפטיגען; 3. פאנגען, געווינען; 4. אנפאלען; אנגרייפען; זיך פעכטען, זיך שלאגען; 5. זיך אריינלאזען; זיך פערבינדען.
1. I engaged to supply him with coal. 2. The factory engages 1,000 men. 4. The army engaged the enemy. 5. We engaged in a lengthy conversation.

engaged' *a.* (ענ-גיידזשד') פערלאבט; בעשעפטיגט, פערנומען; אין ארכיטעקטור — טיילוויז איינגעבויט אדער איינגעזונקען אין אן אנדער טייל פון א געביידע [ווי א קאלאנע אדער זייל, וואס איז ווי אויף העלפט איינגעמויערט אין וואנד]; אין מעכאניק — איינגעפאסט איינע אין די אנדערע.

engaged' in a house (ענ-גיידזשד' אין ע האוס) אנגעשטעלט אין א געשעפט.

enga'gedly *adv.* (ענ-גיי'-דזשעד-לי) לויט דער פערפפליכטונג, לויט די התחיבות פון ביידע צדדים.

engage'ment *n.* (ענ-גיידזש'-מענט) די פערפפליכטונג; די פערבינדונג; תנאים; די בעשעפטיגונג; א געפעכט; א שלאכט.

engage'ment ring (ענ-גיידזש'-מענט רינג) א פערלאבונגס-רינג.

enga'ger *n.* (ענ-גיי'-דזשער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט עפעס אדער בעשעפטיגט דעם אנדערען; איינער וואס פערבינדט זיך מיט א פערפפליכטונג אדער קאנטראקט; אן ערב.

engage' the atten'tion (ענ-גיידזש' טהי ע-טענ'-שאן) צוציהען די אויפמערקזאמקייט.

enga'ging *a.* (ענ-גיי'-דזשינג) צוציהענד, רייצענד, איינגעהמענד.
He has an engaging personality.

enga'gingly *adv.* (ענ-גיי'-דזשינג-לי) אויף א צוציהענדען אדער רייצענדען אופן.

enga'gingness *n.* (ענ-גיי'-דזשינג-נעס) דאס זיין אנציהענד אדער אנגענעהם.

engar'rison *v.* (ענ-גער'-איסן) אויסשטעלען א גארניזאן סאלדאטען; שטעלען זיך אין פערטיידיגונגס-צושטאנד.

engen'der *v.* (ען-דזשענ'-דער) געבעהרען, ארויסברייננען; געבארען ווערען, ארויסגעבראכט ווערען; ארויסקומען.

engen'derer *n.* (ען-דזשענ'-דער-ער) דער געבעהרער, דער ארויסברייננער, דער שעפפער.

engild' *v.* (ענ-גילד') אבגילדען, בעגילדען.

en'gine *n. and v.* (ענ'-דזשין) א מאשין; א לאקאמאטיוו, א פייער-לעש-מאשין; א ווערקצייג; בעזארגען מיט א מאשין, ארייננשטעלען א מאשין.

en'gine-dri'ver *n.* (ענ'-דזשין-דראי'-ווער) א לאקאמאטיוו-פיהרער, א מאשיניסט פון א לאקאמאטיוו.

engineer' *n. and v.* (ען-דזשי-ניער') אן אינזשינער; א מאשיניסט; איינער וואס מאכט א פלאן אדער סכעמע פון עפעס; דורכפיהרען; בויען.

engineer'ing *n.* (ען-דזשי-ניער'-אינג) אינזשינער-קונסט, די קונסט פון בויען מאשינען אדער פערשיעדענע סארטען געביידען, ווי הייזער, פעסטונגען, באהנען, בריקען א. ד. ג.; דאס מאכען א גענויען פלאן פון עפעס.

en'gine-gov'ernor *n.* (ענ'-דזשין-גאוו'-ער-נאר) דער רעגולאטאר פון א דאמפף אדער גאז-מאשין.

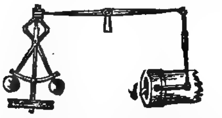

Engine-governor

en'gine-house *n.* (ענ'-דזשין-האוס) א מאשינען-הויז; א הויז פאר פייער-לעש-מאשינען.

en'gine-man *n.* (ענ'-דזשין-מען) א מאשיניסט; א לאקאמאטיוו-פיהרער.

en'gine-room *n.* (ענ'-דזשין-רוהם) דאס צימער, וואו די מאשינען שטעהען.

en'ginery *n.* (ענ'-דזשינ-רי) דאס קענען ארומגעהן ארום ארטילערישע מאשינען אדער הארמאטען; מאשינעריי; א פלאן, א המצאה.

engird' *v.* (ענ-גוירד') ארומגארטלען; ארומרינגלען.

engir'dle *v.* (ענ-גוירדל') ארומרינגלען, איינשליסען.

Eng'lified *a.* (אינ'-גלי-פאיד) פערענגלישט.

Eng'lish *a., n. and v.* (אינ'-גליש) ענגליש; ענגלענדער; דאס ענגלישע פאלק; די ענגלישע שפראך; אין דרוקעריי — א געוויסע פארם פון שריפט; מאכען פאר ענגליש, איבערזעצען אין דער ענגלישער שפראך.

Eng'lishable *a.* (אינ'-גליש-עבל) וואס מען קען פערענגלישען, וואס מען קען איבערזעצען אין ענגליש.

Eng'lishman *n.* (אינ'-גליש-מען) אן ענגלענדער; אן ענגלישע שיף.

Eng'lish pale (אינ'-גליש פייל) דער בעצירק אין דובלין וואו ענגלענדער וואהנען [אין געגענזאץ צום בעצירק וואו די אירלענדער וואהנען].

Eng'lishwoman *n.* (אינ'-גליש-הוואום-ען) אן ענגלענדערין.

engorge' *v.* (ענ-גאהרדזש') אנפילען; אנזאמלען; אנשטאפען, אנפרעסען.

engorge'ment *n.* (ענ-גאהרדזש'-מענט) דאס אנפילען; דאס אנזאמלען; דאס אנשטאפען, דאס אנפרעסען.

engrail' *v.* (ענ-גרייל') מאכען קארבען; מאכען די ברעגעס מיט צייהנדלעך אדער שפיצלעך.

engrain' *v.* (ענ-גריין') ז. *ingrain*

engrave' *v.* (ענ-גרייוו') איינגראווירען, גראווירען; איינדריקען.

engra'ver *n.* (ענ-גריי'-ווער) א גראווירער, א קופער-שטעכער.

engra'ver of mu'sic (ענ-גריי'-ווער אוו מיו'-זיק) איינער וואס גראווירט אויס מוזיק-נאטען.

engra'ving *n.* (ענ-גריי'-ווינג) די גראוויר-קונסט; א געגראווירטע פיגור, א גראוויר.

engross' *v.* (ענ-גראוס') פערנעהמען; נעהמען פאלשטענדיג אין גאנצען אין בעזיץ; מאנאפאליזירען; פערכאפען די גאנצע קאנטראלע אויף עטוואס; שרייבען אדער איבערשרייבען אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען.

engross'er *n.* (ענ-גראוס'-ער) איינער וואס שרייבט איבער א שריפט אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; איינער וואס מאנאפאליזירט אדער פערכאפט די גאנצע קאנטראלע איבער א געשעפט אדער אינדוסטריע.

engross'ing-hand *n.* (ענ-גראוס'-אינג-הענד) א שעהנע און דייטליכע האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען צום איבערשרייבען פאפיערען.

engross'ment *n.* (ענ-גראוס'-מענט) דאס מאנאפאליזירען; דאס פערנעהמען אדער פערכאפען זאכען אין א גרויסער צאהל; דאס איבערשרייבען א פאפיער אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; אן אבשריפט פון א פאפיער אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; דאס זיין פאלשטענדיג פערנומען אין עטוואס.

engross' the conversa'tion (ענ-גראוס' טהי קאנ-וואיר-סיי'-שאן) קיינעם ניט לאזען קומען צו ווארט.

engros'sure *n.* (ענ-גראוס'-אור) דאס זיין פאלשטענדיג פערנומען אין עטוואס.

engulf' *v.* (ענ-גאלף') איינשלינגען [ווי דער אבגרונד]; ווארפען אין אבגרונד.

engulf'ment *n.* (ענ-גאלפ'-מענט) דאס ווארפען אין אבגרונד; דאס זיין פערשלונגען פון אבגרונד.

enhance' *v.* (ען-הענס') דערהויבען צו א העכערער מדרגה אדער צו א העכערען פונקט; פערגרעסערען אדער העכערען דעם פרייז.

enhance'ment *n.* (ען-הענס'-מענט) די הויבונג, די שטייגערונג, די פערגרעסערונג; די העכערונג פון פרייז.

enhan'cer *n.* (ען-הענ'-סער) א דערהויבער, א שטייגערער; איינער וואס העכערט דעם פרייז.

enharmon'ic *a.* (ען-האר-מאנ'-איק) אין מוזיק — ענהארמאניש; וואס האט אינטערוואלען קלענער אלס א האלבער טאן; וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון איין הארמאנישען טאן-ארט צו אן אנדערען אהן צו בייטען דעם גרונד-טאן-שליסעל.

enharmon'ical *a.* (ען-האר-מאנ'-אי-קעל) ז. *enharmonic*

enharmon'ically *adv.* (ען-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן ענהארמאנישען אופן. ז. *enharmonic*

enhear'ten *v.* (ען-האר'טן) מאכען הארץ, ערמוטיגען, געבען קוראזש.

enhy'dric *a.* (ען-האי'-דריק) וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enhy'drite *n.* (ען-האי'-דראיט) א מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enhy'drous *a.* (ען-האי'-דראס) וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enig'ma *n.* (אי-ניג'-מא) א רעטעניש; אן אונפערשטענדליכע זאך.

enigmat'ic *a.* (אי-ניג-מעט'-איק) ווי א רעטעניש, רעטזעלהאפט; אונדייטליך, אונפערשטענדליך.

enigmat'ical *a.* (אי-ניג-מעט'-אי-קעל) ז. *enigmatic*

enigmat'ically *adv.* (אי-ניג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א פערשטעלטען אופן; אויף דעם אופן פון א רעטעניש.

enig'matise *v.* (אי-ניג'-מע-טאיז) ז. *enigmatize*

enig'matist *n.* (אי-ניג'-מע-טיסט) א פערפאסער פון רעטענישען.

enig'matize *v.* (אי-ניג'-מע-טאיז) פערפאסען רעטענישען; ריידען מיט רעטענישען, ריידען פערשטעלט אדער אונפערשטענדליך.

enigmatog'raphy *n.* (אי-ניג-מע-טאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען רעטענישען.

enigmatol'ogy *n.* (אי-ניג-מע-טאל'-א-דזשי) די קונסט פון פערפאסען רעטענישען און זיי צו לעזען.

enjail' *v.* (ען-דזשייל') פערשפארען אין געפענגנים.

enjoin' *v.* (ען-דזשאין') בעפעהלען, הייסען; פערווערען; צווינגען צו עפעס.
The judge enjoined the merchant from infringing on the patent.

enjoy' *v.* (ען-דשאי') געניסען; זיך פרעהען מיט עפעס; האבען פערגניגען; בעזיצען.

enjoy'able *a.* (ען-דזשאי'-עבל) וואס מען קען געניסען אדער בעזיצען; וואס פערשאפט פערגניגען.
The vacation was very enjoyable.

enjoy'er *n.* (ען-דזשאי'-ער) איינער וואס געניסט, בעזיצט אדער פערשאפט פערגניגען.

enjoy'ment *n.* (ען-דזשאי'-מענט) א גענוס, א פערגניגען; דאס בעזיצען עפעס מיט געפיהל פון צופריעדענהייט.

enkin'dle *v.* (ען-קינ'דל) אנצינדען, אויפפלאקערען, פאנאדערברענען; אויפרעגען.

enlace' *v.* (ען-לייס') איינשליסען, ארומנעהמען אדער בעלעגען מיט שנור-באנד

אדער ווי מיט שנור־באנד; ארומרינגלען, ארומוויקלען, דורכפלעכטען.

enlace'ment *n.* (ען־לייס׳־מענט) דאס בעלעגען אדער ארומנעהמען מיט שנור־באנד אדער ווי מיט שנור־באנד; דאס ארומרינגלען.

enlard' *v.* (ען־לארד׳) בערעקען מיט פעטס; פרעגלען אויף פעטס; מאכען גרעסער [שטאלץ א. ד. ג.].

enlarge' *v.* (ען־לארדזש׳) פערגרעסערען, אויסברייטען, אויסדעהנען; פערגרעסערען א פאטאגראפיש בילד; בעפרייען, לויז מאכען, בעפרייען פון בערגענצונגען; זיך פערגרעסערען, אויסברייטען אדער אויס־דעהנען; ברייטליך און גענוי בעשפרעכען עטוואס; איבערטרייבען; אנהאלטען אויף ווייטער, אבלעגען.

enlarged' *a.* (ען־לארדזשד׳) פערגרע־סערט; ברייט; ניט ענג, ניט בעשרענקט, פריייזיניג, ליבעראל.

enlar'gedly *adv.* (ען־לאר׳־דזשעד־לי) דורך פערגרעסערונג, אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; דורך בעפרייאונג; מיט אונבעשרענקטקייט; אויף אן אויספיהרלי־כען אופן [וועגען עפעס רעדען].

enlarged' scale (ען־לארדזשד׳ סקייל) א פערגרעסערטער מאסשטאב.

enlarged' views (ען־לארדזשד׳ וויוז) א ברייטער שטאנדפונקט, א ברייטער קוק.
Travel and reading have enlarged his views of the world.

enlarge'ment *n.* (ען־לארדזש׳־מענט) פערגרעסערונג, אויסברייטונג, אויסדעה־נונג; בעפרייאונג; אונבעשרענקטקייט; אויספיהרליכקייט [אין בעשפרעכען עפעס]; א פערגרעסערטעס פאטאגראפי־שעס בילד.

enlarge' the mind (ען־לארדזש׳ טהי מאינד) בערייכערען דעם פערשטאנד, העל־פען אויסארבייטען א ברייטערען בליק אויף זאכען.

enlau'rel *v.* (ען־לאה׳־רעל) בעקרוינען מיט לארבער־קראנצען.

enlight' *v.* (ען־לאיט׳) ז. *enlighten*

enligh'ten *v.* (ען־לאי׳־טן) בעלייכטען, העל מאכען; אויפקלערען, בילדען.

enligh'tened *a.* (ען־לאי׳־טנד) אויפגע־קלערט, ציוויליזירט, געבילדעט.
The most enlightened portion of mankind is found in Europe and America.

enligh'tener *n.* (ען־לאי׳־טנ־ער) איי־נער וואס בעלייכט; אן אויפקלערער: איי־נער וואס בעלערענט אדער בילדעט.

enligh'tenment *n.* (ען־לאי׳־טנ־מענט) די אויפקלערונג, די בילדונג.

enlink' *v.* (ען־לינק׳) פערבינדען, צו־נויפקייטלען.

enlist' *v.* (ען־ליסט׳) רעגיסטרירען, אריינטראגען אין א ליסטע אדער רייס־טער; איינשרייבען אלס סאלדאט אדער מאטראז [הויפטזעכליך אלס פרייוויליגער]; ערווערבען אימצענס סימפאטיע אדער מיט־טהעטיגקייט פאר א קהל׳שער טהעטיגקייט, פאר א בעוועגונג אדער אי־דעע; פרייוויליג אריינטרעטען אין מילי־טער־דיענסט; זיך אנשליסען צו א קהל׳שער טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; ווערען א אנהענגער פון אן אידעע.

enlist'ment *n.* (ען־ליסט׳־מענט) רע־גיסטרירונג, דאס איינשרייבען אדער ווע־רען איינגעשריבען אין א ליסטע אדער רייסטער; דאס אריינגעהמען אדער דאס פרייע אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט.

enli'ven *v.* (ען־לאי׳־וון) בעלעבען, אויפ־מונטערען.

enli'vener *n.* (ען־לאי׳־וונ־ער) איינער אדער עטוואס וואס בעלעבט אדער מונ־טערט אויף.

enli'vening *n.* (ען־לאי׳־וונ־אינג) בע־לעבענדעס, אויפמונטערענדעס.

enli'venment *n.* (ען־לאי׳־וונ־מענט) בעלעבונג, אויפמונטערונג.

en masse (אן מאס) די אלע צוזאמען; גאנצע מאסע.

enmesh' *v.* (ען־מעש׳) פער־פערוויקלען, פער־פלאנטערען, אריינכאפען אין א נעץ.

enmesh'ment *n.* (ען־מעש׳־מענט) דאס אריינכאפען אדער זיין אריינגעכאפט אין א נעץ אדער פאסטקע; א נעץ, א שטריק־נעץ, א געפלאכטענע נעץ.

en'mity *n.* (ען׳־מי־טי) פיינדליכקייט.

en'nead *n.* (ען׳־אי־עד) די צאהל ניין; יעדע סיסטעם אדער גרופע פון ניין בע־זונדערע עלעמענטען; אין מאטעמאטיק— א גרופע פון ניין פונקטען אדער ליניען; איינע פון די זעקס אבטיילונגען פון די לעהרען פון אלעקסאנדרישען פילאזאף פלאטין [יעדע אבטיילונג בעשטעהט פון ניין ביכער].

en'neagon *n.* (ען׳־אי־ע־גאן) א ניין־קאנטיגע געאמעטרישע פיגור.

enneag'onal *a.* (ען־אי־עג׳־א־נעל) אין געאמעטריע — ניין־קאנטיג; וואס איז שייך צו א ניין־קאנטיגער געאמעטרישער פיגור.

enneahe'dral *a.* (ען־אי־ע־הי׳־דרעל) אין געאמעטריע — ניין־קאנטיג [וועגען א קערפער].

enneahe'dria *n.* (ען־אי־ע־הי׳־דרי־א) א ניין־קאנטיגער געאמעטרישער קערפער.

enneahe'dron *n.* (ען־אי־ע־הי׳־דראן) ז. *enneahedria*

Ennean'dria *n.* (ען־אי־ען׳־דרי־א) די מינים פלאנצען, די בליטהען פון וועל־כע עס האבען ניין שטויב־פעדים.

enno'ble *v.* (ע־נאו׳־בל) בע־פערעדלען, ערהויבען; מאכען פאר אן אדע־ליגען.
Culture ennobles the heart.

enno'blement *n.* (ע־נאו׳־בל־מענט) פערעדלונג; דערהויבונג; דאס מאכען פאר אן אדעליגען.

enno'bler *n.* (ע־נאו׳־בלער) איינער אדער עטוואס וואס פערעדלט אדער דער־הויבט.

ennui' *n.* (אנ־הוויע׳) לאנגוויייליגקייט, אומעטיגקייט.

ennuyé *a. and n.* (אנ־הווי־יעי׳) גע־לאנגווייליגט, אומעטיג, איבערזעטיגט [פון פערגניגענס]; איינער וואס לאנגווייליגט זיך, ליידעט פון אומעטיגקייט אדער איז איבערזעטיגט [פון פערגניגענס].

enol'ogy *n.* (אי־נאל׳־א־דזשי) די קונסט פון מאכען וויין.

enop'tomancy *n.* (ע־נאפ׳־טא־מענ־סי) דאס וואהרזאגען אדער דאס טרעפען דורך א שפיגעל.

enor'mity *n.* (אי־נאהר׳־מי־טי) אונ־געהייערע גרויס; דאס זיין אויסערגעוועהנ־ליך; אבשייליכקייט; שרעקליכקייט; גרוי־זאמקייט.

enor'mous *a.* (אי־נאהר׳־מאס) אונגע־הייער, אויסערגעוועהנליך, אבשייליך; שרעקליך; גרויזאם.

enor'mously *adv.* (אי־נאהר׳־מאס־לי) אונגעהייער.

enor'mousness *n.* (אי־נאהר׳־מאס־נעס) דאס זיין אונגעהייער גרויס.

enough' *n., a., adv. and int.* (אי־נאף׳) גענוג, געניגענד, גיש׳קשה׳דיג, גע־נוגהייט.

enough' and enough' (אי־נאף׳ ענד אי־נאף׳) מעהר ווי גענוג.

enough' and to spare (אי־נאף׳ ענד טו ספעהר) מעהר ווי גענוג.

enounce' *v.* (אי־נאונס׳) אויסדריקען, ערקלערען, מאכען אן ערקלערונג; קאנסטא־טירען, מאכען א בעהויפטונג.

enounce'ment *n.* (אי־נאונס׳־מענט) דאס אויסדריקען [אין ווערטער]; אן ערקלערונג; דאס מאכען אן ערקלערונג; קאנסטאטירונג, בעהויפטונג.

en passant' (אן פא־סאן׳) פערבייגע־הענדיג, מאכענדיג א זייטיגע בעמערקונג.

enrage' *v.* (ען־ריידזש׳) אויפרייצען, אויפברייענען, ארייינברייענגען אין צארן.

enraged' *a.* (ען־ריידזשד׳) אויפגערייצט, אין צארן, אויפגעבראכט.

enrapt' *a.* (ען־רעפט׳) ענטציקט, בע־גייסטערט; אין א צושטאנד פון עקסטאז.

enrap'ture *v.* (ען־רעפ׳־טשור) ענטצי־קען, בעגייסטערען; ברייענגען אין א צו־שטאנד פון עקסטאז.

enrich' *v.* (ען־ריטש׳) בערייכערען; אויס־ציערען; בעפוצען; מאכען פרוכטבאר.

enrich'er *n.* (ען־ריטש׳־ער) איינער וואס בערייכערט, בעציערט אדער מאכט פרוכט־באר.

enrich'ment *n.* (ען־ריטש׳־מענט) די בערייכערונג, די אויסציערונג; דאס מא־כען פרוכטבאר.

enring' *v.* (ען־רינג׳) ארומרינגלען, ארומקרייזען; איינשליסען.

enrobe' *v.* (ען־ראוב׳) בעקליידען, אויס־ציערען.

enrol' *v.* (ען־ראול׳) ז. *enroll*

enroll' *v.* (ען־ראול׳) פער־איינשרייבען; ארויפברייענגען אויף דער רעגיסטרירען; פערשרייבען אין מיליטער־דיענסט. ליסטע; פערשרייבען אין מיליטער־דיענסט.

enroll'er *n.* (ען־ראול׳־ער) אן איינשריי־בער; איינער וואס רעגיסטרירט אדער וואס ברייענגט ארויף אויף דער ליסטע.

enroll'ment *n.* (ען־ראול׳־מענט) ז. *enrolment*

enrol'ment *n.* (ען־ראול׳־מענט) דאס איינשרייבען; דאס פעררעגיסטרירען; א רייסטער, א פערצייכניס.

enroot' *v.* (ען־רוהט׳) איינוואָרצלען; איינוועבען.

en route (אן רוהט) אויף דעם וועג.

ens *n.* (ענז) דאס וואס איז, א וועזען; א זאך, עקזיסטירט; דאס וואס מען קען אנרופען מיט א נאמען און מען קען וועגען דעם דענקען אדער רעדען.

ensacked' *a.* (ען־סעקט׳) איינגעפאקט אין א זאק.

ensan'guine *v.* (ען־סענ׳־גוויין) פער־בלוטיגען, בעפלעקען מיט בלוט; אויספאר־בען מיט א בלוט־קאליר.

en'sate *a.* (ענ׳־סייט) וואס האט בלעטער אין דער פארם פון שווערדען [וועגען גע־וויסע פלאנצען].

ensched'ule *v.* (ען־סקעד׳־יול) איינ־שרייבען אין ליסטע אדער טאבעלע; אויפ־צייכענען.

ensconce' *v.* (ען־סקאנס׳) בעשירמען, בעשיצען.

ensem'ble *n.* (אנ־סאמ׳בל) דער אנ־סאמבל, די הארמאנישע פעראייניגונג פון בעזונדערע טיילען אין איין גאנצעס; דער איינדרוק, וועלכען עס מאכט אזא הארמא־נישע פעראייניגונג [ווי דאס שפיעלען פון א גאנצע ארקעסטער מוזיקאנטען אדער א גאנצע טרופע פון אקטיארען].

enshield′ *a.* (ען-שיעלד′) בעפאנצערט, בעשירמט, בעשיצט.

enshrine′ *v.* (ען-שראין′) אריינלעגען אין א קאסטען אדער ארון [וואו מען האלט הייליגע זאכען]; אבהיטען מיט ליעבע אדער מיט פערהייליגונג.

enshroud′ *v.* (ען-שראוד′) פערשטעקען אין א געדיכט-בעוואקסענעם פלאץ; פערדעקען; ארומהילען.

en′siform *a.* (ען′-סי-פארם) שווערדפערמיג, ווי א שווערד [ווענען געוויסע פלאנצען-טיילען אדער קערפער-טיילען ביי חיות].

en′sign *n. and v.* (ען′-סאין) א פאהן, א שטאנדארט, א פלאג; א צייכען, א סימבאל, אן אויסצייכנונגס-צייכען; א פאהנען-טרעגער; א יונקער; א צווייטער לייטענאנט [אין מיליטער אדער פלאטע]; אויסצייכענען אדער אונטערשיידען דורך א בעזונדערען צייכען [אויף וואפען].

en′sign-bear′er *n.* (ען′-סאין-בעהר′-ער) א פאהנען-טרעגער.

en′signcy *n.* (ען′-סאינ-סי) ז. *ensignship*

en′signship *n.* (ען′-סאינ-שיפ) פאהנען-טרעגעריי; דאס אמט פון א פאהנען-טרעגער.

en′silage *n. and v.* (ען′-סי-לעדזש) א מיטעל צו האלטען פוטער און גרינסען פריש און גרין אין גריבער אדער ספעציעלע געביידעס וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען; די זאכען וואס ווערען אזוי געהאלטען; האלטען פוטער אדער גרינסען אין גריבער אדער אין ספעציעלע געביידעס, וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען, כדי זיי זאלען בלייבען פריש און גרין. ז. *silo*

en′sile *v.* (ען′-סאיל) האלטען פוטער אדער גרינסען אין גריבער אדער אין ספעציעלע געביידעס, וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען, כדי זיי זאלען בלייבען פריש און גרין.

ensky′ *v.* (ען-סקאי′) אריינזעצען אין הימעל, מאכען אונשטערבליך.

enslave′ *v.* (ען-סלייוו′) פערשקלאפען, פערקנעכטען.

ensla′vedness *n.* (ען-סליי′-ווער-נעס) פערשקלאפטקייט, שקלאפעריי.

enslave′ment *n.* (ען-סלייוו′-מענט) פערשקלאפונג, שקלאפעריי.

ensla′ver *n.* (ען-סליי′-ווער) א פערשקלאפער; אן אונטערדריקער, א טיראן.

ensnare′ *v.* (ען-סנעהר′) ארייננכאפען אין א נעץ; פערנארען דורך כיטרעקייט; פערפיהרען.

ens of rea′son (ענז אוו ריעזן) א זאך וואס ווערט ארויסגעבראכט דורך׳ן שכל [ווי די פארשטעלונג וועגען גאט].

ensphere′ *v.* (ען-ספיער′) ארומקרייזען, מאכען קרייזפערמיג, איינשליסען אין א ספערע אדער רונדער זאך.

enstamp′ *v.* (ען-סטעמפ′) שטעמפלען, איינדריקען ווי מיט א שטעמפעל; טיעף איינדריקען.

ensue′ *v.* (ען-סיו′) פאלגען; נאכפאלגען, קומען שפעטער, קומען אלס פאלגע.

en suite (אן סהוויט) וואס געהט צוזאמען, אין א גאנג [ווי צימערען אדער מעבעל]; וואס בילדעט א גאנג, וואס געהט צוזאמען [ווי צימערען אדער מעבעל].
There are apartments to be let en suite or singly.

ensure′ *v.* (ען-שוהר′) ז. *insure*

enswathe′ *v.* (ען-סהווייטה′) איינוויקלען, איינהילען.

ensweep′ *v.* (ען-סהוויעפ′) דורכפליהען, שנעל פאריבערלויפען.

entab′lature *n.* (ען-טעב′-לע-טשור) אין ארכיטעקטור — דער טייל פון א געביידע וואס געפינט זיך צווישען די זיילען און דעם דאך.

entail′ *v. and n.* (ען-טייל′) בעשרענקען דאס ירושה-רעכט אויף לאנד-אייגענטום אזוי, אז דאס אייגענטום זאל קיין מאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; בעשענקען אדער איבערגעבען אויף אייביג, פאר קינדער און קינדס-קינדער; ארויסבריינגען אדער ארויסרופען אלס אונפערמיידליכע פאלגע; מיטבריינגען; פעראורזאכען; דאס בעשרענקען ירושה-רעכט אויף לאנד-אייגענטום אזוי, אז דאס אייגענטום זאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; לאנד-אייגענטום אזוי בעשרענקט; לאנד אייגענטום וואס ווערט אוועקגעשענקט צו איינעם און צו זיינע יורשים נאך זיין טויט.

entai′ler *n.* (ען-טיי′-לער) איינער וואס גיט איבער בירושה אדער שענקט אוועק לאנד-אייגענטום מיט דער בעדינגונג, אז דאס אייגענטום זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג און זאל קיין מאל ניט קענען פערקויפט ווערען.

entail′ expense′ (ען-טייל′ עקס-פענס′) פעראורזאכען קאסטען אדער אויסגאבען.

entail′ment *n.* (ען-טייל′-מענט) דאס בעשרענקען דאס ירושה-רעכט אויף לאנד-אייגענטום אזוי, אז עס זאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; דאס איבערגעבען בירושה אדער דאס שענקען מיט אזא בעדינגונג.

entan′gle *v.* (ען-טענ′גל) פערוויקלען, פערפלאנטערען; צומישען, צוטומלען; בריינגען אין פערלעגענהייט; מאכען שוועריגקייטען.
While walking in the woods we became entangled in the bushes.

entan′glement *n.* (ען-טענ′גל-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, פלאנטער; פערלעגענהייט; פעראירונג; צומישונג, צוטומעלניש.

entan′gler *n.* (ען-טענ′-גלער) איינער וואס פערפלאנטערט, צומישט, צוטומעלט אדער בריינגט אין פערלעגענהייט.

enta′sia *n.* (ען-טיי′-סי-א) א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין קאנוואולסיע און ספאזמען פון די מוסקולען.

en′tasis *n.* (ען′-טע-סיס) אין ארכיטעקטור — די שטופענווייזע פערדיקונג און אויפשוועלונג פון א זייל; אין פאטאלאגיע — קאנוואולסיע און ספאזמען פון די מוסקולען.

entas′tic *a.* (ען-טעס′-טיק) וואס געהערט צו ספאזמען-קראנקהייטען.

entel′lus *n.* (ען-טעל′-אס) א מין אפע פון אסט-אינדיען פון מיטלען וואוקס, בעוואקסען מיט געלבליכע האר און מיט שווארצע הענד און פיס [די דארטיגע איינוואהנער בעציהען זיך צו איהר מיט פיעל אכטונג און אין איניגע ערטער איז זי פערגעטערט].

entente′ cordiale′ (אנ-טאנט′ קאהר-די-אל′) פריינדליכע בעציהונגען צווישען צוויי רעגיערונגען.

en′ter *v.* (ען′-טויר) אריינגעהן אינוועניג; אריינטרעטען, אריינקומען; אריינדרינגען; אויפטרעטען אויף דער ביהנע; אנפאנגען; איינשרייבען, אריינטראגען אין די ביכער; זיך פערשרייבען; אבגעבען א רעפארט אין צאל-אמט [וועגען א שיף וואס איז אנגעקומען אין האפען]; אריינגעהן און צונעהמען אין בעזיץ [ווי לאנד]; אנרייצען הינד אויף חיות אויף וועלכע מען נעהמט אויף געיעג.

en′terable *a.* (ען′-טויר-עבל) איינפיהרבאר; וואס קען אריינגעהן, וואס איז ניט פערבאטען [וועגען געוויסע סחורות, וועלכע מען ערלויבט אריינצופיהרען אין לאנד].

en′ter a law′suit (ען′-טויר ע לאה′-סיוט) אנהויבען א געריכטס-פראצעס.

en′ter an ac′tion (ען′-טויר ען עק′-שאן) אנהויבען א פראצעס.

en′ter a profes′sion (ען′-טויר ע פרא-פעש′-אן) אריינטרעטען אין א געוויסער בעשעפטיגונג אדער פאך.

en′ter a pro′test (ען′-טויר ע פראו′-טעסט) פראטעסטירען.

en′ter a provi′so (ען′-טויר ע פרא-וואי′-זאו) מאכען א תנאי, שטעלען א בעדינגונג.

en′terclose *n.* (ען′-טויר-קלאוס) א קארידאר צווישען צוויי צימערען.

en′terer *n.* (ען′-טויר-ער) איינער וואס געהט אריין; איינער וואס פערשרייבט זיך; איינער וואס שרייבט איין.

enter′ic *a.* (ען-טער′-איק) וואס איז שייך צום איינגעווייד.

en′tering *n.* (ען′-טויר-אינג) דאס אריינקומען, דאס אריינגעהן.

en′ter in′to (ען′-טויר אינ′-טו) אריינגעהן אינוועניג, אריינדרינגען; אנהויבען זיך בעשעפטיגען מיט עפעס; זיך פערטיעפען אין א געוויסען ענין; זיין א טייל פון עפעס.

en′ter in′to bond (ען′-טויר אינ′-טו באנד) פערפפליכטען זיך.

en′ter in′to partic′ulars (ען′-טויר אינ′-טו פאר-טיק′-יו-לערז) זיך אריינלאזען אין איינצעלהייטען.

en′ter in′to recog′nizance (ען′-טויר אינ′-טו רי-קאג′-ני-זענס) זיך שריפטליך פערפפליכטען פאר א געריכט צו טהאן א געוויסע זאך [ווי ערשיינען פאר׳ן געריכט, צאהלען א חוב, ניט שטערען די ארדנונג א. ד. ג.].

enterit′ic *a.* (ען-טע-ריט′-איק) וואס איז שייך צו אן ענטצינדונג פון די נעדערים.

enteri′tis *n.* (ען-טע-ראי′-טיס) אן ענטצינדונג פון די נעדערים.

en′terocele *n.* (ען′-טע-רא-סיל) א קילע, א ברוך.

enteroce′lic *a.* (ען-טע-רא-סי′-ליק) וואס איז שייך צו א ברוך; וואס ליידט פון א ברוך אדער קילע.

enterodyn′ia *n.* (ען-טע-רא-דינ′-אי-א) א וועהטאג אין בויך.

enterogastri′tis *n.* (ען-טע-רא-געס-טראי′-טיס) אן ענטצינדונג פון מאגען און פון די נעדערים.

enterog′raphy *n.* (ען-טע-ראג′-רע-פי) די בעשרייבונג פון די נעדערים.

enterol′ogy *n.* (ען-טע-ראל′-א-דזשי) די לעהרע וועגען די נעדערים.

enterom′phalos *n.* (ען-טע-ראמ′-פע-לאס) ז. *enteromphalus*

enterom′phalus *n.* (ען-טע-ראמ′-פע-לאס) א קילע, א נעדערים-ברוך.

en′teron *n.* (ען′-טע-ראן) די נעדערים אדער די קישקעס.

en′ter on a founda′tion (ען′-טויר

אן ע פאונ-דיי׳-שאן) אריינגעטראגנע ווערען אין דער ליסטע פון סטיפענדיעם [ווענען א סטודענט וואס בעקומט שטיצע].

en'ter one's name (ענ׳-טויר הוואנז ניים) איינשרייבען אימעצענס נאמען.

enterop'athy *n.* (ענ-טע-ראפ׳-ע-טהי) די קראנקהייט פון די געדערים אדער קישקעס.

enterot'omy *n.* (ענ-טע-ראט׳-א-מי) אין כירורגיע — דאס אויפשניידען אדער אויפדעקען די קישקעס.

Enterozo'a *n.* (ענ-טע-רא-זאו׳-א) די ענטעראזאען [אלע מינים לעבעדיגע בעשעפענישען, וועלכע האבען געדערים אדער קישקעס].

enterozo'an *n.* (ענ-טע-רא-זאו׳-ען) איינער פון די ענטעראזאען. ז. *Enterozoa*

enterozo'ic *a.* (ענ-טע-רא-זאו׳-איק) וואס געהערט צו ענטעראזאען. ז. *Enterozoa*

en'terprise *n.* (ענ׳-טויר-פראיז) 1. אן אונטערנעהמונג; 2. אונטערנעהמונגס־גייסט.

1. His money is invested in many enterprises. 2. The preparation of this dictionary is an evidence of the publisher's enterprise.

en'terprising *a.* (ענ׳-טויר-פראי-זינג) אונטערנעהמענד; וואס האט אן אונטערנעהמונגס־פעהיגקייט.

en'terprisingly *adv.* (ענ׳-טויר-פראי-זינג-לי) מיט אונטערנעהמונגס־פעהיגקייטען; דורך איינפאלען אדער המצאות.

en'ter short (ענ׳-טויר שארט) דעקלארירען די סחורות אונטער זייער ווערטה ביים צאהלען גרענעץ־צאל [פאשלינע].

entertain' *v.* (ענ-טויר-טיין׳) 1. אמוזירען, אונטערהאלטען; מכבד זיין, אויפנעהמען; 2. בעטראכטען א זאך; אננעהמען; האלטען אין זינען.

1. He entertained his guests. 2. He entertains peculiar views about politics.

entertain'able *a.* (ענ-טויר-טיינ׳-עבל) וואס מען קען אונטערהאלטען אדער אויפנעהמען.

entertain' a correspon'dence (ענ-טויר-טיין׳ ע קא-רעס-פאנ׳-דענס) פיהרען א קארעספאנדענץ, אונטערהאלטען בריעף־וועקסעל מיט איינעם.

entertain' an applica'tion (ענ-טויר-טיין׳ ען ע-פלי-קיי׳-שאן) נעהמען אין אנבעטראכט א בקשה.

entertain' an ide'a (ענ-טויר-טיין׳ ען אי-די׳-ע) האבען א געדאנק אין קאפ.

entertain' doubts (ענ-טויר-טיין׳ דאוטס) אריינפאלען אין צווייפעל, צווייפלען.

entertai'ner *n.* (ענ-טויר-טיי׳-נער) אן אמוזירער, אן אונטערהאלטער; א ווירטה, איינער וואס איז מכבד.

entertai'ning *a.* (ענ-טויר-טיי׳-נינג) אמוזירענד, אונטערהאלטענד, אנגענעהם.

entertai'ningly *adv.* (ענ-טויר-טיי׳-נינג-לי) אויף אן אנגענעהמען אופן.

entertain'ment *n.* (ענ-טויר-טיינ׳-מענט) אן אונטערהאלטונג, א בעלוסטיגונג; די אויפנאהמע פון א גאסט, כבוד.

en'ter the ar'my (ענ׳-טויר טהי אר׳-מי) ווערען א סאלדאט.

en'ter the lists (ענ׳-טויר טהי ליסטס) זיך איינשרייבען; זיך אריינלאזען אין א צאנקעריי.

en'ter upon' (ענ׳-טויר א-פאן׳) אנהויבען, צוטרעטען צו עפעס; אנהויבען צו פערהאנדלען.

After the Civil War this country entered upon an era of industrial expansion.

enthelmin'tha *n.* (ענ-טהעל-מינ׳-טהא) א ווארים וואר האלט זיך אויף אין די נעדערים.

enthelmin'thes *n.* (ענ-טהעל-מינ׳-טהעז) ז. *enthelmintha*

enthelmin'thic *a.* (ענ-טהעל-מינ׳-טהיק) וואס איז שייך צום ווארים אין די געדערים.

enthral' *v.* (ענ-טהראהל׳) ז. *enthrall*

enthrall' *v.* (ענ-טהראהל׳) פערשקלאפען; אונטערווארפען אונטער דעם איינפלוס פון עפעס.

enthrall'ment *n.* (ענ-טהראהל׳-מענט) דאס פערשקלאפען; דאס זיין אונטערגעווארפען אונטער דער ווירקונג און איינפלוס פון עפעס.

enthral'ment *n.* (ענ-טהראהל׳-מענט) ז. *enthrallment*

enthrone' *v.* (ענ-טהראון׳) זעצען אויף׳ן טהראן אדער אויף דער כסא המלוכה; איבערגעבען די קעניגליכע מאכט; זיין דערהויבען; האלטען זיך פאר זעהר א גרויסען מענשען; ארויפזעצען א בישאף אויף זיין קאפעדרע [איינפיהרען איהם אין זיין בישאפליכען אמט].

enthrone'ment *n.* (ענ-טהראונ׳-מענט) די ארויפזעצונג אויף א טהראן; די איינזעצונג פון א בישאף; דאס האלטען זיך זעהר דערהויבען.

enthroniza'tion *n.* (ענ-טהראו-ני-זיי׳-שאן) דאס ארויפזעצען אויף׳ן טהראן, דאס איבערגעבען די קעניגליכע מאכט; דאס ארויפזעצען א בישאף אויף זיין שטוהל אדער קאפעדרע [דאס איינפיהרען איהם אין זיין בישאפליכען אמט].

enthro'nize *v.* (ענ-טהראו׳-נאיז) ז. *enthrone*

enthuse' *v.* (ענ-טהיוז׳) בעגייסטערען, ארויסרופען ענטציקונג.

enthu'siasm *n.* (ענ-טהיו׳-זי-עזם) ענטוזיאזם, בעגייסטערונג; די שטארקע פערעהרונג.

enthu'siast *n.* (ענ-טהיו׳-זי-עסט) אן ענטוזיאסט, א בעגייסטערטער מענש; א שטארקער פערעהרער פון עפעס.

enthusias'tic *a.* (ענ-טהיו-זי-עס׳-טיק) ענטוזיאסטיש, בעגייסטערט; פול מיט ענטציקונג; זעהר איבערגעגעבען צו עפעס.

enthusias'tical *a.* (ענ-טהיו-זי-עס׳-טי-קעל) ז. *enthusiastic*

enthusias'tically *adv.* (ענ-טהיו-זי-עס׳-טי-קעל-אי) דורך בעגייסטערונג; מיט ענטוזיאזם.

en'thymeme *n.* (ענ׳-טהי-מים) אין לאגיק — דאס ענטימעמא אדער א פערקירצטער סילאגיזם [א געוועהנליכער סילאגיזם אדער שלוס־פאלגערונג בעשטעהט פון דריי זעצע, ווי למשל: 1) אלע מענשען זיינען שטערבליך; 2) איך בין א מענש; 3) דאריבער וועל איך מוזען שטארבען. ווען דער סילאגיזם איז פערקירצט און בעשטעהט נור פון 2 זעצע, ווי למשל: 1) אלע מענשען זיינען שטערבליך; 2) דאריבער וועל איך מוזען שטארבען — איז דאס אן ענטימעמא].

entice' *v.* (ענ-טאיס׳) צוציהען, פערנארען; פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

enti'ceable *a.* (ענ-טאי׳-סעבל) וואס קען פערפיהרט ווערען, וואס לאזט זיך פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

entice'ment *n.* (ענ-טאיס׳-מענט) די צוציהונג, די רייצונג; די פערפיהרונג.

enti'cer *n.* (ענ-טאי׳-סער) דער אדער דאס וואס פערפיהרט מיט הבטחות אדער האפנונגען.

enti'cing *a.* (ענ-טאי׳-סינג) צוציהענד; פערפיהרענד.

enti'cingly *adv.* (ענ-טאי׳-סינג-לי) אויף א רייצענדען, פערפיהרענדען שטייגער.

entire' *a. and n.* (ענ-טאיר׳) גאנץ, פול, פאלשטענדיג, פאלקאם; ניט געמישט; ניט געטיילט, אהן איינשניטע [ווענען פלאנצען און פלאנצען־טיילען]; ניט בעשניטען, ניט קאסטרירט, ניט געמאכט פאר אוים זכר [ווענען פערד]; דאס גאנצע, די גאנצקייט; פארטער־ביער.

entire'ly *adv.* (ענ-טאיר׳-לי) דורכאויס; אהן אויסנאהמע; פאלשטענדיג; אין גאנצען; ניט געמישט; מיט הארציגקייט, מיט אויפריכטיגקייט, מיט איבערגעבענהייט, מיט טרייהייט.

I do not entirely agree with you.

entire'ness *n.* (ענ-טאיר׳-נעס) גאנצקייט, פולקייט, פאלשטענדיגקייט, אויפריכטיגקייט, איבערגעבענהייט, טרייהייט.

entire' ten'ancy (ענ-טאיר׳ טענ׳-ען-סי) אין יוריספרודענץ — דאס בעלאנגען פון איינענטום צו איין פערזאן.

entire'ty *n.* (ענ-טאיר׳-טי) דאס גאנצע, גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

enti'tle *v.* (ענ-טאי׳טל) 1. בעטיטלען: א נאמען געבען; 2. בערעכטיגען, געבען א רעכט אויף עפעס.

2. The ticket entitled me to a seat on the platform.

en'tity *n.* (ענ׳-טי-טי) א וועזען, וועזענהייט.

en'toblast *n.* (ענ׳-טא-בלעסט) דער אינערליכער טייל אדער די יאדרע פון א צעלע.

entobli'quus *n.* (ענ-טאב-לאי׳-קהוואס) אין אנאטאמיע — דער אינערליכער שרעגער מוסקול פון בויך.

en'tocele *n.* (ענ׳-טא-סיל) דאס זיין אויסער׳ן פלאץ [ווענען קערפער־טיילען].

en'toderm *n.* (ענ׳-טא-דוירם) ענדאדערמא. ז. *endoderm*

entomb' *v.* (ענ-טוהם׳) בעערדיגען, בעגראבען, מקבר זיין.

entomb'ment *n.* (ענ-טוהם׳-מענט) בעערדיגונג, בעגראבונג, קבורה.

entom'ic *a.* (ענ-טאמ׳-איק) וואס איז שייך צו אינזעקטען.

entom'ical *a.* (ענ-טאמ׳-אי-קעל) ז. *entomic*

entomograph'ic *a.* (ענ-טא-מא-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו ענטאמאגראפיע אדער די בעשרייבונג פון אינזעקטען.

entomog'raphy *n.* (ענ-טא-מאג׳-רע-פי) ענטאמאגראפיע, א בעשרייבונג פון אינזעקטען.

en'tomoid *n. and a.* (ענ׳-טא-מאיד) עפוואס וואס איז עהנליך צו אן אינזעקט; עהנליך צו אן אינזעקט.

entomolog'ic *a.* (ענ-טא-מא-לאדזש׳-איק) ענטאמאלאגיש, וואס איז שייך צו ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט ווענען אינזעקטען].

entomolog'ical *a.* (ענ-טא-מא-לאדזש׳-אי-קעל) ז. *entomologic*

entomolog'ically *adv.* (ענ-טא-מא-לאדזש׳-אי-קעל-אי) אין איינקלאנג מיט אדער לויט דער ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט ווענען אינזעקטען].

entomol'ogise *v.* (ענ-טא-מאל׳-א-דזשאיז) ז. *entomologize*

entomol'ogist *n.* (ענ-טא-מאל׳-א-

דזשיסט) אן ענטאמאלאגיסט, א קענער פון ענטאמאלאגיע, איינער וואס שטודירט ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomol'ogize *v.* (ענ-טא-מאל'-א-דזשאיז) שטודירען ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען]; זאמלען אינזעקטען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען.

entomol'ogy *n.* (ענ-טא-מאל'-א-דזשי) ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomom'eter *n.* (ענ-טא-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קערפער=טיילען ביי אינזעקטען.

entomoph'agous *a.* (ענ-טא-מאפ'-ע-גאס) אינזעקטען=פרעסענד, וואס נעהרט זיך מיט אינזעקטען.

entomoph'ilous *a.* (ענ-טא-מאפ'-אי-לאס) וועגען בלומען — וואס ווערען בע=פרוכטעט דורך דער הילף פון אינזעקטען.

entomo'sis *n.* (ענ-טא-מאו'-סיס) א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון געוויסע אינזעקטען.

entomot'omy *n.* (ענ-טא-מאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון אינזעקטען.

enton'ic *a.* (ענ-טאנ'-איק) אין מעדי=ציִן — וואס איז צו שטארק אנגעשטרענגט.

en'tophyte *n.* (ענ'-טא-פאיט) א פלאנ=צע וואס וואקסט ווי א פאראזיט אין קערפער פון א חיה אדער פון אן אנדער פלאנצע.

entop'tic *a.* (ענ-טאפ'-טיק) ענטאפטיש, וואס איז שייך צו די אינוועניגסטע טיי=לען פון אויג, וואס שטאמט ניט פון איינ=דריקע וואס קומען פון דרויסען נאר וואס קומט פון אויג גופא [וועגען זעהונגס=ער=שיינונגען, ווי למשל, דאס שווינדלען פאר די אויגען, וואס קומט פון א געוויסער אויגען=קראנקהייט].

entop'tically *adv.* (ענ-טאפ'-טי-קעל-אי) אויף אן ענטאפטישען שטייגער. ז. *entoptic*.

entop'tics *n.* (ענ-טאפ'-טיקס) די ווי=סענשאפט וועגען די אינערליכע טיילען פון אויג און די זעהונגס=ערשיינונגען וואס קומען דארטען פאר.

entot'ic *a.* (ענ-טאט'-איק) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל פון אויער; וואס ענטשטעהט אינעווייניג אין אויער [ווי א גערויש אין קאפ אהן אן אויסער=ליכער אורזאכע].

entourage' *n.* (אנ-טוה-ראזש') 1. די סביבה [הויפטזעכליך די געזעלשאפטס=סביבה]; 2. די סוויטע, די נאכפאלגער.
2. The prince traveled with a large entourage.

Entozo'a *n.* (ענ-טא-זאו'-א) די ענטא=זאען, דער מין פאראזיטען=בעשעפענישען וועלכע לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozo'al *a.* (ענ-טא-זאו'-על) ז. *entozoic*.

entozo'an *a. and n.* (ענ-טא-זאו'-ען) ענטאזאאיש, וואס לעבט אדער וואקסט אין דעם קערפער פון חיות, וואס איז שייך צו די פאראזיטען=בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות; אן ענטאזאע, א פאראזיטען=בעשעפעניש.

entozoa'rian *a. and n.* (ענ-טא-זא-איי'-רי-ען) ז. *entozoan*.

entozo'ic *a.* (ענ-טא-זאו'-איק) ענטאזא=איש, וואס לעבט אדער וואקסט אין דעם קערפער פון חיות; וואס איז שייך צו די פאראזיטען=בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozo'ical *a.* (ענ-טא-זאו'-אי-קעל) ז. *entozoic*.

entozool'ogy *n.* (ענ-טא-זא-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ענטאזאען [פא=ראזיטען=בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות].

entozo'on *n.* (ענ-טא-זאו'-אן) אן ענטא=זאע, א פאראזיטען=בעשעפעניש וואס לעבט אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozoot'ic *a.* (ענ-טא-זא-אט'-איק) וואס איז שייך צו אן ענטאזאע [א פא=ראזיטען=בעשעפעניש וואס לעבט אין די קערפער פון אנדערע חיות].

en'trail *n.* (ענ'-טרייל) ז. *entrails*.

entrail' *v.* (ענ-טרייל') איינוועבען, איינפלעכטען.

en'trails *n.* (ענ'-טריילז) די אינגעווייד; דאס אינערע.

en'trance *n.* (ענ'-טרענס) איינטריט, איינגאנג, אריינגאנג, דער איינטריט, איינ=לאס, צוגאנג, צוטריט; אנפאנג, איינליי=טונג; א בעריכט וואס א שיפס=קאפיטאן שטעלט צו דעם צאל=בעאמטען, ווען די שיף קומט אריין אין האפען; דער אונטער=וואסערדינער טייל פון דעם פאדערטייל פון א שיף.

entrance' *v.* (ען-טרענס') מאכען בע=וואוסטלאז, ברייגען צו א טיעפען שלאף; ברייגען אין עקסטאז, ארויסרופען שטאר=קע בעגייסטערונג.

en'trance examina'tion (ענ'-טרענס עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) איינטריטס=עקזאמען [אן עקזאמען וואס ווערט אבגעגעבען בעת'ן אריינטרעטען אין א לעהר=אנ=שטאלט].

en'trance-fee *n.* (ענ'-טרענס-פיע) איינ=טריטס=געלד.

en'trance-hall *n.* (ענ'-טרענס-האהל) אן ענטרע, א פאר=הויז.

entrance'ment *n.* (ען-טרענס'-מענט) דאס זיין אדער דאס מאכען בעוואוסטלאז; דאס זיין פערזונקען אין א טיעפען שלאף; דאס פערזינקען אין א טיעפען שלאף; עקסטאז.

en'trance-mon'ey *n.* (ענ'-טרענס-מאנ'-אי) איינטריטס=געלד.

en'trant *a. and n.* (ענ'-טרענט) אריינ=טרעטענדיג, אריינלאזענדיג; איינער וואס טרעט אריין [אין א לעהר=אנשטאלט, גע=זעלשאפט א. ד. ג.]; אן אנפאנגער.

entrap' *v.* (ען-טרעפ') אריינכאפען ווי אין א פאסטקע אדער ווי אין א נעץ; אריינכאפען מיט כיטרעקייט; פערפלאנ=טערען, אריינשלעפען אין שוועריגקייטען; כאפען אדער פערפלאנטערען אין ווידער=שפרעכונגען.

entrap'ment *n.* (ען-טרעפ'-מענט) דאס אריינכאפען ווי אין א פאסטקע אדער א נעץ.

entrap'pingly *adv.* (ען-טרעפ'-אינג-לי) מיט דער אבזיכט אריינצוכאפען ווי אין א פאסטקע; אויף אן אופן וואס פיהרט דערצו, מען זאל אריינכאפען אין א פאסט=קע.

entreat' *v.* (ען-טריעט') שטארק בע=טען.

entrea'ter *n.* (ען-טריע'-טער) איינער וואס בעט שטארק.

entrea'tingly *adv.* (ען-טריע'-טינג-לי) דורך א שטארקען נעבעט.

entrea'ty *n.* (ען-טריע'-טי) א שטאר=קער געבעט, אן ערנסטע בקשה.

entrée' *n.* (אנ-טריי') דער אריינגאנג; אן ערשטע געריכט; אין מוזיק — די הקדמה אדער מבוי צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; דאס אריינגעהן.

entrench' *v.* (ען-טרענטש') בעשיצען ווי מיט א טראנשעע אדער גראבען; מאכען גראבענס ארום און ארום; אנגרייפען; פערכאפען אימעצענס רעכט אויף עפעס.

entrench'ment *n.* (ען-טרענטש'-מענט) דאס מאכען טראנשעען אדער גראבענס; דאס בעשיצען, א בעשיצונג; דאס זיין ארומגעגראבען מיט טראנשעען אדער גרא=בענס; דאס אנגרייפען; דאס איבערטרע=טען איינעמס רעכט.

en'trepôt *n.* (אנ'טר-פאו) א צענטער פון האנדעל; א מאגאזין.

en'tresol *n.* (ענ'-טויר-סאל) אנטרעסאל, א האלבער עטאזש אין א געביידע.

entro'pion *n.* (ען-טראו'-פי-אן) דאס אויסקעהרען די ברעמען פון די אויגען.

entro'pium *n.* (ען-טראו'-פי-אם) ז. *entropion*.

en'tropy *n.* (ענ'-טרא-פי) אין פיזיק — די פערוואנדלונג פון מעכאנישע אדער בע=וועגונגס=ענערגיע אין ווארעמקייט.

entrust' *v.* (ען-טראסט') אנ=גלויבען; פערטרויען; לאזען אונטער אימעצענס השגחה.

en'try *n.* (ענ'-טרי) דאס אריינגעהן, דער אריינגאנג, אן איינטריט; דאס אריינטרא=גען אדער אריינשרייבען אין בוך; דאס, וואס איז אריינגעטראגען אדער אריינגע=שריבען אין בוך; די אנווייזונג פון צאהל און פון דעם ווערטה פון די אויסלענדישע סחורות, וואס זיינען אריינגעבראכט גע=ווארען אין לאנד; די בעזיץ=נעהמונג אדער דאס אריינטרעטען אין בעזיץ פון לאנד אדער פון א הויז.

entwine' *v.* (ען-טהוואין') איינפלעכ=טען; פערבינדען; זיין פערפלאכטען; זיך ארומוויקלען.

entwine'ment *n.* (ען-טהוואינ'-מענט) דאס צוזאמענדרעהען, דאס צונויפפלעכטען; אן ענגער פערבאנד, נאהנטע פריינדשאפט.

entwist' *v.* (ען-טהוויסט') ארומפלעכטען.

enu'cleate *v.* (אי-ניו'-קלי-אייט) אויס=שיילען, ארויסנעהמען א זאך פון איהר שייד אדער צודעק, אויפדעקען; ערקלערען, בעווייזען.

enuclea'tion *n.* (אי-ניו-קלי-איי'-שאן) די אויסשיילונג, די אויפדעקונג, די אויפ=ווייזונג, די ערקלערונג.

enu'merable *a.* (אי-ניו'-מע-רעבל) וואס קען נומערירט אדער געצעהלט ווע=רען.

enu'merate *v.* (אי-ניו'-מע-רייט) נומע=רירען, צעהלען, רעכענען.

enumera'tion *n.* (אי-ניו-מע-ריי'-שאן) דאס נומערירען, דאס צעהלען אדער רעכע=נען.

enu'merator *n.* (אי-ניו'-מע-ריי-טאר) איינער וואס נומערירט אדער צעהלט; א צעהלער.

enunciabil'ity *n.* (אי-נאנ-שי-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין מעגליך אויסגעשפראכען צו ווערען.

enun'ciable *a.* (אי-נאנ'-שי-עבל) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען.

enun'ciate *v.* (אי-נאנ'-שי-אייט) אויס=שפרעכען; אויסדריקען, ארויסזאגען, ער=קלערען, בעקאנט מאכען

enuncia'tion *n.* (אי-נאנ-שי-איי'-שאן) אן אויסדרוק; א פארטראג; א זאץ; דאס ארויסשפרעכען, דאס ארויסזאגען; אן ער=קלערונג, א בעקאנטמאכונג.

enun'ciative *a.* (אי-נאנ'-שי-איי-טיוו) ערקלערענדיג פאר ריכטיג; בעקאנט מאכענד.

enun'ciatively *adv.* (אי-נאנ'-שי-איי-טיוו-לי) ערקלערענדיג פאר ריכטיג; אויסדריקליך.

enun'ciator *n.* (אי-נאנ'-שי-איי-טאר) איינער וואס שפרעכט אויס, מאכט בעקאנט אדער ערקלערט.

enun'ciatory *a.* (אי-נאנ'-שי-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו אן אויסדרוק אדער צו א קלאנג; אויסשפרעכענדיג; אויסדריקענדיג; ערקלערענדיג.

enure' *v.* (ענ-יור') ווערען טהעטיג; האבען א ווירקונג; זיין ניצליך.

The agreement enures to the advantage of both parties.

envault' *v.* (ענ-וואהלט') איינשליסען אין א געוועלב.

enveil' *v.* (ענ-ווייל') פערדעקען מיט א שלייער; פערשלייערען

envel'op *v. and n.* (ענ-ועל'-אפ) איינוויקלען, איינהילען; א קאנווערט, אן אומשלאג, א פארוואנד. ז. *envelope*

en'velope *n.* (ענ'-וועלאפ) א קאנווערט [ווי פון א בריעף]; אן אומשלאג, אן איבערצוג; א פארוואנד פון ערד אין א פעסטונג צו שיצען א שוואכען טייל פון דעם פעסטונגס-ווערק.

envel'opment *n.* (ענ-וועל'-אפ-מענט) די איינוויקלונג; דאס איינוויקלען; עטוואס מיט וואס מען וויקעלט איין.

enven'om *v.* (ענ-ווענ'-אם) פערגיפטען; מאכען פערהאסט.

enver'dure *v.* (ענ-וואיר'-דיור) בעדעקען מיט גרינס.

en'viable *a.* (ענ'-ווי-עבל) בענײדענס-ווערטה; וואס איז מקנא צו זיין.

en'viableness *n.* (ענ'-ווי-עבל-נעס) דאס זיין בענײדענס-ווערטה.

en'viably *adv.* (ענ'-ווי-ע-בלי) אויף א בענײדענס-ווערטהען אופן.

en'vier *n.* (ענ'-ווי-ער) א בעל-מקנא, א בענײדער.

en'vious *a.* (ענ'-ווי-אס) וואס איז מקנא, נײדיש.

en'viously *adv.* (ענ'-ווי-אס-לי) מיט קנאה, צוליעב קנאה.

en'viousness *n.* (ענ'-ווי-אס-נעס) קנאה, נייד.

envi'ron *v.* (ענ-וואי'-ראן) ארומרינגלען, איינשליסען; בעלאגערען.

envi'ronment *n.* (ענ-וואי'-ראנ-מענט) די ארומרינגלונג, די איינשליסונג; דאס וואס איז ארומגערינגעלט אדער איינגעשלאסען; אומגעבונג, סביבה.

environmen'tal *a.* (ענ-וואי-ראנ-מענ'-טעל) ארומרינגלענד, איינשליסענד, אומגעבענד; אונטער דער ווירקונג פון דער סביבה.

environmen'tally *adv.* (ענ-וואי-ראנ-מענ'-טעל-אי) אונטער דער ווירקונג פון דער סביבה.

envi'rons *n.* (ענ-וואי'-ראנז) אן אומגעגענד, אומגעגענדען, ארומיגע ערטער.

envis'age *v.* (ענ-וויז'-איידזש) בעטראכטען אדער בעגרייפען א זאך ווי זי איז; זיך פארשטעלען א בילד אין געדאנק.

envis'agement *n.* (ענ-וויז'-איידזש-מענט) דאס בעטראכטען אדער בעגרייפען א זאך ווי זי איז.

en'voy *n.* (ענ'-וואי) א רעגיערונגס-געזאנדטער; א שליח וואס האט אויסצופיהרען א געוויסע מיסיאן.

en'voyship *n.* (ענ'-וואי-שיפ) געזאנדטשאפט; דאס אמט פון א רעגיערונגס-געזאנדטען.

en'vy *v. and n.* (ענ'-ווי) בענײדען, מקנא זיין; נייד, קנאה; דאס וואס רופט ארויס קנאה.

en'vyingly *adv.* (ענ'-ווי-אינג-לי) מקנא זייענדיג.

enwheel' *v.* (ענ-הוויעל') ארומרינגלען.

enwomb' *v.* (ענ-הוואום') בעהאלטען, פערבארגען [ווי אין מוטער-לייב].

enwrap' *v.* (ענ-רעפ') איינוויקלען; איינהילען.

enwrap'ment *n.* (ענ-רעפ'-מענט) דאס איינוויקלען, דאס איינהילען.

enwreathe' *v.* (ענ-ריעטה') ארומרינגלען ווי מיט א קראנץ.

enwrite' *v.* (ענ-ראיט') איינשרייבען; איינדרוקען.

enwrought' *a.* (ענ-ראהט') אריינגעארבייט אלס א טייל פון געגענשטאנד [ביי מעטאלען].

enzone' *v.* (ענ-זאון') איינשליסען ווי אין א זאנע אדער פאס; ארומגארטלען אדער ארומרינגלען ווי מיט א זאנע. ז. *zone*

E'ocene *n. and a.* (אי'-א-סיען) אין געאלאגיע — עאצען, די אונטערשטע און עלטעסטע שיכט פון דער טערטיערישער סיסטעם [די טערטיערישע סיסטעם איז איינע פון די צוויי לעצטע סיסטעמען אדער פעריאדען אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד]; אין פאלעאנטאלאגיע — וואס האבען עקזיסטירט אין דער עאצענישער פעריאדע פון דער געשיכטע פון דער ערד [וועגען געוויסע מינים פערשטיינערטע חיות און פלאנצען].

Eo'lian (אי-או'-לי-ען) ז. *Æolian*

Eo'lian harp (אי-או'-לי-ען הארפ) די עאלישע הארפע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס בעשטעהט פון א הילצערנעם קעסטעל מיט אנגעצויגענע סטרונעס, און ווען דער ווינד בלאזט אויף דעם קעסטעל לאזען ארויס די סטרונעס הארמאנישע טענער].

Eo'lian lyre (אי-או'-לי-ען לאיר) ז. *Eolian harp*

Eol'ic *a.* (אי-אל'-איק) וואס איז שייך צו די עאליען [אן אלט-גריכישער שבט, וועלכער האט איבערגעוואנדערט פון גריכענלאנד אין קליין-אזיען אדער עאליען].

E'olis *n.* (אי'-א-ליס) א מין שנעק אדער מאלוסקע מיט קליינע ארויסגעשטארצטע רעהרלעך ארום דעם גאנצען קערפער, דורך וועלכע זי אטהעמט].

Eolis

eolith'ic *a.* (אי-א-ליטה'-איק) בנוגע צו דער ערשטער צייט פון די אוראלטע דורות ווען מענשען האבען געברויכט איינפאכע שטיינער אלס ארבייטס-אינסטרומענטען און געוועהר.

e'on *n.* (אי'-אן) ז. *æon*

eon'ic *a.* (אי-אנ'-איק) אייביג; וואס דויערט זעהר א לאנגע צייט.

e'onist *n.* (אי'-א-ניסט) אן עאניסט, איינער וואס גלויבט אז די וועלט עקזיסטירט פון אייביג אן.

e'ophyte *n.* (אי'-א-פאיט) אין פאלעאנטאלאגיע — אן עאפיט, א פערשטיינערטע פלאנצע, וועלכע מען געפינט אין די עאזאאישע פעלזען. ז. *eozoic*

E'os *n.* (אי'-אס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — עאס, די געטין פון מארגענרויט אדער מארגען-דעמערונג, וועלכע עפענט פאנאנדער פאר'ן גאט אפאלא [די זון] די טויערען פון הימעל.

eozo'ic *a.* (אי-א-זאו'-איק) עאזאאיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע פעלזען, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד און וועגען וועלכע מען גלויבט, אז זיי ענטהאלטען פערשטיינערטע קערפערס פון די ערשטע ארגאנישע בעשעפענישען, וואס האבען זיך בעוויזען אויף דער וועלט.

e'pact *n.* (אי'-פעקט) די עפאקטען, די צאהל טעג וואס ווערען צוגעגעבען צו א לבנה-יאהר, וואס דויערט 354 טעג, כדי צו פערגלייכען עס מיט'ן זונען-יאהר, וואס דויערט 365 טעג.

epago'ge *n.* (עפ-ע-גאו'-דזשי) אינדוקציאן, דאס פיהרען א שלוס פון א פרט צו א כלל.

epanaph'ora *n.* (עפ-ע-נעפ'-א-רא) אין רעטאריק אדער רעדע קונסט — די עפאנאפארא, אזא ארט רעדען וואו א רייה פון פראזען הויבען זיך אן מיט איינעם און דעמזעלבען ווארט [ווי למשל, אין תהילים, קאפ. כ"ט: קול ד' על המים, קול ד' בכח, קול ד' בהדר, קול ד' שובר ארזים א. ז. וו.].

epanas'trophe *n.* (עפ-ע-נעס'-טרא-פי) אין רעטאריק אדער רעדע-קונסט — די עפאנאסטראפע, אזא ארט רעדען, וואו א ווארט, וואס ענדיגט איין זאץ, ווערט איבערגע'חזר'ט ביים אנפאנג פון צווייטען, ווי למשל: "מיר האבען א גוטען פריינד, א פריינד וואס פערגעסט אונז קיינמאל ניט". ז. *anadiplosis*

epan'odont *a.* (ע-פענ'-א-דאנט) וואס האט נור די אויבערשטע צייהנער [ווי א שלאנג].

epan'thous *a.* (ע-פענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס וואקסט אויף דער בלום [ווי געוויסע שוועמלעך].

ep'arch *n.* (עפ'-ארק) אין גריכענלאנד — אן עפארך, דער גובערנאטאר פון א פראווינץ אדער עפארכיע; אין דער רוסישער קירך — א מיטראפאליט.

ep'archy *n.* (עפ'-אר-קי) אין גריכענלאנד — אן עפארכיע, א פראווינץ אונטער דער הערשונג פון א גובערנאטאר אדער עפארך; אין רוסלאנד — אן עפארכיע, א בעצירק פון קירכען אונטער דער הערשונג פון א מיטראפאליט.

epaule'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) ז. *epaulment*

ep'aulet *n.* (עפ'-אה-לעט) אן עפאלעט, אן אקסעל-באנד [דער צייכען פון אמט אויף דעם אקסעל פון א מיליטער-בעאמטען].

ep'aulette *n.* (עפ'-אה-לעט) ז. *epaulet*

epaul'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) א וואנד פון אנגעשאטענער ערד צום שיצען די סאלדאטען נעבען א פעסטונג.

epergne' *n.* (ע-פערן') א פלאטא, א זילבערנע אדער גלעזערנע כלי וואס ווערט געשטעלט אין מיטען פון א געגרייטען טיש אלס ציערונג.

e'pha *n.* (אי'-פא) א איפה [א מאס ביי די פארצייטיגע אידען].

e'phah *n.* (אי'-פא) ז. *epha*

eph'ebe *n.* (עפ'-איב) אין אלט-גריכענלאנד — אן עפעב, א יונגער מאן [א בירגער'ס א זוהן] אין דעם עלטער צווישען 18 און 20 יאהר, וועלכער פלעגט דארטען בעקומען ספעציעלע בילדונג כדי צו ווערען א בירגער.

ephe'bic *a.* (ע-פי'-ביק) וואס איז שייך צו אן עפעב. ז. ***ephebe***

ephebol'ic *a.* (עפ-אי-באל'-איק) וואס איז שייך צו עפעבאלאגיע. ז. ***ephebology***

ephebolog'ic *a.* (ע-פי-בא-לאדזש'-איק) וואס נעהמט אן אין דערוואקסענעם צושטאנד געוויסע כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען.

ephebol'ogy *n.* (עפ-אי-באל'-א-דזשי) עפעבאלאגיע, די לעהרע וועגען די בעזונדערע אייגענשאפטען, וואס א חיה בעקומט בעת זי קומט אין א דערוואקסענעם צושטאנד און ווערט גרויס.

ephem'era *n.* (ע-פעמ'-ע-רא) א פליג וואס לעבט איין טאג; דאס איינטעגיגע פיבער; דאס וואס לעבט נאר איין טאג.

ephem'eral *a.* (ע-פעמ'-ע-רעל) עפעמעריש, איין-טאגיג, וואס געדויערט נים לאנג.

ephemeral'ity *n.* (ע-פעמ-ע-רעל'-אי-טי) דאס זיין עפעמעריש, דאס עקזיסטירען זעהר א קורצע צייט.

ephemer'ic *a.* (עפ-אי-מער'-איק) ז. ***ephemeral***

Ephemer'idæ *n.* (עפ-אי-מער'-אי-די) עפימערידען אדער מאי-פליגעלעך [אזעלכע אינזעקטען, וועלכע לעבען נור איין טאג].

ephem'eris *n.* (ע-פעמ'-ע-רים) עפעמערידען אדער אסטראנאמישע טאבעלען, וואו עס ווערט אנגעוויזען די לאגע פון די פלאנעטען אין יעדען טאג פון יאהר.

ephem'erist *n.* (ע-פעמ'-ע-ריסט) אן אסטראנאם, וועלכער שטודירט די טעגליכע בעוועגונגען פון די פלאנעטען.

ephem'eron *n.* (ע-פעמ'-ע-ראן) אן אינזעקט וואס לעבט ניט מעהר ווי א טאג; א זאך וואס דויערט זעהר קורץ.

ephem'erous *a.* (ע-פעמ'-ע-ראס) ז. ***ephemeral***

Ephe'sian *a.* and *n.* (ע-פי'-זשיען) וואס איז שייך צו דער אלטער שטאדט עפעסוס אין קליין אזיען; א בירגער פון עפעסוס.

ephial'tes *n.* (עפ-אי-על'-טיז) א קאשמאר, עטוואס וואס דריקט אין חלום; א ניט-גוטער וואס, לויט א גלויבען פון פאלק, שטיקט די ברוסט ביי נאכט.

eph'od *n.* (עפ'-אד) דער אפוד וואס דער כהן גדול האט געטראגען.

Ephod

eph'or *n.* (עפ'-אר) אן עפאר [איינער פון די מאגיסטראטען אין אלטען גריכענלאנד, בעזאנדערס אין ספארטא, וואו דיזע קערפערשאפט פון די מאגיסטראטען איז בעשטאנען פון 5 מיטגליעדער, וועלכע פלעגען געוועהלט ווערען יעהרליך פון פאלק און וועלכע פלעגען האבען א גרעסערע מאכט אפילו פון קעניג].

eph'oral *a.* (עפ'-אר-על) וואס איז שייך צו אן עפאר. ז. ***ephor***

eph'oralty *n.* (עפ'-אר-על-טי) דאס אמט פון אן עפאר. ז. ***ephor***

eph'orate *n.* (עפ'-אר-אייט) עפאראט, דאס אמט פון אן עפאר. ז. ***ephor***

eph'orus *n.* (עפ'-אר-אס) ז ***ephor***

epib'ole *n.* (ע-פיב'-א-לי) די עפיבאלע אדער עפאנאפארא. ז. ***epanaphora***

ep'ic *a.* and *n.* (עפ'-איק) עפיש, וואס איז שייך צו אן עפישען געדיכט [א געדיכט וואו עס ווערען בעזונגען די העלדענטהאטען פון א העלד]; וואס איז שייך צו א פאעטישען זווערק אין דער פארם פון אן ערצעהלונג אדער בעשרייבונג [ווי א פאבעל, באלאדע, נאוועלע א. ז. וו.]; העלדיש; א העלדען-געדיכט: א פאעטיש ווערק אין דער פארם פון אן ערצעהלונג אדער בעשרייבונג.

ep'ical *a.* (עפ'-אי-קעל) עפיש, וואס איז שייך צו אן עפישען געדיכט; העלדיש. ז. ***epic***

ep'ically *adv.* (עפ'-אי-קעל-אי) אויף אן עפישען אדער העלדישען אופן; ווי אן עפישעס געדיכט. ז. ***epic***

epicar'diac *a.* (עפ-אי-קאר'-די-עק) ז. ***epicardial***

epicar'dial *a.* (עפ-אי-קאר'-די-על) וואס איז שייך צו דעם טייל פון הארץ-בייטעל [דאס זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליגענט] וועלכער איז דירעקט פערבונדען מיט דעם הארץ.

epicar'dium *n.* (עפ-אי-קאר'-די-אם) דער טייל פון דעם הארץ-בייטעל [דאס זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליגענט] וואס איז דירעקט פערבונדען מיט דעם הארץ.

ep'icarp *n.* (עפ'-אי-קארפ) די אויסערע שאלעכץ פון פרוכט.

epice'dium *n.* (עפ-אי-סי'-די-אם) א לויה-ליעד, א טרויער-געזאנג.

ep'icene *a.* (עפ'-אי-סין) פון ביידערליי געשלעכטער [פון מין זכר און מין נקבה]; וואס ווערט געברויכט פאר ביידע געשלעכטער [ווענען נעמען פון חיות וואס ווערען בענוצט אי פאר'ן מין זכר, אי פאר'ן מין נקבה, צ. ב. א מויז, א קראליק א. ד. ג.].

Epicte'tian *a.* (עפ-איק-טי'-שען) וואס איז שייך צו דעם סטאאיקער און פילאזאף עפיקטעטוס, וועלכער האט געלעבט אין רוים צום ענדע פון ערשטען און אין אנפאנג פון צווייטען יאהרהונדערט נאך קריסטוס.

ep'icure *n.* (עפ'-אי-קיור) א מענש וואס זוכט תענוגים, א פריינד פון עסען און טרינקען, אן עולם-הזה'ניק.

Epicure'an *a.* and *n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען) וואס איז שייך צו דעם אלט-גריכישען פילאזאף עפיקור אדער צו זיינע לעהרען [געלעבט אין די יאהרען 341—270 פאר קריסטוס. איינע פון די אם מעהרסטען פאפולערע אידעען פון עפיקור איז, אז דער ציעל פון לעבען איז צו האבען וואס מעהר תענוג]; אן אנהענגער פון עפיקור.

epicure'an *a.* and *n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען) וואס איז אבגעגעבען מיט עסען און טרינקען; וואס איז ארייננעטהאן אין פערגניגענס; איינער וואס איז אבגעגעבען צו פערגניגען; אן עולם-הזה'ניק.

Epicure'anism *n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ענ-איזם) די פילאזאפישע סיסטעם פון עפיקור; די עפיקורישע בעהויפטונג, אז פערגניגען איז דער העכסטער אידעאל אין לעבען.

ep'icurism *n.* (עפ'-אי-קיור-איזם) דאס אבגעבען זיך צו די תענוגים פון דער וועלט; די בעהויפטונג, אז פערגניגען איז דער העכסטער אידעאל אין לעבען.

ep'icurize *v.* (עפ'-אי-קיור-איז) פאלגען די לעהרע פון עפיקור; לעבען אין תענוגים.

ep'icycle *n.* (עפ'-אי-סאיקל) אן עפיציקלוס, א קרייז וואס דרעהט זיך אויף אן אנדער קרייז [ווי א ראד ארום אן אקס]; אין אסטראנאמיע — א קרייז וואס זיין צענטער בעוועגט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז.

epicyc'lic *a.* (עפ-אי-סיק'-ליק) וואס איז שייך צו אן עפיציקלוס. ז. ***epicycle***

epicy'cloid *n.* (עפ-אי-סאי'-קלאיד) אן עפיציקלאאידע, א געבויגענע ליניע וואס ווערט בעשריבען פון א געוויסען פונקט פון דער פעריפעריע פון א קרייז, ווען ער קייקעלט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז.

epicycloi'dal *a.* (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל) וואס האט די פארם פון אן עפיציקלאאידע. ז. ***epicycloid***

epicycloi'dal teeth (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל טיעטה) עפיציקלאאידען-צייהנער [צייהנער פון א צאהן-ראד וואס זיינען געשניטען אין דער פארם פון אן עפיציקלאאידען-ליניע].

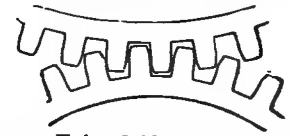

Epicycloidal Teeth

epicycloi'dal wheel (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל הוויעל) אן עפיציקלאאידען-ראד [א פעסטשטעהענדער צאהן-ראד מיט אינוועניגסטע צייהנער ארום וועלכע עס בעוועגט זיך אן אנדער צאהן-ראד, וואס איז העלפט די גרויס פון דעם בעפעסטיגטען. ער ווערט בענוצט צו פערוואנדלען א קרייז-בעוועגונג אין א וועקסעל-בעוועגונג אדער אומגעקעהרט].

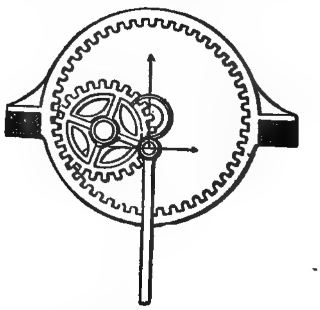

Epicycloidal Wheel

epidem'ic *a.* and *n.* (עפ-אי-דעמ'-איק) עפידעמיש, אנשטעקענד [וועגען קראנקהייטען]; אן עפידעמיע, אן איבערגאנגס-קראנקהייט.

epidem'ical *a.* (עפ-אי-דעמ'-אי-קעל)

עפּידעמיש; וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון אַן עפּידעמיע; אַנשטעקענד.

epidem'ically *adv.* (עפּ-אי-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אַן עפּידעמישען אופן.

ep'iderm *n.* (עפּ'-אי-דוירם) ז. *epidermis*

epider'mal *a.* (עפּ-אי-דויר'-מעל) וואָס איז שייך צו דער אויסערער הויט.

epider'mic *a.* (עפּ-אי-דויר'-מיק) ז. *epidermal*

epider'mical *a.* (עפּ-אי-דויר'-מי-קעל) ז. *epidermal*

epider'mis *n.* (עפּ-אי-דויר'-מיס) די עפּידערמאַ, די אויבערשטע שיכט פון דער הויט אָדער פעל.

epider'moid *a.* (עפּ-אי-דויר'-מאָיד) וואָס האָט די איינגעשאַפטען פון דער אויסערער הויט.

epider'mous *a.* (עפּ-אי-דויר'-מאָס) ז. *epidermal*

ep'idote *n.* (עפּ'-אי-דאָוט) דער עפּידאָט [אַזאַ מינעראַל וואָס געפינט זיך אין דער פאָרם פון פּריזמאַטישע קריסטאַלען. מייסטענס איז ער פון גרינליכען קאָליר].

epidot'ic *a.* (עפּ-אי-דאָט'-איק) וואָס איז שייך צו אַן עפּידאָט. ז. *epdiote*

epigas'trial *a.* (עפּ-אי-געס'-טרי-על) ז. *epigastric*

epigas'tric *a.* and *n.* (עפּ-אי-געס'-טריק) וואָס געהערט צו דער אויבערשטער געגענד פון בויך אָדער פון מאָגען [אונטער דעם לעפּעלע]; אַ בויך-אַרטעריע.

epigas'trium *n.* (עפּ-אי-געס'-טרי-אָם) די אויבערשטע געגענד פון בויך.

epige'al *a.* (עפּ-אי-דזשי'-על) וואָס וואַקסט ניט הויך פון גרונד [ווי מאָך, קליינע בוימלעך א. ד. ג.]; וואָס לעבט ניט הויך פון גרונט, ווי אויף גראָז, מאָך א. ד. ג. [ווענען געוויסע אינזעקטען].

ep'igene *a.* (עפּ'-אי-דזשין) אין געאָ־לאָגיע — וואָס איז אויסגעבילדעט אָדער איז ענטשטאַנען אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

epigen'esis *n.* (עפּ-אי-דזשען'-ע-סיס) די טעאָריע, אַז דאָס בעפרוכטעטע קיים, פון וועלכען עס וואַקסט אַרויס אַן אָרגאַ־ניזם, ענטהאַלט אין זיך שוין אַלע צעלען וועלכע דאַרפען זיך שפּעטער ענטוויקלען, ד. ה. אַז דאָס קיים מיט אַלע איינגעשאַפ־טען פון דעם אָרגאַניזם, וואָס ענטוויקעלט זיך פון איהם, ווערט בעשאַפען פון די על־טערען; די בילדונג פון אַן אָרגאַניזם; אַ נייער סימפּטאָם פון אַ קראַנקהייט וואָס ציינגט אָבער ניט אָן קיין ענדערונג אין דעם כאַראַקטער פון דער קראַנקהייט; די פערענדערונגען וועלכע קומען פאָר אין דער נאַטור פון פעלזען דורך פיזישע אָדער מעכאַנישע ווירקונגען.

epigen'ic *a.* (עפּ-אי-דזשענ'-איק) וואָס ענטשטעהט אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

epige'ous *a.* (עפּ-אי-דזשי'-אָס) וואָס וואַקסט אויף ערד.

ep'iglot *n.* (עפּ'-אי-גלאָט) ז. *epiglottis*

epiglot'tic *a.* (עפּ-אי-גלאָט'-איק) וואָס איז שייך צום קעהל־דעקעל. ז. *epiglottis*

epiglot'tis *n.* (עפּ-אי-גלאָט'-איס) דאָס קעהל־דעקעל [דער דעקעל־פערמיגער אָר־גאַן אין האַלז וואָס לאָזט ניט אַריינגעהן די שפּייז אין דער לינקער קעהל].

epig'nathous *a.* (ע-פּיג'-נע-טהאָס) וואָס האָט אַן אויסגעבויגענעם קרום־פער־מינגען אויבערשטען שנאָבעל [ווי די רויב־פויגלען, פּאַפּוגייען א. ד. ג.].

ep'igone *n.* (עפּ'-אי-גאָון) איינער וואָס איז שפּעטער געבאָרען געוואָרען; אַ נאָכ־פאָלגער; אַ יורש.

epigoni'on *n.* (עפּ-אי-גאָ-נאַי'-אָן) אַ מין פאַרצייטינע לירע מיט פיערציג סטרו־נעס.

ep'igram *n.* (עפּ'-אי-גרעם) אַן עפּי־גראַם, אַ קורצער, שאַרפער און וויציגער אויסדרוק, מייסטענס אין דער פאָרם פון אַ געדיכט; אַ קורצע פּאָעטישע אויפ־שריפט אויף אַ מצבה אָדער מאָנומענט.

epigrammata'rian *n.* (עפּ-אי-גרעמ-ע-טיי'-רי-ען) אַן עפּיגראַמען־פערפאַסער. ז. *epigram*

epigrammat'ic *a.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-איק) עפּיגראַמאַטיש, שרייבענדיג אָדער רעדענדיג אין עפּיגראַמען; וואָס איז שייך צו אַן עפּיגראַם, קורץ און שאַרף.

epigrammat'ical *a.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *epigrammatic*

epigrammat'ically *adv.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון אַן עפּיגראַם; אין דעם סטיל פון אַן עפּי־גראַם; קורץ און שאַרף.

epigram'matist *n.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טיסט) אַ פערפאַסער פון עפּיגראַמען.

epigram'matize *v.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טאַיז) פערפאַסען עפּיגראַמען; רעדען אָדער שרייבען אין עפּיגראַמען.

epigram'matizer *n.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טאַי-זער) ז. *epigrammatist*

ep'igraph *n.* and *v.* (עפּ'-אי-גרעף) אַן עפּיגראַף, אַן איינגעקריצטע אויפשריפט אין מעטאַל אָדער שטיין; אַן אויפשריפט אויף אַ מאָנומענט, סטאַטוע, מצבה א. ד. ג.; אַן אויפשריפט ביי דעם אָנפאַנג פון אַ בוך אָדער פון אַן אַבהאַנדלונג; אַ צי־טאַטע וואָס ווערט געברויכט אַלס מאָטאָ פאַר אַ ווערק; שרייבען אַן עפּיגראַף.

epig'rapher *n.* (ע-פּיג'-רע-פער) ז. *epigraphist*

epigraph'ic *a.* (עפּ-אי-גרעפ'-איק) וואָס איז שייך צו אַן עפּיגראַף; וואָס איז מיט אַן עפּיגראַף. ז. *epigraph*

epigraph'ical *a.* (עפּ-אי-גרעפ'-אי-קעל) וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון אַן עפּיגראַף.

epigraph'ically *adv.* (עפּ-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אַן עפּי־גראַף.

epigraph'ics *n.* (עפּ-אי-גרעפ'-איקס) ז *epigraphy*

epig'raphy *n.* (ע-פּיג'-רע-פי) דאָס שטודיום פון אויפשריפטען [עפּיגראַפען] אויף מאָנומענטען, סטאַטוען, מצבות א. ד. ג. פאַר די צוועקען פון אַלטערטומס־פאָר־שונגען.

ep'ilepsy *n.* (עפּ'-אי-לעפּ-סי) עפּילעפּ־סיע [פאַליגע, חולי־נופלים].

epilep'tic *a.* and *n.* (עפּ-אי-לעפּ'-טיק) עפּילעפּטיש, וואָס איז שייך צו עפּילעפּסיע [פאַליגע]; איינער וואָס האָט די פאַליגע אָדער חולי־נופלים.

epilep'tical *a.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-קעל) וואָס איז שייך צו אָדער וואָס ליידעט פון עפּילעפּסיע.

epilep'tically *adv.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-קעל-אי) אין פערבינדונג מיט עפּילעפּסיע [פאַליגע]; אַלס פאָלגע פון עפּילעפּסיע; עפּילעפּטיש.

epilep'tiform *a.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-פאָרם) עהנליך צו עפּילעפּסיע [פאַליגע].

epileptogen'ic *a.* (עפּ-אי-לעפּ-טאָ-דזשענ'-איק) וואָס פעראורזאַכט עפּילעפּ־סיע אָדער אַן אַנפאַל פון עפּילעפּסיע [פאַליגע].

epileptog'enous *a.* (עפּ-אי-לעפּ-טאָדזש'-ע-נאָס) וואָס פעראורזאַכט עפּי־לעפּסיע [פאַליגע].

epilep'toid *a.* (עפּ-אי-לעפּ'-טאָיד) ז. *epileptiform*

Epilo'bium *n.* (עפּ-אי-לאָו'-בי-אָם) דער מין פעלד־בלימעלעך, וועלכע וואַקסען אין די לענדער מיט אַ מיטעלמעסיגען און קאַלטען קלימאַט [זיי זיינען ראָזעוואָ אָדער רויטליך, זעלטען געלב].

epilog'ic *a.* (עפּ-אי-לאָדזש'-איק) עפּי־לאָגיש, ווי אַן עפּילאָג. ז. *epilogue*

epilog'ical *a.* (עפּ-אי-לאָדזש'-אי-קעל) עפּילאָגיש, ווי אַן עפּילאָג. ז. *epilogue*

epilogis'tic *a.* (עפּ-אי-לאָ-דזשיס'-טיק) וואָס איז שייך צו אַן עפּילאָג. ז. *epilogue*

ep'ilogize *v.* (עפּ'-אי-לאָ-דזשאַיז) צו־געבען צום שלוס ווי אַן עפּילאָג; שליסען ווי מיט אַן עפּילאָג; ענדיגען מיט אַן עפּילאָג; געברויכען דעם סטיל אָדער די פאָרם פון אַן עפּילאָג. ז. *epilogue*

ep'ilogue *n.* (עפּ'-אי-לאָג) אַן עפּילאָג [אין דראַמאַ אָדער אין אַנדערע ליטעראַ־רישע ווערק — אַ ספּעציעלער שלוס; אין דער רעדנער־קונסט — אַ רעדע־שלוס, וועל־כער האָט די אויפגאַבע: ערשטענס, אין קורצען איבערצוגעבען דעם אינהאַלט פון דער רעדע; צווייטענס, צו פערשטאַרקען דעם איינדרוק פון דער רעדע].

Epim'achus *n.* (ע-פּימ'-ע-קאָס) דער מין פּאַראַדיז־פויגלען אין ניי־גווינעאַ, וואָס ציינענען זיך אויס מיט זייערע אונגעהייער לאַנגע פעדערען אויף'ן עק.

Epimachus

épinette' *n.* (איי-פּי-נעט') אַ מין שטייג, אין וועלכער מען האַלט עופות צו מאַכען זיי פעט.

epinic'ion *n.* (עפּ-אי-ניס'-אי-אָן) אַ זיגעס־ליעד [הויפּטזעכליך אין אַלטען גרי־כענלאַנד — אַ ליעד, מיט וועלכען מען פלעגט בעזינגען דעם זיעג ביי אַטלעטי־שע שפּיעלען].

epipet'alous *n.* (עפּ-אי-פּעט'-ע-לאָס) וואָס וואַקסט אָדער געפינט זיך אויף אַ בלומען־בלעטעל [ווענען די שטויב־פעדים פון אַ בלום וואָס קומען אַרויס פון דעם בלומען־קרוינדעל]; וואָס האָבען אַזעלכע שטויב־פעדים [ווענען פלאַנצען].

epiph'anous *a.* (אי-פּיפ'-ע-נאָס) העל, שיינענד, גלענצענד.

epiph'any *n.* (אי-פּיפ'-ע-ני) דאָס בע־ווייזען זיך; ערשיינונג [הויפּטזעכליך געטליכע ערשיינונג]; אין אַלטען גריכענ־לאַנד — אַ יום טוב לכבוד דער ערשיינונג פון אַ גאָטהייט.

Epiph'any *n.* (אי-פּיפ'-ע-ני) עפּיפאַ־

ניאס, דער קריסטליכער יום טוב פון 6טען יאנואר [אלס זכר דערפון וואס קריסטוס איז, לויט דער לעגענדע, 12 טעג נאך זיין געבורט ענטפלעקט געווארען פון די "שטערן=זעהער"].

epiphone'ma *n.* (עפ-אי-פא-ניע'-מא) א שלוס=זאץ, אן איבערראשענדער פונקט אדער אויסגעשריי אין א רעדע.

epiph'ora *n.* (ע-פיפ'-א-רא) דאס טרעהרען פון די אויגען, דאס רינען פון די אויגען; אין גראמאטיק — א רייה זעצע וואס ענדיגען זיך מיט דעמזעלבעןווארט אדער מיט דערזעלבער בעשטעטיגונג. ז. ***epistrophe***

epiph'ysis *n.* (ע-פיפ'-אי-סיס) אין אנאטאמיע — דער עפיפיזיס [דער ענד פון א ביין וואס איז בעדעקט מיט כראמשקע אדער כראשטש].

ep'iphyte *n.* (עפ'-אי-פאיט) א פלאנצע וואס וואקסט אויף אן אנדער פלאנצע, אבער ניט אלס פאראזיט [זי ציהט ניט איהר יניקה פון איהר]; א פאראזיטען=בעשעפעניש אויף דער הויט פון מענשען און חיות.

epiploi'tis *n.* (עפ-אי-פלא-אי'-טיס) אין מעדיצין — אן ענטצינדונג פון דעם שיכט אדער הייטעל וואס בעדעקט די געדערים אין בויך.

epip'loon *n.* (ע-פיפ'-לא-אן) דער חלב'נער שיכט אדער הייטעל, וואס בעדעקט די געדערים אין בויך.

epirrhe'ma *n.* (עפ-אי-רי'-מא) אין אלט=גריכישער טעאטער=פארשטעלונג — א טייל פון דער פאראבאזע [דער טייל פון דער קאמעדיע אדער דראמא, וואס פלעגט געשפיעלט ווערען ניט פון די אקטיארען, נאר פון כאר].

epis'copacy *n.* (ע-פיס'-קא-פיי-סי) עפיסקאפאט, די בישעפליכע פערוואלטונג פון א קירך; דאס אמט פון א בישאף.

Epis'copal *a. and n.* (ע-פיס'-קא-פעל) ז. ***Episcopalian***

epis'copal *a.* (ע-פיס'-קא-פעל) בישעפליך, וואס איז שייך צו א בישאף; וואס איז שייך צו א בישעפליכער פערוואלטונג פון א קירך.

Episcopa'lian *a. and n.* (ע-פיס'-קא-פיי'-ליען) וואס איז שייך צו דער עפיסקאפאלישער אדער אנגליקאנישער קירך; אן אנהענגער פון דיעזער קירך.

episcopa'lianism *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליען-איזם) די סיטעם פון בישעפליכער קירך=פערוואלטונג; עפיסקאפאט.

Episcopa'lianism *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליען-איזם) אנהענגערשאפט צו דער עפיסקאפאלישער אדער אנגליקאנישער קירך.

epis'copally *adv.* (ע-פיס'-קא-פעל-אי) דורך א בישאף אדער דורך דער מאכט פון א בישאף; אויף'ן אופן פון א בישאף.

epis'copate *n.* ((ע-פיס'-קא-פייט) די ווירדע אדער אמט פון א בישאף; עפיסקאפאט.

ep'isode *n.* (עפ'-אי-סאוד) אן עפיזאד, איין פאסירונג פון א גאנצער רייה פאסירונגען; א נעבען=פאסירונג אדער נעבען=געשיכטע, וואס טיילט זיך אויס פון דעם גאנצען אדער האט ווייניג שייכות מיט'ן גאנצען; א ניט=וויכטיגע פאסירונג אדער געשיכטע; א נעבען=מאטיוו [אין מוזיק].

episod'ic *a.* (עפ-אי-סאד'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ענליך צו אן עפיזאד. ז. ***episode***

episod'ical *a.* (עפ-אי-סאד'-אי-קעל) ז. ***episodic***

episod'ically *adv.* (עפ-אי-סאד'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון אן עפיזאד, דורך אן עפיזאד. ז. ***episode***

epispas'tic *a. and n.* (עפ-אי-ספעס'-טיק) וואס ציהט אן א בלאז אויף דער הויט; א צוג=פלאסטער; א בלאז.

ep'isperm *n.* (עפ'-אי-ספוירם) די אויסערע בעדעקונג פון א זאמען=קערנדעל.

episper'mic *a.* (עפ-אי-ספויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויסערער בעדעקונג פון א זאמען=קערנדעל.

epistax'is *n.* (עפ-איס-טעק'-סיס) דאס געהן בלוט פון נאז.

epis'tle *n.* (אי-פיסל') א געשריבענע שליחות; א בריעף, א קארעספאנדענץ.

Epis'tle *n.* (אי-פיסל') א קאפיטעל [פון די אפאסטאלען, פון נייעם טעסטאמענט, ברית חדשה] וואס ווערט פארגעלעזען אין קירך צום הייליגען אבענדמאהל.

epis'tler *n.* (אי-פיס'-לער) א בריעף=שרייבער; א בישאף אדער פריסטער אין דער אנגליקאנישער קירך וואס ריכט אב די צערעמאניע פון דעם הייליגען אבענדמאהל.

epis'tolary *a. and n.* (אי-פיס'-טא-ליי-רי) בריעפליך; וואס איז שייך צו א בריעף; וואס איז ענטהאלטען אין בריעף; א בוך וואס ענטהאלט קאפיטלען פון די אפאסטאלען אין נייעם טעסטאמענט [ברית חדשה], וועלכע ווערען פארגעלעזען אין קירך.

epis'tolary style (אי-פיס'-טא-ליי-רי סטאיל) דער סטיל אין וועלכען בריעף ווערען געשריבען.

epistole'an *n.* (אי-פיס-טא-לי'-ען) א בריעף=שרייבער.

epis'toler *n.* (אי-פיס'-טא-לער) ז. ***epistler***

epis'tolet *n.* (אי-פיס'-טא-לעט) א בריוועלע.

epistol'ic *a.* (אי-פיס-טאל'-איק) וואס איז שייך צו בריעף; בריעפליך.

epistol'ical *a.* (אי-פיס-טאל'-אי-קעל) ז. ***epistolic***

epis'tolize *v.* (אי-פיס'-טא-לאיז) שרייבען בריעף.

epis'tolizer *n.* (אי-פיס'-טא-לאי-זער) א בריעף=שרייבער.

epistolograph'ic *a.* (אי-פיס-טא-לא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו בריעף=שרייבען.

epistolog'raphy *n.* (אי-פיס-טא-לאג'-רע-פי) בריעף=שרייבעריי; די קונסט פון שרייבען בריעף.

epis'trophe *n.* (ע-פיס'-טרא-פי) א געוויסע פארם אין ריידען אדער שרייבען וואו מעהרערע זעצע, וועלכע פאלגען איינער נאך דעם אנדערען, ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען ווארט; א רעפריין [א ווידערהאלונג פון א געוויסער שטעלע פון א ליעד צום ענד פון יעדען פערד].

ep'istyle *n.* (עפ'-אי-סטאיל) א מאסיווער באלקען, וועלכער ליעגט דירעקט אויף די ענדען פון די זיילען אין א געביידע. ז. ***entablature***

ep'itaph *n. and v.* (עפ'-אי-טעף) אן עפיטאף, אן אויפשריפט אויף א מצבה אדער אויף א מאנומענט; מאכען אן אויפשריפט אויף א מצבה; געברויכען דעם סטיל פון מצבה=אויפשריפטען.

ep'itapher *n.* (עפ'-אי-טעפ-ער) איינער וואס מאכט אויפשריפטען אויף מצבות.

epitaph'ian *a.* (עפ-אי-טעפ'-אי-ען) וואס דיענט אלס אן אויפשריפט אויף א מצבה; וואס איז שייך צו אן אויפשריפט אויף א מצבה.

epitaph'ic *a.* (עפ-אי-טעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עפיטאף אדער אויפשריפט אויף א מצבה; וואס האט די פארם פון אן אויפשריפט אויף א מצבה.

ep'itaphist *n.* (עפ'-אי-טעפ-איסט) ז. ***epitapher***

epit'asis *n.* (ע-פיט'-ע-סיס) דער טייל פון א דראמא וואו די דראמאטישע האנדלונג דערגרייכט איהר העכסטע שטייגערונג: די שטייגערונג פון טאן אדער פון דער שטימע ביים שפיעלען אדער זינגען; א שטארקע אפעלאציע צו די געפיהלען אין א רעדע; די שטייגערונג פון פיבער ביי א קראנקען.

epithalam'ic *a.* (עפ-אי-טהע-לעמ'-איק) ווי א חתונה=ליעד.

epithala'mium *n.* (עפ-אי-טהע-ליי'-מי-אם) א חתונה=ליעד.

epithal'amize *v.* (עפ-אי-טהעל'-ע-מאיז) פערפאסען חתונה=ליעדער.

epithe'lial *a.* (עפ-אי-טהי'-לי-על) וואס איז שייך צו עפיטהעליום ז. ***epithelium***

epithe'lium *n.* (עפ-אי-טהי'-לי-אם) עפיטהעליום, דאס אינוועניגסטע הייטעל פון די קישקעס; דאס אינוועניגסטע הייטעל פון א קאנאל אדער חלל פון קערפער; די אויבערשטע הויט פון קערפער.

ep'ithem *n.* (עפ'-אי-טהעם) א נאסער אומשלאג, א קאמפרעס.

ep'ithet *n.* (עפ'-אי-טהעט) אן עפיטעט, א בייווארט, אן אייגענשאפטס=ווארט [ציאלס ליוב=ווארט אדער שימפף=ווארט]; א טיטעל.

epithet'ic *a.* (עפ-אי-טהעט'-איק) מיט עפיטעטען, פול מיט בייווערטער אדער אייגענשאפטס=ווערטער; וואס איז רייך אין טיטלען.

epithet'ical *a.* (עפ-אי-טהעט'-אי-קעל) ז. ***epithetic***

epithet'ically *adv.* (עפ-אי-טהעט'-אי-קעל-אי) דורך עפיטעטען, מיט בייווערטער אדער אייגענשאפטס=ווערטער.

epit'ome *n.* (אי-פיט'-א-מי) אן אויסצוג, דער תמצית פון א בוך בקצור; א קצור פון א ווערק.

That book is an epitome of American history.

epitom'ic *a.* (עפ-אי-טאמ'-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון אן אויסצוג אדער א קצור פון א ווערק.

epitom'ical *a.* (עפ-אי-טאמ'-אי-קעל) ז. ***epitomic***

epit'omise *v.* (אי-פיט'-א-מאיז) ז. ***epitomize***

epit'omiser *n.* (אי-פיט'-א-מאי-זער) ז ***epitomizer***

epit'omist *n.* (אי-פיט'-א-מיסט) ז. ***epitomizer***

epit'omize *v.* (אי-פיט'-א-מאיז) מאכען אן אויסצוג; מאכען א קצור; מקצר זיין, אז עס זאל נור בלייבען דער תמצית.

epit'omizer *n.* (אי-פיט'-א-מאי-זער) איינער וואס מאכט אן אויסצוג; איינער וואס מאכט א קצור פון א ווערק.

epit'rope *n.* (ע-פיט'-רא-פי) א פארם אין ריידען, וואו דער רעדנער גיט צו, אז אין א געוויסען פונקט האט זיין געגנער רעכט, מיט דעם צוועק, אז דער געגנער זאל מעהר מיט דיעזען פונקט זיך ניט קענען בענוצען, אדער ער בעווייזט, אז דעם געגנער וועט גארניט נוצען דער פונקט

אין וועלכען ער איז גערעכט, צ. ב. : "איך גיב צו, אז דער פאקט איז ריכטיג, אבער ער האט לחלוטין ניט צום ענין" ; אדער : "איך גיב צו, אז דער פאקט איז ריכטיג, אבער ער גופא פערניכטעט דאך אייערע ארגומענטען".

Epizo'a *n.* (עפ-אי-זאו'-ע) עפּיזאען, פּאראזיטען-בעשעפּענישען [ווי לייז, פליי א. ד. ג.] וואס לעבען אויף דער הויט אדער אין דער הויט פון אנדערע בעשעפּענישען און ציהען פון זיי זייער יניקה.

epizo'an *a. and n.* (עפ-אי-זאו'-ען) וואס איז שייך צו די עפּיזאען אדער הויט-פּאראזיטען ; וואס לעבען אויף דער הויט אדער אין דער הויט [וועגען פּאראזיטען]; אן עפּיזאע אדער הויט-פּאראזיט [ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

epizo'ic *a.* (עפ-אי-זאו'-איק) ז. ***epizoan***

epizo'on *n.* (עפ-אי-זאו'-און) אן עפּיזאע, א הויט-פּאראזיט [ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

epizoot'ic *a. and n.* (עפ-אי-זא-אט'-איק) וואס איז שייך צו עפּיזאען אדער הויט-פּאראזיטען [ווי לייז, פליי א. ד. ג.]; וואס בושעוועט צווישען חיות [וועגען קראנקהייטען]; עפּידעמיש [וועגען קראנקהייטען ביי חיות]; דאס בושעווען פון א קראנקהייט צווישען חיות ; א מגפה אויף חיות.

epizo'oty *n.* (עפ-אי-זאו'-א-טי) א מגפה אויף חיות.

e plu'ribus u'num (אי פלוה'-רי-באס יו'-נאם) איינס צוזאמענגעשטעלט פון פילע ; דער מאטא פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האבען זיך געבילדעט פון דער פעראייניגונג פון פילע אונאבהענגיגע שטאאטען.

ep'och *n.* (עפּ'-אק) אן עפּאכע, א בעשטימטע צייט-פּעריאדע, א געוויסע וויכטיגע צייט, נאך וועלכער מען פיהרט א צייט-רעכנונג [ווי די עפּאכע פון בית ראשון]; א וויכטיגע פּאסירונג וואס שאפט אן עפּאכע ; אין אסטראנאמיע — א תקופה, נאך וועלכער עס רעכענט זיך דער אנפאנג פון דער בעוועגונג פון א הימלישען קערפּער.

ep'ochal *a.* (עפּ'-א-קעל) וואס איז שייך צו א געוויסער עפּאכע ; עפּאכע-מאכענד. ז. ***epoch***

ep'och-ma'king *a.* (עפּ'-אק-מיי'-קינג) עפּאכע-מאכענד ; שאפענדיג א נייע עפּאכע אדער ערא ; וואס פעראורזאכט וויכטיגע ענדערונגען און שאפט נייעס אין לעבען, אין בעגריפען, מעטאדען א. ד. ג.

The invention of the steam-engine was an epoch-making event in the world's history.

ep'ode *n.* (עפּ'-אוד) אן עפּאדע ; דער לעצטער פון די דריי טיילען פון דער אלט-גריכישער אדע [לויב-געזאנג, לויב-פּאעמא]; א מין אלט-גריכישע לירישע פּאעמא ; אין מוזיק — א רעפריין, א טייל וואס ווידערהאלט זיך אלע מאל.

ep'onym *n.* (עפּ'-א-נים) א נאמען פון א פּלאץ, פון א פאלק, פון א צייט-פּעריאדע א. ד. ג. וואס שטאמט פון דעם נאמען פון א געוויסער פּערזאן ; א נאמען פון א פּערזאן [היסטארישער אדער מיטאלאגישער], פון וועלכען עס שטאמט דער נאמען פון א לאנד אדער פאלק [ווי דער נאמען פון דעם מיטאלאגישען ראמולוס, פון וועלכען עס שטאמט כלומר'שט דער נאמען פון דער שטאדט רוים, אדער דער נאמען באליוואר, וועלכער האט געגרינדעט די זיד-אמעריקאנישע רעפּובליק באליוויא].

epon'ymist *n.* (ע-פּאנ'-אי-מיסט) איינער, וועמענס נאמען עס טראגט א לאנד אדער א פאלק. ז. ***eponym***

epon'ymous *a.* (ע-פּאנ'-אי-מאס) וועמענס נאמען עס טראגט א פאלק, א לאנד אדער א צייט-פּעריאדע ; וואס ווערט בעטראכט אלס גרינדער פון עטוואס. ז. ***eponym***

epopee' *n.* (עפּ-א-פּיע') אן עפּאפּעע, אן עפּישעס געדיכט, א העלדען-געדיכט ; א טהאט, א געשיכטע, א לעגענדע וואס דיענט אדער קען דיענען אלס מאטעריאל פאר אן עפּישען געדיכט. ז. ***epic***

epopœ'ia *n.* (עפּ-א-פּי'-יא) ז. ***epopee***

ep'os *n.* (עפּ'-אס) עפּאס, אן עפּאפּעע, א העלדען-געדיכט ; דאס וואס דיענט אלס מאטעריאל פאר אן עפּאפּעע ; עפּישע דיכטונג. ז. ***epic***

eprouvette' *n.* (ע-פּרוה-וועט') אן אפּאראט צו פּרובירען די אויפרייסונגס-קראפט פון עקספּלאדירענדע שטאפען ; אן אפּאראט צו פּרובירען מעטאלען.

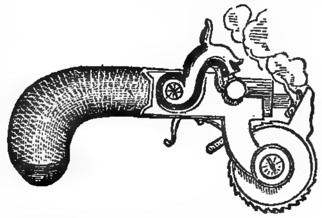

Eprouvette

Ep'som salt (עפּ'-סאם סאהלט) ענגלישע זאלץ, ביטערזאלץ, שוועפעל-זויערע מאגנעזיע.

epu'lis *n.* (ע-פּיו'-ליס) א געוויקס אויף די יאסלעס פון די ציינער.

epulo'sis *n.* (עפּ-יו-לאו'-סיס) די נארבונג, די פערהיילונג, די צוזאמענציהונג פון וואונדען.

epulot'ic *a. and n.* (עפּ-יו-לאט'-איק) היילענד ; פערנארבענד, צונויפציהענד [וואונדען]; א הייל-מיטעל פאר וואונדען.

equabil'ity *n.* (אי-קהווע-ביל'-אי-טי) גלייכמעסיגקייט, איינפערמיגקייט.

e'quable *a.* (אי'-קהוועבל) גלייכמעסיג, איינפערמיג.

She has an equable temper. She never becomes excited.

e'quableness *n.* (אי'-קהוועבל-נעס) ז. ***equability***

e'quably *adv.* (אי'-קהווע-בלי) אויף א גלייכמעסיגען אדער איינפערמיגען אופן.

e'qual *a., v. and n.* (אי'-קהוועל) גלייך [אין גרויס, מאס, צאהל, ווערטה, רעכטע, ראנג א. ד. ג.]; גלייכמעסיג, איינפערמיג ; ענטשפּרעכענד, פּערהעלטניסמעסיג ; אונפּארטייאיש, גערעכט ; וואס איז פון דערזעלבער וויכטיגקייט און בעדייטונג ; פּאסיג, צוגעפּאסט, דערוואקסען [צו עפּעס]; פּראפּארציאנעל, סימעטריש, איינפערמיג [וועגען טיילען פון פּלאנצען]; גלאט [וועגען קערפּער-טיילען ביי אינזעקטען]; א גלייכער, איינער וואס איז א גלייכער צו אנדערע [אין ראנג, אין רעכטע א. ד. ג.]; זיין אדער ווערען גלייך [אין גרויס, צאהל, מאס, ווערטה, בעדייטונג, ראנג א. ד. ג.]; צוריקצאהלען אדער צוריקקעהרען מיט דער פולער מאס, פּאלשטענדיג בעניטיגען אדער בעלוינען ; בעטראכטען אלס גלייכען ; מאכען פערגלייכבאר.

equalisa'tion *n.* (אי-קהוועל-אי-זיי'-שאן) ז. ***equalization***

e'qualise *v.* (אי'-קהוועל-איז) ז. ***equalize***

e'qualiser *n.* (אי'-קהוועל-אי-זער) ז. ***equalizer***

equal'ity *n.* (אי-קהוואל'-אי-טי) גלייכהייט, גלייכקייט, גלייכמעסיגקייט.

equaliza'tion *n.* (אי-קהוועל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען גלייך [אין צאהל, מאס, רעכטע א. ד. ג.]; דאס זיין גלייך.

e'qualize *v.* (אי'-קהוועל-איז) אויסגלייכען, גלייך מאכען.

e'qualizer *n.* (אי'-קהוועל-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט גלייך אדער פיהרט איין גלייכהייט ; א פּאבריקאטונג אין וואגענס אדער וואגען צוצווייטיילען די משא גלייך אויף אלע רעדער אדער אויף אלע פערד.

e'qually *adv.* (אי'-קהוועל-אי) אויף א גלייכען אדער גלייכמעסיגען אופן ; אין גלייכע טיילען ; אונפּארטייאיש, גערעכט.

e'qualness *n.* (אי'-קהוועל-נעס) ז. ***equality***

e'qual to task (אי'-קהוועל טו טעסק) דערוואקסען צו דער אונטערנעהמונג אדער אויפגאבע ; בכח, פעהיג צו אונטערנעהמען און דורכפיהרען.

equan'gular *a.* (אי-קהווענ'-גיו-לער) גלייך-ווינקעלדיג. ז. ***equiangular***

equanim'ity *n.* (אי-קהווע-נים'-אי-טי) געזעצטקייט, רוהיגקייט, איינגעהאלטענקייט, גלייכמעסיגקייט [אין כאראקטער].

equan'imous *a.* (אי-קהווענ'-אי-מאס) רוהיג, געזעצט, איינגעהאלטען, גלייכמעסיג [אין כאראקטער].

equate' *v. and a.* (אי-קהוויי'ט) אויסגלייכען ; ברייגגען צו א דורכשניט אדער צום געוועהנליך-אנגענומענעם ; מאכען גלייך, אויסגלייכען ; בעטראכטען אדער בעהאנדלען אלס גלייכען ; זיין גלייך [צו עפּעס]; גלאט, גלייך [וועגען קערפּער-טיילען ביי אינזעקטען].

equa'tion *n.* (אי-קהוויי'-שאן) א מאטעמאטישע גלייכונג, ווי 2+3=5 אדער אלגעמיין ; $a+b-c=d$; אין אסטראנאמיע — אן אויסבעסערונג פון א פעהלער אין וועלכער עס איז פּארויסגעזעצט אדער אנגענומען ; אין כעמיע — די אויפשטעלונג פון א פּארמולע פון א כעמישער פערבינדונג דורך די סימבאלישע בעצייכנונגען פון די כעמישע עלעמענטען.

equa'tor *n.* (אי-קהוויי'-טאר) אין געגראפיע — דער עקוואטאר, דער קרייז, וועלכער טיילט די ערד אויף צוויי גלייכע האלבע קוגלען, דער צפון'דיגער און דרום'דיגער [דער קרייז עקזיסטירט בלויז אין דער פארשטעלונג, ניט אין דער ווירקליכקייט]; אין אסטראנאמיע — דער קרייז פון דער הימלישער ספערע, וועלכער פאלט צוזאמען מיט דעם עקוואטאר פון דער ערד.

equato'rial *a. and n.* (אי-קהוויי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צום עקוואטאר ; אן עקוואטאריאל, א טעלעסקאפּ, וועלכער דרעהט זיך צוזאמען מיט דעם גאנג פון א זייגער, כדי צו קוקען אויף די פּלאנעטען און זייער בעוועגונג אין דער הימלישער ספערע. ז. ***equator***

equato'rially *adv.* (אי-קהווע-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן ווי עס בעוועגט זיך אן עקוואטאריאל. ז. ***equatorial***

eq'uerry *n.* (עק'-הווע-רי) ז. ***equery***

eq'uery *n.* (עק'-הווע-רי) א שטאלמייסטער, אן אויפזעהער אויף פערד.

eques'trian *a. and n.* (אי-קהוועס'-

טרי-ען) וואס געהערט צו א פערד; וואס געהערט צו רייטעריי; וואס קען גוט רייטען; ריטערליך, וואס בעלאנגט צו די רייטער אדער אדעל פון אלטען רוים; א רייטער, א פאהרער אין א צירק.

eques'trianism *n.* (אי-קהוועס'-טרי-ען-איזם) די קונסט פון רייטען.

equestrienne' *n.* (אי-קהוועס-טרי-ען') א פרוי וואס קען רייטען אויף א פערד; א רייטערין אדער פאהרערין אין א צירק.

equian'gular *a.* (אי-קהווי-ענ'-גיו-לער) גלייכווינקעלדיג, וואס אלע ווינקלען זיינען גלייך [ווענען געאמעטרישע פיגורען].

equidif'ferent *a.* (אי-קהווי-דיפ'-ער-ענט) אין אריפמעטיק — וואס האבען א גלייכען דיפערענץ אדער אונטערשיעד, ווי למשל: 4—6 און 2—4 האבען א גלייכען דיפערענץ — 2.

equidis'tance *n.* (אי-קהווי-דיס'-טענס) דיעזעלביגע דיסטאנץ; א גלייכער מהלך.

equidis'tant *a.* (אי-קהווי-דיס'-טענט) וואס שטעהען אב אויף א גלייכער דיסטאנץ; גלייך דערווייטערט.

equidis'tantly *adv.* (אי-קהווי-דיס'-טענט-לי) אויף דעמזעלבען. מהלך.

e'quiform *a.* (אי'-קהווי-פארם) וואס האט דיעזעלביגע פארם, גלייך אין פארם.

e'quiformal *a.* (אי'-קהווי-פאר-מעל) ז. *equiform*.

equilat'eral *a. and n.* (אי-קהווי-לעט'-ע-רעל) אין געאמעטריע — גלייכזייטיג; א פיגור, ביי וועלכער אלע זייטען זיינען גלייך.

equilat'erally *adv.* (אי-קהווי-לעט'-ע-רעל-אי) אויף דעם אופן, דאס אלע זייטען זיינען גלייך.

equili'brate *v.* (אי-קהווי-לאי'-ברייט) עקוויליברירען, באלאנסירען האלטען אין גלייכגעוויכט.

equilibra'tion *n.* (אי-קהווי-לאי-בריי'-שאן) עקוויליבראציאן, דאס באלאנסירען, דאס האלטען אין גלייכגעוויכט.

equili'bratory *a.* (אי-קהווי-לאי'-ברע-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו באלאנסירען אדער שטעלען זיך אין גלייכגעוויכט.

equilib'rial *a.* (אי-קהווי-ליב'-רי-על) וואס איז שייך צו עקוויליבראציאן אדער צו דעם האלטען אין גלייכגעוויכט.

equili'brist *n.* (אי-קהווי-לאי'-בריסט) אן עקוויליבריסט, א שטריק-טענצער, איינער וואס מאכט פערשיעדענע גימנאסטישע קונצען אויף א שטריק.

equilib'rity *n.* (אי-קהווי-ליב'-רי-טי) דאס זיין אין גלייכגעוויכט.

equilib'rium *n.* (אי-קהווי-ליב'-רי-אם) ז. *equilibrity*.

equimul'tiple *n. and a.* (אי-קהווי-מאל'-טיפל) די סומען וואס האבען זיך בעקומען פון דעם, וואס געוויסע צאהלען זיינען גע'כפל'ט געווארען אויף איינער און דערזעלבער צאהל [ווי למשל, די סומען: 48, 32 און 60, וועלכע האבען זיך בעקומען פון 4×12, 4×8 און 4×15]; וואס זיינען בעקומען געווארען דורך כפל'ען אויף איינער און דערזעלבער צאהל [אויף 4].

e'quine *n. and a.* (אי'-קהווין) א פערד; פערדיש, וואס איז שייך צו פערד.

equinoc'tial *a. and n.* (אי-קהווי-נאק'-שעל) וואס איז שייך צו דער צייט אדער צום ארט וואו טאג און נאכט זיינען גלייך; די שטורם-ווינדען וואס טרעפען אין דער צייט אדער אין דעם ארט, וואו טאג און נאכט זיינען גלייך.

equinoc'tial flow'ers (אי-קהווי-נאק'-שעל פלאו'-ערז) א מין בלומען וואס עפענען פאנאנדער און מאכען צו זייערע בלעטלעך רעגולאר אין געוויסע שטונדען.

equinoc'tial line (אי-קהווי-נאק'-שעל לאין) דער עקוואטאר. ז. *equator*.

equinoc'tially *adv.* (אי-קהווי-נאק'-שעל-אי) אין דער ריכטונג פון הימלישען עקוואטאר.

equinoc'tial points (אי-קהווי-נאק'-שעל פאינטס) אין אסטראנאמיע — די צווי פונקטען, אין וועלכע עס שניידען זיך דורך דער הימלישער עקוואטאר און דער עקליפטיק פון דער זון. ז. *equator* און *ecliptic*.

e'quinox *n.* (אי'-קהווי-נאקס) די צייט ווען די נאכט איז גלייך מיט דעם טאג.

equip' *v.* (אי-קהוויפ') עקיפירען, בעקליידען; אויסריכטען; אויסשטאטען מיט געוועהר, בעוואפענען.

eq'uipage *n. and v.* (עק'-הווי-פעדזש) אן עקיפאזש; אן אויסשטאטונג צום פאהרען [ווי פערד, קארעטען א. ד. ג.]; די אויסשטאטונג פון א קריעגס-שיף, די בעוואפנונג פון א שיף; אויסשטאטען מיט אלע נויטיגע זאכען.

equipen'dency *n.* (אי-קהווי-פענ'-דענ-סי) גלייכגעוויכט; דאס ניט אריבערווענען זיך אדער דאס ניט האבען קיין שטארקערע נייגונג צו איין זאך ווי צו אן אנדער זאך.

equipen'dent *a.* (אי-קהווי-פענ'-דענט) אין באלאנס אדער גלייכגעוויכט; ניט אריבערוועגענד זיך צו קיין זייט.

equip'ment *n.* (אי-קהוויפ'-מענט) די אויסשטאטונג, די אויסריכטונג; די בעוואפנונג.

e'quipoise *n.* (אי'-קהווי-פאיז) גלייכגעוויכט.

equipol'lence *n.* (אי-קהווי-פאל'-ענס) גלייכע מאכט; גלייכער ווערטה פון צוויי אדער עטליכע בעזונדערע זאכען.

equipol'lency *n.* (אי-קהווי-פאל'-ענ-סי) ז. *equipollence*.

equipol'lent *a.* (אי-קהווי-פאל'-ענט) וואס האט דיעזעלביגע מאכט אדער דעמזעלבינען ווערטה.

equipon'derance *n.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענס) גלייכגעוויכט

equipon'derancy *n.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענ-סי) ז. *equiponderance*.

equipon'derant *a.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענט) וואס האט דיעזעלביגע געוויכט; וואס איז אין גלייכגעוויכט.

equipon'derate *v.* (אי-קהווי-פאנ'-דע-רייט) זיין אין גלייכגעוויכט, באלאנסירען; זיין גלייך אין וואג.

equipon'derous *a.* (אי-קהווי-פאנ'-דע-ראס) וואס האט גלייכע וואג, וואס איז גלייך שווער.

equipoten'tial *a.* (אי-קהווי-פא-טענ'-שעל) פון א גלייכען פאטענציאל; פון גלייכער שפאנונג. ז. *potential*.

equiseta'ceous *a.* (עק-הווי-סי-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו דער שאכטעלהאלם ארער פערד-עק-פלאנצע. ז. *Equisetum*.

equise'tic *a.* (עק-הווי-סי'-טיק) וואס איז שייך אדער וואס בעקומט זיך פון די שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצע. ז. *Equisetum*.

Equise'tum *n.* (עק-הווי-סי'-טאם) דער מין פון די שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצען [א מין נידריגע פלאנצען-פאמיליע וועלכע בליהען ניט].

e'quisonance *n.* (אי'-קהווי-סא-נענס) אין דער אלטער מוזיק — גלייכקלאנג, גלייכקלאנג אין אקטאווען.

eq'uitable *a.* (עק'-הווי-טעבל) גערעכט, גערעכטיג; אונפארטייאיש; ארענטליך.
The arbitrator gave an equitable decision.

eq'uitableness *n.* (עק'-הווי-טעבל-נעס) ריכטיגקייט, גערעכטיגקייט; אונפארטייליכקייט; ארענטליכקייט.

eq'uitably *adv.* (עק'-הווי-טע-בלי) אויף א גערעכטען אופן; מיט גערעכטיגקייט; אויף אן אונפארטייאישען שטייגער; ארענטליך.

eq'uitancy *n.* (עק'-הווי-טענ-סי) די רייט-קונסט.

eq'uitant *a.* (עק'-הווי-טענט) אריבערגעבויגען צום פארענט ווי רייטענדיג [ווענען בלעטער פון א פלאנצע]; רייטענדיג.

equita'tion *n.* (עק-הווי-טיי'-שאן) די רייט-קונסט; דאס רייטען.

eq'uites *n.* (עק'-הווי-טיז) די רייטער אדער קאוואלעריע אין דער ארמעע אין אלטען רוים; די אלט-רוימישע ריטער.

eq'uity *n.* (עק'-הווי-טי) גערעכטיגקייט; אונפארטייליכקייט; ארענטליכקייט; דאס משפט'ען לויט יושר און גערעכטיגקייט, וואו דאס געזעץ איז צוליעב זיין אלגעמיינהייט ניט גענוג בעשטימט פאר דעם פאל; א געריכט, וואו עס ווערט גע'משפט ניט לויט דעם געשריבענעם געזעץ, נאר לויט יושר און גערעכטיגקייט; די איבערגעבליבענע סומע פון דעם פערקויף פון א פער'משכון'ט הויז אדער לאנד, וועלכע ווערט איבערגעגעבען צו דעם אייגענטימער נאכדעם ווי מען האט אבגעצאהלט די בעלי חובות זייער טייל.

equiv'alence *n.* (אי-קהוויוו'-ע-לענס) דאס זיין גלייך אין ווערטה; גלייכהייט אין גרויס, אין מאכט, אין נאטור, אין געוויכט א. ד. ג.

equiv'alency *n.* (אי-קהוויוו'-ע-לענ-סי) ז. *equivalence*.

equiv'alent *a., n. and v.* (אי-קהוויוו'-ע-לענט) פון גלייכען ווערטה, פון גלייכער גרויס, פון גלייכער קראפט א. ד. ג.; וואס האט א גלייכע אדער דיעזעלבע בעדייטונג; עפעס וואס איז גלייך אין ווערטה; אין כעמיע — אן עקוויוואלענט, אן עלעמענט וואס קען אין א כעמישער פערבינדונג פערנעהמען דעם ארט פון אן אנדער עלעמענט לויט זיין אטאמען-געוויכט [צ. ב.: 28 געוויכטס-טיילען אייזען קענען אין א כעמישער פערבינדונג פערנעהמען דעם פלאץ פון 31,7 געוויכטס-טיילען קופער. 28 געוויכטס-טיילען אייזען זיינען אלזא אן עקוויוואלענט פון 31,7 געוויכטס-טיילען קופער]; מאכען גלייך-ווערטהיג; זיין פאלשטענדיג גלייך.

equiv'alently *adv.* (אי-קהוויוו'-ע-לענט-לי) פון א גלייכען ווערטה, גלייך-ווערטהיג.

equiv'ocal *a. and n.* (אי-קהוויוו'-א-קעל) צווייטייטיג, דאפעלזיניג; צווייפעלהאפט; אווארט מיט א דאפעלטער בעדייטונג, וואס ווערט געזאגט מיט דעם ציעל אבצונארען, פערדרעהען א מח.

equiv'ocal genera'tion (אי-קהוויוו'-א-קעל דזשענ-ער-איי'-שאן) דאס געבאָרען ווערען פון עלטערען, וועלכע זיינען ניט פון דעמזעלבען מין.

equiv'ocally *adv.* (אי-קהוויוו'-א-קעל-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אדער צווייטייטיגען אופן.

equiv'ocalness *n.* (אי-קהוויוו'-א-קעל-נעס) צווייטייטיגקייט, א דאפעלטער זין.

equiv'ocate *v.* (אי-קהוויוו-א-קייט) נעברויכען א ווארט אין א דאפּעלטען זין; זיך אויסדריקען צווײדייטיג [מיט דעם ציעל אבצונארען].

equivoca'tion *n.* (אי-קהוויוו-א-קיי-שאן) עקוויװאקען, דאס רעדען צווײדייטיג, אז מען זאל עס פערשטעהן אי אזוי, אי אנדערש [מיט דעם ציעל אבצונארען, פערדרעהען דעם קאפּ]; אין לאגיק — דער פאלשער שלוס וואס מען קען ציהען פון א ווארט, ווען עס איז צווײדייטיג.
To the honest man equivocation is just as wrong as lying.

equiv'ocator *n.* (אי-קהוויוו-א-קיי-טאר) איינער וואס רעדט צווײדייטיג, בלב ולב.

equiv'ocatory *a.* (אי-קהוויוו-א-קיי-טא-רי) וואס ענטהאלט א צווײדייטיגקייט אדער א דאפּעלטען זין [מיט דעם ציעל אבצונארען].

eq'uivoke *n.* (עק'-הווי-וואוק) אן עקוי-וואק א צווײדייטיגקייט; דאס רעדען אזוי, אז מען זאל עס פערשטעהן אי אזוי, אי אנדערש.

eq'uivoque *n.* (עק'-הווי-וואוק)
ז. *equivoke*

e'ra *n* (אי'-רא) אן ערא, א צייט-רעכנונג וואס הויבט זיך אן פון א בעשטימטער היסטארישער פּאסירונג אדער עפּאכע, א בעשטימטע היסטארישע צייט, א צייט-אלטער, אן עפּאכע.

era'diate *v.* (אי-ריי'-די-אייט) ארויס-לאזען שטראהלען; שטראהלען, שיינען, גלאנצען.

eradia'tion *n.* (אי-ריי-די-איי'-שאן) דאס ארויסלאזען שטראהלען; דאס שטראה-לען; שיינונג; אבגלאנץ.

erad'icable *a.* (אי-רעד'-אי-קעבל) וואס (אי-רעד'-אי-קעבל) מען קען אויסווארצלען, אויסראטען, פערי-טילגען אדער פערניכטען.

erad'icate *v.* (אי-רעד'-אי-קייט) אויס-ווארצלען; אויסראטען, פערניכטען, פער-טילגען.

eradica'tion *n.* (אי-רעד-אי-קיי'-שאן) אויסווארצלונג, אויסראטונג, פערניכטונג, פערטילגונג.

erad'icative *a. and n.* (אי-רעד'-אי-קיי-טיוו) וואס ווארצעלט אויס: פערניכ-טענד, אויסראטענד, פערטילגענד; אין מעדיצין — וואס היילט אין גאנצען אויס, וואס היילט ראדיקאל, וואס היילט פון גרונד אויס; א ראדיקאלער הייל-מיטעל.

e'ra of good fee'ling (אי'-רא און גוד פיע'-לינג) אין דער געשיכטע פון די פער-אייניגטע שטאטען — די פעריאדע פון 1817 ביז 1824 [בעת פּרעזידענט מאנ-רא'ס אדמיניסטראציאן], וועלכע צייכענט זיך אויס דערמיט וואס דער פּארטיי-קאמפּף האט כמעט אין גאנצען אויפגע-הערט.

era'sable *a.* (אי-ריי'-סעבל) וואס קען אויסגעמעקט, אבגעמעקט, אבגעריבען אדער אויסגעקראצט ווערען; וואס קען פערניכ-טעט ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער בע-זייטיגט ווערען.

era'ser *n.* (אי-ריי'-סער) איינער אדער עטוואס וואס מעקט אב, רייבט אב אדער קראצט אויס; א מעקער [פון גומי]; א מעסערעל אבצוקראצען דאס געשריבענע.

era'sible *a.* (אי-ריי'-סיבל)
ז. *erasable*

era'sion *n.* (אי-ריי'-זשאן) אויסמעקונג, אבּרייבונג.

era'sure *n.* (אי-ריי'-זשור) דאס אבמע-קען, דאס אבּרייבען, דאס אויסקראצען; דאס וואס איז אבגעמעקט אדער אויס-קראצט געווארען [אין שריפטען]; דער פּלאץ, וואו עס איז אבגעמעקט אדער אויס-געקראצט געווארען [א בוכשטאב, א ווארט א. ד. ג.].

ere *prep. and c.* (עהר) בעפאר, פאר; בעפאר, איידער.

Er'ebus *n.* (ער'-ע-באס) אין דער גרי-כישער מיטאלאגיע — ערעבוס, דער פינ-סטערסטער טייל פון גיהנום אדער האדעס; פינסטערניש; פינסטערקייט.

erect' *v. and a.* (אי-רעקט') אויפשטע-לען, אויפשטעלען גלייך, אוועקשטעלען; אויפבויען, גרינדען, בעשאפען; אויפהוי-בען; דערהויבען; צייכנען [א ליניע, א קרייז א. ד. ג.]; זיך אוועקשטעלען גלייך; זיך אויפהויבען; גלייך אוועקגעשטעלט, שטעהענדיג, גערעכטעט ארויף-צו; אויפגע-הויבען; גלייך און פעסט; מוטיג, שטאלץ; אויפמערקזאם, געשפּאנט.

erec'table *a.* (אי-רעק'-טעבל) וואס קען אויפגעשטעלט ווערען; וואס קען אויפגע-בויט ווערען; וואס קען אויפגעהויבען ווע-רען; וואס קען זיך אויסציהען און ווערען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erec'ter *n.* (אי-רעק'-טער) ז. *erector*

erec'tile *a.* (אי-רעק'-טיל) וואס שטעלט זיך אדער הויבט זיך אויף; וואס קען זיך אויסציהען און ווערען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erectil'ity *n.* (אי-רעק-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך אויפצוהויבען, זיך אוועק-שטעלען גלייך אדער אויפגעבויט ווערען; די פעהיגקייט זיך אויסצוציהען און ווע-רען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erec'tion *n.* (אי-רעק'-שאן) אויפשטע-לונג, גלייך-שטעלונג; אויפהויבונג, דער-הויבונג; פערשטייפונג; אויפבויאונג, גרינ-דונג; אויסבילדונג, פארמירונג; דאס וואס ווערט געבויט, א געביידע; ערעקציאן, די אויסציהונג און פערשטייפונג [פון די געשלעכטס-ארגאנען].

erec'tive *a.* (אי-רעק'-טיוו) גלייך-שטע-לענד, אויפשטעלענד, אויפהויבענד.

erect'ly *adv.* (אי-רעקט'-לי) גלייך, אויפ-געשטעלט, אויפגעשטעלט אין דער הויך, שטעהענדיג גלייך.

erect'ness *n.* (אי-רעקט'-נעס) אויפגע-שטעלטקייט; די גלייכקייט; דאס שטעהן גלייך.

erec'tor *n.* (אי-רעק'-טאר) א גרינדער; אן אויפהויבער, אן אויפשטעלער; איינער וואס בויט [געביידעס]; אן אויפהויבונגס-מוסקעל [א מוסקעל וואס הויבט אויף, ציהט אויס און מאכט שטייף געוויסע גלי-דער].

erelong' *adv.* (עהר-לאהנג') אין קורצען, באלד.

eremacau'sis *n.* (ער-ע-מע-קאה'-סיס) די לאנגזאמע פערברענונג אדער צופוילונג פון א קערפּער.

ere'mic *a.* (ע-רי'-מיק) וואס לעבט אין א זאמדיגער, טרוקענער געגענד אדער אין א מדבר [הויפּטזעכליך וועגען חיות און פויגלען].

er'emite *n.* (ער'-אי-מאיט) אן ערעמיט, איינער וואס לעבט אבגעזונדערט אדער אין א ווילדערניש; א נזיר, א פּרוש.

eremit'ic *a.* (ער-אי-מיט'-איק) וואס לעבט אבגעזונדערט פון דער וועלט אדער אין א ווילדערניש; עהנליך צו א נזיר אדער א פּרוש; וואס איז שייך צו אן אב-געזונדערטען מענשען, צו א נזיר אדער א פּרוש.

eremit'ical *a.* (ער-אי-מיט'-אי-קעל)
ז. *eremitic*

er'emitism *n.* (ער'-אי-מאי-טיזם) דאס זיין א פּרוש, א נזיר, דאס זיין אבגעזונ-דערט פון דער וועלט.

er'ethism *n.* (ער'-ע-טהיזם) ערעטהיזם, אויפרעגבארקייט [הויפּטזעכליך פון די געשלעכטס-ארגאנען].

erethis'mic *a.* (ער-ע-טהיז'-מיק) וואס איז שייך צו ערעטהיזם [אויפרייצבאר-קייט, הויפּטזעכליך פון די געשלעכטס-אר-גאנען].

erethis'tic *a.* (ער-ע-טהיס'-טיק)
ז. *erethismic*

erethit'ic *a.* (ער-ע-טהיט'-איק) וואס איז שייך צו ערעטהיזם; אויפרעגבאר, אויפגערעגט; אונרוהיג. ז. *erethism*

erg *n.* (אוירג) אין פיזיק — אן ערג, א מאס-איינהייט פאר ארבייט, וואס ווערט בעשטימט דורך דער קראפט וואס ווערט פערוועגדעט אויף צו בעוועגען א גראם משא מיט דער שנעלקייט פון איין סענ-טימעטער אין א סעקונדע.

er'go *c.* (אויר'-גאו) פאלגליך, דאריבער [אן אויסדרוק אין לאגיק].

er'gograph *n.* (אויר'-גא-גרעף) אן אינ-סטרומענט צו מעסטען מיעדינקייט, אויפ-רעגונג א. ד. ג.

ergom'eter *n.* (אויר-גאם'-ע-טער) א קראפט-מעסטער, א דינאמאמעטער.
ז. *dynamometer*

er'gon *n.* (אויר'-גאן) ז *erg*

er'got *n.* (אויר'-גאט) א הארנדינגער אנ-וואוקס אויף דעם הינטערשטען טייל פון א פערד'ס פוס איבער דער קאפּיטע; כוטערקארן [אזא שוואם-אנוואוקס אויף קארן און אנדערע פלאנצען. ווערט גע-ברויכט אין מעדיצין].

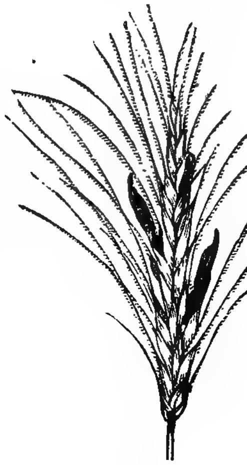
Ergot

er'igible *a.* (ער'-אי-דזשיבל) וואס קען אויפגעשטעלט ווערען, וואס קען אויפגע-הויבען ווערען, וואס קען אוועקגעשטעלט ווערען גלייך.

erina'ceous *a.* (ער-אי-ניי'-שיאס) וואס איז שייך צו אן איגעל [יאזש]; עהנליך צו אן איגעל.

Erioden'dron *n.* (ער-אי-א-דענ'-דראן) א מין וואל-בוימער אדער באנוועל-בוימער [וואקסען אין די הייסע לענדער. די פרוכט פון דיעזע בוימער איז בעדעקט מיט א וואלענארטיגען שטאף וועלכער

ווערט געברויכט פאר קישענס, מאטראצען א. ד. ג.].

eriom′eter *n.* (ער-אי-אמ′-ע-טער) אן אפטישער אינסטרומענט צו מעססען זעהר קליינע קערפערס.

erl′-king *n.* (אוירל′-קינג) אין דער גערמאנישער מיטאלאגיע — דער ערלקעניג [א טייוועל וואס הערשט איבער וועלדער, פערנארט צו זיך קליינע קינדער און פערמוטשעט זיי].

er′mine *n.* (אויר′-מין) דאס הערמעלין [א קליינעווילדע חיה, וועמענס פעל ווערט זעהר הויך געשאצט]; די פעל אדער פוטערווארג פון א הערמעלין.

Ermine

er′mined *a.* (אויר′-מינד) געקליידט אין הערמעלין-פוטער. ז. ***ermine***

erode′ *v.* (אי-ראוד′) פאנאנדערעסען, אויסעסען, צופרעסען, אויסנאגען, זשאווערען, ראסטען.

The action of the air will in time erode iron.

ero′ded *a.* (אי-ראו′-דעד) וואס קוקט אויס ווי אויסגעגעסען, פערזשאווערט אדער פערראסט.

ero′dent *n.* (אי-ראו′-דענט) א מיטעל אדער רפואה וואס עסט אויס אדער נאגט אויס.

ero′dible *a.* (אי-ראו′-דיבל) וואס קען אויסגעגעסען, פערזשאווערט אדער פערראסט ווערען.

E′ros *n.* (אי′-ראס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — עראס, דער גאט פון ליעבע; אין אסטראנאמיע — איינע פון די קליינע פלאנעטען צווישען מארס און יופיטער.

crose′ *a.* (אי-ראוז′) אויסגעקארבט, אויסגעגעסען [בנוגע צו בלעטער אדער פליגלען פון אינזעקטען, ביי וועלכע די ברעגעס זיינען ניט גלאט ארומגעשניטען, נאר געקארבט].

ero′sion *n.* (אי-ראו′-זשאן) די אויסעסונג, די צופרעסונג, די צונאגונג, דאס פערזשאווערט אדער פערראסט ווערען.

ero′sive *a.* (אי-ראו′-סיוו) אויסעסענד, צופרעסענד, צונאגענד; וואס ווירקט עס זאל פערזשאווערט אדער פערראסט ווערען.

erot′ic *a. and n.* (ע-ראט′-איק) וואס איז שייך צו ליעבע; א פאעמא אדער געדיכט וועגען ליעבע.

erot′ical *a.* (ע-ראט′-אי-קעל) ז ***erotic***

erotoma′nia *n.* (ע-ראו-טא-מיי′-ני-א) עראטאמאניע, א גייסטיגע קראנקהייט אדער מעלאנכאליע וואס נעהמט זיך פון דעם, וואס אלע געדאנקען און געפיהלען פון חולה זיינען קאנצענטרירט אויף ליעבע.

erotoma′niac *n.* (ע-ראו-טא-מיי′-ני-אק) איינער וואס ליידט פון עראטאמאניע. ז. ***erotomania***

erotom′any *n.* (ער-א-טאמ′-ע-ני) ז. ***erotomania***

erpetolog′ical *a.* (אויר-פע-טא-לאדזש′-אי-קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע איבער די רעפטילען אדער קריכעדיגע טהיערע.

erpetol′ogist *n.* (אויר-פע-טאל′-א-דזשיסט) אן ערפעטאלאגיסט, א קענער פון דער וויסענשאפט איבער די קריכעדיגע טהיערע.

erpetol′ogy *n.* (אויר-פע-טאל′-א-דזשי) ערפעטאלאגיע, די לעהרע וועגען די רעפטילען אדער קריכעדיגע טהיערע.

err *v.* (אויר) אירען, בלאנדזשען, זיך פעראירען; אבווייכען; זיך אירען, האבען א טעות.

To err is human, to forgive is divine.

er′rancy *n.* (ער′-ענ-סי) דאס אירען, דאס פערבלאנדזשען, דאס אריינפאלען אין א טעות; דאס אפטע בייטען די מיינונגען.

er′rand *n.* (ער′-ענד) א שליחות, אן אויפטראג; א מאנדאט; א גאנג.

The boy was sent on an errand.

er′rand-boy *n.* (ער′-ענד-באי) א לויפאינגעל, א שיק-אינגעל; א אינגעל אויף פערשיעדענע גענג און שליחות.

er′rant *a.* (ער′-ענט) וואנדערענד; אירענד, בלאנדזשענד; מאכענד א טעות; אראבגעהענד פון דרך הישר.

er′rantry *n.* (ער′-ענט-רי) וואנדערשאפט, דאס וואנדער-לעבען; דאס זיין א וואנדערער.

erra′ta *n.* (ע-ריי′-טע) דרוק-פעהלערען, א פערצייכניס פון דרוק-פעהלערען.

errat′ic *a. and n.* (ע-רעט′-איק) אירענד, וואס בלאנדזשעט; אונרעגעלמעסיג, וואס בעוועגט זיך ניט אין ארדנונג; א וואנדערער, א בראדיאגע; ניט קיין געשטעלטער מענש.

errat′ical fe′ver (ע-רעט′-אי-קעל פי′-ווער) קדחת, וואס כאפט אן אונרעגעלמעסיג.

errat′ically *adv.* (ע-רעט′-אי-קעל-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען שטייגער; אהן א סדר.

erra′tum *n.* (ע-ריי′-טאם) א דרוק-פעהלער אין א שריפט אדער בוך.

er′rhine *a. and n.* (ער′-אין) ווירקענד אויף דער נאז; א מיטעל צום ניסען.

er′ringly *adv.* (אויר′-אינג-לי) בלאנדזשענדיג, לאזענדיג זיך פערפיהרען.

erro′neous *a.* (ע-ראו′-ני-אס) אירענד; ניט ריכטיג, פעהלערהאפט.

erro′neously *adv.* (ע-ראו′-ני-אס-לי) על פי טעות.

erro′neousness *n.* (ע-ראו′-ני-אס-נעס) ניט-ריכטיגקייט, פעהלערהאפטיגקייט.

er′ror *n.* (ער′-אר) אן אירטום, א טעות, א פערזעהן; א זינד.

er′ror in fact (ער′-אר אין פעקט) א טעות וועגען דעם פאקט [ווי למשל, ווען א ריכטער משפט א מינדעריעהריגען אזוי ווי ער וואלט געווען א דערוואקסענער].

Erse *n. and a.* (אוירס) די קעלטישע אדער אירלאנדישע שפראך וואס ווערט געברויכט אין געוויסע געגענדען פון שאטלאנד; וואס איז שייך צו דער קעלטישער שפראך אין אירלאנד און שאטלאנד.

crsh *n.* (אוירש) אן אויפגעאקערט פעלד; דאס גראז וואס וואקסט אב אויף'ן פעלד א צווייטען מאל אין דעמזעלבען סעזאן..

erst *adv.* (אוירסט) ראשית, צוערשט; א מאל; פריהער, מיט א צייט צוריק.

erubes′cence *n.* (ער-או-בעס′-ענס) רויטקייט; דאס רויט ווערען [פון כעס אדער שעמעוודינקייט].

erubes′cency *n.* (ער-או-בעס′-ענ-סי) ז. ***erubescence***

erubes′cent *a.* (ער-או-בעס′-ענט) רויט אדער רויטליך; רויט ווערענד [פון שעמען זיך].

eruc′tate *v.* (אי-ראק′-טייט) גרעפסען, שלוקערצען.

eructa′tion *n.* (אי-ראק-טיי′-שאן) דאס גרעפסען; דאס שלוקערצען.

er′udite *n. and a.* (ער′-או-דאיט) א בקי, איינער וואס איז פיעל בעלעזען און בעלערענט; מיט ערודיציאן; וואס איז פיעל בעלעזען; וואס האט א טיעפע קענטניס פון עפעס.

er′uditely *adv.* (ער′-או-דאיט-לי) דורך בקיאות, דורך טיעפע קענטניס פון דער זאך.

er′uditeness *n.* (ער′-או-דאיט-נעס) דאס זיין א בקי; דאס בעזיצען א טיעפע קענטניס פון עפעס.

erudi′tion *n.* (ער-או-דיש′-אן) ערודיציאן, געלעהרזאמקייט, בקיאות; טיעפע קענטניס פון א זאך.

eru′ginous *a.* (אי-רו′-דזשינ-אס) ז. ***æruginous***

erupt′ *v.* (אי-ראפט′) מאכען פלאצען; אויפרייסען, פלוצים צופלאצט אדער צוזעצט ווערען.

erup′tion *n.* (אי-ראפ′-שאן) 1. אן אויפרייסונג, אן אויסברוך [ווי פון א וואולקאן]; 2. אן אויספאל; אן אויסשלאג, אן אויסשיטונג אויף'ן לייב.

1. The volcano is in eruption.. 2. The patient has an eruption on her face.

erup′tional *a.* (אי-ראפ′-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויפרייסונג אדער אויסברוך.

erup′tive *a. and n.* (אי-ראפ′-טיוו) וואס רייסט אויף, וואס ברעכט אויס; פערבונדען מיט אן אויסשלאג; אין געאלאגיע — א פעלז אדער א מינעראל וואס האט זיך בעקומען דורך אן אויפרייסונג פון א פייערשפייענדען בארג אדער דורך ערד-ציטערניש.

erup′tively *adv.* (אי-ראפ′-טיוו-לי) דורך אן אויפרייסונג.

erup′tiveness *n.* (אי-ראפ′-טיוו-נעס) דאס אויפרייסען, דאס צושפרינגען.

Eryn′gium *n.* (אי-רינ′-דזשי-אם) דאס בלוי-קעפעל [א מין ברייט גראז מיט וויים-בלויע בליטהען. וואקסט אין די ווארעמע לענדער].

eryn′go *n.* (אי-רינ′-גאו) ז. ***Eryngium***

erysip′elas *n.* (ער-אי-סיפ′-ע-לעס) א רויז, א רויטליכע ענטצינדונג פון דער הויט.

erysipel′atous *a.* (ער-אי-סי-פעל′-ע-טאס) וואס איז ווי די ענטצינדונג פון דער הויט; עהנליך צו א רויז אויף'ן פנים.

erysip′eloid *n.* (ער-אי-סיפ′-ע-לאיד) אן אנשטעקינע הויט-ענטצינדונג.

erythe′ma *n.* (ער-אי-טהי′-מא) די עריטעמא, א רויטע ענטצינדונג פון דער הויט.

erythemat′ic *a.* (ער-אי-טהי-מעט′-איק) וואס איז שייך צו אן עריטעמא אדער הויט-ענטצינדונג.

eryth′roscope *n.* (ע-ריטה′-רא-סקאופ) אן אפטישער אינסטרומענט, וועלכער ווערט בענוצט צו אונטערזוכען די ליכט-

שטראהלען, וואס פאלען אדער שיינען אב פון בעזונדערע קערפער.

erythro'sis *n.* (ער-אי-טהראו'-סיס) אין מעדיצין — פולבלוטיגקייט; א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון צופיעל בלוט אדער זאפט.

escalade' *n. and v.* (עס-קיי-לייד') דאס קלעטערען אויף לייטערס; דאס ארויפקלעטערען פון סאלדאטען מיט דער הילף פון לייטערס אויף א פעסטונגס-וואנד; אריבערקלעטערען מיט דער הילף פון א לייטער.

escala'der *n.* (עס-קיי-ליי'-דער) איינער וואס קומט אריין אין א בעפעסטיגטען ארט דורך דער הילף פון א לייטער.

escala'tor *n.* (עס-קיי-ליי'-טאר) א בעוועגליכע טרעפ.

escal'lop *n. and v.* (עס-קעל'-אפ) די קאם-מושעל [א מאלוסקעל וואס האט א וועלען-פערמיגע אדער רונד-געקארבטע מושעל]; אזא פאן אין וועלכער איסטערען ווערען געבראטען; א רונד-געצאקטער אדער וועלען-פערמיגער ברעג אדער זוים; קאכען אדער באקען אין אן איסטערען-פאן; מאכען א וועלען-פערמיגען אדער רונד-געצאקטען זוים אדער ברעג.

escal'lop-shell *n.* (עס-קעל'-אפ-שעל) א רונד-געקארבטע אדער וועלען-פערמיגע מושעל [אזא מושעל אדער דער צייכען פון אזא מושעל אויף'ן שילד פלעגען טראגען די פילגרימען אדער וואנדערער צו די הייליגע ערטער אין די אמאליגע צייטען].

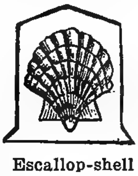
Escallop-shell

escal'op *n.* (עס-קעל'-אפ) ז. *escallop*

esca'pable *a.* (עס-קיי'-פעבל) וואס קען אנטלויפען אדער אנטרינען; וואס קען אויסלויפען אדער אויסשטראמען; וואס קען פערמידען ווערען.

escapade' *n.* (עס-קיי-פייד') א ווילדער שפרונג פון א פערד; א שטרייך, א שטיק א ווילדע אדער נארישע שטיפעריי.

escape' *v. and n.* (עס-קייפ') אוועקלויפען, אנטלויפען; זיך ראטעווען, מאכען פליטה; אנטרינען; אויסלויפען, אויסשטראמען; פערמיידען; די פליטה; דאס ראטעווען זיך; דאס אנטלויפען; דאס אויסלויפען אדער אויסשטראמען.

escape'-lad'der *n.* (עס-קייפ'-לעד'-ער) א רעטונגס-לייטער.

escape'ment *n.* (עס-קייפ'-מענט) דער מעכאניזם פון א זייגער וואס רעגולירט זיין גאנג.

escape'ment wheel (עס-קייפ'-מענט הוויעל) דאס העמונגס-ראד אדער שטייג-ראד [דאס רעדעל פון א זייגער וואס רעגולירט דעם גאנג].

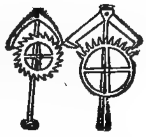
Escapment

escape' no'tice (עס-קייפ' נאו'-טיס) ניט בעמערקט ווערען.

Excuse me, your presence in the room escaped my notice.

escape' one's mem'ory (עס-קייפ' וואנז מעמ'-א-רי) אימעצען ארויס פון זינען.

These facts entirely escaped my memory.

esca'per *n.* (עס-קיי'-פער) איינער וואס אנטלויפט אדער ראטעוועט זיך.

escape' scot'-free (עס-קייפ' סקאט'-פריע) אויסדרעהען זיך אונבעשטראפט.

escape' the lips (עס-קייפ' מהי ליפס) זיך ארויסגליטשען [א ווארט] פון מויל.

escape'-valve *n.* (עס-קייפ'-וועלוו) דער ארויסלאז-ווענטיל [דער ווענטיל פון צילינדער אין א דאמפף-מאשין וואס לאזט ארויס דעם אבגעקיהלטען דאמפף].

escarp' *v. and n.* (עס-קארפ') מאכען משופע'דיג [וועגען א פעסטונגס-ווערק]; די זייט פון א פעסטונגס-גראבען, וועלכע ליעגט נאהנט צו דער פעסטונגס-וואנד וואס ווערט פון גראבען ארומגערינגעלט.

escarp'ment *n.* (עס-קארפ'-מענט) די משופע'דיגע זייט פון א בערגעל אדער א פעלזענשטיין; דער גראבען ארום א פעסטונגס-וואנד.

eschalot' *n.* (עש-ע-לאט') א זארט קליינע ציבעלע.

es'char *n.* (עס'-קאר) א קרעץ אויף דער הויט, ווי עס בילדעט זיך פון א בראנד-וואונד א. ד. ג.

escharot'ic *a. and n.* (עס-קע-ראט'-איק) וואס קען צושטערען דאס פלייש-געוועב און בילדען א קרעץ; א מיטעל וואס צושטערט אדער צוברענט דאס פלייש-געוועב.

eschatolog'ic *a.* (עס-קיי-טא-לאדז'-איק) וואס איז שייך צו דעם טייל פון רעליגיאן וואס בעשעפטיגט זיך מיט תחית המתים, מיט השארת הנפש, מיט דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

eschatolog'ical *a.* (עס-קיי-טא-לאדז'-אי-קעל) ז. *eschatologic*

eschatol'ogist *n.* (עס-קיי-טאל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם טייל פון רעליגיאן וואס בעהאנדעלט תחית המתים, השארת הנפש, דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

eschatol'ogy *n.* (עס-קיי-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון רעליגיאן וואס בעשעפטיגט זיך מיט תחית המתים, מיט השארת הנפש, מיט דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

escheat' *n. and v.* (עס-טשיעט') דאס אריינפאלען פון לאנד אדער גיטער צוריק אין די הענד פון דעם לאנד-הערר אדער שטאאט צוליעב דעם טויט פון רענטע-צאהלער וואס האט ניט געלאזען קיין יורשים; דער בעצירק אין ענגלאנד וואו דער לאנד-הערר אדער דער קעניג איז בערעכטיגט צו די גיטער פון וועלכע דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען; א דאקומענט וואס ענטהאלט דאס רעכט אויף אזעלכע גיטער; דער גוט אדער בעזיץ וואס איז אזא רעכט אונטערווארפען; אריינפאלען צוריק [וועגען גיטער] אין די הענד פון לאנד-הערר אדער שטאאט, ווען דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען; קאנפיסקירען א גוט אדער א בעזיץ.

eschea'table *a.* (עס-טשיע'-טעבל) וואס איז אונטערווארפען דעם רעכט אריינצופאלען צוריק אין די הענד פון לאנד-הערר אדער פון שטאאט, ווען דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען [וועגען א גוט אדער בעזיץ]; וואס קען אבגענומען ווערען פאר'ן שטאאט.

eschea'tage *n.* (עס-טשיע'-טיידזש) דאס רעכט אויף א גוט אויף וועלכען עס געפינען זיך ניט קיין יורשים.

eschea'tor *n.* (עס-טשיע'-טאר) דער בעאמטער [אמאל אין ענגלאנד] וואס האט געהאט צו טהאן מיט גיטער, וואס האבען ניט קיין יורשים, אום זיי צוגעהמען פאר'ן שטאאט.

eschea'torship *n.* (עס-טשיע'-טאר-שיפ) דאס אמט אמאל אין ענגלאנד פון א רעגיערונגס-אנגעשטעלטען, וואס האט געהאט צו טהאן מיט גיטער, וועלכע האבען ניט קיין יורשים, אום זיי צוצונעהמען פאר'ן שטאאט.

eschew' *v.* (עס-טשו') אויסמיידען, שטעהן פון ווייטען, אויסווייכען.

In a discussion we should eschew personalities.

Eschscholt'zia *n.* (ע-שאולט'-סי-א) א מין שעהנע ווילדע מאהן-פלאנצען מיט שעהנע געלבע בלומען [וואקסט אם מייסטען אין קאליפארניען און אין דער אומגעגענד].

esclan'dre *n.* (עס-קלענ'-דער) א רוה-שטערונג; אן אורזאכע פאר א סקאנדאל; א סצענע.

esclavage' *n.* (עס-קלא-וואזש') אן אלט-מאדישער, שווערער פרויען-האלזבאנד.

escopet' *n.* (עס-קא-פעט') א האנד-ביקס [אזא קורצע ביקס].

escopette' *n.* (עס-קא-פעט') ז. *escopet*

escort' *v.* (עס-קאהרט') 1. בעגלייטען; 2. בעשיצען אדער בעוואכען [אויף א רייזע].

1. He is escorting his wife to the store.

es'cort *n.* (עס'-קאהרט) 1 אן עסקארט, בעגלייטונג; 2. בעגלייטונג מיט דעם צוועק צו בעשיצען [ווי פון סאלדאטען אדער פון א שיף]; 3. עהרען-וואך; בעגלייטער, בעשיצער, וואך [אויף א רייזע].

2. The President travels with an escort.

escritoir' *n.* (עס-קרי-טואר') ז. *escritoire*

escritoire' *n.* (עס-קרי-טואר') א שרייב-געצייג, א שרייב-טיש; א סעקרעטאר.

escrow' *n.* (עס-קראו') דאס איינלעגען א געזעצליכען דאקומענט ביי א שליש [ווען דער דאקומענט קען אריין אין קראפט בלויז אונטער געוויסע בעדינגונגען]; אזא דאקומענט; דאס האלטען אזא דאקומענט.

es'cuage *n.* (עס'-קיו-עדזש) א מיליטערישער שטייער, וואס מען פלעגט צאהלען אין מיטעלאלטער אנשטאט צו געהן אין מיליטער-דיענסט.

Escula'pian *n. and a.* (עס-קיו-ליי'-פי-ען) דער גאט פון מעדיצין אין דער גריכישער מיטאלאגיע; א מעדיצינער; וואס איז שייך צו דער הייל-קונסט אדער צו א מעדיצינער. ז. *Æsculapian*

es'culent *a. and n.* (עס'-קיו-לענט) עסבאר; וואס מען קען עסען; וואס ברייננגט ארויס אדער שאפט אן עסבארען פראדוקט; עטוואס וואס מען קען עסען; גרינסען וואס מען קען געברויכען אלס שפייזען [הויפטזעכליך געקאכטערהייד].

escutche'on *n.* (עס-קאטש'-אן) א שילד מיט הערבען; א הערב; די שילד אויף א שיף מיט דעם נאמען פון דער שיף; א בלעכעל איבער דער שליסעל-לאך אדער ביי דער עפנונג [פון א טהיר].

escutche'oned *a.* (עס-קאטש'-אנד) וואס טראגט א שילד; בעדעקט מיט א הערב אדער א שילד; בעדעקט מיט איינגעקריצטע פיגורען.

es'kar *n.* (עס'-קאר) — א אין געאלאגיע שיכט זאמד צווישען אייז-בערג אין גלעטשערס.

es'ker *n.* (עס'-קער) ז. *eskar*

Es'kimo *n. and a.* (עס'-קי-מאָו) אן עסקימאָס, איינער פון די האלב=ווילדע איינוואהנער פון די קאלטע געגענדען פון נארד=אמעריקא און פון גרענלאנד; וואס איז שייך צו די עסקימאָסען.

esoc'iform *a.* (ע-סאָס'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א העכט; ענליך צו א העכט.

es'ocoid *a. and n.* (עס'-א-קאיד) וואס איז שייך צו העכט; א העכט.

esod'ic *a.* (ע-סאָד'-איק) אין פיזיאלאָגיע — וואס גיבען איבער די איינדריקע צום מארך [וועגען געוויסע נערוועז].

esoph'agus *n.* (אי-סאָפ'-ע-גאָס) דער שלונד, דער שפייז=רעהר [דער רעהר, דורך וועלכען די שפייז נעהט אין מאָגען].

esoter'ic *a.* (עס-א-טער'-איק) עזאָטעריש, געהיים; וואס ווערט נאר געלערענט מיט ווענינע פערזאָנען [וואס מען איז מגלה ליחידי סגולה].

esoter'ical *a.* (עס-א-טער'-אי-קעל) ז. *esoteric*

esoter'ically *adv.* (עס-א-טער'-אי-קעל-אי) אין א געהיימען אופן, ניט ארויסגעבענדיג פאר אלעמען [וועגען געוויסע לעהרען אין די אמאליגע צייטען].

esoter'icism *n.* (עס-א-טער'-אי-סיזם) עזאָטעריזם, די לעהרען וואס פלעגען איבערגעגעבען ווערען נור צו יחידי סגולה און ניט פאר אלעמען; די איבערגעגעבענהייט צו קבלה אדער סתרי=תורה.

esoter'ics *n.* (עס-א-טער'-איקס) געהיימע לעהרען, סתרי תורה [ווי קבלה].

es'oterism *n.* (עס'-א-טער-איזם) ז. *esotericism*

es'oterist *n.* (עס'-א-טער-איסט) אן עזאָטעריסט, איינער וואס לערענט סתרי=תורה.

espal'ier *n.* (עס-פעל'-יער) א בוימער=גראטע אדער א שוץ=געלענדער פון ארומגעשטעלטע בוימער איינע לעבען די אנדערע.

espar'to *n.* (עס-פאר'-טאָו) א מין גראז וואס וואקסט אין זאמדיגע ערטער [אין צפון=אמעריקא].

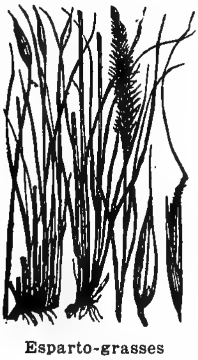

Esparto-grasses

espe'cial *a.* (עס-פעש'-על) ספעציעל, בעזאנדערס; וואס איז ניט גלייך צו אנדערע פון זיין מין; הויפטזעכליך.

espe'cially *adv.* (עס-פעש'-על-אי) בעזאנדערס, הויפטזעכליך.

espi'al *n.* (עס-פאי'-על) די אויסשפיאָנירונג, די ענטדעקונג פון א געהיימניס.

es'pionage *n.* (עס'-פי-א-נעדזש) שפיאָנערייי.

esplanade' *n.* (עס-פלע-נייד') אן עספלאנאדע, אן אפענער פלאץ נעבען א געביידע; דער אפענער פלאץ צווישען א פעסטונג און דער שטאדט.

espou'sal *n. and a.* (עס-פאו'-זעל) א תנאים; א האכצייט; וואס געהערט צו האכציים.

espouse' *v.* (עס-פאוז') 1. הייראטען, חתונה האבען; מאכען תנאים; 2. פערטיידיגען, בעשיצען.

2. The editor espouses the cause of woman suffrage.

espou'ser *n.* (עס-פאו'-זער) דער וואס מאכט תנאים אדער פערהייראט; א פערטיידיגער, א שיצער.

esprit' *n.* (עס-פרי') גייסט; וויץ; געשיקטקייט אין ריידען.

esprit' de corps (עס-פרי' דע קאהר) דער גייסט אדער דאס געפיהל פון קאמעראדשאפט אדער חבר'שאפט.

The employees in the business show an esprit de corps.

espy' *v.* (עס-פאי') אויסשפיאָנירען; אויספארשען, ענטדעקען; דערזעהן פון וייטען; פלעצליך דערזעהן; דערקענען.

Esq. ***Esquire*** אן אבקירצונג פון ווארט האכוואהלגעבארען [ווערט געשריבען נאך'ן נאמען פון א פערזאן אלס העפליכקייטס=טיטעל].

Es'quimau *n.* (עס'-קי-מאָו) ז. ***Eskimo***

esquire' *n.* (עס-קהוואיר') אן עסקווייר, א יונקער [א טיטעל פאר אדעליגע וואס איז נידריגער ווי "ריטער"]; א קאוואליער, א מאנספערזאן וואס בעדיענט אדער בעגלייט א דאמע אויף א באל א. ד. ג.

esquisse' *n.* (עס-קיס') אן עסקיז, א סקיצע.

es'say *n.* (עס'-איי) א פערזוך, א פראבע; אן עסיי, א קורצע און ניט קיין גאנץ סיסטעמאטישע וויסענשאפטליכע אדער ליטערארישע אבהאנדלונג.

essay' *v.* (ע-סיי') פערזוכען, פראבירען, מאכען א פראבע.

essay'er *n.* (ע-סיי'-ער) איינער וואס פראבירט אדער מאכט א פראבע.

es'sayish *a.* (עס'-איי-איש) וואס האט דעם כאראקטער פון א פראבע.

es'sayist *n.* (עס'-איי-איסט) אן עסייי=שרייבער, א שרייבער פון קורצע און ניט גאנץ סיסטעמאטישע וויסענשאפטליכע אדער ליטערארישע אבהאנדלונגען

essayis'tic *a.* (עס-איי-איס'-טיק) וואס איז שייך צו אן עסיי אדער אן עסיי=שרייבער. ז. ***essayist***

es'sence *n. and v.* (עס'-ענס) דער עסענץ: דער תמצית; דער עקסטראקט; דער עיקר: דאס וועזען; דער שטאף; דער גייסט; א גערוך, א ריח; פארפיום; פארפיומירען.

es'sence of hon'or (עס'-ענס און אנ'-אר) א מוסטער פון עהרע.

Essenes' *n.* (ע-סינז') די איסיים אדער די עסייער [א געוויסע אידישע סעקטע אמאל אין ארץ ישראל אין דער צייט פון חורבן בית שני, פון וועלכער די מיטגליעדער האבען געפיהרט אן ארט אסקעטישען און קאמוניסטישען לעבען און האבען זעהר שטרענג אבגעהיט די דינים פון טהרה].

Esse'nian *a.* (ע-סי'-ני-ען) וואס איז שייך צו די איסיים אדער עסייער. ז. ***Essenes***

Esse'nism *n.* (ע-סי'-ניזם) די פרינציפען פון די איסיים אדער עסייער. ז. ***Essenes***

essen'tial *a. and n.* (ע-סען'-שעל) הויפטזעכליך, וועזענטליך, פונדאמענטאל, וויכטיג; וואס איז דער תמצית אדער דער עסענץ; א פונדאמענטאלער אדער הויפטזעכליכער פרינציפ.

essential'ity *n.* (ע-סען-שי-על'-אי-טי) די וועזענטליכקייט, הויפטזעכליכקייט.

essen'tially *adv.* (ע-סען'-שעל-אי) וועזענטליך, הויפטזעכליך; אין תוך, אין תמצית; פונדאמענטאל; אויף א וועזענטליכען אופן.

essen'tialness *n.* (ע-סען'-שעל-נעס) ז. ***essentiality***

essen'tial oils (ע-סען'-שעל אילז) עטהער=אויל.

estab'lish *v.* (עס-טעב'-ליש) בעפעסטיגען; איינשטעלען; איינריכטען; גרינדען; מאכען סאליד.

estab'lished church (עס-טעב'-לישט טשוירטש) די הערשענדע [אנגליקאנישע] קירך אין ענגלאנד.

estab'lished cred'it (עס-טעב'-לישט קרעד'-איט) גוטער קרעדיט.

The firm has an established credit.

estab'lisher *n.* (עס-טעב'-לי-שער) א גרינדער, אן איינפיהרער; איינער וואס מאכט סאליד.

estab'lishment *n.* (עס-טעב'-ליש-מענט) די בעפעסטיגונג אדער בעשטעטיגונג; די איינריכטונג; די גרינדונג; אן אנשטאלט; א געביידע; די הערשענדע קירך; איינקונפט, הכנסה.

estacade' *n.* (עס-טע-קייד') אן עסטאקאדע, א רייה פון דיקע קלעצער איבערגעבונדען מיט קייטען, מיט וועלכע מען צאמט ארום דעם ברעג פון ים אדער פון א טייך גענען דעם שונא'ס שיפען.

estadal' *n.* (עס-טא-דאל') אן עסטאדאל, א שפאנישע לענג=מאס [ענטהאלט 10 פוס מיט 11,6 צאל].

estafet' *n.* (עס-טע-פעט') אן עסטאפעט, א שליח, אן אנזאגער.

estafette' *n.* (עס-טע-פעט') ז. ***estafet***

estate' *n. and v.* (עס-טייט') א שטאנד, א צושטאנד, א לאגע; א פערמעגען, א גוט; איבערגעבען א גוט אדער פערמעגען.

estate' at suf'ferance (עס-טייט' עט סאפ'-ער-ענס) א גרונד=שטיק אדער גוט וואס מען האלט אין בעזיץ נאכדעם ווי מען האט שוין מעהר קיין געזעצליך רעכט ניט אויף דעם, נאר דערווירקליכער בעזיצער פראטעסטירט ניט.

estate' by suf'ferance (עס-טייט' באי סאפ'-ער-ענס) ז. ***estate at sufferance***

esta'ted *a.* (עס-טיי'-טעד) וואס בעזיצט.

estate' in tail (עס-טייט' אין טייל) א פערמעגען אדער גוט, אויף וועלכען עס ליגען געוויסע בעשרענקונגען בנוגע צו ירושה.

estates' of the realm (עס-טייטס' אוו טהי רעלם) די שטאנדען פון דער מלוכה.

estate' tail (עס-טייט' טייל) א פערמעגען, וואס עס קענען ירש'נען נור פארוים בעשטימטע יורשים.

esteem' *v. and n.* (עס-טיעם') שעצען, אכטען; בעטראכטען, מיינען; די שעצונג, די אכטונג; די בעדייטונג, דער ווערטה.

estee'mer *n.* (עס-טיע'-מער) איינער וואס שעצט, וואס אכטעט; איינער וואס האט א הויכע מיינונג וועגען אימעצען אדער עפעס.

esthematol'ogy *n.* (עס-טהי-מע-טאל'-א-דזשי) עסטעמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען די חושים אדער וועגען די ארגאנען פון די חושים.

es'thete *n.* (עס'-טהיט) אן עסטעטיקער, א מענש וואס איז איבערגעגעבען צו קונסט און שעהנהייט.

esthet'ic *a. and n.* (עס-טהעט'-איק) עסטעטיש; אן עסטעטיקער. ז. ***esthetics***

esthet'ical *a.* (עס-טהעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עסטעטיק אדער צו דער וויסענשאפט וועגען געשמאק און שעהנהייט; וואס האט א שעהנהייטס-געפיהל אדער געשמאק.

esthet'ically *adv.* (עס-טהעט'-אי-קעל-אי) לויט די עסטעטישע פרינציפען; בנוגע צום געפיהל פון שעהנהייט.

estheti'cian *n.* (עס-טהי-טיש'-ען) איינער וואס שטודירט עסטעטיק. ז. ***esthetics***

esthet'icism *n.* (עס-טהעט'-אי-סיזם) עסטעטיציזם, די פרינציפען פון עסטעטיק; אן איבערגעטריבענע איבערגעבענהייט צו די שעהנהייטס-פארמען.

esthet'icize *v.* (עס-טהעט'-אי-סאיז) מאכען עסטעטיש; פערפאסען אין אנקלאנג מיט די כללים פון עסטעטיק.

esthet'ics *n.* (עס-טהעט'-איקס) עסטעטיק, די וויסענשאפט וועגען געשמאק און שעהנהייט.

Estho'nian *a. and n.* (עס-טהאו'-ני-ען) וואס בעלאנגט צו עסטאניען אדער עסטלאנד [א גובערניע אין מערב-רוסלאנד]; אן עסטלענדער; די עסטאנישע שפראך.

es'timable *a.* (עס'-טי-מעבל) וואס קען אבגעשעצט ווערען; וואס איז ווערטה צו זיין געשעצט אדער געאכטעט.

He is an estimable gentleman.

es'timableness *n.* (עס'-טי-מעבל-נעס) שאצבארקייט.

es'timably *adv.* (עס'-טי-מע-בלי) אויף אן אופן וואס פערדיענט געאכטעט צו ווערען.

es'timate *v. and n.* (עס'-טי-מייט) שאצען, בערעכנען; די שאצונג, די בערעכנונג.

es'timated course (עס'-טי-מיי-טעד קאורס) די ריכטונג פון א שיף על פי השערה [ניט גענוי אויסגערעכנעט].

estima'tion *n.* (עס-טי-מיי'-שאן) די שאצונג, די בערעכנונג; אן אבשאצונג; די מיינונג; די אורטיילונג וועגען עפעס; אכטונג.

es'timative *a.* (עס'-טי-מיי-טיוו) דענקענד; בערעכנענד, אורטיילענד.

es'timator *n.* (עס'-טי-מיי-טאר) אן אבשאצער, א בעאורטיילער.

es'timatory *a.* (עס'-טי-מיי-טא-רי) שאצענד, אורטיילענד.

estin'to *a.* (עס-טינ'-טא) אין מוזיק — אונטערגעהענד; וואס בעצייכענט דעם שוואכסטען לעצטען טאן אין פיאנא-שפיעל.

es'tival *a.* (עס'-טי-ועל) וואס ערשיינט אין זומער; וואס איז שייך צו זומער; זומערדיג.

es'tivate *v.* (עס'-טי-וויים) פערברייננען דעם זומער; אין זאאלאגיע — אבשלאפען דעם זומער [וועגען געוויסע מאלוסקען].

estiva'tion *n.* (עס-טי-וויי'-שאן) דאס פערברייננגען דעם זומער [ווי אין א זומער-פלאץ]; אין זאאלאגיע — דער זומער-שלאף פון געוויסע חיה'לעך [ווי מאלוסקען א. ד. ג.].

estop' *v.* (עס-טאפ') הינדערען, אבהאלטען.

estop'pel *n.* (עס-טאפ'-על) א הינדערונג, אן אבהאלט.

estop'ple *n.* (עס-טאפל') ז. ***estoppel***

estoufade' *n.* (עס-טוה-פייד') אן ארט קאכען לאנגזאם פלייש אין א פערמאכטער כלי.

esto'vers *n.* (עס-טאו'-וערז) מזונות וואס א מאן מוז לויט'ן געזעץ געבען דעם ווייב, אדער וואס מען מוז געבען אן ארעסטאנט און זיין פאמיליע, בעת ער זיצט אין טורמע.

estrade' *n.* (עס-טרייד') אן עסטראדע, א בימה.

estrange' *v.* (עס-טריינדזש') מאכען פרעמד, ענטפרעמדען; דערווייטערען.

estran'gedness *n.* (עס-טריינ'-דזשעד-נעס) דאס זיין ענטפרעמדעט אדער דערווייטערט.

estrange'ment *n.* (עס-טריינדזש'-מענט) דאס ווערען אדער מאכען פרעמד; ענטפרעמדונג; דערווייטערונג.

estran'ger *n.* (עס-טריינ'-דזשער) איינער וואס ענטפרעמדעט אדער דערווייטערט.

estrapade' *n.* (עס-טרע-פייד') דאס שטעלען זיך פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס אראבצואווארפען דעם רייטער, דאס אויסזעצען פון א פערד.

estray' *n.* (עס-טריי') אן אוועקגעלאפענעם אדער פערבלאנדזשעטעם הויז-טהיער; עטוואס וואס געהט ארום פון זינען.

estreat' *n. and v.* (עס-טריעט') אן אויסצוג אדער א קאפיע פון א דאקומענט; א בעשטעטיגטער אויסצוג פון א געריכטס-פראטאקאל; מאכען אן אויסצוג אדער א קאפיע פון א געריכטס-פראטאקאל.

estrepe' *v.* (עס-טריפ') אין געזעצגעבונג — פערדארבען עפעס; אנטהאן איינעם היזק דורך פערדארבונג [ווי אבשניידען די צווייגען פון איינעמס בוימער, אויסהאקען די בוימער פון איינעמס לאנד א. ד. ג.].

es'trich *n.* (עס'-טריטש) א פויגעל פון שטרויס-פויגעל.

es'tridge *n.* (עס'-טרידזש) ז. ***estrich***

E'-string *n.* (אי'-סטרינג) די דינסטע סטרונע פון א פיעדעל וועלכע גיט דעם העכסטען טאן.

estua'rian *a.* (עס-טשיו-איי'-רי-ען) ז. ***estuarine***

es'tuarine *a.* (עס'-טשיו-ע-ריין) וואס איז שייך צו א מינדונג פון א טייך [דער ארט וואו א טייך פאלט אריין אין ים].

es'tuary *n.* (עס'-טשיו-איי-רי) די מינדונג פון א טייך, דער טייל פון א טייך אין דעם ארט, וואו ער פאלט אריין אין ים און וואו אין טייך איז קענטיג די ווירקונג פון עבע און פלוטה [דאס טעגליכע שטייגען און פאלען פון וואסער].

esu'rient *a.* (אי-סיו'-רי-ענט) הונגריג.

étagère' *n.* (איי-טא-זשעהר') אן עטאזשערקע, א שאפקע מיט פאליצעס.

etape' *n.* (ע-טעפ') א שטאדטישער אדער דארפישער מאגאזין פאר סחורות; פראוויאנט פאר סאלדאטען אין דער צייט ווען זיי געהען דורך פון איין ארט אין אן אנדערען; אין רוסלאנד — אן עטאפ [דאס הויז וואו א פארטיע ארעסטאנטען שטעלען זיך אב אין זייער נאנג צום ארט, וואו מען שיקט זיי ארוים].

état'-major' *n.* (איי-טא'-מא-זשאהר') אין מיליטער — דער גענעראל-שטאב.

etc. ***et cetera*** אן אבקירצונג פון

et cet'era (עט-סעט'-ע-רא) און זא ווייטער, און דאסגלייכען.

etcet'era (עט-סעט'-ע-רא) ז. ***et cetera***

etch *v.* (עטש) אויספרעסען, אויסעסען, גראווירען מיט דער הילף פון אן עסענדען שטאף; סקיצירען, צייכענען.

etch'er *n.* (עטש'-ער) איינער וואס גראווירט מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען.

etch'ing *n.* (עטש'-אינג) דאס גראווירען מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען; א פיגור וואס איז אויסגראווירט מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען.

etch'ing-ground *n.* (עטש'-אינג-גראונד) דער לאק מיט וועלכען מען בעדעקט די ערטער פון דעם מעטאלענעם גראוויר-בלעכעל, וועלכע דארף פערהיט ווערען פון דעם אויסעסענדען שטאף.

etch'ing-nee'dle *n.* (עטש'-אינג-ניעדל) די גראוויר-נאדעל.

eter'nal *a. and n.* (אי-טויר'-נעל) אייביג, אייביג-דויערענד, אונענדליך, אונאויפהערליך; אהן אן אנהויב און אהן א סוף; אויסער דער צייט; עטוואס וואס דויערט אייביג; אייבינקייט.

Eter'nal *n.* (אי-טויר'-נעל) דער אייביגער [גאט].

Eter'nal Cit'y (אי-טויר'-נעל סיט'-אי) די אייביגע שטאדט [אזוי ווערט גערופען די שטאדט רוים].

eter'nal home (אי-טויר'-נעל האום) יענע וועלט.

eter'nalist *n.* (אי-טויר'-נעל-איסט) דער וואס האלט אז די וועלט איז א קדמון, אז די וועלט אדער די מאטעריע האט עקזיסטירט פון אייביג אן.

eternal'ity *n.* (אי-טויר-נעל'-אי-טי) דאס זיין אייביג; אייבינקייט.

eter'nalize *v.* (אי-טויר'-נעל-איז) ז. ***eternize***

eter'nally *adv.* (אי-טויר'-נעל-אי) אייביג, אונענדליך, אונאויפהערליך; אהן אן אנהויב און אהן א סוף.

eter'nalness *n.* (אי-טויר'-נעל-נעס) ז. ***eternality***

eternisa'tion *n.* (אי-טויר-ני-זיי'-שאן) ז. ***eternization***

eter'nise *v.* (אי-טויר'-נאיז) ז. ***eternize***

eter'nity *n.* (אי-טויר'-ני-טי) אייביגקייט; אונענדליכקייט; דאס זיין אויסער דער צייט; די עקזיסטענץ פאר דער געבורט און נאך דעם טויט.

eter'nity box (אי-טויר'-ני-טי באקס) א טרונע.

eterniza'tion *n.* (אי-טויר-ני-זיי'-שאן) פעראייביגונג, דאס מאכען אונשטערבליך [בעריהמט].

eter'nize *v.* (אי-טויר'-נאיז) פעראייביגען, מאכען אונענדליך, מאכען אויף אייביג און בעריהמט, מאכען אונשטערבליך.

ete'sian *a.* (אי-טי'-זשיען) פעריאדיש, וואס קומט אין בעשטימטע צייטען, וואס האלט אן א בעשטימטע צייט [הויפטזעכליך וועגען ווינדען].

e'ther *n.* (אי'-טהער) עטהער [עפיר], א פליסיגקייט וואס ווערט געברויכט ביי אפעראציאנען אלס אנעסטעטיק [בעטויבונגס-מיטעל אדער א מיטעל צו מאכען אונעמפפינדליך]; א מין לופט-שטאף, וועלכער, ווי מען גלויבט, געפינט זיך איבעראל, אפילו צווישען די אטאמען פון די געדיכטעסטע קערפער. דורך די וועלענארטיגע בעוועגונג פון עטהער ווערט איבערגעטראגען ליכט [מיט דער בעוועגונג פון'ם עטהער ווערען אויך ערקלערט די ערשיינונגען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם]; אין דער אלט-גריכישער פילאזאפיע — אן עלעמענט וואס האט אנגעפילט די הימלען פון יענער זייט לבנה, א העבערער זארט פייער, פון וועלכען עס בעשטעהען די זון און די שטערען אדער א

העכערע זארט לופט, מיט וועלכער עס אטעמען די געטער.

ethe'real *a.* (אי-טהי'-רי-על) עטהעריש; וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עטהער; וואס איז עהנליך צו עטהער; הימליש, גייסטיג; לופט-ארטיג, לייכט; וואס לעבט אין דער לופט; הימעל-בלוי; לופטיג. ז. ***ether***

etherealisa'tion *n.* (אי-טהי-רי-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***etherealization***

ethe'realise *v.* (אי-טהי'-רי-על-איז) ז. ***etherealize***

ethereal'ity *n.* (אי-טהי-רי-על'-אי-טי) דאס זיין עטהעריש; אונקערפערליכקייט, רוחניות'דיגקייט. ז. ***ether***

etherealiza'tion *n.* (אי-טהי-רי-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטהעריש אדער רוחניות'דיג. ז. ***ether***

ethe'realize *v.* (אי-טהי'-רי-על-איז) מאכען עטהעריש; מאכען רייז, עדעל אדער רוחניות'דיג. ז. ***ether***

ethe'really *adv.* (אי-טהי'-רי-על-אי) אויף'ן אופן ווי עטהער; דורך עטהער. ז. ***ether***

ethe'reous *a.* (אי-טהי'-רי-אס) עטהעריש; הימליש. ז. ***ether***

e'theriform *a.* (אי'-טהויר-אי-פארם) עהנליך צו עטהער. ז. ***ether***

etheriza'tion *n.* (אי-טהויר-אי-זיי'-שאן) בעטויבען, מאכען אונעמפפינדליך דורך עטהער; דער צושטאנד אונטער דער ווירקונג פון עטהער; פערוואנדלען אין עטהער, פראדוצירען עטהער. ז. ***ether***

e'therize *v.* (אי'-טהויר-איז) איינגעבען עטהער: פערוואנדלען אין עטהער. ז. ***ether***

e'therizer *n.* (אי'-טהויר-אי-זער) אן אפאראט צו בעטויבען מיט עטהער [ביי אפעראציאנען].

eth'ic *n. and a.* (עטה'-איק) עטהיק, זיטען-לעהרע, מאראל; עטהיש, זיטליך, מאראליש.

eth'ical *a.* (עטה'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די פרינציפען פון עטהיק [זיטען-לעהרע מאראל].

Eth'ical Cul'ture Soci'ety (עטה'-אי-קעל קאל'-טשור סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט וואס האט די אויפגאבע צו פערשפרייטען מאראל-פרינציפען אזוי, אז די מאראל זאל פערנעהמען דעם פלאץ פון רעליגיאן.

eth'ically *adv.* (עטה'-אי-קעל-אי) לויט די פרינציפען פון עטהיק אדער מאראל.

eth'icize *v.* (עטה'-אי-סאיז) מאכען עטהיש; צושרייבען עטהישע איינענשאפטען.

eth'ics *n.* (עטה'-איקס) עטהיק, זיטען-לעהרע, מאראל; די וויסענשאפטען וואס זיינען געבויט אויף די פרינציפען פון מאראל

Ethio'pian *a. and n.* (אי-טהי-או'-פי-ען) וואס איז נוגע צו עטהיאפיע אדער אביסיניען [כוש]; אן איינוואהנער פון עטהיאפיע, א כושי, א נעגער.

Ethiop'ic *n.* (אי-טהי-אפ'-איק) די אלטע עטהיאפישע שפראך.

e'thiops mar'tial (אי'-טהי-אפס מאר'-שעל) שווארצער אייזען-אקסידול [דער שווארצער זשאווער אדער ראסט פון אייזען].

e'thiops min'eral (אי'-טהי-אפס מינ'-ער-על) א שווארצער מינעראל, וועלכער בעקומט זיך פון דער צוזאמענמישונג פון שוועבעל מיט קוועק-זילבער.

eth'moid *n.* (עטה'-מאיד) דער זיפ-ביין [א ביין וואס ענטהאלט אין זיך פיעל לעכעלעך און ליעגט אין דעם אויבערשטען טייל פון נאז].

eth'narch *n.* (עטה'-נארק) דער עטנארך, א וויצע-קעניג [אין אלט-גריכענלאנד].

eth'nic *a. and n.* (עטה'-ניק) עטניש, וואס בעלאנגט צו ראסען און פעלקער; היידיש, וואס-געהערט צו היידען אדער געצענדינער; אן עכו"ם, א געצענדינער.

eth'nical *a.* (עטה'-ני-קעל) ז. ***ethnic***

eth'nicism *n.* (עטה'-ני-סיזם) היידענטום, געצענדינעריי.

ethnogen'ic *a.* (עטה-נא-דזשען'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע איבער דער אבשטאמונג פון ראסען און פעלקער.

ethnog'eny *n.* (עטה-נאדזש'-ע-ני) עטנאגעניע, די לעהרע איבער דער אבשטאמונג פון ראסען און פעלקער.

ethnog'rapher *n.* (עטה-נאג'-רע-פער) אן עטנאגראף, דער וואס בעשרייבט דאס לעבען און די זיטען פון פעלקער און ראסען.

ethnograph'ic *a.* (עטה-נא-גרעפ'-איק) וואס געהערט צו עטנאגראפיע אדער צו דער בעשרייבונג פון פעלקער.

ethnograph'ical *a.* (עטה-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***ethnographic***

ethnograph'ically *adv.* (עטה-נא-גרעפ'-אי-קעל-אי) לויט די כללים און מעטאדען פון עטנאגראפיע.

ethnog'raphist *n.* (עטה-נאג'-רע-פיסט) ז. ***ethnographer***

ethnog'raphy *n.* (עטה-נאג'-רע-פי) עטנאגראפיע, די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון ראסען און פעלקער.

ethnolog'ic *a.* (עטה-נא-לאדזש'-איק) וואס איז נוגע צו עטנאלאגיע אדער צו דער וויסענשאפט וועגען לעבען און זיטען פון פעלקער און ראסען.

ethnolog'ical *a.* (עטה-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***ethnologic***

ethnolog'ically *adv.* (עטה-נא-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי אן עטנאלאג; לויט די כללים און מעטאדען פון דער עטנאלאגיע.

ethnol'ogist *n.* (עטה-נאל'-א-דזשיסט) אן עטנאלאגיסט, איינער וואס שטודירט עטנאלאגיע.

ethnol'ogy *n.* (עטה-נאל'-א-דזשי) עטנאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען די מענשליכע ראסען און פעלקער, זייער לעבען און זיטען.

ethog'raphy *n.* (אי-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די מאראלע איינענשאפטען פון מענשען.

etholog'ic *a.* (עטה-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דער אויסבילדונג פון מענשליכען כאראקטער.

etholog'ical *a.* (עטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***ethologic***

ethol'ogy *n.* (אי-טהאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען מענשליכע זיטען און מדות; עטהיק.

e'thos *n.* (אי'-טהאס) דער גייסט פון א פאלק, וואס דריקט זיך אויס אין זיין כאראקטער, זיטען, פעהיגקייטען א. ד. ג.; אין עסטעטיק — די שטריכען פון א קונסטווערק, וועלכע דריקען אויס אן אלגעמיינע, אוניווערזאלע אידעע און א הויכען מאראלישען אידעאל.

eth'yl *n.* (עטה'-איל) עטהיל, אן ארגאנישע כעמישע פערבינדונג פון קויהלען-שטאף און וואסער-שטאף.

eth'yl al'cohol (עטה'-איל על'-קא-האל) ז. ***ethylic alcohol***

eth'ylated *a.* (עטה'-אי-ליי-טער) פערבונדען מיט עטהיל, א כעמישער פראדוקט וואס ענטהאלט א פערבינדונג פון קויהלען-שטאף און וואסער-שטאף.

ethyl'ic *a.* (עטה-איל'-איק) ז. ***ethylated***

ethyl'ic al'cohol (עטה-איל'-איק על'-קא-האל) אלקאהאל.

e'tiolate *v.* (אי'-טי-א-לייט) בלייך אדער ווייס ווערען; בלייכען.

etiola'tion *n.* (אי-טי-א-ליי'-שאן) דאס ווערען ווייס אדער בלייך.

e'tiolize *v.* (אי'-טי-א-לאיז) ז. ***etiolate***

etiquette' *n.* (עט-אי-קעט') עטיקעטע, די אלגעמיין אנגענומענע כללים פון בעגעהמען זיך אין דער געזעלשאפט, די אנגענומענע כללים פון העפליכקייט.

et'na *n.* (עט'-נא) א כלי צום אנווארעמען וואסער אויף ברענענדען אלקאהאל.

Et'na *n.* (עט'-נא) דער ווולקאן עטנא [א בעוואוסטער פייערשפייענדער בארג אין סיציליען, איטאליען].

Etne'an *a.* (עט-ני'-ען) וואס איז שייך צו דעם ווולקאן עטנא.

Eto'nian *a. and n.* (אי-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט איטאן אין ענגלאנד אדער צו דער הויכשוהל וואס דארטען געפינט זיך: איינער וואס האט שטודירט אין דער הויכשוהל פון איטאן.

Etru'rian *a. and n.* (עט-רו'-רי-ען) ז. ***Etruscan***

Etrus'can *a. and n.* (עט-ראס'-קען) וואס איז שייך צו דער פארצייטינער פראווינץ עטרוריען אין צענטראל איטאליען אדער צו די דארטינע איינוואהנער, זייער קולטור און קונסט; אן איינוואהנער פון עטרוריען.

étude' *n.* (ע-טיוד') אן עטיוד, אן ענטווארף פון א קונסט-ווערק; א ניט-פאלקאם בעארבייטעט קונסט-ווערק [אין מאהלעריי, ליטעראטור, מוזיק א. ד. ג.]; א מוזיקאלישע איבונגס-שטיק.

étui' *n.* (ע-טהווי') אן עטווי, א קליין פערציערט שאכטעל [צו האלטען קארטען, צינארעטען אדער אנדערע קליינינקייטען].

etymolog'ic *a.* (עט-אי-מא-לאדזש'-איק) ז. ***etymological***

etymolog'ical *a.* (עט-אי-מא-לאדזש'-אי-קעל) עטימאלאגיש, וואס געהערט צו דעם טייל פון גראמאטיק, וועלכער ענטהאלט די לעהרע איבער די פארמען און שרש פון ווערטער.

etymolog'ically *adv.* (עט-אי-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) עטימאלאגיש, לויט די פרינציפען און רעגעלען פון עטימאלאגיע. ז. ***etymology***

etymol'ogist *n.* (עט-אי-מאל'-א-דזשיסט) אן עטימאלאגיסט, א ווארט-פארשער; איינער וואס אונטערזוכט דעם שרש, די ענטוויקלונג און בעדייטונג פון ווערטער.

etymol'ogize *v.* (עט-אי-מאל'-א-דזשאיז) נאכפארשען דעם שרש און די בעדייטונג פון ווערטער.

etymol'ogy *n.* (עט-אי-מאל'-א-דזשי) עטימאלאגיע, ווארט-פארשונג; דער טייל פון גראמאטיק וועלכער ענטהאלט די לעהרע איבער די פארמען און דעם שרש פון ווערטער.

et'ymon *n.* (עט'-אי-מאן) דער שרש פון א ווארט; דער תוך פון א געדאנק.

etyp'ic *a.* (אי-טיפ'-איק) אין בילא-

גיע — וואס טרעט אב פון געוועהנליכען טיפ; וואס הויבט זיך אן צו ענטוויקלען אין אן אנדער ביאלאגישער פארם.

etyp'ical *a.* (אי-טיפ'-אי-קעל) ז. *etypic*.

Eucalyp'tus *n.* (יו-קע-ליפ'-טאס) א גרויסער מין פון אימער-גרינע ביימער און קוסטעס וואס וואקסען הויפטזעכליך אין אויסטראליען. אייניגע זארטען ביי-מער פון דיעזען מין זיינען די העכסטע אין דער וועלט, דערגרייכענד אין דער הויך ביז 400 און 500 פוס.

eu'charist *n.* (יו'-קע-ריסט) דאס סאקראמענט אדער דאס הייליגע אבענד-מאהל אין דער קריסטליכער קירך [די צערעמאניע פון פערזוכען אין קירך פון דעם הייליגען ווייז און ברויט מיט דעם גלויבען, אז דערמיט ווערט דער מענש פעראייניגט אויך א געהיימען אופן מיט קריסטוס'עס קערפער און ווערט פריי פון זינד און מסוגל צום אייביגען לעבען].

eucharis'tic *a.* (יו-קע-ריס'-טיק) וואס געהערט צום סאקראמענט אדער צום הייליגען אבענדמאהל. ז. *eucharist*.

eucharis'tical *a.* (יו-קע-ריס'-טי-קעל) ז. *eucharistic*.

eu'clase *n.* (יו'-קליים) זעהר א ברעכ-קעלדיגער מינעראל פון א גלאנציגען, גרינ-ליכען קאליר. געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין בראזיליען.

euchlo'rin *n.* (יו-קלאו'-רין) א מין גאז, וואס האט זעהר א שטארקע עקס-פלאדירענדע אדער אויפרייסענדע קראפט.

euchol'ogy *n.* (יו-קאל'-א-דזשי) די לי-טורגיע, דאס בוך פון רעליגיעזע תפילות אין די קריסטליכע קירכען.

eu'chroite *n.* (יו'-קרא-איט) דער אויכראאיט [א מין גרינליכער דורכזיכ-טיגער מינעראל].

eudæmon'ics *n.* (יו-די-מאנ'-איקס) ז. *eudemonism*.

eudæ'monism *n.* (יו-די'-מאנ-איזם) ז. *eudemonism*.

eude'mon *n.* (יו-די'-מאן) א גוטער מלאך.

eude'monism *n.* (יו-די'-מאנ-איזם) אוידעמאניזם, די עטהישע לעהרע, אז דער הויפט-ציעל פון לעבען איז דאס מענשליכע גליק.

eude'monist *n.* (יו-די'-מאנ-איסט) אן אוידעמאניסט, איינער וואס האלט, אז דער העכסטער ציעל פון לעבען איז דאס גליק פון מענשען.

eudemonis'tic *a.* (יו-די-מאנ-אים'-טיק) וואס איז נוגע צו דער לעהרע פון אוידעמאניזם. ז. *eudemonism*.

eudemonolog'ical *a.* (יו-די-מאנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *eudemonistic*.

eudemonol'ogy *n.* (יו-די-מאנ-אל'-א-דזשי) אוידעמאנאלאגיע, די לעהרע וועגען מענשליכען גליק.

eudiom'eter *n.* (יו-די-אמ'-ע-טער) אן אודיאמעטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט די ריינקייט פון דער לופט אדער פון גאזען].

eudiomet'ric *a.* (יו-די-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דער מעסטונג פון דער ריינקייט פון לופט אדער גאזען.

eudiomet'rical *a.* (יו-די-א-מעט'-רי-קעל) ז. *eudiometric*.

eudiom'etry *n.* (יו-די-אמ'-עט-רי) אוידיאמעטריע, דאס מעסטען די ריינ-קייט פון לופט אדער גאזען.

eugen'ics *n.* (יו-דזשענ'-איקס) די ווי-סענשאפט וועגען די פערבעסערונג פון

מענשליכען מין דורך רעגולירען די הייר-ראטס-בעציהונגען.

euhe'merism *n.* (יו-הי'-מע-ריזם) די לעהרע, אז די מיטאלאגישע געטער און העלדען זיינען מענשען, וועלכע זיינען פערגעטערט געווארען נאך זייער טויט; די לעהרע, אז מיטאלאגיע שטאמט פון היסטאריע.

eukai'rite *n.* (יו-קיי'-ראיט) יוקאריט [א מינעראל פון א גלאנציגען בליי-גרויען קאליר].

eulo'gious *a.* (יו-לאו'-דזשי-אס) ז. *eulogistic*.

eu'logise *v.* (יו'-לא-דזשאיז) ז. *eulogize*.

eu'logism *n.* (יו'-לא-דזשיזם) ז. *eulogy*.

eu'logist *n.* (יו'-לא-דזשיסט) א לויב-רעדנער, איינער וואס לויבט צופיעל.

eulogis'tic *a.* (יו-לא-דזשיס'-טיק) וואס ענטהאלט איבערטריבענע לויב; צו-פיעל לויבענד.

eulogis'tical *a.* (יו-לא-דזשיס'-טי-קעל) ז. *eulogistic*.

eulogis'tically *adv.* (יו-לא-דזשיס'-טי-קעל-אי) דורך אן איבערטריבענע לויב.

eulo'gium *n.* (יו-לאו'-דזשי-אם) ז. *eulogy*.

eu'logize *v.* (יו'-לא-דשאיז) שטארק לויבען; זינגען אימעצען א לויב-געזאנג.

eu'logy *n.* (יו'-לא-דזשי) א לויב-געזאנג, א שטארקער שבח.

eu'nomy *n.* (יו'-נא-מי) גלייכע רעכטע; א רעגיערונגס-סיסטעם וואס איז געגרינ-דעט אויף די פרינציפען פון גלייכע רעכטע און גערעכטיגקייט.

eu'nuch *n., a. and v.* (יו'-נאק) א סרים [א קאסטרירטער, איינער וואס מען האט איהם געמאכט אוים זכר]; א יעוו-נוך [א סרים, וואס האט די אויפזיכט איבער אן הארעם]; אונפרוכטבאר, וויסט; מאכען פאר א יעוונוך; קאסטרי-רען [מסרס זיין].

eu'nuchism *n.* (יו'-נאק-איזם) דאס זיין א סרים אדער יעוונוך. ז. *eunuch*.

eu'patory *n.* (יו'-פע-טא-רי) דער וואסערדאסט [אזא פלאנצע מיט ביטע-רע בלעטער און רויטע אדער ווייסע קוי-לעכדיגע בליהונגען. וואקסט מעהרסטענ-טייל אין די הייסע געגענדען פון אמע-ריקא. אייניגע מינים פון דיעזער פלאנ-צע ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Eupatory

eupep'sia *n.* (יו-פעפ'-סי-א) גוטע פער-דייאונג.

eupep'sy *n.* (יו-פעפ'-סי) ז. *eupepsia*.

eupep'tic *a.* (יו-פעפ'-טיק) וואס פער-דייט גוט; וואס פעראורזאכט גוטע פער-דייאונג; וואס איז שייך צו גוטער פער-דייאונג.

eu'phemism *n.* (יו'-פי-מיזם) אין רעד-טאריק — אן עפעמיזם, דער געברויך פון אן עדעלערען אויסדרוק אנשטאט א גרא-בען, בעליידיגענדען אדער פערשוועכענ-דען; אזא אויסדרוק [ווי למשל: "נסתלק געווארען" אנשטאט "געשטארבען"].

eu'phemist *n.* (יו'-פי-מיסט) איינער וועלכער געברויכט מילדע אויסדריקע אנ-שטאט גראבע, בעליידיגענדע און פער-שוועכענדע; איינער וואס געברויכט עפע-מיזמען. ז. *euphemism*.

euphemis'tic *a.* (יו-פי-מים'-טיק) וואס איז שייך צו עפעמיזמען, וואס ענט-האלט עפעמיזמען. ז *euphemism*.

euphemis'tical *a.* (יו-פי-מים'-טי-קעל) ז. *euphemistic*.

eu'phemize *v.* (יו'-פי-מאיז) געברוי-כען עפעמיזמען, רעדען מיט מילדע אויס-דריקע. ז. *euphemism*.

euphon'ic *a.* (יו-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו א הארמאניום [אן ארגעל-ארטי-גער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער גיט ארויס מילדע, אנגענעהמע טענער]; וואס קלינגט שעהן, לייכט און אנגענעהם.

euphon'ical *a.* (יו-פאנ'-אי-קעל) ז. *euphonic*.

eupho'nious *a.* (יו-פאו'-ני-אס) ז. *euphonic*.

eu'phonism *n.* (יו'-פא-ניזם) אן אנ-גענעהמער קלאנג; אן אנגענעהמע קלאנ-גען-פערבינדונג.

eu'phonize *v.* (יו'-פא-נאיז) מאכען שעהן-קלינגענד אדער אנגענעהם-קלינגענד.

eupho'non *n.* (יו-פאו'-נאן) א הארמא-ניום [אן ארגעל-ארטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער גיט ארוים מיל-דע, אנגענעהמע טענער].

eu'phonous *a.* (יו'-פא-נאס) ז. *euphonic*.

eu'phony *n.* (יו'-פא-ני) דאס ארויס-ברייגנען קלאנגען לייכט און אנגענעהם; מאכען הארמאניש - אדער מעלאדיש; א הארמאנישע, אנגענעהמע, גלאטע צוזא-מענבינדונג פון ווערטער און זעצע.

Euphor'bia *n.* (יו-פאהר'-בי-א) די וואלפס-מילך [א מין גראזען און אויך קוסטעס, וועלכע ענט-האלטען אין זיך א גיפטיגען מילך-זאפט. ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Euphorbia

eupho'ria *n.* (יו-פאו'-רי-א) אין פא-טאלאגיע — דאס לייכט אריבערטרא-גען א וועהטאג; דער צושטאנד פון א קראנ-קען ווען ער פיהלט זיך גוט.

eu'phrasy *n.* (יו'-פרע-סי) די אויגען-טרייסט [א מין גראז, וואס מען פלעגט אמאל האלטען אלס רפואה צו אויגען-וועהטאג].

eu'phuism *n.* (יו'-פיו-איזם) א סטיל אין שרייבען וואו עס ווערט געשטאטען מיט הויכע מליצות; א באמבאסטישער, מליצה'-דיגער סטיל.

eu'phuist *n.* (יו'-פיו-איסט) איינער וואס געברויכט הויכע מליצות.

euphuis'tic *a.* (יו-פיו-איס'-טיק) וואס איז צופיעל מליצה'דיג.

euphuis'tically *adv.* (יו-פיו-איס'-טיק-על-אי) געברויכענדיג צופיעל מליצה.

eu'phuize *v.* (יו'-פיו-איז) געברויכען צו הויכע מליצה.

Eura'sia *n.* (יו-ריי'-שיא) דער קאנטינענט פון אייראפא און אזיען.

Eura'sian *a. and n.* (יו-ריי'-שיען) וואס געפינט זיך אין אזיען און אייראפא; וואס איז נוגע צו ביידע וועלט-טיילען, אייראפא און אזיען; געמישט פון אייראפעאישען און אזיאטישען בלוט; איינער וואס איז האלב אן אייראפעער און האלב אן אזיאט; איינער וואס האט אין זיך אייראפעאיש און אזיאטיש בלוט.

Eurasiat'ic *a.* (יו-ריי-שי-עט'-איק) וואס געפינט זיך אין אזיען און אין אייראפא; וואס איז שייך צו אייראפא און אזיען; געמישט פון אייראפעאישען און אזיאטישען בלוט.

eure'ka (יו-רי'-קא) איך האב עס געפונען!

euremat'ics *n.* (יו-רי-מעט'-איקס) די געשיכטע פון טעכנישע ערפינדונגען; דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס איז שייך צו טעכנישע ערפינדונגען.

euri'pus *n.* (יו-ראי'-פאס) א שמאלער פאס ים צווישען צוויי שטיקער לאנד, וואו דער צופלוס און אבפאל פון וואסער [פלוט און עבע] איז זעהר שטארק.

Euroc'lydon *n.* (יו-ראק'-לי-דאן) א נארד-אסט-ווינד.

Eu'rope *n.* (יו'-ראופ) אייראפא.

Europe'an *a. and n.* (יו-רא-פי'-ען) אייראפעאיש; אן אייראפעער.

Europe'an con'cert (יו-רא-פי'-ען קאנ'-סערט) א פערשטענדניס צווישען די רעגיערונגען פון די גרויסע אייראפעאישע מלוכות צו האנדלען איינשטימיג בנוגע צו געוויסע דיפלאמאטישע פראגען.

Europe'anism *n.* (יו-רא-פי'-ענ-איזם) דאס אייראפעערטום; דאס זיין אייראפעאיש אדער אייראפעאיזירט.

Europeaniza'tion *n.* (יו-רא-פי-ענ-אי-זיי'-שאן) דאס אייראפעאיזירען דאס מאכען אדער ווערען אן אייראפעער.

Europe'anize *v.* (יו-רא-פי'-ענ-איז) מאכען אייראפעאיש, מאכען פאר אן אייראפעער.

euryth'my *n.* (יו-ריטה'-מי) אין קונסט — די הארמאניע און עלעגאנץ פון פראפארציע; אין מעדיצין — די רעגעלמעסיגקייט פון פולס [דופק].

Eusta'chian *a.* (יו-סטיי'-קי-ען) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען איטאליענישען אנאטאם אויסטאכיוס [געלעבט אין 16טען יאהרהונדערט].

Eusta'chian tube (יוס-טיי'-קי-ען טיוב) דער אויסטאכישער ראהר [דער ראהר ביי א קינד אין מוטער'ס בויך, וואס פערבינדעט דעם אויער מיט דעם מויל].

Eusta'chian valve (יוס-טיי'-קי-ען וועלוו) די אויסטאכישע ווענטיל [אין הארץ פון א קינד אין מוטער'ס בויך, דורך וועלכען עס ווערט רעגולירט די בלוט-צירקולאציאן].

eu'style *a.* (יו'-סטאיל) אין ארכיטעקטור — וואס האט א שעהנע גרופירונג פון זיילען.

eu'taxy *n.* (יו'-טעק-סי) א גוטע אדער ריכטיגע ארדנונג.

eutec'tic *a. and n.* (יו-טעק'-טיק) וואס ווערט לייכט צושמאלצען; א לעגירונג [צוזאמענגעגאסענע מעטאלען], וואס ווערט לייכט צושמאלצען.

Euter'pe *n.* (יו-טויר'-פי) אויטערפע, די מוזע פון לירישען געזאנג און דיכטונג [איינע פון די מוזען אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; א מין דינע און גלייכע דרום-אמעריקאנישע פאלמע, וואס דערגרייכט אפט ביז 100 פוס אין הויך; א מין באבעלע אדער שמעטערלינג.

Euter'pean *a.* (יו-טויר'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער מוזע אויטערפע. ז. *Euterpe*

euthana'sia *n.* (יו-טהע-ניי'-שי-א) א גרינגער שמערצלאזער טויט [מיתה בנשיקה]; א מיטעל צו פערשאפען א גרינגען טויט.

euthan'asy *n.* (יו-טהען'-ע-סי) ז. *euthanasia*

eu'trophy *n.* (יו'-טרא-פי) אין פיזיאלאגיע—געזונטע נאהרונג, געזונטע שפייז.

evac'uant *a. and n.* (אי-וועק'-יו-ענט) אויסלעדיגענד, רייניגענד; אבפיהרענד; אן אבפיהרונגס-מיטעל.

evac'uate *v.* (אי-וועק'-יו-אייט) אויסלעדיגען, רייניגען; אבפיהרען; פערלאזען [אן ארט]; אוועקנעהמען, צונעהמען; זיך אויסלעדיגען, ארויסלאזען.

evacua'tion *n.* (אי-וועק-יו-איי'-שאן) אויסלעדיגונג, אויסלעערונג, רייניגונג; אבפיהרונג; פערלאזונג [פון אן ארט]

Evacua'tion day (אי-וועק-יו-איי'-שאן דיי) דער טאג, ווען די לעצטע ענגלישע סאלדאטען האבען פערלאזען ניו יארק [25טען נאוועמבער 1783, נאך דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

evac'uative *a.* (אי-וועק'-יו-איי-טיוו) אויסלעדיגענדיג, אויסרייניגענדיג, אבפיהרענד.

evac'uator *n.* (אי-וועק'-יו-איי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס לעדיגט אויס.

eva'dable *a.* (אי-וויי'-דעבל) אויסמיידבאר, אויסוויכבאר.

evade' *v.* (אי-וויד') אויסמיידען, אויסוויכען; זיך ארויסדרעהען; זיך דרעהען [ניט זיין קלאר אדער בעשטימט]; זיך ניט לאזען פערשטעהן אדער ערקלערען.

eva'dible *a.* (אי-וויי'-דיבל) ז. *evadable*

evaga'tion *n.* (אי-ווע-גיי'-שאן) דאס ארומבלאנדזשען, דאס ארומוואנדערען; אן אויספלוג, אן אויספאהר.

evag'inable *a.* (אי-וועדזש'-אי-נעבל) וואס מען קען אויסקעהרען אדער אויפדעקען.

evag'inate *v.* (אי-וועדזש'-אי-נייט) אויסקעהרען, אויפדעקען.

evagina'tion *n.* (אי-וועדזש-אי-ניי'-שאן) דאס אויסקעהרען אדער אויפדעקען.

eval'uate *v.* (אי-וועל'-יו-אייט) בעשטימען דעם ווערטה; פארזיכטיג אבשאצען; אין מאטעמאטיק — בעשטימען די נומערישע צאהל.

evalua'tion *n.* (אי-וועל-יו-איי'-שאן) פארזיכטיגע אבשאצונג; אין מאטעמאטיק — בעשטימונג פון א נומערישער צאהל.

eval'vular *a.* (אי-וועל'-וויו-לאר) אין באטאניק — וואס עפענט זיך ניט דורך ווענטילען.

evanesce' *v.* (עוו-ע-נעס') פערשווינדען ביסלעכווייז.

evanes'cence *n.* (עוו-ע-נעס'-ענס) שטופענווייזע פערשווינדונג; דאס האבען די פעהיגקייט אדער די נייגונג ביסלעכווייז צו פערשווינדען.

evanes'cent *a.* (עוו-ע-נעס'-ענט) שווינדענד; פערשווינדענדיג שטופענווייז; האבענדיג די נייגונג אדער די פעהיגקייט ביסלעכווייז צו פערשווינדען; פערקלענערט ביז אומערקבארקייט; אונמערקבאר; אין נאטור-געשיכטע — ניט שטאנדהאפט, אונבעשטימט, וואס מען קען זיך דארויף ניט פערלאזען, וואס מען קען דארויף ניט בויען; אין ענטאמאלאגיע — וואס ווערט אטראפירט אדער וואס שטארבט ביסלעכווייז אב [ווענען געוויסע טיילען פון קערפער ביי אינזעקטען].

evanes'cently *adv.* (עוו-ע-נעס'-ענט-לי) אויף א שווינדענדען שטייגער; פערשווינדענדיג שטופענווייז.

evan'gel *n.* (אי-ווענ'-דזשעל) א בשורה; איינער וואס ברענגט א גוטע בשורה.

evangel'ic *a.* (אי-ווענ-דזשעל'-איק) עוואנגעליש. ז. *evangelical*

evangel'ical *a. and n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל) עוואנגעליש, וואס איז שייך צו אדער וואס איז אין איינקלאנג מיט דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט, ברית חדשה]; וואס געפינט זיך אין דעם נייעם טעסטאמענט; וואס האלט זיך בלויז אן דעם נייעם טעסטאמענט [הויפטזעכליך וואס בעלאנגט צו דער עוואנגעלישער קירכע, וועלכע אנערקענט נים דעם פאפסט]; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן עוואנגעליום; אן עוואנגעליסט, אן אנהענגער פון דער עוואנגעלישער קירכע.

evangel'icalism *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; אנהענגערשאפט צו דער עוואנגעלישער קירכע.

evangel'ically *adv.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-אי) לויט דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט], עוואנגעליש.

evangel'icalness *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין עוואנגעליש; דאס זיין אין איינקלאנג מיט'ן עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט].

evangel'icism *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-סיזם) די לעהרען פון עוואנגעליום אדער פון דער עוואנגעלישער קירכע.

evangelic'ity *n.* (אי-ווענ-דזשע-ליס'-אי-טי) דאס זיין עוואנגעליש; אנהענגערשאפט צו דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט] אדער צו די פרינציפען פון דער עוואנגעלישער קירכע.

evangelisa'tion *n.* (אי-ווענ-דזשעל-אי-זיי'-שאן) ז. *evangelization*

evan'gelise *v.* (אי-ווענ'-דזשעל-איז) ז. *evangelize*

evan'gelism *n.* (אי-ווענ'-דזשעל-איזם) די פערברייטונג פון דער לעהרע פון דעם עוואנגעליום אדער פון דעם נייעם טעסטאמענט.

evan'gelist *n.* (אי-ווענ'-דזשעל-איסט) אן עוואנגעליסט, א פרעדיגער פון דער לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט; די פערפאסער פון די פיער עוואנגעליומס; ביי די מארמאנען — א פאטריארך, אזא קירכען-בעאמטער.

evangelis'tic *a.* (אי-ווענ-דזשע-ליס'-טיק) עוואנגעליש; וואס פערשפרייט אדער פרעדיגט די לעהרען פון עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; וואס איז שייך

צו אז עוואנגעליסט אדער פּרעדיגער פון עוואנגעליום.

evangeliza'tion *n.* (אי-וועג-דזשעל-אי-זיי'-שאַן) דאס פּרעדיגען אדער פערשפּרייטען דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; בעקעהרען צום עוואנגעליום.

evan'gelize *v.* (אי-וועג'-דזשעל-איז) פערברייטען די לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט.

evan'ish *v.* (אי-וועג'-איש) פערשווינדען.

evan'ishment *n.* (אי-וועג'-איש-מענט) פערשווינדונג, דאס פערשווינדען.

evani'tion *n.* (עוו-ע-ניש'-אַן) ז. *evanishment*

evaporabil'ity *n.* (אי-וועפּ-א-רע-ביל'-אי-טי) דאס אויסגעוועפּט אדער אויסגעדונסטעט ווערען.

evap'orable *a.* (אי-וועפּ'-א-רעבל) וואס קען אויסדונסטען, וואס קען אויסוועפּען.

evap'orate *v.* (אי-וועפּ'-א-רייט) 1. אויסדונסטען, אויסוועפּען; זיך פערוואנדלען אין דאמפּף אדער פּארע; 2 צושטרייט ווערען, פערשווינדען.

2. Too often the spirit of a writer evaporates in a translation.

evapora'tion *n.* (אי-וועפּ-א-ריי'-שאַן) די אויסדונסטונג אדער אויסוועפּונג, די פערוואנדלונג פון א פליסיגער זאך אין דונסט אדער פּארע.

evap'orative *a.* (אי-וועפּ'-א-ריי-טיוו) וואס וועפּט זיך אויס; וואס איז שייך צו דער פערוואנדלונג פון א פליסיגער זאך אין דונסט אדער פּארע.

evap'orator *n.* (אי-וועפּ'-א-ריי-טאר) אן אפּאראט צום טריקענען פרוכט א. ד. ג.

evaporom'eter *n.* (אי-וועפּ-א-ראָמ'-ע-טער) אן אפּאראט אויסצומעסטען די מאסע פון וואסער וואס ווערט פערוואנדעלט אין דאמפּף אין א געגעבענער צייט.

eva'sion *n.* (אי-וויי'-זשאַן) די פערמיידונג, די אויסווייכונג; דאס ארויסמאכען זיך מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'sive *a.* (אי-וויי'-סיוו) אויסווייכענד, זיך ארויסדרעהענד מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'sively *adv.* (אי-וויי'-סיוו-לי) דורך אויסדרעהען זיך מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'siveness *n.* (אי-וויי'-סיוו-נעס) דאס קענען זיך אויסדרעהען מיט חכמות אדער תירוצים.

eve *n.* (איוו) אבענד; דער אבענד פאר א יום-טוב אדער פאר א געוויסער געשעהניש; ערב.

evec'tion *n.* (אי-וועק'-שאַן) אין אסטראָנאָמיע — די אונגלייכהייט פון דער קרייזבעוועגונג, וועלכע די לבנה מאכט ארום דער ערד, צוליעב דער צוציהונגס-קראַפט פון דער זון.

e'ven *a., adv. and v.* (איוון) גלייך, גלאט; עהנליך; קלאר, פערשטענדליך; גראד [זוגות]; גראדע, עבען; זאגאר; פערגלייכען; מאכען גלאט; צופּאסען; גלייך אייז זאך צו אן אנדערער.

e'ven al'most (איוון אהל'-מאוסט) כמעט.

e'ven as (איוון עז) גלייך ווי.

e'ven as if (איוון עז איף) גראד ווי ווען...

e'ven as much (איוון עז מאטש) גראד אזוי פיעל; ניט ווייניגער ווי...

e'ven bet (איוון בעט) א גלייכער געוועט [ווען ביידע צדדים לעגען איין צו גלייך סומען].

e'ven chance (איוון טשענס) א גלייכע מעגליכקייט, אז א געוויסע זאך וועט געשעהן אדער וועט ניט געשעהן; א גלייכער שאנס צו געווינען א געוועט אדער ניט.

e'vener *n.* (אי'-ווג-ער) דער אויסגלייכער.

e'ven ground (איוון גראונד) פלאכע ערד; גלייכע שאנסען צו געווינען אדער פערשפּיעלען.

e'ven-han'ded *a.* (אי'-ווג-העג'-דעד) אונפּארטייאיש; וואס בענעהמט זיך מיט אלעמען גלייך.

e'ven-han'dedness *n.* (אי'-ווג-העג'-דעד-נעס) אונפּארטייליכקייט; גלייכע בעציהונג צו אלעמען.

e'ven-hands *n.* (איוון'-העגדז) קוויט.

eve'ning *n. and a.* (איוו'-נינג) אבענד, אבענד-צייט; די צייט פון אונטערגאנג; וואס פּאסירט אין אבענד.

eve'ning dress (איוו'-נינג דרעס) באל-אנצוג, פּאראדנע קליידער.

eve'ning par'ty (איוו'-נינג פּאר'-טי) אן אבענד-געזעלשאפט, א וועטשערינקע.

eve'ning pray'er (איוו'-נינג פּרעהר) אבענד-געבעט, תפלת מעריב.

eve'ning prim'rose (איוו'-נינג פּרימ'-ראוז) די נאכט-קערצע [א הויכע פלאנצע מיט ברייטע געלע בלומען, וואס עפענען זיך פאנאנדער ביי נאכט].

eve'ning star (איוו'-נינג סטאר) דער אבענד-שטערען, ווענוס.

e'ven keel (איוון קיעל) א גלייכע אדער האריזאנטאלע לאגע פון א שיף.

e'ven lay (איוון ליי) א וועט אויף גלייך.

e'venly *adv.* (אי'-ווג-לי) גלייך, גלאט; אונפּארטייאיש.

e'venness *n.* (אי'-ווג-נעס) גלייכהייט, גלאטקייט; גייסטערוהיגקייט, געלאסענקייט; אונפּארטייליכקייט.

e'venness of tem'per (אי'-ווג-נעס אוו טעמ'-פּער) געלאסענקייט, רוהיגקייט.

e'ven now (איוון נאו) אפילו איצט.

Even now, after many years of study, he is not able to speak English correctly.

e'ven num'ber (איוון נאמ'-בער) א גראד-צאהל [ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

e'ven or odd (איוון אר אד) גראד צי אום [אן אלטע שפּיעל].

e'ven page (איוון פּיידזש) די זייט פון א בלאט אין א בוך, אויף וועלכער עס איז אנגעצייכענט א גראד-נומער [ווי 32, 34, 36 א. ד. ג.].

e'ven-pleached *a.* (אי'-ווג-פּליעטשט) גלאט געפלאכטען.

e'ven-song *n.* (אי'-ווג-סאנג) תפלת מעריב; אן אבענד-ליעד.

event' *n.* (אי-וועגט') א בעגעבענהייט, א פּארפּאל, א פּאסירונג, א געשעהעניש.

e'ven-tem'pered *a.* (אי'-ווג-טעמ'-פּערד) גלייכמוטיג, געלאסען, רוהיג.

event'ful *a.* (אי-וועגט'-פול) פול מיט פּארפּאלען אדער פּאסירונגען.

event'less *a.* (אי-וועגט'-לעס) אהן פּאסירונגען, מאנאטאנע.

eventra'tion *n.* (אי-וועג-טריי'-שאַן) אין מעדיצין — דער צושטאנד פון א פערזעהעניש אדער אונגארמאלע בעשעפעניש, ביי וועלכער די געדערים ענטהאלטען זיך אין א מין זעקעל, וואס הענגט ארויס פון בויך; א ברוך אדער קילע, וואו די געדערים געהען ארויס פון בויך.

even'tual *a.* (אי-וועג'-טשו-על) מעגליך; וואס הענגט אב פון א מעגליכען פּאל; וואס בעקומט זיך פון א מעגליכען פּאל; וואס פּאסירט אונטער דעם דרוק פון די אומשטענדען; סוף כל סוף; ענטשיידענד; ענדליך, שליסליך.

eventual'ity *n.* (אי-וועג-טשו-על'-אי-טי) דאס וואס פּאסירט אונטער דעם דרוק פון אומשטענדען; דאס געפיהל פאר פּאסירונגען און די איינגעשאפּט זיין צו געדענקען.

even'tually *adv.* (אי-וועג'-טשו-על-אי) ענדליך, שליסליך; לויט דעם אויסגאנג; לויט דעם פּארקומענדען פּאל.

even'tuate *v.* (אי-וועג'-טשו-אייט) 1. זיך אויסלאזען מיט... זיך ענדיגען מיט...; 2. פּאסירען, אויספאלען, פּארקומען.

1. The agitation against slavery eventuated in a civil war.

eventua'tion *n.* (אי-וועג-טשו-איי'-שאַן) דאס פּאסירען אונטער דעם דרוק פון די אומשטענדען.

ev'er *adv.* (עוו'-ער) אימער, צו יעדער צייט; אין יעדען פּאל.

ev'er and anon' (עוו'-ער ענד ע-נאן') אפּטמאל; פון צייט צו צייט.

ev'er-dur'ing *a.* (עוו'-ער-דיור'-אינג) אימער-דויערענד, אייביג.

ev'erglade *n.* (עוו'-ער-גלייד) א שטרעקע זומפּיג לאנד וואס איז מעהר אדער ווייניגער בעוואקסען מיט הויכען גראז.

ev'ergreen *a. and n.* (עוו'-ער-גריין) אימער גרין; א פלאנצע וועלכע בלייבט גרין דעם גאנצען יאהר.

The pine is an evergreen tree.

everlas'ting *a. and n.* (עוו-ער-לעס'-טינג) אונאויפהערליך; אונענדליך; אימער-דויערענד; אייביג; וואס ציהט זיך אונענדליך לאנג; אונגעהייער גרויס אדער מעכטיג; די אייביגקייט; דער אייביגער [גאט]; אזא שטארקער וואלען-שטאף; א נאמען פון געוויסע פלאנצען, וואס זייערע בלומען האלטען אן זייער פּארם, קאליר און גלאנץ נאכדעם ווי זיי זיינען פּערטריקענט געווארען.

everlas'ting flow'ers (עוו-ער-לעס'-טינג פלאו'-ערז) בלומען, ביי וועלכע די פּארם און דער קאליר פון די בלעטער בייטען זיך ניט נאכדעם ווי זיי זיינען פּערטריקענט געווארען.

everlas'tingly *adv.* (עוו-ער-לעס'-טינג-לי) פאר אלע צייטען; פאר אימער; פאר אן אונבעשטימטער לאנגער צייט; אהן א גרענעץ; אונגעהייער.

everlas'tingness *n.* (עוו-ער-לעס'-טינג-נעס) אייביגקייט; אונענדליכקייט, אונאויפהערליכקייט.

everlas'ting pea (עוו-ער-לעס'-טינג פּיע) אזא ארבעס-עהנליכע פלאנצע.

everlas'ting tor'ment (עוו-ער-לעס'-טינג טאהר'-מענט) די יסורים פון גיהנום.

ev'er-liv'ing *a.* (עוו'-ער-ליוו'-אינג) אונשטערבליך; וואס לעבט אייביג; וואס עקזיסטירט אימער.

ev'ermore *adv.* (עוו'-ער-מאור) פאר אימער, פאר אלע צייטען; פאר אייביג.

ever'sible *a.* (אי-וואיר'-סיבל) וואס קען איבערגעקעהרט אדער אויסגעקעהרט ווערען.

ever'sion *n.* (אי-וואיר'-שאַן) דאס איבערקעהרען אדער אויסקעהרען.

ev'er so lit'tle (עוו'-ער סאו ליטל) נאך אזוי ווייניג.

evert' *v.* (אי-וואירט') אויסקעהרען, איבערקעהרען.

eve'ry *a.* (עוו'-רי) יעדער, יעדע, יעדעס.

eve'ry bit (עוו'-רי ביט) אין יעדער הינזיכט; אין אלע פונקטען.

eve'rybody *n.* (עוו'-רי-באד-אי) איטליכער; יעדער איינער.

eve'ry-day *a.* (עוו'-רי-דיי) אל-טעגליך, פאר יעדען טאג.

eve'ry-day man (עוו'-רי-דיי מען) א געוועהנליכער מענש, א מענש פון א גאנץ יאהר.

eve'ryhow *adv.* (עוו'-רי-האו) אויף יעדען אופן.

eve'ry jot of it (עוו'-רי דזשאט אוו איט) אינגאנצען, יעדעס פינטעלע.

eve'ry kind of (עוו'-רי קאינד אוו) יעדערליי, יעדער מין.

eve'ry moth'er's child (עוו'-רי מאטה'-ערז טשאילד) יעדער איינער; די גאנצע חברה.

eve'ry moth'er's son (עוו'-רי מאטה'-ערז סאן) יעדער איינער; די גאנצע חברה.

eve'ry now and then (עוו'-רי נאו ענד טהען) אלע וויילע.

eve'ry once in a while (עוו'-רי הוואנס אין ע הוואיל) יעדען אויגענבליק; אלע וויילע.

eve'ry one (עוו'-רי הוואן) יעדער איינער, איטליכער.

eve'ry oth'er (עוו'-רי אטה'-ער) איינער איבער דעם אנדערען [ווי א טאג איבער א טאג].

eve'ry oth'er day (עוו'-רי אטה'-ער דיי) א טאג איבער א טאג.

eve'ry soul (עוו'-רי סאול) יעדער איינער, איטליכער.

eve'rything *n.* (עוו'-רי-טהינג) יעדע זאך, דאס וויכטיגסטע; אלעס; א פולע, א סך.

eve'rywhen *adv.* (עוו'-רי-הוועז) אין אלע צייטען.

eve'rywhere *adv.* (עוו'-רי-הוועהר) איבעראל, אומעדום.

evict' *v.* (אי-וויקט') ארויסווארפען [פון א דירה]; אוועקנעהמען געריכטליך איינעמס בעזיץ; דערוואיטערען אדער ארויסטרייבען מיט גוואלט.

The widow could not pay rent and was evicted by the landlord.

evic'tion *n.* (אי-וויק'-שאן) דאס ארויסווארפען [פון א דירה]; דאס אוועקנעהמען געריכטליך איינעמס בעזיץ; דאס דערוואיטערען אדער פערטרייבען מיט גוואלט.

evic'tor *n.* (אי-וויק'-טאר) איינער וואס ווארפט ארויס אימעצען פון א דירה; איינער וואס נעהמט געריכטליך צו אימעצענס בעזיץ.

ev'idence *n. and v.* (עוו'-אי-דענס) אויגענשיינליכקייט; א בעווייז, א צייגניס; אן עדות; בעווייזען.

ev'idence aliun'de (עוו'-אי-דענס איי-לי-אנ'-די) בעווייזע פון אן אנדער קוואל [ווי למשל, פאקטען בנוגע צו א ירושה, וועלכע ווערען ניט דערמאנט אין דער צוואה].

ev'ident *a.* (עוו'-אי-דענט) אויגענשיינליך, אפענבאר; וואס זעהט זיך קלאר ארויס.

eviden'tial *a.* (עוו-אי-דענ'-שעל) צייגענד, בעווייזענד.

eviden'tially *adv.* (עוו-אי-דענ'-שעל-אי) אויף א בעווייזענדען שטייגער.

ev'identness *n.* (עוו'-אי-דענט-נעס) אויגענשיינליכקייט, קלארקייט.

e'vil *a. and n.* (איוול) שלעכט, בייז, פערדארבען, זינדיג; שלעכטס, בייזקייט; אונגליק; א צרה; א שלאק, א פרעגיות.

e'vil-affec'ted *a.* (אי'וול-ע-פעק'-טעד) מיט בייזע מחשבות; אונפריינדליך.

e'vil an'gel (אי'וול איינ'-דזשעל) א בייזער מלאך.

e'vil-bo'ding *a.* (אי'וול-באו'-דינג) וואס טראגט עפעס בייזעס; וואס זאגט אן אויף שלעכטס.

e'vil-disposed' *a.* (אי'וול-דיס-פאוזד') שלעכט-געזינט; בייזהאפט; גענייגט צו טהאן שלעכטס.

e'vil disposi'tion (איוול דיס-פא-זיש'-אן) א נייגונג צו טהאן שלעכטס.

e'vil-do'er *n.* (אי'וול-דוה'-ער) איינער וואס טהוט שלעכטס; א מחבל; א פערברעכער גענגען מאראל און זיטליכקייט.

e'vil-eye *n.* (אי'וול-אי) א בייז-אויג, אן עין-הרע.

e'vil-eyed *a.* (אי'וול-איד) מיט א שלעכט-אויג; מיט קנאה.

e'vil ge'nius (איוול דזשי'-ני-אס) א בייזער גייסט.

e'villy *adv.* (אי'וול-אי) אויף א שלעכטען אדער בייזען שטייגער.

e'vil-min'ded *a.* (אי'וול-מאינ'-דעד) ז. *evil-disposed*

e'vilness *n.* (אי'וול-נעס) בייזהייט, בייזארטיגקייט; שלעכטס.

e'vil-o'mened *a.* (אי'וול-או'-מענד) וואס צייגט אן אויף שלעכטס; אנווייזענד אויף עטוואס בייזעס.

e'vil-spea'king *n.* (אי'וול-ספיע'-קינג) פערליימדונג, לשון הרע, רכילות.

e'vil-wor'ker *n.* (אי'וול-הוואיר'-קער) ז. *evil-doer*

evince' *v.* (אי-ווינס') אויפצייגען, אויפווייזען; איבערצייגען, בעווייזען.

evince'ment *n.* (אי-ווינס'-מענט) דאס אויפצייגען, דאס בעווייזען.

evin'cingly *adv.* (אי-ווינ'-סינג-לי) דורך אויפווייזונג; אויף אן איבערצייגענדען שטייגער.

evis'cerate *v.* (אי-וויס'-ע-רייט) ארויסנעהמען די געדערים; בערויבען פון די וויכטיגסטע טיילען; אויפדעקען; אויסלעדיגען.

evis'cerated *a.* (אי-וויס'-ע-ריי-טעד) אויסגעלעדיגט, אהן אינהאלט, אונבעדייטענד.

eviscera'tion *n.* (אי-וויס-ע-ריי'-שאן) דאס ארויסנעהמען די אינגעווייד; דאס אויסלעדיגען.

eviter'nal *a.* (עוו-אי-טויר'-נעל) וואס דויערט אונענדליך לאנג; אייביג.

eviter'nally *adv.* (עוו-אי-טויר'-נעל-אי) דורך אייבינקייט; לעולם ועד.

eviter'nity *n.* (עוו-אי-טויר'-ני-טי) אייבינקייט.

evoca'tion *n.* (עוו-א-קיי'-שאן) דאס ארויסרופען רוחות אדער געטער [ווי די אלטע רוימער פלעגען ארויסרופען דורך רעליגיעזע צערעמאניעס די געטער פון א בעלאגערטער שטאדט זיי זאלען צושטעהן צו די בעלאגערער]; דאס איבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען.

evoke' *v.* (אי-וואוק') ארויסרופען [גייסטער אדער געטער]; אריבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען.

ev'olute *n.* (עוו'-א-ליוט) אן עוואלוטע [א מאטעמאטישע קרומע ליניע וועלכע איז דער קרימונגס-מיטעלפונקט פון אן אנדער קרומער ליניע].

evolu'tion *n.* (עוו-א-ליו'-שאן) עוואלוציאן, ענטוויקלונג; די ענטוויקלונג פון דעם עמבריא אדער פון קיים אין אן ארגאניזם; די ענטוויקלונג פון חיות אדער פלאנצען פון נידריגע מינים צו העכערע; די ענטוויקלונג פון דער וועלט; אין מאטעמאטיק — דאס ווארצעל-אויסציהען פון א קוואדראטישער אדער קובישער צאהל א. ז. וו., צ. ב. 4 איז דער קוואדראטישער ווארצעל פון 16, 3 איז דער קובישער ווארצעל פון 27; א מאנעוורע [ווי פון סאלדאטען, שיפען א. ד. ג.]; א פראדוקט [וואס האט זיך ענטוויקעלט אדער איז אויסגעוואקסען].

evolu'tionary *a.* (עוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו עוואלוציאן; וואס געהערט צו ענטוויקלונג; וואס איז שייך צו א מאנעוורע פון אן ארמעע אדער פלאטע א. ד. ג.

evolu'tionism *n.* (עוו-א-ליו'-שאנ-איזם) די עוואלוציאנס אדער ענטוויקלונגס-לעהרע [וועגען דער ענטוויקלונג פון חיות אדער וועגען דער ענטוויקלונג פון דער וועלט].

evolu'tionist *n. and a.* (עוו-א-ליו'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער עוואלוציאנס אדער ענטוויקלונגס-לעהרע: וואס איז געגרינדעט אויף דער עוואלוציאנס-טעאריע.

evolutionis'tic *a.* (עוו-א-ליו-שאנ-איס'-טיק) וואס איז געגרינדעט אויף דער עוואלוציאנס-טעאריע.

ev'olutive *a.* (עוו'-א-ליו-טיוו) ז. *evolutionary*

evol'vable *a.* (אי-וואל'-ועבל) וואס קען זיך ענטוויקלען.

evolve' *v.* (אי-וואלוו') ענטוויקלען, פאנאנדערוויקלען; זיך פאנאנדערוויקלען; זיך ענטוויקלען.

evolve'ment *n.* (אי-וואלוו'-מענט) די ענטוויקלונג.

evol'vent *n.* (אי-וואל'-ווענט) אן עוואלווענטע [א מאטעמאטישע קרומע ליניע, וועלכע ווערט בעשריבען פון דעם ענד פון א גראדער ליניע וואס בעוועגט זיך ארום א קרייז].

evol'ver *n.* (אי-וואל'-ווער) איינער וואס וויקעלט פאנאנדער אדער וויקעלט אב.

evul'sion *n.* (אי-וואל'-שאן) דאס ארויסרייסען, דאס ארויסציהען מיט גוואלט.

ewe *n.* (יו) א שאף, א שעפס [א "זיי" פון שאף].

ewe'-lamb *n.* (יו'-לעם) א לעמעלע, א קליין שעפעלע.

ewe'-neck *n.* (יו'-נעק) א האלז ווי פון א שעפס, דין און געבויגען אויף הינטען [וועגען פערד].

ewe'-necked *a.* (יו'-נעקט) וואס האט א דינעם געבויגענעם האלז.

ew'er *n.* (יו'-ער) א וואסער-קאן; א קרוג.

ew'ery *n.* (יו'-ער-אי) דאס צימער אין א [קעניגליכען] פאלאץ, וואו עס ווערט געהאלטען די טיש-געשיר.

ex *prep.* (עקס) אויסען; געוועזענעס.

He is an ex-Congressman.

exac'erbate *v.* (עג-זעס'-ער-בייט) ערביטערען, מאכען מעהר אויפגערעגט.

exacerba'tion *n.* (עג-זעס-ער-ביי'-שאן) די ערביטערונג, צורייצטקייט; דאס מאכען מעהר אויפגערעגט; די פערשטארקונג פון א קראנקהייט.

exacerbes'cence *n.* (עג-זעס-ער-בעס'-ענס) א פערגרעסערטע אויפרעגונג; די פערשטארקונג פון פיבער [קדחת].

exact' *a. and v.* (עג-זעקט') 1. פינקטליך, ריכטיג, אקוראט; 2. צווינגען צו צאהלען, ארויספרעסען געלד; 3. פאדערען רעכט, צווינגען צו אנערקענען דאס רעכט.
1. I do not know the exact time of my departure. 2. He exacted payment for his services. 3. The allies exacted severe terms from Turkey.

exac'ter *n.* (עג-זעק'-טער) ז. *exactor*

exac'ting *a.* (עג-זעק'-טינג) וואס פאדערט זעהר פיעל; וואס פרעסט ארויס; פינקטליך, אקוראט.

exac'tingness *n.* (עג-זעק'-טינג-נעס) פינקטליכקייט; ריכטיגקייט; דאס ארויספרעסען; דאס פאדערען; דאס צווינגען.

exac'tion *n.* (עג-זעק'-שאן) די פאדערונג; דאס צווינגען צו בעצאהלען; די געלד-ארויספרעסונג; דאס וואס ווערט ארויסגעפרעסט; דאס וואס ווערט בעצאהלט מיט גוואלט; דאס נעהמען כאבאר, שוחד.

exac'titude *n.* (עג-זעק'-טי-טיוד) פינקטליכקייט, גענויאיגקייט.

exact'ly *adv.* (עג-זעקט'-לי) פינקטליך, גענוי.

exact'ness *n.* (עג-זעקט'-נעס) ז. *exactitude*

exac'tor *n.* (עג-זעק'-טאר) איינער וואס צווינגט צו בעצאהלען; א סבארשטשיק; איינער וואס צווינגט צו בעצאהלען מעהר וויפיעל עס קומט; א הויט-שינדער, א בערויבער.

exact' sci'ences (עג-זעקט' סאי'-ענס-ען) די פינקטליכע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען וועלכע האבען צו טהאן מיט מאטעמאטישע קוואנטיטעטען, ווי פיזיק, כעמיע א. ד. ג.].

exag'gerate *v.* (עג-זעדזש'-ע-רייט) איבערטרייבען, פערגרעסערען, מגזם זיין.

exag'gerated *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טעד) איבערטריבען, גוזמא'דיג.

exag'geratedly *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טעד-לי) איבערטרייבענדיג, איבערכאפענדיג די מאס, בלשון גוזמא.

exag'geratingly *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טינג-לי) ז. *exaggeratedly*

exaggera'tion *n.* (עג-זעדזש-ע-ריי'-שאן) די איבערטרייבונג, די פערגרעסערונג; דאס אריבערכאפען די מאס.

exag'gerative *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טיוו) וואס איבערטרייבט, וואס כאפט אריבער די מאס.

exag'geratively *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טיוו-לי) מיט איבערטרייבונג; בלשון גוזמא.

exag'gerator *n.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טאר) אן איבערטרייבער; א בעל-מגזם.

exag'geratory *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טא-רי) איבערטרייבענד, פערגרעסערענד, וואס איז אריבער דער מאס.

exalt' *v.* (עג-זאהלט') אויפהויבען; ערהויבען צו א הויכער מדרגה; לויבען, געבען א שבח.

exalta'do *n.* (עק-סאל-טא'-דאו) אן עקזאלטאדא, א מיטגליעד פון א שפאנישער פאליטישער פארטיי אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט, וועלכע איז געוועזן זעהר עקסטרעם אין איהר ראדיקאל-דעמאקראטישער פראגראם.

exalta'tion *n.* (עקס-אהל-טיי'-שאן) די אויפהויבונג, די ערהויבונג; עקזאלטאציאן, הויכע בעגייסטערונג.

exal'ted *a.* (עג-זאהל'-טעד) ערהויבען, הויך; מיט א הויכער בעגייסטערונג.

exal'tedness *n.* (עג-זאהל'-טעד-נעס) ערהאבענהייט, הויכקייט; דאס ווערען דערהויבט.

exal'ter *n.* (עג-זאהל'-טער) דער אדער דאס וואס לויבט אדער ערהויבט.

exam' *n.* (עג-זעם') א: אבקירצונג פון *examination*

exa'men *n.* (עג-זיי'-מען) אן עקזאמען, א פערהער; אן אונטערזוכונג.

examina'tion *n.* (עג-זעם-אי-ניי'-שאן) דאס עקזאמינירען, דאס פערהערען; דאס ווערען עקזאמינירט אדער פערהערט; דאס אונטערזוכען, א נאכפארשונג.

examina'tionism *n.* (עג-זעם-אי-ניי'-שאן-איזם) דאס אורטיילען וועגען איינעמס קענטניסע אדער פעהיגקייטען דורך צופיעל עקזאמינירען אדער שטעלען פראגען.

examina'tion-pa'per *n.* (עג-זעם-אי-ניי'-שאן-פיי'-פער) דאס פאפיער אויף וועלכען עס זיינען אבגעדרוקט די עקזאמינאציאנס-פראגען; א סעריע פון געשריבענע ענטפערען אויף די עקזאמינאציאנס-פראגען.

exam'ine *v.* (עג-זעמ'-אין) עקזאמענירען; אונטערזוכען, פערהערען.

examinee' *n.* (עג-זעם-אי-ניע') איינער וועמען מען עקזאמינירט.

exam'iner *n.* (עג-זעמ'-אי-נער) אן עקזאמינירער; אן אונטערזוכונגס-ריכטער; א פערהערער.

exam'inership *n.* (עג-זעמ'-אי-נער-שיפ) דאס אמט פון אן עקזאמענירער.

exam'ining-commit'tee *n.* (עג-זעמ'-אי-נינג-קאמ-אי'-טי) דער עקזאמינאציאנס-קאמיטעט.

exam'ple *n. and v.* (עג-זעמ'פל) א ביישפיעל; א מוסטער; אן עקזעמפלאר; געבען א ביישפיעל אדער מוסטער.

exan'imate *a.* (עג-זענ'-אי-מייט) לעבענסלאז, טויט; מוטלאז, נידערגעשלאגען.

exanima'tion *n.* (עג-זען-אי-מיי'-שאן) לעבענסלאזיגקייט, פער'חלש'טקייט; מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענקייט.

ex an'imo (עקס ענ'-אי-מאו) פון גאנצען הארצען.

exan'them *n.* (עג-זענ'-טהעם) אן אויסשלאג אויף דער הויט, א הויט-קראנקהייט [מעהרסטענטייל פערבונדען מיט פיבער אדער ענטצינדונג, ווי ביי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; א קראנקהייט, איינער פון די סימפטאמען פון וועלכער איז אן אויסשלאג אויף דער הויט [ווי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; אן אנוואוקס אויף פלאנצען-בלעטער.

exanthe'ma *n.* (עק-סענ-טהי'-מא) אן אייסשלאג אויף דער הויט [מעהרסטענטייל פערבונדען מיט פיבער אדער ענטצינדונג, ווי ביי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; א קראנקהייט, איינער פון די סימפטאמען פון וועלכער איז אן אויסשלאג אויף דער הויט [ווי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.].

exanthemat'ic *a.* (עג-זען-טהי-מעט'-איק) וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*

exanthem'atous *a.* (עק-סענ-טהעמ'-ע-טאס) וואס איז עהנליך אדער שייך צו א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*

exanthe'sis *n.* (עק-סענ-טהי'-סיס) א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*

ex'arch *n.* (עקס'-ארק) אן עקזארך, א וויצע-קעניג פון א פראווינץ אין דער אמאליגער ביזאנטישער אימפעריע, א הויכער קריסטליכער גייסטליכער.

ex'archate *n.* (עקס'-אר-קייט) עקזארכאט, דאס אמט אדער דער ראנג פון אן עקזארך [וויצע-קעניג פון א פראווינץ אין דער אמאליגער ביזאנטישער אימפעריע]; די פראווינץ אונטער דער הערשאפט פון אן עקזארך.

exarteri'tis *n.* (עקס-אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער אויסערליכער שיכט פון אן ארטעריע אדער שלאג-אדער.

exarthro'sis *n.* (עקס-אר-טהראו'-סיס) אן אויסלינקונג; דאס ארויסגעהן פון אן אבר פון זיין געלענק.

exartic'ulate *v. and a.* (עקס-אר-טיק'-יו-לייט) ארויסציהען פון געלענק, אויסלינקען, אבשניידען א גליעד ביים געלענק; אין זאאלאגיע — וואס האט ניט קיין געלענקען.

exarticula'tion *n.* (עקס-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסלינקען [פון אן אבר]; דאס אבשניידען א גליעד ביים געלענק; דאס ניט האבען קיין געלענקען.

exas'perate *n. and a.* (עג-זעס'-פע-רייט) דערצארנען, אויפרעגען, אויפרייצען; ערביטערען; פערשטארקערען [צארן אדער אויפגערעגטקייט]; פערשלימערען [א קראנקהייט]; אויפגעבראכט, דערצארענט; אין באטאניק — ניט גלאט, שארסטקע.

exas'perated *a.* (עג-זעס'-פע-ריי-טעד) פערביטערט, אויפגעבראכט, דערצארענט.

exas'perater *n.* (עג-זעס'-פע-ריי-טער) איינער וואס ברייגנט אריין אין כעס אדער רייצט אויף.

exaspera'tion *n.* (עג-זעס-פע-ריי'-שאן) די ערביטערונג; גרויסער צארן; פערשטארקערונג [פון צארן, אויפגעבראכטקייט]; פערערגערונג [פון א קראנקהייט].

excandes'cence *n.* (עקס-קענ-דעס'-ענס) ווייס-גלוט; גלוט, צארן.

excandes'cency *n.* (עקס-קענ-דעס'-ענ-סי) ז. *excandescence*

excandes'cent *a.* (עקס-קענ-דעס'-ענט) ווייס-גליהענד.

excar'nate *v. and a.* (עקס-קאר'-נייט) אראבנעהמען דאס פלייש, ארויסנעהמען אדער אבטיילען פון די פלייש-טיילען; בעפרייט פון פלייש, געמאכט אונקערפערליך.

excarna'tion *n.* (עקס-קאר-ניי'-שאן) דאס אראבנעהמען דאס פלייש; דאס זיין בעפרייט פון פלייש; דאס זיין אונקערפערליך; בעפרייאונג פון קערפער.

excar'nificate *v.* (עקס-קאר'-ני-פי-קייט) אראבנעהמען דאס פלייש.

excarnifica'tion *n.* (עקס-קאר-ני-פי-קיי'-שאן) דאס אראבנעהמען דאס פלייש.

ex cath'edra (עקס קעטה'-אי-דרא) מיט אויטאריטעט, בעפעהלעריש, וואס געהט אפיציעל ארויס פון פאפסט אדער בישאף.

excau'date *a.* (עקס-קאה'-דייט) וואס האבען ניט קיין עק [וועגען חיות].

ex'cavate *v. and a.* (עקס'-קע-ווייט) אויסגראבען, ארויסגראבען, ארויסנעהמען פון אינוועניג, אויסהוילען; אין זאאלאגיע — אויסגעהוילט, איינגעקארבט.

ex'cavated *a.* (עקס'-קע-וויי-טעד) אויסגעגראבען, אויסגעהוילט; אין זאאלאגיע — איינגעקארבט.

excava'tion *n.* (עקס-קע-וויי'-שאן) אויסהוילונג, אויסגראבונג.

ex'cavator *n.* (עקס'-קע-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס גראבט אויס אדער הוילט אויס; אן אויסגראבונגס־מאשין; אן אינסטרומענט מיט וועלכען א דענטיסט רייניגט אויס די פוילע טיילען פון דעם צאהן איידער ער פלאמבירט איהם.

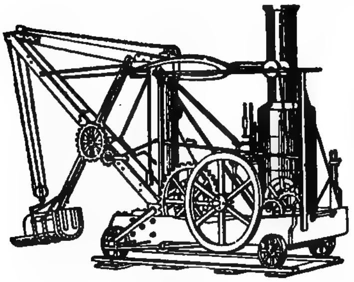

Excavator

exceed' *v.* (עק-סיעד') איבערטרעטען, געהן צו ווייט; איבערשטייגען, איבערטרעפען.

Goods are cheap when the supply exceeds the demand.

excee'der *n.* (עק-סיע'-דער) איינער וואס טרעט איבער, געהט צו ווייט אדער שטייגט איבער.

excee'ding *a.* (עק-סיע'-דינג) אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך; איבערטרעפענד; מערקווירדיג.

excee'dingly *adv.* (עק-סיע'-דינג-לי) אין א זעהר גרויסער מאס; זעהר פיעל; אויסערגעוועהנליך, אונגעהייער.

excel' *v.* (עק-סעל') איבערטרעפען, איבערשטייגען, זיך אויסצייכענען.

The Cossacks excel in horsemanship.

ex'cellence *n.* (עק'-סע-לענס) פארציגליכקייט, איבערטרעפליכקייט, אויסגעצייכענטקייט; דאס געפינען זיך אין א העכערען צושטאנד איידער אנדערע.

ex'cellency *n.* (עק'-סע-לענ-סי) עקסעלענץ [א הויכער עהרען־טיטעל].

ex'cellent *a.* (עק'-סע-לענט) פארטרעפליך, אויסגעצייכענט.

ex'cellently *adv.* (עק'-סע-לענט-לי) אויף א פארטרעפליכען אופן.

excel'ling *a.* (עק-סעל'-אינג) אויסגעצייכענט.

excel'sior *a.* and *n.* (עק-סעל'-סי-אהר) העכער, אימער שטייגענדיג; א געוויסער זארט דינע האלץ־שפענער מיט וועלכע מען פאלסטערט שטוהלען און דיוואנעס.

excen'tric *a.* (עק-סענ'-טריק) ז. *eccentric*

excen'trically *adv.* (עק-סענ'-טרי-קעל-אי) ז. *eccentrically*

excentric'ity *n.* (עק-סענ-טריס'-אי-טי) ז. *eccentricity*

except' *v.*, *prep.* and *c.* (עק-סעפט') 1. אויסנעהמען, אויסשליסען; איינווענדען; 2. אויסגענומען, אויסער; סיידען, א חוץ.

1. The United States excepts none in its guarantees for liberty. 2. Except for the accident, we should have arrived in time.

excep'ting *prep.* and *c.* (עק-סעפ'-טינג) אויסגענומען, אויסער; סיידען.

excep'tion *n.* (עק-סעפ'-שאן) אן אויסנאהמע, אן אויסשליסונג; א טאדעל, א פארוואורף, אן ערווידערונג; דאס ניט אנערקענען; אין געריכטס־פראצעסען — אן עקסעפציא, אן ערקלערונג פון איינעם פון די שטרייטענדע צדדים, אז דורך געוויסע טעמים איז דער פראצעס אונגעזעצליך, אדער א פאדערונג פון איינעם אדער פון ביידע צדדים מען זאל אויסשליסען א ריכטער, אן עדות א. ד. ג.

excep'tionable *a.* (עק-סעפ'-שאנ-עבל) געגען וואס מען קען ערווידערען אדער איינווענדען; וואס מען קען אויסשליסען.

excep'tionableness *n.* (עק-סעפ'-שאנ-עבל-נעס) דאס קענען זיין אויסגעשלאסען; דאס קענען ארויסרופען א טאדעל אדער פארוואורף.

excep'tionably *adv.* (עק-סעפ'-שאנ-ע-בלי) אויף אזא שטייגער, דאס מען קען טאדלען אדער מאכען א פארוואורף.

excep'tional *a.* (עק-סעפ'-שאנ-על) אויסשליסליך; וואס מאכט אן אויסנאהמע.

exceptional'ity *n.* (עק-סעפ-שא-נעל'-אי-טי) אויסשליסליכקייט.

excep'tionally *adv.* (עק-סעפ'-שאנ-על-אי) אויף אן אויסשליסליכען אדער אונגעוועהנליכען שטייגער.

excep'tionalness *n.* (עק-סעפ'-שאנ-על-נעס) אויסשליסליכקייט; אן אונגעוועהנליכער כאראקטער אדער איינענשאפט.

excep'tive *a.* (עק-סעפ'-טיוו) וואס מאכט אן אויסנאהמע; אויסשליסליך; וואס רופט ארויס טאדעל אדער פארוואורף.

except'less *a.* (עק-סעפט'-לעס) אהן אויסנאהמע; וואס מאכט ניט קיין אויסנאהמע.

excep'tor *n.* (עק-סעפ'-טאר) אן איינווענדער, אן ענטגעגנער.

excerpt' *v.* and *n.* (עק-סוירפט') אויסוועהלען, זאמלען; אן אויסוואהל, א זאמלונג; אן אויסצוג פון א ווערק.

excerp'tive *a.* (עק-סוירפ'-טיוו) וואס קלייבט אויס; וועהלענד.

excerp'tor *n.* (עק-סוירפ'-טאר) אן אויסוועהלער, א זאמלער.

excess' *n.* (עק-סעס') אן איבער־מאס, איבערפליסיגקייט; איבעריגקייט, עפעס וואס בלייבט איבער.

exces'sive *a.* (עק-סעס'-איוו) איבערמעסיג.

exces'sively *adv.* (עק-סעס'-איוו-לי) איבער דער מאס.

exces'siveness *n.* (עק-סעס'-איוו-נעס) איבער־מעסיגקייט.

exchange' *v.* and *n.* (עקס-טשיינדזש') טוישען, אויסבייטען; א טויש, א בייט; דאס בייטען; דער געלד־פרייז, דער קורס, דער וועקסעל־פרייז; א בערזע.

exchangeabil'ity *n.* (עקס-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו ווערען אויסגעביטען.

exchan'geable *a.* (עקס-טשיינ'-דזשעבל) וואס קען אויסגעטוישט אדער אויסגעביטען ווערען.

exchange' blows (עקס-טשיינדזש' בלאוז) שלאגען זיך.

exchange'-bro'ker *n.* (עקס-טשיינדזש'-בראו'-קער) א מעקלער אויף דער בערזע; איינער וואס קויפט אויף און פערקויפט ווערטה־פאפיערען; א חלפן; איינער וואס בייט אויס גרויס אדער ווייניג גאנגבאר געלד.

exchange' in read'y mon'ey (עקס-טשיינדזש' אין רעד'-אי מאנ'-אי) האנדלען אויף מזומן.

exchange' kiss'es (עקס-טשיינדזש' קיס'-עז) קושען זיך.

exchange' let'ters (עקס-טשיינדזש' לעט'-ערז) קארעספאנדירען, דורכשרייבען זיך מיט בריעף.

exchange'-of'fice *n.* (עקס'-טשיינדזש-אפ'-איס) א באנק אדער קאנטאר פון א חלפן.

exchan'ger *n.* (עקס-טשיינ'-דזשער) א וועקסלער, א חלפן.

exchange' shots (עקס-טשיינדזש' שאטס) שיסען איינער געגען דעם אנדערען.

exchequ'er *n.* (עקס-טשעק'-ער) די שאץ־קאמער, די קאזנאטשייסטווא; דאס פינאנץ־מיניסטעריום אין ענגלאנד.

exchequ'er bill (עקס-טשעק'-ער ביל) א קרעדיט־בילעט פון דער ענגלישער קאזנאטשייסטווא, וועלכע צאהלט דארויף א געוויסען פראצענט.

exchequ'er loan (עקס-טשעק'-ער לאון) א רעגיערונגס־הלואה.

exci'sable *a.* (עק-סאי'-זעבל) פאר וואס מען מוז צאהלען אקציז.

excise' *n.* and *v.* (עק-סאיז') אקציז; די אקציז־פערוואלטונג; ארויפלעגען שטייער, בעשטייערען; אבשניידען.

excise'man *n.* (עק-סאיז'-מען) אן אקציז־איינעהמער, אן אקציזניק.

excise'-of'fice *n.* (עק-סאיז'-אפ'-איס) אן אקציז קאנטאר; דאס אמט פון אן אקציזניק.

excise'-of'ficer *n.* (עק-סאיז'-אפ'-איס-ער) אן אקציזניק.

exci'sion *n.* (עק-סיזש'-אן) אויסשניידונג, פערשניידונג; דאס אבהאקען די פערבינדונגען.

excitabil'ity *n.* (עק-סאי-טע-ביל'-אי-טי) דאס אויפגערעגט ווערען; נערוועזיטעט, דאס זיין נערוועז.

exci'table *a.* (עק-סאי'-טעבל) וואס ווערט אויפגערעגט.

exci'tableness *n.* (עק-סאי'-טעבל-נעס) ז. *excitability*

excita'tion *n.* (עק-סי-טיי'-שאן) אויפרעגונג.

exci'tative *a.* (עק-סאי'-טע-טיוו) אויפרעגענד; וואס קען זיך אויפרעגען.

exci'tatory *a.* (עק-סאי'-טע-טא-רי) ז. *excitative*

excite' *v.* (עק-סאיט') אויפרעגען; ערוועקען; רייצען.

exci'tedly *adv.* (עק-סאי'-טעד-לי) אויף אן אויפגערעגטען אדער גערייצטען אופן; אויף אן ערוועקענדען אופן.

excite'ment *n.* (עק-סאיט'-מענט) אויפרעגונג, אויפרייצונג, ערוועקונג; אויפגערייצטקייט; דאס זיין אויפגערעגט; עטוואס וואס רעגט אויף אדער רייצט אויף.

exci'ter *n.* (עק-סאי'-טער) אן אויפרעגער; אן אויפרייצער; א מעדיציניש מיטעל וואס רעגט אויף.

exci'ting *a.* (עק-סאי'-טינג) אויפרעגענד, רייצענד, ערוועקענד.

exci'tingly *adv.* (עק-סאי'-טינג-לי) אויפרעגענדיג, אויפרייצענדיג, ערוועקענדיג.

exci'tomotor *a.* (עק-סאי'-טא-מאו-טאר) וואס פעראורזאכט אונווילקירליכע אדער אונבעוואוסטזיניגע מוסקעל־בעוועגונגען.

exci'tomotory *a.* (עק-סאי'-טא-מאו-טא-רי) ז. *excitomotor*

exclaim' *v.* (עקס-קליים') אויסרופען, אויסשרייען.

exclai'mer *n.* (עקס-קליי'-מער) א

שרייער, איינער וואס רעדט מיט היץ און אויף א הויכען קול.

exclama'tion *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאַן) אַן אויסרוף, אַן אויסגעשריי; דאס אויס-רופען אדער אויסשרייען.

exclama'tion-mark *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאַן-מארק) אַן אויסרופונגס-ציי-כען [!].

exclama'tion-point *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאַן-פאינט) ז. *exclamation-mark*

exclam'ative *a.* (עקס-קלעמ'-ע-טיוו) וואס ענטהאלט אַן אויסגעשריי אדער אַן אויסרוף; אויסשרייענד, אויסרופענד.

exclam'atively *adv.* (עקס-קלעמ'-ע-טיוו-לי) אויף אַן אויסשרייענדען אדער אויסרופענדען אופן.

exclam'atorily *adv.* (עקס-קלעמ'-ע-טא-רי-לי) ז. *exclamatively*

exclam'atory *a.* (עקס-קלעמ'-ע-טא-רי) אויסרופענד, אויסשרייענד; וואס געהערט צו אַן אויסרוף; וואס ענטהאלט אַן אויס-רוף.

ex'clave *n.* (עקס'-קלעוו) א טייל פון א לאנד אדער פון א פראווינץ וועלכע איז אבגעטיילט פאר זיך.

exclude' *v.* (עקס-קלוד') אויסנעהמען, אויסשליסען.

exclu'der *n.* (עקס-קלו'-דער) איינער אדער עטוואס וואס שליסט אויס.

exclu'sion *n.* (עקס-קלו'-זשאַן) אַן אויס-נאהמע, די אויסשליסונג; אין לאגיק — די בעציהונג פון צוויי בעגריפען וועלכע שליסען איינער דעם אנדערען אויס.

exclu'sionary *a.* (עקס-קלו'-זשאַן-איי-רי) אויסשליסענד, וואס קען אויסשליסען.

Exclu'sion Bill (עקס-קלו'-זשאַן ביל) דער געזעץ-פארשלאג אין ענגלאנד פון יאהר 1679 אויסצושליסען דעם דוכס פון יארק [יאקאב דעם צווייטען] פון דעם רעכט אויף דעם ענגלישען טהראן דער-פאר ווייל ער איז געווען א קאטויליק.

exclu'sioner *n.* (עקס-קלו'-זשאַן-ער) ז. *exclusionist*

exclu'sionism *n.* (עקס-קלו'-זשאַן-איזם) דאס זיין פאר אויסשליסונג אדער אויסנאהמען.

exclu'sionist *n.* (עקס-קלו'-זשאַן-איסט) איינער וואס איז אדער שטימט פאר אויסשליסונג פון געוויסע רעכטען; איינער פון דער פארטיי אין ענגלאנד אין די צייטען פון קארל דעם צווייטען, וועלכע איז געווען דאפיר, אַז מען זאל קארל'ס קא-טוילישע יורשים אויסשליסען פון טהראן-רעכט.

exclu'sive *a.* and *n.* (עקס-קלו'-סיוו) אויסנעהמענד; אויסשליסענד; אויסשלים-ליך; עטוואס וואס שליסט אויס; איינער וואס בעגרענעצט זיין בעקאנטשאפט מיט איינציגע אויסגעוועהלטע.

exclu'sively *adv.* (עקס-קלו'-סיוו-לי) אויסשליסליך, הויפטזעכליך; דורכאויס; מיט דער אויסשליסונג פון אלע אנדערע; מיט דער אויסנאהמע פון געוויסע טיילען.
He sells diamonds exclusively.

exclu'siveness *n.* (עקס-קלו'-סיוו-נעס) אויסשליסליכקייט; אויסגעשלאסענהייט.

exclu'sivism *n.* (עקס-קלו'-סיוו-איזם) ז. *exclusiveness*

exclu'sivist *n.* (עקס-קלו'-סיוו-איסט) איינער וואס איז פאר אויסשליסונג.

exclu'sory *a.* (עקס-קלו'-סא-רי) אויס-שליסענד, וואס שליסט אויס.

excoct' *v.* (עקס-קאקט') אויסקאכען, אויסזידען.

excog'itate *v.* (עקס-קאדזש'-אי-טייט) אויסטראכטען, ערפינדען.

excogita'tion *n.* (עקס-קאדזש-אי-טיי'-שאַן) אויסטראכטונג, ערפינדונג.

ex com'modo (עקס קאמ'-א-דאו) אין פרייער צייט; ניט איילענדיג זיך; גע-מיטליך.

excommu'nicable *a.* (עקס-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס איז אונטערווארפען אונ-טער א פלוך אדער חרם פון קירך.

excommu'nicant *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קענט) איינער וואס איז געלעגט געווארען אין חרם פון דער קירך.

excommu'nicate *v., a.* and *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קייט) אויסשליסען פון קירך; ארייינלעגען אין חרם; אויסשליסען פון א פעראיין; אויסגעשלאסען פון דער קירך; איינער וואס איז אויסגעשלאסען פון קירך.

excommunica'tion *n.* (עקס-קא-מיו-ני-קיי'-שאַן) די אויסשליסונג פון קירך; א חרם.

excommu'nicator *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טאר) דער וואס לעגט אריין אי-מעצען אין חרם אדער שליסט איהם אויס פון קירך.

excommu'nicatory *a.* (עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אדער פעראורזאכט די אויסשליסונג פון קירך.

ex conces'so (עקס קאנ-סעס'-או) לויט ווי עס איז צוגעגעבען געווארען.

exco'riable *a.* (עקס-קאו'-רי-עבל) וואס קען אבגעשיילט אדער אבגעשונדען ווע-רען.

exco'riate *v.* (עקס-קאו'-רי-אייט) 1. אב-שינדען אדער אבשיילען די הויט; 2. ריי-בען א זייט, רייבען א מארדע [שטארק קריטיקירען].

2. The candidate issued an address excoriating his opponents.

excoria'tion *n.* (עקס-קאו-רי-איי'-שאַן) דאס אבשינדען; דאס אבשיילען; דאס שינדען די הויט [שטארק קריטיקירען]; א צושפאלטענע הויט.

excor'ticate *v* (עקס-קאהר'-טי-קייט) אבשיילען די קארע פון א בוים.

excortica'tion *n.* (עקס-קאהר-טי-קיי'-שאַן) די אבשיילונג פון דער קארע פון א בוים.

ex'crement *n.* (עקס'-קרי-מענט) עקס-קרעמענטען, דרעק, טנוף, צאה.

excremen'tal *a.* (עקס-קרי-מענ'-טעל) וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*

excremen'tary *a.* (עקס-קרי-מענ'-טע-רי) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*

excrementi'tial *a.* (עקס-קרי-מענ-טיש'-על) וואס איז שייך צו עקסקרעמענ-טען. ז. *excrement*

excrementi'tious *a.* (עקס-קרי-מענ-טיש'-אס) וואס געהערט צו אדער וואס בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה].

excres'cence *n.* (עקס-קרעס'-ענס) אַן אויסוואוקס, אַן אנוואוקס; אַן איבערמאס, איבעריגקייט.

excres'cency *n.* (עקס-קרעס'-ענ-סי) ז. *excrescence*

excres'cent *a.* (עקס-קרעס'-ענט) אויס-וואקסענד אלס א צוואוקס.

excrescen'tial *a.* (עקס-קרע-סענ'-שעל) וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו א צוואוקס.

excre'ta *n.* (עקס-קרי'-טא) עקסקרע-מענטען, אבפאל פון קערפער, ווי שווייס און אורין.

excre'tal *a.* (עקס-קרי'-טעל) וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו עקסקרעמענ-טען, ווי שווייס און אורין.

excrete' *v.* (עקס-קריט') אבריינינגען, אבפיהרען, אויסלעדיגען.

ex'crete *n.* (עקס'-קריט) ז. *excretion*

excre'tion *n.* (עקס-קרי'-שאַן) די אב-פיהרונג אדער אבריינינגונג; דער אבפאל אדער אויסוואורף.

excre'tive *a.* (עקס-קרי'-טיוו) אבריינ-נענד, אבלעגענדיג, אבפיהרענד [ווי אַן אבפיהרונגס-מיטעל]

ex'cretory *a.* and *n.* (עקס'-קרי-טא-רי) אבלעגענד, אבפיהרענד; דער אבפיה-רונגס-ארגאַן.

excru'ciable *a.* (עקס-קרוה'-שי-עבל) וועלכען מען קען פייניגען.

excru'ciate *v.* (עקס-קרוה'-שי-אייט) מאטערען, פייניגען.

excru'ciating *a.* (עקס-קרוה'-שי-איי-טינג) פייניגענד, שמערצפאל, פול יסורים; מיט אַן עקסטרעמער אנגעצווינגענהיים; עקסטרעם.

excru'ciatingly *adv.* (עקס-קרוה'-שי-איי-טינג-לי) דורך שטארקע יסורים אדער פיין; דורך צופיעל אנגעצווינגענהייט; דורך עקסטרעמיטעט.

excrucia'tion *n.* (עקס-קרוה-שי-איי'-שאַן) מאטערניס, קוואל, פיין, יסורים.

excul'pable *a.* (עקס-קאל'-פעבל) וואס קען רעכטפערטיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.

excul'pate *v.* (עקס-קאל'-פייט) ענטשול-דיגען, רעכטפערטיגען; דיענען אלס רעכט-פערטיגונג אדער ענטשולדיגונג.

exculpa'tion *n.* (עקס-קאל-פיי'-שאַן) ענטשולדיגונג, רעכטפערטיגונג.

excul'patory *a.* (עקס-קאל'-פע-טא-רי) ענטשולדיגענד, רעכטפערטיגענד.

excur'rent *a.* (עקס-קאר'-ענט) וואס לויפט ארויס; וואס שטארצט ארויס; וואס שלאגט זיך דורך.

excur'sion *n.* (עקס-קויר'-שאַן) אַן עקס-קורסיא, אַן אויספאהר, א שפאציער-פאהר, א לוסט-רייזע; א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס אויף א לוסט-רייזע; אַן אבווייכונג, אַן ענטפערנונג; א וואנדערונג.

excur'sional *a.* (עקס-קויר'-שאַנ-על) וואס איז שייך צו א שפאציער-פאהר אדער לוסט-רייזע; וואס איז שייך צו א וואנ-דערונג אדער דערוויטערונג.

excur'sionist *n.* (עקס-קויר'-שאַן-איסט) איינער פון א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס אויף א לוסט-רייזע.

excur'sion-train *n.* (עקס-קויר'-שאַן-טריין) א ספעציעלער צוג וואס ווערט בעשטימט פאר א לוסט-רייזע פון איין ארט צום צווייטען.

excur'sive *a.* (עקס-קויר'-סיוו) וואנ-דערענד; אבווייכענד; אונבעשטענדיג.

excur'sively *adv.* (עקס-קויר'-סיוו-לי) אויף א וואנדערענדען אדער אונבעשטענ-דיגען שטייגער.

excur'siveness *n.* (עקס-קויר'-סיוו-נעס) אומוואנדערונג, אבווייכונג, אונבע-שטענדיגקייט.

excur'sus *n.* (עקס-קויר'-סאס) דער עקסקורס, א פירוש אדער קאמענטאר וואס איז אריינגעשטעלט אין מיטען טעקסט פון א בוך צו ערקלערען געוויסע שטעלען פון דארטען; א דערוויטערונג פון פונקט, אַן אבטרעטונג פון ענין.

excu'sable *a.* (עקס-קיו'-זעבל) פערצייהליך, וואס קען פערגעבען ווערען; וואס קען ענטשולדיגט ווערען.

excu'sableness *n.* (עקס-קיו'-זעבל-נעס) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט, מחילה.

excu'sably *adv.* (עקס-קיו'-זע-בלי) אויף א פערצייהענדען שטייגער; אזוי, דאס מען קען מוחל זיין.

excu'satory *a.* (עקס-קיו'-זע-טא-רי) ענטשולדיגענד, רעכטפערטיגענד; וואס ענטהאלט אן ענטשולדיגונג.

excuse' *v.* (עקס-קיוז') ענטשולדיגען, מוחל זיין, שענקען, רעכטפערטיגען; בעפרייען פון א התחיבות.

excuse' *n.* (עקס-קיוס) ענטשולדיגונג, פערענטפערונג; רעכטפערטיגונג.

excuse'less *a.* (עקס-קיוס'-לעס) אונפערצייהליך, אהן ענטשולדיגונג.

excu'ser *n.* (עקס-קיו'-זער) אן ענטשולדיגער.

excuss' *v.* (עקס-קאס') געזעצליך פערכאפען און פערהאלטען עפעס.

ex div. ***ex dividendo*** אבקירצונג פון אהן דיווידענד [ווענען געוויסע ווערטהפאפירען וואס ווערען געקויפט און פערקויפט אהן די דיווידענדען, וואס עס קומט אויף זיי].

ex'eat *n.* (עקס'-אי-עט) דער אורלויב אדער קאניקולעס אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען; דער אורלויב וואס א גלח בעקומט אויף א בעשטימטער צייט פון בישאף.

ex'ecrable *a.* (עק'-סי-קרעבל) אבשייליך; פאסקודנע.

ex'ecrably *adv.* (עק'-סי-קרעב-לי) אויף אן אבשייליכען אדער פערעכטליכען שטייגער.

ex'ecrate *v.* (עק'-סי-קרייט) פערשאלטען; פיהלען אן עקעל אדער אבשייליכקייט צו עפעס.

execra'tion *n.* (עק-סי-קריי'-שאן) דאס שילטען, דאס פערפלוכען; א פערפלוכטע זאך.

ex'ecrative *a.* (עק'-סי-קריי-טיוו) שילטענד, פלוכענד.

ex'ecratively *adv.* (עק'-סי-קריי-טיוו-לי) אויף א שילטענדען אדער פלוכענדען שטייגער.

ex'ecratory *n.* and *a.* (עק'-סי-קריי-טא-רי) דער נוסח פון א פערפלוכונג; פערפלוכענד, פעראבשייענד.

ex'ecutable *a.* (עק'-סי-קיו-טעבל) אויספיהרבאר, וואס קען אויסגעפיהרט ווערען.

exec'utant *n.* (עג-זעק'-יו-טענט) דער וואס פיהרט אויס א געוויסע ארבייט; א מוזיק-שפיעלער אדער זינגער.

ex'ecute *v.* (עק'-סי-קיוט) אויספיהרען, פערוואלטען; טהאן; הינריכטען, טויטען; שפיעלען מוזיק אדער זינגען.

ex'ecuter *n.* (עק'-סי-קיו-טער) איינער וואס פיהרט דורך א זאך.

execu'tion *n.* (עק-סי-קיו'-שאן) 1. די פערפערטיגונג, די אויספיהרונג, די פערריכטונג; די ווירקונג; 2. די הינריכטונג, דאס טויטען.

1. The execution of the plans was left to the manager. 2. The execution of the murderer will take place next week.

execu'tioner *n.* (עק-סי-קיו'-שאנ-ער) א שארפריכטער, א הענקער, א תליון.

exec'utive *a.* and *n.* (עג-זעק'-יו-טיוו) אויספיהרענד, ערפילענד; די בעאמטע וועלכע פיהרען אויס אדער ערפילען די געזעצע.

exec'utively *adv.* (עג-זעק'-יו-טיוו-לי) דורך אן אויספיהרענדער קראפט.

exec'utor *n.* (עג-זעק'-יו-טאר) איינער וואס טהוט אויף אדער פיהרט דורך אן אונטערנעהמונג; אן אפטרופוס, א פערזאן וואס ווערט ערנאנט פון איינעם פאר'ן טויט צו ערפילען זיין צוואה.

executo'rial *a.* (עג-זעק-יו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אפטרופוס אדער דעם מענשען וואס איז בעשטימט אויסצופיהרען די צוואה פון א געשטארבענעם.

exec'utorship *n.* (עג-זעק'-יו-טאר-שיפ) דאס אמט פון אן אפטרופוס אדער א פערזאן וואס ווערט געוועהלט פון איינעם פאר'ן טויט צו ערפילען זיין צוואה.

exec'utory *a.* (עג-זעק'-יו-טא-רי) וואס דארף ערפילט אדער אויסגעפיהרט ווערען; וואס ערפילט.

exec'utress *n.* (עג זעק'-יו-טרעס) ז. ***executrix***

exec'utrix *n.* (עג-זעק'-יו-טריקס) א פרויענצימער וואס ווערט ערנאנט צו ערפילען איינעמס פערלאנג אין א צוואה.

exe'dra *n.* (עק-סי'-דרא) אין דער אלטער גריכיש-רוימישער ארכיטעקטור — די עקסעדרא, א מין פלאטפארמע אויף דער פרייער לופט מיט איינע אדער עטליכע טרעפ, אויף וועלכע עס שטעהען שטוהלען און בענקלעך צום אברוהען און אונטערהאלטען זיך.

exege'sis *n.* (עק-סי-דזשי'-סיס) אן ערקלערונג, א ביאור אדער קריטישעס שטודיום פון א ליטעראַרישען ווערק, איבערהויפט פון תנ"ך.

exege'sist *n.* (עק-סי-דזשי'-סיסט) ז. ***exegetist***

ex'egete *n.* (עק'-סי-דזשיט) אן ערקלערער פון ליטעראַרישע ווערק, איבערהויפט פון דער ביבעל.

exeget'ic *a.* and *n.* (עק-סי-דזשעט'-איק) ערקלערענד; אן ערקלערונג אדער קריטישעס שטודיום פון דער ביבעל; עקזעגעטיק, ביבעל-שטודיום.

exeget'ical *a.* (עק-סי-דזשעט'-אי-קעל) ערקלערענד, וואס מאכט א וויסענשאפטליכען פירוש אויף א ליטעראַרישען ווערק, איבערהויפט אויף דער ביבעל.

exeget'ically *adv.* (עק-סי-דזשעט'-אי-קעל-אי) ערקלערענדיג, מאכענדיג א וויסענשאפטליכען פירוש אויף א ליטעראַרישען ווערק, איבערהויפט אויף דער ביבעל.

exeget'ics *n.* (עק-סי-דזשעט'-איקס) עקזעגעטיק, ביבעל-פארשונג, ביבעל-שטודיום.

exege'tist *n.* (עק-סי-דזשי'-טיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט ביבעל-פארשונג אדער ביבעל-שטודיום.

exem'plar *n.* and *a.* (עג-זעמ'-פלער) א ביישפיעל, א מוסטער; אן אריגינאל; אן עקזעמפלאר [איינער פון א מין אדער פון אן אויסגאבע, ווי איין בוך א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו א מוסטער אדער ביישפיעל.

ex'emplarily *adv.* (עג'-זעמ-פליי-רי-לי) אויף א מוסטערהאפטען אופן; אויף אן אופן וואס קען דיענען פאר א ביישפיעל.

ex'emplariness *n.* (עג'-זעמ-פליי-רי-נעס) מוסטערהאפטיגקייט, עטוואס וואס קען דיענען אלס מוסטער אדער ביישפיעל.

exemplar'ity *n.* (עג-זעמ-פלער'-אי-טי) ז. ***examplariness***

ex'emplary *a.* (עג'-זעמ-פלע-רי) מוסטערהאפט; וואס איז ווערטה נאכצומהאן.

exem'plifiable *a.* (עג-זעמ'-פלי-פאי-עבל) וואס קען ערקלערט ווערען דורך ביישפיעלען.

exemplifica'tion *n.* (עג-זעמ-פלי-פי-קיי'-שאן) די ערקלערונג דורך ביישפיעלען; עטוואס וואס דיענט אלס ביישפיעל אדער אילוסטראציאן; אן אבשריפט פון א דאקומענט וואס איז בעשטעטיגט מיט א זיעגעל.

exem'plified cop'y (עג-זעמ'-פלי-פאיד קאפ'-אי) א קאפיע פון א דאקומענט, וועלכע איז בעשטעטיגט מיט א זיעגעל.

exem'plifier *n.* (עג-זעמ'-פלי-פאי-ער) איינער וואס ערקלערט דורך א ביישפיעל.

exem'plify *v.* (עג-זעמ'-פלי-פאי) ערקלערען דורך ביישפיעלען; איבערשרייבען, קאפירען מיט דער בעשטעטיגונג פון א זיעגעל; איבערצייגען מיט א בעשטעטיגטער קאפיע.

exem'pli gra'tia (עג-זעמ'-פלאי גריי'-שי-א) צום ביישפיעל; דורך א ביישפיעל; אלס א ביישפיעל.

exempt' *v., a.* and *n.* (עג-זעמפט') בעפרייען; ענטלאסען; אויסנעהמען; בעפריים; פטור; איינער וואס איז בעפרייט פון א פפליכט.

exemp'tible *a.* (עג-זעמפ'-טיבל) וואס קען בעפרייט ווערען [פון א פפליכט].

exemp'tion *n.* (עג-זעמפ'-שאן) די בעפרייאונג [פון א פפליכט]; פרייהייט.

exentera'tion *n.* (עקס-ען-טע-ריי'-שאן) דאס ארויסנעהמען דעם איינגעווייד; דאס אויסקעהרען פון אינעווייניג צום דרויסען; דאס אויפדעקען א סוד פון עפעס.

exequa'tur *n.* (עק-סי-קוויי'-טער) אן אפיציעלע בעשטעטיגונג פון א דאקומענט אדער פון וועלכען עס איז רעכט; א שריפטליך צייגניס פון א קאנסול.

exe'quial *a.* (עק-סי'-קווי-על) וואס איז שייך צו א טויטען-בעגרעבניס.

ex'ercisable *a.* (עק'-סער-סאי-זעבל) וואס קען איינגעאיבט אדער איינגעלערענט ווערען; וואס קען בענוצט ווערען.

ex'ercise *n.* and *v.* (עק'-סער-סאיז) איבונג, איינלערנונג; דאס געוועהנען זיך אין עפעס; קערפערליכע איבונג אדער בעוועגונג; אן אויפגאבע, א לעקציאן [עפעס צום איינלערנען]; דאס דאווענען, גאטעס-דיענסט; מושטירונג פון סאלדאטען; דאס בעשעפטיגען זיך; דאס ערפילען אדער פערוואלטען אן אמט; איבען, איינלערנען, איינ'חזר'ען; מושטירען סאלדאטען; בעשעפטיגען; פערוואלטען אן אמט; אנווענדען, געברויכען; מאכען קערפערליכע איבונגען.

ex'erciser *n.* (עק'-סער-סאי-זער) איינער וואס איבט אדער לערענט איין.

ex'ercisible *a.* (עק'-סער-סאי-זיבל) ז. ***exercisable***

ex'ercising ground (עק'-סער-סאי-זינג גראונד) א מושטיר-פלאץ פאר סאלדאטען.

exercita'tion *n.* (עג-זויר-סי-טיי'-שאן) דאס איבען, איבונג. ז. ***exercise***

exergue' *n.* (עג-זויר'ג) דאס לעדיגע שטיקעל פלאץ וואס בלייבט פון דער צייכנונג אוף די ווערטער אויף דער לינקער זייט פון א מטבע אדער מעדאל.

exert' *v.* (עג-זוירט') אנ- אנשטרענגען;

ווענדען: מאכען, ערפילען, ארויסברייננען [דורך אנשטרענגונג אדער בעמיהונג].

The prisoner's friends exerted themselves to secure for him a pardon.

exer'tion *n.* (עג-זויר'-שאָן) אנשטרענגונג, בעשטרעבונג, בעמיהונג; אנווענדונג; דאס טהאן, דאס ערפילען אדער דאס ארויסברייננען עפּעס [דורך אנשטרענגונג אדער בעמיהונג].

ex'eunt *v.* (עקס'-אי-אנט) אב, געהן ארויס [א ווארט וואס ווערט געברויכט אין א טעאטער-שטיק אום צו בעצייכנען, אז די אקטיארען פערלאזען די ביהנע].

ex'eunt om'nes (עקס'-אי-אנט אמ'-נעס) אלע געהען ארויס [אין טעאטערשפראך]. ז. *exeunt*

exflec'ted *a.* (עקס-פלעק'-טעד) אויסגעבויגען אדער אויסגעקעהרט ארויס-צו.

exfo'liate *v.* (עקס-פאו'-לי-אייט) זיך אבשפליטערען, זיך אבשיילען, זיך אבשפאלטען; אבשיילען, אבבלעטערען אדער אבשפאלטען.

exfolia'tion *n.* (עקס-פאו-לי-איי'-שאן) אבשיילונג, אבשפאלטונג.

exfo'liative *a. and n.* (עקס-פאו'-לי-איי-טיוו) וואס שיילט זיך אב, וואס שפאלט זיך אב; עטוואס וואס פעראורזאכט אדער פערשנעלערט אבשיילונג אדער אבשפאלטונג.

ex. gr. צום ביישפיעל, אלס ביישפיעל, דורך א ביישפיעל [אבקירצונג פון *exempli gratia*].

exha'lable *a.* (עקס-היי'-לעבל) וואס ווערט לייכט אויסגעדונסט אדער פערוואנדעלט אין פארע.

exha'lant *n. and a.* (עקס-היי'-לענט) אויסדונסטענד, וואס פערוואנדעלט זיך אין פארע; וואס ווערט אויסגעדונסט אדער קען אויסגעדונסט ווערען.

exhala'tion *n.* (עקס-היי-ליי'-שאן) אויסדרונסטונג, דונסט, פארע.

exhale' *v.* (עקס-הייל') אויסדרונסטען, זיך פערוואנדלען אין פארע.

exha'lent *n. and a.* (עקס-היי'-לענט) ז. *exhalant*

exhaust' *v. and n.* (עג-זאהסט') ערשעפּען, אויסמאטערען; אויסשעפּען, אויסלעדיגען; אין גאנצען פערברויכען; ארויסלאזונג, ארויסציהונג [ווי דאמפף פון א מאשין].

exhaust'-cham'ber *n.* (עג-זאהסט'-טשיימ'-בער) דער דאמפף-רוים אין א לאקאמאטיוו-קעסעל.

exhaus'ter *n.* (עג-זאהס'-טער) איינער אדער עטוואס וואס שעפּט אויס; א לופט-ציהער, א ווענטילאטאר [אין שאכטען].

exhaust'-fan *n.* (עג-זאהסט'-פען) א ווענטילאטאר.

exhaustibil'ity *n.* (עג-זאהס-טי-ביל'-אי-טי) ערשעפּליכקייט, אויסגעמאטערטקייט; דאס קענען אויסגעלעדיגט ווערען.

exhaus'tible *a.* (עג-זאהס'-טיבל) וואס קען אויסגעשעפּט, אויסגעלעדיגט אדער אין גאנצען פערברויכט ווערען.

exhaus'ting *a.* (עג-זאהס'-טינג) ערשעפּענד, אויסמאטערענד.

exhaus'ting machine' (עג-זאהס'-טינג מע-שין') ז. *exhauster*

exhaus'tion *n.* (עג-זאהס'-טשיאן) ערשעפּונג, אויסלעדיגונג; ארויסציהונג אדער ארויספּומפּונג [פון לופט]; אויסגעמאטערטקייט; אין כעמיע — ארויסציהונג פון א געוויסען שטאף פון א לעזונג; אין לאגיק — א מעטאדע צו בעווייזען עטוואס דורך דעם, וואס מען ווידערלעגט אלעס וואס קען פיהרען צו א פערקעהרטען שלום.

exhaus'tive *a.* (עג-זאהס'-טיוו) ערשעפּענד; פאלשטענדיג, אויספיהרליך, אלעס אומפאסענד [וועגען אבהאנדלונגען, פארשונגען, קריטיקען א. ד. ג.].

He is the author of an exhaustive treatise on electricity.

exhaus'tively *adv.* (עג-זאהס'-טיוו-לי) ערשעפּענדיג; אויספיהרליך, דורך און דורך; אויף אן אלעס-אומפאסענדען אופן [וועגען אבהאנדלונגען, פארשונגען א. ד. ג.].

exhaus'tiveness *n.* (עג-זאהס'-טיוו-נעס) ערשעפּליכקייט, אויספיהרליכקייט, דאס ארומנעהמען אלעס [וועגען אבהאנדלונגען, פארשונגען א. ד. ג.].

exhaust'less *a.* (עג-זאהסט'-לעס) אונערשעפּליך.

exhaust'-pipe *n.* (עג-זאהסט'-פאיפ) אן אויסלאס-ראהר [די ראהר אין א דאמפף-מאשין ארויסצולאזען דעם דאמפף].

exhaust'-steam *n.* (עג-זאהסט'-סטיעם) דער אויספּוף-דאמפף [דער אויסגענוצטער דאמפף וואס מען לאזט ארויס פון א דאמפף-מאשין].

exhaust'-valve *n.* (עג-זאהסט'-וועלוו) א ווענטיל אין א דאמפף-מאשין צו רעגולירען דעם ארויסלאז פון דעם אויסגענוצטען דאמפף.

exher'edate *v.* (עקס-הער'-אי-דייט) ענטערבען, מאכען אוים יורש.

exhereda'tion *n.* (עקס-הער-אי-דיי'-שאן) ענטערבונג, בעריובונג פון ערברעכט, דאס מאכען אוים יורש.

exhib'it *v. and n.* (עג-זיב'-איט) צייגען, אויסשטעלען, מאכען אן אויסשטעלונג אדער פאראד פון עפּעס; פארלעגען [צום פערהאנדלען]; אנווענדען א מעדיצין; אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען — ארויסשטעלען א וועט-פרייז [צו קריגען א סטיפּענדיע]; האלטען אן עפענטליכע אבהאנדלונג אדער רעדע; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטעלט; אן עפענטליכע ערקלערונג, אבהאנדלונג א. ד. ג.; אין יוריספּרודענץ — אן עקזיביטום, א בעווייז-דאקומענט.

exhib'it a charge (עג-זיב'-איט ע טשארדזש) אנקלאגען אין געריכט.

exhib'itant *n.* (עג-זיב'-אי-טענט) איינער וואס ברייננט אריין א געריכטליכע קלאגע; איינער וואס ברייננט דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט.

exhib'iter *n.* (עג-זיב'-אי-טער) ז. *exhibitor*

exhibi'tion *n.* (עק-סי-ביש'-אן) צייגונג, אן ארויסווייזונג, דאס אויסשטעלען, אויסשטעלונג; א סטיפּענדיע [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; דאס אנווענדען א מעדיצין; דאס ברייננען דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט; א געריכטליכער בעפעהל צוצושטעלען דאקומענטען.

exhibi'tional *a.* (עק-סי-ביש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אן אויסשטעלונג.

exhibi'tion-buil'ding *n.* (עק-סי-ביש'-אן-ביל'-דינג) אויסשטעלונגס-געביידע.

exhibi'tion-case *n.* (עק-סי-ביש'-אן-קיים) שוי-קאסטען, אויסשטעלונגס-קאסטען.

exhibi'tioner *n.* (עק-סי-ביש'-אנ-ער) א סטודענט וואס ערהאלט שטיצע פון אוניווערזיטעט [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען].

exhibi'tionist *n.* (עק-סי-ביש'-אנ-איסט) דער אויסשטעלער.

exhib'itive *a.* (עג-זיב'-אי-טיוו) צייגענד, ארויסווייזענד; פארשטעלענד.

exhib'itively *adv.* (עג-זיב'-אי-טיוו-לי) דורך ארויסצייגען, דורך פארשטעלען.

exhib'itor *n.* (עג-זיב'-אי-טאר) איינער וואס צייגט, שטעלט אויס אדער מאכט אן אויסשטעלונג; אין יוריספּרודענץ — איינער וואס ברייננט דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט.

exhib'itory *a.* (עג-זיב'-אי-טא-רי) צייגענד, ארויסווייזענד, אויסשטעלענדיג, מאכענדיג אן אויסשטעלונג.

exhil'arant *a. and n.* (עג-זיל'-ע-רענט) ערפרעהענד; עפּעס וואס ערפרעהט, וואס מאכט לעבעדיג, פרעהליך.

exhil'arate *v.* (עג-זיל'-ע-רייט) ערפרעהען; מאכען מונטער, לעבעדיג.

exhil'arating *a.* (עג-זיל'-ע-ריי-טינג) ערפרעהענד, מאכענדיג לעבעדיג, פרעהליך.

exhil'aratingly *adv.* (עג-זיל'-ע-ריי-טינג-לי) מאכענדיג לעבעדיג, לוסטיג.

exhilara'tion *n.* (עג-זיל-ע-ריי'-שאן) דאס פרעהליך מאכען, די ערמונטערונג; דאס זיין לעבעדיג, לוסטיג.

exhil'arator *n.* (עג-זיל'-ע-ריי-טאר) איינער וואס מאכט לעבעדיג, לוסטיג.

exhort' *v.* (עג-זארט') ערמונטערען, בעוועגען צו עפּעס.

The preacher exhorted the congregation to repentence.

exhorta'tion *n.* (עק-סאר-טיי'-שאן) אן אויפמונטערונג, דאס בעוועגען צו עפּעס.

exhor'tative *a.* (עג-זאר'-טיי-טיוו) וואס בעוועגט אדער מונטערט אויף צו עפּעס [ווי אן אויפרוף א. ד. ג.].

exhor'tatory *a.* (עג-זאר'-טיי-טא-רי) ז. *exhortative*

exhor'ter *n.* (עג-זאר'-טער) אן ערמונטערער, איינער וואס בעוועגט צו עפּעס; אין דער מעטאדיסטישער קירך — א וועלטליכער מענש, ניט קיין גלח, וועמען דער פאסטאר גיט אן ערלויבניש אבצוהאלטען די נאטעס-דיענסט אין קירך.

exhu'mate *v.* (עקס-היו'-מייט) ז. *exhume*

exhuma'tion *n.* (עקס-היו-מיי'-שא') דאס אויסגראבען צוריק א טויטען פון קבר.

exhume' *v.* (עקס-היום') אויסגראבען א טויטען פון קבר.

exigeant' *a.* (עג-זי-זשאן') וועלכער איז מקפּיד; וועלכער פאדערט פּינקטליכקייט.

exigeante' *a.* (עג-זי-זשאנט') וועלכע איז מקפּיד; וועלכע פאדערט פּינקטליכקייט.

ex'igence *n.* (עק'-סי-דזשענס) א נויט-פאל; נויט; דאס זיין אין נויט.

ex'igency *n.* (עק'-סי-דזשענ-סי) ז. *exigence*

exigen'dary *n.* (עק-סי-דזשענ'-דע-רי) ז. *exigenter*

ex'igent *a. and n.* (עק'-סי-דזשענט) דרינגענד; נויט-דרינגענד; אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — א צושריפט פון געריכט, וואס פאדערט אויף א בעשולדיגטען, וועלכען מען קען ניט אויסגעפינען, צו ערשיינען פאר'ן געריכט, איידער מען נעהמט פון איהם אוועק אלע רעכטען און מען שליסט איהם אויס פון דער געזעלשאפט.

ex'igenter *n.* (עק'-סי-דזשענ-טער) אן אמאליגער בעאמטער פון ענגלישען געריכט וועלכער פלעגט אויספילען די צושריפט פון געריכט, ארויספאדערענדיג א בעשולדיגטען, וועלכען מען האט ניט געקענט

אויסגעפינען, צו ערשיינען פאר'ן געריכט, איידער מען נעהמט פון איהם אוועק אלע רעכטען און מען שליסט איהם אויס פון דער געזעלשאפט. ז. *exigent*

ex'igible *a.* (עק'-סי-דזשיבל) וואס קען פערלאנגט אדער געפאדערט ווערען.

exig'uous *a.* (עג-זיג'-יו-אס) וועניג; קארג; קליין.

ex'ile *n. and v.* (עק'-סאיל) די פערווייזונג; פערשיקונג; דאס ארויסטרייבען; גלות; אן ארויסגעוויזענער; א פערשיקטער; פערווייזען; פערשיקען; פערטרייבען אין גלות.

exil'ian *a.* (עג-זיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו גלות.

exil'ic *a.* (עג-זיל'-איק) ז. *exilian*

exin'anite *v.* (עג-זינ'-ע-נאיט) מאכען פוסט; אבשוואכען; ערנידריגען.

exinani'tion *n.* (עג-זינ-ע-ניש'-אן) אויסלעערונג; ערשעפפונג; ערנידריגונג.

exist' *v.* (עג-זיסט') עקזיסטירען; זיין; לעבען.

existabil'ity *n.* (עג-זיס-טע-ביל'-אי-טי) ז. *existibility*

exis'tence *n.* (עג-זיס'-טענס) דאס עקזיסטירען, דאס דאזיין; דאס לעבען; די עקזיסטענץ; דאס וואס עקזיסטירט, א וועזען.

exis'tency *n.* (עג-זיס'-טענ-סי) ז. *existence*

exis'tent *a. and n.* (עג-זיס'-טענט) עקזיסטירענד, פארהאנדען; דאס וואס עקזיסטירט, א וועזען.

existibil'ity *n.* (עג-זיס-טי-ביל'-אי-טי) עקזיסטענץ; די מעגליכקייט צו עקזיסטירען.

exis'ting *a.* (עג-זיס'-טינג) וואס עקזיסטירט, וואס לעבט, וואס איז דא.

ex'it *n.* (עק'-סיט) אן ארויסגאנג; דאס אוועקגעהן פון אן אקטיאר ווען ער האט אבגעשפיעלט זיין ראלע; דאס ארונטערגעהן פון לעבענס-סצענע, דער טויט.

exi'tial *a.* (עג-זיש'-על) וואס ברייגנט מיט זיך טויט; פערדערבליך, געפעהרליך.

exi'tious *a.* (עג-זיש'-אס) ז. *exitial*

ex li'bris (עקס לאי'-ברים) פון די ביכער; א צייכנונג אדער אויפשריפט אויף א בוך מיט'ן נאמען פון אייגענטימער.

ex'-may'or *n.* (עקס'-מיי'-אר) דער געוועזענער בירגערמייסטער, א געוועזענער גאלאווא.

ex'-min'ister *n.* (עקס'-מינ'-איס-טער) א געוועזענער מיניסטער; א געוועזענער גייסטליכער.

ex necessita'te (עקס ני-סעס-אי-טיי'-טי) נויטוועגדיגערווייזע.

ex'ode *n.* (עק'-סאוד) אין אלט-גריכישער דראמא — דער שלוס אדער דער לעצטער טייל פון שוישפיעל.

ex'oderm *n.* (עקס'-א-דוירם) ז. *ectoderm*

exod'ic *a.* (עק-סאד'-איק) וואס איז שייך צום אויסגאנג; וואס פיהרט ארויס.

ex'odus *n.* (עק'-סא-דאס) דער ארויסגאנג [ווי פון די אידען פון מצרים]; דער ארויסצוג.

Ex'odus *n.* (עק'-סא-דאס) דאס צווייטע בוך פון חומש, ספר שמות.

ex offi'cio (עקס א-פיש'-אי-או) לויט דער פפליכט אדער רעכט פון אמט, וואס איינער פערנעהמט.

The president of a society is usually a member **ex officio** of all committees.

exogam'ic *a.* (עק-סא-געמ'-איק) עקזאגאמיש, וואס איז שייך צו עקזאגאמיע [דער מנהג צו הייראטען א פרוי פון א פרעמדען שבט אדער משפחה].

exogamit'ic *a.* (עק-סא-גע-מיט'-איק) ז. *exogamic*

exog'amous *a.* (עק-סאג'-ע-מאס) ז. *exogamic*

exog'amy *n.* (עק-סאג'-ע-מי) עקזאגאמיע, דער מנהג פון כמעט אלע אונציוויליזירטע שבטים ניט צו הייראטען א פרוי פון דעם אייגענעם שבט, נאר פון פרעמדע שבטים.

ex'ogen *n.* (עק'-סא-דזשען) אין באטאניק — די עקזאגען-פלאנצען [די קלאסע בוימער און אנדערע פלאנצען, וועלכע וואקסען אין דיק אזוי, דאס ארום הערצעל קומט צו יעדעס יאהר א נייער צונע-וואקסענער שיכט אדער רינג. אין געגענזאץ צו די ענדאגען-פלאנצען].

exog'enous *a.* (עק-סאדזש'-ע-נאס) וואס וואקסט ארום פון אויסוועניג [וועגען געוויסע בוימער און אנדערע פלאנצען, וועלכע וואקסען אין דיק אזוי, דאס יעדעס יאהר קומט צו זיי צו א נייער שיכט אדער רינג].

exom'phalos *n.* (עג-זאמ'-פע-לאס) דער נאפעל-ברוך [א מין קילע אויף'ן נאפעל].

exom'phalus *n.* (עג-זאמ'-פע-לאס) ז. *exomphalos*

ex'on *n.* (עק'-סאן) איינער פון די פיער אפיציערען, וואס דיענען אלס קאמאנדירען פון דער לייב-גווארדיע פון ענגלישען קעניג.

exon'erate *v.* (עג-זאנ'-ע-רייט) בעפרייען פון א בעשולדיגונג אדער שאנדפלעק, רעכטפערטיגען; בעפרייען פון א פערפפליכטונג.

The judge **exonerated** the prisoner.

exonera'tion *n.* (עג-זאנ-ע-ריי'-שאן) די בעפרייאונג פון א בעשולדיגונג; די רעכטפערטיגונג.

exon'erative *a.* (עג-זאנ'-ע-ריי-טיוו) בעפרייענד פון א בעשולדיגונג; בעפרייענד, רעכטפערטיגענד.

exon'erator *n.* (עג-זאנ'-ע-ריי-טאר) איינער וואס בעפרייט פון א בעשולדיגונג; איינער וואס רעכטפערטיגט.

exonera'tur *n.* (עג-זאנ-ע-ריי'-טויר) דער בעפעהל פון א געריכט אדער ריכטער צו בעפרייען איינעם פון א בעשולדיגונג, פון אן אנקלאגע אדער פון ערבות-געלד.

exoneu'ral *a.* (עק-סא-ניו'-רעל) אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך אויסער דער נערווען-סיסטעם.

ex'on of the house'hold (עק'-סאן אוו טהי האוס'-האולד) דער קאמאנדיר פון דער קעניגליכער לייב-גווארדיע אין ענגלאנד.

exoph'agy *n.* (עק-סאפ'-ע-דזשי) עקזאפאגיע, דער מנהג פון געוויסע קאניבאלען [מענשען-פרעסער] ניט צו עסען מענשען פון איינענעם שבט.

exophthal'mia *n.* (עק-סאפ-טהעל'-מי-א) דאס ארויסגעהן אדער ארויסשטארצען פון אן אויג אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט.

exophthal'my *n.* (עק-סאפ-טהעל'-מי) ז. *exophthalmia*

exophyl'lous *a.* (עק-סא-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס האט ניט קיין בלאט-שיידען אדער קערענדלעך אויף די צווייגען, פון וועלכע עס וואקסען ארויס די בלעטלעך.

ex'orable *a.* (עק'-סא-רעבל) ערביטליך, וועלכען מען קען איינבעטען; וואס נעהמט אן א בקשה.

exor'bitance *n.* (עג-זאהר'-בי-טענס) איבערמאס, איבערמעסיגקייט; אויסברענגעריי, דאס אויסגעבען צופיעל געלד, פערשווענדעריי.

exor'bitancy *n.* (עג-זאהר'-בי-טענ-סי) ז. *exorbitance*

exor'bitant *a.* (עג-זאהר'-בי-טענט) איבערמעסיג, אריבערגעהענד די מאס; אויסברענגעריש, פערשווענדעריש.

exor'bitantly *adv.* (עג-זאהר'-בי-טענט-לי) אויף אן איבערמעסיגען אדער פערשווענדערישען אופן.

ex'orcise *v.* (עק'-סאהר-סאיז) בעשווערען אדער ארויסטרייבען שדים און רוחות דורך געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס אדער כשוף.

ex'orciser *n.* (עק'-סאהר-סאי-זער) א בעשווערער אדער ארויסטרייבער פון רוחות אדער ניט-גוטע.

ex'orcism *n.* (עק'-סאהר—סיזם) די בעשווערונג פון רוחות און ניט-גוטע; דאס פערטרייבען א דבוק.

exorcis'mal *a.* (עק-סאהר-סיז'-מעל) וואס איז נוגע צום ארויסטרייבען א דבוק אדער רוחות.

ex'orcist *n.* (עק'-סאהר-סיסט) ז. *exorciser*

exor'dial *a.* (עג-זאהר'-די-על) וואס איז שייך צו א הקדמה; אנהויבענד, אנפאנגענד, איינלייטענד.

exor'dium *n.* (עג-זאהר'-די-אם) א פאררעדע, א הקדמה, מבוא, אנפאנג, איינלייטונג.

exorhi'za *n.* (עק-סא-ראי'-זא) ז. *exogen*

exos'culate *v.* (עג-זאס'-קיו-לייט) קושען מיט צערטליכקייט; אויסקושען אלע גליעדער.

exos'mic *a.* (עק-סאס'-מיק) ז. *exosmotic*

ex'osmose *n.* (עק'-סאס-מאוס) ז. *exosmosis*

exosmo'sis *n.* (עק-סאס-מאו'-סים) אין פיזיק — דער עקזאסמאס, דאס דורכדרינגען פון אן אינערליכער פליסיגקייט אין אן אויסערליכער דורך א הויט, וואס טיילט זיי פאנאדער [ווען למשל, א צילינדער, ביי וועלכען דער דעק איז פערצוינען מיט א הויט, איז אנגעפילט מיט ספיריטום און איז אריינגעשטעלט אין א כלי וואס איז פול מיט וואסער, וועט דאס וואסער דורכדרינגען דורך דער הויט אין צילינדער, דער ספיריטום ווידער וועט דורכדרינגען אין כלי. דאס דורכדרינגען פון דער אויסערליכער פליסיגקייט (וואסער) אין דער אינערליכער (ספיריטום) רופט זיך "ענדאסמאס" און דאס דורכדרינגען פון דער אינערליכער פליסיגקייט אין דער אויסערליכער רופט זיך "עקזאסמאס"]. ז. *endosmosis*

exosmot'ic *a.* (עק-סאס-מאט'-איק) וואס איז שייך צו עקזאסמאס. ז. *exosmosis*

exosto'sis *n.* (עק-סאס-טאו'-סים) אן אנוואוקס אויף א ביין; אין באטאניק — אן אנוואוקס אויף'ן שטאם אדער אויף'ן ווארצעל פון א פלאנצע.

exostot'ic *a.* (עק-סאס-טאט'-איק) וואס איז שייך צו אן אנוואוקס אויף א ביין.

exoter'ic *a. and n.* (עק-סא-טער'-איק) עפענטליך, אויסווערטיג; אויסערליך [בנוגע צו די למודים אדער פילאזאפיע דאקטרינען וועלכע זיינען אפען פאר

אלעמען און ניט בלויז פאר יחידי סגולה]; איינער, פאר וועמען עס זיינען אפען נור די אלגעמיינע למודים און ניט סתרי תורה.

exoter'ical *a.* (עק-סא-טער'-אי-קעל) ז. *exoteric*.

exoter'ically *adv.* (עק-סא-טער'-אי-קעל-אי) אויף אן עפענטליכען אופן.

exot'ic *a. and n.* (עג-זאט'-איק) אויסלענדיש, פרעמד, ניט קיין היגע; א זאך [ווי א פלאנצע א. ד. ג.] וואס איז אריגינעל געבראכט געווארען פון אויסלאנד און ווערט קולטיווירט דא, "עקזאטיש.

exot'ical *a.* (עג-זאט'-אי-קעל). ז. *exotic*.

exot'icism *n.* (עג-זאט'-אי-סיזם) דאס זיין פון דער פרעמד; עפעס וואס איז געבראכט פון דער פרעמד [ווי א פרעמד ווארט, א פרעמדע פלאנצע א. ד. ג.].

expand' *v.* (עקס-פענד') אויסציהען, אויסשפרייטען, אויסברייטען; זיך אויסשפרייטען; זיך אויסברייטען; זיך אויסציהען; אויפגעהן.

expan'der *n.* (עקס-פענ'-דער) עטוואס [ווי א מאשין] וואס ציהט אדער שפרייט פאנאנדער.

expanse' *n. and a.* (עקס-פענס') א ברייטער שטח; אן אויסגעברייטעטער רוים; די אויסשפרייטונג פון די פליגלען ביי א פויגעל, ד. ה. דער מרחק פון איין שפיץ פליגעל ביז צום צווייטען, ווען דער פויגעל האלט די פליגלען פאנאנדערגעשפרייט; בעזונדער, איינציג [איבערהויפט ווענען די יאהרען אין אלטע אסטראנאמישע טאבעלען].

expansibil'ity *n.* (עקס-פענ-סי-ביל'-אי-טי) אויסרעהנבארקייט, די פעהיגקייט זיך אויסצוברייטען אדער אויסצוציהען.

expan'sible *a.* (עקס-פענ'-סיבל) וואס קען אויסגעשפרייט אדער פאנאנדערגעצויגען ווערען.

expan'sibleness *n.* (עקס-פענ'-סיבל-נעס) ז. *expansibility*.

expan'sibly *adv.* (עקס-פענ'-סי-בלי) אין אן אויסגעשפרייטער אדער אויסגעברייטער פארם.

expan'sile *a.* (עקס-פענ'-סיל) ז. *expansible*.

expan'sion *n.* (עקס-פענ'-שאן) אן אויסשפרייטונג, אן אויסברייטונג; א פערגרעסערונג; א פאנאדערציהונג; די עקספאנזיאן [אויסברייטונג] פון דאמפף אין דעם צילינדער פון א דאמפף-מאשין.

expan'sion-en'gine *n.* (עקס-פענ'-שאנ-ענ'-דזשין) אן עקספאנזיאנס-דאמפף-מאשין [א דאמפף-מאשין, ביי וועלכער ניט דער גאנצער צילינדער ווערט אנגעפילט מיט דאמפף, נאר א טייל פון איהם. ווען א טייל פון צילינדער ווערט אנגעפילט מיט דאמפף, ווערט דער צוטריט פון נייעם דאמפף אבגעשלאסען און דער דאמפף וואס געפינט זיך אין צילינדער פאנגט אן זיך פאנאנדערצושפרייטען און טרייבט דעם קאלבען. די געוועהנליכע דאמפף-מאשינען זיינען אויף דעם פרינציפ געבויט].

expan'sion-gear *n.* (עקס-פענ'-שאנ-גיער) די טיילען פון מעכאניזם אין א דאמפף-מאשין, וועלכע רעגולירען דעם אריינגאנג פון דאמפף פון קעסעל אין צילינדער.

expan'sionist *n.* (עקס-פענ'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער פאליטיק אויסצוברייטען די גרענעצען פון א לאנד [ווי דורך איינגעהמען אדער קויפען פרעמדע טעריטאריעס].

expan'sion-joint *n.* (עקס-פענ'-שאנ-דזשאינט) א פערבינדונג פון דאמפף-רעהרען, וועלכע איז אויסגערעכענט אויף דעם איינפלוס פון די טעמפעראטור-ענדערונגען פון דעם דאמפף אויף די רעהרען.

expan'sion-valve *n.* (עקס-פענ'-שאנ-וועלוו) דער עקספאנזיאן-שיעבער פון א דאמפף-צילינדער [דער שיעבער אדער דעקעל וואס שליסט אב דעם צוטריט פון נייעם דאמפף אין צילינדער, ווען דער צילינדער איז שוין ביז צו א געוויסען טייל אנגעפילט מיט דאמפף].

expan'sive *a.* (עקס-פענ'-סיוו) וואס ציהט זיך פאנאנדער אדער ברייטעט זיך אויס; ווייט אדער ברייט אויסגעשפרייט; פיעל אומפאסענד; פיהלענד, מיטפיהלענד.

expan'sive fac'ulty (עקס-פענ'-סיוו פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט זיך אויסצושפרייטען, זיך פאנאנדערצושפרייטען אדער זיך אויסצוציהען.

expan'sive force (עקס-פענ'-סיוו פאורס) די עקספאנזיאנס-קראפט, די קראפט פון פאנאנדערשפרייטען אדער אויסציהען זיך.

expan'sively *adv.* (עקס-פענ'-סיוו-לי) דורך פאנאנדערשפרייטונג אדער אויסציהונג.

expan'siveness *n.* (עקס-פענ'-סיוו-נעס) די פעהיגקייט זיך פאנאנדערצושפרייטען אדער זיך אויסצוציהען.

ex-par'te *a.* (עקס-פאר'-טי) פון איין צד נור. ז. *ex parte*.

ex par'te (עקס פאר'-טי) נור פון איין צד, אין בעצוג צו איין צד נור [ווענען שטרייטענדע צדדים אין א געריכטליכען פראצעס]; צום טייל, איינזייטיג.

A judge cannot decide on ex parte testimony.

expa'tiate *v.* (עקס-פיי'-שי-אייט) זיך אויסברייטען, זיך אויסשפרייטען; זיך פערברייטען איבער עפעס אין א געשפרעך.

expatia'tion *n.* (עקס-פיי-שי-איי'-שאן) די אויסברייטונג; די ברייטע ארומרעדונג.

expa'tiator *n.* (עקס-פיי'-שי-איי-טאר) איינער וואס רעדט ארום ברייטליך.

expa'tiatory *a.* (עקס-פיי'-שי-איי-טא-רי) אויסברייטענדיג אדער אויסשפרייטענדיג זיך.

expa'triate *v.* (עקס-פיי'-טרי-אייט) ארויסשיקען אדער פערטרייבען פון פאטערלאנד; פערלאזען דאס פאטערלאנד און ווערען א בירגער אין אן אנדער לאנד.

expatria'tion *n.* (עקס-פיי-טרי-איי'-שאן) דאס פערטרייבען אדער ארויסשיקען פון פאטערלאנד; דאס פערלאזען דאס פאטערלאנד און ווערען א בירגער אין אן אנדער לאנד.

The United States contends for the right of expatriation.

expect' *v.* (עקס-פעקט') ערווארטען; האפען.

I expect company.

expec'table *a.* (עקס-פעק'-טעבל) וואס איז צו ערווארטען.

expec'tance *n.* (עקס-פעק'-טענס) ערווארטונג; האפנונג.

expec'tancy *n.* (עקס-פעק'-טענ-סי) ז. *expectance*.

expec'tant *a. and n.* (עקס-פעק'-טענט) ערווארטענד; האפענד; איינער וואס ערווארטעט אדער האפט; וואס איז שייך צו דער אויסווארטונגס-מעטאדע אין דער מעדיצין. ז. *expectant method*.

expec'tantly *adv.* (עקס-פעק'-טענט-לי) מיט ערווארטונג, מיט האפנונג.

expec'tant meth'od (עקס-פעק'-טענט מעטה'-אד) די אויסווארטונגס-מעטאדע אין דער מעדיצין [די מעטאדע וואס ווערט אנגעווענדעט ביי געוויסע קראנקהייטען, ביי וועלכע דער קראנקער ווערט דירעקט ניט געהיילט און ווערט איבערגעלאזען אויף דער היילונגס-קראפט פון דער נאטור, ער ווערט נור אבגעהיט, אז די קראנקהייט זאל ניט נעהמען קיין שלעכטע ווענדונג אדער אז קיין אנדערע קראנקהייטען זאלען אין איהם ניט ארויסגערופען ווערען].

expecta'tion *n.* (עקס-פעק-טיי'-שאן) ערווארטונג; האפנונג; דאס וואס ווערט ערווארטעט; א גוטע אויסזיכט [עטוואס צו בעקומען]; די אויסווארטונגס-מעטאדע אין דער מעדיצין. ז. *expectant method*.

expecta'tion of life (עקס-פעק-טיי'-שאן אוו לאיף) דער דורכשניטס לעבענס-דויער וואס א פערזאן קען ערווארטען נאך א געוויסען עלטער.

expecta'tions *n.* (עקס-פעק-טיי'-שאנז) גוטע אויסזיכטען [עטוואס צו בעקומען].

expec'tative *n.* (עקס-פעק'-טיי-טיוו) עטוואס וואס ווערט ערווארטעט.

expec'tedly *adv.* (עקס-פעק'-טעד-לי) אויף אן ערווארטעטען אופן; ערווארטענדיג, האפענדיג.

expec'ter *n.* (עקס-פעק'-טער) איינער וואס ערווארטעט אדער האפט.

expec'tingly *adv.* (עקס-פעק'-טינג-לי) ערווארטענדיג, האפענדיג; מיט ערווארטונג, מיט האפנונג.

expec'tor *n.* (עקס-פעק'-טאר). ז. *expecter*.

expec'torant *a. and n.* (עקס-פעק'-טא-רענט) וואס העלפט ארויסצוהוסטען ליחה; א מיטעל וואס פערלייכטערט דאס ארויסהוסטען ליחה.

expec'torate *v.* (עקס-פעק'-טא-רייט) ארויסהוסטען ליחה; שפייען.

Do not expectorate in public.

expectora'tion *n.* (עקס-פעק-טא-ריי'-שאן) ליחה; דאס ארויסהוסטען ליחה; דאס שפייען.

expec'torative *a. and n.* (עקס-פעק'-טא-ריי-טיוו) וואס ברייגנט ארויס ליחה; א מיטעל וואס פערלייכטערט ארויסצוהוסטען ליחה.

expe'dience *n.* (עקס-פי'-די-ענס) ז. *expediency*.

expe'diency *n.* (עקס-פי'-די-ענ-סי) טויגליכקייט; צוגעפאסטקייט; געשיקטקייט; דאס צופאסען זיך צו די אומשטענדען; דאס טהאן וואס עס איז אם פראקטישסטען אונטער געוויסע אומשטענדען.

expe'dient *a. and n.* (עקס-פי'-די-ענט) 1. טויגליך, שיקליך, פאסענד, געהעריג; 2. א מיטעל, אן אויסוועג, א פלאן.

1. It is not always expedient to assert one's rights. 2. An expedient was found to avoid a lawsuit.

expedien'tial *a.* (עקס-פי-די-ענ'-שעל) טויגליך, צוגעפאסט; וואס איז צוגעפאסט צום מאמענט.

expedien'tially *adv.* (עקס-פי-די-ענ'-שעל-אי) אויף א צוגעפאסטען אופן; אויף אן אופן וואס איז צוגעפאסט צום מאמענט.

expe'diently *adv.* (עקס-פי'-די-ענט-

לי) אויף א צוגעפאסטען אופן; בעקוועמליך.

exped'itate *v.* (עקס-פעד'-אי-טייט) אבהאקען די נעגעל פון די פיס פון א הונד, אז ער זאל מעהר ניט קענען גענוצט ווערען פאר יאגד.

ex'pedite *v.* (עקס'-פי-דאיט) פערשנעלערען, פערגיכערען; אויספערטיגען, עקספעדירען, אבשיקען.

ex'peditely *adv.* (עקס'-פי-דאיט-לי) ז. *expeditiously*

expedi'tion *n.* (עקס-פי-דיש'-אן) אן אויספארטיגונג, אן אויסריכטונג פאר א רייזע; אן עקספעדיציאן; א קריעגס-צוג, א מחנה סאלדאטען וואס געהען אויף מלחמה; א וואנדער-געזעלשאפט; א רייזע-אונטערנעהמונג; געשווינדקייט, פלינקקייט, שנעלקייט.

expedi'tionary *a.* (עקס-פי-דיש'-אנ-ע-רי) וואס געהערט צו אן עקספעדיציאן, צו א קריעגס-צוג אדער צו א רייזע-אונטערנעהמונג.

expedi'tious *a.* (עקס-פי-דיש'-אס) שנעל, פלינק, לעבעדיג.

expedi'tiously *adv.* (עקס-פי-דיש'-אס-לי) אויף א שנעלען אדער פלינקען אופן; מיט לעבעדיגקייט, מיט געשווינדקייט.

expedi'tiousness *n.* (עקס-פי-דיש'-אס-נעס) שנעליגקייט; פלינקקייט.

expel' *v.* (עקס-פעל') אויסשליסען; ארויסיאגען, ארויסטרייבען, ארויסווארפען, ארויסשטויסען.

expel'lable *a.* (עקס-פעל'-עבל) וואס קען ארויסגעטריבען ווערען אדער אויסגעשלאסען ווערען.

expel'lant *a.* and *n.* (עקס-פעל'-ענט) וואס שטויסט ארויס, וואס פיהרט אב; אן אבפיהרונגס-מיטעל.

expel'ler *n.* (עקס-פעל'-ער) אן ארויסיאגער, אן ארויסטרייבער; אן אויסשליסער.

expend' *v.* (עקס-פענד') אויסגעבען; פערווענדען, געברויכען; אויסלעגען.

expen'dable *a.* (עקס-פענ'-דעבל) וואס קען אויסגעגעבען ווערען; וואס קען פערווענדעט אדער פערברויכט ווערען.

expen'der *n.* (עקס-פענ'-דער) אן אויסגעבער, א פערווענדער, א פערברויכער.

expen'diture *n.* (עקס-פענ'-די-טשור) אויסגאבע, הוצאה; פערווענדונג, פערברויך.

expense' *n.* (עקס-פענס') אויסגאבע, קאסטען, הוצאות.

expense'less *a.* (עקס-פענס'-לעס) אהן קאסטען.

expen'sive *a.* (עקס-פענ'-סיוו) קאסטשפיליג, טייער.

expen'sively *adv.* (עקס-פענ'-סיוו-לי) אויף א קאסטשפיליגען אופן; מיט גרויסע אויסגאבען.

expen'siveness *n.* (עקס-פענ'-סיוו-נעס) קאסטשפיליגקייט, טייערקייט; געלד-פערשווענדונג.

expe'rience *n.* and *v.* (עקס-פי'-רי-ענס) ערפאהרונג, פראקטיק; מאכען ערפאהרונגען; ערפאהרען; פערזוכען, מיטמאכען.

expe'rienced *a.* (עקס-פי'-רי-ענסט) ערפאהרען; פראקטיצירט.

expe'riencer *n.* (עקס-פי'-רי-ענ-סער) איינער וואס מאכט עקספערימענטען אדער פראבעס.

expe'rience relig'ion (עקס-פי'-רי-ענס רי-לידזש'-אן) בעקעהרען זיך צו א געוויסער אמונה; איבער'שמד'ען זיך; פרום ווערען.

experien'tial *a.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל) וואס קומט פון ערפאהרונג.

experien'tialism *n.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל-איזם) עקספעריענטיאליזם, די טעאריע, אז אונזער גאנצע וויסענשאפט אדער וויסען איז גענומען פון ערפאהרונג און מוז אויך שטימען מיט דער ערפאהרונג.

experien'tialist *n.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל-איסט) אן אנהענגער פון עקספעריענטיאליזם. ז. *experientialism*

exper'iment *n.* and *v.* (עקס-פער'-אי-מענט) אן עקספערימענט, א פערזוך, א פראבע; מאכען אן עקספערימענט.

experimen'tal *a.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל) עקספערימענטאל, וואס איז געבויט אויף ערפאהרונג, פראקטיק אדער אויף פראבעס.

experimen'talist *n.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל-איסט) אן עקספערימענטאליסט, איינער וואס מאכט עקספערימענטען אדער פראבעס.

experimen'tally *adv.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל-אי) אויף אן עקספערימענטאלען שטייגער; דורך פראבעס און בעאבאכטונגען.

experimen'tal philos'ophy (עקס-פער-אי-מענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) עקספערימענטאלע פילאזאפיע [די פילאזאפיע, וועלכע אנערקענט ניט קיין שום אבסאלוטע ווארהייטען א.ז.וו. בויט זיך דער עיקר אויף עקספערימענטען און בעאבאכטונגען].

experimen'tal relig'ion (עקס-פער-אי-מענ'-טעל רי-לידזש'-אן) רעליגיאן, וועלכע בויט זיך אויף אמת'ער פרומקייט און גאטספארכטיגקייט און בענוגענט זיך ניט מיט די פארמאלע רעליגיעזע צערעמאניעס און זיטען.

experimenta'tion *n.* (עקס-פער-אי-מענ-טיי'-שאן) דאס עקספערימענטירען, דאס מאכען פערשיעדענע פראבעס און בעאבאכטונגען.

experimen'tative *a.* (עקס-פער-אי-מענ'-טע-טיוו) עקספערימענטאל; וואס איז געבויט אויף בעאבאכטונגען און פראבעס.

exper'imenter *n.* (עקס-פער'-אי-מענ-טער) איינער וואס מאכט עקספערימענטען, א פראבען-מאכער, איינער וואס פראבירט.

exper'imentist *n.* (עקס-פער'-אי-מענ-טיסט) דער עקספערימענטירער, דער פראבען-מאכער.

experimen'tum *n.* (עקס-פער-אי-מענ'-טאם) אן עקספערימענט, א פראבע.

ex'pert *n.* (עקס'-פורט) אן עקספערט, א נעניטער אין עפעס; א מייסטער אין זיין פאך.

expert' *a.* and *v.* (עקס-פורט') ערפארען, נעניט; אונטערזוכען אדער איבערקוקען אלס אן עקספערט.

expert'ly *adv.* (עקס-פורט'-לי) מעשה עקספערט; מיט קענטניס פון דער זאך.

expert'ness *n.* (עקס-פורט'-נעס) קענטניס פון דער זאך; ערפאהרענהייט, געניטקייט.

ex'piable *a.* (עקס'-פי-עבל) וואס קען פערגעבען ווערען, אויף וואס מען קען מוחל זיין.

ex'piate *v.* (עקס'-פי-אייט) תשובה טהאן, גוט מאכען; צופרידענשטעלען.

expia'tion *n.* (עקס-פי-איי'-שאן) תשובה, גוט-מאכונג, צופרידענשטעלונג.

ex'piatist *n.* (עקס'-פי-איי-טיסט) ז. *expiator*

ex'piator *n.* (עקס'-פי-איי-טאר) א בעל תשובה.

ex'piatory *a.* (עקס'-פי-איי-טא-רי) וואס טהוט תשובה, גוט-מאכענד; פערגלעטענד [א זינד].

ex'piatory sac'rifice (עקס'-פי-איי-טא-רי סעק'-רי-פאיס) א קרבן חטאת.

expir'able *a.* (עקס-פאיר'-עבל) שטערבליך, וואס קען אדער וואס דארף זיך ענדיגען.

expira'tion *n.* (עקס-פי-ריי'-שאן) דאס אויסאטהמען; דער סוף, דאס ענדע; דער לעצטער אטהעמצוג, דער טויט.

ex'pirator *n.* (עקס'-פי-ריי-טאר) אן אפאראט אדער פארריכטונג ארויסצולאזען די לופט אין דרויסען.

expir'atory *a.* (עקס-פאיר'-ע-טא-רי) וואס געהערט צום אויסאטהמען.

expire' *v.* (עקס-פאיר') אויסאטהמען; זיך ענדיגען; שטארבען.

expir'ing *a.* (עקס-פאיר'-אינג) אויסאטהעמענד; שטארבענד.

ex'piry *n.* (עקס'-פי-רי) דאס אויסגעהן, דאס קומען צו א סוף, דאס שטארבען.

expis'cate *v.* (עקס-פיס'-קייט) אויסזוכען; אויסגעפינען דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

expisca'tion *n.* (עקס-פיס-קיי'-שאן) דאס אויסגעפינען דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

ex'piscator *n.* (עקס'-פיס-קיי-טאר) איינער וואס געפינט עפעס אויס דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

explain' *v.* (עקס-פליין') ערקלערען, מאכען קלאר, געבען צו פערשטעהן.

explai'nable *a.* (עקס-פליי'-נעבל) ערקלערליך, ערקלערבאר; וואס מען קען געבען צו פערשטעהן.

explain' away' (עקס-פליין' ע-וויי') מאכען צו נישט אדער פטור ווערען פון עפעס דורך ערקלערונג.

explai'ner *n.* (עקס-פליי'-נער) אן ערקלערער, א מתורגמן.

ex'planate *a.* (עקס'-פלי-נייט) אין זאאלאגיע און באטאניק — פלאך, אויסגעשפרייט.

explana'tion *n.* (עקס-פלי-ניי'-שאן) 1. אן ערקלערונג, קלאר-מאכונג; 2. דאס אנגעבען אן אורזאכע אדער ענטשולדיגונג.

1. The teacher gave an explanation of the lesson. 2. The manager demanded an explanation of my absence.

explan'ative *a.* (עקס-פלענ'-ע-טיוו) ז. *explanatory*

explan'atorily *adv.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי-לי) אויף אן אופן פון אן ערקלערונג; מיט דער אבזיכט צו ערקלערען; ערקלערענדיג.

explan'atoriness *n.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי-נעס) ערקלערליכקייט.

explan'atory *a.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי) ערקלערענד; וואס האט דעם כאראקטער פון אן ערקלערונג; וואס בעאבזיכטיגט צו ערקלערען אדער קלאר צו מאכען.

ex'pletive *a.* and *n.* (עקס'-פלי-טיוו) אויספילענד, וואס דיענט אויסצופילען א לעדיגען פלאץ [הויפטזעכליך ווענען ווערטער], אן אויספילונגס-ווארט, א ווארט וואס ווערט געברויכט אום אויסצופילען א שורה אין א געדיכט, כאטש מען דארף עס ניט האבען, אדער אזא ווארט וואס ווערט בכלל געברויכט צו פערשעהנערען אן אויסדרוק [ווי למשל, דאס ווארט "טהאן" אין

דעם אויסדרוק: "ער האט געטהאן קלאַגען"].

ex'pletively *adv.* (עקס'-פלי-טיוו-לי) אין דער פאָרם פון אַן אויספילונג אדער אויספילונגס-וואָרט. ז. *expletive*

ex'pletory *a.* (עקס'-פלי-טאָ-רי) אויספילענד, איבריג, ניט נויטיג. ז. *expletive*

ex'plicable *a.* (עקס'-פלי-קעבל) ערקלערבאַר; וואָס קען געמאַכט ווערען קלאָר אדער פערשטענדליך, וואָס קען אויסגעטייטשט ווערען.

ex'plicate *v.* and *a.* (עקס'-פלי-קייט) ערקלערען, קלאָר אדער פערשטענדליך מאַכען; אויסטייטשען; מאַכען אַ פירוש; געמאַכט קלאָר אדער פערשטענדליך; אויסגעטייטשט.

explica'tion *n.* (עקס-פלי-קיי'-שאַן) ערקלערונג, קלאָר-מאַכונג, אויסטייטשונג, פירוש.

ex'plicative *a.* (עקס'-פלי-קיי-טיוו) ערקלערענד, קלאָר מאַכענד, אויסטייטשענד.

ex'plicator *n.* (עקס'-פלי-קיי-טאָר) אַן ערקלערער, אַן אויסטייטשער, אַ מפורש.

ex'plicatory *a.* (עקס'-פלי-קיי-טאָ-רי) ז. *explicative*

explic'it *a.* (עקס-פליס'-איט) דייטליך, קלאָר, בעשטימט, אויסדריקליך, אויסגעשפּראָכען.

Please give me an explicit answer.

explic'itly *adv.* (עקס-פליס'-איט-לי) אויף אַ קלאָרען, דייטליכען, בעשטימטען, אויסדריקליכען אדער אויסגעשפּראָכענעם אופן.

explic'itness *n.* (עקס-פליס'-איט-נעס) קלאָרקייט, דייטליכקייט, בעשטימטהייט, אויסדריקליכקייט, אויסגעשפּראָכענקייט.

explode' *v.* (עקס-פלאָוד') עקספּלאָדירען, אויפרייסען, אויפפּלאַצען, אויפגעריסען ווערען; אין פיזיאָלאָגיע — פּלוצלונג אַרויסברייִנגען, פּלוצלונג ערשיינען, ענטוויקלען שנעל און מיט קראַפט; פערניכטען, אַבשאַפען, אַוועקמאַכען, פערוואַרפען, מאַכען צו נישט.

explo'dent *n.* (עקס-פלאָו'-דענט) אייִנער פון די קאָנסאָנאַנטען וואָס אום זיי אויסצושפּרעכען מוז מען האַסטיג און אַבגעהאַקט אַרויסלאָזען דעם אָטהעם [צום ביישפּיעל: ק, פּ, ט].

explo'der *n.* (עקס-פלאָו'-דער) אייִנער אדער עטוואָס וואָס עקספּלאָדירט אדער רייסט אויף; אייִנער וואָס פייפט אויס [אַן אַקטיאָר].

explo'ding charge (עקס-פלאָו'-דינג טשאַרדזש) דער שאָס פון אַ האַרמאַט.

exploit' *n.* and *v.* (עקס-פלאָיט') אַ טהאַט, אַן אויפטהו; אַ גרויסע טהאַט, אַ העלדענטהאַט; פאַלשטענדיג אויסנוצען, בעאַרבייטען, קולטיווירען; אויסנוצען פאַר אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט רעכט און יושר; עקספּלואַטירען; פּאַרשען.

exploi'table *a.* (עקס-פלאָי'-טעבל) וואָס מען קען אויסנוצען, בעאַרבייטען אדער קולטיווירען; וואָס מען קען אויסנוצען אויף אַן אייגענניציגען שטייגער; וואָס מען קען עקספּלואַטירען.

exploi'tage *n.* (עקס-פלאָי'-טעדזש) עקספּלואַטאַציאָן, דאָס אויסנוצען פאַר אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט רעכט און יושר.

exploita'tion *n.* (עקס-פלאָי-טיי'-שאַן) אויסנוצונג, בעאַרבייטונג, קולטיווירונג; אויסנוצונג פאַר אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט רעכט און יושר; עקספּלואַטאַציאָן.

exploi'tative *a.* (עקס-פלאָי'-טע-טיוו) אויסנוצענדיג, בעאַרבייטענדיג, קולטיווירענדיג, עקספּלואַטירענדיג.

exploi'ter *n.* (עקס-פלאָי'-טער) אייִנער וואָס נוצט אויס, בעאַרבייט, ענטוויקעלט, קולטיווירט; אייִנער וואָס נוצט אויס אויף אַן אייגענניציגען שטייגער; אַן עקספּלואַטאַטאָר.

explor'able *a.* (עקס-פלאָור'-עבל) וואָס קען גענוי אונטערזוכט ווערען אדער אויסגעפאָרשט ווערען.

explora'tion *n.* (עקס-פלאָ-ריי'-שאַן) זוכונג, אונטערזוכונג, פאָרשונג, אויספאָרשונג [הויפּטזעכליך פון אַ לאַנד אדער מיט דעם צוועק צו מאַכען אַן ענטדעקונג].

explor'ative *a.* (עקס-פלאָור'-ע-טיוו) אונטערזוכענד, פאָרשענד, אויספאָרשענד.

ex'plorator *n.* (עקס'-פלאָ-ריי-טאָר) ז. *explorer*

explor'atory *a.* (עקס-פלאָור'-איי-טאָ-רי) ז. *explorative*

explore' *v.* (עקס-פלאָור') אונטערזוכען, פאָרשען, אויספאָרשען.

explor'er *n.* (עקס-פלאָור'-ער) אַ פאָרשער, אַן אויספאָרשער [הויפּטזעכליך פון אונבעקאַנטע לענדער אדער מיט דעם צוועק צו מאַכען אַן ענטדעקונג].

explor'ing *a.* (עקס-פלאָור'-אינג) אונטערזוכענד, פאָרשענד, אויספאָרשענד.

explor'ing expedi'tion (עקס-פלאָור'-אינג עקס-פּי-דיש'-אַן) אַ פאָרשונגס-עקספּעדיציע [אַ גרופּע פון געלעהרטע, וואָס פאָהרען אַרויס צו פאָרשען].

explor'ing tour (עקס-פלאָור'-אינג טוהר) אַ פאָרשונגס-רייזע, אַן ענטדעקונגס-רייזע.

explo'sible *a.* (עקס-פלאָו'-זיבל) וואָס קען עקספּלאָדירען אדער אויפגעריסען ווערען.

explo'sion *n.* (עקס-פלאָו'-זשאַן) עקספּלאָזיאָן, אויפרייסונג, צופּלאַצונג; אויסברוך.

explo'sive *a.* and *n.* (עקס-פלאָו'-סיוו) עקספּלאָדירענד, אויפפּלאַצענד, אויסברעכענד, צושפּרינגענד; וואָס ווערט אויסגעשפּראָכען אַזוי, אַז מען מוז דערביי האַסטיג און אַבגעהאַקט אַרויסלאָזען דעם אָטהעם [וועגען קאָנסאָנאַנטען, ווי ק, פּ, ט.]; אַ קאָנסאָנאַנט וואָס ווערט אַזוי אויסגעשפּראָכען; אַן עקספּלאָדירענדער שטאָף.

explo'sive air (עקס-פלאָו'-סיוו עהר) אויפרייסענדער גאַז.

explo'sive force (עקס-פלאָו'-סיוו פאָורס) אויפרייסונגס-קראַפט.

explo'sively *adv.* (עקס-פלאָו'-סיוו-לי) דורך אויפרייסונג; עקספּלאָדירענדיג.

explo'siveness *n.* (עקס-פלאָו'-סיוו-נעס) דאָס האָבען די פעהיגקייט צו עקספּלאָדירען; אויפרייסבאַרקייט.

explo'sive sub'stance (עקס-פלאָו'-סיוו סאַב'-סטענס) אויפרייסונגס-שטאָף, עקספּלאָדירענדער שטאָף.

expo'nent *a.* and *n.* (עקס-פּאָו'-נענט) פאָרשטעלענדיג, פערטרעטענדיג, אויסדריקענדיג, דיענענדיג אַלס ביישפּיעל, ערקלערענדיג, אויסטייטשענדיג; אייִנער וואָס ערקלערט, דריקט אויס אדער פערטרעט; אַ מפורש; אַ ביישפּיעל; אין אַלגעברא — אַן עקספּאָנענט, אַ כפל-אָנצייגער [אַ צאָהל איבער אַן אַנדער צאָהל, וואָס צייגט וויפיעל מאָל יענע צאָהל ווערט גע'כפל'ט אויף זיך אַליין, ווי למשל 3^2 אדער a^3].

exponen'tial *a.* (עקס-פּאָ-נען'-שעל) וואָס געהערט צו אַן עקספּאָנענט אדער כפל-אָנצייגער. ז. *exponent*

exponen'tial equa'tion (עקס-פּאָ-נען'-שעל אי-קהוויי'-שאַן) אַן עקספּאָנענטאַלע גלייכונג [אַזאַ גלייכונג, וואו מען דאַרף אויסגעפינען דעם עקספּאָנענט אדער כפל-אָנצייגער, ווי צ. ב. $7^x=5$, וואו דער כפל-אָנצייגער פון 7 איז אונבעוואוסט].

exponen'tial quan'tity (עקס-פּאָ-נען'-שעל קהוואַנ'-טי-טי) אַ צאָהל וואָס האָט אַן עקספּאָנענט אדער כפל-אָנצייגער. ז. *exponent*

export' *v.* (עקס-פּאָורט') עקספּאָרטירען, אַרויספיהרען [סחורות] פון איין לאַנד אין צווייטען אדער פון איין געגענד אין דער צווייטער.

ex'port *n.* (עקס'-פּאָורט) עקספּאָרט; אויספוהר [פון סחורות פון איין לאַנד אין צווייטען אדער פון איין געגענד אין דער צווייטער]; סחורות, וואָס ווערען אַרויסגעפיהרט פון איין לאַנד אין אַ צווייטען אדער פון איין געגענד אין אַ צווייטער.

expor'table *a.* (עקס-פּאָור'-טעבל) וואָס קען עקספּאָרטירט ווערען אדער אַרויסגעפיהרט ווערען פון איין לאַנד אין צווייטען אדער פון איין געגענד אין דער צווייטער.

expor'table ar'ticles (עקס-פּאָור'-טעבל אַר'-טיקלז) ז. *exportable goods*

expor'table goods (עקס-פּאָור'-טעבל גודז) סחורות וואָס מען עקספּאָרטירט אדער פיהרט אַרויס פון לאַנד.

exporta'tion *n.* (עקס-פּאָור-טיי'-שאַן) עקספּאָרט, אַרויספוהר [פון סחורות נאָך אויסלאַנד אדער אין אַן אַנדער געגענד אין דעמזעלבען לאַנד]; דאָס עקספּאָרטירען; די עקספּאָרטירטע סחורות.

ex'port du'ty (עקס'-פּאָורט דיו'-טי) שטייערען אויף אַרויסגעפיהרטע סחורות.

expor'ter *n.* (עקס-פּאָור'-טער) אַן עקספּאָרט-הענדלער, אַ סוחר וועלכער שיקט וואַאַרע נאָך אַן אַנדער לאַנד אדער נאָך אַן אַנדער געגענד אין דעמזעלבען לאַנד.

ex'port-house *n.* (עקס'-פּאָורט-האַוס) אַן עקספּאָרט-פירמע.

ex'port-trade *n.* (עקס'-פּאָורט-טרייד) עקספּאָרט-האַנדעל.

expo'sal *n.* (עקס-פּאָו'-זעל) ז. *exposure*

exposé' *n.* (עקס-פּאָ-זיי') אַן אויספיהרליכער בעריכט אדער ערקלערונג; אַרויסשטעלונג, ענטבלויזונג, אויפדעקונג [אַ בערהויפּט פון שלעכטע מענשען אדער טהאַטען].

expose' *v.* (עקס-פּאָוז') 1. אַרויסשטעלען, אויסשטעלען; 2. אויפדעקען, ענטבלויזען, אַרויסשטעלען אין דער ריכטיגער פאַרב; 3. שטעלען אונטער דער ווירקונג פון עפּעס; 4. אויסזעצען [צו געפאַהר, ליידען, קעלט א. ד. ג.]; מאַכען אונבעשיצט; 5. אַוועקלעגען אדער איבערלאָזען אין אַן אונבעשיצטען פּלאַץ אדער צושטאַנד [ווי אַ פערלאָזען קינד]; 6. ערקלערען, דאַרלעגען [אַ טעאָריע אדער לעהרע].

2. The investigation exposed the corruption of the government. 3. He became sick because he was exposed to the bad weather. 4. The city was exposed to attack from the enemy.

exposed' *a.* (עקס-פּאָוזד') ניט בעדעקט, ניט צוגעדעקט, אָפען; אונבעשיצט.

expo'sedness *n.* (עקס-פּאָו'-זעד-נעס)

דאס זיין ארויסגעשטעלט, אויפגעדעקט, אפען, אונבעשיצט אדער אויסגעזעצט [צו פערשיעדענע ווירקונגען, געפאהר א. ד. ג.]; דאס זיין פערלאזען.

expo'ser *n.* (עקס-פאו'-זער) איינער וואס דעקט אויף אדער שטעלט ארויס אין דער ריכטיגער געשטאלט [איבערהויפט שלעכטע מענשען און טהאטען].

exposi'tion *n.* (עקס-פא-זיש'-אן) אן אויסשטעלונג; אויפדעקונג, ענטבלויזונג; דארלעגונג, ערקלערונג [פון א לעהרע, טעאריע א. ד. ג.]; אויסזעצונג [צו געפאהר]; אין לאגיק — דאס בעווייזען אלגעמיינעם אדער אבסטראקטעם דורך א קאנקרעטען ביישפיעל; אין דראמא — דער טייל, וואו דער גרונד-אינהאלט דערגרייכט די העכסטע שטופע פון ענטוויקלונג.

expos'itive *a.* (עקס-פאז'-אי-טיוו) ערקלערענד, דארלעגענד, פערטייטשענד.

expos'itor *n.* (עקס-פאז'-אי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ערקלערט אדער פערטייטשט.

expos'itory *a.* (עקס-פאז'-אי-טא-רי) ערקלערענד, דארלעגענד, פערטייטשענד; אין לאגיק — געברויכט אלס ביישפיעל, וואס בעציהט זיך אויף אן איינצעלנע זאך.

ex post fac'to law (עקס פאוסט פעק'-טאו לאה) דאס צוריקווירקענדע געזעץ, א געזעץ וועגען בעשטראפען פאר א געוויסען פערברעכען וואס איז בעגאנגען געווארען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען; א געזעץ וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף פערברעכענס, וועלכע זיינען בעגאנגען געווארען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען.

expos'tulate *v.* (עקס-פאס'-טשו-לייט) פארווארפען, אויסרעדען; פראטעסטירען, ארויסטרעטען מיט טענות געגען אימעצען אדער עפעס.

expostula'tion *n.* (עקס-פאס-טשו-ליי'-שאן) א פראטעסט, א פארוואורף, אן אויסרייד; א קלאגע; טענות.

expos'tulator *n.* (עקס-פאס'-טשו-ליי-טאר) איינער וועלכער פראטעסטירט אדער מאכט א פארוואורף.

expos'tulatory *a.* (עקס-פאס'-טשו-ליי-טא-רי) וואס ענטהאלט א פארוואורף אדער פראטעסט.

expos'ture *n.* (עקס-פאס'-טשור) ז. *exposure*.

expo'sure *n.* (עקס-פאו'-זשור) די אויפדעקונג; די אויסזעצונג; דאס זיין ארויסגעשטעלט [ווי צו א געפאהר א. ד. ג.]; דאס וואס איז ארויסגעשטעלט; אין פאטאגראפיע — דאס ארויסשטעלען אדער דאס זיין ארויסגעשטעלט אונטער דער ווירקונג פון ליכט-שטראהלען; די לאגע פון אן ארט בנוגע צו דער זון אדער צו די פאלען פון א קאמפאס.

expound' *v.* (עקס-פאונד') ערקלערען.

expoun'der *n.* (עקס-פאונ'-דער) אן ערקלערער.

express' *v., a., n. and adv.* (עקס-פרעס') אויספרעסען; אויסדריקען עפעס אין רייד; ערקלערען, פארשטעלען; בעצייכענען; בעקאנט מאכען; אויסדריקליך; זעהר גוט צוגעפאסט, געטראפען; פינקטליך; א ספעציעלער שליח; אן איבערשיקונגס-מיטעל [פון געפעק א. ד. ג.]; אויף אן אויסדריקליכען אופן; בפירוש; ספעציעל.

express'age *n.* (עקס-פרעס'-איידזש) די קאסטען פון אריבערפיהרען עפעס אויף א וואגען; קאסטען פון פראכט-זאכען וועלכע ווערען געשיקט דורך פראכט.

express'-boat *n.* (עקס-פרעס'-באוט) א פאסט דאמפף-שיף.

express'-car *n.* (עקס-פרעס'-קאר) א וואגאן פון א שנעל-צוג אריבערצופיהרען לייכטע משאות.

express'ible *a.* (עקס-פרעס'-איבל) אויספרעסבאר; אויסשפרעכליך; וואס קען אויסגעדריקט אדער בעוויזען ווערען.

express'ibly *adv.* (עקס-פרעס'-איב-לי) אויף אן אויסדריקליכען שטייגער.

expres'sion *n.* (עקס-פרעש'-אן) דאס אויספרעסען; אן אויסדרוק; אן ערקלערונג; די ארט פון אויסדריקען די געדאנקען אדער געפיהלען; דאס וואס איז אויסגעדריקט.

expres'sional *a.* (עקס-פרעש'-אנ-על) אויסדריקליך; וואס איז שייך צו אן אויסדרוק; וואס פערקערפערט א געוויסע אידעע אדער געפיהל [וועגען א קונסטווערק]; וואס איז שייך צו א ליטעראַרישען אויסדרוק אדער פראזע.

expres'sionless *a.* (עקס-פרעש'-אנ-לעס) אהן אן אויסדרוק.

expres'sion-mark *n.* (עקס-פרעש'-אנ-מארק) אין מוזיק — א צייכען, וועלכער ווייזט אין די נאטען ווי אזוי געוויסע טענער דארפען אויסגעדריקט ווערען.

express'ive *a.* (עקס-פרעס'-איוו) אויסדריקענד, אויסדרוקספאל; וואס דיענט אויסצודריקען עפעס.

express'ively *adv.* (עקס-פרעס'-איוו-לי) אויף אן אויסדרוקספאלען שטייגער.

express'iveness *n.* (עקס-פרעס'-איוו-נעס) אויסדריקליכקייט, די שטארקייט פון אויסדרוק אין רעדען.

express'ly *adv.* (עקס-פרעס'-לי) אויף אן אויסדריקליכען שטייגער; אויסדריקליך, בעשטימט.

express'man *n.* (עקס-פרעס'-מען) א בעל-עגלה; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי טראנספארט-געזעלשאפטען.

express' par'cels (עקס-פרעס' פאר'-סעלז) געפעק וואס ווערען אבגעשיקט דורך א טראנספארטיר-קאמפאניע

express'-train *n.* (עקס-פרעס'-טריין) א שנעל-צוג.

ex profes'so (עקס פרא-פעס'-או) אפענערהייט; לויט דער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג.

expro'priate *v.* (עקס-פראו'-פרי-אייט) עקספראפריאירען, אוועקנעהמען דאס אייגענטום.

expropria'tion *n.* (עקס-פראו-פרי-איי'-שאן) עקספראפריאציאן, דאס אוועקנעהמען איינעמס אייגענטום.

expugn' *v.* (עקס-פיון') נעהמען מיט שטורם; אייננעהמען; בעזיעגען.

expug'nable *a.* (עקס-פיו'-נעבל) וואס קען איינגענומען ווערען.

expugna'tion *n.* (עקס-פאג-ניי'-שאן) דאס נעהמען מיט שטורם; דאס אייננעהמען, די בעצווינגונג.

expulse' *v.* (עקס-פאלס') ארויסטרייבען, אוועקיאגען.

expul'sion *n.* (עקס-פאל'-שאן) די ארויסטרייבונג; די פעריאגונג.

expul'sive *a.* (עקס-פאל'-סיוו) פערטרייבענד; וואס קען פעריאגען.

expunc'tion *n.* (עקס-פאנק'-שאן) דאס אויסשטרייכען, דאס פערשטרייכען, דאס אויסמעקען.

expunge' *v.* (עקס-פאנדזש') אויסשטרייכען, פערשטרייכען, אויסמעקען; פערניכטען.

expun'ger *n.* (עקס-פאנ'-דזשער) אן אויסמעקער, אן אויסשטרייכער.

expur'gate *v.* (עקס-פויר'-גייט) רייניגען; אויסמעקען; רייניגען פון פעהלער, אויסשטרייכען פון א בוך אזעלכע שטעלען וואס זיינען געגען מאראל אדער געגען די יסודות פון רעליגיאן.

expurga'tion *n.* (עקס-פויר-גיי'-שאן) רייניגונג; דאס ריין מאכען פון פעהלער; דאס אויסשטרייכען פון א בוך אזעלכע שטעלען וואס זיינען געגען מאראל אדער רעליגיאן.

ex'purgator *n.* (עקס'-פויר-גיי-טאר) איינער וואס רייניגט אויס אדער מעקט אויס [בעזאנדערס די פעהלער פון א בוך].

expurgato'rial *a.* (עקס-פויר-גיי-טאו'-רי-על) ז. *expurgatory*.

expur'gatory *a.* (עקס-פויר'-גיי-טא-רי) רייניגענד; רייניגענד פון פעהלער; אויסמעקענד.

expur'gatory in'dex (עקס-פויר'-גיי-טא-רי אינ'-דעקס) דאס פערצייכניס פון ביכער, וועלכע זיינען פון פאפסט פערבאטען.

ex'quisite *a. and n.* (עקס'-קהווי-זיט) וואויל, שעהן, אויסגעצייכענט, דעליקאט, פיין, איידעל, עלעגאנט, פיקאנט; אן עלעגאנטער מענש, א פראנט.

She shows **exquisite** taste in the furnishing of her house.

ex'quisitely *adv.* (עקס'-קהווי-זיט-לי) ז. *exquisite*.

ex'quisiteness *n.* (עקס'-קהווי-זיט-נעס) נוטקייט, וואוילקייט, פארטרעפליכקייט; העפטינקייט, שטארקייט, הארטקייט.

exsan'guinate *v.* (עק-סענ'-נהווי-נייט) ווערען בלוטלאז.

exsan'guine *a.* (עק-סענ'-נהווין) בלוטלאז, וואס האט ניט קיין בלוט.

exsan'guined *a.* (עק-סענ'-נהווינד) בלוטלאז; בלוט-ארעם; בלייך.

exsanguin'ity *n.* (עק-סענ-נהווינ'-אי-טי) בלוטלאזינקייט, בלוט-ארעמקייט.

exsan'guinous *a.* (עק-סענ'-נהווי-נאס) בלוט-ארעם, בלוטלאז.

exscind' *v.* (עק-סינד') אבשניידען, אויסשניידען.

exscrip'tural *a.* (עקס-קריפ'-טשו-רעל) וואס איז ניט פאראן אין די הייליגע שריפטען.

exsculp'tate *a.* (עקס-קאלפ'-טייט) וואס איז געקארבט [וועגען דער אויבערפלעכע פון געוויסע אינזעקטען].

exsect' *v.* (עק-סעקט') אויסשניידען.

exsec'tion *n.* (עק-סעק'-שאן) די אויסשניידונג.

exsert' *a.* (עק-סירט') ארויסגעשטארצט.

exser'ted *a.* (עק-סיר'-טעד) וואס שטארצט ארויס.

exser'tile *a.* (עק-סיר'-טיל) וואס קען ארויסשטארצען; וואס איז ארויסגעשטארצט.

exsic'cant *a. and n.* (עק-סיק'-ענט) וואס טריקענט אויס; וואס האט די אייגענשאפט טרוקען צו מאכען; א מעדיצין וואס האט די אייגענשאפט צו מאכען טרוקען.

exsic'cate *v.* (עק-סיק'-אייט) אויסטריקענען, טרוקען מאכען.

exsicca'tion *n.* (עק-סי-קיי'-שאן) דאס אויסטריקענען, דאס טרוקען מאכען.

exsic'cative *a. and n.* (עק-סיק'-איי-טיוו) וואס קען אויסטריקענען, וואס קען טרוקען מאכען; א מיטעל צום טריקענען.

ex'siccator *n.* (עק'-סי-קיי-טאר) א פאררינכטונג צום טריקענען.

exspui'tion *n.* (עקס-פיו-איש'-אן) דאס אויסשפייען.

exsuc'cous *a.* (עק-סאק'-אס) אהן זאפט; טרוקען.

exsuc'tion *n.* (עק-סאק'-שאן) דאס אויסזויגען [פון זאפט].

exsuda'tion *n.* (עק-סיו-דיי'-שאן) ז. ***exudation***

ex'tant *a.* (עקס'-טענט) וואס עקזיסטירט, וואס איז פאראן.

extempora'neous *a.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס) עקספראמפט, אהן ספּעציעלע פארבערייטונגען; ניט צוגעגרייט [ווי א רעדנער וואס טרעט ארויס אהן פערצייכענטע נאטיצען און אהן פארבערייטונגען צום ריידען].

extempora'neously *adv.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס-לי) אויף אן עקספראמפטען אופן, אהן ספּעציעלע פארבערייטונגען, ניט צוגעגרייטערהייט.

extempora'neousness *n.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס-נעס) דאס זיין עקספראמפט, דאס זיין ניט צוגעגרייט; דאס אויגענבליקליכע.

extem'porarily *adv.* (עקס-טעמ'-פא-רע-רי-לי) עקספראמפט, ניט צוגעגרייטערהייט, אהן א פארבערייטונג.

extem'porary *a.* (עקס-טעמ'-פא-רע-רי) עקספראמפט, אהן א פארבערייטונג.

extem'pore *adv. and a.* (עקס-טעמ'-פא-רי) עקספראמפט, אין פערלויף פון א מאמענט; ניט צוגעגרייטערהייט; אונפארבערייטעט.

extem'porise *v.* (עקס-טעמ'-פא-ראיז) ז. ***extemporize***

extemporisa'tion *n.* (עקס-טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) ז. ***extemporization***

extemporiza'tion *n.* (עקס-טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) אימפּראוויזירונג, דאס פערפאסען א זאך ניט צוגעגרייטערהייט.

extem'porize *v.* (עקס-טעמ'-פא-ראיז) אימפּראוויזירען, פערפאסען עטוואס ניט צוגעגרייטערהייט [ווי א רעדע, א מוזיקאליש שטיק א. ד. ג.]; עטוואס פארטיג מאכען אין איילעניש און אהן פארבערייטונגען; ריידען אדער זינגען אהן פארבערייטונגען.

extem'porizer *n.* (עקס-טעמ'-פא-ראי-זער) איינער וואס פערפאסט עטוואס ניט צוגעגרייטערהייט [ווי א רעדע, א מוזיקשטיק א. ד. ג.]; איינער וואס האלט א רעדע אדער טראגט פאר א מוזיקאליש שטיק ניט צוגעגרייטערהייט.

extend' *v.* (עקס-טענד') אויסדעהנען, אויסברייטען, פאנאנדערציהען, אויסציהען; זיך אויסברייטען, זיך אויסדעהנען; אויסשטרעקען, זיך אויסשטרעקען; פערלענגערען; אבלעגען; געבען, בעשענקען; פערכאפען געזעצליך אדער ארויפלעגען אן ארעסט אויף איינענטום אדער א פערזאן [פאר א חוב]; אבשאצען איינענטום פאר בעשטייערונגס-צוועקען.

exten'ded *a.* (עקס-טענ'-דעד) וואס פערנעהמט פלאץ, וואס האט דימענזיאנען; אויסגעדעהנט, אויסגעברייטעט, אויסגעצויגען, פאנאנדערגעצויגען; אויסגעשטרעקט.

exten'dedly *adv.* (עקס-טענ'-דעד-לי) דורך אויסדעהנונג, פערברייטונג אדער פאנאנדערציהונג; אויף אן אויסגעדעהנטען, אויסגעברייטעטען, צוצויגענעם אדער פערלענגערטען אופן.

exten'der *n.* (עקס-טענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס דעהנט אויס, ברייטעט אויס, ציהט אויס, ציהט פאנאנדער אדער שטרעקט אויס.

extendibil'ity *n.* (עקס-טענ-די-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך פאנאנדערצוציהען, פערברייטערען אדער אויסצודעהנען.

exten'dible *a.* (עקס-טענ'-דיבל) וואס קען אויסגעדעהנט, פאנאנדערגעצויגען אדער אויסגעשטרעקט ווערען; וואס קען געזעצליך פערכאפט ווערען אדער אויף וואס מען קען ארויפלעגען אן ארעסט [פאר חובות].

extensibil'ity *n.* (עקס-טען-סי-ביל'-אי-טי) ז. ***extendibility***

exten'sible *a.* (עקס-טענ'-סיבל) ז. ***extendible***

exten'sibleness *n.* (עקס-טענ'-סיבל-נעס) ז. ***extendibility***

exten'sile *a.* (עקס-טענ'-סיל) ז. ***extendible***

exten'sion *n.* (עקס-טענ'-שאן) אויסדעהנונג, פאנאנדערציהונג, אויסברייטונג, פערגרעסערונג; פערלענגערונג; אבלעגונג; אין מעדיצין — אויסגלייכונג אדער אויסציהונג פון בעשעדיגטע גליעדער; אומפאנג [אין שטח, ציים א. ד. ג.]; אין לאגיק — די אנווענדבארקייט פון א בעגריף צו א גרעסערער אדער קלענערער צאהל זאכען.

exten'sion of time (עקס-טענ'-שאן אוו טאים) אבלעגונג, אבציהונג פון טערמין [פון א צאהלונג אדער פון געריכטליכע פערהאנדלונגען].

The merchant secured an extension of time from his creditors.

exten'sion-ta'ble *n.* (עקס-טענ'-שאן-טייבל) א טיש, וועלכען מען קען מאכען גרעסער דורך דעם וואס מען שטעלט אין איהם אריין ברעטער.

exten'sive *a.* (עקס-טענ'-סיוו) ברייט, גרויס, אומפאסענד; בעדייטענד, וואס ווערט געטהאן, געפיהרט אדער געמאכט אויף א גרויסען מאסשטאב.

exten'sively *adv.* (עקס-טענ'-סיוו-לי) דורך אויסדעהנונג אדער פאנאנדערברייטונג; אויף א גרויסען מאסשטאב; אויף אן אומפאסענדען אופן.

exten'siveness *n.* (עקס-טענ'-סיוו-נעס) גרויסקייט; גרויס, גרויסער מאסשטאב; דאס זיין אומפאסענד אדער בעדייטענד.

extensom'eter *n.* (עקס-טען-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אויסדעהנבארקייט פון מעטאלען אונטער דער ווירקונג פון דער טעמפּעראטור.

exten'sor *n.* (עקס-טענ'-סאר) דער שטרעק-מוסקעל [א מוסקעל וואס שטרעקט אויס אדער גלייכט אויס א קערפערגליעד, ווי א האנד, א פינגער א. ד. ג.]

extent' *n.* (עקס-טענט') ווייטקייט, רוים; גראד, שטופע; אומפאנג, אומפאסונג, גרענעץ, ענד; א ציינזוס, אן אבשאצונג [פון איינענטום — פאר בעשטייערונגס-צוועקען]; אן ארעסט אויף איינענטום אדער פערזאן [פאר א חוב]; אין לאגיק — די אנווענדבארקייט פון א בעגריף צו א גרעסערער אדער קלענערער צאהל זאכען.

exten'uate *v.* (עקס-טענ'-יו-אייט) מילדערען; פערקלענערען; אבשוואכען; מאכען דין, מאגער אדער שיטער; אויסציהען; ווערען דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uating *a.* (עקס-טענ'-יו-איי-טינג) פערקלענערענד, מילדערענד, אבשוואכענד; אויסצעהרענד, מאכענדיג דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uating cir'cumstances (עקס-טענ'-יו-איי-טינג סויר'-קאמ-סטענ-סעז) מילדערענדע אומשטענדען [ביי א פערברעכען].

exten'uatingly *adv.* (עקס-טענ'-יו-איי-טינג-לי) אויף א מילדערענדען, אבשוואכענדען, פערקלענערענדען אדער אבצעהרענדען אופן.

extenua'tion *n.* (עקס-טענ-יו-איי'-שאן) פערקלענערונג, פערמינדערונג, אבשוואכונג; אבצעהרונג; דאס ווערען דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uative *a. and n.* (עקס-טענ'-יו-איי-טיוו) מילדערענד, פערקלענערענד, אבשוואכענד; א מילדערענדער אומשטאנד; א מילדערענדע איינווענדונג אדער א בקשה וועגען פערמילדערונג [אין געריכט].

exten'uator *n.* (עקס-טענ'-יו-איי-טאר) איינער וואס צעהרט אב, מאכט דינער אדער שיטערער; איינער וואס פערקלענערט, שוואכט אב אדער מילדערט.

exten'uatory *a.* (עקס-טענ'-יו-איי-טא-רי) פערקלענערענד, אבשוואכענד, פערמילדערענד; אבצעהרענד, מאכענדיג דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exte'rior *a. and n.* (עקס-טי'-רי-אר) אויסערליך, אויסווערטיג; אויסערליכקייט, אויסווערטיגקייט.

exte'rior an'gle (עקס-טי'-רי-אר ענגל) אין געאמעטריע — אן אויסערליכער ווינקעל.

exterior'ity *n.* (עקס-טי-רי-אר'-אי-טי) אויסערליכקייט, אויסווערטיגקייט, אויסענזייט.

exterioriza'tion *n.* (עקס-טי-רי-אר-אי-זיי'-שאן) ז. ***externalisation***

exte'riorize *v.* (עקס-טי'-רי-אר-איז) ז. ***externalise***

exte'riorly *adv.* (עקס-טי'-רי-אר-לי) פון אויסען, פון דער אויסען-זייט; אויסערליך, אויסווערטיג.

exter'minable *a.* (עקס-טויר'-מי-נעבל) וואס מען קען אבשאפען, פערניכטען, אויסראטען אדער פערטילינגען.

exter'minate *v.* (עקס-טויר'-מי-נייט) אויסראטען, פערניכטען, פערטילינגען, אבשאפען; פעריאגען, ארויסטרייבען, פעריאגען אויסער דער גרענעץ.

extermina'tion *n.* (עקס-טויר-מי-ניי'-שאן) אויסראטונג, פערטילינגונג; אבשאפונג, פערניכטונג.

exter'minative *a.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טיוו) אויסראטענד, פערניכטענד, פערטילינגענד, אבשאפענד.

exter'minator *n.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס פערניכטעט, פערטילינגט אדער ראטעט אויס.

exter'minatory *a.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טא-רי) ז. ***exterminative***

extern' *a. and n.* (עקס-טוירן') אויסערליך; פון דרויסען; אן עקסטערן, איינער וואס לערענט זיך אויסער דער שולע.

exter'nal *a. and n.* (עקס-טויר'-נעל) אויסערליך, אויסווערטיג; וואס קומט פון דרויסען; אויסלענדיש; אן אויסערליכער טייל; די אויסערליכע פארם, אן אויסערליכער מנהג אדער צערעמאניע.

exter'nal an'gles (עקס-טויר'-נעל ענגלז) אויסערליכע ווינקלען [אין א געאמעטרישער פיגור].

exter'nal crit'icism (עקס-טויר'-נעל

קריט'-אי-סיזם) דאס בעטראכטען א ווערק ניט לויט זיין אינהאלט, נאר לויט דער פארם ווי אזוי עס איז געשריבען געווארען; דאס בעטראכטען א ווערק מיט דעם ציעל צו געפינען גראמאטיקאלישע און סטיליסטישע פעהלערען.

externalisa'tion *n.* (עקס-טויר-נעל-אי-זיי'-שאן) פערקערפערונג אין אן אויסערליכער פארם; מאטעריאליזירונג; דאס שטעלען א זאך אין די גרענעצען פון צייט און ארט.

exter'nalise *v.* (עקס-טויר'-נעל-איז) פערקערפערען, מאטעריאליזירען; שטעלען א זאך אין די גרענעצען פון צייט און ארט.

exter'nalism *n.* (עקס-טויר'-נעל-איזם) די איבערגעגעבענהייט צו די אויסערליכע פארמען אדער צערעמאניען; אין פילאזאפיע — דער פענאמענאליזם, די לעהרע, אז קיין אנדערע זאך אויסער די פענאמענען אדער די ערשיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, איז אין דער ווירקליכקייט ניטא.

external'ity *n.* (עקס-טויר-נעל'-אי-טי) דאס זיין אויסערליך, דאס געפינען זיך אין דרויסען; אין פילאזאפיע — דאס געפינען זיך אין רוים, יעדע זאך וואס געפינט זיך אויסער דעם בעגרייפענדען "איך"; אויבערפלעכליכקייט; אן אויסערליכע פארם, א מנהג, א צערעמאניע; די איבערגעגעבענהייט צו דער אויסערליכער פארם; דאס האלטען מעהר פון דער פארם איידער פון דעם אינהאלט.

externaliza'tion *n.* (עקס-טויר-נעל-אי-זיי'-שאן) ז. *externalisation*

exter'nalize *v.* (עקס-טויר'-נעל-איז) ז. *externalise*

exter'nally *adv* (עקס-טויר'-נעל-אי) פון דרויסען; בנוגע צו דער אויסערליכער זייט.

externiza'tion *n.* (עקס-טויר-ני-זיי'-שאן) ז. *externalisation*

ex'tern mater'nity (עקס'-טוירן מע-טויר'-ני-טי) דאס ליגען אין קינפעט אין דער היים אונטער דער אויפזיכט פון א שפיטאל=דאקטאר.

exterrito'rial *a.* (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על) עקסטעריטאריעל, וואס איז ניט אונטערגעווארפען אונטער די געזעצען פון דעם לאנד, אין וועלכען די פערזאן אדער זאך געפינט זיך [וועגען די פארשטעהער פון א געוויסער מלוכה, וועלכע געפינען זיך אין א פרעמדען לאנד]. ז. *exterritoriality*

exterritorial'ity *n.* (עקס-טער-אי-טאו-רי-על'-אי-טי) עקסטעריטאריאליטעט, די געזעצליכע בעשטימונג אין די ציוויליזירטע לענדער, דורך וועלכער אפיציעלע פערטרעטער פון א פרעמדער מדינה, ווי א קעניג, א קאנסול א. ד. ג. ווערען בעטראכט ווי זיי וואלטען זיך געפונען אויף דער טעריטאריע פון זייער אייגענעם לאנד און דארפען זיך דאריבער בענוצען מיט דיעזעלבע רעכטען און פריווילעגיעס וואס זיי האבען אין זייער אייגענעם לאנד. דאס געזעץ בעציהט זיך אויך אויף די פאמיליען און די וואהנונגען פון אזעלכע פערזאנען, אויף שיפען א. ד. ג.

exterrito'rial jurisdic'tion (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על דזשו-ריס-דיק'-שאן) דאס רעכט פון א געוויסער מלוכה צו משפט'ען איהרע אונטערטהאנען אדער בירגער וואס וואהנען אין א פרעמדען לאנד לויט איהרע אייגענע געזעצען.

exterrito'rially *adv.* (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על-אי) אויף אן עקסטעריטאריאלען אופן. ז. *exterritoriality*

extinct' *a.* (עקס-טינקט') אויסגעלאשען; אויסגעשטארבען; אבגעשאפט.

extinc'teur *n.* (עקס-טינק'-טויר) ז. *extinguisher*

extinc'tion *n.* (עקס-טינק'-שאן) די אויסלעשונג; דאס זיין אויסגעלאשען; די אבשאפונג; דאס מאכען א סוף; דאס אויפהערען צו עקזיסטירען.

extin'guish *v.* (עקס-טינ'-גהוויש) אויסלעשען; אבשאפען, פערניכטען; פערפינסטערען; מאכען א סוף.

extin'guishable *a.* (עקס-טינ'-גהוויש-עבל) וואס קען אויסגעלאשען אדער פערניכטעט ווערען.

extin'guisher *n.* (עקס-טינ'-גהוויש-ער) אן אויסלעשער; א לעש=הארן [צום לעשען פייער].

extin'guishment *n.* (עקס-טינ'-גהוויש-מענט) ז. *extinction*

extir'pate *v.* (עק-סטויר'-פייט) אויסווארצלען, פערטיליגען, אויסראטען, פערניכטען, אבשאפען, פטור ווערען, פעריאגען.

extirpa'tion *n.* (עקס-טויר-פיי'-שאן) אויסווארצלונג, פערטיליגונג, אויסראטונג, פערניכטונג, צושטערונג, אבשאפונג.

ex'tirpative *a.* (עקס'-טויר-פיי-טיוו) אויסווארצלענד, פערניכטענד, אבשאפענד, פערטיליגענד, אויסראטענד, צושטערענד.

ex'tirpator *n.* (עקס'-טויר-פיי-טאר) איינער וואס ווארצלט אויס, צושטערט, פערניכטעט, ראטעט אויס אדער שאפט אב.

extir'patory *a.* (עקס-טויר'-פע-טא-רי) ז. *extirpative*

extol' *v.* (עקס-טאול') לויבען אין הימעל אריין, ריהמען, דערהויבען.

extol'ler *n.* (עקס-טאו'-לער) איינער וואס לויבט אדער דערהויבט, א לויב=רעדנער, א שבחים=זינגער.

extor'sive *a.* (עקס-טאהר'-סיוו) אויספרעסענד, ארויסקריגענדיג דורך צוואנג.

extor'sively *adv.* (עקס-טאהר'-סיוו-לי) דורך אויספרעסונג, דורך צוואנג.

extort' *v.* (עקס-טאהרט') אויספרעסען, ארויסקריגען דורך צוואנג; קריגען אונגעזעצליך געלד, מתנות א. ד. ג. דורך דער מאכט פון אמט.

extor'ter *n.* (עקס-טאהר'-טער) ז. *extortioner*

extor'tion *n.* (עקס-טאהר'-שאן) אויספרעסונג; הויט=שינדונג; דאס ארויסקריגען אונגעזעצליך געלד, מתנות א. ד. ג. דורך דער מאכט פון אמט; דאס וואס עס ווערט אויסגעפרעסט אדער ארויסגעקראגען דורך צוואנג.

extor'tionary *a.* (עקס-טאהר'-שאנ-ע-רי) אויספרעסענד, ארויסקריגענדיג עפעס דורך צוואנג.

extor'tionate *a.* (עקס-טאהר'-שאנ-אייט) אויספרעסענד, הויט=שינדענד.

extor'tionately *adv.* (עקס-טאהר'-שאנ-אייט-לי) דורך אויספרעסונג, אויף א הויט=שינדענדען אופן.

extor'tioner *n.* (עקס-טאהר'-שאנ-ער) אן אויספרעסער; איינער וואס דריקט עפעס ארויס דורך צוואנג; א הויט=שינדער.

extor'tionist *n.* (עקס-טאהר'-שאנ-איסט) ז. *extortioner*

ex'tra *a., n. and adv.* (עקס'-טרא) עקסטרא, אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך, וואס ווערט צוגעלעגט אדער צוגעגעבען; א צוגאב, א ביילאגע; א צייטונגס=אויסגאבע אדער איינצעלנע קאפּיע וואס קומט ארויס אין דער ניט=געוועהנליכער צייט; אויך אן אויסערגעוועהנליכען שטייגער.

extract' *v.* (עקס-טרעקט') ארויסציהען, ארויסקריגען, ארויסנעהמען; ארויסקריגען דעם עסענץ אדער דעם תמצית, מאכען אן עקסטראקט; מאכען אויסציגע [פון א בוך אדער שריפט].

ex'tract *n.* (עקס'-טרעקט) אן עקסטראקט [דער אויסצוג, דער עסענץ, דער תמצית]; אן אויסצוג [פון ביכער אדער שריפטען].

extrac'table *a.* (עקס-טרעק'-טעבל) וואס קען ארויסגעצויגען ווערען; וואס מען קען ארויסנעהמען אדער ארויסקריגען.

extrac'tible *a.* (עקס-טרעק'-טיבל) ז. *extractable*

extrac'tion *n.* (עקס-טרעק'-שאן) ארויסציהונג, דאס ארויסקריגען; דאס ארויסציהען דעם עסענץ אדער תמצית, דאס מאכען אן עקסטראקט; דאס מאכען אן אויסצוג [פון ביכער אדער שריפטען]; עקסטראקט, עסענץ, תמצית; אבשטאמונג.

extrac'tive *a.* (עקס-טרעק'-טיוו) וואס איז ארויסגעצויגען [אלס עקסטראקט]; ארויסציהענד, ארויסקריגענד דעם עסענץ אדער תמצית.

extrac'tor *n.* (עקס-טרעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ציהט ארויס; אן אינסטרומענט ארויסצוציהען אדער ארויסצוקריגען עפעס.

extradi'table *a.* (עקס-טרע-דאי'-טעבל) וואס קען אויסגעליפערט ווערען פון איין לאנד אין צווייטען [וועגען מענשען וואס ווערען בעשולדיגט אין א פערברעכען].

ex'tradite *v.* (עקס'-טרע-דאיט) אויסליפערען צו אן אנדער שטאאט [איינעם וואס ווערט בעשולדיגט אין א פערברעכען].

extradi'tion *n.* (עקס-טרע-דיש'-אן) די אויסליפערונג, די ארויסגעבונג [צו אן אנדער שטאאט מענשען וואס ווערען בעשולדיגט אין א פערברעכען].

extradi'tion trea'ty (עקס-טרע-דיש'-אן טריע'-טי) אן אויסליפערונגס=אבמאך [אן אבמאך צווישען צוויי שטאאטען, דורך וועלכען זיי פערפפליכטען זיך אויסצוליפערען איינער צום צווייטען אנטלאפענע פערברעכער].

extra'dos *n.* (עקס-טריי'-דאס) אין ארכיטעקטור — דער אויסערליכער בויג אדער געוועלב פון אן ארקע אדער א בראם.

extrado'tal *a.* (עקס-טרא-דאו'-טעל) וואס בעלאנגט אויסשליסליך דער פרוי און געהט ניט אריין אין נדן וואס ווערט געגעבען צום מאן [וועגען געוויסען אייגענטום פון א פרוי, ווי אמאל ביי אידען נכסי צאן ברזל].

extrafora'neous *a.* (עקס-טרא-פא-ריי'-ני-אס) וואס געפינט זיך אדער פאסירט אויסער'ן הויז.

extrage'neous *a.* (עקס-טרא-דזשי'-ני-אס) פרעמד, וואס בעלאנגט צום צווייטען געשלעכט אדער צו אן אנדער מין.

extrahaz'ardous *a.* (עקס-טרא-העז'-אר-דאס) אויסערגעוועהנליך ריזיקאליש [בנוגע צו געוויסע פארמען פון פערזיכערונג].

extrajudi'cial *a.* (עקס-טרא-דזשו-דיש'-על) אויסער=געריכטליך, איבער דער געוועהנליכער געריכטס=ארדנונג.

extrajudi'cially *adv.* (עקס-טרא-דזשו-דיש'-על-אי) אויף אן אויסער=געריכטליכען שטייגער; ניט לויט די רעגעלען פון געוועהנליכער געריכטס=פיהרונג.

extralog'ical *a.* (עקס-טרא-לאדזש'-אי-קעל) אויסער לאגיק, וואס האט ניט קיין שייכות מיט די כללים פון לאגיק.

extralog'ically *adv.* (עקס-טרא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף אן אויסערלאגישען שטייגער; אויף אן אופן, וואס האט ניט קיין שייכות מיט די כללים פון לאגיק.

extramis'sion *n.* (עקס-טרא-מיש'-אן) די ארויסשיקונג, דאס ארויסשיקען.

extramun'dane *a.* (עקס-טרא-מאנ'-דיין) אויסערוועלטליך, וואס געפינט זיך איבער דער מאטעריעלער וועלט, אין די עולמות העליונות.

extramu'ral *a.* (עקס-טרא-מיו'-רעל) אויסער די ווענד פון שטאדט, מחוץ לעיר.

extra'neous *a.* (עקס-טריי'-ני-אס) פרעמד, אויסלענדיש; אויסערליך, אויסווערטיג.

extra'neously *adv.* (עקס-טריי'-ני-אס-לי) פון דרויסען; פון דער פרעמד.

extra'neousness *n.* (עקס-טריי'-ני-אס-נעס) פרעמדקייט, אויסערליכקייט.

ex'tra-offi'cial *a.* (עקס'-טרא-א-פיש'-על) אויסער די גרענעצען פון אפיציעלען אמט, רעכט א. ד. ג.

extraor'dinarily *adv.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי-לי) אויף אן אויסערגעוועהנליכען שטייגער.

extraor'dinariness *n.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי-נעס) אויסערארדענטליכקייט, זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט.

extraor'dinary *a. and n.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי) אויסערארדענטליך, זעלטען, אונגעוועהנליך; אויסערגעוועהנליכע אדער עקסטרענע קאסטען.

extraparo'chial *a.* (עקס-טרא-פיי-ראו'-קי-על) וואס געפינט זיך אויסער די גרענעצען פון א קירכען-בעצירק.

extraparo'chially *adv.* (עקס-טרא-פיי-ראו'-קי-על-אי) געפינענדיג זיך אויסער די גרענעצען פון א קירכען-בעצירק.

extraphys'ical *a.* (עקס-טרא-פיז'-אי-קעל) וואס ליעגט אויסער די געזעצען פון פיזיק; איבערנאטירליך.

extraprofes'sional *a.* (עקס-טרא-פרא-פעש'-אנ-על) וואס ליעגט אויסער די גרענעצען פון דער פראפעסיאן; וואס האט ניט קיין שייכות צו דער פראפעסיאן.

extraprovin'cial *a.* (עקס-טרא-פרא-ווינ'-שעל) וואס ליעגט אויסער דעם בעצירק אדער דער פראווינץ.

extrareg'ular *a.* (עקס-טרא-רעג'-יו-לער) וואס איז ניט אונטערגעווארפען אונטער קיין רעגעל, וואס איז ניט בעשרענקט מיט כללים.

extrareg'ularly *adv.* (עקס-טרא-רעג'-יו-לאר-לי) אלס א יוצא מן הכלל; ניט שטימענדיג מיט דער רעגעל.

extrasen'sible *a. and n.* (עקס-טרא-סענ'-סיבל) וואס איז ניט צוגענגליך אדער ניט עררייכבאר פאר די חושים; עטוואס וואס קען ניט געפיהלט ווערען מיט די חושים.

extraspec'tion *n.* (עקס-טרא-ספעק'-שאן) אן אויסערליכע בעאבאכטונג.

extrastom'achal *a.* (עקס-טרא-סטאמ'-עק-על) וואס ליעגט אויסער דעם מאגען.

extraterres'trial *a.* (עקס-טרא-טע-רעס'-טרי-על) ז. ***extramundane***

extraterrito'rial *a.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על) ז. ***exterritorial***

extraterritorial'ity *n.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על-אי-טי) ז. ***exterritoriality***

extraterrito'rially *adv.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על-אי) ז. ***exterritorially***

extratrop'ical *a.* (עקס-טרא-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אויסער די טראפישע לענדער [צו נארד אדער צו זיד].

ex'tra-u'terine *a.* (עקס'-טרא-יו'-טע-רין) וואס געפינט זיך אויסער דעם מוטער-לייב.

extrav'agance *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענס) פערשווענדונג; איבערמאס; איבערטריבענהייט; איבערטריבענע העפטיגקייט; איבערטריבענהייט אין אויסדריקע; אונזיניגקייט, נארישקייט.

extrav'agant *a. and n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט) פערשווענדעריש; עקסטראוואגאנט, איבערטריבען; איבער דער מאס; אונזיניג, נאריש; אן עקסצענטרישער מענש, איינער וואס ווייסט ניט קיין גרענעצען און קיין כללים אין זיינע האנדלונגען.

extrav'agantly *adv.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט-לי) אויף אן אונגעוועהנליכען אדער איבערטריבענעם אופן; אויף אן אונזיניגען אופן.

extrav'agantness *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט-נעס) ז. ***extravagance***

extrav'agants *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענטס) אין קירכליכער געזעצגעבונג — א צוגעגעבענער טייל פון פאפסטליכע פערארדנונגען; א בעזונדערע זאמלונג פון אידישע דינים און תקנות וואס איז צוזאמענגעשטעלט געווארען צום סוף פון 2טען יאהרהונדערט.

extravagan'za *n.* (עקס-טרעוו-ע-גענ'-זא) עטוואס שטארק איבערטריבענעס; א ווילד, איבערטריבען מוזיק-שטיק, פאעמא, דראמא א. ד. ג.; א בורלעסק.

extravagan'zist *n.* (עקס-טרעוו-ע-גענ'-זיסט) א פערפאסער פון ווילדע איבערטריבענע זאכען, א בורלעסקען-שרייבער.

extrav'agate *v.* (עקס-טרעוו'-ע-גייט) זיין איבערטריבען, איבערשרייטען אלע גרענעצען.

extravaga'tion *n.* (עקס-טרעוו-ע-גיי'-שאן) דאס זיין איבערטריבען, דאס איבערשרייטען אלע גרענעצען.

extrav'asate *v.* (עקס-טרעוו'-ע-סייט) זיך ארויסגיסען, אויסלויפען, אויספליסען [ווי דאס בלוט פון די אדערען אדער אנדערע פליסיגקייטען פון קערפער].

extravasa'tion *n.* (עקס-טרעוו-ע-סיי'-שאן) די ארויסגיסונג אדער אויספליסונג [ווי דאס בלוט פון די אדערען אדער אנדערע פליסיגקייטען פון קערפער].

ex'tra-work *n.* (עקס'-טרא-הוואירק) עקסטרא-ארבייט.

extreme' *a. and n.* (עקס-טרים') עקסטרעם, אויסערסט, העכסט, לעצט, אויסערארדענטליך, אונגעוועהנליך; דאס אויסערסטע; דאס לעצטע; דאס וואס געפינט זיך אויפ'ן ווייטסטען אדער העכסטען פונקט; דאס וואס קען ניט אריבערגעשטיגען ווערען; אין מאטעמאטיק — די ערשטע אדער די לעצטע צאהל פון א פראפארציאן, ווי למשל, די צאהלען 6 און 12 פון דער פראפארציאן 12:4=18:6.

extreme' degree' (עקס-טרים' די-גריע') דער העכסטער גראד.

extreme'ly *adv.* (עקס-טרים'-לי) ביז'ן העכסטען גראד.

extreme' neces'sity (עקס-טרים' נע-סעס'-אי-טי) די דרינגענדע נויט.

extremes' meet (עקס-טרימז' מיעט) עקסטרעמען בעריהרען זיך.

extreme' unc'tion (עקס-טרים' אנק'-שאן) די לעצטע אוילונג [א געוויסע רעליגיעזע צערעמאניע אין דער קאטוילישער קירך].

extre'mism *n.* (עקס-טרי'-מיזם) די נייגונג צו עקסטרעמען אדער צו דערגעהן ביז'ן לעצטען פונקט; דאס אננעהמען די לעצטע מיטלען; דאס האלטען זיך אן עקסטרעמע מיינונגען.

extre'mist *n.* (עקס-טרי'-מיסט) איינער וואס איז גענייגט צו עקסטרעמען.

extrem'ity *n.* (עקס-טרעמ'-אי-טי) אן ענדע, א גרענעץ; די העכסטע שטופע אדער ווייטסטער פונקט.

ex'tricable *a.* (עקס'-טרי-קעבל) וואס מען קען אבפלאנטערען אדער פריי מאכען.

ex'tricably *adv.* (עקס'-טרי-קע-בלי) אויספלאנטערענדיג.

ex'tricate *v.* (עקס'-טרי-קייט) אבפלאנטערען, פריי מאכען.

extrica'tion *n.* (עקס-טרי-קיי'-שאן) די אבפלאנטערונג אדער פריי-מאכונג.

extrin'sic *a.* (עקס-טרינ'-סיק) אויסערליך, אויסווערטיג, פרעמד.

extrinsical'ity *n.* (עקס-טרינ-סי-קעל'-אי-טי) די אויסערליכקייט; דאס זיין ניט שייך אדער ניט צוגעפאסט צו דער זאך.

extrin'sically *adv.* (עקס-טרינ'-סי-קעל-אי) אויף אן אויסווערטיגען שטייגער; לויט דעם אויסערליכען אויסזעהן.

extrin'sicalness *n.* (עקס-טרינ'-סי-קעל-נעס) אויסווערטיגקייט.

extrin'sicate *v.* (עקס-טרינ'-סי-קייט) מאכען אויסווערטיג; צוגעבען אן אויסערליכען אויסזעהן.

extrinsica'tion *n.* (עקס-טרינ-סי-קיי'-שאן) דאס מאכען אויסווערטיג; דאס צוגעבען אן אויסערליכע געשטאלט.

extror'sal *a.* (עקס-טראהר'-סעל) ז. ***extrorse***

extrorse' *a.* (עקס-טראהרס') אין באטאניק — אויסגעקעהרט ארויס-צו [ביי א בלום, ווען דאס שטויב-בייטעל קעהרט זיך איבער צו דער זייט פון די בלעטלעך].

Extrorse Stamens

extrude' *v.* (עקס-טרוהד') ארויסשטויסען, אוועקטרייבען.

extru'sion *n.* (עקס-טרוה'-זשאן) די ארויסשטויסונג, די אוועקטרייבונג.

extru'sory *a.* (עקס-טרוה'-סא-רי) וואס ווערט ארויסגעשטויסען, ארויסגעשטופט אדער ארויסגעטריבען.

exu'berance *n.* (עק-סיו'-בע-רענס) פולקייט, איבערפליסיגקייט.

exu'berancy *n.* (עק-סיו'-בע-רענ-סי) ז. ***exuberance***

exu'berant *a.* (עק-סיו'-בע-רענט) איבערפול, רייך; איבערפליסיג.

exu'berantly *adv.* (עק-סיו'-בע-רענט-לי) דורך איבערפליסיגקייט.

exu'berate *v.* (עק-סיו'-בע-רייט) זיין איבערפול אדער איבערפליסיג.

exu'date *n.* (עק-סיו'-דייט) ז. ***exudation***

exuda'tion *n.* (עק-סיו-דיי'-שאַן) דאָס אויסשוויצען; שוויים.

exu'dative *a.* (עק-סיו'-דיי-טיוו) וואָס איז שייך צו שוויצען אָדער שוויים.

exude' *v.* (עק-סיוד') אויס-שוויצען, אויס-שוויצען.

exul'cerate *v.* (עג-זאַל'-סע-רייט) מאַ-כען אַ געשוויר; אַנרייסען [ווי אַ גע-שוויר]; ערביטערען, דערצאָרענען.

exulcera'tion *n.* (עג-זאַל-סע-ריי'-שאַן) די אַנרייסונג [פון אַ געשוויר]; די ער-ביטערונג, די דערצאָרנונג.

exul'cerative *a.* (עג-זאַל'-סע-ריי-טיוו) ז. *exulceratory*.

exul'ceratory *a.* (עג-זאַל'-סע-ריי-טאָ-רי) וואָס מאַכט אַן געשווירען.

exult' *v.* (עג-זאַלט') זיך שטאַרק פרע-הען, שטראַהלען פאַר פרייד, טריאומפירען.

exul'tance *n.* (עק-זאַל'-טענס) ז. *exultation*.

exul'tancy *n.* (עק-זאַל'-טען-סי) ז. *exultation*.

exul'tant *a.* (עג-זאַל'-טענט) זיך פרע-הענד, שטראַהלענד פאַר פרייד, טריאומפי-רענד.

exulta'tion *n.* (עק-סאַל-טיי'-שאַן) אַ גרויסע פרייד, אַ טריאומף.

exul'tingly *adv.* (עג-זאַל'-טינג-לי) אויף אַ טריאומפירענדען אופן; מיט גרויס פרייד.

exun'gulate *v.* (עג-זאַנ'-גיו-לייט) אַב-שניידען די נעגעל.

exungula'tion *n.* (עג-זאַנ-גיו-ליי'-שאַן) דאָס אַרומשניידען די נעגעל.

exus'tion *n.* (עג-זאַס'-טשאַן) די פער-ברענונג.

exuviabil'ity *n.* (עקס-יו-ווי-ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אַראַבוואַרפען געוויסע טיילען פון קערפער, ווי די הויט ביי שלאַנגען, די פעדערען ביי פויגעל א. ד. ג.

exu'viable *a.* (עקס-יו'-ווי-עבל) וואָס קען אַראַבגעוואָרפען ווערען [ווי די הויט פון שלאַנגען, די פעדערען פון פויגעל א. ד. ג.].

exu'viæ *n.* (עקס-יו'-ווי-אי) די הויט, שאָלאַכץ, פעדערען א. ד. ג. וואָס ווערען אַראַבגעוואָרפען פון געוויסע טהיערע [ווי די הויט פון אַ שלאַנג, די פעדערען פון פויגעל, די שאָלעכץ פון אַ ראַק א. ד. ג.]; די הויט פון חיות, וועלכע ווערט אויף אַ קינסטליכען אופן פון זיי אַראַבגעשונדען.

exu'viate *v.* (עקס-יו'-ווי-אייט) אַבשיי-לען אָדער אַראַבוואַרפען, ווי הויט, פעדע-רען, האָר, שאָלאַכץ א. ד. ג.

exuvia'tion *n.* (עקס-יו-ווי-איי'-שאַן) דאָס אַראַבוואַרפען געוויסע טיילען פון קערפער, ווי די הויט ביי שלאַנגען, די פע-דערען ביי פויגעל א. ד. ג.

ey'as *n.* (אײ'-עס) אַ יונגער האַביכט אָדער קאַרשון [אַזאַ רויב-פויגעל] וואָס איז אַרויסגענומען געוואָרען פון נעסט און אויפגעצויגען געוואָרען אין אַ הויז.

eye *n. and v.* (אײ) אַן אויג; אַ קוק; בעאָב-אַכטונג; אויפמערקזאַמקייט; די זעהונגס-קראַפט; אַנזיכט; אַנבליק; עטוואָס וואָס איז ענהליך צו אַן אויג, ווי אַ לאָך, אַן אויערעל פון אַ נאָדעל, אַ קנאָספע אָדער אַ שפּראָץ-אייגעלע פון אַ פלאַנצע א. ז. וו.; עטוואָס וואָס איז ענהליך צום אויג אַלס אַ קוועלע פון ליכט און איינפלוס; קוקען; בעאָבאַכטען; בעטראַכטען; מאַכען אַ לע-כעל אין אַ נאָדעל אָדער אין אַן אַנדער נעגענשטאַנד.

eye'ball *n.* (אײ'-באָהל) דער אויג-אַפּעל.

eye'beam *n.* (אײ'-בים) דער בליק, דער שטראַהל פון אויג.

eye'-bolt *n.* (אײ'-באָלט) אַ מין פּער-רוקער אָדער שטאַנג וואָס האָט אַ לאָך אָדער רינג אין איין ענד.

eye'bright *n.* (אײ'-בראַיט) די אויגען-טרויסט [אַ מין גראָז, וואָס מען פלעגט אַמאָל בענוצען אַלס רפואה צו אויגען-ווערטאָג].

eye'-brighte'ning *a.* (אײ'-בראַיט-נינג) וואָס מאַכט קלאָר אָדער דייטליך.

eye'brow *n.* (אײ'-בראַו) די אויגען-ברעם [די ברעם איבער'ן אויג].

eyed *a.* (איד) אויגיג; מיט אויגען.

eye'-doc'tor *n.* (אײ'-דאָק-טאָר) אַן אוי-גען-דאָקטאָר, אַן אָקוליסט.

eye'-drop *n.* (אײ'-דראָפּ) אַ טרעהר.

eye'-end *n.* (אײ'-ענד) דער ענד אָדער עק פון אַ טעלעסקאָפּ, צו וועלכען עס ליגט זיך צו דאָס אויג.

eye'-flap *n.* (אײ'-פלעפּ) איינער פון די לעדערנע קלאַפּען וואָס שטאַרצען אַרויס פון צוים ביי די זייטען פון אַ פערד'ס אויגען.

eye for eye (אײ פאָר אײ) אַן אויג פאַר אַן אויג [עין תחת עין].

eye'-glance *n.* (אײ'-גלענס) אַ בליק.

eye'-glass *n.* (אײ'-גלעס) אַ בריל, אַן אויגען-גלאָז.

eye'hole *n.* (אײ'-האָהל) אַ לאָך פאַר דעם אויג [ווי אין אַ מאַסקע, אין אַ טהיר א. ד. ג.]; אַ רונדע לאָך.

eye'ing *n.* (אײ'-אינג) דאָס מאַכען דאָס לעכעל אין אַ נאָדעל.

eye'lash *n.* (אײ'-לעש) אַ וויהע, אַ ברעם [די האָר וואָס וואַקסען אויף די ענדען פון די אויגען-לעדלעך]; אַ האָר פון אַ וויהע.

eye'-lens *n.* (אײ'-לענז) די גלאָז-לינזע פון אַ שפּעקטיוו.

eye'less *a.* (אײ'-לעס) אָהן אויגען, בלינד.

eye'let *n.* (אײ'-לעט) אַ קליין רונד לעכעל; אַ רונדער קנאָפּ-לאָך; אַ שלייפעל צום פער-קנעפּלען.

eyeleteer' *n.* (אײ-לע-טיער') אַ קליינער שאַרפער אינסטרומענט צו מאַכען רונדע קנאָפּ-לעכער.

eye'let-hole *n.* (אײ'-לעט-האָהל) ז. *eyelet*.

eye'leting-machine' *n.* (אײ'-לעט-אינג-מע-שין') אַ מאַשין צו מאַכען קנאָפּ-לעכער אין שיך.

eye'let-machine' *n.* (אײ'-לעט-מע-שין') אַ מאַשין וואָס זוימט אַרום קנאָפּ-לעכער אין צייג.

eye'let-rai'ser *n.* (אײ'-לעט-ריי-זער) אַן וועשערייען אָדער פּראָטשעשנעס — אַ האַנד-אינסטרומענט מיט וועלכען מען הייבט אונטער און מען גלייכט אויס די קנאָפּ-לעכער פון אַ העמד אָדער קלייד.

eye'let-set *n.* (אײ'-לעט-סעט) אַ צווייגנעל, מיט וועלכען מען האַקט אויס קנאָפּ-לעכער אין אַ העמד אָדער מאַנטעל.

eye'lid *n.* (אײ'-ליד) דאָס אויגען-לעדעל.

eye offen'ding (אײ אָ-פענ'-דינג) מפני מראית העין [וואָס איז מיאוס פאַר'ן אויג].

eye of heav'en (אײ אָוו העווען) דאָס הימעל-אויג [די זון, די לבנה].

eye'-o'pener *n.* (אײ'-אָ'פּ-נער) עט-וואָס וואָס רייסט אויף די אויגען; עטוואָס וואָס מאַכט שטוינען; אַ שטאַרקער טרונק בראַנפען אָדער ליקער.

eye'piece *n.* (אײ'-פּיס) די גלאָז-לינזע פון אַ שפּעקטיוו, וועלכע איז נאָהנט צום אויג.

eye'-pit *n.* (אײ'-פּיט) דער אָרביט פון אויג, דאָס אויגען-לאָך.

ey'er *n.* (אײ'-ער) אַ בעקוקער, אַ בעאָב-אַכטער.

eye'-salve *n.* (אײ'-סאַוו) אַן אויגען-זאַלב.

eye'-ser'vant *n.* (אײ'-סויר'-וואַנט) אַ דינער וואָס טהוט זיין פליכט נאָר ווען מען גיט אַכט אויף איהם.

eye'-ser'ver *n.* (אײ'-סויר'-ווער) ז. *eye-servant*.

eye'-ser'vice *n.* (אײ'-סויר'-וויס) דינסט-אַרבייט וועלכע איינער טהוט נאָר ווען מען גיט אַכט אויף איהם.

eye'-shade *n.* (אײ'-שייד) אַן אויגען-שירם [אַ שירם וואָס ווערט געטראָגען איי-בער די אויגען צו שיצען זיי פון העלער ליכט].

eye'shot *n.* (אײ'-שאָט) אַ בליק, אַ קוק מיט'ן אויג.

eye'sight *n.* (אײ'-סאַיט) דאָס זעהען פון אויג; די ראיה; דער חוש הראיה.

eyes of a ship (אײז אָוו ע שיפּ) די פאָדערשטע פענסטער [לוקען] פון אַ שיף.

eye'sore *n.* (אײ'-סאָור) אַ געשוויר אויף'ן אויג; אַ דאָרן אין אויג [עפּעס וואָס מען האַסט צו זעהן].

eye'-splice *n.* (אײ'-ספּלאַיס) אַ מין שלייף וואָס מאַטראָזען מאַכען אין אַ שטריק דורך צוזאַמענקניפּונג.

eye'-string *n.* (אײ'-סטרינג) דער אויג-מוסקעל [דער מוסקעל וואָס בעוועגט דאָס אויג].

eye'-tooth *n.* (אײ'-טוהטה) אַן אויגען-צאָהן [דער שפּיציגער צאָהן וואָס געפינט זיך אין דער ריכטונג פון אויג, הינטער וועלכען עס פאַנגען זיך אַן די באַקצייה-נער].

eye'-wai'ter *n.* (אײ'-הוויי'-טער) ז. *eye-servant*.

eye'-wash *n.* (אײ'-וואָש) אויגען-וואַ-סער [אַ מעדיצינישע פליסיגקייט צו וואַ-שען די אויגען].

eye'-wa'ter *n.* (אײ'-וואָה'-טער) אוי-גען-וואַסער [אַזאַ מעדיצינישע פליסיגקייט צום וואַשען די אויגען]; די פליסיגקייט וואָס פילט אָן דאָס אויג.

eye'-wink *n.* (אײ'-הווינק) אַ וואונק מיט'ן אויג.

eye'-win'ker *n.* (אײ'-הווינ'-קער) ז. *eyelash*.

eye'-wit'ness *n.* (אײ'-הוויט'-נעס) אַן אויגען-צייגע, אַן עדות וואָס האָט עפּעס געזעהן מיט זיינע אויגען.

ey'ot *n.* (אײ'-אָט) אַ גאַנץ קליינער אינזעל.

ey'ra *n.* (אײ'-רא) אַזאַ זאָרט ווילדע קאַץ וואָס געפינט זיך אין זיד-אַמעריקאַ [זי איז פון רויטליכען קאָליר, האָט אַ לאַנ-גען קערפּער, אַ לאַנגען עק און קורצע פאָ-דערשטע פיס].

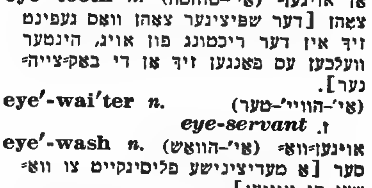

Eyra

eyre *n.* (עהר) אַ רייזע, אַ רונד-רייזע; אַ רונד-רייזע פון אַ געריכט אין אַמאָליגע צייטען.

F

F, f (עף) דער זעקסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

f. *forte* אין מוזיק — אן אבקירצונג פון

fa *n.* (פא) די מוזיקאלישע נאטע "פא".

F. A. A. אן אבקירצונג פון די ווערטער *free of all average* אן אויסדרוק, וואס ווערט געברויכט אין פערזיכערונג אויף שיפען און סחורות געשיקט דורך שיפען. ז. *average*

faba'ceous *a.* (פע-ביי'-שיאס) אין באטאניק — עהנליך צו בעבלעך; אויף וואס עס וואקסען בעבלעך אדער באב-ארטיגע פרוכטען.

Fa'bian *a. and n.* (פיי'-בי-ען) פאביאניש, אבלעגענדיג, אויסמיידענדיג אן אפענעם קאמפף, אויסמאטערענד דעם געגנער דורך פערשיעדענע מאנעווערען [ווי די טאקטיק פון דעם אלט-רוימישען קריעגספיהרער קווינטוס פאביוס מאקסימוס אין זיין קאמפף געגען דעם קארטהאגענישען קריעגס-פיהרער האניבאל]; א פאביאנער, אן אנהעננער פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*

Fa'bianism *n.* (פיי'-בי-ען-איזם) פאביאניזם, די פרינציפען פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*

Fa'bianist *n.* (פיי'-בי-ען-איסט) א פאביאנער, א מיטגליעד פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*

Fa'bian Soci'ety (פיי'-בי-ען סא-סאי'-ע-טי) די פאביאנישע געזעלשאפט [א סאציאליסטישער פעראיין, ארגאניזירט אין ענגלאנד אין יאהר 1884, וועלכער האט זיך געשטעלט די אויפגאבע צו פערשפרייטען די סאציאליסטישע פרינציפען דורך פריעדליכער פראפאגאנדא].

fa'ble *n. and v.* (פיי'בל) א פאבעל [א מעשה'לע מיט א מוסר השכל], א משל, אן אלעגאריע, א מעשה'לע; א לעגענדע; אן אויסגעטראכטע זאך; א ליגען; א פאבולא [די פאסירונג אדער פאסירונגען, וועגען וועלכע עס האנדעלט זיך אין א פאעטישען אדער דראמאטישען ווערק]; איינער אדער עטוואס וועמען אדער וואס יעדער האלט אין מויל; שרייבען אדער דערצעהלען אויסגעטראכטע אדער פאנטאסטישע זאכען; דערצעהלען ליגענס; אויסטראכטען, אויספאנטאזירען.

fa'bled *a.* (פייבלד) געריהמט אדער פארגעשטעלט אין פאבעלען, אין פאלקס-מעשה'לעך אדער פאלקס-לעגענדען; פאנטאסטיש [ווי אין א פאבעל אדער לעגענדע], לעגענדאריש.

fa'blemonger *n.* (פיי'בל-מאנ-נער) איינער וואס טראכט אויס אדער דערצעהלט נאך פאנטאסטישע אדער ניט-געשטויגענע זאכען.

fa'bler *n.* (פיי'-בלער) א שרייבער אדער דערצעהלער פון פאבעלען אדער פון פאנטאסטישע געשיכטען; א הענדלער מיט פאנטאסטישע געשיכטען; א ליגנער, א פעלשער.

fa'bling *n.* (פיי'-בלינג) דאס מאכען פאבעלען; א פאבעלהאפטע אדער פאנטאסטישע דיכטונג; פאבעלען [בכלל].

fab'ric *n.* (פעב'-ריק) געבוי, געביידע, געוועב, פאבריקאט [עטוואס וואס ווערט פראדוצירט, הויפטזיכליך פון געוועבטע שטאפען].

fab'ricant *n.* (פעב'-רי-קענט) א פאבריקאנט; איינער וואס פאבריצירט אדער פראדוצירט.

fab'ricate *v.* (פעב'-רי-קייט) פאבריצירען; פארמירען, פערפערטיגען, פראדוצירען; בויען; אויסטראכטען; אויסטראכטען א ליגען; פעלשען.

fabrica'tion *n.* (פעב-רי-קיי'-שאן) פאבריצירונג; פארמירונג, פערפערטיגונג; דאס בויען אדער מאכען; דאס אויסטראכטען; דאס פעלשען אדער אבנארען; עטוואס וואס ווערט פאבריצירט, אויסגעטראכט אדער געפעלשט.

fab'ricator *n.* (פעב'-רי-קיי-טאר) א פאבריקאנט; א בויער; א פראדוצירער; אן אויסטראכטער; איינער וואס טראכט אויס ליגענס.

fab'ricatress *n.* (פעב'-רי-קיי-טרעס) א פאבריקאנטין; איינע וואס פאבריצירט, פראדוצירט, בויט אויף אדער טראכט אויס; איינע וואס טראכט אויס ליגענס.

fab'ricature *n.* (פעב'-רי-קע-טשור) פאבריקאציאן.

fab'ric lands (פעב'-ריק לענדז) לאנד-אייגענטום וואס ווערט אוועקגעשענקט מיט דעם צוועק, אז די הכנסה דערפון זאל געהן פאר'ן איבערבויען אדער פעררי כטען קלויסטערס.

fab'ulise *v.* (פעב'-יו-לאיז) ז. *fabulize*

fab'ulist *n.* (פעב'-יו-ליסט) א שרייבער פון פאבעלען; א שרייבער פון אויסגעטראכטע אדער פאנטאסטישע געשיכטען.

fab'ulize *v.* (פעב'-יו-לאיז) פערפאסען אדער דערצעהלען פאבעלען אדער אויסגעטראכטע, פאנטאסטישע געשיכטען.

fab'ulous *a.* (פעב'-יו-לאס) פאבעלהאפט, אונגעהייער, ערשטוינענד, אונגלויבליך, לעגענדאריש, אויסגעטראכט, פאנטאסטיש; דערצעהלענדיג פאבעלען אדער ניט-געשטויגענע געשיכטעס; פערקאכט אין דערצעהלען פאנטאסטישע אדער ניט-געשטויגענע געשיכטעס.

fab'ulous age (פעב'-יו-לאס איידזש) די לעגענדארישע צייט.

fab'ulously *adv.* (פעב'-יו-לאס-לי) אויף א פאבעלהאפטען, ערשטוינענדען, אויסגעטראכטען, אונגלויבליכען אדער פאנטאסטישען שטייגער; אין א פאבעל אדער אויסגעטראכטער פאנטאסטישער געשיכטע.

fab'ulousness *n.* (פעב'-יו-לאס-נעס) פאבעלהאפטיגקייט; דאס זיין פאנטאסטיש אדער אויסגעטראכט.

façade' *n.* (פע-סאד') א פאסאדע, א פאדער-זייט [פון א געביידע].

face *n. and v.* (פיים) געזיכט; אנבליק, אויסזעהן, געזיכטס-אויסדרוק, מיענע; פערהאלטונג; מוטה, געוואגטקייט, אנגעזיכט; פאדערזייט, אויסערליכע זייט; ציפערבלאט; דער קאפ [פון א מטבע]; פלעכע, אויבערפלעכע; די פלאכע זייט פון א געאמעטרישען קערפער; די ווערטער פון א געזעצליכען דאקומענט גענומען אין זייער בוכשטעבליכען זין [הויכטזעכליך די ספעציעלע בעדינגונגען און די סומע געלד אין דיעזע דאקומענטען]; דער פאדערשטער ראנד פון א בוך; שטעהן פנים אל פנים, שטעהן מיט'ן געזיכט אדער מיט דער פאדערשטער זייט צו...; מוטיג בעגעגענען אדער זיך ענטגעגענשטעלען; בעדעקען מיט עפעס פון אויבען אדער פון פארענט, ארומלעגען, ארומנעהמען; זיך אומקעהרען מיט'ן געזיכט, זיך אומדרעהען [אין מיליטער]; שעדיגען, אבדייבען די אויבערפלעכע.

face about' (פיים ע-באוט') זיך אומדרעהען; זיך איבערקוליען.

face a card (פיים ע קארד) איבערקעהרען א קארט [אין קארטען-שפיעל].

face'-ache *n.* (פיים'-אייק) געזיכטס-נוויראלגיע [נערווען-שמערץ אין געזיכט].

face'-a'gue *n.* (פיים'-איי'-גיו) ז. *face-ache*

face'-card *n.* (פיים'-קארד) א שפיעל-קארט מיט א פיגור [ווי קעניג, דאמע, אונטער].

face'-cloth *n.* (פיים'-קלאהטה) דער טוך, מיט וועלכען מען דעקט איבער דאס געזיכט פון א טויטען.

faced *a.* (פייסט) בעדעקט מיט עפעס פון אויבען, אבגעפאלירט, גלאט; בעדעקט פון פארענט [מיט אנדערע מאטעריאלען, ווי קליידער]; וואס האט א פיגור אויף זיך [וועגען שפיעל-קארטען]; אויסזעהענדיג.

face down (פיים דאון) ברייננגען אין פערלעגענהייט, פערשעמען אדער צונעהמען דעם מוטה דורך א שטרענגען אדער אנגעשטרענגטען בליק; מוטיג זיך ענטגעגענשטעלען; בעזיעגען אדער בעזייטיגען דורך מוטה און ווידערשטאנד.

face'-en'try *n.* (פיים'-ענ'-טרי) פרייער איינטריט [אין טעאטער].

face'-guard *n.* (פיים'-גארד) א צודעק אדער א מאסקע צו בעשיצען דאס פנים [ביים פעכטען, ביים אומגעהן ארום עקספלאדירענדע שטאפען א. ד. ג.].

face'less *a.* (פיים'-לעס) אהן א פנים; אונפערשעמט.

face'-ma'king *n.* (פיים'-מיי'-קינג) פריה ורביה.

face of affairs' (פיים אוו ע-פעהרז') די זאכלאגע; די סיטואציאן ווי זי זעהט אויס.

face of brass (פיים אוו ברעס) א קופערנער שטערן; פערשטאבענע אויגען.

face'-pain'ter *n.* (פיים'-פיינ'-טער) א פארטרעט-מאלער.

face'-pain'ting *n.* (פיים'-פיינ'-טינג) פארטרעט-מאלעריי; דאס פארבען דאס געזיכט.

face'-plan *n.* (פיים'-פלען) א פלאן אדער א צייכנונג פון דעם פאדערשטען טייל אדער הויפט-טייל פון א געביידע.

fa'cer *n.* (פיי'-סער) א קלאפ אין פנים, אן איבערראשענדער צוריקשטוים; א פולע גלאז וויין.

fac'et *n. and v.* (פעס'-עט) א קליינע פלעכע; פאצעטען [געשליפענע קליינע פלעכען ביי דימענטען, וועלכע ווערען געמאכט, אום צו פערגרעסערען זייער גלאנץ]; אויסשניידען פאצעטען [אויף דימענטען].

fac'eted *a.* (פעס'-עט-עד) פאצעטירט,

בערעקט מיט געשליפענע קליינע פלעכען [וועגען דימענטען] ז. *facet*

face the mu'sic (פיים טהי מיו'-זיק) מוטיג זיך האלטען אין אן עת צרה; זיין גרייט פאר דעם ערנסטען.

face'tiæ *n.* (פע-סי'-שי-אי) וויצען, גלייכווערטלעך; ביכער מיט גראבע אדער אונאנשטענדיגע וויצען.

fac'eting *n.* (פעס'-עט-אינג) דאס פא־צעטירען [דימענטען]. ז. *facet*

face'tious *a.* (פע-סי'-שאס) לוסטיג, מונ־טער, וויציג, שפאסיג.

face'tiously *adv.* (פע-סי'-שאס-לי) אויף א מונטערען, לוסטיגען, וויציגען אדער שפאסיגען אופן.

face'tiousness *n.* (פע-סי'-שאס-נעס) לוסטיגקייט, מונטערקייט, וויציגקייט, שפא־סיגקייט.

face to face (פיים טו פיים) פנים אל פנים; אונטער פיער אויגען.

fac'etted *a.* (פעס-עט-עד) ז. *faceted*

fac'etting *n.* (פעס'-עט-אינג) דאס פא־צעטירען [דימענטען]. ז. *facet*

face'-val'ue *n.* (פיים'-וועל'-יו) די ווערטה פון ווערטה־פאפירען, וועלכע איז אויף די פאפירען אנגעגעבען.

The face-value of the bond is $50.

face'-wheel *n.* (פיים'-הוויעל) א קרוין־ראד. ז. *crown-wheel*

fa'cial *a.* (פיי'-שעל) וואס געהערט אדער וואס איז שייך צום געזיכט.

fa'cially *adv.* (פיי'-שעל-אי) אין בע־צוג צום געזיכט; ווי א געזיכט; פנים אל פנים.

fa'cial vein (פיי'-שעל וויין) דער גע־זיכטס־אדער, וועלכער ציהט זיך פון דעם ווינקעל צווישען די אויגען און גיסט זיך צונויף מיט דעם אדער ביים קיהנביין. ז. איל. "*Bloodvessels of the Human Body*"

fa'cies *n.* (פיי'-שי-איז) דאס געזיכט, דער פאדערשטער טייל, דער פאדערשטער טייל פון שארבען אדער פון קאפ; דאס אויסערליכע אויסזעהן, דער אויסערליכער געבוי; דאס אויסערליכע, אויבערפלעכלי־כע אדער אלגעמיינע אויסזעהן.

fac'ile *a.* (פעס'-איל) לייכט; בויגזאם, נאכגעביג; שנעל, געשיקט.

fac'ile prin'ceps (פעס'-אי-לי פרינ'-סעפס) גרווים דער ערשטער; אהן צווייפעל אנערקענט אלס דער ערשטער אדער בעס־טער.

facil'itate *v.* (פע-סיל'-אי-טייט) פער־לייכטערען, גרינג מאכען.

facilita'tion *n.* (פע-סיל-אי-טיי'-שאן) די פערלייכטערונג, דאס גרינגער מאכען.

facil'ities *n.* (פע-סיל'-אי-טיז) בע־קוועמליכקייטען; פערלייכטערונגען; אין קאמערץ — דאס אבצאהלען פאר עפעס ניט מיט איין מאל, נאר אין עטליכע טערמינען.

facil'ity *n.* (פע-סיל'-אי-טי) לייכטיג־קייט; בויגזאמקייט; נאכגעביגקייט; מענ־ליכקייט.

fa'cing *n.* (פיי'-סינג) דאס וואס בעדעקט דעם פארענט אדער די אויבערשטע זייט צוליעב בעפוצונג אדער בעשיצונג; דער אויבערשלאג; די אבשלאגען אדער טאש־מעס וואס ווערען אויפגענעהט אויף א קלייד; די אויסגעשניצטע שטיינערנע אדער הילצערנע פלאטען, וועלכע בעדעקען דעם פראנט פון א וואנד; דער אויבערשטער שיכט פון ערד, טארף אדער שטיינער מיט וועלכע מען לעגט אוים דעם דעק פון א קאנאל אדער דעם וואל, איבער וועלכען עס געהט אן אייזענבאהן, צו פערשטארקען דעם גרונט; דאס צופאסען די עקען פון צוויי קלעצער, אז זיי זאלען זיך בעהעפטען איינער מיט'ן אנדערען; אין מושטירען סאלדאטען — דאס קעהרען זיך אויף'ן פוס לינקס און רעכטס; דאס ארומהאקען די אויבערשטע זייט פון א מיהל־שטיין.

fa'cingly *adv.* (פיי'-סינג-לי) מיט'ן פארענט געווענדעט צו...

facsim'ile *n.* and *a.* (פעק-סים'-אי-לי) די פאקסימילע, א ריכטיגע קאפיע פון א האנדשריפט, א נאכבילדונג פון א שריפט; דאס נאכמאכען א האנדשריפט; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאקסימי־לע, וואס איז א ריכטיגע קאפיע פון עפעס.

facsim'ilist *n.* (פעק-סים'-אי-ליסט) איינער וואס מאכט א פאקסימילע אדער ריכטיגע קאפיע פון עפעס.

fact *n.* (פעקט) א פאקט, א טהאטזאך; דאס וואס איז ווירקליך געווען אדער וואס האט ווירקליך עקזיסטירט.

fac'tion *n.* (פעק'-שאן) צוויסטיגקייטען, מחלוקות אין א פארטיי; א פארטיי אין א פארטיי; א פארטיי וועלכע זוכט צו דערגרייכען איהרע אייגענע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט דעם, צי וועט דאס בריינגען אלעמען גוטעס אדער שאדען; א פארטיי אדער פערבאנד וואס שטעהט אין דער העפטיגסטער אפאזיציאן צו דער רעגירונג אדער צו דער עקזיסטירענדער ארדנונג.

fac'tional *a.* (פעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו צוויסטיגקייטען אדער מחלוקות אין א פארטיי.

fac'tionist *n.* (פעק'-שאנ-איסט) איינער וואס בילדעט א פארטיי אין א פארטיי.

fac'tious *a.* (פעק'-שאס) וואס רופט ארוים אן אפאזיציאן אין א פארטיי.

fac'tiously *adv.* (פעק'-שאס-לי) מאַ־כענדיג מחלוקות און צוויסטיגקייטען אין א פארטיי.

fac'tiousness *n.* (פעק'-שאס-נעס) דאס אויסבילדען א פארטיי אין א פארטיי.

facti'tious *a.* (פעק-טיש'-אס) קינסט־ליך, נאכגעמאכט.

facti'tiously *adv.* (פעק-טיש'-אס-לי) אויף א קינסטליכען, נאכגעמאכטען שטיי־גער.

facti'tiousness *n.* (פעק-טיש'-אס-נעס) דאס זיין קינסטליך אדער נאכגעמאכט.

fac'tor *n.* (פעק'-טאר) א פאקטאר, א גע־שעפטס־פיהרער; א אגענט; אין מאטע־מאטיק — איינע פון די צוויי אדער עטלי־כע צאהלען פון א כפל [ווי למשל, די צאהלען 3 און 6 פון כפל 3×6=18].

fac'torage *n.* (פעק'-טאר-איידזש) קור־טאזש, אן אגענט'ס געצאהלט, פאקטאר־געלד.

facto'rial *a.* (פעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פאבריק; אין מאטעמא־טיק — וואס איז שייך צו די פאקטארען אדער צאהלען, וועלכע כפל'ען זיך איינע אויף די אנדערע.

fac'torship *n.* (פעק'-טאר-שיפ) פאק־טארשאפט, א שטעלע פון א געשעפטס־פיהרער.

fac'tory *n.* (פעק'-טא-רי) א פאבריק; מאנופאקטור; פאקטאריי.

fac'tory bill (פעק'-טא-רי ביל) דאס געזעץ [אין ענגלאנד] וואס פערבאט די איבערשטונדען־ארבייט פון קינדער אין די פאבריקען.

fac'tory price (פעק'-טא-רי פראים) דער פאבריק־פרייז.

facto'tum *n.* (פעק-טאו'-טאם) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו טהאן אלע אר־בייטען.

fac'ture *n.* (פעק'-טשור) א פאקטורע, דער חשבון וואס איין סוחר שיקט דעם אנדערען ביים אבשיקען איהם סחורות.

fac'ulæ *n.* (פעק'-יו-לי) העלע פלעקען אויף דער זון.

fac'ultative *a.* (פעק'-אל-טע-טיוו) פא־קולטאטיוו, פרייוויליג; וואס איז נים קיין מוז; וואס מען קען טהאן ווי מען וויל.

fac'ultatively *adv.* (פעק'-אל-טע-טיוו-לי) אויף א פאקולטאטיווען אופן; לויט'ן ווילען; לויט דער אייגענער בחירה.

fac'ulty *n.* (פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט, די קראפט, די גאבע, טאלאנט; דאס וואס איז געשאנקען געווארען; א פריווילעגיע, א לגאטע; א פאקולטעט [אין אוניווערזי־טעט]; א פאך פון א וויסענשאפט.

fac'ulty of arts (פעק'-אל-טי אוו ארטס) דער פילאזאפישער פאקולטעט אין די אל־טע אוניווערזיטעטען, וואו די סטודענטען פלעגען דורכגעהן די פאלגענדע וויסענשאפ־טען: גראמאטיק, לאגיק, רעטאריק, אריט־מעטיק, געאמעטריע, אסטראנאמיע און מו־זיק.

fac'ulty of law (פעק'-אל-טי אוו לאה) דער יורידישער פאקולטעט.

fac'ulty the'ory (פעק'-אל-טי טהי'-א-רי) אין פאליטישער עקאנאמיע — די טעאריע, אז שטייערען און צאהלונגען דארפען ארויפגעלעגט ווערען אויף יעדען איינעם לויט זיינע פעהיגקייטען און פער־מעגליכקייט.

fad *n.* and *v.* (פעד) א קאפריז, א טירוף, א משוגעת; א מאדע; א קאפריזנער מענש; איינער, וועלכען מען קען נים צו־פריעדען שטעלען; בעשעפטיגען זיך מיט קליינינקייטען; טהאן נים דאס וואס איז וויכטיג.

fade *v.* and *a.* (פייד) וועלקען, וויאנען; אנווערען ביסלעכווייז דעם גלאנץ, קראפט אדער פרישקייט; מאט, שוואך, נים אינטערעסאנט.

fa'ded *a.* (פיי'-דעד) אנגעווארען די העל־קייט; אבגעבליכען; געווארען מאט [ווע־גען פארבען אדער קאלירען].

fade'less *a.* (פייד'-לעס) וואס ווערט נים פערוועלקט אדער פערוויאנעט.

fade'lessly *adv.* (פייד'-לעס-לי) אזוי, דאס עס זאל נים פערוועלקט אדער אבבלא־קירט ווערען.

fa'ding *n.* and *a.* (פיי'-דינג) דאס פער־וויאנען, דאס אנווערען דעם קאליר אדער פרישקייט; דער אונטערגאנג; וואס פער־וויאנעט; וואס בלאקירט אב.

fa'dingness *n.* (פיי'-דינג-נעס) דאס אונטערגעהן, דאס פערוויאנען.

fæ'cal *a.* (פיע'-קעל) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען [צאה].

fæ'ces *n.* (פיע'-סיז) עקסקרעמענטען, צאה.

fag *v.* and *n.* (פעג) הארעווען איבער די כחות; טהאן שווערע הויז־ארבייט; פערמאטערט ווערען פון הארעוואניע; צווינגען איינעם צו טהאן שווערע ארבייט פאר אן אנדערען; פאנאנדערדרעהען, אבי־פלעכטען [ווי דעם עק פון א שטריק]; איינער וואס טהוט שווערע הויז־ארבייט; שווערע הארעוואניע; דאס פאנאנדערפלעכ־טען אן עק פון א שטריק; א פאנאנדערגע־פלאכטענער עק פון א שטריק אדער קא־נאט; אין זאאלאגיע — דער פינק [א מין

ביבער, וואס לעבט ביים ברעג פון ים אדער פון א טייך].

fag at one's books (פעג עט הוואנז בוקס) שוויצען איבער די ביכער.

fag'-end *n.* (פעג'-ענד) א קראמקע, א קראיקע [פון טוך]; בראק, אויסשוס; א פאנאנדערגעפלאכטענער עק פון א שטריק.

fagged out (פעגד אוט) אויף'ן העכסטען אופן אויסגעמאטערט.

fag'ging-sys'tem *n.* (פעג'-אינג-סיס'-טעם) די סיסטעם אין געוויסע ענגלישע שוהלען, אז א תלמיד פון די נידריגע קלאסען דארף בעדיענען אן עלטערען און דיעזער דארף איהם דערפאר פערטיידיגען אין פאל, ווען זיינע חברים פאלען אויף איהם אן און שלאגען איהם.

fag'got *v. and n.* (פעג'-אט) ז. *fagot*

fag'ot *n. and v.* (פעג'-אט) א בינטעל ריטער אדער שטעקענס; טויט-שטראף דורך פערברענען לעבעדיגערהייט [דורך דעם בינטעל ריטער וואס מען פלעגט אונטערצינדען אונטער דעם פעראורטיילטען]; א צייכען פון א בינטעל ריטער, וואס אין מיטעלאלטער פלעגט א מענש, וועלכער האט בעלאנגט צו אן אפיקורס'ישער סעקטע און דערנאך חרטה געהאט און תשובה געטהאן, דארפען טראגען, כדי צו בעווייזען וואס פאר א שטראף דער מענש וואלט בעקומען ווען ער וואלט ניט חרטה געהאט אויף זיינע זינד; א בינטעל אייזערנע שטעקלעך; א בינטעל צוזאמענגעבונדענע פיש, וועלכע מען הענגט אויף צו טריקענען; א מענש וועלכען מען פלעגט אמאל אין ענגלאנד אריינגעהמען אין דער ארמעע ניט אלס סאלדאט, נאר כדי די ארמעע זאל אויסווייזען גרעסער; צוזאמענבינדען אין איינעם.

fag'ot i'ron (פעג'-אט אי'-ערן) שטאב-אייזען [אייזען געצויגען אין שטאנגען].

fagot'to *n.* (פע-גאט'-או) א פאגאט [אזא מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט].

fag'ot-vote *n.* (פעג'-אט-וואוט) א שטרויענע וואהל-שטימע [די וואהל-שטימע פון מענשען, וועלכע מען פלעגט אמאל אין ענגלאנד ארויסשטעלען אלס כלומר'שטיגע בעזיצער פון אייגענטום, וואס דאס פלעגט זיי געבען א רעכט צו שטימען פאר א געוויסען קאנדידאט אין פארלאמענט].

fag'ot-vo'ter *n.* (פעג'-אט-וואו'-טער) א שטרויענער וועהלער. ז. *fagot-vote*

fag out (פעג אוט) — אין קריקעט-שפיעל כאפען דעם באל אדער אבשטעלען זיין לויף.

fahl'erz *n.* (פאל'-ערטס) דאס פאהל-ערץ [גרויער, רויהער קופער].

Fahr'enheit *a.* (פאר'-ען-האיט) פארענהייט'ס; וואס איז שייך צו פארענהייט'ס טערמאמעטער, וועלכער ווערט געברויכט אין ענגלאנד און אמעריקא [דיעזער טערמאמעטער צייכענט זיך אויס פון אנדערע דערמיט, וואס דער פרירונגס-פונקט פון וואסער איז אין איהם בעצייכענט ניט מיט 0, נאר מיט 32, און די צאהל פון גראדען פון דעם פרירונגס-פונקט ביז'ן זידע-פונקט איז 180, ד. ה. פון 32-טען ביז 212-טען גראד].

faience' *n.* (פא-יאנס') פאיאנס, פארצעליי.

faik *v. and n.* (פייק) ז. *fake*

fail *v. and n.* (פייל) פעהלען; פערפעהלען; אויסבלייבען; זיך אירען; דורכפאלען; ניט דערגרייכען; ניט ערפילען [א התחיבות]; ניט טרעפען; ניט האלטען [ווארט]; פערזאמען; ניט געלינגען; מאכען באנקראט, אנזעצען; פערלאזען; שוואך ווערען; דאס פעהלען, דאס אויסענבלייבען; א מאנגעל; א דורכפאל; ניט-געלונגענהייט.

fai'ling *n.* (פיי'-לינג) דאס פעהלען; דאס דורכפאלען; אונפאלקאמענהייט; שוואכקייט.

fail in health (פייל אין העלטה) זיין שוואך אין געזונד.

fail'ure *n.* (פייל'-יור) דאס פעהלען; דאס אויסענבלייבען; דאס אויסלאזען; דאס ניט טרעפען, א דורכפאל; דאס ניט געלינגען, דאס ניט האבען קיין ערפאלג; דאס ניט ערפילען; שוואכקייט, דאס שוואך ווערען; א פעהלער, א מאנגעל; באנקראט.

fail'ure of crops (פייל'-יור אוו קראפס) אן אונגערעטעניש.

fain *a. and v.* (פיין) מיט פרייד; גערן; מיט צופריעדענהייט; זיין צופריעדען, זיין דערפרעהט; וועלען, פערלאנגען; איינוויליגען געצוואונגענערהייט.

fai'neance *n.* (פיי'-נע-ענס) פוילקייט.

fainéant' *a. and n.* (פיי-ניי-אן') פויל, אונטהעטיג, אונטויגליך; א פוילענצער, א שטיק גארנישט.

fain'ness *n.* (פיינ'-נעס) צופריעדענהייט.

faint *a. and v.* (פיינט) שוואך, מאט; קראפטלאז; פויל; מוטלאז; שרעקעדיג; בלאס; פערליערען דעם מוטה; שוואך ווערען; פאלען אין אונמאכט אדער אין חלשות.

faint'-draw *v.* (פיינט'-דראה) שוואך צייכענען, אנדייטען.

faint'-hear'ted *a.* (פיינט'-האר'-טעד) קליינמוטיג, שרעקעדיג.

faint'-hear'tedly *adv.* (פיינט'-האר'-טעד-לי) אויף א קליינמוטיגען אדער שרעקעדיגען אופן.

faint'-hear'tedness *n.* (פיינט'-האר'-טעד-נעס) קליינמוטינקייט, שרעקעדיגקייט.

fain'ting *n.* (פיינ'-טינג) אונמאכט, חלשות.

fain'tish *a.* (פיינ'-טיש) עטוואס שוואך, מאט.

fain'tishness *n.* (פיינ'-טיש-נעס) שוואכקייט, מאטקייט; איבעלקייט, ניט-גוטקייט.

faint'ly *adv.* (פיינט'-לי) שוואכליך, שרעקעדיג; אהן ענערגיע, אהן מוטה.

faint'ness *n.* (פיינט'-נעס) שוואכקייט, מאטקייט; קליינמוטינקייט, שרעקעדיגקייט.

faints *n.* (פיינטס) דער שוואכער און אונריינער ספירט, וואס טיילט זיך אב ביים דיסטילירען בראנפען.

fair *a.. adv., n. and v.* (פעהר) אפען, אויפריכטיג, עהרליך; גערעכט; ריכטיג; אונפארטייאיש; פאסענד, אנגעהמבאר; שעהן; העל, קלאר, אהן וואלקענס; דייטליך, זויבער, ריין גוט, גינסטיג; זאנפט; אנגענעהם; א שעהנהייט; א יאהרמארק, א יריד; א באזאר [אן אויסשטעלונג פון ארטיקלען צו פערקויפען פאר א געזעלשאפטליכען צוועק]; מאכען שעהן; צורעכט מאכען; אויפהערען רעגענען, זיך אויסלייטערען.

fair and soft'ly (פעהר ענד סאפט'-לי) שטיל און געלאסען.

fair and square (פעיר ענד סקהוועהר) פאלקאמען עהרליך; גאנץ אפען און אהן פערשטעלטקייט.

fair befall' you (פעהר בי-פאהל' יו) גאט זאל אייך מצליח זיין.

fair chance (פעהר טשענס) א גינסטיגע געלעגענהייט; א גינסטיגע אויסזיכט אויף עפעס.

fair'-condi'tioned *a.* (פעהר'-קאנ-דיש'-אנד) וואס איז אין גוטע בעדינגונגען.

fair cop'y (פעהר קאפ'-אי) א ריין-איבערגעשריבענע שריפט.

fair'-dea'ler *n.* (פעהר'-דיע'-לער) א סוחר וואס האנדעלט אויף א יריד.

fair field (פעהר פיעלד) א גוטע געלעגענהייט פאר טהעטיגקייט.

fair'-ground *n.* (פעהר'-גראונד) א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט א באזאר [אן אויסשטעלונג, הויפטזעכליך פון אגריקולטור-ארטיקלען].

fair'-haired *a.* (פעהר'-העהרד) וואס האט בלאנדע האר.

fair'-hand *a.* (פעהר'-הענד) אימפאזאנט, וואס זעהט אויס ערהאבען.

fair'ily *adv.* (פעהר'-אי-לי) אויף א צויבערהאפטען, פאנטאסטישען אופן.

fair'ing *n.* (פעהר'-אינג) א מתנה פון יריד; א גאסטינעץ.

fair'ish *a.* (פעהר'-איש) גאנץ פיין, גאנץ גוט.

fair'ly *adv.* (פעהר'-לי) אויף אן אנשטענדיגען, פיינעם אופן; פיין, עדעל, עהרליך, בכבוד'יג; פול, גאנץ, קלאר; אויסגעצייכענט; קלוג; אבסאלוט, זיכער, נעווים, ריכטיג, פינקטליך, אקוראט.

fair'-min'ded *a.* (פעהר'-מאינ'-דעד) מיט אן עהרליכער אורטיילונג; קארעקט; אויפריכטיג.

fair'-min'dedness *n.* (פעהר'-מאינ'-דעד-נעס) דאס זיין אויפריכטיג, עהרליך; דאס אורטיילען עהרליך, אהן נשיאות פנים.

fair'ness *n.* (פעהר'-נעס) שעהנקייט, ריינקייט, עהרליכקייט, אפענהערציגקייט, פריינדליכקייט, אנשטענדיגקייט, אונפארטייליכקייט.

fair play (פעהר פליי) אן עהרליכע בעהאנדלונג געגענאיבער א געגנער; אונפארטייאישקייט, עהרליכקייט, דאס געבען א גלייכע געלעגענהייט [א געגנער].

fair pro ra'ta (פעהר פראו ריי'-טא) א גלייכמעסיגע פערטיילונג.

fair rea'der ! (פעהר ריע'-דער) ליעבע לעזערין!

fair'-see'ming *a.* (פעהר'-סיע'-מינג) וואס ווייזט אויס עהרליך, פיין, קארעקט.

fair sex (פעהר סעקס) דאס שעהנע געשלעכט, דאס פרויען-געשלעכט.

fair'-spo'ken *a.* (פעהר'-ספאו'קן) ריכטיג גערעדט; מיט א שעהנעם אויסדרוק; שמייכלענד.

fair'-time *n.* (פעהר'-טאים) יריד-צייט.

fair to mid'dling (פעהר טו מיד'-לינג) מיטעלמעסיג; ניט גאר שלעכט, אבער אויך ניט זעהר גוט.

fair'-tongue *n.* (פעהר'-טאנג) א חונף.

fair'-town *n.* (פעהר'-טאון) א מארק-שטאדט; א שטאדט, וואו דארטען איז א יריד אדער א מארק.

fair'way *n.* (פעהר'-הוויי) דער טייל פון א טייך אדער קאנאל, וואו שיפען קענען געהען.

fair'-weath'er *a.* (פעהר'-הוועטה'-ער) וואס איז צוגעפאסט אדער וואס קען עקזיסטירען נור אין א שעהנעם אדער גוטען וועטער; וואס קען עקזיסטירען נור ביי גוטע אומשטענדען; וואס קען ניט אריבערטראגען קיין שלעכטע לאגע.

fair'-weath'er friends (פעהר'-

הוועטה'-ער פרענדז) גוטע פריינד כל זמן דאס רעדעלע דרעהט זיך.

fair'-weath'er sai'lors (פעהר'-הוועטה'-ער סיי'-לארז) מאטראזען וואס ארבייטען שלעכט.

fair wind (פעהר הווינד) א גינסטיגער ווינד [פאר א זעגעל-שיף].

fair'y *n. and a.* (פעהר'-אי) א פעע [אין די לעגענדען פון פערשיעדענע פעלקער — א פאנטאסטישע שעהנע פרוי, וועלכע בעווייזט זיך צו מענשען אין געוויסע מאמענטען, אננעהמענדיג פערשיעדענע געשטאלטען]; וואס איז שייך צו די פעען; עהנליך צו א פעע; שעהן, גראציעז.

fair'y cir'cles (פעהר'-אי סוירקלז) ז. *fairy rings*.

fair'y dance (פעהר'-אי דענס) פעען-טאנץ. ז. *fairy rings*.

fair'yism *n.* (פעהר'-אי-איזם) פעען-עהנליכקייט; דער גלויבען אין פעען; א פעען-געשיכטע, א פאנטאסטישע געשיכטע; לעגענדען וועגען פעען.

fair'y-land *n.* (פעהר'-אי-לענד) דאס פעענלאנד, דאס צויבערלאנד.

fair'ylike *a.* (פעהר'-אי-לאיק) ווי א פעע.

fair'y-queen *n.* (פעהר'-אי-קהוויען) די פעען-קעניגין.

fair'y rings (פעהר'-אי רינגז) פעען-רינגען אדער פעען-טאנץ [דאס ארויסשפראצען פון געוויסע שוועמלעך אויף די פעלדער און לאנקעס. זיי שפראצען ארויס אפט אין איין נאכט אין דער פארם פון רינגען אדער קרייזלעך און ווייל זיי ערשיינען גאנץ אונערווארטעט, הערשט אין פאלק א גלויבען, אז זיי קומען ארויס דארטען, וואו פעען און רוסאלקעס האבען געטאנצט].

fair'y sparks (פעהר'-אי ספארקס) פעען-פונקען [די פאספארישע שיין וואס קומט פון פוילענדע שטאפען].

fair'y-tale *n.* (פעהר'-אי-טייל) א צויבער-מעשה.

fait accompli' (פייט ע-קאהנ-פלי') אן אבגעטהאנענע זאך.

faith *n.* (פייטה) א גלויבען; אמונה; נאמנות; טרייהייט; עהרליכקייט.

faith'-cure *n.* (פייטה'-קיור) דאס היילען קראנקהייטען דורך תפילות.

faith'-cur'er *n.* (פייטה'-קיור'-ער) איינער וואס היילט קראנקהייטען אדער וואס גלויבט אז מען קען היילען קראנקהייטען דורך תפילות.

faith'ful *a. and n.* (פייטה'-פול) טריי, געטריי; גלויבענסווערטה; עהרליך; לאיאל; א טרייער, איבערגעגעבענער מענש.

faith'fully *adv.* (פייטה'-פול-אי) 1. אויף א טרויענסווערטהען, געטרייען שטייגער; 2. מיט טרייהייט, מיט איבערגעבענהייט.

1. I shall carry out your order **faithfully**.
2. **Faithfully** yours, John Alden.

faith'ful mem'ory (פייטה'-פול מעמ'-א-רי) א טרייע גערעכנים.

faith'fulness *n.* (פייטה'-פול-נעס) טרייהייט, געטרייהייט; עהרליכקייט; לאיאליטעט; בעשטענדינקייט.

faith'ful transla'tion (פייטה'-פול טרענס-ליי'-שאן) א גענויע, ריכטיגע איבערזעצונג.

faith'-hea'ler *n.* (פייטה'-היע'-לער) ז. *faith-curer*.

faith'-hea'ling *n.* (פייטה'-היע'-לינג) ז. *faith-cure*.

faith'less *a.* (פייטה'-לעס) אהן אמונה, אונגלויביג; טריילאז, אונטריי.

faith'lessly *adv.* (פייטה'-לעס-לי) דורך אונטרייהייט; אויף אן אונלאיאלען שטייגער.

faith'lessness *n.* (פייטה'-לעס-נעס) אונטרייהייט, טריילאזינקייט.

faix *int.* (פייקס) אויף מיינע נאמנות!

fake *n. and v.* (פייק) איינע פון די רינגען פון א רונד-צונויפגעוויקעלטען שטריק; א שווינדעל, א פאלשקייט; א נישט געשטויגענע און נישט געפלויגענע זאך; אויסטראכטען עפעס; גנב'ענען; פעלשען נייעס.

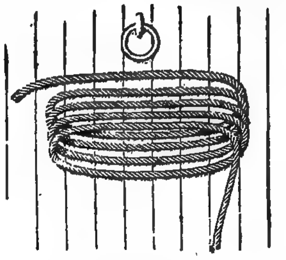

Fake

fakeer' *n.* (פע-קיער') ז. *fakir*.

fake'ment *n.* (פייק'-מענט) שווינדעל, פעלשונג.

fa'ker *n.* (פיי'-קער) א שווינדלער, א פעלשער.

fake up (פייק אפ) צושטוקעווען.

fakir' *n.* (פע-קיר') דער פאקיר [א בעטלער-מאנאך אין אינדיען]; א בודיסטישער פרוש אדער אסקעט.

fakir'ism *n.* (פע-קיר'-איזם) די פרינציפען און האנדלונגען פון די מחמד'אנישע פאקירען אדער בעטלער-מאנאכען; די אסקעטישע לעהרען פון די אינדישע אדער בודיסטישע פאקירען.

falcade' *n.* (פעל-קייד') דאס פאלען פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס.

fal'cate *a. and n.* (פעל'-קייט) געבויגען ווי א סערפ; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען ווי א סערפ.

fal'cated *a.* (פעל'-קיי-טעד) ז. *falcate*.

falca'tion *n.* (פעל-קיי'-שאן) דאס אויסבויגען ווי א סערפ.

fal'chion *n.* (פאהל'-טשאן) א פאלאש, א קורצע, ברייטע און אויסגעבויגענע שווערד.

fal'ciform *a.* (פעל'-סי-פארם) ז. *falcate*.

fal'con *n.* (פעל'-קאן) א פאלק-פויגעל, א פאלק, א סאקאל; א"א קאנאנע.

Falcon

fal'coner *n.* (פעל'-קא-נער) איינער וואס ערציהט פאלקען [סאקאלען] פאר יאגד אויף פויגלען; איינער וואס פיהרט א יאגד מיט דער הילף פון געלערענטע פאלקען.

fal'conet *n.* (פעל'-קא-נעט) א קליינער פאלק [סאקאל].

fal'con-eyed *a.* (פעל'-קאן-איד) וואס האט פאלקען-אויגען; וואס האט שארפע, ליכטיגע אויגען.

fal'con-gen'tle *n.* (פעל'-קאן-דזשענטל) דער ערעל-פאלק [א געוויהער מין פאלק]; די "זי"-טויבענפאלק אדער א יונגער טויבענפאלק.

fal'conine *a. and n.* (פעל'-קא-נין) וואס איז שייך צו א פאלק אדער סאקאל; א פאלק.

fal'conry *n.* (פעל'-קאן-רי) די קונסט אויסצולערנען געפאנגענע פאלק-פויגלען צו כאפען אנדערע פויגלען; דאס פיהרען יאגד אויף פויגלען דורך געלערענטע פאלק-פויגלען.

fal'con-shaped *a.* (פעל'-קאן-שייפט) עהנליך צו א רויב-פויגעל [וועגען פערציערונגען].

fal'dage *n.* (פעל'-דיידזש) הערדען-רעכט [דאס רעכט פון די פריצים אין מיטעלאלטער צו צווינגען די פויערים, זיי זאלען פיטערען זייערע בהמות אויף דעם פריץ'ס ערד, כדי זי צו בעמיסטיגען]; א שטייער ארויפגעלעגט אויף די פויערים אלס בעלוינונג פאר דער בעפרייאונג פון דיעזער פפליכט.

fald'stool *n.* (פאהלד'-סטוהל) א צונויפלעג-שטוהל, א שטוהל וואס קען זיך צוזאמענלעגען; אזא שטוהל מיט א קישעלע, צו קניען אין א קלויסטער; אזא מין סטענדער אין א קלויסטער.

fall *v., n. and a.* (פאהל) פאלען, אבפאלען, פערמינדערט ווערען, זינקען, אראבשטירצען, אריינפאלען, זיך אריינגיסען [וועגען טייכען]; אומקומען, רואינירט ווערען; אויסקומען, פאסירען, אויספאלען, געבארען ווערען [הויפטזעכליך וועגען שעפסען און עהנליכע בעשעפענישען]; הענגען, אראבהענגען [ווי די פאלדען פון א קלייד אדער פארהאנג]; ווערען..., אנהויבען, איבערגעהן אין א נייעם צושטאנד; א פאל, דאס פאלען, דאס זינקען, דאס אבפאלען, דאס פערמינדערט ווערען; וואסערפאל; הערבסט; דאס אויסהאקען בוימער; דאס וואס ווערט אויסגעהאקט [וועגען בוימער]; דאס אומווארפען [ביים ראנגלען זיך]; דער בעוועגליכער טייל פון א פיאנא. וואס דעקט צו די קלאווישען; נידערונג פון א שטימע; הערבסטליך.

falla'cious *a.* (פע-ליי'-שאס) בעטריגליך, טריגעריש, פאלש, וואס נארט אב, פערפיהרט אדער ברייננט צו א טעות; סאפיסטיש; וואס ציהט אדער ברייננט ארוים פאלשע שליסע.

falla'ciously *adv.* (פע-ליי'-שאס-לי) אויף א פאלשען אדער בעטריגערישען שטייגער; דורך א טעות; סאפיסטיש, ציהענדיג פאלשע שליסע.

falla'ciousness *n.* (פע-ליי'-שאס-נעס) בעטריגליכקייט, פאלשקייט.

fal'lacy *n.* (פעל'-ע-סי). בעטריגליכקייט, פאלשקייט, א טעות; עטוואס וואס נארט אב, וואס פערפיהרט אדער וואס ברייננט צו א טעות; א פאלשער געדאנקען-גאנג אדער ארגומענטאציאן; א סאפיזם.

fal'lal *n. and a.* (פעל'-על) פליטערלעך, קליינינקייטען, נארישקייטען [וועגען בעפוצונגען]; שטיקלעך פלאטערענדע סטענ-

געם וואס מען פלעגט טראגען אלס בעי־ציערונג אין 17טען יאהרהונדערט; קיני־דיש, נאריש, קליינליך.

fall a prey (פאהל ע פריי) פאלען אלס אפפער.

fall asleep' (פאהל ע-סליעפ') איינ־שלאפען.

fall at odds (פאהל עט ארדז) קומען אין צוזאמענשטויס, זיך צוקריגען.

fall away' (פאהל ע-הוויי') אבגעצעהרט ווערען, איינדארען; ביסלעכווייז פער־שווינדען; אומקומען; אבפאלען [פון א גלויבען, בעוועגונג א. ד. ג.]; אבטריניג ווערען.

fall back (פאהל בעק) צוריקטרעטען, אויפגעבען; ניט ערפילען א פערשפרע־כען, ניט דערגרייכען א ציעל.

fall back upon' (פאהל בעק א-פאן') זיך שטיצען [אויף עפעס], זיך אנהאל־טען [אן עפעס], זיך שיצען [דורך עפעס].

fall behind' (פאהל בי-האינד') בליי־בען אהינטער, בלייבען הינטערשטעליג; זיין איבערטראפען.

fall calm (פאהל קאהם) אנהויבען זיך איינצושטילען [ווענען ווינד אויף'ן ים].

fall down (פאהל דאון) אנידערפאלען; פאלען כורעים; פאהרען מיט'ן שטראם.

fall down from fa'vor (פאהל דאון פראם פיי'-ווער) פערליערען דעם חן אין איינעמ'ס אויגען, אריינפאלען אין אונ־גנאדע.

fall'en *a.* (פאהלען) געפאלען, געזונקען, רואינירט.

fall'en one (פאהלען וואן) א געפאלענע, א פראסטיטוטקע.

fall'en wood (פאה'לן הוואוד) אויס־געהאקטע ביימער, פערדארט האלץ.

fall'er *n.* (פאהל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס פאלט אדער ברייננט איי־נעם אדער עפעס צום פאלען; טיילען פון מאשינען, וואס הויבען זיך און פאלען.

fall flat (פאהל פלעט) ניט האבען קיין ערפאלג [אין דער אנשטרענגונג צו צי־הען אויפמערזאמקייט, ארויסרופען סימ־פאטיע א. ד. ג.].

fall foul (פאהל פאול) זיך אנשטויסען [ווענען שיפען]; אנגרייפען, אטאקירען.

fall from grace (פאהל פראם גרייס) ווערען דורך און דורך זינדיג [אריינפא־לען אין נ' שערי טומאה].

fallibil'ity *n.* (פעל-אי-ביל'-אי-טי) דער טעות, די פעהלבארקייט, אירטימ־ליכקייט.

fal'lible *a.* (פעל'-איבל) פעהלבאר; וואס קען מאכען אדער האבען א טעות; וואס איז פאלש אדער אירענד.

fal'libleness *n.* (פעל'-איבל-נעס) ז. ***fallibility***

fal'libly *adv.* (פעל'-אי-בלי) על פי טעות.

fall ill (פאהל איל) קראנק ווערען.

fall in (פאהל אין) צוזא־מענפאלען; צוזאמענטרעפען; צונויפנעהמען זיך.

fall'ing *n.* (פאהל'-אינג) דאס פאלען; דאס וואס פאלט; דאס זינקען; דאס וואס זינקט.

fall'ing-band *n.* (פאהל'-אינג-בענד) א ברייטער קאלנער וואס לענט זיך אויס אויף די אקסלען, וועלכען מען האט גע־טראגען אין 16־טען און 17־טען יאהרהונ־דערט.

fall'ing-down *n.* (פאהל'-אינג-דאון) דאס אנידערפאלען.

fall'ing in (פאהל'-אינג אין) דאס אריינ־פאלען.

fall'ing-latch *n.* (פאהל'-אינג-לעטש) א קליאמקע וואס פערמאכט זיך אליין.

fall'ing-out *n.* (פאהל'-אינג-אוט) א מחלוקה, א קריגע, א דיספוט.

fall'ing-sick'ness *n.* (פאהל'-אינג-סיק'-נעס) די פאליגע, עפילעפסיע, חולי נופלים.

fall'ing-star *n.* (פאהל'-אינג-סטאר) דער פאלענדער שטערען, א מעטעאר.

fall'ing stone (פאהל'-אינג סטאון) א מעטעאר, א שטיין וואס פאלט פון הי־מעל.

fall'ing weath'er (פאהל'-אינג הוועטה'-ער) א רעגענדיג אדער שנעעדיג וועטער.

fall in love (פאהל אין לאוו) זיך פער־ליעבען.

fall in tears (פאהל אין טיערז) אויס־ברעכען מיט א געוויין.

fall in'to (פאהל אינ'-טו) אריינפאלען אין...

fall in'to abey'ance (פאהל אינ'-טו ע-ביי'-ענס) ארויס פון קראפט, ניט מעהר גילטיג.

fall in'to a cus'tom (פאהל אינ'-טו ע קאס'-טאם) אונטערווארפען זיך דעם מנהג, נאכפאלגען א געוויסע מאדע.

fall in'to a pas'sion (פאהל אינ'-טו ע פעש'-אן) ווערען אויפגעבראכט; אריין אין כעס.

fall in'to decay' (פאהל אינ'-טו די-קיי') פאנאנדערפאלען, אונטערגעהן, צו־שטערט ווערען.

fall in'to disuse' (פאהל אינ'-טו דיס-יוס') ווערען אונגעברויכליך.

fall in'to er'ror (פאהל אינ'-טו ער'-אר) אריינפאלען אין א טעות.

fall in'to tempta'tion (פאהל אינ'-טו טעמפ-טיי'-שאן) אריינפאלען אין א נסיון.

fall off from (פאהל אף פראם) פער־לאזען, אויפגעבען, אבשטעהן פון עפעס.

fall of the leaf (פאהל אוו טהי ליעף) הערבסט; דאס פערוועלקען [פערוויאנען].

fall on one's feet (פאהל אן וואנז פיעט) אראבפאלען און בלייבען שטעהן אויף די פיס; גליקליך ארויסדרעהען זיך פון עפעס; ארויסקומען גאנץ מיט די ביי־נער; ניט ליידען קיין היזק.

Fallo'pian tubes (פע-לאו'-פי-ען טיובז) די פאלאפישע רעהרען [אין גע־שלעכטס־ארגאן פון פרויען. זיינען ענט־דעקט געווארען פון אנאטאמיסט פא־לאפּוס אין 16טען יאהרהונדערט].

fall out (פאהל אוט) זיך קריגען, אנ־פאנגען א קריגעריי; אויספאלען, פאסי־רען.

fall out ill (פאהל אוט איל) זיך ענ־דיגען שלעכט, ניט האבען קיין ערפאלג.

fall o'ver (פאהל או'-ווער) אנידערפא־לען; אריבערפאלען; ארויפווארפען זיך אויף עפעס אדער דורך עפעס; אוועק־געהן; אנטלויפען; אריבערגעהען אויף אי־מעצענס זייט.

fall o'verboard (פאהל או'-ווער-באורד) ארונטערפאלען פון שיף; אראב־פאלען.

fal'low *v., n. and a.* (פעל'-או) אויס־אקערען לאנד, אבער לאזען דאס א לאנ־גע צייט אונפערזייהט, כדי די ערד זאל ווערען ווייך; דאס איבערלאזען א פעלד אויף א געוויסער צייט אונבעארבייט, כדי צו פערשטארקען די זאפטיגקייט פון דער ערד; דאס אויפאקערען א פעלד אבער ניט פערזייהען עס; דאס איבערלאזען א פעלד אונבעארבייט; געאקערט אבער ניט פער־זייהט; ניט בעארבייט, ניט קולטיווירט; פערלאזען; געלבליך, בלייך, רויטליך־געלב.

fal'low-chat *n.* (פעל'-או-טשעט) ז. ***fallow-finch***

fal'low-deer *n.* (פעל'-או-דיער) דער דאמהירש [אזא הירש פון א געלבליכען קאליר מיט ווייסע פלעקען].

Fallow-deer

fal'low-finch *n.* (פעל'-או-פינטש) דאס ווייסקעלכען [אזא קליין פויגעלע פון דעם שפערלינג מין].

fal'lowness *n.* (פעל'-או-נעס) דאס זיין אויפגעאקערט אבער ניט פערזייהט; אונ־פרוכטבארקייט.

fall plump in (פאהל פלאמפ אין) גלייך אריינפאלען אין...

fall short (פאהל שארט) צו קורץ קו־מען; ניט דערגרייכען, ניט דערקאפען די מאס.

This year's crop **falls short** of all expectation.

fall short in du'ty (פאהל שארט אין דיו'-טי) ניט נאכקומען א פפליכט.

fall sick (פאהל סיק) קראנק ווערען.

fall through (פאהל טהרו) דורכפא־לען; גארנישט ערגרייכען.

fall to (פאהל טו) פעסט פערמאכען; זיך א נעהם טהאן מיט ענערגיע אדער חשק.

fall to decay' (פאהל טו די-קיי') פא־נאנדערפאלען, זיך צופאלען; פערוועלקט [פערוויאנעט] ווערען.

fall to ea'ting (פאהל טו איע'-טינג) זיך צוכאפען צום עסען.

fall to pie'ces (פאהל טו פיע'-סעז) צוברעקלען זיך, פאנאנדערפאלען.

fall to ru'in (פאהל טו רו'-אין) חרוב ווערען, איינפאלען.

fall to the ground (פאהל טו טהי גראונד) צו נישט ווערען, זיך אויסלאזען מיט גארנישט.

fall to the lee'ward (פאהל טו טהי ליע'-הווארד) אבטרעטען פון דער ווינד־ריכטונג, ניט קענען אויסנוצען דעם ווינד.

fall to work (פאהל טו הווארק) נעה־מען זיך מיט התמדה צו דער ארבייט.

fall'trank *n.* (פאהל'-טרענק) שווייצער טהעע [א מעדיצין פאר וואונדען, וועל־כע ווערט געמאכט פון פערשיעדענע ארא־מאטישע גראזען וואס וואקסען אויף די אלפען־בערג אין דער שווייץ].

fall un'der (פאהל אנ'-דער) ארונטער־פאלען [אונטער אימעצענס מאכט, איינ־פלוס א. ד. ג.].

fall un'der displeas'ure (פאהל אנ'-דער דיס-פלעזש'-אור) ארייננפאלען אין אן אונ'חן.

fall upon' (פאהל א-פאן') אנפאלען, אטאקירען; מאכען א פראבע; זיך א נעהם טהאן; ענטדעקען.

false *a.* (פאהלס) פאלש; פעהלערהאפט; בעטריגעריש; טריילאז.

false'-at'tic *n.* (פאהלס'-עט'-איק) די פאלשע אטיקא [אין ארכיטעקטור — א צובוי איבער'ן דאך פון א בנין אין דער פארם פון א מאנסארדע, נאר אהן וואנדזיילען און אהן פענסטער, דיענט אלס פלאץ פאר ארכיטעקטור-פערציערונגען און אויפשריפטען].

false bo'ding (פאהלס באו'-דינג) פאלשע נביאות.

false bot'tom (פאהלס באט'-אם) א דאפעלטער [פערבארגענער] דעק.

false'-coi'ner *n.* (פאהלס'-קאי'-נער) איינער וואס מאכט פאלש געלד.

false concep'tion (פאהלס קאנ-סעפ'-שאן) 1. פאלשע שוואנגערשאפט [א נעוויקס אין מוטער-לייב ביי א פרוי וואס מאכט דעם איינדרוק פון שוואנגערשאפט]; 2. א פאלשער בעגריף, א פאלשע פארשטעלונג.

2. He has a false conception of the spirit of our government.

false dea'ler (פאהלס דיע'-לער) א שולער [א קארטען-שווינדלער]; א שווינדלער.

false edge (פאהלס עדזש) די טעמפע זייט פון א שווערד; די זייט פון שווערד, וועלכע איז געווענדעט צו דעם געזיכט פון דעם, וואס האלט די שווערד שטעהענדיג אויף דער וואך.

false'-faced *a.* (פאהלס'-פייסט) צביעות'דיג, פערשטעלט, היפאקריטיש.

false fire (פאהלס פאיר) א פערפיהרעריש פייער [א לייכט-פייער וואס פערפיהרט א שיף].

false front (פאהלס פראנט) א האר-באנד אדער שמאלער פארוק מיט א טשעפטשיק וואס פרויען טראגען און וועלכער בעדעקט נור דעם פאדערשטען טייל פון קאפ.

false'-hear'ted *a.* (פאהלס'-האר'-טעד) פאלש-הערציג, טריילאז; נידערטרעכטיג.

false'-hear'tedness *n.* (פאהלס'-האר'-טעד-נעס) פאלשקייט, בעטרוג; נידערטרעכטיגקייט.

false'hood *n.* (פאהלס'-הוד) פאלשקייט; ליגען; בעטרוג.

false impris'onment (פאהלס אים-פריז'נ-מענט) אן אונגעזעצליכע פערהאפטונג.

false'ness *n.* (פאהלס'-נעס) פאלשקייט.

false note (פאהלס נאוט) א פאלשער טאן אדער נאטע [אין מוזיק].

false persona'tion (פאהלס פויר-סא-ניי'-שאן) דאס ארויסטרעטען אונטער דעם נאמען פון אן אנדער פערזאן פאר שווינדלערישע צוועקען.

false ribs (פאהלס ריבז) די לעצטע פינף קורצע ריפען.

false roof (פאהלס רוהף) די סטעליע פון א דאך-צימער וואס איז געמאכט אין דער פארם פון א דאך.

false step (פאהלס סטעפ) א פעהלער, א פערזעהן.

falset'tist *n.* (פאהל-סעט'-איסט) איינער וואס זינגט פאלצעט [קאפ-שטימע].

falset'to *n. and a.* (פאהל-סעט'-או) א פאלצעט-שטימע [א קאפ-שטימע]; וואס האט די איינענשאפטען פון א פאלצעט-שטימע.

fal'sifiable *a.* (פאהל'-סי-פאי-עבל) וואס מען קען פעלשען אדער נאכמאכען; פעלשבאר.

falsifica'tion *n.* (פאהל-סי-פי-קיי'-שאן) פעלשונג; נאכמאכונג.

fal'sificator *n.* (פאהל'-סי-פי-קיי-טאר) א פעלשער, א נאכמאכער; א ליגנער; איינער וואס מאכט פאלש געלד.

fal'sifier *n.* (פאהל'-סי-פאי-ער) ז. *falsificator*

fal'sify *v.* (פאהל'-סי-פאי) פעלשען, פערפעלשען; נאכמאכען; בעווייזען אלס פאלש; פאלש פארשטעלען; זאגען ליגען.

fal'sity *n.* (פאהל'-סי-טי) פאלשקייט; א ליגען.

fal'ter *v. and n.* (פאהל'-טער) זיך שטרויכלען, שוואנקען, וואקלען; שטאמלען; דאס שטרויכלען, דאס שוואנקען, דאס וואקלען; דאס שטאמלען.

fal'teringly *adv.* (פאהל'-טער-אינג-לי) שטרויכלענדיג זיך, שוואנקענדיג, וואקלענדיג; שטאמלענדיג.

fal'tranck *n.* (פעל'-טרענק) ז. *falltrank*

fame *n. and v.* (פיים) רוהם; בעריהמטקייט; בעריהמט מאכען.

famed *a.* (פיימד) בעריהמט.

fame'less *a.* (פיימ'-לעס) אהן רוהם, ניט בעריהמט.

famil'iar *a. and n.* (פע-מיל'-יער) פאמיליאר, אינטים, פערטרויליך, פערטרויט; גוט בעקאנט; אונגעצוואונגען, ניט אנגעצויגען, ווי ביי זיך אין דער היים; וואס בעלאנגט צו דער אומגאנגס-שפראך; פשוט, געוועהנליך; א פערטרויטער אדער אינטימער פריינד; א הויז-גייסט, א שד; א הויז-מיטגליעד פון פאפסט אדער פון א בישאף; א בעאמטער פון דער אינקוויזיציע וואס פלעגט אויספיהרען די פערהאפטונגען אויף די אנגעקלאגטע פערזאנען.

familiar'ity *n.* (פע-מיל-אי-ער'-אי-טי) פערטרויליכקייט, אינטימקייט; אונגעצוואונגענהייט; א גענויע בעקאנטשאפט.

familiariza'tion *n.* (פע-מיל-יע-רי-זיי'-שאן) דאס ווערען פאמיליאר, דאס זיין אינטים אדער פערטרויליך.

famil'iarize *v.* (פע-מיל'-יע-ראיז) גוט בעקאנט אדער פערטרויט מאכען מיט עפעס; זיך געוועהנען מיט עפעס.

famil'iarly *adv.* (פע-מיל'-יער-לי) אויף אן אינטימען אופן; ניט געצוואונגענערהייט; אהן צערעמאניעס, אהן פארמאליטעטען.

famil'iarness *n.* (פע-מיל'-יער-נעס) ז. *familiarity*

famil'iar spir'it (פע-מיל'-יער ספיר'-איט) א גייסט, וועלכען מכשפים, ווי מען האט געגלויבט, פלעגען ארויפברייננגען פאר זייערע צוועקען.

fam'ilism *n.* (פעמ'-אי-ליזם) די לעהרען פון די פאמיליסטען [א קריסטליכע סעקטע, וואס האט עקזיסטירט אין 16-טען יאהרהונדערט, וועלכע האט זיך גערופען "*Family of Love*" דער גרונד-פרינציפ פון דיזער סעקטע איז געווען, אז ליעבע פון מענשען צום מענשען איז דער איינציגער יסוד פון רעליגיאן].

Fam'ilist *n.* (פעמ'-אי-ליסט) א פאמיליסט, אן אנהענגער פון דער פאמיליסטישער סעקטע. ז. *familism*

familis'tic *a.* (פעמ-אי-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו די פאמיליסטען אדער צו זייערע לעהרען. ז. *familism*

familis'tical *a.* (פעמ-אי-ליס'-טי-קעל) ז. *familistic*

fam'ily *n. and a.* (פעמ'-אי-לי) א פאמיליע, א הויז-געזינד; א משפחה; א גאטונג, א גרופע, א שטאם; וואס איז שייך צו א פאמיליע.

fam'ily cir'cle (פעמ'-אי-לי סויר'קל) דער פאמיליען-קרייז; די גאליארקע אין טעאטער.

fam'ily doc'tor (פעמ'-אי-לי דאק'-טאר) א פאמיליען-דאקטאר.

fam'ily en'trance (פעמ'-אי-לי ענ'-טרענס) א בעזונדערער ארייננגאנג אין פריוואטען צימער פון א ביער-הויז אדער רעסטאראן.

fam'ily horse (פעמ'-אי-לי הארס) א צוגעוועהנטער געלאסענער פערד מיט וועלכען עס קענען פאהרען פרויען און קינדער.

fam'ily man (פעמ'-אי-לי מען) א פאמיליען-פאטער, איינער וואס פיהרט א פאמיליען-לעבען.

fam'ily med'icine (פעמ'-אי-לי מעד'-אי-סין) א הויז-מיטעל.

fam'ily state (פעמ'-אי-לי סטייט) ז. *family way*

fam'ily tie (פעמ'-אי-לי טאי) פאמיליען-באנד.

fam'ily tree (פעמ'-אי-לי טריע) דער שטאם-צעטעל, דער שטאם-בוים.

fam'ily way (פעמ'-אי-לי הוויי) שוואנגערשאפט.

fam'ine *n.* (פעמ'-אין) הונגער, הונגערס-נויט; מאנגעל, נויט.

fam'ine pri'ces (פעמ'-אין פראי'-סעז) פרייזען ווי אין א הונגער-יאהר [זעהר הויכע פרייזען].

fam'ish *v.* (פעמ'-איש) פערהונגערען, לאזען פערהונגערען; ליידען הונגער; אויסגעהן פון הונגער.

Give me dinner. I am famished.

fa'mous *a.* (פיי'-מאס) בעריהמט, בעוואוסט, בעקאנט; אויסגעצייכענט, וואונדערבאר.

fa'mously *adv.* (פיי'-מאס-לי) מיט בעריהמטהייט; אויסגעצייכענט; וואונדערבאר.

The patient is getting along famously.

fa'mousness *n.* (פיי'-מאס-נעס) בעריהמטהייט.

fam'ulist *n.* (פעמ'-יו-ליסט) א דיענער אין אקספארדער אוניווערזיטעט.

fan *n. and v.* (פען) א פאכער; א וועהער; א ווענטילאטאר; איינער וואס איז שטארק פערקאכט אין אטלעטישע שפיעלען [הויפטזעכליך אין בייס-באל]; פאכען, וועהען; אבקיהלען, ערפרישען, בלאזען; אויפבלאזען; בעוועגען; אבקיהלען מיט א קלאפ פון א פאליצייסקי שטעקען; ניט טרעפען מיט א קלאפ.

fanat'ic *a. and n.* (פע-נעט'-איק) פאנאטיש; א פאנאטיקער.

fanat'ical *a.* (פע-נעט'-אי-קעל) פאנאטיש.

fanat'ically *adv.* (פע-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א פאנאטישען אופן.

fanat'icalness *n.* (פע-נעט'-אי-קעל-נעס) פאנאטיזם.

fanat'icism *n.* (פע-נעט'-אי-סיזם) פאנאטיזם.

fanat'icize *v.* (פע-נעט'-אי-סאיז) מאכען פאנאטיש; זיין א פאנאטיקער.

fan'atism *n.* (פענ'-ע-טיזם) ז. ***fanaticism***

fan'-blast *n.* (פענ'-בלעסט) דער שטראם לופט וואס ווערט געטריבען פון ווענטילאטאר ביים פאבריצירען אייזען.

fan'cied *a.* (פענ'-סיד) איינגעבילדעט.

fan'cier *n.* (פענ'-סי-ער) איינער וועלכער גיט זיך אב מיט האדעווען חיות אדער פויגעל; א פויגעל אדער חיות-הענדלער; א ליבהאבער אדער זאמלער פון ספעציעלע ארטיקלען; א טרוימער.

fan'ciful *a.* (פענ'-סי-פול) פאנטאסטיש; איינגעבילדעט; זעלטזאם; וואונדערליך, זאנדערבאר.

fan'cifully *adv.* (פענ'-סי-פול-אי) אויף א פאנטאסטישען אופן; אויף א זעלטזאמען אדער זאנדערבארען אופן.

fan'cifulness *n.* (פענ'-סי-פול-נעס) דאס זיין פאנטאסטיש; וואונדערליכקייט; זאנדערבארקייט.

fan'ciless *a.* (פענ'-סי-לעס) אהן איינבילדונגסקראפט; אהן פאנטאזיע.

fan'-crick'et *n.* (פענ'-קריק'-עט) א מוילווארף-גריל. ז. ***mole-cricket***

fan'cy *n., a. and v.* (פענ'-סי) איינבילדונגס-קראפט, פאנטאזיע; איינבילדונג; א געדאנק, אן אידעע, א פארשטעלונג; א פערלאנג, א קאפריז; א נייגונג, א לוסט צו עפעס; איינגעבילדעט, פאנטאסטיש; פיין, שעהן, עלעגאנט, מאדיש; אויסגעלאסען, אונמאראליש; זיך איינבילדען, פאנטאזירען; פארשטעלען, דענקען, מיינען.

fan'cy ar'ticles (פענ'-סי אר'-טיקלז) מאדען-ווארען, גאלאנטעריי-סחורות.

fan'cy-ba'ker *n.* (פענ'-סי-ביי'-קער) א קאנדיטאר, א קוכען-בעקער.

fan'cy bazaar' (פענ'-סי בע-זאר') ז. ***fancy fair***

fan'cy-box *n.* (פענ'-סי-באקס) א שעהן אויסגעארבייט קארטאן-קעסטעל.

fan'cy-col'ors *n.* (פענ'-סי-קאל'-ארז) בונטע, רייכע קאלירען.

fan'cy dress'-ball (פענ'-סי-דרעס'-באהל) א קאסטיומירטער באל.

fan'cy fair (פענ'-סי פעהר) א צדקה-באזאר [אן אויסשטעלונג און פערקויף פון מאדע פרויען-ארבייט, וואו די פערקויפערין טראגט אפט א מאסקען-קאסטיום].

fan'cy-framed *a.* (פענ'-סי-פריימד) איינגעבילדעט.

fan'cy-free *a.* (פענ'-סי-פריע) פריי פון ליבע; ביי וועמען דאס הארץ איז קיינעם ניט אבגעגעבען.

fan'cy goods (פענ'-סי גודז) ז. ***fancy articles***

fan'cy hard'ware (פענ'-סי הארד'-הוועהר) פיינע אייזען-סחורות.

fan'cy-line *n.* (פענ'-סי-לאין) א מין דינע שטריק אויפצוציהען די זעגעל פון א שיף.

fan'cy-man *n.* (פענ'-סי-מען) אן אלפאנס, א קאדעט, א צוהאלטער, א סוטענער [א געליעבטער פון א פראסטיטוטקע, וועלכער לעבט אויף איהר רעכנונג].

fan'cy-mon'ger *n.* (פענ'-סי-מאנ'-גער) א מענש פון איינבילדונגען; א פאנטאזיאר.

fan'cy sale (פענ'-סי סייל) ז. ***fancy fair***

fan'cy shop (פענ'-סי שאפ) א גאלאנטעריי-מאגאזין.

fan'cy-sick *a.* (פענ'-סי-סיק) ליעבעס-קראנק, חולת אהבה; מטורפ'דיג.

fan'cy soaps (פענ'-סי סאופס) טואלעט-זייפען.

fan'cy sta'tionery (פענ'-סי סטיי'-שאנ-ע-רי) לוקסוס-פאפיער, לוקסוס-שרייב-מאטעריאלען.

fan'cy-stuff *n.* (פענ'-סי-סטאף) צייג וואס איז אויסגעוועבט מיט פיגורען.

fan'cy trade (פענ'-סי טרייד) דער האנדעל מיט מאדע-סחורות.

fan'cy-twill *n.* (פענ'-סי-טהוויל) פיקעע [א געוויסער זארט צייג].

fan'cy-wea'ving *n.* (פענ'-סי-הוויע'-ווינג) מוסטער-וועבעריי, דאס וועבען מיט פיגורען.

fan'cy-work *n.* (פענ'-סי-הווירק) פיינע האנד-ארבייט.

fan'cy-yarn *n.* (פענ'-סי-יארן) גארען [אזא פאדים] צו שטריקען.

F. and A. M. אבקירצונג פון די ווערטער ***Free and Accepted Masons*** די פריי-מויערער. ז. ***freemason***

fandan'go *n.* (פענ-דענ'-גאו) די פאנדאנגא, א מין שפאנישער טאנץ; די מוזיק אדער דער ריטמוס פון דיעזען טאנץ.

fane *n.* (פיין) א טעמפעל; דאס הייליגטום.

fan'fare *n.* (פענ'-פעהר) די פאנפארע, דאס שאלען פון טרומייטען; א פאראד; א שעהנער בונד פון א בוך.

fanfaronade' *v. and n.* (פענ-פער-א-נייד') טומלען ווענען זיך; מאכען א פוסטען אנשטעל; גדל'ענען זיך, בעריהמען זיך; א פוסטער אנשטעל; בעריהמעריי; דאס טומלען ווענען זיך.

fang *n.* (פענג) א זאך, מיט וואס מען פערכאפט אדער פערהאלט; א שפיציגער פאנג-צאהן; א קלעשנע [ווי ביי א ראק]; א נאגעל; א קרוק, מיט וועלכען מען פערטשעפעט עפעס; א צאהן-ווארצעל.

fanged *a.* (פענגד) וואס האט פאנג-צייהנער אדער נעגעל.

fang'less *a.* (פענג'-לעס) אהן צייהנער; אהן נעגעל.

fan'ion *n.* (פענ'-יאן) א קליינע מיליטערישע פאהן.

fan'-light *n.* (פענ'-לאיט) א פענסטער איבער דער טהיר.

fan'-light shut'ter (פענ'-לאיט שאט'-ער) א לאדען פון א האלב-רונדען פענסטער.

fan'like *a.* (פענ'-לאיק) ווי א פעכער, פעכער-פערמיג.

fan mo'tor (פען מאו'-טאר) דער מאטאר פון א ווענטילאטאר.

fan'nel *n.* (פענ'-על) אן ארם-באנד וואס א דיאקאן אדער גלח טראגט ביים געבעט.

fan'ner *n.* (פענ'-ער) איינער וואס פאכט; איינער וואס וויהעט קארן.

fan'ning-mill *n.* (פענ'-אינג-מיל) א מאשין צו וויהען קארן.

fan'on *n.* (פענ'-אן) ז. ***fannel***

fan'-palm *n.* (פענ'-פאהם) די פעכער-פאלמע [א פאלמען-בוים, ביי וועלכען די בלעטער זיינען ווי א פעכער].

fan'-shaped *a.* (פענ'-שייפט) אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-shaped win'dow (פענ'-שייפט ווינ'-דאו) א פענסטער אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-stick *n.* (פענ'-סטיק) דאס פעכער-שטעקעלע.

fan'tail *n.* (פענ'-טייל) א פויגעל, ביי וועלכען דער עק שפרייט זיך פאנאנדער ווי א פעכער.

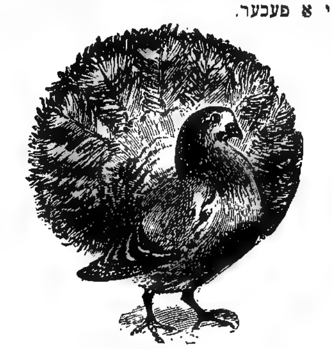

Fantail

fan'tail bur'ner (פענ'-טייל בויר'-נער) א פעכער-ברענער [דער ברענער אויף א גאז-לאמפ, וואס מאכט דאס פייער ברייט].

fan'-tailed *a.* (פענ'-טיילד) וואס האט אן עק ווי א פעכער.

fan'-tailed pig'eon (פענ'-טיילד פידזש'-ען) די פעכער-טויבען [א געוויסער מין טויבען].

fantasi'a *n.* (פענ-טע-זי'-ע) א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אדער פערפאסונג וועלכע איז פריי פון די אנגענומענע פארמען און סטיל.

fan'tasied *a.* (פענ'-טע-סיד) פול מיט פאנטאזיעס אדער איינבילדונגען; קאפריזנע.

fan'tast *n.* (פענ'-טעסט) א פאנטאסט, א טרוימער; איינער וועלכער טראגט זיך ארום מיט פאנטאסטישע אידעען.

fantas'tic *a.* (פענ-טעס'-טיק) פאנטאסטיש, איינגעבילדעט; וואונדערליך, זאנדערבאר; ניט ווירקליך.

fantas'tical *a.* (פענ-טעס'-טי-קעל) ז. ***fantastic***

fantas'ticality *n.* (פענ-טעס'-טי-קעל-אי-טי) ז. ***fantasticalness***

fantas'tically *adv.* (פענ-טעס'-טי-קעל-אי) אויף א פאנטאסטישען אדער קאפריזנעם שטייגער.

fantas'ticalness *n.* (פענ-טעס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין פאנטאסטיש אדער משונה'דיג; מאדנעקייט; קאפריזנעקייט.

fan'tasy *n. and v.* (פענ'-טע-סי) פאנטאזיע, חלומות, קאפריז; א פאנטאסטישע אדער משונה'דיגע פארשטעלונג; אין מוזיק — א פאנטאזיע אדער א קאמפאזיציאן וואס איז פריי פון די אנגענומענע פארמען און סטיל; פאנטאזירען; האבען משונה'דיגע פארשטעלונגען ווענען עפעס; אין מוזיק — פערפאסען אדער שפיעלען א פאנטאזיע.

fanteeg' *n.* (פענ-טיעג') דאס פייניגען; א שלעכטע לוינע; פערלעגענהייט.

fantocci'ni *n.* (פענ-טא-טשי'-ני) קוקלעס, וואס בעוועגען זיך דורך דראט אדער שטריקלעך, פאר וועלכע מען ציהט זיי; א טעאטער-פארשטעלונג מיט אזעלכע קוקלעס.

fan'tom *n.* (פענ'-טאם) א פאנטאם, א פאנטאסטישע ערשיינונג, א פארשטעלונג ווענען א זאך, וואס איז אין דער ווירקליכקייט ניטא.

fan'-tra'cery *n.* (פענ'-טריי'-סע-רי) אין די גאטישע געביידען פון מיטעלאלטער — די אויסגעשניצטע בעציערונגען

פון שטיין וועלכע פערשפרייטען זיך איבער דעם האלב-קיילעכדיגען באלקען אין דער פארם פון א פעכער.

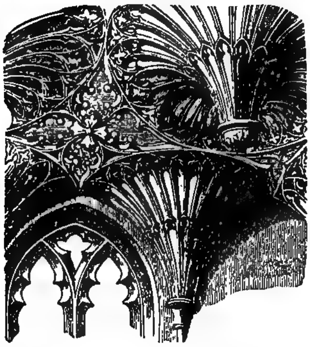

Fan-tracery

fan'-tra'cery vaul'ting (פענ'-טריי'-סע-רי וואהל'-טינג) דער געוועלב-געבוי אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-winged *a.* (פענ'-הווינגד) וואס האט פליגלען ווי פעכערס.

faquir' *n.* (פע-קיר') ז. *fakir*

far *adv. and a.* (פאר) ווייט, פון דער ווייטענס, דערווייטערט, צום גרעסטען טייל, אין א הויכען גראד, וואס איז ווייטער [ווענען איינער פון צוויי זאכען].

far'ad *n.* (פער'-עד) א פאראד, אן עלעקטרא-מאגנעטישע איינהייט צו מעסטען עלעקטרישע קאפאציטעט [ענטהאלט] פון א קאנדענזאטאר [די גרויס פון דער איינהייט בעשטעהט פון איין קאלומב עלעקטרישע לאדונג וואס האט איין וואלט שפאנונג. דיעזע עלעקטרישע איינהייט טראגט דעם נאמען פון בעריהמטען ענגלישען פיזיקער פאראדיי].

Farada'ic *a.* (פער-ע-דיי'-איק) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען ענגלישען פיזיקער פאראדיי [געבארען אין 1791, געשטארבען אין 1867].

farad'ic *a.* (פע-רעד'-איק) וואס איז שייך צו אינדוצירטע עלעקטרישע שטראמען, וועלכע ווערען פראדוצירט פון אן עלעקטרישער מאשין; וואס איז שייך צו דער פאראדייאישער אינדוקציאנס-מאשין [אן עלעקטרישע מאשין, וואס ווערט איצט בענוצט מייסטענס פאר מעדיצינישע צוועקען].

far'adism *n.* (פער'-ע-דיזם) עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען פון א פאראדייאישער עלעקטרישער מאשין, אינדוצירטע עלעקטרישע שטראמען.

faradiza'tion *n.* (פער-ע-די-זיי'-שאן) די היילונג פון א נערוו אדער מוסקעל דורך א פאראדייאישען שטראם [אינדוקציאנס-שטראם].

far and wide (פאר ענד הוואיד) ווייט און ברייט.

far astern' (פאר ע-סטוירן') ווייט פון הינטען, ווייט הינטערשטעליג.

far'-away' *a.* (פאר'-ע-הוויי') ווייט, ווייט אוועק; צערשטרייט, צוטראגען.

far'-between' *a.* (פאר'-בי-טהוויען') ווייט פאנאנדערגעטיילט, אבגעזונדערט [ווענען מענשען].

farce *n. and v.* (פארס) א פארס; א דראמאטיש-קאמיש ווערק מיט ווילדע איבערטרייבונגען; איין-אקטיגע אפערא מיט אן איבערטריבען-קאמישען אדער ווילדען און אויסערגעוועהנליכען אינהאלט; א ווילדער אדער נארישער שפאס; א נארישער אדער לעכערליכער פאראד; אנפילען, אנשטאפען [ווענען שפייזען]; פערפעפערען מיט וויציגע בעמערקונגען א רעדע אדער א שריפט.

far'cical *a.* (פאר'-סי-קעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פארס; לעכערליך, שפאסהאפט, אבסורד, ווילד-איבערטריבען. ז. *farce*.

farcical'ity *n.* (פאר-סי-קעל'-אי-טי) דאס האבען דעם כאראקטער פון א פארס; דאס זיין אבסורד, נאריש אדער לעכערליך. ז. *farce*.

far'cically *adv.* (פאר'-סי-קעל-אי) אויף'ן אופן פון א פארס; אויף א נארישען אדער לעכערליכען אופן. ז. *farce*.

far cry (פאר קראי) א גרויסער אונטערשיעד, א גרויסע שטרעקע, א לאנגער וועג.

far'cy *n.* (פאר'-סי) די ווארים-קראנקהייט [א מין פערד-קראנקהייט].

far'dingale *n.* (פאר'-דינ-גייל) ז. *farthingale*.

far'ding-bag *n.* (פאר'-דינג-בעג) דער בלעטער-מאגען אדער מעלה-גרה-מאגען [דער ערשטער מאגען ביי חיות וואס זיינען מעלה-גרה. אין דעם מאגען ליעגט די שפייז ביז זי קומט צוריק ארויף אין מויל, אום איבערגעקייעט צו ווערען].

fare *v. and n.* (פעהר) זיך בעפינדען [בנוגע צום געזונד אדער אומשטענדען]; געניסען [פון שפייז און געטראנק]; פאסירען, טרעפען, אויסקומען, ארויסקומען [אלס פאלגע אדער רעזולטאט]; פאהר-געלד; מענשען וואס ווערען געפיהרט אין א וואגען; טומעל, גערודער; די לאדונג פון פיש אויף א פישער-שיף; דער שפור אדער די פארם פון א האז.

fare'-box *n.* (פעהר'-באקס) קעסטעל אויף די סטאציאנען פון אייזענבאהנען און טראמוואיען [וואגאנען פון גאסען-באהנען] א. ד. ג., וואו מען ווארפט אריין די בילעטען.

fare'-in'dicator *n.* (פעהר'-אינ'-די-קיי-טאר) א פאררעכטונג [ווי אין נאסען-באהנען] צו פערצייכנען אויטאמאטיש דאס איינגעצאהלטע פאהר-געלד.

fare'well *n., a. and int.* (פעהר'-הוועל) א זייַ-געזונד, א געזעגנען-זיך; אבשיעד; לעצטער קוק, געדאנק אדער אויפמערקזאמקייט; וואס קומט פאר ביים אבשיעד, וואס קומט פאר צום לעצטען מאל; לעב וואהל! זיי געזונד!

fare'-wick'et *n.* (פעהר'-הוויק'-עט) א טהירעל [ביים אריינגאנג צו אייזענבאהנען] וואס דרעהט זיך און פערצייכענט אויטאמאטיש די צאהל פאסאזשירען וואס זיינען דורכגעגאנגען; אן עפענונג אין דער טהיר פון א טראמוואי, דורך וועלכער מען קאלעקטירט דאס פאהר-געלד.

far'-fetched *a.* (פאר'-פעטשט) געבראכט פון ווייט; שוואך פערבונדען, געצוואונגען, אנגעצויגען.

far-gone' *a.* (פאר-גאהן') וואס איז ווייט אוועק; שטארק אנגע'שכור'ט.

far-gone' in years (פאר-גאהן' אין יירז) בעיאהרענט.

far'in *n.* (פאר'-אין) ז. *farina*

fari'na *n.* (פע-רי'-נא) מאנע, מאנע-גרייפלעך, מאנע-גריץ; מעהל; מעהל פון פערשיעדענע פלאנצען און ווארצלען; אין באטאניק — בלומען-שטויב; אין ענטאמאלאגיע — א מעהליגער שטויב אויף אינזעקטען.

fari'na-boi'ler *n.* (פע-רי'-נא-באי'-לער) אזא געשיר צו קאכען מעהליגע שטאפען אדער בכלל זאכען, וואס ווערען לייכט צוגעברענט.

farina'ceous *a.* (פער-אי-ניי'-שיאס) מעהליג, עהנליך צו מעהל; געמאכט פון מעהל; בעדעקט מיט מעהל; וואס ענטהאלט קראכמאל.

farina'ceously *adv.* (פער-אי-ניי'-שיאס-לי) מיט מעהל אדער מאנע-גרייפלעך.

far'inose *a.* (פער'-אי-נאוס) וואס ענטהאלט אין זיך מעהל; מעהליג; וואס איז בעדעקט מיט א מעהל-עהנליכען שטויב [ווענען אינזעקטען].

far'inosely *adv.* (פער'-אי-נאוס-לי) ווי מעהל, ווי בעדעקט מיט מעהל, מעהליג.

farin'ulent *a.* (פע-רינ'-יו-לענט) וואס איז בעדעקט מיט א מעהל-עהנליכען שטויב [ווענען אינזעקטען].

farm *n. and v.* (פארם) א פערמע, א לאנד-גוט, א פאכט-גוט; פאכט, ארענדע; פאכט-געלד, ארענדע-געלד; איינקינפטע; פערדינגען, אבגעבען אין ארענדע, איבערגעבען אין ארענדע רעגיערונגס-שטייערען; נעהמען אין ארענדע; בעארבייטען לאנד.

far'mable *a.* (פאר'-מעבל) וואס קען פערדונגען ווערען אדער אוועקגעגעבען ווערען אין ארענדע; וואס קען בעארביים ווערען [ווענען לאנד].

farm'-bai'liff *n.* (פארמ'-ביי'-ליף) א פערוואלטער פון א לאנד-גוט.

farm'-buil'ding *n.* (פארמ'-ביל'-דינג) א געביידע אויף א לאנד-גוט פאר דעם געברויך פון דער ווירטשאפט.

farm'-dog *n.* (פארמ'-דאג) א הויף-הונד.

far'mer *n.* (פאר'-מער) א פערמער, אן ערד-ארבייטער, א דארפסמאן, א פויער, א פאכטער, אן ארענדאטאר, א לאנד-אייגענטימער; איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס-שטייערען; אין ענגלאנד — דער אייגענטימער פון קויהלען-גרובען, איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס-קויהלען-גרובען אדער דער עלטסטער זוהן פון א לאנד-אייגענטימער אדער רעגיערונגס-ארענדאטאר [אטקופשטשיק].

far'mer-gen'eral *n.* (פאר'-מער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל-פאכטער [א מיטגליעד פון א פריווילעגירטען קלאס אין פראנקרייך פאר דער רעוואלוציאן פון 1789. דיעזער קלאס האט געהאלטען אין ארענדע (אטקופ) די נאציאנאלע הכנסות און האט אויף'ן אויסערסטען אופן בעראבעוועט דאס פאלק].

far'merlike *a.* (פאר'-מער-לאיק) פויעריש.

far'mership *n.* (פאר'-מער-שיפ) דאס זיין א פערמער אדער לאנד-ארבייטער, דאס פיהרען א לאנד-ווירטשאפט.

far'mery *n.* (פאר'-מע-רי) די פערמע בעל-הבתישקייט [די געביידעס, ערד-ארבייט-געצייג, בהמות א. ד. ג.].

farm'-hand *n.* (פארמ'-הענד) אן ארבייטער אויף א פערמע, א געדונגענער ערד-ארבייטער.

farm'-house *n.* (פארמ'-האוס) די וואהנונג אויף א פערמע אדער לאנד-גוט.

far'ming *n. and a.* (פאר'-מינג) לאנד-ארבייט; אקער-בוי; ארענדע אדער אט-

קופ פון רעגירונגס=שטייערן; וואס איז שייך צו א פערמע אדער ערד=ארבייט.

far'ming-im'plements *n.* (פאר'-מינג-אימ'-פלי-מענטס) די אינסטרומענ=טען און מאשינען וואס ווערען געברויכט אין לאנד=ווירטשאפט.

far'ming-school *n.* (פאר'-מינג-סקוהל) אן אגריקולטור=שוהלע [וואו מען לערענט לאנדווירטשאפט].

far'most *a.* (פאר'-מאוסט) וואס איז אם ווייטסטען.

farm'-place *n.* (פארמ'-פלייס) א פער=מע; די געביידעס אויף א לאנד=גוט.

farm'-prod'ucts *n.* (פארמ'-פראד'-אקטס) פערמע=פראדוקטען, דארף=פראדוק=טען [ווי תבואה, גרינס, פוטער, אייער א. ד. ג.].

farm'stead *n.* (פארמ'-סטעד) די גע=ביידעס אויף א לאנד=גוט.

farm'-vil'lage *n.* (פארמ'-וויל'-עדזש) א דארף, וואו מען בעשעפטיגט זיך הויפט=זעכליך מיט לאנדווירטשאפט.

farm'-yard *n.* (פארמ'-יארד) דער הויף פון פערמע, דער פיה=הויף.

far'ness *n.* (פאר'-נעס) ווייטקייט.

fa'ro *n.* (פיי'-ראו) פארא אדער פרעה [א קארטען=שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען דארף טרעפען די קארט, וועלכע קומט אין דער רייה. דאס שפיעל ווערט גערופען פרעה, ווייל, ווי עס ווערט בעהויפטעט, איז אין די אלטע צייטען אויף איינער פון די קארטען געווען די פי=גור פון אן עגיפטישען קעניג].

fa'ro-bank *n.* (פיי'-ראו-בענק) א פארא=באנק [דער פלאץ, וואו מען שפיעלט פא=רא אדער פרעה; די קאסע פון דעם איי=גענטימער פון אזא פלאץ, וועלכער איז דער קארטען=טיילער און דער באנקיר ביי דיעזען קארטען=שפיעל]. ז. *faro*.

far'-off *a.* (פאר'-אף) ווייט, ענטפערנט, דערווייטערט.

far oth'erwise (פאר אטה'-ער-וואיז) גאנץ אנדערש, זעהר פערשיעדען.

far'-pier'cing *a.* (פאר'-פיער'-סינג) דורכדרינגענד.

farra'go *n.* (פע-ריי'-גאו) א געמיש, א צוזאמענגעמישטע מאסע.

far'-rea'ching *a.* (פאר'-ריע'-טשינג) וואס דערגרייכט ווייט.

farred *a.* (פארד) קאפוט, אוועק אין כף הקלע.

far'-resoun'ding *a.* (פאר'-רי-סאונ'-דינג) וואס קלינגט אב ווייט.

far'rier *n.* (פער'-אי-ער) אן אייזען=אר=בייטער; א שמיעד; א פערד=שמיעד, וועל=כער איז אויך א קאנאוואל אדער פערד=דאקטאר.

far'rieries *n.* (פער'-אי-ער-איז) א שמיעד=הויז, א קוזניע, א פלאץ פון א קאנאוואל אדער פערד=דאקטאר.

far'riery *n.* (פער'-אי-ער-אי) די מלאכה פון שמיעדען פערד; פערד=דאקטאריע.

far'row *n., v. and a.* (פער'-או) א קליין חזיר'ל; דער וואורף אדער די צאהל חזירים'לעך וואס ווערען געבארען מיט איין מאל; האבען חזירים'לעך; אונפרוכט=באר, יאלאווע [וועגען א בהמה וואס קעלבט זיך ניט].

far'-see'ing *a.* (פאר'-סיע'-אינג) וואס האט א ווייטע ראיה אדער א ווייטען בליק צו זעהן פאראויס וואס עס קען פאסי=רען.

far'-shoo'ting *a.* (פאר'-שוה'-טינג) ווייט=שיסענד.

far'-sigh'ted *a.* (פאר'-סאי'-טעד) ווייט זיכטיג, וואס קען זעהן בעסער פון דער ווייטען; וואס זעהט פאראויס.

far'-sigh'tedly *adv.* (פאר'-סאי'-טעד-לי) מיט א פארזיכטיגען בעטראכטען.

far'-sigh'tedness *n.* (פאר'-סאי'-טעד-נעס) ווייטזיכטיגקייט.

far'-sought *a.* (פאר'-סאהט) ווייט גע=זוכט.

far'-stretched *a.* (פאר'-סטרעטשט) ווייט פערשפרייט.

fart *n. and v.* (פארט) א פארץ; פאר=צען.

fart'-catch'er *n.* (פארט'-קעטש'-ער) דער פארץ=כאפער [א משרת אדער לאקיי וואס געהט הינטער'ן פריץ].

far'ther *a. and adv.* (פאר'-טהער) ווײ=טער; אויך, אויסערדעם.

far'thermost *a.* (פאר'-טהער-מאוסט) וואס איז אם ווייטסטען.

far'thest *a. and adv.* (פאר'-טהעסט) וואס איז אם ווייטסטען אדער אם העכ=סטען; אם ווייטסטען.

far'thing *n.* (פאר'-טהינג) א פארדינג [אן ענגלישע קופערנע מטבע]; א גרא=שען, א העלער.

far'thingale *n.* (פאר'-טהינ-גייל) א קרינאלינע [א קלייד אויף רייפען, וועל=כע פרויען פלעגען טראגען אין 16=טען און 17=טען יאהרהונדערט].

fas'ces *n.* (פעס'-איס) די פאסעס אדער ליקטאר=ריטער [א האק צונויפגע=בונדען מיט א פעקעל ריטער, וועלכע מען פלעגט אין דער אלטער רוימישער מלוכה טראגען פאר די קאנסולען און די העכ=סטע ריכטער אלס צייכען, אז זיי האבען די מאכט צו בעשטראפען מיט מלקות און מיט'ן טויט. די, וועלכע פלעגען טראגען דיעזע האק מיט ריטער, האבען זיך גע=רופען ליקטארען].

fas'cia *n.* (פעש'-אי-א) אין אנאטא=מיע — דאס קאסקע=הייטעל, וואס בעדעקט א מוסקול; אין כירורגיע — א באנדאזש [ביי אן אפעראציע]; אין ארכיטעק=טור — א שטרייף [א ברייטער האלב=רונדער קארניז וואס גארטעלט ארום דעם אויבערשטען טייל פון א זייל]; אין אסטראנאמיע — דער העלער פאס וואס רינגעלט ארום א פלאנעט; אין מוזיק — די זייטען פון א פידעל.

fas'cial *a.* (פעש'-אי-על) וואס איז שייך צו די ליקטאר=ריטער; וואס איז שייך צו א באנדאזש. ז *fascia*.

fas'ciated *a.* (פעש'-אי-איי-טעד) פער=בונדען; געשטרייפט, מיט פאסען.

fascia'tion *n.* (פעש-אי-איי'-שאן) א באנדאזש, אן ארומבינדונג [ביי אן אפע=ראציע].

fas'cicle *n.* (פעס'-איקל) א קונטרס, א העפט, א דין ביכעל; א בינטעלע בלומען אויף א פלאנצע.

fas'cicled *a.* (פעס'-איקלד) ז. *fasciculate*.

fascic'ular *a.* (פע-סיק'-יו-לאר) ז. *fasciculate*.

fascic'ularly *adv.* (פע-סיק'-יו-לאר-לי) ז. *fasciculately*.

fascic'ulate *a.* (פע-סיק'-יו-לייט) צו=זאמענגעבונדען אדער צונויפגעוואקסען אין א בינטעל [וועגען בליטהען אדער בלומען אויף א פלאנצע].

fascic'ulated *a.* (פע-סיק'-יו-ליי-טעד) בינטעל=פערמיג.

fascic'ulately *adv.* (פע-סיק'-יו-לייט-לי) אויף'ן אופן פון א צונויפגעוואקסענעם אדער צונויפגעבונדענעם בינטעל.

fas'cicule *n.* (פעס'-אי-קיול) א בינ=טעל בלומען; א בינטעל האר.

fas'cinate *v.* (פעס'-אי-נייט) פערבלענ=דען; בעצויבערען; האבען א שטארקען איינפלוס אויף איינעם.

fas'cinating *a.* (פעס'-אי-ניי-טינג) בעצויבערענד, פערבלענדענד.

fas'cinatingly *adv.* (פעס'-אי-ניי-טינג-לי) אויף א בעצויבערענדען, פער=בלענדענדען שטייגער.

fascina'tion *n.* (פעס-אי-ניי'-שאן) די פערבלענדונג; די בעצויבערונג; א שטארקע צוציהונגס=קראפט; דאס געפינען זיך אונטער א שטארקען איינפלוס; דאס זיין בעצויבערט.

fas'cinator *n.* (פעס'-אי-ניי-טאר) א בעצויבערער; איינער אדער עפעס וואס ציהט צו זיך שטארק צו.

fascine' *n. and v.* (פע-סין') אין פעס=טונגס=ווערק — א בינטעל ריטער אדער שטעקענס וועלכע ווערען בענוצט פאר פעס=טונגס=ארבייט; ארומלעגען [א וואנד אדער א פעסטונג] מיט בינטעלעך ריטער.

Fascines

fascine'-dwell'ing *n.* (פע-סינ'-דוועל'-אינג) איינע פון די הייזלעך, וועל=כע געוויסע ווילדע פעלקער פון די אור=אלטע צייטען פלעגען בויען אין מיטען אן אזערע אדער זומפ. אין וואסער פלעגט מען לעגען איינע אויף די אנדערע בינט=לעך ריטער אדער שטעקענס ביז עס פלעגט זיך אויסבילדען א פלאטפארם איבער'ן וואסער, אויף דיעזער פלאטפארם פלעגען זיי בויען הייזלעך.

fash'ion *n. and v.* (פעש'-אן) פאסאן, מאדע; געשטאלט, שניט; ארט, וויזע; אריסטאקראטיע; פארמען, בילדען, מא=כען; אנפאסען, צופאסען.

fash'ionable *a. and n.* (פעש'-אנ-עבל) מאדיש, פראנטיש; אריסטאקראטיש; עלע=גאנט; אן אריסטאקראט.

fash'ionableness *n.* (פעש'-אנ-עבל-נעס) דאס מאדישע אויסזעהן, פראנטיש=קייט; עלעגאנטקייט; אריסטאקראטיזם.

fash'ionable resort' (פעש'-אנ-עבל רי-זארט') אן עלעגאנטער פלאץ [וואו עס קומט זיך צונויף א פיינערע, רייכערע געזעלשאפט].

fash'ionably *adv.* (פעש'-אנ-ע-בלי) מאדיש, פראנטיש, עלעגאנט, מעשה אריס=טאקראט.

fash'ioner *n.* (פעש'-אנ-ער) א צושניי=דער, צומעסטער אדער צופאסער [פון קליידער]; א מאדיסט.

fash'ionless *a.* (פעש'-אנ-לעס) ניט=מאדיש, אהן א פאסאן, אהן סטיל.

fash'ion-mon'ger *n.* (פעש'-אנ-מאנ'-גער) א פראנט; איינער וואס האלט נאך די מאדע.

fash'ion-mon'gering *n.* (פעש'-אנ-מאנ'-גער-אינג) דאס האלטען זיך שטרענג אן דער מאדע.

fash'ion-mon'ging *n.* (פעש'-אנ-מאנ'-גינג) ז. *fashion-mongering*.

fash'ion-plate *n.* (פעש'-אנ-פלייט) א פאפיער אדער פלאטע, אויף וועלכער עס

זיינען אויסגעמאלט קליידער פון לעצטען פאסאן.

fast *a., adv., n. and v.* (פעסט) פעסט, שטארק, אונבעוועגליך, בעפעסטיגט; אייבערגעבען; אונפערענדערליך [אין טרייהייט אדער איבערגעבענהייט], טריי; דויערהאפט, בעשטענדיג; שנעל; פיהרענדיג א צערשטרייט לעבען, יאגענדיג זיך נאך פערגניגענס; הולטאיאיש, אויסגעלאסען; מיט פעסטקייט; אויף א בעפעסטיגטען, פעסטען אדער אונבעוועגליכען אופן; טיעף; נאהענט; מיט שנעלקייט; עטוואס וואס בעפעסטיגט אדער האלט צו; א שטריק, מיט וועלכען א שיף איז צוגעבונדען; דאס אונבעוועגליכע אייז ביים ברעג; דאס פאסטען, א תענית; פאסטען.

fast and fu'riously (פעסט ענד פיורי-אס-לי) מיט א ווילדער שנעלקייט.

fast and loose (פעסט ענד לוהס) אזא שווינדלער־שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען דארף פערהאלטען א צוגויפגעדרעהטע רימענדעל אדער שטריקעל, עס זאל זיך ניט אויפדרעהען [ווערט מעהרסטענטייל פראקטיצירט פון שווינדלער צווישען פויערים אויף ירידען]; ניט געזעצט, פערענדערליך, פאלש, וואס מען קען זיך דאראויף ניט פערלאזען.

fast bind, fast find (פעסט באינד, פעסט פאינד) אז מען לעגט אוועק אויף אן ארט, געפינט מען אויף אן ארט.

fast boat (פעסט באוט) ביי וואלפיש־פאנג — א שיפעל, אן וועלכען עס איז בעפעסטיגט דער שטריק פון דעם הארפון, וועלכער ווערט געווארפען אין דעם וואלפיש.

fast col'ors (פעסט קאל'-ארז) ניט בלאקירענדע קאלירען, קאלירען וואס געהען ניט אב.

fast'-day *n.* (פעסט'-דיי) א פאסט־טאג, א תענית.

fas'ten *v.* (פעסן) פעסט בעפעסטיגען, צוזאמענשלאגען, פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען; מאכען פעסט, פעסטשטעלען; פעסט אנהאלטען, זיך אנזעצען.

fas'tener *n.* (פעס'-נער) איינער אדער עטוואס וואס בעפעסטיגט, פערבינדט אדער האלט צוזאמען.

fas'tening *n.* (פעס'-נינג) עטוואס וואס פעראייניגט, בינדט צונויף אדער האלט צוזאמען [ווי א קייט, א האקען, א שטריק, א ריגעל א. ד. ג.].

fas'tening-bar *n.* (פעס'-נינג-באר) א ריגעל.

fas'ten on the mind (פעסן אן טהי מאינד) איינקריצען אין זכרון.

fas'ter *n.* (פעס'-טער) א פאסטער, איינער וואס פאסט.

fast fel'low (פעסט פעל'-או) א הולטאי, א שארלאטאן.

fast freight (פעסט פרייט) פראכט אדער געקויפטע סחורות וואס מען ליעפערט באלד.

fast friends (פעסט פרענדז) אינטימע, נאהענטע, איבערגעבענע פריינד.

fast'-go'er *n.* (פעסט'-גאו'-ער) א שנעלזעגלער, א שנעלע זעגעל־שיף.

fast'-han'ded *a.* (פעסט'-הענ'-דעד) גייציג, קארג.

fastid'ious *a.* (פעס-טיד'-אי-אס) איבערקלייבעריש; וואס איז שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastid'iously *adv.* (פעס-טיד'-אי-אס-לי) אויף אן איבערקלייבערישען אופן; אזוי, אז עס איז שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastid'iousness *n.* (פעס-טיד'-אי-אס-נעס) דאס זיין איבערקלייבעריש, דאס זיין שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastig'iate *a.* (פעס-טידזש'-אי-אייט) פערשפיצט, מיט א שפיץ; [ווענען בוימער — וואס זייערע צווייגען געהען פאראלעל ארויף־צו.

fastig'iated *a.* (פעס-טידזש'-אי-אייטעד) ז. *fastigiate*

fastig'iately *adv.* (פעס-טידזש'-אי-אייט-לי) מיט א שפיץ, פערשפיצטערהייט.

fastig'ium *n.* (פעס-טידזש'-אי-אם) דער שפיץ, דער אויבערשטער טייל, דער אויבערשטער ראנד.

fas'ting *n.* (פעס'-טינג) דאס פאסטען; אין די אלטע צייטען, הויפטזעכליך אין אירלאנד — א מיטעל אויפצומאהנען חובות דורך דעם וואס דער מלוה האט זיך וועקגעזעצט לעבען דעם פערשולדיגטען'ס הויז און האט געפאסט אזוי לאנג ביז ער האט זיין חוב צוריקגעקראגען [ניט צאהלען א חוב איז אזא פאל איז בעטראכט געווארען פאר א גרויסען פערברעכען].

fas'ting-day *n.* (פעס'-טינג-דיי) ז. *fast-day*

fas'tish *a.* (פעס'-טיש) אויסגעלאסענע, הולטאיאיש.

fast'land *n.* (פעסט'-לענד) הויך־לאנד.

fast'ness *n.* (פעסט'-נעס) פעסטקייט, שטארקייט; זיכערהייט; א פעסטונג; שנעלקייט; דאס האלטען זיך פעסט; איינגעשלאסענקייט; נאהענטקייט; דויערהאפטיגקייט, בעשטענדיגקייט; אויסגעלאסענהייט, הולטאיסטווע.

fast'-shot *n.* (פעסט'-שאט) א ניט־געלונגענע עקספלאזיאן [אין א מינע].

fast'-train *n.* (פעסט'-טריין) א שנעלצוג.

fat *a., n. and v.* (פעט) פעט, דיק; וואס ענטהאלט פיעל פעט־זאפט [ווענען בוימער]; אומגעלומפערט, שווער, טעמפ, נאריש; רייך; האבענדיג אלעס איבער־גענוג; רייך אין פרוכטען, פראפיטען אדער רעזולטאטען; בריט [ווענען טיילען פון א שיף]; פעטס, שמאלץ; דער בעסטער אדער פעטסטער טייל; אן אפענע כלי אדער גרוב פאר פליסיגקייטען; פעט מאכען.

fa'tal *a.* (פיי'-טעל) פאטאל, בעשטימט פון שיקזאל; בעשטימענד דעם שיקזאל; אונפערמיידליך, אונאבוועגדבאר; אונגליק ברייננענד, פערדערבליך; טויטליך, פערניכטענד, רואינירענד.

fa'talism *n.* (פיי'-טעל-איזם) פאטאליזם [די לעהרע פון אונפערמיידליכען שיקזאל; דער גלויבען אין מזל, בעשערונג אדער פאראויס־בעשטימונג, אין געגענזאץ צו דעטערמיניזם וואס ערקלערט אלע ערשיינונגען דורך בעשטימטע נאטירליכע אורזאכען].

fa'talist *n.* (פיי'-טעל-איסט) א פאטאליסט. ז. *fatalism*

fatalis'tic *a.* (פיי-טע-ליס'-טיק) פאטאליסטיש, וואס איז שייך צו אדער איז פערבונדען מיט פאטאליזם. ז. *fatalism*

fatal'ity *n.* (פע-טעל'-אי-טי) דאס זיין פאטאל; שיקזאל, מזל; שטערבליכקייט; טויטליכקייט; אן אונגליקספאל; דאס זיין קריטיש אדער געפעהרליך. ז. *fatal*

fa'tally *adv.* (פיי'-טעל-אי) דורך דער אונפערמיידליכער פאראויסבעשטימונג פון שיקזאל; אויף אן אופן וואס פיהרט צו אונגליק אדער פערניכטונג; טויטליך.

fa'talness *n.* (פיי'-טעל-נעס) ז. *fatality*

fa'ta Morga'na (פא'-טא מאהר-גא'-נא) פאטא־מארגאנא, מיראזש. ז. *mirage*

fat'-brained *a.* (פעט'-בריינד) נאריש, טעמפ, מיט א פערשטאפטען קאפ.

fat dab (פעט דעב) א פעטער ביסען.

fate *n.* (פייט) דאס שיקזאל, דאס מזל, דער גורל; דאס בעשערטע; דער טויט.

fa'ted *a.* (פיי'-טעד) בעשטימט פון מזל, בעשערט.

fate'ful *a.* (פייט'-פול) פאטאל; וואס איז אונפערמיידליך; וואס ברייננט צום טויט.

fate'fully *adv.* (פייט'-פול-אי) אויף א פאטאלען, אונפערמיידליכען אופן.

fate'-like *a.* (פייט'-לאיק) ווי דאס אונפערמיידליכע, ווי דער טויט.

Fates *n.* (פייטס) אין דער גריכיש־רוימישער מיטאלאגיע — די פארצען, די דריי שוועסטער, צעאוס'ס טעכטער, וועלכע בעשטימען דעם שיקזאל פון מענשען. די עלטערע [קלאטא] שפינט דעם פאדים פון לעבען, און ווען די מיטעלע [לאכעזיס] ניט א צייכען, דאן האקט די יונגערע [אנטראפאס] איבער מיט א שערעל דעם פאדים און דער מענש שטארבט.

fat'-faced *a.* (פעט'-פייסט) מיט א דיקען פנים.

fat'-fed *a.* (פעט'-פעד) גוט אויסגעהאדעוועט.

fat'-guts *n.* (פעט'-גאטס) א פוזע, א מרעלבוך [א דיקער בויך].

fat'head *n.* (פעט'-העד) א מין פיש מיט א דיקען קאפ [געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום קאליפארניען און ווערט פיעל געברויכט פון די כינעזער].

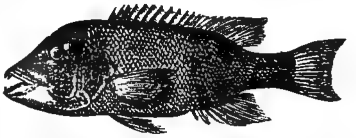

Fathead

fat'-head'ed *a.* (פעט'-העד'-עד) מיט א טעמפען קאפ; דום, נאריש.

fat'-hen *n.* (פעט'-העו) א געוויסע פלאנצע וועלכע האט דיקע און זאפטיגע בלעטער; אויסטראלישע שפינאט.

fa'ther *n. and v.* (פא'-טהער) א פאטער; א שטיף־פאטער; איינער וואס האט צוגענומען און האדעוועט א קינד; דער טיטעל פון א קאטוילישען גלח; דער טיטעל פון א סענאטאר אין אלטען רוים; א פאטריארך; דער עלטסטער מיטגליעד פון א פראפעסיאן אדער קערפערשאפט; אן ענטדעקער אדער ערפינדער פון א זאך; ווערען א פאטער פון אימעצען; אנערקענען אלס קינד; צורעכענען אדער צושרייבען אלס קינד.

Fa'ther *n.* (פא'-טהער) דער פאטער אין הימעל, דער רבונו של עולם; גאט.

fa'therhood *n.* (פא'-טהער-הוד) פאטערשאפט; דאס זיין א פאטער.

fa'ther-in-law' *n.* (פא'-טהער-אין-לאה') א שווער, א שווינגערפאטער.

fa'therland *n.* (פא'-טהער-לענד) א פאטערלאנד.

fa'therlasher *n.* (פא'-טהער-לעש-ער)

א מין עסבארער פיש מיט א ברייטען קאפ [ווערט פיעל געפונען אין גרענלאנד].

Fatherlasher

fa'therless *a.* (פא'-טהער-לעס) אהן א פאטער; אהן א בעוואוסטען אויטאר [ווענען שריפטען און ערצעהלונגען, וועגען וועלכע מען ווייסט ניט ווער עס האט זיי פערפאסט].

fa'therlessness *n.* (פא'-טהער-לעס-נעס) פאטערלאזיגקייט, דאס זיין אהן א פאטער.

fa'therlike *a.* (פא'-טהער-לאיק) פאטערליך.

fa'therliness *n.* (פא'-טהער-לי-נעס) פאטערליכקייט, פאטערליכע ליעבע.

fa'ther-long'-legs *n.* (פא'-טהער-לאהנג'-לעגז) א מין פליג מיט לאנגע פיס.

fa'therly *a.* (פא'-טהער-לי) פאטערליך, אזוי ווי א פאטער.

fa'ther of lies (פא'-טהער אוו לאיז) דער שטן, דער מחבל.

Fa'thers *n.* (פא'-טהערז) די אורעלטערען, די אבות.

fa'thership *n.* (פא'-טהער-שיפ) ז. ***fatherhood***.

fath'om *n. and v.* (פעטה'-אם) א קלאפטער [א מאס פון 6 פוס]; דער אומפאנג, די גרויס פון עפעס; די טיעפקייט פון אן ענין; אויסמעסטען די טיעף; ערפארשען, ערגרייכען, קומען צום גרונט, דערגרונטעווען.

fath'omable *a.* (פעטה'-אמ-עבל) וואס קען אויסגעמאסטען ווערען; וואס קען ערפארשט ווערען, וואס קען דערגרונטעוועט ווערען.

fath'omer *n.* (פעטה'-אמ-ער) אן ערפארשער; איינער וואס דערגרונטעוועט זיך.

fath'omless *a.* (פעטה'-אמ-לעס) אונערפארשליך, אונערגרינדליך; אהן א גרונט.

fath'om-line *n.* (פעטה'-אמ-לאין) א שטריק צום מעסטען טיעפקייטען.

fath'om-wood *n.* (פעטה'-אמ-הוואוד) קלאפטער-האלץ, הייץ-האלץ.

fatid'ic *a.* (פיי-טיד'-איק) פראפעצייענד, פאראויסזאגענד; וואס זאגט נביאות.

fatid'ical *a.* (פיי-טיד'-אי-קעל) ז. ***fatidic***.

fatid'ically *adv.* (פיי-טיד'-אי-קעל-אי) אויף א פראפעצייענדען אופן; זאגענדיג נביאות.

fatif'erous *a.* (פיי-טיפ'-ע-ראס) פאטאל, פערדערבליך; געפעהרליך; טויטליך.

fat'igate *v.* (פעט'-אי-גייט) פערמאטערען, מיעד מאכען.

fatigue' *n. and v.* (פע-טיג') ערמיעדונג, מיעדקייט; פערמאטערטקייט; די ארבייט פון סאלדאטען וואס בעלאנגט ניט צו די וואפען [ווי שטעהן אויף דער וואך, רייניגונג פון קאזארמעס א. ד. ג.]; ערמיעדען; פאלען שווער; דערעסען.

fatigue'-cap *n.* (פע-טיג'-קעפ) אזא קליין לייכט היטעלע וואס סאלדאטען טראגען ביי דער ארבייט, וועלכע בעלאנגט ניט צו די וואפען.

fatigue'-dress *n.* (פע-טיג'-דרעס) דיא קליידער וואס סאלדאטען טראגען ביי דער ארבייט, וועלכע בעלאנגט ניט צו די וואפען.

fatigued' to death (פעט-איגד' טו דעטה) אויסגעמאטערט צום טויט, טויטמיעד.

fatigue'-du'ty *n.* (פע-טיג'-דיו'-טי) די ארבייט פון סאלדאטען וואס בעלאנגט ניט צו די וואפען, ווי רייניגען די קאזארמעס, מאכען בעפעסטיגונגס-ווערק א. ד. ג.

fati'guingly *adv.* (פע-טי'-גינג-לי) מיעד מאכענדיג, פערמאטערענדיג.

fatis'cence *n.* (פע-טיס'-ענס) א שפאלט; דאס זיין צושפאלטען.

fatis'cent *a.* (פע-טיס'-ענט) צושפאלטען אויף שטיקער.

fat job (פעט דזשאב) א פעטע שטעלע [הויפטזעכליך א פאליטישע].

fat let'ters (פעט לעט'-ערז) פעטע שריפט [דיקע שווארצע אותיות].

fat'ling *n.* (פעט'-לינג) א יונג מאסטפיה [א יונג פעט אבגעקארמעט פיה צום שלאכטען].

fat'ly *adv.* (פעט'-לי) פעט, דיק; פעטליך.

fat'ness *n.* (פעט'-נעס) פעטקייט, דיקקייט; פרוכטבארקייט [פון ערד].

fat'ten *v.* (פעטן) פעט מאכען; אבקארמען, אבשטאפען; מיסטיגען; פעט אדער דיק ווערען.

fat'tener *n.* (פעט'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פעט אדער דיק; איינער וואס קארמעט אב.

fat'tiness *n.* (פעט'-אי-נעס) פעטקייט, דיקקייט.

fat'ty *a.* (פעט'-אי) פעט; וואס ענטהאלט פעטס.

fatu'itous *a.* (פע-טיו'-אי-טאס) נאריש, דום, שוואכקעפיג.

fatu'ity *n.* (פע-טיו'-אי-טי) נארישקייט, דומהייט; שוואכקעפיגקייט.

fat'uous *a.* (פעט'-יו-אס) נאריש, דום; שוואכקעפיג.

fat'-wit'ted *a.* (פעט'-הוויט'-עד) גראבקעפיג; נאריש, דום.

fau'bourg *n.* (פאו'-בוהרג) אן אויסערער שטאדט-קווארטאל; א פארשטאדט.

fau'cal *a. and n.* (פאה'-קעל) וואס איז שייך צום ראכען [דער הינטערשטער טייל פון דער מויל-עפנונג וואס געהט צום האלז]; וואס ווערט ארויסגעשפראכען פון ראכען; א קלאנג וואס ווערט ארויסגעלאזען פון ראכען.

fau'ces *n.* (פאה'-סיז) דער ראכען [דער הינטערשטער טייל פון דער מויל-עפנונג וואס געהט צום האלז].

fau'cet *n.* (פאה'-סעט) א צאפען, א קראן.

fauci'tis *n.* (פאה-סאי'-טיס) א ראכען-ענטצינדונג. ז. ***fauces***.

faugh *int.* (פאה) פוי!

fault *n. and v.* (פאהלט) א פערזעהן, א פעהלער; א שולד; א חסרון; א פערלארענע שפור; דאס פערליערען די שפור [וועגען יאגד-הינד]; אין געאלאגיע — די פערשיעבונג פון איינגעבראכענע ערד-שיכטען; אין טעניס-שפיעל — א קלאפ וואס טרעפט ניט דעם באל איהם ארייניצוווארפען וואו מען דארף; טאדלען.

fault'-block *n.* (פאהלט'-בלאק) אין געאלאגיע — א שטיק איינגעבראכענע, פערשיעבטע ערד-שיכט.

faul'ted *a.* (פאהל'-טעד) אין געאלאגיע — איינגעבראכען און פערשאבען אין מעהרערע ערטער [וועגען אן ערד-שיכט].

fault'finder *n.* (פאהלט'-פאינ-דער) איינער וואס זוכט אדער געפינט חסרונות; א טאדלער; א פארריכטונג אויסצוגעפינען א פעהלער אין אן עלעקטרישער לייטונג.

fault'finding *n. and a.* (פאהלט'-פאינ-דינג) דאס זוכען חסרונות; וואס זוכט חסרונות.

fault'ful *a.* (פאהלט'-פול) פול מיט חסרונות; פול מיט פעהלערן; פול מיט חטאים.

faul'tily *adv.* (פאהל'-טי-לי) אויף א פעהלערהאפטען אופן; פעהלערהאפט.

faul'tiness *n.* (פאהל'-טי-נעס) פעהלערהאפטיגקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; זינדיגקייט.

fault'less *a.* (פאהלט'-לעס) אהן חסרונות, אהן פעהלער; פאלקאמען; פעהלער-פריי, טאדעללאז.

fault'lessly *adv.* (פאהלט'-לעס-לי) אויף א טאדעללאזען אדער פעהלער-פרייען אופן; אהן חסרונות.

fault'lessness *n.* (פאהלט'-לעס-נעס) דאס זיין אהן חסרונות; פעהלערלאזיגקייט; פאלקאמענהייט.

faul'ty *a.* (פאהל'-טי) פעהלערהאפט; מיט חסרונות; ניט ריכטיג; שולדיג, טאדעלהאפט.

faun *n.* (פאהן) דער פאון [דער וואלד-גאט ביי די פארצייטיגע רוימער, וואס איז געווען פארגעשטעלט אין דער געשטאלט פון האלב-מענש און האלב-ציעג].

fau'na *n.* (פאה'-נא) די פאונע, די טהיער-וועלט [די חיות וועלכע געפינען זיך אין א געוויסער געגענד אדער וועלכע האבען עקזיסטירט אין א געוויסער געאלאגישער פעריאדע]; אן אבהאנדלונג וועגען די חיות פון א געוויסער געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

fau'nal *a.* (פאה'-נעל) וואס איז שייך צו דער פאונע. ז. ***fauna***.

fau'nist *n.* (פאה'-ניסט) א זאאלאג, א נאטור-פארשער; איינער וואס שטודירט די פאונע. ז. ***fauna***.

faunis'tic *a.* (פאה-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו די חיות פון א געוויסער געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

fauteuil' *n.* (פאו-טיי') א פאטעל, אן ארם-שטוהל.

faux pas (פאו פא) א פאלשער טריט; א פעהלער, א פערזעהן; א פערגעהן געגען דער אננענומענער עטהיק.

favil'lous *a.* (פע-וויל'-אס) וואס בעשטעהט פון אש; אשיג.

favo'nian *a.* (פע-וואו'-ני-ען) וואס איז נוגע צו פאוואניוס, דעם מערב-ווינד, וועלכער בלאזט אין אנפאנג פריהלינג; גינסטיג; מילד.

fa'vor *n. and v.* (פיי'-וואר) גונסט, חן; בעגינסטיגונג; אונטערשטיצונג; א געפאלען, א טובה; ערלויבניס; א ליעבלינג; דאס אנדעקען; אן ערהאלטענער בריעף אדער צושריפט; בעגינסטיגען; אונטערשטיצען; בעעהרען; בעגנאדיגען; בעוויליגען; גלייך זיין; אויסקוקען עהנליך.

fa'vorable *a.* (פיי'-ווארעבל) געפעליג; פריינדליך; בעהילפליך; בעקוועם, גינסטיג.

fa'vorable as'pect (פיי'-וואר-עבל עס'-פעקט) א גינסטיגע לאגע.

fa'vorableness *n.* (פיי'-וואר-עבל-נעס) גונסט, חן, גוטקייט ; געפעלינקייט.

fa'vorably *adv.* (פיי'-וואר-ע-בלי) אויף א פריינדליכען אופן ; אויף א גינסטיגען אדער בעקוועמען אופן.

fa'vored *a.* (פיי'-ווארד) בעגינסטיגט, מיט חן ; פון אויסזעהן ; געשטאלטעט.

fa'voredly *adv.* (פיי'-ווארד-לי) אין בעצוג צום אויסזעהן, אופן אדער געשטאלטונג.

fa'vorer *n.* (פיי'-וואר-ער) א בעגינסטיגער, א גינער, איינער וואס העלפט דעם צווייטען אין זיין ערפאלג.

fa'voringly *adv.* (פיי'-וואר-אינג-לי) ארויסווייזענדיג פריינדליכקייט ; טהוענדיג א טובה.

fa'vorite *n. and a.* (פיי'-וואר-איט) א גינסטלינג, א ליעבלינג [איינער אדער עפּעס וואס איז בעליעבט]; בעגינסטיגט, בעליעבט.

My cousin John is my father's favorite nephew.

fa'voritism *n.* (פיי'-וואר-אי-טיזם) דאס בעגינסטיגען ; דאס ארויסווייזען מעהר פריינדשאפט צו איינעם ווי צו אלע אנדערע.

fa'vorize *v.* (פיי'-וואר-איז) בעגינסטיגען ; זיין צו איינעם פריינדליכער אלס צו אלע אנדערע.

fa'vorless *a.* (פיי'-וואר-לעס) אונבעגינסטיגט, אונבעליעבט.

favose' *a.* (פע-וואוס') וואס איז ענהליך צו א האניג־פלאטע פון א ביענשטאק.

fa'vus *n.* (פיי'-וואס) א מין הויט־קראנקהייט, מייסטענס פון דער קאפּ־הויט, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט א געלבליכען טרוקענעם אויסשלאג, וועלכער איז ענהליך צו דעם אויסזעהן פון א האניג־פלאטע.

fawn *v. and n.* (פאהן) זיך חנפ'ענען, אונטערקריכען, זיך אונטערלעקען ווי א הונד ; א יונגער הירש ; געבעהרען א הירשעלע.

fawn'-col'or *n.* (פאהנ'-קאל'-אר) העלגעלב־ברוינע פארב.

fawn'-col'ored *a.* (פאהנ'-קאל'-ארד) העלגעלב־ברוין.

faw'ner *n.* (פאה'-נער) א חונף, א קריכער, אן אונטערלעקער.

faw'ning *n.* (פאה'-נינג) חניפה, אונטערלעקעריי, קריכעריי.

faw'ningly *adv.* (פאה'-נינג-לי) אויף דעם אופן פון אן אונטערלעקער אדער חונף.

faw'ningness *n.* (פאה'-נינג-נעס) חניפה, אונטערלעקעריי.

fay *v. and n.* (פיי) צונויפפאסען ; צופאסען ; א פעע, א צויבעריז, א מכשפה.

F-clef *n.* (עף'-קלעף) אין מוזיק — דער *F*־שליסעל אדער באס־שליסעל.

fea'berry *n.* (פיע'-בער-אי) אן אגרעס.

feague *v.* (פיעג) ענטמוטיגען, אראבשלאגען פון מוטה.

fe'alty *n.* (פי'-על-טי) טרייהייט, איבערגעבענהייט [פון אן אונטערטהאן צו זיין הערשער, פון א פרוי צו איהר מאן א. ד. ג.].

fear *n. and v.* (פיער) פורכט, שרעק, מורא; אנגסט, זארג, דאגה; דאס וואס רופט ארויס א מורא ; פחד ; דאס וואס ווארפט ארויף א שרעק ; עהרפורכט אדער יראת הכבוד פאר א העכערען ; פירכטען, מורא האבען; דערשרעקען זיך ; זיין אין קלעמעניש ; צווייפלען.

fear'ful *a.* (פיער'-פול) שרעקעדיג ; פירכטערליך, שרעקליך ; פורכטזאם ; מיט יראת הכבוד.

fear'fully *adv.* (פיער'-פול-אי) אויף א שרעקעדיגען אופן ; אויף א פחדנ'ישען שטייגער ; מיט יראת הכבוד; פורכטזאם.

fear'fulness *n.* (פיער'-פול-נעס) פורכטזאמקייט, שרעקעדיגקייט, פורכט, מורא.

fear'less *a.* (פיער'-לעס) פורכטלאז, אונערשראקען.

fear'lessly *adv.* (פיער'-לעס-לי) מיט אונערשראקענהייט.

fear'lessness *n.* (פיער'-לעס-נעס) פורכטלאזיגקייט, אונערשראקענהייט ; דאס זיין אהן מורא.

fear'naught *n. and a.* (פיער'-נאהט) א שטארק געפאנצערטע קריעגס־שיף ; אזא דיקער וואלענער שטאף אדער בגד, א פערמינג ; וואס האט קיין מורא ניט, וואס שרעקט זיך ניט.

fear'nought *n.* (פיער'-נאהט) ז. ***fearnaught***

fear'some *a.* (פיער'-סאם) פירכטערליך; דערשראקען ; טרוסליווע, פחדנות'דיג.

feasibil'ity *n.* (פיע-זי-ביל'-אי-טי) מעגליכקייט, דאס קענען געשעהן ; פראקטישקייט.

fea'sible *a.* (פיע'-זיבל) מעגליך, וואס קען געטהאן ווערען.

The plan to cross the ocean in a balloon is not feasible.

fea'sibleness *n.* (פיע'-זיבל-נעס) ז. ***feasibility***

fea'sibly *adv.* (פיע'-זי-בלי) מעגליכערווייזע.

feast *n. and v.* (פיעסט) א סעודה, א מאהלצייט ; א פעסט, א יום־טוב ; מכבד זיין, בעווירטהען ; מאכען פערגניגען, אמוזירען ; באלעווען, מאכען מאהלצייטען ; זיך אמוזירען.

feast'-day *n.* (פיעסט'-דיי) א פייערטאג, א יום־טוב.

feas'ter *n.* (פיעס'-טער) איינער וואס נעהמט אויף אדער איז מכבד ; א מאהלצייט־געבער ; א בעל־שמחה.

feast'ful *a.* (פיעסט'-פול) פעסטליך, יום־טוב'דיג, פרעהליך.

feas'ting *n.* (פיעס'-טינג) א סעודה.

feast of tab'ernacles (פיעסט אוו טעב'-ער-נעקלז) סכות.

feast of unleav'ened bread (פיעסט אוו אנ-לעוו'נד ברעד) חג המצות [פסח].

feat *n., a. and v.* (פיעט) א טהאט, א העלדענטהאט ; קלוג, געשיקט, מיט קענטשאפט ; נעט ; מאכען געשיקט, מאכען נעט.

feath'er *n. and v.* (פעטה'-ער) א פעדער ; א פעדער־טשוב ; א ציערונג ; א פוסטער טיטעל ; בעדעקען מיט פעדערען ; צומאכען פעדערען צו עפּעס ; בעציערען ; מאכען א פערשמעלערטען ראנד ; רודערען פלאך [א שיפעל].

feath'er-bed *n.* (פעטה'-ער-בעד) א פערינע, א מאטראץ פון פעדערען.

feath'erbone *n.* (פעטה'-ער-באון) פעדער־ביין [ווערט געברויכט אנשטאט פישביין].

feath'erbrain *n.* (פעטה'-ער-ברעין) א לייכטזיניגער מענש.

feath'er-brained *a.* (פעטה'-ער-ברעינד) לייכטזיניג.

feath'er-broom *n.* (פעטה'-ער-ברוהם) א פעדערוויש [אזא קליינער בעזים געמאכט פון גרויסע פעדערען].

feath'er-edge *n.* (פעטה'-ער-עדזש) דער דינער ברעג אדער זייט פון א ברעט, פון א פלאטע א. ד. ג.

feath'er-edged *a.* (פעטה'-ער-עדזשד) מיט א פערשמעלערטען דינעם ברעג.

feath'er-grass *n.* (פעטה'-ער-גראס) פעדער־גראז [א מין גראז פון דרום־אייראפא, וואס איז ענהליך צו א פעדער].

feath'er-head *n.* (פעטה'-ער-העד) ז. ***featherbrain***

feath'er-head'ed *a.* (פעטה'-ער-העד'-עד) ז. ***feather-brained***

feath'ering *n.* (פעטה'-ער-אינג) די פעדערען פון א פויגעל ; אין ארכיטעקטור — דער פעסטאן [א גירלאנדע אויסגעשניצט אדער אויסגעהאקט אויף א וואנד אדער זייל].

feath'er in the cap (פעטה'-ער אין טהי קעפ) אן עהרען־צייכען, אן אויסצייכנונג ; אן אויפטהועכטס מיט וועלכען מען קען שטאלצירען.

feath'erless *a.* (פעטה'-ער-לעס) אהן פעדערען.

feath'erlessness *n.* (פעטה'-ער-לעס-נעס) נאקעטקייט, דאס זיין אהן פעדערען.

feath'er-pa'ted *a.* (פעטה'-ער-פיי'-טעד) ז. ***feather-brained***

feath'er-stitch *n.* (פעטה'-ער-סטיטש) א נאט אין האפטען אדער אויסנעהען אין דער פארם פון א פעדער.

feath'er-weight *n.* (פעטה'-ער-וועיט) אין ספארט — די לייכטסטע וואג, וועלכע איז ערלויבט פאר א פערד צו טראגען אויף זיך אין וועט־לויף ; א באקסער אדער פראפעסיאנעלער פויסט־קעמפפער, וועלכער האט אין זיך די מינדעסטע וואג, וואס פאדערט זיך לויט די רעגעלען פון פויסט־קאמפף ; א פחות־ערך, א מענש וואס האט די קנאפסטע בעדייטונג און ווירקונג.

feath'ery *a.* (פעטה'-ער-אי) פעדעריג, מיט פעדערען ; גרינג ווי א פעדער.

feat'ly *adv.* (פיעט'-לי) אויף א געשיקטען אדער פלינקען אופן ; מיט פערשטאנד, מיט קענטשאפט.

feat'ness *n.* (פיעט'-נעס) געשיקטליכקייט, פלינקקייט.

feat of strength (פיעט אוו סטרענגטה) גבורה־קונץ.

It is a feat of strength to lift 250 pounds.

fea'ture *n. and v.* (פיע'-טשור) א געזיכטס־צוג, דאס געזיכט ; דאס אלגעמיינע אויסזעהן פון עפּעס ; דער כאראקטער פון א זאך ; זיין פון דעמזעלבינגען אויסזעהן ; זיין ענהליך.

fea'tured *a.* (פיע'-טשורד) געשטאלטעט, פארמירט ; מיט א בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

fea'tureless *a.* (פיע'-טשור-לעס) אהן אויסדריקליכע שטריכען ; אהן א בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

feaze *v. and n.* (פיעז) ארויסציהען פאדים־ווייז ; פאנאדערפלעכטען א שטריק; אנבערעכען די ביינער ; זיך אויפרעגען ; די אויפרעגונג.

Feb. אבקירצונג פון ***February***

febrifa'cient *a. and n.* (פעב-רי-פיי'-שענט) פיעבערהאפט ; דאס וואס פעראורזאכט פיעבער.

febrif'erous *a.* (פי-בריפ'-ע-ראס) וואס ברייננט אדער פעראורזאכט פיעבער.

febrif'ic *a.* (פי-בריפ'-איק) וואס פעראורזאכט פיעבער ; פיעבעריש.

febrif'ugal *a.* (פי-בריפ'-יו-געל) וואס פערטרייבט פיעבער.

feb'rifuge *a. and n.* (פעב'-רי-פיודזש) וואס פערטרייבט דעם פיעבער ; א מיטעל געגען פיעבער.

feb'ril *a.* (פעב'-ריל) ז. ***febrile***

feb'rile *a.* (פעב'-ריל) וואס איז שייך צו פיעבער; פיעבערהאפט, קדחת'דיג.

Feb'ruary *n.* (פעב'-רו-ע-רי) דער מאָנאט פעברואר.

fe'cal *a.* (פי'-קעל) וואס געהערט צו עקסקרעמענטען [צאה].

fe'ces *n.* (פי'-סיז) עקסקרעמענטען, אויסוואורף פון קערפער, טינוף; צאה.

fe'cial *n.* (פי'-שעל) — אין אלטען רוים איינער פון די פריסטער, וועלכע פלעגען זיין קריעגס־העראלדען. זיי פלעגען ערקלערען מלחמה אדער שלום און פלעגען דערביי אבריכטען בעשטימטע רעליגיעזע צערעמאָניעס.

fec'ula *n.* (פעק'-יו-לא) קראכמאל.

fec'ulence *n.* (פעק'-יו-לענס) שמוץ; אבזאץ, אבפאל, פסולת.

fec'ulency *n.* (פעק'-יו-לענ-סי) ז. ***feculence.***

fec'ulent *a.* (פעק'-יו-לענט) אונריין, מוטנע; בלאטיג, שמוציג.

fec'und *a.* (פעק'-אנד) פרוכטבאר.

fec'undate *v.* (פעק'-אנ-דייט) פרוכטבאר מאכען.

fecunda'tion *n.* (פעק-אנ-דיי'-שאן) די בעפרוכטונג, דאס מאכען פרוכטבאר.

fecun'dity *n.* (פי-קאנ'-די-טי) די פרוכטבארקייט; דאס זיין פרוכטבאר; פריה ורביה.

fed (פעד) געשפייזט, גענעהרט, געפיטערט. ז. ***feed.***

fed'eracy *n.* (פעד'-ע-רע-סי) א קאנפעדעראציאָן. ז. ***confederacy.***

fed'eral *a.* and *n.* (פעד'-ע-רעל) פעדעראליסטיש, וואס איז שייך צו א בונדעס־שטאאט אדער פעדעראטיווען שטאאט [א שטאאט וואס בעשטעהט פון איינציגע בעזונדערע שטאאטען אונטער איין צענטראלער רעגיערונג]; וואס איז שייך צו א פערבינדונג אדער אבמאך [הויפטזעכליך פון מלוכות]; וואס איז אן אנהענגער פון א פעדעראטיווען שטאאט אדער בונדעס־שטאאט; אין די פעראייניגטע שטאאטען — וואס איז שייך צו דער פעדעראלער קאנסטיטוציאָן, וואס איז אן אנהענגער פון אדער וואס שטיצט די פעדעראלע קאנסטיטוציאָן; אין צייט פון בירגער־קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען — וואס האט געשטיצט די פעדעראלע רעגיערונג, וואס איז געווען געגען דעם פערזוך פון די זיד־שטאאטען זיך אבצוזרייסען פון די פעראייניגטע שטאאטען; אן אנהענגער פון א פעדעראציאָן פון שטאאטען אדער פון א בונדעס־שטאאט.

Fed'eral Cit'y (פעד'-ע-רעל סיט'-אי) די הויפט־שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וואשינגטאָן].

Fed'eral Constitu'tion (פעד'-ע-רעל קאנ-סטי-טיו'-שאן) די קאנסטיטוציאָן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

fed'eral di'et (פעד'-ע-רעל דאי'-עט) דער פעדעראלער סיים אדער פארלאמענט פון די אלטע דייטשע מלוכות.

fed'eral gov'ernment (פעד'-ע-רעל גאוו'-ערנ-מענט) די פעדעראלע רעגיערונג, די בונדעס־רעגיערונג.

federalisa'tion *n.* (פעד-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***federalization.***

fed'eralise *v.* (פעד'-ע-רעל-איז) ז. ***federalize.***

fed'eralism *n.* (פעד'-ע-רעל-איזם) פעדעראליזם, די סיסטעם אדער די פרינציפען פון פעדערירטע שטאאטען אדער בונדעס־שטאאטען; די פרינציפען פון דער פעדעראליסטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

fed'eralist *n.* (פעד'-ע-רעל-איסט) א פעדעראליסט, אן אנהענגער פון פעדעראליזם אדער פון בונדעס־שטאאטען.

Fed'eralist *n.* (פעד'-ע-רעל-איסט) א מיטגליעד פון דער פעדעראליסטישער פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

federaliza'tion *n.* (פעד-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) די פעראייניגונג [פון שטאאטען] אין א בונדעס־שטאאט; א בונדעס־שטאאט; א פעדעראציאָן.

fed'eralize *v.* (פעד'-ע-רעל-איז) פעראיינינגען, פערבינדען [הויפטזעכליך שטאאטען אין א בונדעס־שטאאט].

fed'erally *adv.* (פעד'-ע-רעל-אי) אויף א פעראייניגטען אדער פעדעראטיווען שטייגער; אין איינקלאנג מיט אן אבמאך אדער בונד.

Fed'eral par'ty (פעד'-ע-רעל פאר'-טי) די פעדעראליסטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [די פארטיי האט אין אנפאנג געקעמפפט דאפיר, אז די קאנסטיטוציאָן פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע איז אויסגעארבייט געווארען ביי דער קאנסטיטוציאָנעלער קאנווענציאָן אין פילאדעלפיא אין 1787, זאל אנגענומען ווערען פון די ערשטע 13 שטאאטען; שפעטער איז דער הויפטפונקט פון איהר פראגראם געווען א גוט־ארגאניזירטע פעסטע צענטראל־רעגיערונג. די פארטיי האט עקזיסטירט ביז ארום 1816].

fed'erate *v.* (פעד'-ע-רייט) פעדערירען, פעראייניגען, פערבינדען; בילדען א בונדעס־שטאאט אדער א פעדעראציאָן.

federa'tion *n.* (פעד-ע-ריי'-שאן) א פעדעראציאָן; א פעראייניגונג, א פערבאנד [פון אונאבהענגיגע פעראיינען]; א פעראייניגונג פון אונאבהענגיגע שטאאטען אין א פעדעראציאָן אדער בונדעס־שטאאט; א פעדעראלע רעגיערונג [א רעגיערונג פון א בונדעס־שטאאט, ווי פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, פון דייטשלאנד און פון דער שווייץ].

The Jewish farmers' societies of America are organized into a **federation.**

federa'tionist *n.* (פעד-ע-ריי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון א פעראייניגונג פון שטאאטען אדער פון א בונדעס־שטאאט [הויפטזעכליך איינער וואס שטרעבט, אז אלע טיילען פון דער בריטאנישער אימפעריע זאלען זיין פעראייניגט אויף פעדעראטיווע יסודות, דאס הייסט, ווי בעזונדערע שטאאטען מיט א צענטראלער רעגיערונג].

fed'erative *a.* (פעד'-ע-ריי-טיוו) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פעראייניגונג אדער פעדעראציאָן.

fed'eratively *adv.* (פעד'-ע-ריי-טיוו-לי) אויף'ן אופן פון א פעדעראציאָן [פעראיינינגונג פון בעזונדערע שטאאטען אונטער איין צענטראלער רעגיערונג]; ווי א פעראייניגונג אדער בונד.

fee *n.* and *v.* (פיע) בעלוינונג, שכירות [פון רעגיערונגס־בעאמטע], האנאראר [געצאהלט פון דאקטוירים, ליטעראטען, אדוואקאטען, לעהרער]; טרינק־געלד; אבצאהלונג פאר ספעציעלע רעכטע אדער דיענסטע [ווי פאר דעם רעכט צו בעלאנגען צו א געזעלשאפט, איינטריטס־געלד אין אמוזירונגס־פלעצער א. ד. ג.]; אין דער פעאדאלער אָרדנונג — א לעהן־גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען אויף א געוויסער צייט פאר געוויסע דיענסטע]; א ירושה־גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען צו איינעם אויף אייביג, פאר איהם און זיינע יורשים]; א גוט, א מאיאנטעק; איינענטום; בעזיצונג; בעלוינען; אונטערקויפען; דינגען.

fee'able *a.* (פיע'-עבל) וואס מען קען דינגען אדער אונטערקויפען.

fee'ble *a.* (פיע'בל) שוואך, אבגעשוואכט.

fee'ble-min'ded *a.* (פיע'בל-מאינ'-דעד) שוואכזיניג, אידיאטיש.

Feeble-minded children need a special education.

fee'ble-min'dedness *n.* (פיע'בל-מאינ'-דעד-נעס) שוואכזיניגקייט.

fee'bleness *n.* (פיע'בל-נעס) שוואכקייט, אבגעשוואכטקייט.

fee'bly *adv.* (פיע'-בלי) שוואך, אבגעשוואכט.

feed *v.* and *n.* (פיעד) פיטערען, פאשען, שפייזען, קארמענען; בעזארגען מיט'ן נויטיגען מאטעריאל [פאר ארבייט, אויפהאלטונג, ענטוויקלונג א. ד. ג.]; זיך שפייזען, זיך זעטיגען, זיך אויפהאלטען, זיך שטיצען; פרעסען; פוטער, פאשע; א פארציאָ פוטער; די בעוועגונג אדער די דערנעהנטערונג פון מאטעריאל, וואס א מאשין בעארבייט, צו דעם טייל פון דער מאשין, וועלכער בעארבייט דעם מאטעריאל [ווי פון דעם טוך צו דער מאשין־נאדעל]; דאס מאטעריאל, וואס א מאשין בעארבייט; די בעוועגונג פון א שנייד־אינסטרומענט צו דעם מאטעריאל וואס דארף געשניטען ווערען; די מאס וואסער וואס איז נויטיג אין א קאנאל־שליוז, אום א שיף זאל קענען דורכגעהען.

fee'der *n.* (פיע'-דער) אן ערנעהרער, א פיטערער; אן אויפמונטערער; אן עסער; איינער וואס האדעוועט בהמות צו קוילען זיי; דאס וואס ערנעהרט אדער גיט די נויטיגע מאטעריאלען צום עקזיסטירען; א שטראם, ריגע אדער קאנאל, וועלכער פילט אן מיט וואסער דעם הויפט־שטראם אדער טייך; איינער וואס דערלאנגט די מאטעריאלען צו דער מאשין; אן אפאראט דורך וועלכען עס ווערען אויטאמאטיש איבערגעגעבען אין א מאשין די נויטיגע מאטעריאלען, וועלכע זי פערברויכט; אין אן ארגעל — דער קלייינער אונטערשטער בלאז־זאק, וועלכער גיט איבער לופט אין דעם גרעסערען אויבערשטען בלאז־זאק; אין א טעאטער־פיעסע — א צוגעשריבענע און־וויכטיגע ראלע, כדי ארויסצוברייננגען בולט'ער די וויכטיגסטע טיילען פון דער פיעסע.

feed high (פיעד האי) לעבען א גוטען טאג.

fee'ding *n.* (פיע'-דינג) נאהרונג, פיטערונג, שפייז.

fee'ding-bag *n.* (פיע'-דינג-בעג) דער שפייז־זאק, דער טרעלבוך, די פוזע.

fee'ding-bot'tle *n.* (פיע'-דינג-באטל) א מילך־פלעשעל פון וועלכען דאס קינד זויגט.

feed'-pipe *n.* (פיעד'-פאיפ) אין א דאמפף־מאשין — די שפייז־ראהר אדער די טרויב, דורך וועלכער דאס וואסער געהט פון דער אויבערשטער ציסטערנע אין קעסעל.

feed'-pump *n.* (פיעד'-פאמפ) די שפייז־פומפ, די פומפ וועלכע טרייבט דאס וואסער אין קעסעל פון א דאמפף־מאשין.

fee'-estate' *n.* (פיע'-עס-טייט') דאס לעהן־גוט [א מאיאנטעק, וואס א פריץ פון

מיטעלאלטער פלעגט אבגעבען זיינעם אן אונטערטהאן און ריעזער פון זיין זייט פלעגט דערפאר אויף זיך אננעהמען געוויסע התחיבות'ען בנוגע צום פריץ].

fee'-farm *n.* (פיע'-פארם) א לאנדגוט וואס ווערט געגעבען אין ארענדע ניט פאר געוויסע פפליכטען אדער דיענסטע פון דעם ארענדאר, נאר פאר א געוויסער סומע וועלכע יענער צאהלט יעהרליך.

feel *v. and n.* (פיעל) פיהלען, עמפפינדען, האבען דאס בעוואוסטזיין [וועגען עפעס]; זיך פיהלען, טאפען; פרובירען; פארשען; זיין גענייגט; עמפפינדונג; עמפפינדונג פון א בעריהרונג.

feel a damp (פיעל ע דעמפ) פיהלען שוואר, פיהלען ווי א לאסט.

feel af'ter (פיעל עפ'-טער) זוכען, טאפען [ווי אין דער פינסטער].

feel an in'terest (פיעל ען אינ'-טער-עסט) נעהמען אן אינטערעסע, זיך אינטערעסירען.

feel at home (פיעל עט האום) זיך פיהלען ווי ביי זיך אין דער היים, זיך פיהלען ווי א פיש אין וואסער.

fee'ler *n.* (פיע'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פיהלט, עמפפינדעט אדער טאפט אן; עטוואס וואס דיענט צום אנטאפען [ווי די פיהל-הערנערלעך ביי אינזעקטען אדער די פיהל-פעדים ביי מאלוסקען]; עטוואס מיט דער הילף פון וואס מען "טאפט אן דעם דופק" אדער מען וויל עפעס אויסגעפינען אויף אן אינדירעקטען אופן; עטוואס וואס דיענט אלס פראבע עפעס אויסצוגעפינען אדער אויסצופארשען; דער ערשטער אויסברוך פון שטורם, נאך וועלכען עס קומט א קורצע צייט פון רוה.

fee'less *a.* (פיע'-לעס) אהן א לעהן-גוט, אהן א בעלוינונג. ז. *fee*

feel for (פיעל פאר) זוכען אין געהיים אדער פארזיכטיג; סימפאטיזירען, מיטפיהלען.

feel hun'gry (פיעל האנ'-גרי) זיין הונגריג.

feel inclined' (פיעל אינ-קלאינד') זיין גענייגט.

I **feel inclined** to reject your offer, but I shall not do so.

fee'ling *n. and a.* (פיע'-לינג) דאס פיהלען, דאס עמפפינדען, דאס אנטאפען; געפיהל, עמפפינדונג; עמפפינדליכקייט; סענטימענט, שטימונג; דער איינדרוק פון א קונסטווערק; פיהלענד, געפיהלפאל, לעבהאפט געפיהלט, געריהרט, ריהרענד; מיטפיהלענד, אנטייל-נעהמענד.

fee'lingly *adv.* (פיע'-לינג-לי) מיט עמפפינדליכקייט, מיט געפיהל, מיט צארטקייט.

fee'lingly alive' (פיע'-לינג-לי ע-לאיוו') שטארק עמפפינדליך [פאר עפעס].

feel like (פיעל לאיק) זיין געשטימט, זיין גענייגט.

feel one's legs (פיעל הוואנז לעגז) זיך שטעלען אויף די פיס [ווי א קינד ווען עס פאנגט אן צו שטעהן].

feel out (פיעל אוט) אנטאפען דעם דופק, אויספארשען, אונטערזוכען, זאנדירען.

feel snea'ky (פיעל סניע'-קי) האבען דאס געפיהל, אז מען האט נידריג געהאנדעלט.

feel the pulse (פיעל טהי פאלס) 1. פיהלען דעם דופק, אנטאפען דעם דופק; 2. דערגעהן ווי עס האלט.

2. The statesman must always **feel the pulse** of the people on public questions.

fee sim'ple (פיע סימ'פל) א ירושה-גוט.

fee sim'ple ab'solute (פיע סימ'פל עב'-סא-ליוט) א ירושה-גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען צו איינעם אויף אייביג, פאר איהם און זיינע יורשים].

feet *n.* (פיעט) פיס. ז. *foot*

One foot; two **feet**.

fee tail (פיע טייל) א גוט וואס ווערט אוועקגעשענקט מיט דער בעדינגונג, אז עס זאל איבערגעהן בירושה נור צו געוויסע יורשים. ז. *conditional fee*

feet fore'most (פיעט פאור'-מאוסט) די פיס אויסגעצויגען, טויט.

feet'less *a.* (פיעט'-לעס) וואס האט ניט קיין פיס.

feign *v.* (פיין) אויסטראכטען, אויסקלערען; ניט ריכטיג פארשטעלען; זיך פערשטעלען; מאכען אן אנשטעל.

feigned *a.* (פיינד) אויסגעטראכט, ניט ריכטיג, פאלש, זיך געמאכט, כלומר'שטדיג.

feig'nedly *adv.* (פיי'-נעד-לי) כלומר'שט, לפנים, דורך אן אנשטעל, אויף א געמאכטען אדער פאלשען שטייגער; אויסגעטראכט.

feig'nedness *n.* (פיי'-נעד-נעס) כלומר'שטדיגקייט, דאס פערשטעלען זיך, דאס זיין לפנים; נארעריי.

feigned pur'chase (פיינד פויר'-טשייס) א קניה לפנים [כלומר'שט געקויפט].

feigned voice (פיינד וואיס) א קוויטשעדיגער קול, א פאלצעט.

feig'ner *n.* (פיי'-נער) אן אויסטראכטער, אן אנשטעל-מאכער.

feign ho'liness (פיין האו'-לי-נעס) געמאכטע, כלומר'שטדיגע הייליגקייט.

feig'ning *a.* (פיי'-נינג) מאכענדיג אן אנשטעל, פערשטעלענדיג, כלומר'שטדיג.

feig'ningly *adv.* (פיי'-נינג-לי) כלומר'שט, דורך אן אנשטעל.

feint *n. and v.* (פיינט) אן אנשטעל, א פאלשע בעוועגונג, אום אבצונארען דעם געגנער [אין א געפעכט, אין מלחמה א. ד. ג.]; מאכען אן אנשטעל, מאכען א פאלשע בעוועגונג, אום אבצונארען דעם געגנער.

feld'sher *n.* (פעלד'-שער) א פעלדשער.

feld'spar *n.* (פעלד'-ספאר) דער פעלדשפאט [א מין גלאז-ארטיגער שטיין].

feld'spath *n.* (פעלד'-ספעטה) ז. *feldspar*

feldspath'ic *a.* (פעלד-ספעטה'-איק) וואס איז שייך צו פעלדשפאט; וואס ענטהאלט אין זיך פעלדשפאט [אזא גלאז-ארטיגער שטיין].

feldspath'ose *a.* (פעלד-ספעטה'-אוס) ז. *feldspathic*

felic'itate *v.* (פי-ליס'-אי-טייט) בעגליקען; גליקווינשען, גראטולירען.

He was **felicitated** on his marriage.

felicita'tion *n.* (פי-ליס-אי-טיי'-שאן) בעגליקונג; גליקווינשונג, גראטולאציאן.

felic'itous *a.* (פי-ליס'-אי-טאס) גליקליך; פארטרעפליך.

felic'itously *adv.* (פי-ליס'-אי-טאס-לי) אויף א גליקליכען אופן; פארטרעפליך.

felic'itousness *n.* (פי-ליס'-אי-טאס-נעס) גליקזעליגקייט.

felic'ity *n.* (פי-ליס'-אי-טי) 1. גליק; גליקזעליגקייט; 2. געשיקטליכקייט אדער פארטרעפליכקייט [פון אן אויסדרוק אדער געדאנק]; 3. א גליקליכער אויסוואהל.

2. This writer is noted for his **felicity** of expression.

Fe'lidæ *n.* (פי'-לי-דיע) דער קאצען-מין, די חיות וואס בעלאנגען צו דעם קאצען-מין, ווי דער טיגער, דער לייב, דער לעאפארד א. ד. ג.

fe'liform *a.* (פי'-לי-פארם) וואס האט דעם אויסזעהן פון א קאץ.

Feli'næ *n.* (פי-לאי'-ניע) דער מין קעץ.

fe'line *a. and n.* (פי'-לאין) וואס איז שייך צו קעץ; קעציש; קאצען-ארטיג; א קאץ-עהנליכע חיה; א קאץ.

felin'ity *n.* (פי-לינ'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צו א קאץ; די אייגענשאפטען אדער כאראקטער פון א קאץ.

Fe'lis *n.* (פי'-לים) דער קאצען-מין.

fell *v., n. and a.* (פעל) אנידערוואר-פען, אומווארפען; אבשניידען אדער אבהאקען [א בוים]; גלאט ארומזוימען אדער ארומנעהמען; א גלאטער זוים; א הארינער צודעק, א האר-קרוין; גרויזאם, ווילד.

fell (פעל) נעפאלען. ז. *fall*

fell'able *a.* (פעל'-עבל) וואס קען אומגעווארפען אדער אנידערגעווארפען ווערען; וואס קען אויסגעהאקט ווערען.

fel'lah *n.* (פעל'-אה) א פעלאך [אן עגיפטישער פויער].

fell'er *n.* (פעל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אום; איינער וואס האקט אום בוימער; א מאשין צום אויסהאקען אדער אבזעגען בוימער; א זוימער [איינער וואס זוימט ארום קליידער]; א פאררירכטונג צו א נעה-מאשין צום זוימען; א יונגער מאן, וועלכער שדכנ'ט זיך צו א מיידעל [פערגרייזט פון דעם ווארט *fellow*].

fel'lic *a.* (פעל'-איק) גאליג, געמאכט פון גאל.

fell'ing-ax *n.* (פעל'-אינג-עקס) א האק ארונטערצוהאקען בוימער.

fell'ing-saw *n.* (פעל'-אינג-סאה) א זעג וואס ווערט בענוצט צום אויסזעגען בוימער.

fell'-lur'king *a.* (פעל'-לויר'-קינג) לויערענדיג.

fell'monger *n.* (פעל'-מאנ-גער) א פעל-הענדלער.

fell'ness *n.* (פעל'-נעס) גרויזאמקייט, ווילדקייט.

fel'loe *n.* (פעל'-או) די רייף פון א ראד.

fel'low *n. and v.* (פעל'-או) א קאלעגע, א קאמעראד, א חבר, א גענאסע; א נוטער ברודער; א מיטמענש, איינעם'ס גלייכען; איינער פון א פאר; די גלייכע העלפט פון עפעס אדער איינס פון א גלייכע פאר; א מענש, א פערזאן; א יונג, א בחור, א קערל; א מיטגליעד פון א געזעלשאפט אדער פון א קאלעגיום; א געליעבטער; צונויפפארען.

fel'low-cit'izen *n.* (פעל'-או-סיט'-איזן) א מיטבירגער.

fel'low-com'moner *n.* (פעל'-או-קאמ'-אנ-ער) איינער וואס האט א רעכט צו פיטערען זיינע בהמות אויף קהל'שע לאנקעס.

fel'low-coun'cilor *n.* (פעל'-או-קאונ'-סי-לאר) א מיטגליעד פון ראטה-הויז.

fel'low-coun'tryman *n.* (פעל'-או-קאנ'-טרי-מען) א לאנדסמאן.

fel'low-craft *n.* (פעל'-או-קרעפט) דער פריימויערער-געזעל [א פריימויערער פון צווייטען גראד].

fel'low-crea'ture *n.* (פעל'-או-קריע'-

טשור) א מיטמענש; א פראדוקט פון דעמזעלביגען בעשעפער.

fel'low-fee'ling *n.* (פעל'-או-פיע'-לינג) מיטפיהלונג, מיטגעפיהל; סימפא־טיע; גלייכער אנטייל אין עפעס.

fel'low-heir *n.* (פעל'-או-עהר) א מיט־יורש.

fel'low-hel'per *n.* (פעל'-או-העל'-פער) א געהילף; א מיטווירקער.

fel'low-like *a.* (פעל'-או-לאיק) ווי קאמעראדען; קאלעגיאל, פריינדשאפטליך, ברידערליך.

fel'low-man *n.* (פעל'-או-מען) א מיטמענש.

fel'lowship *n. and v.* (פעל'-או-שיפ) קאמעראדשאפט, גענאסענשאפט, ברודער־שאפט; שותפות; א קאמפאניע אדער גע־זעלשאפט פון פערזאנען וואס האבען דיע־זעלביגע בעשעפטיגונג; געמיינשאפט; דער כלל אין אריפמעטיק, לויט וועלכען עס ווערט בערעכענט דער חלק פון געווין אדער פערלוסט פון שותפים לויט זייער אנטייל אין געשעפט; האבען געמיינשאפט [מיט אימעצען]; ווערען א חבר אדער א מיטגליעד; אויפנעהמען אלס מיטגליעד פון א קירך אדער סעקטע.

fel'low-sub'ject *n.* (פעל'-או-סאב'-דזשעקט) א מיט־אונטערטהאן.

fel'low-wheel *n.* (פעל'-או-הוויעל) איין ראד פון א פאר.

fel'ly *n. and adv.* (פעל'-אי) די רייף פון א ראד; אויף א גרויזאמען אופן.

fel'ly-machine' *n.* (פעל'-אי-מע-שין') א מאשין צו בויגען די רייפען פון רעדער.

fe'lo *n.* (פי'-לאו) א פערברעכער.

fe'lo de se (פי'-לאו די סי) א זעלבסט־מערדער.

fel'on *n. and a.* (פעל'-אן) א פערברע־כער; א נאגעל־געשוויר; שלעכט, פער־דארבען, פערברעכעריש.

felo'nious *a.* (פי-לאו'-ני-אס) שלעכט, פערדארבען; פערברעכעריש; אבזיכט־ליך [וועגען א פערברעכען].

felo'niously *adv.* (פי-לאו'-ני-אס-לי) אויף א פערברעכערישען אופן; מיט דער אבזיכט צו בעגעהן א פערברעכען.

fel'onry *n.* (פעל'-אנ-רי) דאס פער־ברעכערטום; א פערברעכער־באנדע.

fel'onwort *n.* (פעל'-אנ-הוואירט) די ביטער־זים פלאנצע.

fel'ony *n.* (פעל'-אנ-אי) א גרויס פער־ברעכען; א פערברעכען וואס ווערט בע־שטראפט מיט פערמעגענס־קאנפיסקאציא־נען אדער מיט טויט.

fel'site *n.* (פעל'-סאיט) דער פעלזיט [א שטיין וואס ענטהאלט אין זיך פעלד־שפאט].

felsit'ic *a.* (פעל-סיט'-איק) וואס האט די איינגענשאפטען אדער וואס ענטהאלט פעלזיט. ז. *felsite*

fel'spar *n.* (פעל'-ספאר) ז. *feldspar*

fel'spath *n.* (פעל'-ספעטה) ז. *feldspar*

felspath'ic *a.* (פעל-ספעטה'-איק) ז. *feldspathic*

felt (פעלט) געפיהלט. ז. *feel*

felt *n. and v.* (פעלט) פילץ, וואיליק; א פילצענער הוט; פילצען, צונויפוואלען ווי וואיליק אדער פילץ; בעדעקען מיט וואיליק; ווערען ווי וואיליק.

felt'-cloth *n.* (פעלט'-קלאטה) פילץ־טוך.

felt'-grain *n.* (פעלט'-גריין) די האלץ־פאזערען אדער האלץ־אדערען וועלכע גע־הען קווער פון צענטער פון בוים צו דער קארע.

felt'-hat *n.* (פעלט'-העט) א פילץ־הוט.

fel'ting *n.* (פעל'-טינג) דאס מאכען פילץ; דאס מאטעריאל פון וועלכען עס ווערט געמאכט פילץ; פילץ־וואארען; דאס שפאלטען האלץ אין דער ריכטונג פון די פאזערען וואס געהען קווער פון צענ־טער צום אויסען־זייט.

fel'ting-machine' *n.* (פעל'-טינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען פילץ.

felt'maker *n.* (פעלט'-מיי-קער) א פילץ־מאכער.

fel'ty *a.* (פעל'-טי) עהנליך צו פילץ.

feluc'ca *n.* (פי-לאק'-א) אזא לאנגע, שמאלע רודער־שיף.

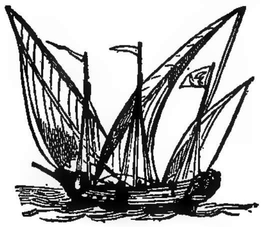

Felucca

fel'wort *n.* (פעל'-הוואירט) גענציאן, א מין ביטער גראז.

fe'male *n. and a.* (פי'-מייל) א פרוי, א נקבה; א מענש אדער חיה פון ווייבלי־כען געשלעכט; א פלאנצע מיט די ווייב־ליכע געשלעכטס־ארגאנען; וואס איז שייך צו א פרוי אדער צום ווייבליכען גע־שלעכט; אין באטאניק — וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א פרויענצימער; ווייבעריש, שוואך, צארט.

fe'male ag'aric (פי'-מייל עג'-ע-ריק) דער פייער־שוואם [א מין שוועמעל וואס וואקסט אויף שטאמען פון אלטע אדער צופוילטע ביימער].

fe'male compan'ion (פי'-מייל קאמ-פען'-יאן) א קאמפאניאנקע [א פרוי וואס דיענט ביי א צווייטער אלס איהר בעגלייטערין].

fe'male flow'er (פי'-מייל פלאו'-ער) א ווייבליכע בלום [א בלום וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען גע־שלעכטס־ארגאן פון א פלאנצע].

fe'male plant (פי'-מייל פלענט) א ווייבליכע פלאנצע [א פלאנצע וועלכע האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען גע־שלעכטס־ארגאן].

fe'male rhymes (פי'-מייל ראימז) ווייבליכע ריימען [גראמען אין א געדיכט וואס ענדיגען זיך מיט צוויי זילבען און דער אקצענט איז אויף דער ערשטער].

fe'male screw (פי'-מייל סקרוה) א לאף מיט א גווינט, אין וועלכען עס דרעהט זיך אריין א שרויף; א מוטער־קע, א שרויף־מוטער, א גאיקע.

fe'male sex (פי'-מייל סעקס) דאס ווייבליכע געשלעכט, דער מין נקבה.

fe'male thread (פי'-מייל טהרעד) ז. *female screw*

feme *n.* (פעם) א פרוי, א פרויענצימער.

feme cov'ert (פעם קאוו'-ערט) א פערהייראטע פרוי, אן עהע־פרוי, א פרוי וואס געפינט זיך אונטער'ן שוץ פון א מאן.

feme sole (פעם סאול) אין געזעצגע־בונג — אן אונפערהייראטע פרוי אדער א פרוי וועלכע איז פערהייראט, איז אבער אונאבהענגיג פון מאן.

fem'icide *n.* (פעמ'-אי-סאיד) פרויען־מארד, דאס ערמארדען א פרוי.

fem'inacy *n.* (פעמ'-אי-נע-סי) די פרויען־נאטור, ווייבליכקייט.

fem'inal *a.* (פעמ'-אי-נעל) ווייבליך, וואס איז שייך צו דער פרוי.

feminal'ity *n.* (פעמ-אי-נעל'-אי-טי) ווייבליכקייט, די ווייבליכע נאטור.

fem'inine *a.* (פעמ'-אי-נין) וואס איז שייך צו א פרוי; ווייבליך; פון ווייבלי־כען געשלעכט; ווייבעריש, שוואך, עדעל.

fem'inine gen'der (פעמ'-אי-נין דזשענ'-דער) אין גראמאטיק — דער מין נקבה.

fem'ininely *adv.* (פעמ'-אי-נינ-לי) אויף א ווייבערישען שטייגער; מעשה פרויענצימער.

feminin'ity *n.* (פעמ-אי-נינ'-אי-טי) פרויענשאפט; פרויען.

fem'inism *n.* (פעמ'-אי-ניזם) די איי־גענשאפטען פון ווייבער; פרויען־אייגענ־שאפטען אין א מאנספערזאן; דער פע־מיניזם אדער פרויען־בעוועגונג [די בע־וועגונג אז פרויען זאלען בעקומען גלייכע בירגערליכע פאליטישע רעכטע ווי די מע־נער].

femme *n.* (פעם) ז. *feme*

femme cov'ert (פעם קאוו'-ערט) ז. *feme covert*

femme sole (פעם סאול) ז. *feme sole*

femme sole mer'chant (פעם סאול מויר'-טשענט) א פרוי וואס פיהרט גע־שעפטען אונטער איהר אייגענעם נאמען.

fem'oral *a.* (פעמ'-א-רעל) וואס גע־הערט צו דער היפט אדער צום דיך.

fem'oral ar'tery (פעמ'-א-רעל אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער שלאג־אדער פון דיך אדער פון דער פאלקע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

fe'mur *n.* (פי'-מויר) דער דיך, די היפט; דער ביין פון דער פאלקע.

fen *n. and v.* (פען) א זומפ, א בלאטע, א טונדרע; פערבאטען, ניט דערלאזען [ווערט געברויכט אין קינדער־שפיעל ביי שפיעלען אין ביינדלעך א. ד. ג.].

fen'berry *n.* (פענ'-בער-אי) מאך־יאגדע, ברוסניצע. ז. *cranberry*

fen'-born *a.* (פענ'-בארן) געבארען אין זומפ אדער אין בלאטע.

fence *n. and v.* (פענס) די פערטיידי־גונג, דער שוץ; די ארומצאמונג; א צאם, א וואנד־מויער, אן ערד־וואל; דאס פעכ־טען, דאס אבשלאגען דעם געגנער; א שנעלער ענטפער אין א קריעג אדער ויכוח; אין מעכאניק — א פיהרונגס־ראלע אדער מאסשטאב [אן אפאראט צו רעגולירען דעם גאנג פון אן אינסטרומענט אדער מאשין]; איינער וואס בעהאלט גע'גנב'עטע סחורות אדער דער ארט וואו מען בעהאלט זיי; פערטיידיגען; ארומ־צאמען; זיך שיצען; אבשלאגען דעם געג־נער; פעכטען.

fence'ful *a.* (פענס'-פול) שיצענד, פער־טיידיגענד.

fence'less *a.* (פענס'-לעס) אהן א צאם, אונפערצאמט; אפען; אונבעוואכט.

fence'-month *n.* (פענס'-מאנטה) א בע־שטימטער מאנאט אין יאהר ווען געיעג איז פערבאטען.

fence off (פענס אף) אבוועהרען, אבשלאגען.

fence′-play *n.* (פענס′-פליי) דאס פעכטען.

fen′cer *n.* (פענ′-סער) א פעכטער; איינער וואס לערענט צו פעכטען מיט שווערדען.

fence′-view′er *n.* (פענס′-וויו′-ער) א בעאמטער אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אויף זיך די פפליכט צו זעהן, אז עס זאלען געמאכט ווערען צאמען צווישען די פעלדער וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע אייגענטימער.

fen′cible *a.* (פענ′-סיבל) וואס קען פערטיידיגט ווערען; וואס איז שייך צו מיליץ אדער צו די סאלדאטען, וועלכע דיענען צום אינערליכען שוץ.

fen′cibles *n.* (פענ′-סיבלז) מיליץ [סאלדאטען וואס דיענען צום אינערליכען שוץ].

fen′cing *n.* (פענ′-סינג) דאס אומצאמען, די פערצאמונג; די פעכט־קונסט, דאס פעכטען.

fen′cing-school *n.* (פענ′-סינג-סקוהל) א פעכט־שולע [א שולע, אין וועלכער מען לערענט זיך פעכטען].

fen′-cress *n.* (פענ′-קרעס) די וואסער־קרעס [א מין גראז מיט קליינע געלבע אדער ווייסע בליטהען און מיט פעדער־בלעטלעך. די בלעטלעך ווערען אפט גע־ברויכט אלס סאלאט און איבערהויפט אין מעדיצין].

fen′-crick′et *n.* (פענ′-קריק′-עט) א מין גריל וואס גראבט זיך אין דער ערד.

fend *v.* (פענד) פערטיידיגען, בעשיצען; אבוועהרען, אבשלאגען, ניט דערלאזען, פערביעטען.

fen′der *n.* (פענ′-דער) א שיצער; א שוץ־מיטעל געגען עפּעס; א שוץ־געשיר אין אן אויווען צום פערהיטען אז קוילען אדער פייער זאלען ניט ארויס אויף דער ערד; עפּעס וואס ווערט אנגעבונדען אן א שיף צו פערהיטען, אז זי זאל זיך ניט אבּרייבען אן דער לאנדונגס־וואנד אדער אן א גרעסערער שיף; א נעץ־פערמיגע שוץ־פארריכטונג אין פראנט פון א טראם־וואי־וואגאן.

fen′der-beam *n.* (פענ′-דער-ביעם) א באלקען, וואס הענגט אראב האריזאנטאל פון דער זייט פון א שיף, כדי די שיף זאל זיך ניט צושעדיגען ביים אבשלאגען זיך אן ברעג פון האפען אדער אן אן אנ־דער שיף; דער באלקען מיט בופערס אויף דעם ענד פון אן אייזענבאהן־ליניע צו פערהאלטען די וואגאנען אז זיי זאלען ניט אראבגעהען פון די רעלסען.

fen′der-bolt *n.* (פענ′-דער-באולט) א טשוואק אדער באלט מיט אן ארויסגע־שטארצטען ברייטען קעפּעל.

fen′der-pile *n.* (פענ′-דער-פאיל) דער האלט־קלאץ [איינער פון א צייל קלעצער וואס זיינען אנגעשלאגען ארום א בנין צו פערהיטען איהם פון אן אבקלאפּונג].

fend for one′s self (פענד פאר הוואנז סעלף) זארגען פאר זיך אליין.

fen′-duck *n.* (פענ′-דאק) א ווילדע ענטעל, וואס האלט זיך אויף זומפּיגע ערטער.

fenes′tral *a.* (פי-נעס′-טרעל) פענסטער־ארטיג, וואס איז שייך צו א פענסטער; וואס האט דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א גרויסע עפע־נונג, ווי א פענסטער [וועגען פלאנצען].

fenes′trate *a.* (פי-נעס′-טרייט) וואס איז שייך צו פענסטער, וואס איז ענהליך צו פענסטער; וואס האט דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א גרויסע עפענונג ווי א פענסטער [וועגען פלאנצען]; וואס האט פענסטער, וואס צייכענט זיך אוים מיט א ספּעציעלען פענ־סטער־בוי [וועגען געביידען].

fenes′trated *a.* (פי-נעס′-טריי-טעד) ז. *fenestrate*.

fenestra′tion *n.* (פענ-עס-טריי′-שאן) דער פענסטער־בוי, דאס פענסטער־ווערק [אין א געביידע]; דאס אויסשטעלען די פענסטער אזוי, אז זיי זאלען זיין דאס הויפּט כאראקטעריסטישע אין א געביידע; דאס האבען דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען חיות].

fen′-fowl *n.* (פענ′-פאול) א בלאטע־פויגעל [א פויגעל וואס האלט זיך אין זומפּיגע ערטער].

fen′-goose *n.* (פענ′-גוהס) די זומפּ־גאנז.

Fe′nian *a.* and *n.* (פי′-ני-ען) פעניש, וואס איז שייך צו די אלטע האלב־לעגענ־דארישע אירלענדישע שבטים און די לע־גענדען וועגען זיי [דער הויפּט־העלד פון דיעזע לעגענדען איז פין אדער פינד אדער פיאן]; א מיטגליעד פון דיעזע שבטים; וואס איז שייך אדער וואס בעלאנגט צו די פעניער [א רעוואלוציאנערע אירלענ־דישע פּארטיי וואס האט זיך געגרינדעט אין ניו יארק אין 1851 און האט זיך נאכ־דעם פערשפּרייט אויך אין אירלאנד און ענגלאנד. אין אמעריקא האט די פּארטיי בעצוועקט צו בעפאלען קאנאדא, אין איר־לאנד האט זי עטליכע מאל געפּרובט ארויסרופען אן אויפשטאנד געגען ענג־לאנד]; א פעניער.

Fe′nianism *n.* (פי′-ני-ען-איזם) פע־ניעניזם, די פּרינציפּען און די פּאליטי־שע טעטיגקייט פון די פעניער.

Fenian ז.

fen′land *n.* (פענ′-לענד) א זומפּיגע גע־גענד.

fen′lander *n.* (פענ′-לענ′-דער) אן איינ־וואהנער פון א זומפּיגער געגענד.

fen′man *n.* (פענ′-מען) אן איינוואהנער פון א זומפּיגער געגענד.

fen′nec *n.* (פענ′-עק) א קליינער אפריקאנישער ווייסליכער פוקס מיט לאנגע, פערשפּיצטע אויערען.

Fennec

fen′nek *n.* (פענ′-עק) ז. *fennec*.

fen′nel *n.* (פענ′-על) פענכעל, אוקראפּ, קימעל־גראז [אזא שמעקעדיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען].

fen′nel-flow′er *n.* (פענ′-על-פלאו′-ער) דער שווארצקימעל [א מין פלאנצע].

fen′nel-seed *n.* (פענ′-על-סיעד) דער זאמען פון אוקראפּ [קימעל־גראז, פענ־כעל].

fen′nel-wa′ter *n.* (פענ′-על-הוואה′-טער) א ליקער, א געטראנק געמאכט פון די זאמען פון אוקראפּ [קימעל־גראז, פענ־כעל].

Fen′nian *a.* and *n.* (פענ′-אי-ען) וואס איז שייך צו די אלטע האלב־לעגענדארי־שע אירלענדישע שבטים און די לעגענדען וועגען זיי; א מיטגליעד פון דיעזע שבטים. ז. *Fenian*.

fen′nish *a.* (פענ′-איש) זומפּיג.

fen′ny *a.* (פענ′-אי) זומפּיג; וואס וואקסט אדער לעבט אין זומפּען.

fen′ugreek *n.* (פענ′-יו-גריעק) באקס־הארנקלעע, גריכיש היי [אזא פלאנצע].

feod *n.* (פיוד) ז. *feud*.

feo′dal *a.* (פיו′-דעל) ז. *feudal*.

feodal′ity *n.* (פיו-דעל′-אי-טי) ז. *feudality*.

feo′dary *n.* (פיו′-דע-רי) ז. *feudary*.

feoff *v.* and *n.* (פעף) אין דער פעא־דאלער ארדנונג — געבען א לעהן־גוט [געבען אין בעזיץ לאנד־אייגענטום פאר געוויסע דיענסטע, ווי די פארצייטיגע גרויסע פּריצים פלעגען געבען אין בעזיץ גיטער צו די קלענערע מיט דער בעדינ־גונג דאס יענע זאלען זיי לייסטען מילי־טערישע און אנדערע דיענסטע]; אזא לאנד־בעזיץ.

feoffee′ *n.* (פע-פיע′) לויט די פעאדא־לע געזעצען — א פערזאן וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען גיטער אין בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע צום הערר. ז. *feoff*.

feoff′er *n.* (פעפ′-ער) אין דער פעא־דאלער ארדנונג — איינער וואס גיט אי־בער לאנד־אייגענטום צו א צווייטען פאר געוויסע דיענסטע. ז. *feoff*.

feoff′ment *n.* (פעפ′-מענט) אין דער פע־אדאלער ארדנונג — דאס געבען גיטער אין בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע צום הערר; דער דאקומענט וועגען איבערגע־בען גיטער אויף אזא אופן. ז. *feoff*.

feoff′or *n.* (פעפ′-אר) ז. *feoffer*.

fera′cious *a.* (פי-ריי′-שאס) פּרוכטבאר.

ferac′ity *n.* (פי-רעס′-אי-טי) פּרוכט־בארקייט.

fe′ræ *n.* (פי′-ריע) ווילדע חיות.

fe′ræ natu′ræ (פי′-ריע נע-טיו′-ריע) חיות אין א ווילדען צושטאנד [אין גע־גענזאץ צו הויז־טהיערע].

fe′ral *a.* (פי′-רעל) וואס איז שייך צו ווילדע חיות; וואס לעבען אין א ווילדען צושטאנד [וועגען חיות, אין געגענזאץ צו הויז־טהיערע]; וואס האט זיך צוריק אומגעקעהרט צו א ווילדען צושטאנד [וועגען הויז־טהיערע]; ווי א ווילדע חיה; ווילד, ברוטאל, גרויזאם; אין אס־טראלאגיע — וואס האט ניט קיין נאהענ־טע פערבינדונג מיט אנדערע פּלאנעטען; טרויעריג, וואס איז שייך צו א לויה אדער צו א טויטען־בעערדיגונג; פערדערבליך, טויטליך, אכזריות׳דיג.

fer′etory *n.* (פער′-ע-טא-רי) דער רע־ליקוויען־קאסטען [דער קאסטען אין קלויסטער, וואו עס ליעגען די ביינער פון די הייליגע]; דאס ארט, וואו דער רע־ליקוויען־קאסטען שטעהט.

fer′etrum *n.* (פער′-ע-טראם) ז. *feretory*.

fe′rial *a.* (פי′-רי-על) וואס געהערט צו ימים־טובים.

fe′rine *a.* and *n.* (פי′-רין) ווילד, וואס געפינט זיך אין א ווילדען צושטאנד [וועגען חיות]; גרויזאם, פערדארבענד; א ווילדע חיה; א רויב־טהיער.

fe′rinely *adv.* (פי′-רינ-לי) ווי א ווילדע חיה, ווי א רויב־טהיער; מיט ווילד־קייט, מיט גרויזאמקייט.

fe'rineness *n* (פי'-רינ-נעס) ווילדקייט, גרויזאמקייט.

fer'ity *n.* (פער'-אי-טי) ז. *ferineness*

fer'ment *n.* (פויר'-מענט) געהרונג, איהרונג; עטוואס וואס קען ארויסרופען איהרונג; ריהרונג, רעגונג, אויפברויזונג.

ferment' *v.* (פויר-מענט') געהרען, איהרען, ארויסרופען איהרונג; אויפרודערען, אויפברויזען, אויפרעגען; זיין אויפגערעגט, זיין אויפגערודערט.

fermentabil'ity *n.* (פויר-מענ-טע-ביל'-אי-טי) איהרונגס אדער געהרונגס-פעהיגקייט.

fermen'table *a.* (פויר-מענ'-טעבל) געהרונגס אדער איהרונגס-פעהיג.

fermenta'tion *n.* (פויר-מענ-טיי'-שאן) די געהרונג, איהרונג; אויפרודערונג, אויפרעגונג.

fermen'tative *a.* (פויר-מענ'-טיי-טיוו) וואס רופט ארויס געהרונג אדער איהרונג; וואס קומט פון אדער איז עהנליך צו געהרונג.

fermen'tativeness. *n.* (פויר-מענ'-טיי-טיוו-נעס) דאס האבען די פעהינקייט ארויסצורופען געהרונג אדער איהרונג; דאס האבען דעם כאראקטער פון געהרונג.

fermen'tible *a.* (פויר-מענ'-טיבל) ז. *fermentable*

fermen'tive *a.* (פויר-מענ'-טיוו) ז. *fermentative*

fer'ment-or'ganism *n.* (פויר'-מענט-אר'-גענ-איזם) געהרונגס-ארגאניזם, הייוועז-מיקראבען.

fern *n.* (פוירן) פארנקרויט, פארן, פאפאראטניק [אזא פלאנצע].

Fern

fern'-bee'tle *n.* (פוירנ'-ביעטל) א יאהאנים-קעפער, א זשוק וואס האלט זיך אויף אין פארנקרויט [פאפאראטניק].

fer'nery *n.* (פויר'-נע-רי) א פלאץ, וואו פארנען וואקסען, א פארנקרויט-פלאנטאציע.

fern'-owl *n.* (פוירנ'-אול) די נאכט-שוואלב [א מין פויגעל].

fern'-seed *n.* (פוירנ'-סיעד) די זאמען פון פארנקרויט אדער פאפאראטניק [לויט'ן פאלקס-גלויבען, האבען די זאמען די וואונדערבארע קראפט צו מאכען אונזיכטבאר יעדען, ווער עס טראגט זיי מיט זיך].

fer'ny *a.* (פויר'-ני) שטארק בעוואקסען מיט פארנען [פאפאראטניקעס].

fero'cious *a.* (פי-ראו'-שאס) ווילד, גרויזאם.

fero'ciously *adv.* (פי-ראו'-שאס-לי) מיט ווילדקייט, מיט גרויזאמקייט.

fero'ciousness *n.* (פי-ראו'-שאס-נעס) ווילדקייט, גרויזאמקייט.

feroc'ity *n.* (פי-ראס'-אי-טי) ז. *ferociousness*

fer'rean *a.* (פער'-אי-ען) ז. *ferreous*

fer'reous *a.* (פער'-אי-אס) וואס איז נוגע אדער עהנליך צו אייזען; געמאכט פון אייזען; וואס זעהט אוים ווי פאלירט אייזען [וועגען אינזעקטען].

fer'ret *n. and v.* (פער'-עט) א פרעט-וויעזעל [א מין טכויר, וועלכען מען האלט אין די הייזער צו פערניכטען מייז און ראטען און מיט וועלכען מען פיהרט אויף יאגד אויף קראליקעס און אנדערע חיה'לעך, וועלכע לעבען אין לעכער]; ביי גלאז-ארבייט — א שטיק אייזען צו פרובירען דאס צושמאלצענע גלאז; א טאשמע, א סטענגע; ארויסיאגען פון א בעהעלטעניש; אויסשפיאנירען; פיהרען א יאגד מיט דער הילף פון א פרעט-וויעזעל.

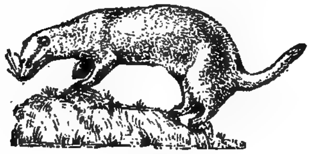

Ferret

fer'reter *n.* (פער'-עט-ער) איינער וואס בענוצט זיך מיט א פרעט-וויעזעל צו פערניכטען מייז, ראטען, קראליקעס א. ד. ג.; איינער וואס רייסט זיך אריין אין פרעמדע פריוואטע אנגעלעגענהייטען [אום אויפצודעקען געהיימניסע]. ז. *ferret*

fer'ret eyes (פער'-עט איז) רויטע, ברענענדע אויגען.

fer'reting *n.* (פער'-עט-אינג) א יאגד מיט דער הילף פון פרעט-וויעזלען. ז. *ferret*

fer'ret out (פער'-עט אוט) אויסזוכען, אויסגראבען פון אונטער דער ערד, ארויסטרייבען פון ערגעץ.

fer'riage *n.* (פער'-אי-עדזש) די פאהר-מיטלען איבער א וואסער; דאס אריבערפאהרען אדער אריבערפיהרען איבער א וואסער; דאס פאהר-געלד איבער א וואסער.

fer'ric *a.* (פער'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון אייזען.

fer'ric ac'id (פער'-איק עס'-איד) אייזען-זויערע [א כעמישער שטאף].

ferrical'cite *n.* (פער-אי-קעל'-סאיט) קאלך-ערד, וואס ענטהאלט אין זיך אייזען.

fer'ric ox'id (פער'-איק אק'-סיד) אייזען-אקסיד.

ferrif'erous *a.* (פע-ריפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אייזען.

ferriv'orous *a.* (פע-ריוו'-א-ראס) אייזען-פרעסענד, וואס פרעסט אוים אייזען.

ferrocyan'ic ac'id (פער-או-סאי-ענ'-איק עס'-איד) אייזען-בלוי-זויערע [א כעמישער וויים-קריסטאליזירטער שטאף].

ferrocy'anide *n.* (פער-או-סאי'-ע-ניד) פעראסיאניד, אייזען-בלוי זויער-זאלץ.

ferroprus'siate *n.* (פער-או-פראש'-יעיט) דאס אייזען-בלוי זויער-זאלץ.

ferroprus'sic ac'id (פער-או-פראס'-איק עס'-איד) אייזען-בלוי-זויערע.

fer'rotype *n.* (פער'-א-טאיפ) א פאטאגראפיש בילד גענומען אויף א דינעם שטיקעל בלעך אדער אייזען.

ferru'ginated *a.* (פע-רו'-דזשי-ניי-טעד) וואס האט דעם קאליר אדער די אייגענשאפטען פון אייזען-ראסט [רויטליך-ברוין].

ferrugin'eous *a.* (פער-או-דזשינ'-אי-אס) ז. *ferruginous*

ferru'ginous *a.* (פע-רו'-דזשי-נאס) וואס האט דעם קאליר פון אייזען-ראסט [רויטליך-ברוין]; וואס איז עהנליך צו אייזען; וואס ענטהאלט אייזען.

ferru'go *n.* (פע-רו'-גאו) אזא קראנקהייט ביי פלאנצען, וועלכע בעשטעהט אין אן אנוואוקס, עהנליך צו אייזען-ראסט.

fer'rule *n.* (פער'-אול) א סקאווקע, א מעטאלענער רינג [ארום א זייל, ביים אונטערשטען ענד פון א שטעקען א. ד. ג.]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א סקאווקע; דער ראהם פון א שיפער-טאוועל [א שרייב-טאוועל].

fer'ruled *a.* (פער'-אולד) בעזארגט אדער בעפעסטיגט מיט סקאווקעס אדער מעטאלענע רינגען.

fer'ry *v. and n.* (פער'-אי) אריבערפיהרען אדער איבערפאהרען א טייך אויף א פאראם אדער שיף; א פעהרע, א פאראם אדער א שיף וואס פיהרט פון איין ברעג טייך צום צווייטען אדער אין א האפען; דער וואסער-וועג, אויף וועלכען מען פיהרט פראכט און פאסאזשירען פון איין ברעג טייך אויף'ן צווייטען אדער אין א האפען; דאס פיהרען פראכט און פאסאזשירען אויף אזא וואסער-וועג; דאס געזעצליכע רעכט צו פיהרען פראכט און פאסאזשירען אויף אזא וואסער-וועג.

fer'ry-boat *n.* (פער'-אי-באוט) א פאראם, א פעהרע, אן איבערפיהר-שיף איבער א טייך אדער א האפען.

fer'ry-bridge *n.* (פער'-אי-ברידזש) א פאראם, א פעהרע; דאס פאראם-בריקעל, דאס פעהרע-בריקעל [א בריקעל וואס לעגט זיך ארויף פון ברעג אויף'ן פאראם אדער אויף דער פעהרע און פעראייניגט זיי אויף אזא אופן מיט'ן ברעג].

fer'ryman *n.* (פער'-אי-מען) א פאראמשטשיק, איינער וואס פיהרט א פאראם אדער א פעהרע [א שיף וואס געהט פון איין ברעג צום צווייטען אויף א טייך אדער אין א האפען].

fer'ry-mas'ter *n.* (פער'-אי-מעס'-טער) אן אויפזעהער פון א פעהרע אדער פאראם; אן אויפזעהער פון א פעהרע-סטאציאן; דער וואס זאמעלט דאס פאהר-געלד אויף א פאראם אדער פעהרע.

fer'tile *a.* (פויר'-טיל) פרוכטבאר, שטארק פראדוקטיוו, ערפינדעריש; רייך [אין פראדוקטען אדער מיטלען]; ארויסברייננענדיג פרוכט, פעהיג ארויסצוברייננען פרוכט, וואס האט א פאלקאמענעם פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן [ביי פלאנצען]; בעפרוכטעט [וועגען ביענען].

fer'tilely *adv.* (פויר'-טיל-לי) אויף א פרוכטבארען אופן; אין א גרויסער מאס אדער צאהל; פראדוצירענדיג פיעל.

fer'tileness *n.* (פויר'-טיל-נעס) ז. *fertility*

fertilisa'tion *n.* (פויר-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *fertilization*

fer'tilise *v.* (פויר'-טי-לאיז) ז. *fertilize*

fer'tiliser *n.* (פויר'-טי-לאי-זער) ז. *fertilizer*

fertil'ity *n.* (פויר-טיל'-אי-טי) פרוכטבארקייט; שטארקע פראדוקטיוויטעט; רייכקייט [אין פראדוקטען אדער מיטלען], דאס זיין ערפינדעריש.

fer'tilizable *a.* (פויר'-טי-לאי-זעבל) בעפרוכטבאר, וואס קען בעפרוכטעט ווערען [וועגען חיות און פלאנצען]; וואס קען געמאכט ווערען פרוכטבאר [וועגען ערד].

fertiliza'tion *n.* (פויר-טי-לי-זיי'-שאן) בעפרוכטונג [פון חיות און פלאנצען]; דאס מאכען פרוכטבאר, דאס בעמיסטיגען [ערד].

fer'tilize *v.* (פויר'-טי-לאיז) מאכען פרוכטבאר [לאנד]; בעפרוכטען [וועגען חיות און פלאנצען].

fer'tilizer *n.* (פויר'-טי-לאי-זער) אייגער אדער עטוואס וואס מאכט פרוכטבאר אדער וואס בעמיסטיגט; בעמיסטיגונג.

fer'ula *n.* (פער'-או-לא) א הערשערשטאק [שבט מושלים]; א סצעפטער [בעזאנדערס פון די אמאליגע ביזאנטישע הערשער].

Fer'ula *n.* (פער'-או-לא) אזא מין פלאנצען וואס זיינען פערשפרייט אין צענטראל-אזיען און אין זיד-אייראפא [זיי וואקסען גרויס, האבען געשפאלטענע בלעטער און א געלבליכע בליהונג און ווערען בענוצט אין פערשיעדענע מעדיצינען].

fer'ule *n. and v.* (פער'-אול) א שטעקען, א רוט; א ווירע [ליניאל], מיט וועלכער מען בעשטראפט קינדער אין שוהל; שלאגען מיט א רוט אדער ווירע.

fer'vency *n.* (פויר'-וועג-סי) היץ; אייפער, היציגקייט.

fer'vent *a.* (פויר'-וועגט) הייס, ברענענד, גליהענד; היציג, העפטיג, אייפריג.

fer'vently *adv.* (פויר'-וועגט-לי) מיט היץ; ברענענדיג; מיט העפטיגקייט, מיט אייפער.

ferves'cent *a.* (פויר-וועס'-ענט) אייפריג, העפטיג, היציג.

fer'vid *a.* (פויר'-וויד) ז. ***fervent***

fervid'ity *n.* (פויר-וויד'-אי-טי) היץ; היציגקייט; העפטיגקייט; אייפער.

fer'vidly *adv.* (פויר'-וויד-לי) ז. ***fervently***

fer'vidness *n.* (פויר'-וויד-נעס) ז. ***fervidity***

fer'vor *n.* (פויר'-וואר) היץ, בראנד; אייפער, העפטיגקייט, היציגקייט.

fes'cue *n.* (פעס'-קיו) א טייטעל [צום לעזען]; שווינגעל-גראז [אזא שפיציג גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס].

fess *n.* (פעס) דער פאסיק פון א בעזונדערען קאליר, וואס ציהט זיך איבער דער ברייט פון א שילד [וואפען].

fesse *n.* (פעס) ז. ***fess***

fes'tal *a.* (פעס'-טעל) פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tally *adv.* (פעס'-טעל-אי) אויף א יום-טוב'דיגען אופן; אין א פרעהליכער שטימונג.

fes'ter *n. and v.* (פעס'-טער) א געשוויר, א פרישטש; אייטערען [ווי א וואונד]; מאכען עס זאל אייטערען; פערפוילט ווערען; ווערען אויפגעבראכט אדער ערביטערט.

fes'tival *n. and a.* (פעס'-טי-וועל) א פעסט-טאג, א פעסט, א יום-טוב; פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tive *a.* (פעס'-טיוו) פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tively *adv.* (פעס'-טיוו-לי) אויף א יום-טוב'דיגען אדער פרעהליכען אופן.

festiv'ity *n.* (פעס-טיוו'-אי-טי) פעסטליכקייט; פרעהליכקייט; א יום-טוב.

festoon' *n. and v.* (פעס-טוהן') א פעסטאן, א שטריק אדער א קייט וואס הענגט צווישען צוויי פונקטען [בעזאנדערס אזא קייט אדער גירלאנדע פון בלומען, בענדער, בלעטער א. ד. ג.]; א בלומען-גירלאנדע וואס הענגט צווישען צוויי פונקטען, אויסגעהאקט אין שטיין אלס פערציערונג פון א געביידע; פערציערען מיט א פעסטאן.

Festoon

festoo'ny *a.* (פעס-טוה'-ני) בעציערט מיט א פעסטאן. ז. ***festoon***

fe'tal *a.* (פי'-טעל) וואס איז שייך צו א פעטוס. ז. ***fetus***

feta'tion *n.* (פי-טיי'-שאן) שוואנגערשאפט.

fetch *v. and n.* (פעטש) ברייגגען; ברייגגען צוטראגען; איינברייגגען; ערציעלען; ערדייכען; געבען, דערלאנגען [א קלאפ]; ארויסלאזען [א זיפץ]; מאכען, טהאן [א שפרונג]; אנציהען, רייצען; זיך בעוועגען; קומען צו עפעס, טרעפען; דאס ברייגגען, דאס אריבערברייגגען; א קונצשטיק, א קונץ; די ערשיינונג פון א גייסט.

fetch a blow (פעטש ע בלאו) א זעץ טהאן, א קלאפ טהאן.

fetch a com'pass (פעטש ע קאמ'-פעס) מאכען אן אומוועג.

fetch a leap (פעטש ע ליעפ) א שפרונג טהאן.

fetch and car'ry (פעטש ענד קער'-אי) לייסטען דיענסט [וועגען געלערענטע הינד].

fetch a pump (פעטש ע פאמפ) לאזען אנזויגען די פומפ דורך דעם וואס מען גיסט אין איהר אריין אביסעל וואסער.

fetch a sigh (פעטש ע סאי) א זיפץ טהאן.

fetch a walk (פעטש ע הוואהק) דורכגעהן זיך שפאצירען.

fetch away' (פעטש ע-הוויי') לויז ווערען, אומגעשליידערט ווערען [וועגען זאכען אויף א שיף].

fetch breath (פעטש ברעטה) כאפען דעם אטהעם.

fetch down (פעטש דאון) ארונטערברייגגען; ארונטעררופען; דערנידריגען, אונטערטהעניג מאכען.

fetch'er *n.* (פעטש'-ער) איינער וואס ברייגגט.

fetch o'ver (פעטש או'-ווער) אריבערברייגגען; אבנארען, בעטריגען.

fetch through (פעטש טהרוה) דורכברייגגען, דורכשלעפען [דורך א געפעהרליכער לאגע].

fetch up (פעטש אפ) זיך פלוצים אבשטעלען; ארויפברייגגען, אראבברייגגען; ערציהען, אויפהאדעווען; קומען צו זיך.

fête *n. and v.* (פייט) א פעסט, א יום-טוב; פייערען, מאכען א יום-טוב.

fête champêtre' (פייט שאמ-פעטר') א פעסט אויף דער פרייער לופט.

fête'-day *n.* (פייט'-דיי) א יום-טוב, א פייערטאג [ווי א געבורטס-טאג א. ד. ג.].

Fête Dieu (פייט דיו) א קאטוילישער יום-טוב דאנערשטאג נאך פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

fe'tich *n.* (פי'-טיש) ז. ***fetish***

fe'tichism *n.* (פי'-טיש-איזם) ז. ***fetishism***

fe'ticide *n.* (פי'-טי-סאיד) די פערניכטונג פון קינד אין מוטער'ס לייב.

fet'id *a.* (פעט'-איד) שטינקענד.

fet'idness *n.* (פעט'-איד-נעס) דאס שטינקען; א געשטאנק.

fe'tish *n.* (פי'-טיש) א פעטיש, אן אבגאט, א געטשקע; א טויטע זאך פון דער נאטור, וואס ווערט פערעהרט אלס א גאט [ווי א בוים, א שטיין א. ד. ג.].

fe'tishism *n.* (פי'-טיש-איזם) דאס דינען אבגעטער; דאס פערגעטערען געצען; א בלינדע פערגעטערונג פון אן אידעע אדער זאך.

fe'tishist *n. and a.* (פי'-טיש-איסט) א געצען-דיענער; וואס איז שייך צו געצען-דיענסט.

fetishis'tic *a.* (פי-טי-שיס'-טיק) וואס איז שייך צו געצען-דיענסט.

fe'tish-man *n.* (פי'-טיש-מען) א מענש וואס ווערט געהאלטען פאר אן אבגאט.

fet'lock *n.* (פעט'-לאק) דאס בינטעל האר וואס וואקסט ביי א פערד אויף דעם אונטערשטען קנעכעל פון דער הינטערשטער זייט פוס ביי דער קאפיטע; דער אונטערשטער קנעכעל-געלענק פון א פערד'ס פוס; א פענטע.

fet'lock-boot *n.* (פעט'-לאק-בוהט) א בינדע ארום דעם אונטערשטען געלענק-קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

fet'lock-joint *n.* (פעט'-לאק-דזשאינט) דער מיטעלסטער געלענק פון א פערד'ס פוס.

fe'tor *n.* (פי'-טאר) א געשטאנק, א שטינקעריי.

fet'ter *v. and n.* (פעט'-ער) שמידען אין קייטען, בינדען; פענטען [א פערד]; א קייט; א פענטע פון א פערד.

fet'ter-bone *n.* (פעט'-ער-באון) דער ביין פון א פערד'ס פוס, וואס געפינט זיך צווישען קניע און אונטערשטען קנעכעל.

fet'ter-key *n.* (פעט'-ער-קיע) א פענטע-שליסעל [א שליסעל צום פערשליסען א פענטע פון א פערד].

fet'terless *a.* (פעט'-ער-לעס) ניט געפענטעט; פריי, ניט געבונדען.

fet'terlock *n.* (פעט'-ער-לאק) א פענטע, א פענטע-שלאס [א שלאס מיט וועלכען עס ווערט פערשלאסען די פענטע פון א פערד].

fet'tle *v.* (פעטל) בינדען, אבהאלטען; איינארדנען; צורעכט מאכען; ברייגגען אין ארדנונג.

fe'tus *n.* (פי'-טאס) דער פעטאס [עובר], דאס קינד אין מוטער'ס לייב אדער דאס פויגעלע אין איי; דער עמבריא אין דעם שפעטערדיגען צושטאנד פון זיין ענטוויקלונג.

feud *n.* (פיוד) דאס — אין מיטעלאלטער פעאד אדער לעהן-גוט [לאנד אדער גיטער וואס א גרויסער גוטס-בעזיצער פלעגט געבען זיינעם א וואסאל אדער אונטערטהאן מיט דער בעדינגונג, אז יענער זאל דערפאר איהם לייסטען געוויסע דיענסטע]; פיינדשאפט, געגנערשאפט, קריעג, מחלוקת, צאנקעריי צווישען פערזאנען אדער פארטייען.

feu'dal *a.* (פיו'-דעל) וואס געהערט צו א גוט אדער לאנד וואס ווערט געגעבען פאר געוויסע דיענסטע צום הערר; וואס קען געגעבען ווערען אין ארענדע פאר

געוויסע דיענסטע; וואס איז שייך צו קריעג אדער צאנקעריי צווישען פערזאָנען אדער פארטייען.

feu'dalism *n.* (פיו'-דעל-איזם) די פע־אדאלע סיסטעם. ז. ***feudal system***.

feu'dalist *n.* (פיו'-דעל-איסט) אן אנ־הענגער און פערטיידיגער פון דער פע־אדאלער סיסטעם. ז. ***feudal system***.

feudalis'tic *a.* (פיו-דעל-איס'-טיק) פעאדאל, וואס איז נוגע צו דער פעאדא־לער סיסטעם.

feudal'ity *n.* (פיו-דעל'-אי-טי) דאס זיין פעאדאל; די פעאדאלע פארם אדער איינריכטונג.

feudaliza'tion *n.* (פיו-דעל-אי-זיי'-שאן) דאס פעאדאליזירען, דאס איבער־געבען איינעם ערד אין ארענדע פאר געווי־סע התחיבות'ען פון זיין זייט.

feu'dalize *v.* (פיו'-דעל-איז) פעאדא־ליזירען, מאכען אז לאנד אדער גיטער זאלען געגעבען ווערען אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע צום הערר.

feu'dally *adv.* (פיו'-דעל-לי) אויף א פעאדאלען שטייגער.

feu'dal sys'tem (פיו'-דעל סיס'-טעם) די פעאדאלע סיסטעם [די סאציאל־פא־ליטישע ארדנונג פון מיטעלאלטער, אין וועלכער דאס גאנצע לאנד האט אין פרינציפ בעלאנגט צום קעניג און ער פלעגט אויסטיילען גרויסע מאיאנטקעס צו זיינע מקורבים, וועלכע פלעגען זיך דערפאר פערפפליכטען צוצושטעלען איהם מיליטער און לייסטען איהם פער־שיעדענע אנדערע דיענסטע און זיינען געווען זיינע דיענער אדער וואסאלען. דיעזע גרויסע ערד־בעזיצער פלעגען פון זייער זייט אויסטיילען מאיאנטקעס צו זייערע אייגענע וואסאלען, וועלכע פלעגען זיין פערפפליכטעט דירעקט צו זיי, און דיעזע נייע וואסאלען פלעגען האבען זיי־ערע אייגענע וואסאלען און אזוי ווייטער, ביז די קלענסטע דיענער אדער וואסא־לען, ד. ה. ביז די פויערים־ערד־ארבייטער. און אזוי ווי יעדער וואסאל, לויט די פיה־רונגען פון יענער צייט, איז געווען פער־פפליכטעט נור דירעקט צו זיין אייגענעם פריץ אדער פעאדאל, פון וועלכען ער האט בעקומען זיין שטיק לאנד, דעריבער האט דער קעניג פאקטיש ניט געהאט קיין דירעקטע שליטה איבער דער בעפעלקע־רונג און יעדער פעאדאל בעזונדער איז געווען א זעלבסט־הערשענדער רעגיערער אין זיין מאיאנטעק און איבער זיינע וואַ־סאלען].

feu'dary *a. and n.* (פיו'-דער-אי) וואס האלט לאנד אדער גיטער אין ארענדע פון א פריץ פאר געוויסע דיענסטע; א וואסאל [איינער וואס בעזיצט ערד אויף פעאדאלע בעדינגונגען].

feu'datory *n.* (פיו'-דע-טא-רי) א ווא־סאל [איינער וואס האלט לאנד אדער גי־טער פון א העכערער פערזאן פאר געווי־סע דיענסטע]; א גוט אדער מאיאנטעק וואס ווערט איינעם געגעבען אין ארענדע פאר געוויסע פעאדאלע פערפפליכטונגען].

feu'dist *n.* (פיו'-דיסט) איינער וואס שטודירט די פעאדאלע געזעצגעבונג; איינער וועלכער לעבט אין דער ארדנונג פון דער פעאדאלער סיסטעם.

feuillemorte' *a.* (פע-ליע-מאהרט') פון דעם קאליר פון א פערוויאנעטען בלאט; ברוין־געלב.

feuil'leton *n.* (פע'-ליע-טאהן) א פע־ליעטאן, א בעזונדערע אבטיילונג אין א צייטונג [מעהרסטענס דער אונטערשטער טייל פון א זייט אדער צוויי], וואו עס ווערען געדרוקט פערשיעדענע זאכען אי־בער ליטעראטור, קריטיק, פובליציסטיק און וויסענשאפט, געשריבען אין א לייכ־טער פארם אדער טאן.

feuil'letonist *n.* (פע'-ליע-טאן-איסט) א פעליעטאניסט, איינער וואס שרייבט פעליעטאנען.

feuilletonis'tic *a.* (פע-ליע-טאן-איס'-טיק) פעליעטאניסטיש, לייכט, אויבער־פלעכליך.

fe'ver *n. and v.* (פי'-ווער) פיבער, קדחת; היץ, אויפגערעגטקייט; אריינ־טרייבען אין א פיבער; אנשטעקען מיט פיבער־קראנקהייט.

fe'ver-blis'ter *n.* (פי'-ווער-בליס'-טער) אן אויסשלאג, מעהרסטענס ארום דעם מויל, וואס קומט נאך קדחת.

fe'vered *a.* (פי'-ווערד) וואס צוהיצט, פיבערט.

fe'verfew *n.* (פי'-ווער-פיו) מוטער־קרויט [א מין ביטער גראז וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין נעגען פיבער אדער קדחת].

fe'ver-heat *n.* (פי'-ווער-היעט) פיבער־היץ [א הויכע טעמפעראטור פון קער־פער].

fe'verish *a.* (פי'-ווער-איש) פיבעריש, פיבערהאפט, פיבער־קראנק; היציג.

fe'verishly *adv.* (פי'-ווער-איש-לי) פיבעריש, אויף א היציגען שטייגער.

fe'verishness *n.* (פי'-ווער-איש-נעס) פיבערהאפטיגקייט.

fe'verous *a.* (פי'-ווער-אס) ז. ***feverish***.

fe'verroot *n.* (פי'-ווער-רוהט) דער פי־בער־ווארצעל [א מין אמעריקאנער גראז, וואס די אינדיאנער פלעגען בענוצען ביי פיבער־קראנקהייטען].

fe'ver-sore *n.* (פי'-ווער-סאור) ז. ***fever-blister***.

fe'verweed *n.* (פי'-ווער-הוויעד) א זא גראז וואס וואקסט אין וועסט־אינדיען.

fe'verwort *n.* (פי'-ווער-הווארט) ז. ***feverroot***.

few *n. and a.* (פיו) ווייניג; איינינע; וועניג, ניט פיעל.

few'met *n.* (פיו'-מעט) הירשען־מיסט.

few'ness *n.* (פיו'-נעס) וועניגקייט; דאס זיין וועניג.

fey *v.* (פיי) דורכ־ערן; אויסשווענקען ערץ; רייניגען א קאנאווע.

fez *n.* (פעז) א פעסקע, א רויטע יאר־מולקע, וועלכע די טערקען טראגען.

f-hole *n.* (עפ'-האול) דער אויסשניט אין דער אויבערשטער פלאטע פון א פיעדעל אדער אנדערע ענהליכע אינסטרו־מענטען וואס איז ענהליך צו אן *f*.

fia'cre *n.* (פי-איי'קר) א פיאקער, א דראזשקע צו פיהרען פאסאזשירען.

fiancé' *n.* (פי-אן-סיי') א חתן.

fiancée' *n.* (פי-אן-סיי') א כלה.

fias'co *n.* (פי-אס'-קא) א פיאסקא, א דורכפאל.

Italy's attempt to conquer Abyssinia was turned into a **fiasco**.

fiat *n.* (פאי'-עט) א בעפעהל, א דעקרעט; א בעפעהל, אז עטוואס זאל געשעהן.

fi'at in bank'ruptcy (פאי'-עט אין בענק'-ראפ-סי) א דעקרעט וועגען א באנק־ראט.

fi'at mon'ey (פאי'-עט מאנ'-אי) פא־פיער־געלד, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א רעגיערונג אהן דער פערזיכערונג עס אויסצובייטען אויף גאלד אדער זילבער.

fib *n. and v.* (פיב) א ליגען; אן אונ־שולדיגער ליגען; אן אויסגעטראכטער תירוץ זיך אויסצודרעהען פון עטוואס; זאגען ליגען; אריינשיטען א פארציע פעטש, אריינצעהלען אחת ואחת.

fib'ber *n.* (פיב'-ער) א ליגנער, א מו־ליערער.

fi'ber *n.* (פאי'-בער) א פאדים, א פאזער; א פעדים־ארטיגע זאך; קראפט, שטאר־קייט; מאטעריאל, שטאף; אייגענשאפט, כאראקטער.

fi'bered *a.* (פאי'-בערד) וואס האט פע־דים; וואס בעשטעהט פון פאזערען.

fi'berless *a.* (פאי'-בער-לעס) אהן פע־דים, אהן פאזערען; קראפטלאז, כאראק־טערלאז.

fibra'tion *n.* (פאי-בריי'-שאן) די ביל־דונג פון פעדים אדער פאזערען־געוועב אין אן ארגאנישען שטאף.

fi'bre *n.* (פאי'-בער) ז. ***fiber***.

fi'bred *a.* (פאי'-בערד) ז. ***fibered***.

fi'breless *a.* (פאי'-בער-לעס) ז. ***fiberless***.

fi'briform *a.* (פאי'-ברי-פארם) וואס האט א פעדימדיגע, אדערדיגע אדער פא־זערדיגע סטרוקטור; וואס איז ענהליך צו פאזערען אדער פעדים.

fi'bril *n.* (פאי'-בריל) א פעדימעל, אן אדערעל, א פאזערעל.

fibril'la *n.* (פאי-בריל'-ע) ז. ***fibril***.

fi'brillate *v. and a.* (פאי'-ברי-לייט) פארמירען אין פעדים אדער פאזערען; וואס בעשטעהט פון פעדים אדער פאזע־רען.

fi'brillated *a.* (פאי'-ברי-ליי-טעד) וואס בעשטעהט פון פעדים אדער פאזע־רען.

fibrilla'tion *n.* (פאי-ברי-ליי'-שאן) דאס זיין פעדימדיג אדער פאזערדיג.

fibrillif'erous *a.* (פאי-ברי-ליפ'-ע-ראס) וואס האט פעדים אדער פאזערען.

fibril'liform *a.* (פאי-בריל'-אי-פארם) וואס איז ענהליך צו פעדים אדער פאזע־רען.

fi'brillose *a.* (פאי'-ברי-לאוס) פעדימ־דיג, פאזערדיג; וואס בעשטעהט פון די־נע פעדימלעך אדער אדערלעך.

fi'brin *n.* (פאי'-ברין) פיברין, פאזער־שטאף.

fi'brine *a.* (פאי'-ברין) פעדימדיג, פא־זערדיג, אדערדיג.

fi'brinous *a.* (פאי'-ברי-נאס) וואס בע־שטעהט פון פיברין [פאזער־שטאף].

fi'broid *a.* (פאי'-בראיד) פעדימדיג; ענהליך צו פעדים.

fi'broin *n.* (פאי'-ברא-אין) דער בעמי־שער הויפט־בעשטאנד פון זייד.

fi'brous *a.* (פאי'-בראס) פעדימדיג, אדערדיג; פאזערדיג.

fib'ula *n.* (פיב'-יו-לא) אן אלטערטימ־ליכע ספראנדזשקע, שנאל אדער בראש; א נאדעל מיט וועלכער מען פערנעהט וואונדען; דער ביין פון א מענשליכען פוס צו וועלכען עס איז צוגעוואקסען די איקרע; אן אייזערנער קלאמער וואס ווערט בענוצט פון מויערער פעסט צוזאמען צו האלטען שטיינער.

fichu' *n.* (פי-שו') א זא דריי־עקיגע פא־טשיילע וואס ווערט געטראגען ארום האלז.

fickle *a.* (פיקל) וואס ענדערט זיך; אונ־בעשטענדיג; ניט געזעצט, קאפריזנע.

fick'leness *n.* (פיק'ל-נעס) אונבעשטענ־

דינקייט; אונגעזעצטקייט; **דאס זיין ניט שטאנדהאפט.**

fick'ly *adv.* (פיק'-לי) ז. ***fickle***

fi'co *n.* (פי'-קאו) א פייג [מיט די פינגער].

fi'coid *a.* (פאי'-קאיד) ענהליך צו א פייג.

ficoi'dal *a.* (פאי-קאי'-דעל) ז. ***ficoid***

fic'tile *a.* (פיק'-טיל) וואס איז שייך צו טעפעריי; געפארעמט פון ליים; ליימענער.

fic'tile art (פיק'-טיל ארט) טעפער=קונסט.

fic'tileness *n.* (פיק'-טיל-נעס) דאס זיין געפארעמט פון ליים.

fic'tion *n.* (פיק'-שאן) א פיקציע, א פאלשע פארשטעלונג, א פאלשער שלום, א פאלשע בעהויפטונג; אן אויסגעטראכטע זאך; אן אויסגעטראכטע מעשה; בעלעטריסטיק [ראמאנען, ערצעהלונגען, סקיצען].

fic'tional *a.* (פיק'-שאנ-על) פיקטיוו, פאלש, אויסגעטראכט, נאכגעמאכט, ניט ווירקליך; וואס איז שייך צו בעלעטריסטיק.

fic'tionist *n.* (פיק'-שאנ-איסט) אן ערצעהלער אדער שרייבער פון אויסגעטראכטע מעשיות; א בעלעטריסט.

ficti'tious *a.* (פיק-טיש'-אס) פיקטיוו, פאלש, אויסגעטראכט; נאכגעמאכט; ניט ווירקליך.

ficti'tiously *adv.* (פיק-טיש'-אס-לי) אויף א פיקטיווען אופן; פאלש, אויסגעטראכט.

ficti'tiousness *n.* (פיק-טיש'-אס-נעס) דאס זיין פיקטיוו; דאס זיין אויסגעטראכט; א פאלשע פארשטעלונג.

fic'tive *a.* (פיק'-טיוו) ז. ***fictitious***

fic'tively *adv.* (פיק'-טיוו-לי) ז. ***fictitiously***

fic'tor *n.* (פיק'-טאר) א קינסטלער וואס קנעט אויס פיגורען פון ליים אדער וואקס.

fid *n.* (פיד) אן אונטערשפארע; א סלופ מיט א שארפען שפיץ.

fid'dle *n. and v.* (פידל) א פיעדעל; שפיעלען אויף א פיעדעל; פיעדלען.

fid'dle-block *n.* (פיד'ל-בלאק) א דאפעלטע שטריק=ראד [צו הויבען משא] וואס האט דעם אויסזעהן פון א פיעדעל.

fid'dle-bow *n.* (פיד'ל-באו) דער סמיק אדער בויגען פון א פיעדעל.

fid'dle-bridge *n.* (פיד'ל-ברידזש) דער פיעדעל=זאטעל [דאס ברעטעלע אויף'ן פיעדעל, איבער וועלכען עס זיינען אנגעצויגען די סטרונעס].

fid'dle-case *n.* (פיד'ל-קייס) דאס פיעדעל=קעסטעל.

fid'dle-de-dee'! *int.* (פיד'ל-די-דיע') אונזין, נארישקייט, פוסטע דבורים!

fid'dle-fad'dle *n., v. and a.* (פיד'ל-פעדל) אונזין, פוסטע דבורים; פוסטע זאכען; נארישקייטען; זיך פערנעהמען מיט נארישקייטען; ריידען נארישקייטען; פער'בטל'ען די צייט אויף נארישקייטען; מאכענדיג א וועזען פון א גארנישט; טומלענדיג זיך צוליעב גארנישט.

fid'dle-fad'dler *n.* (פיד'ל-פעד'-לער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט נארישקייטען.

fid'dle-head *n.* (פיד'ל-העד) א פערציערונג אויף דעם פאדערשטען טייל פון שיף, וואס איז אויסגעשניצט ווי א פיעדעל.

fid'dle-pegs *n.* (פיד'ל-פעגז) די שליסלען [העלצלעך] פון א פיעדעל, אויף וועלכע עס דרעהען זיך אן די סטרונעס.

fid'dler *n.* (פיד'-לער) א פיעדלער, א פיעדעל=שפיעלער.

fid'dle-shaped *a.* (פיד'ל-שייפט) וואס האט די פארם פון א פיעדעל.

fid'dlestick *n.* (פיד'ל-סטיק) א סמיק, א בויגען פון א פיעדעל; א נארישקייט.

fid'dlesticks! *int.* (פיד'ל-סטיקס) פוסטע זאכען, נארישקייטען, פוסטע דבורים!

fid'dle-string *n.* (פיד'ל-סטרינג) א פיעדעל=סטרונע.

fid'dle-wood *n.* (פיד'ל-הוואוד) פיעדעל=האלץ [א זארט שטארק, שווער און הארט האלץ].

fid'dling *n. and a.* (פיד'-לינג) דאס שפיעלען אויף א פיעדעל; דאס פיעדלען; נארישקייטען, פוסטע זאכען; פערנעהמענדיג זיך מיט נארישקייטען אדער פוסטע זאכען.

fidejus'sion *n.* (פאי-די-זשאש'-אן) ערבות; דאס זיין אן ערב.

fidejus'sor *n.* (פאי-די-זשאס'-אר) אן ערב.

fidel'ity *n.* (פי-דעל'-אי-טי) טרייהייט, עהרליכקייט, וואהרהאפטיגקייט.

fid'fad *n.* (פיד'-פעד) אן אבקירצונג פון ***fiddle-faddle***

fidg'et *v. and n.* (פידזש'-עט) זיין אין א נערוועזער אונרוהיגקייט; זיך צאפלען; מאכען איינעם נערוועז, אונרוהיג; אונרוה; נערוועזע אונרוהיגקייט; דאס צאפלען זיך.

fidg'etily *adv.* (פידזש'-עט-אי-לי) מיט א נערוועזער אונרוהיגקייט; צאפלענדיג.

fidg'etiness *n.* (פידזש'-עט-אי-נעס) נערוועזע אונרוהיגקייט, אונגעדולדיגקייט.

fidg'eting *a.* (פידזש'-עט-אינג) נערוועז אונרוהיג, אונגעדולדיג.

fidg'ety *a.* (פידזש'-עט-אי) נערוועז אונרוהיג, אונגעדולדיג.

fidu'cial *a.* (פי-דיו'-שעל) אנפערטרויט; איינגעגלויבט; זיכער; אין פיזיק — וואס איז גענומען אלס פונדאמענטאל אדער פעסט בעשטימט און דיענט דעריבער אלס א מאס אדער מוסטער צו פערגלייכען מיט אנדערע זאכען.

fidu'cially *adv.* (פי-דיו'-שעל-אי) מיט אנפערטרויאונג; דורך זיכערהייט.

fidu'ciary *n. and a.* (פי-דיו'-שי-ע-רי) א נאמן, א היטער פון אימעצענס א זאך, א פערטרויטער מענש; אנפערטרויט.

fie! *int.* (פאי) פוי! טפו!

fief *n.* (פיעף) א לעהן=גוט. ז. ***feud***

field *n. and v.* (פיעלד) א פעלד, א לאנקע, א ברייטער שטח; א שלאכט=פעלד; א געביעט פון געוויסער טהעטיגקייט; אין מאלעריי — דער גרונט [די וויים=בעפארבטע לייווענד, אויף וועלכער מען מאלט א בילד]; דער פלאץ, אויף וועלכען מען שפיעלט אין קריקעט; די גרופע מענשען, וועלכע נעהמען אנטייל אין דעם שפיעל; פערנעהמען אדער אבגעבען דאס פעלד [אין קריקעט=שפיעל].

field'-allow'ance *n.* (פיעלד'-ע-לאו'-ענס) א הוספה צום געהאלט וואס די אפיציערען בעקומען, זייענדיג אויף'ן שלאכט=פעלד, כדי צו דעקען די פערגרעסערטע הוצאות אין דער צייט פון מלחמה.

field'-artil'lery *n.* (פיעלד'-אר-טיל'-ע-רי) פעלד=ארטילעריע, לייכטערע קאנאנען, וועלכע מען קען אריבערפיהרען פון איין ארט צום צווייטען [אין געגענזאץ צו פעסטונגס=קאנאנען א. ד. ג.].

field'-bat'tery *n.* (פיעלד'-בעט'-ער-אי) א באטעריי פון פעלד=ארטילעריע, וועלכע בעשטעהט געוועהנליך פון 4 אדער 6 קאנאנען.

field'-bed *n.* (פיעלד'-בעד) א פעלד=בעט [א לאגער=בעטעל פון א סאלדאט].

field'-book *n.* (פיעלד'-בוק) א בוך וואס לאנד=מעסטער געברויכען ביים מעסטען פעלד.

field'-col'ors *n.* (פיעלד'-קאל'-ארז) אין מיליטער — די קליינע פאהנען אדער אנדערע צייכענס פון די בעזונדערע ראטעס סאלדאטען.

field corn (פיעלד קאהרן) געוויסע זארטען פון מאאיס אדער קוקורוזע וועלכע ווערען מייסטענס געברויכט צו קארמענען בהמות.

field'-day *n.* (פיעלד'-דיי) דער טאג ווען סאלדאטען געהען ארויס צו מארשירען אויף'ן מושטיר=פעלד; א פאראד=טאג; א יומא דפגרא; א יום=טוב פון א לעהר=אנשטאלט, ווען מען גיט זיך אב מיט ספארט; א טאג פאר וויסענשאפטליכע פארשונגען אין די פעלדער אדער וועלדער.

fiel'ded *a.* (פיעל'-דעד) וואס געפינט זיך אויף'ן שלאכט=פעלד; אויסגעלעגט אלס לאגער.

field'-eq'uipage *n.* (פיעלד'-עק'-הווי-פעדזש) די אויסשטאטונג, די בעוואפנונג צו מלחמה.

field'er *n.* (פיעלד'-ער) אין באל=שפיעל אדער קריקעט — איינער וואס שטעהט אין פעלד צו כאפען דעם באל אדער פילקע.

field'fare *n.* (פיעלד'-פעהר) דער דראזד אדער קראמעטס=פויגעל [א קליינער זינג=פויגעל פון א רויטליך=ברוינעם קאליר מיט א שווארצליכען עק און אש=גרויען קאפ].

Fieldfare

field for investiga'tion (פיעלד פאר אינ-וועס-טי-גיי'-שאן) דאס פעלד פאר ענטדעקונגען, דאס אונטערזוכונגס=געביעט.

The immigration problem is an important field for investigation.

field'-glass *n.* (פיעלד'-גלעס) א טעלעסקאפ, א שפאקטיוו.

field'-gun *n.* (פיעלד'-גאן) א הארמאט אדער קאנאנע פון פעלד=ארטילעריע.

field'-hand *n.* (פיעלד'-הענד) דער פעלד=ארבייטער.

field'-hos'pital *n.* (פיעלד'-האס'-פי-טעל) א שפיטאל איינגעריכטעט אויף א שלאכט=פעלד.

fiel'ding *n.* (פיעל'-דינג) דאס שפיעלען באל אויף'ן פלאץ פון קריקעט אדער באל=שפיעל.

field'-lens *n.* (פיעלד'-לענז) ז. ***field-glass***

field'-mad'der *n.* (פיעלד'-מעד'-ער) די פעלד=מארענע [א מין שארסטיג גראז. וואקסט אין ענגלאנד].

field'-mag'net *n.* (פיעלד'-מעג'-נעט) א מאגנעט פון אן עלעקטרישער מאשין; א מאגנעט געברויכט צום אויסגעפינען אייזען אין מינעראלען.

field'-mar'shal *n.* (פיעלד'-מאר'-שעל)

א פעלד-מארשאל [דער הויפט-קאמאנדיר פון דער גאנצער ארמעע].

field'-mouse *n.* (פיעלד'-מאוס) א פעלד-מויז.

field of bat'tle (פיעלד אוו בעטל) דאס שלאכט-פעלד, דער קאמפפס-פלאץ.

field'-of'ficer *n.* (פיעלד'-אפ'-אי-סער) א שטאב-אפיציער [אן אפיציער אין ראנג העכער פון א קאפיטאן און נידריגער פון א גענעראל].

field of vis'ion (פיעלד אוו וויזש'-אן) דאס בעאבאכטונגס-געביעט.

field'-piece *n.* (פיעלד'-פיעס) ז. ***field-gun***

field'-prea'cher *n.* (פיעלד'-פריע'-טשער) א וואנדערענדער פרעדיגער; איינער וואס פרעדיגט אונטער'ן פרייען הימעל.

field'-prea'ching *n.* (פיעלד'-פריע'-טשינג) דאס פרעדיגען אונטער'ן פרייען הימעל.

field'-sports *n.* (פיעלד'-ספאורטס) פעלד-פערגניגען [דאס געהן אויף יאגד און אטלעטישע שפיעלען].

field'-staff *n.* (פיעלד'-סטעף) דאס צינד-שטעקעל וואס מען פלעגט אמאל געברויכען אנצוצינדען דעם פולווער אין א הארמאט.

field'-vole *n.* (פיעלד'-וואול) ז. ***field-mouse***

field'-work *n.* (פיעלד'-הוואירק) וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען אדער פארשונגען וואס ווערען געמאכט בנוגע צו א פעלד אדער לאנד-געביעט; אין מיליטער — די ארומגראבונגען אדער שאנצען; אין סאציאלאגיע — אונטערזוכונגען וואס ווערען געמאכט אויף'ן גרונד פון צוזאמענקלייבען פאקטען אויף פערשיעדענע פלעצער.

fiend *n.* (פיענד) א בייזער פיינד; א מחבל, א טייוועל, א דעמאן, א שטן; זעהר א פערדארבענער מענש; א מאניאק; א מענש וואס איז ליידענשאפטליך איבערגעגעבען צו א געוויסער תאוה.

fien'dish *a.* (פיענ'-דיש) טייווליש, בייז; אויף דעם העכסטען אופן פערדארבען.

fien'dishly *adv.* (פיענ'-דיש-לי) מעשה מחבל; דורך שרעקליכער פערדארבענהייט.

fiend'like *a.* (פיענד'-לאיק) ז. ***fiendish***

fierce *a.* (פיערס) צורייצט; ווילד; גרויזאם; צארנדיג.

fierce'ly *adv.* (פיערס'-לי) צארנדיג; אויפגערייצט; מיט בייזקייט.

fierce'ness *n.* (פיערס'-נעס) ווילדהייט; גרויזאמקייט; וואוטה, צארן.

fier'ily *adv.* (פאיר'-אי-לי) פייערדיג, היציג.

fier'iness *n.* (פאיר'-אי-נעס) די פייערדיגקייט, דער ברען, די היץ.

fier'y *a.* (פאיר'-אי) פייעריג; היציג.

fier'y-foot'ed *a.* (פאיר'-אי-פוט'-עד) שנעל, ווי א פייל פון בויגען.

fier'y or'deal (פאיר'-אי אר'-די-על) די פייער-פראבע [דער אינקוויזיציאנס-משפט מיט פייער און וואסער].

fife *n. and v.* (פאיף) א פייפעל, א פלייט; שפיעלען אויף א פלייט.

Fife

fife'-ma'jor *n.* (פאיפ'-מיי'-דזשאר) דער ערשטער פלייט-שפיעלער אין דער ענגלישער מיליטערישער מוזיק.

fi'fer *n.* (פאי'-פער) א פייפער, א שפיעלער אויף א קווער-פייף אדער פלייט.

fifteen' *a. and n.* (פיפ-טיען') פופצעהן; די צאהל פופצעהן.

fifteenth' *a. and n.* (פיפ-טיענטה') וואס איז דער פופצעהנטער; א פופצעהנטעל.

fifth *a. and n.* (פיפטה) וואס איז דער פינפטער; א פינפטעל.

fifth'ly *adv.* (פיפטה'-לי) פינפטענס.

fif'tieth *a. and n.* (פיפ'-טי-עטה) וואס איז דער פופציגסטער; א פופציגסטעל.

fif'ty *a. and n.* (פיפ'-טי) פופציג; די צאהל פופציג.

fig *n.* (פיג) א פייג; א פייגען-בוים.

Fig

fig'-ap'ple *n.* (פיג'-עפל) דער פייג-עפעל [א מין עפעל אהן די אינעווענינגסטע ביינדלעך].

fig'-ea'ter *n.* (פיג'-איע'-טער) דער פייגען-עסער [א מין פויגעל]; א מין גריל פון דרום-אמעריקא.

fig'-gnat *n.* (פיג'-נעט) א מין פליג, וועלכע ברייגנט שאדען צו פייגען.

fight *v. and n.* (פאיט) זיך שלאגען; פעכטען; דועלירען, באקסען; קעמפפען; אויסקעמפפען [עטוואס]; זיך קריעגען; א געפעכט; א געשלעג, א שלעגעריי.

fight a field (פאיט ע פיעלד) האבען א געפעכט.

fight a ti'ger (פאיט ע טאי'-גער) שפיעלען פארא אדער באנק [אזא אזארטנער קארטען-שפיעל]; אן אנטייל אין אן אזארטנעם שפיעל.

figh'ter *n.* (פאי'-טער) א קעמפפער; א שלעגער.

figh'ting *n. and u.* (פאי'-טינג) דאס שלאגען זיך; דאס פעכטען; דאס קעמפפען; א געשלעג, א קאמפף, א געפעכט; פעכטענד, קעמפפענד; קאמפף-פעהיג; בערייט צום קאמפף; פערנומען אין א קאמפף אדער געפעכט.

figh'ting-cock *n.* (פאי'-טינג-קאק) א קאמפף-האהן; איינער וואס זוכט א געלעגענהייט זיך צו שלאגען, א שטרייטזיכטיגער מענש.

figh'ting cove (פאי'-טינג קאוו) א פראפעסיאנעלער באקסער [פויסט-שלעגער].

figh'ting-ground *n.* (פאי'-טינג-גראונד) א קאמפף-פלאץ.

fight it out (פאיט איט אוט) אויס-קעמפפען, אויספעכטען.

fight one's way (פאיט הוואנז הויי) זיך דורכשלאגען א וועג.

fight shy of (פאיט שאי אוו) אויסמיידען, אבטרעטען דעם וועג.

fight through (פאיט טהרוה) דורכשלאגען זיך.

fight with a shad'ow (פאיט הוויטה ע שעד'-או) קעמפפען מיט א שאטען [קעמפפען מיט אן איינגעבילדעטען פיינד].

fig'-leaf *n.* (פיג'-ליעף) א פייגען-בלאט; א צודעק פאר דער שאנדע; א שוואכע בעדעקונג, א קארגע בעקליידונג.

fig'ment *n.* (פיג'-מענט) אן אויסגעטראכטע אדער איינגעבילדעטע זאך.

figmen'tal *u.* (פיג-מענ'-טעל) וואס איז אויסגעטראכט.

fig'-shell *n.* (פיג'-שעל) אזא מויער-קאפ וואס האט די פארם פון א פייג.

fig'-tree *n.* (פיג'-טריע) א פייגענבוים

fig'ulate *a.* (פיג'-יו-לייט) וואס איז געמאכט געווארען פון ליים; וואס איז אויסגעקנאטען מיט די הענד.

fig'ulated *a.* (פיג'-יו-ליי-טעד) ז. ***figulate***

figurabil'ity *n.* (פיג-יו-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד, פארם אדער דיאגראם.

fig'urable *a.* (פיג'-יו-רעבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א געוויסער פארם אדער בילד.

fig'ural *a.* (פיג'-יו-רעל) וואס האט א געוויסע פארם אדער פיגור.

fig'urant *n.* (פיג'-יו-רענט) א פיגוראנט, א סטאטיסט [אין טעאטער — איינער וואס זיין ראלע בעשטעהט בלויז אין שטעהן אויף דער ביהנע, אבער ניט רייד-ען]; א באלעט-טענצער.

figurante' *n.* (פיג-יו-רענט') א באלעט-טענצערין; א סטאטיסטין אויף דער ביהנע.

fig'urate *a. and v.* (פיג'-יו-רייט) פארמירט, געשטאלטעט; וואס האט א בעשטימטע פארם אדער פיגור; אין מוזיק — פיגורירט, פערציערט מיט טאן-פיגורען אדער טרעלען; פארשטעלען; פיגורירען.

fig'urated *a.* (פיג'-יו-ריי-טעד) פארמירט, געשטאלטעט; וואס האט א בעשטימטע פארם אדער פיגור; אין מוזיק — פיגורירט, פערציערט מיט טאן-פיגורען אדער טרעלען.

fig'urately *adv.* (פיג'-יו-רייט-לי) מיט א בעשטימטער פארם אדער פיגור; געשטאלטעט, פארמירט.

figura'tion *n.* (פיג-יו-ריי'-שאן) דאס אננעהמען אדער בילדען א געוויסע פארם; דאס אויסבילדען זיך אין א געוויסער פארם; אין מוזיק — די פיגוראציאן, די פערציערונג פון א מעלאדיע מיט טאן-פיגורען אדער טרעלען; די ענדערונג פון דער פארם פון ווערטער ניט ענדערענדיג זייער מיין.

fig'urative *u.* (פיג'-יו-ריי-טיוו) פיגוראל, בילדליך, מליצה'דיג; וואס איז ניט אין דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט [צ. ב. א "שטיינערן" הארץ, א "שארפער" צונג, אן "אייזערנע" האנד, א "זויער" פנים א. ד. ג.]; בילדער-רייך, פול מיט בילדער [וועגען א רעדע אדער בעשרייבונג].

fig'uratively *adv.* (פיג'-יו-ריי-טיוו-

לי) אויף א פיגוראלען, מליצה'דיגען אדער בילדליכען אופן; ניט אין דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט.

fig'urativeness *n.* (פיג'-יו-רײ-טיװ-נעס) מליצה, בילדליכקייט; דאס זיין בילדליך, דאס זיין מליצה'דיג.

fig'ure *n. and v.* (פיג'-יור) א פיגור, א פארם, א געשטאלט, א בילד; א פערזענליכקייט; א מליצה; א פארשטעלונגס־בילד, א פאנטאזיע; א טאנץ־פיגור [די טורען אדער שטעלונגען ביים טאנצען]; א ציפער; א פרייז, א ווערטה; א קורצער מוזיקאלישער מאטיוו וואס האט א כאראקטעריסטישע, מעלאדישע אדער ריטמישע אייגענטימליכקייט; בילדען; געשטאלטען; פארמירען; פערציערען מיט בילדער אדער פיגורען; זיך פארשטעלען, זיך דענקען; · בערעכענען; פיגורירען; אויפטרעטען, שפיעלען א ראלע; פארשטעלען; מאכען א געוויסען ציינען; פערציערען א מעלאדיע מיט טרעלען.

fig'ure above' one (פיג'-יור ע-באװ' הוואן) א קאפ העכער פון איינעם.

He is a figure above me in size.

fig'ure-cas'ting *n.* (פיג'-יור-קעס'-טינג) די קונסט פון אבגיסען פיגורען.

fig'ured *a.* (פיג'-יורד) בעפוצט מיט פיגורען אדער מיט בלומען; בעמאלט מיט פיגורען; אין מוזיק — בעציערט מיט טרעלען.

fig'ure-dance *n.* (פיג'-יור-דענס) א טאנץ אין פיגורען; א באלעט־טאנץ.

fig'urehead *n.* (פיג'-יור-העד) א פיגור אלס פערציערונג אויף דעם שיף־שנאבעל; א פערזאן וואס איז צום שיין ארויסגעשטעלט אלס פערטרעטער פון אנדערע, ניט האבענדיג אין דער ווירקליכקייט וועלכע עס איז אויטאריטעט.

The King of England is no more than a figurehead in the government of the country.

fig'ure-ma'ker *n.* (פיג'-יור-מײ'-קער) א מאדעלירער, א פיגורען־מאכער, א מאדעלען־מאכער.

fig'ure of fun (פיג'-יור אוו פאן) א פערזאן וועלכע האט א קאמישען אויסזעהן.

fig'ure of speech (פיג'-יור אוו ספיטש) די רעדע־פיגור, מליצה, א בעוועדער ארט רעדען.

fig'ure-stone *n.* (פיג'-יור-סטאון) דער בילדשטיין, דער כינעזישער פעט־שטיין [א שטיין וועלכער האט די עהנליכקייט פון וועלכער עס איז א פיגור].

fig'ure-weav'ing *n.* (פיג'-יור-הוויוו'-אינג) פיגורען־וועבעריי, דאס איינוועבען פיגורען אין ציינען.

figurine' *n.* (פיג-יו-רין') א געשניצטע אדער געפארעמטע פיגור אדער א גרופע פון פיגורען אלס א פערציערונג.

fig'uring *n.* (פיג'-יו-רינג) בערעכענונג.

fig'wort *n.* (פיג'-הווארט) ברויזווארצעל; פייגענווארצעל [א פלאנצע].

Fi'jian *a. and n.* (פי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו די פידזשיש אינזלען, צו זייערע איינוואוהנער, שפראך א. ד. ג.; אן איינוואוהנער פון די פידזשיש אינזלען.

fila'ceous *a.* (פי-ליי'-שאס) פעדימדיג, אדערדיג; וואס בעשטעהט פון פעדים־עהנליכע אדער אדערדיגע טיילען.

fil'acer *n.* (פיל'-ע-סער) אין די פריהעריגע צייטען — א געריכטס־בעאמטער, א רעגיסטראטאר.

fil'ament *n.* (פיל'-ע-מענט) א פאדים, אן אדער, א פיבער.

filamen'tous *a.* (פיל-ע-מענ'-טאס) פעדימדיג; אדערדיג.

fi'lar *a.* (פאי'-לאר) פעדימדיג, אדערדיג; וואס בעשטעהט פון אדערלעך אדער פיבערען.

fil'ature *n.* (פיל'-ע-טשור) שפינעריי; א שפין־אינסטרומענט אבצואוויקלען די זייד־פעדים פון דעם קאקון [די זייד־געוועב אין וועלכען די זייד־ווערים וויקלען זיך איין]; א פלאץ, וואו מען וויקעלט אב די זייד־פעדים פון דעם קאקון.

fil'bert *n.* (פיל'-בערט) דער לאמבערטס־נוס [אזא גרויסער וואלד־נוס]; א לאמבערטסנוס־בוים.

fil'bert-tree *n.* (פיל'-בערט-טריע) א לאמבערטסנוס־בוים.

filch *v.* (פילטש) גנב'נען [אויף א קליינעם שטייגער], לקח'נען; אוועקשלעפען, אוועקשלעפען פון אונטער דער האנד.

fil'cher *n.* (פיל'-טשער) א גנב [הויפטזעכליך פון קלייניגקע גנבה'לעך]; איינער וואס גנב'ט אוועק, שלעפט אוועק אונטער דער האנד.

fil'chingly *adv.* (פיל'-טשינג-לי) אויף א גנבה'שען אופן.

file *n. and v.* (פאיל) א פייל [צום פיילען]; עטוואס וואס דיענט צום מאכען שעהנער, מעהר פאלירט [ווי א ליטערארישע ווערק]; עטוואס וואס איז שארפסטקע. וואס זעהט אויס ווי א פייל [וועגען קערפער־טיילען ביי אינזעקטען]; א שנור, א שטריק; א רייה, א שערענגע; א שנירעל אדער דראט, אויף וועלכען מען שנירט עפעס אויף אדער מען הענגט אויף פאפיערען; א פאפיערען־שטעכער; די קאלעקציאן פון דאקומענטען וואס ווערען אויף אזא אופן צוזאמענגענומען; א קאלעקציאן פון דאקומענטען בכלל; אויף א שאף־ברעט — די רייה קעסטעלעך וואס ציהט זיך דירעקט פון איין שפיעלער צום צווייטען; א לאפען אדער שמאטע צו ווישען די דיל; א גנב, א קעשענע־גנב; א כיטרער יונג; א פעהיגער, דורכגעטריבענער בחור; פיילען, פאלירען, אויסבעסערען, אויסשעהנערען; פערציהען אויף א שנור אדער דראט [ווי דאקומענטען]; אויסלעגען אין ארדנונג, איינטיילען, קלאסיפיצירען; פראטאקאלירען, רעגיסטרירען, פערצייכענען [דאקומענטען]; מארשירען אין א רייה; בילדען א רייה.

file'-clo'ser *n.* (פאיל'-קלאו'-זער) אן אונטער־אפיציער וואס שליסט די שערענגע צו סאלדאטען אום צו העלפען אויפצוהאלטען די שערענגע אין ארדנונג.

file'-cut'ter *n.* (פאיל'-קאט'-ער) א פיילען־שניידער, א פיילען־מאכער.

file'-dust *n.* (פאיל'-דאסט) פייל־שטויב [דער שטויב וואס קומט אראב פון פיילען].

file'-fire *n.* (פאיל'-פאיר) דאס שיסען רייהענווייז [ביי מיליטער].

file'-fish *n.* (פאיל'-פיש) דער פייל־פיש אדער הארן־פיש [אזא פיש וואס האט א שארפסטקע, נעקארבעטע הויט ווי א פייל. די הויט ווערט אפט געברויכט אנשטאט זאמד־פאפיער צום גלאט מאכען].

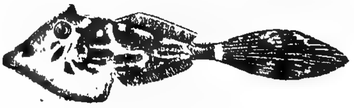

File-fish

file'-lea'der *n.* (פאיל'-ליע'-דער) דער סאלדאט וואס געהט פאראויס פאר א שערענגע סאלדאטען.

fil'emot *n. and a.* (פיל'-ע-מאט) דער קאליר פון א פערוועלקטען בלאט, געלבליך־ברוינער קאליר; געלבליך־ברוין, וואס האט דעם קאליר פון א פערוועלקטען בלאט. ז. *feuillemorte*.

fi'ler *n.* (פאי'-לער) א פיילער; א קעשענע־גנב.

filet' *n.* (פיע-ליי') אן ארנאמענט אין דער פארם פון א דינער ליניע ביים ראנד.

fil'ial *a.* (פיל'-יעל) ווי א קינד, וואס געפינט זיך אין בעציהונגען ווי קינדער צו עלטערען.

fil'ially *adv.* (פיל'-יעל-אי) ווי א קינד [אין בעצוג אדער בעציהונגען צו עלטערען].

fil'iate *v.* (פיל'-אי-אייט) אדאפטירען, אננעהמען אלס אן אייגען קינד; אין יוריספרודענץ — געריכטליך בעשטימען די אבשטאמונג [ווי פון א ממזר]; צושרייבען עטוואס צום ריכטיגען פערפאסער און שאפער; בעשטימען די נאהענטע פערהעלטניסע צווישען עפעס; ברייגנען אין שייכות, פערבינדען.

filia'tion *n.* (פיל-אי-איי'-שאן) דאס פערהעלטניס פון קינדער צו עלטערען; דאס שאפען פערהעלטניסע ווי צווישען עלטערען און קינדער [הויפטזעכליך דורך אדאפטירונג]; אין יוריספרודענץ — די געריכטליכע בעשטימונג פון דער אבשטאמונג [ווי, למשל, פון א ממזר]; נאהענטע פערבינדונג אדער קרוב'שאפט.

fil'ibuster *n. and v.* (פיל'-אי-באס-טער) א פיליבוסטער; א ים־רויבער; איינער פון אן ארגאניזירטער באנדע וואס האט די אויפגאבע געגען די אינטערנאציאנאלע געזעצע, זיך ארייגצורייסען אין א פרעמדען לאנד, אום דארט ארויסצורופען אן אויפשטאנד; א מיטגליעד פון דער מינאריטעט פון א געזעצגעבענדער אדער עהנליכער קערפערשאפט, וועלכער ווענדעט אן פערשיעדענע מיטלען [ווי קלאפען, טומלען, לאנג רעדען א. ד. ג.] אום צו שטערען דער מאיאריטעט אנצונעהמען א פארשלאג; זיך בעשעפטיגען מיט ים־רויבעריי; ארייגרייסען זיך, געגען די אינטערנאציאנאלע געזעצע, אין א פרעמדען לאנד, אום דארט ארויסצורופען אן אויפשטאנד; פיליבוסטערען [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קערפערשאפטען].

fil'ibusterer *n.* (פיל'-אי-באס-טער-ער) א פיליבוסטער [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קערפערשאפטען]. ז. *filibuster*.

fil'ibusterism *n.* (פיל'-אי-באס-טער-איזם) ים־רויבעריי; דאס פיליבוסטערען [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קערפערשאפטען]. ז. *filibuster*.

fil'ical *a.* (פיל'-אי-קעל) וואס בעלאנגט צו די פארנען [פאפאראטניקעס]. ז. *fern*.

Fil'ices *n.* (פיל'-אי-סיז) דער מין פארנען [פאפאראטניקעס].

fil'iciform *a.* (פיל'-אי-סי-פארם) עהנליך צו א פארן [פאפאראטניק].

fil'icoid *a. and n.* (פיל'-אי-קאיד) פארן־עהנליך; א פלאנצע וואס איז עהנליך צו א פארן [פאפאראטניק].

filif'erous *a.* (פאי-ליפ'-ע-ראס) וואס פראדוצירט פעדים, וואס ברייגנט ארויס אדער־פערמיגע אדער פעדים־פערמיגע טיילען [וועגען פלאנצען און אינזעקטען].

fil'iform *a.* (פיל'-אי-פארם) פעדים־

ארטיג, פעדים=פערמיג; וואס איז עהנליך צו אז אדער [פיבר].

fil'igree *n. and a.* (פיל'-אי-גריע) פיליגראן, דינע און זעהר איידעל=געפלאכטענע דראט=ארבייט; א זעהר דעליקאטע זאך; עפעס וואס קען זעהר לייכט צושעדיגט אדער צושטערט ווערען; וואס בעשטעהט פון פיליגראן אדער זעהר דין=געפלאכטענער דראט=ארבייט.

fi'ling *n.* (פאי'-לינג) דאס פיילען; פייל=שטויב, פייל=שפאן, אפילקעס, אבגעפיילטע שטיקלעך.

Filipi'no *n.* (פיל-אי-פי'-נא) איינער פון די איינוואהנער פון די פיליפינישע אינזלען.

fill *v. and n.* (פיל) פילען, אנפילען, מאכען פול; אויספילען; זעטיגען; אנזעטיגען; אנבלאזען [ווי א זעגעל אויף א שיף]; פערנעהמען א ליידיגע שטעלע אדער אמט; ערפילען א פפליכט; אנגיסען א כלי; פערשטאפען א לאך, פערשמיערען א שפאלט; פעלשעווען, געבען א געפעלשטע זאך; אנגיסען א בעכער, געבען אדער נעהמען א טרונק בראנפען; פול ווערען, אנפילען זיך; דאס וואס קען אנפילען אדער אנזעטיגען; א דישעל, א האלאבלע; פולקייט, גענונקייט.

fill'er *n.* (פיל'-ער) איינער אדער עפעס וואס פילט אן; א כלי, דורך וועלכער מען פילט אן אן אנדער כלי; א לייקע; דאס וואס דיענט אנצוזעטיגען עפעס אדער צו פערנעהמען א ליידיגען פלאץ; אין מאלעריי — א מאטעריאל, מיט וועלכען מען בעשמיערט די שפאלטען פון האלץ בכדי צו מאכען עס גלאט אום דערנאך צו לאקירען; דער טאבאק, וועלכער פילט אן א ציגאר צום אונטערשייד פון דעם טאבאק=בלאט, וואס וויקעלט איהם ארום; א פערד אין דישעל.

fil'let *n. and v.* (פיל'-עט) א באנד אדער לענטע צו פערבינדען די האר פון קאפ; אין ארכיטעקטור—א מין רינג אדער קארניז ארום א זייל [ז. *annulet*]; א לייסט צוגעשלאגען צו א וואנד אדער ארום א טהיר; א בעגילטער פאסיק אויף א ראהם פון א בילד; דער גווינט פון א שרויף; א רינג אויף דעם מויל אדער לאף פון א ביקס אדער הארמאט; ביי בוכבינדער — א רעדעל, וואס דריקט אב א ליניע אדער פיגור אויף די טאוולען אדער אויף'ן רוקען פון א בוך; אין טעלעגראפיע — די פאפיערענע לענטע, אויף וועלכער עס דרוקען זיך אב די טעלעגראמען; א פאס מיט אנגעשטעקטע דרעטלעך וואס בעדעקט דעם צילינדער פון א בארשט=מאשין; א מוסקול; פיליי [דאס מוסקול=פלייש פון די לענדען]; אז ארומגעבונדען, געבראטען שטיק פון רינד אדער קאלב=פלייש; א דיק שטיק פיש; אין אנאטאמיע — א נעוויסער בינטעל פון נערווען אדער אדערען; פערבינדען מיט א קליינעם באנד אדער לענטע; בעשלאגען מיט לייסטען; פערציערען מיט רינגען.

fil'let-plane *n.* (פיל'-עט-פליין) א לייסטען=הובעל.

fil'libuster *n.* (פיל'-אי-באס-טער) ז. ***filibuster***

fill'ing *n. and a.* (פיל'-אינג) דאס אויספילען; די אויספילונג; דאס אנפילען מיט עפעס א לעדיגע זאך; דאס פלאמבירען א צאהן; דאס בעדעקען א פארלאגע מיט טעפיך אדער קאוויאר; די קווערפעדים פון א געוועבטער זאך; די האפ

טונג, דאס אויסנעהען; אין מאלעריי — דאס קיטעווען א וואנד אדער ברעט, כדי די פארב אדער לאק זאל זיך לעגען גלאט; א שוואכער וואל פאר א צייטווייליגער אייזענבאהן; וואס ערפילט; וואס זעטיגט אן; וואס בעפריעדיגט עפעס.

fil'lip *v. and n.* (פיל'-איפ) א שנעלען; א שנעל; דאס וואס רעגט אדער רייצט אויף.

fillipeen' *n.* (פיל-אי-פיען') ז. ***philopena***

fil'lister *n.* (פיל'-איס-טער) דער פאלץ=הובעל [א הובעל צו מאכען א פוגע אין האלץ].

fil'lister-plane *n.* (פיל'-איס-טער-פליין) ז. ***fillister***

fill the bill (פיל טהי ביל) זיין צופריעדענשטעלענד.

I hope that the new clerk I engaged will fill the bill.

fill the sails (פיל טהי סיילז) אויפציהען די זעגלען צום ווינד צו.

fil'ly *n.* (פיל'-אי) א יונגע קליאטשע; א קאקעטקע.

film *n. and v.* (פילם) א פלעווקע, א דין הייטעל; בעלם [אויף'ן אויג]; א צווישען=הייטעל, א שייד=ווענטעל פון הויט; אין פאטאגראפיע — א דין הייטעל, אויף וועלכען דאס בילד ווערט ארא בגענומען; בעדעקען, איבערציהען מיט א הויט.

fil'my *a.* (פיל'-מי) הויטיג, איבערנעצויגען מיט א הויט.

fi'lose *a.* (פאי'-לאוס) פעדימדיג, אויסגעצויגען ווי א פאדים.

filoselle' *n.* (פיל-א-זעל') רויהע, ניט בעארבייטע זייד.

fil'ter *n. and v.* (פיל'-טער) א פילטער [אן אפאראט אבצוטיילען און פערהאלטען מעכאניש די הארטע טיילכלעך פון א פליסיגקייט]; א זייערעל, א דורכשלאג; פילטרירען, זייען, דורכזייען.

fil'tering-pa'per *n.* (פיל'-טער-אינג-פיי'-פער) פילטריר=פאפיער [א מין פאפיער, דורך וועלכען מען זייעט דורך וואסער].

fil'tering-press *n.* (פיל'-טער-אינג-פרעס) א פילטער, דורך וועלכען די פליסיגקייט ווערט דורכגעדריקט מיט'ן דרוק פון א וועלכער ניט איז מעכאנישער קראפט.

fil'tering-stone *n.* (פיל'-טער-אינג-סטאון) א פילטריר=שטיין, א שטיין וואס לאזט דורך זיך דורכגעהן וואסער.

fil'ter stand (פיל'-טער סטענד) א געשטעל וואו עס ווערען ארייננעשטעלט לייקעס אדער פילטערס.

filth *n.* (פילטה) שמוץ, אונריינקייט, מיאוס'קייט; פערדארבענהייט.

filth'-disease' *n.* (פילטה'-די-זיעז') א קראנקהייט וואס ווערט ארויסגערופען פון אונריינקייט און שמוץ.

fil'thily *adv.* (פיל'-טהי-לי) אויף א שמוציגען, אונריינעם; מיאוס'ען אדער פערדארבענעם אופן.

fil'thiness *n.* (פיל'-טהי-נעס) אונריינקייט, שמוציגקייט, פערדארבענקייט.

fil'thy *a.* (פיל'-טהי) שמוציג, אונריין, מיאוס; פערדארבען.

fil'thy lu'cre (פיל'-טהי לו'-קער) פערפלוכטעס געלד.

He is toiling day and night and all for the filthy lucre.

fil'trate *v. and n.* (פיל'-טרייט) פילטרירען, זייען, דורכזייען; פילטרירטע אדער דורכגעזייעטע פליסיגקייט.

filtra'tion *n.* (פיל-טריי'-שאן) דאס פילטרירען, דאס זייען, דאס דורכזייען.

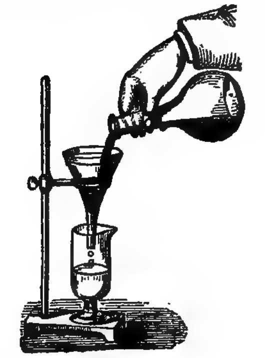

Filtration

fi'lum *n.* (פאי'-לאם) א פאדים, א פיבר [פאזער]; א פעדימדיגער געבוי.

fim'briate *a. and v.* (פימ'-ברי-אייט) ווי מיט פראנזען, בעדעקט ביים ברעג מיט הערעלעך; בעציערען מיט א ראנד.

fimeta'rious *a.* (פימ-אי-טיי'-רי-אס) וואס וואקסט אויף מיסט אדער צווישען מיסט [וועגען פלאנצען].

fin *n.* (פין) א שופ, א פלאס=פעדער [פון א פיש]; דאס וואס איז עהנליך צו א שופ; די האנד; די לאפעטקע פון אן אקער=אייזען; די זייטיגע ברעטלעך וואס שטעקען ארויס פון א שיף.

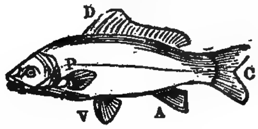

Fins

fi'nable *a.* (פאי'-נעבל) וואס פערדיענט שטראף; וואס קען געריינינט ווערען.

fi'nal *a. and n.* (פאי'-נעל) ענדליך, לעצט, ענטשיידענד, ענטשיעדען, שליסליך, ענדגילטיג; וואס איז שייך צו דער ענד=אורזאכע [אין פילאזאפיע]; דאס לעצטע; פינאל, ענד, שלוס; אין פילאזאפיע — די ענד=אורזאכע [לויט דער לעהרע, אז אלעס וואס עקזיסטירט איז בעשאפען געווארען פאר א בעשטימטען צוועק — די אורזאכע וואס האט ארויסגערופען די עקזיסטענץ פון עפעס, דער ענד=ציעל].

fi'nal bal'ance (פאי'-נעל בעל'-ענס) דער שלוס באלאנס [אין בוכהאלטעריע].

fi'nal cause (פאי'-נעל קאהז) די ענד=אורזאכע. ז. ***final***

fina'le *n.* (פי-נא'-לע) דער פינאל, דער שלוס=טייל [פון אן אפערא, קאנצערט, דראמאטישער פארשטעלונג]; א שלוס.

final'ity *n.* (פאי-נעל'-אי-טי) ענדליכקייט, ענדגילטיגקייט; דאס זיין פערפאלקאמט אדער פאלשטענדיג פערענדיגט; שלוס, ענדע; עטוואס וואס קומט צולעצט; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז אלעס וואס עקזיסטירט איז בעשאפען צוליעב א געוויסען בעשטימטען צוועק; די לעהרע פון ענד=אורזאכען.

fi'nally *adv.* (פאי'-נעל-אי) צולעצט, צו ענד, ענדליך; אויף א פאלשטענדיגען שטייגער.

He was finally persuaded to take my advice.

fi'nal pas'sage of a bill (פאי'-נעל פעס'-עדזש אוו ע ביל) די לעצטע פון די

געזעצליך=בעשטימטע פארלעזונגען פון א געזעץ=פארשלאג, נאך וועלכער ער ווערט א געזעץ.

fi'nal touch (פאי'-נעל טאטש) דער לעצטער שטריך [ביים פערענדיגען א בילד, א סטאטוע א. ד. ג.]; דאס וואס פערענדיגט עפעס.

The manager put the final touches on the arrangements.

finance' *n. and v.* (פי-נענס') די פינאנסען; פינאנס=סיסטעם; פיהרען פינאנס=געשעפטען; בעזארגען מיט פינאנסען.

finan'ces *n.* (פי-נענ'-סען) איינקינפטע; רעגיערונגס=איינקינפטע.

finan'cial *a.* (פי-נענ'-שעל) פינאנציעל; וואס איז שייך צו פינאנסען; וואס איז שייך צו רעגיערונגס=איינקינפטע.

finan'cially *adv.* (פי-נענ'-שעל-אי) אין בעצוג צו פינאנסען.

financier' *n. and v.* (פי-נען-סיער') א פינאנסיסט; א בעאמטער וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פינאנסען פון א פריוואטער אונטערנעהמונג אדער פון א רעגיערונג; אין די פריהריגע צייטען אין פראנקרייך — אן אטקופשטשיק [איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס=שטייערן]; פיהרען פינאנס=געשעפטען; בעזארגען מיט פינאנסען.

financier'ing *n.* (פינ-ען-סיער'-אינג) פיהרונג פון פינאנס=געשעפטען.

finch *n.* (פינטש) א פינק אדער א זיאבליק [אזא פויגעל].

Finch

find *v. and n.* (פאינד) געפינען, אויסגעפינען; בעגעגענען, טרעפען; דערגרייכען, קומען צו...; בעשטימען [ביי געריכטליכע פערהאנדלונגען]; בעזארגען [מיט עפעס]; שאפען [עפעס]; זארגען [פאר אימעצען], אויסהאלטען [אימעצען]; געפעלען; ענטדעקונג.

fin'dable *a.* (פאינ'-דעבל) וואס מען קען געפינען.

find amiss' (פאינד ע-מיס') עפעס האבען אויסצוזעצען; טאדלען, קריטיקירען.

find bail (פאינד בייל) קריגען בירגשאפט אדער ערבות [פאר'ן געריכט].

find bones (פאינד באונז) ניט קענען ארונטערשלינגען.

fin'der *n.* (פאינ'-דער) איינער וואס געפינט עפעס אויס; אין צאל=אמט — איינער וואס געפינט אויס אריינגעשמוגעלטע סחורות.

fin de siè'cle (פען דע סי-איי'קל) דער סוף פון יאהרהונדערט, דער סוף פון 19טען יאהרהונדערט; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דעם ענד פון 19טען יאהרהונדערט; עמאנסיפירט, פראגרעסיוו, מאדערן.

find fault (פאינד פאהלט) געפינען אדער אויסזעצען פעהלערען; טאדלען, קריטיקירען.

find guil'ty (פאינד גיל'-טי) ערקלערען שולדיג [אין געריכט].

fin'ding *n.* (פאינ'-דינג) דאס געפינען, דאס אויסגעפינען; ענטדעקונג; דער בעשלוס [נאך א געריכטליכער אונטערזוכונג]; דאס אויסגעפונענע, דאס ענטדעקטע.

fin'ding-cat'alogue *n.* (פאינ'-דינג-קעט'-ע-לאג) א קאטאלאג, א פערצייכניס פון די נעמען פון די ביכער אין א ביבליאטעק [אהן איינצעלהייטען וועגען די ביכער, וועגען זייער אינהאלט א. ד. ג. דער צוועק פון אזא קאטאלאג איז בלויז צו העלפען געפינען די ביכער].

fin'ding-list *n.* (פאינ'-דינג-ליסט) ז. ***finding-catalogue***.

fin'dings *n.* (פאינ'-דינגז) די פערשידענע געצייג און ארבייטס=מאטעריאלען וואס איינציגע ארבייטער מוזען האבען אייגענע, הויפטזעכליך אזעלכע וואס ווערען געברויכט פון שוסטערס; שוסטער=מאטעריאלען [אויסער לעדער].

fin'ding-store *n.* (פאינ'-דינג-סטאור) א קראם פון שוסטער=געצייג און שוסטער=מאטעריאלען.

find in the deed (פאינד אין טהי דיעד) כאפען ביי דער האנד.

find one's legs (פאינד הוואנז לעגז) זיך שטעלען אויף די פיס.

find one's lev'el (פאינד הוואנז לעוו'-על) געפינען זיין ריכטיגען פלאץ.

find one's par'allel (פאינד הוואנז פער'-ע-לעל) געפינען זיין גלייכען.

find one's self (פאינד הוואנז סעלף) זיך פיהלען, זיך בעפינדען; זיך ערנעהרען, זיך אויסהאלטען; זיך אויסגעפינען פעהיג צו עפעס.

find out (פאינד אוט) אויסגעפינען, ענטדעקען.

find'-spot *n.* (פאינד'-ספאט) דער פלאץ, וואו עטוואס איז געפונען געווארען אדער ענטדעקט געווארען.

find vent (פאינד ווענט) געפינען אן אויסגאנג.

fine *a., adv., n. and v.* (פאין) פיין, עדעל, דעליקאט, עלעגאנט, נעט, געשמאקפאל, צארט, עמפפינדליך, שעהן; געשליפען, פארזיכטיג אויסגעארבייט; פראכטפאל, פאלקאם, אויסגעצייכענט, וואונדערבאר, מייסטערהאפט, מערקווירדיג, אנציהענד; שארף; דין, שיטער, קליין; וואס בעשטעהט פון זעהר קליינינקע טיילכלעך; ריין, גערייניגט, געלייטערט; אויף א דעליקאטען שטייגער; מיט פארזיכטיגקייט געמאכט; א געלד=שטראף; שטראף=געלד; געצאהלט פאר א געוויסען רעכט אדער פריווילעגיע; אן אבצאהל, אויסער ארענדע=געלד, וואס די וואסאלען פלעגען צאהלען אין דער פעאדאלער ארדנונג צו די לארדען; ארויפלעגען א געלד=שטראף; בעצאהלען פאר א רעכט אדער פריווילעגיע; רייניגען, לייטערען, גערייניגט ווערען, געלייטערט ווערען; מאכען גלאט, דין, עדעל.

fine arts (פאין ארטס) די פיינע קונסט [א קונסט וואס ווירקט הויפטזעכליך דורך שעהנהייטס=פארמען: ארכיטעקטור, סקולפטור, מאלעריי און גראווירונג].

fine as a fid'dle (פאין עז ע פידל) זעהר צארט, פראכטפאל.

fine cas'ting (פאין קעס'-טינג) א קינסטלערישע, אויסערגעוועהנליך שעהנע אדער ווערטהפאלע אבגעגאסענע פיגור.

fine'-cut *a.* (פאין'-קאט) דין געשניטען.

fine'draw *v.* (פאינ'-דראה) פערנעהען אזוי, אז עס זאלען זיך ניט זעהן ניט די נעט, ניט די שטעך; אויסציהען זעהר דין [ווי למשל, דראט].

fine'drawer *n.* (פאינ'-דראה-ער) א קינסטלער אין צונויפנעהען אזוי, אז מען זאל ניט זעהן די נעט און די שטעך [ווי למשל, טעפיכען].

fine'drawing *n.* (פאינ'-דראה-אינג) א מעטאדע צו פערצירעווען שטאפען אדער צונויפנעהען פערשיעדענע טיילען אזוי, אז מען זאל ניט זעהן ניט די נעט, ניט די שטעך.

fine'-drawn *a.* (פאין'-דראהן) זעהר דין אויסגעצויגען [ווי דראט]; שארף, שפיציג, מיט צופיעל שארפזיניגקייט.

fineer' *v.* (פאי-ניער') קריגען סחורה אויף בארג דורך דעם וואס איינער בעשטעלט אזא סחורה, וועלכע קען פאר קיין אנדערען ניט טויגען, און ער ערקלערט נאכדעם, אז אויב מען קען איהם די סחורה ניט בארגען, וועט ער זי ניט נעהמען.

fine'-fin'gered *a.* (פאינ'-פינ'-גערד) געשיקט, קינסטלעריש, פאכמעניש.

fine'ly *adv.* (פאינ'-לי) מיט פיינקייט, מיט עדעלקייט, מיט עלעגאנץ, מיט שארפקייט; אויף א פאלקאמענעם, מייסטערהאפטען אופן; דין; געלייטערט, גערייניגט.

fine'ness *n.* (פאינ'-נעס) פיינקייט, דינקייט, געלייטערטקייט; עלעגאנץ; מייסטערהאפטיגקייט, עמפפינדליכקייט, געשליפענקייט, עדעלקייט, דעליקאטנעקייט.

fine'-nosed *a.* (פאינ'-נאוזד) וואס האט א גוטען חוש הריח.

fi'ner *n.* (פאי'-נער) א לייטערער פון מעטאלען.

fi'nery *n.* (פאי'-נע-רי) גלאנץ, פוץ; א געציערטער סטיל אין שרייבען אדער ריידען; אזא אויווען וואו גוס=אייזען ווערט פערוואנדעלט אין שמיעד=אייזען.

fine-spo'ken *a.* (פאינ'-ספאו'קן) בענוצענדיג א העפליכע שפראך; ריידענדיג מיט פיינע אויסדריקע.

fine'-spun *a.* (פאינ'-ספאן) פיין געשפונען; שארפזיניג, איבערגעשפיצט.

finesse' *n. and v.* (פי-נעס') כיטרעקייט, איבערגעשפיצטקייט; א כיטרער איינפאל; בענוצען כיטרעקייט; כיטרעווען; געברויכען א כיטרען איינפאל.

fine stuff (פאין סטאף) א שימערע וואפנע צו פלאסטערען ווענד.

fine'-toned *a.* (פאינ'-טאונד) מעלאדיש.

fine'top-grass *n.* (פאינ'-טאפ-גרעס) א זארט ווערטהפאלע פיטערונגס=גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס.

fin'-fish *n.* (פינ'-פיש) א פיש מיט פלוס=פעדערען.

fin'foot *n.* (פינ'-פוט) א שווים=פוס [א פוס ווי פון געוויסע פויגעל וואס די פינגער זיינען פערבונדען מיט א שווים=הייטעל]; דער זון=פויגעל.

fin'-foot'ed *a.* (פינ'-פוט'-עד) וואס האט שווים=פיס, וואס די פינגער פון די פיס זיינען פערבונדען מיט א שווים=הייטעל.

fin'ger *n. and v.* (פינ'-גער) א פינגער; דער פינגערזאץ אין מוזיק; בעריהרען מיט די פינגער, טאפען; גרייפען, ערגרייפען; שפיעלען [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; אנגעבען אויף די מוזיק=נאטען די פינגער וועלכע מען זאל געברויכען אין שפיעלען.

fin'ger-al'phabet *n.* (פינ'-גער-על'-פע-בעט) א פינגער אלף=בית, אן אלף=בית

אדער א=בע=צע וואס ווערט צונויפגעשטעלט
פון פערשיעדענע שטעלונגען און בעוועגונ=
גען פון די הענד און די פינגער, ווי עס
געברויכען טויב=שטומע.

Finger-alphabet

fin′ger and thumb (פינ′-נער ענד
טהאם) איין הארץ און איין נשמה.

fin′ger-board *n.* (פינ′-גער-באורד) דאס
פינגער=ברעטעל פון א פידעל [דאס ברע=
טעל ביים האלז פון פידעל, איבער וועל=
כען עס זיינען געצויגען די סטרונעס און
וואו זיי ווערען אנגעדריקט מיט די פינגער
ביים שפיעלען]; דאס שליסעל=ברעט פון
א קלאוויר [די קלאוויאטור].

fin′ger-bowl *n.* (פינ′-גער-באול) א
גלאז אדער שיסעלע, וואו עס ווערט געהאל=
טען וואסער אויף′ן טיש, צום אבוואשען
ד' פינגער נאך′ן עסען.

fin′gerbreadth *n.* (פינ′-גער-ברעדטה)
די ברייט פון א פינגער.

fin′ger-coun′ting *n.* (פינ′-גער-קאונ′-
טינג) דאס רעכענען אויף די פינגער.

fin′gered *a.* (פינ′-גערד) מיט פינגער.

fin′ger-end *n.* (פינ′-גער-ענד) דער
שפיץ פון א פינגער.

fin′gerer *n.* (פינ′-גער-ער) איינער וואס
האט צו טהאן מיט זאכען, צו וועלכע ער
האט קיין רעכט ניט.

fin′ger-fern *n.* (פינ′-גער-פוירן) דאס
שטרייפען=גראז.

fin′ger-glass *n.* (פינ′-גער-גלעס)
ז. *finger-bowl*

fin′ger-grass *n.* (פינ′-נער-גרעס) דאס
פינגער=גראז אדער קאמגראז.

fin′ger-hôle *n.* (פינ′-גער-האול) דאס
פינגער=לאך אין א קלארנעט, אין א פלייט
א. ד. ג.

fin′gering *n.* (פינ′-גער-אינג) דאס
ריהרען אדער שפיעלען מיט די פינגער;
צייכענס אין נאטען וואס צייגען מיט וועל=
כע פינגער צו שפיעלען; פינגער=ארבייט,
דעליקאטע ארבייט.

fin′ger-key *n.* (פינ′-גער-קי) א שלי=
סעל פאר עפענען און שליסען דעם עלעק=
טרישען שטראם=קרייז פון א טעלעגראף.

fin′gerling *n.* (פינ′-גער-לינג) א גאנץ
קליינע זאך.

fin′ger of bread (פינ′-גער אוו ברעד)
א פעניצעל ברויט.

fin′ger of God (פינ′-גער אוו גאד)
גאט'ס פינגער, גאט'ס ארבייט [אצבע
אלהים].

fin′ger-plate *n.* (פינ′-גער-פלייט) א
גלעזערנע אדער מעטאלענע פלאטע ביים
הענטעל אדער גריף פון א טהיר, כדי דער
ארט ארום זאל ניט ווערען שמוציג.

fin′ger-post *n.* (פינ′-גער-פאוסט) א
וועג=ווייזער [א סלופ מיט א ברעטעל
וואס איז אויסגעמאכט ווי א האנד מיט
אן אויסגעשטרעקטען פינגער צו צייגען
דעם וועג].

fin′ger-puff *n.* (פינ′-גער-פאף) א לאנ=
גער לאק האר [מייסטענס גע=
מאכט דורך אויפראלען די
האר אויף א פינגער].

Finger-stall

fin′ger-stall *n.* (פינ′-גער-
סטאהל) א פינגער=מענטעלע,
א פינגער=הייטעל [וואס מען
טהוט אן אויף א פערוואונ=
דעטען פינגער].

fin′ger-talk *n.* (פינ′-גער-טאהק) פינ=
גער=שפראך.

fin′ger-tip *n.* (פינ′-גער-טיפ) דער שפיץ
פינגער.

fin′gle-fan′gle *n.* (פינ′גל-פענ′גל)
ז. *fiddle-faddle*

fin′ic *a.* (פינ′-איק) ז. *finical*

fin′ical *a.* (פינ′-אי-קעל) וואס איז א
גרויסער בעל מקפיד; וואס פוצט זיך
זעהר שטארק; וואס וויל ארויסווייזען אי=
בערטריבענע עלעגאנץ.

finical′ity *n.* (פינ-אי-קעל′-אי-טי)
דאס זיין א גרויסער בעל מקפיד; דאס
שטארק פוצען זיך; איבערטריבענער פוץ
אדער עלעגאנץ.

fin′ically *adv.* (פינ′-אי-קעל-אי) אויף
אן איבערטריבענעם, פערפוצטען אדער
עלעגאנטען אופן; מיט גרויסער עלעגאנץ.

fin′icalness *n.* (פינ′-אי-קעל-נעס)
ז. *finicality*

fin′icking *n. and a.* (פינ′-אי-קינג)
דאס זיין קליינליך, דאס זיין א בעל
מקפיד; קליינליך, וואס איז מקפיד אויף
קלייניגקייטען; אויסגעפוצט, ציערליך;
איבערקלייבעריש [אין קליידונג א. ד. ג.].

fin′icky *a.* (פינ′-אי-קי) קליינליך, וואס
איז מקפיד אויף קלייניגקייטען; אויסגע=
פוצט, ציערליך, איבערקלייבעריש [אין
קליידונג א. ד. ג.].
Don't be too **finicky** about your food.

fin′ified *a.* (פינ′-אי-פאיד) אויסגע=
פוצט, פראנטיש; ציערליך=מאנירליך.

fin′ikin *a. and n.* (פינ′-אי-קין) קליינ=
ליך, וואס איז מקפיד אויף קלייניגקייטען;
ציערליך, אויסגעפוצט, איבערקלייבעריש
[אין קליידונג א. ד. ג.]; אזא מין טויב.

fi′ning *n.* (פאי′-נינג) דאס רייניגען, דאס
קלאר מאכען, דאס פילטרירען וויין אדער
אנדערע געטרענקע; דאס ווערען ריין
אדער קלאר [וועגען וויין אדער אנדערע
געטרענקע].

fi′ning-forge *n.* (פאי′-נינג-פאורדזש)
א שמעלץ=אויווען; אן אויווען צו פער=
וואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען.

fi′ning-pot *n.* (פאי′-נינג-פאט) א
שמעלץ=טאפ, טיגעל.

fi′nis *n.* (פאי′-ניס) אן ענד, א שלום.

fin′ish *v. and n.* (פינ′-איש) ענדיגען,
ברייגנען צו א סוף; מאכען א סוף; פער=
ניכטען; פערענדיגען א זאך, בעפוצען,
פאלירען; קומען צו א סוף; אבשטעלען
זיך; דער סוף פון עפעס; די פאלענדונג;
דאס פערענדיגען אן ארבייט; די לעצטע
בעפוצונג און ארויספארטיגונג פון אן אר=
בייט.

fin′ished *a.* (פינ′-אישט) פערפאלקאמט;
פאלענדעט; אבגעפאלירט; ארויסגעענדיגט.

fin′ished draw′ing (פינ′-אישט דראה′-
אינג) א צייכנונג, וועלכע איז בעארבייט
געווארען אין אלע דעטאלען, מיט אלע
פרטים.

fin′isher *n.* (פינ′-איש-ער) א פאלענ=
דער, אן ענדיגער; דער אדער דאס וואס
ענדיגט ארוים; דער אדער דאס וואס
ברייגנט צו א סוף.

fin′ishing *n.* (פינ′-איש-אינג) די ענ=
דונג, די פאלענדונג.

fin′ishing-blow *n.* (פינ′-איש-אינג-
בלאו) דער לעצטער קלאפ.

fin′ishing-school *n.* (פינ′-איש-אינג-
סקוהל) א העכערע פריוואט=שוהל [פאר
אריסטאקראטישע מיידלעך].

fin′ishing-stroke *n.* (פינ′-איש-אינג-
סטראוק) ז. *finishing-blow*

fi′nite *a. and n.* (פאי′-נאיט) ענדליך;
וואס האט אן ענד אדער א גרענעץ; בע=
שטימט; וואס קען בעשטימט ווערען; דאס
ענדליכע [דאס וואס האט א סוף אדער
גרענעץ].

fi′nitely *adv.* (פאי′-נאיט-לי) אויף אן
ענדליכען, בעגרענצטען אדער בעשטימטען
שטייגער.

fi′niteness *n.* (פאי′-נאיט-נעס) ענד=
ליכקייט, בעשטימטהייט, בעגרענצטקייט.

fin′itude *n.* (פינ′-אי-טיוד) די ענד=
ליכקייט.

fin′less *a.* (פינ′-לעס) אהן פלוס=פעדערען
[וועגען פיש].

fin′like *a.* (פינ′-לאיק) ווי פלוס=פעדערען.

Finn *n.* (פין) א פינלענדער; איינער פון
דער פינישער ראסע.

finned *a.* (פינד) מיט פלוס=פעדערען.

Finn′ic *a.* (פינ′-איק) וואס בעלאנגט צו
די פינלענדער אדער צו זייער שפראך.

fin′nicking *a.* (פינ′-איק-אינג)
ז. *finicking*

fin′nikin *a.* (פינ′-אי-קין) ז *finikin*

Finn′ish *n. and a.* (פינ′-איש) די פי=
נישע שפראך; וואס בעלאנגט צו פינלענ=
דער אדער זייער שפראך.

fin′ny *a.* (פינ′-אי) וואס האט פלוס=פע=
דערען; ווי א פיש; וואס איז שייך צו
פיש.

fi′nos *n.* (פי′-נאוס) די צווייטע זארט
מערינא=וואל [א האנדעלס=אויסדרוק].

fin′-toed *a.* (פינ′-טאוד)
ז. *fin-footed*

fiord *n.* (פיארד) א פיארד, א בוכטע,
א שמאלע אריינגיסונג פון ים אין הויכע
ברעגעס פון לאנד.

fir *n.* (פויר) א טאנענבוים; א סאסנע.

fire *n. and v.* (פאיר) פייער, ברענענ=
דער הייץ=מאטעריאל, שרפה, א פונק אדער
פונקען [איבערהויפט פון צוגליהטען איי=
זען אדער פון א קלאפ אן א שטיין];
גלאנץ, שטראהלענדער גלאנץ; דאס
שטראהלען [פון ווערטה=שטיינער]; א
שטראהלענדער קערפער, א שטערן; היץ,
שטארקע אויפרעגונג, ברענענדער פערלאנג,
ליידענשאפטליכע ליעבע, וואוט; שטאר=
קע פארשטעלונגס=קראפט; העפטיגקייט,
לעבהאפטיגקייט; ליידען; דאס שיסען,
שיסעריי [פון פייער=שיס=געוועהר]; פייע=
רען, אנצינדען; ענטצינדען; באקען, טרי=
קענען, ברענען; אויפרעגען, אנצינדען,
דערהיצען; זיך אנצינדען, ווערען אויפ=

גערעגט, דערהיצט אדער אנגעצונדען; פערטרייבען [ווי דורך פייער], ארויסווארפען, ענטלאסען; שיסען [פון פייער⸗שיס⸗געוועהר], אויפרייסען, עקספּלאדירען; בעווארפען [ווי מיט שטיינער]; שטארק בעלייכטען.

fire a gun (פאיר ע גאן) 1. אויסשיסען; 2. אנפאנגען א קאמפף.
2. The first gun in the campaign was fired at the meeting last night.

fire′-alarm′ *n.* (פאיר′-ע-לארם′) א פייער⸗אלארם, א פייער⸗סיגנאל; אן אפּאראט צו געבען א פייער⸗סיגנאל.

fire′-alarm′ box (פאיר′-ע-לארם′ באקס) א פארריכטונג אין די גאסען צו געבען א פייער⸗סיגנאל צו די פייער⸗לעשער.

fire′-anni′hilator *n.* (פאיר′-ע-נאי′-הי-ליי-טאר) א לעש⸗אפּאראט.

fire′-ant *n.* (פאיר′-ענט) א פייער⸗מוראשקע [אזא מוראשקע אין די הייסע לענדער, וועלכע עסט זיך איין אין דער הויט און פעראורזאכט א ברענענדען וועהטאג].

fire′arm *n.* (פאיר′-ארם) א פייער⸗שיס⸗געוועהר.

fire′-ar′row *n.* (פאיר′-ער′-או) א פייער⸗פייל [אין די אלטע צייטען — א פייל מיט עקספּלאדירענדע שטאפען].

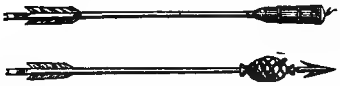

Fire-arrows

fire a slug (פאיר ע סלאג) מאכען א כוסה.

fire at (פאיר עט) שיסען אויף אימעצען אדער עפּעס.

fire away′ ! (פאיר ע-הוויי′) פלאץ ארויס, שיס אויס, הויב אן! הויב אן דעם קאמפף!

fire′back *n.* (פאיר′-בעק) די הינטערשטע וואנד פון אן אויוועז; דער פייער⸗פאזאן [אזא פויגעל מיט רויטע פעדערען אויף׳ן רוקען. האלט זיך אויף די מאלאי⸗אינזלען. ז. *macartney cock*].

fire′-backed *a.* (פאיר′-בעקט) וואס האבען רויטע רוקען⸗פעדערען [וועגען פויגלען].

fire′-ball *n.* (פאיר′-באהל) א פייער⸗קוגעל, די זון; א לייכט⸗קוגעל [א פייערדיגער קנויל וואס פאלט אפט בעת א שטורם און ווערט צופלאצט מיט גערויש]; א גראנאט.

fire′-balloon′ *n.* (פאיר′-בע-לוהן′) א פייערווערק⸗לופט⸗באלאן.

fire′-bar *n.* (פאיר′-באר) א שטענגעל פון אן אויוועז⸗גראטע [רעשאטקע].

fire′-bar′rel *n.* (פאיר′-בער′-על) א בראנד⸗פאס [א צילינדער מיט עקספּלאדירענדע שטאפען, וואס ווערט געברויכט אויף שיפען, וועלכע מען עקספּלאדירט, אום צו שעדיגען א שונא׳ס שיף].

fire′-bars *n.* (פאיר′-בארז) אן אויוועז⸗גראטע.

fire′-bas′ket *n.* (פאיר′-בעס′-קעט) א פייער⸗טאפּ.

fire′-bav′in *n.* (פאיר′-בעוו′-אין) א בינטעל ריטער אויף צו מאכען א פייער [ווערט געברויכט אויף שיפען, וועלכע מען עקספּלאדירט אום צו שעדיגען א שונא׳ס שיף].

fire′-bell *n.* (פאיר′-בעל) א פייער⸗אלארם⸗גלאק.

fire′board *n.* (פאיר′-באורד) א קאמין⸗ברעט, אן אויוועז⸗ברעט [א ברעט מיט וועלכען מען פערשטעלט דעם אויוועז אום זומער].

fire′-boat *n.* (פאיר′-באוט) א שיפעל מיט פייער⸗לעש⸗מאשינען צום אויסלעשען שרפות אויף שיפען און אין האפענס.

fire′-boom *n.* (פאיר′-בוהם) א פייער⸗האקען [א האקען אויף שיפען, אבצוהאלטען פיינדליכע בראנד⸗שיפען].

fire′-bote *n.* (פאיר′-באוט) דאס הייץ⸗מאטעריאל, וואס עס איז ערלויבט פאר אן ארענדאטאר פון לאנד צו נעהמען פון וואלד.

fire′-box *n.* (פאיר′-באקס) דער הייץ⸗רוים אין א דאמפּף⸗מאשין.

fire′brand *n.* (פאיר′-ברענד) א האלאוועשקע; איינער אדער עטוואס וואס צינדט אן, דערהיצט אדער רעגט אויף; אן אונטערצינדער; איינער וואס מאכט אן צרות אדער מחלוקות.

fire′-brea′thing *a.* (פאיר′-בריע′-טהינג) פייער⸗שפייענד.

fire′-brick *n.* (פאיר′-בריק) א פייער⸗פעסטער ציגעל [א ציגעל געמאכט פון מאטעריאל וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ].

fire′-bridge *n.* (פאיר′-ברידזש) א ווענטעל פון פייער⸗פעסטע ציגעל אין אן אויוועז צו פערשטעלען דאס פייער.

fire′-brigade′ *n.* (פאיר′-ברי-גייד′) א פייער⸗בריגאדע [אן ארגאניזירטע קאמפּאניע פייער⸗לעשער].

fire′-brush *n.* (פאיר′-בראש) אן אויוועז⸗בארשט.

fire′-buck′et *n.* (פאיר′-באק′-עט) א פייער⸗עמער [צו לעשען א פייער].

fire′bug *n.* (פאיר′-באג) אן אונטערצינדער.

fire′-chief *n.* (פאיר′-טשיעף) דער הויפּט [שעף] פון א פייער⸗לעשער⸗בריגאדע.

fire′-clay *n.* (פאיר′-קליי) פייער⸗ליים [ליים וואס קען אויסשטעהן פייער].

fire′-com′pany *n.* (פאיר′-קאמ′-פע-ני) א פייער⸗בריגאדע; א פייער⸗פערזיכערונגס⸗קאמפּאניע.

fire′-crack′er *n.* (פאיר′-קרעק′-ער) א פייערווערק שפּיעל⸗צייג.

fire′-cross *n.* (פאיר′-קראהס) דער פייעריגער צלם [אין די אלטע צייטען אין שאטלאנד — א צלם וואס האט געדיענט אלס צייכען פון קריעג און אלס אויפרוף זיך צו נעהמען צו די וואפען].

fire′-damp *n.* (פאיר′-דעמפּ) קויהלען⸗גאז [גאז וואס ענטהאלט זיך אין קויהלען און וואס פעראורזאכט אפט עקספּלאזיאנען אין קויהלען⸗גרובען].

fire′-depart′ment *n.* (פאיר′-די-פארט′-מענט) דער דעפּארטאמענט פון א שטאדט⸗פערוואלטונג וואס האט די אויפגאבע צו פערהיטען און לעשען שרפות; א פייער⸗בריגאדע.

fire′-dog *n.* (פאיר′-דאג) א פייער⸗אייזען [איינער פון די צוויי אייזערנע געשטעלען אין אן אויוועז, אויף וועלכע מען לעגט אוועק דאס האלץ צו מאכען פייער]. ז. *andiron*.

fire′-door *n.* (פאיר′-דאור) אן אויוועז⸗טהיר.

fire′drake *n.* (פאיר′-דרייק) א פייעריגער מעטעאר [א שטיין וואס פאלט פון הימעל]; דאס בלאנדזשענדע ליכט [א שיין וואס צייגט זיך אפט ביינאכט אין זומפּיגע פלעצער]; א גראנאט.

fire′-dress *n.* (פאיר′-דרעס) א פייער⸗זיכערער אדער פייער⸗פעסטער מאנטעל [וועלכען עס טראגען די פייער⸗לעשער].

fire′-ea′ter *n.* (פאיר′-איע′-טער) א פייער⸗פרעסער [א קונצען⸗מאכער וואס שלינגט כלומר׳שט פייער]; א בעל⸗מחלוקה, א היציגער, אונרוהיגער מענש; א פּראפעסיאנעלער דועליסט; אין די פעראייניגטע שטאאטען, פאר דעם בירגער⸗קריעג — א קריעגעריש⸗געשטימטער אנהענגער פון דער פאדערונג אבצוטיילען די זיד⸗שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען.

fire′-ea′ting *a.* (פאיר′-איע′-טינג) פייער⸗פרעסענד [וועגען קונצען⸗מאכער וואס שלינגען כלומר׳שט פייער]; אן אונרוהיגער, היציגער מענש, א בעל⸗מחלוקה.

fire′-en′gine *n.* (פאיר′-ענ′-דזשין) א פייער⸗לעש⸗מאשין.

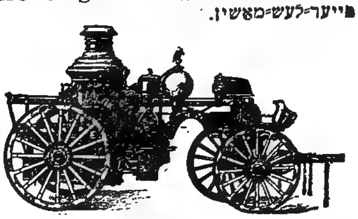

Fire-engine

fire′-escape′ *n.* (פאיר′-עס-קייפּ′) א פייער⸗רעטונגס⸗אפּאראט, א פייער⸗רעטונגס⸗לייטער [א לייטער אדער אן אנדער פארריכטונג ביי געביידען, דורך וועלכע מען ראטעוועט זיך בעת א שרפה].

fire′-extin′guisher *n.* (פאיר′-עקס-טינ′-גהוויש-ער) א לעש⸗אפּאראט [מעהרסטענטייל א האנד⸗אפּאראט], מיט וועלכען מען לעשט דאס פייער מיט וואסער אדער מיט וואסער וואס איז געמישט מיט כעמישע שטאפען [מייסטענס מיט קויהלען⸗שטאף].

fire′-eye *n.* (פאיר′-אי) דער פייער⸗אויגיגער דראסעל [אזא פויגעל מיט רויטע אויגען אין זיד⸗אמעריקא].

fire′-eyed *a.* (פאיר′-איד) וואס האט ברענענדע, פייעריגע אויגען.

fire′-fanged *a.* (פאיר′-פענגד) אויסגעטריקענט [ווי פון פייער]; פערדארט [וועגען מיסטיגונגס⸗שטאף]; פערטריקענט, צושפאלטען [וועגען קעז].

fire′-fiend *n.* (פאיר′-פיענד) דער פייער⸗טייוועל [פייער פערזאניפיצירט אלס א גייסט פון פערניכטונג]; אן אונטערצינדער.

fire′-fish′ing *n.* (פאיר′-פיש′-אינג) פיש⸗פאנג מיט דער הילף פון פאקעלען, די שיין פון וועלכע עס ציהט צו די פיש.

fire′-flaught *n.* (פאיר′-פלאהט) א בליץ [הויפּטזעכליך א בליץ אהן א דונער]; דאס נארד⸗ליכט.

fire′fly *n.* (פאיר′-פלאי) דער לייכטענדער קעפער [זשוק]; א גליה⸗ווארים.

fire′-grate *n.* (פאיר′-גרייט) א פייער⸗גראטע.

fire′-guard *n.* (פאיר′-גארד) א דראט⸗געפלעכט פאר א קאמין.

fire′-hol′der *n.* (פאיר′-האול′-דער) א כלי, אין וועלכער מען טראגט ארום פייער.

fire′-hole *n.* (פאיר′-האול) א פלאנקע אדער פראליווקע [א לאך אין א פערפראַרענעם טייך], וועלכע מען האקט אויס אין אייז, אום צו האבען גרייט וואסער אין פאל פון א פייער.

fire′-hook *n.* (פאיר′-הוק) א פייער⸗

האקען [ארונטערצורייסען טיילען פון א ברענענדער געביידע]: אן אייזערנער שטאנג צו מישען דאס פייער אין אויווען.

fire'-hunt *n.* (פאיר'-האנט) א יאגד ביי דער שיין פון פאקעלען; א יאגד מיט פאקעלען, די שיין פון וועלכע ציהט צו די חיות.

fire'-insur'ance *n.* (פאיר'-אינ-שוהר'-ענס) פערזיכערונג געגען פייער, אסעקוראציע.

fire'-insur'ance com'pany (פאיר'-אינ-שוהר'-ענס קאמ'-פע-ני) א פייער=פערזיכערונגס=געזעלשאפט.

• **fire'-i'ron** *n.* (פאיר'-אי'-ערן) דאס פייער=אייזען [דאס שטיקעל אייזען, מיט וועלכען מען ברייננט ארויס פייער, קלאפענדיג עס אן א פייער=שטיין אדער קרעמען]; פייער=געשיר, זאכען, מיט וועלכע מען בענוצט זיך ביים אויווען [ווי קאטשערעס, לאפאטעס, צוואנגען א. ד. ג.].

fire'-kiln *n.* (פאיר'-קיל) א ברען=אויווען.

fire'-lad'der *n.* (פאיר'-לעד'-ער) א פייער=לייטער. ז. *fire-escape*.

fire'less *a.* (פאיר'-לעס) אהן פייער.

fire'-lock *n.* (פאיר'-לאק) ז. *flint-lock*.

fire'-mace *n.* (פאיר'-מיים) א מין באמבע, וועלכע מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען געברויכען אין קריעג.

fire'-main *n.* (פאיר'-מיין) א וואסער=רינע, א וואסער=ראהר וואס מען געברויכט בעת א פייער.

fire'man *n.* (פאיר'-מען) א פייער=לעשער, א מיטגליעד פון א פייער=בריגאדע; א מיטגליעד פון א פייער=פערזיכערונגס=געזעלשאפט; אין קויהלען=גרובען — איינער וועמענס אויפגאבע עס איז צו אונטערזוכען יעדען פריהמארגען, אויב עס איז ערגעץ ניט אנגעזאמעלט קויהלען=גאז. ז. *fire-damp*.

fire'-mas'ter *n.* (פאיר'-מעס'-טער) אן אויבער=פייערווערקער [ביי הארמאטען]; אין ענגלאנד — דער הויפט פון א פייער=בריגאדע.

fire'-new *a.* (פאיר'-ניו) ניר=וואס ארויס פון דעם שמיעד'ס הענד; שפאגעל=ניי. ז. *brand-new*.

fire'-o'pal *n.* (פאיר'-או'-פעל) דער פייער=אפאל, א בלויליך ווייסער אפאל [עדעל=שטיין] מיט א רויטליכען אבגלאנץ. ז. *girasol*.

fire'-or'deal *n.* (פאיר'-אהר'-די-על) די פייער=פראבע [א מנהג אין די אלטע צייטען און אויך יעצט ביי פיעלע ווילדע שבטים אויסצוגעפינען אימעצענס שולד דורך דעם וואס מען צווינגט איהם צו האלטען אין די הענד נעגליהטע שטיקער אייזען אדער געהן בארוויסערהייד אויף אזא אייזען].

fire'-pan *n.* (פאיר'-פען) א פייער=פאן, א פייער=טאפ; אין א שיס=געוועהר — דער פלאץ, וואו עס לעגט זיך אריין דער פולווער.

fire'-pa'pers *n.* (פאיר'-פיי'-פערן) פאפיערענע בעציערונגען איבער'ן קאמין.

fire'place *n.* (פאיר'-פליים) א קאמין.

fire'-plug *n.* (פאיר'-פלאג) דער נאסען=וואסער=קראן [צו וועלכען מען שרויפט צו די וואסער=קישקע פון א לעש=מאשין ביים לעשען א פייער].

fire'-pol'icy *n.* (פאיר'-פאל'-אי-סי) א פייער=פערזיכערונגס=פאליסי [א דאקומענט וואס א פייער=פערזיכערונגס=געזעלשאפט גיט ארויס איינעם, וועלכער האט ביי איהר פערזיכערט זיין אייגענטום].

fire'-pot *n.* (פאיר'-פאט) א כלי מיט עקספלאדירענדע שטאפען, א מין באמבע וואס מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען געברויכען אין קריעג; דער פלאץ אין אויווען וואו עס ליעגט דאס פייער; א לייט=אויווען; א שמעלץ=טיגעל.

fire'proof *v.* (פאיר'-פרוהף) מאכען פייער=זיכער; מאכען, עס זאל ניט קענען ברענען.

fire'-proof *a.* (פאיר'-פרוהף) פייער=פעסט, פייער=זיכער [וואס קען ניט ברענען].

fire'proofing *n.* (פאיר'-פרוהפ-אינג) דאס מאכען פייער=זיכער [אז עס זאל ניט קענען ברענען]; די שטאפען וועלכע מאכען עפעס פייער=זיכער.

fire'-quar'ters *n.* (פאיר'-קהוואהר'-טערז) די פלעצער וואס עס פערנעהמט די פייער=בריגאדע אדער בכלל די אנגעשטעלטע אויף א שיף, ווען עס ווערט געגעבען א פייער=אלארם.

fir'er *n.* (פאיר'-ער) אן אונטערצינדער.

fire'-raft *n.* (פאיר'-רעפט) א פייער=פליטע [אן אנגעצונדענע האלץ=פליטע מיט עקספלאדירענדע שטאפען, וועלכע מען לאזט אוועק צווישען דעם שונא'ס שיפען, אום זיי צו פערניכטען].

fire'-rai'sing *n.* (פאיר'-ריי'-זינג) אונטערצינדונג.

fire'-reg'ulator *n.* (פאיר'-רעג'-יו-ליי-טאר) א פייער=רעגולאטאר [א פארריכטונג אין אויווענס אויטאמאטיש צו רעגולירען די טעמפעראטור].

fire'-roll *n.* (פאיר'-ראול) א פייער=אלארם=סיגנאל אויף שיפען דורך פויקען.

fire'-room *n.* (פאיר'-רוהם) א קעמערעל פאר דעם אויווען פון א מאשין=קעסעל אויף א שיף, וואו מען האלט די קויהלען.

fire'-screen *n.* (פאיר'-סקריען) א פייער=שירם [א דראט=געפלעכט פאר אן אויווען].

fire'-set *n.* (פאיר'-סעט) א גאנג פייער=געשיר [ווי א קאטשערע, אייזען=שטאנג, צוואנגען א. ז. וו.].

fire'-shield *n.* (פאיר'-שיעלד) א פארריכטונג ביי א הייץ=מאשין צו האלטען דעם פלאץ קיהל.

fire'-ship *n.* (פאיר'-שיפ) א בראנד=שיף [אנגעפילט מיט עקספלאדירענדע שטאפען און געברויכט אום אונטערצוצינדען דעם שונא'ס שיפען].

fire'side *n. and a.* (פאיר'-סאיד) דער פייער=ווינקעל, דער קאמין; די היים, דער אייגענער ווינקעל; וואס איז שייך צום פלאץ ביים קאמין אדער. צו דער היים; היימיש, היימליך.

fire'-spir'it *n.* (פאיר'-ספיר'-איט) די גאטהייט פון פייער; דאס פערזאניפיצירטע פייער.

fire'-steel *n.* (פאיר'-סטיעל) א שטייקעל שטאהל, מיט וועלכען מען שלאגט אויס פייער פון א פייער=שטיין [קרעמען].

fire'-stick *n.* (פאיר'-סטיק) א האלצוועשקע; א שטיק האלץ וואס מען רייבט אן א צווייטען שטיק, אום ארויסצוברייננגען פייער [ביי ווילדע].

fire'-stone *n.* (פאיר'-סטאון) פייער=שטיין, קרעמען; זאמד=שטיין [געברויכט פאר אויווענס]; שוועבעל=שטיין; אזא אויפרייסענדער שטאף.

fire'-tel'egraph *n.* (פאיר'-טעל'-אי-גרעף) א פייער=טעלעגראף [צו געבען פייער סיגנאלען דורך ספעציעלע סיגנאל=קעסטלעך וואס געפינען זיך אין פערשיעדענע טיילען פון שטאדט].

fire'-tow'er *n.* (פאיר'-טאו'-ער) א פייער=טורם [פון וועלכען מען גיט א פייער=אלארם]; א לייכט=טורם.

fire'-trap *n.* (פאיר'-טרעפ) א פייער=פאסטקע [א געביידע אדער פלאץ, פון וואנען עס איז זיך שווער צו ראטעווען בעת א פייער, הויפטזעכליך אזא פלאץ וואס קען זיך לייכט אנצינדען און פערברענט ווערען].

fire'-war'den *n.* (פאיר'-וואהר'-דען) א בעאמטער וועלכער גיט אכטונג, אז מען זאל ניט איבערטרעטען די געזעצען וועגען פייער=געפאהר אין די געגענדען וואו עס זיינען פאראן וועלדער; דער הויפט פון א פייער=בריגאדע.

fire'-wa'ter *n.* (פאיר'-וואה'-טער) בראנפען [אן אויסדרוק געברויכט ביי די אינדיאנער].

fire'-weed *n.* (פאיר'-וויעד) דאס אמעריקאנער קרייץ=קרויט.

fire'-wood *n.* (פאיר'-וואוד) ברען=האלץ, הייץ=האלץ.

fire'work *n.* (פאיר'-וואירק) פייער=ווערק.

fire'-worm *n.* (פאיר'-וואירם) א גליה=ווארים.

fire'-wor'ship *n.* (פאיר'-וואיר'-שיפ) פייער=פערגעטערונג, דאס דיענען צום פייער.

fire'-wor'shiper *n.* (פאיר'-וואיר'-שיפ-ער) א פייער=פערגעטערער.

fir'ing *n.* (פאיר'-אינג) הייץ=מאטעריאל; דאס ברענען, דאס בראטען, דאס באקען; דאס שיסען, שיסעריי; דאס אויסברענען [אלס הייל=מיטעל]; דאס קלינגען אין אלע גלעקער.

fir'ing-i'ron *n.* (פאיר'-אינג-אי'-ערן) א ברען=אייזען.

fir'ing-machine' *n.* (פאיר'-אינג-מע-שין') א פארריכטונג אנצושיטען קויהלען אין א מאשין=אויווען.

fir'ing-par'ty *n.* (פאיר'-אינג-פאר'-טי) א קאמפאניע סאלדאטען אדער מאטראזען וואס שיסען אויף א קבר לכבוד פון דעם בעערדיגטען אדער וואס דערשיסען א פעראורטיילטען צום טויט.

fir'ing-point *n.* (פאיר'-אינג-פאינט) טעמפעראטור, ביי וועלכער א שטאף צינדט זיך אן אדער עקספלאדירט.

firk *n.* (פוירק) א קלאפ.

fir'kin *n.* (פויר'-קין) א קליין פעסעל; א פיערטעל פאס [א מאס וואס האלט 9 טעפ].

firm *a. and n.* (פוירם) פעסט, שטארק, הארט; שטאנדהאפט; א פירמע, א געשעפטס=פירמע.

fir'mament *n.* (פויר'-מע-מענט) דער הימעלס=געוועלב, דער הימעל.

firmamen'tal *a.* (פויר-מע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום הימעלס=געוועלב; וואס איז פון די העכערע רעגיאנען.

fir'man *n.* (פויר'-מען) א דעקרעט, בעפעהל אדער ערלויבניס פון טערקישען סולטאן אדער פון אן אנדער אריענטאלישען הערשער.

firm at'titude (פוירם עט'-אי-טיוד) א פעסטע שטעלונג.

The officers of the law must take a firm attitude against the law breakers.

firm'-foot'ed *a.* (פוירמ'-פוט'-עד)

וואס האט א גאנצע, ניט קיין געשפּאלטענע קאפיטע [ווי א פערד].

firm'ly *adv.* (פוירמ'-לי) מיט פעסטקייט; מיט שטאנדהאפטיגקייט; מיט זיכערהייט, מיט געוויסהייט; מיט ענטשלאָסענהייט.

firm'-name *n.* (פוירמ'-ניים) דער נאמען פון א געשעפטס=פירמע.

firm'ness *n.* (פוירמ'-נעס) פעסטקייט; שטארקייט; געוויסהייט; שטאנדהאפטיגקייט.

first *a., adv. and n.* (פוירסט) ערשט; אלס ערשטער; ערשטענס; צוערשט; פריהער; דער ערשטער; דער אנפאנג; אין מוזיק — די ערשטע, לייטענדע שטימע אדער אינסטרומענט אין א כאר אדער ארקעסטער [ווי די ערשטע פיעדעל].

first a'gent (פוירסט איי'-דזשענט) דער אנפאנג פון אלע אנפאנגען; אזעלכעס וואס איז ניט קיין פראדוקט פון עטוואס אנדערעס.

first aid (פוירסט אייד) די ערשטע, באלדיגע, מעדיציניש הילף וואס ווערט געגעבען א פערוואונדעטען.

first and last (פוירסט ענד לעסט) ארום און ארום.
He lives here **first and last** about 3 years.

first'-begot'ten *n. and a.* (פוירסט'-בי-גאט'ן) א בכור; וואס איז געבארען צוערשט; וועלכער איז א בכור.

first blush (פוירסט בלאש) דער ערשטער איינדרוק, דער ערשטער אנבליק.

first'-born *a. and n.* (פוירסט'-בארן) וואס איז צום ערשטען געבארען; דער עלטעסטער, דער בכור.

first cause (פוירסט קאהז) אזעלכעס וואס איז ניט קיין פראדוקט פון עטוואס אנדערעס [ווי אדם הראשון, וועלכער איז ניט געבארען פון אן אנדער מענשען]; דער אנפאנג פון אלע אנפאנגען; די סבת כל הסבות.

first chop (פוירסט טשאפ) ערשט=קלאסיג, פון ערשטען בעסטען זארט.

first'-class *a.* (פוירסט'-קלעס) ערשט=קלאסיג, פון העכסטען ראנג, פון בעסטען זארט.

first'-class mat'ter (פוירסט'-קלעס מעט'-ער) פאסט=זאכען פון ערשטען קלאס [געשריבענע אדער פערזיגעלטע, ווי בריעף א. ז. וו.].

first come, first served (פוירסט קאם, פוירסט סוירווד) ווער עס קומט פריהער, דער מאהלט פריהער.

first cost (פוירסט קאסט) קאסטען=פרייז, איינקויפס=פרייז.

first cous'in (פוירסט קאזן) א שוועסטער=קינד [א שני בשני].

First'-day *n.* (פוירסט'-דיי) זונטאג.

first dig'it (פוירסט דידזש'-איט) דער גראבער פוס=פינגער.

first'-fruit *n.* (פוירסט'-פרוהט) די ערשטע פרוכט [בכורים, וועלכע אידען פלעגען אמאל ברייגגען אלס א קרבן פאר גאט]; דער ערשטער פערדיענסט; דער ערשטער פראדוקט.

first good (פוירסט גוד) דאס העכסטע גוטס; דאס ענד=ציעל.

first'-hand *n. and a.* (פוירסט'-הענד) די ערשטע האנד, די ערשטע קוועלע; פון דער ערשטער האנד, פון דער ערשטער קוועלע.

first in the field (פוירסט אין טהי פיעלד) דער ערשטער, דער ערשטער אויף'ן פלאץ.

first'ling *n. and a.* (פוירסט'-לינג) א ערשטלינג [אין בעציהונג אויף חיות]; וואס איז צוערשט געשאפען געווארען.

first'ly *adv.* (פוירסט'-לי) ערשטענס, ראשית.

first mate (פוירסט מייט) דער ערשטער שטורמאן אויף א שיף.

first merid'ian (פוירסט מי-ריד'-אי-ען) דער ערשטער מערידיאן [די ערשטע לענג=ליניע פון ערד=קוגעל פון וועלכער מען רעכענט אין געאגראפיע די לענג פון דער ערד. דער ערשטער מערידיאן איז, לויט ווי עס איז אנגענומען געווארען, אין גרינוויטש, א שטאדט ניט ווייט פון לאנדאן].

first of'ficer (פוירסט אפ'-איס-ער) דער ערשטער אפיציער נאך דעם שיפס=קאפיטאן.

first prin'ciple (פוירסט פרינ'-סיפל) דער ערשטער פרינציפ, דער הויפט=פרינציפ [א פרינציפ וועלכער איז ניט ארויסגעדרונגען פון אנדערע, נאר איז דער יסוד פאר אנדערע פרינציפען].

first qual'ity (פוירסט קהוואל'-אי-טי) דער בעסטער זארט, דאס בעסטע וואס איז איז נור פאראן.

first'-rate *a. and n.* (פוירסט'-רייט) פון בעסטען זארט; ערשט=קלאסיג; אויסגעצייכענט; עטוואס וואס איז ערשט=קלאסיג.

first tier (פוירסט טיער) די ערשטע רייה פון די לאזשעס אין טעאטער.

firth *n.* (פוירטה) ז. ***frith***.

fir'-tree *n.* (פויר'-טריע) א טאנענבוים, א סאסנע.

fir'-wood *n.* (פויר'-הוואוד) טאנענהאלץ.

fisc *n.* (פיסק) דער שטאאטס=שאץ, קאזנא.

fis'cal *a. and n.* (פיס'-קעל) וואס איז שייך צו קאזנא אדער די פינאנסען פון דער רעגיערונג; קאזיאנע; אין אייניגע מלוכות — א שטאאטס=שאצמייסטער אדער קאזנאטשיי; אין שפאניען און פארטוגאל — דער גענעראל=פראקוראר; א פראקוראר; דער באלאבאן [א מין אפריקאנישער פאלק=פויגעל].

fis'cal year (פיס'-קעל יי'ר) דאס פיסקאל=יאהר [די בעשטימטע צייט ווען עס פאנגען זיך אן און ענדיגען זיך די יעהרליכע רעכנונגען פון אן אונטערנעהמונג אדער פון א רעגיערונג].

fish *n. and v.* (פיש) א פיש; יעדע חיה אדער בעשעפעניש וואס לעבט אין וואסער; אין שיף=בויאונג — א לאנגער קלאץ אדער אייזען, וועלכער פערשטארקט א צוזאמענגעשטעלטען מאסט; ביי סטאליארעס — א שטיק האלץ אדער לייסט וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף אן אנדערען עס צו פערשטארקען; דער מזל "דגים"; א מארקע [א קליינע קופערנע מטבע אין געוויסע שפּיעלען]; כאפּען פיש; פאנגען; זוכען צו פאנגען; זוכען; זיך יאגען נאך עפּעס; ארויפציהען דעם אנקער פון א שיף; בעפעסטיגען די מאסטען פון א שיף.

fish'-bait *n.* (פיש'-בייט) ווערים, פליגען א. ד. ג. וואס מען שטעקט אן אויף א האטשיק צו כאפּען פיש.

fish'-ball *n.* (פיש'-באהל) א געקאכט פיש=קניידעל.

fish'-bas'ket *n.* (פיש'-בעס'-קעט) א פיש=קארב.

fish'-bel'lied *a.* (פיש'-בעל'-איד) וואס האט די פארם פון דעם בויך פון א פיש; קאנקאוו; אויפגעבלאזען.

fish'-bel'lied rail (פיש'-בעל'-איד רייל) א רעלסע אדער שינע, וועלכע איז אין מיטען דיקער און האלב=רונד ווי א בויך פון א פיש.

fish'-bone *n.* (פיש'-באון) פיש=ביין.

fish'-cake *n.* (פיש'-קייק) ז. ***fish-ball***.

fish'-car'ver *n.* (פיש'-קאר'-ווער) א מין ברייט מעסער, מיט וועלכען מען שניידט פאנאנדער און מען טיילט אויס געקאכטע פיש.

Fish Commis'sion (פיש קא-מיש'-אן) א קאמיסיע אדער ביורא פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט דער פראגע וועגען פיש און פישערייען פון לאנד. זי האט אונטער איהר אויפזיכט דאס שטודירען די געוועהנהייטען פון פיש, ווען מען קען זיי פאנגען און וועלכע פון זיי טויגען צום עסען [פיעלע בעזונדערע שטאאטען האבען אויך זייערע קאמיסיעס בנוגע צו די פיש און פישערייען פון דעם שטאאט].

fish'-crow *n.* (פיש'-קראו) א קראהע אדער וואראנע, וועלכע עסט מייסטענס פיש [האלט זיך אויף נעבען די אטלאנטישע ברעגען פון אמעריקא].

fish'-cul'ture *n.* (פיש'-קאל'-טשור) דאס קולטיווירען אדער האדעווען פיש.

fish'-day *n.* (פיש'-דיי) דער טאג ווען דער מנהג אדער דער דין ערלויבט צו עסען נור פיש און ניט קיין פליישיגע מאכלים [ווי אין געוויסע פאסט=טעג ביי די קריסטען].

fish'-ea'gle *n.* (פיש'-איגל) דער אדלער וואס לעבט ביים ברעג ים און ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'er *n.* (פיש'-ער) א פישער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט כאפען פיש; א מין מארדער [א קליין חיה'לע עטוואס גרעסער פון א טכויר אדער שעשקע. איהר פעל איז זעהר טייער].

fish'er-boat *n.* (פיש'-ער-באוט) א פישער=שיפעל.

fish'erman *n.* (פיש'-ער-מען) א פישער; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט כאפען פיש; א פישער=שיף; א מין קאטשקע אדער ענטעל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'ery *n.* (פיש'-ער-אי) פישעריי, פיש=פאנג; אן ארט פון פיש=פאנג; דאס רעכט צו כאפען פיש אין געוויסע וואסערען.

fish'-fag *n.* (פיש'-פעג) א פרויענצימער וואס האנדעלט מיט פיש.

fish'-fly *n.* (פיש'-פלאי) א פיש=פליג [א נאכגעמאכטע פליג מיט וועלכער מען כאפט פיש].

fish for com'pliments (פיש פאר קאמ'-פלי-מענטס) זוכען קאמפּלימענטען.

fish'gig *n.* (פיש'-גיג) א שטאנג מיט שפּיצען אדער צייהגער צו כאפען פיש.

fish'-glue *n.* (פיש'-גלוה) פיש=קליי.

fish'-hawk *n.* (פיש'-האהק) א פאלק אדער סאקאל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'-hook *n.* (פיש'-הוק) א האטשעק אדער קרוטשאק צום כאפען פיש.

fish'ify *v.* (פיש'-אי-פאי) מאכען פארעווע [מאכען פון פלייש פיש].

fish'ily *adv.* (פיש'-אי-לי) מיט דעם געשמאק אדער גערוך פון פיש.

fish'iness *n.* (פיש'-אי-נעס) דאס האבען די איינענשאפטען אדער פארמען פון א פיש.

fish'ing *n.* (פיש'-אינג) דאס פישען, דאס כאפען פיש; א פישעריי, דער ארט וואו מען כאפט פיש.

fish'ing-boat *n.* (פיש'-אינג-באוט) א פישער=שיפעל.

NORTH AMERICAN FOOD AND GAME FISHES
נאָרד־אמעריקאנישע שפייז־פיש און פאנג־פיש

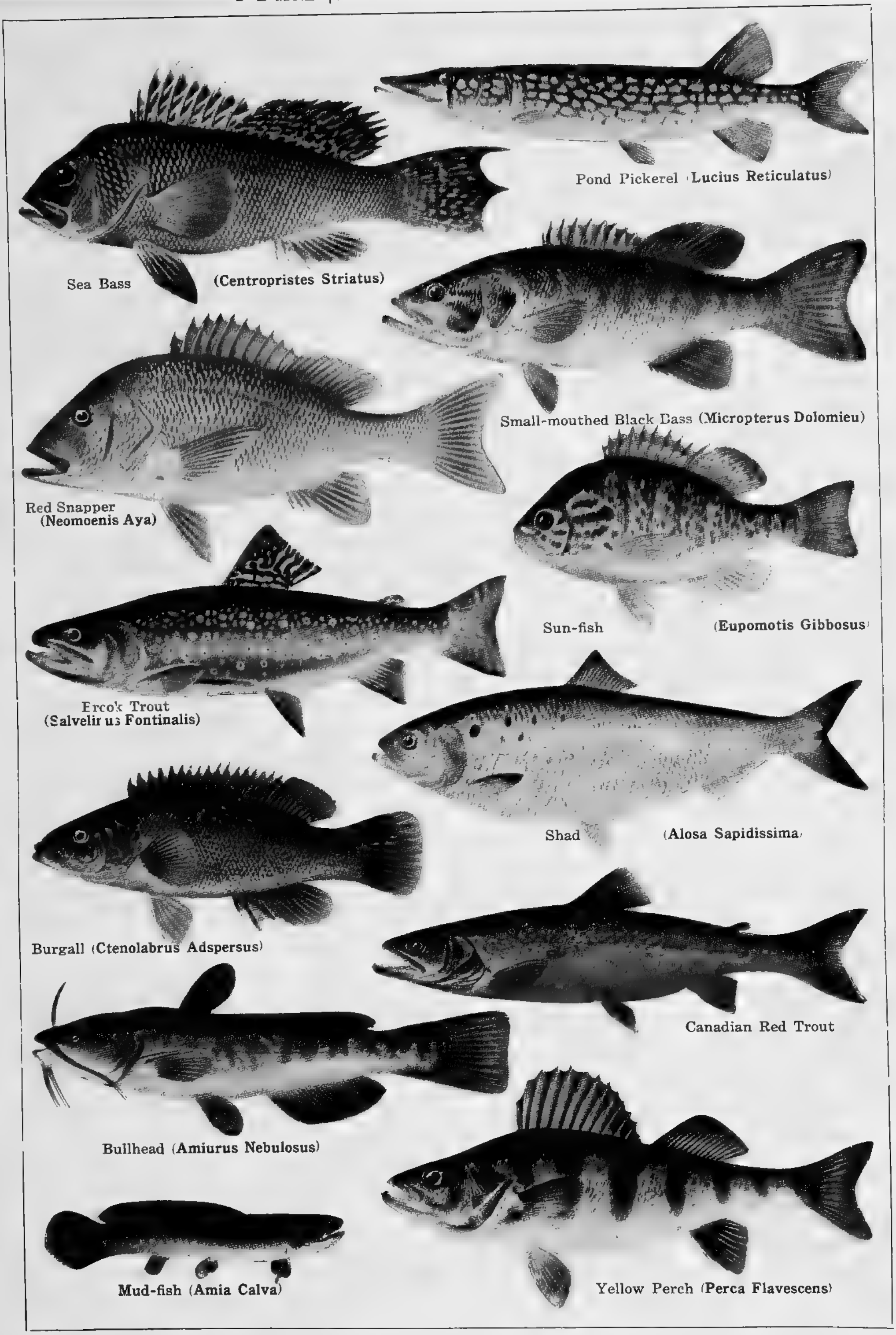

fish'ing-line *n.* (פיש'-אינג-לאין) א פישער-שנור [א שנור מיט א האטשעק און אנגעטשעפעטען ווארים צו כאפען פיש].

fish'ing-place *n.* (פיש'-אינג-פלייס) א פישעריי [אן ארט צום פישען].

fish'ing-punt *n.* (פיש'-אינג-פאנט) א פישער-שיף.

fish'ing-tack'le *n.* (פיש'-אינג-טעקל) די אויסשטאטונג פון א פישער [אלע אינסטרומענטען, וועלכע זיינען איהם נויטיג צו כאפען פיש].

fish in the air (פיש אין טהי עהר) זיך ארומדרעהען און גאר נישט טהאן.

fish in troubled wa'ters (פיש אין טראבלד הוואה'-טערז) כאפען פיש אין מוטנעם וואסער.

fish'-joint *n.* (פיש'-דזשאינט) א רעלסען-פערבינדונג, ביי וועלכער די פערבינדונגס-פלאטען זיינען אביסעל רונד אויסגעבויגען [ווי די פלאכע רונדקייט פון א פיש].

fish'-ket'tle *n.* (פיש'-קעטל) א פיש-קעסעל [א קעסעל צו קאכען פיש].

fish'-knife *n.* (פיש'-נאיף) ז. *fish-carver*.

fish'like *a.* (פיש'-לאיק) ווי א פיש; עהנליך צו א פיש.

fish'-mar'ket *n.* (פיש'-מאר'-קעט) א פיש-מארק.

fish'-maw *n.* (פיש'-מאה) דער בלאז אדער פענכער פון א פיש.

fish'-meal *n.* (פיש'-מיעל) פיש-שפייז, א פיש-געריכט.

fish'monger *n.* (פיש'-מאנ-גער) א פיש-הענדלער.

fish out (פיש אוט) אויספארשען, אויסזוכען; אויסלעדיגען פון פיש [א טייך]; ארויסשלעפען, ארויסקריעגען.

fish'-owl *n.* (פיש'-אול) א נאכט-איילע [סאווא] וואס עסט פיש.

fish'-pack'ing *n.* (פיש'-פעק'-אינג) דאס קאנזערווירען פיש [דאס רייניגען זיי, אויפשניידען, אבוועגען און אויסלעגען אין בלעכענע קעסטלעך און פערחתמ'ענען די קעסטלעך אזוי, אז קיין לופט זאל צו זיי ניט צוקומען].

fish'-pond *n.* (פיש'-פאנד) א טייכעל אדער סאזשעלקע, וואו פיש האלטען זיך.

fish'-skin *n.* (פיש'-סקין) פיש-הויט; די פעל פון א היי-פיש [אקולע].

fish'-skin disease' (פיש'-סקין די-זיעז') אזא הויט-קראנקהייט וואס די הויט זעהט אוים ווי שופען.

fish'-slice *n.* (פיש'-סלאיס) א פיש-מעסער. ז. *fish-carver*.

fish'-spear *n.* (פיש'-ספיער) א פיקע אדער שפיעז צו שטעכען און ארויסציהען פיש פון אונטער'ן אייז.

fish'-sto'ry *n.* (פיש'-סטאו'-רי) א פאנטאסטישע אדער ליגנערישע געשיכטע.

fish'-tack'le *n.* (פיש'-טעקל) אזא אייזערנער בלאק אדער הויב-מאשין מיט וועלכער מען הויבט אויף אן אנקער אויף א שיף.

fish'-tail *a. and n.* (פיש'-טייל) וואס איז עהנליך צום עק פון א פיש; דער עק פון א פיש; א מין אינזעקט.

fish'-tail bur'ner (פיש'-טייל בויר'-נער) א גאז-ברענער, פון וועלכען דער פלאם געהט ארויס אין דער פארם פון אן עק פון א פיש.

fish'-torpe'do *n.* (פיש'-טאר-פי'-דאו) א טארפעדא אדער א מינע וואס שווימט אליין אונטער'ן וואסער דורך א געוויסען מעכאניזם; א באמבע וואס מען רייסט אויף אונטער'ן וואסער צו טויטען פיש.

fish'-trap *n.* (פיש'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען פיש.

fish'-trow'el *n.* (פיש'-טראו'-על) ז. *fish-carver*.

fish'-ward *n.* (פיש'-הוואהרד) ז. *fish-warden*.

fish'-war'den *n.* (פיש'-הוואהר'דן) א בעאמטער וועלכער גיט אכטונג מען זאל ניט איבערטרעטען די געזעצע בנוגע צו פיש-פאנג.

fish'wife *n.* (פיש'-הוואיף) ז. *fishwoman*.

fish'woman *n.* (פיש'-הוואומ-ען) א פיש-הענדלערקע, א פישערקע; א מארק-פרוי.

fish'y *a.* (פיש'-אי) פיש-ארטיג; רייך אין פיש; איבערטריבען, אונגלויבליך [ווי די מעשיות פון די פישער]; טונקעל, אהן אויסדרוק [ווי דאס אויג פון א פיש]; ניט בעשטענדיג.

fis'sate *a.* (פיס'-אייט) געשפאלטען, צושפאלטען; אין ענטאמאלאגיע — צוטיילט אדער צושפאלטען אין צוויי טיילען.

fis'sile *a.* (פיס'-איל) וואס קען צוטיילט אדער צושפאלטען ווערען, וואס קען צוטיילט ווערען אין שיכטען [ווענען בוימער אדער מינעראלען]; אין ענטאמאלאגיע — וואס בעשטעהט פון שופען, וועלכע מען קען פאנאנדערשפרייטען.

fissilin'gual *a.* (פיס-אי-לינ'-גהוועל) וואס האט א צושפאלטענעם אדער געטיילטען צונג [ווענען עקדישען].

fissil'ity *n.* (פי-סיל'-אי-טי) טיילבארקייט, שפאלטבארקייט, וואס בעשטעהט פון שיכטען.

fis'sion *n.* (פיש'-אן) טיילונג, שפאלטונג; אין ביאלאגיע — די אויטאמאטישע שפאלטונג אדער טיילונג פון צעלען אדער ארגאניזמען אין נייע צעלען אדער ארגאניזמען [געוויסע נידריגע בעשעפענישען פערמעהרען זיך און פרוכפערען זיך דורך דעם וואס זיי שפאלטען זיך].

fissip'ara *n.* (פי-סיפ'-ע-רא) בעשעפענישען, וועלכע פערמעהרען זיך דורך שפאלטען זיך אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג.

fissip'arism *n.* (פי-סיפ'-ע-ריזם) אין ביאלאגיע — דאס פערמעהרען זיך דורך זעלבסט-פאנאנדערטיילונג אדער אבשפאלטונג.

fissipar'ity *n.* (פיס-אי-פער'-אי-טי) ז. *fissiparism*.

fissip'arous *a.* (פי-סיפ'-ע-ראס) אין ביאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך דורך אבשפאלטונג אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג.

fissip'arously *adv.* (פי-סיפ'-ע-ראס-לי) דורך אבשפאלטונג אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג [ווענען דעם אופן ווי אזוי געוויסע בעשעפענישען פערמעהרען זיך].

fis'siped *n. and a.* (פיס'-אי-פעד) וואס האט געשפאלטענע קלויען; א בהמה מיט צושפאלטענע קלויען [מפרים פרסה].

fis'sipedal *a.* (פיס'-אי-פעד-על) וואס האט צושפאלטענע קלויען.

fis'sipede *a. and n.* (פיס'-אי-פיד) וואס האט צושפאלטענע קלויען; א חיה מיט צושפאלטענע קלויען.

fissiros'tral *a.* (פיס-אי-ראס'-טרעל) וואס האט א טיעף און ברייט פאנאדערגעשפאלטענעם שנאבעל [ווי א שוואלב].

fis'sive *a.* (פיס'-איוו) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון פאנאנדערטיילען זיך [ווענען צעלען אדער ארגאניזמען].

fis'sural *a.* (פיש'-יור-על) אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א שפאלט, א קארב, א פערטיעפונג [ווי למשל, די פערטיעפונגען אין מארך].

fissura'tion *n.* (פיש-יו-ריי'-שאן) טיילונג, שפאלטונג, קארבונג, פערטיעפונג; אין ביאלאגיע — אן אויטאמאטישע פאנאנדערטיילונג פון צעלען און ארגאניזמען [פערמעהרונג דורך שפאלטען זיך אדער פאנאנדערטיילען זיך].

fis'sure *n. and v.* (פיש'-יור) א שפאלט [ווי אין א פעלז]; אין אנאטאמיע — א פערטיעפונג, א פאנאנדערטיילונג, א קארב [ווי למשל, אין מארך]; צושפאלטען; פאנאנדערטיילען.

fis'sured *a.* (פיש'-יורד) צושפאלטען, פאנאנדערגעטיילט.

fis'sureless *a.* (פיש'-יור-לעס) אהן שפאלטען, אהן פערטיעפונגען; אהן פאנאנדערטיילונגען.

fis'sure-nee'dle *n.* (פיש'-יור-ניעדל) אן אינסטרומענט צו פערנעהען וואונדען.

fist *n. and v.* (פיסט) א פויסט, א קולאק; אזא רעגען-שוועמעל; א טפח [א לענגען-מאס פון אונגעפעהר פיער צאל]; שלאגען מיט די פויסטען; פערקוועטשען אין פויסט.

fist'-ball *n.* (פיסט'-באהל) א רעגען-שוועמעל.

fis'ted *a.* (פיס'-טעד) וואס פערמאגט געזונדע פויסטען.

fist'ful *n.* (פיסט'-פול) א זשמעניע, א הויפען.

fis'tic *a.* (פיס'-טיק) וואס איז שייך צום פויסטען-קאמפף.

fis'ticuffer *n.* (פיס'-טי-קאפ-ער) א פויסטען-קעמפפער [באקסער].

fis'ticuffing *n.* (פיס'-טי-קאפ-אינג) פויסטען-קאמפף [באקס].

fis'ticuffs *n.* (פיס'-טי-קאפס) א פויסטען-קאמפף; פויסטען-קלעפ.

fis'tinut *n.* (פיס'-טי-נאט) פיסטאשקעס [אזא זארט ניסלעך].

fistu'ca *n.* (פיס-טיו'-קא) א באבא [א שטיק אייזען, מיט וועלכען מען שלאגט אריין קלעצער אין דער ערד].

fis'tula *n.* (פיס'-טשו-לא) א פיסטעל [א קאנאל-פערמיגע עפענונג פון א געשוויר].

fis'tular *a.* (פיס'-טשו-לאר) ז. *fistulous*.

fis'tulate *v. and a.* (פיס'-טשו-לייט) אננעהמען די פארם פון א פיסטעל; אויסגעהוילט ווי א רעהר. ז. *fistula*.

fis'tulose *a.* (פיס'-טשו-לאוס) ז. *fistulous*.

fis'tulous *a.* (פיס'-טשו-לאס) אויסגעהוילט ווי א רעהר; עהנליך צו א פיסטעל. ז. *fistula*.

fist'wise *a.* (פיסט'-הוואיז) פויסט-פערמיג.

fit *n., v. and a.* (פיט) צופאסונג; דאס פאסען; אויסשטאטונג; אן אנפאל פון עפילעפסיע; ספאזמען; א פלעצליכער צייטווייליגער אנפאל פון א קראנקהייט; א פאראקסיזם; א פלעצליכער, שנעל-איבערגעהענדער אויסברוך פון א געפיהל אדער שטימונג [מעהרסטענטייל א זעהר שטארקער אויסברוך]; א קאפריז; א

קאפריזנע, אונטערבראכענע אדער ניט רעגעלמעסיגע טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; דער טייל פון דער אקס, אויף וועלכער עס דרעהט זיך די ראד; זייף אין א פליסיגען צושטאנד [איידער זי ווערט אבגעקיהלט]; א ליעד, א באלאדע, א געשיכטע; א טייל פון א ליעד, באלאדע אדער געשיכטע; א שריט; צופאסען; מאכען עס זאל פאסען; אויסשטאטען, צוגרייטען, בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, פאר א רייזע]; זיין צוגעפאסט; פאסען; זיין ווי אנגעמאסטען; צוגעפאסט, פאסיג; צוגעגרייט, פארטיג; וואס געפינט זיך אין א גוטען צושטאנד, גוט פארבערייטעט [וועגען וועט=לויף=פערד]; אין א גוטען געזונדם=צושטאנד.

fitch *n. and v.* (פיטש) וויקע [א מין ארבעס געברויכט צו האדעווען בהמות]; טכוירען=פוטער; א בערשטעל אדער פינזעל געמאכט פון טכוירען=האר; צופעסטיגען.

fitch'-brush *n.* (פיטש'-בראש) א בערשטעל אדער פינזעל געמאכט פון טכוירען=האר.

fitch'et *n.* (פיטש'-עט) ז. *fitchew*.

fitch'ew *n.* (פיטש'-או) א טכויר, א שעשקע.

fitch'y *a.* (פיטש'-אי) שפיציג; בעדעקט מיט וויקע [אזא ארבעס].

fit for (פיט פאר) 1. זיך פאסען; 2. טויגען.

1. The dinner is fit for a king. 2. He is not fit for the work.

fit for ac'tion (פיט פאר עק'-שאן) פאסיג אדער פעהיג צו דער ארבייט; פארטיג אדער אויסגעשטאטעט פאר א טהעטיגקייט.

fit for ser'vice (פיט פאר סויר'-ווים) דיענסט=פעהיג.

fit for the dust'-hole (פיט פאר טהי דאסט'-האול) טויג צו גארניט; שמוציג.

fit'ful *a.* (פיט'-פול) אונרעגעלמעסיג, וואס קומט פאר מיט אונטערברעכונגען, אונבעשטענדיג, קאפריזנע.

fit'fully *adv.* (פיט'-פול-אי) מיט אונטערברעכונגען; אויף אן אונרעגעלמעסיגען, אונבעשטענדיגען אדער קאפריזנעם שטייגער.

fit'fulness *n.* (פיט'-פול-נעס) אונרעגעלמעסיגקייט, אונבעשטענדיגקייט, קאפריזנעקייט.

fit in'to (פיט אינ'-טו) זיך צופאסען, זיך אריינפאסען, הארמאנירען.

fit'ly *a.* (פיט'-לי) פאסענד, צוגעפאסט; ווי עס פאסט; בעקוועם.

fit'ment *n.* (פיט'-מענט) אויסשטאטונג, דאס בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, צו א רייזע]; דאס וואס עס פאסט זיך אדער וואס איז נויטיג פאר א געוויסען צוועק.

fit'ness *n.* (פיט'-נעס) פאסינגקייט, צוגעפאסטקייט, אנגעמאסטענקייט, צוזאמענפאסינגקייט.

fit of the face (פיט אוו טהי פיים) א גרימאסע.

fit one's self (פיט הוואנז סעלף) זיך צוגרייטען, זיך פארטיג מאכען.

fit out (פיט אוט) אויסשטאטען, פארטיג מאכען, בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, צו א רייזע].

fits and starts (פיטס ענד סטארטס) אונרעגעלמעסיגקייט, אונבעשטענדיגקייט, קאפריזנעקייט; דאס אבשטעלען זיך אלע מאל, דאס ווערען אונטערבראכען יעדע ווייל.

fits of laugh'ter (פיטס אוו לאפ'-טער) שטארקער געלעכטער.

fits of the sea'son (פיטס אוו טהי סיע'זן) פלעצליכע ענדערונגען פון וועטער.

fit'ted *a.* (פיט'-עד) פאסענד, צוגעפאסט, וואס טויג.

fit'tedness *n.* (פיט'-עד-נעס) טויגליכקייט, צוגעפאסטקייט.

fit'ter *n.* (פיט'-ער) איינער וואס פאסט צו, פארטיגט צו אדער שטאטעט אוים; איינער וואס שטעלט צוזאמען די טיילען פון א מאשין; איינער וואס מאכט אדער פעררירכט פערשיעדענע אויסשטאטונגען אדער אויסריכטונגען; אן אנפאסער.

fit'ting *n. and a.* (פיט'-אינג) אויסשטאטונג אדער אויסריכטונג; פאסיג, פאסענד, טויגליך.

fit'tingly *adv.* (פיט'-אינג-לי) אויף א פאסיגען, צוגעפאסטען אדער טויגליכען שטייגער.

fit'tingness *n.* (פיט'-אינג-נעס) פאסיגקייט, צוגעפאסטקייט, טויגליכקייט.

fit'tings *n.* (פיט'-אינגז) אויסריכטונגען, אויסשטאטונגען.

fit'ting-shop *n.* (פיט'-אינג-שאפ) א ווערקשטאט, וואו מען שטעלט צוזאמען מאשינען.

fit up (פיט אפ) אויסריכטען, אויסשטאטען מיט אלעם נויטיגען; בעזארגען א שיף מיט דער נויטיגער צאהל מאטראזען און דיענער.

fit'weed *n.* (פיט'-הוויעד) א מין גראזפלאנצע אויף די וועסט=אינדישע אינזלען [ווערט געברויכט אלס מיטעל צו היסטעריקע].

five *a. and n.* (פאיוו) פינף; א פינפערעל, א פינפטעל [אין קארטען].

five'finger *n.* (פאיוו'-פינ-גער) די פינגערקרויט [א מין פלאנצע מיט פינפעקיגע בלעטער].

five'fingers *n.* (פאיוו'-פינ-גערז) אזא שטערען=פיש; פינף קאזירען אין געוויסע קארטען=שפיעלען.

five'-fin'ger-tied *a.* (פאיוו'-פינ'-גער-טאיד) פערכאפט מיט דער גאנצער לאפע, מיט אלע פינף פינגער.

five'fold *a.* (פאיוו'-פאולד) פינפפאך, פינף מאל אזוי פיעל.

five'pence *n.* (פאיוו'-פענס) פינף ענגלישע פענים [אונגעפעהר 10 אמעריקאנישע סענט].

fives *n.* (פאיווז) אן ארט שפיעל אין פילקעס; ווערטה=פאפירען, וועלכע בריינגען פינף פראצענט; די פינף פינגער; די האנד; דער קולאק; פינפטלעך [אין קארטען].

five sen'ses (פאיוו סענ'-סעז) די פינף חושים [דאס זעהן, דאס הערען, דאס שמעקען, דאס טאפען און דער געשמאק].

five'-square *a.* (פאיוו'-סקהוועהר) וואס האט פינף ווינקלען.

five wits (פאיוו הוויטס) ז. *five senses*.

fix *v. and n.* (פיקס) בעפעסטיגען, פערשטארקען; לעגען אויף עפעס די אויפמערקזאמקייט, אנשטעלען די אויגען; אבשטעלען זיך אויף עפעס; פעסטשטעלען א זאך; מאכען הארט, פערוואנדלען א פליסיגקייט אין א סאלידען קערפער; פערקערפערען, צוגעבען א קאנקרעטע פארם; בעשליסען; מאכען פאר נעווים; בעגרענעצען, בעצייכנען מיט געוויסע גרענעצען; רעגולירען, שטעלען אין א געוויסער ארדנונג; צופאסען, מאכען גינסטיג; זיך אבשטעלען; ווערען פעסט אדער סאליד; א קריטישע לאגע; א שוועריגקייט, א דילעמא.

fix'able *a.* (פיקס'-עבל) וואס קען פעסטגעזעצט אדער בעפעסטיגט ווערען.

fixa'tion *n.* (פיק-סיי'-שאן) די פעסטזעצונג; דאס געדיכט מאכען; דאס ווערען הארט אדער סאליד; בעשטענדיגקייט, שטייפקייט.

fix'ative *a.* (פיקס'-ע-טיוו) וואס דיענט צו מאכען פעסט, געזעצט אדער סאליד.

fix'ature *n.* (פיקס'-ע-טשור) פיקסאטואר, א פאמאדע, מיט וועלכער מען בעשמירט די האר, אז זיי זאלען זיך האלטען אין דעם צושטאנד ווי מען האט זיי פערקעמט.

fixed *a.* (פיקסט) פעסט; בעשטימט; געזעצט; פעסטגעשטעלט; בעשטענדיג; וואס געפינט זיך אין א פעסט=בעשטימטער לאגע; אין זאאלאגיע — וואס קען זיך ניט פרייוויליג בעוועגען, וואס איז איינגעווארצעלט אדער צוגעקלעפט צו א בעשטימטען ארט; אין קאמערץ — וואס דארף בעצאהלט ווערען אין א בעשטימטען טערמין אהן הנחות [וועגען וועקסלען].

fixed air (פיקסט עהר) א גאז וואס בעשטעהט פון קויהלען=זויערע.

fixed fact (פיקסט פעקט) א פאזיטיווער אדער פעסטגעשטעלטער פאקט.

fixed ide'a (פיקסט אי-די'-א) מאנאמאניע אדער אידעע=פיקס [א מין גייסטיגע קראנקהייט, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס א געוויסע אידעע אדער פארשטעלונג בעהערשט אין גאנצען דעם מענשען, אזוי, אז וועגען קיין אנדער זאך קען ער ניט דענקען און קיין אנדער זאך קען ער זיך ניט פארשטעלען].

fix'edly *adv.* (פיק'-סעד-לי) אויף א בעשטימטען אדער פעסטגעשטעלטען שטייגער; שטייף, פעסט.

fix'edness *n.* (פיק'-סעד-נעס) פעסטקייט, בעשטענדיגקייט; פעסטגעזעצטקייט.

fixed oils (פיקסט אילז) פעטע אוילען [יעדער אויל וואס לאזט איבער נאך זיך א פלעק, צום אונטערשייד פון עטהעראוילען].

fixed pe'riods (פיקסט פי'-רי-אדז) בעשטימטע צייטען, עפאכען.

fixed pric'es (פיקסט פראיס'-עז) בעשטימטע מקחים.

fixed star *n.* (פיקסט סטאר) אן אונבעוועגליכער שטערען [איינע פון די לייכטענדע הימלישע קערפער, וועלכע זיינען ניט קיין פלאנעטען און ניט קיין קאמעטען].

fix'ing *n.* (פיק'-סינג) דאס פעסטשטעלען; דאס בעשטימען; דאס מאכען שטייף אדער סאליד; דאס בעפעסטינען, דאס פערשטארקען; דאס שטעלען אין ארדנונג; אין פאטאגראפיע — דאס שטעלען א בילד אזוי, אז אויף איהם זאלען די ליכט=שטראהלען מעהר ניט ווירקען.

fix'ings *n.* (פיק'-סינגז) זאכען, וועלכע מען דארף פאנאנדערשטעלען אדער צוזאמענלענען אין א געוויסער ארדנונג.

fix'ity *n.* (פיק'-סי-טי) בעשטענדיגקייט; געדיכטקייט; פעסטגעזעצטקייט, די שטארקייט פון כאראקטער; אין פיזיק — די לאגע אדער די איינענשאפט פון א קערפער, צוליעב וועלכער ער קען זיך ניט אומבייטען אונטער דער ווירקונג פון היץ אדער אנדערע אורזאכען.

fix on (פיקס אן) לעגען די אויפמערקזאמקייט אויף עפעס; אבשטעלען זיך אויף

NATIONAL FLAGS

Argentine Republic (Merchant)

Austria-Hungary (Man-of-War)

Austria-Hungary (Merchant)

Belgium

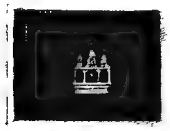

Cambodia

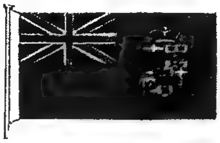

Canada

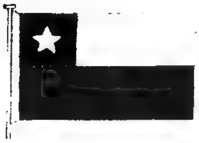

Chile

China (Man-of-Wa

Denmark (Man-of-War)

Denmark (Merchant)

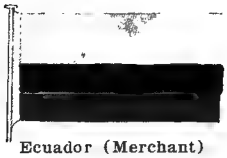

Ecuador (Merchant)

Egypt

Greece (Merchant)

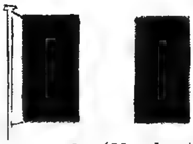

Guatemala (Merchant)

Haiti (Merchant)

Holland

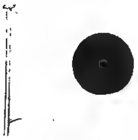

Japan (Merchant)

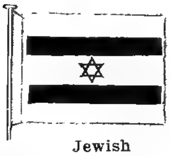

Jewish

Liberia

Mexico (Merchant

Norway (Man-of-War)

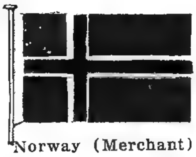

Norway (Merchant)

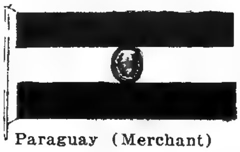

Paraguay (Merchant)

Persia

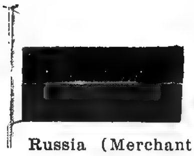

Russia (Merchant)

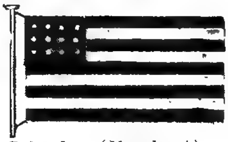

Salvador (Merchant)

Santo Domingo (Merchant)

Servia

Sweden (Merchant)

Switzerland

Tripoli

Tunis

נאציאָנאַלע פלאַגען

Bolivia (Merchant)

Brazil

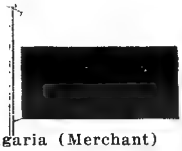
Bulgaria (Merchant)

Burma

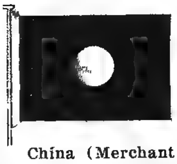
China (Merchant)

Colombia (Merchant)

Congo Free State

Costa Rica (Merchant)

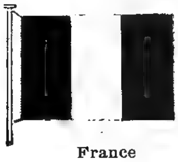
France

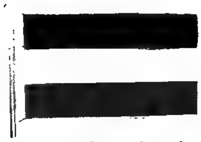
Germany (Merchant)

Great Britain (Man-of-War)

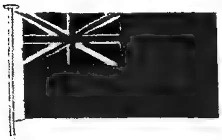
Great Britain (Merchant)

Honduras

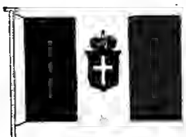
Italy (Man-of-War)

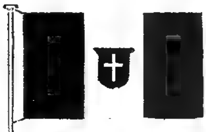
Italy (Merchant)

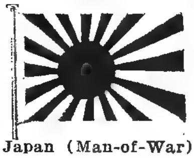
Japan (Man-of-War)

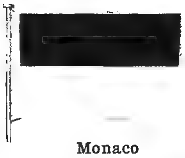
Monaco

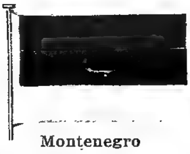
Montenegro

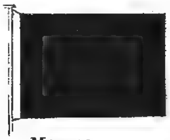
Morocco

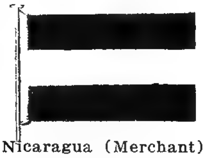
Nicaragua (Merchant)

Peru (Merchant)

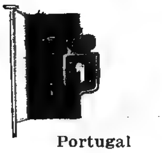
Portugal

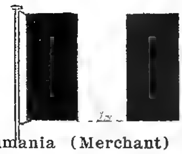
Rumania (Merchant)

Russia (Man-of-War)

Siam

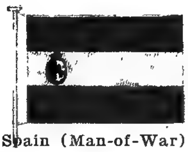
Spain (Man-of-War)

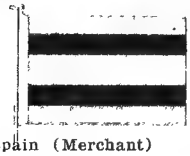
Spain (Merchant)

Sweden (Man-of-War)

Turkey

United States

Uruguay

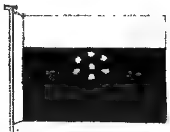
Venezuela (Merchant)

עפעס; בעשטימען אדער זיך בעשליסען אויף עפעס.

fix one's eyes on (פיקס הוואנז איז אן) אנשטעלען די אויגען אויף עפעס; שארף אנקוקען.

fix out (פיקס אוט) אויסריכטען; אויסשטאטען; צורעכט מאכען; בעפוצען; פערציערען.

fix'ture *n.* (פיקס'-טשור) פעסטע אויסשטאטונגען אדער איינהיכטונגען [ווי פאליצעס און א פערקויף=טיש אין א קראם]; א פערזאן אדער זאך וואס שטיהט פעסט אין א בעשטימטער לאגע; איינער אדער עפעס וואס ווייזט אויס אונבעוועגליך.

fix up (פיקס אפ) צורעכט מאכען; בעציערען; בעפוצען.

fix upon' (פיקס א-פאן') ז. *fix on*

fiz *v. and n.* (פיז) ז. *fizz*

fiz'gig *n.* (פיז'-גיג) א מין קנאקעדיג פייערווערק; א לייכטזיניג, ארומטרייבענד מיידעל אדער פרויענצימער.

fizz *v. and n.* (פיז) שיפען, צישען, מאכען ששש...; ברויזען; דאס שיפען, דאס צישען; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק, ווי סאדא=וואסער, לימאנאד, שאמפאניער א. ד. ג.

fiz'zle *v. and n.* (פיזל) שיפען, צישען; ברויזען [ווי סאדא=וואסער, לימאנאד א. ד. ג.]; פלוצים שטעהן בלייבען נאך אן אויסגעצייכענטען אנפאנג [ווענען א שילער ביים ענטפערען די שול=אויפגאבען אדער ביים עקזאמען]; דורכפאלען ביים עקזאמען אדער ביים ענטפערען די שול=אויפגאבען; גרעפסען; דורכווארפען ביים עקזאמען; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק, ווי סאדא=וואסער, לימאנאד, שאמפאניער א. ד. ג.; אן אונרוהיגער צושטאנד, אויפרעגונג; א גרעפס; א דורכפאל ביים עקזאמען אדער ביים ענטפערען די שול=אויפגאבען.

fjord *n.* (פיארד) ז. *fiord*

flab'bergast *v.* (פלעב'-ער-געסט) ערשטוינען; צוטומלען דורך איבערראשונג; צומישען.

flabbergasta'tion *n.* (פלעב-ער-געס-טיי'-שאן) איבערראשונג, ערשטוינונג; דאס מבולבל ווערען.

flab'bily *adv.* (פלעב'-אי-לי) אויף א שלאפען, לויזען אדער שוואכען אופן; אויף א צוקראכענעם אופן.

flab'biness *n.* (פלעב'-אי-נעס) שלאפקייט, שוואכקייט; לויזקייט, ווייכקייט; צוקראכענהייט.

flab'by *a.* (פלעב'-אי) שלאף, שוואך, ווייך, לויז; צוקראכען.

flabel'late *a.* (פלע-בעל'-אייט) פעכערארטיג, וואס האט די פארם פון א פעכער [ווענען געוויסע פלאנצען].

flabel'lum *n.* (פלע-בעל'-אם) אזא פעכער אין די גריכישע און ארמענישע קירכען אוועקצוטרייבען פליגען פון דעם הייליגען ברויט און ווייז אין דער צייט פון הייליגען אבענדמאהל.

flac'cid *a.* (פלעק'-סיד) שלאף, ווייך, לויז, צוקראכען.

flaccid'ity *n.* (פלעק-סיד'-אי-טי) שלאפקייט, ווייכקייט, לויזקייט, צוקראכענהייט; אזא קראנקהייט פון זייד=ווערים.

flac'cidly *adv.* (פלעק'-סיד-לי) אויף א שלאפען, ווייכען, לויזען אדער צוקראכענעם אופן.

flac'cidness *n.* (פלעק'-סיד-נעס) שלאפקייט, ווייכקייט, לויזקייט, צוקראכענהייט.

flag *n. and v.* (פלעג) א פאהן, א פלאג; א פלאכער שטיין וואס ווערט בענוצט צום ברוקירען; די שווערד=ליליע [אזא פלאנצע מיט שווערד=פערמיגע בלעטער]; אויפהענגען א פאהן, בעפוצען מיט א פאהן: געבען א סיגנאל מיט א פאהן; שלאף אראבהענגען; ווערען שלאף אדער שוואך; ווערען מוטלאז; ווערען אבגעלאזען; אויסברוקירען מיט פלאכע שטיינער.

flag'-bear'er *n.* (פלעג'-בעהר'-ער) א פאהנען=טרעגער.

flag'-cap'tain *n.* (פלעג'-קעפ'-טיין) דער קאפיטאן פון אן אדמיראל=שיף אדער קאמאנדא=שיף.

flag'ellant *a. and n.* (פלעדזש'-ע-לענט) וואס בענוצט א בייטש; וואס איז צוגעפאסט צום שמייסען; איינער וואס פייניגט זיך צוליעב פרומקייט; א מיטגליעד פון א געוויסער רעליגיעזער סעקטע אין איטאליען, וועלכע האט זיך געגרינדעט אונגעפעהר אין יאהר 1260. די מיטגליעדער פון דיעזער סעקטע פלעגען זיך לאזען עפענטליך שמייסען אויף'ן נאקעטען קערפער ביז בלוט פלעגט רינען [דיעזע סעקטע האט זיך שפעטער נעהאט פערשפרייט אין מעהרערע אייראפעאישע לענדער].

flagel'lar *a.* (פלע-דזשעל'-אר) וואס איז שייך צו די בייטשען=פערמיגע פיהל=הערנער פון געוויסע אינזעקטען.

flag'ellate *v. and a.* (פלעדזש'-ע-לייט) שמייסען; עהנליך צו א בייטש, בייטשפערמיג [ווי די פיהל=הערנער פון געוויסע אינזעקטען אדער אינפוזאריען]; וואס האט א בייטש=פערמיגען אנוואוקס [ווי געזויסע אינזעקטען].

flagella'tion *n.* (פלעדזש-ע-ליי'-שאן) דאס שמייסען.

flag'ellator *n.* (פלעדזש'-ע-ליי-טאר) איינער וואס שמייסט, א שמייסער.

flagellif'erous *a.* (פלעדזש-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט אן אויסוואוקס ווי א בייטש [ווענען אינפוזאריען, באקטעריען אדער פלאנצען].

flagel'liform *a.* (פלע-דזשעל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א בייטש; וואס איז לאנג, דין און בויגזאם [ווי א בייטש].

flagel'lum *n.* (פלע-דזשעל'-אם) א בייטש; אן אויסוואוקס פון א פלאנצע וואס איז עהנליך צו א בייטש; א בייטשעהנליכער צוואוקס ביי אינפוזאריען אדער באקטעריען; א בייטש=פערמיגער פיהל=הארן פון אן אינזעקט.

flage'olet *n.* (פלעדזש'-א-לעט) אזא פלייט.

flag'-feath'er *n.* (פלעג'-פעטה'-ער) די פעדער פון א פויגעל'ס פליגעל, וועלכע איז נאהענט צום עק.

flag'giness *n.* (פלעג'-אי-נעס) שלאפקייט, שוואכקייט, צוקראכענהייט.

flag'ging *a. and n.* (פלעג'-אינג) שוואך, שלאף, צוקראכען; דאס ברוקירען מיט פלאכע שטיינער; פלאכע ברוקיר=שטיינער.

flag'gingly *adv.* (פלעג'-אינג-לי) אויף א שלאפען, אבגעלאזענעם אדער צוקראכענעם אופן.

flag'gy *a.* (פלעג'-אי) ווי א פאהן; אויסגעשפרייט; פול מיט שווערד=ליליען [אזא פלאנצע מיט שווערד=עהנליכע בלעטער]; וואס איז עהנליך צו פלאכע ברוק=שטיינער.

flagi'tious *a.* (פלע-דזשיש'-אס) שענדליך, סקאנדאלעז, פערברעכעריש, נידערטרעכטיג; שולדיג אין א סקאנדאלעזען פערברעכען.

flagi'tiously *adv.* (פלע-דזשיש'-אס-לי) אויף א שענדליכען, סקאנדאלעזען אופן.

flagi'tiousness *n.* (פלע-דזשיש'-אס-נעס) שענדליכקייט, נידערטרעכטיגקייט.

flag'-lieuten'ant *n.* (פלעג'-ליו-טענ'-ענט) דער פליגעל=אדיוטאנט פון אן אדמיראל.

flag'man *n.* (פלעג'-מען) דער סיגנאליסט אויף אן אייזענבאהן=וועג [דער וואס גיט די סיגנאלען מיט א פאהן].

flag of defi'ance (פלעג אוו די-פאי'-ענס) די רויטע פאהן ארויסצורופען צום קאמפף.

flag of distress' (פלעג אוו דיס-טרעס') א פאהן וואס ווערט ארויסגעשטעלט אלס צייכען פון געפאהר, אונגליק אדער טרויער.

flag'-of'ficer *n.* (פלעג'-אפ'-אי-סער) א העכערער אפיציער אויף א שיף, ווי אן אדמיראל, וויצע=אדמיראל א. ד. ג.

flag of protec'tion (פלעג אוו פרא-טעק'-שאן) א שוץ=פאהן [א ווייסע פאהן אין דער צייט פון קריעג, אלס א צייכען פון פריעדען, אדער א געלבע פאהן אויף א שיף אלס א צייכען אז עס געפינען זיך אויף איהר פאסאזשירען מיט אנשטעקענדע קראנקהייטען].

flag of truce (פלעג אוו טרוהס) די פארלאמענטער אדער פרידענס=פאהן [א ווייסע פאהן, וואס עס טראגט מיט זיך א געשיקטער פון איין קריעגס=פיהרענדער ארמעע צו דער אנדערער, אלס א צייכען, דאס ער קומט וועגען א פריעדענס=פערהאנדלונג].

flag'on *n.* (פלעג'-אן) א פלאש; א קאראפין.

fla'grancy *n.* (פליי'-גרענ-סי) שענדליכקייט; א שרייענדע נידערטרעכטיגקייט אדער פערברעכען.

fla'grant *a.* (פליי'-גרענט) סקאנדאלעז, הימעל=שרייענד [וועגען א פערברעכען]; אייפריג, העפטיג; וויטהענד, אין רעכטען פייער.

flagran'te delic'to (פליי-גרענ'-טי די-ליק'-טאו) אין דעם מאמענט ווען דאס פערברעכען איז בעגאנגען געווארען [געכאפט ביי דער האנד].

fla'grantly *adv.* (פליי'-גרענט-לי) אויף א סקאנדאלעזען, הימעל=שרייענדען אופן.

fla'grantness *n.* (פליי'-גרענט-נעס) ז. *flagrancy*

flag'-ship *n.* (פלעג'-שיפ) פלאג=שיף, אדמיראל=שיף, קאמאנדא=שיף.

flag'staff *n.* (פלעג'-סטעף) דער פלאגשטאק [דער שטאק אדער שטאנג צו וועלכען די פאהן איז בעפעסטיגט].

flag'-sta'tion *n.* (פלעג'-סטיי'-שאן) אן אייזענבאהן=סטאציאן, וואו די באהן שטעלט זיך אב נור ווען עס ווערט געגעבען א סיגנאל פון דער סטאציאן.

flag'stone *n.* (פלעג'-סטאון) א פלאכער, ארומגעהאקטער שטיין צום ברוקירען.

flag'worm *n.* (פלעג'-הווארם) אזא ערד=ווארים.

flail *n.* (פלייל) א דרעש=שלעגעל [אן אינסטרומענט אויסצודרעשען די קערנער פון די זאנגען]; דרעשען מיט א שלעגעל.

flair *n.* (פלעהר) א חוש הריח.

flake *n. and v.* (פלייק) א שטיקעלע; א שנעעלע [א שטיקעלע שנעע וואס פאלט]; אן איבערשפרייטונג, א שיכט; א פלאטפארמע, אויף וועלכער מען טריקענט געזאלצענע פיש; די צוויי=פארביגע נעלקע [אזא פלאנצע]; איינע פון די רינגען פון א צונויפגעלעגטען שטריק אדער

קאנאט אויף א שיף; אבשיילען; אבבלעטערען; זיך בעדעקען מיט דינע שיכטען איינע אויף די אנדערע; זיך אויסלעגען אין רינגען [ווי אן אויסגעלעגטער שטריק אויף א שיף].

flake off (פלייק אף) זיך אבבלעטערען.

flake'-white *n.* (פלייק'-הוואיט) בלייווייס [די רייניסטע ווייסע בליי אין דער פארם פון דינע פלאטען].

fla'king *n.* (פליי'-קינג) דאס אבקלאפען פון קרעמענעס [אזא הארטער שטיין] דינע שיכטען.

fla'king-ham'mer *n.* (פליי'-קינג-העמ'-ער) א האמער, מיט וועלכען מען קלאפט אב פון א קרעמען דינע שיכטען.

fla'ky *a.* (פליי'-קי) וואס בעשטעהט פון שטיקלעך; וואס בעשטעהט פון בלעטער אדער שיכטען; וואס איז אויסגעלעגט שיכטענווייז.

flam *n. and v.* (פלעם) א בבא=מעשה; א פוסטע זאך; א ליגען; אבנארען מיט נארישע מעשיות; אמוזירען מיט בבא=מעשיות.

flam'beau *n.* (פלעמ'-באו) א פאקעל; א לייכטער פון בראנזע אדער אנדערע מעטאלען געמאכט זעהר ארטיסטיש; איינע פון א רייהע קעסלען אין א צוקער=פאבריק.

flamboy'ant *a. and n.* (פלעמ-באי'-ענט) באמבאסטיש; אויפגעבלאזען; מליצה'דיג; מיט קלינגענדע פראזען; אויפגעפלאמט; ברענענדיג אין פלאמען; וועלען=ארטיג, אין דער פארם פון וועלען אדער כוואליעס; אין ארכיטעקטור — פלאמארטיג [וועגען פערציערונגען אויף געביידען פון גאטישען סטיל]; געוויסע וועסט=אינדישע פלאנצען מיט העל=רויטע בלומען.

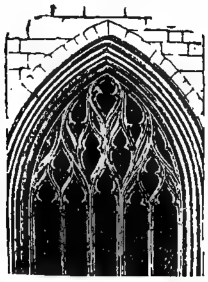

Flamboyant

flame *n. and v.* (פליים) א פלאם, פייער גלוטה; הייסע ליעבע; היציגקייט; כעס, צארן; פלאמען, ברענען, פלאקערען; גליהען; צוהיצען זיך.

flame'-col'or *n.* (פליימ'-קאל'-אר) פלאמען=קאליר [א העלער, רויטליך=אראנזשען=קאליר]. ז. איל. *"Colors"*

flame'-col'ored *a.* (פליימ'-קאל'-ארד) מיט א פלאמען=קאליר [פון א העלען רויטליך=אראנזשען=קאליר].

flame'less *a.* (פליימ'-לעס) אהן א פלאם.

flame'let *n.* (פליימ'-לעט) א קליין פלעמעלע.

fla'men *n.* (פליי'-מען) א פלאמין, איינער פון די פריסטער אדער כהנים אין אלטען רוים, וועלכע פלעגען בעדיענען נור איין גאט [די וויכטיגסטע פון די פלאמינען זיינען געווען די כהנים פון יופיטער און פון מארס].

fla'menship *n.* (פליי'-מענ-שיפ) דאס אמט אדער טיטעל פון א פלאמין.
ז. *flamen*

fla'mers *n.* (פליי'-מערז) א מין שוועבעלעך, צינדהעלצלעך.

flame up (פליים אפ) אויפפלאמען, אויפפלאקערען; אנצינדען זיך מיט א געוויסער תאוה אדער ליידענשאפט.

fla'ming *a.* (פליי'-מינג) פון א פלאמען=קאליר; פלאמען=ארטיג אדער וועלען=ארטיג; וואס האט די נייגונג אויפצופלאקערען אדער אויפצורעגען זיך.

fla'mingly *adv.* (פליי'-מינג-לי) אויף א ברענענדען, פלאמענדען אדער גלענצענדען אופן.

flamin'go *n.* (פליי-מינ'-גאו) די פלאמינגא [א רויטליכער וואסער=פויגעל מיט לאנגע פיס, מיט א לאנגען האלז און מיט א גרויסען אויסגעבויגענעם שנאבעל].

Flamingo

fla'my *a.* (פליי'-מי) פלאמיג, גליהענד.

flanch *n.* (פלענטש) ז. *flange*

flâneur' *n.* (פלע-נויר') א פוילענצער, א פוסטעפאסניק.

flange *n. and v.* (פלענדזש) אן ארויסגעשטארצטער אדער אבגעבויגענער ראנד [ווי די ראנדען פון צוויי גוס=אייזערנע רעהרען, וועלכע שליסען זיך צוזאמען]; אן אייזערנער רינג, וועלכער שטעלט זיך אריין אין אן אויסגעבויערטען לאך, כדי די ווענטלעך פון דעם לאך זאלען זיך ניט אויסרייבען; א דעקעל אויף א רעהר אדער צילינדער צו פערדעקען איהם; ארויסשטארצען; אננעהמען די פארם פון אן אויסגעבויגענעם ראנד; אריינשטעלען א רינג אין אן אויסגעבויערטען לאך.

flank *n. and v.* (פלענק) א זייט, די פלאנקען; אין מיליטער — דער פלאנג אדער די אטריאדען פון אן ארמעע, וואס שטעהען ביי די זייטען; אין בעפעסטיגונגס=ווערק — די פלאנגען אדער זייט=וואלען פון א באסטיאן; בעשיצען אדער פערדעקען פון פלאנג אדער פון דער זייט; אנפאלען פון פלאנג; שטעהן אן א זייט.

flank'-attack' *n.* (פלענק'-ע-טעק') אן אטאקע אדער אנפאל אויף'ן שונא פון דער זייט.

flan'ker *n.* (פלענ'-קער) א פלאנג; די פלאנג=אטריאדען פון אן ארמעע; א זייט=פעסטונג.

flan'nel *n. and a.* (פלענ'-על) פלאנעל [אזא ווייכער, וואלענער שטאף]; געמאכט פון פלאנעל.

flan'ning *n.* (פלענ'-אינג) אין ארכיטעקטור — די אויסשרעגונג פון פענסטער [דאס בויען די פענסטער אזוי, אז די ביישטידלעך זאלען זיין שרעג, כדי דער חלל פון פענסטער זאל פון אינעווייניג זיין ברייטער איידער פון דרויסען].

flap *n. and v.* (פלעפ) א לייכטער קלאפ; א פאלע [פון א בגד]; דאס אויער=לעפעל [תנוך האוזן]; א לאץ; א פאט [פון א קעשענע]; דאס אויערעל פון א שוך; א קלאפע וואס ווערט בענוצט צו פערהאלטען א שטראם וואסער אום ניט אריינצולאזען עס אין רינע; אין כירורגיע — א שטיקעל אבגעשונדענע הויט אדער פלייש, וואס הענגט אראב; קלאפען; פאטשען; פלאטערען; בעוועגען זיך הין און צוריק; אראבהענגען; בעוועגען אדער פאטשען מיט די פליגלען; צומאכען א פאלע צו עפעס.

flap'doodle *n.* (פלעפ'-דוהדל) נארען=שפייז, די שפייז מיט וועלכער נאראנים ערנעהרען זיך; דומהייטען, שטות, נארישקייטען.

flap'-door *n.* (פלעפ'-דאור) א טהיר וואס עפענט זיך פון אינעווייניג און פון דרויסען.

flap down (פלעפ דאון) אומווארפען, שטירצען.

flap'dragon *n. and v.* (פלעפ'-דרעג-אן) א שפיעל, אין וועלכען מען כאפט ארויס פון ברענענדען שנאפס אדער ספיריטוס פלוימען, ראזשינקעס א. ד. ג. און מען שלינגט זיי איין; ראזשינקעס, פלוימען א. ד. ג. וואס ליעגען אין ברענענדען ספיריטוס; פערשלינגען מיט איין מאל.

flap'-eared *a.* (פלעפ'-איערד) וואס האט הענגענדע אויערען.

flap'jack *n.* (פלעפ'-דזשעק) א פאן=קוכען; א לאטקע.

flap'-mouthed *a.* (פלעפ'-מאוטהט) מיט אראבהענגענדע ליפען [ווי א הונד].

flap'per *n.* (פלעפ'-ער) א קלאפע; א יונג ווילד ענטעל; א דערמאהנער [איינער אדער עפעס וואס איז בעשטימט צוצוציהען די אויפמערקזאמקייט אדער צו דערמאהנען].

flap the mem'ory (פלעפ טהי מעמ'-א-רי) זיך געבען א קלאפ אין שטערען, עטוואס זיך צו דערמאהנען.

flare *v. and n.* (פלעהר) שימערען; אויפפלאקערען; פערבלענדען מיט א פלוצליכען שיין; בלישטשען; גלימערען; פערברייטערען זיך ביי דער עפענונג [ווי דאס לאך פון א טרובע]; אויסברייטען זיך נאך אויסווענינ [ווי די זייטען פון א שיף]; שימערען פאר איינעמס אויגען, ארויסטרעטען מיט גדלות; די שימערונג, דאס בלישטשען; גדלות.

flare'-up *n.* (פלעהר'-אפ) א פלוצליכער פערבלענדענדער שיין; א פלוצליכער קריעג.

flar'ing *a.* (פלעהר'-אינג) שימערענד, פלאמענד, גלימערענד; וואס שטעלט זיך ארויס; וואס טרעט ארויס מיט גדלות.

flar'ingly *adv.* (פלעהר'-אינג-לי) אויף א שימערענדען שטייגער; דורך בעריהמעריי אדער גדל'ענען זיך.

flash *v., n. and a.* (פלעש) א בליאסק טהאן; פלוצלונג אויפבליצען, אויפפלאקערען, אויפשיינען, אבגלאנצען אדער אויפגליהען; מאכען עפעס שנעל אויפפלאקערען, אויפגלאנצען, אויפבליצען אדער אויפגליהען; בליץ=שנעל ערשיינען, זיך נעהמען צו עפעס אדער דורכלויפען; שנעל עפעס שיקען; מאכען עפעס זאל אויסזעהן גלענצענד און אנציהענד; צוגעבען א פאלשען גלאנץ; שטרעבען זיך ארויסצוציינען בעסער אדער שעהנער ווי מען איז; איבערברענען גלאז צום צווייטען מאל כדי עס צו מאכען פארביג; פערוואנדלען א נאך

ניט פערהארטעוועטען גלעזערנעם קוגעל אין א דיסק; שפּריצען [ווי כוואליעס]; קינסטליך אויפהויבען די הויך פון וואסער; קינסטליך פערפלייצען; א בליאסק; א פלוצלונגע אויפשטראהלונג, אויפבליצונג אדער אויפגליהונג; א קורצער, שטארקער, בליץ=ארטיגער אויסברוך [פון שארפזין, קאלירען=עפעקטען א. ד. ג.]; א קורצע ווייל, א מאמענט; א געמיש פון נעברענטען צוקער מיט אנדערע שטאפען צו פארבען בראנפען; א סאזשעלקע, א שליוזע, א שטארקער וואסער=שטראם; אהן טעם, אבגעשמאקט, אויסגעוועפּט, וואולגאר=גלענצענד, וואולגאר=אויסשטעלעריש; בלענדענד, שרייענד [ווענען פארבען]; ערפאהרען, כיטרע, דורכגעטריבען; וואס איז שייך צו אדער וואס איז פערבונדען מיט גנבים, אויסוואורפען, גאסען=פרויען א. ד. ג.

flash'er *n.* (פלעש'–ער) איינער אדער עטוואס וואס בליצט פלוצלונג אויף, גליהט אויף אדער פלאקערט אויף; איינער אדער עטוואס וואס מאכט עפּעס שנעל און שטארק אויפגליהען, אויפבליצען, ערשיינען אדער אבגלאנצען; איינער וואס וויל ארויסציינען מעהר שארפזין וויפיעל ער פערמאגט אין אמת'ען; א היים קעסעל, אין וועלכען מען שפּריצט ביסלעכווייז אריין וואסער וואס ווערט מאמענטאן פערוואנדעלט אין דאמפף.

flash'-house *n.* (פלעש'–האוס) א גנבים=הויז, א הויז וואו עס פערזאמלען זיך גנבים און גאסען=פרויען און וואו מען האלט גע'גנב'עטע זאכען.

flash'ily *adv.* (פלעש'–אי–לי) אויף א פינקלענדען, גלענצענדען שטייגער; מיט א פלעצליכער שטארקער אויפשטראהלונג אדער אויפבליהונג; אויבערפלעכליך [אין שארפזיניגקייט און דענקען]; מאכענדיג אן אנשטעל; שטרעבענדיג אויסצוזעהן בעסער אדער שעהנער ווי עס איז אין דער ווירקליכקייט.

flash'iness *n.* (פלעש'–אי–נעס) דאס זיין גלענצענד אדער אויפבליצענד; דאס מאכען אן אנשטעל; דאס אויסזעהן אדער שטרעבען אויסצוזעהן שעהנער און בעסער ווי אין אמת'ען; וואולגארער גלאנץ; ביליגע בעפּוצונג.

flash'ing *n.* (פלעש'–אינג) ביי גלאז=ארבייט — דאס דערהיצען צום צווייטען מאל נאך ניט אין גאנצען פארטיגע גלעזערנע זאכען אום זיי צו מאכען גלאט; דאס פערוואנדלען אן אויסגעהוילטען גלעזערנעם קוגעל אין א דיסק; דאס מאכען גלאז פארביג; אין ארכיטעקטור — דאס בעפעסטיגען געוויסע טיילען פון דער געביידע [דארט וואו א וואנד קומט זיך צונויף מיט'ן דאך] מיט שטיקער ציין, בליי אדער אנדערע מעטאלען; קינסטליכע מיטלען אבצופיהרען דאס וואסער פון א טייך.

flash'ing-board *n.* (פלעש'–אינג–באורד) א ברעט אדער א פארריכטונג צו פערגרעסערען די טיעפקייט אדער שטארקייט פון א שטראם דורך פערקלענערען זיין ברייט.

flash'ing-fur'nace *n.* (פלעש'–אינג–פויר'–נייס) אן אויווען אין גלאז=פאבריקען, אין וועלכען מען דערהיצט די גלעזערנע זאכען צום צווייטען מאל, אום זיי אויסצובעסערען אדער אום זיי צו פארבען.

flash'ing-point *n.* (פלעש'–אינג–פאינט) די טעמפּעראטור, ביי וועלכער די פארע [פון דערהיצטע אוילען] פלאמט פלוצלונג אויף.

flash in the pan (פלעש אין טהי פען) אן עקספּלאזיאן פון דעם פולווער אין א שיס=געוועהר, ביי וועלכער די קויל פליהט ניט ארויס; א ניט געלונגענער פערזוך; א גרויסארטיגער, רעש'דיגער פערזוך וואס ענדיגט זיך מיט גארניט.

flash lan'guage (פלעש לענ'–גהווערדזש) א גנבים=שפּראך.

flash'-light *n.* (פלעש'–לאיט) בליץ=שיין; קורצע, העלע ליכט=אויפבליצונגען וואס דיענען אלס מיליטערישע סיגנאלען אדער וועלכע מען לאזט ארויס אויף לייכט=טורעמס; א קורצע העלע בליץ=ליכטיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט צו פאטאגראפיען ביינאכט.

flash'man *n.* (פלעש'–מען) א לומפּ [הויפּטזעכליך אזעלכער וואס פערשטעלט זיך פאר אן אנשטענדיגען מענשען].

flash notes (פלעש נאוטס) נעפעלשטע וועקסלען.

flash of light'ning (פלעש אוו לאיט'–נינג) א בליץ=שטראהל.

flash on (פלעש אן) קומען פלוצלונג אין זינען, פלוצלונג איינפאלען.

flash'-pipe *n.* (פלעש'–פאיפּ) א גאז=רעהר מיט קליינע לעכלעך, מיט דער הילף פון וועלכער מען צינדט אן גאז=ברענערס.

flash'-point *n.* (פלעש'–פאינט) ז. *flashing-point*.

flash song (פלעש סאנג) א גאסען=ליעד.

flash'-test *n.* (פלעש'–טעסט) א פּראבע צו בעשטימען די טעמפּעראטור, ביי וועלכער קעראסין [פעטראלעאום] אדער אנדערע עהנליכע שטאפען פלאקערען אויף.

flash through (פלעש טהרוה) דורכבליצען, דורכפליהען.

flash'-torch *n.* (פלעש'–טאהרטש) א בליץ=פאקעל [א פארריכטונג צו מאכען א קינסטליכען בליץ אין די טעאטערע].

flash'-wheel *n.* (פלעש'–הוויעל) א ראד, מיט דער הילף פון וועלכער מען הויבט אויף די פלעכע פון דעם וואסער אין א טייך.

flash'y *a.* (פלעש'–אי) וואס פערבלענדעט בלויז אויף א ווייל; שרייעריש=בלענדענד; ווי א בליץ, אונרעגעלמעסיג, קאפּריזנע, אימפּולסיוו, פייעריג, היציג.

flask *n.* (פלעסק) א פלעשעל [בעזאנדערס אזוינס, וואס האט א ספּעציעלע פארם, ווי א פלאך קעשענע=פלעשעל, אן אייזערען פלעשעל, א קאראפין א. ד. ג.]; א פולווער=הארן.

flask'-shaped *a.* (פלעסק'–שייפּט) וואס האט די פארם פון א רונדען פלעשעל.

flat *a., adv., n. and v.* (פלעט) פלאך, פלאטשיג; פּראסט, שוואך [ווענען דעם צושטאנד פון אקציעס אויף דער בערזע]; מאט; שטיל, זאנפט, ווייך [ווענען א שטימע אדער קלאנג]; אין מוזיק — אונטערן טאן; אהן גלאנץ [ווענען פארב]; ניט אנציהענד, ניט אינטערעסאנט; געמיין; טעמפּ; אהן געשמאק; ענטשיעדען, געוויס, קלאר ווי אויף דער האנד; לעבלאז; מוטלאז; אויף א פלאכען אופן; פלאכקייט, פלאטשיגקייט; אן עבענע, א פלאך לאנד; עטוואס פלאכעס אדער פלאטשיגעס; א דומער מענש, א דומקאפּ, א שוטה; דער בעמאל [א צייכען אין מוזיק וועלכער דריקט ארונטער א האלבען טאן]; א פאמיליען=וואהנונג פון איינינע צימערען אויף איין עטאזש; א הויז וואס ענטהאלט אזעלכע וואהנונגען; מאכען געשמאקלאז; אראבנעהמען דעם גלאנץ פון א פארב; אראבדריקען דעם טאן, מאכען נידריגער דעם טאן מיט א האלבער נאטע; אראבדריקען; מאכען פלאך; זינגען אויף א נידריגען טאן; ווערען פלאך; ווערען דום.

flat and plain (פלעט ענד פליין) גאנץ איינפאך.

flat'bill *n.* (פלעט'–ביל) דער פלאך=שנאבעל [אזא פויגעל מיט א פלאכען שנאבעל]; א פלאך=שנאבעלדיגער פויגעל.

flat'boat *n.* (פלעט'–באוט) א שיף אדער בארזשע מיט א פלאכען דעק צו פיהרען פראכט.

flat calm (פלעט קאהם) א טויט=שטיל וועטער.

flat chest (פלעט טשעסט) אן איינגעפאלענע ברוסט.

flat deni'al (פלעט די–נאי'–על) א פאלשטענדיגע אבלייקענונג.

flat fifth (פלעט פיפטה) אין מוזיק — די קווינטא מינאר.

flat'fish *n.* (פלעט'–פיש) דער פלאך=פיש [פלאטשיגער פיש, ווי א פלאנדערקע א. ד. ג.].

flat'foot *n.* (פלעט'–פוט) א פלאכער פוס [א פוס מיט א נידריגען זויל=געלענק].

flat'-foot'ed *a.* (פלעט'–פוט'–עד) וואס האט א פלאכען פוס [מיט א נידריגען נעלענק]; פעסט, ענטשלאסען.

flat'head *a. and n.* (פלעט'–העד) וואס האט א פלאכען אדער פלאטשיגען קאפּ [בעזאנדערס ווענען געוויסע אינדיאנער אין אמעריקא]; אזא שלאנג מיט א פלאכען קאפּ.

flat'-head'ed *a.* (פלעט'–העד'–עד) וואס האט א פלאכען אדער פלאטשיגען קאפּ.

flat'-house *n.* (פלעט'–האוס) א הויז וואו אויף יעדען עטאזש זיינען פאראן גאנצע פאמיליען=וואהנונגען.

flat'-i'ron *n.* (פלעט'–אי'–ערן) א פלעט=אייזען, א בינעל=אייזען, א פרעס=אייזען.

flat lie (פלעט לאי) א פשוט'ער ליגען.

flat'lings *adv.* (פלעט'–לינגז) ענטשיעדען, פאזיטיוו.

flat'long *adv.* (פלעט'–לאנג) מיט דער פלאכער זייט.

flat'ly *adv.* (פלעט'–לי) אויף א פלאכען אדער פלאטשיגען אופן; אין א פלאכער לאגע, האריזאנטאל; ענטשיעדען, פאזיטיוו; ניט גייסטרייך, דום.

flat'ness *n.* (פלעט'–נעס) געשמאקלאזיגקייט; לעבענסלאזיגקייט; פלאכקייט, פלאטשינקייט; טעמפּקייט; טיעפקייט [פון א טאן].

flat'nose *a. and n.* (פלעט'–נאוז) וואס האט א פלאטשיגע נאז; איינער וואס האט א פלאטשיגע נאז.

flat'-nosed *a.* (פלעט'–נאוזד) מיט א פלאטשיגער נאז.

flat'ten *v.* (פלעטן) פלאך אדער פלאטשיג מאכען; פלעטען, גלאט מאכען; טעמפּ מאכען, אוועקנעהמען דעם געשמאק; נידערשלאגען, אומעדיג מאכען; אראבדריקען דעם טאן; ווערען מאט [ווענען פארבען]; פלאך ווערען; ווערען געשמאקלאז אדער גייסטלאז; ווערען מוטלאז אדער בעטריבט.

flat'tened *a.* (פלעט'נד) וואס איז געמאכט פלאך אדער פלאטשיג.

flat'tening-mill *n.* (פלעט'–נינג–מיל) א וואלץ=פאבריק, א פאבריק, וואו מעטאל ווערט געוואלצט אין פלאטען.

flat'ter *n. and v.* (פלעט'–ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פלאך אדער פלאטשיג; ; א פלעטער [אזא ברייטער האמער פון א שמיעד צום שמיעדען פלאטשיג]; שמייכלען, חנפ'ענען.

flat′terable *a.* (פלעט′-ער-עבל) שמייכעלהאפט.

flat′terer *n.* (פלעט′-ער-ער) א שמייכלער, א חונף.

flat′tering *a.* (פלעט′-ער-אינג) שמייכלעריש, שמייכעלהאפט

flat′teringly *adv.* (פלעט′-ער-אינ-גלי) אויף א שמייכלערישען אדער חניפה′דיגען אופן.

flat′tery *n.* (פלעט′-ע-רי) חניפה, שמייכעליי.

flat third (פלעט טהוירד) — אין מוזיק די טערצא מינאר.

flat′ting *n.* (פלעט′-אינג) דאס פארבען מאט, אהן א גלאנץ; דאס וואלצען מעטאל אין פלאטען; דאס אראבדריקען דעם טאן אין זינגען אדער שפיעלען.

flat′ting-mill *n.* (פלעט′-אינג-מיל) ז. *flattening-mill*

flat′tish *a.* (פלעט′-איש) פלאכליך אדער פלאטשינליך.

flat′ulence *n.* (פלעט′-יו-לענס) דאס ליידען פון ווינד אין מאגען; פוסטקייט, לעערקייט, נישטינקייט.

flat′ulency *n.* (פלעט′-יו-לענ-סי) ז. *flatulence*

flat′ulent *a.* (פלעט′-יו-לענט) וואס ליידט פון ווינד אין מאגען; ווינדיג; פוסט, נישטיג; אנגעבלאזען.

flat′ulently *adv.* (פלעט′-יו-לענט-לי) אויפגעבלאזען, פוסט, ווינדיג.

flat′uous *a.* (פלעט′-יו-אס) ז. *flatulent*

fla′tus *n.* (פליי′-טאס) א בלאז, א הויך; ווינד אין די געדערים; דונסט; אנגעשוואלענקייט, אנגעבלאזענקייט.

flat′ways *adv.* (פלעט′-הווייז) מיט דער פלאטשינער זייט ארונטער אדער צו עפעס.

flat′wise *adv.* (פלעט′-הוואיז) ז. *flatways*

flat′worm *n.* (פלעט′-הוואירם) א פלאכער ווארים.

flaunt *v. and n.* (פלאהנט) פלאטערען, וועהען; פראנטעווען, זיך ציערען; שטאלצירען, זיך אויפבלאזען; נארישער פוץ; פרעכער שטאלץ; בעריהמעריי; דאס בלאזען זיך.

Uncultured people love to **flaunt** their wealth.

flaun′ter *n.* (פלאהנ′-טער) איינער וואס בלאזט פון זיך; א נארישער בעריהמער.

flaun′ting *a.* (פלאהנ′-טינג) מיט נארישען פוץ, מיט פוסטער בעריהמעריי.

flaun′tingly *adv.* (פלאהנ′-טינג-לי). דורך נארישען פוץ אדער בעריהמעריי.

flaun′ty *a.* (פלאהנ′-טי) ז. *flaunting*

flauti′no *n.* (פלאו-טי′-נאו) א קליינע פלייט.

flau′tist *n.* (פלאה′-טיסט) א פלייטשפיעלער.

flau′to *n.* (פלאו′-טאו) א פלייט.

flaves′cent *a.* (פלע-ווענ′-ענט) געלבליך, וואס ווערט געלב.

flav′in *n.* (פלעוו′-אין) פלאווין, א מין געלבער פארב-שטאף.

fla′vor *n. and v.* (פליי′-ווארר) א נעשמאקער ריח; אראמאט; א גוטער געשמאק; אנגענעהמליכקייט; זאפט, סאק; מאכען געשמאק; צוגעבען אראמאט.

fla′vored *a.* (פליי′-ווארד) געווירצט; מיט א געשמאקען זאפט אדער ריח.

fla′vorless *a.* (פליי′-ווער-לעס) אהן געשמאק, אהן א טעם.

fla′vorous *a.* (פליי′-ווער-אס) שמעקענד; געשמאק.

flaw *n. and v.* (פלאה) א ברוך, א ריס; א פלעק [אין אן עדעלשטיין]; א חסרון, א פעהלער; נישטיגקייט, אונגילטיגקייט [אין געזעץ]; א ווינד-שטוים; אין וועבעריי — א פלאנטער, א קניפעל; א קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט שטעהט אב פון די נעגעל; ברעכען, מאכען ריצען אדער ריסען.

flaw′less *a.* (פלאה′-לעס) אהן ריסען אדער ריצען; אהן פעהלער.

flaw′lessly *adv.* (פלאה′-לעס-לי) אהן חסרונות אדער פעהלערען.

flaw′y *a.* (פלאה′-אי) מיט ריסען אדער ריצען; פעהלערהאפט; מיט חסרונות; אויף וועלכען דער ווינד טהוט פלוצלונג א בלאז.

flax *n.* (פלעקס) פלאקס, די פלאקס-פלאנצע.

Flax

flax′-comb *n.* (פלעקס′-קאום) א פלאקס-קאם [א קאם צו בערשטען פלאקס].

flax′-cot′ton *n.* (פלעקס′-קאטן) פלאקס געמאכט ווי באוועל.

flax′-dress′er *n.* (פלעקס′-דרעס′-ער) א פלאקס-קעמער, דער וואס גרייט צו פלאקס צום שפינען.

flax′-dress′ing *n.* (פלעקס′-דרעס′-אינג) דאס בערשטען פלאקס; דאס פערפערטיגען פלאקס צום שפינען.

flax′en *a.* (פלעקסן) עהנליך צו פלאקס; געמאכט פון פלאקס; בלאנד, העל-געלב; וואס איז שייך צו פלאקס.

flax′en hair (פלעקסן העהר) גאנץ העל-בלאנדע האר [ווי פלאקס].

flax′-plant *n.* (פלעקס′-פלענט) דער ניי-זעעלאנדישער פלאקס [א פלאנצע אהן א שטאם מיט לאנגע און ברייטע בלעטער און מיט שטארקע אדערען, פון וועלכע מען מאכט שטריק און קאנאטען].

flax′-pull′er *n.* (פלעקס′-פול′-ער) א מאשין ארויסצונעהמען פלאקס פון פעלד.

flax′seed *n. and a.* (פלעקס′-סיעד) ליינזוימען [די זאט פון פלאקס]; וואס איז עהנליך צו ליינזוימען.

flax′weed *n.* (פלעקס′-הוויעד) פלאקס-גראז [א מין גראז מיט רויטע אדער ווייסע בליטהען].

flax′-wench *n.* (פלעקס′-הווענטש) א פלאקס-שפינערין; א פראסטע פרוי.

flax′wort *n.* (פלעקס′-הוואירט) א פלאקס-פלאנצע [יעדע פלאנצע אדער גראז פון דעם מין פלאקסען].

flax′y *a.* (פלעק′-סי) ווי פלאקס; מיט א העלען קאליר; בלאנד.

flay *v.* (פליי) שינדען, אראבציהען די הויט.

flay′er *n.* (פליי′-ער) א שינדער.

flea *n.* (פליע) א פלוי.

flea′bane *n.* (פליע′-ביין) פליי-פעפער [א מין פלאנצע, וועלכע ווירקט אויף דער פערניכטונג פון פליי].

flea′bite *n.* (פליע′-באיט) א ביס פון א פלוי; א קליינער שמערץ; א קלייניגקייט.

flea′bitten *a.* (פליע′-ביטן) געביסען פון פליי; ווייס מיט רויטע פינטעלעך [וועגען א געוויסען קאליר פון פערד].

fleck *n. and v.* (פלעק) א פלעס: מאכען א פלעס.

flecked *a.* (פלעקט) געפלעקט.

fleck′er *v.* (פלעק′-ער) מאכען פלעקען.

fleck′less *a.* (פלעק′-לעס) אהן א פלעק; וואס מען קען ניט בלאמירען אדער מאכען א פארוואורף.

flec′tion *n.* (פלעק′-שאן) דאס בויגען; א בויגונג; אין גראמאטיק — די פלעקסיאן, די ענדערונג פון ווערטער דורך דעקלינאציאן אדער קאניוגאציאן.

flec′tional *a.* (פלעק′-שאנ-על) אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו פלעקסיאן. ז. *flection*

fled (פלעד) געפלויגען, אוועקגעפלויגען. ז. *flee*

fledge *v.* (פלעדזש) בעקומען גענוג גרויסע פעדערען אין די פליגלען צו קענען פליהען.

fledged *a.* (פלעדזשד) וואס איז בעוואקסען מיט פעדערען; וואס קען פליהען; וואס האט פליגלען צום פליהען; וואס די פליגלען זיינען ענטוויקעלט צום פליהען.

fledge′ling *n. and a.* (פלעדזש′-לינג) א יונג פייגעלע וואס איז נור-וואס בעוואקסען געווארען מיט פעדערען; א פריץ, א נאך אונערפאהרענער; נאר וואס בעוואקסען מיט פעדערען; אונערפאהרען.

fledg′ling *n. and a.* (פלעדזש′-לינג) ז. *fledgeling*

flee *v.* (פליע) פליהען; אוועקפליהען; פערשווינדען.

fleece *n. and v.* (פליעס) שאף-וואל; די וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א שעפס מיט איין מאל; שערען שאף; פליגדערען, רויבען, שינדען; בערויבען, אוועקנעהמען.

fleeced *a.* (פליעסט) וואס האט וואל; וואליג.

flee′cer *n.* (פליע′-סער) א הויט-שינדער, א בערויבער.

fleece′-wool *n.* (פליעס′-הוואול) די וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א שעפס מיט איין מאל.

flee′cy *a. and n.* (פליע′-סי) בעדעקט מיט וואל; וואליג; וואס איז עהנליך צו וואל; בעדעקט מיט לייכטע וואלקען; וואס איז שייך צו וואל; אזא וויכער זארט פאדעם וואס ווערט בענוצט צום שטריקען.

flee′cy clouds (פליע′-סי קלאודז) לייכטע קנוילינע וואלקען.

fleer *v. and n.* (פליער) מאכען העויות, פערקרימען דאס פנים; פערשפאטען, אבלאכען פון...; א העויה; אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

fle′er *n.* (פליע′-ער) איינער וואס אנטלויפט.

fleer′er *n.* (פליער′-ער) אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

fleer′ing *n.* (פליער′-אינג) דאס אבלאכען, דאס אבשפאטען.

fleer′ingly *adv.* (פליער′-אינג-לי) אויף אן אבלאכענדען אדער אבשפאטענדען אופן.

fleet *n., a. and v.* (פליעט) א פלאטע; א קריעגס-פלאטע; א בוכטע; שנעל; לייכט; מאגער; דין; ניט טיעף [וועגען בארדען]; ענדערען דעם פלאץ [אויף א שיף]; שנעל אוועקפליהען.

fleet'-foot *a.* (פליעט'-פוט) ז. ***fleet-footed***.

fleet'-foot'ed *a.* (פליעט'-פוט'-עד) שנעל=פיסיג, גרינג=פיסיג, וואס לויפט שנעל.

flee'ting *a.* (פליע'-טינג) וואס לויפט שנעל פאריבער; וואס דויערט ניט לאנג.

flee'tingly *adv.* (פליע'-טינג-לי) אויף א שנעל פאריבערלויפענדען שטייגער; ניט דויערענדיג לאנג.

flee'tingness *n.* (פליע'-טינג-נעס) דאס זיין פון ניט לאנגען דויער; דאס שנעל פאריבערלויפען; שנעלקייט.

fleet'ly *adv.* (פליעט'-לי) אויף א שנעלען, געשווינדען אופן.

fleet'ness *n.* (פליעט'-נעס) שנעלקייט; לייכטקייט, געשווינדיגקייט.

Fleet pris'on (פליעט פריזן) א בעריהמט געפענגניס אמאל אין לאנדאן, וואו עס פלעגען איינגעשפארט ווערען אזעלכע, וואס האבען ניט בעצאהלט זייערע שולדען.

Flem'ing *n.* (פלעמ'-אינג) א פלאמאנדער [א בעלגיער פון פלאמאנדישער אבשטאמונג און פלאמאנדישער שפראך. די פלאמאנדישע שפראך איז זעהר נאהענט צו דער האלענדישער].

Flem'ish *a. and n.* (פלעמ'-איש) פלאמאנדיש, וואס איז שייך צו די פלאמאנדען, זייער שפראך, ליטעראטור א. ז. וו.; דאס פלאמאנדערנטום; די פלאמאנדישע שפראך.

flesh *n., a. and v.* (פלעש) פלייש, מוסקלען, דאס לייב, דער קערפער [אין געגענזאץ צו דער נשמה]; דער מענש, די מענשהייט; די קערפערליכע נאטור, קערפערליכקייט; גשמיות; א קרוב, איינער פון דערזעלבער פאמיליע; דער אינעוועניגסטער ווייכער [פליישיגער] טייל פון פרוכטען און גרינסען; פליישיג; אנשטאפען מיט פלייש; אנפרעסען; געבען גראבע, קערפערליכע פערגניגענס; צוגעבען חשק הינד, פאלקען א. ז. וו. צו יאגד דורך דעם וואס מען גיט זיי פרעסען פלייש; צוגעבען חשק, בעוועגען צו מלחמה און מארד; אברייניגען די פעל פון דעם פלייש; גוט אויסהאדעווען, בעדעקען מיט פלייש; בעדעקען [ווי מיט פלייש].

flesh and fell (פלעש ענד פעל) הויט און האר; אלעס.

flesh'-ax *n.* (פלעש'-עקס) א קצב'ס האק.

flesh'-broth *n.* (פלעש'-בראהטה) געווירצטער פלייש=זופ.

flesh'-brush *n.* (פלעש'-בראש) א רייבבארשט.

flesh'-clogged *a.* (פלעש'-קלאגד) וואס האט אויף זיך צופיעל פלייש, בעלאדען מיט פלייש, צו שטארק בעלייבט.

flesh'-col'or *n.* (פלעש'-קאל'-אר) דער נאטירליכער הויט=קאליר פון א געזונדען מענשען פון דער ווייסער ראסע.

flesh'-col'ored *a.* (פלעש'-קאל'-ארד) הויט=פארביג [וואס האט דעם נאטירליכען הויט=קאליר פון א געזונדען מענשען פון דער ווייסער ראסע].

flesh'-cree'per *n.* (פלעש'-קריע'-פער) א סענזאציאנעלער ראמאן [מיט שוידערליכע פאסירונגען, פון וועלכע עס גרוילט].

flesh'-day *n.* (פלעש'-דיי) דער פלייש=טאג, ניט קיין פאסט=טאג [ביי קריסטען].

fleshed *a.* (פלעשט) פליישיג, דיק.

flesh'er *n.* (פלעש'-ער) איינער וואס רייניגט אב פעל פון פלייש; א געצייג אבצורייניגען פעל פון פלייש.

flesh'-fly *n.* (פלעש'-פלאי) די פלייש=פליעג [אן אינזעקט וואס נעהרט זיך פון טויטע קערפער און לעגט איהרע אייעלעך אין דעם פלייש פון לעבעדיגע און, הויפטזעכליך, פון טויטע חיות].

Flesh-fly

flesh' - fork *n.* (פלעש'-פאהרק) א פלייש=נאפעל [א גרויסער גאפעל ארויסצונעהמען פלייש פון טאפ].

flesh'ful *a.* (פלעש'-פול) פעט, דיק, בעלייבט.

flesh'-hook *n.* (פלעש'-הוק) א האקען צום אויפהענגען פלייש אדער צום אריבערטראגען גרויסע שטיקער פלייש פון איין ארט אויף'ן צווייטען.

flesh'-hoop *n.* (פלעש'-הופ) די רייף פון א פויק, אויף וועלכער עס איז אנגעצויגען די פעל.

flesh'iness *n.* (פלעש'-אי-נעס) בעלייבטקייט, דיקקייט.

flesh'ing-knife *n.* (פלעש'-אינג-נאיף) ז. ***flesh-knife***.

flesh'ings *n.* (פלעש'-אינגז) לייב=קאליר=קליידער; דאס פלייש וואס ווערט אבגעשאבען ביים רייניגען פעל.

flesh'-knife *n.* (פלעש'-נאיף) א מעסער צום אברייניגען פעל פון פלייש, האר א. ד. ג.

flesh'less *a.* (פלעש'-לעס) אהן פלייש, מאגער.

flesh'liness *n.* (פלעש'-לי-נעס) קערפערליכקייט, גשמיות; קערפערליכע תאוות.

flesh'ly *a. and adv.* (פלעש'-לי) קערפערליך; גשמיות'דיג; פליישיג; ווייך=הארציג; אויף א תאווה'דיגען שטייגער.

flesh'-meat *n.* (פלעש'-מיעט) פלייש=שפייז [אין געגענזאץ צו פיש=שפייז].

flesh'monger *n.* (פלעש'-מאנ-גער) א פלייש=הענדלער, א קצב; א פרויען=הענדלער.

flesh'pot *n.* (פלעש'-פאט) א טאפ, אין וועלכען מען קאכט פלייש; שפייז; דאס זיין איבערגעגעבען צו קערפערליכע תאוות.

flesh'-tint *n.* (פלעש'-טינט) פלייש=פארב, פלייש=קאליר.

flesh'-tooth *n.* (פלעש'-טוהטה) אן אויגען=צאהן [א קליק] ביי די פלייש=פרעסענדע חיות.

flesh'-wound *n.* (פלעש'-הוואונד) א פלייש=וואונד, א וואונד וואס געהט ניט טיעפער פון פלייש, א לייכטע וואונד.

flesh'y *a.* (פלעש'-אי) פליישיג, וואס בעשטעהט פון פלייש אדער מוסקלען; קערפערליך, גשמיות'דיג; בעלייבט, דיק, פעט; פליישארטיג, ווייך.

fleur-de-lis' *n.* (פלויר-דע-ליע') א ליליען=עהנליכע צייכנונג אויף וואפען אדער הערבען [געווען אין געברויך ביי דער אמאליגער פראנצויזישער קעניגליכער פאמיליע].

Fleur-de-lis

fleur-de-lys' *n.* (פלויר-דע-ליע') ז. ***fleur-de-lis***.

fleuron' *n.* (פלוי-ראן') א בלומען=עהנליכער טייל פון ציערונג.

flew (פלוה) געפלויגען. ז. ***fly***.

flewed *a.* (פלוהד) וואס האט א גרויסע אראבהענגענדע אויבערשטע ליפ [וועגען א הונד].

flews *n.* (פלוהז) די גרויסע אראבהענגענדע אויבערשטע ליפ ביי געוויסע מינים הינד.

flex *v.* (פלעקס) בויגען, לענקען [הויפטזעכליך וועגען לענק=מוסקלען].

flexibil'ity *n.* (פלעק-סי-ביל'-אי-טי) בויגזאמקייט, לענקבארקייט, ווייכקייט, נאכגעבינקייט; דאס קענען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבארקייט; דאס האבען די פעהיגקייט אנצונעהמען פערשיעדענע פארמען אדער אנגעווענדעט ווערען אויף פערשיעדענע אופנים; די פעהיגקייט שנעל צו ערפילען א מוזיקאלישע אויפגאבע [הויפטזעכליך וועגען א שטימע].

flex'ible *a.* (פלעק'-סיבל) בויגזאם, לענקבאר; ווייך, נאכגעביג; וואס מען קען צוימען אדער קאנטראלירען; וואס קען צוגעפאסט ווערען, וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף פערשיעדענע אופנים, וואס קען אננעהמען פערשיעדענע פארמען; וואס קען שנעל ערפילען א מוזיקאלישע אויפגאבע [הויפטזעכליך וועגען א שטימע].

flex'ibleness *n.* (פלעק'-סיבל-נעס) בויגזאמקייט, לענקבארקייט, נאכגעבינקייט; דאס קענען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבארקייט, אנווענדבארקייט אויף פערשיעדענע אופנים; די פעהיגקייט אנצונעהמען פערשיעדענע פארמען.

flex'ibly *adv.* (פלעק'-סי-בלי) אויף א בויגזאמען, לענקבארען, נאכגעבינען, קאנטראלירבארען אופן.

flex'ile *a.* (פלעק'-סיל) בויגזאם, לענקבאר, נאכגעביג; וואס קען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבאר, אנווענדבאר אויף פערשיעדענע אופנים; פעהיג אנצונעהמען פערשיעדענע פארמען.

flex'ion *n.* (פלעק'-שאן) ז. ***flection***.

flex'ional *a.* (פלעק'-שאנ-על) ז. ***flectional***.

flex'or *n.* (פלעק'-סאר) א בויג=מוסקעל, א לענק=מוסקעל.

flex'uose *a.* (פלעק'-שיו-אוס) אין באטאניק — געבויגען, אויסגעקרימט אדער געדרעהט אין פערשיעדענע ריכטונגען [וועגען פלאנצען=שטאמען און צווייגען].

flex'uous *a.* (פלעק'-שיו-אס) געבויגען, געקרימט, געדרעהט; וואנקענד, וואקלענדיג זיך, פערענדערליך, אונבעשטענדיג; אין באטאניק — געבויגען, געקרימט אדער געדרעהט אין פערשיעדענע ריכטונגען [וועגען שטאמען און צווייגען]; אין זאאלאגיע — וואס האט די פארם פון זיגזאגען מיט אבגערונדעטע ווינקלען.

flex'uously *adv.* (פלעק'-שיו-אס-לי) אויף א געבויגענעם אדער געדרעהטען אופן; מיט זיגזאגען.

flex'ure *n.* (פלעק'-שיור) בויגונג, קרימונג, אויסבויג, בויג, פאלד, קנייטש.

flich'ter *v.* (פליכ'-טער) לויפען מיט אויסגעשפרייטע ארעמס; פלאטערען.

flick *v. and n.* (פליק) געבען א שנעלען, לייכטען קלאפ ווי א שמיץ מיט א בייטש אדער שנעל מיט'ן פינגער; אראבשנעלען; א לייכטער פלעצליכער קלאפ, א שנעל.

flick'er *v. and n.* (פליק'-ער) פלאטערען אדער פאטשען מיט די פליגלען; פלאטערען [ווי א פלאם אין ווינד]; פינקלען; דאס פלאטערען; דאס פינקלען; דער אמעריקאנישער האלץ=פיקער אדער דיאטעל [א קליינער פויגעל פון א געלב=גאלדענעם קאליר אונטער די פליגלען און אונ=

טער'ן עק און מיט שווארצע רונדע פינטע=
לעך אויף'ן קערפער].

Flicker

fli'er *n.* (פלאי'-ער) א פליהער; איינער
אדער עפעס וואס פליהט אדער לויפט מיט
א גרויסער שנעלקייט; אן אנטלאפענער;
איינער פון די טיילען פון א מאשין אדער
מעכאניזם, וועלכע בעוועגען זיך זעהר
שנעל; א טרעפ; א שפעקולאציאן אויף
דער בערזע [דאס קויפען ווערטה=פאפיע=
רען פון איינעם וואס פראבירט מזל ארויס=
צוכאפען א גרויסען ריוח]; א קליינע אפי=
שע [רעקלאמע].

flight *n. and u.* (פלאיט) דאס פליהען;
דאס אוועקפליהען; דאס וואס עס פליהט;
א מחנה פליהענדע פויגלען; אן אויסשוס
אדער אויסברוך פון כעס אדער פון אן אנ=
דער געפיהל; דער אויסשוס מיט א פייל
פון בויגען; א רייה טרעפ וואס פיהרען
פון איין עטאזש צום צווייטען; די מעקע=
נע פון האבער; דאס דינע הייטעל פון א
קאווע=נוס; דער פליגעל פון א ווענטילא=
טאר; די אבבויגונג פון דעם הענטעל פון
א קראן; וואס איז שייך צו א מחנה פלי=
הענדע פויגלען.

fligh'tily *adv.* (פלאי'-טי-לי) אויף א
קאפריזנעם, ווילדען אדער משונה'דיגען
אופן.

fligh'tiness *n.* (פלאי'-טי-נעס) קאפריז=
נעקייט, לייכטזין, אונבעזאנענהייט, ווילד=
קייט.

flight'less *a.* (פלאיט'-לעס) וואס קען
ניט פליהען.

flight of stairs (פלאיט אוו סטעהרז)
שטיגען אדער א רייה טרעפ וואס פיהרען
פון איין עטאזש צום צווייטען.

flight'-shot *n.* (פלאיט'-שאט) א שאס
פון א בויגען; דער מרחק וואס א פייל פון
א בויגען פליהט.

fligh'ty *a.* (פלאי'-טי) קאפריזנע; לייכט=
זיניג, אונבעזאנען; ווילד; וואהנזיניג.

flim'flam *n. and v.* (פלים'-פלעם) א נא=
רישקייט, שטות, א בבא=מעשה, א ליגען,
א שטוקע, א שפיצעל; האקען ליגענס;
דערצעהלען בבא=מעשות.

flim'sily *adv.* (פלימ'-זי-לי) אויף א
לייכטען אדער שוואכען אופן; גרינג, דין,
דאר, פוסט, ארים.

flim'siness *n.* (פלימ'-זי-נעס) דינקייט;
שוואכקייט; ארימקייט.

flim'sy *a. and n.* (פלימ'-זי) גרינג,
לייכט, שיטער, דין, דאר; שוואך; ארים,
פוסט; זעהר דין פאפיער; א באנק=בילעט.

flinch *v.* (פלינטש) זיך צוריקציהען;
אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס];
אראבנעהמען און צוזאמענקלייבען די פעט=
קייט אדער טראן פון א וואל=פיש.

fling *v. and n.* (פלינג) ווארפען, שליי=
דערען; אבווארפען, ארונטערווארפען; אב=
שפרינגען; אבווארפען זיך; ווארפען זיך
אין אלע זייטען; בריקען מיט די פיס;
זידלען זיך; א ווארף, א שליידער; פאל=
שטענדיגע פרייהייט אין אויפפיהרונג;
דאס טהאן וואס דאס הארץ געלוסט; א
געוויסער שאטלענדישער דארף=טאנץ; א
שטאך=ווארט, א סארקאזם.

fling at (פלינג עט) ווארפען אויף..., שי=
סען אויף...

fling away' (פלינג ע-הוויי') אוועק=
שליידערען; אבווארפען.

fling down (פלינג דאון) אנידערוואר=
פען; צושטערען.

fling'er *n.* (פלינג'-ער) א ווארפער; א
שליידערער; איינער וואס רעדט מיט
שטעכווערטלעך אדער סארקאסטיש.

fling in (פלינג אין) צואווארפען, ניט
צורעכנען.

fling off (פלינג אף) פערפעהלען דעם
ציעל, ניט טרעפען; אין געיעג — פער=
ליערען די שפור [אין נאכיאגען זיך נאך
א חיה].

fling out (פלינג אוט) אויסברעכען, אויס=
שיסען [מיט א זידלעריי].

flint *n. and a.* (פלינט) א קרעמען [זעהר
א הארטער שטיין]; עפעס וואס איז הארט
און לאזט זיך ניט בויגען; געמאכט אדער
בעשטעהט פון קרעמען; הארט, שטייף.

flint'-glass *n.* (פלינט'-גלעס) קריסטאל=
גלאז, קרעמען=גלאז.

flint'-hear'ted *a.* (פלינט'-האר'-טעד)
מיט א שטיינערנעם הארץ; בייז, אכזריות'=
דיג.

flin'tiness *n.* (פלינ'-טי-נעס) הארט=
קייט; הארטהערציגקייט; אכזריות.

flint'-lock *n.* (פלינט'-לאק) דער שלאס
אדער הענטעל פון אן אלטמאדישער ביקס,
וואו דער פולווער ציגדט זיך אן דורך'ן
קלאפ פון א קרעמען; א ביקס מיט אזא
שלאס אדער הענטעל.

flint'stone *n.* (פלינט'-סטאון) דער
פייער=שטיין, א קרעמען.

flint'ware *n.* (פלינט'-הוועהר) געשיער
אדער כלים פון ענגלישען פאיאנס.

flin'ty *a.* (פלינ'-טי) פון קרעמען; הארט;
הארטהערציג.

flip *v. and n.* (פליפ) געבען א שנעל;
לייכט אויפטרייסלען אדער שאקלען;
שמייסען; געבען א זעץ; א שנעל; א
קלאפ; א שמיץ; א געטראנק פון ביער
מיט צוקער.

flip'flap *n. and adv.* (פליפ'-פלעפ) א
קלאפעריי, א פאטשעריי; דאס איבערקו=
ליען זיך; א געפעהרליכער שפרונג; מיט
א קלאפעריי.

flip'pancy *n.* (פליפ'-ען-סי) פלינק=
קייט, שנעלקייט; געלויפיגקייט; אויבער=
פלעכליכקייט; לייכטזיניגקייט; דאס זיין
א פלוידערזאק; עזות, חוצפה.

flip'pant *a.* (פליפ'-ענט) פלינק, שנעל;
געלויפיג; אויבערפלעכליך; לייכטזיניג;
פלוידעריש; עזות'דיג, חוצפה'דיג.

flip'pantly *adv.* (פליפ'-ענט-לי) אויף
א לייכטזיניגען, אויבערפלעכליכען אדער
פלוידערישען שטייגער.

flip'pantness *n.* (פליפ'-ענט-נעס)
ז. *flippancy*

flip'per *n.* (פליפ'-ער) דער גליעדער וואס
דיענט צו שווימען [ווי די פלוס=פעדע=
רען פון א פיש, די לאפעס פון א ים=
הונד, די פליגלען פון א פינגווין א. ד.
ג.]; די האנד; אזא קוני=דעקאראציע אין
א טעאטער; א מין עפעל=טארט.

flirt *v. and n.* (פלוירט) פלירטעווען,
זיך שפיעלען אין ליעבע; קאקעטירען;
שפאסען; אבלאכען; חוזק מאכען; ווער=
פען, שליידערען, שטויסען; שאקלען,
טרייסלען; איינער וואס פלירטעוועט
אדער שפיעלט זיך אין ליעבע; א לייכט=
זיניג פרויענצימער; א קאקעטקע; א
שפאס; א סארקאזם; א מאך; א שטויס.

flirta'tion *n.* (פלויר-טיי'-שאן) דאס
פלירטעווען, דאס שפיעלען אין ליעבע;
דאס קאקעטירען.

flirta'tious *a.* (פלויר-טיי'-שאס) וואס
פלירטעוועט, וואס שפיעלט זיך אין ליעבע.

flirta'tiousness *n.* (פלויר-טיי'-שאס-
נעס) דאס אבגעבען זיך מיט פלירט, דאס
שפיעלען זיך אין ליעבע.

flir'ter *n.* (פלויר'-טער) א פלירט, א
קאקעט, איינער וואס שפיעלט זיך אין
ליעבע.

flir'tigig *n.* (פלויר'-טי-גיג) א לייכט=
זיניג, קאקעט מיידעל.

flir'ting *a.* (פלויר'-טינג) וואס פליר=
טעוועט, וואס שפיעלט זיך אין ליעבע;
לייכטזיניג, קאקעטיש; שאקלענד, טרייס=
לענד.

flir'tingly *adv.* (פלויר'-טינג-לי) אויף
א פלירטענדען, קאקעטישען אופן.

flit *v.* (פליט) אוועקפליהען; פליהען.

flitch *n.* (פליטש) א געזאלצענע זייט
פלייש פון א שוויין; אין טישלעריי —
א פלאנקע.

flit'ter *n. and v.* (פליט'-ער) א טראנ=
טע; א קוואדראט בלעכעל צו בעפוצען
עפעס; דאס וואס פליהט; פלאטערען,
שנעל בעוועגען זיך הין און צוריק.

flit'ting *n.* (פליט'-אינג) דאס פלאטע=
רען; דאס פליהען.

flit'tingly *adv.* (פליט'-אינג-לי) אויף
א פליהענדען אדער פלאטערענדען אופן.

flix'weed *n.* (פליקס'-הוויעד) סאפיען=
קרויט [א מין גראז וואס ווערט בענוצט
אין מעדיצין].

float *v. and n.* (פלאוט) שווימען;
שווימען מיט'ן שטראם; שוועבען; פלאטע=
רען; ברייננגען דערצו, אז עטוואס זאל זיך
האלטען אדער שווימען אויף דער אויבער=
פלעכע פון א פליסיגקייט בלויז מיט דער
קראפט פון דעם שטראם; בעוואסערען;
פערפלייצען; גלאט מאכען, פיילען; בע=
דעקען מיט פלאסטער; ארויסלאזען אין
אומגאנג, ברייננגען אין אומגאנג [וועגען
פינאנציעלע אפעראציאנען און ווערטה=
פאפיערען]: ביי יאגד — דערנעהענטערען
זיך צו די חיות אויף א שיפעל אדער
פליט; עטוואס וואס ליעגט אדער שוועבט
אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיג=
קייט; א פליט; שווים=האלץ; א קארק
אדער עהנליכע זאך ביי א ווענטקע וואס
זינקט ניט אין וואסער; דאס שוועבען,
פלאטערען אדער שווימען [בלויז מיט
דער הילף פון שטראם]; א פארריכטונג
אויפצוהאלטען א מענשען אין וואסער; א
שווים=זאק; א פענכער אדער אנדער עהנ=
ליכער טייל פון קערפער וואס איז אויס=
געהוילט און אנגעפילט מיט לופט [ביי
פיש א. ד. ג.] וואס האלט זיי אויף'ן וואַ=
סער; א קויהלען=וואגען.

float a com'pany (פלאוט ע קאמ'-פע-
ני) גרינדען אן אקציען=געזעלשאפט.

floa'tage *n.* (פלאו'-טיידזש) די פעהיג=
קייט זיך צו האלטען אדער צו שוועבען
אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט
[ווי למשל, פון האלץ]; עטוואס וואס האט
אזא פעהיגקייט; עטוואס וואס קען זיך
האלטען אויף'ן וואסער.

float'-board *n.* (פלאוט׳-באורד) די שוי־ פעל פון א מיהל־ראד אדער רודערער.

float'-cop'per *n.* (פלאוט׳-קאפ׳-ער) קופער־שטויב וואס ווערט אוועקגעטראגען פון שטראמענדען וואסער.

floa'ter *n.* (פלאו׳-טער) איינער אדער עטוואס וואס שווימט אדער פלאטערט אויף׳ן וואסער; איינער וואס גערט אויף יאגד אויף א שיפעל אדער אויף א פליס; א פליט צו פערצייכענען די הויך פון דער וואסער־פלעכע; א וועהלער וואס בעלאנגט ניט צו קיין פאליטישער פארטיי [הויפט־זעכליך אזעלכער וועמענס שטימע מען קען קויפען]; א שווימענדער טויטער קער־פער.

float'-gold *n.* (פלאוט׳-גאולד) גאלד־ שטויב וואס ווערט אוועקגעטראגען פון שטראמענדען וואסער.

floa'ting *n. and a.* (פלאו׳-טינג) דאס שווימען; דאס האלטען זיך אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט; פער־ פלייצונג; דאס בעדעקען מיט פלאסטער; דאס אבטיילען דורך וואסער קליינע טיי־ לעכלעך פון עפעס [די גרעסערע טיילען זינקען און די קלענערע בלייבען פון אוי־ בען]; דאס פיהרען יאגד אויף א שיפעל אדער פליט; שווימענד, האלטענדיג זיך אויף דער אויבערפלעכע פון פליסיגקייט אדער אין דער לופט, פלאטערענד, שווע־ בענד; וואקלענדיג, ניט בעשטימט; פריי, ניט פעראייניגט, אבגעזונדערט; וואס בע־ שטעהט פון פערשיעדענע סומען וואס דאר־ פען אייגעצאהלט ווערען אין פערשיעדע־ נע טערמינען [ווי א חוב, א פערמעגען]; ניט בעזארגט מיט א גרייטען קאפיטאל; ניט בעשטימט פאר געוויסע צוועקען [ווע־ גען א קאפיטאל]; וואס צירקולירט, וואס איז אין געברויך [וועגען קאפיטאל].

floa'ting bridge (פלאו׳-טינג ברידזש) א שווימענדע בריק.

floa'ting debt (פלאו׳-טינג דעט) א חוב וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע סומען, וועלכע דארפען אייגעצאהלט ווערען אין פערשיעדענע טערמינען.

floa'ting kid'ney (פלאו׳-טינג קיד׳-ני) א ניר וועלכע איז לויז געווארען און ליגט ניט אויף איהר ריכטיגען ארט אין בויך.

floa'ting light (פלאו׳-טינג לאיט) א לייכט־שיף [אויף׳ן ים].

floa'ting mead'ows (פלאו׳-טינג מעד׳-אוז) פעלדער וואס ווערען אפט פער־ פלייצט.

floa'ting pol'icy (פלאו׳-טינג פאל׳-אי־ סי) א פייער־פערזיכערונגס־שיין [פאלי־ סי] אויף סחורות אהן דער אנגעבונג פון זייער ווערטה.

floa'ting popula'tion (פלאו׳-טינג פאפ-יו-לעי׳-שאן) די זיך־וואקלענדע בע־ פעלקערונג, די ניט תושבים, די צייטוויי־ ליגע בעפעלקערונג, די בעפעלקערונג וואס וואנדערט פון איין פלאץ אין צווייטען.

floa'ting screed (פלאו׳-טינג סקריעד) א לאנגער אבגעריסענער שטרייף אדער פאס.

floa'ting vote (פלאו׳-טינג וואוט) וועה־ לער וואס בעלאנגען ניט צו קיין פאליטי־ שער פארטיי און וועמענס שטימען מען קען קויפען.

float'stone *n.* (פלאוט׳-סטאון) א שווים־ שטיין [א מין לעכערדיגער גרויער קווארץ מיט א גלעזער שאטירונג, וואס שווימט אויף׳ן וואסער]; א שטיין מיט וועלכען מען רייבט אב און מען מאכט גלייך די ברעגעס פון אנדערע שטיינער.

floccilla'tion *n.* (פלאק-סי-לעי׳-שאן) דאס צופען פון היץ דאס בעטגעוואנד דורך א קראנקען וואס ליגט אין פיעבער. ז. *carphology*.

floc'cose *a.* (פלאק׳-אוס) וואליג; פו־ כיג; בעדעקט מיט וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך.

floc'culence *n.* (פלאק׳-יו-לענס) דאס זיין וואליג; דאס בעשטעהן פון פוכיגע אדער וואליגע קנוילעכלעך אדער בינט־ לעך; א ווייכער, ווייסער וואקס־שטאף וואס עס טיילען פון זיך אוים אייניגע מינים אינזעקטען.

floc'culent *a.* (פלאק׳-יו-לענט) וואליג; וואס זעהט אוים ווי א שטיקעל וואל; וואס בעשטעהט ווי פון וואליגע קנוילעכ־ לעך אדער בינטלעך; פוכיג, בעדעקט מיט פוך [וועגען פויגלען]; בעדעקט מיט שטיקלעך ווייסען, ווייכען, וואקס־פערמיגען שטאף [וועגען אינזעקטען].

floc'culus *n.* (פלאק׳-יו-לאס) א קליין שטיקעל וואל; עטוואס וואס זעהט אוים ווי א שטיקעל וואל אדער ווי א שנעעלע; א קליין בינטעל האר [ביי אינזעקטען].

floc'cus *n.* (פלאק׳-אס) א שטיקעל וואל, א קנוילכעל אדער עטוואס וואס איז ענה־ ליך דערצו; אין זאאלאגיע — דאס לאנ־ גע בינטעל האר אויף׳ן עק ביי אייניגע חיות; פוך [ביי פויגלען].

flock *n. and v.* (פלאק) א סטאדע, א הורט, א מחנה [חיות און פויגעל, הויפט־ זעכליך ציעגען און שעפסען]; א קאמפא־ ניע, א מחנה מענשען; אן עדה; א בינ־ טעל וואל אדער האר; דין צושטויסענע וואל אדער וואל־שטאף, מיט וועלכע מען בערעקט א געוויסען זארט טאפעטען אדער אביטשעס; קליינע שטיקלעך וואל, וואל־ שטאף, אבפאל פון וואלענע זאכען א. ד. ג., מיט וועלכע מען שטאפט אן מאטראַ־ צען, דיוואנען א. ז. וו.; אבפאל, דאס וואס זעצט זיך אב, אבשוים; זיך פער־ זאמלען אין א סטאדע, הורטע אדער מחנה.

flock'-bed *n.* (פלאק׳-בעד) א געלעגער געמאכט פון אבפאל פון וואל, וואלענע שטאפען און עהנליכע זאכען.

flock'ing-machine' *n.* (פלאק׳-אינג-מע-שין׳) א מאשין צו בעדעקען א געווי־ סען זארט טאפעטען אדער אביטשעס מיט קליינע טיילעכלעך וואל אדער וואל־שטא־ פען.

flock'-pa'per *n.* (פלאק׳-פיי׳-פער) טא־ פעטען אדער אביטשעס פון שעהר־וואל.

flock'y *a.* (פלאק׳-אי) וואליג; עהנליך צו בינטלעך וואל, האר אדער פוך.

floe *n.* (פלאו) א קריהע, א שטיק אייז וואס שווימט אויף׳ן ים.

The ship was struck by an ice floe.

flog *v.* (פלאג) שמייסען; שלאגען [אין זינען פון אריבערשטייגען דעם קאנקו־ רענט]; אין פיש־כאפען — האקען דאס וואסער מיט דעם פאדים פון דער ווענטקע.

flog'ger *n.* (פלאג׳-ער) א שמייסער, א שמייס־געבער; א הילצערנער האמער וואס ווערט בענוצט ארומצוקלאפען א שפונט, כדי צו מאכען איהם שוואכער אין דעם לאך וואו ער שטעקט.

flog'ging *n.* (פלאג׳-אינג) דאס שמייסען; א בעשטראפונג מיט שמייץ; דאס האקען דאס וואסער מיט דעם פאדים פון דער ווענטקע ביים כאפען פיש.

flood *n. and v.* (פלאד) א וואסער־שטרע־ מונג, א טייך; דער מבול; אן איבער־ שוועמונג, א פערפלייצונג; די ארויסגי־ סונג; פלוט אדער וואסער־צופלוס אין א טייך אדער ים; מענסטרואציע אדער די מאנאטליכע בלוט־גיסונג ביי פרויען [ווען דער פלוס איז צו שטארק]; פערפלייּ־ צען, איבערשוועמען; גיסען אדער שטרע־ מען אין אן אונגעהייערער מאס; האבען זעהר א שטארקע מענסטרואציע.

flood'-gate *n.* (פלאד׳-גייט) א שלוזע אדער א טויער וואס הויבט זיך אויף און לאזט זיך ארונטער, כדי ארייניצולאזען אדער ארויסצולאזען דאס וואסער אין א טייך אדער קאנאל.

flood'ing *n.* (פלאד׳-אינג) מענסטרוא־ ציע [מאנאטליכע בלוט־גיסונג ביי פרוי־ ען]; דאס איבערפליסען; דאס איבער־ שטרעמען.

flood'-mark *n.* (פלאד׳-מארק) א צייכען אדער ליניע וואס בעווייזט די הויכקייט פון וואסער אין טייך אדער ים.

flood'-tide *n.* (פלאד׳-טאיד) דער פלוס אדער די הויבונג פון וואסער אין ים.

floor *n. and v.* (פלאור) א פוסבאדען, א פאדלאגע, דילען; א טאק [א גלאטער באדען]; אן עטאזש, א שטאק; דער אונ־ טערשטער דעק פון א שיף; אין פארלא־ מענט אדער אין די געזעצגעבענדע פער־ זאמלונגען — דער טייל פון הויז, וועלכער איז בעשטימט פאר די מיטגליעדער און פון וועלכען זיי קענען רעדען; דאס רעכט פון איינעם צו רעדען אדער זיין געהערט; בעדעקען מיט א פאדלאגע אדער דילען; שטעלען אויף׳ן באדען;ווארפען צו דער ערד; בעזיעגען; שטיל מאכען; ענדיגען עפעס; מאכען א סוף.

floor'age *n.* (פלאור׳-עדזש) דער שטח אדער פלאץ פון א פאדלאגע.

floor'-cloth *n.* (פלאור׳-קלאהטה) וואקס־ טוך אדער דיקע צעראטע, וועלכען מען לעגט אוים אויף דער פאדלאגע.

floor'er *n.* (פלאור׳-ער) איינער וואס מאכט פאדלאגעס אדער דילען; איינער אדער עפעס וואס ווארפט צו דער ערד; דאס וואס פיהרט צו איינעמס מפלה.

floor'-head *n.* (פלאור׳-העד) די אוי־ בערשטע זייט פון די קלעצער פון א שיף, אויף וועלכער די פאדלאגע ווערט געלעגט.

floor'ing *n.* (פלאור׳-אינג) דילען, פאד־ לאגעס; מאטעריאל פון וואס מען מאכט פאדלאגעס.

floor'less *a.* (פלאור׳-לעס) אהן א פאד־ לאגע.

floor'-tim'ber *n.* (פלאור׳-טים׳-בער) איינער פון די קלעצער אדער באלקענס, אויף וועלכע די פאדלאגע ליעגט.

flop *v. and n.* (פלאפ) פלאטערען, פא־ טשען מיט די פליגלען; לייכט פאלען; אראבפאלען ווי א פלאכטע; צונויפברע־ כען; זיך אויסציהען אין דער גאנצער לענג [פאלענדיג]; א פלאכטע; דאס צו־ נויפברעכען.

flop'per *n.* (פלאפ׳-ער) א יונג ענטעל.

flop'py *a.* (פלאפ׳-אי) אראבהענגענד; וואס די ראנדען הענגען אראב.

Flo'ra *n.* (פלאו׳-רא) פלארא, די גאט־ רוימישע געטין פון בלומען.

flo'ra *n.* (פלאו׳-רא) דאס פלאנצען־רייך פון א לאנד אדער געגענד; דאס פלאנצען־ רייך פון א געגענד אין א געוויסער געא־ לאגישער פעריאדע; אן אבהאנדלונג וועגען די פלאנצען פון א לאנד, געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

flo'ral *a.* (פלאו׳-רעל) וואס איז שייך צו בלומען, וואס ענטהאלט בלומען.

Flo'ral *a.* (פלאו׳-רעל) וואס איז שייך צו דער אלט־רוימישער געטין פלארא [די געטין פון בלומען].

flo'rally *adv.* (פלאו'-רעל-אי) מיט בלומען.

Flor'ence *n.* (פלאר'-ענס) א זארט רויטער פלארענטינער וויין.

Flor'entine *a. and n.* (פלאר'-ענ-טין) פון פלארענץ; וואס געהערט צו פלארענץ [א געוויסע שטאדט אין איטאליען]; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון פלארענץ.

flor'entine *n.* (פלאר'-ענ-טין) אזא זארט פעסטער זיידען=שטאף.

flores'cence *n.* (פלא-רעס'-ענס) דאס בליהען פון בלומען.

flores'cent *a.* (פלא-רעס'-ענט) בליהענד, וואס בליהט זיך פאנאנדער.

flo'ret *n.* (פלאו'-רעט) א בלימעל; א שטויס=ראפּיער [א קליינע פערציערטע שווערד מיט א קנאפ ביים ענד, כדי זי זאל ניט שטעכען].

floricul'tural *a.* (פלאו-רי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו דער קולטיווירונג פון בלומען אדער צו בלומען=גערטנעריי.

flo'riculture *n.* (פלאו'-רי-קאל-טשור) די קולטיווירונג פון בלומען; בלומען=גערטנעריי.

floricul'turist *n.* (פלאו-רי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס קולטיווירט בלומען; א בלומען=גערטנער.

flor'id *a.* (פלאר'-איד) העל אין קאליר; העל=רויט; פריש=רויט; בליהענד; געפוצט מיט בלומען; דעקארירט; בלומיג, בעפוצט מיט שעהנע מליצות.

florid'ity *n.* (פלא-ריד'-אי-טי) דאס זיין בליהענד, דאס זיין העל=רויט, דאס זיין פריש=רויט; דאס זיין בעפוצט מיט בלומען; דאס זיין דעקארירט; דאס זיין בלומיג אדער שעהן מליצה'דיג.

flor'idly *adv.* (פלאר'-איד-לי) ז. ***florid***

flor'idness *n.* (פלאר'-איד-נעס) ז. ***floridity***

florif'erous *a.* (פלא-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס בלומען.

florifica'tion *n.* (פלאו-רי-פי-קיי'-שאן) דאס בליהען, דאס פאנאנדערבליהען אין בלומען.

flo'riform *a.* (פלאו'-רי-פארם) ווי א בלום, וואס האט די פארם פון א בלום.

flor'in *n.* (פלאר'-אין) א פלארין [אן עסטרייכישער גולדען; אן אלטע ענגלישע מטבע].

flor'ist *n.* (פלאר'-איסט) איינער וואס קולטיווירט בלומען; א בלומען=גערטנער; א בלומען=הענדלער; איינער וואס שרייבט אבהאנדלונגען וועגען בלומען אדער פלאנצען.

flos'cular *a.* (פלאס'-קיו-לער) וואס בעשטעהט אדער וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון בלימלעך אדער בליהונג.

flos'cule *n.* (פלאס'-קיול) א בלימעל.

flos'culous *a.* (פלאס'-קיו-לאס) ז. ***floscular***

flosh'-silk *n.* (פלאש'-סילק) ז. ***floss-silk***

floss *n.* (פלאס) א קליין וואסער=טייכעל; דער גלאז=שטאף וואס געפינט זיך אויף אייזען אין דעם טיגעל=אויווען ביים שמעלצען; פלאק=זייד [דער זייד=פערמיגער אדער פוכיגער שטאף אין דער שאלעכץ פון געוויסע פלאנצען].

floss'-silk *n.* (פלאס'-סילק) א פיינער, ווייכער, ניט געדרעהטער זייד וואס ווערט בענוצט צום אויסנעהען.

floss'y *a.* (פלאס'-אי) פוכיג, זייד=ארטיג; ווייך.

flo'tage *n.* (פלאו'-טיידזש) ז. ***floatage***

flo'tant *a.* (פלאו'-טענט) פלאטערענד [וועגען א פאהן].

flota'tion *n.* (פלא-טיי'-שאן) דאס שווימען; די וויסענשאפט, וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט שווימענדע קערפער.

flo'tative *a.* (פלאו'-טיי-טיוו) שווימענד, וואס שווימט.

flotil'la *n.* (פלא-טיל'-א) א פלאטיליע, א קליינע פלאטע; א פלאטע פון קליינע שיפלעך.

flots *n.* (פלאטס) באנד אויסגעלעגט איינס איבער דאס אנדערע אין דער פארם פון פאלדען.

flot'sam *n.* (פלאט'-סעם) די טיילען און די משא פון א צושטערטער שיף, וואס מען געפינט שווימענדיג.

flounce *v. and n.* (פלאונס) ארומשליידערען זיך; ווארפען זיך מיט אלע אברים; ארומנעהען א קלייד מיט פאלדען אדער קרויזלעך; דאס צאפלען זיך; דאס ווארפען זיך אין אלע זייטען; א קרויזעל אדער פאלד, מיט וועלכע מען נעהט ארום א קלייד.

floun'der *v. and n.* (פלאונ'-דער) צאפלען זיך; בעוועגען זיך אונגעשיקט [ווי איינער וואס סטארעט זיך ארויסצוקריכען פון א זומפ]; געהן ניט מיט זיכערע טריט; רעדען אדער טהאן עפעס, ניט וויסענדיג גענוי די זאך; דאס צאפלען זיך; דאס בעוועגען זיך אונגעשיקט; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען ציהט אויס די לעדער פון א שוך אויף א קאפול; א פלאנדערקע [אזא פלאטשיגער פיש].

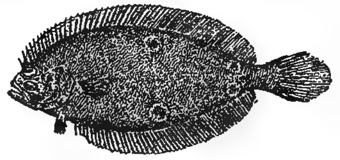

Flounder

flour *n. and v.* (פלאור) מעהל; זעהר א דינע זאלץ וואס ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון שיס=פולווער; צומאהלען אויף מעהל; בעשפרענקלען מיט מעהל.

flour'-box *n.* (פלאור'-באקס) ז. ***dredging-box***

flour'ing-mill *n.* (פלאור'-אינג-מיל) א מיהל.

flour'ish *v. and n.* (פלאר'-איש) בליהען, געדייהען; וואקסען אונטער גינסטיגע אומשטענדען; זיין אין א צושטאנד פון גוטער ענטוויקלונג; האבען ערפאלג; עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט; רעדען מיט מליצות אדער קלינגענדע פראזען; שרייבען מיט א געצוקטען כתב; בעוועגען זיך אין ליניען, וועלכע בילדען אויס אויסגעדרעהטע פאנטאסטישע פיגורען; אין מוזיק — שפּיעלען א געדרעהט, געקינצעלט שטיק; פערשעהנערען אדער בעפוצען א זאך; פעכטען אדער פאכען [ווי מיט א שווערד אין האנד]; ארויסטרעטען מיט גדלות; בעריהמען זיך; ציערונג, גלאנץ, בעפוצונג; דאס רעדען מיט מליצות; דאס אויסדרעהען פיגורען מיט דער פען; דאס שרייבען געצוקט; דאס פאכען מיט עפעס אין האנד; א געדרעהט, געקינצעלט מוזיקאליש שטיק; דאס שאלען פון א טרומייט.

flour'ishing *a.* (פלאר'-איש-אינג) בליהענד, וואקסענד, זייענדיג אין צושטאנד פון ענטוויקלונג.

flour'ishingly *adv.* (פלאר'-איש-אינג-לי) אויף א בליהענדען שטייגער.

flour'ishing-thread *n.* (פלאר'-איש-אינג-טהרעד) פלאקס=פאדים צום פערצירען לייוונט, נעצען א. ד. ג.

flour'-mill *n.* (פלאור'-מיל) ז. ***flouring-mill***

flour'-mite *n.* (פלאור'-מאיט) א מעהל=באבעלע [אזא באבעלקע אדער אינזעקט וואס מען געפינט אין מעהל].

flour'-pack'er *n.* (פלאור'-פעק'-ער) א מאשין צום פאקען מעהל אין זעק אדער פעסער.

flour'y *a.* (פלאור'-אי) מעהליג; וואס בעשטעהט פון מעהל; בעדעקט מיט מעהל; עהנליך צו מעהל.

flout *v. and n.* (פלאוט) שפאטען, אבלאכען; חוזק מאכען; שפאטעריי.

flou'ter *n.* (פלאו'-טער) א שפאטער, אן אבלאכער; א חוזק=מאכער.

flou'tingly *adv.* (פלאו'-טינג-לי) אויף א בעליידיגענדער ארט.

flow *v. and n.* (פלאו) פליסען, שטרעמען; ארויספליסען, ארויספאלגען; איבערפליסען, זיין איבערפילט; פלאטערען; צופליסען, צוקומען [ווי דער פלוט פון וואסער אין א טייך אדער אין ים]; פערפלייצט ווערען; בעגיסען אדער בעדעקט ווערען מיט א פליסיגקייט; דאס פליסען; דאס וואס פליסט; א שטראם; דער פלוט אדער צופלוס פון וואסער אין א טייך אדער ים; איבערפלוס; א רעזערוואואר, פון וועלכען א פליסיגקייט שטרעמט ארויס.

flow'age *n.* (פלאו'-עדזש) דאס פליסען; דאס זיין פערפלייצט אדער פאנאנדערגעגאסען.

flow'er *n. and v.* (פלאו'-ער) א בלום; א בליטה; דאס בעסטע אדער דאס שעהנסטע פון עפעס; א שעהנע מליצה; א פיינער כעמישער פולווער וואס ווערט געמאכט דורך ברענען; א פערציערונגס=בוכשטאב, אן ארנאמענט; בליהען; ארויסגעבען בלומען; בעדעקען מיט בלומען; שוימען [ווי ביער].

flow'erage *n.* (פלאו'-ער-איידזש) בלומען.

flow'er-bed *n.* (פלאו'-ער-בעד) א בלומען=בייט; א בלומען=פלאץ.

flow'er-de-luce' *n.* (פלאו'-ער-דע-ליוס') די ליליענבלום.

flow'ered *a.* (פלאו'-ערד) מיט בלומען, געבלימט; בעדעקט מיט בלומען.

flow'erer *n.* (פלאו'-ער-ער) א פלאנצע, וועלכע בליהט.

flow'eret *n.* (פלאו'-ער-עט) א קליינע בלום.

flow'erful *a.* (פלאו'-ער-פול) בלומענרייך.

flow'er-gen'tle *n.* (פלאו'-ער-דזשענטל) די סאמעט=בלום.

flow'er-head *n.* (פלאו'-ער-העד) דער בליטהען=קאפ [בליהונגען וואס וואקסען אין בינטלעך].

flow'eriness *n.* (פלאו'-ער-אי-נעס) דאס זיין בלומען=רייך, דאס זיין פול מיט בלומען; דאס זיין געפוצט מיט שעהנע מליצות [וועגען א סטיל אין רעדען אדער אין שרייבען].

flow'ering *n.* (פלאו'-ער-אינג) דאס בליהען.

flow'ering spurge (פלאו'-ער-אינג ספּורדזש) די מילך=פלאנצע אדער וואלפס=

מילך־פלאנצע [א נארד־אמעריקאנישע פלאנצע, וועלכע גיט ארויס א ניפטיגען מילך־עהנליכען זאפט]. ז. *Euphorbia*

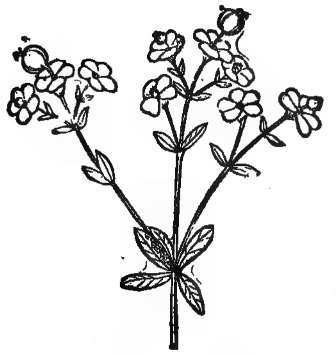

Flowering Spurge

flow'er-leaf *n.* (פלאו'-ער-ליעף) א בלומען־בלעטעל.
flow'erless *a.* (פלאו'-ער-לעס) אהן בלומען; אהן בליהונג.
flow'erlessness *n.* (פלאו'-ער-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בלומען אדער בליהונג.
flow'er-of-an-hour' *n.* (פלאו'-ער-אוו-ען-אור') אזא בלום וועלכע עפענט זיך גור אויף א קורצער ווײַלע אין מיטאג־צייט.
flow'er-piece *n.* (פלאו'-ער-פיעס) א בלומען־בילד.
flow'er-pot *n.* (פלאו'-ער-פאט) א בלו־מען־טאפ, א וואזאנע.
flow'er-wa'ter *n.* (פלאו'-ער-הוואה'-טער) בלומען־וואסער [דיסטילירט וואסער, וואס ענטהאלט דעם עקסטראקט פון בלומען].
flow'er-work *n.* (פלאו'-ער-הוואירק) א קינסטליכע בלומען־פערציערונג.
flow'ery *a.* (פלאו'-ער-אי) רייך אין בלומען; בלומיג, מליצה'דיג.
flow free'ly (פלאו פריע'-לי) לייכט פליסען.
The ink flows freely from the fountain pen.
flow'ing *n.* and *a.* (פלאו'-אינג) דאס פליסען; פליסיג; פליסענד; כסדר פארט־זעצענד.
flow'ingly *adv.* (פלאו'-אינג-לי) אויף א פליסענדען אופן; פליסיג.
flow'ingness *n.* (פלאו'-אינג-נעס) דאס זיין פליסיג אדער פליסענד.
flown (פלאון) ז. *fly* געפלויגען.
flow of spir'its (פלאו אוו ספיר'-איטס) פרעהליכקייט; א פרעהליכע שטימונג.
flow of words (פלאו אוו הווארדז) אן איבערגוס פון ווערטער; א מענה לשון.
The speaker is noted for his flow of words.
flow with the tide (פלאו הוויטה טהי טאיד) שווימען מיט דעם שטראם.
flox'-silk *n.* (פלאקס'-סילק) ז. *floss-silk*.
flu'ate *n.* (פלו'-אייט) אין כעמיע—פלום־זויער־זאלץ.
fluctuabil'ity *n.* (פלאק-טשו-ע-ביל'-אי-טי) דאס בעוועגען זיך הין און צוריק; דאס בעוועגען זיך ווי כוואליעס [וועלען]; דאס שאקלען זיך; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.
fluc'tuable *a.* (פלאק'-טשו-עבל) וואס שאקלעט זיך, וואס בעוועגט זיך הין און הער.
fluc'tuant *a.* (פלאק'-טשו-ענט) שאק־לענדיג זיך; בעוועגענדיג זיך הין און הער; שלאגענדיג זיך מיט דער דעה.
fluc'tuate *v.* (פלאק'-טשו-אייט) זיך שאקלען; זיך בעוועגען הין און הער; זיך שלאגען מיט דער דעה; זיך בעוועגען ווי כוואליעס [וועלען].
fluctua'tion *n.* (פלאק-טשו-איי'-שאן) דאס שאקלען זיך, דאס שוואנקען; דאס בעוועגען זיך הין און הער ווי כוואליעס [וועלען]; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.
flue *n.* (פלוה) א קוימען; א קאמין־רעהר; א רעהר דורכצופיהרען היץ; די געדרעה־טע אויסהוילונג אין א מויער־קאפ; קליי־נע בינטלעך אדער קנוילעכלעך פוך, האר, וואל א. ד. ג.
flue'-boi'ler *n.* (פלוה'-באי'-לער) א דאמפף־קעסעל וואס ווערט געהייצט דורך רעהרען אנגעפילט מיט הייסער לופט אדער מיט דאמפף.
flue'-brush *n.* (פלוה'-בראש) א קוימען־בארשט [געמאכט פון שטאהל אדער דראט].
flu'ency *n.* (פלוה'-ענ-סי) דאס זיין פליסענד, פליסיגקייט; לייכטקייט, געלוי־פיגקייט [אין ריידען אדער שרייבען]; פערענדערליכקייט.
flu'ent *a.* (פלוה'-ענט) פליסענד; פער־ענדערליך; לייכט, געלויפיג [אין ריידען אדער שרייבען].
flu'ently *adv.* (פלוה'-ענט-לי) אויף א פליסענדען שטייגער; מיט לייכטקייט אדער געלויפיגקייט [אין ריידען אדער שרייבען].
flu'entness *n.* (פלוה'-ענט-נעס) דאס זיין פליסענד, פליסיג אדער געלויפיג.
flu'ey *a.* (פלוה'-אי) ווי פוך אדער ווי קליינע בינטלעך אדער בעדעקט מיט קליי־נע בינטלעך האר, פוך, וואל א. ד. ג.
fluff *n.* and *v.* (פלאף) בינטלעך אדער קנוילעכלעך [פון וואלענע, פוכיגע אדער האריגע שטאפען]; א לייכטע עקספלאזיאן פון פולווער; בעדעקען מיט פוכיגע אדער האריגע טיילען; מאכען א לייכטע עקס־פלאזיאן פון פולווער.
fluff'iness *n.* (פלאפ'-אי-נעס) דאס זיין פוכיג אדער וואליג, דאס זיין בעדעקט מיט אדער דאס בעשטעהן פון שטיקלעך וואל, פוך, האר א. ד. ג.
fluff'y *a.* (פלאפ'-אי) פוכיג, ווי שטיקלעך אדער קנוילעכלעך פון פוכיגע און וואלע־נע שטאפען; אויסטיילענדיג פון זיך אזעלכע טיילכעלעך.
flu'gelman *n.* (פלו'גל-מען) ז. *fugleman*.
flu'id *a.* and *n.* (פלו'-איד) פליסיג; פליסענד; גאז־פערמיג; פערענדערליך; א פליסיגקייט; א גאז.
flu'idal *a.* (פלו'-אי-דעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פליסיגקייטען אדער גאזען.
fluid'ic *a.* (פלו-איד'-איק) ז. *fluidal*
fluid'ic bod'y (פלו-איד'-איק באד'-אי) אין ספיריטואליזם — א פליסענדער קער־פער [לויט דער בעהויפטונג פון די ספי־ריטואליסטען, האט יעדער מענש אויסער זיין געוועהנליכען קערפער נאך איינעם, וועלכען מען קען ניט זעהן, וועלכער איז ניט בעשרענקט אין פלאץ און דורך וועל־כען עס קומען פאר די פערשיעדענע ספי־ריטואליסטישע וואונדער].
fluidifica'tion *n.* (פלו-איד-אי-פי-קיי'-שאן) פערוואנדלונג אין פליסיגקייט אדער גאז.
fluid'ify *v.* (פלו-איד'-אי-פאי) פער־וואנדלען אין א פליסיגקייט אדער גאז.
flu'idism *n.* (פלו'-אי-דיזם) דער גלויבען פון די ספיריטואליסטען אין א פליסענדען קערפער ביי מענשען. ז. *fluidic body*.
flu'idist *n.* (פלו'-אי-דיסט) אן אנהענ־גער פון דעם ספיריטואליסטישען גלויבען אין א פליסענדע קערפער ביי מענשען. ז. *fluidic body*.
fluid'ity *n.* (פלו-איד'-אי-טי) דאס זיין פליסענד, פליסיגקייט, גאז־פערמיגקייט; געלויפיגקייט, לייכטקייט [אין ריידען אדער שרייבען].
flu'idize *v.* (פלו'-איד-איז) פערוואנד־לען אין פליסיגקייט אדער גאז.
flu'id mer'cury (פלו'-איד מויר'-קיו-רי) ריינער קוועקזילבער; שטארקע לעב־האפטיגקייט.
flu'idness *n.* (פלו'-איד-נעס) ז. *fluidity*.
fluke *n.* and *v.* (פלוהק) די לאפע אדער איינער פון די ברייטע שפיצען פון אן אנקער; איינער פון די צייהנער פון א הארפון אדער שטעך־אייזען, מיט וועלכען מען כאפט גרויסע פיש; א העלפט פון עק פון א וואל־פיש; א פלאנדערקע [אזא פלאטשיגער פיש]; א ווארים וואס לעבט אין די קישקעס [בעזאנדערס ביי שעפ־סען]; אבגעגוצטע באוועל; אין בערג־ארבייט — אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען רייניגט אויס אן אויסגעבויערטע לאך איידער מען פילט איהם אן מיט פול־ווער צום אויפרייסען; אין ביליארד־שפיעל — אן אונערווארטעטער געלונגע־נער קלאפ מיט דער קויל; אן אונערוואר־טעטער ערפאלג; מאכען שוואך און אונ־טהעטיג דעם עק פון א וואל־פיש; פער־בינדען א וואל־פיש מיט א קייט אדער שטריק; ווארפען מיט'ן עק ווי א וואל־פיש; גובר זיין דעם געגנער אדער געווי־נען דורך אן אונערווארטעטען צופאל.
flume *n.* and *v.* (פלוהם) א שמאלע אב־צאמונג פאר א וואסער־שטראם; אבפיהרען דאס וואסער דורך אזא אבצאמונג.
flu'minous *a.* (פלוה'-מי-נאס) רייך אין טייכען; וואס איז שייך צו טייכען.
flum'mery *n.* (פלאמ'-ער-אי) פלאמערי [א מין זשעלע געמאכט פון מאנע־גרייפ־לעך אדער מעהל]; א לייכטע קאשע פון מעהל, מילך, ווייסלעך פון אייער און צו־קער; פסלת פון קראכמאל; פלאפלעריי, דברים בטלים; א פוסטער קאמפלימענט.
flump *v.* (פלאמפ) א שליידער טהאן; זיך א ווארף טהאן, זיך אנידערווארפען.
flung (פלאנג) געווארפען, געשליידערט. ז. *fling*.
flunk *v.* and *n.* (פלאנק) דורכפאלען ביי אן עקזאמען; אבטרעטען אדער זיך צוריקציהען פון שרעק; פערזאומען, אז איינער זאל דורכפאלען ביים עקזאמען; דער דורכפאל ביים עקזאמען.
flun'key *n.* (פלאנ'-קי) א לאקיי אין א ליווריע; א חנפ, אן אונטערלעקער; אין די פעראייניגטע שטאאטען — א מענש וואס איז אונערפאהרען אין באנק־געשעפט און קויפט ווערטה־פאפיערען, פערליערענ־דיג דערביי זיין געלד.
flu'or *n.* (פלו'-אר) ז. *fluor-spar*.
flu'or al'bus (פלו'-אר על'-באס) דער ווייסער פלוס [א פרויען־קראנקהייט, וועל־כע דריקט זיך אויס אין א שטארקען וויי־סען אויספלוס פון די געשלעכטליכע אר־גאנען].
fluores'cence *n.* (פלו-א-רעס'-ענס)

אין פיזיק — די פלוארעסענץ [די אייגענשאפט פון געוויסע דורכזיכטיגע קערפערס, ווען זיי ווערען בעלויכטען פון א געוויסען שיין, ארויסצולאזען פון זיך אייגענע ליכט-שטראהלען, וועלכע האבען א גאנץ בעזונדערען קאליר].

fluores'cent *a.* (פלו-א-רעס'-ענט) וואס האט די אייגענשאפט פון פלוארעסענץ. ז. *fluorescence*.

fluor'ic ac'id (פלו-אר'-איק עס'-איד) אין כעמיע — פלואר-זויערע [א זויערשטאף וואס בעקומט זיך פון דער אויפלעזונג פון פלואר-מעטאלען דורך שוועבעלזויערע. דיעזער שטאף לאזט פאנאנדער אלע מעטאלען אויסער גאלד, פלאטין און בליי].

flu'orid *n.* (פלו'-א-ריד) ז. *fluoride*.

flu'oride *n.* (פלו'-א-ריד) דאס פלואריד, א כעמישע פערבינדונג פון פלוארין מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *fluorine*.

flu'orin *n.* (פלו'-א-רין) ז. *fluorine*.

flu'orine *n.* (פלו'-א-רין) פלוארין [א כעמישער גרונד-עלעמענט. ער איז א גרין-געלבליכער גאז מיט א שטארקען ריח און געפינט זיך אין כעמישער פערבינדונג כמעט מיט אלע מעטאלען].

flu'orite *n.* (פלו'-א-ראיט) ז. *fluor-spar*.

flu'oroscope *n.* (פלו'-אר-א-סקאופ) אן אינסטרומענט דורך וועלכען מען קען זעהן דעם אבשיין אדער שאטען פון א זאך, וואס געפינט זיך איינגעשלאסען אין אן אונדורכזיכטבארען קערפער [ווי למשל, זעהן די ביינער פון קערפער דורך די רענטגען-שטראהלען].

flu'or-spar *n.* (פלו'-אר-ספאר) דער פלואר-שפאט [א מין מינעראל וואס ווערט געברויכט ביים אויסשמעלצען פערשיעדענע מעטאלען פון ערץ, ווי אויך צו מאכען וואזען, שיסלען און פערשיעדענע ארנאמענטען].

flur'ry *n. and v.* (פלויר'-אי) א טומעל, א געפילדער, אן אויפרעגונג, א ליארם; א פלוצליכע שטורעמדיגע בעוועגונג פון לופט, א שטארקער בלאז פון ווינד; כוואליעס פון שנעע, וועלכע עס טראגט דער ווינד; מאכען א טומעל אדער גערויש; אויפרעגען, צורודערען.

flush *v., n. and a.* (פלאש) זיך פלוצלונג בעדעקען מיט א רויטליכער פארב; רויט ווערען; פערשעהמען זיך; מאכען איינעם ער זאל פלוצלונג רויט ווערען; שווענקען; וואשען אין א שטראם פון וואסער; ווערען פליסיג, פאנאנדערגיסען זיך; אויפרעגען; ווערען אויפגעהיצט; בעגייסטערען; ערמוטיגען; פלוצלונג ארויספליהען; מאכען פלאך אדער גלאט; די רויטקייט פון פנים ווען עס גיט א שפאר אין איהם דאס בלוט; די רויטקייט פון הימעל ביי זון-אויפגאנג; א פלוצליכע אדער שטארקע אויפרעגונג פון א געפיהל; די בליהונג, א פרישע רויטקייט; דאס אבשרעקען א פויגעל, דאס ארויסטרייבען איהם פון נעסט; א פויגעל אדער א מחנה פויגלען וואס פליהען פלוצלונג אוועק; איבערפליסיגקייט, פולקייט, אן איבערמאס; אין קארטען-שפיעל — א האנד, אין וועלכער אלע קארטען זיינען פון איין מאסט; אין פולער בליהונג; בעדעקט מיט א פרישער רויטקייט; פול, מיט א פולער מאס; איבערפילט; גוט בעזארגט מיט עפעס; אין קארטען-שפיעל — וועלכער האט אלע קארטען פון איין מאסט.

flush'-box *n.* (פלאש'-באקס) דאס קעסטעל מיט וואסער, פון וועלכען עס ווערט דורכגעשווענקט א וואטערקלאזעט.

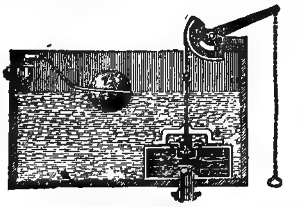

Flush-box

flushed with pride (פלאשט הוויטה פראיד) פול מיט שטאלץ.

flush'ing *n.* (פלאש'-אינג) דאס פלוצליכע רויט ווערען; דאס שווענקען אין א שטראם וואסער; א מין דיק-געוועבטער וואל.

flus'ter *v. and n.* (פלאס'-טער) פערטומלען, אויפרעגען; דערהיצען דורך שכרות; זיין אויף א הולאנקע, ווערען דערהיצט דורך טרינקען; בערוישונג, ערהיצונג דורך טרינקען.

flus'tered *a.* (פלאס'-טערד) פערטרונקען, פערווירט.

flus'trate *v.* (פלאס'-טרייט) אויפרעגען, ערהיצען, מאכען ווילד.

flute *n. and v.* (פלוהט) א פלייט [א מוזיקאלישער אינסטרומענט]; אין ארכיטעקטור — איינער פון די האלב-רונדע ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען אלס א געוויסע פערציערונג פון זיילען; א קנייטש, פערטיעפונג אדער פאלד; א מין פראנצויזישע בולקע; א לאנגער און שמאלער קעלישאק צו טרינקען וויין; א לאנגע פלאטשיגע שיף; שפיעלען אויף א פלייט; ארויסבריינגען אדער ארויסדריקען א דינעם, ווייכען טאן ווי פון א פלייט; מאכען רינעס אדער פערטיעפונגען [ווי אויף א זייל]

Fluted Column

flu'ted *a.* (פלוה'-טעד) מיט ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען אלס א געוויסע פערציערונג פון זיילען; מיט א דינעם איידעלען טאן ווי פון א פלייט.

flu'ted col'umn (פלוה'-טעד קאל'-אם) א זייל מיט ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען.

flu'ting *n.* (פלוה'-טינג) דאס שפיעלען אויף א פלייט; דאס אויסמאכען א פערטיעפונג אדער רינע [ווי אויף א זייל].

flu'ting-i'ron *n.* (פלוה'-טינג-אי'-ערן) אזא פרעס-אייזען צו מאכען קנייטשען אדער פאלדען אויף א קלייד.

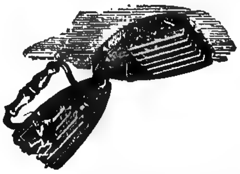

Fluting-iron

flu'ting-machine' *n.* (פלוה'-טינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען געקנייטשטע אויסשניצונגען אין האלץ.

flu'ting-scis'sors *n.* (פלוה'-טינג-סיז'-ארז) אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א שערעל צו מאכען קנייטשען אדער קרויזלעך.

Fluting-scissors

flu'tist *n.* (פלוה'-טיסט) א פלייטיסט, איינער וואס שפיעלט אויף א פלייט.

flut'ter *v. and n.* (פלאט'-ער) פלאטערען, וועהען, זיך בעוועגען; ציטערען, זיין אונרוהיג; בעאונרוהיגען; דאס פלאטערען, דאס בעוועגען; אונרוה, פערלעגענהייט.

flut'terer *n.* (פלאט'-ער-ער) איינער וועלכער פלאטערט מיט עפעס [ווי מיט א נאז-טיכעל אין האנד]; איינער וועלכער ווירקט אויף עפעס, אז עס זאל ציטערען אדער פלאטערען.

flut'tering *n.* (פלאט'-ער-אינג) דאס פלאטערען, דאס בעוועגען.

flut'teringly *adv.* (פלאט'-ער-אינג-לי) אויף א פלאטערענדען אדער ציטערענדען אופן.

flu'vial *a.* (פלו'-ווי-על) וואס געהערט צו טייכען.

flu'viatile *a.* (פלו'-ווי-ע-טיל) וואס וואקסט נעבען וואסער; וואס איז שייך צו טייכען; וואס איז ענטשטאנען א דאנק דער ווירקונג פון טייכען.

flux *n. and v.* (פלאקס) דאס פליסען; א פערענדערליכער צושטאנד; דאס בעשטענדיגע ענדערען זיך; אין מעדיצין — אן אויספלוס פון בלוט, פלאגמא א. ד. ג.; א צוזאמענפלוס; דאס צופלאסען ווערען, דאס פערוואנדלען זיך אין א פליסיגקייט; שמעלצען, פערוואנדלען אין א פליסיגקייט; אין מעדיצין — אבריינינען, אבפיהרען.

flux and re'flux (פלאקס ענד רי'-פלאקס) עבע און פלוט [דאס טעגליכע אבפאלען און שטייגען פון וואסער ביי די ברעגעס פון ים].

fluxa'tion *n.* (פלאקס-איי'-שאן) דאס אויספליסען, דאס אויסרינען.

fluxibil'ity *n.* (פלאק-סי-ביל'-אי-טי) שמעלצבארקייט.

flux'ible *a.* (פלאק'-סיבל) שמעלצבאר.

flux'ion *n.* (פלאק'-שאן) דאס פליסען; דאס שמעלצען; דאס בעשטענדיגע ענדערען זיך; אין מעדיצין — אן אויספלוס; פלוס [דער שטאף וואס פליסט]; אין מאטעמאטיק — אן אונענדליך קליינע פערענדערליכע צאהל.

flux'ionary *a.* (פלאק'-שאנ-איי-רי) וואס ענדערט זיך, וואס איז ניט בעשטענדיג; וואס איז שייך צו דיפערענציאל-רעכנונג [דאס רעכענען מיט אונענדליך קליינע פערענדערליכע גרעסען].

flux'ionist *n.* (פלאק'-שאנ-איסט) א קענער אין דיפערענציאל-רעכנונג [דאס רעכענען מיט אונענדליך קליינע פערענדערליכע גרעסען].

flux'ive *a.* (פלאק'-סיוו) וואס פליסט.

flux'ure *n.* (פלאק'-שור) דאס זיין פליסיג; א פליסיגקייט.

fly *v., n. and a.* (פלאי) פליהען; אוועקפליהען; פערשווינדען; פליהען אין דער לופט, עקספלאדירען, אויפרייסען, פלאצען; פלאטערען אין דער לופט; אבגעהן, בלאקירען [ווענען פארבען]; לאזען פליהען,

מאכען פליהען; א פליג; א פליהענדער צושטאנד; די טהיר פון א לייוועגט=נעצעלט; דאס אבפאל פון באוועל ביים שפינען; עטוואס וואס פליהט: דער שוואונגראד פון א מאשין; דער אומרוה פון א זייגער; א ווינד=ציינגער; א פלאג [דאס שטיק צייג]; א זאך, וואס האט קיין ווערטה; ספריטנע, כיטרע, אויסגעריבען.

fly about′ (פלאי ע-באוט′) ארומפליהען; ענדערען כסדר די ריכטונג [וועגען ווינד].

fly′-agar′ic *n.* (פלאי′-ע-גער′-איק) אזא זארט שוועמלעך, וואס זייער זאפט ווערט בענוצט אלס גיפט פאר פליגען.

fly a kite (פלאי ע קאיט) ארויפלאזען אין דער הויך א פאפיער=שלאנג; קריעגען געלד אויף וועקסלען.

fly around′ (פלאי ע-ראונד′) ארומפליהען פערשמאיעט; זיין שטארק ריהרעווידיג.

fly asun′der (פלאי ע-סאנ′-דער) צופליגען ווערען אויף שטיקלעך.

fly at (פלאי עט) אנפאלען, בעפאלען.

flyaway′ *a.* (פלאי-ע-הוויי′) אונרוהיג; ארומפליהענד; פלאטערענדיג.

fly′bane *n.* (פלאי′-ביין) ז. *fly-agaric*.

fly′-bit′ten *a.* (פלאי′-ביטן) געביסען פון פליגען.

fly′blow *n. and v.* (פלאי′-בלאו) פליגען=אייעלעך, פליגען=שמוץ; בעשמוצען ווי פון פליגען.

fly′blown *a.* (פלאי′-בלאון) בעשמוצט מיט פליגען=דרעק; שמוציג, אונריין.

fly′boat *n.* (פלאי′-באוט) אזא גרויסע, פלאכע, האלענדישע בארזשע אדער שיף; א קליין, שנעל זעגעל=שיפעל.

fly′-book *n.* (פלאי′-בוק) אזא פארטמאנע אין דער פארם פון א בוך צו האלטען קינסטליכע פליגען צום פאנגען פיש.

fly′-boy *n.* (פלאי′-באי) איינער וואס נעהמט אויף די געדרוקטע בויגענס פון דער דרוק=מאשין און לעגט זיי צונויף.

fly′-brush *n.* (פלאי′-בראש) אזא בארשט ארער פעכער, מייסטענס פון פעדערען, אוועקצוטרייבען פליגען.

fly′-cap *n.* (פלאי′-קעפ) אזא הוט ארער קאפ=בעפוצונג וואס עלטערע פרויען טראגען.

fly′-case *n.* (פלאי′-קיים) די הארטע אויבערשטע פליגלען=דעקלעך ביי געוויסע אינזעקטען.

fly′-cas′ter *n.* (פלאי′-קעס′-טער) איינער וואס פאנגט פיש, ארויפשטעכענדיג אויף דער ווענטקע פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly′catcher *n.* (פלאי′-קעטש-ער) א פליגען=כאפער; דער פליגען=פויגעל [א מין פויגעל וואס כאפט פליגען].

fly′-catch′ing *a.* (פלאי′-קעטש′-אינג) וואס כאפט פליגען.

fly′-dress′ing *n.* (פלאי′-דרעס′-אינג) דאס פאבריצירען קינסטליכע פליגען פאר דעם צוועק צו פאנגען פיש.

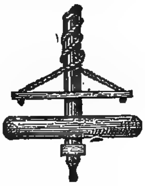

Fly-drill

fly′-drill *n.* (פלאי′-דריל) א דריל מיט א שוואונג=ראד.

fly′er *n.* (פלאי′-ער) ז. *flier*.

fly′-fin′isher *n.* (פלאי′-פינ′-אי-שער) איינער וואס פאסט אריין די בעוועגליכע טיילען אין א פיאנא.

fly′-fin′ishing *n.* (פלאי′-פינ′-איש-אינג) דאס אריינפאסען די בעוועגליכע טיילען פון א פיאנא.

fly′-fish *n.* (פלאי′-פיש) דאס פאנגען פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly′-fish′er *n.* (פלאי′-פיש′-ער) איינער וואס פאנגט פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly′-fish′ing *n.* (פלאי′-פיש′-אינג) דאס פאנגען פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly′-flap *n.* (פלאי′-פלעפ) ז. *fly-brush*.

fly′-flap′per *n.* (פלאי′-פלעפ′-ער) איינער וואס טרייבט אוועק פליגען מיט א פעדערען=פעכער; א פעדערען=פעכער אוועקצוטרייבען פליגען.

fly′-fringe *n.* (פלאי′-פרינדזש) אזא בעפוצונג פון פרויען=קליידער אין דעם ענד פון 18טען יאהרהונדערט.

fly′-hon′eysuckle *n.* (פלאי′-האנ′-אי-סאקל) דאס ביין=האלץ [אזא קליין בוימעל אויף וועלכען עס וואקסט געלבע בליהונג און אזא זארט רויטע יאגדעס].

fly′-hook *n.* (פלאי′-הוק) דער האטשיק פון א ווענטקע אויף וועלכען עס איז ארויפגעשטעקט א קינסטליכע פליג.

fly′ing *n. and a.* (פלאי′-אינג) דאס פליהען; פליהענד; שנעל.

fly′ing ar′my (פלאי′-אינג אר′-מי) א פליהענדע ארמעע [אן ארמעע וואס איז אימער אין בעוועגונג צו לייסטען הילף אדער צו בעאונרוהיגען דעם פיינד].

fly′ing artil′lery (פלאי′-אינג אר-טיל′-ע-רי) פליהענדע ארטילעריע [לייכטע רייטענדע ארטילעריע וואס קען זיך לייכט בעוועגען פון איין ארט צום צווייטען].

fly′ing but′tress (פלאי′-אינג באט′-רעס) א געוועלבטער שטיץ=באלקען.

fly′ing camp (פלאי′-אינג קעמפ) א פליהענדער לאגער [ארמעע=אבטיילונגען וואס זיינען אימער אין בעוועגונג].

fly′ing-cat *n.* (פלאי′-אינג-קעט) דער פליהענדער לעמור [ז. *flying-lemur*]; די פליהענדע וועווערקע [ז. *flying-squirrel*].

fly′ing-drag′on *n.* (פלאי′-אינג-דרעג′-אן) דער פליהענדער דראכען [אזא עקדיש=עהנליך חיה′לע וואס האט א פליה=הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס קען זיך האלטען א קורצע צייט אין דער לופט].

Fly′ing Dutch′man (פלאי′-אינג דאטש′-מען) דער פליהענדער האלענדער [א געוויסע האלענדישע לעגענדע וועגען האלענדישען שיפסמאן, וועלכער איז פערארטיילט געווארען צו וואנדערען איבער די ימים ביז דעם לעצטען יום הדין. אויף דיעזער לעגענדע האט דער בעריהמטער קאמפאזיטאר ריכארד וואגנער פערפאסט אן אפערא מיט דעם נאמען דער "פליהענדער האלענדער"].

fly′ing-fish *n.* (פלאי′-אינג-פיש) דער פליהענדער פיש [אזא פיש מיט גרויסע פלוס=פעדערען, מיט וועלכע ער קען פליהען אין דער לופט].

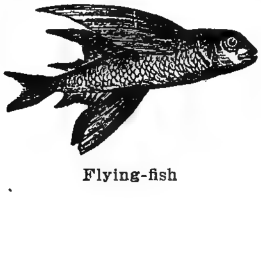

Flying-fish

fly′ing-fox *n.* (פלאי′-אינג-פאקס) דער פליה=פוקס [אזא פלעדער=מויז וואס איהר קאפ איז ווי פון א פוקס].

fly′ing-frog *n.* (פלאי′-אינג-פראג) דער פליה=פראש [אזא פראש וואס די פינגערהויט גיט איהם די מעגליכקייט צו מאכען גרויסע פליה=שפרונגען].

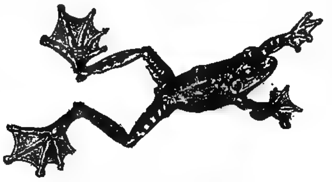

Flying-frog

fly′ing-geck′o *n.* (פלאי′-אינג-געק′-או) א מין פליהענדער עקדיש מיט א הויט ארום קערפער, וואס גיט איהם די מעגליכקייט צו האלטען זיך אין דער לופט ביים שפרינגען.

fly′ing-gur′nard *n.* (פלאי′-אינג-גויר′-נארד) דער פלאטער=פיש [אזא פליה=פיש].

fly′ing-jib *n.* (פלאי′-אינג-דזשיב) א פלאטערענדער דריי=עקיגער זעגעל הינטער דעם פעסט=אנגעצויגענעם דריי=עקיגען זעגעל.

fly′ing-le′mur *n.* (פלאי′-אינג-לי′-מויר) דער פליהענדער לעמור [אזא חיה′לע, וואס האט א פליה=הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס פליהט פון איין בוים צום אנדערען].

Flying-lemur

fly′ing-liz′ard *n.* (פלאי′-אינג-ליז′-ארד) דער פליהענדער עקדיש [אזא עקדיש=עהנליך חיה′לע, וואס האט א פליה=הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס קען זיך האלטען א קורצע צייט אין דער לופט].

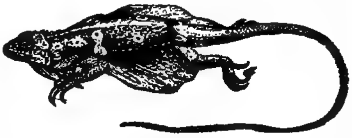

Flying-lizard

fly′ing-machine′ *n.* (פלאי′-אינג-מע-שין′) א פליה=מאשין.

fly′ing mouse (פלאי′-אינג מאוס) אזא זארט פלעדער=מויז.

fly′ing par′ty (פלאי′-אינג פאר′-טי) א קליינע סאלדאטען=אבטיילונג אין דער צייט פון קריעג, וואס מאכט שנעלע בעוועגונגען צו בעאונרוהיגען דעם פיינד.

fly'ing-phalan'ger *n.* (פלאי'-אינג-פע-לענ'-דזשער) אזא חיה'לע וואס האט הויט=פאלטען פון די זייטען, וועלכע געבען איהם די מעגליכקייט צו פליהען אין דער לופט.

fly'ing ru'mor (פלאי'-אינג רו'-מאר) א קלאנג וואס טראגט זיך ארום אין דער לופט, א פערברייטעטער קלאנג.

fly'ing-shot *n.* (פלאי'-אינג-שאט) א שאס אויף א זיך בעוועגענדער זאך [ווי אויף א פליהענדען פויגעל, א שווימענדער שיף א. ד. ג.]; א שאס וואס טרעפט אין ווענען מען ציעלט זיך ניט.

fly'ing-squir'rel *n.* (פלאי'-אינג-סקהוואר'-על) די פליה=וועווערקע [אזא וועווערקע, וועלכע האט הויט=פאלטען פון די זייטען, צוליעב וועלכע זי קען מאכען לאנגע פליה=שפרונגען אין דער לופט].

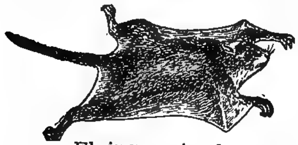

Flying-squirrel

fly'ing vis'it (פלאי'-אינג וויז'-איט) א וויזיט אויף איין פוס, א קורצער וויזיט [בעזוך].

He paid a flying visit to the city.

fly in piec'es (פלאי אין פיעס'-עז) צושפרונגען ווערען אויף שטיקער.

fly in the face of (פלאי אין טהי פיים אוו) בעליידיגען; געבען א ווידערשטאנד, שטעלען זיך אנטקעגענ.

fly in'to a pas'sion (פלאי אינ'-טו ע פעש'-אן) ווערען אין כעס.

fly'-leaf *n.* (פלאי'-ליעף) דאס ליידיגע פאדער=בלאט אין אנהויב אדער ענדע פון א בוך.

fly light (פלאי לאיט) אבזעגלען מיט ווייניג משא [וועגען א שיף].

fly'-line *n.* (פלאי'-לאין) די פליה=ליניע [די לופט=ליניע לויט וועלכער א וואנדער=פויגעל פליהט]; דער פאדים פון א ווענטקע מיט וועלכער מען פאנגט פיש מיט דער הילף פון פליגען.

fly'-ma'ker *n.* (פלאי'-מיי'-קער) א פליעגען=מאכער [איינער וואס מאכט קינסטליכע פליעגען וועלכע ווערען נעברויכט צום פאנגען פיש].

fly'man *n.* (פלאי'-מען) א קוטשער פון א לייכטער דראזשקע.

fly'-net *n.* (פלאי'-נעט) אזא דינע נעץ צו בעשיצען פון פליגען.

fly of a flag (פלאי אוו ע פלעג) די לענג [פון שטאף] פון א פלאג.

fly off (פלאי אף) אוועקלויפען, פערשווינדען; פערדאמפפען.

fly off the han'dle (פלאי אף טהי הענדל) ארויסגעהן פון די כלים, ארויסשפרינגען פון די האלאבלעס.

fly on (פלאי אן) די שנעל אוועקרוקען די זייטען=דעקאראציאן אין טעאטער, ווען די דעקאראציאן אין אן אקט דארף געענדערט ווערען פאר די אויגען פון פובליקום, ניט אראבלאזענדיג דעם פארהאנג.

fly o'pen (פלאי או'פן) פלוצים ברייט עפענען.

fly'-or'chis *n.* (פלאי'-אר'-קיס) דאס פליגענקרויט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלומען זיינען עהנליך צו פליגען].

fly out (פלאי אוט) אויסברעכען אין צארן, ארויסשפרינגען פון די האלאבלעס, ארויס פון די כלים.

fly'-pa'per *n.* (פלאי'-פיי'-פער) פליגענ=פאפיער [א גיפטיג אדער קלעפיג פאפיער צו פערניכטען פליגען].

fly'-poi'son *n.* (פלאי'-פאי'זן) פליגענ=גיפט.

fly'-pow'der *n.* (פלאי'-פאו'-דער) א פולווער וואס ווערט בענוצט אלס פליגענ=גיפט.

fly'-press *n.* (פלאי'-פרעס) א פרעס וואס ווערט צוגעשרויפט מיט דער הילף פון א שוואונג=ראד.

fly'-rail *n.* (פלאי'-רייל) א בעוועגליכע לייסט וואס האלט אונטער די פליגעל פון אן אויסציה=טיש.

fly round (פלאי ראונד) ז. *fly around*

flys *n.* (פלאיז) א לייכטע שנעלע דראזשקע.

fly'-sheet *n.* (פלאי'-שיעט) א פלוג=בלאט [א נעדרוקט בלעטעל צום פערשפרייטען].

fly'-shut'tle *n.* (פלאי'-שאטל) א וועבער=שיפעלע.

fly'snapper *n.* (פלאי'-סנעפ-ער) דער פליגענ=כאפער [אזא פויגעל].

fly'-speck *n.* (פלאי'-ספעק) פליגענ=דרעק.

fly'-specked *a.* (פלאי'-ספעקט) בעשמוצט מיט פליגענ=דרעק.

fly the pit (פלאי טהי פיט) אנטלויפען פון פעלד [אויפגעבען דעם קאמפף].

fly the red flag (פלאי טהי רעד פלעג) שפריצען בלוט.

fly to arms (פלאי טו ארמז) זיך כאפען צום נעוועהר.

fly'-trap *n.* (פלאי'-טרעפ) א פליגענ=נעץ; א פלאנצע וואס כאפט פליגען.

fly upon' (פלאי א-פאן') אנפאלען, בעפאלען; בעליידיגען.

fly'-wa'ter *n.* (פלאי'-הוואה'-טער) א לעזונג פון ארסעניק און וואסער אלס פליגענ=גיפט.

fly'-wheel *n.* (פלאי'-הוויעל) א שוואונג=ראד פון א מאשין.

fly'wort *n.* (פלאי'-הוואירט) ז. *fly-agaric*

foal *n. and v.* (פאול) א לאשעק, א זשערעבטשיק [א יונג פערדעל]; א יונג אייזעלע; געבעהרען א זשערעבטשיק אדער אן אייזעלע.

foal'foot *n.* (פאול'-פוט) אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די פארם פון א יונגען פערד'ס אדער אייזעל'ס קאפיטע.

foal'-teeth *n.* (פאול'-טיעטה) די מילך=צייהנער [ערשטע צייהנער] ביי א פערד.

foam *n. and v.* (פאום) שוים, צארן; שוימען; זיין אין צארן.

foa'my *a.* (פאו'-מי) שוימיג; בעדעקט מיט שוים; אויפברויזענד [פון צארן].

F. O. B. די ראשי תבות פון די ווערטער *free on board* אן אויסדרוק נעברויכט אין א פערקויפס=קאנטראקט צו בעצייכענען, אז די סחורה דארף צוגעשטעלט ווערען צו דער שיף אדער באהן פריי, אויף דעם חשבון פון פערקויפער.

fob *n. and v.* (פאב) א קליינע, פאדערשטע הויזען=קעשענע פאר א זייגער; א זייגער=קייטעל מיט א ברעלאק; אריינלעגען אין קעשענע; צונעהמען פאר זיך; אבנארען.

fob'-chain *n.* (פאב'-טשיין) א קייטעל פון א זייגער מיט א ברעלאק.

fo'cal *a.* (פאו'-קעל) וואס געהערט צום ברענ=פונקט. ז. *focus*

fo'cal dis'tance (פאו'-קעל דיס'-טענס) אין פיזיק—דער מרחק פון דעם אפטישען צענטער [ברענ=פונקט] פון א שפיגעל אדער ברענ=גלאז ביז דעם פונקט, וואו די ליכט=שטראהלען לויפען זיך צוזאמען.

focaliza'tion *n.* (פאו-קעל-אי-זיי'-שאן) דאס ברייננען די ליכט=שטראהלען אין ברענ=פונקט פון א ברענ=גלאז אדער שפיגעל.

fo'calize *v.* (פאו'-קעל-איז) קאנצענטרירען אין ברענ=פונקט.

fo'cal length (פאו'-קעל לענגטה) ז. *focal distance*

fo'ci *n.* (פאו'-סאי) פאקוסען, ברענ=פונקטען. ז. *focus*

focim'eter *n.* (פא-סים'-ע-טער) אן אפטישער אינסטרומענט צום אויסגעפינען דעם ברענ=פונקט פון א ברענ=גלאז.

fo'cus *n. and v.* (פאו'-קאס) דער פאקוס, דער ברענ=פונקט; אין פיזיק — דער פונקט אין וועלכען עס טרעפען זיך צונויף די ליכט=שטראהלען, וועלכע זיינען דורכגעגאנגען א ברענ=גלאז אדער זיינען צוריקגעווארפען געווארען פון א שפיגעל; אין געאמעטריע — א פונקט אין דעם שטח פון אן עליפסע, היפערבעל אדער פון אן אנדער קרומער ליניע, פון וועלכער די דיסטאנצען [שטרעקען] צו יעדען אנדערען פונקט פון דער ליניע שטעהען אלע מאל אין איין און דערזעלבער בעציהונג; א צענטראלער פונקט, א זאמלונגס=פונקט; אנשטעלען ריכטיג אין ברענ=פונקט; פערזאמלען אדער קאנצענטרירען אין איין פונקט.

fod'der *n. and v.* (פאד'-ער) קארמע, פוטער [שפייז פאר פיה]; קארמענען אדער פיטערען מיט היי, שטרוי א. ד. ג.

foe *n.* (פאו) א שונא, א פיינד; א נעגנער.

foe'man *n.* (פאו'-מען) א פיינד, א שונא.

fœ'tal *a.* (פיע'-טעל) ז. *fetal*

fœ'tus *n.* (פיע'-טאס) ז. *fetus*

fog *n. and v.* (פאג) א נעבעל, א טומאן; אונקלארהייט, מטושטש'קייט; דאס גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע נאך דעם ערשטען היי=שנים; זיך בעדעקען מיט א טומאן, איינגעהילט ווערען אין א נעבעל; אבפיטערען, אבעסען דאס גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע נאך דעם ערשטען היי=שנים.

fog'-bank *n.* (פאג'-בענק) א געדיכטער טומאן וואס מען זעהט פון ווייטען; א געדיכטער טומאן [נעבעל] אויף'ן ים וואס זעהט אויס פון ווייטען ווי לאנד.

fog'-bell *n.* (פאג'-בעל) א גלאק בעפעסטיגט צו א פעראנקערטער שיף, צו א פעלז א. ד. ג. וואס ווערט בעוועגט פון די כוואליעס אדער פון ווינד און דיענט אלס א ווארנונג פאר שיפסלייט אין א טומאן [נעבעל].

fog'-bound *a.* (פאג'-באונד) פערהאלטען פון א טומאן [נעבעל].

The steamer was delayed two days. It was fog-bound.

fo'gey *n.* (פאו'-גי) ז. *fogy*

fog'gage *n.* (פאג'-איידזש) דאס פערטריקענטע אדער פערפוילטע גראז אויף א לאנקע אין ווינטער=צייט; דאס גראז וואס וואקסט אב נאך'ן ערשטען היי=שניט.

fog'ged *a.* (פאגד) בעדעקט מיט א נעבעל; פערדונקעלט.

fog'ger *n.* (פאג'-ער) א לאנד=ארבייטער, וועלכער גיט קארמע [פוטער] די בהמות.

fog'gily *adv.* (פאג'-אי-לי) נעבעלדיג, טומאנע; אונקלאר; דונקעל.

fog'giness *n.* (פאג'-אי-נעס) דאס זיין

טומאנע, דאס זיין נעבעלדיג; אונקלארהייט, דונקעלהייט.

fog'gy *a.* (פאג'-אי) נעבעלדיג, טומאנע; אונקלאר, דונקעל; מטושטש; דום, נאריש.

fog'-horn *n.* (פאג'-הארן) א סיגנאל־הארן אויף א שיף צו געבען סיגנאלען צו אנדערע שיפען אין א נעבעלדיגען וועטער.

fo'gie *a.* (פאו'-גיע) ז. *fogy*.

fo'gle *n.* (פאוגל) א טאשען־טוך [אויף גנבים לשון].

fog'less *a.* (פאג'-לעס) אהן א טומאן, ניט נעבעלדיג; ריין, קלאר.

fog'-sig'nal *n.* (פאג'-סיג'-נעל) א סיגנאל וואס ווערט געגעבען פון א שיף אלס ווארנונג פאר אנדערע שיפען אין א טומאן [נעבעל].

fog'-smoke *n.* (פאג'-סמאוק) א טומאן, א נעבעל.

fo'gy *n.* (פאו'-גי) אן אלט־מאדישער אדער שטארק קאנזערוואטיווער מענש; אן אויסגעדיענטער סאלדאט.

fo'gydom *n.* (פאו'-גי-דאם) אלט־מאדישקייט, קאנזערוואטיזם.

fo'gyish *a.* (פאו'-גי-איש) אלט־מאדיש; וואס האט אלט־מאדישע אדער קאנזערוואטיווע אידעען.

fo'gyism *n.* (פאו'-גי-איזם) אלט־מאדישקייט, קאנזערוואטיזם.

foh *int.* (פא) פו! פוי!

foi'ble *n.* (פאיבל) א שוואכער פונקט, א שוואכע זייט; א כאראקטער־שוואכקייט; א ניט שטארק ערנסטער פעהלער.

foil *v. and n.* (פאיל) איבערוועלטיגען, גובר זיין; פערניכטען, צו נארנישט מאכען; אראבפיהרען פון דער ריכטיגער שפור; צומישען, צוטומלען; גאנץ דינע בלעטער פון מעטאל, ווי גאלד־בלאט, צין־פאליע א. ד. ג.; פליטער־גאלד; א געמיש פון צין און קוועקזילבער מיט וואס מען בעדעקט א שפיגעל־גלאז; א ראפיר [א קליינע פעכט־שווערד]; א מעטאל־בלעטעל וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער אן עדעלשטיין צו פערגרעסערען זיין גלאנץ; א בלעטער־עהנליכע פערציערונג [אין ארכיטעקטור].

foi'lable *a.* (פאי'-לעבל) וואס קען איבערוועלטיגט ווערען; וואס קען געמאכט ווערען צו נארנישט.

foiled *a.* (פאילד) וואס האט א בלעטער־ענהליכע פערציערונג [אין ארכיטעקטור].

foiled arch (פאילד ארטש) א געוועלב אדער בויגען מיט בלעטער־עהנליכע פערציערונגען.

foi'ler *n.* (פאי'-לער) איינער וואס צומישט אדער צוטומלט; איינער וואס צושטערט אדער מאכט צו נארנישט.

foi'ling *n.* (פאי'-לינג) א לייכטע שפור פון א הירש וואס איז געגאנגען אויף פלאץ בעוואקסען מיט גראז; א פערציערונגס־בלאט [אין ארכיטעקטור].

foil one's plans (פאיל וואנז פלענז) צושטערען אימעצענס פלענער.
I will foil his plans.

foil'-stone *n.* (פאיל'-סטאון) א פאלשער, נאכגעמאכטער עדעלשטיין.

foin *v.* (פאין) דורכשטעכען מיט א שווערד, מעסער אדער שפיז.

foist *v.* (פאיסט) עטוואס אריינשטעלען אדער אריינשרייבען דורך א פאלשקייט אדער שווינדעל; שטינקען, האבען א שלעכטען ריח.

fois'ter *n.* (פאיס'-טער) איינער וואס שטעלט אריין אדער שרייבט אריין עטוואס דורך א שווינדעל אדער פאלשקייט; א פעלשער.

fold *v. and n.* (פאולד) צוזאמענלעגען; צונויפקנייטשען; ארומנעהמען; זיך צונויפקנייטשען; איינהילען, איינוויקלען; צונויפפרעסען, צונויפשפארען [ווי שעפסען אין א סטאדע]; א פאלב; אן אבצאמונג פאר שעפסען; א שאף־הערדע, א סטאדע.

fol'dage *n.* (פאול'-דיידזש) ז. *faldage*.

fold arms (פאולד ארמז) צונויפלעגען די הענד.

fold down (פאולד דאון) פערבויגען, פערקנייטשען [א בלאט].

fol'der *n.* (פאול'-דער) א קנייטשער, א צוזאמענלעגער; א פאלצער, א צוזאמענלעגער; אזא פלאך ביינדעל עהנליך צו א מעסער וואס ווערט בענוצט צום קנייטשען פאפיער; עטוואס געדרוקטעס אין איין בויגען פאפיער וואס לעגט זיך צונויף [ווי א געאגראפישע מאפע, א פלוג־בלאט א. ד. ג.].

fold in (פאולד אין) איינשליסען.

fol'ding *n.* (פאול'-דינג) דאס מאכען פאלטען; דאס קנייטשען; א פאלט; א קנייטש.

fol'ding bed (פאול'-דינג בעד) א בעט וואס לעגט זיך צוזאמען.

fol'ding chair (פאול'-דינג טשעהר) א שטוהל וואס לעגט זיך צוזאמען.

fol'ding door (פאול'-דינג דאור) א פליגעל־טהיר.

fol'ding-machine' *n.* (פאול'-דינג-מע-שין') א פאלץ־מאשין [א מאשין אין א דרוקעריי אדער בוכבינדעריי וואס קנייטשט די געדרוקטע בויגענס]; א מאשין וואס מאכט כלים פון בלעך.

fold'less *a.* (פאולד'-לעס) אהן פאלטען.

fold'-net *n.* (פאולד'-נעט) אזא נעץ פאר קליינע פויגעלעך.

fold'-yard *n.* (פאולד'-יארד) אן אבגעצאמטער פיה־הויף.

fo'lia *n.* (פאו'-לי-א) בלעטער; שיכטען. ז. *folium*.

folia'ceous *a.* (פאו-לי-איי'-שיאס) בלעטערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע שיכטען; וואס האט די פארם פון א בלאט.

fo'liage *n.* (פאו'-לי-איידזש) בעבלעטערונג; די בלעטער פון א בוים צוזאמען ווי זיי וואקסען; א בינטעל בלעטער; אין ארכיטעקטור — א בעציערונג וואס שטעלט פאר בלעטער, בלומען אדער צווייגען.

Foliage

fo'liaged *a.* (פאו'-לי-איידזשד) בעוואקסען מיט בלעטער; בעציערט מיט בלעטער. ז. *foliage*.

fo'liage-plant *n.* (פאו'-לי-איידזש-פלענט) א פלאנצע וואס ציינכענט זיך בעזאנדערס אויס מיט איהרע שעהנע בלעטער.

fo'liage-tree *n.* (פאו'-לי-איידזש-טריע) א בלעטערדיגער בוים [צום אונטערשיעד פון די נאדעל־בוימער].

fo'liar *a.* (פאו'-לי-אר) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א בלאט.

fo'liate *v. and a.* (פאו'-לי-אייט) אויסקלאפען אין א דינעם בלאט, אויסהאמערען דין; בעלעגען מיט שפיגעל־זילבער אדער מיט צין־פאליע; אויסגעהאמערט אין דער פארם פון א דינעם בלאט אדער פלאטע; בלעטערענדיג; וואס האט בלעטער.

fo'liated *a.* (פאו'-לי-איי-טעד) אויסגעהאמערט אדער אויסגעצויגען אין דער פארם פון א בלאט; בעדעקט מיט א דינער מעטאל־פלאטע אדער מיט פאליע; בלעטערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע שיכטען; פערציערט מיט בלעטער; אין מוזיק — וואס האט צוגעלעגטע נאטען [וועגען א מעלאדיע פון א ליעד].

folia'tion *n.* (פאו-לי-איי'-שאן) די בעבלעטערונג פון פלאנצען; דאס אויסהאמערען אדער אויסציהען מעטאל אין דינע בלעטער; דאס בעלעגען מיט שפיגעל־זילבער אדער צין־פאליע [ביים פאבריצירען שפיגלען]; דאס זיין בלעטערדיג; אין געאלאגיע — דאס זיין צונויפגעשטעלט פון דינע שיכטען; אין ארכיטעקטור — א בלעטער־פערציערונג; די נומערירונג פון א בוך לויט די בלעטער און ניט לויט די זייטען.

fo'liature *n.* (פאו'-לי-איי-טשור) ז. *foliation*.

fo'lier *n.* (פאו'-לי-ער) א בלאט [פון א בוים, פון פאפיער א. ד. ג.].

foliic'olous *a.* (פאו-לי-איק'-א-לאס) וואס וואקסט אדער געפינט זיך אויף בלעטער [וועגען פאראזיטען־פלאנצען און פאראזיטען־בעשעפענישען].

foliif'erous *a.* (פאו-לי-איפ'-ע-ראס) וואס האט בלעטער, וואס האט בלעטער־עהנליכע טיילען.

fo'liiform *a.* (פאו'-לי-אי-פארם) בלעטער־פערמיג.

fo'lio *n., a. and v.* (פאו'-ליאו) פאליא, א בויגען פאפיער צונויפגעלעגט אין צווייען; א פאליאנט, א בוך מיט האלב־בויגענדיגע בלעטער; די גרויס פון אזא בוך; א פאפיער־מאס; א בלאט אדער א זייט פון א בוך; אן איינוויקלונג אדער ראהם פאר פאפירען, מוזיק־נאטען, צייכנונגען א. ז. וו.; א געוויסע צאהל ווערטער וואס ווערט אנגענומען אלס איינהייט ביים בערעכנענען די לענג פון אן אפיציעלען דאקומענט; וואס איז שייך צו אדער וואס איז עהנליך צו א פאליא; בעצייכענען א בלאט מיט א צאהל; בעצייכענען די צאהל ווערטער וואס ווערען אנגענומען אלס פאליא־איינהייט אין אפיציעלע דאקומענטען.

fo'liole *n.* (פאו'-לי-אול) א קליין בלעטעל; א טייל פון א צוטיילטען בלאט.

fo'liomort *a.* (פאו'-לי-א-מאהרט) פון דעם קאליר פון הערבסט־בלעטער; העלברוין. ז. *feuillemorte*.

fo'liose *a.* (פאו'-לי-אוס) וואס האט קליינע בלעטלעך אדער טיילען וואס זיינען עהנליך צו אזעלכע בלעטלעך.

folios'ity *n.* (פאו-לי-אס'-אי-טי) דאס האבען אדער בעשטעהן פון בלעטלעך אדער בלעטלעך־עהנליכע טיילען; דאס האבען דעם כאראקטער, פון א גרויסען בוך, פון א פאליאנט; מאסיוויטעט, דאס בעשטעהן פון פיעל ביכער־בענדער; אויסברייטונג [אין שרייבען].

fo'lious *a.* (פאו'-לי-אס) בלעטערדיג; דין; וואס האט קליינע בלעטלעך אדער בלעטלעך־עהנליכע טיילען.

fo'lium *n.* (פאו'-לי-אם) א בלאט; א שיכט.

folk *n.* (פאוק) פאלק, מענשען, לייט, דער עולם, דער פשוט'ער עולם.

Fol'kething *n.* (פאול'-קע-טינג) דאס אונטער־הויז פון דעם דענישען פארלאמענט [ריגסדאג].

folk'-free *a.* (פאוק'-פריע) פריי, ניט פערקנעכטעט.

folk'land *n.* (פאוק'-לענד) אין דער אל־

טער ענגלישער געזעצגעבונג — דאס לאנד וואס איז ניט געוועזן דאס אייגענטום פון איינצעלנע מענשען אדער קהלות, נאר האט בעלאנגט צום גאנצען פאלק.

folk'-lore *n.* (פאוק'-לאור) פאלקלאר, די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים, גלויבענס א. ז. וו. פון דעם פאלק; דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דיזע לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס.

folk'loric *a.* (פאוק'-לאור-איק) וואס איז שייך צו פאלקלאר. ז. ***folk-lore***

folk'lorist *n.* (פאוק'-לאור-איסט) איינער וואס שטודירט פאלקלאר. ז. ***folk-lore***

folk'moot *n.* (פאוק'-מוטה) אין אמאליגען ענגלאנד — א פאלקס-פערזאמלונג; א לאקאל געריכט.

folk'-right *n.* (פאוק'-ראיט) דאס פאלקס-רעכט; די געזעצע וועגען די רעכטען פון'ם פשוט'ען פאלק [אין געגענזאץ צו די פריווילעגירטע קלאסען].

folk'-song *n.* (פאוק'-סאנג) א פאלקס-ליעד.

folk'-speech *n.* (פאוק'-ספיעטש) פאלקס-שפראך [אין געגענזאץ צו דער שפראך פון די געבילדעטע קלאסען אדער צו דער ליטעראַרישער שפראך].

folk'-sto'ry *n.* (פאוק'-סטאו'-רי) א פאלקס-לעגענדע.

fol'licle *n.* (פאל'-איקל) א זוימען-זעקעל, א שויט, א סטרוטשקע [ביי פלאנצען]; א קליינע עפענונג, א דין רעהרעל, א קליינע פערטיעפונג, א דריזע [ביי חיות]; ביי אינזעקטען—דער קאקאן [די איינהילונג, אין וועלכער עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט פון דער לארווע].

follic'ular *a.* (פא-ליק'-יו-לאר) וואס בעשטעהט פון אדער וואס פערמאגט זוימען-זעקעלעך [ביי פלאנצען] אדער קליינע עפענונגען אדער רעהרעלעך [ביי חיות]; וואס געפינט זיך אין אזעלכע זעקעלעך, עפענונגען אדער רעהרעלעך. ז. ***follicle***

follic'ulate *a.* (פא-ליק'-יו-לייט) ז. ***follicular***

follic'ulated *a.* (פא-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. ***follicular***

fol'low *v.* (פאל'-או) פאלגען, נאכפאלגען; פערפאלגען; נאכטהאן; נאכגעהן, בעגלייטען; שטרעבען; נאכקומען; ארויסקומען [אלס פאלגע פון אורזאכע]; אנגעהן, אנהאלטען, ערפילען די אויפגאבען, זיין בעשעפטיגט [ביי א געשעפט, מלאכה, פראפעסיאן].

fol'low direc'tions (פאל'-או די-רעק'-שאנז) זיך האלטען אן די פארשריפטען; פאלגען די בעפעהלע.

fol'lower *n.* (פאל'-א-ער) אן אנהענגער; א נאכפאלגער; א בעגלייטער; א געליעבטער; יעדער טייל פון א מאשין, וועלכער בעוועגט זיך, נאכפאלגענדיג די בעוועגונגען פון אן אנדער טייל; אין א דאמפף-מאשין — דאס דעקעל פון דער קאלבע אדער פארשען.

fol'lowers *n.* (פאל'-א-ערז) 1. א סוויטע, א בעגלייטונג; 2. אנהענגער.
2. His followers are loyal to him.

fol'lowing *a. and n.* (פאל'-א-אינג) פאלגענד, נעכסט, וואס דארף אנקומען; א סוויטע; א קאמפאניע פון נאכפאלגער.

fol'low my lea'der (פאל'-או מאי ליע'-דער) א קינדערישע שפיעל וואו איינער נאך'ן אנדערען ווערט א פיהרער, ועמען אלע מוזען פאלגען און נאכטהאן.

fol'low one's nose (פאל'-או הוואנז נאוז) געהן נאך דער נאז נאך [געהן גראד, פארוועררטס].

fol'low one's steps (פאל'-או הוואנז סטעפס) געהן אין יענעמס וועגען, נאכטהאן אימעצען.

fol'low out (פאל'-או אוט) עפעס דורכפיהרען, אויספיהרען.

fol'low prec'edents (פאל'-או פרעס'-אי-דענטס) טהאן אדער פסק'ענען ווי אמאל אין אן עהנליכען פאל.

fol'low suit (פאל'-או סיוט) שפיעלען מיט א קארט וואס איז פון איין פארב אדער מאסט מיט דער, וואס איז פריהער נעשפיעלט געווארען; פאלגען א ביישפיעל.

fol'low up (פאל'-או אפ) עפעס פערפאלגען, ווייטער אנגעהן מיט עפעס.

fol'ly *n.* (פאל'-אי) נארישקייט; שטות; א נארישע אויפפיהרונג; אן אונטערנעהמונג, וועלכע מען האט פריהער שלעכט אויסגערעכענט און וועלכע מען פערלאזט אונפערענדיגט.

foment' *v.* (פא-מענט') ערווארעמען; ערוועקען, ערמוטיגען, צוגעבען קוראזש.

fomenta'tion *n.* (פאו-מען-טיי'-שאן) ערווארמונג; ערוועקונג; ערהיצונג; ערמונטערונג.

fomen'ter *n.* (פא-מענ'-טער) אן ערוועקער, אן אויפרייצער [צו זינד]; א זאך אדער א מיטעל וואס דערווארעמט דעם קערפער.

fond *a.* (פאנד) נאריש, דום; אהן א זינען; פערריקט, משוגע; וואהנזיניג פערליעבט; ליעבליך, צערטליך; פראסט, אונווירדיג, טריוויאל; איבערגעשעצט.

fon'dle *v.* (פאנדל) לאשטשען, צערטלען; ארויסצייגען צערטליכקייט.

fond'ler *n.* (פאנד'-לער) א פערצערטלער; דער וואס צערטעלט אדער לאשטשעט.

fond'ling *n.* (פאנד'-לינג) א ליעבלינג, א שוים-קינד.*

fond'ly *adv.* (פאנד'-לי) אויף א ליעבענדער, צערטליכער ארט; משוגע'נערווייז.

fond'ness *n.* (פאנד'-נעס) צערטליכקייט; ליידענשאפט, אנהענגליכקייט; משוגעת; שוואכקייט.

fond of a drop (פאנד אוו ע דראפ) ליעב האבען דעם ביטערען טראפען.

font *n.* (פאנט) [א דער טויף-בעקען מין רעזערוואואר, אין וועלכען מען האלט דאס טויף-וואסער אין א קירך]; די גיסונג אדער שמעלצונג פון מעטאלען; א פאלשטענדיגע זארטירונג פון דרוק-שריפט.

fon'tal *a.* (פאנ'-טעל) וואס געהערט צו א קוואל אדער פאנטאן.

fon'tinel *n.* (פאנ'-טי-נעל) א קליינער קוואל אדער פאנטאן.

food *n.* (פוהד) שפייז, נאהרונג, עסענווארג.

food'-fish *n.* (פוהד'-פיש) פיש, וועלכע מען קען עסען.

food for the mind (פוהד פאר טהי מאינד) גייסטיגע שפייז.

food'ful *a.* (פוהד'-פול) נעהרענד; פרוכטבאר.

food'less *a.* (פוהד'-לעס) וואס האט ניט קיין נאהרונג; אונפרוכטבאר.

food'-plant *n.* (פוהד'-פלענט) א שפייז-פלאנצע [א פלאנצע וואס ווערט געברויכט צום עסען].

food'-stuff *n.* (פוהד'-סטאף) נאהרונגס-שטאף.

fool *n. and v.* (פוהל) א נאר, אן אידיאט; איינער וואס מאכט א נארישען אנשטעל אדער נארישע העויות; א בדחן, א מארשאליק, א חכמות-זאגער; דאס, מיט וואס מען שפיעלט זיך; מאכען נארישע אנשטעלען; שפאסען; טרייבען קאטאוועס; שפיעלען זיך מיט עפעס; מאכען איינעם צום נארען; אבנארען, בעטריגען; א געריכט פון געקאכטע פרוכט מיט שמאנט און צוקער.

fool away' (פוהל ע-הוויי') פטר'ען אומזיסט; אויסברייגנען אדער פערשווענדען עפעס אהן שום נוצען.

fool'-born *a.* (פוהל'-באהרן) נאריש פון געבורט אן.

foo'lery *n.* (פוה'-לער-אי) דומהייט, נארישקייט; א שפאס; א נארישער אנשטעל, א פארס.

fool'hardily *adv.* (פוהל'-האר-די-לי) נאריש העזה'דיג; מיט א היציגער, אונבערעכענטער דרייסטקייט.

fool'hardiness *n.* (פוהל'-האר-די-נעס) היציגע, אונבערעכענטע דרייסטקייט.

fool'hardy *a.* (פוהל'-האר-די) דרייסט אהן א וועלכער ניט איז אויסגערעכענטקייט.

foo'ling *n.* (פוה'-לינג) נארישקייטען, שטות'עריי, שפאס; נארישע אויפפיהרונג; שטיפעריי.

foo'lish *a.* (פוה'-ליש) נאריש, ווי א נאר; דום; לעכערליך, שפאסהאפט, שטיפעריש.

foo'lish bod'y (פוה'-ליש באד'-אי) א נארישער קאפ; א נאר.

foo'lishly *adv.* (פוה'-ליש-לי) מעשה נאר.

foo'lishness *n.* (פוה'-ליש-נעס) נארישקייט, דומהייט; שטיפעריי.

fools'cap *n.* (פוהלז'-קעפ) דאס נארען-היטעל, א שפיציג היטעל מיט גלעקלעך, וואס די הויף-נארען פון די אמאליגע פריצים פלעגען טראגען; א זארט גרויסע בויגענס שרייב-פאפיער [נאך דעם צייכען וואס אויף זיי איז געווען געדרוקט אין דער פארם פון א נארען-היטעל]; א מין מאלוסקעל.

fool's cor'ner (פוהלז קאר'-נער) די קונע, דער ווינקעל, אין וועלכען מען שטעלט אריין קינדער פון א שוהלע צו בעשטראפען זיי.
The pupil was put in the fool's corner.

fool's er'rand (פוהלז ער'-ענד) א כשוגענע אונטערנעהמונג, דאס יאגען זיך נאך עפעס וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

fool's par'adise (פוהלז פער'-ע-דאיס) דער גן-עדן פון א נאר, גליק און צופרידענהייט וואס בויט זיך אויף פאלשע האפנונגען; אוטאפיען.

fool's pars'ley (פוהלז פארס'-לי) די הונד-פעטרושקע [אזא שטינקענדיג, ניפטיג גראז].

fool'-trap *n.* (פוהל'-טרעפ) א נעץ אדער פאסטקע צו פערכאפען נארען; א נראבער איינפאל.

fool with (פוהל הוויטה) שטיפען מיט עפעס; אריינמישען זיך מיט נארעריי אדער משוגעת'ען.

foot *n. and v.* (פוט) א פוס; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פוס אין אויסזעהן אדער אין די פונקציאנען; דער אונטערשטער טייל פון עפעס; דער אונטערשטער טייל פון א בארג; פוס-סאלדאטען, אינפאנטעריע, א שטאנד, א לאגע; א פערז-פוס אין פאעזיע [מישקל

החרוזים]; אן איינהייט פון א לענגע=מאס [אין פערשיעדענע לענדער איז די מאס פון א פוס פערשיעדען. אין אמעריקא און ענגלאנד איז א פוס 12 צאל אדער אינטשעס]; געהן, טרעטען; געהן צופוס; שטעלען פעסט אויף די פיס; טרעטען מיט'ן פוס; בריקען; אונטערשטריקען א זאק; לעגען פאדעשוועס אויף שיך; צונויפרעכענען א חבור און אונטערשטעלען דעם סך=הכל; בעצאהלען, קוויטירען; צונויפרעכענען.

foot a bill (פוט ע ביל) בעצאהלען א חוב.

foot'-artil'lery *n.* (פוט'-אר-טיל'-ע-רי) פוס=ארטילעריע.

foot asleep' (פוט ע-סליעפ') אבגעזעסען א פוס.

foot'back *adv.* (פוט'-בעק) פאהרענדיג מיט די אייגענע פערד, ד. ה. געהענדיג צופוס.

foot'-ball *n.* (פוט'-באהל) א פוס=באל [אזא גרויסע לעדערנע פילקע וואס ווערט געשטויסען מיט'ן פוס]; פוס=באל=שפיעל.

foot'-band *n.* (פוט'-בענד) א ראטע פוס=סאלדאטען [אינפאנטעריע].

foot'-bath *n.* (פוט'-בעטה) א פוס=וואנע; דאס באדען די פיס אין א פוס=וואנע.

foot'-board *n.* (פוט'-באורד) א פוס=ברעט [א ברעט אין א וואגען, א שיפעל א. ד. ג. אלס א שטיצע פאר די פיס]; א פלאטפארם אויף א לאקאמאטיוו וואו דער הייצער און דער מאשיניסט שטעהען.

foot'boy *n.* (פוט'-באי) א לויף=אינגעל, א אינגעל אויף שליחות.

foot'-breadth *n.* (פוט'-ברעדטה) די ברייט פון א פוס [אלס מאס].

foot'-bridge *n.* (פוט'-ברידזש) א שטעג, א בריק פאר פוס=געהער, א קלאדקע.

foot'-cloth *n.* (פוט'-קלאטה) א פוס=דעקע; א פערד=דעקע; א פוס=טעפיך.

foot'ed *a.* (פוט'-עד) פיסיג; מיט פיס.

foot'er *n.* (פוט'-ער) א פוס=געהער.

foot'fall *n.* (פוט'-פאהל) א שריט, א טריט.

foot'-fight *n.* (פוט'-פאיט) אן אינפאנטעריע=קריעג [א מלחמה צווישען פוס=סאלדאטען].

foot'-folk *n.* (פוט'-פאוק) אינפאנטעריע, פוס=סאלדאטען.

foot'-gear *n.* (פוט'-גיער) פוס=בעקליידונג [ווי זאקען, שטיוועל, שיך].

foot'-grease *n.* (פוט'-גריעס) דער אבפאל פון באוועל=זאמען [נאכדעם ווי מען האט אויסגעקוועטשט דעם אויל].

foot'-guard *n.* (פוט'-גארד) א פוס=שוץ פאר פערד [אזא מין שיך פאר פערד].

foot'-guards *n.* (פוט'-גארדז) פוס=גוואררדיע.

foot'-halt *n.* (פוט'-האהלט) אזא שאף=קראנקהייט [די קראנקהייט פאנגט זיך אן, ווי עס ווערט אנגענומען, פון די פיס].

foot'-haw'ker *n.* (פוט'-האה'-קער) א קאראבעלניק [פעדלער], וואס געהט ארום צופוס פערקויפען זיין סחורה.

foot'-hill *n.* (פוט'-היל) א נידריגע בערגעל ביי דעם פוס פון א בארג.

foot'hold *n.* (פוט'-האולד) א פוס=שטיצע, אן ארט וואו די פיס אוועקצושטעלען.

foot'ing *n.* (פוט'-אינג) דער גאנג, דער טריט; דער פוס=שטאנד; דער פוס=באדען; א שפור פון פוס; א טאנץ; אן איינגעפונדערוועטער פלאץ; א פונדאמענט; א באזיס; א גרונדלאגע; א שטאנד, א לאגע; א געגענזייטיגע בעציהונג; דאס צושטעלען א פוס; דאס צונויפרעכענען א רייהע ציפער ווי אין א חבור; א שטוים=קאנט [פון א פרויען=קלייד]; א קערמישעל [הוליאנקע] וואס ווערט געמאכט ווען איינער טרעט אריין אין אן אמט, אין א שוהל א. ד. ג.

foot'ing-beam *n.* (פוט'-אינג-ביעם) א בינד=באלקען פון א דאך.

foot'-joint *n.* (פוט'-דזשאינט) א געלענק פון דעם פוס פון אן אינזעקט.

foot'-key *n.* (פוט'-קיע) דער פעדאל פון אן ארגעל אדער פיאנא.

foot'less *a.* (פוט'-לעס) אהן פיס; אהן א באדען, אהן א באזיס.

foot'-lick'er *n.* (פוט'-ליק'-ער) א געמיינער אונטערלעקער.

foot'lights *n.* (פוט'-לאיטס) פוס=ליכט [די לעמפלעך אויף דעם ראנד פון דער ביהנע אין טעאטער].

foot'-line *n.* (פוט'-לאין) די לעצטע שורה פון זאץ אויף א בלאט, וואו עס ווערט מייסטענס געשטעלט נור דער נומער פון בויגען אדער דער נומער פון זייט.

foot'ling *n.* (פוט'-לינג) א פיסעל.

foot'-loose *a.* (פוט'-לוהס) פראנק און פריי.

foot'man *n.* (פוט'-מען) א דיענער; א לאקיי; א פוס=סאלדאט.

foot'manship *n.* (פוט'-מען-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א לאקיי; דאס זיין א פוס=סאלדאט.

foot'mark *n.* (פוט'-מארק) א שפור פון א פוס.

foot match (פוט מעטש) א לויף=וועט.

foot'-muff *n.* (פוט'-מאף) א פוס=זאק [אזא זאק פון פעל צו האלטען אין איהם די פיס ווינטער=צייט, ווען מען פאהרט].

foot'-note *n.* (פוט'-נאוט) א פוס=נאטע, א בעמערקונג אין א בוך, וואס ווערט געשטעלט אונטען צום ענד פון בלאט.

foot'pace *n.* (פוט'-פייס) א לאנגזאמער טריט; א פלאץ זיך אבצורוהען אויף א טרעפ.

foot'pad *n.* (פוט'-פעד) א גאסען=רויבער.

foot'-pad *n.* (פוט'-פעד) אזא שוץ=שטיוועל פאר די פיס פון פערד.

foot'-pas'senger *n.* (פוט'-פעס'-ען-דזשער) א פוס=רייזענדער.

foot'-path *n.* (פוט'-פעטה) א פוס=וועג, א פוס=שטעג [א שמאלער וועג וואס איז נאר פאר פוס=געהער].

foot'-post *n.* (פוט'-פאוסט) פאסט וואס ווערט געפיהרט צופוס; א שליח וואס געהט צופוס.

foot'-pound *n.* (פוט'-פאונד) פוס=פונט, אן איינהייט צו מעסטען ענערגיע אדער ארבייט [די ענערגיע, וועלכע פאדערט זיך אויפצוהויבען א פונט משא א פוס אין דער הויך].

foot'print *n.* (פוט'-פרינט) דער אבדרוק פון א פוס; די שפור פון א פוס.

foot'-race *n.* (פוט'-רייס) א וועט אין לויפען.

foot'-rest *n.* (פוט'-רעסט) א פוס=ביינקעלע.

foot'-rope *n.* (פוט'-ראופ) א שטריק אונטער די זעגעל=שטאנגען, אויף וועלכען מאטראזען שטעהען, ווען זיי מאכען דעם זעגעל פעסט אדער לויז.

foot'-rot *n.* (פוט'-ראט) דאס פוס=פוילען [אזא פוס=קראנקהייט ביי בהמות].

foot'-rule *n.* (פוט'-רוהל) א מאסשטאב פון א פוס [12 צאל] די לענג.

foots *n.* (פוטס) דאס אבגעשטאנענע אדער אבגעזעצטע אויף'ן דעק.

foot'-sol'dier *n.* (פוט'-סאול'-דזשער) אן אינפאנטעריע=סאלדאט, א פוס=סאלדאט.

foot'-sore *a.* (פוט'-סאור) וואס האט פוס=שמערצען [פון פיעל געהן].

foot'stalk *n.* (פוט'-סטאהק) דאס שטענגעל פון א בלום.

foot'stall *n.* (פוט'-סטאהל) דער פוס רינג פון א פרויען=זאטעל [דער רינג אין וועלכען מען שטעקט אריין דעם פוס ביים ארויפשטייגען אויף'ן פערד].

foot'step *n.* (פוט'-סטעפ) א פוס=טריט; א שפור פון א פוס.

foot'stool *n.* (פוט'-סטוהל) א פוס=ביינקעלע; א נכנע, אן אונטערטהעניגער; די ערד [אלס גאט'ס פוס=ביינקעלע].

foot'-stove *n.* (פוט'-סטאוו) א פוס=אויווענלע, א פוס=ווארימער.

foot'-ton *n.* (פוט'-טאן) אן איינהייט צו מעסטען ענערגיע אדער ארבייט [די ענערגיע וועלכע איז נויטיג צו הויבען א משא פון 2,240 פונט א פוס הויך].

foot up (פוט אפ) צוזאמענצעהלען, צוזאמענרעכענען.

foot'-valve *n.* (פוט'-וועלוו) דער גרונד=ווענטיל [אן עפענונגס=דעקעל ביי דאמפף=מאשינען מיט קאנדענזאטארען וואס געפינט זיך צווישען דער לופט=פומפע און קאנדענזאטאר].

foot'walk *n.* (פוט'-הוואהק) א טראטואר.

foot'-war'mer *n.* (פוט'-הוואהר'-מער) א פיס=ווארמער; א פוס=אויווענלע [צום ווארימען די פיס].

foot'way *n.* (פוט'-הוויי) ז. *foot-path*.

foot'-worn *a.* (פוט'-הוואורן) וואס איז מיעד געהענדיג; וואס האט פוס=שמערצען פון פיעל געהן.

foot'y *a.* (פוט'-אי) וואס איז אבגעשטאנען אדער אבגעזעצט אויף'ן דעק; ארעם; געמיין; ווערטהלאז.

foo'zle *n.* (פוהזל) א נודנע פערזאן, אן אלטער נודניק.

fop *v. and n.* (פאפ) אבחוזק מאכען; אבשפאסען, אבנארען; א נאר; א פראנט.

fop'doodle *n.* (פאפ'-דוהדל) א ניכטסווירדיגער אדער געמיינער קערל.

fop'ling *n.* (פאפ'-לינג) א פראנטעל.

fop'pery *n.* (פאפ'-ער-אי) נארישקייט; פראנטעריי; פוצעריי; בעפוצונג.

fop'pish *a.* (פאפ'-איש) פראנטיש, אויסגעפוצט.

fop'pishly *adv.* (פאפ'-איש-לי) אויף א פראנטישען שטייגער.

fop'pishness *n.* (פאפ'-איש-נעס) פראנטעריי, אייטעלקייט.

for *prep. and c.* (פאר) פאר; פיר; וועגען; אום; אויף; צו; צוליעב; אדאנק; פון וועגען; אין משך; אין פערלויף; ניט קוקענדיג אויף; כאטש; ביי אלעם דעם; ווייל; דען.

for'age *n. and v.* (פאר'-עדזש) פוראזש, עסענוואורג, שפייז; פארראט; פריפאסען; צוגרייטען פוראזש אדער עסענווארג פאר מענשען און בעזאנדערס פאר בהמות; פלינדערען, רויבען.

for'age-cap *n.* (פאר'-עדזש-קעפ) א פוראזשקע, א קליין היטעלע, וואס סאל=

דאטען טראגען בעת זיי זיינען אנגעטהאן ניט אין פולער פארם.

for'ager *n.* (פאר'-ע-דזשער) איינער וואס גרייט אן פוראזש אדער עסענווארג פאר פערד און בהמות.

for'aging *n.* (פאר'-ע-דזשינג) דאס אנ־גרייטען פוראזש אדער עסענווארג פאר פערד און בהמות.

for'aging-cap *n.* (פאר'-ע-דזשינג-קעפ) ז. *forage-cap*.

for'aging-par'ty *n.* (פאר'-ע-דזשינג-פאר'-טי) א קאמאנדע סאלדאטען וואס זאמעלט צונויף שפייז און פוטער פאר דער ארמעע אין די ארומיגע געגענדען.

for a joke (פאר א דזשאוק) אויף שפאס, אויף קאטאוועס.

for all (פאר אהל) ניט קוקענדיג אויף; כאטש.

for all I care (פאר אהל אי קעהר) פון מיינעטוועגען.

for all I know (פאר אהל אי נאו) ווי מיר איז בעוואוסט.

For all I know, he is a good man.

for all that (פאר אהל טהעט) דאך.

For all that, I don't agree with you.

for all the world (פאר אהל טהי וואירלד) פון יעדען שטאנדפונקט; פינקטליך; פאלקאם, ריכטיג.

fora'men *n.* (פא-ריי'-מען) אין אנאטא־מיע און זאאלאגיע — אן עפענונג, א לאך, א דורכגאנג.

for an age (פאר ען אײדזש) פאר א לאנגע צייט, פון א שאק מיט יאהרען.

I have not seen you for an age.

for appear'ances sake (פאר ע-פיער'-ענ-סעז סייק) לפנים, צום שיין.

for a sea'son (פאר ע סיע'-זן) אויף א געוויסער צייט.

The house was rented for a season.

for as much (פאר עז מאטש) נעהמענ־דיג אין אנבעטראכט אז; ווייל.

for a song (פאר ע סאנג) פאר א שיבעש, פאר א קלייניגקייט, זעהר ביליג.

The house was sold for a song.

for a spell (פאר ע ספעל) פאר א לאנגע צייט.

for a while (פאר ע הוואיל) אויף א ווייל־ע.

for ay (פאר איי) אויף אייביג, לעולם ועד.

for'ay *v. and n.* (פאר'-איי) ראבעווען, פלינדערען; דאס ראבירען, דאס פלינדע־רען.

for'ayer *n.* (פאר'-איי-ער) איינער וואס ראבירט אדער פלינדערט.

forbear' *v.* (פאר-בעהר') זיך איינהאל־טען; איבערטראגען; אויסהאלטען; זיך אבהאלטען פון עפעס.

forbear'ance *n.* (פאר-בעהר'-ענס) דאס איינהאלטען זיך; דאס אויסהאלטען מיט געדולד; דאס אבהאלטען זיך פון צו פא־דערען א געוויסען רעכט אויף עפעס.

forbear'ance is no acquit'tance (פאר-בעהר'-ענס איז נאו ע-קהוויט'-ענס) אבגעלעגט איז ניט אבגעניינט [אב־האלטען זיך מיינט ניט אבזאגען זיך].

forbear'er *n.* (פאר-בעהר'-ער) איינער וואס האלט זיך איין.

forbear'ing *a.* (פאר-בעהר'-אינג) גע־נייגט צו איבערטראגען.

forbear' obser'ving (פאר-בעהר' אב-זויר'-ווינג) זיך איינהאלטען פון א בע־מערקונג.

forbid' *v.* (פאר-ביד') פער־ביעטען; פער־הינדערען, פערהיטען.

forbid'den (פאר-ביד'ן) פערבאטען, פערהינדערט, פערהיט. ז. *forbid*.

forbid'denly *adv.* (פאר-ביד'נ-לי) אויף א פערבאטענעם, ניט ערלויבטען שטייגער.

forbid'der *n.* (פאר-ביד'-ער) א פער־באטער; דער אדער דאס וואס ערלויבט ניט.

forbid'ding *a.* (פאר-ביד'-אינג) אונצו־פריעדען, אונאנגענעהם, בעליידיגענד; צו־ריקשטויסענד, צוריקוויזענד.

forbid'dingly *adv.* (פאר-ביד'-אינג-לי) אויף א צוריקשטויסענדען, אונאנגע־נעהמען אדער אונצופריעדענעם שטייגער.

forbid' the banns (פאר-ביד' טהי בענז) ארויסטרעטען אפיציעל מיט אן אויסזעצונג אדער מיט טענות געגען אי־מעצענס הייראט וואס דארף פארקומען. ז. *banns*.

forbore' (פאר-באר') ערטראגען, געדול־דעט; איינגעהאלטען. ז. *forbear*.

for cause (פאר קאהז) דורך אן אורזאכע וואס איז בעשטימט דורך'ן געזעץ.

Some public officials are removable only for cause.

force *n. and v.* (פארס) קראפט, שטאר־קייט, מאכט; געוואלט; ווערטה, בעדיי־טונג, ווירקזאמקייט; אן ארגאניזאציאן, א קערפערשאפט, א קאמפאניע [הויפטזעכ־ליך מיליטעריש]; מיליטערישע קראפט; ים־מאכט; ווירקונג; צווינגען, נויטען, איבערוועלטיגען; מיט געוואלט עפעס דורכ־פיהרען אדער אויפטהאן; ארויפדרינגען; ארויפצווינגען; אויסווירקען עפעס דורך בעזונדערע מיטלען [ווי למשל, דאס וואק־סען פון פלאנצען דורך קינסטליכער ווא־רעמקייט]; זיין פון ווירקונג; זיך קימערען; זיין אונענטשלאסען, ניט ווא־גען; אנשטאפען [שפייזען]; ארומשערען, ארומהאקען [די האר אדער וואל]; אין קארטען־שפיעל — צווינגען איינעם צו שפיעלען אזוי, אז מען זאל מעהר אדער ווייניגער האבען א בעגריף וועגען זיינע קארטען.

for'ceable *a.* (פאר'-סעבל) וואס מען קען צווינגען, וואס מען קען ארויסרופען מיט געוואלט אדער מיט קינסטליכע מיט־לען.

force along' (פארס ע-לאנג') טרייבען פארוועהרטס, פארטרייבען, מיטרייסען.

force a trade (פארס ע טרייד) שטרע־בען צו פערשאפען זיך א גרויסע קונד־שאפט.

force away' (פארס ע'הוויי') אוועק־טרייבען, אבשטויסען.

force a way through (פארס ע וויי טהרו) דורכברעכען, זיך דורכברעכען א וועג.

forced *a.* (פארסט) ארויס־געצוואונגען; ערופען דורך אנשטרענגונג; אונגאטיר־ליך, קינסטליך.

forced abor'tion (פארסט ע-באר'-שאן) א געצוואונגענע פריה־געבורט [דאס מפיל זיין דורך קינסטליכע מיטלען].

forced march (פארסט מארטש) א שנעלער מארש.

for'cedness *n.* (פאר'-סעד-נעס) גע־צוואונגענהייט, געקינסטעלטקייט, אונגא־טירליכקייט.

force down (פארס דאון) ארונטער־שטויסען, ארונטערטרייבען.

forced put (פארסט פוט) א נויטפאל.

forced sale (פארסט סייל) א געצוואונ־גענער אויספערקויף פון די סחורות [ווען למשל, די בעלי־חובות צווינגען דערצו].

force for'ward (פארס פאר-ווארד) שטויסען פארוועהרטס, טרייבען פאר־וועהרטס.

force from (פארס פראם) ארויסטריי־בען; ארויסרייסען.

force'ful *a.* (פארס'-פול) שטארק, קרעפ־טיג, געוואלטיג; וואס ווערט געטריבען מיט קראפט אדער געוואלט.

force'fully *adv.* (פארס'-פול-אי) מיט קראפט; אויף א קרעפטיגען אדער געוואל־טיגען אופן.

force'fulness *n.* (פארס'-פול-נעס) קרעפטיגקייט, געוואלטזאמקייט.

force in'to (פארס אינ'-טו) אריינטריי־בען, אריינאייגען, אריינשלאגען.

force'less *a.* (פארס'-לעס) קראפטלאז, מאכטלאז.

force'meat *n.* (פארס'-מיעט) געהאקט פלייש; געהאקט פלייש אלס פילעכץ; גע־פילט פלייש.

force of arms (פארס אוו ארמז) ווא־פען־געוואלט.

force on (פארס אן) טרייבען ווייטער; ארויפצווינגען, ארויפדרינגען.

force one's hand (פארס וואנז הענד) אין קארטען־שפיעל — צווינגען איינעם צו שפיעלען אזוי אז מען זאל־ האבען מעהר אדער ווייניגער א בעגריף וועגען זיינע קארטען; צווינגען איינעם ער זאל אויפדעקען זיין כונה אדער זיינע פלענער.

force o'pen (פארס א'פן) אויפברעכען.

The house was forced open by burglars.

for'ceps *n.* (פאר'-סעפס) א צוואנג; קערפער־טיילען [ביי מענשען און אינ־זעקטען] וואס זיינען עהנליך צו ארער ווירקען ווי צוואנגען.

force'-pump *n.* (פארס'-פאמפ) א דרוק־פומפ [א פומפ וואו דאס וואסער ווערט ארויפגעבראכט דורך דרוק].

for'cer *n.* (פאר'-סער) איינער אדער עפעס וואס צווינגט צו עפעס מיט געוואלט, וואס טרייבט אדער האלט צוריק; דער קאלבען פון א דרוק־פומפ.

for cer'tain (פאר סויר'-טען) אויף געוויס, אויף בעשטימט.

forc'es *n.* (פארס'-עז) מיליטערישע מאכט; חיל.

force upon' (פארס א-פאן') ארויפ־דרינגען, ארויפצווינגען.

The action I took was forced upon me by the circumstances.

force wine (פארס הוואין) דורך קינסטליכע מיטלען מאכען וויין אויסקו־קען אלט.

for'cible *a.* (פאר'-סיבל) שטארק, קרעפ־טיג, ענערגיש, ווירקענד, געוואלטיג, גע־צוואונגען.

for'cible-fee'ble *a. and n.* (פאר'-סיבל-פיע'בל) וואס שטרעבט אויסצוזעהן כלומר'שט שטארק; איינער וואס שטרעבט אויסצוזעהן שטארק, אבוואהל ער איז שוואך.

for'cibleness *n.* (פאר'-סיבל-נעס) געוואלטזאמקייט, קרעפטיגקייט; ווירקזאמ־קייט, געצוואונגענהייט.

for'cibly *adv.* (פאר'-סי-בלי) מיט קראפט, מיט ענערגיע, מיט געוואלט; אויף א געצוואונגענעם אופן.

for'cing *a. and n.* (פאר'-סינג) צווינ־גענד, ווירקענד מיט קראפט אדער געוואלט; דאס ארויסברייננגען פלאנצען דורך קינסט־ליכער ווארעמקייט.

for'cing-house *n.* (פאר'-סינג-האוס) א טרייב־הויז [א פלאץ, וואו מען האלט

קינסטליך אויף א געוויסע טעמפעראטור, כדי פלאנצען זאלען וואקסען שנעלער און בעסער].

for'cing-pump *n.* (פאור'-סינג-פאמפ) ז. *force-pump*

for'cipate *a.* (פאר'-סי-פייט) צוואנגענעהנליך.

for'cipated *u.* (פאר'-סי-פיי-טעד) ז. *forcipate*

forcipa'tion *n.* (פאר-סי-פיי'-שאן) דאס מאטערען, דאס רייסען דאס פלייש מיט צוואנגען; דאס זיין צוואנגענעהנליך [וועגען געוויסע קערפער-טיילען ביי חיות און אינזעקטען].

ford *n. and v.* (פאורד) א פלאכער פלאץ אין א וואסער-שטראם, וואו מען קען איבערגעהן צופוס; א וואסער-שטראם, וועלכען מען דארף איבערגעהן; דורכגעהן צופוס א וואסער-שטראם, דורכבראדיען.

for'dable *a.* (פאור'-דעבל) פלאך, ניט טיעף, וואס מען קען אריבערגעהן צופוס [וועגען א וואסער].

The stream is **fordable** at all seasons of the year.

for'dableness *n.* (פאור'-דעבל-נעס) דאס זיין פלאך, ניט טיעף [וועגען וואסער] אזוי, אז מען קען עס איבערגעהן צופוס.

for days (פאר דייז) פאר פיעלע טעג.

for days togeth'er (פאר דייז טו-געטה'-ער) ז. *for days*

fordo' *v.* (פאר-דו') פערניכטען, צושטערען, רואינירען; אויסמאטערען, איבערוועלטיגען [ווי דורך מיעדקייט].

fore *prep., adv., a. and n.* (פאור) פון פאראנט; אין דער אנוועזענהייט, פאר'ן אנגעזיכט; וואס געהט פארויס, וואס געפינט זיך פון פאראנט, וואס קומט פריהער [אין צייט אדער אין פלאץ]; דער פראנט, דער פאדערשטער טייל; די פאדערשטע מאסט [ביי א שיף].

fore'-and-aft' *a. and n.* (פאור'-ענד-עפט') ביי שיפען — וואס געהט פון פאראנט נאך הינטען, וואס געהט דורך דער גאנצער לענג פון שיף; וואס שטעהט אין מיטען שיף מיט די ברעגעס צו דער מאסט [וועגען זעגלען]; א שיפעל מיט אזעלכע זעגלען; א היטעל, א קאפ מיט צוויי דאשקעס [פון פאראנט און פון הינטען].

fore'arm *n.* (פאור'-ארם) דער פאדערארם [דער טייל פון דער האנד צווישען עלענבויגען און געלענק].

forearm' *v.* (פאור-ארם') זיך פארויס בעוואפענען אדער צוגרייטען צום קאמפף.

forebear' *n.* (פאור-ביער') איינער פון די עלטערען; א זיידע, אן אור-פאטער.

fore'belief *n.* (פאור'-בי-ליעף) דער פריהערדיגער גלויבען.

forebode' *v.* (פאור-באוד') פארויסזאגען [שלעכטס, אונגליק]; פראפעצייהען, נביאות זאגען [בעזאנדערס וועגען אונגליק]; האבען א פארגעפיהל.

forebode'ment *n.* (פאור-באוד'-מענט) פארויסזאגונג, פראפעצייהונג [בעזאנדערס וועגען שלעכטס].

forebo'der *n.* (פאור-באו'-דער) א פארויסזאגער, א נביאות-זאגער [בעזאנדערס וועגען שלעכטס].

forebo'ding *n.* (פאור-באו'-דינג) א פארויסזאגונג, א פראפעצייהונג [בעזאנדערס וועגען א קומענדען אונגליק].

forebo'dingly *adv.* (פאור-באו'-דינג-לי) אויף א פראפעצייהענדען אדער ווארנענדען אופן.

fore'body *n.* (פאור'-באר-אי) דער פאדערשטער קערפער-טייל פון א שיף.

forecast' *v.* (פאור-קעסט') פארויס אורטיילען; פארהער איבערלעגען, פארהער בערענקען; פארויסזעהן.

Politicians often **forecast** the result of an election.

fore'cast *n.* (פאור'-קעסט) א פארויס-אורטיילונג; א פארויסזעהונג; פארבערענקונג, פאראיבערלעגונג.

forecas'ter *n.* (פאור-קעס'-טער) איינער וואס איבערלעגט זיך פריהער; א פארזיכטיגער; איינער וואס מאכט פלענער אין פארויס; איינער וואס אורטיילט אין פארויס.

forecas'ting *n. and a.* (פאור-קעס'-טינג) פאראיבערלעגונג, פארבערענקונג, פארויסאורטיילונג; וואס איבערלעגט זיך פריהער; וואס אורטיילט אין פארויס.

forecas'tingly *adv.* (פאור-קעס'-טינג-לי) מיט פאראיבערלעגונג, מיט פארבערענקונג; מיט פארויסאורטיילונג.

fore'castle *n.* (פאור'-קעסל) דער פאדערשטער טייל פון א שיף; דער טייל פון א שיף וואו די שיפס-מאנשאפט וואהנט.

fore'castleman *n.* (פאור'-קעסל-מען) איינער פון די מאטראזען וואס ווערען געשטעלט אין דעם פאדערשטען טייל פון שיף.

foreclose' *v.* (פאור-קלאוז') אויסשליסען; אויסשליסען פון דעם רעכט צוריק אויסצוקויפען פער'משכונ'טע גיטער.

foreclo'sure *n.* (פאור-קלאו'-זשור) אויסשליסונג; דאס אויסשליסען פון דעם רעכט אויסצוקויפען צוריק פער'משכונ'טע גיטער.

fore'court *n.* (פאור'-קאורט) דער פאדער-הויף פון א הויז.

foredate' *v.* (פאור-דייט') שטעלען א פריהערדיגען דאטום.

fore'-deck *n.* (פאור'-דעק) דער פאדער-דעק פון א שיף.

foredesign' *v.* (פאור-די-זאין') פארהער בערענקען; מאכען א פלאן אין פארויס.

foredo' *v.* (פאור-דו') צוברייטען פון פריהער; פריהער טהאן.

foredoom' *v.* (פאור-דוהם') פארהער בעשטימען; אין פארויס פעראורטיילען.

fore'-door *n.* (פאור'-דאור) א פאדער-טהיר.

fore'-end *n.* (פאור'-ענד) א פאדער-טייל.

fore'father *n.* (פאור'-פא-טהער) אן אור-פאטער.

fore'fathers' day (פאור'-פא-טהערז דיי) דער 21טער דעצעמבער, וואס ווערט געפייערט אין די ניי-ענגלאנד שטאאטען פון אמעריקא אלס אנדענקונגס-טאג, ווען די ערשטע אימיגראנטען האבען זיך אין יאהר 1620 בעזעצט אין פלימוטה, מאסאטשוזעטס.

forefeel' *v.* (פאור-פיעל') פיהלען אין פארויס, האבען א פארגעפיהל.

fore'feeling *n.* (פאור'-פיעל-אינג) א פארגעפיהל.

forefend' *v.* (פאור-פענד') פערביעטען; פערהיטען.

fore'finger *n.* (פאור'-פינ-גער) דער צייג-פינגער [דער צווייטער פינגער].

foreflow' *v.* (פאור-פלאו') פארויס פליסען.

fore'foot *n.* (פאור'-פוט) א פאדער-פוס [פון א חיה].

fore'front *n.* (פאור'-פראנט) די פאדער-רייהע; די פאדער-זייט.

foregath'er *v.* (פאור-געטה'-ער) ווערען גוט בעפריינדעט; זיך פערזאמלען, זיך טרעפען.

fore'-gift *n.* (פאור'-גיפט) א צאהלונג אין פארויס.

forego' *v.* (פאור-גאו') געהן אין פארויס; אויפגעבען, פערלאזען.

forego'er *n.* (פאור-גאו'-ער) איינער וואס געהט פארויס; א פארגעגנער; איינער פון וואס עמעס שטאמט אב; עלטערען.

forego'ing *n. and a.* (פאור-גאו'-אינג) דאס געהן פארויס; פארהערגעהענד.

foregone' *a.* (פאור-גאן') וואס איז פאריבער; פארויס בעשטימט.

fore'ground *n.* (פאור'-גראונד) א פאדער-גרונד [דער טייל פון א לאנדשאפט אדער סצענע אויף א בילד, וואס ערשיינט נעהנטער צום אויג].

fore'hammer *n.* (פאור'-העמ-ער) דער גרויסער האמער פון א שמיעד וואס האמערט צוערשט און נאכדעם קומט דער קליינער האמער.

fore'hand *n. and a.* (פאור'-הענד) דער פאדערשטער טייל פון פערד וואס איז אין פראנט פון דעם רייטער; זייענדיג אין פארויס, האבענדיג די פארהאנד.

fore'handed *a.* (פאור'-הענ-דעד) פריהצייטיג; וואס איז אין פאדער-טייל; וואס איז אין גוטע אומשטענדען.

fore'head *n.* (פאר'-עד) דער שטערען; דרייסטקייט; זיכערהייט, איינגעגלויבטקייט.

fore'hold *n.* (פאור'-האולד) דער פאדער-רוים פון א שיף.

for'eign *a.* (פאר'-איין) פרעמד, אויסלענדיש; פרעמד-ארטיג.

for'eign attach'ment (פאר'-איין עטעטש'-מענט) דאס ארויפלעגען אן ארעסט אויף אן אויסלענדער'ס אייגענטום.

for'eign coun'try (פאר'-איין קאנ'-טרי) אויסלאנד.

for'eigner *n.* (פאר'-איינ-ער) א פרעמדער, אן אויסלענדער.

for'eignism *n.* (פאר'-איינ-איזם) דאס זיין פרעמד אדער אויסלענדיש; א פרעמדער אויסדרוק אדער מנהג.

for'eignize *v.* (פאר'-איינ-איז) ווערען אן אויסלענדער; זיך אננעהמען מיט אויסלענדישע אידעען אדער געוועהנהייטען.

for'eign let'ter-pa'per (פאר'-איין לעט'-ער-פיי'-פער) דין פאסט-פאפיער.

for'eignness *n.* (פאר'-איינ-נעס) פרעמדקייט.

for'eign of'fice (פאר'-איין אפ'-איס) דאס מיניסטעריום פאר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען.

for'eign sec'retary (פאר'-איין סעק'-רי-טער-אי) דער מיניסטער פון אויסערען [פאר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען].

forejudge' *v.* (פאור-דזשאדזש') אורטיילען פארויס, אורטיילען ניט אויסהערענדיג די פאקטען און בעווייזע.

forejudg'ment *n.* (פאור-דזשאדזש'-מענט) דאס אורטיילען איידער מען בעקענט זיך מיט די פאקטען און בעווייזע; א פאראורטייל.

foreknew' (פאור-ניו') פארהער געוואוסט. ז. *foreknow*

foreknow' *v.* (פאור-נאו') פארהערוויסען; וויסען אין פארויס.

foreknow'able *a.* (פאור-נאו'-עבל) וואס מען קען וויסען פון פריהער.

foreknow'er *n.* (פאור-נאו'-ער) דער וואס ווייסט פון פריהער.

God is the **foreknower** of all things.

foreknow'ingly *adv.* (פאור-נאו'-אינג-לי) וויסענדיג פריהער אדער פאר-אויס.

foreknowl'edge *n.* (פאור-נאל'-עדזש) דאס וויסען אין פארויס, דאס וויסען פון פריהער.

foreknown' *a.* (פאור-נאון') פון פריה-ער געוואוסט. ז. ***foreknow***

for'el *n. and v.* (פאר'-על) פארמעט [צום איינבינדען ביכער]; איינבינדען אין פארמעט.

fore'lady *n.* (פאור'-ליי-די) די הויפט-מייסטערין אין א פאבריק; אן אויפזעהערין אין אן אבטיילונג פון א געשעפט.

fore'land *n.* (פאור'-לענד) דאס פאר-לאנד [א שטיק לאנד וואס רוקט זיך ארויס אין ים].

fore'lock *n.* (פאור'-לאק) די פאדער-האר פון קאפ [טשופרינע]; א שטיקעל אייזען וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך א לאך ביים ענד פון א באלצען, כדי מען זאל איהם ניט קענען ארויסציהען.

fore'man *n.* (פאור'-מען) א פארמאן, דער הויפט-מייסטער אין א פאבריק; דער הויפט-מאן פון געריכטס-געשווארענע.

fore'manship *n.* (פאור'-מען-שיפ) דאס אמט, די שטעלע אדער די ארבייט פון דעם הויפט-מייסטער אין א פאבריק אדער פון דעם הויפט-מאן פון געריכטס-געשווארענע.

fore'mast *n.* (פאור'-מעסט) די פאדער-מאסט פון א שיף.

fore'mastman *n.* (פאור'-מעסט-מען) דער מאטראז אויף דער פאדער-מאסט; א געוועהנליכער מאטראז.

fore'-men'tioned *a.* (פאור'-מענ'-שאנד) אויבען-דערמאנט; אויבען-געשריבען.

fore'most *a.* (פאור'-מאוסט) וואס איז דער ערשטער, דער וויכטיגסטער אדער בע-ריהמטסטער.

Abraham Lincoln is the **foremost** character in American history.

fore'name *n.* (פאור'-ניים) דער פאר-נאמען, דער ערשטער אדער פערזענליכער נאמען פון א מענשען אויסער זיין פאמי-ליען-נאמען.

fore'named *a.* (פאור'-ניימד) וואס איז אויבען-דערמאהנט, הנ"ל.

fore'noon *n. and a.* (פאור'-נוהן) פארמיטאג-צייט; פון פארמיטאג-צייט; וואס איז שייך צו פארמיטאג-צייט.

forenoon' *n.* (פאור-נוהן') פארמיטאג-צייט.

fore'notice *n.* (פאור'-נאו-טיס) א פאר-לויפיגע מיטטיילונג; א פארבעדייטונג, א פאר-צייכען.

foren'sic *a. and n.* (פא-רענ'-סיק) וואס איז שייך צו אן עפענטליכער דיסקו-סיאן אדער דעבאטע; יורידיש, געריכט-ליך; וואס איז שייך צום געריכט; א גע-שריבענער אדער ארויסגעשפראכענער אר-גומענט.

foren'sic abil'ity (פא-רענ'-סיק ע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו ארגומענטי-רען אדער דעבאטירען.

Not all lawyers must possess **forensic ability**.

foren'sical *a.* (פא-רענ'-סי-קעל) ז. ***forensic***

foren'sic med'icine (פא-רענ'-סיק מעד'-אי-סין) די געריכטליכע מעדיצין [די וויסענשאפט, וועלכע בעהאנדעלט פערשיעדענע מעדיצינישע פראגען בנוגע צו יורידישער און געריכטליכער פראקטיק, ווי למשל, ווען און צוליעב וועלכע אור-זאכען איז געשעהן דער טויט פון א דער-הרג'עטען ביי א מארד-פראצעס א. ד. ג.].

foreordain' *v.* (פאור-אר-דיין') פאר-הער אדער פון פארויס בעשטימען.

foreordina'tion *n.* (פאור-אר-די-ניי'-שאן) פאהרהער-בעשטימונג; פרעדעס-טינאציאן [די לעהרע, אז גאט, איידער ער האט בעשאפען די וועלט, האט פארויס בעשטימט יעדע זאך וואס וועט פאסירען אין לעבען].

fore'part *n.* (פאור'-פארט) א פאדער-טייל; דער פראנט.

fore'payment *n.* (פאור'-פיי-מענט) פארויסבעצאהלונג.

foreplan' *v.* (פאור-פלען') פארויס פלא-נעווען, פארויס בעשטימען.

forerun' *v.* (פאור-ראן') פאר-לויפען; קומען פריהער; אנזאגען.

forerun'ner *n.* (פאור-ראנ'-ער) א פאר-לויפער; א שליח וואס לויפט פארויס; א פאר-צייכען.

fore'sail *n.* (פאור'-סייל) א פאדער-זעגעל פון א שיף.

foresaw' (פאור-סאה') פארגעזעהן. ז. ***foresee***

foresay' *v.* (פאור-סיי') פארויסזאגען, בעשטימען פארויס; נביאות זאגען.

foresee' *v.* (פאור-סיע') פארהערזעהן, פארויסזעהן.

foresee'ing *a.* (פאור-סיע'-אינג) פאר-אויסזעהענד; וואס זעהט וואס שפעטער וועט זיין.

foresee'ingly *adv.* (פאור-סיע'-אינג-לי) דורך פארויסזעהן פריהער וואס עס וועט פארקומען; מיט א בליק פון א נביא.

foreseen' *a.* (פאור-סיען') פארויסגע-זעהן. ז. ***foresee***

forese'er *n.* (פאור-סיע'-ער) א פארויס-זעהער, איינער וואס ווייסט וואס עס וועט שפעטער פאסירען.

fore'shadow *n.* (פאור'-שעד-או) דאס פארויס אנווייזען אויף עפעס וואס דארף פאסירען אדער אנקומען.

foreshad'ow *v.* (פאור-שעד'-או) פאר-אויס אנדייטען.

foreshad'ower *n.* (פאור-שעד'-א-ער) איינער וואס דייטעט אן פארויס אויף א זאך, וועלכע דארף פאסירען.

foreshad'owing *n.* (פאור-שעד'-א-אינג) די בילדליכע פארשטעלונג, דאס פארשטעלען אין בילדער.

fore'shaft *n.* (פאור'-שעפט) א שטיקעל האלץ אדער ביין וואס ווערט צוגעזעצט צום אויבערשטען טייל פון א פייל פון בויגען, כדי צוצוגעבען איהר מעהר גע-וויכט.

fore'-sheet *n.* (פאור'-שיעט) א שטריק מיט וואס מען האלט צו די פאדערשטע זעגעל אין א שיף.

fore'ship *n.* (פאור'-שיפ) דער פאדער-שטער אויסגעבויגענער טייל פון א שיף.

fore'shore *n.* (פאור'-שאור) דער פלא-כער ברעג פון ים, וועלכער בלייבט טרו-קען אין דער צייט פון וואסער-אבפאל אדער עבע.

foreshor'ten *v.* (פאור-שאהר'-טען) אין צייכנען — פערקירצען [פארשטעלען א פיגור אין פערספעקטיווע אזוי, אז עס זאל זיך בעקומען א פארשטעלונג פון איהר גאנצער לענג, באטש עס איז בעוויזען גע-ווארען נור א טייל פון דיעזער לענג].

foreshort'ening *n.* (פאור-שאהרט'-נינג) אין צייכנען — די פערקירצונג. ז. ***foreshorten***

foreshow' *v.* (פאור-שאו') פארהער אנ-צייגען, פארויס אנווייזען.

foreshown' *a.* (פאור-שאון') פארהער אנגעצייגט. ז. ***foreshow***

fore'side *n.* (פאור'-סאיד) די פאדערשטע זייט, די אויסען-זייט, דער פראנט.

fore'sight *n.* (פאור'-סאיט) דאס פארויס-זעהן; דאס פארהער-וויסען; די פארזיכט.

fore'skin *n.* (פאור'-סקין) די פארהויט, די ערלה.

fore'sleeve *n.* (פאור'-סליעוו) דער פא-דערשטער טייל פון אן ארבעל [פון גע-לענק ביז'ן עלענבויגען].

forespur'rer *n.* (פאור-ספויר'-ער) איינער וואס רייט פארויס.

for'est *n., a. and v.* (פאר'-עסט) א וואלד; וואס איז שייך צו וואלד; בעדע-קען מיט וואלד.

fore'-staff *n.* (פאור'-סטעף) אן אינ-סטרומענט וואס מען פלעגט אמאל געברוי-כען אויסצוגעפינען די הויך פון דער זון אדער פון די שטערען.

for'estage *n.* (פאר'-עס-טיידזש) אן אבצאהל פאר די אויפזעהער פון די קע-ניגליכע וועלדער [אין ענגלאנד]; די דיענסטע פון אן אויפזעהער פון קעניגלי-כע וועלדער.

for'estal *a.* (פאר'-עס-טעל) וואס איז שייך צו וואלד.

forestall' *v.* (פאור-סטאהל') פערכאפען פריהער, פערלויפען דעם וועג, אויסקויפען עפעס אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק, כדי צו קענען נאכדעם העכערען דעם פרייז; פערשטע-לען דעם וועג, איבערנעהמען אויף'ן וועג.

forestall'er *n.* (פאור-סטאהל'-ער) איי-נער וואס פערכאפט פריהער, וואס פער-לויפט דעם וועג אדער וואס קויפט אויס די גאנצע וואארע אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק, כדי צו קענען העכערען דעם פרייז.

forestall'ing *n.* (פאור-סטאהל'-אינג) דאס פערלויפען דעם וועג ביים אויפקויפען וואארע, דאס אויסקויפען די גאנצע וואארע, כדי צו קענען העכערען דעם פרייז; דאס אויסקויפען די וואארע אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק; דאס איינרייידען די יעניגע וואס פיהרען סחורה צום מארק, אז זיי זאלען די סחורה אהין ניט פיהרען, אדער אז זיי זאלען דארט העכערען דעם פרייז.

fore'stay *n.* (פאור'-סטיי) א דיקער שטריק וואס האלט אונטער די פאדער-מאסט [אויף א שיף].

for'ester *n.* (פאר'-עס-טער) א וואלד-אויפזעהער; א וואלד-וועכטער; א וואלד-איינוואהנער, אן איינוואהנער פון א וויל-דערניש; דער גינאנט-קעננגורו [אזא חיה]; אזא שמעטערלינג.

For'esters *n.* (פאר'-עס-טערז) א געווי-סער ברידערליכער ארדען אין ענגלאנד און אמעריקא.

for'estership *n.* (פאר'-עס-טער-שיפ) דאס אמט פון א וואלד-אויפזעהער.

for'est-folk *n.* (פאר'-עסט-פאוק) וואלד-איינוואהנער [וועלען מענשען, חיות אדער וועזען די פערשיעדענע גייסטער וואס האל-טען זיך, לויט דעם פאלק'ס גלויבען, אין די וועלדער].

fore'stick *n.* (פאור'-סטיק) די פאדער-שטע האלץ-שייט וואס ברענט אין אן אויוועז.

for'estine *a.* (פאר'-עס-טין) וואס איז שייך צו וואלד; וואס לעבט אדער וואקסט אין וואלד.

for'est-laws *n.* (פאר'-עסט-לאהז) געזעצע וועגען וועלדער, רעגולירונגען וועגען האקען וועלדער און וועגען יאגד אין די וועלדער.

for'estry *n.* (פאר'-עס-טרי) וואלד־וויסענשאפט; די אבצאהלונגען צו די אויפזעהער פון די קעניגליכע וועלדער [אין ענגלאנד].

for'est-tree *n.* (פאר'-עסט-טריע) א וואלד־בוים [אין געגענזאץ צו די קולטיווירטע פרוכט־ביימער].

fore'summer *n.* (פאור'-סאמ-ער) א פריהער זומער.

fore'taste *n.* (פאור'-טייסט) א פארגעשמאק; א פארגעפיהל.

foretaste' *v.* (פאור-טייסט') האבען א פארגעשמאק אדער פארגעפיהל; פערזוכען עפעס פריהער פון אן אנדערען.

foretas'ter *n.* (פאור-טייס'-טער) איינער וואס האט א פארגעשמאק אדער פארגעפיהל.

foretell' *v.* (פאור-טעל') פארויסזאגען, פראפעצייהען.

foretell'er *n.* (פאור-טעל'-ער) א פארויסזאגער, א פראפעצייהער, א נביא.

forethink' *v.* (פאור-טהינק') פארבעדענקען; פארבעטראכטען.

fore'thought *n.* (פאור'-טהאהט) פארבעדאכט, פארזיכטיגקייט, איבערלעגונג.

fore'time *n.* (פאור'-טאים) פריהריגע צייט, אמאליגע צייט.

foreto'ken *v.* (פאור-טאו'קן) ז. *foreshadow*.

fore'token *n.* (פאור'-טאוקן) ז. *foreshadow*.

foretoke'ning *n.* (פאור-טאוק'-נינג) ז. *foreshadowing*.

foretold' (פאור-טאולד') פארויסגעזאגט. ז. *foretell*.

fore'-tooth *n.* (פאור'-טוהטה) א פאדערשטער־צאהן, א שנייד־צאהן.

fore'top *n.* (פאור'-טאפ) די האר אדער די לאקען וואס הענגען אריבער איבער'ן שטערען; די פלאטפארם אויף דעם פאדערשטען מאסט [אויף א שיף].

fore'topman *n.* (פאור'-טאפ-מען) א וועכטער אויף דעם פאדערשטען מאסט [אויף א קריעגס־שיף].

fore'topmast *n.* (פאור'-טאפ-מעסט) דער שפיץ פון דעם פאדערשטען מאסט איבער דער וואך־פלאטפארם.

forev'er *adv.* (פאר-עוו'-ער) אויף תמיד, אויף אימער, אימער און אייביג.

for ev'er (פאר עוו'-ער) אויף אלע מאל.

for ev'er and a day (פאר עוו'-ער ענד ע דיי) אימער און אייביג.

forev'ermore *adv.* (פאר-עוו'-ער-מאור) פון היינט אן אויף אייביג; לעולם ועד.

forevouch' *v.* (פאור-וואוטש') פארויס פערזיכערען, פארויס בעשטעטיגען.

forewarn' *v.* (פאור-הוואהרן') פארויס ווארנען, פארויס מזהיר זיין.

forewar'ning *n.* (פאור-הוואהר'-נינג) א ווארנונג, אן אזהרה.

foreweigh' *v.* (פאור-הוויי') פארויס אבשאצען, פארויס בעשטימען די אויסגאבען.

fore'wind *n.* (פאור'-הווינד) א גינסטיגער ווינד, א ווינד וואס בלאזט אין דער ריכטונג וואהין די שיף דארף געהן.

forewish' *v.* (פאור-הוויש') פארויס ווינשען, וועלען אדער פערלאנגען.

fore'woman *n.* (פאור'-הוואומ-ען) די הויפט־מייסטערין אין א פאבריק; אן אויפזעהערין אין אן אבטיילונג פון א געשעפט.

fore'word *n.* (פאור'-הוואירד) א פאר־ווארט [צו א ליטערארישען ווערק].

fore'world *n.* (פאור'-הוואירלד) די פריהריגע וועלט; די וועלט אין איהר פריהריגען צושטאנד; די וועלט פאר'ן מבול.

for exam'ple (פאר עג-זעמ'פל) למשל, צום ביישפיעל.

for fear (פאר פיער) אוים מורא.

for'feit *v., n. and a.* (פאר'-פיט) פערלירען [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; ברייגגען צו א פערלוסט [אלס שטראף]; עטוואס וואס מען פערלירט אלס שטראף; א שטראף; א קאנפיסקירונג; א פאנד [א זאך נעגעבען אלס משכון אין שפיעלען]; פערלארען [אלס שטראף].

for'feitable *a.* (פאר'-פי-טעבל) וואס מען קען צונעהמען, וואס מען קען קאנפיסקירען אדער וואס מען קען פערלירען אלס שטראף פאר א פערברעכען אדער פערנאכלעסיגונג.

for'feit cred'it (פאר'-פיט קרעד'-איט) פערלירען דעם קרעדיט, פערלירען דעם נאמען.

for'feiter *n.* (פאר'-פיט-ער) איינער וואס פערלירט עפעס [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; איינער, ביי וועמען מען קאנפיסקירט עפעס.

for'feit of the law (פאר'-פיט אוו טהי לאה) א פערברעכען געגען געזעץ.

for'feits *n.* (פאר'-פיטס) א פאנדען־שפיעל.

for'feiture *n.* (פאר'-פי-טשור) דאס פערלירען עטוואס [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; קאנפיסקירונג; דאס וואס ווערט קאנפיסקירט אדער וואס ווערט פערלארען [אלס שטראף]; א שטראף.

for'fex *n.* (פאר'-פעקס) א שער.

for'ficate *a.* (פאר'-פי-קייט) וואס זעהט אוים ווי א צועפענטע שער [וועגען דעם עק ביי פויגלען].

forfica'tion *n.* (פאר-פי-קיי'-שאן) דאס זיין עהנליך צו א פאנאנדערגעעפענטער שער [ווי למשל, דער עק פון געוויסע פויגלען].

forgave' (פאר-גייוו') מוחל געווען. ז. *forgive*.

forge *n. and v.* (פאורדזש) א שמיעד־הויז, א קוזניע; א ווערקשטאט; א טיגעל, א שמעלץ־אויווען; אן אייזען־פאבריק; שמיעדען; מאכען עפעס; ערפינדען; פעלשען, מאכען א פעלשונג; זיך שלעפען, לאנגזאם זיך בעוועגען [הויפטזעכליך וועגען א שיף].

forgeabil'ity *n.* (פאור-דזשע-ביל'-אי-טי) שמיעדבארקייט, די פעהיגקייט צו ווערען געשמיעדט.

for'geable *a.* (פאור'-דזשעבל) שמיעדבאר, וואס מען קען שמיעדען; וואס מען קען פארמירען, מאכען, אויסטראכטען אדער ערפינדען; וואס מען קען פעלשען.

forge'-bel'lows *n.* (פאורדזש'-בעל'-אוז) א בלאז־זאק [פון א שמיעד].

forge'-ham'mer *n.* (פאורדזש'-העמ'-ער) א שמיעד־האמער.

for'ger *n.* (פאור'-דזשער) איינער וואס שמיעדט, מאכט אדער פארמירט עפעס; א שמיעד; איינער וואס פעלשט.

for'gery *n.* (פאור'-דזשער-אי) פעלשונג [פון פאפיערען אדער אונטערשריפטען].
The bank clerk was found guilty of **forgery**.

forge'-scale *n.* (פאורדזש'-סקייל) שמיעד־שופען [די דינע שופען וואס פאלען אב ביים שמיעדען געגליהט אייזען].

forget' *v.* (פאר-געט') פערגעסען, ארויסלאזען פון זינען, פערזעהן.

forget'able *a.* (פאר-געט'-עבל) פערגעסבאר, וואס מען קען פערגעסען, וואס קען ארוים פון זכרון.

forget'ableness *n.* (פאר-געט'-עבל-נעס) פערגעסבארקייט.

forget'ful *a.* (פאר-געט'-פול) פערגעסליך, פערגעסענד; אונאויפמערקזאם, צוטראגען, נאכלעסיג; וואס ברייננט דערצו, מען זאל פערגעסען.

forget'fully *adv.* (פאר-געט'-פול-אי) פערגעסענד; מיט אונאויפמערקזאמקייט; מיט נאכלעסיגקייט, מיט צוטראגענקייט.

forget'fulness *n.* (פאר-געט'-פול-נעס) פערגעסליכקייט; אונאויפמערקזאמקייט, נאכלעסיגקייט, צוטראגענקייט.

forget'-me-not *n.* (פאר-געט'-מי-נאט) פערגעס־מיך־ניט [א בלימעל מיט הימעל־בלויע בלעטלעך און אין מיטען געלב. ווערט בעטראכט אלס סימבאל פון פריינדשאפט. וואקסט מעהרסטענטייל אין פייכטע געגענדען].

Forget-me-not

forget' one's self (פאר-געט' הוואנז סעלף) זיך פערגעסען, פערלירען די קאנטראלע איבער זיך; זיין ניט איינגעננוציג.

forge'-tongs *n.* (פאורדזש'-טאהנגז) א שמיעד'ס פייער־צוואנג.

forget'table *a.* (פאר-געט'-עבל) ז. *forgetable*.

forget'tableness *n.* (פאר-געט'-עבל-נעס) ז. *forgetableness*.

forget'ter *n.* (פאר-געט'-ער) א פערגעסער, א בעל־שכחה; אן אונאויפמערקזאמער, נאכלעסיגער, צוטראגענער מענש.

forget'tingly *adv.* (פאר-געט'-אינג-לי) פערגעסענדיג; מיט צוטראגענקייט.

forge'-wa'ter *n.* (פאורדזש'-הוואה'-טער) וואסער, אין וועלכען א שמיעד האט איינגעטונקען זיין אנגעגליהטע צוואנג [ווערט געברויכט פון אבערגלויבישע מענשען אלס מיטעל געגען איינינע קראנקהייטען].

for'ging *n. and a.* (פאור'-דזשינג) אן אויסגעשמיעדט שטיק מעטאל; דאס שמיעדען; דאס מאכען אדער פארמירען; פעלשונג; שמיעדענדיג, מאכענדיג, פארמירענדיג; פעלשענדיג.

forgiv'able *a.* (פאר-גיוו'-עבל) וואס מען קען פערצייהען, מוחל זיין אדער פערגעבען.

forgive' *v.* (פאר-גיוו') פערגעבען, פערצייהען, ענטשולדיגען, מוחל זיין.

forgive' free'ly (פאר-גיוו' פריע'-לי) גערן אדער פאלשטענדיג מוחל זיין.

forgive'ness *n.* (פאר-גיוו'-נעס) פערגעבונג, פערצייהונג, מחילה.

forgiv'er *n.* (פאר-גיוו'-ער) איינער וואס איז מוחל.

forgiv'ing *a.* (פאר-גיוו'-אינג) פערגעבענד; מילד, גוטמוטיג, גוטהערציג, מיטפיהלענד.

forgiv′ingly *adv.* (פאר־גיוו′־אינג־לי) אויף א פערגעבענדער, מיטפיהלענדער, מילדער אדער גוטהערציגער אופן.

forgiv′ingness *n.* (פאר־גיוו′־אינג־נעס) דאס זיין געניינט מוחל צו זיין; מילדקייט; גוטהערציגקייט.

forgo′ *v.* (פאר־גאו′) אויפגעבען; פערלאזען.

for God′s sake! (פאר גאדז סייק) אום גאטעס ווילען!

forgo′er *n.* (פאר־גאו′־ער) ז. *foregoer*

for good (פאר גוד) אויף אימער; גענצליך; ענדגילטיג.
He left his position **for good.**

for good′ness′ sake (פאר גוד′־נעס סייק) אום גאטעס ווילען!

forgot′ (פאר־גאט′) פערגעסען. ז. *forget*

forgot′ten *a.* (פאר־גאט′ן) פערגעסען. ז. *forget*

for heav′en′s sake (פאר העוו′נז סייק) אום הימעל′ס ווילען! אום גאטעס ווילען!

for in′stance (פאר אינ′־סטענס) צום ביישפיעל, למשל.

forisfamil′iate *v.* (פאו־ריס־פע־מיל′־אי־אייט) אויסשליסען פון דער פאמיליע; בעפרייען פון דעם פאטער′ס מאכט [וועגען א זוהן, ווען מען גיט אוועק זיין טייל פון פאטער′ס ירושה נאך ביים פאטער′ס לעבען].

forisfamilia′tion *n.* (פאו־ריס־פע־מיל־אי־איי′־שאן) אויסשליסונג פון דער פאמיליע; בעפרייאונג פון דעם פאטער′ס מאכט [וועגען א זוהן וואס קריגט זיין טייל ירושה נאך ביים פאטער′ס לעבען]; דאס פארמעלע אבזאגען זיך פון אזא זוהן פון זיין רעכט אויף ירושה נאך′ן פאטער′ס טויט.

forjudge′ *v.* (פאר־דזשאדזש′) צונעהמען דורך א געריכטס־אורטייל; אוועקנעהמען דאס רעכט צו ערשיינען אין געריכט [ביי אן אדוואקאט].

fork *n. and v.* (פאהרק) א גאפעל, א גראבליע; א ווידלע [א היי־גאפעל אדער מיסט־גאפעל]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א גאפעל אדער צו א ווידלע; א טייל, אן אבצווייגונג פון עפעס וואס צוטיילט זיך אדער צושפאלט זיך ווי די צייהן ביי א גאפעל; די פיס; א געשטעל אוועקצולעגען די ביקס ביים צילעווען זיך; אננעהמען עפעס מיט א גאפעל, ווידלע אדער גראבליע; אויספומפען וואסער פון א שאכט; ווערען צוטיילט ווי די צייהן פון א גאפעל, אננעהמען די פארם פון א גאפעל.

forked *a.* (פאהרקט) גאפעל־עהנליך; געטיילט [ווי א גאפעל]; שפיציג; צוויי־דייטיג.

forked light′ning (פאהרקט לאיט′־נינג) א זיגזאג־בליץ.

for′kedly *adv.* (פאהר′־קעד־לי) אין דער פארם פון א גאפעל.

for′kedness *n.* (פאהר′־קעד־נעס) דאס זיין געטיילט ווי א גאפעל.

forked road (פאהרקט ראוד) א שיידע־וועג, א פלאץ וואו וועגען שניידען זיך איבער.

forked way (פאהרקט וויי) ז. *forked road*

for keeps (פאר קיעפס) אויף בעשטענדיג, אויף אימער, אלס א געשענק.
He gave me the book **for keeps.**

fork′-head *n.* (פאהרק′־העד) א שיס־פייל מיט צוויי שפיצען.

fork out (פאהרק אוט) זיך צוטיילען, זיך צושפאלטען, ווערען גאפעלפערמיג; אבצאהלען; ארויסשלעפען פון די קעשענעס.

fork o′ver (פאהרק או′־ווער) אבצאהלען.

fork′-rest *n.* (פאהרק′־רעסט) א געשטעל אוועקצולעגען די ביקס ביים צילעווען זיך.

for′ky *a.* (פאהר′־קי) ז. *forked*

for less (פאר לעס) וועניגער, ביליגער.

for life (פאר לאיף) אויף′ן גאנצען לעבען.

forlorn′ *a. and n.* (פאר־לאהרן′) הילפלאז, אונגליקליך; איינזאם, עלענד, פערלאזען; בערויבט פון עפעס; קליין, פעראכטליך; א פערלאזענער, אונגליקליכער, עלענדער מענש.

forlorn′ hope (פאר־לאהרן′ האופ) אן אבטיילונג סאלדאטען וואס איז בעשטימט צו געהן פאראויס ביי אן אטאקע אדער וואס איז בכלל בעשטימט פאר געפעהרליכע קריעגס־אונטערנעהמונגען; אן אונטערנעהמונג וואס האט וועניג אויסזיכטען אויף ערפאלג.

forlorn′ly *adv.* (פאר־לאהרן′־לי) איינזאם, עלענד, הילפלאז, אונגליקליך, פערלאזען.

forlorn′ness *n.* (פאר־לאהרנ′־נעס) פערלאזענהייט, עלענד, הילפלאזיגקייט, אונגליקליכע לאגע.

form *n. and v.* (פארם) פארם, געשטאלט, געשטאלטונג, געבוי; שעהנע געשטאלט; א מאדעל; אין דרוקעריי — דרוק־זאץ געשלאסען אין א ראהם; רעגעלמעסיגקייט, איינארדנונג, ארדנונג, מעטאדע, סיסטעם; א פארמולע; אויסערליכקייט; סטיל [אין שרייבען]; פארמאליטעט, צערעמאניע; איינקלאנג מיט דעם קאנווענציאנעלען אדער אלגעמיין־אנגענומענעם; אויסזעהן, עהנליכקייט; פאלקאמענהייט, פאלשטענדיגע צוגעפאסטקייט [צו מעסטען זיך אין כחות]; א בלאנק, א דאקומענט וואס דיענט אלס פארם אדער וועלכען מען דארף ערשט אויספילען; די טעאריע פון מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; א לאנגע באנק; תלמידים וואס זיצען אויף איין באנק; א קלאס [אין לעהר־אנשטאלטען אדער אין א געזעלשאפט]; די נעסט פון א האז; א ספעציעלער מין; א גאטונג [הויפטזעכליך וועגען חיות]; פארמירען, געשטאלטען, בילדען, שאפען, מאכען, אויסארבייטען; צוזאמענשטעלען, זיין א טייל פון עפעס; אננעהמען א געוויסע פארם; לויפען צו א בעהעלטעניש אדער צו א נעסט [וועגען א האז].

for′mable *a.* (פאר′־מעבל) וואס מען קען פארמירען.

for′mal *a.* (פאר′־מעל) פארמעל; וואס איז לויט די אנגענומענע פארמען; סיסטעמאטיש, רעגעלמעסיג; אפיציעל; קאנווענציאנעל [נאך דעם אלגעמיין־אנגענומענעם]; פארמאליסטיש, מעטאדיש; וואס האלט זיך אן אלעס וואס איז קאנווענציאנעל; צערעמאניש; פינקטליך; וואס איז שייך נור צו דער פארם, אויסערליך.

formal′dehyde *n.* (פאר־מעל′־די־האיד) אזא גאז וואס ווערט בענוצט פאר אנטיסעפטישע צוועקען [צו פערניכטען מיקראבען].

for′malism *n.* (פאר′־מעל־איזם) פארמאליזם, פעדאנטיזם, דאס זיין פארמעל; איבערטריבענע פינקטליכקייט; שטרענגע האלטונג אן בעשטימטע כללים און פארמען; אין פילאזאפיע — פענאמענאלער אידעאליזם, די סיסטעם וואס לייקענט אב די עקזיסטענץ פון שטאף און אנערקענט נור די פארם.

for′malist *n.* (פאר′־מעל־איסט) א פארמאליסט, א פעדאנט, איינער וואס איז איבערטריבען פינקטליך, איינער וואס האלט זיך צו שטרענג אן בעשטימטע כללים אדער אן דעם אלגעמיין־אנגענומענעם; אין פילאזאפיע — אן אידעאליסט, איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון שטאף און אנערקענט נור די עקזיסטענץ פון דער פארם.

formalis′tic *a.* (פאר־מע־ליס′־טיק) פארמאליסטיש, פעדאנטיש. ז. *formalism*

formal′ity *n.* (פאר־מעל′־אי־טי) פארמאליטעט, אנגענומענע כללים אדער ארדנונג, דאס זיין פארמאליסטיש אדער פעדאנטיש, דאס זיין איבערטריבען פינקטליך; דאס האלטען זיך צו שטרענג אן בעשטימטע כללים אדער אן דעם אלגעמיין־אנגענומענעם.

for′malize *v.* (פאר′־מעל־איז) מאכען פארמאליסטיש, מאכען צערעמאניעל; בעשרענקען מיט נעוויסע כללים; מאכען פעדאנטיש. ז. *formalism*

for′mal log′ic (פאר′־מעל לאדזש′־איק) פארמעלע לאגיק [די לעהרע וועגען די אלגעמיינע כללים פון דענקען].

for′mally *adv.* (פאר′־מעל־אי) אפיציעל, פארמעל; אין פארם.
The candidate was **formally** notified of his election.

form an ide′a (פארם ען אי־די′־ע) זיך עפעס פארשטעלען.

form a resolu′tion (פארם ע רעז־א־ליו′־שאן) אננעהמען א בעשלוס.

for′mate *n.* (פאר′־מייט) אמייזען־זויערזאלץ [אזא כעמישער שטאף]. ז. *formic acid*

forma′tion *n.* (פאר־מיי′־שאן) פארמירונג, געשטאלטונג; דאס ברייננען אין א געוויסער ארדנונג; אויסארבייטונג; צוזאמענשטעלונג; געבוי; אין געאלאגיע — א פארמאציאן, א שיכט.

forma′tional *a.* (פאר־מיי′־שאנ־על) אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו א פארמאציאן, געשטאלטונג אדער שיכט.

for′mative *a. and n.* (פאר′־מע־טיוו) פארמירענד, מאכענד, בעשטימענד; וואס איז שייך צו פארמירונג אדער ענטוויקלונג; אין גראמאטיק — וואס ענדערט די פארם פון א ווארט; אן ענדערונג אין א ווארט וואס גיט דעם צו א נייע גראמאטישע פארם.

form′-board *n.* (פארמ′־באורד) ביליגער קארטאן [ווערט געברויכט אלס פאקפאפיער, פאר ביכער־איינבאנדען א. ד. ג.].

formed *a.* (פארמד) אויסגעשטעלט אין א געוויסער ארדנונג [ווי שטערען אין א שטערען־גרופע]; ענטוויקעלט, אויסגעבילדעט, רייף.

form′-el′ement *n.* (פארמ′־על′־אי־מענט) א בעשטאנד־טייל, אן עלעמענט וואס געהט אריין אלס טייל אין גאנצען און העלפט דאס גאנצע פארמירען.

for′mer *a. and n.* (פאר′־מער) פאריג, פריהעריג, לאנג פערגאנגען; איינער וואס פארמירט, מאכט אדער בעשאפט; א בעשעפער; א פורעם, א פאסאן, א פיגור.

for mer′cy′s sake! (פאר מויר′־סיז סייק) אום גאטעס ווילען!

for′merly *adv.* (פאר′־מער־לי) פריהער;

אין די פריהעריגע אדער אמאליגע צייר־טען; אמאל.

for'miate *n.* (פאר'-מי-אייט) ז. *formic acid*

for'mic *a.* (פאר'-מיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון מוראשקעס.

for'mic ac'id (פאר'-מיק עס'-איד) אמייזען־זויערע [א זויערע וואס געפינט זיך אין דעם קערפער פון די מוראשקעס].

for'mican *a.* (פאר'-מי-קען) וואס איז שייך אדער עהנליך צו מוראשקע.

for'micant *a.* (פאר'-מי-קענט) קריכענ־דיג ווי א מוראשקע [ווענען דעם פולס, ווען ער שלאגט שוואך און אונרעגעלמע־סיג].

for'micate *a.* (פאר'-מי-קייט) ז. *formican*

formica'tion *n.* (פאר-מי-קיי'-שאן) א קראנקהאפטע עמפפינדונג אין דער הויט ווי עס וואלטען איבער'ן קערפער געקראכען מוראשקעס.

formic'ic *a.* (פאר-מיס'-איק) ז. *formic*

formidabil'ity *n.* (פאר-מי-דע-ביל'-אי-טי) ז. *formidableness*

for'midable *a.* (פאר'-מי-דעבל) פורכט־באר, שרעקליך; אבשרעקענד; וואס איז שווער בייצוקומען אדער ערפילען.

The candidate was running for office against a formidable opponent.

for'midableness *n.* (פאר'-מי-דעבל-נעס) פורכטבארקייט, שרעקליכקייט; דאס זיין שווער בייצוקומען אדער צו ערפילען.

for'midably *adv.* (פאר'-מי-דע-בלי) מיט פורכטבארקייט, שרעקליך, אבשרע־קענד; אויף אן אופן וואס עס איז שווער בייצוקומען אדער צו ערפילען.

for'ming-machine' *n.* (פאר'-מינג-מע-שין') א מאשין צו בויגען בלעך און צו מאכען בלעכענע כלים; אן אפאראט צו מאכען פערשיעדענע זאכען פון צייג און פון אנדערע שטאפען [ווי למשל, היט פון שטרוי]; א מאשין צו דרעהען שטריק.

form'less *a.* (פארמ'-לעס) פארמלאז, אהן א בעשטימטער געשטאלט אדער ארד־נונג.

form'lessly *adv.* (פארמ'-לעס-לי) אויף א פארמלאזען שטייגער.

form'lessness *n.* (פארמ'-לעס-נעס) פארמלאזיגקייט.

for'mula *n.* (פאר'-מיו-לא) א פארמולע, א בעשטימטע פארם, א בעשטימטער כלל; א געשריבענע גלויבענס־ערקלערונג.

for'mular *a.* (פאר'-מיו-לאר) פארמו־לער, וואס איז לויט א בעשטימטער פאר־מולע אדער לויט פארשריפט; ריטועל.

for'mularies *n.* (פאר'-מיו-לע-ריז) א פארגעשריבענע פארם אדער מאהעל; א פארמולע.

formulariza'tion *n.* (פאר-מיו-לער-אי-זיי'-שאן) פארמולירונג, דאס אויס־דריקען אין א בעשטימטער סיסטעמאטי־שער פארם אדער פארמולע.

for'mularize *v.* (פאר'-מיו-לער-איז) פארמולירען, אויסדריקען אין א פאר־מולע; אויסדריקען אין א פינקטליכער און סיסטעמאטישער פארם.

for'mulary *a.* and *n.* (פאר'-מיו-לע-רי) וואס איז שייך צו א פארמולע אדער בעשטימטער פארם; אויסגעדריקט אין א פארמולע, פינקטליך, סיסטעמאטיש, פאר־מעל; פארמאליסטיש; א פארמולאר, א זאמלונג פון בעשטימטע פארמען אדער כללים [הויפטזעכליך רעליגיעזע].

for'mulate *v.* (פאר'-מיו-לייט) ז. *formularize*

formula'tion *n.* (פאר-מיו-ליי'-שאן) ז. *formularization*

for'mulatory *a.* (פאר'-מיו-לע-טא-רי) וואס איז שייך צו פארמולירונג אדער צו א פארמולע.

for'mule *n.* (פאר'-מיול) ז. *formula*

formulisa'tion *n.* (פאר-מיו-לי-זיי'-שאן) ז. *formularization*

for'mulise *v.* (פאר'-מיו-לאיז) ז. *formularize*

for'mulism *n.* (פאר'-מיו-ליזם) די נייגונג שטרענג צו האלטען זיך אן פאר־מולעס.

formuliza'tion *n.* (פאר-מיו-לי-זיי'-שאן) ז. *formularization*

for'mulize *v.* (פאר'-מיו-לאיז) ז. *formularize*

for my part (פאר מאי פארט) פון מיינעטוועגען, פון מיין זייט, וואס אנבע־לאנגט מיך.

for'nicate *v.* and *a.* (פאר'-ני-קייט) האבען פערבאטענעם געשלעכטליכען פער־קעהר [הויפטזעכליך ווענען אונפערהייראַ־טע]; געוועלבט, געבויגען ווי א געוועלב, אויסגעהוילט ווי א געוועלב.

fornica'tion *n.* (פאר-ני-קיי'-שאן) א געוועלב; דאס זיין אויסגעהאקט ווי א גע־וועלב; פערבאטענער געשלעכטליכער פערקעהר [פון אן אונפערהייראטער פער־זאן]; ניאוף; געצענדיענעריי [אין דער ביבעל].

for'nicator *n.* (פאר'-ני-קיי-טאר) א נואף [הויפטזעכליך ווענען אן אונפער־הייראטען]; א געצענדיענער [אין דער ביבעל].

for'nicatress *n.* (פאר'-ני-קיי-טרעס) א פרוי [הויפטזעכליך אן אונפערהייראַ־טע] וואס האט פערבאטענעם געשלעכט־ליכען פערקעהר.

for'nix *n.* (פאר'-ניקס) א וועלבונג, א וועלבונג־ארטיגע אויסהוילונג [אויף'ן קערפער פון חיות אדער ביי פלאנצען].

for once (פאר וואנס) פאר אייז מאל, אם מאל אם ווענינסטען; ענדליך.

for rea'sons (פאר ריע'זנז) צוליעב [געוויסע] גרינדע אדער טעמים.

For reasons known to me I must decline your proposition.

for'rel *n.* (פאר'-על) ז. *forel*

for'rill *n.* (פאר'-איל) ז. *forel*

forsake' *v.* (פאר-סייק') פערלאזען; אויפגעבען; דעזערטירען, אבטריניג ווע־רען; צוריקווייזען.

Don't forsake your friend in his hour of need.

forsa'ken *a.* (פאר-סיי'-קן) פערלאזען, אויפגעגעבען.

forsa'ker *n.* (פאר-סיי'-קער) איינער וואס פערלאזט אדער גיט אויף; א דע־זערטיר; אן אבטריניגער.

forsa'king *n.* and *a.* (פאר-סיי'-קינג) פערלאזונג, אויפגעבונג; דאס דעזערטי־רען, דאס ווערען אבטריניג; פערלאזענד, אויפגעבענד, דעזערטירענד, ווערענדיג אבטריניג.

for shame ! (פאר שיים) פוי! שאנדע!

forsook' (פאר-סוק') פערלאזען. ז. *forsake*

forsooth' *adv.* (פאר-סוטה') באמת, ווירקליך, געוויס [מעהרסטענס איראניש].

forspend' *v.* (פאר-ספענד') אויסבריי־נגען, אויסשעפען אדער אויסמאטערען ביז צום עצטען.

forswear' *v.* (פאר-סהוועהר') אבליי־קענען עפעס אונטער א שבועה אדער מיט פראטעסט און ענטשלאסענהייט; זיך אב־זאגען פון עפעס אדער עפעס צוריקווייזען מיט א שבועה, פראטעסט אדער ענטשלא־סענהייט; זיך פערשווערען; פאלש שווע־רען.

forswear'er *n.* (פאר-סהוועהר'-ער) איינער וואס לייקענט עפעס מיט ענטשלא־סענהייט אדער אונטער א שבועה; איי־נער וואס זאגט זיך אב פון עפעס מיט ענטשלאסענהייט אדער אונטער א שבועה; איינער וואס פערשווערט זיך; איינער וואס שווערט פאלש.

forswear' one's self (פאר-סהוועהר' וואנז סעלף) פאלש שווערען.

forswore' (פאר-סהוואור') פערשווארען, פאלש געשווארען, אבגעלייקענט אדער זיך אבגעזאגט מיט א שבועה. ז. *forswear*

forsworn' *a.* (פאר-סהוואורן') זיך אבגע־זאגט אדער אבגעלייקענט אונטער א שבועה; זיך פערשווארען; פאלש געשווא־רען. ז. *forswear*

fort *n*, *v.* and *a.* (פאורט) א פארט, א פעסטונג, א בעפעסטיגונג; א האנדעלס־סטאציאן צווישען די אינדיאנער; דער שטארקערער טייל פון א שווערד־קלינג [די העלפט ביים הענטעל]; פערנעהמען א פארט; שכור.

forte *n.* (פאורט) עטוואס מיט וואס איי־נער צייכענט זיך שטארק אויס; א ספע־ציעלער טאלענט; דער שטארקערער טייל פון א שווערד־קלינג [די העלפט ביים הענטעל].

for'te *a.* and *n.* (פאור'-טע) אין מו־זיק — פארטע, הויך, קרעפטיג; א שטיק מוזיק וואס ווערט געשפיעלט פארטע; א פארריכטונג אין א הארמאניום [הויז־ארגעל] צו מאכען דעם אינסטרומענט צו שפיעלען פארטע.

for'te-pia'no *a.* and *n.* (פאור'-טע-פי-א'-נאו) אין מוזיק — פארטע־פיאנא, וואס ווערט פלוצלונג שטארק און הויך און דאן באלד צוריק ווייך און שטיל; א פאר־טעפיאנא.

forth *adv.* and *prep.* (פאורטה) פאר־ווערטס, ווייטער; ארויס; פארט, אוועק; ווייט.

for that mat'ter (פאר טהעט מעט'-ער) אויס דיעזען גרונד; צוליעב דעם; צוליעב דיעזער אורזאכע.

For that matter, I do not care whether you agree with me or not.

for that pur'pose (פאר טהעט פויר'-פאס) מיט דיעזער אבזיכט; צוליעב דיע־זען צוועק.

forth'coming *a.* and *n.* (פאורטה'-קאם-אינג) פערטיג ארויסצוקומען אדער צו ערשיינען; די ערשיינונג, די ארויס־קומונג.

for the ben'efit of (פאר טהי בענ'-ע-פיט אוו) צו גונסטען פון...

The executors administrated the estate for the benefit of the widow.

for the first time (פאר טהי פוירסט טאים) צום ערשטען מאל.

for the fu'ture (פאר טהי פיו'-טשור) אויף ווייטער, להבא.

for the love of God (פאר טהי לאוו אוו גאד) אום גאטעס ווילען.

for the mil'lion (פאר טהי מיל'-יאן) פאר אלעמען; פאר דער גאנצער מאסע.

for the nonce (פאר טהי נאנס) פאר דיעזען פאל; פאר דיעזען איינענבליק; פאר דיעזען צוועק; גראד צוגעפאסט.

for the time be'ing (באר טהי טאים בי'-אינג) דערווייל; ביז וואס-ווען.

for the time to come (באר טהי טאים טו קאם) אויף ווייטער, להבא.

forth'going *n. and a.* (פאורטה'-גאו-אינג) דאס ארויסגעהן; דאס געהן ווייטער; וואס געהט ארויס; וואס געהט ווייטער.

for this once (פאר טהיס הוואנס) דאס מאל; פאר דיזען איינציגען פאל.

forth'-is'suing *a.* (פאורטה'-איש'-או-אינג) וואס ווערט ארויסגעגעבען; וואס קומט ארויס.

forth'pushing *a.* (פאורטה'-פוש-אינג) שטופענד אדער שטויסענד פארווערטס; אגרעסיוו; וואס שטרעבט אלץ פארויס.

forth'putting *n.* (פאורטה'-פוט-אינג) דאס ארויסברייינגען; דאס בעשאפען.

forth'right *a. and adv.* (פאורטה'-ראיט) גלייך; דירעקט; אונפערשטעלט, ניט פערמאסקירט; אויף א גלייכען אופן; בדרך הישר.

forthwith' *adv.* (פאורטה-הוויטה') באלד, גלייך; ניט אבלעגענדיג.

I shall proceed forthwith to carry out my instructions.

for'tieth *a. and n.* (פאר'-טי-עטה) פיערציגסטער; א פיערציגסטער; א פיערציגסטעל.

for'tifiable *a.* (פאר'-טי-פאי-עבל) וואס מען קען בעפעסטיגען.

fortifica'tion *n.* (פאר-טי-פי-קיי'-שאן) פארטיפיקאציאן; בעפעסטיגונג.

for'tifier *n.* (פאר'-טי-פאי-ער) א בעפעסטיגער; דער וואס שטעלט אויף בעפעסטיגונגען.

for'tify *v.* (פאר'-טי-פאי) בעפעסטיגען; מאכען שטארק.

fort in (פאורט אין) זיך בעפעסטיגען אין א פארט.

fortis'simo *a. and adv.* (פאר-טיס'-אי-מא) פארטיסימא, זעהר שטארק, זעהר הויך [אין מוזיק].

for'titude *n.* (פאר'-טי-טיוד) שטארקייט, מוטה; דאס קענען פערלייידען; גייסטיגע קראפט.

fort'let *n.* (פאורט'-לעט) א קליינע פעסטונג.

fort'night *n.* (פארט'-נאיט) פיערצעהן טעג, צוויי וואכען.

fort'night hence (פארט'-נאיט הענס) אין פיערצעהן טעג ארום.

fort'nightly *a. and adv.* (פארט'-נאיט-לי) וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי וואכען; צוויי-וואכענדיג; יעדען האלבען חודש.

for'tress *n. and v.* (פאר'-טרעס) א פעסטונג; א בעפעסטיגטער ארט; בעפעסטיגען.

fortu'itous *a.* (פאר-טיו'-אי-טאס) צופעליג; וואס קומט אונערווארטעט.

fortu'itously *adv.* (פאר-טיו'-אי-טאס-לי) אויף א צופעליגער ארט.

fortu'itousness *n.* (פאר-טיו'-אי-טאס-נעס) צופעליגקייט; א צופאל.

fortu'ity *n.* (פאר-טיו'-אי-טי) א צופעליגע פאסירונג; א צופאל.

Fortu'na *n.* (פאר-טיו'-נא) פארטונא, די געטין פון גליק ביי די אלטע רוימער; איינע פון די קליינע פלאנעטען [דער נייינצעהנטער], וואס דרעהען זיך ארום דער זון.

for'tunate *a.* (פאר'-טשו-נעט) גליקליך; מזל'דיג.

for'tunately *adv.* (פאר'-טשו-נעט-לי) גליקליכערווייזע.

for'tunateness *n.* (פאר'-טשו-נעט-נעס) גליקליכקייט; מזל'דיגקייט; דאס זיין אין א גליקליכען צושטאנד.

for'tune *n.* (פאר'-טשון) דער מזל, גליק; שיקזאל; ערפאלג, הצלחה; דאס פערמעגען; רייכטום; א רייכער יורש.

for'tune-book *n.* (פאר'-טשון-בוק) א טרעף-בוך, ספר המזלות.

for'tune-hun'ter *n.* (פאר'-טשון-האנ'-טער) א מאנספערזאן אדער פרויענצימער וואס זוכט א רייכען שידוך.

for'tune in rever'sion (פאר'-טשון אין רי-וואיר'-שאן) א פערמעגען אדער ירושה, וועלכע מען בעקומט ניט גלייך, נאר שפעטער אין פערלויף פון א געוויסער צייט נאכדעם ווי געוויסע אונפערמיידליכע בעדינגונגען וועלען פארקומען.

for'tuneless *a.* (פאר'-טשון-לעס) אהן א פערמעגען, ארים.

for'tune-tell'er *n.* (פאר'-טשון-טעל'-ער) א וואהר-זאגער, א טרעפער.

for'tune-tell'ing *a. and n.* (פאר'-טשון-טעל'-אינג) וואס קען טרעפען אדער פאראויסזאגען די צוקונפט; דאס טרעפען וואס עס וועט פארקומען.

for'ty *a. and n.* (פאר'-טי) פיערציג; די צאהל פיערציג.

fo'rum *n.* (פאו'-ראם) אין אלטען רוים — דער פארום [א פלאץ אין צענטער פון שטאדט, וואו עס האט זיך געפונען דער מארק און די געריכטען און וואו עס פלעגען פארקומען פאלקס-פערזאמלונגען]; א טריבונאל, א געריכט; דער ארט וואו מען קלייבט זיך צונויף אויסצוהערען טענות פון געגענזייטיגע צדדים.

for'ward *a., adv. and v.* (פאר'-הווארד) פארווערטס, פארויס; פארטגעשריטען; אייפריג, דרייסט, פרעך; פאראויסגעהענד, פריהצייטיג; שיקען, עקספעדירען, אטפראווען; שנעל איבערגעבען אדער בעזארגען; ערמוטיגען, צוגעבען קראפט אדער דרייסטקייט; טרייבען פארווערטס; ארויסברייינגען; ארויסרופען א פארטשריט, אויסבעסערען, ברייינגען צו א העכערער שטופע; אין בוכבינדעריי — איינבינדען א בוך אין א רוקען און טאוולען און צוגרייטען פאר דעם, וועלכער פערענדיגט די ארבייט.

for'warder *n.* (פאר'-הוואר-דער) אן עקספעדירער, אן אוועקשיקער; איינער אדער עפעס וואס טרייבט פארווערטס; דער אדער דאס וואס ברייינגט צו א העכערער שטופע; אין בוכבינדעריי — דער ארבייטער, וועלכער בינדט איין דאס בוך אין א רוקען און טאוולען און פערפערטיגט עס פאר דעם, וועלכער דארף פערענדיגען די ארבייט.

for'warding *n. and a.* (פאר'-הוואר-דינג) דאס אוועקשיקען, דאס איבערשיקען [פון סחורות]; אין בוכבינדעריי — דאס איינבינדען א בוך אין רוקען און טאוולען און פערפערטיגען פאר דעם, וועלכער פערענדיגט די ארבייט; טרייבענד פארווערטס; ארויסרופענדיג פארטשריט אדער פראגרעס; שטעלענדיג אויף א העכערער שטופע.

for'warding mer'chant (פאר'-הוואר-דינג מויר'-טשענט) א סוחר, וועמעס געשעפט בעשטעהט אין דעם, וואס ער בעקומט און שיקט ארויס סחורות פאר אנדערע.

for'wardly *adv.* (פאר'-הווארד-לי) אין א פארויסגעזעצטער לאגע; שטרעבענדיג פארווערטס; פריהצייטיג; מיט דרייסטקייט; מיט חשק; מיט העזה, מיט חוצפה.

for'wardness *n.* (פאר'-הווארד-נעס) דאס זיין פארויס; פריהצייטיגקייט; אייפער, חשק; דרייסטקייט; העזה, חוצפה, פרעכהייט.

for'wards *adv.* (פאר'-הווארדז) פארווערטס, פארויס.

foss *n.* (פאס) א גראבען, א קאנאל; אין אנאטאמיע — א גריבעלע אדער פערטיעפונג אין א ביין אדער אין א גליעד פון קערפער.

fos'sa *n.* (פאס'-א) אין אנאטאמיע — א גריבעלע אדער פערטיעפונג אין א ביין אדער אין א גליעד פון קערפער.

fos'sil *a. and n.* (פאס'-איל) געגראבען; וואס איז שייך צו אויסגעגראבענע זאכען; פערעלטערט, פערשימעלט; פון די אוראלטע צייטען; דאס וואס ווערט אויסגעגראבען פון דער ערד, ווי מינעראלען א. ד. ג.; פערשטיינערטע פלאנצען און חיות וואס מען גראבט אויס פון דער ערד; א פערעלטערטע, אבגעלעבטע זאך.

fos'sil coal (פאס'-איל קאול) שטיינקויהל.

fossilif'erous *a.* (פאס-אי-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט פערשטיינערטע פלאנצען און טהיערע.

fossilifica'tion *n.* (פא-סיל-אי-פי-קיי'-שאן) די פערשטיינערונג.

fossil'ify *v.* (פא-סיל'-אי-פאי) פערשטיינערען; פערשטיינערט ווערען.

fos'silism *n.* (פאס'-איל-איזם) דער צושטאנד פון זיין אויסגעגראבען אדער פערשטיינערט; די לעהרע איבער די פערשטיינערטע חיות און פלאנצען וואס מען גראבט אויס פון דער ערד; פאלעאנטאלאגיע.

fos'silist *n.* (פאס'-איל-איסט) איינער וואס שטודירט די לעהרע איבער די פערשטיינערטע חיות און פלאנצען, וואס מען גראבט אויס פון דער ערד.

fossil'ity *n.* (פא-סיל'-אי-טי) ז. ***fossilism***.

fossiliza'tion *n.* (פאס-אי-לי-זיי'-שאן) די פערשטיינערונג.

fos'silize *v.* (פאס'-איל-איז) פערשטיינערען; פערשטיינערט ווערען; פערעלטערט ווערען, זיין אלט-פרענקיש; ווערען אלט-מאדיש.

fossil'ogist *n.* (פא-סיל'-א-דזשיסט) ז. ***fossilist***.

fossil'ogy *n.* (פא-סיל'-א-דזשי) ז. ***fossilology***.

fossilol'ogy *n.* (פאס-אי-לאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע חיות און פלאנצען.

fos'sor *n.* (פאס'-אר) א קבר-גרעבער.

fosso'rial *a. and n.* (פא-סאו'-רי-על) וואס גראבט זיך אין דער ערד; וואס איז צוגעפאסט צו גראבען זיך [ווי א געוויסער אבר פון א חיה]; א חיה וואס גראבט זיך אין דער ערד.

foss'-road *n.* (פאס'-ראוד) א ברייטער וועג מיט גראבענס ביי דער זייט.

fos'sulate *a.* (פאס'-יו-לייט) אין אנאטאמיע — וואס האט א גריבעל אדער פערטיעפונג אויף א קערפער-גליעד.

foss'way *n.* (פאס'-הוויי) ז. ***foss-road***.

fos'ter *v. and n.* (פאס'-טער) נעהרען, פלעגען; האדעווען, ערציהען; בעשיצען, שטיצען, בעגינסטיגען; ליעב האלטען: א קינד, א נאכקאמענשאפט; א האדעוואניק; עטוואס וואס מען נעהרט אדער ערציהט;

איינער וואס ערציהט, ערנעהרט, בעגינסטיגט אדער פערהאלט זיך מיט ליעבע.

fos'ter a belief' (פאס'-טער ע בי-ליעף') גלויבען אין עפּעס, זיך ארומטראגען מיט האפנונגען.

fos'terage *n.* (פּאס'-טער-איידזש) דאס ערנעהרען; דאס אויפציהען [הויפטזעכליך א פרעמד קינד].

fos'ter-babe *n.* (פאס'-טער-בייב) א וויכאוואניק, א האדעוואניק, א פלעגע-קינד [א פרעמד קינד וואס מען נעהמט צו אויפציהען].

fos'ter-broth'er *n.* (פאס'-טער-בראטה'-ער) א מילך-ברודער [איינער מיט וועמען מען האט זיך געהאדעוועט צוזאמען אין א פרעמדער פאמיליע אדער ביי דערזעלבער אם].

fos'ter-child *n.* (פאס'-טער-טשאילד) ז. *foster-babe*

fos'ter-dam *n.* (פאס'-טער-דעם) אן אם; איינע וואס האדעוועט א פרעמד קינד.

fos'ter-daugh'ter *n.* (פאס'-טער-דאה'-טער) א פלעגע-טאכטער [א פרעמד קינד ערצויגען אלס אייגענס].

fos'ter-earth *n.* (פאס'-טער-אוירטה) דער נעהרענדער באדען [פון א פרעמדען לאנד].

fos'terer *n.* (פאס'-טער-ער) איינער אדער איינע וואס ערנעהרט אדער ערציהט [א פרעמד קינד]; א פלעגע-פאטער, א פלעגע-מוטער; אן אם; איינער אדער עטוואס וואס שטיצט אדער בעגינסטיגט.

fos'teress *n.* (פאס'-טער-עס) ז. *fostress*

fos'ter-fa'ther *n.* (פאס'-טער-פא'-טהער) א פלעגע-פאטער, א נעהר-פאטער [איינער וואס נעהמט אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-home *n.* (פאס'-טער-האום) א קינדער-אזיל [אן אנשטאלט צו ערציהען קליינע קינדער].

fos'ter-land *n.* (פאס'-טער-לענד) דאס נייע פאטערלאנד, דאס פרעמדע לאנד וואו איינער איז געווארען א תושב; א גוט וואס זיין הכנסה איז בעשטימט פאר דער אונטערהאלטונג פון אן אנשטאלט אדער פון א פערזאן.

fos'terling *n.* (פאס'-טער-לינג) א האדעוואניק [א קינד וואס מען ערציהט אין א פרעמדען הויז].

fos'ter-moth'er *n.* (פאס'-טער-מאטה'-ער) א פלעגע-מוטער, א נעהר-מוטער [איינע וואס האדעוועט אדער ערציהט א פרעמד קינד]; אן אם.

fos'ter-nurse *n.* (פאס'-טער-נוירס) אן אם; איינער אדער איינע וואס ערציהט, נעהרט, בעגינסטיגט אדער שטיצט.

fos'ter-par'ent *n.* (פאס'-טער-פעהר'-ענט) א נעהר-פאטער אדער א נעהר-מוטער [וואס נעהמט אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-par'ents *n.* (פאס'-טער-פעהר'-ענטס) פלעגע-עלטערען, נעהר-עלטערען [וואס נעהמען אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-sis'ter *n.* (פאס'-טער-סיס'-טער) א מילך-שוועסטער [איינע וואס איז צוזאמען מיט אן אנדער פערזאן ערצויגען געווארען אין דעמזעלבען פרעמדען הויז אדער ביי דערזעלבער אם].

fos'ter-son *n.* (פאס'-טער-סאן) א פלעגע-זוהן, א האדעוואניק.

fos'tress *n.* (פאס'-טרעס) אן ערציהערין פון א פרעמדען קינד; אן אם.

foth'er *n. and v.* (פאטה'-ער) א פודער [אן אלטע וואג-איינהייט פאר בליי (אונגעפעהר א טאן)]; א משא פון בליי אויף א שיף; פערשטאפען מיט א זעגעל א לאך אין א שיף.

fougade' *n.* (פוה-געד') — אין מיליטער א קליינער גרוב אנגעפילט מיט עקספלאדירענדע שטאפען און צוגעדעקט מיט שטיינער.

fougass' *n.* (פוה-געס') ז. *fougade*

fought (פאהט) געשלאגען, געקעמפפט. ז. *fight*

foul *a., adv., n. and v.* (פאול) שטארק אונאנגענעהם; שמוציג, אונריין, אבשטויסענד; שעדליך, שלעכט; פול מיט שעדליכע אדער אונאנגענעהמע זאכען; געשטערט, אבגעהאלטען דורך שעדליכע אדער אונאנגענעהמע זאכען; וואס איז געגען דעם אנגענומענעם; ניט ריכטיג, ניט פאסיג, ניט אויפריכטיג, ניט עהרליך; ניט אנשטענדיג; געמיין; אונפערשעמט, מיאוס [אין מאראלישען זין]; אויף אן עקעלדיגען, מיאוס'ען, שמוציגען, שטערענדען, אבהאלטענדען, ניט אנשטענדיגען אדער ניט ריכטיגען אופן; שטערונג, אבהאלטונג; פעראונרייניגען, פערדארבען; ווערען אונריין; ווענגען שיפען — קומען אין צוזאמענשטויס, שטערען אדער ווערען געשטערט [דורך דער וואסער-פלאכקייט, שטיינער אדער געוויקסע]; פערוויקלען [אין געוויקסע].

foul ball (פאול באהל) אין בייס-באל-שפיעל — א באל וואס פערפליהט ביים ווארפען אויסער די בעשטימטע גרענעצען.

foul blow (פאול בלאו) ביים פויסטען-קאמפף — א פערבאטענער קלאפ, א קלאפ אין די ווייכע טיילען פון קערפער.

foul bot'tom (פאול באט'-אם) אן אונריינער דעק [פון א שיף].

foul coast (פאול קאוסט) א געפעהרליכער ים-ברעג [פאר שיפען].

foul dea'ling (פאול דיע'-לינג) ניט אויפריכטיגע האנדלונג, בעטרוג.

foul disease' (פאול די-זיעז') א מיאוס'ע קראנקהייט, סיפילים.

foul'-faced *a.* (פאול'-פייסט) וואס האט א מיאוס אדער שמוציג פנים.

foul fiend (פאול פיענד) דער בייזער שונא, דער שטן מקטרג.

foul fish (פאול פיש) פיש אין דער צייט ווען זיי ווארפען פון זיך ארויס די איקרע בעת זיי פלאדיען זיך.

foul ground (פאול גראונד) א שלעכטער אנקער-גרונט.

foul lan'guage (פאול לענ'-גהווערדזש) נידריגע, געמיינע רייד; זידלעריי.

foul lin'en (פאול לינ'-ען) שמוציגע וועש.

foul'ly *adv.* (פאול'-לי) אויף א מיאוס'ען, אונריינעם אדער עקעלהאפטען שטייגער; אויף אן אונעהרליכער, נידערטרעכטיגער ארט.

foul'mart *n.* (פאול'-מארט) ז. *foumart*

foul means (פאול מיענז) אונעהרליכע מיטלען.

A victory by **foul means** is worse than defeat.

foul'-mouthed *a.* (פאול'-מאוטהט) וואס רעדט שמוציגע רייד, וואס ברויכט נבול-פה.

foul names (פאול ניימז) זידעל-ווערטער.

foul'ness *n.* (פאול'-נעס) אונריינקייט, שמוציגקייט; שענדליכקייט, אבשייליכקייט, העסליכקייט; אונעהרליכקייט.

foul play (פאול פליי) אונעהרליכע מעטאדען, אינטריגעס.

foul prac'tices (פאול פרעק'-טי-סעז) ז. *foul play*

foul proof (פאול פרוהף) אין דרוקעריי — א קארעקטור פון א זאץ, פון וועלכער עס זיינען נאך ניט פערריכט די גרייזען.

foul rope (פאול ראופ) א צונויפגעפלאנטערטער שטריק.

foul'-spo'ken *a.* (פאול'-ספאוקן) ז. *foul-mouthed*

foul'-tongued *a.* (פאול'-טאנגד) ז. *foul-mouthed*

foul wa'ter (פאול וואה'-טער) מוטנע וואסער.

foul wind (פאול הווינד) אן אונגינסטיגער ווינד; א בייזער ווינד.

fou'mart *n.* (פאו'-מארט) א טכויר, א שעשקע.

found *v. and n.* (פאונד) גרינדען; לעגען דעם פונדאמענט; שמעלצען און גיסען [אין א פורם]; דאס שמעלצען מעטאל.

found (פאונד) געפונען. ז. *find*

founda'tion *n.* (פאונ-דיי'-שאן) די גרינדונג; א גרונד; א פונדאמענט; א פאנד אויסצוהאלטען אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן; אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן וואס ווערט אויסגעהאלטען פון א פאנד; א סטיפענדיע; די ערשטע שטעך פון א נאט.

founda'tional *a.* (פאונ-דיי'-שאנ-על) פונדאמענטאל.

founda'tionless *a.* (פאונ-דיי'-שאנ-לעס) אהן א גרונד, אהן א פונדאמענט.

founda'tion-school *n.* (פאונ-דיי'-שאן-סקול) א שוהל וואס ווערט אויסגעהאלטען פון א פאנד געגעבען פאר דעם צוועק.

founda'tion-stone *n.* (פאונ-דיי'-שאן-סטאון) א גרונד-שטיין, א ווינקעל-שטיין.

foun'der *n. and v.* (פאונ'-דער) א גרינדער; א מעטאל-שמעלצער אדער מעטאל-גיסער; די שטייפקייט [א פערד-קראנקהייט]; שטייף מאכען [קראנק מאכען א פערד דורך צופיעל רייטען]; זינקען; אונטערזינקען [ווי א שיף]; ניט געלינגען.

foun'dery *n.* (פאונ'-דער-אי) א מעטאל-גיסעריי.

foun'ding *n.* (פאונ'-דינג) דאס שמעלצען אדער גיסען מעטאל; מעטאל-גיסעריי.

found'ling *n.* (פאונד'-לינג) א פינדלינג, א געפונענעם קינד.

found'ling hos'pital (פאונד'-לינג האס'-פי-טעל) א פינדלינג-הויז [א הויז וואו מען ערציהט געפונענע קינדער].

foun'dress *n.* (פאונ'-דרעס) א גרינדערין פון אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן; א פרוי וואס בעזארגט אן אינסטיטוציאן מיט א פאנד.

foun'dry *n.* (פאונ'-דרי) ז *foundery*

foun'dryman *n.* (פאונ'-דרי-מען) א מעטאל-גיסער.

fount *n.* (פאונט) א פאנטאן, א שפרינג-ברונען, א קוואל; א קוועלע; א פאלשטענדיגע זארטירונג פון דרוק-שריפט.

foun'tain *n.* (פאונ'-טיין) א פאנטאן, א שפרינג-ברונען, א קוואל; א קוועלע.

foun'tained *a.* (פאונ'-טיינד) וואס האט א פאנטאן.

foun'tainhead *n.* (פאונ'-טיין-העד) א קוואל; אן אור-קוועלע, אן ערשטע קוועלע.

foun'tainless *a.* (פאונ'-טיין-לעס) אהן א פאנטאן; אהן קוועלען, אהן שפרינג-ברו-נעמער.

foun'tainlet *n.* (פאונ'-טיינ-לעט) א קליינער פאנטאן.

foun'tain pen (פאונ'-טיין פען) א פיל-פעדער [א פעדער מיט א הענטעל וואס ווערט אנגעפילט מיט טינט].

foun'tain-shell *n.* (פאונ'-טיין-שעל) אזא גרויסער ים-מושעל, וואס ווערט בע-נוצט אלס בעפוצונג אין גערטנער.

Fountain-shell

four *a. and n.* (פאור) די צאהל פיער [4]; א פיערטעל [א קארט אדער דא-מינע-בייגדעל מיט פיער פונקטען]; א גע-שפאן פון פיער פערד.

four'-cor'nered *a.* (פאור'-קאר'-נערד) פיער-עקיג.

four'fold *a., n. and adv.* (פאור'-פאולד) פיערפאך; פיער מאל אזוי פיעל; אין א פיערפאכער מאס.

four'-foot'ed *a.* (פאור'-פוט'-עד) פיער-פיסיג.

four'-han'ded *a.* (פאור'-הענ'-דעד) פיער-הענדיג; געשפיעלט אין פיער הענד.

four'-horse *a.* (פאור'-הארס) געצויגען פון פיער פערד; פון פיער פערד-קראפט.

four hu'mors (פאור יו'-מארז) די פיער זאפטען [בלוט, גאל, פלאגמע און שווארצע גאל] פון מענשליכען קערפער, אין וועלכע די אלטע פארשטעהער פון מע-דיצין האבען געזעהען די אורזאכע פון פערשיעדענע מענשליכע טעמפעראמענטען.

Fou'rierism *n.* (פוה'-רי-ער-איזם) פוריעריזם, די קאמוניסטישע סיסטעם פון דעם בעוואוסטען פראנצויזישען סאציאל-פילאזאף שארל פוריע [געבארען אין יאהר 1772, געשטארבען אין 1837]. לויט דעם פלאן פון פוריע דארף די מענשליכע געזעלשאפט ארגאניזירט ווערען אין פא-לאנסטערען [קאמוניסטישע קאלאניעס אדער גרופען] אויף דעם גרונד פון פריי-ען פערזענליכען איגסוואהל און נייגונג. א פאלאנסטער דארף בעשטעהן אונגעפעהר פון 15 ביז 18 הונדערט פערזאן, כדי ער זאל זיין גרויס גענוג צו ענטהאלטען אלע פערשיעדענע אינדוסטריען און זאל קענען בעפריעדיגען אלע סאציאלע פאדערונגען. די וואהנונגען זיינען געמיינשאפטליכע און יעדער איינציגער אין פאלאנסטער קלייבט זיך אוים לויט זיין וואונש און פעהיגקיי-טען א בעשעפטיגונג, וועלכע איהם גע-פעלט און ער בעקומט פון דער געמיינ-שאפט א געוויסען מינימום שפייז, קליי-דער א. ד. ג. דאס וואס בלייבט איבער פון די געשאפענע פראדוקטען ווערט פער-טיילט צווישען די מיטגליעדער ניט אין גלייכע טיילען, נאר פראפארציאנעל לויט דער ארבייט פון יעדען, לויט זיין קאפי-טאל, וואס ער האט אריינגעלעגט און לויט זיינע פעהיגקייטען. אלס גרונדלאגע פון דיעזער פוריעריסטישער געזעלשאפט דארף זיין ערד-ארבייט.

Fou'rierist *n.* (פוה'-רי-ער-איסט) א פוריעריסט, אן אנהענגער פון דער פורי-עריסטיש-קאמוניסטישער סיסטעם. ז. *Fourierism*.

Fourieris'tic *a.* (פוה-רי-ער-איס'-טיק) וואס איז שייך צו פוריע אדער צו זיין קאמוניסטישער סיסטעם. ז. *Fourierism*.

four'-in-hand' *n., a. and adv.* (פאור'-אינ-הענד') א געשפאן פון פיער פערד געטריבען פון איין מענשען; א לאנגער שניפס אדער קראוואט; פיער-שפאניג; מיט א פיער-שפאן.

four'-o'clock' *n.* (פאור'-א-קלאק') א זעהר שעהנע פלאנצע פון פערו מיט בלו-מען פון פערשיעדענארטיגע קאלירען, וועל-כע עפענען זיך נאכמיטאג; דער לעדער-קאפ [אזא פויגעל. ז. *friar-bird*].

four'-o'clock' tea (פאור'-א-קלאק' טיע) קלאטש טהעע [א טהעע-אונטערהאלטונג פון פרויען נאך מיטאג].

four'pence *n.* (פאור'-פענס) אן ענגלי-שע מטבע פון 4 פענים [אונגעפעהר 8 אמעריקאנער סענט].

four'-pos'ter *n.* (פאור'-פאס'-טער) א הימעל-בעט מיט פיער שטאנגען [א גרויס בעט מיט פיער שטאנגען צום אויפהענגען פארהאנגען].

four'rier *n.* (פוהר'-איר) א בעאמטער וואס שטעלט צו שפייז פאר סאלדאטען; א קייזערליכער קוריער.

four'score *a.* (פאור'-סקאור) פיער מאל צוואנציג, אכציג.

four'square *a.* (פאור'-סקוועהר) פיער-עקיג, פיער-קאנטיג, קוואדראטיש.

four'teen *a. and n.* (פאור'-טיען) פיערצעהן; די צאהל פיערצעהן.

four'teenth *n. and a.* (פאור'-טיענטה) דער פיערצעהנטער; וואס איז דער פיער-צעהנטער.

fourth *n. and a.* (פאורטה) דער פיער-טער; א פיערטעל; וואס איז דער פיערטער.

fourth'-class *a.* (פאורטה'-קלעס) פון פיערטען קלאס.

fourth'-class mat'ter (פאורטה'-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט-סיסטעם פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע-ריקא — א געגענשטאנד וואס געהערט צו דעם פיערטען קלאס פון פאסט-אבצאהלונג [ווי האנדעלס ארטיקלען, אויסער שריפ-טען און דרוק-זאכען].

fourth estate' (פאורטה עס-טייט') דער פיערטער שטאנד, דער פראלעטאריאט; דער זשורנאליסטען-קלאס [אלס פיערטע מאכט אין דער געזעלשאפט].

fourth'ly *adv.* (פאורטה'-לי) פיערטענס.

four'-wheeled *a.* (פאור'-הוויעלד) פיער-רעדערדיג; וואס האט פיער רעדער.

four'-whee'ler *n.* (פאור'-הוויע'-לער) א וואגען אויף פיער רעדער.

fo'veate *a.* (פאו'-ווי-אייט) גריבעלדיג; בעדעקט מיט גריבעלעך.

fo'veolate *a.* (פאו'-ווי-א-לייט) ז. *foveate*.

fowl *n. and v.* (פאול) א פויגעל; אן עוף; עופות; פאנגען אדער שיסען פויגלען.

fow'ler *n.* (פאו'-לער) א פויגעל-פאנגער; איינער וואס שיסט פויגלען.

fow'ling *n.* (פאו'-לינג) דאס פאנגען אדער שיסען פויגלען.

fow'ling-bag *n.* (פאו'-לינג-בעג) א יאגד-טאש, א יאגד-זאק.

fow'ling-net *n.* (פאו'-לינג-נעט) א נעץ צו פאנגען פויגלען.

fow'ling-piece *n.* (פאו'-לינג-פיעס) א לייכטע ביקס צום שיסען פויגלען; א בילד פון געשאסענע חיות אדער פויגלען.

fow'ling-shot *n.* (פאו'-לינג-שאט) קליינע שראט צום שיסען פויגלען.

fox *n. and v.* (פאקס) א פוקס; א כיטרער אדער ליסטיגער מענש; א צוזאמענפלעכ-טונג פון שטריק; יאגען זיך נאך א פוקס איהם צו פאנגען אדער שיסען; בעטרי-גען, בעשווינדלען; גנב'ענען; פערוועלקט ווערען, אנוווערען דעם קאליר [ווענען צוי-פוילטען האלץ אדער פאפיער]; פערזייערט ווערען [ווענען ביער]; ארויפנעהען אויף א שוך אן אויבערשטע שטיקעל לעדער.

fox about' (פאקס ע-באוט') ארומשפיא-נירען.

fox and geese (פאקס ענד גיעס) דער פוקס און די גענז [אזא שפיעל אויף א ברעטעל מיט פעשקעס ווי ציגעלען-וואלקה].

fox'bane *n.* (פאקס'-ביין) א מין גיפטיג גראז מיט בלויע און געלבע בליטהען אין דער פארם פון גלעקלעך. ווערט געברויכט אין מעדיצין.

fox'-brush *n.* (פאקס'-בראש) דער עק פון א פוקס.

fox'-case *n.* (פאקס'-קיים) די פעל פון א פוקס.

fox'-chase *n.* (פאקס'-טשיים) א יאגד אויף פוקסען.

fox'-dog *n.* (פאקס'-דאג) א מין יאגד-הונד.

fox'-earth *n.* (פאקס'-אוירטה) א פוקס-הויל, א פוקס-נארע.

foxed *a.* (פאקסט) אבגעבליאקעוועט [ווענען צופוילטען האלץ]; וואס האט ליכ-טיג-ברוינע פלעקען; ארומגענעהט מיט אן אויבערשטען לעדער [ווי א שוך].

fox'-e'vil *n.* (פאקס'-איוול) דאס אויס-פאלען פון האר. ז. *alopecia*.

fox'fire *n.* (פאקס'-פאיר) דער פאספארי-שער שיין וואס שטראהלט ארויס פון צוי-פוילטען האלץ.

fox'glove *n.* (פאקס'-גלאוו) דאס פינ-גערהוט-גראז [א מין גיפטיג גראז מיט רויטע בליטהען אין דער פארם פון לאנג-ליכע גלעקלעך].

fox'-grape *n.* (פאקס'-גרייפ) א געווי-סער מין פון נארד-אמעריקאנישע ווילדע וויינטרויבען.

fox'hound *n.* (פאקס'-האונד) א יאגד-הונד פאר פוקסען.

Foxhound

fox'-hunt *n.* (פאקס'-האנט) דאס נעהן אויף יאגד אויף פוקסען.

fox'-hun'ter *n.* (פאקס'-האנ'-טער) א פוקסען-יעגער.

fox'-hun'ting *n. and a.* (פאקס'-האנ'-טינג) דער פוקסען-יאגד; וואס איז שייך צום פוקסען-יאגד.

fox'iness *n.* (פאק'-סי-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס זיין כיטרע ווי א פוקס; דאס זיין פערבליאקעוועט, דאס אנווערען דעם קאליר; זויערקייט, פערזויערונג [ווי פון ביער].

fox'ing *n.* (פאק'-סינג) א שטיקעל לעדער וואס בעדעקט דעם פאדערשטען עק פון א שוך.

fox'-shark *n.* (פאקס'-שארק) דער ים-פוקס [א מין היי-פיש פון 12 ביז 15 פוס די לענג, ביי וועלכען דער עק פערנעהמט כמעט א העלפט פון קערפער].

fox'ship *n.* (פאקס'-שיפ) די נאטור פון א פוקס; ליסטינקייט, כיטרעקייט.

fox'-squir'rel *n.* (פאקס'-סקהוואר'-על) א גרויסע נארד-אמעריקאנישע וועווערקע.

fox'tail *n.* (פאקס'-טייל) א פוקסען-עק; א גראז וואס האט בינטלעך בליהונג, וועלכע זיינען עהנליך צו דעם עק פון א פוקס.

fox'-ter'rier *n.* (פאקס'-טער'-אי-ער) א הונד פון א געוויסען מין וועלכער ווערט ערצויגען ספעציעל צום יאגד אויף פוקסען.

fox'-trap *n.* (פאקס'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען פוקסען.

fox'-trot *n.* (פאקס'-טראט) א קליינער טריט.

fox'wood *n.* (פאקס'-הוואוד) פערפוילט האלץ.

fox'y *a.* (פאקס'-אי) ליסטיג אדער כיטרע ווי א פוקס; וואס האט דעם קאליר פון א פוקס; וואס האט א זיסליכען טעם, ווי געוויסע נארד-אמעריקאנישעווילדע וויינטרויבען; זויער [ווענען פערזייערטען ויין אדער ביער]; פערוועלקט; פערפוילט.

foyer' *n.* (פוא-יעי') די פאיע [א זאל אין א טעאטער וואו מען שפאצירט ארום אין דער צייט פון אנטראקטען].

fp. אבקירצונג פון *forte-piano*

fra'cas *n.* (פריי'-קעס) א געשלעג; א קריעג מיט ליארם.

frac'ted *a.* (פרעק'-טעד) וואס איז צו-בראכען; געבראכען.

frac'tion *n.* (פרעק'-שאן) א טיילכעל; אן אבגעזונדערטער טייל פון א גאנצעם; א ברוך-טייל פון א צאהל אדער איינהייט [ווי $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{4}{7}$ א. ד. ג.]; דאס טיילען דאס הייליגע ברויט צום הייליגען אבענדמאהל; דאס ברעכען אין טיילען.

frac'tional *a.* (פרעק'-שאנ-על) געבראכען; וואס געהערט צו א ברוך-צאהל; קליין.

frac'tionally *adv.* (פרעק'-שאנ-על-אי) דורך א ברוך-טייל; טיילווייז.

frac'tionary *a.* (פרעק'-שאנ-איי-רי) וואס איז א ברוך-טייל; וואס בעשטעהט פון א קליינעם טייל; ניט וויכטיג.

frac'tious *a.* (פרעק'-שאס) קריעגזיכטיג; וואס האט א טבע זיך צו קריעגען אדער צו טהאן להכעים; ווידערשפענסטיג.

frac'tiously *adv.* (פרעק'-שאס-לי) אויף א קריעגזיכטיגען אופן; דורך ווידערשפענסטיגקייט.

frac'tiousness *n.* (פרעק'-שאס-נעס) קריעגזיכטיגקייט; ווידערשפענסטיגקייט; דאס האבען די טבע זיך צו קריעגען.

fractuos'ity *n.* (פרעק-טשו-אס'-אי-טי) דאס זיין צובראכען; צובראכענהייט.

frac'turable *a.* (פרעק'-טשור-עבל) וואס קען צובראכען ווערען.

frac'tural *a.* (פרעק'-טשור-על) וואס איז שייך צו א ברוך; געבראכען.

frac'ture *n. and v.* (פרעק'-טשור) א ברוך; דאס ברעכען; א צובראכענע פלעכע; ברעכען, צוברעכען.

frag'ile *a.* (פרעדזש'-איל) צוברעכליך; שוואך; לייכט צום צוברעכען.

frag'ilely *adv* (פרעדזש'-איל-לי) אויף א צוברעכליכען אופן; צוברעכליך; שוואך.

frag'ileness *n.* (פרעדזש'-איל-נעס) ז. *fragility*

fragil'ity *n.* (פרע-דזשיל'-אי-טי) צוברעכליכקייט; שוואכקייט.

frag'ment *n.* (פרעג'-מענט) א פראגמענט, א ברוכשטיק, אן אבגעבראכען שטיק; א ברוכטייל פון א ווערק.

frag'mental *a.* (פרעג'-מענ-טעל) וואס בעשטעהט פון פראגמענטען אדער ברוכשטיקער.

frag'mentarily *adv.* (פרעג'-מענ-טע-רי-לי) אין פראגמענטען אדער ברוכשטיקער.

frag'mentariness *n.* (פרעג'-מענ-טע-רי-נעס) דאס זיין צובראכען, דאס זיין אין ברוכשטיקער.

frag'mentary *a.* (פרעג'-מענ-טע-רי) ז. *fragmental*

fragmenta'tion *n.* (פרעג-מענ-טיי'-שאן) דאס זיין צובראכען אין ברוכשטיקער אדער פראגמענטען.

fra'gor *n.* (פריי'-גאר) א קראך.

fra'grance *n.* (פריי'-גרענס) א נעשמאקער גערוך, אן אנגענעהמער ריח.

fra'grancy *n.* (פריי'-גרענ-סי) ז. *fragrance*

fra'grant *a.* (פריי'-גרענט) וואס האט א געשמאקען ריח; שמעקעדיג.

fra'grantly *adv.* (פריי'-גרענט-לי) מיט א געשמאקען ריח.

fra'grantness *n.* (פריי'-גרענט-נעס) ז. *fragrance*

frail *a. and n.* (פרייל) צוברעכליך, צושטערבאר; שוואך; ניט שטאנדהאפט; וואס קען לייכט פאנאנדערפאלען אדער פערניכטעט ווערען; וואס קען גרינג פערפיהרט ווערען; א קערבעל געפלאכטען פון ווייכע ריטלעך; א ריטעל צום פלעכטען קערבלעך.

frail'ly *adv.* (פרייל'-לי) שוואכליך; ניט שטאנדהאפטיג, גרינג צו ווערען פערפיהרט.

frail'ness *n.* (פרייל'-נעס) ז. *frailty*

frail'ty *n.* (פרייל'-טי) שוואכקייט; ניט שטאנדהאפטיגקייט; דאס קענען לייכט פערפיהרט ווערען; א זינד אדער פעהלער צוליעב שוואכען כאראקטער.

fraim *a.* (פריים) ז. *fremd*

fraise *n.* (פרייז) אין בעפעסטיגונגס-ווערק — א צאם פון שפיציגע פלעקער; אזא געצייג ביי מארמאר-שטיין-ארבייטער צו פערגרעסערען געבויערטע לעכער; א פאן-קוכען מיט שווייגען-פלייש אינוועניג.

fraised *a.* (פרייזד) בעפעסטינט מיט א צאם פון שפיציגע פלעקער.

frame *v. and n.* (פריים) איינראהמען, איינפאסען אין א ראהם; צופאסען; צונויפפאסען, צונויפשטעלען; פארמען, בילדען, בויען; אויסטראכטען; אויסדענקען; בעשאפען; א ראהם; דער סקעלעט [פון א געביידע]; די איינארדנונג; די איינריכטונג; א פארם, א געשטאלט; א געשטעל; א געמיטס-צושטאנד, שטימונג.

framed and glazed (פריימד ענד גלייזד) פיקס און פארטיג.

frame'-house *n.* (פריים'-האוס) א הילצערן הויז וואס ווערט צוערשט צונויפגעשטעלט ווי א ראהם און בעדעקט מיט ברעטער.

frame'-ma'ker *n.* (פריים'-מיי'-קער) א ראהמען-מאכער.

fra'mer *n.* (פריי'-מער) אן איינראהמער [איינער וואס פאסט איין אין א ראהם]; א פערפארטיגער; אן איינריכטער; אן ערפינדער, א שעפפער.

frame'-saw *n.* (פריים'-סאה) א געשטעל-זעג אדער ראהם-זעג [א זעג איינגעפאסט אין א געשטעל].

frame'-tim'ber *n.* (פריים'-טימ'-בער) דאס האלץ פון וואס עס ווערט געמאכט דער סקעלעט [ראהם] פון א הויז אדער שיף.

frame'work *n.* (פריים'-הוואירק) ראהמען-ווערק; א ראהם, א סקעלעט.
The bones are the framework of the body.

fra'ming *n.* (פריי'-מינג) א ראהמען-ווערק; דאס צונויפשטעלען א ראהם.

franc *n.* (פרענק) א פראנק [א פראנצויזישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 20 אמעריקאנישע סענט].

France *n.* (פרענס) פראנקרייך.

fran'chise *n.* (פרענ'-טשיז) א קאנצעסיע, לגאטע אדער פריווילעגיע וואס ווערט נעגעבען אן איינצעלנער פערזאן אדער געזעלשאפט; א פאליטיש רעכט וואס דאס פאלק האט [ווי שטים-רעכט]; די טעריטאריע אדער בעצירק אויף וועלכע אימעצער האט בעקומען א קאנצעסיע; א שוץ-פלאץ וואו א פערזאן איז געשיצט ניט צו קענען ארעסטירט ווערען.

fran'chisement *n.* (פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג [פון א לאסט אדער בעשרענקונג].

Francis'can *a. and n.* (פרענ-סיס'-קען) וואס געהערט צו דעם מאנאכען-ארדער פון דעם הייליגען פראנצים; א מיטגליעד פון דיעזען ארדער, א פראנציסקאנער גלח.

fran'colin *n.* (פרענ'-קא-לין) די פראנקאלין-הוהן [אזא הוהן מיט זעהר שעהן-קאלירטע פעדערען און א לענגליכען עק. געפינט זיך הויפטזעכליך אין אזיען].

fran'gent *a.* (פרענ'-דזשענט) וואס צוברעכט, וואס פעראורזאכט, אז עס זאל צוברעכען ווערען.

frangibil'ity *n.* (פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) צוברעכליכקייט.

fran'gible *a.* (פרענ'-דזשיבל) צוברעכליך, וואס קען צובראכען ווערען.

fran'gibleness *n.* (פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. *frangibility*

frangipa'ni *n.* (פרענ-דזשי-פא'-ני) א מין פארפומע וואס ווערט געמאכט פון וועסט-אינדישען רויטען יאסמין.

Frank *n.* (פרענק) א פראנק, א מיטגליעד פון די גערמאנישע שבטים וואס האבען זיך בעזעצט אויף דעם טייך רהיין אין דעם 5טען יאהרהונדערט; אן איירא-פעער אין די אריענטאלישע לענדער.

frank *a., n. and v.* (פרענק) פראנק, פריי, אפען, בערייטוויליג; פרייגעביג; די אונטערשריפט פון א פערזאן אויף א בריעף אדער פאקעט, וואס האט דאס רעכט צו בעפרייען פאסט-זאכען פון פאסט-אבצאהל; דאס רעכט צו שיקען בריעף דורך פאסט

פריי. אהן מארקען; א בריעף וואס קען געשיקט ווערען פריי דורך פאסט אהן מאר־קען; פראנקירען א בריעף [שיקען א בריעף פריי דורך פאסט אהן מארקען].

frank'-chase *n.* (פרענק׳-טשייס) דאס פרייע יאגד־רעכט.

frank'-fee *n.* (פרענק׳-פיע) א גרונד־איינענטום וואס איז פריי פון אבגאבען.

frank'-hear'ted *a.* (פרענק׳-הארט־עד) וואס איז אפענהערציג.

frank'-hear'tedness *n.* (פרענק׳-הארט־עד-נעס) אפענהערציגקייט.

frank'incense *n.* (פרענק׳-אינ-סענס) אזא אראמאטישער פעך־זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסען זארט בוימער און פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצט ווערען אלס ווייהרויך [קטורת] ביי רעליגיעזע צערעמאניעס.

Fran'kish *a.* (פרענ׳-קיש) וואס איז שייך צו די פראנקען; וואס אנבעלאנגט צו אן אייראפעער [אין בעצוג צו די ארי־ענטאלישע לענדער]. ז. *Frank*.

frank'lin *n.* (פרענק׳-לין) א בעזיצער פון גיטער וואס זיינען פריי פון צינזען; א קליינער לאנד־בעזיצער.

Franklin'ian *a.* (פרענק-לינ׳-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם אמעריקאנער נא־טור־פארשער און פאליטיקער בנימין פרענק־לין, דער ערפינדער פון בליץ־אבלייטער [געבארען אין יאהר 1706, געשטארבען אין 1790].

Franklin'ic electric'ity (פרענק-לינ׳-איק אי-לעק-טריס׳-אי-טי) פרענקלינישע עלעקטריציטעט, עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג.

frankliniza'tion *n.* (פרענק-לינ-אי-זיי׳-שאן) דאס היילען קראנקהייטען מיט רייבונגס־עלעקטריציטעט.

frank'ly *adv.* (פרענק׳-לי) אויף אן אפענעם, נים קיין פערשטעלטען אופן; אפענהערציג.

frank'ness *n.* (פרענק׳-נעס) אפענהער־ציגקייט.

frank'-ten'ement *n.* (פרענק׳-טענ׳-אי-מענט) ז. *frank-fee*.

fran'tic *a.* (פרענ׳-טיק) אויפגעבראכט, אויפגעקאכט פון צארן; ווילד, וויטענד, וואהנזיניג.
He was frantic with rage.

fran'tically *adv.* (פרענ׳-טי-קעל-אי) אויף אן אויפגעבראכטען אדער ווילדען אופן.

fran'ticly *adv.* (פרענ׳-טיק-לי) ז. *frantically*.

fran'ticness *n.* (פרענ׳-טיק-נעס) אויפ־געבראכטקייט, וואוטה; וואהנזיניגקייט.

frap *v.* (פרעפ) ארומבינדען מעהרערע מאל [ווענען טיילען פון א שיף].

frappé' *a. and n.* (פרע-פיי׳) אבגע־קיהלט אויף'ן אייז, פערפרארען; מארא־שינע [געפרארענעס] און אנדערע עהנ־ליכע זאכען בעגאסען מיט פרוכט־זאפט.

fratch *n.* (פרעטש) א קריגעריי, א מחלוקה.

fra'ter *n.* (פריי׳-טור) א ברודער; א מאנאך.

frater'nal *a.* (פרע-טור׳-נעל) ברידער־ליך.

frater'nally *adv.* (פרע-טויר׳-נעל-אי) 1. אויף א ברידערליכען אופן; 2. מיט ברידערליכען גרוס.
2. Fraternally yours, J. Jones.

frat'ernate *v.* (פרעט׳-אויר-נייט) ז. *fraternize*.

fraterna'tion *n.* (פרעט-אויר-ניי׳-שאן) פערברידערונג.

frat'ernism *n.* (פרעט׳-אויר-ניזם) ז. *fraternization*.

frater'nity *n.* (פרע-טויר׳-ני-טי) ברי־דערליכקייט; ברידערשאפט, פריינדשאפט; א ברידערליכער סטודענטען־פעראיין [די מייסטע פון זיי זיינען פערבונדען מיט געוויסע צערעמאניעס, אנדערע זיינען גע־היימע].

fraterniza'tion *n.* (פרעט-אויר-ני-זיי׳-שאן) די פערברידערונג, די פעראייניגונג אין א ברידערליכער געזעלשאפט.

frat'ernize *v.* (פרעט׳-אויר-נאיז) ברי־דערליך צוזאמען לעבען; זיך פערברידע־רען.

frat'ricidal *a.* (פרעט׳-רי-סאי-דעל) וואס געהערט צו א ברודער־מערדער אדער א ברודער־מארד.

frat'ricide *n.* (פרעט׳-רי-סאיד) א ברו־דער־מערדער; א ברודער־מארד.

frau *n.* (פראו) א פערהייראטע פרוי, מאדאם.

fraud *n.* (פראהד) בעטרוג; פעלשונג; א בעטריגער.

fraud'ful *a.* (פראהד׳-פול) בעטריגע־ריש.

fraud'fully *adv.* (פראהד׳-פול-אי) אונעהרליך; אויף א בעטריגערישען אופן.

fraud'less *a.* (פראהד׳-לעס) אהן בעטרוג.

fraud'lessly *adv.* (פראהד׳-לעס-לי) אהן בעטרוג.

fraud'lessness *n.* (פראהד׳-לעס-נעס) דאס זיין פריי פון בעטרוג.

frau'dulence *n.* (פראה׳-דיו-לענס) בע־טריגעריי, פאלשקייט.

frau'dulency *n.* (פראה׳-דיו-לענ-סי) ז. *fraudulence*.

frau'dulent *a.* (פראה׳-דיו-לענט) בע־טריגעריש.

frau'dulently *adv.* (פראה׳-דיו-לענט-לי) אויף א בעטריגערישען אופן.

frau'dulentness *n.* (פראה׳-דיו-לענט-נעס) דאס זיין בעטריגעריש.

fraught *v. and a.* (פראהט) אנלאדען [א שיף]; אנפאקען, אנפילען; בעלאדען; אנגעלאדען, פול, אנגעפילט.

fräu'lein *n.* (פריי׳-ליין) [אן] פריילין [אן אונפערהייראטע פרוי].

fray *v. and n.* (פריי) אברייבען; אויס־רייבען, דורכרייבען [ווענען קליידער־שטאף]; א געשלעג, א רייסעריי; א קריע־געריי; א פאנאנדערגעצויגענער אדער אויסגעריבענער ארט אין א קלייד.

fraz'zle *v. and n.* (פרעזל) אויסרייבען, דורכרייבען [ווענען קליידער־שטאפען]; דאס זיין אויסגעריבען אדער דורכגעריי־בען; אבגעריבענע ענדען.

freak *n. and v.* (פריעק) א קאפריז; א משוגע'נער אויפטהו, א משוגעת, עט־וואס זאנדערבארעס; א שפרענקעל; א פלעק; טאנצען, שפרינגען, ארויסצייגען משוגע'נע שטיק, זיך נאריש מאכען; בע־שפרענקלען; בעשפריצען, בעפלעקען [מיט שפרענקלעך].

freak'ful *a.* (פריעק׳-פול) קאפריזנע, זאנדערבאר, מאדנע.

frea'kiness *n.* (פריע׳-קי-נעס) דאס האבען משוגע'נע, מאדנע איינפאלען; דאס זיין קאפריזנע אדער זאנדערבאר.

frea'kish *a.* (פריע׳-קיש) וואס האט מאדנע, משוגע'נע איינפאלען; קאפריזנע, מאדנע; וואס קומט פון א קאפריז אדער פון א מאדנעם, משוגע'נעם איינפאל.

frea'kishly *adv.* (פריע׳-קיש-לי) אויף א זאנדערבארען שטייגער; דורך א קאפריז.

frea'kishness *n.* (פריע׳-קיש-נעס) ז. *freakiness*.

frea'ky *a.* (פריע׳-קי) קאפריזנע, זאנ־דערבאר; וואס האט זאנדערבארע, משוגע־נע איינפאלען.

freck *v.* (פרעק) בעדעקען אדער זיין בע־דעקט מיט זומער־שפרענקלעך; בעשפרענק־לען; בעפלעקען [מיט שפרענקלעך].

freck'le *n. and v.* (פרעקל) א זומער־שפרענקעל, א שפרענקעל, א פלעק; בעדע־קען אדער זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

freck'led *a.* (פרעקלד) בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; בעשפרענקעלט; בע־פלעקט [מיט שפרענקלעך].

freck'ledness *n.* (פרעק׳לד-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; דאס זיין געשפרענקעלט; דאס זיין געפלעקט [מיט שפרענקלעך].

freck'le-faced *a.* (פרעק׳ל-פייסט) וואס האט א געזיכט בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

freck'ling *n.* (פרעק׳-לינג) א שפרענקעל, א פלעק.

freck'ly *a.* (פרעק׳-לי) געשפרענקעלט.

fredon' *n.* (פרע-דאהן׳) אין מוזיק — מע־לאדישע בעציערונגען.

free *a., adv. and v.* (פריי) פריי; אפען, אפענהערציג; פרייגעביג, פרייוווי־ליג, גוטוויליג; צולאזען; אויף א פרייען שטייגער; בעפרייען, פריי מאכען.

free admis'sion (פריי עד-מיש׳-אן) פרייער איינטריט.

free a'gency (פריי איי׳-דזשענ-סי) פרייע זעלבסט־בעשטימונג; פרייהייט צו האנדלען לויט דעם אייגענעם ווילען.

free a'gent (פריי איי׳-דזשענט) וואס האט א פרייען ווילען; איינער וואס איז פריי צו האנדלען לויט זיין אייגענעם ווי־לען; א "פרייער פויגעל".

free'-and-ea'sy *n.* (פריי׳-ענד-איע׳-זי) א קלוב, וואוהין די מיטגליעדער קו־מען זיך צונויף בלויז אום זיך צו פיהלען געמיטליך און פריי [ביים רויכערען, זינ־גען, טרינקען א. ד. ג.].

free and ea'sy (פריי ענד איע׳-זי) לוסטיג, היימיש, אונגעצוואונגען.

free and fair (פריי ענד פעהר) אפען און עהרליך.

free a ship (פריי ע שיפ) פאלשטענ־דיג אויספומפען דאס וואסער פון א שיף.

free'booter *n.* (פריי׳-בוה-טער) א רוי־בער; א ים־רויבער.

free'booting *n. and a.* (פריי׳-בוה-טינג) רויבעריי; ים־רויבעריי; רויבענ־דיג; בעשעפטיגענדיג זיך מיט ים־רויבעריי.

free'booty *n.* (פריי׳-בוה-טי) רויבע־ריי; ים־רויבעריי.

free'-born *a.* (פריי׳-באהרן) פריי גע־בארען, וואס איז א פרייער בירגער פון געבורט.

free church (פריי טשוירטש) א פרייע קירך, א קירך מיט פרייע זיץ־פלעצער פאר יעדען; א קירך אהן דאגמען.

free cit'y (פריי סיט׳-אי) א פרייע שטאדט, א רייכס־שטאדט [ווי די שטעדט האמבורג, ליבעק און ברעמען, וועלכע זיי־נען זעלבסטשטענדיגע רעפובליקען אין דעם פעראייניגטען דייטשען רייך].

free com'merce (פריי קאמ׳-אוירס) ז. *free trade*.

freed'man *n.* (פריעד׳-מען) א פריי־געלאזענער, א בעפרייטער קנעכט.

Freed'men's Bu'reau (פריעד׳-מענז

ביו'-ראו) די ביורא וועלכע איז געשאפען געווארען פון קריענס-דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין יאהר 1865 צו זארגען פאר די אינטערעסען פון די בעפרייטע נעגערס. דיזע ביורא האט עקזיסטירט ביז דעם יאהר 1872.

free'dom *n.* (פריע'-דאם) פרייהייט; אפענהערציגקייט; דאס זיין אפען; אונגעצוואונגענהייט; פרייווילינקייט, גוטווילינקייט, צולאזענקייט.

free'dom of the will (פריע'-דאם אוו טהי הוויל) די פרייהייט פון דעם ווילען; דער פרייער ווילען.

freed'woman *n.* (פריעד'-הוואום-ען) א פריי-געלאזענע, א בעפרייטע שקלאפין.

free'-foot'ed *a.* (פריע'-פוט'-עד) פריי, אונגעצוואונגען [אין בעוועגונגען].

free from care (פריע פראם קעהר) זארגלאז.

free from er'ror (פריע פראם ער'-אר) אהן א פעהלער, ריכטיג.

free from fear (פריע פראם פיער) אונערשראקען.

free gate (פריע גייט) א פרייער איינטריט.

free gift (פריע גיפט) א פרייווילינ געשענק.

free goods (פריע גודז) אויסלענדישע סחורות, אויף וועלכע מען צאהלט ניט קיין איינפיהר-צאל.

free'-grace *n.* (פריע'-גרייס) פרייע גנאדע, גאטעס גנאדע.

free'-hand *a.* (פריע'-הענד) מיט ניט געבונדענע הענד, אונגעשטערט; מיט אן אפענער האנד, פרייגעביג; פון פרייער האנד [געמאכט אהן אינסטרומענטען].

free'-han'ded *a.* (פריע'-הענ'-דעד) מיט ניט געבונדענע הענד, אונגעשטערט; וואס האט אן אפענע האנד, פרייגעביג.

free'-han'dedness *n.* (פריע'-הענ'-דעד-נעס) דאס האבען א פרייע האנד, פרייגעביגקייט; דאס האבען די הענד ניט געבונדען.

free'-hear'ted *a.* (פריע'-האר'-טעד) אפענהערציג; פרייגעביג.

free'-hear'tedness *n.* (פריע'-האר'-טעד-נעס) אפענהערציגקייט; פרייגעביגקייט.

free'hold *n.* (פריע'-האולד) גרונד-אייגענטום וואס ווערט איינעם געגעבען אויף'ן גאנצען לעבען אדער אויף פאר זיינע יורשים; אונבעשרענקט גרונד-אייגענטום.

free'holder *n.* (פריע'-האול-דער) א בעזיצער פון אונבעשרענקטען גרונד-אייגענטום. ז. *freehold*.

free la'bor (פריע ליי'-באר) פרייע ארבייט [ארבייט געמאכט פון פרייע מענשען, ניט פון שקלאפען].

free'-lance *n.* (פריע'-לענס) א פרייער, אונאבהענגיגער מענש [אין האנדלונגען און איבערצייגונגען]; איינער וואס שטעלט זיך ניט אב פאר קיין זאך, ווען ער אטאקירט זיינע געגנער [שריפטליך אדער מינדליך]; אין מיטעלאלטער — א געדונגענער פראפעסיאנעלער סאלדאט [הויפטזעכליך א פיהרער פון א באנדע פראפעסיאנעלע סאלדאטען].

free list (פריע ליסט) די פרייע ליסטע [א צעטעל פון וואארען וואס זיינען פריי פון טאריף-אבצאהלונגען]; א צעטעל פון מענשען, וועלכע האבען ערגיץ א פרייען איינטריט אדער וועלכע ניט איז אנדערע ספעציעלע פריווילעגיע.

free'-liv'er *n.* (פריע'-ליוו'-ער) א זולל וסובא, א גע'שמד'טער האלז.

free'-liv'ing *a. and n.* (פריע'-ליוו'-אינג) פיהרענדיג א צולאזען, ברייט לעבען; דאס זיין א זולל וסובא.

free love (פריע לאוו) פרייע ליעבע [די לעהרע, אז דאס געשלעכטליכע צוזאמענלעבען פון פרוי און מאן דארף ניט בעשרענקט ווערען פון געזעצען, רעגעלען און ספעציעלע פערפפליכטונגען].

free'-lov'er *n.* (פריע'-לאוו'-ער) א פריי-ליעבניק, אן אנהענגער פון פרייער ליעבע. ז. *free love*.

free'ly *adv.* (פריע'-לי) אויף א פרייען אדער אפענעם אופן; אהן שטערונגען, אהן אבהאלט; לייכט; פיעל; אויף'ן ברייטען שטיינער; מיט אפענהערינקייט, מיט פרייווילינקייט, מיט פרייגעביגקייט.

free'man *n.* (פריע'-מען) א פרייער מאן; א פרייער בירגער.

freema'son *n.* (פריע-מיי'סן) א פריימויערער, א מיטגליעד פון דעם געהיימען פריימויערער ארדען [דער ארדען איז געגרינדעט געווארען נאך אין מיטעלאלטער און איז בעשטאנען נור פון בעלי מלאכות; שפעטער אבער איז די מיטגליעדערשאפט געווארען אונבעשרענקט און אויך די אויפגאבען און דער כאראקטער פון דעם ארדען האבען זיך געענדערט. די הויפט-פרינציפען פון דיזען ארדען, וועלכער האט אבטיילונגען אין אלע ציוויליזירטע לענדער, זיינען: צדקה, ברידערליכע ליעבע און געגענזייטיגע שטיצע. דער ארדען האט אן אויסגעארבייטע סיסטעם פון צערעמאניעס און געהיימע צייכענס].

freemason'ic *a.* (פריע-מיי-סאנ'-איק) פריימויעריש, וואס איז שייך צו די פריימויערער. ז. *freemason*.

freema'sonry *n.* (פריע-מיי'סנ-רי) פריימויעריי; א געהיימע געזעלשאפט. ז. *freemason*.

free'-min'ded *a.* (פריע'-מאינ'-דעד) זארגלאז.

free'ness *n.* (פריע'-נעס) פרייקייט; אפענהערציגקייט; פרייגעבינקייט.

free pass (פריע פעס) א פרייער בילעט.

free play (פריע פליי) א פרייע האנד, אונבעשרענקט, אונגעשטערט.

free port (פריע פאורט) א פרייער האפען [וואוהין עס איז ערלויבט אריינצוקומען די שיפען פון אלע נאציאנען, אדער וואו מען דארף ניט צאהלען קיין טאריף-שטייערען אויף די אריינגעפיהרטע סחורות].

fre'er *n.* (פריע'-ער) א בעפרייער.

free school (פריע סקוהל) א פרייע שוהל [א שוהל, וואו מען דארף ניט צאהלען פאר לערנען, א שוהל וואס ווערט אויסגעהאלטען פון דער שטאדט אדער פון שטאאט].

free scope (פריע סקאופ) ז. *free play*.

free ser'vice (פריע סויר'-ווים) אין דער פעאדאלער ארדנונג — די פפליכטען פון די וואסאלען צום לארד.

free ship (פריע שיפ) א שיף וואס בעלאנגט צו א נייטראלען שטאאט און קען ניט פערכאפט ווערען אין צייט פון קריעג; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שיף וואס איז געבויט אין א פרעמדען לאנד, וועלכע בעלאנגט אבער צו א בירגער פון די פעראייניגטע שטאאטען און ווערט דארט רעגיסטרירט.

free'-soil' *a.* (פריע'-סאיל') וואס איז שייך צו דער פריי-באדען-פארטיי, וואס איז אן אנהענגער פון דער פריי-באדען-פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Free-soil party*.

Free'-soi'ler *n.* (פריע'-סאי'-לער) א מיטגליעד פון דער פריי-באדען-פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Free-soil party*.

Free'-soil' par'ty (פריע'-סאיל' פאר'-טי) די פריי-באדען-פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פארטיי וואס האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1848 און האט געהאט די אויפגאבע צו שטערען די איינפיהרונג פון שקלאפעריי אין די טעריטאריעס. אין יאהר 1854 האט דיזע פארטיי בעקומען דעם נאמען רעפובליקאנישע].

free'-spo'ken *a.* (פריע'-ספאו'קן) פריי אין רעדען, אפענהערציג.

free'-spo'kenness *n.* (פריע'-ספאו'קנ-נעס) אפענהערציגקייט.

free'-stan'ding *a.* (פריע'-סטענ'-דינג) אבגעזונדערט, אבגעטיילט.

free States (פריע סטייטס) די פרייע שטאאטען, די שטאאטען, וואו עס האט ניט עקזיסטירט קיין שקלאפעריי — אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, פאר דעם בירגער-קריעג.

free'stone *n. and a.* (פריע'-סטאון) א זאמד-שטיין; וואס בעשטעהט פון זאמד-שטיין; וואס דאס קערענדעל אדער בייגדעל טיילט זיך לייכט אב [וועגען פרוכטען].

free'-swim'mer *n.* (פריע'-סהווימ'-ער) א פיש וואס שווימט פון אויבען, ביי דער וואסער-אויבערפלעכע.

free'-swim'ming *a.* (פריע'-סהווימ'-אינג) וואס האלט זיך ניט אין א בעשטימטען פלאץ [וועגען וואסער-חיות].

free'-thin'ker *n.* (פריע'-טהינ'-קער) א פריידענקער, אן אונגלויביגער, אן אטהעאיסט; איינער וואס אנערקענט ניט קיין דאגמאס און אורטיילט נאך זיין איינענעם פערשטאנד, א ראציאנאליסט.

free'-thin'king *n.* (פריע'-טהינ'-קינג) דאס פריי-דענקען. ז. *free-thinker*.

free thought (פריע טהאהט) דער פרייער געדאנק. ז. *free-thinker*.

free to confess' (פריע טו קאנ-פעס') אפען מודה זיין, אפען צונעבען.

I am free to confess that I sometimes make serious blunders.

free'-tongued *a.* (פריע'-טאנגד) ז. *free-spoken*.

free trade (פריע טרייד) פרייער האנדעל [אהן טאריף-אבצאהל].

free'-tra'der *n.* (פריע'-טריי'-דער) אן אנהענגער אדער פרעדיגער פון פרייען האנדעל [אהן טאריף-אבצאהל].

free'warren *n.* (פריע'-הוואר-ען) אין ענגלאנד — דאס אויסשליסליכע רעכט צו געהן אויף יאגד אין געוויסע געגענדען.

free'will *n. and a.* (פריע'-הוויל) א פרייער ווילען; א גוטער ווילען; וואס איז געטהאן מיט'ן פרייען ווילען.

He did this of his own free will.

free'-willed *a.* (פריע'-הווילד) וואס האט א פרייען ווילען.

free'woman *n.* (פריע'-הוואום-ען) א בעפרייטע שקלאפין.

freeze *v. and n.* (פריעז) פערפריהרען; פריהרען; פערפרארען ווערען; שטעהן אויף'ן פריהרונגס-פונקט [וועגען טעמפעראטור]; פערקיהלט ווערען; א פראסט.

freeze in (פריעז אין) איינגעפרארען ווערען; בעדעקען זיך מיט אייז.

freeze out (פריעז אוט) אויספריהרען, ארויסשטויסען, ארויסטרייבען.

The partners desire to freeze him out of the business.

free′zer *n.* (פריע׳-זער) דער אדער דאס וואס פערפריהרט אדער פערקיהלט.

freeze to (פריעז טו) צופריהרען, שטארק צובינדען איינעם אדער עפעס צו א זאך.

free′zing *n. and a.* (פריע׳-זינג) דאס פערפריהרען; דאס פערגליווערען דורך קעלט; א קאלטע אויפנאהמע; פערפריהרענד; פערגליווערענד דורך קעלט; זעהר קאלט; קאלט, פערפריהרענד [אין די בעציהונגען צו אנדערע מענשען].

free′zing-box *n.* (פריע׳-זינג-באקס) א קאסטען, אין וועלכען מען פערפריהרט פיש.

free′zingly *adv.* (פריע׳-זינג-לי) אויף א פריהרענדען, קאלטען שטייגער; מיט א קאלטער אויפנאהמע.

free′zing-mix′ture *n.* (פריע׳-זינג-מיקס׳-טשור) א געוויסע מיקסטור אדער כעמישע צוזאמענמישונג פון שטאפען, מיט וועלכער מען קען פערפריהרען אדער פערגליווערען פליסיגקייטען.

free′zing-point *n.* (פריע׳-זינג-פאינט) דער פריהרונגס-פונקט [דער פונקט פון טערמאמעטער, וועלכער בעצייכענט די טעמפעראטור ביי וועלכער וואסער ווערט פערפרארען, ווי דער פונקט 32 פון פארענהייט׳ס טערמאמעטער אדער דער פונקט 0 פון צעלזיוס].

freight *n. and v.* (פרייט) פראכט, לאדונג, משא [אויף א שיף אדער וואגאן]; פראכט-געלד אדער דאס געצאהלט פאר טראנספארטירען סחורות פון איין ארט צום צווייטען; דער פרייז וואס מען צאהלט פאר פיהרען פראכט; אנלאדען א שיף אדער וואגען מיט סחורה; דינגען א שיף אדער וואגען צו טראנספארטירען משא; טראנספארטירען סחורות.

freigh′tage *n.* (פריי׳-טעדזש) פראכט-געלד; פראכט-אנלאדונג; דאס טראנספארטירען סחורות.

freight′-car *n.* (פרייט׳-קאר) א פראכט-וואגאן [א וואגאן פון אייזענבאהנען פאר משא].

freigh′ter *n.* (פריי׳-טער) א בעפראכטער [איינער וואס לאדעט אן א שיף]; איינער וואס דינגט א שיף אדער וואגאן צו טראנספארטירען סחורות; די שיף אדער דער וואגאן וואס איז געדונגען געווארען פאר פראכט.

freight′-house *n.* (פרייט׳-האוס) א שפייכלער וואו מען לעגט אב פראכט.

freigh′ting *n.* (פריי׳-טינג) די בעפראכטונג; די בעלאדונג; דאס טראנספארטירען סחורות.

freight′less *a.* (פרייט׳-לעס) וואס איז אונבעפראכטעט; וואס האט ניט אויף זיך קיין משא.

fremd *a.* (פרעמד) פרעמד; אויסלענדיש; וואס איז ניט קיין קרוב; מאדנע; ניט געוועהנליך.

French *a. and n.* (פרענטש) פראנצויזיש; וואס איז שייך צו פראנקרייך; די פראנצויזישע שפראך; דאס פראנצויזישע פאלק.

French and Eng′lish (פרענטש ענד אינ׳-גליש) א קינדערשע מלחמה-שפיעל.

French ber′ry (פרענטש בער׳-אי) א מין יאגדע וואס ווערט בענוצט אין געלבע פארבען.

French chalk (פרענטש טשאהק) א ווייסער ריינער קרייד וואס ווערט בענוצט פון שניידער צו צייכענען אויף׳ן שטאף.

French crown (פרענטש קראון) א געוויסע פראנצויזישע מטבע [א קראנע].

French grass (פרענטש גרעס) א מין קלעווער אדער זיסליך גראז, וואס דיענט אלס פוטער פאר בהמות.

French hon′eysuckle (פרענטש האנ׳-אי-סאקל) ז. *French grass*

French horn (פרענטש הארן) א מין מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט.

Fren′chify *v.* (פרענ׳-טשי-פאי) פערפראנצויזעווען, מאכען פראנצויזיש; אנשטעקען מיט פראנצויזישע זיטען און געשמאק.

Fren′chiness *n.* (פרענ׳-טשי-נעס) דאס זיין פערפראנצויזעוועט; דאס נאכטאנצען נאך די פראנצויזישע זיטען און מאניערען.

French leave (פרענטש ליעוו) א פראנצויזיש געזעגענען-זיך [אוועקגעהן אהן א זיי-געזונד].

french lock (פרענטש לאק) א געקרויזטער לאנגער לאק [ווי עס פלעגען אמאל טראגען מענער].

French′man *n.* (פרענטש׳-מען) א פראנצויז; א פראנצויזישע שיף.

French pie (פרענטש פאי) דער גרויסער האלץ-פיקער [א מין פויגעל].

French pol′ish (פרענטש פאל׳-איש) פראנצויזישע פאליטור אדער שעללאק-פאליטור.

French pox (פרענטש פאקס) פראנצעז, סיפיליס.

French red (פרענטש רעד) רויטע שעהנהייטס-פארב, רויטע פוץ-פארב.

French roof (פרענטש רוהף) א מין מאנסארדען-דאך [א געוויסע פארם פון א דאך].

French white (פרענטש הוואיט) צומאלענער טאלק-שטיין; א מין ווייסע בליי.

French wil′low (פרענטש הוויל׳-או) א מין בוימעל מיט ווייסע בלעטער, וואס וואקסט אין די נאסע געגענדען פון צפון-אייראפא און אזיען. ווערט פיעל בענוצט צו מאכען קאשיקעס און קערב.

Fren′chy *a. and n.* (פרענ׳-טשי) פערפראנצויזעוועט; וואס טאנצט נאך נאך די פראנצויזישע זיטען און מאניערען; א פראנצויז.

frenet′ic *a.* (פרי-נעט׳-איק) ז. *frantic*

frenet′ical *a.* (פרי-נעט׳-אי-קעל) ז. *frantic*

fren′zical *a.* (פרענ׳-זי-קעל) וואס איז נעניינט צו משוגעת.

fren′ziedly *adv.* (פרענ׳-זיד-לי) אויף אן אויפגעבראכטען שטייגער; אויפגעקאכטערהייד; מיט גרימצארן; ווי א משוגענער.

fren′zy *n. and v.* (פרענ׳-זי) וואהנזין, משוגעת; א ווילדע צוקאכטקייט; צוהיצען, אויפברייגגען, מאכען משוגע.

fre′quency *n.* (פרי׳-קהווענ-סי) דאס טרעפען זיך אפט; אן אפטע פאסירונג; דאס פערהעלטניס פון דער צאהל וויפיעל מאל א געוויסע פאסירונג איז געשעהן צו דער צאהל וויפיעל מאל דיעזע פאסירונג האט געקענט געשעהן.

fre′quent *a.* (פרי׳-קהווענט) וואס ערשיינט אפט; וואס עס קומט פאר אדער עס חזר׳ט זיך איבער אפט; וועלכער טהוט אפט איינע און דיעזעלבע זאך.

frequent′ *v.* (פרי-קהווענט׳) אפט בעזוכען אימעצען אדער עפעס.

frequen′table *a.* (פרי-קהווענ׳-טעבל) וואס לאזט זיך אפט בעזוכען.

frequenta′tion *n.* (פרי-קהווענ-טיי׳-שאן) די אפטע בעזוכונג; דאס קומען אפט צו גאסט.

frequen′tative *a. and n.* (פרי-קהווענ׳-טע-טיוו) וואס בעצייכענט ווידערהאלונג; אין גראמאטיק — דער פרעקווענטאטיוו [א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וואס ווערט ווידערהאלט פיעל מאל, ווי ארומפאדען, ארומטאנצען א. ד. ג.].

frequen′ter *n.* (פרי-קהווענ׳-טער) אן אפטער בעזוכער.

I am a frequenter at his house.

fre′quently *adv.* (פרי׳-קהווענט-לי) אפט; פיעל מאל; ווידערהאלענדיג זיך.

fre′quentness *n.* (פרי׳-קהווענט-נעס) אפטקייט; דאס ווידערהאלען זיך אפט.

fres′co *n. and v.* (פרעס׳-קאו) פרעסקא אדער וואנד-מאלעריי מיט וואסער-פארבען; א וואנד-בילד געמאלט מיט וואסער-פארבען; מאלען אויף א וואנד מיט וואסער-פארבען.

fres′coing *n.* (פרעס׳-קא-אינג) דאס מאלען אין פרעסקא. ז. *fresco*

fres′co-pain′ter *n.* (פרעס׳-קאו-פיינ׳-טער) א פרעסקא-מאלער, איינער וועלכער מאלט בילדער אויף א וואנד מיט וואסער-פארבען.

fresh *a., n. and adv.* (פרעש) פריש; יונג, שטארק, פול מיט לעבען; מיט אבגעפרישטע קרעפטען; ניי, ערשט געמאכט, ערשט פון נאדעל; אונפראקטיש, אהן ערפאהרונג, נאאיוו; קיהל, דערפרישענד; ניט געזאלצען אדער זויער [ווי פריש וואסער, פרישע פיש]; שכור, בעזויפען; נאריש שטאלץ, מיט נארישער גדלות; פרעך, חוצפה׳דיג, מיט העזה; א שטראם, א פערפלייצונג; די צוזאמענמישונג פון פרישען וואסער מיט געזאלצענעם אין א טייך; די ארייגשטרעמונג פון א טייך אין ים; א פריץ, א סטודענט דעם ערשטען יאהר אין אוניווערזיטעט; אויף א פרישען אופן; מיט פרישקייט.

fresh blood (פרעש בלאד) פריש בלוט, פרישע קרעפטען.

Fresh blood is needed in the management of this business.

fresh′-blōwn *a.* (פרעש׳-בלאון) ערשט אויפגעבליהט.

fresh breeze (פרעש בריעז) א קיהל ווינטעל אויף׳ן ים.

fresh′-col′ored *a.* (פרעש׳-קאל׳-ארד) מיט פרישע, לעבעדיגע פארבען.

fresh′en *v.* (פרעשן) ערפרישען, מחיה זיין; פריש ווערען; קיהלען; אבפרישען, מאכען ניט געזאלצען [וואסער].

fresh′et *n.* (פרעש׳-עט) אן אנלויף פון וואסער; א געוויסער; א פערפלייצונג.

fresh′ly *adv.* (פרעש׳-לי) פריש; ניט לאנג; ערשט נעמאכט.

fresh′man *n. and a.* (פרעש׳-מען) א פריץ, א נייער מענש; א נייער שילער וואס איז ערשט אנגעקומען אין קלאס; וואס איז שייך צו א ניי-אנגעקומענעם שילער אדער צום קלאס, וואו עס זיצען די שילער פון ערשטען יאהר.

fresh′manhood *n.* (פרעש׳-מען-הוד) דאס זיין א פריץ; די צייט פון זיין א פריץ [דאס ערשטע יאהר אין שוהל אדער אוניווערזיטעט].

fresh′manship *n.* (פרעש׳-מען-שיפ) דאס זיין א שילער דעם ערשטען יאהר אין שוהל אדער אוניווערזיטעט.

fresh′ness *n.* (פרעש׳-נעס) פרישקייט; קיהלקייט; נייקייט.

fresh news (פרעש ניוז) די לעצטע נייעס.

fresh'-shot *n.* (פרעש'-שאט) דער שטראם פון פרישען טייך=וואסער ביים אריינפאל פון טייך אין ים.

fresh up (פרעש אפ) ערפרישען.

fresh'-wa'ter *a.* (פרעש'-הוואה'-טער) וואס איז שייך צו פריש [ניט געזאלצען] וואסער; וואס לעבט אין פרישען וואסער; אונערפאהרען, ניט געלערענט.

fresh'-wa'ter sai'lor (פרעש'-הוואה'-טער סיי'-לאר) א מאטראז אויף א שיף, וואס שווימט ארום איבער טייכען און ניט איבער'ן ים.

fret *v. and n.* (פרעט) נאגען, טאטשען, אויספרעסען; אבטראגען, אברייבען, קראצען; אויפברויזען; אויפרעגען, ערגערען; זיך אבנוצען; זיין אבגעטראגען; זיך ערגערען, זיך בעאונרוהיגען; זיין אויפגעברויזט; זיך ריהרען, געהרען [ווי א געטראנק בעת עס זייערט]: בעציערען א זאך מיט שטרייפען, מאכען פאסיקעס; דאס אבנוצען, דאס אבטראגען; אן אבגעריבען אדער אויסגעניצעוועט שטיק אין א בגד; דאס פריען [ווי די הויט פון א קינד אין געוויסע טיילען פון קערפער]; א לישאיע; אונרוהינקייט, אויפגעבראכטקייט, אויפרעגונג; דאס אויפברויזען פון וואסער; גלאזור אדער גלייז מיט וועלכע די טעפער בעניסען ליימענע כלים; אן ארנאמענט אדער פערציערונג פון א זאך מיט שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכט=ווינקעליג געצויגען היין און הער [ז. אילוסטראציאן]; אין א גיטארע און אנדערע אזעלכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען — די ווייסע פאסיקעס וואס ליעגען אין דער ברייט פון גריף אדער פון דעם סטרונע=ברעטעל צו בעצייכענען וואו אבצושטעלען זיך מיט די פינגער אויף די סטרונעס.

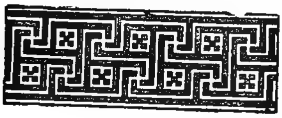
Fret

fret'ful *a.* (פרעט'-פול) טאטשענד, נאגענד; אבטראגענד, אבניצענד; אויפגעברויזט; אויפגערעגט, צארענדיג, ערגערליך.

fret'fully *adv.* (פרעט'-פול-אי) צארענדיג; מיט ערגערנים.

fret'fulness *n.* (פרעט'-פול-נעס) צארענדיגקייט; רוגזה; ערגערנים.

fret in'to (פרעט אינ'-טו) זיך איינפרעסען אין...

fret'-saw *n.* (פרעט'-סאה) א שמאלע זעג מיט צייהנער.

fret'ted *a.* (פרעט'-עד) אין ארכיטעקטור — מיט פערציערונגען פון שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכט=ווינקעליג געצויגען היין און הער.

fret'ter *n.* (פרעט'-ער) דער וואס ערגערט זיך; דאס וואס רענט אויף אדער נאגט.

fret'ty *a.* (פרעט'-אי) בעציערט מיט אבשטעהענדע פיגורען [אין ארכיטעקטור].

fret'work *n.* (פרעט'-הוואירק) פערציערונגס=ארבייט וואס בעשטעהט פון שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכט=ווינקעליג געצויגען היין און הער.

friabil'ity *n.* (פראי-ע-ביל'-אי-טי) צוברעקעלדינקייט, דאס קענען צוברעקעלט אדער צוריבען ווערען.

fri'able *a.* (פראי'-עבל) ברעקעלדיג, וואס קען צוברעקעלט אדער צוריבען ווערען.

fri'ableness *n.* (פראי'-עבל-נעס) ז. *friability*.

fri'ar *n.* (פראי'-אר) א מאנאך; אין דרוקעריי — ניט קיין קלאר ארויסגעגאנגענער אבדרוק אויף א געדרוקטען בויגען פאפיער; איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע; א מין פיש; דער לעדער=קאפ [ז. *friar-bird*].

fri'ar-bird *n.* (פראי'-אר-בוירד) דער לעדער=קאפ, א מין אויסטראלישער פויגעל וואס עסט האניג [זיין קאפ און האלז זיינען ווענינ בעוואקסען מיט פעדערען].

Friar-bird

fri'ar's-cowl *n.* (פראי'-ארז-קאול) א מין פלאנצע. ז. *Arum*.

fri'ar's-lan'tern *n.* (פראי'-ארז-לענ'-טערן) דאס איר=ליכט אדער בלאנדזשענדע פייערלעך, וואס בעווייזען זיך אין לופט איבער זומפינע ערטער און איבער א בית=הקברות [דיעזע ערשיינונג קומט פאר צוליעב דעם, וואס פערשיעדענע גאזען און בעזאנדערס דער פאספאר=וואסער=שטאף, וואס געהען ארויס פון די פוילענדע ארגאנישע קערפערס, צינדען זיך אן פון צייט צו צייט אין דער לופט].

fri'ary *n. and a.* (פראי'-אר-אי) א מענער=מאנאסטיר, א מאנאכען=קלויסטער; וואס איז שייך צו א מאנאך.

frib'ble *a., n. and v.* (פריבל) קליינליך, נאריש, נידריג, געמיין, לייכטזיניג; א קליינליכער, לייכטזיניגער אדער געמיינער מענש; לייכטזינינקייט, נארישקייט, פוסטע זאכען; זיין פערנומען מיט קליינליכקייטען אדער פוסטע זאכען; שפאסען, מאכען חוזק; פיהרען איינעם פאר דער נאז.

frib'bler *n.* (פריב'-לער) א לייכטזיניגער מענש; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט קליינליכקייטען אדער פוסטע זאכען; א פוסטער פראנט.

fricassee' *n. and v.* (פריק-ע-סיע') פריקאסע [א געריכט וואס בעשטעהט פון צושניטענע שטיקלעך הוהן געבראטען אין סאוס מיט פערשיעדענע פאטראוועס]; מאכען אדער צוגרייטען א פריקאסע.

frica'tion *n.* (פרי-קיי'-שאן) דאס רייבען, די רייבונג.

fric'tion *n.* (פריק'-שאן) דאס רייבען, די רייבונג; ניט איינשטימינקייט, אונצופרידענהייט, שוועריגקייט.

fric'tional *a.* (פריק'-שאנ-על) וואס געהערט צו רייבונג; וואס קומט ארויס פון רייבען.

fric'tional electric'ity (פריק'-שאנ-על אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וואס בעקומט זיך פון רייבונג.

fric'tion-clutch *n.* (פריק'-שאנ-קלאטש) ז. *friction-coupling*.

fric'tion-coup'ling *n.* (פריק'-שאנ-קאפ'-לינג) פריקציאנס=קופעלונג, די פערבינדונג פון צוויי וואלצען וואס די בעוועגונג פון איינעם גיט זיך איבער צום אנדערען דורך רייבונג.

fric'tion-gear'ing *n.* (פריק'-שאנ-גיער'-אינג) דאס איבערטראגען די בעוועגונג פון איין בעוועגליכען ראד צו א צווייטען דורך רייבונג; בעטריבס=רעדער וואס דרעהען איינער דעם אנדערען דורך רייבונג.

Friction-gearing

fric'tionless *a.* (פריק'-שאנ-לעס) וואס איז אהן רייבונג.

fric'tion-wheel *n.* (פריק'-שאנ-הוויעל) א פריקציאנס=ראד, א ראד וואס בעוועגט אן אנדערען אדער ווערט בעוועגט פון אן אנדערען דורך רייבונג.

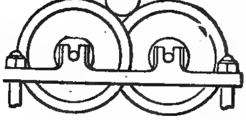
Friction-wheels

Fri'day *n.* (פראי'-דיי) פרייטאג.

fried eggs (פראיד עגז) אקסען=אויגען [א פאן=קוכען אין וועלכען די געלכלעך קומען ארויס אין גאנצען, ניט צוקלאפט].

friend *n.* (פרענד) א פריינד, א פריינדין, א חבר, א חבר'טע; א געליעבטער, א געליעבטע.

Friend *n.* (פרענד) א קוואקער. ז. *Quaker*.

friend'less *a.* (פרענד'-לעס) פריינדלאז, הילפלאז, פערלאזען, עלענד.

friend'lessness *n.* (פרענד'-לעס-נעס) פריינדלאזינקייט, פערלאזענהייט, הילפלאזינקייט, עלענד.

friend'like *a.* (פרענד'-לאיק) פריינדליך, פריינדשאפטליך.

friend'lily *adv.* (פרענד'-לי-לי) פריינדליך, פריינדשאפטליך.

friend'liness *n.* (פרענד'-לי-נעס) פריינדליכקייט, פריינדשאפטליכקייט.

friend'ly *a. and adv.* (פרענד'-לי) פריינדליך, פריינדשאפטליך; גינסטיג; אויף א פריינדליכען אדער גינסטיגען אופן.

Friend'ly *a.* (פרענד'-לי) וואס איז שייך צו די קוואקערס. ז. *Quaker*.

friend'ly soci'ety (פרענד'-לי סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג. ז. *benevolent society*.

friend of old (פרענד אוו אולד) אן אלטער פריינד.

friend'ship *n.* (פרענד'-שיפ) פריינדשאפט; פריינדליכקייט.

fri'er *n.* (פראי'-ער) איינער וואס בראט אדער פרעגעלט.

Friese *n. and a.* (פריעז) א פריעז, אן איינוואהנער פון פריעזלאנד [דער צפון=טייל פון האלאנד]; די פריזישע שפראך [פלאט=דייטש]; פריזיש, פריזלענדיש; וואס איז שייך צו פריזלאנד, צו די פריזען אדער צו דער פריזישער שפראך.

Frie'sian *n. and a.* (פריע'-זיען) ז. *Friese*.

Frie'sish *n. and a.* (פריע'-זיש) ז. *Friese*.

frieze *n., v. and a.* (פריעז) פריעז [אזא דיקער, פוכיגער, וואלענער שטאף]: אין ארכיטעקטור — דער טייל פון דעם באלקען-ווערק פון א געביידע אונטער דעם קארניז; מאכען א פריעז; געמאכט פון פריעז [וואלענשטאף]; מאכען שארסטקע, האריג, פוכיג אדער קרייזלדיג [ווי וואלענשטאף].

frie'zing-machine' *n.* (פריע'-זינג-מע-שין') א קרויז-מאשין פאר מוֹד.

frig'ate *n.* (פריג'-עט) א פרעגאט [אזא שיף]; א פרעגאטען-פויגעל. ז. *frigate-bird*

frig'ate-bird *n.* (פריג'-עט-בוירד) דער פרעגאטען-פויגעל [א ים-פויגעל, וועלכער האלט זיך אויף אין די ווארימערע געגענדען].

Frigate-bird

frig'ate-built *a.* (פריג'-עט-בילט) גע-בויט ווי א פרעגאט [אזא שיף].

frig'ate-pel'ican *n.* (פריג'-עט-פעל'-אי-קען) ז. *frigate-bird*

frigatoon' *n.* (פריג-ע-טוהן') א פריגא-טאן [אזא שיף אין אמאליגען ווענעדיג אדער ווענעציע].

frig'eratory *n.* (פרידזש'-ע-רע-טא-רי) א קיהל-פלאץ, אן אייז-שראנק; אן אייז-קעלער.

fright *n. and v.* (פראיט) שרעק, פורכט; א שרעקענס-בילד, א סטראשידלע; דער-שרעקען, אנווארפען א מורא.

She looks a fright.

frigh'ten *v.* (פראי'טן) דערשרעקען, אנ-ווארפען א מורא, אבשרעקען.

frigh'ten away' (פראי'טן ע-הוויי') אבשרעקען; פערטרייבען דורך אבשרע-קען.

frigh'ten out of wits (פראי'טן אוט אוו הוויטס) מאכען אויסער זיך פאר שרעק.

fright'ful *a.* (פראיט'-פול) שרעקליך, פורכטבאר; אבשטויסענד, עקלדיג; און-געהייער; אונערטרעגליך.

fright'fully *adv.* (פראיט'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, פורכטבארען שטיי-גער; אויף אן עקלדיגען, אבשטויסענדען, אונגעהייערען אדער אונערטרעגליכען אופן.

fright'fulness *n.* (פראיט'-פול-נעס) שרעקליכקייט, פורכטבארקייט.

fright'less *a.* (פראיט'-לעס) פורכטלאז, אהן מורא.

frig'id *a.* (פרידזש'-איד) קאלט, פראסטיג; אהן לעבען, אהן בעגייסטערונג; אהן לע-בענס-היץ; קראפטלאז.

frigida'rium *n.* (פרידזש-אי-דיי'-רי-אם) א צימער צו נעהמען א קאלטע באד.

frigid'ity *n.* (פרי-דזשיד'-אי-טי) קעלט; פראסטיגקייט, קאלטקייט; קראפטלאזיג-קייט.

frig'idly *adv.* (פרידזש'-איד-לי) אויף א פראסטיגען, קאלטען, לעבענסלאזען אדער קראפטלאזען שטייגער.

frig'idness *n.* (פרידזש'-איד-נעס) ז. *frigidity*

frig'id zones (פרידזש'-איד זאונז) אין געאגראפיע — די קאלטע זאנען [די ערד-טיילען צווישען די פאלען און צווישען די פאלאר-קרייזען, וועלכע ליגען 23 ½ גרא-דען פון די פאלען].

frigorif'ic *a.* (פריג-א-ריפ'-איק) וואס גיט ארויס אדער פעראורזאכט קעלט.

frigorif'ical *a.* (פריג-א-ריפ'-אי-קעל) ז. *frigorific*

frigorif'ic mix'ture (פריג-א-ריפ'-איק מיקס'-טשור) ז. *freezing-mixture*

frijole' *n.* (פריע-האול') באב, בעבלעך [אין מעקסיקא].

frill *n. and v.* (פריל) א קרויז [ווי מען מאכט אויף העמדער, יאקען א. ד. ג.]; א ציטערניס פון קעלט; בעפוצען מיט א קרויז; מאכען א קרויז; ציטערען פון קעלט.

frill'ing *n.* (פריל'-אינג) קרויזען; גע-קרויזטעס.

fringe *n. and v.* (פרינדזש) א פראנג, א פראנז; א ראנד, א ברעג [פון ציינג]; בעפוצען מיט פראנזן.

fringe'let *n.* (פרינדזש'-לעט) א פרענ-זעל.

frin'gent *a.* (פרינ'-דזשענט) וואס קוקט אויס ווי א פראנז.

fringe'-tree *n.* (פרינדזש'-טריע) אזא קליינער, שעהן בוימעלע וואס האט פראנז-עהנליכע בלומען און וואקסט אין די מזרח געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. די בלומען פון דיזען בוי-מעלע ווערען אויך בענוצט אין מעדיצין.

fringilla'ceous *a.* (פרינ-דזשי-ליי'-שיאס) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דעם פינק [אזא פויגעלע].

frin'gy *a.* (פרינ'-דזשי) וואס איז עהנ-ליך צו א פראנז; בעפוצט מיט פרענזן.

frip'per *n.* (פריפ'-ער) א הענדלער פון אלטע קליידער.

frip'perer *n.* (פריפ'-ער-ער) ז. *fripper*

frip'pery *n. and a.* (פריפ'-ער-אי) אל-טע קליידער; אלטע ווערטהלאזע זאכען; דער האנדעל מיט אלטע קליידער; אן ארט וואו אלטע קליידער ווערען פערקויפט; אונבעדייטענד, נישטיג.

friseur' *n.* (פרי-זויר') א פריזער, א פא-ריק-מאכער, א בארביער, א צירולניק.

Fris'ian *n. and a.* (פריז'-יען) ז. *Friese*

frisk *v. and n.* (פריסק) ארום-שפרינגען, ארומטאנצען; א שפרונג, א טאנץ.

frisk away' (פריסק ע-הוויי') ארום-טאנצען און גארנישט טהאן.

fris'ker *n.* (פריס'-קער) א שפרינגער, אן ארומטאנצער; אן אונשטאנדהאפטיגער מענש; א שטיק גארנישט.

fris'ket *n.* (פריס'-קעט) א דינע איי-זערנע דרוקער-ראהם וואס האלט דאס פא-פיער ביים דרוקען מיט א האנד-דרוק-מא-שין.

frisk'ful *a.* (פריסק'-פול) לוסטיג, פרעהליך.

fris'kily *adv.* (פריס'-קי-לי) אויף א לוס-טיגען, לעבעדיגען אופן; לוסטיג, פרעהליך.

fris'kiness *n.* (פריס'-קי-נעס) לוסטיג-קייט, מונטערקייט, לעבעדיגקייט.

fris'king *a.* (פריס'-קינג) לוסטיג, לע-בעדיג.

fris'kingly *adv.* (פריס'-קינג-לי) אויף א לוסטיגען, לעבעדיגען אופן.

fris'ky *a.* (פריס'-קי) לוסטיג, לעבעדיג, פרעהליך; שטיפעריש.

frit *n.* (פריט) גלאז-מאסע, גלאז-שלאק [דער שטאף פון וועלכען גלאז ווערט גע-מאכט].

frith *n.* (פריטה) א שמאלער ים-אויסגוס; א מינדונג [דער ארט, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין ים]; אזא נעץ צום כאפען פיש; זיכערהייט, רוהיגקייט.

frit'illary *n.* (פריט'-אי-ליי-רי) די קייזער-קרוין [אזא ליליען-עהנליכע פלאנ-צע].

frit'ter *n. and v.* (פריט'-ער) א שטיקע-לע, א ברעקעל; א קליינער פאנקוכען; צו-שטיקלען, צוברעקלען; צוהאקען פלייש אויף קליינע שטיקלעך.

frit'ter away' (פריט'-ער ע-הוויי') אויסברייזנגען אדער פערשווענדען ביסלעכ-ווייז.

frivol'ity *n.* (פרי-וואל'-אי-טי) קליינ-ליכקייט, נישטיגקייט, פוסטקייט.

friv'olous *a.* (פריוו'-א-לאס) קליינליך, פוסט; נישטיג, אונבעדייטענד.

friv'olously *adv.* (פריוו'-א-לאס-לי) אויף א קליינליכען אדער נישטיגען אופן.

friv'olousness *n.* (פריוו'-א-לאס-נעס) ז. *frivolity*

friz *v. and n.* (פריז) פריזירען, קרייז-לען; א האר-לאק, א האר-קרויזעל.

frizz *v. and n.* (פריז) ז. *friz*

friz'zle *v. and n.* (פריזל) פריזירען, קרייזלען; א האר-לאק, א האר-קרויז.

friz'zler *n.* (פריז'-לער) א פריזירער.

friz'zling *n.* (פריז'-לינג) דאס פריזי-רען, דאס קרויזען די האר.

friz'zling-i'ron *n.* (פריז'-לינג-אי'-ערן) א פריזיר-אייזען [אן אייזען צו פרי-זירען די האר].

frizz'ly *a.* (פריז'-לי) נעקרייזעלט, גע-לאקט.

friz'zy *a.* (פריז'-אי) ז. *frizzly*

fro *adv.* (פראו) פון; צוריק, ריקווערטס.

frock *n. and v.* (פראק) א קאפאטע; א גלח'שער אדער מאנאכען מאנטעל; אן ארבייטס-בלוזע; א פרויען-אויבער-קלייד; א קינדער-מאנטעלקע; א פראק; אנטהאן אין דעם מאנטעל פון א מאנאך; מאכען פאר א פריוועלעגירטען.

frock'-coat *n.* (פראק'-קאוט) א פראק; א טאליע-ראק, א סטאן-ראק [א פרינץ אלבערט].

Froebel'ian *a. and n.* (פרע-בעל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די ערציהונגס-מע-טאדען פון דעם דייטשען פעדאגאג און פי-לאזאף פרידריך פרעבעל, דער גרינדער פון קינדער-גארטען-סיסטעם [געבארען אין יאהר 1782, געשטארבען אין 1852]; אן אנהענגער פון פרעבעל'ס קינדער-גארטען-סיסטעם.

frog *n. and v.* (פראג) א פראש, א זשאבע; די גאפעל-פערמיגע הארן-הויט פון דעם אונטערשטען טייל פון א פערד'ס קאפיטע; דער גאפעל-פערמיגער פונקט וואו צוויי פאר אייזענבאהן-רעלסען [שיי-נען] קומען זיך צונויף; פאזמאנטער בעי-זאץ, וואס ווערט געמאכט אויף מאנטלען אנשטאט קנעפ און לעכער [דער בעזאץ בעשטעהט פון שלייפלעך און לאנגע רונדע קנעפ]; כאפען פרעש.

frog'bit *n.* (פראג'-ביט) דער פראשבים [אזא וואסער-פלאנצע מיט רונדע בלע-טער און ווייסע בליהונגען].

frog'-ea'ter *n.* (פראג'־איט'־טער) א פראש־פרעסער [א שפאט־נאמען אין ענג־לאנד פאר א פראנצויז].

frog'fish *n.* (פראג'־פיש) דער ים־טייוועל [אזא פיש].

frog'-fish'ing *n.* (פראג'־פיש'־אינג) דאס כאפען פרעש מיט א ווענטקע.

frog'gery *n.* (פראג'־ער־אי) א פלאץ וואו מען האלט אדער וואו עס האלטען זיך פרעש.

frog'ging *n.* (פראג'־אינג) דאס פאנגען פרעש מיט א ווענטקע; דאס בעפוצען דעם פאדער־טייל פון א בגד מיט פאזמאנטער־בעזאץ [ווי אוניפארם־קליידער].

frog'gish *a.* (פראג'־איש) עהנליך צו א פראש.

frog'-grass *n.* (פראג'־גרעס) זאלצקרויט [אזא זאפטיגע פלאנצע, וואס וואקסט אויף בלאטיגע ערטער נאהנט פון ים].

frog'gy *a. and n.* (פראג'־אי) וואס איז פול מיט פרעש; עהנליך צו א פראש; א פרעשעל [אלס שפאט־נאמען פאר א פראנ־צויז].

frog'hopper *n.* (פראג'־האפ־ער) די פראש־פליעג [אזא פליעג וואס שפרינגט און איז עהנליך מיט איהר קאפ צו א פראש].

frog'ling *n.* (פראג'־לינג) א קליינער פראש, א פרעשעל.

frog'-spawn *n.* (פראג'־ספאהן) די אייע־לעך פון א פראש־פליעג; אזא זארט באק־טעריע וואס פערדארבט די סאכארין־לעזונ־גען ביי דער פאבריצירונג פון צוקער.

frog'-spit *n.* (פראג'־ספיט) אזא זארט וואסער־גראז; די אייעלעך פון א פראש־פליעג.

frog'-spit'tle *n.* (פראג'־ספיטל) ז. *frog-spit*.

frol'ic *a., n. and v.* (פראל'־איק) פרעה־ליך, לוסטיג, שטיפעדיג; לעבעדיגקייט, פרעהליכקייט, שטיפעריי, שפאס; שפיעלען זיך, שטיפען, שפאס טרייבען.

frol'icky *a.* (פראל'־איק־אי) פרעה־ליך, לוסטיג, שטיפעדיג, שפאס טרייבענד.
The children are in a frolicky mood.

frol'icsome *a.* (פראל'־איק־סאם) ז. *frolicky*.

frol'icsomely *adv.* (פראל'־איק־סאם־לי) אויף א לוסטיגען, שטיפעדיגען שטיי־גער.

frol'icsomeness *n.* (פראל'־איק־סאם־נעס) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט, לעבעדיג־קייט.

from *prep. and adv.* (פראם) פון; אויס; ארויסגעהענד פון; אין נאמען פון; זינט, זייט; וועגען; דורך.

from above' (פראם ע־באוו') פון אויב־בען, פון העכער; פון גאט.

from abroad' (פראם ע־בראוד') פון אויסען, פון דער פרעמד.

from a child (פראם ע טשאילד) פון קינדהייט אן.

from among' (פראם ע־מאנג') פון, פון צווישען.
A leader was selected from among them.

from amongst' (פראם ע־מאנגסט) ז. *from among*.

from beyond' (פראם בי־יאנד') פון יענער זייט.

from hence (פראם הענס) פון היער, פון דאנען אן.

from high (פראם האי) פון דער הויך; פון הימעל.

from keel to sticks (פראם קיעל טו סטיקס) פון פארענט ביז הינטען; ארום און ארום.

from mem'ory (פראם מעמ'־א־רי) אויסוועניג, פון קאפ.

from of old (פראם אוו אולד) פון אמא־ליגע צייטען.

from on high (פראם אן האי) פון אויב־בען אראב.

from pil'lar to post (פראם פיל'־ער טו פאוסט) פון פייער אין וואסער.

from stern to stern (פראם סטוירן טו סטוירן) פון פאדערטייל ביז'ן הינטער־טייל, פון אנהויב ביז'ן סוף.

from the four winds (פראם טהי פאור ווינדז) פון אלע עקען וועלט.

from the jump (פראם טהי דזשאמפ) פון אנהויב אן.

from thence (פראם טהענס) פון דאר־טען.

frond *n.* (פראנד) א בלאט פון אזעלכע פלאנצען וואו דאס בלאט און דער שטאם שטעלען ניט פאר קיין צוויי בעזונדערע זאכען [ווי א פאפאראטניק א. ד. ג.].

Fronde *n.* (פראנד) [די פראנדע] די פארטיי פון די פראנצויזישע פעאדאלע אריסטאקראטען, וועלכע האבען אין מיטען פון 17טען יאהרהונדערט געמאכט א שוואכען ניט געלונגענעם אויפשטאנד געגען דער וואקסענדער מאכט פון דער דאמאלס־דיגער אבסאלוטער מאנארכיע].

frondesce' *v.* (פראנ־דעס') זיך פאנאנ־דערלאזען [וועגען בלעטער].

frondes'cence *n.* (פראנ־דעס'־ענס) די צייט ווען בוימער בעדעקען זיך מיט בלע־טער.

frondif'erous *a.* (פראנ־דיפ'־ע־ראס) וואס גיט ארויס גרויסע בלעטער.

fron'dose *a.* (פראנ'־דאוס) וואס האט די פארם פון בלעטער.

fron'dous *a.* (פראנ'־דאס) ז. *frondose*.

frons *n.* (פראנז) דער שטערן [ביי מענ־שען אדער חיות].

front *n., a. and v.* (פראנט) דער שטערן; דאס געזיכט; דאס פנים; דער פראנט, א פאדערזייט; דער פארענט פון עפעס; אין א טעאטער — דער טייל, וועלכער איז נעהנטער צו דער סצענע; א מין פרויען־טשעפעק אדער האר־באנד וואס בעדעקט נור דעם פאדערשטען טייל פון קאפ; די מאנישקע פון א העמד; דער פאדערשטער פרכת אויף דעם אלטאר אין א קירך; וואס איז שייך צום פראנט אדער צום פא־דערשטען טייל; וואס געפינט זיך פון פא־רענט; בעגעגענען זיך; טרעפען זיך פנים אל פנים; זיין ענטגעגען; שטעלען זיך דערווידער; מאכען א פראנט; בעציערען. דעם פאדערטייל; שטעהן מיט'ן פנים צו עפעס.

fron'tage *n.* (פראנ'־טעדזש) די פאסאדע [א פאדערזייט פון א געביידע].

fron'tal *a. and n.* (פראנ'־טעל) וואס געהערט צום שטערן אדער צו דער פאדער־זייט; א שטערן־בינדע אדער האר־באנד; א פאדער־שטיק איבער א פענסטער אדער א טהיר [אין ארכיטעקטור]; א מין פרכת וואס הענגט אראב פון פארענט איבער דעם אלטאר אין א קירך.

fron'tal ar'tery (פראנ'־טעל אר'־טער־אי) די ארטעריע אדער שלאג־אדער ארום אויג, וועלכער צווייגט זיך פאנאנדער איבער'ן שטערן.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

fron'tal bone (פראנ'־טעל באון) דער שטערן־ביין; דער פאדערשטער טייל פון שארבען.

front bench (פראנט בענטש) אין ענג־לישען פארלאמענט — די פיהרער פון א פארטיי [די פיהרער פון דער קאנזערוואַ־טיווער און ליבעראלער פארטייי זיצען דארטען אויף די פאדערשטע בייניק].

front box (פראנט באקס) די פאדערשטע לאזשע אין א טעאטער.

front door (פראנט דאור) די פא־דערשטע טהיר, דער הויפט אריינגאנג אין א געביידע.

fron'ted *a.* (פראנ'־טעד) מיט א שטערן; מיט א פאסאדע [פאדער־זייט אין א גע־ביידע].

front face (פראנט פייס) דער טייל פון אן ארמעע אדער לאגער וואס איז אויס־געשטעלט דירעקט געגען שונא.

fron'tier *n. and a.* (פראנ'־טיער) א גרענעץ; די געגענד וואס ליעגט ביים גרענעץ פון א לאנד; וואס געהערט צו א גרענעץ; גרענעצענד.

fron'tier town (פראנ'־טיער טאון) א גרענעץ־שטאדט, א שטאדט ביי א גרענעץ.

fron'tingly *adv.* (פראנ'־טינג־לי) גרא־דע געגענאיבער.

fron'tispiece *n.* (פראנ'־טיס־פיס) א פאסאדע [פאדער־זייט פון א געביידע]; דער שער־בלאט; א בילד פאר'ן שער־בלאט.

front'let *n.* (פראנט'־לעט) א שטערן־באנד; תפלין.

front line (פראנט לאין) די ערשטע צייל [פון סאלדאטען], דער פראנט.

front name (פראנט ניים) דער ערשטער נאמען, דער פארנאמען.

front of a wave (פראנט אוו ע וועיוו) אין פיזיק — א ליניע אדער פלעכע וואס שליסט איין אלע טיילכלעך פון א וועלע [ווי פון ליכט, עלעקטריציטעט א. ד. ג.]. פון דערזעלבער פאזע אין א בעשטימטען מאמענט.

front par'lor (פראנט פאר'־לאר) די פאדערשטוב, דער זאל.

front rank (פראנט רענק) די פאדערשטע רייה [פון מיליטער].

front room (פראנט רוהם) דער זאל.

front to front (פראנט טו פראנט) פנים אל פנים.

front tooth (פראנט טוהטה) דער פא־דערשטער צאהן, דער שנייד־צאהן.

frost *n. and v.* (פראסט) א פראסט; פערפרארענער טהוי; פערפרארענקייט; פראסטיגקייט; בעדעקען מיט פערפרארע־נעם טהוי אדער ווי מיט פערפרארענעם טהוי; פערשארפען א פערד'ס פאדקאוועס [צו פערלייכטערען דעם גאנג אויף אייז]; פרירען; אויסזעהן ווי בעדעקט מיט פער־פרארענעם טהוי [ווי למשל, גלאז].

frost'-bite *v. and n.* (פראסט'־באיט) דורכפרירען; אבפרירען [א קערפער־גליעד]; דאס אבפרירען.

frost'-bit'ten *a.* (פראסט'־ביטן) אבגע־פרארען, דורכגעפרארען.

frost'-bound *a.* (פראסט'־באונד) צוזא־מענגעפרארען.

fros'ted *a.* (פראס'־טעד) בעדעקט ווי מיט פערפרארענעם טהוי [שארסטקע, גלאנציג־גרוי אדער ווייס, מיט גלאנציג־גרויע אדער ווייסע פלעקען, פעדערען, שופען א. ד. ג.].

fros'ted glass (פראס'־טעד גלעס) אייז־גלאז [מאט גלאז, שארסטקע גלאז, וואס זעהט אויס ווי בעצויגען מיט פראסט־טהוי].

fros'ted sil'ver (פראָס'-טעד סיל'-ווער) אייז-זילבער [מאַט, שאַרסטקע זילבער, וואָס זעהט אויס ווי בעצויגען מיט פראָסט-טהוי].

fros'ted work (פראָס'-טעד הוואירק) אין ארכיטעקטור — בעציערונגען וואָס זעהען אויס ווי זיי וואָלטען געווען בע-דעקט מיט פראָסט-טהוי.

frost'fish *n.* (פראָסט'-פיש) דער פראָסט-פיש.

frost'-flow'er *n.* (פראָסט'-פלאַו'-ער) א פראָסט-בלום [אויף די שויבען].

fros'tily *adv.* (פראָס'-טי-לי) אויף א פראָסטיגען שטייגער; מיט פראָסטיגקייט; קאַלט.

fros'tiness *n.* (פראָס'-טי-נעס) פראָס-טיגקייט, קעלט; פערפראָרענהייט; קאַלט-קייט; דאָס זיין עהנליך צו פערפראָרע-נעם טהוי.

fros'ting *n.* (פראָס'-טינג) צוקער-גלאַ-זור [ווי עס ווערט געמאַכט אויף געבעקס, פון צוקער און אייער]; מאַטע גלאַזור [אויף מעטאַלען]; אזא שטאָף געמאַכט פון גלאַז-שטויב [ווערט געברויכט פאַר פערציערונגען].

frost'less *a.* (פראָסט'-לעס) אהן פרעסט, ניט קאַלט.

frost'-mist *n.* (פראָסט'-מיסט) דער פראָסט-נעבעל [דער נעבעל פון פערפראָ-רענעם טהוי].

frost'-nail *n.* (פראָסט'-נייל) א פראָסט-נאָגעל [א טשוואָק אין דער פאָדקאָווע פון א פערד איהם צו פערהיטען פון אויסגלי-טשען זיך].

frost'-nailed *a.* (פראָסט'-נייל) גע-שיצט דורך פראָסט-נעגעל [ווענען פערד]. ז. ***frost-nail***

frost'-nipped *a.* (פראָסט'-ניפּט) ז. ***frost-bitten***

frost'-numbed *a.* (פראָסט'-נאַמד) פער-שטאַרט, פערגליווערט פון קעלט.

frost'-smoke *n.* (פראָסט'-סמאָוק) ז. ***frost-mist***

frost'-valve *n.* (פראָסט'-וועלוו) א פאָרריכטונג צו פערהיטען, אז דאָס וואַ-סער זאָל ניט פערפראָרען ווערען אין וואַ-סער-רעהרען.

frost'work *n.* (פראָסט'-הוואירק) פראָסט-בלומען [אויף פענסטער, פלאַנצען א. ז. וו.].

fros'ty *a.* (פראָס'-טי) פראָסטיג, אייז-קאַלט; קאַלט; וואָס זעהט אויס ווי פראָסט-טהוי.

froth *n.* and *v.* (פראָטה) [פיענע]; שוים עטוואָס וואָס איז לייכט, פוסט, ניט וויכ-טיג ווי שוים; שוימען; ארויסגעבען שוים, ארויסברייינגען שוים, בעדעקען מיט שוים.

froth'ily *adv.* (פראָטה'-אי-לי) מיט שוים; אויף א שוימענדען שטייגער; ניט וויכטיג, פוסט, לייכט [ווענען רייד].

froth'iness *n.* (פראָטה'-אי-נעס) שוי-מינקייט; פוסטקייט, ניט וויכטיגקייט, לייכטקייט [אין ריידען].

froth'ing *n.* (פראָטה'-אינג) דאָס שוי-מען; שוימינקייט; ניט וויכטינקייט, פוסט-קייט, לייכטקייט [אין ריידען].

froth'y *a.* (פראָטה'-אי) שוימיג; פוסט, ניט וויכטיג, לייכט [אין ריידען].

frounce *n.* (פראַונס) א מין קראַנקהייט ביי א פאַלק אדער סאָקאָל, ביי וועלכער וויסע שפּייעכץ קלייבט זיך אן ארום שנאָ-בעל; א קראַנקהייט ביי א פערד, ביי וועל-כער פרישטשעס זעצען זיך אויס אויף'ן גומען.

frou'zy *a.* (פראַו'-זי) ז. ***frowzy***

frow *n.* (פראַו) א דאַמע, א פערהייראַטע פרוי; א מין קאַרטאָ-פעל-מעהל, וואָס מען מישט אריין אין טייג, כדי דאָס ברויט זאָל האָבען א בעסע-רען אויסזעהן [ווערט בענוצט ביי די לאַנ-דאָנער בעקערס]; א שפּאַלטמעסער, א קליין [א געציינג צו שפּאַל-טען ברעטער א. ד. ג.].

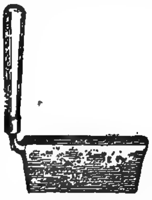

Frow

fro'ward *a.* (פראָו'-הוואַרד) פערדריס-ליך; בייז; ווידערשפּענסטיג; אונגעהאָרכ-זאַם.

fro'wardly *adv.* (פראָו'-הוואַרד-לי) מיט פערדרוס; דורך אונגעהאָרכזאַמקייט.

fro'wardness *n.* (פראָו'-הוואַרד-נעס) פערדריסליכקייט, בייזקייט; ווידערשפּענס-טיגקייט, אונגעהאָרכזאַמקייט.

frow'er *n.* (פראַו'-ער) א שפּאַלט-מעסער, א קליין. ז. ***frow***

frown *v.* and *n.* (פראַון) כמורען דאָס פּנים; קנייטשען דעם שטערן; קוקען אויף עמעצען מיט אונצופריעדענהייט; אבשטוי-סען מיט א בייזען בליק; אן אָנגעכמורעט פּנים; קנייטשען אויף'ן שטערן וואָס דריי-קען אויס אונצופריעדענהייט; א פינסטע-רער בליק.

frown down (פראַון דאַון) אבשטויסען מיט אונצופריעדענהייט.

His parents frowned down his plans of adventure.

frow'ner *n.* (פראַו'-נער) איינער וואָס קוקט מיט א בייזען אונצופריעדענעם בליק; דער וואָס שטויסט אב מיט א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frow'ning *n.* (פראַו'-נינג) א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frow'ningly *adv.* (פראַו'-נינג-לי) אב-שטויסענדיג מיט א מינע פון אונצופריע-דענהייט אדער בייזקייט.

frown in'to si'lence (פראַון אינ'-טו סאַי'-לענס) מאַכען איינעם שווייגען דורך א אבשטויסונג מיט א מינע פון אונצו-פריעדענהייט אדער בייזקייט.

frowns of for'tune (פראַונז אָוו פאָר'-טשון) די סטירדעס פון שיקזאַל.

frow'zy *a.* (פראַו'-זי) פער-שמוציג, פאַטשקעט, פּאַסקודנע; ניט ריין, ניט פער-קאַמט.

froze (פראָוז) ז. ***freeze*** פערפראָרען.

fro'zen *a.* (פראָוזן) פער-פראָרען; פער-גליווערט פון קעלט; איינגעפראָרען אדער בעדעקט מיט אייז; קאַלט, פראָסטיג, אייז-קאַלט; קאַלט אין די בענעהמונגען; מיט א קאַלטען טעמפּעראַמענט.

fro'zenness *n.* (פראָו'-זנ-נעס) דאָס זיין געפראָרען; געפראָרענקייט.

fro'zen o'cean (פראָוזן אָו'-שען) דער אייז-ים, דער ים הקרח.

fro'zen o'ver (פראָוזן אָו'-ווער) איבער-געפראָרען.

fro'zen sea (פראָוזן סיע) ז. ***frozen ocean***

fructes'cence *n.* (פראַק-טעס'-ענס) די פרוכטונג; די צייט ווען פרות ווערען רייף.

fructic'ulose *a.* (פראַק-טיק'-יו-לאָוס) אין באָטאַניק — וואָס גיט פיעל פרוכט; בעלאַדען מיט פרוכט.

fructif'erous *a.* (פראַק-טיפ'-ע-ראָס) פרוכט-טראָגענד; אויף וועלכען עס וואַקסט פרוכט.

fructifica'tion *n.* (פראַק-טי-פי-קיי'-שאַן) בעפרוכטונג; פרוכטבאַרקייט.

fruc'tificative *a.* (פראַק'-טי-פי-קע-טיוו) וואָס קען זיך בעפרוכטען.

fruc'tiform *a.* (פראַק'-טי-פאָרם) וואָס איז עהנליך צו פרוכט.

fruc'tify *v.* (פראַק'-טי-פאַי) בעפרוכ-טען, פרוכטבאַר מאַכען; ווערען פרוכט-באַר; טראָגען פרוכט, ברייינגען נוצען.

fruc'tuary *n.* (פראַק'-טשו-ע-רי) איי-נער וואָס בעקומט די פרוכט אדער דעם ריוח פון עפּעס.

fru'gal *a.* (פרו'-גאַל) מעסיג, שפּאָרזאַם, עקאָנאָמיש; אָרים, קוים גענוג.

The laborer enjoyed his frugal meal.

frugal'ity *n.* (פרו-גאַל'-אי-טי) מע-סיגקייט, שפּאָרזאַמקייט; עקאָנאָמיע.

fru'gally *adv.* (פרו'-גאַל-אי) אויף א מעסיגען אדער שפּאָרזאַמען שטייגער.

fru'galness *n.* (פרו'-גאַל-נעס) ז. ***frugality***

frugiv'orous *a.* (פרו-דזשיוו'-א-ראָס) וואָס ערנעהרט זיך מיט פרוכטען.

fruit *n.* and *v.* (פרוהט) פרוכט, א פּרי, אויבס; דער פּראָדוקט פון א לעבעדיגער בעשעפעניש; א קינד; א פּראָדוקט, אן אויסגעאַרבייטע זאַך; טראָגען פרוכט, ברייינגען פּרות.

frui'tage *n.* (פרוה'-טעדזש) פרוכ-טען; אויבס, פרוכ-טען; דאָס טראָגען אדער ארויסגעבען פרוכט; אויסגעמאָלטע אדער אויסגעשניצ-טע פרוכטען.

fruit'-bas'ket *n.* (פרוהט'-בעס'-קעט) א פרוכט-קאָרב.

fruit'-bat *n.* (פרוהט'-בעט) א פלעדער-מויז וואָס ערנעהרט זיך מיט פרוכטען; דער פליהענדער פוקס.

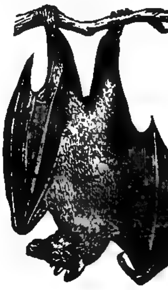

Fruit-bat

fruit'-bear'er *n.* (פרוהט'-בעהר'-ער) א פרוכטבוים; דאָס וואָס גיט אָרויס פרוכט.

fruit'-bear'ing *a.* (פרוהט'-בעהר'-אינג) וואָס טראָגט אדער גיט פרוכט.

fruit'-bud *n.* (פרוהט'-באַד) דער קנאָספּ אדער בוטאָן פון א בלום, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפּעטער די פרוכט.

frui'terer *n.* (פרוה'-טער-ער) א פרוכט-הענדלער.

frui'teress *n.* (פרוה'-טער-עס) א פרוי וואָס האַנדעלט מיט פרוכט.

fruit'ful *a.* (פרוהט'-פול) פרוכטבאַר; וואָס טראָגט פרוכט; וואָס ברייינגט א גו-טען רעזולטאַט.

fruit'fully *adv.* (פרוהט'-פול-אי) מיט פיעל פרוכט; מיט א גוטען רעזולטאַט.

fruit'fulness *n.* (פרוהט'-פול-נעס) פרוכטבאַרקייט; דאָס זיין פול מיט פרוכט; דאָס ברייינגען א גוטען רעזולטאַט.

fruit'-gar'den *n.* (פרוהט'-גאַר'-דן) א פרוכט-גאָרטען, א סאַד.

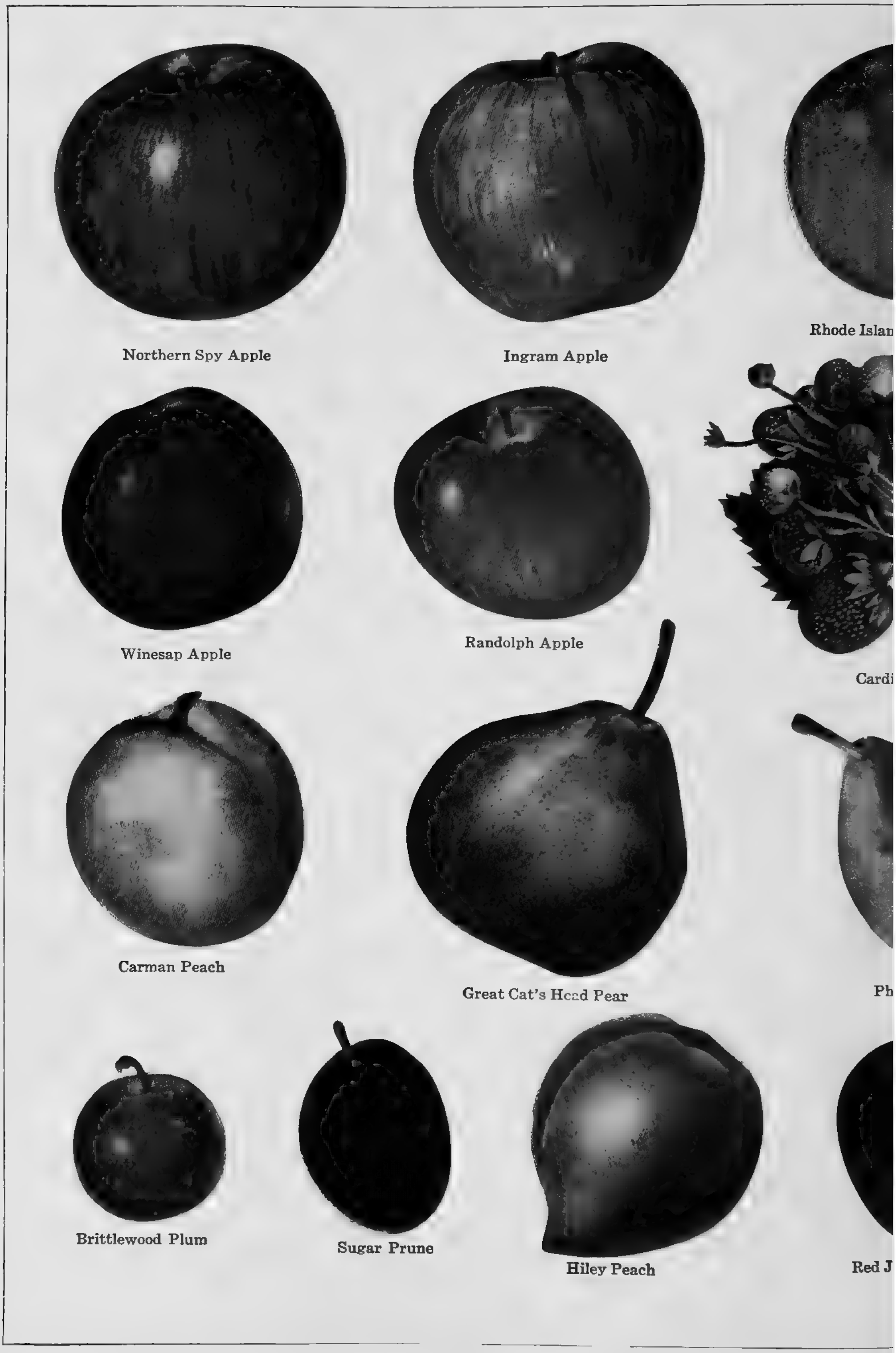
Northern Spy Apple
Ingram Apple
Rhode Islan
Winesap Apple
Randolph Apple
Cardi
Carman Peach
Great Cat's Head Pear
Ph
Brittlewood Plum
Sugar Prune
Hiley Peach
Red J

קולטיווירטע פרוכט

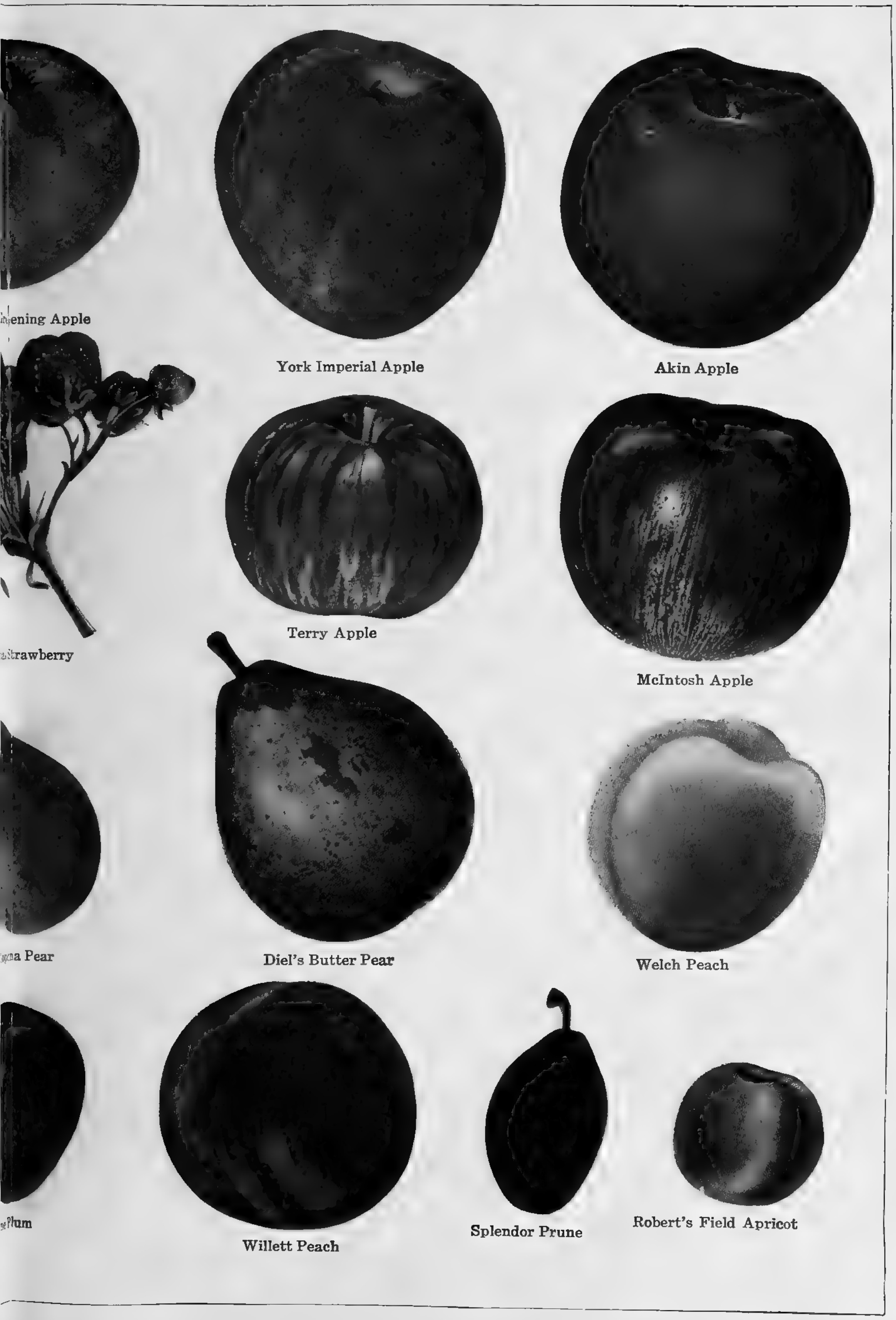

fruit'-gath'erer *n.* (פרוהט'-געטה'-ער) א פרוכט=קלייבער; א געצייג, מיט וועלכען מען קלייבט פרוכט פון די ביימער.

fruit'ing *a.* (פרוהט'-אינג) וואס גיט ארויס פרוכטען.

frui'tion *n.* (פרוה'-איש-אן) דאס ברייגען פרוכט; דאס געבען גוטע רעזולטאטען; די ערפילונג פון עפעס; דאס רעאליזירען אדער פערווירקליכען א זאך.

fruit'less *a.* (פרוהט'-לעס) אונפרוכטבאר; וואס ברייגגט ניט קיין גוטע רעזולטאטען; נוצלאז, אונניציג.

fruit'less er'rand (פרוהט'-לעס ער'-ענד) דאס נאכיאגען זיך נאך א חלום; אן אומזיסטער גאנג.

fruit'lessly *adv.* (פרוהט'-לעס-לי) אויף אן אונניציגער ארט; מיט פרוכטלאזע רעזולטאטען.

fruit'lessness *n.* (פרוהט'-לעס-נעס) אונפרוכטבארקייט; אוננוציגקייט.

fruit'-loft *n.* (פרוהט'-לאפט) אן אויבס=קאמער, א פרוכט=שפייכלער.

fruit'-mar'ket *n.* (פרוהט'-מאר'-קעט) א פרוכט=מארק.

fruit'-pie *n.* (פרוהט'-פאי) א פרוכט=קוכען.

fruit'-pig'eon *n.* (פרוהט'-פידזש'-אן) די פרוכט=טויב [איינע פון די מינים טויבען אין אינדיען, אויסטראליען און אויף די פאסיפישע אינזלען, וועלכע נעהרען זיך מיט ביימער=פרוכט און צייכנען זיך אויס מיט זייערע שעהנע קאלירען].

fruit'-sell'er *n.* (פרוהט'-סעל'-ער) א פרוכט=הענדלער.

fruit'-shop *n.* (פרוהט'-שאפ) א פרוכט=האנדלונג.

fruit'-show *n.* (פרוהט'-שאו) א פרוכט=אויסשטעלונג.

fruit'-stones *n.* (פרוהט'-סטאונז) פרוכטקערנער; ביינדלעך פון פרוכט.

fruit'-sug'ar *n.* (פרוהט'-שוג'-אר) א מין צוקער וואס ווערט געמאכט פון פרוכט.

fruit'-trade *n.* (פרוהט'-טרייד) דער אויבס=האנדעל.

fruit'-tree *n.* (פרוהט'-טריע) א פרוכט=בוים.

fruit'-tren'cher *n.* (פרוהט'-טרענ'-טשער) א קליינע הילצערנע טאץ, אויף וועלכער מען דערלאנגט צום טיש פרוכט.

frump *v. and n.* (פראמפ) אויסטראכטען א מעשה, דערציהלען א ליגען; א שלומפער; א פרוי, וועלכע איז נעשמאקלאז געקליידעט; אן ארורה.

frum'pish *a.* (פראמ'-פיש) בייז; וואס בעציהט זיך מיט האס אדער פעראכטונג; אלטמאדיש געקליידעט; פערשלומפערט.

frum'py *a.* (פראמ'-פי) ז. *frumpish*

frus'trate *v. and a.* (פראס'-טרייט) צו נישט מאכען; פערניכטען; ענטטוישען; אומזיסט; ניכטיג, פערגענגליך.

frustra'tion *n.* (פראס-טריי'-שאן) ניכטיגקייט; דאס ניט=געלינגען; ענטוישונג [אין האפנונג].

frus'trative *a.* (פראס'-טרע-טיוו) וואס פיהרט צו קיינע רעזולטאטען; ענטטוישענד.

frus'tum *n.* (פראס'-טאם) א שטיק; אן איבערגעבליבען שטיק; אין געאמעטריע — דער אונטערשטער טייל פון א קערפער, ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל איז גראד אבגעשניטען [ווי א קאנוס, פיראמידע א. ד. ג., ביי וועלכער דער שפיץ איז אבגעשניטען].

frus'tum of a cone (פראס'-טאם אוו ע קאון) א שטומפיגער קאנוס [א קאנוס, ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל איז גראד אבגעשניטען].

Frustum of a cone

frutes'cent *a.* (פרו-טעס'-ענט) שטרויך=ארטיג [ווי א קוסט].

fru'tex *n.* (פרו'-טעקס) א שטרויך, א קוסט.

fru'ticose *a.* (פרו'-טי-קאוס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שטרויך [קוסט].

fru'ticous *a.* (פרו'-טי-קאס) ז. *fruticose*

frutic'ulose *a.* (פרו-טיק'-יו-לאוס) עהנליך צו א קליינעם שטרויך [קוסט].

fry *v. and n.* (פראי) בראטען, פרעגלען; זיך בראטען, זיך פרעגלען; אויפרעגען, אויפרייצען; געבראטענס, געפרעגעלטס; אויפרעגונג, אויפרייצונג; א מחנה, א מענגע [הויפטזעכליך וועגען פיש]; א הויפען [פון קליינע זאכען, הויפטזעכליך פון קליינע פישעלעך].

fry'er *n.* (פראי'-ער) איינער אדער עטוואס וואס בראט אדער פרעגעלט; עטוואס וואס מען קען בראטען אדער פרעגלען [וועגען שפייז].

fry'ing *n.* (פראי'-אינג) דאס פרעגלען, דאס בראטען.

fry'ing-pan *n.* (פראי'-אינג-פען) א בראט=פאן, א סקאווראדע.

He fell from the **frying-pan** into the fire.

fry in one's own grease (פראי אין וואנז און גריעס) זיך פרעגלען אין דער איינענער שמאלץ; ליידען צוליעב דער איינענער שולד; זיך באדען אין שוויים, אבגעהן מיט שוויים.

ft. *feet* אדער *foot* אן אבקירצונג פון [פאר דער בעצייכנונג פון א פוס אלס לענגען=מאס].

fub *v.* (פאב) אבנארען, אבשווינדלען, אוועק'לקח'נען.

fub'by *a.* (פאב'-אי) מיט דיקע באקען, דיק.

fub'sy *a.* (פאב'-זי) ז. *fubby*

fuch'sia *n.* (פוק'-סי-א) דער פוקס [אזא גארטען אדער הויז=פלאנצע מיט זעהר שעהנע בלומען].

Fuchsia

fuciph'agous *a.* (פיו-סיפ'-ע-גאס) ז. *fucivorous*

fuciv'orous *a.* (פיו-סיוו'-א-ראס) וואס שפייזט זיך מיט ים=גראזען [וועגען געוויסע ים=חיות].

fu'coid *a. and n.* (פיו'-קאיד) וואס איז שייך אדער עהנליך צו ים=גראזען; א מין ים=גראז.

fu'cus *n.* (פיו'-קאס) א מין ים=גראז.

fud'dle *v.* (פאדל) בערוישען [דורך שכרות]; פער'שכור'ען; טרינקען צופיעל, טרינקען ביז פאלשטענדיגער בערוישונג.

fud'dler *n.* (פאד'-לער) א שכור.

fudge *v.* (פאדזש) אבנארען, פעלשען; מאכען עפעס אומגעלומפערט; פושען, פארטאטשעווען.

fudge'-wheel *n.* (פאדזש'-הוויעל) אן אינסטרומענט מיט דער הילף פון וועלכען מען בעפוצט די ראנדען פון די שיך=זוילען.

fu'el *n.* (פיו'-על) הייץ=מאטעריאל, ברען=מאטעריאל.

fu'el-econ'omizer *n.* (פיו'-על-אי-קאנ'-א-מאי-זער) א פאררעכטונג אין א דאמפף=מאשין צו שפארען הייץ=מאטעריאל [דורך דעם וואס דער אויסגענוצטער דאמפף ווערט אריינגעפיהרט אין רעהרען צו דערווארימען דאס וואסער וואס דארף פערוואנדעלט ווערען אין דאמפף].

fu'el-fee'der *n.* (פיו'-על-פיע'-דער) א פאררעכטונג אויטאמאטיש און רעגעלמעסיג צו בעזארגען אן אויווען מיט הייץ=מאטעריאל.

fu'el-gas *n.* (פיו'-על-געס) הייץ=גאז, גאז וואס ווערט געברויכט צום הייצען.

fuff *n.* (פאף) אן אויסברוך, אן אויסברוך פון ליידענשאפט.

fuff'y *a.* (פאפ'-אי) לייכט; שוואמיג.

fuga'cious *a.* (פיו-גיי'-שאס) פליכטיג, אונבעשטענדיג, פערגענגליך; וואס וועפט זיך אויס, בלאקירט אב אדער פאלט אב זעהר פריה [וועגען קערפער=טיילען ביי חיות און וועגען טיילען פון פלאנצען].

fuga'ciousness *n.* (פיו-גיי'-שאס-נעס) ז. *fugacity*

fugac'ity *n.* (פיו-געס'-אי-טי) פליכטיגקייט, פערגענגליכקייט, אונבעשטענדיגקייט. ז. *fugacious*

fu'gal *a.* (פיו'-געל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פוגע [אין מוזיק]. ז. *fugue*

fuga'to *n.* (פו-גא'-טא) א מוזיק=שטיק פערפאסט אין א סטיל וואס איז עטוואס עהנליך צו א פוגע. ז. *fugue*

fugh *int.* (פיו) פוי! טפו!

fughet'to *n.* (פו-געט'-טא) א קורצע פוגע. ז. *fugue*

fu'gile *n.* (פיו'-דזשיל) אויער=וואקס; א געשווילעכץ [הויפטזעכליך ביים אויער]; א מוטנער שטאף אין אורין [השתנה].

fu'gitive *a. and n.* (פיו'-דזשי-טיוו) פליהענד; ניט דויערהאפט, פליכטיג, פערגענגליך; צופעליג, וואס האט א צייטווייליגען אינטערעס אדער ווערטה [וועגען ליטערארישע ווערק]; אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס פערשווינדט אדער פאלט אראב זעהר פריה; א פליכטלינג, אן אנטלאפענער, א דעזערטיר; עטוואס וואס עס איז שווער צו כאפען אדער צו פערהאלטען.

fu'gitive col'ors (פיו'-דזשי-טיוו קאל'-ארז) אבבלאקירענדע פארבען.

fu'gitively *adv.* (פיו'-דזשי-טיוו-לי) אויף א פליכטיגען, פערענדערליכען, צייט-

ווײלינען אדער שווינדענדען אופן; ווי אז אנטלאָפענער.

fu'gitiveness *n.* (פיו'-דזשי-טיוו-נעס) דאָס אנטלויפען, דאָס שווינדען; פליכטיג־קײט, פערגענגליכקײט, צײטװײלינקײט.

fu'gitive-slave laws (פיו'-דזשי-טיוו-סלייוו לאָהז) אין די פעראייניגטע שטאַ־טען פון אמעריקא — די געזעצע [פון 1793 און 1850], לויט וועלכע א פרייער שטאַאט האט געמוזט ארויסגעבען אנטלאָ־פענע נענער־שקלאַפען צו די שקלאַפען־האלטערישע שטאַאטען.

fu'gitivism *n.* (פיו'-דזשי-טיוו-איזם) דאָס זיין אַ אַנטלאָפענער.

fu'gleman *n.* (פיו'גל-מען) א פליגעל־מאַן [א גוט אויסגעלערענטער סאָלדאַט, וועלכער שטעהט אין פראָנט פון זיין ראָ־טע און דיענט אלס מוסטער פאַר די אַנ־דערע סאָלדאַטען]; אַן אַנפיהרער פון א בעוועגונג; א רעדעל־פיהרער.

fugue *n.* (פיוג), א פוגע — אין מוזיק — א מוזיקאַליש שטיק וואָס ווערט איבערגע־זונגען פון עטליכע שטימען איינע נאָך די אנדערע.

fu'guist *n.* (פיו'-גיסט) א פערפאַסער פון פוגען. ז. *fugue*.

ful'crate *a.* (פאַל'-קרייט) געשטיצט, אונ־טערגעשפאַרט.

ful'crum *n.* and *v.* (פאַל'-קראַם) א שפאַרע, אַן אונטערשפאַרונג, אונטערשטי־צונג אדער אונטערהאַלטונג; אין מעכאַ־ניק — דער שטיץ־פונקט פון א הייבעל אדער ריטשאַג; אונטערשטעלען א שפאַ־רע אדער אַן אונטערשטיצונג.

Fulcrum

fulfil' *v.* (פול-פיל') ערפילען; אויספיה־רען עפּעס; דערפיהרען ביז'ן סוף, פער־ענדיגען.

fulfill' *v.* (פול-פיל') ז. *fulfil*.

fulfil'ler *n.* (פול-פיל'-ער) איינער וואָס ערפילט.

fulfil'ling *n.* (פול-פיל'-אינג) די ערפי־לונג; דאָס ברייגען צו אַן ענד.

fulfil'ment *n.* (פול-פיל'-מענט) די אויספיהרונג; דאָס דערפיהרען עפּעס ביז'ן סוף.

ful'gency *n.* (פאַל'-דזשענ-סי) א גלאַנץ, א בליאַסק.

ful'gent *a.* (פאַל'-דזשענט) גלענצענד, בלישטשענד, בלאַנקענד, שיינענד.

ful'gently *adv.* (פאַל'-דזשענט-לי) אויף א שיינענדען, בלישטשענדען אופן.

ful'gid *a.* (פאַל'-דזשיד) בלישטשענד, גלענצענד, שיינענד; מיט א ברוין־רויטלי־כען קאָליר.

ful'gurate *v.* (פאַל'-גיו-רייט) גלענצען, אויפבליצען.

fulgura'tion *n.* (פאַל-גיו-ריי'-שאַן) דאָס בלישטשען, דער בלאַנק אדער גלאַנץ ווי פון געשמאָלצענעם גאָלד אדער זילבער.

ful'gurite *n.* (פאַל'-גיו-ראַיט) א לאָך אדער רעהר וואָס ווערט געמאַכט אין זאַמד אדער אין שטיין דורך א בליץ.

fuliginos'ity *n.* (פיו-לידזש-אי-נאָס'-אי-טי) די אַנקלייבונג פון סאַזשע אדער רוס; דאָס בעדעקען זיך מיט סאַזשע; א פעררויכערטע זאַך; סאַזשע.

fulig'inous *a.* (פיו-לידזש'-אי-נאַס) וואָס איז שייך צו סאַזשע אדער רוס; וואָס האָט א קאָליר פון סאַזשע; וואָס איז שייך אדער וואָס איז ענהליך צו רויך; פער־רויכערט.

fulig'inously *adv.* (פיו-לידזש'-אי-נאַס-לי) אזוי ווי בעדעקט מיט סאַזשע אדער רוס.

full *a., adv., n.* and *v.* (פול) פול, אָנגע־פילט; זאַט, געניגענד; אָנגעזעטיגט; פע־ליג; פאָלשטענדיג, פאָלקאָמען; ווייט, גרויס, דיק; אויספיהרליך, פּינקטליך, גע־נוי; גאַנץ, גענצליך; זעהר; דאָס זיין פול אדער פאָלשטענדיג; די ערפילונג; פול־קייט; זעטיגקייט; דאָס גאַנצע; דער העכ־סטער גראַד; אין נעהען — פאַלדעווען אדער קרייזען דאָס טוך ביים זוימען; מאַ־כען פעלדעליך; וואַלגען וואַלענעם שטאָף אין א וואַלק־מאַשין.

full'-a'corned *a.* (פול'-איי'-קאָרנד) אָבגעקאָרמעט מיט אייכלען אדער חזיר'שע ניס.

full'age *n.* (פול'-עדזש) דאָס געלד וואָס מען בעצאָהלט פאַר וואַלגען וואַלען־שטאָף.

full and by (פול ענד באַי) אויף אַלע זעגלען און דירעקט מיט'ן ווינד [ווענען א שיף].

full'-armed *a.* (פול'-אַרמד) מיט פולער בעוואָפנונג.

full'-bin'ding *n.* (פול'-באַינ'-דינג) אין בוכבינדעריי — א פולער בונד [ווען די טאָוולען און רוקען פון בוך זיינען בע־צויגען מיט איין לעדער אדער פאַרמעט].

full'-blood *n.* (פול'-בלאַד) א מענש פון ריינעם בלוט [ווען ער שטאַמט ניט ארויס פון געמישטע ראַסען]; בלוט־פער־וואַנדשאַפט. [לייבליכע ברידער, שוועס־טער, קוזינען א. ד. ג.]; חיות פון ריי־נעם בלוט [פון ניט געמישטע מינים].

full'-blood'ed *a.* (פול'-בלאַד'-עד) פול־בלוטיג, וואָס האָט אין זיך פיעל בלוט; פון ריינעם בלוט, וואָס שטאַמט ניט ארויס פון געמישטע ראַסען אדער מינים.

full'-blown *a.* (פול'-בלאָון) אין פולער בליהונג, אין פולער ענטוויקלונג; פאַנאַנ־דערגעבלאָזען.

full broth'ers (פול בראַטה'-ערז) ברי־דער פון איין פאָטער און מוטער.

full dress (פול דרעס) פּאַראַדנע קליי־דער; א פראַכט־אַנצוג, א באַל־אַנצוג.

full'-dress *a.* (פול'-דרעס) אין פראַכט־אַנצוג; פאַרמאַל; מיט צערעמאָניע; וואָס פאָדערט פּאַראַדנע קליידער.

full'-eared *a.* (פול'-איערד) מיט פולע אָנגעגאָסענע זאַנגען.

full'er *n.* and *v.* (פול'-ער) איינער וועלכער וואַלגט וואַלען־צייג; די וואַלק־מאַשין צו וואַלגען וואַלען־צייג; א מין האַלב־רונדער האַמער פון א שמיעד; אויס־שמיעדען א פערטיעפונג אדער גריבעל אין אייזען מיט'ן האַלב־רונדען האַמער.

full'er's earth (פול'-ערז אוירטה) א מין ליים פאַר דער בעאַרבייטונג פון טוך

full'ery *n.* (פול'-ער-אי) דער אָרט אדער די פאַבריק וואו מען בעאַרבייט גע־וואַנט.

full'-eyed *a.* (פול'-איד) מיט גרויסע ארויסגעשטאַרצטע אויגען.

full'-face *n.* (פול'-פייס) ז. *full-faced type*.

full'-faced *a.* (פול'-פייסט) מיט א פּנ־עי רונדען פּנים; מיט'ן פּנים צו אימע־צען

full'-faced type (פול'-פייסט טאַיפ) אין דרוקעריי — א דיקע אדער פעטע שריפט.

full'-fed *a.* (פול'-פעד) אָבגעקאָרמעט.

full'-fla'vored *a.* (פול'-פליי'-וואָרד) מיט א גוטען געשמאַק.

full'-fledged *a.* (פול'-פלעדזשד) גאַנץ ענטוויקעלט; אין פולען גאַנג.

full'-for'tuned *a.* (פול'-פאָר'-טשונד) אויף'ן שפּיץ פון הצלחה.

full front with (פול פראַנט וויטה) גראָדע געגענאיבער.

full'-gorged *a.* (פול'-גאָרדזשד) אי־בערגעקאָרמעט, צופיעל אָנגעזעטיגט.

full'-grown *a.* (פול'-גראָון) אויסגע־וואַקסען.

full hand (פול הענד) אין קאָרטען־שפּיעל — ז. *full house*.

full'-han'ded *a.* (פול'-הענ'-דעד) מיט א פולער האַנד, ניט לעדיג.

full'-hear'ted *a.* (פול'-האַר'-טעד) פול מיט מוטה; מיט גרויס קוראַזש.

full house (פול האַוס) אין פּאַרלאַ־מענט — א פערזאַמלונג פון אַלע דעפּוטאַ־טען; אין קאָרטען־שפּיעל [פּאָוקער] — 5 קאָרטען אין האַנד, וועלכע בעשטעהען פון 3 מיט איין נאָמען און א פּאָר מיט אן אנדערען, ווי למשל, 3 קעניגע און א פּאָר צעהנטלעך.

full'ing *n.* (פול'-אינג) די בעאַרבייטונג פון טוך; דאָס פול ווערען.

full'ing-mill *n.* (פול'-אינג-מיל) א וואַלק־מאַשין צו וואַלגען וואַלען־צייג; א טוך־פאַבריק.

full'-length *a.* (פול'-לענגטה) מיט דער גאַנצער לענג; מיט דער לענג פון דער גאַנצער פיגור.

full line (פול לאַין) א פאָלשטענדיגער זאַפּאַס אדער אויסוואַהל פון סחורה.
The store carries a full line of gloves.

full moon (פול מוהן) גאַנץ חודש [ווען די לבנה שיינט אין איהר פולער גרויס].

full'-mouth *n.* (פול'-מאַוטה) א פּלוי־דערזאַק; א פּלאַפּלער.

full'-mouthed *a.* (פול'-מאַוטהד) וואָס האָט א שטאַרקע שטימע; וואָס איז שייך צו א פּלוידערזאַק אדער פּלאַפּלער.

full'ness *n.* (פול'-נעס) דאָס פולקייט; דאָס זיין אָנגעפילט.

full of ac'tion (פול אָוו עק'-שאַן) טהעטיג, פול מיט בעוועגונג.

full of devi'ces (פול אָוו די-וואַי'-סעז) פול מיט המצאות.

full of mea'ning (פול אָוו מיע'-נינג) בעדייטונגספול.

full of play (פול אָוו פּליי) לעבעדיג, מונטער.

full oft (פול אָפט) זעהר אָפט.

full of words (פול אָוו וואָירדז) ריי־דעוודיג, א בעל דברן.

full of years (פול אָוו ייִרז) בעיאָה־רענט.

full'-orbed *a.* (פול'-אָרבד) ווי א פולע לבנה.

full pitch (פול פּיטש) — אין קריקעט א באַל, וואָס איז אזוי געוואָרפען, אז ער דערגרייכט דעם אַנקלאַפּער איידער ער ריהרט אָן די ערד.

full pow'er (פול פּאַו'-ער) אָנבע־שרענקטע פולמאַכט.

full rehear'sal (פול רי-הויר'-סעל) א גענעראַל־רעפּעטיציע [אין טעאַטער].

full'-rigged *a.* (פול'-ריגד) אָנגעצוי־

נען מיט אלע שטריק [ווענען א זעגעל-שיף].

full'-speed *a.* (פול'-ספיעד) אין פולען גאלאפ; מיט פולער שנעלקייט.

full'-summed *a.* (פול'-סאמד) פאל-שטענדיג.

full'-tide *a.* (פול'-טאיד) אין פולען צופלוס; מיט דער פולער האנד.

full'-toned *a.* (פול'-טאונד) מיט א פולען טאן [אין מוזיק].

full to the brim (פול טו טהי ברים) פול ווי אן אויג.

full'-tuned *a.* (פול'-טיונד) הארמאניש; אין איינקלאנג.

full'-winged *a.* (פול'-הווינגד) מיט שטארקע פליגלען.

full'y *adv.* (פול'-אי) גענצליך, גאנץ, אין גאנצען.

ful'minant *a.* (פאל'-מי-נענט) דונערנד און בליצענד; קראכענד; וואס ענטוויקעלט זיך פלעצליך [ווענען א קראנקהייט].

ful'minate *n. and v.* (פאל'-מי-נייט) קנאל-פולווער; בליצען און דונערען; עקספלאדירען מיט א שטארקען גערויש; ארויסדונערען א סטראשונאק אדער א טאדעל; ווערען פלעצליך בלאנק [ווענען געשמאלצענעם גאלד וואס איז געמישט מיט אנטימאניום]; פעראורזאכען אן עקספלאזיאן.

ful'minating *a.* (פאל'-מי-ניי-טינג) דונערענד, קראכענד, עקספלאדירענד; סטראשענד, טאדלענד.

fulmina'tion *n.* (פאל-מי-ניי'-שאן) דאס דונערען; דאס קראכען, דאס עקספלאדירען; דאס ארויסדונערען א סטראשונאק אדער א טאדעל.

ful'minatory *a.* (פאל'-מי-ניי-טא-רי) דונערענד, קראכענד.

ful'mine *v.* (פאל'-מין) דונערען, קראכען; ריידען מיט בריישקייט און אויטאריטעט; ארויסדונערען.

fulmin'eous *a.* (פאל-מינ'-אי-אס) וואס איז שייך צו א דונער און בליץ.

fulmin'ic *a.* (פאל-מינ'-איק) וואס קען עקספלאדירען, וואס קען אויפרייסען.

fulmin'ic ac'id (פאל-מינ'-איק עס'-איד) קנאל-זויערע [א געוויסע כעמישע ארגאנישע פערבינדונג].

ful'ness *n.* (פול'-נעס) ז. ***fullness***.

ful'some *a.* (פאל'-סאם) פריקרע פון צופיעל שבחים; פריקרע, עקעלהאפט, וויהדערליך; שמוציג, שענדליך.

Fulsome praise is offensive to a man of character.

ful'somely *adv.* (פאל'-סאמ-לי) אויף א פריקרען אופן [ווענען לויבען צופיעל]; אויף א שמוציגען, שענדליכען אופן.

ful'someness *n.* (פאל'-סאמ-נעס) פריקרעקייט [ווענען צו גרויסע שבחים]; עקעלהאפטיגקייט; שענדליכקייט, שמוציגקייט.

ful'vid *a.* (פאל'-וויד) ז. ***fulvous***.

ful'vous *a.* (פאל'-וואס) רויט-געלב; דונקעל-ברוין, שווארץ-ברוין.

fuma'ceous *a.* (פיו-מיי'-שאס) רויכערדיג; וואס איז שייך צום רויכערען אדער רויך.

fuma'do *n.* (פיו-מיי'-דאו) א גערויכערטער פיש.

fu'mage *n.* (פיו'-מעדזש) קוימען אבצאהלונג [אן אבצאהלונג פון יעדען קוימען וואס איז געווען אין הויז, ווי אמאל אין ענגלאנד און אין פראנקרייך].

fu'marole *n.* (פיו'-מע-ראול) אן עפנונג פון א פייער-שפייענדען בארג, פון וועלכער עס שטייגט א רויך.

fum'ble *v.* (פאמבל) טאפען, ריען, שארען; אנטאפען בלינדערהייד; אין בייס-באל-שפיעל — כאפען דעם באל אונגעשיקט און אונגעלומפערט.

fum'bler *n.* (פאמ'-בלער) אן אונגעשיקטער, אונגעלומפערטער מענש; איינער וואס ריעט אדער טאפט אונגעלומפערט.

fum'blingly *adv.* (פאמ'-בלינג-לי) אונגעשיקטערהייד, אונגעלומפערטערהייד.

fume *n. and v.* (פיום) א רויך; א דונסט, א פארע; א פוסטע איינבילדונג; אויפרעגונג, צארן; זיך אויפרעגען; צארנען; דונסטען; רויכערען; דורכרויכערען [מיט א שמעקעדיגער זאך]; רויכערען אימעצען ווייררויך [חנפ'ענען, שמייכלען]; פערדאמפפען, אוועקגעהן מיט'ן רויך.

fu'met *n.* (פיו'-מעט) די צאה פון הירשען.

fumette' *n.* (פיו-מעט') דער גערוך פון אלטען פלייש.

fu'mid *a.* (פיו'-מיד) רויכיג; דונסטיג.

fumif'erous *a.* (פיו-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס רויך אדער דונסט.

fu'migate *v.* (פיו'-מי-גייט) אויסרויכערען; בעגיסען מיט פארפיום.

fumiga'tion *n.* (פיו-מי-גיי'-שאן) די אויסרויכערונג; די רויכערונג.

fu'migator *n.* (פיו'-מי-גיי-טאר) אן אויסרויכערער.

fu'migatory *a.* (פיו'-מי-גיי-טא-רי) וואס רויכערט אויס, וואס רייניגט דורך אויסרויכערען.

fu'mily *adv.* (פיו'-מי-לי) מיט רויך; רויכערדיג.

fu'ming *n.* (פיו'-מינג) אויפרעגונג, צארן, כעס.

fu'mingly *adv.* (פיו'-מינג-לי) אין צארן, אין כעס, אויפגערעגט.

fu'mitory *n.* (פיו'-מי-טא-רי) ערדרויך [א זא מין פלאנצע].

fu'mous *a.* (פיו'-מאס) פון רויך-קאליר [ווענען געוויסע בלומען].

fu'my *a.* (פיו'-מי) וואס גיט ארויס א רויך; רויכיג; פול מיט דאמפף אדער דונסט.

fun *n. and v.* (פאן) צייטפערטרייב, בעלוסטיגונג; שפאס; מאכען שפאס; שפאסען.

funam'bulate *v.* (פיו-נעמ'-ביו-לייט) טאנצען אדער געהן אויף א שטריק.

funam'bulatory *a.* (פיו-נעמ'-ביו-ליי-טא-רי) ווי א שטריק-טענצער, וואס טאנצט אויף א שטריק.

funam'bulist *n.* (פיו-נעמ'-ביו-ליסט) א שטריק-טענצער.

func'tion *n. and v.* (פאנק'-שאן) א פונקציאן, א טהעטיגקייט; פעהיגקייט; אן אמט, א בעשעפטיגונג, אן ארבייטס-אויפגאבע; אן אפיציעלע צערעמאניע; אין מאטעמאטיק — א מאטעמאטישע גרעסע וואס איהר ווערטה איז אבהענגיג פון דעם ווערטה פון אן אנדער גרעסע [צ. ב. דער אומפאנג פון א קרייז איז א פונקציאן פון דעם דיאמעטער, ווייל די גרויס פון דעם אומפאנג הענגט אב פון דער גרויס פון דעם דיאמעטער]; עטוואס וואס הענגט אב מיט זיין ווערטה פון עפעס אנדערעס; אויספיהרען א פונקציאן אדער טהעטיגקייט; ארבייטען, ווירקען, פונקציאנירען.

func'tional *a.* (פאנק'-שאנ-על) אמטליך; וואס איז שייך צו א פונקציאן אדער טהעטיגקייט; וואס פיהרט אויס זיינע געוועהליכע פונקציאנען [ווענען א גליעד פון קערפער].

functional'ity *n.* (פאנק-שאנ-על'-אי-טי) דאס האבען א פונקציאן, אן אמט אדער טהעטיגקייט.

func'tionally *adv.* (פאנק'-שאנ-על-אי) אין בעצוג צו די פונקציאנען; דורך פונקציאנען.

func'tionary *n.* (פאנק'-שאנ-ע-רי) א בעאמטער; איינער וואס האט א פערטרויטען אמט.

func'tionate *v.* (פאנק'-שאנ-אייט) פונקציאנירען; ווירקען.

func'tionless *a.* (פאנק'-שאנ-לעס) אהן א פונקציאן; אהן אן אמט.

func'tus offi'cio (פאנק'-טאס א-פיש'-אי-או) וואס האט ערפילט זיין אמטליכע פפליכט, וואס האט אויסגעפיהרט זיין פונקציאן.

fund *n. and v.* (פאנד) א פאנד; א קאפיטאל; א רעגיערונגס-אנליהע [געלד וואס ווערט געליהען צו א רעגיערונג אדער צו א שטאדט-פערוואלטונג]; אבלעגען געלד צו א געוויסען צוועק; ארייגלעגען געלד אין פאנדס.

fund'able *a.* (פאנד'-עבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א פאנד.

fun'dal *a.* (פאנ'-דעל) וואס איז שייך צו א פאנד.

fun'dament *n.* (פאנ'-דע-מענט) דאס געזעס, דער אחור.

fundamen'tal *a. and n.* (פאנ-דע-מענ'-טעל) פונדאמענטאל; וואס דיענט אלס גרונדלאגע; וואס איז שייך צו א גרונדלאגע; וועזענטליך; עלעמענטאר; א גרונדלאגע; אן עיקר.

fundamen'tal bass (פאנ-דע-מענ'-טעל בייס) דער גרונד-טאן.

fundamen'tal col'or (פאנ-דע-מענ'-טעל קאל'-אר) א גרונד-פארב [איינע פון די דריי פארבען פון וועלכע מען קען דורך מישונג צוזאמענשטעלען אלע אנדערע פערשיעדענע פארבען. דיעזע דריי גרונד-פארבען זיינען: העל-רויט, בלוי און גרין אדער געלב].

fundamental'ity *n.* (פאנ-דע-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין פונדאמענטאל; וועזענטליכקייט, הויפטזעכליכקייט.

fundamen'tally *adv.* (פאנ-דע-מענ'-טעל-אי) וועזענטליך, הויפטזעכליך; אין גרונד, לויט דעם עיקר.

fundamen'talness *n.* (פאנ-דע-מענ'-טעל-נעס) ז. ***fundamentality***.

fundamen'tal tone (פאנ-דע-מענ'-טעל טאון) ז. ***fundamental bass***.

fundamen'tal truths (פאנ-דע-מענ'-טעל טרוטהס) פונדאמענטאלע ווארהייטען, אנגענומענע ווארהייטען וועלכע דיענען אלס דער פונדאמענט פון א וויסענשאפט אדער א גלויבען.

fun'ded *a.* (פאנ'-דעד) וואס עקזיסטירט אין דער פארם פון אבליגאציאנען [ווערטה-פאפירען], וועלכע טראגען א בעשטימטען רעגולערען פראצענט; וואס עקזיסטירט אלס א בעשטענדיגער חוב פון דער רעגיערונג אדער קארפאראציאן מיט א בעשטימטען פראצענט.

fun'ded debt (פאנ'-דעד דעט) אן אנלייהע אויף א לענגערען טערמין פון א רעגיערונג אדער פריוואטער געזעלשאפט אויף וועלכער עס ווערען ארויסגעגעבען אקציען אדער ווערטה-פאפירען [די אנלייהע ווערט געדעקט דורך דעם, וואס עס ווערט יעדעס יאהר אבגעלעגט א געוויסע סומע פאר דעם צוועק].

fun'der *n.* (פאנ'-דער) אן אנהענגער פון פאנדירטע אנלייהען. ז. ***funded debt***.

fund'-hol'der *n.* (פאנד'-האול'-דער) איינגענטימער פון רעגיערונגס=אנלייהען אדער רעגיערונגס=ווערטה=פאפיערען.

fun'ding *n.* (פאנ'-דינג) דאס מאכען אן אנלייהע דורך ארויסגעבען אבליגאציאנען [ווערטה=פאפיערען] מיט א בעשטימטען טערמין ביז וועלכען די שולד דארף אבגעצאהלט ווערען [ווי דאס ווערט געטהאן פון רעגיערונגען, שטאדט=פערוואלטונגען אדער פריוואטע געזעלשאפטען].

fun'ding sys'tem (פאנ'-דינג סיס'-טעם) די פונדאציאנס=סיסטעם, די סיסטעם פון מאכען אנלייהען דורך ארויסגעבען אבליגאציאנס=פאפיערען אויף א געוויסען טערמין, ווי דאס ווערט געטהאן פון רעגיערונגען אדער פון פריוואטע געזעלשאפטען [די אנלייהע ווערט געדעקט דורך אבלעגען יעהרליך א געוויסע סומע פאר דיעזען צוועק].

fund'less *a.* (פאנד'-לעס) אהן געלד; אהן פאנדען.

funds *n.* (פאנדז) געלד, מזומן; שטאאטס=פאפיערען, שטאאטס=שולדען; אקציען.

fun'dus *n.* (פאנ'-דאס) דער גרונד; דער פונדאמענט; דער דעק.

fu'neral *n. and a.* (פיו'-נע-רעל) א בעערדיגונג, א קבורה; א לויה; א רעדע ביי א בעערדיגונג; וואס איז שייך צו א בעערדיגונג.

fu'neral fur'nisher (פיו'-נע-רעל פויר'-ניש-ער) איינער וואס בעזארגט אלעס ביי א לויה.

fu'neral ora'tion (פיו'-נע-רעל א-ריי'-שאן) א בעערדיגונגס=רעדע; א הספד.

fu'neral pace (פיו'-נע-רעל פיים) לויה=שריט, לאנגזאמער גאנג.

fu'neral pile (פיו'-נע-רעל פאיל) א שייטער=הויפען אויף וועלכען א טויטער קערפער ווערט פערברענט.

fu'neral rites (פיו'-נע-רעל ראיטס) לויה=צערעמאניעס.

fu'neral ser'mon (פיו'-נע-רעל סויר'-מאן) א בעערדיגונגס=דרשה, א לויה=רעדע, א הספד.

fu'nerary *a.* (פיו'-נע-רע-רי) וואס איז שייך צו א בעערדיגונג.

fune'real *a.* (פיו-ני'-רי-על) וואס פאסט פאר א בעערדיגונג; טרויעריג, מרה=שחורה'דיג.

fune'really *adv.* (פיו-ני'-רי-על-אי) ווי ביי א לויה, ווי ביי א בעערדיגונג; מיט טרויער, מיט מרה=שחורה.

fun'gal *a. and n.* (פאנ'-געל) וואס איז שייך צו שוועמלעך; א שוועמעל.

Fun'gi *n.* (פאנ'-דזשאי) דער מין שוועמלעך.

Fun'gia *n.* (פאנ'-דזשי-א) שוועמלעך=קאראלען.

fun'gible *a. and n.* (פאנ'-דזשיבל) וואס מען קען פערבייטען מיט עפעס אנדערש; אין יוריספרודענץ — עטוואס וואס קען פערביטען ווערען מיט אן אנדער זאך פון דעמזעלבען ווערטה אדער אין דערזעלבער צאהל; א זאך וואס מען קען וועגען, צעהלען אדער מעסטען [ווי געלד, תבואה א. ז. וו.].

fun'gic *a.* (פאנ'-דזשיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון שוועמלעך.

fun'gicide *n.* (פאנ'-דזשי-סאיד) עטוואס וואס פערניכטעט שוועמלעך [הויפטזעכליך וועגען א כעמישען שטאף].

fungic'olous *a.* (פאנ-דזשיק'-א-לאס) וואס לעבט אויף שוועמלעך.

fun'giform *a.* (פאנ'-דזשי-פארם) עהנליך צו שוועמלעך.

fungil'liform *a.* (פאנ-דזשיל'-אי-פארם) ז. ***fungiform***.

fun'gite *n.* (פאנ'-דזשאיט) א פונגיט [א פערשטיינערטער קאראל].

fungiv'orous *a.* (פאנ-דזשיווי'-א-ראס) וואס שפייזט זיך מיט שוועמלעך [הויפטזעכליך וועגען אינזעקטען].

fun'goid *a.* (פאנ'-גאיד) שוואמארטיג; וואס וואקסט פלוצלונג אויס, וואס ערשיינט פלוצלונג; אין מעדיצין — וואס האט א קראנקהאפטען, שוואמארטיגען אנוואוקס.

fungol'ogist *n.* (פאנ-גאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די אייגענשאפטען און די נאטור פון שוועמלעך.

fungol'ogy *n.* (פאנ-גאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט שוועמלעך.

fungos'ity *n.* (פאנ-גאס'-אי-טי) שוואמארטיגקייט; דאס האבען א שייכות צו שוואמען אדער שוועמלעך; א קראנקהאפטער שוואמארטיגער אנוואוקס; דאס ערשיינען פלוצלונג [אבער אהן ממשות, אהן דויערהאפטיגקייט].

fun'gous *a.* (פאנ'-גאס) שוואמיג; וואס האט א קראנקהאפטען שוואמיגען אנוואוקס; וואס וואקסט אויס אדער ערשיינט פלוצלונג, ניט האבענדיג קיין ממשות און קיין דויערהאפטיגקייט.

fun'gus *n.* (פאנ'-גאס) א שוועמעל, א שוואם; א קראנקהאפטער שוואמארטיגער אנוואוקס.

fu'nicle *n.* (פיו'-ניקל) א שטריקעל, א פאדעם, א פיבר [אן אדערעל ביי פלאנצען]: די ערשטע אויסשפראצונג, דאס ווארצעלע ביי זאמען; א נאפעל=שנור [ווי בי קינדער גלייך נאך זייער געבורט].

funic'ular *a. and n.* (פיו-ניק'-יו-לאר) פעדימדיג, פיברדיג; וואס איז שייך צו א נאפעל=שנור; א שטריק=פאליגאן. ז. ***funicular polygon***.

funic'ular machine' (פיו-ניק'-יו-לאר מע-שין') א פארריכטונג וואס בעשטעהט פון שטריק און געוויכטען, וואס זיינען אויף זיי אנגעהאנגען [ווערט געברויכט צו אילוסטרירען געוויסע מעכאנישע געזעצען].

funic'ular pol'ygon (פיו-ניק'-יו-לאר פאל'-אי-גאן) א געאמעטרישע פיגור וואס בילדעט זיך, ווען א שטריק ווערט געצויגען אדער אונטערגעשפארט אין פערשיעדענע פונקטען.

funic'ulus *n.* (פיו-ניק'-יו-לאס) א שטריקעל; א פאדעם; א נאפעל=שנור.

fu'niform *a.* (פיו'-ני-פארם) ז. ***funiliform***.

funil'iform *a.* (פיו-ניל'-אי-פארם) עהנליך צו א שטריק.

funk *n. and v.* (פאנק) א שטארקער אונאנגענעהמער גערוך; פורכט, שרעק, פאניק; ארויסגעבען א שטיקענדען, אונאנגענעהמען גערוך; זיך שטארק דערשרעקען.

fun'ky *a.* (פאנ'-קי) שרעקעדיג; ברייקענדיג [וועגען א פערד]; וואס רעגט זיך שנעל אויף.

fun'nel *n.* (פאנ'-על) א לייקע; אן אבצוג פאר רויך אדער פארע.

fun'neled *a.* (פאנ'-עלד) וואס האט א לייקע אדער אן אבצוג פאר רויך אדער פארע; עהנליך צו א לייקע.

fun'nelform *a.* (פאנ'-על-פארם) עהנליך צו א לייקע.

fun'nelled *a.* (פאנ'-עלד) ז. ***funneled***.

fun'nel-like *a.* (פאנ'-על-לאיק) ז. ***funnelform***.

fun'nel-shaped *a.* (פאנ'-על-שייפט) ז. ***funnelform***.

fun'nily *adv.* (פאנ'-אי-לי) אויף א שפאסהאפטען אדער קאמישען שטייגער.

fun'niment *n.* (פאנ'-אי-מענט) א שפאסהאפטע אדער קאמישע זאך אדער אויסדרוק.

fun'niness *n.* (פאנ'-אי-נעס) שפאסהאפטיגקייט, קאמישקייט.

fun'ning *n.* (פאנ'-אינג) דאס שפאסען; דאס מאכען קאמישע אדער שפאסהאפטע שטיק.

fun'ny *a. and n.* (פאנ'-אי) שפאסהאפט, לעכערליך, קאמיש, מאדנע, איבערראשענד; א לאנג, שמאל שיפעל [ווערט געברויכט ביי וועט=קעמפפע].

fun'ny-bone *n.* (פאנ'-אי-באון) דער ביין ביים עלענבויגען.

fun'ny-man *n.* (פאנ'-אי-מען) א קלאון, א פאיאץ.

fu'or *n.* (פיו'-אר) א שטיקעל האלץ צוגעשלאגען צו א פערפוילטען באלקען [אדער שפארע], אום איהם צו בעפעסטיגען.

fur *n., a. and v.* (פויר) רויכווארג, פוטער, פעלץ=וואארען; די פעל אדער פעלץ פון געוויסע ווילדע חיות; א הויט, א קארע; די ווייכע האריגע הויט פון א פערסיק; דער ווייסער שיכט וואס לעגט זיך אויס אויף דער צונג ביי א מענשען, וועלכער ליידט פון פיבער אדער מאגען=קראנקהייט; א דינער שיכט פון אבגעזעצטען שטאף וועלכער בילדעט זיך אויס אויף די ווענטלעך פון א כלי, וואו עס איז א לאנגע צייט געווען א פליסיגקייט און בעזונדערס ווין; דער שיכט פון קעסעל=שטיין וואס בילדעט זיך אויס אויף די ווענטלעך פון א קעסעל; חיות ביי וועלכע דער פעלץ בעשטעהט פון ווייכען פוטער; א שרינט אדער אקער=שניט איבער'ן פעלד וואס ווערט אויסגעאקערט מיט א פלוג; וואס איז שייך צו רויכווארג; געמאכט פון פוטער; בעציהען, ארומנעהמען אדער בעדעקען מיט פעלץ אדער פוטער; בעדעקען מיט א קראנקליכען שיכט [ווי דער ווייסער שיכט אויף דער צונג ביי א קראנקען מענשען]; בעציהען מיט א הויט אדער קארע; ביי סטאליארעס — בעשלאגען מיט לייסטלעך אדער ברעטלעך; רייניגען א קעסעל פון קעסעל=שטיין.

fur'below *n. and v.* (פויר'-בי-לאו) א פאלבעל [א קרויזעל ארום א פרויען=קלייד]: א שעהן=אויסגעארבייטע פערציערונג; א מין ים=גראז, וואס געפינט זיך ביים ים אין ענגלאנד; ארומנעהמען מיט א קרויזעל.

fur'bish *v.* (פויר'-ביש) פאלירען, פוצען, פיילען; אראבנעהמען דעם שאנדפלעק; אומקעהרען צוריק דעם כבוד.

fur'bisher *n.* (פויר'-ביש-ער) א פאלירער.

fur'-boot *n.* (פויר'-בוהט) פעלץ=שטיוועל.

fur'-cap *n.* (פויר'-קעפ) א פעלץ=היטעל.

fur'cate *a. and v.* (פויר'-קייט) גאפעלדיג, אין דער פארם פון א גאפעל; פאנאנדערצווייגען זיך ווי א גאפעל.

furca'tion *n.* (פויר-קיי'-שאן) דאס פא=

נאנדערצווייגען זיך ווי א גאפעל; א פאנאנדערטיילונג.

fur'fur *n.* (פויר'-פויר) [די קאפּ=שופּען [די ווייסע פלעווקעלעך וואס שיטען זיך פון די האר].

furfura'ceous *a.* (פויר-פיו-ריי'-שיאס) ווי מעקענע; געמאכט פון מעקענע; שופּענארטיג; אין באטאניק — בעדעקט מיט שופּען.

furfura'ceously *adv.* (פויר-פיו-ריי'-שיאס-לי) מיט שופּען בעדעקט; ווי מעקענע.

fur'furous *a.* (פויר'-פיו-ראס) ז. *furfuraceous*

furio'so *a. and n.* (פוה-רי-או'-סאו) אין מוזיק — צארענדיג, ווילטענד; אן אויפגעבראכטער, צארענדיגער מענש.

fu'rious *a.* (פיו'-רי-אס) ווילטענד; שרעקליך אויפגעבראכט; מיט א ווילדען גרימצארן; אין א ווילדען כעס.

fu'riously *adv.* (פיו'-רי-אס-לי) ז. *furious*

fu'riousness *n.* (פיו'-רי-אס-נעס) שרעקליכע אויפגעבראכטקייט, גרימצארן, א ווילדער כעס.

furl *v.* (פוירל) אויפראלען, אויפציהען [ווי א זעגעל פון א שיף].

fur'long *n.* (פויר'-לאנג) אן ענגלישע לענגען=מאס [א ⅛ פון אן ענגלישער מייל].

fur'lough *n. and v.* (פויר'-לאו) אן אור=לויב; אן ערלויבניש וואס ווערט געגעבען א סאלדאט אוועקצוגעהן פון דיענסט אויף א געוויסער צייט; געבען אן אורלויב=צעטעל.

fur'nace *n. and v.* (פויר'-נעס) א שמעלץ=אויוועז [א מין אויווען וואו מען שמעלצט מעטאלען]; דער ארט אדער די צייט פון שרעקליכע יסורים; שמעלצען [מעטאלען] אין א שמעלץ=אויווען; אנהייצען אדער מאכען א היץ ווי אין א קאלך=אויווען.

fur'nace-bur'ning *a.* (פויר'-נעס-בויר'-נינג) וואס ברענט ווי א קאלך=אויווען.

fur'nace-steel *n.* (פויר'-נעס'-סטיעל) שטאהל וואס איז געשמאלצען אין א שמעלץ=אויווען.

fur'nish *v.* (פויר'-ניש) פערזארגען; מעבלירען; פערציערען; אויסשטאטען.

fur'nish a han'dle (פויר'-ניש ע הענדל) געבען א געלעגענהייט.

Your mistakes have furnished a handle to his arguments.

fur'nish aid (פויר'-ניש אייד) געבען הילף.

fur'nished *a.* (פויר'-נישט) מעבלירט; אויסגעשטאטעט; פערזארגט.

fur'nisher *n.* (פויר'-ניש-ער) איינער וואס בעזארגט עפּעס; איינער וואס שטעלט צו פּראדוקטען; אן אויסשטאטער; א מעבלירער.

fur'nishing *n.* (פויר'-ניש-אינג) דאס בעזארגען עפּעס אדער דאס צושטעלען פון פּראדוקטען; די אויסשטאטונג; מעבלירונג.

fur'niture *n.* (פויר'-ני-טשור) מעבעל; פערציערונג; אויסשטאטונג; אין דרוקעריי — שטעגען [די הילצערנע און מעטאלענע קלעצעלעך, וועלכע לעגען זיך אריין אין ראהם ארום דער דרוק=שריפט, כדי זי זאל זיך האלטען אויף איין ארט ביים דרוקען].

fu'ror *n.* (פיו'-ראר) צארן, וואוט; א מאניע, א שטארקע לייד(ע)נשאפט צו עפּעס.

furo're *n.* (פוה-ראו'-רע) ז. *furor*

fur'rier *n.* (פויר'-אי-ער) א רויכווארג=הענדלער; איינער וואס ארבייט אויס אדער פערקויפט פוטער=ווארע.

fur'riery *n.* (פויר'-אי-ער-אי) רויכ=ווארג; דער האנדעל מיט פוטער אדער פעלץ.

fur'ring *n.* (פויר'-אינג) רויכווארג; פעלץ=ווארע; דאס ארומנעהען מיט פוטער; קעסעל=שטיין אויף די ווענטלעך פון א קעסעל; דער ווייסער שיכט אויף דער צונג פון א מענשען, וועלכער ליידעט פון א קראנקען מאגען; דאס שילעווען אדער בעשלאגען מיט לייסטלעך אדער ברעטלעך; אנגעשלאגענע לייסטלעך אויף א וואנד.

fur'row *n. and v.* (פאר'-או) א שרינט, א וואגע אדער אקער=שניט [דער אקער=שניט וואס אן אקער=אייזען מאכט ציהענדיג זיך איבער'ן פעלד]; א רינווע אדער פערטיעפונג אין מעטאל אדער שטיין; א קנייטש; מאכען א שרינט אדער אקער=שניט; מאכען רינוועס אדער פערטיעפונגען אין מעטאל אדער שטיין; מאכען קנייטשען.

fur'row-faced *a.* (פאר'-או-פייסט) מיט א געקנייטשטען שטערען.

fur'row-weed *n.* (פאר'-או-הוויעד) אונקרויט [ווילדע גראזען וואס וואקסען ארויס אויף געאקערטע פעלדער].

fur'ry *a.* (פויר'-אי) פון פוטער, פון פעלץ; בעדעקט מיט פעלץ אדער פוטער; וואס איז ענליך צו פוטער.

fur'ther *a., adv. and v.* (פויר'-טהער) 1. ווייטער, אין א ווייטערער דיסטאנץ; אלס צוגאב צו; אויסער דעם; נאך עפּעס; וואס שטעהט אב ווייטער איידער אן אנדער זאך; וואס ציהט זיך ווייטער; 2. פערדערען; טרייבען פארווערטס.

2. His writings aim to further the cause of universal peace.

fur'therance *n.* (פויר'-טהער-ענס) די פערדערונג, דאס ברייגנען אדער טרייבען ווייטער צום פארשריט.

fur'ther end (פויר'-טהער ענד) דער ווייטערער צוועק.

fur'therer *n.* (פויר'-טהער-ער) א פערדערער, איינער וואס ברייגנט אדער טרייבט ווייטער צום פארשריט.

fur'thermore *adv.* (פויר'-טהער-מאור) אויסער דעם, חוץ וואס איז שוין געזאגט אדער געטהאן געווארען; נאך מעהר; ווייטער.

fur'thermost *a.* (פויר'-טהער-מאוסט) וואס איז נאך ווייטער.

fur'ther partic'ulars (פויר'-טהער פאר-טיק'-יו-לערז) גענויערע פּרטים.

fur'thersome *a.* (פויר'-טהער-סאם) וואס האט די נייגונג אדער קראפט צו פערדערען אדער טרייבען פארווערטס; וואס קען העלפען אדער אונטערשטיצען.

fur'thest *adv. and a.* (פויר'-טהעסט) וואס איז דער ווייטעסטער; אם ווייטעסטען.

fur'tive *a.* (פויר'-טיוו) גע'גנב'עט; ערווארבען דורך גנבה; ווי א גנב.

fur'tively *adv.* (פויר'-טיוו-לי) גנבה=שערהייד; מעשה גנב.

fu'runcle *n.* (פיו'-ראנקל) א בלוט=גע=שוויר, א בייל.

furun'cular *a.* (פיו-ראנ'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א בלוט=געשוויר אדער בייל.

fu'ry *n.* (פיו'-רי) א שטארקע אויפרעגונג; וואוט; א ווילדער כעס.

Fu'ry *n.* (פיו'-רי) אין דער גריכיש=רוי=מישער מיטאלאגיע — איינע פון די פורי=ען אדער עריניען, די דריי געטיינען פון ראכע, וועלכע זיינען געווען פארגעשטעלט מיט שלאנגען אויף'ן קאפּ, מיט א בייטש אין איין האנד און מיט א פאקעל אין דער צווייטער.

furze *n.* (פוירז) [א מין וויל=גונסטער [א מין ווילדער דארן=פלאנצע].

Furze

fur'zy *a.* (פויר'-זי) בעוואקסען מיט גונסטער [א מין ווילדער דארן].

fu'sarol *n.* (פיו'-סע-ראול) אין ארכי=טעקטור — אן אסטראגאל [א רייפעל אדער שטרייף וואס דיענט אלס פערציערונג ארום א זייל].

fu'sarole *n.* (פיו'-סע-ראול) ז. *fusarol*

fus'cous *a.* (פאס'-קאס) ברוין, טונקעל.

fuse *v. and n.* (פיוז) שמעלצען; מאכען פליסיג; צונויפשמעלצען, פעראייניגען, צונויפגיסען; זיין צונויפגעגאסען אדער צונויפגעשמאלצען; דער צונד=רעהר אדער טרייבעל פון א באמבע אדער גראנאט.

fusee' *n.* (פיו-זיע') דאס קאנישע רע=דעל אין א וואנד=זייגער מיט געוויכטער, אויף וועלכען עס ווערט אנגעצויגען די קייט אדער שנור, אויף וועלכע די גע=וויכטער הענגען; אזא זארט שוועבעלע צו פעררויכערען א ציגאר אדער א ליולקע.

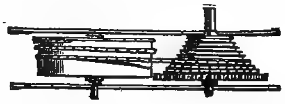

Fusee

fusibil'ity *n.* (פיו-זי-ביל'-אי-טי) שמעלצבארקייט, פליסיגקייט.

fu'sible *a.* (פיו'-זיבל) שמעלצבאר, פלי=סיג; וואס קען צושמאלצען אדער פאנאנ=דערגעלאזען ווערען.

fu'siform *a.* (פיו'-זי-פארם) שפּינדעל=פערמיג, ווי א שפּינדעל [וועגען געוויסע פלאנצען און חיות].

fu'sil *n.* (פיו'-זיל) א מין ביקס; א גע=וויסע פארם פון א שילד מיט א ראמב אין מיטען.

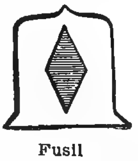

Fusil

fusileer' *n.* (פיו-זי-ליער') א סאלדאט פון א געוויסען מין אינ=פאנטעריע [פעכאטע].

fusilier' *n.* (פיו-זי-ליער') ז. *fusileer*

fusillade' *n. and v.* (פיו-זי-לייד') א זאלפּ, א שיסעריי פון פיעל ביקסען מיט אמאל; שיסען מיט א זאלפּ.

fu'sing-point *n.* (פיו'-זינג-פּאינט) [דער שמעלצונגס=פּונקט [דער טעמפּעראַ=טור=גראד, ביי וועלכען פערשיעדענע מע=טאלען אדער אנדערע הארטע זאכען הויבען אן זיך צו שמעלצען].

fu'sion *n.* (פיו'-זשאן) די שמעלצונג;

די צונויפשמעלצונג, די פעראייניגונג פון בעזונדערע זאכען; אין פאליטיק — די פעראייניגונג פון פארטייען אדער פראקציאנען.

fu'sionism *n.* (פיו'-זשאנ-איזם) די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע פאליטישע פארטייען געגען אן אנדער פארטיי.

fu'sionist *n.* (פיו'-זשאנ-איסט) איינער וואס אונטערשטיצט די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע פאליטישע פארטייען מיט דעם ציעל צו בעקעמפפען אן אנדער פארטיי.

fuss *n. and v.* (פאס) א ליארעם וועגען קלייניגקייטען; א טומעל וועגען זאכען וואס זיינען גארנישט ווערטה; טומלען וועגען קלייניגקייטען; מאכען א וועזען פון גארנישט.

fuss'ify *v.* (פאס'-אי-פאי) מאכען א טומעל אומזיסט און אומנישט.

fuss'ily *adv.* (פאס'-אי-לי) אויף א טומעלדיגען, ליארעמדיגען שטייגער.

fuss'iness *n.* (פאס'-אי-נעס) טומעלדינקייט, ליארעמדינקייט [אומזיסט און אומנישט].

fuss'y *a.* (פאס'-אי) טומעלדיג, ליארעמדיג; וואס מאכט אן א טומעל וועגען א קלייניגקייט.

fust *n.* (פאסט) — א אין ארכיטעקטור רונדער זייל [אהן דעם פוס און אהן דעם קאפ].

fus'tian *n. and a.* (פאס'-טשען) מאשעסטער אדער באוועלנער סאמעט [א מין דיקער באוועלנער צייג]; אן אוננאטירליכער, אויפגעבלאזענער ארט פון שרייבען און רעדען; פוסטע מליצות; געמאכט פון מאשעסטער אדער באוועלנעם סאמעט; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש [אין שרייבען און רעדען].

fus'tianist *n.* (פאס'-טשענ-איסט) א שרייבער וואס האט אן אויפגעבלאזענעם סטיל [וואס געברויכט פיעלע אוננויטיגע ווערטער און פוסטע מליצות].

fus'tic *n.* (פאס'-טיק) א געלער פארבשטאף וואס בעקומט זיך פון א געוויסען זארט בוימער, וועלכע וואקסען אין וועסט-אינדיען און אין די הייסע לענדער פון דרום-אמעריקא.

fus'tigate *v.* (פאס'-טי-גייט) שלאגען מיט א שטעקען.

fustiga'tion *n.* (פאס-טי-גיי'-שאן) דאס שמייסען, דאס שלאגען מיט א שטעקען.

fus'tiness *n.* (פאס'-טי-נעס) שימעלגערוך; שימעל.

fus'toc *n.* (פאס'-טאק) ז. ***fustic***

fus'ty *a.* (פאס'-טי) וואס שמעקט מיט שימעל; שימעלדיג.

fu'tile *a.* (פיו'-טיל) נוצלאז, פוסט, לעער, אונוויכטיג.

He made a futile attempt to reach the President.

futilita'rian *n.* (פיו-טיל-אי-טיי'-רי-ען) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו פוסטע, אונוויכטיגע, נוצלאזע זאכען.

futil'ity *n.* (פיו-טיל'-אי-טי) אונוויכטיגקייט, לעערהייט, הבלים, פוסטע זאכען, נוצלאזיגקייט.

fut'tock *n.* (פאט'-אק) איינע פון די אויסגעבויגענע מיטעלסטע באלקענס פון א שיף.

fu'ture *a. and n.* (פיו'-טשור) קינפטיג, צוקינפטיג, אין א צייט ארום; די צוקינפטיגע צייט, די צוקונפט; א מין ספעקולאציאן אויף דער בערזע, וואו ווערטהפאפיערען אדער אנדערע זאכען ווערען פערקויפט אויף שפעטער, להבא; אין גראמאטיק — דער פוטורום, דער עתיד, די צוקונפט-צייט.

fu'ture a'ges (פיו'-טשור איי'-דזשעז) די צוקינפטיגע דורות.

futu'rity *n.* (פיו-טשו'-רי-טי) די צוקינפטיגע צייט; לעתיד לבוא; א צוקינפטיגע זאך.

fuze *n. and v.* (פיוז) א צינדער [א פארריכטונג צום אנצינדען עקספלאזיאנס-מאטעריאלען אום זיי צו ברייגען צום עקספלאדירען, ווי ביי באמבען, דינאמיט א. ד. ג.]; א זיכערונגס-דרעטעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אן עלעקטרישען שטראם-קרייז [דאס דרעטעל איז בערעכנעט אויף אויסצוהאלטען א געוויסע שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם, ווען דער שטראם ווערט צו שטארק ווערט דאס דרעטעל צושמאלצען און דער שטראם-קרייז ווערט דערמיט אונטערבראכען]; אריינשטעלען א פערזיכערונגס-דרעטעל אין אן עלעקטרישען שטראם-קרייז; אריינשטעלען א צינדער אין עקספלאזיאנס-מאטעריאלען צום עקספלאדירען.

fuzz *n. and v.* (פאז) קליינע פוכינע טיילעכלעך אדער שטיקעלעך וואס רייבען זיך אב און ווערען צובלאזען אויף'ן ווינד; צופליהען אין קליינע פוכינע שטיקעלעך וואס רייבען זיך אב.

fuzz'ball *n.* (פאז'-באהל) דער רעגען-שוועמעל [א מין שוואם, פון וועלכען עס פליהען ארויס קליינע פוכינע שטיקעלעך ווען ער פלאצט].

fuzz'iness *n.* (פאז'-אי-נעס) פוכיגקייט; דאס קענען זיך פאנאנדערפליהען.

fuzz'y *a.* (פאז'-אי) נרינג, פוכקע; בעדעקט מיט לייכטע, פוכקע טיילעכלעך אדער שטיקעלעך.

fy *int.* (פאי) ז. ***fie***

fyke *n.* (פאיק) א מין נעץ פאר פיש.

fyke'-net *n.* (פאיק'-נעט) ז. ***fyke***

G

G, g (דזשי) דער 7טער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

Ga. אבקירצונג פון ***Georgia*** [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

g. a. ראשי תבות פון די ווערטער ***general average***

G. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***General Assembly***

gab *n. and v.* (געב) א האקען; פלוידעריי; פלוידערען.

gabardine' *n.* (געב-ער-דין') א קאפאטע; א לאנגער, ברייטער מאנטעל; אן אויבערמאנטעל.

gab'bard *n.* (געב'-ארד) אזא שווערע בארזשע אדער משא-שיף.

gab'ber *n.* (געב'-ער) א פלוידערזאק; א ליגנער.

gab'ble *v. and n.* (געבל) ריידען הויך אויף'ן קול און גיך; פלאפלען, פלוידערען; גאגאטשען [שנאטערען, שרייען] ווי א גאנז; פלוידעריי, פלאפלעריי.

gab'bler *n.* (געב'-לער) א פלוידערער, א פלאפלער.

gab'bling *n.* (געב'-לינג) פלוידעריי, פלאפלעריי.

gab'by *a.* (געב'-אי) פלוידערדיג, פלאפלערדיג.

ga'bel *n.* (גיי'-בעל) זאלץ-שטייער; שטייער, אבגאבע [אין איראפא].

gabelle' *n.* (גע-בעל') ז. **gabel**

ga'beller *n.* (גיי'-בעל-ער) א שטייער-קאלעקטאר.

gaberdine' *n.* (געב-ער-דין') ז. ***gabardine***

ga'bion *n.* (גיי'-בי-אן) א שאנץ-קארב [אזא רונדע קארב אהן א דעק וועלכע ווערט אנגעפילט מיט ערד און ווערט בענוצט אין פעסטונגס-ווערק].

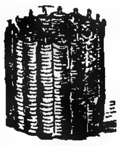
Gabion

gabionade' *n.* (גיי-בי-א-נייד') א פעסטונגס-ווערק וואס איז געמאכט פון שאנץ-קערב. ז. ***gabion***

ga'bioned *a.* (גיי'-בי-אנד) ארומגעלעגט מיט שאנץ-קערב. ז. ***gabion***

gabionnade' *n.* (גיי-בי-א-נייד') ז. ***gabionade***

ga'ble *n.* (גייבל) א גיבעל [דער אויבערשטער טייל פון א שארפען משופע'דיגען דאך]; א דרייעקיגע פערציערונג פון געביידען אין דער פארם פון א שפיציגען דאך, ווי דאס ווערט געמאכט איבער פענסטער און טהירען.

ga'ble-bel'fry *n.* (גיי'בל-בעל'-פרי) א קליינער גלאקען-טהורם מיט א שפיציגען דאך.

ga'bled *a.* (גייבלד) וואס האט א גיבעל. ז. ***gable***

ga'ble-end *n.* (גיי'בל-ענד) דער שפיץ פון א וואנד פון א הויז וואס האט א שארפען משופע'דיגען דאך.

ga'ble-en'ded *a.* (גיי'בל-ענ'-דעד) וואס האט א גיבעל. ז. ***gable***

ga'ble-roof *n.* (גיי'בל-רוהף) א גיבעל-דאך, א שארפער משופע'דיגער דאך.

ga'ble-roofed *a.* (גיי'בל-רוהפט) וואס האט א גיבעל-דאך [א שארפער משופע'דיגער דאך].

ga'blet *n.* (גיי'-בלעט) א פערציערונגס-גיבעל [א קליין שפיציג דעכעל וואס דיענט אלס פערציערונג איבער פענסטער אדער טהירען א. ד. ג.].

ga'ble-wall *n.* (גיי'בל-הוואהל) די וואנד, וועלכע בילדעט אוים דעם גיבעל פון א הויז. ז. ***gable***

ga'ble-win'dow *n.* (גיי'בל-הווינ'-דאו)

א פענסטער וואס האט איבער זיך א שפיציג דעכעל.

ga'by *n.* (גיי'-בי) א שוטה, א דומער יונג.

gad *n. and v.* (געד) א שפיץ; א שפיציגער אינסטרומענט; א קלין; א שפיציגע אייזען-שטאנג; א שפיציגער שטאק; א רוט; דאס ארומלויפען, דאס ארומטרייבען זיך; צושלאגען מיט א שפיציגען טשוואק; זיך ארומטרייבען גארנישט טהוענדיג; ארומלויפען היין און צוריק.

gad'about *n.* (געד'-ע-באוט) א פוסט און פאסניק; אן ארומלויפערקע [א פרוי וואס זיצט ניט איין אין דער היים].

gad'ded *a.* (געד'-עד) שפיציג; מיט א שפיץ.

gad'der *n.* (געד'-ער) אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער.

gad'ding *n.* (געד'-אינג) דאס ארומטרייבען זיך; דאס ארומשלעפען זיך.

gad'dingly *adv.* (געד'-אינג-לי) אויף אן ארומטרייבערישען אופן; ארומשלעפענדיג זיך.

gad'dish *a.* (געד'-איש) וואס טרייבט זיך ארום.

gad'dishness *n.* (געד'-איש-נעס) ארומטרייבעריי, ארומשלעפעריי.

gad'fly *n.* (געד'-פלאי) די פערד-פליעג [אזא פליעג וואס פאלט גערן אן אויף פערד און אנדערע הויז-טהיערע]; אן ארומטרייבער; איינער וואס דאקוטשעט.

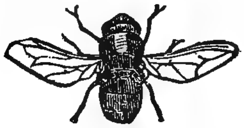

Gadfly

gad'wall *n.* (געד'-וואהל) א מין ענטעל.

Gael *n.* (גייל) א קעלטישער שאטלענדער פון די הויך-לאנד בעוואהנער.

Gae'lic *a. and n.* (גיי'-ליק) וואס איז שייך צו די קעלטישע שאטלענדער [די הויך-לאנד-בעוואהנער אין שאטלאנד]; די געלישע שפראך [די שפראך פון די הויך-לאנד בעוואהנער אין שאטלאנד].

Gae'licist *n.* (גיי'-לי-סיסט) איינער וואס שטודירט די געלישע שפראך.

ז. *Gaelic*

gaff *n. and v.* (געף) א הארפון-שטאנג [אזא שטארקער, שארפער אייזערנער האטשעק (קרוק) בעפעסטיגט צו א שטאנג וואס פישער בענוצען ארויסצוציהען גרויסע פיש פון וואסער]; א קוואר-שטאנג פון א שיף; א קליינער שטאנג; א ביליגער אמוזירונגס-פלאץ אדער טעאטער אין ענגלאנד; ארויסציהען פיש מיט א הארפון-שטאנג.

gaf'fer *n.* (געפ'-ער) אן אלטער מאן, אן אלטער לאנדסמאן; אן אויפזעהער איבער ארבייטער; איינער וואס ציהט ארויס פיש פון וואסער מיט א הארפון-שטאנג.

gaff'-hook *n.* (געפ'-הוק) א הארפון-שטאנג. ז. *gaff*

gaf'fle *n.* (געפל) א גאפעל-פערמיגער געשטעל וועלכער פלעגט אמאל געברויכט ווערען אונטערצושטיצען די ביקס ביים שיסען; א שטאלענער שפארען וואס ווערט אנגעטהאן אויף דעם פוס פון א קאמפף-האהן.

gag *n. and v.* (געג) א שפאר-העלצעל, א שפרייז-העלצעל [א העלצעל אויפצושפארען דאס מויל]; עטוואס מיט וואס מען פערשטאפט דאס מויל, אז מען זאל ניט קענען ריידען אדער שרייען; די פערגוואלטיגונג פון רעדע-פרייהייט; א ביסען וואס קעהרט צו ברעכען; א מין גרויסער פיש וואס געפינט זיך ביי די אטלאנטישע ברעגען פון דרום-אמעריקא; פערשטאפען דאס מויל; ניט לאזען ריידען; אויפשפארען דאס מויל מיט א שפאר-העלצעל; ברייגנען צום ברעכען; ברעכען; פערשטאפען; שפאסען, חוזק מאכען; אריינשטעלען ווערטער פון דער אייגענער ראלע אין א צווייטענס [וועגען אקטיארען].

gage *n. and v.* (גיידזש) א משכון, א פפאנד; דאס געבען א משכון, דאס לעגען ערבות; דאס וואס ווערט איינגעלעגט אין א וועט; דאס ארויסרופען צום קאמפף; א מאסשטאב, א קאליבער, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען מעסט די גרויס, ברייט אדער אומפאנג פון א זאך; א בעשטימטע פעסטגעשטעלטע מאס פון עפעס [ווי למשל די ברייט צווישען די שינען אדער רעלסען פון אן אייזען-באהן]; דער טיעף-גאנג פון א שיף, די מאס וויפיעל א שיף קען זיצען טיעף אין וואסער; די פאזיציאן אדער די לאגע פון א שיף בנוגע צום ווינד אדער צו אן אנדער שיף; מעסטען די גרויס, אומפאנג אדער אינהאלט פון עפעס [ווי פון א שיף]; אבשאצען עפעס; מאכען פעלדעלעך אויף א קלייד.

ga'geable *a.* (גיי'-דזשעבל) וואס קען געמאסטען ווערען.

gaged *a.* (גיידזשד) צוגעפינקטליך געפאסט.

gage'-plate *n.* (גיידזש'-פלייט) א פאר-ריכטונג, וועלכע ווערט אריינגעשטעלט אין א מאשין צו שניידען, האקען לעכלעך א. ד. ג., אום דאס וואס ווערט געשניטען אדער געהאקט זאל זיין אין איין מאס.

ga'ger *n.* (גיי'-דזשער) א מעסטער, אן אויסמעסטער; איינער וואס מעסט דעם אינהאלט פון כלים.

gag'ger *n.* (געג'-ער) א קנעבלער, א מויל-פערשטאפער; א שפאר-אייזענדעל, וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פורם צו האלטען פעסט דעם קערן אויף אן ארט.

gag'gle *v. and n.* (געגל) גאגאטשען ווי גענז; א הורטע גענז; א פלאפלער-געזעלשאפט.

gag'gler *n.* (געג'-לער) א גאנז.

ga'ging *n.* (גיי'-דזשינג) די מעסטונג פון מעסטען דעם אינהאלט פון א כלי.

ga'ging-rod *n.* (גיי'-דזשינג-ראד) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינהאלט פון כלים.

gag'-law *n.* (געג'-לאה) דאס געזעץ וועגען רעגולירען די צייט פון דעבאטען אין דעם קאנגרעס [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

gag rule (געג רוהל) דאס געזעץ אין א פערזאמלונג אדער פארלאמענט וואס אונטערדריקט מיט פערשיעדענע קונצען די רעדע-פרייהייט.

gai'ety *n.* (גיי'-ע-טי) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט; פוץ, גלאנץ.

gai'ly *adv.* (גיי'-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער; לעבעדיג, שמחה'דיג; מיט פוץ, מיט גלאנץ.

gain *n. and v.* (גיין) געווין, פראפיט, פערדיענסט; פרנסה; דאס בעקומען פראפיט; דאס וואס עס קומט צו; אן אויסגעבויערטער לאך אין א באלקען אדער קלאץ, וואו עס שטעלט זיך אריין אן אנדער באלקען אדער קלאץ; א צאפען-לאך; אן אויסגעשניצטע ריגנע אדער פערטיעפונג אין א ברעט, וואו עס שטעלט זיך אריין אן אנדער ברעט; געווינען; עררייכען; דערגרייכען; זיגען; פראפיטירען; פערדיענען; פראגרעסירען; וואקסען; אויסבויערען א לאך אין א ברעט אדער באלקען, כדי אריינצושטעלען אן אנדער ברעט אדער באלקען.

gai'nable *a.* (גיי'-נעבל) וואס מען קען געווינען; וואס קען דערגרייכט ווערען.

gain a point (גיין ע פאינט) עפעס עררייכען.

gain'-devo'ted *a.* (גיין'-די-וואו'-טעד) וואס זוכט לייכטע פראפיטען.

gai'ner *n.* (גיי'-נער) א געווינער; א זיגער.

gain'ful *a.* (גיין'-פול) איינטרעגליך; וואס ברייגנט פראפיט.

gain'fully *adv.* (גיין'-פול-אי) מיט גוטען פראפיט; מיט נצחון.

gain'fulness *n.* (גיין'-פול-נעס) איינטרעגליכקייט; דאס זיין מיט פראפיט.

gain ground (גיין גראונד) 1. קריגען איינפלוס; 2. פערשפרייטען זיך; ווערען מעהר פאפולער.

2. The religions of the East are **gaining ground** in America.

gai'nings *n.* (גיי'-נינגז) פראפיטען, פערדיענסטען.

gain'less *a.* (גיין'-לעס) ניט איינטרעגליך; וואס ברייגנט ניט קיין פראפיט.

gain'lessness *n.* (גיין'-לעס-נעס) דאס זיין ניט איינטרעגליך; דאס ניט ברייגנען קיין פראפיט.

gain on (גיין אן) 1. צוקומען אדער ארויפקומען ביסלעכווייז; דערנעהנטערען זיך צו עפעס; 2. בעקומען די איבערהאנד; בעקומען אן איינפלוס אויף עפעס אדער אימיצען.

1. The river **gains on** the land.

gain one's point (גיין הוואנז פאינט) דערגרייכען דעם ציעל.

gain o'ver (גיין או'-ווער) אריבערגעווינען, אריבערציהען; גובר זיין; בעקומען די איבערהאנד.

gainsay' *v.* (גיין-סיי') רעדען דאגעגען, ווידערשפרעכען; פערניינען, אבלייקענען.

gainsay'er *n.* (גיין-סיי'-ער) א ווידערשפרעכער, א געגנער; איינער וואס לייקענט אב אדער רעדט דאגעגען.

gainsay'ing *n.* (גיין-סיי'-אינג) א פערניינונג, א הכחשה; א טענה דאגעגען.

'gainst *prep.* (גיינסט) ז. *against*

gain subsist'ence (גיין סאב-סיסט'-ענס) זיך ערווערבען א לעבענסמיטעל; האבען חיונה; מאכען א לעבען.

gain upon' (גיין א-פאן') ז. *gain on*

gair'ish *a.* (געהר'-איש) בלישטשענד, גלענצענד; וואס ווארפט זיך אין די אויגען; בלענדענד העל; לייכט, לעבעדיג, לוסטיג.

gair'ishly *adv.* (געהר'-איש-לי) אויף א בלישטשענדען, גלענצענדען שטייגער; דורך ווארפען זיך אין די אויגען; מיט לייכטקייט, לעבעדיגקייט.

gait *n.* (גייט) דער גאנג [די האלטונג פון קערפער בעת'ן געהען].

gai'ter *n. and v.* (גיי'-טער) א קאמאש, א שטיפעלעט [פון טוך, וואס בעדעקט דעם אויבערשטען טייל פון שוך]; אנטהאן א קאמאש אדער שטיפעלעט.

gal. *gallon* אן אבקירצונג פון דעם ווארט

gal *n.* (געל) א מיידעל [פערוואולגאריי־זירט פון *girl*]

ga'la *n.* (גא'־לא) אזא שאטלענדישער צייג.

ga'la *n.* (גיי'־לא) א גאלא, יום־טוב׳דיג־קייט, פייערליכקייט, פאראד; יום־טוב׳דיגע קליידער.

galac'tagogue *n.* (גע־לעק'־טע־גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען מילך [אין די ברוסטען].

galac'tia *n.* (גע־לעק'־טי־א) א ברוס־טען־קראנקהייט, ביי וועלכער עס פליסט די מילך אדער, פערקערט, עס פעהלט אוים מילך.

Galac'tia *n.* (גע־לעק'־טי־א) א געוויַ־סער מין קוסטען־בוימלעך מיט פעדער־פערמיגע בלעטלעך און טרויבען־ארטיגע פורפור־בלומען. וואקסט אין ווארימע גע־גענדען.

galac'tic *a.* (גע־לעק'־טיק) וואס איז שייך צו מילך, וואס קומט פון מילך; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צום מילך־וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הי־מעל וואס בעשטעהט פון פיעלע אונזיכט־בארע שטערען].

galac'tite *n.* (גע־לעק'־טאיט) דער גא־לאקטיט [אזא מינעראל].

galac'tocele *n.* (גע־לעק'־טא־סיעל) א קראנקהאפטע אנזאמלונג פון מילך אין די ברוסטען.

galactoden'dron *n.* (גע־לעק־טא־דענ'־דראן) דער מילך־בוים אדער קוה־בוים. ז. *cow-tree*

galac'toid *a.* (גע־לעק'־טאיד) ענהליך צו מילך.

galactom'eter *n.* (געל־עק־טאמ'־ע־טער) א מילך־מעסטער [א פארריכטונג צו מעסטען די געדיכטקייט, די פעטקייט פון מילך].

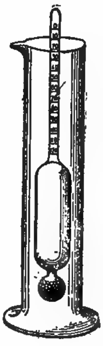
Galactometer

galactoph'agist *n.* (געל־עק־טאפ'־ע־דזשיסט) איינער וואס שפייזט זיך מיט מילך.

galactoph'agous *a.* (געל־עק־טאפ'־ע־גאס) וואס שפייזט זיך מיט מילך.

galactophori'tis *n.* (געל־עק־טאפ־א־ראי'־טיס) אן ענטצינדונג פון די מילך־דריזען [אין די ברוסטען].

galactoph'orous *a.* (געל־עק־טאפ'־א־ראס) וואס ברייגנט ארוים אדער פראדוצירט מילך.

galactopoet'ic *a.* and *n.* (גע־לעק־טא־פא־עט'־איק) ז. *galactopoietic*

galactopoiet'ic *a.* and *n.* (גע־לעק־טא־פאי־עט'־איק) וואס העלפט פערמעה־רען די מילך אין די ברוסטען; א שטאף וואס פערמעהרט די מילך אין די ברוס־טען.

galactorrhe'a *n.* (גע־לעק־טא־ריע'־א) א קראנקהאפטעס פליסען פון מילך [פון די ברוסטען].

galac'tozyme *n.* (גע־לעק'־טא־זאים) קומיס [מילך צוגעריכט מיט הייוועז, ווערט געברויכט אין רוסלאנד אלס מי־טעל געגען שווינדזוכט].

ga'la-day *n.* (גיי'־לא־דיי) א גאלא־טאג, א יום־טוב, א פייערליכער טאג.

ga'la-dress *n.* (גיי'־לא־דרעס) א יום־טוב־קלייד, א פאראדנער מלבוש.

Gala'go *n.* (גע־ליי'־גאו) דער אפריקא־נישער לעמור [אזא חיה'לע וואס האט ענהליכקייט צו א וועווערקע].

Galago

galan'ga *n.* (גע־לענ'־גא) ז. *galangal*

galan'gal *n.* (גע־לענ'־געל) גאלגאנט [אזא שמעקעדיגער ווארצעל אין כינא, ווערט געברויכט אין מעדיצין]; סיפער־גראז.

gal'antine *n.* (געל'־ענ־טין) א מין קאלטע פריקאסע [עס ווערט געמאכט פון אנגעשטאפטען היהנער אדער ציגען־פלייש אהן די ביינער, ווערט געקאכט צוזאמען מיט פערשידענע גרינסען און ווערט גע־געסען קאלטערהייד].

Gal'axy *n.* (געל'־עק־סי) אין אסטרא־נאמיע — דער מילך־וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הימעל וואס בעשטעהט פון פיעלע אונזיכטבארע שטערען]. ז. *Milky Way*

gal'axy *n.* (געל'־עק־סי) א גלענצענדע פערזאמלונג [פון פראמינענטע מענשען]; א גלענצענדע זאמלונג [פון שעהנע זא־כען].

gal'ban *n.* (געל'־בען) ז. *galbanum*

gal'banum *n.* (געל'־בע־נאם) גאלבאן אדער מוטער־הארץ [א מין גומי וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין].

gale *n.* (גייל) א שטארקער לופט־שטראם; א ווינד; א לופט־צוג אנגעפילט מיט ריחות; א שטארקע, רעש׳יגע אויפ־רעגונג; דער גאגעל, די וואקסבעערע [אזא קוסט]; א פעריאדישע אבצאהלונג, א ראטע [אין ענגלאנד].

ga'lea *n.* (גיי'־לי־א) א העלם, א קאפ־פאנצער; עטוואס וואס איז ענהליך צו א קאפ־פאנצער; א קאפ־וועהטאג [וואס מען פיהלט אין גאנצען קאפ]; א קאפ־באנדאזש.

gal'eas *n.* (געל'־אי־עס) ז. *galleass*

ga'leate *a.* (גיי'־לי־אייט) בעדעקט מיט א העלם אדער א קאפ־פאנצער אדער מיט עטוואס וואס איז ענהליך צו א קאפ־פאנ־צער; ענהליך צו א קאפ־פאנצער.

ga'leated *a.* (גיי'־לי־איי־טעד) ז. *galeate*

gale'na *n.* (גע־לי'־נא) בליי־גלאנץ [אזא מינעראל]; א געגען־גיפט.

galen'ic *a.* (גע־לענ'־איק) וואס איז שייך צו בליי־גלאנץ [אזא מינעראל]; וואס איז שייך צו א געגען־גיפט; וואס ענט־האלט בליי־גלאנץ אדער א געגען־גיפט.

galen'ical *a.* (גע־לענ'־אי־קעל) ז. *galenic*

gale'nite *n.* (גע־לי'־נאיט) בליי־גלאנץ. ז. *galena*

gale'ra *n.* (גע־לי'־רא) א טאאירא [אזא חיה. ז. *taira*]; ביי די אלטע רוימער — אזעלכע פארוקען אדער אזעלכע לעדערנע היטלען.

galeric'ulate *a.* (געל־אי־ריק'־יו־לייט) בעדעקט ווי מיט א העלם אדער ווי מיט א קאפ־פאנצער.

galeric'ulum *n.* (געל־אי־ריק'־יו־לאם) אין אלטען רוים — א פארוק.

gale'rum *n.* (גע־לי'־ראם) אין אלטען רוים — א פארוק אדער א לעדערן היטעל.

gale'rus *n.* (גע־לי'־ראס) ז. *galerum*

Gali'cian *a.* and *n.* (גע־ליש'־יען) וואס איז שייך צו גאליציא [א שפאנישע פראווינץ, וועלכע איז אמאל געווען א זעלבסטשטענדיג קעניגרייך] אדער צו גא־ליציען [אין עסטרייך־אונגארן]; א גא־ליציאנער [פון גאליציען].

Galile'an *a.* and *n.* (געל־אי־לי'־אען) וואס איז שייך צו גליל [אין צפון פון ארץ ישראל]; וואס איז שייך צום אי־טאליענישען מאטעמאטיקער און נאטור־פילאזאף גאליליי [געבוירען אין 1564, געשטארבען אין 1642]; אן איינוואוהנער פון גליל; אין דער אידישער געשיכטע — איינער וואס איז געווען געגען דעם, מען זאל צאהלען מס דעם רוימישען קיסר אוי־גוסטוס; א גאלילעער, א קריסט, אן אנ־הענגער פון קריסטוס׳ען [אזוי פלעגען די אמאליגע אידען מיט פעראכטונג רופען די קריסטען].

gal'ilee *n.* (געל'־אי־ליע) אזא פאדער־צימער אין אייניגע קלויסטערים אין מי־טעלאלטער.

galima'tias *n.* (געל־אי־מיי'־שיעס) א גאלימאטיע, אן אונזיניגע פלוידעריי, א פלוידעריי וואו עס קלעפט זיך נים א ווארט צו א ווארט; אן אונזיניגער מיש־מאש.

gal'ingale *n.* (געל'־אינ־גייל) ז. *galangal*

gal'iot *n.* (געל'־אי־אט) א גאליאט [אזא שיף וואס איז געווען אין געברויך אין די אלטע צייטען].

gal'ipot *n.* (געל'־אי־פאט) די ווייסע טערפענטין־גומי אויף דער קארע פון סאס־נע־בוימער [פיכטען־בוימער].

gall *n.* and *v.* (גאהל) גאל; דער גאל־בייטעל; ביטערקייט, ערגערניש, צארן, האס; א קראצ, א ריס, א וואונד [אויף דער הויט]; א פלעק, אויף וועלכען עס קען נאר נים וואקסען [הויפטזעכליך א נידריגער, צושווינקטער פלעץ]; אן אנ־וואוקס אויף פלאנצען און אויף׳ן קערפער פון חיות וואס קומט דערפון וואס אן אינ־זעקט האט דארט געלעגט אן איי; אב־רייבען, אבקראצען; אויפרייצען, ערגערען, פערביטערען, פערגאלען; מאכען פערבי־טערטע בעמערקונגען; ווערען געערגערט; ווערען אבגעריבען; אריינגיסען גאל.

gal'lant *a.*, *n.* and *v.* (געל'־ענט) גא־לאנט, גלענצענד, שעהן, פראנטיש; מו־טיג, העלדיש, בראוו; עהרענהאפט, גרויס־מוטיג; ריטערליך; העפליך [הויפטזעכ־ליך צו פרויען]; ליידענשאפטליך, וואס יאגט זיך נאך פרויען; א גאלאנטער מענש; א פראנט; א העפליכער מענש [הויפטזעכ־ליך צו פרויען]; איינער וואס לויפט נאך פרויען; מאכען גאלאנט; זיך ליעבען, זיך ערקלערען אין ליעבע.

gallant' *a.*, *n.* and *v.* (גע־לענט') גא־לאנט, העפליך [הויפטזעכליך צו פרוי־ען]; ליידענשאפטליך, וואס יאגט זיך נאך פרויען; א פרויען־נאכלויפער; בעהאנד־לען גאלאנט [הויפטזעכליך פרויען]; זיך ליעבען, זיך ערקלערען אין ליעבע.

gal'lantly *adv.* (געל'־ענט־לי) מיט העל־דישקייט; מיט מוטה; מיט נאבעלקייט.

gal'lantness *n.* (געל'־ענט־נעס) דאס זיין גאלאנט; העלדישקייט; עדעלמוטה.

gal'lantry *n.* (געל'־ענט־רי) גאלאנט־קייט; העלדישקייט; מוטה; דאמען־העפ־ליכקייט.

gall′-blad′der *n.* (גאהל׳-בלעד׳-ער) דער גאל־בלאז.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

gall′-duct *n.* (גאהל׳-דאקט) דער גאל־קאנאל [דער קאנאל וואס פיהרט פון לעבער צום גאל־בלאז].
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

gal′leass *n.* (געל׳-אי-עס) א גרויסע רודער־שיף מיט דריי מאסטען בעוואפענט מיט הארמאטען, וועלכע פלעגט אמאל בענוצט ווערען פאר רייזען אין דעם מיטעלענדישען ים.

galled *a.* (גאהלד) אבגעריבען, אויסגעריבען; אנגעריבען [וואונדען].

galled horse (גאהלד הארס) אן אנגעריבען פערד [א פערד וואס האט אנגעריבענע וואונדען].

gal′leon *n.* (געל׳-אי-אן) א מין גרויסע בעוואפענטע שיף, וועלכע די שפאניער פלעגען אמאל בענוצען אין זייער האנדעלס־פערקעהר מיט זיד־אמעריקא.

gal′leried *a.* (געל׳-ע-ריד) וואס האט א גאלעריע.

gal′lery *n.* (געל׳-ע-רי) א גאלעריע; א דורכגאנג, א קארידאר; אן אונטעראירדישער דורכגאנג; א צימער אדער געביידע וואו עס זיינען אויסגעשטעלט קונסטווערק [ווי בילדער, סטאטועז א. ד. ג.]; די טעאטער־בעזוכער וואס זיצען אויף דער גאלעריע [די גאליארקע].

gal′lery-pic′ture *n.* (געל׳-ע-רי-פיק׳-טשור) א בילד וואס איז צו גרויס צו שטעלען אין א געוועהנליכען צימער און דארף געשטעלט ווערען אין א בילדער־גאלעריע.

gal′ley *n.* (געל׳-אי) א ים־שיף וואס ווערט געטריבען מיט רודערס אדער מיט זעגעל און רודערס; א גרויסע אפענע בארזשע; א שיפסקיך; א שופלע [אזא לאנג, פלאך און שמאל קעסטעל אפען פון איין זייט, וואס שריפטזעצער בענוצען ארויפצושטעלען די אויפגעזעצטע דרוק־שריפט].

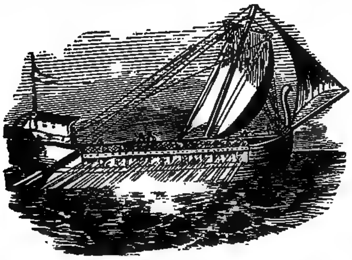

Galley

Printers' Galley

gal′ley-bird *n.* (געל׳-אי-בוירד) דער האלץ־פיקער [אזא פויגעל וואס פיקט אויס לעכער אין בוימער].

gal′ley-press *n.* (געל׳-אי-פרעס)
ז. ***proof-press***

gal′ley-slave *n.* (געל׳-אי-סלייוו) א צוואנגס־ארבייטער, א קאטארזשניק.

gal′ley-work *n.* (געל׳-אי-הוואירק) טעפעריי.

gall′-fly *n.* (גאהל׳-פלאי) די גאל־פליעג [אזא פליעג וועלכע פעראורזאכט אזעלכע געשווילעכצען אויף פלאנצען].

Gal′lic *a.* (געל׳-איק) גאליש, אלט־פראנצויזיש; וואס איז שייך צו די גאלען אדער פראנצויזען.

gal′lic *a.* (געל׳-איק) וואס איז געמאכט פון גאלעש־ניס [אזא זארט ניס פון וועלכע מען מאכט שווארצע טינט].

gal′lic ac′id (געל׳-איק עס׳-איד) גאל־זויערע [אזא ארגאנישע כעמישע זויערע וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין און אין דער פאבריקאציאן פון טינט].

Gal′lican *a.* (געל׳-אי-קען) גאליקאניש, פראנצויזיש.

Gal′lican Church (געל׳-אי-קען טשוירטש) די גאלישע קירך [די רוימיש־קאטוילישע קירך אין פראנקרייך, וועלכע האט מעהר פריווילעגיעס און מעהר אונאבהענגיגקייט פון פאפסט׳ס מאכט ווי די קאטוילישע קירך פון אנדערע לענדער].

Gal′licanism *n.* (געל׳-אי-קען-איזם) די פרינציפען פון דער נאציאנאלער פארטיי אין פראנקרייך אין 17טען יאהרהונדערט, וועלכע האבען בעשרענקט די אבזאלוטע מאכט פון פאפסט אין דער קאטוילישער קירך פון פראנקרייך.

Gal′licè *adv.* (געל׳-אי-סי) אויף א פראנצויזישען אופן.

Gal′licism *n.* (געל׳-אי-סיזם) גאליציזם, דער געברויך פון פראנצויזישע אויסדריקע און רעדע־ווענדונגען.

Gal′licize *v.* (געל׳-אי-סאיז) פראנצויזיש מאכען, פערוואנדלען אין פראנצויזיש.

galligas′kins *n.* (געל-אי-געס׳-קינז) אזא פאסאן הויזען, וועלכע מען פלעגט טראגען אין זעכצעהנטען יאהרהונדערט; פלודערען, ברייטע הויזען; יאגד אדער רייט־קאמאשען [אזעלכע שטיוועלטען אדער כאלעוועס].

Gallina′ceæ *n.* (געל-אי-ניי׳-סי-אי) דער מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די הויז־געפליגעל [הויז־עופות], ווי היהנער, גענז, קאטשקעס, אינדיקעס א. ד. ג.

gallina′cean *a. and n.* (געל-אי-ניי׳-שען) וואס איז שייך צו הויז־געפליגעל; אן עוף.

gallina′ceous *a.* (געל-אי-ניי׳-שיאס) וואס האט דעם כאראקטער פון הויז־עופות.

Galli′næ *n.* (גע-לאי׳-ניע)
ז. ***Gallinaceæ***

Gallina′go *n.* (געל-אי-ניי׳-גאו) דער מין פויגלען צו וועלכע עס געהערען די וואלדשנעפען [דיעזע פויגלען צייכנען זיך אויס מיט זייער לאנגען, דינעם און גראדען שנאבעל].

gall′ing *a.* (גאהל׳-אינג) פערגאלענד, פערביטערענד, ערגערענד, אויפרייצענד, דערצארנענד.

gall′ingly *adv.* (גאהל׳-אינג-לי) אויף א גאלינען, פערביטערענדען אופן; אויפרייצענדיג, ערגערענדיג, דערצארנענדיג.

gall′ingness *n.* (גאהל׳-אינג-נעס) דאס זיין גאליג אדער ערביטערענד; דאס זיין אויפרייצענד אדער דערצארנענד.

gal′linipper *n.* (געל׳-אי-ניפ-ער) אזא גרויסער קאמאר [מוק].

gall′-in′sect *n.* (גאהל׳-אינ׳-סעקט) אזא אינזעקט וואס פעראורזאכט קליינע געשווילעכצען אויף פלאנצען אדער טהיערע.

gal′linule *n.* (געל׳-אי-ניול) די וואסער־הוהן [אזא הוהן וואס לעבט אין די זומפיגע ערטער ביים ברעג ים].

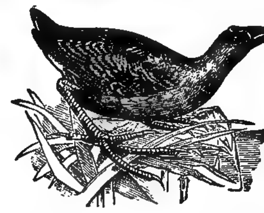

Gallinule

Gal′lio *n.* (געל׳-אי-או) איינער וואס איז גלייכגילטיג אין רעליגיעזע זאכען.

gal′liot *n.* (געל׳-אי-אט) ז. ***galiot***

gal′lipot *n.* (געל׳-אי-פאט) אזא קליינער אפטעקארסקער נעפעס צו האלטען מעדיצין; דער טערפענטין־גומי אויף סאסנעס [פיכטען־בוימער].

gal′lium *n.* (געל׳-אי-אם) גאליום [א כעמישער גרונד־עלעמענט פון די מעטאלען].

gallivant′ *v.* (געל-אי-וועגט׳) פערברייגגען אדער זוכען צו פערברייגגען לוסטיג די צייט אין דאמען־געזעלשאפט; זיך יאגען נאך דאמען־געזעלשאפט.

gal′livat *n.* (געל׳-אי-וועט) א גרויס צוויי־מאסטיג רודער־שיפעל וואס פלעגט בענוצט ווערען אין אסט־אינדיען.

gall′nut *n.* (גאהל׳-נאט) א גאלעש־נוס [אזא נוס פון וועלכען מען מאכט שווארצע טינט].

Gal′lo-Amer′ican *a. and n.* (געל׳-א-מער׳-אי-קען) פראצויזיש־אמעריקאניש; א פראנצויז וואס האט זיך בעזעצט אין אמעריקא אדער איז געווארען אן אמעריקאנער בירגער.

Gal′lo-Ger′man *a. and n.* (געל׳-א-דזשויר׳-מען) פראנצויזיש־דייטש; א פראנצויז וואס איז געבארען אין דייטשלאנד; איינער וואס שטאמט אב פון דייטשע און פראנצויזישע עלטערען.

Galloma′nia *n.* (גע-לא-מיי׳-ני-א) גאלאמאניע, א בלינדע איבערגעבענהייט צו אלעם וואס איז פראנצויזיש.

Galloma′niac *n.* (געל-א-מיי׳-ני-עק) איינער וואס איז א שטארקער פאנאטישער אנהענגער פון פראנקרייך און פון דער פראנצויזישער שפראך און זיטען.

gal′lon *n.* (געל׳-אן) אן ענגלישע און אמעריקאנער מאס פאר פליסיגקייטען, וועלכע ענטהאלט 4 קווארט.

galloon′ *n.* (גע-לוהן׳) א גאלוין; א טאשמע, א בעזאץ, א בארט.

gallooned′ *a.* (גע-לוהנד׳) בעפוצט מיט גאלוינען.

gal′lop *v. and n.* (געל׳-אפ) גאלאפירען, שפרינגען, לויפען; לאזען לויפען גאלאפ; א גאלאפ; א גאלאפ־רייטען; א שפרונג; א גאלאפ־טאנץ.

gallopade′ *n. and v.* (געל-א-פייד׳) א גאלאפ אין דער רונד פון א פערד אין א צירקוס; א גאלאפ; גאלאפירען; לויפען; טאנצען א גאלאפ־טאנץ.

gal′loper *n.* (געל׳-אפ-ער) א גאלאפירענד פערד; איינער וואס גאלאפירט, וואס לויפט אדער שפרינגט; א קליינער הארמאט; א לייכטער הארמאט־וואגען.

gal′loper-gun *n.* (געל׳-אפ-ער-גאן) א קליינער הארמאט.

Gal′lophile *n.* (געל׳-א-פיל) א פריינד פון פראנקרייך; איינער וואס איז פריינדליך צו די פראנצויזען.

Gal'lophobe *n.* (געל'-א-פאוב) א שונא פון פראנקרייך און פון די פראנצויזען.

Gallopho'bia *n.* (געל-א-פאו'-בי-א) די שנאה צו פראנקרייך און צו די פראנצויזען.

gal'loping *n. and a.* (געל'-אפ-אינג) דאס גאלאפירען, דאס לויפען גאלאפ; גאלאפירענד; וואס לויפט שנעל, וואס פראגרעסירט שנעל.

gal'loping consump'tion (געל'-אפ-אינג קאנ-סאמפ'-שאן) גאלאפירענדע שווינדזוכט [שווינדזוכט וואס ענטוויקעלט זיך זעהר שנעל].

gal'loway *n.* (געל'-א-הוויי) א מין קליין פערד.

gal'lows *n. and adv.* (געל'-אז) א גאלגען, א תליה; א געשטעל פאר ארבייטער ביים בויען אדער רעפארירען א געביידע; אונגעהייער; זעהר.

gal'lows-bird *n.* (געל'-אז-בוירד) א חברה-מאן וואס פערדיענט געהאנגען צו ווערען; איינער וועלכען מען האט געהאנגען.

gal'lows-bitts *n.* (געל'-אז-ביטס) א פאר שטארקע דעמבענע ראהמען געמאכט אין דער פארם פון א תליה, צווישען וועלכע עס ווערט פערפעסטיגט דער מאסט אויף א שיף.

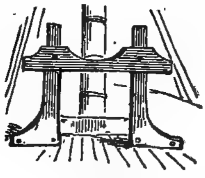

Gallows-bitts

gal'lows-free *a.* (געל'-אז-פריע) פריי פון גאלגען, פריי פון הענגען.

gal'lows-tree *n.* (געל'-אז-טריע) א תליה.

gall'-pipe *n.* (גאהל'-פאיפ) ז. *gall-duct*.

gall'-sick'ness *n.* (גאהל'-סיק'-נעס) געלזוכט-פיעבער [א מין שוואכער פיעבער וועלכער קומט מייסטענס פאר אין האלאנד].

gall'-stone *n.* (גאהל'-סטאון) גאל-שטיין.

Gal'lus *n.* (געל'-אס) אזא מין פויגלען וועלכע זיינען ענליך צו הויז-היהנער; א פריסטער פון דער געטין סיבעלע [די געטין פון דער נאטור אדער די מוטער פון די געטינס] אין אלטען רוים.

gall'y *a.* (גאהל'-אי) גאליג, ביטער ווי גאל; מיט פלעצער אויף וועלכע קיין זאך וואקסט ניט.

galoche' *n.* (גע-לאש') א קאלאש; אן אויבערשוך.

gal'op *n.* (געל'-אפ) א גאלאפ [א מין טאנץ]; מוזיק פאר אזא טאנץ, גאלאפ-מוזיק.

galopade' *n.* (געל-א-פייד') ז. *galop*

galore' *adv.* (גע-לאור') פיעל, אין איבערפלוס, אהן א שיעור.

galosh' *n. and v.* (גע-לאש') א קאלאש; אן אויבערשוך; בעזארגען מיט אן אויבערשוך.

galt *n.* (גאהלט) [ליים פון וועלכע מען מאכט ציעגעל] ליים-ערד.

Galto'nian *a.* (גאהל-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען געלעהרטען פראנסיס גאלטאן אדער צו זיינע אנטראפאלאגישע לעהרען איבער די אייגענשאפטען פון מענשליכען כאראקטער, וואס גיבען זיך איבער בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

gal'ty *a.* (גאהל'-טי) ליימיג.

galvan'ic *a.* (געל-ווענ'-איק) גאלוואניש, וואס געהערט צו גאלוואניזם אדער צו אן עלעקטרישען שטראם וואס קומט פון א כעמישער באטעריי. ז. *galvanism*

galvan'ical *a.* (געל-ווענ'-אי-קעל) ז. *galvanic*

galvan'ic bat'tery (געל-ווענ'-איק בעט'-ע-רי) א גאלוואנישע באטעריי [אן עלעקטרישע באטעריי וואס בעשטעהט פון א צייל צונויפגעשטעלטע קופערנע און צינקענע פלאטען וועלכע ווערען געלעגט אבוועקסלענד איינע איבער די אנדערע מיט שטיקלעך פאפיער איינגענעצט אין וועלכער עס איז זויערע צווישען זיי].

galvan'ic cur'rent (געל-ווענ'-איק קאר'-ענט) א גאלוואנישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט ערהאלטען פון א גאלוואנישער באטעריי].

galvan'ic pile (געל-ווענ'-איק פאיל) א גאלוואנישע זייל. ז. *galvanic battery*

galvanisa'tion *n.* (געל-ווע-ני-זיי'-שאן) ז. *galvanization*

gal'vanise *v.* (געל'-ווע-נאיז) ז. *galvanize*

gal'vanism *n.* (געל'-ווע-ניזם) גאלוואניזם, דער טייל פון עלעקטריציטעט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם עלעקטרישען שטראם, וועלכער קומט פון כעמישע ווירקונגען, ווי פון דער בעריהרונג פון מעטאלען מיט זויערע א. ד. ג.; אן עלעקטרישער שטראם וואס קומט פון א כעמישער ווירקונג.

gal'vanist *n.* (געל'-ווע-ניסט) א קענער פון גאלוואניזם. ז. *galvanism*

galvaniza'tion *n.* (געל-ווע-ני-זיי'-שאן) דאס גאלוואניזירען, דאס שטעלען אונטער דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען גאלוואנישען שטראם; דאס זיין גאלוואניזירט.

gal'vanize *v.* (געל'-ווע-נאיז) גאלוואניזירען; שטעלען אונטער דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען גאלוואנישען שטראם; קינסטליך אדער מעכאניש בעלעבען, צוגעבען קינסטליכע ענערגיע; בעדעקען מיט א מעטאל-שיכט דורך דער הילף פון א גאלוואנישען שטראם [ווי בעדעקען מיט גאלד, זילבער א. ד. ג.].

gal'vanized i'ron (געל'-ווע-נאיזד אי'-ערן) צינק-בלעך, אייזען-בלעך בעדעקט מיט צין דורך דער הילף פון גאלוואנישער עלעקטריציטעט און נאכהער איינגעטונקט אין א וואנע פון געשמאלצענעם צינק.

gal'vanizer *n.* (געל'-ווע-נאי-זער) איינער אדער עטוואס וואס גאלוואניזירט.

galvanocaus'tic *a.* (געל-ווע-נאו-קאהס'-טיק) וואס איז שייך צום אויסברענען א וואונד דורך אן עלעקטרישען שטראם.

galvanocauteriza'tion *n.* (געל-ווע-נאו-קאה-טע-רי-זיי'-שאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט דער הילף פון אן עלעקטרישען שטראם.

galvanochem'ical *a.* (געל-ווע-נא-קעמ'-אי-קעל) גאלוואנא-כעמיש, וואס איז שייך צו דער כעמישער ווירקונג פון א גאלוואנישען [עלעקטרישען] שטראם.

galvanol'ogist *n.* (געל-ווע-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון גאלוואנישער עלעקטריציטעט.

galvanol'ogy *n.* (געל-ווע-נאל'-א-דזשי) די לעהרע פון גאלוואניזם. ז. *galvanism*

galvanom'eter *n.* (געל-ווע-נאמ'-ע-טער) א גאלוואנאמעטער, אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שטארקייט און די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם.

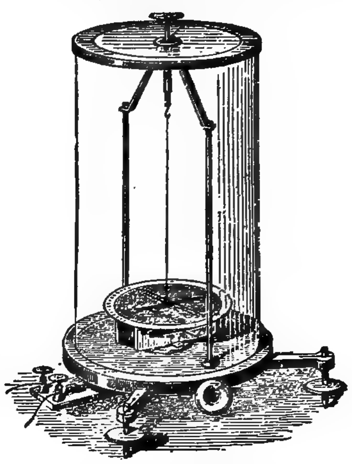

Galvanometer

galvanomet'ric *a.* (געל-ווע-נא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א גאלוואנאמעטער, וואס איז שייך צו דער מעסטונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך א גאלוואנאמעטער. ז. *galvanometer*

galvanomet'rical *a.* (געל-ווע-נא-מעט'-רי-קעל) ז. *galvanometric*

galvanom'etry *n.* (געל-ווע-נאמ'-ע-טרי) גאלוואנאמעטריע, דאס מעסטען די שטארקייט און די ריכטונג פון עלעקטרישע שטראמען.

galvanoplas'tic *a.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טיק) גאלוואנאפלאסטיש, וואס איז שייך צו דער רעפראדוצירונג פון פיגורען דורך גאלוואניזם. ז. *galvanoplasty*

galvanoplas'tic proc'ess (געל-ווע-נא-פלעס'-טיק פראס'-עס) דער גאלוואנאפלאסטישער פראצעס, דער פראצעס ווי עס ווערען אראבגענומען קאפיעס פון פיגורען דורך א גאלוואנישען שטראם [דאס מאדעל פון דער פיגור ווערט געמאכט פון גיפס אדער פון אן אנדער מאטעריאל און נאכדעם ווען עס ווערט דורך א גאלוואנישען שטראם בעדעקט מיט מעטאל, ווי בראנז א. ד. ג. ווערט דאס מאדעל ארויסגענומען און עס בלייבט א פיגור וואס איז אינוועניג פוסט].

galvanoplas'tics *n.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טיקס) ז. *galvanoplasty*

galvanoplas'ty *n.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טי) גאלוואנאפלאסטיק, די קונסט צו רעפראדוצירען אדער אראבצונעהמען קאפיעס פון פיגורען אין מעטאל דורך גאלוואנישער עלעקטריציטעט [ווי דאס ווערט געמאכט ביי בראנז-פיגורען].

galvanopla'ter *n.* (געל-ווע-נא-פליי'-טער) איינער וואס מאכט סטערעאטיפישע אדער עלעקטראטיפישע פלאטען דורך דער הילף פון גאלוואנאפלאסטיק. ז. *galvanoplastic*

galvan'oscope *n.* (געל-ווענ'-א-סקאופ) א גאלוואנאסקאפ, אן אינסטרומענט אויסצוגעפינען די עקזיסטענץ פון אן עלעקטרישען שטראם און זיין ריכטונג [אן

NORTH AMERICAN GAME BIRDS

Mallard Duck (Anas Boschas)

American Golden Plover (Charadrius Dominicu

Green-winged Teal (Anas Carolinensis)

Woodcock (Philohela Minor)

Spruce Grouse (Derdragapus Canadensis

Greater Y

Blue-winged Teal (Anas Discors)

Canvasback Duck (Aythya Vallisneria)

נאָרד־אמעריקאנישע געיעג־פויגלען.

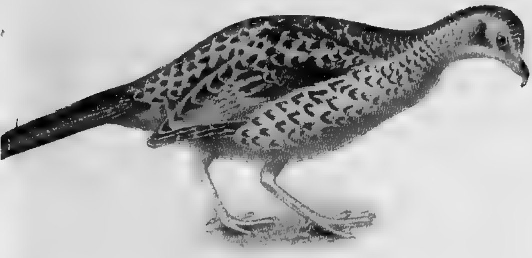

Ring-necked Pheasant (**Phasianus Torquatus**)

Wood Duck (**Aix Sponsa**)

Wilson's Snipe (**Gallinago Media**)

legs Snipe (**Totanus Melanoleucus**)

Ruffed Grouse (**Bonasa Umbellus**)

King Rail (**Rallus Elegans**)

Quail (**Colinus Virginianus**)

איינפאַכע שוועבענדע עלעקטרישע נאָדעלען בענוצט ווערען אַלס אַ גאַלוואַנאָסקאָפּ].

galvanoscop'ic *a.* (געל-וועַ-נאָ-סקאָפּ'-איק) וואָס איז שייך צו אַ גאַלוואַנאָסקאָפּ. ז. ***galvanoscope***

gal'vano-thermom'eter *n.* (געל'-וועַ-נאָו-טהער-מאָמ'-ע-טער) אַן אַפּאַראַט וואָס ווערט בענוצט צו מעסטען די וואַרימקייט וואָס אַן עלעקטרישער שטראָם פּראָדוצירט.

gamb *n.* (געמב) דער פוס; די פּאָלקע.

gambade' *n.* (געמ-בייד') אַ מין שטיוולעט אָדער כאָלעווע אויף'ן פוס, וואָס ווערט בענוצט ביים רייטען.

gamba'do *n.* (געמ-ביי'-דאָו) ז. ***gambade***

gam'bit *n.* (געמ'-ביט) — אין שאָך-שפּיעל — אַ גאַמביט [דאָס אָבגעבען אַ סאָלדאַט (אַ פּעשקע) אָדער אַן אַנדער פיגור ביים אָנהויב שפּיעל, מיט דעם ציעל צו מאַכען שפּעטער אַ שטאַרקערע אַטאַקע אויף דעם געגנער].

gam'ble *v.* (געמבל) שפּיעלען אין געלד; שפּיעלען אַזאַרט אין קאָרטען; ריזיקירען פיעל אין שפּיעל; שפּעקולירען אויף דער בערזע; פערשווענדען פיעל געלד אין קאָרטען-שפּיעל א. ד. ג.; אַן אַזאַרט-שפּיעל; דאָס ריזיקירען פיעל אין שפּיעל.

gam'bler *n.* (געמ'-בלער) איינער וואָס שפּיעלט אַזאַרט אין געלד; איינער וואָס ריזיקירט פיעל אָדער שטעלט פיעל אויף דער קאָרט ביים שפּיעלען.

gam'bling *n.* (געמ'-בלינג) דאָס שפּיעלען אַזאַרט; דאָס איינשטעלען פיעל אין קאָן; דאָס ריזיקירען פיעל אין שפּיעלען.

gam'bling-hell *n.* (געמ'-בלינג-העל) ז. ***gambling-house***

gam'bling-house *n.* (געמ'-בלינג-האַוס) אַ שפּיעלהויז, אַ הויז וואו מען שפּיעלט אין געלד [ווי אין קאָרטען-שפּיעל א. ד. ג.].

gam'bling-tray *n.* (געמ'-בלינג-טריי) אַ גרויסע טאַץ פון געפלאָכטענע ריטלעך, אויף וועלכער די אינדיאַנער פון צפון-אַמעריקאַ וואַרפען די ביינדלעך אין ביינדעל-שפּיעל.

gam'bol *v. and n.* (געמ'-באָל) שפּרינגען; שפּיעלען; שפּאַסען; אַ לוסטיגער שפּרונג; אַ שפּאַס.

gam'brel *n. and v.* (געמ'-ברעל) דאָס געלענק פון דעם הינטערשטען פוס פון אַ פערד און אַנדערע חיות; ביי קצבים — אַ שפּער-האָלץ [אַ שטיק האָלץ אויסגעבויגען ווי אַ פערד'ס פוס, אויף וועלכען מען הענגט אויף אַ געקוילעטע בהמה, בעת מען בעאַרבייט זי]; אַ געבראָכענער דאַך [ז. ***curb-roof***]; אויפהענגען אַ געקוילעטע בהמה אויף אַ שפּער-האָלץ; מאַכען אַ געבראָכענעם דאַך.

gam'brel-roof *n.* (געמ'-ברעל-רוהף) אַ געבראָכענער דאַך. ז. ***curb-roof***

game *n., a. and v.* (גיים) דאָס שפּיעל; לוסטיגקייט; צייט-פערטרייב; שפּאַס; אַ שפּיעל, אַ שפּיעל-פּאַרטיי; דער געווין [אין שפּיעל]; אַן אינטריגע, אַ פּראָיעקט, אַ פּלאַן; די יאַגד; דאָס ווילד [ווילדע חיות אָדער עופות וואָס זיינען געשאָסען געוואָרען אין יאַגד]; אַ קאַמפּף-האָהן וואָס ווערט געברויכט אין אַ וועט-קאַמפּף; וואָס איז שייך צו ווילדע חיות, וועלכע מען שיסט אין יאַגד; מוטיג, העלדיש; וואָס האָט אַ פערלאַנג אָדער ווילען צו טהאָן עפּעס; קרום; ווי אַ קאַליעקע; שפּיעלען אין געלד; ריזיקירען אָדער שטעלען פיעל אין קאָן.

game'-bag *n.* (גיימ'-בעג) אַ יאַגד-טאַש, אַ יאַגד-זאַק [אין וועלכען אַ יעגער טראָגט די חיות אָדער עופות וואָס ער האָט געטויטעט].

game'-bird *n.* (גיימ'-בוירד) אַ געיעג-פויגעל [איינע פון די מינים פויגלען, אויף וועלכע מען געהט אויף געיעג].

game'-cart *n.* (גיימ'-קאַרט) אַ לייכט וועגעל, אין וועלכען מען פלעגט אַמאָל פיהרען די הינד צום יאַגד-פּלאַץ. איצט ווערט עס געברויכט צום פאָהרען.

game'-cock *n.* (גיימ'-קאָק) אַ קאַמפּף-האָהן [אין צירק, וואו מען שטעלט אַרויס העהנער צו שלאָגען זיך און מען וועט זיך אויף זיי].

game'ful *a.* (גיימ'-פול) לוסטיג, לעבעדיג, ריהרעוודיג; פול מיט חיות אָדער עופות אויף וועלכע מען געהט אין געיעג.

game is up (גיים איז אַפּ) די יאַגד האָט זיך אָנגעפאַנגען; דער פּלאַן איז דורכגעפאַלען.

game'keeper *n.* (גיימ'-קיע-פּער) אַ היטער פון חיות און עופות, אויף וועלכע מען געהט אויף יאַגד.

game'-laws *n.* (גיימ'-לאָהז) געזעצען וועגען יאַגד.

game'-leg *n.* (גיימ'-לעג) אַ הינקעדיגער פוס.

game'ness *n.* (גיימ'-נעס) ענטשלאָסענהייט; מוטיגקייט; דרייסטקייט.

game of chance (גיים אָוו טשענס) אַ שפּיעל וואָס איז אָבהענגיג פון גליק אָדער מזל [ווי ווערפעל-שפּיעל אָדער קאָרטען-שפּיעל].

game'-pie *n.* (גיימ'-פּאַי) אַ פּיראָג אָדער פּאַשטעט געפילט מיט פלייש פון חיות וואָס זיינען דערשאָסען געוואָרען אויף געיעג.

game'-preserve' *n.* (גיימ'-פּרי-זוירוו') אַ וואַלד אָדער פּאַרק פול מיט געיעג-טהיערע, וועלכע מען האַלט פאַר ספּאָרט.

game'-preser'ver *n.* (גיימ'-פּרי-זויר'-ווער) אין ענגלאַנד — איינער וועלכער האָט אַן אייגענעם אָדער געדונגענעם וואַלד, וואו קיינעם איז ניט ערלויבט צו שיסען פויגלען אָדער חיות און נור ער אַליין געהט דאָרט אויף געיעג.

game'some *a.* (גיימ'-סאָם) שפּיעלעריש, לוסטיג, שערצהאַפט.

game'somely *adv.* (גיימ'-סאָם-לי) אויף אַ לוסטיגער, שערצהאַפטער אַרט.

game'someness *n.* (גיימ'-סאָם-נעס) לוסטיגקייט; שערצהאַפטיגקייט, שפּיעלעריי.

game'ster *n.* (גיימ'-סטער) אַ קאָרטען-שפּיעלער, אַ קאָרטיאָזשניק.

game'stress *n.* (גיימ'-סטרעס) אַ קאָרטען-שפּיעלערין.

gam'ete *n.* (געמ'-איט) אין ביאָלאָגיע — אַ גאַמעט אָדער אַן איינפאַכע צעלע וואָס פעראייניגט זיך מיט אַ צווייטער צעלע, כדי אויסצובילדען אַ זיגאָספּאָרע [איינע פון די קלענסטע און איינפאַכסטע בעשעפענישען].

game to the last (גיים טו טהי לעסט) אויסגעהאַלטען ביז צו לעצט.

ga'ming *n.* (גיי'-מינג) דאָס שפּיעלען אַזאַרט [אין געלד].

ga'ming-debt *n.* (גיי'-מינג-דעט) אַ קאָרטען-שולד, אַ חוב וואָס מען איז געבליבען שולדיג ביים שפּיעלען אין קאָרטען.

ga'ming-house *n.* (גיי'-מינג-האַוס) אַ שפּיעל-הויז [דאָס הויז וואו מען שפּיעלט אין קאָרטען און אַנדערע אַזאַרטע שפּיעלען].

ga'ming-room *n.* (גיי'-מינג-רוהם) אַ שפּיעל-צימער, אַ צימער וואו מען שפּיעלט אין קאָרטען און אַנדערע אַזאַרטע שפּיעלען.

ga'ming-ta'ble *n.* (גיי'-מינג-טיי'בל) אַ טיש וואָס ווערט בענוצט צו שפּיעלען אין קאָרטען א. ד. ג.

gam'ma *n.* (געמ'-אַ) די גאַמאַ, די סקאַלאַ. ז. ***gamut***

gam'mer *n.* (געמ'-ער) אַן אַלטע פרוי; אַ באָבע.

gam'mon *n. and v.* (געמ'-אָן) שינקען, געריוכערטע שווינען-פּאָלקע; דאָס געווינען דעם קאָן אין טריקטראַק-שפּיעל; אַ שווינדלעריש שפּיעל, אַן אָבנאַרעריי; שפּיעלען אַ ראָלע, מאַכען אַן אָנשטעל; חוזק מאַכען, זיך וויצלען; אָרייננאַרען; געווינען דעם קאָן אין טריקטראַק-שפּיעל; ריוכערען שווינען-פלייש אָדער שינקען; בעפעסטיגען צום פאַר-מאַסט [פון אַ שיף].

gam'moning *n.* (געמ'-אָנ-אינג) דאָס בעפעסטיגען צום פאַר-מאַסט [פון אַ שיף].

gamogen'esis *n.* (געמ-אָ-דזשענ'-ע-סיס) האָמאָגענעזיס [די פערמעהרונג אָדער פרוכפּערונג פון אָרגאַניזמען דורך דער פּאָרונג אָדער צוזאַמענלעבען פון ביידע געשלעכטער].

gamopet'alous *a.* (געמ-אָ-פּעט'-ע-לאָס) אין באָטאַניק — ביי וועלכע דאָס בלומען-קריינדעל בעשטעהט פון צונויפגעוואַקסענע בלעטלעך.

gamophyl'lous *a.* (געמ-אָ-פיל'-אָס) אין באָטאַניק — ביי וועלכע די בלעטלעך אַרום דער בלום זיינען צונויפגעוואַקסען.

gamosep'alous *a.* (געמ-אָ-סעפּ'-ע-לאָס) אין באָטאַניק — ביי וועלכע דאָס בלומען-בעכערעל בעשטעהט פון פעראייניגטע צונויפגעוואַקסענע בלעטלעך.

gam'ut *n.* (געמ'-אָט) אין מוזיק — דער טאָן-לייטער, די סקאַלאַ, די גאַמאַ; די גאַנצע נאָטען-סיסטעם; אַ זאַך אין גאַנצען, אַרום און אַרום.

ga'my *a.* (גיי'-מי) וואָס האָט אַ ריח פון געשאָסענע פויגלען אָדער חיות; שפּיעלענד; פול מיט לעבעדיגקייט, מיט ריהרעוודיגקייט.

ganch *v. and n.* (גענטש) הינריכטען אָדער בעשטראָפען איינעם מיט'ן טויט דורך אַראָבוואַרפען איהם פון אַ הויכען אָרט אויף האַקענס אָדער אויף שפּיזען אָדער דורך אויפהענגען איהם אויף אַ האַקען וואָס איז אַריינגעשטאָכען ביי איהם אין זייט; די הינריכטונג אויף אַזאַ אופן.

gan'der *n. and v.* (גענ'-דער) אַ גאַנער, אַ גאַנשער [אַ זכר פון גענז]; געהן לאַנגזאַם, זיך שלעפּען [ווי אַ גאַנז אָדער ווי אַ גאַנער].

gan'der-faced *a.* (גענ'-דער-פייסט) מיט אַ געגנזענעם פנים, מיט אַ נאַרישען פנים.

gan'der-month *n.* (גענ'-דער-מאַנטה) דער קימפּעט פון אַ פרוי [אַלס יום-טוב פאַר'ן מאַן].

gan'der-par'ty *n.* (גענ'-דער-פּאַר'-טי) אַ מענער-אונטערהאַלטונג [אַן אונטערהאַלטונג בלויז פון מענער].

gan'der-pull *n.* (גענ'-דער-פּול) גאַנער-ספּאָרט [אַזאַ ספּאָרט אין די זיד-וועסט טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון

אמעריקא. דער ספארט בעשטעהט אין דעם וואס א שנעל־לויפענדער רייטער דארף אראבררייסען דעם קאפ פון א גאנער וואס איז אויפגעהאנגען פאר די פיס, מיט'ן קאפ אראב].

gan'der-pull'ing *n.* (גענ'־דער־פול'־אינג) ז. *gander-pull*

gang *n.* (גענג) א באנדע, א חברה, א קאמפאניע; א מחנה; א קאמפאניע אר־בייטער; א גאנג פון מאשינעריע אדער אינסטרומענטען וואס ווערען געבראכט אין בעוועגונג דורך איין און דערזעלבער קראפט.

gang'-board *n.* (גענג'־באורד) א גאנג־ברעט [א קלאדקע צום ארויפגעהן אויף א שיף אדער צווישען פערשיעדענע טיילען אין א שיף].

gang'-cask *n.* (גענג'־קעסק) א וואסער־פעסעל [אויף שיפען].

gan'gliac *a.* (גענ'־גלי־עק) ז. *ganglial*

gan'glial *a.* (גענ'־גלי־על) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון גאנגלי־ען [נערוועו־קניפּלעך אדער נערוועו־פער־דיקונגען].

gan'gliate *a.* (גענ'־גלי־אייט) וואס האט גאנגליען [נערוועו־קניפּלעך אדער נערוועו־פערדיקונגען]; נעקניפּט [ווי גאנגליען].

gan'gliated *a.* (גענ'־גלי־איי־טעד) ז. *gangliate*

gan'gliform *a.* (גענ'־גלי־פארם) וואס איז ענהליך צו גאנגליען [נערוועו־קניפּ־לעך אדער נערוועו־פערדיקונגען].

gan'gling *a.* (גענ'־גלינג) אומגעלום־פערט, שווער, ניט ריהרעוודיג [אין געהן].

gan'glioform *a.* (גענ'־גלי־א־פארם) ז. *gangliform*

gan'glion *n.* (גענ'־גלי־אן) א גאנגליע [א נערוועו־קניפּעל אדער א נערוועו־פער־דיקונג]; אן אנוואוקס פון קאסע אדער קאסקע [אזא ווייס, עלאסטיש, הארט פלייש].

gan'glionary *a.* (גענ'־גלי־אנ־ע־רי) וואס בעשטעהט פון גאנגליען [נערוועו־קניפּלעך אדער נערוועו־פערדיקונגען].

gan'glionated *a.* (גענ'־גלי־אנ־איי־טעד) ז. *gangliate*

gang'-mas'ter *n.* (גענג'־מעס'־טער) איינער וואס בעשעפטיגט א קאמפאניע ארבייטער; אן אויפזעהער איבער א קאמ־פאניע ארבייטער.

gang'-plank *n.* (גענג'־פלענק) א גאנג־ברעט [א קלאדקע ארויפצוגעהן אויף א שיף]. ז. *gang-board*

gan'grel *n. and a.* (גענ'־גרעל) א הוי־כער, אומגעלומפּערטער, ניט ריהרעוודי־גער מענש; וואנדערענדיג, זיך ארומשלעפּענדיג.

gan'grenate *v.* (גענ'־גרי־נייט) פער־אורזאכען אדער קריגען גאנגרענע; אב־טויטען, פערניכטען; ווערען אבגעטויט. ז. *gangrene*

gan'grene *n. and v.* (גענ'־גריען) גאנ־גרענע [אן ענטצינדונג וואס פעראורזאכט פוילונג אדער אבטויטונג]; פעראורזאכען אדער קריגען גאנגרענע; אבטויטען; ווערען אבגעטויט.

gangrenes'cent *a.* (גענ־גרי־נעס'־ענט) אנגעגריפען פון גאנגרענע, ווערענדיג אב־געטויט.

gan'grenous *a.* (גענ'־גרי־נאס) אנגע־גריפען פון גאנגרענע; אבגעטויט; ציי־גענדיג סכנים פון פוילען אדער אבטוי־טונג.

gangs'man *n.* (גענגז'־מען) אן אויפ־זעהער איבער א קאמפאניע ארבייטער.

gang'ster *n.* (גענג'־סטער) א מיט־גליעד פון א שאיקע [גנבים, רויבער, יונגאטשעס א. ד. ג.].

gangue *n.* (גענג) די מינעראלען אין א ערץ־אדער אדער ערץ־לאגער וועלכע ענטהאלטען ניט קיין מעטאל אין זיך; פרעמדע שטאפען אין א מינעראל, די אונ־ריינקייט פון א מינעראל.

gang'way *n.* (גענג'־הוויי) א דורכגאנג; א ציטווויילינער דורכגאנג אדער וועג [ווי למשל, ביי געביידען וואס האלטען זיך ערשט אין בויען; קלאדקעס צום ארויפ־געהן אויף א שיף און צום איבערגעהן פון איין פלאץ צום אנדערען אויף א שיף א. ד. ג.]; א דורכגאנג צווישען רייהען שטוה־לען.

gang'way-lad'der *n.* (גענג'־הוויי־לעד'־ער) א לייטער פון א קלאדקע אויף א שיף ביז צום וואסער.

gan'net *n.* (גענ'־עט) דער טעלפעל, די טעלפעלגאנז אדער באקלאן [א פויגעל וואס געפינט זיך אין אייראפא און נארד־אמעריקא ביי די ברעגען פון דעם אט־לאנטישען אקעאן. ערנעהרט זיך מיט פיש].

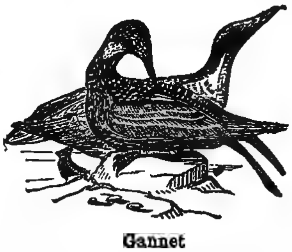

Gannet

gan'oid *a. and n.* (גענ'־איד) גלאט און גלאנציג [וועגען פיש־שופּען]; א פיש וואס האט גלאטע, גלאנציגע שופען אדער וואס זעהט אויס ווי פאלירט.

gan'oin *n.* (גענ'־א־אין) א ביינערדיגער, גלאטער, גלאנציגער שטאף מיט וועלכען געוויסע פיש זיינען בעדעקט [מעהרסטענ־טייל בעשטעהען פון דעם שטאף נור די שופען].

gant'let *n.* (גענט'־לעט) א משערינג, דאס טרייבען דורך דער שערענגע אדער דורך'ן משערינג [א מיליטערישע שטראף אין די אמאליגע ציימען, זי איז בעשטאנען אין דעם וואס מען האט איינעם א האלב נאקע־טען געטריבען דורך צוויי שערענגעס סאל־דאטען, וועלכע האבען איהם דערביי גע־שמיסען]; א רייה זאכען אדער פאסי־רונגען; דאס צוזאמענלויפען פון צוויי פאר פאראלעלע רעלסען [שינען] אין איין שטח; אן אייזערנע הענדשקע. ז. *gauntlet*

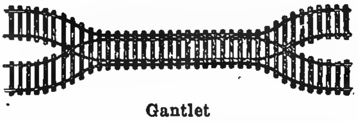

Gantlet

gant'lette *n.* (גענט'־לעט) אן אייזערנע הענדשקע. ז. *gauntlet*

gant'-line *n.* (גענט'־לאין) א שטריק אויף א רעדעל ארויפצוציהען אדער ארונ־טערצולאזען עפּעס [אויף שיפען].

gant'lope *n.* (גענט'־לאופ) א רייט־הענדשקע. ז. *gauntlet*

gan'tree *n.* (גענ'־טריע) ז. *gauntree*

gan'try *n.* (גענ'־טרי) ז. *gauntree*

gaol *n.* (דזשייל) א טורמע, א געפענגניס, א תפיסה.

gao'ler *n.* (דזשיי'־לער) א געפענגניס־וועכטער, א געפענגניס־אויפזעהער.

gaol'-kee'per *n.* (דזשייל'־קיע'־פער) ז. *gaoler*

gap *n. and v.* (געפּ) אן עפענונג, א לאך; א ברוך; א שפּאלט; א דורכגאנג; אן אונטערברעכונג; מאכען אן עפענונג, א ברוך, א לאך, א שפּאלט אדער דורכגאנג; איינשניידען, מאכען צייהנער [ווי ביי א זעג].

gape *v. and n.* (גייפ) גענעצען; עפענען דאס מויל [אום צו קריגען שפּייז]; גא־פען, עפענען דאס מויל פאר ערשטוינונג, בעוואונדערונג א. ד. ג.; זיך עפענען, זיין אפען [ווי דורך א ברוך, שפּאלט, פער־טיפונג א. ד. ג.]; זיך צושפּאלטען, בע־קומען אן עפענונג; א גענעץ; דאס גענע־צען; די ברייט פון דעם פאנאנדערגעעפענ־טען מויל.

gape af'ter (גייפ עפ'־טער) גאפען, עפענען דאס מויל, אויסגלאצען די אויגען [פאר איבערראשונג אדער בעוואונדע־רונג]; שטארק ערווארטען, גלוסטען, בענקען אדער האפען.

gape at (גייפ עט) גאפען, בעטראכטען מיט בעוואונדערונג אדער איבערראשונג, עפענען מויל און אויגען פאר איבערא־שונג און בעוואונדערונג.

gape for (גייפ פאר) מיט אונגעדולד ערווארטען; שטארק גלוסטען; זיין גרייט צו כאפען אדער אויפפרעסען.

ga'per *n.* (גיי'־פער) איינער וואס גע־נעצט; איינער וואס גאפט [שטעהט מיט אפענע מויל און אויגען פאר איבערראשונג און בעוואונדערונג]; א ברייט־שנאבעלדי־גער פויגעל; א ליפ־פיש.

ga'pers *n.* (גיי'־פערז) פויגלען, וואס הא־בען א טיפע און ווייט פאנאנדערגעשפּאל־טענעם שנאבעל [ווי למשל, שוואלבען].

gapes *n.* (גייפס) אזא נארגעל־קראנקהייט ביי פויגלען [די פויגלען האלטען דערביי זייערע מיילער אפען].

gape'-seed *n.* (גייפ'־סיעד) עטוואס וואס מאכט גאפען [עפענען מויל און אוי־גען פאר איבערראשונג און בעוואונדע־רונג]; עטוואס וואס רופט ארוים איבער־ראשונג און בעוואונדערונג ביי אונוויסענ־דע מענשען; א פאלקס־וואונדער.

gape upon' (גייפ א־פאן') ז. *gape for*

ga'ping *a.* (גיי'־פינג) ווייט אפען; גאפענדיג; גענעצענדיג.

ga'pingly *adv.* (גיי'־פינג־לי) מיט אן אפענעם מויל [פאר פערוואונדערונג], גאפענדיג; ווייט אפען.

ga'ping-stock *n.* (גיי'־פינג־סטאק) איינער אדער עטוואס אויף וועמען אדער אויף וואס מען גאפט [מען בעוואונדערט מיט ווייט פאנאנדערגעעפענטע מויל און אויגען].

gap of breath (געפּ אוו ברעטה) אן אטעמצוג.

gap of time (געפּ אוו טאים) א צווישענ־צייט.

gap'-toothed *a.* (געפּ'־טוהטהט) וואס די צייהנער זיינען שיטער דורך דעם וואס אנדערע פעהלען.

gap'-win'dow *n.* (געפּ'־הווינ'־דאו) א לאנג, שמאל פענסטער.

gar *n.* (גאר) אזא פיש [ענהליך צו א העכט].

G. A. R. אן אבקירצונג פון די ווערטער ***Grand Army of the Republic***

gar'age *n.* (גאר'-עדזש) א פלאץ, וואו מען האלט אויטאמאבילען.

garb *n. and v.* (גארב) קליי־ דונג, קלייד־דער־מאדע [הויפטזעכליך אפיציעלע אוי־ ניפארמען אדער קליידער און קליידער־מא־ דעס וואס זיינען כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען קלאס מענשען אדער פאר א געוויסער צייט]; א גארב, א סנאפ; א בינטעל [פון זאנגען אדער שיס־פיילען]; קליידען, אנקליידען.

gar'bage *n.* (גאר'-בעדזש) געדערים; אבפאל [הויפטזעכליך קיך־אבפאל פון שפייזען]; מיסט.

gar'bage-fur'nace *n.* (גאר'-בעדזש-פויר'-נעס) א מין אויוועו, אין וועלכען מען פערברענט מיסט און אנדערע אבפאל.

garbe *n.* (גארב) א גארב, א סנאפ; א בינטעל [פון זאנגען אדער שיס־פיילען].

garbed *a.* (גארבד) געקליידעט; אנגע־ טהאן.

gar'ble *v.* (גאר'-בל) איבערזיפען; אב־ קלייבען; אבקלייבען דאס בעסטע; אב־ סארטירען [הויפטזעכליך פאר א שלעכטען צוועק, ווי אום צו בעשווינדלען אדער מא־ כען א פאלשען איינדרוק]; פערפעלשען, פערדרארבען.

gar'bler *n.* (גאר'-בלער) איינער וואס קלייבט אב [דאס ערגסטע אדער בכלל מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען אדער צו מא־ כען א פאלשען איינדרוק]; א פערפעל־ שער, א פערדרארבער.

gar'board *n.* (גאר'-באורד) דער בארדען־ באלקען פון א שיף [פון פארענט].

gar'board-plank *n.* (גאר'-באורד-פלענק) ז. ***garboard***

gar'board-strake *n.* (גאר'-באורד-סטרייק) די ערשטע רייהע פלאנקען ביים פאדערשטען בארדען־באלקען פון א שיף.

garçon' *n.* (גאר-סאן') א האטעל־דינער; א קעלנער; א דינער; א אינגעל.

gar'den *n., a. and v.* (גאר'דן) א גאר־ טען; א סאד; א גוט־בעארבייטעטער, שעה־ נער, רייכער פלאץ אדער לאנד; וואס איז שייך אדער וואס קומט פון א גארטען אדער סאד; בעארבייטען לאנד פאר גערט־ נעריי, קולטיווירען גארטען־פראדוקטען אדער סאד־פראדוקטען.

gar'dencraft *n.* (גאר'דנ-קרעפט) די גערטנער־קונסט [די קונסט צו בעארביי־ טען גערטנער און סעדער].

gar'den-en'gine *n.* (גאר'דנ-ענ'-דזשין) ז. ***garden-pump***

gar'dener *n.* (גאר'דנ-ער) א גערטנער.

gar'dener-bird *n.* (גאר'דנ-ער-בוירד) דער גערטנער־פויגעל [אזא פויגעל אין ניי־גווינעא, ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס ער רייניגט אב און פוצט אויס פאר זיין נעץ א גרויסען פלאץ].

gar'den-gate *n.* (גאר'דנ-גייט) דאס שטיעפמוטערעל [אזא בלום].

gar'den-glass *n.* (גאר'דנ-גלעס) א גארטען־גלאז [א קיילעכיגע גלאז וואס מען געברויכט אלס בעציערונג אין א סאד אדער א גלאז, מיט וועלכער מען דעקט צו בלומען].

gar'den-house *n.* (גאר'דנ-הויז) א גארטען־ביידעל, א לויבע, א בעסיעדקע.

gar'dening *n.* (גאר'דנ-אינג) גערט־ נעריי.

gar'denless *a.* (גאר'דנ-לעס) אהן גערט־ נער, אהן סאדען.

gar'den-mold *n.* (גאר'דנ-מאולד) גארטען־ערד [שווארצע פרוכטבארע ערד].

gar'den-net *n.* (גאר'דנ-נעט) א לייכ־ טער שטאף, מיט וועלכען מען פערדעקט פרוכטען, אום זיי צו בעשיצען געגען פויג־ לען.

gar'den-par'ty *n.* (גאר'דנ-פאר'-טי) אן אונטערהאלטונג אין א סאד אדער אויף א לאנקע.

gar'den-plot *n.* (גאר'דנ-פלאט) א גאר־ טען־פלאץ.

gar'den-pot *n.* (גאר'דנ-פאט) א גיס־ קאן, א קאן צו בעגיסען בלומען.

gar'den-pump *n.* (גאר'דנ-פאמפ) א גארטען־שפריצער, א האנד־פומפ צו בע־ שפריצען א גארטען אדער א סאד.

gar'den-stand *n.* (גאר'דנ-סטענד) א געשטעל פאר בלומען־טעפ.

gar'den-stuff *n.* (גאר'דנ-סטאף) גאר־ טען־פלאנצען; גארטען־גרינס.

gar'den-sweep *n.* (גאר'דנ-סהוויעפ) א וועג דורך א גארטען אדער סאד [צום פאהרען מיט א וואגען].

gar'den-trow'el *n.* (גאר'דנ-טראו'-על) א קליינער שויפעל אדער רידעל, מיט וועל־ כען מען גראבט ארום די ערד ארום בוי־ מער און קוסטעס אין א גארטען.

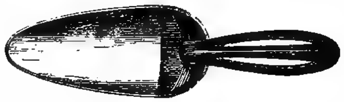

Garden-trowel

gar'den-truck *n.* (גאר'דנ-טראק) גרינס אדער גארטען־פראדוקטען צום פער־ קויף אויף'ן מארק.

gar'den vale'rian (גאר'דן ווע-לי'-רי-ען) די וואלעריאן־פלאנצע [א מין גראז מיט רויטע בלימעלעך. פון איהרע ווארצ־ לען ווערען געמאכט וואלעריאן־טראפענס און עטער־אויל אלס א מעדיצינישער מי־ טעל געגען נערוועזיטעט].

gar'don *n.* (גאר'-דאן) [א דער אלאנד מין קליינער פיש וואס לעבט אין טייכען און אזערעס].

gar'fish *n.* (גאר'-פיש) א מין פיש עהנ־ ליך צו א העכט.

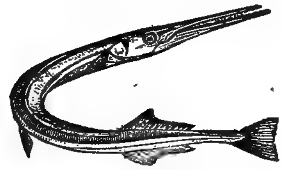

Garfish

gar'garism *n.* (גאר'-גע-ריזם) גארגעל־ וואסער [א פליסיגקייט וואס ווערט צו־ געגרייט צו שווענקען דעם האלז ביי אן ענטצינדונג א. ד. ג.].

gar'garize *v.* (גאר'-גע-ראיז) גארגלען, שווענקען דעם גארגעל; בענוצען אלס גאר־ געל־וואסער.

gar'get *n.* (גאר'-געט) א קראנקהייט ביי קיה, וועלכע דריקט זיך אויס אין א גע־ שווילעכץ אין האלז; אן ענטצינדונג אין אייטער ביי קיה; א מין גראז; אזא קראנק־ הייט ביי חזירים.

gar'gle *v. and n.* (גאר'גל) גארגלען, שווענקען דעם גארגעל; גארגעל־וואסער; אזא קראנקהייט ביי חזירים.

gar'goyle *n.* (גאר'-גאיל) אזא שטיינער־ נע דאך־רינע אין דער פארם פון א פיגור וואס פלעגט געמאכט ווערען אין דער מיי־ טעל־אלטערליכער ארכיטעקטור פאר דעם אבלויפען פון רעגען־וואסער. אין דער מא־ דערנער ארכיטעקטור ווערט עס בענוצט נור אלס דעקאראציאן.

Gargoyle

garibal'di *n.* (גער-אי-בעל'-די) אזא פרויע בלוזע פאר פרויען און קינדער.

Garibal'dian *a. and n.* (גער-אי-בעל'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם איטאליע־ נישען פאטריאט און רעוואלוציאנער דזשו־ זעפע גאריבאלדי, וועלכער האט געקעמפפט פאר דער פעראייניגונג פון איטאליען [גע־ בארען אין יאהר 1807, געשטארבען אין 1882]; אן אנהענגער אדער מיטהעלפער פון גאריבאלדי.

gar'ish *a.* (געהר'-איש) גלענצענד, בלענ־ דענד, שטראהלענד; צופיעל געפוצט; גע־ שמאקלאז אויסגעפוצט; לייכטזיניג, ניט שטאנדהאפט.

gar'ishly *adv.* (געהר'-איש-לי) אויף א בלענדענדען אופן; מיט איבערטריבע־ נעם פוץ; מיט געשמאקלאזער אויספוצונג; לייכטזיניג, אונשטאנדהאפט.

gar'ishness *n.* (געהר'-איש-נעס) פוץ; גלאנץ; לייכטזיניגקייט, אונשטאנדהאפ־ טיגקייט.

gar'land *n. and v.* (גאר'-לענד) א גיר־ לאנדע [גרינס און בלומען צוזאמענגע־ פלאכטען אין דער פארם פון א שטריק]; א בלומען־קראנץ אלס פערציערונג אדער אלס צייכען פון כבוד; אן אנטאלאגיע [א זאמלונג פון לירישע געדיכטע פון פער־ שיעדענע פאעטען]; די הויפט זאך, דער וויכטיגסטער פונקט; א מין טארבע, אין וועלכער מאטראזען האלטען זייער פראוויז־ זיע; א מין רינג פון שטריק, וואס ווערט געברויכט אויף א שיף פאר פערשיעדע־ נע צוועקען; בעציערען מיט גירלאנדען.

gar'lic *n.* (גאר'-ליק) קנאבעל, די קנאבעל־ פלאנצע.

Garlic

gar'lic-ea'ter *n.* (גאר'-ליק-איט'-טער) א קנאבעל=עסער; א לומפּ.

gar'lic-hop *n.* (גאר'-ליק-האפּ) א קעפּעל פון קנאבעל.

gar'licky *a.* (גאר'-ליק-אי) וואס איז עהנליך צו קנאבעל אדער שמעקט מיט קנאבעל.

gar'ment *n.* (גאר'-מענט) א קלייד; א מלבוש.

gar'mented *a.* (גאר'-מען-טעד) אנגעטהאן, געקליידעט.

gar'ner *n. and v.* (גאר'-נער) א קארן=שפּייכלער; די אנזאמלונג פון עפּעס [ווי קענטשאפט, וויסען א. ד. ג.]; אריינשיטען אין שפּייכלער; אננרייטען, אנזאמלען.

gar'net *n.* (גאר'-נעט) גראנאט [א מין רויטער עדעלשטיין. ז. איל. *"Gems"*]; אויף א שיף — א בלאק מיט אנגעצויגענע שטריק ארויפצוציהען און אראבצולאזען לאסט.

gar'nish *v. and n.* (גאר'-ניש) בעציערען מיט ארנאמענטען; בעזעצען, בענעהען; פערשמיערען אין קאנדאלען, אנטהאן א פּענטע אויף א פערד; בעזארגען מיט עפּעס, צושטעלען וואס איז נויטיג; בעציערען א געריכט אדער מאכל מיט עפּעס וואס מען לעגט ארום ארום איהם; ווארנען, מוהיר זיין, געבען צו וויסען; ארויפלעגען אן ארעסט אויף עפּעס [ווי אויף געלד אדער פערמעגען]; א בעציערונג, דעקאראציאן; דאס בענעהען אדער בעזעצען מיט עפּעס; עפּעס מיט וואס מען לעגט ארום א געריכט אויף א טעלער; א סערוויז, כלים אדער געשיער וואס ווערען בענוצט צום טיש; קאנדאלען, קייטען, פּענטעס; א מתנה וואס מען גיט א בעדיענער.

garnishee' *n. and v.* (גאר-ני-שיע') דער סעקוועסטער [איינער וועלכען דאס געריכט בעפעהלט צו פערהאלטען דאס געלד, וואס איינער דארף בעצאהלען זיין בעל=חוב, ווייל דיעזער בעל=חוב איז שולדיג געלד אן אנדער פּערזאן, וועלכע האט איהם פערקלאגט אין געריכט]; פערהאלטען דורך'ן בעפעהל פון געריכט דאס געלד וואס איינער דארף בעצאהלען א צווייטען, ווייל דיעזער צווייטער איז שולדיג געלד א דריטען.

gar'nisher *n.* (גאר'-ניש-ער) א בעפּוצער, א בעציערער; איינער וועלכער פאדערט פון צווייטען צו פערהאלטען דאס געלד וואס ער איז שולדיג זיין בעל=חוב, ווייל דיעזער בעל=חוב איז איהם שולדיג געלד.

gar'nishment *n.* (גאר'-ניש-מענט) אן ארנאמענט, א פּערציערונג; דאס וואס בעציערט אדער בעפּוצט עפּעס; א התראה אדער בעפעהל פון געריכט צו פערהאלטען דאס געלד וואס איינער איז שולדיג דעם אנגעקלאגטען און ער זאל בעצאהלען דעם חוב דעם אנקלעגער [ווי למשל, א בעפעהל פון געריכט אז איינער זאל פערהאלטען די שכירות פון זיין ארבייטער און אבגעבען דאס געלד דעם ארבייטער'ס בעל=חוב].

gar'nishry *n.* (גאר'-ניש-רי) פּערציערונגען, ארנאמענטען; דאס פּערציערען.

gar'niture *n.* (גאר'-ני-טשור) גארניטור; אויסשטאטונג; ציערונג.

gar'ran *n.* (גאר'-ען) א קליין פערד; א קליאטשע.

gar'ret *n.* (גאר'-עט) א בוידעם; א מעזאנין, א בוידעם=קאמער, א דאך=שטיבעל; דער קאליר פון צופוילטען האלץ.

garreteer' *n.* (גער-ע-טיער') א בעוואהנער פון א בוידעם=שטיבעל; אן ארעמער ליטעראט אדער פערפאסער.

gar'rison *n. and v.* (גער'-אי-סאן) א גארניזאן [אן ארמעע אדער קאמאנדע סאלדאטען וואס ווערען געהאלטען אין א פעסטונג אדער שטאדט צו בעשיצען דאס ארט פון שונא און אויפצוהאלטען דארטען ארדנונג אין דער צייט פון שלום]; א פעסטונג אדער שטאדט, וועלכע איז בעשיצט פון א גארניזאן סאלדאטען; אריינשטעלען א גארניזאן סאלדאטען אין א פעסטונג אדער שטאדט; האלטען אין אונטערטעניגקייט אן איינגענומען לאנד דורך א גארניזאן סאלדאטען.

gar'risoned *a.* (גער'-אי-סאנד) בעזעצט מיט סאלדאטען.

gar'rison-town *n.* (גער'-אי-סאן-טאון) א שטאדט וואו עס שטעהט א גארניזאן. ז. *garrison*.

gar'ron *n.* (גער'-און) ז. *garran*.

garrote' *n. and v.* (גע-ראט') אן ארט טויט=שטראף דורך דערוואָרגען מיט אן אייזערנעם קראגען ארום האלז [אזא ארט טויט=שטראף האט זיך פּראקטיצירט אין שפּאניען און פּארטוגאל]; דער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען פלעגט דורכפיהרען אזא ארט טויט=שטראף; בעשטראפען מיט טויט דורך דערוואָרגען מיט'ן אייזערנעם קראגען; בעטריגען אדער בעשווינדלען אין קארטען=שפּיעל, בעהאלטענדיג איינינע קארטען הינטער'ן האלז.

garru'lity *n.* (גע-רוה'-לי-טי) פלוידעריי, פּלאפּלעריי.

gar'rulous *a.* (גער'-או-לאס) געשוועציג, פלוידעריש.

gar'rulously *adv.* (גער'-או-לאס-לי) אויף א פלוידערישען, פּלאפּלערישען שטייגער.

gar'rulousness *n.* (גער'-או-לאס-נעס) ז. *garrulity*.

gar'ter *n. and v.* (גאר'-טער) א שטרומפּבאנד, א פּאדעשקע; דער צייכען פון דעם הויזען=באנד ארדען אין ענגלאנד [אן ארדען פון דעם העכסטען ראנג פון ענגלישע ריטער, וועמעס מיטגליעדער עס זיינען דער קעניג, דער פּרינץ פון וועלס אדער דער יורש=עצר און נאך 24 פון די העכסטע אריסטאקראטען פון לאנד]; א מיטגליעד פון דיעזען ארדען; ארומבינדען מיט א פּאדעשקע; אריינגעהמען איינעם אין ארדען פון הויזען=באנד.

gar'ter-blue *a.* (גאר'-טער-בלוה) טונקעל=בלוי.

Gar'ter-king *n.* (גאר'-טער-קינג) דער הערעלד פון דעם הויזען=באנד=ארדען אין ענגלאנד און דער העכסטער הערעלד פון לאנד. ז. *garter*.

gar'ter-snake *n.* (גאר'-טער-סנייק) א מין קליינע ניט=גיפטיגע אמעריקאנישע שלאנג מיט א גרינליכען קאליר און לאנגע געלבע שטרייפען.

gas *n. and v.* (געס) גאז; לייכט=גאז; איינשלעפערונגס=גאז וואס דענטיסטען געברויכען ביים ארויסציהען ציינער; פוסטע דבורים; ריידען נארישקייטען, ריידען פוסטע דבורים; בעהאנדלען מיט גאז אדער שטעלען אונטער דער ווירקונג פון גאז; פערגיפטען מיט גאז.

gasalier' *n.* (געס-ע-ליער') א הענגלייכטער פאר גאז=בעלייכטונג.

gas'-bag *n.* (געס'-בעג) א זאק צו האלטען גאז; א פלוידערזאק.

gas'-bill *n.* (געס'-ביל) די גאז=רעכנונג וואס ווערט צוגעשטעלט פון דער גאז=קאמפּאניע.

gas'-bot'tle *n.* (געס'-באטל) אן אייזערנע כלי אין דער פארם פון א פלאש צו האלטען גאז.

gas'-brack'et *n.* (געס-ברעק'-עט) א גאז=וואנד=לייכטער.

gas'-bur'ner *n.* (געס'-בויר'-נער) א גאז=ברענער [דאס רעהרעל וואס איז צוגעריכטעט פאר דעם ברענען פון א גאז=פלאם].

gas'-calorim'eter *n.* (געס'-קעל-א-רים'-ע-טער) אן אפּאראט צו מעסטען די היץ וואס א געוויסע קוואנטום גאז קען ארויסגעבען.

gas'-coal *n.* (געס'-קאול) שטיין=קויהל פון וועלכען עס ווערט געמאכט לייכט=גאז.

gas'-com'pany *n.* (געס'-קאמ'-פּע-ני) א גאז=קאמפּאניע [א קאמפּאניע וואס בעזארגט די שטאדט מיט גאז].

Gas'con *n.* (געס'-קאן) א געבארענער פון גאסקאן [אן אלטע פּראווינץ אין פראנקרייך]; א בעריהמער, א פּראלער [אויף דעם נאמען פון די גאסקאניער, וועלכע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט זייער בעריהמעריי].

gasconade' *n. and v.* (געס-קא-נייד') בעריהמעריי, פּראלעריי; זיך בעריהמען, פּראלען, זאגען ליגען.

gascona'der *n.* (געס-קא-ניי'-דער) א גרויסער בעריהמער, א פּראלער.

gase'ity *n.* (גע-סי'-אי-טי) גאז=פערמיגקייט; דאס זיין גאז=פערמיג.

gas'-en'gine *n.* (געס'-ען'-דזשין) א גאז=מאשין [א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך גאז דורך דעם וואס דאס גאז ווערט אין צילינדער געבראכט צום עקספּלאדירען און דיעזע עקספּלאזיאנס=קראפט טרייבט דעם קאלבען].

gas'eous *a.* (געס'-אי-אס) גאזארטיג, גאזפערמיג; לופטיג, ניט שטאנדהאפטיג.

gas'-fit'ter *n.* (געס'-פיט'-ער) א גאז=מאנטער [איינער וואס ריכט איין גאז=בעלייכטונג אין הייזער].

gas'-fit'ting *n.* (געס'-פיט'-אינג) גאז=איינריכטונגען; דאס איינארדנען גאז=לייטונגען און גאז=איינריכטונגען.

gas'-fit'tings *n.* (געס'-פיט'-אינגז) גאז=איינריכטונגען.

gas'-fix'tures *n.* (געס'-פיקס'-טשורז) איינריכטונגען פאר לייכט=גאז [ווי די לייכטער, ברענער, רעהרען א. ד. ג.].

gas'-fur'nace *n.* (געס'-פויר'-נעס) א גאז=אויווען [אן אויווען וואס ווערט געהייצט מיט גאז]; אן אויווען צום דיסטילירען גאז.

gas'-gov'ernor *n.* (געס'-גאוו'-ער-נאר) ז. *gas-regulator*.

gash *v. and n.* (געש) איינשניידען; מאכען א לאנגען טיעפען שנים; א לאנגער טיעפער שנים [ווי אין פלייש].

gas'-hol'der *n.* (געס'-האול'-דער) א גאז=בעהאלטער [א געפעס אדער אפּאראט פון וועלכען עס ווערט רעגולירט דער אויספלוס פון לייכט=גאז].

gasifica'tion *n.* (געס-אי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג אין גאז; דאס פּראדוצירען גאז.

gas'iform *a.* (געס'-אי-פארם) גאזפערמיג, גאז=ארטיג.

gas'-in'dicator *n.* (געס'-אינ'-די-קיי-טאר) אן אינסטרומענט וואס גיט אן דעם דרוק פון לייכט=גאז אין די רעהרען אדער

די עקזיסטענץ פון אויפרייסענדע גאזען איז א קויהלען=גרוב.

gas'-jet *n.* (געס'-דזשעט) א גאז=ברענער; דער שפּיץ פון א גאז=פלאם וואס געהט ארויס פון א גאז=ברענער.

gas'ket *n.* (געס'-קעט) א דינע פּלאטע פון פּאפּיער, גומי, לעדער אדער בלעך וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען צוויי מאשינען=טיילען כדי זיי זאלען זיך פעסט צונויפקומען; א לייוועגד=באנד אדער שטריקעל מיט וואס עס ווערט צוגעבונדען א זעגעל צום מאסט=בוים.

gas'king *n.* (געס'-קינג) פּאקונג [דאס פעסט=מאכען געוויסע מאשינען=טיילען אייגעם צום אנדערען דורך אנשטאפּען צווישען זיי פּאקולע אדער קאנאפּליע].

gas'kins *n.* (געס'-קינז) ז. *gasking*.

gas'-lamp *n.* (געס'-לעמפּ) א גאז=לאמפּ; א גאז=לאנטערנע.

gas'-light *n.* (געס'-לאיט) גאז=ליכט.

gas'-ligh'ted *a.* (געס'-לאי'-טעד) בעלויכטען מיט גאז=ליכט.

gas'-ligh'ting *n.* (געס'-לאי'-טינג) גאז=בעלייכטונג.

gas'-main *n.* (געס'-מיין) דער הויפּט=ראהר פון דער גאז=לייטונג, וועלכער געהט פון גאז=אנשטאלט און פון וועלכען עס צווייגען זיך אב די אלע אנדערע גאז=רעהרען.

gas'man *n.* (געס'-מען) איינער וואס ארבייט ביים פאבריצירען ליכט=גאז אדער ביי גאז=איינריכטונגען; דער אנגעשטעלטער פון דער גאז=קאמפּאניע וואס געהט נאכזעהן אין די הייזער וויפיעל גאז עס איז פערברויכט געווארען אדער דער וואס ברייגנט די רעכנונג פאר דעם פערברויכטען גאז; אן אנגעשטעלטער אין א קויהלען=גרוב וואס דארף נאכזעהן אויב עס האבען זיך ניט אנגעזאמעלט אין גרוב קיין אויפרייסענדע גאזען.

gas man'tle (געס מענטל) א גליה=מאנטעל אדער שאטקע [א מין היטעלע געוועבט פון באוועל און דורכגעווייקט אין געוויסע כעמישע שטאפען, וואס טהוט זיך אן אויף'ן רעהר פון א גאז=לאמפּ איבער דעם פלאם און דיענט צו מאכען דאס פייער פיעל העלער].

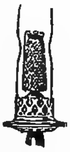

Gas Mantle

gas'-me'ter *n.* (געס'-מי'-טער) א גאז=מעטער, אן אפּאראט וואס ציינט אן וויפיעל גאז עס איז פערברויכט געווארען.

gas'-mo'tor *n.* (געס'-מאו'-טאר) ז. *gas-engine*.

gas'oline *n.* (געס'-א-לין) גאזאלין [דיסטילירט פּעטראלעאום. ענטצינדעט זיך און פערדאמפּט זעהר שנעל און ווערט דאריבער בענוצט אלס הייץ=מאטעריאל פאר גאז=מאטארען א. ד. ג.].

gas'oline en'gine (געס'-א-לין ענ'-דזשין) א גאזאלין=מאשין [א מאשין וואס ווערט בעטריבען מיט גאזאלין].

ז. *gasoline motor*

gas'oline mo'tor (געס'-א-לין מאו'-טאר) א גאזאלין=מאטאר, א מאטאר וואס ווערט בעטריבען מיט גאזאלין [דאס גאזאלין ווערט געמישט מיט לופט און ווערט געבראכט אין דעם צילינדער פון מאטאר, וואו דאס געמיש ווערט געבראכט צום עקספּלאדירען און דורך דער קראפט פון די עקספּלאזיאנען ווערט דער מאטאר געבראכט אין בעוועגונג, ווי דאס איז ביי אויטאמאבילען א. ד. ג.].

gasom'eter *n.* (געס-אמ'-ע-טער) א גאזאמעטער, אן אפּאראט צום מעסטען גאז; א כעמישער אפּאראט צום אויפזאמלען, מישען אדער מעסטען פערשיעדענע גאזען.

gasomet'ric *a.* (געס-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דעם מעסטען פון גאזען.

gasom'etry *n.* (געס-אמ'-ע-טרי) די גאז=מעסטונג.

gas'oscope *n.* (געס'-א-סקאופּ) אן אינסטרומענט אויף אבצופּראבירען אויב אין אן ארט געפינט זיך גאז.

gas'-ov'en *n.* (געס'-אוו'ן) א גאז=אויווען.

gasp *v. and n.* (געספּ) אויפעפענען ברייט דאס מויל צו כאפּען דעם אטהעם; קייכען; שווער אטהעמען; לעכצען, שמאכטען [נאך עפּעס]; דאס אויפעפענען ברייט דאס מויל צו כאפּען דעם אטהעם; דאס שווער אטהעמען; דאס קייכען.

gasp af'ter (געספּ עפ'-טער) ז. *gasp for*.

gasp for (געספּ פאר) נאך עטוואס לעכצען אדער שמאכטען.

gas'ping *n. and a.* (געס'-פּינג) דאס קייכען, דאס ניט קענען אבכאפּען דעם אטהעם; קייכענדיג.

gas'pingly *adv.* (געס'-פּינג-לי) קייכענדיג, שווער אטהעמענדיג.

gas'-pipe *n.* (געס'-פּאיפּ) א גאז=ראהר.

gas'-plant *n.* (געס'-פּלענט) א גאז=אנשטאלט [א פאבריק וואו גאז ווערט פּראדוצירט].

gasp one's last (געספּ הוואנז לעסט) אויסהויכען דעם לעצטען אטהעם, אויסהויכען די נשמה.

gas'-range *n.* (געס'-ריינדזש) א גאז=קאך=אויווען; א גאז=הערד, א גאז=פּליטע.

gas'-reg'ister *n.* (געס'-רעדזש'-איס-טער) א גאז=רעגיסטער [אן אפּאראט וואס פערצייכענט דאס קוואנטום פון פערברויכטען גאז דורך דעם, וואס ער גיט אן דעם גאז=דרוק].

gas'-reg'ulator *n.* (געס'-רעג'-יו-ליי-טאר) א גאז=רעגולאטאר, אן אפּאראט וואס רעגולירט דעם אויספלוס פון לייכט=גאז ביים ברענען, אז קיין איבריג גאז זאל ניט געהן אין ניוועץ.

gas'-retort' *n.* (געס'-רי-טארט') די גאז=רעטארטע [אזא רוים אדער קעסעל, וואו עס ווערט פּראדוצירט לייכט=גאז].

gas'-sand *n.* (געס'-סענד) אזא זאמד=שטיין וואס גיט ארויס גאז.

gas ser'vice (געס סויר'-וויס) די סיסטעם פון בעזארגען מיט גאז=בעלייכטונג.

gas'-stove *n.* (געס'-סטאוו) א גאז=אויווען.

gas'sy *a.* (געס'-אי) גאזהאלטיג, וואס ענטהאלט גאז; ווינדיג, לופטיג; אויפברויזענד.

gas'-tank *n.* (געס'-טענק) א גאז=בעהאלטער, א כלי וואו מען האלט גאז; אן אפּאראט צו מעסטען גאז.

gas'-tar *n.* (געס'-טאר) שטיין=קויהלען=טער, שטיין=קויהלען=דזשעגעכץ.

gas'ter *n.* (געס'-טער) דער בויך; דער מאגען.

gas'teropod *a. and n.* (געס'-טע-רא-פּאד) וואס איז שייך צו די בויך=קריכענדע טהיערע; איינער פון די בויך=קריכענדע טהיערע.

gasterop'odan *n.* (געס-טע-ראפּ'-א-דען) איינער פון די בויך=קריכענדע טהיערע.

gasterop'odous *a.* (געס-טע-ראפּ'-א-דאס) וואס איז שייך צו די בויך=קריכענדע טהיערע.

gas'-tight *a.* (געס'-טאיט) גאז=דיכט, גאז=פעסט [פעסט אז דאס גאז זאל ניט קענען ארויס].

gas'-tip *n.* (געס'-טיפּ) א גאז=ברענער=שפּיץ [דער שפּיץ פון א גאז=ברענער דורך וועלכען עס געהט דער גאז=פלאם].

gast'ly *a.* (געסט'-לי) ז. *ghastly*.

gast'ness *n.* (געסט'-נעס) ז. *ghastliness*.

gastræ'um *n.* (געס-טריע'-אם) דער בויך=טייל פון א פויגעל.

gas'tric *a.* (געס'-טריק) וואס געהערט צום בויך אדער צום מאגען.

gas'tric fe'ver (געס'-טריק פי'-ווער) א שטארקע מאגען=ענטצינדונג; טיפוס=פיעבער.

gas'tric juice (געס'-טריק דזשוס) דער מאגען=זאפט [דער זויערליכער זאפט וואס די דריזען פון מאגען גיבען ארויס פון זיך צו העלפען דער פערדייאונג].

gas'tric vein (געס'-טריק וויין) דער מאגען=אדער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gastril'oquist *n.* (געס-טריל'-א-קהוויסט) א בויך=רעדנער.

gastril'oquous *a.* (געס-טריל'-א-קהוואס) ווי א בויך=רעדנער; בויך=רעדענד.

gastril'oquy *n.* (געס-טריל'-א-קהווי) דאס בויך=ריידען.

gastri'tis *n.* (געס-טראי'-טיס) א מאגען=ענטצינדונג.

gas'trograph *n.* (געס'-טרא-גרעף) אן אפּאראט צו פערצייכנען די בעוועגונגען פון מאגען אין דער צייט פון פערדייאונג.

gastrol'oger *n.* (געס-טראל'-א-דזשער) איינער וואס שטודירט מאגען=קראנקהייטען; א קענער אין מאגען=קראנקהייטען.

gastrolog'ical *a.* (געס-טרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בעהאנדלונג פון מאגען.

gastrol'ogist *n.* (געס-טראל'-א-דזשיסט) א קענער אין מאגען=בעהאנדלונג; איינער וואס שטודירט די מאגען=קראנקהייטען, א מאגען=ספּעציאליסט.

gastrol'ogy *n.* (געס-טראל'-א-דזשי) דער טייל פון מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם מאגען און זיין בעהאנדלונג; די קונסט פון קאכען אדער די צופּאסונג פון שפּייזען פאר'ן מאגען.

gas'tromancy *n.* (געס'-טרא-מענ-סי) נביאות=זאגעריי דורך בויך=רעדנעריי; נביאות=זאגעריי דורך דיק=בייכיגע פלאשען.

gas'tronome *n.* (געס'-טרא-נאום) ז. *gastronomer*.

gastron'omer *n.* (געס-טראנ'-א-מער) א גאסטראנאם, א גרויסער מבין אויף גוטע עסענס, א גרויסער מבין אין דער קאך=קונסט; איינער וואס ליעבט צו לעבען א גוטען טאג דורך עסען און טרינקען.

gastronom'ic *a.* (געס-טרא-נאמ'-איק) גאסטראנאמיש, וואס איז שייך צו גאסטראנאמיע. ז. *gastronomy*.

gastronom'ical *a.* (געס-טרא-נאמ'-אי-קעל) ז. *gastronomic*.

gastronom'ically *adv.* (געס-טרא-נאמ'-אי-קעל-אי) אויף א גאסטראנאמישען אופן. ז. *gastronomy*.

gastron'omist *n.* (געס-טראנ'-א-מיסט) ז. *gastronomer*.

gastron'omous *a.* (געס-טראנ'-א-מאס) וואס גיט זיך אב מיט גאסטראנאמיע. ז. *gastronomy*.

gastron'omy *n.* (געס-טראנ'-א-מי) גאסטראנאמיע, די קונסט פון צוריכטען געשמאקע, אפעטיטליכע אדער דעליקאטעסע שפייזען; דאס אבגעבען זיך מיט עסען און טרינקען.

gastron'osos *n.* (געס-טראנ'-א-סאס) מאגען=קראנקהייט.

gas'tropod *a.* and *n.* (געס'-טרא-פאד) ז. ***gasteropod***.

gastrorr'haphy *n.* (געס-טראר'-ע-פי) אין כירורגיע—דאס צונויפנעהען א וואונד אדער שניט פון בויך.

gas'troscope *n.* (געס'-טרא-סקאופ) א גאסטראסקאפ [אזא שפיגעל=אפאראט וואס ווערט בענוצט אריינצוקוקען אין מאגען פון אינווענינ].

gastros'copy *n.* (געס-טראס'-קא-פי) די אונטערזוכונג פון אינוועניגסטען טייל פון בויך; די אונטערזוכונג פון מאגען דורך א גאסטראסקאפ. ז. ***gastroscope***.

gastrot'omy *n.* (געס-טראט'-א-מי) אין מעדיצין — אן אפעראציאן פון בויך אדער מאגען.

gas'trula *n.* (געס'-טרו-לא) די פארם פון א מעטאזאאישען [פיעל=צעליגען] ארגאניזם אין זיין עמבריאנישען צושטאנד, וועלכער בעשטעהט וויא פון צוויי זעקלעך איינס אין דעם אנדערען מיט אן עפענונג פון איין ענד.

gas'trular *a.* (געס'-טרו-לאר) וואס איז שייך צו דער פארם פון א מעטאזאאישען [פיעל=צעליגען] ארגאניזם אין זיין עמבריאנישען צושטאנד, וועלכער בעשטעהט ווי פון צוויי זעקלעך איינס אין דעם אנדערען מיט אן עפענונג פון איין ענד.

gas'-wa'ter *n.* (געס'-הוואה'-טער) וואסער דורך וועלכען עס איז דורכגעלאזען געווארען לייכט=גאז עס צו רייניגען.

gas'works *n.* (געס'-הוואירקס) א גאז=אנשטאלט [א פאבריק וואו עס ווערט פראדוצירט לייכט=גאז].

gate *n.* and *v.* (גייט) א טויער; אן אריינגאנג; בעזארגען מיט א טויער.

ga'ted *a.* (גיי'-טעד) וואס האט טויערען.

gate'-house *n.* (גייט'-האוס) א וועכטערהויז ביים טויער פון אן אנשטאלט, פארק א. ד. ג.; די טויער=געביידע פון א שטאדט, שלאס, פעסטונג א. ד. ג.

gate'-kee'per *n.* (גייט'-קיע'-פער) א טויער=וועכטער.

gate'less *a.* (גייט'-לעס) אהן א טויער.

gate'man *n.* (גייט'-מען) א טויער=וועכטער, א פארטיער.

gate'-mon'ey *n.* (גייט'-מאנ'-אי) איינטריטס=געלד.

gates of mer'cy (גייטס אוו מויר'-סי) די טויערען פון רחמנות [שערי רחמים].

gate'-vein *n.* (גייט'-וויין) דער גרויסער בויך=אדער.

gate'ward *n.* (גייט'-הוואהרד) א טויער=וועכטער.

gate'ward *adv.* (גייט'-הווארד) צום טויער צו.

gate'way *n.* (גייט'-הוויי) א טויער=וועג [דער וועג דורך א טויער]; א דורכגאנג.

gath'er *v.* and *n.* (געטה'-ער) צונויפנעהמען, צונויפזאמלען; זיך צונויפזאמלען; אבקלייבען, אויסקלייבען, אבסארטירען; פעסטער צונויפנעהמען; פאלדעווען, מאכען פאלדען, אויפציהען פעלדלעך [אויף א שנירעל]; צונויפציהען; איינשליסען; ערווערבען; אנזאמלען; ווערען גרעסער; ווערען אנגעצויגען, ווערען רייף [וועגען אן אייטערדיגען געשוויר]; שליסען, ציהען שליסע; אין גלאז=פאבריקאציאן — ארויפנעהמען צושמאלצען גלאז אויף'ן עק פון א שטיק אייזען אדער פון א רעהר [אום עס אויסצובלאזען]; א פאלד, א פעלדעל.

gath'erable *a.* (געטה'-ער-עבל) וואס כען קען צונויפזאמלען אדער אבקלייבען; וואס מען קען אראבנעהמען [פון עפעס]; וואס מען קען שליסען [פון עפעס].

gath'er breath (געטה'-ער ברעטה) אבכאפען דעם אטהעם, זיך אברוהען, זיך אבשטעלען אום זיך אבצורוהען אדער אום זיך צו בעטראכטען.

gath'ered to one's fa'thers (געטה'-ערד טו הוואנז פא'-טהערז) געשטארבען [ויאסף אל אבותיו].

gath'erer *n.* (געטה'-ער-ער) א זאמלער; א קאלעקטאר; א שניטער; אין בוכבינדעריי — איינער וואס לעגט צונויף אין ארדנונג די געדרוקטע בויגענס צום איינבינדען; א פאלדען=מאכער; אין גלאז=פאבריקאציאן — איינער וואס נעהמט ארויף צושמאלצען גלאז אויף א רעהר אדער אויף א שטיק אייזען [אום עס אויסצובלאזען].

gath'er flesh (געטה'-ער פלעש) צונעהמען אין געוויכט, ווערען פעטער.

gath'er ground (געטה'-ער גראונד) פראגרעסירען; האבען ערפאלג.

gath'er ground upon' (געטה'-ער גראונד א-פאן') איבעריאגען, איבערשטייגען, בעקומען די אויבערהאנד.

gath'ering *n.* (געטה'-ער-אינג) דאס זאמלען, אבקלייבען אדער קאלעקטירען; א מחנה; א פערזאמלונג; א זאמלונג; א ביישטייערונג; אן ענטצונדענער אדער אייטערדיגער געשוויר; דאס פאלדען; אין גלאז=פאבריקאציאן — דאס ארויסנעהמען צושמאלצען גלאז אויף'ן עק פון א שטיק אייזען אדער פון א רעהר [אום עס אויסצובלאזען].

gath'ering-board *n.* (געטה'-ער-אינג-באורד) אין בוכבינדעריי — א טיש [געוועהנליך אין דער פארם פון א פערדישער פאדקאווע], אויף וועלכען מען לעגט אויס די געדרוקטע בויגענס פון א בוך, ווען מען דארף זיי אויסזארטירען צום איינבינדען.

gath'ering clouds (געטה'-ער-אינג קלאודז) שלעכטע אויסזיכטען, א דראהענדער שטורם; אן אנהויפונג אדער אנזאמלונג פון וואלקענס.

gath'ering-i'ron *n.* (געטה'-ער-אינג-אי'—ערן) אין גלאז=פאבריקאציאן — א שטיק אייזען, אויף וועלכען מען נעהמט ארויף צושמאלצען גלאז [צום אויסבלאזען].

gath'ering-note *n.* (געטה'-ער-אינג-נאוט) אין זינגען — אן אונטערברעכונג, א פויזע, אום צו געבען די מעגליכקייט אלע זינגער אנצוהויבען ווייטער צו זינגען צוזאמען.

gath'ering-pal'let *n.* (געטה'-ער-אינג-פעל'-עט) דאס שפינדעל אין זייגערס וואס שטעלט אב דאס קלינגען.

gath'ering-place *n.* (געטה'-ער-אינג-פליים) א זאמעל=פלאץ, א פערזאמלונגס=פלאץ.

gath'ering-rod *n.* (געטה'-ער-אינג-ראד) ז. ***gathering-iron***.

gath'ering-string *n.* (געטה'-ער-אינג-סטרינג) א פאלדען=שנירעל [א שנירעל, אויף וועלכען מען קען צונויפציהען אין פאלדען פארהאנגען א. ד. ג.].

gath'ering-thread *n.* (געטה'-ער-אינג-טהרעד) א פאלדען=פארים [אויף וועלכען מען קלייבט אויף פעלדעלעך [ביים נעהען].

gath'er one's self togeth'er (געטה'-ער הוואנז סעלף טו-געטה'-ער) ז. ***gather one's self up***.

gath'er one's self up (געטה'-ער הוואנז סעלף אפ) זיך אננעהמען מיט כחות, אנשטרענגען אלע כחות.

gath'er pluck (געטה'-ער פלאק) פאסען מוטה.

gath'er strength (געטה'-ער סטרענגטה) ווידער קומען צו די קרעפטען.

gath'er to a curd (געטה'-ער טו ע קוירד) געריכט איינזייערען [וועגען מילך].

gath'er to a head (געטה'-ער טו ע העד) פארטיג ווערען, רייף ווערען; אויפרייסען [וועגען אייטערדיגע געשווירען].

ga'ti *n.* (גא'-טי) נאטי [אזא בוימוואל=צייג, נעמאכט אין אינדיען].

Gat'ling gun (געט'-לינג גאן) א געטלינג שיס=געוועהר [א שיס=געוועהר, וועלכע קען אויסשיסען ביז טויזענד קוילען אין א מינוט, ערפונדען פון געטלינג].

gat'tus *n.* (געט'-אס) א בעוועגליכע געביידע, וועלכע מען פלעגט אין מיטעלאלטער געברויכען ביי בעלאגערונגען.

gauche *a.* (גאוש) נעלינקס, אומגעלומפערט, ניט ריהרעוודיג; אין געאמעטריע—ניט אין גאנצען סימעטריש.

gaucherie' *n.* (גאו-שע-ריע') ניט=ריהרעוודינקייט, אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

gaud *n.* and *v.* (גאהד) א ציערונג, א שמוק=זאך, פליטערלעך; שפיעלעכלעך, נארישקייטען, קליינינקייטען [אלס ציערונג]; עטוואס מיט וואס מען ציערט זיך, מיט וואס מען פיינט זיך אויס אדער מיט וואס מען פרעהט זיך און שטאלצירט; זיך ציערען אין פערשיעדענע קליינינקייטען; זיך פארבען [דאס פנים].

gaud'-day *n.* (גאהד'-דיי) ז. ***gaudy-day***.

gaude *n.* (גאוד) א געלבליכע פארב געמאכט פון רעזעדא [אזא בלום].

gau'dery *n.* (גאה'-דער-אי) פוץ; שטאט.

gau'dily *adv.* (גאה'-די-לי) אויף א נעפוצטען, אויסגעציערטען שטייגער [הויפטזעכליך אהן געשמאק, בלויז אום צו ווארפען זיך אין די אויגען].

gau'diness *n.* (גאה'-די-נעס) פראכט [מעהרסטענטייל געשמאקלאזער]; פוסטער פוץ.

gaud'less *a.* (גאהד'-לעס) אהן בעציערונג, אהן פוץ.

gau'dy *a., n.* and *v.* (גאה'-די) בריליאנט, פראכטפאל, גלענצענד; געשמאקלאז אויסגעפוצט, וואולגאר=גלענצענד; א הוליאנקע, א קערמעשעל, אן אונטערהאלטונג [אן אויסדרוק אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; אויספוצען.

gau'dy-day *n.* (גאה'-די-דיי) א יום=טוב, א יומא דפגרא [הויפטזעכליך א יום=טוב, אן אונטערהאלטונג אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט].

gauge *n.* (גיידזש) ז. ***gage***.

gauge'able *a.* (גיידזש'-עבל) ז. ***gageable***.

gaum *v.* (גאהם) שמירען [מיט א קלעפינער זאך]; טהאן עפעס ניט געשיקט, אומגעלומפערט.

gau'my *a.* (גאה'-מי) קלעפיג; אונגעלומפערט, אונגעשיקט.

gaunch *v.* and *n.* (גאהנטש) ז. ***ganch***.

gaunt *a.* (גאהנט) דאר, מאגער, דין, ביי־נערדיג; פערמארעט, אויסגעמאטערט; אויסגעמאגערט.

gaunt'let *n.* (גאהנט'־לעט) אן אייזערנע הענדשקע, וועלכע עס פלעגען טראגען אמאליגע ריטער; א הענדשקע מיט א ברייטען ראנד, וואס געהט ארויף אויף'ן ארבעל [ווערט געברויכט פון רייטער, פון אויטאמאביל־פאהרער א. ד. ג.]; דער מאנזשעט פון א הענדשקע; א הענדשקע מיט איין פינגער; אין כירורגיע — א באנדאזש, וועלכער וויקעלט ארום די האנד און די פינגער אין דער פארם פון א הענדשקע.

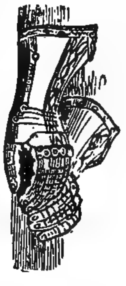

Gauntlets

gaunt'leted *a.* (גאהנט'־לעט־עד) וואס טראגט אן אייזערנע הענדשקע.

gaunt'ly *adv.* (גאהנט'־לי) מיט א פערמארעטען אויסזעהען; זעהר אויסגעמאגערט.

gaunt'ness *n.* (גאהנט'־נעס) מאגערקייט.

gaun'tree *n.* (גאהנ'־טריע) ז. *gauntry*

gaun'try *n.* (גאהנ'־טרי) דער באלקען אדער די פלאטפארמע, איבער וועלכער עס בעוועגט זיך הין און צוריק א הויב־מאשין אויף רעדלעך; א ראהם וואס לעגט זיך אונטער א פאס, כדי זי זאל שטעהן אונבעוועגט.

gauss *n.* (גאוס) אן איינהייט צו מעסטען די שטארקייט פון א מאגנעטישען פעלד [דיעזע איינהייט טראגט דעם נאמען פון דעם דייטשען מאטעמאטיקער קארל פרידריך גאוס].

Gaus'sian *a.* (גאו'־סי־ען) וואס איז שייך צום מאטעמאטיקער קארל פרידריך גאוס אדער צו זיינע ערפינדונגען.

gauze *n. and a.* (גאהז) גאז [א מין צייג פון א זעהר פיינעם געוועב]; מארלע, באנדאזש־שטאף; א גאזענער.

gauze'-ma'ker *n.* (גאהז'־מיי'־קער) איינער וואס וועבט גאז [זעהר א לייכטע און דינע צייג].

gauze'-silk *n.* (גאהז'־סילק) זיידען־גאז [זעהר פיין געוועבטע זייד].

gauze'-wire *n.* (גאהז'־הוואיר) דראטה־געוועב.

gau'zy *a.* (גאה'־זי) ווי גאז, ווי זעהר דין געוועבטע צייג.

gave (גייוו) ז. *give* געגעבען.

gav'el *n.* (געוו'־על) צאל, שטייער, אבגאבע; דער האמער פון א פארזיצענדען אין א פערזאמלונג.

gav'elkind *n.* (געוו'־על־קאינד) א גוט אדער פערמעגען, וועלכעס — נאך'ן טויט פון דעם אייגענטימער — געהט איבער בירושה נים צום עלטערען זוהן, נאר צו אלע זיהן אויף א גלייכען אופן און זיי קענען צוטיילען דאס גוט אויף גלייכע חלקים.

gavot' *n.* (גע־וואט') דער גאוואט [א פראנצויזישער טאנץ].

gawk *n.* (גאהק) דער קוקוק [א מין פויגעל]; א נאר; אן אומגעלומפערטער מענש.

gawk's er'rand (גאהקס ער'־ענד) ז. *fool's errand*

gaw'ky *a. and n.* (גאה'־קי) נאריש, אומגעלומפערט; א נאר, א תם.

gawn'tree *n.* (גאהנ'־טרי) ז. *gauntry*

gay *a.* (גיי) פרעהליך, לוסטיג, מונטער, לעבעדיג; בערוישט; מיט העלע פארבען, פון א העלען קאליר, גלענצענד; רייך געקליידעט; איבערגעגעבען צו תאוות; צימליך לאנג.

gay'ety *n.* (גיי'־אי־טי) פרעהליכקייט, מונטערקייט; גלאנץ.

gay'ly *adv.* (גיי'־לי) אויף א פרעהליכער, לוסטיגער ארט.

gay'ness *n.* (גיי'־נעס) ז. *gayety*

gay world (גיי הווארלד) די פרעהליכע יונגנט; די, וועלכע גיבען זיך נים אב מיט ערנסטע פראגען.

gaze *v. and n.* (גייז) קוקען מיט נייגעריגקייט; נים אראבנעהמען די אויגען; דאס קוקען מיט נייגעריגקייט; דאס נים אראבנעהמען דיא אויגען.

gaze'hound *n.* (גייז'־האונד) א הונד וואס שפירט נאך נאך עפעס און בענוצט דערביי מעהר דאס קוקען מיט די אויגען איידער דאס שמעקען מיט דער נאז.

gaze in won'der (גייז אין וואנ'־דער) קוקען מיט שטוינען פאר פערוואונדערונג.

gazel' *n.* (גע־זעל') ז. *gazelle*

gazelle' *n.* (גע־זעל') א גאזעל, א קליינע גראציעז־געבויטע אנטילאפע [א מין אפריקאנישער הירש].

Gazelles

ga'zer *n.* (גיי'־זער) איינער וואס קוקט מיט שטוינונג אדער וואס נעהמט די אויגען נים אראב.

gazette' *n. and v.* (גע־זעט') א גאזעט, א צייטונג; ארויסשטעלען אין א צייטונג, פערעפענטליכען; פובליצירען.

gazetteer' *n.* (געז־ע־טיער') א צייטונגס־שרייבער; א געאגראפישעס ווערטערבוך [א בוך פון נעמען פון לענדער, שטעדט, טייכען, בערג א. ז. וו.].

ga'zing-stock *n.* (גיי'־זינג־סטאק) א פערזאן אדער זאך, אויף וועלכער מען קוקט מיט נייגעריגקייט און וואונדער; א בייז־וואונדער.

G. B. ראשי תבות פון די ווערטער *Great Britain* [גרויס־בריטאניען].

G. B. and I. ראשי תבות פון די ווערטער *Great Britain and Ireland* גרויס־בריטאניען [ענגלאנד, שאטלאנד און וועלעס] און אירלאנד.

gear *n. and v.* (גיער) דאס זיין אין פאסענער ארדנונג, אויסריכטונג אדער אויסשטאטונג; אויסשטאטונג, אויסריכטונג [ווי קליידער, בעציערונגען, וואפען, געשפאן, א גאנג געצייג, אלע נויטיגע זאכען אויף א שיף א. ז. וו.]; טריעב־ווערק, די טיילען פון א מאשין וואס גיבען איבער די בעוועגונג פון איין טייל צום צווייטען; צאהן־רעדער פון מאשינען; די צוזאמענפאסונג פון צאהן־רעדער אין א מאשין; אויסשטאטען, אויסריכטען, בריינגען אין נויטיגער ארדנונג און צופאסונג [פאר א טהעטיגקייט]; צוזאמענפאסען טיילען פון מאשינעריע.

gear'-box *n.* (גיער'־באקס) דער קאסטען אין וועלכען עס ווערט איינגעפאסט די טריעב־ווערק אדער די טראנסמיסיאן־צאהן־רעדער פון א מאשין.

gear'-cut'ter *n.* (גיער'־קאט'־ער) א מאשין וואס שניידט אויס צייהנער אין צאהן־רעדער; איינער וואס שניידט צייהנער אין צאהן־רעדער.

gear'ing *n.* (גיער'־אינג) אויסשטאטונג, אויסריכטונג; קליידונג; געשפאן; טריעב־ווערק, די טיילען פון מאשינעריע וואס געבען איבער די בעוועגונג פון איין טייל צום צווייטען; טראנסמיסיאן־צאהן־רעדער.

gear in'to each oth'er (גיער אינ'־טו איטש אטה'־ער) זיך צופאסען, אריינגעהן איינע אין די אנדערע [ווי די צייהנער פון צאהן־רעדער].

geat *n.* (דזשיעט) דאס גים־לאך [די עפנונג דורך וועלכער מען גיסט אריין דאס צושמאלצענע מעטאל אין פורעם].

gec'conoid *a. and n.* (געק'־א־נאיד) וואס איז שייך צו די געקאס [אזא מין עקדישען אדער יאשטשערקעס]; א געקא. ז. *gecko*

geck *n. and v.* (געק) א נאר, א פראסטאק; פעראכטונג, גרינגשעצונג, שפאט; שאקלען מיט'ן קאפ אלס צייכען פון שפאט און פעראכטונג אדער אויס נארישקייט; שפאטען; חוזק מאכען, אבנארען.

gec'ko *n.* (געק'־או) א געקא [אזא עקדיש אדער יאשטשערקע].

gee *v. and int.* (דזשיע) שטימען; פאסען; זיך בעוועגען אויף איין זייט; זיך בעוועגען אדער קירעווען רעכטס [וועגען פערד]; רעכטס! גו, גיה! [אן אויסגעשריי פון פערד־טרייבער].

gee'-ho *v. and int.* (דזשיע'־האו) ז. *gee*

geese *n.* (גיעס) ז. *goose* געגנז.

geest *n.* (גיעסט) הויך, טרוקען, זאמדיג לאנד; אנגעשווענקטע ערד.

gee with (דזשיע הוויטה) צושטימען; דורכקומען.

We don't gee with our neighbors.

Gehen'na *n.* (גי־הענ'־א) גי־הינום [דער פלאץ אין ארץ ישראל וואו מען פלעגט ברייגנען מענשליכע קרבנות צום מולך]; דער גיהנום.

ge'ic *a.* (דזשי'־איק) וואס קומט פון דעם שטאף וואס בילדעט זיך פון פערפוילטע פלאנצען. ז. *humus*

ge'in *n.* (דזשי'־אין) א שטאף וואס בילדעט זיך פון פערפוילטע פלאנצען. ז. *humus*

gei'sha *n.* (גיי'־שא) א גיישא [א יאפאנעזישע טענצערין].

gel'ada *n.* (דזשעל'־ע־דא) אן אביסינישער באבון [אזא מאלפע].

gelatig'enous *a.* (דזשעל־ע־טידזש'־ע־נאס) וואס גיט ארויס זשעלאטין אדער זשעלע [א מין שטודען].

gel'atin *n. and a.* (דזשעל'־ע־טין) זשעלע אדער זשעלאטין [א מין שטודען ווי פערקיהלטע פוס־יויך]; וואס איז ענהליך צו זשעלאטין.

gelat'inate *v.* (דזשעל־עט'־אי־נייט) פערוואנדלען אין זשעלע אדער זשעלאטין; פערוואנדעלט ווערען אין זשעלאטין [אזא שטודען ווי פערקיהלטע פוס־יויך].

gelatina'tion *n.* (דזשעל־ע־טי־ניי'־שאן) פערוואנדלונג אין זשעלע אדער זשעלאטין [א מין שטודען].

gel'atine *n. and a.* (דזשעל'־ע־טין) ז. *gelatin*

gelatin'iform *a.* (דזשעל־ע־טינ'־אי־

פאָרם) עהנליך צו זשעלע אָדער זשעלאַ־טין [אַ מין שטודען].

gelatinig'erous *a.* (דזשעל־ע־טי־נידזש'־ע־ראַס) וואָס גיבען אַרויס פון זיך אַ זשעלאַטין־אַרטיגען אָדער שטודען־אַר־טיגען שטאָף [וועגען געוויסע אינפוזאָ־ריען].

gelatinisa'tion *n.* (דזשעל־ע־טין־אי־זיי'־שאַן) ז. *gelatination*

gelat'inise *v.* (דזשעל־עט'־אי־נאַיז) ז. *gelatinate*

gelatiniza'tion *n.* (דזשעל־ע־טין־אי־זיי'־שאַן) ז. *gelatination*

gelat'inize *v.* (דזשעל־עט'־אי־נאַיז) ז. *gelatinate*

gel'atinoid *a. and n.* (דזשעל'־ע־טי־נאָיד) וואָס איז עהנליך צו זשעלע אָדער זשעלאַטין [אַזאַ שטודען]; עטוואָס וואָס איז עהנליך צו זשעלאַטין.

gelat'inous *a.* (דזשע־לעט'־אי־נאַס) עהנליך צו זשעלאַטין אָדער זשעלע; וואָס איז שייך צו זשעלאַטין [אַזאַ שטודען].

gelat'inously *adv.* (דזשע־לעט'־אי־נאַס־לי) אַזוי ווי זשעלאַטין; אַזוי אַז עס זאָל ווערען ווי זשעלאַטין [אַזאַ שטודען].

gelat'inousness *n.* (דזשע־לעט'־אי־נאַס־נעס) דאָס בעשטעהן פון זשעלע אָדער זשעלאַטין [אַזאַ שטודען].

geld *v., a. and n.* (געלד) קאַסטרירען, בעשניידען, מאַכען אוים זכר [הויפּטזעכ־ליך אַ פערד]; אַרויסשניידען די אַלטע האָניג־צעלען פון אַ ביענשטאָק, אום צו מאַכען פּלאַץ פאַר נייע; יאַלאָווע, וואָס מעלקט זיך ניט [וועגען בהמות]; שטייער, אָבצאָהל.

gel'ded *a.* (געל'־דעד) קאַסטרירט, גע־מאַכט אוים זכר [הויפּטזעכליך וועגען פערד].

gel'der *n.* (געל'־דער) איינער וואָס קאַסטרירט, בעשניידט חיות [מאַכט פאַר אוים זכר].

gel'ding *n.* (געל'־דינג) אַ קאַסטרירטע חיה [אַ בעשניטענע, וואָס איז געמאַכט פאַר אוים זכר]; אַ קאַסטרירטער אָגער [פערד].

gel'id *a.* (דזשעל'־איד) קאַלט, אייזיג קאַלט.

gelid'ity *n.* (דזשע־ליד'־אי־טי) קעלט, קאַלטקייט; פראָסטיגקייט.

gel'idly *adv.* (דזשעל'־איד־לי) אויף אַ קאַלטען, אייזיגען אָדער פראָסטיגען שטייגער.

gel'idness *n.* (דזשעל'־איד־נעס) ז. *gelidity*

gelos'copy *n.* (דזשע־לאָס'־קאָ־פּי) די קונסט צו בעשטימען אימעצענס כאַראַק־טער לויט זיין מאַניער צו לאַכען.

gem *n. and v.* (דזשעם) אַן עדעלשטיין; אַ קליינער זאַרט דרוק־שריפט; אַ קיכעל; בעזעצען מיט עדעלשטיינער; פערציערען [ווי מיט עדעלשטיינער].

Gema'ra *n.* (גע־מאַ'־ראַ) גמרא.

Gemar'ic *a.* (גע־מער'־איק) וואָס איז שייך צו גמרא.

gema'tria *n.* (גי־מיי'־טרי־אַ) אַ גמטריא [אַ סיסטעם אין ביבלישע פּירושים צו פערבייטען איין וואָרט מיט'ן צווייטען, ווען די צאָהל, וועלכע עס בע־דייטען די אותיות פון איין וואָרט איז גלייך צו דער צאָהל, וועלכע עס בעדייטען די אותיות פון צווייטען וואָרט].

gem'-cutting *n.* (דזשעם'־קאַט־אינג) דאָס שלייפען עדעלשטיינער.

gem'el *n.* (דזשעמ'־על) אַ צווילינג.

gemellip'arous *a.* (דזשעם־ע־ליפּ'־ע־ראַס) וואָס ברייננט אַרויס צווילינגען.

gem'el-ring *n.* (דזשעמ'־על־רינג) אַ רינג וואָס בעשטעהט פון צוויי אָדער עט־ליכע רינגלעך.

gem'el-win'dow *n.* (דזשעמ'־על־ווינ'־דאָו) אַ פענסטער מיט צוויי נישען [צווישענרוימען אָדער פערטיפונגען].

gem'inate *v. and a.* (דזשעמ'־אי־נייט) פערדאָפּעלט ווערען; דאָפּעלט; וואָס איז פּאָרוויוז.

gem'inately *adv.* (דזשעמ'־אי־נייט־לי) פּאָרוויוז, אין צווייען.

gemina'tion *n.* (דזשעם־אי־ניי'־שאַן) אַ פערדאָפּלונג; אַ ווידערהאָלונג [אַ־בערהויפּט פון אַ וואָרט]; די פערדאָפּ־לונג פון אַ קאָנזאָנאַנט אין אַ וואָרט [ווי *mm* אין *letter* אָדער *tt* אין *hammer* א. ד. ג.]; דאָפּעלטע קאָנזאָ־נאַנטען.

gem'inative *a. and n.* (דזשעמ'־אי־ניי־טיוו) וואָס איז געדאָפּעלט; וואָס ווי־דערהאָלט זיך; אַ דאָפּעלטער בוכשטאַב.

Gem'ini *n. and int.* (דזשעמ'־אי־נאַי) מזל תאומים [אַן אַסטראָנאָמיש שטערען־בילד] הימעל! [אַלס אויסרוף אָדער שבועה].

gem'inous *a.* (דזשעמ'־אי־נאַס) דאָ־פּעלט; וואָס קומט פּאָר פּאָרוויוז.

gem'iny *n. and int.* (דזשעמ'־אי־ני) אַ פּאָר; אַ פּאָר אויגען; הימעל! [אַלס אויסרוף אָדער שבועה].

gem'ma *n.* (דזשעמ'־אַ) אַ קנאָספּע, אַ שפּראָץ־אויגעל [ביי פלאַנצען].

gem'mate *a.* (דזשעמ'־אייט) וואָס גיט אַרויס קנאָספּען אָדער שפּראָץ־אויגעלעך [וועגען פלאַנצען].

gemma'tion *n.* (דזשע־מיי'־שאַן) די בילדונג פון קנאָספּען אָדער שפּראָץ־אוי־געלעך [ביי פלאַנצען]; דאָס פּרוכפּערען זיך פון געוויסע בעשעפּענישען דורך דעם וואָס איין אָרגאַניזם וואַקסט אַרויס ווי אַ קנאָספּע פון דעם צווייטען און טיילט זיך פון איהם נאָכדעם אין גאַנצען אָב אָדער נור טיילוויז, ווי דאָס איז ביי די פּאָלי־פּען פון קאָראַלען. דיעזע פּרוכפּערונג איז ניט קיין געשלעכטליכע.

gemmed *a.* (דזשעמד) בעדעקט מיט עדעלשטיינער, דימענטען אָדער פּעריל.

gem'meous *a.* (דזשעמ'־אי־אַס) וואָס געהערט צו עדעלשטיינער אָדער דימענ־טען; עהנליך צו דימענטען.

gemmif'erous *a.* (דזשע־מיפ'־ע־ראַס) וואָס גיט אַרויס קנאָספּען אָדער שפּראָץ־אויגלעך.

gem'miform *a.* (דזשעמ'־אי־פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ קנאָספּע אָדער שפּראָץ־אויגעל.

gem'miness *n.* (דזשעמ'־אי־נעס) דאָס זיין בעזעצט מיט דימענטען; דאָס שיי־נען אָדער פינקלען ווי דימענטען; דאָס זיין נעט אָדער זויבער.

gem'moid *a.* (דזשעמ'־איד) עהנליך צו אַ קנאָספּע אָדער שפּראָץ־אוי־געל.

gemmula'tion *n.* (דזשעם־יו־ליי'־שאַן) ז. *gemmation*

gem'mule *n.* (דזשעמ'־יול) אַ קליינע קנאָספּע אָדער שפּראָץ־אויגעל; אין זאָאָ־לאָגיע — אַ קליינער קנאָספּען־אַרטיגער צוואוואוקס אויף אַן אָרגאַניזם פון וועל־כען עס בילדעט זיך אוים אַ זעלבסטשטענ־דיגער אָרגאַניזם [ווי אַ פּאָליפּ אויף אַ קאָראַל].

gem'my *a.* (דזשעמ'־אי) בעזעצט מיט דימענטען; וואָס פינקעלט ווי דימענטען; נעט, זויבער.

gemot' *n.* (גע־מאָוט') אַ פאָלקס־פער־זאַמלונג.

gems'bok *n.* (געמז'־באָק) די שפּיעז־געמזע [אַזאַ זיד־אַפריקאַנישער הירש מיט לאַנגע גראָדע שפּיציגע הערנער].

Gemsbok

gem'-stone *n.* (דזשעמ'־סטאָון) אַן עדעלשטיין, אַ דימענט.

gendarme' *n.* (דזשען־דאַרם') אַ זשאַנ־דאַרם.

gendar'merie *n.* (דזשען־דאַר'־מע־ריע) זשאַנדאַרמעריע.

gendar'mery *n.* (דזשען־דאַר'־מע־רי) ז. *gendarmerie*

gen'der *n. and v.* (דזשענ'־דער) גע־שלעכט [מין זכר אָדער מין נקבה]; זיך פּאָרען [ווי אַ זכר מיט אַ נקבה]; קינד־לען.

gen'derless *a.* (דזשענ'־דער־לעס) אין גראַמאַטיק — וואָס האָט ניט קיין בע־שטימטען מין [וועגען ווערטער וואָס זיי־נען ניט בעשטימט אויב זיי זיינען מין זכר אָדער מין נקבה].

genealog'ic *a.* (דזשענ־אי־ע־לאָדזש'־איק) ז. *genealogical*

genealog'ical *a.* (דזשענ־אי־ע־לאָדזש'־אי־קעל) גענעאַלאָגיש, וואָס איז שייך צום סדר היחוס אָדער צום שטאַם־בוים.

genealog'ically *adv.* (דזשענ־אי־ע־לאָדזש'־אי־קעל־אי) אויף אַ גענעאַלאָגי־שען אופן, אין בעצוג צו גענעאַלאָגיע [סדר היחוס].

genealog'ical tree (דזשענ־אי־ע־לאָדזש'־אי־קעל טריע) דער סדר היחוס; דער שטאַם־בוים.

geneal'ogist *n.* (דזשענ־אי־על'־אָ־דזשיסט) אַ גענעאַלאָג, איינער וואָס שטו־דירט אָדער שרייבט וועגען גענעאַלאָגיע.

geneal'ogize *v.* (דזשענ־אי־על'־אָ־דזשאַיז) אונטערזוכען אָדער שטודירען דעם סדר היחוס אָדער די אָבשטאַמונג פון אימעצען.

geneal'ogy *n.* (דזשענ־אי־על'־אָ־דזשי) גענעאַלאָגיע, די בעשרייבונג אָדער די היס־טאָריע פון אימעצענס אָבשטאַמונג; דער סדר היחוס.

gen'era *n.* (דזשענ'־ע־ראַ) מינים, גאַ־טונגען.

generabil'ity *n.* (דזשענ־ע־רע־ביל'־אי־טי) דאָס קענען געבאָרען ווערען; דאָס קענען אָבשטאַמען.

gen'erable *a.* (דזשענ'־ע־רעבל) וואָס

GEMS

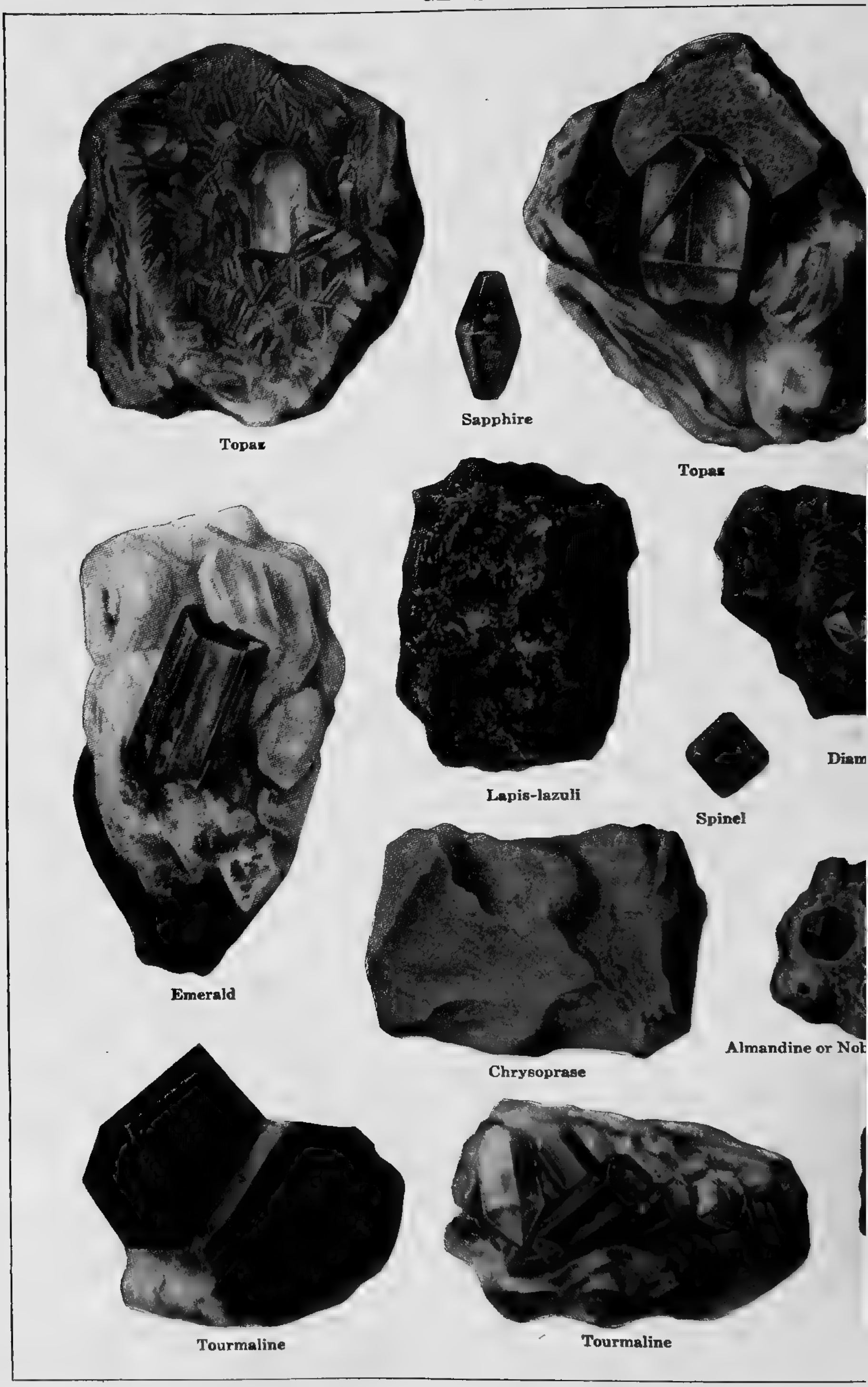
Topaz
Sapphire
Topaz
Lapis-lazuli
Spinel
Diam
Emerald
Chrysoprase
Almandine or Nob
Tourmaline
Tourmaline

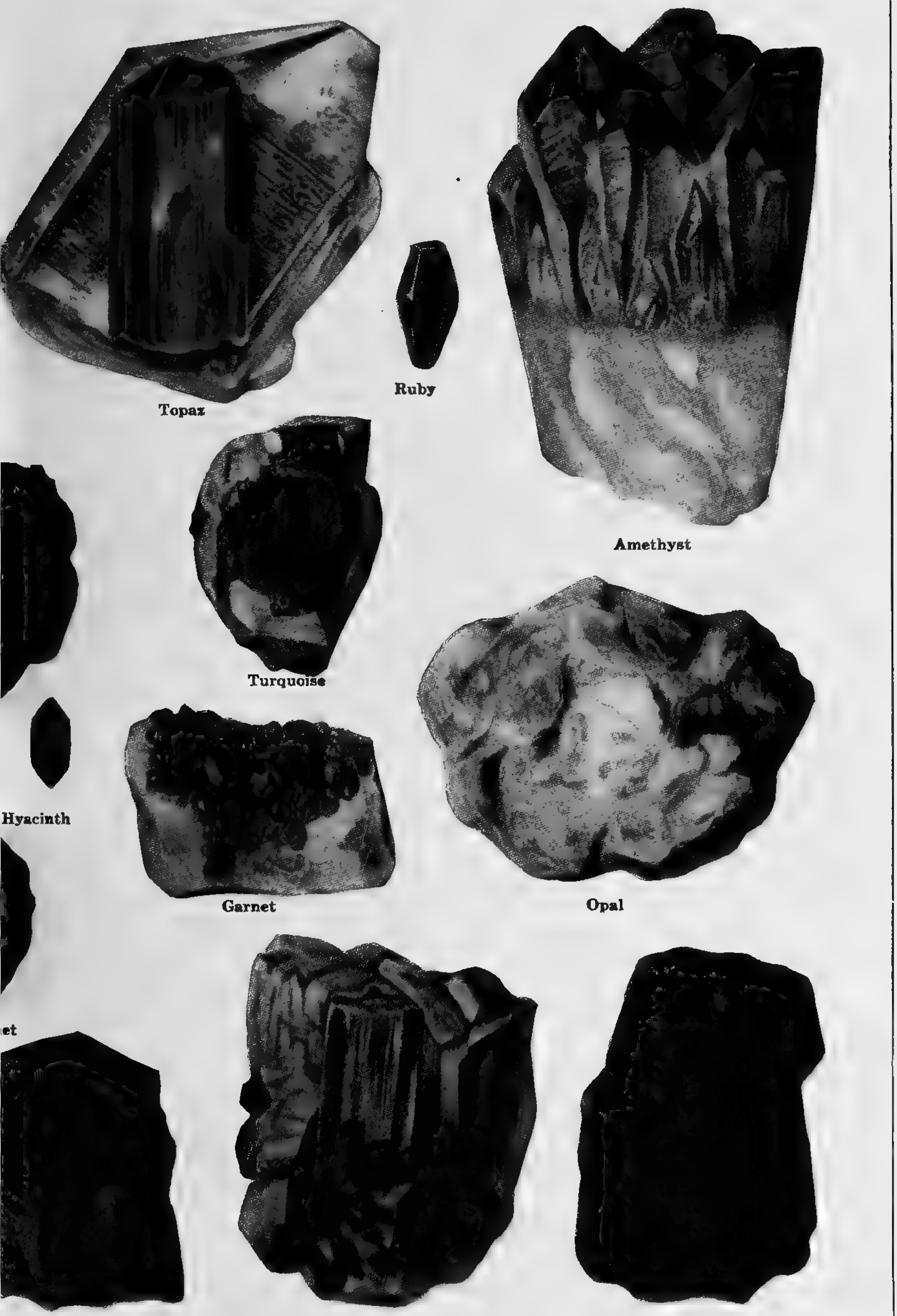

Topaz

Ruby

Amethyst

Turquoise

Hyacinth

Garnet

Opal

et

Chrysoberyl

Aquamarine

Heliotrope or Bloodstone

קען געבארען ווערען; וואס קען געבראכט ווערען אויף דער וועלט דורך געבורט.

gen'eral *a., n. and v.* (דזשענ'-ע-רעל) אלגעמיין; געוועהנליך; דאס אלגעמיינע; א גענעראל; א פויק-מארש; קאמאנדירען ווי א גענעראל.

gen'eral accep'tance (דזשענ'-ע-רעל עק-סעפ'-טענס) אן אונבעדינגטע אננאהמע, דאס אננעהמען אהן וועלכע עס איז בעדינגונגען [וועגען א וועקסעל].

gen'eral a'gent (דזשענ'-ע-רעל איי'-דזשענט) א גענעראל-אגענט, א הויפט-אגענט.

gen'eral anæsthe'sia (דזשענ'-ע-רעל ען-עס-טהי'-סי-ע) אן אלגעמיינע אנעסטעזיע, אזא אונעמפפינדליכקייט פון קערפער, ווען דער מענש פערלירט דעם גאנצען בעוואוסטזיין [ווי ביי כלאראפארמירען א. ד. ג.].

gen'eral assem'bly (דזשענ'-ע-רעל ע-סעמ'-בלי) א גענעראל-פערזאמלונג, אן אלגעמיינע פערזאמלונג.

Gen'eral Assem'bly (דזשענ'-ע-רעל ע-סעמ'-בלי) דער העכסטער טריבונאל פון דער פרעסביטעריאנער קירך וועלכער האלט אב זיינע פערזאמלונגען איין מאל יעהרליך; א פארלאמענט פון אן איינצעלנעם שטאאט אין די פראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא.

gen'eral av'erage (דזשענ'-ע-רעל עוו'-ע-רעדזש) דער פערלוסט וואס יעדער פון די פראכט-אייגענטימער פון א שיף טראגט, לויט דער פראפארציע פון זיינע סחורות, צו דעקען די קאסטען וואס די שיף האט געמאכט צו ראטעווען די אלגעמיינע לאדונג [ווי אין דער צייט פון א שיפס-אונגליק, ווען מען דארף א טייל פון דער פראכט ארויסווארפען אדער רופען צו הילף אן אנדער שיף א. ד. ג.].

gen'eral con'ference (דזשענ'-ע-רעל קאנ'-פע-רענס) אן אלגעמיינע קאנפערענץ; די גענעראל-פערזאמלונג פון די פארשטעהער פון דער מעטאדיסטישער קירך.

gen'eral deliv'ery (דזשענ'-ע-רעל די-ליוו'-ער-אי) פאסט-רעסטאנט [בריעף וועלכע ווערען ניט פאנאנדערגעטראגען פון בריעף-טרעגער נאר ווערען אבגענומען פערזענליך פון פאסט-קאנטאר].

generalis'simo *n.* (דזשענ'-רע-ליס'-אי-מאו) א גענעראליסימוס, א הויפט-קאמאנדיר.

gen'eral is'sue (דזשענ'-ע-רעל איש'-אוה) אין געריכטס-פראצעסען — אן איינפאכע אבלייקענונג פון א קלאגע אדער פון א תביעה.

general'ity *n.* (דזשענ'-ע-רעל'-אי-טי) דאס אלגעמיינע; די אלגעמיינהייט; דער גרעסטער טייל, דער הויפט-טייל.

gen'eralizable *a.* (דזשענ'-ע-רעל-אי-זעבל) וואס קען פעראלגעמיינערט ווערען אדער געבראכט ווערען אונטער אן אלגעמיינעם כלל.

generaliza'tion *n.* (דזשענ'-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) די פעראלגעמיינערונג; דאס ברייננען אונטער אן אלגעמיינעם כלל.

gen'eralize *v.* (דזשענ'-ע-רעל-איז) פעראלגעמיינערען; ברייננען אונטער אן אלגעמיינעם כלל; מאכען אלגעמיין.

gen'eralized *a.* (דזשענ'-ע-רעל-איזד) פעראלגעמיינערט; איינפאך, פרימיטיוו [וועגען ארגאניזמען].

gen'eralizer *n.* (דזשענ'-ע-רעל-אי-זער) איינער וואס גענעראליזירט אדער פעראלגעמיינערט.

gen'erally *adv.* (דזשענ'-ע-רעל-אי) אויף אן אלגעמיינער ארט; אין אלגעמיין; בכלל; איבערהויפט; מייסטענס.
I generally take my vacations in August.

gen'eralness *n.* (דזשענ'-ע-רעל-נעס) אלגעמיינהייט.

gen'eral of'ficer (דזשענ'-ע-רעל אפ'-איס-ער) אן אויבער-אפיציער, א גענעראל; אן אויבער-בעאמטער.

gen'eral or'der (דזשענ'-ע-רעל אר'-דער) אן אלגעמיינער בעפעהל; א בעפעהל וואס ווערט ארויסגעגעבען צו דער גאנצער ארמעע.

gen'eral post'-of'fice (דזשענ'-ע-רעל פאוסט-אפ'-איס) די הויפט-פאסט-קאנטאר [אין א גרויסער שטאדט וואו עס זיינען פאראן מעהרערע פאסט-אבטיילונגען].

gen'eral practi'tioner (דזשענ'-ע-רעל פרעק-טיש'-אנ-ער) א דאקטאר וואס בעהאנדעלט אלע קראנקהייטען [אין געגענזאץ צו א ספעציאליסט, וואס בעהאנדעלט נור געוויסע קראנקהייטען, פאר וועלכע ער האט זיך ספעציאליזירט].

gen'eral prin'ciple (דזשענ'-ע-רעל פרינ'-סיפל) אן אלגעמיינער פרינציפ, אן אלגעמיינער כלל.

gen'eral pub'lic (דזשענ'-ע-רעל פאב'-ליק) דאס אלגעמיינע פובליקום.

gen'eralship *n.* (דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דאס אמט פון א גענעראל; די לייטונג אדער די אנפיהרונג פון אן ארמעע; די מיליטערישע געשיקטהייט אדער פעהיגקייטען פון א קאמאנדיר אנצופיהרען אן ארמעע.

gen'eral term (דזשענ'-ע-רעל טוירם) א געריכטס-זיצונג וואס ווערט אבגעהאלטען פון אלע ריכטער אדער פון דעם גרעסטען טייל פון זיי פאר אפעלאציאנס-צוועקען.

gen'eral treat (דזשענ'-ע-רעל טריעט) א פונדע פאר'ן גאנצען עולם [דאס שטעלען משקה פאר אלעמען].

gen'eral weal (דזשענ'-ע-רעל וויעל) דאס אלגעמיינע וואהל.

gen'erant *a. and n.* (דזשענ'-ע-רענט) וואס שאפט; וואס פראדוצירט; וואס ענטוויקעלט פון זיך; אין געאמעטריע — די גענעראטריקס אדער די ערציינגענדע ליניע [די ליניע, וועלכע בילדעט אוים דורך איהר בעוועגונג א נייע געאמעטרישע פיגור].

gen'erate *v.* (דזשענ'-ע-רייט) געבעהרען; ארויסברייננען; פראדוצירען; ברייננען צו עקזיסטענץ; פעראורזאכען; אויסבילדען.

gen'erate steam (דזשענ'-ע-רייט סטיעם) פערוואנדלען וואסער אין דאמפף דורך היץ.

gen'erating fig'ure (דזשענ'-ע-ריי-טינג פיג'-יור) אין געאמעטריע — א פיגור, וועלכע בעוועגט זיך און מיט איהר בעוועגונג בילדעט זי אוים אן אנדער געאמעטרישע פיגור.

gen'erating line (דזשענ'-ע-ריי-טינג לאין) אין געאמעטריע—די ליניע, וועלכע בעוועגט זיך און מיט איהר בעוועגונג בילדעט זי אוים אדער בעשרייבט א פלעכע.

gen'erating sur'face (דזשענ'-ע-ריי-טינג סויר'-פיים) די הייץ-פלעכע אין א קעסעל [די פלעכע פון קעסעל וועלכע ווערט בעריהרט פון פלאם].

genera'tion *n.* (דזשענ'-ע-ריי'-שאן) די פרוכפערונג, פערמעהרונג; די געבעהרונג, די ארויסברייננגונג; אין מאטעמאטיק — די אויסבילדונג אדער בעשרייבונג פון א געאמעטרישער פיגור דורך דער בעוועגונג פון א פונקט, ליניע אדער פלעכע; א גענעראציע, א דור; א מין, א פאמיליע, א ראסע.

gen'erative *a.* (דזשענ'-ע-ריי-טיוו) געבעהרענד; ארויסברייננענד; וואס איז שייך צו פרוכפערונג אדער פערמעהרונג.

gen'erator *n.* (דזשענ'-ע-ריי-טאר) א גענעראטאר [אן עלעקטרישע מאשין וואס פראדוצירט אן עלעקטרישען שטראם]; א דאמפף-קעסעל; יעדע זאך וואס פעראורזאכט אדער ברייננט ארויס עפעס; אין מוזיק — א טאן, וועלכער ענטוויקעלט פון זיך א רייה פון הארמאנישע קלאנגען; אין מאטעמאטיק — א גענעראטריקס אדער א געאמעטרישע פיגור, וועלכע בעשרייבט דורך איהר בעוועגונג אן אנדער פיגור; אין כעמיע — די עלעמענטען, פון וועלכע מען בעקומט א מעהר קאמפליצירטען כעמישען שטאף.

gen'eratrix *n.* (דזשענ'-ע-ריי-טריקס) אין מאטעמאטיק — די גענעראטריקס [דער פונקט, ליניע אדער פיגור, וועלכע בילדען אוים אדער בעשרייבען ביי זייער בעוועגונג אנדערע געאמעטרישע פיגורען]; א גענעראטאר [אן עלעקטרישע מאשין, וועלכע פראדוצירט אן עלעקטרישען שטראם].

gener'ic *a.* (דזשי-נער'-איק) וואס געהערט צו א געשלעכט [צום מין זכר אדער נקבה]; וואס איז שייך צו א כלל און ניט צו א פרט; וואס איז כאראקטעריזירט מיט אלע פרטים.

gener'ically *adv.* (דזשי-נער'-אי-קעל-אי) לויט די געשלעכטער, לויט דער פערטיילונג אויף מין זכר און מין נקבה; פאלשטענדיג, אין אלע אופנים.

generos'ity *n.* (דזשענ-ע-ראס'-אי-טי) גרויסמוטה, עדעלמוטה; פרייגעביגקייט.

gen'erous *a.* (דזשענ'-ע-ראס) גרויסמוטיג, עדעלמוטיג; פרייגעביג; עהרענהאפט; מיט אן איידעלען כאראקטער; שטארק [ווי וויין]; פול; מיט א ברייטער האנד.

gen'erously *adv.* (דזשענ'-ע-ראס-לי) אויף א גרויסמוטיגען, איידעלען אופן; מיט א ברייטער האנד.

gen'erousness *n.* (דזשענ'-ע-ראס-נעס) ז. *generosity*.

gen'erous wine (דזשענ'-ע-ראס וואין) שטארקער וויין.

gen'esis *n.* (דזשענ'-ע-סיס) די ארויסקומונג, די ארויסשטאמונג, די אויסבילדונג, די בעשאפונג; די ערקלערונג אדער ערצעהלונג וועגען דער ענטשטעהונג פון עפעס; אין מאטעמאטיק — די אויסבילדונג אדער בעשרייבונג פון א פלעכע דורך דער בעוועגונג פון א ליניע.

Gen'esis *n.* (דזשענ'-ע-סיס) דאס ערשטע בוך פון חומש [ספר בראשית].

gen'et *n.* (דזשענ'-עט) א קליין שפאניש פערד; די גענעט [א מין ווילדע קאץ פון דרום-אייראפא און צפון-אפריקא]; די רויכווארג פון א גענעט-קאץ.

Genet

geneth'liac *a. and n.* (דזשי-נעטה'-לי-עק) וואס איז שייך צו איינעמס געבורטס-טאג; אין אסטראלאגיע — וואס איז שייך

צו איינעמס מזל לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם טאג פון זיין געבורט; א געדיכט וואס איז געשריבען צו איינעמס געבורטס-טאג; איינער וואס זאגט נביאות וועגען דעם צוקונפטיגען לעבען פון א קינד לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם מאמענט פון דעם קינד'ס געבורט.

genethli'acal *a.* (דזשענ-עטה-לאי'-ע-קעל) ז. ***genethliac***

genethlial'ogy *n.* (דזשי-נעטה-לי-על'-א-דזשי) נאטיוויטעט-שטעלעריי [דאס נביאות זאגען וועגען דער צוקונפט פון א קינד לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם מאמענט ווען דאס קינד איז געבארען געווארען].

genet'ic *a.* (דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג אדער ארויסשטאמונג פון עפעס.

genet'ical *a.* (דזשי-נעט'-אי-קעל) ז. ***genetic***

genet'ically *adv.* (דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) לויט דער ענטשטעהונג; דורך דער ארויסשטאמונג.

Gene'van *a. and n.* (דזשי-ני'-וועןן) וואס איז שייך צו גענף אדער זשענעווע [א שטאדט אין דער שווייץ]; אן איינוואהנער פון גענף; אן אנהענגער פון דער גענפישער אדער קאלוויניסטישער רעליגיאנס-לעהרע; א קאלוויניסט.

Gene'vanism *n.* (דזשי-ני'-וועןן-איזם) קאלוויניזם, די רעליגיאנס-לעהרע פון קריסטליכען רעפארמער קאלווין פון גענף.

Genevese' *a. and n.* (דזשענ-אי-וויעס') ז. ***Genevan***

ge'nial *a.* (דזשי'-ני-על) 1. גינסטיג, פריינדליך; פרעהליך, לעבעדיג, לוסטיג; וואס בעלעבט, וואס ערמונטערט; 2. וואס איז שייך צו הייראט; וואס ענטשטעהט פון געשלעכטליכען צוזאמענפארען; ארויסברייננענד, געבעהרענד; וואס איז שייך צו דער מארדע [קין].

1. He is of a genial disposition.

genial'ity *n.* (דזשי-ני-על'-אי-טי) גינסטיגקייט, פריינדליכקייט, הערצליכקייט.

ge'nially *adv.* (דזשי'-ני-על-אי) אויף א לעבעדיגער, לוסטיגער אדער פריינדליכער ארט.

ge'nialness *n.* (דזשי'-ני-על-נעס) ז. ***geniality***

ge'nial pow'er (דזשי'-ני-על פאו'-ער) די שאפענדע קראפט.

genic'ulate *a. and v.* (דזשי-ניק'-יו-לייט) קנעכעלדיג; מיט קנעכלעך אדער קניפלעך; וואס האט די פארם פון אן אויסגעבויגענער קניע; אויסבויגען אין דער פארם פון א קניע; מאכען קנעכעלדיג אדער קניפעלדיג.

genic'ulated *a.* (דזשי-ניק'-יו-ליי-טעד) ז. ***geniculate***

genic'ulately *adv.* (דזשי-ניק'-יו-לייט-לי) אויף אן אויסגעבויגענעם אופן; מיט קנעכלעך אדער קניפלעך; אין דער פארם פון א קניע.

genicula'tion *n.* (דזשי-ניק-יו-ליי'-שאן) דאס האבען קנעכלעך; דאס זיין אויסגעבויגען ווי א קניע.

gen'ital *a.* (דזשענ'-אי-טעל) געבירטליך, וואס איז שייך צו קינדער-געבורט; וואס איז שייך צו די געבורטס-ארגאנען.

gen'itals *n.* (דזשענ'-אי-טעלז) געבורטס-ארגאנען; די אויסערליכע געשלעכטס-ארגאנען.

gen'iting *n.* (דזשענ'-אי-טינג) יאהאניס-עפעל [א זארט עפעל וואס ווערט רייף פריה אין זומער].

gen'itive *n. and a.* (דזשענ'-אי-טיוו) אין גראמאטיק — דער געניטיוו, די פארם פון א הויפטווארט, ביייווארט אדער פירווארט, וועלכע בעצייכענט די שייכות אדער געהעריגקייט פון איין זאך צו דער צווייטער [ווי למשל: דעם פאטער'ס הויז, ביי מיינע עלטערען, פון גוטע קינדער]; וואס איז שייך צום געניטיוו; וואס בעצייכענט שייכות אדער געהעריגקייט.

ge'nius *n.* (דזשי'-ניאס) א זשעניע, א גייסט אדער גאטהייט, וואס הערשט איבער א בעשטימטען ארט אדער געביעט [לויט די פארשטעלונגען פון די אלטע פעלקער]; די גאבע; טאלאנט; די גייסטיגע אייגענטימליכקייטען; א מענש מיט אויסערגעוועהנליכע פעהיגקייטען, א גאון; גאונות; א סימבאל, א פערקערפערונג.

ge'nius lo'ci (דזשי'-ניאס לאו'-סי) אין דער אלט-רוימישער מיטאלאגיע — דער שוץ-גאט פון א געוויסען ארט אדער געגענד.

ge'nius of the time (דזשי'-ניאס אוו טהי טאים) דער צייטגייסט.

geni'za *n.* (גע-ני'-זא) גניזה, אן ארט אין א סינאגאגע אדער בית-מדרש, וואו אידען האלטען צוריסענע שמות פון ספרים, צושעדיגטע מאנוסקריפטען א. ד. ג.

geni'zah *n.* (גע-ני'-זא) ז. ***geniza***

gen're *n.* (זשאנר) דער זשאנר, א געוויסער סטיל אין מאלעריי צו מאלען בילדער פון איינפאכען טאג-טעגליכען לעבען, האלטענדיג זיך טריי אן דער ווירקליכקייט.

gens *n.* (דזשענז) אין די פארהיסטארישע צייטען — א שבט אדער משפחה פון קרובים אדער בלוט-אייגענע; אין אלטען רוים — א משפחה אדער פעראייניגונג פון עטליכע פערוואנדטע פאמיליעס.

gent *n.* (דזשענט) אן אבקירצונג פון דעם ווארט ***gentleman***

genteel' *a.* (דזשענ-טיעל') גוט ערצויגען, ארטיג, עדעל, אנשטענדיג; העפליך; עלעגאנט, מאדיש.

genteel' com'edy (דזשענ-טיעל' קאמ'-ע-די) ניט קיין וואולגארע קאמעדיע.

genteel'ly *adv.* (דזשענ-טיעל'-לי) אן אנשטענדיגען, עלעגאנטען אדער פיינעם אופן.

gen'tian *n.* (דזשענ'-שיען) דער ביטער-ווארצעל [א מין דרום-אייראפעאישע פלאנצע מיט הימעל-בלויע בליטהען. ווערט בענוצט אין מעדיצין].

Gentian

Gen'tile *n. and a.* (דזשענ'-טאיל) איינער וואס איז ניט קיין איד; א הייד, א געצענדיענער; א גוי; ביי די מארמאנען אין אמעריקא — דער וואס בעלאנגט ניט צו זייער סעקטע; היידניש, גוי'איש, געצענדיענעריש.

gen'tile *a. and n.* (דזשענ'-טיל) וואס בעלאנגט צו א שבט אדער משפחה; פון דעמזעלביגען שבט אדער משפחה; א מיטגליעד פון א שבט אדער משפחה; אין גראמאטיק — א שטאם-נאמען [א נאמען, וועלכער בעצייכענט א מענשען, אויף וויפיעל ער בעלאנגט צו א געוויסען פאלק, לאנד אדער שבט, ווי למשל: אן ענגלענדער, אן אמעריקאנער א. ד. ג.].

gen'tilism *n.* (דזשענ'-טאיל-איזם) דאס בעלאנגען ניט צום אידישען פאלק; היידענטום; גוי'אישקייט; דאס לעבען אין אבגעזונדערטע משפחות אדער שבטים.

gentili'tious *a.* (דזשענ-טי-ליש'-אס) וואס געהערט צו א פאלק; וואס איז אייגענטימליך פאר א פאלק, משפחה אדער שבט.

gentil'ity *n.* (דזשענ-טיל'-אי-טי) עלעגאנץ, ארטיגקייט, עדעלקייט, אנשטענדיגקייט.

gen'tilize *v.* (דזשענ'-טי-לאיז) פיהרען א לעבען פון א גוי אדער געצענדיענער.

gen'tle *a., n. and v.* (דזשענ'טל) פון גוטער אבשטאמונג; וואס איז שייך צו גוטער אבשטאמונג; פארנעהם; רעספעקטאבעל; עדעל, גוט-ערצויגען; העפליך, פריינדליך, ליעבליך, מילד, זאנפט, גוטמוטיג; געצוימט, געלערענט [וועגען חיות]; רוהיג, פריעדליך; שטופענווייז, לייכט, ניט רייסענד [אין פארם, אויסזעהן א. ד. ג.]; א פאלק [אזא רויב-פויגעל] וואס איז געלערענט פאר יאגד אויף אנדערע פויגעל; דאס ווערימעל פון א פליעג וואס ווערט געברויכט ביים פיש-פאנג; מאכען עדעל, פיין, גוט-ערצויגען; מאכען ווייכער אדער זאנפטער; צוימען.

gen'tle arrest' (דזשענ'טל ע-רעסט') א ניט שטרענגער ארעסט [אין מיליטער].

gen'tle as day (דזשענ'טל עז דיי) מילד ווי דער טאג.

gen'tle blood (דזשענ'טל בלאד) אדעל-בלוט.

gen'tlefolk *n.* (דזשענ'טל-פאוק) אנשטענדיגע, עדעלע מענשען.

gen'tle gale (דזשענ'טל גייל) א זאנפט, אנגענעהם ווינטעל.

gen'tle-hear'ted *a.* (דזשענ'טל-הארט'-עד) גוטהערציג.

gen'tle hint (דזשענ'טל הינט) אן עדעלע אנצוהערעניש.

gen'tleman *n.* (דזשענ'טל-מען) א דזשענטעלמאן; א גוט-ערצויגענער, עהרענהאפטער, עדעלער מענש; א הערר; א מאן פון גוטער אבשטאמונג; א לייב-דיענער פון א פארנעהמער פערזאן, א קאמער-דיענער.

gen'tleman-at-arms' *n.* (דזשענ'טל-מען-עט-ארמז') א ספעציעלע קעניגליכע לייב-וואך אין ענגלאנד וואס בעגלייט דעם קעניג נור ביי געוויסע צערעמאניעס [בעשטעהט פון 40 פערזאן].

gen'tleman born (דזשענ'טל-מען בארן) א בעל-יחוס.

gen'tleman far'mer (דזשענ'טל-מען פאר'-מער) איינער וואס בעארבייט לאנד אלס צייט-פערטרייב.

gen'tlemanhood *n.* (דזשענ'טל-מען-הוד) פיינקייט, עדעלקייט.

gen'tlemanize *v.* (דזשענ'טל-מען-איז) מאכען פאר א פיינעם מענשען.

gen'tlemanlike *a.* (דזשענ'טל-מענ- לאיק) ז. *gentlemanly*

gen'tlemanliness *n.* (דזשענ'טל-מענ- לי-נעס) גוט-ערצויגענהייט, ערלעכקייט, פיינקייט.

gen'tlemanly *a.* (דזשענ'טל-מענ-לי) גוט ערצויגען, פיין, עדעל.

gen'tleman of the gown (דזשענ'טל- מען אוו טהי גאון) א רעכטס-געלעהרטער, א יוריסט.

gen'tleman of the long robe (דזשענ'טל-מען אוו טהי לאהנג ראוב) א יוריסט, א רעכטס-געלעהרטער.

gen'tleman play'er (דזשענ'טל-מען פליי'-ער) אן אקטיאר א דילעטאנט [ניט קיין פאכמאן].

gen'tleman's hours (דזשענ'טל-מענז אורז) שפעטע נאכט-שטונדען [נאך האל- בער נאכט].

gen'tleman ush'er (דזשענ'טל-מען אש'-ער) א קאמפעלדיענער; א לייב-דיע- נער פון א פארנעהמער פערזאן.

gen'tleness *n.* (דזשענ'טל-נעס) עדעל- קייט, ווייכקייט, מילדקייט, זאנפטקייט, גוטסקייט, ליעבליכקייט; דעליקאטנעקייט; דאס זיין ניט רייסענד [אין אויסזעהן, פארם א. ד. ג.].

gen'tle pas'sion (דזשענ'טל פעש'-אן) ליעבע.

gen'tle slope (דזשענ'טל סלאופ) א ניט שטארקע משופע'דיגקייט; א שטופענווייזע, לייכטע משופע'דיגקייט.

gen'tlewoman *n.* (דזשענ'טל-הוואומ- ען) א פרוי פון נוטער אבשטאמונג; א קא- מערדיענערין, א פרוי וואס בעדיענט א פארנעהמע פערזאן.

gen'tly *adv.* (דזשענ'-טלי) אויף אן עדע- לען, צארטען, גוטען אופן; שטופענווייז, ניט רייסענד [אין פארם אדער אויס- זעהן].

Gentoo' *a. and n.* (דזשענ-טוה') וואס איז שייך צו די הינדוסען [איינוואהנער פון הינדאסטאן אדער אינדיען]; א הינ- דוס; די שפראך פון הינדוסען.

gentoo' *n.* (דזשענ-טוה') דער פאפואני- שער פינגווין [א זא פויגעל].

gen'try *n.* (דזשענ'-טרי) דער הויכער שטאנד; דער קלאס צווישען אדעל און פאלק; מענשען וואס בעלאנגען צו א גע- וויסען קלאס [הומאריסטיש — וועגען א נידריגען קלאס מענשען].

ge'nu *n.* (דזשי'-ניו) א קניע; א קערפער- טייל וואס איז ענליך צו א קניע.

gen'ual *a. and n.* (דזשענ'-יו-על) וואס איז שייך צו א קניע; וואס איז פעראיי- ניגט דורך א קניע; וואס איז פעראייניגט מיט'ן פיערטען געלענק פון א שפין'ס פוס; דער פיערטער געלענק פון א שפין'ס פוס.

genuflect' *v.* (דזשענ-יו-פלעקט') בוי- גען די קניע, קניען, פאלען כורעים [הויפט- זעכליך ביי תפילות].

genuflec'tion *n.* (דזשענ-יו-פלעק'-שאן) קניע-בויגונג, דאס קניען, דאס פאלען כורעים [הויפטזעכליך ביי תפילות].

genuflex'ion *n.* (דזשענ-יו-פלעק'-שאן) ז. *genuflection*

genuflex'uous *a.* (דזשענ-יו-פלעק'- שיו-אס) אין באטאניק — געבויגען ווי א קניע, אין דער פארם פון זיגזאגען.

gen'uine *a.* (דזשענ'-יו-אין) וואס קומט פון דעם ערשטען אריגינעלען שטאם אדער קוואל; וואס בעלאנגט צום ערשטען אריגי- נעלען טיפ; עכט, ריין, ניט פערפעלשט; ריכטיג; אמת'דיג, ערנסט; אין זאלאָ- גיע — טיפיש, וואס האט אלע טיפישע אייגענשאפטען.

gen'uinely *adv.* (דזשענ'-יו-אין-לי) אויף אן עכטען, נאטירליכען, ריינעם אדער טיפישען שטייגער.

gen'uineness *n.* (דזשענ'-יו-אין-נעס) עכטקייט, ריינקייט, ערנסטקייט, אמת'דיג- קייט.

genupec'toral *a.* (דזשענ-יו-פעק'-טא- רעל) וואס איז שייך צו די קניע און צו דער ברוסט, וואס איז שייך צו דער לא- גע פון א קראנקען, ווען די קניע זיינען אויפגעהויבען צו דער ברוסט.

The genupectoral position of the patient.

ge'nus *n.* (דזשיע'-נאס) א געשלעכט, א גאטונג, א מין, א סארט, א קלאס, א קלא- סיפיקאציאנס-גרופע.

ge'o *n.* (דזשיע'-או) א שמאלע בוכטע ארומגערינגעלט מיט גלייכע פעלזען ווי ווענד; לאגע, ערד [אין דער לעצטער בע- דייטונג ווערט דאס ווארט געברויכט נור אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

geobotan'ical *a.* (דזשי-או-בא-טען'- אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פלאנצען אין בעצוג צו די פער- שיעדענע ערד-טיילען וואו זיי געפינען זיך.

geocen'tric *a.* (דזשי-א-סענ'-טריק) אין אסטראנאמיע — געאצענטריש, וואס איז שייך צו דער געאצענטרישער טעאריע אדער צו דער ערד אלס מיטעלפונקט פון דער זונען-סיסטעם; וואס איז שייך צו דעם פלאץ וואס א פלאנעט פערנעהמט, ווען מען בעטראכטעט איהם פון דער ערד; געזעהן פון דער ערד, בעטראכטעט פון דער ערד. ז. *geocentric theory*

geocen'trical *a.* (דזשי-א-סענ'-טרי- קעל) ז. *geocentric*

geocen'trically *adv.* (דזשי-א-סענ'- טרי-קעל-אי) אויף א געאצענטרישען שטייגער. ז. *geocentric*

geocen'tric sys'tem (דזשי-א-סענ'- טריק סיס-טעם) ז. *geocentric theory*

geocen'tric the'ory (דזשי-א-סענ'- טריק טהי'-א-רי) די געאצענטרישע טעא- ריע, די אמאליגע לעהרע, אז די ערד איז דער צענטער אדער מיטעלפונקט פון אונ- זער זונען-סיסטעם.

geochem'istry *n.* (דזשי-א-קעמ'-אים- טרי) דאס כעמישע שטודיום פון דער ערד [ד. ה. פון וועלכע שטאפען די ערד בע- שטעהט].

geoc'ronite *n.* (דזשי-אק'-רא-נאיט) א בלייי-גרויער ערץ וואס בעשטעהט פון אנטימאן, בליי, שוועפעל און א קליינעם טייל ארסעניק.

ge'ode *n.* (דזשי'-אוד) א זא קיזעלע- שטיין אדער בארג-קריסטאל וואס איז אינ- וועניג אויסגעהוילט.

geode'sia *n.* (דזשי-א-די'-סי-א) ז. *geodesy*

geode'sian *n.* (דזשי-א-די'-סי-ען) ז. *geodesist*

geodes'ic *a.* (דזשי-א-דעס'-איק) וואס איז שייך צו געאדעזיע [ערד-מעסטונג]. ז. *geodesy*

geodes'ical *a.* (דזשי-א-דעס'-אי-קעל) ז. *geodesic*

geodes'ic line (דזשי-א-דעס'-איק לאין) א געאדעטישע ליניע, דער קירצעסטער וועג צווישען צוויי פונקטען פון א קוגעל- פלעכע.

geod'esist *n.* (דזשי-אד'-ע-סיסט) א קא- מארגיק, אן ערד-מעסטער; איינער וואס שטודירט געאדעזיע [ערד-מעסטונג קונסט].

geod'esy *n.* (דזשי-אד'-ע-סי) געאדעזיע, ערד-מעסטונג קונסט [די קונסט פון מעס- טען לאנד-געגענדען און אויפנעהמען פון זיי א פלאן].

ge'odete *n.* (דזשי'-א-דיט) ז. *geodesist*

geodet'ic *a.* (דזשי-א-דעט'-איק) וואס איז שייך צו געאדעזיע [ערד-מעסטונג קונסט].

geodet'ical *a.* (דזשי-א-דעט'-אי-קעל) ז. *geodetic*

geodet'ically *adv.* (דזשי-א-דעט'-אי- קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון געאדעזיע [ערד-מעסטונג קונסט].

geodet'ics *n.* (דזשי-א-דעט'-איקס) ז. *geodesy*

geogen'ic *a.* (דזשי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער טעאריע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער ערד.

geog'eny *n.* (דזשי-אדזש'-ע-ני) די לעהרע אדער טעאריע וועגען דער ענט- שטעהונג פון דער ערד.

ge'ognost *n.* (דזשי'-אג-נאסט) א גע- אגנאסט, איינער וואס שטודירט פון וועל- כע שטאפען די ערד איז צוזאמענגע- שטעלט; א געאלאג.

geognos'tic *a.* (דזשי-אג-נאס'-טיק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דעם געבוי און צוזאמענשטעלונג פון דער ערד.

geognos'tical *a.* (דזשי-אג-נאס'-טי- קעל) ז. *geognostic*

geognos'tically *adv.* (דזשי-אג-נאס'- טי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער לעהרע וועי- גען דעם געבוי און דער צונויפשטעלונג פון דער ערד.

geog'nosy *n.* (דזשי-אג'-נא-סי) די לעהרע וועגען דעם געבוי און דער צו- נויפשטעלונג פון דער ערד; די לעהרע וועי- גען שטיינער און פעלזען; געאלאגיע.

geogon'ic *a.* (דזשי-א-גאנ'-איק) ז. *geogenic*

geogon'ical *a.* (דזשי-א-גאנ'-אי-קעל) ז. *geogenic*

geog'ony *n.* (דזשי-אג'-א-ני) ז. *geogeny*

geog'rapher *n.* (דזשי-אג'-רע-פער) א קענער אין געאגראפיע.

geograph'ic *a.* (דזשי-א-גרעפ'-איק) ז. *geographical*

geograph'ical *a.* (דזשי-א-גרעפ'-אי- קעל) געאגראפיש; וואס איז שייך צו גע- אגראפיע.

geograph'ical distribu'tion (דזשי- א-גרעפ'-אי-קעל דיס-טרי-ביו'-שאן) די געאגראפישע פערטיילונג פון חיות און פלאנצען [ד. ה. די געגענדען וואו געווי- סע חיות אדער פלאנצען געפינען זיך].

geograph'ical hori'zon (דזשי-א- גרעפ'-אי-קעל הא-ראי'-זאן) דער געא- גראפישער אדער שיינבארער האריזאנט [דער ארט וואו עס דאכט זיך, אז דער הימעל קומט זיך צונויף מיט דער ערד].

geograph'ically *adv.* (דזשי-א-גרעפ'- אי-קעל-אי) אויף א געאגראפישען שטיי- גער; אין בעצוג צו געאגראפיע.

geograph'ical mile (דזשי-א-גרעפ'- אי-קעל מאיל) א געאגראפישע מייל [6,087 פוס אדער 2,029 יארד].

geograph'ical posi'tion (דזשי-א- גרעפ'-אי-קעל פא-זיש'-אן) די געאגראפי- שע לאגע פון וועלכען עס איז פלאץ.

geog'raphy *n.* (דזשי-אג'-רע-פי) גע-

אגראפיע, ערד=בעשרייבונג; א בוך צום לערנען געאגראפיע.

geolog'ic *a.* (דזשי-א-לאדזש'-איק) געאלאגיש; וואס איז שייך צו געאלאגיע [די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דער ערד און וועגען די פיזיקאלישע ענדערונגען וואס זיינען אין איהר פארגעקומען].

geolog'ical *a.* (דזשי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***geologic***.

geolog'ically *adv.* (דזשי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו געאלאגיע.

geol'ogise *v.* (דזשי-אל'-א-דזשאיז) ז. ***geologize***.

geol'ogist *n.* (דזשי-אל'-א-דזשיסט) א געאלאג, א קענער אין געאלאגיע.

geol'ogize *v.* (דזשי-אל'-א-דזשאיז) שטודירען געאלאגיע, מאכען געאלאגישע פארשונגען.

geol'ogy *n.* (דזשי-אל'-א-דזשי) געאלאגיע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דער ערד און וועגען די פיזיקאלישע ענדערונגען וועלכע זיינען אין איהר פארגעקומען.

ge'omancer *n.* (דזשי'-א-מענ-סער) א פונקטיר=טרעפער [איינער וואס זאגט נביאות וועגען דער צוקונפט דורך פערשידענע פונקטען, וועלכע ער מאכט אויף דער ערד און ציהט דורך זיי ליניען].

ge'omancy *n.* (דזשי'-א-מענ-סי) פונקטיר=טרעפעריי [דאס זאגען נביאות וועגען דער צוקונפט דורך געמאכטע פינטעלעך און שטריכען אויף דער ערד].

geoman'tical *a.* (דזשי-א-מענ'-טי-קעל) וואס איז שייך צו פונקטיר=טרעפעריי. ז. ***geomancy***.

geoman'tically *adv.* (דזשי-א-מענ'-טי-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון א פונקטיר=טרעפער; דורך פונקטיר=טרעפעריי. ז. ***geomancy***.

geom'eter *n.* (דזשי-אמ'-ע-טער) א קענער פון געאמעטריע; א מאטעמאטיקער.

geomet'ric *a.* (דזשי-א-מעט'-ריק) געאמעטריש, וואס איז שייך צו געאמעטריע.

geomet'rical *a.* (דזשי-א-מעט'-רי-קעל) ז. ***geometric***.

geomet'rical bod'y (דזשי-א-מעט'-רי-קעל באד'-אי) א געאמעטרישער קערפער [א קערפער וואס ווערט געמאסטען אין דער לייננ, ברייט און הויך].

geomet'rically *adv.* (דזשי-א-מעט'-רי-קעל-אי) אויף א געאמעטרישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון געאמעטריע.

geomet'rical progres'sion (דזשי-א-מעט'-רי-קעל פרא-גרעש'-אן) די געאמעטרישע פראגרעסיאן [א רייה צאהלען, וואו יעדע ווייטערדיגע צאהל בעקומט זיך פון דער פריהערדיגער, וועלכע ווערט גע'כפל'ט אויף איינער און דערזעלבער צאהל. למשל, די צאהלען: 2, 6, 18, 54 און 162 שטעלען מיט זיך פאר א געאמעטרישע פראגרעסיאן, ווייל יעדע ווייטערדיגע צאהל איז גרעסער איידער די פריהערדיגע מיט 3 מאל].

geomet'rical propor'tion (דזשי-א-מעט'-רי-קעל פרא-פאור'-שאן) א געאמעטרישע פראפארציאן [צוויי ברוך=צאהלען אדער טיילונגען וואס זיינען אין דערזעלבער פערהעלטנים. למשל: 2:4=4:8 אדער $\frac{2}{4}=\frac{4}{8}$].

geomet'rical ra'tio (דזשי-א-מעט'-רי-קעל ריי'-שיא) א געאמעטרישע פערהעלטניס דורך טיילונג [ווי $\frac{2}{4}$ אדער 2:4].

geometri'cian *n.* (דזשי-אמ-ע-טריש'-ען) ז. ***geometer***.

geom'etrize *v.* (דזשי-אמ'-ע-טראיז) לייזען געאמעטרישע פראבלעמען; פערנעהמען זיך מיט געאמעטריע; בעהאנדלען לויט די געאמעטרישע כללים.

geom'etry *n.* (דזשי-אמ'-ע-טרי) געאמעטריע, די וויסענשאפט וועלכע פארשט די אייגענשאפטען פון קערפערם און פיגורען לויט זייער אויסדעהנונג [ארט=פערנעהמונג] אין רוים; א לעהרבוך פון געאמעטריע.

ge'omorphic *a.* (דזשי'-א-מאר-פיק) וואס איז שייך צו דעם אויסזעהן פון דער ערד אדער צו דעם שטודיום פון לאנד=פארמען.

geomorpholog'ical *a.* (דזשי-א-מאר-פא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם שטודיום וועגען דער פארם פון דער ערד און ווי אזוי זי האט זיך געבילדעט.

geomorphol'ogy *n.* (דזשי-א-מאר-פאל'-א-דזשי) דאס שטודיום וועגען דער פארם פון דער ערד און ווי אזוי זי האט זיך געבילדעט.

ge'omorphy *n.* (דזשי'-א-מאר-פי) די טעאריע וועגען דעם אויסזעהן פון דער ערד; די וויסענשאפט וועגען לאנד=פארמען.

geoph'agism *n.* (דזשי-אפ'-ע-דזשיזם) ז. ***geophagy***.

geoph'agist *n.* (דזשי-אפ'-ע-דזשיסט) איינער וואס עסט ערד אדער קויט.

geoph'agy *n.* (דזשי-אפ'-ע-דזשי) געאפאגיע, דאס עסען ערד [דער מנהג פון געוויסע ווילדע שבטים צו געברויכען אלס א מאכל געוויסע זארטען ערד און קויט].

geopon'ic *a.* (דזשי-א-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו ערד=ארבייט.

geora'ma *n.* (דזשי-א-רא'-מא) א געאראמא, א גרויסער פוסטער גלאבוס [א נאכגעמאכטער ערד=קוגעל], וואו די ווענד פון אינווענינ זיינען בעצייכענט מיט לאנד=קארטען.

geor'gic *n. and a.* (דזשאר'-דזשיק) א פאעמע אדער געדיכט איבער לאנד=ארבייט; וואס געהערט צו לאנד=ארבייט.

Geor'gium Si'dus (דזשאר'-דזשי-אם סאי'-דאס) דער פלאנעט אוראנוס.

geoscop'ic *a.* (דזשי-א-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קענטנים פון די פערשיעדענע זארטען ערד.

geos'copy *n.* (דזשי-אס'-קא-פי) די קענטנים פון די פערשיעדענע זארטען ערד.

geotecton'ic *a.* (דזשי-או-טעק-טאנ'-איק) וואס איז שייך צום געבוי פון די פעלזען=מאסען פון דער ערד.

geother'mal *a.* (דזשי-א-טהויר'-מעל) ז. ***geothermic***.

geother'mic *a.* (דזשי-א-טהויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אינווענינסטער היץ פון דער ערד.

geothermom'eter *n.* (דזשי-או-טהויר-מאמ'-ע-טער) א געאטערמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון דער ערד אין טיעפע גרובען אדער שאכטען].

ge'rah *n.* (גי'-רא) א גרה, א צוואנציגסטעל פון א שקל [א מטבע ביי די אמאליגע אידען].

gera'nium *n.* (דזשי-ריי'-ני-אם) געראניום אדער שטארק=שנאבעל [א פיין=שמעקענד גראז מיט ווייסע און רויטע בלימעלעך].

ge'rant *n.* (דזשי'-רענט) א פראקוריסט, א געשעפטס=פיהרער.

ger'falcon *n.* (דזשויר'-פאהקן) דער גייער=פאלק [א מין גרויסער פאלק=פויגעל פון צפון=אייראפא].

Gerfalcon

germ *n.* (דזשוירם) א זאמען=קערענדעל; דער אנהויב אדער די ערשטע שטופע אין דער ענטוויקלונג פון אן ארגאניזם; א מיקראב; דער ערשטער אנפאנג פון וועלכער ניט איז זאך.

Ger'man *a. and n.* (דזשויר'-מען) וואס איז שייך צו דייטשלאנד אדער צו די דארטיגע איינוואהנער; וואס איז שייך צו דער דייטשער שפראך; א דייטש, אן איינוואהנער פון דייטשלאנד; די דייטשע שפראך.

ger'man *n.* (דזשויר'-מען) א געוויסער קאטיליאן=טאנץ; אן אונטערהאלטונג וואו אזא קאטיליאן=טאנץ ווערט געטאנצט.

Ger'man clock (דזשויר'-מען קלאק) דער שווארצוואלדער זייגער [וואס ווערט פאבריצירט אין דער דייטשער געגענד שווארצוואלד].

Ger'man confed'eracy (דזשויר'-מען קאנ-פעד'-ער-ע-סי) דער דייטשער בונד [די פעראייניגונג פון אלע דייטשע שטעדט, פירסטענטומס און קעניגרייכען אונטער דער אויבערהערשאפט פון עסטרייך, וואס האט געדויערט ביז דעם יאהר 1866].

german'der *n.* (דשויר-מענ'-דער) דער גאמאנדער [א מין פלאנצע מיט א פיערקאנטיגען שטענגעל און מיט רויטליכע בליטהען].

germane' *a.* (דזשויר-מיין') וואס האט א נאהנטע שייכות; וואס ענטשפרעכט.

German'ic *a. and n.* (דזשויר-מענ'-איק) גערמאניש, דייטש; וואס איז שייך צו די דייטשען; א דייטש; די דייטשע שפראך.

German'ic di'et (דזשויר-מענ'-איק דאי'-עט) דער בונדעסטאג [די פערזאמלונג פון די פערטרעטער פון די פערשיעדענע פירסטענטימער, קעניגרייכען און פרייע שטעדט, וואס זיינען אריינגעגאנגען אין דעם דייטשען בונד].

Ger'manism *n.* (דזשויר'-מענ-איזם) גערמאניזם, דייטשטום, די ליעבע צו אלץ וואס איז דייטש אדער וואס טראגט א דייטשען כאראקטער; די ארט אויסדריקע אין דער דייטשער שפראך; די אייגענטימליכקייטען פון דייטש; די נאכאהמונג פון דייטשער רעדע=ארט אדער פון דייטשע אויסדריקע.

Ger'manist *n.* (דזשויר'-מענ-איסט) א גערמאניסט, איינער וואס שטודירט די

דייטשע שפראך; אן עקספערט אין דער דייטשער פילאלאגיע.

Germaniza'tion *n.* (דזשויר־מענ־אי־זיי׳־שאן) דאס גערמאניזירען, דאס פערדייטשען; דאס ווערען עהנליך צו די דייטשען לויט דער שפראך און זיטען.

Ger'manize *v.* (דזשויר׳־מענ־איז) גער־מאניזירען, פערדייטשען; מאכען אדער ווערען עהנליך צו די דייטשען לויט דער שפראך און זיטען; איבערזעצען אין דער דייטשער שפראך.

Ger'man O'cean (דזשויר׳־מען או׳־שען) דער דייטשער ים, די נארד־זעע [דער ים אין צפון־אייראפא, וואס ביי זיינע ברעגען געפינען זיך די לענדער נארוועגיע, שוועדען, דענעמארק, האלאנד, בעלגיען און מזרח־ענגלאנד].

Germanoma'nia *n.* (דזשויר־מע־נאו־מיי׳־ני־א) גערמאנאמאניע, א פערגעט־רונג אדער אויסערגעוועהנליכע ליעבע צו די דייטשען, זייער שפראך און זייערע זי־טען.

Germanoma'niac *n.* (דזשויר־מע־נאו־מיי׳־ני־עק) איינער וואס פערגעטערט אלעס וואס איז דייטש.

Germanoph'ilist *n.* (דזשויר־מע־נאפ׳־אי־ליסט) א דייטשען־פריינד; א פריינד פון דייטשלאנד.

Ger'manophobe *n.* (דזשויר־מע־נאו־פאוב) א דייטשען־פיינד; א פיינד פון אלעס וואס איז דייטש.

Germanopho'bia *n.* (דזשויר־מע־נאו־פאו׳־בי־א) דייטשען־פיינדשאפט; די פיינדשאפט צו אלעס וואס איז דייטש.

Germanopho'bic *a.* (דזשויר־מע־נאו־פאו׳־ביק) דייטש־פיינדליך.

Germanopho'bist *n.* (דזשויר־מע־נאו־פאו׳־ביסט) א דייטשען־פיינד, א פיינד פון אלעס וואס איז דייטש.

Ger'man sau'sage (דזשויר׳־מען סאה׳־סעדזש) דייטשע וואורשטעלעך [גרא־בע, בילינע וואורשטען].

Ger'man sil'ver (דזשויר׳־מען סיל׳־ווער) ניי־זילבער.

Ger'man steel (דזשויר׳־מען סטיעל) שמעלץ־שטאהל [אזא מין שטאהל, וואס ווערט אויסגעשמאלצען פון רויהען אייזען דורך טיילווייזער פערברענונג פון׳ם קויה־לען־שטאף אין׳ם אייזען].

Ger'man text (דזשויר׳־מען טעקסט) א פארם פון דרוק־שריפט מיט זעהר ברייטע און געצוקטע גרויסהאנטיגע בוכשטא־בען.

𝔗𝔥𝔦𝔰 𝔩𝔦𝔫𝔢 𝔦𝔰 𝔦𝔫 𝔊𝔢𝔯𝔪𝔞𝔫 𝔱𝔢𝔵𝔱.

germ'-cell *n.* (דזשוירם׳־סעל) א צעלע אין אן ארגאניזם, וועלכע טיילט זיך אב פון אנדערע צעלען און דיענט אלס דער אנהויב אין דער ענטוויקלונג פון א נייעם ארגאניזם.

ger'micide *n.* (דזשויר׳־מי־סאיד) דאס וואס ווערט בענוצט צו פערניכטען די מי־קראבען אדער באקטעריען אין געוויסע קראנקהייטען, ווי כאלערא א. ד. ג.

ger'miculture *n.* (דזשויר׳־מי־קאל־טשור) דאס קינסטליכע קולטיווירען אדער האדעווען באקטעריען.

germicul'turist *n.* (דזשויר־מי־קאל׳־טשור־איסט) איינער וואס קולטיווירט אדער האדעוועט באקטעריען.

ger'minable *a.* (דזשויר׳־מי־נעבל) וואס שפראצט ארויס; וואס גיט דעם אנהויב צו ענטוויקלונג.

ger'minal *a.* (דזשויר׳־מי־נעל) וואס געהערט צו א זאמען־קערענדעל.

Germinal' *n.* (זשער־מי־נעל׳) זשער־מינאל, דער 7טער מאנאט אין קאלענדאר פון דער פראנצויזישער רעוואלוציאן [פון דעם 22טען מערץ ביז דעם 19טען אפריל].

ger'minant *a.* (דזשויר׳־מי־נענט) אויפשפראצענד, וואקסענד; וואס הויבט זיך אן צו ענטוויקלען.

ger'minate *v.* (דזשויר׳־מי־נייט) אויפ־שפראצען; געבען דעם אנהויב צו ענט־וויקלונג.

germina'tion *n.* (דזשויר־מי־ניי׳־שאן) דאס אויפשפראצען; די ארויסשפראצונג אדער דער אנהויב פון ענטוויקלונג פון א זאמען־קערענדעל.

ger'minative *a.* (דזשויר׳־מי־נע־טיוו) ז. *germinal*.

ger'minator *n.* (דזשויר׳־מי־ניי־טאר) דער אדער דאס וואס ווירקט צו דער ער־שטער ארויסשפראצונג.

germ the'ory (דזשוירם טהי׳־א־רי) אין ביאלאגיע — די טעאריע, אז יעדער ארגאניזם קען ענטשטעהען נור פון אן אנדער ארגאניזם פון דעמזעלבינען מין און קען נים בעשאפען ווערען פון טויטען שטאף; אין פאטאלאגיע — די טעאריע, אז אנ־שטעקיגע קראנקהייטען, ווי כאלערא, טי־פוס א. ד. ג. נעהמען זיך פון געוויסע מיקראבען אדער באקטעריען, וועלכע פער־אורזאכען דיעזע קראנקהייטען.

geroco'mia *n.* (דזשער־א־קאו׳־מי־א) ז. *gerocomy*.

geroc'omy *n.* (דזשע־ראק׳־א־מי) מע־דיצינישע פארשריפטען, ווי עלטערע מענ־שען דארפען זיך פיהרען כדי צו פערלענ־גערען זייערע יאהרען.

ger'rymander *n.* (גער׳־אי־מענ־דער) אין אמעריקאנער פאליטיק — א ווילקירלי־כע פאנאנדערטיילונג פון א שטאאט אויף בעזונדערע דיסטריקטען אדער וואהל־בע־צירקען, נים רעכענענדיג זיך נים מיט דער געאגראפישער לאגע און נים מיט דער פא־נאנדערטיילונג פון דער בעפעלקערונג, כדי א געוויסע פארטיי זאל קענען געווינען ביי די וואהלען.

ger'und *n.* (דזשער׳־אנד) אין גראמא־טיק — דאס גערונדיום [א געוויסע פארם פון זאץ־ווערטער אדער נאמען־ווערטער, וועלכע בילדען זיך פון צייטווערטער].

ger'und-grin'der *n.* (דזשער׳־אנד־גראינ׳־דער) א פעדאגאג; א פעדאנט, א מקפיד.

gerun'dial *a.* (דזשי־ראנ׳־די־על) וואס איז שייך צו א גערונדיום. ז. *gerund*.

gerun'dive *n.* (דזשי־ראנ׳־דיוו) אין גראמאטיק — א שם התואר [בייווארט] וואס האט זיך געבילדעט פון א גערונדיום. ז. *gerund*.

ges'tate *v.* (דזשעס׳־טייט) אויסטראגען [שוואנגערען] די ריכטיגע צייט; דורכ־טראכטען עטוואס, אז מען זאל עס קענען פערעפענטליכען.

gesta'tion *n.* (דזשעס־טיי׳־שאן) טראג־צייט, שוואנגערשאפט.

ges'tatory *a.* (דזשעס׳־טע־טא־רי) וואס איז שייך צו שוואנגערשאפט.

gestic'ulant *a.* (דזשעס־טיק׳־יו־לענט) וואס זשעסטיקולירט; וועלכער רעדט מיט בעוועגונגען פון קערפער.

gestic'ulate *v.* (דזשעס־טיק׳־יו־לייט) זשעסטיקולירען, רעדען דורך בעוועגונגען מיט׳ן קערפער; מאכען מימיק.

gesticula'tion *n.* (דזשעס־טיק־יו־ליי׳־שאן) דאס זשעסטיקולירען, דאס רעדען דורך בעוועגונגען מיט׳ן קערפער; א זשעסט, א בעוועגונג מיט׳ן קאפ, מיט׳ן קערפער אדער מיט א האנד.

gestic'ulator *n.* (דזשעס־טיק׳־יו־ליי־טאר) איינער וואס רעדט דורך בעוועגונ־גען מיט׳ן קערפער אדער מיט די גליעדער.

gestic'ulatory *a.* (דזשעס־טיק׳־יו־לע־טא־רי) וואס געהערט צו מימיק אדער צום רעדען דורך בעוועגונגען מיט׳ן קערפער.

ges'tural *a.* (דזשעס׳־טשור־על) וואס איז שייך צו א זשעסט אדער צו דער בע־וועגונג מיט׳ן קאפ, מיט דער האנד א. ד. ג.

ges'ture *n.* and *v.* (דזשעס׳־טשור) א זשעסט, א בעוועגונג מיט׳ן קאפ, מיט דער האנד א. ד. ג.; זשעסטיקולירען, מאכען בעוועגונגען מיט׳ן קאפ, מיט דער האנד א. ד. ג.

get *v.* and *n.* (געט) קריגען, בעקומען, ערוואַרבען, דערגרייכען; לערנען; געבעה־רען; ברענגען צו עפעס א טהאט אדער אי־בערצייגונג; ברענגען, פארטברענגען; ווע־רען; קומען; געהן, ריהרען פון ארט, אנ־הויבען געהן; זיין פעהיג, קענען; עטוואס וואס ווערט געבוירען אדער שטאמט אב; אבשטאמונג [וועגען חיות]; א גט [ביי אידען].

get'able *a.* (געט׳־עבל) ז. *gettable*.

get about' (געט ע־באוט׳) 1. זיך פער־שפרייטען, בעקאנט ווערען [וועגען א נאכ־ריכט, קלאנג אדער סוד]; 2. ארומגעהן.

1. A rumor of his illness got about the city. 2. I am well enough to be able to get about.

get above' (געט ע־באוו׳) בייקומען, גובר זיין; איבערשטייגען, איבערטרעפען.

get abroad' (געט ע־בראוד׳) זיך פער־שפרייטען; בעקאנט ווערען.

get a cold (געט ע קאולד) זיך פער־קיהלען.

get ahead' (געט ע־העד׳) פראגרעסירען, האבען ערפאלג.

get ahead' of (געט ע־העד׳ אוו) איבער־שטייגען, איבעריאגען.

get a live'lihood (געט ע לאיוו׳־לי־הוד) ציהען די חיונה.

get along' (געט ע־לאנג׳) געהן צו...; אנגעהן; זיך בעפינדען; פראגרעסירען.

get along' with you! (געט ע־לאנג׳ הוויטה יו) נעהם דעם וועג! טראג זיך אב!

get among' (געט ע־מאנג׳) זיך אריינ־דרעהען, אריינפאלען [צווישען מענשען].

get an ink'ling (געט ען אינ׳־קלינג) דערשפירען.

I got an inkling of his whereabouts.

get around' (געט ע־ראונד׳) בעקומען די אויבערהאנד; איבערררעדען, אבנארען; אויסמייכען; ארומגעהן ארום און ארום.

get asleep' (געט ע־סליעפ׳) איינשלא־פען.

get at (געט עט) דערגרייכען, ערגרייכען, צוקומען, אויסגעפינען.

Let us get at the meaning of this sentence.

get away' (געט ע־הוויי׳) זיך אבטרא־גען.

get back (געט בעק) בעקומען צוריק; זיך צוריקקעהרען.

get back at (געט בעק עט) פאדערען אן ערקלערונג; אבשפאטען.

get behind' (געט בי־האינד׳) אבשטעהן, ווערען הינטערשטעליג.

get bet'ter (געט בעט׳־ער) זיך בעסע־רען [אין געזונד], געזונד ווערען.

get between' (געט בי־טהוויען׳) ארייג־פאלען אין מיטען.

get beyond' (געט בי־יאנד׳) אריבער־וואקסען, אריבערשטייגען.

get by (געט באי) פארבייגעהן.

get by heart (געט באי הארט) אויס־לערנען אויף אויסווענינג.
get clear of (געט קליער אוו) לויז ווע־רען, בעפרייען זיך, פטור ווערען.
get done (געט דאן) פארטיג בעשטעלען; פארטיג ווערען, אב'פטר'ען.
get down (געט דאון) אראבנעהמען, אויס־שטייגען; אראבבריינגען, אראבשלינגען.
get e'ven with (געט אי'ווען הוויטה) זיך אברעכענען.
get ground (געט גראונד) האבען ער־פאלג; בעקומען די איבערהאנד; זיך בע־פעסטיגען, אנגענומען ווערען.
get in (געט אין) אריינגעהן, אריינברייני־גען, אריינגענעהמען; אנזאמלען אדער אב־לענען [פאראטה, זאפאס]; אריינקומען, אנקומען.
get in a tem'per (געט אין ע טעמ'-פער) ווערען אויסער זיך, ווערען שטארק אויפגעבראכט.
get in'to (געט אינ'-טו) אריינגעהן, אריינקומען, אריינקריכען, אריינעהמען.
get in'to the hab'it of (געט אינ'-טו טהי העב'-איט אוו) זיך געוועהנען צו עפעס, בעקומען א געוועהנהייט.
get in'to the knack (געט אינ'-טו טהי נעק) כאפען דעם שניט.
get in'to the way of (געט אינ'-טו טהי הוויי אוו) זיך שטעלען אין וועג; אויסלערנען זיך, כאפען דעם שניט.
get in with (געט אין הוויטה) נושא חן זיין.
get it (געט איט) כאפען א חלק, אריינקרי־גען א פארציע.
get loose (געט לוהס) לויז ווערען, זיך בעפרייען.
get low (געט לאו) פאלען אין פרייז.
get near (געט ניער) זיך דערנעהנטערען.
get'-noth'ing *n.* (געט'-נאטה'-אינג) א פוילענצער.
get off (געט אף) ארונטערגעהן, ארונ־טערשטייגען; ארונטערנעהמען; ארויס־בריינגען אין זיכערהייט; אנטלויפען; פער־קויפען; ארויסזאגען, ארויסבריינגען אין ווערטער.
get on (געט אן) 1. אנטהאן, אנקליידען; ארויפשטייגען; 2. אנגעהן ווייטער; הא־בען ערפאלג.
2. I get on very well in my new business.
get one's bread (געט הוואנז ברעד) פערדיענען אויף חיונה, ציהען חיונה.
get on feet (געט אן פיעט) אויפשטעהן, זיך אויפהויבען, זיך שטעלען אויף די פיס.
get on legs (געט אן לעגז) זיך אויפהוי־בען, אויפשטעהן.
get on the shelf (געט אן טהי שעלף) פערזיצען, בלייבען אן אלטע מויד.
get on to (געט אן טו) כאפען דעם שניט.
I shall soon get on to the methods of this office.
get on with (געט אן הוויטה) אויסקומען, אנהאלטען פריינדליכע אדער צופריעדענ־שטעלענדע בעציהונגען.
get out (געט אוט) ארויסבריינגען, ארויס־ציהען, ארויספיהרען; ארויסגעהן; ארויס־קומען.
get out of book (געט אוט אוו בוק) אין גאנצען אבצאהלען א חוב [אין מסחר].
get out of depth (געט אוט אוו דעפטה) פערלירען דעם באדען פון אונטער די פיס [אין וואסער]; טהאן עפעס אדערריידען וועגען זאכען, אין וועלכע מען איז ניט קאמפעטענט.
get out'side a thing (געט אוט'-סאיד ע טהינג) בעסער פערשטעהן א זאך דורך דעם וואס מען בעטראכט זי אביעקטיוו, אונפארטייאיש.
get o'ver (געט או'-ווער) בייקומען, גובר זיין; איבערקומען, פטור ווערען.
get quit of (געט קהוויט אוו) פטור ווע־רען.
get rid of (געט ריד אוו) פטור ווערען.
get right (געט ראיט) בריינגען אין אררדונג.
get round (געט ראונד) *get around* ז.
get'table *a.* (געט'-עבל) וואס מען קען קריגען, עררייכען, ערווערבען אדער בע־קומען.
get'ter *n.* (געט'-ער) איינער וואס קריגט, ערווערבט אדער עררייכט עפעס; איינער וואס געבעהרט; א גרעבער.
get the best of (געט טהי בעסט אוו) בעקומען די איבערהאנד, בעזיעגען.
get the bet'ter of (געט טהי בעט'-ער אוו) בעקומען די איבערהאנד, בעזיעגען.
get the drop on (געט טהי דראפ אן) אויסשיסען פון א רעוואלווער איידער דער געגנער קען נעהמען זיין רעוואלווער אין האנד; האלטען יעמאנד לעבען און עהרע אין האנד, האלטען איינעם אין האנד.
get the floor (געט טהי פלאור) בעקומען דאס ווארט.
The delegate got the floor and addressed the convention.
get the hang of (געט טהי העגג אוו) כאפען דעם אנגאנג, כאפען דעם שניט; גע־ניט ווערען אין עפעס.
get the har'vest in (געט טהי האר'-וועסט אין) אראבנעהמען די תבואה פון פעלד.
get the palm (געט טהי פאהם) קריגען די זיעגעס־פאלמע; זיגען.
get there (געט טהעהר) 1. דערגרייכען א ציעל, האבען ערפאלג; 2. די מעלה אדער די מעלות וואס פערזיכערען ערפאלג אדער וואס מאכען פעהיג צו עפעס.
2. He possesses the get there quality.
get there with both feet (געט טהעהר הוויטה באוטה פיעט) גלענצענד דערגריי־כען א ציעל; האבען א וואונדערבארען ער־פאלג.
get the slip (געט טהי סליפ) דורכפא־לען, צוריקגעוויזען ווערען [ביי א ליעבעס־ערקלערונג].
get the start of (געט טהי סטארט אוו) פערכאפען, אריבעריאגען, פערלויפען דעם וועג.
get through (געט טהרוה) פערטיג ווע־רען; דורכגעהן.
get through with (געט טהרוה הוויטה) פארטיג ווערען [מיט עפעס].
I'll get through with my work in a week.
get'ting *n.* (געט'-אינג) דערגרייכונג, ער־ווערבונג, דאס קריגען [עפעס]; געבעה־רונג; דאס ווערען; געווינס, פערדיענסט.
get to (געט טו) דערגרייכען.
I'll get to it, by and by.
get to bed (געט טו בעד) זיך לעגען שלאפען; זיך לעגען אין בעט.
get togeth'er (געט טו-געטה'-ער) 1. זיך צוזאמענקומען, זיך פערזאמלען, צוזאמענ־בריינגען; 2. קומען צו א פערשטענדיגונג, זיך פרובען אויסגלייכען.
1. We often get together at lunch. 2. The leaders of the opposing factions got together.
get to log'gerheads (געט טו לאג'-ער-הערדז) קומען צו פעטש.
get to sleep (געט טו סליעפ) אנשלא־פען ווערען.
get un'der sail (געט אנ'-דער סייל) אבזעגלען [וועגען א שיף וואס פאהרט אב].
get up (געט אפ) זיך אויפ־הויבען; שטייגען; פערפארטיגען, פארבע־רייטען, ארגאניזירען, פעראנשטאלטען, צו־זאמענשטעלען, פלאנעווען, מאכען, ערפינ־דען; איינשטודירען; זיך בעקליידען, זיך אויפשטאטען; זיך פערשטעלען; בריינגען אין ארדנונג [ווי שטאפען דורך רייניגען, פרעסען א. ד. ג.].
get'-up *n.* (געט'-אפ) 1. אויסשטאטונג, אויסריכטונג, געשטאלטונג; 2. א שווינ־דעל.
1. The actor appeared on the stage in a curious get-up. 2. It was all a get-up.
get well (געט הועל) געזונד ווערען.
get wind (געט הווינד) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען [וועגען א קלאנג, סוד א. ד. ג.].
get wind of (געט הווינד אוו) דערוויסען זיך, געוואהר ווערען, דערשפירען.
I got wind of his plots.
get with child (געט הוויטה טשאילד) שוואנגער ווערען.
get you gone! (געט יו גאן) ארויס! אוועק! טראג זיך אב!
gew'gaw *n. and a.* (גיו'-גאה) א שפיעל־ווערק; א שפיעל־צייג, א צאצקע; אונבע־דייטענד, ניט וויכטיג, ניכטיג.
gey'ser *n.* (גאי'-סער) א גייזער, א קוואל פון וועלכען עס שפריצט הייס וואסער.

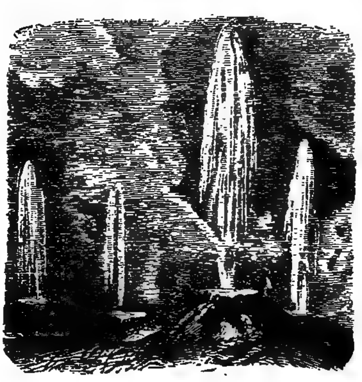

Geysers

gey'seric *a.* (גאי'-סער-איק) וואס איז שייך צו א גייזער [א קוואל פון וועלכען עס שפריצט הייס וואסער].
ghar'ry *n.* (גער'-אי) אזא אינדישער צוויי־רעדערדיגער וואגען צו וועלכען עס ווערען געשפאנט אקסען אדער קליינע פערדלעך.
ghast *a.* (געסט) וואס האט א שרעקליכען אויסזעהן; מורא'דיג, נעהיימניספול.
ghast'liness *n.* (געסט'-לי-נעס) שרעק־ליכקייט; מורא; א שרעקליך, מורא'דיג אויסזעהן; א טויטען־בלייכקייט.
ghast'ly *a. and adv.* (געסט'-לי) וואס זעהט אויס ווי א טויטער; ערשרעקענד, מורא'דיג, שרעקליך; אויף אן ערשרעקענ־דען אדער מורא'דיגען אופן; מיט דעם אויסזעהן פון א טויטען.
ghee *n.* (גיע) אזא ווייסער דיקער אויל וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסען בוים אין נארד־אינדיען; אזא אויל וואס ווערט געמאכט פון פוטער.
gher'kin *n.* (גויר'-קין) אן עסיג־אוגער־קע; א גרינע אונערקע צום איינזייערען.

Ghet'to *n.* (געט'-אָו) א געטא [דער קווארטאל אין א שטאדט, וואו אידען פלעגען אמאל זיין געצוואונגען צו וואהנען].

Ghib'elline *n. and a.* (גיב'-על-אין) א מיטגליעד פון דער קייזערליכער און דער אריסטאקראטישער פארטיי אין איטאליען אין מיטעלאלטער [צווישען דעם 11טען און 14טען יאהרהונדערט], וועלכע האט געקעמפפט געגען דער פארטיי פון פאפסט; וואס איז שייך צו דיזער פארטיי און איהרע פרינציפען.

ghost *n.* (גאוסט) א גייסט; די נשמה; א רוח; א געשפענסט; א שאטען; א ליכט־פלעק.

ghos'tess *n.* (גאוס'-טעס) א ווייבערשער רוח, א ווייבערשער דבוק.

ghost'land *n.* (גאוסט'-לענד) דאס גייסטער־לאנד, דאס לאנד פון איבערנאטירליכען.

ghost'less *a.* (גאוסט'-לעס) גייסטלאז, אהן לעבען.

ghost'like *a.* (גאוסט'-לאַיק) גייסטערהאפט; עהנליך צו א רוח; עהנליך צו א טויטען.

ghost'liness *n.* (גאוסט'-לי-נעס) גייסטערהאפטיגקייט; דאס זיין ווי א גייסט.

ghost'ly *a.* (גאוסט'-לי) גייסטערהאפט; גייסטיג; איבערנאטירליך; וואס איז שייך צו דער נשמה אדער צו דער רעליגיאָן.

ghost'-sto'ry *n.* (גאוסט'-סטאָו'-רי) א מעשה וועגען שדים; א נישט־געשטויגענע, נישט־געפלויגענע געשיכטע; א געשיכטע וועלכע א ציטונגס רעפארטער האט אויסגעטראכט.

ghost'-word *n.* (גאוסט'-הוואירד) דער דרוק־פעהלער־טייוועל [א גרייז וואס גנב'עט זיך אריין אין א שריפט].

ghoul *n.* (גוהל) א מענשען־פרעסענדער ריעז אדער טייוועל [אין דעם פאלקס־גלויבען פון געוויסע פעלקער].

ghou'lish *a.* (גוה'-ליש) דעמאניש, טייוועליש; ווי א מענשען־פרעסענדער טייוועל.

ghur'rie *n.* (גאר'-אי) ז ***ghurry***

ghur'ry *n.* (גאר'-אי) א וואסער־זייגער; א זייגער; אין דער אלט־אינדישער צייט־רעכנונג — א 60טעל פון א מעת לעת [24 מינוטען]; א שטונדע.

ghyll *n.* (גיל) א בארג־טייכעל; א טהאל אין וועלכען עס פליסט א טייכעל.

gi'ant *n. and a.* (דזשאַי'-ענט) א גיגאנט; א ריעז [פיזיש אדער גייסטיג]; גיגאנטיש; ריעזיג, ריעזענהאפט.

gi'antess *n.* (דזשאַי'-ען-טעס) א גיגאנטין, א פרוי א ריעז.

gi'ant fen'nel (דזשאַי'-ענט פענ'-על) דאס שטעקען־קרויט [אזא פלאנצע].

gi'antish *a.* (דזשאַי'-ען-טיש) גיגאנטיש, ריעזיג, ריעזענהאפט.

gi'ant-kill'er *n.* (דזשאַי'-ענט-קיל'-ער) א ריעזען־טויטער [דער העלד פון די קינדערשע מעשה'לעך, וועלכער טויטעט די בלוט־דורשטיגע, שרעקליכע ריעזען].

gi'antly *a.* (דזשאַי'-ענט-לי) ווי א גיגאנט; גיגאנטיש, ריעזיג.

gi'ant-pow'der *n.* (דזשאַי'-ענט-פאַו'-דער) אן עקספלאדירענדער שטאף, א מין דינאמיט.

gi'ant-quell'er *n.* (דזשאַי'-ענט-קהוועל'-ער) ז ***giant-killer***

gi'antship *n.* (דזשאַי'-ענט-שיפ) גיגאנטישקייט, ריעזענהאפטיגקייט.

giaour *n.* (דזשאור) אן אונגלויביגער [אזוי רופען די מאהמעדאנער די ניט־מאהמעדאנער, הויפטזעכליך די קריסטען].

gib *n. and v.* (דזשיב) א שטיק אייזען וואס ווערט בענוצט אין ראהמען־ווערק צו האלטען צוזאמען בעזונדערע שטיקער האלץ אדער אייזען, צווישען וועלכע עס ווערט אריינגעקלאפט א קליין; אין א דאמפף־מאשין — דער קליין וואס ווערט אריינגעקלאפט צווישען די ענד־טיילען פון א שאפט אדער פערבינדונגס־שטאנג, כדי צו פערפעסטיגען דעם לאגער; דער ארויסגעשטארצטער ארעם אדער שטאנג פון א הויב־מאשין; צונויפדריקען בעזונדערע טיילען איינע צו די אנדערע דורך א קליין וואס ווערט צווישען זיי אריינגעקלאפט.

gib'ber *v. and n.* (גיב'-ער) רעדען אונפערשטענדליך; אין באטאניק — א פאנאנדערברייטונג פון אונטערשטען טייל פון א בלומען־קריינדעל.

gib'berish *n. and a.* (גיב'-ער-איש) קוידערוועלש, אן אונפערשטענדליכע שפראך; אונפערשטענדליך.

gib'bet *v. and n.* (דזשיב'-עט) א גאלגען, א תליה; אויפהענגען [אויף א תליה]; דער קווער־שטאנג פון א הויב־מאשין; ארויסשטעלען צו שאנדע; צונאגלען צום שאנד־קלאָץ.

gib'bon *n.* (גיב'-אָן) א גיבאן [דער מאלפע אדער אפע מיט זעהר לאנגע הענד און אהן אן עק].

Gibbon

gib'bose *a.* (גיב'-אָוס) הויקערדיג, הארבאטע, בוקלדיג; מיט א קרומען רוקען; אויסגעבויגען, קאנוועקס.

gibbos'ity *n.* (גי-באס'-אי-טי) הויקערדיגקייט, בוקלדיגקייט; די רונדקייט אדער קרומקייט פון א רוקען.

gib'bous *a.* (גיב'-אס) ז. ***gibbose***

gib'bously *adv.* (גיב'-אס-לי) מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען; ווי א הויקער.

gib'bousness *n.* (גיב'-אס-נעס) הויקערדיגקייט; דאס זיין מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען, דאס זיין הארבאטע.

gib'-cat *n.* (גיב'-קעט) אן אלטער קאטער.

gibe *n. and v.* (דזשאַיב) שפאטען, אבלאכען; שפאט; א סארקאסטישער אויסדרוק; בייסענדער שפאט.

gi'ber *n.* (דזשאַי'-בער) אן אבשפאטער.

gi'bing *a.* (דזשאַי'-בינג) שפאטיש, סארקאסטיש.

gi'bingly *adv.* (דזשאַי'-בינג-לי) אויף א שפאטישער ארט.

gib'let *n. and a.* (דזשיב'-לעט) א דרויבע אדער איינגעווייד און אנדערע טיילען פון אן עוף [ווי דער קאפ, די פיסלעך און די פליגלען], וועלכע מען נעהמט ארויס און מען שניידט אב, בעת מען נעהמט דאס עוף בראטען; געמאכט אדער צוגעגרייט פון דעם איינגעווייד פון אן עוף.

gid'dily *adv.* (גיד'-אי-לי) אויף א לייכטזיניגען, אונבעזאנענעם שטייגער; מיט א שווינדעל אין קאפ; צומישט, צטומעלט.

gid'diness *n.* (גיד'-אי-נעס) א שווינדעל אין קאפ; צומישטקייט, צטומעלטקייט; לייכטזיניגקייט; אונבעשטענדיגקייט.

gid'dy *a. and v.* (גיד'-אי) לייכטזיניג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגענט, אונפארזיכטיג; וואס שטעהט ניט זיכער אויף די פיס; וואס האט א שווינדעל אין קאפ; פערארזאכען א שווינדעל אין קאפ; מאכען אונבעשטענדיג; דרעהען שנעל.

gid'dy-head *n.* (גיד'-אי-העד) א לייכטזיניגער מענש.

gid'dy-head'ed *a.* (גיד'-אי-העד'-עד) לייכטזיניג, ניט איבערלעגענט, אונבעזאנען.

gid'dy-paced *a.* (גיד'-אי-פייסט) וואס געהט מיט אונזיכערע טריט; וואס בעוועגט זיך שאקלענדיג; וואס האט ניט קיין רעגולערען גאנג.

gid'dy-pa'ted *a.* (גיד'-אי-פיי'-טעד) לייכטזיניג, אונבעשטענדיג.

gift *n. and v.* (גיפט) א גאבע, א מתנה; גייסטעס־גאבע, פעהיגקייט; בעגאבען, בעשענקען.

gift by will (גיפט באַי הוויל) א ירושה.

gif'ted *a.* (גיפ'-טעד) בעגאבט, בעשאנקען מיט געוויסע פעהיגקייטען.

gif'tedness *n.* (גיפ'-טעד-נעס) בעגאבטהייט; דאס זיין בעגאבט אדער בעשאנקען מיט א געוויסען טאלאנט.

gifts *n.* (גיפטס) ווייסע פלעקען אדער בליהונג אויף די נעגעל [א פאלקס־סימן, אז מען וועט קריגען א מתנה].

gig *n. and v.* (גיג) דאס וואס בעוועגט זיך און דרעהט זיך שנעל; א נאהר, א דריידעל; א לייכטער וואגען אויף צוויי רעדער; א מין לייכט שיפעל; א מאשין מיט זיך־דרעהענדע צייהנינג צילינדערס צו בערשטען וואל; א הארפון [א מין לאנגער גאפעל מיט צייהנינג שפיצען צו כאפען פיש]; א לייכטזיניגע, נאריש מיידעל; א לייכטזיניגער מענש; שנעל בעוועגען אדער דרעהען; כאפען פיש מיט א הארפון.

gigante'an *a.* (דזשאַי-גען-טי'-ען) ווי א גיגאנט, ווי א גבור; מעכטיג.

gigantesque' *a.* (דזשאַי-גען-טעסק') וואס פאסט פאר א גבור.

gigan'tic *a.* (דזשאַי-גען'-טיק) גיגאנטיש, ריעזענמעסיג, זעהר גרויס; ווי עס פאסט פאר א גיגאנט אדער גבור.

gigan'tically *adv.* (דזשאַי-גען'-טי-קעל-אי) גיגאנטיש; אויף א ריעזיגען אופן.

gigan'ticide *n.* (דזשאַי-גען'-טי-סאַיד) דאס אויס'הרג'ענען די ריעזען; א ריעזען־שלעגער.

gigan'tic lil'y (דזשאַי-גען'-טיק ליל'-אי) די ריעזען־ליליע [אזא בלומען־פלאנצע וואס וואקסט אויס גרויס ווי א בוים].

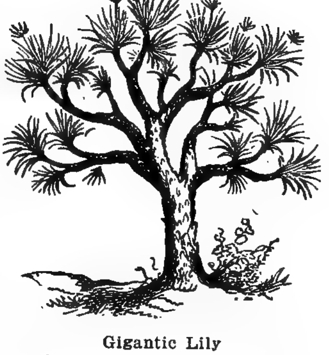

Gigantic Lily

gigan'tine *a.* (דזשאַי-גען'-טין) ריעזיג, אונגעהייער גרויס.

gigantol'ogy *n.* (דזשאי-גענ-טאל'-א-דזשי) די אבהאנדלונג װעגען ריזען.

gigantom'achy *n.* (דזשאי-גענ-טאמ'-ע-קי) דער קאמפף פון די טיטאנען מיט די געטער [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

gig'gle *v. and n.* (גיגל) קייכען, לאכען שטארק; דאס קייכען פון געלעכטער.

gig'gler *n.* (גיג'-לער) א קייכער, א גרױסער לאכער.

gild *v. and n.* (גילד) פערגאָלדען, גילדען; פערציערען; א גילדע, א צעך; א רעליגיעזער פעראיין אדער קירך פאר נעגענזײטיגער שטיצע.

gil'der *n.* (גיל'-דער) א פערגאלדער; א גולדען [א האלענדישע זילבערנע מטבע, װערטה אוננעפעהר 40 אמעריקאנער סענט].

Gild'hal *n.* (גילד'-האהל) דער גילדע-זאאל אין לאנדאָן, ענגלאנד [אין דיזען זאאל װערען אבגעהאלטען אמטליכע פעסטליכקייטען, די זיצונגען פון פערשיעדענע לאנדאנער געריכטען און פון אנדערע אמטליכע קערפערשאפטען].

gild'hall *n.* (גילד'-האהל) א גילדע-זאאל [דער זאאל װאו די מיטגליעדער פון א גילדע אדער צעך פערזאמלען זיך].

gil'ding *n.* (גיל'-דינג) די פערגאלדונג; א גאלד-בעדעקונג; א פערשעהנערטע אויסערע בעדעקונג.

gil'ding-press *n.* (גיל'-דינג-פרעס) אין בוכבינדעריי — א פערגאלדונגס-פרעס [אזא פרעס צום פערגאלדען די טאװלען און די בלעטער-ראנדען פון ביכער].

gil'ding-tool *n.* (גיל'-דינג-טוהל) אין בוכבינדעריי — א פערגאלדונגס-שטעמפעל [א שטעמפעל צו פערגאלדען די טאװלען און די רוקענס פון ביכער].

gild the pill (גילד טהי פיל) פערזיסען די ביטערע פיל.

gild with blood (גילד װיטה בלאד) בעדעקען מיט בלוט.

gilet' *n.* (זשי-ליי') א זשילעט, א װעסט; א װעסט-איינזאץ אין א פרויען-קלייד.

gil'-hoo'ter *n.* (דזשיל'-הוה'-טער) ז. *barn-owl*

gill *n.* (דזשיל) א פליסיגקייטס-מאס פון א פיערטעל קװארט; דער גרונדערמאן [אזא פלאנצע]; קרייטער-ביער; א מיידעל, א געליעבטע.

gill *n. and v.* (גיל) קיעמען, זשאברע [דער אטהעמונגס-ארגאן ביי פיש און אנדערע װאסער-טהיערע]; א שמאלער טהאל; א שמאלער טהאל אין װעלכען עס פליסט א שטראמיג טייכעל; א קנייטש, א פאלד; אזא װאגען װאס בעשטעהט פון א ראהם מיט צװײ רעדער צו פיהרען באלקענס; פאנגען פיש פאר זייערע באקען מיט אזא ספעציעלען נעץ.

gill'-beer *n.* (דזשיל'-ביער) קרייטער-ביער [אזא זארט מאלץ-ביער אין װעלכען עס װערען ארייננעטהאן די בלעטער פון דער גרונדערמאן-פלאנצע].

gill'-cav'ity *n.* (גיל'-קעװ'-אי-טי) דאס גריבעלע װאו עס געפינען זיך די אטהעמונגס-ארגאנען ביי פיש.

gill'-cham'ber *n.* (גיל'-טשיימ'-בער) ז. *gill-cavity*

gill'-cov'er *n.* (גיל'-קאװ'-ער) די קיעמען-הויט [דאס הייטעל װאס בעדעקט די אטהעמונגס-ארגאנען ביי פיש].

gil'let *n.* (דזשיל'-עט) א מוטװיליגע אדער שאלקהאפטיגע פרוי אדער מיידעל.

gil'liflower *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער) ז. *gillyflower*

gill'-lid *n.* (גיל'-ליד) ז. *gill-cover*

gil'lyflower *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער) אין באטאניק — די נעלקע; די לעװקאיע; די װינטער-לעװקאיע; די זענעפט-פלאנצע; די װאנד-בלום.

gil'lyflower-ap'ple *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער-ע'פל) אזא זארט לענגליכע און דונקעל-רױטע עפעל, װעלכער צייכענט זיך אויס מיט זיין גוטען געשמאק.

gilt *a. and n.* (גילט) פערגאלדעט, בעגילט; פון גאלד-קאליר; דאס פערגאלדונגס-מאטעריאל; דאס אויסערליכע אויסזעהן; א יונגע ליאכע [חזיר'טע].

gilt'-backed *a.* (גילט'-בעקט) מיט א פערגאלדעטען רוקען [װעגען ביכער].

gilt'-edged *a.* (גילט'-עדזשד) 1. פון דעם בעסטען זארט; אויסגעצייכענט גוט; 2. מיט פערגאלדעטע בריעגען, מיט א פערגאלדעטען שניט [װעגען די בלעטער-ראנדען פון א בוך אדער פון װעלכע עס איז אנדערע דרוק-זאכען].

1. I bought some **gilt-edged** securities. 2. I received a book with **gilt-edged** leaves.

gilt'head *n.* (גילט'-העד) א גאלד-פיש [א נאמען פון פערשיעדענע זארטען פיש, װעלכע האבען א גאלד-קאליר].

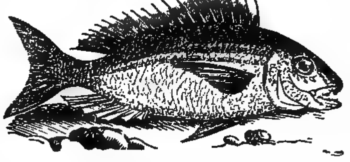

Gilthead

gilt'tail *n.* (גילט'-טייל) דער גאלד-װארים [אזא װארים װאס זיין הינטערשטער טייל איז פון גאלד-געלבען קאליר].

gim'bal *n.* (דזשימ'-בעל) א באלאנסיר-רונגס-רינג, א פערריכטונג [װי אין דער פארם פון א רינג] צו האלטען אין גלייכגעװיכט אן ענגענדע זאך אדער צו ערמעגליכען די פרייע בעװעגונג פון אן ענגענדער זאך.

gim'bal-jawed *a.* (דזשימ'-בעל-דזשאהד) װאס האט א צו בעװעגליכע ארויסשטארטשענדע הינטערשטע קינבאק.

gim'blet *n.* (גימ'-בלעט) ז. *gimlet*

gim'crack *n. and a.* (דזשימ'-קרעק) א שפיעלכעל, א שעהנע ניט װיכטיגע זאך; שעהן, אבער ניט װיכטיג.

gim'crackery *n.* (דזשימ'-קרעק-ער-אי) שעהנע נארישקייטען אדער קלייניגקייטען.

gim'el *n.* (גימ'-על) א "ג" [דער דריטער אות פון אידישען אלף בית].

gim'let *n. and v.* (גימ'-לעט) א קליינער דריל אדער ענבער; בויערען; דרעהען [װי אן ענבער].

Gimlet

gim'let-eye *n.* (גימ'-לעט-אי) א קליין אויג מיט א שארפען אונאנגענעהמען בליק; א פערקרימט אויג.

gim'let-eyed *a.* (גימ'-לעט-אײד) שארפזיכטיג, װאס האט א שארפען בליק; װאס גריבעלט זיך אין קלייניגקייטען.

gimp *n. and v.* (גימפ) זייד-באנד, זייד-טאשמע; א דיקער זיידענער פאדים, נעבראכט אלס ברעגען ביי קישען-שפיצען [איינזאץ, קרוזשעװע]; מאכען אדער בעלעגען עפװאס מיט אזעלכע טאשמעס אדער פעדים.

gimped embroid'ery (גימפט עמ-בראיד'-ער-אי) בלאנק-שטיך [אויסנעהען מיט גאלד און זייד אזוי, אז די פיגורען אדער בוכשטאבען זאלען ארויסקומען רונד, גלאט און בולט].

gim'ping *n.* (גימ'-פינג) זיידענע-טאשמעס, זיידענע-באנד [געברויכט אין האפטען אדער אויסנעהען]. ז. *gimp*

gimp lace (גימפ לייס) איבער-שפיצען געװעבט מיט זייד.

gim'py *a.* (דזשימ'-פי) לעבעדיג, ספריטנע.

gin *n. and v.* (דזשין) א מאשין, א הויב-מאשין, א מאשין ארויפצושלאגען פלעקער, א פומפ, א מאשין צו רייניגען באװעל; א פאסטקע, א נעץ; בראנפען; װאכאלדער-בראנפען [אזא מין בראנפען געמאכט מיט װאכאלדער-יאגדעס]; אן אויסטראלישע פרוי; אן אלטע פרוי; אריינכאפען אין א פאסטקע.

gin and tat'ters (דזשין ענד טעט'-ערז) א שיכור אין טראנטעס.

gin'-blos'soms *n.* (דזשינ'-בלאס'-אמז) א רױטע נאז [פון שכרות].

gin'ger *n. and a.* (דזשינ'-דזשער) אינגבער; געמאכט מיט אדער פון אינגבער.

gingerade' *n.* (דזשינ-דזשער-אייד') א שמעקעדיגער געטראנק געמאכט מיט אינגבער.

gin'ger-ale *n.* (דזשינ'-דזשער-אייל) א שױמענדער געטראנק עהנליך צו אינגבער-ביער. ז. *ginger-beer*

gin'ger-beer *n.* (דזשינ'-דזשער-ביער) אינגבער-ביער [א שױמענדער געטראנק געמאכט מיט אינגבער, הייװען און צוקער].

gin'gerbread *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד) אינגבער-קוכען, האניג אדער פעפער-לעקעך; לעקעכלעך אויסגעמאכט אין פערשיעדענע פיגורען.

gin'gerbread-bat'tle *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-בעטל) א מלחמה מיט בלייענע סאלדאטלעך.

gin'gerbread-nut *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-נאט) פעפערנוס-קוכען [אזא מין לעקעכלעך].

gin'gerbread-plum *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-פלאם) די דומפאלמען-פלוים [די פרוכט פון דער דומפאלמע].

gin'gerbread-tree *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-טריע) א דומפאלמע [אזא פרוכט-בוים װאס װאקסט אין װעסט-אפריקא].

gin'gerbread-work *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-װאירק) געשניצטע פערציערונגען [פאר געביידעס, מעבעל א. ד. ג. װערט געברויכט אלס אויסדרוק פון פעראכטונג].

gin'gerly *a. and adv.* (דזשינ'-דזשער-לי) זאכט, דעליקאט, פארזיכטיג [װעגען דער מאניער צו געהן]; פארזיכטיג ארומגעהן מיט זאכען; אויף א דעליקאטען, זאכטען, פארזיכטיגען שטײגער.

gin'gernut *n.* (דזשינ'-דזשער-נאט) א לעקעכעל געמאכט מיט אינגבער.

gin'ger-pop *n.* (דזשינ'-דזשער-פאפ) אינגבער-ביער.

gin'gersnap *n.* (דזשינ'-דזשער-סנעפ) א דינער לעקעך געמאכט מיט אינגבער.

gin'ger-wine *n.* (דזשינ'-דזשער-װאין)

אינגבער־וויין [א געטראנק געמאכט מיט אינגבער, לעמאָן־שאָלעכץ, הייוועז, ראזשינקעס און צוקער].

gin'ger-work *n.* (דזשינ'־דזשער־הוואירק) ז. ***gingerbread-work***

gin'gery *a.* (דזשינ'־דזשער־אי) שארף, פעפערדיג, בייסענד.

ging'ham *n. and a.* (גינג'־עם) גינגהאם אדער גינגאנג [אזא באוועלנער שטאָף]; געמאכט פון גינגהאם.

gin'ging *n.* (גינ'־דזשינג) די אויספוטערונג, דער בעשלאָג ארום די ווענד פון א שאכט.

gingi'væ *n.* (דזשינ־דזשאי'־וויע) די יאסלעס [צאהן־פלייש].

gingi'val *a.* (דזשינ־דזשאי'־וועל) וואס איז שייך צו די יאסלעס.

gingi'val line (דזשינ־דזשאי'־וועל לאַין) א רויטקייט אויף די יאסלעס וואס קומט פון געוויסע קראנקהייטען.

gingivi'tis *n.* (דזשינ־דזשי־וואי'־טיס) ענטצינדונג פון די יאסלעס [צאהן־פלייש].

ging'ko *n.* (גינג'־קאָו) אזא יאפאנעזער בוים וואס צייכענט זיך אוים מיט זיינע שעהנע בלעטער.

ging'ko-tree *n.* (גינג'־קאו־טריע) ז. ***gingko***

gin'glymoid *a.* (דזשינ'־גלי־מאָיד) אין אנאטאמיע — וואס האט דעם אויסזעהן פון א זאוויעסע אדער טהיר־אנגעל.

ginglymoi'dal *a.* (דזשינ־גלי־מאָי'־דעל) ז. ***ginglymoid***

gin'glymus *n.* (דזשינ'־גלי־מאס) אין אנאטאמיע — א ווינקעל־געלענק ווי א זאוויעסע אדער טהיר־אנגעל.

gin'-mill *n.* (דזשינ'־מיל) אין שכורים לשון — א פראסטער שענק וואו מען פערקויפט בראנפען.

gin'-pal'ace *n.* (דזשינ'־פעל'־עס) א רייכער בראנפען־שענק.

gin'seng *n.* (דזשינ'־סענג) גינסענג אדער קראפטווארצעל [אזא פלאנצע פון וועלכער די כינעזער מאכען פערשיעדענע מעדיצינען אין וועמעס ווירקונג זיי גלויבען זעהר שטארק].

gin'-shop *n.* (דזשינ'־שאָפּ) א שענק, א טראקטיר.

gin'-sling *n.* (דזשינ'־סלינג) א קאלטער געטראנק וואס איז געמישט פון וואסער, צוקער און א געוויסען זארט בראנפען.

Gip'sy *n. and a.* (דזשיפּ'־סי) א ציגיינער, א ציגיינערקע; די ציגיינערשע שפּראך; ציגיינעריש, ווי א ציגיינער.

gip'sy *n. and v.* (דזשיפּ'־סי) איינער אדער איינע וואס האט דעם כאראקטער אדער זעהט אוים ווי א ציגיינער; הוליען ווי א ציגיינער.

gip'sydom *n.* (דזשיפּ'־סי־דאָם) ציגיינערשאפט; דאס לעבען און די געוועהנהייטען פון ציגיינער.

gip'sy-hat *n.* (דזשיפּ'־סי־העט) א ציגיינער־הוט [א הוט מיט א ברייטען ראנד, מייסטענס א דאמען־הוט].

gip'sying *n.* (דזשיפּ'־סי־אינג) דאס ציגיינערישע לעבען און זייערע מנהגים.

gip'syism *n.* (דזשיפּ'־סי־איזם) ציגיינער־שטאנד; ציגיינעריי.

gip'sy-moth *n.* (דזשיפּ'־סי־מאָטה) דער ציגיינער־מאָיל [אזא זומער־פויגעלע]. ז. איל. ***"Butterflies"***

gip'sywort *n.* (דזשיפּ'־סי־הוואירט) די ציגיינער־קרויט [אזא פלאנצע].

giraffe' *n.* (דזשי־רעף') די זשיראפע [אזא חיה מיט א זעהר לאנגען האלז]; אזא וואגען וואס ווערט בענוצט אין שאכטען [קויהלען־גרובען אדער ערץ־מינען].

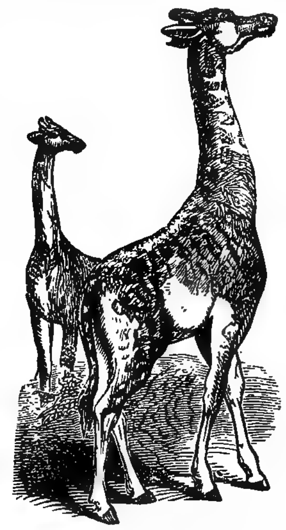

Giraffes

Giraffe' *n.* (דזשי־רעף') אין אסטראנאמיע — דאס זשיראף־שטערען־בילד.

gir'andole *n.* (דזשיר'־ען־דאָול) אן ארם־לייכטער, א לייכטער מיט רעהרען; אזא זארט פייערווערק וואס דרעהט זיך ווי א ראד; עטוואס וואס דרעהט זיך אין דער רונד ווי א וואסער־שטרודעל א. ד. ג.; א הענגענדע ציערונגס־שטיק.

gir'asol *n.* (דזשיר'־ע־סאָל) דער פייער־אפאל [אזא בלויליכער עדעלשטיין מיט א רויטליכען אבגלאנץ].

gir'asole *n.* (דזשיר'־ע־סאָול) ז. ***girasol***

gird *v. and n.* (גוירד) ארומגארטלען; אנגורטען; ארומרינגלען; אבלאכען, אבשפאטען, חוזק מאכען; שפאט, חוזק; א שטאָך־ווארט.

gir'der *n.* (גויר'־דער) א קווער־באלקען, א בינד־באלקען, א טראג־באלקען [ביי געביידען]; א חוזק־מאכער, אן אבלאכער; א סאטיריקער.

gir'der-bridge *n.* (גויר'־דער־ברידזש) א באלקען־בריק [א בריק וואס ווערט געשטיצט פון טראג־באלקענס].

gir'der-rail *n.* (גויר'־דער־רייל) א שטראסען־באהן רעלסע [שינע].

gir'ding *n. and a.* (גויר'־דינג) דאס ארומגארטלען; דאס איינוויקלען [ווי אין קליידער]; חוזק מאכענדיג, אבלאכענדיג; סארקאסטיש.

gir'ding-beam *n.* (גויר'־דינג־ביעם) א קווער־באלקען, א בינד־באלקען, א טראג־באלקען.

gir'dle *n. and v.* (גויר'דל) א גארטעל, א גורט; אן ארומקרייזונג; ארומגארטלען; ארומרינגלען, ארומקרייזען; מאכען א קרייז־ליניע.

gir'dler *n.* (גויר'־דלער) א גארטעל־מאכער.

gird one's self (גוירד הוואנז סעלף) זיך פערגארטלען, זיך פארטיג מאכען צו דער רייזע; זיך צוגרייטען צו עטוואס; זיך אונטערגארטלען [זיך אננעהמען מיט כח, זיך אנשטרענגען].

gird up one's loins (גוירד אָפּ הוואנז לאינז) אנגורטען די לענדען [זיך פארטיג מאכען צום קאמפף, זיך גרייטען צו דער ארבייט].

girl *n.* (גוירל) א מיידעל; א דיענסט־מיידעל.

girl'hood *n.* (גוירל'־הוד) מיידעלשאפט, מיידעלשע יאהרען.

gir'lish *a.* (גויר'־ליש) מיידעלש, וואס איז שייך צו א מיידעל.

gir'lishly *adv.* (גויר'־ליש־לי) אויף א מיידעלשען שטייגער.

gir'lishness *n.* (גויר'־ליש־נעס) מיידעלשקייט.

girl of the town (גוירל אוו טהי טאון) א גאסען־מיידעל.

Gironde' *n.* (דזשי־ראנד') די זשיראנדיסטען־פארטיי, די מעסיגע רעפובליקאנישע פארטיי, וועלכע האט געקעמפפט נעגען די יאקאבינער [די עקסטרעמע ראדיקאלען] אין דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן צום סוף פון 18טען יאהרהונדערט.

Giron'din *n.* (דזשי־ראנ'־דין) ז. ***Girondist***

Giron'dist *n.* (דזשי־ראנ'־דיסט) א זשיראנדיסט, א מיטגליעד פון דער זשיראנדיסטישער פארטיי אין פראנקרייך אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן. ז. ***Gironde***

gir'rock *n.* (גיר'־אָק) דער הארין־העכט [אזא פיש].

girt *v., a. and n.* (גוירט) אומגורטען, אומגארטלען; אומגעגארטעלט; ביי וועלכער די שטריק פון אנקער זיינען שטייף אנגעצויגען [ווענען א שיף אין ים]; אן ארומגורטונג, ארומרינגלונג; א גארטעל.

girth *n. and v.* (גוירטה) א פאדפרוהע אדער זאטעל־גארטעל; די ארומרינגלונג; א פאס א. ד. ג. וואס רינגעלט ארום א קערפער אדער פיגור; אומגארטלען א פערד מיט א פאדפרוהע אדער זאטעל־גארטעל.

girt'-line *n.* (גוירט'־לאַין) א שטריק אויף א רעדעל ארויפצוציהען אדער ארונטערצולאזען משא אויף א שיף.

gist *n.* (דזשיסט) דער עצם, דער הויפּט־פונקט, די תמצית פון א זאך.

git ! *int.* (גיט) ריהר זיך! טראג זיך אב! ארוים פון דאנען!

git'tern *n. and v.* (גיט'־ערן) א ציטרע [אן אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א גיטארע]; שפּיעלען אויף א ציטרע.

give *v. and n.* (גיוו) געבען, אבגעבען, איבערגעבען, צוגעבען; שענקען; פערטיילען, מיטטיילען; ארויסברייגען; פעראורזאכען; מאכען מעגליך; נאכגעבען, נאכלאזען; זיך איבערגעבען; ווייכען; נאכגעבינקייט, בויגזאמקייט, דאס לאזען זיך בויגען.

give a back (גיוו ע בעק) אויסבויגען דעם רוקען און שטעהן איינגעבויגענערהייד, אום צו לאזען דעם, וואס שטעהט הינטען, ער זאל קענען אריבערשפּרינגען [ביי געוויסע שפּיעלען].

give a black eye (גיוו ע בלעק אי) "מאכען בלויע לאמטערנעס", אונטערשלאגען די אויגען.

give a bone to pick (גיוו ע באָון טו פּיק) געפינען פאר איינעם בעשעפטיגונג, געבען פרנסה; פערשטאפען איינעם דעם האלז; אנמאכען איבעריגע דאגות.

give a call (גיוו ע קאהל) קומען צו גאסט, בעזוכען.

give a cast (גיוו ע קעסט) געבען א פּראָבע.

give a chal'lenge (גיוו ע טשעל'-ענדזש) ארויסרופען איינעם אויף א דועל, דיספּוט א. ד. ג.

give a fall (גיוו ע פאָהל) אנידערווארפען, אומשליידערען.

give a glance (גיוו ע גלענס) א קוק טהאָן, ווארפען א בליק.

give a guess (גיוו ע געס) טרעפען.

give alarm' (גיוו ע-לארם') מאכען א טרעוואגע.

give a lead (גיוו ע ליעד) רייטען פאָרויס [ביי יאגד]; געבען א פּארצוג [אין א וועט-קאמפּף א. ד. ג.].

give a lick and prom'ise (גיוו ע ליק ענד פּראָמ'-איס) טהאָן א האלבע ארבייט.

give a lift (גיוו ע ליפט) ארויסהעלפען, שטעלען אויף די פיס.

give a look to (גיוו ע לוק טו) אכטונג געבען אויף עפּעס אדער אימעצען.

give an air'ing (גיוו ען עהר'-אינג) פיהרען שפּאצירען; דורכריימען; דורכלופטערען.

give'-and-take' *n. and a.* (גיוו'-ענד-טייק') דאס געבען און נעהמען אויף גלייכע בעדינגונגען; געגענזייטיגע הנחות; געגענזייטיגע טוישונג פון אידעען, זיטען א. ד. ג.; וואס כאראקטעריזירט זיך מיט דעם גייסט אדער פאדערונג פון געבען און נעהמען אויף גלייכע בעדינגונגען.

give an im'pulse (גיוו ען אימ'-פאלס) אויפרעגען אימעצען צו עפּעס, גיבען אן אנשטויס.

give an in'sight in'to (גיוו ען אינ'-סאיט אינ'-טו) אויפדעקען אדער ענטפּלעקען עפּעס פאר אימעצען.

give an opin'ion (גיוו ען א-פּינ'-יאן) ארויסזאגען א מיינונג.

give a rea'ding (גיוו ע ריע'-דינג) פארלעזען.

give a sen'tence (גיוו ע סענ'-טענס) משפּט'ען; ארויסזאגען אן אורטייל.

give a shock (גיוו ע שאק) אויפטרייסלען, אויפרודערען אימעצען [מיט אן אונערווארטעטער בשורה, מיט אן אונערווארטעטען קלאפּ].

give a sigh (גיוו ע סאי) א זיפץ טהאָן.

give a song (גיוו ע סאנג) עפּעס פארזינגען.

give a spread (גיוו ע ספּרעד) אויפנעהמען געסט.

give a stare (גיוו ע סטעהר) אויסשטעלען א פּאָר אויגען [אויף אימעצען אדער עטוואס].

give a start (גיוו ע סטארט) געבען א שטויס; גיבען אן אנשטויס; ברענגען אין בעוועגונג.

give atten'tion (גיוו ע-טענ'-שאן) אויפמערקזאם זיין, ווענדען די אויפמערקזאמקייט.

Why do you not give me your attention?

give au'dience to one (גיוו אה'-די-ענס טו הוואן) אימעצען אויסהערען.

give a vis'it (גיוו ע וויז'-איט) קומען צו גאסט צו אימעצען.

give away' (גיוו ע-הוויי') וועקגעבען, איבערגעבען; ארויסגעבען [א סוד]; מאַכען וויסען פאר אלעמען.

give a wide berth (גיוו ע הוואיד בוירטה) אויסמיידען.

give bat'tle (גיוו בעטל) געבען א שלאכט.

give begin'ning to (גיוו'-בי-גינ'-אינג טו) מאכען א התחלה פון עפּעס.

give birth (גיוו בוירטה) געבעהרען, ארויסברייינגען; זיין די אורזאכע אדער דער אנהויב פון עפּעס.

give but'ter (גיוו באט'-ער) מאכען קאמפּלימענטען.

give cheer (גיוו טשיער) צוגעבען מוטה, ערמונטערען.

give con'tent (גיוו קאנ'-טענט) געבען אן אינהאלט.

The addition of this short paragraph will give content to the entire address.

give content' (גיוו קאנ-טענט') בעפרידיגען.

Wealth too often fails to give content.

give cred'it (גיוו קרעד'-איט) 1. געבען קרעדיט, טרויען [אין מסחר]; 2. גלויבען; 3. אנערקענען.

1. I shall give your friend credit. 2. I give full credit to his statement. 3. Give me credit for patience.

give direc'tions (גיוו די-רעק'-שאנז) געבען אינסטרוקציעס, זאגען וואס מען דארף טהאָן.

give distaste' (גיוו דיס-טייסט') ארויסרופען אן עקעל.

give ear (גיוו איער) זיך איינהערען, זיך צוהערען מיט קאפּ.

give fear (גיוו פיער) אנשרעקען, סטראשען.

give forth (גיוו פאורטה) ארויסגעבען, פערעפענטליכען; דערצעהלען פאר אלעמען.

give ground (גיוו גראונד) 1. אבטרעטען פאר'ן שונא; אונטערגעבען זיך; 2. געבען א גרונד אדער א מעגליכקייט פאר עפּעס.

2. His attitude towards me gives ground for suspicion.

give heed (גיוו היעד) אויפפּאסען; זיך היטען; מערקזאם זיין, זיך צוהערען.

Give heed to his advice.

give in (גיוו אין) עפענטליך ערקלערען; מאכען וויסען; מסכים זיין.

give in pledge (גיוו אין פּלעדזש) פער'משכונ'ען.

give in'to cus'tody (גיוו אינ'-טו קאס'-טא-די) לאזען ארעסטירען.

give joy (גיוו דזשאי) דערפרעהען מיט עפּעס.

give judg'ment (גיוו דזשאדזש'-מענט) משפּט'ען, אורטיילען, ארויסזאגען א מיינונג.

give leave (גיוו ליעוו) ערלויבען; געבען אורלויב [וואקאציע].

give leg bail (גיוו לעג בייל) געבען א פוס-משכון [א הומאריסטישער אויסדרוק וועגען אנטלויפען פון טורמע].

give line to (גיוו לאין טו) געבען איינעם א געלעגענהייט.

give me (גיוו מי) איך וואלט בעסער וועלען.

Give me the good old times.

giv'en (גיוון) געגעבען; אבגעגעבען. ז. *give*

give no'tice (גיוו נאו'-טיס) לאזען וויסען.

giv'en part (גיוון פּארט) אין מוזיקאלישע קאמפּאזיציאנען — א באס אדער אנדער שטימע, וועלכע דיענט ביים זינגען אדער שפּיעלען א מעלאדיע אלס דער באזיס פון הארמאָניע.

giv'en to (גיוון טו) איבערגעגעבען, וואס האט א חשק צו עפּעס.

He is given to drinking.

giv'en to his bel'ly (גיוון טו היז בעל'-אי) א גע'שמד'טער האלז.

give off (גיוו אף) ארויסגעבען אדער ארויסלאזען פון זיך.

The fire gave off a dense smoke.

give offense' (גיוו א-פענס') פערשאפען איינעם אן אונאנגענעהמליכקייט.

give one fits (גיוו הוואן פיטס) אנפאלען אויף אימעצען, געבען איהם א "פארציע" פאר עפּעס.

give one's com'pliments (גיוו הוואנז קאמ'-פּלי-מענטס) גריסען; איבערגעבען א גרוס.

Give my compliments to your folk.

give one's love (גיוו הוואנז לאוו) הערצליך לאזען גריסען.

Give my love to your family.

give one's mind to (גיוו הוואנז מאינד טו) זיך איבערגעבען צו עפּעס, האבען א ליידענשאפט צו אימעצען אדער עפּעס.

He gave his mind to mathematics.

give one's respects' (גיוו הוואנז רי-ספּעקטס') גריסען; איבערגעבען א גרוס.

Give my respects to your sister.

give one the mit'ten (גיוו הוואן טהי מיטן) ענטזאגען צו הייראטען.

give or'ders (גיוו אר'-דערז) געבען אינסטרוקציעס, בעפעהלען.

The captain gave the orders.

give out (גיוו אוט) ארויסגעבען; פערעפענטליכען; ענטזאגען זיך; אבטרעטען; אבלאזען.

give o'ver (גיוו או'-ווער) אבזאגען זיך פון עפּעס; אויפגעבען אלע האפנונגען; זיך מיאש זיין; אויפהערען; פערווארפען.

give place (גיוו פּלייס) מאכען ארט; נאכגעבען; מאכען א ווארע.

give posses'sion (גיוו פּא-זעש'-אן) איבערגעבען אונטער אן אנדערנס קאנטראל אדער בעזיץ.

give pray'ers (גיוו פּרעהרז) תפלה טהאָן, דאווענען אויף א קול.

giv'er *n.* (גיוו'-ער) א געבער, א נדבן.

give rise (גיוו ראיז) לאזען פון זיך; עטוויקלען; זיין די אורזאכע פון עפּעס.

give room (גיוו רוהם) אויסוויכען; לאזען דעם פּלאץ; געבען איינעם א געלעגענהייט.

give the boots (גיוו טהי בוטס) פייניגען איינעם ער זאל זיך מודה זיין; לעבערליך מאכען.

give the law (גיוו טהי לאה) מאכען געזעצען.

give the lie (גיוו טהי לאי) בעווייזען יענעמס ליגען, צוזאגלען אלס ליגנער.

give the mit'ten (גיוו טהי מיטן) ווייזען איינעם די טהיר, ענטזאגען זיך צו הייראטען מיט איהם.

give the pass (גיוו טהי פּעס) לאזען דורכגעהן.

give the rein (גיוו טהי ריין) אבלאזען די לייצעס [לאזען טהאָן וואס מען וויל].

give the slip (גיוו טהי סליפּ) זיך פון איינעם ארויסדרעהען.

give up (גיוו אפּ) אונטערגעבען זיך; מיאש זיין זיך; ענטזאגען זיך פון עפּעס; פערליערען די האפנונגען צו דערגרייכען עפּעס.

give up the ghost (גיוו אפּ טהי גאוסט) נפטר ווערען, שטארבען.

give war'ning (גיוו הוואהר'-נינג) מזהיר זיין, ווארענען, קינדיגען.

give way (גיוו הוויי) נאכגעבען; ווייכער ווערען [וועגען א מענשען]; בויגען זיך; פּלאצען; פּאנאנדערפאלען.

giv'ing *n.* (גיוו'-אינג) דאס געבען; די גאבע

giz'zard *n.* (גיז'-ארד) דער פופּעק, דער מאגען פון אן עוף אדער אינזעקט.

G. L. *Grand Lodge* ראשי תבות פון

gla'brous *a.* (גליי'-בראס) גלאט; אהן האר, קאהל.

glacé' *a.* (גלע-סיי') גלאנ־; פערפראָרען; ציג [ווי אייז].

gla'cial *a.* (גליי'-שיעל) אייזיג, געפרא־רען; וואס האט א קאלטען אייזיגען אויס־זעהן; אין געאלאָגיע — וואס איז שייך צו דער אייז־פעריאָדע. ז. *glacial epoch*

gla'cial ep'och (גליי'-שיעל עפּ-אָק) די אייז־צייט, די אייז־פעריאָדע [די פּע־ריאָדע אין דער געשיכטע פון דער ערד, ווען — לויט דער מיינונג פון געאלאָגען — אן אייז־שיכט האט בעדעקט געוויסע טיי־לען פון דעם ערד־קוגעל].

gla'cialist *n.* (גליי'-שיעל-איסט) איינער וואס ערקלערט געוויסע געאלאָגישע ער־שיינונגען דורך דער טעאָריע פון אן אייז־פעריאָדע. ז. *glacial epoch*

gla'cially *adv.* (גליי'-שיעל-אי) אייזיג; פראָסטיג.

gla'cial pe'riod (גליי'-שיעל פּי'-רי-אָד) די אייז־פעריאָדע, די אייז־צייט. ז. *glacial epoch*

gla'cial the'ory (גליי'-שיעל טהי'-אָ-רי) די גלעטשער־טעאָריע, די טעאָריע וועגען דער אייז־צייט, לויט וועלכער גע־וויסע טיילען פון ערד־קוגעל זיינען בע־דעקט געוואָרען מיט אן אייז־שיכט דורך דער בעוועגונג פון גלעטשערס [אייז־מאסען אויף בערג].

gla'ciate *v.* (גליי'-שי-אייט) פערפרי־רען; ווערען צו אייז; בעדעקען מיט אייז; צוגעבען אן אייזיגען אדער פראָסטיגען אויסזעהן.

gla'ciated *a.* (גליי'-שי-איי-טעד) בע־דעקט מיט אייז.

glacia'tion *n.* (גליי-שי-איי'-שאַן) דאס פרירען, דאס פערפרארען ווערען; אייז.

gla'cier *n.* (גליי'-שיער) א גלעטשער [אן אייז־מאסע, וואס בילדעט זיך פון די צונויפגעפרעסטע שנעע־מאסען, וועלכע זאמ־לען זיך אן אויף די שפּיצען פון הויכע בערג].

Glacier

glacière' *n.* (גלעס-אי-עהר') אן אייז־הויל.

gla'cieret *n.* (גליי'-שיער-עט) א קליי־נער שיכט פון אייז, וואס ליגט אונטער דעם שנעע אויף די שפּיצען פון די קארדי־ליערען [די לאנגע וועסט־אמעריקאנישע קייט פון בערג] און זעהט זיך ארויס אין א טרוקענער ווארימער צייט, בעת דער שנעע צוגעהט.

gla'cio-a'queous *a.* (גליי'-שיאָ-איי'-קהווי-אַס) וואס איז שייך צו דער פער־איינינטער ווירקונג פון אייז מיט וואסער.

glaciol'ogy *n.* (גליי-שי-אָל'-אָ-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער אויסבילדונג און ווירקונג פון גלעטשערס. ז. *glacier*

gla'cis *n.* (גליי'-סיס) א משופּע'דיגע פלע־כע, א שטח וואס לויפט בארג אראָב; אין פעסטונגען — דער גלאסיס [א משופּע־דיגער וואל פון ערד, וועלכער בעדעקט פון שונא דעם גראבען ארום דער פעס־טונג].

glad *a.* (גלעד) צופריעדען; פרעהליך; שיינענד, גלענצענד; מיט א פרעהליכען אויסזעהן; וואס געפעלט, וואס גיט צו־פריעדענהייט.

glad'den *v.* (גלעדן) גע־ערפרעהען; פעלען זיין; דערפרעהט ווערען.

glade *n.* (גלייד) אן אפּענער ארט אין א וואלד [א פּלאץ אין מיטען א וואלד, וועלכער איז ניט בעוואקסען מיט בוי־מער]; אן אפּענער ארט אין א פערפרא־רענעם טייך אדער אזיערע [דער ארט, וועלכער איז ניט פערפראָרען אדער איז בעדעקט מיט א דינעם הייטעל אייז]; א זומפּיג שטיק לאנד בעוואקסען מיט גראז.

glad'iate *a.* (גלעד'-אי-אייט) וואס האט די פארם פון א שווערד.

glad'iator *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר) א גלאדיאטאר, איינער וואס פלעגט זיך שלא־גען אויף לעבען און טויט מיט אנדערע גלאדיאטארס אדער מיט ווילדע חיות אין די אלט־רוימישע צירקען; א פעכטער, א פויסט־שלעגער, א באקסער [איינער וואס שלאגט זיך מיט א צווייטען אין א צירק אדער אנדערע ערטער פאר א פּריז]; א דיספּוטאנט.

gladiato'rial *a.* (גלעד-אי-ע-טאָ'-רי-על) גלאדיאטאריש; וואס איז שייך צו די גלאדיאטארען אדער זייערע געפעכטען אין די אלט־רוימישע צירקען.

glad'iatorism *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר-איזם) גלאדיאטאריזם, באקסעריי, דאס פעכטען זיך פון צוויי אדער עטליכע פער־זאנען פאר א פּריז.

glad'iatorship *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר-שיפּ) די לאגע אדער בעשעפטיגונג פון א גלאדיאטאר. ז. *gladiator*

glad'iole *n.* (גלעד'-אי-אול) ז. *gladiolus*

gladi'olus *n.* (גלע-דאי'-א-לאס) איינע פון די אירים־פלאנצען [א מין גראז מיט א צוויבעל־פערמיגען ווארצעל, שווערד־פערמיגע בלעטער און געלבע אדער רויטע בליטהען]; אין אנאטאמיע — דער מיטע־לער טייל פון דעם ברוסט־קאסטען.

glad'ly *adv.* (גלעד'-לי) מיט גערן; פרייד; מיט פערגניגען.

The audience heard the speakers gladly.

glad'ness *n.* (גלעד'-נעס) פרייד, פרעה־ליכקייט, צופריעדענהייט.

glad'some *a.* (גלעד'-סאם) פרעהליך, צופריעדען; מיט פערגניגען; וואס ברייינגט צופריעדענהייט אדער פערגניגען.

glad'somely *adv.* (גלעד'-סאם-לי) מיט פרייד; אויף א פרעהליכער ארט.

glad'someness *n.* (גלעד'-סאם-נעס) דאס זיין ערפרעהענד, דאס ברייינגען צו־פריעדענהייט.

glad ti'dings (גלעד טאי'-דינגז) פרעה־ליכע בשורות.

glair *n. and v.* (גלעהר) דאס ווייסעל פון אן איי; א קלעפּיגע פליסיגע זאך [ווי דאס ווייסעל פון אן איי]; בעשמירען מיט דעם ווייסעל פון אן איי אדער מיט אן אנ־דערער קלעפּיגער פליסיגקייט.

glair'eous *a.* (גלעהר'-אי-אס) ווי א ווייסעל פון אן איי; קלעפּיג.

glam'er *n. and v.* (גלעמ'-ער) ז. *glamor*

glam'or *n. and v.* (גלעמ'-אר) א כשוף, א צויבער; אן אילוזיאָן; דאס מאכען אדער ווירקען אזוי, אז א זאך זאל זיך פארשטעלען ניט אין איהר ריכטיגען גע־שטאלט; פער'כשופ'ען, בעצויבערען.

glam'orous *a.* (גלעמ'-אר-אס) פער־כשופ'ט, בעצויבערט; ווי אן אילוזיאָן, פארגעשטעלט ניט אין דער ריכטיגער גע־שטאלט.

glance *n. and v.* (גלענס) א גלאנץ, א בליאסק, א שיין; א בליק, א קוק; א בליאסק טהאן; ווארפען א בליק; דורכלוי־פען, לייכט בעריהרען.

glance at (גלענס עט) מרמז זיין; לייכט בעריהרען; ווארפען א בליק אויף...

glance o'ver (גלענס או'-ווער) דורך־קוקען איבערפלעכליך, דורכלויפען א זאך מיט'ן אויג.

glan'cingly *adv.* (גלענ'-סינג-לי) דורכ־לויפענדיג, פארבייגעהענדיג, לייכט.

gland *n.* (גלענד) — א אין אנאטאמיע דריזע [איינער פון די שוואמיגע ארגא־נען אין קערפער פון א חיה אדער פלאנ־צע, דורך וועלכע עס ווערען אבגעזונדערט פייכטקייטען]; אין א דאמפּף־מאשין — דאס שטאפּ־קעסטעל [א צילינדער־פערמיג קעסטעל צוגעפעסטיגט צום דאמפּף־צילינ־דער, דורך וועלכען עס געהט דורך דער קאלבען־שטאנג. דיעזעס קעסטעל איז פעסט אנגעשטאפּט מיט א געוויסען מאטעריאל, כדי ניט ארויסצולאזען פון דאמפּף־צילינ־דער דעם דאמפּף].

glan'der *v.* (גלענ'-דער) אנשטעקען מיט דרוזע [אזא פערד־קראנקהייט].

glan'ders *n.* (גלענ'-דערז) די דרוזע [א מין אנשטעקיגע פערד־קראנקהייט].

glandif'erous *a.* (גלענ-דיפ'-ער-אס) אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע ניסלעך].

glan'diform *a.* (גלענ'-די-פארם) ווי א דריזע; אין דער פארם פון אן אייכעל [חזיר'שען נוס]. ז. *gland*

glan'dular *a.* (גלענ'-דיו-לער) וואס איז שייך צו א דריזע [ז. *gland*]; אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע נים].

glandula'tion *n.* (גלענ-דיו-ליי'-שאן) די אויסבילדונגען פון די ארגאנען ביי א פלאנצע, דורך וועלכע עס ווערען אבגע־זונדערט פייכטקייטען.

glan'dule *n.* (גלענ'-דיול) א קליינע דריזע. ז. *gland*

glandulif'erous *a.* (גלענ-דיו-ליפ'-ע-ראס) אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע ניסלעך].

glan'dulose *a.* (גלענ'-דיו-לאָס) ז. *glandular*

glan'dulous *a.* (גלענ'-דיו-לאס) ז. *glandular*

glans *n.* (גלענז) אן אייכעל [חזיר'שער נוס]; אין אנאטאמיע — א דריזע. ז. *gland*

glare *v., n. and a.* (גלעהר) שטארק שיינען אדער לייכטען; בלענדען; קוקען ווילד אדער דורכדרינגענד; גלאצען מיט די אויגען; זיין אויסערגעוועהנליך שיי־נענד, גלענצענד אדער בלענדענד; בלענ־דונג; שטארקער גלאנץ אדער שיין; א שארפער, דורכדרינגענדער בליק; א שטרע־קע בעדעקט מיט אייז; גלאט, גליטשיג; דורכזיכטיג, גלעזערדיג.

glare'-ice *n.* (גלעהר'-איס) העל-גלאנציג און דורכזיכטיג אייז.

glar'iness *n.* (גלעהר'-אי-נעס) דאס זיין פינקלענד, גלאנציג, גלענצענד, העל אדער בלענדענד.

glar'ing *a.* (גלעהר'-אינג) העל, גלענצענד, בלענדענד; גלאצענד מיט די אויגען, קוקענדיג ווילד און דורכדרינגענד; אפען, קלאר; דרייסט; אונפערשעמט.

glar'ingly *adv.* (גלעהר'-אינג-לי) אויף א בלענדענדען שטייגער; אויף אן אפענעם, קלארען אופן; מיט דרייסטקייט; מיט אונפערשעמטקייט.

glar'ingness *n.* (גלעהר'-אינג-נעס) ז. *glariness*.

glar'y *a.* (גלעהר'-אי) העל, בלענדענד, גלענצענד; בעדעקט מיט גלאנצינען אייז; בעדעקט מיט אייז.

glass *n., a. and v.* (גלעס) גלאז; א גלאז; א גלעזערנע כלי אדער אינסטרומענט געמאכט פון גלאז [ווי א זאמדזייגער, א טערמאמעטער, א באראמעטער, אפטישע אינסטרומענטען א. ד. ג.]; א שויב; א שפיעגעל; געמאכט פון גלאז, גלעזערן; בעדעקען מיט גלאז, איינראהמען אין גלאז; מאכען עס זאל אויסזעהן ווי גלאז; גלאזירען, פאלירען; אבשפיעגלען; צייגען אדער זעהן אן אבשפיעגלונג.

glass'-blow'er *n.* (גלעס'-בלאו'-ער) א גלאז-בלאזער [וואס בלאזט אויס גלעזערנע כלים].

glass'-blow'ing *n.* (גלעס'-בלאו'-אינג) דאס אויסבלאזען פערשיעדענע גלעזערנע כלים.

glass'-case *n.* (גלעס'-קייס) א שוי-קאסטען, א וויטרינע, א גלעזערנער קאסטען פאר אויסשטעלען סחורות.

glass'chord *n.* (גלעס'-קאהרד) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט, אין וועלכען די טענער ווערען ארויסגעבראכט פון גלעזערנע שטענגלעך אדער גלעזלעך.

glass'-cloth *n.* (גלעס'-קלאטה) א האנדטוך פאר גלעזערנע און פארצעלייענע געשיר; אזא געשטרייפטער לייווענד וואס ווערט געברויכט ביים אויסנעהען; גלאז-קאטון [א שטאף געוועבט פון דינע גלעזערנע פעדימלעך].

glass'-cut'ter *n.* (גלעס'-קאט'-ער) איינער אדער עטוואס וואס שניידט אדער שלייפט גלאז; אן אינסטרומענט צו שניידען גלאז.

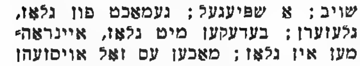

Glass-cutter

glass'-cut'ting *n.* (גלעס'-קאט'-אינג) דאס גלאז-שניידען, דאס גלאז-שלייפען.

glass'-drop *n.* (גלעס'-דראפ) א גלעזערנע פערציערונג.

glass'-drop'per *n.* (גלעס'-דראפ'-ער) אן אויגען-שפריצער [אריינצולאזען טראפען אין די אויגען].

glass'-dust *n.* (גלעס'-דאסט) גלאז-שטויב [ווערט געברויכט צו מאכען גלאז-פאפיער צום פאלירען].

glass enam'el (גלעס ע-נעמ'-על) מאט גלאז.

glass'-engra'ving *n.* (גלעס'-ענ-גריי'-ווינג) ז. *glass-cutting*.

glass'es *n.* (גלעס'-עז) ברילען.

glass'-eye *n.* (גלעס'-אי) א קינסטליך גלעזערנע אויג; גלאז-אויגען [אזא אויגען-קראנקהייט ביי פערד, ווען דער שווארצאפעל איז צוצויגען און דאס אויג האט א גלעזערנעם אויסזעהן].

glass'-eyed *a.* (גלעס'-איד) מיט א קינסטליכען גלעזערנעם אויג; וואס האט א גלעזערנעם [פערשטארטען] בליק; וואס ליידט פון גלאז-אויג [אזא אויגען-קראנקהייט ביי פערד]. ז. *glass-eye*.

glass'-faced *a.* (גלעס'-פייסט) מיט א פנים ווי א שפיעגעל [וואס טהוט נאך יענעם, וואס שפיעגעלט אב אן אנדערענס געפיהלען].

glass'-foun'der *n.* (גלעס'-פאונ'-דער) א גלאז-גיסער, איינער וואס ארבייט ביי גלאז אדער מאכט גלעזערנע כלים.

glass'-frame *n.* (גלעס'-פריים) א גלעזערנער צודעק פאר פלאנצען.

glass'ful *n.* (גלעס'-פול) א גלאז אדער א גלאז-מאס [וויפיעל א גלאז קען ענטהאלטען].

glass'-fur'nace *n.* (גלעס'-פויר'-נעס) אן אויוועז, וואו מען שמעלצט גלאז.

glass'-gall *n.* (גלעס'-גאהל) גלאז-שוים [א שוים וואס בעווייזט זיך אויף דער אויבערפלעכע פון דער צוזאמענגעמישטער מאסע, פון וועלכער עס בילדעט זיך גלאז].

glass'-ga'zing *n. and a.* (גלעס'-גיי'-זינג) דאס שפיעגלען זיך; זיך שפיעגלענד.

glass'-glazed *a.* (גלעס'-גלייזד) גלאזירט, בעדעקט מיט גלאז אדער ווי מיט גלאז.

glass'-glazed ware (גלעס'-גלייזד הוועהר) געשיר מיט א בולט'ער גלאזור אדער גלאזירט מיט ריינעם גלאז.

glass'-grin'der *n.* (גלעס'-גראינ'-דער) א גלאז-שלייפער.

glass'-grin'ding *n.* (גלעס'-גראינ'-דינג) דאס גלאז-שלייפען.

glass'-house *n.* (גלעס'-האוס) א גלאז-פאבריק; אן אראנזשערעע, א טרייב-הויז; א צימער מיט א גלעזערנעם דאך צוגעפאסט צום פאטאגראפירען.

glass'ily *adv.* (גלעס'-אי-לי) אזוי ווי גלאז.

glass'iness *n.* (גלעס'-אי-נעס) גלאזיגקייט, דאס האבען דאס אויסזעהן אדער די איינענשאפטען פון גלאז.

glass'-ma'ker *n.* (גלעס'-מיי'-קער) איינער וואס ארבייט ביי גלאז אדער וואס מאכט גלעזערנע כלים.

glass'-ma'ker's soap (גלעס'-מיי'-קערז סאופ) געוויסע שטאפען, וואס ווערען בענוצט פון די גלאז-מאכער צו פערטרייבען די גרינע פארב, וואס בלייבט פון די אייזען-זאלצען. ז. *glass-soap*.

glass'-ma'king *n.* (גלעס'-מיי'-קינג) גלאז-מאכעריי; גלאז-גיסעריי.

glass'man *n.* (גלעס'-מען) א גלאז-מאכער; א גלאז-הענדלער; א גלעזער [וואס שטעלט אריין שויבען]; א גלאזירער [וואס בעדעקט געשיר מיט גלאזור].

glass'-met'al *n.* (גלעס'-מעט'-על) דער צושמאלצענער שטאף, פון וועלכען מען מאכט גלאז.

glass'-moun'ter *n.* (גלעס'-מאונ'-טער) איינער וואס מאכט בעציערונגען אויף גלעזערנע זאכען.

glass'-ov'en *n.* (גלעס'-אוו'ן) אן אויוועז, וואו גלעזערנע נור וואס פאבריצירטע זאכען ווערען ביסלעכווייז אבגעקיהלט.

glass o'ver (גלעס או'-ווער) בעדעקען מיט גלאז, איינפאסען אין גלאז.

glass'-pain'ter *n.* (גלעס'-פיינ'-טער) א גלאז-מאהלער, א מאהלער אויף גלאז; איינער וואס שטעלט צוזאמען פיגורען פון שטיקלעך קאלירט גלאז.

glass'-pain'ting *n.* (גלעס'-פיינ'-טינג) גלאז-מאהלעריי; דאס מאהלען אויף גלאז; א מאזאאיקע, א געמעהל וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון שטיקלעך פארביג גלאז.

glass'-pa'per *n. and v.* (גלעס'-פיי'-פער) גלאז-פאפיער [געברויכט צום פאלירען, ווערט געמאכט פון גלאז-שטויב]; פאלירען מיט גלאז-פאפיער.

glass'-pot *n.* (גלעס'-פאט) א שמעלץ-טאפ פאר גלאז.

glass'pox *n.* (גלעס'-פאקס) ווינד-פאקען.

glass'-soap *n.* (גלעס'-סאופ) געוויסע פערזויערענדע שטאפען, בענוצט פון די גלאז-מאכער, כדי צו פערטרייבען די גרינע פארב, וואס די אייזען-זאלצען ברענגען מיט זיך.

glass'-tin'ner *n.* (גלעס'-טינ'-ער) דער ארבייטער וואס לעגט ארויף די צין-פאליע אויף דער הינטערשטער זייט פון'ם שפיעגעל.

glass'-tongs *n.* (גלעס'-טאנגז) א צוואנג אין גלאז-פאבריקען, מיט וועלכען מען נעהמט אן די נאך ניט-אבגעקיהלטע גלעזערנע כלים.

glass'ware *n.* (גלעס'-הוועהר) גלאז-ווארע, גלאזווארג, גלאז-געשיר.

glass'-work *n.* (גלעס'-הוואירק) גלאז-מאכעריי; גלאזווארג.

glass'-works *n.* (גלעס'-הוואירקס) א גלאז-פאבריק.

glass'wort *n.* (גלעס'-הוואירט) גלאז-שמאלץ אדער ים-זאלצקרויט [אזא פלאנצע].

glass'y *a.* (גלעס'-אי) גלאזיג, גלעזערן.

glauces'cence *n.* (גלאה-סעס'-ענס) בלוי-גרינליכקייט [דער קאליר פון ים-וואסער].

glauces'cent *a.* (גלאה-סעס'-ענט) בלויליך-גרין אדער גרינליך-בלוי [ווי ים-וואסער].

glau'cine *a.* (גלאה'-סין) ז. *glaucescent*.

glauco'ma *n.* (גלאה-קאו'-מא) גלאוקאמא, דער גרינער שטאר [א מין אויגען-קראנקהייט, וועלכע פעראורזאכט בלינדקייט].

glaucom'atous *a.* (גלאה-קאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו גלאוקאמא. ז. *glaucoma*.

glauco'sis *n.* (גלאה-קאו'-סיס) ז. *glaucoma*.

glau'cous *a.* (גלאה'-קאס) בלוי-גרין אדער גרין-בלוי [ווי ים-וואסער]; ביי פלאנצען און חיות — גרויליך-גרין אדער גרויליך-בלוי.

glaur *v.* (גלאהר) אויסשמירען; מאכען גליטשיג.

glave *n.* (גלייוו) אן אמאליגע וואפע וואס איז בעשטאנען פון א מין האק אויף א לאנגען שטעקען.

glaved *a.* (גלייווד) בעוואפענט מיט אזא געוועהר וואס בעשטעהט פון א לאנגען שטעקען מיט א האק; בעוואפענט.

glav'er *v.* (גלעוו'-ער) פלוידערען; חנפ'נען.

glaze *v. and n.* (גלייז) אנגלאזען, אריינשטעלען שויבען, בעדעקען מיט גלאז; איבערציהען מיט גלאזור, ארויפציהען א גלאנץ; ווערען איבערגעצויגען מיט גלאזור, בעקומען א גלאנציגען אויסזעהן; אין אויל-מאהלעריי — בעדעקען א בילד מיט א דינער דורכזיכטיגער פארבען-שיכט; גלאזור; פאלירטקייט, גלאנציגקייט; אין אויל-מאהלעריי — א דינע דורכזיכטיגע פארבען-שיכט אויף א בילד.

gla'zer *n.* (גליי'-זער) א גלאזירער [וואס בעדעקט געשיר מיט גלאזור]; א פאליר-ראד.

gla'zier *n.* (גליי'-זשער) א גלעזער; א גלאזירער.

gla'zing *n.* (גליי'-זינג) דאס גלאזירען, גלאזירונג; דאס אנגלאזען, דאס אריינשטעלען שויבען; גלאז-ארבייט; שויבען; אין אויל-מאהלעריי — דאס בעדעקען א בילד מיט א דינער דורכזיכטיגער פארבען-שיכט.

gla'zing-cal'ender *n.* (גליי'-זינג-קעל'-ענ-דער) א פרעס, וואס מען בענוצט צו מאכען פאפיער אדער אנדערע שטאפען גלאנציג.

gla'zing-machine' *n.* (גליי'-זינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען פאפיער גלאט און גלאנציג.

gleam *n. and v.* (גליעם) העלקייט, גלאנץ; א שיין, א שטראהל, א שימער; א בליץ, א בליצארטינער פלעצליכער אויסברוך; שיינען, פינקלען, שטראהלען, גלאנצען; אויפבליצען, פלעצליך ערשיינען.

glea'ming *n.* (גליע'-מינג) א שימער, א שיין, א שטראהל.

glea'my *a.* (גליע'-מי) שטראהלענד, פינקלענד, שימערענד.

glean *v. and n.* (גליען) נאכזאמלען, זאמלען די פערבליבענע זאנגען אויף'ן פעלד; צונויפקלייבען [וויים פאנאנדערגעווארפענע זאכען]; זאמלען לאנגזאם און געדולדיג; א בינטעל תבואה צונויפגעקליבען פון א נאכזאמלער; עטוואס וואס ווערט צונויפגעקליבען [וועגען וויים-פאנאנדערגעווארפענע זאכען]; נאכגעבורט, ארט, שליה [ביי הויז-טהיערע].

glea'ner *n.* (גליע'-נער) א נאכזאמלער [איינער וואס זאמעלט צונויף די איבערגעבליבענע זאנגען אויף די פעלדער]; איינער וואס זאמעלט איבערגעבליבענע אדער וויים-פאנאנדערגעווארפענע זאכען; א זאמלער; איינער וואס זאמעלט לאנגזאם און געדולדיג; א גראבליע אדער ווידלע צו כאפען אוסטריצעס.

glea'ning *n.* (גליע'-נינג) די זאמלונג פון איבערגעבליבענע אדער פאנאנדערגעווארפענע זאכען [הויפטזעכליך וועגען זאנגען]; א זאמלונג [הויפטזעכליך פון פאנאנדערגעווארפענע זאכען].

glebe *n.* (גליעב) ערד-באדען; קולטיווירטער באדען; טארף; ערד וואס ענטהאלט מינעראלען; קירכען-לאנד.

glebe'-land *n.* (גליעב'-לענד) קירכען-לאנד.

gle'bous *a.* (גליע'-באס) פול מיט טארף.

gle'by *a.* (גליע'-בי) ז. *glebous*

glede *n.* (גליעד) אזא מין שפארבער אדער קארשון [אזא רויב-פויגעל].

glee *n.* (גליע) פרייד, לוסטיגקייט; א רונד-געזאנג, א געזעלשאפט-געזאנג.

glee'-club *n.* (גליע'-קלאב) א געזאנג-פעראיין.

gleed *n.* (גליעד) א גליהענדע קויהל; א פלאם, א גלוט; א מין שפארבער [אזא רויב-פויגעל].

glee'ful *a.* (גליע'-פול) לוסטיג, פרעהליך.

glee'fully *adv.* (גליע'-פול-אי) אויף א לוסטיגען, פרעהליכען שטייגער.

gleek *n. and v.* (גליעק) אזא קארטען-שפיעל [פון דריי פערזאן מיט 40 קארטען]; דריי קארטען פון דעמזעלבען מין אין דיעזען שפיעל; בעקומען די אויבערהאנד אין דיעזען שפיעל.

glee'man *n.* (גליע'-מען) א זינגער; אין די אמאליגע צייטען — א וואנדערענדער זינגער.

glee'some *a.* (גליע'-סאם) פרעהליך, לוסטיג.

gleet *n.* (גליעט) אייטער, פלוס, פלאגמע [הויפטזעכליך וואס קומט פון אורין-קאנאל ביי דער ווענערישער קראנקהייט גאנארעהע אדער טריפער].

glee'ty *a.* (גליע'-טי) אייטעריג, פלוסיג. ז. *gleet*

glen *n.* (גלען) א שמאלער טהאל צווישען בערג.

gle'ne *n.* (גליע'-ניע) דאס אויג, דער שווארצאפעל; א קליינע פערטיעפונג אין וועלכער עס קומט אריין א ביין.

glib *a. and n.* (גליב) גלאט; גליטשיג; פליסיג, געלויפיג; א לאק האר, וואס פאלט אויף די אויגען; א מענש וואס טראגט אזא לאק האר.

glib'ly *adv.* (גליב'-לי) זיך גליטשענדיג; אויף א פליסיגען, געלויפיגען שטייגער.

glib'ness *n.* (גליב'-נעס) גליטשיגקייט; געשווינדקייט, געלויפיגקייט.

glide *v. and n.* (גלאיד) גליטשען, פליסען; זיך לייכט בעוועגען; אין מוזיק — איבערגעהן פון איין טאן צום צווייטען אהן אן אונטערברעכונג; דאס גליטשען, דאס שוועבען, דאס פליסען; אין מוזיק — דאס פערייניגען צוויי טענער, וואס פאלגען איינער נאך'ן אנדערען, אהן אן אונטערברעכונג; אין טאנצען — א מין לייכטער וואלץ.

glide in'to (גלאיד אינ'-טו) זיך אריינגליטשען, אונבעמערקט איבערגעהן אין עפעס.

gli'der *n.* (גלאי'-דער) דער אדער דאס וואס גליטשט זיך.

gli'dingly *adv.* (גלאי'-דינג-לי) אויף א גליטשיגען, פליסענדען שטייגער.

glim'mer *v. and n.* (גלים'-ער) גלימערען, שיינען אדער ברענען שוואך; א גלימער, דאס שוואכע שיינען אדער ברענען [פון א ליכט]; גלימער [א מין שטיין וועלכער שפאלט זיך אויף דינע בלעטער וועלכע זיינען דורכזיכטיג ווי גלאז. ווערט געברויכט פאר אויווען-שייבלעך].

glim'mering *n.* (גלים'-ער-אינג) דאס גלימערען, דאס שוואכע שיינען אדער ברענען.

glim'meringly *adv.* (גלים'-ער-אינג-לי) שימערענד, גלימערענד.

glimpse *v. and n.* (גלימפס) שימערען; גלימערען; בעווייזען זיך מאמענטאל און פערשווינדען;ווארפען א בליק; א קוק טהאן פארבייגעהענדיג; דער שימער, דאס גלימערען; דאס ווארפען א בליק אויף עפעס; א שוואכע פארשטעלונג וועגען עפעס.

glimpse of hope (גלימפס אוו האופ) א האפנונגס-שטראהל.

glint *v. and n.* (גלינט) אבשיינען; גלאנצען; שיינען; אבווארפען א שטראהל; דאס שימערען; אן אבשיין.

gli'rine *a.* (גלאי'-ריין) עהנליך צו א שלאף-מויז אדער וועווערקע-מויז [ז. *dormouse*]; גריזשענד, וואס איז שייך צו גריזשענדע חיה'לעך.

glissade' *n.* (גלי-סייד') א גליטש, דאס גליטשען זיך; אין טאנצען — א גליטש מיט א פוס; אין מוזיק — דאס לייכט און שנעל אריבערלויפען מיט די שפיצען פינגער איבער די קלאווישען [ז. *glissando*].

glissan'do *n.* (גלי-סענ'-דאו) אין פיאנא-שפיעל — דאס איבערלויפען שנעל און לייכט מיט די שפיצען פינגער איבער די קלאווישען; דאס שנעל שפיעלען מיט איין בויגען-בעוועגונג עטליכע נאטען [אויף'ן פידעל].

glissaune' *n.* (גלי-סאהן') דער שווארצער מערלאן [אזא גרויסער שטאק-פיש]. ז. *coal-fish*

glist *n.* (גליסט) דער גלימער [א שטיין, וועלכער שפאלט זיך אויף דינע דורכזיכטיגע בלעטלעך].

glis'ten *v.* (גליסן) שטראהלען, גלענצען, שימערען.

glit'ter *v. and n.* (גליט'-ער) בלישטשען, גלענצען; האבען א גלאנצינען אויסזעהן, זיין גלענצענד; גלאנץ; א בלישטשענדער אויסזעהן.

glit'tering *a.* (גליט'-ער-אינג) בלישטשענד, גלענצענד.

glit'tering general'ities (גליט'-ער-אינג דזשענ-ע-רעל'-אי-טיז) קלינגענדע פראזען, הויכע מליצות.

glit'teringly *adv.* (גליט'-ער-אינג-לי) אויף א גלענצענדער ארט.

glit'tery *a.* (גליט'-ער-אי) וואס בלאנקט, וואס בלישטשעט.

gloam *n. and v.* (גלאום) די דעמערונג, בין-השמשות; די צייט פון אונטערגאנג; פינסטער ווערען.

gloa'ming *n.* (גלאו'-מינג) דעמערונג, דונקעלקייט, בין-השמשות; די אונטערגאנגס-צייט.

gloat *v.* (גלאוט) אויסגלאצען די אויגען; ניט ארונטערנעהמען דעם בליק; קוקען אויף עפעס מיט אן אינערליכער פרייד.

glo'bal *a.* (גלאו'-בעל) קוגעל-פערמיג; ווי א קויל; פערשפרייט איבער דער גאנצער ערד אדער וועלט; וואס איז שייך צו דער ערד אדער וועלט.

glo'bate *a.* (גלאו'-בייט) וואס האט די פארם פון א קויל; ספעריש; קיילעכדיג.

glo'bated *a.* (גלאו'-ביי-טעד) ז. *globate*

globe *n.* (גלאוב) א קויל, א קוגעל, א קיילעכדיגע זאך; די ערד; א גלאבוס [א קיילעכדיגע פיגור וואס שטעלט פאר די ערד].

Globe

globe'-am'aranth *n.* (גלאוב'-עמ'-ע-רענטה) די רויטע אימארטעלע [א פלאנצע מיט פיעל ווייסע און רויטע בלומען, וועלכע ווערען ניט פערוועלקט א לאנגע צייט נאכדעם ווי מען האט זיי אבגעריסען].

globe'-an'imal *n.* (גלאוב'-ענ'-אי-מעל) דאס קוגעלטהיער [א קליינע קוגעל-

פערמיגע פלאנצע, וועלכע מען האט אמאל געהאלטען פאר א חיה].

globed *a.* (גלאובד) קיילעכדיג, קוגעל-ארטיג.

globe′-fish *n.* (גלאוב′-פיש) דער קוגעל-פיש [ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס ער קען זיך אנבלאזען אזוי, אז ער זעהט אויס כמעט ווי א פאלשטענדיגער קוגעל].

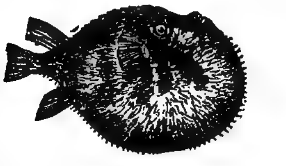

Globe-fish

globe′-flow′er *n.* (גלאוב′-פלאו′-ער) די קוגעל-בלום [א מין אייראפעאישע בערג-פלאנצע מיט טונקעל-געלבע בלומען].

Globe-flower

globe of the eye (גלאוב אוו טהי אי) דער אויג-אפעל.

globe′-this′tle *n.* (גלאוב′-טהיסל) דער קוגעל-דארן [א פלאנצע, וועלכע האט שטעכיגע בלעטער און קוגעל-פערמיגע בליטהען, וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדישען ים].

Globe-thistle

globe′-trot′ter *n.* (גלאוב′-טראט′-ער) דער וואס טרעט אויס די גאנצע ערד; א טוריסט, איינער וואס פאהרט ארום אויף לוסט-רייזען.

globose′ *a.* (גלא-באוס′) קוגעלפערמיג, קיילעכדיג, רונד.

globos′ity *n.* (גלא-באס′-אי-טי) רונדקייט, קיילעכדיגקייט.

glob′ular *a.* (גלאב′-יו-לאר) ז. ***globose***.

glob′ularness *n.* (גלאב′-יו-לאר-נעס) קיילעכדיגקייט, קוגעל-פערמיגקייט.

glob′ule *n.* (גלאב′-יול) א קיילכעלע.

glob′ulin *n.* (גלאב′-יו-לין) גלאבולין [א מין איי-ווייסער שטאף, וואס געפינט זיך אין בלוט, אין די מוסקולען און אין דער קריסטאל-לינזע פון אויג].

glob′ulet *n.* (גלאב′-יו-לעט) א קיילכעלע.

glob′ulism *n.* (גלאב′-יו-ליזם) דאס צוריכטען מעדיצין אין פילען.

glo′bus *n.* (גלאו′-באס) א גלאבוס, א קוגעל, א באל.

glo′by *a.* (גלאו′-בי) רונד, קיילעכדיג; וואס האט די פארם פון א גלאבוס אדער באל.

glom′erate *v. and a.* (גלאמ′-ע-רייט) צונויפוויקלען אין א קנויל; צונויפקנוילען; קנוילען-פערמיג [וועגען פלאנצען, ווי קרויט למשל]; וואס איז ווי א קנויל [וועגען דריזען אדער מאנדלען פון קערפער].

glom′erous *a.* (גלאמ′-ע-ראס) צונויפגעקנוילט.

glomer′ulate *a.* (גלא-מער′-או-לייט) געפארעמט קנוילען אדער קעפלעך.

glom′erule *n.* (גלאמ′-ע-רול) א קנויל; א בליטהען-קאפ [ביי געוויסע פלאנצען].

Glomerule

glomer′ulus *n.* (גלא-מער′-או-לאס) א קנויל; א קנויל-פערמיגע מאסע.

gloom *n. and v.* (גלוהם) פינסטערקייט, דונקעלהייט; טרווירינקייט, בעטריבטהייט; גערריקטע שטימונג; ווערען דונקעל אדער פינסטער; זיין אומעדיג; ווערען מעלאנכאליש; פינסטער אדער דונקעל מאכען, פערדונקלען, פערפינסטערען; מאכען טרויעריג אדער בעטריבט.

gloom′ily *adv.* (גלוהמ′-אי-לי) פינסטערליך, דונקעל; בעטריבט, טרויעריג.

gloom′iness *n.* (גלוהמ′-אי-נעס) פינסטערקייט, דונקעלהייט; טרויעריגקייט, בעטריבטהייט.

gloom′ing *a.* (גלוהמ′-אינג) ז. ***gloomy***.

gloom′y *a.* (גלוהמ′-אי) פינסטער, דונקעל; טרויעריג, אומעדיג, מעלאנכאליש.

glo′ria *n.* (גלאו′-רי-א) א שבח, א לויב-געזאנג צו גאט.

glorifica′tion *n.* (גלאו-רי-פי-קיי′-שאן) דאס ריהמען; דאס זינגען לויב-געזאנגען; דאס הויבען אין הימעל אריין; דאס בעדעקען מיט גלאריע [רוהם].

glo′rifier *n.* (גלאו′-רי-פאי-ער) איינער וואס ריהמט אדער זינגט לויב-געזאנגען.

glo′rify *v.* (גלאו′-רי-פאי) ריהמען, לויבען, זינגען לויב-געזאנגען, בעדעקען מיט שבחים; הויבען אין הימעל אריין.

glo′rious *a.* (גלאו′-רי-אס) הערליך, בעריהמט, גלאררייך, פרעכטיג, ערהאבען, וואונדער-שעהן.

glo′rious drunk (גלאו′-רי-אס דראנק) בגילופין, שכור′לעך, אין זיעבענטען הימעל.

glo′riously *adv.* (גלאו′-רי-אס-לי) אויף א גלאררייכען אדער גלענצענדען אופן; פרעכטיג, הערליך, ערהאבען.

glo′riousness *n.* (גלאו′-רי-אס-נעס) גלאריע, הערליכקייט, פראכט.

glo′ry *n. and v.* (גלאו′-רי) גלאריע, רוהם, עהרע, הערליכקייט, גלאנץ, פראכט; די הימלישע הערליכקייט, דאס הימלישע גליק; א שטראהלען-קרוין [ווי הייליגע ווערען געמאהלען]; זיך פרעהען, טריאומפירען; זיך ריהמען, זיך פראהלען.

glo′ry in (גלאו′-רי אין) פרעהען זיך; טריאומפירען; בעריהמען זיך, פראהלען זיך [מיט עטוואס].

gloss *n. and v.* (גלאס) דאס גלאנץ; א אויסערליכע אויסזעהן; אן ערקלערונג, א ביאור, א פירוש; א ראנד-בעמערקונג וואס ערקלערט אווארט אדער א זאץ פון טעקסט; א פאלשער פירוש, א פאלשע אויסטייטשונג; צוגעבען אן אויסערליכען גלאנץ; בעהאלטען דעם ריכטיגען אויסזעהן אונטער דעם אויסערליכען גלאנץ; ערקלערען, מאכען א פירוש; ערקלערען דורך א ראנד-בעמערקונג אדער אן אילוסטראציאן.

glos′sa *n.* (גלאס′-א) — אין אנאטאמיע א צונג; דער פאדערשטער טייל פון′ם צינגעל ביי אן אינזעקט.

glossa′rial *a.* (גלא-סיי′-רי-על) וואס געהערט צו אן ערקלערונגס ווערטער-בוך.

glossa′rian *n.* (גלא-סיי′-רי-ען) ז. ***glossarist***.

glos′sarist *n.* (גלאס′-ע-ריסט) א קאמענטארען אדער פירושים שרייבער; אן אויסטייטשער, אן ערקלערער; א פערפאסער פון אן ערקלערונגס ווערטער-בוך.

glossa′rium *n.* (גלא-סיי′-רי-אם) דאס שטעכערעל [צינגעל] פון א קאמאר [מוק] אדער פון עהנליכע אינזעקטען.

glos′sary *n.* (גלאס′-ע-רי) אן ערקלערונגס ווערטער-בוך [הויפטזעכליך פון ניט אלגעמיין געברויכליכע ווערטער].

glossa′tor *n.* (גלא-סיי′-טאר) ז. ***glossarist***.

glossed *a.* (גלאסט) וואס האט א זיידען-גלאנץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

gloss′er *n.* (גלאס′-ער) א פאלירער, איינער וואס לעגט ארויף א גלאנץ; אן ערקלערער, אן אויסטייטשער; א קאמענטארען אדער פירושים-שרייבער.

gloss′ily *adv.* (גלאס′-אי-לי) אויף א גלאנציגען אופן; גלענצענדיג.

gloss′iness *n.* (גלאס′-אי-נעס) גלאנציגקייט, פאלירטקייט.

glos′sing *n.* (גלאס′-אינג) דאס מאכען גלאט און גלאנציג זיידענס, נאכדעם ווי עס איז געפארבט און געטריקענט.

glos′sist *n.* (גלאס′-איסט) א קאמענטאטארען אדער פירושים-שרייבער.

glossi′tis *n.* (גלא-סאי′-טיס) אן ענטצינדונג פון דער צונג.

glos′sograph *n.* (גלאס′-א-גרעף) אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די בעוועגונגען פון דער צונג, ווען זי האלט אין ריידען; א קאמענטארען אדער פירושים-שרייבער.

glossog′rapher *n.* (גלא-סאג′-רע-פער) א קאמענטארען אדער פירושים-שרייבער; איינער וואס שרייבט וועגען דער צונג און איהרע קראנקהייטען.

glossograph′ical *a.* (גלאס-א-גרעפ′-אי-קעל) וואס איז שייך צו די ערקלערונגען און פירושים פון ווערטער.

glossog′raphy *n.* (גלא-סאג′-רע-פי) דאס שרייבען קאמענטארען אדער פירושים; א בעשרייבונג פון דער צונג.

glossolog′ical *a.* (גלאס-א-לאדזש′-אי-קעל) וואס איז שייך צו ערקלערונגען און פירושים פון ווערטער, דיאלעקטען, אויסדריקע א. ד. ג.; וואס איז שייך צו דער שפראכען-וויסענשאפט אדער פילאלאגיע.

glossol′ogist *n.* (גלא-סאל′-א-דזשיסט) איינער וואס שרייבט ערקלערונגען אדער פירושים אויף ווערטער; א שפראך-קענער, א פילאלאג.

glossol′ogy *n.* (גלא-סאל′-א-דזשי) שפראך-וויסענשאפט, פילאלאגיע; די וויסענשאפט פון קלאסיפיצירען און פערגלייכען פערשיעדענע שפראכען; די קענטשאפט פון שרייבען קאמענטארען אדער פירושים אויף ווערטער, דיאלעקטען א. ד. ג.

glossot′omy *n.* (גלא-סאט′-א-מי) אן אפעראציע אויף דער צונג; דאס אויסשניידען די צונג.

gloss′y *a.* (גלאס′-אי) גלאנציג, גלאט, פאלירט; וואס האט א גלאנציגען אויסזעהן.

glost *n.* (גלאסט) גליִיז, גלאזור [פון ליימענע כלים].

glot'tal *a.* (גלאט׳-על) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דער האלז־לופט־רעהר [בעזאנדערס ווענען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

glot'tis *n.* (גלאט׳-איס) די עפנונג פון דער האלז־לופט־רעהר.

glottogon'ic *a.* (גלאט-א-גאנ׳-איק) וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג פון שפראכען.

glottolog'ic *a.* (גלאט-א-לאדזש׳-איק) ז. *glossological*.

glottolog'ical *a.* (גלאט-א-לאדזש׳-אי-קעל) ז. *glossological*.

glout *v.* (גלאוט) אנקוקען מיט אויסנעגלאצטע אויגען אדער מיט שטארע בליקען; אנבלאזען די ליפען.

glove *n. and v.* (גלאוו) א הענטשקע, א האנדשוה; אנטהאן הענטשקעס.

glove'-band *n.* (גלאוו׳-בענד) א באנד, מיט וועלכען מען פלעגט פארצייטען צובינדען די הענטשקעס צום האנד־געלענק.

glove'-but'toner *n.* (גלאוו׳-באט׳נ-ער) א האנדשוה־פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-calf *n.* (גלאוו׳-קאהף) ז. *glove-sheep*.

glove'-clasp *n.* (גלאוו׳-קלעספ) א באנד מיט וועלכען מען פלעגט אמאליגע צייטען צובינדען די הענטשקעס צום האנד־געלענק; א האנדשוה־פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-fight *n.* (גלאוו׳-פאיט) א באקסקאמפף מיט הענטשקעס.

glove'-hook *n.* (גלאוו׳-הוק) א האנדשוה־פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-leath'er *n.* (גלאוו׳-לעטה׳-ער) האנדשוה־לעדער.

glove'-mon'ey *n.* (גלאוו׳-מאנ׳-אי) טרינקגעלד; אן עקסטרא בעלוינונג.

glove'-of-mail' *n.* (גלאוו׳-אוו-מייל׳) א פאנצער־הענטשקע. ז. *gauntlet*.

glov'er *n.* (גלאוו׳-ער) א הענטשקע אדער האנדשוה־מאכער.

glov'er's stitch (גלאוו׳-ערז סטיטש) א זוים־נאהט פון א הענטשקע; א נאהט פון א פערנעהטער וואונד וואס ווערט געמאכט ענליך צו דער זוים־נאהט פון א הענטשקע.

glove'-sheep *n.* (גלאוו׳-שיעפ) א מין מאראקא־לעדער.

glove'-sil'ver *n.* (גלאוו׳-סיל׳-ווער) ז. *glove-money*.

glove'-stretch'er *n.* (גלאוו׳-סטרעטש׳-ער) א הענטשקע־אויסציהער [אזא געצייג צום פאנאנדערציהען הענטשקעס].

glov'ing *n.* (גלאוו׳-אינג) דאס מאכען הענטשקעס; הענטשקעס־פראדוקציאן.

glow *n. and v.* (גלאו) גליהען, ברענען; ווערען היציג אדער אויפגערעגט [פון א שטארקען געפיהל]; גלוטה; רויטקייט; אן אויפרעגונג אדער דערהיצונג פון געפיהלען; התלהבות.

glow'er *v. and n.* (גלאו׳-ער) בייז אדער צארנדיג אנקוקען; א בייזער אדער צארנדיגער בליק.

glow'ing *n.* (גלאו׳-אינג) דאס גליהען; התלהבות, היץ.

glow'ingly *adv.* (גלאו׳-אינג-לי) גליהענדיג; ברענענדיג; מיט גרויס היץ, מיט התלהבות.

glow'-lamp *n.* (גלאו׳-לעמפ) אן עלעקטריש גליה־לעמפעל [דאס געוועהנליכע לופט־לעערע עלעקטרישע לעמפעל, וואס האט אין זיך א דרעטעל וואס גליהט פון דעם עלעקטרישען שטראם, וועלכער פליסט דורך איהם].

glow'-worm *n.* (גלאו׳-הווארם) דער גליה־ווארים [אזא ווערימעל אדער פליגעלע וואס גליהט מיט א גרינליכען שיין].

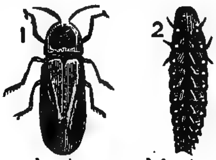

1, male. 2, female.

Glow-worms

Gloxin'ia *n.* (גלאק-סינ׳-אי-א) די גלאקסיניען־פלאנצען [א געוויסער מין טראפישע בלומען־פלאנצען אהן שטאם־שטענגלעך. זיי האבען גרויסע אויסגעשפרייטע בלעטער און גרויסע גלאקען־פערמיגע בליהונג].

gloze *v.* (גלאוז) שמייכלען, חנפ׳ענען; ריידען מיט חניפה; בעדעקען מיט א גלאנץ, פערשעהנערען, צוגעבען א שעהנעם אויסזעהן.

glo'zing *n.* (גלאו׳-זינג) חניפה; שמייכלעריי.

gluci'num *n.* (גלו-סאי׳-נאם) גלוסינום אדער בעריליום [אזא ווייסער הארטער מעטאל, איינער פון די כעמישע עלעמענטען].

glu'cose *n.* (גלו׳-קאוס) דער צוקער־שטאף וואס געפינט זיך אין פלאנצען, האניג און אויך אין דעם ארגאניזם פון לעבעדיגע בעשעפענישען; א געוויסע כעמישע צוקער־פערבינדונג.

glue *n. and v.* (גלו) קליי [צום קלעפען]; צוקלייען, צוזאמענקלעפען; פעראייניגען.

glue'-boi'ler *n.* (גלו׳-באי׳-לער) א קליי־זידער, א קליי־קאכער.

glue'-pot *n.* (גלו׳-פאט) א קליי־טעפעל.

glu'er *n.* (גלו׳-ער) א צוזאמענקלעפער.

glue'-stock *n.* (גלו׳-סטאק) דאס מאטעריאל פון וואס קליי ווערט געמאכט.

glu'ey *a.* (גלו׳-אי) קלייאיג, קלעפעדיג.

glu'eyness *n.* (גלו׳-אי-נעס) קלעפעדיגקייט; דאס זיין קלעפיג ווי קליי.

glu'ish *a.* (גלו׳-איש) קלעפעדיג, קלייאיג.

glum *a.* (גלאם) פערדריסליך, פערזויערט, ערגערליך, ברוגז׳דיג, אנגעכמורעט.

gluma'ceous *a.* (גלו-מיי׳-שיאס) וואס האט בלומען־שאלעכצען [וועגען בליהונג וואס זיינען פון אויסען בעדעקט מיט א שאלעכץ]. ז. *glume*.

glu'mal *a.* (גלו׳-מעל) ז. *glumaceous*.

glume *n.* (גלום) א בלומען־שאלעכץ [א שאלעכץ וואס בעדעקט די בליהונג אדער אין וועלכען עס געפינען זיך די זוימען פון געוויסע גראזען].

Glumes

glum'ly *adv.* (גלאמ׳-לי) אויף א פערזויערטען, אנגעכמורעטען אדער אנגע׳ברוגז׳טען אופן.

glum'ness *n.* (גלאמ׳-נעס) ברוגז׳דיגקייט, פערזויערטקייט, פערדריסליכקייט.

glu'mose *a.* (גלוה׳-מאוס) ז. *glumaceous*.

glu'mous *a.* (גלו׳-מאס) ז. *glumaceous*.

glump *v.* (גלאמפ) אנגע׳ברוגז׳ט, אויסקוקען פערכמורעט.

glum'pish *a.* (גלאמ׳-פיש) אנגע׳ברוגז׳ט, פערכמורעט.

glumps *n.* (גלאמפס) דאס זיין פערכמורעט, פער׳ברוגז׳ט אדער פערזויערט; דאס זיין ניט אין גוטער שטימונג. He is in the **glumps**.

glum'py *a.* (גלאמ׳-פי) אנגע׳ברוגז׳ט, פערכמורעט.

glut *v. and n.* (גלאט) איבערפילען, איבערלאדען, אנזעטיגען; פרעסען, עסען מיט׳ן פולען מויל; איבערפלום; אנזעטיגונג; פולבלוטיגקייט, פולזאפטיגקייט; א הילצערנער קלין; א שטיק האלץ, מיט וועלכען מען הויבט אויף משא אויף א שיף; א קליינער שטיין אדער ציגעל, מיט וועלכען מען פערלעגט א לאך אין א וואנד אדער א ברוק; דער אבפאל אדער אבוואורף פון פיש.

glute'al *a.* (גלו-טי׳-על) וואס געהערט צום הינטער־חלק אדער זאד.

glute'an *a.* (גלו-טי׳-ען) ז. *gluteal*.

glu'ten *n.* (גלוה׳-טען) א קליי־שטאף [א ווייכער, קלעפיגער, איי־ווייסער שטאף, וועלכער בעקומט זיך פון די זאמען־קערנער פון ווייץ, קארן א. ד. ג., ווען מען ווייקט זיי אין וואסער].

glu'ten-bread *n.* (גלוה׳-טען-ברעד) א מין ברויט, וואס ענטהאלט אין זיך פיעל קליי־שטאף. ז. *gluten*.

glu'tinose *a.* (גלוה׳-טי-נאוס) ז. *glutinous*.

glutinos'ity *n.* (גלוה-טי-נאס׳-אי-טי) קלעפיגקייט, קלייאיגקייט.

glu'tinous *a.* (גלוה׳-טי-נאס) קלעפיג, קלייאיג; וואס האט די אייגענשאפטען פון קליי; בעדעקט מיט קלעפיגען שווייס.

glu'tinousness *n.* (גלוה׳-טי-נאס-נעס) ז. *glutinosity*.

glut'man *n.* (גלאט׳-מען) אין ענגלישען צאל־אמט — א ספעציעלער בעאמטער וואס ווערט בעשעפטיגט, ווען עס איז פאראן צופיעל ארבייט.

glut one's self with (גלאט הוואנז סעלף הוויטה) זיך איבערזעטיגען מיט עפעס.

glut the mar'ket (גלאט טהי מאר׳-קעט) איבערפילען דעם מארק [מיט סחורות].

glut'ton *n.* (גלאטן) א זולל וסובא, א פרעסער; דער פיעל־פרעסער [אזא חיה וואס פרעסט זעהר פיעל].

glut'tonise *v.* (גלאט׳נ-איז) ז. *gluttonize*.

glut'tonize *v.* (גלאט׳נ-איז) פרעסען.

glut'tonous *a.* (גלאט׳נ-אס) פרעסעריש.

glut'tonously *adv.* (גלאט׳נ-אס-לי) מעשה זולל וסובא; מיט פרעסעריי.

glut'tonousness *n.* (גלאט׳נ-אס-נעס) ז. *gluttony*.

glut'tony *n.* (גלאט׳נ-אי) פרעסעריי און זויפעריי.

glu'y *a.* (גלו׳-אי) ז. *gluey*.

glyc'erate *n.* (גליס׳-ע-רייט) ז. *glycerite*.

glyc'eric *a.* (גליס׳-ער-איק) וואס איז שייך צו גליצערין; וואס ווערט געמאכט פון גליצערין.

glyc'erin *n.* (גליס׳-ער-אין) גליצערין [אזא זיסליכע אויליגע פליסיגקייט, ווערט

געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון זייף, קאסמעטישע ארטיקלען אוו. אין א גאנצער רייהע פערשידענע אנדערע פאב־ריקאציאנען].

glyc'erine *n.* (גליס׳-ע-רין) *glycerin* ז.

glyc'erite *n.* (גליס׳-ע-ראיט) מעדיצינען וואס ווערען צוגעריכט מיט גליצערין.

glyc'erize *v.* (גליס׳-ע-ראיז) מישען אדער בעהאנדלען מיט גליצערין.

glyc'erol *n.* (גליס׳-ע-ראָל) גליצערין; א מעדיצין צוגעריכט מיט גליצערין.

glyc'erole *n.* (גליס׳-ע-ראָל) *glycerol* ז.

glycogen'esis *n.* (גלאי-קא-דזשען׳-ע-סיס) א קראנקהאפטע אויסבילדונג פון צו־קער־שטאף. *glucose* ז.

glycogenet'ic *a.* (גלאי-קא-דזשי-נעט׳-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהאפטער אויסבילדונג פון צוקער־שטאף. *glucose* ז.

Glyco'nian *a.* (גלאי-קאו׳-ני-ען) *Glyconic* ז.

Glycon'ic *a.* (גלאי-קאנ׳-איק) וואס איז שייך צו דעם אלט־גריכישען פאעט גלי־קאן אדער צו דער פערזען־מאס, וועלכע ער האט איינגעפיהרט אין שרייבען גע־דיכטע.

glyph *n.* (גליף) — א אין ארכיטעקטור קארב, אן איינשניט ווי א רינווע; א הי־ראגליף [א בילד אדער צייכנונג וואס האט די בעדייטונג פון א ווארט].

glyph'ic *a. and n.* (גליפ׳-איק) אין אר־כיטעקטור — וואס איז שייך צו אן איינ־קארבונג אדער אן איינשניט ווי א רינ־ווע; א היראגליף [א בילד אדער צייכ־נונג וואס האט די בעדייטונג פון א ווארט].

glyph'ograph *n. and v.* (גליפ׳-א-גרעף) א גליפאגראפישע פלאטע; מאכען גליפאגראפישע פלאטען. *glyphography* ז.

glyphog'rapher *n.* (גלי-פאג׳-רע-פער) א גליפאגראף, איינער וואס מאכט גליפא־גראפישע פלאטען. *glyphography* ז.

glyphograph'ic *a.* (גליפ-א-גרעפ׳-איק) גליפאגראפיש, וואס איז שייך צו גליפאגראפיע. *glyphography* ז.

glyphog'raphy *n.* (גלי-פאג׳-רע-פי) גליפאגראפיע [דאס מאכען א געוויסען זארט רעליעף־גראווירטע פלאטען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט].

glyp'tic *a.* (גליפ׳-טיק) וואס איז שייך צו שטיין־קריצונג אדער גראווירונג; אין מינעראלאגיע — וואס שטעלט מיט זיך פאר א געוויסע פיגור.

glyp'tics *n.* (גליפ׳-טיקס) שטיין־גראווי־רונג, שטיין־שניידעריי.

Glyp'todon *n.* (גליפ׳-טא-דאן) דער גליפטאדאן אדער גליפטאפאד [א גיגאנ־טישע טשערעפאכע פון די פארהיסטארי־שע צייטען. איהר לענג איז געווען כמעט 7 פוס אדער א קלאפטער].

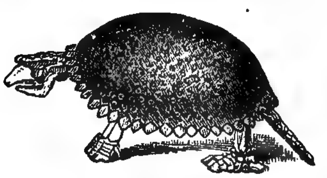

Glyptodon

glyp'tograph *n.* (גליפ׳-טא-גרעף) א גליפטאגראף, אן אויסגעקריצטער בוכשטאב אדער פיגור אויף א פערעל אדער די־מענט.

glyptog'rapher *n.* (גליפ-טאג׳-רע-פער) א גליפטאגראפער, א קריצער אדער גראווירער אויף פערעל און דימענטען.

glyptograph'ic *a.* (גליפ-טא-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו גליפטאגראפיע. *glyptography* ז.

glyptog'raphy *n.* (גליפ-טאג׳-רע-פי) גליפטאגראפיע, די קונסט פון אויסקרי־צען אדער גראווירען אויף טייערע שטיי־נער; די בעשרייבונג ווי אזוי צו גרא־ווירען פערעל און דימענטען; דאס הא־בען א ידיעה אין גראווירטע טייערע שטיי־נער.

glyptothe'ca *n.* (גליפ-טא-טהי׳-קא) א הויז אדער צימער צו האלטען סקולפטור־ארבייט.

gnaff *n.* (נעף) א קליינע, פערדארטע אדער פערטריקענטע זאך.

gnar *v.* (נאר) בורטשען, מורמלען, ווארט־טשען [ווי א הונד].

gnarl *n. and v.* (נארל) דאס א סוק; סוקעוואטע וואקסען פון א בוים; מאכען שארטסקע אדער מיט קארבען [ווי דאס קעפעל פון א שרויף, וועלכעס מען פער־דרעהט מיט די פינגער]; מורמלען, ווארט־טשען [ווי א הונד].

gnarled *a.* (נארלד) סוקעוואטע; מרה־שחורה'דיג, אנגעכמורעט, בייז.

gnar'ly *a.* (נאר׳-לי) סוקעוואטע.

gnash *v.* (נעש) קריצען מיט די צייהנער.

gnash'ing *n.* (נעש׳-אינג) דאס קריצען מיט די צייהנער.

gnat *n.* (נעט) א קאמאר, א מוק.

gnat'catcher *n.* (נעט׳-קעטש-ער) א קליינער אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנ־גען ברייטען עק און קורצע פליגלען.

gnat'-flow'er *n.* (נעט׳-פלאו׳-ער) קנא־בען־קרויט [א מין גראז מיט בעזונדערע באנד־פערמיגע בלעטער, וועלכע פערענ־דיגען זיך פון אויבען מיט זעהר שעהנע קליינע בלימעלעך].

Gnath'odon *n.* (נעטה׳-א-דאן) אזא פוי־געל וועלכער געהערט צו דעם טויבען־מין.

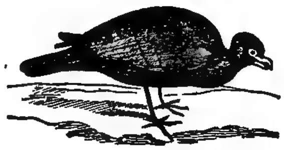

Gnathodon

gnat'ling *n.* (נעט׳-לינג) א קליינער מוק, א קאמאר [ווערט געברויכט מיט פער־אכטונג ווענען א מענשען].

gnat'-strai'ner *n.* (נעט׳-סטריי׳-נער) א מוקען־זייגער [איינער וואס יאגט זיך נאך קלייניגקייטען און זעהט ניט דאס גרויסע און בעדייטענדע].

gnat'-worm *n.* (נעט׳-הוואירם) דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א מוק [קאמארע].

gnaw *v.* (נאה) אבטראגען, נאגען, צונא־גען, גריזשען, צוגריזשען.

gnaw'er *n.* (נאה׳-ער) א נאגער, איינער וואס נאגט, גריזשעט אדער טאטשעט זיך אונטער; אין זאאלאגיע — א גריזשענד חיה'לע [ווי א וועווערקע, א קראליק א. ד. ג.].

gnaw'ing *n.* (נאה׳-אינג) די נאגונג, דאס גריזשען.

gneiss *n.* (נאיס) גנייס [א מין שטיין עהנליך צו גראניט וואס בעשטעהט פון בעזונדערע צוזאמענגעלעגטע שיכטען].

gneiss'ic *a.* (נאיס׳-איק) וואס איז שייך צו גנייס. *gneiss* ז.

gnome *n.* (נאום) אין נערמאנישער מי־טאלאגיע — א גנאם [איינער פון דער רא־סע קארליקעס, וואס געפינען זיך צווישען בערג, אין הויהלען און אין גריבער און בעשיצען די מינעראלע אוצרות וואס גע־פינען זיך אין דער ערד]; א קארליק; איינע פון די קלענסטע פויגעלעך, א קא־ליברי; א שפרוך, א גלייך ווארט, אן אפאריזם.

gno'mic *a.* (נאו׳-מיק) גנאמיש, בעלעה־רענד; וואס איז שייך צו א בעלעהרענ־דען שפרוך אדער אפאריזם.

gno'mical *a.* (נאו׳-מי-קעל) *gnomic* ז.

gnomolog'ic *a.* (נאו-מא-לאדזש׳-איק) גנאמאלאגיש [וואס איז שייך צו א זאמ־לונג פון משלים אדער שפרוכען].

gnomolog'ical *a.* (נאו-מא-לאדזש׳-אי-קעל) *gnomologic* ז.

gnomol'ogy *n.* (נאו-מאל׳-א-דזשי) גנאמאלאגיע, א זאמלונג פון משלים אדער שפרוכען.

gno'mon *n.* (נאו׳-מאן) א גנאמאן [דער דרייעקיגער ציינער אדער ווייזער אויף א זון־זייגער]; דער ציינער אויף דעם שטונדען־קרייז פון א גלאבוס; אין גע־אמעטריע — א שטיק פון א פאראלעלא־גראם, וועלכער בלייבט נאכדעם ווי מען האט פון זיין ווינקעל אויסגעשניטען א קלענערען פאראלעלאגראם פון דערזעלבי־גער פארם.

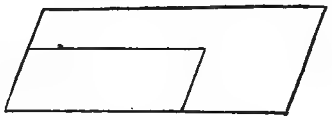

Gnomon

gnomon'ic *a.* (נא-מאנ׳-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון מאכען זון־זיי־גערס; אין באטאניק — אויסגעבויגען אין א גראדען ווינקעל.

gnomon'ical *a.* (נא-מאנ׳-אי-קעל) *gnomonic* ז.

gnomon'ics *n.* (נא-מאנ׳-איקס) די קונסט אדער וויסענשאפט פון מאכען זון־זייגערס.

gno'monist *n.* (נאו׳-מאנ-איסט) איינער וואס קען מאכען זון־זייגערס.

gnomonol'ogy *n.* (נאו-מא-נאל׳-א-דזשי) גנאמאנאלאגיע, די וויסענשאפט אדער קונסט פון מאכען זון־זייגערס.

gnoseol'ogy *n.* (נאו-סי-אל׳-א-דזשי) גנאסעאלאגיע אדער די ערקענטניס־טעא־ריע [די וויסענשאפט ווענען די ערקענט־ניס־פעהיגקייטען פון מענשען].

gno'sis *n.* (נאו׳-סיס) די וויסענשאפט; העכערע ערקענטניס; מיסטישע ערקענט־ניס פון די טיפסטע געהיימניסען פון נא־טור און לעבען.

gnos'tic *a.* (נאס׳-טיק) גנאסטיש; ער־קענענד אדער אריינדרינגענד אין די טיפסטע סודות פון נאטור און לעבען; זעהר קלוג [הומאריסטיש].

Gnos'tic *n. and a.* (נאס׳-טיק) א גנאס־טיקער [א מיטגליעד פון א קריסטליכער סעקטע פון די ערשטע יאהרהונדערטע נאך קריסטוס'ס געבורט, וועלכע האט גע־לערענט, אז ניט דאס גלויבען פיהרט צום אמת'ען גליק, נאר דאס וויסען און קענט־ניס. די גנאסטיקער האבען געשטרעבט צו

פעראייניגונג די לעהרען פון דער קריסט־ ליכער קירך מיט דער גריכיש־רוימישער פילאזאפיע]; וואס איז שייך צו די גנאס־ טיקער אדער זייערע לעהרען.

Gnos'tical *a.* (נאס'־טי־קעל) וואס איז שייך צו די גנאסטיקער אדער זייערע לעה־ רען. ז. *Gnostic*

gnos'tically *adv.* (נאס'־טי־קעל־אי) לויט די לעהרען פון די גנאסטיקער [ז. *Gnostic*]; חכמה'דיג, שכל'דיג [הו־ מאריסטיש].

Gnos'ticism *n.* (נאס'־טי־סיזם) גנאס־ טיציזם, די רעליגיעזע און פילאזאפישע לעהרען פון די גנאסטיקער. ז. *Gnostic*

gnostol'ogy *n.* (נאס־טאל'־א־דושי) ז. *gnoseology*

gnu *n.* (ניו) [אזא אפריקאנישע חיה מיט א קאפ פון אן אקס, א קערפער פון אן עזעל און אן עק פון א פערד]. די גנו

Gnu

go *v. and n.* (גאו) געהן, זיך בעוועגען, וויי־טער געהן, וועקגעהן; פאהרען, אב־ פאהרען; אנגעהן; זיך פערשפרייטען, צירקולירען; זיין צוגעפאסט, פאסען; זיך גרייטען [צו טהאן עפעס]; זיך פיהרען, האנדלען, זיך האלטען [אן א געוויסען כלל]; זיין שוואנגער [הויפטזעכליך וועגען חיות]; אבגעלאזען ווערען, בעפרייט ווערען; זיך ציהען, דערגרייכען, פיהרען [ווי למשל, א וועג]; האבען א ווערטה אדער בעדייטונג; זיין נויטיג [צו עפעס], אויסמאכען עפעס; האבען ערפאלג, אנגעהן ווי עס בעדארף צו זיין; שטארבען; ווע־ רען; ערשיינען, אויסזעהן; נאכלאזען, זיך אברייסען אדער אבברעכען; טהאן; בעלאנגען [צו א געוויסען פלאץ]; פער־ טראגען, איינשטימען; ביישטייערען; איינ־ שטעלען, ריזיקירען; א טהאט, אן אויפ־ טהו; א שטיק מסחר; מאדע; ענערגיע, טהעטיגקייט, בעגייסטערונג, אונטערנעה־ מונגס־גייסט; דאס קומען אין רייה [אטשע־ רער], געלעגענהייט; ערפאלג; אן ער־ פאלגרייכער אויפטהו; א טרונק, א כוסה; גאנג, לויף, ארט און וייזע.

go a-beg'ging (גאו ע־בעג'־אינג) אומ־ געהן בעטלען; ניט זיין עובר לסוחר, ניט געהן אין מארק, ניט קענען פערקויפט ווע־ רען [וועגען סחורות].

go aboard' (גאו ע־באורד') זיך זעצען אויף א שיף.

go about' (גאו ע־באוט') ארומגעהן, אומגעהן; מאכען אן אומוועג; אונטער־ נעהמען, זיך נעהמען צו..., זיך אנשטרענ־ גען, אנווענדען מיטלען.

go about' one's busi'ness (גאו ע־ באוט' הוואנז ביז'־נעס) ניט שטעקען די נאז אין פרעמדע געשעפטען.

go abroad' (גאו ע־בראוד') פאהרען נאך אויסלאנד, פערלאזען די היים; זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען.

go accord'ing (גאו ע־קארד'־אינג) זיך צופאסען, פיהרען זיך ווערליג...

goad *n. and v.* (גאוד) א שפיציגער טרייב־שטעקען [פאר פיה]; עטוואס וואס טרייבט אדער צווינגט; אן ענגלישע לענ־ גען־מאס [פון 15 פוס אין 1 צאל]; שטע־ כען אדער טרייבען מיט א שפיציגען טרייב־שטעקען; אנטרייבען, צווינגען, אנ־ רעגען.

goads'man *n.* (גאודז'־מען) א אקסען־ טרייבער.

goad'ster *n.* (גאוד'־סטער) ז. *goadsman*

go a-fish'ing (גאו ע־פיש'־אינג) געהן אויף פיש־פאנג, געהן כאפען פיש.

go af'ter (גאו עפ'־טער) נאכפאלגען, נאכגעהן, נאכלויפען.

go against' (גאו ע־גענסט') ארויסטרע־ טען געגען, ארויסטרעטען אין קאמפף, זיך אנטקעגענשטעלען; זיין געגען, זיין צו־ ווידער.

go against' the grain (גאו ע־ גענסט' טהי גריין) זיין געגען; זיין געגען איינעמס נאטור; זיין צו־ווידער, עקלען.

go against' the stom'ach (גאו ע־ גענסט' טהי סטאמ'־עק) עקלען, זיין צו־ ווידער.

go a great way (גאו ע גרייט וועי) גרייכען וויט, האבען א גרויסע ווירקונג; פיהרען צום ציעל.

The loan which he secured will **go a great** way to develop his business.

go ahead' (גאו ע־העד') געהן פארויס, געהן פאראווערטס, אנגעהן ווייטער, נעהמען און טהאן.

go'-ahead' *a. and n.* (גאו'־ע־העד') ענערגיש, טהעטיג, דרייסט שטרעבענדיג פארויס; פראגרעסיוו, פארטגעשריטען; א דרייסטער פארטשריט.

go'-ahead'ative *a.* (גאו'־ע־העד'־ע־ טיוו) ענערגיש, טהעטיג, דרייסט שטרע־ בענדיג פארויס; פראגרעסיוו.

go'-ahead'ativeness *n.* (גאו'־ע־העד'־ ע־טיוו־נעס) ז. *go-aheadism*

go'-ahead'ism *n.* (גאו'־ע־העד'־איזם) פראגרעסיוויקייט; אקטיוויטעט, דאס פאר־ ווערטס־שטרעבען נים קוקענדיג אויף קיין זאך.

go'-ahead' man (גאו'־ע־העד' מען) א פראגרעסיווער מענש; א לעבעדיגער, ריה־ רעוודיגער יונג.

goal *n.* (גאול) דער ענד, דער ציעל, די גרענעץ [ביים וועט־לויפען אדער אנ־ דערע אטלעטישע שפיעלען]; דאס וואס בעצייכענט דיעזען ציעל אדער גרענעץ; אין פוס־באל־שפיעל — דאס ווארפען דעם באל אדער פילקע דורך אדער איבער דעם צייכען וואס בעצייכענט די גרענעץ פון דעם שפיעל־פלאץ.

go all to smash (גאו אהל טו סמעש) אין גאנצען פערניכטעט ווערען, פלאצען.

go along' (גאו ע־לאנג') פארטזעצען, אנגעהן, פארבייגעהן.

go along'! (גאו ע־לאנג') טראג זיך אב! פערנעהם זיך! געה!

go along' with (גאו ע־לאנג' הוויטה) בעגלייטען, מיטגעהן.

go ashore' (גאו ע־שאור') לאנדען.

go'-ashores' *n.* (גאו'־ע־שאורז') יום־ טוב־קליידער [ביי מאטראזען].

go aside' (גאו ע־סאיד') געהן אין א זייט, פערקריכען, פערבלאנדזשען; זיך צוריקציהען.

go astray' (גאו ע־סטריי') פערבלאנ־ דזשען, פערקריכען אין א זייט, מאכען א פעהלער.

The nurse let the child **go astray**.

go asun'der (גאו ע־סאנ'־דער) זיך פא־ נאנדערגעהן, זיך פאנאנדערפאלען.

go at (גאו עט) בעפאלען, אנגרייפען.

goat *n.* (גאוט) א ציג, א באק; ציגען־ פעל, ציגען־לעדער.

Goat

goat'-buck *n.* (גאוט'־באק) א באק.

goat'-cha'fer *n.* (גאוט'־טשיי'־פער) דער באק־קעפער [אזא אינזעקט].

go at ding'-dong (גאו עט דינג'־דאנג) זיך שלאגען אויף'ן רעכטען אמת.

goatee' *n.* (גאו־טיע') א ציגענע באָרד [ביי מענשען].

goat'-fig *n.* (גאוט'־פיג) ווילדע פייגען; א בוים אויף וועלכען עס וואקסען ווילדע פייגען.

goat'fold *n.* (גאוט'־פאולד) אן ארומגע־ צאמטער פלאץ פאר ציגען.

goat'herd *n.* (גאוט'־הוירד) א ציגען־ פאסטוך.

goa'tish *a.* (גאו'־טיש) ציגעניש, באקיש; אויסגעלאסען, יצר־הרע'דיג.

goa'tishly *adv.* (גאו'־טיש־לי) אויף א באקישען שטייגער; אויסגעלאסען, תאוה־ דיג.

goa'tishness *n.* (גאו'־טיש־נעס) דאס זיין באקיש; אויסגעלאסענהייט, תאוה'דיג־ קייט.

goat'land *n.* (גאוט'־לענד) ציגען־לאנד, א בערגיגע געגענד.

go at large (גאו עט לארדזש) ארומ־ געהן פריי; בעפרייט ווערען; בעפרייט ווע־ רען פון א גריכטליכער קלאגע.

The prisoner was acquitted and allowed to go at large.

goat'ling *n.* (גאוט'־לינג) א יונגער באק אין דעם עלטער פון א יאהר ביז צוויי.

goat's'-bane *n.* (גאוטס'־ביין) אקאניט [א מין גראז־ארטיגע פלאנצע מיט בלויע בליטהען ווי גלעקלעך. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

goat's'-beard *n.* (גאוטס'־ביערד) די ציגענע־באָרד [א מין גראז מיט געלבע בלימלעך אויף א פוסטען שטענגעל].

goat'skin *n.* (גאוט'־סקין) ציגענע־פעל; לעדער פון ציגענע־פעל, סאפיאן.

goat's'-rue *n.* (גאוטס'־רוה) גייסרוט [אזא פלאנצע].

goat's'-thorn *n.* (גאוטס'־טהארן) דער באקס־דארן [אזא בוימעל].

goat'stone *n.* (גאוט'־סטאון) דער בע־ זאאר־שטיין [אזא שטיין וואס מען געפינט אין דעם מאגען ביי ציגען]. ז. *bezoar*

goat's'-stones *n.* (גאוטס'־סטאונז) קנאבענקרויט [אזא פלאנצע].

goat'sucker *n.* (גאוט'־סאק־ער) דער ציגענען־מעלקער [אזא קליינער זינג־פויגעל, וועלכער זינגט פון אוונט און אין

דער פריה און וועלכע דער המון גלויבט, אז ער זויגט ציעגען].

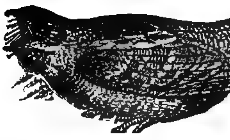

Goatsucker

goat'weed *n.* (גאוט־הוויעד) די הארצ־בלום [אזא פלאנצע].

go away' (גאו ע־הוויי') אוועקגעהן, אב־רייזען; זיך אויסדרעהן.

go a-woo'ing (גאו ע־הוואוה'־אינג) או־באזשעווען, ארומפאפדען, זיך שדכנ'ען.

go awry' (גאו ע־ראי') געהן ניט ווי עס דארף צו זיין; זיין אויסער אָרדנונג, זיין אין אונארדנונג.

All his plans seem to go awry.

gob *n. and v.* (גאב) דאס ביסען; א מיסט, די אונציגע שטאפען, דער אבפאל [אין קויהלען־גרובען]; אויסרייניגען דעם אבפאל [אין קויהלען־גרובען].

go back (גאו בעק) צוריקגעהן, זיך אומקעהרען, זיך צוריקציהען.

go back on (גאו בעק אן) פערלאזען, פערראטען, צוריקציהען [א ווארט אדער א פערשפרעכען].

Do not go back on your promise.

go bail (גאו בייל) ערוב זיין, זיין אז ערוב [פאר'ן געריכט].

gob'bet *n.* (גאב'־עט) א שטיק שפייז; א ביסען; א טייל, א פראגמענט; פערשלינגען; פערשלינגען אין גרויסע מאססען אדער אין גרויסע שטיקער.

gob'bin *n.* (גאב'־אין) ז. *gobbing*

gob'bing *n.* (גאב'־אינג) אבפאל פון קויהלען [אין קויהלען־גרובען].

gob'bin-stitch *n.* (גאב'־אין־סטיטש) דער פערל־שטאך [ביים אויסנעהען].

gob'ble *v. and n.* (גאבל) אויפפרעסען, איינשלינגען [אין גרויסע שטיקער]; כאפען עפעס מיט זשעדנעקייט, צוכאפען, וועקרויבען; האלדערען [ווי אן אינדיק]; אן אינדיק; דאס האלדערען.

gob'ble-cock *n.* (גאב'ל־קאק) אן אינדיק.

gob'ble-gut *n.* (גאב'ל־גאט) א פרעסער.

gob'bler *n.* (גאב'־לער) א פרעסער; איינער וואס פערשלינגט שנעל גרויסע שטיקער; אן אינדיק.

go before' (גאו בי־פאור') געהן פון פאראנט, איבעריאגען, האבען די אויבערהאנד.

go before' the mast (גאו בי־פאור' טהי מעסט) ווערען א מאטראז.

go behind' (גאו־בי־האינד') געהן פון הינטען; זיין הינטערשטעליג.

gobelin' *n. and a.* (גאו־בע־לען') גאבעלין [אזעלכע זיידענע שטאפען מיט בלומען פאר טעפיכען און בעשלאג פאר מעבעל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו גאבעלין.

go between' (גאו בי־טהוויען') געהן צווישען; זיך ארײנמישען, פערמיטלען.

go'-between' *n.* (גאו'־בי־טהוויען') א פערמיטלער; אן אגענט; א דיענער וואס פערטרעט צוויי שטעלען [אין ענגלאנד].

go beyond' (גאו בי־יאנד') געהן ווייטער פון א בעשטימטער גרענעץ; איבערשטייגען.

gob'-fire *n.* (גאב'־פאיר) אן עקספלאָזיאָן פון דעם קויהלען־שטויב אין קויהלען־גרובען.

go'bid *n. and a.* (גאו'־בי־איד) אזא מין קליינע ים־פיש; וואס איז שייך צו דיזע פיש.

gob'let *n.* (גאב'־לעט) א קאנוס־פערמיגער בעכער, א טרינק־גלאז.

gob'let-shaped *a.* (גאב'־לעט־שייפט) בעכער־פערמיג, קאנוס־פערמיג.

gob'lin *n.* (גאב'־לין) א רוח, א שד, א גייסט.

go by (גאו באי) פאריבערגעהן, פארבייגעהן; פערגעהן; פארבייגעהן אונבעמערקט אדער אונגעאכטעט; זיך ריכטען, זיך האלטען [אן געוויסע כללים אדער מוסטערען]; גילטען; קומען צו עפעס.

go'-by *n.* (גאו'־באי) [פון] דאס דורכגעהן עפעס] אונגעאכטעט אדער אונבעמערקט; אויסוויכונג, אויסמיידונג; דאס ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט; דאס כלומרשטעלן ניט בעמערקען.

go'by *n.* (גאו'־בי) אזא פיש. ז. *gobiid*

go by the board (גאו באי טהי באורד) אבגעבראכען ווערען [וועגען א מאסט]; אין גאנצען פערניכטעט ווערען.

go by the lee (גאו באי טהי ליע) דעם ווינד פערליערען [וועגען א שיף]; האבען א טעות אין רעכנונג, געפינען זיך אבגענארט.

go by the loss (גאו באי טהי לאהס) געדולדיג פערטראגען דעם פערלוסט.

go by the name (גאו באי טהי ניים) זיך רופען, טראגען דעם נאמען.

go'-cart *n.* (גאו'־קארט) א געה־וועגעלע [פאר קינדער צו לערנען זיך געהן]; א לייכט וועגעלע [צום פאהרען אדער צום פיהרען]; א האנד־וועגעלע.

go con'trary to (גאו קאנ'־טרע־רי טו) האנדלען געגען.

Naughty children like to go contrary to their parents' wishes.

go cross (גאו קראס) געהן מיט דער פוטער אראב.

God *n.* (גאד) גאט.

god *n.* (גאד) אן אבגאט, א געץ; א פערגעטערטע זאך; א געטליכקייט, א הייליגקייט.

go daft (גאו דעפט) אראבגעהן פון זינען, פערליערען דעם שכל.

God bless me! (גאד בלעס מי) זאל מיר גאט אזוי העלפען.

god'child *n.* (גאד'־טשאילד) דאס קוואטער־קינד אדער טויף־קינד [א קינד ביי וועלכען איינער איז א קוואטער אדער טויף־פאטער].

God'dam' *n.* (גאד'־דעם') אן ענגלענדער [אלס זידעל־נאמען ביי די פראנצויזען].

God damn it! (גאד דעם איט) צום טייוועל! צו אל די שווארץ יאהר! פערדאמט זאל עס ווערען! כאפט עס דער רוח!

god'daughter *n.* (גאד'־דאה־טער) א טויף־טאכטער.

god'dess *n.* (גאד'־עס) א געטין.

go deep (גאו דיעפ) זיך פערטיעפען; אריינדרינגען טיעף אין הארצען.

go'-dev'il *n.* (גאו'־דעוו'ל) א פאררינטונג צו עקספלאָדירען דינאמיט אין א פעטראלעאום־ברונעם; א פאררינטונג אויסצורייניגען א פעטראלעאום־רעהר; א שליטען צו פיהרען קלעצער אדער אויסגעהאקטע בוימער.

god'father *n.* (גאד'־פא־טהער) א טויף־פאטער; א קוואטער.

God'-fear'ing *a.* (גאד'־פיער'־אינג) גאטס־פארכטיג.

God forbid' (גאד פאר־ביד') גאט זאל אבהיטען, חס ושלום.

God forefend' (גאד פאור־פענד') זאל גאט שומר ומציל זיין; זאל גאט אבהיטען.

God'-forsa'ken *a.* (גאד'־פאר־סיי'קן) פון גאט פערלאזען, עלענד, אונגליקליך; פערדארבען, גאט־פערדאמט.

God grant (גאד גרענט) הלואי; זאל גאט געבען.

God'head *n.* (גאד'־העד) די גאטהייט.

god'head *n.* (גאד'־העד) דאס זיין א גאט; אן אבגאט; א געטליכקייט, א הייליגקייט.

god'hood *n.* (גאד'־הוד) געטליכקייט.

God'less *a.* (גאד'־לעס) גאטלאז, ניט פרום, זינדיג.

god'lessly *adv.* (גאד'־לעס־לי) אויף א גאטלאזען אופן.

god'lessness *n.* (גאד'־לעס־נעס) גאטלאזינקייט, זינדיגקייט.

god'like *a.* (גאד'־לאיק) ווי א גאט; געטליך.

god'likeness *n.* (גאד'־לאיק־נעס) דאס זיין ווי א גאט; געטליכקייט.

god'lily *adv.* (גאד'־לי־לי) פרום, גאטס־פארכטיג, רעליגיעז.

god'liness *n.* (גאד'־לי־נעס) גאטעליגקייט, פרומקייט.

god'ling *n.* (גאד'־לינג) א קליינער, יונגער גאט, א געטעל.

god'ly *a.* (גאד'־לי) פרום, רעליגיעז, גאטס־פארכטיג.

God'-man *n.* (גאד'־מען) דער גאט־מענש [אלס נאמען פאר יעזוס קריסטוס].

god'mother *n.* (גאד'־מאטה־ער) א טויף־מוטער, א קוואטערין.

go-down' *n.* (גאו־דאון') א שלוק אדער זופ בראנפען; א צונאנג ביי א טייך פאר בהמות צו געהן טרינקען.

godown' *n.* (גאו־דאון') א וואארען־הויז, א קראם אין אינדיען, יאפאן אדער כינא.

go down (גאו דאון) 1. זינקען; 2. פאלען; 3. אננענומען ווערען, דורכגעהן, אנערקענט ווערען; 4. פאלען אין ווערטה.

1. The ship will go down in a few hours.
4. The value of my land is going down.

god'parent *n.* (גאד'־פעהר־ענט) א טויף־פאטער אדער טויף־מוטער.

God's a'cre (גאדז איי'־קער) א בית הקברות, א בית עלמין.

God's day (גאדז דיי) זונטאג.

god'send *n.* (גאד'־סענד) אן אונערווארטעטער געווין אדער גליק; א גליקליכע מציאה.

god'ship *n.* (גאד'־שיפ) גאטהייט, געטליכקייט.

God's house (גאדז האוס) א קירך; א געבעטס־הויז.

god'smith *n.* (גאד'־סמיטה) א געצען־מאכער.

god'son *n.* (גאד'־סאן) א טויף־זוהן.

God'-speed *n.* (גאד'־ספיעד) א וואונש, אז גאט זאל בעגליקען; א גליקליכע רייזע.

He wished me God-speed.

God speed! (גאד ספיעד) פאהר געזונד!

God's'-pen'ny *n.* (גאדז'־פענ'־אי) צדקה־געלד פאר ארימע אדער פאר הייליגע צוועקען; האנד־געלד, אויפגאב.

God's truth (גאדז טרוטה) דער ריינער אמת, די אבזאלוטע ווירקליכקייט.

God'ward *adv.* (גאד'־הווארד) צו גאט צו.

God'wards *adv.* (גאד'־הווארדז) ז. *Godward*

god'wit *n.* (גאָד'-הוויט) די פפוהל־שנעפע [אזא פויגעל מיט א לאנגען עטוואס געבויגענעם שנאבעל און מיט לאנגע פיס].

Godwit

go'er *n.* (גאו'-ער) א געהער; א געהענדער; עטוואס וואס געהט.

go'er-between' *n.* (גאו'-ער-בי-טהוויען') ז. ***go-between***

go'er-by *n.* (גאו'-ער-באי) א פערביי־געהער.

go far (גאו פאר) לאנג אויסהאלטען; סטאיען, קלעקען אויף א לענגערע צייט.

Our provisions will not **go far.**

gof'fer *v. and n.* (גאפ'-ער) מאכען א קרויז, קרויזלען; א קרויז.

go for (גאו פאר) 1. ווערען א..., אריינטרעטען אין דיענסט אדער בעשעפטיגונג; 2. אנגענומען ווערען אלס, געהן אלס; 3. זיין צו גונסטען פון עטוואס; 4. וויי־טער פאטשען, געבען פעטש איינע נאך די אנדערע.

2. The article will **go for** less than what it is worth.

go for a wit (גאו פאר ע הוויט) גיל־טען פאר א חכם, בעטראכט ווערען אלס א קלוגער.

go for noth'ing (גאו פאר נאטה'-אינג) ניט האבען קיין שום ווערטה, זיין ווערטה־לאז.

go for one's self (גאו פאר הוואנז סעלף) ארבייטען אויף דער אייגענער רעכ־נונג; זיין אליין אויף זיך א בעל־הבית.

go forth (גאו פאורטה) אוועקגעהן; פובלי־ציירט אדער פערעפפענטליכט ווערען.

go for'ward (גאו פאר'-הווארד) געהן פארווערטס, מאכען פארטשריטע; שטאט־פינדען, פארקומען, אנגעהן.

go free (גאו פריע) בעפרייט ווערען.

gog'gle *n. and v.* (גאגל) שטויב־ברילען; פערד־ברילען; דאס דרעהען מיט די אוי־גען; אן אויגען־גלאצעניש; דרעהען מיט די אויגען.

gog'gled *a.* (גאגלד) אויסגעגלאצט [ווי אן אויג]; אנגעטהאן מיט שטויב־ברילען.

gog'gle-eye *n.* (גאג'ל-אי) אן אויסגע־גלאצט אויג.

gog'gle-eyed *a.* (גאג'ל-איד) מיט אויס־געגלאצטע אויגען.

go halves with (גאו האוון הוויטה) זיך טיילען.

go hard (גאו הארד) געהן שלים־מזל'־דיג; זיין אויף צרות.

With the passage of the new law it will **go hard** with the immigrants.

go in (גאו אין) אריינטרעטען, אריינגעהן; נעהמען אן אקטיווען אנטייל.

go in and out (גאו אין ענד אוט) האָ־בען די פרייהייט צו קומען צו יעדער צייט אין א פלאץ; זיין פריי צו געהן וואו מען וויל.

go in black (גאו אין בלעק) טראגען טרויער.

go in fash'ion (גאו אין פעש'-אן) געהן נאך דער מאדע.

go in for (גאו אין פאר) שטרעבען צו עפעס, זיין אריינגעטהאן אין עפעס.

College students **go in for** sports.

go'ing *n.* (גאו'-אינג) דאס געהן, דאס אוועקגעהן, דאס אברייזען; האלטונג, מאניערע, ארט און וויזע; דער צושטאנד פון דעם וועג; די צייט פון שוואנגער־שאפט.

go'ing forth (גאו'-אינג פאורטה) אויס־בריטונג, פארטזעצונג; אן אויסגאנג, אן אויספלוס; אן ארויסגאנג, שיידונג אדער פערלאזונג.

go'ing, go'ing, gone! (גאו'-אינג, גאו'-אינג, גאהן) צום ערשטען מאל, צום צווייטען מאל, צום לעצטען מאל [אויס־רופען ביי ליציטאציעס אדער אויקציא־נען].

go'ing out (גאו'-אינג אוט) געהט אויס; געהט ארויס; ארויסגאנג; הוצאות.

The wearing of wide skirts is **going out** of fashion.

go'ings-on *n.* (גאו'-אינגז-אן) אויפ־פיהרונגען, דרכים [הויפטזעכליך שלעכ־טע].

The **goings-on** in this neighborhood are disgusting all good citizens.

go'-insur'ance *n.* (גאו'-אינ-שהר'-ענס) א פערזיכערונג, לויט וועלכער איי־ניגע מענשען אדער געזעלשאפטען דאר־פען דעקען דעם פערלוסט; א פערזיכע־רונג, לויט וועלכער די פערזיכערונגס־געזעלשאפט צאהלט נור א טייל פון דעם פערלוסט.

go in'to (גאו אינ'-טו) זיך נעהמען [צו עפעס]; אנהויבען, אויפנעהמען, זיך אריינטהאן.

go in'to a ques'tion (גאו אינ'-טו ע קהוועס'-טשאן) בעהאנדלען א פראגע.

go in'to busi'ness (גאו אינ'-טו ביז'-נעס) אנהויבען א געשעפט, זיך נעהמען צום מסחר.

go in'to house'keeping (גאו אינ'-טו האוס'-קיע-פינג) אנהויבען פיהרען איי־גענע בעל־הבית'ישקייט.

go in'to line (גאו אינ'-טו לאין) ארייג־געהן אין רייה, פארמירען א שרענגע [ביי מיליטער].

go in'to mour'ning (גאו אינ'-טו מאור'-נינג) אנטהאן טרויער.

go it (גאו איט) האנדלען לעבעדיג, לוס־טיג, ענערגיש [מעהרסטענטייל אלס בע־פעהל אדער ערמונטערונג: לעבעדיג, לוס־טיג, מוטיג, ענערגיש!].

go it alone' (גאו איט ע-לאון') האנדלען אויף אייגענער פעראנטווארטליכקייט, טהאן עפעס מיט די אייגענע כחות.

go it bald'-head'ed (גאו איט באהלד'-העד'-ער) טהאן עפעס אויף דער הייסער מינוט, איילענדיג און שטורעמדיג.

go it blind (גאו איט בלאינד) טהאן עפעס אהן איבערלעגונג אדער זיך ניט קימערענדיג וועגען קיין זאך.

goi'ter *n.* (גאי'-טער) א גוליע אדער א געשווילעכץ אויף'ן האלז [פון פארענט אדער ביי די זייטען].

goi'tered *a.* (גאי'-טערד) וואס האט א גוליע אדער א געשווילעכץ אויף'ן האלז.

goi'tre *n.* (גאי'-טער) ז. ***goiter***

goi'tred *a.* (גאי'-טערד) ז. ***goitered***

go it strong (גאו איט סטראנג) ענער־גיש האנדלען, שטארק פערטיידיגען, פריי לעבען; טהאן וואס עס איז מיט ענערגיע, ענטשלאסענהייט און מוטה.

go'la *n.* (גאו'-לא) ז. ***gula***

go lame (גאו ליים) אנהויבען הינקען; הינקען.

go large (גאו לארדזש) לעבען אויף א ברייטען שטייגער.

Golcon'da *n.* (גאל-קאנ'-דא) א חרוב'ע שטאדט אין אינדיען, בעריהמט מיט איה־רע דימענט־שלייפער; אן אוצר, א גאלד־גרוב.

gold *n. and a.* (גאולד) גאלד; בעגיל־דונג, א העל־געלבע פארב; א ציעל־פונקט [ביים שיסען]; א שאס אין ציעל; פון גאלד אדער ווי פון גאלד.

gold'-bear'ing *a.* (גאולד'-בעהר'-אינג) וואס ענטהאלט גאלד.

gold'-bea'ter *n.* (גאולד'-ביע'-טער) א גאלד־האמערער, יענער וואס קלאפט אויס דינע בלעטער גאלד פאר בעגילדונג.

gold'-bea'ter's skin (גאולד'-ביע'-טערז סקין) א שטיקעל אקסענע פעל, וועל־כע מען געברויכט ביים אויסקלאפען גאלד־בלעטער [צום פערגילדען].

gold'-bea'ting *n.* (גאולד'-ביע'-טינג) גאלד־שלעגעריי. ז. ***gold-beater***

gold'-bound *a.* (גאולד'-באונד) איינגע־פאסט אין גאלד.

gold'-brick *n.* (גאולד'-בריק) ניט קיין עכט גאלד; א שווינדעל; א ווילדע מציאה [הומאריסטיש].

gold'cup *n.* (גאולד'-קאפ) די פוטער־בלום.

gold'-dig'ger *n.* (גאולד'-דיג'-ער) א גאלד־גרעבער.

gold'-dig'gings *n.* (גאולד'-דיג'-אינגז) גאלד־גרובענס, געגענדען וואו מען גראבט גאלד.

gold'-dust *n.* (גאולד'-דאסט) גאלד־שטויב.

gol'den *a. and v.* (גאול'דן) גאלדענער; בעקומען א גאלד־קאליר.

gol'den book (גאול'דן בוק) דאס גאל־דענער בוך [אין ווענעדיג — די אפי־ציעלע ליסטע פון אדעליגע. ביי אידען — דאס גאלדענע בוך פון אידישען נאציא־נאל־פאנד].

gol'denbug *n.* (גאול'דנ-באג) דער זון־זשוק, דער קאלב־קעפער.

gol'den calf (גאול'דן קאהף) דאס גאל־דענע קאלב, עגל הזהב, דער גאלדענער אב־גאט; מאמאן; רייכטום.

Business men are too prone to worship the **golden calf.**

gol'denchain *n.* (גאול'דנ-טשיין) דער גאלדרעגען [אזא פלאנצע מיט לאנגע גע־לע בליטהען].

Goldenchain

gol′denclub *n.* (גאול′דן-קלאב) אזא אמעריקאנער וואסער=פלאנצע מיט געלבע קניילבעלעך.

gol′den-crowned *a.* (גאול′דן-קראונד) וואס האט ווי א געלבע קרוין אויף′ן קאפ; וואס האט א געלבען אדער רויטליכען טשוב [וועגען פויגלען].

gol′den-crowned king′let (גאול′דן-קראונד קינג′-לעט) דאס גאלד=געקרוינטע קעניגעל [אזא קליין פויגעלע מיט א העלגעלבען, אראנזשעווען אדער רויטליכען טשוב].
ז. איל. *"Birds of the U. S."*

gol′dencup *n.* (גאול′דן-קאפ)
ז. ***goldcup***

gol′den ea′gle (גאולדן איעגל) דער גאלדענער אדלער [א גרויסער שטארקער אדלער מיט ברוינליך=געלבע פלעקען אויף′ן קאפ און אויף′ן האלז].

gol′deneye *n.* (גאול′דן-אי) אזא גרויסע ים=קאטשקע; אזא פיש; די גאלד=פליעג.

gol′den-eyed *a.* (גאול′דן-איד) מיט געלבע אויגען.

gol′den-flow′er *n.* (גאול′דן-פלאו′-ער) די וואוכער=בלום אדער גאלד=בלום [אזא בלום מיט געלבע בליטהען].

gol′den-fly *n.* (גאול′דן-פלאי) די גאלד=פליעג.

gol′denglow *n.* (גאול′דן-גלאו) אזא קאנוס=ארטיגע פלאנצע מיט געלבע בלומען.

gol′den-grease *n.* (גאול′דן-גריעז) שאבאר.

gol′den-haired *a.* (גאול′דן-העהרד) מיט גאלדענע האר, בלאנד.

gol′denknop *n.* (גאול′דן-נאפ)
ז. ***goldenbug***

gol′den leg′end (גאול′דן לעדזש′-ענד) א זאמלונג פון מעשות וועגען קאטוילישע הייליגע פון מיטעלאלטער.

gol′den lung′wort (גאול′דן לאנג′-הוואירט) דאס געלבע לונגען=קרויט [א מין גראז מיט געלבע בליטהען].

gol′den mai′denhair (גאול′דן מיי′-דען-העהר) די גאלדענע יונגפרוי=האר [א מין מאך וואס וואקסט אפט אין דער פארם פון א בערשטעל].

gol′den mean (גאול′דן) מיען) דער גאלדענער מיטעל=וועג, די מיטעלמעסיגקייט, דאס זיין ניט צופיעל ראדיקאל און ניט צופיעל רעאקציאנער.

gol′den mouse′-ear (גאול′דן מאוס′-איער) דאס געלבע מויז=אויער [א מין גראז מיט קעפעלעך פון א גאלדענעם קאליר].

gol′den num′ber (גאול′דן נאמ′-בער) די צאהל פון איינעם פון די 19 יאהר אין מעטאן′ס ציקל אדער תקופה.
ז. ***Metonic cycle***

gol′den pheas′ant (גאול′דן פעז′-ענט) דער גאלד=פאזאן [איינער פון די פאזאנען מיט א לאנגען עק און מיט גאלד=בלישטשענדע פעדערען, וואס געפינען זיך אין כינא און טיבעט].

Golden Pheasant

gol′den plov′er (גאול′דן פלאוו′-ער) די רעזשאנקע אדער רעגען=פייפער [א מין קליינער פויגעל פון צפון אייראפא און אזיען מיט לאנגע פיס און מיט א ברייטליכען, עטוואס פאנאנדערגעבלאזענעם שנאבעל].

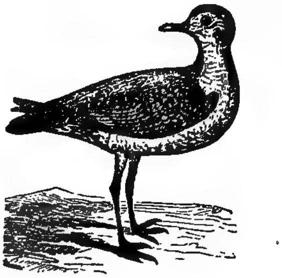
Golden Plover

gol′den-rod *n.* (גאול′דן-ראד) דער גאלדענער רוט [א מין אמעריקאנישע גראזארטיגע פלאנצע, ביי וועלכער די שטענגעלעך ענדיגען זיך מיט גאלדענע קעפעלעך].

gol′den rose (גאול′דן ראוז) די גאלדענע רויז [אן עהרען=געשענק וואס דער פאפסט גיט צו עהרען=פערזאנען].

gol′den rule (גאול′דן רוהל) דער גאלדענער כלל [דער כלל: בעהאנדעל אנדערע אזוי ווי דו וואלסט געוואלט זיי זאלען דיך בעהאנדלען].

The **golden rule** reads: "Whatsoever ye would that men should do unto you, do ye even so to them."

gol′den sam′phire (גאול′דן סעמ′-פאיר) א פלאנצע וואס איז עהנליך צו קראפ, מיט דיקע שטענגלעך און גאלדענע בליטהען.

gol′den sax′ifrage (גאול′דן סעק′-סי-פרעדזש) א מין קליין, ווייך גראז מיט גאלד=געלבע בליטהען.

gol′den sene′cio (גאול′דן סי-ני′-שי-או) די סענעסע [א פלאנצע אין דער פארם פון גרעזער און קוסטעס, וואס איז זעהר פערשפרייט איבער אלע טיילען פון דער וועלט. האט איבער 1000 מינים].

Golden Senecio

gol′den-tressed *a.* (גאול′דן-טרעסט) מיט גאלדענע לאקען.

gol′den wed′ding (גאול′דן הועד′-אינג) די גאלדענע האכצייט [50 יאהר נאך דער חתונה ביי א פאר פאלק].

gol′den-winged *a.* (גאול′דן-הווינגד) מיט גאלדענע פליגלען.

gold′-fe′ver *n.* (גאולד′-פי′-ווער) דער גאלד=פיבער, א קרענקליכע יאגעניש נאך גאלד.

gold′-fields *n.* (גאולד′-פיעלדז) גאלד=פעלדער [א געגענד, וואו עס איז פאראן גאלד].

gold′finch *n.* (גאולד′-פינטש) דער גאלד=פינק אדער דער שטיגליץ [א קליינער זינג=פויגעל מיט א ווייסען בריסטעל און טונקעל=געלבען רוקען. די פליגלען, דער עק און דער שנאבעל זיינען פערשארפט און שפיציג]; א נגיד.

Goldfinch

gold′-fin′der *n.* (גאולד′-פאינ′-דער) א גאלד=זוכער.

gold′fish *n.* (גאולד′-פיש) דער גאלד=פיש.

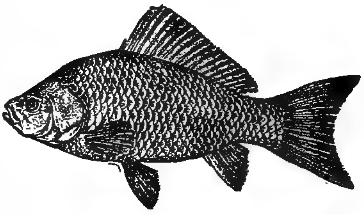
Goldfish

gold′-foil *n.* (גאולד′-פאיל) גאלד=פאליע [דינע בלעטלעך גאלד].

gold′ham′mer *n.* (גאולד′-העמ′-ער) דער גאלדאמער אדער איוואלגע [א קליין זינג=פויגעלע מיט א גאלד=געלבען קאליר].

gold′-ham′mer *n.* (גאולד′-העמ′-ער) דאס העמערעל פון א גאלד=שמיעד.

gold′-head′ed *a.* (גאולד′-העד′-עד) מיט א בעגילטען קאפ.

gold′-hil′ted *a.* (גאולד′-היל′-טעד) מיט א גאלדענעם הענטעל.

gold′-hun′ter *n.* (גאולד′-האנ′-טער) א גאלד=יעגער [איינער וואס יאגט זיך נאך גאלד.

gol′ding *n.* (גאול′-דינג) א מין גראז מיט גאלד=געלבע בלימעלעך; א געוויסער זארט רויטע עפעל.

gold′-leaf *n.* (גאולד′-ליעף) גאלד=פאליע, בלאט=גאלד [דינע בלעטלעך גאלד].

gold′less *a.* (גאולד′-לעס) אהן גאלד, וואס האט ניט קיין גאלד.

gold′-mine *n.* (גאולד′-מאין) א גאלד=מינע, דער ארט וואו מען גראבט גאלד; א קוואל פון רייכטום.

gold′ney *n.* (גאולד′-ני) ז. ***gilthead***

gold′-of-pleas′ure *n.* (גאולד′-אוו-פלעזש′-ער) א מין גראז וואס וואקסט אויף קארן אדער פלאקס=פעלדער, פון וועלכען מען וועבט פערשיעדענע גראבע שטאפען.

gold′-pow′der *n.* (גאולד′-פאו′-דער) גאלד=פולווער.

gold'-size *n.* (גאולד'-סאיז) דער גאלד־גרונט [אַ געוויסער שטאף, מיט וועלכען מען שמירט אויס אַ זאך, כדי דערנאך עס בעלעגען מיט בלעטלעך גאלד]; אַ געמיש פון כראם־געלב מיט לאק וואס ווערט בענוצט אין מאלען און דרוקען.

gold'smith *n.* (גאולד'-סמיטה) אַ גאלד־שמיעד; אַ מין זשוק מיט אַ גאלדענעם אדער מעטאלענעם קאליר.

gold'-stan'dard *a.* (גאולד'-סטענ'-דארד) וואס בענוצט גאלד אלס דאס איינציגע געזעצליך אנערקענטע געלד [ד. ה. יעדע אנדערע צאהלונגס־מיטלען ווערען אנערקענט אלס געלד נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל די מלוכה איז פערפפליכטעט אומצוביטען זיי אין גאלד].

gold'-stick *n.* (גאולד'-סטיק) דער עלטסטער פון דער ענגלישער קעניגליכער גווארדיע, וואס פלעגט טראגען אַ גאלדענעם שטעקען ביי יעדער צערעמאניע פון קעניגליכען הויף.

gold'stone *n.* (גאולד'-סטאון) אוואנטוריין [אַ מינעראל וואס גלאנצט ווי גאלד]; אַן אוואנטוריין־גלאזור אויף טעפּ [מיט טיילעכלעך אדער פלעקען וועלכע גלאנצען ווי גאלד].

gold'thread *n.* (גאולד'-טהרעד) אַ מין איירעפּעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע מיט פעדים־פערמיגע געלבע ווארצלען.

gold'-wash *n.* (גאולד'-הוואש) אַ דינע בעגילדונג; אַ שטראם, וואו מען וואשט אויס גאלד פון דעם זאמד און שטיינדלעך.

gold'-wash'er *n.* (גאולד'-הוואש'-ער) דער גאלד־וואשער [איינער וואס וואשט אויס דעם זאמד אדער זאמד־שטיינדלעך, כדי צו בעקומען דאס גאלד, וואס איז בעהאלטען דעריין]; אַן אינסטרומענט צום גאלד־וואשען.

gold'-wash'ing *n.* (גאולד'-הוואש'-אינג) אַ פלאץ וואו גאלד ווערט געוואשען.

gold'-wa'ter *n.* (גאולד'-הוואה'-טער) גאלד־וואסער [אַ פליסיגקייט געמאכט פון געווירצען, ספּירט, וואסער און צושטויבטען גאלד־בלאט].

gold'-work *n.* (גאולד'-הווירק) גאלד־שמיעדעריי; גאלד־שמיעד ארבייט; דאס פלאמבירען צייהנער מיט גאלד.

golf *n. and v.* (גאלף) גאלף־שפּיעל־דאס [אַ מין שאטלענדיש שפּיעל מיט אַ באל און מיט אויסגעבויגענע שטעקענס]; שפּיעלען אין גאלף־שפּיעל.

golf'-club *n.* (גאלפ'-קלאב) אַ קלוב וואו מען שפּיעלט גאלף.

gol'fer *n.* (גאל'-פער) אַ גאלף־שפּיעלער. ז. ***golf***

golf'-stick *n.* (גאלפ'-סטיק) אַזא שטעקען מיט וועלכען מען שפּיעלט גאלף.

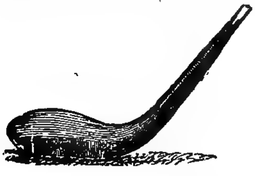

Golf-stick

goli'ath *n.* (גא-לאי'-עטה) די ריעזען־צאפּליא; דער ריעזען־קעפער. ז. ***goliath-beetle***

goli'ath-bee'tle *n.* (גא-לאי'-עטה-ביע'-טל) דער ריעזען־קעפער [זעהר אַ גרויסער אינזעקט פון די הייסע לענדער פון אפריקא און אמעריקא. ווערט געברויכט אלס איינע פון די בעסטע מאכלים ביי די איינוואוהנער פון יענע לענדער].

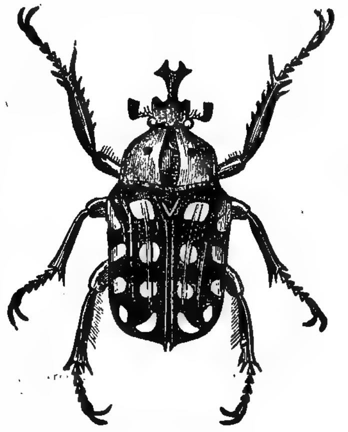

Goliath-beetle

go low (גאו לאו) זינקען, פאלען נידריג.

go mad (גאו מעד) משוגע ווערען, ווילד ווערען.

gomphi'asis *n.* (גאמ-פאי'-ע-סיס) דאס שאקלען זיך פון די צייהנער אין די יאסלעס.

gompho'sis *n.* (גאמ-פאו'-סיס) דאס פעסטע אונבעוועגליכע האלטען זיך פון עפּעס [ווי צייהנער וואס האלטען זיך אונבעוועגליך אין די יאסלעס].

gon'dola *n.* (גאנ'-דא-לא) אַ גאנדאלא [אַ לאנג און שמאל ווענעציאניש שיפעל]; אַ קריסטאלענע וואזע אדער שיסעל; אַ פראכט־וואגאן מיט נידריגע ווענטלעך.

Gondola

gon'dola car (גאנ'-דא-לא קאר) אַ פראכט־וואגאן מיט נידריגע ווענטלעך.

gon'dolet *n.* (גאנ'-דא-לעט) אַ קליינע גאנדאלא, אַ קליין ווענעציאניש שיפעל.

gondolier' *n.* (גאנ-דא-ליער') דער גאנדאליער, איינער וואס טרייבט אַ גאנדאלא. ז. ***gondola***

gone (גאהן) גע־ פערלארען; פערגאנגען; געגאנגען, אוועקגעגאנגען; שוואך, אונמעכטיג. ז. ***go***

gone coon (גאהן קוהן) אַ פערלארענער מענש.
He lost his fight; he is a gone coon.

go near (גאו ניער) דערנעהנטערען זיך; ווערען מעגליך.

gone to the bow'-wows (גאהן טו טהי באו'-הוואוז) געגאנגען צום טייפעל; רואינירט, פערלארען.

gone with child (גאהן הוויטה טשאילד) שוואנגער.

gon'falon *n.* (גאנ'-פע-לאן) אַ פאהן.

gonfalonier' *n.* (גאנ-פע-לא-ניער') אַ פאהן־טרעגער.

gong *n.* (גאנג) אַ גאנג [אַ קופּערנע פויק וואס ווערט געברויכט אלס מוזיקאלישער אינסטרומענט אין איינינע אזיאטישע לענדער]; אַ גלעקעל מיט אַ האמערל.

gong'-bell *n.* (גאנג'-בעל) אַ האמער־גלעקעל [ווי דאס גלעקעל פון אַ וועק־זייגער, אַ טיש־גלעקעל א. ד. ג.].

gong'-gong *n.* (גאנג'-גאנג) ז. ***gong***

goniom'eter *n.* (גאו-ני-אמ'-ע-טער) אַ ווינקעל־מעסטער [אַן אינסטרומענט צום מעסטען ווינקלען, בעזאנדערס די ווינקלען פון קריסטאלען].

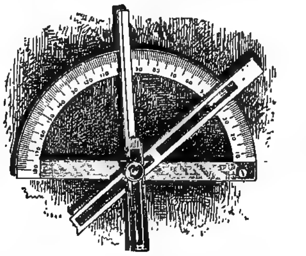

Goniometer

goniomet'ric *a.* (גאו-ני-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דעם מעסטען פון ווינקלען.

goniomet'rical *a.* (גאו-ני-א-מעט'-רי-קעל) ז. ***goniometric***

goniom'etry *n.* (גאו-ני-אמ'-ע-טרי) גאניאמעטריע אדער די קונסט פון מעסטען ווינקלען.

gon'of *n.* (גאנ'-אף) אַ גנב, אַ קעשענע־שניידער.

gon'oph *n.* (גאנ'-אף) ז. ***gonof***

gonorrhe'a *n.* (גאנ-א-רי'-א) גאנארעע אדער טריפּער [אַ געוויסע געשלעכטס־קראנקהייט].

gonorrhe'al *a.* (גאנ-א-רי'-על) וואס איז שייך צו אַ גאנארעע אדער טריפּער.

gonorrhœ'a *n.* (גאנ-א-רי'-א) ז. ***gonorrhea***

gonorrhœ'al *a.* (גאנ-א-רי'-על) ז. ***gonorrheal***

good *a., adv. and n.* (גוד) גוט; פאסיג, טויגליך, ניצליך; פול, פאלשטענדיג, קאמפּלעט; בעדייטענד; עכט; פעהיג, גענים; פיין; ערענטליך; פריינדליך, גוטמוטיג, גוטהארציג; ווירדיג; גוטס, גוטסקייט, נוצען.

good at (גוד עט) טויגען צו...
He is good at painting.

good author'ity (גוד אה-טהאר'-אי-טי) 1. אַ זיכערע קוועלע; 2. אַן אויטאריטעט.
1. This news comes from good authority. 2. He is a good authority on Biblical criticism.

good-by' *n., a. and int.* (גוד-באי') אַ זיי־געזונד; וואס קומט פאר ביי אַ שיידונג; וואס איז שייך צו אַ שיידונג אדער געזעגענען; זיי געזונד!

good-bye' *n., a. and int.* (גוד-באי') ז. ***good-by***

good cheer (גוד טשיער) גוטער מוטה.

good'-concei'ted *a.* (גוד'-קאנ-סי'-טעד) גוט־דורכגעטראכט, גוט־געפלאנעוועט.

good'-condi'tioned *a.* (גוד'-קאנ-דיש'-אנד) אין אַ גוטען שטאנד.

good'-con'duct pay (גוד'-קאנ'-דאקט פּיי) אין מיליטער — אַן עקסטרא געלד־בעלוינונג פאר גוטער אויפפיהרונג.

good day (גוד דיי) גוטען טאג, גאט העלף.

good'-day *n.* (גוד'-דיי) א גוטען טאג [אלס בענעגעניש אדער פעראבשיידונגס-בעגריסונג].

good deal (גוד דיעל) ; 1. א היבש ביסעל ; 2. א גוטער מסחר.

1. I have a **good deal** to tell you. 2. I made a **good deal** in buying that horse.

good'-e'ven *n.* (גוד'-אי'ווען) ז. *good-evening*

good e'ven (גוד אי'ווען) גוטען אבענד.

good'-eve'ning *n.* (גוד'-איווי'-נינג) א גוטען אבענד [אלס בענעגעניש אדער פער-אבשיידונגס-בעגריסונג].

good eve'ning (גוד איווי'-נינג) גוטען אבענד.

good'-faced *a.* (גוד'-פייסט) שעהן.

good fel'low (גוד פעל'-או) א פרעה-ליכער יונג, א גוטער ברודער.

good'-fel'lowship *n.* (גוד'-פעל'-או-שיפ) גוט-ברודערשאפט ; נעזעלינקייט.

good fet'tle (גוד פעטל) גוטער צו-שטאנד.

good few (גוד פיו) א היבש ביסעל.

good foot'ing (גוד פוט'-אינג) א גוטער צושטאנד ; גוטע בעציהונגען.

good'-for-lit'tle *a.* (גוד'-פאר-ליט'ל) פון קליינעם ווערטה.

good'-for-noth'ing *a. and n.* (גוד'-פאר-נאטה'-אינג) טויג אויף כפרות ; א שטיק נארנישט, א טויגעניכטס.

good'-for-noth'ingness *n.* (גוד'-פאר-נאטה'-אינג-נעס) אונניצליכקייט, ווערטהלאזיגקייט ; דאס וואס טויג אויף נארנישט.

Good Fri'day (גוד פראי'-דיי) קאר-פרייטאג [דער לעצטער פרייטאג פאר'ן קריסטליכען פסח — די יאהרצייט פון יע-זוס'עס קרייציגונג. ווערט געפייערט אלס פאסט-טאג אין דער גריכיש און רוימיש-קאטוילישער קירך].

good gra'ces (גוד גריי'-סעז) לייטזע-ליגקייט, גונסט.

The student is in the **good graces** of his teacher.

good gra'cious! (גוד גריי'-שאס) טאקי ! ווירקליך ! איז דאס מעגליך ! [אן אויסרוף פון פערוואונדערונג אדער ער-שטוינונג].

good gram'mar (גוד גרעמ'-ער) א ריכטיגער, גראמאטיקאלישער אויסדרוק ; א גראמאטיקאלישע, ריכטיגע שפראך.

good'-hear'ted *a.* (גוד'-האר'-טעד) גוטהערציג.

good'-hear'tedness *n.* (גוד'-האר'-טעד-נעס) גוטהערציגקייט.

good hu'mor (גוד יו'-מאר) א גוטע לוינע, א גוטע שטימונג.

good'-hu'mored *a.* (גוד'-יו'-מארד) גוט געשטימט, אויפגעראמט, אויפגעלעגט, פרעהליך.

good'-hu'moredly *adv.* (גוד'-יו'-מארד-לי) אין א גוטער שטימונג, אין א גוטער לוינע.

good'iness *n.* (גוד'-אי-נעס) צוקראכע-נע פרומקייט אדער גוטסקייט.

good'ing *n.* (גוד'-אינג) א געוויסער אופן פון בעטען נדבות אין ענגלאנד.

good in law (גוד אין לאה) געזעצליך, רעכט.

good intel'ligence (גוד אינ-טעל'-אי-דזשענס) גוטע אויסקונפט ; שלום, איניג-קייט.

good'ish *a.* (גוד'-איש) גאנץ גוט ; נאר גיש'קשה'דיג ; בעדייטענד, ציםליך גרויס.

good job (גוד דזשאב) א גוט שטיקעל ארבייט ; א גוטע שטעלע, א גוטע בעשעפ-טיגונג.

good lack! (גוד לעק) גאט זאל זיך נור דערבארעמען ! גאטעניו !

good'liness *n.* (גוד'-לי-נעס) שעהנ-הייט, חן.

good liv'er (גוד ליוו'-ער) איינער וואס לעבט א גוטען טאג ; אן ארענטליכער, טו-גענדהאפטער מענש.

His expenses are very large because he is a **good liver.**

good liv'ing (גוד ליוו'-אינג) 1. א פיין לעבען [דאס האבען גענוג חיונה] ; 2. דאס לעבען א גוטען טאג ; וואוילטאג ; 3. אן ארענטליך, טוגענדהאפט לעבען.

1. His writings bring him a **good living.** 2 **Good living** leads to long living.

good'-look'ing *a.* (גוד'-לוק'-אינג) פון א שעהנעם אויסזעהן ; שעהן.

What a **good-looking** child!

good looks (גוד לוקס) א שעהנע צורה, א שעהן פנים.

good'ly *a.* (גוד'-לי) חנ'עוודיג, שעהן, אנגנעהם ; פון גוטען אויסזעהן ; בעדיי-טענד, ציםליך גרויס, ציםליך פיעל.

good'man *n.* (גוד'-מען) א בעל-הבית, א הויז-פאטער ; הערר.

good man'ners (גוד מענ'-ערז) גוטע זיטען, פיינע מאניערען.

good mind (גוד מאינד) א שטארקער חשק.

I have a **good mind** to leave on Monday.

good'-min'ded *a.* (גוד'-מאינ'-דעד) ליעבענסווירדיג.

good'-mor'ning *n.* (גוד'-מאר'-נינג) א גוטער מארגען.

good mor'ning (גוד מאר'-נינג) גוט מארגען ! [אלס בעגריסונג].

good-mor'row *n.* (גוד מאר'-או) ז. *good-morning*

good name (גוד ניים) א פיינע רעפוטא-ציע, א גוטער נאמען.

good'-na'tured *a.* (גוד'-ניי'-טשורד) גוטהערציג ; גוטמוטיג ; פון א גוטען כא-ראקטער.

good'-na'turedly *adv.* (גוד'-ניי'-טשורד-לי) מיט א גוטען כאראקטער ; גוט-הערציג, גוטמוטיג.

good'-na'turedness *n.* (גוד'-ניי'-טשורד-נעס) גוטמוטיגקייט, גוטהערציג-קייט ; דאס זיין פון גוטען כאראקטער.

good'ness *n.* (גוד'-נעס) גוטסקייט ; מילדקייט, פריינדליכקייט.

good night (גוד נאיט) גוטע נאכט [אלס בעגריסונג].

good'-night *n.* (גוד'-נאיט) א גוטע נאכט !

good now! (גוד נאו) שוין גוט ! נו גוט !

good run (גוד ראן) ערפאלג.

The play had a **good run.**

goods *n.* (גודז) סחורה ; וואארע ; מטלטלין.

goods and chat'tels (גודז ענד טשעט'-עלז) האב און גוט [אויסער אונבעוועגלי-כע גיטער].

goods'-car'riage *n.* (גודז'-קער'-ידזש) א וואגען פאר סחורות, א לאסט-וואגען.

good speed (גוד ספיעד) גוט גליק ; גו-טער ערפאלג ; מיט גליק !

goods'-shed *n.* (גודז'-שעד) א לאגער פאר סחורות אויף אן אייזענבאהן-סטאנ-ציע אדער אין א האפען.

good step (גוד סטעפ) א ריכטיגער שריט ; א פיינער מהלך.

goods'-train *n.* (גודז'-טריין) א פראכט-צוג.

goods'-truck *n.* (גודז'-טראק) א פראכט-וואגאן [פון אן אייזענבאהן]

good stuff (גוד סטאף) א גוט שטיקעל סחורה ; די ריכטיגע סחורה.

goods'-wag'on *n.* (גודז'-הוועג'-אן) ז. *goods-truck*

good tem'per (גוד טעמ'-פער) א רוהי-גער טעמפעראמענט ; א גוטער כאראקטער ; א רוהיגע, מילדע אדער געלאסענע נאטור.

good'-tem'pered *a.* (גוד'-טעמ'-פערד) גוטמוטיג ; פון רוהיגען טעמפעראמענט ; געלאסען.

good while (גוד הוואיל) א רעכט לאנגע צייט.

good'wife *n.* (גוד'-הוואיף) א בעל-הבית'טע, א הויז-פרוי.

good wig'ging (גוד הוויג'-אינג) א פארציע מוסר, א שטארקע מוסר'דיגע דרשה.

good'-will *n.* (גוד'-הוויל) 1. א גוטער וואונש ; א טובה, א פריינדשאפט ; 2. דער ווערטה פון א געשעפטס-פירמע, וואס ווערט גערעכענט העכער ווי דער ווערטה פון די סחורות און דאס אריינגעלעגטע געלד [דער ווערטה פון דער פירמע'ס פאפולא-ריטעט] ; אבטרעטס-געלד פאר א געשעפטס-פלאץ.

2. He sold out his business, **good-will** and all.

good'y *a. and n.* (גוד'-אי) צוקראכען פרום ; צוקראכען גוט אדער עהרליך ; א צוקראכענער גוטער מענש ; אן אלטעטש-קע, א באבעלע ; א קאנפעקטעל.

good'y-good *a.* (גוד'-אי-גוד) צוקרא-כען פרום אדער גוט.

good'y-good'y *a.* (גוד'-אי-גוד'-אי) ז. *goody-good*

good'y-good'yism *n.* (גוד'-אי-גוד'-אי-איזם) צוקראכענע פרומקייט, צוקראכע-נע גוטסקייט.

go off (גאו אף) ; אבגעהן, אוועקגעהן ; שטארבען ; עקספלאדירען, אויסשיסען [ווי פון א ביקס] ; זיך פאנאנדערגעהן, זיך פערקויפען ; אנגעהן, דורכגעהן ; זיין א פערפאלגענער [דורך שלעכטער אויפפיה-רונג].

go off at half cock (גאו אף עט האף קאק) אויסשיסען אונערווארטעט [ווענען א שיס-געוועהר] ; האנדלען אונאיבערלעגט.

go off the stage (גאו אף טהי סטיידזש) אוועקגעהן פון דער ביהנע, ווערען אוים אקטיאר ; אראבגעהן פון דער סצענע, אויפ-הערען צו שפיעלען א ראלע ; זיך אבטרא-גען פון דער וועלט, שטארבען.

go on (גאו אן) געהן ווייטער אדער פאר-ווערטס ; פארטזעצען ; פראגרעסירען ; זיך אנטהאן, זיך צופאסען [ווענען א קלייד] ; אויפפיהרען זיך.

Let me **go on** with my work.

go one bet'ter (גאו הוואן בעט'-ער) אריבערשטייגען אין וועטען [אננעהמען איינעמס א וועט און פארשלאגען דעם וועט צו העכערען] ; אריבערשטייגען.

go one's way (גאו הוואנז הוויי) געהן ווייטער, פארטזעצען דעם וועג ; געהן מיט דעם אייגענעם וועג [נים נאכאנצעצן אנ-דערע].

go on horse'back (גאו אן האהרס'-בעק) רייטען אויף א פערד.

go on ill (גאו אן איל) וועניג ערפאלג האבען.

go on the high'way (גאו אן טהי

האי'-הוויי) ווערען א וועגיגולן אדער א גאסען-רויבער.

go on the stage (גאו אן טהי סטיידזש) געהן אויף דער ביהנע, ווערען אן אקטיאר.

go on the town (גאו אן טהי טאון) ווערען א גאסען-פרוי.

goo'roo *n.* (גוה'-רוה) אין אסט-אינדיען — א גורו [א גייסטליכער וואס שפיעלט די ראלע פון אן ערציהער און בעל-יועץ].

goosan'der *n.* (גו-סענ'-דער) דער קאלבען-טויכער [א מין ווילדע קאטשקע].

goose *n. and v.* (גוהס) א גאנז; א נאר, א שוטה; א שניידער'ס פרעס-אייזען; דאס גאנז-שפיעל [א מין שפיעל אין ענגלאנד]; אויספייפען, פערגאנאטשען איינעם.

goose'beak *n.* (גוהס'-ביעק) ז. ***dolphin***

goose'berry *n. and a.* (גוהז'-בער-אי) אן אגרעס [א פרוכט]; וואס איז שייך צו אגרעסען; געמאכט פון אגרעסען.

goose'berry-eyed *a.* (גוהז'-בער-אי-איד) וואס האט מאטע, טונקעלע אויגען.

goose'berry-eyes *n.* (גוהז'-בער-אי-איז) מאטע, טונקעלע אויגען.

goose'berry fool (גוהז'-בער'-אי פוהל) א געריכט פון אגרעסען, מילך און צוקער; א נארישער פראנט.

goose'-corn *n.* (גוהס'-קאהרן) בימזען-גראז.

goose'-egg *n.* (גוהס'-עג) א נול אלס צייכען פון א פעהלער.

goose'-flesh *n.* (גוהס'-פלעש) גענזען-הויט [א שארסטקע הויט, ווי די הויט פון אן אבגעפליקטער גאנז, וועלכע ווערט ביים מענשען פון קעלט, שרעק א. ד. ג.].

goose'foot *n.* (גוהס'-פוט) די גענזענפוס [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער זעהען אוים ווי פיסלעך פון גענז].

goose'-grass *n.* (גוהס'-גרעס) קלעב-קרויט [א מין גראז מיט דינינקע בלעטלעך און קליינע ווייסע און גרינע בליטהען].

goose hangs high (גוהס הענגז האי) די אויסזיכטען אויף דער צוקונפט זיינען גלענצענד; עס זיינען דא גוטע האפנונגען.

goose'neck *n.* (גוהס'-נעק) א מאשינען-טייל, א האטשיק אדער וועלכע עס איז מעכאנישע פאררינטונג וואס איז אויסגעבויגען ווי דאס העלזעל פון א גאנז.

goose'-pim'ples *n.* (גוהס'-פימפלז) די קנייטשען אויף גענזען-הויט. ז. ***goose-flesh***

goose'-quill *n.* (גוהס'-קהוויל) א גענזענע פעדער.

goose'-skin *n.* (גוהס'-סקין) די הויט פון א גאנז; אזא זארט דינער לעדער וואס איז עהנליך צו גענזען-הויט; א שארסטקע הויט [ווי די הויט פון א גאנז], וועלכע ווערט פון קעלט אדער פון שרעק.

goose'-step *n.* (גוהס'-סטעפ) דאס טאפטשען זיך אויף איין ארט [ווענען מיליטער, ווען עס ווערט אבגעקלאפט דער מארש-טאקט אויף איין ארט].

goose'tongue *n.* (גוהס'-טאנג) דער ניס-ווארצעל [אזא מין גראז וואס זיין שטויב רייצט זעהר שטארק די נאז און רופט ארוים ניסען]; אזא גיפטיגע פלאנצע וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין.

goose'-wing *n.* (גוהס'-הווינג) א פליגעל פון א גאנז; דער ווינקעל פון א זעגעל.

goos'ey *a. and n.* (גוהס'-אי) עהנליך צו א גאנז; נאריש, לעכערליך; א גענזעל; א דומקאפ.

goos'iness *n.* (גוהס'-אי-נעס) דאס זיין ווי א גאנז.

goos'y *a.* (גוהס'-אי) עהנליך צו א גאנז; נאריש, לעכערליך.

go out (גאו אוט) ארויסגעהן פון עפעס; אויסגעהן; פערלאשען ווערען; ארויסטרעטען אין געזעלשאפט [אויף בעלער א. ד. ג.]; פיהלען א ליעבע אדער סימפאטיע; ארויסטרעטען אין קאמפף.

go out of one's mind (גאו אוט אוו הוואנז מאינד) ווערען אויסער זיך, פון די כלים ארויסגעהן; משוגע ווערען; ארוים פון זינען, פערגעסען.

go out of one's way (גאו אוט אוו הוואנז הוויי) פערבלאנדזשען, אראבגעהן פון וועג; אנלענגען וועג.

go o'ver (גאו או'-ווער) אריבערגעהן, אריבערפאהרען; דורכגעהן דורך עפעס; אריבערגעהן אויף דער אנדערער זייט [אין שונא'ס לאגער, צו א געגנערישער אידעע א. ד. ג.]; איבערקוקען, איבערלעזען, דורכשטודירען.

G. O. P. ראשי תבות פון די ווערטער ***Grand Old Party***

go'pher *n. and v.* (גאו'-פער) א מין אמעריקאנישער קראט, וואס גראבט זיך אין דער ערד; א נארד-אמעריקאנישער גריזון וואס איז עהנליך צו א גרויסען ראץ; א מין שלאנג; א קוכען פון שיטערען טייג, א וואפעל; אנהויבען גראבען א שאכטע אויף ריזיקע אדער אויף א קליינעם שטייגער.

go'pher-man *n.* (גאו'-פער-מען) א רויבער וואס עקספלאדירט אייזערנע געלד-שראנקען.

go'pher-wood *n.* (גאו'-פער-הוואוד) פימסען-האלץ, עצי-גופר [דאס האלץ פון וועלכען נח האט געבויט די תיבה].

gor'dian *n.* (גאהר'-די-ען) א שוועריגקייט, א פערפלאנטערניש; דער-האר-ווארים [א דינער און לאנגער ווארים, עהנליך צו א האר פון א פערד'ס עק. געפינט זיך אין טייכען און אזיערעס].

Gor'dian knot (גאהר'-די-ען נאט) אין די גריכישע לעגענדען — דער גארדישער קנופ [דער קנופ, מיט וועלכען עס איז געווען פערבונדען גארדיאוס'עס רייט-וואגען אין טעמפעל פון גאלאטעא. דער אראקעל האט נביאות געזאגט, אז דער, ווער עס וועט פאנאנדערפלאנטערען און אבבינדען דיעזען קנופ, וועט הערשען איבער גאנץ אזיען. אלעקסאנדער מוקדון האט דיעזען קנופ פאנאנדערגעהאקט מיט זיין שווערד]; א פערפלאנטערטע זאך, א שווערער ענין.

gore *n. and v.* (גאור) א צוויקעל [א קלין אין א העמד אדער קלייד]; א דרייעקיג שטיק לאנד; דיק אדער פערשטייפט בלוט; שטויסען; שטעכען; ארייננעהען א קלין אין א העמד אדער קלייד.

gorge *n. and v.* (גאהרדזש) דער גארגעל, דער האלז, די קעהל; דאס וואס ווערט איינגעשלונגען; עסענווארג; דאס איינשלינגען, דאס עסען מיט איילעניש; א קופע, א מאסע וואס פערשטעלט דעם דורכגאנג; א געפיהל פון איבערדריסיגקייט אדער עקעל; א מין לייסט ביי דעם געזימס פון א זייל אדער געביידע; א שמאלער דורכגאנג צווישען הויכע פעלזען; דער אריינגאנג אין א באסטיאן פון א פעסטונג; דער אויסשניט אדער פערטיעפונג אויף דעם ראנד פון א בלאק; איינשלינגען, פערשלוקען; אנקארמענען, אנשטאפען; זעטיגען; זיך אנשטאפען [מיט עסען].

gor'geous *a.* (גאהר'-דזשאס) גלענצענד, שיינענד, פרעכטיג; איבערגעגעבען צו פוץ.

gor'geously *adv.* (גאהר'-דזשאס-לי) אויף א גלענצענדער, פרעכטיגער ארט.

gor'geousness *n.* (גאהר'-דזשאס-נעס) גלאנץ, פראכט, פרעכטיגקייט.

gor'get *n.* (גאהר'-דזשעט) א האלז-שילד [א מין פאנצער אדער שילד וואס בעדעקט דעם האלז און טיילווייז דאס הארץ]; א ברייטער האלז באנד; אין כירורגיע — א געוויסער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אין אפעראציאנען ביים ארויסשניידען נאל-שטיינער.

Gor'gon *n.* (גאהר'-גאן) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די גארגאנען [די דריי שרעקליכע שוועסטער, צווישען וועלפע די שרעקליכסטע איז געווען מעדוזא. איהר קאפ אנשטאט האר איז געווען בעפלאכטען מיט שלאנגען און יעדער, וועלכער פלעגט זי דערזעהן, פלעגט פערשטיינערט ווערען. פערסעאוס האט זי דער'הרג'עט און אבגעשניטען איהר קאפ].

gor'gon *n. and a.* (גאהר'-גאן) מעדוזא'ס קאפ; עפעס וואס איז שוידערליך און עקלהאפט; א פרויענצימער מיט אן אבשטויסענדען געזיכט אדער מאניערען; א געוויסער זארט מאשינען אויף א דאמפף-שיף; וואס איז שייך צו א גארגאן; זעהר העסליך אדער אבשטויסענד. ז. ***Gorgon***

gorgo'nean *a.* (גאהר-גאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דער גארגאן; ווי די גארגאן. ז. ***Gorgon***

gorgo'nian *a.* (גאהר-גאו'-ני-ען) ז. ***gorgonean***

gorgonzo'la *n.* (גאהר-גאנ-זאו'-לא) א מין קעז וואס ווערט געמאכט פון געפרעסטער מילך אין דעם איטאליענישען דארף גארגאנזאלא, ניט ווייט פון מילאן.

goril'la *n.* (גא-ריל'-א) די גארילא, איינע פון די גרעסטע מענשען-עהנליכע אפען. געפינט זיך אין די הייסע לענדער פון אפריקא און צייכענט זיך אוים מיט איהר אונגעהייערער שטארקייט און בייזקייט.

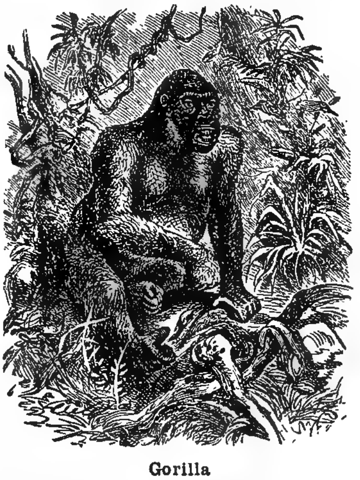

Gorilla

gor'ing *n. and a.* (גאור'-אינג) א שטיק טוך וואס איז אבגעשניטען שרעג [קאסע], כדי דאס אבגעשניטענע שטיק זאל אויסווייזען ברייטער; שרעג געשניטען.

gor'mand *n.* (גאהר'-מענד) א פרעסער, א זולל וסובא; א נאשער.

gor'mandic *a.* (גאהר'-מענ-דיק) פרעסעריש, ווי א זולל=וסובא.

gor'mandise *v.* (גאהר'-מענ-דאיז) ז. ***gormandize***

gor'mandism *n.* (גאהר'-מענ-דיזם) פרעסעריי, נאשעריי.

gor'mandize *v.* (גאהר'-מענ-דאיז) פרעסען, איבערעסען זיך.

gor'mandizer *n.* (גאהר'-מענ-דאי-זער) א פרעסער, א זולל=וסובא, א נאשער.

go round (גאו ראונד) אויסטיילען יעדען א חלק.

There is enough food to **go round** for all.

gorse *n.* (גאהרס) גונסטער [א מין שטעכיגער דארן]. ז. ***furze***

gor'sy *a.* (גאהר'-סי) בעוואקסען מיט גונסטער [שטעכיגע דערנער]. ז. ***furze***

go'ry *a.* (גאו'-רי) בלוטיג; איינגעשמירט אין בלוט; ווי פערגליווערט בלוט.

go secur'ity (גאו סי-קיור'-אי-טי) ערוב זיין.

gosh! *int.* (גאש) דאנערוועטער!

gos'hawk *n.* (גאס'-האהק) א גרויסער פאלק=פויגעל, א יאסטרעב, א שפארבער.

go'shen *n.* (גאו'-שען) א פרוכטבארע געגענד [לויט'ן נאמען פון דעם לאנד גשן, וואו די אידען האבען געוואהנט בעת זיי זיינען געווען אין מצרים].

gos'let *n.* (גאז'-לעט) זעהר א קליינע גאנז פון דעם מין גענז אין דרום=אפריקא און אויסטראליען, וועלכע זיינען ניט גרעסער פון קאטשקעס.

gos'ling *n.* (גאז'-לינג) א יונגע גאנז; די קאצען=בלום [אזעלכע בליהונג] פון א ווייד=בוים [ווערבע].

gos'ling-green *n.* (גאז'-לינג-גריען) א געלב=גרינליכער קאליר.

go slum'ming (גאו סלאמ'-אינג) געהן אין די שמוציגע קווארטאלען, כדי זיך צוצוקוקען צום לעבען פון ארעמען פאלק.

go sol'diering (גאו סאול'-דזשער-אינג) געהן פאר א סאלדאט.

gos'pel *n., a. and v.* (גאס'-פעל) דאס עוואנגעליום [דאס נייע טעסטאמענט, ברית חדשה] אדער א טייל פון עוואנגעליום; א בשורה; די פערקינדיגונג וועגען יעזוס'ען; א לעהרע; אן אונבעשטרייטבארער אמת; וואס איז שייך צום עוואנגעליום; עוואנגעליש; פערשפרייטען דאס עוואנגעליום; מאכען שטארק פרום [וועגען קריסטען].

gos'peler *n.* (גאס'-פעל-ער) איינער וואס האלט זיך שטרענג אדער פאנאטיש אן דעם עוואנגעליום [ברית חדשה]; אן איבערגעבענער פראטעסטאנט; אן עוואנגעליסט; א פוריטאנער; א גלח וואס לייענט פאר אין קירך דאס עוואנגעליום; א פרעדיגער פון עוואנגעליום, א מיסיאנער.

gos'pelize *v.* (גאס'-פעל-איז) פרעדיגען די לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט.

gos'peller *n.* (גאס'-פעל-ער) ז. ***gospeler***

gos'pel truth (גאס'-פעל טרוהטה) אן אונבעשטרייטבארע וואהרהייט.

gos'samer *n. and a.* (גאס'-ע-מער) די פליהענדע זומער=פעדים, די פליהענדע שפינוועב; דינע מארלע, גאז [אזא דינער דורכזיכטיגער שטאף ווי עס ווערט געברויכט פאר שלייערס]; א דינער וואסערפעסטער אויבער=מאנטעל [וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער]; לייכט און דין [ווי מארלע אדער גאז].

gos'samery *a.* (גאס'-ע-מער-אי) לייכט און דין [ווי מארלע אדער גאז].

gos'sip *n. and v.* (גאס'-איפ) א שוואצער, א פלוידער=זאק; א בערײדער, א בעל לשון הרע; פלוידעריי, א פוסטער שמועס; לשון הרע; בערײדעריי; א טויף=פאטער, א טויף=מוטער; פלוידערען, שמועסען; בערײדען, ריידען לשון הרע; פערשפרייטען סקאנדאליעזע געשיכטען, ריידען רכילות.

gos'siper *n.* (גאס'-אי-פער) א שוואצער, א פלוידערער, א בערײדער, א בעל לשון הרע'ניק; א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

gos'siping *n.* (גאס'-איפ-אינג) פלוידעריי, שוואצעריי; בערײדעריי, לשון הרע; דאס פערשפרייטען סקאנדאליעזע געשיכטען.

gos'sipmonger *n.* (גאס'-איפ-מאנ-גער) א בערײדער, א בעל לשון הרע, א רכילות'ניק, א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

gos'sipry *n.* (גאס'-איפ-רי) פלוידעריי, פלאפלעריי, שוואצעריי; אן ארומגעהענדער קלאנג.

gos'sipy *a.* (גאס'-איפ-אי) שמועסענדיג, פלוידערענדיג, לייכט אונטערהאלטענדיג.

gossoon' *n.* (גא-סוהן') א שיק=איננגעל; א דיענער [אין אירלאנד].

got (גאט) געקראגען, בעקומען. ז. ***get***

Goth *n.* (גאטה) א גאט [איינער פון די גאטען אדער גערמאנישע פעלקער]; א בארבאר; א ניט=ציוויליזירטער, גראבער אדער אונוויסענדער מענש.

Go'thamist *n.* (גאו'-טהעמ-איסט) א בעשרענקטער מענש, א "כעלמער", א נאר [צוליעב דעם וואס די איינוואהנער פון גאטהאם, אין ענגלאנד, האבען געהאט א שם פאר נאראנים].

Go'thamite *n.* (גאו'-טהעמ-איט) אן איינוואהנער פון גאטהאם [ענגלאנד] אדער פון ניו יארק [אמעריקא]; א גאטהאמער; א ניו יארקער; א בעשרענקטער מענש, ניט קיין גרויסער חכם. ז. ***Gothamist***

go the ut'most length (גאו טהי אט'-מאוסט לענגטה) אנווענדען די עקסטרעמסטע מיטלען.

go the way of all flesh (גאו טהי הוויי אוו אהל פלעש) שטארבען.

go the whole fig'ure (גאו טהי האול פיג'-יור) אנווענדען ראדיקאלע מיטלען; זיך ניט אבשטעלען פאר קיין זאך; טהאן גרינדליך.

go the whole hog (גאו טהי האול האג) גרינדליך עפעס טהאן; טהאן עפעס ניט אבשטעלענדיג זיך פאר קיין זאך.

go the whole length (גאו טהי האול לענגטה) דורכפיהרען א זאך ביז'ן סוף; אננעהמען ראדיקאלע מיטלען.

Goth'ic *a. and n.* (גאטה'-איק) גאטיש, וואס איז שייך צו די גאטען [פארצייטיגע גערמאנישע פעלקער]; גראב, בארבאריש; די שפראך פון די גאטען; אין דרוקעריי — די גאטישע שריפט [אזא שפיצינע שריפט ווי די דייטשע]; דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור. ז. ***Gothic style***

goth'ic *n.* (גאטה'-איק) א נאמען פאר א געוויסער דרוק=שריפט אין אמעריקא [די שריפט איז קאנטיג און אהן האר=שטריכען].

THIS LINE IS IN GOTHIC

Goth'ic architec'ture (גאטה'-איק אר-קי-טעק'-טשור) דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור. ז. ***Gohtic style***

Goth'icism *n.* (גאטה'-אי-סיזם) א גאטישער אויסדרוק אין דער שפראך; דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור; גראבקייט, ווילדקייט, בארבאריזם.

Goth'icize *v.* (גאטה'-אי-סאיז) מאכען גאטיש; מאכען גראב, בארבאריש.

Goth'ic style (גאטה'-איק סטאיל) דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור; דער שפיץ=בויגען סטיל, וועלכער האט געהערשט אין אייראפא צווישען 12טען און 16טען יאהרהונדערט.

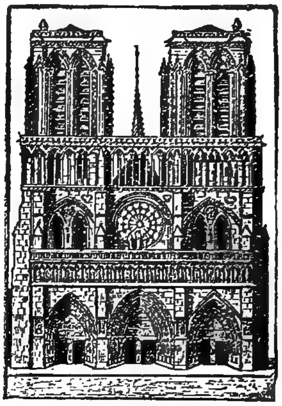

Gothic Style

Goth'ic win'dow (גאטה'-איק הווינ'-דאו) א פענסטער אין גאטישען סטיל.

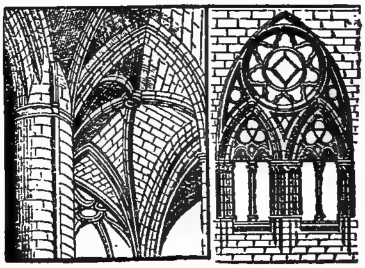

Gothic window

go through (גאו טהרוה) דורכגעהן, דורכמאכען, אויסהאלטען, זיך אויסשטעהן, ענדיגען; פאהרען דירעקט, ניט בייטענדיג דעם צוג אדער דעם טראמוואי; בערויבען; אנטהאן צרות.

go through one's sweat (גאו טהרוה הוואנז סהוועט) דורכפיהרען אן אויפגאבע; דערנעהנטערען זיך צום ציעל; האלטען ביים איבערקומען די צרות.

go through the mill (גאו טהרוה טהי מיל) דורכגעהן א שווערע לעהרע אדער דיסציפלין; פיעל דורכמאכען; זיין געניט, ערפאהרען.

In order to become real Americans, all immigrants must **go through the mill**.

go through with (גאו טהרוה הוויטה) דורכפיהרען; ענדיגען; ערגרייכען.

go to! (גאו טו) נעה צום טייוועל!

go to a price (גאו טו ע פראיס) צאהלען א גרויסען פרייז; געהן אזוי ווייט ווי...

go to bed (גאו טו בעד) זיך לעגען שלאפען.

go to decay' (גאו טו די-קיי') פאנאנ-

דערפאלען, זיך צופאלען, פערוויאנעט ווערען, אונטערגעהן.
Nations as well as individuals go to decay.

go to expen'ses (גאו טו עקס-פענ׳-סעז) זיך לאזען קאסטען.

go to extremes' (גאו טו עקס-טריעמז׳) פערגעהן צו ווייט, אנווענדען עקסטרעמע מיטלען, איבערטרעטען די גרענעצען פון דעם געוועהנליך־אנגענומענעם.

go togeth'er (גאו טו-געטה׳-ער) נעהן צוזאמען; זיך צוזאמענקומען, זיך פערזאמלען; פאסען זיך איינער צום אנדערען; זיין צוזאמענגעבונדען.

go togeth'er by the ears (גאו טו-געטה׳-ער באי טהי איערז) זיך רייסען ווי די קעץ.

go to grace! (גאו טו גריים) געה צום טייוועל!

go to grass (גאו טו גרעס) געהן אויף פאשע [וועגען א פערד וואס טויג שוין ניט צו דער ארבייט]; ארויס פון געברויך אדער פון דיענסט; געהן צום טייוועל; שטארבען; אומגעשליידערט ווערען מיט קראפט.

go to Guin'ea! (גאו טו גינ׳-אי) געה צו אל די רוחות!

go to Hal'ifax! (גאו טו העל׳-אי-פעקס) געה צום טייוועל!

go to it ding'-dong (גאו טו איט דינג׳-דאנג) זיך שלאגען אויף׳ן רעכטען אמת.

go to Jer'icho! (גאו טו דזשער׳-אי-קאו) געה צו אל די רוחות!

go to law (גאו טו לאה) אנהויבען א פראצעס, זיך משפט׳ען.

go to loss (גאו טו לאהס) פערלארען ווערען.

go'-to-mee'ting *a.* (גאו׳-טו-מיע׳-טינג) יום־טוב׳דיג [וועגען קליידער].

go too far (גאו טו פאר) געהן צו ווייט, זיך ערלויבען צופיעל.

go to pie'ces (גאו טו פיע׳-סעז) צופאלען אויף שטיקלעך, פאנאנדערפאלען, צושמעטערט ווערען.
I am overworked. I fear I shall go to pieces.

go to pound (גאו טו פאונד) איינגעשפארט ווערען אין געפענגניס.

go to press (גאו טו פרעס) געהן צו דרוק, נעהמען דרוקען.

go to roost (גאו טו רוהסט) געהן שלאפען.

go to ru'in (גאו טו רוה׳-אין) פאנאנדערפאלען, פערוואנדעלט ווערען אין שטויב, רואינירט ווערען.

go to sea (גאו טו סיע) ווערען א מאטראז.

go to smash (גאו טו סמעש) רואינירט ווערען; צו גרונד געהן.

go to the coun'try (גאו טו טהי קאנ׳-טרי) ארויספאהרען אין דארף, ארויספאהרען אויף א דאטשע; אפעלירען צום פאלק; זיך אונטערווארפען א נייער וואהל.

go to the dogs (גאו טו טהי דאגז) פאנאנדערפאלען, פערלארען געהן.

go to the wall (גאו טו טהי וואהל) צוגעשפארט ווערען צו דער וואנד; שלעכט אבשניידען; באנקראטירען.

got'ten (גאט׳ן) געקראגען, בעקומען, ערווארבען. ז. *get*

gouache' *n. and a.* (גוועש) אזא מין מאטע מאלעריי מיט וואסער־פארבען; בילדער אזוי געמאלען; וואס איז שייך צו דיעזען מין מאלעריי.

gouge *n. and v.* (גאודזש) א רונדער דלאט [מייסעל]; אין בוכבינדעריי — אזא אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביי גילדען; אזא מין מושעל; א געצייג צו שניידען לעדער אדער פאפיער; מאכען א לאך, אויסבויערען, אבברעכען [ווי מיט א דלאט]; גראב אדער מיאוס בעשווינדלען אדער אבנארען.

gou'ger *n.* (גאו׳-דזשער) איינער וואס בויערט אדער ברעכט [מיט א דלאט אדער ווי מיט א דלאט]; א שווינדלער.

gouge'-slip *n.* (גאודזש׳-סליפ) א שארפשטיין [פאר דלאטען אדער מייסעל].

goujat' *n.* (גוה-זשא׳) א דיענער אין א לאגער, א דיענער פון אן אפיציער.

gou'jon *n.* (גוה׳-זשאן) דער פלאךקעפיגער קאץ־פיש [אזא גרויסער פיש אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Gou'lard wa'ter (גוה׳-לארד הוואה׳-טער) גולארדס וואסער, בלייוואסער [ווערט געברויכט אלס מעדיצין ביי ענטצינדונגען].

gou'lash *n.* (גוה׳-לעש) גולאש [א שטארק געווירצטע אונגארישע געבראטענס פון אקסענפלייש, ציגענפלייש און קארטאפעל].

go un'der (גאו אנ׳-דער) אונטערגעהן, זינקען, רואינירט ווערען; שטארבען; זיין בעקאנט אונטער א געוויסען נאמען.

go un'der an ill report' (גאו אנ׳-דער ען איל רי-פאורט׳) האבען א שלעכטען נאמען.

go un'der the ham'mer (גאו אנ׳-דער טהי העמ׳-ער) געהן אונטער׳ן האמער, פערקויפט ווערען אויף אן אויקציאן.

go up (גאו אפ) ארויפגעהן, ארויפשטייגען; שטייגען [וועגען פרייזען]; זיך אבריקען, אוועקגעהן ווייטער פון די פוסלעמפלעך אויף דער ביהנע; פינאנציעל רואינירט ווערען; אבגענוצט ווערען, אבגעטראגען ווערען; געהאנגען ווערען, שטארבען.

go up and down (גאו אפ ענד דאון) געהן אהין און אהער, זיך ארומשלעפען, זיך ארומדרעהען.

go up a tree (גאו אפ ע טריע) זיין אויף צרות, זיין אין א שווערער פערלעגענהייט אדער געפאהר.

go upon' (גאו א-פאן׳) זיך גרינדען אויף, ארויסגעהן פון [א געוויסער בעהויפטונג אדער געדאנק אין ארגומענטירען].

go upon' li'king (גאו א-פאן׳ לאי׳-קינג) געהן אויף פראבע.

go upon' the pad (גאו א-פאן׳ טהי פעד) ארויסגעהן אויף גאסען־רויב.

go up the spout (גאו אפ טהי ספאוט) צוזאמענברעכען, זיין אין א צרה׳דיגען צושטאנד [וועגען אונטערנעהמונגען]; געהן אויף דער תליה, געהאנגען ווערען.

gourd *n.* (גאורד) א קירבעס; א קירבעס־פלאנצע; א קירבעס־פלאש [פון קירבעס־שאלעכץ].

gourde *n.* (גוהרד) א דאלאר [ווערט אזוי גערופען אין לואיזיענע, קובא, האאיטי און אייניגע אנדערע געגענדען].

gour'diness *n.* (גאור׳-די-נעס) אן אנשוועלונג אויף א פערד׳ס פוס.

gourds *n.* (גאורדס) פאלשע [אויסגעהוילטע] ווירפעל.

gourd'-shell *n.* (גאורד׳-שעל) די שאלעכץ פון א קירבעס [אלס פלאש].

gourd'-tree *n.* (גאורד׳-טריע) דער קאלאבאסען־בוים; די קירבעס־פלאנצע.

gourd'worm *n.* (גאורד׳-הוואירם) דער לעבער־ווארים.

gour'dy *a.* (גאור׳-די) אויפגעשוואלען [וועגען די פיס פון א פערד].

gour'mand *n.* (גאהר׳-מענד) ז. *gormand*

gour'mandic *a.* (גאהר׳-מענ-דיק) ז. *gormandic*

gour'mandism *n.* (גאהר׳-מענ-דיזם) ז. *gormandism*

gour'mandize *v.* (גאהר׳-מענ-דאיז) ז. *gormandize*

gour'mandizer *n.* (גאהר׳-מענ-דאי-זער) ז. *gormandizer*

gourmet' *n.* (גוהר-מיי׳) א מבין אויף גוטע מאכלים; א ליעבהאבער פון גוט עסען און טרינקען.

gout *n.* (גאוט) א גיכט אדער פאדאגרא [א קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין א שארפען וועהטאג אין אייניגע געלענקען פון פוס און בעזאנדערס אין גראבען פינגער].

gout *n.* (גוה) געשמאק, נייגונג אדער לוסט צו עפעס.

gou'tiness *n.* (גאו׳-טי-נעס) גיכט אדער פאדאגרא־שמערץ. ז. *gout*

gout'-stone *n.* (גאוט׳-סטאון) ליים־שטיין אדער א מין פערהארטונג וואס בילדעט זיך פון גיכט [פאדאגרא].

gout'-swelled *a.* (גאוט׳-סהוועלד) פערשוואלען פון גיכט אדער פאדאגרא.

gout'-swoll'en *a.* (גאוט׳-סהוואולן) ז. *gout-swelled*

gout'weed *n.* (גאוט׳-הוויעד) גליעדקרויט [א מין פלאנצע, וועלכע מען האט אמאל געהאלטען אלס מיטעל צו גיכט אדער פאדאגרא].

gout'wort *n.* (גאוט׳-הוואירט) ז. *goutweed*

gou'ty *a.* (גאו׳-טי) וואס ליידט אויף גיכט אדער פאדאגרא; וואס געהערט צו פאדאגרא; אנגעשוואלען. ז. *gout*

gou'ty disease' (גאו׳-טי די-זיעז׳) די גיכט אדער פאדאגרא ז. *gout*

Gov. אבקירצונג פון *governor*

gov'ern *v.* (גאוו׳-ערן) רעגירען, פיהרען, בעהערשען, הערשען; אין גראמאטיק — רעגירען, פאדערען נאך זיך דאס אדער יענעם ווארט אין א געוויסער גראמאטיקאלישער פארם.

gov'ernable *a.* (גאוו׳-ער-נעבל) אונטערווערפיג; וואס לאזט זיך בעהערשען; וואס ווערט רעגיערט.

gov'ernableness *n.* (גאוו׳-ער-נעבל-נעס) דאס לאזען זיך בעהערשען, דאס ווערען רעגיערט.

gov'ernance *n.* (גאוו׳-ער-נענס) לייטונג, פיהרונג, פערוואלטונג.

gov'erness *n. and v.* (גאוו׳-ער-נעס) א גובערנאנטקע, א פרויענצימער וואס איז אנגעשטעלט אין א הויז צו לערנען און ערציהען די קינדער; א פערוואלטעריז, א הערשעריז, א גובערנאטאריז; שפיעלען די ראלע פון א גובערנאנטקע.

gov'ernment *n.* (גאוו׳-ערנ-מענט) רעגיערונג, אנפיהרונג, פערוואלטונג, אויפזעהונג, קאנטראל; די רעגיערונג אדער פערוואלטונגס־ראטה פון א מלוכה, פון א געזעלשאפט א. ד. ג.; די פערוואלטונגס־סיסטעם פון א לאנד, פון א שטאאט, פון א געמיינדע א. ד. ג.; א גובערניע; אין גראמאטיק — דאס רעגיערען פון ווערטער. ז. *govern*

governmen'tal *a.* (גאוו-ערנ-מענ׳-טעל) פון דער רעגיערונג אדער וואס געהערט צו דער רעגיערונג.

gov'ernment-loan *n.* (גאוו'-ערנ- מענט-לאון) א רעגיערונגס-הלוואה.
gov'ern one's self (גאוו'-ערן הוואנז סעלף) זיך בעהערשען, זיך האלטען אין די הענד.
gov'ernor *n.* (גאוו'-ער-נאר) א רעגיר-ער, א הערשער; א פערוואלטער פון א געוויסער אינסטיטוציאן אדער איינריכ-טונג; א גובערנאטאר; א גאווערנער, א לעהרער; א פאטער, א בעל-הבית, אן על-טערער; אין א דאמפף-מאשין — דער רעגולאטאר.
gov'ernor-gen'eral *n.* (גאוו'-ער-נאר-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל-גובערנאטאר.
gov'ernorship *n.* (גאוו'-ער-נאר-שיפ) גובערנאטארשאפט; דאס אמט פון א גו-בערנאטאר.
gow'an *n.* (גאו'-ען) א מארגאריטקע [אזא בלום].
go well with (גאו הוועל הוויטה) וואויל געהן, זיין אין א גוטען צושטאנד.
go with (גאו הוויטה) מיטגעהן; נעהמען אנטייל; איינשטימען.
go with child (גאו הוויטה טשאילד) זיין טראגעדיג.
go without' (גאו הוויטה-אוט') זיך בעי געהן [אהן עפעס].
It is easier to go without eating than without drinking.
go without' say'ing (גאו הוויטה-אוט' סיי'-אינג) אנגענומען ווערען אהן דבורים; פערשטאנען ווערען אהן שום ערקלערונגען.
go with the stream (גאו הוויטה טהי סטריעם) שווימען מיט'ן שטראם.
It is not always wise to go with the stream.
go with the wind (גאו הוויטה טהי הווינד) געהן וואו דער ווינד בלאזט.
gown *n. and v.* (גאון) א פרויען-קלייד; א לאנגער פרייער בגד; א טאלאר [א לאנ-גער ברייטער אויבערמאנטעל ווי עס טרא-גען אין געוויסע לענדער פראפעסארען, יו-ריסטען, גלחים א. ד. ג.]; זיך אנטהאן א ברייטען לאנגען מאנטעל אדער אן עהנלי-כען בגד.
gown'man *n.* (גאונ'-מען) ז. *gownsman*
gowns'man *n.* (גאונז'-מען) א טאלאר-טרעגער [איינער וואס טראגט א לאנגען ברייטען אויבערמאנטעל ווי א פראפעסאר, א יוריסט, א גלח א. ד. ג.].
go wrong (גאו ראנג) א טעות האבען, זיין אומגערעכט; פערקריכען קיין בויבע-ריק.
goy *n.* (גאי) א גוי.
goy'im *n.* (גאי'-אים) גויים.
goz'zard *n.* (גאז'-ערד) א גענזען-פאס-טוך; א נאר, א דומער יונג.
G. P. O. ראשי תבות פון די ווערטער *general post-office* [די הויפט פאסט-קאנטאר].
gr. אבקירצונג פון *groshen* אדער *gram*
grab *v. and n.* (גרעב) כאפען, גרייפען, טאפען; פערכאפען, ארייכנכאפען מיט גוואלט אדער אונגעזעצליך; דאס כאפען; דאס ארייכנכאפען מיט גוואלט; א מעכא-נישע פארריכטונג אנצונעהמען עפעס.
grab'-all *n.* (גרעב'-אהל) איינער אדער עטוואס וואס פערכאפט אלעס; איינער וואס וויל פערכאפען די גאנצע וועלט; אזא גרויסע נעץ צו כאפען פיש אין ים.
grab'-bag *n.* (גרעב'-בעג) א זאק מיט פערשידענע זאכען, וועלכע ווערען פער-קויפט ניט געזעהענערהייד, נאר דורך ארייכנשטופען די האנד און ארויסנעהמענ-דיג פון זאק וואס עס טרעפט זיך צוערשט [ווערט געברויכט אלס א מיטעל צו מא-כען געלד אויף אונטערנעהמונגען פאר וואהלטהעטיגע צוועקען]; א ניט כשר'ער, אונזיכערער מיטעל צו בעקומען געלד.
grab'ber *n.* (גרעב'-ער) א נעהמער, א כאפער; א פערכאפער.
grab'bing *n.* (גרעב'-אינג) דאס כאפען, דאס אהייכנכאפען מיט גוואלט; דאס אב-קלאפען זיך די פאדקאוועס פון די הינ-טערשטע פיס פון א פערד מיט די פא-דערשטע ביים לויפען.
grab'ble *v.* (גרעבל) גראבלען; טאפען; כאפען.
grab'-buck'et *n.* (גרעב'-באק'-עט) אן אויטאמאטישער לאסט-עמער [אזא גרוי-סער עמער, וועלכען מען געברויכט ביים לאדען און אויסלאדען זאמד, ערד, שטיי-נער א. ד. ג. ער ארבייט אויטאמאטיש, ער נעהמט אליין אריין די משא און לאדט זי אליין אויס].
grab'-hook *n.* (גרעב'-הוק) אזא פיער-פאכיגער האטשיק צו כאפען פיש [די פיער האטשיקעס ווערען בעפעסטיגט אין א שטי-קעל בליי און אנגעבונדען צו דער ווענט-קע]; א האטשיק, א קרוק, א האקען.
grab'-i'ron *n.* (גרעב'-אי'-ערן) א גריף אדער הענטעל פון א פראכט-וואגאן פאר וועלכען די באהן-בעדיענטע האלטען זיך אן ביים ארייכנקומען אין וואגאן.
grab'-line *n.* (גרעב'-לאין) א שטריק פון א שיף פאר וועלכער מען ציהט זי, ווען זי קומט נאהנט צום ברעג.
grace *n. and v.* (גרייס) גונסט; גנאדע; בעגנאדיגונג; פערגעבונג, פערצייהונג; א נעפעליגקייט, א טובה; גאטס גנאדע; גאטס בארמהערציגקייט; חן, אנגענעהמקייט, גרא-ציע, רייץ, שעהנהייט; א פערוואלטונגס-בעשלוס פון אן ענגלישען אוניווערזיטעט; אין מוזיק — קאלאראטור, א טרעל [אלס א פערציערונג פון א מעלאדיע]; א ברכה פאר'ן עסען אדער בענשען נאך'ן עסען; הערליכקייט, גנאדען [אן אדעל-טיטעל אין ענגלאנד]; בעציערען, בעפוצען; פערשעה-נערען; בעגינסטיגען, בעעהרען; פערשעה-נערען א מעלאדיע דורך קאלאראטור אדער טרעלען.
grace af'ter meat (גרייס עפ'-טער מיעט) דאס בענשען נאך'ן עסען [ברכת המזון].
grace before' meal (גרייס בי-פאר' מיעל) א ברכה פאר'ן עסען.
grace'-cup *n.* (גרייס'-קאפ) א גרויסער בעכער פון וועלכען אלע געסט טרינקען אוועקגעהענדיג פון טיש; א טרונק פון אזא בעכער.
graced *a.* (גרייסט) שעהן, גראציעז, חנ'עוודיג.
grace'ful *a.* (גרייס'-פול) פול מיט חן, גראציעז.
grace'fully *adv.* (גרייס'-פול-אי) אויף א חנ'עוודיגען אדער גראציעזען אופן; חנ'עוודיג, גראציעז.
grace'fulness *n.* (גרייס'-פול-נעס) חנ'עוודיגקייט, שעהנהייט, גראציע.
grace'-hoop *n.* (גרייס'-הופ) א רייפעל וואס ווערט בענוצט אין רייפען-שפיעל. ז. *graces*
grace'less *a.* (גרייס'-לעס) אהן רייץ, אהן חן, אהן געשמאק; גאטלאז, אהן גאטס גנאדע; פערדארבען, אראב פון דרך הישר.
grace'lessly *adv.* (גרייס'-לעס-לי) ז. *graceless*
grace'lessness *n.* (גרייס'-לעס-נעס) דאס זיין אהן חן, אהן רייץ אדער אהן גע-שמאק; דאס זיין גאטלאז, דאס זיין אהן גאטס גנאדע; פערדארבענהייט.
grace'-note *n.* (גרייס'-נאוט) אין מו-זיק — א קאלאראטור-נאטע, א טרעל.
gra'ces *n.* (גריי'-סעז) דאס רייפען-שפיעל [א שפיעל מיט רייפען און שטעק-לעך וואס האט דעם צוועק צו ענטוויקלען גראציעזע בעוועגונגען].
Gra'ces *n.* (גריי'-סעז) [די גראציען] די דריי געטינען פון שעהנהייט, פרייד און לעבענסלוסטיגקייט אין דער גריכישער מי-טאלאגיע].
grace'-stroke *n.* (גרייס'-סטראוק) דער לעצטער שטריך; דער לעצטער קלאפ, א טויט-קלאפ [אום צו טויטען א טויטליך-פערוואונדעטען, כדי איהם צו בעפרייען פון אומזיסטיגע ליידען].
grac'ile *a.* (גרעס'-איל) דין, מאגער; גראציעז.
gracios'ity *n.* (גריי-סי-אס'-אי-טי) דאס זיין גראציעז; חנ'עוודיגקייט; דאס זיין אנגענעהם.
gracio'so *n.* (גריי-סי-או'-סאו) א פא-יאץ, א קלאון [אין א שפאנישער קאמע-דיע]; א ליעבלינג.
gra'cious *a.* (גריי'-שאס) גנעפעליג, גו-טיג, גנעדיג, פריינדליך; גאטועליג, פרום; חנ'עוודיג, גראציעז, רייצענד, שעהן, אנגע-נעהם, סימפאטיש, ליעבליך, אנציהענד.
gra'cious alive'! (גריי'-שאס ע-לאיוו') גאט מיינער! אה! [אן אויסדרוק פון פערוואונדערונג].
gra'ciously *adv.* (גריי'-שאס-לי) פריינדליך, ליעבליך; מיט גנאד, מיט פריינדשאפט, מיט ליעבליכקייט.
gra'cious me! (גריי'-שאס מי) גאט מיינער! [אן אויסדרוק פון פערוואונדע-רונג].
gra'ciousness *n.* (גריי'-שאס-נעס) גנאדע, גוטיגקייט, גנעפעליגקייט, פריינדליכ-קייט; חנ'עוודיגקייט, חן, רייץ, גראציע.
grack'le *n.* (גרעקל) אזא קראקעדיגער פויגעל.
gra'date *v.* (גריי'-דייט) ברייננען צו א שטופענווייזען איבערגאנג [ווי פון איין קאליר צו אן אנדערען].
grada'tim *adv.* (גרע-דיי'-טים) שטו-פענווייז, גראדענווייז, א מדרגה נאך א מדרגה, א שריט נאך א שריט.
grada'tion *n.* (גרע-דיי'-שאן) דער שטופענגאנג; א שטופענווייזער פארט-שריט, א שטופענווייזע שטייגערונג; אין מאלעריי — דער שטופענווייזער איבער-גאנג פון איין קאליר צו א צווייטען; אין מוזיק — די שטופענווייזע העכערונג אדער אראבנידערונג פון אקארדען.
grada'tional *a.* (גרע-דיי'-שאנ-על) טריט ביי טריט, שטופענווייז, גראדענווייז.
grad'atory *a.* (גרעד'-ע-טא-רי) שטו-פענווייז, גראדענווייז; שטופענווייז פרא-גרעסירענד.
grade *n. and v.* (גרייד) א גראד, א שטופע; א מדרגה; די משופע'דיגקייט אדער ניידונגס-פלעכע פון א באהן-וועג; א ראנג, א טשין; א קוה אדער אקס וואס קומט ארויס פון געקרייצטע [געמישטע] עלטערען; זארטירען; פלאך מאכען; אויס-בעסערען דעם מין דורך קרייצונג [מי-שונג] פון עלטערען.
grade cross'ing (גרייד קראהס'-אינג) אן ארט וואו א געוועהנליכער וועג קרייצט אן אייזענבאהן-וועג.
gra'dient *a. and n.* (גריי'-די-ענט) געהענד, שרייטענד; שטייגענד; וואס געהט

אדער לויפט מיט פיס [ווענען געוויסע רעפטיליען אין געגענזאץ צו די בויך=קריכענדע]: די שטייגונג פון אן אייזענבאהן=וועג, די נייגונגס=פלעכע; אין פיזיק — דאס פערהעלטניס אין וועלכען א פערענדערליכע גרעסע, ווי טעמפעראטור, דרוק א. ד. ג. ענדערט זיך אין איהר ווערטה.

Gradien'tia *n.* (גריי-די-ענ'-שי-א) דער מין רעפטיליען וועלכע געהען אויף פיס [אין געגענזאץ צו די בויך=קריכענדע].

gra'din *n.* (גריי'-דין) א רייה טרעפ אדער זיץ=פלעצער איינע איבער די אנדערע; א טרעפעל אדער פאך [פאליצע] איבער אן אלטאר; אזא צייהנערדינער דלאט וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען.

gra'dine *n.* (גריי'-דין) ז. *gradin*.

grad'ual *a.* and *n.* (גרעדזש'-או-על) שטופענווייז, גראדענווייז; א געוויסער לויב=געזאנג אין דער קאטוילישער קירך וואס פלעגט אמאל געזונגען ווערען אויף די טרעפען פון דער בימה; א בוך וואס ענטהאלט דיעזען געזאנג.

gradual'ity *n.* (גרעדזש-או-על'-אי-טי) דער שטופענגאנג; א לאנגזאמער, שטופענווייזער פארטשריט.

grad'ually *adv.* (גרעדזש'-או-על-אי) טריט ביי טריט, שטופענווייז; פאמעלעך.
Gradually they ascended the mountain.

grad'ualness *n.* (גרעדזש'-או-על-נעס) דאס שטייגען אדער פארטשרייטען שטופענווייז.

Grad'ual Psalm (גרעדזש'-או-על סאהם) א שיר המעלות.

grad'uate *v.*, *n.* and *a.* (גרעדזש'-או-איים) איינטיילען אין גראדען; שטייגען; פערבעסערען; ענדערען שטופענווייז; בעווירדיגען מיט אן אקאדעמישען טיטול; גראדואירען אדער ענדיגען [א שוהל אדער אוניווערזיטעט]; קריגען אן אקאדעמישען טיטול; א גראדואירטער אדער געענדיגטער [פון א שוהל אדער אוניווערזיטעט]; א בעווירדיגטער מיט אן אקאדעמישען טיטול; א גלעזערנע כלי, וועלכע איז איינגעטיילט אין גראדען [ווי די, וועלכע ווערען בענוצט פון כעמיקער אדער אפטייקערס]; איינגעטיילט אין גראדען.

grad'uated tube (גרעדזש'-או-איי-טעד טיוב) א גראדואירטע גלאז=רעהר [אזא לאנג, שמאל גלאז איינגעטיילט אין גראדען].

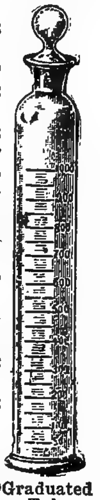
Graduated Tube

grad'uateship *n.* (גרעדזש'-או-אייט-שיפ) דער אקאדעמישער טיטול פון א געענדיגטען אדער גראדואירטען [פון אן אוניווערזיטעט אדער אקאדעמיע].

gradua'tion *n.* (גרעדזש-או-איי'-שאן) א גראדען=איינטיילונג; דאס איינטיילען אין גראדען; דאס גראדואירען אדער ענדיגען [א בילדונגס=אנשטאלט]; דאס בעקומען אן אקאדעמישען טיטול ביים ענדיגען שטודירען; דאס דערהויבען וועלכען עס איז שטאף צו א העכערער מדרגה [ווי די אלכעמיסטען האבען עס געדענקט צו טהאן מיט פראסטע מעטאלען, זיי צו דערהויבען צו גאלד]; דאס קאנצענטרירען אדער געדיכטער מאכען א פליסיגקייט.

grad'uator *n.* (גרעדזש'-או-איי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס טיילט אין גראדען; א גראדואיר=מאשין [א מאשין וואס טיילט אין גראדען].

gra'dus *n.* (גריי'-דאס) א פראזאדיען=ווערטערבוך [א בוך וואס ענטהאלט פערשיעדענע ביישפיעלע פון דער פאעזיע, פון דעם בוי פון פערזען און זייער מאס]; א מוזיקאליש שטיק פאר איבונג.

graf *n.* (גראף) א גראף [אן אדעל=טיטול].

graff *n.* and *v.* (גרעף) א פרעמדע צווייג וואס ווערט אריינגעזעצט אין א בוים; אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים [מרכיב זיין].

graf'fer *n.* (גרעפ'-ער) איינער וואס איז מרכיב [וואס זעצט אריין א פרעמדע צווייג אין א בוים]; א נאטאריוס.

graft *n.* and *v.* (גרעפט) א פרעמדע צווייג וואס ווערט אריינגעזעצט אין א בוים; עטוואס וואס ווערט צוגעשטוקעוועט צו אן אנדער זאך; אין כירורגיע — א שטיק פלייש אדער הויט וואס ווערט אבגעשניטען פון איין ארט און צוגעשטוקעוועט צו אן אנדער ארט; פיזישע ארבייט; כאבאר, לא יחרץ געלד, שחד, אונעהרליך געלד; מרכיב זיין [אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים]; צושטוקעווען; אריינפלאנצען; ענג פעראייניגען; אריינשטאפען, אריינפאסען; צושטוקעווען א שטיק הויט אדער פלייש פון איין ארט צום אנדערען; ארבייטען; נעהמען כאבאר, לא יחרץ געלד אדער שחד; אראבלאזען צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער, בעזאנדערס קהל'שע; אין גנבים=שפראך — שלעפען פון די קעשענעס; העלפען אן אנדערען גנב'ענען; ארויפלעגען נייע זוילען [פאדעשוועס] אויף שטיוועל.

graf'ter *n.* (גרעפ'-טער) א כאבארניק, א לא יחרץ געלד נעהמער; איינער וואס נוצט אוים א קהל'שען אמט פאר זיינע אייגענע צוועקען; איינער וואס לאזט אראב צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער; א גערטנער וואס זעצט אריין פרעמדע צווייגען אין בוימער.

graf'ting *n.* (גרעפ'-טינג) דאס מרכיב זיין [דאס אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים]; דאס צונויפשטוקעווען; דאס נעהמען כאבאר אדער לא יחרץ געלד, דאס אראבלאזען צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער, בעזאנדערס קהל'שע; דאס אויסנוצען א קהל'שען אמט פאר אייגענע צוועקען.

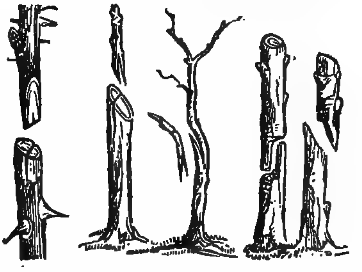
Grafting

graf'ting-knife *n.* (גרעפ'-טינג-נאיף) א מעסער וואס ווערט בענוצט ביים אריינזעצען פרעמדע צווייגען אין בוימער.

graf'ting-tool *n.* (גרעפ'-טינג-טוהל) א רידעל, אן אייזערנע לאפעטע צום גראבען.

graf'ting-wax *n.* (גרעפ'-טינג-הוועקס) בוים=וואקס [אזא מין זאלב געמאכט פון ביענען=וואקס, חלב און אנדערע מאטעריאלען איינצושמירען די בוימער אין וועלכע מען זעצט אריין פרעמדע צווייגען].

Gra'ham bread (גריי'-עם ברעד) ברויט געבאקען פון אונגעזיפטער ווייצען=מעהל.

Gra'ham flour (גריי'-עם פלאור) ניט געזיפטע ווייצען=מעהל.

Gra'hamism *n.* (גריי'-עם-איזם) וועגעטאריאניזם [די לעהרע וועגען שפייזען זיך נור מיט פלאנצען און ניט מיט פלייש אדער פיש. אויף דעם נאמען פון סילוועסטער גרייהעם, אן אמעריקאנער רעפארמער און שרייבער איבער דיעטע (סיסטעם פון נאהרונג). געבארען אין יאהר 1794, געשטארבען אין 1851].

Gra'hamite *n.* (גריי'-עם-איט) אן אנהענגער פון סילוועסטער גרייהעם'ס טעאריען וועגען שפייזען; א וועגעטעריאנער.

grail *n.* and *v.* (גרייל) א גרויסער פלאכער בעכער; דער הייליגער גראל [א געוויסער בעכער וועגען וועלכען עס האט זיך געבילדעט ביי קריסטען א לעגענדע, אז פון איהם האט קריסטוס געטרונקען ביים לעצטען אבענדמאהל און אין וועלכען מען האט אריינגעכאפט די לעצטע טראפענס בלוט פון קריסטוס'ען ווען מען האט איהם אראבגענומען פון קרייץ]; אזא פייל וואס ווערט בענוצט פון קאמען=מאכער; מאכען קאמען מיט דיעזער פייל.

grain *n.* and *v.* (גריין) א קערנדעל [הויפטזעכליך א תבואה=קערנדעל]; תבואה; א גראז [געוויכט]; א ברעקעל, א פיצעל, א שטויב; די אויבערפלעכע [אין בעצוג צו גלאטקייט אדער שארפטיגקייט]; דער שטריך אדער די ריכטונג פון די פיברען [אדערען, פעדים, פאזערען — פון האלץ]; פאזערדיגקייט, פעדימדיגקייט [פון האלץ]; כאראקטער, געבוי, נאטירליכע אייגענשאפט אדער נייגונג; דער שארלאך, פורפור [פארב]; א ניט בלאקירענדער קאליר; די האר=זייט פון לעדער; אויסגעברייטעטע מאלץ [ברייע]; פויגעל=קויט [געברויכט ביים בעארבייטען לעדער]; אזא שפיעז צו כאפען פיש; צושטויסען, צומאלען, פערוואנדלען אין קערנדלעך; אבטיילען פון די קערנדלעך; אבפארבען אזוי, אז עס זאל אויסזעהן פאזערדיג, פעדימדיג אדער פיברדיג [ווי האלץ]; אראבנעהמען די האר פון פעל.

grai'nage *n.* (גריי'-נעדזש) קארן=געלד, שטייער אויף תבואות; א שטייער אמאל אין לאנדאן אויף אריינגעפיהרטע זאלץ; אזא מין געשווילעכץ אויף א פערד'ס פוס.

grain'-ber'ries *n.* (גריינ'-בער'-איז) שארלאך=יאגדעס [א מין רויטע יאגדעס].

grain'-bin'der *n.* (גריינ'-באינ'-דער) א מאשין צו בינדען תבואה אין סנאפעס אויף'ן פעלד.

grain'-brui'ser *n.* (גריינ'-ברוה'-זער) א מיהל צו צושטויסען תבואה=קערנער [אלס שפייז פאר בהמות].

grain'-car *n.* (גריינ'-קאר) א תבואה=וואגאן.

grain'-door *n.* (גריינ'-דאור) א טהיר אין א תבואה=וואגאן.

graine *n.* (גריין) די אייעלעך פון זייד=ווערים.

grained *a.* (גריינד) געפארבט אזוי, אז עס זאל אויסזעהן פאזערדיג, פעדימדיג אדער פיבערדיג [ווי האלץ]; צומאלען

אין קליינינקע קערנדלעך; פאזערדיג, פיבערדיג, פעדימדיג [ווי האלץ]; שארסטקע, ניט גלאט.

grai'ner *n.* (גריי'-נער) איינער וואס פארבט אזוי, אז עס זאל אויסזעהן פאזערדיג, פיבערדיג אדער פעדימדיג [ווי האלץ]; אזא בארשט וואס ווערט געברויכט ביי דיזען מין פארבען; שטאף געמאכט פון טויבען-קויט [געברויכט ביים בעארבייטען לעדער]; א מעסער מיט וועלכען מען שאבט אב די האר פון פעל.

grai'nery *n.* (גריי'-נער-אי) א שפייכלער. ז. *granary*.

grai'ning *n.* (גריי'-נינג) דאס פארבען אזוי, עס זאל אויסזעהן ווי האלץ [פיבערדיג אדער פאזערדיג]; דאס אויסזעהן ווי האלץ; דאס מאכען לעדער נארביג [מיט קארבלעך, געקנייטשט, קערנדיג]; דאס כאפען פיש מיט אזא שפיזען.

grain'-leath'er *n.* (גריינ'-לעטה-ער) שיך-לעדער [געפארבט שווארץ].

grain'-mill *n.* (גריינ'-מיל) א מיהל.

grain'-moth *n.* (גריינ'-מאטה) א מאטען-פליגעלע, וועמעס לארווע שעדיגט די תבואות אין די שפייכלערס.

grain of allow'ance (גריין אוו ע-לאו'-ענס) א שטיקעל ענטשולדיגונג, א שטיקעל בערעכטיגונג.

grains *n.* (גריינז) אויסגעברייעטע מאלץ [ברייע]; פויגעל-קויט [צום בעארבייטען לעדער]; אזא שפיזען צו כאפען פיש; דער פלאץ וואו צוויי וואסער-שטראמען בעגעגענען זיך.

grain'-scale *n.* (גריינ'-סקייל) אן אויטאמאטישע וואג אויף עלעוואטארען צו וועגען תבואה.

grain'-side *n.* (גריינ'-סאיד) די קערניגע [גענארבטע] זייט פון א פעל [די אויבערשטע זייט, וואו עס איז פריהער געוועזען האר].

grain'-soap *n.* (גריינ'-סאופ) הארטע זייף.

grains of par'adise (גריינז אוו פער'-ע-דאיז) גן-עדן-קערנער [אזא געווירץ וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אפריקא].

grain'-tin *n.* (גריינ'-טין) ריינער ווייסער צין.

grain'-wee'vil *n.* (גריינ'-הוויע'וויל) דער קארן-ווארים.

grai'ny *a.* (גריי'-ני) פול מיט קארן אדער קערנער; קערנעדיג, ניט גלאט, שארסטקע.

gram. אבקירצונג פון *grammar*.

gram *n.* (גרעם) א גראם [א געוויסע פראנצויזישע וואג-איינהייט וואס איז גלייך צו דער געוויכט פון א קוביק-סענטימעטער וואסער; א טויזענד-חלק פון א קילאגראם].

gramin'eal *a.* (גרע-מינ'-אי-על) גראזיג, גראז-ארטיג.

gramin'eous *a.* (גרע-מינ'-אי-אס) ז. *gramineal*.

graminifo'lious *a.* (גרעם-אי-ני-פאו'-לי-אס) מיט בלעטער וואס זיינען עהנליך צו גראז-בלעטלעך.

gramin'iform *a.* (גרע-מינ'-אי-פארם) גראז-פערמיג, וואס איז עהנליך צו גראז.

gram'inite *n.* (גרעמ'-אי-נאיט) גראמיניט [א מין גרינער מינעראל].

graminiv'orous *a.* (גרעם-אי-ניוו'-א-ראס) וואס עסט גראז [ווי אקסען, פערד, ציגען א. ד. ג.].

gram'mar *n.* (גרעמ'-אר) גראמאטיק; די וויסענשאפט, וועלכע ערפארשט דעם געבוי פון א שפראך; די קונסט צו געברויכען ריכטיג א שפראך אין שרייבען און רעדען; א זאמלונג פון גראמאטישע כללים; דאס שרייבען און רעדען לויט בעשטימטע כללים פון דער שפראך-בויאונג; א לעהר-בוך וועגען די גרונד-כללים פון וועלכער עס איז וויסענשאפט.

gramma'rian *n.* (גרע-מיי'-רי-ען) א שפראך-קענער, א גראמאטיקער.

gram'mar-school *n.* (גרעמ'-ער-סקוהל) די העכערע קלאסען פון אן עלעמענטארער שוהל [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

grammat'ic *a.* (גרע-מעט'-איק) גראמאטיקאליש; וואס איז נוגע צו גראמאטיק אדער צום געבוי פון א שפראך.

grammat'ical *a.* (גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *grammatic*.

grammat'ically *adv.* (גרע-מעט'-אי-קעל-אי) גראמאטיקאליש.

grammat'icalness *n.* (גרע-מעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין גראמאטיש.

grammat'icaster *n.* (גרע-מעט'-אי-קעס-טער) א שטארקער בעל מדקדק, א פעדאנט, א מקפיד אויף יעדען אות.

grammat'icise *v.* (גרע-מעט'-אי-סאיז) ז. *grammaticize*.

grammat'icism *n.* (גרע-מעט'-אי-סיזם) א פונקט אדער כלל פון גראמאטיק.

grammat'icize *v.* (גרע-מעט'-אי-סאיז) מאכען גראמאטיקאליש; ארויסצייגען קענטניסע אין גראמאטיק.

grammatol'atry *n.* (גרעמ-ע-טאל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון ווערטער; דאס בוקען זיך פאר'ן בוכשטאב; דאס לעגען די אויפמערקזאמקייט אויף די ווערטער, ניט רעכענענדיג זיך מיט'ן אינהאלט.

gramme *n.* (גרעם) ז. *gram*.

gram'ophone *n.* (גרעמ'-א-פאון) א גראמאפאן, אן אינסטרומענט וועלכער רעפראדוצירט טענער און קלאנגען.

Gramophone

gram'pus *n.* (גרעמ'-פאס) דער בוטס-קאפ אדער שווערד-וואלפיש [א מין וואלפיש].

Grampus

granadil'la *n.* (גרענ-ע-דיל'-א) גראנאדילא, די פרוכט פון א מין פלעכטענדע גרעזער אדער קוסטעם מיט בלויע בלומען וואס וואקסען אין די הייסע לענדער.

gran'ary *n.* (גרענ'-ע-רי) 1. א קארן-שפייכלער; 2. א געגענד וואס גיט ארויס ברויט פאר אנדערע געגענדען אדער לענדער.

2. The Mississippi valley is the granary of the United States.

grand *a.* (גרענד) גרויסארטיג, ערהאבען, פרעכטיג; גרויס, הערליך, נאבעל; הויפט, גרעסטער, וויכטיגסטער; ערשטער; פאלקאם; וואס איז כולל אלע פרטים.

gran'dam *n.* (גרענ'-דעם) ז. *grandame*.

gran'dame *n.* (גרענ'-דיים) א באבע, א גרויסמוטער, אן אלטע פרוי.

Grand Ar'my of the Repub'lic (גרענד אר'-מי אוו טהי רי-פאב'-ליק) אין די פעראייניגטע שטאאטען — א געזעלשאפט פון די וועטעראנען, וועלכע האבען גענומען אנטייל אין בירגער-קריעג [1861—5], מיט דעם ציעל אויפצוהאלטען צווישען זיי ברידערליכקייט און שטיצען איינע די אנדערע אין דער צייט פון א נויט.

grand'aunt *n.* (גרענד'-ענט) אן עלטער-מוהמע.

grand'child *n.* (גרענד'-טשאילד) אן אייניקעל.

grand climacter'ic (גרענד קלאי-מעק-טער'-איק) דאס 63טע יאהר פון א מענשענס לעבען. ז. *climacteric*.

grand'daughter *n.* (גרענד'-דאה-טער) אן אייניקעל [ווייבליך].

grand'-duke *n.* (גרענד'-דיוק) א גרויס-הערצאג; א גרויס-פירסט.

grand'-duke'dom *n.* (גרענד'-דיוק'-דאם) א גרויס-הערצאגטום; א גרויס-פירסטענטום.

grandee' *n.* (גרענ-דיע') א גראנד, איינער פון די שפאנישע אדעליגע; א מענש פון העכערען ראנג, אן אדעליגער.

grandee'ship *n.* (גרענ-דיע'-שיפ) די ווירדע אדער לאגע פון א גראנד אדער אדעליגען.

gran'deur *n.* (גרענ'-דיור) גרויסקייט, הויכקייט; הערליכקייט, פרעכטיגקייט, ערהאבענהייט, גלאנץ.

grand'father *n.* (גרענד'-פא-טהער) א גרויספאטער, א זיידע.

grandil'oquence *n.* (גרענ-דיל'-א-קהוענס) א הויכער סטיל, הויכע מליצות, קלינגענדע פראזען.

grandil'oquent *a.* (גרענ-דיל'-א-קהוענט) וועלכער רעדט מיט קלינגענדע פראזען אדער הויכע מליצות.

gran'diose *a.* (גרענ'-די-אוס) גראנדיעז, גרויסארטיג; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש.

gran'diosely *adv.* (גרענ'-די-אוס-לי) אויף א גראנדיעזען אדער גרויסארטיגען אופן; באמבאסטיש.

grandios'ity *n.* (גרענ-די-אס'-אי-טי) דאס זיין גראנדיעז, גרויסארטיגקייט; דאס זיין אויפגעבלאזען אדער באמבאסטיש.

grandio'so *adv.* (גרענ-די-או'-סאו) אין מוזיק — אויף א גרויסארטיגען אדער גראנדיעזען אופן.

grand ju'ror (גרענד דזשוה'-ראר) א מיטגליעד פון אנקלאגע-געריכט. ז. *grand jury*.

grand ju'ry (גרענד דזשוה'-רי) דאס אנקלאגע-געריכט [א געריכט פון געשווארענע, אין צאהל פון 12 ביז 23, וועלכע אורטיילען צי איז דא א חשד אויף א געוויסער פערזאן, אז זי האט בעגאנגען דעם פערברעכען].

grand lar'ceny (גרענד לאר'-סע-ני)

אין געזעצגעבונג — א גנבה פון א סומע פון אונגעפעהר איבער 25 דאלאר.

grand liqu'or (גרענד ליק'-אר) דער לעבענס-עליקסיר [דער געטראנק, וועלכען די אלכעמיקער האבען געזוכט, ־מיינענדיג, אז מיט אזא געטראנק קען מען מאכען פון טויט לעבעדיג].

grand lodge (גרענד לאדזש) די גראנד-לאזשע פון אן ארדען [די אנפיהרענדע גרופע פון דעם ארדען, וועלכע בעשטעהט פון רעלעגאטען פון אלע לאזשען אונטער דעם פארזיץ פון גראנד-מייסטער].

grand'ly *adv.* (גרענד'-לי) אויף א גרויס-ארטיגען אופן.

grand'ma *n.* (גרענד'-מא) ז. *grandmamma*

grand'mamma *n.* (גרענד'-מא-מא) א גרויס-מוטער, א באבע.

grand mas'ter (גרענד מעס'-טער) דער גרויסמייסטער אדער הויפט פון אן ארדען.
He is grand master of a fraternal order.

grand'mother *n.* (גרענד'-מאטה-ער) א גרויסמוטער, א באבע.

grand'nephew *n.* (גרענד'-נעפ-יו) א גרויס-נעפע, דער זוהן פון א פלימעניק אדער פלימעניצע.

grand'ness *n.* (גרענד'-נעס) גרויסקייט, גרויסארטיגקייט, גראנדיעזיטעט.

grand'niece *n.* (גרענד'-ניעס) א גרויס-ניכטע, די טאכטער פון א פלימעניק אהער פלימעניצע.

grand old man (גרענד אולד מען) א זעהר בעליעבטער אלטער מאן; א זעהר בעליעבטער שטאאטסמאן.

Grand Old Par'ty (גרענד אולד פאר'-טי) די רעפובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

grand op'era (גרענד אפ'-ע-רא) גראנד-אפערא [א הויך-קלאסישע אפערא, וואס ווערט דורכאויס געזונגען און אקאמפאנירט פון א גרויסען ארקעסטער].

grand'pa *n.* (גרענד'-פא) ז. *grandpapa*

grand'papa *n.* (גרענד'-פא-פא) א גרויספאטער, א זיידע.

grand'parent *n.* (גרענד'-פעהר-ענט) א זיידע אדער א באבע.

grand pian'o (גרענד פי-ענ'-או) א קלאוויר, א פליגעל-פיאנא.

grand'-relief' *n.* (גרענד'-רי-ליעף') אין סקולפטור — הויך-רעליעף, הויך-בולט.

grand se'cret (גרענד סי'-קרעט) די גרויסע געהיימנים, יענע וועלט.

grand'sire *n.* (גרענד'-סאיר) דער זיידע; דער אורפאטער פון א משפחה.

grand'son *n.* (גרענד'-סאן) אן אייניקעל [מענליך].

grand'uncle *n.* (גרענד'-אנקל) אן עלטער-פעטער.

grange *n.* (גריינדזש) א פערמע, א כוטאר; אין די פעראייניגטע שטאאטען — א לאזשע פון א פארמער-ארדען, וואס האט זיך געשטעלט דעם ציעל מיטצוהעלפען דער ענטוויקלונג פון ערד-ארבייט.

gran'ger *n. and a.* (גריינ'-דזשער) א מיטגליעד פון דעם פארמער-ארדען אין אמעריקא; א פערמער, א דארף-יונג; וואס איז שייך צו א פערמע אדער כוטאר.

gran'gerism *n.* (גריינ'-דזשער-איזם) די פרינציפען און מעטאדען פון דעם פארמער-ארדען אין אמעריקא; דאס אילוסטרירען א בוך, אריינקלעפענדיג אין איהם אילוסטראציאנען פון אנדערע ביכער.

gran'gerite *n.* (גריינ'-דזשער-איט) איינער וואס אילוסטרירט א בוך מיט אילוסטראציאנען ארויסגעריסען פון אנדערע ביכער.

gran'gerize *v.* (גריינ'-דזשער-איז) אילוסטרירען א בוך מיט אויסגעשניטענע אילוסטראציאנען פון אנדערע ביכער.

gran'gerizer *n.* (גריינ'-דזשער-אי-זער) ז. *grangerite*

granif'erous *a.* (גרע-ניפ'-ע-ראס) וואס טראגט קערנער.

gran'iform *a.* (גרענ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערנדעל.

gran'ite *n.* (גרענ'-איט) גראניט [א מין שטיין]; א מין געפרארענער געטראנק [שערבעט]; גראניט-געשיר. ז. *granite-ware*

gran'ite-ware *n.* (גרענ'-איט-הוועהר) גראניט-געשיר [אייזערנע אדער ליימענע געשיר דעקארירט אזוי, אז זיי זעהען אויס ווי גראניט].

granit'ic *a.* (גרע-ניט'-איק) פון גראניט-שטיין.

granit'iform *a.* (גרע-ניט'-אי-פארם) גראניט-פערמיג; וואס זעהט אויס ווי גראניט.

gran'itoid *a.* (גרענ'-אי-טאיד) עהנליך צו גראניט.

graniv'orous *a.* (גרע-ניוו'-א-ראס) וואס עסט קערנער [ווי א פויגעל].

grant *v. and n.* (גרענט) בעוויליגען, שענקען; געבען א קאנצעסיע, בעוויליגען א רעכט אדער פריווילעגיע; געזעצליך, אפיציעל איבערטראגען אייגענטום; צוגעבען [די ריכטיגקייט פון עפעס]; בעוויליגונג; איבערטראגונג פון אייגענטומס-רעכטע [דורך אפיציעלע דאקומענטען]; דאס שענקען אדער בעוויליגען [רעכטע און פריווילעגיען]; דאס צוגעבען [די ריכטיגקייט פון עפעס]; א קאנצעסיע, עטוואס וואס ווערט בעוויליגט [אויף א פאטענט, אלס פריווילעגיע א. ז. וו., הויפטזעכליך טראקטען לאנד וואס ווערען אוועקגעגעבען צו אייזענבאהן-קאמפאניעס, קאלאניסטען א. ז. וו.].

gran'table *a.* (גרענ'-טעבל) וואס קען בעוויליגט ווערען, געגעבען ווערען אדער צוגעגעבען ווערען.

grant a lease (גרענט ע ליעס) געבען א קאנצעסיע.

gran'ted *a.* (גרענ'-טעד) בעוויליגט, געשאנקען; איבערגעטראגען [וועגען אייגענטומס-רעכט]; צוגעגעבען, אנגענומען אלס זעלבסטפערשטענדליך.

gran'ted to be so (גרענ'-טעד טו בי סאו) אנגענומען אז עס איז אזוי.

grantee' *n.* (גרענ-טיע') איינער וועמען עפעס ווערט בעוויליגט אדער געשאנקען; איינער וועמען מען גיט איבער אויף א קאנטראקט אייגענטומס-רעכטע; איינער וועלכער קריעגט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; איינער וואס קריעגט א קאנצעסיע; א קאנצעסיאנער.

gran'ter *n.* (גרענ'-טער) ז. *grantor*

gran'tor *n.* (גרענ'-טאר) איינער וואס בעוויליגט, גיט איבער אייגענטומס-רעכט, גיט א קאנצעסיע אדער גיט צו די ריכטיגקייט פון עפעס.

gran'ula *n.* (גרענ'-יו-לא) א קליין קערנדעל.

gran'ular *a.* (גרענ'-יו-לאר) קערנערדיג; עהנליך צו קערנדלעך.

granular'ity *n.* (גרענ-יו-לער'-אי-טי) קערנערדיגקייט.

gran'ularly *adv.* (גרענ'-יו-לער-לי) ווי קערנדלעך; אין קערנדלעך.

gran'ulate *v. and a.* (גרענ'-יו-לייט) צושטויסען אדער צומאלען אין קערנדלעך; ווערען צושטויסען אדער צומאלען אין קערנדלעך; בעדעקען מיט קליינינקע קערנדלעך; מאכען שארסטקע; צומאלען; צושטויסען; קערניג [שארסטקע, ניט גלאט, ניט גלייך].

gran'ulated *a.* (גרענ'-יו-ליי-טעד) קערנערדיג; צומאלען, צושטויסען; קערניג [ווי בעדעקט מיט קליינינקע קערנדלעך, ניט גלייך, ניט גלאט, שארסטקע].

gran'ulating-machine' *n.* (גרענ'-יו-ליי-טינג-מע-שין') א גראנוליר-מאשין [א מאשין וואס פערוואנדעלט מעטאל אין פיינע קערנדלעך אדער א מאשין צום מאלען שיס-פולווער].

granula'tion *n.* (גרענ-יו-ליי'-שאן) דאס צומאלען, דאס צושטויסען; דאס בילדען זיך פון נייעם געוועב [ביי דער פערהיילונג פון א וואונד].

gran'ulative *a.* (גרענ'-יו-ליי-טיוו) צומאלענדיג, צושטויסענדיג; צושטויבט, צומאלען; בילדענדיג א נייעם געוועב [ביי דער פערהיילונג פון וואונדען].

gran'ule *n.* (גרענ'-יול) א קליין קערנדעל, א קליין טיילעכעל, א שטויבעלע.

granulif'erous *a.* (גרענ-יו-ליפ'-ע-ראס) צושטויסענדיג, צומאלענדיג, פערוואנדלענדיג אין קערנדלעך; קערנערדיג.

gran'uliform *a.* (גרענ'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערנדעל.

gran'ulite *n.* (גרענ'-יו-לאיט) גראנוליט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קווארץ און פעלדשפאט].

granulit'ic *a.* (גרענ-יו-ליט'-איק) וואס איז שייך צו גראנוליט. ז. *granulite*

gran'ulize *v.* (גרענ'-יו-לאיז) מאכען פילען אדער קאפסולען.

granulo'ma *n.* (גרענ-יו-לאו'-מא) א קראנקהאפטער אנוואוקס וואס בילדעט זיך ביי געוויסע אנשטעקענדע קראנקהייטען [ווי ביי סיפילים, צרעת א. ז. וו.].

granulom'atous *a.* (גרענ-יו-לאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו דעם קראנקהאפטען אנוואוקס וואס בילדעט זיך ביי געוויסע אנשטעקענדע קראנקהייטען [ווי ביי סיפילים, צרעת א. ז. וו.].

gran'ulose *a. and n.* (גרענ'-יו-לאוס) קערנדיג, עהנליך צו קערנדלעך; דער בעשטאנדטייל פון קראכמאל וואס ווערט פערוואנדעלט אין צוקער.

gran'ulous *a.* (גרענ'-יו-לאס) ז. *granular*

grape *n.* (גרייפ) א וויינטרויב; א וויינשטאק; קארטעטש [צום שיסען פון הארמאטען]; אזא פוס-קראנקהייט ביי פערד.

grape'-flow'er *n.* (גרייפ'-פלאו'-ער) ז. *grape-hyacinth*

grape'-hy'acinth *n.* (גרייפ'-האי'-ע-סינטה) דער טרויבען-היאצינט [אזא פלאנצע].

grape'less *a.* (גרייפ'-לעס) אהן טרויבען; געמאכט ניט פון טרויבען [וועגען פאלשען וויין].

grape'-louse *n.* (גרייפ'-לאוס) די טרויבען-לויז אדער פילאקסערא [אזא אינזעקט וואס ברייננט פיעל שאדען צו וויינטרויבען]. ז. *phylloxera*

grape'-mil'dew *n.* (גרייפ'-מיל'-דיו)

טרויבען=טהוי [אזא קראנקהייט ביי וויינטרויבען].

grape'-rot *n.* (גרייפ'-ראט) אזא קראנקהייט ביי וויינטרויבען, פון וועלכער זיי הויבען אן צו פוילען.

gra'pery *n.* (גריי'-פער-אי) א וויינגארטען [הויפטזעכליך אין א גלעזערנער געביידע].

grape'-shot *n.* (גרייפ'-שאט) א קארטעטש [צו שיסען פון הארמאטען]; א קארטעטשען=שאס.

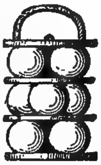

Grape-shot

grape'-stone *n.* (גרייפ'-סטאון) דאס ביינדעל פון א וויינטרויב.

grape'-vine *n. and a.* (גרייפ'-וואין) א וויינשטאק; וואס פאסט פאר וויינגערטנער [וועגען ערד=באדען, הויפטזעכליך וועגען דעם ניט זעהר פרוכטבארען באדען אין די שטאאטען קענטאקי און טענעסי, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

grape'-vine twist (גרייפ'-וואין טהוויסט) אזא בעוועגונג אין א נעגערשען טאנץ [אין אמעריקא].

graph'ic *a.* (גרעפ'-איק) גראפיש, וואס איז פארגעשטעלט דורך שריפטצייכענס אדער צייכנונגען; וואס איז שייך צו שרייבען; געשריבען; וואס איז פארגעשטעלט אין געצייכענטע פיגורען אדער דיאגראמען אנשטאט אין אריפמעטישע רעכנונגען; שילדערענד, בילדליך.

graph'ical *a.* (גרעפ'-אי-קעל) ז. ***graphic***

graph'ically *adv.* (גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך געשריבענע צייכענס; דורך גראפישע צייכנונגען; אויף א גראפישען אופן; דורך שילדערונג; אויף א בילדליכען אופן. ז. ***graphic***

graph'ical meth'od (גרעפ'-אי-קעל מעטה'-אד) די גראפישע מעטאדע, די מעטאדע פארצושטעלען מאטעמאטישע גרעסען אדער בעציהונגען ניט אין ציפער נאר אין פערשיעדענע ליניען אדער דיאגראמען.

graph'icalness *n.* (גרעפ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין גראפיש. ז. ***graphic***

graph'ical pow'ers (גרעפ'-אי-קעל פאו'-ערז) דער שילדערונגס=טאלאנט [פון אן ערצעהלער אדער א שרייבער].

graph'ical stat'ics (גרעפ'-אי-קעל סטעט'-איקס) גראפישע סטאטיק [די מעטאדע צו אונטערזוכען די פעסטקייט פון א געביידע, א בריק א. ד. ג. דורך דיאגראמען וועלכע ווערען געצייכענט אין מאסשטאב נאך א געוויסער מעטאדע].

graph'ic arts (גרעפ'-איק ארטס) די גראפישע קינסטע [ווי צייכנען, גראווירען, מאלען].

graph'icly *adv.* (גרעפ'-איק-לי) ז. ***graphically***

graph'ics *n.* (גרעפ'-איקס) די צייכענקונסט, בעזאנדערס די טעכנישע צייכענקונסט.

graphiol'ogy *n.* (גרעפ-אי-אל'-א-דזשי) די קונסט פון שרייבען אדער צייכנען; אן אבהאנדלונג וועגען דיעזער קונסט.

graph'ite *n.* (גרעפ'-איט) גראפיט [דער שטאף פון וועלכען מען מאכט בליישטיפטען].

graphit'ic *a.* (גרע-פיט'-איק) וואס איז שייך צו גראפיט.

graph'olite *n.* (גרעפ'-א-לאיט) טאוועלשיפער, גריפעל=שטיין [שיפער=שטיין פון וועלכען מען מאכט שרייב=טאוולען אדער שרייב=גריפלען].

graphol'ogist *n.* (גרע-פאל'-א-דזשיסט) א קענער אין דער קונסט פון בעשטימען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיין האנדשריפט.

graphol'ogy *n.* (גרע-פאל'-א-דזשי) דאס בעשטימען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיין האנדשריפט.

graphom'eter *n.* (גרע-פאמ'-ע-טער) א ווינקעל=מעסטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען ווינקלען].

graph'ophone *n.* (גרעפ'-א-פאון) א גראפאפאן, א פאנאגראף [א פערבעסערטער עדיסאן פאנאגראף וואס זיין צילינדער ווערט געמאכט פון הארטען גומי אנשטאט וואקס].

graph'otone *n.* (גרעפ'-א-טאון) א בולט'ע פאטא=גראווירע [א גראווירע וועלכע ווערט געמאכט דורך פאטאגראפיע] אויף א צינק אדער קופער=פלאטע.

graph'otype *n.* (גרעפ'-א-טאיפ) א מיטעל צו מאכען שנעל גראווירונגען צום דרוקען [די צייכנונג ווערט געמאכט מיט א געוויסער זארט טינט אויף א פלאטע וואס איז בעדעקט מיט א קריידשיכט. ווען די טינט ווערט טרוקען, פוצט מען אב מיט א בערשטעל דאס ווייכע קרייד פון דער פלאטע און עס בלייבט א בולט'ע טינט=צייכנונג פון וועלכער מען מאכט א סטערעאטיפ].

grap'line *n.* (גרעפ'-לין) אן אנקער פון א שיף; א שיף=אנקער מיט זעקס האטשיקעס.

grap'nel *n.* (גרעפ'-נעל) אזא שיפס=אנקער מיט זעקס האטשיקעס; אזא אייזען מיט איין האטשיק אדער מיט צוויי וואס ווערט בענוצט עטוואס אנצוגרייפען אדער אנצוהאלטען; אזא אייזען וואס ווערט בענוצט צום צונויפטשעפען צוויי שיפען.

grap'ple *n. and v.* (גרעפל) אזא אייזערנער האטשיק מיט וועלכען מען טשעפעט צונויף צוויי שיפען אדער וועלכע עס איז צוויי געגענשטענדע; א גרויסע, שפיציגע צוואנג [ווי די וועלכע מען געברויכט צו שלעפען שטיקער אייז]; א האטשיק; אן ארומכאפען אדער אן ארומקלאמערען זיך, ווי ביים ראנגלען זיך; א געפעכט; א קאמפף; א ראנגלען זיך; א שטרייט; א געשלעג; פערטשעפען אדער צוטשעפען מיט א האטשיק; אנגרייפען, אנפאסען; פעסטהאלטען; בעפעסטיגען איינס צום אנדערען; ארומכאפען זיך, ארומקלאמערען זיך; ראנגלען זיך; שטרייטען; קעמפפען.

grap'ple-hook *n.* (גרעפ'ל-הוק) א האטשיק צום אנטשעפען אדער צוטשעפען.

grap'ples *n.* (גרעפלז) אזעלכע צוויי האטשיקעס וואס זיינען פערבונדען מיט א קורצער קייט און ווערען געברויכט צום שלעפען קלעצער.

grap'ple with (גרעפל הוויטה) 1. זיך ראנגלען; קעמפפען; 2. זיך ערנסט פערנעהמען מיט עפעס.

2. His mind is trained to **grapple with** great questions.

grap'pling *n.* (גרעפ'-לינג) דאס פערטשעפען אדער אנטשעפען; א האטשיק, א האקען, א קלאמער; א שיף=אנקער.

grap'pling-i'ron *n.* (גרעפ'-לינג-אי'-ערן) אזא שטאנג מיט האטשיקעס.

gra'py *a.* (גריי'-פי) וואס בעשטעהט פון וויינטרויבען; וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו וויינטרויבען.

grasp *v. and n.* (גרעספ) גרייפען; פאסען, אומפאסען; אנפאסען; א נעהם טהאן; בעגרייפען; דאס גרייפען, דאס אננעהמען מיט דער האנד; גוואלט; דאס בעגרייפען, די פעהיגקייט צו בעגרייפען.

gras'pable *a.* (גרעס'-פעבל) וואס קען אנגעגריפען אדער אנגעכאפט ווערען; וואס מען קען בענעהמען אדער בעגרייפען.

grasp at (גרעספ עט) אנכאפען; פרובירען אנכאפען.

A drowning man will **grasp at** a straw.

gras'per *n.* (גרעס'-פער) א כאפער; איינער אדער עטוואס וואס כאפט אדער גרייפט אן.

gras'ping *a.* (גרעס'-פינג) גיעריג, האבזיכטיג.

gras'pingly *adv.* (גרעס'-פינג-לי) אויף א גיעריגען אדער האבזיכטיגען אופן.

gras'pingness *n.* (גרעס'-פינג-נעס) גיעריגקייט, האבזיכטינקייט.

grasp'less *a.* (גרעספ'-לעס) וואס קען ניט אנגרייפען אדער אננעהמען; שוואך.

grass *n. and v.* (גרעס) גראז; שפארגעל [ז. ***asparagus***]; פריהלינג; צייטווייליגע בעשעפטיגונג אין א דרוקעריי; בעדעקען מיט גראז; פערוואקסען ווערען מיט גראז; ווארפען אויף'ן גראז; פערלירען אין גראז; פיטערען מיט גראז; טהאן צייטווייליגע ארבייט אין א דרוקעריי.

grass'-cloth *n.* (גרעס'-קלאטה) אזא דינער לייכטער ליינען=עהנליכער שטאף, וועלכער ווערט פאבריצירט אין כינא פון א געוויסען גראז פאר זומער קליידער.

grass'-cut'ter *n.* (גרעס'-קאט'-ער) א גראז=שניידער; א גראז=שנייד=מאשין.

grass'er *n.* (גרעס'-ער) א קאלב וואס ווערט געפיטערט אויף גראז.

grass'finch *n.* (גרעס'-פינטש) דער גראזפינק [אזא פויגעלע וואס שפייזט זיך מיט גראז אדער גראז=קערנער].

grass'-green *a. and n.* (גרעס'-גריען) גרין ווי גראז, גראז=פארביג; גראז=קאליר. ז. איל. ***"Colors"***

grass'-grown *a.* (גרעס'-גראון) בעוואקסען מיט גראז.

grass'hopper *n.* (גרעס'-האפ-ער) א פעלד אדער גראז=גריל, א גראז=היישעריק.

Grasshopper

grass'iness *n.* (גרעס'-אי-נעס) דאס זיין בעוואקסען מיט גראז.

grass'ing *n.* (גרעס'-אינג) דאס אויסשפרייטען לייווענד אויף די פעלדער צום בלייכען אדער ווייסען.

grass'-land *n.* (גרעס'-לענד) גראז=לאנד [פיטערניס=לאנד, לאנקעס].

grass'-lin'en *n.* (גרעס'-לינ'-ען) גראז=לייווענד [אזא דינער קליידער=שטאף וואס ווערט געמאכט פון א געוויסען גראז].

grass'-pink *n.* (גרעס'-פינק) אן ארכידעען=עהנליכער אמעריקאנער גראז.

grass'-plat *n.* (גרעס'-פלעט) א שטיקעל פלאץ בעוואקסען מיט גראז [הויפטזעכליך ווען עס איז ארומגערינגעלט מיט בלומען=בייטען].

grass'-plot *n.* (גרעס'-פלאט) ז. ***grass-plat***

GRASSES AND THEIR ALLIES

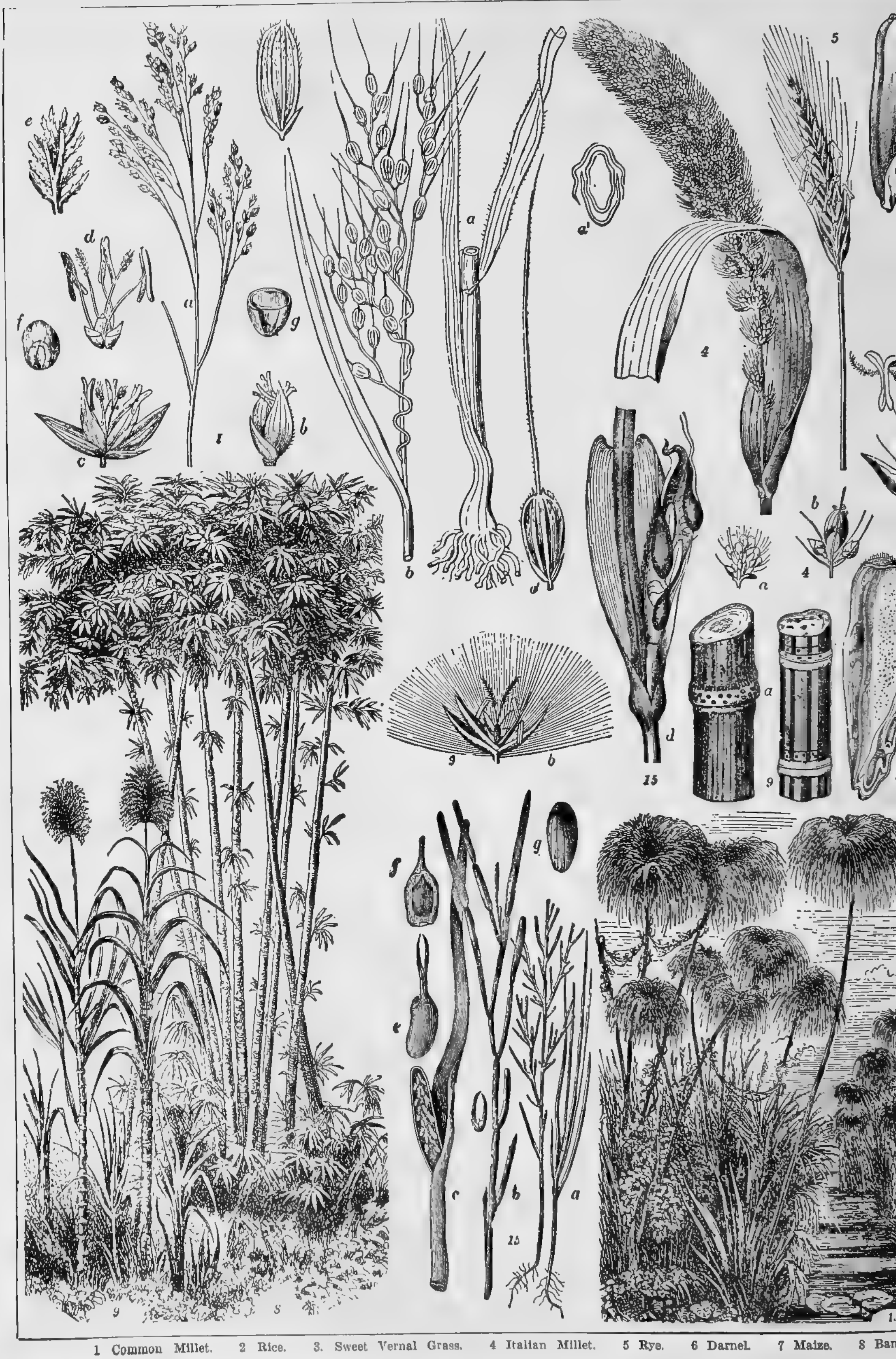

1 Common Millet. 2 Rice. 3. Sweet Vernal Grass. 4 Italian Millet. 5 Rye. 6 Darnel. 7 Maize. 8 Ban

גראָזען און גראָז־עהנליכע פּלאַנצען

) Sugar-cane. 10 Pampas Grass. 11 Cotton Grass. 12. Edible Cyperus or Rush-nut. 13 Papyrus. 14 Hairy Wood-rush.
15 Sea Grass or Grass-wrack.

grass'-pol'y *n.* (גרעס'-פאל'-אי) דאס בלוט=גראז [אזא פורפור=רויט גראז].

grass'quit *n.* (גרעס'-קהוויט) דער קארליק גראז=פינק [אזא קליין אמעריקאנער פויגעלע]. ז. ***grassfinch***

grass'-snake *n.* (גרעס'-סנייק) די גראז=שלאנג [א שלאנג פון גרינעם קאליר].

grass'-tree *n.* (גרעס'-טריע) דער גראז=בוים [אזא אויסטראלישע פלאנצע וועלכע האט לאנגע, דינע גראז=עהנליכע בלעטער].

Grass-tree

grass'-walk *n.* (גרעס'-וואהק) א גראז=שפאציער=וועג אין א גארטען.

Grass'-week *n.* (גרעס'-הוויעק) די בעט=וואך [אזוי הייסט ביי קריסטען די וואך צווישען דעם פינפטען און זעקסטען זונטאג נאך זייער פסח].

grass'-wid'ow *n.* (גרעס'-הוויד'-או) א שטרויענע אלמנה [א פרוי וועלכע איז צייטווייליג געשיעדען פון איהר מאן, ווי דורך פעררייזען א. ד. ג.]; אן עגונה; א גרושה.

grass'-wid'ower *n.* (גרעס'-הוויד'-א-ער) א שטרויענער אלמן [איינער וואס לעבט, צוליעב וועלכער עס איז אורזאכע, אבגעטיילט פון זיין פרוי].

grass'-wrack *n.* (גרעס'-רעק) דאס ים=גראז [אזא פלאנצע מיט לאנגע, גראז=עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסט מייסטענס ביים ברעג פון ים. ווערט געברויכט צום פאקען גלעזערנע און ליימענע כלים און אויף פאר מאטראצען]. ז. איל. ***"Grasses and their Allies"***

grass'y *a.* (גרעס'-אי) בעוואקסען מיט גראז; פול מיט גראז; עהנליך צו גראז, גרין ווי גראז.

grate *n. and v.* (גרייט) 1. א רעשאטקע, א גיטער, א גראטע; א פייער=ראסט [די רעשאטקע אין אן אויוען אויף וועלכער עס ליעגען די קויהלען]; מאכען א רעשאטקע אדער גראטע; פערמאכען מיט א גראטע; 2. רייבען, שאבען; סקריפען, קנאקען, טרעשטשען; קראצען; קריצען [ווי מיט די צייהנער]; פערשאפען שמערצען, וועה טהאן.

2. His broken English grates on my ears.

grate'ful *a.* (גרייט'-פול) דאנקבאר.

Grateful for the favors extended to me, I shall try to deserve your kindness.

grate'fully *adv.* (גרייט'-פול-אי) מיט דאנקבארקייט.

grate'fulness *n.* (גרייט'-פול-נעס) דאנקבארקייט.

gra'ter *n.* (גריי'-טער) א ריעב=אייזען, א טארקע; איינער וואס רייבט אדער שאבט; אין בוכבינדעריי — אזא אייזען אבצורייבען דעם רוקען פון א בוך נאכדעם ווי מען האט עס איינגענעהט און בעשמירט מיט קליי.

grate'-sur'face *n.* (גרייט'-סויר'-פייס) די פלעכע פון דעם פייער=ראסט [די רעשאטקע אויף וועלכער עס ליעגען די קויהלען] אין אן אויוען אדער פון א דאמפף=קעסעל.

grate the teeth (גרייט טהי טיעטה) קריצען מיט די צייהנער.

gratic'ulate *v.* (גרע-טיק'-יו-לייט) צוטיילען א צייכנונג אין לינירטע קוואדראט קעסטעלעך כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין אן אנדער מאסשטאב.

graticula'tion *n.* (גרע-טיק-יו-ליי'-שאן) די צוטיילונג פון א צייכנונג אין לינירטע קוואדראט=קעסטעלעך כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין א קלענערען אדער גרעסערען מאסשטאב.

grat'icule *n.* (גרעט'-אי-קיול) א צייכנונג, וועלכע איז צוטיילט אין לינירטע קוואדראט=קעסטעלעך, כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין אן אנדער מאסשטאב.

gratifica'tion *n.* (גרעט-אי-פי-קיי'-שאן) א גראטיפיקאציאן, א פרייוויליגע בעלוינונג פאר עטוואס; א מתנה פאר גוטער, איבערגעבענער דיענסט; א בעפריעדיגונג; דאס בעפריעדיגען.

grat'ifier *n.* (גרעט'-אי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס בעפריעדיגט; איינער וואס בעלוינט.

grat'ify *v.* (גרעט'-אי-פאי) בעפריעדיגען; פערשאפען פערגניגען, מאכען אנגענעהם; בעלוינען, פערגיטיגען, בעשענקען.

grat'ifyingly *adv.* (גרעט'-אי-פאי-אינגג-לי) בעפריעדיגענדיג; בעלוינענדיג; מאכענדיג אנגענעהם; פערשאפענדיג פערגניגען.

gra'ting *n. and a.* (גריי'-טינג) א גראטע, א גיטער, א רעשאטקע; א האלץ=ראהם פון קלעצער אויסגעמאכט ווי א רעשאטקע צום אונטערלעגען אונטער א שווערער געביידע, ווען זי ווערט געבויט אויף א ווייכען גרונד; דאס אבטיילען די גרויסע שטיקער ערץ [רויה מעטאל] פון די קליינע; דאס רייבען, דאס קראצען, דאס שאבען; דאס קריצען אדער סקריפען; דאס ווידריגע געפיהל וואס מען האט ווען מען הערט א קריץ אדער סקריפ; סקריפעדיג, קריצעדיג; ווידריג [ווי פון א סקריפ אדער קריץ].

gra'tingly *adv.* (גריי'-טינג-לי) קריצענדיג, סקריפענדיג; ווירדיג [ווי פון א קריץ אדער סקריפ].

gra'tis *adv.* (גריי'-טיס) גראטיס, אומזיסט, אהן געצאהלט, פריי.

grat'itude *n.* (גרעט'-אי-טיוד) דאנקבארקייט.

gratu'itous *a.* (גריי-טיו'-אי-טאס) וואס קאסט גאר ניט, וואס מען בעקומט אומזיסט; וואס איז ניט נויטיג, וואס ווערט ניט פערלאנגט; אהן אן אורזאך.

gratu'itously *adv.* (גריי-טיו'-אי-טאס-לי) אומזיסט, פריי, אהן געצאהלט; אהן אן אורזאכע, אהן א גרונד.

gratu'itousness *n.* (גריי-טיו'-אי-טאס-נעס) אונענטגעלטליכקייט, דאס זיין אומזיסט, דאס זיין פריי אהן געצאהלט; גרונדלאזיגקייט.

gratu'ity *n.* (גריי-טיו'-אי-טי) א פרייוויליגער געשענק; עטוואס וואס ווערט געגעבען אומזיסט; א מתנה; א נדבה.

grat'ulate *v.* (גרעט'-יו-לייט) ז. ***congratulate***

gratula'tion *n.* (גרעט-יו-ליי'-שאן) בעגריסונג, גליק=ווינשונג; צופרידענהייט.

grat'ulatory *a.* (גרעט'-יו-ליי-טא-רי) ז. ***congratulatory***

grau'wacke *n.* (גראה'-הוועק-ע) ז. ***graywacke***

grava'men *n.* (גרע-וויי'-מען) דער וויכטיגסטער פונקט פון אן אנקלאגע; א גרונד פאר אן אנקלאגע.

grave *v., a. and n.* (גרייוו) גראווירען, אויסשניצען; איינקריצען; אבריייניגען דעם דעק פון א שיף פון ים=גראז, מושלען א. ד. ג.; ערנסט, וויכטיג; איינפאך, פשוט; אין מוזיק — לאנגזאם, רוהיג, נידריג, טיעף; א קבר; א גראף; אן אקסאן=גראוו [דער צייכען (\`) וואס ווערט געשטעלט אויף געוויסע בוכשטאבען אין פראנצויזיש].

grave ac'cent (גרייוו עק'-סענט) אן אקסאן=גראוו [דער צייכען (\`) וואס ווערט געשטעלט אויף געוויסע בוכשטאבען אין פראנצויזיש].

grave'-clothes *n.* (גרייוו'-קלאוטהז) טויטען=קליידער, תכריכים.

grave'-dig'ger *n.* (גרייוו'-דיג'-ער) א טויטען=גרעבער, א קברות=מאן; אזא קעפער [זשוק, באבעלקע] וואס פערגראבט טויטע אינזעקטען; אזא פליעג וואס פערגראבט איהרע אייער.

grave in the mem'ory (גרייוו אין טהי מעמ'-א-רי) איינקריצען אין זכרון.

grave key (גרייוו קיע) דער באס=שליסעל [א צייכען אין מוזיק וואס צייגט, אז עס דארפען גענומען ווערען טיעפע נידריגע טענער].

grav'el *n. and v.* (גרעוו'-על) זאמד=שטיינדלעך, גרוז; גראבער זאמד; אורין=בלאז שטיינדלעך [אזא קראנקהייט ביי וועלכער עס בילדען זיך אויס אזעלכע קליינע שטיינדלעך אין די ניערען און קומען אריין אין דעם אורין=בלאז]; בעשיטען מיט זאמד=שטיינדלעך; ברייגנען אין פערלעגענהייט; צודריקען צו דער וואנד; פערטומלען דורך אן איבערראשונג; צוקאליעטשען די פיס דורך א זאמד=שטיינדעל.

grave'less *a.* (גרייוו'-לעס) אהן א קבר; ניט בעערדיגט.

grav'eliness *n.* (גרעוו'-על-אי-נעס) ז. ***gravelliness***

grav'elliness *n.* (גרעוו'-על-אי-נעס) דאס זיין פול מיט זאמד=שטיינדלעך.

grav'elly *a.* (גרעוו'-על-אי) זאמד=שטייניג; זאמדיג.

grav'el-pit *n.* (גרעוו'-על-פיט) א זאמד=גרוב.

grav'ely *a.* (גרעוו'-על-אי) ז. ***gravelly***

grave'ly *adv.* (גרייוו'-לי) אויף אן ערנסטען אופן.

gravemen'te *adv.* (גרא-וויי-מענ'-טע) אין מוזיק — מיט א געדריקטען טאן, ערנסט, שטיל.

gra'ven (גריי'-וון) גראווירט, אויסגעשניצט. ז. ***grave***

grave'ness *n.* (גרייוו'-נעס) ערנסט, ערנסטהאפטיגקייט; וויכטיגקייט.

gra'ven im'age (גריי'-וון אימ'-עדזש) א געשניצט געצענבילד.

grav'eolent *a.* (גרעוו'-אי-או-לענט) וואס האט א שטארקען אונאנגענעהמען ריח.

gra'ver *n.* (גריי'-ווער) א גראווירער, א שניצער; א גראוויר=נאדעל [א געצייג צום גראווירען].

graves *n.* (גרייווז) גריבענעס, גריבען.

grave'stone *n.* (גרייוו'-סטאון) א מצבה אויף א קבר.

grave'yard *n.* (גרייוו'-יארד) א בית־עולם, א בית־הקברות.

grave'yard insur'ance (גרייוו'-יארד אינ-שוהר'-ענס) א מעטאָדע צו בעשווינדלען א פערזיכערונגס־געזעלשאַפט דערמיט, וואס מען פערזיכערט אַן אַלטען אדער קראַנקען מאַן, ארויסשטעלענדיג איהם פאר א יונגען און געזונטען.

grav'id *a.* (גרעוו'-איד) טראָגעדיג, שוואַנגער.

grav'igrade *a. and n.* (גרעוו'-אי-גרייד) וואס געהט מיט שווערע טריט; א חיה וואס געהט שווער.

gravim'eter *n.* (גרע-ווימ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די ספּעציפישע געדיכטקייט אדער שווערקייט פון שטאָפען [בעזאָנדערס פון פליסיגקייטען].

gra'ving *n.* (גריי'-ווינג) דאס גראַווירען; אַן איינדרוק; דאס רייניגען דעם דעק פון א שיף.

gra'ving-dock *n.* (גריי'-ווינג-דאק) א טרוקען־דאָק [א גראָבען מיט וואַסער־טויערען ביי א האַפען וואו שיפען ווערען געבויט אדער ווערען אויסגעלאָדען און אָנגעלאָדען].

grav'itate *v.* (גרעוו'-אי-טייט) גראַוויטירען, זיך ציהען צו א געוויסען פונקט; זיין אונטערוואָרפען דער גראַוויטאַציאָנס־קראַפט, זיין געניינט צו פאַלען נאָך אונטען [ווי א שטיין וואס פאַלט פון א באַרג].

gravita'tion *n.* (גרעוו-אי-טיי'-שאַן) גראַוויטאַציאָן, די ציהונגס־קראַפט צווישען קערפּער; די ציהונגס־קראַפט פון די פּלאַנעטען; די שווערקראַפט, די קראַפט פון שווערקייט וואס ציהט אלעס אַרונטער צום מיטעל־פונקט פון דער ערד; א נייגונג, א שטרעבונג אין א געוויסער ריכטונג.

gravita'tional *a.* (גרעוו-אי-טיי'-שאַנ-על) וואס איז שייך צו גראַוויטאַציאָן. ז. *gravitation*

gravita'tionally *adv.* (גרעוו-אי-טיי'-שאַנ-על-אי) דורך גראַוויטאַציאָן. ז. *gravitation*

grav'ity *n.* (גרעוו'-אי-טי) שווערקראַפט, געוויכט, שווערקייט, ציהונגס־קראַפט; ערנסטהאַפטיגקייט, ערנסט; וויכטיגקייט, ווירדיגקייט; טיעפקייט, נידריגקייט [וועגען טענער].

gra'vy *n.* (גריי'-ווי) פלייש־זאַפט, בראַטען־זופ.

gra'vy-boat *n.* (גריי'-ווי-באוט) א בראַטען־זופ שיסעלע.

gray *a., n. and v.* (גריי) גרוי, מיט א גרויען קאָליר; מיט גרויע האָר; אַלט; בעיאָהרענט; ערפאָהרען, געניט; די גרויע פאַרב; א גרויע חיה, א גרויער דאַקס, א גרוי פערד; דעמערונג [דאס גרויען אויף מאָרגען] בין השמשות, די צווישען־צייט צווישען טאָג און נאַכט; מאַכען גרוי, פערוואַנדלען אין א גרויען קאָליר; מאַכען מאַט [ווי גלאָז].

gray'-bear *n.* (גריי'-בעהר) אַזאַ שפּין מיט לאַנגע פיס. ז. *harvestman*

gray'beard *n. and a.* (גריי'-ביערד) א גרויע באָרד, א זקן; א מין אַלטפרענקישער גראַפין מיט א פיגור פון א מענשען מיט א לאַנגער באָרד; א מין פאַליפּ אויף אויסטריצעס; מיט א גרויער באָרד, אַלט.

gray'coat *n.* (גריי'-קאוט) איינער וועלכער טראָגט א גרויען מונדיר; אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא — א סאָלדאַט פון דער קאָנפעדעראַטען־אַרמעע [פון די שקלאַפען־האַלטערישע זיד־שטאַאַטען] אין דער צייט פון בירגער־קריעג.

gray'-coat'ed *a.* (גריי'-קאוט'-עד) מיט א גרויען ראָק.

gray'-eyed *a.* (גריי'-איד) מיט גרויע אויגען.

gray'-fly *n.* (גריי'-פלאַי) די שאָף־פליעג [א באָבעלקע].

gray'-fri'ar *n.* (גריי'-פראַי'-ער) א מאָנאַך פון דעם פראַנציסקאַנער אָרדען.

gray'head *n.* (גריי'-העד) אַן אַלטער מאַן אדער פרוי מיט א גרויען קאָפּ; אַן אַלטער וואַל־פיש [א זכר].

gray'hound *n.* (גריי'-האונד) ז. *greyhound*

gray'ish *a.* (גריי'-איש) גרויליך, עטוואס גרוי.

gray'lag *n.* (גריי'-לעג) די ווילדע גאַנז.

Graylag

gray'ling *n.* (גריי'-לינג) דער אומבער־פיש אדער כאַריאוס [א מין פיש מיט זעהר גרויסע פלוס־פעדערען].

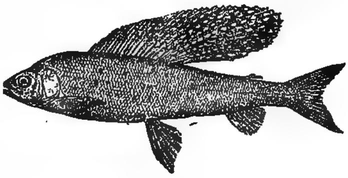

Grayling

gray'mill *n.* (גריי'-מיל) דער שטיין־זאָמען [א מין פלאַנצע מיט זעהר האַרטע קליינע פרוכטען].

gray'-mil'let *n.* (גריי'-מיל'-עט) ז. *graymill*

gray'ness *n.* (גריי'-נעס) גרויקייט.

graywack'e *n.* (גריי-הוועק'-ע) אין געאָלאָגיע — גרויע וואַקקאַ [א זאַמד־שטיין פון געלבען קאָליר וואס שפּאַלט זיך ווי שיפער־שטיין].

graze *v. and n.* (גרייז) עסען גראָז; אָבפרעסען; פּאַשען, פיטערען; זיך פּאַשען, זיך פיטערען; לייכט בעריהרען אדער א גלעט טהאָן פאַרבייגעהענדיג; אָברייבען, אָבקראַצען די הויט פון עפּעס; דאס פיטערען, דאס פּאַשען; דאס בעריהרען, דאס אָברייבען.

gra'zer *n.* (גריי'-זער) א טהיער וואס פיטערט זיך אויף גראָז.

gra'zier *n.* (גריי'-זשער) א פיה־פיטערער, איינער וואס האָדעוועט פיה צום פערקויפען.

gra'zing-ground *n.* (גריי'-זינג-גראונד) פּאַשע; לאַנד צו פיטערען בהמות.

grease *n. and v.* (גריעס) פעטס, שמאַלץ [הויפּטזעכליך פון לאַנד־טהיערע]; שמירען; מאַוקע [אַזאַ קראַנקהייט אויף א פערדס פוס, ביי וועלכער די פעל ווערט צושפּאָלטען און עס רינט אייטער]; שמירען [מיט פעטס]; מאַכען עטוואָס זאָל זיך לייכט בעוועגען [פאָהרען ווי געשמירט]; אָנשטעקען א פערד מיט מאַוקע; אונטערשמירען [אונטערקויפען, געבען כאַבאַר].

grease'-paint *n.* (גריעס'-פיינט) גרימיר־פאַרב [וואס אַקטיאָרען געברויכען].

grea'ser *n.* (גריע'-סער) אַן אוילער [איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים אויילען מאַשינען]; א הילפס־מאַשיניסט; אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא — אַן ערד־גרעבער וואס פער'שכור'ט זיינע פערדיענסטען, אַן ערד־גרעבער א בראָדיאַגע.

Grea'ser *n.* (גריע'-סער) א מעקסיקאַנער, א שפּאַניש־אַמעריקאַנער.

grease the palm of (גריעס טהי פּאַהם אָוו) אונטערקויפען; געבען כאַבאַר.

grease the wheels (גריעס טהי הוויעלז) שמירען די רעדער; אויסצאָהלען א חוב אין קליינע ראַטען.

grea'sily *adv.* (גריע'-סי-לי) פעט, אויליג, געשמירט; אונאַנשטענדיג, גראָב.

grea'siness *n.* (גריע'-סי-נעס) פעטקייט, אויליגקייט; דאס זיין געשמירט [מיט אויל אדער פעטס].

grea'sy *a.* (גריע'-סי) פעט; אויליג, שמיעריג; געשמירט [מיט אויל אדער פעטס]; גליטשיג; ערפאַלגרייך אין וואַלפיש־פאַנג [אָנגעלאָדען מיט וואַלפיש־אויל]; אָנגעשטעקט מיט מאַוקע [אַזאַ פוס־קראַנקהייט ביי פערד]. ז. *grease*

great *a.* (גרייט) גרויס; גרויסאַרטיג; וויכטיג; וואס איז אם גרעסטען אדער וויכטיגסטען; ערהאָבען, דערהויבען, פראָמינענט, בעריהמט; פול; שוואַנגער; שווער; ערנסט, איבערגעגעבען; אין חן; וואס געדויערט לאַנג.

great age (גרייט איידזש) 1. הויכע אַלטער; 2. א וויכטיגע, גרויסע עפּאָכע [אין דער געשיכטע פון דער מענשהייט אדער פון א לאַנד].

2. We are living in a great age.

great ant'-ea'ter (גרייט ענט'-איע'-טער) דער גרויסער מוראַשקעס־פרעסער [אַזאַ חיה אין די הייסע טיילען פון אַמעריקא וואס פרעסט מוראַשקעס].

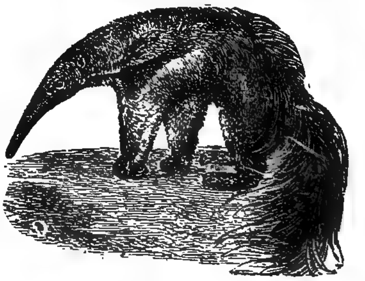

Great Ant-eater

great'-aunt *n.* (גרייט'-ענט) אַן עלטער־מוהמע.

Great Bear (גרייט בער) אין אַסטראָנאָמיע — דער גרויסער בער [אַזאַ שטערן־גרופּע].

great'-bel'lied *a.* (גרייט'-בעל'-איעד) שוואַנגער.

great'-born *n.* (גרייט'-באָרן) א בעל־יתום.

Great Brit'ain (גרייט בריט'-איין) גרויס-בריטאניען [ענגלאנד, שאטלאנד און וועלס].

great cat's head pear (גרייט קעטס העד פעהר) אזא מין באר [בארנע] וואס וואקסט אין אמעריקא.
ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

great'coat *n.* (גרייט'-קאוט) אן אויבערמאנטעל, א פאלטא.

great cry and lit'tle wool (גרייט קראי ענד ליטל הוואול) א גרויסער וואלקען און א קליינער רעגען.

great deal (גרייט דיעל) א היבש ביסעל, א סך; א גרויסע אונטערנעהמונג, א גרויס געשעפט.

great doom (גרייט דוהם) דער גרויסער יום הדין, דאס וועלט-געריכט.

grea'ten *v.* (גרייטן) פערגרעסערען; פערגרעסערט ווערען.

grea'ter yel'lowlegs snipe (גריי'-טער יעל'-או-לעגז סנאיפ) דער געל-פיסיגער בעקאס [אזא פויגעל].
ז. איל. ***"Game Birds"***

great expecta'tions (גרייט עקס-פעק-טיי'-שאנז) גלענצענדע אויסזיכטען.

great'-eyed *a.* (גרייט'-איד) וואס האט גרויסע אדער ארויסגעשטארצטע אויגען, וואס זעהט אין דער פינסטער.

great'-frui'ted *a.* (גרייט'-פרוה'-טעד) וואס בריינגט ארוים גרויסע פרוכט.

great go (גרייט גאו) די עקזאמענס אויף געלעהרטע טיטולען אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט [ענגלאנד].

great'-grand'daughter *n.* (גרייט'-גרענד'-דאה-טער) אן אור-אייניקעל [ווייבליך].

great'-grand'father *n.* (גרייט'-גרענד'-פא-טהער) אן עלטער-זיידע.

great'-grand'mother *n.* (גרייט'-גרענד'-מאטה-ער) אן עלטער-באבע.

great'-grand'son *n.* (גרייט'-גרענד'-סאן) אן אור-אייניקעל [מענליך].

great gross (גרייט גראוס) 12 גראס [144 טוצען].

great gun (גרייט גאן) א קאנאנע; א גרויסע חיה; א גרויסער "קנאקער", א גרויסער מאכער.

great guns (גרייט גאנז) א שטורם; קאנאנען; גרויסע מאכערס; גרויסע חיות.
ז. ***great gun***

great'-hear'ted *a.* (גרייט'-האר'-טעד) עדעל, מוטיג, גרויסמוטיג, הויכמוטיג.

great'-horse *n.* (גרייט'-האהרס) א געלערענט פערד.

great hun'dred (גרייט האנ'-דרעד) צעהן טוצען [120].

Great Lakes (גרייט לייקס) די פינף אזיערעס אין נארד-אמעריקא: סופיריאר [העכערער], מישיגאן, הוראן, איריע און אנטאריא.

great lar'ceny (גרייט לאר'-סענ-אי) ז. ***grand larceny***

great looks (גרייט לוקס) שטאלצע בליקען, א שטאלצע האלטונג, א שטאלץ אויסזעהן.

great'ly *adv.* (גרייט'-לי) אין א הויכער שטופע, אין א הויכען גראד, בעדייטענד; אויף א גרויסען אדער גרויסארטיגען שטייגער; אויף א גרויסמוטיגען אדער הויכמוטיגען שטייגער.

great man'y (גרייט מענ'-אי) מעהרערע, פיעלע, א סך, א היבש ביסעל.
There are a great many people in the hall.

great mas'ter (גרייט מעס'-טער) ז. ***grand master***

great mil'let (גרייט מיל'-עט) א מין הירזש.

great'-min'ded *a.* (גרייט'-מאינ'-דעד) הויכמוטיג, עדעל, גוטהערציג.

great'-min'dedness *n.* (גרייט'-מאינ'-דעד-נעס) הויכמוט, עדעלקייט, גוטהערציגקייט.

Great Mogul' (גרייט מא-גאל') דער גרויסער מאגאל [דער אמאליגער הערשער פון דעלהי, אין הינדאסטאן, וועלכע בעלאנגט איצט צו ענגלאנד]; א יחסן, א גאנצער "יא-טעבע-דאם".

great'ness *n.* (גרייט'-נעס) גרויס; גרויסקייט, וויכטיגקייט; שטארקייט, מעכטיגקייט; ערהאבענהייט, הויכער שטאנד; צאהלרייכקייט, פיעלקייט.

great news (גרייט ניוז) וויכטיגע נייעס, גוטע נייעס.

great pow'ers (גרייט פאו'-ערז) 1. גרויסע פעהיגקייטען, פיעל קרעפטען; 2. גרויסמעכטע [די לענדער וואס שפיעלען א וויכטיגע ראלע אין דער וועלט-פאליטיק].
2. England is a leader among the great powers of Europe.

greats *n.* (גרייטס) ז. ***great go***

great sea (גרייט סיע) הויכער וואסערשטאנד אין ים; דער אפענער ים [פון וואנען מען זעהט שוין ניט קיין ברעג]; דער מיטעללענדישער ים; דער שווארצער ים.

great seal (גרייט סיעל) דער גרויסער זיעגעל, דער שטאאטס-זיעגעל [דער גרויסער זיעגעל מיט וועלכען מען שטעמפעלט די אפיציעלע רעגיערונגס-דאקומענטען].

great shots (גרייט שאטס) קאנאנען-קוגלען; ארטילעריע-פייער.

great'-souled *a.* (גרייט'-סאולד) הויכמוטיג, גוטהערציג, עדעל.

great spout (גרייט ספאוט) לוסטיגקייט; אויסגעלאסענהייט.

great tithes (גרייט טאיטהז) מעשר.

great toe (גרייט טאו) דער גראבער פוס-פינגער.

great tri'al (גרייט טראי'-על) א שווערע צייט; צרות.

great trust (גרייט טראסט) צופערלעסיגקייט; פערטרויאונג.

great'-un'cle *n.* (גרייט'-אנקל) אן עלטער-פעטער.

great way (גרייט הוויי) א ווייטע שטרעקע; ווייט.

great while (גרייט הוואיל) זעהר לאנג [אין צייט].
They do not expect to stay here a great while.

great with child (גרייט הוויטה טשאילד) שוואנגער; אין די הויכע מאנאטען [וועגען א שוואנגערער פרוי].

great with tears (גרייט הוויטה טיערז) מיט טרערען אין די אויגען.

great with young (גרייט הוויטה יאנג) טראגענדיג [וועגען חיות].

greaves *n.* (גריעווז) א פוס-פאנצער [א מין מעטאלענע כאלעווע, וועלכע די מיטעלאלטערליכע ריטער פלעגען אנטהאן אויף'ן שין-ביין]; דער אבזאץ פון געפרעגעלטע פעטקייט אדער שמאלץ; גריבענעס, גריבען.

grebe *n.* (גריעב) די גרעבע אדער גאנגארע [א שווים-פויגעל מיט א גלייכען, שארפען שנאבעל און מיט שוואכע, וועניג ענטוויקעלטע פליגלען. האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים].

Grebe

Gre'cian *n. and a.* (גרי'-שען) א גרעק, א גריך; איינער וואס קען די גריכישע שפראך; א פראנט; גרעקיש, גריכיש; וואס איז שייך צו גריכענלאנד.

Gre'cism *n.* (גרי'-סיזם) גריכישע ארט אויסדריקע.

Gre'co-Lat'in *a.* (גרי'-קאו-לעט'-אין) ז. ***Greco-Roman***

Gre'co-Ro'man *a.* (גרי'-קאו-ראו'-מען) גריכיש-רוימיש; וואס איז שייך צו דער גריכיש-רוימישער קולטור, ליטעראטור א. ד. ג.

greed *n.* (גריעד) א שטארקער בעגעהר נאך עפעס, בעזאנדערס נאך געלד; א שטארקע לוסט, א נידריגע תאוה.

gree'dily *adv.* (גריע'-די-לי) מיט א שטארקען אפעטיט; גיעריג, זשעדנע.

gree'diness *n.* (גריע'-די-נעס) זשעדנעקייט, גיעריגקייט, האבזיכטיגקייט.

gree'dy *a.* (גריע'-די) זשעדנע, גיעריג, האבזיכטיג.

gree'-gree *n.* (גרי'-גרי) ז. ***gri-gri***

Greek *n. and a.* (גריעק) א גרעק, א גריך; די גריכישע שפראך; אן אונפערשטענדליכע שפראך, "טערקיש", "תרגום-לשון"; א חברה-מאן, אן אוואנטוריסט; א מין שמעטערלינג אדער באבעלע; וואס איז שייך צו גריכענלאנד אדער צו די גריכען; גריכיש.

Greek Church (גריעק טשוירטש) די גריכישע אדער פראוואסלאוונע קירך.

Greek cross (גריעק קראס) א גריכישער צלם [א צלם, וואו ביידע שטעקלעך אדער שטענגלעך, וועלכע בילדען איהם אויס, זיינען פון איין לענג און שניידען דורך איינער דעם אנדערען אין סאמע מיטען].

Greek fire (גריעק פאיר) גריכישער פייער [א מין ברען-שטאף וואס ברענט אין וואסער. די אלטע גריכען האבען ערפונדען דיעזען שטאף און פלעגען איהם געברויכען אין צייט פון מלחמה אונטערצוצינדען דעם שונא'ס שיפען].

green *a., n. and v.* (גריען) גרין, פון א גרינעם קאליר; אונצייטיג, פריש; וועניג ענטוויקעלט; אונערפאהרען; ניי; יונג; בליהענד, פול מיט לעבען; בלאס, שוואך, קרענקליך; א גרינער קאליר; א פלאץ בעוואקסען מיט גרינעם גראז; בעדעקען מיט גרינס; בעוואקסען ווערען מיט גרינעם גראז.

green as duck'weed (גריען עז דאק'-הוויעד) יונג און אונערפאהרען.

green'back *n.* (גריענ'-בעק) געוויסע אמעריקאנער פאפיער-געלד וואס איז ארויסגעגעבען געווארען אין צייט פון בירגערקריעג [רופט זיך אזוי, ווייל די צווייטע

זייט פון דיזען פאפיער-געלד איז געדרוקט מיט גרינער פארב]; א ווערטהפאפיער אדער געלד-נאטע וואס א נאציאנאלע באנק פון די פעראייניגטע שטאאטען לאזט ארויס; דער אמעריקאנער רעגענפייפער [אזא פויגעל. ז. *golden plover*]; דער פליג-פויגעל [קאליברי]; א פראש, א זשאבע.

Green'backer *n.* (גריענ'-בעק-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער פאליטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Greenback party*

Green'back par'ty (גריענ'-בעק פאר'-טי) א פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז ענטשטאנען אין יאהר 1874 און האט געפאדערט, ערשטענס, אז בלויז די פעדעראלע רעגיערונג זאל ארויסגעבען געלדפאפיער און צווייטענס, אז דאס אנגענומענע געלד זאל זיין פאפיער-געלד. ז. *greenback*

green'bone *n.* (גריענ'-באון) דער הארנהעכט [א מין פיש].

green'-broom *n.* (גריענ'-ברוהם) א מין פלאנצע וועלכע ווערט בענוצט אין מאכען גרינע פארבען.

green'-cloth *n.* (גריענ'-קלאטה) די קאנטאר פון קעניגליכען הויף אין ענגלאנד; דאס פריוואט-צימער אין א געשעפט-הויז.

green cloth (גריען קלאהטה) א קארטענטיש, א טיש אויף וועלכען מען שפיעלט אין אזארטנע שפיעלען.

green'-col'ored *a.* (גריענ'-קאל'-ארד) בלאס, בלייך, מיט א קרענקליכען אויסזעהן.

gree'ner *n.* (גריע'-נער) א גרינער, אן אונערפאהרענער מענש; א מענש וועלכער קען ניט די מלאכה און פערנעהמט די שטעלע פון איינעם, וועלכער סטרייקט; איינער וועלכער נעהמט זיך פאר אן ארבייט וואס ער קען ניט, כדי זי צו ערלערנען.

gree'nery *n.* (גריע'-נע-רי) גרינס, א פלאץ בעוואקסען מיט גרינעם גראז אדער בוימער.

gree'ney *a.* and *n.* (גריע'-ניע) דער גרינפינק. ז. *greenfinch*

green'-eyed *a.* (גריענ'-איד) מיט גרינע אויגען; וואס קוקט אויף עפעס מיט קנאה אדער אייפערזוכט.

green'finch *n.* (גריענ'-פינטש) דער גרינפינק [א מין אייראפעאישער זינג-פויגעל מיט א דיקען שנאבעל און קורצען עק].

green fish (גריען פיש) פרישע אדער ניט געזאלצענע פיש, וועלכע מען זאלצט און מען טריקענט איידער מען פערקויפט זיי; א פיש, וועלכער איז געזאלצען אבער נאך ניט אויסגעטריקענט.

green goods (גריען גודז) פאלשע אסיגנאציעס, ווערטהלאזע אדער פאלשע ווערטהפאפיערען.

green'-goose *n.* (גריענ'-גוהס) א יונג גענזעלע.

green grease (גריען גריעס) דאס דיקע אויל וואס שטעלט זיך אב ביים דיסטילירען קויהלען-טער.

green'gro'cer *n.* (גריענ'-גראו'-סער) איינער וואס פערקויפט גרינסען [גארטען-פרוכטען, ווי ציבעלעס, אוגערקעס א. ד. ג.].

green'head *n.* (גריענ'-העד) דער אמעריקאנער פליעג-פויגעל אדער קאליברי.

green'heart *n.* (גריענ'-הארט) דער גרינהאלץ-בוים [האט א זעהר הארט האלץ וואס ווערט געברויכט אין בויען שיפען].

green'horn *n.* (גריענ'-האהרן) א "גרינהארן", א גרינער, א ניי-אנגעקומענער אין א לאנד, אן אונערפאהרענער מענש, א מענש וואס איז אונבעקאנט מיט דער וועלט אדער מיט'ן לעבען און אויפפיהרונגען פון לאנד.

green'house *n.* (גריענ'-האוס) אן אראנזשערעע [א געביידע מיט א גלעזערנעם דאך, וואו עס וואקסען פלאנצען, וועלכע קענען ניט אריבערטראגען דעם געוועהנליכען קלימאט פון לאנד].

green in earth (גריען אין אוירטה) פריש אין קבר.

gree'ning *n.* (גריע'-נינג) דאס גרינען; אן עפעל מיט א גרינער שאלעכץ [ווען דער עפעל איז שוין רייף].

green in remem'brance (גריען אין רי-מעמ'-ברענס) פריש אין זכרון.

gree'nish *a.* (גריע'-ניש) גרינליך, עטוואס גרין.

Green'landman *n.* (גריענ'-לענד-מען) א שיף וואס געהט כאפען וואלפיש נעבען די ברעגעס פון גרענלאנד.

green'land-oil *n.* (גריענ'-לענד-איל) פיש-טראן.

green'-la'ver *n.* (גריענ'-ליי'-ווער) א מין ים-גראז וואס ווערט געברויכט צום עסען.

green'ly *adv.* (גריענ'-לי) מיט א גרינעם קאליר; אויף א נייעם אדער פרישען שטייגער; מעשה "גרינער", אונערפאהרענהייד.

green'ness *n.* (גריענ'-נעס) גרינקייט; אונצייטיגקייט; פרישקייט; אונערפאהרענהייט.

green'room *n.* (גריענ'-רוהם) א צימער נעבען סצענע אין טעאטער, וואו די אקטיארען רוהען זיך אב אין צווישען-צייט פון זייער אויפטריט; א צימער אין א מאנופאקטור-מאגאזין, וואו מען לעגט אב פרישע אדער נייע צייג, וועלכע האט זיך ערשט בעקומען פון פאבריק; א זאאל אין אוניווערזיטעט, וואו מען גיט אב עקזאמענס.

greens *n.* (גריענז) גרינס, גרינווארג, גארטען-פרוכטען [ווי ציבעלעס, אוגערקעס א. ד. ג.]; די גרינע בלעטער אויף די בוימער; אין צוקער-פאבריקאציאן — דער סיראפ וואס רינט אראב פון שטיקער אדער היטלען צוקער.

green'sand *n.* (גריענ'-סענד) אזא זאמד-שטיין וואס ענטהאלט אין זיך קערנדלעך פון גלאקאניט [אזא מינעראל], וועלכע גיבען איהם צו א גרינליכען קאליר.

green'shank *n.* (גריענ'-שענק) דער גרינפוס, אזא פויגעל מיט א לאנגען עטוואס אויסגעבויגענעם שנאבעל און לאנגע גרינליכע פיס.

green'sick *a.* (גריענ'-סיק) וואס ליידעט פון בלייכזוכט [א קראנקהייט וואס קומט פון בלוט-ארעמקייט].

green'sickness *n.* (גריענ'-סיק-נעס) בלייכזוכט. ז. *chlorosis*

green'-stall *n.* (גריענ'-סטאהל) א לאדען אדער באנק אויף וועלכע מען לעגט אויס גרינס צום פערקויפען.

green'stone *n.* (גריענ'-סטאון) דער גרינשטיין [א מין מינעראל]; א מין זעהר הארטער שטיין וואס ווערט בענוצט צו שארפען כירורגישע מעסערס און אנדערע אינסטרומענטען.

green'sward *n.* (גריענ'-סהוואהרד) א פייכטער ארט בעוואקסען מיט גראז.

green ta'ble (גריען טייבל) ז. *green cloth*

green vit'riol (גריען וויט'-רי-אל) גרינער וויטריאל. ז. *copperas*

green'wax *n.* (גריענ'-הוועקס) גרינער טריפוואקס אדער זיגעל-לאק; די אמאליגע ענגלישע אפיציעלע פאפיערען, וועלכע האבען געהאט א זיגעל מיט גרינעם טריפוואקס.

green'weed *n.* (גריענ'-הוויעד) ז. *green-broom*

green'-winged teal (גריענ'-הווינגד טיעל) א מין ווילד ענטעל [קאטשקע]. ז. איל. *"Game Birds"*

green'wood *n.* (גריענ'-הוואוד) האלץ פון א וואלד ווען די בוימער זיינען גרין [ווי אין זומער]; האלץ וואס האט בעקומען א גרינליכען קאליר דורך א געוויסען ארט פוילען.

gree'ny *a.* and *n.* (גריע'-ני) גרינליך, מיט א גרינליכען קאליר; א גרינער, אן אונערפאהרענער מענש, א תם; א סטודענט פון ערשטען קורס אין אוניווערזיטעט; דער גרינפינק [ז. *greenfinch*].

greet *v.* (גריעט) גריסען; בעגריסען.

gree'ter *n.* (גריע'-טער) א גריסער, א בעגריסער.

gree'ting *n.* (גריע'-טינג) א גרוס; א בעגריסונג.

gre'gal *a.* (גרי'-געל) וואס איז שייך צו א סטאדע [טשערעדע].

grega'rianism *n.* (גרי-גיי'-רי-ען-איזם) סטאדען-אינסטינקט; די נייגונג צו לעבען גרופענווייז אדער אין סטאדעס; געזעלשאפטליכקייט, געזעלינקייט.

grega'rious *a.* (גרי-גיי'-רי-אס) וואס האט א סטאדען-אינסטינקט; וואס האט א ניינונג זיך צו פעראייניגען אין גרופען אדער סטאדעס; געזעלשאפטליך, געזעליג.

grega'riously *adv.* (גרי-גיי'-רי-אס-לי) מחנות-ווייז, גרופענווייז, אין סטאדעס; געזעלשאפטליך, געזעליג.

grega'riousness *n.* (גרי-גיי'-רי-אס-נעס) ז. *gregarianism*

grege *a.* and *n.* (גריעדזש) רויה [ווענען זייד]; רויה זייד.

Grego'rian *a.* and *n.* (גרי-גאו'-רי-ען) גרעגאריאניש, וואס איז שייך צום פאפסט גרעגארי דעם דרייצעהנטען אדער צום פאפסט גרעגארי דעם ערשטען; א גרעגאריאנער [א מיטגליעד פון א געזעלשאפט, ענהליך צו דעם פריימויערער-ארדען, וועלכער האט עקזיסטירט אין ענגלאנד אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונדערט]; א מין פארוק, וועלכער איז געווען אין מאדע אין 17טען יאהרהונדערט.

Grego'rian cal'endar (גרי-גאו'-רי-ען קעל'-ען-דאר) דער גרעגאריאנישער קאלענדאר [דער איצטיגער קריסטליכער קאלענדאר וואס איז איינגעפיהרט געווארען אין יאהר 1582 פון דעם פאפסט גרעגארי דעם דרייצעהנטען].

Grego'rian chant (גרי-גאו'-רי-ען טשענט) א מעלאדיע אין דעם גרעגאריאנישען סטיל. ז. *Gregorian song*

Grego'rian song (גרי-גאו'-רי-ען סאנג) די גרעגאריאנישע קירכען-מוזיק, געזאמעלט און איינגעפיהרט פון דעם פאפסט גרעגארי דעם ערשטען.

Grego'rian style (גרי-גאו'-רי-ען סטאיל) די גרעגאריאנישע צייטרעכנונג. ז. *Gregorian calendar*

gre'mial *a.* and *n.* (גרי'-מי-על) וואס איז שייך צום שויס אדער בוזעם; אינערליך, וואס איז שייך צו די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון א געזעלשאפט אדער קארפאראציאן; א שטיק טוך אדער זייד וואס א בישאף לעגט ארויף אויף זיין שויס ביי געוויסע קירכליכע צערעמאניעס.

gremia'le *n.* (גרי-מי-איי'-לי) א שטיק טוך אדער זייד וואס א בישאף געברויכט ביי געוויסע קירכליכע צערעמאניעס. ז. *gremial*

grenade' *n.* (גרי-נייד') א גראנאטע.

grenadier' *n.* (גרענ-ע-דיער') א גרענאדיר [א סאלדאט אין די אמאליגע פראנצויזישע און ענגלישע ארמעען וואס פלעגט ווארפען האנד=גראנאטען; א סאלדאט פון דער גווארדיע].

Grenadier

grenadine' *n.* (גרענ-ע-דיען') גרענאדין [א דינער דורכזיכטיגער זיידען אדער וואלען=שטאף פאר דאמען=קליידער].

gresso'rial *a.* (גרע-סאו'-רי-על) צונעפאסט צום געהן, געהענדיג [וועגען חיות]; וואס איז שייך צו דעם מין אינזעקטען מיט לאנגע דינע פיסלעך.

gresso'rious *a.* (גרע-סאו'-רי-אס) וואס איז שייך צו דעם מין אינזעקטען מיט לאנגע דינע פיסלעך.

grew (גרוה) געוואקסען. ז. *grow*

grew'some *a.* (גרוה'-סאם) ז. *gruesome*

grew'someness *n.* (גרוה'-סאם-נעס) ז. *gruesomeness*

grey *a., n. and v.* (גריי) ז. *gray*

grey'beard *n.* (גריי'-ביערד) ז. *graybeard*

grey'hound *n.* (גריי'-האונד) א כארט, א ווינד=הונד [אזא יאגד=הונד]; א שנעלע דאמפף=שיף.

Greyhound

grice *n.* (גראים) א חזיר; א חזיר'על.

grid *n.* (גריד) א גראטע; א הילצערנע שפארע, אויף וועלכער מען ציהט ארויס א שיף פון וואסער; א שפארע איבער א טעאטער=ביהנע, אויף וועלכער עס געפינט זיך די מאשינעריע, וואס מען ברויכט פאר דער ביהנע.

grid'dle *n.* (גרידל) א מין סקאווארדע אדער פלאכע בגאט=פאן; א בראט=אייזען אין דער פארם פון א גראטע; אזעלכע דינע לאטקעס; אן אויוועז=דעקעל [א פאקרישקע]; א דראטענע זיפ [געברויכט אין שאכטען].

grid'dle-cake *n.* (גריד'ל-קייק) אזעלכע דינע לאטקעס [מעהרסטענטייל פון רעטשענער מעהל] געבאקען אויף א סקאווארדע.

gride *v. and n.* (גראיד) קריצען [ווי ווען מען זעגט אייזען]; דאס קריצען.

grid'elin *n.* (גריד'-ע-לין) א בלאסער פורפור קאליר; א גרויליך=וויאלעט פארב.

grid'iron *n. and v.* (גריד'-אי-ערן) א בראט=אייזען אין דער פארם פון א גראטע; א שפארע פאר א שיף, ווען מען דארף זי ארויסציהען פון וואסער; א שפארע איבער א טעאטער=ביהנע, אויף וועלכער עס געפינט זיך די מאשינעריע וואס מען ברויכט פאר דער ביהנע; דער פלאץ, אויף וועלכען מען שפיעלט פוסבאל; בעדעקען מיט פאראלעלע ליניעז, שטאנגען א. ד. ג.

griece *n.* (גריעס) א טרעפעל, א שטופע [וועגען צייכנונגען אויף וואפען אדער שילדען].

grieced *a.* (גריעסט) וואס האט שטופען אדער טרעפ [וועגען צייכנונגען אויף שילדען].

grief *n.* (גריעף) ערגערניס, קומער, שמערץ, צער.

grief'ful *a.* (גריעפ'-פול) פערקומערט, פול מיט צער.

grief'less *a.* (גריעפ'-לעס) אהן דאגות, אהן זארג, אהן צער.

grief'-shot *a.* (גריעפ'-שאט) דערשלאגען פון צער.

grief'-worn *a.* (גריעפ'-הוואורן) פערעלטערט פון צרות; פער'חושכ'ט פון צער.

grie'vance *n.* (גריע'-וועגס) א קלאגע; דאס וואס רופט ארויס ערגערניס אדער קומער; אונצופרידענהייט.

grieve *v.* (גריעוו) ארויסרופען אן ערביטערונג; זיך ערביטערען; פערארורזאכען צער; זיך מצער זיין; זיך ערגערען; זיך קימערען.

grie'ver *n.* (גריע'-ווער) דער אדער דאס וואס רופט ארויס ערגערניס אדער קומער; איינער וואס קימערט זיך.

grieve to death (גריעוו טו דעטה) ערגערען צום טויט; זיך שטארק נעהמען צום הארצען.

grie'vingly *adv.* (גריע'-ווינג-לי) מיט ערגערניס, מיט פערביטערטקייט.

grie'vous *a.* (גריע'-וואס) וואס מאכט אן יסורים; וואס רופט ארויס צער; שמערצליך, טרויעריג, דריקענד; וואס איז שווער אריבערצוטראגען; פול מיט צער אדער קומער.

It was a **grievous** mistake not to have foreseen this trouble.

grie'vous bod'ily harm (גריע'-וואס באד'-אי-לי הארם) א שווערע, אבער ניט קיין אונהיילבארע בעשעדיגונג [פון א פערזאן].

grie'vously *adv.* (גריע'-וואס-לי) אויף א שמערצליכער ארט; יאמערליך; טרויעריג.

His friends are **grievously** disappointed in him.

grie'vousness *n.* (גריע'-וואס-נעס) שמערצליכקייט, יאמערליכקייט; א טרויעריגער צושטאנד; שוועריגקייט; עלענד.

griff *n.* (גריף) א רויטליך=ברוינער מולאט [א מענש וואס שטאמט ארויס פון געמישטער הייראט פון אמעריקאנער נעגערס און אינדיאנער].

grif'fin *n.* (גריפ'-אין) — אין מיטאלאגיע דער גריפאן [א לעגענדארע חיה מיט א קאפ פון אן אדלער און מיט א גוף פון א לייב, וועלכע היט כלומרשט די גאלד=גרובען און די אוצרות אין דער ערד]; א טרייער און וואכזאמער היטער; איינער וואס שטעהט אין וועג און לאזט ניט דורכגעהן; א גריף [א מין גייער אדער קארשון וואס ערנעהרט זיך מיט נבלות].

grif'finish *a.* (גריפ'-אינ-איש) וואס שטעהט אויף דער וואך, וואס לאזט ניט דורך.

grif'finism *n.* (גריפ'-אינ-איזם) דאס שטעהן אויף דער וואך; דאס ניט ארונטערלאזען קיין אויג פון עפעס.

grif'fin-vul'ture *n.* (גריפ'-אינ-וואל'-טשור) א גריף [אזא רויב=פויגעל]. ז. *griffin*

grif'fon *n.* (גריפ'-אן) ז. *griffin*

grig *n.* (גריג) א קליינער א גראז=גריל; א אאל=פיש; א וואנדערענדער טענצער אדער פאיאץ.

gri'-gri *n.* (גרי'-גרי) א קמיע, א פעטיש, א געטשקע [ביי די אפריקאנער].

grill *n. and v.* (גריל) א קליינע אייזערנע גראטע, אויף וועלכער מען בראט פלייש; בראטען אויף אן אייזערנער גראטע; זיך אבבראטען.

grillade' *n.* (גרי-לייד') דאס בראטען אויף אן אייזערנער גראטע; דאס וואס מען בראט אויף א גראטע.

gril'lage *n.* (גריל'-עדזש) א ראהם פון באלקענס אויסגעלעגט קרייץ און קווער אונטער א פונדאמענט פון א געביידע כדי זי זאל ניט זינקען; א שטאקעט.

grill'-room *n.* (גריל'-רוהם) א רעסטאראן, א גארקיך.

grim *a.* (גרים) 1. בייז, שרעקליך, שוידערהאפט, פורכטבאר; אבשייליך, פאסקודנע; 2. פערצווייפעלט.

1. Poverty and crime are **grim** realities.
2. He set out with a **grim** determination to succeed.

grimace' *n. and v.* (גרי-מייס') א גרימאסע, א העויה, א פערקרימונג פון געזיכט; דאס פערמאסקירען זיך; פערשטעלטקייט, היפאקריטסטווע; מאכען גרימאסען, פערקרימען דאס געזיכט

grimaced' *a.* (גרי-מייסט') פערקרימט די צורה.

grimal'kin *n.* (גרי-מאהל'-קין) אן אלטע קאץ; א קאץ.

grime *n. and v.* (גראים) מיסט, שמוץ, בלאטע; בעשמוצען.

gri'mily *adv.* (גראי'-מי-לי) פערשמוציגט.

gri'miness *n.* (גראי'-מי-נעס) שמוציגקייט, פערשמוצטקייט.

grim'ly *adv.* (גרימ'-לי) מיט בייזקייט; אויף א בייזער ארט; שרעקליך, שוידערהאפט.

grim'ness *n.* (גרימ'-נעס) גרימינקייט, בייזקייט; שוידערהאפטיגקייט; אבשייליכקייט, פאסקודנעקייט.

gri'my *a.* (גראי'-מי) שמוציג, בלאטיג; בעדעקט מיט שמוץ.

The laborer's hands are **grimy** from toil.

grin *v. and n.* (גרין) אויסשטשירען די ציינער; שמייכלען, אויסשטשירענדיג די

ציינהנער; מאַכען עווית מיט'ן פּנים; דאָס אויסשטשירען די ציינהנער; עווית מיט'ן פּנים; א ברייטער שמייכעל; א געצוואונגענער, פערעקטליכער אדער סאַרקאַסטישער שמייכעל.

grind *v. and n.* (גראַינד) מאַלען, רייבען, צומאַלען; שאַרפען, שלייפען; בעווענען אדער דרעהען א מיהל־שטיין א. ד. ג.; דריקען, קוועלען, פּייניגען; אבשפּאַטען, אבלאַכען; איינפּויקען [אנגעשטרענגט לערנען אדער חזר'ען ביים עקזאַמען]; צומאַלען אדער צוריבען ווערען; זיך שלייפען, זיך שאַרפען; דאָס צומאַלען, דאָס צורייבען; דאָס חזר'ען אַהן אן אויפהער די למודים; איינער וואָס האַרעוועט פיעל ביי די למודים; שפּאַס, שפּאַס, סאַטירע; אן אבשפּאַטער, א סאַטיריקער.

grin'der *n.* (גראַינ'־דער) א רייבער; א שלייפער; א שלייף־שטיין; א מיהל־שטיין; איינער וואָס מאַלט תבואה; א באַק־צאָהן; א צאָהן; אן איינפּויקער [איינער וואָס גרייט צו סטודענטען צום עקזאַמען].

grin'dery *n.* (גראַינ'־דער־אי) דער אָרט וואו מען שלייפט מעסערס א. ד. ג.; א קראָם פון שוסטער־מאַטעריאַלען; שוסטער־מאַטעריאַלען.

grind in (גראַינד אין) איינקריצען, איינשלייפען [אויף גלאָז].

grin'ding *n.* (גראַינ'־דינג) דאָס מאַלען, דאָס צורייבען; דאָס קריצען.

grin'ding-bed *n.* (גראַינ'־דינג־בעד) א מין שלייף־מאַשין צו פּאַלירען גרויסע שטיינערנע פּלאַטען.

grin'ding-bench *n.* (גראַינ'־דינג־בענטש) אין גלאָז־פאַבריקאַציאָן — אזא שטיינערנע באַנק, אויף וועלכער עס גיסט זיך אויס א גרויסע גלאָזערנע פּלאַטע, כדי זי צו מאַכען זעהר פּלאַך.

grin'ding-lathe *n.* (גראַינ'־דינג־לייטה) א קליינער שלייף־שטיין, וועלכער ווערט געדרעהט מיט'ן פוס.

grin'dingly *adv.* (גראַינ'־דינג־לי) אויף א צורייבענדען, דריקענדען אדער אכזרישען שטייגער.

grin'ding-machine' *n.* (גראַינ'־דינג־מע־שין') א שלייף־מאַשין.

grin'ding-mill *n.* (גראַינ'־דינג־מיל) א שלייף־פאַבריק; א שוהל וואו מען גרייט צו צום עקזאַמען.

grin'ding-slip *n.* (גראַינ'־דינג־סליפּ) אן אויל־שאַרפשטיין. ז. ***hone***.

grin'ding-tooth *n.* (גראַינ'־דינג־טוטה) א באַקצאָהן.

grind'stone *n.* (גראַינד'־סטאָון) דער שלייף־שטיין אין א שלייף־מאַשין.

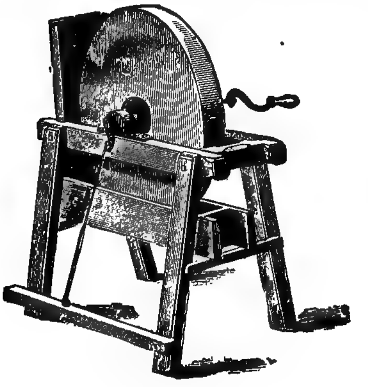

Grindstone

grind'stone-grit *n.* (גראַינד'־סטאָון־גריט) אזא מין שטיין, פון וועלכען מען מאַכט שאַרפשטיינער.

grin'ner *n.* (גרינ'־ער) איינער וואָס קרימט זיך אדער מאַכט עווית מיט'ן פּנים; איינער וואָס שטשירעט מיט די ציינהן.

grin'ningly *adv.* (גרינ'־אינג־לי) לאַכענדיג, קרימענדיג דאָס פּנים; שטשירענדיג מיט די ציינהן.

grip *v. and n.* (גריפּ) אנכאַפּען מיט דער האַנד, פעסטהאַלטען; דאָס גרייפען מיט דער האַנד, דאָס פעסטהאַלטען; דאָס הענטעל אדער דער שטיל פון א זאַך; די גריפּ אדער אינפלוענציא [א מין פערקיהלונגס־קראַנקהייט]; אין בערג־אַרבייט — א מין צוואַנג, מיט וועלכער מען ציהט אַרויס א בויער־שטאַנג פון אן אויסגעבויערטען לאָך; אין מעכאַניק — איינער וועלכער לאָזט אַראָב און ציהט אַרויף די דעקאָראַציאָנען אויף דער סצענע; א קליינער מעשעמאָדאַן; א לאָך, דורך וועלכען א שטריק, וואָס איז דורכגעצויגען אין פערד, ווערט דורכגעצויגען כדי דאָס איבעריגע פערד זאָל אַראָבגעהן; דער אַפּאַראַט וואָס פעראייניגט דעם וואַגאָן פון א זייל־באַהן מיט דעם בעוועגענדען קאַנאַט. ז. ***cable-railroad***.

grip'-car *n.* (גריפּ'־קאַר) א וואַגאָן פון א זייל־באַהן. ז. ***cable-railroad***.

gripe *v. and n.* (גראַיפּ) פעסט אַרומכאַפּען מיט די פינגער; פעסטהאַלטען, צוזאַמענקוועטשען, צודריקען; פערשטייפען; אַרויסרופען ספּאַזמען אין בויך; פעראורזאַכען א וועהטאָג; קנייפּען, דריקען, קוועלען, פּייניגען; פערכאַפּען געלד דורך אונעהרליכע מיטלען; פּיהלען א וועהטאָג; אַריינכאַפּען ווינד אין די זעגלען, געהן שנעל מיט'ן ווינד [ווענען א שיף אין ים]; דאָס אומפאַסען מיט די פינגער, דאָס פעסטהאַלטען; דאָס פערכאַפּען אדער פערהאַלטען מיט געוואַלט; ספּאַזמען אדער שטעכעניש אין בויך; דאָס וואָס ווערט בענוצט צו פערכאַפּען אדער פערהאַלטען א זאַך; דער באַלקען אויף דער נאָז פון א שיף.

gripe'-pen'ny *n.* (גראַיפּ'־פּענ'־אי) א האַבזיכטיגער מענש, א קאַרגער.

gri'per *n.* (גראַי'־פּער) א בעדריקער; א האַבזיכטיגער מענש.

gri'pingly *adv.* (גראַי'־פּינג־לי) דורך אַרומכאַפּען, דורך גרייפען; מיט בויכוועהטאָג.

grip'man *n.* (גריפּ'־מען) דער מאַשינ־ניסט וואָס אַרבייט ביי דעם בעטריב פון א זייל־באַהן [א באַהן וואָס ווערט געטריבען מיט א דראַטענעם שטריק, ווי די באַרג־באַהנען].

grippe *n.* (גריפּ) אן עפּידעמישע אינפלוענציא.

grip'-ped'al *n.* (גריפּ'־פּעד'־על) דער פּעדאַל פון א וועלאָסיפּעד.

grip'per *n.* (גריפּ'־ער) אן אנגרייפער, אן אנכאַפּער, אן אנהאַלטער; אין דרוקעריי — אן אייזען־קלאַמער וועלכער האַלט אן דעם ענד פון פּאַפּיער־בויגען, ווען ער געהט דורך דער דרוק־מאַשין; אזא פּאָררינכטונג צו א פּאָסט־וואַגאָן וואָס כאַפּט אויף א פּאָסט־זאַק ווען די באַהן איז אין בעוועגונג; א פּאָררינכטונג אין אן עלעקטרישען בויגען־לאָמפּ אנצוהאַלטען די קויהלען־שטיקער.

grip'pingness *n.* (גריפּ'־אינג־נעס) גיערינקייט, שטאַרקער חשק, זשעדנעקייט.

grip'ping-wheel *n.* (גריפּ'־אינג־הוויעל) אן אנגרייפס־ראָד, א רייבונגס־ראָד.

grip'sack *n.* (גריפּ'־סעק) א האַנד־טשע־מאָדאַן, א סאַקוואַיאַזש, א רענצעל.

grise *n.* (גראַיס) א חזיר, א שוויין; א קליין חזיר'על.

gris'eous *a.* (גריס'־אי־אַס) פּערל־גרוי, גרוי וואָס כאַפּט אין בלוי.

grisette' *n.* (גרי־זעט') א פאַבריק־מיידעל, אן אַרבייטס־מיידעל; א ניט איבעריגס שטאַרק צנועה'דיגע פראַנצויזער אַרבייטס־מיידעל; אזא זאַרט גרויע וואָלען־צייג וואָס ווערט בענוצט פאַר קליידער פון די פּאַריזער אַרבייטס־פרויען.

gris'liness *n.* (גריז'־לי־נעס) שרעקליכקייט, אבשייליכקייט.

gris'ly *a.* (גריז'־לי) שרעקליך, אבשייליך.

gri'son *n.* (גראַי'־סאָן) דער זיד־אַמעריקאַנישער מאַרדער [ז. ***marten***]; א מין סאַפּאַזשו [אזא זיד־אַמעריקאַנישע אַפּע].

grist *n.* (גריסט) קאָרן וואָס איז בעשטימט צום מאַהלען; די מאָס קאָרן וואָס ווערט געמאַהלען מיט איין מאָל; די מאָס מאַלץ פאַר איין מאָל אבברייען ביער; לעבענסמיטעל, פּראָוויזיע; א געוויסע גרויס פון א שטריק אדער פּאָדים.

gris'tle *n.* (גריסל) בראַמשקע אדער קנאָרפּעל [פון פליישׁ]; עטוואָס וואָס איז נאָך יונג און ניט פערמירט.

gris'tliness *n.* (גריס'־לי־נעס) דאָס זיין בראַמשקעדיג אדער קנאָרפּעלדיג.

gris'tly *a.* (גריס'־לי) בראַמשקעדיג, קנאָרפּעלדיג; ווי בראַמשקע פון פליישׁ.

grist'-mill *n.* (גריסט'־מיל) א מיהל צום מאַהלען קאָרן.

grit *n. and v.* (גריט) 1. קלייען, שראָט־מעהל; זאַמד; זאַמד־שטיינדלעך; א זאַמד־שטיין; דער בוי פון שטיינער אין בעצוג צו האַרטקייט, זאַמדינגקייט א. ז. וו.; 2. קוראַזש, מוטה, כאַראַקטער־פעסטקייט, בעהאַרצטקייט; 3. סקריפּען, טרעשטשען [ווי זאַמד־שטיינדלעך אונטער די פיס]; צומאַהלען, צוררייבען.

2. He is a man of grit; that accounts for his success.

grits *n.* (גריטס) גרויפּען, גריץ, פּערל־גרויפּען.

grit'stone *n.* (גריט'־סטאָון) א זאַמד־שטיין.

grit'tiness *n.* (גריט'־אי־נעס) זאַמדינקייט, דאָס זיין זאַמדיג; מוטינקייט, ענטשלאָסענהייט, כאַראַקטער־פעסטקייט.

grit'ty *a.* (גריט'־אי) זאַמדיג; מוטיג, ענטשלאָסען, בעהאַרצט, כאַראַקטער־פעסט.

gri'venik *n.* (גרי'־ווי־ניק) א גריווניק, א רוסישע מטבע פון צעהן קאָפּיקעס [אונגעפעהר 5 אַמעריקאַנער סענט].

griv'na *n.* (גריוו'־נאַ) א גריוונע, א רוסישע זילבערנע מטבע פון צעהן קאָפּיקעס [אונגעפעהר 5 אַמעריקאַנער סענט].

griz'elin *n.* (גריז'־ע־לין) ז. ***gridelin***

griz'l *n. and v.* (גריזל) ז. ***grizzle***

griz'zle *n. and v.* (גריזל) א גרויער קאָליר; א גרוי־אַלטער מאַן, א גרייז; ווערען גרוי; לאַכען; שטשירען די ציינהנער; וואַרטשען.

griz'zled *a.* (גריזלד) גרוי; געמישט ווייס מיט שוואַרץ.

griz'zly *a. and n.* (גריז'־לי) גרוי, עט־וואָס גרוי; א מאַשין צום שטויסען קויהלען אדער אנדערע מאַטעריאַלען אין קליינע שטיקלעך; דער גרויער אַמעריקאַנער בער. ז. ***grizzly bear***.

griz'zly bear (גריז'־לי בעהר) דער

גרויער בער [געפינט זיך אין וועסט־נארד־אמעריקא].

griz'zly-king *n.* (גריז'־לי־קינג) אזא קינסטליכע פליגע פון פערשיעדענע פארבען צום כאפען פיש מיט א ווענטקע.

griz'zly-queen *n.* (גריז'־לי־קהוויען) א קינסטליכע פליגע צום כאפען פיש מיט א ווענטקע.

gro. [א גראס, אבקירצונג פון *gross* 12 טוצענ].

groan *v. and n.* (גראון) קרעכצען, אכצען, זיפצען; שטארק פערלאנגען; דאס קרעכצען; דאס אכצען, דאס זיפצען; אן אכץ, א זיפץ, א קרעכץ.

groan down (גראון דאון) אויסדריקען אונצופרידענהייט [דורך זיפצען און קרעכצען].

The speaker was groaned down.

groa'ner *n.* (גראו'־נער) איינער וואס קרעכצט אדער זיפצט.

groan'ful *a.* (גראונ'־פול) טרויעריג; זיפצענדיג.

groat *n.* (גראוט) א גראט [אן אלטע ענגלישע זילבערנע מטבע פון 4 פענים]; א פרוטה, א גראשען.

groats *n.* (גראוטס) גריץ, גרויפען.

gro'bian *n.* (גראו'־בי־ען) א גראביאן, אן אונערצויגענער גראבער מענש.

gro'bianism *n.* (גראו'־בי־ענ־איזם) גראביאנסטווא, א גראבע אויפפיהרונג.

gro'cer *n.* (גראו'־סער) א קאלאניאל־קרעמער; א בשמים־קרעמער, א שפייז־קרעמער.

gro'ceries *n.* (גראו'־סע־ריז) שפייז־וואארען, קאלאניאל־וואארען.

gro'cers' itch (גראו'־סערז איטש) אזא הויט־קראנקהייט, וואס קומט פון אומגעהן ארום צוקער.

gro'cery *n.* (גראו'־סער־אי) א שפייז־קראם, א קאלאניאל־וואארען־קראם, א בשמים־קראם; א שענק.

gro'ceryman *n.* (גראו'־סער־אי־מען) ז. *grocer*.

grog *n. and a.* (גראג) גראג, אזא געטראנק פון ראם מיט וואסער; א שטארקע משקה; מאכען א גראג.

grog'-blos'soms *n.* (גראג'־בלאס'־אמז) וויינפערלעך אויף דער נאז [דער רויטער אויסשלאג אויף דער נאז וואס קומט פון פיעל טרינקען].

grog'gery *n.* (גראג'־ער־אי) א פראסטער שענק.

grog'giness *n.* (גראג'־אי־נעס) שכרות, בעטרונקענהייט; א שטייפקייט אדער שוואכקייט אין די פיס פון א פערד.

grog'gy *a.* (גראג'־אי) בעטרונקען, שכור; וואקלענדיג אדער פלאנטערענדיג מיט די פיס [וועגען פערד].

grog'ram *n.* (גראג'־רעם) גראגראם [אזא דיקער זיידען־שטאף].

grog'ram-yarn *n.* (גראג'־רעם־יארן) אזעלכע גראבע וואלענע אדער זיידענע פעדים.

grog'-shop *n.* (גראג'־שאפ) א שענק.

groin *n. and v.* (גראין) דער קנייטש צווישען דעם אויבערשטען טייל פון דער פאלקע [שענקעל] וואו ער קומט זיך צונויף מיט דעם בויך; אין ארכיטעקטור — די קרייצונג פון קאנטיגע געוועלב־בויגענס; קאנטיגע געוועלב־בויגענס וואס קרייצען זיך; פארמירען קאנטיגע געוועלב־בויגענס וואס קרייצען זיך.

groined *a.* (גראינד) אין ארכיטעקטור — וואס האט קאנטיגע, זיך קרייצענדע געוועלב־בויגענס.

groined arch (גראינד ארטש) א קאנטיגער, זיך קרייצענדער געוועלב־בויגען.

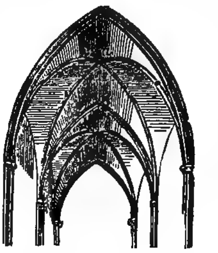

Groined Arch

groi'nery *n.* (גראי'־נער־אי) ז. *groining*.

groi'ning *n.* (גראי'־נינג) קאנטיגע, זיך קרייצענדע געוועלב־בויגענס.

grom'et *n.* (גראמ'־עט) א רינג פון א שטריק; א מעטאל־רינג.

grom'met *n.* (גראמ'־עט) ז. *gromet*.

grom'well *n.* (גראמ'־הוועל) דער שטיין־זאמען [אזא פלאנצע מיט הארטע קליינע פרוכטען].

groom *n. and v.* (גרוהם) א שטאל־קנעכט; א פערד־קנעכט, א קאניוך; א דינער; א ברויטיגאם, א חתן; אן אויפזעהער איבער געוויסע אבטיילונגען פון דער קעניגליכער הויז־ווירטשאפט אמאל אין ענגלאנד; אויפפאסען אויף פערד.

groom in wai'ting (גרוהם אין הוויי'־טינג) א קאמער־יונקער אין דיענסט.

groom of the cham'ber (גרוהם אוו טהי טשיימ'־בער) א קעניגליכער קאמער־דיענער אמאל אין ענגלאנד.

groom of the stole (גרוהם אוו טהי סטאול) דער גארדעראבען־מייסטער [דער אויפזעהער אויף די קעניגליכע גארדעראבען אמאל אין ענגלאנד].

groom'-por'ter *n.* (גרוהמ'־פאור'־טער) אן אויפפאסער אויף די קעניגליכע צימערען און שפיעלען [אמאל אין ענגלאנד].

grooms'man *n.* (גרוהמז'־מען) א נויטער פריינד פון חתן וואס בעגלייט איהם צו דער חופה.

groove *n. and v.* (גרוהוו) א רינע; א קאנאל; א פאלב; אן אויסגעריבענער וועג, אן אנגענומענער קורס, רוטינע; א שאכט [די עפנונג פון א מעטאל־גרוב]; מאכען א רינע; אויסהוילען.

groo'ver *n.* (גרוה'־ווער) דער אדער דאס וואס גראבט; אן אינסטרומענט צו גראבען, מאכען א רינע אדער אויסהוילען.

groo'ving *n.* (גרוה'־ווינג) דאס גראבען שאכטען; א סיסטעם פון שאכטען אדער קאנאלען; א גראבען, א רינע.

groo'vy *a.* (גרוה'־ווי) ווי א גראבען אדער קאנאל; ווי א שאכטע; וואס האט א נייגונג צו געהן מיט אן אויסגעריבענעם וועג אדער זיך האלטען אן דער רוטינע; וואס איז בעשרענקט [אין געדאנקען, שטרעבונגען א. ז. וו.].

grope *v.* (גראופ) טאפען [אין דער פינסטער]; זוכען טאפענדיגערהייד.

There were no lights in the street and we were compelled to grope in the dark.

grope a hen (גראופ ע הען) נאכזעהן אויב די האהן האט אן איי.

grope one's way (גראפ הוואנז הוויי) זוכען א וועג אין דער פינסטער.

gro'per *n.* (גראו'־פער) איינער וואס געהט טאפענדיג אין דער פינסטער [ווי א בלינדער].

gro'pingly *adv.* (גראו'־פינג־לי) טאפענדיגערהייד.

gros *n. and a.* (גראו) אן אלטע זילבערנע מטבע אין פראנקרייך אדער ענגלאנד; א שטיק צייג וואס איז דיקער אדער שווערער פון אנדערע שטיקער צייג פון דיזעלבען זארט; שטארק [וועגען געדיכטע טינט אדער פארב].

gros'beak *n.* (גראוס'־ביעק) דער דיק־שנאבלער [א מין זינג־פויגעל מיט א דיקען שנאבעל און מיט א קורצען עק]; דער קירש־פינק [אזא פויגעל].

gro'schen *n.* (גראו'־שען) א גראשען [א קופערנע דייטשע מטבע].

gro'ser *n.* (גראו'־סער) אן אגרעס.

gross *a. and n.* (גראוס) גרויס; דיק, נע־דיכט; גראב [ניט עדעל, ניט דעליקאט]; וואולגאר; וואס ווארפט זיך שטארק אין די אויגען; שענדליך, אונגעהייער; אונעמפפינדליך, טעמפ; פול, אין גאנצען [קיין זאך ניט אראבגערעכנט]; דער הויפט טייל; די גאנצע מאסע, דאס גאנצע; א גראס [צוועלף טוצענ].

gross adven'ture (גראוס עד־ווענ'־טשור) דאס פער'משכונ'ען א שיף, דאס לייהען געלד אויף א פער'משכונ'טער שיף.

gross amount' (גראוס ע־מאונט) ברוטא־סומע [די סומע, פון וועלכער קיין אויסגאבען, רעבאטען, פראצענטען א. ז. וו. זיינען נאך ניט ארונטערגערעכנט געווארען].

gross anat'omy (גראוס ע־נעט'־א־מי) די אנאטאמיע פון די קערפער־טיילען, וועלכע מען קען זעהן און אונטערזוכען מיט'ן נאקעטען אויג. ז. *anatomy*.

gross av'erage (גראוס עוו'־ע־רעדזש) ז. *general average*.

gross'beak *n.* (גראוס'־ביעק) ז. *grosbeak*.

gross credu'lity (גראוס קרי־דיו'־לי־טי) איבערטריבענע, איבערמעסיגע לייכט־גלויביגקייט.

gross effect' (גראוס ע־פעקט') די טא־טאל־לייסטונג, די גאנצע ארבייט [פון א מאשין].

gross er'ror (גראוס ער'־אר) א גראבער פעהלער.

gross'-head'ed *a.* (גראוס'־העד'־עד) וואס האט א דיקען שארבען; גראב־קעפיג; נאריש, טעמפ.

grossifica'tion *n.* (גראו־סי־פי־קיי'־שאן) פערגרעסערונג, פערדיקונג; אין באטאניק — דאס אנשוועלען פון די עפרוכטעטע טיילען.

gros'sify *v.* (גראו'־סי־פאי) פערגרעסערען, מאכען דיקער; ווערען גרעסער אדער דיקער.

gross lie (גראוס לאי) א גראבער אדער שענדליכער ליגען.

gross'ly *adv.* (גראוס'־לי) אויף א גרוי־סען שטייגער; מיט איבערטריבענהייט; מיט גראבקייט; מיט וואולגאריטעט; אויף א נארישען אדער שענדליכען אופן.

gross'-min'ded *a.* (גראוס'־מאינ'־דעד) גראב, פּויעריש.

gross'ness *n.* (גראוס'־נעס) גרויסקייט, דיקקייט; גראבקייט; וואולגאריטעט; שענדליכקייט; אונגעהייערקייט; פולקייט [קיין זאך ניט אראבגענומען אדער אראב־גערעכנט].

gross price (גראוס פראיס) דער פול־לער פרייז [ניט ארונטערגערעכנענדיג די קאסטען].

gross pro'ceeds (גראוס פראו'־סיעדז)

דער אלגעמיינער איינקונפט, ברוטא־איינ־קונפט [ניט ארונטערגערעכענענדיג די אויס־גאבען].

gross receipt' (גראוס רי־סיט') ברוטא־איינגאהמע [ניט ארונטערגערעכענענדיג די אויסגאבען].

gross sum (גראוס סאם) די גאנצע סומע, די פולע סומע.

grossula'ceous *a.* (גראס־יו־ליי'־שיאס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו אגרעסען; וואס איז שייך אדער עהנליך צו דעם גראסולאר אדער גרינעם גראנאט [אזא מינעראל].

gros'sular *n. and a.* (גראס'־יו־לאר) דער גרינער גראנאט [אזא מינעראל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו אגרעסען.

gros'sularite *n.* (גראס'־יו־לאר־אים) דער גרינער גראנאט. ז. *grossular*

gross weight (גראוס הוויים) ברוטא־גע־וויכט.

grot *n.* (גראט) ז. *grotto*

grotesque' *a. and n.* (גרא־טעסק') גרא־טעסק, זעלטזאם, מאדנע, משונע, פאנטאס־טיש; ווילד, ניט סיסטעמאטיש, ניט האר־מאניש; עטוואס וואס איז מאדנע, זעלט־זאם, משונע, ווילד אדער פאנטאסטיש; די גאטישע שריפט [ז. *gothic*].

grotesque'ly *adv.* (גרא־טעסק'־לי) אויף א זאנדערבארען, מאדנעם, ווילדען אדער משונע'נעם שטייגער.

grotesque'ness *n.* (גרא־טעסק'־נעס) זאנדערבארקייט, מאדנעקייט, אונגעוועהנ־ליכקייט; ווילדקייט, משונעת [אין בוי, פארם, אויפפיהרונג א. ז. וו.].

grot'to *n.* (גראט'־או) א גראטע [א הייהל].

grot'to-work *n.* (גראט'־או־הווירק) א געביידע אין דער פארם פון א גראטע [הייהל].

grouch *n. and v.* (גראוטש) דאס זיין שלעכט געשטימט; בורטשען, זיין אנגע־ברוגז'ט; ווארטשען.

grou'chy *a.* (גראו'־טשי) ווארטשענדיג, בורטשענדיג, כמורנע, אנגע'ברוגז'ט.

ground *n., a. and v.* (גראונד) גרונד; באדען; אויבערפלעכע פון דער ערד; ערד; לאנד; פלאץ; געגענד; לאנד־איי־גענטום; דער פאן [דער גרונט אויף וועל־כען מען מאהלט]; די גרונד־פארב; גרונד, אורזאכע; קוועלע; אין עלעקטריציטעט — ערד־שלוס [פעראייניגונג פון שטראם מיט דער ערד]; פונדאמענטאל; וואס איז שייך צום גרונד, צום באדען אדער צום ערד־בא־דען; וועגשטעלען אויף א פעסטען פונ־דאמענט אדער באדען; פעסט בעגרינדען אדער בעשטימען; גוט איינלערנען עפעס; ווערקלעגען אין דעם באדען אדער אויף'ן באדען; זיך אנשטויסען אן גרונט [וועגען א שיף]; אין עלעקטריציטעט — מאכען אן ערד־שלוס [פעראייניגען דעם שטראם מיט דער ערד]; צוריבען, צומאלען. ז. *grind*

groun'dage *n.* (גראונ'־דעדזש) האפען־געלד [פאר דעם פלאץ וואס א שיף פער־נעהמט אין האפען].

ground'-an'gling *n.* (גראונד'־ענ'־גלינג) כאפען פיש מיט א ווענטקע, ביי וועלכער דער האטשיק זינקט צום גרונט.

ground'-ap'ple *n.* (גראונד'־עפ'ל) קארטאפעל, בולבעס.

ground'-bait *n. and v.* (גראונד'־בייט) פערשיידענע שפייזען [שטיקלעך פלייש, שטיקלעך פיש א. ד. ג.] וואס מען ווארפט אריין אין טייך, אום צו צוציהען פיש; אזא פיש וואס האלט זיך אויף'ן גרונט; ווארפען פערשיידענע שפייזען אין טייך אום צו צוציהען פיש; כאפען פיש מיט א ווענטקע אזוי, אז דער האטשיק זאל ליגען אויף'ן גרונט פון טייך.

ground'-ball *n.* (גראונד'־באהל) אין באל־שפיעל — א באל וואס קייקעלט זיך אויף דער ערד.

ground'berry *n.* (גראונד'־בער־אי) ווינטערגרין. ז. *checkerberry*

ground'-cher'ry *n.* (גראונד'־טשער'־אי) א מין קארשען־בוימלעך.

ground'-cloth *n.* (גראונד'־קלאטה) א שטיק צייג אויף דער טעאטער־ביהנע וואס זעהט אויס ווי דער ערד־באדען.

ground'-dove *n.* (גראונד'־דאוו) א מין טויב וואס האלט זיך מעהרסטענטייל נאהענט צו דער ערד; די קארליק־טויב [אזא קליינע טויב אין אמעריקא].

Ground-dove

ground'-down *n.* (גראונד'־דאון) אזא קורצע נאדעל.

groun'dedly *adv.* (גראונ'־דעד־לי) אויף א גוט־בעגרינדעטען אופן; אויף א גוטען גרונד; מיט א גוטער אורזאכע.

groun'der *n.* (גראונ'־דער) ז. *ground-ball*

ground'-fee'der *n.* (גראונד'־פיע'־דער) א פיש וואס שפייזט זיך פון דעם גרונט פון טייך אדער ים.

ground'-flea *n.* (גראונד'־פליע) די ערד־פלוי [א קליינער שווארצער זשוק, וואס גראבט זיך אין דער ערד און איז זעהר שעדליך פאר פיעל פלאנצען].

ground floor (גראונד פלאור) אן אונ־טערשטער עטאזש, פארטער.

ground'-gru *n.* (גראונד'־גרוה) ז. *ground-ice*

ground'-hog *n.* (גראונד'־האג) די אמע־ריקאנער סורקע [מורמעלטהיער]; דער אפריקאנישער ערד־שוויין; אזא אמייזען־פרעסער [אזא חיה'לע] אויף'ן אינזעל מאראגאסקאר; די ווייסע, פעטע לארווע פון איינינע אינזעקטען [דאס ווערימעל פון וועלכען די אינזעקטען ענטוויקלען זיך].

ground'-hold *n.* (גראונד'־האולד) אן אנקער.

ground'-ice *n.* (גראונד'־אים) גרונט־אייז [אייז וואס בילדעט זיך אויף'ן גרונט פון טייך].

groun'ding *n.* (גראונ'־דינג) דער גרונט, דער פאן [ביים אויסנעהען]; דאס מאכען אזא גרונט אדער פאן; דאס גלאט מאכען מירמעלשטיין [מארמאר]; דאס מאכען גלאנציג טאפעטען [אבּיטשעס].

ground'-i'vy *n.* (גראונד'־איי'־ווי) דער גונדערמאן אדער ביער־פלאנצע. ז. *alehoof*

ground'-joist *n.* (גראונד'־דזשאיסט) דער גרונד־באלקען.

ground'less *a.* (גראונד'־לעס) גרונדלאז, ניט בעגרינדעט אויף קיין זאך; אהן אן אורזאכע.

The complaint is groundless.

ground'lessly *adv.* (גראונד'־לעס־לי) אהן אן אורזאכע; אויף אן אונבעגריני־דעטען אדער גרונדלאזען שטייגער.

ground'lessness *n.* (גראונד'־לעס־נעס) גרונדלאזיגקייט.

ground'-line *n.* (גראונד'־לאין) די גרונד־ליניע [אין דער פערספעקטיווע].

ground'ling *n.* (גראונד'־לינג) עטוואס וואס לעבט אויף דער ערד [וועגען חיות, פויגלען און אינזעקטען, אין געגענזאץ צו די וואס האלטען זיך אין דער הויך]; א פיש וואס האלט זיך אויף'ן גרונט פון טייך; א מין לאקס־פיש; א פראסטער מענש; א צושויער אין טעאטער וואס האט נים קיין זיץ־פלאץ.

ground'-net *n.* (גראונד'־נעט) א שלעפ־נעץ.

ground'nut *n.* (גראונד'־נאט) דער ערד־נוס.

ground'-pea *n.* (גראונד'־פיע) ז. *groundnut*

ground'-pine *n.* (גראונד'־פאין) אזא פלאנצע וואס האט דעם ריח ווי דער פעך־זאפט פון א טענענבוים; אזא לאנגע אי־מער־גרינע קלעטער־פלאנצע אין נארד־אמע־ריקא און ענגלאנד.

ground'-plan *n.* (גראונד'־פלען) דער גרונד־ריס אדער גרונד־פלאן; דער פלאן פון דעם גרונד־עטאזש פון א געביידע; דער ערשטער, אלגעמיינער אדער פונדא־מענטאלער פלאן.

ground'-plane *n.* (גראונד'־פליין) די פראיעקציאן אדער די האריזאנטאלע פלע־כע פון א צייכנונג אין פערספעקטיווע.

ground'-plate *n.* (גראונד'־פליים) א שוועל; דער אונטערשטער האריזאנטא־לער באלקען פון א ראהם פון א טהיר אדער פענסטער.

ground'-plot *n.* (גראונד'־פלאט) דער גרונט אדער דער באדען פון א געביידע; דער פלאן פון אונטערשטען עטאזש אין א געביידע; דער גרונד־ריס אדער גרונד־פלאן.

ground'-rent *n.* (גראונד'־רענט) די רענטע וואס מען צאהלט אן ערד־אייגענ־טימער פאר דער ערד, אויף וועלכער עס שטעהט א געביידע.

grounds *n.* (גראונדז) דער אבזאץ פון א נעטראנק [ווי קאפע, ביער א. ד. ג.] וואס בלייבט אויף'ן דעק פון כלי.

ground'-sea *n.* (גראונד'־סיע) א שטאר־קע איבערבו־זונג פון ים אין א שטילען וועטער.

ground'sel *n.* (גראונד'־סעל) קרייץ־קרוים [א מין גראז מיט בלימעהו, וועל־כע האבען די פארם פון געלבע קערבע־לעך]; די שוועל פון א טהיר אין א גע־ביידע.

ground'sel-tree *n.* (גראונד'־סעל־טריע) א מין בוים, ביי וועלכען די בלי־מער האבען די פארם פון קרייץ־קרוים.

ground'sill *n.* (גראונד'־סיל) א שוועל. ז. *groundsel*

ground'-squir'rel *n.* (גראונד'־סקהווארל) א מין וועווערקע וואס האלט זיך ניט אויף בוימער, נאר אויף דער ערד.

ground'-swell *n.* (גראונד'־סהוועל) דאס שטארקע ווארפען פון די כוואליעס אין ים דורך א שטורם וואס קומט פאר אין א ווייטערען פלאץ; א וועלען־ארטי־

נער באדען; אן אויפברויזונג [פון קלאנגען, געפיהלען א. ז. וו.].

ground'-tier *n.* (גראונד'-טיער) די פארקעט-לאזשען [אין א טעאטער]; די אונטערשטע ציילען פון פעסער און געפעק אין טריום אדער אונטערשטען טייל פון א שיף.

ground'ways *n.* (גראונד'-הוויז) אין שיף-בוי — א מין פונדאמענט פון האלץ אדער שטיין, אויף וועלכען עס בוים זיך א שיף.

ground'work *n.* (גראונד'-הוואירק) דער גרונט, דער פונדאמענט פון עפעס.

group *n. and v.* (גרוהפ) א גרופע פון מענשען אדער זאכען; א בינטעל, א קופע; אין בילדענדער קונסט — א צוזאמענשטעלונג פון עטליכע פיגורען, וועלכע בילדען אוים איין הארמאנישע גאנצע; אין וויסענשאפטליכער קלאסיפיקאציאן — א צאהל פון אינדיווידען, וועלכע האבען איינע און דיעזעלבע כאראקטעריסטישע סמנים; אין געאלאגיע — א פארמאציאן, א געוויסע אבלאגונג פון ערד-שיכטען; אין מוזיק — א טייל פון ארקעסטער מיט מוזיקאלישע אינסטרומענטען פון דעמזעלבען קלאס; גרופירען, צוזאמענשטעלען אין גרופען.

grou'ping *n.* (גרוה'-פינג) די גרופירונג, דאס גרופירען.

grous *n.* (גראוס) ז. *grouse*

grouse *n.* (גראוס) די וואלד-הוהן [א גרויסער ווילדער פויגעל עהנליך צו א הוהן].

Grouse

grou'ser *n.* (גראו'-סער) א קלאץ אדער אן אייזערנער שטאנג צייטווייליג אריינגעשלאגען אין מיטען פון שטראם, כדי אויפצוהאלטען א שיף, וועלכע דארף דארטען שטעהן, אז דאס וואסער זאל זי ניט פערטראגען.

grout *n., v. and a.* (גראוט) הייוועז, אבזאץ; וואסערע פאנאנדערגעלאזענע אין וואסער; פערשמירען מיט וואפנע; פערניפסען; געמאכט פון וואפנע.

grout'-ale *n.* (גראוט'-אייל) א מין געדיכט ביער.

grou'ty *a.* (גראו'-טי) געדיכט, מוטנע; אנגעכמורעט, בייז, גראב.

grove *n.* (גראווו) א גרופע פון ביימער וואס ווארפען אב א שאטען; א שאטענגאנג [א וועג צווישען ביימער].

grov'el *v.* (גראוו'ל) פויזען אויף דער ערד, קריכען אויף אלע פיער; ליגען אויסגעצויגען מיט'ן פנים צו דער ערד; ערנידריגען זיך; האבען נידריגע געפיהלען אדער בייזע מחשבות; זיין פערדארבען.

grov'eler *n.* (גראוו'ל-ער) א פויזער, א קריכער; איינער וואס ערנידריגט זיך; א נידריגער, געמיינער מענש.

grov'eling *a.* (גראוו'ל-אינג) וואס ליגענט אויסגעצויגען מיט'ן פנים צו דער ערד; וואס ערנידריגט זיך; נידריג, געמיין.

grov'eller *n.* (גראוו'ל-ער) ז. *groveler*

grov'elling *a.* (גראוו'ל-אינג) ז. *groveling*

grow *v.* (גראו) וואקסען; פערגרעסערען זיך; פערמעהרען זיך; ווערען; זיך צובינדען; זיך צוציהען; ערציהען, קולטיווירען, מאכען וואקסען.

grow bet'ter (גראו בעט'-ער) זיך בעסערען, שטארקען זיך, ווערען געזונד.

grow'er *n.* (גראו'-ער) איינער אדער עפעס וואס וואקסט אדער ווערט גרעסער; א קולטיווירער, אן ערציהער, איינער וואס הארעוועט אדער מאכט וואקסען.

grow in flesh (גראו אין פלעש) פעטער, דיקער ווערען.

grow'ing *n.* (גראו'-אינג) דאס וואקסען; דאס אויפציהען, דאס אויסהארעווען, דאס קולטיווירען; דאס וואס עס וואקסט.

grow'ingly *adv.* (גראו'-אינג-לי) וואקסענדיג, זיך פערגרעסערענדיג.

A **growingly** important profession.

grow in'to fa'vor (גראו אינ'-טו פיי'-וואר) קריגען חן ביי איינעם.

grow in years (גראו אין יירז) עלטער ווערען.

growl *v. and n.* (גראול) ברומען, ווארטשען; שרייען, רעדען מיט כעס; דאס ברומען, די ווארטשעריי.

grow'ler *n.* (גראו'-לער) איינער וואס ברומט אדער ווארטשעט; דער גרונץ-פיש [ז. *grunt*]; א כלי, אין וועלכער מען נעהמט ביער פון א שענק.

grow less (גראו לעס) זיך פערמינדערען.

grow'ling *n.* (גראו'-לינג) דאס ברומען, דאס ווארטשען.

grown (גראון) ערוואקסען, אויסגעוואקסען. ז. *grow*.

grow on (גראו אן) בעקומען מעהר ווערטה; ווערען מעהר אנערקענט.

grow out of (גראו אוט אוו) ארויסגעהן, ארויסוואקסען פון עפעס; זיין דער רעזולטאט אדער די פאלגע פון עפעס; אריבערוואקסען, אריבעריאגען, אריבערשטייגען.

grow out of fa'vor (גראו אוט אוו פיי'-וואר) פערלירען דעם חן ביי אימיצען.

grow out of kind (גראו אוט אוו קאינד) ענטארטעט ווערען, אונטערגעהן, אויסשטארבען.

grow o'ver (גראו או'-ווער) בעוואקסען ווערען; פערשימלט ווערען.

grow stale (גראו סטייל) אלט ווערען, פערשימלט ווערען; זיך אויסוועפען.

Even good wine may **grow stale**.

grow ta'pering (גראו טיי'-פער-אינג) אויסצעהרען, ווערען דאר, מאגער, שוואך.

growth *n.* (גראוטה) דאס וואקסען, דער וואוקס; דאס ארויסוואקסען; די צוואוקסונג, פערמעהרונג; ענטוויקלונג; דאס וואס קומט ארויס, א פראדוקט.

grow to a point (גראו טו ע פאינט) קומען צו דער זאך, קומען צום ריכטיגען ענין.

grow togeth'er (גראו טו-געטה'-ער) צוזאמענוואקסען.

grow up (גראו אפ) אויסוואקסען, דערגרייכען פולע ענטוויקלונג; ארויסשפראצען, ארויסוואקסען.

grow well (גראו הוועל) זיך בעסערען, זיך ערהאלען.

gro'zing-i'ron *n.* (גראו'-זינג-אי'-ערן) אן אינסטרומענט געברויכט ביים פערלייטען זאכען [אויסצוגלייכען און פאלירען די לייטונג].

grub *v. and n.* (גראב) גראבען, אויסגראבען; זיך גריבלען אין עטוואס; טיעף שטודירען, מאכען אונטערזוכונגען; שווער ארבייטען; עסען, אבעסען; געבען עסען; א לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארויס א פליגעלע אדער א זשוק]; שפייז, לעבענסמיטעל; עטוואס וואס ווערט אויסגעגראבען [ווי ווארצלען א. ד. ג.]; א שמוציגער אדער אבגעלאזענער מענש.

grub and bub (גראב ענד באב) עסען און טרינקען.

grub'-ax *n.* (גראב'-עקס) ז. *grubbing-hoe*

grub'ber *n.* (גראב'-ער) איינער וואס גראבט; איינער וואס ארבייט שווער; א טיעפער שטודירער; אן אקער-אייזען צום אויסאקערען ווארצלען; א גראב-אייזען; אן עסער, א פרעסער.

grub'bing-ax *n.* (גראב'-אינג-עקס) ז. *grubbing-hoe*

grub'bing-hoe *n.* (גראב'-אינג-האו) א גראב-אייזען אדער אקער-אייזען צום אויסגראבען ווארצלען.

grub'by *a.* (גראב'-אי) שמוציג, אונזויבער; אנגעשטעקט אדער בעדעקט מיט לארווא [ווערימלעך, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך אינזעקטען].

grub'-hook *n.* (גראב'-הוק) אזא שפיציגער אקער-אייזען צום אויסאקערען ווארצלען אדער שטיינער פון דער ערד.

grub'-saw *n.* (גראב'-סאה) א האנד-זעג צום זעגען מירמעלשטיין.

Grub'-street *n. and a.* (גראב'-סטריעט) ארימע שריפטשטעלער אדער פערפאסער [אויף דעם נאמען פון א גאס אין לאנדאן, וואו עס האבען אמאל געוואהנט ארימע שריפטשטעלער]; ארעם, פראסט, שלעכט [וועגען ליטעראטור אדער שרייבער].

grub'-time *n.* (גראב'-טאים) די צייט פון עסען.

grub'worm *n.* (גראב'-הווירם) א לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארויס א פליגעלע אדער א זשוק].

grudge *v. and n.* (גראדזש) 1. מקנא זיין, ניט פערגינען; פיהלען א ווידערווילען; קנאה, נייד; דאס ניט פערגינען; 2. אונצופריעדענהייט, האס, פערדרוס, ווידערווילען.

2. I owe you a **grudge** because you did not keep your promise.

grudg'er *n.* (גראדזש'-ער) א בעל-מקנא, א ניט-פערגינער.

grudg'ing *n.* (גראדזש'-אינג) קנאה; ניט-פערגינעריי; ווידערווילען; אונצופריעדענהייט; פערדרוס.

grudg'ingly *adv.* (גראדזש'-אינג-לי) מיט ווידערווילען, מיט אונצופריעדענהייט.

grudg'ingness *n.* (גראדזש'-אינג-נעס) קנאה; ווידערווילען; דאס מקנא זיין; דאס ניט-פערגינען.

gru'el *n.* (גרו'-על) קאשע.

grue'some *a.* (גרוה'-סאם) אימה'דיג, מורא'דיג, אבשטויסענד.

The sight of the battle-field was very **gruesome**.

grue'someness *n.* (גרוה'-סאם-נעס) דאס זיין אבשטויסענד; מורא'דיגקייט, אימה'דיגקייט.

gruff *a.* (גראף) בייז, פערדריסליך; גראב, הארט אדער שטרענג [אין בענעהמונג].

gruff'ish *a.* (גראפ'-איש) בייז, גראב, הארט אדער שטרענג.

gruff'ly *adv.* (גראפ'-לי) מיט בייזקייט, גראבקייט, הארטקייט אדער שטרענגקייט.

gruff'ness *n.* (גראפ'-נעס) בייזקייט; גראבקייט אדער שטרענגקייט [אין בענעה־מונג].

grum *a.* (גראם) גרימיג, בייז, פערדריס־ליך; טיעף, נידריג [וועגען א שטימע].

grum'ble *v. and n.* (גראמ'בל) בורטשען, ברומען, ווארטשען; דאס בורטשען, דאס ווארטשען.

grum'bler *n.* (גראמ'-בלער) א ווארי־טשון; א "קלאג־מוטער".

grum'bles *n.* (גראמבלז) א שלעכטע שטימונג.

grum'blingly *adv.* (גראמ'-בלינג-לי) בייז, פערדריסליך, אין שלעכטער שטימונג.

grume *n.* (גרוהם) א קלומפ, א פער־גליווערטע שטיק [ווי פערגליווערט בלוט].

grum'ly *adv.* (גראמ'-לי) אויף א בייזען אדער פערדריסליכען אופן.

grum'ness *n.* (גראמ'-נעס) אומעדיג־קייט, אונצופריעדענהייט, פערדריסליכ־קייט, בייזקייט.

gru'mous *a.* (גרוה'-מאס) קלומפיג, פער־גליווערט, געדיכט.

gru'mousness *n.* (גרוה'-מאס-נעס) קלומ־פיגקייט, פערגליווערטקייט, געדיכטקייט.

grum'pily *adv.* (גראמ'-פי-לי) אויף א בייזליכען אדער פערדריסליכען שטייגער.

grum'piness *n.* (גראמ'-פי-נעס) בייז־קייט, פערדריסליכקייט.

grum'pish *a.* (גראמ'-פיש) ז. *grumpy*

grum'py *a.* (גראמ'-פי) בייז, פערדריס־ליך, ערגערליך.

grun'del *n.* (גראנ'-דעל) דער שווארצער גאבי־פיש.

grun'dy *n.* (גראנ'-די) צושטויסענע גוס־אייזען צום פאבריצירען שטאהל.

Grun'dy *n.* (גראנ'-די) ז. ***Mrs. Grundy***

grunt *v. and n.* (גראנט) כריוקען, גרונצען [ווי א חזיר]; קרעכצען, אכצען; א כריוק; דער גרונץ־פיש [אזא אמערי־קאנער ים־פיש, וואס גיט ארויס א כריוק ווי פון א חזיר ווען מען נעהמט איהם ארויס פון וואסער].

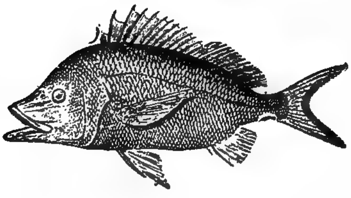

Grunt

grun'ter *n.* (גראנ'-טער) איינער וואס כריוקעט; א שוויין; א פערד וואס פאנגט אן הירזשען ווען ער ריהרט זיך פון ארט; אזא אייזערנער שטאנג מיט א האטשיק צום ענד, וועלכער ווערט געברויכט אין אייזען־גיסערייען; אזא פיש.

grun'tingly *adv.* (גראנ'-טינג-לי) כריו־קענדיג, גרונצענדיג, ווארטשענדיג.

grun'ting-ox *n.* (גראנ'-טינג-אקס) דער יאק, גרונץ־אקס אדער ציעגען־ביפעל.

grun'tle *n. and v.* (גראנ'טל) א כריוק [ווי פון א חזיר]; א שנוק; כריוקען.

grunt'ling *n.* (גראנט'-לינג) א חזיר'על.

Gruyère' *n.* (גרוה-יעהר') א זארט שוויי־צער־קעז [ווערט געמאכט אין דעם שווייצארישען שטעדטעל גרוהיער].

gry *n.* (גראי) א צעהנטעל פון א ליניע [א ליניע איז א צעהנטעל פון א צאל אדער אינטש]; א פינטעלע; א קליינינקייט.

G-string *n.* (דזשי'-סטרינג) די גע־סטרו־נע [די פיערטע סטרונע פון א פיעדעל און די דריטע אויף א וויאלאנטשעלא און גיטאר].

gt. אין מעדיצין — אן אבקירצונג פון ***gutta*** [א טראפען].

Gt. Br. ***Great Britain*** אבקירצונג פון

gtt. אין מעדיציו — אן אבקירצונג פון ***guttæ*** [טראפענס].

gua'charo *n.* (גהוואַ'-טשא-ראו) דער אויל־פויגעל [אזא גרויסער ציעגען־מעל־קער]. ז. ***oil-bird***

guai'acum *n.* (גהוואי'-ע-קאם) דער גוואיאק־בוים [א מין בוים פון די הייסע לענדער פון אמעריקא, וועלכער צייכענט זיך אויס מיט זיין זעהר הארטען האלץ]; דאס הארטע גוואיאק־האלץ, פון וועלכען מען מאכט צייהנדלעך פאר צאהן־רעדער, באלען, בלאקען א. ד. ג.; פעך־זאפט פון דעם גוואיאק־בוים.

Guaiacum

guama' *n.* (גהווא-מא') א זארט בוים פון די הייסע לענדער פון אמעריקא מיט ברייטע בלעטער און ווייסע אדער געלבע בלומען. ווערט בענוצט אלס א שאטען פאר קאפע־פלאנצען.

guan *n.* (גהוואן) א מין אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען ברייטען עק.

Guan

gua'na *n.* (גהוואַ'-נא) די אינואנא, א מין יאשטשערקע. ז. ***iguana***

guana'co *n.* (גהווא-נא'-קאו) א ווילדע אמעריקאנישע גראז־עסענדע חיה [די וויל־דע לאמא] פון א העל־ברוינעם קאליר.

Guanaco

gua'no *n. and v.* (גהוואַ'-נאו) די גואנא [די מיסט פון געוויסע דרום־אמעריקא־נישע ים־פויגעל, וואס ווערט געברויכט צו בעמיסטיגען פעלדער]; בעמיסטיגען א פעלד מיט גואנא.

guarantee' *n. and v.* (גער-ען-טיע') אן ערב; איינער וועמען מען גיט ערבות; ערבות, בירגשאפט; גאראנטירען, ערב זיין, קאווירען; פערזיכערען.

guar'antor *n.* (גער'-ען-טאר) אן ערב.

guar'anty *n. and v.* (גער'-ען-טי) ערב זיין, געבען ערבות; ערבות, בירג־שאפט; א גאראנטיע.

guard *n. and v.* (גארד) א וואך, א וועכטער, א היטער; א קאנדוקטאר; גווארדיע; א קאראאול, א קאנוואי; א שיצונג, א היטונג, א פארזיכט; יעדע זאך וואס פערהיט אדער בעשיצט פון א שאדען, פון א סכנה אדער היזק [ווי דער שוץ־גריף אדער די קווער־פלאטע פון א שווערד, וואס פערהיט, אז די האנד זאל זיך ניט אראבגליטשען פון הענטעל אויף דער שארף; דער האנד־בינגעל אדער דאס שטאהלענע רייפעל ארום דעם הענטעל (קוראק) פון א ביקס; די פארענטשע ארום דעק פון א שיף א. ד. ג.]; בעוואכען, היטען; בעשיצען; פיהרען אונטער קאנ־וואי; היטען זיך; זיין פארזיכטיג.

guar'dable *a.* (גאר'-דעבל) וואס קען געהיט אדער געשיצט ווערען.

guard'-boat *n.* (גארד'-באוט) א וואך־שיפעל.

guard'-chain *n.* (גארד'-טשיין) א זי־כערהייטס־קייטעל [פון אן אוהר א. ד. ג.].

guar'ded *a.* (גאר'-דעד) בעשיצט, פער־מיידינגט; בעהיטזאם, פארזיכטיג.

guar'dedly *adv.* (גאר'-דעד-לי) אויף א בעהיטזאמען, פארזיכטיגען שטייגער.

guar'dedness *n.* (גאר'-דעד-נעס) פאר־זיכטיגקייט.

guar'der *n.* (גאר'-דער) א היטער, א וועכטער.

guard'-house *n.* (גארד'-האוס) א הויפט־וואך [א הויז וואו עס שטעהט א קאראאול אדער קאנוואי]; א וואכט־הויז, א וואכט־שטיבעל; אן ארעסט־הויז.

guar'dian *n.* (גאר'-דיען) א בעוואה־רער, א שומר, א היטער; אן אפעקון, אן אפטרופוס; דער עלטסטער אין א פראנ־ציסקאנעם מאנאסטיר; א שוץ־מלאך, א שוץ־ענגעל.

guar'dian an'gel (גאר'-דיען איינ'-דזשעל) דער שוץ־מלאך.

guar'dianless *a.* (גאר'-דיען-לעס) אהן א שומר; אונבעשיצט.

guar'dian of the poor (גאר'-דיען אוו טהי פוהר) א מיטגליעד פון דער קא־מיטע פאר ארימען־אונטערשטיצונג אין ענגלאנד.

guar'dianship *n.* (גאר'-דיען-שיפ) אפעקונסטווע, אפטרופסות; שיצונג, הי־טונג, אויפזיכט.

guard'-i'rons *n.* (גארד'-אי'-ערנז) איי־זערנע גראטעס ארום די ארנאמענטען אויף א שיף.

guard'less *a.* (גארד'-לעס) אהן פערטיי־דיגונג, שוצלאז.

gaurd'-rail *n.* (גארד'-רייל) א פארענ־טשע ארום דעק פון א שיף; א זיכערהייטס־רעלסע [א צונעגעבענע רעלסע ביי דער זייט פון דער געוועהנליכער רעלסע אויף אן אייזענבאהן, כדי צו פערהיטען, אז די רעדער זאלען ניט אראבשפרינגען].

guard'-ring *n.* (גארד'-רינג) א זיכער־

הייטס־רינג [אן איינפאכער רינג וואס ווערט געטראגען אויף א פינגער אום צו פערהיטען א צווייטען א טייערערען].

guard'-room *n.* (גארד'-רוהם) ז. *guard-house*

guard'ship *n.* (גארד'-שיפּ) זיכערהייט, שוץ, שיצונג.

guard'-ship *n.* (גארד'-שיפּ) א וואכט־שיף; א קריעגס־שיף וואס איז בעשטימט צו בעשיצען און אכטונג צו געבען אויף'ן האפען.

guards'man *n.* (גארדז'-מען) א וועכ־טער, א שומר; אין ענגלאנד — אן אפי־ציער אדער סאלדאט פון דער גווארדיע; א סאלדאט פון דער מיליץ [אין די פער־איינינגטע שטאאטען פון אמעריקא].

gua'va *n.* (גהוואַ'-וואַ) די גויאווא [א מין גרויסער זיד־אמעריקאנישער בוים מיט שמעקענדע און געשמאקע פרוכטען].

Guava

gubernato'rial *a.* (גיו-בער-נע-טאָ'-רי-על) וואס איז שייך צום גובערנאטאר פון א שטאאט [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

gudg'eon *a. and v.* (גאדזש'-אן) דער גרונדלינג [א מין לאנג פישעל מיט צוויי עקעלעך ארום מויל און מיט גרויסע שו־פען]; א פראסטאק, א מענש, וועלכען מען קען לייכט אבנארען; ארייננארען אין זאק, בעשווינדלען; אן אייזערנער באלץ; דער צאפען פון אן אקס [דער טייל אויף וועלכען עס דרעהט זיך דער ראד]; אין א מאשין — דער טייל פון א וואל, וועלכער דרעהט זיך אין לאגער; די קראקוועס פון א דאך.

Guelf *n.* (גהוועלף) אין געשיכטע פון מיטעלאלטער — א גוועלף, איינער פון דער פאלקס־פארטיי, וועלכע האט אונטערגע־שטיצט דעם פאפסט אין געגענזאץ צו די גיבעלינען אדער די פארטיי, וועלכע האט אונטערגעשטיצט דעם קייזער.

guer'don *v. and n.* (גויר'-דאן) בעלוי־נען; דער לוין; בעלוינונג.

guéridon' *n.* (גיי-רי-דאן') א קליין רונד טישעל, אויף וועלכען עס שטעהט א וואזע אדער אן אנדער ציערונגס־כלי.

gueril'la *n. and a.* (גע-ריל'-א) די גוערילא [א באנדע אדער גרופע פון אונ־אבהענגיגע קריגער, וועלכע פיהרען מלחמה זעלבסטשטענדיג און אונטערווארפען זיך ניט אונטער דער דיסציפלין און רעגעלען פון דער הויפט־ארמעע]; די ארט מלחמה־פיהרונג פון די גוערילא; וואס איז שייך צו דער גוערילא.

gueril'list *n.* (גע-ריל'-איסט) איינער וואס בעלאנגט צו דער גוערילא. ז. *guerilla*

Guern'sey *n.* (גוירנ'-זי) א גערנזיער זארט מילך־קיה.

guerril'la *n. and a.* (גע-ריל'-א) ז. *guerilla*

guerril'list *n.* (גע-ריל'-איסט) ז. *guerillist*

guess *v. and n.* (געס) זיך אנשטויסען, טרעפען; משער זיין; דאס טרעפען, דאס אנשטויסען זיך; א השערה.

guess'able *a.* (געס'-עבל) וואס מען קען זיך אנשטויסען, טרעפען אדער משער זיין.

guess'er *n.* (געס'-ער) א טרעפער; איי־נער וואס איז משער.

guess'ing *n.* (געס'-אינג) טרעפעניש; השערה.

guess'ingly *adv.* (געס'-אינג-לי) דורך אן השערה; אנשטויסענדיג זיך, טרעפענ־דיג.

guess'-rope *n.* (געס'-ראופּ) ז. *guess-warp*

guess'-warp *n.* (געס'-הוואהרפּ) א שטריק מיט וועלכען מען בינדט צו א שי־פעל.

guess'work *n.* (געס'-הווארק) דאס טרעפען; דאס משער זיין; השערות.

guest *n.* (געסט) א גאסט; אין זאאלא־גיע — א פאראזיטען־בעשעפעניש.

guest'-cham'ber *n.* (געסט'-טשיימ'-בער) א גאסט־צימער, א זאאל; א בעזונ־דער צימער פאר א גאסט.

guest'-room *n.* (געסט'-רוהם) ז. *guest-chamber*

guest'-rope *n.* (געסט'-ראופּ) ז. *guess-warp*

guest'wise *adv.* (געסט'-הוואיז) ווי א גאסט.

guffaw' *v. and n.* (גא-פאה') ווילד לאכען, כאכאטשען, הירזשען; א פערדי־שער געלעכטער, א הירזשען.

gug'gle *v. and n.* (גאגל) גארגלען; דאס גארגלען.

guhr *n.* (גוהר) א ווייכער ערד־שיכט וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון פעלזען, וועל־כע זיינען דורכגעווייקט געווארען.

gui'dable *a.* (גאי'-דעבל) וואס לאזט זיך פיהרען, געהארכזאם.

gui'dance *n.* (גאי'-דענס) פיהרונג, לייטונג, אויפזיכט.

guide *v. and n.* (גאיד) פיהרען, לייטען, ריכטען, פערוואלטען, קאנטראלירען; א פיהרער, א וועג־ווייזער; איינער וואס ריכ־טעט, לייטעט, פערוואלטעט אדער קאנ־טראלירט; א בוך מיט אויסקינפטע פאר רייזענדע; עטוואס וואס רעגולירט [ווי למשל, ביי מאשינעריע].

guide'-board *n.* (גאיד'-באורד) א וועג־ווייזער [א סלופּ אויף א שיידע־וועג מיט אויפשריפטען, וואוהין די וועגען פיה־רען].

guide'-book *n.* (גאיד'-בוק) א בוך מיט אויסקינפטע פאר רייזענדע.

guide'-flag *n.* (גאיד'-פלעג) א פלאג אויף א שיף אדער ביי מיליטער, דורך וועלכען מען ציינט אן די ריכטונג.

guide'less *a.* (גאיד'-לעס) אהן א פיה־רער; אהן א ריכטונג.

guide'-post *n.* (גאיד'-פאוסט) א וועג־ווייזער. ז. *guide-board*

gui'der *n.* (גאי'-דער) א פיהרער, א וועגווייזער.

gui'don *n.* (גאי'-דאן) א פאהן מיט וועלכער מען גיט סיגנאלען אדער מען ציינט די ריכטונג.

guild *n.* (גילד) א גילדע, א צעך. ז. *gild*

guil'der *n.* (גיל'-דער) ז. *gilder*

guild'hall *n.* (גילד'-האל) ז. *gildhall*

guile *n.* (גאיל) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, בעטריגעריי; די כלי אין א ביער־ברויע־ריי, וואו דאס ביער געהרט אדער איהרט.

guile'ful *a.* (גאיל'-פול) בעטריגעריש, כיטרע.

guile'fully *adv.* (גאיל'-פול-אי) מיט כיטרעקייט; מיט בעטרוג.

guile'fulness *n.* (גאיל'-פול-נעס) כיט־רעקייט, ליסטיגקייט, בעטריגעריי.

guile'less *a.* (גאיל'-לעס) אהן בעטרוג; עהרליך, ערנסט, אויפריכטיג.

guile'lessly *adv.* (גאיל'-לעס-לי) מיט אויפריכטיגקייט, מיט עהרליכקייט, מיט ערנסטקייט.

guile'lessness *n.* (גאיל'-לעס-נעס) עהרליכקייט, ערנסטקייט, אויפריכטיגקייט.

guil'fat *n.* (גאיל'-פעט) א כלי אין א ביער־ברויעריי וואו דאס ביער איהרט.

guil'lemot *n.* (גיל'-ע-מאט) די לומע אדער קאירא [אזא וואסער־פויגעל מיט שוואכע פליגלען, האלט זיך אויף מעהר־סטענס אין דער נארד ביים אייז־מעער].

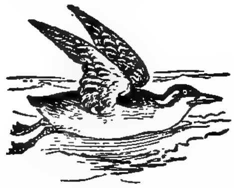

Guillemot

guille'vat *n.* (גיל'-וועט) ז. *guilfat*

guilloche' *n. and v.* (גי-לאוש') א פערציערונג וואס זעהט אויס ווי איבערגעפלאכטענע בענדער אדער שניר־לעך]; בעדעקען מיט אזא בעציע־רונג.

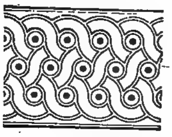

Guilloche

guil'lotine *n.* (גיל'-א-טין) א גילאטינע [אזא מאשין אין פראנקרייך ארואבצוהא־קען די קעפּ פון פערברעכער]; א האק־מאשין; א כירורגישער אינסטרומענט צום אויסשניידען מאנדלען פון האלז.

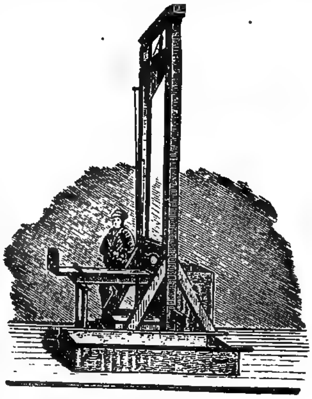

Guillotine

guillotine' *v.* (גיל-א-טין') אראבהאקען דעם קאפּ מיט א גילאטינע.

guillotine'ment *n.* (גיל-א-טינ'-מענט) די היגריכטונג מיט דער גילאטינע.

guills *n.* (גילז) די וואוכער=בלום [אזא קארן=בלום].

guilt *n.* (גילט) שולדיגקייט [אין א פערברעכען]; א שולד.

guil'tily *adv.* (גיל'-טי-לי) שולדיג, שטראפבאר.

guil'tiness *n.* (גיל'-טי-נעס) שולדיגקייט [אין א פערברעכען]; שטראפבארקייט.

guilt'less *a.* (גילט'-לעס) אונשולדיג [אין א פערברעכען].

guilt'lessly *adv.* (גילט'-לעס-לי) ניט שולדיג [אין א פערברעכען].

guilt'lessness *n.* (גילט'-לעס-נעס) אונשולדיגקייט.

guilt'less of (גילט'-לעס אוו) אונערפאהרען, ניט בעקאנט [מיט דעם געגענשטאנד], ניט געניט; אהן א ברעקעל בעגריף [פרעג איהם בחרם].

guilt'-sick *a.* (גילט'-סיק) קראנק פון געוויסענסביסע וועגען א פערברעכען.

guil'ty *a.* (גיל'-טי) שולדיג [אין א פערברעכען].

guin'ea *n.* (גינ'-אי) א גינע [אן ענגלישע גאלד=מטבע פון 21 שילינג].

Guin'ea-cloth *n.* (גינ'-אי-קלאטה) פערשיעדענע וועב=שטאפען וואס ווערען פאבריצירט פאר דעם האנדעל מיט וועסט=אפריקא.

guin'ea-corn *n.* (גינ'-אי-קארן) מארהירזש [אזא מין הירזש].

guin'ea-fowl *n.* (גינ'-אי-פאול) די פערל=הוהן [אזא אפריקאנער פויגעל פון דונקעל=גרויען קאליר מיט ווייסע פינטעלעך, איז ווי א געוועהנליכע הוהן די גרויס, האט א קליינעם קאפ און א קורצען עק].

Guinea-fowl

guin'ea-grains *n.* (גינ'-אי-גריינז) ז. ***grains of paradise***

guin'ea-grass *n.* (גינ'-אי-גרעס) א מין דיק אפריקאנער גראז וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען.

guin'ea-hen *n.* (גינ'-אי-העז) ז. ***guinea-fowl***

Guin'eaman *n.* (גינ'-אי-מען) א שיף וואס ווערט בענוצט פאר'ן האנדעלס=פערקעהר מיט גווינעא, אין אפריקא.

Guin'ean *a.* (גינ'-אי-ען) וואס איז פון גווינעא, אין וועסט=אפריקא.

Guin'ea pep'per (גינ'-אי פעפ'-ער) שפאנישער פעפער.

guin'ea-pig *n.* (גינ'-אי-פיג) א זידאמעריקאנער ים=חזיר'על אדער קראליק; א הומאריסטישער נאמען אין ענגלאנד פאר א דירעקטאר פון אן אקציען=געזעלשאפט צוליעב דעם וואס ער נעהמט פאר יעדער זיצונג א גינע [21 שילינג]; א רייזענדער אדער מיליטער=בעאמטער וואס בעקומט א גינע טעגליך.

guin'ea-worm *n.* (גינ'-אי-הוואירם) דער הויט=ווארים [אזא דינער, גאנץ לאנגער, פאדים=עהנליכער ווארים אין די ווארימע לענדער].

guin'iad *n.* (גהווינ'-אי-עד) ז. ***gwiniad***

guipure' *n.* (גי-פיור') אזא זארט שפיצען [קרוזשעווע] אדער בעזאץ וואס דער מוסטער ווערט אויסגעשניטען פון באטיסט און ארומגענעהט מיט א פאדים; אזא זארט שפיצען וועלכע זיינען איבערגעשפינט מיט זייד.

guise *n. and v.* (גאיז) א שטייגער, אן אופן, אן ארט; א מאדע, א פאסאן; א מנהג; בענעהמונג, אויפפיהרונג; דאס אויסערליכע אויסזעהן; דאס אויסזעהן, דער אויסקוק; קליידער; זיך אנקליידען; זיך פערקליידען.

gui'ser *n.* (גאי'-זער) א פערמאסקירטער אדער פערקליידעטער.

guitar' *n.* (גי-טאר') א גיטארע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער האט געוועהנליך זעקס סטרונעס].

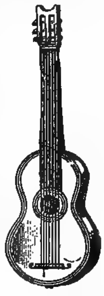

Guitar

gu'la *n.* (גיו'-לא) א קארניז; דער אויבערשטער טייל פון האלז ביי א פויגעל.

gu'lar *a.* (גיו'-לאר) וואס איז שייך צום האלז.

gu'lash *n.* (גוה'-לעש) ז. ***goulash***

gulch *n.* (גאלטש) א שמאלער טהאל צווישען פעלזען; א לאנגער טיעפער גראבען אין דעם דעק פון ים.

gul'den *n.* (גול'-דען) א גולדען [אן עסטרייכישע זילבערנע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 40 אמעריקאנער סענט; א האלענדישע זילבערנע מטבע; אן אלטע דייטשע גאלדענע מטבע].

gule *v.* (גיול) לאכען, כאכאטשען.

gules *n.* (גיולז) די רויטע פארב [ביי וואפען].

gulf *n. and v.* (גאלף) א גאלף, א בוכט, א מעער=בוזעם [א טייל פון ים וואס שניידט זיך אריין אין יבשה]; אן אבגרונד, א תהום; א שלונד; פערשלינגען ווי אין תהום.

Gulf Stream (גאלף סטריעם) דער גאלף=שטראם [די שטרעמונג פון דעם אטלאנטישען מעער וועלכע שטראמט פון דעם גאלף פון מעקסיקא צו נארד לענגסט דעם ברעג פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא און דאן נארד=אסט אין דער ריכטונג פון די בריטישע אינזלען און פון סקאנדינאווישען ברעג].

gulf'weed *n.* (גאלף'-הוויעד) אזא גרויס, דיק ים=גראז פון אן אליוו=ברוינעם קאליר.

gul'fy *a.* (גאל'-פי) פול מיט אבגרונדען.

gul'gul *n.* (גאל'-גאל) אזא זארט צעמענט וואס ווערט בענוצט צום אויסצעמענטירען דעם דעק פון א שיף.

gull *n. and v.* (גאל) די מעווע [אזא ים=פויגעל וואס שווימט און פליהט]; א פראסטאק, א שוטה; א בעטרוג, א שווינדעל; בעטריגען, אבנארען.

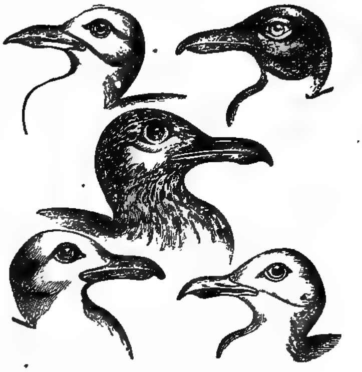

Gulls

gull'-catch'er *n.* (גאל'-קעטש'-ער) אן אבנארער, א בעטריגער.

gull'er *n.* (גאל'-ער) ז. ***gull-catcher***

gul'let *n. and v.* (גאל'-עט) דער האלז, דער שלונד, די שפייז=רעהר; א שמאל טהאלכעל דורך וועלכען עס שטראמט א טייכעל; א וואסער=קאנאל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א האלז אדער שלונד; א צוויקעל [א קלין פון א העמד אדער קלייד]; א פאנצער פאר'ן האלז; אזא קאנקאווער ציינער=אויסשניט אין געוויסע זעגען; בויען אדער גראבען אן אייזענבאהן=וועג אין שטופען; מאכען קאנקאווע ציינער=אויסשניטען אין א זעג.

gullibil'ity *n.* (גאל-אי-ביל'-אי-טי) לייכטגלויביגקייט, דומהייט.

gul'lible *a.* (גאל'-איבל) לייכטגלויביג; וואס לאזט זיך אבנארען.

gul'ly *n. and v.* (גאל'-אי) א גראבען; אן אבפלוס, א רינע; א גראבען אדער קאנאל וואס איז געשאפען געווארען דורך א וואסער=שטראם; אזא מעסער; אויסשווייקען אדער אויסגראבען א קאנאל [דורך דער הילף פון וואסער=שטראם].

gul'ly-gut *n.* (גאל'-אי-גאט) א פרעסער.

gulp *v. and n.* (גאלפ) שלוקען, פערשלינגען; א שלוק, א שלינג.

gulp down (גאלפ דאון) אראבשלינגען, פערשלינגען; דערשטיקען אין זיך א געפיהל.

gul'pin *n.* (גאל'-פין) א לייכטגלויביגער, א מענש וואס נעהמט אן פאר גוטע מינץ אלעם וואס מען דערצעהלט איהם.

gum *n. and v.* (גאם) דאס צאהן=פלייש, די יאסלע; גומי; קלעפ=גומי; עטוואס קלעפיגעס; א גומי=בוים; א בלעזעל, א פרישטש; בעשמירען מיט קלעפ=גומי; צונויפקלעפען; בעדעקען מיט גומי; אויסשלייפען אדער אויספיילען די צייהנער פון א זעג; אבטהאן א שפיצעל, אריינגארען; זיך צונויפקלעפען, שטייף אדער פעסט ווערען.

gum ar'abic (גאם ער'-עב-איק) גומי אראביק [אזא פעכיגער זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון אקאציען=ביימער און ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען].

gum'bo *n.* (גאמ'-באו) אזא פלאנצע; א זופ נעקאכט פון דיעזער פלאנצע; אזא דיאלעקט וועלכען עס ריידען די קרעאלען אדער די נעגער אין שטאאט לואיזיאנא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

gum'-boil *n.* (גאמ'–באיל) א צאהן־געשוויר.

gum'-drop *n.* (גאמ'–דראפ) א מין קאנפעקט וועלכער ווערט געמאכט פון גומי אראביק.

gum elas'tic (גאם אי–לעס'–טיק) גומי־לאסטיק, ציה־גומי, קויטשוק.

gum'-game *n.* (גאמ'–גיים) א שפיצעל, א שטוקע, אן אריינגנארעריי.

gum'ma *n.* (גאמ'–א) א מין געשוויר וואס קומט פון סיפילים [פראנצען].

gum'mata *n.* (גאמ'–ע–טא) סיפילים־געשווירען. ז. ***gumma***

gum'mer *n.* (גאמ'–ער) א געצייג צום אויסשלייפען די צייהנער אין א זעג.

gummif'erous *a.* (גא–מיפ'–ע–ראס) וואס גיט ארויס גומי.

gum'miness *n.* (גאמ'–אי–נעס) קלעפיגקייט; ציהיגקייט; דאס האבען די איינגעשאפטען פון גומי.

gummo'sis *n.* (גא–מאו'–סיס) די בילדונג פון גומי אין די עלטערע ארגאנען פון פלאנצען.

gummos'ity *n.* (גא–מאס'–אי–טי) ז. ***gumminess***

gum'mous *a.* (גאמ'–אס) וואס האט די איינגעשאפטען פון גומי, קלעפיג; עלאסטיש.

gum'my *a.* (גאמ'–אי) וואס בעשטעהט פון גומי; קלעפיג; עלאסטיש; אנגעזאפט מיט גומי; בעדעקט מיט גומי; בעשמירט מיט גומי אדער מיט עטוואס קלעפיגעס.

gump *n.* (גאמפ) א גלאמפ, א באלוואן, א דומער יונג.

gum'-plant *n.* (גאמ'–פלענט) אזא פלאנצע אין די וועסטליכע און זיד־וועסטליכע געגענדען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז, ווי לאנג זי איז יונג, בעדעקט מיט אזא גומי־ארטיגען שטאף.

gump'tion *n.* (גאמפ'–שאן) פערשטאנד, שכל, קאפ.

gump'tionless *a.* (גאמפ'–שאן–לעס) אהן שכל, אהן קאפ; נאריש, דום.

gump'tious *a.* (גאמפ'–שאס) איינגעבילדעט; וואס האלט זעהר פון זיך; שכל'דיג, פערשטענדיג.

gum'-rash *n.* (גאמ'–רעש) אזא הויט־קראנקהייט ביי קינדער, ווען עס שניידען זיך ביי זיי צייהנער.

gum res'in (גאם רעז'–אין) פעך־גומי; קויטשוק.

gums *n.* (גאמז) קאלאשען.

gum'-tree *n.* (גאמ'–טריע) א גומי־בוים.

gum'-wa'ter *n.* (גאמ'–הוואה'–טער) גומי צולאזען אין וואסער [ווי גומי אראביק].

gum'-wood *n.* (גאמ'–הוואוד) דאס האלץ פון א גומי־בוים.

gun *n. and v.* (גאן) א קאנאן; א ביקס, א פלינט; א ביקס־טרעגער, א מיטגליעד פון א פארטיע וואס געהט אויף גייעג; אין גלאז־פאבריקאציאן — אן אינסטרומענט צו בעצייכנען די ברייט פון גלאז־פלאטען; שיסען פון א ביקס; לערנען זיך שיסען.

gun'-bar'rel *n.* (גאנ'–בער'–על) די רעהר פון א ביקס דורך וועלכער עס געהט ארוים די קויל.

gun'boat *n.* (גאנ'–באוט) א קאנאנען־שיף [א לייכטע קריעגס־שיף, וואס קען אריינגעהן פון ים אין א טייך]; א מעכאנישער קויהלען־שויפעל [א מין קאסטען מיט רעדלעך, וועלכער עפענט זיך מעכאניש פאנאנדער און נעהמט אן און לאזט ארוים קויהלען].

gun'-car'riage *n.* (גאנ'–קער'–עדזש) א קאנאן־וואגען.

gun'cotton *n.* (גאנ'–קאטן) שוס־בוימוואל, פיראקסילין.

gun'-deck *n.* (גאנ'–דעק) דער גאנדעק [דער דעק אדער פאלובע פון א קריעגס־שיף וואו עס שטעהען די קאנאנען];

gun'-fire *n.* (גאנ'–פאיר) די שטונדע אין דער פריה און אין אבענד ווען עס ווערט געפייערט פון א הארמאט.

gun'-flint *n.* (גאנ'–פלינט) פלינט־שטיין אדער קרעמען וואס פלעגט איינגעפאסט ווערען אין די אלטע ביקסען אום צו מאכען פייער.

gun'-gear *n.* (גאנ'–גיער) די צונגעהעריגקייטען פון א ביקס אדער הארמאט.

gun'-lock *n.* (גאנ'–לאק) דער שלאס פון א ביקס [דער מעכאניזם, דורך וועלכען דאס העמערעל קלאפט זיך אב אז פולווער און די ביקס שיסט אויס].

gun'-ma'ker *n.* (גאנ'–מיי'–קער) א מייסטער פון קליינע פייער־וואפען [ווי ביקסען, רעוואלווערען א. ד. ג.].

gun'man *n.* (גאנ'–מען) איינער וואס מאכט שיס־געוועהר; איינער וואס איז בעוואפענט מיט שיס־געוועהר; א באנדיט, א מערדער.

gun'-met'al *n.* (גאנ'–מעט'–על) א זארט בראנז־מעטאל פון וואס הארמאטען פלעגען אמאל געמאכט ווערען.

gun'ner *n.* (גאנ'–ער) אן ארטילעריסט, א קאנאנען־שיסער; דער צעכמייסטער אויף א קריעגס־שיף; איינער וואס שיסט פויגלען; א יעגער.

gun'nery *n.* (גאנ'–ער–אי) די קונסט אדער די לעהרע פון שיסען.

gun'ning *n.* (גאנ'–אינג) די קונסט פון שיסען; דאס שיסען פויגלען.

gun'ny *n.* (גאנ'–אי) א מין דינע ראנאזשע וואס ווערט געפלאכטען פון ריטער.

gun'-pen'dulum *n.* (גאנ'–פענ'–דיו–לאם) א פארריכטונג, מיט וועלכער מען פרובירט די שטארקייט פון פולווער; א מין אינסטרומענט אנצושטעלען ריכטיג דעם ציעל פון א ביקס.

gun'-port *n.* (גאנ'–פאורט) דאס קאנאנען־פענסטערעל [דער לאך אין א קריעגס־שיף, פון וועלכען עס שטעקט ארויס א קאנאן].

gun'powder *n.* (גאנ'–פאו–דער) שיס־פולווער.

Gun'powder plot (גאנ'–פאו–דער פלאט) אין דער ענגלישער געשיכטע — די געהיימע פערשווערונג פון די קאטאליקען אין יאהר 1605 אויפצורייסען דעם פארלאמענט און דעם קעניג דזשיימס דעם ערשטען פאר דעם געזעץ וואס איז דאמאלס אנגענומען געווארען געגען די קאטאליקען.

gun'powder tea (גאנ'–פאו–דער טיע) פערלטהעע [אזא מין טהעע וואס יעדעס בלעטעלע איז צוזאמענגעוויקעלט אין א קיילכעלע].

gun'-reach *n.* (גאנ'–ריעטש) שאס־ווייטקייט [די ווייטקייט וואס א שאס פון א ביקס קען דערגרייכען].

gun'-room *n.* (גאנ'–רוהם) אן אבטיילונג אויף דעם קאנאנען־דעק פון א קריעגס־שיף, וואו די אונטער־אפיציערען געפינען זיך.

gun'shot *n. and a.* (גאנ'–שאט) א קאנאנען־שאס, דער מרחק וואס א קויל פון א קאנאן קען דערגרייכען; וואס איז געווארען דורך א קאנאנען־שאס.

gun'-sling *n.* (גאנ'–סלינג) דער ביקס־רימען [דער רימען פון א ביקס צו טראגען אויף דער פלייצע]; א שטריק אונטערצוהויבען א הארמאט.

gun'smith *n.* (גאנ'–סמיטה) א ביקס־שמיעד, איינער וואס מאכט ביקסען, רעוואלווערען א. ד. ג.

gun'smithery *n.* (גאנ'–סמיטה–ער–אי) די קונסט פון מאכען קליינע פייער־וואפען [ווי ביקסען, רעוואלווערען א. ד. ג.].

gun'-stick *n.* (גאנ'–סטיק) דער לאדונגס־שטאק [אזא שטעקעל צו רייניגען און אנלאדען א ביקס].

gun'-stock *n.* (גאנ'–סטאק) דער קאלבען אדער פריקלאד פון א ביקס [דאס האלץ אין וועלכען עס ליעגט איינגעפאסט די שיס־רעהר].

gun'-tack'le *n.* (גאנ'–טעקל) א שטריק מיט צוויי בלאקען אויפצוהויבען קאנאנען.

gun'-wad'ding *n.* (גאנ'–הוואד'–אינג) א קאנאנען־פראפקע [דאס דעקעל מיט וואס מען פערשטאפט דעם לאך פון א קאנאן ווען מען געברויכט איהם ניט].

gurgita'tion *n.* (גויר–דזשי–טיי'–שאן) די וועלען־בעוועגונג פון א פליסיגקייט [ווי בעת עס זידט אדער קאכט].

gur'gle *v.* (גויר'גל) גארגלען; ריזלען, זשורטשען [ווי א וואסער]; ארויסלאזען א קלאנג ווי וואסער בעת עס גיסט זיך פון אן איבערגעקעהרטער פלאש [בול־בול־בול].

gur'glet *n.* (גויר'–גלעט) א מין ליימענער קרוג אבצוקיהלען וואסער.

gur'let *n.* (גויר'–לעט) דער שפיצהאמער [א מין קירקע מיט א האק פון איין זייט און מיט א שפיץ פון דער צווייטער].

gur'nard *n.* (גויר'–נארד) דער ים־האהן [א מין קליינער ים־פיש וואס איז עהנליך צו די פליה־פישען]; א פליה־פיש.

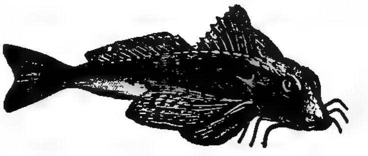

Gurnard

gur'net *n.* (גויר'–נעט) ז. ***gurnard***

gu'ru *n.* (גוה'–רוה) ז. ***gooroo***

gush *v. and n.* (גאש) ארויסברעכען מיט א שטראם; פליסען מיט קראפט; ארויסשטרעמען; אויסגיסען די געפיהלען; אויסרעדען דאס הארץ; זיין זעהר סענטימענטאל; דאס ארויסברעכען מיט א שטראם; דאס אויסגיסען די געפיהלען.

gush'er *n.* (גאש'–ער) דאס וואס שטרעמט אדער פליסט שטארק; א שטראם פון נאפט; א פלוצליכער אויסברוך פון געפיהלען.

gush'ing *a.* (גאש'–אינג) וואס פליסט אדער שטרעמט זעהר העפטיג; וואס ברעכט אויס מיט א שטראם; סענטימענטאל.

gush'ingly *adv.* (גאש'–אינג–לי) ארויסברעכענד מיט א שטראם; דורך א העפטיגער פליסונג; אויף א סענטימענטאלען שטייגער.

gush out (גאש אוט) אויסגיסען, אויסשטראמען; ארויספליסען; אויסגיסען דאס הארץ.

gus'set *n. and v.* (גאס'–עט) א צוויקעל

אדער דריי-עקיגער קליין וואס ווערט אריינגענעהט אין א קלייד אדער העמד; אריינגנעהען א צוויקעל, מאכען מיט א צוויקעל אדער קליין.

gust *n.* (גאסט) א גוסט, א געשמאק; פערגניגען; בעפרידיגונג; א פלעצליכער ווינד-שטויס; אן אויסברוך.

gusta'tion *n.* (גאס-טיי'-שאן) דאס פערזוכען; דער טעם; דער חוש הטעם.

gus'tative *a.* (גאס'-טע-טיוו) וואס איז שייך צום טעם אדער צום חוש הטעם.

gus'tatory *a.* (גאס'-טע-טא-רי) ז. ***gustative***.

gust'ful *a.* (גאסט'-פול) געשמאק; בעגלייטעט מיט פלעצליכע ווינד-שטויסע אדער אויסברוכען [ווי פון ליידענשאפט].

gus'to *n.* (גאס'-טאו) געשמאק, גוסט; עדעלער געשמאק; ארטיסטישע ערפילונג; ארטיסטישער סטיל.

gusto'so *a.* (גוס-טאו'-סא) מיט געשמאק [א מוזיקאלישער אויסדרוק].

gus'ty *a.* (גאס'-טי) בעגלייטעט מיט פלעצליכע ווינד-שטויסען; ווינדיג, שטורעמדיג; אויפגערעגט; וואס ווערט שנעל אויפגערעגט.

gut *n. and v.* (גאט) דער דארם-קאנאל, די געדערים, דער מאגען, דאס איינגעווייד [ביי חיות]; דאס צעלען-געוועב אדער די אדערען פון די געדערים; די בעארבייטע קישקעס און געדערים פון חיות; א שמאלער דורכגאנג; א שמאלער וואסער-קאנאל; א לאנגע שמאלע בוכטע; א שמאלער וואסער-וועג; ארויסנעהמען די געדערים; אויסלעדיגען, אויסרויבען.

gut'-bel'ly *n.* (גאט'-בעל'-אי) א גראבער בויך, א טרעלבוך.

guts *n.* (גאטס) די קישקעס.

guts and gar'bage (גאטס ענד גאר'-בעדזש) גור גוף, א טרעלבוך.

gut'-scra'per *n.* (גאט'-סקריי'-פער) א פיעדעל-קראצער, א כלי-זמר.

gut'-string *n.* (גאט'-סטרינג) סטרונעס [געמאכט פון די קישקעס פון שאף אדער ציעגען].

gut'ta *n.* (גאט'-א) א טראפען; אין ארכיטעקטור — טראפען-עהנליכע פערציערונגען; אין זאאלאגיע — א טראפען-עהנליכער פלעק אדער פינטעל; גומי, גוטאפערטשא.

Gutta

gut'ta-per'cha *n.* (גאט'-א-פויר'-טשא) גוטאפערטשא [א מין גומי].

gut'tate *a.* (גאט'-אייט) וואס בעשטעהט פון טראפען אדער טראפען-עהנליכע טיילען; בעשפרענקעלט ווי מיט טראפען; וואס האט טראפען-עהנליכע פלעקען.

gut'tated *a.* (גאט'-איי-טעד) ז. ***guttate***.

gutta'tion *n.* (גא-טיי'-שאן) דאס טריפען, דאס פאלען אין טראפען.

gut'ted *a.* (גאט'-עד) וואס האט געדערים; מיט אויסגעשניטענע געדערים.

gut'ter *n. and v.* (גאט'-ער) א רינע, א דאך-רינע; א קאנאווע; א פערטיעפונג, א קנייטש; אין דרוקעריי — א שטיק האלץ אדער מעטאל אין מיטען פון דעם ראהם, אין וועלכען דרוק-זאץ ווערט איינגעשלאסען; איינער וואס נעהמט ארויס דאס איינגעווייד פון פיש, ווען מען פערפארטיגט זיי צום קאנזערווירען; איינגראבען, איינשניידען; בעזארגען מיט רינעס; טריפען, זיך שמעלצען [וועגען א ליכט]; שלינגען, עסען מיט זשעדנעקייט.

gut'ter-bred *a.* (גאט'-ער-ברעד) זיך אויפגעהאדעוועט אויף דער גאס.

gut'ter-chan'ter *n.* (גאט'-ער-טשענ'-טער) א גאסען-זינגער.

gut'ter-hotel' *n.* (גאט'-ער-הא-טעל') א שפייז-ביידעל.

gut'tering *n.* (גאט'-ער-אינג) דאס מאכען רינעס אדער קאנאלען; א רינע, א סיסטעם פון רינעס אדער קאנאלען; מאטעריאל פאר רינעס.

gut'ter-lane *n.* (גאט'-ער-ליין) די שפייז-רעהר.

gut'ter-prow'ler *n.* (גאט'-ער-פראו'-לער) א גאסען-רויבער, א וועג-רויבער.

gut'ter-snipe *n.* (גאט'-ער-סנאיפ) א שמאטעס-קלייבער; א גאסען-קינד; פלאקאטען [אפישען] אויפגעקלעפט אויף די שטיינער ביי דער זייט פון א גאס אדער א וועג.

gut'ter-stick *n.* (גאט'-ער-סטיק) אין דרוקעריי — א שטיקעל האלץ אדער מעטאל אין מיטען פון דעם ראהם, אין וועלכען דרוקזאץ ווערט איינגעשלאסען.

guttif'erous *a.* (גא-טיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גומי [וועגען פלאנצען].

gut'tiform *a.* (גאט'-אי-פארם) טראפען-עהנליך, טרעהרען-עהנליך.

gut'tle *v.* (גאטל) פערשלינגען, פערשלוקען, פרעסען.

gut'tler *n.* (גאט'-לער) א פערשלוקער, א פרעסער, א טריפה'נער האלז.

gut'tling *n.* (גאט'-לינג) ז. ***guttler***.

gut'tural *a. and n.* (גאט'-א-רעל) וואס קומט פון קעהל [האלז]; וואס ווערט ארויסגעשפראכען פון קעהל; א קעהל-קלאנג [א קלאנג אדער בוכשטאב וואס ווערט ארויסגעשפראכען פון האלז ווי א "ה", א "ח" א. ד. ג.].

gut'turalize *v.* (גאט'-א-רעל-איז) ארויסרעדען פון קעהל [וועגען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'turally *adv.* (גאט'-א-רעל-אי) ארויסרעדענדיג פון קעהל [קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'turalness *n.* (גאט'-א-רעל-נעס) דאס ארויסגערעדט ווערען פון קעהל [וועגען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'tural sound (גאט'-א-רעל סאונד) א קעהל-קלאנג [ווי די קלאנגען "ג", "ח" א. ד. ג.].

gut'turize *v.* (גאט'-א-ראיז) ארויסרעדען פון קעהל [ווי א קעהל-קלאנג].

guy *n. and v.* (גאי) א שטריק אדער קאנאט, וועלכער דיענט צו פערפעסטיגען אדער האלטען אין א גלייכער פאזיציאן א זאך [ווי די שטריק וועלכע דערלאזט ניט א זאך, וואס ווערט ארויפגעהויבען אדער ארונטערגעלאזען, אז זי זאל זיך אומשאקלען אהער און אהין]; האלטען א זאך אין א גלייכער פאזיציאן דורך אן אנגעצויגענעם שטריק; א מענש וואס איז העסליך אדער לעכערליך, לויט זיין קליידונג אדער מאניערען; אבלאכען, מאכען חוזק פון איינעם.

guz'zle *v. and n.* (גאזל) זויפען, שכור'ען; שנאפס, משקה; א הוליאנקע, פרעסעריי און זויפעריי.

guz'zler *n.* (גאז'-לער) א זויפער, א שכור.

gwin'iad *n.* (גהווינ'-אי-עד) א קליינער ים-פיש עהנליך צו א הערינג. זיין פלייש איז ווייס און ווערט געברויכט צום עסען.

gymna'sial *a.* (דזשים-ניי'-זי-על) וואס איז שייך צו א גימנאזיום; וואס איז שייך צו קלאסישער בילדונג [אין געגענזאץ צו טעכנישער].

gymna'siarch *n.* (דזשים-ניי'-זי-ארק) אין אלט-גריכענלאנד — דער גימנאזיארך, דער אויפזעהער פון א גימנאסטיק-פלאץ און עפענטליכע וועט-שפיעלען.

gymna'sium *n.* (דזשים-ניי'-זי-אם) א גימנאזיום, א קלאסישע מיטעל-שוהל; אן ארט אדער געביידע וואו מען לערענט זיך גימנאסטיק און וואו עס ווערען געמאכט אטלעטישע איבונגען; אין אלט-גריכענלאנד — דער פלאץ וואו עס פלעגען פארקומען עפענטליכע אטלעטישע איבונגען.

gym'nast *n.* (דזשים'-נעסט) א לעהרער פון גימנאסטיק [קערפערליכע איבונגען]; א גימנאסט, איינער וואס מאכט גימנאסטיק.

gymnas'tic *a. and n.* (דזשים-נעס'-טיק) גימנאסטיש; וואס איז שייך צו אטלעטישע איבונגען; וואס איז שייך צו די אינטעלעקטועלע איבונגען כדי צו דיסציפלינירען און שארפען דעם מח; גימנאסטיק, אטלעטישע איבונגען; אינטעלעקטועלע גימנאסטיק, פלפול.

gymnas'tically *adv.* (דזשים-נעס'-טי-קעל-אי) גימנאסטיש, אויף א גימנאסטישער ארט.

gymnas'ticize *v.* (דזשים-נעס'-טי-סאיז) מאכען גימנאסטיק אדער אטלעטישע איבונגען.

gymnas'tic poles (דזשים-נעס'-טיק פאולז) די שטאנגען צו מאכען גימנאסטיק.

gymnas'tics *n.* (דזשים-נעס'-טיקס) גימנאסטיק [קונציגע קערפערליכע איבונגען].

gym'nic *a. and n.* (דזשים'-ניק) גימנאסטיש; גימנאסטיק.

gym'nical *a.* (דזשים'-ני-קעל) גימנאסטיש.

Gymnos'ophist *n.* (דזשים-נאס'-א-פיסט) א גימנאסאף, איינער פון א סעקטע פון אלט-אינדישע פילאזאפען, וועלכע האבען זיך ענטזאגט פון אלע תאוות פון לעבען און האבען געוואהנט אין וועלדער, אבגעזונדערט איינע פון די אנדערע און פון דער גאנצער וועלט, פערברייננענדיג די גאנצע צייט אין תעניתים, סגופים און מיסטישען דענקען.

gymnos'ophy *n.* (דזשים-נאס'-א-פי) גימנאסאפיע, די לעהרען און אויפפיהרונגען פון די גימנאסאפען. ז. ***Gymnosophist***.

gym'nosperm *n.* (דזשים'-נא-ספוירם) א פלאנצע מיט א נאקעטען זאמען [איינע פון דעם קלאס פלאנצען, ביי וועלכע די זאמען זיינען ניט בעהאלטען אין א שיידעל].

gymnosper'mous *a.* (דזשים-נא-ספויר'-מאס) מיט נאקעטע אדער אונבעדעקטע זאמען-קערנער.

gymno'tus *n.* (דזשים-נאו'-טאס) אן עלעקטרישער אאל-פיש [א מין אאל-פיש וואס לאזט פון זיך ארויס עלעקטרישע שטראמען].

gyn'æcarchy *n.* (דזשינ'-אי-קאר-קי) פרויען-הערשאפט; דאס מוטער-רעכט ביי די פארצייטיגע פעלקער.

gynæce'um *n.* (דזשינ-אי-סי'-אם) אין אלטען גריכענלאנד — דאס גינעקעאם, די

אבטיילונג פון הויז פאר די פרויען; די פרויען=אבטיילונג פון א הויז דארטען, וואו די געשלעכטער לעבען אבגעזונדערט [ווי למשל, דער הארעם ביי די מוסולמאנער]; דער ווערקשטאט וואו מען פלעגט מאכען קליידער פאר דעם רוימישען קייזער.

gynæ'cian *a.* (דזשי-ני'-שיען) וואס איז שייך צו פרויען.

gynæ'cic *a.* (דזשי-ני'-סיק) וואס איז שייך צו פרויען=קראנקהייטען.

gynæci'um *n.* (דזשינ-אי-סי'-אם) ז. *gynæceum*

gynæcoc'racy *n.* (דזשינ-אי-קאק'-רע-סי) פרויען=הערשונג.

gyn'æcocrat *n.* (דזשינ'-אי-קא-קרעט) איינער וועלכער אונטערשטיצט אדער פערטיידיגט פרויען=הערשונג.

gyn'æcocrat'ic *a.* (דזשינ'-אי-קא-קרעט'-איק) גינעקאקראטיש אדער מאטריארכאליש; ארגאניזירט אויף די פרינציפען און רעגעלען פון מאטריארכאט אדער פרויען=הערשונג.

gynan'drian *a.* (דזשי-נענ'-דרי-ען) אין באטאניק — וואס בעלאנגט צו די טומטום=פלאנצען [די פלאנצען, ביי וועלכע דאס מענליכע און ווייבליכע געשלעכט זיינען אויף איין שטענגעל].

gynandrocrat'ic *a.* (דזשי-נענ-דרא-קרעט'-איק) גינאנדראקראטיש, וואס ווערט בעהערשט פון מענער און פרויען אויף א גלייכען אופן; וואו עס איז ניטא קיין סאציאלער און פאליטישער אונטערשיעד צווישען מענער און פרויען.

gyn'archy *n.* (דזשינ'-אר-קי) גינארכיע, פרויען=הערשונג, ווייבער=רעגיערונג.

gyn'ecarchy *n.* (דזשינ'-אי-קאר-קי) ז. *gynæcarchy*

gyne'cian *a.* (דזשי-ני'-שיען) ז. *gynæcian*

gyne'cic *a.* (דזשי-ני'-סיק) ז. *gynæcic*

gynecoc'racy *n.* (דזשינ-אי-קאק'-רע-סי) ז. *gynæcocracy*

gyn'ecocrat *n.* (דזשינ'-אי-קא-קרעט) ז. *gynæcocrat*

gynecocrat'ic *a.* (דזשינ-אי-קא-קדעט'-איק) ז. *gynæcocratic*

gynecolog'ical *a.* (דזשי-ני-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גינעקאלאגיע אדער דער וויסענשאפט וועגען פרויען=קראנקהייטען.

gynecol'ogist *n.* (דזשינ-אי-קאל'-א-דזשיסט) א גינעקאלאגיסט, איינער וואס איז א ספעציאליסט אין פרויען=קראנקהייטען.

gynecol'ogy *n.* (דזשינ-אי-קאל'-א-דזשי) גינעקאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען פרויען=קראנקהייטען.

gynecrat'ic *a.* (דזשינ-אי-קרעט'-איק) ז. *gynæcocratic*

gyneoc'racy *n.* (דזשינ-אי-אק'-רע-סי) ז. *gynæcocracy*

gyneol'atry *n.* (דזשינ-אי-אל'-ע-טרי) גינעאלאטריע, די פערגעטערונג פון פרויען.

gyner'hopy *n.* (דזשי-נער'-א-פי) דער צושטאנד פון א מין פון חיות אדער פלאנצען ווען אין דעם משך פון דורות ווערט דאס ווייבליכע געשלעכט פון דיזען מין מעהר אונטערשיעדען פון די פארפאטערס איידער דאס מענליכע געשלעכט.

gyp *n. and v.* (דזשיפ) א וועכטער אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט, אין ענגלאנד; א בעטריגער; א שווינדלער, א שווינדלערישער פערד=הענדלער; שווינדלען, בעטריגען.

gyp'seous *a.* (דזשיפ'-סי-אס) וואס האט די אייגענשאפטען פון גיפס; וואס איז ענהליך צו גיפס; וואס האט א גאנץ מאטען גרוי=ווייסען קאליר [וועגען פלאנצען].

Gyp'sey *n. and a.* (דזשיפ'-סי) ז. *Gipsy*

gypsif'erous *a.* (דזשיפ-סיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גיפס.

gyp'sine *a. and n.* (דזשיפ'-סין) וואס האט די אייגענשאפטען פון גיפס; וואס איז ענהליך צו גיפס; אזא פייער=זיכערער געמישטער שטאף פון ליים, זאמד און אסבעסט פון וועלכען עס ווערען געמאכט ציעגעל צום בויען הייזער; אזא פולווער וואס ווערט געברויכט נעגען אינזעקטען, וועלכע שעדיגען פלאנצען.

gyp'sum *n.* (דזשיפ'-סאם) גיפס.

Gyp'sy *n.* (דזשיפ'-סי) ז. *Gipsy*

gy'ra *n.* (דזשאי'-רא) א רייך בעציערטער ברעג פון א קלייד [אין מיטעלאלטער ביי די גלחים].

gy'ral *a.* (דזשאי'-רעל) וואס דרעהט זיך אין א קרייז; דרעהענד אין דער רונד; וואס איז שייך צו די רונדונגען אדער קנייטשען פון מארך.

gy'rant *a.* (דזשאי'-רענט) וואס דרעהט זיך אין דער רונד.

gy'rate *v. and a.* (דזשאי'-רייט) זיך דרעהען אין דער רונד; וואס דרעהט זיך אין דער רונד; אויסגעדרעהט, אויסגעקרימט [וועגען פלאנצען].

gyra'tion *n.* (דזשאי-ריי'-שאן) דאס דרעהען זיך אין דער רונד; א רונד=בעוועגונג, א קרייז=בעוועגונג.

gyra'tional *a.* (דזשאי-ריי'-שאנ-על) וואס האט א קרייז=בעוועגונג; וואס דרעהט זיך אין דער רונד.

gyre *n.* (דזשאיר) א קרייז=בעוועגונג; א קרייז, א רינג, א רונדונג; א מארך=רונדונג, א מארך=קנייטש.

gyr'falcon *n.* (דזשויר'-פאהקן) ז. *gerfalcon*

gy'ri *n.* (דזשאי'-ראי) די רונדונגען אדער קנייטשען פון מארך. ז. *gyrus*

gy'rograph *n.* (דזשאי'-רא-גרעף) א גיראגראף [אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די אומדרעהונגען פון רעדער אין א מעכאניזם].

gyr'omancy *n.* (דזשיר'-א-מענ-סי) נביאות=זאגעריי דורך דרעהען זיך אין א קרייז [דער נביאות=זאגער דרעהט זיך אזוי לאנג ביז עס פערשווינדעלט איהם דער קאפ און ער פאלט און פון דעם אופן פון פאל ווערט עס בעשטימט די נביאות].

gy'ron *n.* (דזשאי'-ראן) א הערב מיט דריי=עקעדיגע צייכנונגען וועמעס שפיצען עס טרעפען זיך צונויף אין צענטער.

gy'roplane *n.* (דזשאי'-רא-פליין) אזא פליה=מאשין.

gy'roscope *n.* (דזשאי'-רא-סקאופ) א גיראסקאפ [אן אינסטרומענט צום אילוסטרירען די פיזיקאלישע געזעצען פון רונד=דרעהענדע בעוועגונגען].

Gyroscope

gy'roscope train (דזשאי'-רא-סקאופ טריין) אן אייזענבאהן אויף איין רעלסע [שינע].

gyroscop'ic *a.* (דזשאי-רא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו א גיראסקאפ; וואס אילוסטרירט די פיזיקאלישע געזעצען פון רונד=דרעהענדע בעוועגונגען. ז. *gyroscope*

gy'rose *a.* (דזשאי'-ראוס) אויסגעבויגען אדער אויסגעדרעהט הין און הער [וועגען פלאנצען].

gy'rostat *n.* (דזשאי'-רא-סטעט) א גיראסטאט [אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א דרעדעל אדער א גאר צום אילוסטרירען די געזעצען פון רונד=דרעהענדע בעוועגונגען].

gyrostat'ic *a.* (דזשאי-רא-סטעט'-איק) וואס איז שייך צו א גיראסטאט; וואס איז שייך צו דעם פיזיקאלישען פרינציפ, אז א זיך דרעהענדער קערפער האט די שטרעבונג צו פערבלייבען אין דער פלעכע, וואו ער דרעהט זיך.

gy'rus *n.* (דזשאי'-ראס) א רונדונג אדער קנייטש פון מארך.

gyve *v.* (דזשאיוו) שמיעדען אין קייטען.

gyves *n.* (דזשאיווז) קייטען [פאר די פיס].

H

H, h (אייטש) דער אכטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

ha *int., n. and v.* (הא) הא! אך! הא? הם; אן אויסדרוק פון וואונדער אדער ערשטוינונג; א פראגע=אויסדרוק; א פארם פון אבהאלט אדער פאנאנדערציהונג אין ריידען; ארויסברייגען דעם קלאנג "הא".

haak *n.* (הייק) א ים=העכט. ז. *hake*

hab. corp. אן אבקירצונג פון די ווערטער *habeas corpus*

ha'beas cor'pus (היי'-בי-עם קאהר'-פאס) א האבעאס קארפוס; א געריכטליכער בעפעהל צו ערשיינען אין געריכט; א געריכטליכער בעפעהל צו ברייגגען פאר'ן געריכט אן ארעסטירטען, אום צו אונטערזוכען, אויב די פערהאפטונג איז א געזעצליכע [אום ניט צו דערלאזען די בערויבונג פון פערזענליכער פרייהייט אהן א באלדיגער געריכטליכער אונטערזוכונג].

hab'erdasher *n.* (העב'-ער-דעש-ער) א קליין=הענדלער; א קורץ=וואארען=הענדלער; א גאלאנטעריי=הענדלער.

hab'erdashery *n.* (העב'-ער-דעש-ער-

אי) קורץ-וואַרען, גאַלאַנטעריי; א קורץ-וואַרען-קראַם, א גאַלאַנטעריי-קראַם.

hab'erdine *n.* (העב'-ער-דין) שטאָק-פיש; געטריקענטער שטאָקפיש.

hab'ile *a.* (העב'-איל) פעהיג, געניט, געשיקט.

habil'iment *n.* (הע-ביל'-אי-מענט) קליידונג, אויסשטאַטונג.

habil'imented *a.* (הע-ביל'-אי-מענ-טעד) אויסגעקליידט, אויסגעשטאַטעט.

habil'itate *v.* (הע-ביל'-אי-טייט) בע-קומען א בערעכטיגונג [ווי למשל, פאר אן אמט]; בעקומען דאָס רעכט צו לייע-נען לעקציעס אין די דייטשע אוניווערזי-טעטען; אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אמעריקא — געבען די מעגליכקייט [דורך אן הלואה] צו בעארבייטען מי-נעראַל-גרובען.

habilita'tion *n.* (הע-ביל-אי-טיי'-שאַן) אין די ווערסט-געגענדען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אמעריקא — דאָס געבען די מעגליכקייט [דורך אן הלואה] צו בעארבייטען מינעראַל-גרובען.

habil'itator *n.* (הע-ביל'-אי-טיי-טאָר) אין די ווערסט-טיילען פון די פעראייניג-טע שטאַאַטען פון אמעריקא — איינער וואָס ערמעגליכט דורך א הלואה צו בע-ארבייטען מינעראַל-גרובען.

hab'it *n.* and *v.* (העב'-איט) דער גע-וואוהנליכער, כאַראַקטעריסטישער צושטאַנד, אויסזעהען, ענטוויקלונג א. ז. וו.; אין זאָ-אלאָגיע און באָטאַניק — דאָס אלגעמיינע אויסערליכע אויסזעהען און וואוקס; א גע-ברויך; א געוואוהנהייט; א מנהג; קליי-דונג, אנצוג; א פרויען רייט-קלייד; אנ-קליידונג.

habitabil'ity *n.* (העב-אי-טע-ביל'-אי-טי) ז. ***habitableness***

hab'itable *a.* (העב'-אי-טעבל) בעוואוינ-באַר, וואָס מען וואוינט אדער מען לעבט דאָרט.

hab'itableness *n.* (העב'-אי-טעבל-נעס) בעוואוינבאַרקייט.

hab'itably *adv.* (העב'-אי-טע-בלי) בע-וואוינבאַר.

hab'itancy *n.* (העב'-אי-טענ-סי) א וואוינ-אָרט; בעפעלקערונג; בעוואוינונג.

hab'itant *n.* (העב'-אי-טענט) אן איינ-וואוינער; א פראַנצויזיש-קאַנאַדישער ערד-ארבייטער.

hab'itat *n.* (העב'-אי-טעט) אין נאַטור-געשיכטע — די געגענד, וואו א געוויסער מין חיות אדער פלאַנצען געפינען זיך; א וואוינונג, א וואוינ-פּלאַץ.

habita'tion *n.* (העב-אי-טיי'-שאַן) בע-וואוינונג; א וואוינונג, א וואוינ-אָרט.

hab'it-cloth *n.* (העב'-איט-קלאָטה) אזא לייכטער צייג [ווערט מעהרסטענס גע-ברויכט פאר פרויען-רייט-קליידער].

hab'it-gloves *n.* (העב'-איט-גלאָווז) פרויען-רייט-הענטשקעס.

hab'it-ma'ker *n.* (העב'-איט-מיי'-קער) א דאַמען-שנייַדער [הויפּטזעכליך אזעל-כער, וואָס נעהט פרויען-רייט-מאַנטלען].

hab'it-shirt *n.* (העב'-איט-שוירט) א שעמיזעטקע, א פרויען-מאַנישקע.

habit'ual *a.* (הע-ביטש'-יו-על) איינ-געוואוהנט, געוואוהנליך, וואָס קומט פון א געוואוהנהייט; וואָס עקזיסטירט אלס מנהג אדער געוואוהנהייט; אונפערענדערליך, בע-שטענדיג.

habit'ual crim'inal (הע-ביטש'-יו-על קרים'-אי-נעל) איינער וואָס איז א פערברעכער בטבע; אין יוריספּרודענץ — איינער וואָס איז עטליכע מאָל שוין ארעס-טירט געוואָרען פאר פערשיעדענע פער-ברעכענס [אזעלכען קען מען ארעסטירען ניט פאר א בעשטימטען פערברעכען, נאָר פשוט צוליעב זיין פערגאַנגענהייט און שלעכטער אויפפיהרונג].

habit'ually *adv.* (הע-ביטש'-יו-על-אי) אויס געוואוהנהייט, אלס געוואוהנהייט.

habit'ualness *n.* (הע-ביטש'-יו-על-נעס) געוואוהנהייט, עטוואָס וואָס קומט פון געוואוהנהייט.

habit'uate *v.* (הע-ביטש'-יו-אייט) צו-געוואוהנען, איינגעוואוהנען.

habitua'tion *n.* (הע-ביטש-יו-איי'-שאַן) צוגעוואוהנונג, איינגעוואוהנונג.

hab'itude *n.* (העב'-אי-טיוד) געוואוהנ-הייט; געוואוהנטקייט; פערהעלטניס.

habitué' *n.* (הע-ביטש-יו-איי') אן אָפּ-טער בעזוכער; איינער וואָס געפינט זיך בעשטענדיג אין א געוויסען פּלאַץ.

He is an habitue of this restaurant.

hab'itus *n.* (העב'-אי-טאַס) אין מעדי-צין — א כאַראַקטעריסטישער צושטאַנד, א נאַטירליכע נייגונג אדער אנלאַגע; אין נאַטור-געשיכטע — דאָס אלגעמיינע אוי-סערליכע אויסזעהען פון א חיה אדער פלאַנ-צע.

hab'nab *adv.* (העב'-נעב) אויף מזל, ווי עס וועט זיך מאַכען, אזוי צי אזוי.

habroma'nia *n.* (העב-ראָ-מיי'-ני-א) האבראָמאַניא, פרעהליכע משוגעת [א משוגעת, ביי וועלכער דער קראַנקער האָט פרעהליכע, לוסטיגע אילוזיעס].

hab'roneme *a.* (העב'-ראָ-נים) אין מי-נעראַלאָגיע — עהנליך צו דינע פעדימלעך.

hacien'da *n.* (עס-אי-ען'-דא) א גוט, א לאַנד-גוט; א דאָרפס-פאַבריק; אן איינ-זאַם לאַנד-הויז.

hack *v., n. and a.* (העק) האַקען, ארומ-האַקען; אבשפּאַלטען; אבפּריצען; שווער ארבייטען; שטרעבען צו עפּעס; הוסטען [קורץ און אָפט]; אויסלעגען רייהען ציי-געל צום טריקענען; פאָהרען אויף דעם געוועהנליכען וועג [ניט אויף זייטיגע וועגען]; פאָהרען אין א געדונגענעם וואָגען; פערדינגען; בריקען, שעדיגען דורך ברי-קען מיט די פיס [ווי ביים שפּיעלען פוס-באַל]; א קאַרב, א שפּאַלט, א שניט; אן איינשניט אדער א רייה איינשניטע אויף בוימער, אום צו צייגען די ריכטונג אין וואַלד; אין פוס-באַל-שפּיעל — א בריק מיט'ן פוס אדער א וואונד געמאַכט פון א בריק; א שטומפּיגע האַק; אן אינסטרו-מענט איינצושניידען די קאָרע פון בוימער [אום ארויסצוציהען פון זיי די זאַפט]; א גראַטען-ראַהם; א גראַטענדיגע טהיר; א פּאַרריכטונג צו טריקענען פיש; א פּלאַץ צו טריקענען ציגעל; א רייה ציגעל אויס-געלעגט צום טריקענען; א פערד צום פער-דינגען; אן ארבייטס-פערד; א וואָגען צום פערדינגען; איינער וואָס ארבייט שווער אדער איז בעשעפטיגט ביי א פּראָסטער ערמיעדענדער ארבייט; א שרייב-קנעכט [א שרייבער וואָס שרייבט דאָס וואָס מען הייסט איהם]; א פּראָסטיטוטקע; געדונ-גען; אבגעטראָגען, אבגענוצט.

hack'-bar'row *n.* (העק'-בער'-או) א וועגעל צו פיהרען נור-וואָס געמאַכטע פייכ-טע ציגעל צום טריקען-פּלאַץ.

hack'berry *n.* (העק'-בער-אי) א פּוי-געל-קאַרש אדער א טרויבען-קאַרש [אזא זאָרט קאַרשען]; אזא אמעריקאַנישער בוים פון ווייסען בילינען האָלץ, אויף וועלכען עס וואַקסט א פרוכט וואָס איז עהנליך צו-טרויבען-קאַרשען.

Hackberry

hack'but *n.* (העק'-באַט) א מין פאַר-צייטיגע האַנד-ביקס.

hackee' *n.* (העק'-אי) א מין אמעריקא-נער וועווערקע. ז. ***ground-squirrel***

hack'er *n.* (העק'-ער) אן אינסטרומענט צו מאַכען איינשניטע אין בוימער [אום פון זיי ארויסצולאָזען דעם זאַפט].

hack'ery *n.* (העק'-ער-אי) אן אָסט-אינדישער פּרימיטיווער צוויי-רעדערדיגער וואָגען אין וועלכען עס ווערען געשפּאַנט אָקסען צו פיהרען האַלץ.

hack'ing *n. and a.* (העק'-אינג) אין מויעריי — דאָס לעגען צוויי רייהען קליי-נע שטיינער אנשטאָט איין רייה גרויסע; דאָס ארומהאַקען די פלעכע פון א שטיין מיט א דלאָט-האַמער; דאָס צונויפלעגען ציגעל צום טריקענען; דאָס מאַכען מאַ-סאַזש מיט די הענד; קורץ און אונטער-בראָכען [ווי א הוסט], שטאַמלענדיג, זאַ-איקענדיג.

hack'ing-knife *n.* (העק'-אינג-נאַיף) א האַק-מעסער, א האַק-אייזען.

hack'le *v. and n.* (העקל) האַקען; אום-געלומפּערט האַקען; קאַמען פלאַקס; פאַ-נאַנדערקאַמען; א פלאַקס-קאַם; א פלאַק-סיגער שטאָף וואָס איז ניט געשפּונען [ווי רויהע זייד]; א קינסטליכע פליג צום כאַ-פּען פיש; א לאַנגע פעדער פון א האָהן'ס האַלז אדער רוקען [פון וועלכען פיש-פאַנ-גער מאַכען קינסטליכע פליגען].

hack'le-bar *n.* (העקל'-באַר) א צאַהן פון א פלאַקס-קאַם.

hack'le-feath'er *n.* (העקל'-פעטה'-ער) א לאַנגע פעדער פון האַלז אדער רוקען פון א האָהן.

hack'le-fly *n.* (העקל'-פלאַי) א קינסט-ליכע פליג צום כאַפּען פיש.

hack'ler *n.* (העק'-לער) א פלאַקס-בערשטער אדער פלאַקס-קעמער.

hack'ling *n.* (העק'-לינג) דאָס ריין און גלאַט מאַכען פלאַקס צום שפּינען; מאַטע-ריאַל צו מאַכען קינסטליכע פליגען צום כאַפּען פיש.

hack'ling-machine' *n.* (העק'-לינג-מע-שין') א מאַשין צום רייניגען פלאַקס.

hack'ly *a.* (העק'-לי) רויה, גראָב; וואָס האָט דינע, קורצע און שאַרפע שפּיצען [ווענען מינעראַלען].

hack'man *n.* (העק'-מען) אן אנטרייבער פון א פּאַסאַזשיר דראָזשקע אדער קאַרעטע.

hack'matack *n.* (העק'-מע-טעק) דער אמעריקאַנער לערכען-בוים. ז. ***larch***

hack'metack *n.* (העק'-מע-טעק) ז. ***hackmatack***

hack'ney *n., a. and v.* (העק'-ני) א רייט-פערד; א פערד צום פערדינגען; א קארעטע צום פערדינגען; א מענש וואס פערדינגט זיך; א פראסטיטוטקע; וואס ווערט פערדונגען; וואס פאסט זיך פאר'ן אלגעמיינעם געברויך; איינפאך, פראסט; אבגעטראגען, אבגענוצט.

hack'ney-boat *n.* (העק'-ני-באוט) א שיפעל צו פיהרען פאסאזשירען.

hack'ney-coach *n.* (העק'-ני-קאוטש) א קארעטע צום פערדינגען.

hack'ney-coach'man *n.* (העק'-ני-קאוטש'-מען) א קוטשער פון א געדונגענער קארעטע.

hack'neyed *a.* (העק'-ניד) אבגעטראגען, אבגענוצט, פיעל געברויכט.

Talk about the tariff revision has become a hackneyed subject.

hack'neyman *n.* (העק'-ני-מען) איינער וואס פערדינגט פערד און קארעטען.

hack'-saw *n.* (העק'-סאה) א זעג מיט געדיכטע צייהנער [צו זעגען מעטאל].

Hack-saw

hac'queton *n.* (העק'-ע-טאן) אזא אויס-געשטאפט לייבעל וואס מען האט אמאל גע-טראגען אונטער דעם פאנצער.

had (העד) געהאט. ז. *have*

had'dock *n.* (העד'-אק) דער שעלפיש [איינער פון די וויכטיגסטע פיש וועל-כע ווערען געברויכט צום עסען].

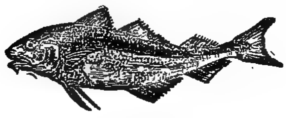

Haddock

had'docker *n.* (העד'-אק-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאנגען שעל-פיש; א שיף וואס איז פערנומען מיט פאנגען שעלפיש.

hade *n. and v.* (הייד) די קרומע ניי-גונג פון אן ערץ-אדער אין א מינע; אב-בויגען פון דער ווערטיקאלער [גראדער] שטעלונג.

Ha'des *n.* (היי'-דיז) אין דער גריכי-שער מיטאלאגיע — דער גאט פון דער אונטערוועלט; די אונטערוועלט, שאול, דער גיהנום התחתון.

ha'ding *n.* (היי'-דינג) די קרומע נייגונג פון אן ערץ-אדער אין א מינע.

had I wist (העד אי וויסט) ווען איך וואלט געוואוסט! א פערזאמטע געלעגענ-הייט; א פערשפעטיגטע חרטה.

Had I wist comes ever too late.

hadj *n.* (העדזש) דאס עולה לרגל זיין אין מעקא אין לעצטען חודש פון יאהר וואס יעדער רעליגיעזער מאכמעדאנער איז מחויב וועניגסטענס איין מאל אין זיין לע-בען.

hæ'mal *a.* (היע'-מעל) ז. *hemal*

hæm'atite *n.* (העמ'-ע-טאיט) ז. *hematite*

Ha'fiz *n.* (הא'-פיז) א טיטעל ביי די מאכמעדאנער פאר אזעלכע, וואס קען דעם גאנצען קאראן אויף אויסווענינ.

haft *n. and v.* (העפט) א הענטעל; א שטיל; צוזעצען א הענטעל; אריינשטעלען א שטיל; אריינשטעכען [א מעסער, א שווערד א. ז. וו.] ביז'ן הענטעל.

haf'ter *n.* (העפ'-טער) אן ארבייטער

וואס מאכט די הענטעלך צו מעסערס אין א מעסער-פאבריק.

hag *n. and v.* (העג) א שלעכטע פרוי, א מכשפה; א מיאוסקייט [פון א פרוי]; דער בלינד-פיש [אזא פיש וואס איז ענה-ליך צו א ווינוג אדער אן אאל]; א שניט, א קארב, א האק; אן ארומגעצאמט שטיק לאנד וואס איז בעוואקסען מיט בוימער; א ביסעל אבגעהאקטע צווייגען; קוועלען, פייניגען, מוטשען; האקען, צוהאקען.

haga'dah *n.* (הע-גא'-דא) ז. *haggadah*

hagad'ic *a.* (הע-געד'-איק) ז. *haggadic*

haga'dist *n.* (הע-גא'-דיסט) ז. *haggadist*

hagadis'tic *a.* (העג-ע-דיס'-טיק) ז. *haggadistic*

hag'del *n.* (העג'-דעל) ז. *hagden*

hag'den *n.* (העג'-דען) א מין וואסער-שערער אדער פופין [אזא ים-פויגעל]. ז. *shearwater*

hag'don *n.* (העג'-דאן) ז. *hagden*

hagga'dah *n.* (הע-גא'-דא) אגדה, דער טייל פון תלמוד וואס ענטהאלט לעגענדען, ערצעהלונגען, משלים, מאראל-שפריכע, פירושים אויף פסוקים א. ד. ג.

haggad'ic *a.* (הע-געד'-איק) וואס איז שייך צו אגדה, וואס איז לויט דער אגדה [אין געגענזאץ צו הלכה]. ז. *haggadah*

haggad'ical *a.* (הע-געד'-אי-קעל) ז. *haggadic*

hagga'dist *n.* (הע-גא'-דיסט) א בעל אגדה; איינער פון די וואס האבען צו-נויפגעשטעלט די אגדות התלמוד.

haggadis'tic *a.* (העג-ע-דיס'-טיק) וואס איז שייך צו א בעל אגדה אדער צו דער אויסטייטשונג פון פסוקים על פי אגדה.

hagga'doth *n.* (הע-גא'-דאטה) אגדות התלמוד.

hag'gard *a. and n.* (העג'-ערד) וואס קוקט אויס שלעכט אדער אבגעמאגערט; וואס קוקט אויס שרעקליך; ווילד; אויס-געמאגערט; אבגעצעהרט; א דערוואקסע-נער געפאנגענער פאלק; א פאלק [א סא-קאל, אזא רויב-פויגעל].

hag'gardly *adv.* (העג'-ארד-לי) מיט א ווילדען אויסזעהן; אויסגעמאגערט, אב-געצעהרט.

hag'gardness *n.* (העג'-ארד-נעס) אויס-געמאגערטקייט, אויסגעדארטקייט.

hag'gish *a.* (העג'-איש) העסליך, אבשיי-ליך, ווי א מכשפה; אלט און מיאוס.

hag'gishly *adv.* (העג'-איש-לי) אויף א העסליכען, אבשייליכען אופן.

hag'gle *v. and n.* (העגל) זיך דינגען; זיך דינגען וועגען קלייניגקייטען; קריטי-קירען, שפאטען; אומגעלומפערט צוהאקען; דאס דינגען זיך, א דינגעניש.

hag'gler *n.* (העג'-לער) איינער וואס דינגט זיך; איינער וואס מאכט שוועריג-קייטען.

ha'giarchy *n.* (היי'-דזשי-אר-קי) די פריסטער-הערשאפט [א רעגיערונג, וואו די העכסטע מאכט ליעגט אין די הענד פון די גייסטליכע].

hagioc'racy *n.* (היי-דזשי-אק'-רע-סי) ז. *hagiarchy*

ha'giograph *n.* (היי'-דזשי-א-גרעף) א הייליגע שריפט.

Hagiog'rapha *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פא) כתובים [דער טייל פון תנ"ך וואס ענטהאלט תהלים, משלי, איוב, שיר השירים, רות, איכה, קהלת, אסתר, דניאל, עזרא, נחמיה און דברי הימים].

hagiog'raphal *a.* (היי-דזשי-אג'-רע-פעל) וואס געהערט צו כתובים [פון תנ"ך].

hagiog'rapher *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פער) איינער פון די כתובים-שרייבער; א שרייבער פון הייליגע שריפטען; א שרייבער וועגען דעם לעבען פון הייליגע.

hagiograph'ic *a.* (היי-דזשי-א-גרעפ'-איק) וואס געהערט צו די כתובים [פון תנ"ך] אדער צו הייליגע שריפטען.

hagiog'raphy *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פי) הייליגע שריפטען; שריפטען וועגען הייליגע.

hagiol'atry *n.* (היי-דזשי-אל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון הייליגע.

hagiolog'ic *a.* (היי-דזשי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער ליטעראטור אדער צו די לעבענס-בעשרייבונגען פון הייליגע.

hagiolog'ical *a.* (היי-דזשי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *hagiologic*

hagiol'ogist *n.* (היי-דזשי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס שרייבט לעבענס-בעשרייבונגען פון הייליגע.

hagiol'ogy *n.* (היי-דזשי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער ליטעראטור וואס פער-נעהמט זיך מיט דער לעבענס-בעשרייבונג פון הייליגע אדער פון פאלקס-העלדען; די געשיכטע אדער בעשרייבונג פון הייליגע שריפטען.

hah *int.* (הא) הא! אך! ז. *ha*

ha'-ha *int.* (הא'-הא) כא-כא! [א נאכ-אהמונג פון געלעכטער].

ha-ha' *n.* (הא-הא') א נידריגער פארקאן, צאם אדער גראבען, וועלכען מען בעמערקט נים ביז מען קומט צו נאהענט.

Hai'duk *n.* (האי'-דוק) א היידוק, איינער פון די היידוקען [אין אונגארן — פרייע קאמאנדען, וועלכע פלעגען אין 17טען יאהרהונדערט פיהרען פארטיזאנישע מלחמות מיט די טערקען; אין רוסלאנד און אין דייטשלאנד — לאקייען ביי די רייכע פריצים; ביי די סלאווען פון דרום-אייראפא — מענשען, וועלכע פלעגען וואוינען אין די בערג און פון דאר-טען מאכען אנפאלען אויף די טערקען].

haik *n.* (האיק) אן אויבער-מאנטעל, וועלכען מען טראגט אין די מזרח-לענדער [בעשטעהט פון א ברייטער וואלענער טוך מיט קאלירטע שטרייפען אדער פאסען].

hail *n., a., v. and int.* (הייל) א האגעל; האגלען; שיטען ווי מיט א האגעל; גע-זונד, שטארק, מונטער; א גרוס, בעגריי-סונג; א צורוף; דאס אברופען; דאס אב-פרעגען; גריסען, בעגריסען; אברופען; אויסשרייען כדי צו ציהען די אויפמערק-זאמקייט; עס לעבע! עס זאל לעבען! עס זאל געזונד זיין!

hail'-cloud *n.* (הייל'-קלאוד) א הא-געל-וואלקען [א וואלקען, פון וועלכען עס פאלט א האגעל].

hail'-fel'low *n.* (הייל'-פעל'-או) א בוזעם-פריינד, זעהר א נאהנטער חבר.

hail from (הייל פראם) זעגלען פון...; קומען פון...

The steamer hailed from Boston and its crew from New York.

hail'ing-port *n.* (הייל'-אינג-פאורט) דער היים-פארט פון א שיף, דער פארט צו וועלכען די שיף בעלאנגט און וועמעס נאמען דארף זיין אנגעשריבען אויף דעם פאדערשטען שפיץ פון שיף [לויט די גע-זעצען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

hail'stone *n.* (הייל־סטאון) א שטיקעל האגעל.

hail to you! (הייל טו יו) זייט נעֿ גריסט!

hai'ly *a.* (היי'־לי) האגעלדיג; פון האגעל.

hair *n., a. and v.* (העהר) די, א האר, דער האר; וואל; די פעדים פון פלאנצען; טוך אדער צייג געוועבט פון האר; די הארֿ פרוזשינע פון א ביקס; איינער פון די פאליפען, וועלכע וואקסען אויף. די מושֿ לען פון אויסטערס; האריג; געמאכט פון האר; לאזען וואקסען די האר.

hair'bell *n.* (העהר'־בעל) ז. *harebell*

hair'breadth *n. and a.* (העהר'־ברעדטה) די ברייט פון א האר; ווי די ברייט פון א האר, זעהר דין און שמאל.

hair'-brush *n.* (העהר'־בראש) א הארֿ בערשטעל.

hair'-clip'per *n.* (העהר'־קליפ'־ער) א מאשינקע צו שערען די האר.

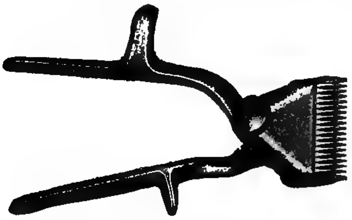

Hair-clipper

hair'cloth *n.* (העהר'־קלאטה) הארֿטוך [גראבער צייג אדער שטאף געמאכט פון פערדֿהאר אדער קעמעלֿהאר].

hair'-dress'er *n.* (העהר'־דרעס'־ער) א פריזירער, א פאריקמאכער.

hair'-dress'ing *n.* (העהר'־דרעס'־אינג) דאס פערקעמען אדער פערפוצען די האר; דאס פריזירען; פריזור.

hair'-dye *n.* (העהר'־דאי) הארֿפארב.

haired *a.* (העהרד) האריג; מיט האר פון א געוויסען קאליר.

hair'-grass *n.* (העהר'־גראס) איינע פון די מינים גראזען, אויף וועלכע עס וואקֿ סען קליינע בלימעלעך אויף זעהר דינע שטענגלעך.

hair'iness *n.* (העהר'־אי־נעס) האריגֿ קייט; דאס זיין בעדעקט מיט האר.

hair'-lace *n.* (העהר'־לייס) א באנד אדער סטענגע צו פערבינדען די האר.

hair'less *a.* (העהר'־לעס) אהן האר, פליכעוואטע.

hair'-line *n.* (העהר'־לאין) זעהר א דינע ליניע אין שרייבען אדער דרוקען.

hair line (העהר לאין) דער פאדים פון א וועבשטע, וועלכע איז געמאכט פון די האר פון א פערדישען עק.

hair'-net *n.* (העהר'־נעט) א הארֿנעץ וואס די פרויען טראגען צו האלטען אין ארדנונג די הארֿפריזור.

hair'-oil *n.* (העהר'־איל) הארֿאויל, פאמאדע.

hair'-pick'er *n.* (העהר'־פיק'־ער) א מאשין צו ריינינגען די האר פון וועלכע מען מאכט ווייכע מעבעל.

hair'-pin *n.* (העהר'־פין) א הארֿנאדעל [ווי די וואס פרויען בענוצען].

hair'-pow'der *n.* (העהר'־פאו'־דער) א ווייסער פודער, מיט וועלכען מען פלעגט אמאל בעשיטען די האר.

hair'-restor'er *n.* (העהר'־רי־סטאור'־ער) א מיטעל געגען דעם ארויספאלען פון האר.

hair'-salt *n.* (העהר'־סאהלט) א מין ביטֿ טערזאלץ. ז. *Epsom salt*

hair's'-breadth *n.* (העהרז'־ברעדטה) ז. *hairbreadth*

hair'-sieve *n.* (העהר'־סיעוו) א זיפ געֿ מאכט פון האר.

hair'-space *n.* (העהר'־ספּייס) איינע פון די דינסטע שפאצען [א דין בלעכעל וואס ווערט געלעגט צווישען די שורות כדי זיי שיטערער צו מאכען] ביי די דרוֿ קער; זעהר א דינער שפאלט.

hair'-split'ter *n.* (העהר'־ספּליט'־ער) א הארֿשפאלטער, א גריבלער, איינער וואס איז זיך מדקדק כחוט השערה, א מפלפל.

hair'-split'ting *n. and a.* (העהר'־ ספּליט'־אינג) די הארֿשפאלטונג, דאס גריבלען זיך, דאס מדקדק זיין כחוט השערה; וואס איז זיך מדקדק אויף יעֿ דער קלייניגקייט.

hair'-spring *n.* (העהר'־ספּרינג) די הארֿפרוזשינע [א גאנץ דינע פרוזשינע אין א טאשענֿזייגער].

hair'-star *n.* (העהר'־סטאר) דער הארֿ שטערען [איינע פון די שטערענֿפערמיגע יםֿחיה'לעך, וועלכע זיינען בעדעקט מיט האריגע שטאכלען].

hair'-stroke *n.* (העהר'־סטראוק) א הארֿ שטריך [זעהר א דינער שטריך אין שריי־ בען].

hair'tail *n.* (העהר'־טייל) דער דענענֿ פיש [א פיש מיט זעהר א דינעם שפּיציֿ גען עק און זילבערֿווייסען בויך און רוֿ קען. געפינט זיך אין די ימים פון די הייֿ סע לענדער].

hair'-trig'ger *n.* (העהר'־טריג'־ער) דער שטעכער אדער דאס צינגעל פון האהן פון א ביקס.

hair'-weed *n.* (העהר'־הוויעד) אזא דין וואסערֿגראז.

hair'-work *n.* (העהר'־הווירק) הארֿ ארבייט, עטוואס געמאכט פון האר [הויפטֿ זעכליך פון מענשליכע האר].

hair'worm *n.* (העהר'־הווירם) א הארֿ ווארים [זעהר א דינער ווארים, וואס איז עהנליך צו א האר פון א פערדישען עק].

hair'y *a.* (העהר'־אי) בעוואקסען מיט האר; וואס בעשטעהט פון האר; וואס איז עהנליך צו האר; האריג.

hair'y wood'-rush (העהר'־אי הוואוד'־ ראש) א מין גראז אדער קאמיש. ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

Hai'tian *a. and n.* (האי'־טי־ען) וואס איז שייך צו דעם אינזעל האיאיטי אדער צו דער האאיטישער רעפובליק; א האאיֿ טיאנער, א געבארענער אין האאיטי.

hake *n. and v.* (הייק) דער יםֿהעכט [א מין פיש וואס געפינט זיך ביי די אייֿ ראפעאישע און נארדֿאמעריקאנישע ברעֿ גען פון אטלאנטישען אקעאן]; כאפען יםֿ העכט; א פלאץ, וואו מען טריקענט ציגעל אין א ציגעלנע.

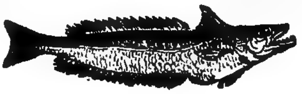

Hake

hakeem' *n.* (הא־קיעם') ז. *hakim*

hakem' *n.* (הא־קים') ז. *hakim*

hakim' *n.* (הא־קים) א חכם אדער חכם, א געלעהרטער, א דאקטאר; א גוֿ בערנאטאר [אין די מזרחֿלענדער].

halach'ah *n.* (הע־לעק'־א) הלכה, א דין, א תלמודיש געזעץ [א געזעץ אין תלמוד בנוגע צו א זאך אדער פאל, וועגען וועלכע עס ווערט ניט דערמאהנט דירעקט אין תורת משה]; דער טייל פון תלמוד וואס פערנעהמט זיך מיט דינים אדער געזעצגעֿ בונג.

halach'ic *a.* (הע־לעק'־איק) וואס איז שייך צו הלכה אדער תלמודישער געזעצֿ געבונג.

halach'oth *n.* (הע־לעק'־אטה) הלכות, תלמודישע דינים און געזעצען.

halak'ah *n.* (הע־לעק'־א) ז. *halachah*

halak'ic *a.* (הע־לעק'־איק) ז. *halachic*

halak'oth *n.* (הע־לעק'־אטה) ז. *halachoth*

hal'bard *n.* (העל'־בארד) ז. *halberd*

hal'berd *n.* (העל'־ בוירד) אן אלעבארדע [א מין וואפע פון מיט־ טעלאלטער, וועלכע איז בעשטאנען פון א שפּיז מיט א האלבֿרונדער האק].

Halberd

halberdier' *n.* (העל־ בויר־דיר') א סאלדאט בעוואפענט מיט אן אלעֿ בארדע. ז. *halberd*

hal'cyon *n. and a.* (העל'־סי־אן) דער אלֿ קיאן אדער אייזֿפויגעל [דער פויגעל, וועגען וועלכען די פאלקסֿלעֿ גענדען דערצעהלען, אז ער ווערט געבארען אויף'ן ים אין די שטילע וויגֿ טערֿטעג אין דער צייט פון תקופת טבת, און דיזער פויגעל האט כח איינצושטיֿ לען א שטורםֿווינד]; וואס איז שייך צום אייזֿפויגעל; וואס איז שייך צו די אלֿ קיאנישע טעג [ז. *halcyon days*]; שטיל, רוהיג, פריעדליך.

hal'cyon days (העל'־סי־אן דייז) די אלקיאנישע טעג [די שטילע, רוהיגע ווינטערֿטעג פון תקופת טבת].

hale *a. and v.* (הייל) מונטער, געזונד, פריש; שלעפען.

hale and hear'ty (הייל ענד האר'־טי) פריש און מונטער.

At seventy he is hale and hearty.

half *a., adv. and n.* (האף) האלב; א העלפט; אויף העלפט; א שולֿסעזאן [אין ענגלאנד].

half'-and-half' *n.* (האפ'־ענד־האף') א געטראנק וואס איז געמישט פון צוויי געטרענקע, בעזאנדערס פון פארטער און אלע; געמישטע הייראט צווישען נעגערס און ווייסע.

half'-and-half'man *n.* (האפ'־ענד־ האף'־מען) א כאראקטערלאזער מענש, אן אונענטשלאסענער מענש.

half as big (האף עז ביג) א העלפט די גרויס.

half'-baked *a.* (האפ'־בייקט) ניט דערֿ באקען, רויה; אונצייטיג; ניט געניט, נאריש.

half'-bath *n.* (האפ'־בעטה) א האלבע וואנע, א פוסֿוואנע.

half'beak *n.* (האפ'־ביעק) אזא פיש, ביי וועלכען דער אונטערשטער טייל פון מויל איז לאנג און שארף.

Halfbeak

half'bill *n.* (האפ'-ביל) א פויגעל, ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל פון שנא־בעל איז פיעל לענגער פון דעם אונטער־שטען; אזא פיש. ז. ***halfbeak***

half'-bin'ding *n.* (האפ'-באינ'-דינג) אן איינבאנד מיט א לעדערנעם רוקען און ברעגען.

half'-blood *n. and a.* (האפ'-בלאד) שטיף־שוועסטער אדער שטיף־ברידער; ברידער אדער שוועסטער ניט פון איין פא־טער אדער ניט פון איין מוטער; וואס שטאמט פון עלטערען פון פערשיעדענע ראסען; וואס זיינען שטיף־ברידער אדער שטיף־שוועסטער, וואס זיינען ברידער און שוועסטער ניט פון איין פאטער אדער ניט פון איין מוטער; פון געמישטער אבשטא־מונג [פון עלטערען וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען].

half'-blood'ed *a.* (האפ'-בלאד'-עד) פון געמישטער אבשטאמונג [פון עלטערען וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען].

half'-bloom *n.* (האפ'-בלוהם) א קיי־לעכדיגע אייזען־מאסע וואס איז גור־וואס פון שמעלץ־אויווען.

half'-board *n.** (האפ'-באורד) א געווי־סע מאנעווערע פון א זעגעל־שיף זיך אויס־צודרעהען אין דער ריכטונג פון ווינד; ניט קיין פולע קעסט [ווען מען עסט נור איין מאל אין טאג]; א האלב־קארטאנע־נער איינבאנד.

half'-boar'der *n.* (האפ'-באור'-דער) א האלבער קעסטניק. ז. ***half-board***

half'-boots *n.* (האפ'-בוהטס) האלב־שטיוועל.

half'-bound *a.* (האפ'-באונד) געבונ־דען אין האלב לעדער. ז. ***half-binding***

half'-bred *a.* (האפ'-ברעד) פון גע־מישטער אבשטאמונג [ז. ***half-blood***]; ניט איבריגנס גוט ערצויגען.

half'-breed *n. and a.* (האפ'-בריעד) איינער וואס איז פון געמישטער אבשטא־מונג [פון עלטערען וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען]; איינער פון דער אפאזיציע אין דער ניו יארקער רעפובלי־קאנער פארטיי וואס האט געקעמפפט גע־גען די פארטיי־פיהרער [דער קאמפף האט זיך אנגעהויבען אין 1881]; פון געמיש־טער אבשטאמונג.

half'-broth'er *n.* (האפ'-בראטה'-ער) א שטיף־ברודער, א ברודער ניט פון איין פאטער אדער ניט פון איין מוטער.

half'-caste *n. and a.* (האפ'-קעסט) איינער וואס שטאמט פון עלטערען פון געמישטע ראסען [הויפטזעכליך פון איי־ראפעער און אזיאטען]; פון געמישטער אבשטאמונג [פון אייראפעער און אזיא־טען].

half'-cock *n.* (האפ'-קאק) א האלב־ארונטערגעלאזענער האהן [העמערעל] פון א ביקס.

half-cock' *v.* (האפ-קאק') האלב ארונטערלאזען דעם האהן [העמערעל] פון א ביקס.

half'-crown' *n.* (האפ'-קראון') א האל־בע קראנע [א אמאליגע ענגלישע זיל־בערנע אדער גאלדענע מטבע].

half'-deck *n.* (האפ'-דעק) א האלב־דעק אדער געבראכענער דעק פון א שיף.

half'-dime *n.* (האפ'-דאים) אן אמאלי־גע זילבערנע פינף־סענטיגע מטבע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

half'-dis'tance *n.* (האפ'-דיס'-טענס) א העלפט פון דער געוועהנליכער אנגע־נומענער שטרעקע צווישען מיליטערישע אבטיילונגען אדער רייהען.

half'-dol'lar *n.* (האפ'-דאל'-אר) א זילבערנער האלבער דאלאר [אין די פער־איינינגטע שטאאטען פון אמעריקא].

half'-door *n.* (האפ'-דאור) א האלב־טהיר, א וואקעל־טהיר [וואס פערנעהמט ניט דעם גאנצען אריינגאנג און לאזט אן עפנונג פון אויבען און פון אונטען, ווי אין פיעלע אמעריקאנער שענקען און קאפע־הייזער].

half'-ea'gle *n.* (האפ'-איע'-גל) א פינף־דאלארדיגע גאלדענע מטבע אין די פער־איינינגטע שטאאטען פון אמעריקא.

hal'fers (הא'-פערז) לחצאיז, העלפט אויף העלפט!

half'-face *a. and n.* (האפ'-פייס) וואס ציינט נור א העלפט פון דעם גע־זיכט [ווי למשל, א בילד]; אין פרא־פיל; ביי מיליטער — די אומדרעהונג אויף אן אכטעל פון א קרייז.

half'-faced *a.* (האפ'-פייסט) וואס ציינט נור א האלב פנים; וואס איז אין פראפיל; דיז, אבגעמאגערט; ניט, פאל־שטענדיג, ניט פאלקאמען; וואס איז בע־ציערט מיט א פיגור אין פראפיל [ווי למשל, א מטבע].

half'-faced camp (האפ'-פייסט קעמפ) א לאנער אדער געצעלט אפען פון דער זיידליכער זייט.

half'-fal'conet *n.* (האפ'-פעל'-קא־נעט) א קליינע קאנאנע.

half'-gone *a.* (האפ'-גאהן) האלב־משוגע; ניש'קשה'דיג אנגע'שכור'ט, בגילופינ'דיג.

half'-hear'ted *a.* (האפ'-האר'-טעד) ענגהערציג, קליינמוטיג, אונפריינדליך; גלייכגילטיג; ווי א קאלטער לונג־און־לע־בער; ניט ערנסט, ניט אויפריכטיג.

The candidate received only half-hearted support at the polls.

half'-hear'tedly *adv.* (האפ'-האר'-טעד-לי) אויף אן ענגהערציגען, קליינמו־טיגען אדער אונפריינדליכען אופן; מיט קאלטקייט, מיט גלייכגילטיגקייט; אויף א ניט־ערנסטען אדער ניט־אויפריכטיגען שטייגער.

half'-hear'tedness *n.* (האפ'-האר'-טעד-נעס) ענגהערציגקייט, אונפריינדליכ־קייט, קליינמוטיגקייט; קאלטקייט, גלייכ־גילטיגקייט; ניט־ערנסטקייט, אונאויפריכ־טיגקייט.

half'-hol'iday *n.* (האפ'-האל'-אי-דיי) א האלבער יום טוב [ווען מען ארבייט נור א האלבען טאג].

half'-hour *n.* (האפ'-אור) א האלבע שטונדע.

half'-hour'ly *a.* (האפ'-אור'-לי) האלב־שטונדיג.

half'-length *a.* (האפ'-לענגטה) וואס איז א העלפט פון דער געוועהנליכער לענג; וואס ציינט נור דעם אויבערשטען טייל פון קערפער, ביז די קניע אדער אין ביוסט [ווי א בילד, למשל].

half'ling *n., a. and adv.* (האפ'-לינג) א האלבע פעני [א מטבע]; א האלב־דער־וואקסענער; איינער וואס איז ניט איבריג געשייט אדער ניט איבריג קלוג; האלב־געוואקסען, ניט אין גאנצען דערוואקסען; טיילוויז; האלב.

half'lings *adv.* (האפ'-לינגז) טיילוויז; האלב.

half'-mast *n. and v.* (האפ'-מעסט) דאס אראבציהען נידריגער דעם פלאג [אלס צייכען פון טרויער אדער פון אן אונגליקס־פאל]; אראבציהען דעם פלאג אלס צייכען פון טרויער אדער פון אן אונגליקס־פאל.

half'-meas'ure *n.* (האפ'-מעזש'-אור) א האלבע מאסרעגעל; א פלאן, מיטעל אדער שטרעבונג וואס איז ניט גוט גע־נוג צו דערגרייכען דעם ציעל.

Half-measures never solve problems.

half'-moon *n.* (האפ'-מוהן) א האלבע לבנה; עטוואס וואס איז ענליך צו א האלבער לבנה.

half'ness *n.* (האפ'-נעס) די האלבקייט; דאס זיין ניט פאלקאמען.

half'-note *n.* (האפ'-נאוט) א האלבע נאטע [אין מוזיק].

half'-pace *n.* (האפ'-פייס) דאס האלב־בע ברייטע טרעפעל וואס ווערט געמאכט צווישען איין טרעפ און דער אנדערער; אן אברוה־פלאץ אויף א טרעפ.

half'-pay *n. and a.* (האפ'-פיי) העלפט פון געהאלט; ווייניגער ווי געוועהנליכע שכירות; פענסיע וואס ווערט געצאהלט א בעאמטען וועלכער איז ניט מעהר אין אקטיווען דיענסט; וואס איז בערעכטיגט צו פענסיע.

half'penny *n. and a.* (היי'-פען-אי) א האלבע פעני [א קופערנע ענגלישע מטבע]; וואס איז ווערטה א האלבע פעני; ביליג, ווערטהלאז.

half'-pike *n.* (האפ'-פאיק) אזא קורצע פיקע; מיליטערישע איבונגען מיט דיע־זער פיקע.

half'-price *n., a. and adv.* (האפ'-פראים) א האלבער פרייז; א קלענערער פרייז; וואס קאסט דעם האלבען פרייז; פאר א האלבען פרייז.

half'-read *a.* (האפ'-רעד) איבער־פלעכליך בעלעזען, א ביסעל בעלעזען.

half'-round *n. and a.* (האפ'-ראונד) א האלבער קוגעל; א האלבער קרייז; האלב־רונד.

half'-seas-o'ver *a.* (האפ'-סיעז-או'-ווער) בגילופינ'דיג, האלב־שכור.

half'-sigh'ted *a.* (האפ'-סאי'-טעד) וואס האט א שוואכע ראיה; קורצזיכטיג.

half'-sis'ter *n.* (האפ'-סיס'-טער) א שטיף־שוועסטער.

half'-sole *n. and v.* (האפ'-סאול) האלבע זויל [א פארמיאטקע]; לעגען האלבע זוילען [אויף שיך].

half'-step *n.* (האפ'-סטעפ) א האלבער טאן; א האלבער שריט [אין טאנצען].

half'-stuff *n.* (האפ'-סטאף) מאטעריאל וואס איז האלב אדער טיילוויז בעאר־בייט.

half'-sword *n.* (האפ'-סאורד) די האל־בע לענג פון א שווערד; א קורצע שווערד.

halft *n. and v.* (האפט) ז. ***haft***

half'-thought *n.* (האפ'-טהאהט) אן איבערפלעכליכער געדאנק.

half'-ti'mer *n.* (האפ'-טאי'-מער) איי־נער וואס ארבייט די העלפט פון דער גע־וועהנליכער ארבייטס־צייט; א שילער אין ענגלאנד וואס א האלבען טאג ארבייט ער און א האלבען טאג געהט ער אין שוהל זיך לערנען.

half'-tint *n.* (האפ'-טינט) א צווישען־פארב, א מיטעל־פארב, אן איבערגאנגס־פארב.

half'-tone *n. and a.* (האפ'-טאון) א צווישען־פארב, א מיטעל־פארב; אן אי־בערגאנגס־פארב; א האלבער טאן [אין מוזיק]; א בילד וואס איז געדרוקט אין האלב־טאן; געדרוקט האלב־טאן. ז. ***half-tone process***

half′-tone proc′ess (האפ׳־טאון פראס׳־עס) א פאטאגראפישע מעטאדע אראבצונעהמען בילדער אויף מעטאל־פלאטען צום דרוקען. צווישען דעם אביעקטיוו [די גלאז־לינזע] און דער פאטאגראפישע פלאטע ווערט געשטעלט א גלאז־פלאטע וועלכע איז ליניערט אין גאנץ קליינע קעסטעלעך. פון דעם נעגאטיוו [פאטאגראפישע פלאטע] וואס ווערט אויף דעם אופן ערהאלטען ווערט אראבגענומען א פאזיטיוו אויף א מעטאל־פלאטע, וועלכע איז בעדעקט מיט א געוויסען כעמישען שטאף און וועלכע ווערט געלעגט אין אזא שארפער כעמישער פליסיגקייט, וואו געוויסע טיילען פון דער פלאטע ווערען אויסגעפרעסען און עס בעקומט זיך אויף איהר א בולט בילד. דאס געקעסטעלט־ליניערטע גלאז וואס ווערט געברויכט אין דיעזען פראצעס גיט דעם בילד די נויטיגע ווייכקייט אין דער פערטיילונג פון ליכט און שאטען.

half′-tone screen (האפ׳־טאון סקריען) א גלאז־פלאטע ליניערט אין גאנץ קליינע קעסטעלעך, וועלכע ווערט געברויכט אין פאטאגראפיע ביים אראבנעהמען האלבטאן בילדער צום דרוקען. ז. *half-tone process*

half′-tongue *n.* (האפ׳־טאנג) געריכטס־געשווארענע פון וועלכע איין העלפט זיינען אויסלענדער [אין פעלע וואו עס דארף גע׳משפט ווערען אן אויסלענדער פאר א קרימינעלען פערברעכען].

half′-way *adv. and a.* (האפ׳־הוויי) אויף׳ן האלבען וועג; אין מיטען וועג; אין מיטען; וואס איז אין מיטען.

half′-wit *n.* (האפ׳־הוויט) אן אידיאט, א גולם.

half′-wit′ted *a.* (האפ׳־הוויט׳־עד) אידיאטיש, דום.

half′-year *n.* (האפ׳־ייר) א האלב־יאהר; א זמן, א שוהל־סעמעסטער.

half′-year′ly *a. and adv.* (האפ׳־ייר׳־לי) האלב־יעהרליך; צוויי מאל א יאהר.

hal′iard *n.* (העל׳־יארד) ז. *halyard*

hal′ibut *n.* (האל׳־אי־באט) דער הייל־בוט [אזא גרויסער פלאטשיגער פיש עהנליך צו א פלאנדערקע].

hal′ibutter *n.* (האל׳־אי־באט־ער) א שיף וואס איז פערנומען מיט פאנגען הייל־בוטען [אזעלכע גרויסע פלאטשיגע פיש].

halieu′tics *n.* (העל־אי־יו׳־טיקס) אן אבהאנדלונג וועגען פיש אדער פיש־פאנג.

haliog′rapher *n.* (העל־אי־אג׳־רע־פער) איינער וואס בעשרייבט דעם ים.

haliog′raphy *n.* (העל־אי־אג׳־רע־פי) א בעשרייבונג פון ים.

hall *n.* (האהל) א פאר־הויז; א פאר־זאאל; א זאאל; א פערזאמלונגס־זאאל, א געריכטס־הויף, א געריכטס־זאאל.

hall′age *n.* (האהל׳־עדזש) שטאנד־געלד, אן אבצאהלונג אין ענגלאנד פאר א פלאץ צו פערקויפען סחורה אין א קויף־האלע.

hal′lan *n.* (העל׳־ען) אזא שירם וואס ווערט געשטעלט צווישען דער טהיר און דעם אויווען, כדי צו האלטען ווארעם די צווייטע העלפט פון צימער.

hallelu′iah *int.* (העל־אי־לו׳־יא) הללויה! לויבט גאט!

hallelu′jah *int.* (העל־אי־לו׳־יא) ז. *halleluiah*

hal′len *n.* (העל׳־ען) ז *hallan*

hal′lian *n.* (העל׳־יען) ז *hallion*

hal′liard *n.* (העל׳־יארד) ז. *halyard*

hal′lier *n.* (העל׳־אי־ער) אזא זארט נעץ צו כאפען פויגלען.

hal′lion *n.* (העל׳־יאן) א טויגעניכטס, א שטיק גארנישט; א פרוי אן ארורה.

hall′-mark *n. and v.* (האהל׳־מארק) דער פראבע־שטעמפעל אין ענגלאנד אויף גאלד און זילבער־זאכען; ארויפלעגען א פראבע־שטעמפעל.

hallo′ *int.* (הע־לאו׳) א בענריסונגס־אויסרוף, אן אויסרוף צו ציהען אימעצענס אויפמערקזאמקייט.

halloa′ *int.* (הע־לאו׳) ז. *hallo*

halloo′ *v., n. and int.* (הע־לוה׳) ארויס־לאזען א געשריי; שרייען מיט א הויכען קול; רופען מיט א הויכען קול; א געשריי, אן אויסגעשריי; א צורופס־ווארט צו ציהען אויפמערקזאמקייט.

hal′low *v. and n.* (העל׳־או) הייליגען; ווייהען [מקדיש זיין צו עפעס]; אלס הייליג פערעהרען; א הייליגע פערזאן.

Hallowe′en′ *n.* (העל־א־אין׳) דער אבענד פאר דעם קריסטליכען יום טוב פון־אלע הייליגע [דער אבענד פון 31טען אקטאבער].

Hal′low-eve *n.* (העל׳־א־איעוו) ז. *Hallowe′en*

Hal′lowmas *n.* (העל׳־או־מעס) ז. *Hallowmass*

Hal′lowmass *n.* (העל׳־או־מעס) דער קריסטליכער יום טוב פון אלע הייליגע [דער ערשטער נאוועמבער].

hallu′cinate *v.* (הע־ליו׳־סי־נייט) בע־איינפלוסען מיט האלוצינאציאנען. ז. *hallucination*

hallucina′tion *n.* (הע־ליו־סי־ניי׳־שאן) האלוצינאציאן, א קראנקהאפטער צו־שטאנד ביי וועלכען געוויסע חושים פונקציאנירען ניט ווי עס בעדארף צו זיין און זיי רופען ארויס אזעלכע פארשטעלונגען, וועלכע זיינען ניטא אין דער ווירקליכקייט; א פאלשע פארשטעלונג.

hallu′cinator *n.* (הע־ליו׳־סי־ניי־טאר) איינער וואס ליידט פון האלוצינאציאן. ז. *hallucination*

hallucinatory *a.* (הע־ליו׳־סי־ניי־טא־רי) וואס איז שייך צו האלוצינאציאנען; וואס רופט ארויס האלוצינאציאנען.

hall′way *n.* (האהל׳־הוויי) א קארידאר.

halm *n.* (האהם) שטרוי.

hal′ma *n.* (העל׳־מא) אזא שפיעל אויף א ברעט מיט 256 קעסטעלעך, געשפיעלט פון צוויי אדער פיער פערזאן.

ha′lo *n. and v.* (היי׳־לאו) דער ליכט־קרייז ארום דער זון אדער לבנה; א ליכט־קרייז; דער ליכט־קרייז וואס עס ווערט געמאלען ארום די קעפ פון הייליגע; דער ברוינער קרייז ארום דעם ברוסט־ווארצעל; ארומרינגלען מיט א ליכט־קרייז.

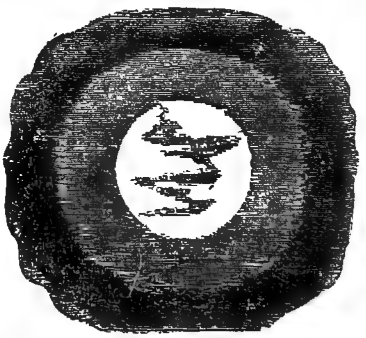

Halo

hal′ogen *n.* (העל׳־א־רזשען) האלאגען [א כעמישער עלעמענט, וואס בילדעט א זאלץ ביי זיין פערבינדען זיך מיט א מעטאל. אזעלכע עלעמענטען זיינען כלארין, בראמין, יאדין און פלוארין].

haloge′nia *n.* (העל־א־רזשי׳־ני־א) ז. *halogen*

halog′enous *a.* (הע־לארזש׳־ע־נאס) וואס האט די נאטור פון א האלאגען, וואס בילדעט זאלץ־פערבינדונגען. ז. *halogen*

ha′loid *a. and n.* (היי׳־לאיד) וואס איז עהנליך צו ים־זאלץ; ים־זאלץ; א כעמישע פערבינדונג פון מעטאל מיט כלארין, בראמין, יאדין אדער פלוארין וואס בילדעט א זאלץ וואס איז עהנליך צום ים־זאלץ.

hal′omancy *n.* (העל׳־א־מענ־סי) דאס מאכען כשוף אדער נביאות זאגען דורך זאלץ.

halt *a., v. and n.* (האהלט) הינקעדיג; הינקען; צענערען [אין ריידען אדער טהאן]; זיך שלאגען מיט דער דעה; מאכען א האלט; אבשטעלען; זיך אבשטעלען; דאס הינקען; א האלט; א שטיל־שטאנד.

hal′ter *n. and v.* (האהל׳־טער) א הינקעדיגער; איינער וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; א שטריק צום הענגען פערברעכער; אן אברוטש אדער לייצע פון א פערד; א באלאנסיר־קאלבען פון אן אינזעקט [ז. *halteres*]; אנטהאן א פערד דעם אברוטש.

hal′teres *n.* (האהל׳־טערז) דער באלאנסיר־קאלבען פון אן אינזעקט [אזעלכע צוויי קורצע שטענגעלעך וואס געהען ארויס פוןביידע זייטען אין מיטען פון אן אינזעקטס קערפער].

hal′ting day (האהל׳־טינג דיי) א רוהע־טאג.

hal′tingly *adv.* (האהל׳־טינג־לי) הינקעדיג; לאנגזאם, צענערענדיג.

halve *v.* (האוו) טיילען אין העלפט

halves *n.* (האווז) העלפטען, האלבע.

hal′yard *n.* (העל׳־יארד) א שטריק מיט וועלכע מען ציהט אן א זעגעל פון א שיף.

ham *n.* (העם) פלייש פון די לענדען אדער פון דעם דיך פון א שוויין; דער טייל פון פוס אונטער דער קניע.

ham′adryad *n.* (העם׳־ע־דראי־עד) אין דער גריכישער מיטאלאגיע—א וואלד־נעטין וואס לעבט און שטארבט מיט דעם בוים אויף וועלכען זי האט זיך אויפגעהאלטען.

ha′mate *a.* (היי׳־מייט) קרום, נעבויגען [ווי א האטשיק].

Ham′burg fowl (העם׳־בורג פאול) א האמבורגער הוהן [א מין קליינע הוהן מיט א ראזעווען קאם און בלויע פיס].

hame *n.* (היים) א כאמוט [אויף א פערד].

ham′let *n.* (העמ׳־לעט) א קליין דערפעל.

ham′mam *n.* (העמ׳־עם) א טערקישע באד, א שוויץ־באד.

ham′mer *n. and v.* (העמ׳־ער) א האמער; עטוואס וואס איז עהנליך צו א האמער אדער ווירקט ווי א האמער [ווי למשל: דער טייל פון זיינער וואס קלאפט אויס די שטונדען, דער שלאס אדער האהן פון א ביקס, די טיילען פון א פיאנא וואס שלאגען זיך אן די סטרונעס און רופען ארויס דעם קלאנג, א גלאקען־קלעפעל א. ד. ג.]; א שטארקער, פערניכטענדער שונא; האמערען, קלאפען; בעפעסטיגען אדער מאכען עפעס מיט דער הילף פון א הא־

מער; אויסארבייטען [אין גערצנק]; ארבייטען מיט פלייס אדער עקשנות; זיין אויפגערעגט, אנהאלטען די אויפרעגונג, אנהאלטען די ארבייט מיט עקשנות.

ham'merable *a.* (העמ'-ער-עבל) וואס מען קען איינהאמערען, וואס מען קען שמיעדען.

ham'mer and tongs (העמ'-ער ענד טאנגז) שמיעד־ארבייט; מיט פיעל ליארם אדער קראפט.

ham'mer at (העמ'-ער עט) נאכטראכטען איבער עפעס, ניט קענען אננעהמען א בעשלוס וועגען עפעס.

ham'mer-ax *n.* (העמ'-ער-עקס) א האמער־האק [א געצייג וואס האט א האמער און א האק אויף איין און דעמזעלבען הענטעל].

ham'mer-beam *n.* (העמ'-ער-ביעם) א שטיף־באלקען פון א דאך [א קורצער האריזאנטאלער באלקען, וועלכער שטארצט ארויס פון דער וואנד און אויף וועלכען עס שטיצט זיך דער דאך].

ham'mer-catch'er *n.* (העמ'-ער-קעטש'-ער) דער טייל פון דער פיאנא, אין וועלכען עס פאלען אריין די העמערלעך וואס ברייגגען ארויס די טענער.

ham'mer-cloth *n.* (העמ'-ער-קלאטה) אן איבערצוג אדער א צודעק איבער א קעלנע [דער זיץ פון א פוהרמאן אין א וואגען].

ham'mer-dressed *a.* (העמ'-ער-דרעסט) געמאכט אדער בעארבייט מיט א האמער [הויפטזעכליך וועגען שטיינער].

ham'mered gold (העמ'-ערד גאולד) דינע גאלד־פלאטען אדער גאלד־פאליא אויסגעקלאפט בולט, אין רעליעף [געברויכט פאר אויסנעהען].

ham'mered mon'ey (העמ'-ערד מאנ'-אי) מטבעות געמאכט מיט דער האנד [ניט מיט א מאשין].

ham'mered-up gold (העמ'-ערד-אפ גאולד) ז. ***hammered gold***

ham'mered work (העמ'-ערד הוואירק) מעטאל־ארבייט געמאכט מיט דער האנד [ניט מיט א מאשין].

ham'merer *n.* (העמ'-ער-ער) א האמערער, א האמער־שלאגער; א שמיעד.

ham'mer-fish *n.* (העמ'-ער-פיש) דער האמער־קאפ [א מין הייפיש]. ז. ***hammerhead***

ham'mer-hard *a.* (העמ'-ער-הארד) פערהארטעוועט דורך האמערען.

ham'mer-har'den *v.* (העמ'-ער-האר'דן) פערהארטעווען קאלטען מעטאל דורך האמערען.

ham'merhead *n.* (העמ'-ער-העד) דער האמער־קאפ [א מין הייפיש מיט א האמער־עהנליכען קאפ].

Hammerhead

ham'mer-head'ed *a.* (העמ'-ער-העד'-עד) מיט א האמער־עהנליכען קאפ [וועגען פיש און טהיערע].

ham'mering *n.* (העמ'-ער-אינג) דאס האמערען; א מין געצאקטע זילבער־ארבייט.

ham'merman *n.* (העמ'-ער-מען) ז. ***hammerer***

ham'mer-oys'ter *n.* (העמ'-ער-אים'-טער) ז. ***hammer-shell***

ham'mer-pick *n.* (העמ'-ער-פיק) א שפיץ־האמער [א האמער מיט א פערשארפטען צווייטען עגד].

ham'mer-scale *n.* (העמ'-ער-סקייל) שמיעד־שופען. ז. ***forge-scale***

ham'mer-shell *n.* (העמ'-ער-שעל) דער האמער־מאלוסקעל [א מין אויסטערס, עהנליך צו א האמער, וואס ענטהאלטען פערעל].

ham'mersmith *n.* (העמ'-ער-סמיטה) א שמיעד [הויפטזעכליך איינער וואס ארבייט מיט א מעכאנישען האמער].

ham'merwise *adv.* (העמ'-ער-הוואיז) ווי מיט א האמער.

ham'merwort *n.* (העמ'-ער-הוואירט) וואנד־קרויט. ז. ***pellitory***

ham'mock *n.* (העמ'-אק) א האמאק, א הענגמאטע [א מין הענגבעטעל]; א האמאק־עהנליכע איינהילונג פון דער לארווא פון איינינע אינזעקטען; א קליין בערגעל.

Hammock

ham'mock-bat'ten *n.* (העמ'-אק-בעט'ן) א ברעטעל אויסצוציהען א האמאק אדער א הענגמאטע.

ham'mock-clues *n.* (העמ'-אק-קלוהז) די שטריקלעך ביי די ענדען פון א האמאק.

ha'mose *a.* (היי'-מאוס) קרום, געבויגען [ווי א האטשיק].

ha'mous *a.* (היי'-מאס) ז ***hamose***

ham'per *v. and n.* (העמ'-פער) אבהאלטען, שטערען, פערפלאנטערען, ברייגגען אין פערלעגענהייט; קאליע מאכען, ברייגגען אין אונארדנונג [ווי מאשינעריע]; פאקען; אנלאדען מיט פאק־קארבען; א קארב, א פאק־קארב; א קארב פאר אויסטערס [ענטהאלט צוויי בושעל]; אזא מאס פאר פיש [אונגעפעהר א בושעל]; זאכען אויף א שיף, וועלכע מען געברויכט ניט אפט און וועלכע זיינען אין וועג.

ham'shackle *v.* (העמ'-שעקל) צונויפבינדען דעם פוס און דעם קאפ פון א קוה אדער פערד [זיי זאלען ניט קענען אנטלויפען].

ham'ster *n.* (העמ'-סטער) דער האמסטער [אזא מין גריזשענד חיה'לע וואס לעבט אין נארעס טיעף אין דער ערד און שלאפט דורך דעם ווינטער. געפינט זיך אין איירארפא, אזיע און אפריקא].

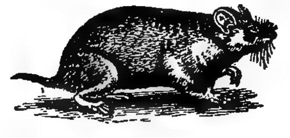
Hamster

ham'string *n. and v.* (העמ'-סטרינג) דער מוסקעל אדער דער אדער אונטער דער קניע; איבערשניידען דעם אדער אונטער דער קניע, מאכען קרום.

ham'ular *a.* (העמ'-יו-לאר) ז. ***hamulate***

ham'ulate *a.* (העמ'-יו-לייט) קרום, געבויגען [ווי א האטשיק]; פול מיט קרימונגען.

ham'ulus *n.* (העמ'-יו-לאס) א קליינער האקען, א האטשיק, א קליינע אויסבויגונג אדער אויסקרימונג.

ha'mus *n.* (היי'-מאס) א האקען, א האטשיק, אן אויסבויגונג, אן אויסקרימונג.

han'aper *n.* (הענ'-ע-פער) א געפלאכטען קערבעל, אין וועלכען מען פלעגט אמאל [אין ענגלאנד] האלטען ווערטהפאלע זאכען אדער דאקומענטען.

hance *n.* (הענס) דער נעוועלב־שענקעל [א טייל פון א געוועלב וואס געפינט זיך צווישען דעם נידריגסטען און העכסטען פונקט].

hand *n. and v.* (הענד) דער האנד; א פוס פון א פאלק [אזא רויב־פויגעל]; דער פאדערשטער פוס פון א פערד; דער הינטערשטער פוס פון אן אינזעקט; א לענגמאס פון 34 צאל [ווערט געברויכט ביי מעסטען פערד]; די זייט אדער ריכטונג צו רעכטס אדער לינקס; געשיקטקייט אין א געוויסער האנד־ארבייט; האנד־ארבייט; די ארט און ווייזע פון א געוויסער ארבייט אדער טהעטיגקייט; איינער פון די וואס שפיעלען אין קארטען; יעדע זאך וואס האט די פארם פון א האנד מיט 5 פינגער [ווי 5 זאכען וואס ווערען פערקויפט מיט איין מאל, א בינטעל טאבאקבלעטער א. ד. ג.]; אן ארבייטער; א מיטהעלפער; כיראגראפיע אדער האנדשריפט; א הסכמה צו הייראטען; א הענטעל; איבערגעבען, דערלאנגען; פיהרען ביי דער האנד; אנציהען די זעגלען אויף א שיף.

hand'-al'phabet *n.* (הענד'-על'-פע-בעט) א האנד־אלף־בית, א פינגער־אלף־בית, אן אלף־בית אדער א־בע־צע פאר טויב־שטומע. ז. ***finger-alphabet***

hand and glove (הענד ענד גלאוו) אינטים, פאמיליאר, זעהר נאהענט.

He is hand and glove with all the politicians of the town.

hand'-bag *n.* (הענד'-בעג) א רענצעל, א קליינער טשעמאדאן.

hand'-bag'gage *n.* (הענד'-בעג'-עדזש) האנד־געפעק [קליינער באגאזש וואס מען נעהמט מיט זיך אין וואגאן].

hand'-ball *n.* (הענד'-באהל) א ווייכער באל וואס ווערט געברויכט צום שפיעלען מיט דער האנד; אזא מין שפיעל מיט א ווייכען באל, וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען ווארפט דעם באל אהן אויפהער צו א וואנד, ניט כאפענדיג איהם, נאר אבקלאפענדיג איהם צוריק יעדעס מאל ווען ער שפרינגט אב פון דער וואנד.

hand'-bar'row *n.* (הענד'-בער'-או) א נאסילקע אדער א טראג־ברעט [א ברעט מיט הענטלעך פוןביידע זייטען, וואס ווערט געטראגען פון צוויי מענשען. ז. אילוסטראציאן]; א טאטשקע [א האנד־וועגעל אויף איין רעדעל צו פיהרען משא].

Hand-barrow

hand'-bas'ket *n.* (הענד'-בעס'-קעט) א האנד־קארב.

hand'-bell *n.* (הענד'-בעל) א האנד־גלעקעל.

hand'bill *n.* (הענד'-ביל) א קליינע אפישע, א בעקאנטמאכונג, א פלוג־בלעטעל.

hand'-bill *n.* (הענד'-ביל) אן אינסטרומענט ארומצוהאקען די צווייגען פון בוימער.

hand'book *n.* (הענד'-בוק) א האנד־בוך; א פיהרער אדער וועג־ווייזער פאר רייזענדע.

hand'-box *n.* (הענד'-באקס) א קעסטעל בעדעקט מיט גלאז צו בעשיצען אייניצעלנע פלאנצען.

hand'-brace *n.* (הענד'-בריים) דער ברוסט-בויערער [א מין עגבער צו מאכען לעכער].

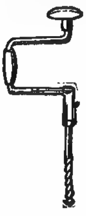

Hand-brace

hand'breadth *n.* (הענד'-ברעדטה) א מאס ווי די ברייט פון א האנד, א טפח.

hand'-car *n.* (הענד'-קאר) אויף אן אייזענבאהן — א קליינער וואגאן מיט א מעכאניזם וואס ווערט בעוועגט מיט דער האנד און ווערט בענוצט איבערצופיהרען ארבייטער פון איין פלאץ אויף דער ליניע צו א צווייטען.

hand'-cart *n.* (הענד'-קארט) א האנד-וועגעל [וואס מען שטופט מיט דער האנד].

hand'cuff *n. and v.* (הענד'-קאף) הענד-קאנדאלען [אן אייזערנער מאנשעט פאר ארעסטאנטען]; פערשמידען אין הענד-קאנדאלען.

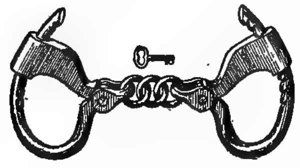

Handcuffs

hand'-direc'tor *n.* (הענד'-די-רעק'-טאר) ז. ***hand-guide***

hand down (הענד דאון) דערלאנגען ארונטער; איבערלאזען פאר די קומענדע דורות.

han'ded *a.* (הענ'-דעד) מיט הענד; געמאכט מיט דער האנד [ניט דורך מאשין].

han'der *n.* (הענ'-דער) אן איבערגעבער, אן איבערליפערער.

hand'-foot'ed *a.* (הענד'-פוט'-עד) הענד-פיסיג, וואס האט פיער הענד [ווי אפען].

hand'ful *n.* (הענד'-פול) א הויפען; אביסעל; א קליינע צאהל.

There were only a handful of people at the meeting.

hand'-gal'lop *n.* (הענד'-געל'-אפ) א קורצער גאלאפ [א געוויסע ארט רייטען אויף א פערד].

hand'-gear *n.* (הענד'-גיער) א מעכאניזם אין א דאמפף-מאשין צו ברייננען די ווענטילען אין בעוועגונג מיט דער האנד; א מעכאניזם צו ברייננען א דאמפף-מאשין אין בעוועגונג מיט דער האנד.

hand'-glass *n.* (הענד'-גלעס) א גלאז צוצודעקען פלאנצען; א קליינער האנד-שפיגעל; א מין זאמד-זייגער, וואס ווערט בענוצט אויף א שיף צו מעסטען דעם גאנג.

hand'-grenade' *n.* (הענד'-גרי-נייד') א האנד-גראנאטע [אזא קויל וועלכע מען ווארפט מיט דער האנד].

hand'-grip *n.* (הענד'-גריפ) דאס אנכאפען מיט דער האנד; א האנד-גריף; א הענטעל, א שטיעל.

hand'-gripe *n.* (הענד'-גראיפ) ז. ***hand-grip***

hand'-grips *n.* (הענד'-גריפס) א קאמפף, א צוזאמענשטויס.

hand'-guide *n.* (הענד'-גאיד) א האנד-פיהרער [א מין אינסטרומענט וועלכער האלט די האנד אין א גלייכער פאזיציאן ביים שפיעלען פיאנא].

han'dicap *n., a. and v.* (הענ'-די-קעפ) אין וועט-לויף פון פערד — דער האנדיקאפ [א גרעסערע מאסע וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א שטארקערען פערד אדער א גרעסערע שטרעקע וואס מען לאזט איהם לויפען כדי צו מאכען זיינע שאנסען גלייך מיט דעם שוואכערען]; וואס בעצייכענט א וועט-קאמפף, וואו די שאנסען פון די קעמפפענדע צדדים ווערען מעהר אדער ווייניגער אויסגעגליכען; געבען שווערערע בעדינגונגען דעם שטארקערען צד אין א וועט-קאמפף; שטעלען אין אן אונגינסטיגער לאגע.

han'dicraft *n. and a.* (הענ'-די-קרעפט) האנדווערק, האנד-ארבייט; וואס איז שייך צו האנדווערק.

han'dicraftsman *n.* (הענ'-די-קרעפטס-מען) א האנדווערקער; א בעל-מלאכה.

han'dicuff *n.* (הענ'-די-קאף) א קלאפ [מיט דער האנד].

han'dily *adv.* (הענ'-די-לי) בעקוועם; געשיקט, געוואנדט.

han'diness *n.* (הענ'-די-נעס) געשיקטקייט, בעקוועמליכקייט.

hand in hand (הענד אין הענד) האנד אין האנד; איינשטימיג.

han'diwork *n.* (הענ'-די-הווארק) האנדווערק, האנד-ארבייט; דאס וואס איז געמאכט געווארען מיט די הענד.

hand'kerchief *n.* (הענג'-קער-טשיף) א טיכעל; א נאז-טיכעל.

hand'-lan'guage *n.* (הענד'-לענ'-גוועדזש) א האנד-שפראך; דאס רעדען מיט די הענד און פינגער [ווי א שטומער]. ז. ***finger-alphabet***

hand'-lathe *n.* (הענד'-לייטה) א קליינער ווארשטאט צום טאקען [דרעקסלען] ווי ביי די זייגער-מאכערס, צייהן-מעכאניקער א. ד. ג.

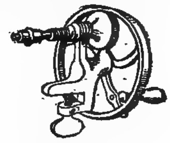

Hand-lathe

han'dle *v. and n.* (הענ'דל) אנריהרען אדער אנטאפען מיט דער האנד; פיהרען, לייטען; אנפיהרען, קאנטראלירען, האלטען אין האנד; האנדלען, זיך בעגעהן, זיך פערנעהמען אדער זיך אבגעבען מיט עפעס; בענוצען זיך, האבען צו טהאן מיט עפעס; האנדלען; מאכען א הענטעל צו עפעס; בענוצען די הענד, ארבייטען מיט די הענד; א הענטעל, א שטיעל; א מענש אדער א זאך, דורך וועלכע עפעס ווערט געטהאן אדער דורכגעפיהרט.

hand'-lead *n.* (הענד'-לעד) זענק-בליי [צום מעסטען די טיעף פון א וואסער].

han'dle arms ! (הענ'דל ארמז) צו די וואפען! [א מיליטערישער אויסדרוק].

han'dle-bar *n.* (הענ'דל-באר) דער האנד-גריף פון א וועלאסיפעד [די קווערליעגענדע אויבערשטע געבויגענע שטאנג, וועלכע מען האלט מיט די הענד און מיט וועלכער מען קירעוועט דעם וועלאסיפעד].

hand'ler *n.* (הענד'-לער) אן איבערגעבער, אן איבערליפערער; אין א געשיר-פאבריק — איינער וואס מאכט צו הענטלעך צו ליימענע און פארצעלייענע כלים.

hand'less *a.* (הענד'-לעס) אהן הענד.

han'dle with care (הענ'דל הוויטה קעהר) פארזיכטיג האלטען, פארזיכטיג אומגעהן [מיט עפעס].

This package contains glassware. Handle with care.

hand'-loom *n.* (הענד'-לוהם) דער האנד-וועבשטוהל [א וועבשטוהל צו וועבען מיט דער האנד].

hand'-made *a.* (הענד'-מייד) געמאכט מיט דער האנד [ניט דורך מאשין].

hand'maid *n.* (הענד'-מייד) א דיענסט-מיידעל.

hand'maiden *n.* (הענד'-מיידן) ז. ***handmaid***

hand'-me-down' *a.* (הענד'-מי-דאון') פארטיג געמאכט; טאנדעט.

hand'-mill *n.* (הענד'-מיל) א האנד-מיהלכעל [צום מאהלען פעפער, קאפע א. ז. וו.].

hand'-or'gan *n.* (הענד'-אהר'-גען) א קאטערינקע, א קליין שפיעל-קעסטעל.

hand o'ver (הענד או'-ווער) איבערגעבען, איבערליפערען.

hand o'ver hand (הענד או'-ווער הענד) א האנד איבער א האנד [געברויכט ביי שיפער ביים ציהען א שטריק].

hand'-post *n.* (הענד'-פאוסט) א וועג-ווייזער [א סלופ אויף'ן וועג אויף וועלכען עס איז אנגעצייכענט דער וועג].

hand'-press *n.* (הענד'-פרעס) א האנד-פרעס.

hand'-rail *n.* (הענד'-רייל) א געלענדער; א פארענטשע [אויף א טרעפ, גאלעריי א. ד. ג.].

hand round (הענד ראונד) ארומדערלאנגען, דערלאנגען פון איינעם צום צווייטען.

hands across' (הענדז ע-קראהס') פערלענט די הענד.

hand'-sail *n.* (הענד'-סייל) א האנד-זעגעל [א זעגעל וועלכע מען קען קירעווען מיט איין האנד].

hand'-saw *n.* (הענד'-סאה) א האנד-זעג.

hand'saw-fish *n.* (הענד'-סאה-פיש) דער לאנצעט-פיש [אזא ים-פיש ביי די פאסיפישע ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען].

hand's'-breadth *n.* (הענדז'-ברעדטה) ז. ***handbreadth***

hand'-screw *n.* (הענד'-סקרוה) א געצייג אדער מאשין אויפצוהויבען לאסט; די שרויב-צוואנג ביי סטאליארעס.

hand'sel *n. and v.* (הענד'-סעל) דאס געבען אדער נעהמען אויף מזל אדער נוטגליק; א פאטשאטאק, דאס געלד פון דער ערשטער לייזונג אין א געשעפט; דאס ערשטע פערדיענסט אויף א נייער שטעלע; דער ערשטער געברויך פון עפעס; די בענייאונג [פון א בגד, פון א הויז א. ד. ג.]; געבען עפעס אויף מזל אדער נוט-גליק; בענייען א זאך, בענוצען זי צום ערשטען מאל.

hand'-shake *n.* (הענד'-שייק) א האנד-דרוק, א בעגריסונג.

hand'-sha'king *n.* (הענד'-שיי'-קינג) דער האנד-דרוק; דאס בעגריסען זיך.

hands off ! (הענדז אף) ארונטער מיט די הענד! די הענד אוועק! טרעט אב! ריהרט ניט! מישט זיך ניט!

hand'some *a.* (הענ'-סאם) שעהן; נעט; ציערליך; ארטיג, עדעל.

hand'somely *adv.* (הענ'-סאם-לי) אויף א פיינעם, נעטען אדער עדעלען שטייגער; פארזיכטיג און אנהאלטענד [וועגען א שיף].

hand'someness *n.* (הענ'-סאַם-נעס) שעהנהייט; ציערליכקייט.
hand'spike *n.* (הענד'-ספּאַיק) אַ הויב-שטאַנג.
hand'spring *n.* (הענד'-ספּרינג) אַ מין שפּרונג ווען דער קערפּער קוליעט זיך איבער און דער מענש פאַלט אויף די הענד, האַלטענדיג די פיס אין דער לופטען.
hand'staff *n.* (הענד'-סטעף) אַ וואַרף-שפּיזען; דער טייל פון אַ שלעגעל אָדער דרעש-האָלץ, וועלכען מען האַלט אין די הענד.
hand'-stamp *n. and v.* (הענד'-סטעמפּ) דאָס אָבדרוקען אָדער אָבשטעמפּלען מיט דער האַנד; דרוקען אָדער שטעמפּלען מיט דער האַנד.
hand the sails (הענד טהי סײלז) אָנ-ציהען די זעגלען [געברויכט ביי שיפער].
hand'-tight *a.* (הענד'-טאַיט) אָנגעצויגען אויף וויפיעל מען קען עס טהאָן מיט דער האַנד; מיטעלמעסיג אָנגעצויגען.
hand'-to-hand' *a.* (הענד'-טו-הענד') האַרט איינער נעבען אַנדערען.
hand'-to-mouth' *a.* (הענד'-טו-מאַוטה') פון האַנד צום מויל; ניט האָבענדיג אָדער ניט פערזאָרגענדיג זיך אויף שפּעטער.
hand'-vise *n.* (הענד'-וואַיס) אַ האַנד-שרויב-שטאַק, אַ קליינער שרויב-שטאַק.
hand'-work *n.* (הענד'-הוואירק) האַנד-אַרבייט.
hand'-worked *a.* (הענד'-הוואירקט) געמאַכט מיט די הענד.
hand'worm *n.* (הענד'-הוואירם) אַ מין מילב וואָס עסט זיך איין אין לייב, בעזאָנדערס אין די הענד.
hand'writing *n.* (הענד'-ראַי-טינג) אַ האַנדשריפט; דאָס וואָס איז געשריבען מיט דער האַנד, אַ מאַנוסקריפּט.
han'dy *a.* (הענ'-די) וואויל, געשיקט; בעקוועם, צו דער האַנד.
han'dybook *n.* (הענ'-די-בוק) ז. *handbook*
han'dycuff *n.* (הענ'-די-קאַף) ז. *handicuff*
han'dy-dan'dy *n.* (הענ'-די-דענ'-די) אַ קינדער-שפּיעל, וואו אין איינעמס הענד ווערט עפּעס אריינגעלעגט און אַן אַנדערער דאַרף טרעפען אין וועלכער האַנד דאָס איז אריינגעלעגט געוואָרען.
han'dy-man *n.* (הענ'-די-מען) אַ מאַן אונטער דער האַנד [וואָס ווערט בענוצט פאַר פערשיעדענע אַרבייט]; אַ בעל-מלאכה וואָס אַרבייט אַלס געהילף; איינער וואָס דערלאַנגט צו דער האַנד.
hang *v. and n.* (הענג) אויפ-הענגען, אָנהענגען, בעהענגען; אַבהענגען; אַראַבלאָזען, זינקען [ווי דעם קאָפּ]; שוועבען; פערהאַלטען, אָבשטעלען [אַ טהעטיגקייט]; ארויפשטעקען אַ קאָפּע אויף אַ הענטעל; פערשפּעטען, פערקלעמען; זיך פעסטהאַלטען אַן עפּעס; זיך וואַקלען, זיין אונענטשלאָסען; זיין פערטשעפּעט, זיין איינגעקלעמט; אַרום-הענגען, זיך אַרומטרייבען; זיין משופּע'-דיג; קומען צו אַן אַבהאַלט; ניט קענען איינשטימען; באַלאַנסירען, האַלטען גלייך-געוויכט; דאָס הענגען; משופּע'דינקייט; ריכטונג; שנים [ווי עפּעס צו טהאָן].
hang about' (הענג ע-באַוט') אַרומהענ-גען, זיך אַרומטרייבען; אַרומטאַנצען [אַרום אימעצען].
hang'able *a.* (הענג'-עבל) וואָס קען אָדער דאַרף אויפגעהאַנגען ווערען.
hang against' (הענג ע-גענסט') הענ-גען ביי..., הענגען אויף...
The picture **hangs** against the wall.
hang a ju'ry (הענג ע דזשוה'-רי) ניט דערלאָזען, אַז געריכטס-געשווארענע זאָלען קענען אַרויסברייננען אַן אורטייל [הויפּטזעכליך, ווען איינער פון די געשווארענע טהוט עס אוים אונעהרליכע אָדער נאַרישע גרינדע].
hang around' (הענג ע-ראַונד') אַרום-הענגען, אַרומשלעפּען זיך; זיך אויפהאַלטען; האָבען אַ רענדעוואו אָדער אַ צוזאַמענקונפט.
hang back (הענג בעק) זיך וואַקלען, זיין אונענטשלאָסען, ניט האָבען קיין חשק פאָרטצוזעצען.
hang'bird *n.* (הענג'-בוירד) אַ פויגעל וואָס בויט אַן אַראָבהענגענדע נעסט; אַ "גאַלגען-פויגעל" [אַ קאַנדידאַט אויף דער תליה].
hang by (הענג באַי) אָנהענגען אַן עפּעס, זיין אָנגעהאָנגען אַן עפּעס.
hang by a thread (הענג באַי ע טהרעד) הענגען אויף אַ האָר.
hang by the eye'lids (הענג באַי טהי אַי'-לידז) הענגען אויף אַ האָר [זיין אין דער גרעסטער סכנה]; זיין שטאַרק פערנאַכלעסיגט [ווענען אַ שיף].
hang'dog *n. and a.* (הענג'-דאָג) אַ "גאַלגען-פויגעל" [אַ קאַנדידאַט אויף דער תליה]; וואָס איז שייך צו אַזאַ תליה-קאַנדידאַט.
hang'dog face (הענג'-דאָג פּיים) אַ צורה פון אַ רויבער אָדער מערדער; אַ געזיכט פון אַ קאַנדידאַט אויף דער תליה.
hang'er *n.* (הענג'-ער) איינער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט אויפהענגען עפּעס [ווי למשל, גלעקער]; אַ הענקער, אַ תליון; עטוואָס וואָס הענגט אַראָב; אַ הענגער; אַזאַ קורצע שווערד.
hang'er-on *n.* (הענג'-ער-אָן) אַ קרי-כער, אַ טעלער-לעקער, אַן אָבהענגיגער מענש, אַ פּאַראַזיט.
hang'-fire *n.* (הענג'-פּאַיר) דאָס הענגען אין דער לופט; אונענטשיעדענהייט, אונבעשטימטקייט; דאָס ניט אויסשיסען פון אַ ביקס נאָכדעם ווי דער האָהן איז אָב-געלאָזען געוואָרען.
hang fire (הענג פּאַיר) 1. ניט אויסשיסען נאָכדעם ווי דער האָהן פון ביקס איז אָב-געלאָזען געוואָרען; 2. הענגען אין דער לופטען; בלייבען אונענטשיעדען.
2. The plans for the organization of the new party **hang fire**.
hang heav'y on hand (הענג העוו'-אי אָן הענד) מאַטערען, פּלאָגען, פאַלען צו לאַסט, פעראורזאַכען לאַנגוויילינקייט.
During his vacation, time **hangs heavy** on his hands.
hang in doubt (הענג אין דאַוט) זיין אין צווייפעל, זיין אונענטשלאָסען, זיך וואַקלען.
hang in ef'figy (הענג אין עפ'-אי-דזשי) אויפהענגען דאָס בילד פון אימעצען [אַמאָל פלעגט מען עס טהאָן געריכטליך, ווען דער פעראורטיילטער צום הענגען איז אַנטלאָפען; היינט טהוט מען עס אָפּט אום אויסצודריקען האַס].
hang'ing *n. and a.* (הענג'-אינג) דאָס הענגען, דאָס הינריכטען דורך הענגען; עטוואָס וואָס הענגט אָדער הענגט אַראָב; אַ פּאָרהאַנג; וואָס פערדיענט געהאָנגען צו ווערען, וואָס דאַרף געבראַכט ווערען אויף דער תליה.
hang'ing-bird *n.* (הענג'-אינג-בוירד) ז. *hangbird*
hang'ing commit'tee (הענג'-אינג קאָ-מיט'-אי) אַ קאָמיטע וואָס האָט צו זאָגען אויף אויסהענגען בילדער ביי אַן אויסשטעלונג.
hang'ing gar'den (הענג'-אינג גאַר'דן) אַ הענגענדער גאָרטען [אַ גאָרטען געפּלאַנצט אין דער הויך אויף סלופּעס].
hang'ings *n.* (הענג'-אינגז) אָביטשעס, טאַפּעטען [אויף די ווענט פון אַ הויז].
hang'ing sleeve (הענ'-גינג סליוו) אַ לויזער אַרבעל.
hang'ing wall (הענג'-אינג הוואָהל) די הענגענדע וואַנד [אין שאַכטען—דער טייל פון ערץ-אָדער וואָס הענגט איבער'ן קאָפּ].
hang in the bal'ance (הענג אין טהי בעל'-ענס) זיך וואַקלען, זיין אין צווייפעל, זיין אונענטשלאָסען.
hang it (הענג איט) צום טייוועל מיט דעם.
hang'man *n.* (הענג'-מען) אַ הענקער, אַ תליון.
hang'manship *n.* (הענג'-מען-שיפּ) הענקערשאַפט; דאָס אַמט אָדער דער כאַראַקטער פון אַ תליון.
hang'nail *n.* (הענג'-נייל) אַ שטיקעל אויפגעריסענע הויט ביים נאָגעל.
hang'-nest *n. and a.* (הענג'-נעסט) אַ הענגענדע נעסט; בויענד הענגענדע נעס-טען [ווענען געוויסע פויגעל].
hang'nest *n.* (הענג'-נעסט) אַ פויגעל וואָס מאַכט הענגענדע נעסטען. ז. *hangbird*
hang off (הענג אָף) אָבלאָזען, צו רוה לאָזען; אָבלעגען; זיך וואַקלען, צענערען.
hang on (הענג אָן) זיך אָנ-אָנהענגען; הענגען; דריקען; זיין אָבהענגיג, זיך פערלאָזען אָדער זיך שטיצען אויף עפּעס; שטאַרק בעוואונדערען אָדער שטאַרק בעאַבאַכטען; מיט עקשנות אָנהאַלטען, דאַ-קושען.
hang one's jib (הענג הוואַנז דזשיב) אָנבלאָזען זיך, אָנ'ברוגז'ען זיך.
hang on one's own hook (הענג אָן הוואַנז אָון הוק) קענען אַליין בעשטעהן דאָס שטעדטעל.
hang'out *n.* (הענג'-אַוט) אַ פּלאַץ וואו מען האַלט זיך אויף; אַ רענדעוואו, אַ צוזאַמענקונפט.
hang out (הענג אַוט) אַרויסהענגען; וואָהנען, זיך אויפהאַלטען.
hang out the broom (הענג אַוט טהי ברוהם) חשק האָבען חתונה צו האָבען; זוכען אַ שדוך.
hang o'ver (הענג או'-ווער) איבער-הענגען, אַרויסשטאַרצען.
hang to (הענג טו) זיך האַלטען פעסט אַן עפּעס, זיך איינקלאַמערען.
hang togeth'er (הענג טו-געטה'-ער) זיך האַלטען צוזאַמען, געהן האַנד אין האַנד; איינשטימען אין אַלע פּרטים.
hang up (הענג אַפּ) אַוועק-אויפהענגען; אוועקלעגען אין אַ זייט, ניט בעריהרען.
hang upon' (הענג אַ-פּאָן') ז. *hang on*
hang up one's fid'dle (הענג אַפּ הוואַנז פידל) עפּעס אויפגעבען, זיך צו-ריקציהען פון עפּעס.
hang up one's hat (הענג אַפּ הוואַנז העט) זיך מאַכען היימיש אין אַ פרעמדען הויז; אָפּט בעזוכען אימעצענס הויז [הויפּטזעכליך, ווען מען איז אין הויז אונצופריעדען מיט דיזע בעזוכען].
hang upon' some one's lips (הענג

א-פאן' סאם הוואנז ליפס) שלינגען אימעצענס ווערטער.

hank *n. and v.* (הענק) א שפולע אדער קנויל פאדים; א שטריק, א קייט, א קלאמער, א רינג אדער וועלכער עס איז אנדער געגענשטאנד וואס ווערט בענוצט צום בעפעסטיגען עטוואס; א מין אייזערנער אדער הילצערנער רינג פון א שיף; א געוועהנהייט, א מנהג; בעפעסטיגען מיט א שטריק; צונויפוויקלען אין קנוילען אדער שפולעס [ווי פאדים].

han'ker *v.* (הענ'-קער) שטארק געלוסטען אדער לעכצען נאך עפעס.

A sick person often **hankers** after food which he should not eat.

han'kering *n.* (הענ'-קער-אינג) דאס שטארקע געלוסטען אדער דאס לעכצען נאך עפעס.

han'keringly *adv.* (הענ'-קער-אינג-לי) לעכצענדיג אדער געלוסטענדיג נאך עפעס.

han'key-pan'key *n.* (הענ'-קי-פענ'-קי) ז. ***hanky-panky***

han'ky-pan'ky *n.* (הענ'-קי-פענ'-קי) שווינדעל, בעטרוג, פאקוס, קונצען.

Hannibal'ian *a.* (הענ-אי-בעל'-יען) וואס איז שייך צו האניבאל פון קארטאגא, וואס האט אנגעפיהרט די מלחמה גענגען די רוימער אין דריטען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט.

Hannibal'ic *a.* (הענ-אי-בעל'-איק) ז. ***Hannibalian***

Hanove'rian *a. and n.* (הענ-א-ווי'-רי-ען) פון האנאווער; אן איינוואהנער פון האנאווער [א פראווינץ אין דייטשלאנד]; אן אנהענגער פון דער האנאווערער דינאסטיע [אין דער ענגלישער פאליטיק אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונדערט].

han'sa *n.* (הענ'-סא) ז. ***hanse***

Han'sard *n.* (הענ'-סארד) א בירגער אדער קויפמאן פון א האנזע־שטאדט אין דייטשלאנד. ז. ***Hanse towns***

han'sard *n.* (הענ'-סארד) דער געדרוקטער פראטאקאל פון דעם ענגלישען פארלאמענט [אויף דעם נאמען פון ארויסגעבער האנסארד].

Hanse *n. and a.* (הענס) די דייטשע האנזע־ליגע; וואס איז שייך צו דער דייטשער האנזע־ליגע. ז. ***Hanseatic League***

hanse *n.* (הענס) א בונד פון האנדעלס שטעדט; א פעראיין אדער גילדע פון קויפלייט.

hanseat'ic *a.* (הענ-סי-עט'-איק) וואס איז שייך צו א בונד פון האנדעלס־שטעדט אדער צו א גילדע פון קויפלייט.

Hanseat'ic *a.* (הענ-סי-עט'-איק) וואס איז שייך צו די האנזע־שטעדט אין דייטשלאנד. ז. ***Hanse towns***

Hanseat'ic League (הענ-סי-עט'-איק ליעג) דער בונד אדער ליגע פון שטעדט אין נארד־דייטשלאנד, וועלכע האט עקזיסטירט אין די יאהרען 1669—1150, פאר די צוועקען פון האנדעל און צום שוץ געגען ים־רויבער און פיינדליכע רעגיערונגען.

han'sel *n. and v.* (הענ'-סעל) ז. ***handsel***

Hanse towns (הענס טאונז) די האנזע־שטעדט [דער בונד פון שטעדט אין נארד־דייטשלאנד אין די יאהרען 1669—1150 פאר די צוועקען פון האנדעל און צום שוץ געגען ים־רויבער און פיינדליכע רעגיערונגען; די דייטשע פריי־שטעדט האמבורג, ליבעק און ברעמען.

han'som *n.* (הענ'-סאם) אזא צוויי־רעדערדיגע בריטשקע.

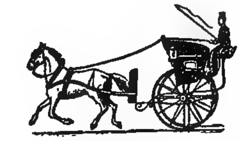

Hansom

hap *n. and v.* (העפ) א צופאל; א צופעליגע פאסירונג; טרעפען, געשעהען, פאסירען.

hap'hazard *n. and a.* (העפ'-העז-ארד) א צופאל, א פאסירונג; צופעליג.

hap'less *a.* (העפ'-לעס) אונגליקליך.

hap'lessly *adv.* (העפ'-לעס-לי) אונגליקליך, אונגליקליכערהייד.

hap'lessness *n.* (העפ'-לעס-נעס) אונגליקליכקייט; דאס זיין אונגליקליך.

hap'ly *adv.* (העפ'-לי) פילייכט, אפשר; צופעליג.

ha'p'orth *n.* (היי'-פוירטה) דער ווערטה פון א האלבער פעני: א קלייניגקייט.

hap'pen *v. and adv.* (העפען) טרעפען, געשעהן, פאסירען; מעגליך, אפשר, פילייכט.

hap'pen in (העפען אין) צופעליג אריינקומען; אבשטאטען א צופעליגען וויזיט.

hap'pening *n.* (העפ'-נינג) א צופאל, א פאסירונג.

hap'pen on (העפען אן) זיך צונויפטרעפען; צופעליג זיך אנשטויסען אויף עפעס.

hap'pen what may (העפען הוואט מיי) זאל געשעהן וואס עס וויל.

hap'pily *adv.* (העפ'-אי-לי) גליקליך; מיט גוט גליק; גליקליכערווייז; געשיקט; פאסיג, געלונגען.

hap'piness *n.* (העפ'-אי-נעס) גליק; גליקזעליגקייט; גליקליכקייט.

hap'py *a.* (העפ'-אי) גליקליך, גליקזעליג; דערפרעהט; בעגינסטיגט פון גליק; געשיקט, פאסיג, געלונגען.

hap'py-go-luck'y *a. and adv.* (העפ'-אי-גאו-לאק'-אי) וואס לאזט געהן ווי עס געהט; אבגעלאזען; אויף גוט גליק.

har'a-kir'i *n.* (הער'-א-קיר'-אי) די האראקירי [אן ארט זעלבסטמארד ביי די יאפאנעזער דורך אויפשניידען דעם בויך און ארויסלאזען די געדערים]; זעלבסטמארד; זעלבסטפערניכטונג.

ha'ram *n.* (היי'-רעם) ז. ***harem***

harangue' *n. and v.* (הע-רענג') אן אראטארישע רעדע; אן אויפרוף; א דעקלאמאציאן, א טיראדע; האלטען א רעדע; אויפהיצען מיט א רעדע; מאכען אן אויפפאדערונג, אויפרופען.

harangu'er *n.* (הע-רענג'-ער) א ווארטפיהרער, א רעדנער.

har'ass *v.* (הער'-עס) ערמיעדען, אבמאטערען; פלאגען, קוועלען; בעאונרוהיגען; רייבען.

har'asser *n.* (הער'-עס-ער) א פערמאטערער, אן ערמיעדער; א בעאונרוהיגער.

har'assing *a.* (הער'-עס-אינג) פערמאטערנד, ערמיעדענד; בעאונרוהיגענד.

har'assment *n.* (הער'-עס-מענט) ערמיעדונג; אויסמאטערונג; פלאגונג; בעאונרוהיגונג.

har'binger *n. and v.* (האר'-בינ-דזשער) א פאר־לויפער [א שליח וואס לויפט פאראויס אנצוזאגען וועגען דער אנקונפט פון א פערזאן אדער זאך]; זיין א פאר־לויפער; אנזאגען; ברייננגען די בשורה.

har'bor *n. and v.* (האר'-באר) א דירה, אן אכסניא, א וואהנונגס־ארט; אן אבדאך; א שוץ־פלאץ; א האפען פאר שיפען; אויפנעהמען, געבען סטאנציע; פערדעקען, בעשיצען; פערבארגען אין זיך געדאנקען, איינהאלטען געפיהלען; בעקומען אן אבדאך; זיין בעשיצט אדער בעהאלטען; זיך אויפהאלטען; שטעהן אין האפען.

har'bor-dues *n.* (האר'-באר-דיוז) האפען־אבצאהלונג [דער שטייער וואס א שיף דארף בעצאהלען פאר שטעהן אין האפען].

har'bored *a.* (האר'-בארד) בעזארגט מיט דירה; אויפגענומען; בעשיצט.

har'borer *n.* (האר'-באר-ער) איינער וואס גיט אימעצען אן ארט ביי זיך אין הויז.

har'borless *a.* (האר'-באר-לעס) וואס האט ניט קיין האפען; אהן אן אבדאך; אהן אן אכסניא; ניט בעשיצט.

har'bor-light *n.* (האר'-באר-לאיט) א לייכט־טהורם, וואס בעלייכט פאר די שיפען דעם אריינגאנג אין האפען.

har'bor-mas'ter *n.* (האר'-באר-מעס'-טער) א האפען־מייסטער [א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די שיפען אין האפען].

har'bor-pi'rate *n.* (האר'-באר-פאי'-רעט) א האפען־פיראט [א רויבער אדער גנב וואס גנב'עט אראב זאכען פון שיפען אין האפען].

har'bor revenge' (האר'-באר רי-וועגדזש') פערבארגען אין זיך א געדאנק וועגען נקמה.

hard *a., n. and adv.* (הארד) הארט, פעסט, שטייף; שווער צו דערליידען אדער אריבערצוטראגען, שטרענג, אכזריות'דיג, גרויזאם; מיט א הארטען, פערשטיינערטען הארץ, אונ'ברחמנות'דיג; שווער, שלעכט; מיהזאם, מיט אייפערקייט, ענערגיש; רויה; גראב, בעליידיגענד; אונאנגענעהם, ארעם, קארג; סאליד, זיכער; אויף וואס אדער אויף וועמען מען קען זיך פערלאזען; וואס קען ליידען אדער אריבערטראגען, שטארק, קרעפטיג; אבליגאטאריש, בינדענד; פערהארטעוועט, פערדארבען, שלעכט; א הארטע אדער פערהארטעוועטע זאך; א שאסעע; מיט עקשנות, מיט א שטארקער ענערגיע; אויף א שווערען, בעמיהענדען שטייגער; פערורזאכענדיג יסורים, פייניגענדיג; אויף א סאלידען, זיכערען אופן; אין נאהנטער פערבינדונג, הארט נעבען; בעהאנדלענדיג גראב; מאכענדיג הארט אדער שווער.

hard and fast (הארד ענד פעסט) שטרענג בינדענד; שטארק אבליגאטאריש; וואס מען מוז טהאן אדער פאלגען.

hard at work (הארד עט הווירק) פלייסיג ביי דער ארבייט.

hard'-bake *n.* (הארד'-בייק) א מין קאנפעקט אדער צוקערקע.

hard'beam *n.* (הארד'-ביעם) א קליינער בוים אדער קוסט מיט זעהר שטייפען האלץ פון וועלכען מען מאכט אינסטרומענטען פאר טישלער [סטאליארעס].

hard'-bound *a.* (הארד'-באונד) מיט א הארטען מאגען, פערשטאפט; שטייף, ניט־ריהרעוודיג.

hard by (הארד באי) נאהענט, נעבען, דאביי.

hard cash (הארד קעש) הארטע קליינגערס, מזומנים.

hard'-earned *a.* (הארד'-אוירנד) שווער פערהארעוועט, פערדיענט דורך שווערער ארבייט.

har'den *v.* (האר'דן) מאכען הארט, פערהארטעווען; פערשטארקען דעם כאראקטער, מאכען גלייכגילטיג צו עפּעס; הארט ווערען; זיין מיט א הארטען כאראקטער, ווערען גלייכגילטיג צו עפּעס; הויבען זיך אין מקח, טהייער ווערען.

hard'ener *n.* (הארד'-נער) דער וואס פערהארטעוועט [ווי איינער וואס ברענט איבער שטאהל צו מאכען עס הארט].

har'den the neck (האר'דן טהי נעק) ווערען ווידערשפּעניג.

hard'-faced *a.* (הארד'-פּייסט) מיט א בייזען פּנים.

hard'-fa'vored *a.* (הארד'-פּיי'-װארד) געשטראָפט פון דער נאטור, מיאוס, העסליך.

hard'-fa'voredness *n.* (הארד'-פּיי'-װארד-נעס) מיאוסקייט, העסליכקייט, גראבע געזיכטסציגע.

hard'-fea'tured *a.* (הארד'-פּיע'-טשורד) וואס האט גראבע אָדער מיאוסע געזיכטסציגע.

hard'-fern *n.* (הארד'-פוירן) א מין פארנקרויט אָדער פּאַפּאראָטניק. ז. *fern*.

hard'-fis'ted *a.* (הארד'-פיס'-טעד) מיט שטארקע הענד; וואס האט א פערמאַכטע האנד, קארג.

hard'-fought *a.* (הארד'-פאָהט) שווער ערקעמפּפט.

hard'-got *a.* (הארד'-גאָט) שווער ערווארבען.

hard'-grained *a.* (הארד'-גריינד) מיט שטייפע אָדערען [פיבּרען, פאזערען]; ניט־אנציהענד, אונפריינדליך.

hard'-grass *n.* (הארד'-גראס) גארטען־גראז [א מין הארט גראז וואס וואקסט אָפט אין גערטנער].

hard'-han'ded *a.* (הארד'-הענ'-דעד) וואס האט הארטע הענד [פון גראָבער ארבייט]; וואס הערשט מיט א שווערער האנד, דעספּאָטיש, אכזריות'דיג.

hard'-head'ed *a.* (הארד'-העד'-עד) מיט א שארפען קאָפּ; וואס לאָזט זיך ניט לייכט אָבנארען.

hard'-hear'ted *a.* (הארד'-האר'-טעד) הארט־הערציג, בייז, און'ברחמנות'דיג, אונמענשליך.

hard'-hear'tedness *n.* (הארד'-האר'-טעד-נעס) הארט־הערציגקייט; בייזקייט, אכזריות'דיגקייט, אונמענשליכקייט.

hard hit (הארד היט) שווער געטראָפען [פון אונגליק].

har'dihood *n.* (האר'-די-הוד) דרייסטקייט; פרעכהייט.

har'dily *adv.* (האר'-די-לי) אויף א דרייסטען, ענטשלאָסענעם אופן; מיט פרעכהייט.

har'diness *n.* (האר'-די-נעס) פעסטקייט; דרייסטקייט.

hard'ish *a.* (הארד'-איש) הארטליך, עטוואס הארט.

hard la'bor (הארד ליי'-באר) צוואנגס־ארבייט, קאטאָרזשנע ארבייט.

hard'-la'bored *a.* (הארד'-ליי'-בארד) אויסגעארבייט מיט מיה.

hard life (הארד לאיף) א געמוטשעט לעבען.

hard lines (הארד לאינז) א ביטערער, שווערער מזל; עס געהט ניט, כאָטש צורייס זיך.

hard'ly *adv.* (הארד'-לי) הארט; שטרענג; אונגינסטיג; מיט מיה; מיט מאטערניש; שווערליך, קוים; כמעט אין גאנצען ניט; אונוואהרשיינליך.

He hardly knows any one in this city.

hard'ly an'ything (הארד'-לי ענ'-אי-טהינג) כמעט גארנישט.

hard'ly an'ywhere (הארד'-לי ענ'-אי-הוועהר) כמעט אין ערגעץ ניט.

hard'ly ev'er (הארד'-לי עוו'-ער) כמעט קיינמאָל ניט.

hard'ly one (הארד'-לי וואן) כמעט קיינער ניט.

hard mon'ey (הארד מאנ'-אי) ז. *hard cash*.

hard'-mouthed *a.* (הארד'-מאוטהד) הארט־מויליג [וועגען א פערד וואס לאָזט זיך ניט אזוי לייכט איינהאלטען דורך דער צוים].

hard'ness *n.* (הארד'-נעס) הארטקייט; שטייפקייט, רויהייט, גראָבקייט; שטרענגקייט; שווערקייט; הארט־הערציגקייט; אכזריות'דיגקייט; גרויזאַמקייט; פערהארטונג.

hard'-pan *n.* (הארד'-פּען) די אונטערשטע הארטע שיכט פון דער ערד וואס איז אונטער דער אויבערשטער ווייכער שיכט; הארט, אונגעאַקערט לאנד; א פעסטער באָדען אָדער באזיס; די נידריגסטע שיכט.

hard pull (הארד פול) א שווערע זאך, א שווערע אונטערנעהמונג.

hard pushed (הארד פושט) אויף געבראָטענע צרות; פערענגט [אין געלד].

hard run (הארד ראן) אין פערלעגענהייט, אין מאנגעל; אין געלד־פערלעגענהייט, האבענדיג א מאנגעל אין געלד, פערענגט.

hards *n.* (הארדז) פּאַקוליעס [אָבפאל פון פלאַקס]; אָבפאל פון וואָל.

hard'-set *a.* (הארד'-סעט) הארטנעקיג; פער'עקשן'ט; איינגעשפּארט.

hard'-shell *a. and n.* (הארד'-שעל) 1. וואס האט א הארטען מושעל אָדער שאלעכץ; א ווענוס־מושעל מיט א הארטען שאלעכץ; 2. פער'עקשן'ט קאנזערוואטיוו, הארטנעקיג.

2. He is a hard-shell orthodox Jew.

hard'-shelled *a.* (הארד'-שעלד) ז. *hard-shell*.

hard'ship *n.* (הארד'-שיפ) מיה; מיהזעליגקייט; אנגעשטרענגטקייט; שווערקייט; בעדריקונג.

hard'-spun *a.* (הארד'-ספּאן) שטייף געדרעהט [וועגען פאדים].

hard'tack *n.* (הארד'-טעק) שיפס־צוויבאק [אזא מין גרויסער הארטער ביסקוויט וואס ווערט געבאקען אהן זאלץ און ווערט געטריקענט פאר דעם געברויך פון דער ארמעע און פלאָטע].

hard task (הארד טעסק) א שווערע ארבייט, א שווערע אויפגאבע.

hard time (הארד טאים) א שווער שטיקעל ארבייט, א שווערע אויפגאבע.

I had a hard time to convince him.

hard times (הארד טאימז) שלעכטע, שווערע צייטען.

hard to please (הארד טו פּליעז) שווער צו בעפריעדיגען.

It is hard to please everybody.

hard up (הארד אפּ) אויף געבראָטענע צרות; אין א גרויסער געלד־פערלעגענהייט, שטארק פערענגט.

hard'ware *n.* (הארד'-הוועהר) אייזענווארען, שטאהל־ווארען אָדער קורץ־ווארען [קלענערע מעטאלענע ארטיקלען, ווי געצייג, געשיר א. ד. ג.].

hard'wareman *n.* (הארד'-הוועהר-מען) אן אייזען אָדער שטאהל־ווארען־הענדלער; א קורץ־ווארען־קרעמער.

hard wa'ter (הארד וואה'-טער) הארט וואסער [וואסער וואס ענטהאלט אין זיך קאלך און אנדערע עהנליכע שטאָפען].

hard'wood *a. and n.* (הארד'-הוואוד) פון הארט־האלץ, וואס איז פון הארט־האלץ; א הארט־האלץ־בוים.

har'dy *a. and n.* (האר'-די) הארט, פעסט, שטארק; ווידערשטאנדס־פעהיג, אויסדויערהאפט; אבגעהארטעט; מוטיג, דרייסט; פרעך; אזא פיערקאנטיג אייזענדעל וואס ווערט ארייגעשטעלט אין א קאוואדלע [אמבאס] פון א שמיעד.

har'dy-hole *n.* (האר'-די-האול) אזא פיערקאנטיג לאך אין א קאוואדלע [אמבאס] פון א שמיעד.

hare *n.* (העהר) א האז.

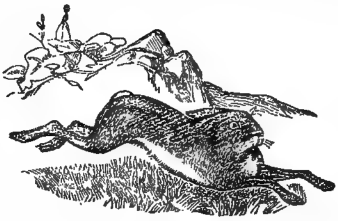

Hare

hare and hounds (העהר ענד האונדז) אזא שפּיעל וואס מאכט נאך די יאגד אויף האזען [א פּאר מענשען לויפען פאראויס און צושפּרייטען אויף'ן וועג שטיקלעך פּאַפּיער און לויט דיעזע שפורען יאגען זיי אנדערע נאך].

hare'bell *n.* (העהר'-בעל) די שאטלענדישע גלאקענבלום [א פלאנצע מיט אראבהענגענדע גלאקענפערמיגע בלויע בלומען, איז שטארק פערשפּרייט אין אייראָפּא און אין נארד־אמעריקא].

Harebell

hare'brain *a. and n.* (העהר'-בריין) מיט א האזענעם מארך; אונרוהיג; ווילד; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען; צוטראגען; אן אונרוהיגער, אונבעזאנענער אָדער צוטראגענער מענש.

hare'brained *a.* (העהר'-בריינד) מיט א האזענעם מארך; אונרוהיג, ווילד; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, צוטראגען.

hare'brainedly *adv.* (העהר'-ברײנד-לי) װי א האז; מיט אונרוהיגקײט, אונ־בעזאנענהײט אדער צוטראגענקײט.

ha'reem *n.* (הײ'-רעם) ז. *harem*

hare'-eyed *a.* (העהר'-איד) מיט האזענע אויגען; װאכזאם; שרעקעדיג.

hare'foot *n.* (העהר'-פוט) א האזענער פוס; עטװאס ענליך צו א האזענעם פוס; דאס האזען־פיסעל [אזא פלאנצע, װערט אויך גערופען דאס בענעדיקטען־קרויט אדער נעלקען־װארצעל].

hare'-foot'ed *a.* (העהר'-פוט'-עד) װאס האט גדריכט־בעװאקסענע פיס [װי ביי א האז].

hare'-hear'ted *a.* (העהר'-האר'-טעד) האזען־הערציג, שרעקעדיג.

hare'hound *n.* (העהר'-האונד) א הונד װאס װערט געברויכט אויף האזען־יאגד, א כארט.

hare'-hun'ting *n.* (העהר'-האנ'-טינג) האזען־יאגד.

hare'-kangaroo' *n.* (העהר'-קענ-גע-רוה') די האז־קענגורו [אזא קלײנע קענגורו ענליך צו קאליר און טײלװײז אויך אין ארט לעבען צו א האז].

hare'lip *n.* (העהר'-ליפ) א האזען־ליפ [א געשפאלטענע אויבערשטע ליפ]; אזא פיש װאס זײן מויל זעהט אויס אזוי װי ער װאלט געהאט א האזען־ליפ [האלט זיך אין אײניגע טײכען אין די פעראײניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

hare'lipped *a.* (העהר'-ליפט) װאס האט א האזען־ליפ [א צושפאלטענע אויבער־שטע ליפ].

ha'rem *n.* (הײ'-רעם) [די א הארעם פרויען־אבטײלונג אין א מאכמעדאנישען הויז]; די הארעמ־פרויען; א הײליגער פלאץ, א פערבאטענער פלאץ.

hare'-pipe *n.* (העהר'-פאיפ) א פאסטקע אדער א נעץ צו כאפען האזען.

hare's'-ear *n.* (העהרז'-איער) דאס האזען־אויערעל [אזא פלאנצע].

hare's'-let'tuce *n.* (העהרז'-לעט'-אס) האזען־קרויט [אזא מין פלאנצע, מיט װעלכער האזען שפײזען זיך].

hare's'-pal'ace *n.* (העהרז'-פעל'-עס) ז. *hare's-lettuce*

hare's'-tail *n.* (העהרז'-טײל) דאס װאל־גראז [א מין באװעל־גראז].

hare's'-tail rush (העהרז'-טײל ראש) ז. *hare's-tail*

hare'-this'tle *n.* (העהר'-טהיסל) ז. *hare's-lettuce*

har'fang *n.* (האר'-פענג) די שנײע־נאכט־אוילע [א נאכט־אוילע אדער סאװע װאס פרעסט האזען].

har'icot *n.* (הער'-אי-קאו) א מין מאכל פון פלײש און גרינסען; א מין פאסאליעס; א מין רױטע פארב [פאר לײמענע כלים].

har'ier *n.* (הער'-אי-ער) א מין קלײנער יאגד־הונד.

ha'ri-ka'ri *n.* (הא'-רי-קא'-רי) ז. *hara-kiri*

har'ish *a.* (העהר'-איש) ענליך צו א האז.

hark *v.* (הארק) הערען, זיך אײנהערען, הארכען [װערט געברויכט מעהרסטענס אלס בעפעהל: הער!].

hark away' ! (הארק ע-הױי') פאר־װערטס! פארויס! [א בעפעהל צו יאגד־הינד].

hark'-away' *n.* (הארק'-ע-הױי') א יאגד־רוף צו די הינד זײ זאלען לויפען נאך די שפורען פון די פערפאלגטע חיות.

hark back ! (הארק בעק) א בעפעהל צו יאגד־הינד, װעלכע האבען פערלארען די שפורען פון די פערפאלגטע חיות, זײ זאלען זיך אומקעהרען צוריק און אנהױ־בען פון דאס־נײ זוכען.

hark back (הארק בעק) זיך צוריק אומ־קעהרען, אין א געשפרעך אדער אבהאנד־לונג, צו א פריהעריגען פונקט און אנהױבען אלעס פון דאס־נײ.

Old people like to hark back to the good old times.

har'ken *v.* (האר'קן) זיך אײנהערען; הארכען; זײן אויפמערקזאם.

hark for'ward ! (הארק פאר'-װארד) ז. *hark away !*

harl *n.* (הארל) בינט־פלאקס־פעדים; בינט־לעך האר, װאל א. ד. ג.; אײנגענטום ער־װארבען דורך אונרײנע מיטלען.

har'lequin *n., a. and v.* (האר'-לע-קין) א קלאון, א פאיאץ, א קאמיקער, א קא־מעדיאנט, א קונצען־מאכער, א פורים־שפיעלער; א לץ; פאנטאסטיש און פער־שיעדענארטיג געפארבט; מאכען קאמע־דיאנטסקע שטיק, װועקשלען, אװעק־לקחנ'ען, מאכען עפעס זאל פלוצלונג פער־שװינדען [װי דורך א קונץ־שטיק].

harlequinade' *n.* (האר-לע-קי-נײד') א מין פאנטאמימע; א טײל פון א פאנטא־מימע װאו דער קלאון אדער קאמיקער שפיעלט די הויפט ראלע; א קאמעדיאנט־סקע שטיק; א שפאס, א לצנות; עטװאס װאס איז לעכערליך אדער װאס האט ניט קײן זינ.

har'lequin duck (האר'-לע-קין דאק) א מין ים־קאטשקע [ענטעל] מיט פער־שיעדענארטיגע און פאנטאסטיש־קאלירטע פעדערען [האלט זיך אויף אין די קאלטע געגענדען].

Harlequin Duck

har'lequinize *v.* (האר'-לע-קין-איז) זיך קלײדען פאנטאסטיש.

har'lequin ser'vice (האר'-לע-קין סויר'-װיס) א סערװיז [געשיר] אין װעל־כען די בעזונדערע שטיקלעך זײנען פער־שיעדען געפארבט.

har'lequin set (האר'-לע-קין סעט) ז. *harlequin service*

har'lot *n., a. and v.* (האר'-לאט) א נאַ־ פען־פרוי, א פראסטיטוטקע; געמײן, ניד־ריג, פראסטיטוּירט; װאס איז שײך אדער ענליך צו א פראסטיטוטקע; זײן א פרא־סטיטוטקע; זינדיגען מיט פראסטיטוטקעס.

har'lotize *v.* (האר'-לאט-איז) זײן א נאַ־ פען־פרוי אדער פראסטיטוטקע; זיך פראס־טיטואירען.

har'lotry *n.* (האר'-לאט-רי) געמײנ־הײט, נידערטרעכטיגקײט; פראסטיטוציאן.

harm *n. and v.* (הארם) בײזעס, שאדען; פערלעצונג, בעשעדיגונג; מאכען שאדען, טהאן שאדען; שעדיגען, בעשעדיגען, פער־לעצען.

harmat'tan *n.* (האר-מעט'-ען) דער האר־מאטאן [א װינד װאס בלאזט אין אײני־גע טײלען פון אפריקא אין די מאנאטען דעצעמבער, יאנואר און פעברואר. בעת דעם װינד װערט די זון פערטונקעלט און פלאנצען און זאנגען די הויט בײ מענשען װערען פערטריקענט].

harm'ful *a.* (הארם'-פול) שעד־ליך, שעדיגענד, פערלעצענד.

harm'fully *adv.* (הארם'-פול-אי) אויף א שלעכטען, שעדליכען, שעדיגענדען אדער פערלעצענדען אופן.

harm'fulness *n.* (הארם'-פול-נעס) שעדליכקײט.

harm'less *a.* (הארם'-לעס) אונשעדליך; אונבעשעדיגט, גאנץ.

harm'lessly *adv.* (הארם'-לעס-לי) אהן שאדען; אויף אן אונשעדליכען אדער אונ־בעשעדיגטען אופן.

harm'lessness *n.* (הארם'-לעס-נעס) אונשעדליכקײט, אונבעשעדיגטקײט.

harmon'ic *a. and n.* (האר-מאנ'-איק) הארמאניש; מוזיקאליש; איבערײנשטי־מענד; אין מאטעמאטיק — ענליך צו אדער קאנסטרואירט װי א הארמאנישע לי־ניע [די זינ־זאג ליניע װעלכע עס בע־שרײבט א װיברירענדע סטרונע]; אן אויס־בערטאן; דער אבקלאנג פון א טאן; א הארמאנישער טאן [פון א סטרונע].

harmon'ica *n.* (האר-מאנ'-אי-קא) א מויל־הארמאניק [אזא מוזיקאלישע שפיעל־צײג].

harmon'ical *a.* (האר-מאנ'-אי-קעל) הארמאניש; מוזיקאליש; איבערײנשטי־מענד.

harmon'ically *adv.* (האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף א הארמאנישען אופן; מיט הארמאניע; אין א הארמאנישער בעצי־הונג.

harmon'ical progres'sion (האר-מאנ'-אי-קעל פרא-גרעש'-אן) די הארמאני־שע פראגרעסיאן אין מאטעמאטיק [א רײהע צאהלען װאס זײערע רעציפראקע װערטהען שטעהען אין אן אריפמעטישער פראגרע־סיאן].

harmon'ic curve (האר-מאנ'-איק קוירװ) א הארמאנישע ליניע [די זינ־זאג ליניע, װעלכע עס בעשרײבט א װיברי־רענדע סטרונע].

harmon'ichord *n.* (האר-מאנ'-אי-קאהרד) די פיאנא־פיעדעל [אזא מוזיקא־לישער אינסטרומענט מיט סטרונעס און מיט א קלאװיאטור װי בײ א פיאנא און מיט מענער פון א פיעדעל].

harmon'icism *n.* (האר-מאנ'-אי-סיזם) דאס זײן הארמאניש.

harmon'icon *n.* (האר-מאנ'-אי-קאן) אן ארקעסטריאן [אזא מוזיקאלישער אינ־סטרומענט]; א גלאז־הארמאניקע; א מויל־הארמאניקע [א מוזיקאלישע שפיעל־צײג].

harmon'ics *n.* (האר-מאנ'-איקס) די מא־טעמאטישע טעאריע װעגען הארמאנישע ליניען; הארמאניע־לעהרע אין מוזיק.

harmo'nious *a.* (האר-מאו'-ני-אס) הארמאניש; װאוילקלינגענד; איבערײנ־שטימענד, אײניג.

harmo'niously *adv.* (האר-מאו'-ני-אס-לי) אויף א הארמאנישען אופן; מיט הארמאניע; אײניג.

harmo'niousness *n.* (האר-מאו'-ני-אס-נעס) דאס זײן הארמאניש; הארמאניע, אײנקלאנג; איבערײנשטימונג.

harmonisa'tion *n.* (האר-מא-ני-זײ'-שאן) ז. *harmonization*

har'monise *v.* (האר'-מא-נאיז) ז. ***harmonize***

har'monist *n.* (האר'-מא-ניסט) א קענער אין די פרינציפען פון הארמאניע אין מוזיק; א קאמפאניסט [א מוזיק־פערפאסער].

Har'monist *n.* (האר'-מא-ניסט) א מיטגליעד פון אן אמאליגער קאמוניסטישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז ארגאניזירט געווארען פון נעארג ראפ אין ווירטעמבערג, דייטשלאנד און איז פון איהם אריבערגעפיהרט געווארען אין יאהר 1803 אין שטאאט פענסילווייניא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

harmonis'tic *a.* (האר-מא-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו הארמאניע; הארמאניש.

harmo'nium *n.* (האר-מאו'-ני-אם) א הארמאניום, א הויז־ארגעל.

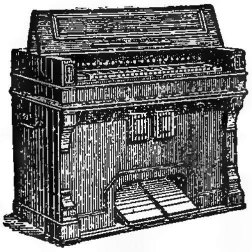

Harmonium

harmoniza'tion *n.* (האר-מא-ני-זיי'-שאן) דאס הארמאניזירען; דאס זיין הארמאניש.

har'monize *v.* (האר'-מא-נאיז) זיין הארמאניש; מאכען הארמאניש אדער וואויל־קלינגענד [נאך די כללים פון הארמאניע אין מוזיק]; הארמאנירען, ברייננען אין איינקלאנג; ברייננען צו איבעראיינשטימונג.

har'monizer *n.* (האר'-מא-נאי-זער) ז. ***harmonist***

harmonom'eter *n.* (האר-מא-נאמ'-ע-טער) א האדמאנאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די הארמאנישע בעציהונגען פון קלאנגען].

har'mony *n.* (האר'-מא-ני) 1. מוזיק; הארמאניע; וואוילקלאנג; 2. איבעראיינשטימונג.

2. They are now living in harmony.

har'motome *n.* (האר'-מא-טאום) דער קרייצשטיין [אזא מינעראל].

harn *n. and a.* (הארן) אזא גראבער זארט לייוועגד; געמאכט פון גראבען לייווענד.

har'ness *n. and v.* (האר'-נעס) די שפאנגעצייג פון א פערד [ווי דער כאמוט, די שלייעס, דער צוים א. ד. ג.]; די בעוואפנונג אדער כלי־זיין פון א סאלדאט; ארבייטס־אינסטרומענטען; דאס וואס מאכט גרייט צו דער ארבייט; דער אפאראט אין א וועב־שטוהל דורך וועלכען די לענגפעדים זיינען דורכגעצויגען און הויבען זיך אויף און לאזען זיך ארונטער: דער מעכאניזם, דורך וועלכען עס בעוועגט זיך א גרויסער גלאק; אנטהאן אויף א פערד זיין געשפאן.

har'ness-cask *n.* (האר'-נעס-קעסק) א פראוויאנט־קאסטען [אויף א שיף].

har'ness-ma'ker *n.* (האר'-נעס-מיי'-קער) א רימער, א זאטלער, איינער וואס מאכט די שפאן־געצייג פון א פערד.

har'ness-room *n.* (האר'-נעס-רוהם) א זאטעל־קאמער [א קאמער וואו מען האלט און מען רייניגט פערשיעדענע זאכען וואס זיינען שייך צו די שפאן־געצייג פון א פערד].

har'ness-tub *n.* (האר'-נעס-טאב) ז. ***harness-cask***

Harp *n.* (הארפ) אין אסטראנאמיע — די לירע [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען].

harp *n. and v.* (הארפ) א הארף [א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס]; א הארפ אדער הארפער [אן אלטע אירלענדישע מטבע פון 16טען און 17טען יאהרהונדערט]; אין א קראץ־מאשין — די גראטע אדער רעשאטקע, דורך וועלכער עס פאלט ארויס דער אבפאל פון אבגעקראצטער וואל; שפיעלען אויף א הארף; רעדען זעהר אפט וועגען איינער און דערזעלבער זאך.

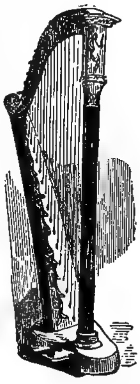

Harp

har'per *n.* (האר'-פער) א הארף־שפיעלער; א הארפער אדער הארפ [אן אלטע אירלענדישע מטבע].

har'peress *n.* (האר'-פער-עס) א פרויענצימער וואס שפיעלט אויף א הארף.

har'ping *n.* (האר'-פינג) דאס שפיעלען אויף א הארף; די דיקע לייסט אויף דעם פאדערשטען טייל פון א שיף.

har'pist *n.* (האר'-פיסט) א הארף־שפיעלער.

harp on one string (הארפ אן הוואן סטרינג) לאנגווייליג און מאנאטאנע זיך האלטען אן איין זאך אדער אן איין פונקט.

harpoon' *n. and v.* (האר-פוהן') א הארפון, א ווארף־שפיעז צום פאנגען וואלפיש; שטעכען, כאפען אדער טויטען מיט א הארפון.

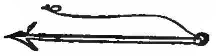

Harpoon

harpoo'ner *n.* (האר-פוה'-נער) איינער וועלכער ווארפט דעם הארפון אדער ווארף־שפיעז אין א וואל־פיש.

harpoon'-gun *n.* (האר-פוהנ'-גאן) א קאנאן, וועלכע שיסט אוים מיט א הארפון אדער ווארף־שפיעז.

harp'-seal *n.* (הארפ'-סיעל) דער גרענלאנדישער ים־הונד אדער דער הארף־ים־הונד [ווערט אזוי גערופען, ווייל ביי די זייטען האט ער צוויי שווארצע פאסען, וועלכע בילדען עטוואס עהנליכעס צו א הארף].

harp'-shell *n.* (הארפ'-שעל) א הארף־מושעל [א מין ברייטע מושעל מיט ארויסגעשטארצטע ווינקלען וואס האט די פארם פון א הארף].

Harp-shell

harp'sichord *n.* (הארפ'-סי-קאהרד) א הארפסיכארד, א קלאוויר [א מין פארטעפיאן פון 17טען און 18טען יאהרהונדערט].

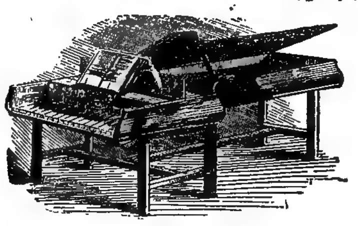

Harpsichord

harp'sichordist *n.* (הארפ'-סי-קאהר-דיסט) איינער וואס שפיעלט אויף א הארפסיכארד. ז. ***harpsichord***

harp upon' the same string (הארפ א-פאן' טהי סיים סטרינג) איבערזינגען דאסזעלבע ליעדעל, טאפטשען זיך אויף איין ארט.

har'py *a.* (האר'-פי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די הארפיען [משונה'דיגע בייזע און בלוטדורשטיגע בעשעפענישען מיט א קאפ פון א פרויענצימער, מיט פליגלען פון א רויב־פויגעל און מיט שארפע שפיציגע נעגעל]; א רויבער, אן אכזר, א בייזער מענש; די הארפיע [אזא גרויסער דרום־אמעריקאנישער אדלער].

har'py-ea'gle *n.* (האר'-פי-איע'גל) די הארפיע [אזא גרויסער דרום־אמעריקאנישער אדלער].

har'ridan *n.* (הער'-אי-דען) אן אלטע שלעכטע פרוי, אן ארורה, א שלאק.

har'rier *n.* (הער'-אי-ער) א קליינער הונד וואס ווערט בענוצט אין יאגד אויף האזען; איינער וועלכער בעאונרוהיגט אדער פייניגט; א קארשון, א מארטין־פויגעל [א מין רויב־פויגעל].

Harrier

har'row *v. and n.* (הער'-או) בראנעווען, צוברעקלען די אויפגעאקערטע שטיקער ערד; רייסען, פלינדערען, פייניגען, קוועלען; א בראנע [אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען צוברעקעלט די אויפגעאקערטע שטיקער ערד].

Harrow

har'rower *n.* (הער'-א-ער) איינער וואס בראנעוועט; א פייניגער; א יאסטרעב אדער קאריטון [אזא רויב־פויגעל].

har'rowing *a.* (הער'-א-אינג) הערצ־רייסענד.

har'rowingly *adv.* (הער'-א-אינג-לי) אויף א הערצרייסענדען אופן.

har'ry *v.* (הער'-אי) פיינינגען, קוועלען; פלינדערען, פערוויסטען.

harsh *a.* (הארש) הארט, רויה, גראב, שארסטיג, ניט גלאט; שטרענג, גרויזאם, שלעכט; בעליידיגענד; אונאנגענעהם, פערדריסליך.

harsh'ly *adv.* (הארש'-לי) אויף א בייזען, שטרענגען אדער אונפריינדליכען שטייגער.

harsh'ness *n.* (הארש'-נעס) בייזקייט, גראבקייט, אונפריינדליכקייט; דאס זיין ניט גלאט, דאס זיין שארסטיג; אונאנגענעהמליכקייט; שטרענגקייט.

hart *n.* (הארט) א זעקס־יעהריגער הירש.

hart'beest *n.* (הארט'-ביעסט) א גרויסער אפריקאנישער אנטילאפ [א מין הירש].

harts'horn *n.* (הארטס'-הארן) א הירש־הארן; א מין זאלץ אדער אמאניום וואס בעקומט זיך פון הירש־הארן [ווערט געברויכט אין מעדיצין]; דער ווילדער ראזמארין [אן אייביג גרינער קוסט פון דרום־אייראפא מיט גרוילינע בלעטער און טונקעל־בלויע בלומען].

harts'horn-plan'tain *n.* (הארטס-הארן-פלענ'-טיין) דער ווילדער ראזמארין. ז. ***hartshorn***

hart's'-tongue *n.* (הארטס'-טאנג) דער הירש־צונג [א מין פארן־פלאנצע מיט לאנגע בלעטער]. ז. ***fern***

Hart's-tongue

har'um-scar'um *a. and n.* (העהר'-אם-סקעהר'-אם) ווילד, צולאזען, אונבעזאנען, לייכטזיניג; א ווילדער, צולאזענער אדער לייכטזיניגער מענש; א צו־דרעהטער קאפ.

harus'pex *n.* (הע-ראס'-פעקס). ז. ***aruspex***

har'vest *n. and v.* (האר'-וועסט) די שניטצייט, די צייט פון יאהר ווען מען נעהמט אראב די תבואות פון די פעלדער; אבגעשניטענע תבואה, ערנטע; דער פראדוקט פון אן ארבייט, א רעזולטאט, א פאלגע; דאס אראבנעהמען די תבואות פון די פעלדער; אראבנעהמען די תבואות פון די פעלדער; קלייבען די פרוכט, איינזאמלען, אריינבריינגען.

har'vest-bug *n.* (האר'-וועסט-באג) ז. ***harvest-tick***

har'vester *n.* (האר'-וועס-טער) א שניטער, איינער וואס שניידט אב די תבואה פון די פעלדער; א שנייד־מאשין; א מין שפין מיט לאנגע פיס.

har'vest-field *n.* (האר'-וועסט-פיעלד) א פעלד, פון וועלכען מען נעהמט אראב די אבגעשניטענע תבואה.

har'vest-fly *n.* (האר'-וועסט-פלאי) א מין הייששריק אדער גריל, וואס ערשיינט אין שניט־צייט [ענדע זומער].

Harvest-fly

har'vest-home *n.* (האר'-וועסט-האום) די שניט־צייט; דאס בריינגען די אבגעשניטענע תבואות אהיים; דער יום־טוב פון שניט־צייט; דאס ליעד וואס ווערט געזונגען אין דיעזען יום־טוב פון שניט־צייט.

har'vest-louse *n.* (האר'-וועסט-לאוס) ז. ***harvest-tick***

har'vestman *n.* (האר'-וועסט-מען) א שניטער, דער וואס שניידט די תבואה פון די פעלדער; א מין שפין מיט לאנגע פיס.

har'vest-mite *n.* (האר'-וועסט-מאיט) ז. ***harvest-tick***

har'vest-moon *n.* (האר'-וועסט-מוהן) די פולע לבנה אין דער שניט־צייט [די צייט נאהענט צו הערבסט, וועלכע ציי־כענט זיך אויס מיט זעהר ליכטיגע נעכט].

har'vest-mouse *n.* (האר'-וועסט-מאוס) די פעלד־מויז [א קליין מייזעלע וואס האלט זיך אויף אין די פעלדער].

har'vest-queen *n.* (האר'-וועסט-קהוויען) די ערנטע־קעניגין [אין שניט־יום־טוב פלעגט מען אין אמאליגע צייטען אויספוצען א פופע אדער קוקלע, וועלכע פלעגט דארפען פארשטעלען די געטין צערעס, און מען פלעגט זי טראגען אין פאראד].

har'vest-tick *n.* (האר'-וועסט-טיק) א מין קליינער מילב, וועלכער עסט זיך איין אין לייב און זויגט דאס בלוט [בעוויזט זיך מעהרסטענס אין שניט־צייט]

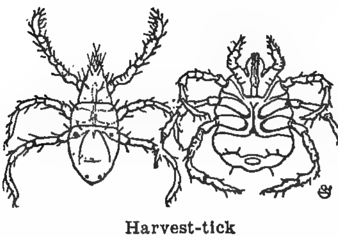

Harvest-tick

har'vest-time *n.* (האר'-וועסט-טאים) די שניט־צייט.

har'vest-wom'an *n.* (האר'-וועסט-וואומ'-ען) א שניטערין, א תבואה־שניידערין.

has (העז) האט. ז. ***have***

has'-been *n.* (העז'-ביען) עטוואס וואס בעלאנגט צו דער פערגאנגענהייט; עטוואס וואס איז ארויס פון געברויך.

hash *v. and n.* (העש) האקען אין קליינע שטיקלעך; געהאקט פלייש; א געריכט פון פלייש און בולבעס וואס מען האט פריהער אבגעקאכט און נאכדעם צוהאקט און ווידער געקאכט; א שפייז צונויפגעמישט פון נאכגעבליבענע און אלטע עסענס; שמוציגע רייד, נבול פה.

hash'eesh *n.* (העש'-איש) ז. ***hashish***

hash'-house *n.* (העש'-האוס) א ביליגע אכסניה אדער קעסט־הויז.

hash'ish *n.* (העש'-איש) האשיש [אזא בערוישענדער געטראנק וואס ווערט געמאכט פון אינדישע קאנאפליעס]; אינדישע קאנאפליעס [האנף].

haskiniza'tion *n.* (העס-קינ-אי-זיי'-שאן) א פראצעס צום פערהארטען און שטארק צו מאכען האלץ דורך היץ און דרוק. דאס האלץ ווערט געבראכט אין א טעמפעראטור פון 212 גראד פארנהייט און אונטער א דרוק פון 200 פונט אויף יעדען קוואדראט צאל [אינטש].

has'kinize *v.* (העס'-קי-נאיז) פערהארטעווען האלץ דורך היץ און דרוק. ז. ***haskinization***

has'let *n.* (העס'-לעט) דער איינגעווייד פון א חזיר.

hasn't (העזנט) אן אבקירצונג פון די ווערטער ***has not***

hasp *n. and v.* (העספ) א קלאמער, א האקען, א שליס־האקען; א טהיר־קייטעל; א פאדים, א שטריקעל; א שנור; אן אינסטרומענט צו צוגראבען גראז־לאנד; פערקלאמערען, פערקייטלען, פערהעקלען.

has'sock *n.* (העס'-אק) אזא דיקער, הארטער קישען וואס ווערט בענוצט אלס פוס־בייגקעל; א קניע־קישען [א קישעלע אין קירך אונטערצולעגען אונטער די קניע ביים בוקען זיך].

hast (העסט) האסט. ז. ***have***

has'tate *a.* (העס'-טייט) מיט א שפיץ; שפיעז־פערמיג.

has'tately *adv.* (העס'-טייט-לי) אין א שפיציגער פארם, אין דער פארם פון א שפיעז.

haste *n. and v.* (הייסט) האסט, איילעניש; איילען, זיך איילען; שפודען, אונטערטרייבען.

ha'sten *v.* (הייס'ן) אונטערטרייבען, איילען, שפודען; זיך איילען.

ha'stener *n.* (הייס'נ-ער) איינער וואס איילט אדער טרייבט אונטער.

has'tily *adv.* (הייס'-טי-לי) אין איילעניש, מיט האסט; שנעל, האסטיג.

has'tiness *n.* (הייס'-טי-נעס) האסטיגקייט, איילעניש; איבערגעאיילטקייט.

has'ting *a. and n.* (הייס'-טינג) פריהצייטיג [וועגען פרוכט אדער גרינס וואס ווערען פריהצייטיג רייף]; א פריהצייטיגע פרוכט; פריהצייטיגע ארבעס.

has'ting-ap'ple *n.* (הייס'-טינג-עפל) א פריהצייטיגער עפעל [אן עפעל וואס ווערט פריהצייטיג רייף].

has'ting-pear *n.* (הייס'-טינג-פעהר) א פריהצייטיגע בארנע.

has'tings *n.* (הייס'-טינגז) פריהצייטיגע פרוכטען [הויפטזעכליך ארבעס].

has'ty *a.* (הייס'-טי) האסטיג, איילינג; איבעראיילט, אונאיבערלעגט; פריהצייטיג, פריה רייף.

has'ty-foot'ed *a.* (הייס'-טי-פוט'-עד) שנעל־פיסיג, פלינק.

has'ty-pud'ding *n.* (הייס'-טי-פוד'-אינג) א שנעל געמאכטער פודינג [אזא פודינג וואס ווערט געמאכט פון מילך און מעהל וואס ווערט שנעל אבגעקאכט].

has'ty-wit'ted *a.* (הייס'-טי-הוויט'-ער)

היציג, איבעראיילט, ניט איבערלעגט, ניט בעזאנען.

hat *n. and v.* (העט) א הוט; א הי=טעל; קארע, מיט וועלכער מען בעדעקט פעל ביים גארבען; א פארריכטונג אין א שמעלץ=אויווען צו פערהאלטען די גא=זען; אנטהאן א הוט; ארויפלעגען דעם הוט אויף א זיץ=פלאץ כדי אז אנדערער זאל דעם פלאץ ניט פערנעהמען.

ha'table *a.* (היי'-טעבל) ז. ***hateable***

hat'band *n.* (העט'-בענד) א הוט=באנד, א הוט=שנור.

hat'-block *n.* (העט'-בלאק) דער מא=דעל, דאס קלעצעל, אויף וועלכען מען מאכט א הוט.

hat'-bod'y *n.* (העט'-באד'-אי) דאס שטיקעל פילץ, פון וועלכען מען דארף ערשט מאכען א הוט.

hat'-box *n.* (העט'-באקס) א הוט=שאכ=טעל.

hat'-brush *n.* (העט'-בראש) א הוט=בערשטעל.

hat'-case *n.* (העט'-קיים) ז. ***hat-box***

hatch *n. and v.* (העטש) א האלבע טהיר; א טהיר מיט גראטעס; א פאל=טהיר; א גראטע, א צודעק איבער אן עפנונג אין א שיפס=דעק; אן עפנונג אין דער דיל [פאדלאגע] פון א געביידע; אן עפנונג אין א שאכט: א פערצאמונג אין א טייך צו כאפען פיש; בריהונג, אויס=בריהונג; די פויגעלעך וואס ווערען אויס=געבריהט אדער אויסגעזעסען מיט איין מאל; די אייער וואס ווערען מיט איין מאל אויסגעזעסען; א שאטען=ליניע [אין מאלעריי אדער גראווירונג]; בעדעקען מיט א פאל=טהיר אדער מיט א גראטע; אויסבריהען, אויסזיצען [אייער]; פלא=נעווען [הויפטזעכליך אין געהיים]; ארויסברייננען, פעראורזאכען; ווערען אויסגעבריהט; מאכען שאטען=ליניען [אין מאלעריי אדער גראווירונג]; ארומנעה=מען, בעדעקען, בעלעגען [ווי מיט באנד].

hatch a plot (העטש ע פלאט) מאכען א קאנספיראציע, פלאנעווען עפעס אין גע=היים.

hatch'-boat *n.* (העטש'-באוט) א מין פישער=שיף מיט א ספעציעלער פארריכ=טונג [אין דער פארם פון א ברונים] צו האלטען דארט פיש.

hatch'el *v. and n.* (העטש'-על) קעמען פלאקס; רייצען, ערגערען; א פלאקס=קאם.

hatch'eller *n.* (העטש'-על-ער) איי=נער וואס קאמט פלאקס אדער קאנאפליע.

hatch'er *n.* (העטש'-ער) איינער וואס פלאנעוועט עפעס אין געהיים; א קאנספי=ראטאר; א פויגעל וואס בריהט אויס אדער זיצט אויס אייער; א בריה=מאשין [צום אויסזיצען אייער].

hatch'ery *n.* (העטש'-ער-אי) א פלאץ פאר אויסבריהען אדער אויסזיצען אייער; א פארריכטונג פאר קינסטליכער בריהונג [הויפטזעכליך פון פיש].

hatch'et *n.* (העטש'-עט) א העקעל.

hatch'et-face *n.* (העטש'-עט-פיים) א לאנג געזיכט מיט שארפע, בולט'ע געזיכטס=ציגע.

hatch'et-faced *a.* (העטש'-עט-פייסט) וואס האט א לאנג געזיכט מיט שארפע געזיכטסציגע.

hatch'et-helve *n.* (העטש'-עט-העלוו) א הענטעל פון א האק.

hatch'et-stake *n.* (העטש'-עט-סטייק) א קליינע קאוואדלע [אמבאס].

hatch'ing *n.* (העטש'-אינג) דאס מא=כען שאטען=שטריכען [אין מאלען אדער גראווירען]; א שאטען=ליניע, שאטירונגס=ליניען.

hatch'ing-appara'tus *n.* (העטש'-אינג-עפ-ע-ריי'-טאס) א בריה=מאשין [צום אויסבריהען אייער].

hatch'ing-box *n.* (העטש'-אינג-באקס) א פארריכטונג פאר קינסטליכער פיש=ברי=הונג.

hatch'ing-house *n.* (העטש'-אינג-האוס) א בריה=הויז [א פלאץ וואו מען בריהט קינסטליך אויס פיש].

hatch'ing-knife *n.* (העטש'-אינג-נאיף) א האק=מעסער.

hatch'ing-ov'en *n.* (העטש'-אינג-אוו'ן) א בריה=אויווען [קינסטליך אויסצובריהען אייער].

hatch'ing-pen *n.* (העטש'-אינג-פען) א דינע פען צום מאלען.

hatch'-lad'der *n.* (העטש'-לעד'-ער) א לייטער אויף א שיף צווישען צוויי דע=קען.

hatch'ling *n.* (העטש'-לינג) א יונג קינסטליך אויסגעבריהט פישעלע.

hatch'ment *n.* (העטש'-מענט) א שילד אדער הערב [אלס אויסצייכנונג]; א טוי=טען=שילד; אן עהרען=צייכען, אן אויס=צייכנונגס=צייכען.

hatch'ure *n.* (העטש'-אוהר) ז. ***hatching***

hatch'way *n.* (העטש'-הוויי) א לוקע [אן עפנונג אין דעם דעק פון א שיף]: אן עפנונג מיט א פאל=טהיר אין דאך אדער אין דיל [פאדלאגע].

hat'-die *n.* (העט'-דאי) ז. ***hat-block***

hate *v. and n.* (הייט) פיינד האסען; האבען; פעראבשייען; זיך ווענינ קימע=רען; האס, פיינדשאפט.

hate'able *a.* (הייט'-עבל) וואס איז ווערטה צו זיין געהאסט.

hate'ful *a.* (הייט'-פול) פערהאסט, אב=שייליך; בייז, שלעכט, פול מיט האס.

hate'fully *adv.* (הייט'-פול-אי) מיט האס; מיט בייזקייט; אויף אן אבשייליכען אופן; אזוי אז עס זאל ארויסרופען האס.

hate'fulness *n.* (הייט'-פול-נעס) פער=האסטקייט, אבשייליכקייט; בייזקייט, שלעכטקייט.

hate'less *a.* (הייט'-לעס) אהן האס.

ha'ter *n.* (היי'-טער) א האסער, א פיינד.

hath (העטה) האט. ז. ***have***

hat'-hon'or *n.* (העט'-אנ'-אר) בעעה=רונג דורך אראבנעהמען דעם הוט.

hat'less *a.* (העט'-לעס) אהן א הוט.

hat'-ma'ker *n.* (העט'-מיי'-קער) א הוט=מאכער.

hat'-mon'ey *n.* (העט'-מאנ'-אי) אן עקסטרא בעלוינונג צו א פראכט=שיף אדער צו איהר קאפיטאן.

hat'-pin *n.* (העט'-פין) א הוט=נאדעל [א לאנגע נאדעל מיט א פערציערטען קע=פעל וואס פרויען געברויכען פאר היט].

hat'-press *n.* (העט'-פרעס) אזא פרעס=מאשין מיט וועלכער עס ווערט אויסגע=פרעסט די פארם פון היט.

hat'-rack *n.* (העט'-רעק) א געשטעל מיט הענגערס פאר היט, קליידער א. ז. וו.

ha'tred *n.* (היי'-טרעד) האס.

hat'-sweat *n.* (העט'-סהוועט) א הוט=שוויץ=בענדעל [דאס אינוועניגסטע רימענ=דעל ארום די ברעגעס פון א הוט].

hat'ter *n. and v.* (העט'-ער) א הוט=מאכער; א הוט=הענדלער; צונויפזאמלען אין א קופע; ערמידען; פערוויקלען אין א שווירינקייט; אונטערוואַרפען א גע=פאהר; אנמאכען צרות; פלאגען, קוועלען; צושמעטערען.

hat'ting *n.* (העט'-אינג) הוט=מאכעריי; הוט=מאטעריאלען.

hat'ti-sherif' *n.* (העט'-אי-שע-ריף') א בעפעהל אדער דעקרעט פון טערקישען סולטאן.

hat'-tree *n.* (העט'-טריע) ז. ***hat-rack***

hat'-wire *n.* (העט'-הוואיר) הוט=דראט [אזא זארט ווייכער דראט פון וואס עס ווערען געמאכט הוט=פארמס].

hat'-wor'ship *n.* (העט'-הוואיר'-שיפ) ז. ***hat-honor***

hau'bergeon *n.* (האה'-בער-דזשאן) אזא קורצער פאנצער.

Haubergeon

hau'berk *n.* (האה'-בוירק) א פאנצער=העמד.

haugh'tily *adv.* (האה'-טי-לי) מיט גאוה, מיט שטאלץ; גדלות'דיג; העזה'דיג.

haugh'tiness *n.* (האה'-טי-נעס) שטאלץ, גאוה; גדלות, העזה, עזות.

haugh'ty *a.* (האה'-טי) שטאלץ; גאוה'=דיג, העזה'דיג, גדלות'דיג.

haul *n. and v.* (האהל) ציהען, שלעפען; ענדערען די ריכטונג פון א שיף; זעגלען; א ציה, א שלעפ; דער פיש=פאנג וואס א נעץ קען ארויסציהען; א מציאה, א פאנג, א נעפינס.

haul'about *n.* (האהל'-ע-באוט) א באר=זשע וואס פיהרט קויהלען פאר שיפען.

hau'lage *n.* (האה'-לעדזש) די טראנס=פארט=קאסטען פון ברייננען סחורות צו א שיף אדער פון אבנעהמען זיי פון שיף; דאס טראנספארטירען סחורות צו אדער פון שיף.

haul down (האהל דאון) אראבציהען, אראבשלעפען.

The janitor hauled down the flag from the school building.

hau'ler *n.* (האה'-לער) איינער וואס ציהט אדער שלעפט; אזא ווענטקע מיט מעהרערע האטשיקעס צו פאנגען פיש.

haul in with (האהל אין הוויטה) ווענ=דען די ריכטונג פון א שיף כדי צוצוקו=מען נעהנטער צו וואס עס איז.

haulm *n.* (האהם) דאס שטענגעל פון געטריידע=פלאנצען; שטרוי.

haul off (האהל אף) אבווענדען די ריכ=טונג פון א שיף פון א געוויסען פונקט אדער געגענשטאנד; אוועקציהען, אוועק=שלעפען: צוריקציהען [ווענען א בעווע=גונג, פלאן א. ד. ג.].

haul o'ver the coals (האהל או'-ווער טהי קאולז) גוט אויסזידלען.

haul round (אהל ראונד) זיך אויסדרעהען צו אן אנדער פונקט פון קאמפאס [ווענען ווינד אויף'ן ים].

haum *n.* (האהם) ז. ***haulm***.

haunch *n.* (האנטש) דער דיך, די היפט; דער אויבערשטער טייל פון פאלקע; אין ארכיטעקטור — דער בויגען=שענקעל אדער דער מיטעלסטער טייל צווישען דעם העכסטען און נידריגסטען פונקט פון א געוועלב אדער ארקע.

haunch'-bone *n.* (האנטש'-באון) דער דיך=ביין, דער היפט=ביין.

haunched *a.* (האנטשט) וואס האט א דיך אדער היפט.

haunt *v. and n.* (האנט) צופיעל בעזוכען, זיין אן אפטער גאסט; דערעסען מיט אפטע וויזיטען; פערפאלגען מיט א שטענדיגען דערמאהנען ווענען זיך; קומען שטענדיג אויף'ן געדאנק אדער אויף בעזוך [ווענען גייסטער פון פערשטארבענע]; א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט; אן ארט וואו א געוויסע זאך אדער איינגעשאפט ווערט אפט בעמערקט; א רוח אדער גייסט, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער בעזוכט אפט א געוויסען פלאץ.

haun'ted *a.* (האנ'-טעד) וואס ווערט אפט בעזוכט פון רוחות; וואו עס קומען אפט גייסטער.

haun'ter *n.* (האנ'-טער) איינער וואס בעזוכט אפט א בעשטימטען ארט.

haun'ting *n.* (האנ'-טינג) די אפטע ערשיינונג אדער דער אפטער בעזוך פון גייסטער אדער רוחות.

hausse *n.* (האוס) דאס שרייפעל ביי א פיעדעל=סמיק [מיט וועלכען מען מאכט די האר אויף'ן סמיק שטייפער אדער לויזער].

haus'tellate *a.* (האהס'-טע-לייט) וואס האט א זויג=שטאכעל [ווענען אינזעקטען] און אנדערע בעשעפענישען; וואס איז צוגעפאסט צום זויגען.

haustel'lous *a.* (האהס-טעל'-אס) ז. ***haustellate***.

haustel'lum *n.* (האהס-טעל'-אם) דער זויג=שטאכעל [פון אן אינזעקט און אנדערע בעשעפענישען].

haut'boy *n.* (האו'-באי) די האבאע [א מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט, א מין קלארנעט]; א מין רויטע יאגדע עהנליך צו קלובניק אדער פאזעמקעס.

haut'boyist *n.* (האו'-באי-איסט) א שפיעלער אויף א האבאע. ז. ***hautboy***.

hauteur' *n.* (האו-טויר') ז. ***haughtiness***.

haut-gout' *n.* (האו-גוה') עטוואס מיט א שארפען געשמאק אדער מיט א שטארקען גערוך; שטארק געפעקעלט, געפעפערט, געזאלצען א. ז. וו.; הויכע פענסטער; א רייך לעבען.

have *v.* (העוו) האבען, האלטען; פערמאגען; בעזיצען; ענטהאלטען; לאזען; מוזען; בעקומען.

have a brick in one's hat (העוו ע בריק אין הוואנז העט) זיין שכור.

have a care (העוו ע קעהר) זיך היטען; אכטונג געבען; פארזיכטיג זיין.

have a drink (העוו ע דרינק) מאכען לחיים.

have a hand in (העוו ע הענד אין) האבען א יד אין...; האבען א חלק אין...

I expect to have a hand in the next convention of my party.

have a knack at (העוו ע נעק עט) זיין געשיקט אין עפעס, וויסען ריכטיג ווי צו טהאן.

have a look (העוו ע לוק) כאפען א קוק.

have an eye to (העוו ען אי טו) ווארפען אן אויג אויף..., האבען חשק צו...

have an eye upon' (העוו ען אי א-פאן') ז. ***have an eye to***.

have a pref'erence for (העוו ע פרעפ'-ע-רענס פאר) האבען א בעזונדערע ליעבע [צו עפעס].

Some people have a preference for the mountains as a place to spend their vacation.

have as lief (העוו עז ליעף) בעטראכטען עס אלס איין שווארץ=יאהר [ניט בעסער ניט ערגער].

have a smoke (העוו ע סמאוק) רויכערען, פעררויכערען.

have at stake (העוו עט סטייק) האבען אין קאן, האבען וואס צו פערלירען.

have done with (העוו דאן הוויטה) פארטיג, געענדיגט, גע'פטר'ט.

Let us have done with quarrels.

have faith (העוו פייטה) האבען צופערטרויען, האבען אמונה.

have half a mind (העוו האף ע מאינד) האבען א שטיקעל נייגונג, זיין עטוואס גענייגט צו עפעס.

have in hand (העוו אין הענד) האבען די מאכט; אוחז ביד; קאנטראלירען.

The manager has his plans well in hand.

have in hon'or (העוו אין אנ'-אר) האלטען בכבוד.

have i'rons in the fire (העוו אי'-ערנז אין טהי פאיר) זיין פערטהאן אין א בעשעפטיגונג, זיין אין אן אונטערנעהמונג.

have it out (העוו איט אוט) זיך גרינדליך דורכריידען, קומען צו אן ענדליכער פערשטענדיגונג, סוף כל סוף מושוה ווערען [נאך א גרינדליכער דיסקוסיאן].

have'lock *n.* (העוו'-לאק) אזא לאנגער ווייסער צודעק פאר א מיליטערישער היטעל וואס ווערט געטראגען אלס א שוץ געגען דער זון.

ha'ven *n. and v.* (הייוון) א האפען; א צופלוכטס=ארט, א שוץ=ארט, א זיכער=הייטס=ארט; זיך בעשיצען ווי אין א האפען.

ha'venage *n.* (היי'ווג-עדזש) האפען=אבצאהלונג.

ha'ven-mas'ter *n.* (היי'וונ-מעס'-טער) א האפען אויפזעהער.

have no use for (העוו נאו יום פאר) 1. ניט צו געברויכען; 2. פעראכטען; ניט קענען ליידען.

1. I have no use for an umbrella. 2. I have no use for people of his kind.

have on (העוו אן) זיין אנגעטהאן, זיין אנגעקליידעט.

have one's eye on (העוו הוואנז אי אן) האבען אין זינען; זיך אינטערעסירען.

have one's hand in (העוו הוואנז הענד אין) זיין בעטייליגט אדער פערנומען אין עטוואס; זיין געשיקט אין וועלכער עס איז ארבייט.

have one's hands full (העוו הוואנז הענדז פול) זיין שטארק בעשעפטיגט; האבען פיעל צו טהאן.

have on hand (העוו אן הענד) 1. האבען פארראט, האבען אויף לאגער; 2. זיין אין עטוואס אריינגעטהאן; זיין בעשעפטיגט מיט עטוואס.

1. The store has on hand a large supply of toys.

have pins and nee'dles in leg (העוו פינז ענד ניעדלז אין לעג) אבזיצען א פוס.

have place (העוו פלייס) עקזיסטירען, שטאטפינדען.

hav'er *n.* (העוו'-ער) א בעזיצער.

have rath'er (העוו רעטה'-ער) וואלט בעסער געהאט; וואלט בעסער געוואלט.

have recourse' (העוו רי-קאורס') זיך ווענדען; געהמען צופלוכט; זיך האלטען.

have'rel *n. and a.* (הייוו'-רעל) א שוואצער, א נארישער פלוידערזאק; דום, נאריש.

hav'ersack *n.* (העוו'-ער-סעק) דער פראוויאנט=זאק פון א סאלדאט.

Haver'sian *a.* (הע-וואיר'-זיען) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ענטדעקט דורך קלאפטאן האווערס [א בעריהמטער ענגלישער אנאטאמיסט אין 17טען יאהרהונדערט, וועלכער האט אונטערזוכט די בלוטגעפעס אין ביינער].

Haver'sian canal' (הע-וואיר'-זיען קע-נעל') האווערס קאנאל [איינער פון די קאנאלען וואו די קליינע בלוט=אדערלעך געפינען זיך אין די ביינער].

have the bet'ter of (העוו טהי בעט'-ער אוו) האבען די אויבערהאנד.

have the face (העוו טהי פיים) האבען די חוצפה.

He has not the face to deny it.

have the up'per hand (העוו טהי אפ'-ער הענד) האבען די אויבערהאנד; בעקומען די קאנטראלע איבער עטוואס.

have to (העוו טו) מוזען; זיין געצוואונגען.

I shall have to change my plans.

have to do with (העוו טו דו הוויטה) האבען צו טהאן מיט...; האבען עסקים מיט...

have with you (העוו הוויטה יו) איך וועל מיטגעהן מיט אייך, איך וועל אייך בעגלייטען.

hav'ing *n.* (העוו'-אינג) דאס האבען; דאס בעזיצען; פערמעגען, האב און גוטס.

hav'oc *n. and v.* (העוו'-אק) אונברחמנות'דיגע אלנעמיינע, פאלשטענדיגע צושטערונג אדער פערוויסטונג; פאלשטענדיג פערוויסטען, צושטערען, פערניכטען.

hav'ock *n. and v.* (העוו'-אק) ז. ***havoc***.

haw *n., v. and int.* (האה) א צאם, א פלויט; אן ארומגעצאמטער פלאץ; א שטיקעל פעלד; א נערטענדעל; א הויף; א קלויסטער=הויף; מעהלבעערען [אזא יאגדע]; אן אנוואוקס אדער פינטעל אויף'ן אויג; אן אנוואוקס אויף'ן דריטען [אונטערשטען] אויגען=לעדעל פון א פערד; דאס דריטע אונטערשטע אויגען=לעדעל ביי חיות אדער פויגלען; אן אבהאלט אדער צענערונג אין ריידען; קעהרען לינקס [ווענען פערד]; ריידען מיט אבשטעלונגען אדער צענערונגען; הם [א קלאנג געברויכט ביים צענערען אין ריידען]; לינקס! [אן אויסגעשריי צו פערד].

Hawai'ian *a. and n.* (הא-הוואי'-יען) וואס איז שייך צו די האוואאי אדער סאנדוויטש אינזלען [אין פאסיפישען אקעאן]; אן האוואיער; אן איינוואהנער פון די האוואאי אינזלען; די שפראך פון די האוואיער.

haw'finch *n.* (האה'-פינטש) דער קארש=פינק [אזא פויגעלע].

haw'-haw *v., n. and int.* (האה'-האה) כאכאטשען אדער גאגאטשען; א גראבער, הילכיגער געלעכטער; כא=כא=כא!

hawk *n. and v.* (האהק) א פאלק אדער סאקאל; א שפארבער, א יאסטרעב; א

רויב-פויגעל; דאס כראקען; פיהרען יאגד מיט געלערענטע פאלקען; פליהען, שוועבען, אנפאלען, אויסקוקען אויף רויב [ווי א רויב-פויגעל]; אזא קעסטעל צו טראגען ציינגעל און אנדערע מאטעריאלען ביים בויען; הויזירען [פעדלען] אויסרופענדיג די וואארע; כראקען; ארויסבריינגען דורך כראקען [ליחה].

hawk at (האהק עט) ארויספליהען, אנפאלען [ווי א רויב-פויגעל].

hawked *a.* (האהקט) קרום געבויגען [ווי דער שנאבעל פון א פאלקען-פויגעל].

haw'ker *n. and v.* (האה'-קער) איינער וואס פיהרט יאגד מיט דער הילף פון געלערענטע פאלקען [סאקאלען]; א הויזירער [פעדלער]; איינער וואס שרייט אויס און נאס זיין סחורה; הויזירען; אויסשרייען די סחורה.

Hawk'eye *n.* (האהק'-אי) אן איינוואהנער פון שטאאט איאווא [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Hawkeye State*

hawk'-eyed *a.* (האהק'-איד) שארף-אויגיג, שארפזיכטיג.

Hawk'eye State (האהק'-אי סטייט) דער שטאאט איאווא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען, ווי עס ווערט בעהויפטעט, נאך דעם נאמען פון א בעריהמטען אינדיאנער הויפטלינג].

hawk'-fly *n.* (האהק'-פלאי) די רויב-פליעג [אזא אינזעקט וואס פליהט זעהר שנעל און פערניכטעט ביינען און אנדערע אינזעקטען].

haw'king *n.* (האה'-קינג) די פאלקען-יאגד [יאגד מיט דער הילף פון געלערענטע פאלקען אדער סאקאלען].

haw'king-bag *n.* (האה'-קינג-בעג) א יאגד-טאש [ביי פאלקען-יאגד].

haw'king-glove *n.* (האה'-קינג-גלאוו) א הענטשקע, וועלכע עס טראגט א פאלקען-יעגער און אויף וועלכער עס זיצט דער געלערענטער פאלק אדער סאקאל.

haw'king-pouch *n.* (האה'-קינג-פאוטש) ז. *hawking-bag*

haw'kish *a.* (האה'-קיש) ווי א רויב-פויגעל, ווי א פאלק אדער שפארבער; ווילד, גרויזאם, רויבעריש.

hawk'-moth *n.* (האהק'-מאטה) דער אבענד-שמעטערלינג [אזא אינזעקט].

hawk'-nosed *a.* (האהק'-נאוזד) וואס האט א שפיציגע, געקרימטע נאז.

hawk'nut *n.* (האהק'-נאט) אן ערד-נוס.

hawk'-owl *n.* (האהק'-אול) די טאג-אוילע אדער טאג-סאווע [אזא פויגעל].

hawk's'-beard *n.* (האהקס'-ביערד) די פיפאו [אזא פלאנצע מיט קליינע געלבע אדער פורפור-בלימעלעך]

hawk'weed *n.* (האהק'-הוויעד) דאס ביכטס-קרויט [א מין פלאנצע].

hawse *n.* (האהז) דער טייל פון א שיף, וואו עס געפינען זיך די לעכער, דורך וועלכע עס געהען דורך די אנקער-שטריק; די שטרעקע צווישען א שיף און איהרע אנקערס.

hawse'-bag *n.* (האהז'-בעג) בייטלען, מיט וועלכע מען פערשטאפט די לעכער אויף א שיף, דורך וועלכע עס ציהען זיך די אנקער-שטריק.

hawse'-block *n.* (האהז'-בלאק) ז. *hawse-plug*

hawse'-hole *n.* (האהז'-האול) די עפ-נונג דורך וועלכער עס ציהען זיך די אנקער-שטריק פון א שיף.

hawse'-piece *n.* (האהז'-פיעס) א באלקען פון א שיף, אין וועלכען עס איז דורכגעשניטען א לאך פאר די אנקער-שטריק.

hawse'-plug *n.* (האהז'-פלאג) דער שפונד אדער דאס פערשטאפ-האלץ פאר די לעכער אויף א שיף, דורך וועלכער עס ציהען זיך די אנקער-שטריק.

haw'ser *n.* (האה'-זער) אזא שיף-שטריק.

haw'thorn *n.* (האה'-טהאהרן) דער וויס-דארן [א מין קוסט אדער קליין ביימעל מיט שטאכלען אויף די צווייגען און מיט ברייטע געצאקטע בלעטער].

haw'thorn-tree *n.* (האה'-טהאהרן-טריע) ז. *hawthorn*

hay *n. and v.* (היי) היי, אבגעשניטען און אויסגעטריקנט גראז; קאסען היי; געבען היי א בהמה.

hay'-asth'ma *n.* (היי'-אסטה'-מא) ז. *hay-fever*

hay'-band *n.* (היי'-בענד) דער באנד, מיט וועלכען א בינטעל היי איז ארומגעבונדען.

hay'-bird *n.* (היי'-בוירד) א קליינער זינג-פויגעל, וועלכער מאכט זיין נעסט פון היי.

hay'bote *n.* (היי'-באוט) אין ענגלישער געזעצגעבונג — דאס רעכט פון א פויער צו בעקומען געהילץ פון זיין פריץ אויף צו פערריכטען דעם צאם ארום זיין פעלד; א שטראף פאר צוברעכען איינעמס צאם ארום זיין פעלד.

hay'-car'rier *n.* (היי'-קער'-אי-ער) ז. *hay-elevator*

hay'cock *n.* (היי'-קאק) א קופע היי.

hay'-cut'ter *n.* (היי'-קאט'-ער) א מאשין וואס האקט היי אין קליינע שטיקעלעך אלס פוטער פאר בהמות.

hay'-el'evator *n.* (היי'-על'-אי-וויי-טאר) א מעכאנישער היי-גאפעל, וועלכער הויבט אויף קופעס היי און טראגט זיי אריבער אין א צווייטען ארט.

hay'-fe'ver *n.* (היי'-פי'-ווער) א מין קאטאר מיט אן ענטצינדונג פון די ברעמען, פון נאז און די לונגען, וואס טרעפט זיך זומער און ווערט ארויסגערופען דורך דעם בליטהען-שטויב, וואס פליהט פון די פלאנצען.

hay'-field *n.* (היי'-פיעלד) א היי-פעלד [א פעלד וואו עס וואקסט היי].

hay'-fork *n.* (היי'-פארק) א היי-גאפעל [אזא גרויסער גאפעל מיט וועלכען מען הויבט היי].

hay'-har'vest *n.* (היי'-האר'-ווענסט) די צייט פון קאסען היי; היי-שניט.

hay'ing *n.* (היי'-אינג) דאס שניידען און טריקענען היי.

hay'-loa'der *n.* (היי'-לאו'-דער) א היי-אנלאדער [א מין אפאראט צוגעבונדען צו א וואגען, וועלכער הויבט אויף א קופע היי און ווארפט עס אריין אין וואגען].

hay'-loft *n.* (היי'-לאהפט) א היי-בוידעם, אן ארט אין א שטאל אדער שפייכלער וואו מען האלט היי.

hay'maker *n.* (היי'-מיי-קער) איינער וואס קאסעט היי; איינער וואס ווארפט פאנאנדער דאס אבגעשניטענע גראז צום טריקענען; אן אפאראט צו טריקענען היי.

hay'making *n.* (היי'-מיי-קינג) דאס מאכען היי; דאס קאסען, טריקענען און אריבערפיהרען היי אין שפייכלער.

hay'-mar'ket *n.* (היי'-מאר'-קעט) א היי-מארק.

hay'mow *n.* (היי'-מאו) א מאסע היי וואס איז אנגעלעגט אין א שפייכלער.

hay'-press *n.* (היי'-פרעס) א פרעס, מיט וועלכער מען פרעסט היי.

hay'-rack *n.* (היי'-רעק) אן ארומצאמונג אויף א וואגען, אויף וועלכען מען פיהרט היי אדער שטרוי.

hay'-rake *n.* (היי'-רייק) א גראבליע, מיט וועלכער מען שארט היי.

hay'rick *n.* (היי'-ריק) א סטאג אדער א גרויסע קופע היי.

hay'-seed *n.* (היי'-סיעד) גראז-זאמען; א ישוב'ניק, א גראבער יונג.

hay'stack *n.* (היי'-סטעק) א סטאג אדער א גרויסע קופע היי.

Hay-stack

hay'-tea *n.* (היי'-טיע) דער זאפט פון געקאכטען היי וואס מען גיסט אויף דעם פוטער פאר בהמות.

hay'-ted'der *n.* (היי'-טעד'-ער) א מאשין פאנאנדערצושפרייטען איבער'ן פעלד ערשט אבגעשניטענע היי, כדי צו טריקענען עס אויף דער זון.

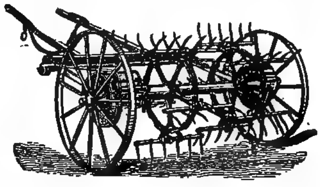

Hay-tedder

hay'thorn *n.* (היי'-טהאהרן) ז. *hawthorn*

hay'-time *n.* (היי'-טאים) ז. *hay-harvest*

haz'ard *n. and v.* (העז'-ארד) א צופאל; א שאנס; א ריזיקע; א געפאהר, א סכנה; דאס, מיט וואס מען ריזיקירט אדער וואס מען שטעלט אין קאן; וואגען, ריזיקירען, שטעלען אין קאן; שטעלען אין געפאהר.

haz'ardable *a.* (העז'-אר-דעבל) ריזיקאליש; אויף וואס מען ריזיקירט; וואס שטעהט אין א געפאהר; וואס קען געשטעלט ווערען אין קאן.

haz'arder *n.* (העז'-אר-דער) איינער וואס שטעלט פיעל אין קאן, איינער וואס ריזיקירט; א קארטען-שפיעלער.

haz'ardous *a.* (העז'-אר-דאס) געפעהרליך, ריזיקאליש.

haz'ardously *adv.* (העז'-אר-דאס-לי) מיט ריזיקע; אויף א געפעהרליכער ארט.

haze *n. and v.* (הייז) א לייכטער נעבעל [א מין טומאן אדער פינסטערניש וואס ווערט אין די אויבערשטע שיכטען פון דער אטמאספערע, בעת אין די אונטערשטע איז זעהר טרוקען]; בעלעסטיגען מיט צופיעל שווערער ארבייט; בע-

שטראפען מיט אונניציגער ארבייט; דייצען זיך און אבטהאן שפיצלעך איינעם.

ha'zel *n. and a.* (הײ'זל) א האזועל־נוס־בוימעל; געמאכט פון האזועל־נוס־בוים־האלץ; העל־ברוין [ווי דער קאליר פון א האזועל־נוס].

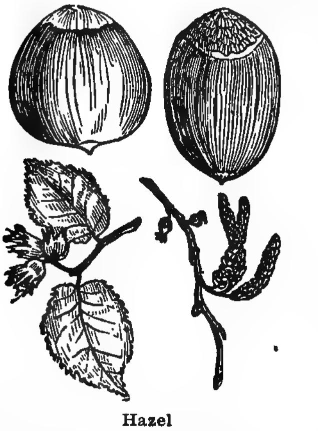

Hazel

ha'zel-grouse *n.* (הײ'זל-גראוס) א האזועל־הוהן [א ווילדער פויגעל אויף וועלכען מען געהט אפט אין געיעג צוליעב זיין געשמאקען פלייש].

ha'zel-hen *n.* (הײ'זל-העןן) ז. ***hazel-grouse***

ha'zelnut *n.* (הײ'זל-נאט) א האזועל־נוס; א האזועל־נוס־בוימעל. ז. ***hazel***

ha'zel-tree *n.* (הײ'זל-טריע) א האזועל־נוס בוים; א מין הויכער בוים פון דרום־אמעריקא, וועלכער צייכענט זיך אוים מיט זיינע שנעע־ווייסע בליטהען און קאראל־רויטע פרוכטען.

ha'zel-wood *n.* (הײ'זל-הוואוד) א האזעל־נוס וועלדעל.

ha'zer *n.* (הײ'-זער) איינער וואס בעלעסטיגט אדער טהוט אב שפיצלעך.

ha'ziness *n.* (הײ'-זי-נעס) נעבעלדיגקייט; דאס זיין אנגעפילט מיט א טומאן. ז. ***haze***

ha'zing *n.* (הײ'-זינג) בעלעסטיגונג; דאס אבטהאן שפיצלעך.

ha'zy *a.* (הײ'-זי) נעבעלדיג, בעדעקט מיט א טומאן; פערפינסטערט; אונקלאר, ניט פערשטענדליך.

H. C. ראשי תבות פון די ווערטער ***House of Commons*** [דאס אונטער־הויז פון ענגלישען פארלאמענט].

hdkf. אבקירצונג פון ***handkerchief***

he *pr., n. and int.* (היע) ער, דעריגער; אן „ער" [א זכר פון חיות]; הע! [א צורוף]; כע־כע [א געלעכטער].

head *n., a. and v.* (העד) דער קאפ; פעהיגקייט, פערשטאנד, נייגונג, ווילען; א שטיק [איינע פון א מחנה בהמות]; דער הויפט, דער פיהרער; א צודעק אויף'ן קאפ; א קאפ־בעפוצונג; דער אויבערשטער טייל, דער פאדערשטער טייל, דער וויכטיגסטער טייל; דער אנפאנג פון עפעס; דער דעק פון א פאס; א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין אין וואסער; אין מאשינען — דער דרוק פון גאז אדער פון פארע; דער העכסטער פונקט, דער קולמינאציאנס־פונקט, די העכסטע שטופע; דער קריזיס; די הויך, קראפט, מאכט, בעוואפענטע מאכט; א הויפט פונקט אדער געגענשטאנד, איינער פון א רייהע פונקטען פון אן אבהאנדלונג אדער דער קצור־אינהאלט פון דיעזען פונקט; א קעפעל, א טיטעל, אן אויפשריפט [איבער אן ארטיקעל אדער בוך]; אן איינטיילונג; וואס איז ביים קאפ; וואס איז די הויפטזאך, וואס איז אם וויכטיגסטען; וואס קומט פון פארענט, וואס געהט אדער טרייבט פארויס [ווי א ווינד וואס טרייבט א שיף]; קעפען, אראבנעהמען אדער אבהאקען דעם קאפ; זיין דער ערשטער, זיין אן דער שפיצע, זיך שטעלען אן דער שפיצע, זיין דער הויפט; פיהרען, לייטען; צומאכען א קאפ; געהן אין פארויס, זיין דער ערשטער, מאכען אן אנפאנג; ריכטען פארווערטס [ווי א שיף]; געהן ארום דעם אנפאנג אדער קוואל [ווי פון א טייך]; ארויסקומען [ווי א טייך פון א קוואל]; זיך ריכטען, געהן אין א געוויסער ריכטונג.

head'ache *n.* (העד'-אייק) א קאפ־וועהטאג.

head'ache-tree *n.* (העד'-אייק-טריע) אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער ווערען בענוצט אלס מיטעל געגען קאפ־וועהטאג.

head'achy *a.* (העד'-איי-קי) וואס ליידט פון קאפ־וועהטאג.

head a list (העד ע ליסט) זיין דער ערשטער אויף א ליסטע.

My name **heads** the **list** of subscribers to the fund.

head and shoul'ders (העד ענד שאול'-דערז) 1. מיט גוואלט; 2. מיט פיעל, א סך.

1. We were dragged **head and shoulders** into the controversy. 2. He is **head and shoulders** above his fellows in ability.

head'-band *n. and v.* (העד'-בענד) א קאפ־באנד; א טיטעל־פיגור, א וויניעטקע [א בעציערונג איבער'ן טיטעל פון א קאפיטעל אין א בוך]; די שנירלעך וואס קומען אויבען און אונטען פוןביידע זייטען פון דעם רוקען פון א בוך]; בעזארגען א בוך מיט אזעלכע שנירלעך.

head'board *n.* (העד'-באורד) א ברעט וואס דיענט אלס צודעק פאר עפעס; דאס קאפ־ברעט ביי א בעט.

head'-boy *n.* (העד'-באי) דער ערשטער אדער עלטסטער שילער אין אן אנפאנגס־שול; דער ערשטער אדער הויפט־דיענער; דער הויפט לויף־איינגעל.

head'-chair *n.* (העד'-טשעהר) א שטוהל מיט א הויכען רוקען אום צו קענען אנשפארען דעם קאפ.

head'cheese *n.* (העד'-טשיעז) אזא מאכל פון געהאקטען פלייש געפרעסט און געמאכט עהנליך צו קעז.

head'-chute *n.* (העד'-שוהט) א רעהר אויף א שיף, דורך וועלכער מען ווארפט ארוים אין וואסער דעם אבפאל.

head'-cloth *n.* (העד'-קלאטה) א בעט־פארהאנג; אן איינהילונג פאר'ן קאפ [ווי א טורבאן].

head'-cook-and-bot'tle-wash'er *n.* (העד'-קוק-ענד-באט'ל-הוואש'-ער) א כל־וכל; א גאנצער מאכער.

head'-dress *n.* (העד'-דרעס) א קאפ־בעפוצונג.

head'ed *a.* (העד'-עד) וואס האט א קאפ, וואס האט א שפיץ; געפיהרט [פון איינעם וואס געהט פארויס]; האבענדיג אין פארויס איינעם אדער עטוואס.

head'er *n.* (העד'-ער) איינער וואס געהט פארויס אדער פיהרט; אן אנפיהרער, א פיהרער; איינער וואס מאכט קעפלעך [אויף טשוועקעס, שפילקעס א. ז. וו.]; איינער וואס שניידט אב די קעפ [ביי פיש צום קאנזערווירען]; א מעסער מיט וועלכען מען שניידט אב די קעפ פון פיש; א שנייד־מאשין, וועלכע שניידט אב בלויז די אויבערשטע טיילען פון די זאנגען; א פליה מיט'ן קאפ אראב [ווי למשל, אין וואסער אריין]; א קוועער־ציעגעל אדער קוועער־שטיין [וואס ליעגט אין דער ברייט פון דער וואנד]; א העכערער אנגעשטעלטער אויף א וואלפיש־פאנג־שיפעל.

head'-fast *n.* (העד'-פעסט) א שטריק אין דער פראנט פון א שיף, מיט וועלכען מען בינדט זי צו צום האפען.

head'first *n.* (העד'-פוירסט) מיט דעם קאפ צום ערשטען; מיט אימפעט.

head for (העד פאר) זיך א לאז טהאן, געהן אין א געוויסער ריכטונג.

The ship **headed for** the ocean.

head'gargle *n.* (העד'-גארגל) אזא קראנקהייט ביי קיה און שאף.

head'-gear *n.* (העד'-גיער) א קאפ־בעפוצונג; א הוט, א הויב; דער געשפאן ארום א פערד'ס קאפ.

head'-hun'ter *n.* (העד'-האנ'-טער) איינער פון א ווילדען שבט וואס טויטעט מענשען אום צו קריעגען וואס מעהר קעפ, וועלכע דיענען פאר איהם אלס אויסצייכנונג.

head'-hun'ting *n.* (העד'-האנ'-טינג) ביי איינינע ווילדע שבטים — די יאגד אויף מענשליכע קעפ. ז. ***head-hunter***

head'ily *adv.* (העד'-אי-לי) מיט אימפעט, ראשיג, היציג; אהן איבערלעגונג, מיט עקשנות.

head'iness *n.* (העד'-אי-נעס) אימפעט, היצינקייט, אונבעזאנענהייט, עקשנות, איינגעשפארטקייט.

head'ing *n.* (העד'-אינג) דאס מאכען קעפלעך [פון טשוועקעס, שפילקעס א. ד. ג.]; דאס מאכען דעקלעך [פאר פעסער]; דאס פון וואס מען מאכט קעפלעך אדער דעקלעך; שוים אויף משקאות; א טיטעל, א קעפעל [פון א בוך אדער ארטיקעל]; דער אויבערשטער ברעג פון די קרויזען [אויף קליידער]; א שמאלער באנד ארום קרויזען; די פארם, דאס אויסזעהן פון א ראקעטע; די ערשטע אויסגראבונג פאר א טונעל; א רייהע קוועער־ציגעל אדער קוועער־שטיינער [אין דער ברייט פון א וואנד]; דער געזימס איבער א טהיר אדער א פענסטער; היימיש־געמאכטער געוואנט.

head'ing-cir'cler *n.* (העד'-אינג-סויר'-קלער) א מאשין אויסצושניידען די דעקלעך פון א פאס.

head'ing-course *n.* (העד'-אינג-קאורס) א רייהע קוועער־שטיינער [געלעגט אין דער ברייט].

head'ing-knife *n.* (העד'-אינג-נאיף) א מעסער געברויכט ביים מאכען דעקלעך פון א פאס, צו מאכען גרויסע לעכער אין א פערד־געשפאן אדער צום אבהאקען קעפ פון פיש [ביים קאנזערווירען].

head'ing-machine' *n.* (העד'-אינג-מע-שין') א שנייד־מאשין, וועלכע שניידט אב בלויז די אויבערשטע טיילען פון די זאנגען; א מאשין צו מאכען די קעפלעך פון טשוועקעס, שפילקעס א. ד. ג.

head'-ker'chief *n.* (העד'-קויר'-טשיף) א קאפ־טיכעל; א קאפ־איינהילונג; א טורבאן.

head'-knot *n.* (העד'-נאט) א שלייף געמאכט פון א סטעננע ביי א קאפ־בעפוצונג.

head'land *n.* (העד'-לענד) א פאס ניט

געאקערט לאנד [ביי אן ארומצאמונג א. ד. ג.]; א קאפ [א שפיציג שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין אין וואסער].

head'ledge *n.* (העד'-לעדזש) די קווער=שטיק ביי די עפנונגען אין א שיף וואס דיענען אלס דורכגאנג צווישען די דעקען.

head'less *a.* (העד'-לעס) אהן א קאפ; אהן פערשטאנד; אהן א פיהרער.

head'light *n.* (העד'-לאיט) די לאמטערנע אין פראנט פון א לאקאמאטיוו; דאס ליכט אויף דער מאסט פון א שיף.

head'-line *n.* (העד'-לאין) די טיטעל=שורה, די אויבערשטע שורה אויף יעדער זייט פון א בוך מיט דעם נאמען פון דעם בוך און מיט דעם נומער פון דער זייט; א טיטעל אדער א קעפעל איבער די נייעס אין א צייטונג; א שטריק צוגעבונדען צום קאפ פון א בהמה; א שטריק אין פראנט פון א שיף, מיט וועלכען מען בינדט זי צו אין האפען.

head'line *v.* (העד'-לאין) אנאנסירען, לאזען וויסען אדער ציהען ספּעציעלע אויפמערקזאמקייט דורך גרויסע קעפ אדער טיטעל=צייל̇ען [אין צייטונגען].

head'long *adv. and a.* (העד'-לאנג) מיט'ן קאפ פארויס, מיט'ן קאפ אראב [ביים פאלען]; האסטיג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט; שטארק משופע'דיג.

head'-louse *n.* (העד'-לאוס) די קאפ=לויז.

head man (העד מען) א הויפט, א פיהרער, אן אנפיהרער.

head'-mark *n.* (העד'-מארק) עמוואס כאראקטעריסטיש=אייגענטימליכעס מיט וואס דער איינצעלנער אונטערשיידעט זיך פון די איבריגע פון דערזעלבער גרופּע.

head'-mas'ter *n.* (העד'-מעס'-טער) דער הויפט פון א שוהל.

head'-mon'ey *n.* (העד'-מאנ'-אי) קאפ=שטייער; א בעלוינונג פאר פערכאפען קריענס=געפאנגענע; א פרעמיום פאר'ן פאנגען א פערברעכער אדער א געפעהרליכען שונא.

head'most *a.* (העד'-מאוסט) וואס קומט פארויס, וואס קומט פריהער; פאדערשטער.

head'-note *n.* (העד'-נאוט) א בעמערקונג אין אנפאנג פון א זייט, פון א קאפּיטעל אדער פון א בעריכט.

head off (העד אף) 1. שטערען, אבהאלטען, געגענווירקען, פערשטעלען דעם וועג; 2. אבשטעלען פערלויפענדיג פארויס [ווי אז אנטלאפען פערד].

2. The policeman ran to head off the burglar.

head on (העד אן) מיט דעם פראנט גלייך אין א געוויסער ריכטונג [וועגען א שיף]; וואס קומט פון א צוזאמענשטוים פון צוויי באהן=צוגען.

The train was derailed by an head on collision.

head or tail (העד אר טייל) 1. קאפ אדער אדלער [א שפיעל ביי וועלכען מעןווארפט א מטבע און מען דארף טרעפען ווי זי וועט פאלען]; 2. א טאלק.

2. I can't make head or tail of it.

head o'ver heels (העד או'-ווער היעלז) איבער'ן קאפ.

He is head over heels in debt.

head'-piece *n.* (העד'-פיעס) א העלם; א הוט; א קאפ=בעפוצונג; א קאפ=שטיק, שכל; א וויניעטקע [א בעציערונג אין א בוך ביים אנפאנג פון א קאפיטעל]; א קאפ=באנד.

head'-post *n.* (העד'-פאוסט) איינער פון די צוקאפענס=שטאנגען פון א בעט; דער סלופּ אין א שטאל וואס איז אם נעהנטסטען צו דער קארעטע.

head'-pump *n.* (העד'-פאמפ) א קליינע פומפּ אויף דעם פאדער=טייל פון א שיף, מיט וועלכער מען וואשט די דעקען.

head'quarters *n.* (העד'-קהוואהר-טערז) הויפט=קווארטיר.

head'-rail *n.* (העד'-רייל) דער אויבערשטער טייל פון א טהיר=ראם.

head'-rest *n.* (העד'-רעסט) אן אנלעהן פאר'ן קאפ; א פארריכטונג פעסטצוהאלטען דעם קאפ פון איינעם, ווען מען פאטאגראפירט איהם.

head'-rope *n.* (העד'-ראופּ) א שטריק צום אונטערהאלטען דעם שפּיץ פון א מאסט; א שטריק וואס איז צוגענעהט צום אויבערשטען טייל פון א זעגעל.

head'-sail *n.* (העד'-סייל) דאס פאדער=זעגעל.

head'shake *n.* (העד'-שייק) א שאקעל מיט'ן קאפ.

head'ship *n.* (העד'-שיפּ) הויפטמאנשאפט; הויפט=אמט; מאכט; רעגיערונג.

heads'man *n.* (העדז'-מען) א הויפט=מאן; א תליון.

head'spring *n.* (העד'-ספּרינג) קוועלע, אור=קוועלע, אורשפרונג.

head'-stall *n.* (העד'-סטאהל) דער טייל פון א צוים וואס נעהמט ארום דעם פערד'ס קאפ.

head'-stick *n.* (העד'-סטיק) א קורצער שטעקען מיט לעכער ביי ביידע עקען, דורך וועלכע מען ציהט דורך די שטריק, וועלכע מען דארף צונעהען צו זעגלען; אין דרוקעריי — א שטיק האלץ אדער אייזען אין א ראהם, אין וועלכער מען שליסט איין דרוק=זאץ, צווישען דער ראהם און דעם זאץ.

head'stone *n.* (העד'-סטאון) אן עק=שטיין, א ווינקעל=שטיין; א מצבה=שטיין.

head'strong *a.* (העד'-סטראנג) הארט=נעקיג, איינגעשפּארט.

head the poll (העד טהי פאול) האבען די מעהרסטע שטימען ביי א וואהל.

head the sea (העד טהי סיע) פאהרען געגען ווינד אדער געגען די כוואליעס.

head the ta'ble (העד טהי טייבל) זיצען אויבען=אן, זיין פארזיצענדער.

head'-tire *n.* (העד'-טאיר) קאפ=פוץ.

head'-tone *n.* (העד'-טאון) א פאלצעט=טאן, א קאפ=שטימע טאן.

head'-tur'ner *n.* (העד'-טויר'-נער) א מאשין צו מאכען די דעקלעך פון פעסער.

head up a cask (העד אפּ ע קעסק) פערשלאגען א פאס, אריינזעצען א דעק אין א פאס.

head'-voice *n.* (העד'-וואיס) א קאפ=שטימע, א פאלצעט=שטימע.

head'-wa'ters *n. and a.* (העד'-הוואה-טערז) א נעבענפלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין א צווייטען טייך], וועלכער פאלט אריין אין הויפט=טייך ניט ווייט פון זיין אנפאנג; וואס איז שייך צו אזא נעבענפלוס.

head'way *n.* (העד'-הוויי) דאס בעוועגען זיך פארווערטס [הויפטזעכליך וועגען א שיף]; פארטשריט; די קראפט פון א בעוועגונג; די צווישען=צייט צווישען דעם אנקומען אדער אבגעהן פון צוויי באהן=צוגען; אין ארכיטעקטור — די הויך פון דער פאדלאגע [דיל] ביז צו דער סטעליע.

head'-wind *n.* (העד'-הווינד) אן אונגינסטיגער ווינד, א געגענווינד.

head'-word *n.* (העד'-הוואירד) א ווארט ביים אנפאנג פון א פאראגראף אדער אבזאץ [געוועהנליך געדרוקט אין א גרעסערער שריפט].

head'-work *n.* (העד'-הוואירק) קאפ=ארבייט, גייסטיגע ארבייט; פערציערונגען אויף'ן שלוס=שטיין פון א געוועלב.

head'-wor'ker *n.* (העד'-הוואיר'-קער) איינער וואס טהוט קאפ=ארבייט אדער גייסטיגע ארבייט; אין דער גנבים=שפראך — איינער וואס פלאנעוועט רויבערייען, וואס געפינט אוים וואו און ווי אזוי מען קען רויבען.

Head Wor'ker (העד הוואיר'-קער) דער הויפט אויפזעהער אין א מאדערנער פילאנטראפּישער אנשטאלט, אין וועלכער די טהוער דארפען שטעהען אין פריינדליכע, נאהענטע בעציהונגען מיט די געשטיצטע און וואו די שטיצע דארף זיך ניט בעשרענקען אויף נדבות, נאר מען דארף שטרעבען די געשטיצטע צו מאכען זעלבסטשטענדיג. ז. *Social Settlement*

head'-work'man *n.* (העד'-הוואירק'-מען) דער עלטסטער פון די ארבייטער אין א פאבריק; דער הויפט ארבייטער אין עפּעס.

head'y *a.* (העד'-אי) היציג, כעס'דיג; הארטנעקיג, איינגעשפּארט; האסטיג; אונבעזאנען; בערוישענד, פער'שכור'ענד.

heal *v.* (היעל) היילען; געזונד מאכען; קרעפטיגען; צורעכט מאכען; רייניגען; געזונד ווערען; זיך פערהיילען.

heal'able *a.* (היעל'-עבל) היילבאר.

heal'-all *n.* (היעל'-אהל) דער אל=היילער [אזא פלאנצע וועגען וועלכער מען גלויבט, אז זי האט גרויסע היילענדע איי=גענשאפטען].

heald *n.* (היעלד) די ווערטיקאלע אנגעצויגענע שטריקלעך אדער דראטען אין א וועב=שטוהל. ז. *heddle*

hea'ler *n.* (היע'-לער) א היילער, א רופא.

hea'ling *n. and a.* (היע'-לינג) דאס היילען, דאס געזונד ווערען; היילענד; היילזאם.

health *n.* (העלטה) געזונדהייט, געזונדס=צושטאנד; הייל=קראפט; דאס וואהל; א לחיים [אלס טרינק=שפּרוך].

health'ful *a.* (העלטה'-פול) געזונד; היילזאם.

health'fully *adv.* (העלטה'-פול-אי) אין א געזונדען צושטאנד; אויף א היילזאמען אופן.

health'fulness *n.* (העלטה'-פול-נעס) געזונדהייט; דאס געזונד זיין; היילזאמקייט.

health'-guard *n.* (העלטה'-גארד) אין ענגלאנד — א געזונדהייטס=בעאמטער, א געזונדהייטס=אויפזעהער. ז. *health-officer*

heal'thily *adv.* (העל'-טהי-לי) אין א געזונדען צושטאנד.

heal'thiness *n.* (העל'-טהי-נעס) געזונדהייט.

health'less *a.* (העלטה'-לעס) אונגעזונד, קרענקליך.

health'lessness *n.* (העלטה'-לעס-נעס) דאס זיין ניט געזונד; קרענקליכקייט; אונהיילזאמקייט.

health'-lift *n.* (העלטה'-ליפט) אן אפּאראט צו מאכען געזונדהייטס=גימנאסטיקע [קערפּערליכע איבונגען].

health'-of'ficer *n.* (העלטה'-אפ'-אי-סער) א געזונדהייטס=בעאמטער [א רעגיערונגס=בעאמטער וואס גיט אכטונג אז

עם זאלען אבגעהיט ווערען די סאניטארע געזעצען אין א שטאדט אדער האפען].

heal'thy *a.* (העל׳-טהי) געזונד; היילזאם; פארזיכטיג, זיכער.

heap *n. and v.* (היעפ) א הויפען, א קופע; א מענגע, א רעדעל [פון מענשען]; אנהויפען, אנזאמלען אין קופעס; אנפילען ביז׳ן ווערך [קייפ].

heap'-cloud *n.* (היעפ׳-קלאוד) א ווייסער זומער-וואלקען [א וואלקען וואס שטעלט מיט זיך פאר אנגעזאמעלטע הויפענס אדער בערגלעך].

heaped meas'ure (היעפט מעזש׳-אור) א מאס מיט א ווערך [קייפ].

hea'per *n.* (היע׳-פער) אן אנהויפער, איינער וואס זאמעלט אן אין א קופע.

heap on (היעפ אן) ז. *heap up*

heap rid'icule (היעפ ריד׳-אי-קיול) אבשפאטען, אויסלאכען, לעכערליך מאכען.

heap up (היעפ אפ) אנהויפען, אנזאמלען אדער צונויפשיטען אין א קופע.

hea'py *a.* (היע׳-פי) וואס איז אויפגעזאמעלט אין הויפענס אדער אין קופעס.

hear *v.* (היער) הערען, צוהערען; הארכען; אויסהערען; ערפאהרען.

hear a bird sing (היער ע בוירד סינג) הערען פון פריוואטע קוועלען; זיך דערוויסען אויף א פריוואטען אדער געהיימען אופן.

heard (הוירד) געהערט. ז. *hear*

hear'er *n.* (היער׳-ער) א הערער, א צוהערער.

hear, hear! (היער, היער!) אן אויסרוף צו ציהען די אויפמערקזאמקייט אויף די ווערטער פון א רעדנער.

hear'ing *n.* (היער׳-אינג) דאס הערען; דאס צוהערען; דאס אויסהערען; אן אודיענץ; א געריכטליכע אונטערזוכונג און אויסהערונג; דאס אויסהערען די צדדים אין א געריכט אדער אין א געזעצגעבענדער קערפערשאפט; א שטרעקע פון וועלכער א קלאנג קען געהערט ווערען.

hear'ingless *a.* (היער׳-אינג-לעס) טויב.

hear'ken *v.* (האר׳קן) צוהערען, אויסהערען, אויסהארכען, צולעגען דעם אויער.

hear'kener *n.* (האר׳קנ-ער) א צוהערער, אן אויסהערער, אן אויסהארכער.

hear out (היער אוט) אויסהערען, הערען ביז צום ענד.

hear rea'son (היער ריע׳זן) זיך לאזען פיהרען פון שכל, זיך לאזען לערנען.

hear'say *n. and u.* (היער׳-סיי) א נעדייד, א ידיעה, א נאכריכט, א קלאנג, א סלוך; געזאגט-גערעדט.

hear'say ev'idence (היער׳-סיי עוו׳-אי-דענס) א בעווייז אדער עדות דורך מענשען, וואס האבען אליין ניט געזעהן דאס וועגען וואס זיי זאגען עדות, נאר האבען עס געהערט פון אנדערע.

hearse *n. and v.* (הוירס) א מטה [צו טראגען טויטע]; א טויטען-וואגען; אריינלעגען אין א טויטען-וואגען.

hearse'-cloth *n.* (הוירס׳-קלאטה) א דעקע פון א טויטען-וואגען אדער פון א מטה.

hearse'-like *a.* (הוירס׳-לאיק) וואס פאסט פאר א מטה; וואס פאסט פאר א לויה.

heart *n. and v.* (הארט) דאס הארץ; דער גייסט, די נשמה; ליעבע, צערטליכקייט; מוטה, ענטשלאסענהייט; א פריינד, א געליעבטער; דער מיטען, דער צענטער; דער עצם, דער תמצית פון א זאך; א קארט הערץ [רייץ]; דאס הערצעל פון א בוים; צוגעבען הארץ, ערמוטיגען; ביי די מויערער — מאכען פעסט, סאליד [בויען מיט שטיין און וואפנע].

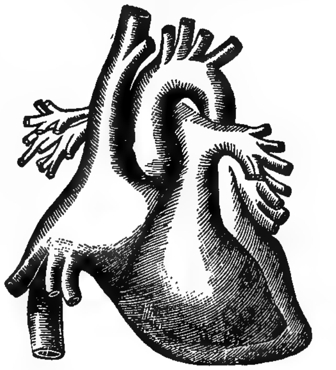

Heart

heart'ache *n.* (הארט׳-אייק) הארץ-וועהטאג, קלעמעניש; עגמת נפש.

heart and soul (הארט ענד סאול) מיט הארץ און זעעלע, מיט׳ן לייב און לעבען.

heart'-beat *n.* (הארט׳-ביעט) דאס פולסירען פון הארץ, דאס קלאפען פון הארץ; א געדאנק; א געפיהל.

heart'-blood *n.* (הארט׳-בלאד) דאס בלוט פון הארצען; דאס לעבען; דאס, וואס איז זעהר טייער.

heart'-bond *n.* (הארט׳-באנד) ביי די מויערער — א פערבינדונג אין א געמויערטער וואנד, וואו צוויי קווער-ציגעל ליעגען איינער נעבען אנדערען אין מיטען פון דער וואנד און א דריטער קווער-ציגעל ליעגט איבער זיי.

heart'break *n.* (הארט׳-ברייק) הארץ-קלעמעניש, עגמת נפש.

heart'breaker *n.* (הארט׳-בריי-קער) א הארץ-ברעכער; א הארץ-ברעכערין; איינער אדער עטוואס וואס פערשאפט עגמת נפש; א געקרייזעלטע האר-לאק; א פערזאן אין וועלכער מען פערליעבט זיך.

heart'breaking *n. and a.* (הארט׳-בריי-קינג) הארץ-קלעמעניש; עגמת נפש; וואס פערשאפט עגמת נפש; זעהר טרויעריג.

heart'broken *a.* (הארט׳-בראוקן) מיט א צובראכענעם הארצען; נידערגעשלאגען.

heart'burn *n.* (הארט׳-בוירן) הארץ-ברענעניש [וואס קומט פון א שלעכטען מאגען].

heart'burning *n. and a.* (הארט׳-בויר-נינג) הארץ-ברענעניש; אונצופריעדענהייט, אייפערזוכט, קנאה, האס, פיינדשאפט; וואס רופט ארוים אייפערזוכט אדער קנאה.

heart'-cheer'ing *a.* (הארט׳-טשיער׳-אינג) וואס דערפרעהט דאס הארץ, וואס גיט צו מוטה.

heart'-clo'ver *n.* (הארט׳-קלאו׳-ווער) הארץ-גראז [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די שטענגלעך ענדיגען זיך מיט דריי פעראייניגטע בלעטלעך, וואס האבען די פארם פון א הארץ].

heart'-disease' *n.* (הארט׳-די-זיעז׳) הארץ-קראנקהייט.

heart'-ease *n.* (הארט׳-איעז) גרינגקייט אויף׳ן הארצען, געמיטהס-רוהיגקייט; די געלבע וויאלעט [אזא בלום].

heart'-eas'ing *a.* (הארט׳-איעז׳-אינג) וואס דערלייכטערט דאס הארץ.

hear'ten *v.* (האר׳טן) צוגעבען הארץ, אויפמונטערען, צוגעבען מוטה.

hearte'ner *n.* (הארט׳-נער) דער אדער דאס וואס פערשטארקט דאס הארץ, וואס ערמונטערט.

heart'felt *a.* (הארט׳-פעלט) איניג, הערצליך, געפיהלט טיעף אין הארצען.

hearth *n.* (הארטה) דער הערד אדער דער פאד פון אן אויווען [די אויסגעלעגטע ציגעל אין אן אויווען, אויף וועלכע מען הייצט און מען באקט]; א קאמין; א פריפעטשאק; די היים; אין מעטאלורגיע — דער אויווען וואו מעטאלען ווערען געשמאלצען.

hearth'-broom *n.* (הארטה׳-ברוהם) א פאמעלע [א בעזים, מיט וועלכען מען קעהרט אוים דעם אויווען].

heart'-heav'iness *n.* (הארט׳-העוו׳-אי-נעס) שווערקייט אויף׳ן הארצען; א שווערער געמיטה.

hearth'-mon'ey *n.* (הארטה׳-מאנ׳-אי) הערד-געלד, אויווען-שטייער [א שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען פאר יעדען אויווען אין הויז].

hearth'-pen'ny *n.* (הארטה׳-פענ׳-אי) הערד-געלד, אויווען-שטייער. ז. *hearth-money*

hearth'-plate *n.* (הארטה׳-פלייט) אן אייזערנע פלאטע וואס איז אויסגעלעגט אויף׳ן פאד פון אויווען.

hearth'-rug *n.* (הארטה׳-ראג) א קאמין-טעפיך [א קליינער קאוויאר וואס ליעגט נעבען קאמין].

hearth'stone *n. and v.* (הארטה׳-סטאון) די שטיינער אדער ציגעל, וועלכע בילדען אוים דעם פאד פון אן אויווען: דער קאמין; א מין ווייכער שטיין, וואס ווערט בענוצט ביים רייבען און וואשען טרעפ אדער א פאדלאגע; רייבען [די פאדלאגע] מיט אזא שטיין.

hear'tily *adv.* (האר׳-טי-לי) אויף א הערצליכען אופן, פון פולען הארצען.
I heartily approve of your action.

hear'tiness *n.* (האר׳-טי-נעס) הערצליכקייט, אויפריכטיגקייט.

heart'-leaf *n.* (הארט׳-ליעף) ז. *heart-clover*

heart'less *a.* (הארט׳-לעס) אהן א הארץ; אהן געפיהל; מוטלאז.

heart'lessly *adv.* (הארט׳-לעס-לי) אהן מיטגעפיהל, אויף אן אונ׳ברחמנות׳דיגען שטיינער; מוטלאז.

heart'lessness *n.* (הארט׳-לעס-נעס) הארצלאזיגקייט; מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענהייט.

heart'let *n.* (הארט׳-לעט) א הערצעלע.

heart'-moth *n.* (הארט׳-מאטה) א נאכט-באבעלע, א זומער-פויגעלע וואס פליהט ארום ביי-נאכט.

hear to (היער טו) נאכגעבען, צושטימען, נעהמען אין אכט.
He refused to hear to the arrangement.

heart of oak (הארט אוו אוק) א מענש פול מיט מוטה און קוראזש.

heart'-pea *n.* (הארט׳-פיע) הארצזאמען [א מין פלאנצע וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער].

heart'rending *a.* (הארט׳-רענ-דינג) הארצרייסענד, הארצברעכענד; שטארק ענטמוטיגענד.

heart's'-blood *n.* (הארטס׳-בלאד) ז. *heart-blood*

heart's'-ease *n.* (הארטס׳-איעז) גרינגנ-

קייט אויף'ן הארצען, רוהיגקייט פון נעמיטה; די געלבע וויאלעט [אזא בלום].

heart'seed *n.* (הארט'-סיער) ז. ***heart-pea***

heart'-shaped *a.* (הארט'-שייפט) הארץ=פערמיג, ווי א הארץ.

heart'-shell *n.* (הארט'-שעל) די הארץ=מושעל [א מין מאלוסקעל אדער ווייך חיה'לע וואס ליענט אין א מושעל, וואס האט די פארם פון א הארץ].

heart'-sick *a.* (הארט'-סיק) וואס ליידט אויף'ן הארצען; קראנק אויף'ן געמיטה; מוטלאז.

heart'-sick'ening *a.* (הארט'-סיק'-נינג) וואס מאכט קראנק דאס הארץ; וואס מאכט מוטלאז אדער נידערגעשלאגען.

heart'-sick'ness *n.* (הארט'-סיק'-נעס) הארצוועהטאג, עגמת נפש.

heart'-sin'king *n.* (הארט'-סינ'-קינג) מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענהייט.

heart'some *a.* (הארט'-סאם) אויפמונטערנד; ערמוטיגענד; לעבעדיג, מונטער.

heart'sore *a.* (הארט'-סאור) מיט הארץ=לייד, מיט קומער.

heart'-stir'ring *u.* (הארט'-סטויר'-אינג) וואס ערדעגט דאס הארץ; אויפמונטערנד, אויפלעבענד.

heart'strings *n.* (הארט'-סטרינגז) די נערוועז אדער אדערען פון הארצען; די הארץ=סטרונעס, די שטארקסטע געפיהלען.

heart'-struck *a.* (הארט'-סטראק) געטראפען אין הארצען, טיעף געריהרט.

heart'-swel'ling *n.* (הארט'-סהוועל'-אינג) וואס פערביטערט דאס הארץ.

heart'-whole *a.* (הארט'-האול) מיט אן אונבעריהרטען הארצען, פריי פון ליעבע.

heart'-wood *n.* (הארט'-הוואוד) דאס הערצעל פון א בוים.

heart'-work *n.* (הארט'-הוואירק) ארבייט וואס איז געטהאן געווארען מיט'ן גאנצען הארצען אדער מיט גרויס חשק.

heart'worn *u.* (הארט'-הוואורן) אויסגעמוטשעט, אבגעשוואכט פון דאגות און צרות.

hear'ty *a. and n.* (האר'-טי) הערצליך, איניג, אויפריכטיג; געזונד, מונטער; שטארק; קרעפטיג, נאהרהאפט; וואס האט א שטארקען אפעטיט; ליעבלינג [א געוועהנליכער צורוף ביי מאטראזען].

hear'ty as a buck (האר'-טי עז ע באק) פריש און לעבעדיג, שטארק; פעהיג, טיכטיג, דויערהאפט.

hear'ty food (האר'-טי פוהד) קרעפטיגע נאהרונג, געזונטע שפייז.

hear'ty kiss (האר'-טי קיס) א קלינגענדער קוש.

hear'ty meal (האר'-טי מיעל) א גוטער מאהלצייט.

heat *n. and v.* (היעט) היץ, ווארימקייט; היציגקייט; צארן; אויפרעגונג; געשלעכטליכע אויפרעגונג ביי חיות [הויפטזעכליך ביי דער "זי"]; הייצען; דערהיצען; דערווארעמען; אויפפלאמען; היים מאכען; אויפרעגען; היים ווערען, זיך דערהיצען.

heat'-ap'oplexy *n.* (היעט'-עפ'-א-פלעק-סי) א זונען=שטיך.

heat'-en'gine *n.* (היעט'-ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע פערוואנדעלט ווארעמקייט אין מעכאנישער ארבייט.

heat'er *n.* (היעט'-ער) א הייצער; עטוואס וואס מאכט היים; א היץ=אפאראט, אן אויווען; דאס ווארעם=אייזען אין א פלעט=מאשינקע.

heat'er-car *n.* (היעט'-ער-קאר) א באהן=וואגאן, וועלכער איז איינגעריכטעט צום פיהרען פרוכט, גרינסען א. ד. ג. אין ווינטער=צייט.

heat'-fe'ver *n.* (היעט'-פי'-ווער) פיבער וואס מען בעקומט פון געפינען זיך אונטער דער ווירקונג פון א גרויסער היץ; א פארם פון זונען=שטיך.

heath *n.* (היעטה) א וויסט שטיק לאנד; א וויסטע, א סטעפע; היידעקרויט [אזא ווילדע פלאנצע]; א זארט קליינער שמעטערלינג [זומער=פויגעלע].

heath'-bell *n.* (היעטה'-בעל) די היידע=קרויט בליהונג.

heath'berry *n.* (היעטה'-בער-אי) אזא שווארצע יאגדע וועלכע וואקסט אויף אן אימער=גרינעם בוימעל אין די סטעפעס פון שאטלאנד, נארד=ענגלאנד און אין די נארדליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. ***crowberry***

heath'-bird *n.* (היעטה'-בוירד) דער בירק=פויגעל וואס געפינט זיך אין די סטעפעס פון ענגלאנד [דער "ער" איז מייסטענס שווארץ און האט א לירע=פערמיגען עק].

heath'-clad *a.* (היעטה'-קלעד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט היידעקרויט.

heath'-cock *n.* (היעטה'-קאק) דער בירק=האהן [אזא שווארצער פויגעל מיט א לירע=פערמיגען עק אין די סטעפעס פון ענגלאנד].

hea'then *n. and a.* (היע'טהן) א הייד, א געצען=דיענער; היידניש; געצען=דיענעריש.

hea'thendom *n.* (היע'טהנ-דאם) היידענטום; די היידען=וועלט [די טיילען פון דער וועלט וועלכע זיינען בעזעצט פון היידען אדער געצען=דיענער].

hea'thenise *v.* (היע'טהנ-איז) ז. ***heathenize***

hea'thenish *a.* (היע'טהנ-איש) היידניש, געצען=דיענעריש; אונוויסענד, ניט ציוויליזירט, ווילד, גרויזאם, אונמענשליך.

hea'thenishly *adv.* (היע'טהנ-איש-לי) אויף א היידנישען אדער געצען=דיענערישען אופן; ניט ציוויליזירט, אונוויסענד, ווילד, גרויזאם, אונמענשליך.

hea'thenishness *n.* (היע'טהנ-איש-נעס) א היידנישער צושטאנד; דאס זיין היידניש.

hea'thenism *n.* (היע'טהנ-איזם) היידענטום; געצען=דיענסט; אונוויסענהייט; אונציוויליזירטקייט; גרויזאמקייט; בארבאריזם, אונמענשליכקייט.

hea'thenize *v.* (היע'טהנ-איז) מאכען פאר א הייד אדער געצען=דיענער.

hea'thenry *n.* (היע'טהנ-רי) היידענטום; געצען=דיענסט.

heath'er *n.* (העטה'-ער) היידעקרויט [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין סטעפעס].

heath'er-bell *n.* (העטה'-ער-בעל) ז. ***heath-bell***

heath'-fowl *n.* (היעטה'-פאול) דער רויטער בירק=פויגעל [אזא פויגעל וואס האלט זיך אויף אין די סטעפעס פון ענגלאנד].

heath'-grass *n.* (היעטה'-גרעס) אזא גראז וואס וואקסט אין פייכטע, קאלטע געגענדען.

heath'-grouse *n.* (היעטה'-גראוס) ז. ***heath-bird***

heath'-hen *n.* (היעטה'-הען) די בירק=הוהן. ז. ***heath-bird***

heath'-pea *n.* (היעטה'-פיע) וואלד=ארבעס [א מין ווילדע ארבעס].

heath'-poult *n.* (היעטה'-פאולט) א בירק=היהנדעלע. ז. ***heath-bird***

heath'-pout *n.* (היעטה'-פאוט) ז. ***heath-poult***

hea'thy *a.* (היע'-טהי) פערוואקסען מיט היידעקרויט [א מין ווילדע פלאנצע]; וואס איז שייך צו היידעקרויט.

hèat'ing *a.* (היעט'-אינג) דערהיצענד, היים=מאכענד; וואס גיט היץ.

heat'ingly *adv.* (היעט'-אינג-לי) דערהיצענדיג, מאכענדיג היים; ווערענדיג היים.

heat'ing-pow'er *n.* (היעט'-אינג-פאו'-ער) היץ=קראפט.

heat'ing-tube *n.* (היעט'-אינג-טיוב) א היץ=רעהר אין א דאמפף=קעסעל.

heat'less *a.* (היעט'-לעס) אהן ווארעמקייט, קאלט.

heat light'ning (היעט לאיט'-נינג) דאס וועטער=לייכטען [בליצען אהן דונערען, וועלכע קומען מייסטענס אין אווענד נאך א הייסען טאג].

heat of youth (היעט אוו יוטה) יוגענד=היץ.

heat'-spot *n.* (היעט'-ספאט) א זומער=שפרענקעל.

heat'-stroke *n.* (היעט'-סטראוק) א היץ=שלאג [וואס קומט פון א הייסען וועטער].

heat'-u'nit *n.* (היעט'-יו'-ניט) די היץ=איינהייט [די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט ווארעמקייט. דאס איז די מאס ווארעמקייט וואס פאדערט זיך צו הויבען די טעמפעראטור פון א פונט וואסער אויף איין גראד פארענהייט. ווען מען זאגט, למשל, אז א פונט קויהלען גיט ארויס ביים פערברענען 13,500 היץ=איינהייטען, מיינט עס, אז מען קען מיט דיזער היץ הויבען די טעמפעראטור פון 13,500 פונט וואסער אויף 1 גראד פארענהייט].

heat'-wave *n.* (היעט'-הווייוו) א היץ=כוואליע [אן אונגעוועהנליך הייס וועטער וואס קומט פון ערגעץ=וואו און האלט אן א לענגערע צייט].

heave *v. and n.* (היעוו) הויבען, ערהויבען, אויפהויבען; מאכען עס זאל אויפגעהן [ווי טייג]; שטויסען, ווארפען; ארויסלאזען א זיפץ; ווענדען, קעהרען אדער דרעהען [א שיף]; זיך הויבען; געהויבען ווערען; אויפגעהן [ווי טייג]; אויפבלאזען זיך; זיך הויבען און פאלען [ווי א כוואליע אדער ווי די לונגען ביים שווערען אטהעמען]; דישען, קייכען [ווי בעת מען איז פערמאטערט]; זיך אנשטרענגען צו ברעכען [פון איבעלקייט]; דאס הויבען, דאס אויפהויבען, דאס שטויסען, דאס ווארפען; א הויב; דאס הויבען זיך און פאלען [ווי כוואליעס]; דאס שווער אטהעמען [דישען, קייכען]; דאס אויפגעהן [פון טייג]; אן אנשטרענגונג צום ברעכען.

heave abroad' (היעוו ע-בראהד') ארויפציהען דעם פלאג אויף א שיף.

heave and in sight! (היעוו ענד אין סאיט) א צורוף צו די מאטראזען, אז זיי זאלען ארויסהויבען דעם אנקער ביז דער אויבערפלעכע פון וואסער.

heave down (היעוו דאון) איינבויגען א

שיף אויף דער זייט כדי צו מאכען רע־
פעראטורען.

heave in sight (היעוו אין סאיט) זיכטבאר ווערען [ווענען א שיף אדער אן אנדער געגענשטאנד אויף'ן ים].

heave in stays (היעוו אין סטייז) אויסדרעהען די שיף צום ווינד.

heav'en *n.* (העוו'ן) דער הימעל, דער פירמאמענט; יענע וועלט; זעליגקייט, דאס העכסטע גליק.

Heav'en *n.* (העוו'ן) גאט, דער אויבער־שטער, דער רבונו של עולם.

heav'en-begot' *a.* (העוו'נ־בי־גאט) ז. ***heaven-born***.

Heav'en be praised! (העוו'ן בי פרייזד) גאט זיי דאנק!

heav'en-born *a.* (העוו'נ־בארן) געבא־רען אין הימעל, הימליש; אראבגעשיקט פון הימעל.

heav'en-bred *a.* (העוו'נ־ברעד) בעשא־פען און אויפגעוואקסען אין הימעל.

Heav'en defend' (העוו'ן די־פענד') גאט זאל אבהיטען, חס וחלילה.

heav'en-direc'ted *a.* (העוו'נ־די־רעק'־טעד) געריכטעט צום הימעל; אנגע־פיהרט אדער געטריבען פון הימלישע קרעפטען.

heav'en-fal'len *a.* (העוו'נ־פאה'לן) וואס זיינען אראבגעפאלען פון הימעל, וואס זיינען אויפגעשטאנען געגען גאט.

heav'en-gif'ted *a.* (העוו'נ־גיפ'־טעד) בעגאבט פון הימעל.

heav'en-kiss'ing *a.* (העוו'נ־קיס'־אינג) וואס דערגרייכט דעם הימעל.

heav'enliness *n.* (העוו'נ־לי־נעס) הימ־לישקייט, געטליכקייט.

heav'enly *a. and adv.* (העוו'נ־לי) וואס איז שייך צום הימעל; הימליש, געט־ליך; אויסגעצייכנט, פראכטפאל; אויף א הימלישען אדער געטליכען אופן; דורך דער ווירקונג אדער דעם איינפלוס פון הי־מעל.

heav'enly-min'ded *a.* (העוו'נ־לי־מאינ'־דעד) וואס טראכט אלץ פון הימלי־שען; אידעאליסטיש.

heav'enward *adv.* (העוו'נ־הווארד) צום הימעל צו.

heav'enwards *adv.* (העוו'נ־הווארדז) ז. ***heavenward***.

heave'-of'fering *n.* (היעוו'־אפ־ער־אינג) דער הויב־אפפער, תרומה, תנופה [א קרבן, וועלכען די כהנים פלעגען אויפ־הויבען אין דער הויך מיט די הענד איי־דער זיי פלעגען איהם לעגען אויף'ן מזבח].

heave out (היעוו אוט) ארויסהויבען א שיף פון וואסער און אויסבויגען זי אויף א זייט צום רייניגען אדער צום פעררעכטען.

hea'ver *n.* (היע'־ווער) דער אדער דאס וואס הויבט אויף; א לאסט־טרעגער אין א האפען; א הויב־שטאנג.

heaves *n.* (היעווז) א פערד־קראנקהייט, ביי וועלכער דאס פערד אטהעמט זעהר שווער.

heave'-shoul'der *n.* (היעוו'־שאול'־דער) דער שוק התרומה [די לאפעטקע אדער פלאנקען פון א קרבן, וואס מען פלעגט אויפהויבען אין דער הויך אלס א ווידמונג צו גאט און פלעגט בעלאנגען צו די כהנים].

heave the lead (היעוו טהי לעד) אויס־מעסטען די טיעפקייט פון וואסער מיט א בלייענער וואג אויף א שטריק.

heave'-thigh *n.* (היעוו'־טהאי) די פלאנקען פון א קרבן, וואס מען פלעגט אויפהויבען אין דער הויך אלס ווידמונג צו גאט און פלעגט בעלאנגען צו די כהנים.

heave to (היעוו טו) ברייננען א שיף צום שטילשטאנד; אויסדרעהען דעם פא־דערטייל פון א שיף צום ווינד, כדי זי אב־צושטעלען.

heave togeth'er (היעוו טו־געטה'־ער) מאכען א פיש־פאנג בשותפות; זיין שותפים [אויף דער שפראך פון פישער].

heave up (היעוו אפ) אויפהויבען, ארויפ־ציהען.

heav'ies *n.* (העוו'־איז) שווער־בעוואפ־פענטע קאוואלעריע; אקטיארען וואס שפיעלען בכבוד'ע אדער בעלעהרענדע ראָ־לען; שווערע, ניט־ריהרעוודיגע מענשען, טעמפע מענשען.

heav'ily *adv.* (העוו'־אי־לי) מיט גרויס שווערינקייט; ווי א לאסט; שווערליך; לאנגזאם, נודנע; געדיכט, מאסיוו, דיק.

heav'iness *n.* (העוו'־אי־נעס) שווער־קייט; שווערמוטיגקייט, טרויעריגקייט.

hea'ving *n.* (היע'־ווינג) די הויבונג; דאס אויפהויבען; די אויפבלאזונג; דאס הויבען זיך פון כוואליעס; דאס הויבען זיך פון הארץ, שווערע אטהעמונג.

hea'vings *n.* (היע'־ווינגז) שווערע אטהעמונג.

heav'y *a. and n.* (העוו'־אי) שווער, אונ־געהייער גרויס אדער שטארק; וואס טהוט עפעס אויף א גרויסען שטייגער; דיק; געדיכט [ווענען פליסיגקייטען]; ניט גוט אויפגעגאנגען [ווענען ברויט]; אנגע־זאפט מיט פייכטקייט [ווענען דער לופט]; שטיקענד [ווענען א גערוך]; ליידענדיג פון א שווערען אטהעמען [ווע־גען פערד]; שווערפעליג, אומעטיג, טעמפ, נאריש, דערשלאגען, לאנגווייליג, גע־דריקט; די ראלע פון א בכבוד'ען מענ־שען אין א טעאטער־פארשטעלונג; אן אק־טיאר וואס שפיעלט אזא ראלע; א סאל־דאט פון דער שווערער ארטילעריע אדער קאוואלעריע.

heav'y hand (העוו'־אי הענד) אונטער־דריקונג.

heav'y-han'ded *a.* (העוו'־אי־הענ'־דעד) ניט ריהרעוודיג, אומגעלומפערט; דריקענד, אונטערדריקענד.

heav'y-head'ed *a.* (העוו'־אי־העד'־עד) וואס האט א פערשטאפטען קאפ; דום, טעמפ.

heav'y-hear'ted *a.* (העוו'־אי־האר'־טעד) מיט א שווערען געמיטה, טרויעריג, אומעטיג, נידערגעשלאגען.

heav'y met'al (העוו'־אי מעט'־על) גרויסע שיס־געוועהר; גרויסע מאכט אדער איינפלוס.

heav'y sale (העוו'־אי סייל) א לאנגזא־מער פערקויף, א שטילער, שוואכער האנ־דעל.

heav'y sea (העוו'־אי סיע) א שטורמי־שער ים.

heav'y sleep (העוו'־אי סליעפ) א שווע־רער שלאף, א שטארקער שלאף.

heav'y-weight *n.* (העוו'־אי־וויית) איינער וואס וועגט פיעל, א שווערער מענש [הויפטזעכליך ווענען א פראפעסיאנעלען פויסט־קעמפפער]; א וויכטיגער, איינ־פלוסרייכער מענש.

heav'y with sleep (העוו'־אי וויטה סליעפ) שטארק שלעפריג, פערטשאדעט פון שלעפריגקייט.

Heb. *Hebrew* אבקירצונג פון

heb'domad *n.* (העב'־דא־מעד) זיבען טעג, א וואך; די צאהל זיבען; די פאר־שטעלונג פון זיבען; דאס זיין זיבען אין צאהל; די סומע פון זיבען.

hebdom'adal *a.* (העב־דאמ'־ע־דעל) וועכענטליך; וואס פאסירט אדער ערשיינט אלע זיבען טעג.

hebdom'adally *adv.* (העב־דאמ'־ע־דעל־אי) אויף דער וואך; פון וואך צו וואך.

hebdom'adary *a. and n.* (העב־דאמ'־ע־דע־רי) וועכענטליך; ביי די קאטוילי־קען — איינער פון א קירך אדער מאנאס־טיר, וועלכער ערפילט אין א געוויסער וואך אלע פליכטען, וואס עס דארף אויס־פיהרען דער עלטערער פון קירך אדער פון מאנאסטיר.

hebdom'ader *n.* (העב־דאמ'־ע־דער) ביי די קאטויליקען — איינער וואס ער־פילט אין א קירך אדער מאנאסטיר געווי־סע פליכטען אין פערלויף פון א וואך. ז. ***hebdomadary***.

heb'etate *v. and a.* (העב'־אי־טייט) מאכען טעמפ אדער דום; פערטעמפען; אין באטאניק — וואס האט א טעמפען און ווייכען שפיץ [ווענען געוויסע פלאנצען]; טעמפ, דום, נאריש.

hebeta'tion *n.* (העב־אי־טיי'־שאן) דאס מאכען אדער דאס ווערען טעמפ אדער דום.

heb'etude *n.* (העב'־אי־טיוד) דומהייט, נארישקייט, טעמפקייט.

Hebr. *Hebrew* אבקירצונג פון ווארט

Hebra'ic *a.* (הי־ברײ'־איק) העברעאיש; וואס איז שייך צו די העברעער אדער אי־דען.

Hebra'ical *a.* (הי־ברײ'־אי־קעל) וואס איז שייך צו העברעער אדער אידען.

Hebra'ically *adv.* (הי־ברײ'־אי־קעל־אי) אויף דעם העברעאישען שטייגער.

Hebra'icize *v.* (הי־ברײ'־אי־סאיז) העברעאיזירען, מאכען העברעאיש.

Hebraisa'tion *n.* (הי־ברײ־אי־זײ'־שאן) ז. ***Hebraization***.

He'braise *v.* (הי'־ברײ־איז) ז. ***Hebraize***.

He'braism *n.* (הי'־ברײ־איזם) העברע־איזם, דאס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דער העברעאישער שפראך; די כא־ראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון אידי־שען פאלק.

He'braist *n.* (הי'־ברײ־איסט) א העברא־איסט, א קענער פון דער העברעאישער שפראך און לימודים; איינער וואס איז דורכגעדרונגען מיט דעם אידישען גייסט.

Hebrais'tic *a.* (הי־ברײ־איס'־טיק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו דער העב־רעאישער שפראך אדער צו אידישע זיטען און מנהגים.

Hebrais'tical *a.* (הי־ברײ־איס'־טי־קעל) ז. ***Hebraistic***.

Hebrais'tically *adv.* (הי־ברײ־איס'־טי־קעל־אי) אויף א העברעאישען אדער אידישען שטייגער.

Hebraiza'tion *n.* (הי־ברײ־אי־זײ'־שאן) דאס העברעאיזירען, דאס מאכען העברעאיש אדער אידיש.

He'braize *v.* (הי'־ברײ־איז) העברעאיזי־רען, מאכען העברעאיש אדער אידיש.

He'brew *n. and a.* (הי'־ברוה) א איד, א העברעער; די העברעאישע שפראך, לשון קודש; העברעאיש, וואס איז שייך צו די העברעער אדער אידען.

He'brew cal'endar (הי'־ברוה קעל'־

ען-ראר) דער אידישער קאלענדאר אדער לוח [12 מאנאטען אין א געוועהנליכען יאהר צו 29 און 30 טעג אין א מאנאט און 13 מאנאטען אין א עבור-יאהר].

He'brew char'acter (הי'-ברוה קער'-עק-טער) א אידישער טיפ אויף דער ביהנע.

He'brew char'acters (הי'-ברוה קער'-עק-טערז) העברעאישע שריפט, אידישע בוכשטאבען.

Yiddish print uses Hebrew characters.

He'brewess *n.* (הי'-ברוה-עס) א אידין, א אידישע פרוי.

He'brewist *n.* (הי'-ברוה-איסט) ז. *Hebraist*

Hebri'cian *n.* (הי-ברי'-שען) א העבראאיסט, א קענער פון לשון קודש.

he'-cat *n.* (הי'-קעט) א קאטער.

hec'atomb *n.* (העק'-ע-טאם) א העקאטאמב, אן אפפער פון הונדערט אקסען [אין אלטערטום]; א גרויסע שחיטה פון מענשען אדער בהמות.

heck *n.* (העק) א גראטע; א גראטען-עהנליכע פיש-נעץ.

heck'le *v. and n.* (העקל) 1. קעמען אדער בערשטען פלאקס; 2. אונטערברעכען א רעדנער מיט א רייה פראגען, כדי איהם צו צומישען און פערפלאנטערען; 3. אן אינסטרומענט צו בערשטען אדער קעמען פלאקס.

2. The crowd heckled the speaker in an attempt to confuse him.

heck'ler *n.* (העק'-לער) א פלאקס-קעמער; איינער וועלכער אונטערברעכט א רעדנער מיט א רייה פראגען כדי צו פערטומלען איהם.

hec'tare *n.* (העק'-טעהר) א העקטאר [א לאנד-מאס גלייך 10 טויזענד קוואדראט מעטער אדער אן ערך 2½ אקער].

hec'tic *a. and n.* (העק'-טיק) שווינדזיכטיג; שווינדזוכט, אויסצעהרונג; צעהר-פיבער; א מאמענטאלע רויטקייט פון געזיכט.

hec'tical *a.* (העק'-טי-קעל) שווינדזיכטיג.

hec'tically *adv.* (העק'-טי-קעל-אי) שווינדזיכטיג; דורך אויסצעהרונג.

hec'togram *n.* (העק'-טא-גרעם) א העקטאגראם [א געוויכט פון 100 גראם].

hec'togramme *n.* (העק'-טא-גרעם) ז. *hectogram*

hec'tograph *n. and v.* (העק'-טא-גרעף) א העקטאגראף [אזא כעמישע פערגליווערטע מאסע וועלכע ווערט געברויכט אראבצונעהמען מעהרערע קאפיעס פון שריפטען וואס זיינען געשריבען מיט קאפיר-טינט]; קאפירען מיט א העקטאגראף.

hectograph'ic *a.* (העק-טא-גרעפ'-איק) געמאכט מיט א העקטאגראף; וואס איז שייך צו א העקטאגראף.

hec'toid *a.* (העק'-טאיד) עהנליך צו צעהר-פיבער.

hec'toliter *n.* (העק'-טא-לי-טער) א העקטאליטער [א מאס פון 100 ליטער, גלייך 26 מיט 4 צעהנטעל אמעריקאנער גאלאן].

hec'tolitre *n.* (העק'-טא-לי-טער) ז. *hectoliter*

hec'tometer *n.* (העק'-טא-מי-טער) א העקטאמעטער [א לענגען-מאס פון 100 מעטער, גלייך 328 פוס מיט איין צאל].

hec'tometre *n.* (העק'-טא-מי-טער) ז. *hectometer*

hec'tor *n. and v.* (העק'-טאר) א סקאנדאליסט, א טומעלטאנט; א בויאן; בויאנעווען; דראהען, סטראשען, שרעקען; קוועלען; בעליידיגען.

Hecto'rean *a.* (העק-טאו'-רי-ען) ז. *Hectorian*

Hecto'rian *a.* (העק-טאו'-רי-ען) וואס איז שייך אדער עהנליך צו העקטאר, דעם טראיאנישען העלד.

he'd אן אבקירצונג פון די ווערטער *he had* אדער פון *he would*

hed'dle *n. and v.* (העדל) ווערטיקאלע אנגעצויגענע שטריקלעך אדער דראטען פון א וועבשטוהל וועלכע האבען שלייפען אין מיטען, דורך וועלכע דאס וועב-שיפעל ווערט דורכגענומען; דורכציהען דאס וועבשיפעל דורך די שלייפען פון די ווערטיקאלע שטריקלעך אדער דראטען פון א וועבשטוהל.

hedera'ceous *a.* (העד-ע-ריי'-שיאס) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דער עפיי-פלאנצע [אזא קלעטערענדע פלאנצע]. ז. *ivy*

hederif'erous *a.* (העד-ע-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס עפיי. ז. *ivy*

hedge *n. and v.* (העדזש) א צאם אדער פערצאמונג פון א קוסטארניק אדער פון קליינע ביימעלעך וועלכע וואקסען געדיכט; אבצאמען; פערצאמען; ארומצאמען; איינשליסען; זיך בעהאלטען, אויסווייכען; וועטען זיך אויף ביידע זייטען כדי זיך אויף אלע פעלע צו פערזיכערען; בעזארגען זיך מיט א מיטעל ווי זיך ארויסצומאכען.

hedge a bet (העדזש ע בעט) וועטען אין ביידע זייטען [פאר און געגען, כדי זיך צו זיכערען ניט צו פערלירען].

hedge'-bill *n.* (העדזש'-ביל) אזא קרום מעסער צו בעשניידען די ביימלעך פון א קוסטארניק.

hedge'-born *a.* (העדזש'-בארן) געבארען אונטער א פלאנקען [פון א פראסטער משפחה].

hedge'-cree'per *n.* (העדזש'-קריע'-פער) א וואגאבונד, א בראדיאגע, א גנב, א באנדיט.

hedge'-gar'lic *n.* (העדזש'-גאר'-ליק) אזא פלאנצע וועלכע האט דעם ריח פון קנאבעל. זי האט גרויסע דיקע בלעטער, וועלכע וואקסען אפט צוויי פוס הויך.

hedge'hog *n.* (העדזש'-האג) דער איגעל אדער יאזשיק [אזא חיה'לע וואס איז בעדעקט מיט א פעלכעל פול מיט שטעכיגע נאדלען און קען זיך צונויפדרעהען ווי א קנויל]; דער הארן-איגעל [אזא פלאנצע וואס איהרע זאמען זיינען בעדעקט מיט שטעכיגע נאדעלעך].

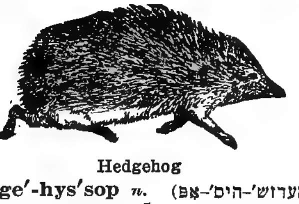

Hedgehog

hedge'-hys'sop *n.* (העדזש'-היס'-אפ) גאטס-גנאדען-קרויט [אזא ביטערע גיפטיגע פלאנצע וועלכע ווערט געברויכט אלס הייל-מיטעל].

hedge'-knife *n.* (העדזש'-נאיף) אזא מעסער ארומצושניידען קוסטארניקעס.

hedge'-mar'riage *n.* (העדזש'-מער'-אידזש) א געהיימע חתונה; א חתונה וואס ווערט געפראוועט דורך אן עם-הארצות'דיגען וואנדערענדען גייסטליכען.

hedge'-mus'tard *n.* (העדזש'-מאס'-טארד) דער וועגע-זענעפט [אזא פלאנצע מיט שארפע בלעטער און געלבער בליהונג, וועלכע פלעגט אמאל געברויכט ווערען אין מעדיצין].

hedge'-net'tle *n.* (העדזש'-נעטל) אזא פלאנצע וואס וואקסט אין קוסטארניקעס.

hedge'-pars'ley *n.* (העדזש'-פארס'-לי) ערד-רויף [אזא פלאנצע]. ז. *hen's-foot*

hedge'-par'son *n.* (העדזש'-פאר'-סאן) א וואנדערענדער עם-הארצות'דיגער גייסטליכער [אמאל אין ענגלאנד].

hedge'-plant *n.* (העדזש'-פלענט) די צאם-פלאנצע [אזא קליין ביימעל וואס ווערט געפלאנצט אלס א צאם].

hedge'-priest *n.* (העדזש'-פריעסט) ז. *hedge-parson*

hedg'er *n.* (העדזש'-ער) א צאם-מאכער, א פערצאמער.

hedge'-row *n.* (העדזש'-ראו) א פערצאמונג געמאכט פון ביימער.

hedge'-school *n.* (העדזש'-סקוהל) א שוהל אונטער דעם פרייען הימעל; אן ארעמע, פראסטע שוהל.

hedge'-spar'row *n.* (העדזש'-ספער'-או) דער צאם-שפערלינג [אזא קליין פויגעלע וואס מען זעהט אפט זיצען אויף פלאנקענס].

hedge'-war'bler *n.* (העדזש'-וואהר'-בלער) ז. *hedge-sparrow*

hedg'ing *n.* (העדזש'-אינג) דאס מאכען א צאם פון ביימלעך.

hedg'ing-bill *n.* (העדזש'-אינג-ביל) ז. *hedge-bill*

hedon'ic *a.* (הי-דאנ'-איק) וואס בעשטעהט אין פערגניגען, וואס פערשאפט פערגניגען; וואס איז שייך צום העדאניזם [די לעהרע, אז פערגניגען איז דער הויפט-ציעל פון מענשליכען לעבען].

hedon'ical *a.* (הי-דאנ'-אי-קעל) ז. *hedonic*

hedon'ics *n.* (הי-דאנ'-איקס) דער טייל פון עטיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פרינציפען פון פערגניגען.

he'donism *n.* (הי'-דא-ניזם) הידאניזם, די לעהרע פון געוויסע גריכישע פילאזאפען, אז פערגניגען איז דאס העכסטע גוטס אין מענשליכען לעבען; עגאאיזם, אייגענליעבע.

he'donist *n.* (הי'-דא-ניסט) אן אנהענגער פון העדאניזם. ז. *hedonism*

hedonis'tic *a.* (הי-דא-ניס'-טיק) העדאניסטיש, וואס איז שייך צו העדאניזם. ז. *hedonism*

heed *v. and n.* (היעד) נעהמען אין אכט, זיין פארזיכטיג, בעאכטען; פארזיכטיגקייט; דאס נעהמען אין אכט.

heed'ful *a.* (היעד'-פול) פארזיכטיג, אויפמערקזאם.

heed'fully *adv.* (היעד'-פול-אי) מיט פארזיכטיגקייט, מיט אויפמערקזאמקייט.

heed'fulness *n.* (היעד'-פול-נעס) פארזיכטיגקייט; אויפמערקזאמקייט.

heed'less *a.* (היעד'-לעס) אונפארזיכטיג; אונאויפמערקזאם; אונבעזאנען.

heed'lessly *adv.* (היעד'-לעס-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט; מיט אונאויפמערקזאמקייט; מיט אונבעזאנענהייט.

heed'lessness *n.* (היעד'-לעס-נעס) אונפארזיכטיגקייט; אונאויפמערקזאמקייט; אונבעזאנענהייט.

hee'haw *n. and v.* (הי'-האה) דער געשריי פון אן עזעל; שרייען "הי-האה" ווי אן עזעל.

heel *n. and v.* (היעל) א קנאַ־ א פּיאַטע; א פּיאַטע; דער פוס, דער הינטער־ פּעל, אן אבזאץ; דער פוס, דער הינטער־ שטער פוס פון א פערד; דאס איינבויגען [א שיף] אויף א זייט; ארויפלעגען א קנאַפּעל אויף א שוך; איינשטריקען א פּיאַטע אין א זאָק; כאַפּען פאר די פּיאַ־ טעס; בעוואַפּענען מיט שפּאָרען [ווי א קאַמפּף־האָהן]; בעוואַפּענען; איינבוי־ גען [א שיף] אויף א זייט; זיך איינבוי־ גען אויף א זייט.

heel'-ball *n.* (היעל'-באָהל) א שטיק וואַקס, וואס שוסטער בענוצען, אום צוצוּ־ געבען א גלאַנץ דעם קנאַפּעל.

heel'-blank *n.* (היעל'-בלענק) ז. *heel-lift*

heel'-bone *n.* (היעל'-באָון) דער פּיאַטע־ ביין.

heeled *a.* (היעלד) מיט קנאַפּעל, מיט אבזאַצען.

heel'er *n.* (היעל'-ער) א פּאָליטישער אונטערשטופּער, א נידריגער, פערדאָרבע־ נער פּאָליטישער אנענגער פון א פּראַפּעסי־ אָנעלען פּאָליטיקאַן; איינער וואס מאַכט קנאַפּעל צו שיך; א ליידיג־געהער, א ביי־ טעל־שניידער, אן אויסוואורף; אין גנבים־ שפּראַך — איינער וואס וואַרפט אונטער א בייטעל מיט פאַלש געלד צו פערביינע־ הער און דאַן טיילט ער זיך מיט איהם מיט דעם "געפינס" ארויסנאַרענדיג פון איהם ראַיעל געלד אויף זיין חלק.

heel'ing-er'ror *n.* (היעל'-אינג-ער'-אַר) אן אבוויייכונגס־פעהלער פון דער קאָמ־ פּאַס־נאַדעל אויף א שיף וואס קומט דורך דעם מאַגנעטישען איינפלוס פון די אייזנ־ מאַסען פון דער שיף.

heel'-i'ron *n.* (היעל'-אי'-ערן) אן איי־ זערנע פּאַדקאָווע אדער פּלאַטע וואס ווערט געלעגט אויף א קנאַפּעל פון א שוך, כדי ער זאל זיך נים אזוי גיך אבטראָגען.

heel'-lift *n.* (היעל'-ליפט) איינע פון די לעדער־בלעטלעך פון וועלכע א שוך־קנאַ־ פּעל ווערט געמאַכט.

heel'-machine' *n.* (היעל'-מע-שין') א קנאַפּעל־מאַשין [א מאַשין צו מאַכען קנאַ־ פּעל פאר שיך].

heel'-piece *n.* (היעל'-פּיעס) אן אבזאַץ, א קנאַפּעל; א פּיאַטע [פון א זאָק].

heel'piece *v.* (היעל'-פּיעס) ז. *heeltap*

heel'-plate *n.* (היעל'-פּלייט) אן איי־ זערנע פּלאַטע וואס ווערט צוגעשלאָגען צו א שוך־קנאַפּעל; א קליין פּיער־קאַנטיג שטיקעל אייזען מיט א לאָך אין מיטען וואס ווערט אריינגעשטעלט אין דעם קנאַפּעל פון א שוך צום בעפעסטיגען שליט־שוה [קאַנ־ קים].

heel'-post *n.* (היעל'-פּאָוסט) דער הינ־ טערשטער שטענדער־באַלקען פון א שטאַל; דער באַלקען וואס אונטערשטיצט די טריב־ שרויף פון א דאַמפּף־שיף; דאס ביישטי־ דעל פון טהיר צו וועלכען די זאַוויעסעס ווערען אנגעשלאָגען.

heel'-seat *n.* (היעל'-סיעט) דער אָרט פון א שוך וואו דער קנאַפּעל איז אנגע־ שלאָגען.

heel'-shave *n.* (היעל'-שייוו) אזא גע־ צייג ארומצושניידען און ארומצופוצען דעם קנאַפּעל פון א שוך.

heel'-tap *n.* (היעל'-טעפּ) אן אבזאַץ־ בלעטעל אדער לעדערעל; דאס ביסעל משקה וואס בלייבט איבער אין גלעזעל נאָך'ן טרינקען.

heel'tap *v.* (היעל'-טעפּ) ארויפלעגען אבזאַץ־בלעטלעך.

heel'-tip *n.* (היעל'-טיפּ) א שטיקעל איי־ זען וואס ווערט צוגעשלאָגען צו א קנאַ־ פּעל ער זאל זיך אזוי גיך ניט אבטראָגען.

heel'-trim'mer *n.* (היעל'-טרימ'-ער) א מאַשין צום ארומפּוצען קנאַפּעל.

heer *n.* (היער) א לענגען מאָס פאר גאַרן [פּאָדים] פון 600 יאַרד.

heft *n. and v.* (העפט) א הענטעל, א גריעף, א שטיעל; געוויכט, שווערקייט; דער הויפּט־פּונקט אדער דער שווער־פּונקט פון עפּעס; נויט, א נויט־צושטאַנד; א העפט צום שרייבען; פּראָבירען דאס געוויכט דורך אויפהויבען; אויפהויבען; אבוועגען.

hef'ty *a.* (העפ'-טי) געוויכטיג; וואס האט געוויכט; לייכט אויפצוהויבען.

Hege'lian *a. and n.* (הי-גי'-ליען) וואס איז שייך צו העגעל אדער צו זיין פילאָזאָפישער סיסטעם; וואס איז נעגרינ־ דעט פון העגעל; א העגעליאַנער, אן אַנ־ הענגער פון דער העגעליאַנישער פילאָזאָ־ פיע אדער פון העגעל. ז. *Hegelianism*

Hege'lianism *n.* (הי-גי'-ליען-איזם) העגעליאַניזם, די פילאָזאָפישע סיסטעם פון דעם דייטשען פילאָזאָף געאָרג ווילהעלם פרידריך העגעל [געבאָרען 1770, געשטאָר־ בען 1831]. דער הויפּט־געדאַנק פון הע־ געל'ס פילאָזאָפיע איז, אז אלעס וואס עק־ זיסטירט סיי אין דער מאַטעריעלער, סיי אין דער גייסטיגער וועלט, איז אן ענט־ וויקלונג און אפּענבאַרונג פון דעם אייבי־ גען אבזאָלוטען גייסט און אז אלעס קעהרט זיך אום צוריק צו דיעזען גייסט. דיעזער גייסט ווייזט זיך אליין ארויס אין אנפאַנג און אין דעם סוף פון דער ענטוויקלונג, וועלכע קומט פאר אויף א דיאַלעקטישען שטייגער, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען פון "זיין", "ניט זיין" און "ווערען" אדער פון א טעזיס [בעהויפּטונג], אנטי־טעזיס [נעגנען־בעהויפּטונג] און א סינטעזיס [א פעראייניגונג].

Hege'lianize *v.* (הי-גי'-ליען-איז) ווע־ רען א העגעליאַנער, ווערען אן אנהענגער פון העגעל'ס פילאָזאָפיע.

He'gelism *n.* (היי'-געל-איזם) ז. *Hegelianism*

heg'emon *n.* (העדזש'-ע-מאַן) א הענגע־ מאָן, א פיהרער, איינער אדער עטוואס וואס האט די הויפּט־מאַכט אדער דעם הויפּט פּאָליטישען איינפלוס [הויפּטזעכליך ווע־ גען א שטאַאַט].

hegemon'ic *a.* (הי-דזשי-מאָנ'-איק) הע־ געמאָניש, הערשענד, פיהרענד, וואס שפּיעלט די הויפּט־ראָלע. ז. *hegemony*

hegemon'ical *a.* (הי-דזשי-מאָנ'-אי-קעל) ז. *hegemonic*

he'gemony *n.* (הי'-דזשי-מאָ-ני) הענגע־ מאָניע, הערשאַפט, איבערהערשאַפט, פיה־ רערשאַפט [הויפּטזעכליך ווענגען דעם פּאָ־ ליטישען איינפלוס, הערשאַפט אדער פיה־ רערשאַפט פון איין שטאַאַט בנוגע צו א צווייטען].

heg'ira *n.* (העדזש'-אי-רא) ז. *hejira*

he'-goat *n.* (היע'-גאָוט) א באָק.

hegu'men *n.* (הי-גיו'-מען) אן איגומען [א הויפּט פון א מאָנאַסטיר].

hegu'mene *n.* (הי-גיו'-מע-ניע) די הויפּט, די אויפזעהערין פון א מאָנאַס־ טיר.

hegu'meness *n.* (הי-גיו'-מע-נעס) ז. *hegumene*

hegu'menos *n.* (הי-גיו'-מע-נאָס) ז. *hegumen*

heif'er *n.* (העפ'-ער) א קאַלב, א טעלי־ צע.

heigh *int.* (האי) היי! [א צורוף].

heigh'-ho *int.* (האי'-האָו) אהו! אך! א! [אן אויסרוף פון פערוואונדערונג, איבעראַשונג, ענטציקונג, מיעדקייט אדער לאַנגווייליגקייט].

height *n.* (האיט) די הויך; הויכקייט; דער הויכע שטעלונג; פּראָמינענטקייט; דער העכסטער טייל, דער שפּיץ; דער העכסטער גראַד, די העכסטע שטופע; א הויכער פּלאַץ, א באַרג.

heigh'ten *v.* (האי'-טן) העכערען, אויפ־ הויבען; דערהויבען, מאַכען ערהאַבענער אדער פּראָמינענטער; ווערען העכער, גרע־ סער, ערהאַבענער אדער פּראָמינענטער.

height of the sea'son (האיט אָוו טהי סיע'זן) די סאַמע סעזאָן־צייט, דער סאַמע ברען פון סעזאָן.

hei'nous *a.* (היי'-נאַס) אבשייליך, נידער־ טרעכטיג; אונגעהייער, שרעקליך.

hei'nously *adv.* (היי'-נאַס-לי) אויף אן אבשייליכען, אבשטויסענדען אדער שרעק־ ליכען שטייגער; אונגעהייער.

hei'nousness *n.* (היי'-נאַס-נעס) אבשיי־ ליכקייט; אונגעהייערקייט; שווידערליכ־ קייט.

heir *n. and v.* (עהר) א יורש; ירשנ'ען.

heir'-appar'ency *n.* (עהר'-ע-פּעהר'-ען-סי) דאס זיין א זיכערער יורש. ז. *heir apparent*

heir appar'ent (עהר ע-פּעהר'-ענט) א זיכערער יורש [אין נעגנענזאַץ צו איי־ נעם וואס קען פערלירען זיין רעכט אויף ירושה צוליעב דעם געבורט פון אן אנדער יורש].

heir at law (עהר עט לאָה) דער געזעצ־ ליכער יורש, דער נאָהנטסטער יורש.

heir'dom *n.* (עהר'-דאַם) ערבשאַפט; דאס זיין א יורש.

heir'ess *n.* (עהר'-עס) א יורש'טע.

heir'-land *n.* (עהר'-לענד) ירושה־לאַנד.

heir'less *a.* (עהר'-לעס) אהן יורשים.

heir'loom *n.* (עהר'-לוּהם) אלטע פּאַמי־ ליען־זאַכען [הויפּטזעכליך קלייניגקייטען וואס געהען איבער בירושה פון דור צו דור].

heir presump'tive (עהר פּרי-זאַמפּ'-טיוו) א נים־זיכערער יורש [איינער וואס קען פערלירען זיין רעכט אויף ירושה, ווען עס זאל געבוירען ווערען א נעהנטערער יורש].

heir'ship *n.* (עהר'-שיפּ) ירושה־רעכט, ערבשאַפט; דאס זיין א יורש.

hej'ira *n.* (העדזש'-אי-רא) דאס אנטלוי־ פען; מאַכמעד'ס אנטלויפען פון מעקא [דעם 16טען יולי 622 נאָך דער קריסטלי־ כער צייט־רעכנונג. פון דיעזען טאָג הויבט זיך אן די מאַכמעדאַנישע צייט־רעכנונג]; די מאַכמעדאַנישע צייט־רעכנונג.

hek'togram *n.* (העק'-טאָ-גרעם) ז. *hectogram*

hek'tograph *n. and v.* (העק'-טאָ-גרעף) ז. *hectograph*

hel'coid *a.* (העל'-קאָיד) עהנליך צו א געשוויר; בעדעקט מיט געשווירען.

helcol'ogy *n.* (העל-קאָל'-אָ-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאַפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט געשווירען און אויפרייסונגען.

hel'coplasty *n.* (העל'-קאָ-פּלעס-טי) דאס בעדעקען א געשוויר מיט פרעמדער הויט [אדער פון דעם קראַנקען אליין אדער פון אן אנדער מענשען], אום ער זאל זיך גיכער פערהיילען.

held (העלד) געהאַלטען. ז. *hold*

he'liac *a.* (הי׳-לי-עק) ז. *heliacal*

heli'acal *a.* (הי-לאי׳-ע-קעל) וואס פערנעהט אדער נעהט אויף כמעט אין איין צייט מיט דער זון [ווענגען שטערען].

Helian'thus *n.* (הי-לי-ענ׳-טהאס) דער מין זון=בלומען [אמעריקאנישע פלאנצען מיט געלבע אדער פורפורנע בלומען, וועלכע ניבען ארויס האניג און א געלבע פארב].

hel'ical *a.* (העל׳-אי-קעל) עהנליך צו א ספיראלע, ווי א ספיראלע.

helic'iform *a.* (הי-ליס׳-אי-פארם) ז. *helical*

hel'icine *a.* (העל׳-אי-סין) געדרעהט; ווי א ספיראלע; וואס איז שייך צום אויער=מושעל.

hel'icograph *n.* (העל׳-אי-קא-גרעף) אן אינסטרומענט צו צייכענען ספיראל=ליניען.

hel'icoid *a.* (העל׳-אי-קאיד) ווי א ספיראלע; געדרעהט, עהנליך צו א שרויף.

helicoi'dal *a.* (העל-אי-קאי׳-דעל) ז. *helicoid*

helicom'etry *n.* (העל-אי-קאמ׳-ע-טרי) דאס צייכענען אדער מעסטען ספיראל=ליניען.

hel'icon *n.* (העל׳-אי-קאן) א העליקאן [אזא מעשענער מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט].

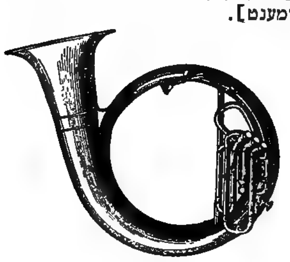

Helicon

helicop'ter *n.* (הי-לי-קאפ׳-טער) א לופט=שיף וועלכע ווערט געהויבען פון א טרייב=שרויף.

heliocen'tric *a.* (הי-לי-א-סענ׳-טריק) העליאצענטריש, וואס איז שייך צו דער זון אלס מיטעלפונקט [פון דער זונען=סיסטעם]; וואס איז שייך צו דער לאגע פון א שטערן בנוגע צו דער זון אדער ווען ער וואלט בעאבאכטעט געווארען פון דער זון.

heliocen'trical *a.* (הי-לי-א-סענ׳-טרי-קעל) ז. *heliocentric*

heliocentric'ity *n.* (הי-לי-א-סענ-טריס׳-אי-טי) העליאצענטראליטעט; דאס זיין העליאצענטריש; דאס פערהעלטניס צו דער זון אלס צענטער אדער מיטעלפונקט. ז. *heliocentric*

heliochro'mic *a.* (הי-לי-א-קראו׳-מיק) העליאכראמיש, וואס איז שייך צו העליאכראמיע [די קונסט צו פאטאגראפירען אין נאטירליכע פארבען].

heliochro'moscope *n.* (הי-לי-א-קראו׳-מא-סקאופ) א העליאכראמאסקאפ [אן אפאראט צו פאטאגראפירען אין נאטירליכע פארבען].

heliochro'motype *n.* (הי-לי-א-קראו׳-מא-טאיפ) א העליאכראמיש בילד [פאטאגראפירט אין די נאטירליכע פארבען].

helioch'romy *n.* (הי-לי-אק׳-רא-מי) העליאכראמיע [די קונסט צו פאטאגראפירען אין נאטירליכע פארבען].

heliochry'sin *n.* (הי-לי-א-קראי׳-סין) זון=גאלד [אזא מין אראנזש=פארב].

heliocom'ete *n.* (הי-לי-א-קאמ׳-איט) א העליאקאמעט [א ליכט=פאס נאך דעם זון=אונטערגאנג].

he'lio-engra'ving *n.* (הי׳-לי-או-ענ-גריי׳-ווינג) ז. *photo-engraving*

he'liograph *n. and v.* (הי׳-לי-א-גרעף) א העליאגראף, אן אפאראט צו געבען ליכט=סיגנאלען; אן אינסטרומענט צו פאטאגראפירען די זון; א בילד גענומען דורך א העליאגראף; א פאטאגראפיש בילד, א פאטאגראפיע; געבען סיגנאלען דורך א העליאגראף; פאטאגראפירען.

heliog'rapher *n.* (הי-לי-אג׳-רע-פער) איינער וואס ניט סיגנאלען דורך א העליאגראף; איינער וואס פאטאגראפירט די זון, צייכענט א מאפע פון דער זון אדער בעשרייבט די זון; א פאטאגראף. ז. *heliograph*

heliograph'ic *a.* (הי-לי-א-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו א העליאגראף [אן אינסטרומענט צו געבען ליכט=סיגנאלען אדער צו פאטאגראפירען די זון]; וואס איז שייך צו העליאגראפיע. ז. *heliography*

heliograph'ical *a.* (הי-לי-א-גרעפ׳-אי-קעל) ז. *heliographic*

heliog'raphy *n.* (הי-לי-אג׳-רע-פי) העליאגראפיע, דאס געבען ליכט=סיגנאלען [דורך א העליאגראף], די בעשרייבונג פון דער זון, דאס מאכען א מאפע פון דער זון: פאטאגראפיע. ז. *heliograph*

heliogra'vure *n.* (הי-לי-א-גריי׳-וויור) ז. *photo-engraving*

he'lioid *a.* (הי׳-לי-איד) עהנליך צו דער זון.

heliol'ater *n.* (הי-לי-אל׳-ע-טער) א זון=פערגעטערער, איינער וואס דיענט צו דער זון.

heliol'atrous *a.* (הי-לי-אל׳-ע-טראס) זון=פערגעטערענד, דיענענדיג צו דער זון.

heliol'atry *n.* (הי-לי-אל׳-ע-טרי) זון=פערגעטערונג, דאס דיענען צו דער זון.

heliol'ogist *n.* (הי-לי-אל׳-א-דזשיסט) א העליאלאגיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שטודירען די זון.

heliol'ogy *n.* (הי-לי-אל׳-א-דזשי) העליאלאגיע, דער טייל פון אסטראנאמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער זון.

heliom'eter *n.* (הי-לי-אמ׳-ע-טער) א העליאמעטער, א זון=מעסטער [אזא אסטראנאמישער טעלעסקאפ].

helioph'ilous *a.* (הי-לי-אפ׳-אי-לאס) וואס ווערט צוגעצויגען פון דער זון, וואס ווערט אויפגעלעבט אונטער דער ווירקונג פון די זון=שטראהלען.

heliopho'bia *n.* (הי-לי-א-פאו׳-בי-א) א קראנקהאפטע מורא פאר זון=שיין.

heliopho'bic *a.* (הי-לי-א-פאו׳-ביק) וואס האט מורא פאר דער זון=שיין, וואס מיידט אויס די זון=שיין.

he'lioscope *n.* (הי׳-לי-א-סקאופ) א העליאסקאפ [א זון=גלאז, א זון=טעלעסקאפ].

helioscop'ic *a.* (הי-לי-א-סקאפ׳-איק) וואס איז שייך צו א העליאסקאפ, וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון א העליאסקאפ [א זון=גלאז, א זון=טעלעסקאפ].

heliospher'ical *a.* (הי-לי-א-ספער׳-אי-קעל) קיילעכדיג ווי די זון.

he'liostat *n.* (הי׳-לי-א-סטעט) א העליאסטאט [אן אינסטרומענט, וועלכער רעפלעקטירט די זון=שטראהלען אין איין בעשטימטער ריכטונג אין פערלויף פון גאנצען טאג].

he'liotrope *n.* (הי׳-לי-א-טראופ) העליאטראפ [אזא פלאנצע]; העליאטראפ אדער דער גרינער כאלצעדאן [אזא מינעראל]; דער בלויליך=ראזעווער קאליר פון די העליאטראפ=פלאנצען; א העליאגראף [אן אינסטרומענט צו געבען ליכט=סיגנאלען]. ז. *heliograph*

he'liotroper *n.* (הי׳-לי-א-טראו-פער) איינער וואס געברויכט אדער איז בעשעפטיגט ביי א העליאגראף. ז. *heliograph*

heliotrop'ic *a.* (הי-לי-א-טראפ׳-איק) העליאטראפיש, זיך ווענדענדיג, זיך אומקעהרענדיג, זיך בויגענדיג צו דער זון [ווענגען דער נייגונג פון פלאנצען זיך אויסצובויגען אין דער ריכטונג פון די זון=שטראהלען אדער אין דער נעגענזייטיגער ריכטונג].

heliotrop'ical *a.* (הי-לי-א-טראפ׳-אי-קעל) ז. *heliotropic*

heliotrop'ically *adv.* (הי-לי-א-טראפ׳-אי-קעל-אי) העליאטראפיש. ז. *heliotropic*

heliot'ropism *n.* (הי-לי-אט׳-רא-פיזם) העליאטראפיזם, די נייגונג פון פלאנצען זיך אויסצובויגען אין דער ריכטונג פון די זון=שטראהלען אדער אין דער פערקעהרטער ריכטונג.

he'liotropy *n.* (הי׳-לי-א-טראו-פי) ז. *heliotropism*

he'liotype *n., a. and v.* (הי׳-לי-א-טאיפ) א ליכט=דרוק בילד; דאס מאכען ליכט=דרוק בילדער; וואס איז שייך צו ליכט=דרוק; מאכען א בילד דורך ליכט=דרוק. ז. *heliotypy*

heliotyp'ic *a.* (הי-לי-א-טיפ׳-איק) וואס איז שייך צו ליכט=דרוק.

heliotypog'raphy *n.* (הי-לי-א-טאי-פאג׳-רע-פי) ליכט=דרוק; פאטא=גראווירונג.

he'liotypy *n.* (הי׳-לי-א-טאי-פי) ליכט=דרוק [א געוויסער פאטאגראפישער פראצעס צו מאכען פאטאגראפישע פלאטען פון וועלכע מען קען דירעקט דרוקען בילדער].

helispher'ic *a.* (העל-אי-ספער׳-איק) ווי א ספיראלע, ספיראל=פערמיג.

helispher'ical *a.* (העל-אי-ספער׳-אי-קעל) ז. *helispheric*

helispher'ical line (העל-אי-ספער׳-אי-קעל לאין) די ליניע, וועלכע א שיף פאהרט דורך, ווען זי געהט שרעג צום עקוואטאר האלטענדיג זיך ביי א פעסטען פונקט פון קאמפאס און שניידענדיג אלע מערידיאנען אונטער א גלייכען ווינקעל. דיעזע ליניע איז עהנליך צו א ספיראלע. פאהרענדיג מיט דיעזער ליניע, קומט די שיף אלץ נעהנטער צום ערד=פאל, אבער זי ערדייכט איהם קיינמאל ניט.

he'lium *n.* (הי׳-לי-אם) העליום [א כעמישער גרונד=עלעמענט, וועלכען מען האט פריהער ענטדעקט אין דער זון און שפעטער אויך אויסגעפונען אויף דער ערד].

he'lix *n.* (הי׳-ליקס) א ספיראל=ליניע; א שרויפען=ארטיגע ליניע; אין ארכיטעקטור — א ספיראל=ארטיגע פערציערונג; דער אויסערער ראנד פון אויער.

He'lix *n.* (הי׳-ליקס) אזעלכע מאלוסקעל=טהיערע וועלכע ליגען אין ספיראל=פערמיגע מושלען.

he'll אן אבקירצונג פון די ווערטער *he will* אדער *he shall*

hell *n.* (העל) די העל, דער גיהנם; די פינסטערע בייזע כוחות; א גיהנם=אבגרונד; א הויז וואו מען שפיעלט אין

אזארטנע שפיעלען; א פלאץ וואו מעןווארפט אוועק אבפאל.

hell'bender *n.* (העל'-בענ-דער) אן אמעריקאנער סאלאמאנדער=עהנליכע חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה. געפינט זיך געוועהנליך אין די טאלען פון שטאאט אהאיא; א וויסטע הוליאנקע, א טרינקעניש און א זויפעניש.

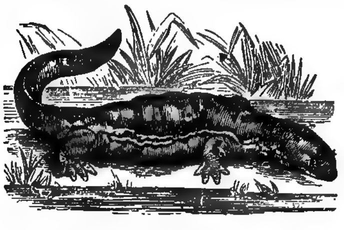

Hellbender

hell'-bent' *a.* (העל'-בענט') ענטשלאסען; ניט קוקענדיג אויף אלע געפאהרען.

hell'-black *a.* (העל'-בלעק) שווארץ ווי דער טייוועל.

hell'-born *a.* (העל'-בארן) געבארען אין דער העל; פון דער העל.

hell'-broth *n.* (העל'-בראטה) א טייוועלשער אדער פערכשופ'טער געטראנק.

hell'-cat *n.* (העל'-קעט) א מכשפה.

hell'-di'ver *n.* (העל'-דאי'-ווער) די נרעבע אדער נאגארא. ז. ***grebe***

hell'-doomed *a.* (העל'-דוהמד) פער'משפט צום גיהנם.

hel'lebore *n.* (העל'-ע-באור) טשעמעריצע אדער העלעבארוס=פלאנצע [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין. אין גרעסערע דאזען רופט זי ארויס מאגען=ענטצינדונג, ברעכען, קרעמפף, קאנוואול=סיאנען, וועלכע ענדיגען זיך אפט מיט'ן טויט]; די ניעס=ווארצעל [אזא פלאנצע וואס איהר פולווער ווערט בענוצט צו פער=ניכטען אינזעקטען].

Hellebore

Hel'lene *n.* (העל'-אין) א גריך, א העלען.

Helle'nian *a.* (הע-לי'-ני-ען) ז. ***Hellenic***

Hellen'ic *a.* (הע-לענ'-איק) גריכיש; וואס איז שייך צו די גריכען.

Hellen'ically *adv.* (הע-לענ'-אי-קעל-אי) אויף א גריכישען אופן; אין בעצוג צום העלעניזם. ז. ***Hellenism***

Hellen'icism *n.* (הע-לענ'-אי-סיזם) גריכישער כאראקטער, גריכישע אייגענשאפט אדער סטיל [פון די אלטע גריכען].

Hel'lenism *n.* (העל'-ענ-איזם) העלעניזם, די גריכישע שפראך=אייגענטימליכקייטען; גריכישע אויסדריקע, זיטען, אידעען און מנהגים; גריכענטום, דער גייסט און דער כאראקטער פון דער אמאליגער גריכישער ראסע.

Hel'lenist *n.* (העל'-ענ-איסט) א העלעניסט, א איד וואס האט אנגענומען די גריכישע זיטען און שפראך [אין די צייטען פון אלט=גריכענלאנד]; א קענער אין דער קלאסישער גריכישער שפראך און ליטעראטור; אן אנהעננער אדער פערשפרייטער פון דער גריכישער קולטור.

Hellenis'tic *a.* (העל-ע-ניס'-טיק) העלעניסטיש, גריכיש; וואס איז נעמישט פון גריכיש מיט אנדערע פרעמדע עלעמענטען.

Hellenis'tical *a.* (העל-ע-ניס'-טי-קעל) ז. ***Hellenistic***

Hellenis'tically *adv.* (העל-ע-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א העלעניסטישען אופן.

Hellenis'tic di'alect (העל-ע-ניס'-טיק דאי'-ע-לעקט) גריכיש וואס ענטהאלט אין זיך העברעאישע און אראמעאישע ווערטער און אויסדריקע, ווי די שפראך פון דער סעפטואגינטע [די בעוואוסטע גריכישע איבערזעצונג פון תנ"ך, וועלכע איז בעקאנט מיט דעם נאמען תרגום השבעים].

Helleniza'tion *n.* (העל-ענ-אי-זיי'-שאן) דאס העלעניזירען זיך, דאס אננעהמען זיך מיט העלעניסטישע [גריכישע] אידעען און זיטען.

Hel'lenize *v.* (העל'-ענ-איז) העלעניזירען, מאכען פאר א גריך; זיך אנפאסען צו גריכישע זיטען און מנהגים; זיך ערציהען אין גריכישען גייסט און קולטור; געברויכען די גריכישע שפראך [קלאסישער גריכיש].

hel'ler *n.* (העל'-ער) א העלער [אן עסטרייך=אונגארישע קופערנע קליינע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך א פינפטעל אמעריקאנער סענט; אן אלטע דייטשע מטבע].

Hel'lespontine *a.* (העל'-עס-פאנ-טין) וואס איז שייך צום העלעספאנט [די דארדאנעלען, דער ים=וועג וואס טיילט אב אייראפא פון אזיען און וועלכער פעראייניגט דעם ענעאישען ים מיט דעם מארמארישען].

hell'-fire *n.* (העל'-פאיר) דאס פייער פון גיהנם; די מאטערנישען פון גיהנם.

hell'-gate *n.* (העל'-גייט) דער טויער פון גיהנם.

hell'grammite *n.* (העל'-גרע-מאיט) די לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען אן אינזעקט ענטוויקעלט זיך] פון א געוויסען אינזעקט, וועלכע ווערט געברויכט אנצושטעכען אויף'ן האטשיק צו כאפען פיש.

hell'-hag *n.* (העל'-העג) אן אלטע ארורה, אן אלטע מכשפה.

hell'-ha'ted *a.* (העל'-היי'-טעד) פערהאסט ווי דער גיהנם.

hell'-haun'ted *a.* (העל'-האנ'-טעד) פערפאלגט פון א בייזען גייסט.

hell'-hound *n.* (העל'-האונד) א גיהנם-הונד; א טייוועלשע פערזאן.

hel'licat *a.* and *n.* (העל'-אי-קעט) לייכטזיניג, אונבעזאנען; פוסט=קעפיג, ניט איבערגעשפיצט; א גאטלאזע, טייוועלשע, פערדארבענע בעשעפעניש.

hell'ish *a.* (העל'-איש) העליש, בייזארטיג, טייוועלש; ווי א גיהנם.

hell'ishly *adv.* (העל'-איש-לי) אויף א העלישען, טייוועלשען אדער בייזארטיגען אופן.

hell'ishness *n.* (העל'-איש-נעס) העלישע, טייוועלשע פערדארבענהייט.

hell'-kite *n.* (העל'-קאיט) א גיהנם=בעשעפעניש; א טייוועלשע בייזע פערזאן.

hello' *int.* (הע-לאו') העלאו! [אן אויס=רופונגס=ווארט, וואס ווערט געברויכט צו ציהען אימעצענס אויפמערקזאמקייט; א בעגריסונגס=צורוף].

hell'ward *adv.* (העל'-הווארד) צום גיהנם צו.

hell'wards *adv.* (העל'-הווארדז) ז. ***hellward***

helm *n.* and *v.* (העלם) א העלם, א פאנצער=היטעל; דאס הענטעל פון א שטייער=רודער; א שטייער=רודער; א שטייער=ראד; פערוואלטונגס=פלאץ, דירעקציאנס=פאסטען; א שווארצער שווערער וואלקען וועלכער זעהט זיך איבער דעם שפיץ פון א בארג פאר א שטורם, וועהרענד דער הימעל ארום איז קלאר; אנטהאן א העלם.

helm'-cloud *n.* (העלמ'-קלאוד) א שווארצער, שווערער וואלקען, וועלכער זעהט זיך אויף דעם שפיץ פון א בארג פאר א שטורם וועהרענד דער הימעל ארום איז קלאר.

hel'met *n.* (העל'-מעט) א העלם, א פאנצער=היטעל; א שטייפער הוט, אפטמאל פון לעדער, אין דער פארם פון א העלם [ווי עס טראגען אין אייניגע לענדער פאליציסטען, פייער=לעשער א. ז. וו.]; א העלם=פערמיג היטעלע ביי געוויסע בליהונגען פון פלאנצען.

Helmets

hel'meted *a.* (העל'-מעט-עד) וואס טראגט א העלם אדער א פאנצער=היטעל; אנגעטהאן אין א העלם.

hel'met-flow'er *n.* (העל'-מעט-פלאו'-ער) דער שטורם=הוט [אזא העלם=עהנליכע פלאנצע].

hel'met-quail *n.* (העל'-מעט-קהווייל) די העלם=וואכטעל [אזא פויגעל, ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם טשוב, וואס דערמאהנט אן א העלם]. ז. ***quail***

hel'met-shaped *a.* (העל'-מעט-שייפט) העלם=פערמיג, וואס האט די פארם פון א העלם אדער פון א פאנצער=היטעל.

hel'minth *n.* (העל'-מינטה) א ווארים; דער איינגעווייד=ווארים אדער פאראזיטען=ווארים [א ווארים וואס געפינט זיך אין די געדערים פון מענשען].

helminthagog'ic *a.* (העל-מינ-טהע-גאדזש'-איק) וואס האט די אייגענשאפטען

אבצוטרייבען ווערים [ווענען א מעדי־צין].

helminʹthagogue *n.* (העל־מינ׳־טהע־גאג) א מעדיצינישער מיטעל צום אבטריי־בען ווערים.

Helminʹthes *n.* (העל־מינ׳־טהיז) די איגנעוווייד אדער פאראזיטען־ווערים [דער מין ווערים וואס געפינט זיך אין די גע־דערים פון מענשען].

helminʹthic *a.* and *n.* (העל־מינ׳־טהיק) וואס טרייבט אב ווערים; וואס געהערט צו ווערים; א מעדיצינישער מיטעל צום אבטרייבען ווערים.

helminthologʹic *a.* (העל־מינ־טהא־לאדזש׳־איק) וואס איז שייך צו העלמינ־טאלאגיע [דער טייל פון נאטור־געשיכטע וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספאר־שונג פון ווערים, בעזאנדערס פון איגנגע־ווייד־ווערים].

helminthologʹical *a.* (העל־מינ־טהא־לאדזש׳־אי־קעל) ז. *helminthologic*.

helmintholʹogist *n.* (העל־מינ־טהאל׳־א־דזשיסט) א העלמינטהאלאג, א קענער פון העלמינטהאלאגיע. ז. *helminthology*.

helmintholʹogy *n.* (העל־מינ־טהאל׳־א־דזשי) העלמינטהאלאגיע [דער טייל פון נאטור־געשיכטע וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון ווערים, בע־זאנדערס פון די איגנגווייד־ווערים]

helmʹless *a.* (העלמ׳־לעס) אהן א שטייער־רודער; אהן א העלם אדער פאנ־צער־היטעל.

helmʹ-port *n.* (העלמ׳־פאורט) דאס לאך פון א שיף דורך וועלכען עס געהט דורך דער שטייער־רודער.

helmsʹman *n.* (העלמז׳־מען) א שטייער־מאן [דער וואס שטעהט ביים שטייער פון א שיף].

heloʹsis *n.* (הי־לאו׳־סיס) א פערדרעהונג פון די אויגען־לעדלעך; ספאזמעס פון די אויגען־מוסקולען.

Heʹlot *n.* (הי׳־לאט) א העלאט, א ספאר־טאנישער שקלאף; א שקלאף.

Heʹlotism *n.* (הי׳־לאט־איזם) די ספארטאנישע שקלאפעריי; שקלאפעריי, לייב־אייגענשאפט.

help *v.* and *n.* (העלפ) מיט־העלפען; פערלייכטערען [וועהטאג, קראנק־הייט א. ד. ג.]; אויסבעסערען, געפינען א מיטעל צו...; אויסמיידען, צוריקהאלטען; אויסטיילען; שפייזען אדער בע־דינען ביים טיש; הילף; א פערלייכטע־רונגס אדער פערבעסערונגס־מיטעל; אן ארויסהעלפער; א געהילף; א דינער, אן ארבייטער.

helpʹ-ale *n.* (העלפ׳־אייל) א הוליאנקע פאר שכנים נאכדעם ווי זיי האבען ארויס־געהאלפען ביי א געוויסער ארבייט.

help down (העלפ דאון) העלפען ארונ־טערצוקומען, ארונטערשטופען; בייטרא־גען, מיטהעלפען צום אונטערגאנג אדער צום זינקען.

helʹper *n.* (העל׳־פער) א העלפער, א געהילף.

helʹper-on *n.* (העל׳־פער־אן) אן אונ־טערהעלפער.

help forʹward (העלפ פאר׳־הווארד) אונטערהעלפען, העלפען שטייגען, העלפען געהן פארווערטס.

helpʹful *a.* (העלפ׳־פול) בעהילפליך, הילף־רייך, דיענליך, ניצליך, היילזאם.

helpʹfully *adv.* (העלפ׳־פול־אי) בע־הילפליך, ניצליך, היילזאם.

helpʹfulness *n.* (העלפ׳־פול־נעס) הילף, בעהילפליכקייט, ניצליכקייט.

helʹping *a.* and *n.* (העל׳־פינג) העל־פענד; דאס העלפען, הילף; א פארציע [שפייז אדער משקה].

helʹping hand (העל׳־פינג הענד) שטי־צע, אונטערשטיצונג; אן ארויסהעלפער, א געהילף.

helpʹless *a.* (העלפ׳־לעס) הילפלאז; שוואך; וואס מען קען ניט העלפען, וואס מען קען געגען דעם קיין מיטעל ניט גע־פינען.

helpʹlessly *adv.* (העלפ׳־לעס־לי) אהן הילף; הילפלאז.

helpʹlessness *n.* (העלפ׳־לעס־נעס) הילפלאזיגקייט.

helpʹmate *n.* (העלפ׳־מייט) א געהילף; א מיטהעלפער; א חבר; א שותף; א פרוי.

helpʹmeet *n.* (העלפ׳־מיעט) ז. *helpmate*.

help off (העלפ אף) העלפען פטור ווע־רען פון עפעס.

help on (העלפ אן) מיטהעלפען [צו געהן פארווערטס].

help out (העלפ אוט) ארויסהעלפען, מיטהעלפען.

help oʹver (העלפ או׳־ווער) העלפען איבערקומען עפעס.

help to (העלפ טו) העלפען עפעס דער־גרייכען; דערלאנגען עפעס, בעדינען.

help up (העלפ אפ) אונטערשטיצען, אויפהויבען.

help yourselfʹ (העלפ יור־סעלף׳) זארג אליין פאר זיך; נעהמט אייך אליין, בע־דיענט זיך אליין.

helʹter-skelʹter *adv., a.* and *n.* (העל׳־טער־סקעל׳־טער) אין בייזער איי־לעניש, אהן אן ארדנונג, אבי־ווי; געטהאן אין אייליניש, אין טומלעניש, ווי־ניט־איז; טומלעניש, איילעניש.

helve *n.* and *v.* (העלוו) א הענטעל [פון א האק, האמער א. ד. ג.]; א שטיעל; צומאכען א הענטעל אדער שטיעל.

helveʹ-hamʹmer *n.* (העלוו׳־העמ׳־ער) א גרויסער שמיעד־האמער.

helʹver *n.* (העל׳־ווער) דאס הענטעל אדער שטיעל [פון אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט אין שאכטען].

Helveʹtian *a.* and *n.* (העל־ווי׳־שען) העלוועטיש, וואס איז שייך צו די אמאלי־גע העלוועציער, וועלכע האבען זיך געפו־נען אין דער איצטיגער שווייץ; וואס איז שייך צו דער שווייץ; שווייצעריש; אן העלוועציער, א שווייצער.

Helvetʹic *a.* (העל־וועט׳־איק) העלווע־טיש, שווייצעריש. ז. *Helvetian*.

helʹvin *n.* (העל׳־ווין) אזא געלבליכער מינעראל.

helʹvite *n.* (העל׳־וואיט) ז. *helvin*.

helʹvolous *a.* (העל׳־ווא־לאס) טונקעל־גרוי; רויטליך־געלב.

hem *n., v.* and *int.* (העם) א זוים, א ברעג, א ראנד; אן איינפאסונג; זוי־מען, מאכען א ברעג אדער ראנד; איינ־פאסען; ארויסברייגגען דעם קלאנג "הם"; וואקהוסטען; הם! [דריקט אויס צעגע־רונג אין ריידען].

hemʹachate *n.* (העמ׳־ע־קייט) דער בלוט־אכאט [אזא אגאט־שטיין מיט רויטע פלעקען].

hemʹachrome *n.* (העמ׳־ע־קראום) דער בלוט־פארב־שטאף [דער בעשטאנד־טייל פון בלוט וואס גיט דעם בלוט צו א רויטען קאליר].

hemachroʹsis *n.* (העמ־ע־קראו׳־סיס) די רויטקייט פון דעם בלוט.

hemacytomʹeter *n.* (העמ־ע־סאי־טאמ׳־ע־טער) אן אפאראט צו צעהלען די בלוט־קיילעכלעך אין בלוט.

hemadromʹograph *n.* (העמ־ע־דראמ׳־א־גרעף) אן אינסטרומענט וועל־כער בעצייכענט אויטאמאטיש די ענדע־רונגען אין דער שנעלקייט פון דעם בלוט [אין די אדערען].

hemadromomʹeter *n.* (העמ־ע־דרא־מאמ׳־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעס־טען די שנעלקייט פון דעם בלוט אין די אדערען.

hemadynamomʹeter *n.* (העמ־ע־דאי־נע־מאמ׳־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם בלוט־דרוק אין די אדערען.

hemʹagogue *n.* (העמ׳־ע־גאג) א מע־דיצינישער מיטעל ארויסצורופען בלוט־פלוס ביי מענסטרואציעס [מאנאטליכע בלוט־רייניגונג ביי פרויען] אדער ביי מע־רידען.

heʹmal *a.* (הי׳־מעל) עהנליך צו בלוט; בלוטיג; וואס האט א שייכות צום בלוט, צו דער בלוט־צירקולאציאן אדער צו די בלוט־ארטעריען; וואס געפינט זיך אין דעם טייל פון קערפער וואו עס געפינט זיך דאס הארץ.

hem and haw (העם ענד האו) זיך דרעהען אהין און אהער, ניט ארויסזא־גען אפען, שטאמלען, הם׳קען.
Don't hem and haw. Give me a direct answer.

hemastatʹic *a.* and *n.* (העמ־ע־סטעט׳־איק) וואס פערהאלט א בלוט־פלוס; א מעדיצין וואס פערהאלט א בלוט־פלוס.

hematachomʹeter *n.* (העמ־ע־טע־קאמ׳־ע־טער) אן אפאראט צו מעסטען די שנעלקייט פון דעם בלוט־פלוס.

hematangionʹosus *n.* (העמ־ע־טענ־דזשי־אנ׳־א־סאס) א קראנקהייט פון די בלוט־ארטעריען.

hematemʹesis *n.* (העמ־ע־טעמ׳־ע־סיס) דאס ברעכען מיט בלוט.

hemʹatherm *n.* (העמ׳־ע־טהורם) א חיה וואס האט ווארעם בלוט.

hematʹic *a.* and *n.* (הי־מעט׳־איק) וואס איז שייך צום בלוט; בלוטיג; וואס היילט אדער פערבעסערט דאס בלוט; א הייל־מיטעל פאר דעם בלוט.

hematʹics *n.* (הי־מעט׳־איקס) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט׳ן בלוט.

hemʹatite *n.* (העמ׳־ע־טאיט) נאטיר־ליכער רויטער אייזען־ראסט אדער בלוט־שטיין [א זעהר ווערטהפאלער אייזען־ערץ].

hematitʹic *a.* (העמ־ע־טיט׳־איק) בלוט־רויט; עהנליך צום בלוט־שטיין. ז. *hematite*.

hemʹatocele *n.* (העמ׳־ע־טא־סיל) א בלוט־געשוויר.

hemʹatoid *a.* (העמ׳־ע־טאיד) בלוטיג, עהנליך צו בלוט.

hematolʹogy *n.* (העמ־ע־טאל׳־א־דזשי) העמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען בלוט [וועגען דער אויסבילדונג, פונקציאנען, און קראנקהייטען פון בלוט].

hematoʹsis *n.* (העמ־ע־טאו׳־סיס) די אויסבילדונג פון בלוט, די פערוואנדלונג פון ווענען־בלוט [אויסגענוצט בלוט] אין ארטעריען־בלוט [פריש בלוט].

hemeraloʹpia *n.* (העמ־ע־רע־לאו׳־פי־א) נאכט־בלינדקייט אדער היהנער־בלינד־קייט [א מין אויגען־קראנקהייט, ווען דער

מענש זעהט גוט ביי טאג, אבער ער זעהט זעהר שלעכט אדער גאר ניט אין אבענד און בכלל אין א טונקעלער שיין]; טאג־בלינד־קייט [ווען מען זעהט אם בעסטען ביי קינסטליכער ליכט אדער אין האלב־טונ־קעלהייט].

hemerobap'tism *n.* (העמ-ע-ראַ-בעפ׳-טיזם) דאס טובל זיין זיך יעדען טאג [ווי עס איז געווען דער מנהג ביי געוויסע אי־דישע און קריסטליכע סעקטען].

hemerol'ogy *n.* (העמ-ע-ראל׳-אָ-דזשי) העמעראלאגיע, די וויסענשאפט אדער קונסט פון צוזאמענשטעלען א לוח.

hemiablep'sia *n.* (העמ-אי-ע-בלעפ׳-סי-א) ז. ***hemianopsia***

hemianop'sia *n.* (העמ-אי-ע-נאפ׳-סי-א) א מין בלינדקייט פון איינעם אדער ביידע אויגען, ווען מען זעהט נור א טייל פון דער זאך, איהר רעכטע אדער לינקע זייט.

hemicra'nia *n.* (העמ-אי-קריי׳-ני-א) א קאפ־שמערץ ווען עס פיהלט זיך א וועהטאג נור אין איין העלפט פון קאפ, א מיגרען.

hem'icycle *n.* (העמ׳-אי-סאיקל) א האלב־בער צירקעל, א האלבער קרייז; אן אמ־פיטעאטער, א צימער אדער זאל, וואו עס זיינען אויסגעשטעלט שטוהלען אדער בייגק אין האלב־רונדע ציילען.

hemi'na *n.* (הי-מאי׳-נא) די העמינא, א מאס פאר פליסיגקייטען ביי די אלטע רוימער [האט ענטהאלטען ארום א פיער־טעל קווארט].

hemio'pia *n.* (העמ-אי-או׳-פי-א) ז. ***hemianopsia***

hemiop'sia *n.* (העמ-אי-אפ׳-סי-א) ז. ***hemianopsia***

hem'iopsy *n.* (העמ׳-אי-אפ-סי) ז. ***hemianopsia***

hemiple'gia *n.* (העמ-אי-פלי׳-דזשי-א) א פאראליז פון א האלבען טייל פון קער־פער.

hem'iplegy *n.* (העמ׳-אי-פלי-דזשי) ז. ***hemiplegia***

Hemip'tera *n.* (הי-מיפ׳-טע-רא) די הע־מיפטערען אדער האלב־פליגעלדיגע [דער קלאס אינזעקטען פאראזיטען, ביי וועלכע דאס מויל איז געבויט צו זויגען דעם זאפט אדער בלוט פון אנדערע בעשעפעניש, ווי וואנצען, לייז א. ד. ג.].

hem'isphere *n.* (העמ׳-אי-ספיר) די העמיספערע, דער האלב־קוגעל; א העלפט פון דעם ערד־קוגעל; א לאנד־קארט אדער א צייכנונג פון א העלפט פון ערד־קוגעל.

hemispher'ic *a.* (העמ-אי-ספער׳-איק) העמיספעריש, אין דער פארם פון א האלב־קוגעל.

hemispher'ical *a.* (העמ-אי-ספער׳-אי-קעל) ז. ***hemispheric***

hem'istich *n.* (העמ׳-אי-סטיק) אין דיכ־טונג — דער האלב־פערז; א האלבע שורה פון א געדיכט.

hem'itone *n.* (העמ׳-אי-טאון) אין מו־זיק — א האלבער טאן.

hem'itropal *a. and n.* (העמ׳-אי-טראָ-פעל) האלב אויסגעדרעהט אדער אויסגעבויגען; עטוואס וואס איז האלב אויסגעדרעהט אדער אויסגעבויגען.

hemit'ropous *a.* (הי-מיט׳-רא-פאס) ז. ***hemitropal***

hemityp'ic *a.* (העמ-אי-טיפ׳-איק) אין זאאלאגיע — האלב־טיפיש, וואס האט אייגענשאפטען פון צוויי אדער מעהרערע מינים.

hem'lock *n.* (העמ׳-לאק) דער העמלאק [א מין פלאנצע מיט ווייסע בלימע־לעך וואס וואקסט אין זומפיגע ער־טער. דער זאפט פון דיעזער פלאנ־צע איז זעהר גיפ־טיג און מיט איהם פלעגט מען אין אלט־גריכענלאנד פער׳סמ׳ען מענשען וואס זיינען פער־אורטיילט געווארען צום טויט. ווערט געברויכט אין מעדיצין]; אן אמעריקאנער טאנענבוים.

Hemlock

ז. ***hemlock-spruce***.

hem'lock-spruce *n.* (העמ׳-לאק־ספרוהס) אן אמעריקאנער טאנענבוים, ביי וועלכען די צווייגען און בלעטער זיינען ענהליך צו א העמלאק־פלאנצע. די קארע פון דיעזען בוים ווערט געברויכט אין גאר־בען פעל.

hem'lock-tree *n.* (העמ׳-לאק-טריע) ז. ***hemlock-spruce***

he'moid *a.* (הי׳-מאיד) וואס האט דעם אויסזעהען פון בלוט.

hemop'tysis *n.* (הי-מאפ׳-טי-סיס) דאס בראקען אדער שפייען מיט בלוט.

hem'orrhage *n.* (העמ׳-א-רעדזש) בלוט־פלוס, פליסונג פון בלוט [פון אן אינער־ליכער אדער אויסערליכער וואונד].

hem'orrhagy *n.* (העמ׳-א-ריי-דזשי) ז. ***hemorrhage***

hemorrhoi'dal *a.* (העמ-א-ראי׳-דעל) וואס געהערט צו העמארידען [מערידען].

hem'orrhoids *n.* (העמ׳-א-ראידז) הע־מארידען [מערידען].

hemostat'ic *a. and n.* (העמ-א-סטעט׳-איק) בלוט־שטילענד; וואס האלט איין א בלוט־פלוס; א מיטעל איינצוהאלטען א בלוט־פלוס.

hemp *n.* (העמפ) האנף, קאנאפליע.

Hemp

hemp'-ag'rimony *n.* (העמפ׳-עג׳-רי-מא-ני) וואסערדאסטען [א מין גראז מיט רויטליכע בלימעלעך].

hemp'-brake *n.* (העמפ׳-ברייק) א מא־שין אויסצוקלאפען פלאקס פון האנף אדער קאנאפליע.

hemp'-comb *n.* (העמפ׳-קאום) א האנף־קאם.

hem'pen *a.* (העמ׳פּן) פון האנף, פון קאנאפליע.

hem'pen col'lar (העמ׳פּן קאל׳-ער) דער שלייף פון א תליה־שטריק, א שטריק אויף׳ן האלז.

hem'pen cravat' (העמ׳פּן קרע-וועט׳) ז. ***hempen collar***

hem'pen wid'ow (העמ׳פּן וויד׳-או) די אלמנה פון א געהאנגענעם.

hemp'-field *n.* (העמפ׳-פיעלד) א האנף־פעלד, א פעלד פון קאנאפליע.

hemp'-oil *n.* (העמפ׳-איל) האנף־אויל, קאנאפליע־אויל.

hemp'-palm *n.* (העמפ׳-פאהם) די האנף־פאלמע [אזא קליין פאלמען־בוימעל אין די לענדער ביים מיטעללענדישען ים, אין כינא און יאפאן].

hemp'-seed *n.* (העמפ׳-סיעד) האנף־זאמען, קאנאפליע־זאמען.

hemp'-tree *n.* (העמפ׳-טריע) ז ***hemp-palm***

hen *n.* (הען) א הוהן; א "זי" פון פויג־לען; א מין מאלוסקעל [פון די וויכע ים־חיה׳לעך].

hen'bane *n.* (הענ׳-בעין) בילזען־קרויט [א גיפטיגע פלאנצע מיט א שטארקען גע־רוך, וואס וואקסט אין חורבות און אויף מיסט. ווערט בענוצט אין מעדיצין אלס א מיטעל איינצושטילען א וועהטאג].

Henbane

hen'-bird *n.* (הענ׳-בוירד) א "זי" פון פויגלען.

hen'-blind'ness *n.* (הענ׳-בלאינד׳-נעס) היהנער־בלינדקייט, נאכט־בלינדקייט [אן אויגען־קראנקהייט, ווען דער מענש זעהט נים אין א טונקעלער שיין].

hence *adv.* (הענס) פון איצט; פון דאנען; אז און ווייטער; דעריבער, פאלגליך, אויס דיעזען גרונד; פון דיעזען קוואל אדער אורשפרונג.

hence'-depar'ture *n.* (הענס׳-די-פאר׳-טשור) דאס פערלאזען; שיידונג.

hence'forth' *adv.* (הענס׳-פאורטה׳) פון יעצט אן און ווייטער.

hence'for'ward *adv.* (הענס׳-פאר׳-ווארד) ז. ***henceforth***

hence'-go'ing *n.* (הענס׳-גאו׳-אינג) ז. ***hence-departure***

hence it fol'lows (הענס איט פאל׳-אוז) דערפון איז געדרונגען.

hence it is that (הענס איט איז דהעט) דערפון קומט עס, אז...

hench'man *n.* (הענטש׳-מען) א דינער,

א פאזש [אן אדעליגער דיענער פון א קעניג]; אן אנהעננער, אן אבהעהנגינגער.

hen'-coop *n.* (הענ'-קוהפ) א היהנער־שטייג, א היהנער־הויז, א היהנער־שטאל.

hendec'agon *n.* (הענ-דעק'-ע-גאן) אן עלף־ווינקעלדיגע געאמעטרישע פיגור.

hendecag'onal *a.* (הענ-דע-קעג'-א-נעל) וואס בעשטעהט פון עלף זייטען, עלף־ווינקעלדיג [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

hendecahe'dron *n.* (הענ-דעק-ע-הי'-דראן) אן עלף־זייטיגער געאמעטרישער קערפער.

hendecan'drous *a.* (הענ-דע-קענ'-דראס) אין באטאניק — וואס האט עלף שטויב־בעכערלעך.

hendecasyllab'ic *a.* (הענ-דעק-ע-סי-לעב'-איק) וואס בעשטעהט פון עלף זילבען [וועגען שורות אין פאעזיע].

hendecasyl'lable *n.* (הענ-דעק-ע-סיל'-עבל) א שורה אין פאעזיע וואס בעשטעהט פון עלף זילבען.

hen'-harm *n.* (הענ'-הארם) ז. ***hen-harrier***

hen'-har'rier *n.* (הענ'-העד'-אי-ער) דער מארטינס־פויגעל אדער קארשון [אזא רויב־פויגעל].

hen'-hear'ted *a.* (הענ'-האר'-טעד) שרעקעדיג, פייג.

hen'-house *n.* (הענ'-האוס) א היהנער־שטאל, א געפליגעל־הויף; א הויז וואו די פרוי הערשט.

hen'-huz'zy *n.* (הענ'-האז'-אי) א מאן מיט א ווייבערשער נשמה; איינער וואס מישט זיך אין ווייבערשע געשעפטען.

hen'-mold *n.* (הענ'-מאולד) א מין שווארצע ערד וואס זעהט אוים ווי צוגראבען פון היהנער.

hen'na *n.* (הענ'-א) די גן־עדן פלאנצע, אזא בוימעל מיט קליינע ווייסליכע שמעקעדיגע בליטהען; אזא רויטליך־אראנזשעווע פארב געמאכט פון די בלעטלעך פון דיעזען בוימעל.

hen'nery *n.* (הענ'-ער-אי) א היהנער־שטאל, א געפליגעל־הויף.

hen'ny *a.* (הענ'-אי) היהנעריש [הויפטזעכליך אין בעצוג צו "ער"־פויגלען, וואס האבען דיעזעלעבע פעדערען וואס די "זי"].

henot'ic *a.* (הע-נאט'-איק) פעראייניגענד, צונויפגיסענדיג אין איין גאנצעס, וואס ברייננט צו אייניגקייט, צו שלום אדער צו הארמאניע.

hen par'ty (הען פאר'-טי) א פערזאמלונג בלויז פון פרויען.

hen past lay'ing (הען פעסט ליי'-אינג) א הוהן וואס לעגט ניט מעהר קיין אייער.

hen'peck *v. and n.* (הענ'-פעק) האלטען דעם מאן אונטער'ן פאנטאפעל; דאס האלטען דעם מאן אונטער'ן פאנטאפעל.

hen'pecked *a.* (הענ'-פעקט) געפליקט פון די היהנער [וועגען א האהן, וועלכער לאזט די היהנער אויספליקען ביי איהם פעדערען]; וואס ליעגט אונטער דעם ווייב'ס פאנטאפעל [וועגען א מאן].

hen'-roost *n.* (הענ'-רוהסט) א היהנער־שטאנג, א סיעדעלע.

hen's'-foot *n.* (הענז'-פוט) ערד־רויך [אזא אייראפעאישע פלאנצע וואס וואקסט געוועהנליך אויף תבואה־פעלדער. די בלעטער זיינען עהנליך צו א היהנערשען פיסעל].

hen'wife *n.* (הענ'-הוואיף) אן אויפזעהערין איבער עופות.

hen'woman *n.* (הענ'-הוואום-ען) ז. ***henwife***

he'par *n.* (הי'-פאר) דער לעבער.

hepatal'gia *n.* (העפ-ע-טעל'-דזשי-א) לעבער־שמערץ.

hepat'ic *a. and n.* (הי-פעט'-איק) וואס איז שייך צום לעבער; פון לעבער־קאליר, טונקעל ברוין־רויט; א מעדיצינישער מיטעל פאר לעבער־קראנקהייטען; א לעבער־בלימעל [אזא מאך־ארטיגע פלאנצע].

hepat'ica *n.* (הי-פעט'-אי-קא) דאס לעבער־בלימעל [אזא מאך־ארטיגע פלאנצע].

hepat'ic air (הע-פעט'-איק עהר) ז. ***hepatic gas***

hepat'ical *a.* (הי-פעט'-אי-קעל) ז. ***hepatic***

hepat'ic ar'tery (הי-פעט'-איק אר'-טע-רי) די לעבער־בלוט־ארטעריע. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

hepat'ic cin'nabar (הי-פעט'-איק סינ'-ע-באר) קוועקזילבער־לעבער־ערץ.

hepat'ic gas (הי-פעט'-איק געס) שוועבעל־וואסערשטאף־גאז.

hepat'icous *a.* (הי-פעט'-אי-קאס) עהנליך צו לעבער [אין פארם אדער קאליר].

hepati'tis *n.* (העפ-ע-טאי'-טיס) לעבער־ענטצינדונג.

hepatiza'tion *n.* (העפ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס ווערען עהנליך צו לעבער, די צונויפציהונג פון דעם צעלען־געוועב [ווי פון די לונגען ביי לונגען־ענטצינדונג].

hep'atize *v.* (העפ'-ע-טאיז) מאכען עהנליך צו לעבער [ווי די לונגען ביי לונגען־ענטצינדונג]. ז. ***hepatization***

hepatocys'tic *a.* (העפ-ע-טאו-סיס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם לעבער און צו דער גאל־בלאז צוזאמען.

hepatogas'tric *a.* (העפ-ע-טאו-געס'-טריק) וואס איז שייך צו דעם לעבער און מאגען צוזאמען.

hepatog'enous *a.* (העפ-ע-טאדזש'-ע-נאס) וואס קומט פון לעבער.

hepatog'raphy *n.* (העפ-ע-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דעם לעבער.

hepatolithi'asis *n.* (העפ-ע-טאו-לי-טהאי'-ע-סיס) גאלשטיין־קראנקהייט.

hepatol'ogist *n.* (העפ-ע-טאל'-א-דזשיסט) א ספעציאליסט אין לעבער־קראנקהייטען.

hepatol'ogy *n.* (העפ-ע-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן לעבער.

hepatophy'ma *n.* (העפ-ע-טא-פאי'-מא) אין פאטאלאגיע — א קראנקהייט, ביי וועלכער דער לעבער איז געשוואלען און פוילט.

hepatorrhe'a *n.* (העפ-ע-טא-רי'-א) אין פאטאלאגיע — א שטארקער פלוס פון גאל.

hepatos'copy *n.* (העפ-ע-טאס'-קא-פי) נביאות נאך דעם לעבער פון חיות [ביי פארצייטיגע פעלקער].

hepatot'omy *n.* (העפ-ע-טאט'-א-מי) אין כירורגיע — אן איינשניט אין לעבער.

Hephæs'tus *n.* (הי-פעס'-טאס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — העפעסטאס [ביי די רוימער — וואולקאן], דער גאט פון פייער און שמיעדעריי.

hep'tachord *n.* (העפ'-טע-קארד) פאעזיע וואס ווערט געזונגען אדער געשפיעלט אויף זיבען נאטען; דאס זיבען־נאטען־סיסטעם אין מוזיק; א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט זיבען סטרונעס.

hep'tad *n.* (העפ'-טעד) די צאהל זיבען, א סומע פון זיבען איינצעלנע זאכען; אין כעמיע — אן אטאם, וועלכער האט די פערבינדונגס־קראפט פון זיבען אטאמען וואסער־שטאף.

hep'taglot *a. and n.* (העפ'-טע-גלאט) געשריבען אין זיבען שפראכען; א בוך געשריבען אין זיבען שפראכען.

hep'tagon *n.* (העפ'-טע-גאן) אין געאמעטריע — א זיבען־קאנטיגע פיגור.

heptag'onal *a.* (העפ-טעג'-א-נעל) זיבען־קאנטיג, זיבען־עקיג.

heptahe'dron *n.* (העפ-טע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א קערפער וואס האט זיבען זייטען.

heptam'eron *n.* (העפ-טעמ'-ע-ראן) א בוך וואס ענטהאלט ערצעהלונגען וועגען פאסירונגען, וואס זיינען פארגעקומען אין זיבען טעג; א בוך מיט מעשות, וואס זיינען ערצעהלט געווארען אין זיבען טעג.

heptam'erous *a.* (העפ-טעמ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון זיבען גליעדער אדער טיילען [וועגען געוויסע פלאנצען].

heptan'drian *a.* (העפ-טענ'-דרי-ען) אין באטאניק — וואס האט זיבען שטויבפעדים אדער מענליכע געשלעכטס־ארגאנען.

heptan'drous *a.* (העפ-טענ'-דראס) ז. ***heptandrian***

heptan'gular *a.* (העפ-טענ'-גיו-לער) זיבען־ווינקעלדיג, וואס האט זיבען ווינקלען.

hep'tarch *n.* (העפ'-טארק) א העפטארך, איינער פון די קעניגע אדער הערשער פון א העפטארכיע. ז. ***heptarchy***

heptar'chic *a.* (העפ-טאר'-קיק) וואס איז שייך צו א העפטארכיע. ז. ***heptarchy***

hep'tarchist *n.* (העפ'-טאר-קיסט) ז. ***heptarch***

hep'tarchy *n.* (העפ'-טאר-קי) א העפטארכיע, א רעגיערונג פון זיבען קעניגע אדער הערשער; א פעראייניגונג פון זיבען מלוכות [ווי עס איז געוועזען אין ענגלאנד אין 8טען יאהרהונדערט].

Hep'tateuch *n.* (העפ'-טע-טיוק) די ערשטע זיבען ספרים פון תנ"ך [בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים, יהושע און שופטים].

her *pr.* (הויר) איהר; זי; איהרע.

Her'acles *n.* (הער'-ע-קליז) הערקולעס. ז. ***Hercules***

Her'aclid *n.* (הער'-ע-קליד) איינער פון די הערואקלידען [דער אריסטאקראטישער קלאס אין ספארטא. די מיטגליעדער פון דיעזען קלאס האבען געהאלטען, אז זיי שטאמען ארוים פון הערקולעסען].

her'ald *n.* (הער'-עלד) א העראלד, א שליח [איינער וועלכען א קעניג אדער א רעגיערונג שיקט ארוים צו פערעפענטליכען זיינעם אדער איהרען א בעפעהל]; אן אפיציעלער שליח; אן אנזאגער; פערעפענטליכען; אנזאגען; ברייננען א בשורה.

heral'dic *a.* (הי-רעל'-דיק) העראלדיש, וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען הערבען און וועגען דער אבשטאמונג פון אריסטאקראטישע פאמיליען.

her'aldry *n.* (הער'-עלד-רי) העראלדיק, די וויסענשאפט וועגען הערפען און וועגען

דער אבשטאמונג פון אריסטאקראטישע פאמיליען; א הערא‌לדישער סמן; א הערב; פאראד, צערעמאניע; דאס אמט פון א הערא‌לד אדער אפיציעלען אנזאגער.

her'aldship *n.* (הער׳-עלד-שיפ) דאס אמט פון א הערא‌לד אדער אפיציעלען אנזאגער.

herb *n.* (הוירב) גראז, קרייטיך, גרינס.

herba'ceous *a.* (הויר-ביי׳-שיאס) גראזארטיג, קרייטיך־ארטיג; וואס איז שייך צו גראז אדער גרינס; וואס שפייזט זיך מיט גרינס.

her'bage *n.* (הויר׳-ביידזש) גראז, גרינס, קרייטיכער; פאשע, פיטערנים; די פרייהייט אדער רעכט צו פיטערן אין פרעמדע וועלדער אדער לאנקעס [אין די ענגלישע געזעצען].

her'baged *a.* (הויר׳-ביידזשד) בעדעקט מיט גראז אדער קרייטיכער.

her'bal *n.* (הויר׳-בעל) א בוך וועגען פלאנצען אדער קרייטיכער.

her'balism *n.* (הויר׳-בעל-איזם) די וויסענשאפט וועגען פלאנצען אדער קרייטיכער.

her'balist *n.* (הויר׳-בעל-איסט) א פלאנצען־קענער, א פלאנצען־זאמלער.

herba'rian *n.* (הויר-ביי׳-רי-ען) ז. *herbalist*.

herba'rium *n.* (הויר-ביי׳-רי-אם) א זאמלונג פון געטריקענטע פלאנצען; א בוך, אין וועלכען עס זיינען אריינגעקלעפּט אויסגעטריקענטע פלאנצען; א פלאץ וואו עס ווערען געהאלטען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען.

her'bary *n.* (הויר׳-בע-רי) א גארטען פון קרייטיכער אדער גרינסען.

herb'-ben'net *n.* (הוירב׳-בענ׳-עט) בענעדיקטען־קרויט [א מין ארא‌מאטישע פלאנצע וועלכע פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין מעדיצין].

herb'-doc'tor *n.* (הוירב׳-דאק׳-טאר) א דאקטאר וואס היילט מיט קרייטיכער, א דאקטאר וואס גיט באבסקע רפואות.

herbes'cent *a.* (הויר-בעס׳-ענט) וואס וואקסט ווי קרייטיכער, וואס איז עהנליך צו קרייטיכער.

her'bid *a.* (הויר׳-ביד) בעדעקט מיט גראזען אדער קרייטיכער.

herbif'erous *a.* (הויר-ביפ׳-ע-ראס) וואס גיט ארויס גראז, קרייטיכער אדער גרינס.

her'bist *n.* (הויר׳-ביסט) ז. *herbalist*.

Herbiv'ora *n.* (הויר-ביוו׳-א-רא) דער מין גראז־עסענדע בהמות אדער חיות.

her'bivore *n.* (הויר׳-בי-וואור) א גראז־עסענדע חיה.

herbiv'orous *a.* (הויר-ביוו׳-א-ראס) וואס עסט גראז אדער קרייטיכער.

herb'less *a.* (הוירב׳-לעס) אהן קרייטיכער, אהן גראז.

herb'let *n.* (הוירב׳-לעט) א גרעזעל, א גרינסעל.

herb'-mar'garet *n.* (הוירב׳-מאר׳-גע-רעט) די ענגלישע מארגאריטקע [אזא בלימעל]. ז. *daisy*.

herborisa'tion *n.* (הויר-בא-רי-זיי׳-שאן) ז. *herborization*.

her'borise *v.* (הויר׳-בא-ראיז) ז. *herborize*.

her'borist *n.* (הויר׳-בא-ריסט) ז. *herbalist*.

herboriza'tion *n.* (הויר-בא-רי-זיי׳-שאן) דאס זוכען אדער זאמלען קרייטיכער פאר באטאנישע צוועקען; דער אבדרוק פון פלאנצען אין מינעראלען.

her'borize *v.* (הויר׳-בא-ראיז) זוכען אדער זאמלען קרייטיכער פאר באטאנישע צוועקען; אבדריקען די פארם פון פלאנצען אין א מינעראל.

her'borizer *n.* (הויר׳-בא-ראי-זער) איינער וואס זוכט אדער זאמעלט פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען.

her'bose *a.* (הויר׳-באוס) ז. *herbous*.

her'bous *a.* (הויר׳-באס) רייך אין קרייטיכער אדער אין גראזען.

herb'-par'is *n.* (הוירב׳-פער׳-איס) די איין־בעערע אדער וואלפס־יאגדע [אזא פלאנצע פון וועלכער די ווארצלען און די יאגדעס ווערען בעטראכט אלס גיפטיג. אמאל איז דיעזע פלאנצע בענוצט געווארען אין מעדיצין].

herb'-rob'ert *n.* (הוירב׳-ראב׳-ערט) דער ראבערט־קרייטיך [אזא פלאנצע מיט וועלכער מען פלעגט אמאל היילען די קראנקהייט וועלכע האט זיך גערופען די ראבערט־פלאג].

herb'-true'love *n.* (הוירב׳-טרוה׳-לאוו) ז. *herb-paris*.

herb'woman *n.* (הוירב׳-הוואומ-ען) א פרוי וואס פערקויפט קרייטיכער אדער גרינס.

her'by *a.* (הויר׳-בי) בעוואקסען מיט קרייטיכער; פול מיט גראז אדער גרינסען; וואס איז שייך אדער עהנליך צו קרייטיכער.

Hercu'lean *a.* (הויר-קיו׳-לי-ען) וואס איז שייך צו הערקולעס. ז. *Hercules*.

hercu'lean *a.* (הויר-קיו׳-לי-ען) ווי הערקולעס [שטארק, גרויס, מוטיג ווי הערקולעס]; זעהר שווער אדער געפעהרליך.

Her'cules *n.* (הויר׳-קיו-ליז) הערקולעס [איינער פון די אלט־גריכישע מיטאלאגישע העלדען, וועלכער האט געהאט א וואונדערבארע קראפט און געדולד]; א געוויסע שטערען־גרופע אין דער אלטער אסטראנאמיע.

Hercules

her'cules *n.* (הויר׳-קיו-ליז) א גרויסער און שטארקער מענש; א גרויסער האמער צום ברעכען גוס־אייזען.

Her'cules-bee'tle *n.* (הויר׳-קיו-ליז-ביע׳טל) דער הערקולעס־קעפער [אזא גרויסער בראזיליאנישער זשוק וועלכער דערגרייכט אפט א האלבען פוס די לענג. פון קאפ געהען ביי איהם ארויס אזעלכע צוויי לאנגע הערנער און ער האט די פארם פון א צוואנג].

Hercules-beetle

her'cynite *n.* (הויר׳-סי-נאיט) אזא מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך אלומיניום און אייזען.

herd *n. and v.* (הוירד) א הערדע, א סטאדע; א מחנה אדער א קאמפאניע מענשען; א געזעמעל; א הירט, א פאסטוך; נעהן אין סטאדעס; זיך געזעלען, זיך פעראייניגען אין א קאמפאניע.

herd'-book *n.* (הוירד׳-בוק) א יחוס־בריעף פון בהמות אין טייערע סטאדעס.

herd'boy *n.* (הוירד׳-באג) א פאסטוך, א הירט.

her'der *n.* (הויר׳-דער) איינער וואס פאסט אויף א סטאדע בהמות; א פאסטוך

herd'-grass *n.* (הוירד׳-גרעס) ז. *herd's-grass*.

her'dic *n.* (הויר׳-דיק) אזא צוויי אדער פיער־רעדערדיגער נידריגער וואגען צום פיהרען פאסאזשירען.

herd's'-grass *n.* (הוירדז׳-גרעס) פוטער־גראז [א גוטער זארט גראז וואס ווערט קולטיווירט אלס פוטער פאר בהמות].

herds'man *n.* (הוירדז׳-מען) אן אויפפאסער אויף סטאדעס בהמות; א פאסטוך, א הירט.

herds'woman *n.* (הוירדז׳-הוואומ-ען) אן אויפפאסערין אויף סטאדעס בהמות; א הירטין, א פאסטושקע.

here *adv.* (היער) היער, דא; אהער.

here'about' *adv.* (היער׳-ע-באוט׳) דא ארום, ארום דיעזען ארט, אין דיעזער געגענד.

I'll stay hereabout to see who is coming.

here'abouts' *adv.* (היער׳-ע-באוטס׳) ז. *hereabout*.

hereaf'ter *adv. and n.* (היער-עפ׳-טער) דערנאך; אין דער צוקונפט; מיט דער צייט; די צוקונפט.

here and there (היער ענד טהער) דא און דארט, אמאל דא און אמאל דארט.

hereat' *adv.* (היער-עט׳) צוליעב דעם; דעריבער.

here'away *adv.* (היער׳-ע-הוויי) ערגעץ וואו דא; אין דיעזער ריכטונג; דא דערביי.

hereby' *adv.* (היער-באי׳) דורך דעם; דערמיט; ניט ווייט, דערביי.

hered'itable *a.* (הי-רעד׳-אי-טעבל) ערבליך, וואס מען קען בעקומען בירושה.

heredit'ament *n.* (הער-אי-דיט׳-ע-מענט) דאס ערב־גוט [יעדעס פערמעגען אדער איינענטום, ווי לאנד, הייזער, חפצים א. ד. ג., וואס קען גע׳ירש׳נט ווערען].

heredita'rian *n.* (הי-רעד-אי-טיי׳-רי-ען) אן אנהענגער פון דער ביאלאגישער פערערבונגס־טעאריע, אז די פיזיש׳ע און גייסטיגע איינענשאפטען פון א געוויסען ארגאניזם ווערען איבערגעגעבען בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

hered'itarily *adv.* (הי-רעד׳-אי-טע-

רי-לי) דורך ירושה; דורך'ן איבערגעבען פון איין דור צום אנדערען.

hered'itariness *n.* (הי-רעד'-אי-טע-רי-נעס) דאס בעקומען זיך בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

hered'itary *a.* (הי-רעד'-אי-טע-רי) ערבליך, וואס געהט איבער אדער בעקומט זיך בירושה.

hered'ity *n.* (הי-רעד'-אי-טי) פערערבונג, די איבערגעבונג פון פיזישע און גייסטיגע פעהיגקייטען, קראנקהייטען א. ד. ג. פון עלטערען צו קינדער; די נייגונג פון אן ארגאניזם צו בעקומען אין גאנג פון ענטוויקלונג דיעזעלבע פארם ווי זיינע עלטערען.

herefrom' *adv.* (היער-פראם') דערפון; פון דעם וואס איז געזאגט אדער געטהאן געווארען.

here goes! (היער גאוז) עס געהט! אט! נא!

herein' *adv.* (היער-אין') דאריין, אין דעם.

herein'af'ter *adv.* (היער-אינ'-עפ'-טער) בנוגע צו דעם, וואס איז אונטען אדער שפעטער דערמאנט [אין א דאקומענט].

herein'before' *adv.* (היער-אינ'-בי-פאור') פריהער בעשריבען; פריהער דערמאהנט [אין שריפטען אדער דאקומענטען].

herein'to *adv.* (היער-אינ'-טוה) איננעווייניג אין דעם.

her'em *n.* (הער'-עם) א חרם.

hereof' *adv.* (היער-אוו') דערפון.

hereon' *adv.* (היער-אן') דערויף.

her'esiarch *n.* (הער'-ע-סי-ארק) א הערעסיארך, א גרינדער אדער אנפיהרער פון אן אפיקורסישער סעקטע.

heresiol'ogy *n.* (הער-ע-סי-אל'-א-דזשי) די געשיכטע פון די אפיקורס'ישע ריכטונגען און לעהרען; דאס שטודיום פון אפיקורס'ישע לעהרען און ריכטונגען.

her'esy *n.* (הער'-ע-סי) אפיקורסות [א לעהרע אדער מיינונג, וועלכע טרעט ארויס געגען דער אנגענומענער און פעסטגעשטעלטער לעהרע אדער מיינונג אין רעליגיאן, פילאזאפיע, וויסענשאפט א. ד. ג.].

here, there and eve'rywhere (היער, טהעהר ענד עוו'-רי-הוועהר) אומעטום, וואוהין מען זאל זיך ניט א קעהר טהאן.

her'etic *n. and a.* (הער'-ע-טיק) א הערעטיק, אן אפיקורוס [איינער, וועלכער האלט זיך אן א מיינונג, וואס איז דאגעגען דער אנגענומענער און פעסטגעשטעלטער מיינונג אין רעליגיאן, פילאזאפיע, וויסענשאפט א. ד. ג.]; הערעטיש, אפיקורסיש; וואס איז שייך צו אפיקורסות.

heret'ical *a.* (הי-רעט'-אי-קעל) אפיקורסיש; אין געגענזאץ צום פעסטגעשטעלטען גלויבען אדער צו דער אנגענומענער מיינונג.

heret'ically *adv.* (הי-רעט'-אי-קעל-אי) אויף א הערעטישען אדער אפיקורסישען שטייגער.

hereto' *adv.* (היער-טוה') דערצו.

here'tofore' *adv.* (היער'-טו-פאור') אמאל, פריהער, אין די אמאליגע צייטען.

hereun'der *adv.* (היער-אנ'-דער) אונטער דעם, לויט דעם.

hereupon' *adv.* (היער-א-פאן') אויף דעם, נאכפאלגענדיג אדער לויט דעם.

herewith' *adv.* (היער-הוויטה') דערמיט, מיט דעם.

her'iot *n.* (הער'-אי-אט) אן אבצאהלונג וואס א יורש פלעגט אין מיטעלאלטער צאהלען צום פריץ פאר דעם רעכט איבערצונעהמען א ירושה.

her'iotable *a.* (הער'-אי-אט-עבל) וואס האט געמוזט געגעבען ווערען דעם פעאדאלען הערר. ז. *heriot*.

her'isson *n.* (הער'-אי-סאן) א באלקען מיט אייזערנע שפיצען וועלכער שטעקט ארויס פון א פעסטונג, כדי מען זאל ניט קענען נאהענט פארבייגעהן; אזעלכע הילצערנע פערדלעך אנגעשטעקט מיט אייזערנע שפיציגע טשוועקעס, וועלכע פלעגען בענוצט ווערען אמאל אלס א שטראף-מיטעל אין מיליטער [דעם וועמען מען האט בעדארפט בעשטראפען פלעגט מען ארויפזעצען אויף אזא פערדעל]; די שטראף דורך דיעזע פערדלעך.

heritabil'ity *n.* (הער-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גע'ירש'ענט ווערען; ערבפעהיגקייט.

her'itable *a.* (הער'-אי-טעבל) ערב-פעהיג [וואס האט רעכט אויף א ירושה]; ערבליך [וואס קען ערהאלטען ווערען בירושה].

her'itably *adv.* (הער'-אי-טע-בלי) דורך ערבליכקייט, בירושה.

her'itage *n.* (הער'-אי-טעדזש) אן ערבשאפט, א ירושה.

her'itor *n.* (הער'-אי-טאר) אן איינגעטימער פון א ירושה; א גרונדבעזיצער פון א קירכען-גוט.

her'itrix *n.* (הער'-אי-טריקס) אן אייגענטימערין פון א ירושה.

hermaph'rodism *n.* (הער-מעפ'-רא-דיזם) ז. *hermaphroditism*.

hermaph'rodite *n. and a.* (הער-מעפ'-רא-דאיט) א הערמאפראדיט, אן אנדרוגינוס [א פערזאן וואס איז א זכר און א נקבה אין איינעם]; א פלאנצע וואס האט אי מענליכע, אי ווייבליכע ארגאנען; וואס איז ווי א הערמאפראדיט.

hermaphrodit'ic *a.* (הער-מעפ-רא-דיט'-איק) הערמאפראדיטיש, וואס האט אי מענליכע, אי ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען [ווי אן אנדרוגינוס].

hermaphrodit'ical *a.* (הער-מעפ-רא-דיט'-אי-קעל) ז. *hermaphroditic*.

hermaphrodit'ically *adv.* (הער-מעפ-רא-דיט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי א הערמאפראדיט, מעשה אנדרוגינוס.

hermaph'roditism *n.* (הער-מעפ'-רא-די-טיזם) די פעראייניגונג פון ביידע געשלעכטער אין איין פערזאן; דאס זיין אן אנדרוגינוס.

hermeneu'tic *a.* (הער-מי-ניו'-טיק) וואס געהערט צו אויסטייטשונגען אדער צו פירושים.

hermeneu'tical *a.* (הער-מי-ניו'-טיק-על) ז. *hermeneutic*.

hermeneu'tically *adv.* (הער-מי-ניו'-טיק-על-אי) אויסטייטשענדיג, ערקלערענדיג, מאכענדיג א פירוש.

hermeneu'tics *n.* (הער-מי-ניו'-טיקס) די קונסט אדער די פעהיגקייט אויסצוטייטשען אדער צו ערקלערען.

hermeneu'tist *n.* (הער-מי-ניו'-טיסט) אן אויסטייטשער, א מבאר, אן ערקלערער.

Her'mes *n.* (הויר'-מיעז) הערמעס [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער שליח פון די געטער, דער בעשיצער פון הירטען, דער גאט פון וויסענשאפט, האנדעל, ערפינדונגען און דער בעשיצער פון רייזענדע און גנבים. ביי די רוימער איז דיעזער גאט גערופען געווארען מערקיור און ביי די עגיפטער — טהאט].

Hermes

her'mes *n.* (הויר'-מיעז) אין דער אלט-גריכישער בוי-קונסט — א קאפ אדער א ביוסט אויף א זייל אזוי, אז דער זייל קומט פאר ווי די פארטזעצונג פון דעם קערפער.

Hermet'ic *a.* (הויר-מעט'-איק) וואס איז שייך צום אלט-גריכישען גאט הערמעס אדער מערקור [דער שליח פון די געטער, דער בעשיצער פון די פאסטוכער, הענדלער און שווינדלער, דער גאט פון האנדעל, וויסענשאפט, ערפינדונגען א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו געוויסע הייליגע געהיימע אלט-עגיפטישע ספרים [כלומר'שט פערפאסט פון דעם גאט טהאט אדער, אין גריכיש, הערמעס].

hermet'ic *a.* (הויר-מעט'-איק) געהיים; אלכעמיש; כעמיש; לופט-דיכט; וואס איז שייך צו א זייל מיט א מענשען-קאפ. ז. *hermes*.

Hermet'ical *a.* (הויר-מעט'-אי-קעל) ז. *Hermetic*.

hermet'ically *adv.* (הויר-מעט'-אי-קעל-אי) לופט-דיכט, וואס לאזט ניט דורך קיין לופט; פערמאכט אזוי, אז קיין לופט זאל ניט קענען דורכדרינגען; כעמיש; געהיים; לויט דער לעהרע פון די הייליגע געהיימע אלט-עגיפטישע הערמעטישע ספרים. ז. *Hermetic*.

hermet'ic art (הויר-מעט'-איק ארט) אלכעמיע; כעמיע.

hermet'ic col'umn (הויר-מעט'-איק-קאל'-אם) ז. *hermes*.

hermet'ic seal (הויר-מעט'-איק סיעל) א לופט-דיכטע פערשטאפונג; א פערזיעגלונג פון א כלי וואס לאזט ניט דורך קיין לופט.

her'mit *n.* (הויר'-מיט) אן איינזידלער, א פרוש, א מאנאך; איינער וואס לעבט אבגעזונדערט; א חיה וואס לעבט איינזאם און אבגעזונדערט.

her'mitage *n.* (הויר'-מי-טעדזש) אן אויפהאלטונגס-פלאץ פון אן איינזידלער [פרוש, מאנאך]; אן אבגעזונדערטע וואהנונג.

her'mitary *n.* (הויר'-מי-טע-רי) אן אויפהאלטונגס-פלאץ פון א מאנאך [איינזידלער, פרוש]; א מאנאכען-צימערעל נעבען א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

her'mit-crab *n.* (הויר'-מיט-קרעב) א מין ראק וואס האלט זיך אין מושעלען.

her'mitess *n.* (הויר'-מי-טעס) אן איינזידלערין [א פרוי וואס האט זיך פורש געווען פון דער וועלט און פערברייננט איהר צייט אין תפלה]; א מאנאשקע.

hermit'ical *a.* (הויר-מיט'-אי-קעל) וואס

איז שייך צו אן איינזידלער [פרוש, מאנאך]; צוגעפאסט צום לעבען פון א פרוש.

hermodac'tyl *n.* (הויר־מא־דעק־טיל) אזא געטריקענטער פלאנצען־ווארצעל פון טערקיי, וועלכער פלעגט אמאל בענוצט ווערען אלס א מעדיצין.

hern *n.* (האירן) ז. ***heron***

her'nia *n.* (הויר'־ני־א) א ברוך; א קילע: א קערפער־גליעדער וואס רייסט זיך אב פון ארט און שטארצט ארויס.

her'nial *a.* (הויר'־ני־על) וואס איז שייך צו א ברוך [קילע].

her'nial truss (הויר'־ני־על טראס) א ברוך־באנד.

her'niated *a.* (הויר'־ני־איי־טעד) געבריכט, קילעוואטע.

her'nioid *a.* (הויר'־ני־איד) ענליך צו א ברוך אדער צו א קילע.

herniol'ogy *n.* (הויר־ני־אל'־א־דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט ברוכען אדער קילעס.

herniot'omy *n.* (הויר־ני־אט'־א־מי) אן אפעראציאן אויף א ברוך [קילע].

her'nious *a.* (הויר'־ני־אס) ז. ***hernial***

hern'shaw *n.* (הוירנ'־שאה) ז. ***heron***

he'ro *n.* (הי'־ראו) א העלד; אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א הערא [א האלב־גאט].

Hero'dian *a.* and *n.* (הי־ראו'־די־ען) וואס איז שייך צו דעם אמאליגען אידישען קעניג הורדוס; אן אמאליגער אנהענגער פון הורדוס'ען.

hero'ic *a.* and *n.* (הי־ראו'־איק) העלדיש; וואס פאסט פאר א העלד; ערהאבען; מוטיג, געוואגט, ריזיקאליש; אונגעהייער גרויס; א העלדען־פאעמא, אן עפישע פאעמא; באמבאסטיק, איבערטריבענקייט.

hero'ical *a.* (הי־ראו'־אי־קעל) העלדיש; מוטיג; געוואגט, ריזיקאליש; אונגעהייער גרויס.

hero'ically *adv.* (הי־ראו'־אי־קעל־אי) אזוי ווי א העלד, מיט העלדישקייט.

hero'icalness *n.* (הי־ראו'־אי־קעל־נעס) העלדענמוט, העלדישקייט.

hero'ic line (הי־ראו'־איק לאין) העלדען־געשלעכט.

heroicom'ic *a.* (הי־רא־אי־קאמ'־איק) העלדיש־קאמיש, געמישט דאס ערהאבענע מיט דעם קאמישען.

heroicom'ical *a.* (הי־רא־אי־קאמ'־אי־קעל) ז. ***heroicomic***

hero'ic verse (הי־ראו'־איק ווארס) דער עפישער אדער העראאישער פערזען־מאס אין פאעזיע [דער גריכישער העקזאמעטער]. ז. ***hexameter***

her'oine *n.* (הער'־א־אין) א העלדין.

her'oism *n.* (הער'־א־איזם) העלדישקייט.

her'on *n.* (הער'־אן) א [מין צאפליא] בוטשאן אדער בושעל, א בלאטע־פויגעל מיט לאנגע, דינע פיס].

Heron

her'onry *n.* (הער'־אן־רי) א פלאץ וואו עס האלטען זיך צאפליעס. ז. ***heron***

her'on's-bill *n.* (הער'־אנז־ביל) דער שטארך־שנאבעל [אזא פלאנצע, ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם אויסזעהן פון איהרע פרוכט].

he'roship *n.* (הי'־ראו־שיפ) העלדענשאפט.

hero'um *n.* (הי־ראו'־אם) אין אלטען גריכענלאנד — א טעמפעל צום אנדענקען פון א הערא אדער האלב־געטליכען מענשען.

he'ro-wor'ship *n.* (הי'־ראו־וואיר'־שיפ) העלדען־קולט, העלדען־פערגעטערונג; פערגעטערונג פון גרויסע מענשען.

he'ro-wor'shiper *n.* (הי'־ראו־וואיר'־שיפ־ער) א העלדען־פערגעטערער.

her'pes *n.* (הויר'־פיז) [א לישאיעס] מין הויט־קראנקהייט].

herpet'ic *a.* (הויר־פעט'־איק) ווי לישאיעס; וואס איז שייך צו לישאיעס.

herpet'ical *a.* (הויר־פעט'־אי־קעל) ז. ***herpetic***

her'petism *n.* (הויר'־פע־טיזם) א נייגונג צו בעקומען לישאיעס.

her'petoid *a.* (הויר'־פע־טאיד) ענליך צו רעפטיליען [קריכענדע בעשעפענישען, רמשים].

herpetolog'ic *a.* (הויר־פע־טא־לאדזש'־איק) הערפעטאלאגיש, וואס איז שייך צו הערפעטאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די רעפטיליען אדער קריכענדע בעשעפענישען].

herpetolog'ical *a.* (הויר־פע־טא־לאדזש'־אי־קעל) ז. ***herpetologic***

herpetol'ogist *n.* (הויר־פע־טאל'־א־דזשיסט) א הערפעטאלאגיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם שטודיום פון רעפטיליען [קריכענדע בעשעפענישען, רמשים].

herpetol'ogy *n.* (הויר־פע־טאל'־א־דזשי) הערפעטאלאגיע, די לעהרע וועגען קריכענדע בעשעפענישען [רעפטיליען, רמשים]; רעפטיליען בכלל.

herpetot'omist *n.* (הויר־פע־טאט'־א־מיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אנאטאמיע פון רעפטיליען [קריכענדע בעשעפענישען].

herpetot'omy *n.* (הויר־פע־טאט'־א־מי) הערפעטאטאמיע [רעפטיליען־אנאטאמיע].

herr *n.* (הער) הערר.

her'ring *n.* and *v.* (הער'־אינג) א הערינג; מיסטיגען פעלדער מיט הערינג אדער מיט אנדערע פיש.

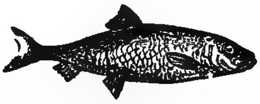

Herring

her'ring-bank *n.* (הער'־אינג־בענק) א פלאץ צום פיש־פאנג, וואו הערינג קומען זיך צונויף אין גרויסע מאסען.

her'ring-bone *n., a.* and *v.* (הער'־אינג־באון) דער ביין אדער רוקען־ביין פון א הערינג; וואס איז ענליך צום רוקען־ביין פון א פיש [הויפטזעכליך וועגען דעם גראטען־שטיך אדער זאנגען־ענליכען שטיך ביים אויסנעהען און וועגען אן ענליכער פארם ביים אויסלעגען שטיינער אין געביידעס]; אויסנעהען מיט א גראטען־שטיך.

her'ring-bone stitch (הער'־אינג־באון סטיטש) דער גראטען־שטיך אדער זאנגען־ענליכער שטיך [ביים אויסנעהען].

her'ring-bone work (הער'־אינג־באון הוואירק) אין ארכיטעקטור—שרעג געלעגטע שטיינער.

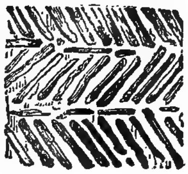

Herring-bone Work

her'ring-cur'er *n.* (הער'־אינג־קיור'־ער) א הערינג־זאלצער.

her'ringer *n.* (הער'־אינג־ער) א הערינג־פישער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן פאנג פון הערינג.

her'ring-fish'ery *n.* (הער'־אינג־פיש'־ער־אי) דער פאנג פון הערינג.

her'ring-gut'ted *a.* (הער'־אינג־גאט'־עד) מאגער, איינגעדארט.

her'ring-hog *n.* (הער'־אינג־האג) דער ברוינפיש [א פיש פון דעם מין דעלפינען].

her'ring-pond *n.* (הער'־אינג־פאנד) דער ים [אין א הומאריסטישען זיין].

her'ring-sea'son *n.* (הער'־אינג־סיז'ן) דער הערינג־סעזאן [די צייט ווען מען פאנגט הערינג].

her'ring-smack *n.* (הער'־אינג־סמעק) א הערינג־פאנג־שיף.

her'ring-time *n.* (הער'־אינג־טאים) ז. ***herring-season***

her'ring-work *n.* (הער'־אינג־הוואירק) ז. ***herring-bone work***

hers *pr.* (הוירז) איהרס, איהריגע.

herse *n.* (הוירס) א גראטע; א גראטע אדער אנדער פארריכטונג מיט שפיצען [אין פעסטונגען צו שטערען דאס צוקומען פון א פיינד].

herself' *pr.* (הויר־סעלף') זי זעלבסט, זי אליין; זיך, זיך זעלבסט [ווייבליך].

her'sillon *n.* (הויר'־סי־לאן) א פלאנקען בעשלאגען מיט טשוועקעס אדער שפיצען צו שטערען דעם גאנג פון א פיינדליכער ארמעע.

Hesh'van *n.* (העש'־וואן) חשון, דער צווייטער חדש פון יאהר לויט דעם אידישען לוח.

hes'itancy *n.* (העז'־אי־טען־סי) אונענטשלאסענהייט, דאס וואקלען זיך, דאס שטאמלען, דאס צענערען, דאס זיין אין צווייפעל.

hes'itant *a.* (העז'־אי־טענט) צענערענד, שטאמלענד, וואקלענדיג, אונענטשלאסען, צווייפלענד.

hes'itantly *adv.* (העז'־אי־טענט־לי) מיט אונענטשלאסענהייט; אין צווייפעל; צענערענד, שטאמלענד.

hes'itate *v.* (העז'־אי־טייט) בלייבען שטעקען, זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלאסען; שטאמלען, צענערען.

hes'itatingly *adv.* (העז'־אי־טיי־טינג־לי) ז. ***hesitantly***

hesita'tion *n.* (העז־אי־טיי'־שאן) אונענטשלאסענהייט; צענערונג; דאס זיין אין צווייפעל; דאס שטאמלען.

hes'itative *a.* (העז'־אי־טיי־טיוו) ז. ***hesitant***

hes'itator *n.* (העז'־אי־טיי־טאר) איינער וואס איז אונענטשלאסען, איז אין צווייפעל, צענערט אדער שטאמעלט.

Hes'per *n.* (העס'־פער) ז. ***Hesperus***

Hespe'rian *a.* (העס־פי'־רי־ען) וועסטליך; וואס איז שייך צו די העספערידען. ז. ***Hesperides***

Hesper'ides *n.* (העס־פער'־אי־דיז)

אין דער מיטאלאגיע — די העספערידען [די נימפען, וואס האבען, מיט דער הילף פון א שרעקליכער שלאנג, געהיט די נאלדענע עפעל אין א גארטען אין דעם מערבענד פון דער וועלט. די נאלדענע עפעל זיינען געשענקט געווארען פון געא (די ערד) צו דער געטין יונאנע].

Hesperid'ian *a.* (העס-פע-ריד'-אי-ען) וואס איז שייך צו די העספערידען אדער צום גארטען, וועלכע זיי האבען געהיט. ז. ***Hesperides***

Hes'perus *n.* (העס'-פע-ראס) דער אבענד־שטערן, דער שטערן ווענוס [אלס אבענד־שטערן].

Hes'sian *a. and n.* (העש'-ען) וואס איז שייך צו העסען אין דייטשלאנד אדער צו איהרע איינוואהנער; א געבארענער אדער בירגער פון העסען אין דייטשלאנד; א פערקויפטע נשמה [נאך'ן נאמען פון די העסען'ער סאלדאטען, וועלכע ענגלאנד האט געדונגען צו פיהרען מלחמה נעגען די אמעריקאנער אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

Hes'sian fly (העש'-ען פלאי) די העסען פליעג [אזא אינזעקט אין אמעריקא וואס איז זעהר שעדליך פאר די ווייץ־פעלדער. די לארווא (ווערימלעך פון וועלכע אן אינזעקט ענטוויקעלט זיך) פון דיעזער פליעג האלטען זיך אויף די ווייץ־זאנגען און זויגען פון זיי אויס דעם זאפט].

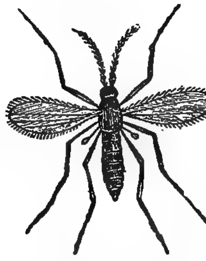

Hessian Fly

Hes'sians *n.* (העש'-ענז) אזעלכע לאנגע שטיוועל; א מין דיקער צייג.

Hes'van *n.* (העס'-וועז) ז. ***Heshvan***

hetæ'ra *n.* (הע-טיע'-רא) אין אלט־גריכענלאנד — א העטערא אדער גאסען־פרוי [א שקלאווין אדער אויסלענדערין, וועלכע פלעגט זיין א זינגעריז, טענצעריז און שפיעלעריז און פלעגט זיין אין פרייע פערהעלטניסע מיט מענער]; א קורטיזאנקע.

Hetæ'ria *n.* (הע-טיע'-רי-א) די העטעריע [דער פעראיין פון גריכישע פאטריאטען, וועלכער האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1812 צו בעפרייען גריכענלאנד פון די טערקען].

hetæ'ria *n.* (הע-טיע'-רי-א) א בונד, א פעראייניגונג.

hetæ'rism *n.* (הע-טיע'-ריזם) אין אנטראפאלאגיע — דער העטעריזם [דאס געמישטע צוזאמענלעבען פון געשלעכטער ביי די פארהיסטארישע שבטים, ביי וועלכע קיין הייראט האט ניט עקזיסטירט, נאר יעדער מאנספערזאן פון שבט פלעגט קענען פריי לעבען מיט יעדער פרוי]; געשלעכטליכער צוזאמענלעבען אויסער הייראט.

hetai'rism *n.* (הע־טאי'-ריזם) ז. ***hetærism***

heteratom'ic *a.* (העט-ע-רע-טאמ'-איק) וואס בעשטעהט פון פערשיעדענארטיגע אטאמען.

het'erism *n.* (העט'-ע-ריזם) אין ביאלאגיע — פערשיעדענארטיגקייט פון ארגאניזמען, וועלכע בעקומען זיך ניט צוליעב די ארומיגע בעדינגונגען [ווי למשל, די פערשיעדענארטיגקייט פון געשלעכטער א. ד. ג.].

heteriza'tion *n.* (העט-ע-ראי-זיי'-שאן) דאס מאכען פערשיעדענארטיג.

het'erize *v.* (העט'-ע-ראיז) מאכען אנדערש, ניט ווי די פריהעריגע זאך; אומבייטען, צוגעבען אן אנדער פארם.

het'eroclite *n. and a.* (העט'-ע-רא-קלאיט) אין גראמאטיק — א ווארט וואס בייט זיינע ענדונגען ניט לויט די געוועהנליכע רעגעלען; אן אונרעגעלמעסיג ווארט; אונרעגעלמעסיג, אנאמאל.

heteroclit'ic *n. and a.* (העט-ע-רא-קליט'-איק) ז. ***heteroclite***

het'erodox *a.* (העט'-ע-רא-דאקס) וואס האלט ניט פון אנגענומענעם גלויבען, אפיקורסיש; וואס גלויבט אנדערש ווי די אנגענומענע מיינונג.

het'erodoxy *n.* (העט'-ע-רא-דאק-סי) דאס זיין ניט ארטאדאקסיש; דאס גלויבען אנדערש ווי די אנגענומענע מיינונג.

heterogene'ity *n.* (העט-ע-רא-דזשי-ני'-אי-טי) פערשיעדענארטיגקייט; דאס זיין אונגלייך אדער פערשיעדען; דאס זיין פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען.

heteroge'neous *a.* (העט-ע-רא-דזשי'-ני-אס) פערשיעדענארטיג; פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע טיילען.

heteroge'neously *adv.* (העט-ע-רא-דזשי'-ני-אס-לי) אויף א פערשיעדענארטיגען אופן; פון פערשיעדענע טיילען.

heteroge'neousness *n.* (העט-ע-רא-דזשי'-ני-אס-נעס) אונגלייכארטיגקייט, פערשיעדענארטיגקייט.

heterogen'esis *n.* (העט-ער-א-דזשענ'-ע-סיס) העטעראגענעזיס, א ספאנטאנע אבשטאמונג, אן אבשטאמונג פון זיך אליין; אן אבשטאמונג פון לעבעדיגע ארגאניזמען פון ניט לעבעדיגע; אן אבשטאמונג דורך אן אויסערליכער אורזאכע; אן אבשטאמונג, וואו די קינדער זיינען פערשיעדען פון די עלטערען אין זייער בוי און אויסזעהן, אבער אין א פאר דורות ארום קעהרט זיך צוריק אום אין דער אבשטאמונג דאס אריגינאלע אויסזעהן פון די ערשטע עלטערען.

heterogenet'ic *a.* (העט-ע-רא-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו העטעראגענעזיס. ז. ***heterogenesis***

heterog'enist *n.* (העט-ע-ראדזש'-ע-ניסט) א העטעראגעניסט, איינער וואס גלויבט אין דער טעאריע פון ספאנטאנער אבשטאמונג [די אבשטאמונג פון לעבעדיגע ארגאניזמען פון ניט לעבעדיגע].

heterog'eny *n.* (העט-ע-ראדזש'-ע-ני) אן אבשטאמונג וואס קומט פון אן אויסערליכער אורזאכע.

heterog'onism *n.* (העט-ע-ראג'-א-ניזם) אין באטאניק — דאס האבען ניט גלייכארטיגע רעפראדוקציאנס ארגאנען [וועגען געוויסע בלומען].

heterog'onous *a.* (העט-ע-ראג'-א-נאס) אין באטאניק — וואס האט ניט גלייכארטיגע רעפראדוקציאנס ארגאנען [וועגען געוויסע בלומען].

heterog'ony *n.* (העט-ע-ראג'-א-ני) ז. ***heterogonism***

heterog'raphy *n.* (העט-ע-ראג'-רע-פי) דער געברויך פון דיעזעלבע בוכשטאבען מיט א פערשיעדענער אויסשפראכע אין פערשיעדענע ווערטער [ווי דער בוכשטאב "c" למשל, אין די ווערטער *cell* (סעל) און *call* (קאהל)].

heterol'ogy *n.* (העט-ע-ראל'-א-דזשי) אבנארמאליטעט; מאנגעל אין גלייכארטיגקייט אדער גלייכפערמיגקייט; אן אונגארמאלער אדער אונגעוועהנליכער געבוי אדער טיפ.

heteromor'phic *a.* (העט-ע-רא-מאר'-פיק) וואס ווייכט אב פון דער געוועהנליכער פארם אדער פון געוועהנליכען טיפ; וואס איז אונגארמאל; וואס איז ניט רעגעלמעסיג אין דער פארם; וואס עקזיסטירט אונטער פערשיעדענע פארמען [וועגען אינזעקטען, וואס ענטוויקלען זיך פון א לארווא אין א פופע און דאן ערשט אין אינזעקטען].

heteromor'phism *n.* (העט-ע-רא-מאר'-פיזם) די אבווייכונג פון דער געוועהנליכער פארם אדער פון געוועהנליכען טיפ; אונגארמאלקייט, אונרעגעלמעסיגקייט אין דער פארם; דאס דורכגעהן פערשיעדענע ענטוויקלונגס־שטופען [וועגען אינזעקטען, וואס ענטוויקלען זיך פון א לארווא אין א פופע און דאן אין אינזעקטען].

heteromor'phous *a.* (העט-ע-רא-מאר'-פאס) ז. ***heteromorphic***

het'eromorphy *n.* (העט'-ע-רא-מאר-פי) ז. ***heteromorphism***

heteron'omous *a.* (העט-ע-ראנ'-א-מאס) אין ביאלאגיע — וואס אונטערשיידען זיך פון דעם מין אדער קלאס, צו וועלכען זיי בעלאנגען [וועגען געוויסע חיות און פלאנצען].

heteron'omy *n.* (העט-ע-ראנ'-א-מי) העטעראנאמיע, דאס געפינען זיך אדער דאס זיין אונטערגעווארפען אונטער דער הערשונג אדער ווירקונג פון אן אנדערען [אין נעגענזאץ צו אויטאנאמיע].

het'eronym *n.* (העט'-ע-רא-נים) א העטעראנים, א ווארט וואס ווערט אויסגעלעגט גלייך ווי אן אנדערס נאר עס ווערט אנדערש געלייענט און האט אן אנדער בעדייטונג [ווי דאס ענגלישע ווארט *lead* (ליעד) — פיהרען און *lead* (לעד) — בליי].

heteronym'ic *a.* (העט'-ע-רא-נימ'-איק) ז. ***heteronymous***

heteron'ymous *a.* (העט-ע-ראנ'-אי-מאס) העטעראנימיש, וואס איז שייך צו א העטעראנים. ז. ***heteronym***

heterop'tics *n.* (העט-ע-ראפ'-טיקס) דאס האבען ניט קיין נארמאלע ראיה; דאס זעהן ניט ווי אלע אנדערע זעהען.

heteros'cian *n. and a.* (העט-ע-ראש'-אי-ען) איינער וואס וואהנט אויף איין זייט פון עקוואטאר אין בעצוג צו אן אנדערען וואס וואהנט אויף דער צווייטער זייט [זייערע שאטענס פאלען אין דערזעלבער צייט פון טאג אין גענענגעזעצטע ריכטונגען]; וואס איז שייך צו צוויי נעגענדען פון ערד־קוגעל, וועלכע געפינען זיך פון ביידע זייטען פון עקוואטאר [ווען אין איין געגענד פאלט דער שאטען אין צפון־זייט, פאלט אין דערזעלבינער צייט אין דער אנדערער געגענד דער שאטען אין דרום־זייט].

heterot'opy *n.* (העט-ע-ראט'-א-פי) דאס זיין ארויס פון ארט; דאס זיין ניט אין דעם ריכטיגען ארט [וועגען קערפערגליעדער].

het'man *n.* (העט'-מען) א העטמאן [א הויפטמאן פון קאזאקען אמאל אין רוס־לאנד]; א הויפטמאן פון אן ארמעע אמאל אין פוילען.

heuret'ic *n.* (היו-רעט'-איק) די קונסט צו ענטדעקען אדער ערפינדען.

heuris'tic *a.* (היו-ריס'-טיק) וואס העלפט ענטדעקען אדער ערפינדען.

hew *v.* (היו) האקען [מיט א האק], צוהאקען.

hew down (היו דאון) אבהאקען, אראב־האקען [ווי א בוים].

hew'er *n.* (היו'-ער) א האקער, א שטיין־האקער; א האלץ־האקער.

hew'gag *n.* (היו'-געג) אזא הילצערנע פייפעל.

hewn (היון) געהאקט. ז. *hew*.

hew out (היו אוט) אויסהאקען.

hew up (היו אפ) צוהאקען.

hex'achord *n.* (העק'-סע-קארד) א העק־סאקארד [אן אלטער מוזיקאלישער אינ־סטרומענט מיט 6 סטרונעס]; אזא פאר־צייטיגע סיסטעם פון מוזיק־נאטען מיט 6 טענער.

hex'ad *n.* and *a.* (העק'-סעד) די צאהל 6; א גרופע אדער סעריע פון 6; אין כעמיע — אן עלעמענט וואס זיינע אטא־מען האבען א זעקספאכע פערבינדונגס־קראפט; וואס האט א זעקספאכע פערבינ־דונגס־קראפט [ווענען געוויסע כעמישע עלעמענטען].

hexad'ic *a.* (העק-סעד'-איק) וואס איז שייך צו דער צאהל 6 אלס א באזיס פון א צאהלען־סיסטעם.

hex'agon *n.* (העק'-סע-גאן) א העקסא־גאנאל, א זעקס־קאנטיגע פיגור.

hexag'onal *a.* (העק-סעג'-א-נעל) העק־סאגאנאל, זעקס־קאנטיג; געטיילט אין זעקס־קאנטיגע פיגורען.

hexag'onally *adv.* (העק-סעג'-א-נעל-אי) אין דער פארם פון א העקסאגאנאל [א זעקס־קאנטיגע פיגור]; זעקס־קאנטיג.

hex'agram *n.* (העק'-סע-גרעם) א געא־מעטרישע פיגור, וועלכע בעשטעהט פון 6 ליניעס.

hexahe'dral *a.* (העק-סע-הי'-דרעל) וואס האט זעקס גלייכע פלעכען [ווי א קוביק].

hexahe'dron *n.* (העק-סע-הי'-דראן) א זעקס־פלעכיגער קערפער, א קוביק.

hexam'eter *n.* and *a.* (העק-סעמ'-ע-טער) א העקזאמעטער, א פארם פון ליע־דער־שרייבען, וואו יעדע שורה בעשטעהט פון זעקס פוס־טראטען [מעטרען], די ערשטע פינף זיינען "דאקטילען", ד. ה. בעשטעהען פון דריי זילבען מיט דעם אק־צענט אויף דער ערשטער, און דער זעק־סטער איז א "כארעאוס", ד. ה. בעשטעהט פון צוויי זילבען מיט דעם אקצענט אויף דער ערשטער; העקזאמעטריש, געשריבען אין דער העקזאמעטרישער פארם.

hexam'etral *a.* (העק-סעמ'-ע-טרעל) ז. *hexametric*.

hexamet'ric *a.* (העק-סע-מעט'-ריק) העקזאמעטריש, געשריבען אין א העקזא־מעטרישער פארם. ז. *hexameter*.

hexamet'rical *a.* (העק-סע-מעט'-רי-קעל) ז. *hexametric*.

hexam'etrist *n.* (העק-סעמ'-ע-טריסט) איינער וואס שרייבט אין דער העקזאמעט־רישער פארם. ז. *hexameter*.

hexan'drian *a.* (העק-סענ'-דרי-ען) ז. *hexandrous*.

hexan'drous *a.* (העק-סענ'-דראס) וואס האט 6 שטויב־נעפעס [ווענען געוויסע פלאנצען].

hexan'gular *a.* (העקס-ענ'-גיו-לאר) זעקס־עקיג, זעקס־ווינקעלדיג, וואס האט זעקס ווינקלען.

hexapet'alous *a.* (העק-סע-פעט'-ע-לאס) וואס האט 6 בלומען־בלעטער [ווע־גען געוויסע פלאנצען].

hexaphyl'lous *a.* (העק-סע-פיל'-אס) זעקס־בלעטערדיג, וואס האט 6 בלעטער [ווענען געוויסע פלאנצען].

hex'aplar *a.* (העק'-סע-פלאר) זעקס־שפאלטיג, וואס ענטהאלט זעקס שפאלטען [ווענען ביכער אדער צייטונגען וועלכע זיינען געדרוקט אין 6 שפאלטען].

hex'apod *a.* and *n.* (העק'-סע-פאד) זעקס־פיסיג [ווענען אינזעקטען]; א זעקס־פיסיגער אינזעקט.

Hexap'oda *n.* (העק-סעפ'-א-דא) דער מין אינזעקטען וואס האבען 6 פיס.

hexap'odan *a.* and *n.* (העק-סעפ'-א-דען) ז. *hexapod*.

hex'apode *a.* and *n.* (העק'-סע-פאוד) ז. *hexapod*.

hexap'odous *a.* (העק-סעפ'-א-דאס) זעקס־פיסיג.

hex'astich *n.* (העק'-סע-סטיק) א גע־דיכט וואס בעשטעהט פון 6 שורות.

hex'astylar *a.* (העק'-סע-סטאי-לאר) וואס האט 6 זיילען אין פראנט [ווענען געביידען].

hex'astyle *a.* (העק'-סע-סטאיל) וואס האט 6 זיילען אין פראנט [ווענען געביי־דען].

Hex'ateuch *n.* (העק'-סע-טיוק) די ערשטע זעקס ספרים פון תנ"ך [די 5 חומשים און יהושע].

Hex'ateuchal *a.* (העק'-סע-טיו-קעל) וואס איז שייך צו די ערשטע 6 ספרים פון תנ"ך [די 5 חומשים און יהושע].

hexatom'ic *a.* (העקס-ע-טאמ'-איק) אין כעמיע — וואס בעשטעהט פון זעקס אטא־מען; וואס האט די פערבינדונגס־קראפט פון 6 וואסער־שטאף אטאמען.

hexav'alent *a.* (העקס-עוו'-ע-לענט) אין כעמיע — וואס האט די פערבינדונגס־קראפט פון 6 וואסער־שטאף אטאמען.

hey *int.* (היי) איי! היי! [אן אויסרוף וואס דריקט אויס איבערראשונג, פרייד א. ז. וו.].

hey'day *n.* and *int.* (היי'-דיי) העכ־סטע קראפט, פולע קראפט; אן אויסרוף פון פרייד אדער איבערראשונג.

H. I. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Hawaiian Islands* [האוואאי אדער סאנדוויטש־אינזלען].

hi! *int.* (האי) איי! אך! איי־איי! [אן אויסרוף פון איבערראשונג אדער בעוואונ־דערונג; אפטמאל אויך אלס אויסדרוק פון שפאט].

hia'tion *n.* (האי-איי'-שאן) דאס גענעצען.

hia'tus *n.* (האי-איי'-טאס) א ברוך, אן עפנונג; א לאך, א שפאלט; א גענעץ; א נים־אויסגעפילטער פלאץ; עטוואס וואס פעהלט אין מיטען; אין גראמאטיק — דאס צוזאמענקומען פון צוויי וואקאלען.

hi'bernacle *n.* (האי'-בויר-נעקל) א ווינטער־נארע [א ווינטער־וואהנונג] פאר חיות; א ווינטער־איינהילונג [פאר פלאנ־צען]; דער טייל פון פלאנצען וואס דע־קען צו אום ווינטער די שפראץ־איינגלעך.

hibernac'ulum *n.* (האי-בויר-נעק'-יו-לאם) ז. *hibernacle*.

hiber'nal *a.* (האי-בויר'-נעל) ווינטער־דיג.

hi'bernate *v.* (האי'-בויר-נייט) ווינ־טערען, איבערווינטערען, איבערשלאפען דעם ווינטער [ווענען חיות]; לעבען אב־געזונדערט; זיין אבגעלאזען, פויל, אפא־טיש.

hiberna'tion *n.* (האי-בויר-ניי'-שאן) דאס ווינטערען; דאס איבערשלאפען דעם ווינטער [ווענען חיות]; דער צושטאנד אדער די צייט, ווען געוויסע חיות שלא־פען איין פאר די ווינטער־מאנאטען.

Hiber'nian *a.* and *n.* (האי-בויר'-ני-ען) וואס איז שייך צו היבערניא [איר־לאנד]; אירלענדיש; אן אירלענדער.

Hiber'nianism *n.* (האי-בויר'-ני-ען-איזם) ז. *Hibernicism*.

Hiber'nicism *n.* (האי-בויר'-ני-סיזם) אן אייגענטימליכקייט פון דער אירלענדי־שער שפראך.

Hiber'nicize *v.* (האי-בויר'-ני-סאיז) מאכען אירלענדיש, צוגעבען אן אירלענ־דישען כאראקטער; איבערגעבען אין אן אייגענטימליכער אירלענדישער שפראך.

hiberniza'tion *n.* (האי-בויר-ני-זיי'-שאן) ז. *hibernation*.

Hiber'no-Cel'tic *a.* and *n.* (האי-בויר'-נאו-סעל'-טיק) וואס איז שייך צו דער אירלענדישער צווייג פון דער קעל־טישער ראסע; די אירלענדישע שפראך.

Hibernol'ogist *n.* (האי-בויר-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די איר־לענדישע געשיכטע און אלטערטימליכקיי־טען.

Hibernol'ogy *n.* (האי-בויר-נאל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון אירלענדישער געשיכטע און אלטערטימליכקייטען.

hic *v.*, *n.* and *int.* (היק) שלוקערצען; א שלוקערץ; היק! [דער קלאנג פון א שלוקערץ].

hic'cough *n.* and *v.* (היק'-אפ) א שלו־קערץ; שלוקערצען.

hic'cup *n.* and *v.* (היק'-אפ) ז. *hiccough*.

hick'ball *n.* (היק'-באהל) ז. *hickwall*.

hick'ledy-pick'ledy *adv.*, *a.* and *n.* (היק'ל-די-פיק'ל-די) ז. *higgledy-piggledy*.

hick'ory *n.* (היק'-א-רי) דער ווייסער נארד־אמעריקאנישער וואלנוס־בוים; דאס האלץ פון דיזען בוים.

Hickory

hick'ory-nut *n.* (היק'-א-רי-נאט) דער ווייסער וואלנוס. ז. *hickory*.

hick'up *n. and v.* (היק'-אפ) ז. ***hiccough***.

hick'wall *n.* (היק'-הוואהל) א האלץ=פיקער; דער גרינער האלץ=פיקער [אזא פויגעל].

hid (היד) בעהאלטען, פערשטעלט, גע=היימניספאל. ז. ***hide***.

hi'dage *n.* (האי'-דעדזש) קעניגליכער הויף=שטייער, א שטייער פון יעדען בויע=רישען הויז [אמאל אין ענגלאנד].

hidal'go *n.* (האי-דעל'-גאו) א שפאני=שער אדעליגער פון נידריגערען גראד.

hid'den (הידן) בעהאלטען, פערשטעלט, געהיימניספאל. ז. ***hide***.

hid'denly *adv.* (היד'נ-לי) אין געהיים, בעהאלטענערהייד, פערשטעלטערהייד.

hide *v. and n.* (האיד) בעהאלטען, פער=שטעלען, פערבארגען, פערשטעקען; זיך בעהאלטען, זיך פערשטעקען, זיך פערבאר=גען; שמייסען; א פעל; א הויט.

hide'-and-seek' *n.* (האיד'-ענד-סיעק') בעהעלטעניש [א שפיעל].

hide'bound *a.* (האיד'-באונד) וואס האט א שטייפע הויט, פעל אדער קארע; פער=עקשנ'ט; קליינקעפיג; פאנאטיש.

Hide-bound partisans never change the opinions.

hide'-mill *n.* (האיד'-מיל) א מאשין וועלכע צו מאכען פעל איידער מען נעהמט זיי בעארבייטען.

hid'eous *a.* (היד'-אי-אס) שרעקליך, שוי=דערליך; עקעלהאפט.

The witch had a hideous face.

hid'eously *adv.* (היד'-אי-אס-לי) אויף א שרעקליכען אדער עקעלדיגען אופן.

hid'eousness *n.* (היד'-אי-אס-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט, עקעלדיג=קייט.

hi'der *n.* (האי'-דער) איינער וואס בע=האלט אדער פערבארגט עפעס.

hide'-rope *n.* (האיד'-ראופ) א שטריק געמאכט פון פעל.

hide'-scra'per *n.* (האיד'-סקריי'-פער) א מאשין אבצושאבען דאס פלייש פון פעל.

hide'-stretch'er *n.* (האיד'-סטרעטש'-ער) א פארריכטונג אויסצוציהען און אויס=צוגלייכען פעל.

hi'ding *n.* (האי'-דינג) דאס בעהאלטען, דאס פערבארגען; דאס בעהאלטען זיך; שמיץ, קלעפ.

hi'ding-place *n.* (האי'-דינג-פליים) א בעהעלטעניש, א צופלוכט.

hidro'sis *n.* (הי-דראו'-סים) דאס שווי=צען [הויפטזעכליך, ווען עס איז זעהר שטארק אדער ווען עס איז קינסטליך ארויס=גערופען].

hidrot'ic *a. and n.* (הי-דראט'-איק) וואס רופט ארויס שוויים; א מיטעל ארויס=צורופען שוויים.

hie *n. and v.* (האי) איילען, זיך איילען; איילעניש.

hi'emal *a.* (האי'-ע-מעל) ווינטערדיג; וואס קומט פאר אום ווינטער.

hi'emate *v.* (האי'-ע-מייט) ז. ***hibernate***.

hiema'tion *n.* (האי-ע-מיי'-שאן) ז. ***hibernation***.

hi'ems *n.* (האי'-עמז) ווינטער.

hi'erarch *n.* (האי'-ע-רארק) א היערארך, א הויפט=גייסטליכער; א גייסטליכער א הערשער; אן אויטאריטעט אין רעליגיע=זע ענינים.

hi'erarchal *a.* (האי'-ע-ראר-קעל) ז. ***hierarchic***.

hierar'chic *a.* (האי-ע-ראר'-קיק) וואס איז שייך צו א היערארכיע; וואס איז שייך צו קירכען=הערשאפט אדער פריסטער=הערשאפט. ז. ***hierarchy***.

hierar'chical *a.* (האי-ע-ראר'-קי-קעל) ז. ***hierarchic***.

hierar'chically *adv.* (האי-ע-ראר'-קי-קעל-אי) ווי א היערארכיע; אין איינ=קלאנג מיט א קירכען אדער פריסטער=הערשאפט. ז. ***hierarchy***.

hi'erarchism *n.* (האי'-ע-ראר-קיזם) היערארכישע ארדנונג, פרינציפען, איינ=פלוס אדער מאכט; אנהענגערשאפט צו א היערארכיע אדער צו קירכען=הערשאפט. ז. ***hierarchy***.

hi'erarchy *n.* (האי'-ע-ראר-קי) היעראר=כיע, די הערשאפט פון א הויפט=גייסטלי=כען; קירכליכע אויטאריטעט אדער הער=שאפט; פריסטער=הערשאפט, קירכען=הער=שאפט; א הייליגע קערפערשאפט [הויפט=זעכליך פון מלאכים] וואס בעדיענט גאט; אן ארגאניזירטע קערפערשאפט אדער די צונויפשטעלונג, די ראנגען א. ז. וו. פון אזא קערפערשאפט אין דער קירך אדער רעגיערונג; אן ארדנונג אין ראנגען, קלא=סען, איינטיילונגען א. ז. וו.

hierat'ic *a.* (האי-ע-רעט'-איק) וואס איז אין געברויך ביי גייסטליכע; פון פריס=טערליכער אדער הייליגער אבשטאמונג.

hierat'ica *n.* (האי-ע-רעט'-אי-קא) א פיינער זארט פאפירוס [אויף וועלכען מען פלעגט פארצייטען שרייבען].

hierat'ical *a.* (האי-ע-רעט'-אי-קעל) ז. ***hieratic***.

hieroc'racy *n.* (האי-ע-ראק'-רע-סי) א פריסטער=רעגירונג, א רעגיערונג פון גייסטליכע [ממשלת כהנים]; דער פריס=טער=קלאס.

hi'eroglyph *n. and v.* (האי'-ע-רא-גליף) א היע=ראגליף, בילדער=שריפט [ביי די פארצייטיגע עגיפטער אדער מצריים]; א צייכען, בוכשטאב, פי=גור א. ד. ג מיט א פער=בארגענער בעדייטונג; שרייבען אדער בעצייכנען מיט היעראגליפען.

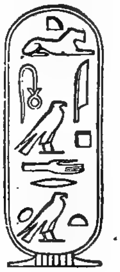

Hieroglyph

hieroglyph'ic *a. and n.* (האי-ע-רא-גליפ'-איק) היעראגליפיש; געשריבען מיט פערשטעלטע אדער סימבאלישע צייכענם; גע=היימניספאל, סימבאליש, אונפערשטענד=ליך; וואס איז בעדעקט מיט אונרעגעל=מעסיגע פלעקען [ווענען אינזעקטען]; א היעראגליף. ז. ***hieroglyph***.

hieroglyph'ical *a.* (האי-ע-רא-גליפ'-אי-קעל) היעראגליפיש. ז. ***hieroglyphic***.

hieroglyph'ically *adv.* (האי-ע-רא-גליפ'-אי-קעל-אי) ווי היעראגליפען; גע=היימניספאל, שווער צו פערשטעהן. ז. ***hieroglyph***.

hierog'lyphist *n.* (האי-ע-ראג'-לי-פיסט) א קענער פון היעראגליפען [די בילדער=שריפט פון די פארצייטיגע מצריים].

hierog'lyphize *v.* (האי-ע-ראג'-לי-פאיז) אויסדריקען אין היעראגליפען, צו=געבען א היעראגליפישע פארם. ז. ***hieroglyph***.

hi'erogram *n.* (האי'-ע-רא-גרעם) א היעראגראם, א היעראגליפישער צייכען; א הייליגער צייכען אדער סימבאל; היי=ליגע שריפט.

hierogram'mat *n.* (האי-ע-רא-גרעמ'-עט) א הייליגער שרייבער, א סופר [הויפטזעכליך איינער וואס שרייבט אין היעראגליפען]. ז. ***hieroglyph***.

hierogrammat'ic *a.* (האי-ע-רא-גרע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו היעראגרא=מען, געשריבען אין היעראגראמען [היי=ליגע אדער סימבאלישע בילדער=שריפט]; וואס איז שייך צו הייליגער שריפט.

hierogrammat'ical *a.* (האי-ע-רא-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. ***hierogrammatic***.

hierogram'matist *n.* (האי-ע-רא-גרעמ'-ע-טיסט) ז. ***hierogrammat***.

hierog'rapher *n.* (האי-ע-ראג'-רע-פער) א שרייבער פון הייליגע שריפטען; א סופר; א בקי אין הייליגע שריפטען.

hierograph'ic *a.* (האי-ע-רא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו הייליגע שריפטען.

hierograph'ical *a.* (האי-ע-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***hierographic***.

hierog'raphy *n.* (האי-ע-ראג'-רע-פי) א הייליגע שריפט.

hierol'atry *n.* (האי-ע-ראל'-ע-טרי) א פערגעטערונג פון הייליגע און פון הייליגע זאכען.

hierolog'ic *a.* (האי-ע-רא-לאדזש'-איק) וואס איז נוגע צום שטודיום פון די אל=טע עגיפטישע שריפטען אדער פון היילי=גע זאכען.

hierolog'ical *a.* (האי-ע-רא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***hierologic***.

hierol'ogist *n.* (האי-ע-ראל'-א-דזשיסט) איינער וועלכער שטודירט די אלט=עגיפטי=שע שריפטען אדער הייליגע זאכען.

hierol'ogy *n.* (האי-ע-ראל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען הייליגע זאכען; די וויסענשאפט וועגען די אלט=עגיפטישע שריפטען.

hi'eromancy *n.* (האי'-ע-רא-מענ-סי) דאס וואהרזאגען, דאס נביאות=זאגען דורך א געבראכטען קרבן.

hi'eromartyr *n.* (האי'-ע-רא-מאר-טויר) א פריסטער א מארטירער.

hierom'onach *n.* (האי-ע-ראמ'-א-נעק) א גלח א מאנאך.

hi'eron *n.* (האי'-ע-ראן) א הייליגער פלאץ; א טעמפעל.

hi'erophant *n.* (האי'-ע-רא-פענט) א היעראפאנט [א פארצייטיגער גריכישער פריסטער]; א פריסטער.

hierophan'tic *a.* (האי-ע-רא-פענ'-טיק) וואס איז שייך צו א היעראפאנט [א פארצייטיגער גריכישער פריסטער]; פריסטערליך.

hieros'copy *n.* (האי-ע-ראס'-קא-פי) וואהרזאגעריי אדער נביאות דורך דעם איינ=נעווייד פון די געבראכטע קרבנות.

Hierosol'ymitan *a.* (האי-ע-רא-סאל'-אי-מאי-טען) וואס איז שייך צו ירושלים, פון ירושלים.

hig'gle *v.* (היגל) זיך ארומרייסען אי=בער קלייניגקייטען; זיך שטארק דינגען; הויזירען [פעדלען].

hig'gledy-pig'gledy *adv., a. and n.* (היג'ל-די-פיג'ל-די) צומישט, צוטומעלט, מיט'ן קאפ אראב, אהן ארדנונג; א מיש=מאש, א תהו ובהו.

hig'glehaggle *v.* (היג'ל-העגל) ז. ***higgle***.

hig'gler *n.* (היג'-לער) א הויזירער [א

פעדלער]: איינער וואס דינגט זיך שטארק ביים קויפען עפּעס.

hig'glery *n.* (היג'-לער-אי) פעדלער-סחורה, הויזירער-סחורה.

hig'gling *n.* (היג'-לינג) דאס דינגען זיך איבער קלייניגקייטען; דאס הויזירען [פעדלען].

high *a., adv. and n.* (האי) הויך, ערהויבען, דערהויבען, פּראמינענט, פון העכסטען ראנג, קראפט, ווערטה, ווירדע, בעדייטונג א. ז. וו.; הויכמוטיג, שטאלץ; שטארק, ענערגיש, קרעפטיג; אין א הויכען גראד; וואס האלט ביים אנהויבען פוילען [ווענען שפייז]; נאהענט צום ווינד [ווענען א שיף]; שכור; א הויכער פלאץ אדער געגענד; אין קארטענשפּיעל — די טויז אדער דער העכסטער קאזיר.

high ad'miral (האי עד'-מי-רעל) דער גרויס-אדמיראל [א טיטול אין דער ענגלישער קריגס-פלאטע].

high al'tar (האי אהל'-טאר) דער הויפּט-אלטאר.

high and dry (האי ענד דראי) אויסער דעם וואסער, אויסער דעם שטראם; אויסער דער צייט אדער לעבענס-שטראם; פערעלטערט, פערגלייווערט, אונפעהיג געווארען; הויל און נאקעט.

His experience in stock speculation left him high and dry.

high and low (האי ענד לאו) הויך און נידריג, פון אלע קלאסען פון פאלק, קליין און גרויס, אלע.

He is respected for his fairness by the high and low.

high and migh'ty (האי ענד מאי'-טי) גרויס, מעכטיג, ערהאבען, דערהויבען, שטאלץ, געביעטעריש, ווי א הערשער.

high antiq'uity (האי ען-טיק'-הווי-טי) דאס גרויע אלטערטום.

high arm (האי ארם) קראפט, מאכט, אונטערדריקונג, שטאלץ, נעוואגטקייט; ווילקיר.

high'-backed *a.* (האי'-בעקט) מיט א הויכען רוקען [ווענען א שטוהל].

high bai'liff (האי ביי'-ליף) דער הויפּט מאגיסטראט [פון א פארשטאדט אדער דארף]; דער הויפּט ריכטער פון א בעצירק. ז. ***bailiff***.

high'-ball *n.* (האי'-באהל) דאס ווארפען גורל דורך אזעלכע באלען מיט נומערען, ווער פון א קאמפּאניע עס דארף בעצאהלען פאר א פונדע; אזא מין געטראנק פון בראנפען מיט סאדא און אייז.

high'-bear'ing *a.* (האי'-בעהר'-אינג) הויכמוטיג, שטאלץ.

high'binder *n.* (האי'-באינ-דער) א יונגאטש; א ווילדער, צולאזענער יונג; א מיטגליעד פון א געהיימער פערברעכערישער כינעזישער ארגאניזאציאן אין קאליפארניען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

high'-blest *a.* (האי'-בלעסט) איבער-גליקליך.

high'-blood'ed *a.* (האי'-בלאד'-עד) פון הויכער, אריסטאקראטישער אבשטאמונג.

high'-blown *a.* (האי'-בלאון) אויפגעבלאזען.

high'-born *a.* (האי'-בארן) פון הויכער אבשטאמונג.

high'-boy *n.* (האי'-באי) א קאמאד אויף הויכע פיס.

high'-bred *a.* (האי'-ברעד) נאבעל ערצויגען; פון נאבעלער אבשטאמונג.

high change (האי טשיינדזש) דער לעבעדיגסטער געשעפטס-סעזאן [אויף דער בערזע].

High'-church *a.* (האי'-טשוירטש) וואס האלט שטארק פון דער קירכען אויטאריטעט [הויפּטזעכליך ווענען די קאנסערוואטיווע אנהענגער פון דער אנגליקאנישער קירך]. ז. ***High Church***.

High Church (האי טשוירטש) די קאנסערוואטיווע פּארטיי אין דער אנגליקאנישער אדער עפּיסקאפּאלישער קירך [די פּארטיי, וועלכע אנערקענט, אז די אויטאריטעט פון דער קירך און די יעראַרכישע ארגאניזאציאן פון בישאפען שטאמט דירעקט פון די אפּאסטאלען, און האלט פון פיעל צערעמאניען און סימבאלען אין דער קירכליכער גאטעס-דיענסט, וועלכע עס אנערקענט ניט די ליבעראלע פּארטיי פון דער קירך].

High'-church'man *n.* (האי'-טשוירטש'-מען) אן אנהענגער פון דער קאנסערוואטיווער פּארטיי אין דער אנגליקאנישער קירך. ז. ***High Church***.

high'-cockalo'rum *n.* (האי'-קאק-ע-לאו'-ראם) אזא שפּיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס איינער שפּרינגט ארויף אויף'ן צווייטענס רוקען; א כל וכל, א גאנצער מאכער.

high col'or (האי קאל'-אר) א זעהר העלע פארב, א שרייענדער קאליר.

high'-col'ored *a.* (האי'-קאל'-ארד) שטארק קאלירט; מיט שרייענדע קאלירען; לעבהאפט; איבערטריבען.

high'-day *n. and a.* (האי'-דיי) א יום-טוב, פערגניגונגס-צייט; די צייט אדער פעריאדע פון פאלשטענדיגער ענטוויקלונג, קראפט אדער טהעטיגקייט; יום-טוב'דיג, וואס פּאסט פאר א יום-טוב.

high di'et (האי דאי'-עט) גוטע קעסט.

high'er al'gebra (האי'-ער על'-דזשע-ברא) העכערע אלגעברא. ז. ***algebra***.

high'er crit'icism (האי'-ער קריט'-אי-סיזם) א נאכפארשונג ווענען דער געשיכטע, דעם כאראקטער א. ז. וו. פון ליטעראַרישע ווערק אדער דאקומענטען און הויפּטזעכליך פון דער ביבעל [ניט אריינלאזענדיג זיך אין איינצעלהייטען ווענען בעזונדערע טעקסטען].

high'er mathemat'ics (האי'-ער מעטה-אי-מעט'-איקס) העכערע מאטעמאטיק [ווי אנאליטישע געאמעטריע, דיפערענציאל-רעכנונגען א. ז. וו.].

high'er walk in life (האי'-ער וואהק אין לאיף) א העכערער שטאנד.

high'falu'tin *n. and a.* (האי'-פע-ליו'-טין) אויפגעבלאזענע, באמבאסטישע שפּראך; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש.

high feath'er (האי פעטה'-ער) א גוטע שטימונג, לאגע, דאס זיין אויף'ן פערד.

He is in high feather. He is the favorite nephew of the mayor.

high'-fed *a.* (האי'-פעד) גוט געפיטערט, גוט גענעהרט; אבגעקארמעט, פעט.

high'-fee'ding *n.* (האי'-פיע'-דינג) דאס לעבען א גוטען טאג, דאס שפּייזען זיך גוט, נאשעריי.

high fig'ure (האי פיג'-יור) א הויכע סומע.

The portrait was purchased at a high figure.

high'-fin'ished *a.* (האי'-פינ'-אישט) פיין אויסגעארבייט; העכסט עלעגאנט.

high'-fla'vored *a.* (האי'-פליי'-ווארד) שטארק שמעקענד; געפעפערט, פיקאנט.

high'-fli'er *n.* (האי'-פלאי'-ער) א פויגעל וואס פליהט הויך; א הויך-פליהער, איינער וואס האט גרויסע השגות אדער לעבט אויף'ן גרויסען שטייגער; איינער וואס איז צו עקסטרעם.

high'-flood *n.* (האי'-פלאד) די עבע, די רעגעלמעסיגע שטייגונג פון וואסער אין ים.

high'-flown *a.* (האי'-פלאון) הויך, שטאלץ, געהויבען, דערהויבען; ענטוזיאסטיש; באמבאסטיש.

high'-fly'ing *a.* (האי'-פלאי'-אינג) הויך-פליהענד; מיט גרויסע השגות; לעבענדיג אויף'ן גרויסען שטייגער; עקסטרעם.

high-Ger'man *a.* (האי-דזשויר'-מען) הויך-דייטש.

high'-grade *a.* (האי'-גרייד) פון א העכערען גראד; וואס איז ביז א הויכען גראד פון ריינער אבשטאמונג [ווענען בהמות].

high'-grown *a.* (האי'-גראון) הויך געוואקסען; הויך בעוואקסען [מיט גראז].

high hand (האי הענד) הערשאפט, אונטערדריקונג, ווילקיר.

high'-han'ded *a.* (האי'-הענ'-דעד) הערשעריש, אונטערדריקענד, ווילקירליך.

high'-han'dedness *n.* (האי'-הענ'-דעד-נעס) ווילקיר, שטאלצע, הערשערישע בענעהמונג.

high'-hear'ted *a.* (האי'-הארט'-עד) הויכהארציג; מוטיג.

high'-heeled *a.* (האי'-היעלד) מיט הויכע אבזאצען אדער קנאפּעל.

high'holder *n.* (האי'-האול-דער) ז. ***highhole***.

high'hole *n.* (האי'-האול) דער גאלד-געפליגעלטער פּיק-האלץ [אזא פויגעל].

high'-hook *n.* (האי'-הוק) ז. ***high-line***.

high'ish *a.* (האי'-איש) נישקשה'דיג הויך, ציםליך הויך.

high jinks (האי דזשינקס) אזא מין שפּיעל אין פּאנדען; רעש'יגע לוסטיגקייט; הוליאנקעס; א גורל ווער עס זאל פריהער טרינקען; צולאזענקייט, שטיפעריי.

high'-keyed *a.* (האי'-קיעד) אויף א הויכער אקטאווע; אנגעצויגען; שטארק אויפּמערקזאם; נייגעריג.

high'land *n. and a.* (האי'-לענד) הויך-לאנד; הויכלענדיש.

High'land *n.* (האי'-לענד) דאס הויך-לאנד, די געבירגיגע געגענד אין שאטלאנד.

High'lander *n.* (האי'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון דעם שאטלענדישען הויך-לאנד.

high'lander *n.* (האי'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון הויך-לאנד.

high life (האי לאיף) דאס ארט לעבען, מנהגים און מאניערען פון דער אריסטאקראטיע; די אריסטאקראטיע.

high'-line *n.* (האי'-לאין) דער ערפאלגרייכסטער צווישען א קאמפּאניע פישפאנגער.

high'-li'ner *n.* (האי'-לאי'-נער) ז. ***high-line***.

high'-lived *a.* (האי'-ליווד) פארנעהם, מאדיש, אריסטאקראטיש.

high liv'er (האי ליוו'-ער) דער וואס האט ליעב גוט א לעב טהאן; איינער וואס לעבט אויף'ן גרויסען שטייגער.

high'-lows *n.* (האי'-לאוז) קורצע שטיוועל.

high'ly *adv.* (האי'-לי) הויך, אין א הויכען גראד, שטארק, זעהר.

high'ly fin'ished (האַי'-לי פינ'-אישט) פיין אויסגעאַרבייט, העכסט עלעגאַנט.
The desk has a **highly finished** top.

high mass (האַי מעס) אַ יום-טוב'דיגע גאָטעס-דיענסט [ביי קריסטען].

high'-met'tled *a.* (האַי'-מעט'לד) מוטיג, פייערדיג, היציג.

high'-min'ded *a.* (האַי'-מאַינ'-דעד) הויכמוטיג, הויכהערציג, ערהאַבען, שטאָלץ, שטאַרק איינגענומען אין זיך אַליין.

high'-muck'-a-muck' *n.* (האַי'-מאַק'-ע-מאַק') דאָס זיין פערריסען ביי זיך, דאָס בלאָזען פון זיך; אַ פּאַרנעהמער מענש; אַ גאַנצער "קנאַקער".

high'ness *n.* (האַי'-נעס) הויך, הויכקייט; ערהאַבענהייט; פּאַרנעהמקייט, דאָס זיין דער הויפּט; האָהייט [אַ טיטול]; שטאַרקקייט, העפטיגקייט.

high'-nob *n. and a.* (האַי'-נאָב) אַ פּאַרנעהמער מענש; פּאַרנעהם.

high noon (האַי נוהן) סאַמע מיטאָג-צייט.

high old time (האַי אָולד טאַים) אַ גוט שטיקעל צייט.
They had a **high old time** at the picnic.

high'-pad *n.* (האַי'-פּעד) אַ גאַסען-רויבער.

high'-pitched *a.* (האַי'-פּיטשט) ז. ***high-keyed***.

high'-place *n.* (האַי'-פּלייס) אין דער ביבעל — אַ הויכער פּלאַץ אָדער באַרג פאַר גאָטעסדיענסט [הויפּטזעכליך פאַר געצענדיענסט].

high'-placed *a.* (האַי'-פּלייסט) פון הויכען שטאַנד.

high pres'sure (האַי פּרעש'-אור) הויך-דרוק [שטאַרקע דרוק-קראַפט]; שטאַרקע אָנשטרענגונג, שווערקייט, מיהזאַמקייט.
I am so much behind in my work that I must work under **high pressure**.

high'-pres'sure *a.* (האַי'-פּרעש'-אור) וואָס האָט אַ שטאַרקע דרוק-קראַפט, מיט הויך-דרוק.
This is a **high-pressure** engine.

high priest *n.* (האַי פּריעסט) דער אויבער-פּריסטער; דער כהן גדול.

High Priest

high'-priest'ship *n.* (האַי'-פּריעסט'-שיפּ) דאָס אַמט פון אַן אויבער-פּריסטער [כהן גדול].

high'-prin'cipled *a.* (האַי'-פּרינ'-סיפּלד) מיט גרויסע, נאָבעלע פּרינציפּען; עהרענהאַפט, ערהאַבען.

high'-proof *a.* (האַי'-פּרוהף) שטאַרק געלייטערט אָדער דיסטילירט; פון ריינעם ספּירים; וואָס קען אויסהאַלטען אַ שטאַרקע פּראָבע; וואָס איז דורכגעגאַנגען אַ שטאַרקע פּראָבע.

high'-rea'ching *a.* (האַי'-ריע'-טשינג) הויך-גרייכענד; אַמביציעזן.

high'road *n.* (האַי'-ראָוד) ז. ***highway***.

high'-roll'er *n.* (האַי'-ראָול'-ער) איינער וואָס פיהרט אַ ברייט, אויסגעלאַסען לעבען; אַ קאָרטען-שפּיעלער וואָס שפּיעלט אויף גרויסע סומען.

high school (האַי סקוהל) אַ מיטעלשולע, אַ גימנאַזיע.

high sea (האַי סיע) אַ שטורמדיגער ים.

high seas (האַי סיעז) דער אָפענער ים; דער ים-וועג; די ים-טיילען, וועלכע בעלאַנגען נים צו קיין לאַנד.

high'-sea'soned *a.* (האַי'-סיע'זנד) שטאַרק געווירצט, געפּעפּערט; פּיקאַנט.

high'-sigh'ted *a.* (האַי'-סאַי'-טעד) שטאָלץ, קוקענדיג פון אויבען אַראָב, מיט שטאָלצע בליקען.

high'-souled *a.* (האַי'-סאָולד) ערהאַבען, מיט אַ גרויסער נשמה.

high'-sound'ing *a.* (האַי'-סאַונד'-אינג) הויך-קלינגענד.
High-sounding titles.

high'-spir'ited *a.* (האַי'-ספּיר'-אי-טעד) מוטיג, שטאָלץ, געוואַגט; עמפּפינדליך; הויכמוטיג.

high'-step'per *n.* (האַי'-סטעפּ'-ער) אַ פערד וואָס הויבט הויך די פיס ביים געהן; אַ שטאָלצער מענש.

high'-step'ping *a.* (האַי'-סטעפּ'-אינג) שטאָלץ.

high'-stom'ached *a.* (האַי'-סטאָמ'-עקט) שטאָלץ, אַנגעבלאָזען, פּערריסען ביי זיך.

high'-street *n.* (האַי'-סטריעט) די הויפּט-גאַס.

high'-strung *a.* (האַי'-סטראַנג) געשפּאַנט, אַנגעצויגען, שטאַרק אויפמערקזאַם, שטאַרק אַנגעשטרענגט; זעהר עמפּפינדליך.

high'-swell'ing *n. and a.* (האַי'-סוועל'-אינג) שטאַרקע אויפגעשוואָלענקייט אָדער אויפגעבלאָזענקייט; אויפגעבלאָזען; פּערביטערט.

hight *n.* (האַיט) הויך, הויכקייט; ערהאַבענהייט; דערהויבענהייט; פּראָמינענץ; אַ הויכער פּלאַץ, אַ באַרג.

high'-ta'per *n.* (האַי'-טיי'-פּער) וואָלגראַז. ז. ***mullein***.

high'-tas'ted *a.* (האַי'-טייס'-טעד) וואָס האָט אַ שאַרפען געשמאַק; שטאַרק געווירצט; פּיקאַנט.

high tea (האַי טיע) טהעע צוזאַמען מיט פלייש-שפּייזען אָדער אַנדערע שווערערע שפּייזען.

high'ten *v.* (האַי'טן) מאַכען הויך, דערהויבען, ערהויבען.

high tide (האַי טאַיד) [די פלוט דער רעגעלמעסיגע טעגליכע שטייגערונג פון וואַסער אין ים]; דער העכסטער פּונקט, די העכסטע שטופע.

high'tide *n.* (האַי'-טאַיד) אַ גרויסער יום טוב.

high time (האַי טאַים) די העכסטע צייט.
It is **high time** to go home.

high'-toned *a.* (האַי'-טאָונד) 1. מאָדיש, אַריסטאָקראַטיש, פּרעטענציעזן; מיט ערהאַבענע פּרינציפּען, עהרענהאַפט, זעלבסטאַכטענד; 2. שטאַרק אַנגעצויגען [וועגען מוזיקאַלישע אינסטרומענטען].
1. He belongs to a **high-toned** family.

high'-top *n.* (האַי'-טאָפּ) אַזאַ מין זיסער עפּעל.

high trea'son (האַי טריע'זן) הויכפעראַטה [צום לאַנד אָדער צום הערשער פון לאַנד].

high'-tuned *a.* (האַי'-טיונד) מעלאָדיש, שעהן, עדעל, ערהאַבען.

high'ty-tigh'ty *a. and int.* (האַי'-טי-טאַי'-טי) ז. ***hoity-toity***.

high vac'uum (האַי וועק'-יו-אַם) כמעט אַ פאָלשטענדיגע פּוסטקייט.

high wa'ter (האַי וואָה'-טער) די העכסטע שטופע וואָס דאָס וואַסער אין ים, אין אַ טייך א. ד. ג. קען דערגרייכען; הויך-וואַסער.

high'-wa'ter mark (האַי'-וואָה'-טער מאַרק) די ליניע וואָס בעצייכענט די העכסטע שטופע פון דעם וואַסער [אין ים, אין אַ טייך א. ז. וו.]; דער העכסטער אָדער וויטעסטער פּונקט; דאָס העכסט-ערלייבטע אָדער העכסט-מעגליכע.
He passed the **high-water** mark of his popularity.

high'way *n.* (האַי'-הוויי) אַ לאַנד-גאַס, אַ פוהר-וועג; אַ פרייער וועג אויף לאַנד אָדער וואַסער; דער ריכטיגער וועג, דער לייכטסטער וועג.

high'wayman *n.* (האַי'-הוויי-מען) אַ גאַסען-רויבער, אַ וועג-רויבער.

high'way rob'bery (האַי'-הוויי ראָב'-ער-אי) גאַסען-רויבעריי, רויבעריי אויף די טראַקטען.

high'ways and by'ways (האַי'-הווייז ענד באַי'-הווייז) וועגען און שטעגען.

high wind (האַי ווינד) אַ שטורמווינד.

high'-wit'ted *a.* (האַי'-וויט'-עד) כיטרע, דורכגעטריבען.

high'-wrought *a.* (האַי'-ראָהט) קינסטליך אויסגעאַרבייט, שעהן געמאַכט; אויפגערעגט; געבראַכט צו אַ הויכער שטופע.

hike *v.* (האַיק) שטויסען; שטופען; שטויסען מיט די הערנער; וואַרפען אַרויף און אַראָב; אויפהויבען; אַ ריס טהאָן, אַ שלעפּ טהאָן; אַוועקשלעפּען; אַוועקשיקען, אַוועקיאָגען; אַוועקלויפען מיט אימפּעט; פּלוצליך אַנטלויפען.

hila'rious *a.* (הי-לײ'-רי-אַס) לוסטיג, פרעהליך.

hila'riously *adv.* (הי-לײ'-רי-אַס-לי) אויף אַ פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

hilar'ity *n.* (הי-לער'-אי-טי) לוסטיגקייט, פרעהליכקייט.

hil'ding *n. and a.* (היל'-דינג) אַ נידריגער מענש, אַ פּאַדלעץ; נעמיין, נייסטלאַז, כאַראַקטערלאָז.

hi'ley peach (האַי'-לי פּיעטש) אַ זאָרט פערסיק וואָס ווערט קולטיווירט אין אַמעריקא. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***.

hill *n. and v.* (היל) אַ בערגעל; צונויפשאַרען אָדער אויפשיטען אַ בערגעל; זיך פאַרמירען אין אַ בערגעל.

hill'-coun'try *n.* (היל'-קאַנ'-טרי) אַ געגענד פון קליינע בערגלעך.

hill'-dig'ger *n.* (היל'-דיג'-ער) אַן אוצרות-זוכער.

hilled *a.* (הילד) בערגעלדיג, מיט בערגלעך.

hill'er *n.* (היל'-ער) אַזאַ כלי אין וועלכער מען גרייט צו גלאָזור צום גלייזען ליימענע כלים.

hill'-folk *n.* (היל'-פאָוק) איינוואוינער פון בערגיגע געגענדען.

hill'-fort *n.* (היל׳-פאורט) א בעפעסטיג־טער פלאץ ביי א בערגעל.

hill'iness *n.* (היל׳-אי-נעס) דאס זיין בערגיג.

hill'man *n.* (היל׳-מען) א בעוואוהנער פון א בערגיגער געגענד.

hill'-oat *n.* (היל׳-אוט) א זארט ווילדער האבער, וואס וואקסט אין אייראפא.

hill'ock *n.* (היל׳-אק) א בערגעלע.

hill'ocky *a.* (היל׳-אק-אי) בעדעקט מיט קליינע בערגעלעך.

hill'side *n.* (היל׳-סאיד) די זייט אדער די משופע׳דיגקייט פון א בערגעל.

hill'-site *n.* (היל׳-סאיט) אן ארט [ווי א שטאדט, געביידע א. ד. ג.] וואס געפינט זיך אויף א בערגעל.

hill'top *n.* (היל׳-טאפ) דער שפיץ פון א בערגעל.

hill'wort *n.* (היל׳-הווארט) די פאליי־מינצע [א מיענטע־גראז מיט פיעל קליינע בלעטעלעך. וואקסט אין אייראפא און אזיען].

hill'y *a.* (היל׳-אי) בערגיג, פול מיט בערגלעך.

hilt *n.* (הילט) א גריף אדער א הענטעל פון א שווערד.

hil'ted *a.* (היל׳-טעד) מיט א גריף, מיט א הענטעל.

hi'lum *n.* (האי׳-לאם) — אין באטאניק דאס קליינע שפעלטעלע פון א זוימען וואס ווייזט אן דעם ארט וואו ער איז געווען בעהעפטעט צו דעם זוימען־הייטעל ביים וואקסען; דאס אויגעל פון א באב; דאס אינוועניגסטע קערנדעל פון א זוימען; אין אנאטאמיע — די שפאלט־עהנליכע עפנונג איז אן ארגאן וואו עס קומען זיך צונויף און געהען ארויס די בלוט־געפעס און די נערוועז.

H. I. M. ראשי תבות פון די ווערטער *His (or Her) Imperial Majesty* זיין [אדער איהר] קעניגליכע מאיעסטעט.

him *pr.* (הים) איהם, עס.

Himala'yan *a.* (הים-א-ליי׳-יען) וואס איז שייך צו די הימאלאיאישע בערג [די העכסטע בערג־קייט אין דער וועלט. געפינט זיך אין אזיען אויף דער גרענעץ פון אסט־אינדיען און טיבעט].

himat'ion *n.* (הי-מעט׳-אי-אן) אין אלט־גריכענלאנד — די הימאטיע [א שטיק פיער־קאנטיגער צייג ווי א טלית, וואס די גריכען פלעגען טראגען אלס אויבער־מאנטעל].

himself' *pr.* (הים-סעלף׳) ער זעלבסט, ער אליין; זיך, זיך זעלבסט [מענליך].
One should be in harmony with himself.

hin *n.* (הין) א הין [א פליסיגקייטס־מאס פון די אלטע עגיפטער און אידען. דער אידישער הין ווערט אנגענומען, אז ער איז געווען אונגעפעהר גלייך 6 ליטער אדער 1 מיט 6 צעהנטעל אמעריקאנער גאלאן].

hind *n.* and *a.* (האינד) א הירש־קוה, אן אינדין [די "זי" פון א הירש]; א מין אמעריקאנער פיש; א קנעכט; א פויער, א נארישער קאפ; וואס איז דער הינטערשטער.

hind'berry *n.* (האינד׳-בער-אי) א מאלינע, א הימבעערע; א מאלינעס־קוסט.

hin'der *a.* (האינ׳-דער) וואס איז דער הינטערשטער, וואס איז פון הינטען.

hin'der *v.* (הינ׳-דער) הינדערען, שטערען, אבהאלטען, אבשטעלען; שטעהן אין וועג.

hin'derance *n.* (הינ׳-דער-ענס) ז. *hindrance*

hin'derer *n.* (הינ׳-דער-ער) א שטערער, א הינדערער, אן אבהאלטער.

hin'dermost *a.* (האינ׳-דער-מאוסט) ז. *hindmost*

hind'hand *n.* (האינד׳-הענד) דער הינטערטייל פון א פערד.

hind'head *n.* (האינד׳-העד) די פאטילי־ניצע, דער הינטערשטער טייל פון קאפ.

Hin'di *n.* and *a.* (הינ׳-די) די הינדוס־טאנישע שפראך [איינע פון די מאדערנע שפראכען אין אסט־אינדיען]; אן אסט־אינדיער; א הינדוס, א מאכמעדאנער וואס איז געבארען אין הינדוסטאן; הינדוסטאניש.

hind'most *a.* (האינד׳-מאוסט) נאר דער הינטערשטער אדער דער לעצטער.

Hin'doo *n.* and *a.* (הינ׳-דוה) ז. *Hindu*

Hin'dooism *n.* (הינ׳-דוה-איזם) ז. *Hinduism*

Hin'dooize *v.* (הינ׳-דוה-איז) ז. *Hinduize*

hin'drance *n.* (הינ׳-דרענס) א הינדער־ניס; א שטערונג; אן אבהאלט.

hind'sight *n.* (האינד׳-סאיט) א בליק צו־ריק; א הינטער־קוק; א צו שפעט געקומע־נער שכל, דאס כאפען זיך צו שפעט צום שכל.
An ounce of foresight is worth a pound of hindsight.

Hin'du *n.* and *a.* (הינ׳-דו) א הינדוס־טאנער, א מיטגליעד פון דער ארישער ראסע אין אינדיען; וואס איז שייך צו די הינדוסען [אין אינדיען].

Hin'duism *n.* (הינ׳-דו-איזם) די רעלי־גיאן פון א גרויסען טייל איינוואוהנער אין אינדיען [דיעזע רעליגיאן איז אן ענט־וויקלונג פון דעם אלטען בראהמאניזם, בע־איינפלוסט פון בודאיזם און אנדערע עלע־מענטען].

Hin'duize *v.* (הינ׳-דו-איז) פער־וואנדלען אין א הינדוס.

Hindusta'ni *n.* and *a.* (הינ-דו-סטא׳-ני) די הינדוסטאנישע שפראך אין אינ־דיען; וואס איז שייך צו דער הינדוסטא־נישער שפראך.

hinge *n.* and *v.* (הינדזש) א זאוויעסע; א טהיר־קרוק; א בעוועגליכער געלענק; א שלאס פון א מושל; א פונקט פון וועל־כען עס הענגט עטוואס אב; א הויפט־פונקט; בעזארגען מיט זאוויעסעס; מא־כען אבהענגיג פון עטוואס; זיך דרעהען ווי אויף זאוויעסעס; זיין אבהענגיג פון עטוואס.

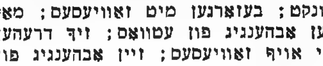

Hinge

hinge and pluck (הינדזש ענד פלאק) הארץ און לונג און לעבער פון א גע׳הרג׳ע־טען חזיר.

hinge'-joint *n.* (הינדזש׳-דזשאינט) א געלענק פון א גליעד וואס בעוועגט זיך נאר אין איין זייט, ווי דער עלענבויגען.

hinge'-pin *n.* (הינדזש׳-פין) דער שטיפט וועלכער האלט צוזאמען די ביידע טיילען פון א זאוויעסע.

hin'ny *n.* and *v.* (הינ׳-אי) א מויל־עזעל; שרייען ווי א מויל־עזעל.

hint *v.* and *n.* (הינט) געבען אן אנצוי־הערעניש; לאזען מערקען, אנדייטען אויף עפעס, אנווינקען; אנגרייפען, אנכאפען; אנדייטונג, א וואונק; א רמז אויף עפעס.

hint at (הינט עט) אנדייטען אויף עפעס, געבען א וואונק.

hin'terland *n.* (הינ׳-טער-לענד) לאנד וואס ליעגט ווייט אוועק פון ברעג ים אדער פון א טייך.

hip *n., v.* and *int.* (היפ) א לענד, א היפט; דער שפיציגער ווינקעל פון א פאר קראקוועס [באלקענס פון א משופע׳דיגען דאך]; א הונד־רויזע יאגדע; א געדריקטע שטימונג, מרה שחורה, מעלאנכאליע; אויסלינקען אדער לעהמען א היפט; בע־זארגען מיט שפיציגע קראקוועס; ווערען מעלאנכאליש; אן אויסרוף ווי "הורא".

hip'-bath *n.* (היפ׳-בעטה) א זיץ־באד, א זיץ־וואנע [א פלאכע וואנע וואס גרייכט נאר ביז די היפטען].

hip'-bone *n.* (היפ׳-באון) דער היפטען־ביין.

hip'-gout *n.* (היפ׳-גאוט) נייראלגיע אין די היפטען; א היפטוועהטאג, א לענ־דען־וועהטאג.

hip'-joint *n.* (היפ׳-דזשאינט) דער היפ־טען־געלענק.

hip'-lock *n.* (היפ׳-לאק) אן ארומנעהמען זיך ביים ראנגלען וואו איינער שפארט דעם אנדערען צו מיט דער היפט אום איהם אנידערצואווארפען.

hipped *a.* (היפט) כיט אן אויסגעלונקע־נער היפט; מעלאנכאליש; מיט א שפיץ [וועגען קראקוועס פון א דאך].

hipped roof (היפט רוהף) ז. *hip -roof*

hip'pelaph *n.* (היפ׳-ע-לעף) ז. *hippelaphus*

hippel'aphus *n.* (הי-פעל׳-ע-פאס) א מין גרויסער הירש פון אסט־אינדיען.

hip'pety-hop'pety *adv.* (היפ׳-ע-טי-האפ׳-ע-טי) שפרינגענדיג און טאנצענדיג.

hippia'ter *n.* (היפ-אי-איי׳-טער) א פערד־דאקטאר, א וועטערינאר.

hippiat'ric *a.* (היפ-אי-עט׳-ריק) וואס איז שייך צו א פערד־דאקטאר אדער ווע־טערינאר.

hippia'try *n.* (היפ-אי-איי׳-טרי) די קונסט צו קורירען פערד, וועטערינארישע כירורגיע.

hip'pish *a.* (היפ׳-איש) מעלאנכאליש, מרה שחורה׳דיג.

hip'pocamp *n.* (היפ׳-א-קעמפ) ז. *hippocampus*

hippocam'pus *n.* (היפ-א-קעמ׳-פאס) אין מיטאלאגיע — א לעגענדארעס ים־פערד וואס האט צוויי פאדערשטע פיס און א קערפער וואס ענדיגט זיך מיט אן עק פון א פיש.

Hippocam'pus *n.* (הי-פא-קעמ׳-פאס) דער מין ים־פערד [אזא מין פישעלע וואס דער קאפ זייערער איז עהנליך צו א פערדישען]. ז. *sea-horse*

hippocen'taur *n.* (היפ-א-סענ׳-טאהר) א פאבעלהאפטע בעשעפעניש וואס איז האלב מענש האלב פערד.

hip'pocras *n.* (היפ׳-א-קרעס) נעווירץ־וויין [אן אלטער מעדיצינישער געטראנק וואס בעשטעהט פון וויין צונעריכט מיט פערשיעדענע נעווירצען].

Hippoc'rates's sleeve (הי-פאק׳-רע-טי-זיז סליעוו) א פילטריר־זעקעל.

Hippocrat'ic *a.* (היפ-א-קרעט׳-איק) וואס איז שייך צו היפאקראטעס, דעם בע־ריהמטען גריכישען ארצט [דאקטאר], גע־בארען ארום 460 יאהר פאר קריסטוס.

Hippocrat'ic face (היפ-א-קרעט׳-איק פיים) דאס געזיכט פון א גוסס׳ען אדער פון א שטארק אויסגעמאגערטען פון א לאנגער קרענק אדער הונגער [ווערט גע־

רופען אויף דעם נאמען פון היפאקראטעס, דעם אלט-גריכישען בעריהמטען מעדיצי-נער, וועלכער האט פינקטליך און אויס-פיהרליך בעשריבען אזא געזיכט].

Hippoc′ratism *n.* (הי-פאק׳-רע-טיזם) די מעדיצינישע סיסטעם פון היפאקראטעס, דעם בעריהמטען גריכישען מעדיצינער, וועלכער רעכענט זיך אלס דער גרינדער פון דער וויסענשאפטליכער מעדיצין.

Hippocre′ne *n.* (היפ-א-קרי׳-ני) דער מוזען-קוואל, א פאבעלהאפטער קוואל אויף דעם בארג העליקאן אין גריכענלאנד, וואס זיין וואסער האט כלומר׳שט געהאט די קראפט פון פאעטישער בעגייסטערונג.

hippocrep′iform *a.* (היפ-א-קרעפ׳-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פער-דישער פאדקאווע.

hip′podrome *n. and v.* (היפ׳-א-דראום) א היפאדראם, א צירקוס; א שווינד-לערישער ועט-קאמפף אדער וועט-שפיעל; אנפיהרען א שווינדלערישען וועט-קאמפף אדער וועט-שפיעל.

hip′pogriff *n.* (היפ׳-א-גריף) א היפא-גריף [א פאבעלהאפטע בעשעפעניש, האלב פויגעל האלב פערד].

Hippogriff

hippogrif′fin *n.* (היפ-א-גריפ׳-אין) ז. ***hippogriff***

hip′pogryph *n.* (היפ׳-א-גריף) ז. ***hippogriff***

hip′polith *n.* (היפ׳-א-ליטה) א שטיין וואס ווערט געפונען אין דעם מאגען אדער אין דעם אורין-בלאז פון א פערד.

hippol′ogy *n.* (הי-פאל׳-א-דזשי) א ווי-סענשאפטליכער שטודיום וועגען פערד.

hipponosol′ogy *n.* (היפ-א-נא-סאל׳-א-דזשי) ז. ***hippopathology***

hippopathol′ogy *n.* (היפ-א-פע-טהאל׳-א-דזשי) די וויסענשאפט פון דער וועטע-רינארישער מעדיצין; די קראנקהייטען פון פערד.

hippoph′agi *n.* (הי-פאפ׳-ע-דזשאי) פערדען-פלייש עסער.

hippoph′agist *n.* (הי-פאפ׳-ע-דזשיסט) א פערדען-פלייש עסער.

hippoph′agous *a.* (הי-פאפ׳-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט פערדען-פלייש.

hippoph′agy *n.* (הי-פאפ׳-ע-דזשי) דאס עסען פערדען-פלייש.

hip′pophile *n.* (היפ׳-א-פיל) א ליעב-האבער פון פערד.

hippopot′amic *a.* (היפ-א-פאט׳-ע-מיק) וואס איז שייך צו א היפאפאטאמוס. ז. ***hippopotamus***

hippopot′amus *n.* (היפ-א-פאט׳-ע-מאס) א היפאפאטאמוס, א טייך-פערד, א ניל-פערד [א זעהר גרויסע, דיקע חיה מיט קורצע פיס, וועלכע געפינט זיך מייסטענס אין די וואסערען פון אפריקא. זי נעהרט זיך מיט וואסער-פלאנצען און מיט גראזען, וואס וואקסען נאהנט פון וואסער].

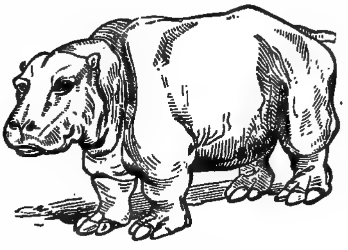

Hippopotamus

hipposteol′ogy *n.* (הי-פאס-טי-אל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען די ביינער פון א פערד.

hippot′omy *n.* (הי-פאט׳-א-מי) די אנא-טאמיע פון א פערד.

hip′pus *n.* (היפ׳-אס) אן אויגען-קראנק-הייט וואס בעשטעהט אין שטענדיגע ספאז-מען פון דער אירים אדער רעגענבויגען-הויט. ז. ***iris***

hip′-roof *n.* (היפ׳-רוהף) א האלענדי-שער דאך [א שארפער שפיציגער דאך ביי וועלכען אלע זייטען זיינען משופע׳דיג].

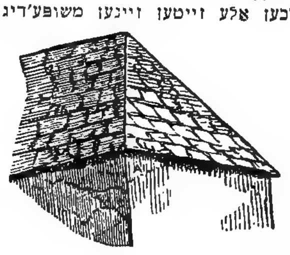

Hip-roof

hip′-roofed *a.* (היפ׳-רוהפט) וואס האט א האלענדישען דאך. ז. ***hip-roof***

hip′-shot *a.* (היפ׳-שאט) מיט אויסגע-לונקענע היפטען; מיט געלעהמטע לענדען; ניט-ריהרעווידיג, אומגעלומפערט, אונגע-שיקט.

hip′-strap *n.* (היפ׳-סטרעפ) דער לענ-דען-רימען אין דעם שפאן-געצייג פון א פערד [דער קווער רימען איבער די לענ-דען פון פערד וואס האלט צוזאמען דעם רוקען-רימען מיט דעם בויך-רימען].

hip′-tile *n.* (היפ׳-טאיל) אן אויסגעבויגע-נער דאך-ציגעל וואס ווערט געברויכט צו בעדעקען דעם שפיץ פון א דאך.

hip′-tree *n.* (היפ׳-טריע) די הונד-ראזע [א מין ווילדע אייראפעאישע רויז].

hir′cine *a.* (הויר׳-סין) עהנליך צו א באק אדער ציגע, וואס האט דעם ריח פון א ציגע.

hirci′nous *a.* (הויר-סאי׳-נאס) וואס האט דעם ריח אדער גערוך פון א באק אדער ציגע.

hir′cus *n.* (הויר׳-קאס) א ציגע, א באק.

hire *v. and n.* (האיר) דינגען; נעהמען אויף פראקאט; בעשטעכען, אונטערקוי-פען; שכירות; לוין.

hire′less *a.* (האיר׳-לעס) אונבעלוינט; אומזיסט.

hire′ling *n. and a.* (האיר׳-לינג) א געדונגענער מענש; איינער וועלכען מען קען אונטערקויפען; א פערקויפטע נשמה; וואס איז פערקויפט, וואס לאזט זיך אונ-טערקויפען.

hire out (האיר אוט) פערדינגען, געבען אויף פראקאט.

hir′er *n.* (האיר׳-ער) איינער וואס דינגט עפעס אדער אימעצען.

hirse *n.* (הוירס) הירזע, פראסע.

hirsute′ *a.* (הויר-סיוט׳) האריג, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; שארסטקע.

hirsute′ness *n.* (הויר-סיוט׳-נעס) הא-רינקייט, דאס זיין בעדעקט אדער בעוואק-סען מיט האר.

his *pr.* (היז) זיין, זיינער, זיינס.

hish *v.* (היש) צישען, שיפען [ווי א שלאנג]; אויססווישטשען, אויספייפען.

Hispan′ic *a.* (היס-פען׳-איק) וואס איז שייך צו שפאניען אדער צו די שפאניער.

Hispan′icism *n.* (היס-פען׳-אי-סיזם) היספאניציזם, די אייגענטימליכקייט פון דער שפאנישער שפראך; א שפאניש ווארט אדער אויסדרוק.

Hispan′iolate *v.* (היס-פען׳-אי-א-לייט) ז. ***Hispaniolize***

Hispan′iolize *v.* (היס-פען׳-אי-א-לאיז) דורכדרינגען מיט שפאנישע געפיה-לען; מאכען שפאניש.

his′pid *a.* (היס׳-פיד) האריג, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; שארסטקע.

hispid′ity *n.* (היס-פיד׳-אי-טי) האריג-קייט; דאס זיין בעדעקט אדער בעוואק-סען מיט האר; דאס זיין שארסטקע.

hispid′ulous *a.* (היס-פיד׳-יו-לאס) אין באטאניק — וואס האט קליינע הערע-לעך.

hiss *v. and n.* (היס) צישען, שיפען ווי א שלאנג; אויספייפען אימעצען; דאס שי-פען, דאס צישען; דאס אויספייפען אי-מעצען.

hiss′er *n.* (היס׳-ער) איינער אדער עפעס וואס שיפעט ווי א שלאנג; אן אויספיי-פער.

hiss′ing *n.* (היס׳-אינג) דאס צישען, דאס שיפען; דאס אויספייפען.

hiss off the stage (היס אף טהי סטיידזש) אויספייפען אן אקטיאר.

hist *v. and int.* (היסט) אנרייצען א הונד דורך שיפען; שא! סט! שטיל!

his′tioid *a.* (היס׳-טי-אויד) וואס איז עהנליך צו געוועב.

histiol′ogy *n.* (היס-טי-אל׳-א-דזשי) ז. ***histology***

histogen′esis *n.* (היס-טא-דזשען׳-ע-סיס) היסטאגענעזיס, די ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון ארגאנישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועו, ביינער אדער דער געוועב פון פרוכטען, האלץ א. ד. ג.]; די צוזאמענהעפטונג, טיילונג און ספעציאליזירונג פון ארגאנישע עלעמענ-טען.

histogenet′ic *a.* (היס-טא-דזשי-נעט׳-איק) היסטאגענעזיש, וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון ארגאנישען געוועב.

histogenet′ically *adv.* (היס-טא-דזשי-נעט׳-אי-קעל-אי) פון א היסטאגענעזישען שטאנדפונקט. ז. ***histogenesis***

histogen′ic *a.* (היס-טא-דזשען׳-איק) ז. ***histogenetic***

histog′eny *n.* (היס-טאדזש׳-ע-ני) ז. ***histogenesis***

histog′raphy *n.* (היס-טאג׳-רע-פי) היסטאגראפיע, די בעשרייבונג פון ארגא-נישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועו, ביינער, פרוכטען אדער דער גע-וועב פון האלץ א. ד. ג.].

histolog′ic *a.* (היס-טא-לאדזש׳-איק) היסטאלאגיש, וואס איז שייך צו היסטאלא-גיע. ז. ***histology***

histol'ogist *n.* (היס-טאל'-א-דזשיסט) א היסטאלאגיסט, איינער וועלכער שטו־דירט אונטער'ן מיקראסקאפ דעם געוועב־געבוי פון ארגאניזמען.

histol'ogy *n.* (היס-טאל'-א-דזשי) היס־טאלאגיע, די לעהרע וועגען מיקראסקאפי־שען געבוי פון ארגאנישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועז, ביינער א. ד. ג.].

histol'ysis *n.* (היס-טאל'-אי-סיס) דע־גענעראציאן אדער אבשטארבונג פון אר־גאנישען געוועב.

histolyt'ic *a.* (היס-טא-ליט'-איק) וואס איז שייך צו אדער כאראקטעריזירט זיך מיט דער אבשטארבונג אדער אונטערגאנג פון ארגאנישען געוועב.

histon'omy *n.* (היס-טאנ'-א-מי) היס־טאנאמיע, די געזעצען פון אויסבילדונג און פונקציאנירונג פון ארגאנישען געוועב.

histo'rian *n.* (היס-טאו'-רי-ען) א היס־טאריקער, א געשיכטע־שרייבער.

histo'riated *a.* (היס-טאו'-רי-איי-טעד) בעציערט מיט ציכנונגען און פיגורען פון ח׳ות, בלומען און מענשען [ווי די מיטעל־אלטערליכע מאנוסקריפטען און ביכער].

histor'ic *a.* (היס-טאר'-איק) וואס איז שייך צו היסטאריע אדער היסטאריקער; וואס איז בעוואוסט אדער בעריהמט אין געשיכטע; היסטאריש; געשיכטליך.

histor'ical *a.* (היס-טאר'-אי-קעל) היס־טאריש, געשיכטליך; וואס איז דערמאהנט אין היסטאריע; וואס בעלאנגט צו דער פערגאנגענהייט.

histor'ically *adv.* (היס-טאר'-אי-קעל-אי) אויף א היסטארישען שטייגער; לויט דער געשיכטע.

histor'ical meth'od (היס-טאר'-אי-קעל מעטה'-אד) די היסטארישע מעטאדע, דאס שטודירען א זאך פון שטאנדפונקט פון איהר ענטוויקלונגס־צושטאנד אין פער־שיעדענע צייטען.

histor'ical school (היס-טאר'-אי-קעל סקוהל) אין יוריספרודענץ — די היסטא־רישע שוהל [די יוריסטישע שוהל וועל־כע לערענט, אז די אדער יענע געזעצגע־בונג פון א לאנד שטאמט ניט פון די רע־גירער, נאר פון דעם קולטורעלען צו־שטאנד פון פאלק אין זיין היסטארישער ענטוויקלונג].

historiette' *n.* (היס-טאו-רי-עט') א קור־צע געשיכטע, א מעשה'לע.

histor'ify *v.* (היס-טאר'-אי-פאי) דער־צעהלען די געשיכטע פון עפּעס.

histo'riograph *n.* (היס-טאו'-רי-א-גרעף) ז. *historiographer*

historiog'rapher *n.* (היס-טאו-רי-אג'-רע-פער) א היסטאריע־שרייבער, א געשיכ־טע־שרייבער, א היסטאריקער.

historiograph'ic *a.* (היס-טאו-רי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו געשיכטע־שרייבונג.

historiog'raphy *n.* (היס-טאו-רי-אג'-רע-פי) געשיכטע־שרייבונג.

historiol'ogy *n.* (היס-טאו-רי-אל'-א-דזשי) היסטאריאלאגיע, די היסטארישע וויסענשאפט.

his'tory *n.* (היס'-טא-רי) היסטאריע, גע־שיכטע; די בעשרייבונג פון די פערגאנגע־נע פאסירונגען; א קאריערע פון א מענ־שען וואס איז רייך מיט פאסירונגען; א היסטארישע דראמא אדער קאמעדיע.

his'tory of the four knigs (היס'-טא-רי און טהי פאור קינגז) קארטען־שפיעל [הומאריסטיש].

his'tory-pain'ting *n.* (היס'-טא-רי-פיינ'-טינג) היסטארישע מאלעריי, די קונסט פארצושטעלען היסטארישע פאסירונ־גען אין בילדער.

his'tory-piece *n.* (היס'-טא-רי-פיעס) א בילד וואס שטעלט פאר א היסטארישע פאסירונג.

his'trion *n.* (היס'-טרי-אן) א שוישפיע־לער; א קאמעדיאנט; א טאשען־שפיעלער, א קונצען־מאכער.

histrion'ic *a.* (היס-טרי-אנ'-איק) טע־אטראליש, וואס איז שייך צו דער טע־אטראלער קונסט; קאמעדיאנטיש, ווי א שוישפיעלער; ניט רעאל, ניט עכט.

histrion'ical *a.* (היס-טרי-אנ'-אי-קעל) ז. *histrionic*

histrion'ically *adv.* (היס-טרי-אנ'-אי-קעל-אי) טעאטראליש; אזוי ווי א שוי־שפיעלער; אויף א קאמעדיאנטישען אופן.

histrion'ic art (היס-טרי-אנ'-איק ארט) די שוישפיעל־קונסט; די קונסט פון טע־אטראלע פארשטעלונגען.

histrion'icism *n.* (היס-טרי-אנ'-אי-סיזם) טעאטער־קונסט; ביהנען־עפעקט.

his'trionism *n.* (היס'-טרי-א-ניזם) די קונסט פון טעאטער־שפיעל; קאמעדיאנט־סקע שטיק.

his'trionize *v.* (היס'-טרי-א-נאיז) שפיעלען אויף דער ביהנע; מאכען אדער פארשטעלען טעאטראליש.

hit *v. and n.* (היט) שלאגען; שטויסען; טרעפען, ערוייכען; גרייפען; אבשלאגען; געלינגען, גליקען; צופאסען; א שלאג, א קלאפּ; א טרעפונג, א צופאל; א גרויסער, אונערווארטעטער ערפאלג; א שלאג־ווארט, א פאסענד ווארט אין א רעדע.

hitch *v. and n.* (היטש) שפרינ־גען, הינקען; זיך פערטשעפען, ניט קענען ארויס־געהן; ארויפשטויסען; ארבייטען צוזא־מען; צוזאמענבינדען, פערקניפּען; א שטויס ארויף; דאס פערקרעמפּעווען אדער פערשטארקען, דאס פערקניפּען; א צייט־ווייליגע שטיצע; א קנופּ פון א קאנאט.

hitch togeth'er (היטש טו-געטה'-ער) זיך פערקניפּען, ארבייטען צוזאמען.

hitch up (היטש אפּ) ציהען אין דער הויך; איינשפּאנען [פערד].

hit hard (היט הארד) 1. שטארק אנגע־גריפען; 2. שטארק אנגרייפען.

1. He was hit hard.

hith'er *adv.* (היטה'-ער) אהער, אהערצו.

hith'er and thith'er (היטה'-ער ענד טהיטה'-ער) אהער און אהין; הין און צוריק.

hith'er and yon (היטה'-ער ענד יאן) דא און דארט, ווייט און נאהענט.

hith'ermost *a.* (היטה'-ער-מאוסט) דער נעהנטסטער אויף דיעזער זייט.

hitherto' *adv.* (היטה-ער-טו') ביזהער, ביז יעצט.

hith'erward *adv.* (היטה'-ער-הווארד) אהער־צו, צו דיעזען ארט־צו.

hith'erwards *adv.* (היטה'-ער-הווארדז) ז. *hitherward*

hit it off (היט איט אף) נעטראפען אין סאמע פונקט, ריכטיג כאראקטעריזירט.

You hit it off right that time.

hit off (היט אף) ריכטיג כאראקטעריזי־רען; טרעפען אין סאמע פונקט.

hit'-off *n.* (היט'-אף) א געלונגענע כא־ראקטעריזירונג פון עפּעס.

The after dinner speech was a good hit-off at the guest of honor.

hit'-or-miss' *adv. and a.* (היט'-אר-מיס') טרעף אדער פעהל, פערלאזענדיג זיך אויף'ן צופאל; אונבערעכענט.

hit out (היט אוט) ארויסשטויסען מיט די קולאקעס; געבען קלעפּ.

hit the cush'ion (היט טהי קוש'-אן) טרעפען; דערגרייכען א ציעל.

hit the nail on the head (היט טהי נייל אן טהי העד) טרעפען דעם משוואק איבער'ן קאפּ, טרעפען אין פינטעל אריין.

hit upon' (היט א-פאן') פאלען אויף א המצאה; איינפאלען אויף עפּעס.

The general hit upon a plan to attack the enemy.

hive *n. and v.* (האיוו) א ביענשטאק; א געדיכטע מענגע ביענען; אריינטהאן אין א ביענשטאק; וואהנען צוזאמען.

hive'-bee *n.* (האיוו'-ביע) א געוועהנליכע ביען, א האניג־ביען.

Hive-beetle

hive'-bee'tle *n.* (האיוו'-ביע'טל) א מין זשוק, וואס לעגט זיינע אייעלעך אין א ביענשטאק.

hi'ver *n.* (האי'-ווער) א ביענען־צוכטער [איינער וואס האדעוועט ביענען], איינער וואס זעצט אריין ביענען אין א ביענ־שטאק.

hives *n.* (האיווז) לא־רינגיט [א האלז־ענטצינ־דונג]; וואסער־בלאטערען [א מין הויט־קראנקהייט].

ho *int. and v.* (האו) אז! העי! האָ! היי! אויסרוף מיט וועלכען מען וויל ציהען אי־מעצענס אויפמערקזאמקייט אדער מען וויל אימעצען אבשטעלען]; א געשריי טהאן צו אימעצען; אויסשרייען; אבשטעלען דורך א צורוף.

hoact'zin *n.* (הא-עקט'-זין) אזא זיד־אמעריקאנישער פויגעל מיט פעדערען פון פערשיעדענארטיגע קאלירען. האלט זיך אויף אויף נידריגע ביימלעך און קוסטעס נעבען וואסער.

hoac'zin *n.* (הא-עק'-זין) ז. *hoactzin*

hoar *a., n. and v.* (האור) וויים; וויים־גרוי, גרוי, גרוי־האריג; אלט, אלטערטימ־ליך; גרויקייט, אלטקייט, אלטערטימליכ־קייט; ווערען פערשימעלט; מאכען וויים אדער גרוי.

hoard *n. and v.* (האורד) אן אנזאמ־לונג, אנקליייבונג; פארראט [זאפּאס]; אן אוצר, שאץ, פאנד; אנזאמלען, אנקלייבען, אבלעגען אין זאפּאס; א צייטווייליגער הילצערנער פערשלאג אדער גאלעריע אויף פעסטונגס־ווענד [אלס פערטיידיגונגס־מי־טעל].

hoar'der *n.* (האור'-דער) א זאמלער; אן אנקלייבער; איינער וואס זאמעלט אן און לעגט אב אין פארראט [זאפּאס].

hoar'ding *n.* (האור'-דינג) א צייטווייליגער הילצערנער פערשלאג אדער גאלעריע אויף פעסטונגס־ווענד [צום פערטיידיגען זיך]; א ביולעטין־ברעט [וואו מען קלעפּט אויף פערשיעדענע אנאנסען]; אן ארומ־צוימונג פון ברעטער.

hoar'-frost *n.* (האור'-פראסט) געפרא־רענער טהוי.

hoar'hound *n.* (האור'-האונד) דער אנדארן [אזא קליין בוימעל וואס וואקסט מייסטענס ביי די זייטען פון א וועג און איז פערשפרייט כמעט אין אלע לענדער. איז אין גאנצען בעדעקט מיט אזעלכע ווייסע פוכיגע האר און האט קליינע ווייסע בליהונג, וועלכע האבען א גוטען ריח

און א ביטערליכען טעם. זיי ווערען בע-נוצט אלס א מיטעל געגען הוסט].

Hoarhound

hoar'iness *n.* (האור'-אי-נעס) גרויקייט.
hoarse *a.* (האורס) הייזעריג.
hoarse'ly *adv.* (האורס'-לי) הייזעריג, מיט א הייזעריגער שטימע.
hoarse'ness *n.* (האורס'-נעס) הייזעריג-קייט.
hoar'stone *n.* (האור'-סטאון) א גרע-נעץ-שטיין [וואס בעצייכענט די גרענעץ פון א לאנד-גוט].
hoar'y *a.* (האור'-אי) ווייס, ווייסליך, גרוי, גרוי-האריג; אלטערטימליך; וואס איז בעדעקט מיט קורצע, געדיכטע, גרוי-ליכע האר [ווענען אינזעקטען און פלאנ-צען].
hoar'y antiq'uity (האור'-אי ענ-טיק'-הווי-טי) דאס גרויע אלטערטום.
hoar'y frost (האור'-אי פראסט) ז. *hoar-frost*
hoar'y-head'ed *a.* (האור'-אי-העד'-עד) מיט א גרויען קאפ.
hoax *v. and n.* (האוקס) אבנארען [אלס שפאס], מאכען א שפאס, איינריידען א נישט-געשטויגענע נישט-געפלויגענע זאך; א בעטרוג [צוליעב א שפאס].
hoax'er *n.* (האוק'-סער) איינער וואס נארט אב [צוליעב שפאס]; איינער וואס טראכט אויס, צוליעב שפאס, נישט-געשטוי-גענע מעשיות.
hoaz'in *n.* (הא-עז'-אין) ז *hoactzin*
hob *n.* (האב) אן אויוועז-טהיר; אן אויוועז-דעקעל, א זאסלינקע; דער טייל פון א ראד ארום דער אקס; א שטעקען אדער אן עהנ-ליכע זאך וואס דיענט אלס צייכען ביי גע-וויסע שפיעלען; אזא שפיעל [עס בע-שטעהט אין דעם וואס מען ווארפט אראב מיט א שטיין מטבעות וואס ליגען אויף'ן שפיץ פון א שטעקען]
hob'-and-nob' *adv. and v.* (האב'-ענד-נאב') ז. *hobnob*
hob'-a-nob' *adv. and v.* (האב'-ע-נאב') ז. *hobnob*
hob'badehoy' *n.* (האב'-ע-די-האי') ז. *hobbledehoy*
hob'ble *v. and n.* (האבל) אונטערשפרינ-גען, געהן אויף קוליעס, הינקען; פערבינ-דען די פיס [פון א פערד]; פענטע; שטע-רען, ברייננגען אין פערלעגענהייט, מאכען שוועריגקייטען; דאס אונטערשפרינגען, דאס הינקען, אומגעלומפערטער גאנג; שטע-רונג, שוועריגקייט, פערלעגענהייט; עט-וואס וואס שטערט אין גאנג; א פענטע.
hob'bledehoy *n.* (האב'ל-די-האי) א האלב-דערוואקסענער [א אינגעל צווישען 14 און 21 יאהר]; אן אומגעלומפערטער, ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער יונג, א "דראנג".
hob'bledygee' *adv.* (האב'ל-די-דזשי') אונטערהינקענדיג; אויף א שפרינגענדען אופן.
hob'ble o'ver (האבל או'-ווער) אבפאר-טאטשעווען, אבטאנדעטעווען.
hob'bler *n.* (האב'-לער) איינער וואס הינקט אדער שפרינגט אונטער.
hob'blingly *adv.* (האב'-לינג-לי) הינ-קענדיג; אונטערשפרינגענדיג; ווי עס איז, אבי-ווי.
hob'by *n.* (האב'-אי) 1. א קליין פערדעל, א פאני; 2. א שטעקען-פערד, אויף וועל-כען קינדער רייטען; 3. א ליעבלינגס-פונקט, א שוואכקייט [דאס, צו וואס א מענש גיט זיך אב אם ליעבסטען]; 4. א קליינער פאלק-פויגעל אדער סאקאל.
3. His hobby is collecting autographs.
hob'by-horse *n.* (האב'-אי-האהרס) א הילצערן פערדעל, אויף וועלכען קינדער רייטען; א ליעבלינגס-פונקט, א שוואכקייט [א זאך, צו וועלכער א מענש איז אם שטארקסטען איבערגעגעבען]; א מין ווע-לאסיפעד.
hobgob'lin *n.* (האב-גאב'-לין) א בייזער רוח, א שד, א ניט-גוטער; דאס וואס רופט ארויס פחד און שרעק.
hob'like *a.* (האב'-לאיק) פויעריש, גראב.
hob'nail *n.* (האב'-נייל) א קורץ טשוועק מיט א דיקען קעפעל, מיט וועלכען מען שלאגט צו פאדעשוועס צו גראבע שיך.
hob'nailed *a.* (האב'-ניילד) וואס איז בעשלאגען מיט קליינע טשוועקלעך מיט גרויסע קעפעלעך; וועלכער טראגט שיך בע-שלאגען מיט אזעלכע טשוועקלעך.
hob'nob' *adv. and v.* (האב'-נאב') יא אדער ניין, ענטוועדער—אדער [אן איינ-לאדונג צו טרינקען לחיים]; אויף גאט'ס בארג; זאל זיין וואס עס וויל; אבקלא-פען די גלעזער; טרינקען לחיים; פיהרען א פריינדליכען געשפרעך.
ho'bo *n.* (הא'-באו) אן ארומשלעפער, א בראדיאגע, א מענש וואס האט ניט קיין היים און שלעפט זיך ארום פון ארט צו ארט.
Hob'son's choice (האב'-סאנז טשאיס) א וואהל אהן א ברירה [ענטוועדער דאס אדער גארנישט].
Hob's pound (האבז פאונד) א שוועריג-קייט, א פערלעגענהייט.
hock *n. and v.* (האק) די קניע-בייגער פון די הינטערשטע פיס ביי א פיער-פי-סיגער חיה; די קניע-אדערען; מאכען הינ-קענדיג דורך איבערשניידען די קניע-אדערען פון די הינטערשטע פיס; ווייסער דייטשער וויין.
hock'ey *n.* (האק'-אי) א מין שפיעל אין פילקעס אדער באלען, וואו דער שפיעלער האלט אן אויסגעבויגענעם שטעקען און סטארעט זיך ארייננצוטרייבען זיין פילקע אין דעם געגנער'ס פעלד; דער אויסגעבוי-גענער שטעקען וואס ווערט געברויכט אין דיעזען שפיעל.
hock'-glass *n.* (האק'-גלעס) א גריין אדער רויט גלאז, וואס ווערט בענוצט צום טרינקען ווייסען וויין.
hock'-herb *n.* (האק'-הוירב) די מאלווע [א מין גראז מיט גרויסע רויטע און ווייסע בליטהען. וואקסט אפט אויף קופעס מיסט און אויף וועגען].
hock'le *v.* (האקל) אי-מאכען הינקענדיג; בערשניידען דעם קניע-אדער.
hock'-leaf *n.* (האק'-ליעף) ז. *hock-herb*
Hock'-Mon'day *n.* (האק'-מאנ'-דיי) דער צווייטער אדער דריטער מאנטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.
ho'cus *v.* (האו'-קאס) אבטהאן א שטוקע אדער א שפיצעל; בעשווינדלען, בעטרי-גען; איינגעבען א שלאף-געטראנק מיט דעם ציעל צו בערויבען.
ho'cus-po'cus *n., v. and a.* (האו'-קאס-פאו'-קאס) האקוס-פאקוס, קונצען-מא-כעריי; א דריידעל, א שווינדעל, א שטו-קע, א שפיצעל; בעשווינדלען אדער בע-טריגען דורך א שפיצעל; וואס בעשווינ-דעלט דורך א שפיצעל.
hod *n. and v.* (האד) א מין מולטער אויף א שטעקען, אין וועלכער די מויערער טרא-גען וואפנע [ז. איל]; אן עמער, אין וועלכען מען האלט שטיין-קויהלען; א מין לייט-רעהרעל, וואס ווערט בענוצט ביים מא-כען ציינע נעשיר; טרייסלען, הויבען זיך ארויף און אראב [ווי ביים רייטען אויף א פערד].

Hod

hod'-car'rier *n.* (האד'-קער'-אי-ער) אן ארבייטער, וועלכער טראגט ציעגעל און וואפנע אין א מולטער אויף א שטעקען.
hod'den *n.* (האדן) ז. *hodden-gray*
hod'den-gray' *n.* (האד'נ-גריי') א סער-מיגע, גראבע ניט געפארבטע געוואנד, פון וועלכער פויערים פלעגען מאכען זייערע קליידער.
hod'dy-dod'dy *n.* (האד'-אי-דאד'-אי) א נארישער קאפ, א שוטה.
hodge *n.* (האדזש) א ישובניק, א פויער, א גראבער יונג.
hodge'podge *n.* (האדזש'-פאדזש) א גע-ריכט פון פערשיעדענע איבערגעבליבענע שטיקלעך; א געמישעכץ; א מיש-מאש.
hodier'nal *a.* (האו-די-אויר'-נעל) היינ-טיג, פון היינטיגען טאג.
hod'man *n.* (האד'-מען) א ציגעל-דער-לאנגער ביים בויען הייזער; אן ארויסהעלפער פון א מויערער.
hodom'eter *n.* (הא-דאמ'-ע-טער) אן אדאמעטער [אזא אינסטרומענט וואס בע-וויזט די צאהל וויפיעל מאל א ראד פון א וואגען האט זיך אומגעדרעהט, כדי צו וויסען דעם מהלך וואס מען איז אבגעפאה-רען].
hoe *n. and v.* (האו) א מין לאפעטקע צו גראבען אדער בראנעווען ערד און אויס-רייסען גראז פון א פעלד אדער גארטען; א יעט-העקעל; גראבען אדער בראנעווען ערד; יעטען [אויסרייסען ווילדע גראזען פון א גארטען אדער פעלד].

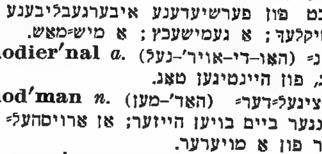

Hoes

hoe'-cake *n.* (האו'-קייק) א מין דין און טרוקען קיכעל געבאקען פון קוקורוזע-מעהל מיט זאלץ און וואסער.

hog *n. and v.* (האג) א שוויין, א חזיר; אן איינגעהריגענ שעפּס; א זשערעבטשיק, א לאַשעק, א יונג פערדעל; א מענש מיט א חזיר'שער נאַטור, א גראָבער יונג, א דבר אחר; א מין בארשט, מיט וועלכער מען רייניגט דעם דעק פון א שיף אונטער'ן וואַסער; זיך בענעהמען אויף א חזיר'שען אופן; זיין זשערעגע, גייציג; זיין אויסגע־בויגען ווי דער רוקען פון א חזיר [ווענען דעם אונטערשטען דעק פון א שיף]; שייע־רען אדער רייניגען דעם אונטערשטען דעק פון א שיף.

hog'-bean *n.* (האָג'-ביען) בילזען־קרויט [א מין גיפטיג גראָז]. ז. *henbane*

hog'-cote *n.* (האָג'-קאָוט) א שווייננע־שטאַל.

hogged *a.* (האָגד) וואָס די ברעגעס זיי־נען איינגעפאַלען אדער געזונקען [ווענען א שיף, וואָס האָט זיך אבגעשלאָגען אן א שטיין אדער וועלכע איז ניט ריכטיג גע־בויט].

hog'gish *a.* (האָג'-איש) שווייניש; מיט א חזיר'שער נאַטור, גראָב, פרעסעריש, קאַרג.

hog'gishly *adv.* (האָג'-איש-לי) מעשה חזיר, ווי א דבר־אחר; גראָב, פרעסעריש, קאַרג.

hog'gishness *n.* (האָג'-איש-נעס) א חזיר'שע נאַטור; חזיריי, פרעסעריי; שמו־ציגקייט.

hog'gism *n.* (האָג'-איזם) ז. *hoggishness*

hog'herd *n.* (האָג'-הוירד) א חזירים־פאַסטוך, איינער וואָס פיטערט חזירים.

hog'-louse *n.* (האָג'-לאַוס) א חזיר־לויז [א מין ווערימלעך אדער זשוקלעך, ווענען וועלכע מען גלויבט, אז בעת זיי ווייזען זיך אין א גרויסער צאָהל, איז א סימן, אז באַלד וועט זיין א רעגען].

hog'-mane *n.* (האָג'-מיין) די גריווע אדער די האָר וואָס וואַקסען אויף'ן נאַ־קען פון א פערד אבגעשאָרען אזוי, עס זאָל שטאַרצען ווי חזיר־האָר.

hog'nut *n.* (האָג'-נאַט) דער נוס פון א גע־וויסען מין נאָרד־אַמעריקאַנישע נוס־בוי־מער, וועלכער ענטהאַלט פיער קערנדלעך אדער יאַדרעס.

hog'-pea'nut *n.* (האָג'-פּיע'-נאַט) א נאָרד־אַמעריקאַנישע פלאַנצע מיט רויטלי־כע בליטהען, אויף וועלכער עס וואַקסען א מין צוויי־ענדיגע שייטען [סטרוטשקעס] מיט קליינע בעבלעך.

hog'-pen *n.* (האָג'-פּען) ז. *hog-cote*

hog'-plum *n.* (האָג'-פּלאַם) די חזיר־פּלוים [א מין פרוכט פון א נאָרד־אַמערי־קאַנישען בוים, וועלכע ווערט געברויכט אלס פוטער פאַר חזירים].

hog'-reeve *n.* (האָג'-ריעוו) א בעאַמ־טער וואָס איז אנגעשטעלט ניט צו דער־לאָזען אז חזירים זאָלען אנטהאָן היזק אין די הויפען און גערטנער פון די איינוואוה־נער.

hog'-ring'er *n.* (האָג'-רינג'-ער) איינער וואָס טהוט אן א רינג א חזיר אויף'ן שנוק [כדי ער זאָל ניט גראָבען די ערד]; א מין צווייננעל, מיט וועלכען מען טהוט אן א רינג אויף דעם שנוק פון א חזיר.

hog's'-bean *n.* (האָגז'-ביען) ז. *hog-bean*

hog's'-fen'nel *n.* (האָגז'-פען'-על) חזיר'שע קימעל־גראָז [א מין ביטער גראָז וואָס וואַקסט אין שמוציגע ערטער].

hogs'head *n.* (האָגז'-העד) אן ענגלישע מאָס פון וויין און ביער [63 גאַלאָן אדער טעפּ]; א וויין־פעסעל, א ביער־פעסעל.

hog'-shear'ing *n.* (האָג'-שיער'-אינג) א גרויסער טומעל צוליעב גאָרנישט.

hog'skin *n.* (האָג'-סקין) חזיר־לעדער; חזיר'שע פעל.

hog'-sty *n.* (האָג'-סטאַי) ז. *hog-cote*

hog'-wal'low *n.* (האָג'-וואָל'-אָו) א גרודיגע אדער גערונצעלטע פלעכע, א פלע־כע וואָס איז פול מיט טהאָלען און בערג־לעך.

hog'wash *n.* (האָג'-וואָש) פּאָמוויניצע־וואַסער, דאָס וואָס מען וואַרפט ארויס פון קיך און מען גיט חזירים.

hog'weed *n.* (האָג'-וויעד) גיפטיגע אונ־קרויט.

hoicks *int. and v.* (האָיקס) ז. *hoics*

hoics *int. and v.* (האָיקס) א צורוף צו הינד זיי אנצורייצען; אויפמונטערען אדער אנרייצען הינד.

hoi'den *n., a. and v.* (האָידען) אן אויס־געלאַסען מיידעל; גראָב, אונאַרטיג, אויס־געלאַסען; ווילד שטיפען, טהאָן מעשים תעתועים.

hoi'denhood *n.* (האָי'דן-הוד) גראָב־קייט; אונאַרטיגקייט; אויסגעלאַסענהייט.

hoi'denish *a.* (האָי'דן-איש) גראָב; אונ־אַרטיג; אויסגעלאַסען.

hoi'denism *n.* (האָי'דן-איזם) גראָבקייט; אונאַרטיגקייט; אויסגעלאַסענהייט.

hoigh *int.* (האָי) היי! ז. *hoy*

hoist *v. and n.* (האָיסט) ארויפציהען, אויפהויבען; דאָס ארויפציהען; דאָס ארויפ־הויבען; א הויב; א הויב־מאַשין, אן עלע־וואַטאָר; די הויך פון אן אויפגעצויגענעם פלאַג; עטליכע פלאַגען צוזאַמען אויף א שיף, וועלכע ווערען ארויסגעשטעלט פאַר סיגנאַלען.

hois'ter *n.* (האָיס'-טער) איינער וואָס הויבט אדער ציהט ארויף; א הויב־מאַשין, אן אויפצוגס־אַפּאַראַט, אן עלעוואַטאָר.

hois'ting *n.* (האָיס'-טינג) דאָס ארויפ־ציהען; דאָס ארויפהויבען.

hoist'way *n.* (האָיסט'-הוויי) די עפנונג פון איין עטאַזש צום צווייטען, דורך וועל־כער עס ווערט ארויף און אראָבגעבראַכט סחורה אין א וואַארען־הויז אדער מאַגאַזין; די עפנונג דורך וועלכער עס געהט דער עלע־וואַטאָר [אויפצוגס־אַפּאַראַט].

hoi'ty-toi'ty *int. and a.* (האָי'-טי-טאָי'-טי) באַ! נאַ דיר! אָט האָסטו דיר! לייכטזיניג, אונבעזאָננען, ניט איבערלעגט.

ho'ky-po'ky *n.* (האָו'-קי-פּאָו'-קי) אייז־קרעם [מאָראָזשענע] פערקויפט אין קליינע שטיקלעך אויף'ן גאַס.

hol'cad *n.* (האָל'-קעד) גרי־אין אלטען גרי־כענלאַנד — א שיף צו פיהרען סחורות.

hold *v. and n.* (האָולד) צוריק־האַלטען; ענטהאַלטען; צוזאַמענהאַלטען; אויפהאַלטען; אנהאַלטען; אונטערהאַלטען, שטיצען; האָבען, בעזיצען; מיינען, האַל־טען פאַר עפּעס; זיך האַלטען ביי עפּעס; זיך אנהאַלטען; זיך האַלטען; בלייבען; פאַרטהיידיגען; אבהאַלטען, שטעהן בליי־בען; דאָס האַלטען; לאַנד־בעזיץ; פערמע־גען; אונטערשטיצונג; פערהאַלטונג; ארעס־טירונג, פערהאַפטונג; געפאַנגנשאַפט; א בעפעסטיגונג, א זיכערער ארט, א פעס־טונג; אין מוזיק — א רוהע־צייכען [א צייכען אין נאָטען וואָס בעדייטעט א פּוי־זע]; דער פראַכט־רוים פון א שיף.

hold a can'dle to the dev'il (האָולד ע קענדל טו טהי דעוויל) אונטערהעלפען דעם טייוועל אין זיין ארבייט [אונטער־שטיצען א פערברעכער].

hold aloof' (האָולד ע-לוהף') זיך האַלטען פון וויימען.

hold an ac'tion (האָולד ען עק'-שאַן) פיהרען א פּראָצעס.

hold'back *n.* (האָולד'-בעק) א צוריק־האַלט, א הינדערניס, א שטערונג.

hold'-beam *n.* (האָולד'-ביעם) איינער פון די אונטערשטע שטיץ־באַלקענס פון א שיף, וועלכע געהען קווער פון איין זייט שיף צו דער אנדערער.

hold by the but'ton (האָולד באַי טהי באַטאָן) האַלטען פאַר'ן קנעפּעל [אנמשעפּען זיך מיט א געשפּרעך און ניט אבלאָזען].

hold care'lessly (האָולד קעהר'-לעס-לי) שעצען נידריג.

hold chat (האָולד טשעט) פּלוידערען.

hold cheap (האָולד טשיעפּ) גרינגשע־צען.

hold cop'y (האָולד קאָפּ'-אי) האַלטען דעם מאַנוסקריפּט ביים לעזען די קאָרעק־טור [ווי דאָס טהוט דער געהילף פון א קאָרעקטאָר].

hold coun'sel (האָולד קאַונ'-סעל) זיך בעראַטען.

hold down a claim (האָולד דאַון ע קליים) אנהאַלטען א שטיק לאַנד. אזוי לאַנג, דאָס מען זאָל קענען עס ערקלערען פאַר אייגענטום לויט דעם געזעץ פון חזקה.

hol'der *n.* (האָול'-דער) א האַלטער; א בעזיצער; א הענטעל; אן ארבייטער אין דעם לאַסט־רוים פון א שיף.

hol'der-forth *n.* (האָול'-דער-פאָורטה) א פּאַרטרעגער, א פּרעדיגער.

hold'fast *n.* (האָולד'-פעסט) עטוואָס וואָס האַלט פעסט, ווי א קלאַמער, א צוואַנג, א האָקען, א קרוק א. ד. ג.; שטיצע, אונ־טערהאַלט.

hold forth (האָולד פאָורטה) פּאַרלעגען; ארויסשטעלען צום שיין; אנבאָטען; האַל־טען א פּאַרטראַג; פּרעדיגען; פּראַקלאַמי־רען.

hold good (האָולד גוד) גילטען, בלייבען אין קראַפט, ריכטיג זיין; זיך נוט ערהאַל־טען.
The rule holds good in all cases.

hold in (האָולד אין) איינהאַלטען; האַל־טען אין זיך; צוריקהאַלטען, האַלטען אין צוים.

hold in bal'ance (האָולד אין בעל'-ענס) זיך וואַקלען, זיין אין אן אונזיכערען צושטאַנד.

hold in contempt' (האָולד אין קאָנ-טעמפּט') מבזה זיין, פּעראַכטען, מאַכען צו קליינגעלד.
I hold him in contempt who turns traitor to his people.

hol'ding *n.* (האָול'-דינג) די פּאַכטונג, ארענדע [בעזאַנדערס לאַנד אין ארענדע]; בעזיץ; אייגענטום; איינפלוס, ווירקונג; מאַכט.

hol'ding-ground *n.* (האָול'-דינג-גראַונד) א פּראַנקערונגס־גרונד [אן ארט וואו דער אנקער פון א שיף ווערט גוט פערהאַלטען].

hold in hand (האָולד אין הענד) האָ־בען אין האַנד [האָבען די קאָנטראָל]; האַלטען אויף'ן שטריקעל [האַלטען אין א צושטאַנד פון אונגעוויסהייט]; געבען גו־טע האָפנונג אויף עפּעס.

hold in lea'guer (האָולד אין ליע'-גער) בעלאַגערען.

hold in play (האָולד אין פּליי) האַלטען פערנומען; אנהאַלטען די אויפמערקזאַמ־קייט.

hold in pledge (האָולד אין פּלעדזש) האַלטען פאַר אַ משכון.

hold of (האָולד אָוו) בעזיצען דורך־דער בעוויליגונג פון...

hold off (האָולד אָף) זיך האַלטען פון ווייטען.

hold on (האָולד אָן) פּאַרט־ אָנהאַלטען, פּאַרט־ זעצען; אָבהאַלטען, אָבשטעלען.

hold one's breath (האָולד וואַנז ברעטה) איינהאַלטען דעם אָטהעם.

hold one's hands (האָולד וואַנז הענדז) אָבהאַלטען אימעצען פון עפּעס צו טהאָן.

hold one's nose (האָולד וואַנז נאָוז) פערשטעלען די נאָז.

hold one's own (האָולד וואַנז אָון) האַלטען זיך אויף'ן פּלאַץ, זיך ניט לאָזען נעהמען.

He is holding his own in spite of his serious illness.

hold one's peace (האָולד וואַנז פּיעס) זיך רוהיג פערהאַלטען; שטיל זיין.

hold one's tongue (האָולד וואַנז טאַנג) האַלטען דאָס מויל; זיין שטיל.

hold out (האָולד אַוט) 1. אויסבריימען, אויסציהען; אָנבאָטען, פּאַרלעגען; 2. אויס־ האַלטען, אויסשטעהן.

1. Don't hold out promises while you can not fulfil. 2. The enemy is holding out longer than was expected.

hold o'ver (האָולד אָו'־ווער) אָבלעגען, אָבהאַלטען צוליעב עפּעס.

hold'-o'ver *n.* (האָולד'־אָו'־ווער) אַ בע־ אַמטער וואָס בלייבט אין זיין אַמט איבער זיין רעגולערען טערמין; אַ פערהאַלטונגס־ אָרט, אַ געפענגניס.

hold pace with (האָולד פּיים וויטה) אָנהאַלטען דעם שריט, מיטהאַלטען, מיט־ געהן.

hold place (האָולד פּליים) זיך פעסט־ האַלטען, זיך גוט פערטיידיגען.

hold tack with (האָולד טעק וויטה) מיטהאַלטען.

hold terms (האָולד טוירמז) האַלטען אַן אָבמאַך.

hold the belt (האָולד טהי בעלט) זיין (זיין דער זיגעריייכער, בע־ אַ טשעמפּיאָן [זיין דער זיגערייכער, בע־ זאָנדערס אין אַטלעטישע איבונגען, ווי פויסטען־קאַמפּף, ראַנגלען א. ד. ג.].

hold the mar'ket (האָולד טהי מאַר'־ קעט) קאָנטראָלירען דעם מאַרק [קאָנטראָ־ לירען די פרייזען אויף סחורות, וואָס ווע־ רען געבראַכט אין מאַרק; ניט האָבען קיין קאָנקורענטען].

hold togeth'er (האָולד טו־געטה'־ער) צוזאַמענהאַלטען, בלייבען פעראייניגט.

hold true (האָולד טרוה) 1. טריי בליי־ בען; 2. ריכטיג בלייבען.

1. Hold true to your belief. 2. It still holds true that America is the land of opportunity.

hold up (האָולד אַפּ) אָבשטעלען און בע־ רויבען; האַלטען גראַד; אויפהויבען אין דער הויך; אונטערשטיצען, אונטערהאַל־ טען; אויפהערען; אָנהאַלטען דעם שריט, אָנהאַלטען די געשווינדקייט.

hold up one's hands (האָולד אַפּ וואַנז הענדז) אונטערשטיצען; געבען הילף; צוגעבען מוטה.

Good citizens always hold up the hands of the government officials.

hold'-ups *n.* (האָולד'־אַפּס) רויבער־אַי־ בערפאַלען אויף'ן וועג אָדער אין גאַס.

hold up the hands of (האָולד אַפּ טהי הענדז אָוו) אונטערשטיצען; געבען הילף; צוגעבען מוטה.

hold up to shame (האָולד אַפּ טו שיים) מאַכען צו שאַנד און צו שפּאָט; צו־ בינדען צום שאַנד־קלאָץ.

hold watch (האָולד וואָטש) שטעהן אויף דער וואַך.

hold wa'ter (האָולד וואָה'־טער) ניט דורכלאָזען קיין וואַסער; זיין דורך און דורך פעסט און זיכער; אָבשטעלען אַ שי־ פעל דורך האַלטען די רודער נעגען שטראָם.

hole *n. and v.* (האָול) אַ לאָך, אַ גרוב, אַ הויהל, אַן עפנונג; אַ פינסטערע בעהעל־ טעניש; אַ פינסטערע פערשטיקטע וואָה־ נונג; אַ נאָרע, אַ קאַנורע [פון אַ חיה]; אַן איינשניט אין ברעג פון ים, אַ קליינער האַפען; אַ שמאָלער וואַסער־וועג צווישען צוויי אינזלען; אַ פלאַכע לאַנקע צווישען בערג; אַ שווערע לאַגע, אַ פערלעגענהייט; מאַכען אַ לאָך; אַריינטרייבען אין אַ לאָך, אין אַ בעהעלטעניש אָדער נאָרע; פערקרי־ כען אין אַ לאָך אָדער נאָרע [הויפּטזעכ־ ליך וועגען חיות, ווען זיי שלאָפען איין אום ווינטער].

hole'-and-cor'ner *a.* (האָול'־ענד־ קאָר'־נער) קונציג, שווינדלעריש.

hole in one's coat (האָול אין וואַנז קאָוט) אַ פלעק אויף דער רעפּוטאַציע, אַ שוואַכער פּונקט אין איינעמס כאַראַקטער אָדער רעפּוטאַציע.

hole'-stitch *n.* (האָול'־סטיטש) דאָס אויסנעהען לעכלעך אין די דיקע טיילען פון קישען־האַפטונג.

holeth'nos *n.* (האָ־לעטה'־נאָס) אַ פרי־ מיטיווע ראַסע, וועלכע איז נאָך ניט צו־ טיילט אויף בעזונדערע פעלקער און שבטים.

hol'iday *n. and a.* (האָל'־אי־דיי) אַ פעסט־טאָג, אַ יום־טוב; אַ פרייער טאָג; יום־טוב'דיג.

ho'liness *n.* (האָו'־לי־נעס) הייליגקייט; דאָס זיין געהייליגט אָדער געווידמעט צו גאָט און גאָטעס־דיענסט; דער טיטעל פון פּאַפּסט אָדער פון אַ הויכען גייסטליכען.

ho'ling-ax *n.* (האָו'־לינג־עקס) אַ קווער־ האַק [אַזאַ שמאָלע האַק].

hol'la *v., n. and int.* (האָל'־אַ) שרייען, רופען, אויסשרייען; אַ געשריי, אַ רוף; היי!

hol'land *n. and a.* (האָל'־ענד) האָלענ־ דער לייוווענט; געמאַכט פון האָלענדער לייוווענט.

Hol'lander *n.* (האָל'־ען־דער) אַ האָלענ־ דער.

hol'lands *n.* (האָל'־ענדז) האָלענדער בראַנפען.

hol'ler *v., n. and int.* (האָל'־ער) ז. *hollo*.

hollo' *v., n. and int.* (האָ־לאָו') שרייען, רופען, צורופען; אַ געשריי, אַ צורוף; היי!

hol'loa *v. and int.* (האָ'־לאָ) שרייען, רופען, צורופען; היי!

hol'low *n., a., v. and adv.* (האָל'־אָו) אַן אויסהוילונג; אַ פערטיעפונג; אַ ניד־ ריגע געגענד [צווישען בערג], אַ טהאָל; אויסגעהוילט, איינגעפאַלען, איינגעזונקען; לעער, ליידיג, פוסט, אָהן זין, אָהן בעדיי־ טונג, אָהן אינהאַלט, ווערטהלאָז; דומפּ; ניט אויפריכטיג, פאַלש, בעטריגעריש; פאַלשטענדיג; צופלאַכטען, צושויבערט [ווי וואָל]; אויסהוילען, אויסבויגען; אָהן צווייפעל, דורכאויס, דורך און דורך.

hol'low-backed *a.* (האָל'־אָו־בעקט) מיט אַ געבויגענעם רוקען.

hol'low-boned *a.* (האָל'־אָו־באָונד) הויט־און־ביינער.

hol'low brick (האָל'־אָו בריק) אויסגע־ הוילטע, געלעכערטע ציעגעל.

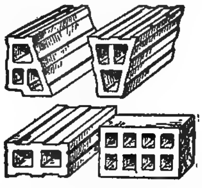

Hollow Bricks

hol'low-cheeked *a.* (האָל'־אָו־טשיעקט) מיט איינגעפאַלענע באַקען.

hol'low-eyed *a.* (האָל'־אָו־איד) מיט איינגעזונקענע אויגען.

hol'low-hear'ted *a.* (האָל'־אָו־האַר'־ טעד) ניט אויפריכטיג, פאַלש.

hol'low-horn *n.* (האָל'־אָו־האָרן) הויל־ הארנדיגקייט [אַזאַ קראַנקהייט ביי בהמות וואָס בעשטעהט אין דעם פערלוסט פון דעם ביין וואָס געפינט זיך אין די הערנער].

hol'low-horned *a.* (האָל'־אָו־האָרנד) מיט אויסגעהוילטע הערנער.

hol'lowly *adv.* (האָל'־אָ־לי) אויסגע־ הוילט, פוסט, לעער; איינגעפאַלען; ניט אויפריכטיג, פאַלש; זינלאָז, אָהן אינהאַלט, אָהן בעדייטונג.

hol'lowness *n.* (האָל'־אָ־נעס) אויסגע־ הוילטקייט, איינגעפאַלענקייט; לעדיגקייט, לעערקייט, פוסטקייט; אונאויפריכטיגקייט, פאַלשקייט; זינלאָזיגקייט, אינהאַלטלאָזיג־ קייט, בעדייטונגסלאָזיגקייט, ווערטהלאָזיג־ קייט.

hol'low of the hand (האָל'־אָו אָוו טהי הענד) די האַנד־פלעכע [די דלא־ ניע].

hol'lowroot *n.* (האָל'־אָו־רוהט) ביזאַנט־ קרויט [אַ נידריג מאָס־גרין שמעקענדיג גראָז פון די קאַלטע לענדער. וואַקסט צווי־ שען קוסטעס אין פייכטע ערטער].

hol'low sound (האָל'־אָו סאַונד) אַ דומפּפער קלאַנג; אַ פוסטער קלאַנג.

hol'low-toned *a.* (האָל'־אָו־טאָונד) וואָס ניט אַרויס דומפּפע קלאַנגען.

hol'low-ware *n.* (האָל'־אָו־הוועהר) גוס־אייזערנע קיך־כלים; דאָס פלייש פון יאַגד־פויגעל, האָזען א. ד. ג. וואָס ווערט מערקווירט אין גאַנצען ניט אין שטיקער.

hol'ly *n.* (האָל'־אי) [אַ די שטעכ־פּאַלמע מין בוים אָדער קוסט מיט שפּיציגע בלע־ טער און ווייסע בלומען. זיין פרוכט איז עהנליך צו רויטע יאַגדעס. ז. איל.]; דער שטיין־דעמב [אַן אייביג גרינער דעמב אין די הייסע לענדער].

Holly

hol'lyhock *n.* (האָל'־אי־האָק) אַ מין גראָז מיט ברייטע רונדע בלעטער און מיט ווייסע, געלבע אָדער רויטע בלומען.

hol′ly-oak *n.* (האל′-אי-אוק) ז. *holm-oak*.

hol′ly-tree *n.* (האל′-אי-טריע) די שטעך־פאלמע. ז. *holly*.

holm *n.* (האולם) א קליינער אינזעל אין א טייך; א נידריגער ברעג ביי א טייך בעוואקסען מיט גראז; א לאנקע; די שטעך־פאלמע; דער שטיין־דעמב. ז. *holly*.

holm′-oak *n.* (האולמ′-אוק) דער שטיין־דעמב [אן אייביג גרינער דעמב פון די הייסע לענדער].

hol′ocaust *n.* (האל′-א-קאהסט) א קרבן־עולה, א בראנד־אפפער; א גרויסע שחיטה פון מענשען.

hol′ograph *n.* (האל′-א-גרעף) א פאפיער געשריבען מיט דער אייגענער האנד [ווי א בריעף, א מאנוסקריפט, א צוואה א. ד. ג.].

holograph′ic *a.* (האל-א-גרעפ′-איק) וואס איז שייך צו א שריפט געשריבען מיט דער אייגענער האנד.

holograph′ical *a.* (האל-א-גרעפ′-אי-קעל) ז. *holographic*.

holom′eter *n.* (הא-לאמ′-ע-טער) אזא מאטעמאטישער אינסטרומענט אויסצורעכענען יעדע ארט לענג, ברייט אדער הויך.

hol′ophote *n.* (האל′-א-פאוט) דער ליכט־אפאראט וואס ווערט בענוצט אין א לייכט־טורם אדער מאיאק.

holophotom′eter *n.* (האל-א-פא-טאמ′-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען ליכט אין אלע ריכטונגען.

hol′ster *n.* (האול′-סטער) א לעדערנער טאש צו האלטען א פיסטאלעט.

hol′stered *a.* (האול′-סטערד) וואס האט א פיסטאלעטען־טאש.

ho′ly *a.* (האו′-לי) הייליג; פערהייליגט; בעשטימט פאר רעליגיעזע צוועקען.

Ho′ly Alli′ance (האו′-לי ע-לאי′-ענס) דער הייליגער פערבאנד [א פערבאנד פון דער רוסישער, עסטרייכישער און פריי־סישער רעגיערונג, וועלכער האט זיך אויס־געבילדעט נאך נאפאלעאן′ס נידערלאגע אין יאהר 1815, מיט דעם ציעל ניט צו דער־לאזען אין אייראפא קיינע רעוואלוציאנערע בעוועגונגען און איינשטעלען אומעטום די אלטע רעגיערונגס־פארמען].

ho′ly bread (האו′-לי ברעד) דאס הייליגע ברויט [דאס ברויט וואס ווערט בענוצט אין קירך ביים הייליגען אבענדמאל].

ho′ly cit′y (האו′-לי סיט′-אי) די הייליגע שטאדט [ווי ביי די אידען און קריסטען — ירושלים, ביי די מאכמעדאנער — מעקקא, ביי די קאטויליקען — רוים א. ד. ג.].

ho′ly-cru′el *a.* (האו′-לי-קרוה′-על) גרויזאם, אכזר′יש אין רעליגיעזע התלהבות אדער פאנאטיזם.

ho′ly-day *n.* (האו′-לי-דיי) א הייליגער טאג, א רעליגיעזער יום־טוב.

Ho′ly Fath′er (האו′-לי פאטה′-ער) ביי די קאטויליקען — דער הייליגער פאטער, דער פאפסט.

Ho′ly Ghost (האו′-לי גאוסט) אין דער קריסטליכער רעליגיאנס־לעהרע — דער הייליגער גייסט [די דריטע פערזאן אין דער "הייליגער דריי־איינינקייט"].

ho′ly grass (האו′-לי גרעס) דאס מאי־ריעז־גראז [א מין שמעקעדיג גראז, וואס די פויערים אין אייראפא לעגען אפט אויס ארום די טהירען פון זייערע קירכען אין א יום־טוב].

Ho′ly Land (האו′-לי לענד) דאס הייליגע לאנד, פאלעסטינא, ארץ־ישראל.

Ho′ly Of′fice (האו′-לי אפ′-איס) די אינקוויזיציאן.

ho′ly of ho′lies (האו′-לי אוו האו′-ליז) דאס אלערהייליגסטע, קדשי־קדשים.

Ho′ly One (האו′-לי הוואן) דער אלער־הייליגסטער, דער רבונו של עולם, גאט.

Ho′ly Rood (האו′-לי רוהד) דער הייליגער קרייץ; דער קרייץ איבער דעם ארייננגאנג אין געוויסע קאטוילישע קירכען.

Ho′ly-Rood day (האו′-לי-רוהד-דיי) דער טאג פון דער ערהויבונג פון קרייץ [א געוויסער קריסטליכער יום־טוב].

Ho′ly Sat′urday (האו′-לי סעט′-אויר-דיי) דער שבת וואס איז ערב דעם קריסטליכען פסח.

Ho′ly Scrip′tures (האו′-לי סקריפ′-טשורז) די הייליגע שריפטען [אלטער און נייער טעסטאמענט].

Ho′ly See (האו′-לי סיע) דער פאפסטליכער טהראן, הויף אדער אמט.

Ho′ly Spir′it (האו′-לי ספיר′-איט) ז. *Holy Ghost*.

ho′lystone *n. and v.* (האו′-לי-סטאון) א מין ווייכער שטיין, מיט וועלכען די מאטראזען שייערען דעם דעק פון א שיף ביים וואשען איהם; שייערען דעם דעק פון א שיף מיט דיעזען שטיין.

ho′ly this′tle (האו′-לי טהיסל) אזא שטעכיג גראז מיט געלבע בליטהען, וואס מען פלעגט בענוצען אלס מיטעל געגען סם.

ho′ly-tide *n.* (האו′-לי-טאיד) יום־טוב־צייט.

ho′ly war (האו′-לי וואהר) א קרייץ־צוג, א מלחמה, וועלכע איז אנגעפיהרט געווארען אין נאמען פון רעליגיאן [בעזאנדערס די מלחמות, וועלכע די קריסטליכע פעלקער האבען אין מיטעלאלטער געפיהרט געגען די טערקען מיט דעם ציעל צו בעפרייען פאלעסטינא און מאכען זי פאר א קריסטליכער מלוכה].

ho′ly wa′ter (האו′-לי וואה′-טער) דאס הייליגע וואסער וואס ווערט געברויכט אין די קריסטליכע קירכען ביים טויפען.

Ho′ly Week (האו′-לי וויעק) די הייליגע וואך [די וואך פאר דעם קריסטליכען פסח אין וועלכער עס ווערט ניט געשפיעלט קיין מוזיק].

ho′ly writ (האו′-לי ריט) די הייליגע שריפט [כתבי הקדש].

hom′age *n.* (האמ′-עדזש) רעספעקט, אכטונג, פערעהרונג, דאס אבגעבען כבוד; די אונטערוואורפענהייט אדער די פפליכטען פון וואסאלען [אין דער פעאדאלער ארדנונג] און זייער פערעהרונג צום לארד; א טרייהייטס־שבועה פון די וואסאלען.

hom′ager *n.* (האמ′-ע-דזשער) אן אונטערגעווארפענער, א וואסאל; איינער וואס ציינט ארויס אכטונג אדער פערעהרונג; א לויב־רעדנער.

homaloi′dal *a.* (האמ-ע-לאי′-דעל) אין געאמעטריע — עהנליך צו א פלעכע; פלאך.

hom′arine *a. and n.* (האמ′-ע-רין) עהנליך צו אן אמאר [ים־ראק, ים־קרעבס]; אן אמאר.

homatom′ic *a.* (האמ-ע-טאמ′-איק) וואס בעשטעהט פון איין און דעמזעלבען מין אטאמען. ז. *atom*.

home *n., a., v. and adv.* (האום) א היים; היימאטה; א פאטערלאנד; א הויז, א וואהנונג; אן אזיל [א פערזארגונגס־אנשטאלט]; אין פערשיעדענע אטלעטישע שפיעלען — א פלאץ, צו וועלכען דער שפיעלער לויפט, א ציעל; היימיש; וואס איז צום פונקט, ווירקענד; אין אטלעטישע שפיעלען — נאהענט צום בעשטימטען ציעל, ענדליך, וואס מאכט מעגליך דעם שפיעלער צו דערגרייכען דעם ציעל; וואהנען; אינסטינקטיוו זיך אומקעהרען אהיים [ווענען פאסט־טויבען]; ברייננען אדער שיקען אהיים; אהיים; צום בעשטימטען פונקט, צום ציעל; צופרידענשטעלענד, ווירקענד, נאהנט, פעסט.

home′-affairs′ *n.* (האומ′-ע-פעהרז′) אינערליכע אנגעלעגנהייטען [פון א שטאאט]; הויזליכע אנגעלעגנהייטען.

home′-bird *n.* (האומ′-בוירד) א פויגעל וואס איז אויסגעהאדעוועט געווארען אין א הויז; א קינד וואס איז אויסגעוואקסען אונטער דעם איינפלוס פון דער היים; א זיידען קינד, דער "מאמעס קדיש"; א הויז־זיצער.

home′-born *a.* (האומ′-בארן) וואס איז א געבוירטיגער אדער איינגעבארענער פון דעם לאנד; וואס איז שייך צו א היים; היימיש; אינלענדיש.

home′-bound *a.* (האומ′-באונד) וואס געהט אהיים [ווענען שיפען אדער שיף־רייזענדע וועלכע קעהרען זיך אום פון א פרעמדען לאנד אהיים].

home′-bred *a.* (האומ′-ברעד) אויפגעצויגען אין דער היים; ניט ציוויליזירט, גראב; היימיש, אינלענדיש; נאטירליך; איינגעבארען.

home′-brew *n.* (האומ′-ברוה) ביער וואס ווערט געברויט אין דער היים אדער פאר איינענעם געברויך.

home′-brewed *a.* (האומ′-ברוהד) געברויט אין דער היים אדער פאר אייגענעם געברויך [ווענען ביער און אנדערע משקאות].

home′-child *n.* (האומ′-טשאילד) א זייגען קינד; א קינד וואס האלט זיך ביי דער מאמעס פארטוך.

home′-com′ing *n.* ((האומ′-קאמ′-אינג)) דאס צוריקקעהרען אהיים.

Home Depart′ment (האום די-פארט′-מענט) דאס מיניסטעריום פון אינערליכע אנגעלעגענהייטען [אין ענגלאנד].

home′-driv′en *a.* (האומ′-דריוו′ן) פעסט אריינגעשלאגען.

home′-dwell′ing *a.* (האומ′-דהוועל′-אינג) וואס האלט זיך אין הויז, וואס פערברייננט מעהרסטענס אין דער היים.

home farm (האום פארם) א פערמע וואס איז ניט פערדונגען און איז אין געברויך פון דעם לארד אליין [אין ענגלאנד]; די פערמע אדער דער טייל פון דער פערמע וואס איז אם נעהנטסטען צום לארד′ס הויז.

home′-felt *a.* (האומ′-פעלט) היימליך, אינערליך [געפיהלט], פריוואט.

home field (האום פיעלד) דאס לאנד אונטער און ארום די פערמע־געביידעס.

home′-keep′ing *a.* (האומ′-קיעפ′-אינג) ז. *home-dwelling*.

home′less *a.* (האומ′-לעס) אהן א היים, היימלאז.

home′like *a.* (האומ′-לאיק) היימיש, היימליך; בעקוועם, אנגענעהם; וואס דערמאהנט אן דער היים; פאמיליאר.

home′likeness *n.* (האומ′-לאיק-נעס) היימישקייט; בעקוועמליכקייט, אנגענעהמליכקייט; פאמיליאריטעט.

home′lily *adv.* (האומ′-לי-לי) אויף א היימישען שטיינער; גראב, איינפאך.

home′liness *n.* (האומ′-לי-נעס) היימישקייט, הויזליכקייט; גראבקייט, איינפאכקייט.

home'ly *a.* (האָמ'-לי) היימיש, הויז־ליך; איינפאַך, גראָב, ניט שעהן.

home'-made *a.* (האָמ'-מייד) איינגע־מאַכט, געמאַכט אין דער היים, היימיש; געמאַכט אין לאַנד [ניט אין אויסלאַנד].

home man'ners (האָמ מענ'-ערז) גראָבע, ניט געשליפענע מאַניערען.

Home Of'fice (האָמ אָפ'-יס) מיניס־טעריום פון אינערען [אין ענגלאַנד].

ho'meopath *n.* (האָו'-מי-אָ-פּעטה) ז. ***homeopathist***

homeopath'ic *a.* (האָו-מי-אָ-פּעטה'-איק) האָמעאָפּאַטיש, וואָס איז שייך צו האָמעאָפּאַטיע. ז. ***homeopathy***

homeopath'ical *a.* (האָו-מי-אָ-פּעטה'-אי-קעל) ז ***homeopathic***

homeopath'ically *adv.* (האָו-מי-אָ-פּעטה'-אי-קעל-אי) דורך האָמעאָפּאַטיע, האָמעאָפּאַטיש. ז. ***homeopathy***

homeop'athist *n.* (האָו-מי-אָפּ'-ע-טהיסט) אַ האָמעאָפּאַט, איינער וואָס פּראַק־טיצירט האָמעאָפּאַטיע אָדער גלויבט אין האָמעאָפּאַטיע. ז. ***homeopathy***

homeop'athy *n.* (האָו-מי-אָפּ'-ע-טהי) האָמעאָפּאַטיע [די מעדיצינישע הייל־מע־טאָדע, וועלכע איז געגרינדעט אויף דער מיינונג, אַז היילען אַ קראַנקהייט דאַרף מען מיט אַ מיטעל, וואָס וואָלט ביי אַ געזונדען מענשען אַרויסגערופען דיזעל־בע קראַנקהייט, און אַז די הייל־מיטלען דאַרף מען געבען אין זעהר קליינע דאָזען. ווען למשל, איינער האָט זיך אָבגעבריהט, דאַרף מען איהם היילען מיט הייסען וואַ־סער].

ho'mer *n.* (האָו'-מער) אַ טויב, וועלכע איז געלערענט צוריק צו קומען אַהיים פון ווייטע שטרעקען; דער עומר [אַן אַלט־העברעאישע מאָס פאַר תבואה אָדער וויין].

Homer'ic *a.* (האָ-מער'-איק) וואָס איז שייך צום גריכישען פּאָעט האָמער, צו זיין צייט אָדער זיינע שריפטען.

Homer'ical *a.* (האָ-מער'-אי-קעל) ז. ***Homeric***

home rule (האָומ רוהל) אַ פּאָליטישע פּראָגראַם, לויט וועלכער אַ געוויסער טייל פון אַ מלוכה, ווי אַ שטאַדט, פּראָווינץ א. ד. ג., בענוצט זיך מיט זעלבסטפערוואַל־טונג און מיט אַן אייגענער געזעצגעבונג בנוגע צו איהרע אינערליכע ענינים.

home'-ru'ler *n.* (האָומ'-רוה'-לער) אַן אנהענגער פון די פּרינציפּען פון זעלבסט־פערוואַלטונג. ז. ***home rule***

Home Sec'retary (האָומ סעק'-רי-טע-רי) דער מיניסטער פון אינערען [אין ענגלאַנד].

home'sick *a.* (האָומ'-סיק) וואָס בייגקט נאָך דער היים, וואָס ליידט היים־וועה.

home'sickness *n.* (האָומ'-סיק-נעס) דאָס בייגקען נאָך דער היים, היים־וועה.

home'-speak'ing *n.* (האָומ'-ספּיק'-אינג) אַ קרעפטיגע און איינדרוקספאָלע רעדע; דאָס רעדען צו דער זאַך.

home'spun *a. and n.* (האָומ'-ספּאַן) געשפּונען צו הויז; איינפאַך, גראָב, שלעכט; געמאַכט אין דער היים; היימישע צייג.

home'stall *n.* (האָומ'-סטאָהל) אַן אָרט־ נעצאָמטער אָרט פאַר פיה אין ענגלי־שען דאָרף.

home'stead *n.* (האָומ'-סטעד) די ערד וואָס בעלאַנגט צו אַ הויז; אַ וואָהנונגס־אָרט, אַ היים.

home'-trade *n.* (האָומ'-טרייד) אינלענ־דישער האַנדעל.

home'ward *adv.* (האָומ'-הוואָרד) אַ היים־צו, אויף'ן וועג צו דער היים.

home'ward-bound *a.* (האָומ'-הוואָרד-באַונד) וואָס געהט צוריק אַהיים [ווענען אַ שיף אָדער רייזענדע אויף'ן ים].

We met a homeward-bound steamer.

home'wards *adv.* (האָומ'-הוואָרדז) ז. ***homeward***

hom'icidal *a.* (האָמ'-אי-סאי-דעל) מער־דעריש; בלוטיג; וואָס פיהרט צו מענשען־מאָרד.

hom'icidally *adv.* (האָמ'-אי-סאי-דעל-אי) מערדערליך; אויף אַ מערדערישען אופן; מיט דעם ציעל צו ערמאָרדען.

hom'icide *n.* (האָמ'-אי-סאיד) מענשען־מאָרד, טויט־שלאַג; אַ מערדער, אַ טויט־שלענער.

hom'icide by adven'ture (האָמ'-אי-סאיד באי עד-ווענ'-טשור) אַ מאָרד דורך אַ צופאַל אָדער בשוגג [ניט ווילענדיגער־הייד].

homilet'ic *a.* (האָמ-אי-לעט'-איק) האָ־מילעטיש, וואָס איז אין דעם סטיל אָדער כאַראַקטער פון אַ פּרעדיגט; וואָס איז שייך צו אַ פּרעדיגט; וואָס איז שייך צו דער קונסט פון פּרעדיגען.

homilet'ical *a.* (האָמ-אי-לעט'-אי-קעל) האָמילעטיש, וואָס איז אין דעם סטיל אָדער כאַראַקטער פון אַ פּרעדיגט אָדער דרשה.

homilet'ics *n.* (האָמ-אי-לעט'-איקס) האָ־מילעטיק, די קונסט פון פּרעדיגען; דער טייל פון רעטאָריק [רעדע־קונסט] וואָס פערנעהמט זיך מיט דער קונסט פון פּרע־דיגען.

homilia'rium *n.* (האָמ-אי-לי-איי'-רי-אָם) אַ בוך פאַר פּרעדיגער.

hom'iliary *n.* (האָמ'-אי-לי-איי-רי) אַ זאַמעל־בוך פון פּרעדיגער־רעדען [דרשות].

hom'ilist *n.* (האָמ'-אי-ליסט) איינער וואָס פערפאַסט רעדעס פאַר פּרעדיגער; אַ קירכען־פּרעדיגער.

hom'ily *n.* (האָמ'-אי-לי) אַ פּרעדיגט אָדער דרשה וואָס ערקלערט פּסוקים פון דער ביבעל; אַ קירכען־רעדע, אַ פּרעדיגט.

hom'inal *a.* (האָמ'-אי-נעל) מענשליך; וואָס איז נוגע צום מענשען.

ho'ming *n. and a.* (האָו'-מינג) דאָס געהן אַהיים; אומקעהרענדיג זיך אַהיים; וואָס האָט די איינגעשאַפט זיך אומצוקעה־רען אַהיים [ווענען געוויסע חיות און פוי־געל, ווי טויבען, למשל].

hom'iny *n.* (האָמ'-אי-ני) קאַשע געקאָכט פון גרייפּלעך פון געטריקענטען מאַאיס [קוקורוזע אָדער טערקישע ווייץ].

hom'mock *n.* (האָמ'-אָק) ז. ***hummock***

hom'mocky *a.* (האָמ'-אָק-אי) ז. ***hummocky***

homobar'ic *a.* (האָו-מאָ-בער'-איק) פון גלייכער געוויכט.

homocategor'ic *a.* (האָו-מאָ-קעט-אי-גאָר'-איק) וואָס בעלאַנגט צו דערזעלבינער קאַטעגאָריע.

homocen'tric *a.* (האָו-מאָ-סענ'-טריק) וואָס האָט דעמזעלבינען צענטער [מיטעל־פּונקט].

ho'modont *a.* (האָו'-מאָ-דאָנט) וואָס האָט אַלע צייהנער גלייך.

homod'romal *a.* (האָ-מאָד'-ראָ-מעל) ז ***homodromous***

homod'romous *a.* (האָ-מאָד'-ראָ-מאָס) וואָס לויפט אין דערזעלבער ריכטונג [ווע־נען די בלעטער פון אַ פּלאַנצע].

ho'mœopath *n.* (האָו'-מי-אָ-פּעטה) ז. ***homeopathist***

homœopath'ic *a.* (האָו-מי-אָ-פּעטה'-איק) ז. ***homeopathic***

homœopath'ical *a.* (האָו-מי-אָ-פּעטה'-אי-קעל) ז. ***homeopathic***

homœopath'ically *adv.* (האָו-מי-אָ-פּעטה'-אי-קעל-אי) ז. ***homeopathically***

homœop'athist *n.* (האָו-מי-אָפּ'-ע-טהיסט) ז. ***homeopathist***

homœop'athy *n.* (האָו-מי-אָפּ'-ע-טהי) ז. ***homeopathy***

ho'mogen *n.* (האָו'-מאָ-דזשען) אַ האָמאָ־גענע [גלייכאַרטיגע] סטרוקטור אָדער זאַך; איינער וואָס שטאַמט אָב פון דיע־זעלבינע אָדער גלייכאַרטיגע עלטערען.

homoge'neal *a.* (האָו-מאָ-דזשי'-ני-על) ז. ***homogeneous***

homogene'ity *n.* (האָו-מאָ-דזשי-ני'-אי-טי) גלייכאַרטיגקייט, גלייכפערמיגקייט.

homoge'neous *a.* (האָו-מאָ-דזשי'-ני-אָס) האָמאָגען, גלייכאַרטיג, גלייכפערמיג.

homoge'neously *adv.* (האָו-מאָ-דזשי'-ני-אָס-לי) אויף אַ האָמאָגענעם, גלייכאַרטי־גען אופן.

homoge'neousness *n.* (האָו-מאָ-דזשי'-ני-אָס-נעס) גלייכאַרטיגקייט, גלייכ־פערמיגקייט.

homogen'esis *n.* (האָו-מאָ-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאָלאָגיע — דער געוועהנליכער גאַנג פון אַבשטאַמונג וואו די קינדער זייע־נען עהנליך צו די עלטערען און מאַכען דורך דעמזעלבינען ענטוויקלונגס־וועג.

homogenet'ic *a.* (האָו-מאָ-דזשי-נעט'-איק) וואָס מאַכט דורך דעמזעלבינען ענט־וויקלונגס־וועג ווי זיינע עלטערען; וואָס האָט די גלייכע אַבשטאַמונג.

homoge'neum *n.* (האָו-מאָ-דזשי'-ני-אָם) עטוואָס וואָס איז האָמאָגען אָדער גלייכאַרטיג.

homog'enize *v.* (האָ-מאָדזש'-ע-נאיז) מאַכען האָמאָגען, גלייכאַרטיג אָדער גלייכ־פערמיג.

homog'enous *a.* (האָ-מאָדזש'-ע-נאָס) וואָס האָט דיזעלבינע אַבשטאַמונג; וואָס קומט פון דערזעלבינער קוועלע.

homog'eny *n.* (האָ-מאָדזש'-ע-ני) די גלייכע נאַטור פון עפּעס; גלייכאַרטיגקייט; בלוטס־פערוואַנדשאַפט צווישען חיות.

ho'moglot *a.* (האָו'-מאָ-גלאָט) וואָס בע־זיצט דיזעלבינע שפּראַך.

ho'mograph *n.* (האָו'-מאָ-גרעף) אַ וואָרט וואָס ווערט פּונקט געשריבען ווי אַן אַנדער וואָרט אָבער עס האָט אַן אַנדער אַבשטאַמונג און אַן אַנדער בעדייטונג [ווי די ווערטער "אָדער", "רוקען" א. ד. ג.].

homograph'ic *a.* (האָו-מאָ-גרעפ'-איק) האָמאָגראַפיש, בענוצענדיג אין יעדען פאַל דיזעלבינע בוכשטאַבען אַרויסצוברייננגען דעמזעלבינען קלאַנג. ז. ***homography***

homog'raphy *n.* (האָ-מאָג'-רע-פי) די רעפּרעזענטירונג פון יעדען קלאַנג מיט אַ בעזונדערען בוכשטאַב, וועלכער ווערט בע־נוצט נור פאַר דיזען קלאַנג אַליין.

homohe'dral *a.* (האָו-מאָ-הי'-דרעל) וואָס האָט גלייכע זייטען.

Homoiou'sian *n. and a.* (האָו-מאָי-אוה'-סי-ען) אַ האָמויזיאַנער [אַן אַנהענ־גער פון אַ קריסטליכער סעקטע, וואָס בע־הויפּטעט, אַז די נאַטור פון קריסטוס איז נור עהנליך צו גאָט אָבער זי איז ניט דיע־זעלבינע ווי פון גאָט]; וואָס איז שייך צו די האָמויזיאַנער אָדער צו זייער גלויבען.

homoiou'sian *a.* (הא-מאי-אוה'-סי-ען) וואס האט אן עהנליכע נאטור.

homol'ogal *a.* (הא-מאל'-א-געל) ז. ***homologous***

homol'ogate *v.* (הא-מאל'-א-גייט) ערלויבען; גוט-הייסען, מסכים זיין, בעשטעטיגען.

homologa'tion *n.* (הא-מאל-א-גיי'-שאן) א הסכמה, א גוט-הייסונג, א בעשטעטיגונג.

homolog'ic *a.* (האו-מא-לאדזש'-איק) ז. ***homological***

homolog'ical *a.* (האו-מא-לאדזש'-אי-קעל) גלייכפערמיג, עהנליך, פערוואנדט; שטעהענדיג אין בעציהונג אדער פערהעלטניס; אין געאמעטריע — וואס שטעלט פאר צוויי פיגורען אין איין פלעכע, וועלכע שטעהען אין אזא בעציהונג, דאס איינע קען זיין די פראיעקציאן פון דער צווייטער.

homolog'ically *adv.* (האו-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף אן עהנליכען אדער גלייכפערמיגען אופן; אין אן עהנליכען זין.

homol'ogize *v.* (הא-מאל'-א-דזשאיז) מאכען עהנליך אדער גלייכארטיג; ארויסשטעלען די עהנליכע בעציהונגען אדער פערוואנדשאפט; זיין אין עהנליכע בעציהונגען; זיין גלייכארטיג אדער גלייכפערמיג.

homol'ogon *n.* (הא-מאל'-א-גאן) עטוואס וואס איז עהנליך, גלייכארטיג אדער גלייכפערמיג מיט אן אנדער זאך.

homol'ogous *a.* (הא-מאל'-א-גאס) גלייכארטיג, גלייכפערמיג, גלייכווערטהיג; פון א גלייכער פראפארציע; עהנליך; ענטשפרעכענד.

homolograph'ic *a.* (הא-מאל-א-גרעפ'-איק) וואס שטעלט פאר די ריכטיגע פראפארציע פון טיילען.

ho'mologue *n.* (האו'-מא-לאג) עטוואס וואס איז גלייכארטיג, גלייכפערמיג אדער גלייכווערטהיג; עטוואס וואס איז אין א גלייכער פראפארציע.

homol'ogy *n.* (הא-מאל'-א-דזשי) דאס זיין גלייכארטיג, גלייכפערמיג אדער גלייכווערטהיג; דאס זיין ענטשפרעכענד אדער אין א גלייכער פראפארציע אין געבוי אדער אייגענשאפטען.

homom'eral *a.* (הא-מאמ'-ע-רעל) וואס זיינען גלייך אין אלע זייערע טיילען [וועגען זאכען].

homomor'phism *n.* (האו-מא-מאר'-פיזם) אויסערליכע עהנליכקייט.

homomor'phous *a.* (האו-מא-מאר'-פאס) עהנליך נור אין פארם; אויסערליך עהנליך.

ho'momorphy *n.* (האו'-מא-מאר-פי) ז. ***homomorphism***

hom'ony *n.* (האמ'-א-ני) ז. ***hominy***

ho'monym *n.* (האו'-מא-נים) א ווארט אדער אויסדרוק וואס האט מעהרערע בעדייטונגען; א ווארט וואס האט דיעזעלבע אויסשפראכע ווי אן אנדערס אבער האט ניט דיעזעלבע בעדייטונג. ז. ***homograph***

ho'monyme *n.* (האו'-מא-נים) ז. ***homonym***

homonym'ic *a.* (האו-מא-נימ'-איק) וואס האט דעמזעלבען נאמען אדער קלאנג.

homonym'ical *a.* (האו-מא-נימ'-אי-קעל) ז. ***homonymic***

homon'ymous *a.* (הא-מאנ'-אי-מאס) וואס האט דעמזעלבען נאמען; וואס דריקט אויס דעמזעלבען בעגריף; וואס האט דיעזעלבע בעדייטונג; וואס האט דעמזעלבען קלאנג.

homon'ymously *adv.* (הא-מאנ'-אי-מאס-לי) אויף א גלייך-בעדייטענדען אדער גלייך-לויטענדען אופן.

homon'ymy *n.* (הא-מאנ'-אי-מי) דאס זיין גלייך אין נאמען אבער ניט אין בעדייטונג.

Homoou'sian *n. and a.* (האו-מא-אוה'-סי-ען) א האמאוזיאנער, אן אנהענגער פון דער ארטאדאקסישער קריסטליכער בעהויפטונג, אז די נאטור און דער וועזען פון קריסטוס איז איינס און דאסזעלבע וואס פון גאט [אין געגענזאץ צו די האמויזיאנער וועלכע בעהויפטען, אז זיי זיינען נור עהנליך אבער ניט איינס און דאסזעלבע]; וואס איז שייך צו די האמאוזיאנער אדער צו זייער גלויבען.

homoou'sian *a.* (האו-מא-אוה'-סי-ען) וואס האט דיעזעלבע נאטור.

ho'mophone *n.* (האו'-מא-פאון) א גלייך-לויטענדער בוכשטאב, א בוכשטאב וואס דריקט אויס דעמזעלבען קלאנג ווי אן אנדערער; א ווארט וואס האט דעמזעלביגען קלאנג ווי אן אנדערס אבער אן אנדער בעדייטונג.

homophon'ic *a.* (האו-מא-פאנ'-איק) וואס האט דעמזעלבען קלאנג.

homoph'onous *a.* (הא-מאפ'-א-נאס) גלייך-קלינגענד. ז. ***homophonic***

homoph'ony *n.* (הא-מאפ'-א-ני) די גלייכקייט אין קלאנג.

homoplas'mic *a.* (האו-מא-פלעז'-מיק) ז. ***homoplastic***

ho'moplasmy *n.* (האו'-מא-פלעז-מי) דאס זיין אויסערליך עהנליך.

ho'moplast *n.* (האו'-מא-פלעסט) אן ארגאן אדער טייל וואס האט אן אויסערליכע עהנליכקייט צו אן אנדערען.

homoplas'tic *a.* (האו-מא-פלעס'-טיק) וואס איז אויסערליך עהנליך אבער קומט פון אן אנדער אבשטאמונג.

ho'moplasy *n.* (האו'-מא-פלעס-אי) דאס זיין אויסערליך עהנליך אבער פון אן אנדער אבשטאמונג.

Homop'tera *n.* (הא-מאפ'-טע-רא) די גלייך-פליגלער אדער ציקאדען [א געוויסער מין אינזעקטען פון פערשיעדענע פארמען מיט גרויסע פליגלען, וועלכע זיינען מייסטענס צונויפגעלעגט אין א שרעגער ריכטונג].

homop'terous *a.* (הא-מאפ'-טער-אס) וואס איז נוגע אדער עהנליך צו די גלייך-פליגלער אדער ציקאדען. ז. ***Homoptera***

homother'mous *a.* (האו-מא-טהויר'-מאס) וואס האט דיעזעלביגע קערפערליכע טעמפעראטור; וואס האט די קערפערליכע טעמפעראטור פון א חיה.

homot'onous *a.* (הא-מאט'-א-נאס) וואס האט דעמזעלבען טאן; וואס איז פון דעמזעלבען גראד [וועגען קראנקהייטען].

ho'motype *n.* (האו'-מא-טאיפ) אין ביאלאגיע — וואס איז געבויט נאך דעמזעלבינען פלאן אדער טיפ; אן ארגאן אדער א טייל פון אן ארגאן וואס איז סימעטריש מיט אדער גלייך צו אן אנדער ארגאן פון קערפער.

homotyp'ic *a.* (האו-מא-טיפ'-איק) פון דעמזעלבינען טיפ; סימעטריש מיט אן אנדער קערפערליכען ארגאן אדער א טייל פון איהם.

The right hand is **homotypic** of the left.

homotyp'ical *a.* (האו-מא-טיפ'-אי-קעל) ז. ***homotypic***

ho'motypy *n.* (האו'-מא-טאי-פי) די סימעטרישע סטרוקטור-בעציהונג צווישען די צוויי זייטען פון קערפער [פון דער רעכטער און לינקער].

homun'cular *a.* (הא-מאנ'-קיו-לאר) עהנליך צו א קליין מענשעלע אדער צו א קארליק; ווי א קליין מענשעלע, ווי א קארליק.

homun'culus *n.* (הא-מאנ'-קיו-לאס) א קליין מענשעלע, א צווערג, א קארליק; א פאנטאסטיש מענשעלע, געבארען אהן א מוטער, וואס בעזיצט א מאגישע קראפט.

Hon. אן אבקירצונג פון דעם ווארט ***Honorable*** אדער ***Honorary***

hone *n. and v.* (האון) א שלייף-שטיין, א שארף-שטיין [הויפטזעכליך צום אבציהען גאל-מעסערס]; א געשווילעכץ אויף דער באק; שארפען, שלייפען [אויף א שארף אדער שלייף-שטיין]; בענקען.

Hones

hon'est *a.* (אנ'-עסט) ארענטליך, טוגענדהאפט, עהרליך; אויפריכטיג; ווירקליך; אפענהערציג; וואס מאכט דעם איינדרוק אדער דעם אנשטעל פון עהרליכקייט.

hon'est crust (אנ'-עסט קראסט) כשר פערדיענטע חיונה.

hon'est-hear'ted *a.* (אנ'-עסט-האר'-טעד) אויפריכטיג, עהרליך, געטריי.

hon'estly *adv.* (אנ'-עסט-לי) אויף אן ארענטליכען, טוגענדהאפטען, עהרליכען, אפענהערציגען אדער אויפריכטיגען שטייגער; אויף עהרען-ווארט.

hone'stone *n.* (האונ'-סטאון) אזא הארטער שטיין [ווערט געברויכט פאר שארפשטיינער].

hon'est tar (אנ'-עסט טאר) א ריכטיגער מאטראז.

hon'esty *n.* (אנ'-עס-טי) ארענטליכקייט, טוגענדהאפטיגקייט, עהרליכקייט; אפענהערציגקייט; אויפריכטיגקייט; דער זילבער-בלאט [א מין קליינע פלאנצע, ביי וועלכער די שייד-ווענטלעך זיינען זעהר דורכזיכטיג].

hone'wort *n.* (האונ'-הוואירט) אזא פלאנצע, וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען אלס א מיטעל געגען געשווילעכץ.

hon'ey *n., a. and v.* (האנ'-אי) האניג; זיסינקער, זיסינקע [אלס אויסדרוק פון ליעבע און צערטליכקייט]; זיס; האניג-זיס; צערטליך ריידען, חנפנ'ען; פערזיסען; פערזיסען מיט האניג.

hon'ey-ant *n.* (האנ'-אי-ענט) די האניג-מוראשקע [אזא קליינע מוראשקע אין די זיד-וועסט טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. אין דעם מאגען פון א געוויסען טייל פון דיעזע מוראשקעס זאמלען די איבריגע מוראשקעס אן האניג, וועלכען זיי געברויכען דאן, ווען זיי געפינען ניט קיין שפייז]. ז. ***honey-bearer***

hon'ey-bag *n.* (האנ'-אי-בעג) דער האניג-מאגען [דער טייל פון דעם מאגען ביי ביענען, וואו זיי האלטען דעם האניג].

hon'ey-bas'ket *n.* (האנ'-אי-בעס'-קעט) די קישעלעך אדער די טיילען אויף די פיסלעך ביי ביענען, אין וועלכע זיי זאמלען האניג-שטויב.

hon'ey-bear *n.* (האנ'-אי-בעהר) דער האניג-בער, דער אסט-אינדישער בער.

hon'ey-bear'er *n.* (האנ'-אי-בעהר'-

ער) איינע פון די האניג-מוראשקעס, וועלכע זאמעלט האניג. ז. ***honey-ant***

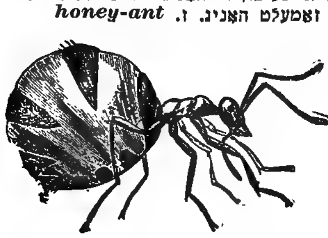

Honey-bearer

hon'ey-bee *n.* (האנ'-אי-ביע) די האניג-ביען.

hon'ey-bird *n.* (האנ'-אי-בוירד) א פויגעל וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זיסען פלאנצען-זאפט; א האניג-זויגער [אזא פויגעל וועלכער שפייזט זיך מיט דעם זיסען זאפט פון בלומען].

hon'ey-bread *n.* (האנ'-אי-ברעד) אזא בוימעל מיט זיסליכע בלעטער און בליטהען, וואס ווערען גענעסען פון בהמות. געפינט זיך אין די לענדער פון מיטעללענדישע ים.

hon'ey-buz'zard *n.* (האנ'-אי-באז'-ארד) דער האניג-בוסארד [אזא פויגעל וואס פרעסט די לארווא פון די ביענען].

hon'ey-cell *n.* (האנ'-אי-סעל) א האניג-צעלע [דאס וואקס-קעמערעל, וואו די ביענען לעגען אריין דעם האניג].

hon'eycomb *n. and v.* (האנ'-אי-קאום) די וואקס-קעמערלעך, וואו די ביענען לעגען אריין דעם האניג; עטוואס וואס איז עהנליך צו די וואקסענע האניג-צעלען; דער צווייטער מאגען פון א בהמה וואס איז מעלה גרה; מאכען צעלען-פערמיג, מאכען לעכער.

hon'ey-combed *a.* (האנ'-אי-קאומד) צעלענפערמיג [ווי די וואקסענע האניג-צעלען]; געלעכערט, בעדעקט מיט פערטיעפונגען און לעכלעך; גענעהט אזוי אז דער שטאף צווישען די נעט זאל זיין אויפגעבלאזען.

hon'eycombing *n.* (האנ'-אי-קאו-מינג) א מין נעהען, וואו די נעט לויפען דיאגאנאל [שרעג] און די נעט-פאדים ווערען איינגעצויגען אזוי, אז דער שטאף צווישען די נעט ווערט אויפגעבלאזען.

hon'ey-cup *n.* (האנ'-אי-קאפ) דאס האניג-בעכערעל ביי פלאנצען.

hon'eydew *n.* (האנ'-אי-דיו) האניג-טהוי [א זיסליכער שטאף וועלכער קומט ארויס אין קליינע טראפענס אויף די בלעטער פון אייניגע פלאנצען].

hon'eydewed *a.* (האנ'-אי-דיוד) בעשפרענקעלט מיט האניג-טהוי. ז. ***honeydew***

hon'ey-ea'ter *n.* (האנ'-אי-איע'-טער) א האניג-פרעסער; א האניג-זויגער [אזא פויגעל]; דער האניג-בער.

hon'eyed *a.* (האנ'-איד) בעשמיערט מיט האניג; וואס ענטהאלט פיעל האניג; האניג-זיס; זיס, צערטלענד, בערוהיגענד.

hon'ey-flow'er *n.* (האנ'-אי-פלאו'-ער) די האניג-בלום.

hon'ey-guide *n.* (האנ'-אי-גאיד) דער האניג-קוקוק [א מין אפריקאנישער פויגעל, דורך וועלכען, ווי מען זאגט, מען געפינט אויס וואו עס געפינען זיך ביענשטאקען אין די וועלדער]; איינער וואס צייגט עפעס אן אדער גיט עפעס ארויס.

hon'eyless *a.* (האנ'-אי-לעס) אהן האניג.

hon'ey-lo'cust *n.* (האנ'-אי-לאו'-קאסט) די קריסטוס-אקאציע [אזא בוים אין נארד-אמעריקא].

Honey-locust

hon'eymoon *n. and v.* (האנ'-אי-מוהן) דער האניג-מאנאט [דער ערשטער מאנאט נאך דער חתונה]; די גאלדענע וואך; פערברענגען דעם האניג-מאנאט; מאכען א האניג-מאנאט רייזע.

hon'ey-moth *n.* (האנ'-אי—מאטה) א האניג-מאטען-פליגעלע וואס האלט זיך אויף אין ביענשטאקען.

hon'ey-mouthed *a.* (האנ'-אי-מאוטהט) וואס רעדט זיס, ווייך אדער צארט.

hon'ey-pot *n.* (האנ'-אי-פאט) א טאפ פון וואקס אדער אנדערע מאטעריאלען, אין וועלכע מאנכע ביענען בעהאלטען זייער האניג.

hon'ey-stalk *n.* (האנ'-אי-סטאהק) אזא מין זיס גראז, מיט וועלכען בהמות פרעסען זיך אפט איבער.

hon'ey-stom'ach *n.* (האנ'-אי-סטאמ'-עק) ז. ***honey-bag***

hon'ey-strai'ner *n.* (האנ'-אי-סטריי'-נער) א מאשין אויסצולעדיגען האניג-צעלען [אזוי אז די צעלען זאלען בלייבען גאנץ און מען זאל זיי ווייטער קענען נוצען].

hon'ey-suck'er *n.* (האנ'-אי-סאק'-ער) א האניג-זויגער [אזא פויגעלע]; א פויגעל וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זיסען פלאנצען-זאפט.

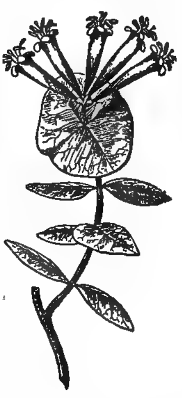

Honeysuckle

hon'eysuckle *n.* (האנ' - אי - סאקל) דאס גייס-בלאט [אזא קלעטער-פלאנצע ביי וועלכער די בלעטער וואקסען פארווייז פונקט איינס געגען דעם אנדערען און אויף וועלכער עס וואקסען קליינע, רויטליכע, זיסע יאגדעס; די בליהונג פון גייס-בלאט.

hon'eysuckle-clo'ver *n.* (האנ'-אי-סאקל-קלאו'-ווער) דער ווייסער קלעע [אזא גראז].

hon'eysuckled *a.* (האנ'-אי-סאקלד) בעדעקט מיט גייסבלאט אדער מיט דער בליהונג פון גייסבלאט. ז. ***honeysuckle***

hon'ey-sug'ar *n.* (האנ'-אי-שוג'-אר) האניג-צוקער [פערהארטעוועטער און צוריבענער האניג].

hon'ey-sweet *a. and n.* (האנ'-אי-סהוויעט) זיס ווי האניג; די וויעזען-קעניגין [א מין קוסטעס און גראזען מיט ראזעווע, געלבע און ווייסע בליטהען].

hon'ey-tongued *a.* (האנ'-אי-טאנגד) ז. ***honey-mouthed***

hon'eywort *n.* (האנ'-אי-הוואירט) די וואקס-בלום [א מין פלאנצע מיט טונקעלגרינע בלעטער בעשפרייענקעלט מיט שווארצע פינטעלעך. ענטהאלט אין זיך פיעל האניג].

hon'ied *a.* (האנ'-איד) ז. ***honeyed***

hon'or *n. and v.* (אנ'-אר) עהרע, כבוד, ווירדע; עהרענהאפטיגקייט, אויסגעצייכענטקייט; עהרען; בעעהרען; אבגעבען כבוד; אננעהמען, נאכגעבען.

hon'orable *a. and n.* (אנ'-אר-עבל) עהרענווירדיג; עהרענהאפט; ווירדיג, בכבוד'יג; עהרזאם; מיט כבוד, מיט פאראד; אן עהרענהאפטער אדער עהרענווירדיגער מענש.

hon'orable discharge' (אנ'-אר-עבל דיס-טשארדזש') אן עהרען-דיפלאם, וואס ווערט ארויסגעגעבען צו א מאטראז אדער סאלדאט, ווען ער האט גוט אבגעדיענט זיין צייט [דיעזער דיפלאם גיט איהם אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא דאס רעכט צו בעקומען פאר 3 מאנאטען געהאלט ווען ער שרייבט זיך איין א צווייטען מאל אין דיענסט].

hon'orableness *n.* (אנ'-אר-עבל-נעס) ווירדע; ריהמליכקייט; עהרענווירדיגקייט; עהרענהאפטיגקייט.

hon'orably *adv.* (אנ'-אר-ע-בלי) אויף אן עהרענווירדיגער ארט; מיט עהרע; בכבוד'יג.

hon'oraries *n.* (אנ'-אר-ע-ריז) ז. ***honorarium***

honora'rium *n.* (אנ-א-ריי'-רי-אם) א האנאראר, בעלאהנונג [געצאהלט פאר אינטעליגענטער ארבייט, ווי דאס געצאהלט וואס עס בעקומען שרייבער, דאקטוירים, אדוואקאטען א. ד. ג.].

hon'orary *a.* (אנ'-אר-ע-רי) וואס איז געמאכט לכבוד פון אימעצען; וואס ברייגגט עהרע, וואס איז צוגעטיילט אלס עהרע; האלטענדיג אן עהרען-אמט.

hon'orary mem'ber (אנ'-אר-ע-רי מעמ'-בער) אן עהרען-מיטגליעד.

hon'orary ti'tle (אנ'-אר-ע-רי טאיטל) אן עהרען-טיטעל.

hon'or bright! (אנ'-אר בראיט) דעם ריכטיגען אמת געזאגט; צווישען אונז גערעדט.

Honor bright! Is it really as you state?

hon'ored self (אנ'-ארד סעלף) ווערטהע פערזאן.

hon'orer *n.* (אנ'-אר-ער) אן עהרער, א פערעהרער.

honorif'ic *a. and n.* (אנ-א-ריפ'-איק) וואס ברייגגט עהרע; בעעהרענד; א פראזע, ווארט אדער א זילבע אין א ווארט וואס ווערט געברויכט מיט דעם צוועק אויסצודריקען אכטונג און פערעהרונג.

hon'orless *a.* (אנ'-אר-לעס) עהרענלאז, אהן עהרע.

hon'or-man *n.* (אנ'-אר-מען) איינער וואס ענדיגט אן אוניווערזיטעט מיט עהרע.

hon'ors are ea'sy (אנ'-ארז אר איע'-זי) א צושטאנד, ווען א שפיעל אדער א

קאמפף ענדיגט זיך אזוי, אז קיינער נעווינט ניט.

hood *n. and v.* (הוד) א קאפ־צודעק, א קאפע, א מיץ, א קאפושאן; א קאלפאק איבער'ן קאפ; א פאלקען־קאפע [א מין היטעלע וואס מען טהוט אן א פאלק אדער סאקאל אויף'ן קאפ כדי צו האלטען איהם פערבונדען די אויגען]; די בויד אויף א קארעט, וועלכע מען קען אויפהויבען און צונויפלעגען; אין א שיף — די פלאנקען, וועלכע בעדעקען דעם פאדערשטען און הינטערשטען טייל; בעדעקען דעם קאפ מיט א קאפע; צונעהען א קאפושאן; פערבינדען די אויגען; פערדעקען, פערהילען; בעהאלטען.

Hood

hood'ed *a.* (הוד'־עד) וואס טראגט, וואס איז בעדעקט אדער וואס איז בעזארגט מיט א קאפ־צודעק אדער קאפושאן; אין זאאלאגיע — ביי וועלכען דער קאפ איז בעוואקסען אדער בעדעקט ווי מיט א קאפ־צודעק [וועגען געוויסע חיות און פויגלען]; אין באטאניק — ביי וועלכער דאס שטויב־געפעס איז בעדעקט פון אויבען מיט א שיסעלע [וועגען געוויסע פלאנצען].

hood'ed snake (הוד'־עד סנייק) די ברילען־שלאנג [א מין שלאנג, ביי וועלכער די עלאסטישע פעל, וואס בעדעקט דעם האלז, ציהט זיך ווייטער און בעדעקט א טייל פון די ריפען].

hood'lum *n.* (הוהד'־לאם) א ליידאק, א הוליגאן, א שורקע.

hood'man-blind *n.* (הוד'־מענ־בלאינד) כאפעניש, זשמורקעס [אזא שפיעל וואו מען פערבינדט איינעם די אויגען און ער דארף כאפען איינעם פון די שפיעלער און אנרופען זיין נאמען].

hood'wink *v.* (הוד'־הווינק) פערבינדען די אויגען; פערדעקען, בעהאלטען; פערפיהרען איינעם, אבנארען, בעשווינדלען.

hood'winked *a.* (הוד'־הווינקט) מיט פערבונדענע אויגען.

hoof *n. and v.* (הוהף) א קלויע, א קאפיטע; א חיה וואס האט קאפיטעס אויף די פיס; אין געאמעטריע — א שטיקעל פון א צילינדער אדער קאנוס וואס איז אבגעשניטען געווארען צוזאמען מיט א טייל פון דעק; געהן צו־פוס.

hoof'-bound *a.* (הוהפ'־באונד) וואס האט א צוזאמענגעדריקטע אדער צוזאמענגעצווינגענע קאפיטע.

hoof'-cush'ion *n.* (הוהפ'־קוש'־אן) א מין קישעלע וואס טהוט זיך אן אויף א פערד'ס קאפיטע אדער פוס, כדי ער זאל זיך ניט אבשלאגען.

hoofed *a.* (הוהפט) מיט קלויען; וואס האט קאפיטעס.

hoof'less *a.* (הוהפ'־לעס) וואס האט ניט קיין קלויען, אהן קאפיטעס.

hoof'-pad *n.* (הוהפ'־פעד) ז. ***hoof-cushion***

hoo'fy *a.* (הוה'־פי) וואס איז שייך צו א קאפיטע.

hook *n. and v.* (הוק) א קרוק; א קלאמער; א קרוטשיק אדער האטשיק צום כאפען פיש; א קרוטשיק פון א פעטליע; א העקעל [צום צושפילען א קלייד]; א סערפ, א קארן־שנייד־מעסער; די לאקונג, די צוציהונג, די פערנארונג; א שמאל שטיק ערד, וואס שניידט זיך אריין פון ברעג אין ים; פערהאלטען אדער אנציהען מיט א קרוק; אויפהויבען אויף די הערנער; פערטשעפען, פערכאפען; גנב'ענען; פאנגען אויף'ן האטשיק אדער קרוטשיק; אויסבויגען ווי א קרוק; זיין אנגעהאנגען אויף א קרוק; שטויסען זיך מיט די הערנער [וועגען קיה]; ארויסדרעהען זיך.

hoo'ka *n.* (הוה'־קא) א וואסער־פיפקע [אזא טאבאק־ליולקע מיט א רעהר, וועלכע געהט דורך א פלאש וואסער. ווערט געברויכט אין אסט־אינדיען].

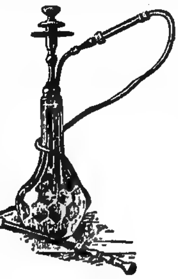
Hooka

hoo'kah *n.* (הוה'־קא) ז. ***hooka***

hook and eye (הוק ענד אי) א מאנעלע און ווייבעלע [א פאר קליידער־העקעלעך, וועלכע פערטשעפען זיך איינע אן די אנדערע].

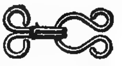
Hook and Eye

hook'-and-lad'der com'pany (הוק'־ענד־לעד'־ער קאמ'־פע־ני) א קאמאנדע פון פייער־לעשער, וועלכע האבען גרויסע קרוקעס און לייטערס, כדי ארונטערצורייסען א ברענענדע געביידע.

hooked *a.* (הוקט) געבויגען, געקרימט [ווי א קרוק].

hook'edness *n.* (הוק'־עד־נעס) געבויגענקייט [ווי א קרוק], געקרימטקייט, קרומקייט.

hooked nose (הוקט נאוז) אן אויסגעבויגענע נאז.

hook'er *n.* (הוק'־ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע; א גנב, א קעשעניק; א האלענדישע שיף מיט צוויי מאסטען.

hook'-knife *n.* (הוק'־נאיף) א גארטען־מעסער, א סערפ.

hook'-land *n.* (הוק'־לענד) לאנד וואס ווערט יעדעס יאהר געאקערט און געזייהט.

hook'-nose *n.* (הוק'־נאוז) א נאז וואס איז אויסגעבויגען ווי א קרוק; אן אדלער־נאז.

hook'-nosed *a.* (הוק'־נאוזד) מיט אן אדלער־נאז, מיט א געקרימטער נאז.

hook off (הוק אף) איינשטעלען די ארבייט; אבטשעפען; אוועקנעהמען.

hook'y *a. and n.* (הוק'־אי) מיט א קרוק; פערקרימט, פערבויגען; וואס שטויסט מיט די הערנער [וועגען א קוה]; א שילער וואס איז אבוועזענד פון שול אהן אן ערלויבניס.

hook'-worm *n.* (הוק'־הוואירם) א מין פאראזיטישער ווארים אין די געדערים פון א מענשען אדער חיה.

hoo'lee *n.* (הוה'־ליע) א גרויסער יום־טוב וואס ווערט געפייערט אין אסט־אינדיען אין פריהלינג.

hoo'ligan *n.* (הוה'־לי־גען) א הוליגאן, א גאסען־יונג, א פאנראמשטשיק.

hoop *n. and v.* (הוהפ) א רייף; א קרינאלינע; א רינג; א באנד; א געשריי; אנשלאגען רייפען; רופען, שרייען.

hoop and hide (הוהפ ענד האיד) שפיעלען אין בעהעלטעניש.

hoop'-cramp *n.* (הוהפ'־קרעמפ) א רייפען־בעשלאגער, א מין צווייגנגעל, מיט וועלכען מען ציהט אן רייפען אויף א פאס.

hoo'per *n.* (הוה'־פער) א רייף־מאכער, א רייף־בינדער, א באנדער.

hoo'ping-cough *n.* (הוה'־פינג־קאף) א קייכהוסט אדער קאקליוש [א מין קינדער־קראנקהייט, ביי וועלכער דאס קינד הוסט זעהר שטארק און קאנוואולסיוו].

hoop'-ma'ker *n.* (הוהפ'־מיי'־קער) ז. ***hooper***

hoo'poe *n.* (הוה'־פאו) אזא פויגעל מיט א לאנגען און בויגזאמען שנאבעל און מיט א טשוב פון רויטליכע פעדערען אויף'ן קאפ. ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, וועלכע ער גראבט אויס פון דער ערד.

Hoopoe

hoo'poo *n.* (הוה'־פוה) ז. ***hoopoe***

hoop'-pet'ticoat *n.* (הוהפ'־פעט'־אי־קאוט) ז. ***hoop-skirt***

hoop'-skirt *n.* (הוהפ'־סקוירט) א קרינאלינע [א מין בריים פרויען־קלייד אונטערנענעהט מיט שטאהלענע רייפען].

hoose *n.* (הוהס) א מין קראנקהייט פון בהמות און בעזאנדערס פון קעלבער [דאס קאלב הוסט זעהר שטארק, פערלירט דעם אפעטיט, אטהעמט שנעל און די הערנער ווערען ביי איהם הייס].

hoot *v. and n.* (הוהט) אויסשרייען, אויספייפען [מיט אן אויסדרוק פון פעראכטונג]; שרייען ווי א פילין [א מין נאכט־פויגעל]; פערטרייבען דורך געשרייען און פייפערייען; אן אויסגעשריי, וואס דריקט אויס אונצופריעדענהייט און פעראכטונג.

hoo'ting *n.* (הוה'־טינג) דאס שרייען; א געשריי. ז. ***hoot***

hoot out (הוהט אוט) פערטרייבען מיט א געשריי.

hoot'-owl *n.* (הוהט'־אול) א נאכט־פויגעל וואס שריים, א פילין [א מין נאכט־פויגעל עהנליך צו א נאכט־אוילע אדער א סאווא].

hoot'-toot'! *int.* (הוהט'־טוהט') אהא! אט־טא! [א פעראכטונגס־אויסגעשריי].

hoove *n.* (הוהוו) א מין מאגען־קראנקהייט ביי בהמות וואס נעהמט זיך פון צופיעל עסען גרין גראז.

hoo'ven *a.* (הוהוון) וואס ליידט פון א געוויסער מאגען־קראנקהייט [וועגען בהמות]. ז. ***hoove***

hooze *n.* (הוהז) ז ***hoose***

hop *v. and n.* (האפ) שפרינגען; אריבערשפרינגען; שפרינגען אויף איין פוס; הינקען; א שפרונג [הויפטזעכליך אויף

איין פוס]; געברויכטע האפּען: די האפּען־פלאנצע.

Hop

hop'bine *n.* (האפּ'-באין) ז. ***hop-vine***

hop'-dri'er *n.* (האפּ'-דראי'-ער) א פלאץ וואו מען טריקענט האפּען.

hope *n. and v.* (האופּ) האפנונג, ערוואַרטונג; האפען, ערווארטען; א קליינע בוכטע.

hope against' hope (האופּ ע-גענסט' האופּ) האפען ניט האבענדיג קיין האפנונג.

hope'-deser'ted *a.* (האופּ'-די-זויר'-טעד) האפנונגסלאז.

hope'ful *a. and n.* (האופּ'-פול) האפנונגספול; א צולאזען קינד, פון וועלכען מען קען שוין קיין גוטס ניט ערווארטען [בלשון סגי־נהור].

hope'fully *adv.* (האופּ'-פול-אי) פול מיט האפנונגען, האפנונגספול.

hope'fulness *n.* (האופּ'-פול-נעס) דאס האפען, דאס זיין האפנונגספול, גוטע האפנונג.

hope'less *a.* (האופּ'-לעס) האפנונגסלאז.

hope'lessly *adv.* (האופּ'-לעס-לי) אהן האפנונג, האפנונגסלאז.

hope'lessness *n.* (האופּ'-לעס-נעס) האפנונגסלאזיגקייט.

ho'per *n.* (האו'-פּער) איינער וואס האפט; א האפנונגספולער מענש.

hope'-sick *a.* (האופּ'-סיק) געקרענקט פון אונערפילטע האפנונגען.

hope well of (האופּ הוועל אוו) ערווארטען דאס בעסטע פון...

hop'-fac'tor *n.* (האפּ'-פעק'-טאר) א האפּען־הענדלער.

hop'-frame *n.* (האפּ'-פריים) שטעקענס אדער דראטען, ארום וועלכע די האפּען־פלאנצען פלעכטען זיך.

hop'-gar'den *n.* (האפּ'-גאר'דן) א האפּען־גארטען.

hop'-ground *n.* (האפּ'-גראונד) א האפּען־פעלד.

ho'pingly *adv.* (האו'-פּינג-לי) מיט האפנונג, מיט ערווארטונג.

hop'-kiln *n.* (האפּ'-קיל) ז. ***hop-drier***

hop'lite *n.* (האפּ'-לאיט) א האפּליט, א שווער־בעוואפענטער פוס־סאלדאט [ביי די אלטע גריכען].

hop'-o'-my-thumb' *n.* (האפּ'-א-מאי-טהאם') א קליין מענשעלע, א קארליק.

hop'per *n.* (האפּ'-ער) א שפּרינגער; א שפּרינגענדער אינזעקט; א קינדער־שפּיעל, ביי וועלכען מען שפּרינגט אויף איין פוס; אן עפענונג אדער אזא פארריכטונג [געוועהנליך אין דער פארם פון א לייקע], דורך וועלכער מען שיט אריין קערנער אין א מיהל; א זייה־קארב, א זייה־זאק [אין וועלכען מען האלט זאמען ביים זייהען]; א שיף מיט א בעוועגליכען דעק, דורך וועלכען מען שיט אויס דעם שמוץ וואס ווערט אויסגעגראבען פון א וואסער־ריינינגונגס־מאשין; א האפּען־קלייבער; אין ברויעריי — א פאס, אין וועלכער האפּען ווערט פארבערייטעט צום געברויך.

hop'per-boy *n.* (האפּ'-ער-באי) אזא מין גראבליע אין א מיהל וואס דרעהט זיך אין א קרייז און שארט די איבערגעמאהלענע מעהל צו אן עפנונג, דורך וועלכער זי פאלט ארוים.

hop'per-car *n.* (האפּ'-ער-קאר) אזא אייזענבאהן־וואגאן, אין וועלכען מען פיהרט קויהלען, שטיינער א. ד. ג.

hop'-pest *n.* (האפּ'-פּעסט) אן אינזעקט וואס איז שעדליך פאר האפּען.

hop'pet *n.* (האפּ'-עט) א האנד־קארב; א כלי מיט וועלכער מען מעסט דעם אויסגעגראבענעם ערץ אין שאכטען; אין גלאז־פאבריקען — א רעהר אין דער פארם פון א לייקע, אין וועלכער מען האלט זאמד און וואסער.

hop'-pick'er *n.* (האפּ'-פּיק'-ער) א האפּען־קלייבער [איינער וואס נעהמט אראב די האפּען פון פעלד]; אזא מאשין צום רייסען און ריינינען האפּען.

hop'ple *v. and n.* (האפּל) פענטען, פערבינדען די פיס [פון א פערד]; א פענטע.

hop'po *n.* (האפּ'-או) דער הויפּט־צאל־בעאמטער אין כינא.

hop'-pole *n.* (האפּ'-פּאול) א האפּען־שטעקען [ארום וועלכען די האפּען־פלאנצען פלעכטען זיך].

hop'py *a.* (האפּ'-אי) פול מיט האפּען; וואס שמעקט ווי האפּען.

hops *n.* (האפּס) האפּען, די בליהונג פון האפּען וועלכע ווערט בענוצט ביים ברייען ביער.

hop'-scotch' *n.* (האפּ'-סקאטש') א קינדער־שפּיעל, אין וועלכען מען שפּרינגט אויף איין פוס.

hop'ser *n.* (האפּ'-סער) אזא פרעהליכער לעבעדיגער טאנץ.

hop'-set'ter *n.* (האפּ'-סעט'-ער) א האפּען־פלאנצער.

hop the twig (האפּ טהי טהוויג) אבפאהרען; שטארבען.

hop the wag (האפּ טהי הוועג) ז. ***hop the twig***

hop'thumb *n.* (האפּ'-טהאם) ז. ***hop-o'-my-thumb***

hop'-tree *n.* (האפּ'-טריע) אזא נארד־אמעריקאניש ביימעל מיט גרינליך־ווייסע בליטהען [די קליינע רונדע פרוכט פון דיעזען ביימעל ווערט געברויכט אנשטאט האפּען].

hop'-tre'foil *n.* (האפּ'-טרי'-פאיל) דער געלבער האפּען־קלעע [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען בינטלעך געלבע בלומען].

hop'-vine *n.* (האפּ'-וואין) דאס קלעטערענדע שטענגעל פון דער האפּען־פלאנצע.

hop'-yard *n.* (האפּ'-יארד) ז. ***hop-ground***

ho'ral *a.* (האו'-רעל) שטונדענווייז, וואס איז שייך צו א שטונדע, וואס קומט פאר יעדע שטונדע, וואס ענדערט זיך יעדע שטונדע, וואס געדויערט א שטונדע.

ho'rally *adv.* (האו'-רעל-אי) יעדע שטונדע, שטונדענווייז.

hora'rious *a.* (הא-ריי'-רי-אס) וואס דויערט בלויז א שעה אדער צוויי [וועגען פלאנצען און פלאנצען־טיילען].

ho'rary *a.* (האו'-רע-רי) וואס איז שייך צו א שטונדע, וואס בעצייכענט שטונדען; וואס קומט פאר יעדע שטונדע.

Hora'tian *a.* (הא-ריי'-שען) וואס איז שייך צו הוראציוס [א בעריהמטער אלט־רוימישער פּאעט]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו די שריפטען פון הוראציוס.

horde *n. and v.* (האורד) א הארדע אדער שבט פון נאמאדען אין אזיען; א וואנדערענדע באנדע; א באנדע; לעבען אדער זיך צונויפזאמלען אין הארדען [באנדעס].

hordea'ceous *a.* (האָהר-די-איי'-שיאס) עהנליך צו גערשטען.

hor'dein *n.* (האר'-די-אין) גערשטען־מעהל־שטאף [א מעהליגער שטאף וואס בלייבט איבער פון גערשטען־קראכמאל ווען מען טהוט עס אריין אין אצידיל־וואסער].

hor'deine *n.* (האר'-די-אין) ז. ***hordein***

horde'olum *n.* (האר-די'-א-לאם) א גערשטעל אויף'ן אויג.

hore'hound *n.* (האור'-האונד) ז ***hoarhound***

hori'zon *n.* (הא-ראי'-זאן) דער הארי־זאנט [דער קרייז וואו עס שיינט אונז, דאס הימעל און ערד קומען זיך צונויף]; דער געזיכטס־קרייז [די גרענעצען ביז וועלכע איינעמס שכל אדער וויסען איז משיג]; אין אסטראנאמיע — א פאראלעלע פלעכע, וועלכע געהט דורך דעם צענטער פון דער ערד.

hori'zon-glass *n.* (הא-ראי'-זאן-גלעס) א קליין שפּיגעלע ארייננעשטעלט אין א קוואדראנט און איז האלב בעזילבערט [ווערט געברויכט פאר אסטראנאמישע צוועקען].

horizon'tal *a.* (האר-אי-זאנ'-טעל) האריזאנטאל, פאראלעל צום האריזאנט; וואס ליעגט אויסגעשטרעקט; ליעגענד; וואס נעהערט צום האריזאנט.

horizon'tal bar (האר-אי-זאנ'-טעל באר) א טורן־שטאנג [א האריזאנטאלער שטאנג צו מאכען גימנאסטיקע].

horizon'tal dis'tance (האר-אי-זאנ'-טעל דיס'-טענס) א דיסטאנץ [מרחק] וואס ווערט געמאסטען אין דער ריכטונג פון האריזאנט.

horizontal'ity *n.* (האר-אי-זאנ-טעל'-אי-טי) דאס זיין האריזאנטאל, דאס זיין אין א האריזאנטאלער [גראד־ליעגענדער] לאגע.

horizon'tal line (האר-אי-זאנ'-טעל לאין) אין פערספּעקטיוו־לעהרע — די ליניע, וואו עס שניידט זיך די האריזאנטאלע פלעכע מיט דער פערספּעקטיווער; א פארגעשטעלטע ליניע וועלכע קרייצט א בילד פאראלעל צו זיין באזיס־ליניע און די האריזאנטאלע ליניע פון דעם בעטראכטערס אויג.

horizon'tally *adv.* (האר-אי-זאנ'-טעל-אי) אין א האריזאנטאלער ריכטונג; ליעגענדיג אין דער ריכטונג פון דעם האריזאנט.

horizon'tal plane (האר-אי-זאנ'-טעל פּליין) א האריזאנטאלע פלעכע, א פלעכע וואס ליעגט פאראלעל צום האריזאנט; אין פערספּעקטיוו־לעהרע — א פלעכע פאראלעל צום האריזאנט, וועלכע געהט דורך דעם אויג פון בעטראכטער און שניידט די פערספּעקטיווע פלעכע רעכט־ווינקעליג.

horn *n. and v.* (הארן) א הארן; הארן־שטאף [ווי נעגעל]; א טרינק־הארן; א

זופּ שטאַרקען ליקער; דאָס פּיהל־הערנדעל
פון אַן אינזעקט; עטוואָס וואָס איז עהנ־
ליך צו אַ האָרן; אַ יעגער־האָרן; אַ בלאָז־
האָרן; אַ טרומייט; די האָרן־פערמיגע פי־
גור פון דער לבנה; צוגעבען די פאָרם פון
אַ האָרן.

horn'-band *n.* (האָרנ'-בענד) אַ טרומיי־
טען־אָרקעסטער, אַ קאַפּעלע טרומייטען־
שפּיעלער.

horn'beak *n.* (האָרנ'-ביעק) דער האָרן־
פיש [אַ פיש מיט אַ לאַנגען מויל, עהנליך
צו אַ העכט]. ז. ***garfish***

horn'beam *n.* (האָרנ'-ביעם) דער האָרן־
בוים [אַזאַ קליין ביימעל מיט זעהר אַ
האַרטען האָלץ].

Hornbeam

horn'-beech *n.* (האָרנ'-ביעטש)
ז. ***hornbeam***

horn'bill *n.* (האָרנ'-ביל) דער האָרן־
פויגעל אָדער דער נאָז־האָרן־פויגעל [אַזאַ
גרויסער פויגעל מיט אַ גרויסען שנאָבעל
און אַ האָרנדיגען אַנוואוקס איבער'ן שנאָ־
בעל].

Hornbill

horn'blende *n.* (האָרן'-בלענד) די
האָרנבלענדע [אַזאַ מין מינעראַל].

hornblen'dic *a.* (האָרנ-בלענ'-דיק)
וואָס זעהט אויס ווי האָרנבלענדע; וואָס
ענטהאַלט האָרנבלענדע [אַזאַ מינעראַל].

horn'-blow'er *n.* (האָרנ'-בלאָו'-ער) אַ
האָרן־בלאָזער; אַ טרומייט־שפּיעלער.

horn'book *n.* (האָרנ'-בוק) אַן אלף־בית־
ביכעל, אַן אַ־בע־צע־טאַוועל.

horn'-bug *n.* (האָרנ'-באַג) דער האָרן־
קעפער [אַזאַ נאָרד־אַמעריקאַנער שוואַר־
צער לאַנגליכער זשוק מיט אַ שטאַרקען גע־
בויגענעם האָרן אויף'ן קאָפּ].

horn'-distem'per *n.* (האָרנ'-דיס-
טעמ'-פער) האָרן־פוילונג [אַזאַ קראַנק־
הייט ביי בהמות וואָס דריקט זיך אויס אין
פוילען פון די הערנער].

horned *a.* (האָרנד) מיט הערנער; וואָס
האָט הערנער; געקרימט ווי אַ האָרן; וואָס
זעהט אויס ווי אַ האָרן.

horned hog (האָרנד האָג) דער האָרן־
שוויין, דער ווילדער אָסט־אינדישער האָרנ־
דיגער חזיר. ז. ***babirussa***

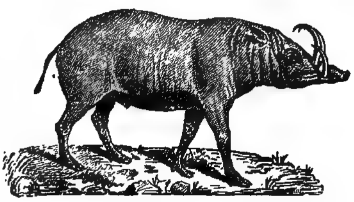

Horned Hog

horned'ness *n.* (האָרנד'-נעס) דאָס זיין
האָרנדיג; דאָס האָבען דעם אויסזעהן פון
אַ האָרן.

horned owl (האָרנד אָול) דער אוהו
[אַזאַ פויגעל עהנליך צו אַ סאָווע אָדער
נאַכט־אוילע, וועלכער האָט צוויי הערנער
פון פעדערען אויף'ן קאָפּ].

Horned Owl

horned pop'py (האָרנד פּאָפּ'-אי) דער
האָרן־מאָהן [אַזאַ פלאַנצע מיט געלבער
בליהונג און האָרנפערמיגע אויסגעבויגענע
זאָמען־קערנער].

horned toad (האָרנד טאָוד) אַזאַ עקדעש
[יאַשטשערקע] וואָס איז עהנליך אין
אויסזעהן צו אַ פראָש און זיין קערפּער איז
בעדעקט מיט שפּיציגע הערנדלעך.

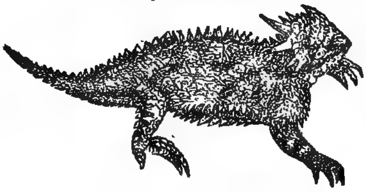

Horned Toad

hor'ner *n.* (האָר'-נער) אַ האָרן־אַרביי־
טער; אַ האָרן־בלאָזער; אַ טרומייטער, אַ
טרומייט־שפּיעלער.

hor'net *n.* (האָר'-נעט) די וועספּע אָדער
די האָרן־ביען [אַזאַ שטעכעדיגע ביען מיט
צוויי הערנער. איהר שטאָך איז זעהר
שמערצליך]; אַ פּערזאָן וואָס דאַקוטשעט
אָדער דערגעהט די יאַהרען.

hor'nets' nest (האָר'-נעטס נעסט) אַ
וועספּען־נעסט; אַ פיינדליכער אָרט, אַ
פּלאַץ פון שונאים.

The discussion unintentionally stirred up a hornets' nest

horn'-fish *n.* (האָרנ'-פיש) די ים־נאָדעל
[אַזאַ פיש]. ז. ***pipe-fish***

horn'-fis'ted *a.* (האָרנ'-פיס'-טעד) מיט
אַ האַרטען קולאַק [פויסט].

hor'nify *v.* (האָר'-ני-פאַי) מאַכען, אַז
עס זאָל זיין ווי פון האָרן.

hor'ning *n.* (האָר'-נינג) דאָס האָרן־פער־
מיגע אויסזעהן פון דער לבנה אין ערשטען
אָדער לעצטען פיערטעל פון חדש; אַ הו־
מאָריסטישער חתן־כלה מזל־טוב דורך
שפּיעלען מיט בלאָז־הערנער און עהנליכע
אינסטרומענטען; אַ קאַצען־מוזיק; אַן
עפענטליכע בעקאַנטמאַכונג וועלכע ווערט
געמאַכט דורך בלאָזען מיט אַ האָרן.

hor'nist *n.* (האָר'-ניסט) אַ האָרן־בלאָזער.

horn'-lead *n.* (האָרנ'-לעד) כלאָר־בליי
אָדער האָרן־בליי.

horn'less *a.* (האָרנ'-לעס) אָהן הערנער.

horn'lessness *n.* (האָרנ'-לעס-נעס) דאָס
זיין אָהן הערנער.

horn'let *n.* (האָרנ'-לעט) אַ הערנדעל.

horn'-mad *a.* (האָרנ'-מעד) ווילד פאַר
צאָרן צוליעב דער אונטרייהייט פון דער
פרוי.

horn'-mad'ness *n.* (האָרנ'-מעד'-נעס)
דער ווילדער צאָרן פון אַן אַבגענאַרטען
מאַן.

horn'-ma'ker *n.* (האָרנ'-מיי'-קער)
איינער וואָס מאַכט טרינק־הערנער.

horn'-mer'cury *n.* (האָרנ'-מויר'-קיו-
רי) כלאָר־קוועקזילבער, האָרן־קוועקזילבער
אָדער קאַלאָמעל.

horn of plen'ty (האָרן אָוו פּלענ'-טי)
דער האָרן פון שפע, דער פול־האָרן [אין
דער גריכישער מי־
טאָלאָגיע — דער
האָרן פון דער ציעג
אַמאַלטהעאַ פון וועל־
כער דער גאָט צעאוס
האָט קליינערהייד גע־
זויגען. צעאוס האָט
אָראָבגעבראָכען דעם
האָרן פון דער ציעג
און האָט איהם בע־
שאָנקען מיט אַזאַ
איינענשאַפט דאָס ער
ווערט פול מיט אַל־
דאָס־גוטס ווען זיין בעזיצער פערלאַנגט
עס]; אַ האָרן פון אַ ציעג אַלס אַ סימ־
באָל פון שפע און איבערפלוס.

Horn of Plenty

horn'-owl *n.* (האָרנ'-אָול)
ז. ***horned owl***

horn'-pike *n.* (האָרנ'-פּאַיק) דער האָרן־
פיש [ז. ***hornbeak***]; די ים־נאָדעל
[ז. ***pipe-fish***].

horn'pipe *n.* (האָרנ'-פּאַיפּ) אַזאַ אַלטער
שאָטלענדישער מוזיקאַלישער אינסטרומענט
וואָס האָט די פאָרם פון אַ האָרן; אַן ענג־
לישער מאַטראָזען־טאַנץ; די מוזיק צו
דיעזען טאַנץ.

horn'-pith *n.* (האָרנ'-פּיטה) דער ווייכער
ביין וואָס פילט אויס דעם חלל פון אַ האָרן.

horn'-pop'py *n.* (האָרנ'-פּאָפּ'-אי)
ז. ***horned poppy***

horn'-pout *n.* (האָרנ'-פּאַוט) אַ מין
אַמעריקאַנער קאַץ־פיש. ז. ***catfish***

horn'-sha'vings *n.* (האָרנ'-שיי'-ווינגז)
אָבגעשאָבענעם פון די הערנער פון הירשען.

horn'-sil'ver *n.* (האָרנ'-סיל'-ווער)
האָרן־זילבער אָדער כלאָר־זילבער.

horn'stone *n.* (האָרנ'-סטאָון) דער האָרן־
שטיין [אַזאַ פעסטער שטיין פון אַ דונקע־
לען קאָליר].

horn'wort *n.* (האָרנ'-הוואָירט) דאָס
האָרן־בלאַט [אַזאַ וואַסער־פלאַנצע וואָס
וואַקסט אין רוהיגע וואַסערען].

horn'wrack *n.* (הארן'־רעק) די ים־קארע [אזא ים־פלאנצע].

hor'ny *a.* (האר'־ני) פון הארן; הארן־ארטיג; עהנליך צו הארן; וואס האט הערנער.

hor'ny-fis'ted *a.* (האר'־ני־פיס'־טעד) ז. *horny-handed*.

hor'ny-han'ded *a.* (האר'־ני־הענ'־דעד) מיט מאזאליערדיגע הענד, מיט הענד פערהארטעוועט פון דער ארבייט.

horog'rapher *n.* (הא־ראג'־רע־פער) ז. *horologiographer*.

horog'raphy *n.* (הא־ראג'־רע־פי) די קונסט פון קאנסטרואירען אינסטרומענטען צו מעסטען צייט, ווי זייגערס [אוהרען], זונען־זייגערס א. ד. ג.

hor'ologe *n.* (האר'־א־לאודזש) א זייגער, אן אוהר.

horol'oger *n.* (הא־ראל'־א־דזשער) א זייגער־מייסטער, אן אוהרמאכער; א קע־נער פון דער זייגער־קונסט.

horolo'gia *n.* (האר־א־לאו'־דזשי־א) גריכיש־קאטוילישע געבעטס־ביכער, וואס ענטהאלטען די טאג־טעגליכע תפילות. ז. *orologion*.

horolog'ic *a.* (האר־א־לאדזש'־איק) וואס איז נוגע צו דער זייגערמאכער־קונסט אדער צו דער צייט־מעסטונג קונסט; וואס עפנען זיך און פערמאכען זיך אין בע־שטימטע שטונדען [וועגען בלומען].

horolog'ical *a.* (האר־א־לאדזש'־אי־קעל) ז. *horologic*.

horologiog'rapher *n.* (האר־א־לאו־דזשי־אג'־רע־פער) א זייגער־מייסטער, אן אוהרמאכער; איינער וואס שרייבט איבער דער קונסט פון זייגער־מאכעריי.

horologiograph'ic *a.* (האר־א־לאו־דזשי־א־גרעפ'־איק) וואס איז שייך צו אוהר־מאכעריי אדער זייגער־מייסטער קונסט.

horologiog'raphy *n.* (האר־א־לאו־דזשי־אג'־רע־פי) ז. *horography*.

horolo'gion *n.* (האר־א־לאו'־דזשי־אן) א געבעטס־בוך אין דער גריכיש־קאטולי־שער קירך, וואס ענטהאלט די טאג־טעגלי־כע תפילות.

horol'ogist *n.* (הא־ראל'־א־דזשיסט) א זייגער־מייסטער, אן אוהרמאכער.

horolo'gium *n.* (האר־א־לאו'־דזשי־אם) א זייגער, אן אוהר; א בוך אין דער גרי־כיש־קאטוילישער קירך, וואס ענטהאלט די טאג־טעגליכע תפילות.

hor'ologue *n.* (האר'־א־לאג) דער מזל אדער שיקזאל וואס ווערט פארויסגעזאגט פון דער שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון אימיצענס געבורט.

horol'ogy *n.* (הא־ראל'־א־דזשי) די קונסט פון צייט־מעסטונג; די זייגער־מאכער־קונסט; א געבעטס־בוך אין דער גרי־כיש־קאטוילישער קירך, וואס ענטהאלט די טאג־טעגליכע תפילות.

horom'eter *n.* (הא־ראמ'־ע־טער) אן אפאראט צו מעסטען צייט, א זייגער, אן אוהר.

horomet'rical *a.* (הא־א־מעט'־רי־קעל) וואס בעלאנגט צו צייט־מעסטונג.

horom'etry *n.* (הא־ראמ'־ע־טרי) די צייט־מעסטונג; די בעשטימונג פון דער צייט.

hor'oscope *n.* (האר'־א־סקאופ) די שטע־לונג פון די שטערען אין דער צייט פון אימיצענס געבורט, לויט וועלכער די אס־טראלאגען [שטערען־זעהער] פלעגען פאר־אויסזאגען דעם שיקזאל אדער מזל פון דעם געבארענעם; א טאבעלע פאר דער לענג פון די טעג און נעכט אין פערשיע־דענע לענדער און ערטער.

hor'oscoper *n.* (האר'־א־סקאו־פער) איינער וואס זאגט פארויס אימיצענס מזל אדער שיקזאל נאך דער שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון זיין געבורט.

horoscop'ic *a.* (האר־א־סקאפ'־איק) וואס איז שייך צו האראסקאפיע. ז. *horoscopy*.

horoscop'ical *a.* (האר־א־סקאפ'־אי־קעל) ז. *horoscopic*.

horos'copist *n.* (הא־ראס'־קא־פיסט) ז. *horoscoper*.

horos'copy *n.* (הא־ראס'־קא־פי) הא־ראסקאפיע, דאס פאראויסזאגען איינעמס מזל פון דער שטעלונג פון די שטערען אין הימעל; די שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון איינעמס געבורט.

hor'rent *a.* (האר'־ענט) וואס שטעהט ווי די האר פון א בארשט; וואס איז ווי א בארשט; וואס מאכט שטעלען די האר קאפויר; שרעקליך.

horrib'ile dic'tu (הא־ריב'־אי־לי דיק'־טו) שרעקליך אויסצורייידען, א שרעק פאר'ן מויל צו ברייינגען; א מורא צו זא־גען.

hor'rible *a.* (האר'־איבל) שרעקליך, פירכטערליך; אבשייליך.

hor'ribleness *n.* (האר'־איבל־נעס) שרעקליכקייט, אבשייליכקייט.

hor'ribly *adv.* (האר'־אי־בלי) אויף א שרעקליכען אדער אבשייליכען אופן.

hor'rid *a.* (האר'־איד) שרעקליך, אבשוי־ליך, העסליך.

hor'ridly *adv.* (האר'־איד־לי) שרעקליך; אויף א שרעקליכער אדער אבשייליכער ארט; העסליך.

hor'ridness *n.* (האר'־איד־נעס) שרעק־ליכקייט; אבשייליכקייט.

horrif'ic *a.* (הא־ריפ'־איק) שוידערליך; שרעקליך; וואס ווארפט אן א שרעק.

hor'rify *v.* (האר'־אי־פאי) אנווארפען א שרעק; איבערפילען מיט שרעק אדער מיט שוידער.

horripila'tion *n.* (הא־אי־פי־ליי'־שאן) הויט־שוידערונג [א מין פיבער פון דער הויט, וואס נעהמט זיך פון א פלוצ־ליכען שרעק א. ד. ג.].

hor'ror *n.* (האר'־אר) א שרעק, א שוי־דער.

hors de combat (אהר דע קאנ־בא') אויסער דעם קאמפף, אונפעהיג צו נעהמען א ווייטערדיגען אנטייל אין קאמפף.

hors-d'œuvre' *n.* (אר־דעוור') א מאכל וואס ווערט דערלאנגט צום טיש ניט אלס א בעזונדערע געריכט [ווי רעטעכלעך, אוי־גערקעס, כריין א. ד. ג.].

horse *n. and v.* (האהרס) א פערד; רייטער, קאוואלעריע; א געשטעל, אן אונ־טערהאלטונג, א ראהם, א האלץ־באק [ווי דער באק, אויף וועלכען מען זעגט האלץ]; אן איבערזעצונג אדער אן אנדערער פער־באטענער געהילפס־מיטעל, וועלכע שילער בענוצען ביים מאכען די אויפגאבען [אוי־ראקען]; צושטעלען פערד [ווי אין קא־וואלעריע], בעזארגען מיט פערד; פא־רונג, געשלעכטליכער פערקעהר [ביי פערד]; קאמאנדעווען שטרענג מיט מאט־ראזען; בענוצען זיך מיט אן איבערזעצונג ביים מאכען די אויפגאבע [אוראקען].

horse and foot (האהרס ענד פוט) קא־וואלעריע [רייטער] און אינפאנטעריע [פיעכאטע].

horse'-ant *n.* (האהרס'־ענט) די רויטע מוראשקע.

horse'-ar'mor *n.* (האהרס'־אר'־מאר) פערד־וואפען, דער פאנצער וואס פלעגט זיך אנטהאן אויף א פערד אין מלחמה.

Horse-armor

horse'-artil'lery *n.* (האהרס'־אר־טיל'־ע־רי) רייטענדע ארטילעריע [א טייל אר־טילעריע, וועלכע בעלאנגט צו קאוואלע־ריע].

horse'back *n. and adv.* (האהרס'־בעק) דער רוקען פון א פערד, ספעציעל דער ארט וואו דער רייטער זיצט; א נידרי־גער און עטוואס שארפער רוקען פון א בערגעל פון אנגעשאטענעם זאמד אדער שטיינדלעך; רייטענדיג.

horse'-bean *n.* (האהרס'־ביען) א מין גרויסע בעבלעך אדער פאסאליעס.

horse'-bee *n.* (האהרס'־ביע) די פערד־פליג [א מין גרויסע פליג מיט קורצע פליגלען און גרינע אויגען, וועלכע דאקו־טשעט פערד און אנדערע בהמות].

horse'-block *n.* (האהרס'־בלאק) א קלאץ, אויף וועלכען מען שטעלט זיך, כדי לייכטער ארויפצוגעהן אויף א פערד; ביי ערד־גראבער — א קוואדראטע ראהם פון ברעטער, מיט וועלכער זיי האלטען אין אן אויפגעהויבענער פאזיציאן די ברעגעס פון זייער טאטשקע; די פלאטפארמע איבער'ן דעק פון א שיף, וועלכע איז בעשטימט פאר די דעק־אפיציערען.

horse'-boat *n.* (האהרס'־באוט) א שיף אדער פאראם, געשלעפט פון פערד.

horse'-boot *n.* (האהרס'־בוהט) א לעדער, וואס בעדעקט די קאפיטע און קנעכעל פון א פערד.

Horse-boot

horse'-bot *n.* (האהרס'־באט) ז. *horse-bee*.

horse'-box *n.* (האהרס'־באקס) א וואגאן אויף אן אייזענבאהן אדער אן ארומגעצאמטער ארט אויף א שיף, וועלכער איז בע־שטימט איבערצופיהרען אדער טראנספארטירען פערד.

horse'-boy *n.* (האהרס'־באי) א שטאל־יונג, א פערד־יונג [א יונג, וועל־כער געהט ארום פערד].

horse'-brea'ker *n.* (האהרס'־בריי'־קער) איינער וואס לערענט א פערד צו געהן אין שפאן.

horse'-car *n.* (האהרס'־קאר) א גאסען־באהן אדער טראמוואי וואס געהט מיט פערד; אן אייזענבאהן־וואגאן, וועלכער איז געבוים צו טראנספארטירען פערד.

horse'-chest'nut *n.* (האהרס'־טשעס־נאט) א מין גרויסער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען אזא זארט גרויסע ביטערע

קאשטאנעם; די קאשטאנעם פון דיזען בוים.

horse'-clip'per *n.* (האהרס'-קליפ'-ער) א מאשינקע מיט וועלכער מען שערט פערד.

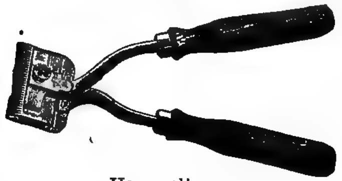

Horse-clipper

horse'-cloth *n.* (האהרס'-קלאטה) א פערד־דעקע.

horse'-col'lar *n.* (האהרס'-קאל'-אר) א כאמוט.

horse'-cu'cumber *n.* (האהרס'-קיו'-קאמ-בער) א גרינע, גרויסע אוגערקע.

horse'-dea'ler *n.* (האהרס'-דיע'-לער) א פערד־הענדלער.

horse'-doc'tor *n.* (האהרס'-דאק'-טאר) א פערד־דאקטאר, א קאנאוואל, א וועטערינאר.

horse'-drench *n.* (האהרס'-דרענטש) א דאזע מעדיצין וואס מען גיט איין א פערד; א כלי מיט וועלכער מען גיט איין א פערד מעדיצין.

horse'-dung *n.* (האהרס'-דאנג) פערדען־דרעק, פערדען־מיסט.

horse'-em'met *n.* (האהרס'-עמ'-עט) ז. ***horse-ant***

horse'-faced *a.* (האהרס'-פייסט) מיט א פערדישען פנים; העסליך.

horse'-fair *n.* (האהרס'-פעהר) א יאריד, א מארק וואו מען האנדעלט מיט פערד.

horse'-flesh *n. and a.* (האהרס'-פלעש) פערדען־פלייש; פערד אין אלגעמיין; א מין רויט האלץ; מיט א קאליר פון פערדען־פלייש, רויטליך־בראנז.

horse'-fly *n.* (האהרס'-פלאי) ז. ***horse-bee***

horse'foot *n.* (האהרס'-פוט) דער פוס פון א פערד; א מין ווילד גראז וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער; א מין ראק.

horse'-fur'niture *n.* (האהרס'-פויר'-ני-טשור) די שפאן־געצייג פון א פערד, ווי דער זאטעל, די צוים א. ד. ג.

horse'-gin *n.* (האהרס'-דזשין) א מאשין צו הויבען שווערע משאות וואס ווערט געטריבען דורך א פערד.

horse'-guards *n.* (האהרס'-גארדז) פערד־גווארדיע [די לייב־גווארדיע פון ענגלישען הויף, וועלכע רייטען אויף פערד].

horse'hair *n. and a.* (האהרס'-העהר) פערדישע האר [הויפטזעכליך די האר פון דער גריווע און פון דעם עק]; געמאכט פון פערדישע האר.

horse'-hoe *n.* (האהרס'-האו) א פערד־בראנעווע צום צושלאגען די אויפגעאקערטע ערד און צום אויסרייסען די גראזען.

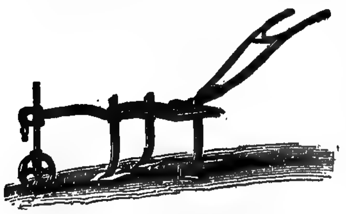

Horse-hoe

horse'-jock'ey *n.* (האהרס'-דזשאק'-אי) א זשאקיי, א פראפעסיאנעלער רייטער אין א וועט־לויף פון פערד.

horse'-laugh *n.* (האהרס'-לאף) א פערדישער געלעכטער [א הויכער, גראבער געלעכטער].

horse'-laugh'ter *n.* (האהרס'-לאפ'-טער) ז. ***horse-laugh***

horse'-leech *n.* (האהרס'-ליעטש) א גרויסע פיאווקע וואס בייסט זיך איין אין די פיס פון פערד; א פערדען־דאקטאר, א קאנאוואל; א קלעק, אן אנטשעפעניש, א געלד־צאפער.

horse'less *a.* (האהרס'-לעס) אהן פערד; וואס פיהרט דורך די ארבייט אהן דער הילף פון פערד.

horse'-lit'ter *n.* (האהרס'-ליט'-ער) א מין וואגען אהן רעדער [א קאסטען אדער שטוהל אויף צוויי שטאנגען, וועלכע זיינען אנגעבונדען אן צוויי פערד, וואס געהען איינס הינטער דעם אנדערען].

horse'-load *n.* (האהרס'-לאוד) די משא וואס מען קען ארויפלעגען אויף א פערד; א גרויסע צאהל.

horse'-mack'erel *n.* (האהרס'-מעק'-ער-על) א מין מאקרעל־פיש [א קליינער ים־פיש, ביי וועלכען דער רוקען איז בלויליך מיט א געלב־גרינליכען אבשיין און צייכענט זיך אויס מיט דעם געשמאק פון זיין פלייש].

horse'man *n.* (האהרס'-מען) א רייטער; א רייט־סאלדאט, א קאוואלעריסט; א מין הויז־טויב.

horse'manship *n.* (האהרס'-מענ-שיפ) רייט־קונסט, רייטעריי.

horse'-marine' *n.* (האהרס'-מע-ריןֹ) א מענש וואס פאסט ניט פאר דער שטעלע וועלכע ער פערנעהמט.

horse'-mill *n.* (האהרס'-מיל) א מיהל וואס ווערט געטריבען פון א פערד.

horse'mint *n.* (האהרס'-מינט) די וואלד־מינצע [א מין גראז מיט א שטארקען געשמאקען גערוך].

horse'-nail *n.* (האהרס'-נייל) א פאדקאווע־נאגעל [א נאגעל מיט וועלכען מען שלאגט צו די פאדקאווע פון א פערד].

horse of good bot'tom (האהרס אוו גוד באט'-אם) א קרעפטיגער, א שטארקער [א חיה אדער מענש].

horse'-path *n.* (האהרס'-פעטה) א רייט־וועג; דאס שטעגעלע ביים ברעג פון א קאנאל, איבער וועלכען פערד שלעפען שיפען.

horse'-pick *n.* (האהרס'-פיק) א האקמשיק צום רייניגען די פאדקאוועס פון א פערד.

horse'-pis'tol *n.* (האהרס'-פיס'-טאל) אזא גרויסער פיסטאלעט פון אמאליגע קאוואלעריסטען [רייטענדע סאלדאטען].

horse'-play *n.* (האהרס'-פליי) א פערדישע חכמה, א פערדישער שפאס [א שפאס פון וועלכען מען ליידט פיזיש, ווי ווען איינער שטעלט אונטער דעם אנדערען א פיסעל און לאזט איהם פאלען].

horse'-pond *n.* (האהרס'-פאנד) א סאזשעלקע, אין וועלכער מען באדט פערד.

horse'-pow'er *n.* (האהרס'-פאו'-ער) א פערד־קראפט; די קראפט וואס א פערד קען ארויסציהען; אן איינהייטס־מאס מיט וועלכער מען מעסט מעכאנישע ארבייטס־קראפט [דאס איז די קראפט וועלכע קען הויבען 550 פונט איין פוס הויך אין איין סעקונדע, אדער אין דער מעטרישער מאס — 75 קילאגראם איין מעטער הויך אין איין סעקונדע].

horse'pox *n.* (האהרס'-פאקס) פערד־פאקען [א מין אנשטעקענדע קראנקהייט ביי פערד און בהמות].

horse'-quar'ter *n.* (האהרס'-קהוואר'-טער) א קאזארמע פאר רייט־סאלדאטען אדער קאוואלעריע.

horse'-race *n.* (האהרס'-רייס) א וועט־לויף פון פערד.

horse'-ra'cer *n.* (האהרס'-ריי'-סער) איינער וואס האלט פערד פאר וועט־לויף; א רייטער ביי א וועט־לויף, א זשאקיי.

horse'-ra'cing *n.* (האהרס'-ריי'-סינג) דער ספארט פון וועט־לויף, דאס לויפען פון פערד.

horse'-rad'ish *n.* (האהרס'-רעד'-איש) כריין.

horse'-rake *n.* (האהרס'-רייק) א לאנד־ווירטשאפטליכע מאשין צונויפצושארען די אבגעשניטענע זאנגען אדער היי, וואס ווערט געפיהרט פון א פערד.

horse'-sense *n.* (האהרס'-סענס) א פשוט'ער, פראקטישער שכל.

horse'shoe *n.* (האהרס'-שוה) א פאדקאווע פון א פערד; יעדע זאך וואס איז עהנליך צו א פאדקאווע [ווי אן אויסבויגונג פון א טייך, א גראבען אדער וואל ארום דעם פאדערשטען טייל פון א פעסטונג א. ד. ג.].

horse'shoe arch (האהרס'-שוה ארטש) אין ארכיטעקטור — אן ארקע אדער בויגען וואס האט די פארם פון א פאדקאווע.

horse'shoe-head *n.* (האהרס'-שוה-העד) א קרייץ־קאפ [א מין קינדער־קראנקהייט, וואו די צוזאמענהעפטונג פון די פערשיעדענע טיילען פון שארבען זיינען צו אפען].

horse'shoe-mag'net *n.* (האהרס'-שוה-מעג'-נעט) א מאגנעט־פאדקאווע [א מאגנעט וואס איז אויסגעבויגען ווי א פאדקאווע].

horse'-sol'dier *n.* (האהרס'-סאול'-דזשער) א פערד־סאלדאט, א קאוואלעריסט.

horse'-stea'ler *n.* (האהרס'-סטיע'-לער) א פערד־גנב.

horse'tail *n.* (האהרס'-טייל) א פערדען־עק: דער סולטאן אדער פערדען־עק־פראנזש [א פערדישער עק אויף א שטעקען, וועלכען מען טראגט פאר א טערקישען פאשא אלס עהרען־צייכען]; א מין גראז, וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער און ווערט געברויכט אלס שפייז פאר חזירים און אויך צו פאלירען מעטאלענע כלים; א מין פערשטיינערטע בוימער, וועלכע האבען זיך פערוואנדעלט אין שטיין־קוילען; אין אנאטאמיע — די בינטעלעך נערוועז, וועלכע ענדיגען זיך אין רוקען־מארך.

horse'-thief *n.* (האהרס'-טהיעף) ז. ***horse-stealer***

horse'-this'tle *n.* (האהרס'-טהיס'ל) די קראַץ־דיסטעל [א מין שטעכיגע פלאנצע, וועלכע וואקסט אויף מיסט און אין זומפיגע ערטער].

horse'tongue *n.* (האהרס'-טאנג) אזא שטעכעדיגע הארטע פלאנצע. ז. ***butcher's-broom***

horse'-vetch *n.* (האהרס'-וועטש) א מין גארטען־פלאנצע מיט זעהר שעהנע געלבע בלומען.

horse'way *n.* (האהרס'-וויי) א וועג, וואו פערד קענען געהען.

horse'-whim *n.* (האהרס'-הווים) א

מאשין ארויפצוהויבען ערץ אדער וואסער פון א שאכטע מיט דער הילף פון א פערד.

horse'whip *n. and v.* (האהרס'-הוויפּ) א בייטש, א רייט־בייטש; שמייסען מיט א בייטש.

horse'woman *n.* (האהרס'-הוואומ-ען) א רייטערין.

horse'-worm *n.* (האהרס'-הוואירם) א ווארעם וואס געפינט זיך אין איינגעווייד פון פערד.

hors'ey *a.* (האהרס'-אי) ז. *horsy*

hors'iness *n.* (האהרס'-אי-נעס) דאס זיין פערדיש; דאס אבגעבען זיך מיט פערד.

hors'ing *n.* (האהרס'-אינג) דאס ברעטעל אויף וועלכען א מעסער־שלייפער זיצט; דאס שמייסען א אינגעל אין שוהל, ארויפּ־זעצענדיג איהם רייטענדיג אויף אן אנדערען.

hors'ing-i'rons *n.* (האהרס'-אינג-אי'-ערנז) די אינסטרומענטען, מיט וועלכע מען פערשטאפּט שפּאלטען אין א שיף.

hors'y *a.* (האהרס'-אי) פערדיש; וואס איז שייך צו אדער וואס איז כאראקטעריס־טיש פאר פערד; וואס גיט זיך אב מיט קולטיווירען פערד.

horta'tion *n.* (האר-טיי'-שאן) ז. *exhortation*

hor'tative *a.* (האר'-טע-טיוו) ז. *exhortative*

hor'tatory *a.* (האר'-טע-טא-ריֿ) ז. *exhortative*

hor'ticultist *n.* (האר'-טי-קאל-טיסט) ז. *horticulturist*

hor'ticultor *n.* (האר'-טי-קאל-טאר) ז. *horticulturist*

horticul'tural *a.* (האר-טי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו גערטנעריי.

horticul'turalist *n.* (האר-טי-קאל'-טשור-על-איסט) ז. *horticulturist*

hor'ticulture *n.* (האר'-טי-קאל-טשור) גארטען־בוי, גארטען־קונסט, גערטנעריי.

horticul'turist *n.* (האר-טי-קאל'-טשור-איסט) א גערטנער, איינער וואס איז בעקאנט מיט דער גערטנער־קונסט.

hor'tulan *a. and n.* (האר'-טשו-לען) פון א גארטען; וואס איז שייך צו א גאר־טען; א פויגעל.

hor'tus sic'cus *n.* (האר'-טאס סיק'-אס) א זאמלונג פון אויסגעטריקענטע פלאנצען; א פלאץ, וואו מען האלט זאמלונגען פון אויסגעטריקענטע פלאנצען.

hosan'na *int. and n.* (האו-זענ'-א) הושע־נא [העלף]; א רוף נאך הילף [צו גאט].

hose *n. and v.* (האוז) א זאק; הויזען; א וואסער־קישקע; דאס לאך אין אן אינ־סטרומענט אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין דאס הענטעל; בעשפריצען מיט א וואסער־קישקע.

hose'-bridge *n.* (האוז'-ברידזש) א האנד־שינע אדער רעלסע, וועלכע מען לעגט איבער די וואסער־קישקעס, ווען זיי שטע־רען בעת א פייער דעם גאנג פון א טראמ־וואי [גאסען־באהן].

hose'-car'riage *n.* (האוז'-קער'-עדזש) א וואגען, אויף וועלכען מען פיהרט די וואסער־קישקעס פון א פייער־קאמאנדע.

hose'-car'rier *n.* (האוז'-קער'-אי-ער) א האקען אויפצוהויבען א וואסער־קישקע.

hose'-cart *n.* (האוז'-קארט) ז. *hose-carriage*

hose'-clamp *n.* (האוז'-קלעמפּ) א פער־בינדונג פון צוויי וואסער־קישקעס [גע־מאכט פון גומי מיט א שרויף אינווענינ].

hose'-com'pany *n.* (האוז'-קאמ'-פּע-ני) דער טייל פון דער פייער־קאמאנדע וואס האט די אויפזיכט איבער די וואסער־קיש־קעס.

hose'-hook *n.* (האוז'-הוק) א האקען, מיט וועלכען מען נעהמט אראב די וואסער־קישקעס פון דעם וואגען.

hose'-jum'per *n.* (האוז'-דזשאמ'-פּער) ז. *hose-bridge*

hose'man *n.* (האוז'-מען) איינער פון א פייער־קאמאנדע וואס איז בעשעפטיגט ביי די וואסער־קישקעס.

hose'-protec'tor *n.* (האוז'-פּרא-טעק'-טאר) ז. *hose-bridge*

hose'-shield *n.* (האוז'-שיעלד) ז. *hose-bridge*

ho'sier *n.* (האו'-זשער) א זאקען־הענד־לער; א הענדלער מיט געשטריקטע ארטיק־לען [ווי זאקען, אונטערוועש א. ד. ג.].

ho'siery *n.* (האו'-זשער-אי) שטרומפּ־ווארען, זאקען־ווארען; געשטריקטע וואא־רען [ווי זאקען, אונטערוועש א. ד. ג.]; א פאבריק פון אזעלכע געשטריקטע וואא־רען; די בעשעפטיגונג פון א הענדלער מיט אזעלכע ארטיקלען.

hosiomar'tyr *n.* (האו-סי-א-מאר'-טויר) א מארטירער א מאנאך.

hos'pice *n.* (האס'-פּיס) אן אכסניה; א שוץ־פּלאץ פאר רייזענדע [הויפּטזעכליך אזא פּלאץ אין די אלפּישע בערג אויסגע־האלטען פון גלחים].

hos'pitable *a.* (האס'-פּי-טעבל) גאסט־פריינדליך; וואס נעהמט גוט אויף.

hos'pitableness *n.* (האס'-פּי-טעבל-נעס) גאסט־פריינדליכקייט.

hos'pitably *adv.* (האס'-פּי-טע-בלי) מיט גאסט־פריינדליכקייט.

hos'pital *n.* (האס'-פּי-טעל) א האספּי־טאל, א שפּיטאל, א קראנקען־הויז.

hos'pitaler *n.* (האס'-פּי-טעל-ער) איי־נער וואס גיט זיך אב מיט ארעמע קראנ־קע; א מיטגליעד פון א מיטעלאלטערליכען רעליגיעזען ארדען וואס איינע פון זיינע אויפגאבען איז געווען צו זארגען פאר ארעמע און קראנקע.

hos'pital-fe'ver *n.* (האס'-פּי-טעל-פי'-ווער) טיפוס.

hospital'ity *n.* (האס-פּי-טעל'-אי-טי) גאסט־פריינדליכקייט.

hos'pital-ship *n.* (האס'-פּי-טעל-שיפּ) א האספּיטאל־שיף [א שיף אויף וועלכער מען האלט קראנקע].

Hos'pital Sun'day (האס'-פּי-טעל סאנ'-דיי) א בעשטימטער זונטאג אין יאהר, ווען מען זאמעלט אין די קלויס־טערם נדבות פאר די שפּיטאלען.

hos'pitate *v.* (האס'-פּי-טייט) זיין א גאסט; אויפנעהמען אלס גאסט.

hospi'tium *n.* (האס-פּיש'-אי-אם) אן אכסניא, א האטעל.

hos'podar *n.* (האס'-פּאו-דאר) האספּא־דאר [א טיטעל וואס עס האבען אמאל געטראגען די הערשער פון מאלדאוויא און וואלאכיא, פון פוילען און ליטא; דעמזעל־בען טיטעל אונטער דער פערענדערטער פארם "גאסודאר" טראגט איצט דער רו־סישער קיסר].

host *n.* (האוסט) א מחנה; אן אר־מעע; א בעל־הבית, א ווירטה [וואס נעהמט אויף געסט]; א בעל־הבית פון אן אכסניא אדער האטעל; א פלאנצע אדער חיה, אין וועלכער אדער אויף וועלכער עס האלטען זיך פאראזיטען; די האסטיע [דאס הייליגע ברויט ביי די קריסטען].

hos'tage *n.* (האס'-טעדזש) איינער וואס ווערט געהאלטען פאר א משכון; א משכון.

hos'tel *n.* (האס'-טעל) אן אכסניא, א האַ־טעל, א גאסט־הויז; א פאנסיאן אדער קעסט־הויז פאר די סטודענטען פון אן ענג־לישער אוניווערזיטעט [הויפּטזעכליך פון דער קעמברידזשער אדער אקספארדער].

hos'teler *n.* (האס'-טעל-ער) א מאנאך וואס האט די אויפגאבע אויפצונעהמען די געסט אין א מאנאסטיר; א סטודענט וואס לעבט אין א קעסט־הויז אדער פאנסיאן. ז. *hostel*

hos'telry *n.* (האס'-טעל-רי) א קרעטש־מע, א גאסט־הויז, אן אכסניא.

hos'tess *n.* (האוס'-טעס) א ווירטהין, א בעל־הביתטע [וואס נעהמט אויף געסט]; א ווירטהין פון אן אכסניא.

hos'tess-ship *n.* (האוס'-טעס-שיפּ) דאס בעווירטהען, דאס אויפנעהמען געסט.

hos'tile *a. and n.* (האס'-טיל) פיינדליך; דעם שונא'ס; א פיינד.

hos'tilely *adv.* (האס'-טיל-לי) אויף א פיינדליכען אופן.

hostil'ities *n.* (האס-טיל'-אי-טיז) מלחמה, פיינדליכע צוזאמענשטויסע.
Hostilities began even before war was formally declared.

hostil'ity *n.* (האס-טיל'-אי-טי) פיינד־ליכקייט, פיינדליכע בעציהונגען, פיינדלי־כער צוזאמענשטויס, קריעג.

hos'tilize *v.* (האס'-טיל-איז) מאכען פאר א פיינד.

hos'tler *n.* (האס'-לער) א שטאל־קנעכט, א דיענער ביי די פערד.

host of heav'en (האוסט אוו העוון) צבא השמים, די הימלישע קערפּער [זון, לבנה און שטערען].

hot *a.* (האט) הייס; היציג; אויסגעלא־סען; שארף, בייסענד.

hot air (האט עהר) 1. הייסע לופט; 2. פוסטע פראזען, רייד אהן אן אינהאלט.
2. All his oratory is nothing but hot air.

hot-air' *a.* (האט-עהר') פון הייסער לופט.
The building is heated by the hot-air system.

hot and heav'y (האט ענד העוו'-אי) היציג, שטארק, שרעקליך; שנעל און קרעפטיג.
In the quarrel we had I gave it to him hot and heavy.

hot'-and-hot' *n.* (האט'-ענד-האט') שפּייזען וואס ווערען דערלאנגט צום טיש הייסערהייד.

hot'bed *n.* (האט'-בעד) א גוט־בעמים־טיגטע בייט אין א גארטען בעדעקט מיט גלאז אלס שוץ געגען קעלט; א פלאץ פון שנעלען וואוקס און ענטוויקלונג אדער פון שטארקער, פיבערישער טהעטיגקייט [מעהרסטענטיילס אין שלעכטען זין].

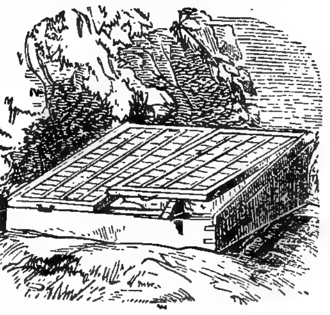

Hotbed

hot blast (האט בלעסט) א שטראם הייסע

לופט [ווי למשל דער הייסער לופט-צוג אין אן אייזען-שמעלץ-אויוועו].

hot′-blast *a.* (האט′-בלעסט) געהייצט דורך א צוג פון הייסער לופט [ווי א שמעלץ-אויווען].

hot′-blood′ed *a.* (האט′-בלאד′-עד) הייס-בלוטיג.

hot′-brained *a.* (האט′-בריינד) היץ-קעפיג, היציג.

hot′-chis′el *n.* (האט′-טשיז′-על) אזא דלאט [מייסעל] אויסצושניידען פיגורען אין אנגעהייצטע מעטאלען.

hotch′pot *n.* (האטש′-פאט) דאס צו-נויפגעהמען אין איינעם די לאנד-בעזיצונ-גען פון אלע יורשים כדי נאכדעם זיי צו צוטיילען גלייך צווישען אלע.

hotch′potch *n.* (האטש′-פאטש) א מאכל פון פערשיעדענע פליישען; א מישמאש.

hot′-cock′les *n.* (האט′-קאק′לז) אזא שפיעל אין בלינדעניש [מען פערבינדט איינעם די אויגען און ער דארף טרעפען, ווער פון די מיטשפיעלער האט איהם א קלאפ געטהאן].

hot cop′pers (האט קאפ′-ערז) בראנד אין קעהל [האלז] פון שכור′עז.

hot′-corn *n.* (האט′-קארן) ווייך געקאכ-טע קוקורוזע.

hotel′ *n.* (הא-טעל′) א האטעל, א גאסט-הויז, אן אכסניה.

hotel′-car *n.* (הא-טעל′-קאר) א וואַ-גאן וואס דיענט אויף אלס שלאף-צימער און עס-צימער.

hot′-flue *n.* (האט′-פלוה) א צימער צו טריקענען געוועבטע שטאפען, פאפיער, קראכמאל א. ד. ג.

hot′foot *adv.* (האט′-פוט) מיט גרויס איילעניש; זעהר שנעל.

hot haste (האט הייסט) גרויס איילע-ניש.

hot′head *n.* (האט′-העד) א היץ-קאפ.

hot′-head′ed *a.* (האט′-העד′-עד) היץ-קעפיג, היציג.

hot′house *n.* (האט′-האוס) א טרייב-הויז, אן אראנזשערעע [מיט א קינסט-ליך אויפגעהאלטענער טעמפעראטור]; אין פאבריקען — א טריקען-צימער [א צימער צו טריקענען די פאבריצירטע וואארען].

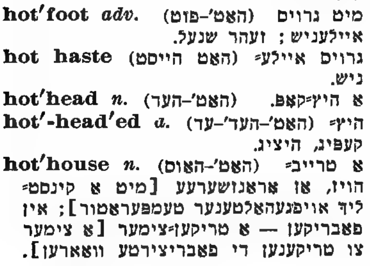

Hothouse

hot′house plant (האט′-האוס פלענט) די טרייב-הויז-פלאנצע, אן אראנזשערעע-פלאנצע; איינער אדער עטוואס וואס איז ערצויגען מיט מיה אדער וואס איז גע-צערטעלט אדער שוואך.

hot liv′er (האט ליוו′-ער) היציגקייט, אויפרעגבארקייט.

hot′-liv′ered *a.* (האט′-ליוו′-ערד) הי-ציג, אויפרעגבאר.

hot′ly *adv.* (האט′-לי) מיט היץ, מיט היציגקייט.

hot′-mouthed *a.* (האט′-מאוטהד) הארטנעקיג, אונקאנטראלירבאר [ווי א פערד וואס ווערט אויפגערעגט פון די צוים-אייזענדלעך].

hot′ness *n.* (האט′-נעס) הייסקייט; הי-ציגקייט.

hot place (האט פלייס) א פלאץ, וואו מען רייסט גרויסע פרייזען; א טייערער פלאסטער.

hot′-plate *n.* (האט′-פלייט) א גאז-אויוועלע געברויכט ביים לייטען.

hot′-pot *n.* (האט′-פאט) א געטראנק געמישט פון אלע [אזא ביער אהן הא-פען] מיט בראנפען; אזא מאכל פון דינע שטיקלעך שעפסענע פלייש אריינגעלעגט צווישען דינע שטיקלעך קארטאפעל.

hot′-press *n. and v.* (האט′-פרעס) א מאשין צו מאכען פאפיער אדער צייג גלאט און גלאנציג דורך היץ און דרוק; אן עהנ-ליכע מאשין צום אויסדריקען אויל און סטעארין פון פערשיעדענע מאטעריאלען; געברויכען אזא פרעס-מאשין; מאכען גלאט און גלאנציג דורך היץ און דרוק.

hot′-press′ing *n.* (האט′-פרעס′-אינג) דאס הייס-פרעסען, דאס גלאנציג מאכען.

hot′-saw *n.* (האט′-סאה) אין אייזען-גיסעריייען — א זעג צו שניידען צוגליהט אייזען.

hot′-short *a. and n.* (האט′-שאהרט) וואס ברעכט זיך פון אנברענען; אייזען וואס ברעכט זיך פון אנברענען.

hot′-spir′ited *a.* (האט′-ספיר′-אי-טעד) היציג, ליידענשאפטליך.

hot′spur *n.* (האט′-ספויר) א היץ-קאפ; א היציגער, אונבעזאנענער, ליידענשאפט-ליכער מענש.

hot′-tem′pered *a.* (האט′-טעמ′-פערד) וואס האט א היציגען טעמפעראמענט; הי-ציג, הייס-בלוטיג, אויפרעגבאר.

Hot′tentot *n.* (האט′נ-טאט) א האטענ-טאט [איינער פון דעם האטענטאטען-שטאם אין זיד-אפריקא, א שטאם וואס שטעהט אויף א זעהר נידריגער שטופע פון ענטוויקלונג]; א ווילדער; א גראבער, אונענטוויקעלטער מענש.

Hottentot′ic *a.* (האטנ-טאט-איק) הא-טענטאטיש; וואס איז שייך צו האטענטא-טען; ווילד, גראב. ז. ***Hottentot***

Hot′tentotism *n.* (האט′נ-טאט-איזם) האטענטאטיזם, עטוואס וואס איז כאראק-טעריסטיש האטענטאטיש; דאס שטאמלען [וואס דערמאהנט, ווי עס ווערט בעהויפ-טעט, אן דער האטענטאטישער ארט ריי-דען]. ז. ***Hottentot***

hot′ter *n. and a.* (האט′-ער) א מחנה קליינע חיות אין בעוועגונג; הייסער.

hot′test *a.* (האט′-עסט) אם הייסעסטען, אם היציגסטען.

hot′-wall *n.* (האט′-וואהל) א טרייב-וואנד [א וואנד מיט ווארעם-רעהרען אויפ-צוהאלטען א העכערע טעמפעראטור אין גערטנער].

hot′-well *n.* (האט′-וועל) אין א דאמפף-מאשין — א רעזערוואואר פאר דעם וואַ-סער וואס די לופט-פומפ ציהט ארויס פון דעם קאנדענזאטאר.

hou′dah *n.* (האו′-דא) ז. ***howdah***

hound *n. and v.* (האונד) א הונד [הויפטזעכליך א יאגד-הונד]; א נידריגער, פערדארבענער מענש; דער הונד-פיש [א מין הייפיש]; אן אקסעל-שטיק ביי א מאסט [איינער פון די צוויי האריזאנטאלע שטיקער פון אויבען]; האריזאנ-טאלע פעראייניגונגס-באלקענס אדער שטע-קענס אין געוויסע פאררריכטונגען; אנריי-צען, אנהעצען [הינד]; פערפאלגען אדער נאכיאגען מיט הינד; נאכפאלגען, נאכשפי-רען [ווי א הונד].

hound′-bitch *n.* (האונד′-ביטש) א יאגד-צוניג.

houn′der *n.* (האונ′-דער) איינער וואס פיהרט יאגד מיט הינד.

hound′fish *n.* (האונד′-פיש) דער הונד-פיש [א מין הייפיש]; דער בלויפיש; דער שפאנישער מאקערעל [אזא פיש].

houn′ding *n.* (האונ′-דינג) דאס פיה-רען יאגד מיט הינד; די אקסעל-שטיקער [די האריזאנטאלע שטיקער אויף א מאסט].

hound on (האונד אן) אויפ-אנרייצען, העצען.

hound′s′-ber′ry *n.* (האונדז′-בער′-אי) ז. ***dogwood***

hound′s′-tongue *n.* (האונדז′-טאנג) די הונד-צונג [א מין גראז מיט לאנ-גע צונג-פערמיגע בלעטער].

Hound's-tongue

hound′s′-tree *n.* (האונדז′-טריע) ז. ***dogwood***

hour *n.* (אור) א שטונדע; די צייט [אויף′ן זייגער]; א בעשטימטע צייט, א בעשטימטער סע-זאן.

Hour *n.* (אור) אין גריכישער מיטאלא-גיע — א הארע [איינע פון די גע-טינען פון די יאה-רעסצייטען, וועלכע זיינען אויך געווען די וועכטערינס פון די הימעלשע טויערען].

hour′-an′gle *n.* (אור′-ענ′גל) דער שטונדען-ווינקעל [דער ווינקעל צווישען דעם מערידיאן פון דער ערד און דעם מע-רידיאן פון דעם הימעל-קרייז].

hour′-cir′cle *n.* (אור′-סויר′קל) דער שטונדען-קרייז [א קרייז וואס געהט דורך דורך די פאלען; א מערידיאן]. ווערט אזוי גערופען, ווייל ווען עס ווערט בעשטימט דער קרייז אנטקע-גען וועלכען די זון געפינט זיך, קען מען אויך בעשטימען די שטונדע פון טאג].

Hour-glass

hour′-glass *n. and a.* (אור′-גלעס) א זאמד-זייגער; וואס איז עהנליך צו א זאמד-זייגער.

hour′-hand *n.* (אור′-הענד) א שטונדען-ווייזער [אויף א זייגער].

hou′ri *n.* (הוה′-רי) א גן-עדן-יונג-פרוי [ביי מאכמעדאנער].

hour′ly *a. and adv.* (אור′-לי) שטונד-ליך, וואס קומט פאר יעדע שטונדע, וואס ווידערהאלט זיך אפט; יעדע שטונדע, שטונדע נאך שטונדע; אפט.

hour′-plate *n.* (אור′-פלייט) א ציפער-בלאט.

hour′-rule *n.* (אור′-רוהל) די בעשטי-מונג [אין קאנגרעס פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אין וועלכער צייט וועלכע פערהאנדלונגען זאלען פאר-קומען.

hours *n.* (אורז) שטונדען; בעשטימטע צייטען פאר גאטעס=דיענסט אדער די תפלות פאר בעשטימטע צייטען [ביי קרים=טען].

hour'-wheel *n.* (אור'-הוויעל) דאס שטונדען=רעדעל [דאס רעדעל וואס דרעהט דעם שטונדען=ווייזער אין א זייגער].

hou'sage *n.* (האו'-זעדזש) לאגער=געלד [דאס געלד וואס מען צאהלט פאר האלטען סחורה אין א לאגער=הויז].

house *v.* (האוז) בעזארגען מיט א וואה=נונג; געבען א הויז; אריינגעהמען אין שטוב; געבען א שוץ אדער אבדאך; בע=דעקען, מאכען א דאך [אויף א שיף]; וואהנען; זיצען אין א הויז.

house *n.* (האוס) 1. א הויז, א וואהנונג; 2. ווירטהשאפט בעל=הבית'ישקייט; 3. א פאמיליע; אן אבשטאמונג; א דינאסטיע; 4. א האנדעלס=פירמע; 5. איינער פון די קוואדראטען אויף א שאך=ברעטעל.

3. The house of Hapsburg is now reigning in Austria.

House *n.* (האוס) א פארלאמענט; א הויז פון פאלקס=פערטרעטער.

The House was in session yesterday.

house'-a'gent *n.* (האוס'-איי'-דזשענט) א הויז=אגענט, א מעקלער פון הייזער.

house'-bell *n.* (האוס'-בעל) א הויז=גלאק, א טהיר=גלאק.

house'-boat *n.* (האוס'-באוט) א הויז מיט צימערען געבוים אויף א שיף.

house'-bote *n.* (האוס'-באוט) דאס רעכט צו נעהמען האלץ פאר רעפאראטורען און הייצען פון די וועלדער פון גוטס=בעזיצער, אויף וועמענס לאנד מען וואהנט [אין ענג=לאנד].

house'breaker *n.* (האוס'-בריי-קער) א גנב וואס ברעכט זיך אריין אין א הויז.

house'breaking *n.* (האוס'-בריי-קינג) דאס איינברעכען זיך אין א הויז צו בע=גנב'ענען.

house'-crick'et *n.* (האוס'-קריק'-עט) די הויז=גריל [א שווארצליך=גרויע גריל. וואס געפינט זיך אין הייזער און לאזט ארויס פון זיך גרילצענדע קלאנגען].

House-cricket

house'-dog *n.* (האוס'-דאג) א הויז=הונד, א הונד וואס היט די שטוב.

house'-door *n.* (האוס'-דאור) א הויז=טהיר.

house'-du'ty *n.* (האוס'-דיו'-טי) הויז=שטייער [דער שטייער וואס מען צאהלט פאר הייזער לויט דעם ווערטה ווי מען שאצט זיי אב].

house'father *n.* (האוס'-פא-טהער) א פאמיליען=פאטער, דער עלטסטער און דער ווירטה פון הויז.

house'-fly *n.* (האוס'-פלאי) די געוועהנ=ליכע הויז=פליג [געפינט זיך כמעט אין אלע טיילען פון דער ערד].

house'hold *n. and a.* (האוס'-האולד) א הויז, א פאמיליע; א הויז=האלטונג, א ווירטשאפט, א בעל=הבת'ישקייט; הויז=ליך; וואס איז שייך צו דעם הויז אדער בעל=הבת'ישקייט.

house'hold-bread *n.* (האוס'-האולד-ברעד) היימיש ברויט.

House'hold Brigade' (האוס'-האולד ברי-גייד') די קעניגליכע לייב־גווארדיע אין ענגלאנד.

house'holder *n.* (האוס'-האול-דער) א הויז=ווירטה, א הויז=פאטער.

house'holds *n.* (האוס'-האולדז) דער בעסטער זארט ווייצען=מעהל.

house'hold stuff (האוס'-האולד סטאף) הויז=זאכען, מעבעל, חפצים.

house'hold suf'frage (האוס'-האולד סאפ'-רעדזש) דאס ענגלישע וואהלרעכט=געזעץ פון יאהר 1867 און 1884, וואס גיט שטימרעכט צו יעדען, וועלכער האט אן אייגען הויז אדער וואהנט אין א דירה, צאהלענדיג א געוויסען מינימום דירה=געלד.

house'hold word (האוס'-האולד הוואירד) א ווארט אדער זאגע וואס ווערט געברויכט אין ענגע פאמיליען=קרייזען.

house'-hunt'ing *n.* (האוס'-האנט'-אינג) דאס זוכען א דירה.

house'keeper *n.* (האוס'-קיע-פער) א הויז=אויפזעהער, א דווארניק, איינער וואס פערוואלטעט אדער פאסט אויף א הויז; איינער וואס פערנעהמט א הויז מיט זיין פאמיליע.

house'keeping *n. and a.* (האוס'-קיע-פינג) הויז=האלטונג, הויז=פערוואלטונג; היימיש.

house'-lamb *n.* (האוס'-לעם) א שעפע=לע וואס מען פיטערט אין הויז.

house'leek *n.* (האוס'-ליעק) דער וויל=דער קנאבעל [א מין גראז מיט קליינע דיקע בלעטער און געלבע בליטהען. וואקסט אויף זאמד, שטיינער און אויף אלטע דע=כער].

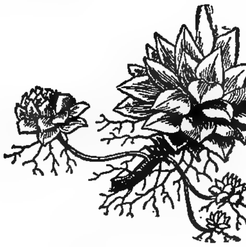

Houseleek

house'less *a.* (האוס'-לעס) אהן א הויז, אהן אן אבדאך.

house'lessness *n.* (האוס'-לעס-נעס) הויזלאזיגקייט, היימלאזיגקייט.

house'maid *n.* (האוס'-מייד) א קאמער=מיידעל, א פאקאיעווע, א דיענסט=מיידעל.

house'-mar'tin *n.* (האוס'-מאר'-טין) ז. *house-swallow*.

house'mother *n.* (האוס'-מאטה-ער) די הויז=מוטער, די הויז=פערזארגערין.

house of accommoda'tion (האוס או ע-קאמ-א-דיי'-שאן) א קרעטשמע, אן אכסניא.

house of call (האוס אוו קאהל) א הויז וואו ארבייטער קומען זיך צונויף.

House of Com'mons (האוס אוו קאמ'-אנז) די אונטערשטע פאלאטע אין ענגלי=שען פארלאמענט [דאס דעפוטאטען=הויז], אין געגענזאץ צו דער אויבערשטער פא=לאטע [לארדען=הויז].

house of correc'tion (האוס אוו קא-רעק'-שאן) א שטראף=אנשטאלט אדער גע=פענגניס [פאר ניט=וויכטיגע פערברעכער].

house of deten'tion (האוס אוו די-טענ'-שאן) אן ארעסט=הויז, וואו מען פער=האלט אן עדות [און אפט אויך בעשולדיג=טע] ביז'ן געריכט.

house of entertain'ment (האוס אוו ענ-טער-טיינ'-מענט) א גאסטהויז, אן אכסניא.

house of eter'nity (האוס אוו אי-טויר'-ני-טי) א בית=עולם, א בית=עלמין.

house of God (האוס אוו גאד) דאס גאטעס=הויז, א בית תפילה, א קירך.

house of Is'rael (האוס אוו איז'-רע-על) בית ישראל, דאס אידישע פאלק.

House of Lords (האוס אוו לארדז) דאס לארדען=הויז, די אויבערשטע פאלאטע פון דעם ענגלישען פארלאמענט.

house of of'fice (האוס אוו אפ'-איס) אן אבטרעט, א בית=הכסא; א שפייז=קאמער.

House of Peers (האוס אוו פיערז) ז. *House of Lords*.

house of pray'er (האוס אוו פרעהר) א בית=תפילה, א שוהל, א קירך.

house of ref'uge (האוס אוו רעפ'-יודזש) א הקדש, אן ארט וואו עס האלטען זיך אויף אביונים.

House of Represen'tatives (האוס אוו רעפ-רי-זענ'-טע-טיווז) דאס אונטער=שטע הויז פון קאנגרעס [פארלאמענט] אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע=ריקא.

house'-pain'ter *n.* (האוס'-פיינ'-טער) א הויז=מאלער, איינער וואס פארבט און דעקארירט הייזער.

house'-pig'eon *n.* (האוס'-פידזש'-אן) א הויז=טויב [צום אונטערשיעד פון א ווילדער טויב].

house'-room *n.* (האוס'-רוהם) פלאץ אין א הויז, גערוימקייט.

His home has plenty of **house-room**.

house'-spar'row *n.* (האוס'-ספער'-או) א שפערלינג, א וואראביי [א קליין, גרוי פויגעלע וואס האלט זיך נאהענט ארום מענשליכע וואהנונגען].

house'-spi'der *n.* (האוס'-ספאי'-דער) א הויז=שפין.

house'-staff *n.* (האוס'-סטעף) די שטענ=דיגע דאקטוירים און פעלדשארעס וואס גע=פינען זיך אין א האספיטאל.

house'-stew'ard *n.* (האוס'-סטיו'-ארד) איינער וואס פערוואלטעט די הויז=ווירטה=שאפט, אן עקאנאם.

house'-swal'low *n.* (האוס'-סהוואל'-או) די געוועהנליכע אייראפעאישע שוואלב.

house'top *n.* (האוס'-טאפ) דער שפיץ פון א הויז, דער דאך.

People watched the parade from the **house-tops**.

house'warming *n.* (האוס'-הוואהר-מינג) א חנוכת=הבית, א יום=טוב וואס א פאמיליע מאכט בענייענדיג א הויז.

house'wife *n.* (האוס'-הוואיף) א הויז=פרוי, א בעל=הבית'טע, א ווירטהין; א הויז=האלטערין; א נעה=קעסטעלע.

house'wifely *a. and adv.* (האוס'-הוואיפ-לי) וואס איז שייך אדער וואס כא=ראקטעריזירט א הויז=ווירטהין; מעשה בעל=הבית'טע.

house'wifery *n.* (האוס'-הוואיפ-רי) די בעשעפטיגונג פון א הויז=ווירטהין; די הויז=פערוואלטונג פון א פרוי.

house'work *n.* (האוס'-הוואירק) הויז=ארבייט; שטוביגע מלאכות.

hou'sing *n.* (האו'-זינג) דאס אריינגעה=מען אין א הויז; דאס געבען אן אבדאך; א שיצונג, בעדעקונג; אין טישלעריי — די פוגע, דער אויסשניט אין א ברעט אדער האלץ אריינצושטעלען אן אנ=דער ברעט אדער האלץ; אין ארכיטעק=טור — א נישע אדער פערטיעפונג אין א

וואנד, וואו עס שטעלט זיך א סטאטוע אדער אן אנדער ארנאמענט; א קאנאט פון א שיף, וואס איז צוזאמענגעדרעהט פון דריי בעזונדערע שטריק; דער לאגער פון א מאשין, וואו עס ליעגט דער ענד פון א זיך דרעהענדער אקס אדער וואל; די טיילען פון א מאשין, אין וועלכע דער לאגער איז איינגעפאסט; א דעקע, א פערציערטער צודעק; א פערד־דעקע.

hove (האווו) געהויבען, אויפגעהויבען. ז. ***heave***

hov'el *n. and v.* (האוו'־על) א פאוועט אדער א דאך אהן ווענד, וואו מען האלט פיה און מען לעגט אב סחורות זיי זאלען זיך ניט פערנעצען אונטער'ן רעגען; א קליין שטיבעל, א הייזקע; א חורבה; פערטרייבען פיה אונטער אן אבדאך; געבען אן אבדאך.

hov'eling *n.* (האווו'־על־אינג) א געוויסער אופן פון בויען קוימענס אז זיי זאלען ניט רויכערען; דער קוימען געבויט אויף אזא אופן.

hov'elling *n.* (האווו'־על־אינג) ז. ***hoveling***

hov'er *v.* (האווו'־ער) שוועבען, פלאטערען; פאטשען מיט די פליגלען; הענגען בעוועגענדיג זיך איבער עפעס; זיין אדער האלטען זיך צווישען [ווי צווישען לעבען און טויט]; זיך ארומדרעהען [ארום א פלאץ]; פארזיכטיג אדער צעגערענד ארומגעהן; בעשיצען אונטער די פליגלען.

hov'erer *n.* (האווו'־ער־ער) איינער וואס שוועבט, פלאטערט אדער דרעהט זיך ארום צעגערענד [ז. ***hover***]; א פלאץ צו האלטען ווארעם יונגע נור־וואס אויסגעבריהטע העהנדעלעך.

how *adv. and n.* (האו) ווי; ווי אזוי; אויף וועלכען אופן; פאר וועלכען פרייז; ווארום; דער אופן; דער שטייגער; די ארט.

howbe'it *adv.* (האו־בי'־איט) דאך; טראץ דעם; עס מעג זיין וואס עס וויל.

how'dah *n.* (האו'־דא) א ביידעל אויף אן עלפאנט.

how do you do? (האו דו יו דו) וואס מאכט איהר? ווי איז אייער געזונד?

how'dy *int.* (האו'־די) א פערקירצונג פון די ווערטער ***how do you do***

how'dy-do' *n.* (האו'־די־דו') א בעגריסונג [ז. ***howdy***]; אן אונערווארטעטע צרה אדער פערלעגענהייט.

how'el *n. and v.* (האו'־על) א באנדאר־הובעל, א באנדאר־געצייג צו מאכען גלאט א פעסעל; מאכען גלאט מיט דער הילף פון א באנדאר־הובעל.

howev'er *adv. and c.* (האו־עוו'־ער) ווי אויך [ווי עס זאל אויך ניט זיין]; פון דעסטוועגען; דאך.

I am delayed. However I shall be able to complete my work.

how fare you? (האו פעהר יו) וואס מאכט איהר? ווי געהט עס?

how'itzer *n.* (האו'־איט־סער) די האוביצע [א מין קורצער הארמאט].

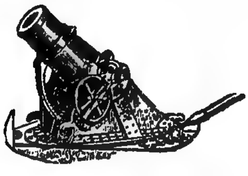

Howitzer

howl *v. and n.* (האול) [ווי א וואיען] הונד אדער א וואלף]; ברילען; קלאגען; דאס וואיען; א קלאג־געשריי.

howl at (האול עט) בילען, האווקען אויף...

howl'er *n.* (האול'־ער) איינער וואס וואיעט אדער ברילט; די ברילאפע [אן אבעזיאנע, וואס געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא און וועלכע וואיעט זעהר הויך].

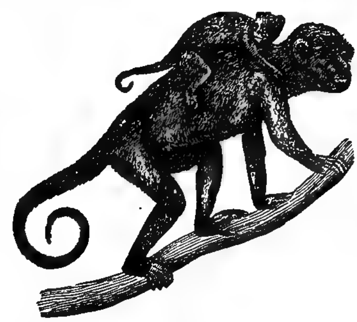

Howler

how'let *n.* (האו'־לעט) די וואלד־אוילע אדער סאווע [א מין נאכט־פויגעל].

howl'ing *a.* (האול'־אינג) 1. וואיענדיג, שרייענדיג, ברילענדיג; זעהר הויך [לויט]; 2. גוואלדיג, אונגעהייער.

2. The picnic was a howling success.

how much? (האו מאטש) וויפיעל קאסט עס? וואס איז דער פרייז?

how'soev'er *adv.* (האו'־סא־עוו'־ער) ווי עס זאל אויך ניט זיין, אין וואס פאר אן ארט עס איז; אבוואהל; פון דעסטוועגען; יעדענפאלס; דאך.

hoy *n. and int.* (האי) אזא קליין טראנספארט־שיפעל; היי! היידא! [אן אויפרוף צו ציהען אימעצענס אויפמערקזאמקייט].

hoy'den *n., a. and v.* (האידן) ז. ***hoiden***

H. P. ראשי תבות פון ***horse-power***

H. R. ראשי תבות פון די ווערטער ***House of Representatives***

hub *n.* (האב) [דער מיטעלסטער טייל פון א ראד אין וועלכען עס ליעגט דער אקס]; א צענטראלער אדער וויכטיגער פונקט; א האלץ־קלעצעל אבצוהאלטען א ראד פון א וואגען; א קורצער אייזען־ראהר מיט איינגעשניטענע שרויפען פון ביידע ענדען פון אינוועניג כדי איהם צונויפצושרויפען מיט אנדערע רעהרען; א שטאהל־שטעמפעל צו מאכען מטבעות, מעדאלען א. ד. ג.; אן אינסטרומענט פון הארטען שטאהל צו מאכען שרויפען אדער געצייג מיט שרויפען; א ציעלצייכען צו וועלכען א דיסק ווערט געווארפען; א שטיעל אדער גריף פון א וואפע; אן ארויסשטארצונג.

Hub *n.* (האב) [ווערט באסטאן] די שטאדט באסטאן [אזוי גערופען הומאריסטיש צוליעב דעם וואס באסטאן רעכענט זיך אלס דער צענטער פון קולטור אין אמעריקא].

hub'-band *n.* (האב'־בענד) דער אייזערנער רינג וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א נאבע פון א ראד [דער מיטעלסטער טייל פון א ראד וואו דער אקס ווערט אריינגעשטעלט].

Hub'bite *n.* (האב'־איט) א באסטאנער [אין א הומאריסטישען זין]. ז. ***Hub***

hub'ble *n.* (האבל) א קליין בערגעל, א גרודע.

hub'ble-bub'ble *n.* (האב'ל־באב'ל) א נעפילדער, א טומעל; אזא פיפקע [ליולקע] פאר טאבאק־רויכערער אין פערזיען און אינדיען.

Hubble-bubble

hub'bly *a.* (האב'־לי) שארטיג, גרודיג, פול מיט בערגלעך.

hub'bub *n.* (האב'־אב) א טומעל, א ליארם, א סומאטאכע.

hub'by *a. and n.* (האב'־אי) בערגעלדיג, גרודיג, שארטיג; מאנעלע [א ליעבלינגסנאמען פערקירצט פון ***husband***].

hub'-deep *a.* (האב'־דיעפ) איינגעזונקען ביז די אקסען.

huck'aback *n. and a.* (האק'־ע־בעק) אזא דיקער שארטיגער לייוונט אדער באוועל־שטאף וואס ווערט געברויכט פאר האנד־טיכער; וואס איז געמאכט פון דיעזען שטאף.

huck'le *n.* (האקל) א היפט; עטוואס וואס שטארצט ארויס ווי א היפט.

huck'le-backed *a.* (האק'ל־בעקט) מיט א הויקער, הארבאטע.

huck'leberry *n.* (האק'ל־בער־אי) די היידעל־בעערע [א מין שווארצע אדער רויטע יאגדעס מיט א בלוייליכען קאליר]; דער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען בלויע יאגדעס אדער היידעל־בעערע.

Huckleberry

huck'lebone *n.* (האק'ל־באון) דער היפטען אדער שפרונג־ביין.

huck'ster *n. and v.* (האק'־סטער) א קליין־הענדלער; איינער וואס האלט זיין גאנצע סחורה אויף די פלייצעס, אין א קעסטעל אדער אויף א וועגעל און שרייט אויס וועגען זיינע סחורות; פערקויפען סחורה אויף אזא אופן.

huck'stress *n.* (האק'־סטרעס) א סעדעכע, א מארק־פרוי.

hud'dle *v. and n.* (האדל) צוזאמענווארפען, אנווארפען אהן שום ארדנונג; גיך אבטהאן א זאך [ניט אבגעבענדיג זיך מיט די איינצעלהייטען]; שנעל ארויסווארפען אויף זיך עפעס; זיך דרענגען, זיך דריקען; א צונויפגעדרענגטע מאסע, א מענגע, א הויפען.

hud'dle in (האדל אין) אריינשטופען זיך.

hud'dle on (האדל אן) ארויפכאפען, ארויפווארפען [אויף זיך א קליידעל].

hud'dler *n.* (האד'־לער) איינער וואס ווארפט צונויף זאכען אהן א שום ארדנונג.

hud'dle up (האדל אפ) גיך אבטהאן, גיך אבענדיגען א זאך.

hue *n.* (היו) א פארב, א קאליר, א שאטירונג; א געשריי, א טומעלדיגער רעש פון פיעלע שטימען.

hue and cry (היו ענד קראי) א ליארם אדער א נעפילדער; דאס מאכען אן אלארם ביים נאכלויפען א פערברעכער; אין ענגלאנד — א געשריבענער אלארם־אויפרוף צו העלפען כאפען אן אנטלאפענעם פערברעכער.

hued *a.* (היוד) פון א בעשטימטען קאליר אדער קאליר־שאטירונג.

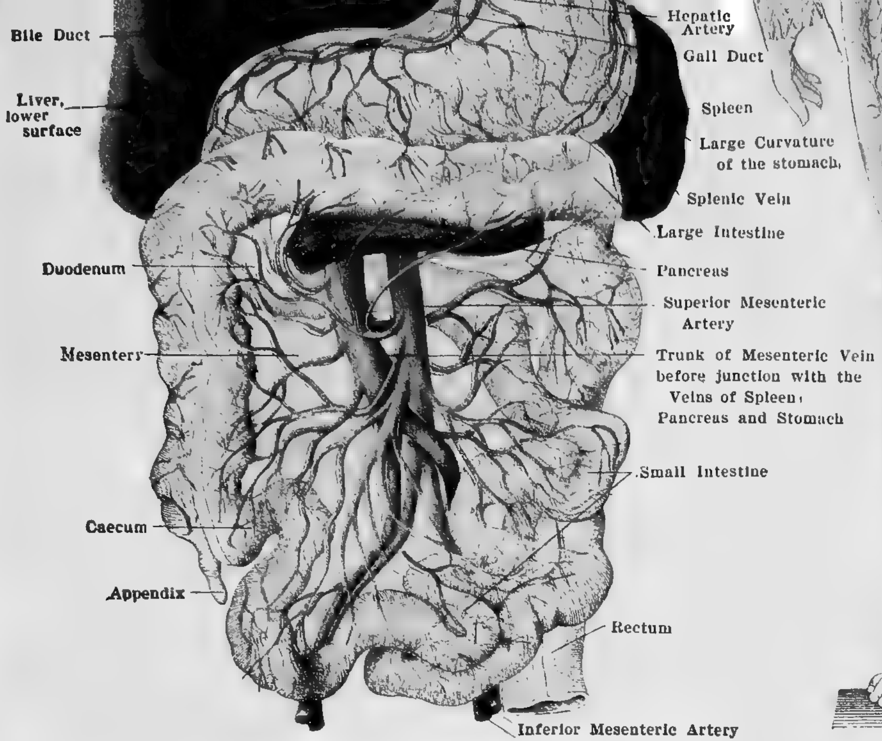

Fig. 4. Circulation of the Portal System.

(The Union of the veins of the stomach, intestines, spleen and pancreas with the trunk of the Portal Vein is covered by the stomach.)

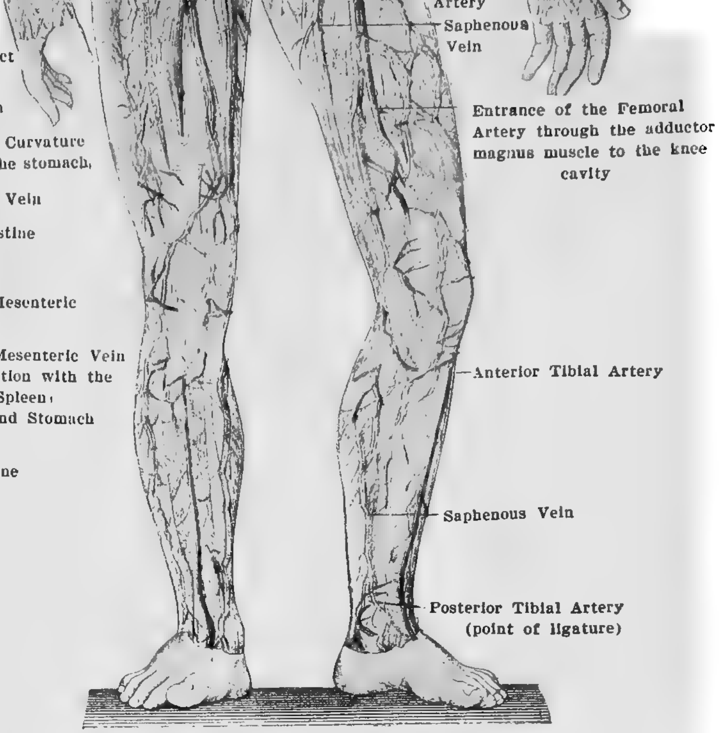

Fig. 5. Circulation of the Blood in the Body (large circulation)

(The Viscera of the Portal System, Fig. 4, have been removed from the abdominal cavity.)

The red lines indicate the Arteries, the blue lines the Veins

BLOODVESSELS OF THE HUMAN BODY

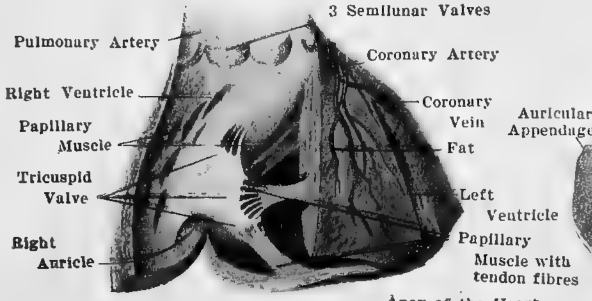

Fig. 1. The Heart.
(Both Ventricles are opened.)

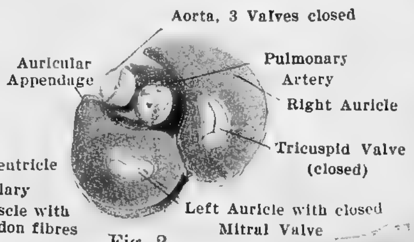

Fig. 2.
Auricles of the Heart.

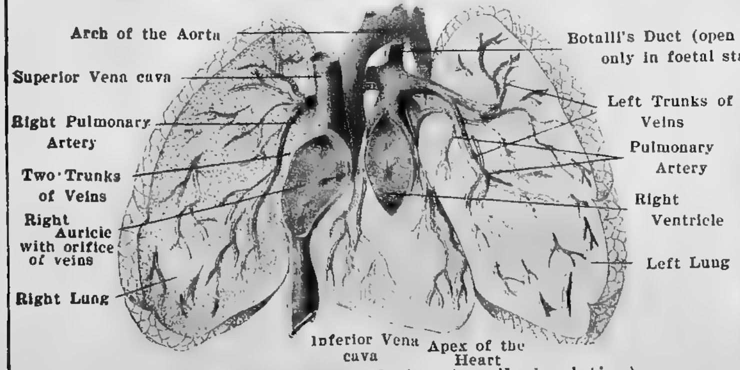

Fig. 3. Pulmonary Circulation (small circulation).

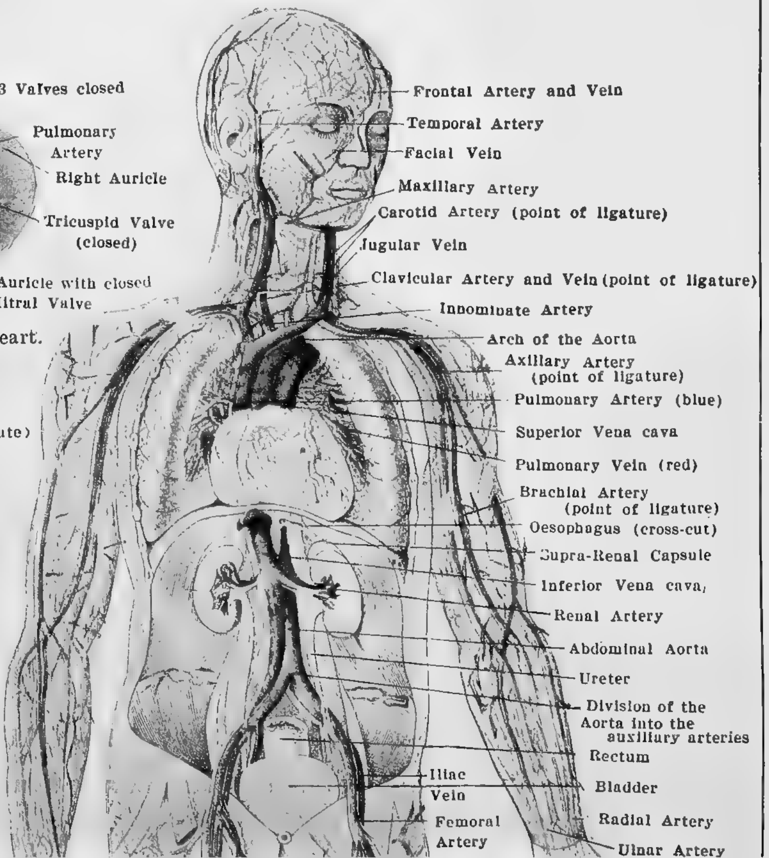

hue'less *a.* (היו׳-לעס) אהן קאליר, אהן שאטירונג, בלאס.

hu'er *n.* (היו׳-ער) א פישער וואס שטעהט אויף דער וואך און גיט א סיגנאל ווען עס קומט אן א סטאדע הערינג אדער אנדערע פיש וואס וואנדערען אין מאסען אין געוויסע צייטען פון יאהר.

huff *v., n. and a.* (האף) זיך אנצינדען פון כעס, ארויס פון די כלים; זיין קאפריזנע; זיך אנבלאזען; ווערען גרויס ביי זיך, שטאלץ אדער חוצפה׳דיג; אנבלאזען, אויפבלאזען; בעהאנדלען גראב, מיט כעס אדער חוצפה׳דיג; אין שאלמאט-שפיעל — צונעהמען א פיגור; אין דאמקעס-שפיעל — צונעהמען ביים געגנער א פעש-קע אלס שטראף, ווען ער פערנאכלעסיגט צוצונעהמען יענעמס א פעשקע; — אן אויסברוך פון צארן; דאס ווערען שטאלץ, חוצפה׳דיג, קאפריזנע אדער שלעכט-געשטימט; אויפגעבלאזען, שטאלץ; צארנדיג, אין כעס; קאפריזנע.

huff and puff (האף ענד פאף) דונער-רען און שטורמען; גוואלדעווען און פילדערען.

huff'ily *adv.* (האפ׳-אי-לי) שטאלץ; אנגעבלאזען, קאפריזנע; אין כעס, חוצפה׳דיג.

huff'iness *n.* (האפ׳-אי-נעס) אנגעבלאזענקייט, שטאלץ, חוצפה; צארן, שלעכטע שטימונג, קאפריזנעקייט.

huff'ingly *adv.* (האפ׳-אינג-לי) ז. *huffily*

huff'ish *a.* (האפ׳-איש) ז. *huffy*

huff'ishly *adv.* (האפ׳-איש-לי) ז. *huffily*

huff'ishness *n.* (האפ׳-איש-נעס) ז. *huffiness*

huff'y *a.* (האפ׳-אי) אנגעבלאזען, שטאלץ, קאפריזנע, חוצפה׳דיג, אין כעס.

hug *v. and n.* (האג) ליעגען נאהענט איינער צום צווייטען; שטארק ארומנעהמען; שטארק זיך האלטען אן עפעס; זיך ארומטראגען מיט עפעס; אומארמונג.

hug a belief' (האג ע בי-ליעף׳) האלטען זיך פעסט אין א גלויבען, שטארק גלויבען אין עפעס.

huge *a.* (היודזש) זעהר גרויס, אונגעהייער, ריעזיג.

huge'ly *adv.* (היודזש׳-לי) אויף א גרויסען, אונגעהייערען, ריעזיגען שטייגער.

huge'ness *n.* (היודזש׳-נעס) אונגעהייערע גרויסקייט, גוואלדיגע גרויס.

hug'ger *n.* (האג׳-ער) איינער וואס נעהמט ארום אדער וואס אומארמט.

hug'ger-mug'ger *v., n. and a.* (האג׳-ער-מאג׳-ער) פערשטיקען עפעס; טהון עפעס אין געהיים; בעהעלטעניש, פערבארגענהייט; דאס האלטען אדער טהון עפעס אין געהיים; בעהאלטען, געהיים, ביטערע, הינטען-ארום; אהן ארדנונג, אהן טאלק.

hug in a sin (האג אין ע סין) זיין צוגעבונדען צו א תאוה.

hug one's self (האג הוואנז סעלף) אנקווועלען פון זיך אליין.

hug the land (האג טהי לענד) געהן ווי מעגליך נאהענט צום ברעג [ווענען א שיף].

hug the shore (האג טהי שאור) געהן ווי מעגליך נאהענט צום ברעג [ווענען א שיף].

Hu'guenot *n.* (היו׳-גע-נאט) א הוגענאט [א פראטעסטאנט פון דער קאלוויניסטישער ריכטונג אין פראנקרייך אין זעכצעהנטען און זיעבצעהנטען יאהרהונדערט. די הוגענאטען זיינען זעהר שטארק פערפאלגט געווארען אין פראנקרייך. אין דער נאכט פון 24טען אויגוסט 1572 איז אין פאריז געמאכט געווארען א גרויסע שחיטה אויף די הוגענאטען וועלכע איז בעקאנט אין דער געשיכטע מיט דעם נאמען די בארטהאלאמעאוס-נאכט].

Hu'guenotism *n.* (היו׳-גע-נאט-איזם) דער גלויבען און די פרינציפען פון די הוגענאטען. ז. *Huguenot*

hulk *n. and v.* (האלק) דער קערפער פון א שיף [אהן די מאסטען, שטריק און די איבריגע אויסריכטונגען]; אן אלטע, אבגענוצטע שיף [הויפטזעכליך אין ענגלאנד א שיף פאר ארעסטאנטען]; עטוואס וואס איז שווער און אומגעלומפערט; א שווערער, גרויסער, אומגעלומפערטער מענש.

hul'king *a.* (האל׳-קינג) שווער, גרויס, אומגעלומפערט.

hul'ky *a.* (האל׳-קי) ז. *hulking*

hull *n. and v.* (האל) די הילזע [די אויסערע בעדעקונג פון עפעס]; א שאלעכץ, א סטרוטשקע, א שויט [פון ארבעס אדער בעבלעך]; דער קערפער פון א שיף [אהן די שטריק-ווערק און מאסטען]; שיילען, לושטשען; דורכשיסען דעם קערפער פון א שיף.

hullabaloo' *n.* (האל-ע-בע-לוה׳) א געטומעל, א געשריי, א מהומה.

hull down (האל דאון) אזוי ווייט, אז מען זעהט נור ארויס די מאסטען [ווענען א שיף].

hulled bar'ley (האלד באר׳-לי) געררשטען-גרויפען.

hull'er *n.* (האל׳-ער) איינער אדער עטוואס וואס שיילט אדער נעהמט אראב די שאלעכץ; א מאשין צו רייניגען באוועלפלאנצען.

hull'er-gin *n.* (האל׳-ער-דזשין) א מאשין צו רייניגען באוועל-פלאנצען.

hull'-gull *n.* (האל׳-גאל) אזא קינדער-שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען דארף טרעפען וויפיעל זאכען איינער האט אין דער פערמאכטער האנד.

hull'ing-machine' *n.* (האל׳-אינג-מע-שין׳) א מאשין וואס נעהמט אראב די שאלעכץ פון תבואה-קערנער; א גרויפען-מאשין.

hull'ing-mill *n.* (האל׳-אינג-מיל) א גרויפען-מיהל.

hullo' *int.* (הא-לאו׳) ז. *hello*

hull'y *a.* (האל׳-אי) וואס איז בעדעקט מיט א שאלעכץ אדער שויט.

hum *v., n. and int.* (האם) זשומען, זשוזשען [ווי א בין]; מורמלען; אונטערברומען; צעגערען אין ריידען, המ׳קען; זיך זאאיקען, שטאמלען; אבנארען; א זשומען, א זשוזשען, א געמורמעל; בעטרוג, נארעריי; הם!

hu'man *a. and n.* (היו׳-מען) מענשליך; א מענש.

hum and haw (האם ענד האה) מאכען איינוועגדונגען; זיך זאאיקען; זיין אונענטשלאסען.

humane' *a.* (היו-מיין׳) מענשליך, גוטהערציג; הומאניטאר, וואס מאכט מענשליכער, בעסער [הויפטזעכליך ווענען דער שעהנער ליטעראטור, פילאלאגיע און קלאסישער ליטעראטור].

humane' lear'ning (היו-מיין׳ לוירנינג) הומאניטארע וויסענשאפטען; די קלאסישע [גריכישע און רוימישע] שפראכען און ליטעראטור. ז. *humane*

humane'ly *adv.* (היו-מיינ׳-לי) מיט מענשליכקייט, מיט גוטהארציגקייט, הומאניטאר.

humane'ness *n.* (היו-מיינ׳-נעס) מענשליכקייט, גוטהארציגקייט.

hu'man-hear'tedness *n.* (היו׳-מען-הארט׳-עד-נעס) מענשליכקייט, גוטסקייט.

humanisa'tion *n.* (היו-מען-אי-זיי׳-שאן) ז. *humanization*

hu'manise *v.* (היו׳-מען-איז) ז. *humanize*

hu'maniser *n.* (היו׳-מען-אי-זער) ז. *humanizer*

hu'manism *n.* (היו׳-מען-איזם) מענשליכקייט, הומאניטעט; הומאניזם, קלאסישע בילדונג און קולטור [צו ענדע פון 15טען יאהרהונדערט, ווען אין אייראפא האט צוריק אויפגעבליהט די קלאסישע בילדונג און קולטור].

hu'manist *n. and a.* (היו׳-מען-איסט) א הומאניסט, איינער וואס שטודירט די קלאסישע [אלט-רוימישע און אלט-גריכישע ליטעראטור]; איינער וואס שטודירט די מענשליכע נאטור; הומאניסטיש.

humanis'tic *a.* (היו-מע-ניס׳-טיק) וואס איז שייך צו דער מענשהייט אדער מענשליכקייט; הומאניסטיש. ז. *humanism*

humanis'tically *adv.* (היו-מע-ניס׳-טי-קעל-אי) מיט מענשליכקייט, מיט גוטהערציגקייט; הומאניסטיש. ז. *humanism*

humanita'rian *n. and a.* (היו-מען-אי-טיי׳-רי-ען) א הומאניטאריער, א וואהלטהעטער, א פילאנטראפ; א קריסט וואס גלויבט נים אין קריסטוס׳עס געטליכער אבשטאמונג, אן אוניטאריער.

humanita'rianism *n.* (היו-מען-אי-טיי׳-רי-ען-איזם) הומאניטארישע פרינציפען, מענשען-ליעבע; וואהלטהעטיגקייט, פילאנטראפיע; די לעהרע אז קריסטוס איז געווען א בשר-ודם און נים גאט׳ס זוהן.

human'ity *n.* (היו-מענ׳-אי-טי) מענשליכקייט; מענשהייט; מענשען-ליעבע, הומאניטעט; דאס שטודירען די מענשליכע נאטור; דאס שטודירען די הומאניטארע ליטעראטור [די שעהנע ליטעראטור, די קלאסישע ליטעראטור, פילאלאגיע, גראמאטיק און רעטאריק].

humaniza'tion *n.* (היו-מען-אי-זיי׳-שאן) פערמענשליכונג, פערעדלונג.

hu'manize *v.* (היו׳-מען-איז) פערמענשליכען, פערפיינערען, פערעדלען; אויסגעעדעלט ווערען, מענשליכער ווערען.

hu'manized lymph (היו׳-מען-איזד לימף) ז. *humanized vaccine*

hu'manized vac'cine (היו׳-מען-איזד וועק׳-סין) פאקען-שטאף גענומען פון מענשליכע פאקען [נים פון בהמות].

hu'manizer *n.* (היו׳-מען-אי-זער) איינער וואס עדעלט אויס, בילדעט אויס, מאכט מענשליכער.

hu'mankind *n.* (היו׳-מען-קאינד) די מענשהייט, דאס מענשען-געשלעכט.

hu'manly *adv.* (היו׳-מען-לי) מענשליך; לויט מענשליכע בעגריפען, גלויבען, געוועהנהייטען א. ז. וו.

hu'manness *n.* (היו׳-מען-נעס) מענשליכקייט, דאס זיין מענשליך.

hu'man race (היו׳-מען רייס) דאס מענשען-געשלעכט.

hu'man skel'eton (היו'-מען סקעל'-ע-טאן) א סקעלעט פון א מענשען.

Humane' Soci'ety (היו'-מיין' סא-סאי'-ע-טי) א צער-בעלי-חיים געזעלשאפט.

hu'man spe'cies (היו'-מען ספיע'-שיעז) דאס מענשליכע געשלעכט.

huma'tion *n.* (היו-מיי'-שאן) די בעערדיגונג, דאס ברייגנען צו קבורה.

hum a tune (האם ע טיון) אונטערברומען א ניגון.

hum'bird *n.* (האם'-בוירד) ז. *humming-bird*.

hum'ble *a. and v.* (האמבל) נידריג; דעמיטהיג; עניוות'דיג; בעשיידען; פשוט, ניט וויכטיג; געהארכזאם, אונטערטעניג; ערנידריגען, דעמיטהיגען.

hum'ble-mouthed *a.* (האמ'בל-מאוטהט) בעשיידען, עניוות'דיג, ערנידריגט [אין רעדען].

hum'bleness *n.* (האמ'בל-נעס) נידריגקייט, דעמיטהיגקייט; עניוות; בעשיידענהייט; פשוט'קייט, ניט וויכטיגקייט; אונטערטעניגקייט, געהארכזאמקייט.

hum'ble-pie *n.* (האמ'בל-פאי) א נעבעקס געמאכט מיט פלייש פון די איינגעווייד פון א הירש.

hum'ble-plant *n.* (האמ'בל-פלענט) די זינפלאנצע אדער די ריהר-מיך-ניט-אן-פלאנצע.

hum'bler *n.* (האמ'-בלער) אן ערנידריגער; איינער אדער עטוואס וואס ערנידריגט.

hum'bler clas'ses (האמ'-בלער קלעס'-עז) די אונטערשטע קלאסען פון פאלק.

hum'bles *n.* (האמבלז) די איינגעווייד פון א הירש.

hum'ble ser'vant (האמבל סויר'-וועגט) אונטערטעניגסטער דיענער, געהארכזאמער דיענער [ווי עס ווערט אמאל געשריבען ביים שלוס פון א בריעף פאר דער אונטערשריפט].

hum'bling *n.* (האמ'-בלינג) ערנידריגונג; דאס רוישען, דאס זשומען, דאס מורמלען.

hum'blingly *adv.* (האמ'-בלינג-לי) מיט הכנעה, מיט אונטערטעניגקייט, מיט ערנידריגונג.

hum'bly *adv.* (האמ'-בלי) מיט עניוות, אהן שטאלץ, מיט ערנידריגונג, געהארכזאם, אונטערטעניג.

hum'bug *n. and v.* (האמ'-באג) א שווינדעל, א ליגען, א בעטרוג; א ליגנער, א שארלאטאן; בעשווינדלען, אבנארען, בעטריגען.

hum'buggery *n.* (האמ'-באג-ער-אי) שווינדעל, בעטרוג, פאלשקייט.

hum'drum *a., n. and v.* (האמ'-דראם) איינארטיג, מיט איינעם און דעמזעלבען שטייגער; אהן שום פערענדערונגען; נודנע; א נודנער געשפרעך; נודנעקייט; איינארטיגקייט; פערברייגנען די צייט אויף א לאנגווייליגען שטייגער.

humecta'tion *n.* (היו-מעק-טיי'-שאן) די בעפייכטונג, די בענעצונג.

hu'mefy *v.* (היו'-מי-פאי) ווייך מאכען, פייכט מאכען.

hu'meral *a.* (היו'-מע-רעל) וואס געהערט צו דעם שולטער אדער צו דער פלייצע.

hu'merus *n.* (היו'-מע-ראס) דער שולטער-ביין, דער פלייצע-ביין.

hum'hum *n.* (האמ'-האם) גראבער אינדישער לייווענד.

hu'mic *a.* (היו'-מיק) וואס בעקומט זיך פון הומוס אדער דאס-ערד. ז. *humus*.

hu'mid *a.* (היו'-מיד) פייכט, נאס.

humid'ity *n.* (היו-מיד'-אי-טי) די פייכטקייט, נאסקייט; אין מעטעאראלאגיע — די גרויס פון פייכטקייט אין דער אטמאספערע.

hu'midness *n.* (היו'-מיד-נעס) פייכטקייט, נאסקייט.

hu'midor *n.* (היו'-מי-דאהר) אזא קעסטעל, אין וועלכען מען האלט ציגארען זיי זאלען ניט פערטריקענט ווערען.

humid'ostat *n.* (היו-מיד'-א-סטעט) אזא פארט-סיגאר, וועלכער ענטהאלט אין זיך א פייכטען מאטעריאל, כדי די ציגארען זאלען ניט פערטריקענט ווערען.

hu'mifuse *a.* (היו'-מי-פיוס) אין באטאניק — וואס פערשפרייט זיך איבער'ן באדען; קריכענד [וועגען געוויסע פלאנצונגען].

humil'iate *v.* (היו-מיל'-אי-אייט) ערנידריגען; דעמיטהיגען.

humil'iating *a.* (היו-מיל'-אי-איי-טינג) ערנידריגענד; דעמיטהיגענד.

humilia'tion *n.* (היו-מיל-אי-איי'-שאן) ערנידריגונג; דעמיטהיגונג.

humil'ity *n.* (היו-מיל'-אי-טי) די זעלבסט-ערנידריגונג, עניוות; אונטערגעווארפענקייט, געהארכזאמקייט.

hum'mel *v.* (האמ'-על) וועהען געגרשטען [אברייניגען די קערנער פון דער איינהילונג].

hum'mer *n.* (האמ'-ער) א זשומזשער, א זשוזשער, א מורמלער; איינער וואס שטייגט אריבער אלע אנדערע, ספעציעל אין שנעלקייט אדער פלינקקייט; א זשום-פויגעלע אדער קאליברי; אן ארט טעלעפאן-גלעקעל, וואס זשוזשעט אנשטאט קלינגען.

hum'ming *n. and a.* (האמ'-אינג) דאס זשוזשען, דאס זשומזשען, דאס מורמלען; וואס זשוזשעט, וואס מורמעלט.

hum'ming-bird *n.* (האמ'-אינג-בוירד) דאס זשום-פויגעלע [איינס פון דעם מין קלייניגקע פויגעלעך, ווי די קאליברי א. ד. ג. וועלכע זשומען ווי פליגען דורך דער שנעלער בעוועגונג פון זייערע פליגלען].

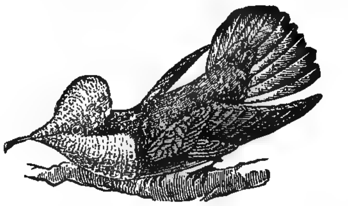

Humming-bird

hum'mock *n.* (האמ'-אק) א בערגעל; נידריגע בערגלעך בעוואקסען מיט וואלד; קריהעס אדער אייז-בערגלעך, וואס הויבען זיך אויף איינע אויף די אנדערע.

hum'mocky *a.* (האמ'-אק-אי) פול מיט בערגלעך.

hum'mum *n.* (האמ'-אם) א טערקישע באד, א שוויץ-באד.

hu'mor *n. and v.* (היו'-מאר) פייכטקייט, נאסקייט; דער פליסיגער שטאף פון א לעבעדיגען קערפער [ווי בלוט, גאל א. ד. ג.]; דאס געמיטה, די ארט פון פיהלונג; די שטימונג; א קאפריז, אן איינפאל; הומאר [די פעהיגקייט צו בעמערקען און איבערגעבען די לעכערליכע זייט פון עפעס]; שפאס, וויציגקייט; בעוויליגען, בעפרידיגען, טהאן א געפעליגקייט; נאכגעבען א קאפריז אדער תאוה; צופאסען; זיך ריכטען נאך עפעס.

hu'moral *a.* (היו'-מאר-על) וואס געהערט צו אדער נעהמט זיך פון די פליסיגקייטען אין קערפער.

hu'moralism *n.* (היו'-מאר-על-איזם) דאס בעלאנגען אדער דאס בעקומען זיך פון די פליסיגע שטאפען אין קערפער; די לעהרע, אז אלע קראנקהייטען נעהמען זיך פון א געוויסען צושטאנד פון די פליסיגע שטאפען אין קערפער.

hu'morism *n.* (היו'-מאר-איזם) אין מעדיצין — די טעאריע דאס א קראנקהייט ווערט פעראורזאכט דורך פערדארבענע פליסיגקייטען אין קערפער; די מאניערען, נייגונגען אדער פעהיגקייטען פון א הומאריסט.

hu'morist *n.* (היו'-מאר-איסט) א הומאריסט, א שפאס-טרייבער, א וויצלינג.

humoris'tic *a.* (היו-מאר-איס'-טיק) הומאריסטיש, וויציג.

hu'morless *a.* (היו'-מאר-לעס) אהן הומאר, אהן לעבעדיגקייט; לאנגווייליג.

hu'morous *a.* (היו'-מאר-אס) קאפריזנע, איינגענזיניג; שפאסיג, וויציג.

hu'morously *adv.* (היו'-מאר-אס-לי) אויף א הומאריסטישען שטייגער; אויף א וויציגער, שפאסיגער ארט.

hu'morousness *n.* (היו'-מאר-אס-נעס) קאפריזנעקייט; פרעהליכקייט; שארפזיניגקייט, וויציגקייט; נייגונג צו טרייבען קאטאוועס.

hu'morsome *a.* (היו'-מאר-סאם) ז. *humorous*.

hu'morsomely *adv.* (היו'-מאר-סאם-לי) ז. *humorously*.

hu'mous *a.* (היו'-מאס) וואס איז שייך צו דאס-ערד אדער משערנאזאם [א שווארצער, פעטער און פרוכטבארער ערד-באדען].

hump *n. and v.* (האמפ) א הויקער, א הארב; אויסבויגען דעם רוקען, מאכען א הארב; צונויפציהען זיך, איילען, מאכען שנעל; אנבלאזען זיך; אנשטרענגען זיך.

hump'back *n.* (האמפ'-בעק) ז. *hunchback*.

hump'backed *a.* (האמפ'-בעקט) ז. *hunchbacked*.

humped *a.* (האמפט) הארבאטע, הויקערדיג.

hump'-shoul'dered *a.* (האמפ'-שאול'-דערד) וואס האט הויכע אויסגעבויגענע אקסלען.

hump'ty-dump'ty *a. and n.* (האמפ'-טי-דאמפ'-טי) קורץ און ברייט; א קורצער און דיקער מענש; א פאנטאמימע, אין וועלכער עס שפיעלט א קורצער און דיקער מענש; א מין שנאפס.

hump'y *a.* (האמפ'-אי) פול מיט בערגלעך; הויקערדיג, הארבאטע; א שטיבעל, א ביידעל.

hu'mus *n.* (היו'-מאס) הומוס אדער דאס-ערד [א פרוכטבארער, פעטער, שווארצער ערד-באדען, וועלכער ענטהאלט אין זיך פיעל איבערגעפוילטע ארגאנישע שטאפען].

Hun *n.* (האן) אן אונגאר, איינער פון אונגארן; איינער פון די הונען [א קריעגעריש, אזיאטיש פאלק, וואס האט אין 5טען יאהרהונדערט פערניכטעט און צושטערט מעהר ווי א העלפט פון דער רוימישער מלוכה].

hunch *n. and v.* (האנטש) א הארב, א

הויקער; אַ גרויס שטיק, אַ גרויסע המוציא; אַ שטויס מיט'ן עלענבויגען; שטויסען מיט'ן עלענבויגען; מאַכען הארבאַטע.

hunch'back *n.* (האַנטש׳-בעק) אַן אויסגעבויגענער רוקען; אַ הארבאַטער מענש, איינער מיט אַ הויקער; אַ מין וואַלפיש מיט אַן אויסגעבויגענעם רוקען.

hunch'backed *a.* (האַנטש׳-בעקט) הארבאַטע, הויקערדיג.

hunch'y *a.* (האַנ׳-טשי) הויקערדיג, האַרבאַטע.

hun'dred *n. and a.* (האַנ׳-דרעד) הונדערט; אַ הונדערט, אַ מאה; אין מיטעלאַלטערליכען ענגלאַנד — די צענט־גראַפשאַפט אדער לאַנד־בעצירק [אַן אדמיניסטראַטיווער בעצירק מיט אַ געריכט פאַר ציווילע און קרימינעלע פערברעכענס].

hun'dred-court *n.* (האַנ׳-דרעד-קאָורט) אין מיטעלאַלטערליכען ענגלאַנד — אַ בעצירקס־געריכט [אַ געריכט פון אַ צענט־גראַפשאַפט אדער לאַנד־בעצירק פאַר ציווילע און קרימינעלע פערברעכענס].

Hun'dred Days (*the*) (האַנ׳-דרעד דייז) "די הונדערט טעג" [פון נאַפּאָלעאָן דעם ערשטענס הערשונג זינט ער האָט זיך צוריקגעקעהרט פון עלבאַ ביז זיין צווייטער נידערלאַגע, פון דעם 20טען מערץ ביז דעם 28טען יוני, 1815].

hun'dreder *n.* (האַנ׳-דרעד-ער) אין מיטעלאַלטערליכען ענגלאַנד — אַן איינוואוינער אדער גוטס־בעזיצער פון אַ צענט־גראַפשאַפט [ז. *hundred*]; איינער וועלכער קען זיין אויסגעקליבען אַלס געריכטס־געשווארענער אין אַ בעצירקס־געריכט [ז. *hundred-court*]; דער מאַגיסטראַט פון אַ צענט־גראַפשאַפט.

hun'dredfold *n.* (האַנ׳-דרעד-פאָולד) הונדערטפאַך, הונדערט מאָל אַזוי פיעל.

hun'dredman *n.* (האַנ׳-דרעד-מען) אין מיטעלאַלטערליכען ענגלאַנד — דער מאַגיסטראַט פון אַ צענט־גראַפשאַפט אדער לאַנד־בעצירק.

hun'dredth *n.* (האַנ׳-דרעדטה) דער הונדערטסטער; אַ הונדערט־חלק, אַ הונדערטעל.

hun'dredweight *n.* (האַנ׳-דרעד-הווייט) אַ צענטער [אַ געוויכט פון הונדערט פונט].

hung (האַנג) געהאַנגען, אויפגעהאַנגען. ז. *hang*

Hunga'rian *a. and n.* (האַנ-גיי׳-רי-ען) וואָס איז שייך צו אונגאַרן; אַן אונגאַר; אַ מאַדיאַר; די אונגאַרישע שפּראַך.

hung beef (האַנג ביעף) איינגעזאַלצען פלייש, וואָס איז געדעמפט און געטריקענט.

hun'ger *n. and v.* (האַנ׳-גער) הונגער; אַ דורשט אדער אַ שטאַרקער פערלאַנג נאָך עפּעס; הונגערען; דורשטען נאָך עפּעס, שטאַרק פערלאַנגען.

hun'ger-bit *a.* (האַנ׳-גער-ביט) וואָס ליידט הונגער, געפּלאָגט פון הונגער.

hun'ger-bit'ten *a.* (האַנ׳-גער-ביט׳ן) ז. *hunger-bit*

hun'ger-cure *n.* (האַנ׳-גער-קיור) דאָס היילען אַ קראַנקהייט דורך זעהר אַ שטרענגער דיעטע [דורך אָבהאַלטען זיך פון עסען].

hun'gered *a.* (האַנ׳-גערד) פערהונגערט, אויסגעהונגערט.

hun'gerer *n.* (האַנ׳-גער-ער) איינער וואָס הונגערט; איינער וואָס דורשט שטאַרק נאָך עפּעס, איינער וואָס האָט אַ שטאַרקען פערלאַנג נאָך עפּעס.

hun'ger-grass *n.* (האַנ׳-גער-גרעס) אַזאַ גראָז מיט בינטלעך בליהונג וואָס זיינען ענליך צו אַ פוקסען־עק ז. *foxtail*

hun'ger-rot *n.* (האַנ׳-גער-ראָט) אַ קראַנקהייט ביי שעפּסען פון שלעכטער פּאַשע אדער פּיטערונג.

hun'ger-starved *a.* (האַנ׳-גער-סטאַרווד) פערהונגערט, אויסגעמאַרעט פון הונגער.

hun'ger strike (האַנ׳-גער-סטראַיק) אַ שטרייק פון אַרעסטאַנטען אין אַ טורמע, וועלכער בעשטעהט אין ענטזאַגען זיך פון עסען און פרייוויליגען הונגער.

hun'gerworm *n.* (האַנ׳-גער-הוואָירם) אַ שטענדיגער הונגער; אַ שטאַרקער אַפּעטיט וואָס קען קיינמאָל ניט געשטילט ווערען.

hung ju'ry (האַנג דזשו׳-רי) אַ יורי אדער געריכטס־געשווארענע, וועלכע קענען ניט אַרויסטראָגען קיין געריכטס־אורטייל צוליעב איין מיטגליעד, וועלכער מאַכט שטערונגען צוליעב אונעהרליכע אדער פּערזענליכע צוועקען.

hun'grily *adv.* (האַנ׳-גרי-לי) אויף אַ זשעדנעם, הונגעריגען אדער גיעריגען אופן.

hun'gry *a.* (האַנ׳-גרי) הונגעריג; וואָס האָט אַ שטאַרקען חשק צו עפּעס; אָרעם; אונפּרוכטבאַר.

hun'gry e'vil (האַנ׳-גרי אי׳וול) אַן אונגעוועהנליכער אַפּעטיט צום עסען ביי פערד.

hun'gry ta'ble (האַנ׳-גרי טייבל) אַן אָרעמער מאָהלצייט.

hunk *n. and a.* (האַנק) 1. אַ גרויס שטיק; 2. אַ פערשלומפּערטע פרוי; 3. אויסגעצייכענט, פּאַרטרעפליך.
1. Give the beggar a hunk of bread.

Hun'ker *n.* (האַנ׳-קער) אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַ קאָנזערוואַטאָר, איינער, וועלכער דערלאָזט ניט קיין נייע איינפיהרונגען און רעפאָרמען.

hun'kerism *n.* (האַנ׳-קער-איזם) קאָנסערוואַטיזם: אַ פיינדליכע האַלטונג צו יעדען פּראָגרעס און פאָרטשריט.

hunks *n.* (האַנקס) אַ קמצן, אַ קאַרגער מענש.

hun'ky *a.* (האַנ׳-קי) אויסגעצייכענט, פּאַרטרעפליך.

hun'ky-do'ry *a.* (האַנ׳-קי-דאָו׳-רי) ז. *hunky*

hunt *v. and n.* (האַנט) פיהרען יאַגד; יאָגען, פערפאָלגען, נאָכיאָגען, נאָכשפּירען; זוכען, נאָכזוכען; אַ יאַגד; פערפאָלגונג, נאָכשפּירונג, נאָכזוכונג, זוכונג; אַ מחנה יאַגד־הינד; אַ יאַגד־געזעלשאַפט; די געגענד, וואו מען פיהרט יאַגד מיט הינד.

hunt at force (האַנט עט פאָורס) העצען די הינד אויף דער חיה [ביי יאַגד] אנשטאָט זי צו שיסען.

hunt change (האַנט טשיינדזש) נאָכפאָלגען נאָך אַן אַנדער, נייער שפּור [ווענען יאַגד־הינד].

hunt coun'ter (האַנט קאַונ׳-טער) נאָכשפּירען אדער פערפאָלגען אויף אַ פאַלשער שפּור.

hunt down (האַנט דאַון) דערגרייכען און כאַפּען אדער טויטען [אויף יאַגד]; פערפאָלגען רודף'ען ביז צום לעצטען.

hun'ter *n.* (האַנ׳-טער) אַ יעגער; אַ יאַגדהונד, אַ שפּיר־הונד; אַ יאַגד־פערד; אַ זוכער; אַזאַ גרויסער קוקוק־פויגעל [אין יאַמאַיקאַ]; אַ יאַגד־שפּין אדער וואָלף־שפּין [אַזאַ שפּין וואָס יאָגט זיך נאָך אינזעקטען אנשטאָט צו וואַרטען ביז זיי וועלען אַריינפאַלען אין זיין שפּינוועב].

Hun'ter's screw (האַנ׳-טערז סקרוה) די האַנטערס־שרויף אדער די דיפערענציאַל־שרויף [אַ שרויף דורך וועלכער עס געהט אין מיטען דורך אַ צווייטע שרויף. די מעלה פון דיעזער שרויף איז, וואָס זי שרויפט זעהר שטאַרק און רעגולירט גוט, ניט האָבענדיג אַזאַ געדיכטען שרויפען־גאַנג ווי ביי אַן איינפאַכער שרויף].

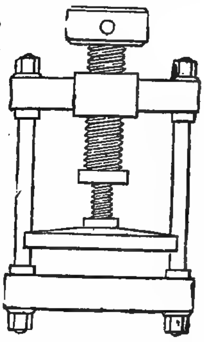

Hunter's Screw

hun'ting *n.* (האַנ׳-טינג) יאַגד, דאָס יאָגען, דאָס נאָכיאָגען, דאָס זוכען.

hun'ting-bag *n.* (האַנ׳-טינג-בעג) אַ יאַגד־טאַש.

hun'ting-box *n.* (האַנ׳-טינג-באָקס) אַ יעגער־שטיבעל.

hun'ting-coat *n.* (האַנ׳-טינג-קאָוט) אַ יאַגד־ראָק.

hun'ting-cog *n.* (האַנ׳-טינג-קאָג) דער איבעריגער צאָהן אין איינעם פון צוויי צאָהן־רעדער, כדי אין זייערע בעוועגונגען זאָלען זיך ניט צוזאַמענטרעפען אַלע מאָל איינע און דיעזעלביגע צייהנער.

hun'ting-ground *n.* (האַנ׳-טינג-גראַונד) אַ יאַגד־פּלאַץ.

hun'ting-horn *n.* (האַנ׳-טינג-האָרן) אַ יאַגד־האָרן.

hun'ting-jug *n.* (האַנ׳-טינג-דזשאַג) אַ קרוג מיט רעליעפע בילדער פון יאַגד, יעגער, יאַגד־הינד א. ד. ג.

hun'ting-leop'ard *n.* (האַנ׳-טינג-לעפּ׳-אַרד) דער יאַגד־לעמפּערט [אַ לעמפּערט, וועלכער איז געלערענט צו פאַנגען אַנטילאָפּען].

hun'ting-shirt *n.* (האַנ׳-טינג-שוירט) אַ יעגער־בלוזע.

hun'ting-song *n.* (האַנ׳-טינג-סאָנג) אַ יעגער־ליעד.

hun'ting-sword *n.* (האַנ׳-טינג-סאָורד) אַ יעגער־שווערד [אַזאַ שווערד וואָס יעגערס בענוצען ענדגילטיג צו דער'הרג'ענען אַ געשאָסענע חיה].

hun'ting the slip'per (האַנ׳-טינג טהי סליפּ׳-ער) פּאַנטאָפעל־יאַגד [אַ געוויסע שפּיעל, וואו מען בעהאַלט אַ שוך און איינער מיט פערבונדענע אויגען דאַרף איהם געפינען].

hun'ting-tide *n.* (האַנ׳-טינג-טאַיד) דער יאַגד־סעזאָן, די צייט פון יאַגד.

hunt out (האַנט אַוט) אויסשפּירען, אויספאָרשען, אויסזוכען.

hunt'ress *n.* (האַנט׳-רעס) אַ יעגערין.

hunts'man *n.* (האַנטס׳-מען) אַ יעגער, אַ יעגער־יונג.

hunts'manship *n.* (האַנטס׳-מען-שיפּ) יעגעריי, יעגער־קונסט.

hunt's'-up *n.* (האַנטס׳-אַפּ) עטוואָס וואָס וועקט אויף; אַ רוף צו ערוואַכען.

hunt the squir'rel (האַנט טהי סקוואָר׳-על) אַ קינדער־שפּיעל אין יאַגעניש [דער וואָס ווערט אָנגעריהרט מיט דער האַנד יאָגט נאָך דעם אָנריהרער ביז ער כאַפּט איהם און דער געכאַפּטער מוז

דאז פערנעהמען דעם פלאץ פון דעם נאכ־יאגער].

hunt up (האנט אפּ) אויסזוכען, סטארען זיך אויסצוגעפינען.

1. **Hunt up** my cousin when you are in Chicago. 2. I shall **hunt up** material for my speech.

hur'dle *n. and v.* (הויר'דל) א ראהם אדער ווענטעל געפלאכטען פון ריטער אדער שטעקענס; א מין שליטען אדער געפלאכטענער קארב, אין וועלכען מען פלעגט אמאל פיהרען פעראורטיילטע פער־ברעכער צום עשאפאט; אין פעסטונגען — די בינטלעך צווייגען, מיט וועלכע מען פילט אן א גראבען; א געפלאכטענער פארקאן ארום א פעלד אדער גארטען; א וואנד פון געפלאכטע־נע צווייגען ביים ברעג פון א טייך, כדי דאס וואסער זאל ניט אונ־טערשווענקען די ערד; אין וועט־לויף — א מין ווענטעל אדער קינסטליכער באריער, וועלכען דער לויפער דארף אריבערשפרינגען; א מין אייזער־נע אדער הילצערנע ראהם, אויף וועלכער מען ציהט אן געוואלעטע וואליק, כדי אויסצוואוואלקען עס און מאכען א הוט; מאכען א צאם אדער בעדעקען מיט גע־פלאכטענע צווייגען אדער שטעקענס; אין וועט־לויף — אריבערשפרינגען א קינסט־ליכען באריער אדער געפלאכטען ווענ־טעל.

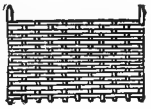

Hurdle

hur'dle-race *n.* (הויר'דל־רייס) א וועט־לויף, אין וועלכען דער לויפער דארף אריבערשפרינגען איבער באריערען אדער ווענטלעך.

hurds *n.* (הוירדז) פאקולע, די פסולת פון קאנאפּליעס [פּענקע, האנף].

hur'dy-gur'dy *n.* (הויר'־די־גויר'־די) אן אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינ־סטרומענט ענהליך צו א גיטארע מיט פיער אדער מעהר סטרונעס, וועלכע ווערען בע־ריהרט און לאזען ארויס טענער דורך א רעדעל וואס ווערט געדרעהט מיט דער לינקער האנד.

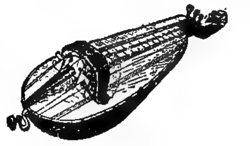

Hurdy-gurdy

hurl *v. and n.* (הוירל)ווארפען מיט קראפט, שליידערען; אנידערווארפען, שטירצען; אויסשרייען, אנפאלען מיט א געשריי; שנעל בעוועגען זיך, לויפען; פליהען ווי א פייל פון בויגען; שפּיעלען אין שליידערען א באל; ווארפען עפּעס אויף איינעם; דאס שליידערען, דאס ווארפען; דאס לויפען פון וואסער; דאס לויפען בארג־אראב; א ווענטעל אדער אן אנדער זאך געפלאכטען פון ריטער אדער שטעקענס.

hurl'bone *n.* (הוירל'־באון) דער קניי־ביין ביי א פערד.

hur'ling *n.* (הויר'־לינג) א מין באל־שפּיעל.

hur'ly-bur'ly *n.* (הויר'־לי־בויר'־לי) א געטומעל, א סומאטאכע, א גערויש.

hurra' *int. and v.* (הורא') ז. ***hurrah***

hurrah' *int. and v.* (הורא') הורא! שרייען הורא.

hur'ricane *n.* (האר'־אי־קיין) א שטורם־ווינד, א ציקלאן.

hur'ried *a.* (האר'־איד) איילינ, איבער־איילט; געטהאן אין איילעניש.

hur'riedly *adv.* (האר'־איד־לי) אין איילעניש.

hur'riedness *n.* (האר'־איד־נעס) איי־לעניש.

hur'rier *n.* (האר'־אי־ער) איינער וואס איילט; איינער וואס טרייבט אונטער.

hur'ry *v. and n.* (האר'־אי) איילען, אונטערטרייבען; צווינגען אדער ווירקען אויף איינעם צו טהאן א שלעכטע אדער נארישע זאך; שטופּען [א וועגעל] אין א קויהלען־שאכטע; בעוועגען אדער טהאן עפּעס אין איילעניש; דאס זיין אין איי־לעניש; דאס מאכען עפּעס שנעל; איילע־ניש, אויפגערעגטקייט, אונרוהיגקייט.

hur'ry away' (האר'־אי ע־הויי') שנעל אוועקפיהרען, שנעל אוועקגעהן.

hur'rygraph *n.* (האר'־אי־גרעף) א בריעף אדער אן אנדער שריפט וואס איז געשריבען אין גרויס איילעניש.

hur'ry-scur'ry *adv.* (האר'־אי־סקאר'־אי) אין איילעניש, אין אונארדנונג; צו־רודערטערהייד.

hur'ry-skur'ry *adv.* (האר'־אי־סקאר'־אי) ז. ***hurry-scurry***

hurt *v. and n.* (הוירט) קאליעטשען, פערוואונדען, פעראורזאכען וועהטאג; שע־דיגען, בעליידיגען; פערשאפען עגמת נפש; טהאן שאדען; א פערלעצונג, א בע־ליידיגונג, א וואונד, א שאדען, א היזק.

hurt at (הוירט עט) געקרענקט דורך אדער צוליעב עפּעס.

hur'ter *n.* (הויר'־טער) איינער וואס פערשאפט וועהטאג אדער שאדען; איי־נער וואס פערשאפט עגמת נפש.

hurt'ful *a.* (הוירט'־פול) שעדליך, פער־דערבליך; וואס רופט ארויס א וועהטאג; וואס פערשאפט עגמת נפש.

hurt'fully *adv.* (הוירט'־פול־אי) אויף א שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן.

hurt'fulness *n.* (הוירט'־פול־נעס) שעד־ליכקייט, פערדערבליכקייט.

hur'tle *v.* (הויר'טל) בעוועגען מיט קראפט, שטויסען; געשווינד ארומדרעהען; בעוועגען זיך מיט קראפט; זיך געשווינד ארומדרעהען.

hur'tleberry *n.* (הויר'טל־בער־אי) א מין שווארצע אדער טונקעל־בלויע יאגדע. ז. ***huckleberry***

hurt'less *a.* (הוירט'־לעס) אונשעדליך; אונבעשעדיגט, אונבעריהרט.

hurt'lessly *adv.* (הוירט'־לעס־לי) אויף אן אונשעדליכען אדער אונבעשעדיגטען אופן.

hus'band *n. and v.* (האז'־בענד) א מאן [פון א ווייב]; א שפּארזאמער ווירטה אדער פערוואלטער; זיין איינער'ס מאן; געבען איינער א מאן; עקאנאמיזירען, זיין א גוטער ווירטה.

hus'bandage *n.* (האז'־בענ־דעדזש) געצאהלט פאר שיפס־פערוואלטונג.

hus'bandhood *n.* (האז'־בענד־הוד) דאס זיין א פערהייראטער מאן.

hus'bandless *a.* (האז'־בענד־לעס) אהן א מאן.

hus'bandly *a.* (האז'־בענד־לי) מעשה ווירטה, ווי א גוטער מאן.

hus'bandman *n.* (האז'־בענד־מען) אן אקערס־מאן, א לאנד־ווירטה, א פער־מער.

hus'bandry *n.* (האז'־בענד־רי) אקער־בוי, לאנדבוי.

hush *int., n., v. and a.* (האש) סט! שטיל! שטילקייט; שווייגען, זיין שטיל; מאכען שווייגען, שטיל מאכען; בערוהי־גען; שטיל, רוהיג.

hush'aby *int. and a.* (האש'־ע־באי) שטיל! אי־לו־לו־לו! וואס שטילט איין, וואס לולעט איין.

hush'-mon'ey *n.* (האש'־מאנ'־אי) שווייג־געלד, לא־יחרץ־געלד.

hush up (האש אפּ) פערשטיקען, פער־דעקען, מאכען א שווייג.

husk *n. and v.* (האסק) א מעקענע; א שאלעכץ, א הילז, א לושקע; א שויט, א סטרוטשקע; דער קליינער געפלעקטער הונד־פיש; אראבנעהמען דעם שאלעכץ; אויסשיילען, אויסלושטשען.

husked *a.* (האסקט) וואס איז בעדעקט מיט א שאלעכץ; וואס איז אין א שויט.

hus'ker *n.* (האס'־קער) איינער וואס שיילט אויס אדער לושטשעט אויס קוקו־רוזע אדער מאאיס; א מאשין צום רייני־גען קוקורוזע אדער מאאיס.

hus'kily *adv.* (האס'־קי־לי) הייזעריג, טרוקען.

hus'kiness *n.* (האס'־קי־נעס) הייזע־ריגקייט, טרוקענקייט [פון דער שטימע].

hus'king *n.* (האס'־קינג) דאס אויסשיי־לען אדער אויסלושטשען קוקורוזע [טער־קישע ווייץ]; א פערזאמלונג פון פריינד און בעקאנטע צו העלפען אויסשיילען קו־קורוזע אדער מאאיס ביי וועלכער עס ווערט געמאכט א הוליאנקע.

hus'king-bee *n.* (האס'־קינג־ביע) א פערזאמלונג פון פריינד און בעקאנטע צו העלפען אויסשיילען אדער אויסלושטשען קקורוזע אדער מאאיס ביי וועלכער עס ווערט געמאכט א הוליאנקע.

hus'ky *a. and n.* (האס'־קי) פול מיט שאלעכץ אדער מעקענע; פּראסט, וואס האט ווייניג ווערטה; הייזעריג, טרוקען אין האלז; שטארק און גרויס; א שטאר־קער גרויסער יונג; א האראפּאסניק; אן עסקימאס; די עסקימאסישע שפּראך; אזא זארט הונד וואס ווערט בענוצט צום שלע־פען שליטענס אין די קאלטע געגענדען.

hussar' *n.* (הא־זאר') א הוזאר [א רייט־סאלדאט פון א געוויסער קאוואלע־ריע־אבטיילונג וואס צייכענט זיך מיט גע־פוצטע בונטע אוניפארמס].

hus'sif *n.* (האז'־איף) א הויז־פרוי; א הויז־ווירטין; א נעה־קעסטעל [א קעסטע־לע וואו מען האלט נעה־געצייג].

Hus'site *n.* (האס'־אים) א הוסיט, אן אנ־הענגער פון יאהאן הוס, דער רעפארמער פון דער קאטוילישער רעליגיאָן, וועלכען מען האט פערברענט אין יאהר 1415.

hus'sy *n.* (האז'־אי) א צולאזענע מיי־דעל; אן אויסגעלאסענע פרוי; א נעה־קעסטעל [א קעסטעלע וואו מען האלט נעה־געצייג].

hus'ting *n.* (האס'־טינג) ז. ***hustings***

hus'tings *n.* (האס'־טינגז) 1. א וואהל־ביהנע [א ביהנע פון וועלכער מען האלט וואהל־רעדען]; 2. א קאנפערענץ, א בע־ראטונגס־פערזאמלונג; 3. א שטאדט־גע־ריכט.

1. All the cabinet ministers appeared on the **hustings**.

hus'tle *v.* (האסל) צוזאמענווארפען אהן אן ארדנונג; שטופּען, דרענגען, שטויסען; איילען, האסטיג בעוועגען אדער טהאן; הארעווען, ארויסווייזען ענערגיע.

hus'tler *n.* (האס'-לער) א הארעפאסניק; אן ענערגישער ארבייטזאמער מענש.
Mr. A— can easily get a position, because he is a hustler.

hut *n. and v.* (האט) א ביידעל, א בוד־קע; א געצעלט; א באראק; הילצערנע באראקען וועלכע ווערען געבויט פאר סאלדאטען וואס געפינען זיך אין פעלד־לאגער; בעזעצען אין א באראק; זיך בע־זעצען אין א באראק אדער א ביידעל.

hutch *n. and v.* (האטש) א קעסטעל; א קאסטען; א קאפער; א נידריג וועגעל וואס ווערט בענוצט ארויסצופיהרען קויה־לען פון א קויהלען־גרוב; א בעקער'ס קנעט־קאסטען; א שטייג אין וועלכער מען האלט קליינע חיה'לעך, ווי קראליקעס א. ד. ג.; אוועקלעגען אין א קעסטעל.

hux *v.* (האקס) פאנגען פיש מיט הא־טשעקעס אנגעבונדען צו פענכערס.

hux'ter *n.* (האק'-סטער) א קליין־הענד־לער. ז. *huckster*

huzza' *int. and v.* (הא-זא') הורא! אויפנעהמען מיט א הורא־געשריי; ארויס־לאזען א הורא־געשריי.

huzzah' *int. and v.* (הא-זא') ז. *huzza*

hy'acinth *n.* (האי'-ע-סינטה) די היאצינטע [אזא גארטען־פלאנצע, וואס וואקסט אזוי ווי ציבעלעס, מיט גלא־קען־פערמיגע בלומען]; דער היאצינט [אזא עדעלשטיין פון רויט־ליכען קאליר]. ז. איל. *"Gems"*

Hyacinth

hyacin'thian *a.* (האי-ע-סינ'-טהי-ען) ז. *hyacinthine*

hyacin'thine *a.* (האי-ע-סינ'-טהין) וואס איז געמאכט אדער וואס בע־שטעהט פון היאצינט; וואס האט דעם קאליר ווי די היאצינטע אדער וואס האט אזא ריח; זעהר שעהן אדער אנציהענד. ז. *hyacinth*

Hyacin'thus *n.* (האי-ע-סינ'-טהאס) די היאצינטען־פלאנצען. ז. *hyacinth*

Hy'ades *n.* (האי'-ע-דיז) אין אסטראנא־מיע — די היאדען [א גרופע פון זיבען שטערען]; אין דער גריכישער מיטאלא־גיע — די היאדען [די נימפען, וועלכע האבען געהאדעוועט באקכוס'ען און זיינען פערוואנדעלט געווארען אין שטערען].

Hy'ads *n.* (האי'-עדז) ז. *Hyades*

hyæ'na *n.* (האי-אי'-נא) ז. *hyena*

Hya'lea *n.* (האי-איי'-לי-א) א מין מא־לוסקעלען וואס האבען פליגעל־עהנליכע בע־וועגונגס־גליעדער [געפינען זיך אין אט־לאנטישען און מיטעללענדישען ים].

Hyalea

hyales'cence *n.* (האי-ע-לעס'-ענס) דאס זיין דורכזיכטבאר אדער גלאז־ארטיג; דאס ווערען ווי גלאז; גלאזיגקייט.

hyales'cent *a.* (האי-ע-לעס'-ענט) וואס זעהט אויס ווי גלאז; וואס ווערט ווי גלאז; גלאז־ארטיג; דורכזיכטיג.

hy'aline *a. and n.* (האי'-ע-לין) גלאז־ארטיג, קריסטאל־ארטיג, דורכזיכטיג; עהנליך צו גלאז; וואס בעשטעהט פון גלאז; א גלעזערנער אדער דורכזיכטיגער שטאף.

hy'alithe *n.* (האי'-ע-ליטה) אזא זארט שטארק, דונקעל גלאז.

hyalog'raphy *n.* (האי-ע-לאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען אדער גראווירען אויף גלאז.

hy'aloid *a. and n.* (האי'-ע-לאיד) גלאז־ארטיג; ווי גלאז; דורכזיכטיג; די גלאז־ארטיגע הויט פון אויג.

hyaloidi'tis *n.* (האי-ע-לאי-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער גלאז־הויט אדער קריסטאל פון אויג.

hy'brid *n. and a.* (האי'-בריד) א חיה אדער פלאנצע וואס שטאמט ארויס פון געמישטע מינים; עטוואס וואס שטאמט אב פון געמישטע קוועלען [ווי א ווארט צוזאמענגעשטעלט פון עלעמענטען פון צוויי שפראכען]; וואס קומט ארויס פון געמישטע עלטערען; וואס שטאמט אב פון געמישטע קוועלען [ווי א ווארט וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון עלעמענטען פון צוויי שפראכען].

hy'bridisable *a.* (האי'-ברי-דאי-זעבל) ז. *hybridizable*

hybridisa'tion *n.* (האי-ברי-די-זיי'-שאן) ז. *hybridization*

hy'bridise *v.* (האי'-ברי-דאיז) ז. *hybridize*

hy'bridism *n.* (האי'-ברי-דיזם) דאס אבשטאמען פון געמישטע מינים; דאס צוזאמענפארען חיות און פלאנצען פון גע־מישטע מינים; דאס בילדען א ווארט פון טיילען וואס שטאמען פון צוויי אדער מעהר שפראכען.

hybrid'ity *n.* (האי-בריד'-אי-טי) דאס אבשטאמען פון געמישטע מינים; דאס זיין אן אבשטאם פון געמישטע מינים.

hy'bridizable *a.* (האי'-ברי-דאי-זעבל) וואס קען ארויסקומען אלס אן אבשטאמונג פון געמישטער פארונג; וואס קען ארויס־ברייננען אן אבשטאמונג פון געמישטער פארונג.

hybridiza'tion *n.* (האי-ברי-די-זיי'-שאן) דאס צוזאמענפארען געמישטע מינים [חיות אדער פלאנצען] צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג.

hy'bridize *v.* (האי'-ברי-דאיז) צונויפ־פארען פערשיעדענע מינים [חיות אדער פלאנצען] אום צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג; שאפען א ווארט אלס אן אבשטאם פון צוויי שפראכען.

hy'bridizer *n.* (האי'-ברי-דאי-זער) איינער וואס פארט געמישטע מינים [חיות אדער פלאנצען] צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג.

hy'datid *n.* (האי'-דע-טיד) א וואסער־בלאז; דער בלאז־פערמיגער צושטאנד פון דער לארווא פון א באנד־ווארים.

hydatid'iform *a.* (האי-דע-טיד'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א וואסער־בלאז.

hydat'iform *a.* (האי-דעט'-אי-פארם) ז. *hydatidiform*

hy'datis *n.* (האי'-דע-טיס) ז. *hydatid*

hy'datoid *a.* (האי'-דע-טאיד) וואסערדיג, עהנליך צו וואסער; וואס איז עהנליך צו דער פליסיגקייט וואס פילט אויס דאס אויג.

Hy'dra *n.* (האי'-דרא) אין דער אלטער אסטראנאמיע — א שטערען־גרופע, וואס האט דעם אויסזעהן פון א וואסער־שלאנג; א מין טייך־פאליפען [ז. איל.].

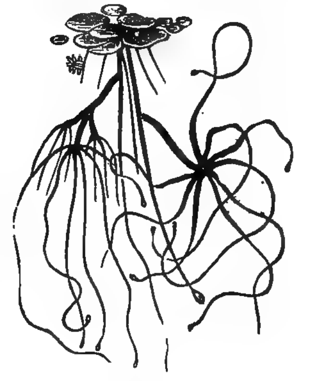
Hydra

hy'dra *n.* (האי'-דרא) א הידרע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א שלאנג אדער דראכען מיט 9 קעפ וואס ווען מען פלעגט איהר אבהאקען איין קאפ, פלעגען אויף דער שטעלע אויסוואקסען צוויי נייע, אויסער ווען מען האט די וואונד אויסגע־ברענט. איינע פון די 12 גבורות פון דעם העלד הערקולעס איז געוועזן, וואס ער האט דיעזען דראכען גע'הרג'ט]; א צרה, וועל־כע ווערט אלץ גרעסער און שטארקער, וואס מעהר מען שטרענגט זיך אן פון איהר פטור צו ווערען; א וואסער־שלאנג; א זארט טייך־פאליפ; אזא ספירימוס־טערמאמעטער.

hy'dragogue *n.* (האי'-דרע-גאג) א שטארקער אבפיהר־מיטעל אבצוטרייבען וואסער וואס האט זיך וואו עס איז אנגע־קליבען אין קערפער.

hy'dra-head'ed *a.* (האי'-דרא-העד'-עד) פיעל־קעפיג; וואס איז שווער אויס־צוראטען; וואס וואקסט אימער פון דאס ניי ארויס.

Hydran'gea *n.* (האי-דרענ'-דזשי-א) די הארטענזיע [א מין אמעריקאנישע און אזיאטישע פלאנצען מיט שעהנע פערשיע־דען־פארביגע בליהונגען].

Hydrangea

hy'drant *n.* (האי'-דרענט) אן אפאראט צו ציהען וואסער פון די גרויסע וואסער־לייטונגס־רעהרען, וואס ציהען זיך אין א

נאס אונטער דער ערד [ווערט בענוצט מייסטענס פון פייער=לעשער בעת א שריפה].

hydrar'gyrate *a.* (האי-דראר'-דזשי-רייט) וואס איז שייך צו קוועקזילבער.

hydrargyri'asis *n.* (האי-דראר-דזשי-ראי'-ע-סיס) קוועקזילבער=פערגיפטונג.

hydrargyr'ic *a.* (האי-דראר-דזשיר'-איק) וואס איז שייך צו קוועקזילבער; וואס איז פון קוועקזילבער.

hydrar'gyrum *n.* (האי-דראר'-דזשי-ראם) קוועקזילבער [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

hydrarthro'sis *n.* (האי-דראר-טהראו'-סיס) די אנזאמלונג פון פליסיגקייט אדער פלוס אין א געלענק.

hy'drate *n. and v.* (האי'-דרייט) א הידראט [א כעמישע פערבינדונג פון וואסער מיט אן אנדער שטאף]; פערבינדען מיט וואסער; בילדען א הידראט.

hydra'tion *n.* (האי-דריי'-שאן) דאס פערבינדען מיט וואסער; דאס דורכנעצען מיט וואסער.

hydrau'lic *a.* (האי-דראה'-ליק) הידראוליש, וואס איז שייך צו וואסער וואס געפינט זיך אין בעוועגונג אדער צו דער קראפט וועלכע ווערט ביי דיעזער בעוועגונג ענטוויקעלט; וואס איז שייך צו הידראוליק. ז. *hydraulics*

hydrau'lical *a.* (האי-דראה'-לי-קעל) ז. *hydraulic*

hydrau'lically *adv.* (האי-דראה'-ליק-על-אי) מיט הידראולישער קראפט. ז. *hydraulics*

hydrau'lic cement' (האי-דראה'-ליק סי-מענט') א געוויסער זארט וואפנע וואס ווערט גיך פערהארטעוועט אין וואסער.

hydrau'lic en'gine (האי-דראה'-ליק ענ'-דזשין) א הידראולישע מאשין, א וואסער=מאשין [א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך דעם דרוק פון וואסער].

hydrau'lic engineer'ing (האי-דראה'-ליק ענ-דזשי-ניער'-אינג) וואסער=בוי אינזשיניער=קונסט [דער טייל פון דער אינזשיניער=וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט וואסער=בוי, ווי וואסער=טורבינען, וואסער=מיהלען א. ד. ג.].

hydrauli'cian *n.* (האי-דראה-ליש'-ען). ז. *hydraulist*

hydrau'lic jack (האי-דראה'-ליק דזשעק) א הידראולישע הויב=מאשין [אזא מאשין צו הויבען משא דורך דעם דרוק פון א פליסיגקייט].

hydrau'lic lime (האי-דראה'-ליק לאים) הידראולישער קאלך אדער וואפנע [אזא זארט וואפנע וואס ווערט הארט אין וואסער].

hydrau'lic mor'tar (האי-דראה'-ליק מאהר'-טאר) ז. *hydraulic cement*

hydrau'lic mo'tor (האי-דראה'-ליק מאו'-טאר) א הידראולישער מאטאר [א מאטאר וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער=קראפט].

hydrau'licon *n.* (האי-דראה'-לי-קאן) ז. *hydraulic organ*

hydrau'lic or'gan (האי-דראה'-ליק אר'-גאן) אן ארגעל וועלכער שפּיעלט דורך דעם דרוק פון וואסער.

hydrau'lic pow'er (האי-דראה'-ליק פּאו'-ער) די וואסער=דרוק=קראפט.

hydrau'lic press (האי-דראה'-ליק פרעס) א הידראולישע פרעס [א פרעס וואס דיענט צו מאכען זעהר א שטארקען דרוק און ווערט בעטריבען דורך דעם דרוק פון וועלכער עס איז פליסיגקייט].

hydrau'lic ram (האי-דראה'-ליק רעם) אזא אויטאמאטישע וואסער=פּומפּ צום שפּריצען וואסער אין דער הויך, וועלכע ווערט בעטריבען דורך דעם דרוק פון א וואסער=זייל.

hydrau'lics *n.* (האי-דראה'-ליקס) הידראוליק, דער טייל פון אינזשיניער=וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעוועגונג פון פליסיגקייטען, די פיזיקאלישע געזעצען דורך וועלכע דיעזע בעוועגונג ווערט רעגולירט און זייער אנווענדונג אין דער טעכניק פון וואסער=בוי, ווי וואסער=טורבינען, שיפען, פּומפּען א. ד. ג.

hydrau'list *n.* (האי-דראה'-ליסט) א קענער אין הידראוליק. ז. *hydraulics*

hydre'mia *n.* (האי-דרי'-מי-א) א וואסערדיגער צושטאנד פון דעם בלוט; דאס האבען צופיעל וואסער אין בלוט.

hy'driad *n.* (האי'-דרי-עד) אין מיטאלאגיע — א וואסער=נימפע.

hy'dric *a.* (האי'-דריק) וואס איז פערבונדען מיט אדער ענטהאלט וואסער=שטאף.

hy'drid *n.* (האי'-דריד) א שטאף וואס בעשטעהט פון וואסער=שטאף וועלכער איז פערבונדען מיט אן אנדער כעמישען עלעמענט; א טייך=פאליפ.

hy'dride *n.* (האי'-דריד) א שטאף וואס בעשטעהט פון וואסער=שטאף, וועלכער איז פערבונדען מיט אן אנדער כעמישען עלעמענט.

hy'driodate *n.* (האי'-דרי-א-דייט) א זאלץ פון הידרא=יאד=זויערע. ז. *hydriodic acid*

hydriod'ic *a.* (האי-דרי-אד'-איק) וואס איז פראדוצירט פון א פערבינדונג פון וואסער=שטאף און יאד.

hydriod'ic ac'id (האי-דרי-אד'-איק עס'-איד) א קאלירלאזער גאז מיט א שטיקענדען גערוך, וואס בילדעט זיך פון דער פערבינדונג פון וואסער=שטאף מיט יאד.

hydrobro'mate *n.* (האי-דרא-בראו'-מייט) א זאלץ וואס בילדעט זיך פון הידרא=בראם=זויערע. ז. *hydrobromic acid*

hydrobro'mic *a.* (האי-דרא-בראו'-מיק) וואס בעשטעהט פון וואסער=שטאף און בראם.

hydrobro'mic ac'id (האי-דרא-בראו'-מיק עס'-איד) א זויערע וועלכע ווערט געמאכט פון א פעראייניגונג פון פאספאר, בראם און וואסער. דיעזע זויערע ערשיינט אין דער פארם פון א קאלירלאזען גאז מיט א שטיקענדען גערוך.

hydrocar'bon *n.* (האי-דרא-קאר'-באן) קויהלען=וואסער=שטאף [א כעמישע פערבינדונג פון קויהלען=שטאף און וואסער=שטאף].

hydrocarbona'ceous *a.* (האי-דרא-קאר-בא-ניי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט קויהלען=וואסער=שטאף.

hydrocarbon'ic *a.* (האי-דרא-קאר-באנ'-איק) וואס האט די נאטור אדער וואס איז שייך צו קויהלען=וואסער=שטאף.

hydrocar'bonous *a.* (האי-דרא-קאר'-בא-נאס) ז. *hydrocarbonic*

hydrocar'dia *n.* (האי-דרא-קאר'-די-א) אן אנזאמלונג פון א וואסער=פליסיגקייט אין דעם זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט.

hy'drocele *n.* (האי'-דרא-סיל) א וואסער=ברוך [אן אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין אייער=בייטעל].

hydrocephal'ic *a.* (האי-דרא-סי-פעל'-איק) וואס איז שייך צו קאפ=וואסערזוכט. ז. *hydrocephalus*

hydroceph'aloid *a.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאיד) וואס איז עהנליך צו קאפ=וואסערזוכט [אן אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ].

hydroceph'alous *a.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאס) ז. *hydrocephaloid*

hydroceph'alus *n.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאס) קאפ=וואסערזוכט [אן אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ].

hydrochlo'rate *n.* (האי-דרא-קלאו'-רייט) זאלץ=זויער=זאלץ, הידרא=כלאר זויער=זאלץ [א כעמישער זאלץ וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון וואסער=שטאף מיט כלאר].

hydrochlo'ric *a.* (האי-דרא-קלאו'-ריק) וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון וואסער=שטאף מיט כלאר; זאלץ=זויער.

hydrochlo'ric ac'id (האי-דרא-קלאו'-ריק עס'-איד) הידרא=כלאר זויערע, זאלץ=זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון וואסער=שטאף מיט כלאר וועלכע שטעלט פאר א קאלירלאזען גאז מיט א שטיקענדען גערוך און א זויערען געשמאק].

hydrocyan'ic *a.* (האי-דרא-סאי-ענ'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון וואסער=שטאף און ציאן.

hydrocyan'ic ac'id (האי-דרא-סאי-ענ'-איק עס'-איד) ציאן=זויערע אדער בלוי=זויערע [א קאלירלאזע, שטארק גיפטיגע פליסיגקייט, וועלכע בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון וואסער=שטאף מיט ציאן].

hydrocy'anide *n.* (האי-דרא-סאי'-ע-ניד) ציאן=זויער=זאלץ אדער בלוי=זויער=זאלץ.

hydrodynam'ic *a.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-איק) וואס איז שייך צו הידראדינאמיק; וואס איז שייך צו וואסער=קראפט.

hydrodynam'ical *a.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-אי-קעל) ז. *hydrodynamic*

hydrodynam'ics *n.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-איקס) הידראדינאמיק, וואסער=קראפט=לעהרע, אדער די לעהרע פון וואסער=בעוועגונג.

hydrodynamom'eter *n.* (האי-דרא-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) א הידראדינאמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק און די בעוועגונגס=געשווינדקייט פון וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען].

hy'dro-elec'tric *a.* (האי'-דראו-אי-לעק'-טריק) וואס איז ענטשטאנען פון אדער איז שייך צו עלעקטריציטעט וואס איז פראדוצירט געווארען דורך דער אנווענדונג פון א שטארקען דאמפף=דרוק.

hy'dro-elec'tric machine' (האי-דראו-אי-לעק'-טריק מע-שין') א הידרא=עלעקטרישע מאשין [א מאשין צום פראדוצירען עלעקטריציטעט דורך א שטארקען דאמפף=דרוק. די עלעקטריציטעט ווערט געשאפען דורך דעם וואס א שטארקער דאמפף=שטראם ווערט געטריבען אויף א מעטאלענעם בערשטעל וואס איז פערבונדען מיט אן איזאלירטען מעטאל=קוגעל. די רייבונג פון דאמפף=שטראם אן דאס מעטאל=בערשטעל שאפט די עלעקטריציטעט, וועלכע זאמעלט זיך ביסלעכווייז אן אין דעם איזאלירטען מעטאל=קוגעל].

hydrofluor'ic *a.* (האי-דרא-פלו-אר'-

איק) וואס בעשטעהט פון וואסער־שטאף און פלואר.

hydrofluor'ic ac'id (האי־דרא־פלו־אר'־איק עס'־איד) פלואר־וואסער־שטאף־זויערע [א זויערע וועלכע ווערט ערהאלטען פון פלואר־שפאט און שוועפעל־זויערע. דיעזע זויערע האט א שטיקענדען געדוך און א שטארקע נייגונג זיך צו פעראייניגען מיט וואסער. זי ווערט בענוצט ביי גלאז־גראווירונג].

hy'drogen *n.* (האי'־דרא־דזשען) וואסער־שטאף [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

hy'drogenate *v.* (האי'־דרא־דזשענ־אייט) פעראייניגען מיט וואסער־שטאף.

hydrogena'tion *n.* (האי־דרא־דזשענ־איי'־שאן) דאס פערבינדען מיט וואסער־שטאף; דאס זיין פערבונדען מיט וואסער־שטאף.

hydrogenif'erous *a.* (האי־דרא־דזשע־ניפ'־ע־ראס) וואס ענטהאלט. אדער גיט ארויס וואסער־שטאף.

hy'drogenise *v.* (האי'־דרא־דזשענ־איז) ז. *hydrogenize*.

hy'drogenize *v.* (האי'־דרא־דזשענ־איז) פערבינדען מיט וואסער־שטאף; בילדען א וואסער־שטאף־פערבינדונג.

hydrog'enous *a.* (האי־דראדזש'־ע־נאס) וואס ענטהאלט אדער אנבעלאנגט צו וואסער־שטאף; וואס איז געבילדעט אדער געשאפען דורך וואסער.

hydrogeol'ogy *n.* (האי־דראו־דזשי־אל'־א־דזשי) הידראגעאלאגיע, דער טייל פון געאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די וואסערען, וועלכע געפינען זיך אונטער דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

hydrog'nosy *n.* (האי־דראג'־נא־סי) אן אבהאנדלונג אדער בעשרייבונג פון די וואסערען אויף דער ערד.

hydrog'rapher *n.* (האי־דראג'־רע־פער) א הידראגראף, א וואסער־בעשרייבער, א צייכנער פון זעע־קארטען; א קענער אין הידראגראפיע. ז. *hydrography*.

hydrograph'ic *a.* (האי־דרא־גרעפ'־איק) הידראגראפיש; וואס איז שייך צו הידראגראפיע. ז. *hydrography*.

hydrograph'ical *a.* (האי־דרא־גרעפ'־אי־קעל) ז. *hydrographic*.

hydrog'raphy *n.* (האי־דראג'־רע־פי) הידראגראפיע, די בעשרייבונג פון ימים, טייכען און אנדערע וואסערען, מיט בעזונדערע אנגאבען וועגען זייערע נוצען פאר שיף־פערקעהר.

hy'droid *a.* (האי'־דרויד) וואס לעבט אין וואסער; וואס איז עהנליך צו א הידרא [א וואסער־שלאנג].

hydrokinet'ic *a.* (האי־דרא־קי־נעט'־איק) וואס איז שייך צו דער בעוועגונג פון פליסיגקייטען און דער קראפט וואס ענטשטעהט דורך דיעזער בעוועגונג.

hydrokinet'ical *a.* (האי־דרא־קי־נעט'־איק־על) ז. *hydrokinetic*.

hydrokinet'ics *n.* (האי־דרא־קי־נעט'־איקס) די וויסענשאפט וועלכע פערנעהמט זיך מיט דער בעוועגונג פון פליסיגקייטען.

hydrolog'ic *a.* (האי־דרא־לאדזש'־איק) הידראלאגיש, וואס איז שייך צו הידראלאגיע. ז. *hydrology*.

hydrolog'ical *a.* (האי־דרא־לאדזש'־אי־קעל) ז. *hydrologic*.

hydrol'ogist *n.* (האי־דראל'־א־דזשיסט) א קענער אין הידראלאגיע. ז. *hydrology*.

hydrol'ogy *n.* (האי־דראל'־א־דזשי) הידראלאגיע, די לעהרע וועגען וואסער [ווי די אייגענשאפטען, פיזיקאלישע געזעצע, פערשפרייטונג איבער דער ערד א. ז. וו.].

hy'dromancy *n.* (האי'־דרא־מענ־סי) נביאות אדער כשוף דורך וואסער.

hydroma'nia *n.* (האי־דרא־מיי'־ני־א) א ארט מרה־שחורה, וועלכע פיהרט דעם ליידענדען צו זעלבסטמארד דורך דערטרינקען זיך.

hydromechan'ics *n.* (האי־דראו־מי־קען'־איקס) הידרא־מעכאניק [די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער נאטור פון פליסיגקייטען, ווען זיי זיינען אין בעוועגונג אדער רוה].

hy'dromel *n.* (האי'־דרא־מעל) האניג־וואסער, מעד.

hydromet'allurgy *n.* (האי־דרא־מעט'־על־אויר־דזשי) הידרא־מעטאלורגיע, דאס בעהאנדלען ערץ [רויהע מעטאלען] דורך געוויסע כעמישע פליסיגקייטען.

hydrome'teor *n.* (האי־דרא־מי'־טי־אר) אן אטמאספערישע ערשיינונג וואס הענגט אב פון וואסער־אויסדאמפפונג [ווי רעגען, שנעע, האגעל א. ד. ג.].

hydrometeorol'ogy *n.* (האי־דרא־מי־טי־א־ראל'־א־דזשי) הידראמעטעאראלאגיע, דער טייל פון מעטעאראלאגיע [וועטער־לעהרע] וואס פערנעהמט זיך מיט די וואסער־ערשיינונגען אין דער אטמאספערע [ווי וואלקענס, רעגען, שנעע, האגעל א. ד. ג.].

hydrom'eter *n.* (האי־דראמ'־ע־טער) א הידראמעטער, אן אינסטרומענט צום מעסטען די ספעציפישע שווערקייט און געדיכטקייט פון פליסיגקייטען, איבערהויפט פון וואסער; אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדקייט פון א וואסער־שטראם.

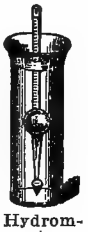
Hydrometer

hydromet'ric *a.* (האי־דרא־מעט'־ריק) הידראמעטריש, וואס איז שייך צו א הידראמעטער. ז. *hydrometer*.

hydromet'ric pen'dulum (האי־דרא־מעט'־ריק פענ'־דיו־לאם) דער הידראמעטרישער פערפענדיקעל [אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדקייט פון א וואסער־שטראם].

hydromet'rograph *n.* (האי־דרא־מעט'־רא־גרעף) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאסע פון וואסער וואס פליסט ארויס פון א רעהר אין א בעשטימטער צייט.

hydrom'etry *n.* (האי־דראמ'־ע־טרי) הידראמעטריע, די קונסט צו מעסטען די ספעציפישע שווערקייט, געדיכטקייט און געשווינדקייט פון פליסיגקייטען.

hy'dropath *n.* (האי'־דרא־פעטה) ז. *hydropathist*.

hydropath'ic *a.* (האי־דרא־פעטה'־איק) הידראפאטיש; וואס איז שייך צו הידראפאטיע אדער צו דער וואסער־הייל־מעטאדע.

hydropath'ical *a.* (האי־דרא־פעטה'־איק־על) ז. *hydropathic*.

hydrop'athist *n.* (האי־דראפ'־ע־טהיסט) א הידראפאט [איינער וואס ווענדט אן די וואסער־הייל־מעטאדע]. ז. *hydropathy*.

hydrop'athy *n.* (האי־דראפ'־ע־טהי) הידראפאטיע אדער וואסער־הייל־מעטאדע [די מעטאדע פון היילען קראנקהייטען דורך דער בענוצונג פון וואסער, ווי בעדער, אומשלעגע, אבערייבונגען, א. ד. ג.].

hy'drophane *n.* (האי'־דרא־פיין) דער הידראפאן [א מין אפאל־שטיין וואס ווערט דורכזיכטיג דורך איינטונקען אין וואסער].

hydroph'anous *a.* (האי־דראפ'־ע־נאס) דורכזיכטיג געמאכט דורך איינטונקען אין וואסער.

hy'drophid *n.* (האי'־דרא־פיד) א וואסער־שלאנג.

hy'drophobe *n.* (האי'־דרא־פאוב) איינער וואס ליידעט פון הידראפאביע. ז. *hydrophobia*.

hydropho'bia *n.* (האי־דרא־פאו'־בי־א) הידראפאביע אדער וואסער־פורכט [א קראנקהייט וואס קומט פון א ביס פון א משוגע'נעם הונד. איינע פון די וויכטיגסטע סמנים איהרע איז די מורא פאר וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען און דאס ניט קענען זיי אראבשלינגען].

hydropho'biac *n.* (האי־דרא־פאו'־בי־עק) איינער וואס איז קראנק אויף הידראפאביע. ז. *hydrophobia*.

hydropho'bic *a.* (האי־דרא־פאו'־ביק) הידראפאביש, וואס ליידט פון הידראפאביע. ז. *hydrophobia*.

hy'drophoby *n.* (האי'־דרא־פאו־בי) ז. *hydrophobia*.

hy'drophore *n.* (האי'־דרא־פאור) א הידראפאר [אן אינסטרומענט ארויסצוציהען וואסער פון וועלכער עס איז טיעפקייט].

hydrophthal'mia *n.* (האי־דראפ־טהעל'־מי־א) אויגען־וואסערזוכט [אן אויגען־קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער פערמעהרונג פון דער פליסיגקייט, מיט וועלכער דאס אויג איז אנגעפילט].

hy'drophyte *n.* (האי'־דרא־פאיט) א וואסער־פלאנצונג.

hydrop'ic *a. and n.* (האי־דראפ'־איק) וואסערזיכטיג, קראנק אויף וואסערזוכט; א מעדיצין צום היילען וואסערזוכט; א פערזאן וואס איז קראנק אויף וואסער־זוכט. ז. *dropsy*.

hydrop'ical *a.* (האי־דראפ'־אי־קעל) וואסערזיכטיג, קראנק אויף וואסערזוכט.

hydrop'ically *adv.* (האי־דראפ'־אי־קעל־אי) אויף א וואסערזיכטיגען אופן.

hy'droplane *n.* (האי'־דרא־פליין) אזא רודער ביי אן אונטער־וואסער שיפעל.

hydropneumat'ic *a.* (האי־דרא־ניו־מעט'־איק) וואס איז פראדוצירט געווארען דורך דער פעראייניגטער מיטווירקונג פון וואסער און לופט.

hy'drops *n.* (האי'־דראפס) ז. *dropsy*.

hydrop'sia *n.* (האי־דראפ'־סי־א) ז. *dropsy*.

hy'dropsy *n.* (האי'־דראפ־סי) ז. *dropsy*.

hy'droscope *n.* (האי'־דרא־סקאופ) א הידראסקאפ, אזא אינסטרומענט אבצופראבירען אויב עס געפינט זיך פייכטקייט אין דער לופט; אזא וואסער־זייגער.

hy'drostat *n.* (האי'־דרא־סטעט) א הידראסטאט, אזא אפאראט צו פערהיטען עקספלאזיאנען פון דאמפף־קעסעל; אן עלעקטרישער מיטעל צו ענטדעקען אויב עס געפינט זיך וואסער ערגעץ.

hydrostat'ic *a.* (האי־דרא־סטעט'־איק) הידראסטאטיש; וואס איז שייך צו די פרינציפען וועגען דעם גלייכגעוויכטס־צושטאנד פון וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען.

hydrostat'ical *a.* (האי-דרא-סטעט'-אי-קעל) ז. ***hydrostatic***

hydrostat'ic press (האי-דרא-סטעט'-איק פרעס) ז. ***hydraulic press***

hydrostat'ics *n.* (האי-דרא-סטעט'-איקס) הידראסטאטיק, די לעהרע וועגען דעם דרוק און גלייכגעוויכטס=צושטאנד פון וואסער און אנדערע פליסיגקייטען.

hydrosul'phuret *n.* (האי-דרא-סאל'-פיו-רעט) אין כעמיע — א שוועפעל=פערבינדונג.

hydrotherapeu'tics *n.* (האי-דרא-טהער-ע-פיו'-טיקס) וואסער=הייל=מעטאדע [די בענוצונג פון וואסער אלס הייל=מיטעל].

hydrother'mal *a.* (האי-דרא-טהויר'-מעל) וואס איז ענטשטאנען דורך דער קראפט פון אנגעווארעמטען אדער הייסען וואסער; וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון הייסען וואסער.

hydrotho'rax *n.* (האי-דרא-טהאו'-רעקס) ברוסט=קאסטען וואסערזוכט. ז. ***dropsy***

hy'drous *a.* (האי'-דראס) וואסערדיג, וואס ענטהאלט וואסער; וואס ענטהאלט וואסער=שטאף.

hydrox'id *n.* (האי-דראק'-סיד) א כעמישע פערבינדונג וואס ענטהאלט הידראקסיל [א פערבינדונג פון איין אטאם וואסער=שטאף און איין אטאם זויער=שטאף].

hydrox'ide *n.* (האי-דראק'-סיד) ז. ***hydroxid***

hydrox'yl *n.* (האי-דראק'-סיל) הידראקסיל [א כעמישע פערבינדונג וואס בעשטעהט פון איין אטאם וואסער=שטאף און איין אטאם זויער=שטאף און ערשיינט אין אלקאהאלען, זויערען און אין פיעלע כעמישע ארגאנישע פערבינדונגען].

Hydrozo'a *n.* (האי-דרא-זאו'-א) די הידראזאען [א נידריגער מין ווייכע אדער זשעלע=ארטיגע וואסער=בעשעפענישען, וועלכע געפינען זיך הויפטזעכליך אין ים].

hydrozo'al *a.* (האי-דרא-זאו'-על) וואס איז שייך צו די הידראזאען. ז. ***Hydrozoa***

hydrozo'an *a. and n.* (האי-דרא-זאו'-ען) וואס איז שייך צו די הידראזאען; א בעשעפעניש פון דעם מין הידראזאען. ז. ***Hydrozoa***

Hy'drus *n.* (האי'-דראס) א מין וואסער=שלאנגען: א געוויסע גרופע שטערען אין דרום'דיגען האלב=קוגעל פון דער ערד.

hy'en *n.* (האי'-ען) ז. ***hyena***

hye'na *n.* (האי-אי'-נא) די היענע [אזא ווילדע נאכט=חיה, וואס ערנעהרט זיך מיט נבלות און ריהעט פאנאנדער קברים].

Striped Hyena

hye'na-dog *n.* (האי-אי'-נא-דאג) דער ווילדער אפריקאנישער געפלעקטער הונד אדער יענער=הונד.

hyen'ic *a.* (האי-ענ'-איק) ווי א היענא. ז. ***hyena***

hy'etal *a.* (האי'-ע-טעל) וואס אנבעלאנגט צו רעגען אדער רעגען=פאל; רעגענדיג.

hy'etograph *n.* (האי'-ע-טא-גרעף) די רעגען=קארטע [וואס צייגט דעם דורכשניטליכען רעגען=פאל אויף דער ערד אדער אין א געוויסער געגענד].

hyetograph'ic *a.* (האי-ע-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער רעגען=צוטיילונג איבער דעם ערד=קוגעל אדער צו דעם טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אונטערזוכונגען וועגען דעם דורכשניטליכען רעגען=פאל אויף דער ערד אדער אין פערשיעדענע געגענדען.

hyetograph'ical *a.* (האי-ע-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***hyetographic***

hyetograph'ic map (האי-ע-טא-גרעפ'-איק מעפ) ז. ***hyetograph***

hyetog'raphy *n.* (האי-ע-טאג'-רע-פי) דער טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אונטערזוכונגען וועגען דעם רעגען=פאל און וועגען זיין צוטיילונג איבער'ן ערד=קוגעל.

hyetolog'ical *a.* (האי-ע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט רעגענס.

hyetol'ogy *n.* (האי-ע-טאל'-א-דזשי) רעגען=קונדע, די וויסענשאפט וועגען רעגען, דער טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט רעגענס.

hyetomet'rograph *n.* (האי-ע-טא-מעט'-רא-גרעף) אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכנען ווען און וויפיעל רעגען עס איז געפאלען.

Hyge'ia *n.* (האי-דזשי'-א) היגיעא [די געטין פון געזונדהייט, אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

Hygeia

hyge'ian *a.* (האי-דזשי'-ען) היגיעניש, וואס איז שייך צו געזונדהייט.

hy'gieist *n.* (האי'-דזשי-איסט) א קענער אין היגיענע [געזונדהייטס=לעהרע].

hy'giene *n.* (האי'-דזשי-אין) היגיענע, געזונדהייטס=לעהרע.

hygien'ic *a.* (האי-דזשי-ענ'-איק) היגיעניש, וואס איז שייך צו היגיענע [געזונדהייטס=לעהרע].

hygien'ically *adv.* (האי-דזשי-ענ'-אי-קעל-אי) היגיעניש, לויט די פארשריפטען פון היגיענע [געזונדהייטס=לעהרע].

hygien'ics *n.* (האי-דזשי-ענ'-איקס) היגיענע [געזונדהייטס=לעהרע].

hy'gienism *n.* (האי'-דזשי-ען-איזם) ז. ***hygienics***

hy'gienist *n.* (האי'-דזשי-ען-איסט) א קענער אין היגיענע [געזונדהייטס=לעהרע].

hy'grodeik *n.* (האי'-גרא-דאיק) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די פייכטקייט אין דער לופט.

hy'grograph *n.* (האי'-גרא-גרעף) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די ענדערונגען אין דער לופט=פייכטקייט.

hygrom'eter *n.* (האי-גראמ'-ע-טער) א היגראמעטער, אן אינסטרומענט צום מעסטען די פייכטקייט אין דער לופט.

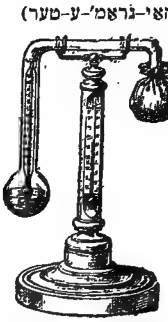

Hygrometer

hygromet'ric *a.* (האי-גרא-מעט'-ריק) היגראמעטריש, וואס איז שייך צו היגראמעטריע [דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט פייכטקייט און הויפטזעכליך מיט דער פייכטקייט אין דער לופט]; וואס איז שייך צו אדער איז אבהענגיג פון דער לופט=פייכטקייט; וואס זויגט אין זיך איין פייכטקייט.

hygromet'rical *a.* (האי-גרא-מעט'-רי-קעל) ז. ***hygrometric***

hygrom'etry *n.* (האי-גראמ'-ע-טרי) היגראמעטריע, דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט פייכטקייט אין שטאפען און הויפטזעכליך אין דער לופט, די קונסט צו מעסטען די לופט=פייכטקייט.

hy'groscope *n.* (האי'-גרא-סקאופ) א היגראסקאפ [אן אינסטרומענט צו בעשטימען אויב פייכטקייט געפינט זיך אין דער לופט].

Hygro-
scope

hygroscop'ic *a.* (האי-גרא-סקאפ'-איק) היגראסקאפיש, וואס איז שייך צו א היגראסקאפ [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אנוועזענהייט פון פייכטקייט אין דער לופט]; וואס זויגט אין זיך איין פייכטקייט; עמפפינדליך צו פייכטקייט, פעראורזאכט פון פייכטקייט, וואס ווערט איינגעשרומפען אדער אויפגעשוואלען פון פייכטקייט אדער טרוקענקייט [וועגען פלאנצען].

hygroscop'ical *a.* (האי-גרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. ***hygroscopic***

hygroscopic'ity *n.* (האי-גרא-סקא-פיס'-אי-טי) דאס זיין היגראסקאפיש, דאס קענען אין זיך איינזויגען פייכטקייט [וועגען פלאנצען].

hygrostat'ics *n.* (האי-גרא-סטעט'-איקס) די וויסענשאפט אדער די קונסט פון מעסטען די גרויס אדער גראדען פון פייכטקייט.

hyke *n. and int.* (האיק) אראביש געוואנט; היי! אטו! [אויסגעשריי ביי יאגד].

hy'licism *n.* (האי'-לי-סיזם) ז. ***hylism***

hy'licist *n.* (האי'-לי-סיסט) א מאטעריאליסט. ז. ***materialist***

hy'lism *n.* (האי'-ליזם) מאטעריאליזם [ז. ***materialism***]: די לעהרע, אז מאטעריע אדער דער חומר איז די אורזאכע פון אל=דאס=בייז.

hy'lobate *n.* (האי'-לא-בייט) דער גיבאן [אן אפע אהן אן עק און מיט לאנגע הענד].

hy'loist *n.* (האי'-לא-איסט) איינער וואס גלויבט, אז בלויז די מאטעריע איז גאט און אז אויסער דער מאטעריע קען קיין גאט ניט עקזיסטירען.

hy'lotheism *n.* (האי'-לא-טהי-איזם)

הילאטעאיזם, די לעהרע אז מאטעריע איז גאט, און קיין גאט אויסער מאטעריע עקזיסטירט ניט.

hy'lotheist *n.* (האי'-לא-טהי-איסט) איינער וועלכער האלט, אז קיין גאט אויסער מאטעריע עקזיסטירט ניט; איינער וועלכער גלויבט, אז די וועלט איז א קדמון.

hylozo'ic *a.* (האי-לא-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע, אז מאטעריע אדער שטאף איז בעלעבט. ז. ***hylozoism***

hylozo'ical *a.* (האי-לא-זאו'-אי-קעל) ז. ***hylozoic***

hylozo'ism *n.* (האי-לא-זאו'-איזם) הילאזאאיזם, די לעהרע, אז קיין טויטע מאטעריע איז ניטא און יעדע ארט מאטעריע אדער שטאף ענטהאלט אין זיך עלעמענטען פון לעבען.

hylozo'ist *n.* (האי-לא-זאו'-איסט) א הילאזאאיסט, איינער וואס האלט, אז יעדעס טיילכעלע פון מאטעריע אדער שטאף ענטהאלט אין זיך עלעמענטען פון לעבען

hylozois'tic *a.* (האי-לא-זא-איס'-טיק) וואס איז שייך צו הילאזאאיזם. ז. ***hylozoism***

hylozois'tically *adv.* (האי-לא-זא-איס'-טי-קעל-אי) לויט די הילאזאאיסטישע לעהרען. ז. ***hylozoism***

Hy'men *n.* (האי'-מען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — הימען אדער הימענעאוס [דער גאט פון הייראט]; הייראט, חתונה.

hy'men *n.* (האי'-מען) דאס בתולים-הייטעל; א הייטעל.

hymene'al *a. and n.* (האי-מע-ני'-על) וואס געהערט צו עהע אדער הייראט; האכצייטליך; א האכצייטס-ליעד, א חתונה-ליעד.

hymene'an *a.* (האי-מע-ני'-ען) ז. ***hymeneal***

hyme'nial *a.* (האי-מי'-ני-על) וואס איז שייך צו עהע אדער הייראט; וואס איז שייך צום בתולים-הייטעל.

hymen'ic *a.* (האי-מען'-איק) ז. ***hymeneal***

hyme'nium *n.* (האי-מי'-ני-אם) אין באטאניק — א שיכט פון ספארען אדער מיקראסקאפישע צעלען, וועלכע בעדעקען דעם אויבערשטען טייל פון שוועמלעך און דיענען צו בעפרוכטונג.

hymenog'raphy *n.* (האי-מע-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די הייטלעך אין אן ארגאנישען קערפער.

hymenolog'ical *a.* (האי-מען-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו הימענאלאגיע. ז. ***hymenology***

hymenol'ogy *n.* (האי-מע-נאל'-א-דזשי) הימענאלאגיע, די לעהרע וועגען די הייטלעך אין אן ארגאנישען קערפער.

Hymenop'tera *n.* (האי-מע-נאפ'-טע-רא) די הויט-פליגעלדיגע [דער עכסטער מין אינזעקטען, צו וועלכען עס בעלאנגען די ביענען, מוראשקעס א. ד. ג., ביי וועלכע די פליגלען זיינען דינינקע הייטלעך מיט אדערען].

hymenop'teral *a.* (האי-מע-נאפ'-טע-רעל) ז. ***hymenopterous***

hymenop'terous *a.* (האי-מע-נאפ'-טע-ראס) וואס איז שייך צו די הויט-פליגעלדיגע. ז. ***Hymenoptera***

hymn *n. and v.* (הים) א הימנע, א לויב-געזאנג; לויבען; זינגען שבחים.

hym'nal *n. and a.* (הים'-נעל) א בוך פון לויב-געזאנגען אדער שבחים; וואס געהערט צו א לויב-געזאנג.

hymna'rium *n.* (הים-ניי'-רי-אם) ז. ***hymn-book***

hymn'-book *n.* (הים'-בוק) א בוך פון לויב-געזאנגען, סדור תהלות.

hym'nic *a.* (הים'-ניק) וואס געהערט צו לויב-געזאנגען.

hym'nist *n.* (הים'-ניסט) א דיכטער פון הימנען אדער לויב-געזאנגען.

hym'nodist *n.* (הים'-נא-דיסט) ז. ***hymnist***

hym'nody *n.* (הים'-נא-די) דאס זינגען הימנען אדער לויב-געזאנגען; הימנען.

hymnog'rapher *n.* (הים-נאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט הימנען אדער לויב-ליעדער.

hymnog'raphy *n.* (הים-נאג'-רע-פי) הימנאגראפיע, דאס שרייבען לויב-ליעדער.

hymnol'ogist *n.* (הים-נאל'-א-דזשיסט) א הימנאלאגיסט, איינער וועלכער שטודירט הימנען אדער לויב-ליעדער, זייער געשיכטע און זייער טיילונג; א הימנען-שרייבער.

hymnol'ogy *n.* (הים-נאל'-א-דזשי) הימנאלאגיע אדער די וויסענשאפט וועגען הימנען [זייער ענטשטעהונג, זייער ענטוויקלונג און זייער קלאסיפיקאציאן].

hymn'-tune *n.* (הים'-טיון) א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אדער פערפאסונג פון א הימנע אדער לויב-געזאנג.

hymn'-wri'ter *n.* (הים'-ראי'-טער) ז. ***hymnist***

hy'oid *a. and n.* (האי'-איד) וואס האט די פארם פון גריכישען בוכשטאב איפסילאן [Υ]; וואס איז שייך צום צונג-ביין; דער צונג-ביין [דאס בעוועגליכע ביינדעל, וואס ליעגט נעבען גארגעל אונטער דער צונג].

hy'oid bone (האי'-איד באון) דער צונג-ביין. ז. ***hyoid***

hyoi'dean *a.* (האי-אי'-די-ען) ז. ***hyoid***

hyp *n. and v.* (היפ) שוואר-מוטה, מרה-שחורה, מעלאנכאליע; מאכען שוואר-מוטיג; ארויפווארפען א מרה-שחורה.

hypac'tic *a.* (הי-פעק'-טיק) וואס שווענקט אב אדער רייניגט אב דעם מאגען.

hypacu'sis *n.* (היפ-ע-קיו'-סיס) דאס הערען שוואך; די אבשוואכונג פון חוש השמיעה.

hypæ'thral *a.* (האי-פיע'-טהרעל) אהן א דאך; אפען צום הימעל [ווי א הויף אדער געוויסע אלטע טעמפלען].

hypæ'thron *n.* (האי-פיע'-טהראן) אין ארכיטעקטור — אן אפענער פלאץ, א טייל פון א געביידע וואס איז אהן א דאך.

hypal'lage *n.* (הי-פעל'-ע-דזשי) אין גראמאטיק — די היפאלאגע, דאס פערבייטען איין אויסדרוקס-פארם אויף א צווייטער [ווי למשל, "זיי האבען איהם אומגעקעהרט צו זיין מלוכה" אנשטאט "זיי האבען אומגעקעהרט זיין מלוכה צו איהם"].

hypas'pist *n.* (הי-פעס'-פיסט) דער היפאספיסט [א וואפען-טרעגער אין דער אלט-גריכישער ארמעע].

hyperalge'sia *n.* (האי-פער-על-דזשי'-סי-א) אן אוננארמאלעם שטארקעס פיהלען פון א וועהטאג.

hyperal'gia *n.* (האי-פער-על'-דזשי-א) ז. ***hyperalgesia***

hyperbat'ic *a.* (האי-פער-בעט'-איק) אין גראמאטיק — אומגעקעהרט, אומגעדרעהט [ביים נאטירליכען גאנג פון ווערטער, ווען למשל, אנשטאט "איך האב דיך ליעב" זאגט מען "ליעב דיך האב איך"].

hyper'baton *n.* (האי-פויר'-בע-טאן) אין גראמאטיק — דאס איבערטראגען א ווארט אדער עטליכע ווערטער פון זייער געוועהנליכען ארט, ווי למשל, "שטארק איז ער געווען" אנשטאט "ער איז געווען שטארק".

hyper'bola *n.* (האי-פויר'-בא-לא) אין געאמעטריע — א היפערבעל [די קרומע ליניע וואס בעקומט זיך ווען צוויי קאנוסען, וואס זיינען געשטעלט מיט די שפיצען איינער צום אנדערען, ווערען אין דער לענג דורכגעשניטען דורך א פלעכע].

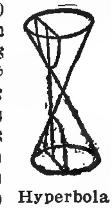

Hyperbola

hyper'bole *n.* (האי-פויר'-בא-לי) א היפערבעל, אן איבערטרייבונג, פערגרעסערונג, א גוזמא.

hyperbol'ic *a.* (האי-פער-באל'-איק) היפערבאליש, איבערטריבען, פערגרעסערט, גוזמא'דיג; אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו א היפערבעל. ז. ***hyperbola***

hyperbol'ical *a.* (האי-פער-באל'-אי-קעל) ז. ***hyperbolic***

hyperbol'ically *adv.* (האי-פער-באל'-אי-קעל-אי) אויף אן איבערטריבענעם, פערגרעסערטען אופן; היפערבאליש, גוזמא'דיג; אין געאמעטריע — אין דער פארם פון א היפערבעל. ז ***hyperbola***

hyperbol'iform *a.* (האי-פער-באל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א היפערבעל [א געוויסע געאמעטרישע פיגור. ז. ***hyperbola***].

hyper'bolism *n.* (האי-פויר'-בא-ליזם) היפערבאליזם, די לוסט צו איבערטרייבען אדער צו רעדען מיט גוזמאות.

hyper'bolist *n.* (האי-פויר'-בא-ליסט) א פערגרעסערער, אן איבערטרייבער, א בעל-גוזמא.

hyper'bolize *v.* (האי-פויר'-בא-לאיז) פערגרעסערען, מגזם זיין, איבערטרייבען.

hyperbol'ograph *n.* (האי-פויר-באל'-א-גרעף) א היפערבאלאגראף, אן אינסטרומענט צו צייכנען היפערבעלען. ז. ***hyperbola***

hyper'boloid *n.* (האי-פויר'-בא-לאיד) אין געאמעטריע — א היפערבאלאאיד [א קערפער וואס בעקומט זיך דורך דער בעוועגונג פון א היפערבעל ארום זיך אליין]. ז. ***hyperbola***

hyperbo'rean *a.* (האי-פער-באו'-רי-ען) היפערבארעאיש, נארדליך, ווייט צום צפון; ארקטיש; זעהר קאלט.

Hyperbo'rean *n. and a.* (האי-פער-באו'-רי-ען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינער פון די היפערבארעער [א לעגענדאריש פאלק, וואס האט געוואהנט אין ווייטען צפון און געפיהרט זעהר א גליקליך לעבען]; וואס איז שייך צו די היפערבארעער.

hyperbu'lia *n.* (האי-פער-ביו'-לי-א) היפערבוליע [א קרענקליכער צושטאנד, ווען דער ווילען קען ווירקען אויף אזעלכע פונקציאנען פון ארגאניזם, אויף וועלכע ער קען ניט ווירקען אין נארמאלען צושטאנד, ווי למשל, די פעהיגקייט צו פערהאלטען אדער אבשטעלען לויט'ן אייגענעם ווילען דאס קלאפען פון הארץ א. ד. ג.].

hypercrit'ic *n.* (האי-פער-קריט'-איק) א צו שטרענגער קריטיקער; א מענש וואס זוכט אלץ חסרונות.

hypercrit'ical *a.* (האי-פער-קריט'-אי-קעל) צו שטרענג, וואס קריטיקירט צו שטארק.

hypercrit'ically *adv.* (האי-פער-קריט'-אי-קעל-אי) מיט א צו שטארקער קריטיק; צופיעל זוכענדיג חסרונות.

hypercrit'icise *v.* (האי-פער-קריט'-אי-סאיז) ז. *hypercriticize*

hypercrit'icism *n.* (האי-פער-קריט'-אי-סיזם) צו שטרענגע קריטיק.

hypercrit'icize *v.* (האי-פער-קריט'-אי-סאיז) קריטיקירען צו שטרענג; צופיעל זוכען חסרונות.

hyperduli'a *n.* (האי-פער-דיו-לאי'-א) די פערגעטערונג פון דער הייליגער מאריא [מרים] ביי די קאטויליקען.

hy'perduly *n.* (האי'-פער-דיו-לי) ז. *hyperdulia*

hyperem'esis *n.* (האי-פער-עמ'-ע-סיס) אין פאטאלאגיע — דאס צו שטארקע ברעכען [מייקענען].

hypere'mia *n.* (האי-פער-אי'-מי-א) אין פאטאלאגיע — א צו שטארקע צונויפפליסונג פון בלוט אין א געוויסען טייל פון קערפער.

hypergeom'etry *n.* (האי-פער-דזשי-אמ'-ע-טרי) געאמעטריע וועלכע האט צו טהאן מיט מעהר אלס דריי מעסטונגען [לענג, ברייט און הויך].

Hyper'icum *n.* (האי-פויר'-אי-קאם) יאהאנעס-קרויט [א מין גראזען מיט געלבע בליטהען און מיט בלעטער וואס האבען פיעל דורכזיכטיגע פינטלעך. ווערען בענוצט אין מעדיצין].

Hypericum

hypermetamor'phism *n.* (האי-פער-מעט-ע-מאר'-פיזם) היפערמעטאמארפיזם [די ארט פון ענטוויקלונג ביי געוויסע אינזעקטען, ווי זשוקעס א. ד. ג., ביי וועלכע די לארווא און די פופע מאכען פיעל מעהר מעטאמארפאזען אדער געהען דורך פיעל מעהר פערענדערונגס-שטופען איידער אנדערע אינזעקטען].

hypermetamor'phosis *n.* (האי-פער-מעט-ע-מאר'-פא-סיס) ז. *hypermetamorphism*

hyper'meter *n.* (האי-פויר'-מע-טער) אין דיכטונג — א פערז, וועלכער האט צום סוף אן איבעריגע זילבע, ווי למשל:

א'-איהר ‖ קליי'-נע ‖ ליב'-טע ‖ לעך,
איהר'-דער ‖ צעהלט'-גע ‖ שיכ'-טע ‖ לעך.

hypermet'ric *a.* (האי-פער-מעט'-ריק) אין דיכטונג — וואס האט אן איבעריגע זילבע אין א פערז.

hypermet'rical *a.* (האי-פער-מעט'-רי-קעל) ז. *hypermetric*

hypermet'rope *n.* (האי-פער-מעט'-ראופ) א ווייטזיכטיגער, איינער וואס זעהט ניט פון נאהענט.

hypermetro'pia *n.* (האי-פער-מע-טראו'-פי-א) היפערמעטראפיע, ווייטזיכטיגקייט.

hypermet'ropy *n.* (האי-פער-מעט'-רא-פי) ז. *hypermetropia*

hy'pernic *n.* (האי'-פער-ניק) ניקאראגוא-האלץ, א מין רויט האלץ.

hypernor'mal *a.* (האי-פער-נאר'-מעל) איבערנארמאל, העכער איידער דער נארמאלער צושטאנד.

hypernutri'tion *n.* (האי-פער-ניו-טריש'-אן) איבערשטאפונג, דאס איבערעסען זיך.

hyperop'sia *n.* (האי-פער-אפ'-סי-א) זעהר א שארפע ראיה.

hyperorex'ia *n.* (האי-פער-א-רעק'-סי-א) אין פאטאלאגיע — א קרענקליכער צושטאנד ווען דער מענש איז קיינמאל ניט זאט, א שטענדיגער הונגער.

hyperor'thodox *a.* (האי-פער-אר'-טהא-דאקס) אן עקסטרעמער ארטאדאקס, א גרויסער רעאקציאנער.

hyperor'thodoxy *n.* (האי-פער-אר'-טהא-דאק-סי) דאס זיין צופיעל ארטאדאקס; עקסטרעמע ארטאדאקסיע.

hyperos'mia *n.* (האי-פער-אס'-מי-א) א צו שטארקע עמפפינדליכקייט צו פערשיעדענע ריחות.

hyperosto'sis *n.* (האי-פער-אס-טאו'-סיס) א קרענקליכער צושטאנד ווען א ביין וואקסט ארויס פון אן אנדער ביין; א נארמאלע פאנאנדערוואקסונג פון ביין-געוועב אין א קערפער.

hyperphys'ical *a.* (האי-פער-פיז'-אי-קעל) איבערנאטירליך, ניט מאטעריעל.

hypersarco'ma *n.* (האי-פער-סאר-קאו'-מא) ווילד-פלייש [אויף'ן קערפער].

hypersarco'sis *n.* (האי-פער-סאר-קאו'-סיס) ז. *hypersarcoma*

hy'persthene *n.* (האי'-פער-סטהין) היפערסטהין [א מין גרוי אדער גרין-שווארצליכער מינעראל מיט בלישטשענדע קופער-רויטליכע פינטעלעך].

hyperten'sion *n.* (האי-פער-טענ'-שאן) א צו שטארקע אנגעצויגענקייט אדער אנשטרענגונג.

hypertroph'ic *a.* (האי-פער-טראפ'-איק) וואס איז שייך צו היפערטראפיע. ז. *hypertrophy*

hypertroph'ical *a.* (האי-פער-טראפ'-אי-קעל) היפערטראפיש, איבערגעוואקסען די מאס.

hyper'trophy *n. and v.* (האי-פויר'-טרא-פי) אין פאטאלאגיע — היפערטראפיע, אן אוננארמאלע פאנאנדערוואקסונג פון א געוויסען טייל פון קערפער; יעדע צו גרויסע אויסוואקסונג אדער אנקלייבונג; אין באטאניק — א צו גרויסע וויקסונג פון א געוויסען ארגאן פון א פלאנצע; צופיעל פאנאנדערוואקסען זיך.

hype'thral *a.* (האי-פיע'-טהרעל) ז. *hypæthral*

hy'phen *n. and v.* (האי'-פען) דאס בינדע-שטריכעלע צווישען זילבען אדער ווערטער [-]; פעראייניגען צוויי זילבען אדער ווערטער דורך א בינדע-שטריכעלע.

hy'phenate *v.* (האי'-פען-אייט) אריינשטעלען א בינדע-שטריכעלע צווישען צוויי זילבען אדער ווערטער.

hyphena'tion *n.* (האי-פע-ניי'-שאן) דאס בענוצען זיך מיט פערבינדונגס-שטריכעלעך; דאס אריינשטעלען א פערבינדונגס-שטריכעלע צווישען צוויי ווערטער אדער זילבען.

hyphen'ic *a.* (האי-פענ'-איק) וואס איז שייך צו א בינדע-שטריכעלע. ז. *hyphen*

hypheniza'tion *n.* (האי-פענ-אי-זיי'-שאן) דאס צוזאמענבינדען צוויי ווערטער אדער זילבען מיט א בינדע-שטריכעלע.

hy'phenize *v.* (האי'-פענ-איז) צוזאמענבינדען צוויי ווערטער אדער זילבען מיט א בינדע-שטריכעלע.

hypnagog'ic *a.* (היפ-נע-גאדזש'-איק) וואס שלעפערט איין, וואס היפנאטיזירט.

hypnoba'tia *n.* (היפ-נא-ביי'-טי-א) א מין קראנקהייט, ווען דער מענש טהוט אין שלאף פערשיעדענע זאכען [געהט, לויפט, קלעטערט א. ד. ג.], ווי וואכעדיגערהייד; נאכט-וואנדלונג, סאמנאמבוליזם.

hyp'nody *n.* (היפ'-נא-די) א צו לאנגע פעריאדע פון שלאף אדער אונבאוועגליכקייט אין לעבען פון אן אינזעקט; די לאגע פון דעם אינזעקט אין דיעזער פעריאדע.

hyp'noid *a.* (היפ'-נאיד) ענהליך צו היפנאטיזם אער צו א היפנאטישען צושטאנד. ז. *hypnotism*

hypnoi'dal state (היפ-נאי'-דעל סטייט) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען שטיקלעך פון א פערגאנגענער פאסירונג, וועגען וועלכער דער מענש האט געהאט זעהר א טונקעלע פארשטעלונג און קיינמאל ניט נעדענקט וועגען איהר, ערשיינען אין זיין בעוואוסטזיין אין א קלארער און ריכטיגער געשטאלט.

hypnoi'dic state (היפ-נאי'-דיק סטייט) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען א גאנצע פערגאנגענע פאסירונג, וועגען וועלכער דער מענש האט געהאט זעהר א טונקעלע פארשטעלונג און קיינמאל ניט נעדענקט וועגען איהר, ערשיינט אין זיין בעוואוסטזיין אין א קלארער און ריכטיגער געשטאלט.

hypnoidiza'tion *n.* (היפ-נאי-די-זיי'-שאן) דאס שטעלען א מענשען אין א צושטאנד פון לייכטען היפנאז. ז. *hypnosis*

hypnol'ogy *n.* (היפ-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועלכע שטודירט אלע ערשיינונגען פון שלאף.

hypnopho'bia *n.* (היפ-נא-פאו'-בי-א) היפנאפאביע, א קרענקליכער צושטאנד ווען דער מענש האט מורא צו שלאפען.

hypno'sis *n.* (היפ-נאו'-סיס) דאס איינשלעפערען, דער שלאף; היפנאז אדער היפנאטישער צושטאנד. ז. *hypnotism*

hypnot'ic *a. and n.* (היפ-נאט'-איק) איינשלעפערענד, וואס מאכט איינשלאפען; היפנאטיש, וואס איז שייך צו היפנאטיזם; א מיטעל איינצושלעפערען, א שלאף-טרונק; איינער וואס איז היפנאטיזירט געווארען. ז. *hypnotism*

hypnot'ically *adv.* (היפ-נאט'-אי-קעל-אי) דורך היפנאטיזם. ז. *hypnotism*

hyp'notisable *a.* (היפ'-נא-טאי-זעבל) ז. *hypnotizable*

hypnotisa'tion *n.* (היפ-נא-טי-זיי'-שאן) ז. *hypnotization*

hyp'notism *n.* (היפ'-נא-טיזם) היפנאטיזם [אן אוננארמאלער גייסטיגער צושטאנד ביי מענשען און חיות, וואס איז ענהליך צו שלאף, נאר אונטערשיידעט זיך פון איהם מיט פיעל כאראקטעריסטישע בעזונדערהייטען. אין היפנאטישען צושטאנד פערלירט דער מענש זיין אייגענעם ווילען און טהוט אויטאמאטיש פערשיעדענע זאכען אונטער דעם איינפלוס פון דעם, וועלכער האט איהם פערשלעפערט].

hyp'notist *n.* (היפ'-נא-טיסט) א היפנאטיסט, איינער וועלכער שלעפערט איין אן

אנדערען און ברייננט איהם אין א היפנאטישען צושטאנד. ז. ***hypnotism***

hypnotis'tic *a.* (היפ-נא-טיס'-טיק) היפנאטיש, וואס איז שייך צו היפנאטיזם.

hypnotizabil'ity *n.* (היפ-נא-טאי-זע-ביל'-אי-טי) היפנאטיזירבארקייט, דאס קענען היפנאטיזירט ווערען.

hyp'notizable *a.* (היפ'-נא-טאי-זעבל) וואס קען היפנאטיזירט ווערען.

hypnotiza'tion *n.* (היפ-נא-טי-זיי'-שאן) דאס היפנאטיזירען אדער דאס ווערען היפנאטיזירט, היפנאטיזירונג.

hyp'notize *v.* (היפ'-נא-טאיז) היפנאטיזירען.

hyp'notizer *n.* (היפ'-נא-טאי-זער) איינער וואס היפנאטיזירט דעם אנדערען.

Hyp'num *n.* (היפ'-נאם) א מין מאך-געוויקסען, וועלכע האבען שטעכיגע צווייגעלעך און בלעטעלעך וואס וואקסען פון איין זייט.

hypob'ole *n.* (האי-פאב'-א-לי) אן ארט רעדע, אין וועלכער דער רעדנער ברייננט די ערווידערונגען פון פערשיעדענע נעגנער און ענטפערט אויף זיי.

hyp'ocaust *n.* (היפ'-א-קאהסט) אן אויווען אין קעלער פון הויז, פון וועלכען עס געהען ארוים רעהרען און ווארעמען דאס גאנצע הויז.

hypochon'dria *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-א) היפאכאנדריע, אן אונגארמאלער צושטאנד, ווען דער מענש גיט זיך אב צופיעל מיט זיך און מיינט, אז ער איז פיעל קראנקער איידער אין דער ווירקליכקייט; שווערמוטיגקייט, מעלאנכאליע.

hypochon'driac *n. and a.* (האי-פא-קאנ'-דרי-עק) א היפאכאנדריק, איינער וואס מיינט אלץ אז ער איז זעהר קראנק; א שווער-מוטיגער מענש; היפאכאנדריש, וואס לייזדעט פון היפאכאנדריע. ז. ***hypochondria***

hypochondri'acal *a.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-קעל) היפאכאנדריש, מעלאנכאליש, שווערמוטיג, אומעדיג.

hypochondri'acism *n.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-סיזם) ז. ***hypochondria***

hypochondri'asis *n.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-סיס) ז. ***hypochondria***

hypochon'driast *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-עסט) דער היפאכאנדריק, דער מעלאנכאליקער.

hypochon'drium *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-אם) אין אנאטאמיע — דער טייל פון בויך אין ביידע זייטען גלייך אונטער די ריפען.

hypoc'risy *n.* (הי-פאק'-רי-סי) היפאקריטסטווע, פערשטעלטקייט, צביעות, צבוע'צטווע.

hyp'ocrite *n.* (היפ'-א-קריט) א היפאקריט, א פערשטעלטער מענש, א צבוע, א צבוע'ק.

hypocrit'ical *a.* (היפ-א-קריט'-אי-קעל) היפאקריטיש, פערשטעלט, פערמאסקירט, ווי א צבוע'ק.

hypocrit'ically *adv.* (היפ-א-קריט'-אי-קעל-אי) מיט פערשטעלטקייט, מיט פאלשקייט, מעשה צבוע'ק.

hy'poderm *n.* (האי'-פא-דוירם) דער צעלען-שיכט ביי אן אינזעקט אונטער דעם אויסערליכען הייטעל; א שיכט פארבלאזע צעלען אונטער דעם אויבערשטען הייטעל פון א בלאט.

hypoder'ma *n.* (האי-פא-דויר'-מא) אין באטאניק — דער שיכט פון פארבלאזע צעלען, וואס ליעגט אונטער דעם אויבערשטען הייטעל פון א בלאט.

hypoder'mic *a.* (האי-פא-דויר'-מיק) וואס געפינט זיך אונטער דער הויט; וואס איז שייך צום שטח פון אונטער-דער הויט.

hypogas'tric *a.* (האי-פא-געס'-טריק) וואס געהערט דעם אונטער-לייב; וואס געפינט זיך אונטער דעם מאגען.

hypogas'trium *n.* (האי-פא-געס'-טרי-אם) דאס אונטער-לייב, דער אונטערשטער טייל פון בויך.

hypoge'al *a.* (האי-פא-דזשי'-על) וואס וואקסט אונטער דער ערד.

hypoge'an *a.* (האי-פא-דזשי'-ען) ז. ***hypogeal***

hy'pogene *a.* (האי'-פא-דזשין) פלוטאניש, אויסגעבילדעט אינווענינ אין דער ערד [ווענען פעלזען].

hypog'enous *a.* (האי-פאדזש'-ע-נאס) וואס וואקסט אונטער דער ערד.

hypoge'ous *a.* (האי-פא-דזשי'-אס) ז. ***hypogeal***

hypoge'um *n.* (האי-פא-דזשי'-אם) דאס אונטעראירדישע געוועלב פון א געביידע, א קעלער-געוועלב.

hypoglos'sal *a. and n.* (האי-פא-גלאס'-על) וואס געפינט זיך אונטער דער צונג [ווענען געוויסע נערוועז]; איינער פון די נערוועז וואס געפינען זיך אונטער דער צונג.

hypoglos'sis *n.* (האי-פא-גלאס'-איס) דער אונטערשטער טייל פון דער צונג.

hypoglot'tis *n.* (האי-פא-גלאט'-איס) ז. ***hypoglossis***

hypogyn'ic *a.* (האי-פא-דזשינ'-איק) וואס געפינט זיך אונטער דעם פיסטיל [ווייבליכער געשלעכטס-ארגאן ביי פלאנצען].

hypog'ynous *a.* (האי-פאדזש'-אי-נאס) ז. ***hypogynic***

hypomoch'lion *n.* (האי-פא-מאק'-לי-אן) דער שטיץ-פונקט [פון א הויב-מאשין].

hypophos'phate *n.* (האי-פא-פאס'-פייט) אונטער-פאספאר-זויער-זאלץ [א געוויסער כעמישער פראדוקט].

hypophos'phite *n.* (האי-פא-פאס'-פאיט) ז. ***hypophosphate***

hypophos'phorous *a.* (האי-פא-פאס'-פא-ראס) אין כעמיע — וואס ענטהאלט ווענינער זויער-שטאף ווי עס געפינט זיך אין פאספאר-זויערע.

hypophos'phorous ac'id (האי-פא-פאס'-פא-ראס עס'-איד) אונטער-פאספאר-זויערע [א כעמישע פעראייניגונג פון פאספאר, וואסער-שטאף און זויער-שטאף, ביי וועלכער די מאס פון זויער-שטאף איז קלענער ווי אין געוועהנליכע פאספאר-זויערע].

hypo'pyum *n.* (האי-פאו'-פי-אם) אן אייטער-אויג [אן אייטער-אנזאמלונג אין אויג].

hypos'tasis *n.* (האי-פאס'-טע-סיס) א גרונד, א יסוד, א באזיס; אין דער קריסטליכער רעליגיאן — איינע פון די דריי איינהייטען [גאט — דער פאטער, גאט — דער זוהן און גאט — דער הייליגער גייסט] וועלכע שטעלען מיט זיך פאר איין איינציגען און אונטיילבארען געטליכען עצם; אין פילאזאפיע — א היפאטעטישע זאך, א פארם אדער צושטאנד פון עפעס ווענען וועלכע מען דענקט, אז דאס איז ניט בלויז א פארם, נאר א רעאלע זאך, וועלכע עקזיסטירט אז און פאר זיך; ביי די אמאליגע אלכעמיסטען — א פרינציפ אדער עלעמענט [איינע פון די דריי שטאפען — קוועקזילבער, שוועבעל און זאלץ — וועלכע זיינען, לויט זייערע לעהרען, די גרונד-עלעמענטען פון אלע מאטעריעלע קערפער]; אין מעדיצין — דער אבזאץ פון אורין וואס פערבלייבט אין קערפער און פערארזאכט א קראנקהייט; א קרענקליכער איבערפלוס פון בלוט אין די הינטערשטע טיילען פון די לונגען און די פיס צוליעב א לאנגען ליעגען אונבעוועגט אויף איין ארט.

hypos'tasize *v.* (האי-פאס'-טע-סאיז) ז. ***hypostatize***

hypos'tasy *n.* (האי-פאס'-טע-סי) ז. ***hypostasis***

hypostat'ic *a.* (האי-פא-סטעט'-איק) היפאסטעטיש, וועזענטליך; פערזענליך; אין מעדיצין — וואס בעקומט זיך פון דעם דרוק אראב; וואס נעהמט זיך פון א שטענדיגען ליעגען אויף איין ארט.

hypostat'ical *a.* (האי-פא-סטעט'-אי-קעל) ז. ***hypostatic***

hypostat'ically *adv.* (האי-פא-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף א היפאסטאטישען אדער וועזענטליכען שטייגער; אויף א פערזענליכער ארט. ז. ***hypostasis***

hypos'tatize *v.* (האי-פאס'-טע-טאיז) צושרייבען צו עפעס א פערזענליכע עקזיסטענץ; פארשטעלען עס אלס א זאך וואס עקזיסטירט אז און פאר זיך. ז. ***hypostasis***

hyposul'phite *n.* (האי-פא-סאל'-פאיט) אונטער-שוועבעל זויער-זאלץ [א כעמישער שטאף וואס ווערט געברויכט אין פאטאגראפיע און ביי טוך-פארבער].

hyposul'phurous ac'id (האי-פא-סאל'-פויר-אס עס'-איד) די אונטער-שוועבעל-זויערע [אזא שוועבעל-זויערע, וועלכע ענטהאלט אין זיך ווענינער זויער-שטאף ווי געוועהנליכע שוועבעל-זויערע].

hypot'enuse *n.* (האי-פאט'-ע-ניוס) אין געאמעטריע — די היפאטענוזע, די לענגסטע זייט אדער די שרעגע ליניע פון א רעכטווינקעלדיגען דרייעק.

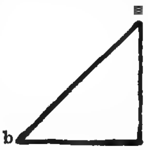

ab. Hypotenuse

hypoth'ec *n.* (האי-פאטה'-עק) א היפאטעקע אדער זאקלאדנע [די פערזיכערונג פון א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecary *a.* (האי-פאטה'-אי-קע-רי) וואס איז שייך צו א היפאטעקע אדער זאקלאדנע. ז. ***hypothec***

hypoth'ecary cred'itor (האי-פאטה'-אי-קע-רי קרעד'-אי-טאר) דער היפאטעקער [איינער וואס לייהט געלד אויף אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecary debt (האי-פאטה'-אי-קע-רי דעט) א היפאטעקען שולד [א חוב, וועלכער איז פערזיכערט מיט אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecate *v.* (האי-פאטה'-אי-קייט) געבען א היפאטעקע אדער זאקלאדנע, פערזיכערען א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום.

hypotheca'tion *n.* (האי-פאטה-אי-קיי'-שאן) א היפאטעקע אדער פערזיכערונג פון א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום, ווי א הויז אדער לאנד [דער מלוה נעהמט אלס משכון נאר דעם קאנטראקט פון הויז אדער לאנד, אבער ניט דאס הויז אדער לאנד אליין]; א הלואה וואס ווערט גענומען אונטער דער פערזיכערונג פון א שיף אדער די סחורות וואס זי פיהרט.

hypoth'ecator *n.* (האי-פאטה'-אי-קיי-טאר) איינער וואס פער'משכון'ט עפעס אדער לעגט איין א פערזיכערונג פאר א חוב.

hypoth'enuse *n.* (האי-פאטה'-ע-ניוס) ז. *hypotenuse*

hypoth'esis *n.* (האי-פאטה'-ע-סים) א היפאטעזע, א השערה; א טעאריע, וועלכע איז נאך ניט דערוויזען געווארען שטרענג-וויסענשאפטליך.

hypothet'ic *a.* (האי-פא-טהעט'-איק) היפאטעטיש, לויט השערה, פארויסגעזעצט, בלויז אנגענומען, אונבעוויזען.

hypothet'ical *a. and n.* (האי-פא-טהעט'-אי-קעל) היפאטעטיש; בלויז אנגענומען; לויט השערה; א סברה, א מיינונג, וועלכע בויט זיך בלויז אויף א השערה און ניט אויף ווירקליכע פאקטען.

hypothet'ically *adv.* (האי-פא-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א היפאטעטישען שטייגער; בלויז אויף א השערה.

hypotypo'sis *n.* (האי-פא-טי-פאו'-סים) א לעבהאפטע בעשרייבונג פון עפעס; דאס בעשרייבען א זאך אזוי, אז עס ווייזט זיך אוים ווי מען זעהט זי פאר די אויגען.

hypsomet'rical *a.* (היפ-סא-מעט'-רי-קעל) היפסאמעטריש, וואס איז שייך צו דער אויסמעסטונג פון הויכע געגענשטענדע [ווי זעהר הויכע בערג א. ד. ג.].

hypsom'etry *n.* (היפ-סאמ'-ע-טרי) היפסאמעטריע, די אויסמעסטונג פון הויכע געגענשטענדע, ווי בערג מיט דער הילף פון א באראמעטער, טערמאמעטער א. ד. ג

hyrse *n.* (הוירס) הירזש, פראסע.

hy'son *n.* (האיסן) א מין גרינער טהעע.

hys'sop *n.* (היס'-אפ) דער איזאפ [א מין פלאנצע מיט לאנגע פערשפיצטע בלעטער און מיט בלויע בלומען. וואקסט אויף פעלזען און אין גערטנער. ווערט געברויכט אין דער מעדיצין. אין דער ביבעל ווערט זי גערופען איזוב].

Hyssop

hysteral'gia *n.* (היס-טע-רעל'-דזשי-א) נייראלגיע אין דער געבעהר-מוטער.

hysteral'gic *a.* (היס-טע-רעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו נייראלגיע אין דער געבעהר-מוטער.

hysterec'tomy *n.* (היס-טע-רעק'-טא-מי) דאס אויסשניידען די געבעהר-מוטער.

hyste'ria *n.* (היס-טי'-רי-א) היסטעריע [א נערווען-קראנקהייט, וועלכע קומט מייסטענס פאר ביי פרויען, וואס דריקט זיך אוים אפט אין קאנוואולסיאנען און בעזאנדערם אין א קרענקליכען פסיכישען צושטאנד, ווען דער קראנקער פערלירט די קאנטראל איבער זיינע בעוועגונגען און ביי איהם בייט זיך אום דער כאראקטער, די פיהלונגען און שטימונג]; אן אויפגערעגטער צושטאנד; אזא אויפגעבראכטקייט, ווען דער מענש פערלירט די קאנטראל איבער זיך.

hyster'ic *a. and n.* (היס-טער'-איק) היסטעריש, וואס איז שייך צו היסטעריע; א היסטעריקער, איינער וואס לײדעט פון היסטעריע. ז. *hysteria*

hyster'ical *a.* (היס-טער'-אי-קעל) ז. *hysteric*

hyster'ically *adv.* (היס-טער'-אי-קעל-אי) אויף א היסטערישען שטייגער; קאנוואולסיוו; מיט ספאזמען.

hyster'ics *n.* (היס-טער'-איקס) היסטעריקע; ספאזמען, קראמפף.

hysteri'tis *n.* (היס-טע-ראי'-טים) ענטצינדונג פון דער געבעהר-מוטער.

hys'terocele *n.* (היס'-טע-רא-סיל) דער מוטער-ברוך [א קילע ביי א פרוי].

hys'teroid *a.* (היס'-טע-ראיד) עהנליך צו היסטעריע. ז. *hysteria*

hysterol'ogy *n.* (היס-טע-ראל'-א-דזשי) היסטעראלאגיע, דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער געבעהר-מוטער.

hysterot'omy *n.* (היס-טע-ראט'-א-מי) אין כירורגיע — די אויפשניידונג פון דער געבעהר-מוטער.

I

I, i (אי) דער נײנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

I *pr. and n.* (אי) איך; דער "איך".

I. אבקירצונג פון *Idaho* [אידעהא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

Ia. אבקירצונג פון *Iowa* [איאווא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

i'amb *n.* (אי'-עמב) ז. *iambus*

iam'bic *a.* (אי-עמ'-ביק) יאמביש, וואס איז שייך צו א יאמב, וואס בעשטעהט פון יאמבען; וואס געברויכט יאמבען. ז. *iambus*

iam'bical *a.* (אי-עמ'-בי-קעל) ז. *iambic*

iam'bically *adv.* (אי-עמ'-בי-קעל-אי) יאמביש; ווי א יאמב.

iambog'rapher *n.* (אי-עמ-באג'-רע-פער) א שרייבער פון יאמבישער פאעזיע; איינער וואס געברויכט דעם יאמב-פערזען-פוס. ז. *iambus*

iam'bus *n.* (אי-עמ'-באס) א יאמב [א פערזען-פוס פון צוויי זילבען מיט דעם אקצענט אויף דער צווייטער זילבע, ווי: שטעהט-אויף', || איהר-אונ' || טער-דריק' || טע-מא'- || סען].

ib. אן אבקירצונג פון *ibidem*

i'bex *n.* (אי'-בעקס) א מין ווילדע ציעג; דער שטיינבאק.

Ibex

ibid. אן אבקירצונג פון *ibidem*

ibi'dem *adv.* (אי-באי'-דעם) אין דעמזעלבינגען ארט, אין דעם שוין אנגעצייכנטען פלאץ [ווען מען רעפערירט צו א פלאץ אין א בוך].

i'bis *n.* (אי'-ביס) דער איביס [אזא זומפ-פויגעל מיט א רונדען נאך אונטען געבויגענעם שנאבעל].

Ibis

Ica'rian *a. and n.* (אי-קיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו איקאריע [אין גריכענלאנד]; וואס איז שייך צו איקארוס [וועלכער איז, לויט דער אלט-גריכישער לעגענדע, אויף וואקסענע פליגעל געפלויגען אזוי הויך, אז די זון האט זיי צושמאלצען און ער איז אריינגעפאלען אין ים]; הויך-פליהענד, אונטערנעהמענד, וואגענד; וואס איז שייך צום פאנטאסטישען גליקליכען לאנד איקאריע [פון דער פאנטאזיע "א רייזע נאך איקאריע" פון דעם פראנצויזישען אוטאפיסטישען סאציאליסט עטיען קאבע] אדער צו קאבע'ס קאמוניסטישע קאלאניעס; איקאריש; וואס איז שייך צו די קאמוניסטישע פרינציפען פון עטיען

קאבע; אן איינוואהנער פון איקאריע; א מיטגליעד פון קאבע'ס קאלאניעס; אן אנהענגער פון קאבע.

Ica'rianism *n.* (אי-קיי'-רי-ענ-איזם) די קאמוניסטישע סיסטעם פון דעם פראנצויזישען אוטאפיסטישען סאציאליסט עטיען קאבע.

ice *n. and v.* (איס) אייז; בעצוקערונג, צוקער=גלאזור [אויף געבעקס]; אייז=קרעם, געפרארענעס [מאראזשענע]; בעדעקען מיט אייז; פערפרירען; פערוואנדלען אין אייז; האלטען אויף אייז; געברויכען צו עפעס אייז; בעצוקערען, בעדעקען מיט צוקער=גלאזור.

ice'-an'chor *n.* (איס'-ענ'-קאר) דער אייז=אנקער [צו בעפעסטיגען א שיף צום אייז].

ice'-a'pron *n.* (איס'-איי'-פראן) אן אייז=ברעכער ביי א בריק [א פארריכטונג ביי א בריק צום צוהאקען די גרויסע שווימענדע שטיקער אייז].

ice'-au'ger *n.* (איס'-אה'-גער) אן אינסטרומענט צו מאכען פאלאנקעס אדער פראליוועס [לעכער אין אייז] פאר פישפאנג.

ice'-ax *n.* (איס'-עקס) אן אייז=האק [אזא האק צום האקען אייז, הויפטזעכליך אזא וואס ווערט געברויכט אין די אלפישע בערג אויסצוהאקען טרעפלעך אויף משופע'דיגע בערג וועלכע זיינען בעדעקט מיט אייז].

ice'-bag *n.* (איס'-בעג) אן אייז=פענכער.

ice'-belt *n.* (איס'-בעלט) דער אייז=פאס [ארום ברעג פון ים אין די קאלטע געגענדען].

ice'berg *n.* (איס'-בוירג) אן אייז=בארג [א ריעזיגע, שווימענדע, הויכע שטיק אייז].

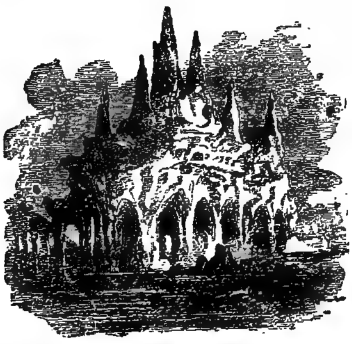

Iceberg

ice'-blink *n.* (איס'-בלינק) א גלאנצינגע ווייסקייט אין דער לופט, וואס קומט פון שנעע אדער אייז [דיעזער גלאנץ זעהט זיך אפט אויף א פאר צעהנדליג מייל].

ice'-boat *n.* (איס'-באוט) א שליטען=שיף [מיט וועלכער מען פאהרט אויף'ן אייז]; א שיף דורכצוברעכען אייז.

ice'-bone *n.* (איס'-באון) דער שוויס=ביין אדער רומפ=ביין [אין אקסען=פלייש].

ice'-bound *a.* (איס'-באונד) פערשטעלט פון אייז, פערהאלטען פון אייז, איינגעפרארען.

ice'-box *n.* (איס'-באקס) אן אייז=שראנק, אן אייז=אלמער.

ice'-brea'ker *n.* (איס'-ברייי'-קער) אן אייז=ברעכער, א מאשין צום צושלאגען אייז אין קליינע שטיקלעך, א פארריכטונג צו בעשיצען בריקען אדער א האפען פון שווימענדען אייז; א שיף אויפצוברעכען דאס אייז אין טייך; דער גרויסער פאלאר=וואלפיש.

ice'-brook *n.* (איס'-ברוק) אן אייז=קאלט טייכעל, אן אייז=קאלטער שטראם.

ice'-built *a.* (איס'-בילט) פון אייז, וואס בעשטעהט פון אייז.

ice'-cap *n.* (איס'-קעפ) דאס שטענדיגע אייז אדער שטענדיגער שנעע וואס בעדעקט די שפיצען פון הויכע בערג; אן אייז=פענכער.

ice'-chest *n.* (איס'-טשעסט) א קיהל=צימער, אן אייז=צימער [אין הייזער].

ice'-claw *n.* (איס'-קלאה) אן אייז=צוואנג [צו טראגען שטיקער אייז].

Ice-claw

ice' - clos'et *n.* (איס'-קלאז'-עט) א גרויסער אייז=שראנק; אן אייז=צימער וואס איז אויסגעמאכט ווי א שראנק.

ice'-cold *a.* (איס'-קאולד) אייז=קאלט.

ice'-cream *n.* (איס'-קריעם) אייז=קרעם [מאראזשענע, געפרארענעס].

ice'-crush'er *n.* (איס'-קראש'-ער) אן אפאראט צו צושטויסען אדער צו צוברעקלען אייז.

iced *a.* (איסט) בעדעקט מיט אייז, פערוואנדעלט אין אייז, פערפרויהען; געקיהלט דורך אייז; בעדעקט מיט צוקער=גלאזור; בעדעקט ווי מיט געפרוירענעם טוי [ווענען פלאנצען].

ice'-drift *n.* (איס'-דריפט) שווימענדע אייז=מאסען, שווימענדע קריהעס.

ice'-drops *n.* (איס'-דראפס) אייז=טראפען [דורכזיכטיגע טיילעכלעך אויף פלאנצען, וועלכע זיינען ענליך צו אייז=טראפען].

iced sug'ar (איסט שוג'-אר) צוקער=גלאזור.

ice'-el'evator *n.* (איס'-על'-אי-וויי-טאר) א מאשין אויפצוהויבען שטיקער אייז פון וואסער.

ice'-escape' *n.* (איס'-עס-קייפ') א פארריכטונג [פון שטעקענס און שטריק] ארויסצושלעפען איינעם וואס פאלט אריין דורך'ן אייז אין א טייך.

ice'-fall *n.* (איס'-פאהל) דאס אבברעכען זיך און פאלען פון מאסען שטיקער אייז [פון אן אייזבארג אדער גלעטשער]; א גלעטשער.

ice'-feath'ers *n.* (איס'-פעטה'-ערז) פעדערען=ענליכער אייז [מעהרסטענטייל אויף די שפיצען פון בערג].

ice'-fern *n.* (איס'-פוירן) פראסט=פלאנצען [אויף די שויבען].

ice'-field *n.* (איס'-פיעלד) אן אייז=פעלד [א זעהר גרויסע מאסע שווימענדע אייז].

ice'-fish'ing *n.* (איס'-פיש'-איננ) דאס כאפען פיש דורך פראליוועס אדער פאלאנקעס [אויסגעהאקטע לעכער אין אייז].

ice'-float *n.* (איס'-פלאוט) ז. ***ice-floe***

ice'-floe *n.* (איס'-פלאו) א גרויס שטיק שווימענדע אייז, א גרויסע קריהע אייז.

ice'-foot *n.* (איס'-פוט) ז. ***ice-belt***

ice'-glazed *a.* (איס'-גלייזד) איבערגעצויגען מיט אייז.

ice'-hock'ey *n.* (איס'-האק'-אי) א מין שפיעל אויף אייז מיט פילקעס אדער באלען וואס ווערען געטריבען מיט אזעלכע אויסגעבויגענע שטעקענס. ז. ***hockey***

ice'-house *n.* (איס'-האוס) אן אייזקעלער, א לעדראווניע.

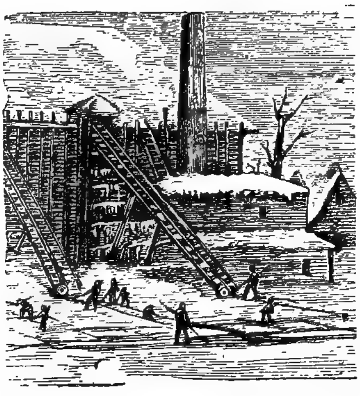

Ice-house

Ice'land *n.* (איס'-לענד) דער אינזעל איסלאנד [אין צפון אייראפא]; דער איסלאנדישער הונד [א ווייס=האריג הינטעל מיט שפיציגע אויערען].

Ice'land crys'tal (איס'-לענד קריס'-טעל) ז. ***Iceland spar***

Ice'land dog (איס'-לענד דאג) דער איסלאנדישער הונד. ז. ***Iceland***

Ice'lander *n.* (איס'-לענ-דער) אן איסלאנדער, אן איינוואהנער פון דעם אינזעל איסלאנד.

Icelan'dic *a. and n.* (איס-לענ'-דיק) איסלאנדיש, וואס איז שייך צום אינזעל איסלאנד, צו די דארטיגע איינוואהנער אדער שפראך; די איסלאנדישע שפראך און ליטעראטור.

Ice'land moss (איס'-לענד מאהס) איסלאנדישע מאך.

Ice'land spar (איס'-לענד ספאר) דער דאפעל=שפאט [א מין מינעראל אין איסלאנד].

ice'-ledge *n.* (איס'-לעדזש) ז. ***ice-belt***

ice'-machine' *n.* (איס'-מע-שין') א מאשין צו מאכען קינסטליך אייז.

ice'man *n.* (איס'-מען) אן אייז=הענדלער; א קינסטלער זיך צו גליטשען אויף אייז.

ice'-mark *n.* (איס'-מארק) א צייכען אדער צייכענס פון אייז אדער גלעטשערס [ווי א פערטיעפונג אין בערג, גלאטקייט פון פעלזען א. ז. וו.].

ice'-mas'ter *n.* (איס'-מעס'-טער) א לאצמאן אדער שטייערמאן וואס פיהרט דורך שיפען דורך שווימענדען אייז.

ice'-moun'tain *n.* (איס'-מאונ'-טען) ז. ***iceberg***

ice o'ver (איס או'-ווער) איבערציהען מיט אייז; בעצוקערען, בעדעקען מיט צוקער=גלאזור.

ice'-pack *n.* (איס'-פעק) אן אייז=פעלד [א גרויס שטיק שווימענדעס אייז] וואס בעשטעהט פון בעזונדערע שטיקער אייז, וועלכע זיינען ענג צוזאמענגעדריקט.

ice'-pit *n.* (איס'-פיט) אן אייז=גרוב, א לעדראווניע.

ice'-plant *n.* (איס'-פלענט) אייז=קרויט [אזא קלעטערענדע פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען בעדעקט ווי מיט פראסט און וועלכע גלענצען פאר דער זון=שיין ווי אייז].

ice'-plow *n.* (איס'-פלאו) אן אינסטרומענט איינצוטיילען אייז אין גלייכע שטי=

קער [דער אינסטרומענט קריצט איין ציי־ כענס, לויט וועלכע מען שניידט נאכדעם דאס אייז].

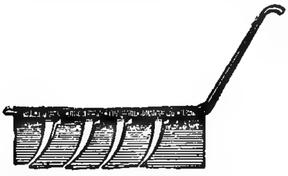

Ice-plow

ice'-poul'tice *n.* (איס'-פאול'-טיס) ז. ***ice-bag***

ice'-preser'ver *n.* (איס'-פרי-זויר'-ווער) אן אייז־שראנק.

ice'-scoo'ter *n.* (איס'-סקוה'-טער) א שיף וואס קען אי שווימען אויף'ן וואסער, אי געפיהרט ווערען אויף אייז.

ice'-ship *n.* (איס'-שיפ) א שיף צוגע־ פאסט צו שווימען צווישען אייז.

ice'-spade *n.* (איס'-ספייד) אן אינסטרו־ מענט צו צושלאגען אייז אין בעזונדערע שטיקער.

ice'-spar *n.* (איס'-ספאר) אייז־שפאט [א מין גלאזינער מינעראל].

ice'-ta'ble *n.* (איס'-טיי'בל) א פלאכע אייז־מאסע.

ice'-tongs *n.* (איס'-טאנגז) אייז־צוואנגען [צו טראגען שטיקער אייז]; אן אייז־ צוועננעל [צו נעהמען שטיקלעך אייז ביים עסען].

ice'-wa'ter *n.* (איס'-הוואה'-טער) אייז־ וואסער [וואסער פון צולאזענעם אייז אדער וואסער אבגעקיהלט אויף אייז].

ice'-whale *n.* (איס'-הווהייל) דער גרוי־ סער פאלאר־וואלפיש.

ice'work *n.* (איס'-הוואירק) ז. ***ice-feathers***

ice'-yacht *n.* (איס'-יאט) ז. ***ice-boat***

ichneu'mon *n.* (איק-ניו'-מאן) דער איכניימאן אדער פרעה'ס מויז [אן אפרי־ קאניש חיה'לע, וואס עסט שלאנגען און קראקאדיל־אייער. איז געווען פערגעטערט ביי די פארצייטיגע עגיפטער אדער מצריים].

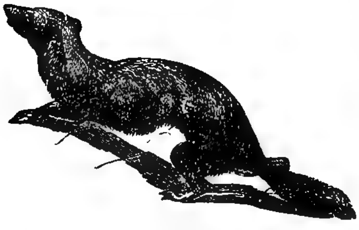

Ichneumon

ichneu'mon-fly *n.* (איק-ניו'-מאנ-פלאי) דער רייטער [אזא מין אינזעקט וואס איז זעהר ניצ־ ליך פאר די פעל־ דער דערמיט וואס ער פערניכטעט די אייעלעך פון אנדערע שעדליכע אינזעקטען. עס זיינען פאראן איבער 500 מינים פון דיעזען אינזעקט].

Ichneumon-fly

ich'nograph *n.* (איק' נא-גרעף) א גרונד־ריס, א גרונד־פלאן [פון א געביי־ דע].

ichnograph'ic *a.* (איק-נא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו א גרונד־פלאן פון א געביידע; וואס גיט דעם גרונד־פלאן פון א געביידע.

ichnograph'ical *a.* (איק-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***ichnographic***

ichnog'raphy *n.* (איק-נאג'-רע-פי) צייכנונג פון א גרונד־פלאן אדער גרונד־ ריס.

ich'nolite *n.* (איק'-נא-לאיט) א שטיין מיט א פוס־שפור אדער פוס־אבדרוק פון א פערשטיינערטער חיה.

ichnolitholog'ical *a.* (איק-נא-ליטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***ichnological***

ichnolithol'ogy *n.* (איק-נא-ליטה-אל'-א-דזשי) ז. ***ichnology***

ichnolog'ical *a.* (איק-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פוס־שפורען פון פערשטיינערטע חיות אדער מיט יענע חיות, וועגען וועלכע מען ווייסט נור פון זייערע פוס־שפורען אין שטיינער.

ichnol'ogy *n.* (איק-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פוס־שפורען פון פערשטיינערטע חיות אדער מיט די חיות, וועגען וועלכע מען ווייסט נור פון זייערע פוס־שפורען אין שטיינער.

i'chor *n.* (אי'-קאר) אייטער [פון א וואונד]; אין דער רוימיש־גריכישער מי־ טאלאגיע — געטער־בלוט [א פליסיגקייט וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון בלוט ביי די געטער].

i'choroid *a.* (אי'-קאר-איד) ז. ***ichorous***

i'chorose *a.* (אי'-קא-ראוס) ז. ***ichorous***

i'chorous *a.* (אי'-קא-ראס) אייטער־ דיג.

ich'thyic *a.* (איק'-טהי-איק) וואס איז שייך צו פיש; עהנליך צו פיש.

ich'thyocol *n.* (איק'-טהי-א-קאל) ז. ***ichthyocolla***

ichthyocol'la *n.* (איק-טהי-א-קאל'-א) פיש־קליי.

ichthyograph'ic *a.* (איק-טהי-א-גרעפ'-איק) איכטיאגראפיש, וואס איז שייך צו איכטיאגראפיע [בעשרייבונג פון פיש].

ichthyog'raphy *n.* (איק-טהי-אג'-רע-פי) איכטיאגראפיע, בעשרייבונג פון פיש.

ich'thyoid *a.* (איק'-טהי-איד) פיש־ ארטיג, עהנליך צו א פיש.

ichthyoi'dal *a.* (איק-טהי-אי'-דעל) ז. ***ichthyoid***

ich'thyol *n.* (איק'-טהי-אל) איכטיאל [א מעדיצינישער מיטעל פאר הויט־ קראנקהייטען, געמאכט פון פערשטיינערטע פיש].

ichthyol'atrous *a.* (איק-טהי-אל'-ע-טראס) פיש־פערגעטערענד; דיענעדיג צו פיש־עהנליכע אבגעטער [ווי דער גאט דגון ביי די פלשתים].

ichthyol'atry *n.* (איק-טהי-אל'-ע-טרי) פיש־פערגעטערונג; דאס דיענען פיש־עהנ־ ליכע אבגעטער [ווי דער גאט דגון ביי די פלשתים].

ichthyol'ic *a.* (איק-טהי-אל'-איק) גע־ מאכט פון איכטיאל. ז. ***ichthyol***

ich'thyolite *n.* (איק'-טהי-א-לאיט) א פערשטיינערטער פיש; א פערשטיינערטער אבדרוק פון א פיש.

ichthyolog'ic *a.* (איק-טהי-א-לאדזש'-איק) איכטיאלאגיש, וואס איז שייך צו איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].

ichthyolog'ical *a.* (איק-טהי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***ichthyologic***

ichthyol'ogist *n.* (איק-טהי-אל'-א-דזשיסט) אן איכטיאלאגיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].

ichthyol'ogy *n.* (איק-טהי-אל'-א-דזשי) איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].

ich'thyomancy *n.* (איק'-טהי-א-מענ-סי) דאס טרעפען, דאס נביאות־זאגען לויט די קעפ אדער דעם אינגעווייד פון פיש.

ichthyoman'tic *a.* (איק-טהי-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צום נביאות־זאגען לויט די קעפ אדער לויט דעם אינגעווייד פון פיש.

ichthyoph'agist *n.* (איק-טהי-אפ'-ע-דזשיסט) איינער וואס שפייזט זיך מיט פיש.

ichthyoph'agous *a.* (איק-טהי-אפ'-ע-גאס) פיש־עסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

ichthyoph'agus *n.* (איק-טהי-אפ'-ע-גאס) ז. ***ichthyophagist***

ichthyoph'agy *n.* (איק-טהי-אפ'-ע-דזשי) דאס ערנעהרען זיך מיט פיש; פיש־ דיעטע.

ichthyophthal'mite *n.* (איק-טהי-אפ-טהעל'-מאיט) דאס פיש־אויג [א געוויסער מינעראל].

ich'thyosaur *n.* (איק'-טהי-א-סאהר) ז. ***Ichthyosaurus***

ichthyosau'rus *n.* (איק-טהי-א-סאה'-ראס) דער איכטיאזאור [די ריעזיגע פיש־יאשטשערקע פון די אור־אלטע דורות].

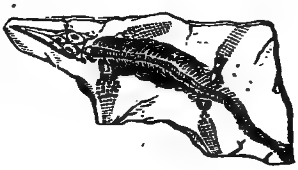

Ichthyosaurus

ichthyo'sis *n.* (איק-טהי-או'-סיס) דער שופען־אויסשלאג [א מין הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט זעהט אויס ווי בע־ דעקט מיט הארטע, טרוקענע שופען].

i'cicle *n.* (אי'-סיקל) אן אייז־ליכטעל אדער אייז־צאפען [א שפיציג שטיקעל אייז וואס הענגט אראב פון דאך].

i'cicled *a.* (אי'-סיקלד) וואס איז בע־ האנגען מיט אייז־ליכטלעך אדער אייז־ צאפענס. ז. ***icicle***

i'cily *adv.* (אי'-סי-לי) קאלט, פראסטיג.

i'ciness *n.* (אי'-סי-נעס) אייזינקייט, פראסטינקייט, קאלטקייט.

i'cing *n.* (אי'-סינג) צוקער־גלאזור [אויף געבעקס].

i'con *n.* (אי'-קאן) אן איקאנע [א בילד פון א קריסטליכען היילינגען]; א בילד; אן אילוסטראציע [אין א וויסענשאפטלי־ כע בוך].

icon'ic *a.* (אי-קאנ'-איק) בילדליך, וואס איז שייך צו א בילד אדער פארטרעט; וואס איז שייך אדער עהנליך צו אן אי־ קאנע [א היילינג בילד].

icon'ical *a.* (אי-קאנ'-אי-קעל) ז. ***iconic***

i'conism *n.* (אי'-קאנ-איזם) א פיגור: א

בילד; אן עהנליכקייט; דאס פארשטעלען אין בילדער.

i'conize *v.* (אי'-קאנ-איז) אויסדריקען אין בילדער, מאכען אן עהנליכקייט.

icon'oclasm *n.* (אי-קאנ'-א-קלעזם) איקאנאקלאזם, דאס צוברעכען הייליגע בילדער, הייליגקייט=פערשוועכונג, אן אנגריף אויף אלטע, פערהייליגטע גלויבענס און אינסטיטוציאנען.

icon'oclast *n.* (אי-קאנ'-א-קלעסט) אן איקאנאקלאסט, א צוברעכער פון הייליגע בילדער, א הייליגקייט=פערשוועכער, איינער וואס גרייפט אן פערהייליגטע גלויבענס אדער אינסטיטוציאנען.

iconoclas'tic *a.* (אי-קאנ-א-קלעס'-טיק) איקאנאקלאסטיש. ז. *iconoclasm*

iconograph'ic *a.* (אי-קאנ-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו פארשטעלונגען אין בילדער אדער סטאטוען; אילוסטרירענד.

iconog'raphy *n.* (אי-קא-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון בילדער אדער סטאטוען; דאס פארשטעלען אין בילדער; אילוסטראציאנען.

iconol'ater *n.* (אי-קא-נאל'-ע-טער) א בילדער=פערגעטערער; איינער וואס דיענט צו בילדער אדער סטאטוען; א געצענדיענער.

iconol'atry *n.* (אי-קא-נאל'-ע-טרי) בילדער=פערגעטערונג, געצענדיענעריי.

iconol'ogist *n.* (אי-קא-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט בילדער און סטאטוען.

iconol'ogy *n.* (אי-קא-נאל'-א-דזשי) א בעשרייבונג פון בילדער, צייכנונגען, סטאטוען א. ז. וו.; די קונסט פון מאלען, גראווירען א. ז. וו.

iconom'achist *n.* (אי-קא-נאמ'-ע-קיסט) אן איקאנאקלאסט; איינער וואס איז געגען דעם געברויך פון איקאנען [הייליגע בילדער]. ז. *iconoclast*

iconom'achy *n.* (אי-קא-נאמ'-ע-קי) געגנערשאפט צו איקאנען [הייליגע בילדער].

iconomat'ic *a.* (אי-קאנ-א-מעט'-איק) אויסדריקענד געדאנקען אדער ווערטער דורך בילדער.

iconomat'icism *n.* (אי-קאנ-א-מעט'-אי-סיזם) בילדער=שריפט.

icosahe'dral *a.* (אי-קא-סע-הי'-דרעל) וואס בעשטעהט פון צוואנציג פלעכען [וועגען געאמעטרישע קערפער].

icosahe'dron *n.* (אי-קא-סע-הי'-דראן) אן איקאסאעדער [א געאמעטרישער קערפער וואס בעשטעהט פון צוואנציג פלעכען].

icosan'der *n.* (אי-קא-סענ'-דער) א פלאנצע מיט צוואנציג שטויב=פעדים.

Icosan'dria *n.* (אי-קא-סענ'-דרי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צוואנציג שטויב=פעדים.

icosan'drian *a.* (אי-קא-סענ'-דרי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין פלאנצען וואס האבען צוואנציג שטויב=פעדים.

icosan'drous *a.* (אי-קא-סענ'-דראס) ז. *icosandrian*

icosidodecahe'dron *n.* (אי-קא-סי-דאו-דעק-ע-הי'-דראן) א געאמעטרישער קערפער וואס בעשטעהט פון דרייסיג פלעכען.

icosihe'dral *a.* (אי-קא-סי-הי'-דרעל) ז. *icosahedral*

icosihe'dron *n.* (אי-קא-סי-הי'-דראן) ז. *icosahedron*

icter'ic *a. and n.* (איק-טער'-איק) געלבזיכטיג; וואס היילט געלבזוכט; א מיטעל געגען געלבזוכט.

icter'ical *a.* (איק-טער'-אי-קעל) געלבזיכטיג; וואס היילט געלבזוכט.

icteri'tious *a.* (איק-טע-ריש'-אס) געל; וואס זעהט אויס ווי געלבזיכטיג.

icter'itous *a.* (איק-טער'-אי-טאס) ז. *icteritious*

ic'teroid *a.* (איק'-טע-ראיד) ז. *icteritious*

ic'terus *n.* (איק'-טע-ראס) געלבזוכט; א געלקייט אויף פלאנצען וואס קומט פון קעלט אדער פייכטקייט.

ic'tus *n.* (איק'-טאס) א שלאג, א קלאפ [ווי למשל, פון פולס]; אן אונטערשטרייכונג [אין ריידען] פון א ווארט אדער זילבע; אן אקצענט.

i'cy *a.* (אי'-סי) אייזיג; געפרארען, אייז=קאלט; קאלט, אונפריינדליך, גלייכגילטיג.

i'cyness *n.* (אי'-סי-נעס) ז. *iciness*

i'cy-pearled *a.* (אי'-סי-פוירלד) בעפערעלט מיט אייז=שטיקלעך.

I'd (איד) אן אבקירצונג פון די ווערטער *I would, I should, I had.*

id. אן אבקירצונג פון *idem*

Ida. אן אבקירצונג פון *Idaho* [אידעהא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

Ida'lian *a.* (אי-דיי'-לי-ען) וואס איז שייך צו אידאליע [אן אלט=גריכישע שטאדט אין ציפערן] אדער צו דער געטין ווענוס, צו וועלכער די שטאדט איז געווען געהייליגט.

ide'a *n.* (אי-די'-א) אן אידעע, א פארשטעלונג, א בעגריף; א געדאנק, א מיינונג; אן אבזיכט.

ideag'enous *a.* (אי-די-עדזש'-ע-נאס) וואס רופט ארויס אידעען, פארשטעלונגען אדער בעגריפען.

ide'al *a. and n.* (אי-די'-על) אידעאל; וואס עקזיסטירט נור אין דער פארשטעלונג; וואס איז אונמעגליך צו פערווירקליכען; ניט רעאל; וואס איז די העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט; מוסטערהאפט; אידעאליסטיש; אן אידעאל.

ide'aless *a.* (אי-די'-ע-לעס) אהן אידעען, אהן בעגריפען, אהן געדאנקען.

idealisa'tion *n.* (אי-די-ע-לי-זיי'-שאן) ז. *idealization*

ide'alise *v.* (אי-די'-ע-לאיז) ז. *idealize*

ide'alism *n.* (אי-די'-ע-ליזם) אידעאליזם; די פילאזאפישע שיטה וואס בעטראכט די ווירקליכקייט בלויז אלס פראדוקט פון אונזער פארשטעלונג [דאס הייסט, אז די וועלט איז ניט מעהר ווי אונזער אידעע]; די שטרעבונג צו אן אידעאל; דאס שטרעבען צו פאלקאמענהייט; דאס בעהאנדלען זאכען אידעאליסטיש, לויט דער פארשטעלונג פון פאלשטענדיגער פאלקאמענהייט; אין קונסט — די שטרעבונג פארצושטעלען עטוואס פאלקאמענעם.

ide'alist *n.* (אי-די'-ע-ליסט) אן אידעאליסט, אן אנהענגער פון אידעאליזם, אן אונפראקטישער מענש, א טרוימער. ז. *idealism*

idealis'tic *a.* (אי-די-ע-ליס'-טיק) אידעאליסטיש; וואס איז שייך צום אידעאליזם; וואס איז שייך אדער וואס שטרעבט צו אידעאלען, וואס שטרעבט צו פאלקאמענהייט. ז. *idealism*

ideal'ity *n.* (אי-די-על'-אי-טי) דאס זיין אידעאל, דאס זיין אין געגענזאץ צו דער ווירקליכקייט; די פעהיגקייט צו שאפען אידעאלען, אן אידעאל, א ניט=ווירקליכקייט.

idealiza'tion *n.* (אי-די-על-אי-זיי'-שאן) דאס שאפען אן אידעע אדער געדאנק; דאס אידעאליזירען, דאס פארשטעלען א זאך מעהר פאלקאם און בעסער איידער זי איז אין דער ווירקליכקייט.

ide'alize *v.* (אי-די'-ע-לאיז) אידעאליזירען; אויסבילדען פארשטעלונגען אדער בעגריפען; זיך פארשטעלען, זיך מאכען א בעגריף.

ide'ally *adv.* (אי-די'-על-אי) אין געדאנק; לויט דער פארשטעלונג; אידעאל, מוסטערהאפט.

idea'tion *n.* (אי-די-איי'-שאן) די אויסבילדונג פון אידעען אדער פארשטעלונגען.

idea'tional *a.* (אי-די-איי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אויסצובילדען אידעען.

i'dem *adv.* (אי'-דעם) פון דאסזעלביגע, דערזעלבער שטעלע, ווי פאראהער [ווערט געברויכט אין ביכער ביי בריינגען א ציטאטע, אנווייזענדיג, אז זי איז גענומען פון זעלביגען ארט, פון וועלכען עס איז גענומען די פריהעריגע ציטאטע].

iden'tic *a.* (אי-דענ'-טיק) אידענטיש, נעמליך, זעלביג, גלייך.

iden'tical *a.* (אי-דענ'-טי-קעל) אידענטיש; וואס איז דאסזעלבע; וואס מען קען ניט אונטערשיידען.

iden'tically *adv.* (אי-דענ'-טי-קעל-אי) אויף דערזעלבער ארט.

iden'ticalness *n.* (אי-דענ'-טי-קעל-נעס) נעמליכקייט, זעלבינקייט, גלייכקייט.

iden'tifiable *a.* (אי-דענ'-טי-פאי-עבל) וואס קען אידענטיפיצירט ווערען; וואס קען זיין דאסזעלבע.

identifica'tion *n.* (אי-דענ-טי-פי-קיי'-שאן) דאס אידענטיפיצירען, דאס ערקלערען פאר נעמליך אדער דאסזעלבע.

iden'tify *v.* (אי-דענ'-טי פאי) אידענטיפיצירען, ערקלערען פאר זעלביג אדער נעמליך [בעווייזען דאס עפעס איז דיזעלביגע זאך]; ווערען איינס און דאסזעלבינע.

iden'tiscope *n.* (אי-דענ'-טי-סקאופ) א פאטאגראפיש בילד אין לעבענס=גרויס.

iden'tity *n.* (אי-דענ'-טי-טי) גלייכקייט, נעמליכקייט, זעלבינקייט.

i'deogram *n.* (אי'-די-א-גרעם) אן אידעאגראמע, א פיגור אדער צייכנונג וואס בעצייכענט ניט א בוכשטאב, נאר א גאנץ ווארט אדער פראזע [ווי די כינעזישע שריפט א. ד. ג.].

i'deograph *n.* (אי'-די-א-גרעף) א בוכשטאב, צייכען אדער פיגור, וועלכער דריקט אויס די אידעע אדער פארשטעלונג פון א זאך, ניט אנרופענדיג זי מיט'ן נאמען.

ideograph'ic *a.* (אי-די-א-גרעפ'-איק) אידעאגראפיש, וואס בעצייכענט זאכען און געדאנקען אהן די נעמען, וועלכע זיי האבען אין דער שפראך [ווי למשל, אין די עגיפטישע היעראגליפען — א שיסעלע מיט וואסער, וואס גיסט זיך אריבער פון די ברעגעס, האט בעצייכענט דעם טייך נילוס].

ideograph'ical *a.* (אי-די-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *ideographic*

ideograph'ically *adv.* (אי-די-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אידעאגראפישען שטייגער. ז. *ideographic*

ideog'raphy *n.* (אי-די-אג'-רע-פי) אידעאגראפיע [דאס בעצייכנען זאכען און

געדאנקען אהן די נעמען וואס זיי האבען אין דער שפראך, ווי היעראגליפען].

ideolog'ical *a.* (אי-די-א-לאדזש׳-אי-קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען אידעען.

ideol'ogist *n.* (אי-די-אל׳-א-דזשיסט) אן אידעאלאג, איינער וועלכער גיט זיך אב מיט אידעען אדער אידעאלען, וועלכע האבען ניט קיין ווירקליכען ווערטה; איינער וועלכער בויט אן אידעאלען פלאן פון צוקינפטיגען לעבען, ניט רעכענענדיג זיך מיט די פאקטען פון לעבען, אויף וויפיעל זיי גיבען א מעגליכקייט צו פערווירקליכען אזא פלאן; אן אנהענגער פון דער אידעאלאגישער לעהרע. ז. *ideology*

ideol'ogy *n.* (אי-די-אל׳-א-דזשי) אידעאלאגיע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון אידעען.

ide'ophone *n.* (אי-די׳-א-פאון) אן איינציגער קלאנג אדער א פערבינדונג פון עטליכע אויסגעשפראכענע קלאנגען, וועלכע רופען ארויס אן אידעע אדער פארשטעלונג וועגען א געוויסער זאך.

ides *n.* (אידז) אין אלט-רוימישען קאלענדאר — די אידעס [דער 15טער טאג פון מערץ, מאי, יולי, אקטאבער, און דער 13טער פון די איבעריגע מאנאטען].

id est (איד עסט) דאס איז, דאס הייסט.

idioc'rasy *n.* (איד-אי-אק׳-רע-סי) אידיאקראזיע, אן אייגענטימליכקייט, אן אינדיווידועלע אייגענשאפט [א בעזונדערע עמפפינדליכקייט פון ארגאניזם צו פערשיעדענע ווירקונגען].

idiocrat'ic *a.* (איד-אי-א-קרעט׳-איק) אידיאקראטיש, אייגענטימליך נור צו איהם אליין; ביי וועמען דער ארגאניזם האט א בעזונדערע עמפפינדליכקייט צו פערשיעדענע ווירקונגען.

idiocrat'ical *a.* (איד-אי-א-קרעט׳-אי-קעל) ז. *idiocratic*

id'iocy *n.* (איד׳-אי-א-סי) אידיאטסטווע, שוואכקייט אין פערשטאנד; דאס ניט האבען די פעהיגקייט צו בעגרייפען; דאס זיין אן אידיאט.

idioelec'tric *a.* (אי-די-א-אי-לעק׳-טריק) אידיא-עלעקטריש, זעלבסט-עלעקטריש [אזוי פלעגט מען אמאל אנרופען די אלע שטאפען, וועלכע ווערען עלעקטריזירט דורך רייבונג, ווי גלאז, ברושטין א. ד. ג., מיינענדיג אז אנדערע שטאפען, ווי מעטאלען, ווערען ניט עלעקטריזירט אויף אזא אופן].

id'iom *n.* (איד׳-אי-אם) אן אידיאם, א בעזונדערער אויסדרוק, וועלכער איז אייגענטימליך נור פאר א געוויסער שפראך און ניט פאר קיין אנדערער; א דיאלעקט, די פארם פון שפראך-אויסדריקע פון א געוויסער געגענד.

idiomat'ic *a.* (איד-אי-א-מעט׳-איק) אידיאמאטיש, וואס געהערט צו דעם כאראקטער פון א שפראך; וואס איז אייגענטימליך נור פאר א געוויסער שפראך און ניט פאר קיין אנדערער.

"How do you do?" is an American idiomatic expression.

idiomat'ical *a.* (איד-אי-א-מעט׳-אי-קעל) ז. *idiomatic*

idiomat'ically *adv.* (איד-אי-א-מעט׳-אי-קעל-אי) אויף אן אידיאמאטישען שטייגער; לויט די אייגענטימליכקייטען פון דער שפראך.

idiopathet'ic *a.* (אי-די-א-פע-טהעט׳-איק) ז. *idiopathic*

idiopath'ic *a.* (איד-אי-א-פעטה׳-איק) אין דער מעדיצין — אידיאפאטיש, וואס איז שייך צו א קראנקהייט, וועלכע איז ניט ענטשטאנען פון אן אנדער קראנקהייט.

idiopath'ical *a.* (איד-אי-א-פעטה׳-אי-קעל) ז. *idiopathic*

idiopath'ically *adv.* (איד-אי-א-פעטה׳-אי-קעל-אי) אויף דער ארט פון אן אידיאפאטישער קראנקהייט. ז. *idiopathic*

idiop'athy *n.* (איד-אי-אפ׳-ע-טהי) אין מעדיצין — אן אידיאפאטישער כאראקטער פון א קראנקהייט [א קראנקהייט, וועלכע האט זיך ניט ענטוויקעלט פון אן אנדער קראנקהייט].

idiosyn'crasy *n.* (איד-אי-א-סינ׳-קרע-סי) אידיאסינקראזיע, אן אייגענארטיגקייט ביי געוויסע פערזאנען, וועלכע דריקט זיך אויס אין דעם, וואס זיי זיינען צופיעל אדער גארניט עמפפינדליך צו געוויסע ווירקונגען.

idiosyncrat'ic *a.* (איד-אי-א-סינ-קרעט׳-איק) וואס איז שייך צו אידיאסינקראזיע. ז. *idiosyncrasy*

id'iot *n.* (איד׳-אי-אט) אן אידיאט, איינער מיט זעהר בעשרענקטע גייסטיגע פעהיגקייטען; א מענש וואס האט ניט קיין געזונטען פערשטאנד; א דומקאפ.

idiot'ic *a.* (איד-אי-אט׳-איק) אידיאטיש, דום, נאריש.

idiot'ically *adv.* (איד-אי-אט׳-אי-קעל-אי) מעשה אידיאט; זעהר נאריש.

idiot'icon *n.* (איד-אי-אט׳-אי-קאן) דער דיאלעקט-ווערטערבוך [א ווערטערבוך, וועלכער ענטהאלט אין זיך אידיאמאטישע ווערטער און אויסדריקע פון א געוויסער געגענד].

id'iotish *a.* (איד׳-אי-אט-איש) ז. *idiotic*

id'iotism *n.* (איד׳-אי-אט-איזם) אן אידיאם, אן אייגענטימליכער אויסדרוק פון א שפראך; דער גייסט פון א שפראך.

i'dle *a. and v.* (איידל) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען; לעדיג; פוסט; אונטהעטיג; ניט אויסגענוצט, ניט געברויכט; נוצלאז, בעדייטונגסלאז, ווערטהלאז, אומזיסט; פויל, זארגלאז, גלייכגילטיג; פוילענצען, פוסט-און-פאסעווען.

i'dle conceit' (איידל קאנ-סיט׳) א פוסטע איינבילדונג.

i'dle fel'low (איידל פעל׳-או) א פוילענצער, א פוסט-און-פאסניק.

i'dle hours (איידל אורז) פרייע שטונדען, לעדיגע צייט.

i'dleness *n.* (איידל-נעס) פוילקייט, פוילענצעריי; לעדיגקייט, פוסטקייט, דאס זיין אונבעשעפטיגט, דאס פוסט-און-פאסעווען; נוצלאזיגקייט, ווערטהלאזיגקייט, אונגעברויכבארקייט.

i'dle proj'ects (איידל פראדזש׳-עקטס) לופט-שלעסער, פוסטע חלומות.

id'ler *n.* (איד׳-לער) א ליידיג-געהער, א פוילענצער, א פוסט-און-פאסניק; איינער פון דער מאנשאפט פון א שיף וואס דארף ניט זיין אויף נאכט-וואך; א ראד [צווישען אנדערע צוויי רעדער], וואס גיט איבער די בעוועגונג פון אקס צו דער צווייטער, ניט ענדערענדיג די ריכטונג פון דער בעוועגונג.

i'dle sto'ry (איידל סטאו׳-רי) א בבא-מעשה.

i'dle talk (איידל טאהק) פוסטע דבורים.

i'dle time (איידל טאים) פרייע צייט, לעדיגע צייט.

i'dle weeds (איידל הווידז) ווילד גראז, אונקרויט.

i'dle-wheel *n.* (איידל-הוויעל) א ראד [צווישען אנדערע צוויי רעדער] וואס גיט איבער די בעוועגונג פון איין אקס צו דער צווייטער ניט ענדערענדיג די ריכטונג פון דער בעוועגונג.

i'dle words (איידל הווארדז) אומזיסטע ווערטער, פוסטע רייד, פוסטע פלוידעריי.

id'ly *adv.* (איד׳-לי) פויל, אבגעלאזען, נוצלאז, ווערטהלאז, פוסט.

i'docrase *n.* (אי׳-דא-קרייס) דער אידאקראס אדער וועזואוויאן [אזא מינעראל].

i'dol *n.* (אי׳-דאל) אן אידאל, אן אבגאט, א געץ; איינער וואס ווערט שטארק פערעהרט.

idol'ater *n.* (אי-דאל׳-ע-טער) א געצענדיענער; א שטארקער פערעהרער.

idol'atress *n.* (אי-דאל׳-ע-טרעס) א געצענדיענערין; א שטארקע פערעהרערין.

idolat'rical *a.* (אי-דא-לעט׳-רי-קעל) געצענדיענעריש.

idol'atrize *v.* (אי-דאל׳-ע-טראיז) דיענען צו אבגעטער; שטארק פערגעטערען.

idol'atrous *a.* (אי-דאל׳-ע-טראס) געצענדיענעריש.

idol'atry *n.* (אי-דאל׳-ע-טרי) געצענדיענסט; שטארקע פערגעטערונג.

idoliza'tion *n.* (אי-דאל-אי-זיי׳-שאן) דאס מאכען א "געטשקע" פון אימיצען אדער עפעס; שטארקע פערגעטערונג.

i'dolize *v.* (אי׳-דאל-איז) שטארק פערגעטערען, פערעהרען אדער ליעבען; מאכען א "געטשקע" פון אימעצען אדער עפעס; דיענען צו אן אבגאט.

i'dolizer *n.* (אי׳-דאל-אי-זער) איינער וואס פערעהרט אימעצען צו שטארק, איינער וואס מאכט פון איינעם א "געטשקע".

i'dol-wor'ship *n.* (אי׳-דאל-הוואיר׳-שיפ) עבודה-זרה, געצענדיענסט.

i'dyl *n.* (אי׳-דיל) אן אידיליע, א קורצע פאעמא פון דעם איינפאכען דארפישען לעבען; א סענטימענטאלע בעשרייבונג פון עפעס.

i'dylist *n.* (אי׳-דיל-איסט) א שרייבער פון אידיליען. ז. *idyl*

i'dyll *n.* (אי׳-דיל) ז. *idyl*

idyl'lic *a.* (אי-דיל׳-איק) אידיליש. ז. *idyl*

i'dyllist *n.* (אי׳-דיל-איסט) ז. *idylist*

i. e. אבקירצונג פון *id est*

if *c.* (איף) אויב, ווען, אין פאל; כאטש.

if an'ything (איף ענ׳-אי-טהינג) ווען איבערהויפט.

if as (איף עז) פונקט ווי עס וואלט...

I for one (אי פאר הוואן) איך פון מיין זייט; ווענינגסטענס איך; איך, צום ביישפיעל.

if you please (איף יו פליעז) אויב איהר ווילט אזוי גוט זיין.

ig'neo-a'queous *a.* (איג׳-ני-או-איי׳-קהווי-אס) אין געאלאגיע — וואס איז צו שטאנד געקומען דורך דער פעראייניגטער טהעטיגקייט פון פייער און וואסער.

ig'neous *a.* (איג׳-ני-אס) פייערדיג, גליהענד; אין געאלאגיע — וואס איז צו שטאנד געקומען דורך פייער [ווי למשל, פעלזען געבילדעט דורך דער טהעטיגקייט פון א פייער-שפייענדען בארג].

ignes'cent *a. and n.* (איג-נעס׳-ענט) וואס לאזט ארויס פונקען פייער; עפעס וואס גיט ארויס פונקען [הויפטזעכליך א שטיין אדער מינעראל ווען מען קלאפט אויף איהם מיט שטאהל אדער אייזען].

ig'nes fat'ui (איג'-ניעז פעט'-יו-אי) בלאנדזשענדע פייערען. ז. *ignes fatuus*

ignic'olist *n.* (איג-ניק'-א-ליסט) א פייער-פערגעטערער.

ig'nify *v.* (איג'-ני-פאי) פערוואנדלען אין פייער.

ignig'enous *a.* (איג-נידזש'-ע-נאס) וואס קומט פון פייער אדער דורך פייער.

ignip'otent *a.* (איג-ניפ'-א-טענט) פייער-מעכטיג, וואס בעהערשט מיט פייער.

ig'nis fat'uus (איג'-ניס פעט'-יו-אס) בלאנדזשענדער פייער [א מין פאספאר-שיין וואס זעהט זיך אין דער לופט איבער זומפען].

ignitabil'ity *n.* (איג-נאי-טע-ביל'-אי-טי) ז. *ignitibility*

igni'table *a.* (איג-נאי'-טעבל) ז. *ignitible*

ignite' *v.* (איג-נאיט') אנצינדען; זיך אנצינדען; אנגליהען.

igni'ter *n.* (איג-נאי'-טער) איינער אדער עטוואס וואס צינדעט אן אדער גליהט אן.

ignitibil'ity *n.* (איג-נאי-טי-ביל'-אי-טי) צינדבארקייט, די פעהיגקייט זיך אנ-צוצינדען אדער זיך אנצוגליהען.

igni'tible *a.* (איג-נאי'-טיבל) צינדבאר, וואס קען זיך אנצינדען; וואס קען אנ-געגליהט ווערען.

igni'tion *n.* (איג-ניש'-אן) אנצינדונג, אנגליהונג.

igniv'omous *a.* (איג-ניוו'-א-מאס) פייער-שפייענד.

ignobil'ity *n.* (איג-נא-ביל'-אי-טי) נידריגקייט, געמיינהייט; נידריגע אב-שטאמונג, נידריגער גראד; ווערטהלאזיג-קייט.

igno'ble *a.* (איג-נאו'בל) נידריג, געמיין, פון נידריגער אבשטאמונג אדער גראד; ווערטהלאז.

igno'bleness *n.* (איג-נאו'בל-נעס) ז. *ignobility*

igno'bly *adv.* (איג-נאו'-בלי) אויף א געמיינעם אדער נידריגען שטייגער.

ignomin'ious *a.* (איג-נא-מינ'-אי-אס) שענדליך, געמיין, ערנידרינענד, פעראכ-טונגס-ווערטה.

ignomin'iously *adv.* (איג-נא-מינ'-אי-אס-לי) אויף א שענדליכער, געמיינער ארט.

ig'nominy *n.* (איג'-נא-מינ-אי) שאנדע, אונעהרע, שמאך; דאס זיין פעראכטעט אדער אונווירדיג.

ignora'mus *n.* (איג-נא-ריי'-מאס) אן איגנאראמוס, אן אונוויסענדער מענש, אן עם-הארץ.

ig'norance *n.* (איג'-נא-רענס) אונוויס-סענהייט, עם-הארצות.

ig'norant *a.* (איג'-נא-רענט) אונוויס-סענד, אונגעבילדעט, ניט געלערענט, אונ-בעקאנט מיט עפעס.

ig'norantly *adv.* (איג'-נא-רענט-לי) אויס אונוויסענהייט; אויף אן עם-הארצי-שען שטייגער.

ignore' *v.* (איג-נאור') זיך ניט וויסען; זיך מאכען ניט וויסענדיג פון עפעס, איגנארי-רען; ערקלערען א קלאגע פאר אונבע-גרינדעט [פון אן אנקלאגע-געריכט]. ז. *grand jury*

Igorro'te *n. and a.* (אי-גאו-ראו'-טע) אן איגאראט, א מיטגליעד פון די ווילדע שבטים וואס ריידען די איגאראטישע שפראך; די איגאראטישע שפראך: א ווילדער; וואס איז שייך צו די איגארא-טען.

igua'na *n.* (אי-גוואו'-נא) די איגואנא אדער דער לעגואן, אזא גרויסער זיד-אמעריקאנישער עקדעש [יאשטשערקע].

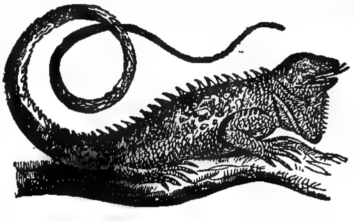

Iguana

iguan'odon *n.* (אי-גוואנ'-א-דאן) אן איגוואנאדאן [א מין ריזיגער רעפטיל פון די פרעהיסטארישע צייטען. פון די סקעלעטען, וואס מען האט געפונען, ווייזט זיך ארויס, אז איינציגע זיינען געווען ארום דרייסיג פוס לאנג].

I. H. S. ראשי תבות פון די ווערטער *Iesus Hominum Salvator* [יעזוס דער ערלעזער פון דער מענשהייט]. ווערט געברויכט אלס סימבאל פאר אויפשריפ-טען אויף צלמים, מצבות, קירכען א. ד. ג.

I'-i'ron *n.* (אי'-אי'-ערן) אן אייזען-שטאנג וואס האט אין קווער-שניט דאס אויסזעהען פון אן I.

i'kon *n.* (אי'-קאן) ז. *icon*

il'eac *a.* (איל'-אי-עק) וואס אנבעלאנגט צו דעם קרום-דארם [די אונטערשטע קליי-נע קישקע].

ilei'tis *n.* (איל-אי-אי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם קרום-דארם [די אונטערשטע קליינע קישקע].

il'eum *n.* (איל'-אי-אם) דער קרום-דארם [די אונטערשטע קליינע קישקע]; די אונ-טערשטע קישקע.

il'eus *n.* (איל'-אי-אס) שניידעניש אדער קראמפף אין די געדערים.

i'lex *n.* (אי'-לעקס) א שטויין-אייכע אדער שטעך-פאלמע [אזא זיד-אמעריקאנישער פאלמען-בוים].

I. L. G. W. U. אבקירצונג פון די ווערטער *International Ladies' Garment Workers' Union* [אן אמעריקאנישע דאמען-שניידער יוניאן].

Il'iac *a.* (איל'-אי-עק) וואס איז שייך צו דער אמאליגער שטאדט טראיא; וואס איז שייך צו דעם טראיאנישען קריעג [אין דער אלט-גריכישער געשיכטע].

il'iac *a.* (איל'-אי-עק) וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען פלאכען טייל פון דעם היפטען-ביין.

ili'acal *a.* (אי-לאי'-ע-קעל) ז. *iliac*

il'iac vein (איל'-אי-עק וויין) דער אדער וואס געהט פון בויך איבער דער היפט. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

Il'iad *n.* (איל'-אי-עד) די איליאדע [א העלדען-געדיכט וועגען דעם טראיאנישען קריעג פון דעם בעריהמטען גריכישען דיכ-טער האמער].

Il'ian *a.* (איל'-אי-ען) ז. *Iliac*

Il'ium *n.* (איל'-אי-אם) די שטאדט טראיא [אין דער אלט-גריכישער לעגענ-דע].

il'ium *n.* (איל'-אי-אם) דער אויבערשטער פלאכער טייל פון דעם היפט-ביין.

Iliuper'sis *n.* (איל-אי-יו-פויר'-סיס) די צושטערונג פון דער שטאדט טראיא [אין דער אלט-גריכישער לעגענדע].

ilk *a.* (אילק) דאסזעלבע, דערזעלביגער; יעדער.

Ill. אבקירצונג פון *Illinois* [אילינאי, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

ill *a. and n.* (איל) קראנק; שלעכט; בייז; אונגליקליך; אונגעשיקט, שוואך, ניט געניט; שווערליך; אן איבעל, א שלעכטע זאך, אן אונגליק.

ill'-advised' *a.* (איל'-עד-וואיזד') וואס קומט פון א שלעכטער עצה; שלעכט אי-בערלעגט; אונקלוג.

ill'-affec'ted *a.* (איל'-ע-פעק'-טעד) שלעכט געשטימט; אבגענייגט; אונפריינד-ליך.

illaq'ueate *v.* (אי-לעק'-הווי-אייט) אריינכאפען אדער פערפלאנטערען אין א נעץ.

illaquea'tion *n.* (אי-לעק-הווי-איי'-שאן) דאס אריינכאפען אדער פערפלאנטע-רען אין א נעץ.

ill at ease (איל עט איעז) אונרוהיג, אונבעקוועם.

illa'tion *n.* (אי-ליי'-שאן) א שלוס, א פאלגע.

il'lative *a. and n.* (איל'-ע-טיוו) וואס פאלגט; וואס בעצייכענט א שלוס-פאלגע; וואס איז געדרונגען פון א שלוס-פאלגע; א ווארט וואס בעצייכענט א שלוס-פאלגע [ווי די ווערטער "דעריבער", "דארום" א. ד. ג.].

il'latively *adv.* (איל'-ע-טיוו-לי) דורך א שלוס-פאלגע.

illau'dable *a.* (אי-לאה'-דעבל) וואס איז ניט ווערטה צו לויבען; וואס פער-דיענט געטאדעלט צו ווערען; אונווירדיג.

illau'dably *adv.* (אי-לאה'-דע-בלי) אונווירדיג; אויף א טאדעלס-ווערטהען אופן.

ill'-besee'ming *a.* (איל'-בי-סיע'-מינג) וואס פאסט ניט; וואס קליידט ניט.

ill blood (איל בלאד) בייז בלוט, שנאה; בייזקייט, כעס.

ill'-bo'ding *a.* (איל'-באו'-דינג) וואס זאגט פארויס אונגליק.

ill'-bred *a.* (איל'-ברעד) שלעכט ערצויגען, אונהעפליך. גראב.

ill'-bree'ding *n. and a.* (איל'-בריע'-דינג) שלעכטע ערציהונג, אונהעפליכקייט; גראבקייט; וואס ברענגט אונגליק.

ill'-come *a.* (איל'-קאם) וואס איז א געקומען אין א שלעכטער צייט.

ill'-condi'tioned *a.* (איל'-קאן-דיש'-אנד) וואס געפינט זיך אין א שלעכטען צושטאנד; וואס איז פון א שלעכטער קוואליטעט; וואס איז אין אונארדנונג.

ill'-defined' *a.* (איל'-די-פאינד') אונ-בעשטימט, אונקלאר, אונדייטליך.

ill'-disposed' *a.* (איל'-דיס-פאוזד') שלעכט אויפגעלעגט, שלעכט געשטימט; אונפריינדליך.

ille'gal *a.* (אי-לי'-געל) אונגעזעצליך.

ille'galise *v.* (אי-לי'-געל-איז) ז. *illegalize*

illegal'ity *n.* (איל-אי-געל'-אי-טי) אונ-געזעצליכקייט.

ille'galize *v.* (אי-לי'-געל-איז) ערקלע-רען פאר אונגעזעצליך.

ille'gally *adv.* (אי-לי'-געל-אי) אונגע-זעצליך, אויף אן אונגעזעצליכען אופן.

ille'galness *n.* (אי-לי'-געל-נעס) ז. *illegality*

illegibil'ity *n.* (אי-לעדזש-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט לעזבאר; דאס ניט קע-נען געלעזען ווערען.

illeg'ible *a.* (אי-לעדזש'-איבל) אונלעזבאר, אונמעגליך צו לעזען.

illeg'ibleness *n.* (אי-לעדזש'-איבל-נעס) ז. *illegibility*

illeg'ibly *adv.* (אי-לעדזש'-אי-בלי) אויף אן אונלעזבארען אופן.
The letter is written **illegibly**.

illegit'imacy *n.* (איל-אי-דזשיט'-אי-מיי-סי) אונגעזעצליכע געבורט [פון ניט געזעצליך פערהייראטע עלטערען]; אונגעזעצליכקייט; אונעכטקייט; דאס זיין געגען אנגענומענעם.

illegit'imate *a.* and *v.* (איל-אי-דזשיט'-אי-מייט) אונגעזעצליך; אונגעזעצליך געבארען; ערקלערען פאר אן אונגעזעצליך קינד אדער א ממזר.

illegit'imately *adv.* (איל-אי-דזשיט'-אי-מייט-לי) אויף אן אונגעזעצליכען אופן; אונגעזעצליך; ניט לויט ווי עס איז אנגענומען אדער איינגעפיהרט.

illegitima'tion *n.* (איל-אי-דזשיט-אי-מיי'-שאן) דאס ערקלערען פאר אונגעזעצליך; דאס מאכען אונגילטיג; אונגעזעצליכע געבורט; דאס ערקלערען פאר אונגעזעצליך געבארען.

illegit'imatize *v.* (איל-אי-דזשיט'-אי-מע-טאיז) ערקלערען פאר אונגעזעצליך; ערקלערען פאר אונגעזעצליך געבארען.

illev'iable *a.* (אי-לעוו'-אי-עבל) וואס קען ניט איינגעפאדערט אדער איינגעמאהנט ווערען.

ill fame (איל פיים) א שלעכטע רעפוטאציע, א שלעכטער נאמען [וועגען א פרוי אדער א הויז].
This is a house of **ill fame**.

ill'-fa'ted *a.* (איל'-פיי'-טעד) וואס ברייננט אונגליק; וואס האט א שלעכטען מזל.
The **ill-fated** Titanic was built in England.

ill'-fa'vored *a.* (איל'-פיי'-װארד) העסליך, מיאוס.

ill'-fa'voredly *adv.* (איל'-פיי'-װארד-לי) מיט א העסליכען אויסזעהן; העסליך, מיאוס.

ill'-fa'voredness *n.* (איל'-פיי'-װארד-נעס) העסליכקייט, מיאוס'קייט.

ill'-foot'ing *n.* (איל'-פוט'-אינג) א געפעהרליכער צושטאנד; אן אונזיכערער אנקער-פלאץ.

ill health (איל העלטה) דאס זיין ניט מיט אלעמען [אין געזונד].

ill'-hu'mored *a.* (איל'-יו'-מארד) וואס איז אין א שלעכטען הומאר; ניט צו מוטה; שלעכט געשטימט.

ill'-hu'moredly *adv.* (איל'-יו'-מארד-לי) אין שלעכטען הומאר; אין שלעכטער שטימונג.

illib'eral *a.* (אי-ליב'-ע-רעל) ניט ליבעראל, ניט פריי, ניט פרייזיניג; ניט פריינגעביג, קארג; ניט קולטיווירט, גראב, פראסט; געמיין; בעשרענקט אין דענקען.

illib'eralism *n.* (אי-ליב'-ע-רעל-איזם) ענגהערציגקייט, קארגקייט, קמצנות; פראסטקייט, אונקולטיווירטקייט; בעשרענקטקייט אין דענקען; מאנגעל אין פרייזיניגקייט.

illiberal'ity *n.* (אי-ליב-ע-רעל'-אי-טי) ז. *illiberalism*

illib'eralize *v.* (אי-ליב'-ע-רעל-איז) מאכען אונליבעראל. ז. *illiberal*

illib'erally *adv.* (אי-ליב'-ע-רעל-אי) אונליבעראל; קארג, געמיין; מיט בעשרענקטקייט אין דענקען; ניט פרייזיניג.

illic'it *a.* (אי-ליס'-איט) אונערלויבט, אונגעזעצליך, פערבאטען.

illic'itly *adv.* (אי-ליס'-איט-לי) אויף אן אונערלויבטער אדער אונגעזעצליכער ארט.

illic'itness *n.* (אי-ליס'-איט-נעס) אונגעזעצליכקייט; דאס זיין ניט ערלויבט.

illimitabil'ity *n.* (אי-לימ-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונבעגרענצבארקייט, גרענצלאזיגקייט.

illim'itable *a.* (אי-לימ'-אי-טעבל) גרענצלאז, אונבעגרענצבאר, וואס קען ניט בעגרענצט ווערען.

illim'itableness *n.* (אי-לימ'-אי-טעבל-נעס) דאס זיין אונבעגרענצט, דאס זיין גרענצלאז.

illim'itably *adv.* (אי-לימ'-אי-טע-בלי) אהן גרענצען; אונבעגרענצבאר, גרענצלאז.

illimita'tion *n.* (אי-לימ-אי-טיי'-שאן) אונבעגרענצטקייט; גרענצלאזיגקייט.

illim'ited *a.* (אי-לימ'-אי-טעד) אונבעגרענצט, אהן גרענצען.

illini'tion *n.* (איל-אי-ניש'-אן) אן איינשמירונג, אן איינרייבונג; דאס וואס איז איינגעשמירט אדער איינגעריבען; דער דינער, אויבערשטער, קארע-פערמיגער שיכט פון מינעראלען.

ill'-inten'tioned *a.* (איל'-אינ-טענ'-שאנד) מיט א שלעכטער כונה.

illiqua'tion *n.* (איל-אי-קהוויי'-שאן) די איינשמעלצונג פון איין שטאף אין א צווייטען.

illit'eracy *n.* (אי-ליט'-ע-ריי-סי) אונגעלערטהייט, אונוויסענהייט; דאס זיין אונגעבילדעט.

illit'erate *a.* and *n.* (אי-ליט'-ע-רייט) אונגעלעהרט, אונוויסענד, אונגעבילדעט, בעזגראמאטנע; גראב, בארבאריש, ווילד; אן אונגעבילדעטער מענש, אן עם-הארץ.

illit'erately *adv.* (אי-ליט'-ע-רייט-לי) אויף אן אונוויסענדען, עם-הארצ'ישען שטייגער.

illit'erateness *n.* (אי-ליט'-ע-רייט-נעס) ז. *illiteracy*

ill'-judged' *a.* (איל'-דזשאדזשד') שלעכט בערעכענט, שלעכט געאורטיילט, ניט גוט בעגרינדעט.
An **ill-judged** attempt was made to climb the mountain.

ill'-lan'guage *n.* (איל'-לענ'-גהווערדזש) אן אונהעפליכע שפראך.

ill'-looked' *a.* (איל'-לוקט') וואס זעהט אויס שלעכט; מיאוס, העסליך.

ill'-look'ing *a.* (איל'-לוק'-אינג) וואס זעהט אויס שלעכט, פון שלעכטען אויסזעהן; העסליך, מיאוס.

ill'-luck *n.* (איל'-לאק) דאס אונגליק, דער שלים-מזל.

ill'-man'nered *a.* (איל'-מענ'-ערד) מיט שלעכטע מאניערען, ניט איידעל, גראב, געמיין.

ill'-min'ded *a.* (איל'-מאינ'-דעד) שלעכט געשטימט.

ill'-na'ture *n.* (איל'-ניי'-טשור) בייזקייט, שלעכטקייט, א שלעכטער כאראקטער.

ill'-na'tured *a.* (איל'-ניי'-טשורד) מיט א שלעכטען כאראקטער; בייז; שלעכט.

ill'-na'tured land (איל'-ניי'-טשורד לענד) א שלעכטער באדען, שלעכטע ערד.

ill'-na'turedly *adv.* (איל'-ניי'-טשורד-לי) מיט בייזקייט, עקשנות'דיג.

ill'ness *n.* (איל'-נעס) א קראנקהייט, א חלאת.

illog'ic *n.* (אי-לאדזש'-איק) אן אונלאגישע זאך.

illog'ical *a.* (אי-לאדזש'-אי-קעל) אונלאגיש, קרום [אין רעדען אדער דענקען].

illogical'ity *n.* (אי-לאדזש-אי-קעל'-אי-טי) אונלאגישקייט, קרומקייט [אין רעדען אדער דענקען]; אן אונלאגישע זאך.

illog'ically *adv.* (אי-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף אן אונלאגישען אופן.

illog'icalness *n.* (אי-לאדזש'-אי-קעל-נעס) דאס זיין אונלאגיש.

ill'-o'mened *a.* (איל'-או'-מענד) וואס האט אונגליקליכע פארבעדייטונגען.

ill'-patched *a.* (איל'-פעטשט) שלעכט צוזאמענגעשטוקעוועט.

ill'-propor'tioned *a.* (איל'-פרא-פאור'-שאנד) שלעכט פראפארציאנירט, ניט הארמאניש צוזאמענגעשטעלט.

ill'-sor'ted *a.* (איל'-סאהר'-טעד) שלעכט זארטירט, ניט צוגעפאסט איינס צום אנדערען.

ill'-starred *a.* (איל'-סטארד) געבוירען אין א בייזער שעה; וואס ערווארטעט א בייזען מזל.

ill tem'per (איל טעמ'-פער) בייזקייט, אויפגערעגטקייט.

ill'-tem'pered *a.* (איל'-טעמ'-פערד) אנגעכמורעט, בייז, מיט א שלעכטען כאראקטער.

ill'-timed *a.* (איל'-טאימד) וואס איז ניט צו רעכטער צייט; ניט אין סעזאן; וואס האט ניט צוגעטראפען די צייט.

ill-treat' *v.* (איל-טריעט') שלעכט אדער אונגערעכט בעהאנדלען.

illude' *v.* (אי-ליוד') פערבלענדען, טוישען; אבנארען מיט פאלשע האפנונגען; אבשפאטען, אויסלאכען.

illume' *v.* (אי-ליום') בעלייכטען, אילומינירען, אילוסטרירען [מיט צייכנונגען].

illu'minable *a.* (אי-ליו'-מי-נעבל) וואס קען בעלויכטען ווערען, וואס קען אילומינירט ווערען.

illu'minant *a.* and *n.* (אי-ליו'-מי-נענט) בעלייכטענד, אילומינירענד; עטוואס וואס בעלייכט אדער אילומינירט; עטוואס וואס גיט פון זיך ארויס ליכט.

illu'minate *v.*, *a.* and *n.* (אי-ליו'-מי-נייט) בעלייכטען, אילומינירען; אילוסטרירען [מיט צייכנונגען]; אילוסטרירט; איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסען.

Illumina'ti *n.* (אי-ליו-מי-ניי'-טאי) די אילומינאטען [מיטגליעדער פון פערשיעדענע קריסטליכע סעקטען אין פערשיעדענע לענדער פון איירעפא אין 16טען און 17טען יאהרהונדערט, וועלכע האבען געלייקענט אין ענטפלעקונגען, האבען זיך ניט זעהר שטרענג געהאלטען אן רעליגיעזע מנהגים און האבען בכלל געפרעדיגט אויפקלערונג אין רעליגיעזע ענינים; אן אילומינאטען-געזעלשאפט, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין באוואריען און האט זיך אין די יאהרען 1776 און 1785 פערשפרייט איבער גאנץ איירעפא, האט אויך געטראגען א פאליטישען כאראקטער און האט אגיטירט פאר רעפובליקאנישע רעגיערונגס-פארמען].

illumina'ti *n.* (אי-ליו-מי-ניי'-טאי) מענשען וואס האבען פרעטענזיעס אויף פעהיגקייטען און קענטניסע; אויפגעקלערטע מענשען [אין רעליגיעזע ענינים], משכילים.

illumina'tion *n.* (אי-ליו-מי-ניי'-שאן) בעלייכטונג; אילומינאציאן; אויפקלערונג; אילוסטראציאן.

illu'minative *a.* (אי-ליו'-מי-ניי-טיוו) בעלייכטענד, אילומינירענד; אויפקלערענד; אילוסטרירענד.

illumina'to *n.* (אי-לוה-מי-נא'-טאו) אן אילומינאט. ז. *Illuminati*

illu'minator *n.* (אי-ליו'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס בעליכט; אן אילוסטראטאר [איינער וואס בעציערט אדער ערקלערט מיט צייכנונגען]; א גלאז אין אפטישע אינסטרומענטען צו קאנצענטרירען די שטראהלען; אן אפאראט צו ווארפען די שיין אויף א געוויסען פונקט; א גלעזערנע פלאטע אין א טראטואר אדער פאדלאגע [דיל].

illu'mine *v.* (אי-ליו'-מין) בעלייכטען, אילומינירען; אויפקלערען.

illuminee' *n.* (אי-ליו-מי-ניע') איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסען און אויפקלערונג; אן אילומינאט. ז. *Illuminati*.

illu'minism *n.* (אי-ליו'-מי-ניזם) די לעהרע פון די אילומינאטען. ז. *Illuminati*.

illure' *v.* (אי-ליור') ארייננארען, פערפיהרען.

ill u'sage (איל יו'-סעדזש) שלעכטע בעהאנדלונג, אונגערעכטיגקייט.

ill-use' *n.* (איל-יוס') שלעכטער געברויך, מיסברויך, שלעכטע בעהאנדלונג.

illu'sion *n.* (אי-ליו'-זשאן) אילוזיאן, פערבלענדונג; פערפיהרונג, פערנארונג; אזא זעהר דינער, דורכזיכטיגער טול.

illu'sionary *a.* (אי-ליו'-זשאנ-ע-רי) וואס איז עהנליך צו אן אילוזיאן אדער פערבלענדונג; וואס שיינט נור צו זיין דאס וואס עס איז; פערפיהרענד, פערבלענדענד.

illu'sionist *n.* (אי-ליו'-זשאנ-איסט) א פערבלענדעטער, איינער וואס גלויבט אין אילוזיאן, א פאנטאזיאר; א פאקוסניק.

illu'sive *a.* (אי-ליו'-סיוו) פערפיהרענד, פערבלענדענד; פאלש.

illu'sively *adv.* (אי-ליו'-סיוו-לי) אויף א פערבלענדענדען, פערפיהרענדען אופן; ווי אן אילוזיאן; פאלש.

illu'siveness *n.* (אי-ליו'-סיוו-נעס) פערבלענדונג; פערפיהרונג; דאס זיין ניט דאס וואס עס שיינט צו זיין.

illu'soriness *n.* (אי-ליו'-סא-רי-נעס) ז. *illusiveness*.

illu'sory *a.* (אי-ליו'-סא-רי) ז. *illusive*.

illus'trable *a.* (אי-לאס'-טרעבל) וואס קען אילוסטרירט ווערען, וואס קען געמאכט ווערען קלאר אדער ערקלערט ווערען.

illus'trate *v.* (אי-לאס'-טרייט) אילוסטרירען, מאכען צייכנונגען [אויף א בוך]; ערקלערען, קלאר מאכען; דערהויבען, פערעהרען.

illus'trater *n.* (אי-לאס'-טריי-טער) ז. *illustrator*.

illustra'tion *n.* (איל-אס-טריי'-שאן) אילוסטראציאן, א צייכנונג [אין א בוך]; קלאר-מאכונג, ערקלערונג.

illus'trative *a.* (אי-לאס'-טריי-טיוו) אילוסטרירענד, קלאר-מאכענד, ערקלערענד [דורך א משל, אן אויסצוג אדער צייכנונג].

illus'tratively *adv.* (אי-לאס'-טריי-טיוו-לי) אלס אילוסטראציאן, אלס ערקלערונג, אלס מיטעל צו מאכען עפעס קלאר און פערשטענדליך.

illus'trator *n.* (אי-לאס'-טריי-טאר) אן אילוסטראטאר, אן אילוסטרירער, איינער וואס מאכט קלאר, אילוסטרירט אדער מאכט צייכנונגען.

illus'trious *a.* (אי-לאס'-טרי-אס) ערהאבען, גרויס, פראמינענט, בעריהמט; גלענצענד.

illus'triously *adv.* (אי-לאס'-טרי-אס-לי) מיט ערהאבענהייט, מיט פראמינענץ, מיט בעריהמטקייט; גלענצענד.

illus'triousness *n.* (אי-לאס'-טרי-אס-נעס) בעריהמטקייט, ערהאבענהייט, פראמינענץ, גלאנץ.

illuxu'rious *a.* (אי-לאג-זשו'-רי-אס) ארעם, אהן לוקסוס.

ill'-will' *n.* (איל'-הוויל') פיינדליכקייט, שלעכטקייט.

ill'-willed' *a.* (איל'-הווילד') שלעכט, פיינדליך, בייזוויליג.

ill'-will'er *n.* (איל'-הוויל'-ער) ז. *ill-wisher*.

ill'-will'y *a.* (איל'-הוויל'-אי) בייז, שלעכט.

ill'-wish'er *n.* (איל'-הוויש'-ער) א שונא; איינער וואס ווינשט שלעכטס.

il'ly *a.* (איל'-אי) שלעכט, ניט צופרידענשמיילענד.

I'm (אים) אבקירצונג פון *I am* [איך בין].

im'age *n. and v.* (אימ'-עדזש) א בילד; א סטאטוע, א פארטרעט; אן אבבילדונג; א גענויע קאפיע; א געצען-בילד; א פארשטעלונג; א פינקטליכע עהנליכקייט; א שפיעגעל-בילד; אבבילדען; אבשפיעגלען; זיין עהנליך; פארשטעלען; זיך פארשטעלען.

im'ageable *a.* (אימ'-עדזש-עבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד; וואס קען געמאלט ווערען; דענקבאר.

im'age-brea'ker *n.* (אימ'-עדזש-בריי'-קער) א געצען-צושטערער.

im'aged *a.* (אימ'-עדזשד) פערציערט מיט מענשליכע פיגורען.

im'ageless *a.* (אימ'-עדזש-לעס) אהן א געשטאלט.

im'age-mug *n.* (אימ'-עדזש-מאג) א קרוג וואס איז אויסגעמאכט אין דער פארם פון א מענשליכער פיגור.

im'agery *n.* (אימ'-עדזש-ער-אי) א בילד-ווערק; בילדער; שילדערונג; געדאנקען; ערצעהלונגס-בילד; איינבילדונג, פארשטעלונג אין געדאנקען.

im'age-wor'ship *n.* (אימ'-עדזש-הוואיר'-שיפ) בילדער-פערגעטערונג; געצענדיענסט.

imag'inable *a.* (אי-מעדזש'-אי-נעבל) דענקבאר, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

imag'inableness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נעבל-נעס) דענקבארקייט; דאס קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

imag'inably *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-בלי) אויף א דענקבארען אדער בעגרייפליכען אופן; פארשטעלבאר; מעגליך.

imag'inal *a.* (אי-מעדזש'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א פאלשטענדיג-ענטוויקעלטען אינזעקט.

imag'inarily *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי-לי) דורך איינבילדונג, דורך פארשטעלען זיך אין געדאנק; ניט ווירקליך; אין דער פארשטעלונג; אין איינבילדונג.

imag'inariness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי-נעס) דאס איינגעבילדעטע, דאס עקזיסטירען נור אין איינבילדונג אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; אונווירקליכקייט.

imaginar'ity *n.* (אי-מעדזש-אי-נער'-אי-טי) אין מאטעמאטיק — דאס זיין אימאגינער. ז. *imaginary*.

imag'inary *n. and a.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי) איינגעבילדעט, וואס עקזיסטירט נור אין דער איינבילדונג אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; ניט ווירקליך; אין מאטעמאטיק — אימאגינער, ניט ווירקליך עקזיסטירענד נאר אין דער פארשטעלונג; אן אימאגינערע צאהל, א צאהל וועלכע קען נור פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק, ווי צ. ב. דער קוואדראט ווארצעל פון [—1].

imag'inary quan'tities (אי-מעדזש'-אי-נע-רי קהוואנ'-טי-טיז) אין דער מאטעמאטיק — אימאגינערע גרעסען [צאהלען וועלכע ווערען נור פארגעשטעלט אין געדאנק אבער זיי עקזיסטירען ניט אין דער ווירקליכקייט].

imagina'tion *n.* (אי-מעדזש-אי-ניי'-שאן) אן איינבילדונג, א פארשטעלונג, אן אידעע, א געדאנק, א מחשבה; א פלאן; איינבילדונגס-קראפט, פאנטאזיע; א גרונדלאזע אדער פאנטאסטישע מיינונג.

imagina'tional *a.* (אי-מעדזש-אי-ניי'-שאנ-על) איינגעבילדעט, פאנטאסטיש; וואס איז שייך צו דער איינבילדונגס-קראפט.

imag'inative *a.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו) פול מיט פארשטעלונגען אדער איינבילדונגען; רייך אין פאנטאזיעס; וואס איז שייך צו דער איינבילדונגס-קראפט; ערפינדעריש; איינגעבילדעט.

imag'inative fac'ulty (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו פעק'-אל-טי) די איינבילדונגס-קראפט.

imag'inatively *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו-לי) דורך איינבילדונג אדער פארשטעלונג; מיט איינבילדונגס-קראפט; אויף אן איינגעבילדעטען אופן.

imag'inativeness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו-נעס) רייכקייט אין פאנטאזיע; ערפינדזאמקייט; רייכקייט אין איינבילדונגס-קראפט.

imag'ine *v.* (אי-מעדזש'-אין) זיך פארשטעלען; זיך דענקען; פלאנעווען אין געדאנק.

imag'iner *n.* (אי-מעדזש'-אי-נער) אן ערדענקער, אן ערפינדער; איינער וועלכער שאפט אידעען אדער פלענער.

im'aging *n.* (אימ'-עדזש-אינג) איינבילדונג, פארשטעלונג.

ima'go *n.* (אי-מיי'-גאו) א פאלשטענדיג-ענטוויקעלטער אינזעקט [נאכדעם ווי ער איז דורכגעגאנגען די ענטוויקלונגס-שטופען פון א לארווא און א פופע].

imam' *n.* (אי-מאם') א מאכמעדאנישער הויפט אדער פיהרער; א מאכמעדאנישער גייסטליכער וואס לייענט די תפילות אין מעטשעט [מאכמעדאניש געבעט-הויז]; דער רעליגיעזער טיטעל וואס איז געגעבען געווארען צו מאכמעד און זיינע ערשטע פיער נאכפאלגער.

imaum' *n.* (אי-מאהם') ז. *imam*.

imband' *v.* (אים-בענד') צונויפזאמלען אין באנדעס.

im'becile *a. and n.* (אימ'-בע-סיל) שוואך אין פערשטאנד; איינער וואס איז שוואך אין פערשטאנד; אן אידיאט.

imbecil'ity *n.* (אים-בע-סיל'-אי-טי) שוואכקייט אין פערשטאנד.

imbed' *v.* (אים-בעד') איינבעטען, אריינלעגען ווי אין א בעט; איינגראבען.

imbibe' *v.* (אים-באיב') איינטרינקען, איינזויגען [ווי א שוואם]; זיך אננעהמען [מיט אימעצענס געדאנקען, פעהלערען א. ד. ג.].

imbi'ber *n.* (אים-באי'-בער) איינער אדער עטוואס וואס זויגט אין זיך אריין.

imbibi'tion *n.* (אים-בי-ביש'-אן) דאס איינזויגען.

imbow' *v.* (אים-באו') .ז *embow*

imbow'el *v.* (אים-באו'-על) .ז *embowel*

imbow'er *v.* (אים-באו'-ער) .ז *embower*

im'brex *n.* (אים'-ברעקס) אן אויסגעבויגענער ציעגעל [ווי א דאך-ציעגעל]; א דאך-ציעגעל.

im'bricate *a. and v.* (אים'-ברי-קייט) אויסגעבויגענען ווי א דאך-ציעגעל; וואס האט די פארם פון א דאך-ציעגעל; לעגען אייגס איבער'ן אנדערען ווי דאך-ציעגעל.

im'bricated *a.* (אים'-ברי-קיי-טעד) אויסגעבויגענען ווי א דאך-ציעגעל; וואס האט די פארם פון א דאך-ציעגעל.

im'bricately *adv.* (אים'-ברי-קייט-לי) אויף דעם אופן פון דאך-ציעגעל.

imbrica'tion *n.* (אים-ברי-קיי'-שאן) א דאך-ציעגעל-פערמיגע בעדעקונג.

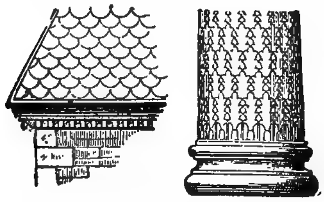

Imbrication

im'bricative *a.* (אים'-ברי-קע-טיוו) .ז *imbricated*

imbro'glio *n.* (אים-בראו'-ליאו) א פערפלאנטערונג; א פערוויקלונג; א פערפלאנטערטער ענין.

imbrue' *v.* (אים-ברו') בעגיסען, דורכנעצען; איינטונקען.

imbrute' *v.* (אים-ברוט') מאכען ברוטאל, טהיעריש אדער גרויזאם; ווערען ברוטאל אדער גרויזאם.

imbrute'ment *n.* (אים-ברוט'-מענט) דאס ווערען ברוטאל אדער טהיעריש; דאס מאכען ברוטאל אדער טהיעריש.

imbue' *v.* (אים-ביו') דורכנעצען, אנזאפען; איינטונקען; דורכדרינגען.

Americans are **imbued** with the idea of liberty.

imbue'ment *n.* (אים-ביו'-מענט) דורכנעצונג; דאס זיין דורכגענעצט אדער אנגעזאפט.

imitabil'ity *n.* (אים-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען נאכגעאהמט ווערען.

im'itable *a.* (אים'-אי-טעבל) וואס מען קען נאכאהמען אדער נאכמאכען; וואס איז ווערטה נאכצואהמען.

im'itableness *n.* (אים'-אי-טעבל-נעס) .ז *imitability*

im'itably *adv.* (אים'-אי-טע-בלי) צום נאכאהמען, צום נאכמאכען.

im'itate *v.* (אים'-אי-טייט) נאכאהמען, נאכמאכען, נאכטהאן.

imita'tion *n. and a.* (אים-אי-טיי'-שאן) נאכאהמונג, נאכמאכונג; ניט עכט, נאכגעמאכט.

imita'tional *a.* (אים-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז נאכגעאהמט אדער נאכגעמאכט; ניט עכט.

imita'tionist *n.* (אים-אי-טיי'-שאנ-איסט) א נאכאהמער, א נאכמאכער.

im'itative *a.* (אים'-אי-טיי-טיוו) נאכאהמענד, נאכמאכענד, נאכגעאהמט, נאכגעמאכט; וואס פאסט פאר נאכאהמונג; וואס איז גענייגט צו נאכאהמונג.

im'itatively *adv.* (אים'-אי-טיי-טיוו-לי) דורך נאכאהמונג; אויף א נאכגעאהמטען אדער נאכגעמאכטען אופן.

im'itativeness *n.* (אים'-אי-טיי-טיוו-נעס) דאס זיין נאכגעאהמט אדער נאכגעמאכט.

im'itator *n.* (אים'-אי-טיי-טאר) א נאכאהמער, א נאכמאכער.

im'itatorship *n.* (אים'-אי-טיי-טאר-שיפ) נאכאהמונג, נאכמאכעריי.

im'itatress *n.* (אים'-אי-טיי-טרעס) א נאכמאכעריין, א נאכאהמעריין.

im'itatrix *n.* (אים'-אי-טיי-טריקס) .ז *imitatress*

immac'ulacy *n.* (אי-מעק'-יו-לע-סי) דאס זיין ריין, אונבעפלעקט; דאס זיין מיט אן אונבעפלעקטען נאמען; דאס האבען איין קאליר אהן פלעקען.

immac'ulate *a.* (אי-מעק'-יו-לייט) אונבעפלעקט, אהן א מום, ריין, קלאר.

Immac'ulate Concep'tion (אי-מעק'-יו-לייט קאנ-סעפ'-שאן) די אונבעפלעקטע בעפרוכטונג [א דאגמע אין דער קאטוילישער קירך, אז די הייליגע מאריע, קריסטוס'ס מוטער, איז אויך געבארען געווארען אהן א געשלעכטליכען פערקעהר צווישען א פרויענצימער און מאנספערזאן, ווי קריסטוס אליין].

immac'ulately *adv.* (אי-מעק'-יו-לייט-לי) מיט אן אונבעפלעקטער ריינקייט.

immac'ulateness *n.* (אי-מעק'-יו-לעט-נעס) ריינקייט, אונבעפלעקטקייט.

immal'leable *a.* (אי-מעל'-אי-עבל) אונשמיעדבאר, וואס לאזט זיך ניט שמיעדען; וואס קען זיך ניט אויסציהען אדער אויסברייטען דורך שמיעדען.

imman'acle *v.* (אי-מענ'-עקל) פערשמיעדען אין קייטען; אנטהאן קאנדאלען אויף די הענד.

immana'tion *n.* (אים-ע-ניי'-שאן) דאס אריינפליסען, דאס אריינטרעטען אין ערגענץ.

im'manence *n.* (אים'-ע-נענס) אין פילאזאפיע — אימאנענץ, אינערליכקייט, דאס וואס ענטהאלט זיך אין עצם פון דער זאך אליין [ווי למשל, די לעהרע, אז דער שאפענדער גייסט אדער גאט איז ניט א זאך וואס עקזיסטירט אויסער דער נאטור, נאר ענטהאלט אין זיך דעם עצם פון דער נאטור אליין].

im'manency *n.* (אים'-ע-נענ-סי) .ז *immanence*

im'manent *a.* (אים'-ע-נענט) אימאנענט, אינערליך; וואס געפינט זיך ניט אויסער דער זאך, נאר ליעגט אין עצם פון דער זאך גופא.

im'manent act (אים'-ע-נענט עקט) א טהאט, וועלכע ווירקט אינערליך אויף דער אורזאכע גופא, וואס האט ארויסגערופען דיעזע טהאט, אבער ווירקט ניט אויף קיין אנדער זאך אויסער איהר.

imman'tle *v.* (אים-מענ'-טל) איינהילען אדער איינוויקלען ווי אין א מאנטעל.

Imman'uel *n.* (אי-מענ'-יו-על) עמנואל, גאט איז מיט אונז [דער נאמען פון רעטער פון אידישען פאלק, וועגען וועלכען ישעיה הנביא האט נביאות געזאגט, און די קריסטליכע לעהרען בעהויפטען, אז אונטער דיעזען נאמען האט ער געמיינט קריסטוס'ען].

immar'ginate *a.* (אי-מאר'-דזשי-נייט) אהן ראנדען.

immate'rial *a. and n.* (אים-ע-טי'-רי-על) ניט מאטעריעל, אונקערפערליך; אונבעדייטענד, ניט וויכטיג; דאס וואס איז אונמאטעריעל אדער אונקערפערליך.

immate'rialism *n.* (אים-ע-טי'-רי-על-איזם) אימאטעריאליזם, די לעהרע לויט וועלכער עס עקזיסטירען גייסטער אהן קערפערס, ספיריטואליזם; די לעהרע, אז קיין מאטעריעלע וועלט עקזיסטירט ניט און אלע זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים זיינען ניט מעהר ווי אונזערע פארשטעלונגען; אידעאליזם.

immate'rial is'sue (אים-ע-טי'-רי-על איש'-אוה) אין געריכטס-פראצעס — א ניט-וויכטיגע אדער אונבעדייטענדע שטרייט-פראגע [ווי למשל, ווען איינער מאהנט פון צווייטען געלד פאר סחורה און דער צווייטער איז מודה, אז ער האט ווירקליך געקויפט די סחורה, נאר ניט אין דעם טאג ווי דער אנקלאגער ווייזט אן].

immate'rialist *n.* (אים-ע-טי'-רי-על-איסט) איינער וואס גלויבט דאס עס עקזיסטירען גייסטער אהן קערפערס; איינער וועלכער האלט, אז קיין מאטעריעלע וועלט עקזיסטירט ניט.

immaterial'ity *n.* (אים-ע-טי-רי-על'-אי-טי) אונקערפערליכקייט; דאס זיין בלויז גייסטיג; אן אונמאטעריעלע אדער אונקערפערליכע זאך; אונוויכטיגקייט; דאס ניט האבען קיין בעדייטונג.

immate'rialize *v.* (אים-ע-טי'-רי-על-איז) מאכען אונקערפערליך; בעפרייען פון חומר אדער שטאף.

immate'rially *adv.* (אים-ע-טי'-רי-על-אי) אויף אן אונבעדייטענדער אדער ניט וויכטיגער ארט; אויף אן אונקערפערליכען אדער גייסטיגען שטייגער.

immature' *a.* (אים-ע-טיור') אונרייף, אונצייטיג; פריהצייטיג.

immatured' *a.* (אים-ע-טיורד') אונרייף, אונצייטיג.

immature'ly *adv.* (אים-ע-טיור'-לי) צו-פריה, פאר דער צייט.

immature'ness *n.* (אים-ע-טיור'-נעס) אונצייטיגקייט, אונרייפקייט.

immatu'rity *n.* (אים-ע-טיו'-רי-טי) .ז *immatureness*

immeasurabil'ity *n.* (אי-מעזש-איר-ע-ביל'-אי-טי) .ז *immeasurableness*

immeas'urable *a.* (אי-מעזש'-איר-עבל) וואס קען ניט אויסגעמאסטען ווערען; אונערמעסליך, זעהר גרויס.

immeas'urableness *n.* (אי-מעזש'-איר-עבל-נעס) אונערמעסליכקייט; דאס ניט קענען זיין אויסגעמאסטען; א זאך וואס האט קיין גרענעץ ניט.

immeas'urably *adv.* (אי-מעזש'-איר-ע-בלי) ביז אין דער אונענדליכקייט.

imme'diacy *n.* (אי-מי'-די-ע-סי) דאס שטעהן דירעקט אדער אונמיטעלבאר צו עפעס; דאס זיין אהן א פערמיטלער, דאס האבען א דירעקטע שייכות; אין פילאזאפיע — דאס וואס עקזיסטירט אן און פאר-זיך, אהן וועלכער ניט איז שייכות צו אן אנדער זאך, אן אבסאלוטעס וועזען.

imme'diate *a.* (אי-מי'-די-אייט) זאפארטיג, באלד, גלייך; אונמיטעלבאר; וואס האט א דירעקטע שייכות.

imme'diate agglutina'tion (אי-מי'-די-אייט ע-גלו-טי-ניי'-שאן) אין כירורגיע — דאס פערהיילען א וואונד, צוזאמענהעפטענדיג דירעקט די צוריסענע אדער פאנאנדערגעשניטענע טיילען, ניט לעגענדיג צווישען זיי וועלכע עס איז זאך.

imme'diate cer'tainty (אי-מי'-די-אייט סויר'-טענ-טי) אן אונמיטעלבארע

געוויסהייט, א זאך, וועלכע מען האלט פאר געוויס ניט אויף׳ן גרונד פון לאגישען דענקען, נאר אונמיטעלבאר [ווי למשל, די געוויסהייט, אז שווארץ איז ניט ווייס, אז א קרייז איז ניט קיין קוואדראט א. ד. ג.].

imme'diate good (אי־מי׳־די־אייט גוד) עטוואס וואס ווערט אנערקענט אלס ציעל אן און פאר זיך.

imme'diately *adv.* (אי־מי׳־די־אייט־לי) אויגענבליקליך; אונמיטעלבאר, דירעקט.

imme'diateness *n.* (אי־מי׳־די־אייט־נעס) דאס זיין אונמיטעלבאר; באלדקייט, אויגענבליקליכקייט.

imme'diate tes'timony (אי־מי׳־די־אייט טעס׳־טי־מא־ני) דאס עדות־זאגען פון פעריזענליכער ערפאהרונג [ווען דער עדות האט אליין געזעהן אדער איז אליין בעקאנט דערמיט ווענען וואס ער זאגט עדות].

imme'diatism *n.* (אי־מי׳־די־ע־טיזם) אונמיטעלבארקייט, אונפערמיטעלטקייט; באלדיגקייט.

immed'icable *a.* (אי־מעד׳־אי־קייבל) וואס קען ניט אויסגעהיילט ווערען; אונהיילבאר.

immelo'dious *a.* (אים־אי־לאו׳־די־אס) ניט מעלאדיש.

immemo'rial *a.* (אים־ע־מאו׳־רי־על) אונגעדענקליך, וואס מען קען ניט געדענקען; פון אונגעדענקליכע אלטע צייטען.

immemo'rially *adv.* (אים־ע־מאו׳־רי־על־אי) פארצייטיג, פון גאנץ אלטע צייטען.

immense' *a.* (אי־מענס׳) אונגעהויער גרויס, אונערמעסליך, אונבעגרענצט, אונענדליך; פון זעהר א גרויסער קוואנטיטעט; ריעזיג; גרויסארטיג.

immense'ly *adv.* (אי־מענס׳־לי) זעהר גרויס; ביז אן אונגעהויערען גראד.

immense'ness *n.* (אי־מענס׳־נעס) ז. *immensity*

immen'sity *n.* (אי־מענ׳־סי־טי) אונערמעסליכקייט, אונענדליכקייט; א גוואלדיגע גרויס.

immensurabil'ity *n.* (אי־מענ־שו־רע־ביל׳־אי־טי) אונערמעסליכקייט, אונענדליכקייט.

immen'surable *a.* (אי־מענ׳־שו־רעבל) אהן א מאס, אונערמעסליך, אונענדליך גרויס.

im'mer *n.* (אימ׳־ער) דער אייז־טויכער [אזא גרויסער וואסער־פויגעל]. ז. *ember-goose*

immerge' *v.* (אי־מוירדזש׳) אונטערטויכען; פערשווינדען אדער ניט לאזען זיך מעהר זעהן [ווי א שטערען ווערט פערשוואונדען פון אויג, ווען איהם פערשטעלט דער שיין פון דער זון אדער ווי די לבנה ווערט ניט געזעהן, ווען זי געהט אריין אין דעם שאטען פון דער ערד].

immer'sable *a.* (אי־מויר׳־סעבל) ז. *immersible*

immerse' *v.* (אי־מוירס׳) אונטערטויכען, אונטערטונקען זיך אדער אריינלאזען זיך אין א שטראם; טובל זיין; אריינטהאן זיך אין עטוואס.

immersed' *a.* (אי־מוירסט׳) אריינגעטויכט אין א שטראם, איינגעזונקען; אריינגעטהאן, אין גאנצען זיך איבערגעגעבען צו עפעס; אין באטאניק — וואס וואקסט אונטער׳ן וואסער אדער צווישען שפאלטען פון פעלזען אדער ערד.

immer'sible *a.* (אי־מויר׳־סיבל) וואס קען זיך אונטערטויכען; וואס קען אין גאנצען אריינדרינגען.

immer'sion *n.* (אי־מויר׳־שאן) דאס אונטערטויכען, דאס אריינלאזען זיך מיט׳ן קאפ אין וואסער; דאס אריינדרינגען טיעף אין אן ענין, דאס איבערגעבען זיך אין גאנצען צו א געוויסער זאך; אין אסטראנאמיע — דאס פערשווינדען פון א שטערען אדער אנדער הימלישען קערפער דורך דעם, וואס ער געהט אריין אין שאטען פון דער זון אדער פון דער ערד; דאס ארייגשטעלען א טראפען פליסיגקייט אין א מיקראסקאפ; דאס בעדעקען א ליימענע כלי מיט גלאזור אונטערטונקענדיג זי אין א קעסעל מיט פאנאנדערגעלאזענער גלאזור.

immer'sionist *n.* (אי־מויר׳־שאנ־איסט) אן אימערסיאניסט, אן אנהענגער פון א קריסטליכער סעקטע, וועלכע האלט, אז ביים טויפען דארף מען אין גאנצען זיך טובל זיין און ניט נאר בעשפריצען מיט דעם הייליגען טויף־וואסער, ווי ביי די אנדערע קריסטען.

immesh' *v.* (אים־מעש׳) בעשטריקען, ארומוויקלען אדער איינדרעהען אין א נעץ.

immethod'ical *a.* (אים־אי־טהאד׳־אי־קעל) אהן א מעטאדע, אהן א סדר, ניט אין א סיסטעמאטישער ארדנונג.

immethod'ically *adv.* (אים־אי־טהאד׳־אי־קעל־אי) אויף אן אונמעטאדישען שטייגער; אהן א סיסטעמאטישער ארדנונג.

immethod'icalness *n.* (אים־אי־טהאד׳־אי־קעל־נעס) דאס זיין אונמעטאדיש אדער אהן א סדר.

im'migrant *n.* and *a.* (אימ׳־אי־גרענט) אן אימיגראנט, אן איינוואנדערער; איינער וועלכער האט איינגעוואנדערט פון אן אנדער לאנד; וואס האט איינגעוואנדערט פון אן אנדער לאנד.

im'migrate *v.* (אימ׳־אי־גרייט) אימיגרירען, איינוואנדערען, אנקומען פון אן אנדער לאנד.

immigra'tion *n.* (אים־אי־גריי׳־שאן) אימיגראציאן, איינוואנדערונג.

im'minence *n.* (אימ׳־אי־נענס) עפעס וואס שטעהט אימעצען פאר; דאס וואס מוז אונפערמיידליך קומען; אונפערמיידליכקייט.

im'minent *a.* (אימ׳־אי־נענט) וואס מוז פארקומען; וואס איז אונפערמיידליך.
The approach of the enemy was imminent.

im'minently *adv.* (אימ׳־אי־נענט־לי) אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

immiscibil'ity *n.* (אי־מיס־אי־ביל׳־אי־טי) אונפערמישבארקייט; דאס ניט קענען פערמישט ווערען.

immis'cible *a.* (אי־מיס׳־איבל) וואס קען ניט פערמישט ווערען [ווי אויל מיט וואסער].

immis'sion *n.* (אי־מיש׳־אן) דאס אריינלאזען אדער אריינברייננען; דאס אריינשפריצען.

immit' *v.* (אים־מיט׳) אריינלאזען; אריינשפריצען.

immit'igable *a.* (אי־מיט׳־אי־געבל) וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס וויל ניט ווייכער ווערען; וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען.

immit'igably *adv.* (אי־מיט׳־אי־גע־בלי) ניט לאזענדיג זיך בויגען אדער איינבעטען.

immix' *v.* (אים־מיקס׳) אריינמישען, פערמישען.

immix'able *a.* (אי־מיק׳־סעבל) וואס קען זיך ניט פערמישען.

immo'bile *a.* (אי־מאו׳־ביל) אונבעוועגליך, פעסט; וואס ווערט ניט גערירט [פון געפיהלען].

immobil'ity *n.* (אים־א־ביל׳־אי־טי) אונבעוועגליכקייט, פעסטקייט; אונפעהיגקייט גערירט צו ווערען [פון געפיהלען].

immobiliza'tion *n.* (אי־מאו־בי־לי־זיי׳־שאן) דאס מאכען פעסט, אונבעוועגליך; דאס מאכען אדער זיין ניט מאביליזירט אדער קריעגס־פערטיג [וועגען אן ארמעע אדער פלאטע].

immo'bilize *v.* (אי־מאו׳־בי־לאיז) מאכען אונבעוועגליך אדער פעסט; מאכען ניט מאביליזירט אדער קריעגס־פערטיג [אן ארמעע אדער פלאטע].

immod'erate *a.* (אי־מאד׳־ע־רייט) ניט מעסיג, וואס כאפט אריבער די מאס.

immod'erately *adv.* (אי־מאד׳־ע־רייט־לי) איבער דער מאס, אריבערכאפענדיג די מאס.

immod'erateness *n.* (אי־מאד׳־ע־רייט־נעס) אונמעסיגקייט, דאס אריבערכאפען די מאס.

immodera'tion *n.* (אי־מאד־ע־ריי׳־שאן) ז. *immoderateness*

immod'est *a.* (אי־מאד׳־עסט) ניט בעשיידען, חוצפה׳דיג; ניט צניעות׳דיג, אונאנשטענדיג.

immod'estly *adv.* (אי־מאד׳־עסט־לי) אויף אן אונבעשיידענעם, חוצפה׳דיגען אדער אונאנשטענדיגען אופן.

immod'esty *n.* (אי־מאד׳־עס־טי) אונבעשיידענהייט, חוצפה, אונאנשטענדיגקייט.

im'molate *v.* (אימ׳־א־לייט) מקריב זיין.

immola'tion *n.* (אים־א־ליי׳־שאן) דאס מקריב זיין; דאס ווערען געבראכט אלס קרבן; א קרבן.

im'molator *n.* (אימ׳־א־ליי־טאר) איינער וואס איז מקריב א קרבן.

immo'ment *a.* (אי־מאו׳־מענט) ז. *immomentous*

immomen'tous *a.* (אים־א־מענ׳־טאס) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

immor'al *a.* (אי־מאר׳־על) אונמאראליש, אהן מדות, אהן זיטען.

immoral'ity *n.* (אים־א־רעל׳־אי־טי) אונמאראליטעט, אונזיטליכקייט.

immor'ally *adv.* (אי־מאר׳־על־אי) אונמאראליש; אונזיטליך.

immorig'erous *a.* (אים־א־רידזש׳־ע־ראס) אונגעהארכזאם; גראב.

immorig'erousness *n.* (אים־א־רידזש׳־ע־ראס־נעס) אונגעהארכזאמקייט; גראבקייט.

immor'tal *a.* and *n.* (אי־מאר׳־טעל) אייביג; אן אונשטערבליכער [אין דער גריכיש־רוימישער מיטאלאגיע — איינער פון די געטער].

immor'tal herb (אי־מאר׳־טעל הוירב) די שטרוי־בלום [אזא פלאנצע].

immortalisa'tion *n.* (אי־מאר־טעל־אי־זיי׳־שאן) ז. *immortalization*

immor'talise *v.* (אי־מאר׳־טעל־איז) ז. *immortalize*

immor'talist *n.* (אי־מאר׳־טעל־איסט) אן אימארטאליסט [איינער וואס גלויבט אין דער אונשטערבליכקייט פון דער נשמה].

immortal'ity *n.* (אים־אר־טעל׳־אי־טי) אונשטערבליכקייט, אייביגקייט.

immor'talize *v.* (אי-מאָר'-טעל-איז) מאַכען אונשטערבליך, פֿעראייביגען; ווע־רען אונשטערבליך, זיך פֿעראייביגען.

immortaliza'tion *n.* (אי-מאָר-טעל-אי-זיי'-שאַן) פֿעראייביגונג, דאָס מאַכען אונשטערבליך, דאָס ווערען אונשטערב־ליך.

immor'tally *adv.* (אי-מאָר'-טעל-אי) אונשטערבליך; אויף אייביג.

immortelle' *n.* (אימ-אָר-טעל') די אימאָרטעלע [אַזאַ בלום]; אַ קראַנץ פֿון אימאָרטעלען.

Immortelles

immo'tile *a.* (אי-מאָו'-טיל) אונבע־וועגליך, פֿעסט.

immo'tive *a.* (אי-מאָו'-טיוו) אונפֿע־היג זיך צו בעווע־גען.

immovabil'ity *n.* (אי-מו-ווע-ביל'-אי-טי) אונבעוועגליכקייט; פֿעסטקייט.

immo'vable *a.* (אי-מו'-וועבל) אונבע־וועגליך; פֿעסט; וואָס ווערט ניט גע־ריהרט [פֿון געפֿיהלען], אונעמפּפֿינד־ליך; אונבעוועגליכעס [וועגען אייגענ־טום]. –

immo'vable feast (אי-מו'-וועבל פֿיעסט) אַ יום טוב וואָס קומט אימער פֿאַר אין איין און דעמזעלבען דאַטום.

immo'vableness *n.* (אי-מו'-וועבל-נעס) ז. *immovability*

immo'vables *n.* (אי-מו'-וועבלז) אונ־בעוועגליך אייגענטום.

immund' *a.* (אי-מאַנד') אונרייז.

immun'dity *n.* (אי-מאַנ'-די-טי) אונ־ריינקייט.

immune' *a. and n.* (אי-מיון') בעשיצט פֿון עפּעס, ניט אונטערוואָרפֿען צו עפּעס; בעשיצט פֿון אַ קראַנקהייט דורך אַן איינ־שפּריצונג פֿון דעם גיפֿט פֿון דערזעלבער קראַנקהייט [ווי למשל, ביי פּאָקען־שטע־לען] אָדער דורך דעם וואָס די פּערזאָן האָט שוין געליטען פֿון דיעזער קראַנקהייט; איינער וואָס איז אויף דיעזען אופֿן גע־שיצט פֿון אַ געוויסער קראַנקהייט.

immune' se'rum (אי-מיון' סי'-ראַם) אַ שטאָף וואָס דיענט פֿאַר קינסטליכער אַנ־שטעקונג מיט אַ געוויסער קראַנקהייט און פֿערהיט דערמיט פֿון דיעזער קראַנקהייט [ווי ביי פּאָקען].

immu'nity *n.* (אי-מיו'-ני-טי) פֿריי־הייט, בעפֿרייאונג; בעפֿרייאונג פֿון גע־וויסע פֿפֿליכטען, אַבצאָהלונגען א. ד. ג.; אַ ספּעציעלע פּריווילעגיע.

immuniza'tion *n.* (אי-מיו-ני-זיי'-שאַן) דאָס שיצען געגען געוויסע אַנשטע־קענדע קראַנקהייטען דורך קינסטליכער אַנשטעקונג מיט דעם ניפֿטיגען שטאָף וואָס ענטוויקעלט זיך ביי אַזאַ קראַנקהייט [ווי למשל, ביי פּאָקען־שטעלען].

immu'nize *v.* (אי-מיו'-נאַיז) בעשי־צען געגען געוויסע קראַנקהייטען [הויפּט־זעכליך דורך קינסטליכער אַנשטעקונג, מיט דעם גיפֿט וואָס ענטוויקעלט זיך ביי דיע־זער קראַנקהייט, ווי למשל, ביי פּאָקען־שטעלען].

immure' *v.* (אי-מיור') אַרוממויערען, אַרומרינגלען מיט ווענד, איינמויערען, איינשפּאַרען אין תפיסה.

immure'ment *n.* (אי-מיור'-מענט) דאָס איינמויערען, דאָס אַריינמויערען, דאָס אַריינזעצען אין תפיסה.

immutabil'ity *n.* (אי-מיו-טע-ביל'-אי-טי) אונפֿערענדערליכקייט; דאָס זיין אונפֿערענדערליך.

immu'table *a.* (אי-מיו'-טעבל) אונ־פֿערענדערליך; וואָס איז ניט מעגליך צו ענדערען.

The laws of nature are immutable.

immu'tableness *n.* (אי-מיו'-טעבל-נעס) ז. *immutability*

immu'tably *adv.* (אי-מיו'-טע-בלי) אויף אַן אופֿן וואָס איז אונמעגליך צו ענ־דערען.

immuta'tion *n.* (אי-מיו-טיי'-שאַן) די ענדערונג, פֿערענדערונג.

imp *n. and v.* (אימפּ) אַ קליינער טייוועל; אַ שלעכט, קאַפּריזנע קינד; אַ צוי־זאַץ צו עפּעס, אַ צוגעגעבען שטיקעל, כדי צו מאַכען די זאַך לענגער אָדער גרעסער; פֿערגרעסערען אַ זאַך, צוגעבענדיג צו איהר נאָך אַ שטיקעל.

im'pact *n.* (אימ'-פּעקט) אַ שטויס, אַ אַבקלאַפּונג.

impact' *v.* (אימ-פּעקט') צוזאַמענפּאַקען.

impa'ges *n.* (אימ-פּיי'-דזשיז) די קוועער־ליגענדע באַלקענס פֿון אַ טהיר־ראַהם.

impair' *v.* (אימ-פּעהר') פֿערמינדערען, פֿערדאַרבען, פֿערערגערען, שעדיגען.

He is impairing his strength by over-work.

impair'er *n.* (אימ-פּעהר'-ער) אַ פֿער־דאַרבער, אַ שעדיגער.

impair'ment *n.* (אימ-פּעהר'-מענט) פֿערמינדערונג, שעדיגונג, פֿערדאַרבונג.

impale' *v.* (אימ-פּייל') זעצען אויף'ן פּלאָקען [אַן אַלטע פֿאָרם פֿון טויט־שטראַף, וואָס דעם פֿעראורטיילטען פֿלעגט מען אַרויפֿזעצען אויף אַ שפּיציגען פּלאָ־קען]; מאַכען איינעם אונמעכטיג אָדער הילפֿלאָז; אַרומצאַמען אַ פּלאַץ מיט פּלע־קער.

impale'ment *n.* (אימ-פּייל'-מענט) דאָס אַרויפֿזעצען אויף'ן פּלאָקען [ז. *impale*]; דאָס אַרומצאַמען אַ פּלאַץ מיט פּלעקער; די איינשליסונג; אַ צאַם; אַן אַרומגעצאַמט שטיקעל לאַנד.

impalm' *v.* (אימ-פּאַמ') אָננעהמען; נעהמען אין האַנד.

impalpabil'ity *n.* (אימ-פּעל-פּע-ביל'-אי-טי) אונפֿיהלבאַרקייט, דאָס ניט לאָ־זען זיך פֿיהלען ביים אַנריהרען [ווי זעהר אַ דינע זאַך, ווי אַ שאָטען].

impal'pable *a.* (אימ-פּעל'-פּעבל) אונפֿיהלבאַר, וואָס לאָזט זיך ניט פֿיהלען ביים אַנריהרען; זעהר דין, רוחניות'דיג.

impal'pably *adv.* (אימ-פּעל'-פּע-בלי) אויף אַן אונפֿיהלבאַרען שטייגער.

impal'sy *v.* (אימ-פּאָהל'-זי) פּאַראַלי־זירען.

impa'nate *v. and a.* (אימ-פּיי'-נייט) אין דער קריסטליכער רעליגיאָן — פֿער־קערפּערען אין ברויט; פֿערקערפּערט אין ברויט [וועגען דעם בלוט און פֿלייש פֿון קריסטוס]. ז. *impanation*

impana'tion *n.* (אימ-פּע-ניי'-שאַן) אין דער קריסטליכער רעליגיאָנס־לעהרע— די בעהויפּטונג, אַז דאָס בלוט און פֿלייש פֿון קריסטוס איז נור ענטהאַלטען אין דעם ברויט און וויין פֿון הייליגען אָבענדמאָל [אין געגענזאַץ צו דער בעהויפּטונג, אַז דאָס הייליגע ברויט און וויין ווערט אין גאַנצען פֿערוואַנדעלט אין דעם פֿלייש און בלוט פֿון קריסטוס].

impan'el *v.* (אימ-פּען'-על) אויסשטע־לען אַ צעטעל פֿון פּערזאָנען פֿאַר געריכטס־געשוואָרענע; איינשרייבען אָדער רעגיס־טרירען.

impan'elment *n.* (אימ-פּען'-על-מענט) דאָס אויסשטעלען אַ צעטעל פֿון פּערזאָנען פֿאַר געריכטס־געשוואָרענע; דאָס זיין איינגעשריבען אין דעם צעטעל פֿאַר גע־ריכטס־געשוואָרענע.

impar'adise *v.* (אימ-פּער'-ע-דאַיס) אַריינזעצען אין גן־עדן, גליקליך מאַכען.

imparidig'itate *a.* (אימ-פּער-אי-דידזש'-אי-טייט) אין זאָאָלאָגיע — וואָס די צאָהל פֿינגער איז אום [וועגען בעשע־פֿענישען וואָס די צאָהל פֿון זייערע פֿינ־גער, איז אום און ניט גראַד, ווי פֿון דער מענשליכער האַנד, למשל].

imparipin'nate *a.* (אימ-פּער-אי-פּינ'-אייט) אין באָטאַניק — וואָס די צאָהל בלעטער איז אום [וועגען פּלאַנצען־צווייגלעך וואָס זייער צאָהל בלעטער איז אום און ניט גראַד, ווי די פּלאַנצען וואָס האָבען פֿעדער־אַרטיגע צווייגלעך, וואו די בלעטער וואַקסען פּאַרווייז איינע געגען די אַנדערע און אויף'ן שפּיץ פֿון צווייגעל איז נור איין בלעטעל].

Imparipinnate Leaf

imparisyllab'ic *a.* (אימ-פּער-אי-סי-לעב'-איק) אין גראַמאַטיק — וואָס בע־שטעהט פֿון אַן אונגלייכער צאָהל זילבען.

impar'ity *n.* (אימ-פּער'-אי-טי) אונ־גלייכהייט, פֿערשיעדענהייט.

impark' *v.* (אימ-פּאַרק') אַרומצאַמען אַלס אַ פּאַרק; איינשליסען, אַרומצאַמען.

imparl' *v.* (אימ-פּאַרל') בעלעגען דעם משפּט, אַז די געגנערישע צדדים זאָלען אליין מושוה ווערען צווישען זיך.

impar'lance *n.* (אימ-פּאַר'-לענס) דאָס בעלעגען אַ פּראָצעס אום די געגנערישע צדדים זאָלען אליין מושוה ווערען צווי־שען זיך; דאָס פֿערציהען אַ פּראָצעס אום צו געבען דעם אַנגעקלאַגטען צייט זיך צו איבערלעגען.

imparsonnee' *a. and n.* (אימ-פּאַר-סאַ-ניע') וואָס איז אַנגעשטעלט געוואָרען אויף אַ קירכליכען אַמט מיט אַ קירכלי־כען בעזיץ; אַ גייסטליכער וואָס איז אַנ־געשטעלט געוואָרען אויף אַ קירכליכען אַמט מיט אַ קירכליכען בעזיץ.

impart' *v.* (אימ-פּאַרט') איינ־געבען; אייני טיילען אָדער געבען אַ חלק; מיטטיילען; בעקאַנטמאַכען, ערקלערען.

imparta'tion *n.* (אימ-פּאַר-טיי'-שאַן) איינטיילונג; מיטטיילונג.

impar'ter *n.* (אימ-פּאַר'-טער) אַ מיט־טיילער; אַן ערקלערער.

impar'tial *a.* (אימ-פּאַר'-שעל) אונפּאַר־טייאיש; נערעכט.

impar'tialist *n.* (אימ-פּאַר'-שעל-איסט) אַן אונפּאַרטייאישער.

impartial'ity *n.* (אימ-פּאַר-שי-על'-אי-טי) אונפּאַרטייליכקייט; גערעכטיגקייט.

impar'tially *adv.* (אימ-פּאַר'-שעל-אי) אויף אַן אונפּאַרטייאישען אופֿן; מיט גע־רעכטיגקייט.

impar'tialness *n.* (אימ-פּאַר'-שעל-נעס) אונפּאַרטייליכקייט.

impartibil'ity *n.* (אימ-פּאַר-טי-ביל'-אי-טי) אונטיילבאַרקייט; מיטטיילבאַר־קייט; דאָס קענען געגעבען ווערען.

impar'tible *a.* (אימ-פּאַר'-טיבל) וואָס

קען מיטגעטיילט אדער געגעבען ווערען; אונטיילבאר, וואס קען ניט געטיילט ווערען.

impar'ticled *a.* (אים-פאר'-טיקלד) וואס בעשטעהט ניט פֿון טיילכעלעך.

impart'ment *n.* (אים-פארט'-מענט) מיטטיילונג, בעקאנטמאכונג.

impassabil'ity *n.* (אים-פעס-ע-ביל'-אי-טי) אונדורכגאנגבארקייט.

impass'able *a.* (אים-פעס'-עבל) אונדורכגאנגבאר, וואס מען קען ניט דורכגעהן.

impass'ableness *n.* (אים-פעס'-עבל-נעס) דאס זיין אונדורכגאנגבאר; אונדורכגאנגבארקייט.

impass'ably *adv.* (אים-פעס'-ע-בלי) אונדורכגאנגבאר, אויף אן אופן וואס מען קען ניט דורכגעהן.

impassibil'ity *n.* (אים-פעס-אי-ביל'-אי-טי) ליידענס-אונפעהינקייט; אונעמפפינדליכקייט אדער אונפיהלבארקייט צו שמערצען; געפיהללאזיגקייט.

impas'sible *a.* (אים-פעס'-איבל) ליידענס-אונפעהיג; ניט עמפפינדליך; וואס ליידט ניט, וואס פיהלט ניט; וואס האט ניט קיין מיטגעפיהל; געפיהללאז.

impas'sibleness *n.* (אים-פעס'-איבל-נעס) ז. *impassibility*

impas'sion *v.* (אים-פעש'-אן) שטארק ריהרען, בעוועגען; ליידענשאפטליך ערעגען, בעגייסטערען.

impas'sionable *a.* (אים-פעש'-אנ-עבל) וואס ווערט לייכט אויפגערעגט, ליידענשאפטליך, התלהבות'דיג.

impas'sionate *v.* (אים-פעש'-אנ-אייט) שטארק אויפרעגען; שטארק ריהרען; שטארק בעגייסטערען, ארייגברייגנען אין התלהבות.

impas'sioned *a.* (אים-פעש'-אנד) אויפגערעגט, בעגייסטערט.
An impassioned appeal always wins applause.

impas'sive *a.* (אים-פעס'-איוו) אונפעהיג צו ליידען, אונעמפפינדליך; וואס פיהלט ניט קיין שמערץ; געפיהללאז; אפאטיש.

impas'sively *adv.* (אים-פעס'-איוו-לי) אהן עמפפינדליכקייט צו שמערצען; ניט האבענדיג די פעהיגקייט צו פיהלען שמערצען; געפיהללאז.

impas'siveness *n.* (אים-פעס'-איוו-נעס) אונעמפפינדליכקייט אדער אונפיהלבארקייט פאר שמערצען; געפיהללאזיגקייט, אונעמפפינדליכקייט.

impassiv'ity *n.* (אים-פע-סיוו'-אי-טי) ז. *impassiveness*

impasta'tion *n.* (אים-פעס-טיי'-שאן) דאס פערקנעטען ווי א טייג; א צונויפמישונג און פערקנעטונג פון מאטעריאלען פון וועלכע עס ווערען געמאכט פארצעלייענע כלים אדער פאלשער מארמאר; דאס דיק אנלעגען פארבען [אין מאלען].

impaste' *v.* (אים-פייסט') פערקנעטען; פערקנעטען ווי א טייג; דיק אנלעגען פארבען [אין מאלען].

impas'to *n.* (אים-פעס'-טאו) א דיקע אנלעגונג פון פארבען ביים מאלען.

impa'tience *n.* (אים-פיי'-שענס) אונגעדולד, אונגעדולדיגקייט; אונדולדזאמקייט [דאס ניט קענען פערטראגען אדער ליידען].

Impa'tiens *n.* (אים-פיי'-שי-ענז) די באלזאם-גראזען.

impa'tient *a.* (אים-פיי'-שענט) אונגעדולדיג; וואס קען ניט דולדען, וואס קען ניט ליידען אדער פערטראגען.

impa'tiently *adv.* (אים-פיי'-שענט-לי) מיט אונגעדולד; אויף אן אונגעדולדיגען אופן; ניט דולדענדיג.

impawn' *v.* (אים-פאהן') פער'משכון'ען, פערפאנדען, פערזעצען.

impeach' *v.* (אים-פיעטש') ציהען צו פעראנטווארטליכקייט: אנקלאגען, בעשולדיגען; שטעלען אין צווייפעל; דערוועקען א ספק; שטעלען אונטער א פראגעצייכען; בעשטרייטען.

impeachabil'ity *n.* (אים-פיעטש-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען; דאס קענען געשטעלט ווערען אין א צווייפעל; דאס זיין בעשטרייטבאר.

impeach'able *a.* (אים-פיעטש'-עבל) אנקלאגבאר, וואס קען אדער פערדיענט אנגעקלאגט צו ווערען; בעשטרייטבאר; וואס קען געשטעלט ווערען אין צווייפעל.

impeach' a wit'ness (אים-פיעטש' ע הוויט'-נעס) שטעלען אין צווייפעל די גלויבווירדיגקייט פון אן עדות.

impeach'er *n.* (אים-פיעטש'-ער) א קלעגער, אן אנקלאגער.

impeach'ment *n.* (אים-פיעטש'-מענט) דאס רופען צו פעראנטווארטליכקייט; אן אנקלאגע, א בעשולדיגונג, א פארוואורף, אן אויסרייד; דאס שטעלען אין צווייפעל; דאס שטעלען אונטער א פראגע-צייכען.

impearl' *v.* (אים-פוירל') בעציערען מיט פערל; מאכען עהנליך צו פערל.

impeccabil'ity *n.* (אים-פעק-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהינקייט צו זינדיגען אדער בעגעהן א פערברעכען; זינדלאזינקייט.

impec'cable *a.* (אים-פעק'-עבל) אונפעהיג צו זינד אדער צו פערברעכען; זינדלאז, ריין פון זינד.

impec'cance *n.* (אים-פעק'-ענס) ז. *impeccancy*

impec'cancy *n.* (אים-פעק'-ענ-סי) זינדלאזיגקייט.

impec'cant *a.* (אים-פעק'-ענט) זינדלאז, אהן זינד.

impecu'niary *a.* (אים-פי-קיו'-ני-ע-רי) ז. *impecunious*

impecunios'ity *n.* (אים-פי-קיו-ני-אס'-אי-טי) ארימקייט, קבצנות.

impecu'nious *a.* (אים-פי-קיו'-ני-אס) ארים, פער'דלפן'ט.

impe'dance *n.* (אים-פי'-דענס) אין עלעקטריציטעט — ווידערשטאנד, הינדערניס; אימפעדאנץ [א פערגרעסערונג פון דעם עלעקטרישען ווידערשטאנד אין אן עלעקטרישען שטראם-קרייז דורך דער עלעקטרישער אינדוקציאן]; הינדערונג.

impede' *v.* (אים-פיד') פערהינדערען, שטערען; איינהאלטען.

imped'ible *a.* (אים-פעד'-איבל) וואס האלט אב, וואס שטערט, וואס הינדערט.

impe'dient *a.* and *n.* (אים-פי'-די-ענט) וואס הינדערט אדער שטערט; א הינדערניס אדער שטערונג.

imped'iment *n.* (אים-פעד'-אי-מענט) א הינדערניס, א שטערונג.

impedimen'ta *n.* (אים-פעד-אי-מענ'-טא) הינדערניסע, שטערונגען [בעזאנדערס וועגען צופיעל מיטגענומענע זאכען אויף א רייזע]; זאכען וואס שטערען אדער הינדערען [איבערהויפט אויף א רייזע].

impedimen'tal *a.* (אים-פעד-אי-מענ'-טעל) וואס שטערט אדער הינדערט.

imped'itive *a.* (אים-פעד'-אי-טיוו) וואס פעראורזאכט א הינדערניס אדער שטערונג; וואס שטערט אדער הינדערט.

impel' *v.* (אים-פעל') טרייבען, אנטרייבען.

impel'lent *a.* and *n.* (אים-פעל'-ענט) טרייבענד, וואס טרייבט; א טרייב-קראפט, א בעוועגונגס-קראפט.

impel'ler *n.* (אים-פעל'-ער) א טרייבער, אן אנטרייבער; א טרייב-קראפט, א בעוועגונגס-קראפט.

impen' *v.* (אים-פען') איינשליסען, איינשפארען.

impend' *v.* (אים-פענד') אריבערהענגען; זיין גרייט אראבצופאלען; זיין נאהנט עס זאל פאסירען; דראהען [אלס בעפארשטעהענדע געפאהר אדער אונגליק].

impen'dence *n.* (אים-פענ'-דענס) דאס אריבערהענגען; א געפעהרליכע שטעלונג אדער לאגע; דאס בעפארשטעהען [ווי א געפאהר].

impen'dency *n.* (אים-פענ'-דענ-סי) ז. *impendence*

impen'dent *a.* (אים-פענ'-דענט) בעפאר-שטעהענד; דראהענד, שוועבענד [ווי א געפאהר].

impenetrabil'ity *n.* (אים-פענ-אי-טרע-ביל'-אי-טי) אונדורכדרינגליכקייט; אונערפארשליכקייט; אונפערשטענדליכקייט; אונצוגענגליכקייט; טעמפקייט, אונעמפפינדליכקייט.

impen'etrable *a.* (אים-פענ'-אי-טרעבל) אונדורכדרינגליך; אונערפארשליך; אונצוגענגליך; אונפערשטענדיג.

impen'etrableness *n.* (אים-פענ'-אי-טרעבל-נעס) ז. *impenetrability*

impen'etrably *adv.* (אים-פענ'-אי-טרע-בלי) אויף אן אונדורכדרינגליכען אופן; אונערפארשליך; אונפערשטענדליך; אונעמפפינדליך.

impen'itence *n.* (אים-פענ'-אי-טענס) הארטקייט, הארטהערציגקייט; דאס ניט זיין בערייט תשובה צו טהאן.

impen'itency *n.* (אים-פענ'-אי-טענ-סי) ז. *impenitence*

impen'itent *a.* and *n.* (אים-פענ'-אי-טענט) הארט, הארטהערציג; ניט בערייט אדער אתווילינ צו טהאן תשובה; איינער וואס וויל קיין תשובה ניט טהאן אויף זיינע זינד.

impen'itently *adv.* (אים-פענ'-אי-טענט-לי) ניט וועלענדיג תשובה טהאן אויף די זינד.

impen'nate *a.* and *n.* (אים-פענ'-אייט) מיט קורצע שופען-ארטיגע פליגלען; אהן פעדערען אדער אהן פליגלען; א שווים-פויגעל מיט קורצע שופען-ארטיגע פליגלען [ווי דער פינגווין].

im'perate *a.* (אים'-פע-רייט) מיט אן אינערען אנטריב; מיט דעם בעפעהל פון ווילען.

imper'ative *a.* and *n.* (אים-פער'-ע-טיוו) בעפעהלענד; געביטעריש; בינדענד, וואס איז א מוז; אין גראמאטיק — דער אימפעראטיוו אדער די בעפעהלס-פארם [די פארם פון ווערטער וואס דריקען אויס א בעפעהל, ווי למשל: שרייב, טרינק, געה א. ד. ג.]; אין פילאזאפיע — אן אינערליכער בעפעהל, א געוויסענס-בעפעהל.

imper'atively *adv.* (אים-פער'-ע-טיוו-לי) אויף א בעפעהלענדען שטייגער; אויף דעם אופן פון אן אימפעראטיוו.

imper'ative mode (אים-פער'-ע-טיוו

מאוד). אין גראמאטיק — דער אימפעראטיוו אדער די בעפעהלס-פארם. ז. *imperative*

imper'ativeness *n.* (אים-פער'-ע-טיוו-נעס) דאס זיין א מוז; דאס זיין נעביטעריש.

im'perator *n.* (אים'-פי-ריי-טאר) אן אימפעראטאר, א קייזער; א קאמאנדיר, א הערשער, א בעפעהלס-האבער.

imperato'rial *a.* (אים-פער-ע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אימפעראטאר; בעפעהלעריש, געביטעריש.

imper'atory *a.* (אים-פער'-ע-טא-רי) ז. *imperatorial*

impercei'vable *a.* (אים-פויר-סיע'-וועבל) ז. *imperceptible*

impercei'vableness *n.* (אים-פויר-סיע'-וועבל-נעס) ז. *imperceptibility*

imperceptibil'ity *n.* (אים-פויר-סעפ-טי-ביל'-אי-טי) אונמערקליכקייט, אונמערקבארקייט.

impercep'tible *a. and n.* (אים-פויר-סעפ'-טיבל) אונמערקליך, אונמערקבאר; עטוואס וואס מען קען ניט בעמערקען מיט'ן נאקעטען אויג; עטוואס וואס מען קען ניט פיהלען מיט די פינף חושים.

impercep'tibleness *n.* (אים-פויר-סעפ'-טיבל-נעס) ז. *imperceptibility*

impercep'tibly *adv.* (אים-פויר-סעפ'-טי-בלי) אויף אן אונמערקבארען אופן.

impercep'tion *n.* (אים-פויר-סעפ'-שאן) אונפעהיגקייט צו בעגרייפען; דאס ניט בעגרייפען.

impercep'tive *a.* (אים-פויר-סעפ'-טיוו) ניט בעגרייפענדיג, אונפעהיג צו בעגרייפען.

impercip'ient *a.* (אים-פויר-סיפ'-אי-ענט) אונפעהיג צו מערקען אדער צו בעגרייפען.

imper'dible *a.* (אים-פויר'-דיבל) אונצושטערבאר, אונפערניכטבאר, וואס קען ניט פערלארען געהן.

imper'fect *a. and n.* (אים-פויר'-פעקט) אונפאלשטענדיג; אונפאלקאמען; אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט אדער צושטאנד וואס איז ניט פאלשטענדיג, וואס ווערט ניט געענדיגט אדער וואס קומט פאר אין איין און דערזעלבער צייט מיט אן אנדער טהעטיגקייט אדער צושטאנד [וועגען דער פערגאנגענער צייט פון צייטווערטער]; אן אונפאלשטענדיגע פארם פון דער פערגאנגענער צייט פון צייטווערטער.

imper'fect flow'er (אים-פויר'-פעקט פלאו'-ער) אן אונפאלקאמענע בלום [ביי וועלכער עס פעהלען געוויסע טיילען, וועלכע זיינען געוועהנליך פאראן ביי בלומען, ווי דער מענליכער אדער ווייבליכער ארגאן].

imperfectibil'ity *n.* (אים-פויר-פעק-טי-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט געמאכט צו ווערען פאלקאם.

imperfec'tible *a.* (אים-פויר-פעק'-טיבל) וואס קען ניט געמאכט ווערען פאלקאם.

imperfec'tion *n.* (אים-פויר-פעק'-שאן) אונפאלקאמענהייט, אונפאלשטענדיגקייט; א פעהלער; א מום.

imper'fectly *adv.* (אים-פויר'-פעקט-לי) אויף אן אונפאלקאמענעם אדער אונפאלשטענדיגען אופן.

imper'fectness *n.* (אים-פויר'-פעקט-נעס) אונפאלקאמענהייט, אונפאלשטענדיגקייט.

imper'fect num'ber (אים-פויר'-פעקט נאמ'-בער) א צאהל, ביי וועלכער אלע צאהלען, אויף וועלכע זי טיילט זיך אהן א רעשט, שטעלען צוזאמען א סומע, וואס איז גרעסער אדער קלענער פון דער צאהל גופא [למשל, 8 טיילט זיך אויף 1, 2 און 4, די סומע פון וועלכע איז קלענער פון דער צאהל 8].

imper'forable *a.* (אים-פויר'-פא-רעבל) וואס קען ניט דורכגעבויערט אדער דורכגעלעכערט ווערען.

imper'forate *a.* (אים-פויר'-פא-רייט) פערמאכט, אהן אן עפנונג, אהן פארען.

imperfora'tion *n.* (אים-פויר-פא-ריי'-שאן) דאס זיין פערמאכט, דאס ניט האבען קיין עפנונגען אדער פארען.

impe'rial *a. and n.* (אים-פי'-רי-על) קייזערליך, וואס איז שייך צו אן אימפעריע אדער צו אן אימפעראטאר; אן אימפעריאל [אן אמאליגע רוסישע גאלדענע מטבע פון 10 רובעל]; דער פערדעק פון א וואגען אדער דיליזשאנס; רייזע-קאסטענס [וועלכע מען פיהרט אויף'ן פערדעק פון א דיליזשאנס]; א שפיציג בערדעל [נאך דעם נאמען פון נאפאלעאן דעם דריטען]; אזא שרייב-פאפיער 30x22 צאל אדער דרוק-פאפיער 32x22; אזא נעטראנק.

Impe'rial Cham'ber (אים-פי'-רי-על טשיימ'-בער) דאס העכסטע געריכט אין אלט-דייטשלאנד [איינגעפיהרט פון מאקסימיליאן דעם ערשטען אין יאהר 1495].

impe'rial cit'y (אים-פי'-רי-על סיט'-אי) א רייכס-שטאדט [איינע פון די 51 שטעדט אין דער אלטער דייטשער מלוכה, וועלכע זיינען געווען אונאבהענגיג און האבען געהאט אין רייכסטאג אן ארט און א שטימע. איצטער האבען נור דריי שטעדט — האמבורג, ברעמען און ליבעק — דיעזע זעלבסטשטענדיגקייט].

Impe'rial Cit'y (אים-פי'-רי-על סיט'-אי) די שטאדט רוים [אלס די הויפטשטאדט פון דער אמאליגער רוימישער מלוכה].

impe'rial crown (אים-פי'-רי-על קראון) א קייזערליכע קרוין; די ענגלישע קראנע [א זילבערנע מטבע פון 5 שילינג].

impe'rial di'et (אים-פי'-רי-על דאי'-עט) דער אלט-דייטשער רייכסטאג [פארלאמענט].

impe'rialism *n.* (אים-פי'-רי-על-איזם) די הערשאפט פון א קיסר; די רעגיערונגס-פארמען פון א קייזערטום אדער אימפעריע; די אנהעננערשאפט פון א קייזערטום; אימפעריאליזם [אין ענגלאנד — די פערשפרייטונג פון דער ענגלישער מאכט אדער איינפלוס אויף נייע קאלאניעס און האנדעלס-פונקטען אדער די נעהנטערע פערבינדונג צווישען די פערשיעדענע טיילען פון ענגלאנד וואס האבען זעלבסטשטענדיגע רעגיערונגען, ווי למשל, קאנאדא און אויסטראליע, פאר אלגעמיינע צוועקען, ווי האנדעל, מלוכה-שוץ א. ד. ג.; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס צוקריעגען נייע טעריטאריעס, וועלכע מען גיט ניט דיעזעלבע רעכטע וואס עס האבען די בעזונדערע שטאאטען און וואו די איינוואהנער זיינען גיכער אונטערטהאנען ווי בירגער פון די פעראייניגטע שטאאטען].

impe'rialist *n.* (אים-פי'-רי-על-איסט) אן אונטערטהאן אדער נאכפאלגער פון א קייזער; אן אנהענגער פון א קייזערטום אדער אימפעריע; אן אימפעריאליסט. ז. *imperialism*

imperial'ity *n.* (אים-פי-רי-על'-אי-טי) קייזערליכע הערשאפט; קייזערליכע רעכטע אדער פריווילעגיען.

imperializa'tion *n.* (אים-פי-רי-על-אי-זיי'-שאן) דאס בילדען אן אימפעריע אדער קייזערטום.

impe'rially *adv.* (אים-פי'-רי-על-אי) אויף א קייזערליכען שטייגער.

Impe'rial Par'liament (אים-פי'-רי-על פאר'-לי-מענט) דער מלוכה-פארלאמענט פון ענגלאנד, וואס האט זיך פון יאהר 1801 צוזאמענגעגאסען מיט דעם אירלענדישען.

imper'il *v.* (אים-פער'-איל) ברייננען אין געפאהר.

impe'rious *a.* (אים-פי'-רי-אס) בעפעהלעריש, הערשעריש; חוצפה'דיג, העזה'דיג; דריקענד, צווינגענד, דרינגענד.

impe'riously *adv.* (אים-פי'-רי-אס-לי) אויף א בעפעהלענדען, הערשערישען אדער העזה'דיגען אופן; אויף א דרינגענדען אדער צווינגענדען שטייגער.

impe'riousness *n.* (אים-פי'-רי-אס-נעס) בעפעהלערישע אדער הערשערישע האלטונג אדער האנדלונג; העזה; דרינגליכקייט.

imperishabil'ity *n.* (אים-פער-אי-שע-ביל'-אי-טי) אונפערניכטבארקייט, אונפערדערבליכקייט, אונצושטערבארקייט.

imper'ishable *a.* (אים-פער'-אי-שעבל) אונפערדערבליך, אונצושטערבאר.

imper'ishableness *n.* (אים-פער'-אי-שעבל-נעס) ז. *imperishability*

imper'ishably *adv.* (אים-פער'-אי-שע-בלי) אויף אן אונצושטערבארען אדער אונפערדערבליכען אופן.

impe'rium in impe'rio (אים-פי'-רי-אם אין אים-פי'-רי-או) א מלוכה אין א מלוכה [ווען א געוויסער טייל פון דער בעפעלקערונג אין א מלוכה פערוואלטעט זיך מיט איהרע איינענע געזעצען און מנהגים].

imper'manence *n.* (אים-פויר'-מע-נענס) אונבעשטענדינקייט, פערגעננליכקייט.

imper'manency *n.* (אים-פויר'-מע-נען-סי) ז. *impermanence*

imper'manent *a.* (אים-פויר'-מע-נענט) אונבעשטענדיג, פערגעננליך.

impermeabil'ity *n.* (אים-פויר-מי-ע-ביל'-אי-טי) אונדורכדרינגליכקייט, דאס ניט דורכלאזען קיין פליסינקייט.

imper'meable *a.* (אים-פויר'-מי-עבל) אונדורכדרינגליך, וואס לאזט ניט דורך קיין פליסינקייט.

imper'meableness *n.* (אים-פויר'-מי-עבל-נעס) אונדורכדרינגליכקייט, דאס ניט דורכלאזען קיין פליסינקייט.

imper'meable soil (אים-פויר'-מי-עבל סאיל) א ליימינער בארען, וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער.

imper'meably *adv.* (אים-פויר'-מי-ע-בלי) אונדורכדרינגליך, אויף אן אופן וואס לאזט ניט דורך קיין פליסינקייט.

imper'meator *n.* (אים-פויר'-מי-איי-טאר) א מעכאנישע פארריכטונג צו שמירען מיט אויל דעם צילינדער פון א דאמפף-מאשין.

impermis'sible *a.* (אים-פויר-מיס'-איבל) ניט ערלויבט.

imperscru'table *a.* (אים-פויר-סקרו'-טעבל) וואס לאזט זיך ניט אויספארשען.

imperscru'tableness *n.* (אים-פויר-סקרו'-טעבל-נעס) אונערפארשבארקייט.

impersever'ant *a.* (אים-פויר-סע-

וויר'-ענט) וואס האלט ניט אן; וואס דויערט ניט.

imper'sonal *a. and n.* (אים-פויר'-סאנ-על) 1. אונפערזענליך, וואס ערשיינט ניט אין א פערזענליכער אדער אינדיווידועלער פארם; וואס בעלאנגט ניט צו קיין פערזאן; 2. אהן א פערזענליכער אינטערעסע, אונפארטייאיש, אביעקטיוו; 3. אן אונפערזענליך צייטווארט. ז. *impersonal verb*.
2. My attitude on political questions is impersonal.

impersonal'ity *n.* (אים-פויר-סא-נעל'-אי-טי) אונפערזענליכקייט.

imper'sonally *adv.* (אים-פויר'-סאנ-על-אי) אונפערזענליך; אהן שום פערזענליכע צוועקען; אונפארטייאיש, אביעקטיוו.

imper'sonal verb (אים-פויר'-סאנ-על וואירב) אן אונפערזענליך צייטווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א טהעטינקייט, וועלכע ווערט ניט געטהאן פון א בעשטימטער פערזאן, ווי למשל: עס רעגענט, עס שנעעט א. ד. ג.].

imper'sonate *v. and a.* (אים-פויר'-סאנ-אייט) פערזאניפיצירען, פערפערזענליכען [ניט=לעבעדיגע זאכען אדער טהעארע פארשטעלען אלס פערזאנען]; וואס איז פערזאניפיצירט אדער פארגעשטעלט אלס פערזאן; פארשטעלענד דעם כאראקטער פון א געוויסער פערזאן.

impersona'tion *n.* (אים-פויר-סאנ-איי'-שאן) דאס פערפערזענליכען [דאס פארשטעלען געדאנקען, זאכען אדער טהעארע אלס פערזאנען]; אין טעאטער=שפיעל — דאס שפיעלען די ראלע פון א געוויסען כאראקטער אדער נאכמאכען א בעוואוסטען ארטיסט אדער אקטיאר.

imper'sonator *n.* (אים-פויר'-סא-ניי-טאר) א פערזאניפיצירער; א פארשטעלער. ז. *impersonate*.

imper'tinence *n.* (אים-פויר'-טי-נענס) 1. אונגעהעריגקייט, דאס וואס איז ניט שייך צום ענין; 2. אימפערטינענץ, גראבקייט, אונהעפליכקייט, אונפאסיגקייט, חוצפה, דאס וואס איז ניט קיין דרך=ארץ; 3. אין געריכטס=פראצעסען — א זאך אדער ערקלערונג, וואס האט ניט קיין בעדייטונג פאר'ן פראצעס און פערציהט איהם לענגער.
2. It is an impertinence to ask one about his religious convictions.

imper'tinency *n.* (אים-פויר'-טי-נענ-סי) ז. *impertinence*.

imper'tinent *a. and n.* (אים-פויר'-טי-נענט) אונגעהעריג; גראב, העזה'דיג; ניט אם פלאץ; א גראבער מענש, א בעל-העזה; איינער וואס מישט זיך אין פרעמדע געשעפטען.

imper'tinently *adv.* (אים-פויר'-טי-נענט-לי) גראב, העזה'דיג; ניט אם פלאץ.

imperturbabil'ity *n.* (אים-פויר-טויר-בע-ביל'-אי-טי) אונערשיטערליכקייט, אונאבגעשראקענהייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט, זעלבסטבעהערשונג.

impertur'bable *a.* (אים-פויר-טויר'-בעבל) אונערשיטערליך; וואס קען ניט אויפגערעגט אדער בעאונרוהיגט ווערען; רוהיג, געלאסען.

impertur'bably *adv.* (אים-פויר-טויר'-בע-בלי) אויף א רוהיגען, געלאסענעם שטייגער; מיט זעלבסטבעהערשונג; אהן אויפרעגונג.

imper'vious *a.* (אים-פויר'-ווי-אס) ניט דורכגענגליך; אונדורכדרינגליך; אונצוגענגליך; וואס מען קען ניט דורכגעהן אדער דורכדרינגען.

imper'viously *adv.* (אים-פויר'-ווי-אס-לי) אויף אן אונדורכגענגליכען אדער אונדורכדרינגליכען שטייגער.

imper'viousness *n.* (אים-פויר'-ווי-אס-נעס) אונדורכגענגליכקייט; אונדורכדרינגליכקייט; וואס האט ניט קיין צוגאנגס=וועג; וואס קען ניט דורכגענעצט ווערען.

impetig'inous *a.* (אים-פע-טידזש'-אי-נאס) קרעציג, מיט לישאיעם.

impeti'go *n.* (אים-פע-טאי'-גאו) קרעץ, הויט=אויסשלאג, לישאיעם.

impetuos'ity *n.* (אים-פעטש-יו-אס'-אי-טי) א פלוצליכער אויסברוך פון ענערגיע, האסטיגקייט, פייעריגקייט, העפטיגקייט, וואוטה.

impet'uous *a.* (אים-פעטש'-יו-אס) ראש, פייעריג, האסטיג; וויטהענד, העפטיג; רייסענד.

impet'uously *adv.* (אים-פעטש'-יו-אס-לי) מיט ראש, האסט אדער העפטינקייט.

impet'uousness *n.* (אים-פעטש'-יו-אס-נעס) ז. *impetuosity*.

im'petus *n.* (אים'-פי-טאס) אימפעט, די קראפט אדער ענערגיע פון בעוועגונג; אן אנטריב; דער שטויס, דער דראנג, דאס בעשטרעבען.

im'phee *n.* (אים'-פי) אפריקאנישע צוקער=ראהר.

impi'ety *n.* (אים-פאי'-ע-טי) ניט=פרומקייט, גאטלאזיגקייט; א האנדלונג וואס איז געגען גאט'ס געבאט, אן אנטי=רעליגיעזע האנדלונג; דאס ניט האבען קיין רעספעקט פאר גאט אדער פאר די עלטערען.

impignora'tion *n.* (אים-פיג-נא-ריי'-שאן) דאס פער'משכונ'ען א זאך.

im'ping *n.* (אים'-פינג) דאס אריינשטעלען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדער בוים; א צווייג וואס ווערט אריינגעזעצט אין א בוים.

impinge' *v.* (אים-פינדזש') זיך אנשטויסען, קומען אין א צוזאמענשטויס, זיך אבקלאפען.

impinge'ment *n.* (אים-פינדזש'-מענט) דאס אנשטויסען זיך, דאס צוזאמענשטויסען זיך.

impin'gent *a.* (אים-פינ'-דזשענט) זיך אנשטויסענד; וואס שטויסט זיך אב אן עפעס.

im'pious *a.* (אים'-פי-אס) ניט פרום, ניט גאטספארכטיג; אונרעליגיעז, זינדיג.

im'piously *adv.* (אים'-פי-אס-לי) אויף א זינדיגען, אנטי=רעליגיעזען שטייגער; אהן יראת=הכבוד.

im'piousness *n.* (אים'-פי-אס-נעס) ניט=פרומקייט; זינדיגקייט; דאס זיין אהן יראת=הכבוד.

im'pish *a.* (אים'-פיש) ווי א קליינער שד; טייוועלש.

im'pishly *adv.* (אים'-פיש-לי) מעשה טייוועל; אויף א טייוועלשען שטייגער.

implacabil'ity *n.* (אים-פליי-קע-ביל'-אי-טי) די אונוויליגקייט צו פערגעבען; דאס ניט מוחל זיין, דאס זיין אויפגעבראכט.

impla'cable *a.* (אים-פליי'-קעבל) אונוויליג אדער ניט גענייגט צו פערגעבען, וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען; וואס וויל ניט מוחל זיין.

impla'cableness *n.* (אים-פליי'-קעבל-נעס) ז. *implacability*.

impla'cably *adv.* (אים-פליי'-קע-בלי) ניט זייענדיג גענייגט אדער ניט וועלענדיג מוחל זיין.

implacen'tal *a. and n.* (אים-פלע-סענ'-טעל) וואס האט ניט קיין פלאצענטא [דאס ארט אדער דאס הייטעל, וואס געהט ארויס צוזאמען מיט'ן קינד פון מוטער'ס לייב]; א זויג=טהיער וואס האט ניט קיין פלאצענטא.

Implacenta'lia *n.* (אים-פלע-סענ-טיי'-לי-א) די מינים זויג=טהיערע, וועלכע האבען ניט קיין פלאצענטא, ווי די קענגורו א. ד. ג. ז. *implacental*.

implacen'tate *a.* (אים-פלע-סענ'-טייט) וואס האט ניט קיין פלאצענטא. ז. *implacental*.

implant' *v.* (אים-פלענט') איינפלאנצען, איינווארצלען; אריינשלאגען אין זכרון.

implanta'tion *n.* (אים-פלענ-טיי'-שאן) די איינפלאנצונג, דאס איינווארצלען; דאס אריינשלאגען אין זכרון.

implausibil'ity *n.* (אים-פלאה-זי-ביל'-אי-טי) אונוואהרשיינליכקייט, דאס זיין אונוואהרשיינליך, דאס ניט לעגען זיך אויף'ן שכל.

implau'sible *a.* (אים-פלאה'-זיבל) אונוואהרשיינליך, אונגלויבליך.

implau'sibleness *n.* (אים-פלאה'-זיבל-נעס) ז. *implausibility*.

implau'sibly *adv.* (אים-פלאה'-זי-בלי) אויף אן אונוואהרשיינליכען אדער אונגלויבליכען שטייגער.

implead' *v.* (אים-פליעד') לאדען פאר א געריכט, אנקלאגען.

implea'der *n.* (אים-פליע'-דער) איינער וואס פאדערט אויף דעם אנדערען צום געריכט, אן אנקלאגער, א בעשולדיגער.

im'plement *n. and v.* (אים'-פלי-מענט) דאס, מיט וואס מען בעפריעדיגט א געוויסע בעדירפניס אדער פערלאנג; אן ארבייטס=אינסטרומענט; א געצייג; א ווערקצייג; בעפריעדיגען די נויטיגע פאדערונגען פון עפעס; בעזארגען מיט די נויטיגע ארבייטס=אינסטרומענטען.

im'plements *n.* (אים'-פלי-מענטס) געשיר, כלים; געצייג; אינסטרומענטען.

imple'tion *n.* (אים-פלי'-שאן) דאס אנפילען; דאס זיין פול; דאס וואס פילט אן.

im'plex *a.* (אים'-פלעקס) פערוויקעלט, קאמפליצירט.

implex'ion *n.* (אים-פלעק'-שאן) די פערפלעכטונג, פערוויקלונג; קאמפליצירטקייט.

im'plicate *v. and n.* (אים'-פלי-קייט) איינוויקלען, איינשליסען, אומפאסען אין זיך; אריינגעהמען; דאס וואס איז איינגעשלאסען אדער איינגעוויקעלט.

implica'tion *n.* (אים-פלי-קיי'-שאן) דאס איינוויקלען; די פערוויקלונג, די פערפלעכטונג, דאס איינפלאנטערען אין א זאך; דאס נעהמען אנטייל אין עפעס; א שלוס=פאלגערונג; דאס וואס פערשטעהט זיך, אבער ווערט ניט ארויסגערעדט.

im'plicative *a.* (אים'-פלי-קע-טיוו) וואס פערמישט אדער פערוויקעלט; וואס דייטעט אן אדער גיט אנצוהערעניש.

im'plicatively *adv.* (אים'-פלי-קע-טיוו-לי) פערמישענדיג אדער פערוויקלענדיג; אנדייטענדיג.

implic'it *a.* (אים-פלים'-איט) וואס פערשטעהט זיך אליין, כאטש עס ווערט ניט אויסגעדריקט מיט ווערטער; וואס נעהמט זיך פון פאלשטענדיגען צוטרויען אדער געהארכזאמקייט; אונבעדינגט, בלינד.

implic'it belief' (אימ פלים'-איט בי-ליעף') בלינדער גלויבען.

implic'it com'pact (אים-פליס'-איט קאמ'-פעקט) א שטיל-שווייגנדער אבמאך.

implic'itness *n.* (אים-פליס'-איט-נעס) דער בלינדער גלויבען; בלינדע געהארכזאמקייט.

implied' *a.* (אים-פלאיד') וואס פערשטעהט זיך אליין, כאטש ניט אויסגערעדט בפירוש.

implied' con'tract (אים-פלאיד' קאנ'-טרעקט) א ניט-בפירוש'ע פערפליכטונג, א פערפליכטונג וואס ווערט אויסגעטייטשט נאך די אנדערע בעדינגונגען, א פערפליכטונג וואס שטיצט זיך אויף יושר.

implied'ly *adv.* (אים-פלאיד'-לי) דורך אן אנצוהערעניש.

implied' prom'ise (אים-פלאיד' פראמ'-איס) א ניט-בפירוש'ער פערשפרעכען, א פערשפרעכען אדער פערפליכטונג וואס ווערט ארויסגעדרונגען פון די אומשטענדען.

implode' *v.* (אים-פלאוד') אימפלאזירען, פלעצליך צונויפברעכען, אינערליך אויפרייסען [אין געגענזאץ צו עקספלאדירען]; אויסשפרעכען דורך אימפלאזיאן.

implora'tion *n.* (אים-פלא-ריי'-שאן) דאס בעטען זעהר שטארק; אן ערנסטע בקשה.

implore' *v.* (אים-פלאור') בעטען זעהר שטארק; בעטען זיך.

implor'er *n.* (אים-פלאור'-ער) איינער וואס בעט זעהר שטארק.

implor'ingly *adv.* (אים-פלאור'-אינג-לי) בעטענדיג זעהר שטארק; דורך אן ערנסטער בקשה.

implo'sion *n.* (אים-פלאו'-זשאן) אימפלאזיאן, א פלעצליך צונויפברעכען, אן אינערליכע אויפרייסונג [אין געגענזאץ צו אן עקספלאזיאן וועלכע רייסט אויף פון אויסוועניג]; דער לופט-דרוק וואס ווערט געשאפען ווען די שטים-ארגאנען זיינען געשלאסען ביים אויסשפרעכען געוויסע בוכשטאבען, ווי "פ" אדער "ט" למשל.

implu'vium *n.* (אים-פלוה'-ווי-אם) א באסיין אין דעם מיטעלסטען וויכטיגסטען צימער פון אן אלט-רוימישען הויז אנצוזאמלען דאס רעגען-וואסער, וואס פלעגט אנרינען דורך אן אפענעם פיער-עקיגען לאך אין מיטען פון דער סטעליע.

imply' *v.* (אים-פלאי') אין זיך אליין שליעסען, אין זיך אליין בעדייטען; בעדייטען; אינדירעקט אנדייטען.

impol'icy *n.* (אים-פאל'-אי-סי) א האנדלונג וואס איז ניט פאליטיש, ניט צוגעפאסט צו דער זאך, ניט קלוג.

impolite' *a.* (אים-פא-לאיט') אונהעפליך, ניט עדעל, גראב.

impolite'ly *adv.* (אים-פא-לאיט'-לי) אויף אן אונהעפליכער ארט; מיט גראבקייט.

impolite'ness *n.* (אים-פא-לאיט'-נעס) אונהעפליכקייט, אונעדעלקייט, גראבקייט.

impol'itic *a.* (אים-פאל'-אי-טיק) אונפאליטיש, ניט קלוג.

impol'iticly *adv.* (אים-פאל'-אי-טיק-לי) אויף אן אונפאליטישען אדער אונקלוגען שטייגער.

imponderabil'ity *n.* (אים-פאנ-דער-ע-ביל'-אי-טי) אונוועגבארקייט; דאס ניט האבען קיין וואג אדער שווערקייט.

impon'derable *a. and n.* (אים-פאנ'-דער-עבל) אונוועגבאר, וואס האט ניט קיין וואג אדער שווערקייט; אין פיזיק — א זאך וואס האט ניט קיין וואג [ווי מען פלעגט אמאל עס נעברויכען וועגען היץ, ליכט, עלעקטריציטעט א. ד. ג., וועלכע מען האט אנגענומען פאר מאטעריע].

impon'derableness *n.* (אים-פאנ'-דער-עבל-נעס) ז. *imponderability*

imporos'ity *n.* (אים-פא-ראס'-אי-טי) פארענלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פארען אדער קליינינקע מיקראסקאפישע לעכעלעך.

impo'rous *a.* (אים-פאו'-ראס) וואס האט ניט קיין פארען אדער קליינינקע מיקראסקאפישע לעכעלעך.

import' *v.* (אים-פאורט') אימפארטירען, אריינפיהרען אדער אריינברענגען פון אויסלאנד; בעדייטען, אויסמאכען; האבען א בעדייטונג; זיין וויכטיג.

im'port *n.* (אימ'-פאורט) אימפארט, אריינגעפיהרטע סחורה; א זין, אן אינהאלט; בעדייטונג; וויכטיגקייט.

impor'table *a.* (אים-פאור'-טעבל) איינפיהרבאר, וואס קען אימפארטירט אדער אריינגעפיהרט ווערען.

impor'tance *n.* (אים-פאר'-טענס) וויכטיגקייט; בעדייטונג.

impor'tant *a.* (אים-פאר'-טענט) וויכטיג.

impor'tantly *adv.* (אים-פאר'-טענט-לי) מיט וויכטיגקייט; אויף א וויכטיגען אופן.

importa'tion *n.* (אים-פאר-טיי'-שאן) אימפארטירונג אדער אריינפיהרונג [פון סחורות פון אן אנדער לאנד]; איינער אדער עטוואס וואס ווערט אימפארטירט אדער אריינגעפיהרט פון אן אנדער פלאץ.

im'port du'ty (אימ'-פאורט דיו'-טי) שטייער אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

impor'ter *n.* (אים-פאור'-טער) אן אימפארטער, איינער וואס פיהרט אריין סחורה פון אויסלאנד.

im'port house (אימ'-פאורט האוס) א פירמע, וואס פיהרט אריין אדער האנדעלט מיט אויסלענדישע סחורות.

im'port trade (אימ'-פאורט טריי) דער האנדעל מיט אויסלענדישע סחורות.

impor'tunacy *n.* (אים-פאר'-טיו-ניי-סי) צודרינגליכקייט; בעלעסטיגונג; דאס ניט אבטרעטען אדער דאס דאקוטשען.

impor'tunate *a.* (אים-פאר'-טיו-נייט) צודרינגליך, וואס טרעט ניט אב, וואס דאקוטשעט, וואס בעלעסטיגט.

impor'tunately *adv.* (אים-פאר'-טיו-נייט-לי) אויף א צודרינגליכען אופן; בעלעסטיגענדיג, דאקוטשענדיג, ניט אבטרעטענדיג.

impor'tunateness *n.* (אים-פאר'-טיו-נייט-נעס) ז. *importunity*

impor'tunator *n.* (אים-פאר'-טיו-ניי-טאר) ז. *importuner*

importune' *v.* (אים-פאר-טיון') דאקוטשען, בעלעסטיגען; זיין צודרינגליך.
My friends importuned me to go to Europe and I reluctantly agreed.

importu'ner *n.* (אים-פאר-טיו'-נער) א צודרינגליכער, בעלעסטיגענדער אדער דאקוטשליווער מעניש.

importu'nity *n.* (אים-פאר-טיו'-ני-טי) צודרינגליכקייט; דאס דאקוטשען; דאס בעלעסטיגען.

impo'sable *a.* (אים-פאו'-זעבל) ארויפלעגבאר; וואס קען ארויפגעלעגט ווערען; ארויפצווינגענד, ארויפדרינגענד.

impo'sableness *n.* (אים-פאו'-זעבל-נעס) ארויפלעגבארקייט; דאס קענען ארויפגעלעגט ווערען; דאס קענען ארויפגעצוואונגען אדער ארויפגעדרונגען ווערען.

impose' *v.* (אים-פאוז') ארויפלעגען; ארויפצווינגען; ארויפדרינגען; בעטריגען, ארייננארען; אויסשטעלען און איינשליסען שריפט-זאץ צום דרוקען.

impo'ser *n.* (אים-פאו'-זער) אן ארויפלעגער; אן ארויפצווינגער; א בעטריגער.

impo'sing *a.* (אים-פאו'-זינג) אימפאנירענד; איינפליסענדיג אכטונג אדער רעספעקט; גרויסארטיג, אימפאזאנט.

impo'singly *adv.* (אים-פאו'-זינג-לי) אויף אן אימפאנירענדען אופן; גרויסארטיג, אימפאזאנט.

impo'singness *n.* (אים-פאו'-זינג-נעס) דאס זיין אימפאנירענד; דאס איינפליסען רעספעקט אדער אכטונג.

impo'sing-stone *n.* (אים-פאו'-זינג-סטאון) אין דרוקעריי — דער ברעך-טיש [דער טיש אויף וועלכען עס ווערט צונויפגעשטעלט דער שריפט-זאץ אין דרוקפארמס].

impo'sing-ta'ble *n.* (אים-פאו'-זינג-טיי'בל) ז. *imposing-stone*

imposi'tion *n.* (אים-פא-זיש'-אן) אן אונגערעכטער פערלאנג; דאס ארויפלעגען; דאס ארויפצווינגען אדער ארויפלעגען שטייער, אבגאבען א. ד. ג.; ארויפגעלעגטע שטייער, אבגאבען א. ד. ג.; דאס צונויפשטעלען שריפט-זאץ אין דרוקפארמס; א שווינדעל, א בעטרוג; אן אויפגאבע וואס ווערט געגעבען א שילער אלס שטראף.

impossibil'ity *n.* (אים-פאס-אי-ביל'-אי-טי) אונמעגליכקייט.

impos'sible *a.* (אים-פאס'-איבל) אונמעגליך; אונדענקבאר, אונגלויבליך.

impos'sibly *adv.* (אים-פאס'-אי-בלי) אונמעגליך.

im'post *n.* (אימ'-פאוסט) שטייער, אבגאבע; גרענעץ-אבצאהל; דער פונקט פון א זייל אדער וואנד וואו עס פאנגט זיך אן דער געוועלב.

impos'ter *n.* (אים-פאס'-טער) ז. *impostor*

impos'tor *n.* (אים-פאס'-טאר) א בעטריגער, א שווינדלער.

impos'torship *n.* (אים-פאס'-טאר-שיפ) בעטריגעריי, שווינדלעריי.

impos'tress *n.* (אים-פאס'-טרעס) א שווינדלערין, א בעטריגערין.

impos'trix *n.* (אים-פאס'-טריקס) ז. *impostress*

impos'ture *n.* (אים-פאס'-טשור) שווינדלעריי, בעטריגעריי.

impos'turous *a.* (אים-פאס'-טשו-ראס) שווינדלעריש, בעטריגעריש.

impo'sure *n.* (אים-פאו'-זשור) דאס ארויפלעגען; דאס ארויפצווינגען.

impo'table *a.* (אים-פאו'-טעבל) אונטרינקבאר, וואס טויג ניט צום טרינקען.

im'potence *n.* (אימ'-פא-טענס) אימפאטענץ, שאפונגס-אונפעהיגקייט [פיזיש אדער גייסטיג]; שוואכקייט; מענערשוואכקייט [געשלעכטליכע אונפעהיגקייט]; מאנגעל אין זעלבסטבעהערשונג.

im'potency *n.* (אימ'-פא-טענ-סי) ז. *impotence*

im'potent *a. and n.* (אימ'-פא-טענט) אימפאטענט, שאפונגס-אונפעהיג [פיזיש אדער גייסטיג]; שוואך; געשלעכטליך אונפעהיג [ווענען א מאנספערזאן]; וואס קען זיך ניט קאנטראלירען, וואס האט ניט די קראפט פון זעלבסטבעהערשונג; א שוואכער, א קרענקליכער; אן אימפאטענטער מאן [א געשלעכטליך אונפעהיגער].

im'potently *adv.* (אימ'-פא-טענט-לי) אויף א אימפאטענטען אופן; אהן כח, אהן קראפט; אהן זעלבסט-בעהערשונג; ניט קענענדיג זיך קאנטראלירען.

impound' *v.* (אימ-פאונד') איינשליסען, איינשפארען; פערהאלטען א דאקומענט אלס א בעווייז אין א פראצעס; אנזאמלען וואסער אין א רעזערוואואר.

impoun'dage *n.* (אימ-פאונ'-דעדזש) דאס איינשליסען אדער איינשפארען [בהמות].

impoun'der *n.* (אימ-פאונ'-דער) איי-נער וואס שפארט איין אדער שליסט איין.

impov'erish *v.* (אימ-פאוו'-ער-איש) פעראָרימען, ארים מאכען; אויסמארגענען; אויסצעהרען.

impov'erisher *n.* (אימ-פאוו'-ער-איש-ער) איינער וואס פעראָרימט; איינער וואס צעהרט אוים אדער פערמארעט.

impov'erishment *n.* (אימ-פאוו'-ער-איש-מענט) פעראָרימונג; אויסצעהרונג, אויסמארגענונג.

impracticabil'ity *n.* (אימ-פרעק-טי-קע-ביל'-אי-טי) אונפראקטישקייט, אונ-אויספיהרבארקייט, אונמעגליכקייט; אונ-גענוצליגקייט.

imprac'ticable *a. and n.* (אימ-פרעק'-טי-קעבל) אונפראקטיש, אונאויספיהרבאר, אונמעגליך; אונגענוצליג; א מענש, מיט וועלכען מען קען זיך ניט פערטראגען.

imprac'ticableness *n.* (אימ-פרעק'-טי-קעבל-נעס) ז. *impracticability*

imprac'ticably *adv.* (אימ-פרעק'-טי-קע-בלי) אויף אן אונפראקטישען, אונמעג-ליכען אדער אונאויספיהרבארען שטייגער.

im'precate *v.* (אימ'-פרי-קייט) פערפלו-כען, פערשילטען.

impreca'tion *n.* (אימ-פרי-קיי'-שאן) די פערפלוכונג, די פערשילטונג; א קללה.

im'precatory *a.* (אימ'-פרי-קע-טא-רי) פלוכענד, שילטענד.

impregnabil'ity *n.* (אימ-פרעג-נע-ביל'-אי-טי) ז. *impregnableness*

impreg'nable *a.* (אימ-פרעג'-נעבל) וואס קען ניט בעצוואונגען ווערען, וואס קען ניט בעזיעגט ווערען; וואס קען בע-פרוכטעט ווערען אדער אנגעזאפט ווערען.

impreg'nableness *n.* (אימ-פרעג'-נעבל-נעס) אונבעצווינגליכקייט, דאס ניט קענען בעזיעגט ווערען.

impreg'nably *adv.* (אימ-פרעג'-נע-בלי) אונבעצווינגליך; ניט לאזענדיג זיך גובר זיין; אונבעזיעגבאר.

impreg'nate *v. and a.* (אימ-פרעג'-נייט) בעפרוכטען [א נקבה], שוואנגער מאכען; אנזאפען; אנפילען; בעפרוכטעט [ווי א פרוי פון א מאן].

impregna'tion *n.* (אימ-פרעג-ניי'-שאן) די בעפרוכטונג, די שוואנגער-מאכונג; די זעטיגונג, די אנפילונג; דאס מיט וואס א זאך איז אנגעזאפט אדער אנגעפילט.

impreg'natory *a.* (אימ-פרעג'-נע-טא-רי) וואס בעפרוכטעט; וואס איז שייך צו בעפרוכטונג.

impresa'rio *n.* (אימ-פרע-סא'-רי-או) א אימפרעסאריא [א דירעקטאר אדער פיהרער פון א קאמפאניע אפערא-זינגער].

imprescri'bable *a.* (אימ-פרי-סקראי'-בעבל) ז. *imprescriptible*

imprescriptibil'ity *n.* (אימ-פרי-סקריפ-טי-ביל'-אי-טי) אין יוריספרודענץ — די אונמעגליכקייט צו ווערען בטל אדער אונגילטיג [וועגען געוויסע רעכטע און פפליכטען, וועלכע מען קען ניט אבנעהמען פון דעם, צו וועמען זיי בעלאנגען].

imprescrip'tible *a.* (אימ-פרי-סקריפ'-טיבל) וואס קען ניט אונגילטיג ווערען, וואס קען ניט בטל ווערען נאך דער צייט.

imprescrip'tibly *adv.* (אימ-פרי-סקריפ'-טי-בלי) אויף אן אופן, וואס קען ניט אונגילטיג ווערען.

impress' *v.* (אימ-פרעס') איינדרוקען, אבדרוקען; איינדריקען, מאכען אן איינ-דרוק; צווינגען אריינצוגעהן אין עפענטלי-כער דיענסט [ווי מיליטער-דינסט]; פער-נעהמען מיט גוואלד לטובת דער גזעלל-שאפט [ווי מען פערנעהמט פון דער בע-פעלקערונג פראוויאנט אין צייט פון א מלחמה].

im'press *n.* (אימ'-פרעס) א אבדרוק, א צייכען; אן איינדרוק.

impressibil'ity *n.* (אימ-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *impressibleness*

impress'ible *a.* (אימ-פרעס'-איבל) איינדריקבאר; איינדרוקספעהיג [אויף וועלכען עס מאכט אן איינדרוק].

impress'ibleness *n.* (אימ-פרעס'-איבל-נעס) איינדרוקספעהיג, די פעהיגקייט אויפ-צונעהמען איינדריקע.

impres'sion *n.* (אימ-פרעש'-אן) אן איינדרוק, אן איינפלוס, אן איינווירקונג, א ווירקונג; א בעגריף; אן אונבעשטימטע ערינערונג; דאס איינדרוקען, דאס אויפ-דרוקען; אן איינגעדרוקטער צייכען אדער בוכשטאב [ווי אויף א מטבע]; דער אב-דרוק, דער אבצוג [אין דרוקעריי]; א גע-דרוקטער עקזעמפלאר; די גאנצע אויפ-לאגע פון אן אבגעדרוקטען בוך; אין מא-לעריי — דער פארבען גרונט [די ערשטע פארב, וואס לעגט זיך אויף'ן לייוועגד און אויף וועלכען עס לעגען זיך דערנאך די אנדערע פארבען].

impressionabil'ity *n.* (אימ-פרעש-אן-ע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט אדער די איינגענשאפט אויפצונעהמען איינדריקע; א שטארקע עמפפינדליכקייט.

impres'sionable *a.* (אימ-פרעש'-אן-עבל) איינדרוקספעהיג, וואס קען אויפנעה-מען איינדריקע; עמפפינדליך.

impres'sional *a.* (אימ-פרעש'-אן-על) וואס איז שייך צו אן איינדרוק; וואס איז שייך צו אן אבדרוק.

impres'sionalist *n.* (אימ-פרעש'-אן-על-איסט) ז. *impressionist*

impres'sionism *n.* (אימ-פרעש'-אן-איזם) אימפרעסיאניזם, די ריכטונג אין קונסט און ליטעראטור, וועלכע פאדערט, אז זאכען און געגענשטענדע זאלען פאר-געשטעלט ווערען לויט דעם ערשטען און אונמיטעלבארען איינדרוק, וואס זיי מא-כען אויף'ן קינסטלער, ניט אריינגעהענדיג אין פרטים און איינצעלהייטען.

impres'sionist *n.* (אימ-פרעש'-אן-איסט) אין קונסט און ליטעראטור — אן אימפרעסיאניסט, א קינסטלער, וועלכער מאלט געגענשטענדע פון דער נאטור, לויט דעם ערשטען און אונמיטעלבארען איינ-דרוק, וואס זיי מאכען אויף איהם; א קינסטלער, וועלכער גיט אלגעמיינע שטרי-כען פון א זאך אדער אן אלגעמיינעם עפעקט, ניט אבשטעלענדיג זיך אויף איינ-צעלהייטען און בעארבייטונג פון אלע פרטים.

impressionis'tic *a.* (אימ-פרעש-אן-איס'-טיק) אימפרעסיאניסטיש, וואס איז שייך צו אימפרעסיאניזם אדער צו די אימ-פרעסיאניסטען. ז. *impressionism*

impres'sionless *a.* (אימ-פרעש'-אן-לעס) איינדרוקסלאז; וואס איז ניט פע-היג אויפצונעהמען איינדריקע; אונעמפ-פינדליך.

impress'ive *a.* (אימ-פרעס'-איוו) וואס מאכט אן איינדרוק; איינדרוקספאָל; וואס ווערט בעאיינפלוסט.

The parade was an **impressive** sight.

impress'ively *adv.* (אימ-פרעס'-איוו-לי) מאכענדיג אן איינדרוק, איינדרוקס-פאָל.

impress'iveness *n.* (אימ-פרעס'-איוו-נעס) איינדריקליכקייט; דאס קענען מא-כען אן איינדרוק.

impress'ment *n.* (אימ-פרעס'-מענט) די פאדערונג אדער צווינגונג צו דיענסט; דאס אוועקנעהמען מיט גוואלד פאר די בעדערפנישע פון דער רעגיערונג [ווי דאס נעהמען פראוויאנט פון דער בעפעל-קערונג אין צייט פון מלחמה].

im'prest *n.* (אימ'-פרעסט) א הלואה; אן האנד-געלד.

impreventabil'ity *n.* (אימ-פרי-וועג-טע-ביל'-אי-טי) אונפערמיידליכקייט.

impreven'table *a.* (אימ-פרי-וועג'-טעבל) וואס איז ניט צו פערהינדערען; אונפערמיידליך.

imprima'tur *n.* (אימ-פרי-מיי'-טור) א דרוק-ערלויבניס; די פארמולע "ער-לויבט צו דרוקען" [אן אויפשריפט אויף א בוך, ספעציעל פון רעליגיעזען איינ-האלט, וועלכע בעדייטעט אן ערלויבניס פון צענזאר עס צו דרוקען].

impri'mis *adv.* (אימ-פראי'-מיס) ערשטענס, צוערשט, קודם-כל.

im'print *n.* (אימ'-פרינט) די אויפ-שריפט אויף דער טיטעל-זייט פון א בוך אדער א צייטונג וועלכע ענטהאלט דעם פערלעגער'ס נאמען, מיט דעם ארט און דער צייט פון דעם ארויסגעבען.

imprint' *v.* (אימ-פרינט') איינשטעמפלען; דרוקען; איינדריקען אין זכרון.

impris'on *v.* (אימ-פריז'ן) איינשפארען; אריינזעצען אין געפענגניס; פערהאפטען.

impris'oner *n.* (אימ-פריז'נ-ער) איינשפארער; דער וואס זעצט אריין אין געפענגניס.

impris'onment *n.* (אימ-פריז'נ-מענט) איינשפארונג, פערהאפטונג; דאס אריינ-זעצען אין געפענגניס.

improbabil'ity *n.* (אימ-פראב-ע-ביל'-אי-טי) אונוואהרשיינליכקייט, אונמעגליכ-קייט.

improb'able *a.* (אימ-פראב'-עבל) אונ-וואהרשיינליך.

The election of the candidate is **improbable.**

improb'ableness *n.* (אימ-פראב'-עבל-נעס) ז. *improbability*

improba'tion *n.* (אימ-פרא-ביי'-שאן) א בעווייז פון אונוואהרהייט און פעלשונג; די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען אויף דעם גרונד פון פאקטען, וועלכע דערווייזען געוויסע פעלשונגען.

improb'ity *n.* (אימ-פראב'-אי-טי) אונעהרליכקייט, שלעכטיגקייט, רשעות.

improfi'cience *n.* (אימ-פרא-פיש'-ענס) ז. *improficiency*

improfi'ciency *n.* (אימ-פרא-פיש'-ענ-סי) אונפאלקאמענהייט, אונפערענדיגט-קייט, הינטערשטעליגקייט.

impromp'tu *a. adv. and n.* (אימ-פראמפ'-טיו) עקספראמפט, גלייך אויף'ן ארט, פון דער האנד, אונצוגעגרייטערהייד; אן עקספראמפט, א זאך, וואס איז ארויס-

געזאגט, אנגעשריבען אדער געשפּיעלט אהן וועלכען ניט איז צוגרייטען זיך דערצו.

improp'er *a.* (אים-פּראפּ'-ער) אונ־טויגליך, אונשיקליך, אונפּאסענד; אונריכ־טיג.

improp'erly *adv.* (אים-פּראפּ'-ער-לי) אויף א ניט ריכטיגער אדער אונטויגלי־כער ארט.

impro'priate *v. and a.* (אים-פּראו'-פּרי-אייט) צואייגנען, צונעהמען פאר זיך; איבערגעבען קירכען־גיטער צו א ניט־גייסטליכען; איבערגעבען צו א וועלטלי־כען [קירכען־גיטער].

impropria'tion *n.* (אים-פּראו-פּרי-איי'-שאן) דאס איבערטראגען קירכליכע גיטער צו א וועלטליכער [ניט גייסטלי־כער] פּערזאן; צואייגנונג; דאס צונעה־מען עפּעס פאר זיך.

impro'priator *n.* (אים-פּראו'-פּרי-איי-טאר) א וועלטליכע [ניט גייסטליכע] פּערזאן וואס האלט איין בעזיץ קירכען־גיטער; איינער וואס נעהמט עפּעס צו פאר זיך.

impropri'ety *n.* (אים-פּרא-פּראי'-ע-טי) אונפּאסיגקייט, ניט ריכטיגקייט, אן אונפּאסיגער אדער ניט ריכטיגער אויס־דרוק; אן אונפּאסיג טהאט.

improsper'ity *n.* (אים-פּראס-פּער'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין ערפאלג.

impros'perous *a.* (אים-פּראס'-פּער-אס) ניט גליקליך, אהן ערפאלג, אהן מזל־ברכה.

improvabil'ity . *n.* (אים-פּרוה-ווע-ביל'-אי-טי) פערבעסערליכקייט, די פעּ־היגקייט אדער מעגליכקייט פערבעסערט צו ווערען; די מעגליכקייט צו ציהען נו־צען פון עפּעס.

impro'vable *a.* (אים-פּרוה'-וועבל) פערבעסערליך, וואס קען פערבעסערט ווע־רען; נוצבאר.

impro'vable lands (אים-פּרוה'-וועבל לענדז) לאנד וואס מען קען בעארבייטען אדער קולטיווירען.

impro'vableness *n.* (אים-פּרוה'-וועבל-נעס) ז. *improvability*

impro'vably *adv.* (אים-פּרוה'-ווע-בלי) מיט דער פעהיגקייט אויסגעבעסערט צו ווערען.

improve' *v.* (אים-פּרוהוו') 1. פערבע־סערען; פערפאלקאמען; 2. אויסנוצען, נוצבאר מאכען; 3. ווערען בעסער; זיך פערבעסערען; 4. מאכען פארטשריט.
3. His health is improving. 4. You should improve in your studies.

improve'ment *n.* (אים-פּרוהוו'-מענט) פערבעסערונג, פערפאלקאמונג; אויסנו־צונג; בענוצונג; פארטשריט.

improve' on (אים-פּרוהוו' אן) ז. *improve upon*

impro'ver *n.* (אים-פּרוה'-ווער) א פער־בעסערער, א פערבעסערונגס־מיטעל; איי־נער וואס ארבייט ביי עפּעס בלויז מיט דעם צוועק צו קריגען ערפאהרונג אדער אום זיך צו פערפאלקאמענען; א קישעלע וואס פרויען געברויכען אום זייער פיגור זאל אויסזעהען פולער און שעהנער.

improve' the mo'ment (אים-פּרוהוו' טהי מאו'-מענט) אויסנוצען די געלעגענ־הייט.

improve' the occa'sion (אים-פּרוהוו' טהי א-קיי'-זשאן) אויסנוצען די געלעגענ־הייט.

improve' upon' (אים-פּרוהוו' א-פּאן') פערבעסערען, פערפאלקאמען; צוגעבען; טהון מעהר [וויפיעל עס איז ערוואר־טעט].

improv'idence *n.* (אים-פּראוו'-אי-דענס) אונפארזיכטיגקייט, אונאויסגערע־כענטקייט, נאכלעסיגקייט, פערשווענדעריש־קייט.

improv'ident *a.* (אים-פּראוו'-אי-דענט) אונפארזיכטיג, ניט אויסגערעכענט, נאכלעסיג; פערשווענדעריש.

improv'idently *adv.* (אים-פּראוו'-אי-דענט-לי) אהן פאראויסזיכט, אונפארזיכ־טיג, ניט אויסגערעכענט, נאכלעסיג; פער־שווענדעריש.

impro'ving *n. and a.* (אים-פּרוה'-ווינג) דאס פערבעסערען, דאס פערפאלקא־מען, דאס בענוצען זיך מיט עפּעס; אויס־בעסערענד; וואס קען אויסגענוצט ווערען.

impro'vingly *adv.* (אים-פּרוה'-ווינג-לי) פערבעסערענד, אויסנוצענד, צוגע־בענד.

improv'isate *v. and a.* (אים-פּראוו'-אי-סייט) אימפּראוויזירען; אימפּראווי־זירט. ז. *improvise*

improvisa'tion *n.* (אים-פּראוו-אי-סיי'-שאן) אימפּראוויזאציאן, דאס פער־פאסען מוזיק אדער פּאעזיע אהן פּארבע־רייטונגען.

improvis'atize *v.* (אים-פּרא-וויז'-ע-טאיז) אימפּראוויזירען. ז. *improvise*

improv'isator *n.* (אים-פּראוו'-אי-סיי-טאר) אן אימפּראוויזאטאר [איינער וואס פערפאסט פּאעזיע אדער מוזיק ניט פאר־בערייטעטערהייד].

improv'isatore *n.* (אים-פּראוו'-אי-סיי-טאר) ז. *improvisator*

improvisato'rial *a.* (אים-פּרא-וויז-ע-טאו'-רי-על) אימפּראוויזאטאריש, פער־פאסענדיג אונפּארבערייטעטערהייד פּאע־זיע אדער מוזיק.

improvis'atory *a.* (אים-פּרא-וויז'-ע-טא-רי) ז. *improvisatorial*

improvise' *v.* (אים-פּרא-וואיז') אים־פּראוויזירען, פערפאסען פּאעזיע און מו־זיק אונפּארבערייטעטערהייד; טהון עפּעס ניט פּארבערייטעטערהייד.

improvi'ser *n.* (אים-פּרא-וואי'-זער) ז. *improvisator*

improvi'sion *n.* (אים-פּרא-וויזש'-אן) אונפארזיכטיגקייט, אונאויסגערעכענט־קייט.

improvi'so *a.* (אים-פּרא-וואי'-סאו) ניט פּארבערייטעט, ניט שטודירט פּאראויס.

improvvisato're *n.* (אים-פּרא-ווי-זע-טאו'-רע) ז. *improvisator*

improvvisatri'ce *n.* (אים-פּרא-ווי-זע-טרי'-טשע) אן אימפּראוויזאטאריז. ז. *improvisator*

impru'dence *n.* (אים-פּרוה'-דענס) אונ־קלוגהייט, אונאויסגערעכענטקייט, אונפאר־זיכטיגקייט, נאכלעסיגקייט; אן אונקלוגע, ניט בערעכענטע טהאט.

impru'dent *a.* (אים-פּרוה'-דענט) ניט קלוג, אונבעטראכט, אונאויסגערעכענט, אונפארזיכטיג, נאכלעסיג.

impru'dently *adv.* (אים-פּרוה'-דענט-לי) אויף א ניט־קלוגען, אונבערעכענטען, ניט פארזיכטיגען, נאכלעסיגען שטיינער.

impu'beral *a.* (אים-פּיו'-בע-רעל) מינ־דעריעהריג, געשלעכטליך אונרייף.

impu'berty *n.* (אים-פּיו'-בער-טי) מינ־דער־יעהריגקייט; געשלעכטליכע אונרייפ־קייט.

impubes'cent *a.* (אים-פּיו-בעס'-ענט) נאך ניט רייף, נאך ניט דערוואקסען.

impu'bic *a.* (אים-פּיו'-ביק) ז. *impuberal*

im'pudence *n.* (אים'-פּיו-דענס) אונ־פערשעמטהייט, חוצפּה, העזה.

im'pudent *a.* (אים'-פּיו-דענט) אונ־פערשעמט, חוצפּה'דיג, העזה'דיג.

im'pudently *adv.* (אים'-פּיו-דענט-לי) אויף אן אונפערשעמטער ארט; חוצפּה־דיג, העזה'דיג.

impudic'ity *n.* (אים-פּיו-דיס'-אי-טי) אויסגעלאסענקייט; אונציכטיגקייט; אונ־פערשעמטהייט.

impugn' *v.* (אים-פּיון') בעשטרייטען, שטרייטען, ריידען נעגען, ארגומענטירען.

impug'nable *a.* (אים-פּיו'-נעבל) וואס קען בעשטריטען אדער ווידערשפּראכען ווערען.

impug'ner *n.* (אים-פּיו'-נער) א בע־שטרייטער, א שטרייטער, א ווידערשפּרע־כער.

impugn'ment *n.* (אים-פּיונ'-מענט) דאס בעשטרייטען, ווידערשפּרעכען אדער אטאקירען; דאס זיין בעשטריטען אדער ווידערשפּראכען.

im'pulse *n.* (אים'-פּאלס) אן אימפּולס, אן אנשטויס וואס רופט ארויס א בעווע־גונג; אן אנטריעב; א פּלוצליכע שטאר־קע נייגונג צו טהאן א געוויסע טהאט; אויפרעגונג, אויפריהרונג; אויפרעגען אדער ערוועקען צו א געוויסער בעוועגונג אדער טהאט.

impulse' *v.* (אים-פּאלס') געבען אן אימפּולס אדער אנשטויס.

impul'sion *n.* (אים-פּאל'-שאן) דער אנשטויס, דער אנטריעב, די נייגונג, די בעוועגונג; אן אימפּולס.

impul'sive *a.* (אים-פּאל'-סיוו) אימפּול־סיוו, וואס האנדעלט נאך'ן אינערען אנ־טריעב; שטויסענד, אנטרייבענד, נייגענד, בעוועגענד.

impul'sive force (אים-פּאל'-סיוו פאורס) די בעוועגענדע קראפט [אין מע־כאניק].

impul'sively *adv.* (אים-פּאל'-סיוו-לי) אויף אן אימפּולסיוון אדער אויפרעגענ־דען שטיינער; דורך אן אימפּולס.

impul'siveness *n.* (אים-פּאל'-סיוו-נעס) דאס זיין אימפּולסיוו אדער אויפ־רעגבאר; דאס קומען אין בעוועגונג דורך אן אנשטויס אדער אנטריעב.

impunc'tate *a.* (אים-פּאנק'-טייט) ניט פּונקטירט.

impu'nity *n.* (אים-פּיו'-ני-טי) אונבע־שטראפטקייט; שטראפלאזיגקייט.

impure' *a.* (אים-פּיור') בלא־אונריין; שמוציג; אונבעשיידען, אונאנשטענ־דיג.

impure'ly *adv.* (אים-פּיור'-לי) אויף אן אונריינעם אדער אונאנשטענדיגען אופן.

impure'ness *n.* (אים-פּיור'-נעס) אונ־ריינקייט; פּאסקודנעקייט; אונבעשיידענ־הייט; שמוציגע האנדלונג.

impu'rity *n.* (אים-פּיו'-רי-טי) ז. *impureness*

imputabil'ity *n.* (אים-פּיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגערעכענט ווערען אדער צוגעשריבען ווערען אויף איינעמס פעראנטווארטליכקייט אדער אויף'ן חשבון פון עפּעס.

impu'table *a.* (אים-פּיו'-טעבל) צו־רעכענבאר, צושרייבליך [וואס קען צוגע־רעכענט אדער צוגעשריבען ווערען]. ז. *imputability*

impu'tableness *n.* (אים-פּיו'-טעבל-נעס) ז. *imputability*

impu'tably *adv.* (אים-פיו'-טע-בלי) דורך צושרייבען; דורך צושרייבען איינעם זיין חטא, דורך בעשולדיגונג.

imputa'tion *n.* (אים-פיו-טיי'-שאן) די צורעכנונג, די צושרייבונג; די בעשולדיגונג; דאס פארווארפען.

impu'tative *a.* (אים-פיו'-טע-טיוו) וואס עס קען צוגערעכענט אדער צוגעשריבען ווערען.

impu'tatively *adv.* (אים-פיו'-טע-טיוו-לי) דורך צורעכנונג אדער צושרייבונג.

impute' *v.* (אים-פיוט') צורעכנען, צושרייבען; ארויפלעגען [די שולד פאר עפעס].

Why do you **impute** bad motives to his action?

impu'ter *n.* (אים-פיו'-טער) א צורעכנער, א צושרייבער.

imputres'cible *a.* (אים-פיו-טרעס'-איבל) וואס קען ניט ווערען פערפוילט אדער פערדארבען.

in *prep. and adv.* (אין) אין; אויף; צו; ביי; מיט; צווישען; דערין, אינווענינ; צו הויז.

inabil'ity *n.* (אינ-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט, אונטויגליכקייט; אונפערמעגליכקייט.

His **inability** to do the work forced him to resign his position.

in a blue funk (אין ע בלוה פאנק) אין א שכור'ליכען צושטאנד, בגילופינ'דיג.

in a bod'y (אין ע באד'-אי) צוזאמען; פעראייניגט.

The congregation visited the minister **in a body**.

in a breath (אין ע ברעטה) אין איין אטעמצוג; אין איין אויגענבליק.

inaccep'table *a.* (אינ-עק-סעפ'-טעבל) וואס קען ניט אנגענומען ווערען.

inaccessibil'ity *n.* (אינ-עק-סעס-אי-ביל'-אי-טי) אונצוגענגליכקייט; דאס ניט קענען דערגרייכט ווערען.

inacces'sible *a.* (אינ-עק-סעס'-איבל) אונצוגענגליך; וואו מען קען ניט צוקומען.

inacces'sibleness *n.* (אינ-עק-סעס'-איבל-נעס) ז. *inaccessibility*

inacces'sibly *adv.* (אינ-עק-סעס'-אי-בלי) אונצוגענגליך; אונערגרייכבאר.

in accor'dance with (אין ע-קאר'-דענס הוויטה) אין איינקלאנג מיט אימעצען אדער מיט עפעס.

In accordance with my promise I am sending you herewith an outline of my plan.

inac'curacy *n.* (אינ-עק'-יו-רע-סי) אונפינקטליכקייט, אונגענויאיגקייט, אונריכטיגקייט.

inac'curate *a.* (אינ-עק'-יו-רייט) אונפינקטליך, אונגענוי, אונריכטיג.

inac'curately *adv.* (אינ-עק'-יו-רייט-לי) אויף אן אונפינקטליכען אדער אונגענויען שטייגער.

in a crack (אין ע קרעק) גלייך אויף'ן ארט; איינס און צוויי.

inac'tion *n.* (אינ-עק'-שאן) אונטהעטיגקייט; רוה.

in ac'tion (אין עק'-שאן) אין בעוועגונג; אין טהעטיגקייט.

inac'tive *a.* (אינ-עק'-טיוו) אונטהעטיג; אונווירקזאם.

inac'tively *adv.* (אינ-עק'-טיוו-לי) אין אונטהעטיגקייט; אהן טהעטיגקייט; אהן ארבייט.

inactiv'ity *n.* (אינ-עק-טיוו'-אי-טי) אונטהעטיגקייט; אונווירקזאמקייט.

inadaptabil'ity *n.* (אינ-ע-דעפ-טע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען אדער זיין ניט פעהיג צוגעפאסט צו ווערען.

inadap'table *a.* (אינ-ע-דעפ'-טעבל) וואס קען ניט צוגעפאסט ווערען; וואס פאסט ניט.

inadap'tive *a.* (אינ-ע-דעפ'-טיוו) ז. *inadaptable*

in addi'tion (אין ע-דיש'-אן) אלס צוגאב.

inad'equacy *n.* (אינ-עד'-אי-קהוויי-סי) מאנגעלהאפטיגקייט; ניט אנגעמאסטענקייט; אונפאלקאמענהייט; דאס זיין אין א שלעכטער פראפארציאן.

inad'equate *a.* (אינ-עד'-אי-קהווייט) מאנגעלהאפט; ניט צוגעמאסטען; ניט גענינענד; אונפאלקאמען; אונפראפארציאנעל.

His pay is **inadequate** for the work he is doing.

inad'equately *adv.* (אינ-עד'-אי-קהווייט-לי) אויף א מאנגעלהאפטען אדער ניט גענינענדען אופן; אונפאלקאמען, מאנגעלהאפט.

He expressed himself **inadequately**.

inad'equateness *n.* (אינ-עד'-אי-קהווייט-נעס) ז. *inadequacy*

inadher'ent *a.* (אינ-עד-היר'-ענט) וואס איז ניט צוגעקלעפט; אין באטאניק — וואס איז ניט אנגעוואקסען, פריי [װעגען געוויסע טיילען פון פלאנצען].

inadhe'sion *n.* (אינ-עד-הי'-זשאן) דאס זיין ניט קלעפיג, דאס ניט אנהעפטען; מאנגעל אין אנציהונגס-קראפט.

inadhe'sive *a.* (אינ-עד-הי'-סיוו) ניט קלעפיג, ניט אנהעפטענד, ניט אנציהענד.

inadmissibil'ity *n.* (אינ-עד-מיס-אי-ביל'-אי-טי) אונצולעסיגקייט.

inadmis'sible *a.* (אינ-עד-מיס'-איבל) אונצולעסיג, וואס קען ניט צוגעלאזען אדער ערלויבט ווערען.

inadmis'sibly *adv.* (אינ-עד-מיס'-אי-בלי) אויף אן אונצולעסיגען אופן.

in advance' (אין עד-וועַנס') אין פארויס.

inadver'tence *n.* (אינ-עד-וואיר'-טענס) אונאויפמערקזאמקייט; דאס ניט נעהמען אין אכט; נאכלעסיגקייט; א פערזעהן, א טעות, א פעהלער.

inadver'tency *n.* (אינ-עד-וואיר'-טענ-סי) ז. *inadvertence*

inadver'tent *a.* (אינ-עד-וואיר'-טענט) ניט אכטזאם, ניט אויפמערקזאם; נאכלעסיג; אונבעוואוסט, ניט בעאבזיכטיגט.

inadver'tently *adv.* (אינ-עד-וואיר'-טענט-לי) ניט נעהמענדיג אין אכט, אהן איבערלעגונג; מיט נאכלעסיגקייט.

inadvisabil'ity *n.* (אינ-עד-וואי-זע-ביל'-אי-טי) אונראטהזאמקייט.

inadvi'sable *a.* (אינ-עד-וואי'-זעבל) אונראטהזאם.

inaffabil'ity *n.* (אינ-עפ-ע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, אונפריינדליכקייט.

inaf'fable *a.* (אינ-עפ'-עבל) אונגעזעליג, אונפריינדליך, אונגעשפרעכיג.

inalienabil'ity *n.* (אינ-אייל-יענ-ע-ביל'-אי-טי) אונאיבערטראגבארקייט; די אונמעגליכקייט איבערגעטראגען צו ווערען צו אן אנדערען; די אונמעגליכקייט פערפערמעדעט צו ווערען.

inal'ienable *a.* (אינ-אייל'-יענ-עבל) אונאיבערטראגבאר, וואס קען ניט פערפערמעדעט ווערען אדער איבערגעטראגען ווערען צו אן אנדערען.

inal'ienableness *n.* (אינ-אייל'-יענ-עבל-נעס) ז. *inalienability*

inal'ienably *adv.* (אינ-אייל'-יענ-ע-בלי) אזוי, אז עס זאל ניט פערפערמעדעט אדער איבערגעטראגען ווערען צו אן אנדערען.

inalimen'tal *a.* (אינ-על-אי-מענ'-טעל) ניט נאהרהאפט.

in all respects' (אין אהל רי-ספעקטס') אין אלע בעציהונגען, אין אלע הינזיכטען.

inalterabil'ity *n.* (אינ-אהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט.

inal'terable *a.* (אינ-אהל'-טער-עבל) אונפערענדערליך.

inamis'sible *a.* (אינ-ע-מיס'-איבל) וואס קען ניט פערלארען ווערען.

inamora'ta *n.* (אינ-ע-מא-רא'-טא) א געליעבטע.

inamora'to *n.* (אינ-ע-מא-רא'-טאו) א פערליעבטער.

in'-and-in' *n. and a.* (אינ'-ענד-אין') אזא אלט שפיעל אין ביינדלעך; וואס שטאמט ניט פון פערשיעדענע מינים [וועגען חיות]; ווירקענד אהן אויפהער.

in and out (אין ענד אוט) אריין און ארויס; הין און הער.

inane' *a. and n.* (אינ-איין') לעדיג, פוסט; זינלאז, ניכטיג; פוסטקייט, לעדיגקייט.

inan'gular *a.* (אינ-ענ'-גיו-לער) ניט ווינקעלדיג.

inan'imate *a.* (אינ-ענ'-אי-מייט) אונבעלעבט, וואס האט קיין לעבען; אהן לעבעדיגקייט, אונטהעטיג.

inan'imated *a.* (אינ-ענ'-אי-מיי-טעד) ז. *inanimate*

inan'imateness *n.* (אינ-ענ'-אי-מייט-נעס) אונבעלעבטקייט, אונלעבעדיגקייט.

inanima'tion *n.* (אינ-ענ-אי-מיי'-שאן) ז. *inanimateness*

inani'tiate *a. and v.* (אינ-ע-ניש'-אי-אייט) אויסגעמארעט פון הונגער; פוסט, לעדיג; אויסמארענען דורך הונגער.

inanitia'tion *n.* (אינ-ע-ניש-אי-איי'-שאן) דאס זיין אויסגעמארעט פון הונגער.

inani'tion *n.* (אינ-ע-ניש'-אן) דאס זיין פוסט אדער לעדיג; פוסטקייט, לעדיגקייט; דאס זיין אויסגעמארעט דורך הונגער.

inan'ity *n.* (אינ-ענ'-אי-טי) פוסטקייט, לעדיגקייט; זינלאזיגקייט; ניכטיגקייט.

inap'athy *n.* (אינ-עפ'-ע-טהי) עמפפינדליכקייט, פיהלבארקייט.

inappeal'able *a.* (אינ-ע-פיעל'-עבל) וואס קען ניט אפעלירט ווערען.

inappeas'able *a.* (אינ-ע-פיעז'-עבל) ניט צו בערוהיגען; ניט איבערצובעטען.

inappellabil'ity *n.* (אינ-ע-פעל-ע-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט אפעלירט צו ווערען.

inap'petence *n.* (אינ-עפ'-אי-טענס) מאנגעל אין אפעטיט, אפעטיטלאזיגקייט.

inap'petency *n.* (אינ-עפ'-אי-טענ-סי) ז. *inappetence*

inapplicabil'ity *n.* (אינ-עפ-לי-קע-ביל'-אי-טי) אונאנווענדבארקייט; אונברויכבארקייט, אונצופאסיגקייט.

inap'plicable *a.* (אינ-עפ'-לי-קעבל) אונאנווענדבאר, וואס מען קען ניט אנווענדען; אונברויכבאר.

Some of the provisions of the American Constitution are **inapplicable** to present conditions.

inap′plicableness *n.* (אינ-עפ׳-לי-קעבל-נעס) ז. *inapplicability*
inap′plicably *adv.* (אינ-עפ׳-לי-קע-בלי) מיט דער אונמעגליכקייט אנצואווענדען; אונברויכבאר.
inapplica′tion *n.* (אינ-עפ-לי-קיי׳-שאן) אונפלייסיגקייט, אונטהעטיגקייט; פוילקייט.
inap′posite *a.* (אינ-עפ׳-א-זיט) אונפאסענד; אונגעהעריג.
inap′positely *adv.* (אינ-עפ׳-א-זיט-לי) אונפאסענד, אונגעהעריג.
inappre′ciable *a.* (אינ-ע-פרי׳-שי-עבל) וואס איז ניט ווערטה צו שאצען; ווערטהלאז.
inapprecia′tion *n.* (אינ-ע-פרי-שי-איי׳-שאן) די ניט ווירדיגונג, דאס ניט אנערקענען דעם ווערטה.
inappre′ciative *a.* (אינ-ע-פרי׳-שי-איי-טיוו) ניט געבענדיג קיין אנערקענונג; ניט אבשאצענדיג דעם ווערטה.
inapprehen′sible *a.* (אינ-עפ-רי-הענ׳-סיבל) אונבעגרייפליך; אונפערשטענדליך.
inapprehen′sion *n.* (אינ-עפ-רי-הענ׳-שאן) אונבעגרייפליכקייט, אונפערשטענדליכקייט.
inapprehen′sive *a.* (אינ-עפ-רי-הענ׳-סיוו) אונבעגרייפליך; אהן מורא, פורכטלאז.
inapproach′able *a.* (אינ-ע-פראוטש׳-עבל) אונצוגענגליך, אונערדרייכבאר.
inapproach′ably *adv.* (אינ-ע-פראוטש׳-ע-בלי) אויף אן אונצוגענגליכען אדער אונערדרייכבארען אופן.
inappro′priate *a.* (אינ-ע-פראו׳-פרי-אייט) אונגעהעריג, אונפאסענד; ניט ריכטיג.
inappro′priately *adv.* (אינ-ע-פראו׳-פרי-אייט-לי) אויף אן אונגעהעריגען אדער אונפאסענדען אופן.
inappro′priateness *n.* (אינ-ע-פראו׳-פרי-אייט-נעס) אונפאסיגקייט, אונצוטרעפליכקייט.
inapt′ *a.* (אינ-עפט׳) אונפאסענד, אונטויגליך; אונגעשיקט.
This expression is very **inapt.**
inap′titude *n.* (אינ-עפ׳-טי-טיוד) אונטויגליכקייט; אונגעשיקטקייט; אונפאסליכקייט.
inapt′ly *adv.* (אינ-עפט׳-לי) אויף אן אונפאסענדען, אונטויגליכען אדער אונגעשיקטען אופן.
inapt′ness *n.* (אינ-עפט׳-נעס) ז. *inaptitude*
inar′able *a.* (אינ-ער׳-עבל) וואס קען ניט געאקערט ווערען.
inarch′ *v.* (אינ-ארטש׳) לאזען צוזאמענוואקסען צווייגען פון בוימער וואס שטעהען איינע נעבען די אנדערע.
inar′ching *n.* (אינ-אר׳-טשינג) דאס לאזען צוזאמענוואקסען צווייגען פון בוימער וואס שטעהען איינע נעבען די אנדערע.

Inarching

inartic′ulate *a.* (אינ-אר-טיק׳-יו-לייט) אונדייטליך אויסגעשפראכען; וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען; וואס האט ניט קיין געלענקען; ניט געגלידערט.
inartic′ulated *a.* (אינ-אר-טיק׳-יו-ליי-טעד) אהן געלענקען; ניט געגלידערט.
inartic′ulately *adv.* (אינ-אר-טיק׳-יו-לייט-לי) מיט אן אונדייטליכער אויסשפראכע; אויף אן אונדייטליך אויסגעשפראכענעם אופן.
inartic′ulateness *n.* (אינ-אר-טיק׳-יו-לייט-נעס) ז. *inarticulation*
inarticula′tion *n.* (אינ-אר-טיק-יו-ליי׳-שאן) די אונדייטליכקייט אין אויסשפרעכען; די אונדייטליכקייט פון דער אויסשפראכע.
in artic′ulo mor′tis (אין אר-טיק׳-יו-לאו מאר׳-טיס) א מינוט פאר׳ן טויט, ביי דער יציאת נשמה, ביי דער גסיסה.
inartifi′cial *a.* (אינ-אר-טי-פיש׳-על) ניט קינסטלעריש; אונגעשיקט; איינפאך, נאטירליך, ניט געקינסטעלט.
inartifi′cially *adv.* (אינ-אר-טי-פיש׳-על-אי) אויף א ניט קינסטלערישען אדער אונגעשיקטען אופן; מיט איינפאכקייט; ניט געקינסטעלט, נאטירליך.
inartifi′cialness *n.* (אינ-אר-טי-פיש׳-על-נעס) דאס זיין ניט קינסטלעריש; אונגעשיקטליכקייט; איינפאכקייט, נאטירליכקייט, אונגעקינסטעלטקייט.
inartis′tic *a.* (אינ-אר-טיס׳-טיק) ניט ארטיסטיש, ניט קינסטלעריש.
inartis′tical *a.* (אינ-אר-טיס׳-טי-קעל) ז. *inartistic*
inartis′tically *adv.* (אינ-אר-טיס׳-טי-קעל-אי) אויף א ניט קינסטלערישען אדער ניט ארטיסטישען שטייגער.
in′asmuch′ *adv.* (אינ׳-עז-מאטש׳) אזוי פיעל ווי...; אזוי ווייט ווי...; אזוי ווי, נעהמענדיג אין אנבעטראכט, איינזעהענדיג.
inassimila′tion *n.* (אינ-ע-סימ-אי-ליי׳-שאן) אונפערדייאונג; אונפעהיגקייט זיך צו פערמישען.
inatten′tion *n.* (אינ-ע-טענ׳-שאן) אונאויפמערקזאמקייט, צושטרייטקייט, נאכלעסיגקייט; א פערנאכלעסיגונג; אן אונהעפליכקייט.
inatten′tive *a.* (אינ-ע-טענ׳-טיוו) אונאויפמערקזאם, נאכלעסיג, צושטרייט.
inatten′tively *adv.* (אינ-ע-טענ׳-טיוו-לי) אויף אן אונאויפמערקזאמען, צושטרייטען אדער נאכלעסיגען שטייגער.
inatten′tiveness *n.* (אינ-ע-טענ׳-טיוו-נעס) ז. *inattention*
inaudibil′ity *n.* (אינ-אה-די-ביל׳-אי-טי) אונהערבארקייט, אונפעהינקייט געהערט צו ווערען.
inau′dible *a.* (אינ-אה׳-דיבל) אונהערבאר, וואס קען ניט געהערט ווערען.
inau′dibleness *n.* (אינ-אה׳-דיבל-נעס) ז. *inaudibility*
inau′dibly *adv.* (אינ-אה׳-די-בלי) אונהערבאר; אזוי אז עס איז אונמעגליך צו הערען.
inau′gural *a. and n.* (אינ-אה׳-גיו-רעל) אינאגוראל, וואס איז שייך צו אן איינוועיהונג אדער פייערליכער איינפיהרונג אין אן אמט; א פייערליכע איינפיהרונג פון עפעס וויכטיגען; אן איינוועיהונגס-רעדע; א רעדע פון איינעם, ווען מען פיהרט איהם פייערליך איין אין אן אמט.
inau′gural adress′ (אינ-אה׳-גיו-רעל ע-דרעס׳) אן איינוועיהונגס-רעדע; א רעדע, וועלכע איינער האלט, ווען מען פיהרט איהם פייערליך איין אין אן אמט.
inau′gurate *v.* (אינ-אה׳-גיו-רייט) איינוועיהען, מחנך זיין; מאכען א פייערליכע אדער אפיציעלע איינפיהרונג אדער אנפאנג פון עפעס; פייערליך איינפיהרען אין אן אמט.
inaugura′tion *n.* (אינ-אה-גיו-ריי׳-שאן) איינוועיהונג, חנוך; איינפיהרונג, אנפאנג; עפענטליכע, אפיציעלע ערעפנונג פון עפעס; פייערליכע איינפיהרונג אין אן אמט.
inaugura′tion day (אינ-אה-גיו-ריי׳-שאן דיי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער 4טער מערץ, אין דעם יאהר, ווען דער ניי-ערוועהלטער פרעזידענט ווערט איינגעפיהרט אין אמט.
inau′gurator *n.* (אינ-אה׳-גיו-ריי-טאר) איינער וואס פיהרט איין, ערעפענט אדער הויבט עפעס אן; אן איינוועיהער; איינער וואס פיהרט איין אין אן אמט.
inau′guratory *a.* (אינ-אה׳-גיו-רע-טא-רי) ז. *inaugural*
inau′rate *v. and a.* (אינ-אה׳-רייט) בעגילדען; בעגילט, ווי בעגילט; וואס האט א מעטאלישען אדער גאלדענעם אבגלאנץ [וועגען קערפער-טיילען פון אינזעקטען].
inaura′tion *n.* (אינ-אה-ריי׳-שאן) פערגאלדונג, בעגילדונג.
inauspi′cious *a.* (אינ-אס-פיש׳-אס) אונגינסטיג, ניט מזל׳דיג, וואס זאגט פארויס אויף שלעכטס.
inauspi′ciously *adv.* (אינ-אס-פיש׳-אס-לי) אויף א ניט גינסטיגען אדער ניט מזל׳דיגען שטייגער.
inauspi′ciousness *n.* (אינ-אס-פיש׳-אס-נעס) אונגינסטיגקייט, ניט-מזל׳דיגקייט.
inauthor′itative *a.* (אינ-אה-טהאר׳-אי-טע-טיוו) אהן אויטאריטעט, אהן פאלמאכט, אהן מאכט, אהן א דעה.
in banc (אין בענק) ז. *in banco*
in ban′co (אין בענ׳-קאו) אין דער פולער פערזאמלונג פון אלע ריכטער.
in′being *n.* (אינ׳-בי-אינג) דאס דא-זיין, דאס ביי-זיין, דאס עקזיסטירען, דאס דרין-זיין.
in′bent *a.* (אינ׳-בענט) איינגעבויגען נאך אינוועניג.
inbind′ *v.* (אינ-באינד׳) איינשליסען.
in′board *adv. and a.* (אינ׳-באורד) אינוועניג, צום מיטעלפונקט [פון א שיף]; וואס געפינט זיך אינוועניג אדער נאהענט צום מיטעלפונקט [פון א שיף].
in board (אין באורד) אויף קעסט.
in boards (אין באורדז) געבונדען אין טאוועל-פאפיער.
in′bond *a.* (אינ׳-באנד) געלעגט אין דער לענג פון דער וואנד [וועגען ציגעל און שטיינער].
in′born *a.* (אינ׳-בארן) איינגעבארען, נאטירליך.
in′bound *a.* (אינ׳-באונד) אנקומענדיג, זיך צוריקקעהרענדיג [אהיים].
inbreathe′ *v.* (אינ-בריעטה׳) אריינאטהמען; איינגעבען דורך איינאטהעמען; בעגייסטערען, איבערגעבען ברוח הקודש.
in′bred *a.* (אינ׳-ברעד) איינגעבארען, נאטירליך.
inbreed′ *v.* (אינ-בריעד׳) איינגעבעהרען; ענטוויקלען אינערליך; מאכען אלס א נאטירליכע איינענשאפט; ערציהען חיות פון דערזעלביגער אבשטאמונג.
in buff (אין באף) נאקעט.
In′ca *n.* (אינ׳-קא) איינער פון די אינקא [א ראסע אדער שבט, וועלכער האט געהערשט אין פערו איידער די שפאניער האבען איינגענומען דיעזעס לאנד]; א מין ים-שוואלבען [שווארצע שוואלבען מיט א לאק ווייסע פעדערען פון ביידע זייטען

טען קאפ, וואס האלטען זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים]; א מין מעקסיקאנישע רויטע זשוקלעך, וועלכע פליהען ארום על־פי־רוב אין סאמע מיטען טאג.

in'ca *n.* (אינ'־קא) א פערצייטינער הויפט־מאן אדער קעניג פון פערו [אין זיד־אמעריקא].

incage' *v.* (אינ־קיידזש') איינשפארען אין א שטייג.

incal'culable *a.* (אינ־קעל'־קיו־לעבל) אונבערעכענבאר; אזוי גרויס אדער אזוי פיעל, דאס מען קען עס ניט צונויפרעכענען.

incal'culableness *n.* (אינ־קעל'־קיו־לעבל־נעס) די אונמעגליכקייט צו ווערען בערעכענט [ווענען זעהר גרויסע קוואנטיטעטען].

incal'culably *adv.* (אינ־קעל'־קיו־לע־בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט בערעכענט ווערען; דורך זעהר גרויסע קוואנטיטעטען.

incales'cence *n.* (אינ־קע־לעס'־ענס) די אנווארעמונג, דאס ווערען ווארימער און ווארימער.

incales'cency *n.* (אינ־קע־לעס'־ענ־סי) ז. *incalescence*

incales'cent *a.* (אינ־קע־לעס'־ענט) וואס ווערט ווארימער און ווארימער.

in calf (אין קאהף) געבונדען אין קאלב־לעדער [ווענען א בוך].

in-cal'ving *a.* (אינ־קאה'־ווינג) וואס קעלבט זיך; ביים קעלבען זיך [ווענען א קוה].

incamera'tion *n.* (אינ־קעמ־ע־ריי'־שאן) די פעראייניגונג אדער צוגעבונג פון גיטער צו די גיטער וואס בעלאנגען צום פאפסט אדער צו א רעגיערונג.

incandes'cence *n.* (אינ־קענ־דעס'־ענס) דאס ווייס־גליהען [פון פייער].

incandes'cency *n.* (אינ־קענ־דעס'־ענ־סי) ז. *incandescence*

incandes'cent *a.* (אינ־קענ־דעס'־ענט) ווייס־גליהענד, וואס גליהט ביז ווייס [פון פייער].

incandes'cent lamp (אינ־קענ־דעס'־ענט לעמפ) א גאז־לאמפ אדער עלעקטרישער לאמפ וואס ברענט מיט א ווייס־גליהענדער שיין.

inca'nous *a.* (אינ־קיי'־נאס) גרויליך, בעדעקט מיט עפעס וואס איז גרוי; בעדעקט מיט שימעל.

incanta'tion *n.* (אינ־קענ־טיי'־שאן) דאס פער'כשוף'ען; בעצויבערונג, צויבער; כשוף.

in'cantator *n.* (אינ'־קענ־טיי־טאר) א מכשף, א בעצויבערער.

incan'tatory *a.* (אינ־קענ'־טא־טא־רי) צויבעריש, כשוף'דיג.

incan'ton *v.* (אינ־קענ'־טאן) פעראייניגען אין א קאנטאן אדער גובערניע [ווענען די קאנטאנען אין שווייץ].

incapabil'ity *n.* (אינ־קיי־פע־ביל'־אי־טי) אונפעהיגקייט; אונמעכטיגקייט; אונטיכטיגקייט; געזעצליכע אונפעהיגקייט.

inca'pable *a. and n.* (אינ־קיי'־פעבל) אונפעהיג; אונטיכטיג, געזעצליך אונפעהיג; אן אונפעהיגער, שוואכער מענש.

inca'pableness *n.* (אינ־קיי'־פעבל־נעס) ז. *incapability*

inca'pably *adv.* (אינ־קיי'־פע־בלי) אונפעהיגערווייזע.

incapa'cious *a.* (אינ־קע־פיי'־שאס) ניט גערעס, ענג; ניט אומפאסענד; וואס ענטהאלט אדער פערמאגט ווענעג; אונפעהיג, אונטיכטיג.

incapa'ciousness *n.* (אינ־קע־פיי'־שאס־נעס) ניט־גערעמקייט, ענגקייט.

incapac'itate *v.* (אינ־קע־פעס'־אי־טייט) בריינגען אויסער שטאנד; מאכען אונפעהיג; אבנעהמען איינעמס רעכטע, מאכען איהם פאר געזעצליך אונפעהיג.

incapacita'tion *n.* (אינ־קע־פעס־אי־טיי'־שאן) דאס מאכען אונפעהיג אדער אונפאסיג; דאס וועקנעהמען די רעכטע.

incapac'ity *n.* (אינ־קע־פעס'־אי־טי) אונפעהיגקייט, שוואכקייט; דאס ניט האבען די קאמפעטענץ אדער מאכט דורכצופיהרען עפעס; דאס ניט האבען קיין רעכטע, דאס זיין געזעצליך אונפעהיג.

incar'cerate *v.* (אינ־קאר'־סע־רייט) איינשפארען אין געפענגניס; איינשליסען.

incarcera'tion *n.* (אינ־קאר־סע־ריי'־שאן) די איינשפארונג אין געפענגניס; אין כירורגיע — א שטארקע צונויפדריקונג [ביי א קילע אדער ברוך].

in care of (אין קעהר אוו) אונטער דער אויפזיכט, אונטער דער בעזארגונג פון אימעצען אדער עפעס.

Please address my mail in care of my brother.

incar'nadine *v.* (אינ־קאר'־נע־דין) פארבען מיט א פלייש־קאליר [א בלאס־רויטער קאליר].

incar'nate *v. and a.* (אינ־קאר'־נייט) בעדעקען מיט פלייש, פערקערפערען אין פלייש, פערמענשליכען; בעדעקט מיט פלייש, פערקערפערט אין פלייש; פון א פלייש־קאליר, בלאס־רויט.

incarna'tion *n.* (אינ־קאר־ניי'־שאן) דאס בעדעקען זיך מיט פלייש, דאס פערקערפערען זיך אין פלייש; דאס ווערען א בשר־ודם [אין דער לעהרע פון דער קריסטליכער קירך ווענען יעזוס קריסטוס]; דאס היילען זיך פון א וואונד; די פערקערפערונג פון אן אידעע אדער פארשטעלונג, פערזאניפיקאציאן.

in case (אין קיים) אין פאל, פאלס.

incase' *v.* (אינ־קייס') איינשליסען; בעדעקען.

incase'ment *n.* (אינ־קייס'־מענט) דאס איינשליסען אדער דאס זיין איינגעשלאסען אין א קעסטעל אדער שיידעל; א שיידעל, א קעסטעל.

incas'tellated *a.* (אינ־קעס'־טע־ליי־טעד) וואס איז איינגעשפארט אין א שלאס.

incas'telled *a.* (אינ־קעס'־טעלד) ז. *incastellated*

incau'tion *n.* (אינ־קאה'־שאן) אונפארזיכטיגקייט.

incau'tious *a.* (אינ־קאה'־שאס) אונבעהיטזאם, אונפארזיכטיג.

incau'tiously *adv.* (אינ־קאה'־שאס־לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, אויף אן אונפארזיכטיגען שטייגער.

incau'tiousness *n.* (אינ־קאה'־שאס־נעס) אונבעהיטזאמקייט, אונפארזיכטיגקייט.

inca'vate *a.* (אינ־קיי'־וועיט) אויסגעהעהלט, לעכערדיג, פוסט פון אינעווענינ.

inca'vated *a.* (אינ־קיי'־ווי־טעד) ז. *incavate*

incava'tion *n.* (אינ־קע־ווי'־שאן) די אויסהעהלונג, דאס אויסלעכערען, דאס מאכען פוסט פון אינעווענינ.

incen'diarism *n.* (אינ־סענ'־די־ע־ריזם) אונטערצינדעריי, מארד־ברענעריי.

incen'diary *n. and a.* (אינ־סענ'־די־ע רי) אן אונטערצינדער, א מארד־ברענער; אן אויפהעצער; וואס צינדט אונטער; וואס מאכט א שרפה; וואס העצט אן, וואס רייצט אויף; וואס מאכט אן מחלוקות.

in'cense *n. and v.* (אינ'־סענס) ווייה־רויך; דאס רויכערען וויירויך; אראמאט; א ריח ניחוח; א שבח; א לויב; רויכערען וויירויך; זינגען שבחים, חנפ'ענען.

incense' *v.* (אינ־סענס') ענטצינדען, ערביטערען, אויפרייצען, אויפהעצען.

I am incensed at your unjust actions.

in'cense-brea'thing *a.* (אינ'־סענס־בריע'־טהינג) וואס אטהעמט מיט אראמאט; וואס פערשפרייט אן אנגענעהמען ריח.

incensed' *a.* (אינ־סענסט') שטארק אויפגערעגט; שטארק אין כעס.

incense'ment *n.* (אינ־סענס'־מענט) גרימצארן, א שטארקער כעס.

incen'sive *a.* (אינ־סענ'־סיוו) ענטצינדענד, ערביטערנד; אויפרייצענד, אנהעצענד.

incen'sor *n.* (אינ־סענ'־סאר) אן אנרייצער, אן אנהעצער.

incen'surable *a.* (אינ־סענ'־שוהר־עבל) וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

incen'surably *adv.* (אינ־סענ'־שוהר־ע־בלי) אזוי, עס זאל ניט פערדיענען געטאדעלט צו ווערען.

incen'tive *a. and n.* (אינ־סענ'־טיוו) אויפריהרענד, אויפמונטערענד; אן אנטריב, א מאטיוו, עפעס וואס ערדעגט צו א געוויסער טהאט אדער אויפפיהרונג.

incen'tively *adv.* (אינ־סענ'־טיוו־לי) אויף אן אויפמונטערענדען אדער ערדעגענדען שטייגער.

incep'tion *n.* (אינ־סעפ'־שאן) אן אנפאנג; די אנפאנגס־שטופע.

incep'tive *a. and n.* (אינ־סעפ'־טיוו) אנפאנגענד; וואס בעצייכענט דעם אנפאנג אדער דעם ארויסגאנגס־פונקט פון עפעס; אין מאטעמאטיק — וואס דיענט אלס אנפאנג צו דער ענטוויקלונג פון אן אנדער זאך אדער פיגור [א פונקט גיט דעם אנפאנג פון א ליניע; א ליניע גיט דעם אנפאנג פון א פלעכע; א פלעכע גיט דעם אנפאנג פון א סאלידער פיגור]; דער אדער דאס וואס פאנגט אן; דאס וואס בעצייכענט אן אנפאנג.

incep'tively *adv.* (אינ־סעפ'־טיוו־לי) אנפאנגענדיג.

incep'tor *n.* (אינ־סעפ'־טאר) אן אנפאנגער; א קאנדידאט פאר א טיטעל פון געלעהרזאמקייט אין די אלטע ענגלישע אוניווערזיטעטען.

incera'tion *n.* (אינ־סי־ריי'־שאן) דאס בעדעקען מיט וואקס; דאס מישען וואקס מיט אן אנדער שטאף.

in'cerative *a.* (אינ'־סי־רע־טיוו) וואס קלעפט זיך צו ווי וואקס.

incer'tainty *n.* (אינ־סויר'־טענ־טי) אונגעוויסהייט, א ספק, א צווייפעל.

incer'titude *n.* (אינ־סויר'־טי־טיוד) אונגעוויסהייט, אונזיכערהייט.

inces'sancy *n.* (אינ־סעס'־ענ־סי) אונאויפהערליכקייט, אונאויפהערליכער דויער.

inces'sant *a.* (אינ־סעס'־ענט) אונאויפהערליך; וואס הערט ניט אויף.

inces'santly *adv.* (אינ־סעס'־ענט־לי) אויף אן אונאויפהערליכען אופן; מיט א בעשטענדיגער ווידערהאלונג.

inces'santness *n.* (אינ־סעס'־ענט־נעס) אונאויפהערליכקייט.

in'cest *n.* (אינ'-סעסט) בלוט-שאנדע, אונערלויבטע הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inces'tuous *a.* (אינ-סעס'-טיו-אס) וואס איז שולדיג אין בלוט-שאנדע [אין הייראט מיט נאהנטע קרובים]; בלוט-שענדעריש.

inces'tuously *adv.* (אינ-סעס'-טיו-אס-לי) אויף א בלוט-שענדערישען אופן, אויף דעם אופן פון הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inces'tuousness *n.* (אינ-סעס'-טיו-אס-נעס) בלוט-שאנדע, הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inch *n., a. and v.* (אינטש) א צאל [א לענגען-מאס, א צוועלפטער טייל פון א פוס]; א קליינינקייט; אן אינזעל; וואס איז א צאל [די לענג, די הויך אדער די ברייט]; אבמעסטען אין צאלען; טרייבען, שטופען, פארטשרייטען אדער צוריקטרעטען טריט פאר טריט [צאל פאר צאל]; געבען ביסלעכווייז, שפארעוודיג געבען.

incham'ber *v.* (אינ-טשיימ'-בער) איינקווארטירען אין א צימער.

inch by inch (אינטש באי אינטש) טריט ביי טריט, ביסלעכווייז, גראדעגווייז.

inched *a.* (אינטשט) בעצייכענט אין צאלען, אבגעמאסטען אין צאלען.

in'choant *a.* (אינ'-קא-ענט) פון אנפאנג, פון אנהויב; אנפאנגענדיג, אנהויבענדיג.

in'choate *a. and v.* (אינ'-קא-אייט) פון סאמע אנהויב; אנפאנגענדיג; נאך ניט פאלשטענדיג פארמירט אדער איינגעשטעלט; אנפאנגען.

in'choately *adv.* (אינ'-קא-אייט-לי) אין אן אנפאנגס-צושטאנד; אין אנפאנג.

inchoa'tion *n.* (אינ-קא-איי'-שאן) אן אנפאנג, דאס אנפאנגען; אן אנפאנגס-צושטאנד.

incho'ative *a. and n.* (אינ-קאו'-ע-טיוו) אנפאנגענד; וואס בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט; אן אנפאנג; דאס וואס דריקט אויס אדער בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט אדער פאסירונג; אין גראמאטיק — א צייטווארט [פעל] וואס בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט.

inch'-pound *n.* (אינטש'-פאונד) אן איינהייט צו מעסטען ענערגיע [דאס איז די ארבייט וועלכע ווערט געטהאן ביים אויפהויבען א פונט משא א צאל הויך].

in'cidence *n.* (אינ'-סי-דענס) דאס פאלען אדער די ריכטונג פון פאלען; אין פיזיק — די ריכטונג פון א ליכט-שטראהל אדער היץ-שטראהל, ווען ער פאלט אויף א פלעכע; אין געאמעטריע — דאס צונויפפאלען פון א פונקט מיט א ליניע אדער פון א ליניע מיט א פלעכע; די לאסט פון א געזעץ אדער שטייער וואס פאלט אונגלייך אויף דער בעפעלקערונג.

in'cident *a. and n.* (אינ'-סי-דענט) 1. צופעליג; וואס פאלט אויף עפעס; נעבענביי; פאלגענד, וואס האט א שייכות, פערבונדען; 2. אן אינצידענט, א צופאל, א צווישענפאל; אן אומשטאנד; א נעבען-זאך, א ביי-זאך.

2. The visit to Rome was only an incident in our journey.

inciden'tal *a. and n.* (אינ-סי-דענ'-טעל) צופעליג; ביילויפיג; געלעגענטליך; נעבענביי; א נעבען-זאך, א ביי-זאך.

inciden'tally *adv.* (אינ-סי-דענ'-טעל-אי) צופעליגערווייזע; דורך א צופאל.

in'cidentless *a.* (אינ'-סי-דענט-לעס) אהן אן אינצידענט, אהן א צופאל.

in'cident proposi'tion (אינ'-סי-דענט פרא-פאו-זיש'-אן) אין גראמאטיק — א צווישען-זאץ, א נעבען-זאץ.

incin'erate *v.* (אינ-סינ'-ע-רייט) פערברענען אויף אש.

incinera'tion *n.* (אינ-סינ-ע-ריי'-שאן) דאס פערברענען אויף אש, דאס פערוואנדלען אין אש.

incin'erator *n.* (אינ-סינ'-ע-ריי-טאר) אן אויווען צום פערברענען זאכען אויף אש.

incip'ience *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענס) אן אנפאנג, אן אנהויב.

incip'iency *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענ-סי) ז. *incipience*.

incip'ient *a.* (אינ-סיפ'-אי-ענט) אנפאנגענד, אנהויבענד.

incip'iently *adv.* (אינ-סיפ'-אי-ענט-לי) אנפאנגענדיג, אנהויבענדיג.

in'-circle *n.* (אינ'-סוירקל) אן אריינגעשריבענער קרייז [א קרייז אריינגעשריבען אין א דריי-עק, אין א קוואדראט אדער אין אן אנדער פיעל-זייטיגער געאמעטרישער פיגור].

incir'cle *v.* (אינ-סויר'קל) ארומרינגלען, ארומקרייזען.

incircumscrip'tible *a.* (אינ-סויר-קאם-סקריפ'-טיבל) וואס קען ניט בעגרענעצט ווערען; אונבעגרענעצט.

incircumscrip'tion *n.* (אינ-סויר-קאם-סקריפ'-שאן) דאס זיין אונבעגרענעצט.

incir'cumspect *a.* (אינ-סויר'-קאם-ספעקט) אונפארזיכטיג, אונבעדאכט.

incircumspec'tion *n.* (אינ-סויר-קאם-ספעק'-שאן) אונפארזיכטיגקייט; אונבעדאכטזאמקייט.

incir'cumspectly *adv.* (אינ-סויר'-קאם-ספעקט-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, מיט אונבעדאכטזאמקייט.

incise' *v.* (אינ-סאיז') איינשניידען; איינגראווירען.

incised' *a.* (אינ-סאיזד') איינגעשניטען; איינגעגראווירט.

inci'sion *n.* (אינ-סיזש'-אן) דאס איינשניידען; א שניט, אן איינשניט.

inci'sion-knife *n.* (אינ-סיזש'-אנ-נאיף) א לאנצעט [א כירורגיש מעסער].

inci'sive *a.* (אינ-סאי'-סיוו) שניידענד, איינשניידענד; שארף, שניידענד [ווי א שניידענדער וויץ]; וואס איז שייך צו די שניידענדע אדער פאדערשטע צייהנער.

inci'siveness *n.* (אינ-סאי'-סיוו-נעס) די שניידינקייט, שארפקייט.

inci'sive teeth (אינ-סאי'-סיוו טיעטה) די שניידענדע אדער פאדערשטע צייהנער.

inci'sor *n.* (אינ-סאי'-סאר) א שנייד-צאהן [א פאדערשטער צאהן].

inci'sory *a.* (אינ-סאי'-סא-רי) ז. *incisive*.

incis'ure *n.* (אינ-סיזש'-אור) אן איינשניט, א שנים.

incitabil'ity *n.* (אינ-סאי-טע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו ווערען אויפגערעגט אדער בעוועגט צו א געוויסער טהעטיגקייט.

inci'table *a.* (אינ-סאי'-טעבל) וואס איז פעהיג אויפצורעגען זיך אדער בעוועגט צו ווערען צו א געוויסער טהעטיגקייט.

incita'tion *n.* (אינ-סי-טיי'-שאן) די אנרייצונג, די אנטרייבונג, אן אנטריעב; דאס וואס בעוועגט צו א געוויסער טהעטיגקייט; א מאטיוו.

inci'tative *n.* (אינ-סאי'-טע-טיוו) דאס אויפרייצען אדער בעוועגען צו עפעס; אן אנטריעב; א מאטיוו.

incite' *v.* (אינ-סאיט') אנרייצען, אנטרייבען; בעוועגען צו עפעס.

incite'ment *n.* (אינ-סאיט'-מענט) אן אנטריעב, א מאטיוו, דאס וואס ערועגט צו א געוויסער טהאט; אויפרייצונג.

inci'ter *n.* (אינ-סאי'-טער) איינער וואס רעגט אויף אדער בעוועגט צו א געוויסער טהאט.

incivil'ity *n.* (אינ-סי-וויל'-אי-טי) אונהעפליכקייט, אונארטיגקייט, אונאנשטענדיגקייט, גראבקייט.

in'civism *n.* (אינ'-סי-וויזם) דאס ניט טהאן קיין בירגער-פפליכטען; דאס זיין אנטי-סאציאל, דאס ארויסטרעטען נעגען דער עקזיסטירענדער פאליטישער און געזעלשאפטליכער ארדנונג.

inclasp' *v.* (אינ-קלעספ') ארומנעהמען, איינשליסען.

incla'vated *a.* (אינ-קליי'-וויי-טעד) אריינגעזעצט; איינגעשלאסען.

inclem'ency *n.* (אינ-קלעמ'-ענ-סי) אונבארמהערצינקייט, שטרענגקייט, אונפריינדליכקייט; ווידערווילינקייט, פאסקודנעקייט [וועגען וועטער].

inclem'ent *a.* (אינ-קלעמ'-ענט) 1. אונבארמהערציג, שטרענג, אונפריינדליך; 2. ווידערוויליג, פאסקודנע [וועגען וועטער].

2. The inclement weather kept me indoors.

incli'nable *a.* (אינ-קלאי'-נעבל) וואס מען קען נייגען; גענייגט צו עפעס.

incli'nableness *n.* (אינ-קלאי'-נעבל-נעס) גענייגטקייט; דאס זיין גענייגט צו עפעס.

inclina'tion *n.* (אינ-קלי-ניי'-שאן) נייגונג; אבבויגונג, אבווייכונג; א נייגונג אדער ווילען צו עפעס; אין געאמעטריע — די נייגונג פון צוויי ליניען, וועלכע זיינען געבויגען איינע צו דער אנדערער, זיך אימער מעהר צו דערנעהנטערען און זיך איבערשניידען אין זייער טרעפונגס-פונקט; דער ווינקעל וואס א ליניע אדער פלעכע בילדעט מיט דעם האריזאנט; א גענייגטע אדער משופע'דיגע פלעכע.

incli'natory *a.* (אינ-קלאי'-נע-טא-רי) זיך נייגענד; אבווייכענד; וואס איז שייך צו דער אבנייגונג אדער אבווייכונג פון דער מאגנעטישער נאדעל [אין א קאמפאס].

incli'natory nee'dle (אינ-קלאי'-נע-טא-רי ניע'דל) ז. *dipping-needle*.

incline' *v. and n.* (אין-קלאין') זיך נייגען; זיין גענייגט אדער האבען א ווילען צו עפעס; ברייננען צו עפעס; נייגען; ריכטען; פערבויגען זיך; אנווענדען, צואווענדען; א געבויגענער וועג [בארג ארויף אדער בארג אראב]; אן אנגעבויגענע, משופע'דיגע פלעכע.

incline'-car *n.* (אין-קלאינ'-קאר) א וואגאן, ביי וועלכען די רעדער זיינען משופע'דיג בנוגע צו דער פלאטפארמע [ווערט נעברויכט צו פיהרען משא און פאסאזשירען איבער א משופע'דיגען בארג].

inclined' plane (אין-קלאינד' פליין) א משופע'דיגע פלעכע; א קורצע אייזענבאהן-ליניע, וועלכע איז שטארק משופע [די וואגאנען אויף אזא ליניע ווערען געצויגען בארג ארויף מיט א דראט-שטריק, וואס איז פערבונדען מיט א דאמפף-מאשין, וועלכע שטעהט אויף דעם שפיץ פון בארג].

inclinom'eter *n.* (אין-קלי-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די ריכטונג פון דער מאגנעטישער קראפט פון דער ערד אין בעצוג צום האריזאנט; אן אינסטרומענט צו מעסטען משופּע'דיגקייטען אדער נייגונגען.

inclois'ter *v.* (אין-קלאָיס'-טער) איינשליסען אין א קלויסטער; איינשפּארען.

inclose' *v.* (אין-קלאוז') איינשליסען; ארומרינגלען [ווי ארומצאמען א שטיק לאנד מיט א פּארקאן].

inclo'sure *n.* (אין-קלאו'-זשור) דאס איינשליסען; דאס ארומצאמען א שטיק לאנד אלס פּריוואט־איינענטום; אן איינגעשלאסענער אדער פערצאמטער ארט; א בריעף אדער פּאפּיער וואס איז אריינגעלעגט מיט אן אנדער בריעף אין איין קאנווערט.

in cloth (אין קלאטה) געבונדען אין לייווענד [װעגען ביכער].

incloud' *v.* (אין-קלאוד') בעדעקען מיט וואלקען.

include' *v.* (אין-קלוהד') אריינגעהמען, אריינגעהמען אין זיך, איינשליסען, ענטהאלטען, צורעכענען.

includ'ing *a.* (אין-קלוהד'-אינג) איינשליסענד; אויך אין כלל, צורעכענענדיג [צו די איבריגע]; ענטהאלטענד.

incluse' *a. and n.* (אין-קלוהס') איינגעשלאסען; אן איינגעמויערטער [א מאנאך וואס פלעגט אויס פרומקייט זיך לאזען איינמויערען].

inclu'sion *n.* (אין-קלוה'-זשאן) דאס איינשליסען אדער ענטהאלטען; דאס זיין איינגעשלאסען אדער ענטהאלטען; עפּעס וואס געפינט זיך אלס בעשטאנד־טייל אדער איז איינגעשלאסען.

inclu'sive *a.* (אין-קלוה'-סיוו) איינשליסליך, איינגעשלאסען; אויך אין כלל; אריינגעהמענד, אריינגערעכענט.

inclu'sively *adv.* (אין-קלוה'-סיוו-לי) אויך אין כלל, אריינגעהמענדיג, אריינגערעכענט.

incoag'ulable *a.* (אין-קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען ניט פערגליווערט ווערען.

incoag'ulative *a.* (אין-קא-עג'-יו-לע-טיוו) ז. *incoagulable*

incoer'cible *a.* (אין-קא-איר'-סיבל) אונצווינגבאר, וואס מען קען ניט צווינגען; וואס מען קען ניט פערוואנדלען דורך דרוק אין א פליסיגקייט [ווענען גאזען].

incoexis'tence *n.* (אין-קאו-עג-זיס'-טענס) דאס ניט עקזיסטירען אין דערזעלבער צייט מיט עפּעס אנדערש.

incog' *a.* (אין-קאג') ז. *incognito*

inco'gent *a.* (אין-קאו'-דזשענט) אונדענקבאר, וואס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל, ניט איבערצייגענד.

incogitabil'ity *n.* (אין-קאדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונדענקבארקייט, דאס ניט לעגען זיך אויף'ן שכל.

incog'itable *a.* (אין-קאדזש'-אי-טעבל) אונדענקבאר.

incog'itance *n.* (אין-קאדזש'-אי-טענס) געדאנקענלאזיגקייט; דאס ניט נאכדענקען; אונדענקבארקייט.

incog'itancy *n.* (אין-קאדזש'-אי-טען-סי) ז. *incogitance*

incog'itant *a.* (אין-קאדזש'-אי-טענט) געדאנקענלאז, אהן געדאנקען; אהן נאכדענקען.

incog'itantly *adv.* (אין-קאדזש'-אי-טענט-לי) אהן געדאנקען, אהן נאכדענקען.

incog'itative *a.* (אין-קאדזש'-אי-טע-טיוו) ניט דענקענד; אונפעהיג צו דענקען.

incog'nisable *a.* (אין-קאג'-ני-זעבל) ז. *incognizable*

incog'nisance *n.* (אין-קאג'-ני-זענס) ז. *incognizance*

incog'nita *a. and n.* (אין-קאג'-ני-טא) אינקאגניטא, פערשטעלט, אונטער א פרעמדען נאמען, אונבעקאנט [וועגען א פרוי]; אן אונבעקאנטע אדער פערשטעלטע פרוי, א פרוי אונטער א פרעמדען נאמען.

incog'nite *a.* (אין-קאג'-ניט) אינקאגניטא, אונבעקאנט, פערשטעלט, אונטער א פרעמדען נאמען.

incog'nito *a. and n.* (אין-קאג'-ני-טאו) אינקאגניטא, פערשטעלט, אונבעקאנט, אונטער א פרעמדען נאמען; דאס פערשטעלען זיך, דאס אננעהמען א פרעמדען נאמען; איינער וואס לעבט פערשטעלט, אונטער א פרעמדען נאמען.
The king is traveling **incognito**.

incognizabil'ity *n.* (אין-קאג-ני-זע-ביל'-אי-טי) אונערקענבארקייט, אונבעגרייפבארקייט, אונבעקאנטקייט, אונבעוואוסטקייט.

incog'nizable *a.* (אין-קאג'-ני-זעבל) אונערקענבאר, וואס מען קען ניט דערקענען, אונבעקאנט, אונבעגרייפבאר.

incog'nizance *n.* (אין-קאג'-ני-זענס) אונפעהיגקייט צו דערקענען אדער בעגרייפען.

incog'nizant *a.* (אין-קאג'-ני-זענט) ניט דערקענענד, ניט בעגרייפענד.

incognoscibil'ity *n.* (אין-קאג-נאס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *incognizability*

incognos'cible *a.* (אין-קאג-נאס'-איבל) ז. *incognizable*

incoher'ence *n.* (אין-קא-היער'-ענס) מאנגעל אין צוזאמענהאנג, לויזקייט.

incoher'ency *n.* (אין-קא-היער'-ען-סי) ז. *incoherence*

incoher'ent *a.* (אין-קא-היער'-ענט) אהן צוזאמענהאנג, לויז, ניט פערבונדען.

incoher'ently *adv.* (אין-קא-היער'-ענט-לי) אהן צוזאמענהאנג, לויז, ניט צוזאמענגעבונדען.

incoher'entness *n.* (אין-קא-היער'-ענט-נעס) ז. *incoherence*

incohe'sion *n.* (אין-קא-היע'-זשאן) ז. *incoherence*

incohe'sive *a.* (אין-קא-היע'-סיוו) אהן צוזאמענהאנג.

incombustibil'ity *n.* (אין-קאם-באס-טי-ביל'-אי-טי) אונפערברענליכקייט.

incombus'tible *a. and n.* (אין-קאם-באס'-טיבל) אונפערברענליך, וואס קען ניט פערברענט ווערען; עטוואס וואס קען ניט פערברענט ווערען.

incombus'tibleness *n.* (אין-קאם-באס'-טיבל-נעס) ז. *incombustibility*

in'come *n.* (אינ'-קאם) איינקינפטע, הכנסה; דאס אריינקומען; אריינגאנג.

in'come du'ty (אינ'-קאם דיו'-טי) ז. *income tax*

in'comer *n.* (אינ'-קאמ-ער) אן אנגעקומענער, אן אימיגראנט; א נאכפאלגער [אלס א שכן אדער בעאמטער]; אן איינוואהנער, וואס איז ניט קיין איינגעבארענער פון דעם לאנד; א פויגעל וואס פליהט צום יענער צו.

in'come tax (אינ'-קאם טעקס) הכנסה־שטייער [א שטייער וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף הכנסות].

in'coming *a. and n.* (אינ'-קאמ-אינג) אריינקומענד אדער האלטענדיג ביים אריינקומען; דאס אריינקומען אדער אנקומען; איינקונפט, הכנסה.

in'comings *n.* (אינ'-קאמ-אינגז) איינקינפטע, הכנסות.

in commemora'tion (אין קא-מעמ-א-ריי'-שאן) צום אנדענקען.

in commen'dam (אין קא-מענ'-דעם) א קירכען־גוט אונטער דער אויפזיכט פון א זייטיגער פערזאן. ז. *commendam*

incommensurabil'ity *n.* (אין-קא-מען-שו-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען געמאסטען ווערען; דאס ניט האבען קיין געמיינשאפטליכע מאס.

incommen'surable *a. and n.* (אין-קא-מענ'-שו-רעבל) אונמעסטבאר, וואס קען ניט געמאסטען ווערען; וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכע מאס; אין אריטמעטיק — וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכען טיילער [וועגען צוויי אדער מעהרערע צאהלען וועלכע קענען ניט געטיילט ווערען דורך א געמיינשאפטליכער צאהל אויסער 1]; צוויי אדער מעהרערע צאהלען, וועלכע האבען ניט קיין געמיינשאפטליכען טיילער.

incommen'surableness *n.* (אין-קא-מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. *incommensurability*

incommen'surably *adv.* (אין-קא-מענ'-שו-רע-בלי) אויף אן אונמעסטבארען אופן.

incommen'surate *a.* (אין-קא-מענ'-שו-רייט) אונאויסמעסטבאר, וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכע מאס; אונפערהעלטניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט ווערדיג.

incommen'surately *adv.* (אין-קא-מענ'-שו-רייט-לי) ניט פערהעלטניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט ווערדיג.

incommen'surateness *n.* (אין-קא-מענ'-שו-רייט-נעס) דאס זיין ניט פערהעלטניסמעסיג אדער פראפארציאנעל.

incommis'cible *a.* (אין-קא-מיס'-איבל) אונפערמישבאר, וואס קען ניט ווערען צוזאמענגעמישט.

incommoda'tion *n.* (אין-קאמ-א-דיי'-שאן) אונבעקוועמליכקייט; בעלעסטיגונג.

incommode' *v.* (אין-קא-מאוד') פערורזאכען אונבעקוועמליכקייטען; בעלעסטיגען.

incommo'dious *a.* (אין-קא-מאו'-די-אס) לעסטיג; אונבעקוועם.

incommo'diously *adv.* (אין-קא-מאו'-די-אס-לי) מיט בעלעסטיגונג; אונבעקוועם.

incommo'diousness *n.* (אין-קא-מאו'-די-אס-נעס) אונבעקוועמליכקייט, לעסטיגקייט.

incommod'ity *n.* (אין-קא-מאד'-אי-טי) עטוואס וואס פעראורזאכט אונבעקוועמליכקייט; לעסטיגקייט, אונבעקוועמליכקייט.

incommunicabil'ity *n.* (אין-קא-מיו-ני-קע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען מיטגעטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicable *a.* (אין-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס קען ניט מיטגעטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicableness *n.* (אין-קא-מיו'-ני-קעבל-נעס) ז. *incommunicability*

incommu'nicably *adv.* (אין-קא-מיו'-ני-קע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט מיטגעטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicative *a.* (אין-קא-מיו'-

ני־קע־טיוו) וואס איז ניט גענייגט מיטצוטיילען אדער צו דערצעהלען; צוריקגעהאלטען.

incommu'nicatively *adv.* (אינ־קא־מיו'־ני־קע־טיוו־לי) ניט מיטטיילענדיג אדער ניט דערצעהלענדיג; אויף א צוריקגעהאלטענעם אופן.

incommu'nicativeness *n.* (אינ־קא־מיו'־ני־קע־טיוו־נעס) דאס זיין צוריקגעהאלטען, דאס זיין ניט רעדעוודיג.

incommutabil'ity *n.* (אינ־קא־מיו־טע־ביל'־אי־טי) אונפערענדערליכקייט; דאס ניט קענען פערביטען ווערען.

incommu'table *a.* (אינ־קא־מיו'־טעבל) אונפערענדערליך; וואס קען ניט פערביטען ווערען.

incommu'tableness *n.* (אינ־קא־מיו'־טעבל־נעס) ז. *incommutability*

incommu'tably *adv.* (אינ־קא־מיו'־טע־בלי) אונפערענדערליך; ניט ווערענדיג פערביטען.

incompact' *a.* (אינ־קאמ־פעקט') ניט פעסט, ניט קאמפאקט, ניט געדיכט; ניט שטארק צוזאמען.

incompac'ted *a.* (אינ־קאמ־פעק'־טעד) ז. *incompact*

incomparabil'ity *n.* (אינ־קאמ־פע־רע־ביל'־אי־טי) אונפערגלייכליכקייט.

incom'parable *a.* (אינ־קאמ'־פע־רעבל) אונפערגלייכליך.

incom'parableness *n.* (אינ־קאמ'־פע־רעבל־נעס) אונפערגלייכליכקייט: דאס זיין אונפערגלייכליך.

incom'parably *adv.* (אינ־קאמ'־פע־רע־בלי) אויף אן אונפערגלייכליכען אופן; אהן א גלייכען.

incompas'sionate *a.* (אינ־קאמ־פעש'־אנ־אייט) מיטליידסלאז, אהן רחמנות, אהן געפיהל.

incompas'sionately *adv.* (אינ־קאמ־פעש'־אנ־אייט־לי) אונ'ברחמנות'דיג; מיט אונבארמהערציגקייט; אהן מיטלייד, אהן געפיהל.

incompas'sionateness *n.* (אינ־קאמ־פעש'־אנ־אייט־נעס) אונבארמהערציגקייט; געפיהללאזיגקייט.

incompatibil'ity *n.* (אינ־קאמ־פעט־אי־ביל'־אי־טי) 1. אונפעראיינבארקייט; אונפערטרעגליכקייט; דאס ניט קענען הויזען אדער זיך פערטראגען; 2. אונמישבארקייט [ווענען שטאפען וואס פעראייניגען זיך ניט כעמיש].

1. The court granted her a divorce on the ground of **incompatability** of temper.

incompat'ible *a.* (אינ־קאמ־פעט'־איבל) אונפערטרעגליך; וואס קען זיך ניט פערטראגען; וואס קענען ניט הויזען; אונפעראיינבאר; אונמישבאר, וואס רעאגירען ניט איינער אויף דעם אנדערען [ווענען שטאפען וואס פעראייניגען זיך ניט כעמיש].

incompat'ibleness *n.* (אינ־קאמ־פעט'־איבל־נעס) ז. *incompatibility*

incompat'ibles *n.* (אינ־קאמ־פעט'־איבלז) פערזאנען אדער זאכען וואס קענען ניט פעראייניגט ווערען.

incompat'ibly *adv.* (אינ־קאמ־פעט'־אי־בלי) אויף אן אונפעראיינבארען אדער אונפערטרעגליכען אופן.

incom'petence *n.* (אינ־קאמ'־פי־טענס) אונקאמפעטענץ, אונפעהיגקייט, אונטיכטיגקייט; אונבערעכטיגטקייט.

incom'petency *n.* (אינ־קאמ'־פי־טענ־סי) ז. *incompetence*

incom'petent *a. and n.* (אינ־קאמ'־פי־טענט) אונקאמפעטענט, אונפעהיג, אונטיכטיג; ניט בערעכטיגט; אן אונקאמפעטענטע פערזאן.

incom'petently *adv.* (אינ־קאמ'־פי־טענט־לי) אויף אן אונקאמפעטענטען אופן; מיט אונפעהיגקייט.

incomplete' *a.* (אינ־קאמ־פליט') אונפאלשטענדיג; מאנגעלהאפט; ניט פערענדיגט.

incomplete'ly *adv.* (אינ־קאמ־פליט'־לי) אויף אן אונפאלשטענדיגען אדער מאנגעלהאפטען אופן; ניט פערענדיגטערהייד.

incomplete'ness *n.* (אינ־קאמ־פליט'־נעס) אונפאלשטענדיגקייט; אונפאלקאמענהייט; מאנגעלהאפטיגקייט.

incomple'tion *n.* (אינ־קאמ־פלי'־שאן) ז. *incompleteness*

incom'plex *a.* (אינ־קאמ'־פלעקס) ניט קאמפליצירט, ניט פערוויקעלט, ניט צוזאמענגעזעצט; איינפאך.

incom'plexly *adv.* (אינ־קאמ'־פלעקס־לי) אויף א ניט קאמפליצירטען אופן; ניט פערוויקעלט, ניט צוזאמענגעזעצט.

incompli'ance *n.* (אינ־קאמ־פלאי'־ענס) אונגעפעליגקייט [אונפערטיגקייט צו טהאן דעם צווייטענס פערלאנג].

in compli'ance (אין קאמ־פלאי'־ענס) אין איינקלאנג; לויט.

In compliance with his request the package was sent to him by express.

incompli'ant *a.* (אינ־קאמ־פלאי'־ענט) אונגעפעליג [ניט פערטיג צו טהאן דעם צווייטענס רצון]; ניט נאכגיביג.

incompli'antly *adv.* (אינ־קאמ־פלאי'־ענט־לי) אונגעפעליג, אהן בערייטקייט צו טהאן דעם צווייטענס רצון, ניט נאכגיביג.

incompos'ite *a.* (אינ־קאמ־פאז'־איט) ניט צוזאמענגעזעצט; איינפאך.

incompos'ite num'bers (אינ־קאמ־פאז'־איט נאמ'־בערז) פרים־צאהלען [צאהלען וועלכע ווערען געטיילט נור דורך זיך אליין אדער דורך דער צאהל 1, ווי די צאהלען 1, 2, 3, 5, 7, 11, 13 א. ז.וו.].

incomprehensibil'ity *n.* (אינ־קאמ־פרי־הענ־סי־ביל'־אי־טי) אונבעגרייפליכקייט.

incomprehen'sible *a. and n.* (אינ־קאמ־פרי־הענ'־סיבל) אונבעגרייפליך; אן אונבעגרייפליכע זאך.

American political methods are often **incomprehensible** to foreigners.

incomprehen'sibleness *n.* (אינ־קאמ־פרי־הענ'־סיבל־נעס) ז. *incomprehensibility*

incomprehen'sibly *adv.* (אינ־קאמ־פרי־הענ'־סי־בלי) אויף אן אונבעגרייפליכען אופן.

incomprehen'sion *n.* (אינ־קאמ־פרי־הענ'־שאן) מאנגעל אין בעגרייפונגסקראפט; אונפערשטענדיגקייט.

incomprehen'sive *a.* (אינ־קאמ־פרי־הענ'־סיוו) ניט אומפאסענד; בעשרענקט.

incomprehen'sively *adv.* (אינ־קאמ־פרי־הענ'־סיוו־לי) ניט אומפאסענדיג; בעשרענקט.

incomprehen'siveness *n.* (אינ־קאמ־פרי־הענ'־סיוו־נעס) בעשרענקטקייט; דאס זיין בעשרענקט אדער ניט אומפאסענד.

incompressibil'ity *n.* (אינ־קאמ־פרעס־אי־ביל'־אי־טי) אונצוזאמענדריקבארקייט; דאס ניט קענען צונויפגעדריקט אדער צונויפגעפרעסט ווערען.

incompress'ible *a.* (אינ־קאמ־פרעס'־איבל) ניט צוזאמענדריקבאר, וואס מען קען ניט צונויפפרעסען.

incompress'ibleness *n.* (אינ־קאמ־פרעס'־איבל־נעס) ז. *incompressibility*

incompu'table *a.* (אינ־קאמ־פיו'־טעבל) וואס מען קען ניט צוזאמענרעכנען.

inconcea'lable *a.* (אינ־קאנ־סיע'־לעבל) וואס קען ניט בעהאלטען אדער פערבארגען ווערען.

inconceivabil'ity *n.* (אינ־קאנ־סיעוו־ע־ביל'־אי־טי) אונבעגרייפליכקייט.

inconceiv'able *a.* (אינ־קאנ־סיעוו'־עבל) אונבעגרייפליך.

inconceiv'ableness *n.* (אינ־קאנ־סיעוו'־עבל־נעס) דאס זיין אונבעגרייפליך.

inconceiv'ably *adv.* (אינ־קאנ־סיעוו'־ע־בלי) אויף אן אונבעגרייפליכען אופן.

inconcin'nity *n.* (אינ־קאנ־סינ'־אי־טי) אונאיבעראיינשטימונג; אונצופאסיגקייט.

inconclu'sive *a.* (אינ־קאנ־קלו'־סיוו) ניט איבערצייגענד; ניט בעשטימענד; ניט ווירקזאם; וואס פיהרט ניט צו קיין בעשטימטען רעזולטאט.

inconclu'sively *adv.* (אינ־קאנ־קלו'־סיוו־לי) אויף א ניט איבערצייגענדען אופן.

inconclu'siveness *n.* (אינ־קאנ־קלו'־סיוו־נעס) דאס זיין ניט איבערצייגענד; דאס ניט פיהרען צו קיין בעשטימטען רעזולטאט.

inconcus'sible *a.* (אינ־קאנ־קאס'־איבל) אונערשיטערליך; וואס קען ניט געריהרט ווערען פון ארט.

incondensabil'ity *n.* (אינ־קאנ־דענ־סע־ביל'־אי־טי) אונפעהיגקייט צו ווערען צוזאמענגעפרעסט אדער געדיכט.

inconden'sable *a.* (אינ־קאנ־דענ'־סעבל) וואס קען ניט צוזאמענגעפרעסט ווערען, וואס קען ניט געמאכט ווערען געדיכט.

inconden'sible *a.* (אינ־קאנ־דענ'־סיבל) ז. *incondensable*

incondensibil'ity *n.* (אינ־קאנ־דענ־סי־ביל'־אי־טי) ז. *incondensability*

incon'dite *a.* (אינ־קאנ'־דיט) שלעכט געבוים, שלעכט פארמירט, ניט געשליפען, גראב.

in condi'tion (אין קאנ־דיש'־אן) אין [גוטען] צושטאנד אדער לאגע.

The athlete is now **in condition** to enter the race.

in confor'mity (אין קאנ־פאר'־מי־טי) ווערדליג, לויט, אין איינקלאנג מיט...; אום נאכצוקומען עפעס.

inconfor'mity *n.* (אינ־קאנ־פאר'־מי־טי) ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין אין איינקלאנג אדער איינשטימונג.

inconfu'table *a.* (אינ־קאנ־פיו'־טעבל) אונבעשטרייטבאר, וואס מען קען ניט בעווייזען אז עס איז ניט ריכטיג.

inconfu'tably *adv.* (אינ־קאנ־פיו'־טע־בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

incongea'lable *a.* (אינ־קאנ־דזשיע'־לעבל) וואס קען ניט פערקיהלט, געפרארען אדער פערגליווערט ווערען.

incongea'lableness *n.* (אינ־קאנ־דזשיע'־לעבל־נעס) אונפעהיגקייט צו ווערען פערקיהלט, געפרארען אדער פערגליווערט.

incongen'nial *a.* (אינ־קאנ־דזשי'־ני־על) ניט עהנליך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, ניט פערוואנדט.

incongenial'ity *n.* (אינ־קאנ־דזשי־ני־על'־אי־טי) אונעהנליכקייט, ניט צוגעפאסטקייט, דאס זיין ניט פערוואנדט.

incon'gruence *n.* (אינ-קאנ'-גרו-ענס) ז. *incongruity*

incon'gruent *a.* (אינ-קאנ'-גרו-ענט) ז. *incongruous*

incongru'ity *n.* (אינ-קאנ-גרו'-אי-טי) אונשיקליכקייט, ניט-קלעפּיגקייט, ניט-פּאַסיגקייט; אונהאַרמאָניע; דאָס זיין אַהן צוזאַמענהאַנג, דאָס זיין ניט פערבונדען [ווענען טיילען פון עפּעס].

incongru'ity of speech (אינ-קאנ-גרו'-אי-טי אָוו ספּיעטש) דאָס ריידען אַהן אַ צוזאַמענהאַנג, דאָס ניט קלעפּען זיך אַ וואָרט צו אַ וואָרט [אין ריידען].

incon'gruous *a.* (אינ-קאנ'-גרו-אַס) אונשיקליך, ניט-קלעפּיג, ניט צוזאַמענגעפּאַסט, ניט פערא‏ייניגט [ווענען טיילען פון עפּעס], ניט האַרמאָנירענד.

incon'gruously *adv.* (אינ-קאנ'-גרו-אַס-לי) אויף אַן אונגעשיקטען, ניט צוזאַמענגעפּאַסטען אָדער ניט האַרמאָנישען שטיינער; אַהן צוזאַמענהאַנג, ניט צוזאַמענגעבונדען.

incon'gruousness *n.* (אינ-קאנ'-גרו-אַס-נעס) ז. *incongruity*

inconnec'tion *n.* (אינ-קאַ-נעק'-שאַן) אונפערבונדענקייט, אונפעראייניגטקייט.

inconnex'ion *n.* (אינ-קאַ-נעק'-שאַן) ז. *inconnection*

incon'scient *a.* (אינ-קאנ'-שיענט) אונבעוואוסטזיניג.

incon'scious *a.* (אינ-קאנ'-שאַס) ז. *inconscient*

inconsec'utive *a.* (אינ-קאנ-סעק'-יו-טיוו) וואָס פאָלגט ניט אין דער ריכטיגער אָרדנונג, אונפעראייניגט.

inconsec'utiveness *n.* (אינ-קאנ-סעק'-יו-טיוו-נעס) דאָס ניט פאָלגען אין דער ריכטיגער אָרדנונג.

incon'sequence *n.* (אינ-קאנ'-סי-קהווענס) דאָס זיין ניט קאָנזעקווענט, אויסגעהאַלטען אָדער לאָגיש; עטוואָס וואָס איז ניט קאָנזעקווענט, ניט אויסגעהאַלטען אָדער ניט לאָגיש.

in con'sequence of (אין קאנ'-סי-קהווענס אָוו) אַלס אַ רעזולטאַט פון...; דורך...

incon'sequent *a.* (אינ-קאנ'-סי-קהווענט) ניט קאָנזעקווענט, ניט אויסגעהאַלטען, ניט לאָגיש.

inconsequen'tial *a.* (אינ-קאנ-סי-קהווענ'-שעל) ניט קאָנזעקווענט, ניט אויסגעהאַלטען, ניט לאָגיש; ניט וויכטיג, וואָס האָט ניט קיין ווערטה.

inconsequential'ity *n.* (אינ-קאנ-סי-קהווענ-שי-על'-אי-טי) דאָס זיין ניט קאָנזעקווענט, ניט אויסגעהאַלטען אָדער אונלאָגיש; עטוואָס וואָס איז ניט קאָנזעקווענט אָדער ניט לאָגיש; עטוואָס וואָס איז ניט וויכטיג אָדער וואָס האָט ניט קיין ווערטה.

inconsequen'tially *adv.* (אינ-קאנ-סי-קהווענ'-שעל-אי) ז. *inconsequently*

incon'sequently *adv.* (אינ-קאנ'-סי-קהווענט-לי) אויף אַ ניט קאָנזעקווענטען, ניט אויסגעהאַלטענעם אָדער אונלאָגישען שטייגער.

incon'sequentness *n.* (אינ-קאנ'-סי-קהווענט-נעס) ז. *inconsequence*

inconsid'erable *a.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-עבל) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

inconsid'erableness *n.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-עבל-נעס) אונוויכטיגקייט; דאָס זיין אונבעדייטענד.

inconsid'erably *adv.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-ע-בלי) אונבעדייטענד, אונוויכטיג, זעהר ווייניג, זעהר קליין.

inconsid'erate *a.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-אייט) ניט בעטראַכט, אונאיבערלעגט, נאַכלעסיג, אונפאַרזיכטיג.

inconsid'erately *adv.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-אייט-לי) אונבעטראַכט, אַהן איבערלעגונג, נאַכלעסיג, אונפאַרזיכטיג.

inconsid'erateness *n.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-אייט-נעס) אונבעדראַכטזאַמקייט, אונאיבערלעגטקייט, נאַכלעסיגקייט, אונפאַרזיכטיגקייט.

inconsidera'tion *n.* (אינ-קאנ-סיד-ע-ריי'-שאַן) אונבעטראַכטקייט, אונאיבערלעגטקייט, נאַכלעסיגקייט, אונפאַרזיכטיגקייט; עטוואָס וואָס ווערט געטהאַן אַהן איבערלעגונג און ניט נעהמענדיג אין אַנבעטראַכט קיין זאַך.

in considera'tion of (אין קאנ-סיד-ע-ריי'-שאַן אָוו) אין אַנבעטראַכט..., נעהמענדיג אין אַנבעטראַכט.

inconsis'tence *n.* (אינ-קאנ-סיס'-טענס) ז. *inconsistency*

inconsis'tency *n.* (אינ-קאנ-סיס'-טענ-סי) אונאיינשטימיגקייט, אונפעראייינבאַרקייט; דאָס זיין ניט קאָנזעקווענט, ניט אויסגעהאַלטען אָדער ניט אין איינקלאַנג; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט.

inconsis'tent *n.* (אינ-קאנ-סיס'-טענט) אונאיינשטימיג, ניט אין איינקלאַנג, ניט אויסגעהאַלטען, ניט קאָנזעקווענט; אונבעשטענדיג, פערענדערליך.

inconsis'tently *adv.* (אינ-קאנ-סיס'-טענט-לי) ניט איינשטימיג, ניט אין איינקלאַנג, אויף אַ ניט קאָנזעקווענטען אָדער ניט אויסגעהאַלטענעם שטייגער; אויף אַן אונבעשטענדיגען אָדער פערענדערליכען אופן.

inconso'lable *a.* (אינ-קאנ-סאָו'-לעבל) אונטרייסטבאַר, וואָס קען זיך ניט טרייסטען.

inconso'lableness *n.* (אינ-קאנ-סאָו'-לעבל-נעס) אונטרייסטבאַרקייט.

inconso'lably *adv.* (אינ-קאנ-סאָו'-לע-בלי) אַהן טרייסט, אונטרייסטבאַר.

incon'sonance *n.* (אינ-קאנ'-סאַ-נענס) דאָס זיין ניט אין איינקלאַנג, אין ווידערשפּרוך, אונאיינשטימיג אָדער ניט האַרמאָנירענד.

incon'sonancy *n.* (אינ-קאנ'-סאַ-נענ-סי) ז. *inconsonance*

incon'sonant *a.* (אינ-קאנ'-סאַ-נענט) ניט איבעראיינשטימענד, ווידערשפּרעכענד, ניט האַרמאָנירענד.

incon'sonantly *adv.* (אינ-קאנ'-סאַ-נענט-לי) אונאיינשטימענד, ניט האַרמאָנירענד, ווידערשפּרעכענד.

inconspic'uous *a.* (אינ-קאנ-ספּיק'-יו-אַס) אונבעמערקליך, וואָס קען ניט בעמערקט ווערען.

inconspic'uously *adv.* (אינ-קאנ-ספּיק'-יו-אַס-לי) אויף אַן אונבעמערקליכען אופן.

inconspic'uousness *n.* (אינ-קאנ-ספּיק'-יו-אַס-נעס) אונבעמערקבאַרקייט.

incon'stancy *n.* (אינ-קאנ'-סטענ-סי) אונבעשטענדיגקייט; פערענדערליכקייט; אונגלייכהייט, פערשיעדענהייט.

incon'stant *a.* (אינ-קאנ'-סטענט) אונבעשטענדיג; פערענדערליך.

incon'stantly *adv.* (אינ-קאנ'-סטענט-לי) מיט אונבעשטענדיגקייט; פערענדערליך.

inconstruc'tible *a.* (אינ-קאנ-סטראַק'-טיבל) וואָס קען ניט קאָנסטרואירט ווערען.

inconsu'mable *a.* (אינ-קאנ-סיו'-מעבל) אונפערצעהרבאַר, וואָס קען ניט פערצעהרט ווערען; אונפערברענבאַר.

inconsu'mably *adv.* (אינ-קאנ-סיו'-מע-בלי) אַזוי אַז מען זאָל עס ניט קענען פערצעהרען אָדער פערברענען.

inconsum'mate *a.* (אינ-קאנ-סאַמ'-אייט) אונפערענדיגט, אונפאָלקאָמען.

inconsum'mateness *n.* (אינ-קאנ-סאַמ'-אייט-נעס) דאָס זיין אונפאָלקאָמען אָדער ניט פערענדיגט.

incontam'inate *a.* (אינ-קאנ-טעמ'-אי-נייט) אונבעפלעקט; ריין.

incontam'inateness *n.* (אינ-קאנ-טעמ'-אי-נייט-נעס) אונבעפלעקטקייט; ריינקייט.

incontestabil'ity *n.* (אינ-קאנ-טעס-טע-ביל'-אי-טי) אונבעשטרייטבאַרקייט.

incontes'table *a.* (אינ-קאנ-טעס'-טעבל) אונבעשטרייטבאַר, וואָס איז ניט צו בעשטרייטען; זיכער, אַהן צווייפעל.

incontes'tableness *n.* (אינ-קאנ-טעס'-טעבל-נעס) אונבעשטרייטבאַרקייט.

incontes'tably *adv.* (אינ-קאנ-טעס'-טע-בלי) אויף אַן אונבעשטרייטבאַרען אופן.

incontig'uous *a.* (אינ-קאנ-טיג'-יו-אַס) וואָס בעריהרט ניט; וואָס איז אַבגעזונדערט.

incontig'uously *adv.* (אינ-קאנ-טיג'-יו-אַס-לי) ניט בעריהרענדיג, אַבגעזונדערט.

incon'tinence *n.* (אינ-קאנ'-טי-נענס) ניט איינגעהאַלטענקייט; ניט איינגעהאַלטענקייט אין עסען, אין געשלעכטס-לעבען א. ד. ג.; אין מעדיצין — די אונפעהיגקייט פון געוויסע אָרגאַנען צוריקצוהאַלטען די נאַטירליכע אַבזונדערונגען [ווי אורין א. ד. ג.].

incon'tinency *n.* (אינ-קאנ'-טי-נענ-סי) ז. *incontinence*

incon'tinent *a. and n.* (אינ-קאנ'-טי-נענט) ניט איינגעהאַלטען; אונמעסיג אָדער ניט איינגעהאַלטען אין עסען, טרינקען, געשלעכטס-לעבען א. ד. ג.; אין מעדיצין — וואָס האָט ניט די פעהיגקייט צוריקצוהאַלטען די נאַטירליכע אַבזונדערונגען [ווענען געוויסע אָרגאַנען פון קערפּער]; אַ ניט-איינגעהאַלטענער.

incon'tinently *adv.* (אינ-קאנ'-טי-נענט-לי) אויף אַ ניט איינגעהאַלטענעם אופן; אַהן איינגעהאַלטענקייט אין געשלעכטס-לעבען, אין עסען, טרינקען א. ד. ג; אַהן צוריקהאַלטונג; ניט אַבלעגענדיג; באַלד.

incontrol'lable *a.* (אינ-קאנ-טראָו'-לעבל) אונקאָנטראָלירבאַר, וואָס קען ניט קאָנטראָלירט ווערען.

incontrovertibil'ity *n.* (אינ-קאנ-טראַ-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) אונבעשטרייטבאַרקייט.

incontrover'tible *a.* (אינ-קאנ-טראַ-וואיר'-טיבל) אונבעשטרייטבאַר, אונווידערשפּרעכליך.

incontrover'tibly *adv.* (אינ-קאנ-טראַ-וואיר'-טי-בלי) אויף אַן אונבעשטרייטבאַרען אופן.

inconve'nience *n. and v.* (אינ-קאנ-ווי'-ניענס) אונבעקוועמליכקייט, לעסטיגקייט; אונאַנגענעהמליכקייט; מאַכען אונבעקוועם, בעלעסטיגען; שטעלען אין פערלעגענהייט.

inconve'nient *a.* (אין-קאַן-ווי'-ניענט) אונבעקוועם; לעסטיג; בעשווערליך; הינדערליך.

inconve'niently *adv.* (אין-קאַן-ווי'-ניענט-לי) אויף אַן אונבעקוועמען אופן; אויף אַ בעשווערליכען אדער הינדערליכען אופן.

inconver'sable *a.* (אין-קאַן-וואיר'-סעבל) ניט ריידעוודיג, ניט געזעלשאַפטליך; צוריקגעהאַלטען.

incon'versant *a.* (אין-קאַן'-וואיר-סענט) וואָס איז ניט בעקאַנט מיט...

inconvertibil'ity *n.* (אין-קאַן-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) אונפערוואַנדעלבאַרקייט; אונפערענדערליכקייט; דאָס ניט קענען פערביטען אדער אויסגעביטען ווערען אויף עטוואָס אַנדערש.

inconver'tible *a.* (אין-קאַן-וואיר'-טיבל) וואָס קען ניט פערוואַנדעלט ווערען; אונפערענדערליך; וואָס קען ניט אויסגעביטען ווערען אויף עטוואָס אַנדערש.

inconver'tibleness *n.* (אין-קאַן-וואיר'-טיבל-נעס) ז. *inconvertibility*

inconver'tibly *adv.* (אין-קאַן-וואיר'-טי-בלי) אויף אַן אופן וואָס קען ניט פערוואַנדעלט אדער פערענדערט ווערען.

inconvin'cible *a.* (אין-קאַן-ווינ'-סיבל) וואָס קען ניט איבערצייגט ווערען.

inconvin'cibly *adv.* (אין-קאַן-ווינ'-סי-בלי) ניט לאָזענדיג זיך איבערצייגען.

incor'porable *a.* (אין-קאָהר'-פּאָ-רעבל) וואָס קען אינקאָרפּאָרירט ווערען, וואָס קען פעראייניגט אדער פערבונדען ווערען.

incor'porate *v. and a.* (אין-קאָהר'-פּאָ-רייט) אינקאָרפּאָרירען, פעראייניגען פערשיעדענע עלעמענטען אין איין קערפּערשאַפט; זיך פעראייניגען אדער פערבינדען מיט אַן אַנדער מאַסע אדער קערפּערשאַפט; אריינגעהמען אין עפּעס; זיך פערבינדען אין אַ געזעלשאַפט, וואָס איז אַנערקענט פון געזעץ, מיט ספּעציעלע פונקציאָנען, רעכטען און פּפליכטען; פערקערפּערען, צוגעבען אַ מאַטעריעלע פאָרם צו עפּעס; אינקאָרפּאָרירט, פעראייניגט אין אַ קערפּערשאַפט; אויסגעמישט, צוזאַמענגעבונדען; ניט קערפּערליך, אונמאַטעריעל.

incorpora'tion *n.* (אין-קאָהר-פּאָ-ריי'-שאַן) דאָס אינקאָרפּאָרירען אדער דאָס זיין אינקאָרפּאָרירט; דאָס פעראייניגען פערשיעדענע עלעמענטען אין איין מאַסע אדער קערפּערשאַפט; דאָס פעראייניגען זיך מיט אַן אַנדער מאַסע אדער קערפּערשאַפט; די אויסבילדונג אדער עקזיסטענץ פון אַ געזעצליך אַנערקענטער געזעלשאַפט מיט ספּעציעלע צוועקען, רעכטע און פּפליכטען; די פערקערפּערונג פון עפּעס.

incor'porator *n.* (אין-קאָהר'-פּאָ-ריי-טאָר) איינער וואָס בילדעט אַ קאָרפּאָראַציאָן; איינער פון די ערשטע מיטגליעדער פון אַן אינקאָרפּאָרירטער קערפּערשאַפט.

incorpo'real *a. and n.* (אין-קאָהר-פּאָ'-ריעל) ניט קערפּערליך, ניט מאַטעריעל; וואָס בעשטעהט ניט פון מאַטעריע; וואָס מען קען ניט פיהלען מיט די חושים; אַ ניט מאַטעריעלע זאַך.

incorpo'realism *n.* (אין-קאָהר-פּאָ'-רי-על-איזם) דאָס זיין ניט קערפּערליך אדער ניט מאַטעריעל; דאָס בעשטעהן ניט פון מאַטעריע; אַן אונקערפּערליכע עקזיסטענץ.

incorpo'realist *n.* (אין-קאָהר-פּאָ'-רי-על-איסט) איינער וואָס גלויבט אין אַ ניט קערפּערליכער אדער גייסטיגער עקזיסטענץ.

incorporeal'ity *n.* (אין-קאָהר-פּאָ-רי-על'-אי-טי) ז. *incorporeity*

incorpo'really *adv.* (אין-קאָהר-פּאָ'-רי-על-אי) אויף אַן אונקערפּערליכען אופן; ניט מאַטעריעל, ניט בעשטעהענד פון מאַטעריע.

incorpore'ity *n.* (אין-קאָהר-פּאָ-רי'-אי-טי) דאָס זיין ניט קערפּערליך אדער ניט מאַטעריעל; אַן אונקערפּערליכע עקזיסטענץ.

incorrect' *a.* (אין-קאָ-רעקט') אונקאָרעקט, ניט ריכטיג, פעהלערהאַפט; אונאַנשטענדיג; ניט אַקוראַט.

incorrect'ly *adv.* (אין-קאָ-רעקט'-לי) אויף אַן אונקאָרעקטען שטייגער; מיט פעהלערען.

incorrect'ness *n.* (אין-קאָ-רעקט'-נעס) אונקאָרעקטקייט; אונריכטיגקייט, פעהלערהאַפטיגקייט.

incorrespon'dence *n.* (אין-קאָר-ע-ספּאַנ'-דענס) די ניט צוגעפּאַסטקייט; דאָס זיין ניט פּראָפּאָרציאָנעל.

incorrespon'dency *n.* (אין-קאָר-ע-ספּאַנ'-דען-סי) ז. *incorrespondence*

incorrespon'ding *a.* (אין-קאָר-ע-ספּאַנ'-דינג) ניט צופּאַסענד, ניט זייענדיג פּראָפּאָרציאָנעל.

incorrigibil'ity *n.* (אין-קאָר-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) אונפערבעסערליכקייט.

incor'rigible *a. and n.* (אין-קאָר'-אי-דזשיבל) אונפערבעסערליך, אונפעהיג פערבעסערט צו ווערען; איינער, וועלכער קען זיך ניט בעסערען.

incor'rigibleness *n.* (אין-קאָר'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *incorrigibility*

incor'rigibly *adv.* (אין-קאָר'-אי-דזשי-בלי) אויף אַן אופן וואָס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען.

incorro'dible *a.* (אין-קאָ-ראָ'-דיבל) אונצופרעסליך, וואָס קען ניט צופרעסען ווערען.

incorrupt' *a.* (אין-קאָ-ראַפּט') אונפערדאָרבען, ריין, עהרליך; אונבעשטעכליך, וואָס נעהמט ניט קיין שוחד.

incorruptibil'ity *n.* (אין-קאָ-ראַפּ-טי-ביל'-אי-טי) אונפערדערבליכקייט; אונבעשטעכליכקייט.

incorrup'tible *a.* (אין-קאָ-ראַפּ'-טיבל) אונפערדערבליך; אונבעשטעכליך.

incorrup'tibleness *n.* (אין-קאָ-ראַפּ'-טיבל-נעס) ז. *incorruptibility*

incorrup'tibly *adv.* (אין-קאָ-ראַפּ'-טי-בלי) אויף אַן אונפערדערבליכען אופן; ניט נעהמענדיג קיין שוחד.

incorrup'tion *n.* (אין-קאָ-ראַפּ'-שאַן) אונפערדערבליכקייט; דאָס זיין אונפערדערבליך.

incorrupt'ly *adv.* (אין-קאָ-ראַפּט'-לי) ניט פערדאָרבען; ריין; עהרליך; ניט נעהמענדיג קיין שוחד.

incorrupt'ness *n.* (אין-קאָ-ראַפּט'-נעס) אונפערדאָרבענהייט, ריינהייט, עהרליכקייט.

in course (אין קאָורס) אין דער ריכטיגער אדער געוועהנליכער אָרדנונג.

in course of (אין קאָורס אָוו) אין גאַנג פון עפּעס; אין משך פון דעם פּראָצעס.

incras'sate *v. and a.* (אין-קרעס'-סייט) פערדיקען; געדיכט מאַכען; ווערען דיקער אדער געדיכטער; וואָס איז געוואָרען דיקער אדער געדיכטער; פעט געוואָרען; דיק.

incras'sated *a.* (אין-קרעס'-איי-טעד) געמאַכט דיק.

incrassa'tion *n.* (אין-קרע-סיי'-שאַן) די פערדיקונג; דאָס ווערען דיק.

incras'sative *a. and n.* (אין-קרעס'-ע-טיוו) פערדיקענד; דאָס וואָס מאַכט דיק.

increa'sable *a.* (אין-קריע'-סעבל) וואָס קען פערמעהרט אדער פערגרעסערט ווערען.

increa'sableness *n.* (אין-קריע'-סעבל-נעס) די פערמעהרבאַרקייט.

increase' *v.* (אין-קריעס') צוקומען, צוּוואַקסען, זיך פערמעהרען; פערמעהרען, פערגרעסערען.

in'crease *n.* (אינ'-קריעס) דאָס צוקומען, די צוּוואַקסונג, די פערמעהרונג, די פערגרעסערונג; פּרוכט, ערטראַג; אין אַסטראָנאָמיע — די צייט ווען די לבנה פערגרעסערט זיך.

increa'ser *n.* (אין-קריע'-סער) אַ פערמעהרער.

increa'singly *adv.* (אין-קריע'-סינג-לי) פערמעהרענדיג, פערגרעסערענדיג.
The day is proving increasingly hot.

increa'sing mo'tion (אין-קריע'-סינג מאָו'-שאַן) אין פיזיק — אַ בעוועגונג וואָס איהר שנעלקייט ווערט אימער גרעסער.

in'create *a.* (אינ'-קרי-אייט) אונערשאַפען; וואָס איז ניט בעשאַפען געוואָרען.

incredibil'ity *n.* (אין-קרעד-אי-ביל'-אי-טי) אונגלויבליכקייט; עפּעס וואָס איז אונגלויבליך.

incred'ible *a.* (אין-קרעד'-איבל) אונגלויבליך.

incred'ibleness *n.* (אין-קרעד'-איבל-נעס) ז. *incredibility*

incred'ibly *adv.* (אין-קרעד'-אי-בלי) אויף אַן אונגלויבליכען אופן.

incredu'lity *n.* (אין-קרי-דיו'-לי-טי) אונגלויבינקייט; דאָס ניט גלויבען אין עפּעס; סקעפּטיציזם.

incred'ulous *a.* (אין-קרעד'-יו-לאַס) אונגלויביג, שווער-גלויביג; סקעפּטיש.

incred'ulously *adv.* (אין-קרעד'-יו-לאַס-לי) אויף אַ סקעפּטישען אופן; מיט אונגלויבינקייט.

incred'ulousness *n.* (אין-קרעד'-יו-לאַס-נעס) ז. *incredulity*

increma'tion *n.* (אין-קרי-מיי'-שאַן) פערברענונג.

in'crement *n.* (אינ'-קרי-מענט) צוּוואַקס, פערמעהרונג, פערגרעסערונג; צונאַהמע, צוזאַץ.

incremen'tal *a.* (אין-קרי-מענ'-טעל) וואָס איז שייך צו פערמעהרונג, פערגרעסערונג אדער צוזאַץ.

incres'cent *a.* (אין-קרעס'-ענט) וואַקסענד; וואָס פערגרעסערט זיך [בנוגע צו דער לבנה].

incrim'inate *v.* (אין-קרימ'-אי-נייט) בעשולדיגען אין אַ פערברעכען.

incrimina'tion *n.* (אין-קרים-אי-ניי'-שאַן) דאָס בעשולדיגען אין אַ פערברעכען; דאָס אַנטייל-נעהמען אין אַ פערברעכען.

incrust' *v.* (אין-קראַסט') איבערציהען, בעדעקען [מיט שימעל, מיט אַ קאָרע]; אין מאָזאַאיק — אריינזעצען אדער אריינקלעפּען שטיינדלעך אדער אַנ-

דערע זאכען, כדי צו שאפען א בילד אדער פיגור.

incrus'tate *a.* (אינ-קראס'-טייט) איבערגעצויגען, בעדעקט [מיט שימעל, מיט א קארע א. ד. ג.]; אריינגעזעצט אדער אריינגעקלעפט [ווי שטיינדלעך אין א מאזאאישער פיגור].

incrusta'tion *n.* (אינ-קראס-טיי'-שאן) איבערצוג, א קארע; אן אריינגעזעצטע אדער אריינגעקלעפטע זאך [ווי א שטיינדעל אין א מאזאאישער פיגור].

incrust'ment *n.* (אינ-קראסט'-מענט) ז. *incrustation*

in'cubate *v.* (אינ'-קיו-בייט) זיצען אויף אייער, בריהען; אין מעדיצין — דורכגעהן די אינקובאציאן. ז. *incubation*

incuba'tion *n.* (אינ-קיו-ביי'-שאן) דאס זיצען אויף אייער, דאס בריהען; אין מעדיצין — די אינקובאציאנס-צייט [די צייט ווען אין ארגאניזם געהען אריין מיקראבען פון אן אנשטעקינער קראנקהייט ביז דיעזע קראנקהייט ווייזט זיך ארויס]; דאס ליעגען אינוועניג; דאס שלאפען אין א טעמפעל, כדי צו בעקומען די השפעה פון גאט [ווי ביי די אלטע גריכען].

in'cubator *n.* (אינ'-קיו-ביי-טאר) א פויגעל וואס בריהט אויס אייער; א בריה-מאשין [צום אויסבריהען אייער].

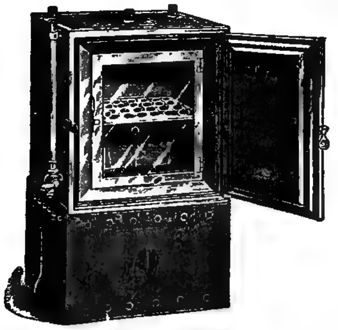

Incubator

incu'batory *a.* (אינ-קיו'-בע-טא-רי) וואס דיענט אדער געהערט צום בריהען.

in'cubus *a.* (אינ'-קיו-באס) א קאשמאר [זעהר א שווערער און אונרוהיגער שלאף מיט שוידערליכע חלומות]; אן אינקובוס, א שד, וועגען וועלכען מען האט געגליובט אז ער קומט צום מענשען אין שלאף און איז די אורזאכע פון א קאשמאר; א שווערע לאסט, א שטיין אויף'ן הארצען.

in cuer'po (אין קהווער'-פאו) אהן אן אויבערשטע בגד; אין די תחתונים; נאקעט, ניט בעשיצט.

incul'cate *v.* (אינ-קאל'-קייט) לערנען מיט איינעם און איינ'חזר'ען מיט איהם; איינקריצען איינעם אין זכרון.

The school aims to inculcate habits of industry.

inculca'tion *n.* (אינ-קאל-קיי'-שאן) דאס איינ'חזר'ען, דאס איינקריצען אין זכרון דורך אפטען חזר'ען.

incul'cator *n.* (אינ-קאל'-קיי-טאר) איינער וואס חזר'ט כסדר איינע און דיעזעלבע זאך, כדי זי זאל זיך איינקריצען אין זכרון.

incul'pable *a.* (אינ-קאל'-פעבל) וואס פערדיענט ניט קיין שטראף אדער פארוואורף; וועמען מען קען ניט טאדלען.

incul'pableness *n.* (אינ-קאל'-פעבל-נעס) דאס ניט פערדיענען קיין שטראף, פארוואורף אדער טאדעל.

incul'pably *adv.* (אינ-קאל'-פע-בלי) ניט פערדיענענדיג קיין שטראף אדער טאדעל.

incul'pate *v.* (אינ-קאל'-פייט) בעשולדיגען; טאדלען; מאכען פארווירפע.

inculpa'tion *n.* (אינ-קאל-פיי'-שאן) טאדלונג; דאס מאכען פארווירפע; בעשולדיגונג.

incul'patory *a.* (אינ-קאל'-פע-טא-רי) וואס האט א נייגונג צוווארפען א שולד אדער צו טאדלען; בעשולדיגענד, טאדלענד.

The prosecution presented strong inculpatory evidence.

incultiva'tion *n.* (אינ-קאל-טי-וויי'-שאן) דאס זיין אונבעארבייט, דאס זיין וויסט.

incum'bency *n.* (אינ-קאמ'-בענ-סי) דאס האלטען א קירכליכע שטעלע; דאס זיין אין א קירכליכען אמט.

incum'bent *a. and n.* (אינ-קאמ'-בענט) ארויפגעלעגט, אויסגעלעגט; וואס איז אויסגעלעגט איבער עפעס, האלטענדיג זיך נור אין איין פונקט [ווי די האר וואס איז אויסגעלעגט אויף'ן קאפ]; ארויפגעלעגט אלס א פפליכט; איינער וואס פערנעהמט אן אמט; איינער וואס האלט אן א שטעלע.

incum'ber *v.* (אינ-קאמ'-בער) ז. *encumber*

incum'brance *n.* (אינ-קאמ'-ברענס) ז. *encumbrance*

incunab'ula *n.* (אינ-קיו-נעב'-יו-לא) דער ארט, אין וועלכען א זאך האט בעקומען איהר ערשטע ענטוויקלונג; דער אנהויב, די ענטשטעהונג פון עפעס; דער ארט וואו מען קולטיווירט אדער האדעוועט עופות; אין ביבליאגראפיע — די ביכער, וועלכע זיינען אבגעדרוקט געווארען גלייך ווי מען האט ערפונדען בוכדרוקעריי, ספעציעל די ביכער, וועלכע זיינען ערשיענען ביז'ן יאהר 1500.

incur' *v.* (אינ-קויר') צוציהען אדער ארויפציהען אויף זיך; ארויפברייגנען אויף זיך [אן אונאנגענעהמליכקייט, א צרה].

incurabil'ity *n.* (אינ-קיור-ע-ביל'-אי-טי) אונהיילבארקייט, אונקורירבארקייט.

incur'able *a. and n.* (אינ-קיור'-עבל) אונהיילבאר, אונקורירבאר; וואס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען; אן אונהיילבארער חולה.

incur'ableness *n.* (אינ-קיור'-עבל-נעס) ז. *incurability*

incur'ably *adv.* (אינ-קיור'-ע-בלי) אויף אן אונהיילבארען אופן.

incurios'ity *n.* (אינ-קיו-רי-אס'-אי-טי) מאנגעל אין נייגיערינקייט; גלייכגילטינקייט.

incu'rious *a.* (אינ-קיו'-רי-אס) ניט נייגיעריג, גלייכגילטיג, אינדיפערענט; ניט פעראינטערעסירט.

incu'riously *adv.* (אינ-קיו'-רי-אס-לי) אויף אן אוננייגיעריגען אדער גלייכגילטיגען שטייגער.

incu'riousness *n.* (אינ-קיו'-רי-אס-נעס) ז. *incuriosity*

incur'sion *n.* (אינ-קויר'-שאן) דער אריינפאל, דער אריינברוך, דאס אריינרייסען זיך [ווי פון שונאים אין א לאנד].

incur'sionist *n.* (אינ-קויר'-שאנ-איסט) איינער וואס פאלט אריין אין אן ארט אונגעבעטענערהייד.

incur'sive *a.* (אינ-קויר'-סיוו) וואס ברעכט זיך אריין [ווי א שונא אין לאנד]; וואס מאכט אפטע אנפאלען; אגרעסיוו; פיינדליך.

incur'vate *v. and a.* (אינ-קויר'-ווייט) קרימען, בויגען; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

incurva'tion *n.* (אינ-קויר-וויי'-שאן) דאס קרימען, דאס בויגען; א קרימונג, א בויג; דאס זיין אויסגעבויגען; בויגזאמקייט.

incurve' *v.* (אינ-קוירוו') איינבויגען אדער פערקרימען נאך אינווענינ.

incur'vity *n.* (אינ-קויר'-ווי-טי) נעקרימטקייט, געבויגטקייט [נאך אינוועניג].

in'cus *n.* (אינ'-קאס) איינס פון די ביינדלעך פון אינוועניגסטען טייל פון אויער ביי זויג-טהיערע וואס זעהט אויס ווי א קאוואדלע [אמבאס].

incuse' *a. and n.* (אינ-קיוז') אויסגעשלאגען אדער אויסגעדריקט פון אינוועניג [ווי א שטעמפעל]; אזא איינדריקונג.

in'cut *a.* (אינ'-קאט) אריינגעשניטען; אריינגעזעצט אין אן אויסגעשניטענעם פלאץ [ווי אן אנמערקונג אין א בוך, וואס איז אבגעדרוקט ניט אויף דער זייט פון בלאט, נאר אין א לעדיגען ארט אין טעקסט גופא].

indart' *v.* (אינ-דארט') אריינפאלען, אריינפליהען [ווי א געווארפענער שטיין אדער ווי א פייל פון בויגען].

in days of old (אין דייז אוו אולד) אין די אמאליגע צייטען.

indebt'ed *a.* (אינ-דעט'-עד) פערשולדיגט, פערפפליכטעט, פערבונדען.

indebt'edness *n.* (אינ-דעט'-עד-נעס) פערבונדענקייט; פערשולדיגטקייט; דאנקשולדיגקייט.

indebt'ment *n.* (אינ-דעט'-מענט) ז. *indebtedness*

inde'cency *n.* (אינ-די'-סענ-סי) אונאנשטענדיגקייט; וואולגאריטעט; אן אונאנשטענדיגע, וואולגארע שפראך אדער אויפפיהרונג.

inde'cent *a.* (אינ-די'-סענט) אונאנשטענדיג; וואולגאר; געמיין; נידריג.

indecid'uous *a.* (אינ-די-סיד'-יו-אס) וואס פאלען ניט אראב, וואס בלייבען אלע מאל [ווי בלעטער פון געוויסע בוימער].

indeci'pherable *a.* (אינ-די-סאי'-פער-עבל) וואס מען קען ניט איבערלייענען; וואס קען ניט ערקלערט ווערען [ווי אן אונפערשטענדליכע שריפט].

indeci'sion *n.* (אינ-די-סיזש'-אן) אונענטשלאסענהייט; אונענטשיעדענהייט.

indeci'sive *a.* (אינ-די-סאי'-סיוו) ניט ענטשיידענד; אונענטשיידענד; אונענטשלאסען, שוואנקענד.

indeci'siveness *n.* (אינ-די-סאי'-סיוו-נעס) די אונפעהיגקייט צו ענטשיידען; אונענטשיעדענהייט; אן אונענטשיעדענער צושטאנד.

indecli'nable *a. and n.* (אינ-די-קלאי'-נעבל) אין גראמאטיק — אונדעקלינירבאר, וואס ווערט ניט אבגעענדערט [וועגען הויפטווערטער, אדיעקטיווען א. ז. וו., וועלכע ענדערען ניט זייערע ענדונגען אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע ווערטער]; אן אונדעקלינירבארווארט.

indecli'nably *adv.* (אינ-די-קלאי'-נע-

בלי) אונדעקליניררבאר, ניט ענדערענדיג די פארם אדער ענדונגען [ווענען הויפטווערטער, אדיעקטיוועז א. ז. וו.].

indecompo'sable *a.* (אינ-די-קאמ-פאו'-זעבל) אונצולעגבאר [וואס מען קען ניט צולעגען אויף טיילען].

indeco'rous *a.* (אינ-די-קאו'-ראס) אונאנשטענדיג.

indeco'rously *adv.* (אינ-די-קאו'-ראס-לי) אויף אן אונאנשטענדיגען אופן.

indeco'rousness *n.* (אינ-די-קאו'-ראס-נעס) אונאנשטענדיגקייט.

indeco'rum *n.* (אינ-די-קאו'-ראם) אונאנשטענדיגקייט.

indeed' *adv.* (אינ-דיעד') ווירקליך; פאקטיש; אין דער אמת'ען.

I am very glad, indeed, to hear this good news.

indefatigabil'ity *n.* (אינ-די-פעט-אי-גע-ביל'-אי-טי) אונערמידליכקייט; דאס ניט ווערען מיעד פון עפעס.

indefat'igable *a.* (אינ-די-פעט'-אי-געבל) אונערמידליך, וואס ווערט ניט מיעד.

indefat'igableness *n.* (אינ-די-פעט'-אי-געבל-נעס) ז. *indefatigability*

indefat'igably *adv.* (אינ-די-פעט'-אי-גע-בלי) אויף אן אונערמידליכען אופן.

indefeasibil'ity *n.* (אינ-די-פיע-זי-ביל'-אי-טי) אונצושטערבארקייט; דאס ניט קענען בטל ווערען.

indefea'sible *a.* (אינ-די-פיע'-זיבל) אונצושטערבאר, אונפערניכטבאר; וואס קען ניט אונטערגעהן אדער בטל ווערען.

indefea'sibleness *n.* (אינ-די-פיע'-זיבל-נעס) ז. *indefeasibility*

indefea'sibly *adv.* (אינ-די-פיע'-זי-בלי) אויף אן אונצושטערבארען שטייגער; אויף אן אופן וואס קען ניט אונטערגעהן אדער בטל ווערען.

indefectibil'ity *n.* (אינ-די-פעק-טי-ביל'-אי-טי) דאס וואס קען קיינמאל ניט אויפהערען; אונאויפהערליכקייט; אונפערגענגליכקייט.

indefec'tible *a.* (אינ-די-פעק'-טיבל) פריי פון פעהלער, אהן חסרונות; אונאויפהערליך; וואס קען ניט אונטערגעהן.

indefensibil'ity *n.* (אינ-די-פענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען פערטיידיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.

indefen'sible *a.* (אינ-די-פענ'-סיבל) וואס איז ניט צו פערטיידיגען; וואס מען קען ניט ענטשולדיגען.

indefen'sibly *adv.* (אינ-די-פענ'-סי-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט פערטיידיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.

indefi'nable *a.* (אינ-די-פאי'-נעבל) אונערקלערבאר, אונבעשטימבאר.

indefi'nably *adv.* (אינ-די-פאי'-נע-בלי) אויף אן אונערקלערבארען אדער אונבעשטימבארען אופן.

indef'inite *a.* (אינ-דעפ'-אי-ניט) אונבעשטימט; אונענטשיעדען; אונבעשרענקט, אונבעגרענצט; אונבעגרענצבאר.

indef'initely *adv.* (אינ-דעפ'-אי-ניט-לי) אויף אן אונבעשטימטען אדער אונבעגרענצטען שטייגער.

indef'initeness *n.* (אינ-דעפ'-אי-ניט-נעס) אונבעשטימטהייט; אונבעשרענקטקייט, אונבעגרענצקייט; אונבעגרענצבארקייט.

indefin'itive *a.* (אינ-די-פינ'-אי-טיוו) ז. *indefinite*

indeflec'tible *a.* (אינ-די-פלעק'-טיבל) וואס קען זיך ניט אבבויגען רעכטס אדער לינקס; וואס קען ניט אראבגעהן פון דרך הישר.

indehis'cent *a.* (אינ-די-היס'-ענט) אין באטאניק — וואס קען אליין זיך ניט פאנאנדערעפענען [ווענען פלאנצען־טייל־ען, ווי למשל, דער שטויב־בייטעל].

indelec'table *a.* (אינ-די-לעק'-טעבל) וואס איז אונאנגענעהם.

indelib'erate *a.* (אינ-די-ליב'-ע-רייט) ניט בעקלערט, אונאיבערלעגט.

indelib'erately *adv.* (אינ-די-ליב'-ע-רייט-לי) ניט געטראכטערהייד; אהן איבערלעגונג.

indelibil'ity *n.* (אינ-דעל-אי-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט ארויסצונעהמען אדער אויסצומעקען; דאס ניט קענען אויסגעמעקט ווערען.

indel'ible *a.* (אינ-דעל'-איבל) וואס מען קען ניט ארויסנעהמען אדער אויסמעקען.

indel'ibleness *n.* (אינ-דעל'-איבל-נעס) ז. *indelibility*

indel'ibly *adv.* (אינ-דעל'-אי-בלי) ניט צום אויסמעקען, ניט צום פערטיליגען.

indel'icacy *n.* (אינ-דעל'-אי-קע-סי) אונדעליקאטקייט, אונעדעלקייט, גראבקייט.

indel'icate *a.* (אינ-דעל'-אי-קייט) ניט דעליקאט, אונעדעל, אונפיין, גראב.

indel'icately *adv.* (אינ-דעל'-אי-קייט-לי) אויף אן אונעדעלען שטייגער; מיט גראבקייט.

indemnifica'tion *n.* (אינ-דעמ-ני-פי-קיי'-שאן) זיכערונג געגען שאדען; שאדען־ערזאץ, פערגיטיגונג [דער אומקעהר פאר א היזק].

indem'nify *v.* (אינ-דעמ'-ני-פאי) זיכערען געגען שאדען; אומקעהרען פאר א היזק; פערגיטיגען.

indemnitee' *n.* (אינ-דעמ-ני-טיע') איינער, וועמען מען פערזיכערט שאדען־ערזאץ.

indem'nitor *n.* (אינ-דעמ'-ני-טאר) איינער וואס פערזיכערט שאדען־ערזאץ.

indem'nity *n.* (אינ-דעמ'-ני-טי) זיכערונג געגען שאדען; שאדען־ערזאץ, ארויסצאהלונג פאר א שאדען; בעפרייאונג פון א שטראף; אמנעסטיע.

indemonstrabil'ity *n.* (אינ-די-מאנ-סטרע-ביל'-אי-טי) די אונבעווייזליכקייט; דאס ניט קענען בעוויזען ווערען.

indemon'strable *a.* (אינ-די-מאנ'-סטרעבל) אונבעווייזליך [וואס קען ניט בעוויזען ווערען].

indemon'strableness *n.* (אינ-די-מאנ'-סטרעבל-נעס) ז. *indemonstrability*

indeniza'tion *n.* (אינ-דענ-אי-זיי'-שאן) נאטוראליזאציאן, דאס מאכען אדער אנערקענען פאר א בירגער.

inden'izen *v.* (אינ-דענ'-איזן) נאטוראליזירען, מאכען פאר א בירגער.

indent' *v.* and *n.* (אינ-דענט') אויסשניידען צייהנדלעך, מאכען צייהנינ; פערקארבען; מאכען פגימות [ווי אין א מעסער]; בעצייכנען מיט א זיג־זאג־ליניע; אין דרוקעריי — אריינציהען א שורה [ווי אין אנהויב פון א פאראגראף]; שליסען א קאנטראקט, נעבען א געגענזייטיגע פערפפליכטונג; אבגעבען אין דער לעהרע מיט א קאנטראקט; אן איינשניט, א קארב; א קאנטראקט, א געגענזייטיגע פערפפליכטונג; א קופאן פון שטאאטס־שולדען, וואס די רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא האט ארויסגעלאזען נאך דער רעוואלוציאן.

indenta'tion *n.* (אינ-דענ-טיי'-שאן) אן איינשניט, אן אויסקארבונג; א צאהנשניט [א שניט ווי א קארב]; א זיג־זאג־ליניע.

inden'ted *a.* (אינ-דענ'-טעד) געצאקט, געקארבט; געמאכט מיט א זיג־זאג־ליניע; אויסגעשניטען ווי צייהנדלעך; אריינגעצויגען א שורה [ווי אין אנהויב פון א פאראגראף].

inden'tion *n.* (אינ-דענ'-שאן) די אריינציהונג פון א שורה [ווי אין אנהויב פון א פאראגראף]; דאס אויסקארבען, דאס אויסצאקען.

inden'ture *n.* and *v.* (אינ-דענ'-טשור) א פערטראג, אן אבמאך; א דאקומענט, א פאפיער; אבגעבען אין דער לעהרע מיט א קאנטראקט.

indepen'dence *n.* (אינ-די-פענ'-דענס) אונאבהענגינקייט; זעלבסטשטענדינקייט.

Indepen'dence Day (אינ-די-פענ'-דענס דיי) דער אונאבהענגינקייטס־טאג [דער 4טער יולי, דער יום־טוב וואס ווערט געפייערט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא צום אנדענקען פון דער ערקלערונג פון אונאבהענגינקייט פון ענגלאנד וואס איז פארגעקומען אין דיעזען טאג אין יאהר 1776].

indepen'dency *n.* (אינ-די-פענ'-דענ-סי) אונאבהענגינקייט; די לעהרען און פרינציפען פון די אינדעפענדענטען [א קריסטליכע סעקטע, וועלכע אנערקענט ניט קיין אויבערהערשונג איבער די קירכען, קיין בישאפליכע מאכט, און האלט, אז יעדע קירכליכע געמיינדע דארף זיין אונאבהענגיג אין איהרע האנדלונגען און אויפפיהרונגען, זייענדיג פעראנטווארטליך נור פאר יעזוס קריסטוס אליין].

indepen'dent *a.* and *n.* (אינ-די-פענ'-דענט) אונאבהענגיג; זעלבסטשטענדיג; וואהלהאבענד, רייך; אן אונאבהענגיגער, זעלבסטשטענדיגער מענש; איינער, וועלכער האלט זיך אונאבהענגיג פון וועלכער ניט איז פאליטישער פארטיי.

Indepen'dent *n.* (אינ-די-פענ'-דענט) איינער וואס בעלאנגט צו די אינדעפענדענטען. ז. *independency*

indepen'dentism *n.* (אינ-די-פענ'-דענ-טיזם) ז. *independency*

indepen'dently *adv.* (אינ-די-פענ'-דענט-לי) אויף אן אונאבהענגיגען אדער זעלבסטשטענדיגען שטיינער.

Indepen'dent Or'der of For'esters (אינ-די-פענ'-דענט אהר'-דער אוו פאר'-עס-טערז) אן אמעריקאנישער ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

Indepen'dent Or'der of Odd Fel'lows (אינ-די-פענ'-דענט אהר'-דער אוו אד פעל'-אוז) אן אמעריקאנישער ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

indep'recable *a.* (אינ-דעפ'-רי-קעבל) וואס לאזט זיך ניט אבווענדען דורך א בקשה.

indeprehen'sible *a.* (אינ-דעפ-רי-הענ'-סיבל) וואס איז ניט צום פערשטעהן; אונבעגרייפליך.

indescri'bable *a.* (אינ-דעס-קראי'-בעבל) אונבעשרייבליך.

indescri'bables *n.* (אינ-דעס-קראי'-בעבלז) תחתונים, הויזען.

indescri'bably *adv.* (אינ-דעס-קראי'-בע-בלי) אויף אן אונבעשרייבליכען אופן.

indestructibil'ity *n.* (אינ-די-סטראק-טי-ביל'-אי-טי) אונצושטערבארקייט; דאס ניט קענען פערניכטעט ווערען.

indestruc'tible *a.* (אינ-די-סטראק'-טיבל) אונצושטערבאר; וואס קען ניט פערניכטעט ווערען.

indestruc'tibleness *n.* (אינ-די-סטראק'-טיבל-נעס) ז. *indestructibility*

indestruc'tibly *adv.* (אינ-די-סטראק'-טי-בלי) אויף אן אונצושטערבארען אופן.

indeter'minable *a.* (אינ-די-טויר'-מי-נעבל) אונבעשטימבאר [וואס מען קען ניט בעשטימען].

indeter'minableness *n.* (אינ-די-טויר-מי-נעבל-נעס) אונבעשטימבארקייט; דאס ניט קענען בעשטימט ווערען אדער ערקלערט ווערען.

indeter'minably *adv.* (אינ-די-טויר'-מי-נע-בלי) אויף אן אונבעשטימבארען אופן.

indeter'minate *a.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט) אונבעשטימט, ניט געוויס.

indeter'minately *adv.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט-לי) אויף אן אונבעשטימטען אופן.

indeter'minateness *n.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט-נעס) אונבעשטימטהייט; אונענטשלאסענהייט.

indetermina'tion *n.* (אינ-די-טויר-מי-ניי'-שאן) אונבעשטימטהייט; אונענטשלאסענהייט.

indeter'mined *a.* (אינ-די-טויר'-מינד) אונבעשטימט; וואס קען ניט בעשטימט ווערען.

indeter'minism *n.* (אינ-די-טויר'-מי-ניזם) די לעהרע, אז כאטש דעם מענשען'ס ווילען איז אונטערגעווארפען אונטער די געזעצען פון נויטווענדיגקייט, דאך האט דער מענש אין א געוויסער מאס א פרייע בחירה.

indeter'minist *n.* (אינ-די-טויר'-מי-ניסט) אן אנהענגער פון דער לעהרע, אז כאטש דעם מענשען'ס ווילען איז אונטערגעווארפען אונטער די געזעצען פון נויטווענדיגקייט, דאך האט דער מענש אין א בעשטימטער מאס א פרייע בחירה.

indevo'tion *n.* (אינ-די-וואו'-שאן) ניט-פרומקייט; קאלטזיניגקייט.

indevout' *a.* (אינ-די-וואוט') אהן פרומער פערטיעפטקייט, אהן כונה.

in'dex *n. and v.* (אינ'-דעקס) אן אנצייגער; דאס וואס בעווייזט אדער צייגט אן [ווי די פיגור פון א האנד מיט אן אויסגעשטרעקטען פינגער ☛]; אן אינדעקס, אן אינהאלטס-פערצייכניס [תוכן הענינים]; אין אנאטאמיע — דער צייגע-פינגער [אצבע]; דער מיטלער און לענגסטער פינגער-אהנליכער טייל פון פליגעל ביי א פויגעל; אין מאטעמאטיק — דער עקספאנענט אדער כפל-אנצייגער [ז. *exponent*]; מאכען אן אינדעקס אדער אינהאלטס-פערצייכניס צו א בוך.

in'dex-dig'it *n.* (אינ'-דעקס-דידזש'-איט) ז. *index-finger*

in'dexer *n.* (אינ'-דעקס-ער) איינער וואס מאכט אן אינהאלטס-פערצייכניס.

In'dex Expurgato'rius (אינ'-דעקס עקס-פויר-גע-טאו'-רי-אס) א פערצייכניס פון ביכער וואס זיינען פערבאטען פון פאפסט.

in'dex-fin'ger *n.* (אינ'-דעקס-פינ'-גער) דער צייגע-פינגער, דער פינגער מיט וועלכען מען ווייזט אן [אצבע].

in'dex-hand *n.* (אינ'-דעקס-הענד) דער צייגער פון א זייגער אדער פון אן אנדער מעכאניזם.

index'ical *a.* (אינ-דעק'-סי-קעל) וואס איז שייך צו אן אנצייגער אדער אינהאלטס-פערצייכניס; וואס דיענט אדער ווערט בענוצט אלס אנצייגער.

index'ically *adv.* (אינ-דעק'-סי-קעל-אי) ווי אן אנצייגער; אויף'ן אופן פון אן אינהאלטס-פערצייכניס. ז. *index*

indexter'ity *n.* (אינ-דעקס-טער'-אי-טי) אונגעשיקטהייט.

ind'fine *n.* (איינד'-פאין) איינע פון די גרופען, אין וועלכע די פארצייטיגע אירלענדישע שבטים פלעגען איינגעטיילט ווערען.

In'dia chi'na (אינ'-די-א טשאי'-נע) אינדישע [אדער כינעזישע] פארצעליי.

In'dia ink (אינ'-די-א אינק) טוש [אזא שווארצער זארט טינט וואס ווערט בענוצט צום צייכנען].

In'diaman *n.* (אינ'-די-א-מען) א גרויסע שיף פאר דעם האנדעל מיט אינדיען.

In'dian *a., n. and v.* (אינ'-די-ען) וואס איז שייך צו אסט אדער וועסט-אינדיען; געמאכט פון אינדישע קארן אדער קוקורוזע; אן אמעריקאנישער אינדיאנער; אן אינדוס [איינער וואס בעלאנגט צו דער אסט אדער וועסט-אינדישער ראסע]; אן אייראפעער וועלכער לעבט אין אסט-אינדיען; די שפראך פון די אמעריקאנישע אינדיאנער; לעבען ווי אן אינדיאנער.

In'dian ar'row (אינ'-די-ען ער'-או) א מין אמעריקאנער קוסט מיט געלבע בליטהען און לאנגליכע טונקעל-רויטע יאגדעס.

In'dian bay (אינ'-די-ען ביי) דער אינדישער לארבער-בוים.

In'dian blue (אינ'-די-ען בלו) ז. *indigo*

In'dian clubs (אינ'-די-ען קלאבז) אזא זארט שווערע פלעקלעך וואס האבען די פארם פון פלעשלעך [בענוצט אין מאכען גימנאסטיקע].

Indian Club

In'dian corn (אינ'-די-ען קאהרן) מאאיס, טערקישע ווייץ, קוקורוזע.

In'dian file (אינ'-די-ען פאיל) א רייהע ווי פון אמעריקאנישע אינדיאנער וועלכע געהען איינציגווייז איינער הינטער דעם אנדערען.

In'dian grass (אינ'-די-ען גרעס) א מין שווארצער הירזש.

In'dian hemp (אינ'-די-ען העמפ) אסט-אינדישע קאנאפליע [האנף].

In'dian ink (אינ'-די-ען אינק) ז. *India ink*

In'dian oak (אינ'-די-ען אוק) דער טעק-בוים אדער אינדישער דעמב.

In'dian ox (אינ'-די-ען אקס) דער זעבו [א גרויסער אקס פון אסט-אינדיען מיט א מין הארב אויף דער פאדערשטער זייט פון רוקען].

In'dian red (אינ'-די-ען רעד) אזא רויטע ערד [ווערט בענוצט צו מאכען פארב].

In'dian reserva'tion (אינ'-די-ען רעז-איר-ווי'-שאן) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א טראקט לאנד, וואס איז בעשטימט אלס אויפהאלטונגס-פלאץ פאר די אינדיאנער און אלס זייער איינענטום.

In'dian sum'mer (אינ'-די-ען סאמ'-ער) אינדיאנער זומער [א פאר וואכען אין מיטען סעפטעמבער ווען דאס וועטער איז ווארעם און שטיל].

In'dian tobac'co (אינ'-די-ען טא-בעק'-או) אינדישער טאבאק.

Indian Tobacco

In'dian tur'nip (אינ'-די-ען טויר'-ניפ) א צפון-אמעריקאנער פלאנצע מיט א ווארצעל וואס האט א שארפען זויליכען טעם ווי א ריב.

Indian Turnip

In'dian yel'low (אינ'-די-ען יעל'-או) א העל-געלבע פארב וואס ווערט פראדוצירט אין אסט-אינדיען [ווערט געברויכט אין מאלעריי]. ז. איל. *"Colors"*

In'dia pa'per (אינ'-די-א פיי'-פער) א מין זעהר דין שטייף פאפיער.

in'dia-rub'ber *n.* (אינ'-די-א-ראב'-ער) גומי, קאוטשוק, גומילאסטיק.

In'dic *a.* (אינ'-דיק) וואס איז שייך צו אינדיען, איהר שפראך און איינוואהנער.

in'dicant *a. and n.* (אינ'-די-קענט) אנגעבענד, אנצייגענד, אנווייזענד; דאס אנצייגענדע, דאס אנגעבענדע.

in'dicate *v.* (אינ'-די-קייט) אנגעבען, אנצייגען, אנווייזען.

indica'tion *n.* (אינ-די-קיי'-שאן) דאס אנווייזען, דאס אנצייגען, דאס אנגעבען; א צייכען, א סמן, א סימפטאם.

indic'ative *a. and n.* (אינ-דיק'-ע-טיוו) אנצייגענד, אנגעבענד, אנדייטענד; אין גראמאטיק — אינדיקאטיוויש, אנצייגענד [ווענען דער פארם פון האנדלונגס-ווערטער (פעלים) וואס צייגען בלויז אן די האנדלונג]; אן אינדיקאטיוו [די פארם פון א האנדלונגס-ווארט (פעל) וואס צייגט בלויז אן די האנדלונג].

indic'ative plants (אינ-דיק'-ע-טיוו

פלענטס) פלאנצען, וועגען וועלכע עס ווערט בעהויפטעט, אז זיי דיענען אלס סמנים דאס אין דער געגענד, וואו זיי וואקסען, געפינען זיך געוויסע מעטאלען.

in'dicator *n.* (אינ'-די-קיי-טאר) אן אנצייגער, אן אנווייזער; אן אינדיקאטאר [דער אפאראט אין א דאמפף-מאשין וואס צייגט אן דעם דאמפף-דרוק]; דער ווייזער פון א טעלעגראפישען אפאראט; אין מע-דיצין — דער שטרעקער-מוסקול פון צייגע-פינגער; דער האניג-קוקוק [אזא פויגעל].

in'dicatory *a.* (אינ'-די-קיי-טא-רי) אנצייגענד, אנווייזענד, אנדייטענד.

in'dices *n.* (אינ'-די-סיז) אינדעקסען. ז. *index*

indi'cia *n.* (אינ-דיש'-אי-ע) סמנים, ציי-כענס, סימפטאמען.
The indicia of the disease were clear.

indic'olite *n.* (אינ-דיק'-א-לאיט) דער אינדיקאליט [אזא שטיין פון אינדיגא-בלויען קאליר].

indict' *v.* (אינ-דאיט') 1. פערקלאגען, אנ-קלאגען; 2. פערפאסען, שרייבען.
1. The grand jury indicted him for burglary. 2. I shall at once indict a letter to my friend.

indict'able *a.* (אינ-דאיט'-עבל) פער-קלאגבאר, אנקלאגבאר [וואס מען קען אנ-קלאגען פאר א געריכט].

indictee' *n.* (אינ-דאיט-איע') אן אנגע-קלאגטער, דער געגען וועמען דער בעשול-דיגונגס-אקט איז אויסגעשטעלט געווארען.

indict'er *n.* (אינ-דאיט'-ער) א קלע-גער, אן אנקלאגער; איינער וואס שטעלט אויס דעם בעשולדיגונגס-אקט.

indic'tion *n.* (אינ-דיק'-שאן) א פע-ריאדע פון 15 יאהר, וועלכע איז איינגע-שטעלט געווארען אמאל אין דער רוימי-שער אימפעריע פאר דער אבשאצונג פון אונבעוועגליכע גיטער, לויט וועלכער עס האט געדארפט געצאהלט ווערען שטייער פון זיי; א יאהר מיט דער בעצייכנונג פון זיין ריהע אין דער פעריאדע פון די 15 יאהר, גערעכענט פון דעם יאהר 313 נאך קריסטוס'ס געבורט.

indict'ment *n.* (אינ-דאיט'-מענט) 1. א בעשולדיגונג; 2. א בעשולדיגונגס-אקט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון אן אנקלאגע-גע-ריכט.
1. The address proved a strong indictment of the policy of the president. 2. The grand jury handed down an indictment against the official.

indict'or *n.* (אינ-דאיט'-אר) ז. *indicter*

In'dies *n.* (אינ'-דיז) אינדיען, די מזרח-אינדישע אדער מערב-אינדישע אינזלען.

indif'ference *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענס) גלייכגילטיגקייט; אונוויכטיגקייט; אונ-פארטייליכקייט.

indif'ferency *n.* (אינ-דיפ'-ער-ענ-סי) ז. *indifference*

indif'ferent *a. and n.* (אינ-דיפ'-ע-רענט) אינדיפערענט, גלייכגילטיג; אונ-בעדייטענד, אונוויכטיג; אונפארטייאיש; מיטעלמעסיג; אהן אונטערשיעד; אין בי-אלאגיע — ניט דיפערענצירט, איינפאך, פרימיטיוו, ניט ספעציאליזירט; א גלייכ-גילטיגער, אן אונפארטייאישער; א גלייכ-גילטיגע זאך.

indif'ferent equilib'rium (אינ-דיפ'-ע-רענט אי-קוויל-יב'-רי-אם) אין פיזיק — אינדיפערענטעס גלייכגעוויכט [דאס בלייבען אין גלייכגעוויכט פון א קערפער אין יעדער פאזיציאן אין וועל-כער מען שטעלט איהם אוועק].

indifferen'tial *a. and n.* (אינ-דיפ-ע-רענ'-שעל) אינדיפערענט, גלייכגילטיג; א גלייכגילטיגע זאך; א אונוויכטיגע זאך.

indifferen'tiated *a.* (אינ-דיפ-ע-רענ'-שי-איי-טעד) ניט דיפערענצירט.

indif'ferentism *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענ-טיזם) גלייכגילטיגקייט [בעזאנדערס אין רעליגיאנס-זאכען]; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז זיין איז דער אידעע אדער אין געדאנק און ווירקליך עקזיסטירען איז איינס און דאסזעלבע.

indif'ferentist *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענ-טיסט) א מענש וואס איז גלייכגילטיג צו אלעס; איינער וואס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאן.

indif'ferently *adv.* (אינ-דיפ'-ע-רענט-לי) אויף אן אינדיפערענטען אדער גלייכ-גילטיגען אופן; אויף אן אונפארטייאישען אופן; מיטעלמעסיג.

in'digence *n.* (אינ'-די-דזשענס) מאנ-געל, ארימקייט.

in'digency *n.* (אינ'-די-דזשענ-סי) ז. *indigence*

in'digene *a. and n.* (אינ'-די-דזשין) איינגעבארען, היימיש [אין א געוויסען לאנד]; אן איינגעבארענער, א היימישער.

indig'enous *a.* (אינ-דידזש'-ע-נאס) איינגעבארען, היימיש [אין א געוויסען לאנד].

indig'enously *adv.* (אינ-דידזש'-ע-נאס-לי) דורך איינגעבארענשאפט.

in'digent *a.* (אינ'-די-דזשענט) ארעם, בעדירפטיג.

in'digently *adv.* (אינ'-די-דזשענט-לי) אויף אן ארימען אדער בעדירפטיגען אופן.

indiges'ted *a.* (אינ-די-דזשעס'-טעד) אונפערדייט; ניט רייף; אונפארמיג, אהן פארם; ניט איבערלעגט, אונגעארדענט.

indiges'tedness *n.* (אינ-די-דזשעס'-טעד-נעס) דאס זיין אונפערדייט; דאס זיין ניט רייף; דאס זיין ניט אין דער ריכטיגער ארדנונג אדער ריכטיגער פארם.

indigestibil'ity *n.* (אינ-די-דזשעס-טי-ביל'-אי-טי) אונפערדייליכקייט, דאס זיין אונפערדייליך; אונבעגרייפליכקייט.

indiges'tible *a.* (אינ-די-דזשעס'-טיבל) אונפערדייליך; אונבעגרייפליך, אונ-פערשטענדליך.

indiges'tibleness *n.* (אינ-די-דזשעס'-טיבל-נעס) ז. *indigestibility*

indiges'tibly *adv.* (אינ-די-דזשעס'-טי-בלי) ניט צום פערדייען; ניט צום בע-גרייפען.

indiges'tion *n.* (אינ-די-דזשעס'-טשאן) אונפערדייליכקייט; פערדייאונגס-שוואכ-קייט, מאגען-ליידען פון שלעכטער פער-דייאונג.

indiges'tive *a.* (אינ-די-דזשעס'-טיוו) וואס ליידט פון אונפערדייליכקייט.

indig'nant *a.* (אינ-דיג'-נענט) ענט-ריסטעט, אויפגעבראכט, צארניג.

indig'nantly *adv.* (אינ-דיג'-נענט-לי) מיט ענטריסטונג, מיט צארן; אויפגע-בראכטערהייד.

indigna'tion *n.* (אינ-דיג-ניי'-שאן) ענטריסטונג, אויפגעבראכטקייט, צארן.

indigna'tion mee'ting (אינ-דיג-ניי'-שאן מיט'-טינג) א פראטעסט-פערזאמ-לונג, א פאלקס-פערזאמלונג צום אויסדרי-קען ענטריסטונג געגען עטוואס.

indig'natory *a.* (אינ-דיג'-ניי-טא-רי) וואס דריקט אויס ענטריסטונג אדער צארן.

indig'nity *n.* (אינ-דיג'-ני-טי) א בע-ליידיגונג; א בעשימפפונג; אן אונווירדיגקייט.

in'digo *n.* (אינ'-די-גאו) אינדיגא, סינקע [א בלויע פארב וואס ווערט ערהאלטען פון דער אינדיגא-פלאנצע]; דער וויאלעט-בלויער קאליר פון רעגען-בויגען.

in'digo-bird *n.* (אינ'-די-גאו-בוירד) ז. *indigo bunting*

in'digo blue (אינ'-די-גאו בלו) אינדי-גא-בלוי [דער בלויער פארב-שטאף וואס ענטהאלט אינדיגא].

in'digo bun'ting (אינ'-די-גאו באנ'-טינג) דער אינדיגא-פויגעל [אזא פויגעל אין נארד-אמעריקא. דער "ער" איז פון אינדיגא-בלויען קאליר]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

in'digo-finch *n.* (אינ'-די-גאו-פינטש) ז. *indigo bunting*

in'digogen *n.* (אינ'-די-גא-דזשען) אינ-דיגא-ווייס [אזא קריסטאליזירטער שטאף וואס בעקומט זיך אויף א כעמישען אופן פון אינדיגא].

in'digogene *n.* (אינ'-די-גא-דזשין) ז. *indigogen*

in'digolite *n.* (אינ'-די-גא-לאיט) ז. *indicolite*

indigom'eter *n.* (אינ-די-גאם'-ע-טער) אן אינדיגאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די פארב-קראפט פון אינדיגא].

in'digo-plant *n.* (אינ'-די-גאו-פלענט) די אינדיגא-פלאנצע [א פלאנצע, פון וועל-כער מען מאכט אינדיגא-בלוי אדער סינ-קע].

Indigo-plant

indigot'ic *a.* (אינ-די-גאט'-איק) וואס קומט אדער ווערט געמאכט פון אינדיגא-בלוי; טיעף-בלוי.

indigot'ic ac'id (אינ-די-גאט'-איק עס'-איד) אינדיגא-זויערע [א זויערע וועלכע בעקומט זיך פון געוויסע כעמישע פערבינדונגען מיט אינדיגא].

in'digotin *n.* (אינ'-די-גא-טין) ז. *indigo blue*

indimin'ishable *a.* (אינ-די-מינ'-איש-עבל) אונפערמינדערליך, וואס קען ניט פערמינדערט ווערען.

indirect' *a.* (אינ-די-רעקט') אינדירעקט, ניט גראד, ניט גלייך; ניט רעכט, אונ-עהרליך.

indirect' demonstra'tion (אינ-די'-רעקט דעמ-אנ-סטריי'-שאן) אן אינדי-רעקטער בעווייז, א בעווייז וואס גיט ניט אן דירעקט די ווירקליכע אורזאכע פון דעם פאקט, וואס דארף בעוויזען ווערען.

indirect' discourse' (אינ-די-רעקט' דיס-קאורס') אן אינדירעקטע איבערגאבע פון איינעמס ווערטער אדער געדאנקען אין דער דריטער פערזאן [ווי למשל: ער

האט געזאגט, אז ער איז שוין אין וועג און ער וועט באלד קומען. אין געגענזאץ צו א דירעקטער איבערגאבע ווי למשל: ער האט געזאגט: "איך בין שוין אין וועג און איך וועל באלד קומען"].

indirect' equilibra'tion (אינ־די־רעקט׳ אי־קהווי־לאי־בריי׳־שאן) דאס צופאסען זיך פון א גרופע ארגאניזמען צו נייע אומשטענדען דורך דער פערניכטונג פון געוויסע מיטגליעדער פון דער גרופע אדער דורך דעם אבשטארבען פון געוויסע גליעדער פון ארגאניזם, וועלכע קענען זיך ניט צופאסען צו די נייע אומשטענדען.

indirect' ev'idence (אינ־די־רעקט׳ עוו׳־אי־דענס) אן אינדירעקטער בעווייז אדער עדות געגען אימעצען [בעווייזע אדער עדות וועלכע בעשטעטיגען ניט דירעקט דעם פאקט, אבער מען קען פון זיי אינדירעקט זעהן, אז דער פאקט שיינט צו זיין א ריכטיגער].

indirec'tion *n.* (אינ־די־רעק׳־שאן) אן אומוועג, א ניט גראדער וועג; אן אונעהרליכער מיטעל; אונעהרליכע האנדלונג.

indirect'ly *adv.* (אינ־די־רעקט׳־לי) אויף אן אינדירעקטען אופן; מיט אן אומוועג, ניט גראד; אונעהרליך; בעטריגעריש.

indirect'ness *n.* (אינ־די־רעקט׳־נעס) דאס זיין אינדירעקט אדער ניט גראד; קרומקייט; אונעהרליכקייט.

indirect' proof (אינ־די־רעקט׳ פרוהף) דאס בעווייזען די ריכטיגקייט פון א זאץ דורך דער פאלשקייט פון דעם געגענזאץ.

indirect' tax (אינ־די־רעקט׳ טעקס) אן אינדירעקטער שטייער [א שטייער וועלכע ווערט ניט געצאהלט דירעקט, נאר דורך די פרייזען פון די סחורות, וועלכע מען קויפט, ווי למשל, דער שטייער אויף טאבאק, אויף בראנפען, ביער א. ד. ג.].

indirect' tes'timony (אינ־די־רעקט׳ טעס׳־טי־מאנ־אי) אינדירעקטע עדות [עדות אדער בעווייזע וועלכע בעשטעטיגען ניט דירעקט דעם פאקט, נאר מען קען דרינגען פון זיי, אז ער איז ריכטיג].

indiscer'nible *a. and n.* (אינ־די־זויר׳־ניבל) אונמערקליך; ניט אונטערשיידבאר; ניט זיכטבאר; א זאך וואס איז ניט אונטערשיידבאר אדער זיכטבאר.

indiscer'nibleness *n.* (אינ־די־זויר׳־ניבל־נעס) אונמערקליכקייט; אונזיכטבארקייט; אונאונטערשיידבארקייט.

indiscer'nibly *adv.* (אינ־די־זויר׳־ני־בלי) אויף אן אונמערקליכען אדער אונזיכטבארען אופן.

indiscerpibil'ity *n.* (אינ־די־סויר־פי־ביל׳־אי־טי) אונצוטיילבארקייט, אונצוטרענליכקייט, אונצורייסבארקייט, אונאויפלעזבארקייט.

indiscer'pible *a.* (אינ־די־סויר׳־פיבל) אונצוטיילבאר, אונצוטרענליך, אונצורייסבאר; אונאויפלעזבאר.

indiscer'pibleness *n.* (אינ־די־סויר׳־פיבל־נעס) ז. *indiscerpibility*.

indiscer'pibly *adv.* (אינ־די־סויר׳־פי־בלי) ניט קענענדיג אויפגעלעזט ווערען; ניט קענענדיג געטיילט אדער צוריסען ווערען.

indiscerptibil'ity *n.* (אינ־די־סורפ־טי־ביל׳־אי־טי) ז. *indiscerpibility*.

indiscerp'tible *a.* (אינ־די־סורפ׳־טיבל) ז. *indiscerpible*.

indis'ciplinable *a.* (אינ־דיס׳־אי־פלינ־עבל) וואס קען ניט דיסציפלינירט ווערען; וואס קען ניט געהאלטען ווערען אין ארדנונג אדער געהארכזאמקייט.

indis'cipline *n.* (אינ־דיס׳־אי־פלין) מאנגעל אין דיסציפלין.

indiscov'erable *a.* (אינ־דיס־קאוו׳־ער־עבל) אונענטדעקבאר; וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

indiscreet' *a.* (אינ־דיס־קריעט׳) ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, אונפארזיכטיג.
His indiscreet remarks embarrass his friends.

indiscreet'ly *adv.* (אינ־דיס־קריעט׳־לי) אהן איבערלעגונג; אונבעזאנען; אהן פארזיכטיגקייט.

indiscreet'ness *n.* (אינ־דיס־קריעט׳־נעס) ז. *indiscretion*.

indiscrete' *a.* (אינ־דיס־קריעט׳) ניט אבגעטיילט, ניט אבגעזונדערט.

indiscre'tion *n.* (אינ־דיס־קרעש׳־אן) אונקלוגהייט, אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט, אונפארזיכטיגקייט; אן אונבעזאנענע אדער אונפארזיכטיגע האנדלונג.

indiscrim'inate *a.* (אינ־דיס־קרים׳־אי־נייט) וואס מאכט קיין אונטערשיעד; ניט אונטערשיעדען.

indiscrim'inately *adv.* (אינ־דיס־קרים׳־אי־נייט־לי) אהן אן אונטערשיעד.

indiscrim'inateness *n.* (אינ־דיס־קרים׳־אי־נייט־נעס) דאס ניט מאכען קיין אונטערשיעד; מאנגעל אין אונטערשיידונג.

indiscrim'inating *a.* (אינ־דיס־קרים׳־אי־ניי־טינג) וואס אונטערשיידעט ניט; וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד.

indiscrimina'tion *n.* (אינ־דיס־קרים־אי־ניי׳־שאן) מאנגעל אין אונטערשיידונג.

indiscrim'inative *a.* (אינ־דיס־קרים׳־אי־ניי־טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד.

indispensabil'ity *n.* (אינ־דיס־פענ־סע־ביל׳־אי־טי) די אונמעגליכקייט אויסצולאזען אדער געשפארט צו ווערען; אן אבזאלוטע נויטווענדיגקייט.

indispen'sable *a.* (אינ־דיס־פענ׳־סעבל) וואס מען קען זיך אן דעם ניט בעגעהן; דורכאויס נויטווענדיג.
Soap is an indispensable article.

indispen'sableness *n.* (אינ־דיס־פענ׳־סעבל־נעס) דאס ניט קענען זיך בעגעהן אהן דעם; אן אבזאלוטע נויטווענדיגקייט.

indispen'sably *adv.* (אינ־דיס־פענ׳־סע־בלי) ניט קענענדיג זיך בעגעהן אהן דעם; מיט אבזאלוטער נויטווענדיגקייט.

indispose' *v.* (אינ־דיס־פאוז׳) מאכען אונפריינדליך; מאכען אבגענייגט; מאכען אונפאסליך; אין אונארדנונג ברייגען.

indisposed' *a.* (אינ־דיס־פאוזד׳) אבגענייגט; ניט גינסטיג געשטימט; אונוואהל, ניט מיט אלעמען; ניט אין גאנצען אין ארדנונג.

indispo'sedness *n.* (אינ־דיס־פאו׳־זעד־נעס) אבגענייגטקייט; שלעכטע שטימונג; פערדריסליכקייט; ווידערווילען; אונוואהלקייט; אונפאסליכקייט, ניט אויפגעראמטהייט; דאס זיין ניט מיט אלעמען.

indisposed' or'gans (אינ־דיס־פאוזד׳ אר׳־גענז) אבגעשוואכטע אברים.

indisposi'tion *n.* (אינ־דיס־פאו־זיש׳־אן) אבנייגונג; שלעכטע שטימונג; פערדריסליכקייט; ווידערווילען; אונוואהלקייט, אונפאסליכקייט, דאס זיין ניט מיט אלעמען; קרענקליכקייט.

indisputabil'ity *n.* (אינ־דיס־פיו־טע־ביל׳־אי־טי) אונשטרייטיגקייט, אונבעשטרייטבארקייט; דאס ניט קענען בעשטריטען אדער דיספוטירט ווערען.

indispu'table *a.* (אינ־דיס־פיו׳־טעבל) אונשטרייטיג, וואס איז ניט צום דיספוטירען, וואס איז אהן צווייפעל ריכטיג.

indispu'tableness *n.* (אינ־דיס־פיו׳־טעבל־נעס) דאס זיין אונבעשטרייטבאר, דאס זיין אונדיספוטירבאר.

indispu'tably *adv.* (אינ־דיס־פיו׳־טע־בלי) ניט צום דיספוטירען, ניט צו בעשטרייטען.

indisso'ciable *a.* (אינ־די־סאו׳־שיעבל) וואס קען ניט צוטיילט אדער אבגעזונדערט ווערען.

indissolubil'ity *n.* (אינ־דיס־א־ליו־ביל׳־אי־טי) די אונמעגליכקייט אויפצולעזען אדער פאנאנדערצולאזען; אונצוטרענליכקייט, די אונמעגליכקייט אבגעטיילט צו ווערען.

indis'soluble *a.* (אינ־דיס׳־א־ליובל) אונאויפלעזליך, וואס קען ניט אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען; אונצוטרענבאר, אונצורייסבאר, אונצוברעכבאר; פעסט, שטארק.

indis'solubleness *n.* (אינ־דיס׳־א־ליובל־נעס) ז. *indissolubility*.

indis'solubly *adv.* (אינ־דיס׳־א־ליו־בלי) ניט קענענדיג אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען; אונצוטרענבאר, אונצורייסבאר, אונצוברעכבאר.

indissol'vable *a.* (אינ־די־זאל׳־וועבל) אונאויפלעזליך, וואס קען ניט אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען.

indissol'vableness *n.* (אינ־די־זאל׳־וועבל־נעס) אונאויפלעזליכקייט, די אונמעגליכקייט אויפצולעזען אדער פאנאנדערצולאזען.

indistinct' *a.* (אינ־דיס־טינקט׳) אונדייטליך, אונקלאר.

indistinc'tion *n.* (אינ־דיס־טינק׳־שאן) אונדייטליכקייט ניט־אונטערשיידונג; אונאונטערשיידענהייט; די גלייכקייט אין ראנג.

indistinc'tive *a.* (אינ־דיס־טינק׳־טיוו) וואס אונטערשיידעט זיך ניט; וואס מען קען ניט אונטערשיידען.

indistinc'tiveness *n.* (אינ־דיס־טינק׳־טיוו־נעס) דאס זיין ניט אונטערשיעדען; דאס ניט קענען מאכען קיין אונטערשיעד; אונפעהיגקייט צו אונטערשיידען.

indistinct'ly *adv.* (אינ־דיס־טינקט׳־לי) אויף אן אונדייטליכען אופן; אונדייטליך, אונקלאר.

indistinct'ness *n.* (אינ־דיס־טינקט׳־נעס) אונדייטליכקייט, אונקלארקייט.

indistin'guishable *a.* (אינ־דיס־טינ׳־גהוויש־עבל) וואס קען ניט אונטערשיעדען ווערען.

indistin'guishableness *n.* (אינ־דיס־טינ׳־גהוויש־עבל־נעס) דאס ניט קענען אונטערשיעדען ווערען.

indistin'guishably *adv.* (אינ־דיס־טינ׳־גהוויש־ע־בלי) ניט צום אונטערשיידען.

indistrib'utable *a.* (אינ־דיס־טריב׳־יו־טעבל) וואס קען ניט אויסגעטיילט אדער פערטיילט ווערען.

indistur'bance *n.* (אינ־דיס־טויר׳־בענס) אונגעשטערטקייט, רוהיגקייט.

indite' *v.* (אינ־דאיט׳) שרייבען; דיקטירען; פערפאסען; אויפשרייבען.

indite'ment *n.* (אינ־דאיט׳־מענט) דאס דיקטירען; דאס אויפשרייבען; דאס פערפאסען.

indi'ter *n.* (אינ־דאי׳־טער) א דיקטירער; א שרייבער, א פערפאסער.

in'dium *n.* (אינ'-די-אם) [א אינדיום מעטאל עהנליך צו בליי. איינער פון די כע-מישע גרונד-עלעמענטען].

indiver'tible *a.* (אינ-די-וואיר'-טיבל) וואס קען ניט אוועקגעדרעהט ווערען אז א זייט; וואס קען ניט אבגעווענדעט ווערען.

individ'ual *a.* and *n.* (אינ-די-וויד'-יו-על, אינ-די-ווידזש'-יו-על) פערזענליך; איינצעלן, אונגעטיילט; איינציג; אן אינ-דיווידואום; אן איינצעלנע פערזאן; א איינצעלנע זאך.

individ'ual dif'ference (אינ-די-וויד'-יו-על דיפ'-ע-רענס) אינדיווידועלע פערשיעדענהייט, די פערשיעדענהייט צווי-שען די אינדיווידואומס אין איינעם און דעמזעלבען מין.

individ'ualism *n.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איזם) אינדיווידואליזם, פערזענליכע פרייהייט פון ווארט אדער טהאט; די איי-גענשאפט פון זיין אדער האבען א שטאר-קע פערזענליכקייט; זעלבסט-אינטערעסע [עגאאיזם]; אינדיווידואליזם, די פאלי-טישע לעהרע דאס די רעגיערונג דארף זיך ניט אריינמישען אין די עסקים פון דעם איינצעלנעם; די פילאזאפישע לעהרע, דאס אויסער דעם "איך" האט קיין זאך ניט קיין ווירקליכקייט.

individ'ualist *n.* and *a.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איסט) אן אינדיווידואליסט, אן אנהענגער פון אינדיווידואליזם; אינדיווידואליסטיש. ז. *individualism*

individualis'tic *a.* (אינ-די-וויד-יו-על-איס'-טיק) אינדיווידועל; פערזענליך; אינדיווידואליסטיש, וואס איז שייך צו אינדיווידואליזם. ז. *individualism*

individual'ity *n.* (אינ-די-וויד-יו-על'-אי-טי) אינדיווידואליטעט, פערזענליכ-קייט; איינצעלהייט.

The author's work shows remarkable individuality.

individualiza'tion *n.* (אינ-די-וויד-יו-על-אי-זיי'-שאן) די אינדיווידואליזי-רונג; דאס פעראיינצעלנען.

individ'ualize *v.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איז) אינדיווידואליזירען; פעראיינצעל-נען.

individ'ualizer *n.* (אינ-די-וויד'-יו-על-אי-זער) איינער וואס אינדיווידואלי-זירט אדער פעראיינצעלט.

individ'ually *adv.* (אינ-די-וויד'-יו-על-אי) יעדער בעזונדער.

Individually and collectively they all agreed with me.

individ'uate *v.* (אינ-די-וויד'-יו-אייט) ז. *individualize*

individua'tion *n.* (אינ-די-וויד-יו-איי'-שאן) די פעראיינצעלונג, דער פרא-צעס פון אינדיווידואליזירונג.

indivisibil'ity *n.* (אינ-די-וויז-אי-ביל'-אי-טי) אונטיילבארקייט.

indivis'ible *a.* and *n.* (אינ-די-וויז'-איבל) אונטיילבאר; דאס וואס קען זיך ניט טיילען.

indivis'ibleness *n.* (אינ-די-וויז'-איבל-נעס) ז. *indivisibility*

indivis'ibles *n.* (אינ-די-וויז'-איבלז) אונטיילבארע שטיקעלעך שטאף, אטאמען.

indivis'ibly *adv.* (אינ-די-וויז'-אי-בלי) אויף אן אונטיילבארען אופן.

indoc'ile *a.* (אינ-דאס'-איל) אונגע-הארכזאם, אונפאלגזאם; וואס לאזט זיך ניט לערנען אדער מדריך זיין.

indocil'ity *n.* (אינ-דא-סיל'-אי-טי) אונ-געהארכזאמקייט; דאס ניט פאלגען.

indoc'trinate *v.* (אינ-דאק'-טרי-נייט) בעלעהרען; ווירקען אנצונעהמען א דאק-טרין אדער לעהרע.

indoctrina'tion *n.* (אינ-דאק-טרי-ניי'-שאן) דאס בעלעהרען; דאס איינפליסען אדער זיין בעאיינפלוסט פון א לעהרע.

In'do-Europe'an *a.* and *n.* (אינ'-דאו-יו-רא-פי'-ען) אריש; וואס געהערט צו די אינדא-גערמאנישע שפראכען [ווי סאנסקריט, זענד, פערזיש, גריכיש, לא-טיין, די גערמאנישע, ראמאנישע און סלאווישע שפראכען א. ד. ג.]; אן אריער, איינער וואס בעלאנגט צו די ראסען, וועל-כע געברויכען די אינדא-גערמאנישע שפרא-כען.

In'do-German'ic *a.* (אינ'-דאו-דזשער-מענ'-איק) אינדא-גערמאניש. ז. *Indo-European*

in'dolence *n.* (אינ'-דא-לענס) פויל-קייט; זארגלאזיגקייט; קאלטקייט, גלייכ-גילטיגקייט; שמערצלאזיגקייט.

in'dolent *a.* (אינ'-דא-לענט) פויל, שלע-פעריג; וועניג שמערצליך, שמערצלאז.

in'dolently *adv.* (אינ'-דא-לענט-לי) דורך פוילקייט; אויף א קאלטען, גלייכגיל-טיגען שטייגער.

indom'itable *a.* (אינ-דאמ'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט בעהערשען, וואס מען קען ניט האלטען אין צוים.

indom'itably *adv.* (אינ-דאמ'-אי-טע-בלי) ניט צום בעהערשען.

in'door *a.* (אינ'-דאור) אינעווייניג, אין הויז; וואס איז נים אונטער'ן פרייען הי-מעל.

in'door relief' (אינ'-דאור רי-ליעף') די שטיצע, וואס מען גיט ארימע לייט, וועלכע געפינען זיך אין אנשטאלטען פאר ארימע [אין אונטערשיעד פון דער שטי-צע, וואס מען גיט ארימע לייט ביי זיי אין דער היים].

indoors' *adv.* (אינ-דאורז') אינעווייניג; אין הויז [ניט אויף דער גאס].

The bad weather forced me to stay indoors.

indor'sable *a.* (אינ-דאהר'-סעבל) וואס קען אונטערגעשריבען ווערען אויף דער אנדערער זייט [פון א טשעק, פון א וועק-סעל]; וואס קען בעשטעטיגט אדער סאנק-ציאנירט ווערען.

indorse' *v.* (אינ-דאהרס') אונטערשריי-בען זיך אויף דער אנדערער זייט פון א דאקומענט צו בעשטעטיגען איהם; בע-שטעטיגען; סאנקציאנירען; ארויפלעגען א לאסט אויף איינעמס פלייצע.

indorsee' *n.* (אינ-דאהר-סיע') איינער צו וועמען עס איז איבערגעגעבען א גע-וויסעס רעכט דורך אן אונטערשריפט אויף דער צווייטער זייט פון א דאקומענט.

indorse'ment *n.* (אינ-דאהרס'-מענט) אן אויפשריפט אדער אונטערשריפט אויף דער צווייטער זייט פון א דאקומענט צו בעשטעטיגען איהם אדער ערב זיין פאר איהם; דאס בעשטעטיגען; דאס סאנקציא-נירען; דאס אנערקענען.

indor'ser *n.* (אינ-דאהר'-סער) איינער וואס שרייבט זיך אונטער אויף דער אנ-דערער זייט פון א וועקסעל אדער אנדער דאקומענט; איינער וואס גיט זיין הסכמה אויף עפעס.

In'dra *n.* (אינ'-דרא) אינדר-ע אין דער אינדי-שער מיטאלאגיע — אינדרא, דער גאט פון דונער, בליץ און רעגען [ווערט פארגע-שטעלט ווי א יונגער מאן מיט 4 הענד און 1000 אויגען].

in'draft *n.* (אינ'-דרעפט) אן ארייצי-הונג; אן ארײַנשלעפונג; א שטארקע שטרע-מונג פון לופט אדער וואסער.

in'draught *n.* (אינ'-דרעפט) ז. *indraft*

indraw' *v.* (אינ-דראה') אריינציהען.

in'drawn *a.* (אינ'-דראהן) אריינגעצוי-גען; איינגעאטהעמט; אויסגעשפראכען מיט א פערשטיקטען אטהעם; צוטראגען, צושטריים; זעהר שטארק פערנומען, אריינגעטהאן אין ארבייט.

in'dri *n.* (אינ'-דרי) אזא אפען-עהנליכע חיה אין מאדאגאסקאר.

indu'bious *a.* (אינ-דיו'-בי-אס) אונ-צווייפעלהאפט, אהן א ספק, געוויס.

indu'biously *adv.* (אינ-דיו'-בי-אס-לי) אהן צווייפעל, אהן א ספק, געוויס.

indu'bitable *a.* (אינ-דיו'-בי-טעבל) וואס קען קיין צווייפעל ניט זיין; וואס איז אהן א ספק.

indu'bitableness *n.* (אינ-דיו'-בי-טעבל-נעס) אונצווייפעלהאפטיגקייט, גע-וויסהייט.

indu'bitably *adv.* (אינ-דיו'-בי-טע-בלי) אויף אן אונצווייפעלהאפטען אופן; אהן א ספק, געוויס.

induce' *v.* (אינ-דיוס') 1. פיהרען צו עפעס; צורידען, בעווענגען; פעראורזא-כען; ארויסברייגגען; 2. אין פיזיק — אינדוצירען אן עלעקטרישען שטראם [ארויסרופען אן עלעקטרישען שטראם דורך אן אנדער שטראם אהן בעריהרונג].

1. He induced me to pay him a visit.

induce' a belief' (אינ-דיוס' ע בי-ליעף') ערוועקען גלויבען.

induce' a hope (אינ-דיוס' ע האופ) ערוועקען האפנונג.

induced' *a.* (אינ-דיוסט') אינדוצירט [וועגען אן עלעקטרישען שטראם]. ז. *induce*

induced' cur'rent (אינ-דיוסט' קאר'-ענט) אן אינדוצירטער עלעקטרישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וועל-כער ווערט ארויסגערופען דורך אן אנדער עלעקטרישען שטראם].

induced' mag'netism (אינ-דיוסט' מעג'-נע-טיזם) אינדוצירטער מאגנעטיזם [מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען אין א וועיכען אייזען ווען מען האלט ניט ווייט פון איהם א מאגנעט אדער ווען ארום איהם איז ארומגעוויקעלט א דראט דורך וועלכען עס פליסט אן עלעקטרישער שטראם].

induce'ment *n.* (אינ-דיוס'-מענט) אן אנטריב, א רייץ-מיטעל; אן אורזאכע; א מיטעל צו בעווענגען צו א טהאט.

indu'cer *n.* (אינ-דיו'-סער) א פעראור-זאכער; איינער וואס רעדט צו עפעס צו טהאן; אן ערמוטיגער.

indu'cible *a.* (אינ-דיו'-סיבל) וואס קען פעראורזאכט ווערען; וואס קען ארויס-געדרונגען ווערען אלס שלוס.

induct' *v.* (אינ-דאקט') איינפיהרען; איינפיהרען אין אן אמט, פארמעל אנ-שטעלען.

induc'tance *n.* (אינ-דאק'-טענס) אינ-דוקטאנץ [די קראפט פון עלעקטרישער אדער מאגנעטישער אינדוקציאן]. ז. *induction*

induc'teous *a.* (אינ-דאק'-טי-אס) וואס איז געמאכט געגענזעצט עלעקטריש דורך אינדוקציאן [דורך ארויסרופען אן עלעקטרישען שטראם דורך אן אנדער שטראם].

induc'tile *a.* (אינ-דאק'-טיל) וואס קען ניט אויסגעצויגען ווערען אדער זיך אויס-

שטרעקען, וואס קען ניט אויסגעצויגען ווערען אין א דראט [וועגען געוויסע מעטאלען].

inductil'ity *n.* (אינ-דאק-טיל'-אי-טי) דאס ניט קענען זיך שטרעקען אדער אויסגעצויגען ווערען.

induc'tion *n.* (אינ-דאק'-שאן) אן איינפיהרונג, אן איינלייטונג אדער הקדמה פון א בוך, א פיעסע א. ד. ג.; די איינזעצונג, די איינפיהרונג [אין אן אמט]; אין פיזיק — אינדוקציאן, דאס ארויסרופען אין א קערפער [ווי אין מעטאל] עלעקטריציטעט אדער מאגנעטיזם דורך דער דערנעהנטערונג [אבער ניט בעריהרונג] פון אן עלעקטרישען שטראם אדער מאגנעט צו איהם; אין פילאזאפיע — אן אלגעמיינע שלוספאלגערונג וואס ווערט געדרונגען פון א-רייהע איינצעלנע פעלע; אן אינדוקציאנס־בעוויז, א כלל וואס ווערט בעגרינדעט אויף א רייהע פרטים.

induc'tional *a.* (אינ-דאק'-שאנ-על) איינלייטענד, איינפיהרענד; אין פיזיק — וואס איז שייך צו אינדוקציאן, וואס איז ארויסגערופען דורך אינדוקציאן; אין פילאזאפיע — וואס איז שייך צו דער אינדוקציאנס־מעטאדע אדער צו אן אינדוקציאנס־בעוויז. ז. *induction*

induc'tion-coil *n.* (אינ-דאק'-שאן-קאיל) אן אינדוקציאנס־אפאראט [אן אפאראט צו פראדוצירען אן עלעקטרישען אינדוקציאנס־שטראם. דער אפאראט בעשטעהט פון צוויי דראט־שפולען איינע אין דער אנדערער, אין וועלכע עס ליענט א ווייך שטיק אייזען. איין שפולע איז פון דיקען דראט און ווערט גערופען די פרימער שפולע, די צווייטע איז פון דינעם דראט און ווערט גערופען די סעקאנדערע].

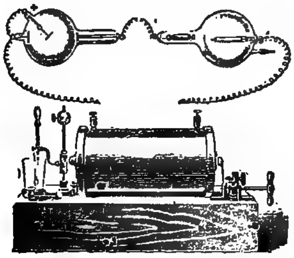

Induction-coil

induc'tion-pipe *n.* (אינ-דאק'-שאן-פאיפ) דער ראהר פון א דאמפף־מאשין דורך וועלכען עס געהט דער דאמפף פון קעסעל צו דעם דאמפף־קאמער.

induc'tion-port *n.* (אינ-דאק'-שאן-פאורט) דער קאנאל פון דעם דאמפף־קאמער אין א דאמפף־מאשין, דורך וועלכען עס געהט דער דאמפף אין צילינדער.

induc'tive *a.* (אינ-דאק'-טיוו) איינלייטענד, איינפיהרענד; אין פילאזאפיע — וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינדוקציאנס־פאלגערונג אדער אינדוקציאנס־בעוויז; אין פיזיק — וואס קען ארויסברייגנען עלעקטריציטעט דורך אינדוקציאן; וואס ארבייט דורך אינדוצירטע עלעקטריציטעט; וואס ווערט עלעקטריש אינדוצירט. ז. *induction*

induc'tively *adv.* (אינ-דאק'-טיוו-לי) דורך אן אינדוקציאנס־פאלגערונג, דורך אן אינדוקציאנס־בעוויז. ז. *induction*

induc'tive philos'ophy (אינ-דאק'-טיוו פי-לאס'-א-פי) די אינדוקטיווע פילאזאפיע, די וויסענשאפט וועלכע איז געגרינדעט אויף אינדוקציאן אדער בעאבאכטונגען; די עקספערימענטאלע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען וועלכע זיינען בעגרינדעט אויף עקספערימענטען].

induc'tive sci'ence (אינ-דאק'-טיוו סאי'-ענס) אן אינדוקטיווע וויסענשאפט, א וויסענשאפט וועלכע איז בעגרינדעט אויף פאקטען פון בעאבאכטונגען.

inductiv'ity *n.* (אינ-דאק-טיוו'-אי-טי) די אינדוקציאנס־פעהיגקייט [עלעקטרישע אדער מאגנעטישע].

inductom'eter *n.* (אינ-דאק-טאמ'-ע-טער) אן אינדוקטאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטרישע אינדוקציאן].

induc'tor *n.* (אינ-דאק'-טאר) איינער וועלכער פיהרט אימעצען אריין אין אמט; אן אינדוקציאנס־אפאראט, א טייל פון אן עלעקטרישען אפאראט וועלכער אינדוצירט [רופט ארויס] אן עלעקטרישען שטראם אין אן אנדער טייל.

induc'toscope *n.* (אינ-דאק'-טא-סקאופ) אן אינדוקטאסקאפ, אן אינסטרומענט צו בעשטימען דאס פארהאנדען זיין פון עלעקטרישער אדער מאגנעטישער אינדוקציאן.

induct'-pipe *n.* (אינ-דאקט'-פאיפ) אן איינלאז־ראהר [א ראהר דורך וועלכען מען לאזט אריין לופט, גאז א. ד. ג.].

induc'tric *a.* (אינ-דאק'-טריק) וואס ווירקט דורך אינדוקציאן [ווי אן עלעקטריזירטער געגענשטאנד].

indue' *v.* (אינ-דיו') בעקליידען; בעזארגען; אנטהאן.

in due course (אין דיו קאורס) אין פערלויף פון צייט, אין דעם משך פון צייט; אין דער אנגעגעבענער ריכטונג.

in due form (אין דיו פארם) אין דער ריכטיגער פארם, ווי עס דארף צו זיין.

indulge' *v.* (אינ-דאלדזש') זיך נאכגעבען, זיך אבגעבען; זיך ארייגלאזען; בעגינסטיגען, צערטליך בעהאנדלען; נאכגעבען [אימעצען וואס ער וויל].

Parents very often foolishly indulge their children.

indul'gence *n.* (אינ-דאל'-דזשענס) דאס נאכגעבען; דאס ארייגלאזען זיך; דאס אבגעבען זיך; א גינסטיגע אדער צערטליכע בעהאנדלונג; דאס נאכגעבען [אימעצען וואס ער פערלאנגט]; א פריינדליכע פערלענגערונג פון א צאהלונגס־טערמין פון א שולד; אינדולגענציע [א זינד־פערגעבונג, אין דער קאטוילישער רעליגיאן].

indul'gent *a.* (אינ-דאל'-דזשענט) שוינענד; זעהר צערטליך אדער מילד; בעגינסטיגענד אדער בעפריעדיגענד אימעצענס פערלאנגען, נאכגעבענד; וואס גיט זיך נאך אין אלץ; וואס גיט זיך איבער..

indulgen'tial *a.* (אינ-דאל-דזשענ'-שעל) וואס איז שייך צו זינד־פערגעבונג [אין דער קאטוילישער רעליגיאן].

indul'gently *adv.* (אינ-דאל'-דזשענט-לי) אויף א זעהר צערטליכען אדער מילדען אופן; בעגינסטיגענדיג אדער בעפריעדיגענדיג אימעצענס פערלאנגען, נאכגעבענד; זיך נאכגעבענדיג אין אלץ; זיך איבערגעבענדיג.

indul'ger *n.* (אינ-דאל'-דזשער) איינער וואס גיט זיך נאך אין אלץ; איינער וואס גיט נאך אימעצענס פערלאנגען.

indult' *n.* (אינ-דאלט') אן ערלויבניס פון פאפסט; א פריווילעגיע געגעבען פון פאפסט; אן אבצאהל וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין שפאניען צום קעניג פאר אריינגעפיהרטע זאכען פון אמעריקא.

indumen'tum *n.* (אינ-דיו-מענ'-טאם) די פעדערען־בעדעקונג פון פויגלען; א האריגע בעדעקונג פון פלאנצען.

indur'able *a.* (אינ-דיור'-עבל) ניט דויערהאפט, וואס האלט ניט לאנג.

in'durate *v.* (אינ'-דיו-רייט) הארט ווערען; הארט מאכען; פערהארטעווען.

indura'tion *n.* (אינ-דיו-ריי'-שאן) די הארט־ווערונג; די הארט־מאכונג; דאס פערהארטעווען; א פערהארטעוועטער טייל; א פערהארטונג; הארטקייט; געפיהללאזיגקייט.

in'durative *a.* (אינ'-דיו-ריי-טיוו) וואס פערהארטעוועט; פערהארטעווענדיג.

indu'sial *a.* (אינ-דיו'-זשי-על) וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע הייטלעך פון אינזעקטען־לארווען.

indu'sial lime'stone (אינ-דיו'-זשי-על לאימ'-סטאון) א געוויסער וואסער־קאלכשטיין פון אן אלטער געאלאגישער פעריאדע, וועגען וועלכען מען נעהמט אן, אז ער בעשטעהט פון די פערשטיינערטע הייטלעך פון אינזעקטען־לארוען.

indu'sium *n.* (אינ-דיו'-זשי-אם) אין באטאניק — דאס אויבערשטע הייטעל, מיט וועלכען עס זיינען בעצויגען די זאמען פון פארנקרויט אדער פאפאראטניק; דאס האריגע דעקעל, וואס בעדעקט די נארבע אדער די אויבערשטע עפנונג פון א בלום; דאס שיידעל, אין וועלכען עס האלט זיך די לארווע פון אן אינזעקט; אין אנאטאמיע — דאס הייטעל, אין וועלכען עס האלט זיך דער עמבריאן אדער ולד.

indus'trial *a. and n.* (אינ-דאס'-טרי-על) אינדוסטריעל; וואס איז שייך צו אינדוסטריע אדער געווערב; א האנד־ארבייטער.

indus'trialism *n.* (אינ-דאס'-טרי-על-איזם) אינדוסטריאליזם, א שטארקע איבערגעגעבענהייט צו די אינטערעסען פון אינדוסטריע און האנדעל; אינדוסטריעלע טהעטיגקייט; פראדוקטיווע ארבייט, מלאכות; דער פרינציפ, אז די ארבייטער דארפען זיין ארגאניזירט אין יוניאנס [געווערקשאפטען] ניט לויט די איינצעלנע פאכען פון דער אינדוסטריע, אין וועלכער זיי זיינען בעשעפטיגט, נאר אין איין ארגאניזאציאן פון דער גאנצער אינדוסטריע.

indus'trialist *n.* (אינ-דאס'-טרי-על-איסט) אינדוסטריאליסט, איינער וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו די אינטערעסען פון אינדוסטריע און האנדעל; אן אנהענגער פון דעם אינדוסטריעלען ארגאניזאציאנס־פרינציפ. ז. *industrialism*

indus'trialize *v.* (אינ-דאס'-טרי-על-איז) דורכדרינגען אדער זיין דורכגעדרונגען מיט'ן גייסט פון אינדוסטריאליזם. ז. *industrialism*

indus'trially *adv.* (אינ-דאס'-טרי-על-אי) לויט דער אינטערעסע פון דער אינדוסטריע.

indus'trial school (אינ-דאס'-טרי-על סקוהל) א שוהל וואו מען לערענט פערשיעדענע צווייגען פון אינדוסטריע; א שוהל וואו מען לערענט ארימע אדער צולאזענע קינדער פערשיעדענע מלאכות.

Indus'trial Wor'kers of the World (אינ-דאס'-טרי-על הוואיר'-קערז און טהי הוואירלד) אן אמעריקאנישע רעוואלוציאנערע ארבייטער־ארגאניזאציאן, וואס איינער פון איהרע הויפט פרינציפען איז דער אינדוסטריאליזם. ז. *industrialism*

indus'trious *a.* (אינ-דאס'-טרי-אס) ארבייטזאם; פלייסיג.

indus'triously *adv.* (אינ-דאס'-טרי-אס-לי) אויף אן ארבייטזאמער, פלייסיגער ארט.

indus'triousness *n.* (אינ-דאס'-טרי-אס-נעס) ארבייטזאמקייט, פלייסיגקייט.

in'dustry *n.* (אינ'-דאס-טרי) ארבייטזאמקייט; פלייס; אינדוסטריע, בעטריעבזאמקייט.

indu'viæ *n.* (אינ-דיו'-ווי-איע) אין באטאניק — די פערוועלקטע בלעטער, וואס בלייבען אויף'ן שטאם פון געוויסע פלאנצען און פאלען ניט אראב.

indwell' *v.* (אינ-דהוועל') וואהנען אדער געפינען זיך שטענדיג אינוועניג; זיין שטענדיג אין גייסט, אין דער מענשליכער נשמה [ווי א געוויסע אידעע אדער געפיהל].

in'dweller *n.* (אינ'-דהוועל-ער) א בעוואהנער, איינער וואס וואהנט אין א געוויסען פלאץ.

in'dwelling *a. and n.* (אינ'-דהוועל-אינג) וואס געפינט זיך אינוועניג, אין גייסט אדער אין דער מענשליכער נשמה; הערצליך; אן אינערליך, הערצליך געפיהל אדער אידעע.

inearth' *v.* (אינ-אוירטה') בעערדיגען.

ine'briacy *n.* (אינ-אי'-ברי-ע-סי) דאס שכור'ען; דאס זיין צוגעוועהנט צו שכרות.

ine'briant *a. and n.* (אינ-אי'-ברי-ענט) וואס בערוישט אדער מאכט שכור; עפעס וואס שכור'ט אן.

ine'briate *v.* (אינ-אי'-ברי-אייט) בערוישען, שכור מאכען; זיך אנ'שכור'ען, זיך בערוישען, זיין פער'שכור'ט [ווי מיט א געוויסער אידעע אדער געפיהל]: בערוישט, פער'שכור'ט; א שכור, א פיאניצע.

inebria'tion *n.* (אינ-אי-ברי-איי'-שאן) בעטרונקענהייט, שכרות; דאס זיין בערוישט אדער פער'שכור'ט מיט א געוויסער אידעע אדער געפיהל.

inebri'ety *n.* (אינ-אי-בראי'-ע-טי) ז. *inebriation*.

ine'brious *a.* (אינ-אי'-ברי-אס) בעטרונקען, אנגע'שכור'ט.

inedibil'ity *n.* (אינ-עד-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין אונעסבאר, דאס ניט קענען געברויכט ווערען צום עסען.

ined'ible *a.* (אינ-עד'-איבל) אונעסבאר, וואס מען קען ניט עסען.

ined'ita *n.* (אינ-עד'-אי-טא) ניט געדרוקטע שריפטען; א ווערק וואס איז אנגעשריבען אבער ניט געדרוקט.

ined'ited *a.* (אינ-עד'-אי-טעד) אונגעדרוקט, ניט ארויסגעגעבען.

ined'ucable *a.* (אינ-עד'-יו-קעבל) אונערצויגען, אונגעלערענט.

ineffabil'ity *n.* (אינ-עפ-ע-ביל'-אי-טי) אונאויסשפרעכליכקייט.

inef'fable *a.* (אינ-עפ'-עבל) אונאויסשפרעכליך, וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען אין ווערטער.

inef'fableness *n.* (אינ-עפ'-עבל-נעס) אונאויסשפרעכליכקייט.

inef'fably *adv.* (אינ-עפ'-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען.

ineffa'ceable *a.* (אינ-ע-פיי'-סעבל) וואס קען ניט אויסגעמעקט ווערען.

ineffa'ceably *adv.* (אינ-ע-פיי'-סע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעמעקט ווערען.

ineffec'tive *a.* (אינ-ע-פעק'-טיוו) אונווירקזאם, קראפטלאז, אונטהעטיג.

ineffec'tively *adv.* (אינ-ע-פעק'-טיוו-לי) אויף א שוואכען, אונווירקזאמען שטייגער.

ineffec'tual *a.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על) וואס מאכט ניט קיין עפעקט אדער ווירקונג.

ineffec'tually *adv.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על-אי) אויף אן אופן וואס מאכט ניט קיין עפעקט אדער ווירקונג.

ineffec'tualness *n.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על-נעס) אונווירקזאמקייט, דאס ניט מאכען קיין עפעקט.

inefferves'cence *n.* (אינ-עפ-ער-וועס'-ענס) דאס ניט אויפזידען, אויפברויזען, שוימען אדער געהרען.

inefferves'cent *a.* (אינ-עפ-ער-וועס'-ענט) וואס קען ניט אויפזידען, אויפברויזען אדער געהרען.

ineffervescibil'ity *n.* (אינ-עפ-ער-וועס-אי-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען אויפזידען אדער געהרען [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען].

inefferves'cible *a.* (אינ-עפ-ער-וועס'-איבל) וואס קען ניט זידען, ברויזען אדער שוימען; וואס קען ניט געהרען [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען]; וואס קען ניט מאכען זידען, ברויזען, שוימען אדער געהרען.

ineffica'cious *a.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאס) וואס מאכט ניט קיין ווירקונג; וואס רופט ניט ארויס קיין רעזולטאט.

ineffica'ciously *adv.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאס-לי) אונווירקזאם; אונקרעפטיג, שוואך.

ineffica'ciousness *n.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאס-נעס) די אונווירקזאמקייט; דאס ניט פיהרען צו קיין רעזולטאט.

inef'ficacy *n.* (אינ-עפ'-אי-קע-סי) ז. *ineffectualness*.

ineffi'ciency *n.* (אינ-ע-פיש'-ענ-סי) אונפעהינקייט; אונווירקזאמקייט, קראפטלאזיגקייט; אונטהעטיגקייט.

ineffi'cient *a.* (אינ-ע-פיש'-ענט) אונפעהיג; ניט קאמפעטענט; אונווירקזאם, אונטהעטיג.

ineffi'ciently *adv.* (אינ-ע-פיש'-ענט-לי) אהן ווירקונג, אהן ערפאלג.

inefful'gent *a.* (אינ-ע-פאל'-דזשענט) וואס שיינט ניט; וואס בלישטשעט ניט.

in ei'ther case (אין אי'-טהער קיים) אין ביידע פעלע, אין יעדען פון ביידע פעלע.

inelab'orate *a.* (אינ-אי-לעב'-א-רייט) וואס איז ניט אויסגעארבייט.

inelas'tic *a.* (אינ-אי-לעס'-טיק) ניט עלאסטיש, ניט בויגזאם, ניט נאכגיעביג; וואס לאזט זיך ניט אונטערגעבען.

inel'egance *n.* (אינ-על'-אי-גענס) אונעלעגאנטקייט, דאס זיין ניט עלעגאנט; אונציערליכקייט.

inel'egancy *n.* (אינ-על'-אי-גענ-סי) ז. *inelegance*.

inel'egant *a.* (אינ-על'-אי-גענט) ניט עלעגאנט, ניט ציערליך.

inel'egantly *adv.* (אינ-על'-אי-גענט-לי) אויף א ניט עלעגאנטען אדער אונציערליכען אופן.

ineligibil'ity *n.* (אינ-על-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) אונוועהלבארקייט, דאס ניט האבען די נויטיגע פעהיגקייטען און אייגענשאפטען צו זיין ערוועהלט.

inel'igible *a.* (אינ-על'-אי-דזשיבל) אונוועהלבאר, וואס האט ניט די אייגענשאפטען צו זיין אן אויסערוועהלטער.

An immigrant is ineligible to the presidency of the United States.

inel'igibly *adv.* (אינ-על'-אי-דזשי-בלי) אויף אן אופן וואס מאכט איינעם ניט ווערטה צו זיין ערוועהלט אדער אויסערוועהלט.

inelim'inable *a.* (אינ-אי-לימ'-אי-נעבל) וואס מען קען ניט אויסשטרייכען אדער בעזייטיגען.

inel'oquent *a.* (אינ-על'-א-קהוועגט) ניט רעדנעריש; וואס האט ניט קיין רעדנער-קראפט.

ineluc'table *a.* (אינ-אי-לאק'-טעבל) וועלכען מען קען ניט בייקומען; פון וועלכען מען קען זיך ניט ארויסדרעהען.

inelu'dible *a.* (אינ-אי-ליו'-דיבל) וואס מען קען ניט אויסווייכען; פון וועלכען מען קען ניט אנטרינען.

inept' *a.* (אינ-עפט') אונזיניג; נוצלאז; אונפאסענד, אונגעהעריג.

inep'titude *n.* (אינ-עפ'-טי-טיוד) אונפאסינקייט, אונגעהעריגקייט; אונזיניגקייט.

inept'ly *adv.* (אינ-עפט'-לי) אויף אן אונפאסיגען אדער אונזיניגען שטייגער.

inept'ness *n.* (אינ-עפט'-נעס) ז. *ineptitude*.

inequal'ity *n.* (אינ-אי-קהוואל'-אי-טי) אונגלייכהייט; אונגערעכטיגקייט; פארטייליכקייט.

inequa'tion *n.* (אינ-אי-קהוויי'-שאן) אין מאטעמאטיק — אן אונגלייכהייט.

inequidis'tant *a.* (אינ-אי-קהווי-דיס'-טענט) וואס איז ניט גלייך דערווייטערט.

inequilat'eral *a.* (אינ-אי-קהווי-לעט'-ע-רעל) וואס האט ניט קיין גלייכע זייטען.

ineq'uitable *a.* (אינ-עק'-הווי-טעבל) אונגערעכט, ניט גראד, ניט רעכט.

ineq'uitably *adv.* (אינ-עק'-הווי-טע-בלי) אויף אן אונגערעכטער אדער אונגראדער ארט.

ineq'uity *n.* (אינ-עק'-הווי-טי) אונגערעכט, דאס זיין ניט על פי יושר.

ine'quivalve *a.* (אינ-אי'-קהווי-וועלוו) וואס האט ניט קיין גלייכע דעקלעך אדער קלאפעס [ווענען געוויסע מינים מושלען].

inequival'vular *a.* (אינ-אי-קהווי-וועל'-וויו-לאר) ז. *inequivalve*.

inerad'icable *a.* (אינ-אי-רעד'-אי-קעבל) וואס קען ניט אויסגעווארצעלט ווערען.

inerad'icably *adv.* (אינ-אי-רעד'-אי-קע-בלי) ניט קענענדיג אויסגעווארצעלט ווערען.

inerget'ic *a.* (אינ-ער-דזשעט'-איק) וואס האט ניט קיין ענערגיע, וואס איז אונקרעפטיג, אונווירקזאם, אונטהעטיג.

inerm' *a.* (אינ-אוירם') אין באטאניק — וואס איז ניט בעוואפענט [אהן שטאכעלן].

iner'mous *a.* (אינ-אויר'-מאס) ז. *inerm*.

iner'rable *a.* (אינ-ער'-עבל) וואס מאכט ניט קיין טעות; וואס בלאנדזשעט ניט.

iner'rancy *n.* (אינ-ער'-ענ-סי) דאס זיין פריי פון פעהלערען.

iner'rant *a.* (אינ-ער'-ענט) אהן פעהלערען, אהן א טעות.

inerrat'ic *a.* (אינ-ע-רעט'-איק) וואס בלאנדזשעט ניט; וואס געפינט זיך אויף איין ארט.

inert' *a.* (אינ-אוירט') אינערטיש, ניט

אקטיוו, וואס האט ניט קיין לעבען; וואס האט ניט קיין אינערליכע בעוועגונגס־קראפט; אונטהעטיג, פויל, שלעפעריג, אונבעוועגליך.

inertia *n.* (אינ־אויר־שיא) אין פיזיק — אינערציע, די אייגענשאפט פון שטאף, וועלכע דריקט זיך אויס אין זיין שטרעבונג צו פערבלייבען אלע מאל אין דעמזעלביגען צושטאנד, אין וועלכען ער געפינט זיך אין דעם אדער יענעם מאמענט [ווען דער שטאף געפינט זיך אין מאמענט פון בעוועגונג, שטרעבט ער צו בעוועגען זיך אהן אן אויפהער אין דער אנגעגעבענער ריכטונג; פערקעהרט, ווען ער געפינט זיך אין מאמענט פון רוה, שטרעבט ער צו פערבלייבען אלע מאל אין דיזער לאגע]; אונטעטיגקייט, דאס זיין ניט אקטיוו.

iner'tial *a.* (אינ־אויר־שיעל) אינערטיש, וואס איז שייך צו אינערציע.

inertia .ז

inert'ly *adv.* (אינ־אויר־טלי) אויף אן אונטהעטיגער ארט; אינערטיש.

inert'ness *n.* (אינ־אויר־טנעס) דאס זיין אינערטיש; דאס ניט האבען קיין אקטיוויטעט; פוילקייט, אונטהעטיגקייט.

iner'udite *a.* (אינ־ער־או־דאיט) וואס איז ניט געלעהרט; וואס האט ניט קיין ערודיציאן אדער בקיאות.

inesca'pable *a.* (אינ־עס־קיי־פעבל) וואס איז אונפערמיידליך.

inescutche'on *n.* (אינ־עס־קאטש־אן) א קליינער שילד אין מיטען פון א גרויסער.

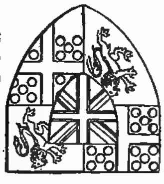

Inescutcheon

inessen'tial *a.* (אינ־ע־סענ־שעל) אונוועזענטליך; וואס איז ניט דער עצם, וואס איז ניט דער עיקר.

ines'timable *a.* (אינ־עס־טי־מעבל) וואס מען קען ניט אבשאצען; אונשעצבאר, אונבערעכענבאר.

ines'timably *adv.* (אינ־עס־טי־מע־בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אבגעשאצט ווערען.

ineva'sible *a.* (אינ־אי־וויי־זיבל) וואס איז אונפערמיידליך.

in eve'ry respect' (אין עוו־רי רי־ספעקט) אין אלע בעציהונגען, אין יעדער הינזיכט.

inev'ident *a.* (אינ־עוו־אי־דענט) וואס איז ניט אויגענשיינליך; ניט דייטליך; דונקעל.

inevitabil'ity *n.* (אינ־עוו־אי־טע־ביל־אי־טי) אונפערמיידליכקייט; דאס ניט קענען פערמיידען ווערען.

inev'itable *a.* (אינ־עוו־אי־טעבל) אונפערמיידליך.

inev'itableness *n.* (אינ־עוו־אי־טעבל־נעס) ז. *inevitability*

inev'itably *adv.* (אינ־עוו־אי־טע־בלי) אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

inexact' *a.* (אינ־עג־זעקט) אונפינקטליך, אונגענוי, אונריכטיג.

inexact'ly *adv.* (אינ־עג־זעקט־לי) אויף אן אונפינקטליכען אדער אונגענויעם שטייגער.

inexact'ness *n.* (אינ־עג־זעקט־נעס) אונפינקטליכקייט, אונריכטיגקייט.

inexcitabil'ity *n.* (אינ־עק־סאי־טע־ביל־אי־טי) אונערערעגבארקייט, דאס ניט קענען אויפגערעגט ווערען.

inexci'table *a.* (אינ־עק־סאי־טעבל) אונערערעגבאר, וואס קען ניט אויפגערעגט ווערען.

inexcu'sable *a.* (אינ־עקס־קיו־זעבל) וואס מען קען ניט ענטשולדיגען אדער פערצייהען.

inexcu'sableness *n.* (אינ־עקס־קיו־זעבל־נעס) אונפערצייהליכקייט; דאס ניט קענען ענטשולדיגט ווערען.

inexcu'sably *adv.* (אינ־עקס־קיו־זע־בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט ענטשולדיגט ווערען.

inexecu'table *a.* (אינ־עק־סי־קיו־טעבל) וואס קען ניט ערפילט ווערען; אונדורכפיהרבאר.

inexecu'tion *n.* (אינ־עק־סי־קיו־שאן) די ניט־ערפילונג; דאס ניט דורכפיהרען.

inexer'tion *n.* (אינ־עג־זויר־שאן) אונטהעטיגקייט.

inexha'lable *a.* (אינ־עקס־היי־לעבל) וואס קען ניט פערדאמפט אדער אויסגעדונסטעט ווערען; וואס מען קען ניט פערוואנדלען אין דאמפף [פארע]; וואס קען ניט אויסגעוועפט ווערען.

inexhaustibil'ity *n.* (אינ־עג־זאהס־טי־ביל־אי־טי) דאס זיין אונערשעפליך; דאס ניט קענען זיך אויסגעהמען.

inexhaus'tible *a.* (אינ־עג־זאהס־טיבל) אונערשעפליך; וואס קען זיך ניט אויסנעהמען.

inexhaus'tibleness *n.* (אינ־עג־זאהס־טיבל־נעס) ז. *inexhaustibility*

inexhaus'tibly *adv.* (אינ־עג־זאהס־טי־בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעשעפט ווערען.

inexhaus'tive *a.* (אינ־עג־זאהס־טיוו) ז. *inexhaustible*

inexis'tence *n.* (אינ־עג־זיס־טענס) דאס ניט עקזיסטירען.

inexis'tent *a.* (אינ־עג־זיס־טענט) וואס עקזיסטירט ניט.

inexorabil'ity *n.* (אינ־עק־סא־רע־ביל־אי־טי) אונערביטליכקייט, דאס ניט נעריהרט ווערען דורך אייניגעמס בקשה.

inex'orable *a.* (אינ־עק־סא־רעבל) אונערביטליך, וואס ווערט ניט געריהרט פון א בקשה.

inex'orableness *n.* (אינ־עק־סא־רעבל־נעס) ז. *inexorability*

inex'orably *adv.* (אינ־עק־סא־רע־בלי) זייענדיג אונערביטליך; זייענדיג אונגעריהרט פון א בקשה.

inexpe'diency *n.* (אינ־עקס־פי־די־ענ־סי) דאס זיין ניט ראטהזאם; דאס זיין ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען; אונפאסיגקייט; צוועקלאזיגקייט.

inexpe'dient *a.* (אינ־עקס־פי־די־ענט) ניט אין צייט, אונפאסענד; אונראטהזאם; ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

It is often inexpedient to assert one's rights.

inexpe'diently *adv.* (אינ־עקס־פי־די־ענט־לי) אויף אן אונראטהזאמען אופן; ניט צוגעפאסטערהייד; ניט אין דער פאסינער צייט אדער ניט אין פאסיגען ארט.

inexpen'sive *a.* (אינ־עקס־פענ־סיוו) ניט אויסברענגעריש, ניט טהייער.

inexpe'rience *n.* (אינ־עקס־פי־רי־ענס) אונערפאהרענהייט.

inexpe'rienced *a.* (אינ־עקס־פי־רי־ענסט) אונערפאהרען.

inexpert' *a.* (אינ־עקס־פוירט) וואס איז ניט קיין עקספערט; ניט אויטאריטעט, ניט ערפאהרען.

inexpert'ness *n.* (אינ־עקס־פוירט־נעס) די ניט־ערפאהרענהייט, ניט־געניטקייט; דאס זיין ניט קיין עקספערט אדער אויטאריטעט אין א געוויסער זאך.

inex'piable *a.* (אינ־עקס־פי־עבל) וואס קען ניט פערגעבען ווערען, וואס קען ניט פערצייהט ווערען; וואס קען ניט שלום ווערען.

inex'piableness *n.* (אינ־עקס־פי־עבל־נעס) דאס ניט קענען פערגעבען ווערען; דאס ניט קענען שלום ווערען.

inex'piably *adv.* (אינ־עקס־פי־ע־בלי) אויף אן אונפערגעבליכען אדער אונפערצייהליכען אופן.

inexplai'nable *a.* (אינ־עקס־פליי־נעבל) אונערקלערליך, אונערקלערבאר, וואס מען קען ניט ערקלערען.

inexplicabil'ity *n.* (אינ־עקס־פלי־קע־ביל־אי־טי) אונערקלערבארקייט; עפעס וואס מען קען ניט ערקלערען.

inex'plicable *a.* (אינ־עקס־פלי־קעבל) אונערקלערליך, אונערקלערבאר.

inex'plicableness *n.* (אינ־עקס־פלי־קעבל־נעס) דאס זיין אונערקלערבאר.

inex'plicables *n.* (אינ־עקס־פלי־קעבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

inex'plicably *adv.* (אינ־עקס־פלי־קע־בלי) אויף אן אונערקלערבארען אופן; אונערקלערליך.

inexplic'it *a.* (אינ־עקס־פליס־איט) אונערקלערט; ניט דייטליך, ניט אויסדריקליך ערקלערט.

inexplor'able *a.* (אינ־עקס־פלאור־עבל) וואס קען ניט אויסגעפארשט ווערען, וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

inexplo'sive *a.* (אינ־עקס־פלאו־סיוו) וואס קען ניט עקספלאדירען.

inexpress'ible *a.* (אינ־עקס־פרעס־איבל) וואס מען קען ניט אויסדריקען מיט ווערטער; אונאויסשפרעכליך; אונבעשרייבליך.

inexpress'ibles *n.* (אינ־עקס־פרעס־איבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

inexpress'ibly *adv.* (אינ־עקס־פרעס־אי־בלי) ניט אויסצודריקען מיט ווערטער; אויף אן אונאויסשפרעכליכען אדער אונבעשרייבליכען אופן.

inexpres'sive *a.* (אינ־עקס־פרעס־איוו) אהן אויסדרוק; אויסדרוקסלאז.

inexpres'siveness *n.* (אינ־עקס־פרעס־איוו־נעס) אויסדרוקסלאזיגקייט.

inexpugnabil'ity *n.* (אינ־עקס־פאג־נע־ביל־אי־טי) דאס ניט קענען בייגעקומען, בעצוואונגען אדער איינגענומען ווערען.

inexpug'nable *a.* (אינ־עקס־פאג־נעבל) וואס מען קען ניט בייקומען, בעצווינגען אדער איינעהמען.

inexpug'nably *adv.* (אינ־עקס־פאג־נע־בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט ביי־צוקומען; ניט איינעהמבאר, ניט בעצווינגבאר; ניט צו איבערווינדען.

inexpun'gible *a.* (אינ־עקס־פאנ־דזשיבל) וואס קען ניט אבגעמעקט אדער אויסגעמעקט ווערען.

inexten'ded *a.* (אינ־עקס־טענ־דעד) ניט אויסגעצויגען; ניט אויסגעברייטעט.

inextensibil'ity *n.* (אינ-עקס-טענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען אויסגעצויגען אדער אויסגעברייטעט ווערען.

inexten'sible *a.* (אינ-עקס-טענ'-סיבל) וואס קען ניט ווערען אויסגעברייטעט אדער אויסגעצויגען.

inexten'sion *n.* (אינ-עקס-טענ'-שאן) מאנגעל אין אויסציהונג אדער אויסברייטונג.

in exten'so (אין עקס-טענ'-סאו) אין דער פולער לענג אדער אין דער פולער גרויס; אהן פערקירצונגען.

In my next letter I shall tell you **in extenso** of the occurrences.

inexter'minable *a.* (אינ-עקס-טויר'-מי-נעבל) וואס איז ניט אויסצוראטען אדער צו פערטיליגען.

inextinct' *a.* (אינ-עקס-טינקט') ניט אויסגעלאשען; ניט פערטיליגט.

inextin'guishable *a.* (אינ-עקס-טינ'-גהוויש-עבל) אונאויסלעשליך; אונלעשבאר, וואס מען קען ניט פערלעשען; וואס קען ניט פערניכטעט אדער אונגילטיג געמאכט ווערען.

inextin'guishably *adv.* (אינ-עקס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) אויף אן אונלעשבארען אופן; ניט קענענדיג אויסגעלאשען אדער פערניכטעט ווערען.

in extre'mis (אין עקס-טרי'-מיס) אין דער העכסטער געפאהר; אין אויסהויכען די נשמה, אין דער לעצטער גסיסה.

inex'tricable *a.* (אינ-עקס'-טרי-קעבל) וואס מען קען ניט אויספלאנטערען.

On the witness stand he got himself into an **inextricable** tangle by attempting to conceal the truth.

inex'tricableness *n.* (אינ-עקס'-טרי-קעבל-נעס) די אונמעגליכקייט אויסצופלאנטערען.

inex'tricably *adv.* (אינ-עקס'-טרי-קע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט אויספלאנטערען.

in'fair *n.* (אינ'-פעהר) ז. ***infare***

in'fall *n.* (אינ'-פאהל) א צוזאמענפאלונג, א צוזאמענשטויסונג, א צוזאמענשטראמונג; דאס ארט וואו דאס וואסער גיסט זיך אריין אין א רעזערוואואר אדער א באסיין.

infal'libilism *n.* (אינ-פעל'-אי-בי-ליזם) דער פרינציפ פון דער קאטוילישער קירכע, אז דער פאפסט איז אונפעהלבאר [ד. ה. ער קען קיין טעות ניט מאכען אין רעליגיאנס-אנגעלעגענהייטען].

infal'libilist *n.* (אינ-פעל'-אי-בי-ליסט) איינער וואס האלט פון דער דאגמא פון דער קאטוילישער קירכע, אז דער פאפסט איז אונפעהלבאר [קען קיין טעות ניט מאכען אין רעליגיאנס-אנגעלעגענהייטען].

infallibil'ity *n.* (אינ-פעל-אי-ביל'-אי-טי) אונפעהלבארקייט, דאס ניט קענען מאכען קיין טעות; די בעהויפטונג, אז די קירכע אלס גאנצע קען קיין פעהלער ניט מאכען; די דאגמא פון דער קאטוילישער קירכע, אז דער פאפסט קען קיין טעות ניט מאכען [אין רעליגיאנס-אנגעלעגענהייטען]; א פאלשטענדיגע זיכערהייט אין ערפאלג; אונמעגליכקייט פון א דורכפאל.

infal'lible *a.* (אינ-פעל'-איבל) אונפעהלבאר, וואס קען ניט מאכען קיין פעהלער; פאלשטענדיג זיכער; אונמעגליך צו האבען א דורכפאל; וואס מען קען זיך דארויף פאלשטענדיג פערלאזען.

infal'libleness *n.* (אינ-פעל'-איבל-נעס) ז. ***infallibility***

infal'libly *adv.* (אינ-פעל'-אי-בלי) אהן א דורכפאל אדער פעהלער; מיט זיכערהייט, מיט געוויסהייט.

I have found his judgment **infallibly** correct.

infam'atory *a.* (אינ-פעמ'-ע-טא-רי) פערלוימדעריש; שענדליך, נידערטרעכטיג.

infamed' *a.* (אינ-פיימד') בעשימפפט, געמאכט צו שאנדע.

in'famous *a.* (אינ'-פיי-מאס) שענדליך; פערעכטליך; נידערטרעכטיג; אבשייליך.

in'famously *adv.* (אינ'-פיי-מאס-לי) אויף א שענדליכען, פערעכטליכען אדער אבשייליכען אופן.

in'famousness *n.* (אינ'-פיי-מאס-נעס) עהרלאזיגקייט; שאנדע; נידערטרעכטיגקייט.

in'famy *n.* (אינ'-פיי-מי) עהרלאזיגקייט; שאנדע; נידערטרעכטיגקייט; א סקאנדאלעזע רעפוטאציע.

in'fancy *n.* (אינ'-פענ-סי) קינדהייט; אונמינדיגקייט; מינדער-יעהריגקייט; די אנפאנגס-יאהרען; אן אנפאנג אדער א גאנץ פריהע פעריאדע אין דער געשיכטע.

in'fant *n. and a.* (אינ'-פענט) א קינד; א זויגלינג; אן אונמינדיגער אדער מינדער-יעהריגער; יוגענדליך; קינדיש, וואס איז נאך אין א קינדישען צושטאנד; וואס איז אין אן אנפאנגס-צושטאנד.

infan'ta *n.* (אינ-פענ'-טא) א שפאנישע אדער פארטוגעזישע פרינצעסין.

infan'te *n.* (אינ-פענ'-טע) א שפאנישער אדער פארטוגעזישער פרינץ.

in'fanthood *n.* (אינ'-פענט-הוד) די ערשטע קינדהייט; די קינדער-יאהרען.

infan'ticidal *a.* (אינ-פענ'-טי-סאי-דעל) קינדער-מערדעריש, וואס איז שייך צו קינדער-מארד אדער צו א קינדער-מערדער.

infan'ticide *n.* (אינ-פענ'-טי-סאיד) קינדער-מארד; א קינדער-מערדער.

in'fantile *a.* (אינ'-פענ-טיל) קינדיש; יוגענדליך; ווי א קינד.

in'fantine *a.* (אינ'-פענ-טין) ז. ***infantile***

in'fantry *n.* (אינ'-פענ-טרי) אינפאנטעריע, פוס-סאלדאטען; קינדערשאפט, א קינדער-כאליאסטרע [אלס א הומאריסטישער אויסדרוק].

in'fantryman *n.* (אינ'-פענ-טרי-מען) אן אינפאנטעריע-סאלדאט, א פוס-סאלדאט.

in'fant-school *n.* (אינ'-פענט-סקוהל) א קליין-קינדער-שוהל.

infarct' *n.* (אינ-פארקט') אין מעדיצין — דאס וואס פערשטאפט.

infarc'ted *a.* (אינ-פארק'-טעד) פערשטאפט.

infarc'tion *n.* (אינ-פארק'-שאן) פערשטאפונג.

infare' *v.* (אינ-פעהר') אריינגעהען, אריינקומען.

in'fare *n.* (אינ'-פעהר) א חנוכת-הבית יום-טוב; אן אונטערהאלטונג אדער א קערמישעל וואס א יונג פאר פאלק מאכט ביים אריינציהען אין אן אייגענער וואהנונג.

infat'uate *v. and a.* (אינ-פעט'-יו-אייט) פערדרעהען דעם קאפ, אראבפיהרען פון שכל; פערבלענדען; פערדרעהט דעם קאפ, פערלארען דעם שכל; פערבלענדעט; פערקאכט.

infat'uated *a.* (אינ-פעט'-יו-איי-טעד) פערדרעהט דעם קאפ, פערלארען דעם שכל; פערבלענדעט; פערקאכט.

infatua'tion *n.* (אינ-פעט-יו-איי'-שאן) 1. דאס פערדרעהען דעם קאפ, דאס אראבפיהרען פון שכל; 2. פערבלענדונג; דאס זיין פערקאכט.

1. His **infatuation** for the young lady was the cause of his downfall.

in fa'vor of (אין פיי'-ווער אוו) צו גונסטען; פאר.

The cause was decided **in favor of** the employee.

infeasibil'ity *n.* (אינ-פיע-זי-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען געטהאן ווערען; אונמעגליכקייט אויסצופיהרען אדער צו טהאן.

infea'sible *a.* (אינ-פיע'-זיבל) וואס קען ניט געטהאן ווערען; וואס איז אונמעגליך אויסצופיהרען.

infea'sibleness *n.* (אינ-פיע'-זיבל-נעס) ז. ***infeasibility***

infect' *v.* (אינ-פעקט') פער-אנשטעקען; פערדארבען, פערפעסטען; בעגיפטען; מאכען שטראפבאר; ערקלערען אלס אונגעזעצליך, ערלויבען עפעס זאל פערקאפט אדער קאנפיסקירט ווערען.

infec'tant *a.* (אינ-פעק'-טענט) עטוואס וואס שטעקט אן.

infec'tedness *n.* (אינ-פעק'-טעד-נעס) אנגעשטעקטקייט.

infec'ter *n.* (אינ-פעק'-טער) איינער אדער עפעס וואס שטעקט אן.

infec'tion *n.* (אינ-פעק'-שאן) אנשטעקונג; פערפעסטונג, פערגיפטונג, פערדארבונג; דאס מאכען עטוואס אונגעזעצליך אדער שטראפבאר; אן ערלויבניס עטוואס צו קאנפיסקירען; עטוואס וואס שטעקט אן מיט עפעס.

infec'tionist *n.* (אינ-פעק'-שאנ-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז קראנקהייטען קומען פון אנשטעקונג.

infec'tious *a.* (אינ-פעק'-שאס) אנשטעקענד, פערפעסטענד, פערגיפטענד, פערדארבענד; וואס איז ערקלערט אלס אונגעזעצליך אדער שטראפבאר; וואס קען קאנפיסקירט ווערען.

infec'tiously *adv.* (אינ-פעק'-שאס-לי) אויף אן אנשטעקענדען, פערדארבענדען אדער פערפעסטענדען שטייגער.

infec'tiousness *n.* (אינ-פעק'-שאס-נעס) אנשטעקעדיגקייט; פערפעסטיגונג, פערדארבליכקייט.

infec'tive *a.* (אינ-פעק'-טיוו) אנשטעקענד.

infec'tively *adv.* (אינ-פעק'-טיוו-לי) דורך אנשטעקונג; אויף אן אנשטעקענדען אופן.

infec'tiveness *n.* (אינ-פעק'-טיוו-נעס) אנשטעקיגקייט.

infectiv'ity *n.* (אינ-פעק-טיוו'-אי-טי) אנשטעקיגקייט.

infecund' *a.* (אינ-פי-קאנד') אונפרוכטבאר.

infecun'dity *n.* (אינ-פי-קאנ'-די-טי) אונפרוכטבארקייט.

infelic'itous *a.* (אינ-פי-ליס'-אי-טאס) אונגליקליך; אונגעלונגען, אונגינסטיג, אונפאסיג, אונגעשיקט, וואס איז ניט אם פלאץ.

infelic'ity *n.* (אינ-פי-ליס'-אי-טי) אונגליקליכקייט, אונגליק, עלענד; אונפאסיגקייט, אונשיקליכקייט, אונגינסטיגקייט; אן אונגעלונגענער, אונפאסיגער אויסדרוק.

infelo'nious *a.* (אינ-פע-לאו'-ני-אס) ניט פערברעכעריש, וואס קען ניט בעשטראפט ווערען געזעצליך. ז. ***felony***

in'felt *a.* (אינ'-פעלט) וואס ווערט גע-פיהלט אינערליך; שטארק געפיהלט.

infer' *v.* (אינ-פויר') אויספיהרען, ארויס-

ברייננען, שליסען אדער דריננען פון עפעס; ציהען א לאגישען שלוס.

infer'able *a.* (אינ-פויר'-עבל) וואס מען קען דריננען אדער ציהען אלס שלוס.

in'ferably *adv.* (אינ'-פויר-ע-בלי) דורך ארויסדריננען, דורך ציהען שליסע פון עפעס.

in'ference *n.* (אינ'-פער-ענס) א שלוס, א לאגישע שלוס-פאלגערונג, אן אויספיהר.

inferen'tial *a.* (אינ-פע-רענ'-שעל) וואס איז שייך צו א לאגישער שלוס-פאלגערונג; וואס קען געצויגען ווערען אלס לאגישער שלוס.

inferen'tially *adv.* (אינ-פע-רענ'-שעל-אי) אויף'ן אופן פון א לאגישער שלוס-פאלגערונג; דורך א לאגישער שלוס-פאלגערונג.

infe'rior *a. and n.* (אינ-פי'-רי-אר) נידריגער; אונטערער; וואס איז ווייניגער וויכטיג; וואס איז פון קלייגעם ווערטה; אין אסטראנאמיע — וואס געפינט זיך צווישען דער ערד און דער זון, וואס געפינט זיך אונטער'ן האריזאנט; איינער פון א נידריגערען ראנג, אן אונטערגעארדענטער.

infe'rior court (אינ-פי'-רי-אר קאורט) א געריכט מיט א בעשרענקטער מאכט צו פערהאנדלען געוויסע געריכטס-פראצעסען.
The inferior courts of the state have jurisdiction over minor offences or over civil cases involving small amounts.

inferior'ity *n.* (אינ-פי-רי-אר'-אי-טי) נידריגקייט; נידריגערער שטאנד, קלענערער ווערטה.

infe'riorly *adv.* (אינ-פי'-רי-אר-לי) אויף א נידריגערען, אונוויכטיגערען אדער ווייניגער ווערטהפאלען אופן; אונטען, אין די אונטערשטע טיילען.

infe'rior to none (אינ-פי'-רי-אר טו נאן) ניט נידריגער פון קיינעם.

infe'rior ve'na ca'va (אינ-פי'-רי-אר ווי'-נא קיי'-ווא) די גרויסע בלוט-ארטעריע וואס פיהרט דאס בלוט פון די פיס און בויך אין דעם רעכטען אויערעל פון הארץ.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

infer'nal *a. and n.* (אינ-פויר'-נעל) העליש, טייפעליש; אבשייליך; א טייפעל; איינער אדער עטוואס וואס איז טייפעליש, וואס ברייננט פערניכטונג א. ז. וו.; אן אויפרייסונגס-מאשין, א טארפעדא.

infernal'ity *n.* (אינ-פויר-נעל'-אי-טי) העלישקייט, טייפעלשקייט.

infer'nally *adv.* (אינ-פויר'-נעל-אי) אויף א העלישען, טייפעלשען אדער אבשייליכען שטייגער.

infer'nal machine' (אינ-פויר'-נעל מע-שין') א טייפעלשע מאשין, אן אויפרייסונגס-מאשין, א טארפעדא.

infer'nal re'gions (אינ-פויר'-נעל ריע'-דזשאנז) דער גהינם, די אונטערוועלט.

infer'rible *a.* (אינ-פויר'-איבל) ז. *inferable*.

infer'tile *a.* (אינ-פויר'-טיל) אונפרוכטבאר.

infertil'ity *n.* (אינ-פויר-טיל'-אי-טי) אונפרוכטבארקייט.

infest' *v.* (אינ-פעסט') 1. אנפאלען; 2. פלאגען, קוועלען.
1. The robbers infest the highway. 2. The house is infested with vermin.

infesta'tion *n.* (אינ-פעס-טיי'-שאן) בעאונרוהיגונג, קוועלונג.

infes'ter *n.* (אינ-פעס'-טער) דער אדער דאס וואס בעאונרוהיגט, דאקוטשעט, פלאגט אדער קוועלט.

infeuda'tion *n.* (אינ-פיו-דיי'-שאן) אין דער פעאדאלער געזעצגעבונג — דאס איבערגעבען א גוט פון דעם פריץ צו זיין וואסאל פאר געוויסע דיענסטע אדער בעלוינונג; דאס געבען מעשר צו א וועלטליכען [ניט צו קיין גייסטליכען].

infib'ulate *v.* (אינ-פיב'-יו-לייט) צוזאמענהעפטען; צונויפשנאלען, צונויפהעפטען, צונויפטשעפען.

infibula'tion *n.* (אינ-פיב-יו-ליי'-שאן) א צוזאמענהעפטונג, א צונויפשנאלונג, א צונויפהעפטונג; דאס ארויפלעגען א שלאס אדער רינג [כומז] אויף די געשלעכטליכע ארגאנען אום צו פערהיטען געשלעכטליכען פערקעהר.

in'fidel *a. and n.* (אינ'-פי-דעל) אונגלויביג; וואס גלויבט ניט אין קיין רעליגיאן און אין קיין רעליגיעזער הייליגקייט; אן אונגלויביגער.

infidel'ity *n.* (אינ-פי-דעל'-אי-טי) אונגלויביגקייט [וועגען רעליגיאן]; טריילאזיגקייט; אונטריהייט [אין פערהייראטען לעבען].

in'field *n.* (אינ'-פיעלד) דער פיער-עקיגער פלאץ, געוועהנליך פון 30 יארד, אויף וועלכען עס ווערט געשפיעלט בייס-באל; א פעלד וואס איז בעארבייט און בעזייהט.

in fi'eri (אין פאי'-ע-ראי) אין ווערען, אין געשאפען ווערען [וועגען א פראצעס וואס געהט אן און איז נאך ניט פערענדיגט].

in'fill *v.* (אינ'-פיל) אנפילען, פול מאכען.

in'filling *n.* (אינ'-פיל-אינג) דאס מיט וואס מען פילט אן.

infilm' *v.* (אינ-פילם') בעדעקען מיט א הייטעל אדער דינעם שיכט.

infil'ter *v.* (אינ-פיל'-טער) אריינפילטרירען, אריינזייהען.

infil'trate *v. and n.* (אינ-פיל'-טרייט) זיך דורכפילטרירען, אריינדריננען ווי דורך א פילטער; דורכדריננען; דאס וואס דרינגט אדער פילטרירט זיך דורך.

infiltra'tion *n.* (אינ-פיל-טריי'-שאן) דאס איינפילטרירען אדער איינדריננען; דאס וואס פילטרירט זיך אדער דרינגט דורך ווי דורך א פילטער; א קראנקהאפטער צושטאנד פון וועלכען עס איז קערפער-טייל דורך אנזאמלען זיך אין איהם פרעמדע שטאפען, וועלכע דריננען אין איהם אריין פון אויסען.

in fine (אין פאין) ענדליך, בקיצור.

infin'itant *a.* (אינ-פינ'-אי-טענט) וואס איז שייך צו א פערניינונגס-ווארט וואס ווערט פערבונדען מיט א געוויסען בעגריף, ווי למשל, דאס ווארט "ניט" אין דעם אויסדרוק ניט-עקזיסטירענד.

infin'itary *a.* (אינ-פינ'-אי-טע-רי) אונענדליך גרויס; וואס איז שייך צו אן אונענדליכער גרעסע.

infin'itate *v.* (אינ-פינ'-אי-טייט) פערוואנדלען אין אונענדליך; פערניינען א בעגריף [מאכען עס זאל זיין ניין] דורך דער צושטעלונג פון דעם ווארט "ניט" אדער "ניין" א. ד. ג.

in'finite *a. and n.* (אינ'-פי-ניט) אונענדליך; גרענצלאז, ענדלאז; אונענדליך גרויס [אזוי אז עס קען ניט געמאסטען ווערען]; דער אונענדליכער [וועגען גאט]; עטוואס וואס איז אונענדליך.

in'finitely *adv.* (אינ'-פי-ניט-לי) אויף אן אונענדליכען אופן; ענדלאז; אויף'ן העכסטען גראד; אונצעהלבאר; אונמעסטבאר.

in'finiteness *n.* (אינ'-פי-ניט-נעס) אונענדליכקייט.

infinites'imal *a. and n.* (אינ-פי-ני-טעס'-אי-מעל) אונענדליך קליין; אן אונענדליך קליינע גרעסע.

infinites'imally *adv.* (אינ-פי-ני-טעס'-אי-מעל-אי) אין אדער דורך אונענדליך קליינע גרעסען; דורך אן אונענדליך קליינער פערגרעסערונג.

infin'itival *a.* (אינ-פינ'-אי-טי-וועל) אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו דעם אינפיניטיוו. ז. *infinitive*.

infin'itive *a. and n.* (אינ-פינ'-אי-טיוו) אין גראמאטיק — אונבעשטימט, וואס בעצייכענט די אינפיניטיווע [אונבעשטימטע] פארם פון האנדלונגס-ווערטער [פעלים]; דער אינפיניטיוו, די אונבעשטימטע פארם פון האנדלונגס-ווערטער [די אנפאנגס-פארם פון האנדלונגס-ווערטער, וועלכע בעצייכענען נור די האנדלונג אהן בעצוג צו דער צייט, פערזאן און צאהל, ווי די ווערטער "געבען", "געהן", "שרייבען" א. ד. ג.].

infin'itively *adv.* (אינ-פינ'-אי-טיוו-לי) אין דער פארם פון אן אינפיניטיוו. ז. *infinitive*.

infin'itive mode (אינ-פינ'-אי-טיוו מאוד) די אינפיניטיווע [אונבעשטימטע] פארם פון האנדלונגס-ווערטער. ז. *infinitive*.

infin'itude *n.* (אינ-פינ'-אי-טיוד) אונענדליכקייט; אן אונצעהליגע גרויסע מענגע; אן אונענדליכע אויסברייטונג; אן אונענדליכער רוים.

infin'ity *n.* (אינ-פינ'-אי-טי) אונענדליכקייט; ענדלאזיגקייט; אונצעהלבארקייט; אונמעסטבארקייט.

infirm' *a.* (אינ-פוירם') ניט פעסט, שוואך; קרענקליך.

infir'mary *n.* (אינ-פויר'-מע-רי) א קראנקען-הויז, א שפיטאל.

infir'mity *n.* (אינ-פויר'-מי-טי) ניט-פעסטקייט; שוואכקייט; קרענקליכקייט.

infirm'ly *adv.* (אינ-פוירמ'-לי) ניט פעסט; שוואך; קרענקליך.

infirm'ness *n.* (אינ-פוירמ'-נעס) ז. *infirmity*.

infis'tulated *a.* (אינ-פיס'-טיו-ליי-טעד) פול מיט פיסטלען. ז. *fistula*.

infix' *v.* (אינ-פיקס') אריינשפארען, אריינשטעלען; אריינדריקען; איינפעסטיגען.

infix'ion *n.* (אינ-פיק'-שאן) דאס אריינשפארען, דאס אריינדריקען, דאס בעפעסטיגען.

inflame' *v.* (אינ-פליים') אנצינדען; אויפפלאמען; אויפרעגען; אויפרייצען די געפיהלען; זיך ענטצינדען.
Demagogues inflame the passions of the people.

inflamed' *a.* (אינ-פליימד') ענטצונדען; אויפגעפלאמט; אויפגערעגט.

infla'mer *n.* (אינ-פליי'-מער) אן אנצינדער; אן אויפהעצער; אן אויפרייצער.

inflammabil'ity *n.* (אינ-פלעמ-ע-ביל'-אי-טי) ענטצינדליכקייט; ענטצינדבארקייט; די פעהיגקייט זיך אנצוצינדען; די פעהיגקייט זיך שטארק אויפצורעגען.

inflam'mable *a.* (אינ-פלעמ'-עבל) ענטצינדליך; ענטצינדבאר; וואס ווערט לייכט אנגעצונדען; וואס רעגט זיך שטארק אויף.

inflam'mableness *n.* (אינ-פלעמ'-עבל-נעס) *inflammability* .ז

inflam'mably *adv.* (אינ-פלעמ'-ע-בלי) ענטצינדליך; עטצינדבאר; ווערענדיג גרינג אויפגערעגט.

inflamma'tion *n.* (אינ-פלע-מיי'-שאן) אן ענטצינדונג; דאס אנצינדען; א בראנד, א פלאקער; א פלאמענדע אויפרעגונג.

inflam'mative *a.* (אינ-פלעמ'-ע-טיוו) *inflammatory* .ז

inflam'matory *a.* (אינ-פלעמ'-ע-טא-רי) ענטצינדענד; שטארק אויפרעגענד; אויפריהרענד, אויפרייצענד.

inflam'matory fe'ver (אינ-פלעמ'-ע-טא-רי פי'-ווער) א פיבער וואס רופט ארויס ענטצינדונג.

infla'table *a.* (אינ-פליי'-טעבל) וואס קען אויפגעבלאזען ווערען.

inflate' *v. and a.* (אינ-פלייט') אויפ-בלאזען; זיך אויפבלאזען; אויפשוועלען; אויפגעבלאזען, אויפגעשוואלען.

infla'ted *a.* (אינ-פליי'-טעד) 1. אויפ-געבלאזען; אויפגעשוואלען; 2. באמבאס-טיש [אין ריידען אדער שרייבען].

1. The tires of the automobile are **inflated**.
2. His writings exhibit an **inflated** style.

infla'ted val'ues (אינ-פליי'-טעד וועל'-יוז) אויפגעבלאזענע פרייזען.

infla'ter *n.* (אינ-פליי'-טער) אן אויפ-בלאזער; איינער וואס בלאזט אויף די פרייזען.

infla'tingly *adv.* (אינ-פליי'-טינג-לי) אויפבלאזענדיג.

infla'tion *n.* (אינ-פליי'-שאן) דאס אויפבלאזען; די אויפבלאזונג פון פריי-זען; אויפגעבלאזענקייט; דאס זיין אויפ-געבלאזען.

infla'tionist *n.* (אינ-פליי'-שאנ-איסט) אן אויפבלאזער; אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז עס זאל זיין א גרויסע ציר-קולאציאן פון פאפיער-געלד אין לאנד, כדי לאנד-פראדוקטען זאלען ווערען טייערער.

infla'tor *n.* (אינ-פליי'-טאר) *inflater* .ז

infla'tus *n.* (אינ-פליי'-טאס) אן אריינ-בלאזונג; אינספיראציאן, השפעה, בע-איינפלוסונג.

inflect' *v.* (אינ-פלעקט') בויגען; אין גראמאטיק — ענדערען די פארם פון די ווערטער [דעקלינירען אדער קאניוגי-רען]; מאדולירען [בויגען, ענדערען] די שטימע; בעקומען אן אנדער פארם דורך גראמאטיקאלישע ענדערונגען.

inflec'ted *a.* (אינ-פלעק'-טעד) געבוי-גען; אבגעבויגען פון דער גראדער ריכ-טונג; אין גראמאטיק — געענדערט די פארם פון ווארט.

inflec'tion *n.* (אינ-פלעק'-שאן) בויגונג; מאדולירונג [ענדערונג] פון דער שטי-מע; אין גראמאטיק — די ענדערונג פון די ווערטער [דורך דעקלינירען אדער קאניוגירען]; די ענדערונג פון א ליכט-שטראהל ווען ער געהט דורך אן אונ-דורכזיכטיגען קערפער.

inflec'tional *a.* (אינ-פלעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בויגונג; וואס איז שייך צו א מאדולירונג [א וועקסלונג אדער ענדערונג] פון דער שטימע; וואס אנ-בעלאנגט צו א גראמאטיקאלישער ענדע-רונג פון ווערטער.

inflec'tive *a.* (אינ-פלעק'-טיוו) בויג-זאם, וואס האט די פעהיגקייט זיך צו בוי-גען; וואס קען גראמאטיקאליש געבויגען ווערען [קאניוגירט אדער דעקלינירט ווע-רען].

inflex' *v.* (אינ-פלעקס') אויס-בויגען, בויגען.

inflexed' *a.* (אינ-פלעקסט') געבויגען, אויסגעבויגען.

inflexibil'ity *n.* (אינ-פלעק-סי-ביל'-אי-טי) אונבויגזאמקייט; שטייפקייט; הארט-נעקיגקייט; אונפערענדערליכקייט.

inflex'ible *a.* (אינ-פלעק'-סיבל) אונ-בויגזאם; הארטנעקיג; שטייף; פער-עקשן'ט; אונפערענדערליך.

inflex'ibleness *n.* (אינ-פלעק'-סיבל-נעס) *inflexibility* .ז

inflex'ibly *adv.* (אינ-פלעק'-סי-בלי) אויף אן אונבויגזאמען אופן; שטייף, פער'עקשן'ט.

inflex'ion *n.* (אינ-פלעק'-שאן) *inflection* .ז

inflex'ure *n.* (אינ-פלעק'-שור) א בוי-גונג; א פאלד.

inflict' *v.* (אינ-פליקט') ארויפלעגען [א שטראף], פעראורזאכען [וועהטאג אדער ליידען]; ארויפצווינגען, ארויפ-דרינגען.

inflic'ter *n.* (אינ-פליק'-טער) איינער וואס לעגט ארויף [א שטראף], איינער וואס פעראורזאכט [ליידען, וועהטאג א. ד. ג.], איינער וואס צווינגט עפעס ארויף אדער דרינגט ארויף.

inflic'tion *n.* (אינ-פליק'-שאן) דאס ארויפלעגען [א שטראף]; דאס פעראור-זאכען [ליידען אדער וועהטאג]; שטראף; ליידען.

inflic'tive *a.* (אינ-פליק'-טיוו) ארויפ-לעגענד [א שטראף], פעראורזאכענדיג [וועהטאג אדער ליידען].

inflores'cence *n.* (אינ-פלא-רעס'-ענס) דאס צובליהען זיך, דאס קוויטלען זיך [פון בלומען]; די איינארדנונג פון בלי-טהען.

inflores'cent *a.* (אינ-פלא-רעס'-ענט) זיך צובליהענד, זיך קוויטלענד; וואס איז שייך צו בליהונג.

in'flow *n.* (אינ'-פלאו) אריינפליסונג; עטוואס וואס פליסט אריין.

inflowed' *a.* (אינ-פלאוד') אריינגע-פלאסען.

in'fluence *n. and v.* (אינ'-פלו-ענס) איינפלוס, ווירקונג; אין אסטראלאגיע — די ווירקונג פון די שטערען אויף דעם מזל פון מענשען; אין עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם — אינדוקציאן [ז. *induction*]; בעאיינפלוסען, האבען א ווירקונג.

in'fluencer *n.* (אינ'-פלו-ענ-סער) איי-נער אדער עטוואס וואס האט אן איינ-פלוס אדער א ווירקונג.

in'fluent *a. and n.* (אינ'-פלו-ענט) אריינפליסענד; בעצייכנענד דעם טייל [פון א רעהר, למשל], דורך וועלכען לויפט שטראמט אריין; א נעבענפלוס, א צופלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין א צווייטען טייך].

influen'tial *a.* (אינ-פלו-ענ'-שעל) וואס האט איינפלוס, וואס האט א ווירקונג, איינפלוסרייך.

He was the most **influential** man in the town.

influen'tially *adv.* (אינ-פלו-ענ'-שעל-אי) מיט איינפלוס, איינפלוסרייך, דורך ווירקונג.

influen'za *n.* (אינ-פלו-ענ'-זא) אינ-פלוענצא, גריפ.

in'flux *n.* (אינ'-פלאקס) דאס אריינפלי-סען; דער פלאץ וואו א טייך פאלט אריין אין א צווייטען טייך אדער אין ים.

influx'ible *a.* (אינ-פלאק'-סיבל) וואס איז ניט אונטערווארפען צו שטענדיגע אדער אנהאלטענדע ענדערונגען.

influx'ion *n.* (אינ-פלאק'-שאן) דאס אריינפליסען; עטוואס וואס פליסט אריין.

infold' *v.* (אינ-פאולד') איינוויקלען; איינשליסען; אומפאסען; ארומנעהמען, אומארמען.

info'liate *v.* (אינ-פאו'-לי-אייט) בעדע-קען אדער פערשפרייטען מיט בלעטער.

in fo'lio (אין פאו'-ליאו) אין פאליא, אין האלב-בויגענדיגען פארמאט [ווענען א בוך].

in for it (אין פאר איט) 1. אריינגע-קראכען אין א בלאטע, אין א פערלעגענ-הייט; 2. מעוברת.

1. Mary was **in for it** when she broke her father's pipe.

inform' *v.* (אינ-פארם') מעלדען, בע-נאכריכטיגען, בעריכטען, דערצעהלען, מסר'ען; אונטעררריכטען, לערנען; בעלע-בען; צונעבען א פארם.

infor'mal *a.* (אינ-פאר'-מעל) ניט פאר-מעל, וואס איז ניט לויט די אנגענומענע פארמען, אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולאר, ניט אפיציעל, אהן צערעמאניעס.

informal'ity *n.* (אינ-פאר-מעל'-אי-טי) אינפארמאליטעט, אונרעגעלמעסיגקייט; דאס זיין ניט לויט די אנגענומענע פאר-מען, כללים אדער מנהגים; דאס זיין ניט אפיציעל; דאס ניט צערעמאניען זיך.

infor'mally *adv.* (אינ-פאר'-מעל-אי) אין א ניט געהעריגער פארם, אויף אן אונרעגעלמעסיגען שטייגער, ניט לויט די אנגענומענע כללים אדער מנהגים, אהן צע-רעמאניעס; ניט אפיציעל.

infor'mant *n. and a.* (אינ-פאר'-מענט) א בענאכריכטיגער [איינער וואס איז מודיע]; א מוסר, א דאנאשטשיק; פארמירענדיג, צונעבענדיג א פארם, בע-לעבענד.

informa'tion *n.* (אינ-פאר-מיי'-שאן) א נאכריכט, א ידיעה; בעלעהרונג, וויסען; א מסירה; אן אנקלאגע געמאכט ניט פון אן אנקלאגע-געריכט, נאר פון דעם פרא-קוראר אליין; אן אנקלאגע אונטער א שבועה פאר א פרידענס-ריכטער; אן אנ-קלאגע פאר ניט צאהלען א געזעצליכע שטראף; אין ענגלאנד — א קלאגע פון שטאאט נעגען א פערזאן פאר שעדיגען שטאאטס-אייגענטום.

infor'mative *a.* (אינ-פאר'-מע-טיוו) פארמירענד, צונעבענדיג א פארם; בעלע-בענד; בעלעהרענד.

infor'matory *a.* (אינ-פאר'-מע-טא-רי) בעלעהרענד; וואס גיט נאכריכטען, בעקאנט מאכענד.

infor'mer *n.* (אינ-פאר'-מער) איינער וואס בענאכריכטיגט; א מוסר, א דאנאש-טשיק; איינער וואס מאכט מיט עפעס בע-קאנט; איינער וואס פארמירט אדער בע-לעבט.

infor'midable *a.* (אינ-פאר'-מי-דעבל) ניט פורכטבאר.

infract' *v.* (אינ-פרעקט') אבברעכען; אונטערברעכען; פערלעצען; איבערטרע-טען [א געזעץ, אן אבמאך א. ד. ג.].

infrac'ted *a.* (אינ-פרעק'-טעד) שארף איינגעבויגען ווי עס וואלט געווען איינ-געבראכען [ווענען געוויסע גליעדער ביי חיות].

infrac'tible *a.* (אינ-פרעק'-טיבל) וואס קען זיך ברעכען.

infrac'tion *n.* (אינ-פרעק'-שאן) דער

ברוך; פערלעצונג אדער איבערטרעטונג [פון א געזעץ, אבמאך א. ד. ג.].
The child was punished by the teacher for an infraction of the rules.

infrac'tor *n.* (אינ-פרעק'-טאר) אז איבערטרעטער, א פערלעצער [פון א געזעץ, אבמאך א. ד. ג.]

infrahu'man *a.* (אינ-פרא-היו'-מען) נידריגער ווי א מענש, וואס האט נידריגערע אייגענשאפטען ווי די מענשליכע.

infralapsa'rian *a.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אינפראלאפסאריאניזם. ז. *infralapsarianism*.

Infralapsa'rian *n.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען) אז אנהענגער פון אינפראלאפסאריאניזם. ז. *infralapsarianism*.

infralapsa'rianism *n.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען-איזם) אינפראלאפסאריאניזם [די קאלוויניסטישע לעהרע, דאס ערשט נאך דעם זינד-פאל פון אדם הראשון'ען האט גאט פאריויסבעשטימט ווער עס וועט זוכה זיין דעם גן-עדן און ווער עס וועט פעראורטיילט ווערען צו אייביגען גיהנם].

inframam'mary *a.* (אינ-פרא-מעמ'-ע-רי) וואס ליעגט אונטער דער ברוסט.

inframax'illary *a. and n.* (אינ-פרא-מעק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צום אונטערשטען קינבאק-ביין; וואס געפינט זיך אונטער דעם אונטערשטען קינבאק-ביין; דער אונטערשטער קינבאק-ביין.

inframun'dane *a.* (אינ-פרא-מאנ'-דיין) אונטערוועלטליך.

infranat'ural *a.* (אינ-פרא-נעטש'-או-רעל) אונטער-נאטירליך, וואס איז נאך נידריגער ווי דער חומר.

infrangibil'ity *n.* (אינ-פרען-דזשי-ביל'-אי-טי) אונצוברעכליכקייט, אונצוטיילבארקייט; דאס ניט קענען איבערגעטראטען ווערען.

infran'gible *a.* (אינ-פרען'-דזשיבל) אונצוברעכליך, אונצוטיילבאר, וואס מען קען ניט צוברעכען; וואס מען קען ניט איבערטרעטען אדער עובר זיין.

infran'gibleness *n.* (אינ-פרען'-דזשיבל-נעס) ז. *infrangibility*.

in'fra-obli'quus *n.* (אינ'-פרא-אב-לאי'-קהוואס) דער אונטערשטער מוסקעל פון דעם אויג, מיט דער הילף פון וועלכען דאס אויג בעוועגט זיך ארויף און ארויסצו.

in'fra-oc'ular *a.* (אינ'-פרא-אק'-יו-לאר) וואס ליעגט אונטער'ן אויג [וועגען די פיהל-הערנדלעך ביי אינזעקטען].

in'fra-or'bital *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טעל) וואס ליעגט אונטער דעם ארביט אדער קרייז פון אויג [וועגען א געוויסען נערוו].

in'fra-or'bitar *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טאר) ז. *infra-orbital*.

in'fra-or'bitary *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טע-רי) ז. *infra-orbital*.

infrapose' *v.* (אינ-פרא-פאוז') אוועקלעגען אדער אוועקשטעלען אונטען.

infraposi'tion *n.* (אינ-פרא-פא-זיש'-אן) דאס געפינען זיך אונטען.

infre'quence *n.* (אינ-פרי'-קהווענס) ז. *infrequency*.

infre'quency *n.* (אינ-פרי'-קהווענ-סי) זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט, דאס זיין ניט אפט.

infre'quent *a.* (אינ-פרי'-קהווענט) אונגעוועהנליך, זעלטען; וואס פאסירט ניט אפט.
His visits at our house are infrequent.

infre'quently *adv.* (אינ-פרי'-קהווענט-לי) זעלטען, ניט אפט, אונגעוועהנליך.

infric'tion *n.* (אינ-פריק'-שאן) איינרייבונג.

infrig'idate *v.* (אינ-פרידזש'-אי-דייט) קאלט מאכען.

infrigida'tion *n.* (אינ-פרידזש-אי-דיי'-שאן) דאס קאלט מאכען.

infringe' *v.* (אינ-פרינדזש') ברעכען, איבערטרעטען, עובר זיין; פערלעצען [ווי אימיצענס רעכטען].

infringe'ment *n.* (אינ-פרינדזש'-מענט) די ברעכונג, די איבערטרעטונג [פון א געזעץ]; די פערלעצונג [פון אימיצענס רעכטען].

infrin'ger *n.* (אינ-פרינ'-דזשער) איינער וואס טרעט איבער אדער איז עובר אויף עפעס; איינער וואס פערלעצט [אימיצענס רעכט].

infruc'tuose *a.* (אינ-פראק'-טשו-אוס) ז. *infructuous*.

infruc'tuous *a.* (אינ-פראק'-טשו-אס) אונפרוכטבאר; ניט פראדוקטיוו; וואס טראגט ניט איין קיין פראפיט.

infruc'tuously *adv.* (אינ-פראק'-טשו-אס-לי) אויף אן אונפרוכטבארען אדער אונפראדוקטיווען אופן; נוצלאז.

infru'gal *a.* (אינ-פרו'-געל) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש, אויסברייננגעריש.

in full ac'tion (אין פול עק'-שאן) אין פולען גאנג, אין פולען בעטריעב.

in'fumate *v. and a.* (אינ'-פיו-מייט) דורכרויכערען, אויסטריקענען מיט רויך; בעדעקט אדער פערצויגען ווי מיט א רויך.

infuma'tion *n.* (אינ-פיו-מיי'-שאן) דאס דורכרויכערען; דאס טריקענען אין רויך.

infund' *v.* (אינ-פאנד') אריינגיסען, ארייננשיטען.

infundib'ular *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לאר) ז. *infundibuliform*.

infundib'ulate *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לייט) ז. *infundibuliform*.

infundib'uliform *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א לייקע.

infundib'ulum *n.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לאם) א גליעד אדער ארגאן וואס האט די פארם פון א לייקע.

in funds (אין פאנדז) ביי געלד.
The city is not in funds this year to build the bridge.

infurca'tion *n.* (אינ-פויר-קיי'-שאן) די אויסשפרייטונג ווי א גאפעל.

infu'riate *v. and a.* (אינ-פיו'-רי-אייט) מאכען וויטהענד; אריינברייננגען אין גרוים צארן; וויטהענד, זעהר צארנדיג.

infu'riated *a.* (אינ-פיו'-רי-איי-טעד) שטארק צארנדיג; וויטהענד.

infus'cate *v. and a.* (אינ-פאס'-קייט) שווארץ אדער דונקעל מאכען; בעצויגען ווי מיט א דונקעלען וואלקען.

infusca'tion *n.* (אינ-פאס-קיי'-שאן) דאס מאכען שווארץ אדער דונקעל; דאס זיין דונקעל.

infuse' *v.* (אינ-פיוז') אריינגיסען; איינפליסען אדער אריינגעבען [גערדאנקען, מוטה, א. ד. ג.]; איינטונקען; איינווייקען; אויפגיסען [ווי מען טהוט עס אויף פרוכטען ארויסצובעקומען פון זיי זייער עקסטראקט]; דורכנעצען, דורכווייקען.

infu'ser *n.* (אינ-פיו'-זער) איינער אדער עפעס וואס פליסט איין.

infusibil'ity *n.* (אינ-פיו-זי-ביל'-אי-טי) אונשמעלצבארקייט; דאס קענען אריינגעגאסען ווערען.

infu'sible *a.* (אינ-פיו'-זיבל) אונשמעלצבאר; וואס קען אריינגעגאסען ווערען.

infu'sibleness *n.* (אינ-פיו'-זיבל-נעס) ז. *infusibility*.

infu'sion *n.* (אינ-פיו'-זשאן) דאס אריינגיסען; דאס אויפגיסען; דער אויפגוס; די איינפליסונג אדער די אריינגעבונג [פון גערדאנקען, מוטה א. ד. ג.]; דאס איינווייקען פלאנצען, פרוכטען א. ד. ג. אין א פליסיגקייט אום ארויסצובעקומען פון זיי דעם עקסטראקט; א פליסיגקייט מיט וועלכער עס איז ארויסגעצויגען געווארען דער עקסטראקט פון פלאנצען אדער פרוכטען.

infu'sive *a.* (אינ-פיו'-סיוו) וואס פליסט איין, וואס האט איינפלוס-קראפט; וואס קען איינגעווייקט ווערען.

Infuso'ria *n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-א) די אינפוזאריען [קליינינקע מיקראסקאפישע בעשעפענישען אדער ארגאניזמען וועלכע געפינען זיך אין פוילענדע ארגאנישע שטאפען אדער אין וואסער].

Infusoria

infuso'rial *a.* (אינ-פיו-סאו'-רי-על) וואס ענטהאלט אינפוזאריען; וואס האט דעם כאראקטער פון אינפוזאריען. ז. *Infusoria*.

infuso'rial earth (אינ-פיו-סאו'-רי-על אוירטה) אזא פיינע זארט ווייסליכע ערד, עהנליך צו מאגנעזיע, וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון זעהר קליינע פלאנצען-ארגאניזמען.

infuso'rian *a. and n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-ען) וואס ענטהאלט אינפוזאריען, עהנליך צו אינפוזאריען; אן אינפוזאריע.

infuso'riform *a.* (אינ-פיו-סאו'-רי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אינפוזאריע. ז. *Infusoria*.

infuso'rium *n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-אם) אן אינפוזאריע. ז. *Infusoria*.

infu'sory *a. and n.* (אינ-פיו'-סא-רי) ז. *infusorian*.

in futu'ro (אין פיו-טיו'-ראו) אין דער צוקונפט.

ingath'er *v.* (אינ-געטה'-ער) איינזאמלען; צונויפזאמלען.

ingath'erer *n.* (אינ-געטה'-ע-רער) א שניטער; איינער וואס נעהמט צוזאמען די תבואה פון פעלד.

in'gathering *n.* (אינ'-געטה-ער-אינג) צונויפזאמלונג; דאס צונויפנעהמען די תבואה פון פעלד.

ingel'able *a.* (אינ-דזשעל'-עבל) וואס מען קען ניט מאכען איינפריערען אדער פערגליווערען.

ingem'inate *v. and a.* (אינ-דזשעמ'-

אי-נייט) ווידערהאלען, איבער'חזר'ן; ווידערהאלט, איבער'גע'חזר'ט.

ingemina'tion *n.* (אינ-דזשעמ-אי-ניי'-שאן) ווידערהאלונג; דאס איבער'חזר'ן.

ingene' *n.* (אינ-רזשיען') גייסט, נעניאליטעט, פערשטאנד, זינרייכקייט.

ingen'erable *a.* (אינ-דזשענ'-ע-רעבל) וואס קען ניט פראדוצירט, ערצייגט אדער ארויסגעבראכט ווערען.

ingen'erate *v. and a.* (אינ-דזשענ'-ע-רייט) ערצייגען, פראדוצירען, ארויסברייננען; ניט ערצייגט, ניט פראדוצירט אדער ניט געבראכט אין עקזיסטענץ; איינגעבארען.

ingenera'tion *n.* (אינ-דזשענ-ע-ריי'-שאן) דאס ערצייגען, דאס פראדוצירען, דאס ארויסברייננען.

inge'nious *a.* (אינ-דזשי'-ניאס) נעניאל, זינרייך, שארפזיניג; גייסטרייך.

inge'niously *adv.* (אינ-דזשי'-ניאס-לי) אויף א געניאלען אדער גייסטרייכען אופן; מיט שארפזין; זינרייך.

inge'niousness *n.* (אינ-דזשי'-ניאס-נעס) געניאליטעט; שארפזיניגקייט; דאס זיין זינרייך אדער גייסטרייך.

ingen'ital *a.* (אינ-דזשענ'-אי-טעל) נאטירליך, איינגעבארען.

ingénue' *n.* (אינ-זשיי-ניע') אן אויפריכטיגע, אפענהערצינע אדער נאאיווע פרוי אדער מיידעל; אן אקטריסע וועלכע שפיעלט די ראלע פון אן אויפריכטיגער, אפענהערציגער אדער נאאיווער פרוי אדער מיידעל.

ingenu'ity *n.* (אינ-דזשי-ניו'-אי-טי) געניאליטעט; דאס זיין שארפזיניג, ערפינדעריש, גייסטרייך אדער זינרייך.

ingen'uous *a.* (אינ-דזשענ'-יו-אס) פריימיטיג; אויפריכטיג, אפענהערציג; עדעל, ערהאבען, נאבעל.

ingen'uously *adv.* (אינ-דזשענ'-יו-אס-לי) אויף אן אפענהערציגען אדער אויפריכטיגען שטייגער; פריימיטיג.

ingen'uousness *n.* (אינ-דזשענ'-יו-אס-נעס) פריימיטיגקייט, אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; נאאיוויטעט.

inger'minate *v.* (אינ-דזשויר'-מי-נייט) ברייננען צום אויסשפראצען.

ingest' *v.* (אינ-דזשעסט') אריינברייננען אדער אריינפיהרען [אין מאגען].

inges'ta *n.* (אינ-דזשעס'-טא) שטאפען וואס ווערען אריינגעבראכט אין שפייזקאנאל; א זאך וואס ווערט אריינגענומען אין געדאנקען.

inges'tion *n.* (אינ-דזשעס'-טשאן) דאס אריינברייננען, דאס אריינפיהרען [אין מאגען].

inglo'bate *a.* (אינ-גלאו'-בייט) וואס איז צונויפגעקייקעלט ווי א קנויל, וואס איז געפארמט ווי א קוגעל אדער באל.

inglobe' *v.* (אינ-גלאוב') אויסמאכען ווי א קנויל אדער ווי א באל.

inglo'rious *a.* (אינ-גלאו'-רי-אס) אונבעריהמט, אונבעקאנט; שאנדהאפט.

inglo'riously *adv.* (אינ-גלאו'-רי-אס-לי) אהן בעריהמטקייט, ניט בעקאנט; אויף א שענדליכען אופן.

inglo'riousness *n.* (אינ-גלאו'-רי-אס-נעס) אונבעריהמטקייט, דאס זיין אונבעקאנט, שאנדהאפטיגקייט.

inglu'vial *a.* (אינ-גלוה'-ווי-על) וואס איז שייך צום פאדער-מאגען אדער קראפ [וואליע].

inglu'vies *n.* (אינ-גלוה'-ווי-איז) דער פאדער-מאגען, קראפ, וואליע.

inglu'vin *n.* (אינ-גלוה'-ווין) א מיטעל געגען ברעכען [געמאכט פון דעם מאגען פון עופות].

in'going *a. and n.* (אינ'-גאו-אינג) וואס קומט אריין; אריינקומענדיג; דאס אריינקומען; אריינגאנג.

in good shape (אין גוד שייפ) אין גוטען צושטאנד; אין גוטען געזונד-צושטאנד.

in'got *n.* (אינ'-גאט) א גוס-פורעם [פאר מעטאלען]; א שטיק מעטאל אבגעגאסען אין א גוס-פורעם.

in'got-i'ron *n.* (אינ'-גאט-אי'-ערן) פלוס-אייזען אדער פלוס-שטאהל [א געוויסער זארט שטארקער אייזען פון וועלכען עס ווערען הויפטזעכליך געמאכט אייזענבאהן-רעלסען].

in'got-mold *n.* (אינ'-גאט-מאולד) א גוס-פורעם [פאר מעטאלען].

in'got-steel *n.* (אינ'-גאט-סטיעל) ז. *ingot-iron*.

ingraft' *v.* (אינ-גרעפט') אריינזעצען, איינפלאנצען [ווי א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען]; איינווארצלען.

ingraf'ted *a.* (אינ-גרעפ'-טעד) אריינגעזעצט [ווי א צווייג פון איין בוים אין א צווייטען]; איינגעווארצעלט; טיעף [וועגען א געפיהל].

ingraf'ter *n.* (אינ-גרעפ'-טער) איינער וואס זעצט אריין צווייגען פון איין בוים אין אן אנדערען; איינער וואס פלאנצט איין אדער ווארצעלט איין.

ingraft'ment *n.* (אינ-גרעפט'-מענט) דאס אדיינזעצען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען; דאס אריינגעזעצטע צווייגעל; איינפלאנצונג, איינווארצלונג.

in'grain *a. and n.* (אינ'-גריין) געפארבט נאך אלס רויהער מאטעריאל [וועגען געוועבטע שטאפען]; וואס איז שייך צום רויהען מאטעריאל [פון געוועבטע שטאפען]; א געוועבטער שטאף געמאכט פון רויהען מאטעריאל וואס איז געפארבט מיט שארפע דויערענדע פארבען.

ingrain' *v.* (אינ-גריין') פארבען מיט א געוויסער דויערענדער טיעפער רויטער פארב; פארבען מיט א דויערענדער טיעפער פארב; פארבען די וואל אדער אנדער מאטעריאל רויהערהייד פאר'ן פאבריצירען; דורכנעהמען דורך און דורך; פעסט איינווארצלען.

in'grain col'oring (אינ'-גריין קאל'-אר-אינג) דאס פארבען רויהע וואל אדער בכלל רויהע וועב-שטאפען.

in'gram ap'ple (אינ'-גרעם עפל) אזא מין רויטער עפעל.

in'grate *a. and n.* (אינ'-גרייט) אונדאנקבאר; אן אונדאנקבארער מענש.

ingra'tiate *v.* (אינ-גריי'-שי-אייט) בעליעבט מאכען; געפינען חן אדער לייטזעליגקייט; זיך צו'חנפ'ענען.

He tried to **ingratiate** himself with the mother before proposing to the daughter.

ingratia'tion *n.* (אינ-גריי-שי-איי'-שאן) דאס צו'חנפ'ענען זיך; דאס בעליעבט מאכען, דאס געפינען חן אדער לייטזעליגקייט.

ingra'tiatory *a.* (אינ-גריי'-שי-ע-טא-רי) וואס העלפט בעליעבט צו מאכען אדער געפינען לייטזעליגקייט.

ingrat'itude *n.* (אינ-גרעט'-אי-טיוד) אונדאנקבארקייט.

ingraves'cence *n.* (אינ-גרע-וועס'-ענס) פערשטארקונג, פערערגערונג [פון א קראנקהייט].

ingraves'cent *a.* (אינ-גרע-וועס'-ענט) זיך פערשטארקענד, זיך פערערגערענד [וועגען א קראנקהייט].

ingre'dient *n.* (אינ-גריע'-די-ענט) א בעשטאנדטייל; א ביימישונג.

ingress' *v.* (אינ-גרעס') אריינגעהן.

in'gress *n.* (אינ'-גרעס) איינגאנג, איינטריט.

ingres'sion *n.* (אינ-גרעש'-אן) דאס אריינגעהן.

ingres'sive *a.* (אינ-גרעס'-איוו) אריינקומענד, וואס איז ביים אריינגאנג אדער ביים אנהויב.

in'growing *a.* (אינ'-גראו-אינג) וואס וואקסט אריין אין פלייש [ווי למשל א נאגעל].

in'grown *a.* (אינ'-גראון) אריינגעוואקסען אין פלייש [ווי א נאגעל, למשל]; פערוואנדט, אינערליך פערבונדען, נאטירליך, איינגעבארען.

in'growth *n.* (אינ'-גראוטה) אריינוואקסונג.

in'guinal *a.* (אינ'-גהווי-נעל) וואס איז שייך צו דעם קנייטש צווישען דעם אויבערשטען טייל פון דער פאלקע [שענקעל] וואס קומט זיך צונויף מיט דעם בויך. ז. *groin*.

ingulf' *v.* (אינ-גאלף') ווארפען אין אבגרונד; פערשלינגען [ווי אן אבגרונד]. ז. *engulf*.

ingulf'ment *n.* (אינ-גאלפ'-מענט) ז. *engulfment*.

ingur'gitate *v.* (אינ-גויר'-דזשי-טייט) שלינגען מיט זשעדנעקייט; טרינקען פיעל, זויפען; אדאבשטירצען [ווי אין אן אבגרונד].

ingurgita'tion *n.* (אינ-גויר-דזשי-טיי'-שאן) דאס טרינקען מיט זשעדנעקייט; דאס זויפען; דאס וואס עס ווערט ארונטערגעשלונגען מיט זשעדנעקייט אדער וואס ווערט געזויפט.

ingus'table *a.* (אינ-גאס'-טעבל) נעשמאקלאז; וואס קען ניט פערזוכט ווערען צוליעב נעשמאקלאזיגקייט.

inhab'it *v.* (אינ-העב'-איט) וואהנען; בעוואהנען.

inhab'itable *a.* (אינ-העב'-אי-טעבל) וואס קען בעוואהנט ווערען; וואס פאסט צום בעוואהנען.

inhab'itance *n.* (אינ-העב'-אי-טענס) א וואהנונג; א וואהן-ארט, אן אויפהאלטונגס-ארט.

inhab'itancy *n.* (אינ-העב'-אי-טענ-סי) ז. *inhabitance*.

inhab'itant *n.* (אינ-העב'-אי-טענט) א בעוואהנער, אן איינוואהנער.

inhabita'tion *n.* (אינ-העב-אי-טיי'-שאן) דאס בעוואהנען; דאס זיין בעוואהנט.

inhab'itative *a.* (אינ-העב'-אי-טע-טיוו) בעוואהנענד.

inhab'itativeness *n.* (אינ-העב'-אי-טע-טיוו-נעס) ז. *inhabitiveness*.

inhab'ited *a.* (אינ-העב'-אי-טעד) בעוואהנט; בעזעצט.

America was **inhabited** by Indians before its discovery by Columbus.

inhab'itedness *n.* (אינ-העב'-אי-טעד-נעס) דאס זיין בעוואהנט אדער בעזעצט.

inhab'itiveness *n.* (אינ-העב'-איט-איוו-נעס) די נייגונג צו פערבלייבען וואהנען אויף איין ארט; די צוגעבונדענקייט אדער ליעבע צום וואהנונגס-ארט.

inha'lant *a.* (אינ-היי'-לענט) וואס אטהעמט איין; וואס ציהט אריין אין זיך.

inhala'tion *n.* (אינ-הע-ליי'-שאן) דאס

איינאטהעמען ; דאס וואס ווערט איינגעאטהעמט [אלס מעדיצינישער מיטעל, ווי דאמפף, כלאראפארם א. ד. ג.].

inhale' *v.* (אינ-הייל') איינאטהעמען ; אריינציהען אין זיך.

inha'lent *a.* (אינ-היי'-לענט) ז. *inhalant*

inha'ler *n.* (אינ-היי'-לער) איינער וואס אטהעמט איין ; אן אפאראט צום איינאטהעמען [ווי כלאראפארם, דאמפף א. ד. ג.].

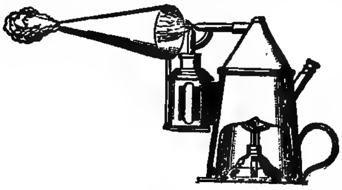

Inhaler

inharmon'ic *a.* (אינ-האר-מאנ'-איק) אונהארמאניש ; ניט אין איינקלאנג ; אונאייניג ; ניט צוזאמענפאסענד.

inharmon'ical *a.* (אינ-האר-מאנ'-אי-קעל) ז. *inharmonic*

inharmon'ically *adv.* (אינ-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונהארמאנישען, ניט צוזאמענפאסענדען אדער אונאייניגען אופן.

inharmo'nious *a.* (אינ-האר-מאו'-ני-אס) ז. *inharmonic*

inharmo'niously *adv.* (אינ-האר-מאו'-ני-אס-לי) ז. *inharmonically*

inharmo'niousness *n.* (אינ-האר-מאו'-ני-אס-נעס) דיסהארמאניע, אונהארמאנישקייט, ניט-צוזאמענגעפאסטקייט, אונאייניגקייט.

inhaust' *v.* (אינ-האהסט') אריינציהען, אריינשלינגען, אריינטרינקען.

inhearse' *v.* (אינ-הוירס') אריינלעגען אין א טרונע.

inhere' *v.* (אינ-היער') זיין אין צוזאמענהאנג, זיין א טייל פון עפעס, זיין אייגענטימליך ; ליעגען אין דעם עצם, אין דער נאטור פון א זאך, זיין איינגעבארען אדער כאראקטעריסטיש ; זיין אונצושיידבאר [פון עפעס].

inher'ence *n.* (אינ-היער'-ענס) אינהערענץ, דאס ליעגען אין דער נאטור פון א זאך ; צוזאמענהאנג, אנהעפטונג ; דאס כאראקטעריסטישע, אייגענטימליכע אדער איינגעבארענע ; אונצושיידבארקייט.

inher'ency *n.* (אינ-היער'-ענ-סי) ז. *inherence*

inher'ent *a.* (אינ-היער'-ענט) אינהערענט, צוזאמענהענגענד; כאראקטעריסטיש, אייגענטימליך, איינגעבארען ; אונצושיידבאר.

inheren'tial *a.* (אינ-היע-רענ'-שעל) ז. *inherent*

inher'ently *adv.* (אינ-היער'-ענט-לי) אין עצם, איינגעבארען ; אזוי, אז עס קען ניט צושיידט ווערען.

inher'it *v.* (אינ-הער'-איט) ירש'נען ; בעקומען.

inheritabil'ity *n.* (אינ-הער-אי-טע-ביל'-אי-טי) ערבליכקייט ; דאס קענען איבערגעהן בירושה.

inher'itable *a.* (אינ-הער'-אי-טעבל) ערבליך; וואס מען קען קריגען אלס ירושה; וואס מען קען ירש'נען ; וואס איז בערעכטיגט אדער פעהיג צו ירש'נען.

inher'itably *adv.* (אינ-הער'-אי-טע-בלי) בירושה ; אזוי אז עס זאל קענען איבערגעהן בירושה.

inher'itance *n.* (אינ-הער'-אי-טענס) דאס ירש'נען ; אן ערבשאפט, א ירושה ; א נאטירליכע גאבע ; געשענקט אייגענטום; בעשטענדיג אייגענטום.

inher'itative *a.* (אינ-הער'-אי-טע-טיוו) וואס געהט איבער בירושה.

inher'iter *n.* (אינ-הער'-אי-טער) א יורש.

inher'itor *n.* (אינ-הער'-אי-טאר) ז. *inheriter*

inher'itress *n.* (אינ-הער'-אי-טרעס) א יורש'טע.

inher'itrix *n.* (אינ-הער'-אי-טריקס) ז. *inheritress*

inhe'sion *n.* (אינ-היע'-זשאן) ז. *inherence*

inhib'it *v.* (אינ-היב'-איט) הינדערען, שטערען ; פערביטען, פערווערען.

inhib'iter *n.* (אינ-היב'-אי-טער) איינער אדער עטוואס וואס שטערט אדער הינדערט ; איינער וואס פערווערט אדער לעגט א פערבאט.

inhibi'tion *n.* (אינ-הי-ביש'-אן) הינדערונג, שטערונג ; פערווערונג ; פערבאט; אן אינהיביטאריום [א פערבאט פון א העכערען געריכט צו א נידריגערען ווייטער אנצוגעהן מיט א פראצעס].

inhib'itive *a.* (אינ-היב'-אי-טיוו) שטערענד, הינדערענד ; פערביטענד, פערווערענד.

inhib'itor *n.* (אינ-היב'-אי-טאר) ז. *inhibiter*

inhib'itory *a.* (אינ-היב'-אי-טא-רי) ז. *inhibitive*

inhive' *v.* (אינ-האיוו') אריינטהאן אין א ביענשטאק.

in hoc (אין האק) אין דעם ; אין דיעזער הינזיכט.

inhos'pitable *a.* (אינ-האס'-פי-טעבל) אונגאסטפריינדליך.

inhos'pitableness *n.* (אינ-האס'-פי-טעבל-נעס) אונגאסטפריינדליכקייט.

inhos'pitably *adv.* (אינ-האס'-פי-טע-בלי) אויף אן אונגאסטפריינדליכען אופן.

inhospital'ity *n.* (אינ-האס-פי-טעל'-אי-טי) אונגאסטפריינדליכקייט.

in hot wa'ter (אין האט הוואה'-טער) אין אונאנגענעהמליכקייטען ; אין שטרייט; ערהיצט, היציג, צארניג ; פערליעבט ; געפעהרליך.

inhu'man *a.* (אינ-היו'-מען) אונמענשליך, גרויזאם ; אכזריות'דיג.

inhumane' *a.* (אינ-היו-מיין') אונמענשליך, אכזריות'דיג.

inhuman'ity *n.* (אינ-היו-מענ'-אי-טי) אונמענשליכקייט, גרויזאמקייט.

inhu'manize *v.* (אינ-היו'-מענ-איז) מאכען אונמענשליך, מאכען גרויזאם, פערווילדען.

inhu'manly *adv.* (אינ-היו'-מענ-לי) אויף אן אונמענשליכען, גרויזאמען אופן.

in'humate *v.* (אינ'-היו-מייט) בעגראבען, בעערדיגען, מקבר זיין.

inhuma'tion *n.* (אינ-היו-מיי'-שאן) בעגראבונג, בעערדיגונג, דאס ברייגגען צו קבורה.

inhume' *v.* (אינ-היום') בעגראבען, בעערדיגען, מקבר זיין ; אין כעמיע — פערפאקען אין ווארעמער ערד אדער אין בעמיסטיגונגס-שטאפען.

inim'ical *a.* (אי-נימ'-אי-קעל) פיינדליך ; געגנעריש.

inimical'ity *n.* (אי-נימ-אי-קעל'-אי-טי) פיינדליכקייט.

inim'ically *adv.* (אי-נימ'-אי-קעל-אי) מיט פיינדליכקייט.

inimitabil'ity *n.* (אינ-אימ-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען נאכגעמאכט אדער נאכגעאהמט ווערען.

inim'itable *a.* (אינ-אימ'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט נאכמאכען אדער נאכאהמען.

As a writer he has an **inimitable** style.

inim'itableness *n.* (אינ-אימ'-אי-טעבל-נעס) ז. *inimitability*

inim'itably *adv.* (אינ-אימ'-אי-טע-בלי) ניט צום נאכמאכען.

in imita'tion of (אין אימ-אי-טיי'-שאן אוו) נאך דער געשטאלט פון... לויט דער פארם פון...

in ink (אין אינק) מיט טינט [געשריבען, געצייכענט].

iniq'uitous *a.* (אי-ניק'-הווי-טאס) אונגערעכט, זינדיג.

iniq'uitously *adv.* (אי-ניק'-הווי-טאס-לי) אויף אן אונגערעכטען אדער זינדיגען אופן.

iniq'uity *n.* (אי-ניק'-הווי-טי) אונגערעכטיגקייט, זינדיגקייט, זינד.

inirritabil'ity *n.* (אינ-איר-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונרייצבארקייט, דאס ניט ווערען אויפגערייצט אדער צארניג ; גוטמוטיגקייט.

inir'ritable *a.* (אינ-איר'-אי-טעבל) וואס ווערט ניט אויפגערייצט אדער אין צארן ; גוטמוטיג.

inir'ritative *a.* (אינ-איר'-אי-טע-טיוו) וואס ווערט ניט אויפגערייצט ; וואס איז ניט גענייגט צו צארן.

ini'tial *a., n. and v.* (אי-ניש'-על) אנפענגליך ; וואס איז געשטעלט צום אנהויב; אן איניציאל, דער ערשטער בוכשטאב פון א ווארט ; דער ערשטער בוכשטאב פון א בוך אדער שריפט ; בעצייכענען מיט אן איניציאל אדער מיט דעם אנפאנגס-בוכשטאב ; בעצייכענען מיט ראשי תבות ; אוועקשטעלען דעם אנפאנגס-בוכשטאב [ווי פון א נאמען].

ini'tialize *v.* (אי-ניש'-על-איז) בעצייכענען מיט ראשי תבות [אנשטאט דעם פולען נאמען]; געברויכען איניציאלען אדער ראשי תבות.

ini'tial let'ter (אי-ניש'-על לעט'-ער) אן אנפאנגס-בוכשטאב, א גרויסער בוכשטאב אין אנפאנג ווארט אדער זאץ.

ini'tially *adv.* (אי-ניש'-על-אי) אין אנהויב, אין אנפאנג.

ini'tiary *a.* (אי-ניש'-אי-ע-רי) אנפענגליך.

ini'tiate *v., a. and n.* (אי-ניש'-אי-אייט) איינפיהרען [אין א געזעלשאפט] איינווייהען, מחנך זיין ; אויפנעהמען ; אנווייזען, אונטערריכטען, לערנען ; אנפאנגען, אנהויבען ; איינגעפיהרט [אין א געזעלשאפט]; ערשט נור אנגעפאנגען ; פארבערייטעט צו אונטערריכט ; איינער וואס איז איינגעפיהרט געווארען ; איינער וועמען מען האט בעקאנט געמאכט מיט א וויסענשאפט אדער מיט א געהיימער לעהרע.

initia'tion *n.* (אי-ניש-אי-איי'-שאן) די ערשטע איינפיהרונג ; די איינווייהונג ; דער ערשטער אונטערריכט ; די איינפיהרונג אדער די אויפנאהמע אין א געזעלשאפט.

initia'tion fee (אי-ניש-אי-איי'-שאַן
פיע) אויפנאַהמע=געלד, איינטריטס=געלד
[די איינצאָהלונג וואָס מען מאַכט פאַר
ווערען אויפגענומען אין אַ פעראיין].

ini'tiative *n. and a.* (אי-ניש'-אי-איי-
טיוו) די איניציאַטיווע; דאָס אַנטראָגס=
רעכט [דאָס רעכט פון פאָלק פאַרצושלאָ=
גען געזעצען און זיי אַרויסשיקען אויף
אַבשטימונג]; . אונטערנעהמונגס=גייסט;
דער ערשטער שריט אָדער דער ערשטער
אַנשטויס צו עפּעס; די מאַכט אָדער פע=
היגקייט צו געבען דעם ערשטען אַנשטויס
אָדער אַנצוהויבען אַ בעוועגונג; אַנהוי=
בענד, אַנפאַנגענד; איינפיהרענד; איינ=
לייטענד; איינווייהענד.

ini'tiator *n.* (אי-ניש'-אי-איי-טאָר) אַן
איניציאַטאָר, איינער וואָס פאַנגט אַן
אָדער גיט אַן אַנשטויס [צו אַ נייעם גע=
דאַנק, צו אַ נייער בעוועגונג א. ז. וו.].

ini'tiatory *a. and n.* (אי-ניש'-אי-איי-
טאָ-רי) איינפיהרענד, איינלייטענד; איינ=
ווייהענד; די איינפיהרונגס אָדער די איינ=
ווייהונגס=צערעמאָניע.

ini'tiatrix *n.* (אי-ניש'-אי-איי-טריקס)
אַן איניציאַטאָרין. ז. ***initiator***

inject' *v.* (אינ-דזשעקט') 1. איינשפרי=
צען; אַריינגיסען, אַריינלאָזען; אַריינ=
וואַרפען; 2. אַריינציהען [אַ זייטיגען
פונקט אין אַ רעדע אָדער אַרטיקעל].
2. Personalities were **injected** into the discussion.

injec'ta *n.* (אינ-דזשעק'-טאַ) שטאָפען
וואָס ווערען אַריינגעשפריצט אָדער אַריינ=
געלאָזען אינוועניג.

injec'table *a.* (אינ-דזשעק'-טעבל) וואָס
מען קען אַריינשפריצען; וואָס מען קען אין
דעם אַריינשפריצען.

injec'tion *n.* (אינ-דזשעק'-שאַן) דאָס
אַריינשפריצען; דאָס אַריינוואַרפען; אַן
איינשפריצונג; אַ קאַנע, אַ קליסטיר; די
פליסיגקייט וועלכע ווערט אַריינגעשפריצט.

injec'tion-cock *n.* (אינ-דזשעק'-שאַנ-
קאָק) דער קראַן דורך וועלכען עס ווערט
אַריינגעשפריצט קאַלט וואַסער אין דעם
קאָנדענזאַטאָר [דער אַפּאַראַט וואו דער
אַבגענוצטער דאַמפּף ווערט אַבגעקיהלט]
פון אַ דאַמפּף=מאַשין.

injec'tion-conden'ser *n.* (אינ-
דזשעק'-שאַנ-קאַנ-דענ'-סער) אַן איינ=
שפריץ=קאָנדענזאַטאָר [דער אַפּאַראַט פון
אַ דאַמפּף=מאַשין וואו דער אַבגענוצטער
דאַמפּף ווערט אַבגעקיהלט דורך אַריינ=
שפריצען קאַלט וואַסער].

injec'tion-pipe *n.* (אינ-דזשעק'-שאַנ-
פּאַיפּ) דער איינשפריץ=ראָהר [דער ראָהר
פון אַ דאַמפּף=מאַשין דורך וועלכען מען
שפּריצט אַריין קאַלט וואַסער אין קאָנדענ=
זאַטאָר אַבצוקיהלען דעם אַבגענוצטען
דאַמפּף].

injec'tion-wa'ter *n.* (אינ-דזשעק'-
שאַנ-הוואַה'-טער) איינשפריץ = וואַסער
[דאָס קאַלטע וואַסער וואָס ווערט אַריינ=
געשפריצט אין דעם קאָנדענזאַטאָר פון אַ
דאַמפּף=מאַשין אַבצוקיהלען דעם אַבגענוצ=
טען דאַמפּף].

injec'tor *n.* (אינ-דזשעק'-טאָר) אַן
אַריינשפריצער; אַ שפריצער, אַן אַפּאַראַט
צום איינשפריצען.

injoint' *v.* (אינ-דזשאָינט') פעראייניגען,
בעהעפטען.

inju'dicable *a.* (אינ-דזשו'-די-קעבל)
וואָס קען ניט פאַרגעבראַכט ווערען פאַר
אַ געריכט.

injudi'cial *a.* (אינ-דזשו-דיש'-על) ניט
לויט רעכט; ניט נאָך'ן געזעץ.

in judi'cio (אין דזשו-דיש'-אי-אָו) אין
געריכט; אין געריכטליכען פּראָצעס.

injudi'cious *a.* (אינ-דזשו-דיש'-אַס)
אונאיבערלעגט; אונפערשטענדיג; ניט
קלוג.

injudi'ciously *adv.* (אינ-דזשו-דיש'-
אַס-לי) אויף אַן אונקלוגען אופן; אָהן אי=
בערלעגונג.

injudi'ciousness *n.* (אינ-דזשו-דיש'-
אַס-נעס) אונפערשטענדיגקייט, ניט=קלוג=
קייט; אונאיבערלעגטקייט.

injunc'tion *n.* (אינ-דזשאַנק'-שאַן) אַ
בעפעהל, אַן אָנזאָג; אַ געריכטליכער דע=
קרעט אָדער פערבאָט.

injunc'tive *a.* (אינ-דזשאַנק'-טיוו) וואָס
האָט די קראַפט פון אַ געריכטליכען דע=
קרעט אָדער פערבאָט.

in'jure *v.* (אינ'-דזשור) וועה
טהאָן; פערלעצען; פערוואונדען; בעליי=
דיגען.

in ju're (אין דזשו'-רי) אין געזעץ, אין
יוריספרודענץ.

in'jured *a.* (אינ'-דזשורד) בעשעדיגט;
פערוואונדעט; פערלעצט; בעליידיגט.

in'jurer *n.* (אינ'-דזשור-ער) איינער
וואָס שעדיגט; אַ בעליידיגער.

inju'ria *n.* (אינ-דזשו'-רי-אַ) אַ פערברע=
כען נעגען געזעץ; אַ פערברעכען וואָס
ווערט פערפאָלגט פון געזעץ.

inju'rious *a.* (אינ-דזשו'-רי-אַס) שעד=
ליך; בעליידיגענד.

inju'riously *adv.* (אינ-דזשו'-רי-אַס-
לי) אויף אַ שעדליכען אופן; אונגערעכט;
בעליידיגענדיג.

inju'riousness *n.* (אינ-דזשו'-רי-אַס-
נעס) שעדליכקייט; בעליידיגונג.

in'jury *n.* (אינ'-דזשו-רי) פערלעצונג;
שאָדען; פערוואונדונג; בעליידיגונג.

injust' *a.* (אינ-דזשאַסט') אונגערעכט.

injus'tice *n.* (אינ-דזשאַס'-טיס) אונגע=
רעכטיגקייט, אַן אונרעכט.

injus'tifiable *a.* (אינ-דזשאַס'-טי-פאַי-
עבל) אונבערעכטיגט; וואָס קען ניט פער=
ענטפערט ווערען אָדער בערעכטיגט ווערען.

ink *n. and v.* (אינק) טינט; דרוק=פאַרב;
בעשמירען מיט טינט.

ink'-bag *n.* (אינק'-בעג) דער פענכער
פון דעם טינט=פיש, אין וועלכען עס גע=
פינט זיך די טינט=עהנליכע פליסיגקייט.

ink'-ball *n.* (אינק'-באָהל) דער דרוק=
באַל [אַזאַ לעדער=קישעלע אויף איינצו=
טונקען אין טינט דעם דרוק=זאַץ. איז אַמאָל
געברויכט געוואָרען אין דרוקערייען];
גאַלעש, אַזאַ מין נוס=עהנליכער געוויקס
אויף געוויסע פלאַנצען, פון וועלכע מען
מאַכט טינט.

ink'-bench *n.* (אינק'-בענטש) דער טייל
פון אַ דרוק=מאַשין, אויף וועלכען עס איז
אַנגעשמירט די דרוק=פאַרב.

ink'berry *n.* (אינק'-בער-אי) אַזאַ
בוימעל אויף וועלכען עס וואַקסען אַ מין
שוואַרצע יאַגדעס.

ink'-block *n.* (אינק'-בלאָק) דער פאַרב=
שטיין [ביי האַנד=דרוק=מאַשינען].

ink'-blot *n.* (אינק'-בלאָט) אַ טינט=פלעק.

ink'-blurred *a.* (אינק'-בלוירד) בע=
פלעקט מיט טינט.

ink'-bot'tle *n.* (אינק'-באָטל) אַ טינט=
פלאַש; אַ טינטער.

ink'-bray'er *n.* (אינק'-בריי'-ער) אַ
קורצער הילצערנער וואַל מיט אַ הענטעל,
צו צושמירען די דרוק=פאַרב אויף דעם
פאַרב=שטיין [ביי האַנד=דרוק=מאַשינען].

ink'-cyl'inder *n.* (אינק'-סיל'-אינ-
דער) אַ וואַל וואָס רעגולירט די גלייכ=
מעסיגע צוטיילונג פון דער דרוק=פאַרב
אין אַ דרוק=מאַשין.

ink'-duct *n.* (אינק'-דאַקט) אַ פאַרריכ=
טונג צוצופיהרען די דרוק=פאַרב צו דער
דרוק=מאַשין.

in kee'ping with (אין קיע'-פינג
הוויטה) איינשטימיג מיט...
He maintains an establishment **in keeping** with his large income.

in'ker *n.* (אינ'-קער) איינער פון די גרוי=
סע וואַלען ביי אַ דרוק=מאַשין, וועלכער
שמירט אַן מיט פאַרב דעם דרוק=זאַץ; די
פאַרריכטונג ביי אַ פערצייכנונגס=אינסטרו=
מענט, דורך וועלכער עס ווערען געמאַכט
אויף'ן פּאַפּיער די פערצייכנים=פונקטען
אָדער ליניען.

in'ket *n.* (אינ'-קעט) אַ טינטער.

ink'fish *n.* (אינק'-פיש) דער טינט=פיש.
ז. ***cuttlefish***

ink'-foun'tain *n.* (אינק'-פאַונ'-טען)
דער טייל פון אַ דרוק=מאַשין, וואו עס גע=
פינט זיך די דרוק=פאַרב.

ink'-gland *n.* (אינק'-גלענד)
ז. ***ink-bag***

ink'holder *n.* (אינק'-האָול-דער) אַ
טינטער: דער טייל פון אַ שרייב=געצייג,
וואו עס געפינט זיך דער טינט.

ink'horn *n.* (אינק'-האָרן) אַ טאַשען=
טינטער צוזאַמען מיט שרייב=געצייג.

ink'hornism *n.* (אינק'-האָרנ-איזם) אַ
געקינסטעלטער אויסדרוק; אַן אויסדרוק
גענומען פון בוך.

ink'horn mate (אינק'-האָרן מייט) איי=
נער וואָס טראָגט זיך אַרום מיט פען און
טינט; אַ בוך=וואָרעם, איינער וואָס רעדט
מיט געקינסטעלטע, אויסגעלערענטע פראַ=
זען; אַ פעדאַנט.

ink'horn terms (אינק'-האָרן טוירמז)
געקינסטעלטע, אויסגעלערענטע אויסדרי=
קע.

in'kiness *n.* (אינ'-קי-נעס) טינטיגקייט,
שוואַרצקייט.

in'king-roll'er *n.* (אינ'-קינג-ראָול'-ער)
אַן עלאַסטישער וואַלץ אין דרוק=מאַשינען,
וועלכער בעשמירט דעם דרוק=זאַץ מיט
דרוק=פאַרב.

in'kle *n. and v.* (אינקל) צווירן=באַנד,
פּאָזאַמענט, אַ טאַשמע; אַנווינקען, אַנדיי=
טען; פערשטעהן אַ וואונק, אַנהויבען
פערשטעהן.

ink'-lines *n.* (אינק'-לאַינז) אַ ליניִרט
בלאַט, אַ בלאַט מיט שורות.

ink'ling *n.* (אינק'-לינג) די אַנצייגונג,
די אַנווייזונג; אַ וואונק.

ink'-ma'ker *n.* (אינק'-מיי'-קער) אַ
טינט=מאַכער.

in'knee *n.* (אינ'-ניע) אַ נאָך=אינווענינ=
אויסגעבויגענע קניע.

in'kneed *a.* (אינ'-ניעד) וואָס האָט אַ
נאָך=אינווענינ=אויסגעבויגענע קניע.

inknit' *v.* (אינ-ניט') איינשטריקען.

inknot' *v.* (אינ-נאָט') פערבינדען מיט
אַ קניפּעל.

ink'-pen'cil *n.* (אינק'-פענ'-סיל) אַ
טינט=בליישטיפט [אַ בליישטיפט וואָס
שרייבט ווי מיט טינט].

ink'-pow'der *n.* (אינק'-פּאַו'-דער)
טינט=פולווער [אַ פולווער פון וועלכען
מען מאַכט טינט].

ink'-roll'er *n.* (אינק'-ראָול'-ער)
ז. ***inking-roller***

ink'shed *n.* (אינק'-שעד) שמיערעריי.

ink'-sling'er *n.* (אינק'-סלינג'-ער) אַ

פראפעסיאנעלער שרייבער; איינער וואס מאכט שרייבעריי אלס זיין פראפעסיע.

ink'-spil'ler *n.* (אינק'-ספיל'-ער) א טינט=פערדארבער, א פעדער=פושער, א פאטשקון, א שמיערער.

ink'stand *n.* (אינק'-סטענד) א טינטער; א שרייב=געצייג=האלטער.

ink'-stone *n.* (אינק'-סטאון) דער טינטשטיין [אזא שטיין פון וועלכען מען מאכט טינט]; אזא גלאטער שטיין מיט וועלכען מען רייבט דאס מאטעריאל פון וועלכען מען מאכט טינט.

ink'-ta'ble *n.* (אינק'-טיי'בל) א טינטברעט [אין א דרוקעריי].

in'ky *a.* (אינ'-קי) טינטיג, פון טינט; איינגעמאכט אין טינט; שווארץ.

inlace' *v.* (אינ-לייס') איינשליסען, ארומנעהמען אדער בעלעגען מיט שנור=באנד אדער ווי מיט שנור=באנד; ארומריינגלען, ארומוויקלען, דורכפלעכטען.

in'lack *n.* (אינ'-לעק) דער איינפאל פון וואנ אדער מאס [דורך איינטריקענען א. ד. ג.].

inlaid' *a.* (אינ-לייד') ארייגעלעגט, בעלעגט. ז. *inlay*

in'land *n., a. and adv.* (אינ'-לענד) דאס אינערע לאנד; אין דער פעאדאלער ארדנונג — דאס לאנד וואס איז בעארבייט געווארען אדער בעשטימט געווען פאר'ן פריץ אליין; אינלענדיש; היימיש [אין נעגענזאץ צו אויסלענדיש]; וואס קומט פאר אדער געפינט זיך אין די אינערליכע טיילען פון לאנד; ווייט פון דעם ים=ברעג; אין אדער צו דעם אינערען פון לאנד.

in'lander *n.* (אינ'-לענ-דער) אן אינלענדער, אן איינוואהנער פון דעם אינערען פון לאנד [ווייט פון ים].

inlan'dish *a.* (אינ-לענ'-דיש) אינלענדיש, וואס געפינט זיך אין דעם אינערען פון לאנד, ווייט פון ים, היימיש [אין נעגענזאץ צו אויסלענדיש].

inlap'idate *v.* (אינ-לעפ'-אי-דייט) פערשטיינערען.

inlaw' *v.* (אינ-לאה') צוריקברייננגען צו פערלארענע בירגער=רעכטע.

inlay' *v. and n.* (אינ-ליי') ארייגלעגען אדער בעפעסטיגען אין עפעס [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; עטוואס וואס ווערט ארייגעלעגט [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; אן ארנאמענט, א בעציערונג; מאזאאיק.

in'lay *n.* (אינ'-ליי) עטוואס וואס ווערט ארייגעלעגט [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; אן ארנאמענט, א בעציערונג; מאזאאיק.

in'layer *n.* (אינ'-ליי-ער) אן איינלעגער [איינער וואס מאכט איינגעלעגטע ארבייט]; א מאזאאיק=ארבייטער.

inlay'ing *n.* (אינ-ליי'-אינג) דאס דעקארירען מעבעל, וואפען א. ז. וו., ארייגלעגענדיג שטיקער עלפאנטביין, גאלד, זילבער, האלץ א. ד ג.

inlet' *v.* (אינ-לעט') ארייגלעגען, ארייגשטעלען.

in'let *n.* (אינ'-לעט) איינגאנג, צוגאנג; וועג; א קליינע בוכט [א שמאלער טייל פון א טייך אדער א ים וואס קומט אריין אין א ברעג אדער צווישען אינזלען]; א וואסערלייטונג.

in lieu of (אין ליו אוו) אנשטאט, במקום.

Can you arrange to work on Tuesday in lieu of Monday?

in lit'tle (אין ליטל) אין מיניאטור.

in love (אין לאוו) פערליעבט.

in'ly *adv.* (אינ'-לי) אינערליך; אינווענינ; אין געהיים.

in'mate *n. and a.* (אינ'-מייט) איינער וואס געפינט זיך אין א געוויסען פלאץ אדער אנשטאלט; א מיטוואהנער, אן איינוואהנער; מיטוואהנענד, וואהנענד צוזאמען; געפינענדיג זיך אין א געוויסען פלאץ אדער אנשטאלט.

The inmates of the hospital are well taken care of.

in'meats *n.* (אינ'-מיעטס) די געדערים, די אינגעווייד.

in me'dias res (אין מיע'-די-עס ריעז) אין די אינווענינסטע טיילען; אין תוך.

in memo'riam (אין מי-מאו'-רי-עם) צום אנדענקען [מעהרסטענס געברויכט אלס אויפשריפט אויף מצבות].

in mem'ory of (אין מעמ'-א-רי אוו) צום אנדענקען פון...

inmesh' *n.* (אינ-מעש') ז. *immesh*

in'most *a. and n.* (אינ'-מאוסט) איינערסט, אינערליכסט; דער אינערליכסטער טייל.

in'most thoughts (אינ'-מאוסט טהאהטס) אינערליכסטע געדאנקען, פערבארגענסטע מחשבות.

inn *n.* (אין) א גאסט=הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

in'nate *a.* (אינ'-נייט) איינגעבארען, נאטירליך, אינסטינקטיוו; אין באטאניק — וואס ווערט געבארען אינווענינ, וואס קומט ארויס פון אינווענינ.

in'nately *adv.* (אינ'-נייט-לי) פון נאטור אויס; דורך אינסטינקט.

in'nateness *n.* (אינ'-נייט-נעס) איינגעבארענקייט, נאטירליכקייט.

innav'igable *a.* (אי-נעוו'-אי-געבל) אונשיפבאר [וואס מען קען ניט ארומרייזען מיט א שיף].

in'ner *a. and n.* (אינ'-ער) אינערליך, אינווענינ; ניט קלאר [אין בעדייטונג]; דער טייל פון א ציעל=ברעט ארום דעם צענטער; א שאס אין דעם טייל פון א ציעל=ברעט וואס איז ארום דעם צענטער.

in'ner bar'rister (אינ'-ער בער'-איס-טער) אן עלטערער מיטגליער און איינער פון די פערוואלטער פון א רעכטס=קאלעגיום אין לאנדאן. ז. *inn of court*

in'ner mon'itor (אינ'-ער מאנ'-אי-טאר) די אינערליכע שטימע, דאס געוויסען.

in'nermost *a.* (אינ'-ער-מאוסט) ז. *inmost*

in'ner thoughts (אינ'-ער טהאהטס) געהיימע געדאנקען.

inner'vate *v.* (אי-נויר'-וייט) ווירקען דורך די נערוועז.

innerva'tion *n.* (אינ-אויר-ויי'-שאן) די נערווען=סיסטעם; די פונקציאנען און ווירקונג פון דער נערווען=סיסטעם; דאס האבען אבגעשוואכטע נערוועז.

innerve' *v.* (אי-נוירוו') קרעפטיגען.

inn'holder *n.* (אינ'-האול-דער) א בעל אכסניה, א קרעטשמער.

in'ning *n.* (אינ'-אינג) דאס ארייגברייננגען אדער ארייננעהמען די אבגעשניטענע תבואה; ערנטע; א שטיק לאנד וואס ווערט בעפרייט און בעשיצט פון ים=וואסער.

in'nings *n.* (אינ'-אינגז) גאנג, רייה, אטשערעד [אין באל=שפיעל]; די צייט אין וועלכער איינער האלט אן אמט אדער א פאליטישע פארטיי איז אין מאכט; ערנטע.

inn'keeper *n.* (אינ'-קיע'-פער) א קרעטשמער, א בעל=אכסניא; איינער וואס האלט אן איינפאהר=הויז.

in'nocence *n.* (אינ'-א-סענס) אונשולד; אונשעדליכקייט; דאס זיין פריי פון א חשד [וועגען געוויסע זאכען וואס זיינען פערבאטען דורך'ן געזעץ]; ריינקייט פון זינד; נאאיוויטעט.

in'nocency *n.* (אינ'-א-סענ-סי) ז. *innocence*

in'nocent *a. and n.* (אינ'-א-סענט) אונשולדיג; ניט זינדיג, מאראליש ריין; פריי פון א חשד [וועגען געוויסע זאכען וואס זיינען פערבאטען לויט'ן געזעץ]; נאאיוו, אונוויסענד; קליין, מילד און ליעבליך [וועגען א קינד אדער בלום]; א נאאיוו קינד; אן אונשולדיגער מענש; אן אונוויסענדער, א פראסטאק.

in'nocently *adv.* (אינ'-א-סענט-לי) אויף אן אונשולדיגען אדער נאאיווען אופן.

In'nocents' day (אינ'-א-סענטס דיי) דער טאג פון די אונשולדיגע קינדער [א קאטוילישער יום=טוב צום אנדענקען פון קעניג הורדוס'ס אויסשלאכטונג פון קליינע קינדער — דער 28טער דעצעמבער].

innoc'uous *a.* (אי-נאק'-יו-אס) אונשעדליך; וואס מאכט ניט קיין שלעכטע ווירקונג; ניט ניפטיג [וועגען שלאנגען].

innoc'uously *adv.* (אי-נאק'-יו-אס-לי) אויף אן אונשעדליכען אופן.

innoc'uousness *n.* (אי-נאק'-יו-אס-נעס) אונשעדליכקייט.

inn of court (אין אוו קאורט) דאס רעכטס=קאלעגיום [איינע פון די פיער יורידישע געזעלשאפטען אין לאנדאן, ענגלאנד, וואס האבען דאס אויסשליסליכע רעכט צו בעשטימען דאס רעכט פון אדוואקאטען צו פראקטיצירען].

innom'inate *a.* (אי-נאמ'-אי-נייט) אהן א בעשטימטען נאמען; אנאנים.

innom'inate ar'tery (אי-נאמ'-אי-נייט אר'-טע-רי) איינע פון די גרויסע ארטעריען אדער שלאג=אדערען אין מענשליכען קערפער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

innom'inate bone (אי-נאמ'-אי-נייט באון) דער לענדען=ביין אין מענשליכען קערפער.

in'novate *v.* (אינ'-א-וויט) בענייען, אומענדערען; איינפיהרען נייאינקייטען.

innova'tion *n.* (אינ-א-ויי'-שאן) א נייערונג, א נייעס; אן אומענדערונג; נייע איינפיהרונגען.

innova'tional *a.* (אינ-א-ויי'-שאנ-על) וואס בענייעט; וואס ברייננט אן אומענדערונג.

innova'tionist *n.* (אינ-א-ויי'-שאנ-איסט) איינער וואס שטרעבט צו בענייען; איינער וואס זוכט אומענדערונגען.

in'novative *a.* (אינ'-א-ויי-טיוו) בענייענד; וואס האט א נייגונג צו בענייען אדער אומצוענדערען; וואס איז שייך צו נייאינקייטען אדער אומענדערונגען.

in'novator *n.* (אינ'-א-ויי-טאר) א נייעס=מאכער; איינער וואס ענדערט אדער מאכט נייע איינפיהרונגען.

innox'ious *a.* (אי-נאק'-שאס) ז. *innocuous*

innox'iously *adv.* (אי-נאק'-שאס-לי) אויף אן אונשעדליכען אופן.

innox'iousness *n.* (אי־נאק׳־שאס־נעס) אונשעדליכקייט.

inn'-por'ter *n.* (אינ׳־פאור׳־טער) דער געפעק־טרעגער, א משרת אין אן אכסניא.

innuen'do *n.* (אינ־יו־ענ׳־דאו) א רמז, א וואונק אויף עפעס, אן אנדייטונג, אינ־סינואציאן [דאס ארויסשטעלען יענעם אין א פאלשען שיין אדער מאכען אנדייטונגען, מיט׳ן צוועק איהם צו שעדיגען אדער פער־לוימדען].

innumerabil'ity *n.* (אי־ניו־מע־רע־ביל׳־אי־טי) די אונצעהלבארקייט; דאס זיין גרויס אהן א צאהל; אונענדליכקייט.

innu'merable *a.* (אי־ניו׳־מע־רעבל) אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

innu'merous *a.* (אי־ניו׳־מע־ראס) ז. *innumerable*

innutri'tion *n.* (אינ־יו־טריש׳־אן) דער מאנגעל אין נאהרונג.

innutri'tious *a.* (אינ־יו־טריש׳־אס) ניט־נעהרענד, אוננאהרהאפט.

innu'tritive *a.* (אי־ניו׳־טרי־טיוו) וואס האט ניט קיין נאהרונג.

in obe'dience (אין א־בי׳־די־ענס) אויס געהארכזאמקייט.

inobser'vable *a.* (אינ־אב־זויר׳־וועבל) אונבעמערקבאר; וואס מען קען ניט זעהן אפילו מיט דער הילף פון אינסטרומענ־טען.

inobser'vance *n.* (אינ־אב־זויר׳־וועגס) אונאכטזאמקייט, גלייכגילטיגקייט; דאס ניט היטען אדער ניט נאכפאלגען עפעס; דאס ניט בעמערקען.

inobser'vant *a.* (אינ־אב־זויר׳־וועגט) ניט מערקענד; וואס נעהמט ניט אין אכט.

inoccupa'tion *n.* (אינ־אק־יו־פיי׳־שאן) דאס זיין אונבעשעפטיגט אדער ליידיג.

inoc'ulable *a.* (אינ־אק׳־יו־לעבל) וואס קען אריינגעזעצט ווערען [ווי א צווייגעל פון איין בוים וואס ווערט אריינגעזעצט אין אן אנדערען]; וואס קען אריינגע־שפריצט ווערען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inoc'ulate *v.* (אינ־אק׳־יו־לייט) ארייג־זעצען א צווייגעל פון איין בוים אין אן אנדערען; אריינשפריצען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inocula'tion *n.* (אינ־אק־יו־ליי׳־שאן) די אריינזעצונג פון א צווייג אין אן אנ־דערען בוים; דאס אריינשפריצען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inoc'ulator *n.* (אינ־אק׳־יו־ליי־טאר) א גערטנער וואס שטעלט אריין צווייגען פון איין בוים אין אן אנדערען; א פאקען־שטעלער.

ino'dorous *a.* (אינ־או׳־דא־ראס) אהן א גערוך, אהן א ריח.

ino'dorousness *n.* (אינ־או׳־דא־ראס־נעס) דאס זיין אהן א גערוך; דאס ניט האבען קיין ריח.

inoffen'sive *a.* (אינ־א־פענ׳־סיוו) ניט בעליידיגענד, אונשעדליך.

inoffen'sively *adv.* (אינ־א־פענ׳־סיוו־לי) אויף אן אונשעדליכער ארט.

inoffen'siveness *n.* (אינ־א־פענ׳־סיוו־נעס) אונשעדליכקייט.

inoffi'cial *a.* (אינ־א־פיש׳־על) ניט אפי־ציעל, וואס האט ניט דעם כאראקטער אדער די אויטאריטעט פון א הערשענדער מאכט.

inoffi'cially *adv.* (אינ־א־פיש׳־על־אי) אויף אן אונאפיציעלען שטייגער.

in old days (אין אולד דייז) פארציי־טען.

in one (אין הוואן) צו דערזעלבער צייט.

inop'erative *a.* (אינ־אפ׳־ע־רע־טיוו) וואס ווירקט ניט, וואס מאכט ניט קיין עפעקט אדער ווירקונג.

inoper'cular *a.* (אינ־א־פויר׳־קיו־לער) אהן דעקלעך [וועגען מושלען אדער ראקאווינעס].

inop'inate *a.* (אינ־אפ׳־אי־נייט) אונ־ערווארטעט, אונגעריכט.

inopportune' *a.* (אינ־אפ־אר־טיון׳) ניט אין צייט, ניט צו דער פאסענדער גע־לעגענהייט.

inopportune'ly *adv.* (אינ־אפ־אר־טיון׳־לי) אין ניט צייט, ניט געלעגענער אדער בעקוועמער צייט; ניט ביי דער פאסענדער געלעגענהייט.

inoppres'sive *a.* (אינ־א־פרעס׳־איוו) ניט דריקענד, ניט לעסטיג.

inor'dinacy *n.* (אינ־אהר׳־די־נע־סי) אונארדנונג, אונרעגעלמעסיגקייט; דאס ניט האלטען זיך אין געוויסע גרענעצען; דאס זיין אריבער דער מאס.

inor'dinate *a.* (אינ־אהר׳־די־נייט) ניט אין ארדנונג, אונרעגעלמעסיג; אהן א שיעור; וואס האלט זיך ניט אין געוויסע גרענעצען.

inor'dinately *adv.* (אינ־אהר׳־די־נייט־לי) אויף א ניט ארדענטליכען אדער אונ־רעגעלמעסיגען שטייגער.

inor'dinateness *n.* (אינ־אהר׳־די־נייט־נעס) ז. *inordinacy*

inorgan'ic *a.* (אינ־אהר־גענ׳־איק) אונארגאניש; וואס האט ניט די סמנים, וועלכע כאראקטעריזירען א לעבעדיגען און וואקסענדען קערפער.

inorgan'ical *a.* (אינ־אהר־גענ׳־אי־קעל) ז. *inorganic*

inorgan'ically *adv.* (אינ־אהר־גענ׳־אי־קעל־אי) אויף אן אונארגאנישען שטייגער.

inorganiza'tion *n.* (אינ־אהר־גענ־אי־זיי׳־שאן) דאס ניט זיין ארגאניזירט, דער מאנגעל אין ארגאניזאציאן.

inornate' *a.* (אינ־אהר־נייט׳) ניט בע־ציערט, איינפאך, פראסט.

inos'culate *v.* (אינ־אס׳־קיו־לייט) אין אנאטאמיע — אנאסטאמאזירען, זיך בע־ריהרען, זיך צונויפגיסען; זיך פאראייניגען [ווי צוויי אדערען אדער נערוועו געהען זיך צונויף און איין ברעג פאראייניגט זיך מיט׳ן אנדערען].

inoscula'tion *n.* (אינ־אס־קיו־ליי׳־שאן) אין אנאטאמיע — די בעריהרונג, די צוזאמענגיסונג אדער פערבינדונג פון צוויי אדערען אדער נערוועו.

in'osite *n.* (אינ׳־א־סאיט) [א אינאסיט צוקער־סובסטאנץ, וואס געפינט זיך אין די מוסקולען פון הארצען, אין די לונגען, אין די ניערען, אין מארך א. ז. וו.].

in part (אין פארט) טיילווייז.

in partic'ular (אין פאר־טיק׳־יו־לער) בעזאנדערס.

in parts (אין פארטס) אין טיילען, איינציגע.

in pass'ing (אין פעס׳־אינג) אין פער־ביינעהן, פערבייגעהענדיג.

in'-pa'tient *n.* (אינ׳־פיי׳־שענט) א קראנקער וואס ליעגט אין האספיטאל [אין געגענזאץ צו א פאציענט, וועלכער קורירט זיך ביי זיך אין דער היים].

in per'son (אין פויר׳סאן) פערזענליך, בכבודו ובעצמו.

in pet'to (אין פעט׳־טא) פערבארגען טיעף אין הארצען; בעהאלטען אינוועניג; ניט אויפגעדעקט.

in pie'ces (אין פיע׳־סען) אויף שטיק־לעך.

in place of (אין פלייס אוו) אנשטאט.

in pos'se (אין פאס׳־אי) פאטענציאל, בכח [ניט בפועל].

in poten'tia (אין פא־טענ׳־שיא) פא־טענציאל, אין מעגליכקייט [ניט אין דער ווירקליכקייט].

in'pouring *n.* (אינ׳־פאור־אינג) אן אריינגיסונג, אן איינפלוס.

in prime (אין פראים) אין פולער יו־גענדס־קראפט.

in print (אין פרינט) געדרוקט.

in pro'pria perso'na (אין פראו׳־פרי׳־א פויר־סאו׳־נא) פערזענליך [ניט דורך אן אנדערען], בכבודו ובעצמו,

in pu'ris natural'ibus (אין פיו׳־ריס נע־טשו־רעל׳־אי־באס) אין ריינער נאטור, נאקעט.

in'quest *n.* (אינ׳־קהוועסט) אן אונ־טערזוכונג; א געריכטליכע אויספארשונג וועגען א פערברעכען אדער וועגען אן אנ־דער זאך וואס דארף נע׳משפט ווערען.

inqui'etude *n.* (אינ־קהוואי׳־ע־טיוד) אונרוהיגקייט, אונרוהע.

inquir'able *a.* (אינ־קהוואיר׳־עבל) אונטערזוכבאר [וואס איז צום אונטער־זוכען אדער צום ערפארשען].

inquire' *v.* (אינ־קהוואיר׳) זיך ערקונדי־גען, פרעגען נאך עפעס, אונטערזוכען, ער־פארשען; מאכען א געריכטליכע אונטער־זוכונג.

inquire' about' (אינ־קהוואיר׳ ע־באוט׳) קלייבען ידיעות אדער אינפארמא־ציאנען וועגען עפעס.

inquire' af'ter (אינ־קהוואיר׳ עפ׳־טער) זיך נאכפרעגען אויף איםעצען אדער עפעס.

inquired' for (אינ־קהוואירד׳ פאר) אויף וואס מען פרעגט זיך נאך, וואס מען פערלאנגט שטארק.

inquir'er *n.* (אינ־קהוואיר׳־ער) אן אונ־טערזוכער, א פארשער.

inquir'ingly *adv.* (אינ־קהוואיר׳־אינג־לי) דורך אונטערזוכונג, מיט אויספאר־שונג.

inquir'y *n.* (אינ־קהוואיר׳־אי) די אונ־טערזוכונג, די פארשונג; א פראגע, א קשיא.

inquisi'tion *n.* (אינ־קהווי־זיש׳־אן) די אונטערזוכונג, די נאכפארשונג; א גע־ריכטס־אונטערזוכונג.

Inquisi'tion *n.* (אינ־קהווי־זיש׳־אן) די אינקוויזיציאן, א קירכליך געריכט, וואס איז געגרינדעט געווארען אין מיטעל־אלטער מיט דעם ציעל צו פערפאלגען אפיקורסים און געגנער פון דער הערשענ־דער קירך.

inquisi'tional *a.* (אינ־קהווי־זיש׳־אנ־על) וואס איז שייך צו א נאכפארשונג; וואס איז כאראקטעריזירט דורך אן אונ־טערזוכונג; וואס געהערט צו דער אינ־קוויזיציאן. ז. *Inquisition*

inquis'itive *a.* (אינ־קהוויז׳־אי־טיוו) 1. פארשענד, נאכפארשענד; 2. נייגיעריג.
2. Children are by nature inquisitive.

inquis'itively *adv.* (אינ־קהוויז׳־אי־טיוו־לי) אויף א נאכפארשענדען שטייגער; מיט נייגיעריגקייט.

inquis'itiveness *n.* (אינ־קהוויז׳־אי־טיוו־נעס) נייגיעריגקייט; נייגיעריגע.

inquis'itor *n.* (אינ־קהוויז׳־אי־טאר)

אַן אונטערזוכונגס־ריכטער; אַן אינקוויזיטאָר [אַ ריכטער וואָס פערפאָלגט און משפּט די געגנער פון דער הערשענדער קירך]. ז. *Inquisition*

inquisito'rial *a.* (אינ-קהוויז-אי-טאָו-רי-על) וואָס איז שייך צו אַן אונטערזוכונגס־ריכטער; וואָס געהערט צו אַן אינקוויזיטאָר אָדער צום קירכליכען ריכטער, וועלכער פערפאָלגט אפּיקורסים און געגנער פון דער הערשענדער רעליגיאָן; וואָס איז שייך צו אַן אונטערזוכונג.

inrac'inate *v.* (אינ-רעס'-אי-נייט) איינוואָרצלען, איינפּלאַנצען.

in rea'son (אין ריע'זן) מיט רעכט, לויט יושר.

in reserve' (אין רי-זורוו') אין רעזערוו, אין זאַפּאַס, גרייט.

in respect' to (אין רי-ספּעקט' טו) בנוגע צו...; וואָס איז שייך, וואָס אַנבעלאַנגט צו...

in return' (אין רי-טורן') דערפאַר; אַלס בעלוינונג.

in right mind (אין ראַיט מאַינד) ביים פולען פערשטאַנד, ביים קלאָרען זינען.

in'road *n.* (אינ'-ראָוד) 1. דאָס צונעהמען עפּעס ביי אימעצען, דאָס שטרינגען; 2. אַן איבערפאַל, אַן אַנפאַל, אַן אַנגריף.
1. We are making inroads on the commerce of Europe.

in'rolled *a.* (אינ'-ראָולד) אַריינגעוויקעלט [וועגען בלעטער פון פּלאַנצען].

in'run *n.* (אינ'-ראַן) דאָס אַריינפליסען [ווי פון אַיין וואַסער־שטראָם אין צווייטען אָדער אין ים]; אַריינפלוס; אַ פּלאַץ וואו איין פלוס פאַלט אַריין אין צווייטען.

in'running *n.* (אינ'-ראַנ-אינג) אַן אַריינפלוס. ז. *inrun*

in'rush *n.* (אינ'-ראַש) דאָס אַריינשטראָמען; אַ צופלוס.

insal'ivate *v.* (אינ-סעל'-אי-ווייט) אויסמישען ביים קייען די שפּייז מיט שפּייעכץ.

insaliva'tion *n.* (אינ-סעל-אי-וויי'-שאַן) אויסמישונג פון שפּייעכץ מיט דער שפּייז בשעת'ן קייען.

insalu'brious *a.* (אינ-סע-ליו'-ברי-אַס) אונגעזונד, שעדליך פאַר'ן געזונד.

insalu'brity *n.* (אינ-סע-ליו'-ברי-טי) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאַר'ן געזונד.

insal'utary *a.* (אינ-סעל'-יו-טע-רי) אונגעזונד, שעדליך פאַר'ן געזונד; שעדליך; וואָס פעראורזאַכט שלעכטס.

insanabil'ity *n.* (אינ-סענ-ע-ביל'-אי-טי) אונהיילבאַרקייט, אונקורירבאַרקייט.

insan'able *a.* (אינ-סענ'-עבל) אונהיילבאַר; אונקורירבאַר.

insan'ableness *n.* (אינ-סענ'-עבל-נעס) ז. *insanability*

insan'ably *adv.* (אינ-סענ'-ע-בלי) אויף אַן אונהיילבאַרען אופן.

ins and outs (אינז ענד אוטס) בויגונגען, זיגזאַגען; שוואַנקונגען; אַ פערדרעהטער, ניט גלייכער וועג; אַ לאַבירינט; גענויע איינצעלהייטען; די הערשענדע רעגירונגס־פּאַרטיי און די געגנער־פּאַרטיי [דאָס מיניסטעריום און די אָפּאָזיציאָן].

insane' *a.* (אינ-סיין') וואַהנזיניג, משוגע; וואָס האָט אַ שייכות צו משוגעת אָדער משוגעים.

insane'ly *adv.* (אינ-סיינ'-לי) מיט משוגעת; ווי אַ משוגע'נער.

insane'ness *n.* (אינ-סיינ'-נעס) ז. *insanity*

insan'itary *a.* (אינ-סענ'-אי-טע-רי) אונסאַניטאַריש, וואָס איז נעגען די כללים פון היגיענע [געזונדהייטס־לעהרע], אונגעזונד, שעדליך פאַר'ן געזונד.

insan'ity *n.* (אינ-סענ'-אי-טי) וואַהנזין, משוגעת.

insa'piency *n.* (אינ-סיי'-פּי-ען-סי) נאַרישקייט.

insa'pient *a.* (אינ-סיי'-פּי-ענט) נאַריש.

insatiabil'ity *n.* (אינ-סיי-שיע-ביל'-אי-טי) אונערזעטליכקייט, דאָס ניט קענען זיך אָנזעטיגען; דאָס ניט קענען זיך צופריעדענשטעלען.

insa'tiable *a.* (אינ-סיי'-שיעבל) אונערזעטליך, וואָס קען זיך ניט אָנזעטיגען; וואָס קען זיך ניט צופריעדענשטעלען.

insa'tiableness *n.* (אינ-סיי'-שיעבל-נעס) ז. *insatiability*

insa'tiably *adv.* (אינ-סיי'-שיע-בלי) ניט אָנצוזעטיגען; ניט צום שטילען אָדער צופריעדען צו שטעלען [דורשט, הונגער, פערלאַנג א. ד. ג.].

insa'tiate *a.* (אינ-סיי'-שיעיט) ז. *insatiable*

insa'tiately *adv.* (אינ-סיי'-שיעיט-לי) ז. *insatiably*

insa'tiateness *n.* (אינ-סיי'-שיעיט-נעס) ז. *insatiability*

insati'ety *n.* (אינ-סע-טאַי'-ע-טי) ז. *insatiability*

insatisfac'tion *n.* (אינ-סעט-אים-פעק'-שאַן) אונבעפריעדיגקייט, אונצופריעדענהייט.

inscri'bable *a.* (אינ-סקראַי'-בעבל) וואָס מען קען אַריינשרייבען [אין געאָמעטרישע פיגור אין אַ צווייטער]; וואָס מען קען אויפשרייבען, פערצייכנען אָדער איינקריצען; וואָס קען איינגעשריבען ווערען [אין אַ ליסט]; וואָס קען געווידמעט ווערען [אין אַן אויפשריפט].

inscri'bableness *n.* (אינ-סקראַי'-בעבל-נעס) דאָס קענען אויפגעשריבען ווערען, אַריינגעשריבען ווערען, איינגעשריבען ווערען, פערצייכענט ווערען אָדער איינגעקריצט ווערען; וואָס מען קען ווידמענען. ז. *inscribe*

inscribe' *v.* (אינ-סקראַיב') איינשרייבען, אויפשרייבען; פערצייכנען; איינקריצען; ווידמען [דורך אַן אויפשריפט]; אַריינשרייבען איין געאָמעטרישע פיגור אין אַ צווייטער [ווי למשל, אַ דרייעק אין אַ קרייז].

inscribed' *a.* (אינ-סקראַיבד') וואָס האָט קאַלירטע צייכענס ענליך צו בוכשטאַבען [וועגען אינזעקטען].

inscri'ber *n.* (אינ-סקראַי'-בער) דער וואָס מאַכט אַן אויפשריפט, קריצט איין אָדער ווידמעט עפּעס אימעצען [דורך אַן אויפשריפט]; איינער וואָס שרייבט איין [אין אַ ליסט]; איינער וואָס שרייבט אַריין איין געאָמעטרישע פיגור אין אַ צווייטער.

inscrip'tible *a.* (אינ-סקריפּ'-טיבל) וואָס קען אַריינגעשריבען ווערען [וועגען געאָמעטרישע פיגורען].

inscrip'tion *n.* (אינ-סקריפּ'-שאַן) אויפשריפט; איינקריצונג; ווידמונג [פון אַ ליטעראַרישען ווערק]; די צושטימונג פון אַן אַנקלאַגער צו נעהמען אויף זיך די שטראָף, וועלכע עס דאַרף קריגען דער אַנגעקלאַגטער, אויב עס וועט זיך אַרויסצייגען, אַז די אַנקלאַגע איז אַ פאַלשע; דאָס איינשרייבען אין אַ ליסט.

inscrip'tional *a.* (אינ-סקריפּ'-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו אַן אויפשריפט, איינקריצונג, איינשרייבונג אָדער ווידמונג.

inscrip'tive *a.* (אינ-סקריפּ'-טיוו) ז. *inscriptional*

inscrutabil'ity *n.* (אינ-סקרו-טע-ביל'-אי-טי) אונערפאָרשליכקייט, אונדורכדרינגליכקייט, געהיימניספאָלקייט.

inscru'table *a.* (אינ-סקרו'-טעבל) אונערפאָרשליך; אונדורכדרינגליך; געהיימניספאָל.

inscru'tableness *n.* (אינ-סקרו'-טעבל-נעס) ז. *inscrutability*

inscru'tably *adv.* (אינ-סקרו'-טע-בלי) אויף אַן אונערפאָרשליכען, אונדורכדרינגליכען אָדער געהיימניספאָלען אופן.

in se (אין סיע) אין און פאַר זיך.

insec'able *a.* (אינ-סעק'-עבל) אונשניידבאַר, וואָס מען קען ניט צושניידען אָדער פאַנאַנדערטיילען.

in'sect *n. and a.* (אינ'-סעקט) אַן אינזעקט [ווי אַ פליג, אַ שפּין, אַ ביען, אַ וואַנץ א. ד. ג.]; וואָס איז שייך צו אַן אינזעקט; ווי אַן אינזעקט, קליין, נידריג.

insec'tean *a.* (אינ-סעק'-טי-ען) ווי ביי אַן אינזעקט; אינזעקטענאַרטיג.

insec'ticide *n.* (אינ-סעק'-טי-סאַיד) אַן אינזעקטען־פערניכטער; אַ מיטעל צו פערניכטען אינזעקטען; דאָס פערניכטען אינזעקטען.

insec'tiform *a.* (אינ-סעק'-טי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַן אינזעקט; ענליך צו אַן אינזעקט.

insec'tifuge *n.* (אינ-סעק'-טי-פיודזש) אַן אינזעקטען־פערטרייבער; אַ מיטעל צו פערטרייבען אינזעקטען.

in'sectile *a.* (אינ'-סעק-טיל) אינזעקטענאַרטיג; וואָס האָט די פאָרם אָדער דעם כאַראַקטער פון אַן אינזעקט.

insec'tion *n.* (אינ-סעק'-שאַן) דער איינשניט; דאָס איינשניידען.

Insectiv'ora *n.* (אינ-סעק-טיוו'-א-רא) דער מין חיות וואָס ערנעהרען זיך מיט אינזעקטען.

insec'tivore *n.* (אינ-סעק'-טי-וואָר) אַ חיה וואָס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען.

insectiv'orous *a.* (אינ-סעק-טיוו'-א-ראַס) וואָס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען; וואָס בעלאַנגט צו די אינזעקטען־פרעסענדע חיות.

in'sect-pow'der *n.* (אינ'-סעקט-פּאַו'-דער) אַ פּולווער [פּראַשעק] צו פערניכטען אינזעקטען.

insecure' *a.* (אינ-סי-קיור') אונזיכער; אונגעווים.

insecure'ly *adv.* (אינ-סי-קיור'-לי) אויף אַן אונזיכערען אָדער אונגעוויסען שטייגער.

insecu'rity *n.* (אינ-סי-קיו'-רי-טי) אונזיכערקייט; אונגעוויסהייט; דאָס זיין אונזיכער אָדער אונגעוויס.

insen'sate *a.* (אינ-סענ'-סייט) וואָס פיהלט ניט; אונבעלעבט; אונזיניג, נאַריש.

insensibil'ity *n.* (אינ-סענ-סי-ביל'-אי-טי) דאָס ניט־פיהלען; אונעמפּפינדליכקייט.

insen'sible *a.* (אינ-סענ'-סיבל) וואָס פיהלט ניט; אונעמפּפינדליך; וואָס לאָזט זיך ניט פיהלען; אונמערקליך.

insen'sibleness *n.* (אינ-סענ'-סיבל-נעס) ז. *insensibility*

insen'sibly *adv.* (אינ-סענ'-סי-בלי) אויף אַן אונפיהלבאַרען אָדער אונעמפּפינדליכען אופן.

insen'sitive *a.* (אינ-סענ'-סי-טיוו) וואס פיהלט ניט; אונעמפפינדליך.

insen'sitiveness *n.* (אינ-סענ'-סי-טיוו-נעס) דאס ניט פיהלען; דאס זיין אונעמפפינדליך.

insen'tient *a.* (אינ-סענ'-שיענט) וואס פיהלט ניט.

inseparabil'ity *n.* (אינ-סעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) אונצוטרענליכקייט, דאס ניט קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arable *a.* (אינ-סעפ'-ע-רעבל) אונצוטרענליך; וואס קען ניט פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arableness *n.* (אינ-סעפ'-ע-רעבל-נעס) אונצוטרענליכקייט, אונאבזונדערליכקייט; דאס ניט קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arably *adv.* (אינ-סעפ'-ע-רע-בלי) אויף אזא אופן, דאס עס קען ניט פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arate *a.* (אינ-סעפ'-ע-רייט) אונטרענבאר, ניט געטרענט; אונטיילבאר, ניט פאנאנדערגעטיילט.

insep'arated *a.* (אינ-סעפ'-ע-ריי-טעד) ז. ***inseparate***.

insert' *v.* (אינ-סורט') אריינזעצען, אריינשטעלען, אריינרוקען; צושטעלען.

in'sert *n.* (אינ'-סורט) עפעס וואס איז אריינגעשטעלט אדער צוגעזעצט.
The map is an insert in the dictionary.

inser'table *a.* (אינ-סויר'-טעבל) וואס קען אריינגעזעצט אדער אריינגעשטעלט ווערען.

inser'ter *n.* (אינ-סויר'-טער) דער וואס שטעלט עפעס אריין; דער וואס גיט אריין א מודעה אין א צייטונג.

inser'ting *n.* (אינ-סויר'-טינג) דאס אריינשטעלען, דאס צושטעלען; אן אריינגעשטעלטע זאך.

inser'tion *n.* (אינ-סויר'-שאן) די אריינשטעלונג, די אריינרוקונג; די צושטעלונג; דאס וואס איז אריינגעשטעלט, אריינגעזעצט אדער אריינגענעהט.

insesso'rial *a.* (אינ-סע-סאו'-רי-על) וואס קען זיצען אויף א שטאנג [ווי א פויגעל]; וואס איז געבויט צו קענען זיצען אויף א שטאנג [ווי די פיס פון א פויגעל].

in'set *n.* (אינ'-סעט) אן אריינגעזעצטע אדער אריינגעשטעלטע זאך; ביי בוכבינדער — א בלאט אדער בלעטער וואס ווערען אריינגעקלעפט אין בוך בשעת'ן איינבינדען; דער אריינפלוס [ווי פון א שטראם בעת ער פאלט אריין אין אן אנדער שטראם].

inset' *v.* (אינ-סעט') אריינזעצען, אריינשטעלען, אריינפליסען.

inshel'ter *v.* (אינ-שעל'-טער) געבען אן אבדאך, אריינגעהמען אין וואהנונג.

in'shoot *n.* (אינ'-שוהט) דאס אריינשיסען [ווי אין באל-שפיעל, ווען דער ווארפער ווארפט דעם באל אזוי, דאס אויף א געוויסען פונקט מאכט ער א קרומע ליניע און פאלט גלייך אריין צום כאפער אין די הענד, ניט לאזענדיג דעם אבקלאפער אבצוקלאפען איהם].

in'shore *a. and adv.* (אינ'-שאור) וואס איז נאהנט צום ברעג; וואס דערנעהנטערט זיך צום ברעג; נעבען ברעג; אין דער ריכטונג צום ברעג.

in short (אין שאהרט) בקיצור.

in'side *n., a. and adv.* (אינ'-סאיד) דאס אינערע, דאס אינווענינגסטע; די אינווענינגסטע זייט; אינווענינגסטער; אינווענינג.

in'side out (אינ'-סאיד אוט) קאפויער, להיפוך, מיט דעם אונטערשלאג פון אויבען, מיט די פיס ארויף.

insi'der *n.* (אינ-סאי'-דער) אן אינווענינגסטער מענש, איינער וואס געפינט זיך אינווענינג [אין א הויז, אין א קרייז, אין א געזעלשאפט] און איז גוט בעקאנט מיט אלע אינערליכע אנגעלעגענהייטען.

in'side-screw *n.* (אינ'-סאיד-סקרוה) די שרויף-מוטער [מוטערקע].

in'side-shut'ter *n.* (אינ'-סאיד-שאט'-ער) פענסטער-לאדען, וואס פערמאכען זיך פון אינווענינג.

insid'ious *a.* (אינ-סיד'-אי-אס) וואס לויערט פון א בעהאלטענעם ארט; וואס איז געפלאנעוועט אדער געמאכט מיט דעם ציעל אריינצונארען; הינטערליסטיג; בעטריגעריש.

insid'iously *adv.* (אינ-סיד'-אי-אס-לי) לויערענדיג פון א בעהאלטענעם ארט; אויף אן אריינצונארענדען, בעטריגערישען אופן.

insid'iousness *n.* (אינ-סיד'-אי-אס-נעס) הינטערליסטיגקייט, בעטרוג, פאלשקייט.

in'sight *n.* (אינ'-סאיט) א טיעפער בליק; א גרינדליכע קענטניס פון עפעס; א שארפע איינזיכט.

insig'nia *n.* (אינ-סיג'-ני-א) עהרען-צייכענס [פון בעאמטע], צייכענס.

insignif'icance *n.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענס) אונבעדייטענהייט, אונוויכטיגקייט; קליינינקייט.

insignif'icancy *n.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענ-סי) ז. ***insignificance***.

insignif'icant *a.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענט) אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קליינליך, גערינג.

insignif'icantly *adv.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענט-לי) אויף אן אונבעדייטענדען, ניט וויכטיגען שטייגער.

insincere' *a.* (אינ-סינ-סיר') ניט אויפריכטיג, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש.

insincere'ly *adv.* (אינ-סינ-סיר'-לי) אהן אויפריכטיגקייט; פערשטעלטערהייד; מעשה צבוע'ק.

insincer'ity *n.* (אינ-סינ-סער'-אי-טי) אונאויפריכטיגקייט, פערשטעלטקייט, פאלשקייט, צבוע'סטעווע.

in'sinking *n.* (אינ'-סינ-קינג) דאס איינזינקען; אן אריינדריקונג, א פערטיעפונג.

insin'uate *v.* (אינ-סינ'-יו-אייט) אינסינואירען, ארויסשטעלען איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט אז עס זאל איהם שאדען; אונבעמערקט אריינדרינגען; זיך איינשמייכלען; אנדייטען אויף א פערשטעלטען אופן; געבען א זייטיגע אנצוהערעניש.

insin'uating *a.* (אינ-סינ'-יו-איי-טינג) וואס רוקט זיך אונטער בגנבה; אונטערקריכענד, איינשמייכלענד; אינסינואירענד, וואס שטעלט ארויס איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטעלט, וועלכע זאל איהם בריינגען שאדען.

insin'uatingly *adv.* (אינ-סינ'-יו-איי-טינג-לי) אויף אן אינסינואירענדען אופן.

insinua'tion *n.* (אינ-סינ-יו-איי'-שאן) אן אינסינואציע [דאס ארויסשטעלען איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט, וואס זאל איהם בריינגען שאדען]; דאס לאנגזאמע אריינקריכען; דאס אריינ'גנב'ענען זיך; דאס אונטער'חנפ'נען זיך; אן אנדייטונג אויף עפעס, אן אנצוהערעניש.

insin'uative *a.* (אינ-סינ'-יו-איי-טיוו) ז. ***insinuating***.

insin'uator *n.* (אינ-סינ'-יו-איי-טאר) איינער וואס חנפ'ט זיך צו; אן אינסינואטאר, איינער וואס שטעלט ארויס דעם אנדערענס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט, וואס בריינגט איהם שאדען.

insip'id *a.* (אינ-סיפ'-איד) געשמאקלאז; פלאך, טעמפ, ניט אינטערעסאנט.

insipid'ity *n.* (אינ-סי-פיד'-אי-טי) געשמאקלאזיגקייט; פלאכקייט, טעמפקייט [אין גייסט]; אונאינטערעסאנטקייט.

insip'idly *adv.* (אינ-סיפ'-איד-לי) אהן געשמאק, אהן טעם, אהן אינטערעס; טעמפ, פלאך.

insip'idness *n.* (אינ-סיפ'-איד-נעס) ז. ***insipidity***.

insip'ience *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענס) נארישקייט.

insip'ient *a.* (אינ-סיפ'-אי-ענט) ניט קלוג, נאריש.

insist' *v.* (אינ-סיסט') בעשטעהן אויף עפעס, דריינגען אז אזוי מוז עס זיין.

insis'tence *n.* (אינ-סיס'-טענס) עקשנות: דאס בעשטעהן אויף עפעס.

insis'tency *n.* (אינ-סיס-טענ-סי) דרינגליכקייט.

insis'tent *a.* (אינ-סיס'-טענט) וואס בעשטעהט אויף עפעס, איינגעשפארט; לעבעדיג, אינטענסיוו; וואס ציהט די אויפמערקזאמקייט.

insis'tently *adv.* (אינ-סיס'-טענט-לי) בעשטעהענדיג אויף עפעס; פאדערענדיג אדער בעטענדיג מיט עקשנות.

in si'tu (אין סאי'-טיו) אין געאלאגיע — אויף'ן ארט, אויף'ן פלאץ וואו דאס האט זיך אויסגעבילדעט אדער פארמירט [ווענען שטיין-מאסען און ערד-שיכטען].

insnare' *v.* (אינ-סנעהר') אריינכאפען אין א פאסטקע, אריינגארען אין זאק; שטעלען אין א פערצווייפעלטער לאגע; בעטריגען, פערפיהרען.

insnar'er *n.* (אינ-סנעהר'-ער) איינער וואס שטעלט א פאסטקע אריינצוכאפען; א בעטריגער, אן אבנארער.

insobri'ety *n.* (אינ-סא-בראי'-ע-טי) ניט-ניכטערקייט, שכור'קייט.

insociabil'ity *n.* (אינ-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, דאס ניט פעהיג זיין צום געזעלשאפטליכען לעבען.

inso'ciable *a.* (אינ-סאו'-שיעבל) אונגעזעליג, ניט פריינדליך, ניט געזעלשאפטליך.

inso'ciate *a.* (אינ-סאו'-שי-אייט) אהן חברים, איינזאם.

in'solate *v.* (אינ'-סא-לייט) אויסשטעלען עפעס אויף דער זון [צו טריקענען אדער בלייכען].

insola'tion *n.* (אינ-סא-ליי'-שאן) דאס אויסשטעלען אויף דער זון; די דערווארעמונג פון דער זון; א געוויסע שעדיגונג פון פלאנצען אין אראנזשעריי, ווען אויף זיי פאלען צופיעל שטראהלען פון דער זון.

in'-sole *n.* (אינ'-סאול) דער אינווענינגסטער זויל [פאדעשווע] פון א שוך; א שטיקעל שטאף אריינגעלעגט אין א שוך.

in'solence *n.* (אינ'-סא-לענס) העזה, חוצפה, אונפערשעמטהייט, גראבקייט.

in'solent *a.* (אינ'-סא-לענט) העזה'דיג, אונפערשעמט, גראב.

in'solently *adv.* (אינ'-סא-לענט-לי) אויף א חוצפה'דיגען אדער אונפערשעמטען אופן.

insolid'ity *n.* (אינ–סאָ–ליד'–אי–טי) ניט־פעסטקייט, שוואַכקייט; אונהאַלטבאַר־קייט.

in sol'ido (אין סאָל'–אי–דאָו) סאָלידאַ־ריש; פעראייניגט, צוזאַמען.

insolubil'ity *n.* (אינ–סאָל–יו–ביל'–אי–טי) אונשמעלצבאַרקייט, אונצולאָזבאַר־קייט; אונלעזבאַרקייט, אונערקלערבאַרקייט.

insol'uble *a. and n.* (אינ–סאָל'–יובל) אונשמעלצבאַר [וואָס מען קען ניט צו־שמעלצען אַדער צולאָזען]; וואָס קען ניט געלעזט אַדער ערקלערט ווערען; אַן אונ־שמעלצבאַרע זאַך; אַ פּראָבלעם וואָס קען ניט געלעזט ווערען.

insol'ubleness *n.* (אינ–סאָל'–יובל–נעס) ז. *insolubility*.

insol'vable *a.* (אינ–סאָל'–וועבל) וואָס מען קען ניט אויפלעזען אַדער ערקלערען; וואָס קען ניט בעצאָהלט ווערען; וואָס מען קען ניט פאַנאַנדערלאָזען אַדער פאַ־נאַנדערנעהמען.

insol'vency *n.* (אינ–סאָל'–וועג–סי) די אונפעהיגקייט, דאָס ניט זיין אין שטאַנד צו צאָהלען חובות; באַנקראָט.

insol'vency of an estate' (אינ–סאָל'–וועג–סי אָוו ען עס–טייט') דער באַנקראָט פון אַ מאַיאָנטעק [וואָס אַז מען זאָל איהם פערקויפען, וועט דאָס געלד ניט קלעקען אויף צו בעצאָהלען אַלע חובות פון'ם אייגענטימער].

insol'vent *a. and n.* (אינ–סאָל'–וועגט) אונפעהיג אַדער ניט אימשטאַנד צו צאָה־לען חובות; וואָס איז שייך צו אַ באַנ־קראָט; איינער וואָס איז ניט אימשטאַנד אויסצוצאָהלען אַלע זיינע חובות.

insol'vent debt'ors' court (אינ–סאָל'–וועגט דעט'–אָרז קאָורט) אַן אַבטיי־לונג אין געריכט, וואָס פערנעהמט זיך מיט באַנקראָט־פּראָצעסען.

in some respect' (אין סאָם רי–ספּעקט') אין אַ געוויסער מאָס, אין אַ געוויסער הינ־זיכט.

insom'nia *n.* (אינ–סאָמ'–ני–אַ) שלאָפ־לאָזיגקייט, דאָס ניט קענען שלאָפען.

insom'niac *n.* (אינ–סאָמ'–ני–עק) איי־נער וואָס ליידעט פון שלאָפלאָזיגקייט.

insom'nious *a.* (אינ–סאָמ'–ני–אָס) שלאָפלאָז, וואָס קען ניט שלאָפען.

insom'nolence *n.* (אינ–סאָמ'–נאָ–לענס) ז. *insomnia*.

in'somuch' *adv.* (אינ–סאָ–מאָטש') אויף אַזוי פיעל, ווי.

insono'rous *a.* (אינ–סאָ–נאָו–ראָס) וואָס קלינגט ניט, וואָס האָט ניט קיין רע־זאָנאַנס.

insooth' *adv.* (אינ–סוהטה') וואַהרהאַפ־טיג, אין אמת'ן.

insou'ciance *n.* (אינ–סוה'–סי–ענס) נאַכלעסיגקייט, אונבעזאָרגטהייט, אונבע־זאָרגטקייט.

insou'ciant *a.* (אינ–סוה'–סי–ענט) אונ־בעזאָרגט, נאַכלעסיג, אונבעזאָרגט.

insoul' *v.* (אינ–סאָול') אריינלעגען די נשמה, צובינדען זיך מיט לייב און לעבען.

inspan' *v.* (אינ–ספּען') איינשפּאַנען, אייניאָכען, אָנטהאָן אַ יאָך.

in spe'cie (אין ספּיע'–שי) מיט האַרטע מטבעות, במזומנים [צאָהלען]; אין דער פאָרם, אין דעם סאָרט, אין דעם מין.

inspect' *v.* (אינ–ספּעקט') בעזעהן, בע־קוקען; אונטערזוכען, אויפזעהן אַדער אַכ־טונג געבען אויף עפּעס.

inspec'tion *n.* (אינ–ספּעק'–שאָן) אינ־ספּעקציאָן, גענויע בעטראַכטונג, בעקוקונג, אונטערזוכונג; אויפזיכט, השגחה.

inspec'tion-car *n.* (אינ–ספּעק'–שאָן–קאַר) אַן אינספּעקציאָנס־וואַגאָן [צום אונטערזוכען דעם צושטאַנד פון דער איי־זענבאַהן־ליניע].

inspec'tive *a.* (אינ–ספּעק'–טיוו) בע־טראַכטענד, בעקוקענד, אונטערזוכענד, הא־בענדיג די אויפזיכט.

inspec'tor *n.* (אינ–ספּעק'–טאָר) אַן אינספּעקטאָר, אַן אויפזעהער.

inspec'torate *n.* (אינ–ספּעק'–טאָר–אייט) אינספּעקטאָראַט, די געגענד אונטער דעם רשות פון אַן אינספּעקטאָר, אינספּעק־טאָרען־קערפּערשאַפט.

inspec'tor-gen'eral *n.* (אינ–ספּעק'–טאָר–דזשענ'–ע–רעל) דער הויפּט־אינספּעק־טאָר אַדער אויפזעהער.

inspecto'rial *a.* (אינ–ספּעק–טאָו'–רי–על) וואָס איז שייך צו אַן אינספּעקטאָר.

inspec'torship *n.* (אינ–ספּעק'–טאָר–שיפּ) אינספּעקטאָראַט; דאָס אַמט פון אַן אינספּעקטאָר; דער דיסטריקט אונטער דעם רשות פון אַן אינספּעקטאָר.

inspec'tress *n.* (אינ–ספּעק'–טרעס) אַן אינספּעקטאָרשע; אַ פרוי אַן אינספּעקטאָר.

insperse' *v.* (אינ–ספּוירס') בעשפּרענק־לען, בעשפּריצען.

insper'sion *n.* (אינ–ספּויר'–שאָן) בע־שפּרענקלונג; דאָס בעשפּריצען.

insphere' *v.* (אינ–ספיער') איינשליסען אין אַ קרייז.

in'-sphere *n.* (אינ'–ספיער) אַן אריינ־געשריבענער קרייז [אַ קרייז אריינגעשרי־בען אין אַן אַנדערער געאָמעטרישער פי־גור].

inspir'able *a.* (אינ–ספּאַיר'–עבל) וואָס קען איינגעאָטהעמט ווערען; וואָס קען אינספּירירט ווערען; וואָס קען בעאיינ־פלוסט ווערען, וואָס קומט דורך השפּעה; וואָס קען קריגען אַן אָנשטויס, וואָס קען בעגייסטערט ווערען.

inspira'tion *n.* (אינ–ספּי–ריי'–שאָן) די איינאָטהמונג; אינספּיראַציאָן, השפּעה; דער איינפלוס פון רוח הקודש; בעגייסטע־רונג.

inspira'tional *a.* (אינ–ספּי–ריי'–שאָנ–על) וואָס קומט פון אינספּיראַציאָן אַדער געטליכער השפּעה; וואָס איז אונטער דער ווירקונג פון רוח הקודש.

inspira'tionalist *n.* (אינ–ספּי–ריי'–שאַנ–על–איסט) איינער וואָס בעגייסטערט אַדער בעאיינפלוסט; איינער אונטער וועמענס השפּעה אַנדערע געפינען זיך; איי־נער וואָס בעהויפּטעט צו ריידען ברוח הקודש.

inspira'tionally *adv.* (אינ–ספּי–ריי'–שאַנ–על–אי) דורך השפּעה; דורך'ן רוח הקודש; דורך בעגייסטערונג.

inspira'tionist *n.* (אינ–ספּי–ריי'–שאַנ–איסט) איינער וואָס גלויבט אין דער געטליכער השפּעה; איינער וואָס גלויבט אַז די הייליגע שריפטען זיינען געשריבען ברוח הקודש.

in'spirator *n.* (אינ'–ספּי–ריי–טאָר) אַן אינסטרומענט איינצואָטהמען אַדער אריינ־צוציהען לופט, גאַז אַדער פּאַרע [דונסט]; אין אַ דאַמפפ־מאַשין — אַ דאַמפּעלטע פּומפּ [אין טייל פון דער פּומפּ ציהט אַרויס דאָס וואַסער פון דעם רעזערוואואַר און דער צווייטער טייל גיסט עס אריין אין קעסעל].

inspir'atory *a.* (אינ–ספּאַיר'–ע–טאָ–רי) וואָס איז צום איינאָטהמען; אינספּירירט. ז. *inspire*.

inspire' *v.* (אינ–ספּאַיר') איינאָטהמען; בעאיינפלוסען, בעגייסטערען; אינספּירי־רען, שטעלען אונטער דער השפּעה; שטע־לען אונטער דעם איינפלוס פון דער געט־ליכער השפּעה אַדער פון רוח הקודש.

inspired' *a.* (אינ–ספּאַירד') איינגעא־טהעמט; בעגייסטערט; אינספּירירט. ז. *inspire*.

inspir'er *n.* (אינ–ספּאַיר'–ער) איינער וואָס אינספּירירט, וואָס בעאיינפלוסט אַדער בעגייסטערט צו עפּעס.

inspir'ing *a.* (אינ–ספּאַיר'–אינג) בע־איינפליסענד, בעגייסטערענד, אָנשטעקענד [מיט געפיהלען, גלויבען א. ז. וו.]; אינ־ספּירירענד.

inspir'ingly *adv.* (אינ–ספּאַיר'–אינג–לי) דורך אינספּיראַציאָן; דורך בעאיינ־פלוסונג אַדער אָנשטעקונג [מיט געפיה־לען, גלויבען א. ז. וו.]; בעגייסטערענד.

inspir'it *v.* (אינ–ספּיר'–איט) בעלעבען, אויפמונטערען.

inspis'sate *v. and a.* (אינ–ספּיס'–אייט) געדיכט מאַכען [פליסיגקייטען]; געמאַכט געדיכט.

inspissa'tion *n.* (אינ–ספּי–סיי'–שאָן) דאָס געדיכט מאַכען אַדער געדיכט ווערען [פון פליסיגקייטען].

in'-square *n.* (אינ'–סקוועהר) אַן אריינגעשריבענער קוואַדראַט [אַ קוואַ־דראַט וואָס איז אריינגעשריבען אין אַן אַנ־דערער געאָמעטרישער פיגור].

inst. אַן אַבקירצונג פון *instant*
Your letter of the 12th inst. is at hand.

instabil'ity *n.* (אינ–סטע–ביל'–אי–טי) אונבעשטענדיגקייט, ניט־פעסטקייט.

insta'ble *a.* (אינ–סטיי'בל) אונבעשטענ־דיג, ניט פעסט.

instal' *v.* (אינ–סטאָהל') ז. *install*.

install' *v.* (אינ–סטאָהל') אינסטאַלירען, איינפיהרען [אין אַן אַמט].

installa'tion *n.* (אינ–סטאַ–ליי'–שאָן) אינסטאַלירונג, איינפיהרונג [אין אַן אַמט].

install'ment *n.* (אינ–סטאָהל'–מענט) אינסטאַלירונג, איינפיהרונג [אין אַן אַמט]; ראַטען־צאָהלונג, ראַטע; אַ טייל, אַ פּאַרטיעצונג [פון עפּעס וואָס ווערט גע־געבען טיילענווייז, ווי למשל, פון אַ בוך, פון אַן ערצעהלונג א. ד. ג.].

instal'ment *n.* (אינ–סטאָהל'–מענט) ז. *installment*.

instamp' *v.* (אינ–סטעמפּ') איינדרי־קען, איינקריצען.

in'stance *n. and v.* (אינ'–סטענס) אַ פאַל [אַ פּאַסירונג]; אַ ביישפּיעל; דרינג־ליכקייט; אינסטאַנץ; ברייגגען אַלס ביי־שפּיעל.

in'stance court (אינ'–סטענס קאָורט) אַ נאַוויגאַציאָנס־געריכט, אַן אַבטיילונג פון דעם אַמאָליגען אַדמיראַליטעטס־געריכט אין ענגלאַנד; אין די פּעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַ פּעדעראַלעס בעצירק־געריכט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט קלאַ־גען וואָס קומען אַרויס פון נאַוויגאַציאָן [שיפפאַהרט].

in'stancy *n.* (אינ'–סטענ–סי) דרינג־ליכקייט.

in'stant *a. and n.* (אינ'–סטענט) באַל־דיג, איצטיג, געגענווערטיג, אויגענבליקליך; מאָמענט, אויגענבליק, רגע; איצטיגע צייט, איצטיגער מאָמענט.

instantane'ity *n.* (אינ–סטענ–טע–ני'–אי–טי) אויגענבליקליכקייט.

instanta'neous *a.* (אינ–סטען–טיי'–ני–אָס) אויגענבליקליך, מאָמענטאַל.

instanta'neously *adv.* (אינ-סטענ-טיי'-ני-אס-לי) אין איין מאמענט.

instanta'neousness *n.* (אינ-סטענ-טיי'-ני-אס-נעס) ז. *instantaneity*

instan'ter *adv.* (אינ-סטענ'-טער) באלד, די מינוט.

in'stantly *adv.* (אינ'-סטענט-לי) באלד; אויגענבליקליך.

instar' *v.* (אינ-סטאר') אויסשטערנען; איינפאסען אדער בעציערען מיט שטערען אדער בריליאנטען; מאכען ווי א שטערען, האלטען זעהר הויך.

instate' *v.* (אינ-סטייט') אינסטאלירען, איינשטעלען, עטאבלירען.

instate'ment *n.* (אינ-סטייט'-מענט) אינסטאלירונג, איינשטעלונג, עטאבלירונג.

in sta'tu quo (אין סטיי'-טיו קהוואו) ווי געוועזן, אין דעמזעלבען צושטאנד.

instau'rate *v.* (אינ-סטאה'-רייט) רעסטאורירען, ווידער-הערשטעלען, ווידער-בענייען, רעפארירען.

instaura'tion *n.* (אינ-סטאה-ריי'-שאן) רעסטאוראציאן, רעפארירונג, ווידער-הערשטעלונג, ווידער-בענייאונג.

instead' *prep.* (אינ-סטעד') אנשטאט.

insteep' *v.* (אינ-סטיעפ') איינגעצען, איינטונקען; דורכנעצען מיט וואסער.

insteeped' *a.* (אינ-סטיעפט') איינגעטונקט.

in'step *n.* (אינ'-סטעפ) דער אויבערשטער אויסגעבויגענער טייל פון פוס-טראט פון א מענשליכען פוס; די פאדערשטע זייט פון פוס ביי א פערד צווישען קניע און קנעכעל.

in'stigate *v.* (אינ'-סטי-גייט) אנרייצען, אויפהעצען.

instiga'tion *n.* (אינ-סטי-גיי'-שאן) די אנרייצונג, די אויפהעצונג.

in'stigator *n.* (אינ'-סטי-גיי-טאר) אן אנרייצער, אן אויפהעצער.

instil' *v.* (אינ-סטיל') איינטריפען; אריינגיסען טראפענווייז; איינפליסען אין איינעם געדאנקען אדער געפיהלען; ווירקען, אויפהעצען, אנרייצען.

instill' *v.* (אינ-סטיל') ז. *instil*

instilla'tion *n.* (אינ-סטי-ליי'-שאן) די איינטריפונג, דאס אריינגיסען טראפענווייז; דאס איינפליסען אדער ווירקען אויף איינעם ביסלעכווייז; דאס אויפהעצען.

instill'er *n.* (אינ-סטיל'-ער) איינער וואס גיסט אריין טראפענווייז; איינער וואס פלאנצט איין אין צווייטען געוויסע געדאנקען אדער אידעען; אן אנרייצער, אן אויפהעצער.

instill'ment *n.* (אינ-סטיל'-מענט) דאס אריינטריפען; דאס אריינגיסען טראפענווייז; דאס וואס ווערט אריינגעטריפט.

instil'ment *n.* (אינ-סטיל'-מענט) ז. *instillment*

in'stinct *n.* (אינ'-סטינקט) אן אינסטינקט, א נאטור-טריעב [אן אונבעוואוסטזיניגע נאטירליכע אנרעגונג, וועלכע צווינגט א חיה צו טהאן געוויסע צוועקמעסיגע טהאטען, וואס דיענען צו דערהאלטען דאס לעבען פון אינדיווידואום אדער פון מין]; אן אינערליכע, אונמיטעלבארע [אהן דער הילף פון זינליכער ערפאהרונג] ערקענטניס-פעהיגקייט.

instinct' *a.* (אינ-סטינקט') אינערליך בעוועגט, אהן אן אויסערליכער קראפט אדער ווירקונג.

instinc'tive *a.* (אינ-סטינק'-טיוו) אינסטינקטיוו, וואס האט א נאטור-טריעב.

instinc'tively *adv.* (אינ-סטינק'-טיוו-לי) אינסטינקטיוו, דורך א נאטור-טריעב.

instinc'itve monoma'nia (אינ-סטינק'-טיוו מאנ-א-מיי'-ני-א) א משוגעת צו בעגעהן א געוויסען פערברעכען [ווי גנב'נען, מארדען א. ז. וו.].

in'stitute *v. and n.* (אינ'-סטי-טיוט) אינסטיטואירען, פעסטזעצען, עטאבלירען, פעראָרדנען [אן אונטערזוכונג], אנהויבען [א געריכטס-פראצעס]; איינשטעלען [אין א גייסטליכען אמט]; אן איינגעפיהרטער פרינציפ, רעגעל אדער געזעץ; אן איינגעשטעלטע אָרדנונג; אן אינסטיטוט, א געזעלשאפטליכע קערפערשאפט מיט ליטעראַרישע אדער וויסענשאפטליכע צוועקען.

in'stitutes *n.* (אינ'-סטי-טיוטס) סטאטוטען, אינסטיטוציאנען [זאמלונגען פון געזעצען און תקנות].

institu'tion *n.* (אינ-סטי-טיו'-שאן) אן אינסטיטוציאן, אן איינריכטונג; אן אנשטאלט; די איינזעצונג, די פעראָרדנונג; דאס איינשטעלען אדער איינפיהרען אין א גייסטליכען אמט; אן איינגעשטעלטע זאך, א מנהג; אן אינסטיטוט, א געזעלשאפטליכע קערפערשאפט מיט ליטעראַרישע אדער וויסענשאפטליכע צוועקען.

institu'tional *a.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-על) וואס געהערט צו עלעמענטארער אונטערריכט אדער בעלעהרונג; וואס איז איינגעשטעלט; וואס איז פעסטגעזעצט; וואס איז שייך צו אן אינסטיטוציאן אדער איינריכטונג.

institu'tionalism *n.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-על-איזם) אין טעאלאגיע — דער גייסט אדער די ריכטונג, וועלכע לעגט גרויס וויכטיגקייט אויף די רעליגיעזע אינסטיטוציאנען אדער איינריכטונגען.

institu'tionary *a.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו אינסטיטוציאנען אדער איינריכטונגען; וואס ענטהאלט אן אנפאנגס-אונטערריכט; עלעמענטאר; וואס איז שייך צו דער איינפיהרונג אין א גייסטליכען אמט.

in'stitutive *a.* (אינ'-סטי-טיו-טיוו) עטאבלירענד, איינריכטענד; איינגעארדנט.

in'stitutor *n.* (אינ'-סטי-טיו-טאר) א גרינדער, אן איינריכטער; דער וואס פיהרט איין א גייסטליכען אין זיין אמט.

in'stitutor of law (אינ'-סטי-טיו-טאר או לאה) א געזעצגעבער.

in stock (אין סטאק) אויף לאגער.

in store (אין סטאור) אנגעגרייט.

in'stroke *n.* (אינ'-סטראוק) אין א דאמפף-מאשין — דער אריינשטויס [דער שטויס, ביי וועלכען דער קאלבען ווערט אריינגעשטויסען אין צילינדער].

instruct' *v.* (אינ-סטראקט') אונטערריכטען, בעלעהרען; געבען אינסטרוקציאנען.

instruc'tion *n.* (אינ-סטראק'-שאן) אונטערריכט, די בעלעהרונג; אן אינסטרוקציאן, אן אנזאג.

instruc'tional *a.* (אינ-סטראק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו בילדונג אדער אויפקלערונג.

instruc'tive *a.* (אינ-סטראק'-טיוו) בעלעהרענד.

instruc'tively *adv.* (אינ-סטראק'-טיוו-לי) אויף א בעלעהרענדען אופן.

instruc'tor *n.* (אינ-סטראק'-טאר) א לעהרער; איינער וואס גיט געוויסע ידיעות וועגען א זאך.

instruc'tress *n.* (אינ-סטראק'-טרעס) א לעהרערין.

in'strument *n.* (אינ'-סטרו-מענט) אן אינסטרומענט, א ווערקצייג, א געצייג; אן אקט, א פאפיער, א דאקומענט.

instrumen'tal *a.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל) אינסטרומענטאל; וואס דיענט אלס ווערקצייג; ניצליך פאר וועלכען ניט איז צוועק; וואס איז געמאכט אדער דורכגעפיהרט דורך אן אינסטרומענט.

instrumen'tal cause (אינ-סטרו-מענ'-טעל קאהז) די ווירקענדע אורזאכע.

instrumen'talist *n.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-איסט) איינער וואס שפיעלט אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט; איינער וואס פערריכט מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

instrumental'ity *n.* (אינ-סטרו-מענ-טעל'-אי-טי) דיענליכקייט, נוצינקייט פאר עפעס, ווירקונג.

instrumen'tally *adv.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-אי) אלס ווערקצייג, אלס מיטעל; מיט דער הילף פון אן אינסטרומענט.

instrumen'talness *n.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-נעס) ז. *instrumentality*

instrumenta'tion *n.* (אינ-סטרו-מענ-טיי'-שאן) דאס בענוצען אינסטרומענטען ביי דער ארבייט; דאס פערפאסען מוזיק פאר מוזיק-אינסטרומענטען, בעזונדערס פאר אן ארקעסטער.

in'strumentist *n.* (אינ'-סטרו-מענ-טיסט) איינער וואס שפיעלט אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט; איינער וואס פעררריכט מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

insubjec'tion *n.* (אינ-סאב-דזשעק'-שאן) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט פאלגען די הערשענדע מאכט אדער דאס געזעץ.

insubmis'sion *n.* (אינ-סאב-מיש'-אן) אונגעהארכזאמקייט; ווידערשפעניגקייט; דאס ניט אנערקענען קיין אויבערהאר.

insubor'dinate *a.* (אינ-סאב-אר'-די-נייט) אונגעהארכזאם; וואס גיט זיך ניט אונטער אונטער דער הערשענדער מאכט אדער געזעץ.

insubordina'tion *n.* (אינ-סאב-אר-די-ניי'-שאן) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט פאלגען די הערשענדע מאכט אדער דאס געזעץ.

insubstan'tial *a.* (אינ-סאב-סטענ'-שעל) וואס איז ניט וועזענטליך; לייכט; אהן אן אינהאלט; אונווירקליך.

insubstantial'ity *n.* (אינ-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין וועזען; דאס זיין אהן אן אינהאלט; אונווירקליכקייט.

in succes'sion (אין סאק-סעש'-אן) איינס נאך'ן אנדערען; כסדר.

insuf'ferable *a.* (אינ-סאפ'-ער-עבל) אונערטרעגליך, וואס מען קען ניט דערליידען; וואס מען קען ניט אויסהאלטען.

insuf'ferably *adv.* (אינ-סאפ'-ער-ע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן.

insuffi'cience *n.* (אינ-סא-פיש'-ענס) ניט-גענוגנקייט; אונפעהיגקייט.

insuffi'ciency *n.* (אינ-סא-פיש'-ענ-סי) ז. *insufficience*

insuffi'cient *a.* (אינ-סא-פיש'-ענט) ניט גענינענד; ניט קאמפעטענט, אונפעהיג.

insuffla'tion *n.* (אינ-סא-פליי'-שאן) די אנהויכונג; די איינהויכונג, די אריינבלאזונג.

in'sufflator *n.* (אינ'-סא-פליי-טאר) א מין בלאז-זאק; א מעדיצינישער אינסטרומענט אריינצובלאזען לופט אדער גאז אין קערפער.

insuitabil'ity *n.* (אינ-סיו-טע-ביל'-אי-טי) ניט-צוגעפאסטקייט, דאס זיין ניט צוגעפאסט.

in'sular *a. and n.* (אינ'-סיו-לאר) וואס איז שייך צו אן אינזעל; ארומגערינגעלט פון אלע זייטען מיט וואסער; וואס איז אבגעזונדערט פון אלע אנדערע; וואס איז שייך צו אן איינוואהנער פון אן אינזעל אדער צו א מענשען וואס געפינט זיך אין אן אבגעזונדערטער לאגע; אן איינוואהנער פון אן אינזעל.

in'sularism *n.* (אינ'-סיו-לאר-איזם) דאס זיין אין אן אבגעזונדערטער לאגע; דאס פיהרען זיך מעשה ישוב'ניק.

insular'ity *n.* (אינ-סיו-לער'-אי-טי) די אינזעל=לאגע; שמאלקייט, בעגרענצטקייט.

in'sularly *adv.* (אינ'-סיו-לאר-לי) ווי אין אן אינזעל=לאגע.

in'sulate *v.* (אינ'-סיו-לייט) אויסבילדען אן אינזעל, ארומרינגלענדיג דאס ארט מיט וואסער; אבזונדערען, איזאלירען.

insula'tion *n.* (אינ-סיו-ליי'-שאן) די איזאלירונג, אבזונדערונג.

in'sulator *n.* (אינ'-סיו-ליי-טאר) אן איזולאטאר, א קערפער וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט; איינס פון די גלעזערנע אדער פארצעלייענע בעכערלעך אויף די טעלעגראפען=סלופעס, צו וועלכע מען בעפעסטיגט די דראטען.

Insulator

in'sult *n.* (אינ'-סאלט) אן בעליידיגונג; אן איבערפאל, אן אטאקע.

insult' *v.* (אינ-סאלט') בעליידיגען; איבערפאלען; מאכען אן אטאקע [ניט לויט די קריעגס=כללים].

insul'table *a.* (אינ-סאל'-טעבל) וואס בעליידיגט זיך לייכט.

insul'ter *n.* (אינ-סאל'-טער) א בעליידיגער.

insul'ting *a.* (אינ-סאל'-טינג) בעליידיגענד.

insul'tingly *adv.* (אינ-סאל'-טינג-לי) מיט בעליידיגונג.

insuperabil'ity *n.* (אינ-סיו-פע-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען איבערגעשטיגען ווערען אדער בייגעקומען ווערען.

insu'perable *a.* (אינ-סיו'-פע-רעבל) וואס מען קען ניט איבערשטייגען אדער בייקומען.

insu'perableness *n.* (אינ-סיו'-פע-רעבל-נעס) ז. *insuperability*

insu'perably *adv.* (אינ-סיו'-פע-רע-בלי) ניט צום איבערשטייגען, ניט בייצוקומען.

insuppor'table *a.* (אינ-סא-פאור'-טעבל) אונערטרעגליך; אונאונטערשטיצבאר.

insuppor'tableness *n.* (אינ-סא-פאור'-טעבל-נעס) אונערטרעגליכקייט; אונמעגליכקייט צו ווערען אונטערשטיצט.

insuppor'tably *adv.* (אינ-סא-פאור'-טע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן; אזוי אז עס זאל אונמעגליך זיין צו אונטערשטיצען.

insuppo'sable *a.* (אינ-סא-פאו'-זעבל) וואס מען קען ניט משער זיין; וואס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל.

insuppress'ible *a.* (אינ-סא-פרעס'-איבל) וואס עס איז אונמעגליך צו אונטערדריקען, וואס מען קען ניט בעהאלטען אדער פערשווייגען.

insuppress'ibly *adv.* (אינ-סא-פרעס'-אי-בלי) ניט צו פערשווייגען, ניט צו בעהאלטען, ניט צו אונטערדריקען.

insuppress'ive *a.* (אינ-סא-פרעס'-איוו) ז. *insupressible*

insurabil'ity *n.* (אינ-שוהר-ע-ביל'-אי-טי) פערזיכערונגס=פעהיגקייט [דאס קענען אסעקורירט, פערסטראכירט אדער פערזיכערט ווערען פון פייער, שאדען א. ז. וו.].

insur'able *a.* (אינ-שוהר'-עבל) וואס קען אסעקורירט ווערען, פערסטראכירט ווערען אדער פערזיכערט ווערען [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insur'able in'terest (אינ-שוהר'-עבל אינ'-טער-עסט) דאס וואס ווערט אסעקורירט אדער פערזיכערט [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insur'ance *n.* (אינ-שוהר'-ענס) פערזיכערונג, אסעקוראנץ [פון פייער, שאדען א. ז. וו.]; א פערזיכערונגס=פאליסע [א קאנטראקט צווישען דעם פערזיכערטען און דער פערזיכערונגס=געזעלשאפט]; די פערזיכערונגס=פרעמיום [דאס געצאהלט פאר פערזיכערונג].

insur'ance a'gent (אינ-שוהר'-ענס איי'-דזשענט) אן אגענט פון א פערזיכערונגס=געזעלשאפט [וואס אסעקורירט פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'ance bro'ker (אינ-שוהר'-ענס בראו'-קער) א פערזיכערונגס=מעקלער, אן אגענט פון א פערזיכערונגס=געזעלשאפט.

insur'ance commis'sioner (אינ-שוהר'-ענס קא-מיש'-אנ-ער) א פערזיכערונגס=קאמיסיאנער [אין איניגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטאאט=בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די פערזיכערונגס=געזעלשאפטען].

insur'ance com'pany (אינ-שוהר'-ענס קאמ'-פע-ני) א פערזיכערונגס=געזעלשאפט [פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'ance pol'icy (אינ-שוהר'-ענס פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס=פאליסע [א קאנטראקט צווישען דעם פערזיכערטען און דער פערזיכערונגס=געזעלשאפט].

insure' *v.* (אינ-שוהר') גאראנטירען, פעסטשטעלען, מאכען געוויס אדער זיכער; אסעקורירען, פערזיכערען [פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'er *n.* (אינ-שוהר'-ער) איינער וואס גאראנטירט; איינער וואס אסעקורירט אדער פערזיכערט [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insurge' *v.* (אינ-סוירדזש') אויפהעצען צו אן אויפשטאנד, ארויסרופען א בונט.

insur'gence *n.* (אינ-סויר'-דזשענס) ז. *insurgency*

insur'gency *n.* (אינ-סויר'-דזשענ-סי) אן אויפשטאנד, א בונט.

insur'gent *a. and n.* (אינ-סויר'-דזשענט) מאכענדיג אן אויפשטאנד, בונטעווענדיג; א בונטאווטשיק, איינער וואס מאכט אן אויפשטאנד אדער א בונט.

insurmountabil'ity *n.* (אינ-סויר-מאונ-טע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען איבערגעשטיגען אדער בייגעקומען ווערען.

insurmoun'table *a.* (אינ-סויר-מאונ'-טעבל) וואס קען ניט איבערגעשטיגען ווערען, וואס מען קען ניט בייקומען.

insurmoun'tableness *n.* (אינ-סויר-מאונ'-טעבל-נעס) ז. *insurmountability*

insurmoun'tably *adv.* (אינ-סויר-מאונ'-טע-בלי) ניט צום איבערשטייגען, ניט בייצוקומען.

insurrect' *v.* (אינ-סא-רעקט') זיך בונטעווען, מאכען אן אויפשטאנד.

insurrec'tion *n.* (אינ-סא-רעק'-שאן) אן אויפשטאנד, א בונט.

insurrec'tional *a.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויפשטאנד; רעוואלוציאנער, בונטעווענד זיך.

insurrec'tionary *a.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-ע-רי) ז. *insurrectional*

insurrec'tionist *n.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אויפשטאנד; א בונטאווטשיק.

insusceptibil'ity *n.* (אינ-סא-סעפ-טי-ביל'-אי-טי) אונעמפפינדליכקייט; דאס זיין ניט אונטערגעווארפען צו דער ווירקונג פון עפעס.

insuscep'tible *a.* (אינ-סא-סעפ'-טיבל) אונעמפפינדליך; ניט אונטערגעווארפען צו דער ווירקונג פון עפעס.

insuscep'tive *a.* (אינ-סא-סעפ'-טיוו) ז. *insusceptible*

inswathe' *v.* (אינ-סהווייטה') איינהילען, איינוויקלען.

int. אן אבקירצונג פון די ווערטער: *interest, introduction* אדער *interjection*

intact' *a.* (אינ-טעקט') ניט=געריהרט, גאנץ, ניט=בעשעדיגט.

intac'table *a.* (אינ-טעק'-טעבל) אונפיהלבאר, וואס מען קען ניט פיהלען אדער אנטאפען.

intac'tible *a.* (אינ-טעק'-טיבל) ז. *intactable*

intac'tile *a.* (אינ-טעק'-טיל) אונפיהלבאר, וואס מען קען ניט פיהלען אדער אנטאפען.

intact'ness *n.* (אינ-טעקט'-נעס) גאנצקייט, פאלקאמענהייט, ניט=געריהרטקייט, אונבעשעדיגטקייט.

intagl'io *n. and v.* (אינ-טעל'-יאו) אן איינגראווירונג, אן איינגעשניטענע פיגור, צייכנונג א. ד. ג. [אין געגענזאץ צו רעליעפע אדער בולט'ע פערציערונגען]; אן עדעלשטיין מיט אן איינגעשניטענער פיגור אדער צייכנונג; אן איינגראווירונג וואס דיענט אלס מיטעל אבצוגיסען דיעזעלבע צייכנונג אין רעליעף; איינגראווירען; מאכען בולט'ע פיגורען מיט דער הילף פון אן איינגראווירונג.

in'take *n.* (אינ'-טייק) דאס ארייננעהמען אינוועניג; דאס וואס ווערט אריינגענומען אדער אריינגעצויגען אינוועניג; די איינפלוס=עפנונג [פון א רעהר]; דער לופט=שטראם וואס ווערט אריינגעלאזען פון אויסען אין א שאכטע.

in'taker *n.* (אינ'-טיי-קער) איינער אדער עטוואס וואס נעהמט אריין אדער ציהט אריין.

intangibil'ity *n.* (אינ-טענ-דזשי-ביל'-אי-טי) אונפיהלבארקייט, אונבעריהרבארקייט; דאס ניט לאזען זיך פיהלעןביים אנריהרען; דאס ניט קענען בעגריפען ווערען.

intan'gible *a.* (אינ-טענ'-דזשיבל) אונפיהלבאר, אונבעריהרבאר; וואס לאזט זיך ניט פיהלען ביים אנריהרען; ניט צו בענעהמען, ניט צו בעגרייפען.

intan'gibleness *n.* (אינ-טענ'-דזשיבל-נעס) ז. *intangibility*

intan'gibly *adv.* (אינ-טענ'-דזשי-בלי) אויף אן אונבעריהרבארען אדער אונפיהלבארען אופן; ניט צו בענעהמען, ניט צו בעגרייפען.

in'teger *n.* (אינ'-טי-דזשער) דאס גאנצע; א גאנצע צאהל [ניט קיין ברוך=צאהל].

integrabil'ity *n.* (אינ-טי-גרע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אינטעגרירט ווערען. ז. ***integral***

in'tegrable *a.* (אינ'-טי-גרעבל) וואס מען קען אינטעגרירען. ז. ***integral***

in'tegral *a. and n.* (אינ'-טי-גרעל) וואס איז שייך צו א גאנצע, וועלכע איז צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע טיילען [ווי א מענשליכער קערפער איז צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע אברים]; וואס איז ניט פאנאנדערגעטיילט, גאנץ, פאלשטענדיג; וואס איז אינערליך פערבונדען מיט דאס גאנצע און איז ניט א פשוט'ע צוגעבונג; אין מאטעמאטיק — וואס בעלאנגט צו א גאנצע צאהל [ניט צו א ברוך=צאהל]; א גאנצע זאך אדער צאהל וואס בעשטעהט פון בעזונדערע טיילען; אן אינטעגראל, א פונקציאן פון פערענדערליכע גרעסען, וועלכע בלייבט קאנסטאנט [שטענדיג, ניט געענדערט]. אן אינטעגראל ווערט בעטראכט אלס די סומע פון דיפערענציאלען. ווען א קערפער צום בייזשפיעל לויפט דורך א שטרעקע מיט א געשווינדיגקייט, וועלכע האלט זיך אין ענדערען לויט געוויסע פיזיקאלישע געזעצען [ווי א קויל פון א ביקס, א געווארפענער שטיין א. ד. ג.], דאן איז די דורכגעלאפענע שטרעקע — די סומע פון א סעריע אונענדליך קליינע שטרעקען, וועלכע קענען יעדע בעזונדער בעטראכט ווערען אלס אזעלכע, וואו די געשווינדיגקייט פון דעם לויפענדען קערפער איז אין אונענדליך קליינע צייט=פעריאדען א גלייכמעסיגע און ניט קיין פערענדערליכע.

in'tegral cal'culus (אינ'-טי-גרעל קעל'-קיו-לאס) אינטעגראל=רעכנונג, דער טייל פון העכערער מאטעמאטיק וועלכע פערנעהמט זיך מיט אויסרעכנען די פונקציאנען פון געוויסע גרעסען לויט זייערע דיפערענציאלען, ווי אויך מיט אויסרעכנען פלעכען, וועלכע זיינען בעגרענעצט מיט קרומע ליניען, אדער אן אומפאנג, וועלכער איז בעגרענעצט מיט קרומע אויסגעבויגענע פלעכען. ז. ***differential calculus***

integral'ity *n.* (אינ-טי-גרעל'-אי-טי) גאנצהייט, גאנצהייט, געזאמטהייט, פאלשטענדיגקייט.

in'tegrally *adv.* (אינ'-טי-גרעל-אי) מיט דער גאנצער צאהל; פאלשטענדיג, אין גאנצען.

in'tegrant *a. and n.* (אינ'-טי-גרענט) ערגענצענד, וואס בילדעט אויס א גאנצע זאך פון בעזונדערע טיילען; אן אינטעגראלער טייל, א טייל פון א גאנצער זאך [ווי די האנד איז אן אינטעגראלער טייל פון קערפער].

in'tegrate *v. and a.* (אינ'-טי-גרייט) אינטעגרירען, צוזאמענגעהמען די בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע; ערגענצען, פערפאלשטענדיגען; צוזאמענגענומען; ערגענצט, פאלשטענדיג.

integra'tion *n.* (אינ-טי-גריי'-שאן) דאס אינטעגרירען, דאס צוזאמענגעהמען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע; די ערגענצונג, די פערפאלשטענדיגונג; אין מאטעמאטיק — די אינטעגראציאן, דאס געפינען דעם אינטעגראל. ז. ***integral***

integ'rity *n.* (אינ-טעג'-רי-טי) גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט; עהרליכקייט, תמימות; עכטקייט, ריינקייט.

integ'ument *n.* (אינ-טעג'-יו-מענט) דאס וואס בעדעקט די אויסערליכע זייט, ווי א הויט אדער פעל בעדעקט דעם קערפער.

integumen'tary *a.* (אינ-טעג-יו-מענ'-טע-רי) וואס בעדעקט, וואס הילט איין [ווי די הויט וואס בעדעקט דעם קערפער]; וואס איז שייך צו דער אויסערליכער דעקע [ווי די הויט אדער פעל].

integumenta'tion *n.* (אינ-טעג-יו-מענ-טיי'-שאן) דאס בעדעקען זיך [ווי מיט א הויט אדער פעל].

in'tellect *n.* (אינ'-טע-לעקט) אינטעלעקט, פערשטאנד, דאס ערקענטניס=פערמעגען, אורטיילס=קראפט; דער גייסט.

intellec'tion *n.* (אינ-טע-לעק'-שאן) דאס פערשטעהן, דאס בעגרייפען; די פעהיגקייט צו דענקען.

intellec'tive *a.* (אינ-טע-לעק'-טיוו) וואס איז שייך צום אינטעלעקט אדער פערשטענדניס=פעהיגקייט; וואס קען בעגריפען ווערען נור מיט'ן שכל און ניט דורך די חושים.

intellec'tual *a. and n.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על) אינטעלעקטועל; וואס איז שייך צום אינטעלעקט אדער פערשטאנד; וואס קען בעגריפען ווערען דורך'ן שכל; גייסטיג, אידעעל; וואס האט א פערשטאנד.

intellec'tualism *n.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על-איזם) פערשטאנדס=קראפט, דענקונגס=פעהיגקייט; קאפ=ארבייט; אינטעליגענץ; איבערגעבענהייט צו גייסטיגער ארבייט; דער אינטעלעקטואליזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז דער שכל איז דער איינציגער קוואל פון וויסען.

intellec'tualist *n.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על-איסט) אן אינטעלעקטואליסט, איינער וועלכער האלט, אז בלויז דער שכל און ניט די חושים איז דער איינציגער קוואל פון אונזער וויסען.

intellectual'ity *n.* (אינ-טע-לעק-טשו-על'-אי-טי) אינטעליגענץ, גייסטעס=קראפט, גייסטיגקייט.

intellectualiza'tion *n.* (אינ-טע-לעק-טשו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אינטעלעקטועל, דאס ענטוויקלען דעם גייסט.

intellec'tualize *v.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על-איז) מאכען אינטעלעקטועל, ענטוויקלען דעם גייסט; אידעאליזירען.

intellec'tually *adv.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על-אי) בנוגע צום אינטעלעקט; מיט פערשטאנד, דורך'ן שכל.

intel'ligence *n.* (אינ-טעל'-אי-דזשענס) אינטעליגענץ, שכל, פערשטאנד, ערקענטניס=קראפט; די פעהיגקייט צו פערשטעהן; איינפערשטענדניס, דאס פערשטעהן איינער דעם אנדערען; נייעס, א נאכריכט, א מיטטיילונג; א גייסטיגע זאך, א זאך וואס מען קען בעגרייפען נור מיט'ן שכל.

intel'ligence of'fice (אינ-טעל'-אי-דזשענס אפ'-איס) אן אדרעס=ביורא, א ביורא, וואו מען קען קריגען די אדרעסען פון מענשען און אנדערע ידיעות.

intel'ligencer *n.* (אינ-טעל'-אי-דזשענ-סער) א נאכריכט=געבער, א ידיעה=געבער.

intel'ligent *a.* (אינ-טעל'-אי-דזשענט) אינטעליגענט, פערשטענדיג; ערפאהרען.

intelligen'tial *a.* (אינ-טעל-אי-דזשענ'-שעל) פערנינפטיג, פערשטענדיג, גייסטיג, דייטליך.

intel'ligently *adv.* (אינ-טעל'-אי-דזשענט-לי) אויף אן אינטעליגענטען, פערשטענדיגען אופן.

intelligibil'ity *n.* (אינ-טעל-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) פערשטענדליכקייט, בעגרייפליכקייט, דייטליכקייט, קלארקייט פון געדאנק.

intel'ligible *a.* (אינ-טעל'-אי-דזשיבל) פערשטענדליך, בעגרייפליך, דייטליך, קלאר; אין פילאזאפיע — וואס קען בעגריפען ווערען נור מיט'ן פערשטאנד, אבער ניט דורך די חושים.

intel'ligibleness *n.* (אינ-טעל'-אי-דזשיבל-נעס) ז. ***intelligibility***

intel'ligibly *adv.* (אינ-טעל'-אי-דזשי-בלי) אויף א פערשטענדליכען, דייטליכען אדער קלארען אופן.

intem'perament *n.* (אינ-טעמ'-פער-ע-מענט) דאס ניט פיהלען זיך גוט, דאס זיין ניט אין גאנצען געזונד.

intem'perance *n.* (אינ-טעמ'-פער-ענס) אונמעסיגקייט, ניט=איינגעהאלטענקייט; דאס האבען א חשק צו אלקאהאל=געטרענקע.

intem'perant *n.* (אינ-טעמ'-פער-ענט) אן אונמעסיגער, ניט איינגעהאלטענער מענש; א ליעבהאבער פון אלקאהאל=געטרענקע.

intem'perate *a.* (אינ-טעמ'-פער-אייט) ניט מעסיג, איבערמעסיג; ניט איינגעהאלטען; וואס ליעבט אלקאהאל=געטרענקע.

intem'perately *adv.* (אינ-טעמ'-פער-אייט-לי) אויף אן אונמעסיגען, ניט איינגעהאלטענעם שטייגער.

intem'perateness *n.* (אינ-טעמ'-פער-אייט-נעס) אונמעסיגקייט אין עסען אדער טרינקען; איבערמעסיגקייט.

in tem'po (אין טעמ'-פאו) אין מוזיק — אין שטרענגען ריטם.

intend' *v.* (אינ-טענד') בעשטימען; האבען אין זינען; בעאבזיכטיגען, רעכנען; מיינען.

inten'dance *n.* (אינ-טענ'-דענס) ז. ***intendancy***

inten'dancy *n.* (אינ-טענ'-דענ-סי) אויפזעהונג, השגחה; דאס אמט פון אן אויפזעהער; דאס ארט אדער בעצירק, איבער וועלכען אן אינטענדאנט האט אויפזיכט.

inten'dant *n.* (אינ-טענ'-דענט) אן אויפזעהער; אן אינטענדאנט, א פערוואלטער איבער געוויסען פערמעגען, וואס בעלאנגט צו דער רעגיערונג.

inten'ded *a. and n.* (אינ-טענ'-דעד) בעאבזיכטיגט; וואס מען האט געמיינט; וואס מען האט געהאלטען אין זינען; וואס איז בעשטימט פאר א געוויסען צוועק; דער זיווג, דער חתן אדער די כלה.

inten'dedly *adv.* (אינ-טענ'-דעד-לי) אבזיכטליך, מיט א כיון.

inten'dent *n.* (אינ-טענ'-דענט) ז. ***intendant***

inten'der *n.* (אינ-טענ'-דער) איינער וואס בעאבזיכטיגט אדער רעכענט עפעס צו טהאן.

inten'ding *a.* (אינ-טענ'-דינג) בעאבזיכטיגענד, האבענד אין זינען, רעכענענד.

intend'ment *n.* (אינ-טענד'-מענט) די ריכטיגע מיינונג, דער ריכטיגער זין פון עפעס.

inten'erate *v.* (אינ-טענ'-ע-רייט) מאכען ווייך.

intenera'tion *n.* (אינ-טענ-ע-ריי'-שאן) דאס מאכען ווייך אדער צארט.

intense' *a.* (אינ-טענס') אנגעשטרענגט, געשפאנט; שטארק, קרעפטיג, העפטיג.

intense'ly *adv.* (אינ-טענס'-לי) מיט שפאנונג, מיט אנשטרענגונג.

intense'ness *n.* (אינ-טענס'-נעס) אנשטרענגונג, שטארקייט, קראפט.

intensifica'tion *n.* (אינ-טענ-סי-פי-

קיי'-שאַן) די פערשטאַרקונג [ווי פון היץ, פאַרבען א. ז. וו.]

inten'sifier *n.* (אינ-טענ'-סי-פאַי-ער) דער אדער דאַס וואָס פערשטאַרקט אדער מאַכט העפטיגער; אַן אַפּאַראַט צו פערשטאַרקען דעם דרוק אויף אַ מאַסע פון צוליופגעפּרעסטער לופט אדער פליסיגקייט; אין פאָטאָגראַפיע — אַ כעמישער פּראָדוקט, וועלכער פערשטאַרקט די טונקעלקייט פון נעגאַטיוו.

inten'sify *v.* (אינ-טענ'-סי-פאַי) מאַכען מעהר אַנגעשטרענגט; מאַכען מעהר שפּאַנענד.

inten'sion *n.* (אינ-טענ'-שאַן) אַנשטרענגונג, אינטענזיוויטעט, פערשטאַרקונג.

inten'sity *n.* (אינ-טענ'-סי-טי) די אַנשטרענגונג, שפּאַנונג; די אינערליכע שטאַרקייט; אינטענזיוויטעט, אַ הויכער גראַד פון אַ געוויסער קראַפט.

inten'sive *a. and n.* (אינ-טענ'-סיוו) אינטענזיוו, אַנגעשטרענגט, געשפּאַנט; דאַס וואָס מאַכט אַנגעשטרענגט אדער העפטיג.

inten'sively *adv.* (אינ-טענ'-סיוו-לי) אויף אַן אינטענזיווען, שטאַרקען אדער אַנגעשטרענגטען שטייגער.

inten'siveness *n.* (אינ-טענ'-סיוו-נעס) שטאַרקייט, אַנגעשטרענגטקייט, אינטענזיוויטעט.

intent' *a. and n.* (אינ-טענט') וואָס האָט דעם צוועק אדער די אבזיכט פון עפּעס; וואָס איז געריכטעט צו אַ געוויסען פאָרויס-בעטראַכטען פונקט; אַנגעשטרענגט אויפמערקזאַם אדער פערטהאַן; אבזיכט, כונה.

inten'tion *n.* (אינ-טענ'-שאַן) אַ מיין, אַן אבזיכט, אַ צוועק.

inten'tional *a.* (אינ-טענ'-שאַנ-על) אבזיכטליך, בעאבזיכטינט.

intentional'ity *n.* (אינ-טענ-שאַנ-על'-אי-טי) אבזיכטליכקייט, כונה.

inten'tionally *adv.* (אינ-טענ'-שאַנ-על-אי) מיט אבזיכט, בכיון, ניט צופעליג.

inten'tioned *a.* (אינ-טענ'-שאַנד) בעאבזיכטיגט, נעמיינט.

intent'ly *adv.* (אינ-טענט'-לי) מיט אויפמערקזאַמקייט, מיט שפּאַנונג.

intent'ness *n.* (אינ-טענט'-נעס) אַנגעשטרענגטע אויפמערקזאַמקייט.

inter' *v.* (אינ-טויר') בעגראָבען, בעערדיגען.

interact' *n. and v.* (אינ-טער-עקט') אַנטראַקט, צווישען-צייט, צווישען-אַקט, צווישען-האַנדלונג [צווישען די אַקטען פון אַ דראַמאַ]; געגענזייטיג ווירקען.

interac'tion *n.* (אינ-טער-עק'-שאַן) געגענזייטיגע ווירקונג.

interac'tive *a.* (אינ-טער-עק'-טיוו) געגענזייטיג ווירקענד.

interad'ditive *a.* (אינ-טער-עד'-אי-טיוו) וואָס ווערט אריינגעגעבען אין מיטען [ווי למשל אַ בעמערקונג אין קלאַמערען אדער האַלבע לבנות אין אַ זאַץ].

intera'gency *n.* (אינ-טער-איי'-דזשענ-סי) פערמיטלונג.

intera'gent *n.* (אינ-טער-איי'-דזשענט) אַ פערמיטלער.

interam'nian *a.* (אינ-טער-עמ'-ני-ען) וואָס געפינט זיך צווישען צוויי טייכען [הויפּטזעכליך וועגען ארם נהרים וואָס ליעגט צווישען די טייכען חדקל און פרת].

interan'imate *v.* (אינ-טער-ענ'-אי-מייט) געגענזייטיג זיך בעלעבען אדער אויפמונטערען.

interartic'ular *a.* (אינ-טער-אר-טיק'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך אין אַ געלענק.

interas'tral *a.* (אינ-טער-עס'-טרעל) וואָס געפינט זיך צווישען די שטערען.

interax'al *a.* (אינ-טער-עק'-סעל) אין ארכיטעקטור — וואָס געפינט זיך אין שטח צווישען די צענטער-ליניען פון אַ זייל.

interax'illary *a.* (אינ-טער-עק'-סי-לע-רי) וואָס געפינט זיך צווישען בלעטער-ווינקלען [די ווינקלען וואָס די בלעטער פון אַ פלאַנצע בילדען מיט'ן שטאַם].

interax'is *n.* (אינ-טער-עק'-סיס) אין ארכיטעקטור — דער שטח צווישען די צענטער-ליניען פון זיילען. ז. *axis*

interblend' *v.* (אינ-טער-בלענד') צוזאַמענגיסען, צוזאַמענמישען.

interbor'ough *a.* (אינ-טער-באָר'-אָו) וואָס געפינט זיך צווישען די שטאָדט-בעצירקען, וואָס פערבינדט די שטאָדט-בעצירקען.

interbreed' *v.* (אינ-טער-בריעד') קרייצען, צוזאַמענפּאָרען פערשיעדענע מינים חיות.

interbree'ding *n.* (אינ-טער-בריע'-דינג) קרייצונג, געמישטע צוזאַמענפּאָרונג [פון חיות פון פערשיעדענע מינים].

inter'calar *a.* (אינ-טויר'-קע-לאַר) ז. *intercalary*

inter'calary *a.* (אינ-טויר'-קע-לע-רי) וואָס ווערט צוגעגעבען, אום צו מאַכען פאַלשטענדיג די צייטרעכנונג [ווי דער 29טער טאָג וואָס ווערט צוגעגעבען צום מאָנאַט פעברואַר אין אַ קריסטליכען עבור-יאָהר אדער דער מאָנאַט ואדר וואָס ווערט צוגעגעבען אין אידישען עבור-יאָהר]; וואָס געפינט זיך צווישען אַנדערע [וועגען ערד-שיכטען]; וואָס שטעלט מיט זיך פאָר אַן איבערגאַנגס-שטופע [אין ביאָלאָגיע].

inter'calary days (אינ-טויר'-קע-לע-רי דייז) צוגעגעבענע טעג [אום אויסצוגלייכען די צייטרעכנונג, ווי למשל, דער 29טער פעברואַר אין אַ קריסטליכען עבור-יאָהר אדער די טעג פון מאָנאַט ואדר אין אַ אידישען עבור-יאָהר]; די פרייע טעג, די איבערגאַנגס-טעג [צווישען קריזיס-שטופען פון אַ קראַנקהייט].

inter'calary verse (אינ-טויר'-קע-לע-רי וואַירס) אַ רעפריין [אַ טייל פון אַ ליעד וואָס ווידערהאָלט זיך נאָך יעדען פערז].

inter'calary year (אינ-טויר'-קע-לע-רי ייהר) אַן עבור-יאָהר.

inter'calate *v.* (אינ-טויר'-קע-לייט) צוגעבען, אריינשטעלען אין מיטען צווישען אַנדערע זאַכען; צוגעבען טעג צו אַ מאָנאַט אדער צום יאָהר. ז. *intercalary*

inter'calated *a.* (אינ-טויר'-קע-ליי-טעד) אריינגעשטעלט, צוגעגעבען.

inter'calated sen'tence (אינ-טויר'-קע-ליי-טעד סענ'-טענס) אַן אריינגעשטעלטער זאַץ, אַ זאַץ וואָס ווערט אריינגעשטעלט אַלס זייטיגע בעמערקונג [אין קלאַמערען אדער האַלבע לבנות].

intercala'tion *n.* (אינ-טער-קע-ליי'-שאַן) אריינשטעלונג, צושטעלונג אדער צוגעבונג אין מיטען; צוגעבונג פון טעג, אום אויסצוגלייכען די צייטרעכנונג. ז. *intercalary*

intercap'illary *a.* (אינ-טער-קעפּ'-אי-לע-רי) וואָס געפינט זיך צווישען די האָר-דינגע בלוט-אָדערלעך פון קערפּער.

intercede' *v.* (אינ-טער-סיעד') פערמיטלען, זיך אריינמישען, זיך אריינלעגען אין שלום, בעטען פאַר אימעצען; זיין אַ מליץ יושר פאַר אימעצען.

interce'dent *a.* (אינ-טער-סי'-דענט) זיך אריינמישענד, פערמיטלענד, בעטענד אדער זייענד אַ מליץ יושר פאַר אימעצען.

interce'dently *adv.* (אינ-טער-סי'-דענט-לי) דורך אריינמישען זיך; דורך פערמיטלונג; בעטענדיג פאַר אימעצען.

interce'der *n.* (אינ-טער-סי'-דער) אַ מליץ, אַ פערמיטלער; איינער וואָס מישט זיך אריין [צווישען שטרייטענדע צדדים], איינער וואָס לעגט זיך אריין אין שלום.

intercel'lular *a.* (אינ-טער-סעל'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך צווישען די צעלען.

intercept' *v.* (אינ-טער-סעפּט') איבערנעהמען [אין מיטען וועג]; אונטערברעכען; פערהאַלטען; אין מאַטעמאַטיק — איינשליסען.

in'tercept *n.* (אינ'-טער-סעפּט) דאַס וואָס ווערט איבערגענומען אדער פערהאַלטען; אין געאָמעטריע — דער טייל פון אַ ליניע וואָס געפינט זיך צווישען צוויי פּונקטען, אין וועלכע די ליניע ווערט איבערגעהאַקט פון אַנדערע צוויי ליניעס, פון אַ קרייז א. ז. וו.

intercep'ter *n.* (אינ-טער-סעפּ'-טער) איינער וואָס נעהמט איבער [אין מיטען וועג]; איינער וואָס פערשטעלט דעם וועג אדער שטערט; אַ געגנער.

intercep'tion *n.* (אינ-טער-סעפּ'-שאַן) איבערנעהמונג [אין מיטען וועג]; אונטערברעכונג; שטערונג, אבהאַלטונג.

intercep'tive *a.* (אינ-טער-סעפּ'-טיוו) איבערנעהמענד [אין מיטען וועג], אונטערברעכענד, שטערענד, אבהאַלטענד.

intercept' the trade (אינ-טער-סעפּט' טהי טרייד) שאַדען דעם האַנדעל, אבברעכען דעם האַנדעל.

interces'sion *n.* (אינ-טער-סעש'-אַן) די פערמיטלונג; דאַס אריינמישען זיך; דאַס אריינלעגען זיך אין שלום; דאַס בעטען פאַר [אדער געגען] אימעצען; דאַס זיין אַ מליץ פאַר אימעצען.

interces'sional *a.* (אינ-טער-סעש'-אַנ-על) וואָס ענטהאַלט אַ בקשה [פאַר אימעצען].

interces'sor *n.* (אינ-טער-סעס'-אָר) ז *interceder*

interces'sory *a.* (אינ-טער-סעס'-אָ-רי) פערמיטלעריש; פערמיטלענד; זיך אריינמישענד, זיך אריינלעגענד אין שלום; בעטענד פאַר אימעצען, ארויסטרעטענד אַלס מליץ פאַר אימעצען.

interchain' *v.* (אינ-טער-טשיין') צוזאַמענקייטען, שטייף פעראייניגען.

interchange' *v.* (אינ-טער-טשיינדזש') בייטען זיך איינער מיט דעם אַנדערען; אויסטוישען, אויסוועקסלען; אויסבייטען אויף עפּעס; נאָכפאָלגען איינער נאָך'ן אַנדערען אַזוי, אַז פריהער געהט דער ערשטער, נאָכדעם — דער צווייטער, נאָכדעם — ווידער דער ערשטער א. ז וו.

in'terchange *n.* (אינ'-טער-טשיינדזש) דאַס בייטען זיך איינער מיט'ן אַנדערען;

אז אבוועקסלונג, אז איבערבייטונג, אז אויסטויש; דאס בייטען זיך איינער מיט'ן אנדערען אין שטענדיגען גאנג [ווי טאג בייט זיך כסדר מיט נאכט].

interchangeabil'ity *n.* (אין-טער-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) די אויסטוישבארקייט, דאס קענען אויסגעביטען ווערען; די אבוועקסלונג, דער טויש.

interchan'geable *a.* (אין-טער-טשיינ'-דזשעבל) וואס קען אויסגעביטען ווערען; אבוועקסלענד, איבערבייטענד; אויסבייטענד, אויסטוישענד: וואס ערשיינען כסדר איינס נאך'ן אנדערען [ווי טאג און נאכט].

interchan'geableness *n.* (אין-טער-טשיינ'-דזשעבל-נעס) דאס קענען אויסגעביטען אדער צוביטען ווערען.

interchan'geably *adv.* (אין-טער-טשיינ'-דזשע-בלי) ערשיינענדיג כסדר איינס נאך'ן אנדערען [ווי טאג און נאכט]: וועקסעלזייטיג.

interchange'ment *n.* (אין-טער-טשיינדזש'-מענט) דער אויסטויש.

interchange' vis'its (אין-טער-טשיינדזש' וויז'-איטס) בייטען זיך מיט וויזיטען, בעזוכען איינער דעם אנדערען.

intercip'ient *a. and n.* (אין-טער-סיפ'-אי-ענט) וואס האלט אויף, וואס פערהאלט; איינער אדער עטוואס וואס פערהאלט אדער שטעלט אב אין מיטען וועג.

interclavic'ular *a.* (אין-טער-קלע-וויק'-יו-לער) וואס געפינט זיך צווישען די שליסעל-ביינער [די ביינער וואס פעראייניגען דעם אקסעל מיט די ברוסטביינער].

interclose' *v.* (אין-טער-קלאוז') איינשליסען.

interclude' *v.* (אין-טער-קלוהד') פערשפארען; אונטערברעכען, פערהאלטען.

intercolle'giate *a.* (אין-טער-קא-לי'-דזשי-אייט) צווישען די אוניווערזיטעטען; וואס איז שייך צו פערשיעדענע העכערע שוהלען.

Our college participates in intercollegiate athletics.

intercolo'nial *a.* (אין-טער-קא-לאו'-ני-על) וואס געהערט צו א פערקעהר צווישען קאלאניען.

intercolum'nar *a.* (אין-טער-קא-לאמ'-נער) וואס געפינט זיך צווישען זיילען.

intercolumnia'tion *n.* (אין-טער-קא-לאם-ני-איי'-שאן) דער לעדיגער ארט צווישען זיילען וואס שטעהען איינע נאך די אנדערע.

intercom'mon *v.* (אין-טער-קאמ'-אן) צוזאמען עסען; האבען איין געמיינשאפטליכע פאשע פאר די בהמות פון בעזונדערע בעלי-בתים.

intercom'monage *n.* (אין-טער-קאמ'-אנ-עדזש) דאס צוזאמען עסען; דאס רעכט צו האבען געמיינשאפטליכע פאשע פאר די בהמות פון בעזונדערע בעלי-בתים.

intercommunicabil'ity *n.* (אין-טער-קא-מיו-ני-קע-ביל'-אי-טי) דאס זיין אין שטענדיגען פערקעהר אדער פערבינדונג מיט אנדערע.

intercommu'nicable *a.* (אין-טער-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס געפינט זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג מיט אנדערע.

intercommu'nicate *v.* (אין-טער-קא-מיו'-ני-קייט) זיך איינער דעם אנדערען מיטטיילען; האבען פערקעהר אדער אומגאנג; האבען אין געמיינשאפט.

intercommunica'tion *n.* (אין-טער-קא-מיו-ני-קיי'-שאן) געגענזייטיגער פערקעהר.

intercommu'nion *n.* (אין-טער-קא-מיו'-ניאן) געמיינשאפטליכער פערקעהר אדער אומגאנג.

intercommu'nity *n.* (אין-טער-קא-מיו'-ני-טי) געגענזייטיגע געמיינשאפט; דאס לעבען צוזאמען אין א הארמאנישען פערקעהר.

interconnect' *v.* (אין-טער-קא-נעקט') פערבינדען זיך איינע מיט די אנדערע.

interconnec'tion *n.* (אין-טער-קא-נעק'-שאן) א געגענזייטיגע פערבינדונג.

intercontradic'tory *a.* (אין-טער-קאנ-טרע-דיק'-טא-רי) וואס ווידערשפרעכען זיך איינע די אנדערע.

intercos'tal *a. and n.* (אין-טער-קאס'-טעל) וואס ליעגט צווישען די ריפען; די ארטעריע אדער דער מוסקול וואס ליעגט צווישען די ריפען.

in'tercourse *n.* (אינ'-טער-קאורס) פערקעהר, אומגאנג; פערבינדונג.

intercross' *v.* (אין-טער-קראס') קרייצען, צוזאמענפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

in'tercross *n.* (אינ'-טער-קראס) דאס צונויפפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

intercur'rent *a.* (אין-טער-קאר'-ענט) צונויפקומענדיג; טרעפענדיג זיך צווישען; דורכלויפענדיג, צווישען-לויפענדג.

intercuta'neous *a.* (אין-טער-קיו-טיי'-ני-אס) וואס געפינט זיך צווישען הויט און פלייש.

interdash' *v.* (אין-טער-דעש') ז. *intersperse*

interdenomina'tional *a.* (אין-טער-די-נאמ-אי-ניי'-שאנ-על) וואס געפינט זיך צווישען בעזונדערע סעקטען, כתות אדער קלאסען; וואס האט זייער געמיינשאפטליכע אונטערשטיצונג.

interden'til *n.* (אין-טער-דענ'-טיל) דער רוים צווישען צוויי אויסשניטען אדער צאהן-שניטען [אין ארכיטעקטור].

interdepen'dence *n.* (אין-טער-די-פענ'-דענס) געגענזייטיגע אבהענגיגקייט.

interdepen'dency *n.* (אין-טער-די-פענ'-דענ-סי) ז. *interdependence*

interdepen'dent *a.* (אין-טער-די-פענ'-דענט) וואס זיינען אבהענגיג איינער פון'ם אנדערען.

interdestruc'tive *a.* (אין-טער-די-סטראק'-טיוו) וואס פערניכטען געגענזייטיג איינער דעם אנדערען.

interdict' *v.* (אין-טער-דיקט') פערבאטען, פערווערען; אבזאגען [פון שטעלע]; אבנעהמען דאס רעכט אויף איינעגטום; ארויפלעגען א חרם.

in'terdict *n.* (אינ'-טער-דיקט) א פערבאט; א קירכליכער חרם אויף אימעצען אדער עפעס.

interdic'tion *n.* (אין-טער-דיק'-שאן) דער פערבאט, די פערבאטונג; דאס ארויפלעגען א חרם; דאס אבנעהמען ביי איינעם דאס רעכט צו פערוואלטען זיינע נעשעפטען [ווי צוליעב משוגעת, שוואכזיניגקייט א. ז. וו.].

interdic'tive *a.* (אין-טער-דיק'-טיוו) פערבאטענד.

interdic'tory *a.* (אין-טער-דיק'-טא-רי) וואס פערבאט, פערבאטענד.

interdig'ital *a.* (אין-טער-דידזש'-אי-טעל) וואס געפינט זיך צווישען די פינגער; וואס פעראייניגט די פינגער.

in'terduce *n.* (אינ'-טער-דיוס) א קווער-האלץ, א וואנד-ריגעל [א שטיק האלץ וואס פערפעסטיגט צוויי קווער-ליעגענדע קלעצער אדער צוויי וועגד איינע צו דער אנדערער].

in'terest *n. and v.* (אינ'-טער-עסט) אז אינטערעס; א נוצען, ווינאדע; אז אנטייל; א טייל; מאכט, ווירקונג; בעדייטונג; די פעראינטערעסירטע [קאלעקטיוו]; פראצענט, צינז; אייגענגוץ, געלד-זיכטינקייט; זיך אינטערעסירען; נעהמען אז אנטייל; פעראינטערעסירען.

in'terested *a.* (אינ'-טער-עס-טעד) פעראינטערעסירט; וואס האט א פערזענליכע אינטערעסע; בעטייליגט אין עפעס.

in'terestedly *adv.* (אינ'-טער-עס-טעד-לי) מיט א פערזענליכער אינטערעסע; זייענדיג פערזענליך פעראינטערעסירט.

in'terestedness *n.* (אינ'-טער-עס-טעד-נעס) דאס פעראינטערעסירט זיין; דאס האבען א פערזענליכע אינטערעסע; דער אייגענגוץ; דאס בעטייליגען זיך אין עפעס.

in'terested wit'ness (אינ'-טער-עס-טעד הוויט'-נעס) אז עדות וואס איז פערזענליך פעראינטערעסירט אין דער זאך וואס ווערט פערהאנדעלט.

in'teresting *a.* (אינ'-טער-עס-טינג) אינטערעסאנט.

in'terestingly *adv.* (אינ'-טער-עס-טינג-לי) אויף אז אינטערעסאנטען, אנציהענדען שטייגער.

in'terestingness *n.* (אינ'-טער-עס-טינג-נעס) אינטערעסאנטקייט; דאס זיין אינטערעסאנט.

in'terest ta'ble (אינ'-טער-עסט טייבל) א צינזען-טאבעלע, א פראצענט-ליסטע.

in'terface *n.* (אינ'-טער-פיים) די פלעכע, וועלכע טיילט פאנאנדער צוויי צוזאמענליעגענדע קערפערס.

interfa'cial *a.* (אין-טער-פיי'-שיעל) וואס ליעגט צווישען צוויי פלעכען.

interfec'tion *n.* (אין-טער-פעק'-שאן) דאס טויטען; מארד.

interfec'tor *n.* (אין-טער-פעק'-טאר) א מערדער.

interfenes'tral *a.* (אין-טער-פי-נעס'-טרעל) וואס געפינט זיך צווישען פענסטער.

interfenestra'tion *n.* (אין-טער-פענ-עס-טריי'-שאן) דער רוים אדער דער שטח צווישען צוויי פענסטער.

interfere' *v.* (אין-טער-פיר') אריינמישען זיך; סטארען זיך אבצוהאלטען אדער הינדערען; זיך צוזאמענשטויסען; אבשלאגען א פוס מיט דער קאפיטע פון צווייטען פוס [וועגען פערד]; אין פיזיק — אינטערפערירען. ז. *interference*

interfer'ence *n.* (אין-טער-פיר'-ענס) דאס אריינמישען זיך; א צוזאמענשטויס; הינדערנים, שטערונג; דאס אבקלאפען א פוס מיט דער קאפיטע פון דעם צווייטען פוס [וועגען פערד]: אין פיזיק — די אינטערפערענץ, די פערשטארקונג אדער אבשוואכונג פון א ליכט-שטראהל אדער קלאנגוועלע דורך דער געגענזייטיגער ווירקונג פון צוויי אדער עטליכע סיסטעמען פון וועלען, וואס שטרעמען צוזאמען.

interfer'er *n.* (אין-טער-פיר'-ער) איינער וואס מישט זיך אריין.

in'terflow *n.* (אינ'-טער-פלאו) דאס פליסען פון ימים אדער טייכען צווישען [ווי צווישען אינזלען]; דאס אריינשטרעמען פון ימים און טייכען איינע אין די אנדערע.

interflow' *v.* (אינ-טער-פלאו') פליסען צווישען [ווי דאס וואסער פון ים אדער פון א טייך וואס פליסט צווישען צוויי אינזלען].

inter'fluent *a.* (אינ-טויר'-פלו-ענט) וואס פליסט צווישען; וואס שטרעמען צוזאמען; וואס גיסט זיך הארמאניש צוזאמען.

interfolia'ceous *a.* (אינ-טער-פאו-לי-איי'-שיאס) אין באטאניק — וואס געפינט זיך צווישען בלעטער, וועלכע שטעהען איינס נעגען אנדערען.

interfo'liate *v.* (אינ-טער-פאו'-לי-אייט) אריינזעצען ליידיגע בלעטער צווישען די בלעטער פון א בוך.

interfret'ted *a.* (אינ-טער-פרעט'-עד) אריינגעפלאכטען איינע אין די אנדערע [וועגען ארנאמענטען אויף הערבען].

interful'gent *a.* (אינ-טער-פאל'-דזשענט) וואס שיינט אדער לייכט צווישען.

interfuse' *v.* (אינ-טער-פיוז') פאנאנדערגיסען אדער פערשפרייטען צווישען; דורכנעצען; מאכען אז עס זאל דורכדרינגען; פערמישען, פעראייניגען, אויסמישען.

interfu'sion *n.* (אינ-טער-פיו'-זשאן) דאס פאנאנדערגיסען אדער פערשפרייטען צווישען; דאס פערמישען אדער צוזאמענמישען.

intergen'tial *a.* (אינ-טער-דזשענ'-שיעל) וואס עקזיסטירט צווישען שבטים אדער פעלקער; אינטערנאציאנאל.

intergla'cial *a.* (אינ-טער-גליי'-שיעל) אין געאלאגיע — וואס האט זיך אויסגעבילדעט אדער וואס האט פאסירט צווישען צוויי פעריאדען, ווען די ערד האט זיך בעדעקט מיט אייז.

in'tergrowth *n.* (אינ'-טער-גראוטה) דאס וואקסען צווישען; דאס וואקסען צוזאמען.

in'terim *n., u. and adv.* (אינ'-טער-אים) צווישען=צייט; א צייטווייליגער אבמאך צווישען די קאטוילִיקען און פראטעסטאנטען אין דייטשלאנד אין דער צייט פון דער רעפארמאציאן; צייטווייליג, פארלויפיג; דערווייל.

in'terimist *n.* (אינ'-טער-אים-איסט) אן אינטערימיסט [א דייטשער פראטעסטאנט וואס האט אין צייט פון דער רעפארמאציאן אנגענומען דעם צייטווייליגען אבמאך צווישען די פראטעסטאנטען און קאטוילִיקען].

interimis'tic *a.* (אינ-טער-אי-מיס'-טיק) אינטערימיסטיש. ז. ***interimist***

interin'sular *a.* (אינ-טער-אינ'-סיו-לאר) וואס קומט פאר אדער געפינט זיך צווישען אינזלען.

inte'rior *a. and n.* (אינ-טי'-רי-אר) אינערליך, אינוועניג; אינלענדיש, וואס געפינט זיך אין דעם אינערען פון דעם לאנד [ווייט פון די גרענעצען], היימיש [אין געגענזאץ צו אויסלענדיש]; דאס אינערע, דאס אינוועניגסטע; אינלאנד [די אינערליכע טיילען פון א לאנד].

interior'ity *n.* (אינ-טי-רי-אר'-אי-טי) אינערליכקייט, אינוועניגקייט.

inte'riorly *adv.* (אינ-טי'-רי-אר-לי) אין אינערען; אינערליך, אינוועניג.

interj. אבקירצונג פון ***interjection***

interja'cence *n.* (אינ-טער-דזשיי'-סענס) ז. ***interjacency***

interja'cency *n.* (אינ-טער-דזשיי'-סען-סי) דאס געפינען זיך אדער ליגען צווישען; דאס וואס ליעגט צווישען.

interja'cent *a.* (אינ-טער-דזשיי'-סענט) וואס ליעגט צווישען.

interjac'ulate *v.* (אינ-טער-דזשעק'-יו-לייט) אויסשרייען [אין מיטען פון א געשפרעך]; מאכען א זייטיגע בעמערקונג [אין א געשפרעך].

interjac'ulatory *a.* (אינ-טער-דזשעק'-יו-לע-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון אן אויסגעשריי אדער פון א זייטיגער בעמערקונג [אין א געשפרעך].

interject' *v.* (אינ-טער-דזשעקט') שטעלען צווישען; אריינרוקען א ווארט; אריינקומען אין מיטען.

interjec'tion *n.* (אינ-טער-דזשעק'-שאן) דאס אריינשטעלען אין מיטען; דאס אויסשרייען, דאס אויסדריקען עפעס מיט געפיהל אדער מיט קראפט; אין גראמאטיק — אן אינטעריעקציאן, אויסגעשריי=ווארט אדער אויסרופס=ווארט [ווי אך! היי!].

interjec'tional *a.* (אינ-טער-דזשעק'-שאנ-על) אריינגעשטעלט אין מיטען [ווי למשל, א זייטיגע בעמערקונג]; וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינטעריעקציאן. ז. ***interjection***

interjec'tionary *a.* (אינ-טער-דזשעק'-שאנ-ע-רי) ז. ***interjectional***

interjoin' *v.* (אינ-טער-דזשאין') מיט איינאנדער פערבינדען אדער פעראייניגען; פערהייראטען.

in'terjoist *n.* (אינ'-טער-דזשאיסט) דער שטח צווישען צוויי באלקענס.

interjunc'tion *n.* (אינ-טער-דזשאנק'-שאן) געגענזייטיגע פערבינדונג.

interknit' *v.* (אינ-טער-ניט') צוזאמענפלעכטען, ענג צוזאמענבינדען.

interknot' *v.* (אינ-טער-נאט') צוזאמענפלעכטען, ענג פערבינדען מיט איינאנדער.

interlace' *v.* (אינ-טער-לייס') דורכפלעכטען; איינפלעכטען איינס אין אנדערען; צונויפגיסען, פעראייניגען.

interlace'ment *n.* (אינ-טער-לייס'-מענט) דאס צוזאמענפלעכטען.

interla'cing *n.* (אינ-טער-ליי'-סינג) צוזאמענפלעכטונג.

interla'cing ar'ches (אינ-טער-ליי'-סינג אר'-טשען) זיילען וואס זעהען אויס ווי איבערגעפלאכטען אין די אויבערשטע טיילען.

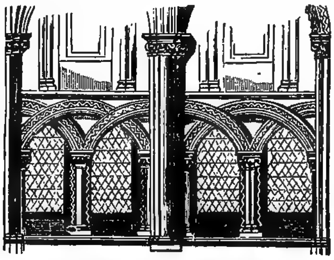

Interlacing Arches

interlam'inar *a.* (אינ-טער-לעמ'-אי-נאר) ז. ***interlaminated***

interlam'inated *a.* (אינ-טער-לעמ'-אי-ניי-טעד) וואס ליעגט צווישען דינע פלאטען אדער בלעכען.

interlap' *v.* (אינ-טער-לעפ') צוזאמענפאלטען, צוזאמענוויקלען.

in'terlapse *n.* (אינ'-טער-לעפס) א צווישען=צייט, אן אינטערוואל.

interlard' *v.* (אינ-טער-לארד') דורכשפיקען [מאגער פלייש מיט פעטען]; אונטערמישען; צווישען=לעגען; איינמישען.

interlatitu'dinal *a.* (אינ-טער-לעט-אי-טיו'-די-נעל) וואס געפינט זיך צווישען צוויי פאראלעלע קרייזען אויף'ן ערדגלאבוס.

interlay' *v.* (אינ-טער-ליי') צווישענלעגען.

in'terleaf *n.* (אינ'-טער-ליעף) א ליידיג בלאט וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען די בלעטער פון א בוך.

interleave' *v.* (אינ-טער-ליעוו') אריינשטעלען צווישען בלעטער [ווי ליידיגע בלעטער אדער בילדער צווישען די בלעטער פון א בוך].

interleaved' *a.* (אינ-טער-ליעווד') וואס האט אריינגעשטעלטע בלעטער; אין געאלאגיע — וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון דינע שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע [וועגען געוויסע ערד=שיכטען].

interline' *v.* (אינ-טער-לאין') אריינשטעלען צווישען די שורות; שרייבען צווישען די ציילען; אריינשטעלען א שטיק מאטעריע צווישען דעם אויבערשלאג און אונטערשלאג פון א קלייד.

in'terline *n.* (אינ'-טער-לאין) א שורה וואס איז אריינגעשטעלט צווישען אנדערע שורות.

interlin'eal *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-על) וואס איז געשריבען אדער שטעהט צווישען די שורות.

interlin'eally *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-על-אי) אריינשטעלענדיג אדער לעזענדיג צווישען די שורות.

interlin'ear *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-אר) וואס שטעהט צווישען די ציילען; וואס איז געשריבען צווישען די ציילען [ווי אין אן איבערזעצונג, וואס אונטער יעדער שורה פון טעקסט קומט די איבערזעצונג].

interlin'earily *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-ע-רי-לי) ז. ***interlinearly***

interlin'early *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-אר-לי) דורך אריינשטעלען שורות צווישען די געדרוקטע אדער געשריבענע שורות.

interlin'eary *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-ע-רי) ז. ***interlinear***

interlinea'tion *n.* (אינ-טער-לינ-אי-איי'-שאן) דאס שרייבען צווישען די ציילען; דאס צווישען=געשריבענע.

interlin'gual *a.* (אינ-טער-לינ'-גהוועל) וואס איז שייך צו צוויי אדער עטליכע שפראכען.

interli'ning *n.* (אינ-טער-לאי'-נינג) דאס שרייבען צווישען די ציילען; א שטיקעל טוך וואס ליעגט צווישען דעם אויבערשלאג און אונטערשלאג פון א בגד.

interlink' *v.* (אינ-טער-לינק') צוזאמענקייטען, פערבינדען.

in'terlink *n.* (אינ'-טער-לינק) א רינג פון א קייט; א צווישען=שטופע אין דעם פראצעס פון פיזישע אדער גייסטיגע ערשיינונגען.

interlo'cal *a.* (אינ-טער-לאו'-קעל) צווישען=ארטיג; וואס געפינט זיך צווישען אייניגע פלעצער; וואס איז שייך צו אדער וואס פעראייניגט אייניגע ערטער.

interlo'cally *adv.* (אינ-טער-לאו'-קעל-אי) אין א צווישען=ארט; דורך דער פערבינדונג פון אייניגע פלעצער.

interlo'cate *v.* (אינ-טער-לאו'-קייט) אוועקשטעלען צווישען [אנדערע זאכען].

interlock' *v.* (אינ-טער-לאק') צוזאמענפלעכטען, פעראייניגען; אריינגעפלאכטען ווערען איינער אין דעם אנדערען.

interlocu'tion *n.* (אינ-טער-לא-קיו'-שאן) א געשפרעך, א דיאלאג; אין נעריכטס=פראצעסען — דער לעצטער ויכוח צווישען די געגנערישע צדדים איידער מען גיט ארויס דעם געריכטס=אורטייל.

interloc'utive *a.* (אינ-טער-לאק'-יו-טיוו) וואס איז שייך צו א געשפרעך אדער דיאלאג; וואס איז שייך צו די שליסענדע טענות פון די געגנערישע צדדים אין א געריכטס=פראצעס.

interloc'utor *n.* (אינ-טער-לאק'-יו-טאר) א מיט=שפרעכער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשפרעך; א נעבען=אורטייל [אן אורטייל וואס ווערט ארויסגעזאגט אין גאנג פון געריכטס=פראצעס, אבער ער איז ניט דער לעצטער און ענדליכער אורטייל].

interloc'utory *a.* (אינ-טער-לאק'-יו-טא-רי) געשפרעך=מעסיג; וואס איז שייך צו א נעבען=אורטייל. ז. *interlocutor*

interlope' *v.* (אינ-טער-לאופ') אריינמישען זיך אדער אריינדרינגען אין א געשעפט אדער אונטערנעהמונג וואס בעלאנגט צו אן אנדערען; בעשעפטיגען זיך מיט קאנטראבאנד; טרייבען א פערבאטענעם האנדעל.

in'terloper *n.* (אינ'-טער-לאו-פער) אן אריינדרינגער, איינער וואס דרינגט אריין אין אן ארט וואו ער האט קיין רעכט ניט; איינער וואס מישט זיך אריין אדער דרינגט אריין אין א געשעפט אדער אונטערנעהמונג וואס בעלאנגט צו אן אנדערען; איינער וואס האנדעלט אהן א נעזעצליכען ערלויבניס; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט אזעלכע זאכען וואס האבען צו איהם קיין שייכות ניט.

interlu'cent *a.* (אינ-טער-ליו'-סענט) וואס שיינט צווישען.

in'terlude *n.* (אינ'-טער-ליוד) א צווישען=שפיעל [אן אונאבהענגיגע פארשטעלונג וואס ווערט געגעבען אין טעאטער אין דער צייט פון אנטראקט]; אן אינטערמעצא, א קליין מוזיקאליש שטיק וואס ווערט געשפיעלט צווישען די אקטען פון א דראמא.

interlu'nar *a.* (אינ-טער-ליו'-נער) וואס איז שייך צו דער צייט צווישען אלט=חדש און ניי=חדש, ווען די לבנה זעהט זיך ניט.

interlu'nary *a.* (אינ-טער-ליו'-נע-רי) ז. *interlunar*

intermarine' *a.* (אינ-טער-מע-רין') וואס געפינט זיך צווישען ימים.

intermar'riage *n.* (אינ-טער-מער'-עדזש) דאס הייראטען אונטער איינאנדער [די וועקסעלזייטיגע הייראט צווישען פאמיליעס]; בלוט=פערמישונג, דאס הייראטען פון נאהנטע קרובים; דאס הייראטען פון מענשען וואס בעלאנגען צו בעזונדערע ראסען אדער רעליגיאנען.

intermar'ry *v.* (אינ-טער-מער'-אי) הייראטען אונטער איינאנדער, פעראייניגען זיך דורך הייראטען [ווי בעזונדערע פאמיליעס, משפחות, שבטים]; פערהייראטען מענשען, וואס בעלאנגען צו בעזונדערע ראסען אדער רעליגיאנען.

intermed'dle *v.* (אינ-טער-מעד'ל) זיך אריינמישען, זיך אריינשטעקען אין מיטען; נעהמען אנטייל אין א געשעפט, מיט וועלכען איינער איז גאר ניט פערבונדען.

intermed'dler *n.* (אינ-טער-מעד'-לער) איינער וואס מישט זיך אדער שטעקט זיך אריין אין דעם אנדערענס עסקים.

interme'dial *a.* (אינ-טער-מי'-די-על) צווישענדיג, פערמיטלענד, וואס דיענט אלס פערמיטלער.

interme'diary *a. and n.* (אינ-טער-מי'-די-ע-רי) וואס איז אדער קומט פאר צווישען; וועלכער ארבייט פערמיטלעריש; איינער וואס קומט צווישען; א פערמיטלער.

interme'diate *v. and a.* (אינ-טער-מי'-די-אייט) קומען צווישען, ארבייטען פערמיטלעריש; וואס געפינט זיך צווישען צוויי עקסטרעמען, מיטעלמעסיג.

interme'diately *adv.* (אינ-טער-מי'-די-אייט-לי) דורך אריינמישען זיך צווישען; אויף א מיטעלמעסיגען שטייגער.

intermedia'tion *n.* (אינ-טער-מי-די-איי'-שאן) דאס קומען צווישען; דאס אריינמישען זיך; די פערמיטלונג.

interme'diator *n.* (אינ-טער-מי'-די-איי-טאר) א פערמיטלער צווישען צוויי אדער עטליכע צדדים; איינער אדער עפעס וואס דיענט אלס פערמיטלער.

intermediet'to *n.* (אינ-טער-מי-די-עט'-או) אן אינטערמעדיעטא, א קליינער צווישען=שפיעל צווישען די אקטען פון א דראמא.

interme'dium *n.* (אינ-טער-מי'-די-אם) א צווישען=רוים; עפעס וואס קומט צווישען.

intermen'strual *a.* (אינ-טער-מענ'-סטרו-על) וואס קומט פאר צווישען די מענסטרואציאנס=פעריאדען [מאנאטליכע ביי פרויען].

inter'ment *n.* (אינ-טויר'-מענט) די בעערדיגונג, דאס ברייננען צו קבורה.

intermez'zo *n.* (אינ-טער-מעד'-זאו) אין מוזיק — אינטערמעצא, דאס צווישענשפיעל; א קליינע און לייכטע מוזיקאלישע קאמפאזיציאן.

intermigra'tion *n.* (אינ-טער-מאי-גריי'-שאן) געגענזייטיגע עמיגראציאן, דאס איבערוואנדערען פון בירגער פון איין לאנד אין דעם צווייטען און פון צווייטען אין דעם ערשטען.

inter'minable *a.* (אינ-טויר'-מי-נעבל) וואס מען קען ניט בעשטימען; אונבעגרענצט, אונענדליך.

inter'minableness *n.* (אינ-טויר'-מי-נעבל-נעס) גרענצלאזינקייט, אונענדליכקייט.

inter'minably *adv.* (אינ-טויר'-מי-נע-בלי) אהן א סוף; אויף א גרענצלאזען אופן.

inter'minate *a.* (אינ-טויר'-מי-נייט) אונבעגרענצט, ענדלאז, אהן א סוף.

intermin'gle *v.* (אינ-טער-מינ'גל) אונטערמישען, פערמישען; זיך פערמישען.

intermis'sion *n.* (אינ-טער-מיש'-אן) אן אונטערברעכונג; אן אבשטעל; אן אנטראקט אין טעאטער; א צווישען=פויזע אין שול צווישען איין לעקציאן און דער צווייטער.

intermis'sive *a.* (אינ-טער-מיס'-איוו) אונטערבראכען: אבגעשטעלט אויף א צייט.

intermit' *v.* (אינ-טער-מיט') צייטענווייז אונטערברעכען אדער אויפהערען; נאכלאזען; אבשטעלען זיך אויף א צייט.

intermit'tence *n.* (אינ-טער-מיט'-ענס) אן אונטערברעכונג; א צייטווייליגע אויפהערונג, א הפסקה.

intermit'tency *n.* (אינ-טער-מיט'-ענ-סי) ז. *intermittence*

intermit'tent *a. and n.* (אינ-טער-מיט'-ענט) צייטווייליג אונטערברעכענד, אויפהערענד; נאכלאזענד [פון א קראנקהייט]; קדחת, וואס הערט צייטווייליג אויף און הויבט זיך ווידער אן.

intermit'tently *adv.* (אינ-טער-מיט'-ענט-לי) מיט הפסקות.

intermit'ting *a.* (אינ-טער-מיט'-אינג) וואס שטעלט זיך אב אויף א צייט און הויבט ווידער אן.

intermit'tingly *adv.* (אינ-טער-מיט'-אינג-לי) מיט אונטערברעכונגען.

intermix' *v.* (אינ-טער-מיקס') צוזאמענמישען, אויסמישען.

intermix'edly *adv.* (אינ-טער-מיק'-סעד-לי) אין אן אויסגעמישטען שטייגער; ניט מאכענדיג קיין אונטערשיעד צווישען איין טייל און אן אנדערען.

intermix'ture *n.* (אינ-טער-מיקס'-טשור) אן אויסמישונג, א מישונג; א מאסע וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון דעם צוזאמענמישען פון פערשיעדענע עלעמענטען.

intermoun'tain *a.* (אינ-טער-מאונ'-טען) וואס געפינט זיך צווישען בערג.

intermun'dane *a.* (אינ-טער-מאנ'-דיין) וואס ליעגט צווישען וועלטען; וואס געפינט זיך צווישען די הימלישע קערפער [ווי די זון, פלאנעטען און שטערען].

intermun'dian *a.* (אינ-טער-מאנ'-די-ען) ז. *intermundane*

intermu'ral *a.* (אינ-טער-מיו'-רעל) וואס געפינט זיך צווישען ווענד.

intermus'cular *a.* (אינ-טער-מאס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך צווישען די מוסקעלען.

intern' *v., n. and a.* (אינ-טוירן') שיקען אין די אינערליכע טיילען פון לאנד; איינשפארען אין אדער בעשרענקען מיט א בעשטימטען פלאץ; אן אסיסטענט [הויפטזעכליך איינער וואס נעהמט ערשט פראקטיצירען] פון א האספיטאל=דאקטאר; איינער וואס געפינט זיך אין א געוויסען פלאץ אדער אנשטאלט; אינערליך.

inter'nal *a.* (אינ-טויר'-נעל) אינוועניג; אינערליך; וואס איז שייך צו די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון א לאנד.

internal'ity *n.* (אינ-טויר-נעל'-אי-טי) אינוועניגקייט, אינערליכקייט.

inter'nally *adv.* (אינ-טויר'-נעל-אי) אינוועניג, אינערליך; בנוגע צו די אינערליכע אנגעלעגענהייטען; גייסטיג, אין גייסט.

inter'nal neces'sity (אינ-טויר'-נעל נע-סעס'-אי-טי) אן אינערליכע נויטוועגדינקייט [א נויטוועגדינקייט וואס שטאמט ארויס פון דער נאטור פון דער זאך אליין].

inter'nal rev'enue (אינ-טויר'-נעל-רעוו'-ע-ניו) די איינקינפטע פון א מדינה, וואס זי האט פון צאל אויף פראדוקטען וועלכע ווערען פראדוצירט אין לאנד, פון שטייערן אויף אייגענטום, אקציז א. ד. ג.; אלע איינקינפטע פון א מדינה אויסער דעם צאל אויף אויסלענדישע סחורות.

interna'rial *a.* (אינ-טויר-ניי'-רי-על) ז. *internasal*

interna'sal *a.* (אינ-טויר-ניי'-זעל) וואס געפינט זיך צווישען די נאז=לעכער, וואס טיילט פאנאנדער די נאז=לעכער.

interna'tion *n.* (אינ-טויר-ניי'-שאן) דאס שיקען [ווארע] אין די אינערליכע טיילען פון לאנד; איינשפארונג אדער פערשיקונג [הויפטזעכליך פון קריעגס=

געפאנגענע] אין די אינערליכע טיילען פון לאנד.

interna'tional *a.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על) אינטערנאציאנאל, צווישענפעלקערליך [וואס איז נוגע צוויי אדער מעהרערע פעלקער].

Interna'tional *n. and a.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על) די אינטערנאציאנאלע [די אינטערנאציאנאלע סאציאליסטישע ארבייטער-ארגאניזאציאן, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1864 און איז זיך צופאלען אין 1873]; אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער אינטערנאציאנאלע; וואס איז שייך צו דער אינטערנאציאנאלע.

Interna'tionalism *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איזם) די פרינציפען פון דער אינטערנאציאנאלע. ז. *International*.

interna'tionalist *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איסט) איינער וואס פארשט אויס, לערענט אדער האלט פון'ם אינטערנאציאנאלען רעכט.

Interna'tionalist *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איסט) אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער אינטערנאציאנאלע. ז. *International*.

interna'tionalize *v.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איז) מאכען אינטערנאציאנאל, מאכען אז עס זאל האבען א שייכות צו מעהרערע נאציאנען.

interna'tional law (אינ-טער-נעש'-אנ-על לאה) דאס אינטערנאציאנאלע רעכט [די געזעצען וואס רעגולירען די בעציהונגען צווישען פערשיעדענע אונאבהענגיגע פעלקער].

interna'tionally *adv.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-אי) אין בעצוג צו אינטערנאציאנאלע אדער צווישענפעלקערליכע בעציהונגען; פון אן אינטערנאציאנאלען שטאנדפונקט.

interna'tional trade (אינ-טער-נעש'-אנ-על טרייד) אינטערנאציאנאלער האנדעל [צווישען פערשיעדענע אונאבהענגיגע לענדער].

interne'cine *a.* (אינ-טער-ני'-סין) פערניכטענד; טויטליך; מערדעריש.

interne'cine war (אינ-טער-ני'-סין הוואהר) א מלחמה אויף טויט און אויף לעבען; א פערניכטונגס-מלחמה.

intern'ment *n.* (אינ-טוירנ'-מענט) דאס שיקען אדער פערשיקען אין די אינערליכע טיילען פון לאנד. ז. *internation*

in'ternode *n.* (אינ'-טער-נאוד) דאס שטיק וואס געפינט זיך צווישען צוויי קנאטען פון א פלאנצע אדער געלענקען פון א קערפער [הויפטזעכליך פון די פינגער].

interno'dium *n.* (אינ-טער-נאו'-די-אם) ז. *internode*.

in'ter nos (אינ'-טער נאוס) צווישען אונז גערעדט, צווישען אונז זאל עס בלייבען.

internun'cial *a.* (אינ-טער-נאנ'-שעל) וואס איז שייך צו אן אינטערנונציוס [א פאפסטליכער פערטרעטער ביי א רעגיערונג פון צווייטען ראנג] אדער צו זיין אמט; אין פיזיאלאגיע — וואס איז שייך צו דער פונקציאן פון דעם נערווען-סיסטעם צו פעראייניגען פערשיעדענע קערפער-טיילען.

internun'cio *n.* (אינ-טער-נאנ'-שי-או) אן אינטערנונציוס [דעם פאפסט'ס א פארשטעהער ביי א רעגיערונג פון צווייטען ראנג]; א שליח צווישען צוויי צדדים.

internun'cius *n.* (אינ-טער-נאנ'-שי-אס) ז. *internuncio*.

internup'tial *a.* (אינ-טער-נאפ'-שעל) וואס איז שייך צו דער צייט צווישען איין הייראט און דער צווייטער [פון דערזעלבער פערזאן]; וואס איז שייך צו א געמישטער הייראט. ז. *intermarriage*.

interocean'ic *a.* (אינ-טער-או-שי-ענ'-איק) וואס ליעגט צווישען צוויי אקעאנען; וואס ציהט זיך פון איין אקעאן צום צווייטען [הויפטזעכליך פון אטלאנטישען צום פאסיפישען].

interoc'ular *a.* (אינ-טער-אק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך צווישען די אויגען.

interor'bital *a.* (אינ-טער-אהר'-בי-טעל) וואס געפינט זיך צווישען די ארביטען [קרייזען] פון די אויגען.

interos'seal *a.* (אינ-טער-אס'-אי-על) ז. *interosseous*.

interos'seous *a.* (אינ-טער-אס'-אי-אס) וואס געפינט זיך צווישען צוויי אדער עטליכע ביינער פון קערפער.

interos'seus *n.* (אינ-טער-אס'-אי-אס) א מוסקעל וואס געפינט זיך צווישען צוויי ביינער.

interpage' *v.* (אינ-טער-פיידזש') אריינשטעלען זייטען [בלעטער] אין א בוך; אריינשטעלען ליטערארישע זאכען [אין מיטען פון א בוך].

interparliamen'tary *a.* (אינ-טער-פאר-לי-מענ'-טע-רי) געמיינשאפטליך פאר פארלאמענטען פון פערשיעדענע לענדער.

interpel'lant *n.* (אינ-טער-פעל'-ענט) אן אינטערפעלאנט, אן אינטערפעלאטאר, איינער וואס שטעלט א פראגע אדער מאכט אן אנפראגע [הויפטזעכליך צו א מיניסטעריום אדער צו דער רעגיערונג אין א פארלאמענט]; איינער וואס בעט, איינער וואס איז א מליץ פאר א צווייטען.

interpel'late *v.* (אינ-טער-פעל'-אייט) אנפרעגען, אינטערפעלירען. ז. *interpellation*.

interpella'tion *n.* (אינ-טער-פע-ליי'-שאן) אן אינטערפעלאציאן [אן אנפראגע געווענדעט צו א רעגיערונגס-מיטגליעד, אדער צו א מיניסטעריום אין א פארלאמענט]; אן עפענטליכע אנפראגע; אן אויפפאדערונג פון א געריכט; אונטערברעכונג פון א רעדע [מיט א פראגע]; דאס בעטען, דאס זיין א מליץ פאר אימעצען.

interpen'etrate *v.* (אינ-טער-פענ'-אי-טרייט) געמיינזאם דורכדרינגען [איינס אין אנדערען]; דורכדרינגען איבעראל אדער דורך און דורך; זיך צוזאמענגיסען דורך געמיינזאמען דורכדרינגען.

interpenetra'tion *n.* (אינ-טער-פענ-אי-טריי'-שאן) געמיינזאמע דורכדרינגונג; צוזאמענגיסונג אין איין גאנצעם דורך געמיינזאמען דורכדרינגען.

interpen'etrative *a.* (אינ-טער-פענ'-אי-טריי-טיוו) געמיינזאם דורכדרינגענד [איינע אין די אנדערע].

interper'meate *v.* (אינ-טער-פויר'-מי-אייט) ז. *interpenetrate*.

interplait' *v.* (אינ-טער-פלייט') איינפלעכטען [ווי צעפ אדער אין צעפ].

interplan'etary *a.* (אינ-טער-פלענ'-עט-ע-רי) וואס געפינט זיך צווישען די פלאנעטען; וואס געפינט זיך אין דער זונען-סיסטעם, אבער ניט אין דער אטמאספערע פון דער זון אדער פון די פלאנעטען.

in'terplay *n.* (אינ'-טער-פליי) געמיינזאמע ווירקונג [איינס אויף'ן אנדערען].

interplead' *v.* (אינ-טער-פליעד') פראצעסירען אום צו בעשטימען ווער פון די פאדערער איז דער גערעכטער [ווענען א פראצעס, וואו עס טרעטען אויף מעהרערע קלעגער, וועלכע פאדערען פון איינעם געלד אדער סחורות און דער ריכטער האט צו בעשטימען ווער עס איז דער גערעכטער]; בעהאנדלען אין א פראצעס א זייטיגען פונקט, איידער מען קומט צו דעם הויפט-פונקט.

interplea'der *n.* (אינ-טער-פליע'-דער) א פראצעס וואו איינער, פון וועלכען צוויי אדער מעהרערע פערזאנען פאדערען געלד אדער סחורות, פערלאנגט פון ריכטער, אז ער זאל בעשטימען ווער פון די פאדערער איז דער גערעכטער; א פראצעס, וואו דער ריכטער דארף ענטשיידען צווישען די קרעדיטארען אדער מאהנער ווער פון זיי איז דער בערעכטיגטער.

interpledge' *v.* (אינ-טער-פלעדזש') געגענזייטיג זיך פערבינדען דורך משכנות.

inter'polable *a.* (אינ-טויר'-פא-לעבל) וואס קען איינגעשאלטעט אדער אינטערפאלירט ווערען [וואס קען אריינגעשטעלט ווערען אין א שריפט, ווי א ווארט, א זאץ אדער א פראזע].

interpo'lar *a.* (אינ-טער-פאו'-לאר) איינגעשאלטעט, אריינגעשטעלט צווישען די פאלען, ווי פון אן עלעקטרישער באטעריי.

inter'polary *a.* (אינ-טויר'-פא-לע-רי) אינטערפאלירט. ז. *interpolation*.

inter'polate *v.* (אינ-טויר'-פא-לייט) איינשאלטען, אינטערפאלירען [אריינשטעלען א ווארט, א זאץ אדער א פראזע אין א שריפט]; ענדערען דעם טעקסט פון א שריפט אדער בוך דורך אריינשטעלען נייע ווערטער אדער זעצע; אריינשטעלען ווערטער אין א שריפט אום זי צו פעלשען; אין מאטעמאטיק — אריינשטעלען אין א סעריע פון צאהלען נייע צאהלען-גליעדער.

inter'polater *n.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טער) ז. *interpolator*.

interpola'tion *n.* (אינ-טויר-פא-ליי'-שאן) אן אינטערפאלאציאן, אן אריינשטעלונג פון נייע ווערטער אדער אויסדריקע אין א שריפט אדער בוך; די פעלשונג פון א טעקסט דורך אריינשטעלען נייע ווערטער; עטוואס וואס איז אינטערפאלירט אדער אריינגעשטעלט אין א טעקסט; אין מאטעמאטיק — דאס אינטערפאלירען, דאס אויסגעפינען די צווישען-ווערטהען פון א קוואנטיטעט פון א סעריע געגעבענע ווערטהען.

inter'polative *a.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טיוו) אינטערפאלאטיוו, וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינטערפאלאציאן. ז. *interpolation*.

inter'polator *n.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טאר) איינער וואס שטעלט אריין צוגעלענטע ווערטער אדער אויסדריקע אין א טעקסט; א פערפעלשער פון א שריפט אדער פון א בוך; אן עלעקטרישער אויטאמאטישער איינשאלטער [שטראם-שליסער] פאר אן אונטער-וואסער קריענס-שיף.

interpor'tal *a.* (אינ-טער-פאָר'-טעל) וואָס געפינט זיך צווישען פּאָרטען.

interpo'sal *n.* (אינ-טער-פּאָו'-זעל) ז. *interposition*.

interpose' *v.* (אינ-טער-פּאָוז') לעגען צווישען; אונטערברעכען; זיך אריינמישען; אריינפּאַלען אין די רייד.

interpo'ser *n.* (אינ-טער-פּאָו'-זער) א פערמיטלער; איינער וואָס מישט זיך אריין אין מיטען.

interposi'tion *n.* (אינ-טער-פּאָ-זיש'-אָן) די צווישענשטעלונג; די פערמיטלונג, דאָס אריינמישען זיך.

inter'pret *v.* (אינ-טויר'-פּרעט) ערקלע-רען; פערטייטשען, אויסטייטשען; איי-בערזעצען.

inter'pretable *a.* (אינ-טויר'-פּרע-טעבל) ערקלערבאַר; איבערזעצבאַר; וואָס מען קען אויסטייטשען.

interpreta'tion *n.* (אינ-טויר-פּרע-טיי'-שאָן) אַן ערקלערונג; א פערטיי-טשונג; אַן איבערזעצונג.

interpreta'tional *a.* (אינ-טויר-פּרע-טיי'-שאָנ-על) וואָס איז שייך צו אדער וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון אַן ער-קלערונג אדער פערטייטשונג.

inter'pretative *a.* (אינ-טויר'-פּרע-טיי-טיוו) ערקלערענד; פערטייטשענד.

inter'pretatively *adv.* (אינ-טויר'-פּרע-טיי-טיוו-לי) ערקלערענדיג, פער-טייטשענדיג; דורך ערקלערונג, דורך פער-טייטשונג.

inter'preter *n.* (אינ-טויר'-פּרע-טער) אַן ערקלערער; א פערטייטשער; א דאָל-מעטשער, אַן איבערזעצער.

interpunc'tion *n.* (אינ-טויר-פּאַנק'-שאָן) דאָס אינטערפּונקטירען, דאָס שטע-לען שרייב-צייכען אדער פּונקטען צווישען ווערטער און זעצע [ווי א קאָמאַ, פּונקט, זעמיקאָלאָן א. ז. וו.].

interpunc'tuate *v.* (אינ-טויר-פּאַנק'-טשו-אייט) אינטערפּונקטירען, שטעלען שרייב-צייכען אדער פּונקטען צווישען די ווערטער [ווי א קאָמאַ, פּונקט, זעמיקאָ-לאָן א. ז. וו.].

interpunctua'tion *n.* (אינ-טויר-פּאַנק-טשו-איי'-שאָן) ז. *interpunction*.

interra'cial *a.* (אינ-טער-ריי'-שיעל) וואָס געפינט זיך אדער עקזיסטירט צווי-שען פערשיעדענע ראַסען.

interra'dial *a. and n.* (אינ-טער-ריי'-די-על) וואָס געפינט זיך צווישען די שטראַהלען; א שטראַהל וואָס געפינט זיך צווישען שטראַהלען.

interra'dially *adv.* (אינ-טער-ריי'-די-על-אי) צווישען שטראַהלען.

interre'gal *a.* (אינ-טער-רי'-געל) וואָס איז אדער עקזיסטירט צווישען קעניגע.

interre'gional *a.* (אינ-טער-רי'-דזשאָנ-על) וואָס געפינט זיך צווישען פער-שיעדענע רעגיאָנען [געגענדען].

interreg'num *n.* (אינ-טער-רעג'-נאָם) א צווישען-רעגירונג, א צווישען-הערשאַפט [די צייט צווישען דער רע-גירונג פון א הערשער און זיין נאָכפאָל-גער אין וועלכער דער טהראָן בלייבט ליי-דיג]; אַן אונטערברעכונג אין דער פּאַרט-זעצונג פון א טהעטיגקייט, איינפלוס א. ד. ג.

interrela'tion *n.* (אינ-טער-רי-ליי'-שאָן) א געגענזייטיגע בעציהונג.

inter'rer *n.* (אינ-טויר'-ער) א בעגרע-בער, א קברן.

in'terrex *n.* (אינ'-טער-רעקס) אין אַל-טען רוים — דער אינטעררעקס אדער רע-גענט, איינער וועלכער פלעגט רעגירען אין דער צווישען-צייט צווישען איין גע-זעצליכען הערשער און דעם צווייטען.

inter'rogate *v.* (אינ-טער'-אָ-גייט) פרעגען; פערהערען; שטעלען פראַגען; עקזאַמענירען.

interroga'tion *n.* (אינ-טער-אָ-גיי'-שאָן) דאָס פרעגען; א פראַגע; דאָס פער-הערען; א פערהער.

interroga'tion-point *n.* (אינ-טער-אָ-גיי'-שאָן-פּאָינט) א פראַגע-צייכען [?].

interrog'ative *a. and n.* (אינ-טע-ראָג'-ע-טיוו) פרעגענדיג; א פראַגע; אין גראַמאַטיק — א פראַגע-וואָרט.

interrog'atively *adv.* (אינ-טע-ראָג'-ע-טיוו-לי) אין דער פאָרם פון א פראַגע.

inter'rogator *n.* (אינ-טער'-אָ-גיי-טאָר) א פרעגער; א פראַגע-שטעלער.

interrog'atories *n.* (אינ-טע-ראָג'-ע-טאָ-ריז) פראַגע-פּונקטען פון א פראַ-געס אדער פון אַן אויספאָרשונג, וועלכע ווערען געשטעלט די עדות אדער די צדדים.

interrog'atory *a. and n.* (אינ-טע-ראָג'-ע-טאָ-רי) פרעגענד; וואָס ענטהאַלט אדער דריקט אויס א פראַגע; פראַגע-פּונקטען פון א פּראָצעס אדער פון אַן אויספאָרשונג, וועלכע ווערען געשטעלט די עדות אדער די צדדים.

in terro'rem (אין טע-ראָו'-רעם) אַלס א ווארנונג, אזהרה אדער אָנשרעקונג.

interrule' *v.* (אינ-טער-רוהל') אריינציי-כענען ליניעס צווישען.

interrupt' *v.* (אינ-טער-ראַפּט') אונ-טערברעכען, שטערען.

interrup'ted *a.* (אינ-טער-ראַפּ'-טעד) אונטערבראָכען; ניט גלייכמעסיג, ניט רעגעלמעסיג; פּלעצליך זיך אבגעשטעלט.

interrup'tedly *adv.* (אינ-טער-ראַפּ'-טעד-לי) מיט אונטערברעכונגען.

interrup'ter *n.* (אינ-טער-ראַפּ'-טער) אַן אונטערברעכער; אַן עלעקטרישער שטראָם-אונטערברעכער.

interrup'tion *n.* (אינ-טער-ראַפּ'-שאָן) אַן אונטערברעכונג, א שטערונג.

interrup'tive *a.* (אינ-טער-ראַפּ'-טיוו) אונטערברעכענד; וואָס האָט די נייגונג צו אונטערברעכען.

interrup'tively *adv.* (אינ-טער-ראַפּ'-טיוו-לי) דורך אונטערברעכונג.

interrup'tor *n.* (אינ-טער-ראַפּ'-טאָר) ז. *interrupter*.

interscap'ular *a. and n.* (אינ-טער-סקעפּ'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך צווישען די בלאַט-ביינער פון די אַקסלען [פּליי-צעס]; א פעדער אויף דעם פאָדערשטען טייל פון רוקען ביי א פויגעל.

interscap'ulary *a. and n.* (אינ-טער-סקעפּ'-יו-לע-רי) ז. *interscapular*.

interscap'ulum *n.* (אינ-טער-סקעפּ'-יו-לאָם) דער פאָדערשטער טייל פון רוקען ביי פויגעל.

in'terscene *n.* (אינ'-טער-סין) א פויזע צווישען צוויי סצענעס פון א טעאַטער-שטיק.

interscholas'tic *a.* (אינ-טער-סקאָ-לעס'-טיק) וואָס עקזיסטירט צווישען שוה-לען.

Interscholastic athletics are very popular.

interscind' *v.* (אינ-טער-סינד') צושניי-דען אין צוויי, צושניידען אין מיטען.

interscribe' *v.* (אינ-טער-סקראַיב') אריינשרייבען צווישען.

interse'cant *a.* (אינ-טער-סי'-קענט) וואָס שניידען זיך [ווי ליניען]; צוטיי-לענד.

intersect' *v.* (אינ-טער-סעקט') דורכ-שניידען; צוטיילען; זיך דורכשניידען; זיך איבערהאַקען, זיך קרייצען.

intersec'tion *n.* (אינ-טער-סעק'-שאָן) א דורכשניט, א דורכשניידונג; א צוטיי-לונג; א דורכהאַקונג אדער דורכקרייצונג; א קרייצונגס-פּונקט, א דורכשניטס-פּונקט; אין לאָגיק — די בעציהונג פון צוויי קלאַ-סען וואָס יעדער פון זיי שליסט אין זיך טיילווייז איין און טיילווייז אויס דעם אנדערען.

intersec'tional *a.* (אינ-טער-סעק'-שאָנ-על) וואָס איז שייך צו א דורכשניט אדער דורכשניידונג.

interseg'ment *n.* (אינ-טער-סעג'-מענט) דער פּלאַץ אדער די פּלעכע וואָס איז איינגעשלאָסען צווישען צוויי סעגמענ-טען ווי די רינגעלעך פון אַן ערד-וואָרים.

interseg'mental *a.* (אינ-טער-סעג'-מענ-טעל) וואָס איז שייך צו צוויי אדער מעהר סעגמענטען; וואָס געפינט זיך צווי-שען סעגמענטען. ז. *segment*.

intersem'inate *v.* (אינ-טער-סעמ'-אי-נייט) זייהען צווישען.

intersex'ual *a.* (אי-טער-סעק'-שו-על) צווישען-געשלעכטליך.

interso'cial *a.* (אינ-טער-סאָו'-שעל) וואָס קומט פאָר צווישען די פערשיעדענע קלאַסען פון דער געזעלשאַפט; געזעלשאַפט-ליך; נעגענזייטיג פערקעהרענד.

intersom'nious *a.* (אינ-טער-סאָמ'-ני-אָס) וואָס איז צווישען דער צייט וואָס מען ערוואַכט פון שלאָף ביז מען שלאָפט א צווייטען מאָל איין; וואָס איז אין דער צייט ווען מען איז וואַך.

intersow' *v.* (אינ-טער-סאָו') פערזיי-הען צווישען; אויסזייהען.

in'terspace *n.* (אינ'-טער-ספּייס) א צווישען-רוים, א צווישען-אָרט.

interspace' *v.* (אינ-טער-ספּייס') פער-נעהמען אדער אויספּילען דעם צווישען-רוים.

in'terspeech *n.* (אינ'-טער-ספּיעטש) א צווישען-געשפּרעך.

intersperse' *v.* (אינ-טער-ספּוירס') דורכשפּרענקלען; אריינמישען צווישען; פאַנאַנדערזייהען אדער פאַנאַנדערוואַרפען צווישען אנדערע זאַכען.

intersper'sion *n.* (אינ-טער-ספּויר'-שאָן) דאָס דורכשפּרענקלען; דאָס אריינמי-שען צווישען; דאָס פאַנאַנדערזייהען אדער פאַנאַנדערוואַרפען צווישען אנדערע זאַכען.

interspi'nal *a.* (אינ-טער-ספּאַי'-נעל) וואָס ליגענט צווישען דעם רוקען-ביין.

interspi'nous *a.* (אינ-טער-ספּאַי'-נאָס) ז. *interspinal*.

in'terstate *a.* (אינ'-טער-סטייט) צווי-שען-שטאַאַטליך, וואָס עקזיסטירט צווישען פערשיעדענע שטאַאַטען.

in'terstate com'merce (אינ'-טער-סטייט קאָמ'-אוירס) צווישען-שטאַאַטליכער האַנדעל; דער האַנדעלס-פערקעהר צווישען די פערשיעדענע שטאַאַטען אין אַמעריקאַ.

In'terstate Com'merce Commis'sion (אינ'-טער-סטייט קאָמ'-אוירס קאָ-מיש'-אָן) די צווישען-שטאַאַטליכע האַנ-דעלס-קאָמיסיאָן אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ [א קאָמיסיאָן פון 5 פּערזאָן, וועלכע האָט די אויפגאַבע צו רעגולירען די קאָמערציעלע בעציהונגען און די אייזענבאַהנען, וועלכע פערקעהרען צווי-

שען די פערשיעדענע פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

interstel'lar *a.* (אינ-טער-סטעל'-אר) וואס געפינט זיך צווישען די שטערען.

interstel'lary *a.* (אינ-טער-סטעל'-ע-רי) ז. *interstellar*

in'terstice *n.* (אינ'-טער-סטיס) א צווישען־רוים, א צווישען־חלל, א צווישען־שפאלט; אן אבשטאנד; צווישען־צייט.

in'tersticed *a.* (אינ'-טער-סטיסט) וואס האט א צווישען־רוים.

intersti'tial *a.* (אינ-טער-סטיש'-על) צווישען־רוימליך; וואס ענטהאלט א צווישען־רוים.

intersti'tially *adv.* (אינ-טער-סטיש'-על-אי) דורך צווישען־רוימען; מיט אן אבשטאנד.

interstratifica'tion *n.* (אינ-טער-סטרעט-אי-פי-קיי'-שאן) אין געאלאגיע — א צווישען־שיכט.

interstrat'ified *a.* (אנ-טער-סטרעט'-אי-פאיד) וואס איז איינגעשלאסען צווישען שיכטען; וואס האט די פארם פון צווישען־שיכטען.

interstrat'ify *v.* (אינ-טער-סטרעט'-אי-פאי) אין געאלאגיע — פעראורזאכען צו פערנעהמען א לאגע צווישען שיכטען.

in'terstream *a.* (אינ'-טער-סטריעם) וואס ליענט צווישען צוויי שטראמען.

intertan'gle *v.* (אינ-טער-טענ'גל) צונויפפלאנטערען, צונויפדרעהען, צונויפשטריקען.

interterrito'rial *a.* (אינ-טער-טער-אי-טאו'-רי-על) אינטערטעריטאריעל, צווישען טעריטאריעס.

intertex'ture *n.* (אינ-טער-טעקס'-טשור) די דורכפלעכטונג אדער דורכוועבונג; די איינפלעכטונג אדער איינוועבונג.

in'tertie *n.* (אינ'-טער-טאי) א בינדריגעל [א האלץ־ריגעל וואס דיענט צו פערבינדען צוויי באלקענס מיט איינאנדער].

intertill'age *n.* (אינ-טער-טיל'-עדזש) דאס קולטיווירען דאס לאנד בלויז צווישען די פלאנצען אדער די פערזייהטע ערטער.

intertranspic'uous *a.* (אינ-טער-טרענ-ספיק'-יו-אס) וואס שיינט דורך צווישען [ווי דורך א שפאלט].

intertri'bal *a.* (אינ-טער-טראי'-בעל) וואס עקזיסטירט צווישען שבטים; וואס געהט פון שבט צו שבט.

intertri'go *n.* (אינ-טער-טראי'-גאו) א לייכטע הויט־ענטצינדונג, וועלכע קומט פון דער רייבונג פון די הויט־טיילען אין די ערטער וואו דאס פלייש האט פאלדען.

intertrop'ical *a.* (אינ-טער-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך צווישען די טראפיקען [די געאגראפישע פאראלעל־ליניען אויף'ן ערד־קוגעל, וועלכע געפינען זיך 23½ גראד צו נארד און צו זיד פון'ם עקוואטאר. דיעזע ליניען זיינען די גרענעצען פון דעם הייסעסטען טייל אויף'ן ערד־קוגעל].

intertwine' *v.* (אינ-טער-טהוואין') דורכפלעכטען, איינפלעכטען איינס אין אנדערען.

intertwine'ment *n.* (אינ-טער-טהוואינ'-מענט) צוזאמענפלעכטונג; געפלעכט־ארבייט.

interur'ban *a.* (אינ-טער-אויר'-בען) וואס געפינט זיך צווישען פערשיעדענע שטעדט; וואס פעראייניגט פערשיעדענע שטעדט.

in'terval *n.* (אינ'-טער-וועל) אינטערוואל, א פויזע, צווישען־צייט, צווישען־רוים; א נידריגער טראקט לאנד [הויפטזעכליך ביים ברעג פון א טייך] צווישען בערג.

in'tervale *n.* (אינ'-טער-וועיל) א נידריגער טראקט לאנד צווישען בערגלעך [הויפטזעכליך ביים ברעג פון א טייך].

interveined' *a.* (אינ-טער-וועינד') דורכגעצוינען; דורכגעוועבט מיט אדערען אדער אזוי ווי מיט אדערען.

interve'nant *n.* (אינ-טער-ווי'-נענט) ז. *intervener*

intervene' *v.* (אינ-טער-ווין') זיין צווישען; קומען צווישען; אריינקומען אין מיטען, זיך אריינמישען, זיך אריינלעגען אין מיטען, פערמיטלען; זיך אריינמישען און ווערען א צד אין א נעריכטליכער קלאגע.

interve'ner *n.* (אינ-טער-ווי'-נער) איינער וואס מישט זיך אריין; א דריטע פערזאן וואס מישט זיך אריין און ווערט א צד אין א געריכטליכער קלאגע.

interve'nience *n.* (אינ-טער-ווי'-ניענס) אריינמישונג, דאס אריינמישען זיך; דאס אריינקומען אין מיטען; פערמיטלונג.

interve'nient *a.* (אינ-טער-ווי'-ניענט) וואס קומט אריין צווישען; וואס מישט זיך אריין; פערמיטלענד.

interve'ning *a.* (אינ-טער-ווי'-נינג) ז. *intervenient*

interven'tion *n.* (אינ-טער-ווענ'-שאן) דאס אריינקומען אין מיטען, דאס אריינמישען זיך, פערמיטלונג; דאס אריינטרעטען פון א דריטער פערזאן אלס צד אין א געריכטליכער קלאגע.

interven'tionist *n.* (אינ-טער-ווענ'-שאנ-איסט) אין מעדיצין — איינער וואס גלויבט, אז מען דארף אין געוויסע פעלע ניט איבערלאזען די היילונג צו דער נאטור, נאר צוהעלפען מיט מעדיצינען; איינער וואס דענקט, אז זיין לאנד דארף זיך אריינמישען אין די פאליטישע אנגעלעגענהייטען פון אן אנדער לאנד.

interven'tor *n.* (אינ-טער-ווענ'-טאר) א פערמיטלער; אן אויפזעהער אין שאכטעס.

interver'tebral *a.* (אינ-טער-וואיר'-טי-ברעל) וואס געפינט זיך צווישען די ביינדלעך פון דעם חוט השדרה [רוקען־ביין].

in'terview *n.* and *v.* (אינ'-טער-וויו) א געשפרעך, אן אונטערעדונג, אן אינטערוויו [א געשפרעך מיט איינעם מיט דעם צוועק צו פערעפענטליכען זיינע ווערטער]; א צוזאמענקונפט, א צוזאמענטרעפונג; האבען אן אינטערוויו.

in'terviewer *n.* (אינ'-טער-וויו-ער) אן אינטערוויואירער [א צייטונגס־רעפארטער וואס האט אונטערעדונגען מיט פערשיעדענע פערזאנען אום צו פערעפענטליכען זייערע מיינונגען].

in'terviewing *n.* (אינ'-טער-וויו-אינג) דאס אינטערוויואירען [האבען געשפרעכען מיט'ן צוועק זיי צו פערעפענטליכען].

intervis'ible *a.* (אינ-טער-וויז'-איבל) געגענזייטיג זיכטבאר; וואס איינער קען זעהן דעם צווייטען; וואס פון איינעם קען מען זעהן דאס צווייטע.

intervis'it *v.* and *n.* (אינ-טער-וויז'-איט) זיך בעזוכען איינער דעם צווייטען; דאס בעזוכען איינער דעם צווייטען.

intervi'tal *a.* (אינ-טער-וואי'-טעל) וואס געפינט זיך צווישען צוויי לעבענס [דעם לעבען אויף דער וועלט און דעם לעבען אויף יענער וועלט].

intervocal'ic *a.* (אינ-טער-וואָ-קעל'-איק) וואס געפינט זיך צווישען וואקאלען.

intervolu'tion *n.* (אינ-טער-וואָ-ליו'-שאן) דאס פערוויקלען איינס אין צווייטען; דאס פערפלאנטערען, דאס פערדרעהען איינס אין צווייטען.

intervolve' *v.* (אינ-טער-וואלוו') פערוויקלען, פערפלאנטערען אדער פערדרעהען איינס אין צווייטען.

interweave' *v.* (אינ-טער-הוויעוו') צוזאמענוועבען, איינוועבען איינס אין צווייטען, אריינפלעכטען, צוזאמענמישען.

interwea'ving *n.* (אינ-טער-הוויע'-ווינג) צוזאמענוועבונג; אריינפלעכטונג, צוזאמענמישונג.

interwork' *v.* (אינ-טער-הוואירק') געמיינזאם ארבייטען, געמיינזאם ווירקען [איינס אויף'ן אנדערען], ארבייטען צווישען אדער אין מיטען.

in'terworld *n.* (אינ'-טער-הוואירלד) א צווישען־וועלט, איין וועלט צווישען אנדערע.

interwound' *v.* (אינ-טער-הוואונד') געמיינזאם זיך פערוואונדען.

interwove' (אינ-טער-הוואוו') צוזאמענגעוועבט, אריינגעפלאכטען, צוזאמענגעמישט. ז. *interweave*

interwo'ven *a.* (אינ-טער-הוואו'ון) צוזאמענגעוועבט, אריינגעפלאכטען, צוזאמענגעמישט. ז. *interweave*

interwreathe' *v.* (אינ-טער-ריעטה') צוזאמענפלעכטען אין א קראנץ.

interwrought' (אינ-טער-ראהט') געמיינזאם געארבייט, געמיינזאם געווירקט. ז. *interwork*

intes'table *a.* (אינ-טעס'-טעבל) געזעצליך אונפעהיג צו מאכען א צוואה [ווי אן אידיאט אדער א משוגע'נער].

intes'tacy *n.* (אינ-טעס'-טע-סי) דאס ניט איבערלאזען קיין צוואה, דאס שטארבען אהן א צוואה.

intes'tate *a.* and *n.* (אינ-טעס'-טייט) געשטארבען אהן א צוואה; ניט בעזארגט דורך א צוואה [וועגען פערמעגען]; איינער וואס איז געשטארבען אהן א צוואה.

in testimo'nium (אין טעס-טי-מאו'-ני-אם) אלס עדות, אלס בעווייז.

Intesti'na *n.* (אינ-טעס-טאי'-נא) דער מין בויך־ווערים.

intes'tinal *a.* (אינ-טעס'-טי-נעל) וואס נעהערט צום אינגעווייד אדער געדערים, וואס געפינט זיך אין די געדערים, וואס האט געדערים.

Intestina'lia *n.* (אינ-טעס-טי-ניי'-לי-א) ז. *Intestina*

intes'tinal tube (אינ-טעס'-טי-נעל טיוב) דער דארם־קאנאל.

intes'tine *a.* and *n.* (אינ-טעס'-טין) אינערליך, אינוועניגסט; היימיש [אין נעגענזאץ צו אויסלענדיש]; די געדערים.

intes'tines *n.* (אינ-טעס'-טינז) די געדערים.

intex'ture *n.* (אינ-טעקס'-טשור) אריינוועבונג; איינווירקונג.

in that (אין טהעט) אין דעם; אז; אויף אזוי ווייט; ווייל.

in the ab'stract (אין טהי עב'-סטרעקט) אבסטראקט, אין אלגעמיין, אז און פאר זיך.

in the ag'gregate (אין טהי עג'-רי-גייט) צוזאמענגענומען, אין סך הכל.

in the air (אין טהי עהר) אין דער לופט; צוטומעלט, אין עולם התהו; ניט וויסענדיג אויף וואס פאר א וועלט מען איז; אונבעשטימטקייט, דאס הייגגען אין דער לופט, ניט פערענדיגט, זיין ניט אהין ניט אהער.

in the course of (אין טהי קאורס אוו) אין פערלויף, אין דער צייט פון...
In the course of a month everything will be changed.

in the course of time (אין טהי קאורס אוו טאים) מיט דער צייט.

in the face of (אין טהי פייס אוו) אין דעם אנגעזיכט; אין דער אנוועזענהייט; שטעהענדיג פנים אל פנים; אין אנבעטראכט, אונטער געוויסע אומשטענדען.

in the face of the en'emy (אין טהי פייס אוו טהי ענ'-ע-מי) אונטער דעם שונא'ס פייער.

in the first in'stance (אין טהי פוירסט אינ'-סטענס) ערשטענס, ראשית, קודם כל.

in the first place (אין טהי פוירסט פלייס) ערשטענס, קודם כל.

in the flesh (אין טהי פלעש) קערפערליך, גשמיות'דיג, ערדיש [ביבלישער אויסדרוק].

in the grease (אין טהי גריעס) אבגעקארמעט, פעט [ווענען יאגד-טהיערע].

in the in'terim (אין טהי אינ'-טער-אים) דערוויילע, פארלויפיג.

in the long run (אין טהי לאהנג ראן) אין סוף הכל; אלס רעזולטאט; ענדליך.

in the main (אין טהי מיין) אין גרונד, איבערהויפט.

in the suds (אין טהי סאדז) אין קלעם, ארייגעפאלען, פערצווייפעלט.

inthral' *v.* (אינ-טהראהל') אונטעריאכען, פערשקלאפען.

inthrall' *v.* (אינ-טהראהל') ז. ***inthral***

inthrall'ment *n.* (אינ-טהראהל'-מענט) ז. ***inthralment***

inthral'ment *n.* (אינ-טהראהל'-מענט) קנעכטשאפט, שקלאפעריי, אונטעריאכונג, פערשקלאפונג.

in'timacy *n.* (אינ'-טי-מיי-סי) דאס זיין אינטים, אינינקייט, נאהענטקייט, פערטרוליכקייט; נאהענטע, אינטימע פריינדשאפט.

in'timate *v., a. and n.* (אינ'-טי-מייט) אנדייטען, געבען אנצוהערעניש; לאזען וויסען [הויפטזעכליך אפיציעל]; איניג, אינערליך; איינגעבארען; גענוי, מיט אלע קלײנקײטען איינצעלהייטען; אינטים, פערטרוליך, נאהענט בעפריינדעט; פריוואט; אן אינטימער פריינד אדער בעקאנטער.

in'timately *adv.* (אינ'-טי-מייט-לי) אויף אן אינטימען, פערטרוליכען, נאהענטען שטייגער; אינערליך; גענוי, מיט אלע איינצעלהייטען.

intima'tion *n.* (אין-טי-מיי'-שאן) אן אנדייטונג, א וואונק, אן אנצוהערעניש; א מיטטיילונג [הויפטזעכליך אן אפיציעל].

intim'idate *v.* (אינ-טימ'-אי-דייט) איינשרעקען.

intimida'tion *n.* (אינ-טימ-אי-דיי'-שאן) איינשרעקונג; דאס אבהאלטען דורך גוואלט אדער סטראשונקעס פון טהאן א געזעצליכע פפליכט אדער פון אויסאיבען א געזעצליך רעכט [ווי עדות זאגען אדער אנקלאגען געריכטליך].

intim'idative *a.* (אינ-טימ'-אי-דיי-טיוו) איינשרעקענד.

intim'idatory *a.* (אינ-טימ'-אי-דיי-טא-רי) איינשרעקענד.

intim'ity *n.* (אינ-טימ'-אי-טי) איינגעבארענע, אינערליכע נייגונג; דאס זיין בעהאלטען אדער פריוואט.

intit'ule *v.* (אינ-טיט'-יול) בערעכטיגען; געבען א טיטול [א מענשען]; געבען א נאמען [א בוך], א קעפעל [א קאפיטעל אין א בוך, אן ענין אין א צייטונג].

intit'uled *a.* (אינ-טיט'-יולד) טיטולירט; מיט א נאמען.

in'to *prep.* (אינ'-טו) אין; צו; אריין.

in'-toed *a.* (אינ'-טאוד) בייוועלכען די גראבע פיס-פינגער זיינען איינגעבויגען נאך אינוועניג.

intolerabil'ity *n.* (אינ-טאל-ע-רע-ביל'-אי-טי) אונערטרעגליכקייט, אונדולדזאמקייט.

intol'erable *a.* (אינ-טאל'-ע-רעבל) אונערטרעגליך; וואס מען קען ניט דערליידען.

intol'erableness *n.* (אינ-טאל'-ע-רעבל-נעס) אונערטרעגליכקייט; אונדולדזאמקייט.

intol'erably *adv.* (אינ-טאל'-ע-רע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען שטייגער.

intol'erance *n.* (אינ-טאל'-ע-רענס) אונטאלעראנץ; אונדולדזאמקייט, דאס ניט קענען דולדען.

intol'erancy *n.* (אינ-טאל'-ע-רענ-סי) ז. ***intolerance***

intol'erant *a. and n.* (אינ-טאל'-ע-רענט) ניט טאלעראנט, אונדולדזאם; איינער וואס האלט ניט פון טאלעראנץ.

intol'erantly *adv.* (אינ-טאל'-ע-רענט-לי) אהן טאלעראנץ.

intol'erate *v.* (אינ-טאל'-ע-רייט) ניט פערטראגען, ניט דולדען, זיין אונטאלעראנט.

intolera'tion *n.* (אינ-טאל-ע-ריי'-שאן) ז. ***intolerance***

in'tonate *v.* (אינ'-טא-נייט) אינטאנירען, אנגעבען דעם טאן, שטעלען דעם טאן; ארויסברייגנען טענער, אויסדריקען אין טענער; בעטאנען.

intona'tion *n.* (אינ-טא-ניי'-שאן) אינטאנאציאן, אויסדרוקס-פארם [אין טאן פון דער שטימע]; אינטאנירונג [דאס רעדען מיט א זינגענדער שטימע], דאס ארויסברייגנען טענער.

intone' *v.* (אינ-טאון') אינטאנירען, נעבען א טאן, ארויסברייגנען א טאן, אויסזינגען; צוגעבען א בעזונדערען טאן אדער אויסדרוק; ארויסריידען מיט א זינגענדער שטימע.

intor'sion *n.* (אינ-טאר'-שאן) ז. ***intortion***

intort' *v.* (אינ-טארט') דרעהען, פלעכטען, בויגען.

intor'tion *n.* (אינ-טאר'-שאן) דרעהונג, בויגונג, פלעכטונג.

in to'to (אין טאו'-טאו) אין גאנצען; בכלל.

intox'icant *n.* (אינ-טאק'-סי-קענט) בערוישונגס-מיטעל, א פער'שכור'ענדער געטראנק.

intox'icate *v.* (אינ-טאק'-סי-קייט) בערוישען, פער'שכור'ען; פערגיפטען.

intoxica'tion *n.* (אינ-טאק-סי-קיי'-שאן) בערוישונג, פער'שכור'טקייט, דאס פער'שכור'ען; פערגיפטונג.

intox'icative *a.* (אינ-טאק'-סי-קיי-טיוו) בערוישענד, פער'שכור'ענד; פערגיפטענד.

intracar'diac *a.* (אינ-טרא-קאר'-די-עק) וואס געפינט זיך אין הארצען.

intracephal'ic *a.* (אינ-טרא-סע-פעל'-איק) וואס געפינט זיך אין קאפ אדער אין מארך.

intracer'ebral *a.* (אינ-טרא-סער'-אי-ברעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין מארך.

intractabil'ity *n.* (אינ-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) אונבויגזאמקייט, ווידערשפענסטיגקייט, אונגעהארכזאמקייט, אונקאנטראלירבארקייט.

intrac'table *a.* (אינ-טרעק'-טעבל) אונבויגזאם, ניט עלאסטיש, אונגעהארכזאם, ווידערשפעניג, אונקאנטראלירבאר.

intrac'tableness *n.* (אינ-טרעק'-טעבל-נעס) ז. ***intractability***

intrac'tably *adv.* (אינ-טרעק'-טע-בלי) אויף אן אונבויגזאמען אדער ניט עלאסטישען אופן; אזוי אז מען קען ניט קאנטראלירען; אויף אן אונגעהארכזאמען, ווידערשפענסטיגען שטייגער.

intrac'tile *a.* (אינ-טרעק'-טיל) וואס מען קען ניט אויסציהען, ניט עלאסטיש.

intra'dos *n.* (אינ-טריי'-דאס) דער אינעוועניגסטער טייל פון א געוועלב.

intrafolia'ceous *a.* (אינ-טרא-פאו-לי-איי'-שיאס) וואס געפינט זיך איבער אדער אין פראנט פון א בלאט.

intramar'ginal *a.* (אינ-טרא-מאר'-דזשי-נעל) וואס ליגענט אינערהאלב פון ראנד [פון א בלאט].

intramun'dane *a.* (אינ-טרא-מאנ'-דיין) וואס געפינט זיך אויף דער וועלט אדער אויף דער ערד; ערדיש, גשמיות'דיג.

intramu'ral *a.* (אינ-טרא-מיו'-רעל) וואס געפינט זיך אין די מויערען [פון א שטאדט] אדער די וואנד [פון א געבייד]; אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך אין אן אויסהוילונג [ווי למשל, די געדערים].

intramus'cular *a.* (אינ-טרא-מאס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין א מוסקול.

intrana'sal *a.* (אינ-טרא-ניי'-זעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין דער נאז.

intranquil'lity *n.* (אינ-טרענ-קהוויל'-אי-טי) אונרוהיגקייט.

intransca'lency *n.* (אינ-טרענס-קיי'-לען-סי) אונדורכדרינגליכקייט פאר היץ; דאס ניט דורכלאזען קיין ווארעמקייט.

intransca'lent *a.* (אינ-טרענס-קיי'-לענט) וואס לאזט ניט דורך קיין ווארעמקייט.

intransgress'ible *a.* (אינ-טרענס-גרעס'-איבל) ניט אריבערצוטרעטען, ניט אריבערצוגעהן, אונפערמיידליך.

intran'sient *a.* (אינ-טרענ'-שענט) אונפערגענגליך, וואס פערגעהט ניט פלוצים.

intran'sigent *a. and n.* (אינ-טרענ'-סי-דזשענט) וואס זאגט זיך אב צו קומען צו אן איבעראיינשטימונג; וואס געהט ניט איין אויף א פשרה אדער קאמפראמיס; ניט קיין קאמפראמיסלער [א פערזאן וואס מאכט ניט קיין פשרות, בעזאנדערס אין פאליטיק].

intran'sigentism *n.* (אינ-טרענ'-סי-דזשענ-טיזם) די פרינציפען אדער דאס פראגראם פון די אינטראנסיזשאנטען אדער אונקאמפראמיסלער אין פאליטיק.

intran'sitable *a.* (אינ-טרענ'-סיט-עבל)

ניט דורכגאנגבאר, וואס איז ניט דורכצוגעהן.

intran'sitive *a. and n.* (אינ-טרענ'-סי-טיוו) אין גראמאטיק — אינטראנזיטיוו, ניט איבערגעהענד [ווענען האנדלונגס-ווערטער וועלכע דריקען אויס א טהעטינקייט אדער צושטאנד, וואס געהט ניט איבער אויף אנדערע פערזאנען אדער זאכען, ווי צ. ב. די ווערטער: געהן, שטעהן, שפרינגען א. ד. ג.]; אן אינטראנזיטיוו, אן אינטראנזיטיוועס האנדלונגס-ווארט [פעל עומד].

intran'sitively *adv.* (אינ-טרענ'-סי-טיוו-טיוו-לי) אין גראמאטיק — אויף דעם אופן פון אן אינטראנזיטיווען האנדלונגס-ווארט. ז. *intransitive*

in tran'situ (אין טרענ'-סי-טיו) אויף'ן טראנספארט, אויף'ן וועג [ווענען סחורה וואס איז אויף'ן וועג].

intransmis'sible *a.* (אינ-טרענס-מיס'-איבל) אונאיבערטראגבאר, וואס מען קען ניט אריבערטראגען פון איין ארט אויף'ן צווייטען.

intransmutabil'ity *n.* (אינ-טרענס-מיו-טע-ביל'-אי-טי) אונפערוואנדלבארקייט, דאס ניט קענען פערוואנדעלט ווערען אין עטוואס אנדערעס.

intransmu'table *a.* (אינ-טרענס-מיו'-טעבל) אונפערוואנדלבאר, וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

intranspar'ency *n.* (אינ-טרענס-פעהר'-ענ-סי) אונדורכזיכטיגקייט.

intranspar'ent *a.* (אינ-טרענס-פעהר'-ענט) אונדורכזיכטיג.

in'tra-oc'ular *a.* (אינ'-טרא-אק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אין אויג.

in'tra-or'bital *a.* (אינ'-טרא-אהר'-בי-טעל) וואס ליעגט אין ארביט [דאס לאך וואו דאס אויג ליעגט] פון אויג.

intrapari'etal *a.* (אינ-טרא-פע-ראי'-ע-טעל) וואס איז איינגעשלאסען צווישען ווענד; וואס איז בעהאלטען אדער אבגעשלאסען פון דער עפענטליכקייט; פריוואט.

intrapul'monary *a.* (אינ-טרא-פאל'-מא-נע-רי) וואס געפינט זיך אין די לונגען.

intraspi'nal *a.* (אינ-טרא-ספאי'-נעל) וואס געפינט זיך אין רוקען-קאנאל.

intraterrito'rial *a.* (אינ-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על) וואס עקזיסטירט אדער געפינט זיך אין דער טעריטאריע.

intrathorac'ic *a.* (אינ-טרא-טהא-רעס'-איק) וואס געפינט זיך אין דער ברוסט.

intratrop'ical *a.* (אינ-טרא-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אין די לענדער צווישען די טראפיקען [די הייסעסטע לענדער פון דער וועלט].

intra-ur'ban *a.* (אינ-טרא-אויר'-בען) וואס געפינט זיך אין די גרענעצען פון א שטאדט.

intravas'cular *a.* (אינ-טרא-וועס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך אין א בלוט-געפעס.

intrave'nous *a.* (אינ-טרא-ווי'-נאס) וואס געפינט זיך אין אן אדער.

intraves'ical *a.* (אינ-טרא-וועס'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אין פענכער.

intrench' *v.* (אינ-טרענטש') ארומרינגלען מיט א גראבען; בעפעסטיגען מיט גראבענס אדער פלאנקענס; בעפעסטיגען אדער בעשיצען פון אן אטאקע; איבערפאלען, אריינדרינגען, מאכען אן אנגריף.

intren'chant *a.* (אינ-טרענ'-טשענט) ניט טיילבאר; ניט צוצושניידען; ניט שניידיג.

intren'cher *n.* (אינ-טרענ'-טשער) איינער וואס גראבט בעפעסטיגונגס-גראבענס.

intrench'ment *n.* (אינ-טרענטש'-מענט) א בעפעסטיגונגס-גראבען, א בעפעסטיגונגס-ווערק; שוץ, בעשיצונג; אן אנגריף, אן אריינדרינגונג [אין אימעצענס גרענעצען].

intrep'id *a.* (אינ-טרעפ'-איד) אונערשראקען.

intrepid'ity *n.* (אינ-טרי-פיד'-אי-טי) אונערשראקענהייט.

intrep'idly *adv.* (אינ-טרעפ'-איד-לי) מיט אונערשראקענהייט.

in'-tri'angle *n.* (אינ'-טראי'-ענגל) אן איינגעשריבענער דריי-עק [א דריי-עק וועלכער ווערט אריינגעצייכענט אין אן אנדער געאמעטרישער פיגור, ווי אין א קרייז, אין א קוואדראט א. ד. ג.].

in'tricacy *n.* (אינ'-טרי-קיי-סי) פערפלאנטערונג; פערוויקלונג; פערלעגענהייט, שוועריגקייט.

in'tricate *a. and v.* (אינ'-טרי-קייט) פערוויקעלט, פערפלאנטערט; פערפלאנטערען.

in'tricately *adv.* (אינ'-טרי-קייט-לי) אויף א פערפלאנטערטען אופן.

in'tricateness *n.* (אינ'-טרי-קייט-נעס) ז. *intricacy*

in'trigant *n.* (אינ'-טרי-גענט) אן אינטריגאנט, א פלאטקע-מאכער; א רכילות-ניק.

in'trigante *n.* (אינ'-טרי-גענט) אן אינטריגאנטקע, איינע וואס מאכט אינטריגעס.

intrigue' *n. and v.* (אינ-טריג') אן אינטריגע; א געהיימער פערוויקעלטער פלאן געגען אימעצען; די פערוויקלונג פון א דראמא אדער פון א ראמאן; א ליעבעס-אינטריגע, א געהיימע ליעבע; מאכען אינטריגעס; מאכען געהיימע, פערוויקעלטע פלענער וועגען אימעצען.

intri'guer *n.* (אינ-טרי'-גער) אן אינטריגאנט, א פלאטקע-מאכער, א רכילות-טרייבער.

intri'guery *n.* (אינ-טרי'-גער-אי) אינטריגעס-מאכעריי.

intri'guing *a.* (אינ-טרי'-גינג) מאכענדיג אינטריגעס; וואס מאכט פלאטקעס.

intri'guingly *adv.* (אינ-טרי'-גינג-לי) מיט אינטריגעס, מיט פלאטקעס.

intrin'sic *a.* (אינ-טרינ'-סיק) אינערליך; ווירקליך; אייגענטליך, וועזענטליך.

intrin'sical *a.* (אינ-טרינ'-סי-קעל) ז. *intrinsic*

intrinsical'ity *n.* (אינ-טרינ-סי-קעל'-אי-טי) אינערליכקייט; וועזענטליכקייט; ווירקליכקייט.

intrin'sically *adv.* (אינ-טרינ'-סי-קעל-אי) אויף אן אינערליכען אופן; וועזענטליך; ווירקליך.

intrin'sicalness *n.* (אינ-טרינ'-סי-קעל-נעס) ז. *intrinsicality*

in'tro-ac'tive *a.* (אינ'-טרא-עק'-טיוו) ווירקענד אויף זיך זעלבסט.

introcep'tive *a.* (אינ-טרא-סעפ'-טיוו) וואס נעהמט אריין אין זיך זעלבסט.

introces'sion *n.* (אינ-טרא-סעש'-אן) אן איינפאלונג אדער איינדריקונג פון וועלכען עס איז קערפער-טייל.

introduce' *v.* (אינ-טרא-דיוס') איינפיהרען; אריינפיהרען; אריינברייננען; אריינלאזען; פארשטעלען, רעקאמענדירען; בעקאנט מאכען; איינלייטען, מאכען אן איינלייטונג.

introduce'ment *n.* (אינ-טרא-דיוס'-מענט) ז. *introduction*

introdu'cer *n.* (אינ-טרא-דיו'-סער) אן איינפיהרער; אן אריינפיהרער; אן אריינברייננער, אן אריינלאזער; א פארשטעלער, א בעקאנטמאכער; אן איינלייטער, איינער וואס מאכט א פאררעדע אדער אן הקדמה.

introduce' to no'tice (אינ-טרא-דיוס' טו נאו'-טיס) מאכען בעוואוסט; מאכען בעקאנט.

introdu'cible *a.* (אינ-טרא-דיו'-סיבל) וואס קען איינגעפיהרט ווערען, אריינגעבראכט ווערען, אריינגעלאזט ווערען, פארגעשטעלט ווערען, בעקענט-געמאכט אדער איינגעלייטעט ווערען.

introduc'tion *n.* (אינ-טרא-דאק'-שאן) איינפיהרונג; אריינפיהרונג, אריינברייננונג, אריינלאזונג; פארשטעלונג, בעקאנטמאכונג; אן איינלייטונג, א פאררעדע, א הקדמה.

introduc'tive *a.* (אינ-טרא-דאק'-טיוו) איינפיהרענד, איינלייטענד, וואס דיענט אלס פאררעדע אדער איינלייטונג; וואס דיענט אלס פארבערייטונג; פארשטעלענד, בעקאנטמאכענד.

introduc'tively *adv.* (אינ-טרא-דאק'-טיוו-לי) אין דער פארם פון אן איינלייטונג אדער פאררעדע; אין דער פארם פון א פארבערייטונג; דורך פארשטעלונג אדער בעקאנטמאכונג.

introduc'tor *n.* (אינ-טרא-דאק'-טאר) ז. *introducer*

introduc'torily *adv.* (אינ-טרא-דאק'-טא-רי-לי) אלס הקדמה; אלס איינלייטונג; אלס פארשטעלונג; אלס בעקאנטמאכונג.

introduc'tory *a.* (אינ-טרא-דאק'-טא-רי) ז. *introductive*

introduc'tress *n.* (אינ-טרא-דאק'-טרעס) אן איינפיהרעריז, אן אריינפיהרעריז; א פארשטעלעריז, א בעקאנטמאכעריז, אן איינלייטעריז.

introflec'tion *n.* (אינ-טרא-פלעק'-שאן) איינבויגונג נאך אינוועניג.

introflexed' *a.* (אינ-טרא-פלעקסט') איינגעבויגען נאך אינוועניג; איינגעבויגען, איינגעשלאגען.

introflex'ion *n.* (אינ-טרא-פלעק'-שאן) ז. *introflection*

introgres'sion *n.* (אינ-טרא-גרעש'-אן) דאס אריינדרינגען אינוועניג; אן אריינגאנג, אן איינטריט.

intro'it *n.* (אינ-טראו'-איט) דער אנפאנג פון דער מעסע אין א קירך; די תפלה וואס דער גלח מיט דעם כאר זינגען, זיך דערנעהנטערענד צום אלטאר פאר דער מעסע.

introjec'tion *n.* (אינ-טרא-דזשעק'-שאן) דאס אריינווארפען [אינוועניג].

intromis'sion *n.* (אינ-טרא-מיש'-אן) דאס איינדרינגען, דאס אריינלאזען, דאס אריינברייננען; אריינלאזונג; צולאזונג, צוטריט; אין יוריספרודענץ — דאס איבערנעהמען אן אנדערענס פפליכטען, דאס אריינמישען זיך אין פרעמדע געשעפטען.

intromit' *v.* (אינ-טרא-מיט') אריינלאזען, דורכלאזען, צולאזען; זיך אריינמישען אין פרעמדע געשעפטען; פערלעצען אימעצענס רעכטען.

intromit'tent *a.* (אינ-טרא-מיט'-ענט) אריינלאזענד, אריינפיהרענד, אריינברייננענד.

intromit'tent or'gan (אינ-טרא-מיט'-ענט אהר'-גען) דער טייל פון דעם מענלי-

כען געשלעכטס־ארגאן, דורך וועלכען די זרע ווערט אריינגעבראכט אין דעם פרויען־ארגאן.

intromit'ter *n.* (אינ־טרא־מיט'־ער) איינער וואס לאזט אריין; איינער וואס מישט זיך אריין אין פרעמדע געשעפטען.

introrse' *a.* (אינ־טראהרס') וואס איז געבויגען נאך אינווייניג.

introrse'ly *adv.* (אינ־טראהרס'־לי) נאך אינווייניג [געריכטעט אדער געבויגען].

introspect' *v.* (אינ־טרא־ספעקט') אין זיך אריינקוקען, זיך פערטיעפען אין זיך אליין, שטודירען דעם אייגענעם געמיטס־צושטאנד, געדאנקען אדער געפיהלען.

introspec'tion *n.* (אינ־טרא־ספעק'־שאן) דאס אריינקוקען; דאס פערטיעפען זיך אין זיך [אין די אייגענע געפיהלען אדער געדאנקען].

introspec'tionist *n.* (אינ־טרא־ספעק'־שאנ־איסט) איינער וואס שטודירט זיינע אייגענע געפיהלען; איינער וואס בעגרינדעט זיינע פסיכאלאגישע פארשונגען אויף דעם שטודיום פון זיך אליין, אויף דעם זעלבסט־אנאליז.

introspec'tive *a.* (אינ־טרא־ספעק'־טיוו) אריינקוקענדיג; וואס איז שייך צו זעלבסט־אנאליז אדער צו פערטיעפונג אין די אייגענע גייסטיגע איבערלעבונגען און געפיהלען.

introspec'tive meth'od (אינ־טרא־ספעק'־טיוו מעטה'־אד) אין פסיכאלאגיע — די מעטאדע צו שטודירען גייסטיגע ערשיינונגען דורך זעלבסט־אנאליז אדער דורך ערפארשונג פון די אייגענע גייסטיגע איבערלעבונגען און טהעטיגקייט.

introsuc'tion *n.* (אינ־טרא־סאק'־שאן) אריינזויגונג.

introsuscep'tion *n.* (אינ־טרא־סא־סעפּ'־שאן) דאס אריינגעהמען אין זיך, דאס איינזאפּען.

introtrac'tion *n.* (אינ־טרא־טרעק'־שאן) דאס אריינציהען [אינוועניג].

introversibil'ity *n.* (אינ־טרא־וואיר־סי־ביל'־אי־טי) די פעהיגקייט זיך אומצוקעהרען אדער זיך אויסצודרעהען נאך אינוועניג; די פעהיגקייט זיך צו פערטיעפען אין זיך אליין.

introver'sible *a.* (אינ־טרא־וואיר'־סיבל) וואס קען אויסגעדרעהט אדער אומגעקעהרט ווערען נאך אינוועניג; וואס קען געריכטעט ווערען נאך אינוועניג; וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף זעלבסט־אנאליז אדער אויף חשבון הנפש.

introver'sion *n.* (אינ־טרא־וואיר'־שאן) דאס ריכטען אדער אומקעהרען נאך אינוועניג, דאס זיין געריכטעט אדער אומגעקעהרט נאך אינוועניג; קאנצענטרירונג, פערטיעפונג אין זיך זעלבסט, זעלבסט־אנאליז.

introver'sive *a.* (אינ־טרא־וואיר'־סיוו) זיך אומקעהרענדיג אדער זיך ריכטענדיג נאך אינוועניג; זיך פערטיעפענד אין דעם אייגענעם גייסטיגען צושטאנד.

introvert' *v.* (אינ־טרא־וואירט') אריינבויגען, ריכטען נאך אינוועניג.

introver'tive *a.* (אינ־טרא־וואיר'־טיוו) ז. *introversive*.

introvolu'tion *n.* (אינ־טרא־וואו־ליו'־שאן) אריינוויקלונג.

intrude' *v.* (אינ־טרוד') אריינקומען אונגעבעטענערהייד; אריינפיהרען אהן ערלויבניס; אריינדרינגען אדער אריינשטויסען ניט אין דעם ריכטיגען פּלאץ; אריינקוועטשען; אריינדרינגען.

intru'der *n.* (אינ־טרו'־דער) אן אונגעבעטענער גאסט; איינער וואס דרינגט זיך אריין וואו מען דארף איהם ניט און וואו מען בעט איהם ניט.

intru'dingly *adv.* (אינ־טרו'־דינג־לי) קומענדיג ניט געבעטען, דערקוטשענדיג, שטופּענדיג זיך וואו מען דארף ניט.

intru'sion *n.* (אינ־טרו'־זשאן) דאס איינדרינגען; דאס קומען אונגעבעטענערהייד; דאס אונרעכטליכע פערנעהמען פון גיטער און זיך בענוצען מיט זיי; אין געאלאגיע — דאס אריינדרינגען פון א פעלזען־מאסע. אין געשמאלצענעם צושטאנד אין די שפּאלטען און אין די לעכער פון אן אנדער פעלזען־מאסע.

intru'sional *a.* (אינ־טרו'־זשאנ־על) איינדרינגענד, איינדרינגליך.

intru'sive *a.* (אינ־טרו'־סיוו) איינדרינגענד; אריינקומענד ניט געבעטענערהייד; ניט ווילקאמען; לעסטיג; דערקוטשענדיג; אריינשטויסענד, אריינגעקוועטשט ניט אין דעם רעגולערען פּלאץ.

intru'sively *adv.* (אינ־טרו'־סיוו־לי) אריינדרינגענד; קומענדיג ניט געבעטען; דערקוטשענדיג; אריינשטויסענדיג, אריינקוועטשענדיג ניט אין דעם רעגולערען פּלאץ.

intru'siveness *n.* (אינ־טרו'־סיוו־נעס) צודרינגליכקייט; דאס דערקוטשען; דאס שטופּען זיך וואו מען דארף ניט; דאס קומען ניט געבעטען; דאס אריינשטויסען אדער אריינקוועטשען ניט אין דעם רעגולערען פּלאץ.

intru'sive rocks (אינ־טרו'־סיוו ראקס) אריינגעקוועטשטע פעלזען [פעלזען וועלכע זיינען אריינגעקוועטשט געווארען, ווען זיי זיינען געווען אין א געשמאלצענעם צושטאנד, אין שפּאלטען פון אנדערע פעלזען].

intrust' *v.* (אינ־טראסט') אנפערטרויען.

in'tuit *v.* (אינ'־טיו־איט) אונמיטעלבאר ערקענען [אויפפאסען אדער תופס זיין א זאך אונמיטעלבאר, אהן חקירות און אהן בעווייזען].

intui'tion *n.* (אינ־טיו־איש'־אן) אינטואיציא, אונמיטעלבארע ערקענטניס, דאס זעהן קלאר די ריכטיגקייט פון א זאך אהן דער הילף פון בעווייזען; אן עלעמענטארער אמת, א ווארהייט וואס ברויכט ניט קיין בעווייזען.

intui'tional *a.* (אינ־טיו־איש'־אנ־על) אונמיטעלבאר אויפגעפאסט; וואס איז שייך צו אינטואיציא אדער אונמיטעלבארער ערקענטניס. ז. *intuition*.

intui'tionalism *n.* (אינ־טיו־איש'־אנ־על־איזם) אינטואיציאנאליזם, די פילאזאפישע שטה וואס בעהויפּטעט, אז די אבזאלוטע ווארהייטען קענען מיר בעגרייפען אונמיטעלבאר מיט אונזער שכל, אהן חקירות און בעווייזען.

intui'tionalist *n.* (אינ־טיו־איש'־אנ־על־איסט) אן אינטואיציאנאליסט, אן אנהענגער פון אינטואיציאנאליזם אין פילאזאפיע. ז. *intuitionalism*.

intui'tionism *n.* (אינ־טיו־איש'־אנ־איזם) ז. *intuitionalism*.

intui'tionist *n.* (אינ־טיו־איש'־אנ־איסט) ז. *intuitionalist*.

intu'itive *a.* (אינ־טיו'־אי־טיוו) אינטואיטיוו, אונמיטעלבאר ערקענבאר; וואס מען קען באלד קלאר בעגרייפען אהן חקירות און בעווייזען; וואס מען קען גלייך קלאר זעהן.

intu'itively *adv.* (אינ־טיו'־אי־טיוו־לי) אינטואיטיוו, דורך אונמיטעלבארער ערקענטניס; קלאר גלייך פון אויבען אויף; זעהענדיג אדער בעגרייפענדיג באלד קלאר אהן חקירות און בעווייזען.

intu'itiveness *n.* (אינ־טיו'־אי־טיוו־נעס) די אונמיטעלבארע ערקענטניס, דאס ערקענען אדער בעגרייפען באלד אהן חקירות און בעווייזען.

intu'itivism *n.* (אינ־טיו'־אי־טיוו־איזם) אינטואיטיוויזם, די לעהרע, וואס בעהויפּטעט, אז די פונדאמענטאלע פּרינציפּען פון עטהיק זיינען אונמיטעלבאר בעגרייפליך [ד. ה. אז זיי ווערען ערקענט באלד אהן חקירות און בעווייזען].

intu'itivist *n.* (אינ־טיו'־אי־טיוו־איסט) אן אינטואיטיוויסט, אן אנהענגער פון אינטואיטיוויזם. ז. *intuitivism*.

intumesce' *v.* (אינ־טיו־מעס') אויפשוועלען, ווערען אויפגעבלאזען.

intumes'cence *n.* (אינ־טיו־מעס'־ענס) דאס אנגעשוואלען ווערען; א געשווילעכץ.

intumes'cent *a.* (אינ־טיו־מעס'־ענט) אויפשוועלענד.

in'turn *n.* (אינ'־טוירן) דאס אריינשטעקען ביים ראנגלען זיך די קניע צווישען דעם געגנערס פיס און איהם אויפהויבען אין דער הויך.

in'turned *a.* (אינ'־טוירנד) אריינגעדרעהט אדער אריינגעבויגען נאך אינוועניג.

intuspose' *v.* (אינ־טאס־פאוז') אריינשטעלען אינוועניג, אריינשטעלען ווי אין א שייד.

intusposi'tion *n.* (אינ־טאס־פא־זיש'־אן) דאס זיין אריינגעשטעלט אינוועניג; דאס זיין אריינגעשטעלט ווי אין א שייד.

intussuscep'ted *a.* (אינ־טא־סא־סעפּ'־טעד) וואס איז זיך אריינגענומען אדער אריינגעשטעלט; וואס איז אריינגענומען אדער אריינגעשטעלט אין אן אנדער טייל, ווי אין א שייד.

intussuscep'tion *n.* (אינ־טא־סא־סעפּ'־שאן) די אינוועניגסטע אריינשטעלונג פון איין טייל פון אן ארגאן אין דעם אנדערען טייל פון דעמזעלביגען ארגאן אדער אין אן אנדער ארגאן פון דעמזעלביגען זארט; די אריינשטעלונג אין א שייד; די אריינוואקסונג פון איין טייל פון די געדערים אין דעם אנדערען; די אויפנאהמע פון פרעמדע שטאפען אין א לעבעדיגען ארגאניזם און זייער פערוואנדלונג אין פלייש, בלוט, מארך א. ז. וו.; די פערדייאונג פון שפּייזען און זייער פערוואנדלונג אין לעבעדיגען שטאף פון ארגאניזם.

intwist' *v.* (אינ־טהוויסט') איינפלעכטען, צוזאמענפלעכטען.

In'ula *n.* (אינ'־יו־לא) די אלאנדען [אזא מין פלאנצען מיט גרויסע געלבליכע בלומען־קעפּ].

in'ulin *n.* (אינ'־יו־לין) אינולין [אזא מין קראכמאל וואס שטעלט זיך אב פון די ווארצלען פון דער אלאנד־פלאנצע].

inum'brate *v.* (אינ־אם'־בריט) ווארפען א שאטען, בעדעקען מיט א שאטען.

inunc'tion *n.* (אינ־אנק'־שאן) דאס זאלבען; דאס איינרייבען, דאס איינשמירען.

inun'dant *a.* (אינ־אנ'־דענט) פערפלויצענד.

inun'date *v.* (אינ־אנ'־דייט) פערפלויצען.

inunda'tion *n.* (אינ־אנ־דיי'־שאן) א פערפלייצונג; דאס פערפלייצען.

inurbane' *a.* (אינ-אויר-ביינ') ניט־שטאַרטיש; אונהעפליך.

inurbane'ly *adv.* (אינ-אויר-ביינ'-לי) אהן העפליכקייט; אונהעפליך; מעשה ישוב'ניק.

inurbane'ness *n.* (אינ-אויר-ביינ'-נעס) ז. *inurbanity.*

inurban'ity *n.* (אינ-אויר-בענ'-אי-טי) אונהעפליכקייט.

inure' *v.* (אינ-יור') 1. אבהאַרטעווען [דורך געוועהנהייט]; געוועהנען; 2. אין יוריס־פּרודענץ — ערווייכען רעכטס־גילטיגקייט.

1. The Eskimo is inured to cold. 2. The law will inure to the benefit of the poor.

inure'ment *n.* (אינ-יור'-מענט) געוועהנ־הייט.

inurn' *v.* (אינ-אורן') אריינלעגען אין אַן אורנע [טרונע]; בעגראבען.

inusita'tion *n.* (אינ-יו-זי-טיי'-שאַן) אונגעברויכליכקייט, דאס ניט געברויכט ווערען.

in u'tero (אין יו'-טע-ראו) נאך אין בויך [נאך ניט געבארען].

inutil'ity *n.* (אינ-יו-טיל'-אי-טי) אונ־ניצליכקייט; נוצלאזיגקייט; א נוצלאזע זאך.

inu'tilized *a.* (אינ-יו'-טי-לאיזד) ניט נוצבאר געמאכט.

inut'terable *a.* (אינ-אט'-ער-עבל) ניט אויסצושפּרעכען, ניט אויסצודריקען, ניט צו דערצעהלען.

in vac'uo (אין וועק'-יו-או) אין א וואַ־קואום [אין א פוסטען רוים].

invade' *v.* (אינ-וועיד') אריינדרינגען מיט גוואלט; אריינרייסען זיך [ווי א פיינד]; אנגרייפען; אנפאלען.

inva'der *n.* (אינ-וויי'-דער) איינער וואס רייסט זיך אריין מיט גוואלט; אַן אריינדרינגער, אַן אנפאלער, אַן אנגריי־פער.

invag'inable *a.* (אינ-וועדזש'-אי-נעבל) וואס איז אריינגעלעגט ווי אין א שייד.

invag'inate *a. and v.* (אינ-וועדזש'-אי-נייט) אריינגעלעגט אין א שייד, אריינ־געשטעקט ווי אין א שייד; אריינלעגען אדער אריינשטעקען אין א שייד.

invagina'tion *n.* (אינ-וועדזש-אי-ניי'-שאַן) דאס אריינלעגען אין א שייד; דאס אריינשטעקען איינס אין'ם אנדערען, ווי אין א שייד.

in vain (אין וויין) אומזיסט.

invaletu'dinary *a.* (אינ-וועל-אי-טיו'-די-נע-רי) קרענקליך, שוואך, אונגעזונד.

inval'id *a.* (אינ-וועל'-איד) 1. שוואך; 2. אונגילטיג.

2. The courts declared the law invalid.

in'valid *a., n. and v.* (אינ'-וועל-ליד) שוואך, קראנק; א קראנקער; א קאליקע; אן אינוואליד [א סאלדאט וואס איז אין מלחמה געווארען א קאליקע אדער אונפעה־היג צו דיענסט]; עטוואס וואס איז צוקא־ליעטשעט אדער פערדארבען; מאכען קראנק; מאכען פאר אן אינוואליד; פער־שרייבען אין דער ליסט פון אינוואלידען; פעררעכענט ווערען אלס אינוואליד.

inval'idate *v.* (אינ-וועל'-אי-דייט) מא־כען אונגילטיג.

invalida'tion *n.* (אינ-וועל-אי-דיי'-שאַן) דאס אבשוואכען, דאס מאכען אונ־גילטיג אדער ווערטהלאז.

in'validism *n.* (אינ'-וועל-ליד-איזם) כראנישע שוואכקייט; קרענקליכקייט.

invalid'ity *n.* (אינ-וועל-ליד'-אי-טי) אונגילטיגקייט.

inval'idly *adv.* (אינ-וועל'-איד-לי) אויף אן אונגילטיגען אדער ווערטהלאזען אופן.

inval'idness *n.* (אינ-וועל'-איד-נעס) אונגילטיגקייט; שוואכקייט.

inval'orous *a.* (אינ-וועל'-א-ראס) פייג, שרעקעדיג.

inval'uable *a.* (אינ-וועל'-יו-עבל) אונ־שעצבאר, וואס איז אונמעגליך אבצושאצען.

inval'uableness *n.* (אינ-וועל'-יו-עבל-נעס) אונשעצבארקייט.

inval'uably *adv.* (אינ-וועל'-יו-ע-בלי) ניט אבצושעצען.

invariabil'ity *n.* (אינ-וויי-רי-ע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט, בעשטענדיג־קייט.

inva'riable *a. and n.* (אינ-וויי'-רי-עבל) אונפערענדערליך, בעשטענדיג; אין מאטעמאטיק — א קוואנטיטעט וואס ענ־דערט זיך ניט.

inva'riableness *n.* (אינ-וויי'-רי-עבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, בעשטענדיג־קייט.

inva'riably *adv.* (אינ-וויי'-רי-ע-בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן; מיט בעשטענדיגקייט.

inva'riant *a.* (אינ-וויי'-רי-ענט) אונ־פערענדערליך, בעשטענדיג.

inva'ried *a.* (אינ-וויי'-ריד) אונפער־ענדערליך.

inva'sion *n.* (אינ-וויי'-זשאַן) אריינדרינ־גונג; אריינדרינגונג אין א פרעמדען לאנד אדער וואהנונגס־פּלאץ; א פיינדליכער איבערפאל; אן אנגריף; אן אנגריף אדער פערלעצונג [פון אנדערענס רעכטע].

inva'sive *a.* (אינ-וויי'-סיוו) אריינדרינ־גענד; אריינדרינגענד אין א פרעמדען לאנד אדער וואהנונגס־ארט; אנפאלענד, אנגרייפענד; אטאקירענד, פיינדליך.

inva'sive arms (אינ-וויי'-סיוו ארמז) פיינדליכע ארמעע, פיינדליכע וואפען.

inva'sive war (אינ-וויי'-סיוו וואהר) אן אנגריפס־קריעג [ווען מען פאלט אן אויף שונא'ס לאנד אדער ווען מען וויל צונעהמען דעם שונא'ס לאנד].

invecked' *a.* (אינ-וועקט') ז. *invected.*

invec'ted *a.* (אינ-וועק'-טעד) רונד גע־קארבט.

invec'tion *n.* (אינ-וועק'-שאַן) בעשימפּ־פונג, בעליידיגונג, שטארקע טאדלונג, שטארקער אנגריף; פערשפּאטונג.

invec'tive *a. and n.* (אינ-וועק'-טיוו) בעשימפּפענד, בעליידיגענד, אנגרייפענד; שטארק טאדלענדיג; פערשפּאטענדיג; בע־שימפּפונג, בעליידיגונג, פערשפּאטונג, אנ־גריף, שטארקע טאדלונג.

invec'tively *adv.* (אינ-וועק'-טיוו-לי) מיט בעליידיגונג, זידלעריי, פערשפּאטונג אדער טאדעל.

inveigh' *v.* (אינ-וויי') אנגרייפען [מיט ווערטער], טאדלען, זידלען בעליידיגען.

inveigh'er *n.* (אינ-וויי'-ער) אן אנ־גרייפער [מיט ווערטער], א טאדלער.

invei'gle *v.* (אינ-ווי'גל) פערנארען, פערפיהרען, איבעררעדען.

invei'glement *n.* (אינ-ווי'גל-מענט) פערנארונג, פערפיהרונג, איבעררעדונג.

invei'gler *n.* (אינ-ווי'-גלער) א פער־נארער, א פערפיהרער, אן איבעררעדער.

inveil' *v.* (אינ-וויל') פערשלייערען, פערדעקען מיט א שלייער.

invendibil'ity *n.* (אינ-ווענ-די-ביל'-אי-טי) אונפערקויפבארקייט, דאס ניט קענען פערקויפט ווערען.

inven'dible *a.* (אינ-ווענ'-דיבל) אונ־פערקויפבאר, וואס פערקויפט זיך ניט.

invent' *v.* (אינ-ווענט') ערפינדען; אויסטראכטען.

invent'ful *a.* (אינ-ווענט'-פול) ערפינ־דונגסרייך, ערפינדעריש.

inven'tible *a.* (אינ-ווענ'-טיבל) וואס קען ערפונדען ווערען אדער אויסגעטראכט ווערען.

inven'tibleness *n.* (אינ-ווענ'-טיבל-נעס) ערפינדבארקייט; דאס קענען ער־פונדען ווערען.

inven'tion *n.* (אינ-ווענ'-שאַן) ערפינ־דונג; אויסטראכטונג; דיכטונג; ערפינ־דונגס־פעהיגקייט, שאפונגס־גייסט; איינ־בילדונגס־קראפט, פאנטאזיע; דאס געפי־נען; ערפינדונג.

Inven'tion of the Cross (אינ-ווענ'-שאַן אוו טהי קראָהס) א קאטוילישער יום־טוב [דעם 3טען מאי] צום אנדענ־קען דערפון וואס מען האט, ווי עס ווערט בעהויפטעט, אין יאהר 326 געפונען אין ירושלים דעם צלם, אויף וועלכען קריס־טוס איז געקרייציגט געווארען.

inven'tive *a.* (אינ-ווענ'-טיוו) ערפינ־דעריש.

inven'tive art (אינ-ווענ'-טיוו ארט) ערפינדונגס־קונסט.

inven'tively *adv.* (אינ-ווענ'-טיוו-לי) דורך ערפינדונג; אויף אן ערפינדערישען שטייגער.

inven'tiveness *n.* (אינ-ווענ'-טיוו-נעס) ערפינדונגס־קראפט, ערפינדונגס־פע־היגקייט; ערפינדערישקייט.

inven'tor *n.* (אינ-ווענ'-טאר) אן ער־פינדער; אן אויסטראכטער, א שאפער.

invento'rial *a.* (אינ-ווענ-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אינווענטאר. ז. *inventory.*

invento'rially *adv.* (אינ-ווענ-טאו'-רי-על-לי) אויף דעם אופן פון אן אינ־ווענטאר. ז. *inventory.*

in'ventory *n. and v.* (אינ'-ווענ-טא-רי) אן אינווענטאר, א דעטאלירטע און אויספיהרליכע פערצייכניס פון די ארטיק־לען פון א געשעפט אדער פון א גוט; אויפנעהמען דעם אינווענטאר, מאכען אן אויספיהרליכע פערצייכניס, אויפשטעלען א קאטאלאג.

in ven'tre (אין ווענ'-טרי) אין בויך [נאך ניט געבארען].

inven'tress *n.* (אינ-ווענ'-טרעס) אן ערפינדערין.

inverac'ity *n.* (אינ-ווי-רעס'-אי-טי) אן אונוואהרהייט, אן אונריכטיגקייט.

inverisimil'itude *n.* (אינ-ווער-אי-סי-מיל'-אי-טיוד) אונוואהרשיינליכקייט.

invermina'tion *n.* (אינ-ווער-מי-ניי'-שאַן) אין מעדיצין — דאס ליידען פון ווערים.

inverse' *a. and n.* (אינ-ווערס') אומ־געקעהרט, אומגעדרעהט; דער געגענטייל; עטוואס וואס איז דער געגענטייל אדער דאס אומגעקעהרטע.

inverse'ly *adv.* (אינ-ווערס'-לי) אויף אן אומגעקעהרטען אופן; אין אן אומגע־קעהרטען פערהעלטניס.

inverse' propor'tion (אינ-ווערס' פרא-פאר'-שאַן) אן אומגעקעהרטע פּרא־פּארציאָן [ווי למשל: וואס ווייניגער מענשען עס ארבייטען, דעסטא מעהר צייט דארף עס נעהמען צו פערפערטיגען די ארבייט].

inverse' ra'tio (אינ-ווערס' ריי'-שיאו)

אז אומגעקעהרטע פערהעלטניס אדער פראָ-פּאָרציאָ.

inver'sion *n.* (אינ-וואיר'-שאָן) אז אומ-קעהרונג אדער איבערקעהרונג; דאס אי-בערשטעלען פערקעהרט.

inver'sive *a.* (אינ-וואיר'-סיוו) אומ-קעהרבאר, איבערקעהרבאר.

invert' *v.* (אינ-וואירט') איבערקעהרען, אומקעהרען; איבערדרעהען, איבערשטע-לען.

in'vert *n.* (אינ'-וואירט) אין ארכיטעק-טור — א פערקעהרטער בויגען; אן אי-בערגעקעהרט איזאליר-העמערל אין א טעלעגראפישען אפאראט.

inver'tebral *a.* (אינ-וואיר'-טי-ברעל) אהן א רוקען-ביין; שוואך, וואקלענדיג, ניט ענטשלאסען.

Invertebra'ta *n.* (אינ-וואיר-טי-ברײ'-טא) חיות וואס האבען ניט קיין רוקען-ביין.

inver'tebrate *a. and n.* (אינ-וואיר'-טי-ברייט) אהן א רוקען-ביין; שוואך, וואקלענדיג, ניט ענטשלאסען; א חיה וואס האט ניט קיין רוקען-ביין.

inver'tebrated *a.* (אינ-וואיר'-טי-בריי-טעד) אהן א רוקען-ביין; שוואך, וואקלענדיג, ניט ענטשלאסען.

inver'ted *a.* (אינ-וואיר'-טעד) אומגע-קעהרט, איבערגעקעהרט, פערקעהרט, אי-בערגעדרעהט.

inver'ted arch (אינ-וואיר'-טעד ארטש) אין ארכיטעקטור — אן איבערגע-קעהרטער בויגען מיט'ן קאפ אראב.

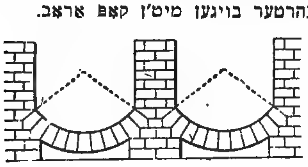

Inverted Arches

inver'ted com'mas (אינ-וואיר'-טעד קאמ'-עז) אנפיהרונגס-צייכען אדער גענ-זען-פיסלעך [אומגעקעהרטע קאמאס, וועל-כע ווערען בענוצט אלס צייכענס פאר א ציטירטען ווארט אדער זאץ, ווי „...“].

inver'tedly *adv.* (אינ-וואיר'-טעד-לי) אויף אן אומגעקעהרטען אופן.

inver'tible *a.* (אינ-וואיר'-טיבל) וואס קען איבערגעקעהרט אדער איבערגעדרעהט ווערען.

inver'tor *n.* (אינ-וואיר'-טאר) דאס וואס דרעהט איבער אדער ענדערט די ריכטונג; אן עלעקטרישער שטראם-אומ-ווענדער [אן אפאראט צום אומקעהרען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם].

invest' *v.* (אינ-וועסט') אריינטהאן אדער אריינלעגען [געלד אין א געשעפט אדער אין עטוואס אנדערש]; בעקליידען; בעקליידען מיט אן אמט; איינשליסען, ארומרינגלען; ניט לאזען ארויסדרעהען זיך.

inves'tigable *a.* (אינ-וועס'-טי-געבל) ערפארשליך, וואס מען קען אונטערזוכען.

inves'tigate *v.* (אינ-וועס'-טי-גייט) אונטערזוכען, אויספארשען.

investiga'tion *n.* (אינ-וועס-טי-גיי'-שאן) אן אונטערזוכונג, אן אויספארשונג.

inves'tigative *a.* (אינ-וועס'-טי-גיי-טיוו) אונטערזוכענד, פארשענד.

inves'tigator *n.* (אינ-וועס'-טי-גיי-טאר) אן אונטערזוכער, א פארשער.

inves'titive *a.* (אינ-וועס'-טי-טיוו) אריינזעצענדיג פייערליך אין אן אמט.

inves'titure *n.* (אינ-וועס'-טי-טשור) די אינוועסטיטור, די פייערליכע איינזעצונג אין אן אמט; די בעקליידונג מיט אן אמט.

inves'tive *a.* (אינ-וועס'-טיוו) איינהי-לענד ווי אין א קלייד, בעקליידענד; ארומ-רינגלענד.

invest'ment *n.* (אינ-וועסט'-מענט) די אריינלעגונג פון געלד אדער קאפיטאל [אין א געשעפט אדער אין אן אונטער-נעהמונג]; א געלד-איינלאגע; עטוואס אין וואס געלד איז אריינגעטהאן; די בע-קליידונג; קליידונג, קליידער; אן איינ-שליסונג, אן ארומרינגלונג.

inves'tor *n.* (אינ-וועס'-טאר) איינער וואס לעגט אריין זיין קאפיטאל [אין א געשעפט אדער אין אן אונטערנעהמונג].

invet'eracy *n.* (אינ-וועט'-ע-ריי-סי) דאס זיין טיעף איינגעווארצעלט; דאס ציהען זיך פון לאנג אן; הארטנעקיגקייט.

invet'erate *a.* (אינ-וועט'-ע-רייט) טיעף איינגעווארצעלט; שטארק צוגע-וועהנט; וואס האט שטארק איינגעווארצעלטע געוואוהנהייטען; הארטנעקיג.

I am an inveterate smoker.

invet'erately *adv.* (אינ-וועט'-ע-רייט-לי) זייענדיג טיעף איינגעווארצעלט; מיט הארטנעקיגקייט.

invet'erateness *n.* (אינ-וועט'-ע-רייט-נעס) ז. *inveteracy*.

invetera'tion *n.* (אינ-וועט-ע-ריי'-שאן) אן איינווארצלונג; אן איינגעווארצעלטע געוואוהנהייט.

invid'ious *a.* (אינ-וויד'-אי-אס) אויפ-רעגענד; קנאה'דיג; ניט פערגינענד; אונ-רעכטליך אונטערשיידענד.

invid'iously *adv.* (אינ-וויד'-אי-אס-לי) אויף א נײדישען אדער ניט פערגי-נערישען אופן.

invid'iousness *n.* (אינ-וויד'-אי-אס-נעס) אבשייליכקייט, העסליכקייט; דאס ניט פערגינען.

invigila'tion *n.* (אינ-ווידזש-אי-ליי'-שאן) דאס בעוואכען; וואכזאמקייט.

invig'or *v.* (אינ-וויג'-אר) שטארקען, ערמוטיגען, צוגעבען קוראזש.

invig'orant *n.* (אינ-וויג'-אר-ענט) א קרעפטיגענדער געטראנק.

invig'orate *v.* (אינ-וויג'-אר-אייט) קרעפטיגען, שטארקען; צוגעבען ענערגיע.

invigora'tion *n.* (אינ-וויג-א-ריי'-שאן) קרעפטיגונג, שטארקונג; שטארקייט, קראפט.

invig'orative *a.* (אינ-וויג'-א-ריי-טיוו) שטארקענדיג, קרעפטיגענד; צוגע-בענדיג ענערגיע.

invil'laged *a.* (אינ-וויל'-עדזשד) פער-וואנדעלט אין א דארף.

invincibil'ity *n.* (אינ-ווינ-סי-ביל'-אי-טי) אונבעזיעגבארקייט; אונאיבערווינד-ליכקייט.

invin'cible *a. and n.* (אינ-ווינ'-סיבל) אונבעזיעגבאר; אונאיבערווינדליך; אן אונבעזיעגבארער.

Invin'cible Arma'da (אינ-ווינ'-סיבל אר-מיי'-דא) די אונבעזיעגבארע אר-מאדע [די בעריהמטע שפאנישע פלאטע פון 130 שיפען וועלכע איז געשיקט גע-ווארען פון דעם שפאנישען קעניג פיליפ דעם צווייטען, געגען ענגלאנד אין יאהר 1588 און וועלכע איז צוריקגעשלאגען גע-ווארען און ענדליך כמעט פאלשטענדיג פערניכטעט געווארען דורך שטורם-ווינדען ביי די וועסטליכע ברעגען פון אירלאנד].

invin'cibleness *n.* (אינ-ווינ'-סיבל-נעס) ז. *invincibility*.

invin'cibly *adv.* (אינ-ווינ'-סי-בלי) אויף אן אונבעזיעגבארען אופן.

inviolabil'ity *n.* (אינ-וואי-א-לע-ביל'-אי-טי) אונבעריהרליכקייט; אונפערלעצ-בארקייט; אונפערשוועכליכקייט.

invi'olable *a.* (אינ-וואי'-א-לעבל) אונ-פערלעצליך; אונבעריהרליך; ניט צו פער-שוועכען; ניט עובר צו זיין.

invi'olableness *n.* (אינ-וואי'-א-לעבל-נעס) ז. *inviolability*.

invi'olably *adv.* (אינ-וואי'-א-לע-בלי) ניט צו פערלעצען; ניט צו בעריהרען; ניט צו פערשוועכען; ניט עובר צו זיין.

invi'olate *a.* (אינ-וואי'-א-לייט) ניט פערלעצט; ניט בעריהרט; ניט פער-שוועכט; ניט עובר געווען.

An officer must keep his oath of office inviolate.

invi'olated *a.* (אינ-וואי'-א-ליי-טעד) ז. *inviolate*.

invi'olately *adv.* (אינ-וואי'-א-לייט-לי) אונפערלעצט, אונבעריהרט, אונפער-שוועכט, ניט עובר געווען דארויף.

invi'olateness *n.* (אינ-וואי'-א-לייט-נעס) דאס זיין אונבעריהרט, אונפער-לעצט אדער ניט פערשוועכט.

in'vious *a.* (אינ'-ווי-אס) וואס מען קען ניט דורכגעהן.

invir'ile *a.* (אינ-וויר'-איל) ניט מאנ-באר, ניט מענליך.

inviril'ity *n.* (אינ-ווי-ריל'-אי-טי) דאס ניט זיין מאן, נעגוג; שוואכקייט.

invis'cid *a.* (אינ-וויס'-איד) ניט קלע-פיג.

invisibil'ity *n.* (אינ-וויז-אי-ביל'-אי-טי) אונזיכטבארקייט; דאס וואס מען קען ניט זעהען.

Invis'ible (the) *n.* (אינ-וויז'-איבל) דער אונזיכטבארער, גאט.

invis'ible *a. and n.* (אינ-וויז'-איבל) אונזיכטבאר; איינער פון די ראזענקרייצער [א געהיימע קריסטליכע סעקטע אין דייטשלאנד אין 16טען יאהרהונדערט].

invis'ible green (אינ-וויז'-איבל גריען) שווארץ-גריין.

invis'ible ink (אינ-וויז'-איבל אינק) אונזיכטבארע טינט [אזא פליסיגקייט צום שרייבען פון וועלכער די שריפט בלייבט אונזיכטבאר ביז מען געברויכט געוויסע מיטלען זי זיכטבאר צו מאכען, ווי דער-היצען אדער בעשמירען מיט א בעמישער פליסיגקייט].

invis'ibleness *n.* (אינ-וויז'-איבל-נעס) ז. *invisibility*.

invis'ibly *adv.* (אינ-וויז'-אי-בלי) אויף אן אונזיכטבארען אופן.

invi'tal *a.* (אי-וואי'-טעל) אונלעבעהאפט, וואס האט אין זיך קיין לעבען אדער לע-בעדיגקייט.

invi'ta Miner'va (אינ-וואי'-טא מי-נויר'-ווא) אהן טאלאנט [אהן מינערווא'ס גנאדען. מינערווא איז געווען ביי די אל-טע גריכען די געטין פון קלוגשאפט און געניאליטעט].

invita'tion *n.* (אינ-ווי-טיי'-שאן) אן איינלאדונג; אן אנלאקונג, א צוציהונג.

invitato'rium *n.* (אינ-וואי-טע-טאו'-רי-אם) א קאפיטעל תהלים אדער עטוואס ענהליכעס וואס דיענט אלס איינלאדונג צו גאטעס-דיענסט אין א קירכע.

ז. *invitatory psalm*.

invi'tatory *a. and n.* (אינ-וואי'-טע-טא-רי) איינלאדענד; א קאפיטעל תהלים

אדער אן אנדער פערז וואס דיענט אלס איינלאדונג צו גאטעס־דיענסט אין א קירך. ז. *invitatory psalm*.

invi'tatory psalm (אינ-וואי'-טע-טא-רי סאהם) דער צום נעבעט איינלאדענדער פסאלם [דער קאפיטעל צ"ה אין תהלים, "לכו נרננה"].

invite' *v. and n.* (אינ-וואיט') איינלאדען, פערבעטען; צוציהען, רייצען; אויפפאדערען; אן איינלאדונג.

invi'ter *n.* (אינ-וואי'-טער) אן איינלאדער.

invi'tiate *a.* (אינ-וויש'-אי-אייט) ניט פערדארבען; ניט געפעלשט; ריין.

invi'ting *a.* (אינ-וואי'-טינג) איינלאדענד; צוציהענד, רייצענד.

invi'tingly *adv.* (אינ-וואי'-טינג-לי) איינלאדענדיג; צוציהענדיג, אנלאקענדיג.

invi'tingness *n.* (אינ-וואי'-טינג-נעס) דאס זיין צוציהענד אדער רייצענד.

invit'rifiable *a.* (אינ-וויט'-רי-פאי-עבל) וואס קען ניט פערגלאזט ווערען; וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

in vi'tro (אין וואי'-טראו) אין דעם אונטערזוכונגס־גלאז [ווענען א כעמישער רעאקציאן אדער ווענען קולטיווירען נעוויסע מיקראבען אויף וויפיעל דאס קומט פאר אויף אן עקספערימענטאלען אופן אין דער גלאז־רעטארטע און ניט אין א לעבעדיגען ארגאניזם גופא].

in vi'vo (אין וואי'-וואו) אין לעבעדיגען קערפער [דאס הייסט ניט דורך א כעמישען עקספערימענט. ז. *in vitro*].

in'vocable *a.* (אינ'-ווא-קעבל) וואס קען אנגעבעטען ווערען.

in'vocant *n.* (אינ'-ווא-קענט) איינער וואס רופט צו הילף; איינער וואס בעט.

in'vocate *v.* (אינ'-ווא-קייט) רופען [ווי פאר הילף]; בעטען.

invoca'tion *n.* (אינ-ווא-קיי'-שאן) דאס רופען [ווי פאר הילף]; דאס בעטען; דאס בעטען די ברכה פון גאט; א גערינכטליכע אויפפאדערונג.

invoc'ative *a.* (אינ-וואק'-ע-טיוו) בעטענדיג; רופענדיג [ווי פאר הילף].

invoc'atory *a.* (אינ-וואק'-ע-טא-רי) וואס רופט [ווי פאר הילף]; וואס בעט.

in'voice *n. and v.* (אינ'-וואיס) א דעטאלירטע, אויספיהרליכע רעכנונג. פון וואארע; מאכען א דעטאלירטע, אויספיהרליכע וואארען־רעכנונג.

in'voice-book *n.* (אינ'-וואיס-בוק) א פאקטורען־בוך [א בוך, וואו עס ווערען קאפירט די דעטאלירטע רעכנונגען פון די סחורות].

invoke' *v.* (אינ-וואוק') 1. רופען [ווי פאר הילף]; 2. בעטען; מתפלל זיין פאר...; 3. אויפרופען צום געריכט.

2. The minister invoked God's blessing upon the congregation.

invo'ker *n.* (אינ-וואו'-קער) איינער וואס רופט פאר הילף; איינער וואס בעט.

invol'atile *a.* (אינ-וואל'-ע-טיל) וואס פערדאמפט ניט.

invol'ucel *n.* (אינ-וואל'-יו-סעל) אין באטאניק — א צווייטע הייטעל פון א בלום; בלעטלעך אונטער'ן בלומען־קעלך.

involucel'lum *n.* (אינ-וואל-יו-סעל'-אם) ז. *involucel*.

in'volucral *a.* (אינ'-ווא-ליו-קרעל) וואס האט א צווייטע הייטעל מיט בלעטלעך אונטער די בלומען [ווענען א בלום].

involu'crate *a.* (אינ-ווא-ליו'-קרייט) ז. *involucral*.

in'volucre *n.* (אינ'-ווא-ליו-קער) א הייטעל וואס וויקעלט ארום עפעס אן ארגאן; אין באטאניק — די בלעטלעך וואס רינגלען ארום דאס בלומען־בינטעל.

Involucre

invol'untarily *adv.* (אינ-וואל'-אנ-טע-רי-לי) ניט־ווילענדיג, גענען איינענעם ווילען.

invol'untary *a.* (אינ-וואל'-אנ-טע-רי) אונוויליג, אונפרייוויליג, געצוואונגען; אונגערן, ניט־ווילענדיג.

invol'untary bank'ruptcy (אינ-וואל'-אנ-טע-רי בענק'-ראפט-סי) א באנקראט [אן אנזעץ] וואס ווערט ערקלערט פון א געריכט אויף'ן פערלאנג פון די יעניגע ווען דער באנקראטירטער איז שולדיג געלד און גענען דעם פערלאנג פון דעם באנקראטירטען.

invol'untary escape' (אינ-וואל'-אנ-טע-רי עס-קייפ') אן אנטרינונג, אנטלויפונג אדער בעפרייאונג [גענען דעם ווילען פון דעם וועכטער].

in'volute *a. and n.* (אינ'-ווא-ליוט) איינגעוויקעלט, איינגעדרעהט [ווענען פלאנצען־בלעטער]; צונויפגעדרעהט ווי א ספיראל; פערדרעהט, פערפלאנטערט; אין געאמעטריע — אן עוואלווענטע, א קרומע ליניע וואס ווערט בעשריבען פון דעם ענד פון א גראדער ליניע, ווען זי דרעהט זיך ארום א קרייז אדער אן אנדער געבויגענער ליניע.

involu'ted *a.* (אינ-ווא-ליו'-טעד) איינגעוויקעלט, איינגעדרעהט; פערדרעהט, פערפלאנטערט; געדרעהט ווי א ספיראל.

involu'tion *n.* (אינ-ווא-ליו'-שאן) איינוויקלונג; פערוויקלונג, קאמפליצירונג, פערפלאנטערונג; אין גראמאטיק — א פערפלאנטערטער, קאמפליצירטער זאץ־בוי; אין מאטעמאטיק — פאטענצירונג [ערהויבונג פון א צאהל צו איהרע פאטענצען, כפל'ען זי צוויי אדער מעהרערע מאל אויף זיך אליין].

in'volutive *a.* (אינ'-ווא-ליו-טיוו) איינגעדרעהט, איינגעוויקעלט [ווענען פלאנצען־בלעטער].

involve' *v.* (אינ-וואלוו') איינוויקלען, ארומוויקלען, פערוויקלען; פערפלאנטערען, מאכען קאמפליצירט; ברייננען אין א געמיינזאמער פערבינדונג; ענטהאלטען, ארייננעהמען אין זיך אלס לאגישע פאלגע; אין מאטעמאטיק — ערהויבען צו א פאטענץ, כפל'ען א צאהל אויף זיך אליין צוויי אדער מעהרערע מאל.

invol'vedness *n.* (אינ-וואל'-וועד-נעס) ז. *involvement*.

involve'ment *n.* (אינ-וואלוו'-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, דאס ארייננעהמען אין זיך אלס לאגישע פאלגע; א פערלעגענהייט, א שוועריגקייט.

invulnerabil'ity *n.* (אינ-וואל-נע-רע-ביל'-אי-טי) אונפערוואונדבארקייט, די אונמעגליכקייט פערוואונדעט צו ווערען אדער געשעדיגט צו ווערען.

invul'nerable *a.* (אינ-וואל'-נע-רעבל) וואס קען ניט פערוואונדעט ווערען אדער געשעדיגט ווערען.

invul'nerableness *n.* (אינ-וואל'-נע-רעבל-נעס) ז. *invulnerability*.

invultua'tion *n.* (אינ-וואל-טשו-איי'-שאן) דאס שטעכען א וואקסענע אדער לייםענע פיגור פון איינעם, אום איהם אויף אזא אופן מיט דער הילף פון כשוף צו טויטען [אן אבערגלויבען וואס האט עקזיסטירט אין די אמאליגע צייטען].

inwall' *v.* (אינ-הוואהל') ארומרינגלען מיט ווענט; בעפעסטיגען מיט ווענט; ארוממויערען.

in'wall *n.* (אינ'-הוואהל) אן אינערליכע וואנד; די אינערליכע וואנד פון א קאלך־אויווען.

in'ward *a., adv. and n.* (אינ'-הווארד) אינערער, אינווענינ, אינערליך; היימיש [אין נעגענזאץ צו אויסלענדיש]; פערטרויט, אינטים; טיעף, נידריג, קוים הערבאר; אין דעם אינערען; אין נעמיטה; דאס אינווענינסטע, די איננעווייד, די גערערים.

in'ward mon'itor (אינ'-הווארד מאנ'-אי-טאר) די אינערליכע שטימע, דאס געוויסען.

in'wardly *adv.* (אינ'-הווארד-לי) אינערליך; נאך אינווענינ; אין'ם געמיטה; אין געהיים, פריוואט; אין א נידריגען טאן, שטיל, ריידענדיג ווי צו זיך אליין.

in'wardness *n.* (אינ'-הווארד-נעס) אינווענינקייט, אינערליכקייט; דער תוך, דער עצם; אינערליכע אדער ריכטיגע בעדייטונג.

in'ward peace (אינ'-הווארד פיעס) נעמיטהס־רוה.

in'ward priv'ilege (אינ'-הווארד פריוו'-אי-לעדזש) פריוואט פאררעכט.

in'wards *adv.* (אינ'-הווארדז) אינווענינ; נאך אינווענינ; אין נעמיטה.

inweave' *v.* (אינ-הוויעוו') איינוועבען, צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען.

inwork' *v.* (אינ-הווארק') ארייינארבייטען; ארבייטען, אינערליך ווירקען, איינווירקען.

in'working *n.* (אינ'-הוואיר-קינג) אינערליכע ווירקונג, אינערליכע קראפט.

inworn' *a.* (אינ-הוואורן') ארייננעארבייט, איינגעווירקט.

inwove' (אינ-הוואווו') איינגעוועבט, פערפלאכטען. ז. *inweave*.

inwo'ven (אינ-הוואו'ווין) איינגעוועבט, פערפלאכטען. ז. *inweave*.

inwrap' *v.* (אינ-רעפ') איינוויקלען, ארייננעהמען, איינשליסען; ברייננען אין פערלעגענהייט.

inwrap'ment *n.* (אינ-רעפ'-מענט) איינוויקלונג; איינהילונג.

inwreathe' *v.* (אינ-ריעטה') אומקראנצען, איינפלעכטען.

in wri'ting (אין ראי'-טינג) שריפטליך.

inwrought' (אינ-־ראהט׳) ארייינגעארבייט; בעציערט מיט פיגורען פון אנדערע שטאפען. ז. *inwork*.

I'o *n.* (אי׳-או) אין דער אלט־גריכישער מיטאלאגיע — יא, אינאקא׳ס טאכטער, וועלכע די געטין הערא האט פערוואנדעלט אין א קאלב און שטארק געפייניגט אוים אייפערזוכט, ווייל צעאוס האט זי געליעבט; אין אסטראנאמיע — איינע פון די פיער לבנות, וועלכע בעוועגען זיך ארום פלאנעט יופיטער.

i'odate *n. and v.* (אי׳-א-דייט) יאדזויער זאלץ; כעמיש פעראייניגען אדער בעשמירען מיט יאד.

iod'ic *a.* (אי-אד׳-איק) וואס ענטהאלט יאד.

iod'ic ac'id (אי-אד׳-איק עס׳-איד) יאדזויערע.

i'odid *n.* (אי׳-א-דיד) ז. *iodide*.

i'odide *n.* (אי׳-א-דאיד) יאדיד, א יאדפערבינדונג מיט אן אנדערען כעמישען שטאף.

i'odide of mer'cury (אי׳-א-דאיד אוו מויר׳-קיו-רי) יאד־קוועקזילבער [א כעמישע פערבינדונג פון קוועקזילבער און יאד].

i'odide of potas'sium (אי׳-א-דאיד אוו פא-טעס׳-אי-אם) יאד־קאליום [א כעמישע פערבינדונג פון יאד און קאליום].

i'odide of sil'ver (אי׳-א-דאיד אוו סיל׳-ווער) יאד־זילבער [א כעמישע פערבינדונג פון יאד און זילבער].

i'odin *n.* (אי׳-א-דין) ז. *iodine*.

i'odine *n.* (אי׳-א-דין) יאד [א כעמישער עלעמענט וואס בעקומט זיך מייסטענס פון דעם אש פון ים־פלאנצען. ווערט געברויכט אין מעדיצין און אויך אין פאטאגראפיע].

i'odism *n.* (אי׳-א-דיזם) א קראנקהאפטער צושטאנד וואס קומט פון נוצען צופיעל יאד אדער יאד־זויערע זאלצען.

i'odize *v.* (אי׳-א-דאיז) — אין מעדיצין געברויכען יאד; צוגעבען יאד צו א כעמישען שטאף.

i'odoform *n. and v.* (אי׳-א-דא-פארם) יאדאפארם [א געלבער פולווער מיט זעהר א שטארקען גערוך, וואס בעקומט זיך פון יאד און אלקאלי איבערגעברענט אין אלקאהאל און עטהער. ווערט געברויכט אין כירורגיע אלס אן אנטיסעפטישער מיטעל]; געברויכען יאדאפארם.

i'odure *n.* (אי׳-א-דיור) א כעמישע פערבינדונג פון יאד מיט אן אנדער שטאף.

iod'uret *n.* (אי-אד׳-יו-רעט) ז. *iodure*.

iod'yrite *n.* (אי-אד׳-אי-ראיט) יאד־זילבער [אזא גלאנציגער מינעראל פון א העלגעלבען קאליר].

I. O. F. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Independent Order of Foresters* (אינ-די-פענ׳-דענט אהר׳-דער אוו פאר׳-עס-טערז) א געוויסער גרויסער ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער שטיצע אין אמעריקא.

i'olite *n.* (אי׳-א-לאיט) דער יאליט [א מינעראל פון וויאלעט־בלויען קאליר מיט א רויטליכער אדער שווארצער שאטירונג].

Io'nian *a. and n.* (אי-או׳-ני-ען) יאניש, וואס איז שייך צו די יאניער [אלטגריכען וואס האבען געוואהנט אין אטיקא און אומגעגענד, אויף די אינזלען פון דעם אייגעאישען ים און אין קליין־אזיען] אדער צו יאניא [דאס לאנד פון די יאניער]; א יאניער.

Ion'ic *a. and n.* (אי-אנ׳-איק) יאניש, וואס איז שייך צו יאניא אדער צו די יאניער; וואס איז שייך צו א יאנישען פערזען־פוס [אין פאעזיע]; א יאנישער פערזען־פוס [אין וועלכען עס בייטען זיך צוויי לאנגע זילבען מיט צוויי קורצע]; א יאנישער זייל [צייכענט זיך אוים דערמיט, וואס דער קאפ איז ביי די זייטען פערדרעהט ווי א ספיראל].

Ion'ic me'ter (אי-אנ׳-איק מיע׳-טער) דער יאנישער מעטער אדער פערזען־פוס. ז. *Ionic*.

Ion'ic or'der (אי-אנ׳-איק אהר׳-דער) אין ארכיטעקטור — דער יאנישער זייל [איינער פון די דריי אלט־גריכישע זיילען־פארמען, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט דערמיט, וואס דער קאפ פון דעם זייל האט געהאט ספיראלען־עהנליכע בעציערונגען].

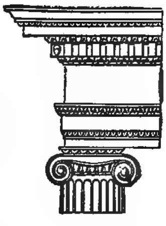

Ionic Order

I. O. O. F. אבקירצונג פון די ווערטער *Independent Order of Odd Fellows* (אינ-די-פענ׳-דענט אהר׳-דער אוו אד פעל׳-אוז) א ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער שטיצע אין אמעריקא.

iop'terous *a.* (אי-אפ׳-טע-ראס) וואס האט פליגלען פון א וויאלעט־קאליר [ווי געוויסע אינזעקטען].

io'ta *n.* (אי-או׳-טא) די יאטע [דער גריכישע בוכשטאב *i*]; זעהר א קליינע צאהל; א קלייניגקייט.

I O U (אי או יו) אן אבקירצונג פון די ווערטער *I owe you* [איך בין אייך שולדיג]. ווערט געברויכט אלס א מעמאראנדום צו בעשטעטיגען א חוב.

I'owan *a. and n.* (אי׳-א-הווען) פון אייאווא, וואס איז שייך צו אייאווא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן איינוואהנער פון אייאווא.

ip'ecac *n.* (איפ׳-אי-קעק) דער ברעך־ווארצעל [דער געטריקענטער ווארצעל פון אזעלכע בוימלעך וואס וואקסען אין אמעריקא. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל צום ברעכען און צום אבפיהרען].

ipecacuan'ha *n.* (איפ-אי-קעק-יו-ענ׳-א) ז. *ipecac*.

ip'se dix'it (איפ׳-סי דיק׳-סיט) אן אונבעגרינדעטע אדער ניט בעוויזענע בעהויפטונג, א דאגמא [די בוכשטעבליכע בעדייטונג פון דיעזע צוויי לאטיינישע ווערטער איז: ער אליין האט עס געזאגט].

ipsedix'itism *n.* (איפ-סי-דיק׳-סיט-איזם) דאגמאטיזם, דאס האלטען זיך אן בעהויפטונגען אדער מאכען בעהויפטונגען אהן בעווייזע אדער אהן בעגרינדונגען.

ipsis'sima ver'ba (איפ-סיס׳-אי-מא ווער׳-בא) דיעזעלבע ווערטער; ווארט אין ווארט; בוכשטעבליך, ווערטערליך.

ip'so fac'to (איפ׳-סאו פעק׳-טאו) פאקטיש, טהאטזעכליך.

ip'so ju're (איפ׳-סאו דזשו׳-רע) לויט געזעץ, נאך׳ן געזעץ.

ira'de *n.* (אי-רא׳-דע) אן איראדע, א געשריבענער בעפעהל פון טערקישען סולטאן.

Ira'nian *a. and n.* (אי-ריי׳-ני-ען) איראניש; פערזיש; וואס איז שייך צו איראן [א געגענד אין אזיע צווישען קורדיסטאן און הינדאסטאן]; וואס איז שייך צו פערזיען; וואס איז שייך צו דער גרופע ארישע שפראכען; אן איינוואהנער פון איראן; א מיטגליעד פון א ראסע וואס רעדט אויף איינער פון די ארישע שפראכען [פערזיש, זענד, פארס א. ז. וו.]. ז. *Arian*.

Iran'ic *a.* (אי-רענ׳-איק) איראניש; אריש. ז. *Iranian*.

irascibil'ity *n.* (אי-רעס-אי-ביל׳-אי-טי) אויפגערעגטקייט, רייצבארקייט, גענייגטקייט צו צארן.

iras'cible *a.* (אי-רעס׳-איבל) אויפגערעגט, רייצבאר, גענייגט צו צארן.

iras'cibleness *n.* (אי-רעס׳-איבל-נעס) ז. *irascibility*.

iras'cibly *adv.* (אי-רעס׳-אי-בלי) מיט גענייגטקייט צו צארן; ווערענדיג אויפגערעגט אדער גערייצט.

irate' *a.* (אי-רייט׳) צארנדיג, אויפגערעגט.

ire *n.* (איר) צארן, כעס.

ire'ful *a.* (איר׳-פול) צארנדיג.

ire'fully *adv.* (איר׳-פול-אי) אויף א צארנדיגען אופן; זייענדיג אין כעס.

ire'fulness *n.* (איר׳-פול-נעס) דאס זיין אין צארן; כעס, צארן.

Ire'land *n.* (איר׳-לענד) אירלאנד.

i'renarch *n.* (אי׳-רי-נארק) דער אירענארך, א פריעדענס־ריכטער אין דעם מזרח־טייל פון דער אלטער רוימישער אימפעריע.

Ire'ne *n.* (א-רי׳-ני) אין דער אלט־גריכישער מיטאלאגיע — אירענא, די געטין פון פריעדען; אין אסטראנאמיע — די 14טע קליינע פלאנעטע וואס בעוועגט זיך ארום דער זון.

iren'ic *a.* (אי-רענ׳-איק) פריעדליך.

iren'ical *a.* (אי-רענ׳-אי-קעל) ז. *irenic*.

iren'icon *n.* (אי-רענ׳-אי-קאן) א פלאן אדער פארשלאג איינצופיהרען שלום [בעזאנדערס אין דער קירך].

i'ridal *a.* (אי׳-רי-דעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צום רעגען־בויגען.

iridere'mia *n.* (איר-אי-דע-רי׳-מי-א) דאס פעהלען פון דער רעגען־בויגען־הויט אין אויג [דער קאלירטער קרייז ארום דעם שווארץ־אפעל].

irides'cence *n.* (איר-אי-דעס׳-ענס) דאס האבען די קאלירען ווי פון א רעגען־בויגען; דאס שימערירען פון קאלירען.

irides'cent *a.* (איר-אי-דעס׳-ענט) קאלירט ווי א רעגען־בויגען; וואס שימערירען ווי די פארבען פון רעגען־בויגען.

irid'ian *a.* (אי-ריד׳-אי-ען) וואס איז שייך צו דער רעגען־בויגען־הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז וואס געפינט זיך ארום שווארץ־אפעל].

irid'ium *n.* (אי-ריד׳-אי-אם) אירידיום [א מין הארטער ווייסליכער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

i'ris *n.* (אי׳-ריס) דער רעגען־בויגען; עטוואס וואס האט די עהנליכקייט צום רעגען־בויגען; די רעגען־בויגען־הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז ארום דעם שווארץ־אפעל]; די אירים אדער שווערט־ליליע [אזא פלאנצע מיט אן אראמאטישען גערוך. ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון צאהן־פולווער. ווערט אויך געברויכט אין מעדיצין אלס אן אבפיהר־מיטעל].

I'ris *n.* (אי׳-ריס) אין מיטאלאגיע — איריס [די געטין פון רעגען־בויגען, וועלכע דיענט אויך אויף שליחות ביי די געטער]; די אירים־פלאנצען.

i'risated *a.* (אי׳-רי-סיי-טעד) קאלירט ווי א רעגען־בויגען.

irisa'tion *n.* (אי-רי-סיי׳-שאן) דאס האבען רעגען־בויגען קאלירען.

i'rised *a.* (אי'-ריסט) וואס האט די פארבען ווי פון א רעגען־בויגען.

i'ris green (אי'-ריס גריין) אירים־גריין אדער ליליען־גריין [א זעהר העלער גרין].

I'rish *a. and n.* (אי'-ריש) אירלענדיש; די אירלענדישע שפראך; די אירלענדער.

I'rish-Amer'ican *n. and a.* (אי'-ריש-ע-מער'-אי-קען) אן אירלענדער וואס האט זיך בעזעצט אין אמעריקא; וואס איז שייך צו די אירלענדער, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין אמעריקא.

I'rishism *n.* (אי'-ריש-איזם) דאס אייגענטימליכע אירלענדישעס [ווי די ארט פון ריידען, זיך בענעהמען א. ד. ג.].

I'rishman *n.* (אי'-ריש-מען) אן אירלענדער.

I'rish moss (אי'-ריש מאהס) אזא ים־גראז, וואס ווערט בענוצט אלס שפייז.

I'rish pota'to (אי'-ריש פא-טיי'-טאו) געוועהנליכער קארטאפעל [בולבע].

I'rishry *n.* (אי'-ריש-רי) דאס אירלענדישע פאלק; א קאמפאניע אירלענדער; בערג און אינזעל־בעוואהנער.

I'rish stew (אי'-ריש סטיו) געדעמפטע שעפסען־פלייש מיט ציבעלעס און קארטאפעל.

I'rishwoman *n.* (אי'-ריש-וואומ-ען) אן אירלענדעריון.

iri'tis *n.* (אי-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער רעגענבויגען־הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז ארום שווארץ־אפעל].

irk *v.* (אוירק) ערגערען, קרענקען.

irk'some *a.* (אוירק'-סאם) ערגערליך, לעסטיג, ערמידענד, לאנגווייליג.

irk'somely *adv.* (אוירק'-סאם-לי) אויף אן ערגערליכען, לעסטיגען אדער ערמידענדען אופן.

irk'someness *n.* (אוירק'-סאם-נעס) ערגערליכקייט, פערדריסליכקייט; בעשווערליכקייט, לעסטיגקייט, לאנגווייליגקייט.

i'ron *n., a. and v.* (אי'-ערן) אייזען; אן אייזערנער; א ביגעל־אייזען אדער פלעט־אייזען; אן אייזערנער שנייד־געצייג, ווי א מעסער, א שווערד א. ד. ג.; געמאכט פון אייזען; ווי אייזען; בעשמידען מיט אייזען; שמידען אין קייטען; ביגלען, פלעטען.

i'ron age (אי'-ערן איידזש) די אייזען־פעריאדע [די פעריאדע אין דער קולטור־געשיכטע, ווען מענשען האבען אנגעפאנגען זיך צו בענוצען מיט אייזען צו מאכען דערפון זייערע געצייג].

i'ron-bound *a.* (אי'-ערן-באונד) בעשלאגען מיט אייזען; ארומגערינגעלט מיט פעלזען; פעסט אדער שטייף ווי אייזען.

i'ron-cased *a.* (אי'-ערן-קייסט) איינגעפאסט אין אייזען; בעדעקט מיט אייזען.

i'ron-clad *a.* (אי'-ערן-קלעד) בעדעקט מיט אייזען; שטייף ווי אייזען.

i'ronclad *n.* (אי'-ערן-קלעד) א קריעגס־שיף בעדעקט מיט אייזען.

i'roner *n.* (אי'-ער-ער) א ביגלער, א פרעסער.

i'ron-fis'ted *a.* (אי'-ערן-פיס'-טעד) וואס האט א פערמאכטע האנד, וואס איז גייציג, קארג.

i'ron-foun'der *n.* (אי'-ערן-פאונ'-דער) אן אייזען־גיסער.

i'ron-foun'dry *n.* (אי'-ערן-פאונ'-דרי) אן אייזען־גיסעריי.

i'ron-gray *a. and n.* (אי'-ערן-גריי) אייזען־גרוי [גרוי ווי אייזען]; אן אייזען־גרויער קאליר.

i'ron-han'ded *a.* (אי'-ערן-הענ'-דעד) מיט אן אייזערנער האנד; שטרענג.

i'ron-head'ed *a.* (אי'-ערן-העד'-עד) וואס האט אן אייזערנעם שפיץ אדער קאפ; הארטנעקיג, איינגעשפארט; ענטשלאסען, פעסט.

i'ron-hear'ted *a.* (אי'-ערן-האר'-טעד) הארט־הערציג.

i'ron horse (אי'-ערן הארס) א לאקאמאטיוו.

iron'ic *a.* (אי-ראנ'-איק) z. *ironical*.

iron'ical *a.* (אי-ראנ'-אי-קעל) איראניש, שפעטיש.

iron'ically *adv.* (אי-ראנ'-אי-קעל-אי) אויף אן איראנישען שטייגער; מיט איראניע.

iron'icalness *n.* (אי-ראנ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין איראניש.

i'roning *n.* (אי'-ער-נינג) דאס ביגלען אדער פלעטען.

i'roning-board *n.* (אי'-ער-נינג-באורד) א ביגעל־ברעט.

i'roning-cloth *n.* (אי'-ער-נינג-קלאטה) א ביגעל־טוך [א שטיק שטאף וואס ווערט אונטערגעלעגט ביים ביגלען].

i'roning-machine' *n.* (אי'-ער-נינג-מע-שין') א ביגעל־מאשינקע, א ביגעל־אייזען.

i'ron-liqu'or *n.* (אי'-ערן-ליק'-אר) אזא פליסיגקייט, וועלכע ענטהאלט אייזען, וואס ווערט געברויכט פון קליידער־פארבער.

i'ron-mas'ter *n.* (אי'-ערן-מעס'-טער) אן אייזען־פאבריקאנט.

i'ron-mold *n. and v.* (אי'-ערן-מאולד) דאס אראבנעהמען די פארב דורך אייזען־ראסט; אראבנעהמען די פארב דורך אייזען־ראסט.

i'ronmonger *n.* (אי'-ערן-מאנ-גער) אן אייזען־הענדלער, א הענדלער מיט אייזען־וואארען.

i'ronmongery *n.* (אי'-ערן-מאנ-גער-אי) אייזען־האנדעל.

i'ron-o'cher *n.* (אי'-ערן-או'-קער) אייזען־אקער [אזא מין קאלירטע קרייד].

i'ron ore (אי'-ערן אור) אייזען־ערץ [אייזען אין אונבעארבייטעטען צושטאנד, ווי מען געפינט עס אין דער ערד].

i'ron-red *n.* (אי'-ערן-רעד) אייזען־ראסט קאליר.

i'ron rule (אי'-ערן רוהל) דאס רעגירען מיט אן אייזערנער האנד.

i'ron-rust *n.* (אי'-ערן-ראסט) אייזען־ראסט.

i'rons *n.* (אי'-ערנז) קייטען, קאנדאלען.

i'ron-sand *n.* (אי'-ערן-סענד) אייזען־זאמד.

i'ron-saw *n.* (אי'-ערן-סאה) א זעג צום שניידען אנגעגליהט אייזען.

i'ron-sick *a.* (אי'-ערן-סיק) וואס האט פערראסטעטע אייזען־ווערק [ווענען א שיף].

i'ronside *n.* (אי'-ערן-סאיד) z. *ironsides*.

i'ron-s'ided *a.* (אי'-ערן-סאי'-דעד) אויפריהרעריש; וואס לאזט זיך ניט בעהערשען; אייזען־פעסט.

i'ronsides *n.* (אי'-ערן-סאידז) אן אייזערנער כח; א שטארקער ווי אייזען [געוועהנליך געברויכט אלס ביי־נאמען פון א קריעגער, ווי ווענען די סאלדאטען פון קראמוועל א. ד. ג.].

i'ronsmith *n.* (אי'-ערן-סמיטה) אן אייזען־שמיעד.

i'ron-stain *n.* (אי'-ערן-סטיין) אייזען־פארב [א פארב וואס ווערט געמאכט פון אייזען־ראסט].

i'ronstone *n.* (אי'-ערן-סטאון) אייזען־שטיין [אייזען־ערץ וואס ענטהאלט אין זיך פרעמדע שטאפען].

i'ronware *n.* (אי'-ערן-וועהר) אייזען־געשיר; אייזען־וואארען.

i'ronweed *n.* (אי'-ערן-וויעד) אזא גראז מיט פלאכע פורפור־רויטע קעפלעך, וואקסט אין די מזרח־געגענדען פון נארד־אמעריקא.

i'ronwood *n.* (אי'-ערן-וואוד) אייזען־האלץ [א הארט האלץ פון געוויסע ביימער]; דער אייזען־בוים [א בוים מיט זעהר הארטען האלץ].

Ironwood

i'ronwork *n.* (אי'-ערן-וואירק) אייזען־ווערק; אייזען־געצייג, אייזען־זאכען.

i'ron-wor'ker *n.* (אי'-ערן-וואיר'-קער) אן אייזען־ארבייטער.

i'ron-works *n.* (אי'-ערן-וואירקס) אייזען־ווערק; אן אייזען־פאבריק.

i'ronwort *n.* (אי'-ערן-וואירט) דאס גליער־קרויט [אזא גראז, וואס מען האט געהאלטען אלס א הייל־מיטעל צו א שניט פון א שווערד].

i'rony *a.* (אי'-ער-ני) וואס בעשטעהט פון אייזען; וואס איז עהנליך צו אייזען.

i'rony *n.* (אי'-רא-ני) איראניע; שפאט־טעריי.

i'ron-yel'low *n.* (אי'-ערן-יעל'-או) אייזען־ראסט־געלב [אלס פארב].

Iroquois' *n. and a.* (אי-רא-קוואי') אן איראקעז [איינער פון פערבאנד, וועלכען עס האבען אויסגעבילדעט פינף אינדיאנער שבטים אין שטאאט ניו יארק אין צפון־אמעריקא]; וואס בעלאנגט צו די איראקעזען.

irra'diance *n.* (אי-ריי'-די-ענס) שטראהלונג, בעלייכטונג; גלאנץ, פראכט.

irra'diancy *n.* (אי-ריי'-די-ען-סי) z. *irradiance*.

irra'diant *a.* (אי-ריי'-די-ענט) שטראהלענד.

irra'diate *v.* (אי-ריי'-די-אייט) שטראהלען, בעשיינען; דורכשטראהלען, דורכדרינגען מיט שיין; בעלייכטען; מאכען גלענצענד; דערהויבען, בעעהרען; בעצירען; אויפקלעהרען.

irradia'tion *n.* (אי-ריי-די-איי'-שאן) בעשטראהלונג; שיינונג, בעשיינונג, בעלייכטונג; אויפקלערונג; אין פיזיק — איראדיאציאן [די ערשיינונג ווען א בעלויכטענע זאך אויף א טונקעלען גרונט זעהט אויס גרעסער ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט און טונקעלע זאכען אויף א בעלויכטענעם גרונט זעהען אויס קלענער ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט].

irra'diative *a.* (אי-ריי'-די-איי-טיוו) שטראהלענד, שיינענד, בעלייכטענד.

irrad'icate *v.* (אי-רעד'-אי-קייט) איינווארצלען, בעפעסטיגען.

irra'tional *a.* and *n.* (אי-רעש'-אנ-על) אירראציאנאל, געגען דער פערנונפט, אונפערנינפטיג, אונלאגיש; אבסורד, זינלאז; אין מאטעמאטיק — וואס קען ניט גענוי אויסגעדריקט ווערען ניט אין גאנצע צאהלען, ניט אין ברוך-צאהלען; עטוואס וואס האט ניט קיין פערנונפט [ווי למשל, די נידריגע מינים חיות, משוגעים אדער אידיאטען]; אן אירראציאנאלע צאהל.

irra'tionalism *n.* (אי-רעש'-אנ-על-איזם) אונפערנינפטינקייט, דאס זיין געגען דער פערנונפט אדער אבסורד; אין פילאזאפיע — אירראציאנאליזם [אלס געגענזאץ פון ראציאנאליזם]. ז. *rationalism*.

irra'tionalist *n.* (אי-רעש'-אנ-על-איסט) אן אירראציאנאליסט, אן אנהענגער פון אירראציאנאליזם [אלס געגענזאץ צו ראציאנאליזם]. ז. *rationalism*.

irrational'ity *n.* (אי-רעש-א-נעל'-אי-טי) אירראציאנאליטעט, דאס ניט לעגען זיך אויפ'ן שכל, דאס זיין געגען דער פערנונפט; דאס זיין אבסורד; מאנגעל אין פערנונפט.

irra'tionally *adv.* (אי-רעש'-אנ-על-אי) אהן פערשטאנד, געגען דער פערנונפט, אבסורד, אהן א זינען.

irra'tionalness *n.* (אי-רעש'-אנ-על-נעס) ז. *irrationality*.

irre'alizable *a.* (אי-ריע'-ע-לאי-זעבל) וואס מען קען ניט בעגרייפען אדער בעשטימען; וואס מען קען ניט רעאליזירען; וואס מען קען ניט פערווירקליכען.

irrebut'table *a.* (איר-אי-באט'-עבל) וואס מען קען ניט צוריקשלאגען, ווידערלעגען אדער בעשטרייטען.

irrecip'rocal *a.* (איר-אי-סיפ'-רא-קעל) ניט געגענזייטיג, ניט געגענזייטיג ווירקענד.

irreclai'mable *a.* (איר-אי-קליי'-מעבל) אונפערבעסערליך; וואס מען קען ניט צוימען; וואס קען ניט געפאדערט ווערען צוריק; וואס קען ניט אויסגעלעזט אדער אויסגעקויפט ווערען.

irreclai'mableness *n.* (איר-אי-קליי'-מעבל-נעס) אונפערבעסערליכקייט, אונצוימבארקייט; דאס ניט קענען געפאדערט ווערען צוריק; אונאויסלעזבארקייט, אונאויסקויפבארקייט.

irreclai'mably *adv.* (איר-אי-קליי'-מע-בלי) אויף אן אונפערבעסערליכען אדער אונצוימבארען אופן; אזוי אז מען קען עס ניט אויסלייזען אדער אויסקויפען.

irrecogni'tion *n.* (אי-רעק-אג-ניש'-אן) דאס ניט דערקענען, דאס ניט בעמערקען.

irrec'ognizable *a.* (אי-רעק'-אג-נאי-זעבל) וואס איז ניט צו דערקענען.

irrec'oncilable *a.* and *n.* (אי-רעק'-אנ-סאי-לעבל) וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען; וואס וויל ניט שלום ווערען; אונפעראייגבאר; וואס קען ניט הארמאנירען אדער זיך צופאסען איינס צום צווייטען; איינער וואס ענטזאגט זיך שלום צו ווערען אדער איינגעהן אויף קאמפראמיסען [הויפטזעכליך אין פאליטיק].

irrec'oncilableness *n.* (אי-רעק'-אנ-סאי-לעבל-נעס) דאס ניט קענען שלום ווערען; אונפעראייגבארקייט; אונפאסליכקייט; דאס ניט קענען הארמאנירען.

irrec'oncilably *adv.* (אי-רעק'-אנ-סאי-לע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען שלום מאכען, צופאסען איינס צום צווייטען, מאכען הארמאניש אדער פעראייניגען.

irrec'oncile *v.* (אי-רעק'-אנ-סאיל) אונאייניג מאכען.

irrec'oncilement *n.* (אי-רעק'-אנ-סאיל-מענט) פיינדליכקייט, דאס ניט קענען שלום ווערען, אונפעראייגבארקייט, דאס ניט שטימען, אונהארמאנישקייט.

irreconcilia'tion *n.* (אי-רעק-אנ-סיל-אי-איי'-שאן) ז. *irreconcilement*.

irrecor'dable *a.* (איר-אי-קאר'-דעבל) וואס מען קען ניט אדער וואס עס פאסט ניט צו פראטאקאלירען [פערצייכנען, פערשרייבען] אדער צו געדענקען.

irrecov'erable *a.* (איר-אי-קאוו'-ער-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען צוריק; וואס מען קען ניט העלפען אדער פערריכטען.

irrecov'erableness *n.* (איר-אי-קאוו'-ער-עבל-נעס) די אונמעגליכקייט צוריקגעקראגען צו ווערען; דאס ניט קענען געהאלפען אדער פערריכט ווערען.

irrecov'erably *adv.* (איר-אי-קאוו'-ער-ע-בלי) ניט צו העלפען, ניט צו פערריכטען; אזוי אז מען קען ניט צוריקקריגען.

irrecu'sable *a.* (איר-אי-קיו'-זעבל) וואס מען קען ניט אבשאפען. וואס מען קען ניט פערווארפען.

irredeemabil'ity *n.* (איר-אי-דיע-מע-ביל'-אי-טי) ז. *irredeemableness*.

irredee'mable *a.* (איר-אי-דיע'-מעבל) אונאויסלייזבאר, אונאויסקויפבאר; אונפערבעסערליך.

irredee'mableness *n.* (איר-אי-דיע'-מעבל-נעס) אונאויסלייזבארקייט, אונאויסקויפבארקייט; אונפערבעסערליכקייט.

irredee'mably *adv.* (איר-אי-דיע'-מע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען אויסלייזען אדער אויסקויפען; אויף אן אונפערבעסערליכען אופן.

irreducibil'ity *n.* (איר-אי-דיו-סי-ביל'-אי-טי) אונפערמינדערליכקייט; די אונמעגליכקייט געבראכט צו ווערען צו אן אנדער צושטאנד.

irredu'cible *a.* (איר-אי-דיו'-סיבל) וואס קען ניט געבראכט ווערען צו אן אנדער צושטאנד; וואס קען ניט פערמינדערט ווערען.

irredu'cibleness *n.* (איר-אי-דיו'-סיבל-נעס) ז. *irreducibility*.

irredu'cibly *adv.* (איר-אי-דיו'-סי-בלי) אזוי אז עס זאל ניט קענען געבראכט ווערען צו אן אנדער צושטאנד; אויף אן אונפערמינדערליכען אופן.

irreflec'tive *a.* (איר-אי-פלעק'-טיוו) אונבעדראכט, אונאיבערלעגט, ניט דענקענד.

irreflex'ive *a.* (איר-אי-פלעק'-סיוו) ניט רעפלעקטירענד, ניט צוריקשטראהלענד. ז. *reflexive*.

irrefor'mable *a.* (איר-אי-פאר'-מעבל) וואס קען ניט רעפארמירט ווערען, וואס קען ניט געענדערט אדער אויסגעבעסערט ווערען.

irrefragabil'ity *n.* (אי-רעפ-רע-גע-ביל'-אי-טי) אונבעשטרייטבארקייט; דאס ניט קענען אבגעפרעגט ווערען.

irref'ragable *a.* (אי-רעפ'-רע-געבל) אונבעשטרייטבאר; וואס מען קען ניט ווידערלעגען, וואס מען קען ניט אבפרעגען.

irref'ragableness *n.* (אי-רעפ'-רע-געבל-נעס) ז. *irrefragability*.

irref'ragably *adv.* (אי-רעפ'-רע-גע-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן; אויף אן אופן וואס מען קען ניט אבפרעגען.

irrefran'gible *a.* (איר-אי-פרענ'-דזשיבל) פעסט, אונצוברעכבאר, וואס מען קען ניט ברעכען אדער איבערטרעטען.

irrefran'gibly *adv.* (איר-אי-פרענ'-דזשי-בלי) אויף א פעסטען, אונצוברעכבארען אופן.

irrefutabil'ity *n.* (איר-אי-פיו-טע-ביל'-אי-טי) אונבעשרייטבארקייט.

irrefu'table *a.* (איר-אי-פיו'-טעבל) אונבעשטרייטבאר.

irrefu'tably *adv.* (איר-אי-פיו'-טע-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

irreg'ular *a.* and *n.* (אי-רעג'-יו-לאר) אונרעגעלמעסיג; ניט ארדנונגסמעסיג; אונמעטאדיש; אונארדענטליך, ניט פאסיג, ניט אנשטענדיג, זימענלאז, געזעצלאז; ניט סימעטריש; וואס האט ניט קיין בעשטימטע פארם [ווענען ביינער פון מענשליכען קערפער]; איינער וואס ווייכט אב פון די רעגעלען; איינער וואס איז ניט אין דער רעגולערער דיענסט [ווי א סאלדאט, למשל].

irregular'ity *n.* (אי-רעג-יו-לער'-אי-טי) אונרעגעלמעסינקייט; אונמעטאדישקייט, דאס זיין אונסימעטריש.

irreg'ularly *adv.* (אי-רעג'-יו-לער-לי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן; אהן א מעטאדע; אהן סימעטריע; געגען די כללים.

irreg'ulate *v.* (אי-רעג'-יו-לייט) בריינג= אין אונארדנונג; מאכען אונרעגעלמעסיג.

irreg'ulous *a.* (אי-רעג'-יו-לאס) נעזעצלאז; זימענלאז; צולאזען.

irrela'tion *n.* (איר-אי-ליי'-שאן) דאס ניט האבען קיין בעציהונג, קיין שייכות אדער קיין פערבינדונג.

irrel'ative *a.* and *n.* (אי-רעל'-ע-טיוו) וואס האט ניט קיין שייכות, קיין בעציהונג אדער פערבינדונג; אין מוזיק — וואס האט ניט קיין געמיינזאמע טענער; עטוואס וואס האט ניט קיין שייכות.

irrel'atively *adv.* (אי-רעל'-ע-טיוו-לי) אהן א שייכות, אהן פערבינדונגען.

irrel'evance *n.* (אי-רעל'-אי-וענס) ז. *irrelevancy*.

irrel'evancy *n.* (אי-רעל'-אי-ווענ-סי) אונאנווענדבארקייט, דאס ניט האבען קיין שייכות צום ענין.

irrel'evant *a.* (אי-רעל'-אי-ווענט) אונאנווענדבאר, וואס האט קיין שייכות ניט צום ענין.

irrel'evantly *adv.* (אי-רעל'-אי-ווענט-לי) אהן שייכות צום ענין; אזוי אז מען קען עס ניט אנווענדען.

irreliabil'ity *n.* (איר-אי-לאי-ע-ביל'-אי-טי) אונצופערלעסינקייט, דאס ניט קענען זיך פערלאזען.

irrelie'vable *a.* (איר-רע-לי'-וועבל) אונפערבעסערליך; וואס קען ניט פערלייכטערט ווערען, וואס קען ניט געהאלפען ווערען, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

irrelig'ion *n.* (איר-אי-לידזש'-אן) אונגלויבינקייט, רעליגיאנסלאזינקייט, גאטלאזינקייט.

irrelig'ionist *n.* (איר-אי-לידזש'-אנ-

איסט) א נעגנער פון רעליגיאן; אן אונגלויבינגער.

irrelig'ious *a.* (איר-אי-לידזש'-אס) ניט רעליגיעז, אונגלויביג, גאטלאז; זינדיג.

irrelig'iously *adv.* (איר-אי-לידזש'-אס-לי) אויף אן אונגלויבינגען אדער אונרעליגיעזען אופן; אויף א זינדיגען אופן.

irrelig'iousness *n.* (איר-אי-לידזש'-אס-נעס) אונגלויבינקייט, גאטלאזינקייט.

irrem'eable *a.* (אי-רעמ'-אי-עבל) פון וועלכען מען קען זיך ניט צוריקקעהרען; וואס ערלויבט ניט קיין צוריקקעהר; וואס קעהרט זיך ניט אום.

irreme'diable *a.* (איר-אי-מי'-די-עבל) וואס מען קען ניט פעררריכטען, וואס מען קען ניט העלפען, וואס קען ניט גוט געמאכט ווערען, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען אדער געהיילט ווערען.

irreme'diableness *n.* (איר-אי-מי'-די-עבל-נעס) אונפערבעסערליכקייט; אונהיילבארקייט; דאס ניט קענען פעררריכט אדער געהאלפען ווערען; דאס ניט קענען גוט געמאכט ווערען.

irreme'diably *adv.* (איר-אי-מי'-די-ע-בלי) אזוי אז עס קען ניט געהאלפען ווערען, פעררריכט ווערען, גוט געמאכט ווערען, געהיילט ווערען אדער פערבעסערט ווערען.

irremis'sible *a.* (איר-אי-מיס'-איבל) אונפערצייהליך, אונפערגעבליך.

irremis'sibleness *n.* (איר-אי-מיס'-איבל-נעס) אונפערצייהליכקייט, אונפערגעבליכקייט.

irremis'sibly *adv.* (איר-אי-מיס'-אי-בלי) אויף אן אונפערצייהליכען אופן; אזוי אז עס קען ניט פערגעבען ווערען.

irremis'sion *n.* (איר-אי-מיש'-אן) דאס ניט וועלען פערצייהען אדער פערגעבען.

irremis'sive *a.* (איר-אי-מיס'-איוו) אונפערצייהליך, וואס קען ניט פערגעבען ווערען; וואס וויל ניט פערצייהען.

irremit'table *a.* (איר-אי-מיט'-עבל) ז. *irremissible*

irremovabil'ity *n.* (איר-אי-מו-ווע-ביל'-אי-טי) בעשטענדיגקייט, דאס ניט קען ניט געענדערט און פערביטען ווערען מיט אן אנדערען אדער מיט עפעס אנדערס; דאס ניט קענען ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

irremo'vable *a.* (איר-אי-מו'-וועבל) אונבעוועגליך, בעשטענדיג, וואס קען ניט געענדערט און פערביטען ווערען אויף אן אנדערען; וואס קען ניט ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

irremo'vableness *n.* (איר-אי-מו'-וועבל-נעס) ז. *irremovability*

irremo'vably *adv.* (איר-אי-מו'-ווע-בלי) אזוי אז מען קען ניט בעזייטיגען אדער ארונטערזעצען.

irremu'nerable *a.* (איר-אי-מיו'-נע-רעבל) וואס ווערט ניט בעלוינט; וואס קען ניט בעצאהלט ווערען.

irreparabil'ity *n.* (אי-רעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען גוט געמאכט ווערען, פעררריכט ווערען אדער צוריקגעשטעלט ווערען.

irrep'arable *a.* (אי-רעפ'-ע-רעבל) וואס קען ניט גוט געמאכט ווערען, פעררריכט ווערען אדער צוריקגעשטעלט ווערען.

irrep'arableness *n.* (אי-רעפ'-ע-רעבל-נעס) ז. *irreparability*

irrep'arably *adv.* (אי-רעפ'-ע-רע-בלי) אזוי אז עס קען ניט פעררריכט ווערען אדער גוט געמאכט ווערען.

irrepealabil'ity *n.* (איר-אי-פיע-לע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען צוריקגערופען ווערען אדער אבגעשאפט ווערען.

irrepea'lable *a.* (איר-אי-פיע'-לעבל) וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אבשאפען.

irrepea'lably *adv.* (איר-אי-פיע'-לע-בלי) אזוי אז עס זאל ניט קענען צוריקגערופען ווערען אדער אבגעשאפט ווערען.

irrepea'lableness *n.* (איר-אי-פיע'-לעבל-נעס) ז. *irrepealability*

irrepen'tance *n.* (איר-אי-פענ'-טענס) דאס ניט האבען קיין חרטה, דאס ניט טהאן קיין תשובה.

irrepla'ceable *a.* (איר-אי-פליי'-סעבל) וואס קען ניט ערזעצט ווערען, וואס אן אנדער זאך קען ניט פערנעהמען זיין פלאץ.

irreplev'iable *a.* (איר-אי-פלעוו'-אי-עבל) אונאויסלעזליך: וואס קען ניט בעפרייט ווערען פון א פערבאט.

irreplev'isable *a.* (איר-אי-פלעוו'-אי-זעבל) ז. *irrepleviable*

irreprehen'sible *a.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סיבל) אונטאדעלהאפט [וואס איז ניט צו טאדלען].

irreprehen'sibleness *n.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סיבל-נעס) אונטאדעלהאפטיגקייט, דאס ניט קענען געטאדעלט ווערען.

irreprehen'sibly *adv.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סי-בלי) אהן טאדעל; אויף אן אונטאדעלהאפטען שטייגער; אזוי אז עס זאל ניט זיין פאר וואס צו טאדלען.

irrepresen'table *a.* (אי-רעפ-רי-זענ'-טעבל) וואס קען ניט פארגעשטעלט ווערען.

irrepress'ible *a.* (איר-אי-פרעס'-איבל) אונאונטערדריקבאר, וואס מען קען ניט אונטערדריקען.

irrepress'ibly *adv.* (איר-אי-פרעס'-אי-בלי) אויף אן אונאונטערדריקבארען אופן; ניט צום אונטערדריקען.

irrepress'ive *a.* (איר-אי-פרעס'-איוו) וואס איז ניט צום אונטערדריקען.

irreproa'chable *a.* (איר-אי-פראו'-טשעבל) טאדעללאז, אונטאדעלהאפט, וואס מען קען ניט טאדלען אדער קריטיקירען.

irreproa'chableness *n.* (איר-אי-פראו'-טשעבל-נעס) טאדעללאזינקייט.

irreproa'chably *adv.* (איר-אי-פראו'-טשע-בלי) אויף א טאדעללאזען אופן: ניט צום קריטיקירען.

irreprodu'cible *a.* (אי-רי-פרא-דיו'-סיבל) וואס קען ניט רעפראדוצירט ווערען; וואס קען ניט נאך אמאל ערצייגט אדער ארויסגעבראכט ווערען.

irreproduc'tive *a.* (אי-רי-פרא-דאק'-טיוו) ז. *irreproducible*

irrepro'vable *a.* (איר-אי-פרו'-וועבל) וואס מען קען קיין פארווירפע ניט מאכען; וואס מען קען ניט טאדלען.

irrepro'vableness *n.* (איר-אי-פרו'-וועבל-נעס) דאס ניט קענען מאכען קיין פארווירפע; טאדעללאזינקייט.

irrepro'vably *adv.* (איר-אי-פרו'-ווע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט מאכען קיין פארווירפע אדער טאדלען.

irresil'ient *a.* (איר-אי-סיל'-אי-ענט) וואס שפרינגט ניט אב צוריק.

irresis'tance *n.* (איר-אי-זיס'-טענס) דאס ניט ארויסווייזען קיין ווידערשטאנד; בלינדע געהארכזאמקייט.

irresistibil'ity *n.* (איר-אי-זיס-טי-ביל'-אי-טי) אונווידערשטעהליכקייט, אונמעגליכקייט צו געבען א ווידערשטאנד אדער זיך שטעלען אנטקעגען.

irresis'tible *a.* (איר-אי-זיס'-טיבל) אונווידערשטעהליך, וואס מען קען ניט ווידערשטעהן, וואס מען קען זיך ניט שטעלען אנטקעגען.

irresis'tibleness *n.* (איר-אי-זיס'-טיבל-נעס) ז. *irresistibility*

irresis'tibly *adv.* (איר-אי-זיס'-טי-בלי) אויף אן אונווידערשטעהליכען אופן; אזוי דאס מען קען ניט ווידערשטעהן.

irres'oluble *a.* (אי-רעז'-א-ליובל) אונאויפלעזבאר, וואס מען קען ניט אויפלעזען, צולאזען אדער צושמעלצען.

irres'olubleness *n.* (אי-רעז'-א-ליובל-נעס) אונאויפלעזבארקייט, די אונמעגליכקייט אויפצולעזען, צולאזען אדער צושמעלצען.

irres'olute *a.* (אי-רעז'-א-ליוט) אונענטשלאסען.

irres'olutely *adv.* (אי-רעז'-א-ליוט-לי) אויף אן אונענטשלאסענעם אופן.

irres'oluteness *n.* (אי-רעז'-א-ליוט-נעס) אונענטשלאסענהייט.

irresolu'tion *n.* (אי-רעז-א-ליו'-שאן) ז. *irresoluteness*

irresolvabil'ity *n.* (איר-אי-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) אונאויפלעזבארקייט, די אונמעגליכקייט אויפגעלעזט צו ווערען.

irresol'vable *a.* (איר-אי-זאל'-וועבל) אונאויפלעזבאר, וואס קען ניט אויפגעלעזט ווערען.

irresol'vableness *n.* (איר-אי-זאל'-וועבל-נעס) ז. *irresolvability*

irresolved' *a.* (איר-אי-זאלווד') אונענטשלאסען.

irresol'vedly *adv.* (איר-אי-זאל'-וועד-לי) מיט אונענטשלאסענהייט.

irrespec'tive *a.* (איר-אי-ספעק'-טיוו) אהן ריקזיכט; ניט אכטענדיג; ניט נעהמענדיג אין בעטראכט.

irrespec'tively *adv.* (איר-אי-ספעק'-טיוו-לי) ניט נעהמענדיג אין בעטראכט; ניט אכטענדיג; ניט נעהמענדיג קיין ריקזיכט.

irrespir'able *a.* (איר-אי-ספאיר'-עבל) וואס מען קען ניט איינאטהעמען; וואס טויג ניט איינצואטהעמען.

irrespon'dence *n.* (איר-אי-ספאנ'-דענס) דאס זיין ניט ענטשפרעכענד.

irresponsibil'ity *n.* (איר-אי-ספאנ-סי-ביל'-אי-טי) אונפעראנטווארטליכקייט.

irrespon'sible *a.* (איר-אי-ספאנ'-סיבל) אונפעראנטווארטליך.

irrespon'sibly *adv.* (איר-אי-ספאנ'-סי-בלי) ניט זייענדיג פעראנטווארטליך.

irrespon'sive *a.* (איר-אי-ספאנ'-סיוו) ניט געבענדיג קיין ענטפער; ניט ענטשפרעכענד.

irrespon'siveness *n.* (איר-אי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס ניט קענען אדער ניט וועלען געבען אן ענטפער; דאס זיין ניט ענטשפרעכענד.

irrestrai'nable *a.* (איר-אי-סטריי'-נעבל) וואס מען קען ניט איינשרענקען אדער צוריקהאלטען; וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

irrestric'tive *a.* (איר-אי-סטריק'-טיוו) וואס איז ניט איינצושרענקען אדער צו בעשרענקען.

irresul'tive *a.* (איר-אי-זאל'-טיוו) רעזולטאטלאז; צוועקלאז.

irresus'citable *a.* (איר-אי-סאס'-אי-טעבל) וואס קען ניט אויפגעלעבט ווערען.

irresus'citably *adv.* (איר-אי-סאס'-אי-טע-בלי) אזוי אז עס קען ניט אויפגעלעבט ווערען.

irreten'tion *n.* (איר-אי-טענ'-שאן) דאס ניט קענען האלטען, שוואכקייט.

irreten'tive *a.* (איר-אי-טענ'-טיוו) ניט האלטענד, ניט איינהאלטענד, שוואך [ווי דער זכרון, למשל].

irret'icent *a.* (אי-רעט'-אי-סענט) ניט פערשווייגענד.

irretra'ceable *a.* (איר-אי-טריי'-סעבל) וואס מען קען ניט ווידערהאלען, צוריקגעהן, אבפרישען אין זכרון, צוריקפיהרען צום אורקוואל אדער איבערצייכנען.

irretrac'tile *a.* (איר-אי-טרעק'-טיל) וואס מען קען ניט אריינציהען אדער צוריקציהען.

irretrievabil'ity *n.* (איר-אי-טריע-ווע-ביל'-אי-טי) אונערזעצליכקייט; די אונמעגליכקייט צוריק גוט געמאכט צו ווערען; דאס ניט קענען מעהר צוריקגעקעהרט ווערען.

irretrie'vable *a.* (איר-אי-טריע'-וועבל) אונערזעצליך, וואס קען ניט צוריק גוט געמאכט ווערען, וואס קען מעהר ניט צוריקגעקעהרט ווערען.

irretrie'vableness *n.* (אי-רי-טריע'-וועבל-נעס) ז. *irretrievability*

irretrie'vably *adv.* (איר-אי-טריע'-ווע-בלי) אונערזעצליך; ניט קענענדיג צוריק גוט געמאכט ווערען; ניט קענענדיג מעהר צוריק אומגעקעהרט ווערען.

irretur'nable *a.* (איר-אי-טויר'-נעבל) וואס מען קען ניט צוריקקעהרען אדער צוריקברייינגען.

irrevea'lable *a.* (איר-אי-וויע'-לעבל) וואס קען ניט ענטדעקט ווערען, וואס קען ניט געמאכט ווערען אפענבאר.

irrevea'lably *adv.* (איר-אי-וויע'-לע-בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט צו ענטדעקען.

irrev'erence *n.* (אי-רעוו'-ע-רענס) דאס ניט עהרען אדער אכטען; גרינגשעצונג; דאס ניט אכטען גאט און הייליגקייטען.

irrev'erent *a.* (אי-רעוו'-ע-רענט) ניט אכטענד, ניט עהרענד; גרינגשעצענד.

irrev'erently *adv.* (אי-רעוו'-ער-ענט-לי) ניט עהרענדיג; גרינגשעצענדיג.

irreversibil'ity *n.* (איר-אי-וואיר-סי-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט צו ענדערען אדער צוריקצורופען.

irrever'sible *a.* (איר-אי-וואיר'-סיבל) וואס מען קען ניט מעהר ענדערען; וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אנולירען.

irrever'sibleness *n.* (איר-אי-וואיר'-סיבל-נעס) ז. *irreversibility*

irrever'sibly *adv.* (איר-אי-וואיר'-סי-בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט צו ענדערען אדער צוריקצורופען.

irrever'tible *a.* (איר-אי-וואיר'-טיבל) ניט צו ענדערען; ניט צוריקצוציהען, ניט צוריקצואווענדען, ניט צוריקצוקעהרען.

irrevocabil'ity *n.* (אי-רעוו-א-קע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען צוריקגערופען ווערען; אונפערמיידליכקייט.

irrev'ocable *a.* (אי-רעוו'-א-קעבל) אונווידעררופליך, וואס מען קען ניט צוריקרופען; אונפערמיידליך.

irrev'ocableness *n.* (אי-רעוו'-א-קעבל-נעס) ז. *irrevocability*

irrev'ocably *adv.* (אי-רעוו'-א-קע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען; אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

irrhetor'ical *a.* (איר-אי-טאר'-אי-קעל) ניט רהעטאריש, ניט רעדנעריש.

ir'rigable *a.* (איר'-אי-געבל) וואס מען קען בעוואסערען.

ir'rigate *v.* (איר'-אי-גייט) בעוואסערען; בעפייכטען.

irriga'tion *n.* (איר-אי-גיי'-שאן) בעוואסערונג; בעפייכטונג.

ir'rigator *n.* (איר'-אי-גיי-טאר) איינער אדער עפעס וואס בעוואסערט; אן אפאראט צום אויסשפריצען.

irrig'uous *a.* (אי-ריג'-יו-אס) בעוואסערט; בעפייכטעט.

irri'sion *n.* (אי-ריזש'-אן) פערשפאטונג, אבלאכונג.

irri'sory *a.* (אי-ראי'-סא-רי) אבשפאטענד, אבלאכענד.

irritabil'ity *n.* (איר-אי-טע-ביל'-אי-טי) רייצבארקייט; אויפרעגבארקייט.

ir'ritable *a.* (איר'-אי-טעבל) רייצבאר, אויפרעגבאר.

ir'ritableness *n.* (איר'-אי-טעבל-נעס) ז. *irritability*

ir'ritably *adv.* (איר'-אי-טע-בלי) אויף א רייצארבען אדער אויפרעגבארען אופן.

ir'ritancy *n.* (איר'-אי-טענ-סי) דאס רייצען; דאס אויפרעגען; אויפרעגונג.

ir'ritant *a. and n.* (איר'-אי-טענט) וואס רייצט; אויפרעגענד; וואס פעראורזאכט שמערצען, היץ אדער ענטצינדונג; א רייץ=מיטעל; א מיטעל וואס רופט ארויס שמערצען אדער ענטצינדונג.

ir'ritate *v.* (איר'-אי-טייט) רייצען; אויפרעגען; ארייינברייינגען אין צארן.

ir'ritating *a.* (איר'-אי-טיי-טינג) וואס רייצט; אויפרעגענד; ארייינברייינגענדיג אין צארן.

ir'ritatingly *adv.* (איר'-אי-טיי-טינג-לי) רייצענדיג; אויפרעגענדיג.

irrita'tion *n.* (איר-אי-טיי'-שאן) רייצונג; אויפרעגונג; אויפרייצונג; אויפגעבראכטקייט; דאס ארייינברייינגען אין צארן.

ir'ritative *a.* (איר'-אי-טיי-טיוו) אויפרייצענד; אויפרעגענד.

ir'ritatory *a.* (איר'-אי-טיי-טא-רי) וואס רייצט אויף; וואס רעגט אויף.

irrora'tion *n.* (איר-א-ריי'-שאן) דאס בענעצען מיט טוי; דאס זיין בענעצט מיט טוי; דאס זיין געשפרענקעלט, געפלעקט [ווי די פליגעל פון א שמעטערלינג].

irrota'tional *a.* (איר-א-טיי'-שאנ-על) אונדרעהבאר, וואס דרעהט זיך ניט.

irrupt' *v.* (אי-ראפט') דורכברעכען; ארייינברעכען, ארייינדרינגען מיט געוואלט.

irrup'tion *n.* (אי-ראפ'-שאן) אן ארייינברוך, דאס ארייינברעכען זיך, דאס ארייינדרינגען מיט געוואלט.

irrup'tive *a.* (אי-ראפ'-טיוו) זיך ארייינברעכענד, ארייינדרינגענד מיט געוואלט.

Ir'vingite *n.* (איר'-ווינג-איט) אן אירווינגיאנער [א מיטגליעד פון א געוויסער קריסטליכער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז געגרינדעט געווארען פון דעם שאטלענדישען גייסטליכען עדווארד אירווינג אין 18טען יאהרהונדערט].

is (איז) איז [דריטע פערזאן איינצאהל פון *be*].

is'abel *n.* (איז'-ע-בעל) איזאבעל=פארב [א געלב=גרויע אדער ברוין=גרויע פארב].

isabel'la *n.* (איז-ע-בעל'-א) ז. *isabel*

is'abelle *n.* (איז'-ע-בעל) ז. *isabel*

isabel'line *a.* (איז-ע-בעל'-אין) ענליך צו איזאבעל=פארב; פון איזאבעל=קאליר [געלב=גרוי אדער ברוין=גרוי].

isagog'ic *a.* (אי-סע-גאדזש'-איק) איינלייטענד; וואס איז שייך צו אן איינלייטונג [בעזאנדערס וועגען דער איינלייטונג צו דער איבערזעצונג פון דער ביבעל].

isagog'ical *a.* (אי-סע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *isagogic*

i'sagon *n.* (אי'-סע-גאן) א גלייכעקיגע אדער גלייכזייטיגע געאמעטרישע פיגור.

Isaian'ic *a.* (אי-זיי-יענ'-איק) וואס איז שייך צו ישעיה הנביא.

isan'drous *a.* (אי-סענ'-דראס) אין באטאניק — וואס די בלומען=שטענגלעך זיינען אלע גלייך און אין דערזעלבינער צאהל ווי די בלומען=בלעטלעך.

isan'therous *a.* (אי-סענ'-טהער-אס) אין באטאניק — וואס די שטויב=בייטלען זיינען אלע גלייך.

isan'thous *a.* (אי-סענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס האט רעגולערע בלומען.

i'satis *n.* (אי'-סע-טיס) דער ווייסער פוקס; דער פאלאר=פוקס.

Iscariot'ical *a.* (איס-קער-אי-אט'-אי-קעל) אין דער קריסטליכער רעליגיאן — וואס איז שייך צו יודא איסקאריאט, איינער פון די 12 אפאסטאלען פון קריסטוס, וועלכער האט איהם פערראטען; פעררעטעריש.

ischiad'ic *a.* (איס-קי-עד'-איק) ז. *ischiatic*

is'chial *a.* (איס'-קי-על) ז. *ischiatic*

ischial'gia *n.* (איס-קי-על'-דזשי-א) שמערץ אין די היפטען.

ischiat'ic *a.* (איס-קי-עט'-איק) וואס געהערט צו די היפטען.

is'chium *n.* (איס'-קי-אם) דער היפטען=ביין; דער דריטער געלענק אין דעם זיבען=געלענקיגען פוס פון א ראק [קרעבס].

ischuret'ic *n. and a.* (איס-קיו-רעט'-איק) א מיטעל צום אבטרייבען אורין [השתנה]; וואס האט די איינענשאפט אבצוטרייבען אורין.

ischu'ria *n.* (איס-קיו'-רי-א) א פערהאלטונג פון אורין [השתנה].

is'chury *n.* (איס'-קיו-רי) ז. *ischuria*

Ish'maelite *n.* (איש'-מע-על-איט) א ישמעאלי, איינער וואס שטאמט פון ישמעאל'ען [אברהם'ס זוהן פון הגר'ען]; א קריעגערישער מענש, א מענש וואס איז אין פיינדליכע בעציהונגען צו דער געזעלשאפט.

Ish'maelitish *a.* (איש'-מע-על-אי-טיש) ווי א ישמעאלי. ז *Ishmaelite*

I'siac *a.* (אי'-סי-עק) וואס איז שייך צו איזיס [די הויפט=געטין אין פארצייטיגען עגיפטען (מצרים)]

i'singlass *n.* (אי'-זינ-גלעס) פיש=קליי [א געוויסער זארט קליי וואס ווערט געמאכט פון דעם פענכער פון פיש]; מאריענגלאז אדער גלימער [אזא מינעראל].

i'singlass-stone *n.* (אי'-זינ-גלעס-סטאון) מאריענגלאז אדער גלימער [אזא מינעראל].

I'sis *n.* (אי'-סיס) איזיס [די הויפט=געטין אין דעם פארצייטיגען עגיפטען (מצרים)].

Is'lam *n.* (איס'-לאם) איסלאם, מאכמעדאניזם; די מאכמעדאנישע וועלט.

Islam'ic *a.* (איס-לעמ'-איק) מאכמעדאניש.

Is'lamism *n.* (איס'-לעמ-איזם) מאכמעדאניזם.

Is'lamist *n.* (איס'-לעמ-איסט) א מאכמעדאנער.

Is'lamite *n.* (איס'-לעמ-איט) א מאכמעדאנער.

Islamit'ic *a.* (איס-לע-מיט'-איק) מאכמעדאניש.

Is'lamize *v.* (איס'-לעמ-איז) בעקעהרען צום איסלאם אדער צום מאכמעדאנישען גלויבען; מאכען מאכמעדאניש.

is'land *n. and v.* (אי'-לענד) אן אינזעל; מאכען עס זאל אויסזעהן ווי אן אינזעל.

is'lander *n.* (אי'-לענ-דער) אן אינזעל־איינוואהנער.

is'land of safe'ty (אי'-לענד אוו סייפ'-טי) א פלאטפארמע אין מיטען פון א רוישיגער גאס, וואו די פארבייגעהער שטעלען זיך אב, אום אויסצומיידען די וואגענס, טראמוואיען א. ז. וו.

is'land plat'form (אי'-לענד פלעט'-פארם) א פלאטפארמע צווישען צוויי רייהען שינען [רעלסען].

isle *n. and v.* (איל) ז. *island*.

isle of safe'ty (איל אוו סייפ'-טי) ז. *island of safety*.

isle of saints (איל אוו סיינטס) דער אינזעל פון די הייליגע [אירלאנד].

is'let *n.* (אי'-לעט) א קליינער אינזעל.

ism *n.* (איזם) אן "איזם", אן "איזמוס" [א דאקטרין, א לעהרע, א ריכטונג, א געזעלשאפטליכע בעוועגונג, ווי למשל, נאציאנאליזם, סאציאליזם, אנארכיזם, ספיריטואליזם, ראדיקאליזם, קאנסערוואטיזם א. ד. ג.].

Ismael'ian *n.* (איס-מע-על'-אי-ען) ז. *Ismailian*.

Ismail'ian *n.* (איס-מע-איל'-אי-ען) אן איזמאעליט, איינער פון א געוויסער סעקטע פון די מאכמעדאנישע שיאיטען, וועלכע האלטען, אז זיי שטאמען אב פון ישמעאל'ען, הגר'ס זוהן.

ismat'ic *a.* (איז-מעט'-איק) וואס איז שייך צו "איזמען" אדער "איזמוסען". ז. *ism*.

isoabnor'mal *n.* (אי-סאו-עב-נאר'-מעל) א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע וואס פעראייניגט די פלעצער וואס האבען דיעזעלבע אבווייכונג פון דער נארמאלער טעמפעראטור.

i'sobar *n.* (אי'-סא-באר) אן איזאבארע, א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע, וואס פעראייניגט אלע פונקטען אויף דער ערד, וואו דער לופט־דרוק איז דערזעלבער; א ליניע וואס פעראייניגט אלע פונקטען פון גלייכען דרוק.

isobar'ic *a.* (אי-סא-בער'-איק) איזאבאריש, וואס ציינט אן גלייכען לופט־דרוק אדער גלייכע געוויכט.

i'sobarism *n.* (אי'-סא-באר-איזם) עהנליכקייט אדער גלייכקייט פון געוויכט.

isobaromet'ric *a.* (אי-סא-בער-א-מעט'-ריק) איזאבאראמעטריש, איזאבאריש. ז. *isobaric*.

isochei'mal *a.* (אי-סא-קאי'-מעל) ז. *isochimal*.

i'sochimal *a.* (אי'-סא-קאי-מעל) וואס האט אדער וואס ציינט דיעזעלבע ווינטער־טעמפעראטור.

i'sochime *n.* (אי'-סא-קאים) אן איזאכימע, א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע וואס געהט דורך די פונקטען, וועלכע האבען דיעזעלבע ווינטער־טעמפעראטור.

isochromat'ic *a.* (אי-סא-קרא-מעט'-איק) וואס האט דעמזעלבען קאליר; גלייכפארביג.

isoch'ronal *a.* (אי-סאק'-רא-נעל) גלייכצייטיג, וואס נעהמט דיעזעלבע צייט עס צו טהאן.

isoch'ronal line (אי-סאק'-רא-נעל לאין) א ליניע, א ריכטונג, נאך וועלכער א שווערער קערפער לאזט זיך ארונטער אזוי אז זיין שנעלקייט פערגרעסערט זיך ניט און פערקלענערט זיך ניט.

isoch'ronally *adv.* (אי-סאק'-רא-נעל-אי) אויף א גלייכצייטיגען אופן; אזוי אז עס זאל נעהמען דיעזעלבע צייט.

isochron'ic *a.* (אי-סא-קראנ'-איק) וואס קומט פאר אין גלייכע צייט־אינטערוואלען.

isoch'ronism *n.* (אי-סאק'-רא-ניזם) גלייכצייטיגקייט; די אייגענשאפט פון א פערפענדיקעל, וועלכער מאכט זיינע שווינגונגען אין גלייכע צייט־אינטערוואלען.

isoch'ronize *v.* (אי-סאק'-רא-נאיז) מאכען אז די שווינגונגען [ווי פון א פערפענדיקעל] זאלען פארקומען אין גלייכע צייט־אינטערוואלען; איינשטעלען א גלייכצייטיגקייט אדער א גלייכמעסיגקייט.

isoch'ronous *a.* (אי-סאק'-רא-נאס) ז. *isochronal*.

isoch'ronously *adv.* (אי-סאק'-רא-נאס-לי) ז. *isochronally*.

isocli'nal *a.* (אי-סא-קלאי'-נעל) וואס האט דעמזעלבען נייגונגס־ווינקעל [וועגען א מאגנעט־נאדעל אדער וועגען די ערד־שיכטען].

isoclin'ic *a.* (אי-סא-קלינ'-איק) ז. *isoclinal*.

isoc'racy *n.* (אי-סאק'-רע-סי) א סיסטעם פון רעגיערונג, וואו אלע האבען גלייכע פאליטישע רעכטען; גלייכהייט פון פאליטישע רעכטען.

i'socrat *n.* (אי'-סא-קרעט) אן אנהענגער פון גלייכע פאליטישע רעכטען פאר אלעמען.

isocrat'ic *a.* (אי-סא-קרעט'-איק) וואס גלויבט אין גלייכע פאליטישע רעכטען פאר אלעמען; וואס איז שייך צו א רעגיערונגס־סיסטעם פון גלייכע פאליטישע רעכטען.

isodem'ic *a.* (אי-סא-דעמ'-איק) פון גלייכער בעפעלקערונג; פון גלייכער געדיכטקייט.

isodiamet'ric *a.* (אי-סא-דאי-ע-מעט'-ריק) וואס איז פון א גלייכען דיאמעטער.

isodiamet'rical *a.* (אי-סא-דאי-ע-מעט'-רי-קעל) ז. *isodiametric*.

isodynam'ic *a. and n.* (אי-סא-דאי-נעמ'-איק) וואס האט דיעזעלביגע קראפט; אן איזאדינאמישע ליניע [א ליניע וועלכע פעראייניגט די פונקטען פון דער ערד וואו די מאגנעטישע קראפט איז דיעזעלבע].

isodynam'ic line (אי-סא-דאי-נעמ'-איק לאין) אן איזאדינאמישע ליניע. ז. *isodynamic*.

isody'namous *a.* (אי-סא-דאי'-נע-מאס) וואס האט גלייכע קראפט; וואס איז פון דערזעלביגער גרויס.

isog'enous *a.* (אי-סאדזש'-ע-נאס) פון דערזעלביגער אבשטאמונג.

isog'eny *n.* (אי-סאדזש'-ע-ני) די גלייכקייט פון אבשטאמונג.

i'sogon *n.* (אי'-סא-גאן) אין געאמעטריע — אן איזאגאן [א פיגור וואס אלע זיינע ווינקלען זיינען גלייך].

isog'onal *a. and n.* (אי-סאג'-א-נעל) איזאגאנאל, וואס אלע ווינקלען זיינען גלייך; אן איזאגאנישע ליניע [א ליניע וועלכע פערבינדט די פונקטען פון דער ערד־אויבערפלעכע, וואו די אבווייכונגען פון דער מאגנעטישער נאדעל פון דעם ווירקליכען נארד־פאל איז דיעזעלבע פאר א געוויסער צייט־פעריאדע].

isogon'ic *a.* (אי-סא-גאנ'-איק) איזאגאנאל. ז. *isogon*.

isog'raphy *n.* (אי-סאג'-רע-פי) דאס נאכמאכען א האנדשריפט.

is'olable *a.* (איס'-א-לעבל אדער אי'-סא-לעבל) וואס מען קען איזאלירען אדער אבזונדערען; אין כעמיע—וואס מען קען ערהאלטען ריין, אהן פרעמדע ביימישונגען.

is'olate *v. and a.* (איס'-א-לייט) איזאלירען, אבזונדערען; אין כעמיע — ערהאלטען א שטאף אין זיין ריינעם צושטאנד אהן פרעמדע ביימישונגען; איזאלירט, אבגעזונדערט.

is'olated *a.* (איס'-א-ליי-טעד) איזאלירט, אבגעזונדערט.

isola'tion *n.* (איס-א-ליי'-שאן) איזאלירונג, אבזונדערונג; אבגעזונדערטקייט.

isola'tion hos'pital (איס-א-ליי'-שאן האס'-פי-טעל) א האספיטאל וואו מען האלט אבגעזונדערט אנשטעקענדע קראנקע.

isola'tionist *n.* (איס-א-ליי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער טאקטיק, אז די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא דארף זיך ניט מישען אין אינטערנאציאנאלע אנגעלעגענהייטען; איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז א נייע ראסע קען ניט געשאפען ווערען דורך נאטירליכער אבקלייבונג, סיידען די אינדיווידואומס, פון וועלכע די נייע ראסע דארף ארויסקומען, ווערען אבגעזונדערט פון די איבריגע פון זייער מין.

isola'tion ward (איס-א-ליי'-שאן הוואהרד) אן אבטיילונג אין א האספיטאל, וואו מען האלט אבגעזונדערט אנשטעקענדע קראנקע.

is'olator *n.* (איס'-א-ליי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס איזאלירט אדער זונדערט אב; אן איזאלאטאר. ז. *insulator*.

isome'ria *n.* (אי-סא-מי'-רי-א) גלייכטיילינקייט, דאס צוטיילען אין גלייכע חלקים.

isomer'ic *a.* (אי-סא-מער'-איק) אין כעמיע — איזאמעריש. ז. *isomerism*.

isomer'ical *a.* (אי-סא-מער'-אי-קעל) ז. *isomeric*.

isomer'ically *adv.* (אי-סא-מער'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו איזאמעריזם. ז. *isomerism*.

isom'erism *n.* (אי-סאמ'-ע-ריזם) אין כעמיע — איזאמעריזם, דאס האבען דיזעלבע פארם און מאלעקולאר־געוויכט אבער פערשיעדענע פיזישע און כעמישע אייגענשאפטען.

isom'erous *a.* (אי-סאמ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס איז צונויפגעשטעלט פון א גלייכער צאהל טיילען; אין כעמיע — וואס האט דיזעלביגע פארם און מאלעקולאר־געוויכט, נאר אנדערע פיזיקאלישע און כעמישע אייגענשאפטען.

i'somery *n.* (אי'-סא-מער-אי) ז. *isomerism*.

isomet'ric *a.* (אי-סא-מעט'-ריק) פון גלייכער מאס; וואס האט דריי גלייכע

אקסען פערפענדיקולאר איינער צום אנ־דערען [וועגען קריסטאלען].

isomet'rical *a.* (אי-סא-מעט'-רי-קעל) ז. *isometric*

isomet'rograph *n.* (אי-סא-מעט'-רא-גרעף) אן איזאמעטראגראף [אן אינסטרו־מענט צום צייכענען ליניען, וועלכע דאר־פען זיין גלייך אבגעשטעלט איינע פון די אנדערע].

isomor'phic *a.* (אי-סא-מאר'-פיק) וואס האט דיזעלביגע פארם אדער קאנ־סטרוקציאן; וואס האט דיזעלביגע קריס־טאליזירונגס־פארם; אין ביאלאגיע — וואס האט דיזעלביגע געשטאלט.

isomor'phism *n.* (אי-סא-מאר'-פיזם) אין כעמיע — איזאמארפיזם, די גלייכ־געשטאלטיגקייט אין קריסטאלישער בע־ציהונג, דאס האבען גלייכע ∕ קריסטאל־פארמען.

isomor'phous *a.* (אי-סא-מאר'-פאס) איזאמארפיש, פון גלייכער געשטאלט; וואס האט דיזעלבע קריסטאל־פארמען.

isono'mia *n.* (אי-סא-נאו'-מי-א) ז. *isonomy*

isonom'ic *a.* (אי-סא-נאמ'-איק) וואס האט דיזעלביגע געזעצען, וואס זיינען גלייך אין זייערע געזעצען און רעכטען; פון דערזעלביגער ארט אדער ענטשטעהונג [וועגען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

ison'omy *n.* (אי-סאנ'-א-מי) די גלייכ־ארטיגקייט פון געזעצען און רעכטען.

isop'athy *n.* (אי-סאפ'-ע-טהי) איזאפא־טיע, די טעאריע, אז א קראנקהייט קען אויסגעהיילט ווערען מיט דעם פראדוקט פון דערזעלביגער קראנקהייט, ווי פאקען — מיט קליינע דאזען פון פאקען־מאטעריע; דאס גלויבען, אז א קראנקער ארגאן קען געהיילט ווערען, ווען דער חולה עסט אויף דעמזעלביגען ארגאן פון א געזונטער בשעפעניש.

isoperimet'rical *a.* (אי-סא-פער-אי-מעט'-רי-קעל) פון גלייכער גרויס, פון גלייכען אומפאנג [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

isoperim'etry *n.* (אי-סא-פע-רימ'-ע-טרי) די לעהרע וועגען געאמעטרישע פיגו־רען וועלכע האבען א גלייכען אומפאנג.

i'sopod *a. and n.* (אי'-סא-פאד) גלייכ־פיסיג; וואס איז שייך צו די איזאפאדען [וואסער־בעשעפענישען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ, ווי קרעב־סען, וואס האבען זיבען פאר פיס, וועלכע זיי־נען אלע גלייך]; אן אי־זאפאד.

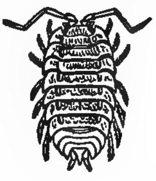

Isopod

Isop'oda *n.* (אי-סאפ'-א-דא) איזאפא־דען [א מין וואסער־בעשעפענישען וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ ווי קרעבסען, וועלכע האבען זיבען פאר פיס וואס זיינען אלע גלייך].

isop'odan *a. and n.* (אי-סאפ'-א-דען) וואס איז שייך צו די איזאפאדען; איי־נער פון די איזאפאדען. ז. *Isopoda*

i'sopode *a. and n.* (אי'-סא-פאוד) ז. *isopodan*

isopod'iform *a.* (אי-סא-פאד'-אי-פארם) עהנליך צו אן איזאפאד; פלאך, לענגליך, זעקס־פיסיג. ז. *isopod*

isop'odous *a.* (אי-סאפ'-א-דאס) גלייכ־פיסיג; וואס איז שייך צו די איזאפאדען. ז. *Isopoda*

isopol'ity *n.* (אי-סא-פאל'-אי-טי) גלייכע פאליטישע רעכטען פאר די בירגער פון פערשיעדענע געמיינדען אדער לענדער.

isos'celes *a.* (אי-סאס'-ע-ליז) וואס האט צוויי גלייכע זייטען [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

Isosceles Triangle

isos'celes tri'angle (אי-סאס'-ע-ליז טראי'-ענגל) א דריי־עק, ביי וועלכען צוויי זייטען זיינען גלייך.

isoseis'mal *a. and n.* (אי-סא-סאיס'-מעל) וואס פעראייניגט די פונקטען אויף דער ערד, וואו א ערד־ציטערניש האט זיך געפיהלט מיט דערזעלבער קראפט; א ליניע וואס פעראייניגט דיזע פונקטען.

isoseis'mic *a.* (אי-סא-סאיס'-מיק) וואס פעראייניגט די פונקטען [אויף א לאנד־קארטע], וואו אן ערדציטערניש האט זיך געפיהלט מיט דערזעלבער קראפט.

i'sotely *n.* (אי'-סא-טעל-אי) אין אטהען [אין אלט־גריכענלאנד] — די גלייכבע־רעכטיגונג פאר'ן געזעץ וואס איז געגע־בען געווארען צו די פרעמדע אדער גרים.

i'sotheral *a.* (אי'-סא-טהיע-רעל) איזא־טהעריש, וואס פערבינדט די פונקטען [אויף א לאנד־קארטע], וועלכע האבען דיזעלבע דורכשניטליכע זומער־טעמפערא־טור; וואס צייגט אז אזעלכע פונקטען [ווי א ליניע אדער א לאנד־קארטע].

i'sothere *n.* (אי'-סא-טהיער) אן איזא־טהערע [א ליניע אויף א לאנד־קארטע, וואס פערבינדט די פונקטען, וועלכע הא־בען דיזעלבע דורכשניטליכע זומער־טעמפעראטור].

i'sotherm *n.* (אי'-סא-טהירם) אן אי־זאטהערמע, א ליניע וואס פעראייניגט אויף א לאנד־קארטע, אלע פונקטען פון דער ערד וואס האבען א גלייכע טעמפע־ראטור; א ליניע וואס פעראייניגט פונק־טען פון א גלייכער טעמפעראטור.

isother'mal *a. and n.* (אי-סא-טהויר'-מעל) וואס האט דיזעלביגע טעמפערא־טור; וואס פערגלייכט די טעמפעראטור; וואס צייגט די טעמפעראטור אין פערשיע־דענע טיילען פון דער ערד; אן איזא־טהערמע. ז. *isotherm*

isother'mous *a.* (אי-סא-טהויר'-מאס) ז. *isothermal*

isotherom'brose *n.* (אי-סא-טהע-ראמ'-בראוס) אין געאגראפיע — וואס האבען דעמזעלבען דורכשניטליכען רעגען־פאל; וואס בעצייכענט [אויף א לאנד־קארטע] די פונקטען, וועלכע האבען דעמ־זעלבען דורכשניטליכען רעגען־פאל.

isoton'ic *a.* (אי-סא-טאנ'-איק) וואס הא־בען דיזעלבע טענער, גלייכטאניג.

i'sotrope *a.* (אי'-סא-טראופ) ז. *isotropic*

isotrop'ic *a.* (אי-סא-טראפ'-איק) איזא־טראפיש, וואס האט אין אלע ריכטונגען דיזעלבע פיזישע אייגענשאפטען; וואס האט א גלייכע אדער געוועהנליכע ענטוויק־לונגס־פעהיגקייט.

isot'ropism *n.* (אי-סאט'-רא-פיזם) איזאטראפיזם [דאס האבען אין אלע ריכ־טונגען דיזעלבע פיזישע אייגענשאפטען].

isot'ropous *a.* (אי-סאט'-רא-פאס) ז *isotropic*

i'sotropy *n.* (אי'-סא-טראו-פי) דאס זיין איזאטראפיש. ז *isotropic*

i'sotype *n.* (אי'-סא-טאיפ) אן איזא־טיפ [א מין אדער א קלאס פון חיות וואס געפינט זיך אין צוויי אדער מעהרע־רע לענדער].

isotyp'ic *a.* (אי-סא-טיפ'-איק) איזא־טיפיש. ז. *isotype*

I'-spy' *n.* (אי'-ספאי') א בעהעלטעניש [קינדער־שפיעל]. ז. *hide-and-seek*

Is'raelite *n.* (איז'-רע-על-איט) אן איזראעליט, א איד.

Israelit'ic *a.* (איז-רע-ע-ליט'-איק) איזראעליטיש, אידיש.

Israeli'tish *a.* (איז-רע-על-אי'-טיש) איזראעליטיש, אידיש; פון אידישער אב־שטאמונג.

is'suable *a.* (איש'-או-עבל) וואס מען קען ארויסלאזען, ארויסגעבען, אויסטיי־לען אדער ארויסברייננען; אין יורים־פרודענץ — וואס קען פיהרען צו אן ענט־שיידונג.

is'suably *adv.* (איש'-או-ע-בלי) אזוי אז עס זאל פיהרען צו אן ענטשיידונג.

is'suance *n.* (איש'-או-ענס) דאס ארויסגעבען, ארויסברייננען, ארויסלאזען אדער פאנאנדערטיילען.

is'sue *n. and v.* (איש'-או) אן אויס־גאנג; א רעזולטאט; א שלוס, אן ענד; אן אויספלוס; אן אבפלוס; אן אבליי־טונגס־נעשוויר אבצוציהען שלעכט בלוט פון קערפער; אן אבפלוס־עפנונג פאר בלוט אדער אייטער; אן ארויסגאנג; אן אויסגאבע; א צייטונגס־אויסגאבע; נאכ־קאמענשאפט, קינדער; אן ארויסגעבונג אדער ארויסלאזונג [ווי פון א בעפעהל]; איינקונפט; זייטיגע הכנסות; א לי־פערונג; א שטרייט־פראגע וואס קומט ארויס פון א קלאגע; א געריכטליכע שלום־פערהאנדלונג; א נעריכטליכער אויס־שפרוך; א זאך, וואס דארף ענטשיעדען ווערען; א שטרייט־פונקט; א פראגע צו וועלכער פארטייען מוזען נעהמען א שטע־לונג; ארויסנעהן; ארויספליסען; ארויס־קומען, ארויסשטאמען; ארויסוואקסען; קומען צו א רעזולטאט אדער צו א שלוס; ארויסשיקען, ליפערען; ארויסגעבען [א צייטונג, א שריפט א. ד. ג.]; ארויסלא־זען [א בעפעהל]; מאכען אבהענגיג א נעריכטליכע ענטשיידונג פון א בעשטימ־טען פונקט; ארויסגעהן פון א פונקט, וועל־כער ווערט אנערקענט פון ביידע צדדים [אין א נעריכטליכען פראצעס].

is'sue in fact (איש'-או אין פעקט) א פאקט וועלכען מען קען בעשטרייטען.

is'sue in law (איש'-או אין לאה) א שטרייטיגער געזעץ־פונקט.

is'sueless *a.* (איש'-או-לעס) קינדער־לאז, אהן קינדער.

is'sue-pea *n.* (איש'-או-פיע) א קייקע־לע ווי אן ארבעס וואס ווערט נעברויכט פאר אן אבלייטונגס־נעשוויר אבצוציהען שלעכט בלוט פון קערפער.

is'suer *n.* (איש'-או-ער) אן ארויסגע־בער.

ist *n.* (איסט) איינער וואס האלט זיך פאר וועלכער עס איז אידעע, בעוועגונג, טעא־ריע א. ד. ג. [ווי א סאציאליסט, א נא־ציאנאליסט א. ז. וו.].

He is some kind of an ist.

isth'mian *a. and n.* (איסט'-מי-ען) וואס איז שייך צו א לאנד־ענגע [א שמאל שטיק לאנד וואס פעראייניגט צוויי גרוי־סע טיילען לאנד]; א בעוואהנער פון א לאנד־ענגע.

isthmi'tis *n.* (איסט-מאי'-טיס) האלז־ענטצינדונג.

isth'mus *n.* (איסט'-מאס) א לאנד־ענגע [א שמאל שטיק לאנד וואס פעראייניגט

צווי גרויסע טיילן לאנד]; א שייד־וואנטעל, א שייד־הייטעל.

it *pr.* (איט) עס; ער, זיא [פון טהיערע און ניט־לעבעדיגע זאכען].

Ital'ian *a. and n.* (אי־טעל'־יען) איטאליעניש; אן איטאליענער; די איטאליענישע שפראך.

Ital'ianism *n.* (אי־טעל'־יען־איזם) די איטאליענישע שפראך־אייגענטימליכקייטען; די איטאליענישע קולטור, דער איטאליענישער גייסט א. ד. ג.

Italianiza'tion *n.* (אי־טעל־יען־אי־זיי'־שאן) דאס ווערען איטאליעניש.

Ital'ianize *v.* (אי־טעל'־יען־איז) מאכען אדער ווערען איטאליעניש.

Ital'ian mil'let (אי־טעל'־יען מיל'־עט) אזא גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות.
ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

Ital'ic *a. and n.* (אי־טעל'־איק) אלט־איטאליעניש; וואס איז שייך צו די אלט־איטאליענישע שבטים אדער שפראכען; די איטאליענישע שפראכען־גרופע.

ital'ic *n. and a.* (אי־טעל'־איק) קורסיוו־שריפט [די דרוק־שריפט וואס זעהט אויס נעהנטער צו די געשריבענע בוכשטאבען]; קורסיוו, וואס געהערט צו דער קורסיוו־שריפט.

Ital'icism *n.* (אי־טעל'־איס־איזם) ז. *Italianism*

ital'icize *v.* (אי־טעל'־אי־סאיז) דרוקען אין קורסיוו־שריפט; אונטערשטרייכען.

italiciza'tion *n.* (אי־טעל־אי־סי־זיי'־שאן) ז. *italicizing*

ital'icizing *n.* (אי־טעל'־אי־סאי־זינג) דאס דרוקען אין קורסיוו־שריפט; דאס אונטערשטרייכען.

ital'ics *n.* (אי־טעל'־איקס) קורסיוו־שריפט, קורסיוו־בוכשטאבען.

This line is set in italics.

itch *n. and v.* (איטש) א קרעץ; א בייסעניש, א יוקעניש; א בעגיערדע, א חשק; יוקען, בייסען [צום קראצען זיך]; פערלאנגען, בעגעהרען.

itch'iness *n.* (איטש'־אי־נעס) א בייסעניש, א יוקעניש.

itch'ing *n.* (איטש'־אינג) א בייסעניש, א יוקעניש; אן אויפרייצענדער אדער קיצעלדיגער בעגעהר.

itch'ing palm (איטש'־אינג פאהם) א גיעריגע האנד; גיעריגקייט; א כאבארניק.

itch'-mite *n.* (איטש'־מאיט), א קרעץ־לויז [אזא קליינע לויז וואס עסט זיך איין אין הויט אדער איז קרעץ און פעראורזאכט א שטארקע בייסעניש].

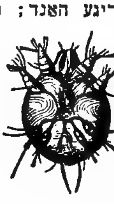

Itch-mite

itch'y *a.* (איטש'־אי) קרעציג, בייסיג.

i'tem *n., adv. and v.* (אי'־טעם) א רעכנונגס־פאסטען אין א בוך; א דעטאיל, א פרט; א פאראגראף, אבזאץ אדער שטיקעל נייעס אין א צייטונג; דעסגלייכען, ווי אויך; פערצייכענען, מאכען א נאטיץ.

i'temize *v.* (אי'־טעם־איז) ספעציפיצירען, פערצייכענען אין איינצעלהייטען, פרט פאר פרט; אויסשטעלען אין א רעכנונג יעדען פאסטען בעזונדער.

i'temizer *n.* (אי'־טעם־אי־זער) איי־נער וואס שטעלט צו פרטים אדער נייעס־ארטיקלען פאר צייטונגען.

it'erable *a.* (איט'־ע־רעבל) וואס איז צום ווידערהאלען [איבער'חזר'ען].

it'erant *a.* (איט'־ע־רענט) ווידערהאלענד, איבער'חזר'ענד.

it'erate *v.* (איט'־ע־רייט) ווידערהאלען, איבער'חזר'ען.

itera'tion *n.* (איט־ע־ריי'־שאן) א ווידערהאלונג, אן איבער'חזר'ונג.

it'erative *a.* (איט'־ע־ריי־טיוו) ווידערהאלענד, איבער'חזר'ענדיג; ווידערהאלט, איבערגע'חזר'ט.

Ith'acan *a. and n.* (איטה'־ע־קען) וואס איז שייך צום אינזעל איטהאקא [איינער פון די יאנישע אינזלען וואס ווערט דערמאהנט אין דער גריכישער מיטאלאגיע אלס די היים פון אדיסעאוס]; אן איינוואהנער פון איטהאקא.

itin'eracy *n.* (אי־טינ'־ע־ריי־סי) ז. *itinerancy*

itin'erancy *n.* (אי־טינ'־ע־רענ־סי) דאס ארומוואנדערען, דאס ארומרייזען; דאס ארומרייזען פון ארט צו ארט וועגען געשעפטס־אנגעלעגענהייטען.

itin'erant *a. and n.* (אי־טינ'־ע־רענט) ארומוואנדערענד, ארומרייזענד; א רייזענדער; א וואנדערער.

itin'erantly *adv.* (אי־טינ'־ע־רענט־לי) אויף אן ארומוואנדערענדען אופן; ארומרייזענדיג.

itin'erary *a. and n.* (אי־טינ'־ע־רע־רי) ארומוואנדערענד; ארומרייזענד; וואס איז שייך צו אן ארומרייזע; א רייזע־טור; א רייזע־בוך; א רייזע־בעשרייבונג; אן ארומרייזע.

itin'erate *v.* (אי־טינ'־ע־רייט) רייזען; וואנדערען.

it's (איטס) א פעראיינפאכונג פון *it is*

its (איטס) זיינס, וואס בעלאנגט אדער איז שייך צו דעם [געניטיוו פון *it*].

itself' *pr.* (איט־סעלף') דאס זעלבסט; זיך זעלבסט.

it'tria *n.* (איט'־רי־א) די איטער־ערד [אזא מינעראל]. ז. *yttra*

it'trium *n.* (איט'־רי־אם) איטריום [אזא כעמישער שטאף]. ז. *yttrium*

I've (אייוו) א פעראיינפאכונג פון די ווערטער *I have*

i'vied *a.* (אי'־וויד) בעדעקט מיט עפוי אדער פליושטש [אזא קלעטערענדע פלאנצע]. ז. *ivy*

i'voried *a.* (אי'־ווא־ריד) געמאכט ענהליך צו עלפענבוין.

i'vories *n.* (אי'־ווא־ריז) ציינער.

i'vory *n. and a.* (אי'־ווא־רי) עלפענבוין; א זאך וואס איז געמאכט פון עלפענבוין; געמאכט פון אדער ענהליך צו עלפענבוין.

i'vory-black' *n.* (אי'־ווא־רי־בלעק') עלפענבוין־שווארץ; געברענטער עלפענבוין.

i'vory-gull *n.* (אי'־ווא־רי־גאל) די עלפענבוין־מעווע אדער טשאיקע [א פויגעל פון די קאלטע געגענדען מיט ווייסע פעדערען און שווארצע פיס].

i'vory-gum *n.* (אי'־ווא־רי־גאם) ז. *ivy-gum*

i'vory-nut *n.* (אי'־ווא־רי־נאט) עלפענבוין־נוס אדער שטיין־נוס [די פרוכט פון דער עלפענבוין־פאלמע].

i'vory-palm *n.* (אי'־ווא־רי־פאהם) די עלפענבוין־פאלמע [אזא זיד־אמעריקאנישער בוים].

i'vory-pa'per *n.* (אי'־ווא־רי־פיי'־פער) עלפענבוין־פאפיער, בריסטאל־פאפיער [אזא גלאט ווייס דרוק־פאפיער].

i'vory-sculp'ture *n.* (אי'־ווא־רי־סקאלפ'־טשור) עלפענבוין־שניצעריי.

i'vory-tab'lets *n.* (אי'־ווא־רי־טעב'־לעטס) עלפענבוין־טאוועלעך [צו מאכען נאטיצען].

i'vory-tree *n.* (אי'־ווא־רי־טריע) דער עלפענבוין־בוים [א בוים מיט א הארטען ווייסען האלץ ענהליך צו עלפענבוין].

i'vory-tur'ner *n.* (אי'־ווא־רי־טויר'־נער) א טאקער פון עלפענבוין, אן ארבייטער ביי עלפענבוין.

i'vorytype *n.* (אי'־ווא־רי־טאיפ) א פאטאגראפיש בילד וואס בעשטעהט פון צוויי בילדער ארויפגעלעגט איינס אויף'ן אנדערען [דאס אויבערשטע בילד איז דורכזיכטיג].

i'vory-white' *n.* (אי'־ווא־רי־הוואיט') א מין ווייסע כינעזישע פארצעליי.

i'vory-wor'ker *n.* (אי'־ווא־רי־הוואיר'־קער) ז. *ivory-turner*

i'vory-yel'low *n.* (אי'־ווא־רי־יעל'־או) עלפענבוין־געלב [א זעהר בלאסער געלבער קאליר].

i'vy *n.* (אי'־ווי) עפוי אדער פליושטש [אזא אימער גרינע קלעטערענדע פלאנצע מיט גלאנציגע בלעטער וואס ברייננט ארוים שווארצע יאגדעס].

Ivy

i'vy-ber'ry *n.* (אי'־ווי־בער'־אי) א יאגדע פון דער עפוי־פלאנצע [פליושטש]. ז. *ivy*

i'vy-gum *n.* (אי'־ווי־גאם) א פעכיגער זאפט פון דער עפוי־פלאנצע [פליושטש]. ז. *ivy*

i'vy-man'tled *a.* (אי'־ווי־מענ'־טלד) ז. *ivied*

i'vy-owl *n.* (אי'־ווי־אול) די אייראפעאישע ברוינע נאכט־אוילע [סאווא].

i'vy-tears *n.* (אי'־ווי־טיערז) ז. *ivy-gum*

i'vy-tod *n.* (אי'־ווי־טאד) אן עפוי־קוסט. ז. *ivy*

I. W. W. אבקירצונג פון די ווערטער *Industrial Workers of the World*

iz'ar *n.* (איז'־אר) אזא מין לאנגער, ברייטער אויבער־מאנטעל [געברויכט אין די מאכמעדאנישע לענדער].

iz'ard *n.* (איז'־ארד) ז. *izzard*

iz'zar *n.* (איז'־אר) ז. *izar*

iz'zard *n.* (איז'־ארד) א פארצייטיגער נאמען פון דעם בוכשטאב *Z* [זעט]; אזא ווילדע פירענעאישע ציעג.

J

J, j (דזשיי) דער צעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

jab *v. and n.* (דזשעב) א ווארף טהאן מיט'ן שפיץ; שטעכען; כאפען פיש מיט א פיקע; א שטאך; א פיק.

jab'ber *v. and n.* (דזשעב'-ער) פלאפּ־לען; פלוידערען; פלוידעריי.

jab'berer *n.* (דזשעב'-ער-ער) א פלאפּ־לער, א פלוידערער, א באלטון.

jab'beringly *adv.* (דזשעב'-ער-אינג-לי) מעשה פלאפלער; דורך פלוידעריי.

jab'iru *n.* (דזשעב'-אי-רוה) דער רינג־שטארך [א מין פויגעל וואס איז עהנ־ליך צו א שטארך, געפינט זיך על פי רוב אין בראזיליען].

Jabiru

jabot' *n.* (זשא-באו') געוועבטע שפיצען וואס פרויען טראגען אויף דעם קארסעט אדער אלס האלז־טוך; א האלז־טוך פון ווייסע שפיצען, וועלכע מענער פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט.

jac'amar *n.* (דזשעק'-ע-מאר) דער יא־קאמאר אדער דער גרינער גלאנץ־פויגעל [א העל גרינער דרום־אמעריקאנער פוי־געל מיט א לאנגען שנאבעל און קורצע שווארצע פיס].

jaca'na *n.* (דזשע-קיי'-נא) אן אמעריקא־נער זומפּ־פויגעל מיט לאנגע פיס און לאנגע גראדע פינגער, וועלכע מאכען איהם מעגליך צו לויפען איבער די ברייטע בלעטער, וואס בעדעקען א זומפּ.

jac'a-tree *n.* (דזשעק'-ע-טריע) *jack-tree* ז.

jac'chus *n.* (דזשעק'-אס) א מין קליינע אפּע, וואס איז עהנליך צו א וועווערקע.

ja'cent *a.* (דזשיי'-סענט) וואס ליגענט אויסגעצויגענע אין דער לענג; ליגענד.

ja'cinth *n.* (דזשיי'-סינטה) די היאצינ־טע [א מין בלום]; דער היאצינט [א מין טייערער שטיין, אן עדעלשטיין]. *hyacinth* ז.

Jack *n.* (דזשעק) א צונאמען אדער פער־קלענערונגס־נאמען פון *John*; א מאט־ראז; א יונגער מאן, א בחור; א יאקא־בינ [אן אנהענגער פון דזשיימס דעם צווייטען, קעניג פון ענגלאנד, וועלכען מען האט אראבגעזעצט פון טהראן אין יאהר 1688].

jack *n. and v.* (דזשעק) א יונג, א דיענער; אן אונגעלומפערטער יונג; א וואלעט אדער אן אונטער [אין קארטען]; דער "ער" פון געוויסע טהיערע [בעזאנ־דערס פון עזלען]; א הויב־מאשין; א טייל פון א מאשין אדער וועלכע עס איז מעכאנישע פאררייכטונג וואס ווערט בע־נוצט צום אונטערשטעלען אונטער עטוואס אדער אונטערשפארען; א שטיוועל־קנעכט [אזא בענקעלע אראבצוציהען די שטי־וועל פון די פיס]; א זעג־באק [א גע־שטעל וואס ווערט בענוצט צו זעגען האלץ]; א פרוזשינקע צו פערבינדען אן עלעקטרישען שטראם; א לאנטערנע מיט אייזן שויב וואס ווערט בענוצט צו פאנ־גען פיש; דאס אנשלאג־העמערעל אין א פיאנא; אן אויטאמאטישע פיגור אין גע־וויסע זייגערס צו שלאגען די שטונדען; א פאררייכטונג אין א קוימען, אז דער רויך זאל ניט געטריבען ווערען צוריק; א קליינער העכט; א נאמען פון אייניגע זאר־טען פיש; א קרוג; א לעדערנער לאגעל; א ציעל־קוגעל [אין קוגעל־שפיעל — דער קוגעל וואס ווערט געווארפען אלס ציע־לען פאר די שפיעלער]; א פלאג פון א שיף וואס האט א צייכען פון פעראייניגונג [ווי דער פלאג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און פון גרויס בריטאניען]; אזא אונגעלומפערט פישער־שיפעל וואס די פישער אין ניו־פאונד־לענד בענוצען; אזא לעדערנער יאק וואס די פוס־סאלדאטען פלעגען אמאל טרא־גען; א מאטראז; אזא פומפּ; א האלץ־קלין; הויבען מיט א הויב־מאשין; פאנ־גען פיש ביי נאכט ביים שיין פון אן איי־שויבינער לאנטערנע.

jack'adan'dy *n.* (דזשעק'-ע-דענ'-די) א פוסטער פראנט.

jack'al *n.* (דזשעק'-אהל) דער שאקאל [א מין ווילדער הונד, וואס איז עהנליך צו א פוקס]; א פערזאן וואס טהוט שמו־ציגע ארבייט פאר אנדערען; איי־נער וואס דיענט צום צוועק פון אנ־דערען.

Jackal

jack'alegs *n.* (דזשעק'-ע-לעגז) א הויכער מענש מיט לאנגע פיס; א גרויס מעסער וואס לעגט זיך צונויף.

Jack'-a-Lent *n.* (דזשעק'-ע-לענט) *Jack-o'-Lent* ז.

jack'anapes *n.* (דזשעק'-ע-נייפּס) אן אפע, אן אבעזיאנע; א פוסטער פראנט.

jack'-ape *n.* (דזשעק'-אייפּ) אן "ער" אן אבעזיאנע [אפע].

jack'ass *n.* (דזשעק'-עס) אן "ער" אן עזעל; א נאר, א פראסטאק.

jack at a pinch (דזשעק עט ע פינטש) א מענש וואס איז אלע מאל אונטער דער האנד [וועמען מען בענוצט אין א נויט]; א גלח וואס האט ניט קיין שטענדיגע שטעלע, נאר מען דינגט איהם אין אן איינצעלנעם פאל ווען א גלח איז נויטיג.

jack'-block *n.* (דזשעק'-בלאק) א קלאץ וואס ווערט בענוצט ארויפצוציהען און אראבצולאזען די פערלענגערונגס־שטיק פון א מאסט אויף א שיף.

jack'-boot *n.* (דזשעק'-בוהט) א וואסער־שטיוועל [שטיוועל מיט לאנגע כאליע־ועס].

jack'-by-the-hedge' *n.* (דזשעק'-באי-טהי-העדזש') די ווילדע זענעפט־פלאנצע.

jack'daw *n.* (דזשעק'-דאה) די דאהלע אדער גאלקע [א קליינע, שווארצער פוי־געל פון דעם מין קראהען, וועלכער בויט זיין נעסט מייסטענס אין אלטע חורבות].

jack'et *n. and v.* (דזשעק'-עט) א זשא־קעט; א יאק, א קאמזעלקע; אן אומ־שלאג, אן איינוויקלונג; א צונויפגעלעגט פאפיער אדער אן אפענער קאנווערט, וועל־כער ענטהאלט אין זיך אן אפיציעלען פאפיער אדער דאקומענט; בעדעקען מיט אן אומשלאג; איינוויקלען; קלאפען אדער שלאגען מיט עפעס; אנברעכען די ביי־נער.

jack'eting *n.* (דזשעק'-עט-אינג) דאס צייג פון וועלכען מען נעהט זשאקעטען אדער רעק; צייג מיט וועלכען מען ווי־קעלט איין וואסער־רעהרען אדער דאמפף־רעהרען; דאס אנברעכען די ביינער.

jack'-fish'ing *n.* (דזשעק'-פיש'-אינג) דאס פאנגען העכט; דאס פאנגען פיש ביי נאכט מיט דער הילף פון אן איינשויבי־נער לאנטערנע.

jack'-flag *n.* (דזשעק'-פלעג) א פלאג־צייכען וואס מען הויבט אויף אויף דעם פאדערשטען שפיץ פון א שיף.

jack'-frame *n.* (דזשעק'-פריים) א פאר־ריכטונג אויף א שפין־מאשין אנצואוויק־לען פאדים אויף דער שפולע.

jack'-fri'ar *n.* (דזשעק'-פראי'-ער) א הומאריסטישער נאמען פאר א גלח.

jack'-hare *n.* (דזשעק'-העהר) א האז אן "ער".

jack'-in-a-box' *n.* (דזשעק'-אינ-ע-באקס') א מין שפיעלצייג אין א קעסטעל, וואס שפרינגט ארויס, ווען דאס קעסטעל עפענט זיך; א פעדלער אדער קאראבעל־ניק וואס האלט זיין גאנצע סחורה אין א קעסטעל אויף די פלייצעס; א מין שפיעל, וואו א שפיצינער שטעקעל שטעקט ארויס פון א לאך אין א קעסטעל, אויף'ן שטעקעל לעגט זיך א זאך און ביי א ווארף מיט אן אנדער שטעקעל מוז די זאך אראבפא־לען אין לאך פון קעסטעל; דאס ראהם־שפינדעל אין א שפין־מאשין; א גרויסע הילצערנע שרויף, וואס שרויפט זיך אריין אין א קעסטעל און דיענט אויפ־צוהויבען שווערע זאכען; א מין פלאנצע מיט א גרויסען נוס; א מין ראק אדער קרעבס.

jack in of'fice (דזשעק אין אפ'-איס) א נאטשאלניק, וואס מאכט פון זיך גרויס פאראד.

jack'-in-the-box' *n.* (דזשעק'-אין-טהי-באקס') *jack-in-a-box* ז.

Jack in the green (דזשעק אין טהי גריען) א מענש פערקליידעט אין נעדריכטע_גרינע בלעטער [אלס פיגור ביים פאראד פון די קוימען=קעהרער אין די אמאליגע צייטען דעם 1טען מאי].

Jack Ketch (דזשעק קעטש) א הענקער, א תליון, א שארף=ריכטער.

jack′-knife *n.* (דזשעק′-נאיף) א טאשען=מעסער; אין טעלעפאן=סטאציאנען — א פרוזשינע וואס ווערט בענוצט צו פעראייניגען טעלעפאן=דראטען.

jack′-lamp *n.* (דזשעק′-לעמפ) א לאנטערנע, צו וועלכער עס שטעלט זיך צו א גלאז=צילינדער.

jack′man *n.* (דזשעק′-מען) א סאלדאט וואס טראגט א לעדערנעם יאק [די פארם פון מיטעלאלטערליכע מיליטער=קליידער].

Jack of all trades (דזשעק אוו אהל טריידז) א מושלם, א "כל=בו′ניק"; איינער וואס טויג צו אלע מלאכות; איינער וואס נעהמט זיך צו אלע מלאכות און קען קיין זאך נים.

Jack of the dust (דזשעק אוו טהי דאסט) א געהילף ביים אויסטיילען פראוויזיאן אויף אן אמעריקאנער קריעגס=שיף.

Jack′-o′-lan′tern *n.* (דזשעק′-א-לענ′-טערן) אן אירורליכט [וואס בעוויזט זיך איבער זומפען]; א שפיעלציינג=לאנטערנע.

jack′-o′-legs′ *n.* (דזשעק′-א-לעגז′) ז. ***jackalegs***

Jack′-o′-Lent′ *n.* (דזשעק′-א-לענט′) א פיגור אין צוריסענע טראנטעס, וועלכע פלעגט דיענען אלס סימבאל פון תעניתים און וועלכע די קריסטען פלעגען טראגען אין זייערע רעליגיעזע פראצעסיאנען אין דער צייט פון זייערע תעניתים.

Jack out of of′fice (דזשעק אוט אוו אפ′-אים) אן אבגעזאגטער בעאמטער.

jack′-plane *n.* (דזשעק′-פליין) א באנק=הובעל [א גרויסער לאנגער הובעל].

jack′-pud′ding *n.* (דזשעק′-פוד′-אינג) א לץ, א בדחן, א פורים=שפיעלער.

jack′-rab′bit *n.* (דזשעק′-רעב′-איט) א מין גרויסער אמעריקאנער האז מיט זעהר לאנגע פיס און אויערען.

jack′-raf′ter *n.* (דזשעק′-רעפ′-טער) די קירצערע קראקוועס פון דעם טייל פון א דאך, וואו עס בילדעט זיך אוים א ווינקעל.

Jack′s alive′ (דזשעקס ע-לאיוו′) א שפיעל, אין וועלכען מען ווארפט איינער דעם אנדערען א ברענענדען שפאן.

jack′-screw *n.* (דזשעק′-סקרוה) א הויב=מאשין, וועלכע ווערט בעטריבען דורך א שרויף; דאס רעגוליר=שרייפעל פון אן ארטיקולאטאר [אן אפאראט וואס צאהן=טעכניקער בענוצען פאר דער בעשטימונג פון דער ריכטיגער שטעלונג פון די צייהנער וואס זיי מאכען].

jack′-snipe *n.* (דזשעק′-סנאיפ) די הארשנעפע [א מין וואלדשנעפע, א טונקעל=רויטער פויגעל מיט גרויע און שווארצע פלעקען].

jack′-staff *n.* (דזשעק′-סטעף) א פלאגען=שטאנג אויף א שיף. ז. ***jack***

jack′stones *n.* (דזשעק′-סטאונז) קליינע רונדע שטיינדעלעך אדער אזעלכע אייזענדלעך מיט וועלכע קינדער שפיעלען זיך אין צייכען.

Jackstone

jack′straw *n.* (דזשעק′-סטראה) א שטרויענע פיגור, א מענש וואס האט נים קיין אייגענע מיינונג אדער קיין זעלבסטשטענדיגקייט און איז אבהענגיג פון אנדערע; אין קינדער=שפיעל — איינס פון א גאנצער צאהל דינע שטעקלעך, וועלכע מען לאזט ארויס פון האנר אויף′ן טיש און מען דארף זיי אויפקלייבען איינציגווייז אזוי, אז קיינע פון די ליעגענדע שטעקלעך זאלען זיך נים א טרייסעל טהאן.

Jack Tar (דזשעק טאר) א מאטראז.

jack′-tim′ber *n.* (דזשעק′-טימ′-בער) איינע פון א רייהע צוזאמענגעשטעלטע קלעצער אדער קראקוועס, וועלכע איז קירצער פון די אנדערע.

jack′-tow′el *n.* (דזשעק′-טאו′-על) א לאנגער האנדטוך וואס הענגט אויף א ראלע.

jack′-tree *n.* (דזשעק′-טריע) דער ברויטפרוכט=בוים [א מין גרויסער פרוכט=בוים וואס וואקסט אויף די אינזלען נעבען צענטראל=אמעריקא, מיט א געלבען און הארטען האלץ, איין פרוכט פון דיעזען בוים וועגט פון 30 ביז 40 פונט].

jack′y *n.* (דזשעק′-אי) ענגלישער דזשין [א שטארקער שנאפס]; א רעקרוט אדער ערשט אנגעקומענער סאלדאט אין דער פלאטע.

jac′obin *n.* (דזשעק′-א-בין) א מין הויז=טויב [ז. ***jacobin pigeon***]; א מין זשום=פויגעלע אדער קאליברי.

Jac′obin *n. and a.* (דזשעק′-א-בין) א יאקאבינער, איינער פון דער עקסטרעם=ראדיקאלער פארטיי אין פראנקרייך, וועלכע האט געשפיעלט א גרויסע ראלע אין דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן; אן עקסטרעמער ראדיקאל, א רעוואלוציאנער; א מאנאך פון דאמיניקאנישען ארדען [אין פראנקרייך]; וואס איז שייך צו די יאקאבינער; יאקאביניש, רעוואלוציאנער.

Jacobin′ic *a.* (דזשעק-א-בינ′-איק) וואס איז שייך צו די יאקאבינער; יאקאביניש; עקסטרעם=ראדיקאל; רעוואלוציאנער. ז. ***Jacobin***

Jacobin′ical *a.* (דזשעק-א-בינ′-אי-קעל) ז. ***Jacobinic***

Jac′obinism *n.* (דזשעק′-א-בינ-איזם) יאקאביניזם, די לעהרען אדער פרינציפען פון די יאקאבינער. ז. ***Jacobin***

Jac′obinize *v.* (דזשעק′-א-בינ-איז) מאכען פאר אן אנהענגער פון די יאקאבינישע פרינציפען. ז. ***Jacobin***

jac′obin pig′eon (דזשעק′-א-בין פידזש′-אן) א מין הויז=טויבען, ביי וועלכע דער האלז און א טייל פון קאפ איז בעדעקט מיט פעדערען ווי מיט א קאפושאן.

Jac′obite *n. and a.* (דזשעק′-א-באיט) א יאקאביט, אן אנהענגער פון דזשיימס דעם צווייטען, קעניג פון ענגלאנד, וועלכען מען האט אראבגעזעצט פון טהראן אין יאהר 1688; איינער פון אן אלטער קריסטליכער סעקטע אין סיריען, וועלכע איז געגרינדעט געווארען פון יאקאבוס באראדעאוס, דעם ערשטען בישאף פון מעסאפאטאמיען; וואס איז שייך צו די יאקאביטען.

Jacobit′ic *a.* (דזשעק-א-ביט′-איק) וואס איז שייך צו די ענגלישע יאקאביטען. ז. ***Jacobite***.

Jacobit′ical *a.* (דזשעק-א-ביט′-אי-קעל) ז. ***Jacobitic***

Jacobit′ically *adv.* (דזשעק-א-ביט′-אי-קעל-אי) אין גייסט פון די ענגלישע יאקאביטען. ז. ***Jacobite***

Jac′obitism *n.* (דזשעק′-א-באיט-איזם) יאקאביטיזם, די פרינציפען פון די ענגלישע יאקאביטען. ז. ***Jacobite***

Ja′cob′s-lad′der *n.* (דזשיי′-קאבז-לעד′-ער) א לייטער פון שטריק מיט הילצערנע שטעקלעך [ווערט בענוצט מייסטענס אויף א שיף]; פאלעמאניום [א מין גראז וואס האט דעם אויסזעהן ווי א פעדער, מיט געלבע בליטהען וואס זיינען עהנליך צו גלעקלעך]; א מין שפיעלצייג פון צוזאמענגעשטעלטע שטיינדלעך, גלאז און שטיקלעך האלץ.

Ja′cob′s-staff *n.* (דזשיי′-קאבז-סטעף) א וואנדער=שטאק; א שטעקען מיט א שטעך=מעסער; אן אסטראלאביע, אן אינסטרומענט צו מעסטען די הויכקייט פון שטערען; א געשטעל אויף איין פוס וואס ווערט בענוצט פון פעלד=מעסטער אוועקצושטעלען דעם קאמפאס; א גרופע פון דריי ווייסע שטערען אין דער אריאן=גרופע, וועלכע געהען אין א גלייכער ליניע איינער נאך′ן אנדערען.

jaco′bus *n.* (דזשע-קאו′-באס) א גאלדענע מטבע פון 25 שילינג פון די צייטען פון דזשיימס דעם ערשטען פון ענגלאנד.

jac′onet *n.* (דזשעק′-א-נעט) זשאקאנעט [א מין קליידער=מאטעריע — א ווייכער מוסלין].

Jacquerie′ *n.* (זשאק-ע-רי′) די זשאקעריע, דער בלוטיגער אויפשטאנד פון די פראנצויזישע פויערים געגען די פריצים אין 14טען יאהרהונדערט.

jac′tant *a.* (דזשעק′-טענט) בעריהמעריש; וואס האט ליעב צו בעריהמען זיך.

jacta′tion *n.* (דזשעק-טיי′-שאן) דאס ווארפען, דאס שליידערען; אן אונרוהיגקייט פון קערפער, דאס ווארפען אין קדחת; די איבונג אין רייטען אויף א פערד; בעריהמעריי.

jactita′tion *n.* (דזשעק-טי-טיי′-שאן) דאס אומווארפען זיך פון קערפער הין און צוריק; די אונרוהינקייט; פוסטע בעריהמעריי; א פאלשע בעהויפטונג וועגען אימעצען, וואס פעראורזאכט א רעה; דער געריכטס=פראצעס וועגען אזא פאלשער בעהויפטונג.

jactita′tion of mar′riage (דזשעק-טי-טיי′-שאן אוו מער′-אידזש) די אונבעגרינדעטע בעהויפטונג, אז ער אדער זי האט כלומרשט חתונה געהאט.

jac′ulate *v.* (דזשעק′-יו-לייט) ווארפען; שיסען.

jacula′tion *n.* (דזשעק-יו-ליי′-שאן) דאס ארויסווארפען, דאס אויסשיסען.

jac′ulator *n.* (דזשעק′-יו-ליי-טאר) דער שליידערער, דער ווארפער.

jac′ulatory *a.* (דזשעק′-יו-לע-טא-רי) וואס ווארפט ארויס, וואס שליידערט; געווארפען, געשאסען, ארויסגעשטויסען; אויסגעשפראכען אין אבגעריסענע ווערטער, אויסשרייענד. ז. ***ejaculatory***

jade *n. and v.* (דזשייד) א קליאטשע, אן אלטע שקאפע, א פגירה; א שליוכע, אן אויסגעלאסענע פרוי; אן איראנישער אויסדרוק וועגען א יונגען מיידעל; דער נעפריט [א מין גרינליכער מינעראל, פון וועלכען מען פלעגט פארצייטען מאכען פערשיעדענע כלי=זיין]: אבמאטערען, ערמיעדען; ווערען פערמאטערט; ווערען אבגעניצט; פערלירען דעם מוטה.

ja′ded *a.* (דזשיי′-דער) אבגענוצט, אויסגעמאטערט.

ja′dery *n.* (דזשיי′-דער-אי) עקשנות, ווילדקייט [פון א פערד]; א מיאום שפיצעל.

ja'dish *a.* (דזשיי'-דיש) זינדיג, צולאַזען [וועגען אַן אויסגעלאַסענער פרוי]; פער'עקשנ'ט, ווילד [וועגען אַ פערד].

jag *n. and v.* (דזשעג) אַ שאַרפער צאָהן [ווי אין אַ זעג]; אַ קאַרב, אַ זיג=זאַג; איינער פון די אויסגעשניטענע שפּיצען אָדער צאַקען פון דעם ראַנד פון אַ קלייד; אַ קאַרב אָדער צאַק פון אַ בלאַט; דאָס זיין מלא אָדער שכור; אויסקאַרבען; מאַכען קאַרבען אָדער צאַקען.

jagg *n.* (דזשעג) אַ שטאָף מיט אַ שפּיצי=גער זאַך.

jagged *a.* (דזשעגד) געצאַקט, געקאַרבט; אויסגעשניטען אין שפּיצען.

jag'gedness *n.* (דזשעג'-עד-נעס) געקאַרבטקייט, געצאַקטקייט.

jag'ger *n.* (דזשעג'-ער) איינער וואָס מאַכט קאַרבען אָדער צאַקען; אַ קליין רעדעל מיט אַ געקאַרבטען ראַנד; אַ ציינהניגע דלאַטע.

jag'ging-i'ron *n.* (דזשעג'-אינג-אַי'-ערן) אַ שטופּעל [אַ רעדעל מיט ציינהנער, ווי דאָס רעדעל מיט וועלכען מען רעדעלט מצה].

jag'gy *a.* (דזשעג'-אי) געקאַרבט, מיט קאַרבען, מיט ציינהנער; שאַרסטקע, ניט גלאַט.

jaghir' *n.* (דזשע-גיר') אין אָסט=אינדיען — די איינקינפטע פון אַ געוויסען טייל פון רעגיערונגס=לאַנד, וועלכע די רעגיערונג גיט אָב צו אַ פּערזאָן פאַר זיין אייגענעם נוצען אָדער אונטערצושטיצען אַ געוויסע רעגיערונגס=אַנשטאַלט.

jaghir'dar *n.* (דזשע-גיר'-דאַר) אין אָסט=אינדיען — איינער וועמען די רעגיערונג גיט אָב די איינקינפטע פון אַ שטיק לאַנד צוליעב געוויסע צוועקען.

jaghire' *n.* (דזשע-גיר') ז. ***jaghir***

jaguar' *n.* (דזשעג-הוואַר') דער יאַגואַר [דער אַמעריקאַנער טיגער].

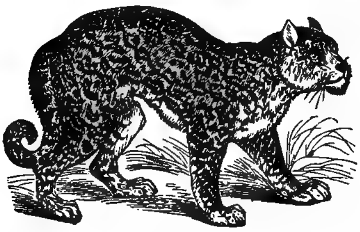

Jaguar

Jah *n.* (יאַה) ז. ***Jehovah***

Jahveh' *n.* (יאַ-וויי') ז. ***Jehovah***

Jah'vism *n.* (יאַ'-וויזם) דער יאַהוויזם [די רעליגיאָן פון די פּאַרצייטיגע אידען, וועלכע האָבען פערגעטערט יהוה אַלס זייער נאַציאָנאַלען גאָט].

Jah'vist *n.* (יאַה'-וויסט) ז. ***Jehovist***

Jahvis'tic *a.* (יאַ-וויס'-טיק) ז. ***Jehovistic***

jail *n. and v.* (דזשייל) אַ געפענגניס, אַ טורמע; איינקערקערען, אַריינזעצען אין געפענגניס.

jail'bird *n.* (דזשייל'-בוירד) אַ טורמע=פויגעל, אַן אַרעסטאַנט, איינער וואָס זיצט אָדער וואָס איז געזעסען אין אַ געפענגניס.

jail'-deliv'ery *n.* (דזשייל'-די-ליוו'-ער-אי) דאָס אויסלעדיגען די טורמע; דאָס אָב'פּטר'ען די משפּטים פון אַלע די, וואָס זיינען פערהאַפטעט געוואָרען; דאָס בעפרייען אַרעסטירטע דורך אויפבּרעכען די טורמע אָדער דורך אַנטלויפען.

jai'ler *n.* (דזשיי'-לער) אַ היטער פון אַ געפענגניס, אַ געפענגניס=וועכטער.

jail'-fe'ver *n.* (דזשייל'-פי'-ווער) אַ טיפוס=פיבער.

jail'-kee'per *n.* (דזשייל'-קיע'-פּער) ז. ***jailer***

jak *n.* (דזשעק) ז. ***jack-tree***

jakes *n.* (דזשייקס) אַן אָבטריט.

jak'-wood *n.* (דזשעק'-הוואוד) דאָס געלבע האָלץ פון ברויטפּרוכט=בוים. ז. ***jack-tree***

jal'ap *n.* (דזשעל'-עפּ) די יאַלאַפּע [אַ מין אַמעריקאַנער גראָז, וואָס פלעכט זיך איבער ווענד און צווייגען. ווערט גע=ברויכט אין מעדיצין אַלס אָבפיהרונגס=מיטעל].

Jalap

jalap'ic *a.* (דזשע-לעפּ'-איק) וואָס איז שייך צו דער יאַלאַפּע. ז. ***jalap***

jal'apin *n.* (דזשעל'-ע-פּין) דאָס יאַלאַ=פּין [אַן אַרט צוקער=זאַפט, וואָס געפינט זיך אין יאַלאַפּע=גראָז און דיענט אַלס אַ שטאַרקער אָבפיהרונגס=מיטעל].

jalousie' *n.* (זשע-לוה-זיע') זשאַלוזען [פענסטער=לאַדען, וואָס בעשטעהען פון אַ ראַהם, אין וועלכער עס זיינען אַריינגעשטעלט עטוואָס אַנגעבויגענע ברעטלעך, וועלכע לאָזען דורך אין צימער לופט, אָבער ניט די זון=שטראַהלען].

jam *n. and v.* (דזשעם) איינגעמאַכטס, וואַרעניעס; אַ צוזאַמענפּרעסונג, אַ צו=נויפדריקונג; דאָס צוזאַמענדריקען; אין שאַכטען — אַ שטיין=מאַסע, וואָס שפּאַרט אונטער אָדער טיילט פאַנאַנדער אַ קויהלען=אָדער; דריקען, קוועטשען, צודריקען, צונויפפּרעסען; אַנפּילען, אַנהויפען; צו=נויפדריקען אַ גרויסען עולם; שטערען דעם דורכגאַנג; אין אַמעריקאַנער פּאָליטיק — דורכשטופּען אַ געוויסען געזעץ אָדער תקנה דורך אַ "מאַשין=אָבשטימונג"; בע=שמירען מיט וואַרעניעס.

Jamai'ca *n.* (דזשע-מיי'-קאַ) יאַמאַיקאַ [איינע פון די גרעסטע וועסט=אינדישע אינזלען אין צענטראַל=אַמעריקאַ]; אַזאַ ראָם וואָס ווערט פּראָדוצירט אין יאַמאַיקאַ.

Jamai'can *a. and n.* (דזשע-מיי'-קען) וואָס געהערט צו דעם אינזעל יאַמאַיקאַ; אַן איינוואָהנער פון דיעזען אינזעל. ז. ***Jamaica***

jamb *n.* (דזשעם) אַ טהיר=פּאָסט, אַן אויפשאַק, אַ ביישטידעל; אין שאַכטען — אַ שטיין=מאַסע וועלכע שפּאַרט אונטער אָדער טיילט פאַנאַנדער אַ קויהלען=אָדער.

jambe *n.* (דזשעמב) אַ פוס=פּאַנצער, וועלכע סאָלדאַטען פון מיטעלאַלטער פלעגען טראָגען.

jamb'-li'ning *n.* (דזשעמ'-לאַי'-נינג) דער בעשלאַג פון אַ טהיר אָדער פענסטער.

jambo'sa *n.* (דזשעמ-באָ'-סאַ) אַ מין קליינע אָסט=אינדישע בוימלעך מיט זעהר שעהנע בלומען און מיט פרוכטען וועלכע רופען זיך "רויז=עפּעל".

Jambosa

jamb'-post *n.* (דזשעמ'-פּאָוסט) אַ ביישטידעל פון אַ טהיר אָדער פענסטער.

jam'bu *n.* (דזשעמ'-בוה) דאָס רויז=עפּעל בוימעל. ז. ***jambosa***

jam in (דזשעם אין) איינפּרעסען, בע=שרענקען.

jam'-pud'ding *n.* (דזשעמ'-פּוד'-אינג) אַ פּודינג געפילט מיט מאַרמעלאַד.

jam up! (דזשעם אַפּ) אויסגעצייכענט! פּאַרטרעפליך!

jane *n.* (דזשיין) אַ מין גענועזער מטבע; בומאַזע, אַ מין באַוועל=צייג, פון וועלכען מען נעהט וועש.

jan'gle *v. and n.* (דזשענ'גל) אונהאַר=מאָניש קלינגען; פּלוידערען, פּלאַפּלען מיט אַ הויכען קול; קריעגען זיך, אַרומ=רייסען זיך; קריעג, צאַנקעריי; אַ טומעל, אַ געפילדער, אַן אונהאַרמאָנישע צאַנקע=ריי.

jan'gling *n.* (דזשענ'-גלינג) געצאַנק, קריגעריי, גערויש, טומעל, רייסעריי; אַן אונהאַרמאָנישע קלינגעריי.

jan'itor *n.* (דזשענ'-אי-טאַר) אַן אויפ=זעהער אויף אַ הויז, אַ דוואָרניק.

jan'itress *n.** (דזשענ'-אי-טרעס) אַן אויפזעהערין פון אַ הויז.

jan'itrix *n.* (דזשענ'-אי-טריקס) ז. ***janitress***

janiza'rian *a.* (דזשענ-אי-זיי'-רי-ען) וואָס איז שייך צו יאַניטשאַרען. ז. ***janizary***

jan'izary *n.* (דזשענ'-אי-זע-רי) איי=נער פון די יאַניטשאַרען אָדער טראַבאַנטען [אַ מיליטערישע קערפּערשאַפט פון דער טערקישער אַרמעע אין די אַמאָליגע צייטען].

Jan'senism *n.* (דזשענ'-סענ-איזם) יאַנ=סעניזם, די לעהרען פון דעם קאַטוילישען בישאָף קאַרנעליוס יאַנסעניוס, וועלכער איז אַרויסגעטראָטען אַלס שטאַרקער גענ=נער פון די יעזואיטען. זיין הויפּט לעה=רע איז בעשטאַנען אין דעם, וואָס ער לייקענט אָב די פרייהייט פון דער מענש=ליכער בחירה.

Jan'senist *n.* (דזשענ'-סענ-איסט) אַ יאַנסעניסט, אַן אַנהענגער אָדער נאָכ=פאָלגער פון יאַנסעניזם. ז. ***Jansenism***

jan'tily *adv.* (דזשאנ'-טי-לי) ז. ***jauntily***

jan'ty *a.* (דזשאנ'-טי) ז. ***jaunty***

Jan'uary *n.* (דזשענ'-יו-ע-רי) דער מאנאט יאנואר.

Ja'nus *n.* (דזשיי'-נאס) ביי די אלטע רוימער — יאנוס, דער גאט פון זון און פון יעדען אריינגאנג און ארויסגאנג. ער איז געווען פארגעשטעלט מיט א צווייענדיגען פנים פון פארענט און פון הינטען.

Ja'nus-faced *a.* (דזשיי'-נאס-פייסט) צוויי פנים'דיג; וואס זאגט איינס און טראכט אנדערש; בעטריגעריש.

Ja'nus-head'ed *a.* (דזשיי'-נאס-העד'-עד). צוויי־קעפיג.

Japan' *n. and a.* (דזשע-פען') יאפאן; יאפאניש, וואס בעקומט זיך פון יאפאן.

japan' *n. and v.* (דזשע-פען') לאקירטע ארבייט; יאפאנישער לאק; לאקירען מיט מאטעריאל, וועלכער גיט צו א שווארצען גלאנץ.

Japan' earth (דזשע-פען' אוירטה) יאפאנעזישע ערד [א מין צוזאמענציהענדער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון בוימער].

Japanese' *a. and n.* (דזשעפע-ע-ניס') וואס איז שייך צו יאפאן אדער איהרע איינוואהנער; א יאפאנעזער, איינער וואס געהערט צום יאפאנישען פאלק; די יאפאנישע שפראך.

Japanesque' *a.* (דזשעפע-ע-נעסק') וואס איז ענליך צו יאפאנעזער אדער יאפאנעזישעס.

Japan'ism *n.* (דזשע-פענ'-איזם) יאפאניזם, די יאפאנישע קונסט, קולטור א. ד. ג.

Japan' lau'rel (דזשע-פען' לאה'-רעל) א מין מזרח־אזיאטישער קוסט מיט געלבגעשפרייגקעלטע בלעטער, שעהנע בלומען און רויטע יאגדעס.

Japan Laurel

japanned' *a.* (דזשע-פענד') בעדעקט מיט יאפאנעזישען לאק אדער מיט אן אנדערען ענליכען לאק.

japan'ner *n.* (דזשע-פענ'-ער) א לאקירער; א מין וואקס צום שטיוועל־פוצען.

jape *v. and n.* (דזשייפ) שפאסען; אבלאכען; מאכען לצנות; א שפאס, א שפיצעל, א לצנות.

Japhet'ic *a.* (דזשע-פעט'-איק) וואס איז שייך אדער וואס קומט ארויס פון יפת [איינער פון נח'ס דריי זיהן].

ja'pish *a.* (דזשיי'-פיש) ווי א לץ; וואס ליעבט צו טרייבען קאטאוועס.

jar *v. and n.* (דזשאר) קלאפערען; שלעכט קלינגען; ארויסלאזען אונהארמאנישע קלאנגען; גרילצען אין די אויערען; אויפטרייסלען; וויברירען; שטרייטען, צאנקען, קריעגען זיך; דאס גרילצען אין די אויערען; אונהארמאנישע קלאנגען; א שטרייט, א קריעג, א צאנקערייַ; א ליימענער אדער גלעזערנער קרוג; די מאס וויפיעל אזא קרוג ענטהאלט אין זיך.

jarara'ca *n.* (דזשא-רא-רא'-קא) א גרויסע גיפטיגע דרום־אמעריקאנישע שלאנג פון גרוי־ברוינעם קאליר.

jarde *n.* (דזשארד) א מין געשוואוילעכטס אדער געשוויר אויף א פערד'ס פוס.

jardinière' *n.* (זשאר-די-ניעהר') א בעפוצט טישעל פאר וואזאנעס אדער בלומען; א בלומען־וואזע.

jardon' *n.* (זשאר-דאן') ז. ***jarde***

jar'gon *n. and v.* (דזשאר'-גאן) זשארגאן, א שפראך, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א צוזאמענמישונג פון פארשיעדענע שפראכען און האט ניט קיין ליטעראטור; אן ארט אויסדריקע, וועלכע זיינען כאראקטעריסטיש פאר דעם אדער יענעם שטאנד אדער פראפעסיאן; צירקאן [א מין געלבליכער מינעראל פון אינזעל ציילאן]; רעדען זשארגאן; געברויכען א געמישטע, אונקולטורעלע שפראך.

jargonelle' *n.* (דזשאר-גא-נעל') די יארגאנעל [א געוויסער זארט בארנעס].

jargonesque' *a.* (דזשאר-גא-נעסק') וואס האט דעם כאראקטער פון זשארגאן אדער פון א געמישטער אונקולטורעלער שפראך.

jargon'ic *a.* (דזשאר-גאנ'-איק) וואס איז ענליך צו זשארגאן; וואס איז שייך צום צירקאן [א מין געלבליכער מינעראל פון אינזעל ציילאן].

jar'goning *n.* (דזשאר'-גאנ-אינג) דאס פלאפלען, דאס פיהרען אן אויסגעמישטען געשפרעך; דאס צוויטשערען פון פויגלען.

jargoniza'tion *n.* (דזשאר-גאנ-אי-זיי'-שאן) דאס בענוצען א זשארגאן; דאס פערוואנדלען א קולטורעלע שפראך אין א זשארגאן.

jarl *n.* (יארל) — אין אלט־סקאנדינאוויען אן עלטערער, אן אנפיהרער; אן אדעליגער, א גראף.

jar'nut *n.* (דזשאר'-נאט) דער ערדנוס [א פרוכט פון א געוויסער אמעריקאנער פלאנצע].

jar of flow'ers (דזשאר אוו פלאו'-ערז) א בלומען־טאפ.

ja'sey *n.* (דזשיי'-זי) א מין וואלענער פארוק.

jas'min *n.* (דזשעס'-מין) יאסמין [א געוויסע גארטען אדער הויז־פלאנצע מיט געלבע אדער ווייסע שמעקענדע בלומען].

jas'mine *n.* (דזשעס'-מין) ז. ***jasmin***

jas'per *n.* (דזשעס'-פער) יאספיס [א מין שטיין פון פארשיעדענע קאלירען וואס ווערט געברויכט צו מאכען קאמעעס, וואזען א. ד. ג.].

Jasmin

jas'perated *a.* (דזשעס'-פער-איי-טעד) בעמאלט מיט דער פארב וועלכע איז ענליך צום קאליר פון דעם יאספיס־שטיין; אויסגעמישט מיט יאספיס.

jas'perite *n.* (דזשעס'-פער-איט) ז. ***jasper***

jas'per-o'pal *n.* (דזשעס'-פער-או'-פעל) ניט קיין ריינער אפאל [אן אפאל איז א טייערער מילך־ווייסער מינעראל, אויף וועלכען עס שפיעלען זיך פארשיעדענע קאלירען], וועלכער האט דעם קאליר פון א געלבליכען יאספיס־שטיין.

jas'pery *a.* (דזשעס'-פער-אי) אזוי ווי יאספיס־שטיין.

jaspid'ean *a.* (דזשעס-פיד'-אי-ען) ווי יאספיס־שטיין; וואס בעשטעהט פון יאספיס־שטיין.

jaspid'eous *a.* (דזשעס-פיד'-אי-אס) ווי יאספיס־שטיין.

jas'poid *a.* (דזשעס'-פאיד) וואס איז ענליך צו יאספיס־שטיין.

jas'ponyx *n.* (דזשעס'-פא-ניקס) דער יאספאניקס, אן אניקס־שטיין, וועלכער האט אין זיך יאספיס־אדערען [פון דיזען שטיין ווערען אויסגעשניטען פיגורען אויף בארעליעפען].

jasp'-o'pal *n.* (דזשעספ'-או'-פעל) ז. ***jasper-opal***

Jat'ropha *n.* (דזשעט'-רא-פא) א מין גראזען, קוסטעס און בוימער, וועלכע וואקסען אין די הייסע לענדער פון אמעריקא, מיט א דיקען שטאם און ברייטע דריי־ענדיגע בלעטער. דער זאפט פון דיעזע פלאנצען ווערט געברויכט אין דער מעדיצין פאר פארשיעדענע זאלבען.

jaun'dice *n. and v.* (דזשאנ'-דיס) די געלבזוכט; א ביטערער געפיהל, ווי קנאה, אייפערזוכט א. ד. ג.; ליידען פון געלבזוכט; האבען געפיהלען פון קנאה אדער אייפערזוכט.

jaun'diced *a.* (דזשאנ'-דיסט) געלבזיכטיג; פול מיט קנאה, אייפערזוכט אדער פאראורטהיילען.

jaunt *n. and v.* (דזשאנט) דער גאנג, דער אויסשפאציר; ארומלויפען, ארומשפאצירען.

jaun'tily *adv.* (דזשאנ'-טי-לי) אויף א לעבעדיגען, לוסטיגען, מונטערען, לייכטפערטיגען אדער פרעהליכען אופן.

jaun'tiness *n.* (דזשאנ'-טי-נעס) לעבעדיגקייט, פרעהליכקייט, לוסטיגקייט, לייכטינקייט, לייכט־פערטיגקייט; אנמוטה, שעהנקייט, חן, ארטינקייט.

jaun'ting-car *n.* (דזשאנ'-טינג-קאר) א לייכט וועגעל אויף פיער רעדער, אין וועלכען די פערזאנען זיצען רוקען צו רוקען.

jaun'ty *a.* (דזשאנ'-טי) אנמוטיג, מיט חן, שעהן, ארטיג, עלעגאנט; מונטער, לוסטיג, לייכטפערטיג.

jaun'ty-car *n.* (דזשאנ'-טי-קאר) ז. ***jaunting-car***

ja'va *n.* (דזשא'-ווא) די יאווא־הוהן [א מין הויז־הוהן].

Ja'van *a.* (דזשא'-וען) וואס איז שייך צום אינזעל יאווא.

Javanese' *a. and n.* (דזשאווא-ע-ניס') וואס איז שייך צום אינזעל יאווא; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון דיעזען אינזעל.

jave'lin *n.* (דזשעוו'-לין) א ווארף־שפיעז.

jaw *n. and v.* (דזשאה) דער קינבאק [דער ביין אין וועלכען עס זיצען די צייהנער]; אין א מאשין — צוויי טיילען, וועלכע געהען זיך צונויף און רוקען זיך פאנאנדער; אין א זעגעל־שיף — דער אויסשניט אויף דעם עק פון זעגעל־שטאנג, מיט וועלכען ער האלט זיך אן דער מאסט; שרייען אויף איינעם; שימפפען, זידלען.

jaw'-bone *n.* (דזשאה'-באון) דער קינבאק־ביין [דער ביין אין וועלכען עס זי־

צען די צייהנער, ספּעציעל דער אונטערשטער ביין].

jaw'-brea'ker *n.* (דזשאה'-בריי'-קער) א ווארט צום אויסברעכען די צייהנער [א ווארט וואס ענטהאלט אין זיך פיעל זילבען און עס איז שווער עס אויסצורעדען].

jawed *a.* (דזשאהד) וואס האט קינבאקען.

jaw'fall *n.* (דזשאה'-פאהל) אן אראבגעלאזענער פנים, נידערגעשלאגענקייט.

jaw'fallen *a.* (דזשאה'-פאהלן) מיט אן אראבגעלאזענעם פנים, טרויעריג, בעטריבט.

jaws of death (דזשאהז אוו דעטה) דעם מלאך המות נעגעל.

He was snatched from the jaws of death.

jaw'smith *n.* (דזשאה'-סמיטה) א שרייער א דעמאגאג.

jaw'-tooth *n.* (דזשאה'-טוהטה) א באקצאהן.

jaw'-work *n.* (דזשאה'-הוואירק) פיסקארבייט [ריידען]; פרעסעריי.

jay *n.* (דזשיי) דער האלצהעהער אדער סאיקע [א קליינער אייראפּעאישער און נארד־אמעריקאנישער פויגעל מיט גרוירויטע פעדערען און מיט בלויע, ווייסע און שווארצע פאסיקלעך אויף די פליגלען. ערנעהרט זיך מיט יאגדעס און תבואה־קערנדלעך]; א ישובניק, א "גרינער", א פראסטאק; אן אקטיאר א דילעטאנט [ניט קיין פאכמאן]; א שלעכטער אקטיאר.

Jay

jay'-bird *n.* (דזשיי'-בוירד) דער האלצהעהער אדער סאיקע [אזא פויגעל]. ז. *jay*

jay'hawk *v.* (דזשיי'-האהק) פיהרען א גוערילא־קריעג. ז. *jayhawker*

jay'hawker *n.* (דזשיי'-האה-קער) א מיטגליעד פון איינע פון די באנדעס וואס האבען אין דעם אנפאנג פון דעם בירגערקריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא געפיהרט א גוערילא־קריעג [אן אונרעגולערער קריעג], בעזאנדערס אין קענזעס; אזא גרויסע שפין.

jaz'erant *n.* (דזשעז'-ע-רענט) א מין פאנצער פון צונויפגעפלאכטענע אייזערנע רינגען.

jaz'erent *n.* (דזשעז'-ע-רענט) ז. *jazerant*

J. D. *Juris Doctor* אבקירצונג פון [דאקטאר יורי, א טיטול פון א געלעהרטען יוריסט].

jeal'ous *a. and v.* (דזשעל'-אס) אייפערזיכטיג; אייפריג, בעזארגט; פערדעכטיגען, ניט טרויען; זיין אייפערזיכטיג.

jeal'ously *adv.* (דזשעל'-אס-לי) מיט אייפערזוכט אדער פערדעכטיגונג.

jeal'ousness *n.* (דזשעל'-אס-נעס) קנאה, אייפערזוכט; פערדעכטיגונג, חשד.

jeal'ousy *n.* (דזשעל'-אס-אי) אייפערזוכט, קנאה.

jean *n.* (דזשיין) בומאזעע [אזא באוועל־צייג פון וועלכען מען נעהט וועש].

jear *n.* (דזשיר) אזא שיף־שטריק.

jee *v. and int.* (דזשיע) ז. *gee*

jeer *v. and n.* (דזשיער) שפּאטען; אבלאכען פון אימעצען; שפּאט, לצנות, שפּאס; אזא שיף־שטריק.

jeer'er *n.* (דזשיער'-ער) א שפּעטער, אן אבלאכער, א לץ.

jeer'ing *a.* (דזשיער'-אינג) שפּאטענד, אבלאכענד.

jeer'ingly *adv.* (דזשיער'-אינג-לי) אבלאכענדיג, אבשפּאטענדיג; מאכענדיג לצנות.

jeers *n.* (דזשיערז) אזעלכע שטריק אדער קאנאטען אויף א שיף.

Jefferso'nian *a. and n.* (דזשעפּ-ער-סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו טאמאס דזשעפערסאן, דעם דריטען פּרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [פון יאהר 1801 ביז 1809], דער גרינדער פון דער דעמאקראטישער פּארטיי און דער פערפאסער פון דער דעקלאראציאן פון אונאבהענגיגקייט [דער דאקומענט אין וועלכען די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא ערקלערט זיך אונאבהענגיג פון ענגלאנד]; אן אנהענגער פון די פּאליטישע פּרינציפּען פון טאמאס דזשעפערסאן, א דעמאקראט.

Jefferso'nianism *n.* (דזשעפּ-ער-סאו'-ני-ען-איזם) דאס פּאליטישע פּראגראם פון טאמאס דזשעפערסאן, וואס בויט זיך אויף די פּרינציפּען פון אינדיווידועלער און לאקאלער פרייהייט און בעשרענקונג פון דער מאכט פון דער צענטראלער רעגיערונג.

jeff'ing *n.* (דזשעפ'-אינג) א מין ווירפעלשפּיעל ביי שריפטזעצער.

Jeho'vah *n.* (דזשי-האו'-ווא) יעהאווא, דער העברעאישער נאמען פון גאט, דער שם־המפורש [יהוה].

Jeho'vist *n.* (דזשי-האו'-וויסט) דער יעהאוויסט, דער אונבעוואוסטער שרייבער וועגען וועלכען מען דענקט, אז ער האט פערפאסט די שטעלען פון דער ביבעל, וואו גאט'ס נאמען ווערט בעצייכענט מיט'ן נאמען "יהוה" [אין געגענזאץ צום "אלהיסט"]. ז. *Elohist*

Jehovis'tic *a.* (דזשי-הא-ווים'-טיק) וואס איז שייך צו די "יעהאוויסטישע" שטעלען פון חומש [אין נעגענזאץ צו די "אלהיסטישע"]. ז. *Elohistic*

Je'hu *n.* (דזשי'-היו) א ניכער אנטרייבער; א קוטשער.

jeju'nal *a.* (דזשי-דזשוה'-נעל) וואס איז שייך צום אויבערשטען טייל פון דער קליינער קישקע. ז. *jejunum*

jejune' *a.* (דזשי-דזשוהן') לעער, פּוסט, טרוקען; ניט אינטערעסאנט.

jejune'ly *adv.* (דזשי-דזשוהנ'-לי) אויף א פּוסטען, אינהאלטסלאזען אדער טרוקענעם שטייגער.

jejune'ness *n.* (דזשי-דזשוהנ'-נעס) פּוסטקייט, לעערקייט, טרוקענקייט, אינהאלטסלאזיגקייט.

jeju'nity *n.* (דזשי-דזשוה'-ני-טי) ז. *jejuneness*

jeju'num *n.* (דזשי-דזשוה'-נאם) אין אנאטאמיע — די אויבערשטע צוויי פינפטעל פון דער קליינער קישקע.

jel'lied *a.* (דזשעל'-איד) גערדיכט און קלעפּעדיג, גערדיכט און ציטערדיג, ווי זשעלע אדער סטודען [פּוטשא].

jel'ly *a.* (דזשעל'-אי) זשעלע, א גערדיכטע איינגעמאכטס פון פּרוכט; א גערדיכטער סאק; א גערדיכטער און קלייאיגער שטאף; א גערדיכטער און ציטערדיגער שטאף ווי שטודען [פּוטשא].

jel'ly-bag *n.* (דזשעל'-אי-בעג) א זעקעל, דורך וועלכען מען זייט דורך זשעלע.

jel'lyfish *n.* (דזשעל'-אי-פיש) דער זשעלע־פיש [א מין ווייכע שווימיגע ים־חיה, וועלכע האט די פּארם פון א שוועמעל־קעפּעל. די אונטערשטע זייט פון דיעזען קעפעל ענטהאלט אין זיך די מויל־עפענונג, וואס איז ארומגערינגעלט מיט לאנגליכע ברייטע לאפּעס].

Jellyfish

jem'idar *n.* (דזשעמ'-אי-דאר) אן אסט־אינדישער אפיציער [פון די דארטיגע איינגעבארענע].

jem'miness *n.* (דזשעמ'-אי-נעס) זויבערקייט, שעהנקייט; נעציערטקייט.

jem'my *n. and a.* (דזשעמ'-אי) א מין ברעך־אייזען, וואס ווערט בענוצט פון גנבים; זויבער, שעהן, בעפּוצט.

jen'net *n.* (דזשענ'-עט) א מין שפּאניש פערדעל.

jen'neting *n.* (דזשענ'-עט-אינג) א מין פריהצייטיגער עפּעל.

jen'ny *n.* (דזשענ'-אי) א שפּין־מאשין; א פויגעל א "זיי"; אן עזעל א "זיי".

jen'ny-ass *n.* (דזשענ'-אי-עס) אן עזעלין [אן עזעל א "זיי"].

jen'ny-wren *n.* (דזשענ'-אי-רען) דער צוין־קעניג [א קליין זינג־פויגעלע מיט א ברייטליכען שנאבעל מיט גרינליכע פעדערען און מיט א העל־געלבען טשוב].

jeof'ail *n.* (דזשעפ'-אייל) א פערזעהן, א טעות [אין א געריכטס־פּראצעס].

jeop'ard *v.* (דזשעפּ'-ארד) שטעלען אין קאן, ריזיקירען, וואגען.

jeop'arder *n.* (דזשעפּ'-אר-דער) איינער וואס שטעלט אין קאן אדער ריזיקירט.

jeop'ardize *v.* (דזשעפּ'-אר-ראיז) ז. *jeopard*

jeop'ardous *a.* (דזשעפּ'-אר-דאס) געפעהרליך, ריזיקאליש.

jeop'ardy *n.* (דזשעפּ'-אר-די) א ריזיקע, א סכנה, דאס שטעלען אין קאן.

jer'boa *n.* (דזשויר'-בא-א) די שפּרינגמויז [א מין קליין שפּרינגענדער חיה'לע מיט זעהר קורצע פאדערשטע און זעהר

לאנגע הינטערשטע פיס און מיט א לאנגען עק].

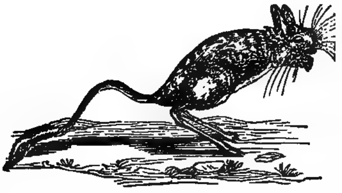

Jerboa

jereed' *n.* (דזשע-ריעד') א טערקישע פיקע אדער שפיעז, וואס ווערט בענוצט אין פערשיעדענע שפיעלען.
jeremi'ad *n.* (דזשער-אי-מאי'-עד) ז. ***jeremiade***
jeremi'ade *n.* (דזשער-אי-מאי'-עד) א יערעמיאדע, א קלאג=ליעד, א קינה.
jer'falcon *n.* (דזשויר'-פאהקן) ז. ***gerfalcon***
jer'guer *n.* (דזשויר'-גער) ז. ***jerker***
jerid' *n.* (דזשע-ריד') ז. ***jereed***
jerk *v. and n.* (דזשוירק) שטויסען, טרייסלען, רוקען; שנעלען; שלאגען; מאכען א פלוצליכע בעוועגונג; א פלוצליכער שטויס, שלאג אדער וואורף; א טרייסעל [ווי פון א מוסקול]; א רוק; פלייש פאנאנדערגעשניטען אויף דינע שטיקלעך און געטריקענט אויף דער זון; פאנאנדערשניידען פלייש אויף דינע שטיקלעך און טריקענען אויף דער זון.
jerked beef (דזשוירקט ביעף) פלייש געטריקענט אויף דער זון.
jer'ker *n.* (דזשויר'-קער) איינער וואס שטופט, וואס טהוט א שלעפ; איינער וואס בעקומט קאנוואולסיווע בעוועגונגען פון א רעליגיעזען עקסטאז אדער פון אן אנדער אויפרעגונג; א צאל=אויפזעהער [א בעאמטער וואס רעווידירט די שיפען אין האפען].
jer'kin *n.* (דזשויר'-קין) א יאק, א קאמיזעלקע; דער "ער" גייער=פאלקען. ז. ***gerfalcon***
jer'kingly *adv.* (דזשויר'-קינג-לי) אויף א שטויסענדען שטייגער; דורך א שטופ.
jerk out (דזשוירק אוט) ארויסטרייסלען, אויסשיטען.
jerks *n.* (דזשוירקס) קאנוואולסיווע בעוועגונגען פון רעליגיעזען עקסטאז אדער פון אויפרעגונג.
jer'ky *a.* (דזשויר'-קי) שטויסארטיג, טרייסלענד; קאפריזנע; אונגעדולדיג.
jerrid' *n.* (דזשע-ריד') ז. ***jereed***
jer'ry *n., a. and v.* (דזשער'-אי) איינער וואס בויט אויף שנעל הייזער צום פערקויף; א הויז געבויט אויף שנעל [צום פערקויפען]; א טאשען=זייגער; א נאכטטאפ; געמאכט ווי=עס=איז, געמאכט אויף שנעל; בייז אבשפאטען.
jer'ry-built *a.* (דזשער'-אי-בילט) געבויט אויף צו פערקויפען [אין איילעניש און מיט שלעכטען מאטעריאל].
jer'rymander *n.* (דזשער'-אי-מענ-דער) ז. ***gerrymander***
jer'sey *n. and a.* (דזשויר'-זי) זעהר פיינע וואל; א יאק פון דיעזער וואל, א טריקאט=יאק; פון זעהר דינער וואל.
Jeru'salem ar'tichoke (דזשע-רו'-זע-לעם אר'-טי-טשאוק) די ערד=בארנע [א מין גראז=ארטיגע אמעריקאנער פלאנצע מיט א זיסען דיקען ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס שפייז].
jess *n. and v.* (דזשעס) א רימען אדער שנירעל וואס דיענט אלס פוס=באנד פון א פאלק=פויגעל; פערפענטען די פיס פון א פאלק=פויגעל מיט אזא פוס=באנד.
jes'samine *n.* (דזשעס'-ע-מין) ז. ***jasmine***
jes'sant *a.* (דזשעס'-ענט) וואס טויכט ארויס [ווי א פיגור אויף א הערב].
jessed *a.* (דזשעסט) געפענטעט מיט א שנירעל [וועגען פאלק=פויגלען].
Jes'sie *n.* (דזשעס'-אי) א קלאפער, א דובינקע.
Jes'sy *n.* (דזשעס'-אי) ז. ***Jessie***
jest *n. and v.* (דזשעסט) א שפאס, קאטאוועס; געשפעט; שפאסען, טרייבען קאטאוועס; מאכען לצנות.
jest'-book *n.* (דזשעסט'-בוק) א זאמעל=בוך פון וויצען, אנעקדאטען און לייכטע ערצעהלונגען.
jes'ter *n.* (דזשעס'-טער) א קאטאוועס=טרייבער, א שפאס=מאכער, אן אבלאכער, א גלייכווערטעל=זאגער, א לץ; א הויף=נאר [ביי די מיטעלאלטערליכע פריצים].
jest'ful *a.* (דזשעסט'-פול) וויציג, שפאסיג.
jes'ting *a.* (דזשעס'-טינג) שפאסענד; קאטאוועס טרייבענד.
jes'tingly *adv.* (דזשעס'-טינג-לי) מיט שפאס; אויף קאטאוועס.
jes'ting-stock *n.* (דזשעס'-טינג-סטאק) א געגענשטאנד פון שפאס, א זאך צום אבלאכען.
jest'-mon'ger *n.* (דזשעסט'-מאנ'-גער) א קאטאוועס=טרייבער; אן אבלאכער; א לץ.
jest'word *n.* (דזשעסט'-הוואירד) א וויץ, א גלייכווערטעל.
Jes'uit *n.* (דזשעז'-יו-איט) א יעזואיט, א מיטגליעד פון יעזואיטישען ארדען [א קאטוילישער ארדען, וועלכער איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1539 צו פערשטארקען דעם איינפלוס פון דער קאטוילישער רעליגיאן און צו בעקעמפפען די פראטעסטאנטען מיט אלע מעגליכע מיטעל]; א ביטרער מענש; אן אינטריגאנט.
Jes'uitess *n.* (דזשעז'-יו-איט-עס) א יעזואיטין [איינע פון א קאטוילישען פרויען=ארדען, וועלכער איז געווען געבויט אויף דיזעלבינע פרינציפען ווי דער יעזואיטישער מענער=ארדען און איז אויפגעלעזט געווארען אין יאהר 1630].
Jesuit'ic *a.* (דזשעז-יו-איט'-איק) יעזואיטיש; וואס איז שייך צו די יעזואיטען. ז. ***Jesuit***
jesuit'ical *a.* (דזשעז-יו-איט'-אי-קעל) יעזואיטיש, ביטרע, פערמאסקירט, פאלש.
jesuit'ically *adv.* (דזשעז-יו-איט'-אי-קעל-אי) אויף א יעזואיטישען, ביטרען אופן.
jes'uitish *a.* (דזשעז'-יו-איט-איש) יעזואיטיש.
Jes'uitism *n.* (דזשעז'-יו-איט-איזם) די לעהרע און די פרינציפען פון די יעזואיטען; ביטרעקייט, פערשטעלטקייט. ז. ***Jesuit***
Jes'uitry *n.* (דזשעז'-יו-איט-רי) ז. ***Jesuitism***
Jes'uits' bark (דזשעז'-יו-איטס בארק) די קארע פון געוויסע אמעריקאנישע בינע אדער כינין=בוימער [ווערט גערופען אזוי, ווייל די ערשטע, וועלכע האבען דיעזע קארע געבראכט אין אייראפא, זיינען געווען די יעזואיטען].
Jes'uits' pow'der (דזשעז'-יו-איטס פאו'-דער) כינין=פולווער.
Je'sus *n.* (דזשי'-זאס) יעזוס [קריסטוס].
Je'sus Christ (דזשי'-זאס קראיסט) יעזוס קריסטוס.
jet *v., n. and a.* (דזשעט) ארויסווארפען, ארויסשיסען, ארויסשפריצען [פון א שמאלער עפענונג]; דאס ארויסשיסען, דאס ארויסווארפען; א שפריץ; אן אויסשוס; דאס גיס=לאך, פון וועלכען עס פליסט ארויס צושמאלצענער מעטאל; א וואסערשטראהל; דער גאגאט אדער פעך=קויהל [זעהר א שווארצער ברושטין]; דער גאגאט=קאליר [א טיעף=שווארצער קאליר]; וואס איז געמאכט פון גאגאט אדער שווארצען ברושטין.
jet'-black *a.* (דזשעט'-בלעק) שווארץ ווי פעך=קויהל אדער גאגאט.
jet d'eau (זשיי דאו) א דינער שטראם וואסער וואס שפריצט פון א פאנטאן.
jet of steam (דזשעט אוו סטיעם) דער דאמפף=שטראם.
jet'-pump (דזשעט'-פאמפ) א פומפ, פון וועלכער די פליסיגקייט ווערט געטריבען דורך אן אנדער שטראם פון דערזעלבער אדער אן אנדערער פליסיגקייט.
jet'sam *n.* (דזשעט'-סעם) דאס ווארפען אין ים אריין; זאכען וואס ווערען אין א נויטה נעווארפען אין ים.
jet'tiness *n.* (דזשעט'-אי-נעס) שווארצקייט, דער שווארצער קאליר; דאס זיין שווארץ.
jet'tison *n. and v.* (דזשעט'-אי-סאן) דאס ארויסווארפען וואארע פון א שיף אום זי גרינגער צו מאכען; ארויסווארפען זאכען פון א שיף, כדי זי גרינגער צו מאכען אויף'ן וואסער.
jet'ton *n.* (דזשעט'-אן) א זשעטאן, א מעדאל וואס איז געמאכט געווארען צוליעב וועלכער ניט איז פאסירונג.
jet'ty *v., n. and a.* (דזשעט'-אי) ארויסשטארצען [ווי א שטיין אדער באלקען פון א געביידע]; אן ארויסשטארצונג [פון א געביידע]; א וואל אדער דאמבע צו פערהאלטען דאס וואסער; גאגאט אדער פעך=קויהל [שווארצער ברושטין]; פון גאגאט אדער פעך=קויהל; שווארץ ווי גאגאט.
jet'tyhead *n.* (דזשעט'-אי-העד) א דאמבע אדער וואנד אין א האפען.
jeu d'esprit' (זשוי דעס-פרי') שארפזין, וויציגקייט.
Jew *n.* (דזשוה) א איד.
Jew'-bai'ter *n.* (דזשוה'-ביי'-טער) א אידען=פרעסער; א אידען=העצער, א אידען=פערפאלגער.
Jew'dom *n.* (דזשוה'-דאם) דאס יודענטום.
jew'el *n.* (דזשוה'-על) יואוועל, קליינאד, ציערונג; אן עדעלשטיין; א זאך וואס ווערט הויך געשאצט.
jew'el-box *n.* (דזשוה'-על-באקס) א ציערונג=שאכטעל.
jew'el-case *n.* (דזשוה'-על-קיים) ז. ***jewel-box***
jew'eler *n.* (דזשוה'-על-ער) א יואוועליער, איינער וואס מאכט אדער האנדעלט מיט ציערונג.
jew'el-house *n.* (דזשוה'-על-האוס) ז. ***jewel-office***
jew'eller *n.* (דזשוה'-על-ער) ז. ***jeweler***
jew'eller's art (דזשוה'-ע-לערז ארט) די יואוועליער=קונסט.
jew'eller's red (דזשוה'-על-ערז רעד) א מין רויטער פולווער, מיט וועלכען מען פאלירט עדעלשטיינער.

jew'ellery *n.* (דזשוה'-על-רי) ז. *jewelry*

jew'el-like *a.* (דזשוה'-על-לאיק) וואס גלאנצט ווי א ציערונג, ווי בריליאנטען.

jew'elly *a.* (דזשוה'-על-אי) ווי א בריליאנט, פיין.

jew'el-of'fice *n.* (דזשוה'-על-אפ'-איס) דער זאל אין דעם "טאוער" פון לאנדאן, וואו עס געפינען זיך די קרוינען און ציערונג פון דער ענגלישער מלוכה.

jew'elry *n.* (דזשוה'-על-רי) יוּאווע=ליער=ארבייט; ציערונג.

Jew'ess *n.* (דזשוה'-עס) א אידין, א אי=דישע פרוי.

jew'hood *n.* (דזשוה'-הוד) יודאאיזם, אידישקייט.

Jew'ish *a.* (דזשוה'-איש) אידיש; וואס איז שייך צו די אידען.

Jew'ish law (דזשוה'-איש לאה) תורת משה.

Jew'ishly *adv.* (דזשוה'-איש-לי) אויף א אידישען אופן.

Jew'ishness *n.* (דזשוה'-איש-נעס) אי=דישקייט.

Jew'ish Pale (דזשוה'-איש פייל) דער אידישער תחום אדער טשערטא [די 15 גובערניעס אין רוסלאנד וואו אידען איז ערלויבט צו וואהנען].

Jew'ism *n.* (דזשוה'-איזם) יודאאיזם, אידישקייט.

Jew'ry *n.* (דזשוה'-רי) דאס אידישע לאנד, ארץ ישראל; דאס אידישע פאלק; א אידישער קווארטאל אין א שטאדט.

Jew's'-ear *n.* (דזשוהז'-איער) דער יודען=אויער [אן אויער=עהנליכער שוואם אויף א בוים].

jew's'-harp *n.* (דזשוהז'-הארפ) דאס ברום=אייזען [א מוזיקאלישער אינסטרו=מענט, וואס בע=שטעהט פון א מעטאלענעם צינ=געל איינגע=פאסט אין אן אייזערנעם רונ=דען רעהמעל, וועלכען מען האלט ביים מויל און מיט די פינגער קלאפט מען איבער'ן צינגעל]; דאס פעסעל אדער דער אייזערנער רינג, מיט וועלכען א קאנאט אדער קייט האלט דעם אנקער אויף א שיף.

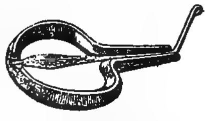

Jew's-harp

Jew's'-mal'low *n.* (דזשוהז'-מעל'-או) די מאלווא [א מין גראז מיט גרויסע רויטע בליטהען].

Jew's'-stone *n.* (דזשוהז'-סטאון) א פערשטיינערטער ים=איגעל אדער יאזשיק וואס מען געפינט אין דער ערד.

jew's'-trump *n.* (דזשוהז'-טראמפ) ז. *jew's-harp*

Jez'ebel *n.* (דזשעז'-ע-בעל) איזבל [די פערדארבענע פרוי פון אידישען קעניג אחאב]; א שלעכטע, זינדיגע אדער בייזע פרוי.

JHVH. א פערקירצונג פון *Jehovah*

jib *n. and v.* (דזשיב) דאס גרויסע דריי=עקיגע זעגעל אין דעם פאדערשטען טייל פון א שיף; דער ארויסגעשטארצ=טער ארם פון א הויב=מאשין; אן אונ=רוהיג פערד, וואס מען קען ניט איינ=האלטען אין צוים; א געשטעל פאר ביער=פעסער; די אונטערשטע ליפ; ארי=בערטראגען פון איין עק שיף אויף'ן צווייטען [ווענען די פאדערשטע זעג=לען]; ניט איינשטעהן אויף איין ארט; ניט איינהאלטען זיך אין צוים [ווענען א פערד].

jib'ber *n.* (דזשיב'-ער) אן אונרוהיג פערד.

jib'-boom *n.* (דזשיב'-בוהם) א קיילער=דיגער באלקען, וואס איז א פערלענגע=רונג פון דעם שטאנג, וועלכער געפינט זיך אין דעם פאדערשטען טייל פון שיף.

jib'-door *n.* (דזשיב'-דאור) א געהיימע טהיר [א טהיר, וועלכע איז געפארבט אזוי ווי די וואנד און מען בעמערקט זי ניט].

jibe *v.* (דזשאיב) 1. אריבערטראגען פון איין עק שיף צום צווייטען [ווענען די פאדערשטע זעגלען]; 2. שטימען, זיין אין איינקלאנג.

2. The two plans did not seem to **jibe.**

jib'-o'-jib *n.* (דזשיב'-א-דזשיב) א קליין דרייעקיג זעגעל, וואס ווערט אנגע=צויגען איבער דעם גרויסען דרייעקיגען זעגעל.

jib'-stay *n.* (דזשיב'-סטיי) דער געשטעל פון דער האריזאנטאלער מאסט אויף א שיף, צו וועלכער עס פערפעסטיגט זיך דאס דרייעקיגע זעגעל.

jib'-top'sail *n.* (דזשיב'-טאפ'-סייל) דאס אויבערשטע קלענערע דרייעקיגע זעגעל אויף א יאכטע.

jif'fy *n.* (דזשיפ'-אי) א רגע, א מאמענט, אן אויגענבליק.

jig *n. and v.* (דזשיג) א זשיג, אזא לעב=האפטער טאנץ; די מוזיק פון אזא טאנץ; א שפיצעל, א שטוקע; א שפאס; טאנצען א זשיג; צווינגען ביים טאנצען א זשיג; בעוועגען זיך ארויף און אראב; פערטשע=פען [ווי מיט א האטשעק].

jigamaree' *n.* (דזשיג-ע-מע-ריע') עט=וואס נייעס, אונבעוואוסטעס.

jig'ger *n. and v.* (דזשיג'-ער) דער אדער דאס וואס זיפט אדער טרייסעלט דורך; אן אפאראט, וואס סארטירט, ריי=ניגט אדער שווייגקט די אויסגעגראבענע ערץ [אין בערג=ארבייט]; ביי גארבער— דער רונדער אייזערנער וואליק מיט גרי=בעלעך, וועלכער פרעסט אויף'ן לעדער און מאכט איהם קערנדיג [שארסט=קע]; דער פראפיל, וועלכער גיט צו א ליימענער כלי איהר פארם, בעת מען דרעהט זי אויף'ן רעדעל; א הויב=מא=שין אין א שפייכלער; א טהיר; א קליי=נער טראמוויי וואס ווערט געפיהרט פון איין פערד; א פריים=קוראנט=מאשין; א טרונק בראנפען; א קליין פליגעלע, וואס זוינט זיך איין אין לייב און פעראור=זאכט א זוד אדער בייסעניש; טרייסלען, ווארפען, שאקלען; א זשיג=טענצער [ז. *jig*].

jig'gered *a.* (דזשיג'-ערד) פערדאמט, פערפלוכט.

jig'ger-pump *n.* (דזשיג'-ער-פאמפ) א פומפ, וועלכע מען קען אריבערטראגען פון איין ארט אויף'ן צווייטען, דיענט צו בעגיסען מיט וואסער לאנקעס אדער בלומען=בייטען.

jig'get *v.* (דזשיג'-עט) שפרינגען; שטי=פען; זיין פרעהליך.

jig'ging-machine' *n.* (דזשיג'-אינג-מע-שין') א מאשין איבערצוזיפען אדער סארטירען ערץ [אויסגעגראבענע רויהע מינעראלען].

jig'gish *a.* (דזשיג'-איש) וואס איז שייך צו א פרעהליכען טאנץ אדער זשיג; וואס איז אויפגעלעגט צו נעהן א פרעהליך טענצעל.

jig'gumbob *n.* (דזשיג'-אם-באב) עפעס א מאדנע אדער מ'שונה'דיגע זאך.

jig'jog *n. and adv.* (דזשיג'-דזשאג) א בעוועגונג וואס קומט פאר דורך שטענ=דיגען שטויסען אדער רוקען פארווערטס; דורך א שטויסווייזער בעוועגונג.

jig'ot *n.* (דזשיג'-אט) דער זאדיק אדער הינטער=חלק [פון שעפסען=פלייש].

jig'-saw *n.* (דזשיג'-סאה) א דינע שמאלע זעג איינגעפאסט אין א ראהם, אז מען זאל קענען זעגען מיט איהר ארויף און אראב.

jill *n.* (דזשיל) א יונג מיידעל, א גע=ליעבטע; א טעשעל; אן אכטעל פון א קווארט אדער א פיערטעל פון א פיינט [א געוויסע מאס פון פליסיגקייט אין דער ענגלישער און אמעריקאנער מאס=סיסטעם].

jill'-flirt *n.* (דזשיל'-פלוירט) א קא=קעטקע, א לייכטזיניגע פרוי.

jilt *n. and v.* (דזשילט) איינער אדער איינע, וועלכע בעשווינדעלט אין ליעבע [שפיעלט א ליעבע אוןווארפט דער=נאך אוועק דעם געליעבטען].

jim *a.* (דזשים) אויסגעציערט, אויס=געפוצט.

Jim *n.* (דזשים) פערקירצט פון דעם נאמען *James*

jim'crack *n. and a.* (דזשים'-קרעק) ז. *gimcrack*

jim'crackery *n.* (דזשים'-קרעק-ער-אי) ז. *gimcrackery*

jim'-crow *n.* (דזשים'-קראו) אן אינ=סטרומענט, מיט וועלכען מען בויגט אדער גלייכט אויס אייזערנע שטאנגען אדער רעלסען.

Jim Crow (דזשים קראו) אן אלגע=מיינער נאמען פאר א נענער א ווייצלינג [אין אמעריקא].

Jim Crow car (דזשים קראו קאר) אן אייזענבאהן=וואגאן פאר נעגערס.

jim'mer *n.* (דזשים'-ער) א טהיר=אנגעל, א טהיר=זאוויעסע.

jim'my *n.* (דזשים'-אי) א ברעך=אייזען וואס ווערט בענוצט פון גנבים; א קויה=לען=וואגאן.

jimp'son *n.* (דזשימפ'-סאן) ז. *jimson-weed*

jim'son-weed *n.* (דזשים'-סאנ-הוויעד) אזא ניפטיג גראז מיט ווייסע בליטהען [ווערט בענוצט אין דער מעדיצין].

jin'gal *n.* (דזשינ'-גאהל) א קליינער הארמאט [אין אסט=אינדיען].

jin'gle *v. and n.* (דזשינ'גל) קלינגען [ווי מיט גלעקלעך אדער שטיקלעך מע=טאל]; האבען א מוזיקאלישען קלאנג; א קלינגעריי; עטוואס וואס קלינגט; א קליין גלעקעל; קלינגענדע ריפמען [אין פאעזיע]; א מין אירלענדיש וועגעל אויף צוויי רעדער; א מין מאלוסק [א ווייך ים=חיה'לע].

jin'gle brains (דזשינ'גל ברעינז) א צו=טומעלטער קאפ, א לייכטזיניגער מענש.

jin'gle-jan'gle *n.* (דזשינ'גל-דזשענ'גל) קלינג=קלאנג, דאס צימבלען, דאס ריימפ=לען.

jin'gler *n.* (דזשינ'-גלער) א קלינגער, א פלאפלער; אן ארט שפארען וואס מען טראגט אויף די שטיוועל.

jin'glet *n.* (דזשינ'-גלעט) א קליין מע=טאלען קייקעלע וואס קלינגט אין א גלע=קעל; א גלעקעל.

jin'gling-match *n.* (דזשינ'-גלינג-מעטש) א שפיעל אין וועלכען איינער מיט פערבונדענע אויגען סטארעט זיך צו כאפען אן אנדערען מיט ניט פערבונדענע אויגען, וועלכער לויפט מיט א קלינגענ=דען גלעקעל אין האנד.

Jin'go *n.* (דזשינ'-גאו) א דזשינגא, א מארד־פאטריאט, א שאוויניסט; איינער וועלכער פאדערט אן אגרעסיווע [אנגרייפענדער] פאליטיק בנוגע צו די אויסלענדישע מלוכות.

Jin'goism *n.* (דזשינ'-גא-איזם) דזשינגאיזם, מארד־פאטריאטיזם, שאוויניזם, די פרינציפען און פאליטיק פון די דזשינגאס. ז. ***Jingo***

jinrick'sha *n.* (דזשינ-ריק'-שא) ז. ***jinriksha***

jinrik'isha *n.* (דזשינ-ריק'-אי-שא) ז. ***jinriksha***

jinrik'sha *n.* (דזשינ-ריק'-שא) א יאפאניש ווענעלע אויף צוויי רעדער, וואס ווערט געפיהרט פון א מענשען.

Jinriksha

jip'po *n.* (דזשיפ'-פאו) א יאקעל, א קארסעט.

jiu-jut'su *n.* (דזשוה-דזשוט'-סו) אן ארט ראנגלען זיך וואס ווערט פראקטיצירט אין יאפאן; א יאפאנישע סיסטעם פון פיזישע איבונגען.

JJ. אן אבקירצונג פון ***Justices***

Joan of Arc (דזשאון אוו ארק) זשאן ד'ארק, די יונגפרוי פון ארלעאן [די נאציאנאלע פראנצויזישע העלדין, וועלכע האט פערטריבען די ענגלענדער פון פראנקרייך און האט אומגעקעהרט קארל דעם 7טען צו זיין טהראן אין יאהר 1429].

Job *n.* (דזשאוב) איוב.

job *n., a. and v.* (דזשאב) א בעשטעלונג, א בעשעפטיגונג, אן ארבייט, א פאדריאד; א שטעלע אדער אמט וואס ברייננט א לייכטען פראפיט; א שלאג, א שטויס, א שטאך; געדונגען פאר א געוויסער ארבייט [ווי א געדונגען פערד]; געבען א שטיקעל ארבייט; קויפען אין אנגרא [הורטאווע] און פערקויפען צו קליין־הענדלער; מאכען צופעליגע שטיקלעך ארבייט; אויסנוצען א געזעלשאפטליכען אמט פאר פריוואטע צוועקען.

joba'tion *n.* (דזשא-ביי'-שאן) מוסר, שטראף־רייד.

job'ber *n.* (דזשאב'-ער) איינער וואס מאכט א צופעליג שטיקעל ארבייט; א הענדלער וואס קויפט סחורה אין גרויסע מאסען און פערקויפט זי צו קליין־הענדלער; א פערמיטלער [אין האנדעל]; אן אקציען־קרעמער [אויף דער בערזע]; איינער וואס נוצט אויס א געזעלשאפטליכע שטעלע אדער אמט פאר זיינע פריוואטע אינטערעסען.

job'bery *n.* (דזשאב'-ער-אי) דאס זוכען אן אמט אין א געזעלשאפטליכער אינסטיטוציאן, כדי צו האבען לייכטע פרנסה.

job'bing-house *n.* (דזשאב'-אינג-האוס) א האנדעלס־פירמע, וועלכע קויפט אויף סחורות פון פאבריקען אין אנגרא [אין א גרויסער מאס מיט אמאל] און פערקויפט זיי צו קליין־הענדלער.

job lot (דזשאב לאט) א בינטעל פערשיעדענע סחורות וואס ווערט ביליג פערקויפט; רעשטלעך; א מציאה.

job'-mas'ter *n.* (דזשאב'-מעס'-טער) איינער וואס האלט פערד און וועגען צום פערדינגען.

job'-of'fice *n.* (דזשאב'-אפ'-איס) א דרוקעריי, וואו מען דרוקט פערשיעדענארטיגע זאכען, ווי קארטען, אפישען, ביכער [אויסער טעגליכע צייטונגען].

job'-press *n.* (דזשאב'-פרעס) א דרוק־מאשין, אויף וועלכער עס דרוקען זיך קלענערע זאכען, ווי קארטען, מודעות, קליינע אפישען א. ד. ג.

job'-prin'ter *n.* (דזשאב'-פרינ'-טער) א דרוקער וואס דרוקט פערשיעדענע קלענערע זאכען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

job'-prin'ting *n.* (דזשאב'-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פערשיעדענע קלענערע זאכען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.; א דרוקעריי, וואו אזעלכע זאכען ווערען געדרוקט.

Job's com'fort (דזשאובז קאמ'-פארט) איוב'ס גליקען, דאס טרייסטען זיך מיט חלשות.

Job's com'forter (דזשאובז קאמ'-פאר-טער) איוב'ס טרייסטער, איינער וואס קומט צום צווייטען מיט כלומרש'דיגע טרייסט און מאכט איהם נאך מעהר נידערגעשלאגען.

Job's news (דזשאובז ניוז) טרויריגע ידיעות; א שלעכטע בשורה.

Job's post (דזשאובז פאוסט) איינער וואס ברייננגט א שלעכטע בשורה.

Job's-tears' *n.* (דזשאובז-טיערז') דאס טרעהרען־גראז [א מין גראז, אויף וועלכען עס וואקסען רונדע און ווייסע יאגדעס, וואס זיינען ענהליך צו טראפענס טרעהרען]; קארעלען פון טרעהרען־גראז.

job'-type *n.* (דזשאב'-טאיפ) דרוק־שריפט פאר פערשיעדענארטיגע קלענערע דרוק־ארבייט, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

job'-work *n.* (דזשאב'-הוואירק) בעשטעלונגס־ארבייט [ווי א שניידער וועלכער נעהמט פאר קונדען און ניט פאר'ן מארק]; ארבייט הורטאם [ווען מען קריגט בעצאהלט פאר דער גאנצער ארבייט, ניט פון טאג אדער שטונדע]; אין דרוקעריי — פערשיעדענארטיגע קליינע דרוק־זאכען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

jock *n.* (דזשאק) א גרום, א זשאקיי. ז. ***jockey***

jock'ey *n. and v.* (דזשאק'-אי) א גרום, א שטאל־קנעכט [א דיענער וואס פאסט אויף די פערד]; א זשאקיי [איינער, וועלכען מען דינגט צו רייטען אויף א פערד אין וועט־לויף]; א בעטריגער, א שווינדלער; בעטריגען, בעשווינדלען; אנשטויסען זיך, אבשלאגען זיך [רייטענדיג אין וועט־לויף].

jock'ey-club *n.* (דזשאק'-אי-קלאב) א קלוב פון ליעבהאבער פון פערד־ערציהונג, פערד־רייטונג און וועט־לויף.

jock'eyship *n.* (דזשאק'-אי-שיפ) רייט־קונסט [די קונסט פון רייטען אויף פערד, בעזאנדערס אין א וועט־לויף]; א כלומרש'דיגער עהרען־טיטול.

jock'ey-whip *n.* (דזשאק'-אי-הוויפ) א רייט־בייטשעל, וואס ווערט בענוצט פון א רייטער אין וועט־לויף.

jock'y *n.* (דזשאק'-אי) ז. ***jock***

jocose' *a.* (דזשא-קאוס') שפאסהאפט, לוסטיג.

jocose'ly *adv.* (דזשא-קאוס'-לי) אויף גלעכטער, אין שפאס.

jocose'ness *n.* (דזשא-קאוס'-נעס) שפאסהאפטיגקייט, לוסטיגקייט.

jocose'rious *a.* (דזשאו-קאו-סי'-רי-אס) האלב־ערנסט, האלב אין שפאס.

jocos'ity *n.* (דזשא-קאס'-אי-טי) ז. ***jocoseness***

joc'ular *a.* (דזשאק'-יו-לאר) ז. ***jocose***

jocular'ity *n.* (דזשאק-יו-לער'-אי-טי) ז. ***jocoseness***

joc'ularly *adv.* (דזשאק'-יו-לאר-לי) אויף א שפאסהאפטען אדער לוסטיגען אופן.

joc'ulator *n.* (דזשאק'-יו-ליי-טאר) א שפאס־פויגעל, א פרעהליך־מאכער, א בדחן; א ליעדער־זינגער.

joc'ulatory *a.* (דזשאק'-יו-ליי-טא-רי) ז. ***jocose***

joc'und *a.* (דזשאק'-אנד) מונטער, לוסטיג, פרעהליך.

jocun'dity *n.* (דזשא-קאנ'-די-טי) מונטערקייט, לוסטיגקייט.

joc'undly *adv.* (דזשאק'-אנד-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

joc'undness *n.* (דזשאק'-אנד-נעס) ז. ***jocundity***

joc'undry *n.* (דזשאק'-אנ-דרי) פרעהליכקייט, לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט.

Joe Mil'ler (דזשאו מיל'-ער) אן אויסגעדראשענער, אלטער וויץ; א וויץ־בוך.

Joe'-Mil'lerism *n.* (דזשאו'-מיל'-ער-איזם) דאס דערצעהלען וויצען [הויפטזעכליך אלטע, אויסגעדראשענע וויצען]; אן אלטער וויץ.

jog *v. and n.* (דזשאג) לייכט שטויסען; אנשטויסען אויף עפעס [מאכען איינעם אויפמערקזאם]; זיך לאנגזאם בעוועגען, טרייסלען זיך; א לייכטער שטויס; דאס טרייסלען זיך; דאס בעוועגען זיך ניט רעגעלמעסיג, א שפרינגענדע בעוועגונג.

jog along' (דזשאג ע-לאהנג') לאנגזאם אדער געמיטליך ווייטער פאהרען.

jog'ger *n.* (דזשאג'-ער) איינער וואס גיט א לייכטען שטויס, איינער וואס שטופט אונטער; איינער וואס געהט לאנגזאם, וואקלענדיג.

jog'gle *v. and n.* (דזשאגל) לייכט טרייסלען, אונטערשטופען; פעראייניגען צוויי קלעצער אדער שטיינער דורך די ארויסגעשטארצטע קלינעס אדער צייהנער, וואס שטעלען זיך אריין איינע אין די אנדערע; בעוועגען וואקלענדיג; א לייכטער שטויס; דאס אונטערשטופען אדער אונטעררוקען; דאס אויסגעבויערטע לאך פון א קלאץ, אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין דער ארויסגעשטארצטער קלין אדער צאהן פון א צווייטען קלאץ ביים פעראייניגען זיי צוזאמען; א קלין ביים ענד פון א באלקען וואס לאזט איהם ניט זיך אומרוקען אין די זייטען.

jog'gle-joint *n.* (דזשאג'ל-דזשאינט) א קלין, וואס ווערט אריינגעשלאגען ביים ענד פון א באלקען, כדי ער זאל זיך ניט אומרוקען אין די זייטען.

jog'gle-piece *n.* (דזשאג'ל-פיעס) דער אויבערשטער באלקען אדער הענג־זייל אין די קראקוועס פון א דאך.

jog'-trot *n. and a.* (דזשאג'-טראט) א לייכטער גלייכמעסיגער לויף [ביים רייטען אויף א פערד]; א לאנגזאמע, מאנאטאנע ארט פון טהאן געוועהנליכע טעגליכע ארבייט; לאנגזאם, מאנאטאנע.

Johan'nite *n.* (דזשא-הענ'-איט) א יאהאניט, איינער פון א קריסטליכען ריטערליכען ארדען, וועלכער האט זיך געגרינ־

דעט אין ירושלים אין דער צייט פון די קרייץ=ציגע אין יאהר 1048.

johan'nite *n.* (דזשא-הענ'-איט) יאהאניט [אזא גרינער מינעראל].

John *n.* (דזשאן) יאהאן, איוואן; אן אלגעמיינער נאמען פאר א מאנספערזאן אדער אינגעל, בעזאנדערס פאר אן אונגעשיקטען מאן.

john'-ap'ple *n.* (דזשאן'-עפ'ל) די יאהאנים=עפעל [אן עפעל וואס ווערט צייטיג שפעט אין הערבסט].

John Bar'leycorn (דזשאן באר'-לי-קאהרן) א פערזאן וועלכע פערזאניפיצירט אדער שטעלט פאר אויף א הומאריסטישען אופן שכרות.

John Blunt (דזשאן בלאנט) א גראבער עהרליכער יונג.

John Bull (דזשאן בול) אן ענגלענדער; די ענגלענדער אין אלגעמיין; א שפיעל, אין וועלכען מען ווארפט פענים אדער סענטען אויף א גלאטען שטיין, וואס איז צוטיילט אויף 16 קליינע נומערירטע קוואדראטען.

John'-Bull'ism *n.* (דזשאנ'-בול'-איזם) דאס ענגלישע, דאס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר די ענגלענדער.

John Chi'naman (דזשאן טשאי'-נא-מען) א כינעזער; די כינעזער אין אלגעמיין.

John Com'pany (דזשאן קאמ'-פע-ני) א צונעמעניש וואס איז געגעבען געווארען איראניש דער ענגלישער אסט=אינדישער געזעלשאפט.

John Doe (דזשאן דאה) א פיקטיווער נאמען אין געריכטס=פראצעסען [א נאמען פון אן אנגעקלאגטען אין געריכט, וועמעס ווירקליכער נאמען איז אונבעוואוסט].

John Doe inquir'y (דזשאן דאה אינ-קהוואיר'-אי) א געריכטס=אונטערזוכונג וועגען א פערזאן אדער פערזאנען, וועלכע זיינען פארמעל ניט אנגעקלאגט געווארען אין געריכט.

John'-do'ry *n.* (דזשאנ'-דאו'-רי) דער הערינג=קעניג [א מין פישעלע מיט רויטליכע פלוס=פעדערען].

john'ny *n.* (דזשאנ'-אי) אזא קליינער פיש מיט א גלאטער הויט און מיט א קליינעם שפיציגען קאפ [געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום די מערב=ברעגען פון אמעריקא]; א מין פינגווין [א ים=פויגעל].

John'ny *n.* (דזשאנ'-אי) א פראנט, א פרויען=נאכלויפער [איבערהויפט נאך אקטריסעס], א פוסט=און=פאסניק; יאהאן.

john'ny-cake *n.* (דזשאנ'-אי-קייק) א מין געבעקס פון טערקישער מעהל אדער קוקורוזע.

john'ny on the spot (דזשאנ'-אי אן טהי ספאט) איינער וואס פערשלאפט קיינמאל ניט אדער וואס איז אלע מאל אין צייט.

John Plush (דזשאן פלאש) א לאקיי.

join *v. and n.* (דזשאין) פעראייניגען, פערבינדען, צוזאמענבינדען; צושטעהן צו עפעס; פערבינדען זיך מיט אימעצען אדער עפעס; נעהמען אנטייל אין עפעס אויף א פריינדליכען אדער פיינדליכען אופן; צוגעבען, בעהעפטען; זיין פעראייניגט; צוזאמענקומען; אויסבילדען א פעראייניגונג; א פערבינדונג; דאס ארט וואו צוויי טיילען זיינען פערבונדען.

join bat'tle (דזשאין בעטל) אנפאנגען א שלאכט [מיט אימעצען].

join'der *n.* (דזשאינ'-דער) א פעראייניגונג; א צוזאמענבינדונג; אין געריכטס=פיהרונג — די פעראייניגונג פון צוויי אנקלאגען געגען איינעם אין איין אנקלאגע; די פעראייניגונג פון עטליכע פערזאנען צוזאמען אלס אנגעקלאגטע אין איין פראצעס; דאס אננעהמען אלס שטרייט=פונקט די טענה פון געגנערישען צד.

join'der in demur'rer (דזשאינ'-דער אין דע-מיור'-ער) אין געריכטס=פיהרונג — דאס אננעהמען די טענה פון געגנערישען צד און בעהויפטען, אז ווען אפילו די פאקטען זיינען ריכטיג קומט ניט דעם אנקלאגער דאס וואס ער מאהנט.

join'der in is'sue (דזשאינ'-דער אין איש'-אוה) ז. *joinder of issue*.

join'der of is'sue (דזשאינ'-דער אוו איש'-אוה) אין געריכטס=פראצעסען — דאס אננעהמען דעם שטרייט=פונקט פון דעם צווייטען צד.

joined with (דזשאינט הוויטה) אין איינקלאנג, אין איינקלאנג מיט אימעצען אדער עפעס.

joi'ner *n.* (דזשאי'-נער) א טישלער, א סטאליער; א סטאליער=געצייג.

joi'ner's bench (דזשאי'-נערז בענטש) א הובעל=באנק.

joi'ner's glue (דזשאי'-נערז גלוה) טישלער=קליי.

joi'nery *n.* (דזשאי'-נער-אי) טישלער=ארבייט, סטאליערי.

joi'ning *n.* (דזשאי'-נינג) א פערבינדונג, א צוזאמענהעפטונג, א צוזאמענשמעלצונג.

join in the cho'rus (דזשאין אין טהי קאו'-ראס) מיט=איינשטימען, צושטעהן צו אלע איבריגע.

join is'sue (דזשאין איש'-או) נעהמען א צד [דאפיר אדער דאגעגען] אין א שטרייט=פונקט אדער דעבאטע.

join part'nership (דזשאין פארט'-נער-שיפ) ווערען א שותף.

joint *n., a. and v.* (דזשאינט) דאס ארט אדער דער פונקט וואו צוויי אדער עטליכע זאכען [ווי די ברעטלעך פון א קעסטעל] זיינען פערבונדען אדער פעראייניגט; א פערבינדונג, א פעראייניגונג; אין באטאניק — א קנאטען [א געלענק פון א פלאנצע]; אין אנאטאמיע — א געלענק, דאס ארט וואו צוויי ביינער שטעלען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען; א גליעד; אין געאלאגיע — א שפאלט, וואס שניידט דורך א שטיין=מאסע; איינע פון די שטיקער, אויף וועלכע א קצב צוהאקט א געקוילעטע און אבגעשונדענע בהמה; א פלאץ, וואו מען פערזאמעלט זיך פאר געהיימע אונגעזעצליכע אדער פערברעכערישע צוועקען [הויפטזעכליך אום זיך צו פער'שכור'ען מיט אפיום]; פערבונדען, פעראייניגט; געמיינשאפטליך; פעראייניגט אין פערפליכטונגען [וועגען קאנטראקטען, לויט וועלכע מען קען קלאגען נור אלע שותפים צוזאמען]; צוגליעדערען; פאנאנדערנעהמען אברים=ווייז; פעראייניגען, פערבינדען; צוזאמענבינדען; מאכען די זאך אזוי, אז זי זאל זיך קענען פערבינדען מיט אן אנדער זאך.

joint and sev'eral (דזשאינט ענד סעוו'-ע-רעל) פעראייניגט אין פערפליכטונגען אויף אזא אופן דאס דער קרעדיטאר קען פאדערען פון אלעמען צוזאמען און פון יעדען בעזונדער.

joint bat'teries (דזשאינט בעט'-ע-ריז) צוויי באטערייען וועלכע שיסען געמיינשאפטליך אין איין ציעל.

joint commit'tee (דזשאינט קא-מיט'-אי) א געמיינשאפטליכער קאמיטעט [א קאמיטעט וואס איז צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע קערפערשאפטען].

joint con'tract (דזשאינט קאנ'-טרעקט) א געמיינשאפטליכער קאנטראקט [א קאנטראקט דורך וועלכען די קאנטראקטארס זיינען געמיינשאפטליך געבונדען צו ערפילען די פערפפליכטונגען פון קאנטראקט און זיינען געמיינשאפטליך בערעכטיגט צו די פראפיטען אדער פריווילעגיעס וואס דער קאנטראקט גיט].

joint conven'tion (דזשאינט קאנ-וועג'-שאן) אין אמעריקאנער פארלאמענטאריזם — א געמיינשאפטליכע זיצונג פון ביידע הייזער [רעפרעזענטאנטען=הויז און סענאט] פון דעם קאנגרעס אדער פון שטאאט=לעגיסלאטור.

joint'-coup'ling *n.* (דזשאינט'-קאפ'-לינג) א פארם פון אן אוניווערזאל=געלענק, ביי וועלכען די געלענקען אדער גליעדער זיינען צוזאמענגעשלאסען. ז. *universal joint*.

join'ted *a.* (דזשאינ'-טעד) געגליעדערט, וואס האט געלענקען.

join'ted fig'ure (דזשאינ'-טעד פיג'-יור) א האמפעלמאן [א שפיעלצייג פאר קינדער].

join'tedly *adv.* (דזשאינ'-טעד-לי) דורך געלענקען.

join'ter *n.* (דזשאינ'-טער) דער אדער דאס וואס פעראייניגט [ווי דער אינסטרומענט ביי א באנדער וואס פאסט צוזאמען די בעזונדערע ברעטלעך פון א פאס]; ביי מויערער — אן אייזערנער קלאמער, וועלכער איז איינגעמויערט אין ווינקעל, וואס פעראייניגט צוויי ווענד; אן אינסטרומענט אויסצופילען די שפאלטען צווישען ציגעל אדער שטיינער אין א געביידע.

join the major'ity (דזשאין טהי מע-דזשאר'-אי-טי) אוועקגעהן וואו אלע געהען [שטארבען].

join the ranks (דזשאין טהי רענקס) אריינטרעטען אין דער ארמעע; אריינטרעטען אין די רייהען; זיך אנשליסען.

join'ting-rule *n.* (דזשאינ'-טינג-רוהל) א לאנגער לינעאל, וועלכער ווערט בענוצט פון מאלער צו מאכען ליניען, בעת זיי פארבען א וואנד, אז זי זאל אויסזעהן ווי א געמויערטע וואנד פון ציעגעל.

joint'less *a.* (דזשאינט'-לעס) אהן קנאטען אדער קניפלעך [ביי פלאנצונגען]; אהן געלענקען אדער גליעדערונג; שטייף, אונבויגזאם.

joint'ly *adv.* (דזשאינט'-לי) צוזאמען; איינשטימיג; אין הארמאניע.

joint'-oil *n.* (דזשאינט'-איל) געלענק=זאפט, די זאפט וואס געפינט זיך צווישען די גליעדער פון קערפער.

joint'-pin *n.* (דזשאינט'-פין) א שטיפט, מיט וועלכען מען פעראייניגט צוויי זאכען.

joint'-rack'ing *a.* (דזשאינט'-רעק'-אינג) וואס רופט ארויס א וועהטאג אין די געלענקען.

join'tress *n.* (דזשאינ'-טרעס) א פרוי, וועלכע הערשט אדער בעזיצט עפעס צוזאמען מיט נאך א פערזאן.

joint'-ring *n.* (דזשאינט'-רינג) א דאפעל=רינג, א רינג וואס איז אזוי צוזאמענגעשטעלט, דאס ער בעשטעהט פון צוויי גלייכע טיילען.

joint'-stock *a.* (דזשאינט'-סטאק) וואס איז שייך צו א געשעפט, פון וועלכען דער קאפיטאל איז פאנאנדערגעטיילט אין אקציען. ז. *joint-stock company*.

joint'-stock com'pany (דזשאינט'-סטאק קאמ'-פע-ני) א געשעפטס-געזעלשאפט, וואו דער קאפיטאל בעשטעהט פון אקציען צוטיילט צווישען די מיטגליעדער און וואו א נייער מיטגליעד קען אריינטרעטען ניט לויט דער הסכמה פון די אנדערע מיטגליעדער [אזוי ווי אין א שותפות-געשעפט], נאר אויב ער האט אקציען פון דער געזעלשאפט.

joint'-stool *n.* (דזשאינט'-סטוהל) א צונויפלעג-שטוהל.

join'ture *n. and v.* (דזשאינ'-טשור) א גוט אדער לאנד-בעזיץ וואס ווערט פערשריבען אויף'ן נאמען פון מאן און ווייב פאר זייער חתונה; אן אייגענטום וואס דאס ווייב ירש'ענט נאך'ן מאן'ס טויט; פערשרייבען אויף'ן נאמען פון מאן און ווייב; פערשרייבען אן אייגענטום אויף'ן ווייב'ס נאמען, אז זי זאל עס קענען ירש'ענען נאך'ן מאן'ס טויט.

joist *n. and v.* (דזשאיסט) איינער פון די קווער-באלקענס, אויף וועלכע מען שלאגט אן די ברעטער פון א פאדלאגע; לעגען קווער-באלקענס.

joke *n. and v.* (דזשאוק) א שפאס, א וויץ; דאס וואס ווערט געמיינט ניט ערנסט; שפאסען; וויצלען זיך וועגען אימיצען אדער עפעס.

jo'ker *n.* (דזשאו'-קער) א שפאס-טרייבער, א וויצלינג; א קארט וואס ווערט צוגעגעבען צו א פעשעל קארטען און דיענט אין געוויסע שפיעלען; א געהיימע זאך אדער א שפיצעל, דורך וועלכען מען געווינט; א כלומר'שט ניט וויכטיגער פונקט אין א געזעץ-פראיעקט, וואס ווערט אריינגע'גנב'עט פון די געגנער, אום שפעטער אבצושוואכען דאס געזעץ.

joke'smith *n.* (דזשאוק'-סמיטה) א פראפעסיאנעלער וויצלינג.

jo'kingly *adv.* (דזשאו'-קינג-לי) אויף קאטאוועס, אויף א געלעכטער.

jole *n.* (דזשאול) א באק.

jollifica'tion *n.* (דזשאל-אי-פי-קיי'-שאן) עפעס וואס ווערט געזאגט אדער געמאכט מיט דעם ציעל צו מאכען לוסטיג, פרעהליך; די זאך וואס מאכט פרעהליך; דאס, וואס ווערט געטהאן אדער געמיינט ניט ערנסט.

jol'lify *v.* (דזשאל'-אי-פאי) מאכען פרעהליך אדער שכור'לעך; ווערען בגילופין.

jol'lily *adv.* (דזשאל'-אי-לי) אויף א לוסטיגען, פרעהליכען אופן.

jol'liness *n.* (דזשאל'-אי-נעס) לוסטיגקייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט.

jol'lity *n.* (דזשאל'-אי-טי) ז. ***jolliness***

jol'ly *a., adv., n. and v.* (דזשאל'-אי) לוסטיג, פרעהליך, מונטער; יום-טוב'דיג; גרויס, זעלטען, פארטרעפליך; שכור'ליך; אויפמונטערענדע רייד; ניט קיין ערנסטער אנבאט אויף אן אויקציאנס-פערקויף; א מאשין מיט וועלכער מען מאכט ליימענע אדער פארצעלייענע טעלער; מאכען א פאלשען אנבאט אויף אן אויקציאנס-פערקויף; אויפמונטערען איינעם; זיין אויפגעלעגט בנוגע צו איינעם, לאשטשענען.

jol'ly-boat *n.* (דזשאל'-אי-באוט) א קליין שיפעל וואס געהערט צו א גרויסער שיף.

jol'ly lot (דזשאל'-אי לאט) א פרעהליכע חברה.

jolt *n. and v.* (דזשאולט) א שטויס, א טרייסעל; טרייסלען; זיך טרייסלען.
The automobile ran into a fence and we all received a severe **jolt.**

jol'ter *n.* (דזשאול'-טער) איינער וואס שטויסט אדער טרייסעלט.

jolt'head *n.* (דזשאולט'-העד) א פויערשער קאפ, א נאר.

jol'tingly *adv.* (דזשאול'-טינג-לי) טרייסלענדיג.

jongleur' *n.* (זשאנ-גלויר') א זשאנגלער, א מיטעלאלטערליכער זינגער וואס פלעגט וואנדערען פון ארט צו ארט; א קונצען-מאכער, א פאקוסניק, א שווערדען-שלינגער.

jon'quil *n.* (דזשאנ'-קהוויל) דער יאנקוויל [א מין צוויבעל-ארטיגע פלאנצע מיט לאנגע, שמאלע און צילינדער-פערמיגע בלעטער און מיט העל-געלבע בלומען. איינע פון די פלאנצען וואס בליהען זיך פאנאנדער אין די פריהעסטע צייטען פון פריהלינג]; א העל-געלבער קאליר אויף פארצעלייי; א מין קאנאריק.

Jonquil

jonquille' *n.* (דזשאנ-קהוויל') ז. ***jonquil***

jook *v.* (דזשוהק) ז. ***jouk***

jor'dan *n.* (דזשאהר'-דען) א פלאש, אין וועלכער די פילגרימען [די וועלכע פלעגען עולה לרגל זיין אין ירושלים] פלעגען ברייגגען וואסער פון דעם טייך ירדן; א פיש-טאפ.

jo'rum *n.* (דזשאו'-ראם) א גלאז ביער; א גלעזעל פונש.

josh *v.* (דזשאש) שפאסען, מאכען לצנות.

joss *n.* (דזשאס) א כינעזישער אבגאט.

joss'-house *n.* (דזשאס'-האוס) א כינעזישער טעמפעל.

joss'-pa'per *n.* (דזשאס'-פיי'-פער) גאלד אדער זילבער-פאפיער וואס די כינעזער פערברענען ביים בעערדיגען זייערע טויטע.

joss'-stick *n.* (דזשאס'-סטיק) א שמעקענדיגער שטעקעל וואס מען נוצט אלס ווייהרויך [קטרת] אין א כינעזישען טעמפעל.

jos'tle *v. and n.* (דזשאס'ל) שטויסען, שטופען זיך; פערהאלטען, אבשטעלען; א שטויס; דאס שטופען זיך.
The passengers were **jostling** one another on the deck of the ship.

jot *n. and v.* (דזשאט) א יאט, א יוד; א ביסעל; אנשרייבען שנעל.

jot down (דזשאט דאון) אנשרייבען בקיצור, נאטירען.
Let me **jot down** your address for future reference.

jot'ter *n.* (דזשאט'-ער) איינער וואס פערצייכענט קורצע נאטיצען; א בוך אין וועלכען עס ווערען געמאכט קורצע נאטיצען.

jot'ting *n.* (דזשאט'-אינג) א קורצער נאטיץ, א מעמאראנדום.

jougs *n.* (דזשוהגז) אן אייזערנער האלז-באנד, מיט וועלכען מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען צושמידען א פערברעכער צו דער וואנד אדער צו א בוים.

jouk *v.* (דזשוהק) זיך פערנייגען.

joule *n.* (דזשאול) א דזשאול [אן עלעקטרישע ענערגיע-איינהייט אויף דעם נאמען פון דעם בעריהמטען ענגלישען פיזיקער דשאול, געבארען אין יאהר 1818. די איינהייט איז גלייך צו דער ארבייט וואס ווערט געשאפען אין 1 סעקונדע פון אן עלעקטרישען שטראם פון 1 אמפער שטארקייט, ווען ער געהט דורך א ווידערשטאנד פון 1 אהם. ז. ***ohm***].

joule'meter *n.* (דזשאול'-מי-טער) א דזשאול-מעטער [אן אפאראט צו מעסטען עלעקטרישע ענערגיע, ביי וועלכען דער דזשאול ווערט געברויכט אלס איינהייט]. ז. ***joule***

jounce *v. and n.* (דזשאונס) שפרינגען, טרייסלען [ווי ביים פאהרען אין א וואגען]; א טרייסעל.

jour'nal *n. and v.* (דזשויר'-נעל) א טאגע-בוך; אין בוכהאלטעריע — דער זשורנאל, דאס בוך וואו עס פערשרייבען זיך אלע איינגאהמען און אויסגאבען פאר'ן טאג; א זשורנאל, א צייטונג; אין א מאשין — דער טייל פון אקס אדער וואל, וועלכער ליעגט אין לאגער; אריינשטעלען דעם וואל פון א מאשין אין זיין לאגער.

jour'nal-bear'ing *n.* (דזשויר'-נעל-בעהר'-אינג) אין א מאשין — דער לאגער אין וועלכען עס ליעגט דער אקס אדער וואל.

jour'nalise *v.* (דזשויר'-נעל-איז) ז. ***journalize***

jour'nalism *n.* (דזשויר'-נעל-איזם) זשורנאליזם, צייטונגס-שרייבעריי, דאס שרייבען און ארויסגעבען צייטונגען.

jour'nalist *n.* (דזשויר'-נעל-איסט) א זשורנאליסט, א צייטונגס-שרייבער; איינער וואס שרייבט א טאגע-בוך.

journalis'tic *a.* (דזשויר-נע-ליס'-טיק) זשורנאליסטיש, וואס איז שייך צו זשורנאלען אדער צייטונגען.

jour'nalize *v.* (דזשויר'-נעל-איז) אין בוכהאלטעריע — אריינטראגען אין טאגע-בוך; אנטייל נעהמען אין דער ארויסגעבונג פון א זשורנאל אדער צייטונג.

jour'ney *n. and v.* (דזשויר'-ני) א רייזע, א דורכפאהרען זיך פון איין ארט צום צווייטען; אין גלאז-פאבריקאציאן — די צייט וואס עס נעהמט צו פערוואנדלען רויהע מאטעריאלען אין גלאז; די וואג פון פארטיגע מטבעות וואס ווערט פאר איין מאל איבערגעגעבען דעם מינץ-הויז אין ענגלאנד [ז. ***journey-weight***]; רייזען; דורכפאהרען זיך פון איין ארט צום צווייטען.

jour'neyer *n.* (דזשויר'-ני-ער) א רייזענדער, א וואנדערער.

jour'neyman *n.* (דזשויר'-ני-מען) א בעל-מלאכה וואס איז שוין ארויס פון דער לעהרע; א פועל, אן ארבייטער-געזעל; א טאג-ארבייטער.

jour'neyman par'son (דזשויר'-ני-מען פאר'-סאן) א הילפס-פרעדיגער, א קוראט, איינער וואס פערנעהמט די שטעלע פון א גלח.

jour'ney-weight *n.* (דזשויר'-ני-וועיט) די וואג פון פארטיגע מטבעות וואס ווערט פאר איין מאל איבערגעגעבען דעם אויפזעהער פון מינץ-הויז אין ענגלאנד [15 פונט גאלד אדער 60 פונט זילבער].

jour'ney-work *n.* (דזשויר'-ני-וואירק) ארבייט וואס ווערט געמאכט פון א געדונגענעם פאכמאן.

joust *n. and v.* (דזשאסט) דאס פעכטען זיך מיט שפיזען אדער שווערדען [ווי

ביי די ריטער פון מיטעלאלטער]: פעכ־טען זיך מיט שפיזען אדער שווערדען, אנטייל נעהמען אין א טורניר.

jous'ter *n.* (דזשאס'-טער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א טורניר [א גע־פעכט מיט שפיזען].

Jove *n.* (דזשאוו) יופיטער [דער העכ־סטער גאט ביי די אלטע רוימער, דער גאט פון הימעל און פון דער ערד]: דער פלאנעט יופיטער.

Jo'vial *a.* (דזשאו'-ווי-על) וואס איז שייך צו יופיטער [דעם העכסטען גאט פון די אלטע רוימער]: ווי יופיטער; מעכטיג; מאיעסטעטיש; וואס איז שייך צו דעם פלאנעט יופיטער.

jo'vial *a.* (דזשאו'-ווי-על) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

jovial'ity *n.* (דזשאו-ווי-על'-אי-טי) לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט.

jo'vialize *v.* (דזשאו'-ווי-על-איז) מא־כען פרעהליך, לעבעדיג.

jo'vially *adv.* (דזשאו'-ווי-על-אי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

jo'vialness *n.* (דזשאו'-ווי-על-נעס) ז. ***joviality***

jo'vialty *n.* (דזשאו'-ווי-על-טי) ז. ***joviality***

jowl *n.* (דזשאול) א באק; א קינבאק; א קאפ פון א פיש, פון א חזיר א. ז. וו. [אלס געריכט].

jow'ler *n.* (דזשאו'-לער) א שטארקער יאגד־הונד מיט גרויסע שטארקע קינבא־קען.

joy *n.* and *v.* (דזשאי) פרייד; יובעל; שמחה; צופרידענהייט, גליק; דערפרע־הען; זיך פרעהען; ווינשען גליק, גרא־טולירען.

joy'ance *n.* (דזשאי'-ענס) פרעהליכ־קייט, א דערפרעהונג.

joy'-bells *n.* (דזשאי'-בעלז) דאס קלינ־גען פון גלאקען בעת א שמחה אדער יום־טוב.

joy'ful *a.* (דזשאי'-פול) זעהר פרעהליך; צופרידען; מלא שמחה; וואס ברייגנט פרייד; וואס פערשאפט פערגניגען.

joy'fully *adv.* (דזשאי'-פול-אי) אויף א פרעהליכען אדער דערפרעהענדען שטייגער.

joy'fulness *n.* (דזשאי'-פול-נעס) פריי־דיגקייט, פרעהליכקייט; שטארקע צופרי־דענהייט.

joy'less *a.* (דזשאי'-לעס) אהן פרייד, טרויעריג; וואס פערשאפט ניט קיין נחת.

joy'lessly *adv.* (דזשאי'-לעס-לי) אהן פרייד, אהן נחת.

joy'lessness *n.* (דזשאי'-לעס-נעס) דאס זיין אהן פרייד.

joy'ous *a.* (דזשאי'-אס) ז. ***joyful***

joy'ously *adv.* (דזשאי'-אס-לי) מיט פרייד, מיט שמחה.

joy'ousness *n.* (דזשאי'-אס-נעס) ז. ***joyfulness***

joy'some *a.* (דזשאי'-סאם) דערפרע־הענד; וואס ברייגנט מיט זיך פרייד.

J. P. אן אבקירצונג פון די ווערטער ***Justice of the Peace***

Jr. אבקירצונג פון ***Junior***
John Smith Jr.

ju'bilance *n.* (דזשו'-בי-לענס) יובעל, העכסטע פרייד.

ju'bilant *a.* (דזשו'-בי-לענט) יובעלענד, מיט גרויס פרייד.
The speaker stroke a **jubilant** note in his address.

ju'bilantly *adv.* (דזשו'-בי-לענט-לי) אויף א יובעלענדען אופן; אין דער העכ־סטער פרייד.

ju'bilate *v.* (דזשו'-בי-לייט) יובעלען, טאנצען פון שמחה, זינגען פון פרייד.

Jubila'te *n.* (דזשו-בי-ליי'-טי) דאס הונדערטע קאפיטעל תהילים [מזמור לתודה]; די מוזיק צו דיזען מזמור; דער דריטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.

jubila'tion *n.* (דזשו-בי-ליי'-שאן) א טריאומף; א פריידענס־געשריי.

ju'bilee *n.* (דזשו'-בי-לי) א יובילע־אום [א יום־טוב לכבוד א וויכטיגער בע־געבענהייט]; יובל, דאס פופציגסטע יאהר נאך א וועלכער עס איז פאסירונג.

J. U. D. אבקירצונג פון די ווערטער ***Juris utriusque Doctor***, דאקטאר פון ביידע רעכטען [בירגערליכע און קא־נאנישע רעכט], אלס א טיטול פון א גע־לעהרטען יוריסט.

Judæ'an *a.* and *n.* (דזשו-דיע'-ען) ז. ***Judean***

Judæ'ophobe *n.* (דזשו-דיע'-א-פאוב) א יודאפאב, איינער וועלכער האסט אי־דען; אן אנטיסעמיט.

Judæopho'bia *n.* (דזשו-דיע-א-פאו'-בי-א) יודאפאביע, אידען־האס, אנטיסע־מיטיזם.

Juda'ic *a.* (דזשו-דיי'-איק) אידיש, וואס איז שייך צו די אידען.

Juda'ical *a.* (דזשו-דיי'-אי-קעל) ז. ***Judaic***

Juda'ically *adv.* (דזשו-דיי'-אי-קעל-אי) אויף א אידישען אופן.

Ju'daiser *n.* (דזשו'-דע-אי-זער) ז ***Judaizer***

Ju'daism *n.* (דזשו'-דע-איזם) יודא־איזם [די לעהרע פון דער אידישער רע־ליגיאן]; אין אמאליגען ענגלאנד — ספע־ציעלע שטייערען ארויסגעדריקט פון אי־דען.

Ju'daist *n.* (דזשו'-דע-איסט) אן אנ־הענגער פון יודאאיזם. ז. ***Judaism***

Judais'tic *a.* (דזשו-דע-איס'-טיק) יודאאיסטיש, וואס איז שייך צו יודאאיזם. ז. ***Judaism***

Judais'tically *adv.* (דזשו-דע-איס'-טי-קעל-אי) בנוגע צום יודאאיזם.

Judaiza'tion *n.* (דזשו-דע-אי-זיי'-שאן) דאס יודאאיזירען, דאס פעראידי־שען.

Ju'daize *v.* (דזשו'-דע-איז) יודאאי־זירען, פעראידישען; געהן נאך דער לעה־רע פון דער אידישער רעליגיאן.

Ju'daizer *n.* (דזשו'-דע-אי-זער) איי־נער וואס פיהרט זיך אויף לויט די לעה־רען פון דער אידישער רעליגיאן; א משומד וואס היט די אידישע צערעמא־ניען.

ju'das *n.* (דזשו'-דעס) א לעכעל אין א טהיר, דורך וועלכען מען קען ארויסקוקען אונבעמערקט; א קליינע עפענונג אין א טהיר פון א געפענגניס, דורך וועלכער מען שפירט נאך די ארעסטירטע.

Ju'das *n.* (דזשו'-דעס) א פעררעטער, איינער וואס פעררעט דעם צווייטען, פערשטעלענדיג זיך אלס זיינער א פריינד.

Ju'das-col'ored *a.* (דזשו'-דעס-קאל'-ארד) מיט רויטע האר.

Ju'das-haired *a.* (דזשו'-דעס-העהרד) רויט־האריג.

ju'das-hole *n.* (דזשו'-דעס-האול) א לעכעל אין דער טהיר פון א געפענגניס, דורך וועלכען מען שפירט נאך די ארעס־טירטע.

Ju'das-kiss *n.* (דזשו'-דעס-קיס) יודא'ס קוש, א ליעבליכער, שמייכלענדער פנים מיט א פיינדליכען פעררעטערישען הארץ.

Ju'das-tree *n.* (דזשו'-דעס-טריע) יו־דאס־בוים [א קליינער בוים, אויף וועל־כען עס וואקסען סטרוקטשקעס, מיט גרויסע בלעטער און העל־רויטע בליטהען. די לע־גענדע דערצעהלט, אז יודא, וועלכער האט פעררקויפט קריסטוס'ען, האט זיך אויפגע־האנגען אויף א בוים פון דיזען מין].

jud'cock *n.* (דזשאד'-קאק) ז. ***jack-snipe***

jud'dock *n.* (דזשאד'-אק) ז. ***jack-snipe***

Jude'an *a.* and *n.* (דזשו-די'-ען) וואס איז שייך צו יודעע אדער ארץ־יהודה [דער דרום־טייל פון פאלעסטינא]; אן איינוואוינער פון יודעע, א יהודי, א איד.

Jude'o-Ger'man *a.* and *n.* (דזשו-די'-א-דזשויר'-מען) וואס איז שייך צו עברי־טייטש אדער זשארגאן; עברי־טייטש, די אידישע שפראך, זשארגאן.

judge *n.* and *v.* (דזשאדזש) א ריכטער; א שופט [אמאל ביי אידען]; א קענער, א מבין; ריכטען; משפט'ען; אורטיילען; דענקען; זאגען מבינות.

judge'-ad'vocate *n.* (דזשאדזש'-עד'-ווא-קייט) א בעאמטער אין מיליטערי־שען געריכט, וועלכער ערפילט די ראלע פון א געריכטס־פארשער און אויפזעהער אז אלץ זאל זיך פיהרען געזעצליך.

judge'ment *n.* (דזשאדזש'-מענט) ז. ***judgment***

judg'er *n.* (דזשאדזש'-ער) דער ריכ־טער, דער בעאורטיילער.

Judg'es *n.* (דזשאדזש'-עז) ספר שופטים [פון תנ"ך].

judg'es' cham'bers (דזשאדזש'-עז טשיימ'-בערז) א בעזונדער צימער אין געריכטס־הויז, וואו דער ריכטער הערט אויס טענות, וועלכע זיינען ניט וויכטיג מען זאל זיי הערען אין געריכט גופא, אדער אזעלכע פראצעסען, וועלכע קענען ניט ווארטען ביז דאס געריכט וועט זיך אפיציעל צוזאמענקלייבען.

judge'ship *n.* (דזשאדזש'-שיפ) דאס ריכטער־אמט.

judgmat'ical *a.* (דזשאדזש-מעט'-אי-קעל) מיט מבינות, מיט א גוטען פער־שטאנד.

judg'ment *n.* (דזשאדזש'-מענט) 1. אורט־טיילס־קראפט, פערשטאנד; דאס אורטיי־לען, דאס קומען צו א בעשטימטער מיי־נונג וועגען עפעס; 2. אן אורטייל; א משפט אדער ענטשיידונג פון א ריכטער; 3. דער דאקומענט אויף וועלכען דיזע ענטשיידונג איז אנגעשריבען; 4. אן אב־שאצונג, א מיינונג; מבינות; 5. דער יום־הדין, גאט'ס משפט, גאט'ס שטראף.
1. He showed good **judgment** in his purchases. 3. He won the case and secured a **judgment** against me. 4. According to my **judgment** you are wrong.

judg'ment-day *n.* (דזשאדזש'-מענט-דיי) דער טאג פון משפט, דער יום־הדין.

judg'ment-hall *n.* (דזשאדזש'-מענט-האהל) א געריכטס־שטוב, א געריכטס־זאל.

judg'ment of God (דזשאדזש'-מענט אוו גאד) א מיטעלאלטערליכע ארט משפט וועגען א פערברעכען, וועלכען מען האט ניט געקענט אויפדעקען [דעם בעשולדיג־טען פלעגט מען צווינגען אריינלעגען די האנד אין זודיג וואסער אדער מען פלעגט

צו איהם צולעגען א גליהענדען אייזען, אונטער דער מיינונג, אז אויב ער איז אונשולדיג, וועט גאט טהאן א נס און עס וועט איהם ניט שאדען].

judg'ment of the dead (דזשאדזש׳־מענט אוו טהי דעד) דער יום־הדין.

judg'ment-seat *n.* (דזשאדזש׳־מענט־סיט) א ריכטער־זיץ, א ריכטער־שטוהל; א געריכטס־הויף.

ju'dicable *a.* (דזשו׳־די־קעבל) וואס קען געמשפט ווערען; וואס איז אונטער־געווארפען דעם געריכט.

ju'dicative *a.* (דזשו׳־די־קע־טיוו) אורטיילס־פעהיג; וואס קען ארויסטראגען א בעשטימטען אורטייל אדער מיינונג.

ju'dicative fac'ulty (דזשו׳־די־קע־טיוו פעק׳־אל־טי) די אורטיילס־קראפט.

ju'dicatory *n. and a.* (דזשו׳־די־קע־טא־רי) א געריכט, א געריכטס־הויף; וואס איז שייך צו א געריכט, געריכטליך.

ju'dicature *n.* (דזשו׳־די־קע־טשור) געריכטליכע מאכט; א געריכט, א געריכטס־הויף.

judi'cial *a.* (דזשו־דיש׳־על) וואס איז שייך צו א ריכטער; ווי א ריכטער; קריטיש; אורטיילענד, אונטערשיידענד; אונפארטייאיש; וואס איז שייך צו א געריכטס־הויז אדער געריכטס־פיהרונג; אורטיילענד; ענטשיידענד; בעשטראפענד.

judi'cial act (דזשו־דיש׳־על עקט) א געריכטליכער אקט [אן אפיציעלער פאפיער, וואס בעשטעטיגט אייגעמס רעכט אדער פפליכט צו עפעס].

judi'cial discre'tion (דזשו־דיש׳־על דיס־קרעש׳־אן) דאס רעכט פון א ריכטער צו בעשטימען אין געוויסע פעלע א זאך, פערלאזענדיג זיך אויף׳ן אייגענעם פערשטאנד און געוויסען [דארט, וואו דאס געזעץ אדער דער מנהג בעשטימט ניט אויף קלאר די זאך].

judi'cially *adv.* (דשו־דיש׳־על־אי) אויף א געריכטליכען שטייגער; לויט׳ן געריכט; מעשה ריכטער, אונפארטייאיש; דורך פעראורטיילען אדער בעשטראפען.

judi'cial mur'der (דזשו־דיש׳־על מויר׳־דער) יוסטיץ־מארד [דאס טויטען א מענשען לויט׳ן פסק־דין פון געריכט, ווען אין דער ווירקליכקייט איז ער געווען אונשולדיג].

judi'cial no'tice (דזשו־דיש׳־על נאו׳־טיס) דאס אנערקענען פון געריכט אן אלגעמיין בעקאנטען פאקט, ניט פאדערענדיג קיינע בעווייזע דערצו.

judi'cial oath (דזשו־דיש׳־על אוטה) א שבועה וואס ווערט גענומען ביי א געריכטליכען פראצעס.

judi'cial pow'er (דזשו־דיש׳־על פאו׳־ער) די ריכטערליכע מאכט; די מאכט צו אורטיילען וועגען געוויסע רעכטען פון א פערזאן אדער אייגענטום.

judi'cial procee'dings (דזשו־דיש׳־על פרא־סיע׳־דינגז) געריכטס־פערהאנדלונגען.

judi'cial sale (דזשו־דיש׳־על סייל) דער פערקויף פון פערמעגען לויט׳ן פסק־דין פון געריכט.

judi'cial separa'tion (דזשו־דיש׳־על סעפ־ע־ריי׳־שאן) א האלבער גט [ווען דאס געריכט פסק׳ענט, אז מאן און ווייב זאלען ניט וואהנען צוזאמען אבער אויך ניט גט׳ן זיך].

judi'ciary *a. and n.* (דזשו־דיש׳־אי־ע־רי) געריכטליך, ריכטערליך, וואס קומט פון געריכט; ריכטערשאפט; די סיסטעם פון געריכטס־פיהרונג אין א געוויסען ארט.

judi'cious *a.* (דזשו־דיש׳־אס) מיט א גוטען פערשטאנד; פערשטענדיג, קלוג; גוט בעטראכט.

judi'ciously *adv.* (דזשו־דיש׳־אס־לי) אויף א קלוגען, פערשטענדיגען אדער גוט בעטראכטען אופן.

judi'ciousness *n.* (דזשו־דיש׳־אס־נעס) פערשטענדיגקייט, קלוגקייט.

Ju'dy *n.* (דזשו׳־די) [א יהודית פרויען־נאמען]; א בינאזישע קורטיזאנקע אדער פראסטיטוטקע.

jug *n. and v.* (דזשאג) א קרוג; א געפענגניס; דער קלאנג וואס ווערט ארויסגעלאזען פון האלז נאכצואהמען דעם נאכטיגאל אדער סאלאוויי; אריינלעגען אדער האלטען אין א קרוג; אריינזעצען אין טורמע; אויפהאלטען זיך אין איין נעסט [ווי די קוראפאטקעס]; וואהנען צוזאמען; ארויסלאזען פון האלז א קלאנג עהנליך צו דיעזען ווארט, נאכצואהמען דעם נאכטיגאל.

ju'gal *n. and a.* (דזשו׳־געל) דער יאך־ביין, דער הויפט־באקען־ביין; וואס איז שייך צום יאך־ביין.

ju'gate *a.* (דזשו׳־גייט) אין באטאניק — וואס האט די בלעטלעך בעהעפט פארווייז.

ju'gated *a.* (דזשו׳־גיי־טעד) ז. *jugate*

Jug'gernaut *n.* (דזשאג׳־ער־נאהט) אדון עולם, דער האר פון דער וועלט [איינער פון די נעמען פון דעם גאט קרישנא אדער ווישנו אין אסט־אינדיען]; א שטארקע איבערגעבענהייט צו אן אידעע, מנהג אדער מאדע, וואס מאכט דעם מענשען פערגעסען אויף זיך אליין.

jug'gle *v. and n.* (דזשאגל) מאכען קונצען; בעטריגען; גנב׳ענען; א פאקוס, א קונץ; בעטרוג.

jug'gler *n.* (דזשאג׳־לער) א טאשען־שפיעלער, א קונצען־מאכער, א פאקוסניק; א בעטריגער.

jug'glery *n.* (דזשאג׳־לער־אי) טאשען־שפיעלער־קונסט, פאקוס, קונצען־מאכעריי; בעטריגעריי.

jug'gling *a.* (דזשאג׳־לינג) בעטריגליך, טוישענד.

jug'glingly *adv.* (דזשאג׳־לינג־לי) מיט בעטרוג.

jug'let *n.* (דזשאג׳־לעט) א קליין קריגעל.

ju'gular *a. and n.* (דזשו׳־גיו־לאר) וואס געהערט צום האלז; א האלז־אדער.

ju'gular vein (דזשו׳־גיו־לאר וויין) איינער פון די גרויסע בלוט־אדערען פון האלז.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ju'gulate *v.* (דזשו׳־גיו־לייט) איבערשניידען דעם האלז; אבהאקען דעם קאפ.

jugula'tion *n.* (דזשו־גיו־ליי׳־שאן) דאס קעפען [דאס אבהאקען דעם קאפ]; דאס אהבאקען שנעל א קראנקהייט דורך א געוויסען הייל־מיטעל.

ju'gulator *n.* (דזשו׳־גיו־ליי־טאר) א האלז־שניידער, א מערדער.

juice *n.* (דזשוהס) זאפט, סאק.

juice'ful *a.* (דזשוהס׳־פול) פול מיט זאפט.

juice'less *a.* (דזשוהס׳־לעס) אהן זאפט, טרוקען.

jui'ciness *n.* (דזשוה׳־סי־נעס) זאפטיגקייט, דאס ענטהאלטען אין זיך זאפט.

jui'cy *a.* (דזשוה׳־סי) זאפטיג, פייכט.

ju'jube *n.* (דזשו׳־דזשוב) די ברוסט־יאגדע [די פרוכט פון א מין שטעכיגע בוימלעך און קוסטעס, וואס וואקסען אין די הייסע לענדער פון אזיען און אמעריקא]; די ברוסט־יאגדע פלאנצע; אן איינגעמאכטס פון צוקער מיט גומעראביקע אדער זשעלאטין.

ju'jube paste (דזשו׳־דזשוב פייסט) אן איינגעמאכטס פון ברוסט־יאגדעס. ז. *jujube*

juke *v.* (דזשוהק) זיך פערניינען.

ju'lep *n.* (דזשו׳־לעפ) א זיסער געטראנק.

Ju'lian account' (דזשו׳־ליען ע־קאונט׳) די יוליאנישע צייט־רעכנונג. ז. *Julian calendar*

Ju'lian cal'endar (דזשו׳־ליען קעל׳־ען־דאר) דער יוליאנישער קאלענדאר [דער אלטער קאלענדאר, לויט וועלכען א יאהר ווערט גערעכענט 365 טעג מיט 6 שטונדען, אין נעגענזאץ צו דעם גרעגאריאנישען קאלענדאר, וואס רעכענט די לענג פון יאהר מיט 11 מינוטען און 10 סעקונדען מעהר. די צייט־רעכנונג נאך דעם יוליאנישען קאלענדאר בלייבט אלזא אימער הינטערשטעליג. אין דער איצטיגער צייט איז זי שוין הינטערשטעליג אין 13 טעג. דער יוליאנישער קאלענדאר ווערט בענוצט אין רוסלאנד און אין גריכענלאנד].

Ju'lian year (דזשו׳־ליען ייהר) א יוליאנישער יאהר [365 טעג מיט 6 שטונדען].

July' *n.* (דזשו־לאי׳) דער מאנאט יולי.

jum'ble *v. and n.* (דזשאמבל) צוזאמענווארפען, צומישען; א מישמאש, א צומישעניש, אן אונארדנונג; א דינער זיסער קוכען.

jum'bler *n.* (דזשאמ׳־בלער) א פערפלאנטערער, צודרעהער; איינער וואס מישט אויס אין אונארדנונג.

jum'ble words (דזשאמבל וואירדז) ווערטער וואס קלעפען זיך ניט איינע צו די אנדערע.

jum'bo *n.* (דזשאמ׳־באו) א גרויסער עלעפאנט.

jump *v. and n.* (דזשאמפ) שפרינגען; אריבערשפרינגען; איבערהיפען; פערביי געהן, דורכלאזען עפעס; אין דאמקעס שפיעל — נעהמען דעם געגנער׳ס א פעשקע, אריבערשפרינגענדיג איהר; די פעשקע וואס ווערט אויף אזא אופן אוועקגענומען; פערכאפען מיט גוואלט אייגענעמס בעזיץ אדער פערמעגען; שטויסען, שטופען, ווארפען; ווארפען ארויף און אראב; ריזיקירען, געהן אויף א סכנה; שפרינגען; היפען; א שפרונג; די לענג פון א שפרונג.

jump a claim (דזשאמפ ע קליים) אין אמעריקא און אויסטראליען — פערכאפען אן עפענטליך שטיק לאנד, וואס אן אנדערער האט פריהער ערקלערט אלס זיין אייגענטום.

jump at (דזשאמפ עט) זיך אנכאפען, אננעהמען מיט בערייטוויליגקייט און צופרידענהייט.
The merchant **jumped** at our offer.

jum'per *n.* (דזשאמ׳־פער) איינער אדער עפעס וואס שפרינגט; איינער פון דער סעקטע שפרינגער [א רעליגיעזע סעקטע, וואו די מיטגליעדער ביים דאווענען קומען

אין אזא התלהבות, דאס זיי שפרינגען און טאנצען]; אין זאאלאגיע — א שפרינגענדע חיה; איינער וואס פערכאפט עפענטליך לאנד, אויף וועלכען אן אנדערער האט פריהער געמאלדען זיין רעכט; אן אינסטרומענט, וועלכער ארבייט שפרונג-ווייז; א מין שליטען; א מין ווייך אויבערהעמד; אין פאליטיק — איינער וואס רעגיסטרירט זיך און גיט אב זיין שטימע אין עטליכע פלעצער.

jum'ping-deer *n.* (דזשאמ'-פינג-דיער) דער שפרינג-הירש [דער נארד-אמעריקאנער שווארץ-עקיגער הירש].

jum'ping-hare *n.* (דזשאמ'-פינג-העהר) דער שפרינג-האז [א שפרינגענד חיה'לע מיט קורצע פאדערשטע פיס און לאנגע הינטערשטע פיס].

Jumping-hare

jump on (דזשאמפ אן) ארויפפלוצלונג ארויפפאלען אדער אטאקירען איינעם.

jump one's bail (דזשאמפ הוואנז בייל) אנטלויפען פון געריכט, איבערלאזענדיג דאס ערבות-געלד.

jump o'ver (דזשאמפ או'-ווער) אריבערשפרינגען; איבערהיפען, דורכלאזען.

jump'-seat *n.* (דזשאמפ'-סיעט) דער בעוועגליכער זיץ [א זיץ אין א קארעטע וואס בעוועגט זיך און מען קען איהם איבעררוקען צום פארענט אדער הינטען].

jump to a conclu'sion (דזשאמפ טו ע קאנ-קלו'-זשאן) מאכען אן אונלאגישען שלוס, ניט גרינדליך בעטראכטענדיג די זאך.

jump upon' (דזשאמפ א-פאן') ארויפווארפען זיך, ארויפכאפען זיך אויף איינעם.

jump upon' this hour (דזשאמפ א-פאן' טהיס אור) פונקט אין דיעזער צייט; צוטרעפענד.

jump with (דזשאמפ הוויטה) איבעראיינשטימען; זיין אין איינקלאנג.

junca'ceous *a.* (דזשאנג-קיי'-שיאס) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו קאמיש [אן ארט ריטלעך וואס וואקסען אין פייכטע ערטער].

jun'cous *a.* (דזשאנ'-קאס) בעוואקסען מיט קאמיש [אזעלכע ריטלעך וואס וואקסען אין פייכטע ערטער].

junc'tion *n.* (דזשאנק'-שאן) פעראייניגונג, פערבינדונג; דאס ארט, וואו עטליכע באהן-ליניען אדער טייכען פעראייניגען זיך.

junc'ture *n.* (דזשאנק'-טשור) 1. א פערבינדונג; 2. א געלענק; 3. א נאט; 4. אן אומשטאנד, א לאגע, א קריטישער מאמענט, א צופאל, א פאל.

1. The armies effected a juncture. 2. The juncture of the pipe was mended. 4. At this juncture no one can fortell the outcome of the war.

June *n.* (דזשון) דער מאנאט יוני.

ju'neating *n.* (דזשו'-ני-טינג) א מין פריהצייטיגער עפעל. ז. ***jenneting***

June'-bug *n.* (דזשונ'-באג) א זשוק וואס הויבט אן פליהען אין חודש יוני.

jun'gle *n.* (דזשאנ'גל) א געדיכט וועלדעל; לאנד בעדעקט מיט קוסטארניקעס.

jun'gle-fe'ver *n.* (דזשאנ'גל-פי'-ווער) זומפ-פיבער [א קראנקהייט וואס איז פערשפרייט אין אסט-אינדיען און אין אנדערע הייסע לענדער].

ju'nior *a. and n.* (דזשו'-ניאר) יונגער; קלענער אדער נידריגער אין ראנג אדער אין מצב; אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — וואס איז שייך צו א סטודענט אין דריטען יאהר פון קורס; דער יונגערער; איינער וואס שטעהט נידריגער אין ראנג אדער גראד: א סטודענט אויף'ן דריטען קורס [אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען].

ju'nior bar'rister (דזשו'-ניאר בער'-איס-טער) א געהילפס-אדוואקאט [אן אדוואקאט וואס איז אן אסיסטענט פון א העכערען אדוואקאט].

junior'ity *n.* (דזשו-ניאר'-אי-טי) דאס זיין יונגער אדער קלענער אין ראנג.

ju'niorship *n.* (דזשו'-ניאר-שיפ) ז. ***juniority***

ju'niper *n.* (דזשו'-ני-פער) דער וואכאלדער אדער יאלאוועץ [א מין קוסט אדער קליין בוימעל וואס וואקסט אין די צפון-געגענדען פון אייראפא און אמעריקא. די יאגדעס פון דיעזען קוסט ווערען געברויכט צו מאכען עטער-אויל ווי אויך אן ארט שטארקען שנאפס אדער דזשין].

Juniper

ju'niper-ber'ry *n.* (דזשו'-ני-פער-בער'-אי) א יאגדע פון א וואכאלדער. ז. ***juniper***

ju'niper-oil *n.* (דזשו'-ני-פער-איל) עטער-אויל וואס ווערט געמאכט פון די יאגדעס פון וואכאלדער.

junk *n.* (דזשאנק) אלטע, אבגעניצטע און צושניטענע קאנאטען פון א שיף; אלטווארג, אבגעניצטע שטיקלעך אייזען, קופער, שמאטעס א. ד. ג.; איינגעזאלצען פלייש; א שטיק, א דיקע שטיק; א יונקע [א כינעזישע זעגעל-שיף]. ז. ***Chinese junk***

junk'-bot'tle *n.* (דזשאנק'-באטל) א קורצע דיקע פלאש פון טונקעלען גלאז.

junk'-dea'ler *n.* (דזשאנק'-דיע'-לער) איינער וואס האנדעלט מיט אלטע אבגעניצטע זאכען.

jun'ker *n.* (יונ'-קער) א יונקער [א יונגער מיטגליעד פון א דייטשער אריסטאקראטישער פאמיליע; א שילער פון אן אפיציערען-שוהל אין רוסלאנד].

Jun'ker *n.* (יונ'-קער) א יונקער, א מיטגליעד פון דער קאנסערוואטיווער אריסטאקראטישער פארטיי אין פרייסען.

Jun'kerism *n.* (יונ'-קער-איזם) די אידעען און פאליטישע פרינציפען פון די יונקערס [קאנסערוואטיווער אריסטאקראטישער פארטיי אין דייטשלאנד].

jun'ket *n. and v.* (דזשאנ'-קעט) א יומא דפגרא, א פיקניק, א הוליאנקע; קעז-קוכען; א נאשעריי; נאשען, עסען יום-טוב'דיג; מאכען א סעודה, א הוליאנקע אדער א פיקניק.

jun'keter *n.* (דזשאנ'-קעט-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א סעודה אדער באנקעט.

junk'-ring *n.* (דזשאנק'-רינג) אין א דאמפף-מאשין — דער עלאסטישער רינג ארום דעם קאלבען אין צילינדער, וועלכער מאכט איהם שטייף צו די ווענטלעך און לאזט ניט דורך קיין דאמפף.

Ju'no *n.* (דזשו'-נאו) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — יונא אדער יונאנא, די געטין פון הימעל; איינער פון די פלאנעטען וואס בעוועגען זיך ארום דער זון.

jun'ta *n.* (דזשאנ'-טא) א פערזאמלונג; אין שפאניען — א געזעצגעבענדע פערזאמלונג פון גאנצען לאנד אדער פון א בעזונדערער געגענד.

jun'to *n.* (דזשאנ'-טאו) א געהיימער ראטה; א בונד פון פאליטישע פערשווערער.

Ju'piter *n.* (דזשו'-פי-טער) יופיטער [דער הויפט-גאט ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער; דער גרעסטער פלאנעט אדער וואנדעל-שטערען].

jupon' *n.* (דשו-פאן') א קורץ, אונטערשטע קליידעל געוועבט פון ליין און וואל; א מענער-מאנטעל, וועלכען מען פלעגט טראגען אין מיטעלאלטער.

ju'ral *a.* (דזשו'-רעל) וואס איז שייך צו יוריספרודענץ.

Ju'ra lime'stone (דזשו'-רא לאימ'-סטאון) א מין קאלך-שטיין.

Juras'sic *a.* (דזשו-רעס'-איק) וואס איז שייך צו די יורא-בערג [אין דער שווייץ]; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער יורא-פעריאדע. ז. ***Jurassic period***

Juras'sic pe'riod (דזשו-רעס'-איק פי'-רי-אד) אין געאלאגיע — די פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען זיך אויסגעבילדעט די שטיין-שיכטען, פון וועלכע עס זיינען געבויט די יורא-בערג. אין יענער צייט האבען געלעבט אויף דער ערד די משונה'דיגע חיות, וועלכע מען געפינט איצט פערשטיינערט אין דער ערד, ווי די איכטיאזאורוס, טעלעאזאורוס א. ד. ג.].

ju'rat *n.* (דזשו'-רעט) א געשווארענער בעאמטער אין א קהילה [ווי א מאניסטראט]: אן אפיציעלע צושריפט אונטער א געשווארענעם צייגניס, אז אלץ וואס דארטען איז געזאגט איז ריכטיג.

ju'ratory *a.* (דזשו'-רע-טא-רי) וואס איז שייך צו א שבועה.

ju're divi'no (דזשו'-ריע די-וואי'-נאָו) דורך געטליכען רעכט. ז. *divine right*

jurid'ic *a.* (דזשו-ריד'-איק) ז. *juridical*

jurid'ical *a.* (דזשו-ריד'-אי-קעל) יורידיש; געריכטליך.

jurid'ically *adv.* (דזשו-ריד'-אי-קעל-אי) אויף א יורידישען אדער געריכטליכען שטייגער.

juriscon'sult *n.* (דזשו-ריס-קאָנ'-סאָלט) א יוריסקאָנסולט, א קענער פון יוריספּרודענץ; א יוריסט.

jurisdic'tion *n.* (דזשו-ריס-דיק'-שאָן) יוריסדיקציע, די ריכטערליכע מאכט, די געזעצליכע אויבערהערשאפט; דאס געזעצליכע רעכט צו משפּט'ען; דאס רעכט צו מאכען געזעצען און תקנות; א געריכטסבעצירק; די געגענד, וועלכע געפינט זיך אונטער דער יוריסדיקציע פון אימעצען אדער פון עפּעס.

jurisdic'tional *a.* (דזשו-ריס-דיק'-שאָנ-על) וואס איז שייך צו יוריסדיקציע. ז. *jurisdiction*

jurispru'dence *n.* (דזשו-ריס-פּרו'-דענס) יוריספּרודענץ, רעכטס־וויסענשאפט, געזעץ־קענטניס; די אלגעמיינע געזעצגעבונג פון א לאנד.

jurispruden'tial *a.* (דזשו-ריס-פּרו-דענ'-שעל) וואס איז שייך צו יוריספּרודענץ [רעכטס־וויסענשאפט].

ju'rist *n.* (דזשו'-ריסט) א יוריסט, א געזעץ־קענער; א סטודענט פון יורידישען פאקולטעט.

juris'tic *a.* (דזשו-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו יוריספּרודענץ אדער רעכטס־וויסענשאפט; ריכטערליך, געזעצליך.

juris'tical *a.* (דזשו-ריס'-טי-קעל) ז. *juristic*

juris'tically *adv.* (דזשו-ריס'-טי-קעל-אי) אויף א יוריסטישען, ריכטערליכען אדער געזעצליכען שטייגער.

jur'-nut *n.* (דזשור'-נאַט) דער ערד־נוס.

ju'ror *n.* (דזשו'-ראָר) א געריכטס־געשווארענער, א מיטגליעד פון א דזשורי.

ju'ry *n.* (דזשו'-רי) א דזשורי, געריכטס־געשווארענע; א גרופּע פון אויסגעקליבענע מענשען, וועלכע בעשטימען פּרייזען און אנדערע בעלוינונגען אויף אן אויסשטעלונג א. ד. ג.

ju'ry-box *n.* (דזשו'-רי-באָקס) אן ארומגעצאמטער פּלאץ אין געריכט, וואו עס זיצען די געריכטס־געשווארענע.

ju'ry-leg *n.* (דזשו'-רי-לעג) א הילצערנער פוס [ביי א קאליקע].

ju'ry-list *n.* (דזשו'-רי-ליסט) א צעטעל מיט נעמען פון מענשען, וועלכע קענען אויפגעפאדערט ווערען צו ערפילען די פליכטען פון געריכטס־געשווארענע.

ju'ryman *n.* (דזשו'-רי-מען) ז. *juror*

ju'ry-mast *n.* (דזשו'-רי-מעסט) א צייטווייליגע מאסט אויף א שיף וואס ווערט געברויכט, ווען די שטענדיגע מאסט ווערט צובראכען.

ju'ry-pan'el *n.* (דזשו'-רי-פּען'-על) די ליסטע פון די בירגער פון וועלכע מען וועהלט די געשווארענע.

ju'ry-proc'ess *n.* (דזשו'-רי-פּראָס'-עס) א געריכטליכע אויפפאדערונג צוזאמענצורופען א שוואור־געריכט.

ju'ry-rig *n.* (דזשו'-רי-ריג) א זאפּאסנער שטריק אויף א שיף, געברויכט אין א נויט־פאל.

ju'ry-rigged *a.* (דזשו'-רי-ריגד) וואס איז בעפעסטיגט מיט א זאפּאסנעם שטריק [וועגען א שיף].

ju'rywoman *n.* (דזשו'-רי-וואומ-ען) א געריכטס־געשווארענע.

jus *n.* (דזשאס) רעכט; דאס וואס קען ערקלערט ווערען אלס רעכט אדער געזעץ.

just *a., adv., n. and v.* (דזשאסט) גערעכט, גערעכטיג; ריכטיג; צופּאסט; ווי עס דארף זיין; קארעקט; אקוראט, פּינקטליך; פאלקאם; גענוי; טריי; בלויז; נאר־וואס; אקארשט; א געפעכט מיט שפּיזען אדער שווערדען; א טורניר, א ריטערליכער וועט־קאמפף; נעהמען אנטייל אין א געפעכט מיט שפּיזען אדער שווערדען.

just as (דזשאסט עז) פונקט אזוי ווי.
I shall do just as you request.

just by (דזשאסט באַי) הארט נעבען.
His cottage is situated just by the brook.

juste'-au-corps' *n.* (זשוסט'-או-קאָהר') אן ענגער מאנטעל מיט לאנגע פּאלעס, וועלכען מענער פלעגען טראגען צום סוף פון 18טען יאהרהונדערט; אן אויבערשט פּרויען־קלייד פון 17טען יאהרהונדערט.

juste milieu' (זשוסט מי-ליעי') דער ריכטיגער מיטען, דער באלאנס אדער גלייכגעוויכט צווישען צוויי עקסטרעמען; מיטעלמעסיגקייט אין פּאליטיק און מלוכה־פיהרונג.

jus'tice *n.* (דזשאס'-טיס) גערעכטיגקייט; יושר; א שופט, א ריכטער.

jus'tice of the peace (דזשאס'-טיס אוו טהי פּיעס) א פריעדענס־ריכטער.

jus'ticer *n.* (דזשאס'-טיס-ער) א ריכטער.

jus'ticeship *n.* (דזשאס'-טיס-שיפּ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א ריכטער.

justi'ciable *a.* (דזשאס-טיש'-אי-עבל) וואס איז אונטערגעווארפען דעם געריכט; געריכטסבאר.

justi'ciar *n.* (דזשאס-טיש'-אי-ער) א ריכטער; אין אלטען ענגלאנד — דער הויפּט־ריכטער פון לאנד, דער שני־למלך.

justi'ciary *a. and n.* (דזשאס-טיש'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צום געזעץ אדער געריכט; אין אלטען ענגלאנד — דער הויפּט־ריכטער פון לאנד.

justifiabil'ity *n.* (דזשאס-טי-פאַי-א-ביל'-אי-טי) ז. *justifiableness*

jus'tifiable *a.* (דזשאס'-טי-פאַי-עבל) וואס מען קען גערעכט מאכען; וואס מען קען רעכטפערטיגען; רעכטמעסיג.
His conduct under the circumstances was justifiable.

jus'tifiableness *n.* (דזשאס'-טי-פאַי-עבל-נעס) רעכטמעסיגקייט; דאס קענען גערעכטפערטיגט ווערען.

jus'tifiably *adv.* (דזשאס'-טי-פאַי-עב-לי) דורך רעכטפערטיגונג.

justifica'tion *n.* (דזשאס-טי-פי-קיי'-שאן) די רעכטפערטיגונג, די רעכטמאכונג, די פערענטפערונג, די פערטיידיגונג; די בעווייזונג, דער בעוויז; די גלייך־מאכונג, צוזאמענפּאסונג.

justifica'tion by faith (דזשאס-טי-פי-קיי'-שאן באַי פּייטה) די רעכטפערטיגונג דורך אמונה [אין דער קריסטליכער רעליגיאן — די לעהרע אז די השפּעה פון געטליכקייט, וועלכע יעדער קען איבערנעהמען, רעכטפערטיגט דעם מענשען און איז מכפּר אויף זיינע זינד].

jus'tificative *a.* (דזשאס'-טי-פי-קיי-טיוו) וואס רעכטפערטיגט; וואס בעווייזט די אונשולד.

jus'tificator *n.* (דזשאס'-טי-פי-קיי-טאָר) וואס רעכטפערטיגט אדער פערטיידיגט.

jus'tificatory *a.* (דזשאס'-טי-פי-קיי-טאָ-רי) רעכטפערטיגענד, פערענטפערענד, פערטיידיגענד.

jus'tifier *n.* (דזשאס'-טי-פאַי-ער) א רעכטפערטיגער, א פערטיידיגער, א פערענטפערער; א גלייך־מאכער, א צופּאסער, א צוזאמענפּאסער.

jus'tify *v.* (דזשאס'-טי-פאַי) רעכטפערטיגען; פערענטפערען, פערטיידיגען; פּריישפּרעכען; גלייך מאכען [שריפט־זאץ].

just in time (דזשאסט אין טאַים) פונקט אין צייט, פונקט צו דער מינוט.

jus'tle *v. and n.* (דזשאסל) ז. *jostle*

just'ly *adv.* (דזשאסט'-לי) אויף א גערעכטען אופן; אויף א ריכטיגען שטייגער.

just'ness *n.* (דזשאסט'-נעס) ריכטיגקייט, גענויאיגקייט; גערעכטיגקייט.

just now (דזשאסט נאַו) אט ערשט, אקארשט.
He said he would see me later but not just now.

just so (דזשאסט סאָו) אט אזוי, פּונקט אזוי.

just the thing (דזשאסט טהי טהינג) פונקט די זאך; צוגעטראפען.

jut *v. and n.* (דזשאט) אבשטעהן [ווי א בערגעל אדער א הויקער]; ארויסשטארצען; אן אבשטעהונג, אן ארויסשטארצונג.

jute *n.* (דזשוט) די יוטע אדער אינדישע פלאקס [א הויכע גראז־ארטיגע פלאנצע וואס וואקסט אין אסט־אינדיען און אמעריקא. די שטענגלעך פון דיעזער פלאנצע גיבען שטארקע פאזערען אדער פעדים, פון וועלכע מען מאכט זעק, קאווראען און מעבעל־בעציהונגען].

jut of land (דזשאט אוו לענד) א שטיקעל ערד וואס שטארצט ארויס אין ים.

jut'tingly *adv.* (דזשאט'-טינג-לי) אויף אן ארויסשטארצענדען אופן.

jut'-win'dow *n.* (דזשאט'-ווינ'-דאָו) א פענסטער וואס שטארצט ארויס פון וואנד.

ju'venal *n.* (דזשו'-וע-נעל) א אינגעל, א יונגערמאן.

juvenes'cence *n.* (דזשו-וע-נעס'-ענס) די פערייונגונג; דאס ווערען יונג.

ju'venile *a. and n.* (דזשו'-וע-ניל) יוגענדליך, יונג; א יונגלינג, א יונגער מאן; א בוך געשריבען פאר יונגלינגע; אן אקטיאר, וועלכער שפּיעלט די ראלע פון יונגלינגען.

juvenil'ia *n.* (דזשו-וע-ניל'-אי-א) זאכען וואס זיינען געטהאן געווארען אין דער יוגענד; שריפטען פון דער יוגענד־צייט.

juvenil'ity *n.* (דזשו-וע-ניל'-אי-טי) יוגענדליכקייט, דאס זיין יונג; דאס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א יונגלינג; זארגלאזיגקייט; יוגענד־פעהלער.

juxtapose' *v.* (דזשאקס-טא-פּאָוז') צונויפשטעלען הארט איינע ביי די אנדערע; שטעלען זייט ביי זייט.

juxtapos'it *v.* (דזשאקס-טא-פּאָז'-איט) ז. *juxtapose*

juxtaposi'tion *n.* (דזשאקס-טא-פּא-זיש'-אָן) די נעבען־איינאנדער־שטעהונג; דאס צונויפשטעלען זאכען הארט איינע נעבען די אנדערע.

juxtaposi'tional *a.* (דזשאקס-טא-פּא-זיש'-אָנ-על) וואס איז צוגעשטעלט הארט צו אן אנדער זאך; וואס איז צוגעוואקסען.

K

K, k (קיי) דער עלפטער בוכשטאב פון
דער *a-b-c*

Ka'aba *n.* (קא'-בא) די קאאבא [א הייל=
ליגער מאכמעדאנישער טעמפעל אין מעק=
קא, וואו עס געפינט זיך א שווארצער
הייליגער שטיין וועגען וועלכען די מאכ=
מעדאנער גלויבען, אז ער איז אראבגע=
פאלען פון הימעל].

kab'ala *n.* (קעב'-א-לא) קבלה, סתרי
תורה.

kabalas'sou *n.* (קעב-ע-לעס'-או) די
ריעזען=ארמאדילא. ז. *armadillo*

kabas'sou *n.* (קע-בעס'-או)
ז. *kabalassou*

kab'bala *n.* (קעב'-א-לא) ז. *kabala*

kab'balah *n.* (קעב'-א-לא) ז. *kabala*

Kabyle' *n.* (קע-באיל') א קאביל, א מיט=
גליעד פון דער קאבילען=ראסע [א בער=
בערישע ראסע אין אלזשיר]; די קאבי=
לען=שפראך.

kad'dish *n.* (קעד'-איש) קדיש [א אי=
דישע תפילה].

ka'di *n.* (קיי'-די) א קאדי [א מאכמע=
דאנישער ריכטער].

ka'ffeeklatsch *n.* (קא'-פע-קלאטש) א
קאפעקלאטש [א נאכמיטאג=אונטערהאל=
טונג ביי טהעע אדער קאפע].

Kaf'fer *n. and a.* (קעפ'-אויר)
ז. *Kafir*

Kaf'fir *n. and a.* (קעפ'-אויר)
ז. *Kafir*

Kaf'ir *n. and a.* (קעפ'-אויר) אן אונ=
גלויביגער [א נאמען מיט וועלכען די
מאכמעדאנער בעצייכענען די קריסטען און
די נעגעצנדיענער]; א קאפער [א מיט=
גליעד פון א זיד=אפריקאנישער נעגער=רא=
סע] אדער א מיטגליעד פון א ראסע אין
די בערג פון אפגאניסטאן; קאפריש, וואס
איז שייך צו די קאפערס.

Kaf'ir-corn *n.* (קעפ'-אויר-קאהרן)
אינדישע הירזש [זארגא=הירזש].

kaf'tan *n.* (קעפ'-טען) א קאפטאן.

kag'o *n.* (קעג'-או) אזא יאפאנישער פא=
לאנקין [טראג=שטוהל].

ka'gou *n.* (קא'-גו) ז. *kagu*

ka'gu *n.* (קא'-גו) די קאגו [אזא נאכט=
פויגעל פון ניי=קאלעדאניע, עהנליך צו א
צאפליא].

kaguan' *n.* (קא-גו-ען') דער פליהענ=
דער לעמור. ז. *Lemur*

ka'hau *n.* (קא'-האה) די קאהאו אדער
די נאז=אפע [אזא מאלפע].

ka'iak *n.* (קא'-יעק) א יאנד=שיפעל אין
די קאלטע טיילען פון אמעריקא וואס איז
בעשיצט מיט פעל געגען דער קעלט.

kaif *n.* (קאיף) אונגעשטערטע רוה אלס
צושטאנד פון העכסטער גליקזעליגקייט
[ביי די אראבער].

kail *n.* (קייל) בלעטער=קרויט; קרויט=
זופ; א קעגעל [ז. *ninepins*].

kails *n.* (קיילז) אזא שפיעל, וואס בע=
שטעהט אין דעם וואס מען קייקעלט אן
אייזערנעם באל צווישען ניין גריבעלעך
אין דער ערד [צו דריי אין א רייה].

kaimakam' *n.* (קאי-מע-קעם') א קאי=
מאקאם, א טערקישער אפיציער, אן אד=
מיניסטראטיווער בעאמטער אין טערקיי.

kaique' *n.* (קע-איק') אזא לאנג, שמאל
שיפעל; אזא מין פאפוגאי.

Kai'ser *n.* (קאי'-זער) דער דייטשער
קייזער.

kai'ser *n.* (קאי'-זער) א קייזער.

kak'apo *n.* (קעק'-ע-פאו) דער ניי=זעעלאנ=
דישער גרינליכער פאפוגאי [א נאכט=פוי=
געל, גרויס ווי א ראב].

Kakapo

ka'lan *n.* (קיי'-לען) א ים=אטער אדער
ווידרא. ז. *otter*

kale *n.* (קייל) בלעטער=קרויט [קרויט
וואס וואקסט בלויז אין בלעטער און ביל=
דעט זיך ניט אין קעפ]; קרויט; קרויט=
זופ.

kalei'dograph *n.* (קע-לאי'-דא-גרעף)
א קאליידאגראף [אן אינסטרומענט וואס
ציינט אויף א לייוועגט די פיעל=פארביגע
סימעטרישע פיגורען פון א קאליידאסקאפ.
ז. *kaleidoscope*

kalei'dophon *n.* (קע-לאי'-דא-פאן)
ז. *kaleidophone*

kalei'dophone *n.* (קע-לאי'-דא-פאון)
א קאליידאפאן [אן אינסטרומענט, וועל=
כער ציינט די וויבראציאנען פון אן עלאס=
טישער פלאטע אדער שטאנג אום צו אי=
לוסטרירען די קלאנגען=וועלען].

kalei'doscope *n.** (קע-לאי'-דא-סקאופ)
א קאליידאסקאפ [אן אפטישער אינסטרו=
מענט אין דער פארם פון א רעהר, אין
וועלכען עס געפינען זיך צוויי שפיעגלען
אנגעבויגען איינער צום צווייטען אונטער
א געוויסען ווינקעל און פערשיעדען=פאר=
ביגע שטיקלעך גלאז. ווען מען דרעהט דעם
קאליידאסקאפ, בילדען זיך פערשיעדען=
פארביגע סימעטרישע פיגורען].

kaleidoscop'ic *a.* (קע-לאי-דא-סקאפ'-
איק) קאליידאסקאפיש; וואס ענדערט די
פארם און פארבען ווי אין א קאליידא=
סקאפ. ז. *kaleidoscope*

kaleidoscop'ical *a.* (קע-לאי-דא-
סקאפ'-אי-קעל) ז. *kaleidoscopic*

kaleidoscop'ically *a.* (קע-לאי-דא-
סקאפ'-אי-קעל-אי) אזוי ווי אין א פאנא=
ראמע, אזוי ווי אין א קאליידאסקאפ.

kal'endar *n.* (קעל'-ען-דער) א פרעס=
מאשין אין דער פאבריקאציאן פון גע=
וואנד און פאפיער.

kal'i *n.* (קעל'-אי) די זאלצקרויט [אזא
שטעכיגע פלאנצע]; פאטאש.

ka'li *n.* (קא'-ליע) אזא מין טעפיך; דער
מיטעלסטער גרויסער טעפיך אין א פער=
זישען צימער.

ka'lif *n.* (קיי'-ליף) א קאליף. ז. *calif*

ka'lifate *n.* (קיי'-לי-פייט)
ז. *califate*

kal'iform *a.* (קעל'-אי-פארם) עהנליך
צו זאלצקרויט [אזא שטעכיגע פלאנצע].

kalig'enous *a.* (קע-לידזש'-ע-נאס)
וואס פראדוצירט אלקאלי אדער לויגזאלץ.
ז. *alkali*

kal'in *n.* (קעל'-אין) די זאלצקרויט [אזא
שטעכיגע פלאנצע]; פאטאש.

ka'lium *n.* (קיי'-לי-אם) קאליום, פא=
טאש.

Kalli'ope *n.* (קע-לאי'-א-פי) אין דער
גריכישער מיטאלאגיע — די מוזע, די גע=
טין פון דער רעדנער=קונסט און העלדען=
געדיכטע.

Kal'mia *n.* (קעל'-מי-א) די קאלמיע
[א מין נארד=אמעריקאנער פלאנצען וועל=
כע האבען אימער גרינע בלעטער און אויף
וועלכע עס וואקסען בינטלעך בלומען פון
ווייסען אדער ליליען=קאליר].

Kal'muck *n.* (קעל'-מאק) א קאלמיק [די
קאלמיקען בעלאנגען צו דער מאנגאלישער
ראסע און געפינען זיך אין כינא, סיביר
און אין די זיד=אסט טיילען פון אייראָ=
פעאישען רוסלאנד]; די קאלמיקען=
שפראך.

kal'somine *n. and v.* (קעל'-סא-מין)
א פיינער זארט קאלך צום קאלכען הייזער;
קאלכען.

kalyp'tra *n.** (קע-ליפ'-טרא) א דינער
וואואל אדער א טול וואס די פארצייטיגע
גריכישע פרויען פלעגען טראגען אויף'ן
געזיכט און אויף'ן קאפ.

Kam'chadale *n.* (קעמ'-טשע-דייל) א
קאמטשאדאל [אן איינוואהנער פון קאמ=
טשאטקא, א האלב=אינזעל אין סיביר].

Kamchat'kan *a. and n.* (קעמ-טשעט'-
קען) וואס איז שייך צו אדער געפינט זיך
אין קאמטשאטקא [א האלב=אינזעל אין
סיביר]; אן איינוואהנער פון קאמטשאט=
קא, א קאמטשאדאל; די קאמטשאדאלען=
שפראך.

kamptu'licon *n.* (קעמפ-טיו'-לי-קאן)
קאמפטוליקאן [א מין ווייכער קאוויאר
פון קארק און גוטאפערטשא].

kam'sin *n.* (קעמ'-סין) דער כאמסין
[א רעגעלמעסיגער הייסער זיד=אסט ווינד
וואס בלאזט אין עגיפטען אין פערלויף
פון פופציג טעג אנפאנגענדיג אין מערץ].

Kan. אבקירצונג פון *Kansas* [איינער
פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע=
ריקא].

Kanak'a *n.* (קע-נעק'-א) א קאנאקע
[אן איינוואהנער פון די האוואאי אדער
סאנדוויטש אינזלען]; אן איינוואהנער
פון די אינזלען אין די זיד=טיילען פון
דעם פאסיפישען אקעאן.

kangaroo' *n.* (קענ-גע-רוה') א קענגערו
[אן אויסטראלישע שפרינגענדע חיה מיט

הינטערשטע פיס לענגער ווי די פאדערשטע און מיט א נאכהענגענדען בייטעל, אין וועלכען זי האלט די קינדער, ווען זיי זיינען נאך קליין].

Kangaroo

Kans. אבקירצונג פון *Kansas* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Kan'tian *a. and n.* (קענ'-טי-ען) וואס איז שייך צום דייטשען פילאזאף עמנואל קאנט [געבארען 1724, געשטארבען 1804] אדער צו זיין פילאזאפישער סיסטעם; אן אנהעננער פון קאנט'ס פילאזאפיע.

Kan'tianism *n.* (קענ'-טי-ענ-איזם) די פילאזאפישע סיסטעם פון דעם דייטשען פילאזאף עמנואל קאנט. ז. *critical philosophy*.

kan'ticoy *n.* (קענ'-טי-קאי) ז. *kantikoy*.

kan'tikoy *n.* (קענ'-טי-קאי) א טאנץ [הויפטזעכליך א רעליגיעזער] ביי די אמעריקאנער אינדיאנער; אן אונטערהאלט מיט טענץ.

Kan'tism *n.* (קענ'-טיזם) ז. *Kantianism*.

Kan'tist *n.* (קענ'-טיסט) אן אנהעננער פון קאנט'ען אדער פון זיין פילאזאפישער סיסטעם.

ka'olin *n.* (קיי'-א-לין) קאאלין [פארצעליי-ערד].

ka'olinize *v.* (קיי'-א-לינ-איז) פערוואנדלען אין קאאלין [פארצעליי-ערד].

kapell'meister *n.* (קע-פעל'-מאיס-טער) א קאפעלמייסטער, א דיריגענט פון אן ארקעסטער.

kar'agan *n.* (קער'-ע-ען) דער קאראגאן [דער סטעפען-פוקס].

Ka'raism *n.* (קיי'-רא-איזם) די לעהרע פון די קאראאימען אדער קראים [א אידישע סעקטע וואס איז געגרינדעט געווארען אין מיטען פון 8טען יאהרהונדערט און וועלכע אנערקענט נור די תורה שבכתב, אבלייקענענדיג די אויטאריטעט פון'ם תלמוד. אם מעהרסטען געפינען זיי זיך אין קרים, רוסלאנד און טיילווייז אין טערקיי].

Ka'raite *n.* (קיי'-רא-איט) א קאראאים אדער קראי. ז. *Karaism*.

kar'at *n.* (קער'-עט) א קאראט. ז. *carat*.

Kas'ack *n.* (קעס'-עק) א קאזאק.

Kashmir'ian *a.* (קעש-מיר'-אי-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט קאשמיר [אין אינדיען].

katabol'ic *a.* (קעט-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צו קאטאבאליזם. ז. *catabolism*.

katab'olism *n.* (קעט-עב'-א-ליזם) קאטאבאליזם. ז. *catabolism*.

katato'nia *n.* (קעט-ע-טאו'-ני-א) א קראנקהייט, ביי וועלכער עס בייטען זיך פעריאדיש די אנפעלע פון משוגעת און מעלאנכאליע און פון עפילעפסיע.

katato'niac *a.* (קעט-ע-טאו'-ני-עק) וואס ליידט פון אנפעלע פון משוגעת, מעלאנכאליע און עפילעפסיע. ז. *katatonia*.

katch'up *n.* (קעטש'-אפ) ז. *catchup*.

kat'ipo *n.* (קעט'-אי-פאו) אזא גיפטיגע שפין.

kat'sup *n.* (קעט'-סאפ) ז. *catchup*.

ka'tydid *n.* (קיי'-טי-דיד) א קאטידיד [אזא גרויסער, גרינער אינזעקט, וועלכער גיט ארויס א רוישענדען קלאנג].

Katydid

kau'ri *n.* (קאו'-רי) אזא בוים אין ניי-זעעלאנד [ער דערגרייכט אפט ביז 180 פוס הויך און זיין האלץ ווערט געברויכט פאר מאסטען, שיף-דעקען, בריקען א. ז. וו.]; דער פעך, די גומי פון דיעזען בוים.

kau'ri-pine *n.* (קאו'-רי-פאין) אזא בוים. ז. *kauri*.

kavass' *n.* (קע-וועס') א קאוואס, א טערקישער פאליציי-בעאמטער; א מיליטערישער קוריער וואס בעגלייט א טערקישען הויכען בעאמטען.

kawn *n.* (קאהן) ז. *khan*.

kaw'rie *n.* (קאו'-רי) ז. *kauri*.

ka'yak *n.* (קא'-יעק) ז. *kaiak*.

keb'lah *n.* (קעב'-לאה) די ריכטונג נאך מעקא [נאך וועלכער די מאכמעדאנער שטעלען זיך אוועק ביים מתפלל זיין]; א פערהייליגטע זאך.

keck *v. and n.* (קעק) זיך ווארגען, מאכען בעוועגונגען ווי מען וואלט געוואלט ברעכען; א פלאנצע מיט אן אויסגעהוילטען שטענגעל; דאס מאכען בעוועגונגען ווי מען וואלט געוואלט ברעכען; דאס ווארגען זיך.

keck'ish *a.* (קעק'-איש) וואס האט א נייגונג צו ברעכען [מייקענען].

keck'le *v.* (קעקל) ארומוויקלען מיט שטריק [אויף שיפען]; מאכען א בעוועגונג ווי מען וואלט געוואלט ברעכען.

keck'lish *a.* (קעק'-ליש) ז. *keckish*.

keck'son *n.* (קעק'-סאן) אן אויסגעהוילטער שטענגעל פון א פלאנצע.

kedge *v., n. and a.* (קעדזש) ציהען א שיף מיט דער הילף פון א שטריק צוגעטשעפעט צו אן אנקער; א קליינער אנקער; לעבעדיג, מונטער.

kedge'-an'chor *n.* (קעדזש'-ענ'-קאר) א וואורף-אנקער, אזא קליינער אנקער.

kedg'y *a.* (קעדזש'-אי) לעבעדיג, מונטער.

ked'lack *n.* (קעד'-לעק) פעלד-זענעפט [אזא פלאנצע].

keel *n. and v.* (קיעל) א קיעל, דער גרונד-באלקען פון א שיף; אזא שיף; א קויהלען-מאס פון 21 טון; אין ברויערייען — א פאס אבצוקיהלען די געטרענקע; פאהרען אויף'ן וואסער; צומאכען א קיעל; אומקעהרען א שיף מיט'ן דעק ארויף.

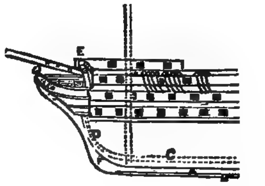

Keel

kee'lage *n.* (קיע'-לעדזש) האפען-געלד; דאס רעכט צו פאדערען האפען-געלד.

keel'-bill *n.* (קיעל'-ביל) אזא פויגעל אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא. זיינע פעדערען זיינען פון שווארצען קאליר מיט א מעטאל-גלאנץ.

keel'-boat *n.* (קיעל'-באוט) א פלאכע שיף, א קויהלען-שיף, א משא-שיף, א בארזשע.

keeled *a.* (קיעלד) וואס האט א קיעל, וואס האט עטוואס עהנליכעס צום גרונד-באלקען פון א שיף.

kee'ler *n.* (קיע'-לער) איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף א קויהלען-בארזשע; א קעסעל [צום וואשען]; א קאסטען צום קאנזערווירען אדער זאלצען מאקארעלען.

keel'hale *v.* (קיעל'-הייל) ז. *keelhaul*.

keel'haul *v.* (קיעל'-האהל) לעגען א שיף אויף א זייט אום זי צו פעררייכטען; דורכשלעפען מיט א שטריק אונטער'ן גרונד-באלקען פון א שיף [אלס בעשטראפונג פאר מאטראזען אין די אמאליגע צייטען]; שטארק אויסריידען.

keel'hauling *n.* (קיעל'-האה-לינג) דאס לעגען א שיף אויף א זייט אום זי צו פעררייכטען; דאס דורכשלעפען מיט שטריק אונטער'ן גרונד-באלקען פון א שיף [אלס שטראף].

kee'ling *n.* (קיע'-לינג) דער שטאק-פיש. ז. *codfish*.

keel'man *n.* (קיעל'-מען) איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף א קויהלען-בארזשע.

keel'rake *v.* (קיעל'-רייק) ז. *keelhaul*.

keel'raking *n.* (קיעל'-ריי-קינג) ז. *keelhauling*.

keel'-shaped *a.* (קיעל'-שייפט) וואס האט די פארם פון א קיעל אדער גרונד-באלקען פון א שיף.

keel'son *n.* (קיעל'-סאן) דער באלקען וואס ליעגט איבער דעם גרונד-באלקען פון א שיף.

keel up'wards (קיעל אפ'-הווארדז) מיט'ן קאפ אראב, פערקעהרט.

keen *a.* (קיען) שארף; דורכדרינגענד; שטעכענד, שניידענד; בייסענד; ענערגיש, העפטיג, היציג, גיעריג; שטארק.

keen ap'petite (קיען עפ'-אי-טאיט) א שטארקער אפעטיט.

keen blast (קיען בלעסט) א שטארקער ווינד, א שניידענדער ווינד.

keen cold (קיען קאולד) א שניידענדע קעלט, א ביטערע קעלט.

keen'ly *adv.* (קיענ'-לי) מיט שארפקייט; אויף א שניידענדען אדער בייסענדען אופן; מיט קראפט, מיט העפטיגקייט; אויף א דורכדרינגליכען אופן.

keen'ness *n.* (קיענ'-נעס) שארפקייט; שניידיגקייט, שטעכעדינקייט; בייסעדיג-

קייט; ניערינקייט; שטאַרקייט, העפטיגקייט.

keen'-wit'ted *a.* (קיענ'-הוויט'-עד) שאַרפזיניג, שטאַרק וויציג.

keep *v. and n.* (קיעפ) אָנהאַלטען, האַלטען, היטען, אויסהאַלטען מיט'ן נויטיגען; פיהרען [ביכער, א געשעפט]; זיך אויפהאַלטען, בלייבען ערגעץ; אויסהאַלטונג, קעסט; פרנסה; דער הויפט שלאָס־טורם.

keep a car'riage (קיעפ ע קער'-עדזש) האָבען אַן אייגענעם פערד און וואָגען.

keep accounts' (קיעפ ע-קאַונטס') פיהרען חשבונות.

keep a charge (קיעפ ע טשאַרדזש) האַלטען אַן אַמט, פערוואַלטען.

keep a day (קיעפ ע דיי) פייערען א טאָג [געבורטס־טאָג, נאָמענסטאָג א. ז. וו.].

keep a hold (קיעפ ע האָולד) פעסטהאַלטען, אָנהאַלטען, צוהאַלטען.

keep alive' (קיעפ ע-לאַיוו') 1. האַלטען פריש; מאַכען מונטער, לעבעדיג; 2. דערהאַלטען ביים לעבען.

2. The doctor used oxygen to keep the patient alive.

keep aloof' (קיעפ ע-לוהף') זיך האַלטען פון ווייטען, זיך ניט מישען.

keep an account' (קיעפ ען ע-קאַונט') פיהרען א חשבון.

keep an eye on (קיעפ ען אַי אָן) האָבען אַן אויג אויף עפּעס; זיין וואַכזאַם אויף עפּעס.

keep an of'fice (קיעפ ען אָפ'-איס) האַלטען אַן אַמט, פערטרעטען א שטעלע.

keep apart' (קיעפ ע-פּאַרט') האַלטען אַבגעזונדערט; זיך האַלטען פון ווייטען.

keep a prom'ise (קיעפ ע פּראָמ'-איס) האַלטען וואָרט; נאָכקומען א פערשפּרעכען.

keep a seat (קיעפ ע סיעט) בלייבען זיצען, אָנהאַלטען דעם זיץ־פּלאַץ.

keep at arm's length (קיעפ עט אַרמז לענגטה) האַלטען פון ווייטען.

keep at a stand (קיעפ עט ע סטענד) בלייבען אין דעמזעלבען צושטאַנד, ניט געהן ווייטער.

keep at a stay (קיעפ עט ע סטיי) האַלטען אין צוים, אָבהאַלטען.

keep at it (קיעפ עט איט) מיט עקשנות אָנגעהן ווייטער מיט דער אַרבייט.

keep away' (קיעפ ע-הוויי') זיך האַלטען פון ווייטענס.

keep a way (קיעפ ע הוויי) האַלטען זיך אויף דעמזעלביגען וועג, געהן אין דערזעלבער ריכטונג.

keep back (קיעפ בעק) צוריקהאַלטען, אָבהאַלטען; בעהאַלטען אין זיך אָדער פאַר זיך, ניט איבערגעבען.

keep books (קיעפ בוקס) פיהרען געשעפטס־ביכער, זיין א בוכהאַלטער.

keep clear of (קיעפ קליער אָוו) אויסווייכען, אויסמיידען.

keep close (קיעפ קלאָוס) האַלטען זיך איינגעשלאָסען, איינזאַם, צוריקגעצויגען; האַלטען בסוד.

keep com'pany (קיעפ קאָמ'-פּע-ני) זיין צוזאַמען; לייסטען געזעלשאַפט; בעגלייטען; אומגעהן [ווי מיט א געליעבטען אָדער געליעבטער].

keep com'pass (קיעפ קאָמ'-פּעס) זיך האַלטען אין בעשטימטע גרענעצען, זיך אויפפיהרען אַנשטענדיג.

keep coun'sel (קיעפ קאַונ'-סעל) האַלטען בסוד [א געשפּרעך, בעשלוס אָדער בעראַטונג].

keep count (קיעפ קאַונט) צעהלען.

keep coun'tenance (קיעפ קאַונ'-טע-נענס) מאַכען אַן ערנסט פּנים, זיך איינהאַלטען פון לאַכען.

keep course (קיעפ קאָורס) זיך בעוועגען אין דערזעלבער ריכטונג.

keep dark (קיעפ דאַרק) פערשווייגען, האַלטען בסוד.

keep dis'tance (קיעפ דיס'-טענס) זיך האַלטען פון ווייטענס.

keep down (קיעפ דאַון) אַרונטערדריקען, האַלטען אויף א נידריגער שטופע, ניט לאָזען זיך אויפהויבען; אונטערדריקען.

keep dry (קיעפ דראַי) האַלטען טרוקען; זיין ניכטער.

keep ear'ly hours (קיעפ אויר'-לי אַורז) קומען פריה אַהיים, געהן פריה שלאָפען.

kee'per *n.* (קיע'-פּער) א האַלטער; עטוואָס וואָס בינדט צוזאַמען; א היטער, א שומר, א וועכטער; אַן אויפזעהער.

kee'peress *n.* (קיע'-פּער-עס) א היטעריז, א וועכטעריז, אַן אויפזעהעריז.

kee'perless *a.* (קיע'-פּער-לעס) אָהן אויפזיכט, אָהן בעוואַכונג; אונגעצוימט, אונגעשטערט.

kee'per of the priv'y purse (קיע'-פּער אָוו טהי פּריוו'-אי פּוירס) דער פּריוואַט־קאַסירער פון ענגלישען קעניג אָדער קעניגין; דער אינטענדאַנט פון דער קעניגליכער ציוויל־ליסטע [דער קאַסירער פון דעם געהאַלט וואָס דער קעניג קריעגט פאַר זיך און פאַר זיין פאַמיליע].

kee'pership *n.* (קיע'-פּער-שיפּ) דאָס אַמט פון אַן אויפזעהער.

keep fair with (קיעפ פעהר הוויטה) זיין אין פריינדליכע בעציהונגען.

keep faith (קיעפ פייטה) האַלטען וואָרט.

keep from (קיעפ פראָם) זיך צוריקהאַלטען פון עפּעס; זיך האַלטען פון ווייטענס פון עפּעס.

keep go'ing (קיעפ גאָו'-איננ) אָנהאַלטען, ווייטער אָנגעהן, פאָרטזעצען.

keep good hours (קיעפ גוד אַורז) פריה אַהיים קומען אין אָבענד, געהן פריה שלאָפען.

keep ground (קיעפ גראַונד) ניט צוריקטרעטען; בלייבען אין דערזעלבער פּאָזיציאָן.

keep house (קיעפ האַוס) פיהרען א הויז, פיהרען בעל־הבית'ישקייט.

keep in (קיעפ אין) איינשפּאַרען, האַלטען איינגעשפּאַרט [הויפּטזעכליך א שילער נאָך די געוועהנליכע לעהר־שטונדען]; פערשווייגען, ניט אויסזאָגען, האַלטען אין זיך, האַלטען בסוד; איינהאַלטען, צוריקהאַלטען [ווי א פערד].

keep in check (קיעפ אין טשעק) האַלטען אין צוים, איינהאַלטען.

keep in coun'tenance (קיעפ אין קאַונ'-טע-נענס) אויפמונטערען, אונטערשטיצען, בעגינסטיגען.

kee'ping *n.* (קיע'-פּינג) האַלטונג; בעוואַכונג, אויפזיכט, השגחה, פערוואַלטונג; לעבענסמיטלען; שפּייז; פּראָפּאָרציאָנאַליטעט, צוזאַמענפּאַסונג, האַרמאָניע.

keep in line (קיעפ אין לאַין) געהן טריט אין טריט מיט אַנדערע; געהן אין דער רייה.

keep in play (קיעפ אין פּליי) אויפהאַלטען, אָנהאַלטען.

keep in sight (קיעפ אין סאַיט) האָבען אין אויג, האַלטען אין אויג, האָבען אין זינען.

keep in spir'its (קיעפ אין ספּיר'-איטס) האַלטען אימעצען אין גוטען מוטה.

keep in store (קיעפ אין סטאָור) האַלטען צום פערקויפען; האָבען אָנגעגרייט; האָבען אין פּאָרראַטה, אין זאַפּאַס.

keep in touch with (קיעפ אין טאַטש הוויטה) האָבען פערבינדונגען, זיין נאָהענט צו עפּעס, זיך אינטערעסירען מיט עפּעס.

keep in view (קיעפ אין וויו) האָבען אין זינען; האַלטען פאַר די אויגען.

keep in with (קיעפ אין הוויטה) האַלטען נאָהענט; זיין נאָהענט אָדער פריינדליך; געהן האַנד אין האַנד.

keep late hours (קיעפ לייט אַורז) געהן שפּעט שלאָפען, קומען שפּעט אַהיים.

keep life and soul togeth'er (קיעפ לאַיף ענד סאָול טו-געטה'-ער) קוים מיט צרות זיך דורכשלאָגען.

keep off (קיעפ אָף) האַלטען פון דער ווייטען, אויסמיידען, צוריקהאַלטען.

keep one's dis'tance (קיעפ הוואַנז דיס'-טענס) זיך האַלטען מיט אָבשיי אָדער רעספּעקט; ניט האַלטען זיך צו היימיש.

keep one's eyes peeled (קיעפ הוואַנז אַיז פּיעלד) האַלטען די אויגען אָפען; זיין וואַכזאַם; אַכטונג געבען.

keep one's feet (קיעפ הוואַנז פיעט) זיך דערהאַלטען אויף די פיס [ווי ביים אויסגליטשען זיך]; בלייבען שטעהן פעסט [ביים וואַקלען זיך]; אויסמיידען א פאַל.

keep one's game (קיעפ הוואַנז גיים) האַלטען זיך אין דער ראָלע.

keep one's hand in (קיעפ הוואַנז הענד אין) האַלטען אין פּראַקטיצירען עפּעס.

keep one's own hand (קיעפ הוואַנז אָון הענד) אַליין פערוואַלטען.

keep one's tem'per (קיעפ הוואַנז טעמ'-פּער) זיך בעהערשען, זיך קאָנטראָלירען.

keep o'pen house (קיעפ אָו'פּן האַוס) זיין גאַסטפריינדליך, אויפנעהמען געסט.

keep out (קיעפ אַוט) אויסענהאַלטען, ניט אַריינלאָזען, ניט לאָזען בעקומען עפּעס אָדער נעהמען אין בעזיץ.

keep out of harm's way (קיעפ אַוט אָוו האַרמז הוויי) אויסמיידען געפאַהר.

keep out of reach (קיעפ אַוט אָוו ריעטש) פערבלייבען ניט דערגרייכבאַר.

keep out of sight (קיעפ אַוט אָוו סאַיט) בעהאַלטען, האַלטען פערבאָרגען.

keep o'ver (קיעפ אָו'-ווער) איבערהאַלטען, אָבהאַלטען [ביז א געוויסער צייט].

keep own coun'sel (קיעפ אָון קאַונ'-סעל) פערשווייגען, האַלטען אין זיך, האַלטען בסוד.

keep pace with (קיעפ פּיים הוויטה) געהן האַנד אין האַנד, האַלטען שריט, נאָכהאַלטען.

keep peace (קיעפ פּיעס) זיין רוהיג.

keep pri'vate (קיעפ פּראַי'-וועט) האַלטען בסוד.

keep'sake *n.* (קיעפּ'-סייק) אַן ערינערונגס־צייכען, אַן אָנדענקען; א געשענקבוך פאַר ימים־טובים.

keep sen'tinel (קיעפּ סענ'-טי-נעל) האלטען וואך.

keep step with (קיעפּ סטעפּ הוויטה) האלטען שריט מיט אימעצען, ניט אבּשטעהן.

keep tal'ly (קיעפּ טעל'-אי) אבצייכענען, מאכען צייכענס [ווי למשל אויף די בעזונדערע צעהלען ביים מאכען א חשבון].

keep the cash (קיעפּ טהי קעש) זיין א קאסירער, האלטען די קאסע.

keep the field (קיעפּ טהי פיעלד) אנהאלטען די קריעגס־טהעטיגקייט, בלייבען אויף'ן שלאכטפעלד; לעבען אין לאגער; ווידערשטעהן א שונא.

keep the house (קיעפּ טהי האוס) זיצען אין דער היים.

keep the land aboard' (קיעפּ טהי לענד ע-באורד') זעגלען ניט ווייט פון ברעג.

keep the luff (קיעפּ טהי לאף) נעהן נאך'ן ווינד [וועגען שיפען].

keep the peace (קיעפּ טהי פיעס) זיך פערהאלטען רוהיג, ניט שטערען די רוה.

keep the pot boil'ing (קיעפּ טהי פּאט באיל'-אינג) בעזארגען מיט'ן נויטווענדיגסטען, בעזארגען מיט חיונה; לעבעדיג אנגעהן מיט דער ארבייט.

keep the ranks (קיעפּ טהי רענקס) בלייבען אין דער רייה.

keep the wind (קיעפּ טהי הווינד) האלטען זיך נאך דער ריכטונג פון ווינד [וועגען שיפען].

keep time (קיעפּ טאים) האלטען דעם טאקט.

keep to (קיעפּ טו) זיך האלטען פעסט אן עפּעס.

keep touch (קיעפּ טאטש) זיין אין איינקלאנג, זיין אין סימפּאטיע, האבען אלגעמיינע אינטערעסען; זיך אינטערעסירען; זיין פערבונדען.

keep un'der (קיעפּ אנ'-דער) צוריקהאלטען, אונטערדריקען.

keep up (קיעפּ אפּ) פּארטזעצען; אנהאלטען; אויפהאלטען; זיך ניט אונטערגעבען, ניט בלייבען הינטערשטעליג.

keep watch (קיעפּ הוואטש) שטעהן אויף דער וואך, וואכען, אכטונג געבען.

keep well with (קיעפּ הוועל הוויטה) זיין אין פריינדליכע בעציהונגען.

keep within' com'pass (קיעפּ הוויטה-אין' קאמ'-פּעס) זיך האלטען סטאטעטשנע, זיך האלטען אין די גרענעצען פון אנשטענדיגקייט.

keeve *n. and v.* (קיעוו) א גרויסער קעסעל; א פארב־קעסעל, א ברוי־קעסעל; א וואש־קעסעל [פאר ערץ]; אריינלעגען אדער האלטען אין אזא קעסעל.

kef'fekill *n.* (קעפ'-ע-קיל) מעערשוים [אזא מין ליים].

keg *n.* (קעג) א קליין פעסעל [וואס ענטהאלט צווישען צוואנציג און פיערציג קווארט].

keir *n.* (קיער) א פארב־קעסעל.

kelp *n.* (קעלפּ) טאנג [אזא ים־פלאנצע]; דאס אש פון טאנג וואס ווערט בענוצט ביים מאכען גלאז, זייף א. ז. וו.

kel'son *n.* (קעל'-סאן) ז. *keelson*

Kelt *n.* (קעלט) א קעלט. ז. *Celt*

kel'ter *n.* (קעל'-טער) ז. *kilter*

Kel'tic *a. and n.* (קעל'-טיק) קעלטיש; די קעלטישע שפּראך. ז. *Celtic*

kem'bing *n.* (קעמ'-אינג) א ברוי־קעסעל.

ken *v. and n.* (קען) זעהן; קענען, וויסען; דאס זעהן; די זעה־ווייטקייט; דער האריזאנט; דאס וואס מען קען כאפּען מיט'ן בליק; דאס וואס מען קען בענעהמען מיט'ן שכל.

kench *n.* (קענטש) א קאסטען צו זאלצען פיש אדער ווייקען פעל.

kench'-cured *a.* (קענטש'-קיורד) קאנזערווירט אין טרוקענער זאלץ [וועגען פיש].

ken'dal *n. and a.* (קענ'-דעל) קענדאל [אזא גראב געוואנד]; געמאכט פון קענדאל אדער עהנליך צו קענדאל.

Ken'dal green (קענ'-דעל גריען) גרינער קענדאל [אזא געוואנד] גענוצט מייסטענס פאר יעגער־קליידער. ז. *kendal*

ken'nel *n. and v.* (קענ'-על) א הונדשטאל, א קאנורע, א הויהל, א נארע; א מחנה הינד; א רינע, א קאנאווע; ליעגען אין א הויהל אדער קאנורע; האלטען אין א קאנורע.

ken'nel-ra'ker *n.* (קענ'-על-ריי'-קער) איינער וואס ריהעט זיך אין מיסט, א שמאטעס־קלייבער.

ke'no *n.* (קיע'-נאו) א מין שפּיעל ווי לאטא.

ken'tle *n.* (קענ'טל) א הונדערט־פונט געוויכט. ז. *quintal*

kent'ledge *n.* (קענט'-לעדזש) באלאסט־אייזען [אויף א שיף].

Kentuck'ian *a. and n.* (קענ-טאק'-אי-ען) קענטאקיש, קענטאקיער, וואס איז שייך צו קענטאקי [איינער פון די פערייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן איינוואהנער פון קענטאקי.

kep *v.* (קעפּ) איבערנעהמען, איבערכאפּען, אונטערכאפּען.

keph'ir *n.* (קעפ'-איר) קעפיר [מילך וועלכע ווערט געבראכט צום זויערען דורך א געוויסען זארט קערענדלעך און ווערט בענוצט צום טרינקען].

kep'i *n.* (קעפּ'-אי) א קעפּקע [אזא היטעל].

kept (קעפּט) געהאלטען, אנגעהאלטען, אויסגעהאלטען, בעוואכט, בעזארגט מיט'ן נויטיגען. ז. *keep*

kept mis'tress (קעפּט מיס'-טרעס) א מעטרעסע, א ליובאווניצע, א קעבסווייב.

kept wom'an (קעפּט הוואומ'-ען) א מעטרעסע, א ליובאווניצע, א קעבסווייב.

keram'ic *a.* (קע-רעמ'-איק) וואס איז שייך צו קעראמיק אדער טעפּעריי־קונסט. ז. *ceramic*

keram'ics *n.* (קע-רעמ'-איקס) קעראמיק, טעפּעריי־קונסט. ז. *ceramics*

kerb *n. and v.* (קוירב) א רייה שטיינער ביי א וועג אדער טראטואר; א געלענדער ארום א ברונעם; אויסלעגען א רייה שטיינער ביי א וועג אדער טראטואר; מאכען א געלענדער ארום א ברונעם. ז. *curb*

kerb'stone *n.* (קוירב'-סטאון) א שטיין אדער רייה שטיינער וואס שפּארען עפּעס אונטער; א רייה שטיינער ביי א טראטואר. ז. *curbstone*

ker'chief *n. and v.* (קויר'-טשיף) א קאפּ־בעדעקונג, א קאפּ־טיכעל; א טיכעל; בעדעקען מיט א קאפּ־טיכעל.

kerf *n.* (קוירף) א שניט, אן איינשניט, א קארב.

ker'mes *n.* (קויר'-מיז) די קערמעז־שילד־לויז [אזא רויטער אינזעקט וואס האלט זיך אויף אין ביימער און זעהט אויס ווי אן ארבעס]; א רויטע פארב געמאכט פון דער געטריקענטער קערמעז־שילד־לויז.

ker'mes-ber'ry *n.* (קויר'-מיז-בער'-אי) געטריקענטע קערמעז [וועלכע מען פלעגט אמאל אננעהמען ניט פאר אינזעקטען, נאר פאר יאגדעס]. ז. *kermes*

ker'mes-min'eral *n.* (קויר'-מיז-מינ'-ע-רעל) דער מינעראלישער קערמעז [א כעמישער שטאף פון אראנזש־רויטען קאליר].

ker'mess *n.* (קויר'-מעס) א יעהרליכער יאריד פערבונדען מיט א יום־טוב אין פלאמאנדיען; אן אונטערהאלט [געוועהנליך פאר צדקה־צוועקען] אלס נאכאהמונג פון די פלעמישע פעסטליכקייטען.

ker'mis *n.* (קויר'-מיס) ז. *kermess*

kern *n. and v.* (קוירן) אין אמאליגען אירלאנד און שאטלאנד — א שלעכט־בעוואפענטער פוס־סאלדאט; א פויער; א טויגעניכטס, אן אויסוואורף; א וואגאבונד [בראדיאגא]; אין דרוקעריי — דער טייל פון א בוכשטאב וואס שטעקט ארויס פון דער שורה [ווי פון *f* אדער *j*]; זיך פערוואנדלען אין קערנער; אין דרוקעריי — מאכען, אז א טייל פון א בוכשטאב זאל ארויסשטעקען פון דער שורה.

ker'nel *n. and v.* (קויר'-נעל) א קערן, א קערנדעל; א יאדרע, א ביינדעל [פון א פרוכט]; א געשווילעכץ; א דריזע; דער תוך, דאס הויפּט־וויכטיגע; זיך פערוואנדלען אין קערנער.

ker'neled *a.* (קויר'-נעלד) וואס האט א קערנדעל אדער יאדרע.

ker'nelled *a.* (קויר'-נעלד) ז. *kerneled*

ker'nelly *a.* (קויר'-נעל-אי) פול מיט קערנער; עהנליך צו קערנער אדער יאדרעס.

ker'nelwort *n.* (קויר'-נעל-הוואירט) ברוין־ווארצעל, פייגען־ווארצעל [אזא פלאנצע]. ז. *figwort*

ker'nely *a.* (קויר'-נעל-אי) ז. *kernelly*

ker'osene *n.* (קער'-א-סין) קעראסין, נאזע, פּעטראלעאום.

ker'sey *n. and a.* (קויר'-זי) סערמיגע אדער קערזיי [אזא דיקע וואלענע געוואנד]; געמאכט פון סערמיגע.

ker'seymere *n.* (קויר'-זי-מיר) קאזימיר [אזא וואלען־שטאף]. ז. *cassimere*

kes'trel *n.* (קעס'-טרעל) דער טורמפאלק [אזא פויגעל].

ketch *n.* (קעטש) א קיטס אדער יאכט [א קליינע צוויי־מאסטיגע שיף].

ketch'up *n.* (קעטש'-אפּ) אזא געריכטע זופּ פון טאמאטען [פּאמידארען]. ז. *catchup*

ket'tle *n.* (קעטל) א קעסעל; א בלעכענער עמער; א פערצאמונג אין א טייך צו כאפּען פיש; א גרוב אויף'ן דעק פון א טייך וואו קארפּען ווינטערען; א פערטיעפונג, אן אויסהוילונג.

Kettledrum

ket'tledrum *n.* (קעט'ל-דראם) א קעסעל־פּויק; א נאכמיטאג־אונטערהאלטונג פאר פרויען.

ket'tledrummer *n.* (קעט'ל-דראמ-ער)

א פייקלער, איינער וואס פויקט אויף א קעסעל־פויק.

ket'tle-hole *n.* (קעט'ל־האָול) א קעסעל־עהנליכע אויסהוילונג אין א פעלז.

ket'tle of fish (קעטל אוו פיש) א פלאָנטער, א פערפּלאָנטערטע לאַגע, א פערלעגענהייט.

ket'tle-pin *n.* (קעט'ל־פּין) א קעגעל [א הילצערנע פיגור, וועלכע מען גע־ברויכט אין קעגעל־שפּיעל. די פיגורען ווע־רען אויסגעשטעלט אין א געוויסער אָרד־נונג און מען דאַרף זיי אומוואַרפען מיט א באָל].

ket'tle-pins *n.* (קעט'ל־פּינז) קעגעל־שפּיעל. ז. *kettle-pin*

ket'tle-stitch *n.* (קעט'ל־סטיטש) אין בוכבינדעריי — דער קייטען־שטאָך. ז. *chain-stitch*

kev'el *n.* (קעוו'־על) א האָלץ צום בע־פעסטיגען א שטריק פון א זעגעל; א טייל, א חלק; א גורל; א מין וואַלד־ציעג.

kev'il *n.* (קעוו'־איל) א האָלץ צו בעפעס־טיגען א שטריק פון א זעגעל; א טייל, א חלק, א גורל.

key *n.* (קיע) א שליסעל; א געצייג צום פערשרויפען און צום אָבשרויפען; א קלאַ־וויש, ביינדעל פון א פּיאַנאָ; א קלאַפּע פון א פליוט; דער גרונדטאָן, די טאָן־לייטונג; א קלין; עטוואס וואס פעראייני־גט אדער בעפעסטיגט; אַריינגאַנג, עפע־נונג; ערקלערונג; אן אויסלאָדונגס־אָרט פאַר שיפען; א קליינער פעלזען־אינזעל ביים ברעג.

key'-ac'tion *n.* (קיע'־עק'־שאַן) די קלאַווישען און אלע טיילען פון פּיאַנאָ און עהנליכע אינסטרומענטען וואס זיינען פער־בונדען מיט די קלאַווישען.

key'age *n.* (קיע'־עדזש) דאָס געצאָהלט פאַר אן אויסלאָדונגס־אָרט פאַר שיפען.

key'-bed *n.* (קיע'־בעד) ז. *key-seat*

key'-bit *n.* (קיע'־ביט) דאָס צינגעל פון א שליסעל [דער טייל וואס עפענט דעם שלאָס].

key'board *n.* (קיע'־באָורד) די קלאַוויאַ־טור, דאָס שליסעל־ברעט פון א פּיאַנאָ.

key'-bone *n.* (קיע'־באָון) דער שליסעל־ביין. ז. *clavicle*

key'-bu'gle *n.* (קיע'־ביוגל) א קלאַפּהאָרן, קאָר־נעט־אַפּיסטאָן [א מוזיקאַלישער אינ־סטרומענט].

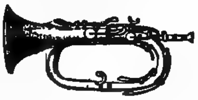

Key-bugle

key'-chain *n.* (קיע'־טשיין) א קייט אויף וועלכער עס הייננט דער שליסעל פון א קאַנאַנע.

key'-col'or *n.* (קיע'־קאָל'־אָר) אין מאַ־לעריי — די גרונד־פאַרב.

key'-drop *n.* (קיע'־דראָפּ) אן אייזענדעל אדער בלעכעל וואס דעקט צו דעם שליסעל־לאָך פון א שלאָס.

keyed *a.* (קיעד) מיט שליסלען אדער קלאַ־ווישען [ווי א פּיאַנאָ]; אנגעצויגענע אדער אנגעשטעלט לויט א געוויסען טאָן־אָרט [וועגען מוזיקאַלישע אינסטרומענטען].

key'-guard *n.* (קיע'־גאַרד) א בלעכעל אדער אייזענדעל וואס דעקט צו דעם שלי־סעל־לאָך פון א שלאָס.

key'hole *n. and v.* (קיע'־האָול) א שליסעל־לאָך; די לעכער אין באַלקענס, דורך וועלכע זיי שליסען זיך איין איינער אין צווייטען; אויסשלאָגען מיט א קויל א לענגליכען לאָך אין א ציעל־ברעט.

key'hole-guard *n.* (קיע'־האָול־גאַרד) ז. *key-guard*

key'hole-saw *n.* (קיע'־האָול־סאָה) א שליסעל־לאָך־זעגעלע.

key'-note *n.* (קיע'־נאָוט) דער גרונד־טאָן, דער לייטענדער טאָן [אין מוזיק]; דער לייטענדער געדאַנק, דער הויפּט־פּרינ־ציפּ.

key'-pipe *n.* (קיע'־פּאַיפּ) די שליסעל־רעהר [אין א שלאָס — די עפענונג, אין וועלכער עס געהט אריין דער שליסעל].

key'-point *n.* (קיע'־פּאָינט) דער הויפּט בעפעסטיגונגס־פּונקט.

key'-ring *n.* (קיע'־רינג) א שליסעל־רינג [א רינג צום האַלטען שליסלען].

key'-screw *n.* (קיע'־סקרוה) א שרויפען־ציהער.

key'-seat *n.* (קיע'־סיעט) א פערטיע־פונג, אין וועלכער עס קומט אריין א קלין.

key'stone *n.* (קיע'־סטאָון) א שלוס־שטיין [א שטיין וואס קומט אין מיטען פון א געוועלב]; דער לייטענדער געדאַנק, דער הויפּט־פּרינציפּ.

Key'stone State (קיע'־סטאָון סטייט) דער שלוס־שטיין־שטאַאַט [דער שטאַאַט פּענסילווייניא, ווייל די ערשטע דרייצעהן שטאַאַטען, וואס האָבען געביל־דעט די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמע־ריקא, האָט פּענסילווייניא געאָגראַפיש פערנומען דעם מיטעלסטען, זיבענטען פּלאַץ; די ערשטע דרייצעהן שטאַאַטען ווערען פאָרגעשטעלט אין דער פאָרם פון אן אַרקע מיט פּענסילווייניא אלס שלוס־שטיין אדער מיטעל־שטיין].

key'way *n.* (קיע'־וועיי) ז. *key-seat*

key'-word *n.* (קיע'־וואָירד) א וואָרט אדער פראַזע וואס בעצייכענט אדער ער־קלערט אנדערע ווערטער אדער ענינים.

The key-word for "noun" in this dictionary is "n.". The key-word of morals is: whatsoever ye would that men should do to you, do you so to them.

kha'ki *a. and n.* (קאַ'־קי) אש־קאָליר, פון שאָקאָלאַד־קאָליר; א באַוועלנעם צייג פון שאָקאָלאַד־קאָליר.

kha'lif *n.* (קיי'־ליף) א קאַליף. ז. *calif*

kha'liff *n.* (קיי'־ליף) א קאַליף. ז. *calif*

kham'sin *n.* (קעמ'־סין) כאַמסין. ז. *kamsin*

khan *n.* (קאַן) א כאַן [א הערשער אדער א הויכער בעאַמטער אין פּערזיען אדער אין די טאַטאַרישע מלוכות; אויך דער טיטול פון דעם טערקישען סולטאַן].

khan *n.* (קען) א גאַסטהויז, א קאַראַוואַנסעראַ [אין די מאַכמעדאַנישע לענדער. בעלאַ־נגען מעהרסטענטיילס צו דער רעגיערונג].

khan'ate *n.* (קאַנ'־אייט) די הערשאַפט פון א כאַן; דאָס לאַנד וואס ווערט בע־הערשט פון א כאַן. ז. *khan*

khedive' *n.* (קע־דיעוו') א כעדיוו [דער הערשער פון עגיפּטען].

khir'kah *n.* (קויר'־קאַ) א קלייד גע־מאַכט פון לאַטעס [ווערט געטראָגען פון מאַכמעדאַנישע נזירים אדער אַסקעטען].

kib'bal *n.* (קיב'־על) א צעבער, אן עמער.

kib'ble *n. and v.* (קיבל) גראָב צומאַ־לען אדער צושטויסען; אן עמער, א צע־בער.

kibe *n.* (קאַיב) א ריס [אויף דער הויט]; א פראָסט־בלאַטער [א בלאַטער וואס קומט פון פראָסט].

kibed *a.* (קאַיבד) ריסיג, צושפּאָלטען [וועגען דער הויט]; בעדעקט מיט פראָסט־בלאַטערן; אָבגעפראָרען.

kib'lah *n.* (קיב'־לאַ) די ריכטונג נאָך דער הייליגער מאַכמעדאַנישער שטאָדט מעקא [די ריכטונג, נאָך וועלכער די מאַכ־מעדאַנער ווענדען זיך ביי זייערע תפלות]; א פערהייליגטע זאַך, א זאַך צו וועלכער מען שטרעבט שטאַרק.

kibosh' *n.* (קי־באָש') נאַרישקייט, אונ־זין; די מאָדע, דער סטיל אדער די פאָרם פון עפּעס.

ki'by *a.* (קאַי'־בי) ז. *kibed*

kich'el *n.* (קיטש'־על) א קיכעל.

kick *v. and n.* (קיק) בריקען, געבען א שטויס מיט'ן פוס; אָבשטויסען צוריק [ווי א ביקס ווען זי שיסט אויס קלאַפּט אָב דעם אַקסעל]; אוועקוואַרפען [א גע־ליעבטען]; בריקען זיך; זיין דאַגעגען, אַרויסטרעטען מיט ערווידערונגען; א בריק, א שטויס מיט'ן פוס; איינער אדער עפּעס וואס שטויסט אָב; אן אונערוואַר־טעטע און שטאַרקע ערווידערונג; א ווי־דערשטאַנד; דאָס קליינע אייזערנע שטי־קעל, וואס שטאַרצט אַרויס אויף'ן קלינ־געל פון א טאַשען־מעסערל; א לייכטע איינדריקונג אדער פערטיעפונג [ווי אויף דעם דעק פון א פלעשעל].

kick against' the pricks (קיק ע־גענסט' טהי פּריקס) בריקען זיך געגען דער שטעכ־שפּיעז, רעוואָלטירען אַהן ער־פאָלג געגען א העכערער מאַכט.

kick down the lad'der (קיק דאַון טהי לעד'־ער) פערבערגענען די בריקען הינטער זיך, מאַכען דאָס מען זאָל זיך נים קענען אומקעהרען צוריק.

kick'er *n.* (קיק'־ער) איינער אדער עפּעס וואס בריקעט זיך אדער גיט א שטויס; איינער וואס טרעט אַרויס אין שטענדיגער אָפּאָזיציאָן; איינער וואס געפינט אלץ חסרונות.

kick'-off *n.* (קיק'־אָף) אין פוס־באָל־שפּיעל — דער ערשטער שטויס מיט'ן פוס, פון וועלכען עס הויבט זיך אן דאָס שפּיעל.

kick one's heels (קיק וואַנז היעלז) שטעהן לעדיג און וואַרטען.

kick o'ver the trac'es (קיק אָו'־ווער טהי טרייס'־עז) אַרויסשפּרינגען פון די האָלאָבלעס; אַראָבוואַרפען פון זיך דעם יאָך.

kicks *n.* (קיקס) הויזען, פּלודערען.

kick'shaw *n.* (קיק'־שאָה) א קליינינקייט, א נאַרנישט; א לייכטער מאכל וואס זעט־טיגט נים אן.

kick'sies *n.* (קיק'־סיז) ז. *kicks*

kick the beam (קיק טהי ביעם) זיך אויפהויבען אויף דער וואָג־שאָל; זיין לייכט; זיין שוואַך, אונבעדייטענד.

kick the buck'et (קיק טהי באַק'־עט) אויסציהען די פיס [שטאַרבען].

kick'up *n.* (קיק'־אַפּ) א ליאַרעם, א סקאַנדאַל.

kick up a dust (קיק אַפּ ע דאַסט) וואַרפען שטויב מיט די פיס; מאַכען אן אומזיסטען ליאַרעם.

kick up a row (קיק אַפּ ע ראַו) מאַ־כען א גרויסען סקאַנדאַל.

kid *n., a. and v.* (קיד) א ציגעלע, א בעקעלע; ציגען־לעדער, זאַמש; זאַמ־שענע האַנדשוה; געמאַכט פון זאַמש אדער ציגען־לעדער; א קינד; א קליין איינגעל אדער מיידעל; דער ברויט־בעקען [א קליינער בעקען, אין וועלכען מאַטראָזען

האלטען זייער פראוויזיע]; א הילצערנער קאסטען אויף א פישער=שיף, אין וועלכען מען ווארפט אריין די געפאנגענע פיש; א בינטעל ריטער; א שפאס, א לצנות; אבציגלען זיך; מאכען א שפאס; אבנארען.

kid'dle *n.* (קידל) א צאם פון שטעקלעך אדער ריטלעך אריינגעשלאגען אין א שטראם צו כאפען פיש.

kid'dow *n.* (קיד'-או) ז. ***guillemot***

kid'dy *n. and v.* (קיד'-אי) א קינד, א אינגעל; א טאשען=שניידער, א גנב; אבטהאן א שפיצעל; אבנארען.

kid'-fox *n.* (קיד'-פאקס) א יונגער פוקס.

kidge *a.* (קידזש) לעבעדיג, מונטער.

kid'ling *n.* (קיד'-לינג) א ציגעלע, א בעקעלע.

kid'nap *v.* (קיד'-נעפ) פערכאפען אדער גנב'ענען א מענשען.

kid'naper *n.* (קיד'-נעפ-ער) ז. ***kidnapper***

kid'napper *n.* (קיד'-נעפ-ער) א מענשען=גנב, א גונב נפשות; איינער וואס פערכאפט אדער גנב'עט א מענשען.

kid'napping *n.* (קיד'-נעפ-אינג) דאס פערכאפען אדער גנב'ענען א מענשען.

kid'ney *n.* (קיד'-ני) א ניער [דער הויפט=ארגאן פון קערפער, פון וועלכען עס טיילט זיך אויס די השתנה]; א זאך וואס איז עהנליך צו א ניער.

kid'ney-bean *n.* (קיד'-ני-ביען) טערקישע באב אדער פאסאליעס.

kid'neys *n.* (קיד'-ניז) די ניערען; דאס אינערסטע, דאס טיעפסטע.

kid'ney-shaped *a.* (קיד'-ני-שייפט) ניערען=עהנליך, אין דער פארם פון א ניער.

kid'ney-shaped leaf (קיד'-ני-שייפט ליעף) א בלאט וואס איז ברייטער ווי לענגער און איז ווייט פאנאנדערגעשפרייט ביים שטענגעל.

kid'ney-vetch *n.* (קיד'-ני-וועטש) דאס וואונדקרויט [א מין גראז מיט געלבע בליטהען. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

kids'man *n.* (קידז'-מען) א רבי פון קינדער=גנבים.

kieve *n. and v.* (קיעוו) ז ***keeve***

kilampere' *n.* (קיל-עמ-פער') טויזענד אמפער [אן עלעקטרישע מאס=איינהייט צו מעסטען די שטארקייט פון שטראם].

kil'dee *n.* (קיל'-דיע) ז. ***killdee***

kil'deer *n.* (קיל'-דיער) ז. ***killdee***

kil'derkin *n.* (קיל'-דער-קין) א קליין פעסעל [א מאס פאר פליסיגקייטען, וועלכע ענטהאלט 18 גאלאנען].

kil'erg *n.* (קיל'-אוירג) טויזענד ערג [א מאס=איינהייט צו מעסטען ענערגישע קראפט. ז. ***erg***

kill *v. and n.* (קיל) הרג'ענען, טויטען; פערניכטען; מאכען אונטהעטיג, אונווירקזאם אדער אונניצליך; אין פאליטיק — פערווארפען א פארגעשלאגענעם געזעץ, שטימען דאגעגען; דאס טויטען [חיות אויף געיעג].

kill'buck *n.* (קיל'-באק) א קצב.

kill'calf *n.* (קיל'-קאהף) ז. ***killbuck***

kill'cow *n.* (קיל'-קאו) א טבח, א קצב; א ביטערער יונג.

kill'dee *n.* (קיל'-דיע) דער קילדי אדער רעגען=פייפער [א נארד=אמעריקאנישער זעהר אונרוהיגער און שרייענדער פויגעל מיט א שווארצען שנאבעל, גרוי=ברוינעם רוקען און העל=ווייסען בויך און האלז; בויט דעם נעסט אויף דער ערד צווישען גראז].

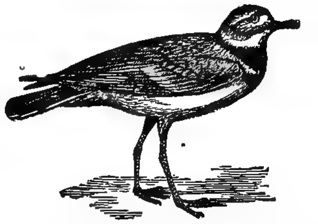

Killdee

kill'-dev'il *n.* (קיל'-דעוו'ל) א שרעקליכער יונג; א שטאף אויף א ווענטקע וואס בעוועגט זיך ווי א פערוואונדעטער פיש.

kill down (קיל דאון) פערניכטען א פלאנצע ביז די ווארצלען אדער ביז דעם שטענגעל.

kill'er *n.* (קיל'-ער) א טויט=שלעגער; א שטעקען פון הארטען האלץ, מיט וועלכען מען טויטעט פיש.

kill'ing *n. and a.* (קיל'-אינג) דאס טויטען; טויטענד.

kill'joy *n.* (קיל'-דזשאי) א שמחה=צושטערער.

kill off (קיל אף) פערניכטען, אויסראטען.

Tuberculosis **kills off** tens of thousands of people annually.

kill the slain (קיל טהי סליין) דערווערגען א געהאנגענעם [טהאן אן אונניציגע זאך].

kill time (קיל טאים) פטר'ען צייט אומזיסט.

kiln *n. and v.* (קיל) אן אויוען אין א ציגעלניע צו טריקענען אדער ברענען ציעגעל; א קאלך=אויוען; ברענען אין א קאלך=אויוען.

kiln'-dried *a.* (קיל'-דראיד) געטריקענט אדער געברענט אין א קאלך=אויוען.

kiln'-hole *n.* (קיל'-האול) די עפנונג פון קאלך=אויוען, וואו מען ברענט איבער ציעגעל.

kil'o *n.* (קיל'-או) א קילאגראם. ז. ***kilogram***

kil'odyne *n.* (קיל'-א-דאין) טויזענד דינען [א מאס=איינהייט צו מעסטען קראפט]. ז. ***dyne***

kil'ogram *n.* (קיל'-א-גרעם) א קילאגראם, א געוויכט=מאס פון טויזענד גראם [ענטהאלט אונגעפעהר $2\frac{1}{5}$ אמעריקאנישע פונט].

kil'ogramme *n.* (קיל'-א-גרעם) ז. ***kilogram***

kil'oliter *n.* (קיל'-א-לי-טער) א קילאליטער [א פליסיגקייטס=מאס וואס ענטהאלט טויזענד ליטער].

kil'olitre *n.* (קיל'-א-לי-טער) ז. ***kiloliter***

kil'ometer *n.* (קיל'-א-מי-טער) א קילאמעטער, א לענג=מאס וואס ענטהאלט 1000 מעטער [$\frac{5}{8}$ מייל].

kil'ometre *n.* (קיל'-א-מי-טער) ז. ***kilometer***

kilt *n.* (קילט) א קילט [אזא קורץ קלייד, וואס ווערט געטראגען אין שאטלאנד].

kil'ted *a.* (קיל'-טעד) וואס טראגט א קילט. ז. ***kilt***

kil'ter *n.* (קיל'-טער) ארדנונג, צופאסונג.

kimo'no *n.* (קי-מאו'-נאו) א קימאנא, א מין יאפאנישער פרויען=כאלאט.

Kim'ri *n.* (קימ'-רי) ז. ***Cymry***

kin *n. and a.* (קין) א ראסע, א פאמיליע, א מין, א גאטונג; פערזאנען פון דערזעלביגער ראסע אדער פאמיליע; קרובה'שאפט, בלוט=פערוואנדטשאפט; פון אייגען=בלוט; נאהענט; פערוואנדט; מיט דערזעלביגער אייגענשאפט ווי אן אנדערער; פון דעמזעלבען סארט; א כינעזישע און יאפאנעזישע געוויכטס=מאס וואס ענטהאלט אונגעפעהר $1\frac{1}{3}$ פונט; א כינעזישער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט זיידענע סטרונעס.

kin'chin *n.* (קינ'-טשין) א קינד [אויף גנבים=לשון].

kin'chin lay (קינ'-טשין ליי) דאס רויבען קינדער; א קנאפע בעדייטונג [פון א גנב צווישען פראפעסיאנעלע גנבים].

kind *n. and a.* (קאינד) א סארט, א מין, א גאטונג; אן ארט אדער מעטאדע פון א געוויסער טהעטיגקייט אדער אויפפיהרונג; פריינדליך; גוטהערציג; צערטליך; ליעבליך; מילד; דיענליך.

kin'dergarten *n.* (קינ'-דער-גארטען) א קינדער=גארטען [א שוהל פאר קליינע קינדער].

kin'dergartner *n.* (קינ'-דער-גארט-נער) א לעהרער אין א קינדער=גארטען.

kind'-hear'ted *a.* (קאינד'-האר'-טעד) ליעבליך, מילד, גוטהערציג.

kind'-hear'tedness *n.* (קאינד'-האר'-טעד-נעס) ליעבליכקייט, מילדקייט, גוטהערציגקייט.

kin'dle *v.* (קינדל) צינדען, אנצינדען; ענטצינדען; אויפהעצען; אילומינירען, בעלייכטען; זיך אנצינדען; פאנאנדערגליהען; זיך אויפהיצען.

kind'ler *n.* (קינד'-לער) א צינדער, אן ענטצינדער.

kind'liness *n.* (קאינד'-לי-נעס) גיטיגקייט, פריינדליכקייט, ליעבליכקייט, מילדקייט.

kind'ly *a. and adv.* (קאינד'-לי) פריינדליך, מילד, גוטמוטיג, גוטהערציג; סימפאטיש; אנגענעהם, ליעבליך; אויף א צוגעפאסטען אופן; דורך עהנליכקייט איינע צו די אנדערע; אויף א ליעבליכען, פריינדליכען שטייגער; מיט מילדקייט אדער צערטליכקייט; אויף א גינסטיגען אופן.

kind'ness *n.* (קאינד'-נעס) מילדקייט, ליעבליכקייט; גיטיגקייט, פריינדליכקייט.

kin'dred *n. and a.* (קינ'-דרעד) קרובה'שאפט, פערוואנדטשאפט; נאהענטקייט; בלוט=איינע, פערוואנדט; נאהענט; צוגעפאסט; עהנליך.

kin'dred like'ness (קינ'-דרעד לאיק'-נעס) א פאמיליען=עהנליכקייט.

kin'dreds *n.* (קינ'-דרעדז) קרובים; פערוואנדטע; א משפחה, א שבט.

kind'-spo'ken *a.* (קאינד'-ספאו'קן) וואס איז אויסגעשפראכען אויף א מילדען, פריינדליכען שטייגער; מיט א פריינדליכער רעדעס=ארט.

His **kind-spoken** manner will win him many friends.

kind'-tem'pered *a.* (קאינד'-טעמ'-פערד) גוטמוטיג; מילד.

kinemat'ic *a.* (קינ-אי-מעט'-איק) קינעמאטיש; וואס איז שייך צו קינעמאטיק. ז. ***kinematics***

kinemat'ics *n.* (קינ-אי-מעט'-איקס) קינעמאטיק [דער טייל פון טעארעטישער מעכאניק, וואס פערנעהמט זיך מיט די בעוועגונגען פון קערפערס אונאבהענגיג פון די קרעפטען, וועלכע רופען ארויס דיעזע בעוועגונגען].

kinemat'ograph *n.* (קינ-אי-מעט'-א-גרעף) א קינעמאטאגראף אדער סינעמאטאגראף [אן אפאראט, וועלכערווארפט אב אויף א לייווענד א רייה פאטאגראפישע בילדער פון פערזאנען און זאכען. די בילדער בייטען זיך אונגעהויער שנעל איינע נאך די אנדערע און דורך דעם בעקומט זיך אן איינדרוק, אז די פערזאנען און זאכען בעוועגען זיך אויף'ן לייוועגד. שרייבט זיך אויך *cinematograph*].

kinesiat'ric *a.* (קי-ני-סי-עט'-ריק) וואס געהערט צו דער בעוועגונג פון די מוסקעלען [אלס א רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

kinesiat'rics *n.* (קי-ני-סי-עט'-ריקס) די בעוועגונג פון די מוסקעלען [ווי ביי גימנאסטיק אדער פערשיעדענע ארטען פון ספארט].

kinesip'athist *n.* (קינ-אי-סיפ'-ע-טהיסט) איינער וואס היילט א קראנקהייט דורך גימנאסטיק.

kinesip'athy *n.* (קינ-אי-סיפ'-ע-טהי) דאס היילען א קראנקהייט דורך גימנאסטיק.

kinesither'apy *n.* (קי-ני-סי-טהער'-ע-פי) דאס היילען א קראנקהייט דורך גימנאסטיק אדער אנדערע בעוועגונגען פון קערפער.

kinet'ic *a.* (קי-נעט'-איק) וואס רופט ארויס בעוועגונג; בעוועגענד; טהעטיג; וואס איז שייך צו קינעטיק. ז. *kinetics*.

kinet'ical *a.* (קי-נעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קינעטיק. ז. *kinetics*.

kinet'ically *adv.* (קי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א קינעטישען שטייגער. ז. *kinetics*.

kinet'ics *n.* (קי-נעט'-איקס) קינעטיק אדער דינאמיק [דער טייל פון טעארעטישער מעכאניק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די בעוועגונגען פון קערפערס אין שייכות צו די קרעפטען, וועלכע האבען דיעזע בעוועגונגען ארויסגערופען].

kinetogenet'ic *a.* (קי-ני-טא-דזשי-נעט'-איק) וואס ענטוויקעלט אדער ברייננט ארויס א בעוועגונג.

kine'togram *n.* (קי-ני'-טא-גרעם) דאס בילד וואס ווערט אבגעווארפען אויף א לייוועגד דורך א קינעמאטאגראף. ז. *kinematograph*.

kine'tograph *n.* (קי-ני'-טא-גרעף) א קינעטאגראף, אן אפאראט אראבצונעהמען א רייה פאטאגראפישע בילדער פון א זאך וואס בעוועגט זיך און די בילדער אבצוווארפען אויף א לייוועגד.

kinetog'rapher *n.* (קינ-אי-טאג'-רע-פער) איינער וועלכער נעהמט אראב א רייה פאטאגראפישע בילדער מיט א קינעטאגראף. ז. *kinetograph*.

kinetograph'ic *a.* (קי-ני-טא-גרעפ'-איק) קינעטאגראפיש; וואס איז שייך צו א קינעטאגראף. ז *kinetograph*.

kinetog'raphy *n.* (קינ-אי-טאג'-רע-פי) קינעטאגראפיע, דאס אראבנעהמען א רייה פאטאגראפישע בילדער פון א זאך וואס בעוועגט זיך.

kine'tophone *n.* (קי-ני'-טא-פאון) א קינעטאפאן. ז. *kinetophonograph*.

kinetopho'nograph *n.* (קי-ני-טא-פאו'-נא-גרעף) א קאמבינאציאן פון פאנאגראף מיט'ן קינעמאטאגראף [אויף דער לייוועגד בעוועגען זיך פאטאגראפישע בילדער פון פערזאנען און זאכען און אין דערזעלבער צייט הערט מען דאס רעדען און זינגען פון דיעזע פערזאנען].

kine'toscope *n.* (קי-ני'-טא-סקאופ) אן אפאראט, דורך וועלכען די רייה בילדער וואס ווערען אראבגענומען דורך א קינעטאגראף, ווערען אבגעווארפען אויף א לייוועגד שנעל איינע נאך די אנדערע, אזוי דאס עס קומט אויס, אז דאס בילד פון פערזאן אדער פון דער זאך אויף דער לייוועגד איז אין שטענדיגער בעוועגונג.

king *n. and v.* (קינג) דער קעניג; א הויפט-רעגיערער; איינער וואס איז דער העכסטער אין זיין גראד; איינער פון די פיער מלכים אין קארטען; די הויפט-פיגור אין שאך-שפיעל; דער נאמען פון די הייליגע שריפטען אין כינא, וועלכע זיינען צוזאמענגעשטעלט און ארויסגעגעבען פון קאנפוציוס; א מין כינעזישער מוזיקאלישער אינסטרומענט פון 16 מעטאלענע פלאטען, אויף וועלכע מען קלאפט מיט א העמערל; געבען א קעניג; זאלבען אויף דעם כסא המלוכה.

king'-ap'ple *n.* (קינג'-עפ'ל) א מין גרויסער רויטער, זאפטיגער עפעל.

king'-at-arms' *n.* (סינג'-עט-ארמז') דער העראלד-מייסטער, איינער פון די אמאליגע העכסטע רעגיערונגס-בעאמטע, וועלכער האט געהאט אונטער זיין אויפזיכט פערשיעדענע אנגעלעגענהייטען בנוגע צו טיטולען, הערבען, עהרען-נעמען א. ד. ג.

king'-bird *n.* (קינג'-בוירד) א מין פליגען-פויגעל [א זינג-פויגעלע מיט א ברייטען עטוואס אויסגעבויגענעם שנאבעל, מיט וועלכען עס כאפט פליגען בעת'ן פליהען].

King-bird

king'-bolt *n.* (קינג'-באולט) א שווארען [א הילצערנער אדער אייזערנער שטעקעל, וועלכער איז דורכגעלאזען דורך דעם פאדערשטען טייל פון א וואגען און דורך דער פאדערשטער אקס].

king'-crab *n.* (קינג'-קרעב) דער מאלוקען-קרעבס [א מין ברייטער און פלאכער ים-פיש מיט א האלב-רונדען קאפ און קערפער, וואס איז עהנליך צו א פאדקאווע און מיט א לאנגען שפיציגען עק].

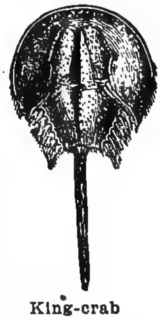
King-crab

king'craft *n.* (קינג'-קרעפט) די בעשעפטיגונג פון קעניגע; די קונסט צו רעגיערען ווי א קעניג.

king'cup *n.* (קינג'-קאפ) דער גאלד-קנאפ [א מין ביטער און גיפטיג גראז מיט האלב-צושפאלטענע בלעטער און געלבע בליטהען].

king'dom *n.* (קינג'-דאם) קעניגטום; א קעניגרייך; א רייך, א מלוכה.

king'dom come (קינג'-דאם קאם) יענע וועלט.

king'domed *a.* (קינג'-דאמד) וואס בעזיצט קעניגליכע מאכט אדער קעניגליכע איינענשאפטען.

king'dom of heav'en (קינג'-דאם אוו העוו'ן) די הימעל-מלוכה, מלכותא דרקיע.

king'fish *n.* (קינג'-פיש) א מין לאקס [איינע פון עטליכע מינים גרויסע און עסבארע ים-פישען, ווי שטאקפיש, לאבארדאן, מערלאן א. ד. ג.].

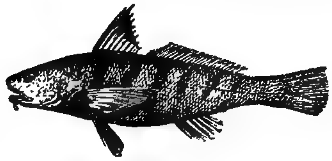
Kingfish

king'fish'er *n.* (קינג'-פיש'-ער) דער אייז-פויגעל [א פארבינער פויגעל מיט א לאנגען און שארפען שנאבעל, מיט א דיקען קאפ און קורצען עק].

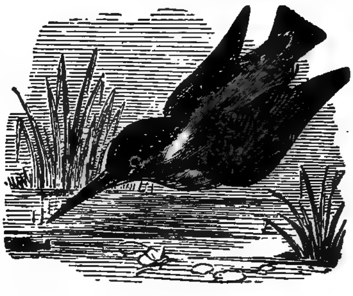
Kingfisher

king'hood *n.* (קינג'-הוד) קעניגטום, קעניגליכקייט, קעניגליכע ווירדע.

King James Bi'ble (קינג דזשיימס באי'בל) די איבערזעצונג פון דער ביבעל אין ענגליש וואס איז געמאכט געווארען אין דער צייט פון ענגלישען קעניג דזשיימס דעם ערשטען אין אנהויב פון 17טען יאהרהונדערט.

king'-kill'er *n.* (קינג'-קיל'-ער) א קעניגס-מערדער, איינער וואס הרג'עט א קעניג.

king'less *a.* (קינג'-לעס) אהן א קעניג; וואס האט ניט קיין קעניג.

king'let *n.* (קינג'-לעט) א קליינער אדער שוואכער קעניג; דאס קעניגעל אדער צוין-קעניג [א קליין העל-געלב זינג-פויגעלע. ז. *wren*].

king'lihood *n.* (קינג'-לי-הוד) קעניגליכקייט, קעניגליכע ווירדע.

king'like *a.* (קינג'-לאיק) קעניגליך; ווי א קעניג.

king'liness *n.* (קינג'-לי-נעס) קעניגליכקייט; די אייגענשאפטען אדער מאניערען פון א קעניג.

king'ling *n.* (קינג'-לינג) א קעניגעל.

king'ly *a. and adv.* (קינג'-לי) וואס איז שייך צו א קעניג; קעניגליך; ווי א קעניג; מעשה קעניג.

king mob (קינג מאב) זיין מאיעסטעט דער פעבעל.

king′-piece *n.* (קינג׳–פּיעס) ז. ***king-post***

king′-pin *n.* (קינג׳–פּין) אין קעגעלשפּיעל — איינער פון די ניין אדער צעהן קעגלען, וועלכער שטעהט אין פאָרענט אדער אין צענטער פון דער ראהם; די הויפּט פּערזאָן אין א געזעלשאפט אדער אונטערנעהמונג; דער שווארען פון א וואָגען [ז. ***king-bolt***].

king′-pine *n.* (קינג׳–פּאַין) די אַנאַנאַסען־פלאנצע [ז. ***pineapple***]; א מין אינדישער טאַנענבוים.

king′-post *n.* (קינג׳–פּאָוסט) דער מיטעלסטער שטיץ־באלקען פון א דאך [דער באַלקען, וועלכער שטעהט ווערטיקאל אין צענטער פון קווער־באַלקען און האַלט דעם שפּיץ פון דאך].

king′-rail *n.* (קינג׳–רייל) דער נאָרד־אמעריקאַנישער קאַראַסטעל [א גרויסער פויגעל מיט רויטע ברוסט־פעדערען, מיט לאַנגע פאָדערשטע און זעהר א קורצען הינטערשטען פינגער. האַלט זיך אויף ארום בלאָטעס און לוזשעס].

ז. איל. ***"Game Birds"***

Kings *n.* (קינגז) ספר מלכים [פון תנ״ך].

king's coun′sel (קינגז קאונ׳–סעל) אין ענגלאַנד — אַן אדוואָקאַט וואָס איז בעשטימט פון לאָרד־קאַנצלער אלס רעגיערונגס־ראַטה [אַזאַ אדוואָקאַט בעקומט ניט קיין בעזונדערען געהאַלט, נאָר דאָס איז אַן עהרען־אַמט און ער צייכענט זיך אויס דערמיט, וואָס זיין אדוואָקאַטען־מאַנטעל איז א זיידענער].

king's Eng′lish (קינגז אינג׳–ליש) א שעהנע און ריכטיגע ענגלישע שפּראַך.

king's e′vil (קינגז אי׳וול) שקראָפעל אדער זאָלאָטוכע, א מין מיקראָבען־קראַנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך אויס אייגענאַרטיגע מיקראָבען־נעסטען אין די ביינער, צווישען די געלענקען און אונטער דער הויט [ווענען דיעזער קראַנקהייט האָט מען אמאָל געמיינט, ווען א קעניג ריהרט זיך צו צום חולה, ווערט ער געזונד].

king's′-fish′er *n.* (קינגז׳–פּיש׳–ער) ז. ***kingfisher***

king′ship *n.* (קינג׳–שיפּ) קעניגטום; קעניגסווירדע; קעניגליכקייט.

king's jest′er (קינגז דזשעסט׳–ער) דער הויף־נאַר.

king's pic′tures (קינגז פּיק׳–טשורז) קלינגערס, מטבעות.

king's′-spear *n.* (קינגז׳–ספּיער) די גאָלדוואורץ. [אַזאַ בלום].

king's stores (קינגז סטאָורז) די פּראָוויאַנט־מאַגאַזינען פאַר די קריעגס־שיפען.

king's yel′low (קינגז יעל׳–אָו) געלבער אַרזעניק אדער מישיאַק [א מין גיפטיגער פּולווער וואָס ווערט צייטענווייז בענוצט פון מאָלער צו מאַכען געלבע פאַרב].

king′-ty′rant *n.* (קינג׳–טאַי׳–רענט) ז. ***king-bird***

king′-vul′ture *n.* (קינג׳–וואַל׳–טשור) א מין אמעריקאַנער שפּאַרבער אדער יאַסטרעב.

kink *n. and v.* (קינק) א פלאָנטער אדער א קניפּעל אין א שטריק אדער פאָדים; א משוגענער איינפאַל, א טירוף, א קאַפּריז; דאָס פערקייכען זיך פון הוסט אדער געלעכטער; פערפלאָנטערען אדער פערקניפּלען א שטריק אדער פאָדים.

kin′kajou *n.* (קינ׳–קע–דזשוה) א מין דרום־אמעריקאַנישע ווילדע קאַץ פון דעם מין לעמורען אדער האַלב־אַפּען. ערנעהרט זיך מיט פרוכטען, אינזעקטען און פויגלען און קען לייכט ווערען א הויז־טהיער.

Kinkajou

kin′kle *v.* (קינקל) פערפלאָנטערען אדער פערקניפּלען א שטריק אדער פאָדים.

kin′kled *a.* (קינ׳קלד) וואָס איז פערפלאָנטערט אדער געקניפּעלט [ווענען א שטריק אדער פאָדים].

kin′ky *a.* (קינ׳–קי) פערפלאָנטערט, פערקניפּעלט; וואָס פערדרעהט זיך אדער צופלאָנטערט זיך; עקסצענטריש, קאַפּריזנע.

kinnikinic′ *n.* (קינ–אי–קי–ניק׳) די בלעטער אדער די קאָרע פון געוויסע פלאַנצען, וועלכע די אינדיאַנער ברויכען צום רויכערען ווי טאַבאַק.

kinnikinick′ *n.* (קינ–אי–קי–ניק׳) ז. ***kinnikinic***

ki′no *n.* (קי׳–נאָו) א מין גומי אדער דורכזיכטיגער פעכיגער זאַפט פון געוויסע ביימער אין די הייסע לענדער. ווערט בענוצט אין מעדיצין.

kins′folk *n.* (קינז׳–פאָוק) פערוואַנדטע, קרובים.

kin′ship *n.* (קינ׳–שיפּ) קרובה׳שאַפט; פערוואַנדטשאַפט.

kins′man *n.* (קינז׳–מען) א קרוב, א פערוואַנדטער.

kins′woman *n.* (קינז׳–הוואומ–ען) א קרובה, א פערוואַנדטע.

kiosk′ *n.* (קי–אַסק׳) א קיאָסק, אביידעל; א גאַרטען־הויז; אין פראַנקרייך — א ביידעל אדער טישעל וואו מען פערקויפט צייטונגען.

ki′ote *n.* (קאַי׳–אוט) ז. ***coyote***

kip *n.* (קיפּ) א ניט־בעאַרבייטע פעל פון קליינע חיות [ווי א קאַלב, שאָף א. ז. וו.]; א פרעהליך הייזעל.

kip′-leath′er *n.* (קיפּ׳–לעטה׳–ער) ז. ***kipskin***

kip′per *n. and v.* (קיפּ׳–ער) א לאַקס אין דער צייט ווען ער רייניגט זיך [וואַרפט אָב די איקרע]; געטריקענטער און געזאַלצענער לאַקס; רייניגען, טריקענען און זאַלצען פיש.

kip′skin *n.* (קיפּ׳–סקין) לעדער פון די פעל פון יונגע בהמות. ז. ***kip***

kirk *n.* (קוירק) א קירך [אין שאָטלאַנד].

kirk′garth *n.* (קוירק׳–גאַרטה) דער בית־הקברות ארום א קירך.

kirk ses′sion (קוירק סעש׳–אַן) א פערזאַמלונג פון גלחים און קירכען־גבאים.

kirk′town *n.* (קוירק׳–טאַון) א דאָרף וואָס האָט א קירך.

kir′tle *n.* (קויר׳טל) א מאַנטעל; אַן אונטער־רעקעל; א מאַנאַכען־קלייד; א מאָס פלאַקס [אונגעפעהר 100 פונט].

kish *n.* (קיש) אייזען־שוים [דער גראַפיט וואָס טיילט זיך אויס ביים שמעלצען אייזען]; א גרויסער קאָרב [אין אירלאַנד].

kis′met *n.* (קיס׳–מעט) דער שיקזאַל, דער גורל, דער מזל.

kiss *n. and v.* (קיס) א קוש; א צוקערקע פון אַן איי־ווייסעל מיט צוקער געבאַקען אין אַן אויווען; קושען; צערטליך אַנריהרען.

kiss′able *a.* (קיס׳–עבל) וואָס איז ווערטה צו קושען.

kis′sar *n.* (קיס׳–אַר) א לירע מיט פינף סטרונעס וואָס ווערט געברויכט אין צפון־אפריקאַ און אביסיניען.

kiss away′ (קיס ע–הוויי׳) פערנאַכלעסיגען אדער פערלירען עפּעס דורך ליעבע.

kiss′er *n.* (קיס׳–ער) א קושער.

kiss′es *n.* (קיס׳–עז) ז. ***kiss-me***

kiss′ing-and-hiss′ing *n.* (קיס׳–אינג–ענד–היס׳–אינג) א געוויסע שפּיעל מיט קושען.

kiss′ing-bug *n.* (קיס׳–אינג–באַג) א קליין זשוקעל מיט א לאַנגען און שאַרפען שטאַכעל; איינער וואָס האָט ליעב זיך צו קושען.

kiss′ing-com′fit *n.* (קיס׳–אינג–קאַמ׳–פיט) אַזאַ שמעקעדיגע צוקערקע.

kiss′ing-crust *n.* (קיס׳–אינג–קראַסט) זליפּעץ [דאָס שטיקעל סקאָרינקע פון א לאַבען ברויט וואָס קומט צוגעקלעפּט צו אַן אַנדער לאַבען].

kiss in the ring (קיס אין טהי רינג) א געוויסע שפּיעל [ווי "קאַץ און מויז"].

kiss′-me *n.* (קיס׳–מי) א מין וויאָלעט־בלום.

kiss of peace (קיס אָוו פּיעס) ביי די פּאַרצייטיגע קריסטען — א קוש וואָס איינער פלעגט געבען דעם צווייטען אלס בעגריסונג אדער אלס צייכען פון קריסטליכער ליעבע און אויך ביי פערשיעדענע צערעמאָניעס.

kiss the book (קיס טהי בוק) געבען א שבועה.

kiss the dust (קיס טהי דאַסט) פאַלען צו דער ערד; געטויטעט ווערען.

kiss the post (קיס טהי פּאָוסט) זיין אויסגעשלאָסען; קומען צו שפּעט צו עפּעס.

kiss the rod (קיס טהי ראַד) קושען די רוט; מקבל באהבה זיין די יסורים.

kit *n.* (קיט) א קעסטעל צו האַלטען פערשיעדענע זאַכען, ווי די געצייג פון א בעל־מלאכה א. ד. ג.; א קאָרב; א פלאַש; א פאַמיליע, א כנופיה; א קעצעלע; א קליין פיעדעלע מיט דריי סטרונעס; א מין צעמענט; אַן אויסשטאַטונג, אַלע נויטווענדיגע זאַכען פאַר א געוויסער בעשעפטיגונג.

kitch′en *n.* (קיטש׳–ען) א קיך.

kitch′en-boy *n.* (קיטש׳–ען–באָי) א קיך־יונג, א משרת אין קיך.

kitch′en cab′inet (קיטש׳–ען קעב׳–אי–נעט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אמעריקאַ — א גרופּע אינטימע פריינד פון פּרעזידענט דזשעקסאָן [1829—37 יאָהר], מיט וועלכע ער פלעגט זיך מעהר בעראַטהען וועגען פערשיעדענע מלוכה־ענינים איידער מיט זיינע מיניסטאַרען.

kitch′ener *n.* (קיטש׳–ענ–ער) א קוכער;

א משרת אין א קיך; אזא ספעציעלער אויווען צום קאכען.

kitch'en-fare *n.* (קיטש'-ענ-פעהר) דיע־נער־שפייז, דאס עסען וואס די דיענער בע־קומען אין קיך.

kitch'en-gar'den *n.* (קיטש'-ען-גאר'דן) א גארטען פון קיכען־גרינס.

kitch'en-maid *n.* (קיטש'-ענ-מייד) א קיך־מיידעל, א קיך־דיענסט.

kitch'en-phys'ic *n.* (קיטש'-ען-פיז'-איק) גוטע קעסט, נעשמאקע מאכלים; שפייז פאר א קראנקען.

kitch'en-salt *n.* (קיטש'-ענ-סאהלט) קאך־זאלץ.

kitch'en-stove *n.* (קיטש'-ענ-סטאוו) א קיך־אויווען.

kitch'en-stuff *n.* (קיטש'-ענ-סטאף) זאכען אדער מאטעריאלען וואס ווערען בענוצט צום קאכען, בעזונדערס פערשיע־דענע גרינסען; בראטען־פעטס; די פסלת פון קאך־מאטעריאלען.

kitch'en-ta'ble *n.* (קיטש'-ענ-טייבל) א קיך־טיש.

kitch'en-wench *n.* (קיטש'-ענ-הווענטש) ז. ***kitchen-maid***

kite *n.* and *v.* (קאיט) א מין שפארבער, א קאר־שון [אזא רויב־פויגעל]; א פא־פיערענער דראכען אדער פליהענדע שלאנג; איינער פון די העכסטע און קלענסטע זעגלען אויף א זעגעל־שיף; א פיקטיווער וועק־סעל; א ווערטהלא־זער טשעק; פלי־הען שנעל ווי א קארשון; ארויסלא־זען פיקטיווע וועקסלען; בעקומען געלד דורך פיקטיווע וועקסלען אדער ווערטהלא־זע טשעקס.

Kite

kite'-fli'er *n.* (קאיט-פלאי'-ער) איי־נער וואס לאזט פליהען א פאפיערענע שלאנג; איינער וואס בעקומט געלד דורך ארויסלאזען פיקטיווע וועקסלען אדער ווערטהלאזע טשעקס.

kite'-fly'ing *n.* (קאיט'-פלאי'-אינג) דאס לאזען פליהען א פאפיערענע שלאנג; דאס בעקומען געלד דורך פיקטיווע וועקס־לען אדער ווערטהלאזע טשעקס.

kite'foot *n.* (קאיט-פוט) א מין טאבאק־פלאנצע.

kite'-wind *n.* (קאיט-הווינד) א זיד אדער זיד־וועסט ווינד וואס בלאזט אין סיאם [אזיע] ענדע פעברואר און אנ־הויב מערץ.

kit'-fox *n.* (קיט'-פאקס) אזא קליינער אמעריקאנער פוקס.

kith and kin (קיטה ענד קין) קינד און קייט, אלע פריינד אדער קרובים.

ki'ting *n.* (קאי'-טינג) ז. ***kite-flying***

kit'ling *n.* (קיט'-לינג) א קעצעלע; א יונגע חיה.

kit'ten *n.* and *v.* (קיטן) א קעצעלע; זיך קעצלען [האבען קעצלעך].

kit'tenish *a.* (קיט'נ-איש) ווי א קעצע־לע; שפיעליג.

kit'ty *n.* (קיט'-אי) א קעצעלע; אזא גרויסע הילצערנע שיסעל; א קעסטעלע, וואו קארטען־שפיעלער לעגען אב א טייל פון זייער געווינס פאר געוויסע אויסגאבען.

kiv'i *n.* (קיוו'-אי) דער קיווי [א מין פוי־געל פון ניי־זעעלאנד]. ז. ***apteryx***

kiv'i-kiv'i *n.* (קיוו'-אי-קיוו'-אי) ז. ***kivi***

ki'wi *n.* (קיע'-הווי) ז. ***kivi***

ki'wi-ki'wi *n.* (קיע'-הווי-קיע'-הווי) ז. ***kivi***

kleene'bok *n.* (קליענ'-באק) דער קליין־באק [איינער פון די קלענסטע אנטילא־פען אין דרום־אפריקא].

Kleenebok

kleptoma'nia *n.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-א) קלעפטאמאניע. ז. ***cleptomania***

klick *n.* and *v.* (קליק) ז. ***click***

klick'et *n.* (קליק'-עט) אין פעסטונגס־ווערק — א קליין טויערעל.

klin'ker *n.* (קלינ'-קער) ז. ***clinker***

klin'ket *n.* (קלינ'-קעט) ז. ***klicket***

km. אבקירצונג פון ***kilometer***

knab *v.* (נעב) בייסען, גריזשען.

knack *n.* and *v.* (נעק) א שפיעלכעל, א קלייניגקייט; א כיטראסט, א שטוקע; גע־שיקטקייט; פלינקייט; קנאקען; א קריץ טהאן מיט די ציינער; מאכען קנאקען; רעדען מיט לעבעדיגקייט [גראגערען], דערצעהלען.

knack'er *n.** (נעק'-ער) א גראגער, א קלאפער, א קאלאקאטקע; איינער וואס מאכט קינדערשע שפיעלצייג.

knack'ish *a.* (נעק'-איש) געשיקט, פלינק, כיטרע.

knack'ishness *n.* (נעק'-איש-נעס) גע־שיקטקייט, כיטרעקייט.

knack'y *a.* (נעק'-אי) ז. ***knackish***

knag *n.* (נעג) א קנאטען, א סוק, א סענק; א טשוועקעל פון האלץ.

knag'gy *a.* (נעג'-אי) קנאטיג, סוקעווא־טע, מיט סענקעס; שלעכט געשטימט, בייז, קריגעריש, צאנק־זיכטיג.

knap *v.* (נעפ) ברעכען; פא־קנאקען; נאנדערקלאפען.

knap'bottle *n.* (נעפ'-באטל) א מין גראז מיט בלויע בליטהען, וועלכע הענגען אראב ווי גלעקלעך.

knap'per *n.* (נעפ'-ער). א שטיין־האקער; דער האמער, מיט וועלכען מען האקט שטיי־נער.

knap'sack *n.* (נעפ'-סעק) א ראַ־נעץ [א מין לע־דערנער קליינער טשעמאדאן, וועל־כען סאלדאטען בינ־דען צו צום רוקען און טראגען אין איהם זייערע נוי־טיגע חפצים].

Knapsack

knap'weed *n.* (נעפ'-הוויעד) די פלאַ־קען־בלום [א מין גראז אויף די פעלדער און לאנקעס מיט בלויע קארב־ארטיגע בליטהען. ווערט בענוצט צו מאכען איי־ניגע פארבען און אויך אין דער מעדי־צין].

knar *n.* (נאר) א קנאטען, א סוק פון א בוים; אן אנוואוקס אויף א בוים; א פעלזן; א קורצער געזעצטער מענש.

knar'led *a.* (נארלד) מיט קנאטען, מיט סוקעס אדער סענקעס.

knave *n.* (נייוו) א פריינד, א חבר; א גנב, א שעלמע; אן אונטער אדער וואלעט [אין קארטען].

knave in grain (נייוו אין גריין) א פלוט, א שווינדלער.

kna'very *n.* (ניי'-ווער-אי) שעלמעריי, אונעהרליכקייט, בעטרוג.

kna'vish *a.* (ניי'-וויש) שעלמיש, בע־טריגעריש.

kna'vishly *adv.* (ניי'-וויש-לי) אויף אן אונעהרליכען, בעטריגערישען שטייגער; מעשה שעלמע, שעלמיש.

kna'vishness *n.* (ניי'-וויש-נעס) ז. ***knavery***

knaw'el *n.* (נאה'-על) יאהאניסבלום [א מין גראז מיט גריגליכע בליטהען. וואקסט אויף זאמדיגען בארען].

knead *v.* (ניעד) קנעטען; אויסמישען; פעראייניגען.

knea'dable *a.* (ניע'-דעבל) וואס לאזט זיך קנעטען.

knea'der *n.* (ניע'-דער) א קנעטער; א קנעט־מאשין.

knea'dingly *adv.* (ניע'-דינג-לי) אויף א קנעטענדען אופן; מעשה קנעטער.

knea'ding-machine' *n.* (ניע'-דינג-מע-שין') א קנעט־מאשין [פאר טייג].

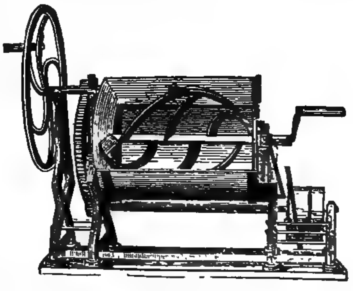
Kneading-machine

knea'ding-trough *n.* (ניע'-דינג-טראהף) א קנעט־דייזשע.

knee *n.* (ניע) א קניע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א קניע.

knee'-bone *n.* (ניע'-באון) דער קניע־ביין.

knee'-boss *n.* (ניע'-באס) א קניע־פאנ־צער [א מין אייזערן דעקעל, וואס די מיטעלאלטערליכע ריטער פלעגען אנ־טהאן אויף דער קניע].

knee'-breech'es *n.* (ניע'-בריטש'-עז) קניע־הויזען [הויזען וואס גרייכען נאר ביז די קניע].

knee'-cap *n.* (ניע'-קעפ) דער ביין אין פארענט פון דער קניע; דאס וואס בע־דעקט די קניע.

knee'-cords *n.* (ניע'-קאהרדז) ז. ***knee-breeches***

knee'-crook'ing *a.* (ניע'-קרוק'-אינג) מיט געבויגענע קניע, מיט הכנעה, קנעכ־טיש.

kneed *a.* (ניעד) מיט קניע; אויסגע־בויגען אין די קניע; אין זאאלאגיע און באטאניק — אויסגעבויגען אין געלענק.

knee'-deep *a.* (ניע'-דיעפ) טיעף ביז די קניע.
The snow lay knee-deep.

knee'-guard *n.* (ניע'-גארד) א קניע-פאנציר.

knee'-high *a.* (ניע'-האי) ז. *knee-deep*

knee'holly *n.* (ניע'-האל-אי) דער מויז-דארן [א קליין בוימעל מיט שפיציגע און שטעכדיג גרינע בלעטער]. ז. *butcher's-broom*

knee'holm *n.* (ניע'-האום) ז. *kneeholly*

knee'-joint *n.* (ניע'-דזשאינט) דאס געלענק פון קניע.

knee'-join'ted *a.* (ניע'-דזשאינ'-טעד) אין באטאניק און זאאלאגיע — אויסגעבויגען אין געלענק.

kneel *v.* (ניעל) קניען, זיך קניען.

knee'ler *n.* (ניע'-לער) איינער וואס קניעט זיך אדער שטעהט אויף די קניע.

knee'ling *n.* (ניע'-לינג) דאס קניען.

knee'ling-stool *n.* (ניע'-לינג-סטוהל) דאס בענקעל אין א קירך, אויף וועלכען מען שטעהט אויף די קניע.

knee'pan *n.* (ניע'-פען) דער פא-דערשטער ביין פון קניע.

knee'string *n.* (ניע'-סטרינג) א שטרומפבאנד, א פארעסקע.

knee'-tim'ber *n.* (ניע'-טימ'-בער) דאס קניע-האלץ [די אויסגעבויגענע קלעצער וואס ווערען געברויכט אין בויען א שיף].

knee'-trib'ute *n.* (ניע'-טריב'-יוט) הכנעה; אונטערטעניגקייט.

knee'-wor'ship *n.* (ניע'-הוואיר'-שיפ) דאס פאלען כרעים.

knell *n. and v.* (נעל) דער גלאקען-קלונג נאך א טויטען; קלינגען אין די גלאקען נאך א געשטארבענעם.

knelt (נעלט) געקניעט. ז. *kneel*

knew (ניו) געוואוסט, געקענט. ז. *know*

knick *v. and n.* (ניק) קנאקען, טרעש-טשען, דאס קנאקען, א טרעסק.

knick'er *n.* (ניק'-ער) א ליימען קוי-קעלע [פאר קינדער-שפיעל].

Knick'erbocker *n. and a.* (ניק-ער-באק-ער) איינער וואס שטאמט ארויס פון די האלענדער, וועלכע זיינען געווען די ערשטע איינוואהנער פון ניו יארק; וואס איז שייך צו די האלענדער, וועלכע האבען זיך די ערשטע בעזעצט אין ניו יארק, אדער צו די, וואס שטאמען ארויס פון זיי.

knick'erbocker *n.* (ניק'-ער-באק-ער) א גראבער, שארטשקער געוואנד פאר פרויען-קליידער.

knick'erbockers *n.* (ניק'-ער-באק-ערז) שאראווארעס אדער ברייטע הויזען, וואס דערגרייכען ביז די קניע און פערשפילען זיך פון אונטען.

knick'knack *n.* (ניק'-נעק) א שפיעל-צייג; א קלייניגקייט.

knick'knackatory *n.* (ניק'-נעק-ע-טא-רי) א זאמלונג פון שפיעלצייג אדער קלייניגקייטען.

knick'knackery *n.* (ניק'-נעק-ער-אי) שפיעלצייג, קלייניגקייטען.

knife *n. and v.* (נאיף) א מעסער; א שטעכמעסער, א קינזשאל; דערשטעכען אדער קוילען מיט א מעסער; אין אמעריקאנער פאליטיק — ארבייטען אין געהיים אדער מיט הינטערוועגלעך, אז דער קאנדידאט פון דער אייגענער פארטיי זאל דורכפאלען ביי די וואהלען.

knife'-bas'ket *n.* (נאיפ'-בעס'-קעט) א מעסער-קערבעל [א קערבעל צו האלטען מעסערס].

knife'-blade *n.* (נאיפ'-בלייד) א קלינגע פון א מעסער.

knife'-board *n.* (נאיפ'-באורד) דאס ברעט, אויף וועלכען מען רייניגט מעסערס; אין ענגלאנד — די צווייזייטיגע באנק פון אויבען אויף א טראמוואי אדער אמניבוס.

knife'-box *n.* (נאיפ'-באקס) א מעסער-קעסטעל [א קעסטעל, וואו מען האלט מעסערס].

knife'-boy *n.* (נאיפ'-באי) א מעסער-פוצער [א משרת אין א קיך].

knife'-edged *a.* (נאיפ'-עדזשד) וואס האט א שארף ווי א מעסער.

knife'-grin'der *n.* (נאיפ'-גראינ'-דער) א מעסער-שלייפער; א שארף-שטיין.

knife'-rest *n.* (נאיפ'-רעסט) א מעסער-געשטעל, א מעסער-האלטער [א קליינער, מעטאלענער געשטעל, אויף וועלכען מען לעגט ביים עסען דעם גאפעל און מעסער, כדי דער טישטוך זאל זיך נים איינריכטען].

knife'-sharpe'ner *n.* (נאיפ'-שארפ'-נער) א מעסער-שארפער [א שטיקעל שטאהל צום שארפען מעסערס].

knife'-tray *n.* (נאיפ'-טריי) א מעסער-קארב. ז. *knife-basket*

knight *n. and v.* (נאיט) א קאוואליער; א ריטער; אן עהרען-טיטול; דער שפרינגער אדער פערד אין שאך-שפיעל; מאכען פאר א ריטער.

Knight

knigh'tage *n.* (נאי'-טעדזש) דער ריטער-שטאנד.

knight bach'elor (נאיט בעטש'-ע-לאר) א ריטער פון אונטערשטען ראנג.

knight'-er'rant *n.* (נאיט'-ער'-ענט) א וואנדערענדער ריטער [א ריטער וואס וואנדערט איבער דער וועלט און ווייזט ארויס זיינע גבורות און גוטהערציגקייט].

knight'-er'rantry *n.* (נאיט'-ער'-ענט-רי) דאס וואנדער-ריטערטום. ז. *knight-errant*

knight'-head *n.* (נאיט'-העד) איינער פון די צוויי קלעצער, צווישען וועלכע עס האלט זיך די האריזאנטאל-ליעגענדע מאסט, וואס שטארצט ארויס פון דעם פאדערשטען טייל פון א זעגעל-שיף.

knight'hood *n.* (נאיט'-הוד) ריטערשאפט; דער ראנג אדער די ווירדע פון א ריטער; דער ריטער-שטאנד.

knight'ly *a. and adv.* (נאיט'-לי) ריטעריש, ריטערליך; אויף א ריטערליכער ארט.

knight of the post (נאיט אוו טהי פאוסט) א פאלשער עדות; א קיסלער; א גנב.

knight of the road (נאיט אוו טהי ראוד) א וואלד-גזלן, א גאסען-רויבער; אן ארומשלעפער; א בראדיאגע.

knight of the shears (נאיט אוו טהי שיערז) א שניידער.

knight of the whip (נאיט אוו טהי הוויפ) א קוטשער, א שמייסער.

Knights of La'bor (נאיטס אוו ליי'-באר) אן ארבייטער-ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין יאהר 1869 מיט דעם ציעל צו פערטיידיגען די אינטערעסען פון ארבייטער-קלאס און מיטווירקען דער אינדוסטריעלער און סאציאלער ענטוויקלונג פון די מאסען [די ארגאניזאציאן איז געווען א געהיימע מיט דער פארם פון א געהיימען ארדען].

Knights Tem'plars (נאיטס טעמ'-פלארז) די טעמפעל-ריטער [א ריטערליכער ארדען, וועלכער האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1119 מיט דעם ציעל צו פערטיידיגען די קריסטליכע פילגרימען, וועלכע פלעגען געהען אין ירושלים]; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געוויסע אבטיילונג פון די פריימויערער, וועלכע זיינען ארגאניזירט ווי די אמאליגע טעמפעל-ריטער.

knit *v. and n.* (ניט) העפטען, שטריקען; פלעכטען; בינדען, פערקניפען; זיך פעראייניגען; א פערקניפלונג, צונויפהעפטונג; א קניפעל-נאט אדער קניפעל-זוים.

knit'table *a.* (ניט'-עבל) וואס קען געשטריקט אדער פערקניפעלט ווערען; וואס איז פעראיינבאר.

knit'ter *n.* (ניט'-ער) א שטריקער, א העפטער.

knit the brows (ניט טהי בראוז) קנייטשען דעם שטערען; אנכמורען זיך.

knit'ting *n.* (ניט'-אינג) דאס פלעכטען, העפטען אדער שטריקען; געשטריקטער שטאף; שטיקעריי.

knit'ting-case *n.* (ניט'-אינג-קיים) ז. *knitting-sheath*

knit'ting-machine' *n.* (ניט'-אינג-מע-שין') א שטריק-מאשין.

knit'ting-nee'dle *n.* (ניט'-אינג-ניעדל) א שטריק-נאדעל, א העפט-נאדעל, א פרענטעל, א שפיעזעל.

knit'ting-pin *n.* (ניט'-אינג-פין) א טאמבור-נאדעל, א העקעל-נאדעל.
knit'ting-sheath *n.* (ניט'-אינג-שיטה) א שיידעל צום האלטען שטריק-נאדלען.
knit'ting-work *n.* (ניט'-אינג-הוואירק) שטריקעריי-ארבייט.
knit'tle *n.* (ניטל) א שנירעל [צוזאמענ-ציהען א בייטעל]; א מין קליינער שיף-שטריק.
knit up (ניט אפ) צוזאמענשטריקען, פעסט פעראייניגען.
knives *n.* (נאייווז) מעסערס. ז. *knife*
knob *n. and v.* (נאב) א קנאפ, א גו-זיק, א גוז, א בערגעל; א קנאטען, א סוק, א סענק; א טהיר-קנאפ; אויפהוי-בען זיך אדער אויסוואקסען ווי א גוז אדער בערגעל; ווערען סוקעוואטע; מא-כען סוקעוואטע; אבריינינגען פון בערגלעך.
knobbed *a.* (נאבד) מיט גוזען, מיט בערגלעך; מיט קנאטען אדער סענקעס.
knob'bines *n.* (נאב'-אי-נעס) דאס זיין גוזעוואטע, סוקעוואטע, קנאטענדיג אדער בערגעלדיג.
knob'ble *v.* (נאבל) ווי אויסוואקסען א גוז אדער בערגעל; ווערען סוקעוואטע, מאכען סוקעוואטע; אבריינינגען פון סו-קעס אדער בערגלעך. ז. *knob*
knob'bled *a.* (נאבלד) ז. *knobbed*
knob'by *a.* (נאב'-אי) ז. *knobbed*
knob'stick *n.* (נאב-סטיק) א שווערער שטעקעל מיט א גאלקע; א שטרייק-ברע-כער, א סקעב.
knock *v. and n.* (נאק) קלאפען, שטוי-סען; א קלאפ טהאן מיט עפעס; אנקלא-פען; אנשטויסען זיך, אבקלאפען זיך; א קלאפ, א שטויס, א שלאג.
knock about' (נאק ע-באוט') ארומ-שלעפען, ארומשלענדערען אהן א ציעל; זיך ארומטרייבען איבער דער וועלט, אומ-וואנדערען; שלעכט בעהאנדלען, קוועלען.
knock'-about' man (נאק'-ע-באוט' מען) איינער וואס שלעפט זיך ארום אהן א ציעל; איינער וואס טרייבט זיך ארום איבער דער וועלט; א בראדיאגע; א מענש וואס טויג צו אלע מלאכות; א מושלם, א כל-בו'ניק.
knock'-down *a.* (נאק'-דאון) צוקלא-פענד, צושמעטערנד; וואס מען קען ניט ווידערשטעהן, צושמעטערנד; וואס איז לייכט פאנאנדערצונעהמען און צונויפ-שטעלען.
knock down (נאק דאון) אנידערווא-רפען; אין אויקציאן-פערקויף אדער ליצי-טאציע — אבקלאפען מיט'ן האמער אלס סמן, אז די זאך איז שוין פערקויפט גע-ווארען.
knock down fares (נאק דאון פעהרז) גנב'ענען דאס פאהר-געלד [ווענען א קאנ-דוקטאר אויף אן אייזענבאהן אדער טראמוואי, וועלכער גנב'עט דאס פאהר-געלד, וואס ער בעקומט פון די פאסא-זשירען].
knocked up (נאקט אפ) צושלאגען; אבגעמאטערט; מאט [אין שאכמאט-שפיעל].
knock'er *n.* (נאק'-ער) א קלאפער, א שטויסער; א טהיר-קלאפער [אן אייזערן האמערעל וואס הענגט אויף דער טהיר אום אנצוקלאפען אין איהר]; ביי די בערג-ארבייטער — דער קלאפער [א שד, ווענען וועלכען זיי גלויבען, אז ער גע-פינט זיך אין דער ערד און קלאפט אן צו בעווייזען די מענשען, וואו עס צי-הען זיך מינעראל-אדערען].

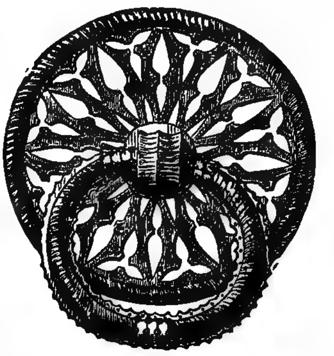

Knocker

knock in (נאק אין) אריינקלאפען מיט שוועריגקייט.
knock'ing-mill *n.* (נאק'-אינג-מיל) א וואלגע אדער א מיהל, וואו מען וואל-קעוועט אדער מען קלאפט דורך און מען מאכט ווייך געוויסע שטאפען.
knock in'to a cocked hat (נאק אינ'-טו ע קאקט העט) צוברעכען אויף פיצלעך, מאכען א תל.
knock'-kneed *a.* (נאק'-ניעד) וואס האט אויסגעבויגענע פיס, אזוי אז די קניע קלאפען זיך איינע אן די אנדערע ביים גאנג; קרום, שוואך.
knock'-off *n.* (נאק'-אף) א פארריכ-טונג אין א האפטונגס-מאשין, דורך וועל-כער עס נעהמען זיך אראב די קניפלעך און פלאנטערס פון די פעדים.
knock off (נאק אף) אבשטעלען; מא-כען א סוף צו עפעס; אב'פטר'ען; אויפ-הערען; אויפהערען ארבייטען.
knock'-out *a. and n.* (נאק'-אוט) ארויסשלאגענד; צוברעכענד; צושמעטערנד; אין פויסט-געשלעג — א קלאפ וואס פער-אורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט.
knock out (נאק אוט) געווינען אין א פויסט-געשלעג; בעזיעגען; האבען אז איבער-האנד; פערלירען דעם שפור [ווע-גען יאגד-הינט].
knock o'ver (נאק או'-ווער) אומווא-רפען, אומשטירצען, דערשיסען.
knock round (נאק ראונד) זיך ארומ-טרייבען.
knock togeth'er (נאק טו-געטה'-ער) צונויפקלאפען אדער צונויפפאקען אין איילעניש, ווי עס איז.
knock un'der (נאק אנ'-דער) אונטער-געבען זיך, אנערקענען זיך אלס בעזיעגט.
knock up (נאק אפ) אויסמאטערען, אויסצעהרען פון מיעדקייט; אויפוועקען דורך אנקלאפען [אין טהיר]; צונויפ-קלאפען, צונויפשלאגען א זאך [ווי מיט טשוועקלעך אדער אין איילעניש]; אין בוכבינדעריי — אויסגלייכען די בלעטער קלאפענדיג מיט זיי אן טיש.
knoll *v. and n.* (נאול) קלינגען; קלינגען נאך א טויטען; דאס קלינגען; א בער-געל.
knoll'y *a.* (נאול'-אי) בעדעקט מיט קליי-נע רונדע בערגלעך.
knosp *n.* (נאספ) א שפראץ-קעפעלע פון א פלאנצונג.
knot *n. and v.* (נאט) א קנופ, א קניפעל; א באנט; א גוז, א סוק, א סענק; א בינטעל, א פערבאנד; א גרופע, א באנ-דע; אן אקסעלבאנד [א שנירעל מיט מעטאלענע שפיצען]; ביי די ים-פאה-רער — א קנאט [א לענגען-מאס פון 6080 פוס]; א שוועריגקייט, א פראב-לעם; צוזאמענקניפען, פערבינדען; פער-וויקלען, פערפלאנטערען; מאכען קניפ-לעך.
knot'berry *n.* (נאט'-בער-אי) א מין שווארצע מאלינע [ווערט געברויכט צום עסען און אין מעדיצין].
knot'-grass *n.* (נאט'-גראס) א מין גראז, וואס וואקסט זיך פאנאנדער אין צווייגלעך און מיט קנאטען. געפינט זיך איבעראל און וואקסט על פי רוב אויף טרוקענע אויסגעטראטענע ערטער.
knot'less *a.* (נאט'-לעס) אהן קניפלעך; אהן גוזיקעס, אהן סענקעס.
knot'ted *a.* (נאט'-עד) ז. *knotty*
knot'tiness *n.* (נאט'-אי-נעס) קניפעל-דיגקייט; פערוויקלונג, פערפלאנטערטקייט.
knot'ty *a.* (נאט'-אי) קניפעלדיג; גו-זעוואטע, סענקעוואטע; פערוויקעלט, פערפלאנטערט; שוועריג.
knot'weed *n.* (נאט'-הוויעד) ז. *knot-grass*
knout *n. and v.* (נוהט) דער קנוט [א מין בייטש מיט וועלכער מען פלעגט אין אמאליגע צייטען שלאגען פערברעכער אין רוסלאנד]; שלאגען מיט א קנוט.
know *v.* (נאו) וויסען, קענען, ערקענען; פערשטעהן.
know'able *a.* (נאו'-עבל) וואס מען קען וויסען אדער פערשטעהן.
know'ableness *n.* (נאו'-עבל-נעס) די ערקענבארקייט; דאס קענען בעוואוסט ווערען.
know'-all *n.* (נאו'-אהל) א יודע הכל; דער אלוויסער; איינער וואס פרעטענ-דירט אז ער ווייסט אלץ.
know by heart (נאו באי הארט) וויסען אויף אויסווענינג.
know'er *n.* (נאו'-ער) א קענער, א ווי-סער.
know'ing *a. and n.* (נאו'-אינג) ער-פאהרען; געשיקט; פערשטענדיג; שארפ-זיניג; קלוג; כיטרע; דורכגעטריבען; פערשפיצט; פראנטעוואטע; קענטשאפט; קלוגשאפט; דאס וויסען; פערשטאנד.
know'ingly *adv.* (נאו'-אינג-לי) ווי-סענדיג; מיט קענטשאפט פון דער זאך; מיט א פארויס-בעוואוסטער כונה; אויף א שארפזיניגען, כיטרען אופן.
know'ingness *n.* (נאו'-אינג-נעס) כיטרעקייט; דורכגעטריבענקייט.
knowl'edge *n.* (נאל'-עדזש) דאס ווי-סען; קענטניס; ערקענטניס; וויסענ-שאפט; א ידיעה, א נאכריכט פון עפעס; די בעקאנטשאפט מיט אימעצען אדער עפעס; ערפאהרענהייט; געשיקטליכקייט; דאס ערקענען.
knowl'edge-box *n.* (נאל'-עדזש-באקס) דער קאפ.
known *a.* (נאון) בעקאנט; בעוואוסט.
Know'-noth'ing *n.* (נאו'-נאטה'-אינג) א מיטגליעד פון דער געהיימער "אמעריקאנער פארטיי", וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1854 מיט דעם ציעל ניט צו דערלאזען, אז א וועלכער ניט איז מלוכה-אמט זאל זיין פערנומען פון איינעם וואס איז ניט קיין אמערי-קאנער געבארענער [צוליעב דיעזען ציעל האט די פארטיי געפאדערט, עס זאל שטארק בעשרענקט ווערען דאס רעכט פון נאטוראליזאציאן].

know'-noth'ing *a. and n.* (נאָו'־ נאַטהי־אינג) אונוויסענד; אן אונוויסענ־ דער מענש; אן עם־הארץ.

Know'-noth'ingism *n.* (נאָו'־נאַטהי־ אינג־איזם) די פרינציפען פון דער "אמע־ ריקאַנער פארטיי". ז. ***Know-nothing***

know the ropes (נאָו טהי ראָופס) קענען א זאך מיט אלע פרטים; וויסען אלע שטריק פון זענגעל־שיף.

know what's what (נאָו הוואַטס הוואַט) וויסען וואס און ווען; ניט בלאנדזשען אין א זאך; שטעהן אויף א פעסטען באדען.

knuck'le *n. and v.* (נאַקל) דער קנע־ בעל, דאס געלענק [פון קניע און פון פינגער]; א געלענק, זאוויסעס צום אויפ־ מאכען און צומאכען דאס טהירעל פון א קעסטעלע; בויגען די קניע; זיך אונ־ טערוואַרפען; נאכגעבען.

knuck'le down (נאַקל דאַון) זיך אונ־ טערגעבען; זיך אונטערוואַרפען; זיך ער־ קלערען בעזיעגט.

knuck'les *n.* (נאַקלז) מעטאלענע בעשי־ צונגען אויף די פינגער געברויכט פון שלע־ גער און פערברעכער.

knuck'le un'der (נאַקל אַנ'־דער) ז. ***knuckle down***

knucks *n.* (נאַקס) א מין קינדער־ שפיעל אין צייכלען.

knur *n.* (נויר) א קנאָטען, א סוק.

knurl *n.* (נוירל) א קנאָטען, א סוק.

knurled *a.* (נוירלד) סוקעוואטע.

knur'ly *a.* (נויר'־לי) פול מיט קנאָטען אדער סוקעס.

knurr *n.* (נויר) ז. ***knur***

knur'ry *a.* (נויר'־אי) סוקעוואטע; פול מיט קנאָטען אדער סוקעס.

koa'la *n.* (קאָ־אַ'־לא) די קאַאלא [א מין אויסטראלישע חיה מיט אן אש־גרויער פעל וואס איז טיילווייז עהנליך צו א בער. האלט זיך אויף בוימער און ערנעהרט זיך מיט בלעטער און צווייגלעך].

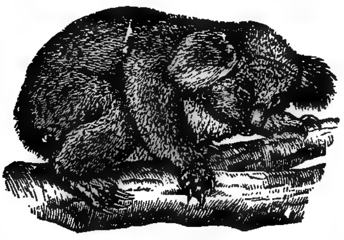

Koala

kob *n.* (קאַב) א געוויסער מין אפרי־ קאנישע אנטילאפע מיט א רויט־ברוי־ נעם רוקען און ווייסען בויך און מיט הערנער, וועלכע וואקסען אין דער פאָרם פון א לירע.

ko'ba *n.* (קאָו'־בא) ז. ***kob***

ko'balt *n.* (קאָו'־בעלט) ז. ***cobalt***

ko'bold *n.* (קאָו'־באלד) אין די דייטשע פאלקס־לעגענדען — א קאָבאלד אדער ערד־גייסט [א מין שד, וואס האלט זיך אויף אין קעלערס, גריבער, שאכטען א. ד. ג.].

ko'dak *n. and v.* (קאָו'־דעק) א קאָדאק, א קליינער פאטאגראפישער אפאראט, וועלכען מען טראגט אין האנד און מען נעהמט ארונטער פאטאגראפישע ביל־ דער; שנעל פאטאגראפירען עפעס.

kohlra'bi *n.* (קאָל־ראַ'־בי) דער קאהל־ ראבי [א מין קרויט וואס וואקסט זיך פאנאנדער פון אויבען אין א דיקען שטאם און איז עהנליך צו א בוריק].

Kohlrabi

konis'tra *n.* (קא־ניס'־טרא) אין אלט־ גריכישען טעאטער — די קאָניסטרא אדער ארקעסטער [דער פלאץ צווישען דער סצענע און אווידיטאריום, וואו דער כאר פלעגט זינגען].

koo'doo *n.* (קוה'־דוה) [אן דאס קודו ארט גרויסע אפריקאנישע אנטילאָפען]. ז. ***striped antelope***

koo'miss *n.* (קוה'־מיס) ז. ***kumiss***

koor'bash *n. and v.* (קוהר'־בעש) א בייטש געמאכט פון דער פעל פון א הי־ פאפאטאמוס [ווערט געברויכט אין עגיפ־ טען און אין אנדערע טיילען פון אפרי־ קא]; שמייסען אדער שלאגען מיט אזא בייטש.

Koord *n.* (קוהרד) ז. ***Kurd***

ko'peck *n.* (קאָו'־פעק) ז. ***copeck***

ko'pek *n.* (קאָו'־פעק) ז. ***copeck***

Ko'ran *n.* (קאָו'־רען) דער קאראן אדער אלקאראן [די ביבעל אדער די הייליגע שריפטען פון די מאכמעדאנער].

Koran'ic *a.* (קא־רענ'־איק) וואס איז שייך צום קאראן. ז. ***Koran***

ko'sher *a.* (קאָו'־שער) כשר; ריין; ער־ לויבט צו געברויכען.

kosmog'ony *n.* (קאָס־מאָג'־א־ני) ז. ***cosmogony***

kotow' *v. and n.* (קאָו־טאַו') ז. ***kowtow***

kowtow' *v. and n.* (קאָו־טאַו') אבשלא־ גען דעם שטערען אן דער ערד ביים פא־ לען כרעים; קניען זיך מיט גרוים הכנעה; אונטערלעקעכען זיך; דאס בוקען זיך אזוי, אז דער שטערען דערגרייכט די ערד.

kraal *n.* (קראל) א קראאל, א דערפעל [אין דרום־אפריקא].

kra'ken *n.* (קרא־קען) דער קראקען [א פאנטאסטישע, מורא'דיגע ים־חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז זי וויזט זיך פון ציים צו צייט ביי די ברעגעס פון נארוועגיען].

kra'ma *n.* (קריי'־מא) א געטראנק פון וויין געמישט מיט וואסער, וואס ווערט געברויכט ביים הייליגען אבענדמאל אין די גריכישע און קאטוילישע קירכען.

kra'sis *n.* (קריי'־סיס) דאס צוגיסען אביסעל וואסער צום וויין וואס ווערט גע־ ברויכט אין די קירכען ביים הייליגען אבענדמאל.

kra'ter *n.* (קריי'־טער) ז. ***crater***

kre'asote *n.* (קרי'־ע־סאָט) ז. ***creosote***

kre'osote *n.* (קרי'־א־סאָט) ז. ***creosote***

kreut'zer *n.* (קראָיט'־סער) א קרייצער, א קליינע קופערנע מטבע אין עסטרייך [האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר א האלבען אמעריקאנישען סענט].

kreu'zer *n.* (קראָיט'־סער) ז. ***kreutzer***

kris *n.* (קריס) אזא קורצע שווערד.

Krish'na *n.* (קריש'־נא) אין דער אינ־ דישער מיטאלאגיע — קרישנא, די 8טע פערקערפערונג פון גאט ווישנו, דאס קינד פון דער קעניגין דעוואקי [די לע־ גענדע וועגען קרישנא'ס געבורט און יו־ גענד איז זעהר עהנליך צו דער לעגענדע וועגען קריסטוס'עס געבורט און ערציהונג].

kro'ne *n.* (קראָו'־נע) א קראָנע [א דע־ נישע, שוועדישע אדער נארוועגישע זיל־ בערנע מטבע אין דעם ווערטה פון אונ־ געפעהר 27 אמעריקאנישע סענט].

Kron'os *n.* (קראָנ'־אָס) אין דער גרי־ כישער מיטאלאגיע — קראָנאָס, דער גאט פון הימעל און ערד, דער פאטער פון צעאוס.

krul'ler *n.* (קראל'־ער) ז. ***cruller***

kry'olite *n.* (קראי'־א־לאיט) ז. ***cryolite***

kry'olith *n.* (קראי'־א־ליטה) ז. ***cryolite***

kryom'eter *n.* (קראי־אָמ'־ע־טער) א קריאמעטער [א מין טערמאמעטער, מיט וועלכען מען מעסט זעהר נידריגע אדער קאלטע טעמפעראטורען].

kryp'ton *n.* (קריפ'־טאן) קריפטאן, א מין גאז, וואס געפינט זיך אין דער אטמאספערע אין א זעהר קליינער מאס [ענטדעקט אין יאהר 1895].

ku'dos *n. and v.* (קיו'־דאס) דער לויב, דער כבוד; די עהרע; לויבען; בע־ עהרען [אין הומאריסטישען זין].

Ku'klux *n.* (קיו'־קלאַקס) אין דער גע־ שיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען — א געהיימע ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט נאך דעם בירגער־ קריעג אין די דרום־שטאאטען מיט דעם ציעל צו האלטען די נעגערס אין דער מורא און נים דערלאזען זיי אויסצונוצען זייע־ רע פאליטישע רעכטען.

Ku'kluxism *n.* (קיו'־קלאַקס־איזם) די מעטאדען פון דער געהיימער אמעריקא־ נער ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך גערופען "קוקלאקס". ז. ***Kuklux***

Ku'klux Klan (קיו'־קלאַקס קלען) ז. ***Kuklux***

ku'miss *n.* (קוה'־מיס) קומיס, קליא־ טשע־מילך.

küm'mel *n.* (קימ'־על) קימעל־שנאפס [שנאפס פערזיסט מיט צוקער און מיט קימעל־געווירץ. ווערט בעזאנדערס גע־ ברויכט אין די באלטישע פראווינצען פון רוסלאנד].

ku'myss *n.* (קוה'־מיס) ז. ***kumiss***

Kurd *n.* (קוהרד) א קורד, איינער פון די קורדען [א קריעגערישער מוסולמאנישער וואנדערענדער שבט פון קליין־אזיען].

kutch *n.* (קאַטש) פאפיער־בלעטער אדער שטיקער פארמעט, צווישען וועלכע מען פרעסט אוים גאלד־בלעטער. ז. ***cutch***

kvass *n.* (קוועס) קוואס [א געזייערטער געטראנק וואס ווערט געברויכט אין רוס־ לאנד].

Ky. [איי־] אבקירצונג פון ***Kentucky*** נעך פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

ky'ack *n.* (קאי'־עק) ז. ***kaiak***

ky'anise *v.* (קאי'־ע־נאיז) ז. ***kyanize***

ky'anite *n.* (קאי'־ע־נאיט) ז. ***cyanite***

ky'anize *v.* (קאי'־ע־נאיז) קיאניזירען, דורכווייקען האלץ אין געוויסע כעמישע מאטעריאלען, וועלכע לאזען עס נים פוי־ לען.

Kym'ry *n.* (קימ'־רי) ז. ***Cymry***

L

L, l (על) דער צוועלפטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

L *n.* (על) א הויז פליגעל וואס האט די פארם פון דעם בוכשטאב *L*; א רעכט=ווינקעלדיגע געבויגענע ראהר=פערבינדונג; אן אייל [א לענגען=מאס]; א הויף=באהן.

la *int.* (לאה) באו! ווירקליך! זעהט! אך!

la *n.* (לא) דער טאן לא [די 6טע נאטע אין דעם טאן=לייטער].

La. אבקירצונג פון *Louisiana* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

lab'arum *n.* (לעב'-ע-ראם) א קריעגספאהן אין אלטען רוים; א הייליגע פאהן פון דער קאטוילישער קירך; א מוסטער פאר מאראל; א מאראלישער וועג=ווייזער.

lab'danum *n.* (לעב'-דע-נאם) ז. *ladanum*

labefacta'tion *n.* (לעב-אי-פעק-טיי'-שאן) ז. *labefaction*

labefac'tion *n.* (לעב-אי-פעק'-שאן) ענטקרעפטונג; אבשוואכונג; רואינירונג.

la'bel *n. and v.* (ליי'-בעל) א צעטעל [אנגעהאנגען אדער צוגעקלעפט צו עטוואס]; אן עטיקעט; א צוזאץ צו א צוואה; ארויפלעגען א צעטעל אדער אן עטיקעט; אין אבטאניק — די אונטער=ליפ ביי ארכידעען=בלומען. ז. *labellum*

label'lum *n.* (לע-בעל'-אם) אין באטאניק — די אונטער=ליפ ביי ארכידעען=בלומען [דאס אונטערשטע, אראבהענגענדע בלומען=בלעטעל וואס איז מייסטענס גרעסער און האט אן אנדער פארם ווי די איבריגע]; א טייל פון דעם מויל פון אן אינזעקט, וואס הענגט אראב ווי א ליפ.

la'bel-machine' *n.* (ליי'-בעל-מע-שין') א מאשין צו פראדוצירען און צו קלעפען עטיקעטען אויף פלאשען, קעסטלעך א. ד. ג.

la'bent *a.* (ליי'-בענט) גליטשענדיג; זיך אוועקגליטשענד.

la'bial *a. and n.* (ליי'-בי-על) וואס געהערט צו די ליפען; וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען; וואס האט אזעלכע ענדען ווי ליפען [וועגען געוויסע מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען; אן אפאראט צום אבגעוועהנען פון שטאמלען.

labial'ity *n.* (ליי-בי-על'-אי-טי) דאס זיין אויסגעשפראכען אדער ארויסגעבראכט דורך די ליפען.

labializa'tion *n.* (ליי-בי-על-אי-זיי'-שאן) דאס אויסשפרעכען דורך די ליפען; פערוואנדלונג אין א ליפען=קלאנג [ארויסגעבראכט דורך די ליפען].

la'bialize *v.* (ליי'-בי-על-איז) אויסשפרעכען דורך די ליפען; פערוואנדלען אין א ליפען=קלאנג [ארויסגעבראכט דורך די ליפען].

la'bially *adv.* (ליי'-בי-על-אי) דורך דער הילף פון די ליפען.

la'biate *a.* (ליי'-בי-אייט) ליפען=פערמיג [וועגען פלאנצען]; וואס האט ליפען.

la'biated *a.* (ליי'-בי-איי-טעד) ז. *labiate*

labioden'tal *a. and n.* (ליי-בי-א-דענ'-טעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט די צייהנער; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט די צייהנער.

labiona'sal *a. and n.* (ליי-בי-א-ניי'-זעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט דער הילף פון דער נאז; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט דער הילף פון דער נאז.

la'bis *n.* (ליי'-ביס) ביי קריסטען — א לעפעל אויסצוטיילען דאס הייליגע ברויט און וויין.

la'bium *n.* (ליי'-בי-אם) א ליפ; אן ארגאן אדער א טייל פון אן ארגאן וואס איז עהנליך צו א ליפ.

lab'lab *n.* (לעב'-לעב) עגיפטישער אדער שווארצער באב.

la'bor *n. and v.* (ליי'-באר) ארבייט; אנשטרענגונג; מיה; ארבייטערשאפט; דאס בעוועגען זיך מיט מיה און אנשטרענגונג; דאס שטארקע שליידערען זיך פון א שיף; געבורטס=וועהען; דאס געהן צו קינד; ארבייטען; זיך אנשטרענגען; געהן צו קינד; האבען געבורטס=וועהען; בעוועגען זיך מיט מיה און אנשטרענגונג; זיך שטארק שליידערען, ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים.

lab'oratory *n.* (לעב'-א-רע-טא-רי) א לאבאראטאריע [אן ארט וואו עס ווערען געמאכט כעמישע, פיזיקאלישע אדער אנדערע וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען, עקספערימענטען אדער ארבייטען]; א ווערקשטאט אין אן ארסענאל וואו עס ווערען געמאכט קוילען, טארפעדאס א. ד. ג.

La'bor Day (ליי'-באר דיי) ארבייטס=יום=טוב [א געזעצליכער יום=טוב אין פיעלע שטאאטען פון נארד=אמעריקא. ווערט געפייערט דעם ערשטען מאנטאג פון סעפטעמבער לכבוד דער ארבייט].

la'bored *a.* (ליי'-בארד) געמאכט דורך שווערער ארבייט; וואס טראגט די צייכען פון שווערער ארבייט אדער אנשטרענגונג.

la'borer *n.* (ליי'-באר-ער) אן ארבייטער; א לוין=ארבייטער; אן אונגעלערנטער ארבייטער.

la'boring *n.* (ליי'-באר-אינג) ארבייט; אנשטרענגונג.

la'boringly *adv.* (ליי'-באר-אינג-לי) מיט שווערקייט; מיט אנשטרענגונג.

labo'rious *a.* (ליי-באו'-רי-אס) ארבייטזאם; מיהזאם, שווער.

labo'riously *adv.* (ליי-באו'-רי-אס-לי) אויף אן ארבייטזאמען אופן; מיט מיהזאמקייט, מיט אנשטרענגונג.

labo'riousness *n.* (ליי-באו'-רי-אס-נעס) ארבייטזאמקייט; מיהזאמקייט, שווערקייט, אנשטרענגונג.

la'borist *n. and a.* (ליי'-באר-איסט) איינער וואס ארבייט פאר די אינטערעסען פון די ארבייטער; א מיטגליעד פון אן ארבייטער=פארטיי; וואס איז שייך צו ארבייט אדער צו די אינטערעסען פון ארבייט.

la'borless *a.* (ליי'-באר-לעס) אהן אנשטרענגונג.

la'bor-mar'ket *n.* (ליי'-באר-מאר'-קעט) דער ארבייטס=מארק [דער אנבאט פון ארבייט און די פאדערונג נאך איהר].

la'bor on the way (ליי'-באר אן טהי הוויי) פארטזעצען, אנגעהן ווייטער מיט דער ארבייט.

la'bor-pains *n.* (ליי'-באר-פיינז) געבורטס=וועהען.

la'bor-sa'ving *n.* (ליי'-באר-סיי'-ווינג) וואס שפארט ארבייט.

la'borsome *a.* (ליי'-באר-סאם) מיהזאם, אנגעשטרענגט; שליידערענדיג זיך ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים.

la'bor-time *n.* (ליי'-באר-טאים) ארבייטס=צייט.

la'bor-u'nion *n.* (ליי'-באר-יו'-ניאן) אן ארבייטער=פעראייניגונג [א טרייד=יוניאן].

la'bor with (ליי'-באר הוויטה) אריינרעדען, אריינקנעלען.

He labored with him the whole day but could not persuade him.

la'bor-yard *n.* (ליי'-באר-יארד) א הויף ביי אן אנשטאלט פאר ארימע, וואו די ארימע לייט טהוען פערשיעדענע ארבייט.

la'bra *n.* (ליי'-ברא) אין זאאלאגיע — ליפען אדער ליפען=עהנליכע גליעדער. ז. *labrum*

Labrador' duck (לעב-רע-דאור' דאק) די לאבראדאר ענטעל [אזא ים=קאטשקע וועלכע געפינט זיך אויף'ן צפון=מזרח'דיגען ברעג פון נארד=אמעריקא].

lab'radorite *n.* (לעב'-רע-דאר-איט) דער לאבראדארשטיין, לאבראדאר=פעלדשפאט [אזא זארט קאלירטער שטיין, וועלכער געפינט זיך בעזאנדערס ביי די ברעגען פון לאבראדאר].

la'bret *n.* (ליי'-ברעט) א ביינדעל, א מושעל, א שטיינדעל אדער עטוואס עהנליכעס, וואס געוויסע ווילדע שטעכען זיך דורך אין דער אונטערשטער ליפ.

la'brose *a.* (ליי'-בראוס) וואס האט דיקע ליפען.

la'brum *n.* (ליי'-בראם) אין זאאלאגיע — א ליפ אדער ליפען=עהנליכער קערפער=גליעד.

labur'num *n.* (ליי-בויר'-נאם) דער גאלד=רעגען [א קליין, שעהן בוימעלע מיט געלבער ארבעס=עהנליכער בליהונג. וואקסט אויף די אלפישע בערג].

lab'yrinth *n.* (לעב'-אי-רינטה) א לאבירינט [א געביידע אדער אן ארט מיט פערדרעהטע גענג]; א פערפלאנטערטע זאך; דער אויער פון אינווענינ; אן אפאראט צום אויסראמען ערין=שלאם [דאס בלאטיגע וואסער, וואס איז פערמישט מיט ערץ] פון אן ערץ=מינע.

labyrin'thal *a.* (לעב-אי-רינ'-טהעל) ז. *labyrinthian*

labyrin'thian *a.* (לעב-אי-רינ'-טהי-ען) לאבירינטיש; פערפלאנטערט. ז. *labyrinth*

labyrin'thic *a.* (לעב-אי-רינ'-טהיק) ווי א לאבירינט; פערפלאנטערט.

labyrin'thical *a.* (לעב-אי-רינ'-טהי-קעל) ז. *labyrinthic*

labyrin'thiform *n.* (לעב-אי-רינ'-טהי-פארם) וואס האט די פארם פון א לאבירינט. ז. *labyrinth*
labyrin'thine *a.* (לעב-אי-רינ'-טהין) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א לאבירינט ; לאבירינטיש, פערפלאנטערט.
labyrin'thus *n.* (לעב-אי-רינ'-טהאס) דער לאבירינט, דער אינוועניגסטער טייל פון אויער.
lac *n.* (לעק) לאק, לאקיר ; די סומע פון 100,000 ; א גרויסע צאהל, א מענגע.
laccin'ic *a.* (לעק-סינ'-איק) געמאכט פון לאק, עהנליך צו לאק.
lac'-dye *n.* (לעק'-דאי) לאק-פארב.
lace *n. and v.* (לייס) שפיצען, איינזאץ, קרוזשעווע ; פאזאמענט ; א שנור ; בעפוצען מיט פאזאמענט אדער מיט שפיצען ; צושנירען ; זיין צוגעשנירט ; אנברעכען די ביינער.
lace'bark *n.* (לייס'-בארק) דער ליי-ווענט-בוים [אזא בוים וואס זיין קארע האט די פארם פון א געוועב].
lace'-boot *n.* (לייס'-בוהט) א שוך צום שנירען.
lace'border *n.* (לייס'-באהר-דער) אזא קליין מאטען-פליגעלע פון זילבער-ווייסען קאליר, מיט א ברייטען ראנד אויף די פליגעלעך, וואס זעהט אויס ווי די פליגעלעך וואלטען געווען בעלעגט מיט שפיצען [קרוזשעוועס].
lace'-emboss'ing *n.* (לייס'-עמ-באס'-אינג) דאס בעציערען מיט שפיצען אין רעליעף, דאס ארויפלעגען קרוזשעוועס, דאס בעציערען ווי מיט קרוזשעוועס.
lace'-frame *n.* (לייס'-פריים) א ראהם צו פאבריצירען שפיצען [קרוזשעווע].
lace'-ma'ker *n.* (לייס'-מיי'-קער) א פאזאמענטירער, א שמוקלער, אן איינזאץ אדער שפיצען-מאכער.
lace'man *n.* (לייס'-מען) א שפיצען-הענדלער, א קרוזשעווע-הענדלער.
lace'-pa'per *n.* (לייס'-פיי'-פער) פאפיער-שפיצען.
lace'-pil'low *n.* (לייס'-פיל'-או) א קישעלע, מיט וועלכען מען האלט אונטער די ארבייט ביים מאכען שפיצען [קרוזשעוועס].
lac'erable *a.* (לעס'-ע-רעבל) צורייסבאר.
lac'erate *v. and a.* (לעס'-ער-אייט) צורייסען, צופליקען ; פייניגען, קוועלען ; צוריסען, צופליקט.
lac'erately *adv.* (לעס'-ע-רייט-לי) דורך צורייסונג ; צוריסענערהייד.
lacera'tion *n.* (לעס-ע-ריי'-שאן) דאס צורייסען ; א צורייסונג ; דאס פייניגען, דאס פערוואונדען די געפיהלען.
lac'erative *a.* (לעס'-ע-ריי-טיוו) וואס האט די קראפט צו צורייסען ; צורייסענדיג.
Lacer'ta *n.* (לע-סויר'-טא) א מין פיערפיסיגע עקדעשען [יאשטשערקעס] וואס האלטען זיך מעהרסטענטייל אויף דער ערד.
lacer'ta *n.* (לע-סויר'-טא) אן עקדעש [יאשטשערקע].
lacer'tian *a. and n.* (לע-סויר'-שי-ען) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע]; וואס איז שייך צו אן עקדעש ; אן עקדעש.
lacer'tiform *a.* (לע-סויר'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון אן עקדעש [יאשטשערקע].
Lacertil'ia *n.* (לעס-ער-טיל'-אי-א) דער מין רעפטיליען, צו וועלכען עס געהערען די עקדעשען [יאשטשערקעס].
lacertil'ian *a. and n.* (לעס-ער-טיל'-אי-ען) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע]; אן עקדעש.
lacer'toid *a.* (לע-סויר'-טאיד) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע].
lace'-run'ner *n.* (לייס'-ראנ'-ער) א שפיצען-שטריקער אדער שטריקערין.
lace'wing *n.* (לייס'-הווינג) אזא אינזעקט וואס זיינע פליגלען זיינען נעץ-פערמיג אדער האבען די פארם פון שפיצען [איינזאץ, קרוזשעווע].
lace'-winged *a.* (לייס'-הווינגד) וואס האט נעץ-פערמיגע פליגעל [וועגען געוויסע אינזעקטען].
lace'-wom'an *n.* (לייס'-הוואומ'-ען) א א שפיצען-הענדלערין.
lach'es *n.* (לעטש'-ען) א נאכלעסיגקייט; א פערנאכלעסיגונג ; א פערנאכלעסיגונג אדער אבלעגונג פון אימעצענס רעכטען.
lach'rymal *a. and n.* (לעק'-רי-מעל) ז. *lacrimal*
lach'rymary *a.* (לעק'-רי-מע-רי) ז. *lacrimary*
lachryma'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) ז. *lacrimation*
lach'rymatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) ז. *lacrimatory*
lach'rymose *a.* (לעק'-רי-מאוס) ז. *lacrimose*
lach'rymous *a.* (לעק'-רי-מאס) ז. *lacrimose*
la'cing *n.* (ליי'-סינג) דאס צובינדען מיט א שנור ; דאס צוגויפשנירען ; א שנור צום פערבינדען אדער צוגויפבינדען ; א פערבינדונגס-קניע [א שטיק געבויגענע האלץ צו פערבינדען וועלכע עס איז צוויי טיילען פון א שיף]; דער ראנד פון א פעדער, וועלכער האט אן אנדער קאליר ווי דער מיטען זיינער; דאס אנברעכען די ביינער.
lacin'iate *a.* (לע-סינ'-אי-אייט) בעפוצט מיט פרענז ; אין באטאניק — געצאקט, געקארבט [וועגען בלעטער, בלומען א. ד. ג.].
lacin'iated *a.* (לע-סינ'-אי-איי-טעד) ז. *laciniate*
lac'-in'sect *n.* (לעק'-אינ'-סעקט) א לאק-אינזעקט [אן אינזעקט וואס טיילט פון זיך אויס לאק אויף פלאנצען].
lack *v. and n.* (לעק) ניט האבען ; ליידען מאנגעל אין עפעס ; פעהלען ; דער מאנגעל ; דאס פעהלען.
lackadai'sical *a.* (לעק-ע-דיי'-זי-קעל) סענטימענטאל, שוואך, אבגעלאזען ; מיט ווייניג לעבען ; אונטהעטיג.
lackadai'sically *adv.* (לעק-ע-דיי'-זי-קעל-אי) אויף א סענטימענטאלען, שוואכען אדער אבגעלאזענעם שטייגער.
lack'adaisy *a. and int.* (לעק'-ע-דיי-זי) סענטימענטאל, שוואך, אבגעלאזען, אונטהעטיג ; א וועה!
lack'aday *int.* (לעק'-ע-דיי) א וועה!
lack'all *n.* (לעק'-אהל) אן אביון, א מענש וואס האט גארנישט.
lack'beard *n.* (לעק'-ביערד) איינער וואס האט נאך ניט קיין בארד.
lack'brain *n.* (לעק'-בריין) א דומקאפ, א שוטה.
lack'er *n. and v.* (לעק'-ער) א לאקירער ; לאקיר ; איינער וואס ליידט פון מאנגעל אין עפעס ; לאקירען.
lack'er-work *n.* (לעק'-ער-הוואירק) לאקיר-ארבייט ; זאכען וואס זיינען געפארבט און לאקירט.
lack'ey *n. and v.* (לעק'-אי) א לאקיי, א משרת, א דיענער ; בעדיענען ; שפיעלען די ראלע פון א לאקיי.
lack'-lin'en *a.* (לעק'-לינ'-ען) אהן א העמד ; בערום ובחסר כל ; זעהר ארים.
lack'-love *a.* (לעק'-לאוו) אהן ליעבע.
lack'-lus'ter *a. and n.* (לעק'-לאס'-טער) אהן גלאנץ, אהן שיין ; דאס וואס האט ניט קיין שיין אדער גלאנץ.
lack'-thought *a.* (לעק'-טהאהט) אהן געדאנק, נאריש, משוגע.
lack'-wit *n.* (לעק'-הוויט) א דומקאפ.
lack'-wit'ted *a.* (לעק'-הוויט'-עד) טעמפ, נאריש.
Laco'nian *a. and n.* (לע-קאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו לאקאניען אדער ספארטא [א טייל פון אלט-גריכענלאנד]; אן איינוואהנער פון לאקאניען, א ספארטאנער.
lacon'ic *a. and n.* (לע-קאנ'-איק) לאקאניש, קורץ און שארף [אין אויסדריקע]; א קורצער און שארפער אויסדרוק.
lacon'ical *a.* (לע-קאנ'-אי-קעל) ז. *laconic*
lacon'ically *adv.* (לע-קאנ'-אי-קעל-אי) אויף א לאקאנישען אופן; קורץ און שארף.
lacon'icism *n.* (לע-קאנ'-אי-סיזם) לאקאניזם, די ארט פון רעדען מיט קורצע און שארפע אויסדריקע ; א קורצער און שארפער אויסדרוק.
lac'onism *n.* (לעק'-א-ניזם) לאקאניזם, קורצקייט און שארפקייט אין אויסדריקע.
lac'quer *n.* (לעק'-ער) ז. *lacker*
lac'quer-work *n.* (לעק'-ער-הוואירק) ז. *lacker-work*
lac'quey *n.* (לעק'-אי) ז. *lackey*
lac'rimal *a. and n.* (לעק'-רי-מעל) וואס איז שייך צו טרעהרען אדער צו די ארגאנען וואס לאזען ארויס טרעהרען ; א דין ביינדעל ווי א הייטעל וואס געפינט זיך אין ארביט פון אויג.
lac'rimals *n.* (לעק'-רי-מעלז) א געוויין ; טרעהרען.
lac'rimary *a.* (לעק'-רי-מע-רי) וואס איז שייך צו טרעהרען ; וואס ענטהאלט טרעהרען.
lacrima'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) דאס גיסען טרעהרען.
lac'rimatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) דאס טרעהרען-פלעשעל, איינס פון די שמאלע און לאנגע פלעשלעך, וועלכע מען געפינט אין די קברים פון די אלטע רוימער און גריכען [מען האט אמאל געגלויבט, אז אין דיעזע פלעשלעך פלעגען די אבלים פון א געשטארבענעם אנקלייבען זייערע טרעהרען און פלעגען זיי בעגראבען אין קבר צוזאמען מיט דעם טויטען].

Lacrimatory

lac'rimose *u.* (לעק'-רי-מאוס) וואס גיסט מיט טרעהרען ; פול מיט טרעהרען ; וויינענד.
lac'rimous *a.* (לעק'-רי-מאס) ז. *lacrimose*
lacrosse' *n.* (לא-קראהס') לאקראס [אזא באל-שפיעל, אין וועלכען מען ווארפט דעם באל ניט מיט דער האנד, נאר מיט א מין שטעקעל מיט א שאטקע].

lacrosse'-stick *n.* (לא-קראהס'-סטיק) די שאטקע וואס ווערט געברויכט אין לאקראס. ז. ***lacrosse***

lac'rymal *a.* (לעק'-רי-מעל) ז. ***lacrimal***

lac'rymary *n.* (לעק'-רי-מע-רי) ז. ***lacrimary***

lacryma'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) ז. ***lacrimation***

lac'rymatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) ז. ***lacrimatory***

lac'tary *n.* (לעק'-טע-רי) א מילכינס, א הויז וואו מען מאכט אדער מען האלט פערשיעדענע פראדוקטען פון מילך.

lac'tate *v. and n.* (לעק'-טייט) פערוואנדלען אין מילך; מאכען ווי מילך; אנזויגען; אין כעמיע — מילך=זויערע זאלץ [א זאלץ וואס בעקומט זיך פון זויער=מילך].

lacta'tion *n.* (לעק-טיי'-שאן) די אויסבילדונג אדער אויסטיילונג פון מילך; דאס זויגען, דאס קארמען מיט מילך.

lacta'tional *a.* (לעק-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער צייט פון זויגען א קינד.

lac'teal *a. and n.* (לעק'-טי-על) מילכיג; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו מילך; עהנליך צו כילוס [מילך=עהנליכע נאהרונגס=זאפט פון שפייזען וואס ווערט איבערגעקאכט אין די געדערים נאכדעם ווי עס קומט פון מאגען]; וואס בריינגט ארויס מילך אדער כילוס; אן אדערעל וואס זויגט אין זיך אריין דעם כילוס.

lac'teally *adv.* (לעק'-טי-על-אי) ווי מילך; ווי כילוס. ז. ***lacteal***

lac'teal vein (לעק'-טי-על וויין) דאס מילך=געפעס; כילוס=געפעס [אין קערפער]. ז. ***lacteal***

lac'teal ves'sel (לעק'-טי-על ועס'-על) ז. ***lacteal vein***

lac'tean *a.* (לעק'-טי-ען) מילכיג; מילך=עהנליך; וואס בריינגט ארויס מילך אדער כילוס. ז. ***lacteal***

lac'tein *n.* (לעק'-טי-אין) דער שטאף וואס בלייבט, ווען מילך ווערט אויסגעדאמפפט; קאנצענטרירטע מילך.

lac'teous *a.* (לעק'-טי-אס) ז. ***lactean***

lac'teously *adv.* (לעק'-טי-אס-לי) ז. ***lacteally***

lactes'cence *n.* (לעק-טעס'-ענס) מילכיגקייט; דאס זיין אדער אויסזעהן ווי מילך; א מילך=עהנליכע זאפט וואס פליסט ארויס פון געוויסע פלאנצען, ווען זיי ווערען בעשעדיגט.

lactes'cency *n.* (לעק-טעס'-ענ-סי) ז. ***lactescence***

lactes'cent *a.* (לעק-טעס'-ענט) מילכיג; עהנליך צו מילך; וואס פערמאגט א מילך=עהנליכען זאפט [וועגען פלאנצען]; אויסטיילענדיג פון זיך א מילך=עהנליכען זאפט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

lac'tic *a.* (לעק'-טיק) מילכיג; געמאכט פון מילך; געמאכט פון עטוואס וואס איז עהנליך צו מילך.

lac'tic ac'id (לעק'-טיק עס'-איד) מילך=זויערע [א זויערע וואס געפינט זיך אין זויער=מילך].

lactif'erous *a.* (לעק-טיפ'-ע-ראס) מילכיג; מילך=עהנליך; וואס בריינגט ארויס מילך אדער כילוס; וואס בריינגט ארויס א מילך עהנליכען זאפט. ז. ***lacteal***

lactif'erous duct (לעק-טיפ'-ע-ראס דאקט) דער מילך=קאנאל [אין קערפער].

lactif'ic *a.* (לעק-טיפ'-איק) וואס פראדוצירט מילך.

lactif'ical *a.* (לעק-טיפ'-אי-קעל) ז. ***lactific***

lactifica'tion *n.* (לעק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס בילדען זיך פון מילך=זויערע [אין מילך]. ז. ***lactate***

lactif'luous *a.* (לעק-טיפ'-לו-אס) פליסענד מיט מילך; אויסטיילענדיג א געדיכטען מילך=עהנליכען זאפט.

lac'tiform *a.* (לעק'-טי-פארם) מילך=עהנליך.

lactif'ugal *a.* (לעק-טיפ'-יו-געל) וואס האלט אב אדער פערקלענערט דאס פליסען אדער דאס ארויסברייננגען פון מילך.

lac'tifuge *n.* (לעק'-טי-פיודזש) א מעדיצינישער מיטעל אבצוהאלטען אדער צו פערקלענערען די אויסטיילונג פון מילך.

lac'tine *n.* (לעק'-טין) ז. ***lactose***

lactom'eter *n.* (לעק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די פעטקייט און ריינקייט פון מילך.

lac'toscope *n.* (לעק'-טא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו פרובירען מילך.

lac'tose *n.* (לעק'-טאוס) מילך=צוקער [צוקער וואס מען קריעגט ארויס פון מילך].

lacu'na *n.* (לע-קיו'-נא) א הויהל, א גרוב, א פערטיעפונג, א ריס, אן אונטערברעכונג, א לאך, אן אויסהוילונג; א לעדיגער פלאץ, עטוואס וואס פעהלט אין מיטען.

lacu'nar *n. and a.* (לע-קיו'-נאר) א סופיט [סטעליע] וואס איז געמאכט ווי פון צונויפגעשטעלטע, טיעפע קעסטלעך; וואס איז שייך צו א פערטיעפונג; וואס האט פערטיעפונגען אדער אויסהוילונגען.

lacune' *n.* (לע-קיון') ז. ***lacuna***

lacus'tral *a.* (לע-קאס'-טרעל) ז. ***lacustrine***

lacus'trian *a. and n.* (לע-קאס'-טרי-ען) וואס איז שייך צו א לאנד=זעע אדער אזערע; וואס לעבט אויף אדער אין אזערעס; איינער וואס האט זיין וואהנונג אויף אן אזערע. ז. ***lake-dweller***

lacus'trine *a.* (לע-קאס'-טרין) וואס איז שייך צו אן אזערע; וואס לעבט אין אדער אויף אן אזערע. ז. ***lake-dweller***

la'cy *a.* (ליי'-סי) עהנליך צו שפיצען [איינזאץ, קרוזשעווע].

lad *n.* (לעד) א אינגעל, א בחור'על.

lad'anum *n.* (לעד'-ע-נאם) לאדאנום, ווייהרויך.

lad'der *n.* (לעד'-ער) א לייטער.

lad'der-bee'tle *n.* (לעד'-ער-ביעטל) אזא אמעריקאנער זשוק [ער האט זילבער=ווייסע פלינגלען געשטרייפט אין גרין].

Ladder-beetle

lad'der-car'riage *n.* (לעד'-ער-קער'-עדזש) א וואגען, אויף וועלכען מען האלט די לייטערס וואס ווערען בענוצט פון פייער=לעשער.

lad'derway *n.* (לעד'-ער-הוויי) אן עפנונג אין א שאכטע צום ארויפגעהן און אראבגעהן מיט א לייטער.

lad'der-work *n.* (לעד'-ער-הוואירק) ארבייט נעטהאן מיט דער הילף פון א לייטער [ווי ביים בויען אדער ביים פארבען ווענט].

lad'dess *n.* (לעד'-עס) א מיידעל [א הומאריסטישער אויסדרוק].

lad'die *n.* (לעד'-אי) א אינגעל; א בחור, א יונגערמאן; א געליעבטער.

lade *v. and n.* (לייד) לאדען; בעלאדען; איבערלאדען; אויסשעפען; אריינפליסען וואסער אין א שיף; א וואסער קאנאל; אן אויסגוס פון א טייך [דער ארט, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין א צווייטען טייך אדער אין ים].

la'den *a.* (ליידן) אנגעלאדען, בעלאדען. ז. ***lade***

la'dies' man (ליי'-דיעז מען) א דאמען פריינד.

la'ding *n.* (ליי'-דינג) לאדונג, פראכט.
The bill of **lading** reached us to-day.

lad'kin *n.* (לעד'-קין) א קליין אינגעל, א יונג בחור'על.

la'dle *n. and v.* (ליי'דל) א גרויסער, לאנגער לעפעל; א קאך=לעפעל; א שויפעל פון א וואסער=ראד; א לאדע=שויפעל [אזא שויפעל וואס ווערט געברויכט ביים אנלאדען א הארמאט]; שעפען מיט א קאך=לעפעל.

la'dle-board *n.* (ליי'דל-באורד) א שויפעל=ברעטעל פון א וואסער=ראד.

la'dleful *n.* (ליי'דל-פול) א פולער לעפעל.

ladrone' *n.* (לע-דראון') א רויבער, א גנב.

la'dy *n.* (ליי'-די) א מאדאם, א דאמע; א פרוי; דיווירטהין פון הויז.

La'dy *n.* (ליי'-די) א ליידי [א טיטול אין ענגלאנד פאר פרויען פון הויכען אדעל].

la'dybird *n.* (ליי'-די-בוירד) משה רבינו'ס קיהעלע [אזא קליינע באבעלקע אדער זשוק מיט רויטע אויבערשטע פליגעל=דעקלעך וועלכע זיינען בעדעקט מיט שווארצע פינטעלעך].

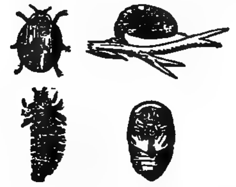
Ladybird

la'dybug *n.* (ליי'-די-באג) ז. ***ladybird***

la'dycow *n.* (ליי'-די-קאו) ז. ***ladybird***

La'dy-day *n.* (ליי'-די-דיי) די אנקינדיגונג פון מאריען, יעזוס'עס מוטער, אז זי וועט געבארען יעזוס'ען [א קריסטליכער יום=טוב דעם 25טען מערץ]. ז. ***Annunciation-day***

la'dy-fern *n.* (ליי'-די-פוירן) דער פרויען=פארן [אזא פלאנצע].

la'dyfly *n.* (ליי'-די-פלאי) ז. ***ladybird***

la'dyhood *n.* (ליי'-די-הוד) דאמענטום, דער שטאנד און די אייגענשאפט פון א דאמע.

la'dy-kill'er *n.* (ליי'-די-קיל'-ער) א פרויען=הארץ=פאנגער, איינער וואס פערדרעהט אלע פרויען די קעפ [א הומאריסטישער אויסדרוק].
His good looks and good manners have made him a **lady-killer**.

la'dy-kill'ing *n.* (ליי'-די-קיל'-אינג) דאס פאנגען פרויען=הערצער, דאס פערדרעהען פרויען די קעפ.

la'dylike *a.* (ליי'-די-לאיק) ווי א דאמע

מע; צארט, עדעל, גוט ערצויגען: פרויען=עהנליך, שוואכליך [וועגען א מאן].

la'dy-love *n.* (ליי'-די-לאוו) א נעליעבטע; ראמאנטישע ליעבע; ליעבע צו א פרוי.

la'dy's-bed'straw *n.* (ליי'-דיז-בעד'-סטראה) דאס געלבע לאבקרויט [אזא פלאנצע].

la'dy's-bow'er *n.* (ליי'-דיז-באו'-ער) די וואלדרעבע [אזעלכע גראזען און קוסטעם מיט ווייסליכע בליטהען].

la'dy's-comb *n.* (ליי'-דיז-קאום) די ווענוס=קאם [אזא אייראפעאישע פלאנצע מיט קליינע ווייסע בליטהען, וואקסט אויף בעארבייטע פעלדער. די פרוכט פון דיזער פלאנצע האט שארפע, לאנגע שפיצען, וועלכע דערמאנען אן די צייהנער פון א קאם].

la'dy's-cush'ion *n.* (ליי'-דיז-קוש'-אן) די ים=קישען [אזא ים=פלאנצע מיט א קישען=פערמיגען אנוואוקס].

la'dy's-fin'ger *n.* (ליי'-דיז-פינ'-גער) א געוויסער זארט עפעל; וואונד=קלעע [אזא גראז].

la'dy's-hair *n.* (ליי'-דיז-העהר) דאס ציטער=גראז [אזא פלאנצע].

la'dyship *n.* (ליי'-די-שיפ) דער טיטול און שטאנד פון אן אדעליגער דאמע.

la'dy's-maid *n.* (ליי'-דיז-מייד) א קאמער=מיידעל, א פאקאיאווע ביי א דאמע.

la'dy's-man'tle *n.* (ליי'-דיז-מענ'טל) דער פרויען=מאנטעל [אזא ביטער גראז, ווערט געברויכט אין מעדיצין].

la'dy's-seal *n.* (ליי'-דיז-סיעל) דער שמערוואורצעל [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט גרינליך=ווייסע בליטהען און רויטע יאגדעס].

la'dy's-slip'per *n.* (ליי'-דיז-סליפ'-ער) דער פרויען=שוך [א מין ארכידעען=פלאנצע. די ווארצלען ווערען געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל נעגען ספאזמען און נערוועזיטעט].

la'dy's-smock *n.* (ליי'-דיז-סמאק) די וויעזענקרעסע אדער די וויעזען=שוימקרויט [אזא פלאנצע].

la'dy's-tress'es *n.* (ליי'-דיז-טרעס'-עז) דער זומער=דרעהלינג [אזא ארכידעען=פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך].

lag *a., v. and n.* (לעג) לעצט, צוריקגעבליבען; צוריקבלייבען; צענערען; ארעסטירען, בעשטראפען; א פערצענערונג אדער פערהאלטונג פון דער בעוועגונג פון א געוויסען מאשינען=טייל: די צאהל מאל וואס אזא בעוועגונג ווערט פערהאלטען אדער פערצענערט; א שמאל האלץ=ברעטעל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען, ווי אלס א טייל פון א ראהם, דעק א. ד. ג.

la'gan *n.* (ליי'-גען) א זאך וואס איז געזונקען אין ים, אבער צוגעבונדען צו וועלכען עס איז שווימענדען נעגענשטאנד אום זי צו קענען געפינען.

lag'-bel'lied *a.* (לעג'-בעל'-איד) מיט אן אראבהענגענדען בויך.

la'ger *n.* (לא'-גער) לאגער=ביער [ביער וואס ענטהאלט וועניג האפען. מען לאזט עס לאנגזאם איהרען ביי א נידריגער טעמפעראטור].

la'ger-beer *n.* (לא'-גער-ביער) ז. *lager*.

lag'gard *a. and n.* (לעג'-ארד) 1. לאנגזאם; צוריקבלייבענד, בלייבענד הינטערשטעליג; 2. א פוילער, א לאנגזאמער; א לעדיג=געהער: איינער וואס פערשפעטיגט אדער פערזאמט.

2. The schools contain many **laggards** who fail to be promoted.

lag'ger *n.* (לעג'-ער) א פוילער, א לעדיג=געהער; א לאנגזאמער; איינער וואס פערזאמט אדער פערשפעטיגט.

lag'ging *n.* (לעג'-אינג) א לאנגזאמע בעוועגונג; א פערצענערונג אדער פערהאלטונג פון א בעוועגונג; א שמאל האלץ=ברעטעל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען, ווי אלס א טייל פון א ראהם, דעק א. ד. ג.

lag'gingly *adv.* (לעג'-אינג-לי) פערצענערענדיג, פערזאמענדיג, פערשפעטיגענדיג; צוריקבלייבענדיג.

lagnappe' *n.* (לענ-יעפ') א קליינער ארטיקעל אדער געגענשטאנד וואס מען דערלענגט אומזיסט אין א געשעפט, ווען מען קויפט דארטען עטוואס; א פרעזענט וואס ווערט געגעבען פון א געשעפט צו א קונד.

lagoon' *n.* (לע-גוהן') א לאגונע, א ניט טיעפע אזערע, א פרוד; א פלאך, שטילשטעהענד וואסער; א פלאכע, בלאטיגע געגענד.

lagophthal'mia *n.* (לעג-אפ-טהעל'-מי-א) א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין ניט קענען צומאכען דאס אויג.

lagophthal'mic *a.* (לעג-אפ-טהעל'-מיק) וואס איז שייך צו דער קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין ניט קענען צומאכען דאס אויג.

lagop'odus *a.* (לע-גאפ'-א-דאס) וואס די פיס זיינען געדיכט בעוואקסען מיט לאנגע האר אדער פעדערען.

lagune' *n.* (לע-גוהן') ז. *lagoon*.

la'ic *a. and n.* (ליי'-איק) וועלטליך, ניט גייסטליך; ניט פראפעסיאנעל; א וועלטליכער [ניט קיין גייסטליכער]; ניט קיין ספעציאליסט; א ניט פראפעסיאנעלער. ז. *laity*.

la'ical *a.* (ליי'-אי-קעל) וועלטליך, ניט גייסטליך; ניט פראפעסיאנעל. ז. *laity*.

laid *a.* (לייד) געלעגט, אוועקגעלעגט, אומגעווארפען; געדריקט; ארונטערגעדריקט. ז. *lay*.

laid-by' *a.* (לייד-באי') וואס ליעגט צו בעט; אין קינפעט.

laid pa'per (לייד פיי'-פער) געשטרייפט פאפיער [מיט וואסער=שטרייפען].

lain (ליין) געלעגען, ליעגענד. ז. *lie*.

The hat has **lain** on the floor for some time.

lair *n.* (לעהר) א לאגער, א רוה=ארט [פון חיות].

laird *n.* (לעהרד) א לארד, א גוטס=בעזיצער [אין שאטלאנד].

La'ism *n.* (ליי'-איזם) ז. *Lamaism*.

lais'ser-faire' *n.* (לעס'-איי-פעהר') דאס צו=רוה לאזען, דאס לאזען געהן ווי עס געהט; דאס ניט אריינמישען זיך פון שטאאט אין דעם פערזענליכען לעבען און אין די עקאנאמישע בעציהונגען פון די בירגער; די טעאריע, אז וואס ווייניגער א שטאאט מישט זיך אין דעם פריוואטען לעבען פון די בירגער, אלץ בעסער איז עס.

lais'sez-faire' *n.* (לעס'-איי-פעהר') ז. *laisser-faire*.

la'ity *n.* (ליי'-אי-טי) 1 וועלטליכע מענשען, ניט קיין גייסטליכע; 2. ניט קיין פראפעסיאנעלע [אזעלכע וואס אינטערעסירען זיך מיט אן אינטעליגענטער פראפעסיאן, זיינען אבער ניט קיין ספעציאליסטען].

1. The **laity** is ready to follow the bishop in his plans. 2. An intelligent **laity** is helpful to the specialist in any profession.

lake *n.* (לייק) א לאנד=זעע [אזערא]; לאק, רויטע לאקפארב.

lake'-ba'sin *n.* (לייק'-בייסן) דער באסיין פון אן אזערא, דער שטח וואס אן אזערא פערנעהמט, די געגענד, דורך וועלכער עס שטראמען די וואסערען וואס פאלען אריין אין אן אזערא.

lake'-bass *n.* (לייק'-בעס) א בארש אדער אקון [אזא פיש].

lake'-dis'trict *n.* (לייק'-דיס'-טריקט) דער זעע=בעצירק אין ענגלאנד [קומבערלאנד, וועסטמארלאנד און לאנקאשיר].

lake'-dwell'er *n.* (לייק'-דהוועל'-ער) אן אזערא=איינוואהנער [איבערהויפט פון די אוראלטע צייטען. די וואהנונגען פלעגען געבויט ווערען אין מיטען אזערא אויף סלופעס].

lake'-dwell'ing *n.* (לייק'-דהוועל'-אינג) א וואהנונג אויף אן אזערא [לאנד=זעע]. ז. *lake-dweller*.

lake'-fe'ver *n.* (לייק'-פיע'-ווער) מאלאריא [זומפ=פיבער].

lake'-fly *n.* (לייק'-פלאי) אן אינזעקט וואס געפינט זיך אין מאסען אין מאנאט יולי אין די געגענדען פון די גרויסע אזעראס אין נארד=אמעריקא [די אזעראס: סופיריאר, מישיגאן, הוראן, אירי און אנטאריא].

lake'let *n.* (לייק'-לעט) א קליינער זעע, א קליינע אזערא.

lake'-po'ets *n.* (לייק'-פאו'-עטס) די זעע=דיכטער. ז. *Lake School*.

La'ker *n.* (ליי'-קער) א זעע=דיכטער. ז. *Lake School*.

Lake School (לייק סקוהל) די זעע=פאעטען [א גרופע ענגלישע דיכטער, צו וועלכע עס בעלאנגען ווארדסווארטה, קאלרידזש און סאוטהיי. דער נאמען שטאמט דערפון וואס זיי האבען געוואהנט אין דעם זעע=דיסטריקט אדער געהאט א שייכות מיט דעם זעע=דיסטריקט אין ענגלאנד, דאס הייסט, קומבערלאנד, וועסטמארלאנד און לאנקאשיר].

lake'-vil'lage *n.* (לייק'-וויל'-עדזש) א דארף וואס איז געבויט אויף אן אזערא [לאנד=זעע]. ז. *lake-dweller*.

La'kist *n.* (ליי'-קיסט) א זעע=דיכטער. ז. *Lake School*.

la'ky *a.* (ליי'-קי) עהנליך צו א לאנד=זעע [אזערא]; וואס איז שייך צו אן אזערא.

lalla'tion *n.* (לע-ליי'-שאן) דאס אויסרעדען די "ר" ווי א "ל".

la'lo *n.* (ליי'-לאו) א באאבאב, אן אפענברויטבוים. ז. *baobab*.

lalop'athy *n.* (לע-לאפ'-ע-טהי) שטערונג אין דער שפראך=פונקציאן [ווי א כבד פה א. ד. ג.].

la'ma *n.* (לא'-מא) א לאמא [א גייסטליכער ביי די בודיסטען אין טיבעט, ווי אויך ביי די מאנגאלען און קאלמיקען]; א קעמעל=ציעג [אזא חיה עהנליך צו א קעמעל מיט ווייכע לאנגע האר]; א זיידען=שטאף דורכגעוועבט מיט גאלד=פעדים.

la'maic *a.* (לא'-מא-איק) וואס איז שייך צו א לאמא [א בודיסטישער גייסטליכער אין טיבעט].

La'maism *n.* (לא'-מא-איזם) דער לאמאאיזם, א געוויסע פארם פון דער בו=

דיסטישער רעליגיאָן, וועלכע איז האַלב פּאָליטיש, האַלב רעליגיעז, אין טיבעט און מאָנגאָליען.

La'maist *n.* (לאַ'-מאַ-איסט) אַ לאַמאַאיסט, אַן אַנהענגער פון לאַמאַאיזם. ז. *Lamaism*

Lamais'tic *a.* (לאַ-מאַ-איס'-טיק) לאַמאַאיסטיש, וואָס איז שייך צום לאַמאַאיזם.

La'maite *n.* (לאַ'-מאַ-איט) ז. *Lamaist*

laman'tin *n.* (לע-מענ'-טין) די ים-קוה [אַזאַ זוינענדע ים-חיה]. ז. *manatee*

Lamarck'ian *a.* (לע-מאַרק'-אי-ען) וואָס איז שייך צו דעם פראַנצויזישען נאַטור-פאָרשער לאַמאַרק [געבאָרען אין יאָהר 1744, געשטאָרבען 1892. לאַמאַרק איז געווען דער ערשטער בעגרינדער פון דער עוואָלוציאָנס-טעאָריע, וועלכע איז שפּעטער אויסגעבויט און ענטוויקעלט געוואָרען פון דאַרווין].

Lamarck'ianism *n.* (לע-מאַרק'-אי-ענ-איזם) ז. *Lamarckism*

Lamarck'ism *n.* (לע-מאַרק'-איזם) די עוואָלוציאָנס-טעאָריע פון דעם פראַנצויזישען נאַטור-פאָרשער לאַמאַרק, וועלכע בעהויפּטעט, אַז די פערשיעדענע העכערע מינים פון חיות און פלאַנצען שטאַמען אַב פון נידריגע און פּרימיטיווע מינים.

lamb *n. and v.* (לעם) אַ לאַם; אַ יונג שעפּעלע; אַ נעבעכעל; אַן אונפּראַקטישער ספּעקולאַנט אָדער שפּיעלער וואָס פערלירט געלד; זיך שעפּסלען [האָבען שעפּסלעך].

lamb'-ale *n.* (לעמ'-אייל) אַ דאָרפישער יום-טוב אין דער צייט ווען מען שערט די שאָף.

lambaste' *v.* (לעמ-בייסט') גוט אָנבערעכען די ביינער, אַריינקאַטעווען מיט אַ שטריק.

lam'bency *n.* (לעמ'-בענ-סי) שימערירונג; דאָס פליסען אָדער לייכט פאַריבערלויפען. ז. *lambent*

lam'bent *a.* (לעמ'-בענט) פליסענד אָדער לויפענד לייכט אויף אַן אויבערפלעכע ווי מען וואָלט זי לעקען [ווי אַ פלאַם פייער, וואָס פערשפּרייט זיך]; פליהענד; שימערענד, לייכט אָדער זאַנפט שטראַהלענד.

lamb'kin *n.* (לעמ'-קין) אַ לעמעלע; אַ קינד וואָס ווערט געצערטעלט, אַ ליעבלינג.

lamb'like *a.* (לעמ'-לאַיק) ווי אַ לאַם; געלאַסען, זאַנפט.

lamb'ling *n.* (לעמ'-לינג) אַ לעמעלע; אַ נאַר, אַ שוטה.

Lamb of God (לעם אָוו גאָד) גאָט'ס לעמעלע [אַלס נאָמען פאַר יעזוס קריסטוס].

lam'boys *n.* (לעמ'-באָיז) אַזאַ פאַנצער-קליידעל וואָס פאַרצייטיגע קריעגער פלעגען טראָגען.

lamb'skin *n. and v.* (לעמ'-סקין) לאַם-פעל, לאַם-לעדער, שעפּסען-פעל; אַ פעל פון אַ לאַם; "שינדען די פעל" [שלאָגען].

lamb's'-let'tuce *n.* (לעמז'-לעט'-אים) דער פעלד-סאַלאַט [אַזאַ פלאַנצע].

lamb's'-quar'ters *n.* (לעמז'-קהוואָהר'-טערז) דער ווייסער גענזען-פוס [אַזאַ גראָז מיט ווייסליכע בליטהען].

lamb's'-tongue *n.* (לעמז'-טאַנג) דער ווייסער ווענעריך [אַזאַ גראָז-פלאַנצע מיט בּרייטע פלאַכע בלעטער, וועלכע וואַקסען אַרויס גלייך פון וואָרצעל]; אַ טישלער-הובעל מיט אַ שמאָלען צונג-פערמיגען הובעל-קלינג.

lamb's'-wool *n.* (לעמז'-הוואָול) לעכער-וואָל; זיס ביער מיט געבאַקטע עפּעל.

lame *a. and v.* (לייִם) הינקעדיג; פערקריפּעלט; געלעהמט; ניט פאָלקאָמען; מיט אַ מום; מאַכען פאַר אַ קאַליקע, מאַכען הינקעדיג; פערקריפּלען.

lame duck (לייִם דאַק) 1. אַן אַנזעצער; אַן אונראַיעלער בערזען-ספּעקולאַנט; 2. אַן אויסגעשפּיעלטער מענש.

2. The senator is a **lame duck**. He failed to be reelected.

lame excuse' (לייִם עקס-קיוז') אַ פוילער תירוץ.

lam'el *n.* (לעמ'-על) ז. *lamella*

lamel'la *n.* (לע-מעל'-אַ) אַ לאַמעלאַ, אַ דינע פלאַטע, אַ בלעטעל, אַ בלעכעל.

lamel'læ *n.* (לע-מעל'-אי) לאַמעלען, דינע פלאַטען, בלעטלעך, בלעכלעך.

lam'ellar *a.* (לעמ'-ע-לאַר) לאַמעלירט, צונויפגעשטעלט פון לאַמעלען [דינע פלאַטען אָדער בלעטלעך], בלעטערדיג; איבערגעלעגט ווי אַ בלאַט אויף אַ בלאַט.

lam'ellarly *adv.* (לעמ'-ע-לאַר-לי) אין אַ לאַמעלירטער פאָרם [דינע פלאַטען אָדער בלעטלעך איינע אויף די אַנדערע].

lam'ellate *a.* (לעמ'-ע-לייט) ז. *lamellar*

lam'ellated *a.* (לעמ'-ע-ליי-טעד) ז. *lamellar*

lamel'libranch *a.* (לע-מעל'-אי-ברענק) ז. *lamellibranchiate*

Lamellibranchia'ta *n.* (לע-מעל-אי-ברענ-קי-איי'-טאַ) אַ מין מאָלוסקעלען אָהן קעפּ, וועלכע האָבען זייערע אָטהעמונגס-אָרגאַנען אין די זייטען פון קערפּער אין דער פאָרם פון אַ בלעטעל אָדער דעקעל, וואָס עפענט זיך און פערמאַכט זיך.

lamellibran'chiate *a.* (לע-מעל-אי-ברענ'-קי-אייט) וואָס האָט דעקעל אָדער בלעטעל-פערמיגע אָטהעמונגס-אָרגאַנען [ווענען געוויסע מאָלוסקעלען]. ז. *Lamellibranchiata*

lamellif'erous *a.* (לעמ-ע-ליפ'-ע-ראַס) ז. *lamellar*

lamel'liform *a.* (לע-מעל'-אי-פאָרם) לאַמעלען-פערמיג, בלעטער-פערמיג, וואָס האָט די פאָרם פון דינע פלאַטען.

lam'ellose *a.* (לעמ'-ע-לאָוס) לאַמעלירט, בלעטערדיג, געבלעטערט.

lame'ly *adv.* (לייִמ'-לי) אַזוי ווי אַ געלעהמטער; אַזוי ווי אַ הינקעדיגער אָדער ווי אַ קריפּעל; מיט אַ מום; ניט פאָלקאָמען; שוואַך.

lame'ness *n.* (לייִמ'-נעס) געלעהמונג, געלעהמטקייט; דאָס הינקען, דאָס זיין פערקריפּעלט; הינקעדיגקייט; דאָס זיין מיט אַ מום; אונפאָלקאָמענהייט; שוואַכקייט.

lament' *n. and v.* (לע-מענט') 1. אַ קלאַג, אַ יאָמער; אַ קלאַג-ליעד; בעיאָמערען, בעקלאָגען; 2. יאָמערען, קלאָגען; טרויערען.

1. The poet composed a **lament** on the death of his friend. 2. We **lament** the death of our friends.

lam'entable *a.* (לעמ'-ענ-טעבל) קלעגליך, יאָמערליך; יאָמערפול; מיזעראַבעל.

lam'entableness *n.* (לעמ'-ענ-טעבל-נעס) קלעגליכקייט, יאָמערליכקייט; אַ קלעגליכער צושטאַנד.

lam'entably *adv.* (לעמ'-ענ-טע-בלי) אויף אַ קלעגליכען אָדער יאָמערליכען אופן; צו בעקלאָגען; יאָמערפול.

lamenta'tion *n.* (לע-מענ-טיי'-שאָן) דאָס בעקלאָגען, דאָס בעיאָמערען; אַ קלאַג, אַ יאָמער.

lamen'ter *n.* (לע-מענ'-טער) אַ יאָמערער, אַ בעקלאָגער.

lamen'tingly *adv.* (לע-מענ'-טינג-לי) מיט קלאַג, מיט יאָמער; בעקלאָגענדיג, בעיאָמערענדיג.

lame rimes (לייִם ראַימז) הינקעדיגע גראַמען.

lamet'ta *n.* (לע-מעט'-אַ) אַ דין בלעטעל אָדער דראָט פון גאָלד, זילבער אָדער קופּער.

la'mia *n.* (ליי'-מי-אַ) אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — די לאַמאַ [אַ מכשפה וואָס בעכשופ'ט קינדער און זויגט אויס זייער בלוט]; אַ העקסע, אַ מכשפה.

lam'ina *n.* (לעמ'-אי-נאַ) אַ דינע פלאַטע; אַ בלעכעל; אַ בלעטעל.

laminabil'ity *n.* (לעמ-אי-נע-ביל'-אי-טי) דאָס האָבען די איינענשאַפט אויסגעהאַמערט אָדער אויסגעוואַלגערט צו ווערען אין אַ דינער פלאַטע אָדער בלאַט.

lam'inable *a.* (לעמ'-אי-נעבל) וואָס קען אויסגעהאַמערט אָדער אויסגעוואַלגערט ווערען אין אַ דינער פלאַטע אָדער בלאַט.

lam'inæ *n.* (לעמ'-אי-ניע) דינע פלאַטען, בלעכלעך, בלעטלעך, שיכטען.

lam'inal *a.* (לעמ'-אי-נעל) ז. *laminar*

lam'inar *a.* (לעמ'-אי-נאַר) וואָס בעשטעהט פון דינע פלאַטען אָדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inary *a.* (לעמ'-אי-נע-רי) ז. *laminar*

lam'inate *v. and a.* (לעמ'-אי-נייט) צוטיילען אין פלאַטען אָדער בלעטער; פאָרמירען אין פלאַטען אָדער בלעטער; זיך טיילען אין פלאַטען אָדער בלעטער; וואָס האָט די פאָרם פון אַ פלאַטע אָדער בלאַט; וואָס בעשטעהט פון פלאַטען אָדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inated *a.* (לעמ'-אי-ניי-טעד) וואָס האָט די פאָרם פון אַ פלאַטע אָדער בלאַט; וואָס בעשטעהט פון פלאַטען אָדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inating-machine' *n.* (לעמ'-אי-ניי-טינג-מע-שין') אַ וואַלץ-מאַשין [אַ מאַשין צו מאַכען מעטאַל-פלאַטען].

lam'inating-roll'er *n.* (לעמ'-אי-ניי-טינג-ראָול'-ער) איינער פון די וואַלצען אין אַ וואַלץ-מאַשין.

lamina'tion *n.* (לעמ-אי-ניי'-שאָן) דאָס זיין נעבלעטערט; דאָס אויסוואַלגערען אין פלאַטען אָדער אין בלעטער; דאָס זיין נעטיילט אין דינע שיכטען ווי בלעטער [ווענען פעלזען].

lam'iniform *a.* (לעמ'-אי-ני-פאָרם) פלאַטען-פערמיג, בלאַט-פערמיג.

lam'inose *a.* (לעמ'-אי-נאָוס) ז. *laminiform*

la'mish *a.* (ליי'-מיש) אַ ביסעל געלעהמט, עטוואָס הינקעדיג.

la'miter *n.* (ליי'-מי-טער) אַ קאַליקע, אַ בעל-מום.

Lam'mas *n.* (לעמ'-עס) פּעטרוס'עס קייטען-פייערטאָג [אַ קריסטליכער יום-טוב דעם 1טען אויגוסט צום אָנדענקען פון דעם נס, דורך וועלכען דער הייליגער פּעטרוס איז בעפרייט געוואָרען פון געפענגנים]; דער טאָג פון ווייץ-שניט וואָס פלעגט אַמאָל געפייערט ווערען אין ענג-

לאנד לויט דעם אלטען קאלענדאר דעם 1טען אויגוסט [דער 13טער אויגוסט].

Lam'mas-day *n.* (לעמ'-עס-דיי) דער האלב קווארטאל=טאג אין ענגלאנד אדער דער קווארטאל=טאג אין שאטלאנד [דער 1טער אויגוסט אלס דער אנהויב פון א פיערטעל אדער האלב=פיערטעל יאהר].

lam'mas-land *n.* (לעמ'-עס-לענד) אין ענגלאנד — לאנד וואס ווערט געהאלטען און בעארבייט פון פריוואט=פערזאנען, נאר נאך שניט=צייט ווערט עס בענוצט פאר קהל'שע פיטערנים.

lam'mergeier *n.* (לעמ'-ער-גאי-ער) דער לעמער=גייער [א גרויסער רויב=פייגעל, וואס געפינט זיך אין די בערג פון זיד=אייראפא, אזיען און נארד=אפריקא].

lamp *n.* (לעמפּ) א לאמפּ, א לאנטערנע; עטוואס וואס לייכט.

lam'padary *n.* (לעמ'-פע-דע-רי) אן אנגעשטעלטער אין דער גריכיש=קאטוילישער קירך, וועלכער האט די אויפזיכט אויף די קירכען=לאמפּען.

lampaded'romy *n.* (לעמ-פע-דעד'-רא-מי) א וועט=לויף מיט פאקעלען אין אלטען גריכענלאנד.

lam'pas *n.* (לעמ'-פעס) אזא קאלירטער וואלען אדער זיידען=שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען מעבעל און פאר אנדערע דעקאראציאנס=צוועקען.

lam'pass *n.* (לעמ'-פעס) ז. *lampers*

lamp'black *n. and v.* (לעמפּ'-בלעק) רוס, סאזשע; בעדעקען מיט סאזשע.

lamp'-bur'ner *n.* (לעמפּ'-בויר'-נער) דער ברענער פון א לאמפּ.

lamp'-chim'ney *n.* (לעמפּ'-טשימ'-ני) א לאמפּ=צילינדער, א לאמפּ=גלאז.

lamp'-cone *n.* (לעמפּ'-קאון) א קאלפּאק איבער א קעראסין=לאמפּ.

lam'per *n.* (לעמ'-פער) א לאמפּען=פוצער.

lam'per-eel *n.* (לעמ'-פער-איעל) די לאמפרעטע אדער ניין=אויגען=פיש [אזא שלאנגען=עהנליכער פיש, ווי דער אאל=פיש]. ז. *lamprey*

lam'pers *n.* (לעמ'-פערז) א געשווילעכץ אויף דעם גומען פון א פערד.

lamp'-fur'nace *n.* (לעמפּ'-פויר'-נייס) אן אויוועז וועלכער ווערט געהייצט דורך א לאמפּ.

lamp'-glass *n.* (לעמפּ'-גלעס) ז. *lamp-chimney*

lamp'-globe *n.* (לעמפּ'-גלאוב) א קאלפּאק פון א לאמפּ.

lamp'-hour *n.* (לעמפּ'-אור) די לאמפּען=שטונדע [די עלעקטרישע ענערגיע וואס איז נויטיג צו לאזען לייכטען אן עלעקטריש לעמפּעל א שטונדע צייט. ווערט אפט געברויכט אלס פּראקטישע עלעקטרישע איינהייט ביי בעלייכטונג].

lam'pion *n.* (לעמ'-פּי-אן) א קליין לעמפּעל וואס ווערט בענוצט פאר אילומינאציאנס=צוועקען.

lam'pist *n.* (לעמ'-פּיסט) א לאמפּען=מאכער.

lam'pistry *n.* (לעמ'-פּיס-טרי) לאמפּען=פאבריקאציאן.

lamp'light *n.* (לעמפּ'-לאיט) די ליכט פון א לאמפּ, א לאמפּ=בעלייכטונג.

lamp'lighter *n.* (לעמפּ'-לאי-טער) א לאמפּען=אנצינדער, איינער וואס צינדט אן די גאסען=לאנטערנעס; א פאקעל מיט וועלכען מען צינדט אן די גאסען=לאנטערנעס.

lamp'-ma'ker *n.* (לעמפּ'-מיי'-קער) א לאמפּען=מאכער.

lampoon' *n. and v.* (לעמ-פוהן') א פאסקוויל; א שפּאט=שריפט, א סאטירע אויף אימעצען; שרייבען פאסקווילען אדער סאטירען אויף אימעצען.

lampoo'ner *n.* (לעמ-פוה'-נער) א פאסקווילען=שרייבער; א שרייבער פון סאטירען.

lampoon'ry *n.* (לעמ-פוהנ'-רי) פאסקווילען=שרייבעריי, סאטירען=שרייבעריי.

lamp'-post *n.* (לעמפּ'-פּאוסט) א לאנטערנע=סלופּ.

lamp'-pru'ner *n.* (לעמפּ'-פרוה'-נער) א געצייג אבצורייניגען דעם קנויט פון א לאמפּ.

lam'prey *n.* (לעמ'-פּרי) די לאמפּרעטע [אזא לאנגער רונדער פיש עהנליך צו אן אאל].

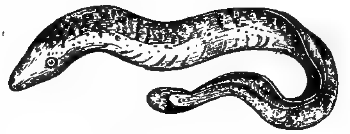

Lamprey

lam'protype *n.* (לעמ'-פּרא-טאיפּ) א פאטאגראפיע וואס איז בעצויגען מיט קאלאדיום און זשעלאטין.

lamp'-shade *n.* (לעמפּ'-שייד) א לאמפּ=שירם, א לאמפּ=קאלפּאק.

lamp'-stand *n.* (לעמפּ'-סטענד) א לאמפּ=געשטעל, א פוס פון א לאמפּ.

lamp'-stove *n.* (לעמפּ'-סטאווו) א לאמפּ=אויוועלע [אן אויוועלע וואס ווערט געווארעמט דורך א ברענענדען קנויט ווי פון א לאמפּ].

lamp'-wick *n.* (לעמפּ'-הוויק) א לאמפּען=קנויט.

la'nary *n.* (ליי'-נע-רי) א וואל=לאגער, א פּלאץ, וואו מען האלט וואל.

la'nate *a.* (ליי'-נייט) וואליג, בעדעקט ווי מיט וואל.

la'nated *a.* (ליי'-ניי-טעד) ז. *lanate*

lance *n. and v.* (לענס) 1. א לאנצע, א פיקע, א לאנגע שפּיז; 2. ארייינשטעכען, שטעכען, דורכשטעכען; דורכשניידען מיט א לאנצעט [אן אפּעראציאנס=מעסערעל].

2. The doctor was obliged to lance the abscess.

lance'-buck'et *n.* (לענס'-באק'-עט) דער לאנצען=שוך [א פאררילכטונג אונטערצוהאלטען א לאנצע אדער פּיקע].

lance'-cor'poral *n.* (לענס'-קאר'-פּא-רעל) א צייטווייליגער קארפּאראל אין מיליטער [איינער וואס קריעגט בלויז אויף א צייט דעם ראנג פון א קארפּאראל און פערטרעט צייטווייליג דאס אמט פון א קארפּאראל].

lance'-head *n.* (לענס'-העד) דער שפּיץ פון א לאנצע אדער פיקע.

lance in rest (לענס אין רעסט) די וואפען אין רוה.

lan'ceolar *a.* (לענ'-סי-או-לאר) שפּיזען=פערמיג, פערשפּיצט [וועגען בלעטער].

lan'ceolate *a.* (לענ'-סי-א-לייט) לאנצען=פערמיג, שפּיזען=פערמיג [הויפּטזעכליך וועגען פלאנצען].

lan'ceolated *a.* (לענ'-סי-א-ליי-טעד) ז. *lanceolate*

lan'ceolated win'dow (לענ'-סי-א-ליי-טעד הווינ'-דאו) ז. *lancet-window*

lan'cer *n.* (לענ'-סער) אן אולאן, א רייטענדער סאלדאט בעוואפענט מיט א לאנצע אדער פיקע.

lan'cers *n.* (לענ'-סערז) א לאנסיי, [אזא טאנץ]; מוזיק פאר א לאנסיי.

lance'-shaped *a.* (לענס'-שייפּט) ז. *lanceolate*

lancé'-stitch *n.* (לענ-סיי'-סטיטש) לאנסיי=שטעך [אין האפטען אדער אויסנעהען].

lan'cet *n.* (לענ'-סעט) א לאנצעט [אן אפּעראציאנס=מעסערעל]; א שפּיצבויגען, א פערשפּיצטער געוועלב; א שמאל, לאנג, רונד=געוועלבט פענסטער.

lan'cet-arch *n.* (לענ'-סעט-ארטש) א שפּיצבויגען, א געוועלב וואס איז פערשמעלט פון אויבען.

Lancet-arch

lan'cet-win'dow *n.* (לענ'-סעט-הווינ'-דאו) א שמאל, לאנג, רונד=געוועלבט פענסטער, עטוואס פערשפּיצט פון אויבען.

lanch *v. and n.* (לאנטש) ז. *launch*

lan'ciers *n.* (לענ'-סיערז) ז. *lancers*

lan'ciform *a.* (לענ'-סי-פארם) ז. *lanceolate*

lan'cinate *v.* (לענ'-סי-נייט) צורייסען; פערארורזאכען א שארפען צופּענדען וועהטאג.

lan'cinating pain (לענ'-סי-ניי-טינג פּיין) א שארפער, רייסענדער וועהטאג.

lancina'tion *n.* (לענ-סי-ניי'-שאן) צורייסונג; א שארפער, רייסענדער וועהטאג.

land *n. and v.* (לענד) לאנד, גרונד=איינגענטום; באדען; א לאנד; יבשה; לאנדען; צוקומען צו לאנד; אנקומען, זיך אבשטעלען.

land'-a'gent *n.* (לענד'-איי'-דזשענט) אן אגענט פון גיטער; א פערוואלטער פון א מאיאנטעק.

lan'dau *n.* (לענ'-דאה) א לאנדא [א מין קארעטע].

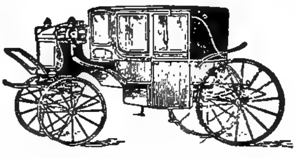

Landau

landaulet' *n.* (לענ-דאה-לעט') א קליינע לאנדא [אזא קארעטע] מיט איין זיץ.

land'-bank *n.* (לענד'-בענק) אן אגראר=באנק [א באנק וואס מאכט הלואות אויף לאנד=איינגענטום].

land'-blink *n.* (לענד'-בלינק) אן אבגלאנץ פון שנעע אין דער לופט [אין די פאלאר=געגענדען].

land'-bred *a.* (לענד'-ברעד) היעגע, היימיש, אינלענדיש; ערצויגען אין א דארף.

land'-breeze *n.* (לענד'-בריעז) א לאנד=ווינד [א ווינד וואס בלאזט פון ברעג צום ים=צו].

land'-cape *n.* (לענד'-קייפּ) א קאפּ, א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפּיץ אין ים.

land'-car'riage *n.* (לענד'-קער'-עדזש) דער לאנד=טראנספּארט; דאס טראנס=

פארטירען אדער פיהרען מיט דער יבשה; לאנד-טראנספארט געלד [פוהר-געלד].

land'-chain *n.* (לענד'-טשיין) א מעסט-קייט [צום מעסטען לאנד].

land'-crab *n.* (לענד'-קרעב) א לאנד-קרעבס, א לאנד-ראק [וואס לעבט טייל-ווייז אויף דער יבשה].

Land-crab

land'-drai'nage *n.* (לענד'-דריי'-נעדזש) דאס טרוקען מאכען לאנד; דאס אויסטריקענען זומפען.

lande *n.* (לענד) א פלאכע זאמדיגע גע-גענד וואס איז אונמעגליך צו בעארביי-טען [הויפטזעכליך די שטרעקע לאנד ביים ים-ברעג אין דעם זיד-וועסטליכען טייל פון פראנקרייך].

lan'ded *a.* (לענ'-דעד) וואס בעשטעהט פון לאנד, וואס בעשטעהט פון גרונד-איי-גענטום; וואס בעזיצט גרונד-אייגענטום.

lan'ded estates' (לענ'-דעד עס-טייטס') גרונד-אייגענטום.

lan'ded gen'try (לענ'-דעד דזשענ'-טרי) די גרונד-בעזיצער; דער קלאס קלענערע גרונד-בעזיצער.

lan'ded in'terests (לענ'-דעד אינ'-טער-עסטס) די אינטערעסען פון די ערד-בעזיצער; דער איינפלוס פון די ערד-בעזיצער; דער אינטערעס אין גרונד-אייגענטום.

lan'der *n.* (לענ'-דער) איינער וואס לאנדעט; אין שאכטען — איינער וואס שטעהט ביי דער עפנונג און נעהמט אי-בער די לאדונג וואס ווערט ארויפגע-בראכט.

land'fall *n.* (לענד'-פאהל) אן ערד-שטורץ [דאס אבברייסען זיך און פאלען פון א מאסע ערד אדער שטיינער פון א בארג]; ירושה פון גיטער; דאס דערבליקען צום ערשטען לאנד אדער דאס דערנעהנטערען זיך צו לאנד [פון א שיף]; דאס לאנד צו וועלכען א שיף דערנעהנטערט זיך.

land'-flood *n.* (לענד'-פלאד) אן אי-בערשוועמונג, א פערפלייצונג.

land'-grab'ber *n.* (לענד'-גרעב'-ער) א לאנד-פערכאפער [איינער וואס פער-נעהמט פערמעד אדער קהל'ש לאנד אויף אן אונעהרליכען אופן]; אין אירלאנד — איינער וואס קויפט אדער דינגט לאנד וואס מען האט אוועקגענומען ביי א צווייטען.

land'-grab'bing *n.* (לענד'-גרעב'-אינג) דאס פערכאפען לאנד אויף אן אונ-עהרליכען אופן. ז. *land-grabber*

land'graff *n.* (לענד'-גרעף) א לאנד-גראף. ז. *landgrave*

land'grave *n.* (לענד'-גרייוו) א לאנד-גראף [א הויכער טיטול אין דייטש-לאנד].

landgra'viate *n.* (לענד-גריי'-ווי-אייט) לאנדגראפשאפט; דאס אמט, די מאכט אדער די טעריטאריע פון א לאנד-גראף. ז. *landgrave*

land'gravine *n.* (לענד'-גרע-ווין) א לאנדגרעפין. ז. *landgrave*

land'holder *n.* (לענד'-האול-דער) א לאנד-האלטער, א גוטס-בעזיצער.

land'-hun'ger *n.* (לענד'-האנ'-גער) לאנד-הונגער [זשעדנעקייט צו עראבע-רען לאנד].

land'-hun'gry *a.* (לענד'-האנ'-גרי) זשעדנע נאך לאנד-עראבערונגען.

land'-ice *n.* (לענד'-איס) א שטרעקע אייז אין דער לענג פון ברעג.

lan'ding *n.* (לענ'-דינג) 1. דאס לאנ-דען; לאנדונג; לאנדונגס-פלאץ; אויס-לאדונגס-פלאץ; 2. א פלאטפארמע [פון אן אייזענבאהן, צווישען רייהען שטיגען, ביים ארייננאנג אין א שאכט א. ז. וו.].

1. The landing of the Pilgrims is an event in American History.

lan'ding-net *n.* (לענ'-דינג-נעט) א קעשער אדער קעטשער [אזא נעץ צום ארויסנעהמען א געפאנגענעם פיש פון וואַ-סער].

lan'ding-place *n.* (לענ'-דינג-פליים) א לאנדונגס-פלאץ; א רוה-פלאץ, א פלאט-פארמע [ווי ביי שטיגען].

lan'ding-stage *n.* (לענ'-דינג-סטיידזש) א לאנדונגס-פלאטפארמע [ארבאבצושטיי-גען פון א שיף אדער אייזענבאהן אדער צום אויסלאדען].

lan'ding-surve'yor *n.* (לענ'-דינג-סויר-ווי'-אר) דער הויפט פון די צאָל-בעאמטע [אין ענגלאנד].

lan'ding-wai'ter *n.* (לענ'-דינג-הוויי'-טער) א צאָל-בעאמטער.

land'-job'ber *n.* (לענד'-דזשאב'-ער) א לאנד-מעקלער, א גיטער-מעקלער; א לאנד-ספעקולאנט; איינער וואס האנדעלט מיט לאנד.

land'-job'bing *n.* (לענד'-דזשאב'-אינג) דער האנדעל מיט גיטער; לאנד-ספעקולאציעס.

land'lady *n.* (לענד'-ליי-די) א גרונד-אייגענטימערין, א גוטס-בעזיצעריז, אן אייגענטימערין פון הייזער; א פרוי פון א לאנד-אייגענטימער אדער הויז-אייגענ-טימער; א בעל-הבית'טע פון א האטעל אדער פאנסיאן.

land'-laid *a.* (לענד'-לייד) וואס איז אזוי ווייט אין ים, אז מען קען שוין נים זעהן דעם ברעג [ווענען א שיף].

land'-law *n.* (לענד'-לאה) דאס געזעץ פון א לאנד; א געזעץ ווענען גרונד-איי-גענטום.

Land League (לענד ליגע) די איר-לענדישע לאנד-ליגע [א פעראייניגונג פון אירלענדישע פויערים, געגרינדעט אין 1879, מיט דעם צוועק צו קעמפפען פאר דער פערקלענערונג פון ארענדע-צאהלונ-גען אויף לאנד און אויסצוקעמפפען בע-דינגונגען, אונטער וועלכע דער פויער זאל קענען ווערען אן אייגענטימער פון דעם געדונגענעם לאנד. די ליגע האט אויף-געקעמפפט פאר "האום רול" אדער אוי-טאנאמיע פון אירלאנד. זי איז שטארק פערפאלגט געווארען און איז אפיציעל אבגעשאפט געווארען אין 1881].

Land'-Lea'guer *n.* (לענד'-ליג'-גער) א מיטגליעד פון דער אירלענדישער לאנד-ליגע. ז. *Land League*

land'-leech *n.* (לענד'-ליטש) א לאנד-פיאווקע [ביי א אינטש לאנג און זעהר דין, געפינט זיך הויפטזעכליך אויף'ן אינזעל צייל'אן און פערבריינגט געוויסע צייטען פון יאהר אויף דער יבשה].

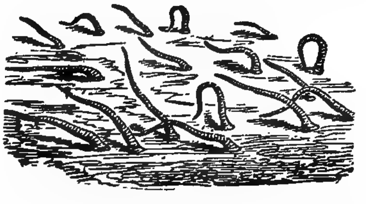

Land-leeches

land'less *a.* (לענד'-לעס) וואס פערמאגט נים קיין גרונד-אייגענטום.

land'locked *a.* (לענד'-לאקט) ארומגע-רינגעלט מיט לאנד; בעשיצט פון לאנד [פון שטורמען, ווי למשל, א האפען]; וואס געפינט זיך אין א וואסער וואס איז ארומגערינגעלט מיט לאנד.

A landlocked harbor is a commercial asset for a city.

land'loper *n.* (לענד'-לאו-פער) אן ארומטרייבער, א וואנדערער, א בראדיא-גע, א וואגאבונד.

land'loping *a.* (לענד'-לאו-פינג) וואנ-דערענד; ארומטרייבענדיג זיך.

land'lord *n.* (לענד'-לארד) א גרונד-אייגענטימער, א גוטס-בעזיצער, אן איי-גענטימער פון הייזער, א בעל-הבית; א בעל-הבית פון א האטעל אדער פאנסיאן.

land'lordism *n.* (לענד'-לארד-איזם) די ווירטשאפט פון גרויסע גוטס-בעזיצער; די אינטערעסען פון דעם קלאס פון גרונד-בעזיצער.

land'lubber *n.* (לענד'-לאב-ער) אן אונערפאהרענער, אונגעשיקטער מאטראָז.

Modern steamships hardly have any sailors. The crews consist almost entirely of landlubbers.

land'lubberly *adv.* (לענד'-לאב-ער-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אומגעלום-פערטען אופן [ווענען אן אונערפאהרע-נעם מאטראָז].

land'man *n.* (לענד'-מען) איינער וואס לעבט אדער דיענט אויף דער יבשה; אן ארענדאטאר.

land'mark *n.* (לענד'-מארק) 1. עטוואס וואס בעצייכענט א געוויסע געגענד אדער איז היסטאריש פערבונדען מיט א געווי-סער געגענד; 2. א גרענעץ-צייכען; עט-וואס וואס ציינט די ריכטונג אדער וואס מען קען נאך דעם דערקענען א געגענד; 3. עטוואס כאראקטעריסטישעס; עטוואס וואס בעצייכענט א נייעם ווענדע-פונקט; עטוואס וואס שיידט אב אדער מאכט אן אונטערשיעד.

1. This neighborhood is full of historical landmarks. 3. The Presidential Election of 1912 will be a landmark in American History.

land'-mar'ker *n.* (לענד'-מאר'-קער) אן ערד-ארבייט-מאשין אנצוצייכענען ריי-הען פאר'ן פלאנצען.

land'-meas'ure *n.* (לענד'-מעזש'-אור) א לאנד-מאס.

land'-meas'urer *n.* (לענד'-מעזש'-אור-ער) א פעלד-מעסטער, א לאנד-מעס-טער.

land'-meas'uring *n.* (לענד'-מעזש'-אור-אינג) פעלד-מעסטונג, לאנד-מעסטונג.

landoc'racy *n.* (לענ-דאק'-רע-סי) לאנד-אריסטאקראטיע, דער קלאס לאנד-אייגענטימער אלס הערשענדע מאכט [א הומאריסטישער אויסדרוק].

lan'docrat *n.* (לענד'-דאָ-קרעט) אַ לאַנד-אַריסטאָקראַט. ז. *landocracy*

land of dark'ness (לענד אָוו דאַרק'-נעס) דאָס שאָטען-לאַנד; דעם שטן'ס קעניגרייך; דער קבר.

land'-of'fice *n.* (לענד'-אָפּ'-איס) דאָס לאַנד-אַמט [אין די פֿעראייניגטע שטאַאַטען פֿון אַמעריקאַ און אין די ענגלישע קאָלאָניעס — אַ רעגיערונגס-אַבטיילונג וואָס בעשעפֿטיגט זיך מיט דער פֿערוואַלטונג און אויסטיילונג פֿון רעגיערונגס-לאַנד].

land'-of'fice busi'ness (לענד'-אָפּ'-איס ביז'-נעס) אַ געשעפֿט, וואָס איז בעלאַנגערט פֿון קונים [ווי עס זיינען בעלאַנגערט די רעגיערונגס-קאַנטאָרען אין די פֿעראייניגטע שטאַאַטען פֿון אַמעריקאַ, ווען מען טיילט פּאַנאַנדער רעגיערונגס-לאַנד]. ז. *land-office*

land of prom'ise (לענד אָוו פּראָמ'-איס) דאָס פֿערשפּראָכענע לאַנד [ארץ ישראל. ווערט אויך געברויכט פֿאַר אַמעריקאַ אין בעצוג צו די אימיגראַנטען].
America is the modern **land of promise.**

land on both feet (לענד אָן באָוטה פּיעט) זיך ארויסדרעהען פֿון אַ צרה.

land'owner *n.* (לענד'-אָו-נער) אַ לאַנד-אייגענטימער.

land'ownership *n.* (לענד'-אָו-נער-שיפּ) לאַנד-אייגענטום; דאָס זיין אַ לאַנד-אייגענטימער.

land'-ow'ning *a.* (לענד'-אָו'-נינג) וואָס בעזיצט לאַנד-אייגענטום; וואָס בעלאַנגט אָדער איז שייך צום קלאַס גרונד-אייגענטימער.

land'-pi'rate *n.* (לענד'-פּאַי'-רעט) אַ גאַסען-רויבער; איינער וואָס בעשווינדעלט אָדער רויבט מאַטראָזען ביי די האַפֿענס.

land'-poor *a.* (לענד'-פּוהר) אָרים אין דער צייט ווען מען בעזיצט פֿיעל לאַנד-אייגענטום, וואָס ברענגט נאָר ניט אַריין [הויפּטזעכליך צוליעב גרויסע שטייערען און אַנדערע קאָסטען].

land'-rail *n.* (לענד'-רייל) דער וואַכטעל-קעניג [אַזאַ פֿויגעל]. ז. *corn-crake*

land'reeve *n.* (לענד'-ריעוו) אַ געהילף פֿון אַ גוט-פֿערוואַלטער.

land'-rent *n.* (לענד'-רענט) אַרענדע, צינזען.

land'scape *n. and v.* (לענד'-סקייפּ) אַ לאַנדשאַפֿט; אַ פּייזאַזש; אַ לאַנדשאַפֿטס-בילד; פֿאַרשטעלען אין אַ לאַנדשאַפֿט.

land'scape-gar'dening *n.* (לענד'-סקייפּ-גאַר'דנ-אינג) לאַנדשאַפֿטס-גערטנעריי [דאָס פֿערפֿלאַנצען און איינאָרדנען אַ גאָרטען, אַז ער זאָל מאַכען דעם איינדרוק פֿון אַ לאַנדשאַפֿטס-בילד].

land'scape-mir'ror *n.* (לענד'-סקייפּ-מיר'-אָר) אַ פֿערקלענערונגס-גלאָז געברויכט ביים מאָהלען לאַנדשאַפֿטען [פּייזאַזשען].

land'scape-pain'ter *n.* (לענד'-סקייפּ-פּיינ'-טער) אַ לאַנדשאַפֿטס-מאָלער, אַ פּייזאַזשיסט.

land'scapist *n.* (לענד'-סקיי-פּיסט) ז. *landscape-painter*

land'-scrip *n.* (לענד'-סקריפּ) אַ דאָקומענט וואָס בערעכטיגט צום בעזיץ פֿון אַ געוויסען שטח פֿון רעגיערונגס-לאַנד [אין די פֿעראייניגטע שטאַאַטען פֿון אַמעריקאַ].

land'-shark *n.* (לענד'-שאַרק) איינער וואָס בעשווינדעלט אָדער בערויבט מאַטראָזען אויף דער יבשה; איינער וואָס נעהמט צו לאַנד מיט גוואַלט אָדער שווינדעל.

land'-shar'ker *n.* (לענד'-שאַר'-קער) אַ לאַנד-וואָוכערניק.

land'-sick *a.* (לענד'-סיק) קראַנק פֿאַר בענקשאַפֿט נאָך דער יבשה; געשטערט פֿון דער נאָהנטקייט פֿון לאַנד [ווענען אַ שיף]; זיך שווער בעוועגענדיג [ווענען אַ שיף ביים ברעג אָדער וועלכע האָט נור וואָס זיך אָנגעהויבען ריהרען פֿון אָרט].

lands'knecht *n.* (לאַנטס'-קנעכט) אַ לאַנדס-קנעכט. ז. *lansquenet*

land'slide *n. and a.* (לענד'-סלאַיד) 1. ערד-פֿאַל, ערד-שטורץ [דאָס אַראָבפֿאַלען פֿון מאַסען ערד, שטיינער א. ז. וו. פֿון אַ בארג]; 2. אַן אומערוואַרטעטע, גרויסע, שטורמדיגע פּאַסירונג [צו גונסטען פֿון איםעצען]; עהנליך צו אַן ערד-שטורץ.
2. The election of 1912 proved a **landslide** victory for the Democratic Party.

land'slip *n. and a.* (לענד'-סליפּ) ז. *landslide*

lands'man *n.* (לענדז'-מען) אַ לאַנדס-מאַן; איינער וואָס לעבט אויף דער יבשה; איינער וואָס האָט ניט קיין ערפֿאַהרונג אויף'ן ים.

land'-spout *n.* (לענד'-ספּאַוט) אַ שטאַרקער רעגען בעת אַ שטורמווינד, וואָס הויבט אויף און דרעהט זיילען פֿון וואַסער.

land'-spring *n.* (לענד'-ספּרינג) אַ וואַסער-קוואַל וואָס איז נאָהענט צו דער אויבערפֿלעכע פֿון דער ערד; אַ ברונעם וואָס ווערט פֿול נור נאָך אַ רעגען.

land'-stew'ard *n.* (לענד'-סטיו'-אַרד) אַ גוט-פֿערוואַלטער.

land'sturm *n.* (לאַנט'-סטורם) אַן אַל-געמיינע מאָביליזאַציאָן פֿון די שטרייטקרעפֿטען אין דייטשלאַנד אָדער אין דער שווייץ אין דער צייט פֿון אַ קריעג.

Land'tag *n.* (לאַנט'-טאַך) אַ לאַנדטאַג [אַ פּאַרלאַמענט אין איינעם פֿון די דייטשע שטאַאַטען, אויך אין מאַראַוויאַ און בעהמען, עסטרייך].

land'-tax *n.* (לענד'-טעקס) גרונד-שטייער [אָבצאָהל אויף גרונד-אייגענטום].

land'-ten'ant *n.* (לענד'-טען'-ענט) אַן אַרענדאַטאָר, אַן אַרענדאַר.

land'-tie *n.* (לענד'-טאַי) אַ רייה פֿלעקער פֿון ברעג פֿון אַ טייך וואָס בעפֿעסטיגען די אָנגעשאָטענע ערד.

land'-tor'toise *n.* (לענד'-טאָר'-טיס) אַ לאַנד-טשערעפּאַכע, אַ טשערעפּאַכע וואָס האַלט זיך אויף דער יבשה.

land'-turn *n.* (לענד'-טוירן) אַ לאַנד-ווינד [וואָס בלאָזט פֿון ברעג צום ים].

land'-tur'tle *n.* (לענד'-טוירטל) ז. *land-tortoise*

land up (לענד אַפּ) בעדעקען מיט גוטער ערד.

land'-ur'chin *n.* (לענד'-אויר'-טשין) אַ איגעל [יאָזשיק]. ז. *hedgehog*

land'-wai'ter *n.* (לענד'-וויי'-טער) אַ צאָל-בעאַמטער.

land'ward *a. and adv.* (לענד'-הוואָרד) וואָס איז צום לאַנד-צו אָדער צו די אינערליכע טיילען פֿון לאַנד; וואָס איז ווייט פֿון ים-ברעג; צום לאַנד-צו; צום ברעג-צו.

land'wards *adv.* (לענד'-הוואָרדז) צום ברעג-צו, צום לאַנד-צו.

land'-war'rant *n.* (לענד'-הוואָר'-ענט) אַ דאָקומענט וואָס בערעכטיגט צום בעזיץ פֿון אַ געוויסען שטח רעגיערונגס-לאַנד [אין די פֿעראייניגטע שטאַאַטען פֿון אַמעריקאַ].

land'-wash *n.* (לענד'-הוואָש) דער פּלאַץ אויף'ן ברעג ים, צו וועלכען דאָס וואַסער קומט צו אין דער צייט פֿון פֿלוט [הויכען וואַסער-שטאַנד]; דאָס וואָס ווערט אויף דיזען פּלאַץ צוגעשווענקט.

land'wehr *n.* (לאַנט-וועהר) לאַנדוועהר, מיליץ [וואָס ווערט גערופֿען צו דינסט נור אין צייט פֿון מלחמה — אין דייטשלאַנד, עסטרייך און אין דער שווייץ].

land'-wind *n.* (לענד'-הווינד) אַ ווינד וואָס בלאָזט פֿון ברעג צום ים.

land'wor'ker *n.* (לענד'-הוואָר'-קער) אַן ערד-אַרבייטער.

lane *n.* (ליין) 1. אַ שטעגעלע; אַ שמאָל געסעל; 2. אַ דורכגאַנג; אַ בעשטימטער וועג; צוויי שורות בוימער אָדער מענשען וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אויף צוויי זייטען מיט אַ דורכגאַנג אין מיטען; 3. דער האַלז.
1. The farmer's house is situated on a **lane** of the main road.

lane'-route *n.* (ליין'-רוהט) דער וועג פֿאַר שיפֿען אין ים.
Since the sinking of the Titanic, steamers take the more southern **lane-routes.**

langa'ha *n.* (לענ-גאַ'-האַ) אַזאַ שלאַנג אין מאַדאַגאַסקאַר, וואָס איהר מויל ענדיגט זיך מיט אַ לענגליכען שאַרפֿען שפּיץ.

lang'syne' *n.* (לענג'-סאַין') אַ לאַנג-פֿערגאַנגענע צייט.

lan'guage *n.* (לענ'-גהוועדזש) אַ שפּראַך; דער סטיל פֿון אַ שפּראַך [סגנון הלשון].

lan'guaged *a.* (לענ'-גהוועדזשד) וואָס האָט אַ שפּראַך; וואָס רעדט פֿערשיעדענע שפּראַכען.

lan'guageless *a.* (לענ'-גהוועדזש-לעס) וואָס האָט ניט קיין שפּראַך; אָהן לשון, שטום.

lan'guage-mas'ter *n.* (לענ'-גהוועדזש-מעס'-טער) אַ שפּראַכען-לעהרער.

lan'guet *n.* (לענ'-געט) עפּעס וואָס איז עהנליך צו אַ צינגעל.

lan'guid *a.* (לענ'-גהוויד) מאַט, שוואַך; שלאַף.

lan'guidly *adv.* (לענ'-גהוויד-לי) אָהן קראַפֿט, אָהן ענערגיע, מאַט, שוואַך.

lan'guidness *n.* (לענ'-גהוויד-נעס) מאַטקייט, שוואַכקייט; שלאַפֿקייט.

lan'guish *v.* (לענ'-גהוויש) ווערען שוואַך; ווערען מאַט; שמאַכטען; בענקען.
Captain Dreyfus, though innocent, **languished** in prison for many years.

lan'guishing *a.* (לענ'-גהוויש-אינג) ווערענדיג שוואַך אָדער מאַט; שמאַכטענד; בענקענד.

lan'guishingly *adv.* (לענ'-גהוויש-אינג-לי) שמאַכטענדיג; בענקענדיג; ווערענדיג שוואַך אָדער מאַט.

lan'guishment *n.* (לענ'-גהוויש-מענט) דאָס שמאַכטען; מאַטקייט, שוואַכקייט.

lan'guor *n.* (לענ'-גאָר) מאַטקייט, שלאַפֿקייט; שלעפֿעריגקייט; נידערגעשלאַגענהייט; דאָס שמאַכטען; דאָס בענקען; זעהנזוכט; אויסצעהרונג פֿון פֿלאַנצען.

lan'guorous *a.* (לענ'-גאָר-אָס) שמאַכטענד; בענקענד; לאַנגווייליג; ערשלאַפֿענד; פֿערפֿיהרעריש.

lan'iard *n.* (לענ'-יאַרד) אַזאַ קורצעס שיף-שטריקעל.

laniar'iform *a.* (ליי-ני-ער'-אי-פֿאָרם)

וואס האט די פארם פון די אויגען-צייהנער ביי פלייש-עסענדע חיות.

la′niary *a. and n.* (ליי′-ני-ע-רי) וואס איז צוגעפאסט צו רייסען אדער בייסען פלייש [בעזאנדערס וועגען די אויגען-צייהנער פון די פלייש-עסענדע חיות]; אן אויגען-צאהן פון א פלייש-עסענדער חיה.

la′nier *n.* (ליי′-ניער) ז. *lanner*

lanif′erous *a.* (לע-ניפ′-ע-ראס) וואליג; וואס גיט ארויס וואל.

lan′iform *a.* (לענ′-אי-פארם) וואס האט די פארם פון וואל.

lanig′erous *a.* (לע-נידזש′-ע-ראס) וואליג; בעדעקט מיט וואל; וואס האט דעם אויסזעהן ווי וואל; וואס גיט ארויס וואל.

lank *a.* (לענק) שלאף; לויז; דין; שלאנק; דאר, איינגעשרומפפט, מאגער.

lank′ly *adv.* (לענק′-לי) ז. *lank*

lank′ness *n.* (לענק′-נעס) דארקייט; מאגערקייט; איינגעשרומפפענקייט; דינקייט; שלאנקקייט; שלאפקייט.

lan′ky *a.* (לענ′-קי) מאגערליך, דארליך; דין; שלאנק.

Abraham Lincoln was tall and lanky in appearance.

lan′ner *n.* (לענ′-ער) דער וואכטעל-פאלק [אזא גרויסער רויב-פויגעל, הויפטזעכליך די "זי"].

Lanner

lan′neret *n.* (לענ′-ער-עט) דער וואכטעל-פאלק [הויפטזעכליך דער "ער"]. ז. *lanner*

lan′neroid *a.* (לענ′-ער-איד) עהנליך צו א וואכטעל-פאלק. ז. *lanner*

lans′downe *n.* (לענז′-דאון) א מין צייג געמישט פון זייד און וואל.

lans′quenet *n.* (לענס′-קע-נעט) א מין באנקא-שפיעל אין קארטען; א לאנדסקנעכט [א געדונגענער פוס-סאלדאט אין 16טען און 17טען יאהרהונדערט]; א סאלדאט בעוואפענט מיט א פיקע.

lant *n. and v.* (לענט) אורין [השתנה]; בענעצען אדער מישען מיט אורין.

lan′tern *n. and v.* (לענ′-טערן) א לאנטערנע; דער אויבערשטער גלעזערנער טייל פון א לייכט-טהורם; א דאך-טהורם מיט פענסטער; א גראדעס דאך-פענסטער; א שעסטערנע [אזא לענגליך, צילינדער-פערמיג רעדעל וואס ווערט געטריבען פון א צאהן-ראד]; דער טייל פון אן עלעקטראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטריציטעט], וואו עס איז איינגעפאסט דאס שפיענעלע; א פארריכטונג איינצושליסען שטאף ביים פארבען, כדי צו בעפעסטיגען די פארבען דורך דאמפף; בעזארגען מיט א לאנטערנע; אויפהענגען אויף א לאנטערנע-סלופ [אלס טויט-שטראף].

lan′tern-bel′lows *n.* (לענ′-טערן-בעל′-אוז) אזא בלאז-זאק עהנליך צו א יאפאנעזישער אדער כינעזישער לאנטערנע [א פאפיער-לאנטערנע וואס קען זיך צונויפלעגען].

lan′tern-car′rier *n.* (לענ′-טערן-קער′-אי-ער) ז. *lantern-fly*

lan′tern-fly *n.* (לענ′-טערן-פלאי) דער לאנטערנען-טרעגער [א מין גרויסע פליעג וועגען וועלכער מען רעכענט דאס זי לאזט ארויס פון זיך א שטארקע ליכט אין דער פינסטערניש].

Lantern-fly

lan′tern-jack *n.* (לענ′-טערן-דזשעק) ז. *Jack-o′-lantern*

lan′tern-jawed *a.* (לענ′-טערן-דזשאהד) וואס האט א לאנג, דין געזיכט; וואס האט איינגעפאלענע באקען.

lan′tern-jaws *n.* (לענ′-טערן-דזשאהז) איינגעפאלענע באקען; א לאנג, שמאל געזיכט.

lan′tern-light *n.* (לענ′-טערן-לאיט) די בעלייכטונג פון א לאנטערנע.

lan′tern of the dead (לענ′-טערן אוו טהי דעד) א מין מצבה-טהורם אויף בית-עלמין′ס מיט א בעלויכטענעם פענסטער פון אויבען [אין פראנקרייך און אירלאנד].

lan′tern-tow′er *n.* (לענ′-טערן-טאו′-ער) א דאך-טהורם מיט פענסטער.

lan′tern-wheel *n.* (לענ′-טערן-הוויעל) א שעסטערנע [אזא לענגליך, צילינדער-פערמיג רעדעל וואס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך, צווישען וועלכע עס זיינען אויסגעשטעלט אין דער רונד דרעטלעך, אין וועלכע עס גרייפען איין די צייהנער פון א צאהן-ראד].

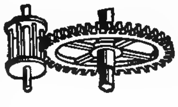

Lantern-wheel

lantha′nium *n.* (לענ-טהיי′-ני-אם) ז. *lanthanum*

lan′thanum *n.* (לענ′-טהע-נאם) לאנטהאנום [אזא דונקעל-גרויער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

lanugin′ic *a.* (לענ-יו-דזשינ′-איק) וואליג; וואס איז שייך צו וואל.

lanu′ginose *a.* (לע-ניו′-דזשי-נאוס) ז. *lanuginous*

lanu′ginous *a.* (לע-ניו′-דזשי-נאס) וואליג, פוכיג; בעדעקט מיט פוך.

lan′yard *n.* (לענ′-יארד) ז. *laniard*

Laoc′oon *n.* (לע-אק′-א-אן) לאאקאאן [א בעריהמטע סטאטוע, וועלכע שטעלט פאר דעם טראיאנישען פריסטער לאאקאאן מיט זיינע צוויי זיהן ווי זיי ווערען דערשטיקט פון א שלאנג].

Laocoon

Laodice′an *a. and n.* (לע-אד-אי-סי′-ען) וואס איז שייך צו דער אלטער שטאדט לאאדיצעא אין פריגיען; גלייכגילטיג צו רעליגיאן אדער רעליגיעזע אנגעלעגענהייטען; אהן א בעשטימטען כאראקטער; אן איינוואהנער פון לאאדיצעא; א קריסט וואס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאן.

Laodice′anism *n.* (לע-אד-אי-סי′-ען-איזם) גלייכגילטינקייט צו רעליגיאן.

lap *n. and v.* (לעפ) דער שויס פון א קלייד; דער שויס; די פאלעס אדער דער פאדערשטער לויזער טייל פון א בגד; א רעדעל אדער פלאטע פון ווייכען מעטאל אדער האלץ וואס ווערט בענוצט צום פאלירען הארטען מעטאל אדער ביים שלייפען דימענטען; א פלאכטע אדער ראלע וואל אדער באוועל וואס איז אנגענרייט צום בערשטען; א לעק; א קלאנג ווי דער וואס הערט זיך ביים לעקען; אן איבערשלאג; א טייל פון א זאך וואס שטארצט ארויס איבער די אנדערע ווי א נעזימס, א זוים, א ראנד א. ד. ג.; אריבערבויגען, פערבויגען, איינפאלבען; וויקלען, אויפוויקלען; איבערשלאגען, איבערדעקען; לעקען; זיך בעלעקען; ארויסלאזען א קלאנג ווי ביים לעקען; שלייפען אדער פאלירען מיט א רעדעל אדער פלאטע פון ווייכען מעטאל אדער האלץ.

laparot′omy *n.* (לעפ-ע-ראט′-א-מי) אן אפעראציאן דורך אויפשניידען דעם בויך.

lap′-ban′der *n.* (לעפ′-בענ′-דער) עטוואס וואס פערבינדט צוויי נענענשטענדע פעסט צוזאמען.

lap′-board *n.* (לעפ′-באורד) א שויס-ברעט [א ברעט אדער פלאטע וואס ווערט געהאלטען אויף′ן שויס פאר דער ארבייט, ווי ביי שוסטער, אויסנעהער א. ד. ג.].

lap′-dog *n.* (לעפ′-דאג) א שויס-הינטעל.

lap′-eared *a.* (לעפ′-איערד) מיט ארא‌בגעהאנגענע אויערען.

lapel′ *n.* (לע-פעל′) א לאץ אדער קלאפע פון א בגד.

He wore a large badge on his lapel.

lap′ful *n.* (לעפ′-פול) א פולער שויס.

The girl picked a lapful of apples in her apron.

lap′idarist *n.* (לעפ′-אי-דע-ריסט) ז. *lapidist*

lap′idary *a. and n.* (לעפ′-אי-דע-רי) וואס איז שייך צו א שטיין אדער שטיינער; וואס איז שייך צו שטיין-שניידע-

ריי אדער שטיין־קריצעריי ; איינגעקריצט אדער איינגעגראווירט אין שטיין ; א שטיין־שניידער, א שטיין־קריצער ; א מצבות־קריצער.

lap'idary style (לעפ'-אי-דע-רי סטאיל) דער לאפידאר־סטיל [דער סטיל פון אויפשריפטען אויף מצבות].

lap'idate *v.* (לעפ'-אי-דייט) שניידען און פאלירען ווי שטיינער ; פערווארפען מיט שטיינער ; פערשטיינען.

lapida'tion *n.* (לעפ-אי-דיי'-שאן) דאס פערשטיינונג, דאס פערווארפען מיט שטיינער ; טויט־שטראף דורך פערשטיינען [סקילה].

lapid'eous *a.* (לע-פיד'-אי-אס) שטייניג, שטיינערדיג, וואס בעשטעהט פון שטיין.

lapidif'ic *a.* (לעפ-אי-דיפ'-איק) פערשטיינערנד, וואס פערוואנדעלט אין שטיין.

lapidif'ical *a.* (לעפ-אי-דיפ'-אי-קעל) ז. *lapidific*.

lapidifica'tion *n.* (לע-פיד-אי-פי-קיי'-שאן) די שטיין־בילדונג, די פערוואנדלונג אין שטיין.

lapid'ify *v.* (לע-פיד'-אי-פאי) פערוואנדלען אין שטיין, מאכען צו שטיין.

lap'idist *n.* (לעפ'-אי-דיסט) א קענער פון עדעלשטיינער ; א קענער אין מינעראלאגיע [בעזאנדערס אין שטיינער וואס ווערען בענוצט אלס בעפוצונג].

lap'idose *a.* (לעפ'-אי-דאוס) וואס וואקסט אין שטיינערדיגע ערטער.

lapil'li *n.* (לע-פיל'-אי) וואולקאן־שלאקען, וואולקאן־אש [ברוך־שטיקלעך פון פערשיעדענעם מאטעריאל וואס ווערען ארויסגעווארפען פון א פייער־שפייענדען בארג].

lapil'liform *a.* (לע-פיל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון קליינע שטיינדלעך.

lapil'lus *n.* (לע-פיל'-אס) א קליין שטיינדעל ; אן אויער־שטיינדעל [אזא הארט שטיקעל מאטעריע וואס געפינט זיך אין אינערליכען טייל פון אויער ביי פישלע חיות].

la'pis *n.* (ליי'-פיס) א שטיין ; א געוויסע מעטאדע פון דרוקען קאליקא אדער קארטון [ציץ].

la'pis caus'ticus (ליי'-פיס קאהס-טי-קאס) לאפיס [א שטיין אויסצוברענען וואונדען].

la'pis inferna'lis (ליי'-פיס אינ-פויר-ניי'-ליס) דער העל־שטיין [א פערבינדונג פון שטיק־שטאף, זויער־שטאף און זילבער].

la'pis laz'uli (ליי'-פיס לעז'-יו-לאי) לאפיס לאזולי, דער לאזור־שטיין. ז. איל. *"Gems"*

la'pis Lyd'ius (ליי'-פיס ליד'-אי-אס) דער פראביר־שטיין.

la'pis olla'ris (ליי'-פיס א-לא'-ראיס) דער זייף־שטיין אדער טאלק־שטיין.

Lap'ithæ *n.* (לעפ'-אי-טהיע) די לאפיטהען [א פארצייטיגעס פאלק אין טהעסאליען, וועגען וועלכען די גריכישע מיטאלאגיע דערצעהלט, אז עס שטאמט אב פון לאפיטהעס, דעם זוהן פון גאט אפאלא און וועלכעס האט געפיהרט א קאמפף מיט די צענטאורען [בעשעפענישען, וועלכע זיינען האלב מענש און האלב פערד].

lap'-joint *n.* (לעפ'-דזשאינט) א צונויפשלוס פון צוויי ברעטער אדער פלאטען וואו די ראנדען פון איין ברעט אדער פלאטע זיינען אריבערגעבויגען איבער די צווייטע.

Lapla'cian *a.* (לא-פלא'-סי-ען) וואס איז שייך צו לאפלאס [א בעריהמטער פראנצויזישער אסטראנאם און מאטעמאטיקער, געבארען אין יאהר 1749, געשטארבען אין 1827].

Lap'land *n.* (לעפ'-לענד) [א לאפלאנד קאלטע געגענד, וועלכע געפינט זיך אין צפון פון סקאנדינאווישען האלב־אינזעל און איז צוטיילט צווישען שוועדען, נארוועגיען און רוסלאנד].

Lap'lander *n.* (לעפ'-לענ-דער) א לאפלענדער, אן איינוואהנער פון לאפלאנד.

Lap'landish *a.* (לעפ'-לענ-דיש) לאפלענדיש, וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון לאפלאנד.

lap'per *n.* (לעפ-ער) א צוזאמענלעגער, אן איינוויקלער ; א לעקער, א בעלעקער ; ביי אינזעקטען — דאס צינגעל [צום לעקען האניג].

lap'pet *n.* and *v.* (לעפ'-עט) א פאלע פון א ראק ; א פליגעל אדער סטענגע פון א טשיפעק אדער הוט ; א שטיקעל פלייש וואס הענגט אראב ביי א פויגעל אונטער'ן שנאבעל, ווי ביי היהנער און העהנער די בארד ; בעדעקען מיט א פאלע.

lap'peted *a.* (לעפ'-עט-עד) וואס האט אנגעוואקסענע אראבהענגענדע שטיקלעך פלייש אונטער'ן שנאבעל [וועגען פויגעלען].

lap'pet-head *n.* (לעפ'-עט-העד) א טשיפעק אדער הוט מיט סטענגעס.

lap'ping *n.* (לעפ'-אינג) דאס אבלעקען מיט דער צונג ; דאס שטילע רוישען פון וואסער ; דאס וויקלען, דאס צונויפלעגען; דאס אבפאלירען אדער אבשלייפען מעטאל דורך רייבען מיט א ווייכער מעטאלענער פלאטע.

Lap'pish *a.* and *n.* (לעפ'-איש) וואס איז שייך צו לאפלאנד אדער צו די לאפלענדער ; די שפראך פון די לאפלענדער [זי איז נאהנט צו פיניש].

lap'-ring *n.* (לעפ'-רינג) א רינג וואס זיינע עקען קומען אריבער איינער איבער דעם אנדערען.

laps'able *a.* (לעפס'-עבל) וואס קען צוריקפאלען ; וואס קען פאלען ; פעהלבאר, וואס מאכט א פעהלער אדער א דורכפאל.

lapse *n.* and *v.* (לעפס) א פאל ; אן אנפאל ; דאס פאלען פון וואסער ; א צייט־פערלויף ; דאס אונגילטיג ווערען פון א רעכט דורך ניט בענוצען זיך מיט איהם א לענגערע צייט אדער דורך פערנאכלעסיגען נאכצוקומען די פליכטען, וועלכע זיינען מיט דיעזען רעכט פערבונדען ; א פעהלער, א פערזעהען ; דאס אראבפאלען אויף א נידריגערער מדרגה [דורך זינד]; פאלען ; זינקען ; אבפאלען ; פערלויפען, פערגעהן ; בעגעהן א פעהלער ; צופאלען אדער איבערגעהן פון דעם אייגענטימער צו אן אנדערען דורך א פערנאכלעסיגונג, א פערזאמונג אדער טויט־פאל [ווי ירושה]; ווערען אונגילטיג.

lap'-si'ded *a.* (לעפ'-סאי'-דעד) ז. *lopsided*.

lap'-stone *n.* (לעפ'-סטאון) א שוסטער לאפ־שטיין [דער שטיין וועלכען א שוסטער האלט אויף'ן שויס אויסצוקלאפען לעדער].

lap'streak *a.* (לעפ'-סטריעק) אין שיף־בוי — געבויט פון ברעטער, וועלכע קומען אריבער איינע איבער די אנדערע.

lap'sus cal'ami (לעפ'-סאס קעל'-ע-מאי) א שרייב־פעהלער.

lap'sus lin'guæ (לעפ'-סאס לינ'-גהוויע) אן אויסדרוק וואס כאפט זיך ארויס ניט ווילענדיג ; אן אויסדרוק־פעהלער וואס כאפט זיך ארויס אין ריידען.
My remark was not intentionally insulting. It was only a lapsus linguae.

Lapu'tan *a.* and *n.* (לע-פיו'-טען) וואס איז שייך צו דעם פאנטאסטישען פליהענדען אינזעל לאפוטא אין סוויפט'ס ערצעהלונגען, אויף וועלכען די איינוואוהנער זיינען געווען אריינגעטהאן אין פערשיעדענע אונמעגליכע, לעכערליכע וויסענשאפטליכע פראיעקטען ; לעכערליך, אבסורד, אונמעגליך ; אן איינוואוהנער פון דעם פליהענדען אינזעל לאפוטא ; א פאנטאזיאר, א טרוימער.

lap'wing *n.* (לעפ'-הווינג) דער קיביץ [אזא פויגעל מיט א שפיציגען טשוב אויף'ן קאפ, ער האט מעטאל־גלאנציגע פעדערען אויף די אויבערשטע טיילען פון קערפער און זיינע פיס האבען צו פיער פינגער].

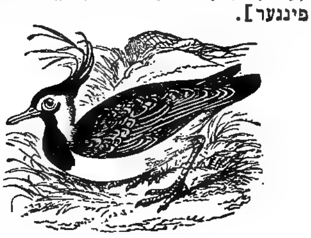

Lapwing

lap'work *n.* (לעפ'-הוואירק) ארבייט אין מעטאל, וואו די טיילען ווערען בעפעסטיגט צוזאמען דורך דעם וואס די ענדען פון איין טייל ווערען אריבערגעבויגען איבער דעם צווייטען און נאכהער פערניטעוועט.

laq'uear *n.* (לעק'-הווי-אר) א סופיט [סטעליע] וואס איז געמאכט ווי פון צונויפגעשטעלטע טיפע קעסטעלעך.

Lar *n.* (לאר) דער לאר אדער דער הויז־גאט [איינער פון די קליינע געטער אין אלטען רוים, וואס האט געדארפט בעשיצען דאס הויז און די פאמיליע]; א זאך וואס איז זעהר טייער אין דער פאמיליע.

lar'board *n.* and *a.* (לאר'-באורד) די לינקע זייט פון א שיף ; וואס איז שייך צו דער לינקער זייט פון א שיף.

lar'cener *n.* (לאר'-סע-נער) א גנב.

lar'cenist *n.* (לאר'-סע-ניסט) ז. *larcener*.

lar'cenous *a.* (לאר'-סע-נאס) גנבה'ש.

lar'cenously *adv.* (לאר'-סע-נאס-לי) אויף א גנבה'שען אופן.

lar'ceny *n.* (לאר'-סע-ני) גנבה.

larch *n.* (לארטש) דער לערכען־בוים.

larch'-bark *n.* (לארטש'-בארק) לערכען־בוים קארע [ווערט בענוצט צום גארבען לעדער און אלס פארב].

larch'-tree *n.* (לארטש'-טריע) ז. *larch*.

lard *n.* and *v.* (לארד) שווינען־שמאלץ; שטאפען אדער פילען מיט שווינען־פלייש; בעשמירען מיט שווינען־שמאלץ ; צולעגען פעטס, פעט מאכען ; געשמאק מאכען, בע'טעמ'ען.

larda'ceous *a.* (לאר-דיי'-שיאס) ווי שווינען־שמאלץ, ווי חזיר־פעטס ; וואס ענטהאלט אדער וואס איז שייך צו שווינען־שמאלץ.

lar'der *n.* (לאר'-דער) א פלייש־קאמער,

א שפּייז־קאַמער, א שפּייז־אַלמער; דער שפּייז־פאַרראַט אין א הויז.

lar'derer *n.* (לאַר'־דער־ער) אן אויפזע־הער איבער א שפּייז־קאַמער.

lar'ding-nee'dle *n.* (לאַר'־דינג־ניע'דל) ז. ***larding-pin***

lar'ding-pin *n.* (לאַר'־דינג־פּין) א שפּיק־נאָדעל [א שטעכערעל וואָס ווערט בענוצט ביים שטאָפּען אדער פּילען עפּעס מיט שווייניען־פלייש].

lard'-oil *n.* (לאַרד'־איל) א מין געדיכטע אויל, וואָס ווערט פּראָדוצירט פון שווייניען־שמאַלץ.

lar'don *n.* (לאַר'־דאַן) א שטיק חזיר־פלייש אדער חזיר־שמאַלץ [צום שטאָפּען אדער פּילען].

lardoon' *n.* (לאַר־דוהן') ז. ***lardon***

lar'dy *a.* (לאַר'־די) ווי שווייניען־שמאַלץ; וואָס ענטהאַלט חזיר־פעטס.

lar'dy-dar'dy *n., a. and v.* (לאַר'־די־דאַר'־די) א פראַנט; גרויסאַרטיג, פּראַכטפול; פּראַנטעווען.

La'res *n.* (ליי'־ריעז) ז. ***Lar*** דער לאַרען.

large *a., adv. and n.* (לאַרדזש) גרויס; ברייט, אומגעצוואונגען; מיט'ן פולען ווינד, מיט אַלע זעגלען [ווענען א שיף]; פריי־הייט, אומגעצוואונגענהייט.

large'-a'cred *a.* (לאַרדזש'־איי'־קערד) וואָס בעזיצט פיעל גרונד־אייגענטום.

large'-han'ded *a.* (לאַרדזש'־הענ'־דעד) 1. וואָס האָט גרויסע הענד; 2. גיעריג, זשעדנע; 3. פריינעבּיג, מיט א ברייטער האַנד.

3. Large-handed charity.

large'-hear'ted *a.* (לאַרדזש'־האַר'־טעד) גרויסמוטיג, פריינעבּיג, גוטהאַרציג.

large'-hear'tedness *n.* (לאַרדזש'־האַר'־טעד־נעס) גרויסמוטה, גוטהאַרציג־קייט, פריינעבּיגקייט.

large intes'tine (לאַרדזש אינ־טעס'־טין) די גרויסע קישקע.

ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

large'ly *adv.* (לאַרדזש'־לי) 1. אויף א ברייטען, פולשטענדיגען, אומפאַסענדען אדער אויספיהרליכען שטייגער; 2. ביז א גרויסען גראַד; 3. מייסטענס, מעהר־סטענטייל.

1. The speaker discussed the subject largely. He dwelt fully on every phase of his theme.
3. The African continent is largely inhabited by a negro population.

large'-min'ded *a.* (לאַרדזש'־מאַינ'־דעד) וואָס האָט א ברייטען קוק אויף זאַכען; ליבעראַל.

large'-min'dedness *n.* (לאַרדזש'־מאַינ'־דעד־נעס) א ברייטער קוק אויף זאַכען; ליבעראַליזם.

large'ness *n.* (לאַרדזש'־נעס) גרויס־קייט; ברייטקייט; אויסדעהנונג, אויס־ברייטונג; הויכמוטיגקייט.

lar'gess *n.* (לאַר'־דזשעס) א נדבה; א געשענק; פריינעבּיגקייט.

lar'gesse *n.* (לאַר'־דזשעס) ז. ***largess***

lar'get *n.* (לאַר'־דזשעט) די לענג פון א שטיק אייזען וואָס ווערט אָבגעשניטען פאַר דעם צוועק אויסצוואַלצען א פּלאַטע.

larghet'to *a. and n.* (לאַר־געט'־טאָ) אין מוזיק — עטוואָס לאַנגזאַם; א שטיק מוזיק געשפּיעלט לאַנגזאַם.

larghis'simo *a.* (לאַר־גיס'־סי־מאָ) אין מוזיק — זעהר לאַנגזאַם.

lar'go *a. and n.* (לאַר'־גאָ) אין מוזיק — לאַנגזאַם; א שטיק מוזיק געשפּיעלט אין א לאַנגזאַמער טעמפּאָ.

lar'iat *n.* (לער'־אי־עט) א לאַנגער שטריק, וועלכער ווערט בענוצט אַנצובינדען בהמות, ווען זיי פּיטערען זיך, אז זיי זאָלען ניט ווייט אַוועקגעהן; א לאַסאָ [אזא שטריק מיט א שלייף ביים עק וואָס ווערט בענוצט צו כאַפּען ווילדע פערד, אָקסען א. ד. ג.].

lark *n. and v.* (לאַרק) די לערכע [אזא קליין פויגעלע]; א שטוקע, א שפּיצעל, א קונץ, א שפּאַס, א שטיפעריי; כאַפּען לערכען; בעווייזען א קונץ; מאַכען א שפּאַס, אָבטהאָן א שפּיצעל.

lar'ker *n.* (לאַר'־קער) א פאַנגער פון לערכען־פויגעלעך.

lark'-finch *n.* (לאַרק'־פינטש) דער לערכען־פינק [א פויגעל ענליך צו א לערכע, וועלכער געפינט זיך אין א גרוי־סער צאָהל אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמערי־קאַ].

lark'-heel *n.* (לאַרק'־היעל) א לאַנגע אָרויסגעשטאַרצטע פּיאַטע [קולגע].

lar'kish *a.* (לאַר'־קיש) ז. ***larky***

lark's'-heel *n.* (לאַרקס'־היעל) די קאַ־פּוצינער־קרעסע; דער ריטער־שפּאָרן [אזוי־וועלכע פלאַנצען]. ז. ***larkspur***

lark'-spar'row *n.* (לאַרק'־ספּער'־או) ז. ***lark-finch***

lark'spur *n.* (לאַרק'־ספּויר) דער ריטער־שפּאָרן [אזא פלאַנצע, וואָס ווערט געברויכט צו רייניגען דעם קאָפּ ביי קינ־דער].

lar'ky *a.* (לאַר'־קי) שטיפעריש, וואָס ליעבט צו מאַכען שטוקעס.

lar'mier *n.* (לאַר'־מיער) א קראַנץ־לייסט פון א דאַך איבער דער וואַנד, כדי ניט צו דערלאָזען, אז דער רעגען זאָל אַראָבּרינען אויף דער וואַנד; דאָס טרעהרען־זעקעל אין ווינקעל אויג ביי הירשען אדער אַנדערע חיות.

lar'rigan *n.* (לער'־אי־גאַן) אזא שטי־וועל פון גוט געאוילטען לעדער וואָס האָלץ־העקער טראָגען געוועהנליך.

lar'rikin *a. and n.* (לער'־אי־קין) בויאַניש, צולאָזען; א בויאַן.

lar'rup *v.* (לער'־אָפּ) אָנבערען די ביינער.

lar'um *n.* (לער'־אָם) א טרעוואָגע, אן אַלאַרם.

lar'va *n.* (לאַר'־וואַ) דאָס לאַרווע [די ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט. די ערשטע פאָרם פון א בעשעפעניש אין דעם צושטאַנד ווען זי איז ניט ענליך צו איהרע עלטערען]; א גייסט; א גייסט פון א געשטאָרבענעם.

Larva

lar'val *a.* (לאַר'־וועל) בעהאַלטען, פער־מאַסקירט, ניט קלאָר [ווענען קראַנקהיי־טען]; וואָס איז שייך צו א לאַרווע.

lar'vate *a.* (לאַר'־וויט) בעהאַלטען, פערמאַסקירט, ניט קלאָר [ווענען קראַנק־הייטען].

lar'vated *a.* (לאַר'־וויי־טעד) ז. ***larval***

lar'viform *a.* (לאַר'־ווי־פאָרם) ענליך צו א לאַרווע, וואָס האָט די פאָרם פון א לאַרווע.

laryn'geal *a.* (לע־רינ'־דזשי־על) וואָס איז שייך צום קעהלקאָפּ [דער אוי־בערשטער טייל פון גאַרגעל, דורך וועלכען די שטימ־קלאַנגען ווערען אויסגעדריקט].

laryn'gean *a.* (לע־רינ'־דזשי־ען) ז. ***laryngeal***

laryngit'ic *a.* (לער־אינ־דזשיט'־איק) וואָס איז שייך צו אן ענטצינדונג פון קעהלקאָפּ [דער אויבערשטער טייל פון גאַרגעל].

laryngi'tis *n.* (לער־אינ־דזשאַי'־טיס) לאַרינגיטיס, אן ענטצינדונג פון קעהלקאָפּ [דער אויבערשטער טייל פון גאַרגעל].

laryngol'ogist *n.* (לער־אינ־גאַל'־אָ־דזשיסט) א לאַרינגאָלאָגיסט, א קענער אין לאַרינגאָלאָגיע. ז. ***laryngology***

laryngol'ogy *n.* (לער־אינ־גאַל'־אָ־דזשי) די לעהרע וועגען קעהלקאָפּ [דער אויבערשטער טייל פון גאַרגעל].

laryngoph'ony *n.* (לער־אינ־גאָפ'־אָ־ני) דער טאָן פון קעהלקאָפּ, דער קלאַנג פון דער שטימע וואָס עס ווערט געהערט דורך א סטעטאָסקאָפּ [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען הערט אויס די בעוועגונגען פון די לונגען און הארץ].

laryngophthi'sis *n.* (לע־רינ־גאָ־טאַי'־סיס) שווינדזוכט [טובערקולאָזיס] פון קעהלקאָפּ [אויבערשטער טייל פון גאַרגעל].

laryn'goscope *n.* (לע־רינ'־גאָ־סקאָופּ) א קעהלקאָפּ־שפּיעגעל [אזא שפּיעגעל אָרײַנצוקוקען אין אויבערשטען טייל פון גאַרגעל].

laryngot'omy *n.* (לער־אינ־גאָט'־אָ־מי) א קעהלקאָפּ־שניט [אן אָפּעראַציאָן אדער אויפשניידונג פון אויבערשטען טייל פון גאַרגעל].

lar'ynx *n.* (לער'־אינקס) דער קעהלקאָפּ [דער אויבערשטער טייל פון גאַרגעל דורך וועלכען עס ווערען אויסגעדריקט די שטימ־קלאַנגען].

lascar' *n.* (לעס־קאַר') א דיענער אין דער אַרמעע אדער אויף א שיף אין אָסט־אינדיען; אן אָסט־אינדישער מאַטראָז.

lasciv'ious *a.* (לע־סיוו'־אי־אָס) תאוה־דיג, גלוסטיג.

lasciv'iously *adv.* (לע־סיוו'־אי־אָס־לי) מיט תאוה, מיט גלוסטיגקייט.

lasciv'iousness *n.* (לע־סיוו'־אי־אָס־נעס) תאוה, גלוסטיגקייט.

la'ser *n.* (ליי'־סער) לאַזאַרגומי [אזא גומי־פּעך פון נאָרד־אַפריקאַ].

la'serwort *n.* (ליי'־סער־וואָירט) לאַ־זערקרויט [אזא גראָז־פלאַנצע מיט געלב־ליכע אדער ווייסע בליטהען. פון דעם וואָר־צעל פון דיעזער פלאַנצע דריקט מען אויס א ביטערען זאַפט, וואָס דיענט אלס שטאַר־קער אָבפיהרונגס־מיטעל].

lash *n. and v.* (לעש) דאָס רימענדעל אדער שטריקעל פון א בייטש; א שמיץ מיט א בייטש; א בייסענדע סאַטירע; א וויהע פון אן אויג [די האָר פון אויגען־לעדעל]; שמייסען מיט א בייטש; שאַרף קריטיקירען, אָבשפּאָטען מיט א בייסענ־דער סאַטירע; פעסט מאַכען, צוזאַמענבינ־דען; אָנבינדען מיט א שטריקעל.

lash'er *n.* (לעש'־ער) איינער וואָס שמייסט מיט א בייטש; א שמייסער; א בעפעסטיגונגס־שטריק; א פערצאַמונג אין א טייך צו פאַנגען פיש.

lash'ing *n.* (לעש'־אינג) א צוזאַמבינ־

דונג מיט א שטריק אדער שנירעל; א שטריק אדער שנור צום פערבינדען; דאס שמייסען מיט א בייטש.

lash'ing-eye *n.* (לעש'-אינג-אי) א שלייף ביים ענד פון א שטריק כדי צו קענען פעסטער פערבינדען.

lask *n.* (לעסק) א דינער, פלאכער דימענט מיט א פאצעט [געשליפענע פלעכע].

las'ket *n.* (לעס'-קעט) א שלייף פון א שטריקעל אנגענעהט צו דעם אונטערשטען זוים פון א זעגעל צוצובינדען אן אנ־דער זעגעל צו איהם.

lass *n.* (לעס) א מיידעל; א געליעבטע.
The **lass** is well liked by all her friends.

las'sie *n.* (לעס'-אי) א קליין, יונג מיידעל.

las'situde *n.* (לעס'-אי-טיוד) מידיג־קייט; מאטקייט.
A feeling of **lassitude** overcame me. I could not move another step.

lass'-lorn *a.* (לעס'-לארן) פערלאזען פון דער געליעבטער.

las'so *n. and v.* (לעס'-או) [א לאסא א שטריק מיט א פעטליע אדער שלייף צו כאפען ווילדע פערד, אקסען א. ד. ג.]; כאפען מיט א לאסא.

las'soing *n.* (לעס'-או-אינג) דאס כאפען חיות מיט א לאסא. ז. ***lasso***

Lassoing

last *a., n., adv. and v.* (לעסט) לעצט, לעצטע; נידריגסט, גרינגסט; דער לעצ־טער, די לעצטע, דאס לעצטע; אן ענד, א שלוס; צום ענד, צום שלוס; אם ענדע; ענדליך; שליסליך; א קאפול אדער לייסט פון א שוך; א לאסט פון א געוויסען גע־וויכט [מייסטענס 4 טויזענד פונט]; א שטיקעל פיש, וואס ווערט בענוצט אויפצושטעקען אויף א האטשיק צו פאנגען פיש; ארויפציהען א שוך אויף'ן קאפול; דויערען; אויסהאלטען, זיך האלטען אדער בלייבען אין א גוטען צושטאנד.

las'tage *n.* (לעס'-טעדזש) באלאסט פון א שיף; א מאגאזין [אבצולעגען וואא־רען].

last but one (לעסט באט הוואן) דער פארלעצטער [דער אדער דאס וואס איז פאר דעם לעצטען].

last cast (לעסט קעסט) דער לעצטער שאנס, דאס לעצטע מיטעל, די לעצטע קארט.

last days (לעסט דייז) דער סוף פון דער וועלט; די ווייטע צוקונפט [באחרית הימים].

las'ter *n.* (לעס'-טער) אן ארבייטער אדער מאשין וואס ציהט אן דעם שוך אויף'ן קאפול [לייסט].

last extrem'ity (לעסט עקס-טרעמ'-אי-טי) דער לעצטער פערצווייפעלטער מי־טעל; דער לעצטער אטעם־צוג.

last gasp (לעסט געספ) דער לעצטער אטעם־צוג.

las'ting *a. and n.* (לעס'-טינג) 1. דוי־ערענד, דויערהאפט; בעשטענדיג; דויער־האפטיגקייט; אויסדויער; 2. לאסטינג [וואלען־אטלאס].
1. The two nations concluded a **lasting** peace.

las'ting-awl *n.* (לעס'-טינג-אהל) אזא שוסטערשער אל מיט א לעבעל ביים שפיץ.

las'tingly *adv.* (לעס'-טינג-לי) אויף א דויערהאפטען אדער בעשטענדיגען אופן; אויף אימער.

las'tingness *n.* (לעס'-טינג-נעס) דויער, דויערהאפטיגקייט.

last judg'ment (לעסט דזשאדזש'-מענט) דער גרויסער יום־הדין.

last'ly *adv.* (לעסט'-לי) צום לעצטענס; סוף; ענדליך.

last'-ma'ker *n.* (לעסט'-מיי'-קער) א לייסטען־מאכער, א קאפול־מאכער.

last night (לעסט נאיט) נעכטען ביי דער נאכט.

last not least (לעסט נאט ליעסט) דער לעצטער אבער ניט דער ערגסטער [אחרון אחרון חביב].

last out (לעסט אוט) אויסדויערען.

last resort' (לעסט רי-זארט') די לעצטע אינסטאנץ, דאס לעצטע מיטעל.
As a **last resort** the convict appealed to the governor for a pardon.

last sleep (לעסט סליעפ) דער טויט־שלאף.

last week (לעסט הוויעק) פאריגע וואך.

Lat. אבקירצונג פון ***Latin*** [לאטיין, לא־טייניש].

lat. אבקירצונג פון ***latitude***

latch *n. and v.* (לעטש) [פון א קליאמקע [פון א טהיר]; א פאסטקע; אזא שטריק־שלייף ביים אונטערשטען זוים פון א זעגעל צו בעפעסטיגען צו איהם אן אנדער זעגעל; פערמאכען אויף א קליאמקע; פערקלעמען, ארייננכאפען אין א פאסטקע; שפריצען, טריפען.

latch'et *n.* (לעטש'-עט) א שיך־בענדעל, א שיך־שנירעל.

latch'ing *n.* (לעטש'-אינג) א שטריקעל־שלייף ביים אונטערשטען זוים פון א זע־געל צו בעפעסטיגען צו איהם אן אנדער זעגעל.

latch'-key *n.* (לעטש'-קיע) אזא פלאכער הויז־שליסעל צו עפענען די טהיר פון דרויסען.

latch'-string *n.* (לעטש'-סטרינג) א שטריקעל מיט וועלכען מען הויבט אויף די קליאמקע פון דער דרויסען־זייט.

late *a. and adv.* (לייט) 1. שפעט; פער־שפעטיגט; לעצט [אין צייט]; וואס איז נור־וואס פאריבער; וואס איז נאהענט צו דער געגענווארט; 2. פערשטארבען; 3. קירצליך, ניט לאנג צוריק.
1. We arrived **late** at the banquet hall.
2. The **late** editor was very much admired.

lateb'ricole *a.* (לע-טעב'-רי-קאהל) וואס לעבט אדער בעהאלט זיך אין לעכער.

lat'ebrous *a.* (לעט'-ע-בראס) פול מיט לעכער און שפאלטען [אלס בעהעלטעניש־פלעצער].

la'ted *a.* (ליי'-טעד) פערשפעטיגט, אי־בערפאלען פון דער נאכט; פערהאלטען שפעט.

lateen' *a.* (לע-טיען') לאטייניש [ווע־גען א געוויסען מין זעגעל אדער זעגעל־שטאנג].

lateen sail און ***lateen yard*** .ז

latee'ner *n.* (לע-טיע'-נער) א שיפעל מיט לאטיינישע זעגלען. ז. ***lateen sail***

lateen' sail (לע-טיען' סייל) א לא־טיינישער זעגעל, א דריי־עקיגער זעגעל [ווערט געברויכט מייסטענס אויף שיפלעך אין מיטעללענדישען ים].

lateen' yard (לע-טיען' יארד) א לאטיי־נישער זעגעל־שטאנג [א לאנגער אויסגע־בויגענער שטאנג, פאר א לאטיינישען אדער דריי־עקיגען זעגעל].
lateen sail .ז

la'tence *n.* (ליי'-טענס) ***latency*** .ז

la'tency *n.* (ליי'-טען-סי) פערבארגענ־הייט, בעהאלטענקייט; אונענטוויקעלטקייט.

late'ness *n.* (לייט'-נעס) שפעטקייט; דאס זיין דאס שפעטסטע, דאס לעצטע אדער דאס נייעסטע.

la'tent *a.* (ליי'-טענט) פערבארגען, בע־האלטען, געהיים; אונענטוויקעלט, ניט ארויסגעבראכט.
Education develops the **latent** powers of the mind.

la'tent ambigu'ity (ליי'-טענט עמ-בי-גיו'-אי-טי) א צווייפעל אין דעם מיין פון א דאקומענט וואס ווערט ניט ארויס־גערופען ביים לייענען דעם דאקומענט, נאר קומט ערשט דעמאלט, ווען עס ווע־רען ענטדעקט געוויסע פאקטען.

la'tent fault (ליי'-טענט פאהלט) א חסרון אין ווארע וואס מען האט פערבאר־גען פון דעם קויפער אדער וואס דער קויפער האט ניט בעמערקט ביים קויפען.

la'tent heat (ליי'-טענט היעט) לאטענ־טע היץ [די אונפיהלבארע אדער פער־בארגענע היץ, וועלכע ווערט פער־ברויכט צו פערוואנדלען אייז פון 0 גראד (צעלזיוס) טעמפעראטור אין וואסער פון 0 גראד אדער וואסער פון 1000 גראד (צעלזיוס) אין דאמפף פון דערזעלבער טעמפעראטור, ד. ה. די היץ, וועלכע פא־דערט זיך צו ענדערען דעם צושטאנד פון די מאלעקולען און צו איבערוועגדען זייער געגענזייטיגע ציהונגס־קראפט און וועל־כע ווערט ניט געפיהלט אלס היץ אין דעם נייעם צושטאנד].

la'tently *adv.* (ליי'-טענט-לי) אויף א פערבארגענעם אדער געהיימען שטיינער; אונענטוויקעלט, ניט ארויסגעבראכט.

la'tent pe'riod of a disease' (ליי'-טענט פי'-רי-אד אוו ע די-זיעז') די צווי־שענצייט צווישען דער אנשטעקונג מיט א קראנקהייט ביז דער צייט, ווען עס בעווייזען זיך די ערשטע סימפטאמען.

la'ter *a. and adv.* (ליי'-טער) שפעטער.

lat'erad *adv.* (לעט'-ע-רעד) צו דער זייט־צו.

lat'eral *a. and n.* (לעט'-ע-רעל) זייטיג, וואס געפינט זיך ביי דער זייט, וואס קומט ארויס פון דער זייט, וואס איז גע־ריכטעט צו דער זייט־צו; אין פיזיק און מעכאניק — וואס בילדעט א גלייכען ווינ־קעל; א זייטיגע אבצווייגונג; עטוואס וואס שטארצט ארויס ביי דער זייט.

lateral'ity *n.* (לעט-ע-רעל'-אי-טי) זייטיגקייט; דאס האבען זייטען.

lat'erally *adv.* (לעט'-ע-רעל-אי) צו דער זייט־צו, ביי דער זייט, פון דער זייט, אויף דער זייט.

Lat'eran *a.* (לעט'-ע-רען) וואס איז שייך צו לאטעראן [א געגענד אין רוים, וואו עס האבען אמאל געוואהנט די פאפ־סטען].

Lat'eran coun'cils (לעט'-ע-רען קאונ'-סילז) די לאטעראן־סינאדען אדער לאטע־ראן־בעראטונגען [עלף בעראטונגען פון פערטרעטער פון דער קאטוילישער קירך,

אבגעהאלטען אין דער לאטעראן-קירך אדער לאטעראן-באזיליקא אין דער לאטעראן-געגענד אין רוים, וואו עס האבען ביז'ן 14טען יאהרהונדערט געוואהנט די פאפ-סטען].

lateri'ceous *a.* (לעט-ע-ריש'-אס) עהנ-ליך צו ציגעל; פון ציגעל-קאליר.

lateri'ceous sed'iment (לעט-ע-ריש'-אס סעד'-אי-מענט) א שטאף, עהנ-ליך צו ציגעל-שטויב, וואס זעצט זיך אב אין אורין [השתנה].

latericum'bent *a.* (לעט-ע-רי-קאמ'-בענט) ליעגענדיג אויף דער זייט.

lateriflec'tion *n.* (לעט-ע-רי-פלעק'-שאן) אן אויסבויגונג אויף דער זייט.

lateriflex'ion *n.* (לעט-ע-רי-פלעק'-שאן) ז. ***lateriflection***

laterifo'lious *a.* (לעט-ע-רי-פאו'-לי-אס) וואס וואקסט אויף דער זייט פון בלאט.

lat'erigrade *a. and n.* (לעט'-ע-רי-גרייד) וואס לויפט אן א זייט אדער זייט-ווערטס [ווי געוויסע שפינען, וועלכע גע-העהן זייטווערטס אדער ריקווערטס און מא-כען ניט קיין שפינוועב-נעץ, נאר מאכען זיך א נעסט פון בלעטער, וועלכע זיי גע-העהן צוזאמען]; אזא שפין.

lat'erinerved *a.* (לעט'-ע-רי-נורווד) וואס האבען זייטען-אדערלעך [וועגען פלאנצען-בלעטער].

lat'erite *n.* (לעט'-ע-ראיט) אזא רויטער זאמד-שטיין [אין אינדיען און אין די זיד-וועסט טיילען פון אזיען].

laterit'ic *a.* (לעט-ע-ריט'-איק) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון אזא מין רויטען זאמד-שטיין. ז. ***laterite***

lateri'tious *a.* (לעט-ע-ריש'-אס) ז. ***latericeous***

lateroflec'tion *n.* (לעט-ע-רא-פלעק'-שאן) ז. ***lateriflection***

lateroflex'ion *n.* (לעט-ע-רא-פלעק'-שאן) ז. ***lateriflection***

la'ter on (ליי'-טער אן) שפעטער, שפע-טער-צו; נאכדעם.

This matter can be taken up later on.

lates'cence *n.* (לע-טעס'-ענס) פערטונ-קעלטקייט, אונקלארקייט, אונדייטליכקייט.

lates'cent *a.* (לע-טעס'-ענט) אונדייט-ליך, אונקלאר, פערטונקעלט.

la'test *a. and adv.* (ליי'-טעסט) וואס איז אם שפעטסטען; וואס קומט צום לעצט; וואס איז דאס נייעסטע; וואס איז פון די נאר פריהע צייטען; אם שפעט-סטען, שפעטסטענס.

la'tex *n.* (ליי'-טעקס) א מילך-עהנליכע פליסיגקייט אין פערטיעפונגען פון אייניגע פלאנצען.

lath *n. and v.* (לעטה) [אזא] א לאטע [אזא דינער פיערקאנטיגער הילצערנער שטאנג]; בעדעקען מיט לאטעס אדער מאכען פון לאטעס.

lath and plas'ter (לעטה ענד פלעס'-טער) א וואנד-פלעכע וואס איז בעשלאגען מיט לאטעס און בעדעקט מיט פלאסטער; א דינע וואנד וואס בעשטעהט פון לאטעס און פלאסטער.

lath'-back *n.* (לעטה'-בעק) א הויכער, דארער מענש [ווי א לאטע].

lath'-brick *n.* (לעטה'-בריק) א מין ציי-געל, 22 צאל לאנג און 6 צאל ברייט, וואס ווערט בענוצט צו טריקענען מאלץ.

lath'-coop *n.* (לעטה'-קופ) ז. ***lath-pot***

lath'-cut'ter *n.* (לעטה'-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען לאטעס [פון האלץ].

lathe *n.* (לייטה) א מאקער-מאשין; א דרעה-באנק.

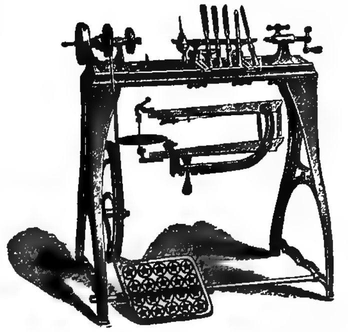

Lathe.

lath'er *n. and v.* (לעטה'-ער) זייף-שוים, מולענעס; געדיכטער שווייס [פון א פערד]; אן ארבייטער וואס שלאגט צו לאטעס; מאכען מולענעס, פערוואנדלען אין מולענעס, בעדעקען מיט מולענעס אדער ווי מיט מולענעס [ווי א פערשוויצט פערד]; שמייסען.

lath'ery *a.* (לעטה'-ער-אי) זייפיג, בע-דעקט מיט מולענעס.

lath'ing *n.* (לעטה'-אינג) א פונדאמענט פון לאטעס פאר א וואנד אדער פאר א סטעליע.

lath'-mill *n.* (לעטה'-מיל) א זעג-מיהל צו זעגען לאטעס.

lath'-pot *n.* (לעטה'-פאט) א פערצאמונג פון לאטעס צו כאפען פיש.

lath'work *n.* (לעטה'-הוואירק) נעץ-אר-בייט [ווי געמאכט פון לאטעס].

lath'y *a.* (לעטה'-אי) דין און לאנג [ווי א לאטע אדער שטאנג].

latib'ulize *v.* (לע-טיב'-יו-לאיז) אי-בערווינטערען, איבערשלאפען דעם ווינ-טער, ליעגען בעהאלטען אין א נארע [וועגען חיות].

latib'ulum *n.* (לע-טיב'-יו-לאם) א בעהעלטעניש; א ווינטער-נארע [וואו חיות שלאפען איבער דעם ווינטער].

lat'iclave *n.* (לעט'-אי-קלייוו) א לא-טיקלאוו [א טוניקע אדער ברייטער מאנ-טעל מיט איינעם אדער צוויי פורפור-שטרייפען, וואס עס פלעגען טראגען די פארצייטיגע רוימישע סענאטארען]; די פורפור-שטרייפען אין דעם מאנטעל פון די פארצייטיגע רוימישע סענאטארען.

latifo'liate *a.* (לעט-אי-פאו'-לי-אייט) ברייט-בלעטערדיג.

latifo'lious *a.* (לעט-אי-פאו'-לי-אס) ברייט-בלעטערדיג.

Lat'in *a. and n.* (לעט'-אין) וואס איז שייך צו לאציום [א געגענד אין איטא-ליען, אין וועלכער עס געפינט זיך רוים]; לאטייניש; אלט-רוימיש; לאטיין, די לא-טיינישע שפראך; א מיטגליעד פון דער פארצייטיגער ראסע וואס האט בעוואהנט לאציום.

Lat'in Church (לעט'-אין טשוירטש) די רוימיש-קאטוילישע קירך.

Lat'iner *n.* (לעט'-אינ-ער) ז. ***Latinist***

Latinisa'tion *n.* (לעט-אינ-אי-זיי'-שאן) ז. ***Latinization***

Lat'inise *v.* (לעט'-אינ-איז) ז. ***Latinize***

Lat'inism *n.* (לעט'-אינ-איזם) א לאטי-ניזם, א לאטייניש שפראך-פארם; דער געברויך פון לאטייניש שפראך-פארמען.

Lat'inist *n.* (לעט'-אינ-איסט) א לא-טיניסט, א קענער פון לאטיין.

Latin'ity *n.* (לע-טינ'-אי-טי) לאטיני-טעט, די ארט ריידען אדער שרייבען לא-טיין; לאטיינישע שפראך-פארם.

Latiniza'tion *n.* (לעט-אינ-אי-זיי'-שאן) דאס איבערזעצען אין לאטייניש; געברויך פון לאטיינישע שפראך-פארמען אדער פון לאטיינישע ווערטער.

Lat'inize *v.* (לעט'-אינ-איז) איבערזעצען אין לאטייניש; געברויכען לאטיינישע שפראך-פארמען אדער לאטיינישע ווער-טער.

latipen'nate *a.* (לעט-אי-פענ'-אייט) ברייט-פליגעלדיג [וועגען פויגלען].

latipen'nine *a.* (לעט-אי-פענ'-אין) ז. ***latipennate***

latiros'tral *a.* (לעט-אי-ראס'-טרעל) ברייט-שנאבעלדיג.

latiros'trate *a.* (לעט-אי-ראס'-טרייט) ז. ***latirostral***

la'tish *a.* (ליי'-טיש) שפעטליך.

latis'simus *n.* (לע-טיס'-אי-מאס) דער ברייטסטער מוסקעל אויף'ן רוקען.

latister'nal *a.* (לעט-אי-סטויר'-נעל) וואס האט א ברייטע פלאכע ברוסט.

lat'itant *a.* (לעט'-אי-טענט) פערבאר-גען, פערשטעקט; ווינטערענדיג אין נא-רעס [וועגען חיות].

lat'itat *n.* (לעט'-אי-טעט) אן אויפפאדע-רונג צו ערשיינען פאר'ן געריכט צו איי-נעם, וועמען מען האט פערדעכטיגט, אז ער בעהאלט זיך [אמאל אין ענגלאנד].

latita'tion *n.* (לעט-אי-טיי'-שאן) דאס זיין פערבארגען, דאס ליעגען בעהאלטען.

lat'itude *n.* (לעט'-אי-טיוד) ברייטקייט, ווייטקייט, רוים [שטח], אויסדעהנונג; אונבעשרענקטקייט, פרייהייט; די ברייט-קייט פון דעם ערד-קוגעל [געמאסטען פון עקוואטאר צו די פאלען].

latitu'dinal *a.* (לעט-אי-טיו'-די-נעל) וואס געהערט צו דער ברייט פון דער ערד. ז. ***latitude***

latitudina'rian *a. and n.* (לעט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) אונגעבונדען, פריי, פרייזיניג, ראציאנאליסטיש; א פרייזיניגער, א ראציאנאליסט, איינער וואס איז ניט קיין מקפיד [אין מאראל, רעליגיאן א. ז. וו.].

He is a latitudinarian in matters of religious observances.

latitudina'rianism *n.* (לעט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען-איזם) פרייזיניגקייט, גלייכ-גילטיגקייט צו אנגענומענע פארמען און כללים; דאס זיין ניט קיין מקפיד [אין מאראל, רעליגיאן א. ז. וו.]. ז. ***latitudinarian***

latitu'dinous *a.* (לעט-אי-טיו'-די-נאס) זעהר ברייט; אויסגעדעהנט.

la'trant *a.* (ליי'-טרענט) בילענד; יא-מערענד.

latri'a *n.* (לע-טראי'-א) די פערעהרונג פון אן איינציגען גאט [אמונה באל יחיד]; ביי די קאטויליקען — די העכ-סטע פארם פון גאטעס-דיענסט בלויז צו גאט [אין געגענזאץ צו דער פערעהרונג פון הייליגע, מלאכים א. ז. וו.].

latrine' *n.* (לע-טריען') אן אבטריט, א בית הכסא.

latteen' *a.* (לע-טיען') ז. ***lateen***

lat'ten *n.* (לעט'-ען) בלעך, מעש-בלעך, לאטון.

lat'ten-brass *n.* (לעט'-ען-ברעס) מעש-בלעך.

lat'tener *n.* (לעט'-ענ-ער) א בלעך־ארבייטער.

lat'ten-i'ron *n.* (לעט'-ענ-אי'-ערן) אייזען־בלעך.

lat'ter *a.* (לעט'-ער) לעצט, ניי; וואס קומט נאכדעם אדער שפעטער; וואס ווערט דערמאנט דער לעצטער.

I made two statements. The former I can vouch for. For the latter I shall not assume personal responsibility.

lat'ter-day *a.* (לעט'-ער-דיי) וואס בע־לאנגט צו די שפעטערע אדער נייערע צייטען.

Latter-day novelists are emphasizing social problems in their writings.

Lat'ter-day Saints (לעט'-ער-דיי סיינטס) די הייליגע פון דעם לעצטען טאג [די מארמאנען]. ז. *Mormon*

lat'terly *adv.* (לעט'-ער-לי) אין היינטיגע צייטען, ניט לאנג צוריק.

lat'termath *n.* (לעט'-ער-מעטה) שפעט־היי, הערבסט־היי [דאס גראז וואס וואקסט נאך דעם ערשטען אבשניידען].

lat'tice *n. and v.* (לעט'-איס) א רע־שאטקע, א נעץ־ווערק; פערזארגען מיט א רעשאטקע; מאכען ענליך צו א נעץ־ווערק.

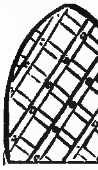

Lattice

lat'tice-blind *n.* (לעט'-איס-בלאינד) א פענסטער־פארהאנג פון נעץ־ווערק.

lat'tice-bridge *n.* (לעט'-איס-ברידזש) א בריק וואס איז געמאכט ווי א נעץ־ווערק.

lat'ticed *a.* (לעט'-איסט) געמאכט ווי א רעשאטקע אדער ווי א נעץ.

lat'ticeleaf *n.* (לעט'-איס-ליעף) ז. *lattice-plant*

lat'tice-plant *n.* (לעט'-איס-פלענט) די מאדאגאסקארער וואסער־פלאנצע.

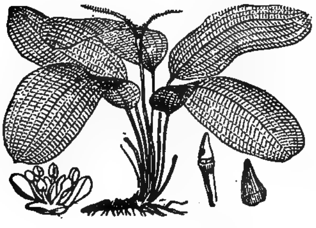

Lattice-plant

lat'tice-stitch *n.* (לעט'-איס-סטיטש) א נעץ־ווערק שטאך [ביים אויסנעהען, שטעך וואו די פעדים קרייצען זיך אי־בער].

lat'tice-win'dow *n.* (לעט'-איס-ווינ'-דאו) א פענסטער וואס איז געמאכט ווי א רעשאטקע.

lat'ticework *n.* (לעט'-איס-הווארק) א רעשאטקע, נעץ־ווערק; נעץ־ווערק שטעך [ביים אויסנעהען].

laud *n. and v.* (לאהד) א לויב, א שבח; שטארק לויבען, ריהמען.

laudabil'ity *n.* (לאה-דע-ביל'-אי-טי) לויבענסווירדיגקייט.

lau'dable *a.* (לאה'-דעבל) לויבענס־ווערטה, לויבליך; אין מעדיצין — גע־זונד, נאטירליך.

lau'dableness *n.* (לאה'-דעבל-נעס) לויבענסווירדיגקייט.

lau'dably *adv.* (לאה'-דע-בלי) אויף א לויבענסווערטהע אופן.

lau'danum *n.* (לאה'-דע-נאם) אפיום־עקסטראקט; לאדאנום. ז. *ladanum*

lauda'tion *n.* (לאה-דיי'-שאן) דאס לויבען אין הימעל אריין.

lau'dative *a. and n.* (לאה'-דע-טיוו) לויבענד, ריהמענד; א לויב־געזאנג, א שבח.

lauda'tor *n.* (לאה-דיי'-טאר) איינער וואס לויבט.

lau'datory *a.* (לאה'-דע-טא-רי) לוי־בענד, ריהמענד; וואס דריקט אויס אדער ענטהאלט לויב.

lau'datories *n.* (לאה'-דע-טא-ריז) דאס וואס ענטהאלט אדער דריקט אויס א שבח.

lau'der *n.* (לאה'-דער) איינער וואס לויבט.

lauds *n.* (לאהדז) דאס מארגען־געבעט, די פריה־מעסע [ביי קריסטען].

laugh *v. and n.* (לאף) לאכען; אויס־לאכען; געלעכטער.

lau'ghable *a.* (לא'-פעבל) לעכערליך; וואס רופט ארויס געלעכטער.

lau'ghableness *n.* (לא'-פעבל-נעס) לעכערליכקייט.

lau'ghably *adv.* (לא'-פע-בלי) אויף א לעכערליכען שטייגער.

laugh at a feath'er (לאף עט ע פעטה'-ער) לאכען איבער יעדער קליי־ניגקייט.

laugh away' (לאף ע-הוויי') אוועקטריי־בען דורך געלעכטער, אוועקלאכען.

laugh down (לאף דאון) אין גאנצען אויסלאכען.

lau'gher *n.* (לא'-פער) א לאכער; אן אבשפאטער; די לאף־טויב [אזא טויב. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס זי גיט ארויס קלאנגען ענליך צו א גע־לעכטער].

lau'ghing *n. and a.* (לא'-פינג) גע־לעכטער, שפאט; לאכענד, אויסלאכענד.

lau'ghing-dove *n.* (לא'-פינג-דאוו) די רינגעלטויב.

lau'ghing-gas *n.* (לא'-פינג-געס) לאף־גאז אדער שטיק־אקסידול [דיעזער גאז מאכט לוסטיג און מונטער איידער ער בעטויבט און מאכט בעוואוסטלאז, ווערט געברויכט ביי קליינע אפעראציעס].

lau'ghing-goose *n.* (לא'-פינג-גוהס) אזא ווייס־ברוסטיגע גאנז, ביי וועלכער דער שנאבעל איז געבויט אזוי אז עס מאכט דעם איינדרוק ווי די גאנז וואלט געלאכט.

lau'ghing-hye'na *n.* (לא'-פינג-האי-איע'-נא) די לאכענדע היענע, די געפלעק־טע היענע. ז. *hyena*

lau'ghing-jack'ass *n.* (לא'-פינג-דזשעק'-עס) דער גרויסער אויסטראלישער אייזפויגעל. ז. *kingfisher*

lau'ghingly *adv.* (לא'-פינג-לי) מיט געלעכטער.

lau'ghing-mat'ter *n.* (לא'-פינג-מעט'-ער) עטוואס וואס רופט ארויס גע־לעכטער.

lau'ghing-mus'cle *n.* (לא'-פינג-מאסל) דער לאף־מוסקעל [דער מוסקעל וואס בעוועגט די ווינקלען פון דעם מויל].

lau'ghing-stock *n.* (לא'-פינג-סטאק) איינער אדער עטוואס איבער וועמען אדער איבער וואס מען מאכט זיך לוס־טיג; א קהל'שער נאר.

I am no fool. Don't make a **laughing-stock** out of me.

laugh in one's sleeve (לאף אין הוואנז סליעוו) לאכען בשתיקה.

laugh it off (לאף איט אף) נעהמען עפעס לייכט, אננעהמען מיט א געלעכ־טער, פארבייגעהן עפעס מיט א געלעכ־טער.

laugh one out (לאף הוואן אוט) אריבערלאכען, לאכען מעהר אדער העכער פון אן אנדערען.

laugh out of a mood (לאף אוט אוו ע מוהד) פערטרייבען אימעצענס מע־לאנכאליע דורך געלעכטער.

laugh outright' (לאף אוט-ראיט') לא־כען מיט'ן פולען מויל.

laugh'ter *n.* (לאפ'-טער) געלעכטער.

laugh'terless *a.* (לאפ'-טער-לעס) וואס לאכט ניט; אהן געלעכטער.

laugh'ter-lif'ter *n.* (לאפ'-טער-ליפ'-טער) א שפאס־מאכער.

laugh to scorn (לאף טו סקאהרן) מאכען צו שפאט.

lauk *int.* (לאהק) ז. *lawk*

launch *v. and n.* (לאנטש) ווארפען, שליידערען; ארויסלאזען, אריינברייננגען; ארייננטרעטען; זיך אריינלאזען אין עפעס; דאס ארבלאזען א שיף אין וואסער; א בארקאסע [דאס גרעסטע באאט אדער שיפעל אויף א קריעגס־שיף].

laun'ching-tube *n.* (לאנ'-טשינג-טיוב) א מעטאלענע רעהר אויף א טאר־פעדא־שיפעל אדער אויף אנדערע קריעגס־שיפען, דורך וועלכער מען שיסט ארויס טארפעדאס.

laun'ching-ways *n.* (לאנ'-טשינג-הוויז) די האלץ־פארריכטונגען, מיט וועלכע מען בענוצט זיך ביים ארבלא־זען א ניי־געבויטע שיף אין וואסער.

launch on the world (לאנטש אן טהי הווארלד) ארויסשיקען אויף דער וועלט, שטעלען אויף די אייגענע פיס, מאכען זעלבסטשטענדיג.

launch out (לאנטש אוט) זיך פערברייטערען ווענען עפעס; ארייננטרעטען; זיך צופיעל אריינלאזען אין עפעס.

The lecturer **launched out** into a lengthy discussion of his theme.

launch'ways *n.* (לאנטש'-הוויז) ז. *launching-ways*

laun'der *n. and v.* (לאנ'-דער) א ווע־שער; א וועשעריו, א וואש־פרוי; א וואש־רעהר; וואשען [און פרעסען].

laun'derer *n.* (לאנ'-דער-ער) א ווע־שער; א וועשעריו, א וואש־פרוי.

laun'dress *n.* (לאנ'-דרעס) א וואש־פרוי, א וועשעריו.

laun'dry *n. and v.* (לאנ'-דרי) א וואש־הויז, א וואש־צימער; וואשען [און פרעסען].

laun'dry blue (לאנ'-דרי בלו) אינ־דיגא־בלויע פארב; סינקע [בלויע פארב געברויכט ביים וואשען].

laun'dry-maid *n.* (לאנ'-דרי-מייד) א וואש־פרוי, אן ארבייטערין אין א וואש־הויז.

laun'dryman *n.* (לאנ'-דרי-מען) א וועשער, אן ארבייטער אין א וואש־הויז, א בעל־הבית פון א וואש־הויז.

lau'reate *a., v. and n.* (לאה'-רי-אייט) בעקרוינט מיט א לארבער־קראנץ; קרוי־נען מיט א לארבער־קראנץ; א בעקרוינ־טער מיט א לארבער־קראנץ; א פאעט וואס איז בעקרוינט מיט א לארבער־קראנץ; א הויף־דיכטער.

lau'reateship *n.* (לאה'-רי-אייט-שיפ) די ווירדע אדער אמט פון א הויף־דיכטער.

laurea'tion *n.* (לאה-רי-איי'-שאן) די קרוינונג מיט א לארבער־קראנץ.

lau'rel *n.* (לאה'-רעל) א לארבער־בוים; א לארבער־קראנץ; רוהם, עהרע; וואס איז שייך צו אדער וואס איז פון לארבערע.

Laurel

lau'reled *a.* (לאה'-רעלד) ז. *laurelled*

lau'relled *a.* (לאה'-רעלד) בעקרוינט מיט א לארבער־קראנץ.

lau'rel-tree *n.* (לאה'-רעל-טריע) דער לארבער־בוים.

lau'rel-wa'ter *n.* (לאה'-רעל-הוואה'-טער) לארבער־וואסער [א מעדיצין געמאכט פון די בלעטער פון לארבער־קארש־בוים].

lau'rel wreath (לאה'-רעל ריעטה) א לארבער־קראנץ.

lau'restine *n.* (לאה'-רעס-טין) ז. *laurustine*

laurif'erous *a.* (לאה-ריפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארוים לארבערען.

lau'rine *a.* (לאה'-רין) וואס איז פון לארבערען.

lau'rustine *n.* (לאה'-ראס-טין) דער לאורוסטין [א געוויסער גארטען־בוים וואס בלייבט אימער גרין].

laurusti'nus *n.* (לאה-ראס-טאי'-נאס) ז. *laurustine*

lau'wine *n.* (לאה'-הווין) ז. *avalanche*

la'va *n.* (לא'-ווא) לאווא [געשמאלצענער שטיין וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א פייער־שפייענדען בארג].

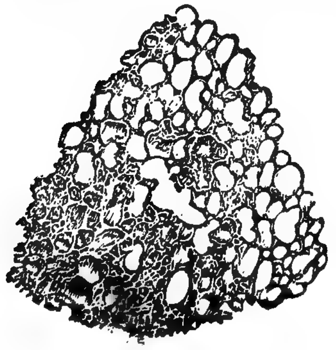

Lava

la'va-field *n.* (לא'-ווא-פיעלד) א שטיק פלאץ וואס איז בעדעקט מיט לאווא [געשמאלצענער שטיין וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א פייער־שפייענדען בארג].

la'vage *n.* (ליי'-ווערזש) שווייינקונג, ריי־ניגונג, וואשונג; אין מעדיצין — מאגען־שווייינקונג, מאגען־וואשונג.

la'va-lake *n.* (לא'-ווא-לייק) א לאווא־אזיערא [א גרויסע מאסע צושמאלצענע לאווא אין דעם קראטער אדער עפנונג פון א פייער־שפייענדען בארג].

lav'aret *n.* (לעוו'-ע-רעט) דער מאי־פיש [אזא ווייסער פיש וועלכער געפינט זיך אין די אזיערעס פון דער שווייץ, דייטשלאנד און שוועדען].

la'va-stream *n.* (לא'-ווא-סטריעם) א שטראם פון לאווא.

lavat'ic *a.* (לא-וועט'-איק) וואס בעשטעהט פון אדער וואס איז עהנליך צו לאווא.

lava'tion *n.* (לע-וויי'-שאן) א וואשונג אדער רייניגונג.

lavato'rial *a.* (לעוו-ע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א וואשונג.

lav'atory *a.* and *n.* (לעוו'-ע-טא-רי) וואשענדיג; א וואש־פלאץ, א וואש־צימער; א וואש־בעקען [ווי עס ווערט איינגעריכטעט אין א טואלעט־צימער]; אן אבוואשונג; א וואש־מיטעל אויסצואוואשען וואונדען; אזא שטיינערן טהרה־ברעט, אויף וועלכען מען פלעגט אין מיטעלאלטער אבוואשען א טויטען פאר דער קבורה; א טהרה־ברעט; די צערעמאניע פון וואשען די הענד פון ·דעם פריסטער ביים הייליגען אבענדמאל.

lave *v.* (לייוו) וואשען, בארען; זיך וואשען, זיך בארען; פליסען, ארארבריי־נען; טרינקען, שלוקען, איינזוויגען אין זיך; אויסגיסען; אויסשעפען; גיבען אדער בעשענקען אין איבערפלוס אדער מיט דער פולער האנד.

lav'ender *n.* and *a.* (לעוו'-ען-דער) די לאווענדעל [אזא ארמאטישע פלאנצע מיט בליהונג פון א בלאסען לילא־קאליר, וועלכע ווערט בענוצט אין מאכען פארפיומען]; דער קאליר פון לאווענדעל־בלומען [בלאס־לילא]; פון א בלאסען לילא־קאליר. ז. איל. *"Colors"*

lav'ender-oil *n.* (לעוו'-ען-דער-איל) לאווענדעל־אויל [אן ארמאטישער אויל וואס מען בעקומט פון לאווענדעל־בלומען].

lav'ender-thrift *n.* (לעוו'-ען-דער-טהריפט) די שטראנד־נעלקע אדער ים־לאווענדעל [אזא בלומען־פלאנצע וואס וואקסט ביים ים].

lav'ender-wa'ter *n.* (לעוו'-ען-דער-הוואה'-טער) לאווענדעל־וואסער [פארפיום געמאכט פון לאווענדעל־בלומען און ספירימוס].

lav'entine *n.* (לעוו'-ען-טין) אזא זארט דינער זייד וואס ווערט בעזאנדערס בענוצט אלס פוטער פאר ארבעל.

la'ver *n.* (ליי'-ווער) א וואש־בעקען; א וואש־שיסעל; די באכבוננע [אזא וואסער־פלאנצע, וועלכע ווערט בענוצט אלס שפייז].

la'vic *a.* (לא'-וויק) ז *lavatic*

lav'ish *a.* and *v.* (לעוו'-איש) 1. פערשווענדעריש, אויסברייננעריש; ניט איינגעהאלטען, ווילד, אויסגעלאזען; פערשווענדען, אויסברייננען; 2. געבען איבער דער מאס, רייכליך בעשענקען.

1. The United States government is very lavish in expenditures. 2. The bride was lavished with gifts.

lav'isher *n.* (לעוו'-איש-ער) א פערשווענדער, אן אויסברייננער.

lav'ishly *adv.* (לעוו'-איש-לי) אויף א פערשווענדערישען אופן; פערשווענדעריש, אויסברייננעריש.

lav'ishment *n.* (לעוו'-איש-מענט) פערשווענדונג.

lav'ishness *n.* (לעוו'-איש-נעס) דאס זיין פערשווענדעריש; פערשווענדונג.

lavolt' *n.* (לע-וואלט') ז. *lavolta*

lavol'ta *n.* (לע-וואל'-טע) דער לעוואל־טא־טאנץ [אן אלטער טאנץ עהנליך צו א וואלס אדער פאלקא].

law *n.* and *v.* (לאה) א געזעץ; די סיסטעם פון געזעצען וואס ווערט בענוצט אין געריכט; א געזעצען־סיסטעם; א רעכט; א פראצעס; רעכטס־וויסענשאפט, יוריספרו־דענץ; דאס אלטע טעסטאמענט, תורת משה; זיך פראצעסירען, זיך משפט'ען; מאכען געזעצען, רעגולירען דורך געזעצען.

law'-abi'ding *a.* (לאה'-ע-באי'-דינג) געזעץ־ליעבענד, פריעדליך.

A law-abiding citizenship is the foundation of our republic.

law'-bin'ding *n.* (לאה'-באינ'-דינג) אן איינבונד פון א בוך אין ברוינעם קאלב אדער שעפסען־לעדער.

law'-blank *n.* (לאה'-בלענק) א בלאנק פון א געזעצליכען דאקומענט [א געדרוקטע פארם מיט לעדיגע שורות אויסצופילען].

law'-book *n.* (לאה'-בוק) א געזעץ־בוך; א טעקסט־בוך צו שטודירען געזעצע; א בוך מיט פראטאקאלען פון געריכטליכע פראצעסען.

law'breaker *n.* (לאה'-בריי-קער) א געזעץ־ברעכער [איינער וואס איז עובר אויף א געזעץ].

law'-calf *n.* (לאה'-קאהף) ז. *law-binding*

law'-day *n.* (לאה'-דיי) א געריכטס־טאג [א טאג ווען די געריכטס־אנשטאלטען זיינען אפען].

law'ful *a.* (לאה'-פול) געזעצליך.

law'fully *adv.* (לאה'-פול-אי) אויף א געזעצליכען אופן; געזעצליך; אין איינקלאנג מיט דעם געזעץ.

law'fulness *n.* (לאה'-פול-נעס) געזעצליכקיים.

law'giver *n.* (לאה'-גיוו-ער) א געזעץ־געבער.

law'giving *a.* (לאה'-גיוו-אינג) געזעץ־געבענד; וואס מאכט געזעצען.

law'ing *n.* (לאה'-אינג) דאס פראצעסירען אדער משפט'ען זיך.

lawk *int.* (לאהק) גרויסער גאט! מיין גאט! [א פערוואונדערונגס־אויסגעשריי].

lawks *int.* (לאהקס) ז. *lawk*

law lan'guage (לאה לענ'-גהווערזש) די יורידישע שפראך [די טעכנישע ווערטער אדער אויסדריקע וואס ווערען געברויכט אין יורידישע דאקומענטען אדער שריפטען].

law Lat'in (לאה לעט'-אין) די לאטיי־נישע אויסדריקע געמישט מיט אלט־פראנ־צויזישע און ענגלישע ווערטער, וועלכע ווערען געברויכט אין יורידישע דאקומענטען און שריפטען.

law'less *a.* (לאה'-לעס) אונגעזעצליך; געזעצלאז; געגען געזעץ; אונקאנטראליר־באר; ניט נארמאל.

The lawless elements of the city are held in check with difficulty.

law'lessly *adv.* (לאה'-לעס-לי) געגען געזעץ; אויף אן אונגעזעצליכען אופן.

law'lessness *n.* (לאה'-לעס-נעס) געזעצלאזיגקייט.

law'-list *n.* (לאה'-ליסט) א יעהרליכע אפיציעלע אויסגאבע אין ענגלאנד, וועלי־

כע ענטהאלט ידיעות וועגען די געריכטסאנשטאלטען, ריכטער, אדוואקאטען א. ז. וו.

law'-lord *n.* (לאה'-לארד) א פּער אין ענגלישען פּארלאמענט פון א הויכען ריכטערליכען אמט אדער וועלכער האט זיך אויסגעצייכענט אלס יוריסט.

law'maker *n.* (לאה'-מיי-קער) ז. *lawgiver*.

law mer'chant (לאה מויר'-טשענט) האנדעלס-רעכט [די פּרינציפּען און כללים וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט אין די בעציהונגען צווישען קויפלייט און וועלכע זיינען שפּעטער פעסטגעשטעלט געווארען אלס געזעצען].

law'monger *n.* (לאה'-מאנ-גער) אן אדוואקאטעל, א כּאראטאי.

lawn *n.* *and* *v.* (לאהן) א גראז-פּלאץ, א לאנקע [בעזאנדערס ביי א הויז]; שלייער-לייווענט [א מין דינער לינעןשטאף]; באטיסט; געמאכט פון שלייערלייווענט.

lawn'-grass *n.* (לאהנ'-גרעס) גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע; גראז וואס ווערט געזייהט צו בילדען א לאנקע.

lawn'-mow'er *n.* (לאהנ'-מאו'-ער) א מאשין אבצושניידען גראז פון א לאנקע.

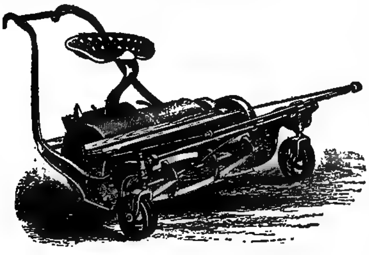

Lawn-mower

lawn'-par'ty *n.* (לאהנ'-פּאר'-טי) אן אויספלוג, א פּיקניק אונטער'ן פרייען הימעל [אויף א לאנקע פאר'ן הויז].

lawn'-sprink'ler *n.* (לאהנ'-ספּרינק'-לער) אזא וואסער-שפּריצער צו בעשפּריצען א לאנקע.

lawn'-ten'nis *n.* (לאהנ'-טענ'-איס) לאהן-טעניס, אזא שפּיעל אין פּילקעס וועלכע ווערען געווארפען מיט א ראקעט אדער שלאג-נעץ [אזא לאפּעטקע אויסגעפלאכטען ווי א נעץ]. ווערט געשפּיעלט אויף א לאנקע אדער אזוי אויף א פרייען און גלאטען פּלאץ.

law'ny *a.* (לאה'-ני) געמאכט פון שלייער-לייווענט אדער פון באטיסט; וואס האט א לאנקע; עהנליך צו א לאנקע; בעוואקסען מיט געדיכטען גראז ווי א לאנקע.

law of ac'tion and reac'tion (לאה אוו עק'-שאן ענד רי-עק'-שאן) דאס געזעץ וועגען ווירקונג און געגענווירקונג [דאס פיזיקאלישע געזעץ וואס בעהויפּטעט, אז פאר יעדע ווירקונג אדער קראפט עקזיסטירט אימער א גלייכע געגענווירקונג אדער געגענקראפט פון א געגענגעזעצטער ריכטונג. צ. ב., ווען מען דריקט א שטיין מיט'ן פינגער, ווערט דער פינגער געדריקט פון שטיין אין א געגענגעזעצטער ריכטונג מיט דערזעלביגער קראפט וואס דער שטיין ווערט געדריקט פון פינגער].

law of causa'tion (לאה אוו קאה-זיי'-שאן) דאס קאוזאליטעטס-געזעץ [דער פּרינציפּ, אז יעדע ערשיינונג איז א רעזולטאט פון א פריהערדיגער ערשיינונג, וועלכע האט זי פעראורזאכט].

law of demand' and supply' (לאה אוו די-מענד' ענד סא-פּלאי') אין פּאליטישער עקאנאמיע — דאס געזעץ פון נאכפראגע און אנבאט [דאס געזעץ, אז ווען די נאכפראגע אויף א געוויסער סחורה איז געשטיגען אדער די נאכפראגע איז געבליבען דיעזעלבע, נאר דער אנבאט איז געפאלען — דאן שטייגט דער פרייז פון דער סחורה; פערקעהרט, ווען דער אנבאט איז געשטיגען אדער דער אנבאט איז געבליבען דערזעלביגער, נאר די נאכפראגע איז געפאלען — דאן פאלט דער פרייז פון דער סחורה].

law'-of'ficer *n.* (לאה'-אפ'-אי-סער) א געריכטס-בעאמטער.

law of mortal'ity (לאה אוו מאר-טעל'-אי-טי) דאס שטערבליכקייטס-געזעץ [די פאראויסרעכנונג דורך סטאטיסטיק, ווי גרויס עס איז די דורכשניטליכע שטערבליכקייט צווישען פערשיעדענע עלטערס גרופּען, צי פון 1000 צי פון 100,000, אין פערלויף פון א יאהר].

law of na'tions (לאה אוו ניי'-שאנז) פעלקער-רעכט, אינטערנאציאנאלעס רעכט. ז. *international law*.

law of na'ture (לאה אוו ניי'-טשור) דאס נאטור-געזעץ, דאס געזעץ פון לעבען.

laws of hon'or (לאהז אוו אנ'-אר) עהרען-רעכט [די אנגענומענע רעגלען וועגען פערטיידיגען די עהרע, בעזאנדערס וועגען די רעגלען פון א דועל].

laws of mo'tion (לאהז אוו מאו'-שאן) די געזעצען פון בעוועגונג [די דריי געזעצען פון ניוטאן וועגען דער בעוועגונג פון קערפּער. דאס ערשטע געזעץ איז: יעדער קערפּער בלייבט אין זיין רוהעזושטאנד אדער אין א גלייכפערמיגער בעוועגונג אין א גראדער ליניע, אויסער ווען אן אויסערליכע קראפט צווינגט איהם צו ענדערען זיין זושטאנד אדער ריכטונג. דאס צווייטע געזעץ איז: די ענדערונג אין דער בעוועגונג פון א קערפּער איז פּראפּארציאנעל צו דער קראפט וואס ווערט דערצו אנגעווענדעט און איהר ריכטונג איז אין א גראדער ליניע, אין וועלכער די קראפט ווירקט. דאס דריטע געזעץ איז: געגען יעדער ווירקונג ווירקט אימער א גלייכע געגענווירקונג].

law'-sta'tioner *n.* (לאה'-סטיי'-שאנ-ער) א הענדלער פון שרייב-מאטעריאלען פאר אדוואקאטען.

law'suit *n.* (לאה'-סיוט) א פּראצעס, א משפּט.

law'term *n.* (לאה'-טוירם) א יורידישער אויסדרוק.

law'-wri'ter *n.* (לאה'-ראי'-טער) א שרייבער פון יורידישע ביכער; אן איבערשרייבער פון יורידישע דאקומענטען.

law'yer *n.* (לאה'-יער) א יוריסט, אן אדוואקאט; א געזעץ-קענער; אן אויסטייטשער אדער א מפורש פון תורת משה.

law'yerly *a.* (לאה'-יער-לי) יורידיש; ווי אן אדוואקאט.

lax *a.* (לעקס) שלאף, שוואך, לויז; לויזיג; אבגעלאזען.

As a teacher he was noted for his lax discipline in the classroom.

lax'ative *a.* *and* *n.* (לעק'-סע-טיוו) אבפיהרענד, וואס מאכט לאקסירען; אן אבפיהרונגס-מיטעל, א לאקסיר-מיטעל.

lax'ativeness *n.* (לעק'-סע-טיוו-נעס) די אייגענשאפט צו מאכען לאקסירען.

lax'ity *n.* (לעק'-סי-טי) לויזקייט, שוואכקייט, לויזלייביגקייט.

lax'ly *adv.* (לעקס'-לי) שלאפליך, לויזליך, צוקראכען; ניט פּינקטליך, ניט אקוראט.

lax'ness *n.* (לעקס'-נעס) ז. *laxity*.

lay *v.* (ליי) געלעגען. ז. *lie*.

He lay in bed all day yesterday.

lay *v., n.* *and* *a.* (ליי) אוועקלעגען; ארויפלעגען; אריבערלעגען; אויסלעגען; בעדעקען, איבערדעקען; אנידערלעגען, אנידערווארפען; נעהמען א ריכטונג, ריכטען; איינלעגען אין א וועט; וועטען; לעגען [אייער]; דעקען [צום טיש], צורעכט מאכען, איינריכטען; אויסטראכטען; פּלאנעווען; ליעגען; די לאגע; א פאך, א בעשעפטיגונג; א געוויסע קוואנטיטעט פון פאדים; פּראפיט, פערדיענסט; א טייל פון פּראפיט; דער שוואונגשטאנג פון א וועב-שטוהל; א ליעד, א לירישע פּאעמא, באלאדא אדער געזאנג; וועלטליך, ניט גייסטליך, ניט קירכליך, ניט פּראפעסיאנעל; ניט ערפאהרען, ניט פאכמעניש; וואס איז שייך צום געוועהנליכען פאלק [צום אונטערשיעד פון גייסטליכע אדער פּראפעסיאנעלע. ז. *laity*].

lay a ca'ble (ליי ע קייבל) צונויפדרעהען די שטריק [אויף א שיף].

lay a course (ליי ע קאורס) זעגלען אין א געוויסער ריכטונג; אויסמארקירען, אויספלאנעווען.

lay a plot (ליי ע פלאט) פּלאנעווען אדער מאכען א פערשווערונג.

lay a rope (ליי ע ראופ) ז. *lay a cable*.

lay aside' (ליי ע-סאיד') אוועקלעגען אן א זייט; אוועקווארפען, אויפגעבען.

lay at stake (ליי עט סטייק) שטעלען אין קאן.

lay at one's door (ליי עט וואנז דאור) ארויפלעגען אויף אימעצען די שולד.

lay away' (ליי ע-וויי') אוועקלעגען; אויפגעבען; אוועקלעגען [אויף שפּעטער]; שפּארען.

Lay the document away for future reference.

lay bare (ליי בעהר) ארויסשטעלען צום שיין, ענטבלויזען, אויפדעקען.

The investigations will lay bare all the facts of the conspiracy.

lay before' (ליי בי-פאור') פארלעגען.

lay by (ליי באי) אוועקלעגען; אוועקלעגען אן א זייט; אבלעגען, אוועקלעגען [אויף שפּעטער], אבשפּארען.

The old fellow has been able to lay by a snug sum.

lay by the heels (ליי באי טהי היעלז) פעסטען, בינדען די פיס; איינשפּארען, איינשרענקען.

lay claim to (ליי קליים טו) האבען פּרעטענזיעס אדער א פאדערונג אויף עפּעס.

lay'-days *n.* (ליי'-דייז) א בעשטימטע צאהל טעג אין וועלכע א שיף מוז אנגעלאדען אדער אויסגעלאדען ווערען.

lay down (ליי דאון) אויפגעבען; רעזיגנירען; אוועקלעגען, איינלעגען; אויסלעגען [ווי א פלאן אויף'ן פּאפּיער]; אוועקלעגען [אלס א פונדאמענט אדער באזיס]; אוועקלעגען [פאר א שפּעטערדיגען געברויך].

lay down the law (ליי דאון טהי לאה) 1. אויסטייטשען דאס געזעץ; עטוואס

פערשרייבען אלס געזעץ; 2. אנזאגען מיט'ן הארבען ווארט.

1. The judges lay down the law of the land.
2. He laid down the law to his office boy.

lay'er *n.* and *v.* (לייי'-ער) איינער וואס לעגט עפּעס; א לעגענדיגע הוהן; א שיכט פון וואַפּנע אדער צעמענט; א צווייג פון א בוים וועלכער ווערט איינגעבויגען אין מיטען און אריינ־געשטעקט אין דער ערד, אז ער זאל איינ־וואקסען ניט זייענדיג אבגעריסען פון בוים; אין לעדער־ארבייט — א ראנד אדער זוים פערשטארקט מיט א לעדער־שטרייף; א גרוב וואו עס ווערען געלעגט פעלען אין שיכטען צום גארבען; פלאנצען דורך איינבויגען א צווייג און איהם אריינ־שטעקען אין דער ערד ווען ער איז נאך ניט אבגעריסען פון בוים.

lay'er-cake *n.* (לייי'-ער-קייק) א גע־פילטער קוכען אין שיכטען.

lay'ering *n.* (לייי'-ער-אינג) דאס איינ־פלאנצען א צווייג, ווען ער איז ניט אבגעטיילט פון בוים, דורך דעם וואס מען בויגט איהם איין און מען שטעקט איהם אריין אין דער ערד ער זאל איינוואקסען.

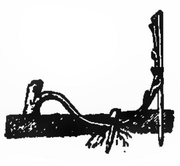

Layering

lay'er-on' *n.* (לייי'-ער-און') אן ארויס־לעגער; איינער וואס לעגט די פּאפּיער־בויגענס אין דער דרוק־מאשין.

lay'er-o'ver *n.* (לייי'-ער-או'-ווער) א בייטש; עטוואס מיט וואס מען בע־שטראפט.

lay'er-up' *n.* (לייי'-ער-אפּ') אן אבשפּא־רער, אן אנזאמלער.

lay'-fig'ure *n.* (לייי'-פיג'-יור) א מא־דעל פון א מענשליכער פיגור וואס מאה־לער בענוצען פארצושטעלען פערשיעדענע פּאזיציאנען פון קערפּער; א מענש אהן אינדיווידואליטעט וועלכען מען קען דרע־העז ווי מען וויל.

lay for (לייי פאר) לויערען, ליעגען און ווארטען [אויף עטוואס אדער אימעצען].

The robbers will lay for the travellers on this road.

lay hands on (לייי הענדז און) ארויפ־לעגען די הענד צו בענשען; פּערכאפּען.

lay heads togeth'er (לייי העדז טו־געטה'-ער) זיך צוזאמען בעראטהען.

lay hold of (לייי האולד אוו) אנגרייפ־פען; פּערכאפּען.

lay hold on (לייי האולד און) ז. *lay hold of*.

lay in bal'ance (לייי אין בעל'-ענס) זיך געפינען אין אן אונענטשיעדענער לא־גע; ליעגען אין ערבות.

lay'ing *n.* (לייי'-אינג) דאס לעגען; דאס לעגען אייער; די צאהל אייער וואס זיינען אויסגעלעגט געווארען אין א היה־נער־שטייג פאר א טאג אדער פאר אן אנדער משך פון צייט; דאס צונויפדרעהען מעהרערע איינצעלנע פעדים אין א שטריק.

lay'ing-in' *n.* (לייי'-אינג-אין') דער ערשטער אנשטריך פון פארב אויף א גע־גענשטאנד וועלכער דארף געמאלט ווערען; די אויסען־ליניען פון א צייכנונג אויף מעטאל וואס דארף גראווירט ווערען.

lay'ing-machine' *n.* (לייי'-אינג-מע־שין') א מאשין צו דרעהען שטריק.

lay in lav'ender (לייי אין לעוו'-ענ־דער) עטוואס פארזיכטיג אוועקלעגען [מיט לאווענדעל־צווייגלעך צווישען].

lay in'to (לייי אינ'-טו) אריינלעגען קלעפּ וויפיעל עס זאל נור אריין.

lay it on (לייי איט און) איבערכאפּען די מאס; שטארק איבערטרייבען.

Don't lay it on. I want none of your flattery.

lay low (לייי לאו) אנידערוואַרפען; בע־גראבען.

lay'man *n.* (לייי'-מען) א מענש פון דער מאסע; איינער וואס איז ניט קיין גייסט־ליכער; ניט קיין פּראפעסיאנעלער מענש; איינער וואס איז ניט קיין ספּעציאליסט.

lay off (לייי אף) 1. אבזאגען אן ארבייי־טער [געוועהנליך נור צייטווייליג]; 2. אוועקלעגען אן א זייט; אראבנעהמען אדער אראבווארפען פון זיך; 3. אויס־מעסטען, אויפצייכענען, אויסלעגען אויף פּאפּיער [ווי א פּלאן]; 4. אבווענדען פון וועלכען עס איז פונקט אדער געגענשטאנד [בעזאנדערס ווענען א שיף].

1. The employer is planning to lay off half of his working force. 3. Lay off a yard to the right of this point.

lay on (לייי און) דערלאנגען מיט כח; אריינלעגען קלעפּ; שלאגען; בעזארגען מיט עפּעס, צושטעלען; ווענדען צו וועל־כען עס איז פונקט אדער געגענשטאנד [בעזאנדערס ווענען א שיף].

lay one out (לייי וואן אוט) 1. אימע־צען אנידערווארפען; אימעצען בעזיעגען; 2. דערלאנגען א פּארציע, אנזידלען.

2. I heard the manager lay out the clerk.

lay one's self out (לייי וואנז סעלף אוט) מאכען א שטארקע אנשטרענגונג.

lay on the ta'ble (לייי און טהי טייבל) ליעגען לאזען [א פּארלאמענטארישער אויסדרוק פאר אבלעגען די פערהאנדלונג פון א פראגע אויף אן אונבעשטימטער צייט].

lay o'pen (לייי אופּן) אויפדעקען; ארויסשטעלען [צו שאנד, למשל]; מא־כען אן עפנונג; פערוואונדען.

lay out (לייי אוט) 1. אויסגעבען, אויסלע־גען; ארויסצייגען, ארויסשטעלען; מאכען א פּלאן; פּלאנעווען; זיך יאגען אדער שטרע־בען [נאך עטוואס]; אנטהאן אין תכריכים און מאכען פארטיג צו דער קבורה; 2. וואַרפען, אוועקלעגען, מאכען פאר א קאליקע.

2. He was laid out in the fight.

lay'-out *n.* and *a.* (לייי'-אוט) אן אויס־לעגונג, אן אויסשפּרייטונג; אן אויסגע־לעגטער פּלאן; עטוואס וואס איז אויסגע־לעגט אדער אויסגעשפּרייט; אויסגעלעגט, אויסגעשפּרייט, אויסגעצייכנעט.

lay o'ver (לייי או'-ווער) איבערדעקען, בעדעקען; איבערציהען.

lay siege to (לייי סידזש טו) 1. בעלא־גערען, ארומרינגלען מיט אן ארמעע; 2. שטארק שטרעבען צו געווינען.

2. I love her. I shall lay siege to her heart and will win.

lay stress (לייי סטרעס) לעגען געוויכט אויף עפּעס, אננעהמען די דרינגליכקייט פון עפּעס.

lay the cloth (לייי טהי קלאטה) דעקען דעם טיש.

lay the land (לייי טהי לענד) דערוויי־טערען זיך פון דער יבשה [ווענען א שיף].

lay to (לייי טו) זיך נעהמען [צו עפּעס]; אבשטעלען [א שיף].

lay to heart (לייי טו הארט) זיך נעהמען צום הארצען.

lay to one's charge (לייי טו וואנז טשארדזש) שטעלען אויף אימעצענס חשבון, בעשולדיגען אימעצען, האלטען אימעצען פאראנטווארטליך.

lay up (לייי אפּ) אבלעגען; אוועקלעגען אויף שפּעטער; אוועקלעגען אין בעט [צו־ליעב א קראנקהייט].

lay wait (לייי וועיט) לויערען, ליעגען און ווארטען.

lay waste (לייי וועיסט) פערוויסטען.

la'zar *n.* (לייי'-זאר) א קרעציגער, א מצורע; איינער וואס ליידט פון א מיאוס'ער קראנקהייט [הויפטזעכליך וועגען א בעטלער].

lazaret' *n.* (לעז-ע-רעט') א לאזארעט, א האספּיטאל, א האספּיטאל־שיף, א קא־ראנטין־אנשטאלט; א פּלאץ פאר פּראווי־זיעס [אויף האנדעלס־שיפען].

lazaret'to *n.* (לעז-ע-רעט'-או) ז. *lazaret*.

la'zar-house *n.* (לייי'-זאר-האוס) ז. *lazaret*.

la'zar-like *a.* (לייי'-זאר-לאיק) קרעציג, עהנליך צו א מצורע.

la'zarly *a.* (לייי'-זאר-לי) ז. *lazar-like*.

la'zarman *n.* (לייי'-זאר-מען) ז. *lazar*.

lazaro'ne *n.* (לעז-ע-ראו'-נע) ז. *lazzarone*.

la'zarwort *n.* (לייי'-זאר-הווירט) ז. *laserwort*.

laze *v.* and *n.* (לייז) פוילענצען, זיך פוילען; וועק'פּטר'ען אין פוילקייט; פוילקייט.

When on my vacation I like to laze around a good part of the day.

la'zily *adv.* (לייי'-זי-לי) מיט פויל־קייט, פויל.

la'ziness *n.* (לייי'-זי-נעס) פוילקייט.

laz'uli *n.* (לעז'-יו-לאי) לאפּיס לאזולי, לאזור־שטיין. ז. *lapis lazuli*

laz'ulite *n.* (לעז'-יו-לאיט) לאזוליט, בלוי־שפּאט [אזא מינעראל פון העל־בלויען קאליר].

la'zy *a.* and *v.* (לייי'-זי) פויל; לאנג־זאם; זיך פוילען; פוילענצען.

la'zy-back *n.* and *a.* (לייי'-זי-בעק) א הויכער לעהן [רוקען־ווענטעל] פון א שטוהל; א געשטעל אויף אן אויטאָ פאר א פאן; וואס האט א הויכען רוקען [ווע־גען א שטוהל].

la'zy-bed *n.* (לייי'-זי-בעד) א שטיקעל פּלאץ פערזייהט מיט קארטאפעל אזוי, אז די קארטאפעל ווערען ניט בעגראבען אין דער ערד, נאר ווערען בלויז צוגעדעקט פון אויבען מיט אביסעל ערד.

la'zyboard *n.* (לייי'-זי-באורד) א ברעט ביי דער לינקער זייט פון א וואגען, אויף וועלכען די אנטרייבער שטעהען אפט, טרייבענדיג די פערד.

la'zybones *n.* (לייי'-זי-באונז) א פוי־לענצער.

la'zyboots *n.* (לייי'-זי-בוהטס) ז. *lazybones*

la'zy-tongs *n.* (לייי'-זי-טאהנגז) אזא צוואנג וואס איז צונויפגעשטעלט פון א גאנצער רייהע געלענקען און וועלכע קען אויסגעצויגען און צונויפגעצויגען ווערען.

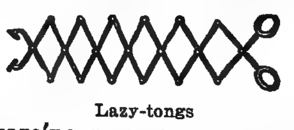

Lazy-tongs

lazzaro'ne *n.* (לעז-ע-ראו'-נע) א לא־זאראני [א בעטלער אדער ליידיג־געהער פון נעאפּעל, איטאליען].

L. B. ראשי תבות פון די נעלעהרטען־טיטו־לען: *Baccalaureus Litterarum*

[באקאלאורום פון ליטעראטור] אדער *Legum Baccalaureus* [באקאלאורום פון יוריספרודענץ].

lb. אבקירצונג פון *libra* [א פונט].

lbs. אבקירצונג פון *libras* [פונטען].

l. c. ראשי תבות פון *lower case* [אין דרוקעריי — די געוועהנליכע בוכשטאבען, ניט די גרויסע אנפאנגס־בוכשטאבען] אדער פון *loco citato* [אין דעם שוין ציטירטען פלאץ].

lea *n.* (ליע) א פעלד; א לאנקע.

leach *n. and v.* (ליעטש) לויג [וואס ווערט געמאכט פון אש]; א לויג־צעבער; אש צו מאכען לויג; מאכען לויג דורך אויפגיסען וואסער אויף אש.

lea'cher *n.* (ליע'-טשער) ז. *leach-tub*.

leach'-tub *n.* (ליעטש'-טאב) א לויג־צעבער.

lea'chy *a.* (ליע'-טשי) וואס לאזט דורך פליסיגקייטען, וואס זייהט דורך [ווי אש, זאמד א. ד. ג.].

lead *v. and n.* (ליעד) לייטען, פיהרען; אנפיהרען, געהן פארויס, זיין דער ערשטער, זיין אן דער שפיצע; אריינפיהרען, אריינציהען, ארייננארען; בעוועגען צו עפעס; אנפאנגען; געבען דעם טאן; איינלייטען; געפיהרט ווערען; פיהרערשאפט, פיהרונג; דאס געהן פארויס, דאס זיין דער ערשטער; דער אנפאנג, דער ערשטער גאנג [אין א שפיעל]; ריכטונג; בעקאנטשאפט, געניטקייט; עטוואס וואס פיהרט אדער ריכטעט; א שמאלער דורכגאנג.

lead *n., a. and v.* (לעד) בליי; דורכשוסליניע אדער שפאנע [א דין בליי־בלעכעל וואס ווערט אריינגעלעגט צווישען די שורות פון שריפטזאץ זיי צו מאכען שיטערער]; א זינק־בליי [א בליי־געוויכט צום מעסטען די טיעפקייט פון וואסער]; דאס בליי אין א בליישטיפט; געמאכט פון בליי, וואס ענטהאלט בליי; בעדעקען מיט בליי; פערגיסען מיט בליי; אריינלעגען דורכשוסליניען אדער שפאנעס צווישען די שורות פון שריפטזאץ; פאלירען, בעדעקען מיט א גלאנץ דורך אבריבען מיט בליי אדער גראפיט.

lead a child (ליעד ע טשאילד) פיהרען א קינד מיט דער הילף פון עפעס [ווען מען לערענט עס געהן].

lead a dance (ליעד ע דענס) זיך שטעלען אן דער שפיצע, זיין אן אנפיהרער; זיין דער פיהרער פון א טאנץ.

lead'-ash *n.* (לעד'-עש) דאס פסולת פון בליי.

lead astray' (ליעד ע-סטריי') פערפיהרען; אראבפיהרען פון וועג.

Evil companions led him astray.

lead'-bob *n.* (לעד'-באב) א בליי־געוויכט אויף א ווענטקע.

lead by force (ליעד באי פאורס) שלעפען מיט גוואלט.

lead by the nose (ליעד באי טהי נאוז) פיהרען ביי דער נאז.

lead cap'tive (ליעד קעפ'-טיוו) געפאנגען, פיהרען אין געפענגנשאפט.

lead'-col'ic *n.* (לעד'-קאל'-איק) בליי־קאליק [א קראנקהייט וואס מען בעקומט פון דעם שטויב פון בליי].

lead'-col'or *n.* (לעד'-קאל'-אר) בליי־קאליר [א מאטער בלויליך־גרויער קאליר].

lead'-col'ored *a.* (לעד'-קאל'-ארד) פון בליי־קאליר.

lead'-cut'ter *n.* (לעד'-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען דורכשוסליניען אדער שפאנעס [דינע בליי־בלעכלעך וואס מען לעגט אריין צווישען די שורות פון דרוק־זאץ].

lead'ed *a.* (לעד'-עד) אבגעטיילט דורך שפאנעס אדער דורכשוסליניען [דינע בליי־בלעכלעך וואס ווערען אריינגעלעגט צווישען די שורות אין דרוק־זאץ]; בעדעקט מיט בליי אדער גראפיט.

lead'en *a.* (לעדן) געמאכט פון בליי, וואס זעהט אויס ווי בליי אדער ווי געמאכט פון בליי; בלייערן, שווער, פויל; מאט; מרה־שחורה'דיג.

lead'-encephalop'athy *n.* (לעד'-ענ-סעפ-ע-לאפ'-ע-טהי) א געהירן־קראנקהייט וואס קומט פון כראנישער בליי־פערגיפטונג.

lead'en-gray *a. and n.* (לעד'נ-גריי) בליי־פארביג, בלייערן; א בליי־קאליר.

lea'der *n.* (ליע'-דער) א פיהרער; א וועגווייזער; אן אנפיהרער; דער ערשטער; דער הויפט; איינער אדער עטוואס וואס געהט פארויס; א טאן־געבער; א כאר־דיריגענט, א קאפעלמייסטער; די ערשטע פידעל, דער ערשטער שפיעל־אינסטרומענט אין אן ארקעסטער; עטוואס וואס ריכטעט, פיהרט אדער צייגט אן די ריכטונג; דאס הויפט־ראד אין מאשינעריע; א לייט־ארטיקעל; א הויפט צוציהונגס־סחורה פאר קונים.

leaderette' *n.* (ליע-דער-עט') א קליינער לייט־ארטיקעל.

lea'dership *n.* (ליע'-דער-שיפ) פיהרערשאפט, פיהרונג.

lead'-glance *n.* (לעד'-גלענס) בליי־גלאנץ, בליי־ערץ.

lead'-gray *n. and a.* (לעד'-גריי) ז. *leaden-gray*.

lead'ing *n.* (לעד'-אינג) בליי־ווערק, בלייענע זאכען; צוזאמענבלייאונג.

lea'ding *n. and a.* (ליע'-דינג) פיהרונג, לייטונג, אנפיהרונג, פיהרערשאפט, פעהיגקייט צו זיין א פיהרער; וועג־ווייזונג; פיהרענד, לייטענד; א צוציהונגס־ארטיקעל [פאר קונים]; וואס איז דאס הויפט, דאס ערשטע, דאס וויכטיגסטע; וואס געהט פארויס.

lea'ding ar'ticle (ליע'-דינג אר'-טיקל) א לייט־ארטיקעל [אין א צייטונג]; א הויפט־ארטיקעל, א גאנגבארער ארטיקעל, א צוציהונגס־ארטיקעל [אלס סחורה].

lea'ding card (ליע'-דינג קארד) די ערשטע קארט, מיט וועלכער מען מאכט דעם ערשטען גאנג.

lea'ding fash'ion (ליע'-דינג פעש'-אן) די הערשענדע מאדע.

lea'ding hand (ליע'-דינג הענד) די ערשטע האנד [ביים שפיעלען]; דער געשעפטס־פיהרער.

lea'ding horse (ליע'-דינג האהרס) דאס פאדערשטע אדער ערשטע פערד אין שפאן.

lea'ding la'dy (ליע'-דינג ליי'-די) א פרימאדאנע, די אקטריסע וואס שפיעלט די הויפט ראלע.

lea'dingly *adv.* (ליע'-דינג-לי) פיהרענדיג; דורך לייטונג אדער פיהרערשאפט.

lea'ding man (ליע'-דינג מען) דער אקטיאר וואס שפיעלט די הויפט ראלע.

lea'ding mo'tive (ליע'-דינג מאו'-טיוו) א לייט־מאטיוו [א גרונד־מאטיוו פון א מוזיק־שטיק].

lea'ding part (ליע'-דינג פארט) די הויפט ראלע.

He is taking a leading part in the play.

lea'ding ques'tion (ליע'-דינג קהוועס'-טשאן) א פראגע וואס איז געשטעלט אזוי, אז זי ענטהאלט אין זיך דעם ענטפער אדער שטויסט אן אויף א געווינשטען ענטפער.

lea'ding-staff *n.* (ליע'-דינג-סטעף) דער שטאק פון א מיליטערישען קאמאנדיר.

lea'ding-strings *n.* (ליע'-דינג-סטרינגז) געה־בענדער, לויף־בענדער [בענדער מיט וועלכע מען פיהרט קליינע קינדער, ווען מען לערענט זיי געהן]; שטערונגען צו זעלבסטשטענדיגקייט.

lea'ding-wind *n.* (ליע'-דינג-הווינד) א גינסטיגער ווינד.

lea'ding word (ליע'-דינג הוואירד) דאס ערשטע ווארט; דאס שלאג־ווארט.

lead in prayer (ליעד אין פרעהר) פארבעטען, זיין א שליח צבור.

lead'-line *n.* (לעד'-לאין) א שטריק מיט א בליי־געוויכט [אום צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער אדער אום צו זינקען א נעץ].

lead'-mine *n.* (לעד'-מאין) א בליי־מינע, א בליי־גרוב.

lead off (ליעד אף) געהן פארויס, נעהמען אויף זיך די איניציאטיווע פון עפעס, אנפאנגען דער ערשטער עפעס צו טהאן.

lead off a ball (ליעד אף ע באהל) ערעפענען א באל.

lead one a dance (ליעד הוואן ע דענס) מאכען איינעם ארומלויפען אומזיסט און אומנישט, פערפיהרען מיט פוסטע הבטחות.

lead'-ore *n.* (לעד'-אור) בליי־ערץ, רויה בליי.

lead'-pen'cil *n.* (לעד'-פענ'-סיל) א בליישטיפט, א בלייפעדער.

lead'-poi'soning *n.* (לעד'-פאי'-זאנ-אינג) בליי־פערגיפטונג.

leads *n.* (לעדז) בלייענע דאך־פלאטען.

lead'-shot *n.* (לעד'-שאט) בליי־שראט [צום שיסען].

lead'-spar *n.* (לעד'-ספאר) בליי־שפאט [א מינעראל].

lead the field (ליעד טהי פיעלד) רייטען אן דער שפיצע, אנפיהרען א יאגד.

lead the way (ליעד טהי הוויי) געהן פארויס, זיין אן דער שפיצע.

lead to the al'tar (ליעד טו טהי אהל'-טער) הייראטען.

lead up (ליעד אפ) פיהרען, ארויפפיהרען.

My introduction gradually leads up to my argument.

lead'-works *n.* (לעד'-הוואירקס) א בליי־גיסעריי.

lead'wort *n.* (לעד'-הוואירט) דער בליי־ווארצעל [אזא זיד־אייראפעאישע פלאנצע].

lead'y *a.* (לעד'-אי) בלייערן, בלייאיג, עהנליך צו בליי.

leaf *n. and v.* (ליעף) א בלאט; א בעוועגליכער טייל פון עפעס [ווי אן אריינזאץ־ברעט אין א טיש, א טהיר, פליגעל, א פאל־ברעט פון א תליה א. ד. ג.]; בלעטער־בעציערונגען [אין ארכיטעקטור]; זיך בלעטערן, ארויסברייננגען בלעטער.

lea'fage *n.* (ליע'-פעדזש) בלעטער, בעבלעטערונג.

leaf'-bear'ing *a.* (ליעפ'-בעהר'-אינג) וואס טראגט ארום בלעטלעך אין מויל [ווי א געוויסער מין מוראשקעס]; וואס האבען בלעטער־עהנליכע קערפער־טיילען.

leaf'-blight *n.* (ליעפ'-בלאיט) אזא

קראנקהייט פון וועלכער עס ווערען אנגעגריפען די בלעטער פון פלאנצען.

leaf'-bridge *n.* (ליעפ'-ברידזש) אן אויפצוג־בריק [וואס עפענט זיך אויף, אום דורכצולאזען שיפען].

leaf'-bud *n.* (ליעפ'-באד) א שפראצ־אויגעלע אדער קנאספע פון וועלכער עס קומט ארויס א בלאט.

leaf'-car'rier *n.* (ליעפ'-קער'-אי-ער) א מוראשקע וואס טראגט ארום אין מויל בלעטלעך.

leaf'-cut'ter *n.* (ליעפ'-קאט'-ער) א מעסער אויפצושניידען די בלעטער פון א בוך; אזא מין ביען וואס שפרייט אויס דעם ביענשטאק מיט בלעטער.

leafed *a.* (ליעפט) וואס האט בלעטער, בעבלעטערט, בלעטערדיג.

leaf'-fee'der *n.* (ליעפ'-פיע'-דער) אן אינזעקט אדער א ווערימעל וואס שפייזט זיך מיט בלעטער.

leaf'-fol'der *n.* (ליעפ'-פאול'-דער) אזא מאטען־פליגעלע [מאל] וואס איהר לארווא [דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט] וויקעלט צונויף בלעטער און מאכט זיך אין זיי א נעסט.

leaf'-foot'ed *a.* (ליעפ'-פוט'-עד) וואס האט בלעטער־עהנליכע פיס [וועגען געוויסע מינים בעשעפענישען].

leaf'-gil'ding *n.* (ליעפ'-גיל'-דינג) דאס גילדען מיט גאלד־בלאט.

leaf'-gold *n.* (ליעפ'-גאולד) בלאט־גאלד [צום גילדען].

lea'finess *n.* (ליע'-פי-נעס) בעבלעטערטקייט, דאס זיין בעדעקט מיט בלעטער, דאס זיין פול מיט בלעטער.

leaf'less *a.* (ליעפ'-לעס) אונבעבלעטערט, אהן בלעטער.

leaf'lessness *n.* (ליעפ'-לעס-נעס) אונבעבלעטערטקייט, דאס ניט האבען קיין בלעטער.

leaf'let *n.* (ליעפ'-לעט) א בלעטעל; א פלוג־בלאט, א פלוג־בלעטעל.

leaf'-louse *n.* (ליעפ'-לאוס) א בלאט־לויז [אזא קליינער גרינער אינזעקט וואס געפינט זיך אויף בלעטער].

leaf'-met'al *n.* (ליעפ'-מעט'-על) בלאט־מעטאל, בלאט־גאלד [מעטאל אין דינע בלעטער מיט א גאלד־גלאנץ, געברויכט צום גילדען].

leaf'-roll'er *n.* (ליעפ'-ראול'-ער) ז. *leaf-folder*

leaf'-shaped *a.* (ליעפ'-שייפט) בלאט־פערמיג.

leaf'-sil'ver *n.* (ליעפ'-סיל'-ווער) בלאט־זילבער [צו בעזילבערען].

leaf'stalk *n.* (ליעפ'-סטאהק) דאס שטענגעל פון א בלאט.

leaf'-tobac'co *n.* (ליעפ'-טא-בעק'-או) בלעטער־טאבאק.

leaf'-tur'ner *n.* (ליעפ'-טויר'-נער) א פארריכטונג ביי א פארטאפיאנא איבערצומישען די בלעטער פון די נאטען.

leaf'-valve *n.* (ליעפ'-וועלוו) א קלאפען־ווענטיל [אזא דעקעל אויף א זאוויעסע אין א פומפ־מאשין].

leaf'work *n.* (ליעפ'-הוואירק) בלעטער־עהנליכע בעציערונגען.

lea'fy *a.* (ליע'-פי) בלעטערדיג; מיט א סך בלעטער.

league *n. and v.* (ליעג) א ליגע, א פעראייניגונג, א בונד; א מייל; א ים־מייל [3.45 ענגלישע מייל]; זיך פעראייניגען, זיך פעראייניגען אין א ליגע.

lea'guer *n. and v.* (ליע'-גער) איינער וואס געהערט צו א ליגע אדער פעראייניגונג, א בונד־גענאסע; בעלאגערונג; בעלאגערען.

leak *v. and n.* (ליעק) אריינרינען; פליסען; פישען [משתין זיין]; לאזען רינען; א שפאלט, א לאך, אן עפנונג [דורך וועלכער עטוואס קען ארויסרינען אדער אריינרינען].

lea'kage *n.* (ליע'-קעדזש) דאס רינען; דאס אריינפליסען; די מאס אדער צאהל וואס קומט צו אדער פאלט אב פון רינען; לעקאזש [פערגיטיגונג פאר פערלוסט וואס קומט פון אויסרינען].

leak'-alarm' *n.* (ליעק'-ע-לארם') א פארריכטונג אויף א שיף אויטאמאטיש צו געבען אן אלארם־סיגנאל, ווען די שיף הויבט אן צו רינען.

lea'kiness *n.* (ליע'-קי-נעס) דאס זיין רינעדיג, דאס זיין לעכערדיג.

leak out (ליעק אוט) 1. אויסרינען; 2. זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

2. The secret **leaked out**.

lea'ky *a.* (ליע'-קי) רינעדיג; געלעכערט [אזוי אז א פליסיגקייט קען אריינרינען אדער ארויסרינען]; אויספלוידערענדיג, וואס קען ניט איינהאלטען קיין סוד.

lean *v., n. and a.* (ליען) נייגען, זיך נייגען, זיין גענייגט; זיך אבנייגען; זיך אבווענדען; זיך בויגען, זיך אונטערגעבען, נאכגעבען; זיך לעהנען, זיך אנלעהנען; אבמאגערען, מאכען מאגער: אראבנעהמען דאס פלייש פון א וואלפיש; נייגונג, צונייגונג; דער טייל פון פלייש וואס בעשטעהט נור פון מוסקעלען; דאס פלייש פון א וואלפיש; ביי דרוקער — אן ארבייט וואס ברייננט ניט קיין פראפיט; מאגער; פוסט, ארעם, אינהאלטסלאז; וואס מאכט מאגער; ביי דרוקער — וואס מען פערדיענט ניט ביי דעם.

lean against' (ליען ע-גענסט') זיך אנלעהנען, זיך אנשפארען אן עפעס.

lean as a cane (ליען עז ע קיין) דאר ווי א שטעקען, הויט און ביין.

lean'-faced *a.* (ליענ'-פייסט) מיט א מאגערען געזיכט; אין דרוקעריי — וואס איז זעהר שמאל [וועגען שריפט].

lea'ning *n. and a.* (ליע'-נינג) נייגונג; זיך לעהנענדיג, זיך נייגענד.

lea'ning-knife *n.* (ליע'-נינג-נאיף) א מעסער, מיט וועלכען מען שניידט ארום דאס מאגערע פלייש פון א וואלפיש.

lea'ning-note *n.* (ליע'-נינג-נאוט) א פערציערונגס־נאטע. ז. *appoggiatura*

lean'ly *adv.* (ליענ'-לי) מאגער, דאר, ארעם, אינהאלטסלאז, צוועקלאז, אהן פראפיט.

lean'ness *n.* (ליענ'-נעס) מאגערקייט, טרוקענקייט, דארקייט; פוסטקייט, אינהאלטסלאזיגקייט, ארעמקייט; צוועקלאזיגקייט.

lean o'ver (ליען או'-ווער) זיך איבערבויגען, זיך אריבערהיינגען.

Don't **lean over** the fence.

lean'-to *n.* (ליענ'-טו) א נעבען־געביידע, א צובוי; אן אפענע געביידע [פאר קראנקע, הויפטזעכליך פאר שווינדזיכטיגע].

lean type (ליען טאיפ) שמאלע דרוק־שריפט [וואס 26 בוכשטאבען פערנעהמען ווייניגער ווי צוויי צאל].

lean'-wit'ted *a.* (ליענ'-הוויט'-עד) ניט איבעריג קלוג, ניט איבעריג שארפזיניג.

lean work (ליען הוואירק) ביי דרוקער — ארבייט, וועלכע נעהמט צופיעל צייט און ביי וועלכער מען קען ניט פערדיענען.

leap *v. and n.* (ליעפ) שפרינגען, א שפרונג טהאן, אריבערשפרינגען, ארויסשפרינגען; ארויפשפרינגען, האבען געשלעכטליכען פערקעהר [וועגען חיות]; צווינגען אריבערצושפרינגען; דאס שפרינגען; א שפרונג; געשלעכטליכער פערקעהר [ביי חיות].

leap clear o'ver (ליעפ קליער או'-ווער) אריבערשפרינגען א זאך, ניט אנריהרענדיג זי.

lea'per *n.* (ליע'-פער) א שפרינגער; א סאלם אדער לאקס; אן אינסטרומענט פאנאנדערצופלעכטען אלטע שטריק.

leap'-frog *n.* (ליעפ'-פראג) דער פראש־שפרונג, דער זשאבע־שפרונג [א קינדערשע שפיעל, ביי וועלכער איינער שפרינגט אריבער איבער'ן צווייטען].

lea'ping-fish *n.* (ליע'-פינג-פיש) דער שפרינג־פיש [אזא קליינער, שמאלער, לענגליכער, גלאנציגער פיש וואס שפרינגט אפט ארויס אויף'ן ברעג].

leap in the dark (ליעפ אין טהי דארק) א שפרונג אין דער פינסטערניש, א בלינדע אונטערנעהמונג, עטוואס וואס מען ווייס ניט מיט וואס עס וועט זיך ענדיגען, עטוואס וואס מען טהוט ניט רעכענענדיג זיך מיט די פאלגען.

leap out of the skin (ליעפ אוט אוו טהי סקין) שפרינגען פון דער הויט.

leap'-year *n.* (ליעפ'-ייהר) אן עבור־יאהר.

lear *n.* (ליער) א קיהל־אויווען [אין גלאז־פאבריקאציאן].

learn *v.* (לוירן) זיך לערנען, לערנען, ערפאהרען, זיך דערוויסען.

lear'nable *a.* (לויר'-נעבל) וואס מען קען לערנען; וואס מען קען ערפאהרען.

learn a les'son (לוירן ע לעסן) אנגעלערענט ווערען.

learn by heart (לוירן באי הארט) לערנען אויף אויסווענדיג.

learn by mem'ory (לוירן באי מעמ'-א-רי) לערנען מעכאניש, אריינקלאפען זיך אין קאפ.

learn by rote (לוירן באי ראוט) ז. *learn by memory*

lear'ned *a.* (לויר'-נעד) געלערענט, געלעהרט; גענוי בעקאנט מיט...

He is **learned** in the law.

lear'nedly *adv.* (לויר'-נעד-לי) ווי א געלעהרטער; מיט קענטניסע.

lear'nedness *n.* (לויר'-נעד-נעס) געלעהרטקייט, לומדות.

lear'ner *n.* (לויר'-נער) א לערנער; א לעהרלינג, א שילער.

lear'ning *n.* (לויר'-נינג) געלעהרזאמקייט, לומדות; ערודיציע; דאס לערנען; סיסטעמאטישעס וויסען; ספעציעלע פאכקענטניסע.

learn off (לוירן אף) לערנען אויסווענדיג.

learn one's book (לוירן הוואנז בוק) מאכען די לעקציאנען; לערנען.

learn wit (לוירן הוויט) ווערען געשייטער, קליגער.

lear'y *a.* (ליער'-אי) וואכזאם, כיטרע [אין דער גנבים־שפראך].

lea'sable *a.* (ליע'-סעבל) וואס קען פערפאכטעט אדער פערדונגען ווערען.

lease *v. and n.* (ליעס) פערפאכטען, פערדינגען [לאנד, הייזער א. ד. ג.]; פאכטען, דינגען; א פאכט; א פערפאכ־

טונג ; א פאכט-קאנטראקט ; א פאכט-טער-מין ; א טערמין, א משך, א צייט-דויער.

lease *v. and n.* (ליעז) קלייבען, זאמ-לען ; קלייבען איבערגעבליבענע זאנגען אין פעלד ; א פיטערנים.

lease'hold *n. and a.* (ליעס'-האולד) א פאכטונג [ווי פון ערד, א הויז א. ד. ג.] ; א פאכט-גוט ; א פאכט ; געפאכטעט.

lease'holder *n.* (ליעס'-האול-דער) א פאכטער, איינער וואס דינגט אב א הויז.

I have been a leaseholder of this house for many years.

lea'ser *n.* (ליע'-סער) א פערפאכטער, איינער וואס פערדינגט ערד, א הויז, א גוט א. ד. ג. אין ארענדע.

leash *n. and v.* (ליעש) א שטריקעל, א באנד, א רימענדעל [בעזאנדערס אזא מיט וועלכען מען האלט א יאגד-הונד] ; אנדערטהאלבען פאר, דריי פון איין מין [אויף דער שפראך פון יעגער] ; דריי זאכען ; אנבינדען אדער האלטען מיט א שטריקעל אדער מיט א באנד.

lea'sing *n.* (ליע'-סינג) דאס פאכטען אדער דינגען ; דאס פערפאכטען אדער פערדינגען.

lea'sing *n.* (ליע'-זינג) דאס זאגען לי-גען ; א ליגען ; דאס זאמלען, דאס זאמ-לען איבערגעבליבענע זאנגען אויף'ן פעלד.

least *a. and adv.* (ליעסט) וואס איז דאס מינדעסטע ; ווענינגסטענס, אם ווענינ-סטען, אם אלערווענינגסטען.

least'ways *adv.* (ליעסט'-הוויז) ז. *leastwise*

least'wise *adv.* (ליעסט'-הוואיז) אם ווענינגסטען, ווענינגסטענס, צום ווענינגסטען.

leath'er *n., a. and v.* (לעטה'-ער) לעדער ; א לעדערעל אויף א האטשיק פון א ווענטקע ; דער אראבהענגענדער טייל פון א הונד'ס אויער ; געמאכט פון לעדער ; וואס בעשטעהט פון לעדער ; בעזארגען מיט לעדער ; אנוואנדען אדער געברויכען לע-דער ; פערוואנדלען אדער אויסנארבען אין לעדער ; דורכקלאפען די ביינער ; אבשמיי-סען מיט א רימען.

leath'er-cloth *n.* (לעטה'-ער-קלאטה) לעדער-טוך, צעראטע [אזא צייג וואס איז נאכגעמאכט ווי לעדער].

leath'er-coat *n.* (לעטה'-ער-קאוט) א לעדער-עפעל [אן עפעל מיט א גרא-בער הויט] ; א פרוכט מיט א דיקער הויט.

leath'er-dress'er *n.* (לעטה'-ער-דרעס'-ער) א לעדער-בעארבייטער, איי-נער וואס פארטיגט ארויס די לעדער נאכ'ן גארבען.

leath'er-dress'ing *n.* (לעטה'-ער-דרעס'-אינג) לעדער-בעארבייטונג, דאס ארויספארטיגען די לעדער נאכ'ן גארבען.

leatherette' *n.* (לעטה-ער-עט') נאכגע-מאכטע לעדער.

leath'erhead *n.* (לעטה'-ער-העד) א פויערשער קאפ, א דומער יונג ; דער לע-דער-קאפ [אזא אויסטראלישער פויגעל]. ז. *friar-bird*

leath'er-knife *n.* (לעטה'-ער-נאיף) א לעדער-מעסער [אזא געבויגענע מעסער צום שניידען לעדער].

leath'er-mouthed *a.* (לעטה'-ער-מאוטהט) וואס האט א מויל ווי פון לע-דער [גלאט און הארט און אהן ציינער].

leath'ern *a.* (לעטה'-ערן) לעדערנער ; געמאכט פון לעדער.

leath'er-pa'per *n.* (לעטה'-ער-פיי'-פער) לעדער-פאפיער [א דיקער זארט פאפיער וואס איז געמאכט עהנליך צו לעדער].

leath'er-punch *n.* (לעטה'-ער-פאנטש) אן אינסטרומענט אדער מאשין אויסצו-קלאפען לעכלעך אין לעדער.

leath'er-skin *n.* (לעטה'-ער-סקין) די אונטערשטע הויט-שיכט.

leath'er-winged *a.* (לעטה'-ער-הווינגד) וואס האט פליגלען ווי לעדער [ווי א פלעדערמויז, למשל].

leath'erwood *n.* (לעטה'-ער-הוואוד) לעדער-האלץ [אזא ביימעל מיט א האר-טער קארע וואס וואקסט אין נארד-אמע-ריקא ; אזא בוים אדער קוסט אין אויס-טראליען].

leath'ery *a.* (לעטה'-ער-אי) לעדער-ארטיג, ווי לעדער.

leave *v. and n.* (ליעוו) ; צו- 1. לאזען ; ריקלאזען ; איבערלאזען ; פערלאזען ; אויפהערען ; 2. אבפאהרען ; 3. געבען אור-לויב [בעפרייאונג אויף א צייט פון דיענסט] ; ערלויבען ; 4. ארויסלאזען בלע-טער ; 5. אן ערלויבנים ; אן אורלויב ; 6. אן אבשיעד.

1. Leave me alone. I am too busy to see you. 2. He leaves on the next train. 5. He secured leave to visit his parents.

leave alone' (ליעוו ע-לאון') לאזען צורוה, ניט שטערען.

leaved *a.* (ליעווד) בלעטערדיג, מיט בלעטער.

leave in the cold (ליעוו אין טהי קאולד) פערנאכלעסיגען, פערזעהן.

leav'en *n. and v.* (לעווען) זויערטייג, ראשטשינע ; עטוואס וואס מאכט אן ענ-דערונג דורך אן אונזיכטבארען איינ-פלוס ; אן אונזיכטבארער איינפלוס וואס ווירקט פערדארבענד ; מאכען אויפגעהן אדער לייכט ווי טייג דורך זויערען ; הא-בען א ווירקונג דורך אן אונזיכטבארען איינפלוס.

leav'ening *n.* (לעוו'נ-אינג) דאס מא-כען אויפגעהן און לייכט דורך זויערטייג [ווי טייג] ; דאס מאכען איהרען אדער געהרען, דאס זויערען.

leave of ab'sence (ליעוו אוו עב'-סענס) אורלויב [בעפרייאונג אויף א גע-וויסער צייט פון דיענסט].

leave off (ליעוו אף) אויפהערען, אוועק-ווארפען, אויפגעבען, אוועקלעגען.

leave one in the dark (ליעוו הוואן אין טהי דארק) האלטען בסוד עפעס פון אימעצען.

leave one in the lurch (ליעוו הוואן אין טהי לוירטש) לאזען אין שטיך, לא-זען אין פערלעגענהייט.

leave one with the bag (ליעוו הוואן וויטה טהי בעג) לאזען אין שטיך, לאזען אין פערלעגענהייט.

leave out (ליעוו אוט) אויסלאזען, דורכ-לאזען.

leave out in the cold (ליעוו אוט אין טהי קאולד) לאזען מיט דער בייטש, לא-זען ביי גארנישט.

lea'ver *n.* (ליע'-ווער) א ויברח-מאכער ; איינער וואס איז עוקר אדער פערשווינדט ; איינער וואס פערלאזט.

leaves *n.* (ליעווז) בלעטער. ז. *leaf*

leave'-ta'king *n.* (ליעוו'-טיי'-קינג) דאס געהמען אבשיעד ; דאס געזעגענען זיך ; א זיי-געזונד.

leave word (ליעוו הווירד) לאזען וויסען, אנזאגען.

Leave word of your arrival.

lea'ving *n.* (ליע'-ווינג) דאס שיידען זיך, דאס פערלאזען, דאס אבריזען ; עטוואס וואס בלייבט נאך אדער פאלט אב.

lea'vings *n.* (ליע'-ווינגז) רעשטלעך, איבערבלייבעכץ, אבפאל, שריים.

The dog is fed on the leavings.

lea'ving-shop *n.* (ליע'-ווינג-שאפ) א לאמבארד אדער לייה-הויז [אן ארט וואו מען לייהט אויף משכנות], וואס האט ניט קיין געזעצליכע ערלויבנים.

lech'er *n. and v.* (לעטש'-ער) א בעל-תאוה, א נואף ; פיהרען א לעבען פון תאוה און נואף.

lech'erous *a.* (לעטש'-ער-אס) תאוה-דיג, נואף'דיג ; וואס ערוועקט תאוה.

lech'erously *adv.* (לעטש'-ער-אס-לי) אויף א תאוה'דיגען אופן ; מיט תאוה, מיט נאוף.

lech'erousness *n.* (לעטש'-ער-אס-נעס) תאוה, נאוף ; דאס זיין תאוה'דיג.

lech'ery *n.* (לעטש'-ער-אי) תאוה ; נאוף.

lec'tern *n.* (לעק'-טוירן) א לעזע-פולט אדער סטענדער אין א קירך.

lec'tion *n.* (לעק'-שאן) דאס לעזען ; א לעזע-ארט ; א נוסח אין א בוך אדער שריפט ; א קאפיטעל פון דער ביבעל אדער אנדערער הייליגער שריפט וואס ווערט פארגעלעזען אין קירך.

lec'tionary *n.* (לעק'-שאנ-ע-רי) א בוך וואס ענטהאלט קאפיטלעך פון דער ביבעל אדער פון אנדערע הייליגע שריפ-טען, וועלכע ווערען פארגעלעזען אין קירך.

lec'tor *n.* (לעק'-טאר) א פארלעזער פון תפילות אין א קירך.

lec'trice *n.* (לעק'-טרים) א פארלעזע-רין.

lec'tual *a.* (לעק'-טשו-על) וואס בינדט צום בעט [א מעדיצינישער אויסדרוק וועגען א קראנקהייט וועלכע בינדט צום בעט].

lec'ture *n. and v.* (לעק'-טשור) א פאר-לעזונג, א לעקציע ; א פרעדיגט, א מוסר-דרשה ; האלטען פארלעזונגען ; אונטער-ריכטען, געבען לעקציעס ; געבען א לעק-ציע, אויס-מוסר'ען.

lec'turer *n.* (לעק'-טשור-ער) א לעק-טאר, איינער וואס האלט לעקציעס אדער פארטרעגע ; א פראפעסאר ; א הילפס-פרעדיגער.

lec'ture-room *n.* (לעק'-טשור-רוהם) אן אודיטאריע, א זאל, וואו עס ווערען געהאלטען פארלעזונגען אדער לעקציעס.

lec'tureship *n.* (לעק'-טשור-שיפ) דאס אמט פון א פראפעסאר, לעקטאר, פארלע-זער אדער פרעדיגער.

lec'turess *n.* (לעק'-טשור-עס) א לעק-טארין, א פרוי וואס האלט לעקציעס אדער פארטרעגע.

led (לעד) געפיהרט, געלייטעט. ז. *lead*

I am led to believe that you are mistaken.

ledge *n.* (לעדזש) א פאליצע ; א ראנד, א לייסט ; א געזימס ; א שיכט ; עטוואס וואס שטארצט ארויס ; א רייה פעל-זען-שטיינער אונטערן וואסער ; אין דרוי-קעריי — קליינעס אדער קלאמערס גע-ברויכט ביים שליסען דרוק-זאץ אין א ראהם.

ledg'er *n.* (לעדזש'-ער) א שטאנג, באל-קען, א שטיין וואס ליגט האריזאנטאל ; א קוווער-באלקען ; דאס הויפט-בוך [אין בוכפיהרונג].

ledg'er-book *n.* (לעדזש'-ער-בוק) דאס הויפט-בוך אין בוכהאלטעריע.

ledg'ment *n.* (לעדזש'-מענט) אין אר-

ביטעקטור — א געזימס, אַן אַרויסשטאַרצונג.

led horse (לעד האָהרס) א זאַפּאַסנער פערד וואָס ווערט געברויכט אין א נויט; א לאַסט־פערד.

lee *n. and a.* (ליע) די זייט, וועלכע איז געשיצט פון ווינד אָדער נאָך וועלכער דער ווינד בלאָזט [וועגען א שיף]; שיצונג; וואָס איז שייך צו דער זייט וואָס איז געשיצט פון ווינד אָדער נאָך וועלכער דער ווינד בלאָזט.

lee′-board *n.* (ליע′-באָורד) אַזא לאַנג, פלאַך ברעט וואָס ווערט בעהעפט צו דער זייט פון א פלאַכער שיף צו שיצען זי פון ווינד [אַזעלכע ברעטער זיינען פאַראַן פון ביידע זייטען].

leech *n. and v.* (ליעטש) א פּיאַווקע [א בלוט־איגעל]; א בלוט־זויגער; א דאָקטאָר; דער ראַנד פון א זעגעל; לויג; אַש־לויג; היילען, דאָקטאָרען; שטעלען פּיאַווקעס; ווייקען אין לויג.

leechee′ *n.* (ליע-טשיע′) ז. *lichi*

lee′cher *n.* (ליע′-טשער) איינער וואָס שטעלט פּיאַווקעס [בלוט־איגעל]; איינער וואָס לאָזט בלוט [אַלס הייל־מיטעל].

leech′-fee *n.* (ליעטש′-פיע) דאָקטאָר־האָנאָראַר, דאָקטאָר־געצאָהלט.

leech′-fish′ing *n.* (ליעטש′-פיש′-אינג) דאָס כאַפּען פּיאַווקעס [בלוט־איגעל].

lee′ching *n.* (ליע′-טשינג) היילונג, קוראַציע.

leech′-line *n.* (ליעטש′-לאַין) א שטריק, מיט וועלכען מען שנורט איין דעם אונטערשטען זעגעל פון א שיף.

leech′-rope *n.* (ליעטש′-ראָופּ) דער ווערטיקאַלער טייל פון א שטריק, מיט וועלכען עס איז אַרומגענעהט דער זעגעל.

lee′fang *n.* (ליע′-פענג) א שטריק וואָס האַלט צו פון אונטען א געוויסען זעגעל אין מיטען פון דער שיף, בעת מען ציהט איהם אָן.

lee′-gage *n.* (ליע′-גיידזש) א גינסטיגערע לאַגע בנוגע צום ווינד, א גרעסערע דערווייטערונג פון ווינד [אַלס פערגלייך צווישען צוויי אָדער מעהרערע שיפען].

Leek

leek *n.* (ליעק) פּאָריי [אַזא פלאַנצע מיט ברייטע בלעטער, עהנליך צו א ציבעלע].

leek′-green *n.* (ליעק′-גריען) פּאָריי־גרין [א פאַרב ווי פון פּאָריי]. ז. *leek*

lee lurch (ליע לוירטש) דאָס בויגען זיך אויף א זייט אין א שטורם־וועטער [וועגען א שיף].

leer *n. and v.* (ליער) א זייטיגער קוק, אַן אויסדרוקספאָלער בליק, א וואונק, א ליעבעבליק; א קיהל־אויווען [אין גלאַז־פאַבריקאַציאָן]; וואַרפען א זייטיגען בליק, אויסדריקען אויסדרוקספאָל, קוקען מיט פערליעבטע בליקען; פערפיהרען דורך ביטרע אָדער פערליעבטע בליקען.

leer′ingly *adv.* (ליער′-אינג-לי) מיט א זייטיגען קוק; מיט פערליעבטע בליקען; ביטרע אָדער בעדייטונגספאָל צואווינקענדיג.

leer′-pan *n.* (ליער′-פּען) א מין פּאַן, אין וועלכער מען האַלט גלעזערנע כלים, ווען מען קיהלט זיי אָב [אין גלאַז־פאַבריקען].

lees *n.* (ליעז) הייוועז, אָבזאַץ, פּסולת [פון משקאות].

lee shore (ליע שאָור) א ברעג וואָס דער ווינד בלאָזט אין דער ריכטונג צו איהם.

lee side (ליע סאַיד) די זייט פון א שיף וואָס איז געשיצט פון ווינד.

leet *n.* (ליעט) א פּאַרצייטיגער פּריצישער געריכט אין ענגלאַנד; דער דיסטריקט וואָס איז געווען אונטערגעוואָרפען אונטער דער יוריסדיקציע פון אַזא געריכט; דער געריכטס־טאָג; א פּאַרציאָן, א חלק; א צעטעל פון קאַנדידאַטען פאַר אַן אַמט.

leet′-ale *n.* (ליעט′-אייל) א יום־טוב בעת דער ערעפנונג פון געריכט [אַמאָל אין ענגלאַנד]. ז. *leet*

lee tide (ליע טאַיד) דאָס שטראָמען פון דעם וואַסער נאָך דער ריכטונג פון ווינד.

lee′ward *a., adv. and n.* (ליע′-הוואָרד) וואָס איז אין דער ריכטונג פון דעם ווינד; וואָס איז שייך צו דער זייט, נאָך וועלכער דער ווינד בלאָזט; אין דער ריכטונג פון דעם ווינד; די ריכטונג, נאָך וועלכער דער ווינד בלאָזט.

lee′wardly *a.* (ליע′-הוואָרד-לי) וואָס איז אין דער ריכטונג, נאָך וועלכער דער ווינד בלאָזט.

lee′ward tide (ליע′-הוואָרד טאַיד) ז. *lee tide*

lee′way *n.* (ליע′-הוויי) 1. דער דרייף, די אָבווייכונג פון שיף, וועלכע עס טראָגט דער וואַסער־שטראָם אָדער עס טרייבט דער ווינד, פון דעם ריכטיגען וועג; 2. עקסטראַ צייט אָדער שטח; 3. דאָס בלייבען צוריקשטעלענד.

2. I can not finish the job in the time specified. I must have some leeway.

left *a., adv. and n.* (לעפט) לינק, וואָס איז אויף דער לינקער זייט; לינקס; די לינקע זייט; דער לינקער טייל, די לינקע, די אָפּאָזיציאָן [אין אַן אייראָפּעאישען פּאַרלאַמענט].

left about′! (לעפט ע-באַוט′) לינקס קעהרען! [א מיליטערישע קאָמאַנדע זיך אומצודרעהען לינקס מיט'ן געזיכט אין דער ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג].

left about′ turn! (לעפט ע-באַוט′ טוירן) ז. *left about!*

left′-hand *a.* (לעפט′-הענד) וואָס געפינט זיך לינקס; וואָס עפענט זיך אָדער דרעהט זיך נאָך לינקס.

left′-han′ded *a.* (לעפט′-הענ′-דעד) געלינקט; אונגעשיקט, אונגעלומפּערט, ניט ריהרעוודיג; לינק; אונאויפריכטיג; כלומר'שטדיג; געריכטעט נאָך לינקס.

left′-han′ded mar′riage (לעפט′-הענ′-דעד מער′-אידזש) די מאָרגאַנאַטישע הייראַט [ווען איינער פון א קייזערליכער אָדער פירסטליכער פאַמיליע האָט חתונה מיט א פרוי פון א נידריגערען שטאַנד און פערקעהרט]. ז. *morganatic*

left′-han′dedness *n.* (לעפט′-הענ′-דעד-נעס) געלינקטקייט; אונגעשיקטקייט, אונגעלומפּערטקייט, ניט־ריהרעוודיגקייט.

left′-han′der *n.* (לעפט′-הענ′-דער) א געלינקטער; א קלאַפּ מיט דער לינקער האַנד; אַן אונערוואַרטעטער קלאַפּ, א קלאַפּ פון א זייט, פון וועלכער מען האָט דעם קלאַפּ ניט ערוואַרטעט; א קינזשאַל, וואָס מען פלעגט אין די אַלטע צייטען האַלטען אין דער לינקער האַנד ביים ראַפּירען־געפעכט.

left′ness *n.* (לעפט′-נעס) דאָס זיין אויף דער לינקער זייט.

left′-off *a.* (לעפט′-אָף) וואָס ווערט שוין מעהר ניט געטראָגען [וועגען קליידער].

left out in the cold (לעפט אַוט אין טהי קאָולד) פערבליבען מיט דער בייטש, געבליבען ביי גאָרנישט.

left to oneself′ (לעפט טו הוואַנ-סעלף′) אונגעשיצט, הילפלאָז; געשטיצט אויף איוגענע כחות; געלאָזט צו־רוה.

left ven′tricle (לעפט ווענ′-טריקל) דער לינקער האַרץ־קאַמער.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

left′ward *adv.* (לעפט′-הוואָרד) נאָך לינקס.

leg *n.* (לעג) א פוס; פוס־ביין; דער טייל פון פוס צווישען דער קניע און דעם פוס־טריט; א פאָלקע; א פיסעל [פון א טיש, א שטוהל א. ז. וו.]; עפּעס וואָס האַלט אונטער מאָראַליש אָדער פיזיש; דער טייל זאָק אָדער הויזען וואָס בעדעקט דעם פוס; דער טייל פעלד אין קריקעט־שפּיעל וואָס ליעגט צו דער לינקער זייט און הינטער דעם אָבקלאַפּער; דער שפּיעלער וואָס פערנהעמט דיעזען טייל פעלד; א שווינדלער.

leg. אָבקירצונג פון *legato*

leg′able *a.* (לעג′-עבל) וואָס מען קען איבערגעבען בירושה.

leg′acy *n.* (לעג′-ע-סי) א ירושה; כאַראַקטער־איינגענשאַפטען וואָס געהען איבער פון עלטערען צו קינדער.

leg′acy-hun′ter *n.* (לעג′-ע-סי-האַנ′-טער) א ירושה־יעגער, איינער וואָס שטרעבט דורך חניפה אָדער אַנדערע עהנליכע מיטלען צו ווערען אימעצענס יורש.

leg′acy-hun′ting *n.* (לעג′-ע-סי-האַנ′-טינג) דאָס יאָגען זיך נאָך א ירושה. ז. *legacy-hunter*

le′gal *a. and n.* (לי′-געל) לעגאַל, געזעצליך, געריכטליך; געזעצליך גילטיג; וואָס איז לויט דעם בוכשטאַב פון תורת משה; אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע — וואָס איז שייך צו דער לעהרע, אַז נור מעשים טובים פערזיכערען דעם גן־עדן.

le′gal advi′ser (לי′-געל עד-וואַי′-זער) אַן אַדוואָקאַט פון א פירמע אָדער געזעלשאַפט, וואָס פערטרעט איהרע אינטערעסען פאַר'ן געזעץ.

le′gal claim (לי′-געל קליים) דאָס געזעצליכע רעכט אויף עפּעס.

le′gal debt (לי′-געל דעט) א חוב וואָס איז געזעצליך גילטיג און וואָס קען אויפגעמאָהנט ווערען דורך א געוועהנליכען געריכט.

le′gal force (לי′-געל פאָורס) רעכטס־גילטיגקייט.

le′gal heir (לי′-געל עהר) א געזעצליכער יורש [וואָס איז בערעכטיגט צו א ירושה לויט דעם געזעץ און ניט לויט א צואה].

legalisa′tion *n.* (לי-געל-אי-זיי′-שאָן) ז. *legalization*

le′galise *v.* (לי′-געל-אַיז) ז. *legalize*

le′galism *n.* (לי′-געל-איזם) דאָס שטרענגע האַלטען־זיך אָן דעם בוכשטאַב פון דעם געזעץ; דאָס האַלטען־זיך מעהר אָן דעם בוכשטאַב פון די היילינע שריפטען ווי אָן דעם גייסט פון די ווערטער; די לעהרע, אַז בלויז דורך מעשים טובים קען מען פערדיענען דעם גן־עדן.

le′galist *n.* (לי′-געל-איסט) איינער וואָס האַלט זיך שטרענג אָן דעם בוכשטאַב פון געזעץ; איינער וואָס האַלט זיך שטרענג אָן דעם בוכשטאַב פון די היילינע שריפטען.

legal′ity *n.* (לי-געל′-אי-טי) געזעצליכ־

קיום, לעגאליטעט; דאס האלטען מעהר פון'ם בוכשטאב ווי פון'ם גייסט פון די היילינע שריפטען; דאס גלויבען, אז מעשים טובים און ניט די געטליכע גנאד מאכען זעליג [אין דער קריסטליכער טע־אלאגיע].

legaliza'tion *n.* (לי־געל־אי־זיי'־שאן) לעגאליזירונג, דאס מאכען עפעס רעכטמע־סיג געזעצליך; אויטאריזירען, סאנקציא־נירען, בערעכטיגען; אין טעאלאגיע — דאס אננעהמען אדער דאס אויסטייטשען די היילינע שריפטען לויט דעם בוכשטאב און ניט לויט דעם גייסט.

le'galize *v.* (לי'־געל־איז) לעגאליזירען, מאכען געזעצליך, ערקלערען עפעס פאר גע־זעצליך, סאנקציאנירען; פערטייטשען אדער מקיים זיין די געבאטען פון די היי־ליגע שריפטען לויט'ן גייסט פון לעגאליזם, וואס האלט מעהר פון בוכשטאב ווי פון גייסט.

le'gally *adv.* (לי'־געל־אי) אויף א גע־זעצליכען שטייגער; לויט דעם געזעץ.

le'galness *n.* (לי'־געל־נעס) ***legality*** .ז

le'gal per'son (לי'־געל פויר'־סאן) א יורידישע פערזאן [א פערזאן, קערפער־שאפט אדער פירמע, וואס ווערט געזעצ־ליך אנערקענט און קען קלאגען אדער אנ־געקלאגט ווערען].

le'gal proce'dure (לי'־געל פרא־סי'־דזשור) די מעטאדען, די סיסטעם אדער די ארט פון געריכטס־פיהרונג.

A knowledge of legal procedure is often more essential to a lawyer than a knowledge of the law.

le'gal profes'sion (לי'־געל פרא־פעש'־אן) אדוואקאטור, די יוריסטישע פראפע־סיאן.

le'gal rela'tion (לי'־געל רי־ליי'־שאן) די געזעצליכע רעכטען און פליכטען פון איין פערזאן צו א צווייטער.

le'gal ten'der (לי'־געל טענ'־דער) וואס ווערט געזעצליך אנגענומען אלס געלד צו צאהלען חובות.

Copper coins are not legal tender except for a very limited amount.

leg'antine *a.* (לעג'־ענ־טין) ***legatine*** .ז

leg'atary *n.* (לעג'־ע־טע־רי) א יורש, איינער וועמען מען זאגט עפעס אב בצואה.

leg'ate *n.* (לעג'־אייט) א געזאנדטער, א פערטרעטער פון א שטאאט אדער רע־גירונג אין א פרעמדער מלוכה; א לע־גאט, א פערטרעטער אדער געזאנדטער פון דעם רוימישען פאפסט.

leg'ate a lat'ere (לעג'־אייט ע לעט'־ע־ריע) דעם פאפסט'ס פערטרעטער אדער געזאנדטער, וואס איז א קארדינאל.

leg'ate de lat'ere (לעג'־אייט די לעט'־ע־ריע) דעם פאפסט'ס געזאנדטער אדער פערטרעטער, וואס איז ניט קיין קארדי־נאל.

legatee' *n.* (לעג־ע־טיע') ***legatary*** .ז

leg'ateship *n.* (לעג'־אייט־שיפ) דאס אמט, די ווערדע פון א לעגאט, געזאנדטען אדער פערטרעטער. ***legate*** .ז

leg'atine *a.* (לעג'־ע־טין) וואס איז שייך צו א לעגאט [דעם פאפסט'ס א געזאנדטער אדער פערטרעטער].

lega'tion *n.* (לי־גיי'־שאן) געזאנדשאפט; דאס אמט פון א געזאנדטען; די קאנצע־לאריע פון א געזאנדשאפט; אין די אמא־ליגע צייטען — איינער פון די זעקס שטאאטען אונטער דעם פאפסט'ס הער־שאפט.

lega'tionary *a.* (לי־גיי'־שאנ־ע־רי) וואס איז שייך צו א געזאנדשאפט. ***legation*** .ז

legatis'simo *a. and adv.* (ליי־גע־טיס'־סי־מא) אין מוזיק — לעגאטיסימא, זעהר גלאט, זעהר פעראייניגט, אין גאנ־צען אהן אונטערברעכונגען. ***legato*** .ז

leg'ative *a. and n.* (לעג'־ע־טיוו) וואס מאכט פאר א לעגאט אדער געזאנדטען; וואס גיט די מאכט פון א לעגאט; א לע־גאט. ***legate*** .ז

lega'to *a., adv. and n.* (לע־גא'־טא) אין מוזיק — לעגאטא, גלאט, פעראייניגט, אהן אונטערברעכונגען, גענומען מיט איין אטעם אדער מיט איין פיהר פון'ם בויגען [ווערט בעצייכענט מיט ⌒ איבער די נאטען אדער מיט ‿ אונטער די נאטען]; דאס שפיעלען לעגאטא.

lega'tor *n.* (לי־גיי'־טאר) איינער וואס זאגט אב בצואה.

legatu'ra *n.* (לעג־ע־טוה'־רא) אין מו־זיק—דער צייכען פון לעגאטא. ***legato*** .ז

leg'-bail *n.* (לעג'־בייל) דאס מאכען פליטה; דאס אנטלויפען פון ארעסט אדער געפאנגענשאפט.

leg'-by *n.* (לעג'־באי) א ווארף פון א באל אין קריקעט־שפיעל, אזוי אז ער טרעפט דעם שפיעלער [אבער ניט אין דער האנד] וואס דארף איהם אבקלאפען.

leg'end *n. and v.* (לעדזש'־ענד אדער ליע'־דזשענד) א לעגענדע, א וואונדער־גע־שיכטע, א פאלקס־געשיכטע וועגען פערזי־טיגע וואונדער [וואס איז ניט ריכטיג]; מוזיק צו א לעגענדע; א זאמלונג פון היי־ליגע קריסטליכע שריפטען; א זאמלונג פון געשיכטען וועגען קריסטליכע היילינע; אן אויפשריפט אויף א מטבע; דערצעה־לען ווי א לעגענדע; פערפאסען א לעגענ־דע; מאכען אן אויפשריפט אויף א מטבע.

leg'endary *a. and n.* (לעדזש'־ענ־דע־רי) לעגענדאריש, פאבעלהאפט; א זאמ־לונג פון לעגענדען; א זאמלונג פון לע־בענס־געשיכטען פון קריסטליכע היילינע; א שרייבער אדער דערצעהלער פון לע־גענדען. ***legend*** .ז

leg'endist *n.* (לעדזש'־ענ־דיסט) א לעגענדען־שרייבער.

leg'endize *v.* (לעדזש'־ענ־דאיז) מאכען אן אויפשריפט אויף א מטבע; פערוואנד־לען אין א לעגענדע. ***legend*** .ז

leg'er *a.* (לעדזש'־ער) [ווע־דיג, שמאל; ***leger line*** .ז נען ליניען].

legerdemain' *n.* (לעדזש־ער־די־מיין') א קונץ־שטיק, א פאקוס, א שווינדעל.

legerdemai'nist *n.* (לעדזש־ער־די־מיי'־ניסט) א פאקוסניק, א קונצען־מאכער.

leg'er line (לעדזש'־ער לאין) אין מו־זיק — א צוגעגעבענע ליניע [איבער אדער אונטער די געוועהנליכע פינף נא־טען־ליניען].

leg'er space (לעדזש'־ער ספיים) דער שטח צווישען די צוגעגעבענע ליניען [אין מוזיק]. ***leger line*** .ז

legged *a.* (לעגד) פיסיג, וואס האט פיס.

leggia'dro *adv.* (לע־דזשא'־דרא) מיט לעבעדיגקייט, לוסטיג [א בעצייכנונג אין מוזיק].

leggie'ro *a. and adv.* (לע־דזשיי'־רא) אין מוזיק — לייכט און שנעל.

leg'gin *n.* (לעג'־אין) ***legging*** .ז

leg'ging *n.* (לעג'־איננ) א לעדערנע אדער וואלענע כאָליאווע ביז די קניע וואס מען טראגט אויף די שיך.

leg'gism *n.* (לעג'־איזם) דאס שווינדלען, דאס לעבען פון וועטען אדער שפיעלען [אין קארטען].

leg'-har'ness *n.* (לעג'־האר'־נעס) דער פוס־פאנצער.

leg'horn *a. and n.* (לעג'־הארן) וואס איז שייך צו דער שטאדט ליווארנא [אי־טאליען]; וואס קומט פון ליווארנא, גע־מאכט אין ליווארנא; געמאכט פון איטא־ליענישען שטרוי [וועגען היט]; איטא־ליעניש שטרוי [פאר היט]; א הוט גע־מאכט פון איטאליענישען שטרוי.

Leg'horn *n.* (לעג'־הארן) אזא מין שפא־נישע היהנער פון קליינעם וואוקס, וואס לעגען קליינע ווייסע אייער.

leg'horn plait (לעג'־הארן פלייט) גע־פלאכטענעם ליווארנער שטרוי [פאר היט].

leg'horn straw (לעג'־הארן סטראה) לי־ווארנער אדער איטאליענישעם שטרוי [פון אזא מין ווייץ, געברויכט פאר היט].

legibil'ity *n.* (לעדזש־אי־ביל'־אי־טי) לעזבארקייט, לייכטקייט [צום לעזען]; קלארקייט, דאס קענען דערקענען אדער בעמערקט ווערען.

His handwriting was remarkable for his legibility.

leg'ible *a.* (לעדזש'־איבל) לעזבאר, לייכט צום לעזען; קלאר, וואס מען קען דערקע־נען.

leg'ibleness *n.* (לעדזש'־איבל־נעס) ***legibility*** .ז

leg'ibly *adv.* (לעדזש'־אי־בלי) אזוי מען זאל קענען לייכט לעזען אדער דער־קענען; אויף א קלארען, לעזבארען אופן.

le'gion *n. and v.* (לי'־דזשאן) א לע־גיאן [א מיליטערישע אבטיילונג פון פוס־סאלדאטען אין אמאליגען רוים]; א מי־ליטער־אבטיילונג; א רעגימענט, א מחנה; א גרויסע צאהל; אריינטרעטען אין א לע־גיאן, פארמירען א לעגיאן.

le'gionary *a. and n.* (לי'־דזשאנ־ע־רי) וואס איז שייך צו א לעגיאן; וואס בעשטעהט פון לעגיאנען; צאהלרייך; איינער פון א לעגיאן, א סאלדאט פון א לעגיאן. ***legion*** .ז

Legionary

le'gionize *v.* (לי'־דזשאנ־איז) פארמירען א לעגיאן.

Le'gion of Hon'or (לי'־דזשאן אוו אנ'־אר) דער עהרען־לעגיאן [אן אויס־צייכנונגס־ארדען אין פראנקרייך].

leg'islate *v.* (לעדזש'־איס־לייט) מאכען

נעזעצע, ארויסגעגעבן געזעצע; דורכפיה־רען עפעס דורך געזעצגעבונג.

legisla'tion *n.* (לעדזש־איס־ליי־שאן) געזעצגעבונג; געזעץ־מאכונג; דאס געזעץ.

leg'islative *a.* (לעדזש־איס־ליי־טיוו) געזעצגעבענד; וואס איז שייך צו א גע־זעצגעבער אדער צו א געזעצגעבענדער פערזאמלונג.

Leg'islative Assem'bly (לעדזש־איס־ליי־טיוו ע־סעמ'־בלי) די געזעצגע־בענדע קערפערשאפטען פון פראנקרייך אין די יאהרען 2—1791 און 51—1849; די געזעצגעבענדע קערפערשאפט פון דעם שטאאט ארעגאן און די טעריטאריעס [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא].

leg'islative bod'y (לעדזש־איס־ליי־טיוו באד'־אי) א געזעצגעבענדע קערפער־שאפט, א פארלאמענט.

leg'islatively *adv.* (לעדזש־איס־ליי־טיוו־לי) דורך געזעצגעבונג; דורך א גע־זעצגעבענדער קערפערשאפט.

leg'islative pow'er (לעדזש־איס־ליי־טיוו פאו'־ער) געזעצגעבענדע מאכט, די מאכט ארויסצוגעבען און ענדערען געזעצע.

Leg'islative U'nion (לעדזש־איס־ליי־טיוו יו'־ניאן) די פעראייניגונג פון ענגלאנד מיט אירלאנד [אין יאהר 1800].

leg'islator *n.* (לעדזש־איס־ליי־טאר) א געזעצגעבער; א מיטגליעד פון א גע־זעצגעבענדער קערפערשאפט.

legislato'rial *a.* (לעדזש־איס־ליי־טאו'־רי־על) געזעצגעבעריש.

leg'islatorship *n.* (לעדזש־איס־ליי־טאר־שיפ) דאס אמט פון א געזעצגעבער אדער פון א מיטגליעד פון א געזעצגע־בענדער קערפערשאפט.

leg'islatress *n.* (לעדזש־איס־ליי־טרעס) א געזעצגעבערין.

legisla'trix *n.* (לעדזש־איס־ליי־טריקס) א געזעצגעבערין.

leg'islature *n.* (לעדזש־איס־ליי־טשור) א געזעצגעבענדע קערפערשאפט.

le'gist *n.* (לי'־דזשיסט) אן אויטאריטעט אין יוריספרודענץ, א געזעץ־קענער.

leg'itim *n.* (לעדזש־אי־טים) ז. ***legitime***

legit'imacy *n.* (לי־דזשיט'־אי־מיי־סי) געזעצליכקייט; געזעצמעסיגקייט; רעכט־מעסיגקייט; ריכטיגקייט; נאטירליכער אדער לאגישער רעזולטאט; לעגיטימי־טעט [דאס געבוירען ווערען פון א גע־זעצליכער פאר].

legit'imate *v. and a.* (לי־דזשיט'־אי־מייט) מאכען געזעצליך, געזעצמעסיג אדער רעכטמעסיג; לעגיטימירען [ער־קלערען פאר געזעצליך אן אונגעזעצליך קינד]; געזעצמעסיג, רעכטמעסיג, בערעכ־טיגט; פון געזעצליכער געבורט [ניט קיין ממזר]; לאגיש־ריכטיג, בעגרינדעט; ריכ־טיג, ניט נעפעלשט.

legit'imate dra'ma (לי־דזשיט'־אי־מייט דרא'־מא) אן אמת'ע ליטעראריש אדער קלאסישע דראמא; א רעגעלמעסי־גע דראמאטישע ביהנע [אין געגענזאץ צו װאדעװיל].

Vaudeville acting is considered the best training for the **legitimate** drama.

legit'imately *adv.* (לי־דזשיט'־אי־מייט־לי) אויף א געזעצליכען אדער רע־געלמעסיגען אופן; ריכטיג, ניט געפעלשט.

legit'imateness *n.* (לי־דזשיט'־אי־מייט־נעס) ז. ***legitimacy***

legitima'tion *n.* (לי־דזשיט־אי־מיי'־שאן) לעגאליזירונג [דאס מאכען געזעצ־ליך]: דאס לעגיטימירען [ערקלערען פאר געזעצליך אן אונגעזעצליך קינד]; א ציינ־נים וואס בערעכטיגט צו וואהנען אין גע־וויסע פלעצער, זיך צו בעשעפטיגען מיט א געוויסער זאך א. ד. ג.

legit'imatist *n.* (לי־דזשיט'־אי־מע־טיסט) ז. ***legitimist***

leg'itime *n.* (לעדזש־אי־טים) דער טייל פון בעוועגליכען אייגענטום וואס מען קען ניט וועקשענקען אדער אבזאגען בצואה צו פרעמדע, נאר זיי מוזען בליי־בען פאר די קינדער.

legitimisa'tion *n.* (לי־דזשיט־אי־מי־זיי'־שאן) ז. ***legitimation***

legit'imise *v.* (לי־דזשיט־אי־מאיז) ז. ***legitimize***

legit'imism *n.* (לי־דזשיט־אי־מיזם) לעגיטימיזם, אנהענגערשאפט פון געזעצ־ליכער רעגירונגס־מאכט אדער פון גע־זעצליכער ערבשאפט; די בעהויפטונג, אז די רעכטע פון זעלבסטהערשער קומען פון גאט און אז קעניגליכע הערשאפט דארף איבערגעהן בירושה פון דור צו דור.

legit'imist *n.* (לי־דזשיט־אי־מיסט) א לעגיטימיסט, אן אנהענגער פון געזעצ־ליכקייט, איינער וואס גלויבט אין דעם געטליכען רעכט פון קעניגע אויף דעם טהראן. ז. ***legitimism***

Legit'imist *n.* (לי־דזשיט־אי־מיסט) א לעגיטימיסט [אין פראנקרייך] — אן אנהענגער פון די פרעטענדענטען אויף'ן פראנצויזישען טהראן, וואס שטאמען פון דעם קעניג לואיס דעם 14טען; אין שפא־ניען — א קארליסט. ז. [***Carlist***].

legitimis'tic *a.* (לי־דזשיט־אי־מיס'־טיק) לעגיטימיסטיש. ז. ***legitimism***

legitimiza'tion *n.* (לי־דזשיט־אי־מי־זיי'־שאן) ז. ***legitimation***

legit'imize *v.* (לי־דזשיט־אי־מאיז) מאכען געזעצליך, געזעצמעסיג אדער רעכטמעסיג; לעגיטימירען [ערקלערען פאר געזעצליך אן אונגעזעצליך קינד].

leg'less *a.* (לעג'־לעס) אהן פיס.

leg'let *n.* (לעג'־לעט) א רינג אלס ציע־רונג אויף'ן פוס. ז. ***anklet***

leg'-lock *n.* (לעג'־לאק) א פענטע, פוס־קאנדאלען.

leg'-rest *n.* (לעג'־רעסט) עפּוואס אונ־טערצוהאלטען די פיס; א ווייך בעשלא־גען ברעטעל אדער קישעלע אונטערצו־האלטען די פיס.

leg'-stretch'er *n.* (לעג'־סטרעטש־ער) א טרונק בראנפען.

leg'ume *n.* (לעג'־יום) שויטען־פרוכט [וואס וואקסט אין סטרוטשקעס]; אר־בעס, באב.

legu'men *n.* (לי־גיו'־מען) ז. ***legume***

legu'minar *a.* (לי־גיו'־מי־נאר) עהנ־ליך צו שויטען אדער סטרוטשקעס־פרוכט [ווי למשל, באב]; וואס איז שייך צו באב און עהנליכע פלאנצען.

legu'miniform *a.* (לעג־יו'־מין־אי־פארם) עהנליך צו שויטען אדער סטרוטש־קעס־פרוכט [ווי באב, למשל].

legu'minose *a.* (לי־גיו'־מי־נאוס) ז. ***leguminous***

legu'minous *a.* (לי־גיו'־מי־נאס) וואס האט שויטען אדער סטרוטשקעס [ווי אר־בעס, למשל].

Leibnit'zian *a. and n.* (לאיב־ניט'־זי־ען) וואס איז שייך צו דעם דייטשען פילאזאף און מאטעמאטיקער גאטפריעד ווילהעלם לייבניץ [געבארען אין 1646, געשטארבען אין 1716]; אן אנהענגער פון לייבניץ.

Leibnit'zianism *n.* (לאיב־ניט'־זי־ען־איזם) די פרינציפען פון לייבניצעס פילאזאפיע.

leipo'a *n.* (לאי־פאו'־א) דער אויסטרא־לישער פאזאן [אזא גרויסער אויסטראלי־שער פויגעל].

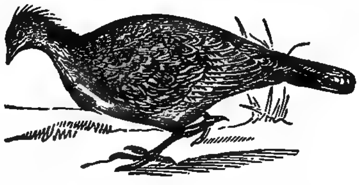

Leipoa

lei'surable *a.* (ליע'־זשור־עבל) וואס איז ניט פערנומען, וואס איז פריי.

lei'surably *adv.* (ליע'־זשור־ע־בלי) פריי, ניט פערנומען.

lei'sure *n. and a.* (ליע'־זשור) 1. פרייע צייט, לעדיגע צייט; 2. פריי, ניט בע־שעפטיגט.

1. He is a man of **leisure**. 2. He is at **leisure** evenings.

lei'sured *a.* (ליע'־זשורד) לעדיג, ניט בעשעפטיגט.

lei'surely *a. and adv.* (ליע'־זשור־לי) אין פרייער צייט; ניט נעאיילט, בעדאכט, לאנגזאם.

They walked and talked **leisurely**.

le'man *n.* (לי'־מען) א געליעבטער, א געליעבטע; קרוין, הארץ.

lem'ing *n.* (לעמ'־אינג) ז. ***lemming***

lem'ma *n.* (לעמ'־ע) א לעמא, א זאץ וואס אויף איהם איז אויפגעבויט דער לאגישער שלוס; די טהעמא, דער ענין; אין מאטעמאטיק — א הילפס־זאץ, וואס דיענט צו בעווייזען דעם הויפט־זאץ.

lem'ming *n.* (לעמ'־אינג) דער לעמינג אדער די סיבירער מויז [א קליין חיה'לע וואס געפינט זיך אין די קעלטערע גע־גענדען פון אייראפא].

Lemming

lem'on *n. and a.* (לעמ'־אן) א לימאנע, א ציטראן; וואס איז צוגעריכט מיט ציט־ראן, וואס האט א ציטראן־געשמאק; פון א ציטראן־קאליר.

lem'on ac'id (לעמ'־אן עס'־איד) ציטראן־זויערע.

lemonade' *n.* (לעמ־א־נייד') לימאנאד.

lem'on-col'or *n.* (לעמ'־אן־קאל'־אר) ציטראן־קאליר.

lem'on-col'ored *a.* (לעמ'־אן־קאל'־ארד) פון ציטראן־קאליר.

lem'on-drop *n.* (לעמ'־אן־דראפ) א ציטראן־קאנפעקט [קאנפעקטען, וועלכע זיינען צוגעריכט מיט דעם זאפט פון ציט־ראנען].

lem'on-grass *n.* (לעמ'־אן־גרעס) קע־מעל־היי [אזא אסט־אינדיש גראז וואס ווערט בענוצט אלס טהעע].

lem'on-juice *n.* (לעמ'־אן־דזשוהס) ציטראן־זאפט.

lem'on-squee'zer *n.* (לעמ'־אן־סקוויע'־זער) א ציטראן־פרעסער [א מא־

שינקע אויסצופרעסען דעם זאפט פון ציט־ רענען].

Lemon-squeezer

Le'mur *n.* (לי'־מויר) דער מין לעמו־ רען אדער האלב־אפען [חיות וואס זיי־ נען עהנליך צו אפען, מיט א לאנגען עק און מיט שארפע שפיציגע ציינער. גע־ פינען זיך אין אסט־אינדיען און אפרי־ קא].

Lemur

lem'ures *n.* (לעמ'־יו־ריז) ביי די אלטע רוימער — די נשמות פון געשטארבענע, וועלכע פערוואנדלען זיך אין בייזע רוחות און פערפאלגען די מענשען.

lend *v.* (לענד) 1. לייהען אדער בארגען אימעצען; מאכען הלואות; 2. געבען, לייסטען [הילף, שטיצע א. ד. ג.].
-2. Lend a hand to the helpless.

len'dable *a.* (לענ'־דעבל) וואס מען קען פערלייהען.

lend a hand (לענד ע הענד) אונטער־ העלפען; העלפען, שטיצען.

lend aid (לענד אייד) געבען הילף.

lend an ear (לענד ען איער) צוהערען.

len'der *n.* (לענ'־דער) איינער וואס פערלייהט געלד, א מלוה.

len'ding *n.* (לענ'־דינג) א געליהענע אדער געבארגטע זאך; א הלואה; דאס לייהען.

le'ne *a.* and *n.* (לי'־ני) גלאט, זאנפט, נישט הויכענד [ווענען דער אויסשפראכע פון געוויסע בוכשטאבען]; א בוכשטאב וועלכער ווערט זאנפט און נישט הויכענד אויסגעשפראכען [ווי ק, פּ, ט]; דאס זאנפטע אטהעמען.

length *n.* (לענגטה) 1. לענג; 2. ווייט־ קייט, א מרחק; א שטח.
2. We walked the length of two miles.

leng'then *v.* (לענג'טהן) מאכען לענ־ גער, פערלענגערען; אויסציהען; לענ־ גער ווערען.

leng'thily *adv.* (לענג'־טהי־לי) אויסגע־ צויגען אין דער לענג; גאנץ לאנג.

leng'thiness *n.* (לענג'־טהי־נעס) לאנג־ קייט; דאס זיין לאנג, אויסגעצויגען.

length of days (לענגטה אוו דייז) אריכת ימים; לאנג לעבען.

length'ways *adv.* (לענגטה'־הוויז) ז. *lengthwise*

length'wise *adv.* (לענגטה'־הוואיז) אין דער לענג.
Arrange the tables lengthwise.

leng'thy *a.* (לענג'־טהי) לאנג; זעהר לאנג; פאנאנדערגעצויגען, לאנגוויילינ.
The preacher delivered a lengthy sermon.

le'nience *n.* (לי'־ניענס) ז. *leniency*

le'niency *n.* (לי'־ניענ־סי) מילדקייט, לינדקייט.
The judge showed leniency in imposing the sentence upon the prisoner.

le'nient *a.* (לי'־ניענט) מילד, לינד; ניט שטרענג, נומהארציג.

le'niently *adv.* (לי'־ניענט־לי) אויף א מילדען אדער לינדען אופן.

len'ify *v.* (לענ'־אי־פאי) מילדערען, לינדערען.

len'itive *a.* and *n.* (לענ'־אי־טיוו) מיל־ דערענד, לינדערענד; א מעדיצין וואס מילדערט אדער לינדערט די שמערצען.

len'itiveness *n.* (לענ'־אי־טיוו־נעס) דאס זיין מילדערענד. ז. *lenitive*

len'ity *n.* (לענ'־אי־טי) מילדקייט, ווייכ־ קייט, זאנפטקייט.

lens *n.* (לענז) א לינז [א שטיקעל גלאז אדער אנדער דורכזיכטיגעס מאטעריאל וואס איז בעגרענצט פון צוויי געבויגענע פלעכען אדער פון איין געבויגענער און איין גראדער פלעכע וואס האט דעם צוועק צו קאנצענטרירען ליכט־שטראהלען אדער זיי פאנאנדערצושפרייטען, ווי די גלעז־ לעך פון שפאקטיוועו, ברילען, ברען־גלע־ זער א. ד. ג.]; די קריסטאל־לינז פון אויג.

Lenses

lent (לענט) געליהען, אוועקגעליהען. ז. *lend*

lent *a.* (לענט) אין מוזיק — לאנגזאם.

Lent *n.* (לענט) די פאסט־צייט [ביי קריסטען], וועלכע דויערט 40 טעג פאר זייער פסח.

lentan'do *adv.* (לענ־טענ'־דא) אין מו־ זיק — פערצעגערענדיג, פערלאנגזאמע־ רענדיג.

len'ten *a.* (לענ'־טען) וואס געהערט צו דער קריסטליכער פאסט־צייט; בענוצט אין פאסט־צייט; ארעם, איינפאך, קלא־ גענדיג.

len'ten fare (לענ'־טען פעהר) א הונ־ גער־מאהלצייט.

len'ten feast (לענ'־טען פיעסט) ז. *lenten fare*

lentic'ula *n.* (לענ־טיק'־יו־לא) א קליי־ נע לינז; א פלעק [אויף פלאנצען].

lentic'ular *a.* (לענ־טיק'־יו־לאר) לינ־ זען־ארטיג, ווי א לינז.

lentic'ularly *adv.* (לענ־טיק'־יו־לאר־ לי) אויף א לינזען־ארטיגען אופן; מיט דער עהנליכקייט צו א לינז.

len'tiform *a.* (לענ'־טי־פארם) וואס האט די פארם פון א לינז.

lentig'erous *a.* (לענ־טידזש'־ע־ראס) וואס האט א קריסטאל־לינז [ווי דאס אויג].

lentig'inose *a.* (לענ־טידזש'־אי־נאוס) געשפרענקעלט, געפלעקט [ווענען פלאנ־ צען].

lentig'inous *a.* (לענ־טידזש'־אי־נאס) ז. *lentiginose*

lenti'go *n.* (לענ־טאי'־גאו) א זומער־ שפרענקעל.

Lenti'go *n.* (לענ־טאי'־גאו) א געוויי־ סער מין מאלוסקעלען.

len'til *n.* (לענ'־טיל) די לינזען־פלאנצע; א לינז; אזא לינזען־פערמיג גלעזעל אין אן אפאראט צום דיסטילירען אלקאהאל.

lentis'cus *n.* (לענ־טיס'־קאס) דער מאס־ טיק־בוים אדער פיסטאציען־בוים. ז. *mastic*

len'tisk *n.* (לענ'־טיסק) ז. *lentiscus*

lenti'tis *n.* (לענ־טאי'־טיס) אן ענטצינ־ דונג פון דער קריסטאל־לינז פון אויג.

len'to *a.* and *adv.* (לענ'־טאו) אין מו־ זיק — לאנגזאם, אויף א לאנגזאמען אופן.

len'toid *a.* (לענ'־טאיד) וואס האט די פארם פון א לינז.

len'tor *n.* (לענ'־טאר) קלעפיגקייט; לאנגזאמקייט.

len'tous *a.* (לענ'־טאס) קלעפעדיג.

l'envoi' *n.* (לאנ־וואוא) א שלום־שורה פון א פאעמע; א נאך־שריפט [א קליינע צוגאבע] צו א ליטעראַרישער שריפט אדער אויפזאץ.

l'envoy' *n.* (לאנ־וואוא') ז. *l'envoi*

Le'o *n.* (לי'־או) דער שטערן־בילד לייב [מזל אריה].

le'onine *a.* (לי'־א־נין) 1. לייביש, ווי א לייב; 2. וואס בעשטעהט פון א לע־ אנינישען פערז [א לאטייניש ער פערז, וואס דער מיטען פון דער שורה גראמט זיך מיט איהר ענד].
1. He was full of leonine courage.

le'oninely *adv.* (לי'־א־נינ־לי) אזוי ווי א לייב.

leop'ard *n.* (לעפּ'־ארד) א לעמפערט.

Leopard

lep'er *n.* (לעפּ'־ער) א קרעציגער, א מצורע.

lep'erous *a.* (לעפּ'־ער־אס) קרעציג, מצורע'דיג.

lep'id *a.* (לעפּ'־איד) פרעהליך, מונטער, וויציג.

lep'idolite *n.* (לעפּ'־אי־דא־לאיט) דער לעפידאליט [א מין שטיין].

lepidop'ter *n.* (לעפּ־אי־דאפּ'־טער) א שמעטערלינג מיט שופען־פליגעלעך.

Lepidop'tera *n.* (לעפּ־אי־דאפּ'־טע־ רא) דער מין שמעטערלינגען וואס האבען שופען־פליגעלעך.

lepidop'teran *a.* and *n.* (לעפּ־אי־ דאפּ'־טע־רען) וואס האט שופען־פליגע־ לעך; א שמעטערלינג מיט שופען־פליגע־ לעך

lepidop'terous *a.* (לעפּ־אי־דאפּ'־טע־ ראס) וואס האט שופען־פליגעלעך [ווע־ גען געוויסע אינזעקטען].

lep'idote *a.* (לעפּ'־אי־דאוט) שופיג, בעדעקט מיט שופען [ווענען פלאנצען].

lep'idoted *a.* (לעפּ'־אי־דאו־טעד) ז. *lepidote*

lep'oriform *a.* (לעפּ'־א־רי־פארם) וואס האט די פארם פון א האז.

lep'orine *a.* (לעפּ'־א־רין) וואס איז שייך צו א האז; האזען־ארטיג.

lep'ra *n.* (לעפּ'־רא) לעפּרא, קרעץ, צרעת.

lep'ric *a.* (לעפ'-ריק) קרעציג; וואס איז שייך צו קרעץ אדער צרעת.

leprol'ogy *n.* (לעפ-ראל'-א-דזשי) לעפראלאגיע, דער טייל פון דער מעדי-צין וואס פערנעהמט זיך מיט קרעץ [צרעת].

lep'rosery *n.* (לעפ'-רא-סע-רי) א שפי-טאל פאר לעפרא-קראנקע [מצורעים].

lepros'ity *n.* (לעפ-ראס'-אי-טי) קרע-ציגקייט.

lep'rosy *n.* (לעפ'-רא-סי) לעפרא, קרעץ, צרעת.

lep'rous *a.* (לעפ'-ראס) קרעציג, מצורע-דיג.

lep'rousness *n.* (לעפ'-ראס-נעס) צרעת, קרעציגקייט.

lep'tiform *a.* (לעפ'-טי-פארם) דין, שמאל, ווארים-ענליך.

leptodac'tyl *a. and n.* (לעפ-טא-דעק'-טיל) וואס האט דינע, בויגיגע פוס-פינ-גער; א פויגעל אדער חיה מיט דינע, בויגיגע פוס-פינגער.

leptol'ogy *n.* (לעפ-טאל'-א-דזשי) דאס אריינלאזען זיך אין גענויע און לאנגוויי-ליגע איינצעלהייטען.

le'rot *n.* (ליר'-ראט) די גארטען-שלאף-מויז אדער וועווערקע-מויז. ז. *dormouse*.

lese'-maj'esty *n.* (ליז'-מעדזש'-עס-טי) מאיעסטעטס-בעליידיגונג; א שטאאטס-פערראטה.

le'sion *n.* (לי'-זשאן) א פערוואונדונג, א קערפערליכע צושעדיגונג; א וואונד.

less *a. and adv.* (לעס) קלענער; ווע-ניגער, מינדער; אין א קלענערען גראד.

lessee' *n.* (לע-סיע') א פאכטער, אן ארענדאטאר [איינער וואס דינגט א מא-יאנטעק, א הויז א. ד. ג., ווערט הויפט-זעכליך געברויכט אלס יורידישער אויס-דרוק].

less'en *v.* (לעסען) מאכען ווינציגער; פערקלענערען, מאכען קלענער; פערמינ-דערען; ערנידריגען; ווערען קלענער, אויסזעהן קלענער; ווערען ווינציגער; פערמינדערט ווערען.

lesse'ning *n.* (לעס'-נינג) פערקלענע-רונג; פערמינדערונג.

less'er *a.* (לעס'-ער) וועניגער, קלענער, מינדער.

God made the **lesser** light to rule the night.

les'ses *n.* (לעס'-עז) מיסט, צאה פון ווילדע חיות.

les'son *n. and v.* (לעסן) 1. א לעהר-שטונדע, אן אורא̈ק, א לעקציע, אן אונ-טעררוכט; א פארלעזונג; 2. די טעקסטען פון הייליגע שריפטען, וואס ווערען גע-לעזען אין קירך אין דער צייט פון גאט-טעס-דינסט; א לעהרע, א מוסר השכל; 3. א פארציע, א פסק; 4. געבען א לעק-ציע; אונטעררוכטען.

1. The boy is studying his **lessons**. 3. This experience will be a **lesson** to you.

les'sor *n.* (לעס'-אר) א פערפאכטער, א פערדינגער [איינער וואס פערדינגט ערד, א הויז, א גוט א. ד. ג. אין ארענדע, ווערט הויפטזעכליך געברויכט אלס יורי-דישער אויסדרוק].

lest *c.* (לעסט) כדי ניט; אויס מורא אז; דערמיט עס זאל ניט.

Take heed **lest** you fall.

let *v. and n.* (לעט) לאזען, ערלויבען; פערפאכטען, פערדינגען; זיין פערדונ-גען, זיין פערפאכטעט; הינדערען, שטע-רען, אבהאלטען; א הינדערניס, אן אב-האלט.

let'-alone' *a.* (לעט'-ע-לאון') פאסיוו, אונטעהטיג.

A **let-alone** policy is often very effective.

let alone' (לעט ע-לאון') 1. שווייג ניט. רעדענדיג; 2. לאזען צו רוה.

1. I would not do it for my father, **let alone** a stranger. 2. She wished to be **let alone**.

let be (לעט בי) לאזען צורוה.

let blood (לעט בלאד) לאזען אן אדער, לאזען בלוט.

letch *v. and n.* (לעטש) ז. *leach*.

letch'y *a.* (לעטש'-אי) ז. *leachy*.

let down (לעט דאון) אראבלאזען, ארונ-טערלאזען.

let drive (לעט דראיוו) אריינפאהרען אין צורה, דערלאנגען א רייב.

let fall (לעט פאהל) ווארפען, ארונ-ווארפען; אראבלאזען; לאזען אראבהענ-גען; לאזען אנטלויפען; לאזען פאלען א בעמערקונג, ארויסרעדען צופעליג.

let fly (לעט פלאי) א ווארף טהאן, שליי-דערען.

let go (לעט גאו) ארויסלאזען, פריילאזען; דורכלאזען אונבעמערקט.

let go amain' (לעט גאו ע-מיין') לאזען שנעל אראב, לאזען די זעגעל אראב.

le'thal *a.* (לי'-טהעל) וואס קען טויטען, טויטליך.

lethar'gic *a.* (לי-טהאר'-דזשיק) לע-טארגיש, אנגעגריפען פון לעטארגיע [הינ-הערפלעט]; פערשלאפען, אפאטיש, אונ-עמפפינדליך.

lethar'gical *a.* (לי-טהאר'-דזשי-קעל) ז. *lethargic*.

lethar'gically *adv.* (לי-טהאר'-דזשי-קעל-אי) אויף א לעטארגישען אופן; אזוי ווי אין הינהערפלעט.

lethar'gicalness *n.* (לי-טהאר'-דזשי-קעל-נעס) דאס זיין לעטארגיש, דאס זיין אין הינהערפלעט.

lethar'gicness *n.* (לי-טהאר'-דזשיק-נעס) ז. *lethargicalness*.

leth'argise *v.* (לעטה'-אר-דזשאיז) ז. *lethargize*.

leth'argize *v.* (לעטה'-אר-דזשאיז) אריינווארפען אין א הינהערפלעט, איינ-שלעפערען אין א לעטארגישען שלאף; בעטויבען.

leth'argy *n.* (לעטה'-אר-דזשי) לעטאר-גישער שלאף, הינהערפלעט; בעטויבטקייט; אונעמפפינדליכקייט.

Le'the *n.* (לי'-טהי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער טייך לעטהע, דער טייך פון פערגעסענהייט [א טייך וואס זיין וואסער, ווען מען האט עס געטרונקען, פלעגט מאכען פערגעסען אלץ וואס עס איז געווען]; פערגעסענהייט.

Lethe'an *a.* (לי-טהי'-ען) פון'ם טייך לעטהע; וואס מאכט פערגעסען אלץ. ז. *Lethe*.

let her rip (לעט הויר ריפ) לאז עס לויפען, זאל עס געהן ווי עס געהט.

lethif'erous *a.* (לי-טהיפ'-ע-ראס) טויטליך, וואס ברייננט טויט.

let in (לעט אין) אריינלאזען; אריינ-שווינדלען, בעטריגען.

let in'to (לעט אינ'-טו) פערטרויען.

He was **let into** the secret.

let loose (לעט לוהס) פריילאזען, אב-בינדען.

let off (לעט אף) 1. אבלאזען, פריילא-זען; 2. אויסשיסען [פייערווערק]; ארויסלאזען [דאמפף].

1. He was **let off** with a warning. 2. The engine **lets off** steam.

let'-off *n.* (לעט'-אף) אן ארויסלאז, אן אויסגאנג; א פרעהליכע הוליאנקע.

let on (לעט אן) 1. צוגעבען [אז עס איז אזוי]; 2. אויסזאגען.

2. You must not **let on** that I am coming.

let out (לעט אוט) ארויסלאזען; בעפריי-ען; פערדינגען, אבגעבען אין ארענדע; אויספלוידערען, אויסדערצעהלען; שלא-גען רעכטס און לינקס; פאנאנדערלאזען א נאהט אדער פאלד; איינציהען א נאהט; בעזייטיגען א פאלד.

let slide (לעט סלאיד) ניט נעהמען אין אנבעטראכט, ניט שענקען קיין אויפמערק-זאמקייט, לאזען עס געהן ווי עס געהט; לאזען לויפען, לאזען אנטרינען ווערען.

let slip (לעט סליפ) לאזען זיך ארויס; גליטשען אדער ארויסדרעהען; ארויסלא-זען פון דער האנד [א געלעגענהייט].

You must not **let** this opportunity **slip** by.

let's see (לעטס סיע) לאמיר בעטראכ-טען [א פערקירצונג פון *let us see*].

Lett *n.* (לעט) א לעט [א מיטגליעד פון לעטישען פאלק, וואס געפינט זיך אין די באלטישע פראווינצען [קורלאנד און ליפ-לאנד] און צום טייל אין וויטעבסקער און מאהילעווער גובערניעס פון רוסלאנד].

let'ter *n. and v.* (לעט'-ער) א בוכשטאב, אן אות; טיפאגראפישע שריפט; דער בוכשטאבליכער זין, די ווערטערליכע בעדיי-טונג, פשט; א בריעף; פאלמאכט; אפי-ציעלער דאקומענט וואס גיט בעשטימטע רעכטע אדער פריווילעגיעס; איינער וואס לאזט אדער ערלויבט; איינגראווירען אדער איינקריצען בוכשטאבען; איינדריי-קען אדער אבשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך.

let'ter-bal'ance *n.* (לעט'-ער-בעל'-ענס) א בריעף-וואג [א וואג צום וועגען שריפט-זאכען אדער דרוק-זאכען, וועלכע דארפען געשיקט ווערען פער פאסט].

let'ter-board *n.* (לעט'-ער-באורד) דאס זאץ-ברעט [אזא ברעט אין א דרוקעריי, אויף וועלכען עס ווערט געשטעלט שריפט-זאץ, וועלכע מען דארף פאנאנדערווער-פען]; א ברעט אויף א וואנט מיט אן אויפשריפט [פון דעם נאמען פון דער אייזענבאהן-ליניע א. ז. וו.].

let'ter-book *n.* (לעט'-ער-בוק) אזא בוך אין וועלכען עס ווערען געהאלטען בריעף אדער קאפיעס פון בריעף.

let'ter-bound *a.* (לעט'-ער-באונד) גע-בונדען צום בוכשטאב [וואס האלט זיך בלויז ביי דעם בוכשטאב פון געזעץ, טעקסט א. ד. ג., אבער ניט ביי דעם גייסט אין וועלכען זיי זיינען געשריבען געווא-רען].

let'ter-box *n.* (לעט'-ער-באקס) א בריעף-קאסטען.

let'ter-car'rier *n.* (לעט'-ער-קער'-אי-ער) א בריעף-טרעגער, א פאסטאליאן.

let'ter-case *n.* (לעט'-ער-קייס) א פארט-פעל וואו מען האלט בריעף; א שריפט-קאסטען [אין א דרוקעריי].

let'ter-clip *n.* (לעט'-ער-קליפ) א פא-פיר-קלאמער [אזא קלאמער צום פעסט-האלטען פאפירען]. ז. *clip*.

let'ter-cut'ter *n.* (לעט'-ער-קאט'-ער) א שריפט-שניידער, איינער וואס שניידט אדער קריצט אויס בוכשטאבען.

let'tered *a.* (לעט'-ערד) ליטעראריש גע-בילדעט, וויסענשאפטליך געבילדעט; מיט איינגעדריקטע בוכשטאבען [אויף'ן רו-קען אדער טאוועל פון א בוך]; בעשפרענ-קעלט ווי מיט בוכשטאבען [וועגען חיות אדער פלאנצען].

let'terer *n.* (לעט'-ער-ער) איינער וואס

מאכט די אויפשריפטען אויף צייכנונגען; איינער וואס שרייבט איין אדער קריצט איין בוכשטאבען.

let'ter-file *n.* (לעט'-ער-פאיל) א בריעף-האלטער, א בריעף-קלאמער; א פארטפעל צו האלטען בריעף.

let'ter-foun'der *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דער) א שריפט-גיסער.

let'ter-foun'ding *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דינג) דאס גיסען שריפט, שריפט-גיסעריי.

let'ter-foun'dry *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דרי) א שריפט-גיסעריי.

let'ter-head *n.* (לעט'-ער-העד) א בריעף-בלאנק פון א פערזאן אדער פירמע [בריעף-פאפיער וואס פון אויבען איז אבגעדרוקט דער נאמען פון א פירמע אדער פערזאן]; דער געדרוקטער נאמען פון א פירמע אדער פערזאן און דער אדרעס אויף א בריעף-בלאנק.

let'ter-head'ing *n.* (לעט'-ער-העד'-אינג) דער געדרוקטער נאמען און אדרעס פון א פערזאן אדער פירמע אויף א בריעף-בלאנק.

let'tering *n.* (לעט'-ער-אינג) דאס מאכען אויפשריפטען אויף צייכנונגען א. ד. ג.; דאס אויסדריקען בוכשטאבען אויף'ן רוקען פון א בוך; אן אויפשריפט.

let'tering-box *n.* (לעט'-ער-אינג-באקס) א קליין קעסטעל, וואו איינבינדער [בוך-בינדער] האלטען די בוכשטאבען, וועלכע זיי בענוצען צום אבשטעמפלען די נעמען פון די ביכער.

let'terize *v.* (לעט'-ער-איז) שרייבען בריעף.

let'terless *a.* (לעט'-ער-לעס) אונוויסענד, ניט געלערנט.

let'ter-lock *n.* (לעט'-ער-לאק) א בוכשטאבען-שלאס [א שלאס מיט אנגעצייכענטע בוכשטאבען, וועלכער עפענט זיך און פערשליסט זיך נור דאן, ווען די בוכשטאבען זיינען אויף א געוויסען אופן קאמבינירט איינע מיט די אנדערע].

let'ter mis'sive (לעט'-ער מיס'-איוו) א בריעף פון אן אפיציעלען כאראקטער, וואס ווערט געשיקט צו פערשידענע פערזאנען וועגען אן אנגעלעגענהייט וואס איז צו זיי אלעמען שייך.

let'ter of accredita'tion (לעט'-ער אוו עק-רי-די-טיי'-שאן) א בעגלויבונגס-בריעף, א כתב הרשאה.

let'ter of advice' (לעט'-ער אוו עד-וואיס') א מיטטיילונגס-בריעף, א ווייז-בריעף [א מיטטיילונג וואס איין באנק מאכט צו דער צווייטער וועגען א געשיקטער סומע געלד אויף אימעצענס נאמען; די מיטטיילונג פון א שיף].

let'ter of allot'ment (לעט'-ער אוו ע-לאט'-מענט) ז. *allotment certificate*.

let'ter of attor'ney (לעט'-ער אוו ע-טויר'-ני) א שריפטליכע פאלמאכט וואס איין פערזאן גיט ארויס צו א צווייטער.

let'ter of condo'lence (לעט'-ער אוו קאנ-דאו'-לענס) א טרייסט-בריעף, א מיטליידס-בריעף [א בריעף אין וועלכען עס ווערט אויסגעדריקט מיטלייד אדער מיטגעפיהל צו אן אבל].

let'ter of cre'dence (לעט'-ער אוו קרי'-דענס) א רעקאמענדאציאנס-בריעף.

let'ter of cred'it (לעט'-ער אוו קרעד'-איט) א קרעדיט-בריעף [א מיטטיילונג וועגען דעם קרעדיט פון א פערזאן].

let'ter-of'fice *n.* (לעט'-ער-אפ'-איס) א פאסט-קאנטאר.

let'ter of li'cense (לעט'-ער אוו לאי'-סענס) אן אבמאך צווישען א פערענגטען בעל-חוב און מלוים, אז מען זאל איהם פערלייכטערען די אבצאהלונג און איהם לאזען אונגעשטערט אנגעהן מיט זיינע געשעפטען.

let'ter of marque (לעט'-ער אוו מארק) אן ערלויבניש, וואס א רעגירונג גיט ארויס צו איהרע בירגער, אז זיי מעגען ארבאפען אויף'ן ים די שיפען אדער די סחורה פון די בירגער פון א פיינדליכען לאנד אין דער צייט פון קריעג.

let'ter-or'nament *n.* (לעט'-ער-אהר'-נע-מענט) אן ארנאמענט אין דער פארם פון בוכשטאבען.

let'ter-pa'per *n.* (לעט'-ער-פיי'-פער) בריעף-פאפיער, פאסט-פאפיער.

let'ter-press *n.* (לעט'-ער-פרעס) א קאפיר-פרעס [צו קאפירען בריעף].

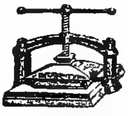

Letter-press

let'terpress *n. and a.* (לעט'-ער-פרעס) ווערטער געדרוקט מיט א דרוק-מאשין; דער געדרוקטער טעקסט [צו אילוסטראציאנען]; וואס איז שייך צו דרוקעריי פון בוכשטאבען.

let'ter-proud *a.* (לעט'-ער-פראוד) וואס שטאלצירט מיט זיין בילדונג אדער געלערענטקייט.

let'ter-rack *n.* (לעט'-ער-רעק) א בריעף-האלטער [א קעסטעל אדער געשטעל פאר בריעף]; א געשטעל מיט פאציעס צו האלטען דרוק-שריפט פון האלץ.

let'ters *n.* (לעט'-ערז) ליטעראטור; וויסען; געלעהרזאמקייט; בריעף; בוכשטאבען.

let'ters avoc'atory (לעט'-ערז ע-וואק'-ע-טא-רי) די בריעף פון א רעגירונג, דורך וועלכע עס ווערען גערופען אהיים איהרע בירגער, וועלכע געפינען זיך אין א לאנד מיט וועמען זי פיהרט קריעג.

let'ter-scale *n.* (לעט'-ער-סקייל) ז. *letter-balance*.

let'ters clause (לעט'-ערז קלאהז) אין דער ענגלישער יוריספרודענץ — בריעף אין דעם נאמען פון קעניג, פערזיגעלט מיט דעם קעניגליכען זיעגעל.

let'ters close (לעט'-ערז קלאוס) ז. *letters clause*.

let'ters pat'ent (לעט'-ערז פעט'-ענט) א פאטענט-פאפיער [א פאפיער וואס ווערט ארויסגעגעבען פון דער רעגירונג צו אן ערפינדער, אז קיין אנדערער טאר זיך אהן זיין רשות ניט בענוצען מיט זיין ערפינדונג].

let'ters rog'atory (לעט'-ערז ראג'-איי-טא-רי) א בריעף וואס א געריכט פון איין לאנד שיקט צו א געריכט פון א צווייטען לאנד, דאס וועגען א געוויסער קלאגע איז נויטיג ארויסצורופען ערות, וועלכע געפינען זיך אין דער צייט אין יענעם לאנד און אז דאס דארטיגע געריכט זאל אויסהערען זייערע בעווייזע.

let'ter-stamp *n.* (לעט'-ער-סטעמפ) א בריעף-מארקע; א שטעמפעל פון א פאסט-קאנטאר צו שטעמפלען בריעף.

let'ter testamen'tary (לעט'-ער טעס-טע-מענ'-טע-רי) דאס געריכטס-פאפיער, וואס בעפאלמעכטיגט דעם אפעקון צו פערוואלטען איבער דעם אייגענטום פון די יורשים.

let'ter-wood *n.* (לעט'-ער-הוואוד) מוסקאט-האלץ [אזא זארט זיד-אמעריקאניש האלץ פון ברוינעם קאליר מיט שווארצע פלעקען, וואס צייכענט זיך אויס מיט זיין הארטקייט].

let'ter-wri'ter *n.* (לעט'-ער-ראי'-טער) א בריעף-שרייבער; א בריעפען-שטעלער.

let the cat out of the bag (לעט טהי קעט אוט אוו טהי בעג) ארויסלאזען די קאץ פון זאק [אויסזאגען א סוד].

Let'tic *a. and n.* (לעט'-איק) ז. *Lettish*.

let'ting *n.* (לעט'-אינג) דאס פערדינגען.

Let'tish *a. and n.* (לעט'-איש) לעטיש, וואס איז שייך צו די לעטען; די לעטישע שפראך. ז. *Lett*.

let'tuce *n.* (לעט'-אס) דער געווענליכער סאלאט.

let'tuce-bird *n.* (לעט'-אס-בוירד) דער אמעריקאנער גאלדפינק [אזא פויגעל]. ז. *goldfinch*.

let'-up *n.* (לעט'-אפ) א פויזע, אן אבשטעל.

Don't have a let-up in the work.

let up (לעט אפ) 1. אויפהערען, נאכלאזען; 2. אבלאזען, בעפרייען; 3. פערדינגען, פערפאכטען, פערלייהען.

1. The enemy would not let up in its attacks on the fort.

let well enough' alone' (לעט וועל אי-נאף' ע-לאון') טשעפע ניט, לאז עס צורוה.

Don't tempt faith, let well enough alone.

leuce'mia *n.* (ליו-סיע'-מי-א) א געפעהרליכע קראנקהייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס אין בלוט געפינען זיך צופיעל ווייסע בלוט-קייקעלעך.

leu'cin *n.* (ליו'-סין) דאס לייסין [א ווייסער כעמישער פולווער].

leu'cism *n.* (ליו'-סיזם) אין זאאלאגיע — ווייסקייט דורך פעהלען אדער פערלוסט פון קאליר.

leu'cite *n.* (ליו'-סאיט) דער ווייסער גראנאט [אזא מין מינעראל וואס געפינט זיך מייסטענס ביי די וואולקאנען, בעזאנדערס ביי דעם וועזוו אין איטאליען].

leu'cocyte *n.* (ליו'-קא-סאיט) א ווייס בלוט-קייקעלע [איינס פון די ווייסע קייקעלעך וואס געפינען זיך אין בלוט].

leucocyto'sis *n.* (ליו-קא-סאי-טאו'-סיס) א צייטווייליגער איבערפלוס פון ווייסע בלוט-קייקעלעך אין בלוט.

leucoder'mia *n.* (ליו-קא-דויר'-מי-א) א קראנקהאפטע קאלירלאזיגקייט פון דער הויט.

leuco'ma *n.* (ליו-קאו'-מא) א בעלם [אזא ווייס הייטעל אויף'ן אויג].

leucoph'ilous *a.* (ליו-קאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט ליכט.

leucorrhe'a *n.* (ליו-קא-רי'-א) אזא ווייסער אויספלוס ביי פרויען וואס קומט פון אן ענטצינדונג אין די געשלעכטליכע ארגאנען.

leu'coscope *n.* (ליו'-קא-סקאופ) אזא אפטישער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אבצופראבירען די אויגען אויף פארבען-בלינדהייט.

leuco'sis *n.* (ליו-קאו'-סיס) בלייכקייט אדער בלאסקייט פון דער הויט; דאס בילדען זיך פון א בעלם אויף'ן אויג.

leucosper'mous *a.* (ליו-קא-ספויר'-מאס) וואס האט ווייסע פרוכט אדער ווייסע זאמען.

Levant' *n.* (לי-וועגט') די לעוואנטע, דאס מזרח-לאנד [די לענדער צום מזרח-זייט פון איטאליען, ביים ברעג פון מיטעללענדישען ים, איינשליסענדיג גרי-

כענלאנד און עגיפטען]; די ברעג־געגענד און אינזלען פון קליין־אזיען און סיריען].

levant′ *n.* and *v.* (לי־וועגט׳) דער מזרח־ווינד וואס בלאזט ביי די ברעגען פון מיטעללענדישען ים; א טייערער זארט מאראקא־לעדער; מאכען פליטה, אנטרונען ווערען.

levan′ter *n.* (לי־וועג׳־טער) דער מזרח־ווינד וואס בלאזט ביי די ברעגען פון מיטעללענדישען ים; איינער וואס מאכט פליטה; א ויברח־מאכער; איינער וואס וועט זיך אויף פערד ביים וועט־לויפען און מאכט פליטה ניט בעצאהלענדיג דעם וועט.

Levan′tine *a.* and *n.* (לי־וועג׳־טין) מזרח־לענדיש, אריענטאל, לעוואנטיש; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון לעוואנט אדער אריענט. ז. *Levant*.

levan′tine *n.* (לי־וועג׳־טין) לעוואנ־טין [אזא טייערער געקרעפטער זיידען־שטאף].

leva′tor *n.* (לי־ווי׳־טאר) א הויב־מוסקעל; א כירורגישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן איינגעדריקטען ארט פון שארבען [שיידעל].

levee′ *n.* and *v.* (לע־ווי׳) דער פריה־מארגען־עמפפאנג, די פריהמארגען־אודיענץ [ביי א קעניג אדער אנדערע הויכגעשטעלטע פערזאנען], די פריהמארגען־צוזאמענקונפט; א צוזאמענקונפט פון געסט; א דאמבע ביים ברעג פון א טייך צו פערהיטען פון א פערפלייצונג; א לאנדונגס־פלאץ אדער האפען פאר שיפען; בויען א דאמבע ביים ברעג פון א טייך צו פערהיטען פון א פערפלייצונג.

lev′el *n.*, *a.*, *v.* and *adv.* (לעוו׳־על) דאס ניווא, א האריזאנטאלע גלייכע פלעכע אדער שטח; אן אינסטרומענט צו מעסטען די האריזאנטאלקייט פון פלעכען, ווי א וואסער־וואג, א בליי־ריכט־שנור א. ד. ג.; די הויך פון עטוואס; א מדרגה; הויכקייט; א ריכט־שנור, א ציעל; האריזאנטאל; וואס האט א גראדע און גלייכמעסיגע פלעכע; וואס ליעגט האריזאנטאל; וואס איז אין דערזעלביגער ניווא אדער אין דעמזעלביגען שטח; וואס שטעהט אויף דערזעלביגער הויך אדער מדרגה; גלייך אין ראנג; גלייכמעסיג; גראד, גראד־ליניג; גלייכפערטיג [עהרליך]; שכל׳דיג, איבערלעגט; לאניש; מאכען האריזאנטאל; מאכען פלאך און גלייכמעסיג; ברייננען אין א האריזאנטאלער פלעכע; ריכטען אדער ציעלען גראד צו עטוואס; ציעלען; אראבזעצען אויף דער גלייכער מדרגה אדער אויף דעם גלייכען שטאנד; מאכען גלייך; מאכען פלאך; צופאסען; אויסגלייכען; ניוועלירען [מעסטען די גלייכע הויכקייטען פון אן ארט מיט אן אינסטרומענט אום צו מאכען א פלאן]; בענוצען א ניוועלירונגס־אינסטרומענט אויפצונעהמען א פלאן; אין א גראדער ליניע; אויף א גלייכען אופן.

Levels

lev′el at (לעוו׳־על עט) ציעלען [אין עפעס].

Don't level your criticism at me. I am not to blame.

lev′eler *n.* (לעוו׳־על־ער) איינער וואס גלייכט אויס, וואס מאכט גראד; אן אויסגלייכער; איינער וואס שטרעבט אויסצוגלייכען די פערשידענהייטען אין דער מענשליכער געזעלשאפט; אן איינשטעל־שרויף [א שרויף אין דעם פוס פון א ביליארד־טיש אדער פון וועלכען עס איז אפאראט איינצושטעלען איהם גראד]; איינער וואס גראבט אב די ערד צו מאכען גראד דעם פלאץ.

Lev′eler *n.* (לעוו׳־על־ער) א מיטגליעד פון דער גלייכהייטס־פארטיי אין ענגלאנד ארום דעם יאהר 1647 [די פארטיי האט געשטרעבט אבצושאפען די פערשיעדענע פריווילעגיען־טיטולען און ראנגען פון איינצעלנע פערזאנען און איינפיהרען גלייכהייט אין לאנד].

lev′eling *n.* (לעוו׳־על־אינג) דאס גלייך מאכען; דאס ניוועלירען, דאס בעשטימען די הויכקייט פון פערשידענע פונקטען אין א געגענד [ווי ביים בויען א באהן־ליניע].

lev′eling-in′strument *n.* (לעוו׳־על־אינג־אינ׳־סטרו־מענט) א ניוועליר־אינסטרומענט, א פעלדמעסטונג־אינסטרומענט [אן אינסטרומענט צו מעסטען די הויכקייטען פון א געגענד. ער בעשטעהט הויפטזעכליך פון א טעלעסקאפ].

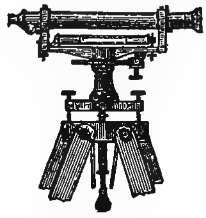

Leveling-instrument

lev′eling-machine′ *n.* (לעוו׳־על־אינג־מע־שין׳) א שוסטערשע מאשין צום אויסגלייכען דעם זויל [פאדעשוועז] פון א שוך און געבען איהם די ריכטיגע פארם.

lev′eling-pole *n.* (לעוו׳־על־אינג־פאול) ז. *leveling-staff*.

lev′eling-rod *n.* (לעוו׳־על־אינג־ראד) ז. *leveling-staff*.

lev′eling-staff *n.* (לעוו׳־על־אינג־סטעף) א ניוועליר־שטאב אדער א ציעל־שטאנג [אזא שטאנג איינגעטיילט אין גראדען וואס ווערט בענוצט ביים מעסטען די הויכקייטען פון א געגענד מיט א ניוועליר־אינסטרומענט].

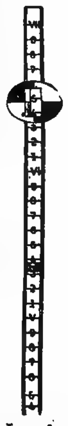

Leveling-staff

lev′eller *n.* (לעוו׳־על־ער) ז. *leveler*.

lev′el line (לעוו׳־על לאין) די וואסער־ליניע, דער וואסער־שטאנד [די ליניע ביז וואנען דאס וואסער דערגרעהט].

lev′elling *n.* (לעוו׳־על־אינג) ז. *leveling*.

lev′elly *adv.* (לעוו׳־על־אי) אויף א גראדען אופן; גלייך; גראד.

lev′elness *n.* (לעוו׳־על־נעס) גלייכקייט; גראדקייט; די גלייכע הויך.

lev′el of the wa′ter (לעוו׳־על אוו טהי וואה׳־טער) די אויבערפלעכע פון וואסער, דער וואסער־שפיגעל.

lev′el-point *n.* (לעוו׳־על־פאינט) א בעשטימטער הויך־פונקט, נאך וועלכען מען מעסט און מען פערגלייכט הויכקייטען [ווי דער וואסער־שפיגעל פון ים, למשל].

lev′el to the ground (לעוו׳־על טו טהי גראונד) אין גאנצען חרוב מאכען, ארונטערדרייסען, פאנאנדערווארפען [א הויז] ביז דער ערד.

lev′er *n.* and *v.* (לעוו׳־ער) א הויבעל, א הויבער, א הויב־שטאנג, א הויב־הענטעל; א הויב־געצייג; ארבייטען מיט א הויבעל אדער הויב־שטאנג.

lev′erage *n.* (לעוו׳־ער־איידזש) הויבעל־קראפט, די קראפט וועלכע מען געווינט דורך דער בענוצונג פון א הויב־שטאנג; די ארבייט פון א הויבעל אדער הויב־שטאנג; פערמעהרטע אדער געשטייגערטע קראפט.

lev′eret *n.* (לעוו׳־ער־עט) א יונגער האז, א העזעלע.

lev′er of the first kind (לעוו׳־ער אוו טהי פוירסט קאינד) דער צוויי־ארעמדיגער הויבעל [א הויבעל, וואו דער שטיץ־פונקט איז ניט ביים ברעג און דעריבער שטעלט מיט זיך פאר דער הויבעל ווי צוויי ארעמס (ווי דער באלאנס־שטאנג פון א וואג־שאל)].

lev′er of the sec′ond kind (לעוו׳־ער אוו טהי סעק׳־אנד קאינד) אן איין־ארעמדיגער הויבעל, א הויבעל, וואו דער שטיץ־פונקט איז ביים סאמע ברעג [ווי דער שטאנג פון א פומפע].

lev′er-valve *n.* (לעוו׳־ער־וועלוו) א זיכערהייטס־ווענטיל מיט א הויבעל [א ווענטיל אדער קלאפאן וואס ווערט געהאלטען פערמאכט דורך דעם דרוק פון א געוויכט].

lev′iable *a.* (לעוו׳־אי־עבל) וואס קען ארויפגעלעגט ווערען און געזאמעלט ווערען [ווי שטייער, אבצאהל א. ד. ג.]; וואס קען צונויפגערופען ווערען דורך צוואנג [ווי סאלדאטען].

levi′athan *n.* (לי־וואי׳־ע־טהען) דער לויתן, אן אונגעהויער גרויסע ים־חיה [ווי א וואלפיש, למשל]; אן אונגעוועהנליך־גרויסע זאך.

lev′igable *a.* (לעוו׳־אי־געבל) וואס קען צוריבען ווערען אין דינעם פולווער.

lev′igate *v.* and *a.* (לעוו׳־אי־גייט) דין צוריבען, צופולווערען; גלאט ווי פאלירט [ווענען בלעטער, פרוכט אדער זוימען].

leviga′tion *n.* (לעוו־אי־גיי׳־שאן) צורייבונג, צופולווערונג.

lev′irate *a.* (לעוו׳־אי־רייט) וואס איז שייך צו לעוויראט אדער יבום [דער אלטער דין ביי די אידען און ביי די אנדערע אלטע פעלקער, אז ווען א מאן שטארבט און לאזט ניט קיין קינדער, מוז דער ברודער פון געשטארבענעם הייראטען מיט דער אלמנה, און די קינדער וואס וועלען געבארען ווערען, דארפען זיך רעכענען אלס קינדער פון דעם געשטארבענעם ברודער].

levirat′ic *a.* (לעוו־אי־רעט׳־איק) וואס איז שייך צו לעוויראט אדער יבום. ז. *levirate*.

levirat′ical *a.* (לעוו־אי־רעט׳־אי־קעל) ז. *leviratic*.

levira′tion *n.* (לעוו־אי־ריי׳־שאן) דאס לעוויראט, די מצוה פון מיבם זיין.

lev′itate *v.* (לעוו׳־אי־טייט) שוועבען, שווימען אין דער לופט; מאכען שוועבען אין דער לופט, מאכען לייכט.

levita′tion *n.* (לעוו־אי־טיי׳־שאן) 1. דאס מאכען לייכט; לייכטקייט; 2. דאס מאכען שוועבענד אדער שווימענד אין דער לופטען.

2. Spiritualists claim to be able to practice levitation.

lev'itator *n.* (לעוו'-אי-טיי-טאָר) אַ ספּיריטיסט וואָס גלויבט אין דער פעהיגקייט צו שוועבען אָדער מאַכען שוועבען זאַכען; אַ ספּיריטיסט וואָס ציינט קונצען, ווי זאַכען שוועבען אין דער לופט.

Le'vite *n.* (לי'-וואַיט) אַ לוי, אַ מיטגליעד פון שבט לוי; ביי די פּאַרצייטיגע קריסטען — אַן אונטער-גלח.

Levit'ic *a.* (לי-וויט'-איק) ז. *Levitical*

Levit'ical *a.* (לי-וויט'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו דעם ספר ויקרא [תורת כהנים]; וואָס איז שייך צו די לויים.

Levit'ically *adv.* (לי-וויט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון די לויים; לויט די דינים פון תורת כהנים [ויקרא].

Levit'icus *n.* (לי-וויט'-אי-קאַס) דער ספר ויקרא [תורת כהנים].

Le'vitism *n.* (לי'-וואַיט-איזם) די אויפגאַבען פון די לויים.

lev'ity *n.* (לעוו'-אי-טי) לייכטקייט; לייכטזיניגקייט, ניט-גענעצטקייט.

This matter can not be treated with **levity**.

lev'y *v. and n.* (לעוו'-אי) צונויפרופען אָדער צונויפזאַמלען מיליטער דורך אַ בעפעהל; אַרויפלעגען אָדער זאַמלען דורך צוואַנג [ווי שטייער, אַבצאָהלונג א. ד. ג.]; ברייינגען אין בעוועגונג; ברייינגען צו שטאַנד; אָנהויבען; אַרויפלעגען אַן אַרעסט אויף גיטער אָדער זיי פערנעהמען דורך אַ געזעצליכען בעפעהל אָדער שריפט, כדי איינצומאַהנען געלד ביים איינענטימער; דאָס אַרויפלעגען אָדער זאַמלען דורך צוואַנג [ווי שטייער, אַבצאָהלונג א. ד. ג.]; דאָס צונויפרופען דורך אַ בעפעהל [ווי מיליטער]; דאָס אַרויפלעגען אַן אַרעסט אויף גיטער אָדער זיי פערנעהמען דורך דער געזעצליכער מאַכט, כדי איינצומאַהנען געלד ביים איינענטימער.

lev'y in kind (לעוו'-אי אין קאַינד) אַן אַבצאָהל מיט פּראָדוקטען [אַנשטאָט געלד].

lev'y in mass (לעוו'-אי אין מעס) אַל-געמיינע מיליטער-פפליכט [די פפליכט צו דיענען אין מיליטער וואָס ווערט אַרויפגעלעגט אין אַ לאַנד אויף אַלע בירגער, וועלכע זיינען פעהיג צו מיליטער-דיענסט].

lev'y on (לעוו'-אי אָן) אַרויפלעגען אַן אַרעסט אויף גיטער דורך דעם געזעץ, כדי איינצומאַהנען געלד פון איינענטימער.

lev'y war (לעוו'-אי הוואָהר) אָנהויבען אַ קריעג.

lewd *a.* (ליוד) תאוה'דיג, צולאָזען, אויסגעלאָסען.

lewd'ly *adv.* (ליוד'-לי) אויף אַ תאוה'דיגען אָדער אויסגעלאָסענעם אופן.

lewd'ness *n.* (ליוד'-נעס) צולאָזענקייט, אויסגעלאָסענקייט.

lew'is *n.* (ליו'-איס) אַ פאַרריכטונג איינצוקלאַמערען אַ שטיין ביים אויפהויבען איהם מיט אַ הויב-מאַשין.

lew'is-hole *n.* (ליו'-איס-האָול) אַ לאָך אין אַ שטיין, וואו עס בעפעסטיגט זיך אַ פאַרריכטונג איהם איינצוקלאַמערען ביים אויפהויבען איהם מיט אַ הויב-מאַשין.

lex. אַבקירצונג פון *lexicon*

lex'ical *a.* (לעק'-סי-קעל) לעקסיקאַליש, וואָס האָט אַ שייכות צו אַ ווערטער-בוך; וואָס איז שייך צו דעם ווערטער-שאַץ פון אַ שפּראַך.

lex'ically *adv.* (לעק'-סי-קעל-אי) אין בעצוג צו דעם ווערטער-שאַץ פון אַ שפּראַך אָדער צו אַ ווערטער-בוך.

lexicog'rapher *n.* (לעק-סי-קאָג'-רע-פער) אַ לעקסיקאָגראַף [איינער וואָס שטעלט צונויף אַ ווערטער-בוך].

lexicograph'ic *a.* (לעק-סי-קאָ-גרעפ'-איק) לעקסיקאָגראַפיש, וואָס איז שייך צו דער קונסט פון צונויפשטעלען ווערטער-ביכער.

lexicograph'ical *a.* (לעק-סי-קאָ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *lexicographic*

lexicog'raphy *n.* (לעק-סי-קאָג'-רע-פי) לעקסיקאָגראַפיע, די צוזאַמענשטעלונג פון ווערטער-ביכער; די קונסט אָדער וויסענשאַפט פון צונויפשטעלען ווערטער-ביכער.

lexicolog'ical *a.* (לעק-סי-קאָ-לאָדזש'-אי-קעל) לעקסיקאָלאָגיש, וואָס איז שייך צו לעקסיקאָלאָגיע אָדער ווערטער-וויסענשאַפט. ז. *lexicology*

lexicol'ogist *n.* (לעק-סי-קאָל'-אָ-דזשיסט) אַ לעקסיקאָלאָג, אַ קענער אין לעקסיקאָלאָגיע. ז. *lexicology*

lexicol'ogy *n.* (לעק-סי-קאָל'-אָ-דזשי) לעקסיקאָלאָגיע, ווערטער-וויסענשאַפט [די וויסענשאַפט, וואָס פאָרשט אויס ווערטער, זייערע פאָרמען, בעציהונגען, בעדייטונגען און אַבשטאַמונג].

lex'icon *n.* (לעק'-סי-קאָן) אַ לעקסיקאָן, אַ ווערטער-בוך.

lexigraph'ic *a.* (לעק-סי-גרעפ'-איק) לעקסיגראַפיש, וואָס איז שייך צו דער ערקלערונג פון ווערטער.

lexigraph'ical *a.* (לעק-סי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *lexigraphic*

lexig'raphy *n.* (לעק-סיג'-רע-פי) לעקסיגראַפיע, די ערקלערונג פון ווערטער.

lexiphan'ic *a.* (לעק-סי-פען'-איק) באָמבאַסטיש, שטאַרק מליצה'דיג, וואָס רעדט מיט אַן אויפגעבלאָזענער שפּראַך.

lexiphan'icism *n.* (לעק-סי-פען'-אי-סיזם) אַ באָמבאַסטישע, אויפגעבלאָזענע שפּראַך.

ley *n.* (ליי) דער פּראָדוקט; דער ווערטה.

Ley'den jar (לאַי'-דען דזשאַר) די ליי-דען-פלאַש [אַזאַ גלעזערנער אַפּאַראַט אין דער פאָרם פון אַ פלאַש צו זאַמלען סטאַטישע עלעקטריציטעט].

Ley'den vi'al (לאַי'-דען וואַי'-על) ז. *Leyden jar*

leze'-maj'esty *n.* (ליעז'-מעדזש'-עס-טי) ז. *lese-majesty*

L. H. ראשי תבות פון *left hand* — אין מוזיק

liabil'ity *n.* (לאַי-ע-ביל'-אי-טי) פערַאַנטוואָרטליכקייט; פערפליכטונג; חוב; נייגונג, גענייגטקייט; דאָס זיין אויסגעזעצט אָדער אונטערגעוואָרפען [צו דער ווירקונג אָדער געפאַהר פון עפּעס].

li'able *a.* (לאַי'-עבל) פעראַנטוואָרטליך; פערפליכטעט; גענייגט, אויסגעזעצט, אונטערוואָרפען [צו דער ווירקונג אָדער געפאַהר פון עפּעס].

One who spits in public places is **liable** to be punished with a fine or imprisonment.

li'ableness *n.* (לאַי'-עבל-נעס) ז. *liability*

li'able to a tax (לאַי'-עבל טו ע טעקס) מחויב צו צאָהלען שטייערען.

liaison' *n.* (לי-איי-זאָן') אַ פערבינדונג; אַ נאָהנטע שייכות; אונגעזעצליכע ליעבעס-פערהעלטניסע צווישען אַ מאַן און אַ פרוי; דאָס קאָכען שפּייזען צוזאַמען מיט געשלאָגענע אייער אָדער עהנליכע שטאָפען, וועלכע האַלטען די שפּייזען צוזאַמען; די פערבינדונג אין דער אויסשפּראַך פון צוויי פראַנצויזישע ווערטער, ווען דאָס ערשטע ענדיגט זיך מיט אַ קאָנסאָנאַנט און דאָס צווייטע הויבט זיך אָן מיט אַ וואָקאַל.

lian'a *n.* (לי-ען'-אַ) ליאַנען [קלעטערענדע פלאַנצען, וואָס פלעכטען אַרום די ביימער אין די טראָפּישע וועלדער].

Lianas

liane' *n.* (לי-ען') ז. *liana*

li'ar *n.* (לאַי'-אַר) אַ ליגנער.

liard' *n.* (ליאַר) אַ פאַרצייטיגע פלאַנצויזישע קליינע מטבע [אַן אַכטעל פון אַן אַמעריקאַנישען סענט].

Li'as *n.* (לאַי'-אַס) ליאַס [אַ געאָלאָגישע שיכט]; קאַלכשטיין.

lib. אַבקירצונג פון *liber* [אַ טייל פון אַ בוך; אַ בוך אין וועלכען מען האַלט געזעצליכע דאָקומענטען].

lib'anomancy *n.* (ליב'-ע-נאָ-מענ-סי) נביאות דורך רויכערען ווייראויך.

libanotoph'orous *a.* (ליב-ע-נאָ-טאָפ'-אָ-ראָס) וואָס פּראָדוצירט ווייראויך.

li'bate *v.* (לאַי'-בייט) ברייינגען אַ געטראַנק-אָפּפער [קרבן נסך].

liba'tion *n.* (לאַי-ביי'-שאָן) אַ געטראַנק-אָפּפער [קרבן נסך].

li'batory *a.* (לאַי'-בע-טאָ-רי) וואָס איז שייך צו אַ געטראַנק-אָפּפער [קרבן נסך].

li'bel *n. and v.* (לאַי'-בעל) אַ פּאַסקוויל; אַ פערלוימדונג [מעהרסטענס אַ שריפטליכע]; אַ געריכטליכע קלאַגע [הויפּטזעכליך אין אַ קירכען-געריכט אָדער אין אַן אַדמיראַליטעטס-געריכט]; אַרויסלאָזען אַ פּאַסקוויל אויף אימעצען, פערלוימדען [מעהרסטענטייל שריפטליך]; אָנקלאָגען אין געריכט.

li'belant *n.* (לאַי'-בעל-אַנט) ז. *libellant*

li'beler *n.* (לאַי'-בעל-ער) ז. *libeller*

li'belist *n.* (לאַי'-בעל-איסט) ז. *libeller*

li'bellant *n.* (לאַי'-בעל-ענט) אַ פּאַסקווילען-שרייבער; אַ פערלוימדער; אַ קלעגער [הויפּטזעכליך אין אַ קירכען-געריכט אָדער אין אַן אַדמיראַליטעטס-געריכט].

li'beller *n.* (לאַי'-בעל-ער) אַ פּאַסקווי-לאַנט; אַ פערלוימדער.

li'bellist *n.* (לאַי'-בעל-איסט) ז. *libeller*

li'bellous *a.* (לאַי'-בעל-אָס) פערלוימדעריש.

li'bellously *adv.* (לאַי'-בעל-אָס-לי)

דורך פערלוימדונג; אויף א פערלוימדערישען אופן.

Libel'lula *n.* (לאי-בעל'-יו-לא) די ליבעלען [א מין אינזעקטען, צו וועלכע עס בעלאנגען די דראכען-פליגען]. ז. ***dragon-fly***.

libel'lula *n.* (לאי-בעל'-יו-לא) א דראכען-פליג. ז. ***dragon-fly***.

libel'luline *a.* (לאי-בעל'-יו-לין) עהנליך צו א דראכען-פליג. ז. ***dragon-fly***.

li'belous *a.* (לאי'-בעל-אם) פערלוימדעריש.

li'belously *adv.* (לאי'-בעל-אם-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן; דורך פערלוימדונג.

li'ber *n.* (לאי'-בער) די אינערע קארע פון פלאנצען; א טייל פון א בוך; א בוך וואו מען האלט געזעצליכע דאקומענטען.

lib'eral *a. and n.* (ליב'-ע-רעל) ליבעראל; פרייזיניג; פראגרעסיוו; פרייגיביג; גרויסמוטיג; ניט שמאל-קעפיג, ניט ענגהארציג, טאלעראנט; אהן פאראורטיילע; וואס פאסט פאר א פרייען מענשען; פריי, ברייט, פיעלזייטיג, אונבעצוואונגען; פיעל, רייך, איבער-גענוג; א ליבעראל; א פרייזיניגער.

Lib'eral *n.* (ליב'-ע-רעל) א מיטגליעד פון א ליבעראלער פארטיי.

lib'eral arts (ליב'-ע-רעל ארטס) די הומאניטארע וויסענשאפטען [ווי היסטאריע, סאציאלאגיע, פילאזאפיע א. ד. ג.].

Technical schools do not offer an education in liberal arts.

lib'eral educa'tion (ליב'-ע-רעל עד-יו-קיי'-שאן) א ברייטע, פיעלזייטיגע ערציהונג; העכערע שול-בילדונג.

liberalisa'tion *n.* (ליב-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***liberalization***.

lib'eralise *v.* (ליב'-ע-רעל-איז) ז. ***liberalize***.

lib'eralism *n.* (ליב'-ע-רעל-איזם) ליבעראליזם, פרייזיניגקייט, דאס זיין פראגרעסיוו.

lib'eralist *n.* (ליב'-ע-רעל-איסט) א ליבעראל, א פראגרעסיווער, א פרייזיניגער.

liberalis'tic *a.* (ליב-ע-רע-ליס'-טיק) ליבעראל, פרייזיניג, פראגרעסיוו.

liberal'ity *n.* (ליב-ע-רעל'-אי-טי) 1. פרייגיביגקייט; עטוואס וואס ווערט געגעבען מיט דער ברייטער האנד; 2. פרייהייט פון פאראורטיילע, טאלעראנץ.

1. He is noted for his liberality in matters of charity.

liberaliza'tion *n.* (ליב-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען ליבעראל, פרייזיניג, פראגרעסיוו, פריי פון פאראורטיילע, טאלעראנט.

lib'eralize *v.* (ליב'-ע-רעל-איז) מאכען ליבעראל; בעפרייען פון פאראורטיילע.

lib'erally *adv.* (ליב'-ע-רעל-אי) 1. אויף א ליבעראלען אופן; אהן פאראורטיילע, מיט טאלעראנץ; 2. מיט דער ברייטער האנד; 3. צו פריי, צולאזען.

2. The hero was liberally rewarded for his bravery.

lib'eralness *n.* (ליב'-ע-רעל-נעס) ז. ***liberality***.

Lib'eral par'ty (ליב'-ע-רעל פאר'-טי) די ליבעראלע פארטיי, די פראגרעסיווע פארטיי אין ענגלאנד.

lib'eral thanks (ליב'-ע-רעל טהענקס) פיעל דאנקבארקייט, א גרויסער דאנק!

lib'erate *v.* (ליב'-ע-רייט) בעפרייען; אבשיידען, אבטיילען.

libera'tion *n.* (ליב-ע-ריי'-שאן) בעפרייאונג; אבזונדערונג, אבשיידונג.

libera'tionism *n.* (ליב-ע-ריי'-שאנ-איזם) די פרינציפען פון דער ענגלישער פארטיי, וועלכע פאדערט די אבשאפונג פון דער אנגליקאנישער קירך אלס שטאאטס-קירך.

libera'tionist *n.* (ליב-ע-ריי'-שאנ-איסט) איינער וואס פאדערט, אז די אנגליקאנישע קירך זאל אין ענגלאנד אבגעשאפט ווערען אלס שטאאטס-קירך.

lib'erator *n.* (ליב'-ע-ריי-טאר) א בעפרייער.

liberta'rian *n. and a.* (ליב-ער-טיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון דער לעהרע וועגען פרייען ווילען; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען פרייען ווילען.

liberta'rianism *n.* (ליב-ער-טיי'-רי-ענ-איזם) דער גלויבען אין פרייען ווילען.

lib'erticide *n.* (ליב'-ער-טי-סאיד) א פרייהייטס-הענקער; דער טויט פון פרייהייט, די פערניכטונג פון פרייהייט.

lib'erties *n.* (ליב'-ער-טיז) 1. א פלאץ, וואו עס גילטען געוויסע רעכטע; גרענעצען פון אזא פלאץ; 2. פרייהייטען, פריווילעגיען, פרייהייטס-רעכטע; 3. צופיעל פאמיליאריטעט, אונפאסיגע בענעהמונג.

2. The country was conquered and the people were robbed of their liberties. 3. He takes too many liberties in dealing with his friend.

lib'ertinage *n.* (ליב'-ער-טינ-עדזש) ז. ***libertinism***.

lib'ertine *n. and a.* (ליב'-ער-טין) א צולאזענער אדער אויסגעלאסענער מענש; א בעפרייטער שקלאף [אין אמאליגען רוים]; א פרייזיניגער; צולאזען, אויסגעלאסען; פרייזיניג.

Lib'ertine *n.* (ליב'-ער-טין) די ליבערטינער [א פאנטעאיסטישע סעקטע פון 16טען יאהרהונדערט, וואס האט געהאלטען, אז עס איז ניטא קיין אונטערשיעד צווישען גוטס און שלעכטס, ווייל וואס א מענש זאל ניט טהאן, טהוט ער גאט'ס ווילען, און ער בעגעהט דאריבער קיין מאל קיין זינד ניט].

lib'ertinism *n.* (ליב'-ער-טינ-איזם) אונבעצוואונגענהייט, צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט; פרייזיניגקייט; פרייהייט [פון שקלאפעריי].

lib'erty *n.* (ליב'-ער-טי) פרייהייט; פרייער ווילען; ערלויבניש [הויפטזעכליך פאר א מאטראז צו פערלאזען די שיף]; א רעכט, א פריווילעגיע.

lib'erty-book *n.* (ליב'-ער-טי-בוק) א בוך אויף א קריעגס-שיף, וואו עס ווערט פערשריבען דער אורלויב [צייטווייליגע בעפרייאונג] פון די מאטראזען.

lib'erty-boy *n.* (ליב'-ער-טי-באי) א מאטראז אין אורלויב אדער צייטווייליגער פרייהייט פון דיענסטע אויף דער שיף.

lib'erty-cap *n.* (ליב'-ער-טי-קעפ) דאס פרייהייטס-היטעלע [א מין היטעלע, וואס פלעגט זיך רופען "דאס פריגישע" און וואס מען פלעגט אנטהאן א בעפרייטען שקלאף אין אלטען רוים אלס צייכען פון זיין פרייהייט. אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן איז געווען א מאדע צו טראגען אויף'ן קאפ רויטע מיצלעך, "פרייהייטס-היטלעך", אלס צייכען פון רעוואלוציאן].

libe'rty-man *n.* (ליב'-ער-טי-מען) ז. ***liberty-boy***.

lib'erty of the press (ליב'-ער-טי אוו טהי פרעס) פרעס-פרייהייט, די פרייהייט פון געדרוקטען ווארט.

Lib'erty par'ty (ליב'-ער-טי פאר'-טי) די פרייהייטס-פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פארטיי וואס האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1839 און האט געפאדערט די בעפרייאונג פון די נעגער-שקלאפען].

lib'erty-par'ty *n.* (ליב'-ער-טי-פאר'-טי) די מיטגליעדער פון א שיפס-מאנשאפט וואס האבען געקראגען ערלויבניש צו פערלאזען די שיף.

lib'erty-pole *n.* (ליב'-ער-טי-פאול) א פרייהייטס-שטאנג [אוועקגעשטעלט צום צייכען פון געוואונענער פרייהייט און בעציערט מיט פערשיעדענע סימבאלען פון פרייהייט].

lib'erty-tick'et *n.* (ליב'-ער-טי-טיק'-עט) דער אורלויב-שיין [א שיין אדער צייגניס, אז א מאטראז איז צייטווייליג בעפרייט פון דיענסט].

lib'erty-tree *n.* (ליב'-ער-טי-טריע) א פרייהייטס-בוים [געפלאנצט צום אנדענקען פון געוואונענער פרייהייט].

libid'inist *n.* (לי-ביד'-אי-ניסט) א בעל-תאוה, א צולאזענער, אן אויסגעלאסענער.

libidinos'ity *n.* (לי-ביד-אי-נאס'-אי-טי) צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט, תאוה'דיגקייט.

libid'inous *a.* (לי-ביד'-אי-נאס) תאוה'דיג, צולאזען, אויסגעלאסען; ערוועקענד תאוה.

libid'inously *adv.* (לי-ביד'-אי-נאס-לי) מיט תאוה; אויף אן אויסגעלאסענעם אדער צולאזענעם שטייגער.

libid'inousness *n.* (לי-ביד'-אי-נאס-נעס) ז. ***libidinosity***.

li'bra *n.* (לאי'-ברא) א פונט [שפאנישער אדער איטאליענישער]; א רוימישער פונט.

Li'bra *n.* (לאי'-ברא) מזל מאזנים [א געוויסע צונויפשטעלונג פון א שטערען-גרופע].

li'bral *a.* (לאי'-ברעל) פונטיג, וואס וועגט א [רוימישען] פונט.

libra'rian *n.* (לאי-בריי'-רי-ען) א ביבליאטעקאר.

libra'rianship *n.* (לאי-ברע'-רי-ענ-שיפ) דאס אמט פון א ביבליאטעקאר.

li'brary *n.* (לאי'-ברע-רי) א ביבליאטעק.

li'brate *v.* (לאי'-בריים) האלטען אין גלייכגעוויכט; זיין אין גלייכגעוויכט; וואקלען זיך, זיך וויעגען [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

libra'tion *n.* (לאי-בריי'-שאן) דאס גלייכגעוויכט; דאס וויעגען זיך, דאס וואקלען זיך [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

li'bratory *a.* (לאי'-בריי-טא-רי) וואס איז אין גלייכגעוויכט; זיך וואקלענד, זיך וויעגענד [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

libret'tist *n.* (לי-ברעט'-איסט) א ליברעטען-שרייבער, איינער וואס שרייבט ליברעטאס [די ווערטער, דעם טעקסט פאר אפעראס אדער אראטאריעס].

libret'to *n.* (לי-ברעט'-או) א ליברעטא [דער טעקסט, די ווערטער פון אן אפערא אדער אראטאריע].

li'briform *n.* (לאי'-ברי-פארם) עהנליך צו לוב [אינערע קארע].

lice *n.* (לאיס) לייז. ז. ***louse***.

lice'bane *n.* (לאיס'-ביין) לויז-קרויט [א מין ריטער-שפארן פלאנצע]. ז. ***larkspur***.

li'cence *n.* (לאי'-סענס) אן ערלויבניש, פאטענט, פריווילעגיע; צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט; די פרייהייט אבצוווייכען פון אנגענומענע כללים [אין ליטעראטור און קונסט].

li'cencer *n.* (לאי'-סען-סער) ז. *licenser*

li'censable *a.* (לאי'-סען-סעבל) אויף וואס מען קען קריגען אן ערלויבניס, א פאטענט אדער א פריווילעגיע.

li'cense *n. and v.* (לאי'-סענס) ערלויבניש, פאטענט, פריווילעגיע; צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט; די פרייהייט אבצוווייכען פון אנגענומענע כללים [אין ליטעראטור אדער קונסט]; געבען אן ערלויבניש אדער פריווילעגיע.

licensee' *n.* (לאי-סען-סיע') איינער וואס בעקומט אן ערלויבניש אויף עפעס, א פאטענט אדער פריווילעגיע.

li'cense out'wards (לאי'-סענס אוט'-הווארדז) ערלויבניש־שיין אויף ארויסצופיהרען סחורות.

li'censer *n.* (לאי'-סען-סער) איינער וואס גיט אן ערלויבניש אויף עפעס, א פאטענט אדער א קאנצעסיע.

li'censer of the press (לאי'-סען-סער אוו טהי פרעס) א צענזאר.

li'cense-tax *n.* (לאי'-סענס-טעקס) אן איינקונפט־שטייער אויף קארפאראציאנען. ז. *corporation*

li'censing mag'istrate (לאי'-סען-סינג מעדזש'-איס-טרייט) א בעאמטער אין דער מאגיסטראטור וועלכער בעשעפטיגט זיך ספעציעל מיט ארויסגעבען קאנצעסיאנען און פאדריאדען.

li'censor *n.* (לאי'-סען-סאר) ז. *licenser*

licen'tiate *n.* (לאי-סען'-שי-אייט) א ליצענציאט [איינער וואס האט ערלויבניש פון אן אוניווערזיטעט צו פראקטיצירען מעדיצין, יורי א. ד. ג.]; אן אקאדעמישער טיטול [אין איירָאפא] צווישען באקאלאורוס און דאקטאר; איינער וואס האט א דיפלאם, א פאטענט אדער א פריווילעגיע אויף עפעס.

licen'tiateship *n.* (לאי-סען'-שי-אייט-שיפ) דאס זיין א ליצענציאט. ז. *licentiate*

licentia'tion *n.* (לאי-סען-שי-איי'-שאן) דאס געבען רעכט אדער ערלויבניש אויף עפעס; דאס געבען א פאטענט אדער דיפלאם.

licen'tious *a.* (לאי-סען'-שאס) צולאזען, אויסגעלאסען.

licen'tiously *adv.* (לאי-סען'-שאס-לי) מיט צולאזענקייט, מיט אויסגעלאסענקייט.

licen'tiousness *n.* (לאי-סען'-שאס-נעס) צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט.

li'cet *n.* (לאי'-סעט) א פארמעלע ערלויבניש צו טהאן עפעס; אויטאריזירונג.

li'chen *n.* (לאי'-קען) א לישאיע־פלאנצע [אזא מין שוועמעל־פלאנצע, וואס וואקסט אויף שטיינער, ווענד, דעכער א. ז. וו. איז פערשפרייט אין אלע טיילען פון דער וועלט און וואקסט אויף אין די קעלטסטע געגענדען, וואו עס וואקסען ניט קיין אנדערע זאכען], מאה; א לישאי [אויף דער הויט].

Lichen

lichena'ceous *a.* (לאי-קע-ניי'-שאס) עהנליך צו א לישאי [אויף דער הויט]; עהנליך צו א לישאיע־פלאנצע. ז. *lichen*

lichen'ic *a.* (לאי-קען'-איק) וואס איז שייך צו לישאיע־פלאנצען, וואס קומט פון לישאיע־פלאנצען. ז. *lichen*

li'cheniform *a.* (לאי'-קען-אי-פארם) עהנליך צו א לישאיע־פלאנצע. ז. *lichen*

li'chenin *n.* (לאי'-קען-אין) א מין קראכמאל וואס מען בעקומט פון איינינע מינים לישאיע־פלאנצען. ז. *lichen*

li'chenist *n.* (לאי'-קען-איסט) איינער וואס שטודירט די לישאיע־פלאנצען. ז. *lichen*

lichenog'raphy *n.* (לאי-קע-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון לישאיע־פלאנצען. ז. *lichen*

lichenol'ogy *n.* (לאי-קע-נאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט לישאיע־פלאנצען. ז. *lichen*

lich'-fowl *n.* (ליטש'-פאול) דער ציעגען־מעלקער אדער די נאכט־שוואלב [אזא פויגעל]. ז. *goatsucker*

lich'-gate *n.* (ליטש'-גייט) א פארהויף מיט א דאך ביים אריינגאנג אין א קלויסטער, וואו מען האלט א מת, איידער מען טראגט איהם אריין אין קלויסטער.

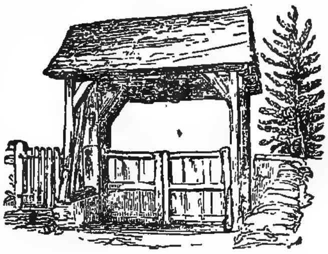

Lich-gate

lichi' *n.* (ליע-טשי') לעטשי אדער צווילינגס־פלוים [אזא כינעזישע יאגדע, עהנליך צו מאלינעס].

lich'-owl *n.* (ליטש'-אול) די טויטען־סאווע [אזא נאכט־פויגעל. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גלויבען, אז איהר געשריי זאגט אן אויף טויט].

lic'it *a.* (ליס'-איט) ערלויבט פון געזעץ; געזעצליך.

licita'tion *n.* (ליס-אי-טיי'-שאן) א ליציטאציע, אן אויקציאן.

lic'itly *adv.* (ליס'-איט-לי) ערלויבט פון געזעץ; געזעצליך.

lic'itness *n.* (ליס'-איט-נעס) געזעצליכקייט.

lick *v. and n.* (ליק) לעקען; שלאגען, אנברעכען די ביינער; בעקומען; איבערשטייגען; דאס לעקען; א לעק; א שמיער; א דינע שיכט פארב; א פלאץ ביי זאלץ־קוואלען [וואוהין חיות קומען אום צו לעקען די זאלץ]; אן אנשטרענגונג, א פראבע צו טהאן עפעס.

lick'-dish *n.* (ליק'-דיש) א טעלער־לעקער, א פאראזיט, א דארמאיעדניק.

lick'er *n.* (ליק'-ער) א לעקער; א שלעגער; דער אויל־לעקער [א פאררינכטונג ביי א מאשין איבערצוגעבען אויל צו געוויסע טיילען פון דער מאשין].

lick'erish *a.* (ליק'-ער-איש) געשמאק; וואס דערוועקט אפעטיט אדער בענעהר; נאשעריש, איבערקלייבעריש.

lick'erishly *adv.* (ליק'-ער-איש-לי) אויף א נאשערישען אופן; מיט געלוסט.

lick'erishness *n.* (ליק'-ער-איש-נעס) דאס זיין נאשעריש; געלוסט; איבערקלייבעריי, פיינער געשמאק.

lick'ety-cut' *adv.* (ליק'-ע-טי-קאט) ז. *lickety-split*

lick'ety-split' *adv.* (ליק'-ע-טי-ספליט) זעהר שנעל; ראש.

lick'ing *n. and a.* (ליק'-אינג) 1. דאס שלאגען; דאס אנברעכען די ביינער. 2. דאס לעקען; לעקענד.

1. I will give you a **licking** if you don't behave.

lick in'to shape (ליק אינ'-טו שייפ) פארמירען, צוגעבען א פארם אדער אויסזעהן.

I must take time to **lick** my article **into shape.**

lick'platter *n.* (ליק'-פלעט-ער) א טעלער־לעקער, אן אומזיסטער פרעסער, א פאראזיט, א דארמאיעדניק.

lick'spittle *n.* (ליק'-ספיטל) אן אונטערלעקער, א מיאוסער, נידריגער חונף; א טעלער־לעקער.

lick the dust (ליק טהי דאסט) גע־הרג'עט ווערען; אומקומען אין שלאכט; זיך ערנידריגען, זיין אונטערטהעניג.

lick the spit'tle (ליק טהי ספיטל) זיך אונטער־חנפ'ענען, זיך אונטערלעקען.

lick up (ליק אפ) ארונטערלעקען; אין גאנצען אבווישען; אין גאנצען פערניכטען.

lic'orice *n.* (ליק'-א-רים) לאקריץ־ווארצעל, זים־ווארצעל.

lic'orice-mass *n.* (ליק'-א-רים-מעס) ניט בעארבייטער לאקריץ.

lic'orice-paste *n.* (ליק'-א-רים-פייסט) ניט בעארבייטער לאקריץ.

lic'tor *n.* (ליק'-טאר) א ליקטאר [אין פארצייטיגען רוים — א בעאמטער וואס פלעגט געהן פארוים די קאנסולען און די העכסטע ריכטער און טראגען אלס צייכען פון זייער מאכט א האק צונויפגעבונדען מיט א פעקעל ריטער]. ז. *fasces*

Lictor with Fasces

lid *n.* (ליד) 1. א דעקעל; 2. דאס אויגען־לעדעל; 3. א טאוועל פון א בוך.

1. The **lid** was taken off the pot.

lid'ded *a.* (ליד'-עד) וואס האט א דעקעל; צוגעדעקט אדער פערמאכט מיט א דעקעל.

lid'less *a.* (ליד'-לעס) אהן א דעקעל; אהן אויגען־לעדלעך, וואס פערמאכט ניט די אויגען; שלאפלאז, אימער וואכענד.

lie *v. and n.* (לאי) ליעגען; לעגען זיך; רוהען אויף עפעס; אנשפארען זיך; ליעגען אין קבר; געפינען זיך; ליעגען אין א געוויסען פלאץ; פערבלייבען אין א געוויסען צושטאנד; דאס ליעגען; דאס ארט וואו א חיה, פיש אדער פויגעל געפינט זיך געוועהנליך; ביי אן אייזענבאהן — א קליינע קורצע ליניע, וואס טיילט זיך אב נעבען א סטאנציע פון דער הויפט־ליניע און אויף וועלכער מען לאדט אן וואגאנען; א ליגען; א פאלשע בעהויפטונג; זאגען א ליגען; מאכען א פאלשע בעהויפטונג.

lie'-a-bed *n.* (לאי'-ע-בעד) איינער

וואס ליעגט שפעט אין בעט; א פאפער, א פוילאק.

lie about' (לאי ע-באוט') ליעגען ארום עפעס, זיך ארומוואלגערען.
Don't let the balls lie about on the ground.

lie along' (לאי ע-לאהנג') ליעגען אויס־געשטרעקט; זיין איינגעבויגען בשעת דעם פעררוקען [וועגען א שיף].
The ship lies along the dock.

lie at an'chor (לאי עט ענ'-קאר) שטעהן אויף'ן אנקער, ניט בעוועגען זיך [וועגען א שיף].
The ship lies at anchor in the harbor.

lie at one's door (לאי עט הוואנז דאור) זיין די שולד פון אימעצען.
If I have failed, the fault lies wholly at my door.

lie at one's heart (לאי עט הוואנז הארט) זיין איינעם נאהענט צום האר־צען; זיין געליעבט פון איינעם.

lie at one's mer'cy (לאי עט הוואנז מויר'-סי) ליעגען אונטער איינעמס וויל־קיר; זיין פאלשטענדיג אבהענגיג פון איינעם.

lie at stake (לאי עט סטייק) שטעהן אין קאן; זיין אין ריזיקע.

lie at the root (לאי עט טהי רוהט) זיין די גרונד־אורזאכע פון עפעס.

lie by (לאי באי) ליעגען נעבען עפעס; שטיל זיין, ניט ריהרען זיך; זיין נאהענט [ווי איין שיף צו דער אנדערער]; בליי־בען ביי אימעצען, זיין דערגרייכבאר פאר אימעצען.

lie close togeth'er (לאי קלאוס טו-געטה'-ער) אין ספארט — רייטען הארט איינער נעבען אנדערען.

lie dor'mant (לאי דאר'-מענט) זיין אונטעטיג; ניט ווערען אויסגענוצט.

lie down (לאי דאון) אנידערלעגען זיך; רוהען, ליעגען.
Let us lie down on the grass for a rest.

lief *a. and adv.* (ליעף) ליעב, טייער; אנגענעהם; וויליג; גערן; מיט חשק; מיט פרייד.
I would just as lief not meet him.

lie fal'low (לאי פעל'-או) זיין ניט בעארבייט [וועגען פעלד אדער לאנד].

lief'er *a.* (ליעפ'-ער) זעהר גערן אדער וויליג.

liege *a. and n.* (ליעדזש) פריי; בעפרייט פון אלע פערפפליכטונגען אויסער צו זיין איינענעם פריץ; וואס איז שייך צו דער געגענזייטיגער פערפפליכטונג פון א פריץ און זיין אונטערטהאן: אן אונ־טערטהאן; א וואסאל; א פריעדליכער בירגער וואס פאלגט דאס געזעץ; א פע־אדאל־הערר; א פריץ.

liege hom'age (ליעדזש האמ'-עדזש) די צערעמאניע, ביי וועלכער אן אונטער־טהאן אדער וואסאל פערפפליכטעט זיך מיט געוויסע פערזענליכע התחיבות'ען בנוגע צו זיין פריץ אדער פעאדאל.

liege lord (ליעדזש לאהרד) א פעאדאל, א פריץ וואס האט זיינע אונטערטהאנען אדער וואסאלען.

liege'man *n.* (ליעדזש'-מען) א וואסאל [איינער וואס פלעגט זיך שטעלען אונ־טער'ן שוץ פון א פריץ אדער פעאדאל־הערר און דערפאר פלעגט ער זיך פער־פפליכטען צו לייסטען איהם געוויסע דיענסטע].

lie hard upon' (לאי הארד א-פאן') זיין צו לאסט; דריקען אויף איינעם ווי א משא.

lie in (לאי אין) ליעגען אין קינפעט.

lie in one (לאי אין הוואן) זיין אב־הענגיג פון איינעם; זיין אין איינעמס רשות.

lie in one's teeth (לאי אין הוואנז טיטטה) זאגען א געמיינעם, פרעכען לי־גען.

lie in one's throat (לאי אין הוואנז טהראוט) ז. *lie in one's teeth*.

lie in the way (לאי אין טהי הוויי) זיין גרייט אונטער דער האנד; ליעגען אין וועג, זיין א שטערונג צו עפעס.

lie in wait (לאי אין הווייט) לויערען, אויפּוואַרטען אויף איינעם פון א בעהעל־טעניש.

lie low (לאי לאו) ניט לאזען זיך זעהן; בעהאלטען זיך; פערשטעלען אדער פער־מאסקירען זיך, ניט ארויסווייזען די ריכ־טיגע כונה.

lien *n.* (ליען) דאס רעכט צו פערהאלטען איינעמס איינענטום ביז ער צאהלט ניט אב דעם חוב אדער ערפילט ניט געוויסע פער־פפליכטונגען; א געזעצליכע פאדערונג; א פאדערונג, וועלכע מוז דורך'ן געריכט בעפריעדיגט ווערען.
There is a lien on this property.

lie off (לאי אף) אברוהען; איבערייסען די ארבייט; אבשטעלען זיך.

lie on (לאי אן) ליעגען אדער דריקען אויף עפעס; ארויפליעגען אויף איינעם ווי א פערפפליכטונג; אבהענגען פון עפעס.

lie on hand (לאי אן הענד) פערבליי־בען אונפערקויפט.

lie on one's hands (לאי אן הוואנז הענדז) פערבלייבען אונפערקויפט; בליי־בען אונבענוצט.

lie on one's oars (לאי אן הוואנז אורז) אוועקלעגען די רודער, אברוהען פון דער ארבייט; בעציהען זיך לייכט צו א זאך.

lie out (לאי אוט) שלאפען ניט אין דער היים, ליעגען דרויסען.

lie o'ver (לאי או'-ווער) ניט בעצאהלט ווערען צום טערמין [ווי א וועקסעל]; אבגעלעגט ווערען אויף א שפעטערער צייט; אנגעבויגען זיין [וועגען א שיף בעת'ן פעררוקען].

li'er *n.* (לאי'-ער) א ליעגער; איינער וואס ליעגט; א קיהל־אויווען אין גלאז־פאבריקען.

lies have no legs (לאיז העוו נאו לעגז) שקר אין לו רגלים; מיט ליגענס קען מען ווייט ניט געהן.

lie to (לאי טו) ליעגען אהן בעוועגונג, ניט ריהרען זיך [וועגען א שיף].

lie to one's work (לאי טו הוואנז הוואירק) ארבייטען מיט התמדה; אנ־שטרענגען די כחות אויסצופיהרען עפעס.

lie top and tail (לאי טאפ ענד טייל) ליעגען הארט איינער ביים אנדערען.

lieu *n.* (ליו) דער ארט, דער פלאץ פון עפעס. ז. *in lieu of*

lie un'der (לאי אנ'-דער) זיין אונטער־ווארפען צו אימעצען, ווערען אונטער־דריקט אדער ליידען פון אימעצען.

lie up (לאי אפ) ליעגען און רוהען; זיך אברוהען פון דער ארבייט.

lie up and down (לאי אפ ענד דאון) זיין אנגעווארפען, זיין אין אונארדנונג.

lie upon' (לאי א-פאן') ז. *lie on*

Lieut. אבקירצונג פון *lieutenant*

lieuten'ancy *n.* (ליו-טענ'-ענ-סי) דאס אמט פון א לייטענאנט אדער שטעל־פער־טרעטער.

lieuten'ant *n.* (ליו-טענ'-ענט) א ליי־טענאנט, א שטאט־האלטער, א שטעל־פער־טרעטער.

lieuten'ant at arms (ליו-טענ'-ענט עט ארמז) דער אונטערשטער שיפס־ליי־טענאנט, וועלכער לערענט און מושטירט די מאטראזען.

lieuten'ant-colo'nel *n.* (ליו-טענ'-ענט-קויר'-נעל) אן אבערסט־לייטענאנט, א פאר־פאלקאווניק.

lieuten'ant-gen'eral *n.* (ליו-טענ'-ענט-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל־לייטע־נאנט.

lieuten'ant-gov'ernor *n.* (ליו-טענ'-ענט-גאוו'-ער-נאר) א וויצע־גובערנאטאר.

lieuten'antry *n.* (ליו-טענ'-ענ-טרי) ז. *lieutenancy*.

lieuten'antship *n.* (ליו-טענ'-ענט-שיפ) ז. *lieutenancy*.

Lieut.-Gen. פערקירצונג פון די ווער־טער *Lieutenant-General*

Lieut.-Gov. פערקירצונג פון די ווער־טער *Lieutenant-Governor*

lie with (לאי הוויטה) 1. וואהנען אדער שלאפען צוזאמען; 2. געהערען, בעלאנגען צו..., אבהענגען אז..., זיך ווענדען אן...
2. It lies with you to make amends.

life *n.* (לאיף) דאס לעבען; דער דויער פון עקזיסטענץ; די לעבענס־צייט; דער לע־בענס־בערוף; די לעבענס־ארט; א לע־בענס־בעשרייבונג; לעבהאפטיגקייט; לע־בעדיגקייט; מונטערקייט; דאס ריכטיגע לעבענס־בילד.

life'-and-death' *a.* (לאיפ'-ענד-דעטה') וואס איז אויף לעבען און טויט; פערצווייפעלט; קריטיש.

life'-and-death' strug'gle (לאיפ'-ענד-דעטה' סטראגל) דער קאמפף אויף לעבען און טויט.

life annu'ity (לאיף ע-ניו'-אי-טי) א לעבענסלענגליכע פענסיע.

life'-ar'row *n.* (לאיפ'-ער'-או) א פייל צונעבונדען צו א שטריק, וועלכע מען שיסט אויס פון ברעג אין א זינקענדער שיף כדי זי ארויסצוציהען צום ברעג.

life'-belt *n.* (לאיפ'-בעלט) א רעטונגס־גארטעל [אויף א שיף].

life'-blood *n. and a.* (לאיפ'-בלאד) דאס ווארימע בלוט; די לעבענס־קראפט; א קאנוואולסיוועס ציטערען פון אוינגען־לע־דעל אדער פון דער ליפ; וויכטיג, וואס איז אזוי וויכטיג ווי בלוט פאר'ן לעבען.

life'-boat *n.* (לאיפ'-באוט) א רעטונגס־שיפעל.

life'-buoy *n.* (לאיפ'-באי) די רעטונגס־באיע [א מין קלעצעל צונעבונדען צו א שטריק, וואס ווערט אראבגעלאזען פון א שיף אין וואסער צו רעטען איינעם וואס טרינקט זיך].

life'-car *n.* (לאיפ'-קאר) א פעסט־פער־מאכטער קאסטען, אין וועלכען מען פיהרט אריבער אויף'ן ברעג מענשען פון א צו־שעדיגטער שיף.

life'-cord *n.* (לאיפ'-קאהרד) ז. *lifestring*.

life'-drop *n.* (לאיפ'-דראפ) א לעבענס־טראפען, א בלוט־טראפען פון הארצען.

life'-estate' *n.* (לאיפ'-עס-טייט') א מאיאנטעק וואס רעכענט זיך פאר איי־נעמס איינענטום נור פאר דער צייט פון זיין לעבען, און ער קען עס ניט איבער־געבען בירושה צו זיינע קינדער.

life everlas'ting (לאיף עוו-ער-לעס'-טינג) דאס אייביגע לעבען.

life'-everlas'ting *n.* (לאיפ'-עוו-ער-לעס'-טינג) די אימארטעלע [א בלום, וואס ווערט ניט אן דעם קאליר און די פארם נאכדעם ווי זי איז פערטריקענט געוואָ־רען].

life′-guard *n.* (לאיפ׳-גארד) לייב-גוואר-דיע, וואך; א מין בארשט פון פארענט פון א לאקאמאטיוו אבצורייניגען דעם וועג פאר׳ן צוג.

life′-his′tory *n.* (לאיפ׳-היס׳-טא-רי) אין ביאלאגיע — אלע ענדערונגען וואס א לעבעדיגער ארגאניזם געהט דורך פון דעם איי ביז פאלשטענדיגער ענטוויקלונג; א בעשרייבונג פון דיזע ענדערונגען.

life′-insur′ance *n.* (לאיפ׳-אינ-שוהר׳-ענס) לעבענס-פערזיכערונג.

life′-insur′ance com′pany (לאיפ׳-אינ-שוהר׳-ענס קאמ׳-פע-ני) א לעבענס-אסעקוראנץ-געזעלשאפט, א לעבענס-פערזי-כערונגס-געזעלשאפט.

life′-in′terest *n.* (לאיפ׳-אינ׳-טער-עסט) א בעזיץ וואס ענדיגט זיך מיט׳ן טויט פון אייגענטימער און קען ניט אי-בערגעהן בירושה צו די קינדער.

life′less *a.* (לאיפ׳-לעס) לעבענסלאז, טויט; אהן לעבען; ניט בעלעבט; אונ-ארגאניש; אונבעוועגליך, אונטעטיג, שוואך; וואס האט ניט קיין לעבעדיגע בעשעפע-נישען.

life′lessly *adv.* (לאיפ׳-לעס-לי) אויף אן אונלעבהאפטען, אונטעטיגען שטייגער.

life′lessness *n.* (לאיפ׳-לעס-נעס) דאס זיין אהן לעבען; אונבעוועגליכקייט; אונאקטיוויטעט.

life′like *a.* (לאיפ׳-לאיק) ווי לעבעדיג; גלייך ווי ס׳לעבט.

life′likeness *n.* (לאיפ׳-לאיק׳-נעס) לעבענס-עהנליכקייט; דאס זיין אדער אויס-זעהן ווי לעבעדיג.

life′-line *n.* (לאיפ׳-לאין) א שטריק צו-געבונדען צו א רעטונגס-שיפעל אדער אן אנדער רעטונגס-אפאראט אנצוכאפען איי-נעם, וועלכער טרינקט זיך; א שטריק אויף א שיף זיך אנצוהאלטען בעת א שטורם.

life′long *a.* (לאיפ׳-לאהנג) לעבענס-לאנג.

life of an execu′tion (לאיף אוו ען עק-סי-קיו׳-שאן) די צייט-דויער, וואס עס גיט זיך פון געריכט אויסצופיהרען דעם פסק-דין.

life′-of′fice *n.* (לאיפ׳-אפ׳-איס) א לעבענס-פערזיכערונגס-קאנטאר.

life pol′icy (לאיף פאל׳-אי-סי) א לע-בענס-פערזיכערונגס-פאליסע [א זאלכע וואס ווערט אויסגעצאהלט ערשט נאך׳ן טויט צו די יורשים].

life′-preser′ver *n.* (לאיפ׳-פרי-זויר׳-ווער) א שווים-גארטעל, א רעטונגס-גאר-טעל [אויף א שיף]; א געוועהר אין האנד [ווי א רעוואלווער אדער דובינע צו פערטיידיגען זיך געגען אנפאלער].

li′fer *n.* (לאי׳-פער) איינער וואס איז פעראורטיילט צו געפענגניס אויף׳ן גאנ-צען לעבען.

life′-raft *n.* (לאיפ׳-רעפט) א פליט-עהנליכע פארריכטונג אויף א שיף, צו ראטעווען די מענשען, ווען די שיף האלט ביים זינקען.

life′-rate *n.* (לאיפ׳-רייט) די אבצאה-לונגען אויף לעבענס-פערזיכערונגס-פאלי-סעס.

life′-rent *n.* (לאיפ׳-רענט) די לעבענס-רענטע -[א יעהרליכע הכנסה, וואס מען בעקומט דעם גאנצען לעבען]; דאס רעכט אויף אן הכנסה פון א געוויסען אייגענ-טום, ניט אנריהרענדיג דאס אייגענטום אליין.

life′-ren′ter *n.* (לאיפ׳-רענ׳-טער) איי-נער וועלכער בעקומט א בעשטימטע רענ-טע דעם גאנצען לעבען.

life′-ren′trix *n.* (לאיפ׳-רענ׳-טריקס) א פרויענצימער וואס בעקומט דעם גאנ-צען לעבען א בעשטימטע הכנסה פון אן אייגענטום, אבער האט ניט קיין רעכט אנצוריהרען דיזעס אייגענטום.

life′-sa′ving *a.* (לאיפ׳-סיי׳-ווינג) לע-בענס-רעטענד.

life′-sa′ving ser′vice (לאיפ׳-סיי׳-ווינג סויר׳-ווים) אן ארגאניזאציאן צו רעטען מענשען פון שיפען וואס געהען אונטער ניט ווייט פון ברעג.

life′-size *a.* (לאיפ׳-סאיז) אין לע-בענס-גרויס [ווענן א פארטרעט פון א מענשען אדער א זאך].

life′spring *n.* (לאיפ׳-ספרינג) דער קוואל פון לעבען, די לעבענס-פרוזשינע, א לע-בענס-נויטווענדיגקייט.

life′string *n.* (לאיפ׳-סטרינג) דער לע-בענס-פאדים, דער לעבענס-נערוו; לעבענס-קראפט.

life′-ta′ble *n.* (לאיפ׳-טייבל) א סטא-טיסטיש טאבעלע וואס בעווייזט וויפיעל עס דויערט דאס דורכשניטליכע לעבען פון פערשיעדענע קלאססען מענשען.

life′time *n.* (לאיפ׳-טאים) די לעבענס-צייט.

life′-wear′y *a.* (לאיפ׳-הוויער׳-אי) לע-בענס-מיעד, מיעד פון לעבען.

life′-work *n.* (לאיפ׳-הווארק) א לע-בענס-ווערק; א לעבענס-ארבייט [אן אר-בייט צו וועלכער איינער האט זיך אב-געגעבען זיין גאנצען לעבען].

lift *v. and n.* (ליפט) אויפ-הויבען; דערהויבען צו א העכער מדרגה; אוועקנעהמען, גנב׳ענען; צוזאמענקלייבען, צוזאמעננעהמען, איינקאלעקטירען; אויפ-הויבען זיך, פערשווינדען אין דער לופט [ווי א נעבעל]; דאס אויפהויבען, די הויבונג; אונטערשטיצונג; הילף; דאס אויפהויבען זיך צו א העכערער מדרגה; דאס מיט וואס מען הויבט עפעס אויף; א הויב-אפאראט, אן עלעוואטאר [א קאס-טען אדער וואגאן, אין וועלכען מען הויבט אויף מענשען אדער זאכען]; אין קויה-לען-שאכטען — א רייהע פון פומפען; דאס הענטעל אדער קנאפקע ביי א פענסטער, וואס פערהאלט עס בעת מען הויבט עס אויף, אז עס זאל זיך צוריק ניט אראב-לאזען; א מאשין אדער אפאראט צו הוי-בען דעם קערפער ביי געוויסע גימנאסטי-שע איבונגען; א טויער, וועלכער הויבט זיך אויף און לאזט זיך אראנטער; אין א שטיוועל אדער שוך — איינס פון די לעדערנע בלעטלעך, וועלכע בילדען אויס דעם קנאפעל [אבזאץ].

lif′table *a.* (ליפ׳-טעבל) וואס קען גע-הויבען ווערען.

lift away′ (ליפט ע-הוויי׳) אוועקטרא-גען, ארויסטראגען, אוועקפיהרען.

lift′-bridge *n.* (ליפט׳-ברידזש) א בריק, וועלכע מען קען אויפהויבען, כדי דורכצולאזען שיפען.

lif′ted up with pride (ליפ׳-טעד אפ הוויטה פראיד) אנגעבלאזען; מיט גדלות; בקומה זקופה.

lif′ter *n.* (ליפ׳-טער) אן אויפהויבער, איינער וואס הויבט עפעס אויף; אן אינ-סטרומענט אדער מעכאניזם אויפצוהוי-בען מענשען אדער זאכען; א גנב.

lift′-gate *n.* (ליפט׳-גייט) — אין שאכטען א רייהע פומפען.

lift′-ham′mer *n.* (ליפט׳-העמ׳-ער) אזא גרויסער שמיעד-האמער אין אייזען-פאבריקען.

lif′ting *n.* (ליפ׳-טינג) דאס הויבונג; די הויבונג; די אונטערשטיצע; גנבה.

lif′ting-jack *n.* (ליפ׳-טינג-דזשעק) די שרויף מיט וועלכער מען הויבט אונטער א וואגען און אנדערע שווערע משאות.

Lifting-jack

lift one′s hair (ליפט הוואנז העהר) סקאלפירען [אבשינדען די הויט מיט די האר פון שארבען].

lift out (ליפט אוט) אוועק-טראגען; ארויסטראגען; אוועק-פיהרען; אין דרוקעריי—אויפ-הויבען די ראהם, אין וועלכער עס איז איינגעפאסט דער זאץ.

lift up (ליפט אפ) ערהויבען [דעם גייסט, די שטימונג, דעם קאפ, דאס אויג].

lift up the eyes (ליפט אפ טהי איז) אויפהויבען די אויגען; ריכטען דעם בליק אדער דעם געדאנק אויף עפעס.

lift up the feet (ליפט אפ די פיעט) מאכען שנעלע טרים; געהן שנעל.

lift up the hand (ליפט אפ טהי הענד) אויפהויבען די האנד; געבען א שבועה; מתפלל זיין; אנפאלען; בעליידיגען; אונ-טערדריקען; נעהמען זיך פאר דער אר-בייט.

lift up the head (ליפט אפ טהי העד) אויפהויבען דעם קאפ [בעקומען מוטה, ווערען פרעהליך אדער מונטער].

lift up the horn (ליפט אפ טהי הארן) ארויסטרעטען מיט גדלות; ווערען עזות׳-דיג.

lift′-wall *n.* (ליפט׳-הוואהל) די קוואר-וואנד פון א שלייזע-אבטיילונג.

lig′ament *n.* (ליג׳-ע-מענט) א פער-בינדונגס-מיטעל; א צוזאמענבונד; אין אנאטאמיע — א ליגאמענט [א מין שטייף געוועב, וואס פערבינדט צוזאמען ביינער אדער מוסקולען].

ligamen′tal *a.* (ליג-ע-מענ׳-טעל) ז. *ligamentous*

ligamen′tous *a.* (ליג-ע-מענ׳-טאס) וואס איז שייך צו א ליגאמענט. ז. *ligament*

li′gate *v.* (לאי׳-גייט) — אין כירורגיע פערבינדען, צונויפבינדען מיט א ליגא-טור; פערבאנדאזשירען. ז. *ligature*

liga′tion *n.* (לאי-גיי׳-שאן) אין כירור-גיע — דאס פערבינדען אן אדער צו פער-מיידען א בלוט-פלוס נאך דער אפעראציאן.

lig′ature *n. and v.* (ליג׳-ע-טשור) אין כירורגיע — די ליגאטור, דער פאדים, מיט וועלכען מען פערבינדט די אדערען ביי אן אפעראציאן, כדי ניט צו דערלאזען א בלוט-פלוס; יעדע זאך וואס דיענט צו פערבינדען אדער פערשטייפען עפעס, ווי א שטריקעל אדער פאדים; דאס פערבינ-דען; אין מוזיק-נאטען — דער צייכען לעגאטא [א צייכען וועלכער בעווייזט, אז עטליכע טענער דארפען געזונגען ווערען מיט איין אטהעם אדער געשפיעלט ווע-רען אין איין מוזיקאלישער פראזע. ז. *legato*]; אין דרוקעריי — אן ארט שריפט, וועלכע שטעלט פאר א פעראיי-ניגונג אדער צוזאמענבינדונג פון צוויי אדער עטליכע בוכשטאבען; צוזאמענבינ-דען [אן אדער, נאטען א. ז. וו.].

light *a., adv., n. and v.* (לאיט) ליכ-טיג, העל; מיט א העלען קאליר; לייכט, גרינג; קליין, אונבעדייטענד; לייכטזיניג; איבערפלעכליך; אויף א לייכטען שטיי-

גער; ניט מיט דער פולער קראפט; אויף א ביליגען אופן; ליכט, ליכטיגקייט, בעלייכטונג; שיין; אויפגעדעקטקייט; דאס זיין אפען פאר אלעמען; א לייכטענדע זאך; דאס וואס גיט ליכטיגקייט; א ליכט⸗טהורם אדער מאיאק; א העלער קאליר; דער געזיכטס⸗פונקט; לייכטען; שיינען; ליכטיג ווערען; זיך אנצינדען; בעלייכטען; אנצינדען; פערלייכטערען, מאכען גרינגער; ארונטערגעהן, אראבקריכען [פון א פערד]; זעצען זיך [וועגען פויגלען אדער אינזעקטען]; קומען צופעליג; טרעפען זיך.

ligh'table *a.* (לאי'-טעבל) וואס קען בעלויכטען ווערען.

light'-armed *a.* (לאיט'-ארמד) לייכט בעוואפענט.

light'-ball *n.* (לאיט'-באהל) די ליכט⸗קויל [אן ארט פייערווערק וואס ווערט געברויכט פון סאלדאטען].

light'brain *n.* (לאיט'-בריין) א פוסטער קאפ, א מענש מיט א שוואכען פערשטאנד.

light coin (לאיט קאין) א מטבע וואס האט ניט די פולע וואג.

ligh'ten *v.* (לאיטן) לייכטען; בעלייכטען; בליצען; גרינגער מאכען; פערלייכטערען די משא; מאכען לייכט אויף'ן הארצען, דערפרעהען; מאכען ליכטיגער אדער בלייכער דעם שאטען אויף א בילד.

lighte'ning *n.* (לאיט'-נינג) דאס ווערען העל אדער ליכטיג; דאס מאכען אדער ווערען לייכטער.

ligh'ter *n.* (לאי'-טער) איינער וואס בעלייכט עפעס, וואס צינדט אן [ווי א פאקעל]; אן אנצינדער; א שיפעל צום אויסלאדען און איבערפיהרען סחורות.

ligh'terage *n.* (לאי'-טער-עדזש) דאס אויסלאדען א שיף אין אן אויסלאדונגס⸗שיפעל; דאס געצאהלט פאר אזא אויסלאדונג.

ligh'terman *n.* (לאי'-טער-מען) א שיפער פון אן אויסלאדונגס⸗שיפעל.

light'-fin'gered *a.* (לאיט'-פינ'-גערד) לייכט⸗פינגערדיג; גנב'יש.

light'-foot *a.* (לאיט'-פוט) לייכט אויף די פיס; פלינק, נעשיקט.

light'-foot'ed *a.* (לאיט'-פוט'-עד) לייכטפיסיג.

The runner proved to be very **light-footed.**

light'ful *a.* (לאיט'-פול) פול מיט ליכט; שיינענד, גלענצענד.

light'-han'ded *a.* (לאיט'-הענ'-דעד) מיט לייכטע הענד; וואס האט א ווייכען צארטען אנריהר; וואס טראגט אדער וואס ברייננגט ווענינ זאכען אין האנד; וואס האט ווענינ הענד אדער ארבייטער [ווי אויף א שיף אדער אין א פאבריק].

light'-head'ed *a.* (לאיט'-העד'-עד) פוסט⸗קעפיג; מיט צומישטע רעיונות; גייסטיג צורודערט; לייכטזיניג.

light'-head'edness *n.* (לאיט'-העד'-עד-נעס) פוסט⸗קעפיגקייט; לייכטזיניגקייט.

light'-hear'ted *a.* (לאיט'-האר'-טעד) לייכטהערציג; פרעהליך, לוסטיג.

light'-hear'tedly *adv.* (לאיט'-האר'-טעד-לי) מיט א לייכטען הארצען; אויף א לייכטהערציגען אופן.

light'-hear'tedness *n.* (לאיט'-האר'-טעד-נעס) לייכטהערציגקייט; פרעהליכקייט, מונטערקייט.

light'-heeled *a.* (לאיט'-היעלד) פלינק אויף די פיס.

light'-horse *n.* (לאיט'-האהרס) לייכטע קאוואלעריע [לייכטע בעוואפענטע רייטער אין אן ארמעע].

The light-horse cavalry began the charge.

light'-horse'man *n.* (לאיט'-האהרס'-מען) א לייכט⸗בעוואפענטער קאוואלעריע⸗סאלדאט.

light'house *n.* (לאיט'-האוס) א לייכט⸗טהורם, א מאיאק [א הויכער טהורם אין א האפען אדער אויף א קליינעם אינזעל, וואו ביי טאג פלאטערט א פאהן און ביי נאכט ברענט א פייער, כדי צו בעווייזען דעם וועג פאר די שיפען אין ים].

Lighthouse

ligh'ting *n.* (לאי'-טינג) בעלייכטונג; פערלייכטערונג, דאס לייכטער מאכען, דאס לייכטער ווערען.

light'-kee'per *n.* (לאיט'-קיע'-פער) דער וועכטער פון א לייכט⸗טהורם.

light'-legged *a.* (לאיט'-לעגד) לייכט אויף די פיס; פלינק.

light'less *a.* (לאיט'-לעס) אהן ליכט, פינסטער.

light'ly *adv.* (לאיט'-לי) 1. לייכט, גרינג; 2. ראש, שנעל; 3. לייכטזיניג, אהן איבערלעגונג; 4. פרעהליך, לעבעדיג; פלינק.

1. He treads **lightly.** 2. Watch... and **lightly** bring me word. 3. Matrimony is not to be entered into **lightly.** 4. The seventy years were borne **lightly.**

light mat'ter (לאיט מעט'-ער) א קלייניגקייט.

light'-min'ded *a.* (לאיט'-מאינ'-דעד) לייכטזיניג; אונבעשטענדיג; קאפריזנע.

light'-min'dedness *n.* (לאיט'-מאינ'-דעד-נעס) לייכטזיניגקייט; אויבערפלעכליכקייט; קאפריזנעקייט.

light'ness *n.* (לאיט'-נעס) שיינונג, ליכטיגקייט; לייכטקייט, גרינגקייט; שנעלקייט; פלינקייט; אויבערפלעכליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

light'ness of belief' (לאיט'-נעס אוו בי-ליעף') לייכט⸗גלויביגקייט.

light'ning *n.* (לאיט'-נינג) א בליץ; אויפשיינונג.

light'ning-arres'ter *n.* (לאיט'-נינג-ע-רעס'-טער) א פארריכטונג צו בעשיצען פון בליצען טעלעגראפען און טעלעפאנען און די ארבייטער וואס זיינען ביי זיי בעשעפטיגט.

light'ning before' death (לאיט'-נינג בי-פאור' דעטה) דאס אויפפלאקערען פון לעבענס⸗פייער פאר'ן טויט.

light'ning-bug *n.* (לאיט'-נינג-באג) ז. *firefly*.

light'ning-conduc'tor *n.* (לאיט'-נינג-קאנ-דאק'-טאר) ז. *lightning-rod*.

light'ning-dischar'ger *n.* (לאיט'-נינג-דיס-טשאר'-דזשער) ז. *lightning-arrester*.

light'ning-print *n.* (לאיט'-נינג-פרינט) א בוים⸗עהנליכער אדער צווייגען⸗עהנליכער צייכען אויף דער הויט פון מענשען, אויף חיות און אויף קליידער, וואס קומט פון דער נאהנטקייט פון א בליץ.

light'ning-proof *n.* (לאיט'-נינג-פרוהף) בליץ⸗זיכער, בעשיצט פאר א בליץ.

light'ning-protec'tor *n.* (לאיט'-נינג-פרא-טעק'-טאר) ז. *lightning-arrester*.

light'ning-rod *n.* (לאיט'-נינג-ראד) א בליץ⸗אבלייטער [א הויכער אייזערנער שטאנג, מייסטענס מיט א בעזילבערטען שפיץ, איבער דעם דאך פון א געביידע אבצוציהען דעם בליץ ער זאל ניט איינשלאגען אין דער געביידע].

light of ear (לאיט אוו איער) לייכט⸗גלויביג.

light'-o'-love' *n.* (לאיט'-א-לאוו') א לייכטזיניגע פרוי, א קאקעטקע; אן אלטער טאנץ⸗נגון.

light on (לאיט אן) בעגעגנען אימעצען צופעליג; פאלען.

light'-room *n.* (לאיט'-רוהם) דאס צימער אין אויבערשטען טייל פון א לייכט⸗טהורם, וואו עס געפינט זיך דער לייכט⸗אפאראט; א קליין צימער אין א קריעגס⸗שיף, דורך וועלכען עס ווערט בעלייכטעט דער מאגאזין מיט אויפרייסענדע מאטעריאלען [די לאמפען געפינען זיך אין דיעזען צימער און זיי בעלייכטען דעם מאגאזין דורך שויבען פון דיקען גלאז].

lights *n.* (לאיטס) די לונגען [פון חיות]; פענסטער.

light'-ship *n.* (לאיט'-שיפ) א לייכט⸗שיף [א שווימענדער לייכט⸗טהורם, א שיף וואס דיענט אלס לייכט⸗טהורם].

light'some *a.* (לאיט'-סאם) העל, ליכטיג; לוסטיג, פרעהליך.

light'-spir'ited *a.* (לאיט'-ספיר'-אי-טעד) לוסטיג נעשטימט.

light up (לאיט אפ) בעלייכטען, אנצינדען.

light upon' (לאיט א-פאן') ז. *light on*.

light'-wave *n.* (לאיט'-הוועיוו) א ליכט⸗וועלע.

light'-weight *n.* (לאיט'-הוועיט) אין וועט⸗קעמפפע — איינער וואס איז פון לייכטער נעוויכט [די צווייטע שטופע נאך פעדער⸗לייכטקייט]; אן אונוויכטיגער מענש.

light'wood *n.* (לאיט'-הוואוד) צינד⸗האלץ, קינעלעך.

lignal'oes *n.* (ליג-נעל'-אוז) איינער פון די אלאע⸗בוימער; דער גן⸗עדן⸗בוים.

lig'neous *a.* (ליג'-ני-אס) פון האלץ; הילצערן.

lignif'erous *a.* (ליג-ניפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארוים האלץ.

lignifica'tion *n.* (ליג-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען זיך אין האלץ, דאס ווערען ווי האלץ.

lig'niform *a.* (ליג'-ני-פארם) האלץ⸗ארטיג; וואס זעהט אויס ווי האלץ.

lig'nify *v.* (ליג'-ני-פאי) פערוואנדלען אין האלץ, זיך פערוואנדלען אין האלץ.

lig'nin *n.* (ליג'-נין) האלץ⸗פאזער [דער געוועב⸗שטאף פון פלאנצען, דורך וועלכע דער זאפט, וואס דיווארצלען בעקומען פון דער ערד, נעהט זיך פאנאנדער איבער דער גאנצער פלאנצע].

ligniper'dous *a.* (ליג-ני-פויר'-דאס) האלץ⸗פערניכטענד, האלץ⸗פרעסענד [אזוי רופען זיך געוויסע זשוקלעך און ווערים וואס נאגען און גריבלען זיך אין האלץ].

lig'nite *n.* (ליג'-נאיט) ליגניט אדער ברוין⸗קויהלען [א מין הייצונגס⸗מאטעריאל, וואס שטעלט מיט זיך פאר אן איבערגאנג פון טארף צו שטיין⸗קויהלען. ענט־

האלט אין זיך מעהר וואסער־שטאף און זויער־שטאף איידער געוועהנליכע שטיין־קויהלען].

lignit'ic *a.* (ליג־ניט'־איק) וואס ענט־האלט ליגניט. ז. ***lignite***

lig'nitize *v.* (ליג'־ני־טאיז) פערוואנדלען אין ליגניט. ז. ***lignite***

ligniv'orous *a.* (ליג־ניוו'־א־ראס) האלץ־פרעסענד [וועגען געוויסע אינזעק־טען].

lig'num-vi'tæ *n.* (ליג'־נאם־וואי'־טיע) גואיא־האלץ [א מין בוים מיט זעהר הארטען און לאנג־דויערענדען האלץ].

lig'ula *n.* (ליג'־יו־לא) אין באטא־ניק — איינער פון די צונג־פערמיגע טייל־לען אדער ארגאנען פון א פלאנצע; דאס בינטעל פון וויסען נערוועז־שטאף, וואס רינגעלט ארום דעם אונטערשטען טייל פון מארך.

lig'ular *a.* (ליג'־יו־לאר) וואס איז שייך צו די צונג־פערמיגע טיילען אדער ארגא־נען פון א פלאנצע.

lig'ulate *a.* (ליג'־יו־לייט) צונג־פערמיג; וואס הענגט אראב ווי א צונג [וועגען געוויסע טיילען אדער ארגאנען פון א פלאנצע].

lig'ulated *a.* (ליג'־יו־ליי־טעד) ז. ***ligulate***

lig'ule *n.* (ליג'־יול) איינער פון די ענט־ליכע צונג־פערמיגע טיילען אדער ארגא־נען פון א פלאנצע.

lig'ure *n.* (ליג'־יור) דער ערעלשטיין לשם [איינער פון די שטיינער פון חשן, וואס דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף'ן האר־צען].

li'kable *a.* (לאי'־קעבל) ז. ***likeable***

like *a., adv., n. and v.* (לאיק) גלייך, ענהליך; ווי; אויף א גלייכען אופן; גלייכמעסיג; צוגעפאסטערהייד; אויף דעמ־זעלבען שטייגער; וואהרשיינליך, מעגליך; א מענש אדער זאך וואס איז ענהליך צו אן אנדער מענש אדער זאך; א קאפיע, א דופליקאט; א סימפאטיע, א ליעבע אדער נייגונג צו עפעס; ליעבען; האל־טען פון אימעצען אדער עפעס.

li'keable *a.* (לאי'־קעבל) וואס קען גע־פעלען ווערען, ליעבענסווירדיג.

like bla'zes (לאיק בליי'־זעס) וויטהענד, מיט גרימצארן.

like for like (לאיק פאר לאיק) מדה כנגד מדה.

like fun (לאיק פאן) אט; דוקא נים; צולויף איך זיך עס צו טהאן [הומאריס־טיש].

Lend me a dollar. "I will like fun".

like'lihood *n.* (לאיק'־לי־הוד) מעגי־ליכקייט, וואהרשיינליכקייט.

In all likelihood our candidate will be elected.

like'liness *n.* (לאיק'־לי־נעס) מעגליכ־קייט; וואהרשיינליכקייט; אנגענעהמליכ־קייט, צוגעפאסטקייט.

like loves like (לאיק לאווז לאיק) גלייך מיט גלייך חבר'ט זיך.

like'ly *adv. and a.* (לאיק'־לי) 1. מעגי־ליך; וואהרשיינליך; מעגליכערהייד; אויף א מעגליכען אופן; 2. וואס פאסט זיך צו עפעס, וואס קען געפעלען; אנגע־נעהם.

1. It is likely that I shall meet him soon.
2. He is a likely fellow.

like mad (לאיק מעד) ווי משוגע.

like mas'ter like man (לאיק מעס־טער לאיק מען) ווי דער בעל־הבית אזוי דער משרת.

like'-min'ded *a.* (לאיק'־מאינ'־דעד) וואס האט דיזעלבינע אידעען אדער ניי־גונגען.

Like-minded persons easily become friends.

li'ken *v.* (לאיקן) פערגלייכען.

like'ness *n.* (לאיק'־נעס) ענהליכקייט; א בילד, פארטרעט.

This portrait is a lifelike likeness of me.

likes and dislikes' (לאיקס ענד דיס־לאיקס') סימפאטיען און אנטיפאטיען.

like'wise *adv.* (לאיק'־הוואיז) פונקט אזוי; אויך.

li'king *n.* (לאי'־קינג) א נייגונג, א גע־שמאק צו עפעס; אן אנגענעהם אויסזעהן; א גוטער צושטאנד.

li'lac *n.* (לאי'־לעק) א מאי־בוים אדער בעז־בוים; לילא־פארב. ז. איל. ***"Colors"***

lila'ceous *a.* (לאי־ליי'־שיאס) פון לי־לא־פארב. ז. ***lilac***

li'lac-gray *n.* (לאי'־לעק־גריי) א זעהר בלאסער וויאלעט־קאליר.

li'lacthroat *n.* (לאי'־לעק־טהראוט) אזא זשום־פויגעלע אדער קאליברי. ז. ***humming-bird***

lilia'ceous *a.* (ליל־אי־איי'־שיאס) וואס איז שייך צו ליליען; ווי א ליליע.

lil'ied *a.* (ליל'־איד) פול מיט ליליען; ווי א ליליע, ליליען־ארטיג.

Lillibulle'ro *n.* (ליל־אי־בא־לי'־ראו) א פאראל־ווארט ביי די אירלענדישע קא־טוילִיקען צו דערקענען איינע די אנדערע, בעת זיי האבען אויסגעקוילעט די פראטעס־טאנטען אין יאהר 1641. אין יאהר 1688 איז אין אירלאנד פערפאסט געווארען א הומאריסטיש פאלקס־ליעד, פון וועלכען יעדער פערז האט זיך געענדיגט מיט דעם צוזאנג "ליליבאלירא".

Lilliburle'ro *n.* (ליל־אי־בויר־לי'־ראו) ז. ***Lillibullero***

Lillipu'tian *n. and a.* (ליל־אי־פיו'־שען) א ליליפוט, א קארליקעל, א קליין מענשעלע; וואס איז שייך צו די ליליפו־טען אדער קליין־מענשעלעך; קליין.

lilt *v. and n.* (לילט) זינגען מונטער אדער לעבעדיג; א פרעהליכער, לעבהאפ־טער געזאנג; א ריטמישע בעוועגונג.

lil'ting *a.* (ליל'־טינג) לעבעדיג און מונטער געזונגען אדער געשפיעלט.

lil'y *n. and a.* (ליל'־אי) די לי־ליע [א בלום]; יעדע פלאנצע וואס איז ענהליך צו א ליליע; דער שפיץ פון א קאמפאס וואס איז געריכ־טעט צו צפון; וואס איז ענהליך צו א ליליע, ריין, ווייס.

Lily

lil'y-faced *a.* (ליל'־אי־פייסט) בלאס, בלייך; כלומר'שט בעשיידען; כלומר'שט עמפפינדליך.

lil'y-han'ded *a.* (ליל'־אי־הענ'־דעד) וואס האט ווייסע, צארטע הענד; פרויען־ענהליך, פערצערטעלט.

lil'yliver *n.* (ליל'־אי־ליוו־ער) א פייג־לינג; א טרוס.

lil'y-liv'ered *a.* (ליל'־אי־ליוו'־ערד) שרעקעדיג, מיט א האזען־הארץ.

lil'y-of-the-val'ley *n.* (ליל'־אי־אוו־טהי־וועל'־אי) דער לאנדיש אדער מאי־בלום [א מין גראז וואס בעשטעהט פון צווי אדער דריי אוואל־בלעטער מיט ווייסע שמעקענדע בליטהען, וואס זעהען אויס ווי גלעקלעך].

Lily-of-the-valley

lil'y-pad *n.* (ליל'־אי־פעד) דאס גרוי־סע שווימענדע בלאט פון דער וואסער־ליליע.

lil'y-white *a.* (ליל'־אי־הוואיט) ווייס ווי א ליליע.

lima'ceous *a.* (לאי־מיי'־שיאס) ווי א שנעק [שליאמאק, אוליטקע]; שנעקען־ארטיג.

lima'tion *n.* (לאי־מיי'־שאן) דאס פיי־לען, פאלירען.

li'mature *n.* (לאי'־מע־טשור) דאס אבפיילען; פייל־שטויב.

limb *n. and v.* (לים) אן אבר, א גליעד; א צווייג פון א בוים; א טייל פון א בוי־גען; א פערזאן אדער זאך, וואס ווערט בעטראכט ווי א טייל פון עפעס; א טייל; א מיטגליעד; א קונדס, א וויסער חברה־ניק; אין אסטראנאמיע — דער ראנד פון דער זון אדער לבנה; צוגליעדערען; פאנאנדערנעהמען אברים־ווייז; צונעבען אברים; בעקומען אברים.

lim'bat *n.* (לים'־בעט) א קיהלער ווינד, וואס בלאזט פעריאדיש אויף דעם אינ־זעל ציפערן פון 8 א זייגער אין דער פריה ביז האלבען טאג.

lim'bate *a.* (לים'־בייט) וואס האט א ראנד אדער ברעג פון אן אנדער קאליר [וועגען געוויסע בלומען]; וואס האט א ראנד [וועגען קערפער־טיילען].

limbed *a.* (לימד) וואס האט אברים, וואס האט גליעדער.

The baby is very strong-limbed.

lim'ber *n., v. and a.* (לים'־בער) דער דישעל אדער דייקסעל [פון א וואגען]; דער פאדערטייל פון א קאנאנען־וואגען; דאס לאך אין דעם דעק פון א שיף, דורך וועלכען דאס וואסער לויפט צום פומפ; צוזאמענשטעלען ביידע טיילען פון קאנאנען־וואגען; בויגזאם; ווייך; זאנפט.

lim'ber-hole *n.* (לים'־בער־האול) דאס לאך אין דעם דעק פון א שיף, דורך וועלכען דאס וואסער לויפט צום פומפ.

lim'berness *n.* (לים'־בער־נעס) בוי־געדיגקייט; ווייכקייט.

lim'ber up (לים'־בער אפ) אויסטשו־כען זיך, אויסגלייכען די ביינער; אויס־רייבען זיך; ווערען געשיקט צו עפעס.

I am not fit for the game, but a little practice will limber me up.

lim'bo *n.* (לים'־באו) דאס פארהויז פון גיהנום; א געפענגניס; אן ארט וואו מען ווארפט צונויף אלטע אבגעניצטע זאכען.

Lim'burger cheese (לימ'־בוירג־ער טשיעז) לימבורגער קעז [א זארט קעז מיט א שארפען ריח וואס ווערט געמאכט ארום לימבורג אין בעלגיען].

lim'bus *n.* (לימ'־באס) דאס פארהויז פון גיהנום; אין אנאטאמיע — א ראנד.

lime *n. and v.* (לאים) א קלעפיגער שטאף, קליי; פויגעל־קליי [אזא קלעפיגער שטאף מיט וועלכען מען בעשמירט צווייגען פון בוימער צו כאפען פויגלען]; קאלך, וואפנע; א לינדען־בוים; אן ארט ציטראן־בוים וואס וואקסט אין דיווארעמע לענדער; די פרוכט פון אזא בוים; בעשמירען מיט פויגעל־קליי; פארנארען; בעקאלכען; בעמיסטיגען א פעלד מיט קאלך; בעגיסען מיט וואפנע.

Lime

lime'-bur'ner *n.* (לאימ'־בויר'־נער) א קאלך־ברענער [איינער וואס ברענט איבער קאלך צו מאכען וואפנע].

lime'-juice *n.* (לאימ'־דזשוהס) ציטראן־זאפט.

lime'-kiln *n.* (לאימ'־קיל) א קאלך־אויווען.

lime'-light *n.* (לאימ'־לאיט) קאלציום־ליכט, דאס דרומאנדישע ליכט. ז. *calcium light*

lime'-machine' *n.* (לאימ'־מע־שין') א מאשין, וועלכע רייניגט גאז, דורכטרייבענדיג איהם דורך וואפנע.

lime'-pit *n.* (לאימ'־פיט) א קאלך־גרוב, א גרוב, אין וועלכער מען האלט אבגעלאשענע וואפנע.

lime'-spread'er *n.* (לאימ'־ספרעד'־ער) אין אגריקולטור — א לעבערדינער קאסטען אויף רעדער מיט וועלכען מען בעשיט אדער בעשפריינקעלט א פעלד מיט קאלך.

lime'stone *n.* (לאימ'־סטאון) קאלך־שטיין.

lime'-tree *n.* (לאימ'־טריע) א לינדען־בוים.

lime'-twig *n.* (לאימ'־טהוויג) א צווייגעל, בעשמירט מיט פויגעל־קליי [צו כאפען פויגלען]; א פאסטקע, א כיטרער קונץ.

lime'twig *v.* (לאימ'־טהוויג) אנשטעלען פאסטקעס; אריינכאפען אין נעץ.

lime'-wa'ter *n.* (לאימ'־הוואה'־טער) קאלך־וואסער.

lim'inal *a.* (לימ'־אי־נעל) וואס איז שייך צו דער שוועל אדער צום אריינגאנג; וואס איז שייך צום אנפאנג אדער צו דער ערשטער ענטוויקלונגס־שטופע.

lim'it *n. and v.* (לימ'־איט) א גרענעץ; אן ענדונגס־פונקט אדער ענדונגס־ליניע; דאס וואס איז בעגרענעצט אדער בעשרענקט ארום און ארום, א געגענד, א דיסטריקט; בעגרענעצען; בעשרענקען.

lim'itable *a.* (לימ'־אי־טעבל) וואס קען בעגרענעצט ווערען.

lim'itary *a.* (לימ'־אי־טע־רי) בעגרענעצט, איינשרענקענד; בעגרענעצט, בעשרענקט.

limita'tion *n.* (לימ־אי־טיי'־שאן) דאס בעגרענעצען; די בעגרענעצונג; דאס זיין בעגרענעצט; אין יוריספרודענץ — די בעגרענעצטע צייט אדער דער טראק, נאך וועלכען מען קען ניט אויפמאנען קיין חוב אדער ארויסשטעלען אנדערע פאדערונגען אין געריכט.

lim'ited *a. and n.* (לימ'־אי־טעד) בעגרענעצט, בעשרענקט; שמאל, ענג; א שנעל־צוג אין אמעריקא וואס האט נור ערשטע קלאסע וואגאנען און געהט זעהר שנעל.

lim'ited com'pany (לימ'־אי־טעד קאמ'־פע־ני) א קאמפאניע אדער האנדעלס־געזעלשאפט, וואו די פעראנטווארטליכקייט פון יעדען מיטגליעד פאר די חובות אדער פערפפליכטונגען פון דער געזעלשאפט איז בעשרענקט נור ביז א געוויסער סומע, ווי למשל, די סומע פון זיין איינגענעם געלד, וואס ער האט אריינגעלעגט אין געשעפט.

lim'ited divorce' (לימ'־אי־טעד די־ווארס') א בעשרענקטער גט [א געריכטליכער פסק־דין אז מאן און ווייב זאלען לעבען בעזונדער כאטש זיי האבען זיך ניט גע'גט].

lim'ited liabil'ity (לימ'־אי־טעד לאי־ע־ביל'־אי־טי) אין האנדעל — א בעשרענקטע פעראנטווארטליכקייט [ווען יעדער מיטגליעד פון א האנדעלס־געזעלשאפט איז פעראנטווארטליך פאר'ן גאנצען געשעפט ניט מיט זיין גאנצען פערמעגען, נור מיט א טייל פון איהם].

lim'itedly *adv.* (לימ'־אי־טעד־לי) אויף א בעשרענקטען אופן.

lim'ited part'nership (לימ'־אי־טעד פארט'־נער־שיפ) א שותפות, ווען דער שותף טראגט אריין א סומע געלד אין מזומן און איז פעראנטווארטליך פאר די חובות פון דער אונטערנעהמונג בלויז מיט דעם געלד וואס ער האט אריינגעלעגט אין געשעפט.

lim'ited train (לימ'־אי־טעד טריין) א שנעל־צוג אין אמעריקא וואס האט בלויז ערשטע קלאס וואגאנען און געהט זעהר שנעל.

lim'iter *n.* (לימ'־אי־טער) איינער אדער עפעס וואס בעגרענעצט אדער בעשרענקט; א מאנאך, וועמען עס איז ערלויבט צו קלייבען נדבות נור אין א בעשרענקטען בעצירק.

lim'itless *a.* (לימ'־איט־לעס) גרענעצלאז, אהן גרענעצען.

lim'mer *n.* (לימ'־ער) א לומפ, אן אויסוואורף.

limn *v.* (לים) צייכנען, מאלען מיט וואסער־פארבען; שילדערען, בעשרייבען.

lim'ner *n.* (לימ'־נער) א צייכנער; א מיניאטור־מאלער [איינער וואס מאלט א בילד אין א זעהר פערקלענערטער פארם].

lim'ning *n.* (לימ'־נינג) דאס מאלען אדער צייכנען א זאך.

lim'onin *n.* (לימ'־א־נין) לימאנין, א ביטערער שטאף וואס געפינט זיך אין די קערנדלעך פון אפעלסינען, ציטראנען א. ד. ג.

li'monite *n.* (לאי'־מא־נאיט) לימאניט [ברוינע אייזען־ערץ, פון וועלכער מען בעקומט אייזען און אויך געלבע און רויטע פארב].

li'mous *a.* (לאי'־מאס) בלאטיג, שלאמיג.

limp *a., v. and n.* (לימפ) מאט, שוואך, אונפעהיג; ווייך, בויגיג; הינקען; דאס הינקען.

lim'per *n.* (לימ'־פער) א הינקעדיגער.

lim'pet *n.* (לימ'־פעט) א טעלער־מושעל, א מאלוסקעל וואס ליעגט אין א טעלער־מושעל.

lim'pid *a.* (לימ'־פיד) ליכטיג, קלאר, דורכזיכטיג.

limpid'ity *n.* (לימ־פיד'־אי־טי) ז. *limpidness*

lim'pidly *adv.* (לימ'־פיד־לי) אויף א ליכטיגען, קלארען אדער דורכזיכטיגען אופן.

lim'pidness *n.* (לימ'־פיד־נעס) ליכטיגקייט, קלארקייט, דורכזיכטיגקייט.

lim'pingly *adv.* (לימ'־פינג־לי) הינקעדיג; אויף א הינקעדיגען שטייגער.

limp'sy *a.* (לימפ'־סי) שוואך, דין, בויגזאם.

li'my *a.* (לאי'־מי) בעשמירט מיט קליי; קלעפיג; קאלכיג, וואס ענטהאלט קאלך.

lin *n.* (לין) א וואסער־פאל.

lin'ament *n.* (לינ'־ע־מענט) פערבאנד־שטאף [שטאף מיט וועלכען מען פערבינדט וואונדען].

linch'-pin *n.* (לינטש'־פין) דאס פלעקעל וואס מען שטעקט אריין אין אן אקס, אום דער ראד זאל ניט ארבפאלען.

linc'ture *n.* (לינק'־טשור) א רפואה, וועלכע מען לעקט אדער שמאקטשעט [ווי א מין צוקערקע נעגען הוסט].

linc'tus *n.* (לינק'־טאס) ז. *lincture*

lin'den *n.* (לינ'־דען) דער לינדען־בוים.

line *n. and v.* (לאין) א שטריקעל, א שנירעל; א ליניע; אן אייזענבאהן־ליניע; א שטריך; אן ענטוואורף, א קאנטור, א סקיצירונג; א גרענעץ־ליניע; אן אונטערשיידונגס־שטריך אין געדאנק אדער אויפפיהרונג; דער וועג, אין וועלכען א געוויסע זאך ווערט געריכטעט; א ריכטונגס־ליניע, א ריכטונג פון א געדאנק אדער טהעטיגקייט; א רייהע; א צייל, א שורה; אן אבשטאמונגס־ליניע, דער יחוס; א פאך, פראפעסיאן אדער מלאכה; א געוויסער פאך סחורות; א מאטעמאטישע ליניע [א פארשטעלונג וועגען א זאך, וואס האט בלויז א לענג אבער ניט קיין ברייט און ניט קיין הויך]; א פערז [א שורה פון א געדיכט]; דער עקוואטאר [די אימאגינערע ליניע, וועלכע צוטיילט דעם ערד־קוגעל אויף צוויי גלייכע האלב־קוגלען, דער צפון'דיגער און דרום'דיגער]; א צעהנטעל אדער צוועלפטעל פון א צאל אדער אינטש; בעצייכענען מיט א ליניע אדער ליניען; איבערגעבען זיך צו א געוויסען פאך אדער בעשעפטיגונג; שטעלען אין א רייהע אדער צייל; לייענען א שורה נאך א שורה; זיין אין רייהע; לעגען אן אונטערשלאג אין א בגד א. ד. ג.; בעדעקען מיט עפעס די אינערליכע זייט; אונטערשטיצען, אונטערהעלפען; בעפרוכטען [וועגען חיות].

lin'eage *n.* (לינ'־אי־עדזש) די אבשטאמונגס־ליניע, דער יחוס.

lin'eal *a.* (לינ'־אי־על) וואס איז שייך צו א ליניע אדער צו דער לענג; וואס בעשטעהט פון ליניען; וואס שטאמט אב אין א דירעקטער ליניע פון א געוויסער פערזאן.

lin'eal consanguin'ity (לינ'־אי־על קאנ־סענ־גהווינ'־אי־טי) בלוט־פערוואנד־

שאפט אדער קרובה'שאפט לויט דעם סדר היחוס.

lin'eal descent' (לינ'-אי-על די-סענט') די אבשטאמונג אין א גראדער ליניע [דורך די מענליכע מיטגליעדער פון דער פאמיליע, דורך די זיהן].

lin'eally *adv.* (לינ'-אי-על-אי) דורך א דירעקטער אבשטאמונג.

He is lineally descended from one of the founders of the Republic.

lin'eal meas'ure (לינ'-אי-על מעזש'-אור) די לענגען-מאס.

lin'eament *n.* (לינ'-אי-ע-מענט) א געזיכטס-צוג; א כאראקטעריסטישע אייגענשאפט אדער אייגענטימליכקייט.

line'-and-line' *a.* (לאינ'-ענד-לאין') וואס פאסט זיך צו א ברעג צו א ברעג.

lin'ear *a.* (לינ'-אי-אר) וואס איז שייך צו א ליניע; וואס בעשטעהט פון ליניען; וואס איז שייך נור צו דער לענג פון עפעס; ווי א ליניע אדער פאדים, שמאל און אויסגעצויגען [וועגען פלאנצען, בלע-טער און לעבעדיגע בעשעפענישען].

lin'ear equa'tion (לינ'-אי-אר אי-קהוויי'-שאן) א לינעארע גלייכונג, אן אל-געבראאישע גלייכונג, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א גראדע ליניע [געוויסע מא-טעמאטישע גלייכונגען קענען פארגע-שטעלט ווערען אין דער פארם פון גע-וויסע ליניען, ווי א קרייז, א פאראבל א. ד. ג. א גלייכונג פון ערשטען גראד שטעלט מיט זיך פאר א גראדע ליניע].

lin'ear meas'ure (לינ'-אי-אר מעזש'-אור) די לענגען-מאס.

lin'ear num'bers (לינ'-אי-אר נאמ'-בערז) צאהלען וואס בעצייכענען בלויז די לענג.

lin'ear perspec'tive (לינ'-אי-אר פויר-ספעק'-טיוו) די ליניען-פערספעקטי-ווע [דאס מאלען אדער בעצייכנען זאכען, וועלכע שטעהען אב אויף א געוויסער שטרעקע פון אויג, נור דורך ליניען און פונקטען און ניט דורך פארבען און קא-לירען]. ז. *perspective*

lin'eate *a.* (לינ'-אי-אייט) וואס האט לאנגע ליניען, וועלכע ציהען זיך פאראַ-לעל [ווי געוויסע בלעטער פון פלאנצען אדער געוויסע פארמען פון ארכיטעקטור].

lin'eated *a.* (לינ'-אי-איי-טעד) ז. *lineate*

linea'tion *n.* (לינ-אי-איי'-שאן) דאס פיהרען א ליניע; דאס בעצייכנען מיט ליניען; ליניען-צייכענס [ביי חיות].

line bees (לאין ביעז) נאכשפירע־ן ביע-נען ווי זיי פליהען ביז זייער נעסט.

lined *a.* (לאינד) בע-מיט אונטערשלאג; בע-פרוכטעט [ווענען חיות].

lined pa'per (לאינד פיי'-פער) געלי-נירט פאפיער.

line'-forma'tion *n.* (לאינ'-פאר-מיי'-שאן) ביי מיליטער — די ליניען-אויס-בילדונג פון סאלדאטען, דאס אויסשטע-לען סאלדאטען צייליגענווייז.

line'-kee'per *n.* (לאינ'-קיע'-פער) דער וועכטער אויף אן אייזענבאהן.

line'man *n.* (לאינ'-מען) איינער וועל-כער טראגט די שנור אדער קייט וואס ווערט בענוצט אין מעסטען לאנד; דער וואס איז אנגעשטעלט אכטונג צו געבען און צו פעררריכטען טעלעגראף-ליניען, טע-לעפאן אדער אייזענבאהן-ליניען.

lin'en *n.* and *a.* (לינ'-ען) לייוונד; וועש; א לייוונד פארים; געמאכט פון לייז אדער לייוונד; וואס איז עהנליך צו לייוונד; וויס, בלייך.

lin'en cam'bric (לינ'-ען קעמ'-בריק) באטיסט [זעהר א דינער און דורכזיכטי-גער לייוונד-שטאף].

lin'en cloth (לינ'-ען קלאטה) לייוונד.

lin'en dam'ask (לינ'-ען דעמ'-עסק) דאמאסטיק [א מין דיקע און הארטע ליי-וונד].

lin'en-dra'per *n.* (לינ'-ען-דריי'-פער) א לייוונד-הענדלער.

lin'en-pro'ver *n.* (לינ'-ען-פרוה'-ווער) א קליינער מיקראסקאפ וואס ווערט בענוצט אין די לייוונד-פאבריקען צו זעהן אויף וויפיעל די לייוונד איז גוט געשפינט און געוועבט.

lin'en - scroll *n.* (לינ'-ען-סקראול) איז ארכיטעקטור — אויס-געבויגענע ארנאמענ-טען אויף די וואנד אין דער פארם פון א צונויפגעוויקעלטען טישטוכעל.

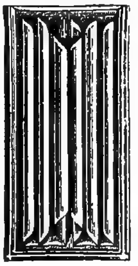

Linen-scroll

line of ac'tion (לאין אוו עק'-שאן) די ארט פון האנד-לונג אדער טעטיג-קייט.

The conference agreed on a line of action.

line of bat'tle (לאין אוו בעטל) די ליניע, וועלכע קריעגס-שיפען אדער אר-מעען בילדען אויס, פערפערטיגענדיג זיך צו א שלאכט.

line of busi'ness (לאין אוו ביז'-נעס) א בראנזשע, א געשעפטס-צווייג, א גע-שעפטס-ספעציאליטעט.

He is retiring from the dry goods business. He is planning to engage in another line of business.

line of defence' (לאין אוו די-פענס') די פערטיידיגונגס-ליניע; די גרענעץ-וואך, דער קארדאן.

line of dip (לאין אוו דיפ) איין גע-אלאניע — די נייגונגס-ליניע [די ליניע וואס בעווייזט אויף וויפיעל די אדער יע-נע ערד-שיכט איז געבויגען אין פערגלייך מיט'ן האריזאנט].

line of fate (לאין אוו פייט) די מזל-ליניע [די ליניע אויף דער האנד-פלאכע וועלכע פאנגט זיך אן פון דעם האנד-ווארצעל און ענדיגט זיך ביים צווייטען פינגער].

line of health (לאין אוו העלטה) די געזונדהייטס-ליניע [די ליניע אויף דער האנד-פלאכע וועלכע פאנגט זיך אן פון האנד-ווארצעל און געהט ביז צום פיער-טען פינגער].

line of life (לאין אוו לאיף) די לעבענס-ליניע [די ליניע אויף דער האנד-פלעכע, וועלכע הויבט זיך אן פון האנד-ווארצעל און ציהט זיך ארום דעם באזיס פון גרא-בען פינגער].

line of opera'tion (לאין אוו אפ-ער-איי'-שאן) די אפעראציאנס-ליניע [די גאנצע ליניע, איבער וועלכער עס איז פערשפרייט אן ארמעע וואס פיהרט אן מלחמה].

line of thought (לאין אוו טהאהט) דער געדאנקען-גאנג.

line'ola *n.* (לי-ני'-א-לא) איין אנא-טאמיע און זאאלאגיע — א דינער קליי-נער שטריך אדער ליניע.

lin'eolate *a.* (לינ'-אי-א-לייט) איין בא-טאניק און זאאלאגיע — וואס איז בע-צייכענט מיט דינע קוים בעמערקבארע ליניען.

line one's pock'et (לאין הוואנז פאק'-עט) אנפילען די קעשענעס.

li'ner *n.* (לאי'-נער) א ליניען-צייכנער; א קריעגס-שיף; א שיף, וואס געהט רע-געלמעסיג פון איין פארט צום צווייטען און צוריק; אין בייסבאל-שפיעל — א באל, וועלכער ווערט געווארפען אזוי, דאס ער פליהט אין א גלייכער ליניע פא-ראלעל מיט דער ערד; אונטערשלאג; אונטערשלאג-שטאף.

lines'man *n.* (לאינז'-מען) דער ליניען-סאלדאט [פון אינפאנטעריע].

line upon' line (לאין א-פאן' לאין) א ברעג אויף א ברעג, אזוי אז די ברע-גען קומען זיך צוזאמען.

ling *n.* (לינג) דער לענג [א גרויסער ים-פיש וואס געפינט זיך אין די צפון-אייראפעאישע ימים. ווערט געכאפט אין גרויסע מאסען און מען עסט איהם געזאל-צענערהייד אדער געטריקענטערהייד].

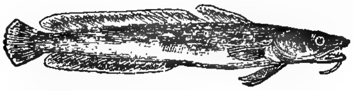

Ling

lin'ger *v.* (לינ'-גער) זיך קווענקלען, צע-גערען, אבלעגען; לאנג ווארטען, פערזוי-מען, ארומבלאנקען זיך.

lin'gerer *n.* (לינ'-גער-ער) איינער וואס קווענקעלט זיך, צעגערט, לענגט אב, בלאנקעט זיך ארום.

lin'gering *a.* (לינ'-גער-אינג) לאנג-זאם; דויערענד; זיך ציהענד; קווענקלענד.

lin'geringly *adv.* (לינ'-גער-אינג-לי) אויף א לאנגזאמען, זיך ציהענדען, קווע-קענדען שטייגער.

lin'get *n.* (לינ'-געט) ז. *lingot*

lin'go *n.* (לינ'-גאו) א לשון; א דיא-לעקט; א זשארגאן.

lin'got *n.* (לינ'-גאט) א שטיקעל צווא-מענגעגאסען מעטאל; א צינגעל.

lin'gua *n.* (לינ'-גהווא) א די צונג; שפראך.

linguaden'tal *a.* (לינ-גהווא-דענ'-טעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער צונג און ציינער.

Lin'gua Fran'ca (לינ'-גהווא פראנ'-קא) איטאליעניש געמישט מיט אראביש, טערקיש און גריכיש, וואס ווערט גע-ברויכט אין אריענט; א צונויפגעמישטע שפראך; אן אינטערנאציאנאלער דיא-לעקט.

lin'gual *a.* and *n.* (לינ'-גהוועל) וואס איז שייך צו דער צונג; וואס איז פער-בונדען מיט דער צונג; וואס ווערט אויס-געשפראכען מיט דער צונג [ווי די בוכ-שטאבען "ד", "ט" א. ד. ג.]; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער צונג.

lin'gual mus'cle (לינ'-גהוועל מאסל) דער צונג-מוסקעל.

lin'guiform *a.* (לינ'-גהווי-פארם) וואס האט די פארם פון א צונג, צונג-פערמיג.

lin'guist *n.* (לינ'-גהוויסט) א לינגוויסט, א שפראך-קענער, א פילאלאג.

linguis'tic *a.* (לינ-גהוויס'-טיק) לינג-וויסטיש, שפראכליך, וואס איז שייך צו שפראך-וויסענשאפט.

linguis'tical *a.* (לינ-גהוויס'-טי-קעל) ז. *linguistic*

linguis'tically *adv.* (לינ-גהוויס'-טי-קעל-אי) אויף א לינגוויסטישען שטייגער; דורך שפראך-וויסענשאפט.

linguis'tics *n.* (לינ-גוויס'-טיקס) לינגוויסטיק, שפראך-וויסנשאפט.

lin'gula *n.* (לינ'-גיו-לא) א צינגעל, א צינגעל-ענליכער קערפער-טייל.

lin'gulate *a.* (לינ'-גיו-לייט) וואס האט די פארם פון א צונג.

ling'wort *n.* (לינג'-הווארט) די ווייסע טשעמעריצע [א הויך גראז מיט ווייסע בליטעהן. פון דיעזען גראז בעקומט זיך א גיפטיגער זאפט, נאראטרין, וועלכער ווערט בענוצט אין א פלאסטער צו א געשוויר].

linig'erous *a.* (לי-נידזש'-ע-ראס) וואס פראדוצירט פלאקס; וואס פראדוצירט ליין.

lin'iment *n.* (לינ'-אי-מענט) א שיטערע זאלב [צום שמירען].

li'ning *n.* (לאי'-נינג) פוטער; אונטערשלאג; דאס בעלעגען אדער בעשלאגען די אינערליכע זייט פון א וואנד; דאס וואס ענטהאלט זיך אינווייניג.

li'ning-pa'per *n.* (לאי'-נינג-פיי'-פער) א פאפיער וואס בעדעקט די אינערליכע זייט פון עפעס [ווי אין אן איינגעבונדענעם בוך דאס פאפיער, וואס בעדעקט די אינערליכע זייט פון טאוועל א. ד. ג.].

link *n. and v.* (לינק) א גליעד אדער א רינג פון א קייט; דאס וואס פערבינדט אדער פעראייניגט איין זאך מיט אן אנדערער; א הונדערטס-חלק פון דער קייט, מיט וועלכער מען מעסט לאנד; אין א דאמפף-מאשין — דער גליעד אדער די פאררינכטונג, וועלכע פערוואנדעלט איין פארם פון בעוועגונג אין אן אנדערער; א פאקעל; פערקייטלען; פערבינדען; צוזאמענבינדען; זיך צוזאמענקייטלען אדער צוזאמענבינדען.

link'boy *n.* (לינק'-באי) א פאקעל-יונג, איינער וואס בעלייכט דעם וועג פאר פאסאזשירען אין א פינסטערער גאס [אין אמאליגע צייטען אין לאנדאן].

linked arms (לינקט ארמז) ארם אין ארם, האנד אין האנד.

link'man *n.* (לינק'-מען) א פאקעל-מאן, א פאקעל-טרעגער. ז. ***linkboy***

link'-mo'tion *n.* (לינק'-מאו'-שאן) קוליסען-שטייערונג [א געוויסע סיסטעם פון די בעטריעבס-טיילען אין א דאמפף-מאשין זי צו זעצען אין בעוועגונג אדער אומצוקעהרען איהר בעוועגונגס-ריכטונג. דיעזע סיסטעם בעשטעהט הויפטזעכליך פון א שטאנג מיט א שפאלט וועלכער ווערט געטריבען פון איין אדער צוויי עקסצענטערס].

linn *n.* (לין) ז. ***lin***

Linnæ'an *a.* (לי-ניע'-ען) ז. ***Linnean***

Linne'an *a.* (לי-ני'-ען) וואס איז שייך צו דעם שוועדישען באטאניקער קארל לינע [געבארען אין יאהר 1707, געשטארבען 1778] אדער צו זיין סיסטעם.

lin'net *n.* (לינ'-עט) דער האנפלינק [א קליין זינגפויגעלע מיט פעדערען פון א געמישטען גרויען, ברוינעם און פלאקס-קאליר. אום זומער בעקומט דער קאפ און די ברוסט ביי די זכרים א מין רויטליכען קאליר].

Linnet

lino'leum *n.* (לי-נאו'-לי-אם) לינאלעאום [א געמיש פון קארק-פולווער מיט קאוטשוק, מיט וועלכען מען בעשמיערט דיקע לייווענד און מען פראדוצירט א מין דיקע צעראטע].

lin'otype *n.* (לינ'-א-טאיפ) א שורה דרוק-שריפט אויסגעגאסען אין איין שטיק; א זעץ-מאשין וואס גיט ארויס גאנצע שורות שריפט אנשטאט איינצעלנע בוכשטאבען.

lin'seed *n.* (לינ'-סיעד) ליין-זאמען, פלאקס-זאמען.

lin'seed-cake *n.* (לינ'-סיעד-קייק) א ליין-קוכען [די הארטע מאסע וואס בלייבט ווען מען האט אויסגעפרעסט דעם אויל פון ליין-זאמען. ווערט געברויכט אלס קארמע פאר בהמות].

lin'seed-oil *n.* (לינ'-סיעד-איל) ליין-אויל, זאמען-אויל [אן אויל וואס ווערט אויסגעפרעסט פון פלאקס-זאמען].

lin'sey *n.* (לינ'-סי) ז. ***linsey-woolsey***

lin'sey-wool'sey *n. and a.* (לינ'-סי-וואול'-סי) אזא גראבער שטאף געוועבט פון האלב וואל און האלב פלאקס; א געמישטער געוועב; שעטנז; א געמישעכץ; פלאפלעריי; געמאכט פון שעטנז; ניט פליישיג ניט מילכיג.

lin'stock *n.* (לינ'-סטאק) א צינד-שטאק [א צינדשפיצע שטעקעל צום אנצינדען די קויל פון א הארמאט].

lint *n.* (לינט) קארפיע [אנגעצופטע ליין-פעדים צום פערבינדען וואונדען]; רויטע באוועל [וואס איז געריייניגט פון זאמען]; פוך; א נעץ, א סעטקע; דאס פערשפרייטען א נעץ איבער א טייכעל.

lin'tel *n.* (לינ'-טעל) דער אויבערבאלקען פון א טהיר אדער פענסטער.

lint'stock *n.* (לינט'-סטאק) ז. ***linstock***

lint'-white *a.* (לינט'-הוואיט) ווייס ווי פלאקס.

lin'ty-white *a.* (לינ'-טי-הוואיט) ז. ***lint-white***

li'ny *a.* (לאי'-ני) פול מיט ליניען; בעצייכענט מיט ליניען.

li'on *n.* (לאי'-אן) א לייב; א מענש מיט די אייגענשאפטען פון א לייב, א פערזאן מיט גרויס קראפט, מוטה און קוראזש; דער העלד פון טאג [א מענש, אויף וועלכען יעדער ריכטעט זיין אויפמערקזאמקייט]; אזא אלטע גאלדענע שאטלענדישע מטבע.

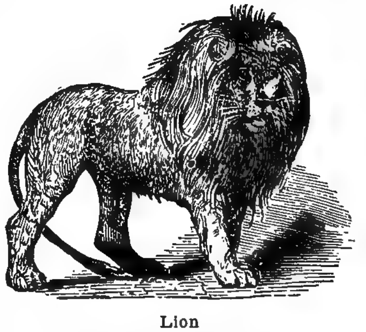

Lion

Li'on *n.* (לאי'-אן) מזל אריה [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען].

li'on-ant *n.* (לאי'-אן-ענט) די לייב-מוראשקע. ז. ***ant-lion***

li'on-dog *n.* (לאי'-אן-דאג) דער לייב-הונד [א מין הונד וואס איז בעוואקסען מיט א גריווע].

li'onel *n.* (לאי'-אן-על) א יונגער לייב.

li'oness *n.* (לאי'-אן-עס) א לייבעצע [די נקבה פון א לייב]; א פרוי א בעריהמטהייט, וואס רופט ארויס אלגעמיינע אויפמערקזאמקייט.

li'onet *n.* (לאי'-אן-עט) ז. ***lionel***

li'on-head'ed *a.* (לאי'-אן-העד'-עד) מיט א לייבען-קאפ.

li'on-heart *n.* (לאי'-אן-הארט) א לייבען-הארץ, א מענש מיט גרויס מוטה.

li'on-hear'ted *a.* (לאי'-אן-האר'-טעד) וואס האט א לייבען-הארץ; טאפפער, גרויסמוטיג; מיט גרויס קוראזש.

li'on-hun'ter *n.* (לאי'-אן-האנ'-טער) דער לייבען-יעגער; איינער וואס יאגט זיך נאך גרויסע פערזענליכקייטען און בעריהמטהייטען.

li'on in the way (לאי'-אן אין טהי הוויי) א געפאהר וואס שטעהט איינעם אין וועג; א כלומרשטדיגע סכנה, וואס איינער שטעלט זיך פאר צוליעב פוילהייט אדער צוליעב ניט ווילען עפעס טהאן.

li'onise *v.* (לאי'-אן-איז) ז. ***lionize***

li'onism *n.* (לאי'-אן-איזם) דאס יאגען זיך נאך בעריהמטהייטען.

li'onize *v.* (לאי'-אן-איז) בעציהען זיך צו איינעם ווי צו א לייב, מאכען איהם פאר א געגענשטאנד פון גרויס אינטערעס און אויפמערקזאמקייט.

lioniza'tion *n.* (לאי'-אן-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען איינעם פאר א "לייב" פון דער געזעלשאפט, דאס ציהען צו איהם פיעל אויפמערקזאמקייט.

li'on-like *a.* (לאי'-אן-לאיק) ווי א לייב.

li'on-met'tled *a.* (לאי'-אן-מעט'-לד) וואס האט די קראפט אדער דעם מוטה פון א לייב.

li'on's den (לאי'-אנז דען) די לייבען-גרוב.

li'on's-foot *n.* (לאי'-אנז-פוט) דער לייבען-פוס [א מין נידריג גראז מיט רונדליכע און עטוואס צוזויפגעלעגטע בלעטלעך און מיט קליינינקע גרינליכע בליטעהן. ווערט אפט געברויכט אלס א באבסקע רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

li'on's-leaf *n.* (לאי'-אנז-ליעף) דאס לייבען-בלאט [דאס בלאט פון געוויסע פלאנצען, וואס ווייזט אויס ווי דער אבדרוק אדער דער סליאד פון א לייב'ס פוס].

li'on's share (לאי'-אנז שעהר) א לייבען-חלק [דער גרעסטער טייל אדער די גאנצע זאך].

She received the lion's share of the estate.

li'on's-tail *n.* (לאי'-אנז-טייל) דער לייבען-עק [א מין ווילד גראז מיט ווייסע בליטעהן. ווערט געברויכט אלס באבסקע רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

li'on's-tooth *n.* (לאי'-אנז-טוטה) דער לייבען-צאהן [אזא גראז מיט בלעטלעך ביים פאמע ווארצעל. די בלימעלעך האבען די פארם פון געלבע קערבעלעך און זיינען פול מיט א מין מילך-זאפט. דער ווארצעל ווערט געברויכט אנשטאט ציקאריע און אויך אין פאלקס-מעדיצין].

li'on's whelp (לאי'-אנז הוועלפ) א יונגער לייב.

lip *n. and v.* (ליפ) א ליפ; דער רעדע-ארגאן, דאס מויל; דאס רעדען; חוצפה'דיגע אדער בעליידיגענדע רייד; דער ברעג אדער ראנד פון עפעס; אין באטאניק — די אויבערשטע אדער אונטערשטע ליפ פון דער עפענונג פון א

בלומען־קריינדעל; אנריהרען מיט די ליפען; קושען; אויסדריקען מיט די ליפען; רעדען; אין מוזיק — אויסציהען די ליפען און צופאסען זיי צום בלאז־אינסטרומענט.

lip'arocele *n.* (ליפ'-ע-רא-סיל) אין מעדיצין — אז אנוואקסונג פון פעטקייט, א פעטע געשווילעכץ.

lip'-born *a.* (ליפ'-באהרן) וואס געהט ארויס פון די ליפען און ניט פון הארצען, ניט אויפריכטיג, אונערנסט.

lip'-com'fort *n.* (ליפ'-קאמ'-פארט) דאס טרייסטען מיט'ן מויל; א ניט אויפריכטיגע טרייסט.

lip'-com'forter *n.* (ליפ'-קאמ'-פארטער) איינער וועלכער טרייסט נור מיט די ליפען אהן שום אויפריכטיגקייט.

lip'-devo'tion *n.* (ליפ'-די-וואו'-שאן) דאס מתפלל זיין נור מיט'ן מויל אהן שום ערנסט און אויפריכטיגקייט.

lip'-good *a.* (ליפ'-גוד) וואס איז גוט נור מיט'ן מויל, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט.

lip'-hom'age *n.* (ליפ'-האמ'-עדזש) די עהרפורכט אדער יראת הכבוד נור מיט די ליפען.

lip'-la'bor *n.* (ליפ'-ליי'-באר) פוסטע רייד; פוסטע הבטחות; א פאלשער שבח.

lip'-labo'rious *a.* (ליפ'-ליי-באו'-רי-אס) מיט פאלשע שבחים, היפאקריטיש.

lip'less *a.* (ליפ'-לעס) אהן ליפען.

lip'let *n.* (ליפ'-לעט) א קליין ליפעלע.

lipogen'esis *n.* (לאי-פא-דזשענ'-ע-סים) די אויסבילדונג פון פעטקייט.

li'pogram *n.* (לאי'-פא-גרעם) דאס ליפאגראם, דאס ארויסלאזען א געוויסען בוכשטאב אין א שריפט [ווי למשל אין אדיסעע איז אין איין קאפיטעל פון אלע ווערטער ארויסגעלאזען דער בוכשטאב ***A***, אין אן אנדערען — דער בוכשטאב ***B*** א. ז. וו.].

lipogrammat'ic *a.* (לאי-פא-גרע-מעט'-איק) ליפאגראמאטיש; וואס איז שייך צו א ליפאגראם. ז. ***lipogram***.

lipo'ma *n.* (לי-פאו'-מא) ז. ***liparocele***.

lipomato'sis *n.* (לי-פאו-מע-טאו'-סים) אז אונגארמאלע אנוואקסונג פון פעטקייט.

lip'-or'nament *n.* (ליפ'-אהר'-נע-מענט) א ליפ־ציערונג, א זאך וואס ווערט אריינגעשטעלט אין דער ליפ אלס א ציערונג [ווי ביי געוויסע ווילדע שבטים].

liposto'mia *n.* (לאי-פא-סטאו'-מי-א) ז. ***lipostomy***.

lipostomo'sis *n.* (לאי-פא-סטא-מאו'-סים) דאס ניט האבען קיין מויל.

lipos'tomy *n.* (לאי-פאס'-טא-מי) ליפאסטאמיע, דאס פערלירען דאס מויל, דאס ניט האבען קיין מויל [ווי ביי שוואמען און אנדערע פלאנצען־חיות].

lipothym'ia *n.* (לאי-פא-טהימ'-אי-א) ז. ***lipothymy***.

lipoth'ymous *a.* (לאי-פאטה'-אי-מאס) אהנמעכטיג, אין חלשות.

lipoth'ymy *n.* (לאי-פאטה'-אי-מי) אהנמאכט, חלשות.

lipped *a.* (ליפט) מיט ליפען; מיט גראבע ליפען [וועגען געוויסע מינים פיש].

lip'pitude *n.* (ליפ'-אי-טיוד) דאס טריפען פון אויג [אן אויגען־קראנקהייט].

lip'-rea'ding *n.* (ליפ'-ריע'-דינג) דאס לעזען לויט די ליפען, דאס פערשטעהן וואס א צווייטער זאגט לויט די בעוועגונגען פון זיינע ליפען [אין דעם לערנען פון טויב־שטומע].

lip'-righ'teousness *n.* (ליפ'-ראי'-טשאס-נעס) דאס זיין א צדיק מיט'ן מויל.

lip'-salve *n.* (ליפ'-סאוו) ליפען־פאמאדע, ליפען־זאלב; האניג־זיסע רייד.

lip'-ser'vice *n.* (ליפ'-סויר'-וויס) דאס מתפלל זיין נור מיט די ליפען; ניט קיין ערנסטע פרומקייט.

lip'-wis'dom *n.* (ליפ'-הוויז'-דאם) פוסטע חכמה, דאס זיין א חכם בלויז מיט'ן מויל.

lip'-work *n.* (ליפ'-הוואירק) ליפען־ארבייט; דאס קושען; קושעריי.

lip'-wor'ship *n.* (ליפ'-הוואיר'-שיפ) ז. ***lip-service***.

liq'uable *a.* (ליק'-הוועבל) שמעלצבאר, וואס קען געשמאלצען ווערען.

li'quate *v.* (לאי'-קהוויים) שמעלצען; אבטיילען איין מעטאל פון א צווייטען דורך שמעלצונג.

liqua'tion *n.* (לאי-קהוויי'-שאן) די שמעלצונג, דאס שמעלצען; דאס אבזונדערען איין מעטאל פון אן אנדערען דורך שמעלצען.

liquefa'cient *a.* (ליק-הווי-פיי'-שיענט) וואס פערוואנדעלט אין א פליסיגקייט; וואס דיענט צו פערוואנדלען אין א פליסיגקייט.

liquefac'tion *n.* (ליק-הווי-פעק'-שאן) דאס שמעלצען, די שמעלצונג; דאס פערוואנדלען אין א פליסיגקייט; דאס ווערען צושמאלצען.

liq'uefiable *a.* (ליק'-הווי-פאי-עבל) שמעלצבאר, וואס קען געשמאלצען ווערען.

liq'uefy *v.* (ליק'-הווי-פאי) שמעלצען; ווערען פליסיג.

liques'cence *n.* (לי-קהוועס'-ענס) דאס זיין שמעלצבאר, שמעלצבארקייט.

liques'cency *n.* (לי-קהוועס'-ען-סי) ז. ***liquescence***.

liques'cent *a.* (לי-קהוועס'-ענט) צושמעלצענד; וואס ווערט צושמאלצען.

liqueur' *n.* (לי-קויר') ליקער, א זיסער אלקאהאלישער געטראנק געמישט מיט פערשיעדענע געווירצען.

liqueur'-glass *n.* (לי-קויר'-גלעס) זעהר א קליין גלעזעל אדער קעלישאק, פון וועלכען מען טרינקט ליקער. ז. ***liqueur***.

liq'uid *a. and n.* (ליק'-הוויד) פליסיג; ווי א פליסיגקייט, קלאר, דורכזיכטיג; פייכט פון טרעהרען; פול מיט טרעהרען; וואס קלינגט זאנפט אין די אויערען [ווי א פליסיגע מעלאדיע, א פליסיגער בוכשטאב]; א פליסיגקייט; א פליסיגע זאך; אין גראמאטיק — א פליסיגער בוכשטאב [איינער פון די בוכשטאבען "ל", "מ", "נ", "ר"].

liq'uid air (ליק'-הוויד עהר) געוועהנליכע לופט וואס ווערט פערוואנדעלט אין א פליסיגקייט דורך דרוק און דורך שטארקע קעלט.

liq'uidamber *n.* (ליק'-הוויד-עמ-בער) דער אמבער־בוים [א מין אמעריקאנישער בוים מיט גרויסע גלאנציגע בלעטער, וואס זעהען אויס ווי שטערען. פון איהם טריפט א זיסער קלעפיגער זאפט, וואס ווערט געברויכט אין געוויסע צוקערקעס און אויך אין מעדיצין].

liq'uidate *v.* (ליק'-הווי-דייט) 1. ליקווידירען, אויסגלייכען, אבצאהלען [די חובות]; 2. קלאר מאכען, ברייגען אין ארדנונג; 3. ווייכער מאכען.

1. The proprietors are liquidating their business.

liquida'tion *n.* (ליק-הווי-דיי'-שאן) די ליקווידירונג, די אויסגלייכונג [פון שולדען].

liq'uidator *n.* (ליק'-הווי-דיי-טאר) א ליקווידירער [איינער וואס צאהלט אויס אדער גלייכט אויס זיינע חובות]; א ליקווידאטאר.

liquid'ity *n.* (לי-קהוויד'-אי-טי) פליסיגקייט; דאס זיין פליסיג; דאס זיין פליסיג, הארמאניש אדער אנגענעהם [וועגען מעלאדיע, קלאנג א. ד. ג.].

liq'uid manure' (ליק'-הוויד מע-ניור') פליסיגע מיסט [צו בעמיסטיגען פעלדער].

liq'uid meas'ure (ליק'-הוויד מעזש'-אור) א פליסיגקייטס־מאס [א מאס, מיט וועלכער מען מעסט פליסיגקייטען].

liq'uidness *n.* (ליק'-הוויד-נעס) ז. ***liquidity***.

liqu'or *n. and v.* (ליק'-אר) א פליסיגקייט; א געטראנק, אן אלקאהאלישער געטראנק [וויין, ביער, בראנפען א. ד. ג.]; ליקער; צוגעבען אלקאהאל, בעארבייטען עפעס מיט אלקאהאל; טרינקען שנאפס.

liq'uorice *n.* (ליק'-הווא-רים) ז. ***licorice***.

li'ra *n.* (לי'-רא) א לירא, אן איטאליענישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון א פראנצויזישען פראנק אדער 19 אמעריקאנישע סענט; א טערקישער פונט, א טערקישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון 4 דאלאר מיט 40 סענט; א לירע, א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס. ז. ***lyre***.

lir'icon-fan'cy *n.* (ליר'-אי-קאנ-פענ-סי) די מאי־בלום אדער לאנדיש. ז. ***lily-of-the-valley***.

liripip'ium *n.* (ליר-אי-פיפ'-אי-אם) דאס ליריפיפיום [א מין היטעלע וואס עם פלעגען טראגען די ענגלישע סטודענטען, וועלכע האבען שוין בעקומען א דיפלאם פון א העכערער שוהל. אין די שפעטעריגע צייטען האבען זיי אנגעהויבען טראגען אלס צייכען פון זייער דיפלאמירטען צושטאנד א זיידענעם שארף, פון וועלכען די עקען הענגען אראב ביז דער ערד].

lir'ipoop *n.* (ליר'-אי-פוהפ) דאס ליריפיפיום [ז. ***liripipium***]; געלערנטקייט; שכל, שמד־שטיק; א שוטה, א נאר.

Lis'bon *n.* (ליז'-באן) ליסאבאן, די הויפט־שטאדט פון פארטוגאל; א מין פארטוגעזישער ווייסער וויין.

lisp *v. and n.* (ליספ) רעדען שטשיפעליאווע [ניט שארף ארויסרעדען די בוכשטאבען "ז" אדער "ס", ווי למשל, "נעגעטהען" אנשטאט "נעגעסען"]; שווער אדער ניט שארף ארויסרעדען די ווערטער [ווי א קינד וואס פאנגט ערשט אן צו רעדען]; דאס רעדען שטשיפעליאווע.

lis'per *n.* (ליס'-פער) איינער וואס רעדט שטשיפעליאווע; איינער וואס קען ניט שארף ארויסרעדען די בוכשטאבען "ז" אדער "ס".

lis'some *a.* (ליס'-אם) בויגזאם; ווייך; וואס לאזט זיך איבעררעדען; לייכט, טהעטיג, געשיקט.

lis'someness *n.* (ליס'-אם-נעס) בויגזאמקייט, ווייכקייט; לייכטקייט, געשיקטקייט.

list *v., n. and a.* (ליסט) איינשרייבען

אין א בוך אדער קאטאלאג, אריינטראגען אין א ליסטע אדער צעטל; בעשלאגען מיט א לייסט, ארומלעגען מיט א קרייקע; פערשמעלערען, מאכען שמאל; אנבויגען [א שיף] אן א זייט; בעפריעדיגען, צופריעדענשטעלען; פערלאנגען, לוסט האבען; אויסקלייבען; הערען, זיך צוהערען; ארומצאמען, ארומרינגלען מיט א צאם [ווענען א קאמפפס־פעלד]; א ליסטע, א צעטל, א קאטאלאג; א לייסט, א קרייקע, א ברעג, א זוים; דאס אנבויגען זיך פון א שיף; לוסט, חשק; דער באריער, דער צאם אדער גרענעץ פון א פעלד, בעזאנדערס פון א שלאכט־פעלד; געמאכט פון קרייקעס [ווי געוויסע טעפיכען אדער קאווייארען].

lis'ted *a.* (ליס'-טעד) געשטרייפט, מיט פאסען; אנגעבויגען [ווענען א שיף].

lis'tel *n.* (ליס'-טעל) אין ארכיטעקטור — א קליינע שמאלע לייסט.

lis'ten *v.* (ליסן) הערען; זיך צוהערען.

lis'tener *n.* (ליס'-נער) א הערער; א צוהערער.

lis'ter *n.* (ליס'-טער) אן איינשרייבער, איינער וואס שרייבט איין אין א ליסטע; אין אגריקולטור — א מאשין, וועלכע שטעלט פאר א מין אקער־אייזען וואס אקערט אויף די ערד און אין דערזעלבער צייט פערזייהט זי קוקורוזע אדער אנדערע זארטען קערנער.

lis'terine *n.* (ליס'-טער-אין) ליסטעריז, אן אנטיספעטישער מיטעל, וואס ווערט בענוצט אין כירורגיע צו פערמיידען די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אויף דער וואונד פון איינעם, וועמען מען האט געמאכט אן אפעראציע.

Lis'terism *n.* (ליס'-טער-איזם) ליסטעריזם, די אנטיספעטישע מעטאדע פון כירורגיע, וועלכע עס האט איינגעפיהרט דער ענגלישער כירורג דר. ליסטער.

list'ful *a.* (ליסט'-פול) אויפמערקזאם.

lis'ting *n.* (ליס'-טינג) דאס בעשלאגען מיט א לייסט; דאס ארומלעגען מיט א קרייקע; א קרייקע; דאס מאכען א ליסטע אדער קאטאלאג; דאס איינטיילען פון לאנד צווישען די ערד־ארבייטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

lis'ting-machine' *n.* (ליס'-טינג-מע-שין') א צוזאמענרעכנונגס־מאשין [א מאשין, וועלכע דרוקט אב פערשיעדענע צאהלען און ווייזט זייער אלגעמיינע סומע].

list'less *a.* (ליסט'-לעס) וואס בעציהט זיך גלייכגילטיג אדער אהן אויפמערקזאמקייט; אונטהעטיג, אהן לעבען.
The audience was very listless. They paid no attention to the proceedings.

list'lessly *adv.* (ליסט'-לעס-לי) אויף אן אונאויפמערקזאמען, גלייכגילטיגען שטייגער.

list'lessness *n.* (ליסט'-לעס-נעס) גלייכגילטיגקייט, אונאויפמערקזאמקייט.

lit (ליט) אנגעצונדען; זיך ארונטערגעלאזט. ז. ***light***.

lit'any *n.* (ליט'-ע-ני) די ליטאניע [א קריסטליכע תפילה וואס ווערט פארגעלעזען און געזונגען ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניען].

li'ter *n.* (לי'-טער) אין דער מעטרישער סיסטעם — א ליטער, א מאס פאר פליסיגקייטען [$2\frac{1}{10}$ פיינט] און תבואות [$\frac{9}{10}$ קווארט].

lit'eracy *n.* (ליט'-ע-רע-סי) דאס זיין גראמאטנע, דאס קענען לעזען און שרייבען.

lit'eral *a.* (ליט'-ע-רעל) 1. לויט די בוכשטאבען, אלפאבעטיש; 2. בוכשטעבליך, ווערטערליך; פינקטליך.
2. Give me a literal translation of this passage.

literalisa'tion *n.* (ליט-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***literalization***.

lit'eralise *v.* (ליט'-ע-רעל-איז) ז. ***literalize***.

lit'eralism *n.* (ליט'-ע-רעל-איזם) בוכשטעבליכקייט, גענויקייט; דאס האלטען זיך נאהענט צום בוכשטאב פון טעקסט [ווי ביי אן איבערזעצונג]; פינקטליכקייט.

lit'eralist *n.* (ליט'-ע-רעל-איסט) דער וואס האלט זיך אן די דינים און תקנות לויט זייער בוכשטעבליכען זין; א בוכשטעבליכער איבערזעצער.

literal'ity *n.* (ליט-ע-רעל'-אי-טי) בוכשטעבליכקייט, די בוכשטעבליכע בעדייטונג.

literaliza'tion *n.* (ליט-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען בוכשטעבליך; דאס האלטען זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון די ווערטער.

lit'eralize *v.* (ליט'-ע-רעל-איז) מאכען בוכשטעבליך; האלטען זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט.

lit'erally *adv.* (ליט'-ע-רעל-אי) אויף א בוכשטעבליכען אופן.

lit'eral mea'ning (ליט'-ע-רעל מיע'-נינג) דער בוכשטעבליכער זין.

lit'eralness *n.* (ליט'-ע-רעל-נעס) ז. ***literality***.

lit'eral transla'tion (ליט'-ע-רעל טרענס-ליי'-שאן) א בוכשטעבליכע איבערזעצונג.

lit'erary *a.* (ליט'-ע-רע-רי) ליטעראריש, וואס געהערט צו ליטעראטור; וואס בעשעפטיגט זיך מיט ליטעראטור.

lit'erary li'ons (ליט'-ע-רע-רי לאי'-אנז) ליטעראטור־לייבען; ליטעראַרישע בעריהמטהייטען.

lit'erary man (ליט'-ע-רע-רי מען) א ליטעראט, א שרייבער.

lit'erary pow'er (ליט'-ע-רע-רי פאו'-ער) ליטעראַרישער טאלענט.

lit'erary prop'erty (ליט'-ע-רע-רי פראפ'-ער-טי) ליטעראַרישעס אייגענטומס־רעכט [דאס רעכט פון א מחבר אויף זיין ווערק, אז קיינער זאל עס ניט איבערדרוקען אהן זיין ערלויבניש].

lit'erary remains' (ליט'-ע-רע-רי רי-מיינז') די ניט־געדרוקטע שריפטען, וואס בלייבען נאך'ן טויט פון א שריפטשטעלער.

lit'erate *a. and n.* (ליט'-ע-רייט) געלערענט, געבילדעט; וואס האט צו טהאן מיט ביכער אדער ליטעראטור; א געלעהרטע פערזאן; א געבילדעטער מענש, וועלכער האט נים געשטודירט אין א שוהל אדער אוניווערזיטעט.

litera'tim *adv.* (ליט-ע-ריי'-טים) בוכשטעבליך, אות באות.

lit'erator *n.* (ליט'-ע-ריי-טאר) א ליטעראט; א דרדקי מלמד [אין די אלטע צייטען].

lit'erature *n.* (ליט'-ע-רע-טשור) ליטעראטור; ליטעראַרישע ווערק.

lit'eratured *a.* (ליט'-ע-רע-טשורד) געלערענט; וואס האט ליטעראַרישע קענטניסע.

lith'arge *n.* (ליטה'-ארדזש) בליי־גלאזור [א מין געלבער אדער רויטליכער האלבדורכזיכטיגער שטאף, וואס בעקומט זיך ביים איבערברענגען בליי ביי א געוויסען צופלוס פון לופט. ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון לאק, פאיאנס, קריסטאל א. ד. ג.].

lith'ate *n.* (ליטה'-אייט) א כעמישע זאלץ פון אורין־זויערע. ז. ***uric acid***.

lithe *a.* (לאיטה) וואס בויגט זיך לייכט אדער גראציעז; בויגזאם, ביינעדיג.
She has a lithe and handsome figure.

lithe'ly *adv.* (לאיטה'-לי) אויף א ביינזאמער ארט.

lithe'ness *n.* (לאיטה'-נעס) בויגזאמקייט, ביינעדיגקייט.

lith'er *a.* (ליטה'-ער) שלעכט; פערדארבען; פויל; אונווירדיג.

lith'erness *n.* (ליטה'-ער-נעס) אונווירדיגקייט; נידערטרעכטיגקייט.

lithe'some *a.* (לאיטה'-סאם) עטוואס געבויגען; ביינעדיג; שוואך; לייכט.

lithe'someness *n.* (לאיטה'-סאם-נעס) דאס זיין עטוואס געבויגען; בויגזאמקייט, צארטקייט.

lith'ia *n.* (ליטה'-אי-א) — אין כעמיע — דאס ליטהיאן אדער ליטהיאום־אקסיד [א זויערשטאף־פערבינדונג מיט'ן מעטאל ליטהיאום]. ז. ***lithium***.

lithi'asis *n.* (לי-טהאי'-ע-סיס) די שטיין־קראנקהייט [א געוויסע קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך אוים שטיינדלעך אין די אורין־ארגאנען אדער אין אנדערע טיילען פון קערפער].

lith'ic *a.* (ליטה'-איק) שטייניג, וואס בעשטעהט פון שטיין; וואס איז שייך צו די שטיינדלעך וואס בילדען זיך אוים אין די פענכער אדער אין די אנדערע אורין־ארגאנען; וואס געהערט צו ליטהיאום. ז. ***lithium***.

lith'ic ac'id (ליטה'-איק עס'-איד) אורין־זויערע. ז. ***uric acid***.

lithifica'tion *n.* (ליטה-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערהארטעוועט ווערען אין א שטיין; דאס ווערען שטייניג.

lith'ium *n.* (ליטה'-אי-אם) ליטהיאום [א זעהר לייכטער און ווייסער מעטאל מיט א זילבער־ווייסען קאליר, וועלכער ווערט שנעל טונקעל אין דער לופט. ער געפינט זיך אין דעם אש פון טאבאק, אין בוריקעס א. ד. ג.].

lith'ocarp *n.* (ליטה'-א-קארפ) א פערשטיינערטע פרוכט.

lithochromat'ic *a.* (ליטה-א-קרא-מעט'-איק) ז. ***lithochromic***.

lithochromat'ics *n.* (ליטה-א-קרא-מעט'-איקס) ז. ***lithochromics***.

lithochro'mic *a.* (ליטה-א-קראו'-מיק) ליטאכראמיש, וואס איז נעדרוקט אויף א שטיין מיט אויל־פארבען.

lithochro'mics *n.* (ליטה-א-קראו'-מיקס) די קונסט צו דרוקען אויף א שטיין מיט אויל־פארבען.

lith'oclast *n.* (ליטה'-א-קלעסט) א שטיין־האקער; א כירורגישער אינסטרומענט צו צורייבען א שטיינדעל אין אורין־פענכער, כדי עס זאל ארויסגעהן מיט דער השתנה.

lithoclas'tic *a.* (ליטה-א-קלעס'-טיק) וואס איז שייך צום צוברעכען אדער צורייבען א שטיינדעל אין אורין־פענכער.

lithocol'la *n.* (ליטה-א-קאל'-א) דער שטיין־קיט [א מין צעמענט, וועלכען מען ברויכט ביים צוזאמענקלעפען צובראכענע שטיקלעך מארמאר אדער אנדערע שטיינער].

Lithoden'dron *n.* (ליטה-א-דענ'-דראן) א מין צווייגיגע שטיין־קאראלען.

lith'odome *n.* (ליטה'-א-דאום) דער שטיין־בויערער [א מין מושעל־פיש, וועל־

כער בוירעט אליין אוים א לאך אין א שטיין און לעבט דארטען].

lithogen'esy *n.* (ליטה-א-דזשענ'-ע-סי) די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון די מינעראלען, וועלכע בילדען אוים די ערד.

lithog'enous *a.* (לי-טהאדזש'-ע-נאם) וואס איז שייך צו די חיה'לעך, וועלכע בילדען אוים קאראלען.

lith'oglyph *n.* (ליטה'-א-גליף) א גראווירונג אדער איינקריצונג אין אן ערדעלשטיין; א גראווירטער ערדעלשטיין.

lithoglyp'tics *n.* (ליטה-א-גליפ'-טיקס) די קונסט פון גראווירען אדער קריצען אין ערדעלשטיינער.

lith'ograph *v. and n.* (ליטה'-א-גרעף) ליטאגראפירען [דרוקען מיט אן אויסגעקריצטען שטיין]; א ליטאגראפיע, א שטיין=אבדרוק [א בילד געדרוקט פון א שטיין].

lithog'rapher *n.* (לי-טהאג'-רע-פער) א ליטאגראפיסט, א שטיין=דרוקער.

lithograph'ic *a.* (ליטה-א-גרעפ'-איק) ליטאגראפיש, וואס געהערט צו שטיין=דרוקעריי.

lithograph'ical *a.* (ליטה-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *lithographic*

lithograph'ically *adv.* (ליטה-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א ליטאגראפישען שטייגער.

lithograph'ic press (ליטה-א-גרעפ'-איק פרעס) א דרוק=פרעס צו דרוקען פון ליטאגראפישע שטיינער.

lithograph'ic slate (ליטה-א-גרעפ'-איק סלייט) ז. *lithographic stone*

lithograph'ic stone (ליטה-א-גרעפ'-איק סטאון) א הארטער, גלאטער קאלקשטיין פון געלבען קאליר, וואס ווערט בענוצט פאר ליטאגראפיע.

lithog'raphize *v.* (לי-טהאג'-רע-פאיז) ליטאגראפירען, דרוקען פון שטיין.

lithog'raphy *n.* (לי-טהאג'-רע-פי) ליטאגראפיע, שטיין=דרוק [די קונסט פון דרוקען פערשיעדענע שריפטען און צייכנונגען, וועלכע זיינען איינגעקריצט אין א שטיין דורך גראווירען אדער דורך געוויסע כעמישע מיטלען].

lith'oid *a.* (ליטה'-איד) עהנליך צו א שטיין; שטייניג.

lithoi'dal *a.* (לי-טהאי'-דעל) ז. *lithoid*

litholapax'y *n.* (ליטה-א-לע-פעק'-סי) אין כירורגיע — א מעטאדע פאנאנדערצורייבען שטיינדלעך אין אורין=פענכער.

lithol'atrous *a.* (לי-טהאל'-ע-טראס) וואס איז שייך צו ליטאלאטריע אדער דער פערגעטערונג פון שטיינער.

lithol'atry *n.* (לי-טהאל'-ע-טרי) ליטאלאטריע, די פערגעטערונג פון שטיינער.

litholog'ic *a.* (ליטה-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו ליטאלאגיע אדער צו דער לעהרע וועגען שטיינער.

litholog'ical *a.* (ליטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *lithologic*

lithol'ogist *n.* (לי-טהאל'-א-דזשיסט) א ליטאלאגיסט, א קענער פון ליטאלאגיע. ז. *lithology*

lithol'ogy *n.* (לי-טהאל'-א-דזשי) ליטאלאגיע, די לעהרע וועגען שטיינער און פעלזען.

lith'omancy *n.* (ליטה'-א-מענ-סי) דאס נביאות=זאגען אדער טרעפען די צוקונפט לויט סמנים אויף שטיינער.

lith'omarge *n.* (ליטה'-א-מארדזש) דאס שטיינמארק [א מין מינעראל, וואס איז עהנליך צו דער ווייסער ליים, פון וועלכער מען מאכט פארפאר אדער פארצעליי].

lithoph'agi *n.* (לי-טהאפ'-ע-דזשאי) שטיינער=פרעסער [דער אלגעמיינער נאמען פון געוויסע מאלוסקען און אנדערע חיה'לעך, וועלכע בויערען אוים א לאך אין א שטיין, וואס דיענט זיי אלס א נעסט].

lithoph'agus *a.* (לי-טהאפ'-ע-גאס) וואס עסט שטיינער; וואס שלינגט שטיינדלעך [ווי געוויסע פויגלען].

lith'ophyte *n.* (ליטה'-א-פאיט) דער ליטאפיט, די שטיין=פלאנצע אדער ים=פעכער [אזעלכע קאראלען].

lith'otint *n.* (ליטה'-א-טינט) דאס דרוקען פארביגע בילדער אויף ליטאגראפישע שטיינער; אזא געדרוקט בילד.

lith'otome *n.* (ליטה'-א-טאום) א מין מינעראל, וועלכער האט דאס אויסזעהן פון געשליפענע דימענטען; דער ליטאטאם [א כירורגישער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען שניידט אוים די שטיינדלעך פון אורין=פענכער].

lithot'omist *n.* (לי-טהאט'-א-מיסט) א כירורג, וועלכער שניידט אוים די שטיינער פון אורין=פענכער.

lithot'omy *n.* (לי-טהאט'-א-מי) ליטאטאמיע, די אויסשניידונג פון שטיינער [אין בויך אדער אין די געדערים].

lith'otripsy *n.* (ליטה'-א-טריפ-סי) אן אפעראציאן, וועלכע בעשטעהט אין צורייבען די שטיינדלעך אין אורין=פענכער, כדי די צוריבענע שטיקעלעך זאלען קענען ארויסגעהן מיט דער השתנה.

lithotrip'tic *a.* (ליטה-א-טריפ'-טיק) וואס צומאלט די שטיינדלעך אין אורין=פענכער.

lith'otriptor *n.* (ליטה'-א-טריפ-טאר) א כירורגישער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען צומאלט א שטיינדעל אין אורין=פענכער, כדי די צומאלענע שטיקעלעך זאלען ארויסגעהן פון קערפער מיט דער השתנה.

lith'otrite *n.* (ליטה'-א-טראיט) ז. *lithotriptor*

lith'otritor *n.* (ליטה'-א-טראי-טאר) ז. *lithotriptor*

lith'otrity *n.* (ליטה'-א-טראי-טי) די אפעראציאן, ביי וועלכער מען צוברעקעלט די שטיינדלעך אין אורין=פענכער.

lith'otype *n. and v.* (ליטה'-א-טאיפ) א ליטאטיפ, א סטערעאטיפ אדער מאטריצע, וואס איז געמאכט געווארען פון א געוויסען לאק צוזאמענגעמישט מיט דינעם זאמד, ווייכען פעך און אויל; אן ארט דרוקען אויף א ליטאגראפישען שטיין ווי אויף אנגעזעצטע שריפט [צוליעב דיעזען צוועק ווערט די צייכנונג אויף'ן שטיין ניט איינגעקריצט, נאר זי איז בולט אדער רעליעף]; דרוקען אויף אזא ארט.

lithotyp'ic *a.* (ליטה-א-טיפ'-איק) ליטאטיפיש, וואס איז שייך צו ליטאטיפיע. ז. *lithotypy*

lith'otypy *n.* (ליטה'-א-טאי-פי) ליטאטיפיע, דאס מאכען א סטערעאטיפ אדער מאטריצע פון א געוויסען לאק צוזאמענגעמישט מיט דינעם זאמד ווייכען פעך און אויל.

lith'wake *a.* (ליטה'-הווייק) ווייך, בויגזאם; וואס גיט זיך אונטער.

li'thy *a.* (לאי'-טהי) וואס בויגט זיך לייכט; בויגזאם.

lit'igable *a.* (ליט'-אי-געבל) וואס קען בעשטריטען ווערען; איבער וואס מען קען זיך משפט'ען.

lit'igant *a. and n.* (ליט'-אי-גענט) וואס שטרייט, וואס פיהרט פראצעסען; איינער וועלכער משפט זיך מיט אן אנדערען.

lit'igate *v.* (ליט'-אי-גייט) שטרייטען, משפט'ען זיך, פיהרען פראצעסען.

litiga'tion *n.* (ליט-אי-גיי'-שאן) א משפט, א פראצעס=פיהרונג.

lit'igator *n.* (ליט'-אי-גיי-טאר) איינער וואס פיהרט א פראצעס אדער משפט זיך.

liti'gious *a.* (לי-טידזש'-אס) וואס משפט זיך, וואס פיהרט פראצעסען; שטרייטזיכטיג, וואס האט א נייגונג צו שטרייטען, קריעגען זיך אדער זיך איינרייסען; איבער וואס מען שטרייט אדער מען משפט זיך.

liti'giously *adv.* (לי-טידזש'-אס-לי) אויף א שטרייטזיכטיגען אופן; דורך פראצעסען און משפטים.

liti'giousness *n.* (לי-טידזש'-אס-נעס) שטרייטזיכטיגקייט, די נייגונג צו משפט'ן זיך.

lit'mus *n.* (ליט'-מאס) לאקמוס, בלוי=פארב [א טונקעל=בלויער שטאף, וואס ווערט לייכט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער. ווערט בענוצט צוצוגעבען א בלויליכען קאליר צו וועש, ווייגען א. ד. ג.].

lit'oral *a.* (ליט'-א-רעל) וואס געהערט צום ברעג, וואס ליעגט ביים ברעג [פון ים אדער פון אן אזיערע].

lit'otes *n.* (ליט'-א-טיז) אין רעטאריק — א רעדע=ארט, וואו א געוויסע אייגענשאפט פון א זאך ווערט אויסגעדריקט ניט דורך'ן נאמען פון דיעזער אייגענשאפט, נאר דורך דער פערניינונג פון איהר געגענזאץ, ווי למשל, אנשטאט "ער איז א גוטער" זאגט מען "ער איז ניט קיין שלעכטער".

li'tre *n.* (לי'-טער) ז. *liter*

lit'ter *n. and v.* (ליט'-ער) א נאסילקע; א טראג=בעטעל [אן ארט פארצייטיגער עקיפאזש אהן רעדער, וועלכער פלעגט געטראגען ווערען פון מענשען]; א טראג=בעטעל, אין וועלכען מען טראגט אריבער קראנקע און פערוואונדעטע; דער ווארף, דאס ווארפען, דאס געבעהרען א גאנצע צאהל קינדער מיט איין מאל [ווי ביי חזירים, קעץ א. ד. ג.]; די צאהל קינדער וואס ווערען מיט איין מאל געבארען ביי א חיה; אונטערשפרייטונג, אונטערשיטונג [שטרוי אדער היי, וואס מען שפרייט פאנאנדער אונטער בהמות]; אנגעווארפענע שמאטעס; צוזאמענגעווארפענע זאכען; אן אונארדנונג; טראגען אין א נאסילקע אדער טראג=בעטעל; פאנאנדערשפרייטען שטרוי, היי א. ד. ג. אלס אן אונטערבעט פאר בהמות; בענוצען פאר אן אונטערבעט פאר בהמות; ווארפען אדער געבעהרען עטליכע קינדער מיט איין מאל [וועגען געוויסע חיות]; אנווארפען אין אן אונארדנונג; האבען אן אונטערבעט פון שטרוי, היי א. ד. ג.

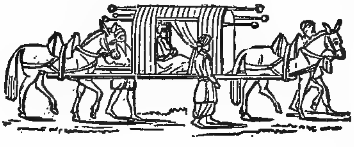

Litter

litterateur' *n.* (ליט-ע-רע-טויר') א ליטעראט, א שרייבער, א מחבר; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט ליטערארישער ארבייט.

lit'tery *a.* (ליט'-ער-אי) אנגעווארפען

אין אונארדנונג; בעדעקט מיט פערשפרייטע היי אדער שטרוי, וואס דיענט אלס אונטערבעט פאר בהמות.

lit'tle *a., n. and adv.* (ליטל) קליין; וועניג; קורץ; אונבעדייטענד; געמיין, קליינליך; א ביסעלע; א קליינע צאהל; אין א קליינער צאהל; אויף א קליינעם גראד.

lit'tle by lit'tle (ליטל באי ליטל) ביסלעכווייז.
Little by little we are making progress.

lit'tle go (ליטל גאו) דער פאר=עקזאמען [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען].

lit'tle-min'ded *a.* (ליט'ל-מאינ'-דעד) קליין=קעפיג, מיט א שוואכען פערשטאנד.

lit'tleness *n.* (ליט'ל-נעס) קליינקייט; אונבעדייטענהייט.

lit'tle ones (ליטל הוואנז) קינדער.
Good bye! Take good care of the little ones.

lit'tleworth *n.* (ליט'ל-הוואירטה) א טויגעניכטס, א גארנישט.

lit'toral *a. and n.* (ליט'-א-רעל) וואס געהערט צום ברעג, וואס ליעגט ביים ברעג [פון ים אדער פון א גרויסער אזערע]; דער טייל פון א לאנד, וואס ליעגט ביים ברעג ים.

lit'uate *a.* (ליט'-יו-אייט) אין באטאניק — אין דער פארם פון א גאפעל מיט די שפיצען אויסגעבויגען צום דרויסען.

liturge' *n.* (לי-טוירדזש') א ליטורגיסט, דער וואס פראוועט די עבודה אדער גאטעסדיענסט אין קירך.

litur'gic *a.* (לי-טויר'-דזשיק) ז. ***liturgical***.

litur'gical *a.* (לי-טויר'-דזשי-קעל) ליטורגיש, קירכען=דיענסטליך; וואס געהערט צו דער עבודה אדער גאטעסדיענסט אין דער קירך.

litur'gically *adv.* (לי-טויר'-דזשי-קעל-אי) ליטורגיש; לויט דעם סדר העבודה אין קירך.

litur'gics *n.* (לי-טויר'-דזשיקס) די לעהרע וועגען דער עבודה אדער גאטעסדיענסט אין קירך.

liturgiol'ogist *n.* (לי-טויר-דזשי-אל'-א-דזשיסט) איינער, וועלכער ווייסט די לעהרען און מעטאדען פון גאטעסדיענסט אין קירך.

liturgiol'ogy *n.* (לי-טויר-דזשי-אל'-א-דזשי) ז. ***liturgics***.

lit'urgist *n.* (ליט'-אויר-דזשיסט) ז. ***liturge***.

lit'urgy *n.* (ליט'-אויר-דזשי) ליטורגיע, קירכען=דיענסט.

li'tus *n.* (לאי'-טאס) ביי די אלטע זאקסען — א מיטגליעד פון נידריגסטען אדער דריטען שטאנד פון פאלק.

lit'uus *n.* (ליט'-יו-אס) אן ארט שטעקען מיט אן אויסגעבויגענעם הענטעל, וועלכען עס פלעגען בענוצען די אויגורען אדער פריסטער אין אלטען רוים; א מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביי מיליטער [אן ארט טרומייט מיט א גרילצענדען טאן]; אין מאטעמאטיק — אן ארט ספיראל.

Lit'vak *n.* (ליט'-וואק) א ליטוואק, א איד פון ליטא.

live *a.* (לאיוו) 1. לעבעדיג, בעלעבט; פול מיט לעבען; ענערגיש; לעבהאפט; טהעטיג, גרייט צו ארבייטען; 2. גליהענד [וועגען קויהלען]; 3. פריש, ריין [ווי למשל, לופט]; 4. פון דער לעצטער צייט [ניט פערעלטערט].
2. The stove is full of live coal. 4. The tariff is always a live issue in our politics.

live *v.* (ליוו) 1. לעבען; האבען אין זיך לעבען; ענטהאלטען לעבענס=פונקציאנען; פיהרען א געוויסען ארט לעבען; 2. וואהנען, זיך אויפהאלטען; האבען לעבענסמיטלען; זיך ערנעהרען; מאכען א לעבען; האבען א גייסטיגען לעבען; 3. עקזיסטירען אלס א גייסטיג וועזען; פערלעבען, פערברייינגען; לעבען [אין איינקלאנג מיט געוויסע אידעען אדער אידעאלען].
2. They live in the country. 3. One can not live entirely on his ideals.

live away' (ליוו ע-הוויי') פיהרען א פרעהליך, אויסברענגעריש לעבען.

live beyond' means (ליוו בי-יאנד' מיענז) לעבען ניט נאך דער קעשענע.

live cir'cuit (לאיוו סויר'-קיט) א דראט דורך וועלכען עס פליסט אן עלעקטרישער שטראם.

live close'ly (ליוו קלאוס'-לי) לעבען קארג.

live coal (לאיוו קאול) א גליהענדע קויהל.

lived *a.* (לאיווד) וואס לעבט, וואס עקזיסטירט [ווערט בענוצט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער, ווי ***long-lived***, ***short-lived*** א. ד. ג.].

live down (ליוו דאון) פערגלעטען אדער אבווישען א זינד אדער געמאכטען פעהלער מיט דעם ווייטערען ארט לעבען; ברייינגען עפעס אין פערגעסענהייט, איבערלעבען עפעס.
An ex-convict can often live down his bad reputation.

live feath'ers (לאיוו פעטה'-ערז) פעדערען וואס זיינען געפליקט געווארען פון לעבעדיגע עופות.

live in clo'ver (ליוו אין קלאו'-ווער) לעבען א גוטען טאג.

live'lihood *n.* (לאיוו'-לי-הוד) אויסקומעניש, חיונה, לעבענסמיטלען.
He is earning his livelihood by writing.

live'liness *n.* (לאיוו'-לי-נעס) לעבעדיגקייט, לעבהאפטיגקייט; בעלעבונג, טהעטיגקייט, מונטערקייט.

live'long *a. and n.* (ליוו'-לאהנג) לאנג, דויערהאפט; לאנגווייליג; א מין גראז מיט דיקע קליינע בלעטלעך און מיט געלבע בליטהען [וואקסט אויף שטיינער, זאמד און אויף אלטע דעכער].

live'ly *a. and adv.* (לאיוו'-לי) ווי לעבעדיג, רעאל, זעהר עהנליך צו עפעס; פול מיט לעבען אדער ענערגיע; אקטיוו, טהעטיג; פלינק, מונטער; לעבהאפט; גייסטרייך; פרעהליך; פריש, גלענצענד [וועגען פארבען]; וואס שניידט לייכט דאס וואסער [וועגען א שיף].

live mat'ter (לאיוו מעט'-ער) דרוקזאץ, וועלכען מען דארף ערשט געברויכען, פון וועלכען מען דארף נאך דרוקען.

live on a large scale (ליוו אן ע לארדזש סקייל) לעבען אויף א ברייטען פוס, לעבען בהרחבה.

live out (ליוו אוט) אויסלעבען; דורכלעבען אדער איבערלעבען עפעס; אוועקגעהן פון דער היים און דיענען אין א הויז.

liv'er *n.* (ליוו'-ער) איינער וואס לעבט, א לעבעדיגער; איינער וואס וואהנט ערגעץ, אן איינוואהנער; איינער וואס פיהרט א געוויסען ארט לעבען; דער לעבער; דער ברוינער איביס [א זומפ=פויגעל מיט א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל. ווען ער איז יונג, האבען זיינע פליגלען דעם קאליר פון לעבער].

liv'er-col'or *n.* (ליוו'-ער-קאל'-אר) לעבער=קאליר [רויט=ברוין].

liv'er-col'ored *a.* (ליוו'-ער-קאל'-ארד) פון א לעבער=קאליר [רויט=ברוין].

liv'ered *a.* (ליוו'-ערד) וואס האט א לעבער; מיט א לעבער [ווערט געברויכט נור אין פערבינדונג מיט אן אנדער ווארט].

liv'er-grown *a.* (ליוו'-ער-גראון) וואס ליידעט פון א פאנאנדערגעוואקסענעם לעבער.

liv'eried *a.* (ליוו'-ער-איד) פערקליידעט אין א ליוורעע; וואס טראגט אן אוניפארם.
He rang the bell and a liveried servant appeared at the door.

liv'erleaf *n.* (ליוו'-ער-ליעף) די לעבער=בלום [א פלאנצע מיט 3=טיילינע הארץ=פערמיגע בלעטער און מיט קליינע ווייסע אדער בלויע בליטהען, וועלכע וואקסען איינציגווייז אויף לאנגע דינע שטענגעלעך. די לעבער=בלום וואקסט אין זומפיגע ערטער און אויף צופוילטע בוימער].

Liverleaf

liv'er-spots *n.* (ליוו'-ער-ספאטס) לעבער=פלעקען [א מין הויט=קראנקהייט, ביי וועלכער עס ווייזען זיך אויף'ן לייב געלברוינע און שארסטקע פלעקען].

liv'erstone *n.* (ליוו'-ער-סטאון) דער לעבער=שטיין, א מין מינעראל, וועלכער לאזט ארויס זעהר א שארפען גערוך, ווען מען רייבט איהם אדער ווען מען ברענט איהם אז ביז רויט.

liv'erwort *n.* (ליוו'-ער-הוואירט) לעבער=קרויט, לעבער=גראז [א פלאנצע עהנליך צו דער לעבער=בלום]. ז. ***liverleaf***.

liv'ery *n., v. and a.* (ליוו'-ער-אי) א ליוורעע; אן אוניפארם פון א לאקיי אדער הויז=דיענער; די אוניפארם פון א וועלכער ניט איז ארגאניזאציאן; דאס האלטען פערד און וועגען גרייט צו בענוצען אדער פערדינגען זיי; די פארציאן פון פראוויזיע אדער קארמע, וואס ווערט אבגעלאזען פאר א פאמיליע, פאר די הויזדיענער, פאר פערד א. ד. ג.; דאס איבערגעבען אין בעזיץ א הויז אדער לאנד; א שטאל, וואו מען האלט פערד און וועגען צו פערדינגען; אנטהאן א ליוורעע, בעקליידען מיט א געוויסער אוניפארם; עהנליך צו לעבער.

liv'ery-coat *n.* (ליוו'-ער-אי-קאוט) א ליוורעע, די אוניפארם פון א לאקיי.

liv'eryman *n.* (ליוו'-ער-אי-מען) איינער וועלכער טראגט א ליוורעע אדער א געוויסע אוניפארם פון אן ארגאניזאציאן; איינער וועלכער האלט פערד און וועגען צו פערדינגען.

liv'ery-of'fice *n.* (ליוו'-ער-אי-אפ'-יס) אן אפיציעלער אמט איבערצוגעבען לאנד אין בעזיץ.

liv'ery of sei'zin (ליוו'-ער-אי אוו סי'-זין) די פארמאלע איבערגעבונג פון אן אייגענטום אין איינעמס בעזיץ [אין דער פעאדאלער ענגלישער געזעצגעבונג].

liv'ery-sta'ble *n.* (ליוו'-ער-אי-סטיי'-בל) א שטאל פאר פערד און וועגען צום פערדינגען; א שטאל וואו פערד ווערען אנגענומען צום קארמענען.

lives *n.* (לאיווז) לעבענס. ז. *life*

live stock (לאיוו סטאק) הורמען פון הויז-טהיערע, ווי פערד, אקסען, שעפסען, חזירים א. ז. וו., וועלכע מען האלט צו-ליעב פראפיט.

live upon' the catch (ליוו א-פאן' טהי קעטש) לעבען פון ווינד.

live up to (ליוו אפ טו) פיהרען א לע-בען לויט...

He lives up to his theories.

live up to means (ליוו אפ טו מיענז) לעבען נאך דער קעשענע.

live'-well *n.* (לאיוו'-הוועל) אזא קאסטען פול מיט וואסער אין א פישער-שיף, וואו מען האלט לעבעדיגע געפאנגענע פיש.

live wire (לאיוו וואיר) א ספריטנער מהעטיגער יונג; אן אויפטהוער.

liv'id *a.* (ליוו'-איד) [ווי'] שווארץ-בלוי [די געזיכטס-פארב פון א דערשטיקטען מענשען].

livid'ity *n.* (לי-וויד'-אי-טי) שווארץ-בלויקייט, דאס האבען א שווארץ-בלויען קאליר.

liv'idness *n.* (ליוו'-איד-נעס) ז. *lividity*

liv'ing *n. and a.* (ליוו'-אינג) דאס לע-בען, דאס עקזיסטירען; די לעבענס-צייט; די לעבענס-ארט; לעבענס-מיטלען, הכנסה, פרנסה; די הכנסה פון א גלח; לע-בענד, וואס לעבט; וואס איז אקטיוו, וואס ווירקט [וועגען זאכען]; שטארק, שרעק-ליך [וועגען א קוואליע אין ים].

liv'ing coal (ליוו'-אינג קאול) א גלי-הענדע קויהל.

liv'ing day (ליוו'-אינג דיי) א העלער, ליכטיגער טאג.

liv'ing lan'guage (ליוו'-אינג לענ'-גהוועדזש) א לעבעדיגע שפראך, א שפראך, אויף וועלכער מען רעדט נאך [אין גע-גענזאץ צו טויטע שפראכען אדער בוך-שפראכען].

liv'ingly *adv.* (ליוו'-אינג-לי) אויף א לעבעדיגען אופן; אין א לעבעדיגען צו-שטאנד; דורך'ן לעבען.

liv'ingness *n.* (ליוו'-אינג-נעס) לעבע-דיגקייט, לעבהאפטיגקייט.

liv'ing rock (ליוו'-אינג ראק) א פעלז וואס שטעהט אין זיין נאטירליכען אייבי-גען צושטאנד [ניט געריהרט דורך וועלכע ניט איז אומשטענדען].

liv'ing-room *n.* (ליוו'-אינג-רוהם) די וואהן-שטוב, דאס צימער פאר דעם אלגע-מיינעם געברויך פון דער פאמיליע.

livraison' *n.* (לי-ווריי-זאהן') א קונטרס, א טייל אדער העפט פון א בוך.

li'vre *n.* (לי'-ווער) אן אלטער פראנצויזי-שער פראנק.

lixiv'ial *a.* (ליק-סיוו'-אי-על) וואס איז דורכגענעצט אדער דורכגעווייקט אין לויג [ווארעם וואסער וואס ווערט דורכגעזייט דורך אש]; עהנליך צו לויג; פון א לויג-קאליר.

lixiv'iate *v. and a.* (ליק-סיוו'-אי-אייט) לויגען, דורכנעצען מיט לויג [ווארעם וואס-סער דורכגעזייט דורך אש]; מאכען לויג; וואס איז שייך צו לויג; דורכגעווייקט אין לויג.

lixivia'tion *n.* (ליק-סיוו-אי-איי'-שאן) דאס מאכען לויג, דאס דורכזייען ווארעם וואסער דורך אש; דאס אויסלויגען, דאס דורכווייקען אין לויג.

lixiv'ious *a.* (ליק-סיוו'-אי-אס) ז. *lixivial*

lixiv'ium *n.* (ליק-סיוו'-אי-אם) לויג [וואסער וואס איז דורכגעזייט דורך אש].

liz'ard *n.* (ליז'-ארד) אן עקדעש אדער יאשטשערקע; א מין שליטען, אויף וועל-כע מען פיהרט איבער שטיינער.

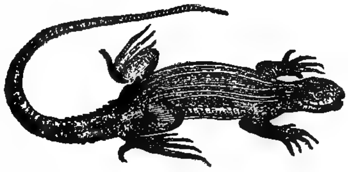

Lizard

lla'ma *n.* (לא'-מא) די לאמא, דער דרום-אמעריקאנישער קעמעל [די לאמא איז קלענער פון א געוועהנליכען קעמעל. זי איז בעדעקט מיט געדיכטער וואל און האט ניט קיין הארב].

Llama

lla'no *n.* (לא'-נאו) אין דרום אדער צענט-ראל-אמעריקא — א סטעפ, א פלאכע גע-גענד אהן בוימער בעוואקסען מיט גראז.

LL. B. ראשי תבות פון די ווערטער *Legum Baccalaureus* [קאנדידאט פון יוריספרודענץ].

Llb. אבקירצונג פון *libræ* [פונטען].

LL. D. ראשי תבות פון *Legum Doctor* [דאקטאר פון יוריספרודענץ, אן עהרען-טיטול].

LL. M. ראשי תבות פון די ווערטער *Legum Magister* [מאגיסטער פון יוריספרודענץ].

Lloyd's *n.* (לאידז) די לאידס [א בע-וואוסטע ענגלישע געזעלשאפט פאר שיפס-פערזיכערונג אין אלע טיילען פון דער וועלט].

lo *int. and n.* (לאו) אט! זעה! אן אינ-דיאנער פון נארד-אמעריקא [א הומאריס-טישער אויסדרוק].

loach *n.* (לאוטש) דער שמערלינג [אזא קליינער לאנגליכער פיש מיט עטליכע די-נע עקעלעך ארום מויל. לעבט אין קליינע אייראפעאישע טייכלעך און ווערט הויך געשעצט אלס געשמאקע שפייז].

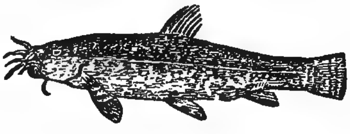

Loach

load *n. and v.* (לאוד) א לאסט, א משא; א שווערינקייט; דאס וואס איז שווער אריבערצוטראגען, א פעקעל יסורים, א צרה; די אנלאדונג פון א ביקס; א וואג, א בעשטימטע געוויכטס-מאס פון פערשיעדענע זאכען [פון וועיץ — 40 בוי-שעל; פון זאמד — א קוביק-יארד א. ד. ג.]; אין מעכאניק — דער דרוק אויף א מעכאניזם, וואס ווירקט אלס א ווידער-שטאנד צו זיין בעוועגונג; דאס איבער-כאפען די מאס אין עסען אדער טרינקען; לאדען, בעלאדען, ארויפלעגען א לאסט; אנפילען, אנלענען, מאכען שווער: אנהויי-פען, מאכען קופעס; פעלשען [ווי מאכען געפעלשטע עסענווארג אדער געטראנקען]; אנלאדען א ביקס; אין מאלעריי — מיי-שען מיט ווייסער פארב; מאכען טונקעל, ניט דורכזיכטיג.

loa'der *n.* (לאו'-דער) א לאדער, אן אנלאדער; א קליינער אפאראט אנצולאי-דען קוילען אין אן הארמאט; יעדע פאר-ריכטונג, מיט וועלכער מען לאדט אן א וואגען מיט משא.

loa'ding *n.* (לאו'-דינג) דאס לאדען, דאס אנלאדען; א לאסט, א משא; דאס וואס גיט צו א זאך מעהר שווערקייט; אין מא-לעריי — דיק אנגעלעגטע פארב, כדי א גע-וויסער טייל פון בילד זאל אויסזעהן טונ-קעלער; אין פערזיכערונג — דער טייל פון'ם געצאהלט פאר דער פרעמיום, וועל-כער געהט צו דעקען די הוצאות פון פער-וואלטונג.

load'star *n.* (לאוד'-סטאר) ז. *lodestar*

load'stone *n.* (לאוד'-סטאון) ז. *lodestone*

loaf *n. and v.* (לאוף) א לאבען ברויט; א הימעל צוקער; ארומלויפען, ניט ווע-לען ארבייטען, שטיפען, יונגאטשעווען.

loa'fer *n.* (לאו'-פער) א באד-יונג, א יונ-גאטש, א שייגעץ, אן ארומטרייבער.

loa'ferish *a.* (לאו'-פער-איש) ווי א שייגעץ, ווי א יונגאטש.

loaf'-sug'ar *n.* (לאופ-שוג'-אר) שטי-קער צוקער.

loam *n. and v.* (לאום) ליים, ליימינע ערד; אין מעטאל-גיסעריי — א געמיש פון זאמד, ליים, שטרוי א. ז. וו., פון וועל-כע מען מאכט די פורעמס; בעשמירען מיט ליים.

loam'-mold *n.* (לאום'-מאולד) דער ליים-ערד-פורעם אין מעטאל-גיסעריי פאר גוס-אייזען אדער מעש.

loa'my *a.* (לאו'-מי) ליימיג, עהנליך צו ליים.

loan *n. and v.* (לאון) אן אנלייהע, א הלואה; דאס לייהען; לייהען, מאכען א הלואה.

loan'-fund *n.* (לאונ'-פאנד) א לייה-קאסע, א גמילות-חסדים-קאסע.

loan'-of'fice *n.* (לאונ'-אפ'-איס) א לאמ-בארד, אן ארט וואו מען לייהט געלד אויף משכנות.

loath *a.* (לאוטה) וואס איז זעהר אונווילינ, פיהלט אן עקעל; אבגענייגט.

I am loath to undertake the journey.

loathe *v.* (לאוטה) האסען; האבען אן עקעל צו עפעס.

A gentleman loathes to associate with ill-bred people.

loa'ther *n.* (לאו'-טהער) איינער וועלכער האסט אדער פיהלט אן עקעל צו עפעס.

loath'ful *a.* (לאוטה'-פול) מיט האס, מיט עקעל.

loa'thing *n.* (לאו'-טהינג) א ווידער-ווילען, אן עקעל, אן אבשיי, א האס.

loa'thingly *adv.* (לאו'-טהינג-לי) מיט עקעל, ווידערווילען, אבשיי אדער האס.

loath'liness *n.* (לאוטה'-לי-נעס) אבשיי-ליכקייט, ווידערווילינקייט, עקעל.

loath'ly *adv.* (לאוטה'-לי) מיט אבשיי-ליכקייט; פיהלענדיג א שטארקען עקעל.

loath'ness *n.* (לאָטה'-נעס) ווידערווי־ליגקייט; עקעל.

loath'some *a.* (לאָטה'-סאַם) עקעלהאַפט, אַבשייליך.

Leprosy is a loathsome disease.

loath'somely *adv.* (לאָטה'-סאַם-לי) מיט עקעל, מיט אַבשייליכקייט.

loath'someness *n.* (לאָטה'-סאַם-נעס) עקעלהאַפטיגקייט, אַבשייליכקייט.

loaves *n.* (לאָוווז) לאַבענס ברויט, היט־לער צוקער. ז. ***loaf***

lob *n. and v.* (לאַב) אַ גראָביאַן, אַ גראָבער קאָפּ, אַ פּויער; אַ קאָם, אַ פּלאַכטע, אַ שטיק; אַ געדיכטער נעמיש; דער די־קער ערד־וואָרים אדער רעגנוואָרים: אַ מין דיקער פיש אין די קאַלטע צפון־ימים; אין קריקעט־שפּיעל — אַ באַל וואָס לויפט נידריג און לאַנגזאַם; וואַרפען אַ באַל אַזוי, ער זאָל לויפען לאַנגזאַם; מאַכען אַ שוואַ־כען שטויס.

lo'bate *a.* (לאָו'-בייט) לעפּעל־פאָרמיג; ווי לעפּעלך [אַבגערונדעטע טיילען פון עפּעס, ווי דאָס לעפּעל פון אויער, ווי דער טייל פון אַ בלאַט א. ד. ג.].

lo'bated *a.* (לאָו'-ביי-טעד) ז. ***lobate***

lob'by *n. and v.* (לאַב'-אי) אַ פּאָר־צימער, אַ פּאָרהויז; די קולוארען אדער פּאָר־זאַאַל פון פּאַרלאַמענט; די מענשען, וועלכע וואַרטען אין די קולוארען פון פּאָר־לאַמענט, כדי צו בעאיינפלוסען די דעפּו־טאַטען צוליעב געוויסע צוועקען [אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ]; בעזוכען אָפט דעם פּאָר־זאַאַל אדער די קו־לוארען פון פּאַרלאַמענט מיט דעם ציעל צו ווירקען אויף די דעפּוטאַטען; אויספּיה־רען געוויסע צוועקען דורך בעאיינפלוסען די מיטגליעדער פון קאָנגרעס אדער אַמע־ריקאַנער פּאַרלאַמענט.

lob'byist *n.* (לאַב'-אי-איסט) אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — איינער וואָס בעזוכט אָפט די קולוארען פון קאָנגרעס אדער לעגיסלאַטור אום צו בע־איינפלוסען די דעפּוטאַטען, אַז זיי זאָלען שטימען פאַר אַ געוויסען פּלאַן אדער גע־זעץ־פּראָיעקט.

lob'by-mem'ber *n.* (לאַב'-אי-מעמ'-בער) ז. ***lobbyist***

lob'cock *n.* (לאַב'-קאַק) אַ פּויער, אַ גראָבער קאָפּ.

lobe *n.* (לאָוב) אַ לעפּעל [אַן אַבגערונדע־טער טייל פון עפּעס, ווי דאָס לעפּעל פון אויער אדער ווי די טיילען פון די לונ־גען, פון לעבער א. ד. ג.].

lobed *a.* (לאָובד) ז. ***lobate***

lobe'foot *n.* (לאָוב'-פוט) אַ לאַפּען־פוס [אַ פוס, ביי וועלכען יעדער פינגער איז בעזונדער בעצוימט מיט אַ ברייטליכען היי־טעל, ווי ביי געוויסע שווים־פויגלען].

lobe'let *n.* (לאָוב'-לעט) אַ לעפּעל, אַן אַבגערונדעטער טייל פון עפּעס [ווי דאָס לעפּעל פון אויער, ווי אַ טייל פון אַ בלאַט א. ד. ג.].

Lobe'lia *n.* (לאָ-בי'-ליאַ) די לאָבעליען [אַ מין גראָז־אַרטיגע פּלאַנצען פון די היי־סע לענדער, וועלכע האָבען אַ מילך־פאָרמי־גען זאַפט, וואָס ווערט אָפט געברויכט אין מעדיצין].

lob'lolly *n.* (לאַב'-לאַל-אי) אַ מין קאַשע פאַר מאַטראָזען אויף אַ שיף; רפואות.

lob'lolly-boy *n.* (לאַב'-לאַל-אי-באָי) דער פעלדשער ביים שיף־דאָקטאָר.

lob'scouse *n.* (לאַב'-סקאַוס) אַ מין מאַטראָזען־געריכט וואָס בעשטעהט פון גע־האַקטען פלייש, קאַרטאָפעל און ציבעלעס.

lob'sided *a.* (לאַב'-סאַי-דעד) ז. ***lopsided***

lobs'pound *n.* (לאַבז'-פּאַונד) אַ טורמע, אַ געפענגניס.

lob's pound (לאַבז פּאַונד) ז. ***lobspound***

lob'ster *n.* (לאַב'-סטער) אַ ים־ראַק, אַ ים־קרעבס; אַן ענגלישער פּוס־סאָלדאַט.

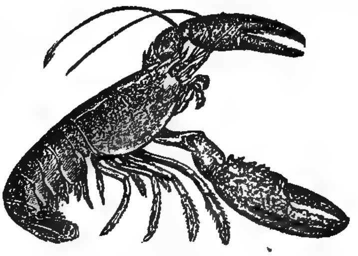

Lobster

lob'ster-box *n.* (לאַב'-סטער-באָקס) אַ קאַזאַרמע [אַ הומאָריסטישער אויסדרוק].

lob'ster-chum *n.* (לאַב'-סטער-טשאַם) אַבפאַל פון ים־קרעבסען אדער ים־ראַקעס [געברויכט אַלס בעמיסטיגונג].

lob'ster-crawl *n.* (לאַב'-סטער-קראָהל) אַ פּלאַץ, וואו מען כאַפּט ים־קרעבסען [ים־ראַקעס].

lob'stering *n.* (לאַב'-סטער-אינג) דאָס כאַפּען ים־קרעבסען [ים־ראַקעס].

lob'sterman *n.* (לאַב'-סטער-מען) איי־נער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט פאַנגען ראַקעס.

lob'ster-pot *n.* (לאַב'-סטער-פּאַט) אַ פּאַסטקע פאַר ים־קרעבסען [ים־ראַקעס].

lob'ular *a.* (לאַב'-יו-לאַר) עהנליך צו אַ לעפּעל אדער קליינע אַבגערונדעטע טיילען פון עפּעס [ווי די טיילען פון די לונגען]; וואָס בעשטעהט פון לעפּעלך. ז. ***lobe***

lob'ulate *a.* (לאַב'-יו-לייט) וואָס בע־שטעהט פון לעפּעלך אדער קליינע אַבגע־רונדעטע טיילען.

lob'ulated *a.* (לאַב'-יו-ליי-טעד) ז. ***lobulate***

lobula'tion *n.* (לאַב-יו-ליי'-שאַן) די אויסבילדונג פון אַ לעפּעל אדער פון אַן אַבגערונדעטען טייל פון וועלכען ניט איז אַבר.

lob'ule *n.* (לאַב'-יול) אַ לעפּעל, אַן אַבגע־רונדעטער טייל פון עפּעס [ווי דאָס לעפּעל פון אויער, די טיילען פון די לונגען, לע־בער, נעהירען א. ז. וו.].

lo'bus *n.* (לאָו'-באַס) [אַן אַבי] אַ לעפּעל געגרונדעטער טייל פון אַ קערפּער־אָרגאַן, ווי דאָס לעפּעל פון אויער, ווי די טיילען פון די לונגען א. ד. ג.].

lob'worm *n.* (לאַב'-הוואָרם) רעגנוו־וואָרם, ערד־וואָרם.

lo'cal *a. and n.* (לאָו'-קעל) לאָקאַל, אָרטליך, וואָס איז שייך צו אַ בעשטימ־טען אָרט אדער געגענד; אין גראַמאַ־טיק — וואָס דייטעט אָן די לאַגע אדער דעם פּלאַץ [ווי די ווערטער "וואו", "וואַ־היין", "פון וואַנען" א. ד. ג.]; אַ לאָקאַלע נייעס אין אַ צייטונג; אַ צוג וואָס שטעלט זיך אָב אויף אַלע סטאַציאָנען [אין גע־גענזאַץ צו אַ שנעל־צוג]; אין טעלעגראַ־פיע — אַ לאָקאַלע באַטעריי.

lo'cal act (לאָו'-קעל עקט) אַ לאָקאַלער געזעץ.

lo'cal ac'tion (לאָו'-קעל עק'-שאַן) אַ געריכטליכע קלאַגע וואָס מוז פאַרגעבראַכט ווערען אין דעמועלבען אָרט, וואו די קלאַ־גע איז פעראורזאַכט געוואָרען.

lo'cal anæsthe'sia (לאָו'-קעל ען-עס-טהי'-סי-אַ) לאָקאַלע אַנעסטעזיע [און־עמפּפינדליכקייט, אַרויסגערופען דורך פערשידענע מעדיצינישע מיטלען, וואָס פערכאַפּט בלויז אַ געוויסען טייל פון קערפּער].

lo'cal author'ities (לאָו'-קעל אָה-טהאָר'-אי-טיז) לאָקאַלע בעאַמטע, אָרטי־גע בעאַמטע; בעאַמטע וואָס האָבען אַ לאָ־קאַלען אדער בעשרענקטען קרייז פון טהע־טיגקייט.

The enforcement of the law is in the hands of the local authorities.

lo'cal author'ity (לאָו'-קעל אָה-טאָר'-אי-טי) אַ דעפּאַרטאַמענט פון אַ שטאָדט־פערוואַלטונג.

lo'cal board (לאָו'-קעל באָורד) דער געמיינדע־ראַטה, ראשי הקהל; בעאַמטע פון אַ בעשטימטען דעפּאַרטאַמענט אין דער שטאָדט־פערוואַלטונג.

locale' *n.* (לאָו-קייל') אַן אָרט, אַ פּלאַץ; אַ געגענד.

localisa'tion *n.* (לאָו-קעל-אַי-זיי'-שאַן) ז. ***localization***

lo'calise *v.* (לאָו'-קעל-אַיז) ז. ***localize***

lo'calism *n.* (לאָו'-קעל-איזם) אָרטיג־קייט; לאָקאַליטעט; דאָס זיין לאָקאַל, אָר־טיג, בעשרענקט אויף אַ געוויסען פּלאַץ אדער געגענד; אַ לאָקאַלע אייגענטימליכ־קייט [אין ריידען, אין אויפפיהרונג א. ז. וו.]; אַ פּראָווינציאַליזם; די ווער־קונג פון אַ געוויסען פּלאַץ אדער פון אַ געוויסער געגענד.

localis'tic *a.* (לאָו-קע-ליס'-טיק) לאָ־קאַל, אָרטליך; וואָס איז שייך צו אַ בע־שטימטען אָרט אדער געגענד [בנוגע דעם אָרט ריידען, מנהגים א. ז. וו.]; וואָס איז שייך צו דער בעשטימונג פון אַ בע־שרענקטען פּלאַץ, וואָס איז שייך צו דער בעשרענקונג אין די גרענעצען פון אַ בע־שטימטען פּלאַץ.

local'ity *n.* (לאָ-קעל'-אי-טי) אָרט־ליכקייט, לאָקאַליטעט; געגענד; געאָגראַ־פישע לאַגע; די שייכות צו אַ פּלאַץ; געזעצליכע בעשרענקונג בנוגע צום אָרט; דער אָרטס־זין [די פעהיגקייט צו געדענ־קען אייגענצעלהייטען וועגען אַ פּלאַץ אדער געגענד].

lo'calizable *a.* (לאָו'-קעל-אַי-זעבל) וואָס מען קען לאָקאַליזירען, בעשרענקען אויף אַ געוויסען פּלאַץ אדער בעשטימען דעם פּלאַץ דערפון.

localiza'tion *n.* (לאָו-קעל-אַי-זיי'-שאַן) לאָקאַליזירונג, בעשרענקונג אויף אַ געוויסען פּלאַץ; בעשטימונג פון אָרט.

lo'calize *v.* (לאָו'-קעל-אַיז) לאָקאַליזי־רען, בעשרענקען אויף אַ געוויסען פּלאַץ, בעשטימען דעם פּלאַץ פון עפּעס.

lo'cal knowl'edge (לאָו'-קעל נאָל'-עדזש) בעקאַנטשאַפט מיט די פאַקטען פון אַ ספּעציעלען פאַך, אָרט, אַבטיילונג א. ז. וו.

lo'cally *adv.* (לאָו'-קעל-אי) אין בע־צוג צום פּלאַץ.

lo'cal op'tion (לאָו'-קעל אָפּ'-שאַן) אַ געזעצליכער פּרינציפּ [אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ און אין ענגלאַנד], אַז יעדע בעזונדערע שטאָדט אדער דיסטריקט האָט אַ רעכט צו בעשטימען, אויב מען זאָל פערביטען דעם פערקויף פון משקאות.

lo'cate *v.* (לאָו'-קייט) 1. אויסגעפינען

דעם פלאץ; 2. אוועקשטעלען אויף'ן ארט, אוועקזעצען אויף אן ארט, ברייגנען אויף אן ארט; 3. זיך בעזעצען, וואהנען; בעזעצט ווערען; 4. בעשטימען אן ארט; בעשטימען די גרענעצען פון א טראקט לאנד.

1. I can **locate** many cities on the map. 3. They are planning to **locate** in the west. 4. The surveyors **located** the boundaries of his estate.

loca'tion *n.* (לא-קיי'-שאן) ארט; פלאץ; שטעלע, לאגע [בנוגע צום ארט]; בעזעצונג; וואהנ=ארט; בעשטימונג פון ארט; א בעשטימטער פלאץ; דאס בעשטימען די גרענעצען פון א טראקט לאנד; דאס פערדינגען.

The store is in a good **location** for that line of business.

loc'ative *a. and n.* (לאק'-ע-טיוו) אין גראמאטיק — וואס צייגט אן אויף ארט; אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — וואס צייגט אן די לאגע [בנוגע צום ארט]; א גראמאטישע פארם אדער א ווארט וואס בעשטימט די שייכות צום ארט.

lo'cator *n.* (לאו'-קיי-טאר) איינער וואס בעזעצט זיך אויף א געוויסען פלאץ; איינער וואס דינגט לאנד.

loc. cit. אן אבקירצונג פון די לאטיינישע ווערטער ***loco citato*** [אויף דעם פלאץ, וואס איז שוין ציטירט געווארען].

loch *n.* (לאק) ז. ***lincture***

loch *n.* (לאך) אן אזיערא, א לאנד=זעע [אין שאטלאנד]; ברוסט=זאפט [אזא מעדיצין פאר דער ברוסט].

loche *n.* (לאוטש) ז. ***loach***

lo'ci *n.* (לאו'-סאי) א זאמלונג פון אויסצינגע פון פערשיעדענע שריפטען [הויפטזעכליך פון די הייליגע שריפטען]; געאמעטרישע ערטער. ז. ***locus***

lock *n. and v.* (לאק) א שלאס; א שלאס פון א ביקס; א ברעמזע, א טארמאז [איינצוהאלטען די רעדער פון א וואגען אדער וואגאן]; אן אבגעצאמטער פלאץ; א שלייז [שליוזע]; א וואסער=אבשפארונג, א דאמבע; צוזאמענשליסונג; שטאנדהאפטיגקייט, אונבעוועגליכקייט; אן ארומנעהמונג [ביים ראנגלען זיך]; א לאקען [האר]; א געקרויזטער לאקען; א בינטעל, א זשמעניע, א הויפען; פערשליסען, צונויפשליסען; בעהאלטען; צוריקהאלטען; אבשפארען; איינשליסען, ארומנעהמען, שטארק אומארמען; דורכלאזען דורך א שלייז [ווי א שיף]; זיך צושליסען, זיך איינשליסען.

lock'age *n.* (לאק'-עדזש) שלייזען; וואסער=דאמבעס, וואסער=אבשפארונגען; אבצאהל פאר דורכגעהן א שלייז [פון א קאנאל אדער טייך].

lock'-chain *n.* (לאק'-טשיין) א קייט וואס דיענט אלס טארמאז אדער ברעמזע, אבצוהאלטען די רעדער פון א וואגען; א שלאס=קייטעל [ביי א טהיר אדער טויער].

lock'-cham'ber *n.* (לאק'-טשיימ'-בער) א שלייזען=קאמער [דער וואסער=שטח צווישען שלייזען].

lock'-drag *n.* (לאק'-דרעג) א ברעמזע, א טארמאז [אבצוהאלטען א ראד].

lock'-dues *n.* (לאק'-דיוז) שלייזען=געלד, אן אבצאהלונג פאר דורכגעהן דורך די שלייזען פון א קאנאל.

locked jaw (לאקט דזשאה) ז. ***lockjaw***

lock'er *n.* (לאק'-ער) א צושליסער; איינער אדער עטוואס וואס שליסט צו; עטוואס וואס קען צוגעשלאסען ווערען [ווי אן אלמער, בופעט א. ד. ג.]; אן אבטיילונג אין איינינגע קאטוילישע קירכען וואו מען האלט וואסער, אויל א. ד. ג.

lock'er-up *n.* (לאק'-ער-אפ) א צושליסער; א געפענגניס=וועכטער [וואס האלט די שליסלען פון די קאמערען].

lock'et *n.* (לאק'-עט) א מעדאליאן.

lock'-gate *n.* (לאק'-גייט) דער שלייזען=טויער [פון א קאנאל].

lock'-house *n.* (לאק'-האוס) א וואהנונג פון א דאמבע=אויפזעהער אדער שלייזען=אויפזעהער.

lock'ing *n.* (לאק'-אינג) שליסונג; צוזאמענהאלטונג, צוזאמענפרעסונג, צוזאמענשרויפונג.

lock'jaw *n.* (לאק'-דזשאה) קינבאקען=קראמפף [א קראמפפהאפטע, קאנוואולסיווע צוזאמענדריקונג פון די קינבאקען].

lock'-kee'per *n.* (לאק'-קיע'-פער) א דאמבע=אויפזעהער; א שלייזען=אויפזעהער; דאס צינגעל פון א שלאס.

lock'less *a.* (לאק'-לעס) אהן א שלאס.

lock'out *n.* (לאק'-אוט) א לאקאוט [דאס ענטזאגען ארבייטער מיט'ן צוועק זיי צו צווינגען נאכצוגעבען געוויסע פאדערונגען פון די ארבייטסגעבער].

lock out (לאק אוט) אויסשליסען.

lock'-rail *n.* (לאק'-רייל) די מיטעלע קווער=פלאנקע פון א טהיר [וואו מען פאסט געוועהנליך איין דעם שלאס].

lock'ram *n. and a.* (לאק'-רעם) גראבע, פראסטע לייווענט; זאק=לייווענט; קוידערוועלש, אן אונפערשטענדליכע שפראך, אונזין; געמאכט פון זאק=לייווענט; ריידענדיג קוידערוועלש.

lock'-saw *n.* (לאק'-סאה) א לאך=זעג [צום אויסשניידען לעכער אין די טהירען צום אריינשטעלען שלעסער].

locks'man *n.* (לאקס'-מען) א וועכטער; א שליסעל=האלטער [איבערהויפט אין א געפענגנים].

lock'smith *n.* (לאק'-סמיטה) א שלאסער.

lock'smithery *n.* (לאק'-סמיטה-ער-אי) שלאסעריי.

lock'-step *n.* (לאק'-סטעפ) א מין מיליטערישער שריט [הארט איינער נאך'ן אנדערען].

lock'-stitch *n. and a.* (לאק'-סטיטש) שטעפ=שטעך [ביי נעה=מאשינען]; נעהענדיג מיט שטעפ=שטעך [ווענען נעה=מאשינען]; געמאכט מיט שטעפ=שטעך.

lock, stock and bar'rel (לאק, סטאק ענד בער'-על) האק און פאק.

lock up (לאק אפ) פערשליסען; איינשליסען, איינפעסטיגען; איינשפארען; איינשפארען אין געפענגנים; האלטען עפעס אזוי, אז מען זאל עס ניט קענען געברויכען.

lock'up *n.* (לאק'-אפ) אן ארעסט=הויז, א פאליציי=געפענגנים; א פערשליסונג; אן איינשפארונג, אן ארעסט; דאס פערטהאן עטוואס אזוי אז מען זאל עס ניט קענען געברויכען.

lock'-weir *n.* (לאק'-הוועהר) דער וואסער=אראבגוס ביי די שלייזען [פון א קאנאל אדער טייך].

Lo'co *n.* (לאו'-קאו) ז. ***Locofoco***

lococes'sion *n.* (לאו-קא-סעש'-אן) דאס מאכען פלאץ, דאס אבטרעטען דעם פלאץ, דאס וייכען.

lo'co cita'to (לאו'-קאו סי-טיי'-טאו) אין דעם פריהער ציטירטען פלאץ.

Locofo'co *n.* (לאו-קא-פאו'-קאו) א מיטגליעד פון דעם ראדיקאלען פליגעל פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין יאהר 1835].

locofo'co *n.* (לאו-קא-פאו'-קאו) א שוועבעלע.

locomo'bile *a. and n.* (לאו-קא-מאו'-ביל) זיך זעלבסט=בעוועגענד; א לאקאמאביל [א זיך זעלבסט=בעוועגענדע מאשין, וואגען אדער וואגאן].

locomobil'ity *n.* (לאו-קא-מא-ביל'-אי-טי) זעלבסט=בעוועגליכקייט.

lo'comote *v.* (לאו'-קא-מאוט) זיך בעוועגען פון איין פלאץ צום אנדערען; אין ביאלאגיע — ארויסרופען אן ענדערונג פון פלאץ.

locomotil'ity *n.* (לאו-קא-מא-טיל'-אי-טי) די פעהינקייט זיך צו בעוועגען.

locomo'tion *n.* (לאו-קא-מאו'-שאן) בעוועגונג [פון ארט צו ארט], ארט=ענדערונג; בעוועגונגס=קראפט, בעוועגונגס=פעהיגקייט.

locomo'tive *a. and n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו) בעוועגענד; זיך בעוועגענד; בעוועגונגס=פעהיג; א לאקאמאטיוו.

locomo'tive-boi'ler *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-באי'-לער) א הייץ=קעסעל אין א לאקאמאטיוו.

locomo'tive-car *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-קאר) א לאקאמאביל. ז. ***locomobile***

locomo'tive fac'ulty (לאו-קא-מאו'-טיוו פעק'-אל-טי) זעלבסט=בעוועגונגס=פעהינקייט.

locomo'tiveness *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-נעס) די פעהינקייט אומצובייטען דאס ארט אדער זיך אליין צו בעוועגען.

locomo'tive or'gans (לאו-קא-מאו'-טיוו אר'-גענז) די בעוועגונגס=ארגאנען [ביי חיות].

locomo'tive propen'sity (לאו-קא-מאו'-טיוו פרא-פענ'-סי-טי) א נייגונג זיך צו בעוועגען, צו ענדערען דעם פלאץ.

locomo'tive-pump *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-פאמפ) א פומפ ביי א לאקאמאטיוו.

loc'ulament *n.* (לאק'-יו-לע-מענט) א צעלע, א זוימען=קעמערעל [ביי פלאנצען]. ז. ***loculus***

loc'ular *a.* (לאק'-יו-לאר) צוזאמענגעשטעלט פון צעלען אדער קעמערלעך. ז. ***loculus***

loc'ulate *a.* (לאק'-יו-לייט) צעליג, וואס האט צעלען.

loc'ulated *a.* (לאק'-יו-ליי-טעד) ז. ***loculate***

loc'ule *n.* (לאק'-יול) א צעלע, א קעמערעל.

loc'ulose *a.* (לאק'-יו-לאוס) איינגעטיילט אין צעלען.

loc'ulous *a.* (לאק'-יו-לאס) ז. ***loculose***

loc'ulus *n.* (לאק'-יו-לאס) א צעלע, א קעמערעל, א קליינער אבגעטיילטער חלל [אין פלאנצען אדער ביי חיות]; א זוימען קעמערעל [ביי פלאנצען].

lo'cum-te'nens *n.* (לאו'-קאם-טיע'-נענז) א שטעלפערטרעטער.

lo'cus *n.* (לאו'-קאס) א פלאץ, אן ארט; אין מאטעמאטיק — דער געאמעטרישער ארט, א ליניע וואס ווערט בעשריבען פון א פונקט [אדער א פלעכע וואס ווערט בעשריבען פון א ליניע] וואס בעוועגט זיך אונטער געוויסע בעדינגונגען; א פיגור וואס עס שטעלען מיט זיך צוזאמען די שטראהלען, וועלכע קומען ארויס פון עטליכע ברענ=פונקטען; א שטעלע, א פלאץ פון א שריפט.

lo'cust *n.* (לאו'-קאסט) א היישעריק; דער לאקוסט־בוים [אזא בוים מיט הארטען האלץ]; די פאלשע אקאציע, די קריסטוס־אקאציע [אזא בוים]; א באקסער־בוים [יאהאניסברויט־בוים]; א פאליצייסקער שטעקען.

Locust

locusta'rian *n.* (לאו-קאס-טיי'-רי-ען) א היישעריק־ענליכער אינזעקט.

lo'cust-bird *n.* (לאו'-קאסט-בוירד) דער רויט־געלבער שטאר אדער סקווארעץ [א קליינער אפריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט היישעריקען].

lo'cust-tree *n.* (לאו'-קאסט-טריע) די פאלשע אקאציע [אן אמעריקאנער בוים, מיט שטעכיגע צווייגלעך און בלעטער און מיט ווייסע אראבהענגענדע בליטהען].

locu'tion *n.* (לא-קיו'-שאן) דאס ריידען; אן אויסדרוק; די רעדענס־ארט.

lode *n.* (לאוד) אבלייטונגס־גראבען; וואסער־אבלויף; א מינעראל־גאנג, א מינעראל־אדער.

lodes'man *n.* (לאודז'-מען) א פילאט, א לאטסמאן, א שטייערמאן.

lode'star *n.* (לאוד'-סטאר) דער לייטענדער שטערן [נאך וועלכען מען ריכטעט זיך]; דער פאלאר־שטערן.

lode'stone *n.* (לאוד'-סטאון) דער מאגנעט־שטיין.

lodge *n. and v.* (לאדזש) א הייזעל; א יאגד־הייזעל; אן אינדיאנער געצעלט; א צייטווייליגע וואהנונג; א נארע, א בעהעלטעניש [פון חיות]; א פערזאמלונגס־פלאץ פון א געהיימער געזעלשאפט; א לאדזש, א חברה, א פעראיין; א פלאץ אין א שאכט, וואו עס זאמעלט זיך אן וואסער; אוועקלעגען אלס זאפאס; איינלעגען [געלד]; זיך אוועקלעגען; איינקווארטירען, זיך איינקווארטירען; בעזארגען מיט א צייטווייליגער וואהנונג; זיך בעזארגען מיט א צייטווייליגער וואהנונג.

lodge'able *a.* (לאדזש'-עבל) בעוואהנבאר; וואס קען בענוצט ווערען אלס צייטווייליגע וואהנונג.

lodge a complaint' (לאדזש ע קאמ-פליינט') אריינבריינגען א קלאגע.
The policeman **lodged a complaint** against the prisoner.

lodge a cred'it (לאדזש ע קרעד'-איט) עפענען א קרעדיט.

lodge'-gate *n.* (לאדזש'-גייט) א טויער, נעבען וועלכען עס געפינט זיך א וואהנונג פאר'ן וועכטער.

lodge informa'tion (לאדזש אינ-פאר-מיי'-שאן) מאכען אן אנצייגע, געבען אינפארמאציאנען.

lodge informa'tion against' (לאדזש אינ-פאר-מיי'-שאן ע-גענסט') אריינבריינגען א קלאגע געגען איטעצען.

lodge'ment *n.* (לאדזש'-מענט) ז. *lodgment*

lodg'er *n.* (לאדזש'-ער) א לאזשירער, א קווארטיראנט.

lodg'ing *n.* (לאדזש'-אינג) א וואהנונג, א קווארטיר; אן אויפהאלט.

lodg'ing and keep (לאדזש'-אינג ענד קיעפ) קווארטיר און קעסט.

lodg'ing-car *n.* (לאדזש'-אינג-קאר) א וואגאן פאר די אייזענבאהן־אנגעשטעלטע.

lodg'ing-house *n.* (לאדזש'-אינג-האוס) א לאזשיר־הויז [וואו מען קען קריגען צייטווייליגע וואהנונג אדער קווארטירען].

lodg'ing-place *n.* (לאדזש'-אינג-פלייס) א נאכט־קווארטיר.

lodg'ment *n.* (לאדזש'-מענט) איינקווארטירונג; דאס קווארטירען אדער לאזשירען; דאס איינלעגען [געלד]; דאס אוועקלעגען; דאס אנזאמלען זיך; דאס אבזעצען זיך; אין מיליטער—א פאזיציע, א בעפעסטיגונג [געגען שונא].

loft *n. and v.* (לאהפט) אן עטאזש; אן אויבערשטער עטאזש איבער א מאגאזין אדער פאבריק; א בוידעם; א מעזאנין; א גאלעריע; בעזארגען מיט אן אויבערשטען עטאזש; מאכען א גאלעריע.

lof'tily *adv.* (לאהפ'-טי-לי) אין דער הויך; אויף אן ערהאבענעם שטייגער.

lof'tiness *n.* (לאהפ'-טי-נעס) הויכקייט; ערהאבענהייט; דערהויבענקייט; שטאלץ.

lof'ty *a.* (לאהפ'-טי) הויך; דערהויבען; ערהאבען; שטאלץ.

log *n., a. and v.* (לאג) א פאלענע, א שייט האלץ, א ניט געטשעסעטער קלאץ, א באלקען; א גולם, א בולוואן; א לאג, אן אפאראט צו מעסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף; אן אויספיהרליכע פערצייכניס פון דער רייזע פון א שיף פאר א טאג אדער מעהר, א שיף־זשורנאל; א צעטעל אין וועלכען עס ווערען פערשריבען די שטונדען וואס א שניידער־ארבייטער וועלכער קריגט געצאהלט פון שטונדע האט פערברויכט אויף א בגד; א לוג [א אלטע אידישע פליסיגקייטס־מאס, וועלכע איז געווען אונגעפעהר א האלבער ליטער אדער אביסעל ווייניגער ווי א קווארט]; געבויט פון ניט געטשעסעטע קלעצער; מעסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף מיט א לאג; אריינשרייבען אין שיף־זשורנאל.

lo'gan *n.* (לאו'-גען) ז. *loggan*

log'arithm *n.* (לאג'-ע-ריטהם) לאגאריטמוס [א צאהל וואס ווייזט וויפיעל מאל א צאהל, וועלכע ווערט אנגענומען אלס באזיס, דארף געדאפעלט ווערען אויף זיך אליין אום צו בעקומען א געוויסע צאהל. צ. ב., ווען 10 ווערט אנגענומען אלס באזיס, דאן וועט זיין 2 דער לאגאריטמוס פון 100 און 3 דער לאגאריטמוס פון 1000, ד. ה. אום צו בעקומען 100 דארף די צאהל 10 געדאפעלט ווערען 2 מאל אויף זיך און אום צו בעקומען 1000 דארף 10 געדאפעלט ווערען 3 מאל אויף זיך אליין. עס ווערט געשריבען $10^2=100$, $10^3=1000$].

logarithmet'ic *a.* (לאג-ע-ריטה-מעט'-איק) ז. *logarithmic*

logarithmet'ical *a.* (לאג-ע-ריטה-מעט'-אי-קעל) ז. *logarithmic*

logarith'mic *a.* (לאג-ע-ריטה'-מיק) לאגאריטמיש, וואס איז שייך צו לאגאריטמען. ז. *logarithm*

logarith'mical *a.* (לאג-ע-ריטה'-מי-קעל) ז. *logarithmic*

logarith'mical ta'bles (לאג-ע-ריטה'-מי-קעל טייבלז) לאגאריטמישע טאבעלען [אזעלכע טאבעלען, וואו עס זיינען אויסגערעכענט די לאגאריטמען פון פערשיעדענע צאהלען. ווערען בענוצט פאר פערשיעדענע מאטעמאטישע צוועקען].

log'-board *n.* (לאג'-באורד) א לאגטאוועל [א פאר טאוולען, ווי פון א בוך, וואו עס ווערען פערצייכענט די איינצעלהייטען פון דער רייזע פון א שיף].

log'-book *n.* (לאג'-בוק) דאס שיפס־טאגעבוך אדער שיף־זשורנאל [א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט די איינצעלהייטען פון דער רייזע פון א שיף].

log'-cab'in *n.* (לאג'-קעב'-אין) א הייזעל געבויט פון קלעצער.

Log-cabin

log'-cab'in campaign' (לאג'-קעב'-אין קעמ-פיין') אין דער אמעריקאנער געשיכטע — דער פרעזידענטען וואהלקאמפף אין יאהר 1840, ווען די אנהענגער פון הענרי העריסאן האבען געטראגען אבצייכענונגען פון קלעצער־הייזלעך און פעסלעך עפעל־קוואס [געקומען איז עס דערפון, וואס איינער פון העריסאן'ס געגנער האט זיך אויסגעדריקט, אז העריסאן האט געלעבט אין א קלעצער־הייזעל און האט געטרונקען עפעל־קוואס].

log canoe' (לאג קע-נוה') א לאדקע [שיפעל] אויסגעהאקט פון א קלאץ.

log'gan *n.* (לאג'-ען) א וואג־שטיין [א פעלזען־שטיין וואס ליגט אזוי, דאס ער וואקעלט זיך ווי א וואג־שאל].

log'ger *n.* (לאג'-ער) א וואלד־האקער [איינער וואס האקט אויס בוי־האלץ].

log'gerhead *n.* (לאג'-ער-העד) א נארבער קאפ, א דומער יונג; אזא רונד שטיק אייזען מיט א לאנגען הענטעל [ווערט בענוצט ביים אויספעכען שיפען און פאר אנדערע צוועקען]; אזא גרויסע ים־טשערעפאכע [שילדקרעט]; דער קליינער גרויער ווירגער [אזא אמעריקאנער פויגעל וואס געפינט זיך אין די זידליכע טיילען פון לאנד]; אזא שטאנג מיט א רונדען קאפ וואס שטארצט ארויס פון דעם שפיץ פון א וואלפיש־שיפעל.

log'gerheaded *a.* (לאג'-ער-העד-עד) דום, נאריש, גראב־קעפיג.

log'gia *n.* (לאדזש'-א) א גאלעריע וואס האלט זיך אויף זיילען אין דעם פראנט פון א הויז; א גרויס געציערט פענסטער אין דעם מיטעלסטען אדער אין דעם גרונד־עטאזש פון א הויז.

log'ging *n.* (לאג'-אינג) דאס האקען בוי־האלץ פון א וואלד.

log'ging-camp *n.* (לאג'-אינג-קעמפ) א ווינטער־געצעלט פאר וואלד־האקער.

log'ging-rock *n.* (לאג'-אינג-ראק) א פעלזען־שטיין וואס ליגט אזוי, אז ער קען זיך וויגען.

log'-glass *n.* (לאג'-גלעס) דאס לאג־גלאז [א קליינע זאמד־אוהר וואס ווערט געברויכט אויף א שיף צו בעשטימען איהר געשווינדיגקייט].

log house (לאג האוס) א הויז וואס איז געבויט פון קלעצער.

log'-house *n.* (לאג'-האוס) ז. *log house*

log'ic *n.* (לאדזש'-איק) לאגיק, די לעהרע וועגען די געזעצען און פארמען פון ריכטיג דענקען; דאס ריכטיג דענקען.

log'ical *a.* (לאדזש'-אי-קעל) לאגיש, ריכטיג נאך'ן שכל, לויט די פרינציפען פון לאגיק.

logical'ity *n.* (לאדזש-אי-קעל'-אי-טי) לאגישקייט, דאס זיין לאגיש.

log'ically *adv.* (לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט די פרינציפען פון לאגיק; על פי השכל.

log'icalness *n.* (לאדזש'-אי-קעל-נעס) ז. *logicality*

logi'cian *n.* (לא-דזשיש'-ען) א לאגיקער, א קענער פון לאגיק.

log'ion *n.* (לאדזש'-אי-אן) א גערייד, א זאגעכץ, א שפרוך.

logis'tic *a. and n.* (לא-דזשיס'-טיק) געאיבט אין רעכנען; וואס איז שייך צו רעכנען; פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג; די קונסט צו רעכנען אויף די פינגער אדער אויף א רעכען־קעסטעל; די רעכנונג מיט 60־סטלעך [ווי מינוטען אדער סעקונדען א. ד. ג.].

logis'tical *a.* (לא-דזשיס'-טי-קעל) געאיבט אין רעכנען; וואס איז שייך צו רעכנען; פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג.

logis'tic arith'metic (לא-דזשיס'-טיק ע-ריטה'-מעט-איק) פראקטישע אריפמעטיק [דאס רעכנען אויף די פינגער אדער מיט צייכענס].

logis'tics *n.* (לא-דזשיס'-טיקס) די רעכנונג מיט 60־סטלעך [ווי מינוטען, סעקונדען א. ד. ג.]; דער טייל פון מיליטערוויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעוועגונג פון די ארמעען, זייער פאנאנדערטיילונג א. ז. וו.; די סטראטעגישע וויסענשאפט, חכמת המלחמה.

log'-line *n.* (לאג'-לאין) די לאג־שטריק [א שטריק צו מעסטען די שנעלקייט פון א שיף].

log'man *n.* (לאג'-מען) א האלץ־טרעגער; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים אויסהאקען קלעצער און פיהרען זיי אין זעג־מיהל.

log'ogram *n.* (לאג'-א-גרעם) א ראשי תבות, א בוכשטאב אדער א צייכען, וואס ווערט געשריבען אנשטאט א ווארט [צ. ב. דער צייכען $ וואס בעדייטעט דאלאר].

log'ograph *n.* (לאג'-א-גרעף) א געשריבענעס ווארט; אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויסגעשפראכענע ווערטער.

logograph'ic *a.* (לאג-א-גרעפ'-איק) וואס בעשטעהט פון צייכענס וואס יעדער פון זיי שטעלט מיט זיך פאר א ווארט; וואס איז שייך צו לאגאגראפיע. ז. *logography*

logograph'ical *a.* (לאג-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *logographic*

logograph'ically *adv.* (לאג-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך לאגאגראפיע. ז. *logography*

logog'raphy *n.* (לא-גאג'-רע-פי) ווארט־דרוק [דאס דרוקען מיט אזא דרוקשריפט, פון וועלכער יעדעס שטיקעל ענטהאלט א זילבע אדער א גאנצעס ווארט]; די מעטאדע פון פערשרייבען א רעדע ווארט ביי ווארט דורך עטליכע רעפארטערס, וועלכע פערשרייבען אין דער רייה יעדער צו עטליכע ווערטער.

log'ogriph *n.* (לאג'-א-גריף) א לאגאגריף [א מין בוכשטאבען־רעטעניש].

logom'achist *n.* (לא-גאמ'-ע-קיסט) א ווארט־שטרייטער, איינער וואס טשעפעט זיך צו ווערטער.

logom'achy *n.* (לא-גאמ'-ע-קי) א ווארט־שטרייט, א ווארט־קאמפף; א שפיעל מיט קארטען, אויף וועלכע עס זיינען אנגעשריבען איינצעלנע בוכשטאבען פון וועלכע עס דארפען צונויפגעשטעלט ווערען ווערטער.

logoma'nia *n.* (לאג-א-מיי'-ני-א) דאס פערלירען דאס לשון, דאס פערלירען די פעהיגקייט צו ריידען, שרייבען אדער פערשטעהן א שפראך. ז. *aphasia*

logom'eter *n.* (לא-גאמ'-ע-טער) א לאגאמעטער [א לאגאריטמישע סקאלא, אזא לינייקע אדער ווירע, דורך וועלכער מען קען אויסגעפינען די לאגאריטמען פון צאהלען]; א סקאלא צו מעסטען כעמישע עקוויוואלענטען; אזא אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף.

logomet'ric *a.* (לאג-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א לאגאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען כעמישע עקוויוואלענטען].

logomet'rical *a.* (לאג-א-מעט'-רי-קעל) ז. *logometric*

Log'os *n.* (לאג'-אס) א ווארט; דער גייסט אדער פערנונפט וואס דריקט זיך אוים אין ווערטער; אין פילאזאפיע — דער לאגאס, דאס געטליכע שאפענדע ווארט, דער געטליכער געדאנק, וואס האט זיך אבגעטיילט צו בעשאפען און אנפיהרען די וועלט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די צווייטע פערזאן אין דער געטליכער דרייאייניגקייט, גאט'ס זוהן.

log'othete *n.* (לאג'-א-טהיט) א רעכנונגס־בעאמטער אדער קאנצלער אין דער אלטער ביזאנטישער מלוכה.

log'otype *n.* (לאג'-א-טאיפ) ווארט־דרוק־שריפט [דרוק־שריפט וואס עטליכע בוכשטאבען אדער א גאנצעס ווארט איז אויסגעגאסען צוזאמען].

log'-reel *n.* (לאג'-ריעל) די שפול ארום וועלכער עס איז ארומגעוויקעלט די לאג־שטריק [די שטריק מיט וועלכער עס ווערט געמאסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף].

log'roll *v.* (לאג'-ראול) אריינגעהן אין א פאליטישען אבמאך צו שטיצען איינער דעם אנדערען דורכצופיהרען געוויסע געזעצען אין געזעצגעבענדע קערפערשאפטען.

log'-roll'er *n.* (לאג'-ראול'-ער) א דאמפף־מאשין אין א זעג־מיהל וואס לעגט די קלעצער צום זעגען; איינער פון א פארטיי אדער גרופע וואס שליסט אן אבמאך מיט אן אנדער פארטיי אדער גרופע אין א געזעצגעבענדער קערפערשאפט צו שטיצען איינע די אנדערע ביים דורכפיהרען געזעצען.

log'-roll'ing *n.* (לאג'-ראול'-אינג) 1. א פערזאמלונג פון נאכבארען אום צו העלפען איינער דעם אנדערען אראבצופיהרען קלעצער פון א פלאץ; 2. געגענזייטיגע שטיצע פון איינצעלנע פערטרעטער אדער גרופען אין א געזעצגעבענדער קערפערשאפט דורכצופיהרען געוויסע געזעצען.
2. The bill was passed in congress by log-rolling methods.

log'-tur'ner *n.* (לאג'-טויר'-נער) אין א זעג־מיהל — א מאשין, וועלכע בעוועגט דעם קלאץ צו דער זעג צו

log'wood *n.* (לאג'-הוואוד) בלוי־האלץ [אזא זארט זעהר הארט האלץ וואס קומט פון צענטראל־אמעריקא. דיעזעס האלץ צייכענט זיך אוים מיט זיין שווערקייט. עס האט א רויטליך־ברוינעם קאליר און ווערט בענוצט אין פארבען וואל, זייד, באוועל און לעדער. א געוויסער עקסטראקט פון דיעזען האלץ ווערט בענוצט אין מעדיצין]; דער בוים פון וועלכען דאס בלוי־האלץ ווערט גענומען.

Logwood

lo'hoch *n.* (לאו'-האק) ז. *lincture*

loi'mic *a.* (לאי'-מיק) וואס איז שייך צו פעסט אדער מגפה.

loimog'raphy *n.* (לאי-מאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון א פעסט אדער מגפה.

loimol'ogy *n.* (לאי-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פעסט אדער מגפות.

loin *n.* (לאין) די לענד, דאס לענדען־שטיק.

loin'-cloth *n.* (לאינ'-קלאהטה) א שטיק צייג וואס מען טראגט ארום די לענדען אדער היפטען.

loi'ter *v.* (לאי'-טער) זאמען, צעגערען, פטר'ען ציים, גארנישט טהאן.

loi'ter about' (לאי'-טער ע-באוט') ארומגעהן פוסט און פאס.

loi'terer *n.* (לאי'-טער-ער) אן ארומטרייבער, א פוסט און פאסניק, א לעדיגגעהער.

loi'tering *a.* (לאי'-טער-אינג) פויל; זייענדיג פויל.

loi'teringly *adv.* (לאי'-טער-אינג-לי) פוילענדיג זיך.

loll *v.* (לאל) זיך פויל אנלעהנען, זיך ציהען [ווי פון פוילקייט]; ארויסהענגען [ווי די צונג פון א הונד]; ארויסשטעקען [די צונג].

lol'lard *n.* (לאל'-ארד) א פוילענצער.

Lol'lard *n.* (לאל'-ארד) א לאלארד, אן אנהענגער פון דער ענגלישען רעפארמאטאר דזשאן וויקליף אין 14טען יאהרהונדערט, וועלכער איז ארויסגעטרעטען נעגען דער הערשאפט פון די גייסטליכע און פון פאפסט. דיעזע רעפארם־בעוועגונג, וועלכע איז אריינגעלעגט געווארען פון פאפסט אין חרם, האט שפעטער אנגענומען אויסער איהר רעליגיעזען כאראקטער אויך א סאציאלען; א מיטגליעד פון א געוויסען פעראיין אין נידערלאנד ארום דעם יאהר 1300, וועלכער האט געהאט די אויפגאבע צו בעזוכען ארימע קראנקע און זיי צו בעערידנען נאך'ן טויט.

Lol'lardism *n.* (לאל'-אר-דיזם) די פרינציפען אדער די לעהרע פון די לאלארדען. ז. *Lollard*

Lol'lardist *n.* (לאל'-אר-דיסט) וואס איז שייך צו די לאלארדען אדער זייערע פרינציפען. ז. *Lollard*

Lol'lardy *n.* (לאל'-אר-די) ז. *Lollardism*

loll'er *n.* (לאל'-ער) א פוילענצער, א פוסט און פאסניק, אן ארומטרייבער.

loll'ing *a.* (לאל'-אינג) אראבהענגענדיג; פויל אנלעהנענדיג זיך; ציהענדיג זיך [ווי פון פוילקייט].

loll'ingly *adv.* (לאל'-אינג-לי) הענגענ־דיג, ארויסהענגענדיג; פויל אנלעהענענדיג זיך; ציהענדיג זיך [ווי פון פוילקייט].

lol'lipop *n.* (לאל'-אי-פאפ) ז. *lollypop*

lol'ly *n.* (לאל'-אי) א צונויפמישונג פון שטיקער; ווייכע צוריבענע אייז פון קריהעס וואס שלאגען זיך צונויף; צוקער־געבעקס, קאנפעקטען.

lol'lybanger *n.* (לאל'-אי-בענ-גער) אזא דיקער איינגבער־קוכען געבאקען מיט ראזשינקעס.

lol'lypop *n.* (לאל'-אי-פאפ) א מין קאנפעקטען, א מין צוקער־געבעקס.

Lom'bard *n. and a.* (לאמ'-בארד) אן איינוואוינער אדער בירגער פון לאמבארדיע אין איטאליען; א מיטגליעד פון דעם גער־מאנישען שבט לאנגאבארדע, וועלכער האט ארום יאהר 568 איינגענומען א טייל פון נארד־איטאליען און האט געגרינדעט א קעניגרייך אונטער דעם נאמען לאמבאר־דיע; וואס איז שייך צו לאמבארדיע אדער צו איהרע איינוואוינער.

lom'bard *n.* (לאמ'-בארד) א לאמבארד, א לייה־הויז אויף משכנות.

Lombar'dic *a.* (לאמ-באר'-דיק) וואס איז שייך צו לאמבארדיע אדער צו איהרע איינוואוינער; וואס איז שייך צו דער קונסט פון לאמבארדיע. ז. *Lombard*

lo'ment *n.* (לאו'-מענט) א גליעדערשויט [א געצאקטער שויט, ווי פון בעבלעך, וואס בעשטעהט פון אבגעטיילטע קעמער־לעך]

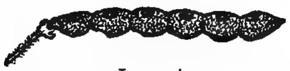

Loment

lomenta'ceous *a.* (לאו-מען-טיי'-שיאס) וואס איז ענליך צו א גליעדער־שויט; וואס האט גליעדער־שויטען. ז. *loment*

Lon'don clay (לאנ'-דאן קליי) לאנדאנ־ליים [דער ליים־שיכט וואס האט זיך גע־בילדעט אין דער ערד אין דעם אנפאנג פון דער נעאלאגישער טערציאר פעריאדע. דיעזע ליים געפינט זיך אין זיד־אסט ענג־לאנד און בעזאנדערס ארום און אין לאנ־דאן].

Lon'doner *n.* (לאנ'-דאנ-ער) א לאנ־דאנער.

Londonese' *a. and n.* (לאנ-דאנ-איס') וואס איז שייך צו לאנדאן אדער צו די איינגענטימליכקייטען פון דער לאנדאנער שפראך; די ענגלישע שפראך ווי זי ווערט גערעדט אין לאנדאן.

Lon'donism *n.* (לאנ'-דאנ-איזם) א לאנדאנער שפראך־אויסדרוק.

Lon'donize *v.* (לאנ'-דאנ-איז) לאנדא־ניזירען, מאכען פאר א לאנדאנער; אנ־נעהמען לאנדאנער מאניערען אדער גע־וועהנהייטען.

Lon'don-pride *n.* (לאנ'-דאנ-פראיד) דאס פארצעליי־בלימעל [אזא גארטען־בלום וואס וואקסט אין ענגלאנד].

lone *a.* (לאון) איינזאם, אליין, אבגעזונ־דערט; עלענד, פערלאזען; אונפערהיי־ראט.

lone'liness *n.* (לאונ'-לי-נעס) איינזאמ־קייט, אבגעזונדערטקייט; עלענד, פערלא־זענהייט.

lone'ly *a.* (לאונ'-לי) איינזאם, אליין; עלענד, פערלאזען.

lone'ness *n.* (לאונ'-נעס) איינזאמקייט; אבגעזונדערטקייט.

lone'some *a.* (לאונ'-סאם) איינזאם, אליין, אבגעזונדערט, פערלאזען.

lone'somely *adv.* (לאונ'-סאם-לי) אויף אן איינזאמען, אבגעזונדערטען, פערלאזע־נעם שטייגער.

lone'someness *n.* (לאונ'-סאם-נעס) ז. *loneliness*

Lone'-Star State (לאונ'-סטאר סטייט) דער שטאאט טעקסאס [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען, ווייל ווען דער שטאאט איז נאך געווען א זעלבסטשטענ־דיגע רעפובליק, האט זיך אויף זיין פלאג געפונען איין שטערען].

long *a., adv., n. and v.* (לאהנג) לאנג; לאנג־דויערענד; ווייט־גרייכענד, ווייט־בליקענד; שפעט, פערשפעטיגט; פון לאנג, זייט לאנג; עטוואס וואס איז לאנג; א לאנגע זילבע [אין פאעזיע]; א גאנ־צע נאטע; וואקאציע [פעריעז, קאניקו־לעס] אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען; בענקען, גלוסטען.

long and short of it (לאהנג ענד שאהרט אוו איט) אלעס מיט איינאנדער, דער סך הכל, די אונטערשטע שורה.

The **long and short of it** is the defeat of Turkey in the war.

longanim'ity *n.* (לאנ-גע-נימ'-אי-טי) געדולד, געדולדזאמקייט, ארך אפים.

long'-backed *a.* (לאהנג'-בעקט) שטייף, געדולדיג.

long'-bar'relled *a.* (לאהנג'-בער'-עלד) מיט א לאנגער רעהר [וועגען שיס־גע־וועהר].

long'bill *n.* (לאהנג'-ביל) דער וואלד־שנעפ [א רויט־ברוינער פויגעל מיט שווארצע און גרויע פלעקען. א וויכטיגער יאגד־פויגעל].

long'-boat *n.* (לאהנג'-באוט) דאס גרעס־טע שיפעל וואס געפינט זיך אויף א דאמפף־שיף אדער זעגעל־שיף.

long'bow *n.* (לאהנג'-באו) דער גרוי־סער בויגען [אזא גרויסער פייל־בויגען וואס איז געברויכט געווארען אין די אל־טע צייטען].

long'-breath'ed *a.* (לאהנג'-ברעטהט) וואס האט א לאנגען אטהעם.

long clothes (לאהנג קלאוטהז) קינדער־קליידער וואס גרייכען איבער די פיס.

long coats (לאהנג קאוטס) ז. *long clothes*

long day (לאהנג דיי) א ווייטע צייט; אן אבלעגונג אדער פערצעגערונג אויף א לאנגער צייט.

long'-descen'ded *a.* (לאהנג'-די-סענ'-דעד) פון א יחוס'דיגער, אלטער אבשטא־מונג.

long divi'sion (לאהנג די-וויזש'-אן) א חלוק, אין וועלכען דער טיילער [די צאהל מיט וועלכער מען טיילט] איז גרע־סער ווי 10].

long doz'en (לאהנג דאזן) א גרויסער דוצענד [די צאהל 13].

long'-drawn *a.* (לאהנג'-דראהן) שטארק פאנאנדערגעצויגען.

The discussion was **long-drawn** out.

longe *n. and v.* (לאנדזש) א לאנגער שטריק צו פיהרען א פערד [ביים לער־נען]; אן ארט וואו מען לערענט פערד; פיהרען א פערד אויפ'ן שטריק [ביים לערנען].

long'-eared *a.* (לאהנג'-איערד) מיט לאנגע אויערען.

long'-eared bat (לאהנג'-איערד בעט) די לאנג־אויעריגע פלעדערמויז.

long'-ears *n.* (לאהנג'-איערז) אן עזעל.

long'er *n. and a.* (לאהנג'-ער) איינער וואס געלוסט נאך עפעס, איינער וואס בענקט נאך עפעס; לענגער.

lon'gest *a. and adv.* (לאהנ'-געסט) וואס איז אם לענגסטען; אם לענגסטען.

longe'val *a.* (לאנ-דזשי'-וועל) לאנג־לעביג, וואס לעבט לאנג.

longev'ity *n.* (לאנ-דזשעוו'-אי-טי) לאנ־געס לעבען, לעבענס־דויער.

longe'vous *a.* (לאנ-דזשי'-וואס) ז. *longeval*

long face (לאהנג פייס) א געזיכט וואס דריקט אויס טרויער; א געזיכט וואס דריקט אויס שטארקען ערנסט; א געזיכט וואס דריקט אויס טעמפקייט.

long'-faced *a.* (לאהנג'-פייסט) מיט אן אויסגעצויגענעם געזיכט; מיט א טעמ־פען אויסזעהן; שטארק ערנסט.

long'-field *n.* (לאהנג'-פיעלד) אין קרי־קעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ, רעכטס אדער לינקס פון דעם באל־ווארפער.

long'-field-off' *n.* (לאהנג'-פיעלד-אף') אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ לינקס פון דעם באל־ווארפער.

long'-field-on' *n.* (לאהנג'-פיעלד-אן') אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ רעכטס פון דעם באל־ווארפער.

long fig'ure (לאהנג פיג'-יור) א הויכער פרייז; א גרויסע סומע.

long firm (לאהנג פוירם) א שווינדעל־געשעפט.

long'-glass *n.* (לאהנג'-גלעס) אזא שמא־לער הויכער גלעזערנער בעכער.

long'hand *n.* (לאהנג'-הענד) די גע־וועהנליכע שריפט [אין געגענזאץ צו סטע־נאגראפיע].

He took **longhand** notes of the speech.

long head (לאהנג הער) א קלוגער, אי־בערלעגטער מענש.

long'-head'ed *a.* (לאהנג'-הער'-עד) איבערלעגט, קלוג.

long'-head'edness *n.* (לאהנג'-הער'-עד-נעס) איבערלעגטקייט, קלוגהייט.

long home (לאהנג האום) דער קבר.

long'horn *n.* (לאהנג'-האהרן) דער באק־קעפער [אזא זשוק מיט זעהר לאנגע פיהל־הערנער].

long'-horned *a.* (לאהנג'-האהרנד) מיט לאנגע הערנער.

long'-horned bull (לאהנג'-האהרנד בול) א זארט אקס וואס צייכענט זיך אויס מיט דער לאנגקייט פון זיינע הערנער.

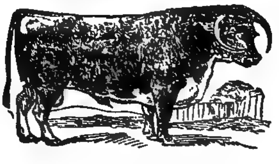

Long-horned Bull

long hours (לאהנג אורז) איבער־שטונ־דען, לאנגע ארבייטס־צייט.

long house (לאהנג האוס) א געמיינ־שאפטליכע וואהנונג פון איינינע אינדיא־נער־שבטים [ווי למשל, די איראקוואים].

long hun'dred (לאהנג האנ'-דרעד) צעהן דוצענד [120].

lon'gicorn *n. and a.* (לאנ'-דזשי-קארן) דער באק־קעפער [אזא זשוק מיט לאנגע

פיהל־הערנער]; וואס האט לאנגע פיהל־הערנער.

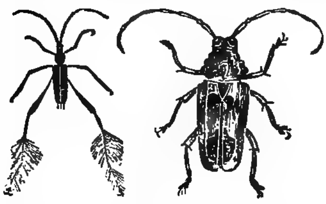

Longicorn

longim'anous *a.* (לאנ-דזשימ׳-ע-נאס) לאנג־הענדיג [וועגען געוויסע אפען].

longimet'ric *a.* (לאנ-דזשי-מעט׳-ריק) לאנגימעטריש, וואס איז שייך צו לענג־מעסטונג.

longim'etry *n.* (לאנ-דזשימ׳-ע-טרי) לאנגימעטריע, לענג־מעסטונג.

long'ing *n. and a.* (לאהנג׳-אינג) שטארקער בענעהר, געלוסט, בענקעניש; געלוסטעניש [פאסטעמקעס] ביי שוואנגערע פרויען; שטארק בענעהרענד, בענקענד, געלוסטענד.

long'ingly *adv.* (לאהנג׳-אינג-לי) מיט שטארקען בענעהר, מיט בענקעניש, געלוסטענדיג.

long'ing-mark *n.* (לאהנג׳-אינג-מארק) שוואנגער־פלעקען [פלעקען וואס ערשיינען אויף׳ן געזיכט פון שוואנגערע פרויען].

longipen'nate *a.* (לאנ-דזשי-פענ׳-אייט) לאנג־פליגעלדיג.

Longipen'nes *n.* (לאנ-דזשי-פענ׳-איז) דער מין פויגלען וואס האבען לאנגע פליגעל.

longipen'nine *a.* (לאנ-דזשי-פענ׳-אין) ז. *longipennate*.

longiros'ter *n.* (לאנ-דזשי-ראס׳-טער) א לאנג־שנאבעלדיגער פויגעל.

longiros'tral *a.* (לאנ-דזשי-ראס׳-טרעל) לאנג־שנאבעלדיג.

longiros'trate *a.* (לאנ-דזשי-ראס׳-טרייט) ז. *longirostral*.

long'ish *a.* (לאהנג׳-איש) לאנגליך.

lon'gitude *n.* (לאנ׳-דזשי-טיוד) די געאגראפישע לענג פון א געוויסען פלאץ [די שטרעקע וואס ווערט געמאסטען רעכטס און לינקס פון א בעשטימטען מערידיאן, וועלכער רופט זיך דער ערשטער]. ז. *meridian*.

longitu'dinal *a.* (לאנ-דזשי-טיו׳-די-נעל) וואס געפינט זיך אדער לויפט אין דער לענג פון עפעס; וואס איז שייך צו דער געאגראפישער לענג. ז. *longitude*.

longitu'dinally *adv.* (לאנ-דזשי-טיו׳-די-נעל-אי) אין דער לענג, נאך דער געאגראפישער לענג [איבערהויפט פון דער ערד]. ז. *longitude*.

long'-leg'ged *a.* (לאהנג׳-לעגד) לאנג־פיסיג.

long'-legs *n.* (לאהנג׳-לעגז) א לאנג־פיסיגער מענש; א לאנג־פיסיגער אינזעקט.

long'-lived *a.* (לאהנג׳-לאיווד) וואס לעבט לאנג; לאנג־דויערענד.

long'ly *adv.* (לאהנג׳-לי) לאנג [אין שטח]; פאר א לאנגער צייט.

long meas'ure (לאהנג מעזש׳-אור) לענגען־מאס.

long nine (לאהנג נאין) א לאנגע ליימענע פיפקע [ליולקע].

long'nose *n.* (לאהנג׳-נאוז) דער הארן־העכט [א פיש מיט א לאנגען פיסק, ענליך צו א העכט]. ז. *garfish*.

long odds (לאהנג אדז) 1. א גרויסער אונטערשיעד; 2. א גרעסערער וועט געגען א קלענערען.

1. By **long odds** he is the tallest of the two. 2. He received **long odds** in his bet.

long'-off *n.* (לאהנג׳-אף) ז. *long-field-off*.

long'-on *n.* (לאהנג׳-און) ז. *long-field-on*.

Long Par'liament (לאהנג פאר׳-לי-מענט) דער לאנגער פארלאמענט [דער ענגלישער פארלאמענט וואס האט עקזיסטירט איבער 12 יאהר און איז אויפגעלעזט געווארען פון קראמוועל׳ען אין יאהר 1653].

long pig (לאהנג פיג) א מענשליכער קרבן פון קאניבאלען [מענשען־פרעסער].

long price (לאהנג פראיס) דער פולער פרייז.

long prim'er (לאהנג פרימ׳-ער) קארפוס אדער גארמאנד [אזא דרוק־שריפט וואס געהט אן ערך פון 90 שורות אין א פוס].

This line is in long primer.

long pull (לאהנג פול) א דויערענדע אנשטרענגונג.

long purse (לאהנג פוירס) א שווערער בייטעל; רייכטום.

long'-range *a.* (לאהנג׳-ריינדזש) וויט־גרייכענד, וויט־שיסענד; וואס האט גרויסע השגות.

long robe (לאהנג ראוב) אן אדוואקאטען־מאנטעל [וואס אדוואקאטען טראגען אין געריכט]; די אדוואקאטען־פראפעסיאן.

long roe to hoe (לאהנג ראו טו האו) האבען פאר זיך א שווערע, ערמידענדע ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

long'-run *n.* (לאהנג׳-ראן) דער גאנצער גאנג, פערלויף, פראצעס אדער קורס [פון א זאך אדער פאסירונג].

In the **long-run** it pays to be honest.

longs and shorts (לאהנגז ענד שאהרטס) שפיעל־קארטען פון פערשיעדענער גרויס [צום שווינדלען].

long sea (לאהנג סיע) א ים, אין וועלכען עס לויפען רעגעלמעסיג און אונאויפהערליך לאנגע כוואליעס.

long'shanks *n.* (לאהנג׳-שענקס) א לאנג־פיסיגער מענש; שטאלצען: דער שטראנד־רייטער [אזא פויגעל].

long'shore *a. and n.* (לאהנג׳-שאור) וואס געפינט זיך ביים ברעג פון׳ם ים; וואס איז בעשעפטיגט ביים ברעג פון ים; א דאק־ארבייטער [וואס איז בעשעפטיגט ביים אנלאדען און אויסלאדען שיפען]; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט פישעריי ביים ברעג פון ים.

long'shoreman *n.* (לאהנג׳-שאור-מען) א דאק־ארבייטער [אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים אויסלאדען און אנלאדען שיפען]; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט פישעריי ביים ברעג פון ים.

long'-short *n.* (לאהנג׳-שאהרט) א קורץ ארבייטס־קלייד [פאר פרויען].

long'-sigh'ted *a.* (לאהנג׳-סאי׳-טעד) ווייטזיכטיג, וואס זעהט ווייט; פארויסזעהונגס־פעהיג, מיט א ווייטען קוק.

long'sightedness *n.* (לאהנג׳-סאי-טעד-נעס) ווייטזיכטיגקייט; פארויסזעהונגס־פעהיגקייט, א ווייטער בליק.

long since (לאהנג סינס) לאנג צוריק; זייט לאנג.

long'some *a.* (לאהנג׳-סאם) לאנג און לאנגווייליג.

long'someness *n.* (לאהנג׳-סאם-נעס) לאנגווייליגקייט; דאס זיין לאנג און לאנגווייליג.

long'-spun *a.* (לאהנג׳-ספאן) פאנאנדערגעצויגען; לאנגווייליג.

I want no **long-spun** arguments.

long stan'ding (לאהנג סטענ׳-דינג) אלטקייט, לאנג־דויערינקייט, דאס עקזיסטירען פון לאנג.

This is an evil of **long standing**.

long'-sta'ple *a.* (לאהנג׳-סטייפל) וואס האט לאנגע פעדים אדער פיבערן [וועגען בוימוואל־פלאנצען].

long'-stop *n.* (לאהנג׳-סטאפ) אין קריקעט־שפיעל — דער הינטערמאן, דער שפיעלער וואס שטעהט הינטער דעם טויער־ווארטסמאן [וואס שטעהט ביים טויער אדער ביי דער עפנונג].

long'stop *v.* (לאהנג׳-סטאפ) זיין א הינטערמאן [אין קריקעט־שפיעל]. ז. *long-stop*.

long'-suf'fering *n. and a.* (לאהנג׳-סאפ׳-ער-אינג) לאנגמוטיגקייט, געדולדזאמקייט; לאנגמיטיג, לאנג־דולדענד [ארך אפים].

long'-tail *n. and a.* (לאהנג׳-טייל) א חיה מיט א לאנגען אדער ניט־אונטערגעשניטענעם עק [הויפטזעכליך וועגען א פערד אדער הונד]; וואס האט א לאנגען עק, וואס האט א ניט־אונטערגעהאקטען עק.

long'-tailed *a.* (לאהנג׳-טיילד) לאנג־עקיג; פאנאנדערגעצויגען.

long'-tails *n.* (לאהנג׳-טיילז) פאזאנען [אזעלכע פויגלען].

long Tom (לאהנג טאם) אן אפאראט צו וואשען גאלד; א לאנגע קאנאנע [געברויכט אויף שיפען]; א לאנגער סיגאר.

long ton (לאהנג טאן) א גרויסע טון [2,240 פונט].

Coal is sold by the **long ton**.

long'-tongue *n.* (לאהנג׳-טאנג) א מין האלץ־פיקער [אזא פויגעל].

long tongue (לאהנג טאנג) א פלוידערזאק.

long'-tongued *a.* (לאהנג׳-טאנגד) וואס האט א לאנגע צונג; וואס פלוידערט.

long'-wais'ted *a.* (לאהנג׳-הוויס׳-טעד) וואס האט א לאנגען רומפ [דער קערפער פון א שיף אהן די מאסטען, מאשינעריע א. ז. וו., אדער דער טייל פון מענשליכען קערפער פון די פאכוועס ביז די לענדען].

long way (לאהנג הוויי) א לאנגער וועג, א לאנגע שטרעקע; ווייט.

long'ways *adv.* (לאהנג׳-הווייז) אין דער לענג, נאך דער לענג.

long'-win'ded *a.* (לאהנג׳-הווינ׳-דעד) לאנג־אטהעמדיג; פיעל־ריידענדיג; לאנג און לאנגווייליג [וועגען ריידען אדער שריפטען].

long'-win'dedness *n.* (לאהנג׳-הווינ׳-דעד-נעס) לאנג־אטהעמדינקייט; פיעל־ריידעריי; לאנגווייליגקייט.

long'wise *adv.* (לאהנג׳-הוואיז) אין דער לענג, נאך דער לענג.

loo *n., v. and int.* (לוה) לוה אדער מושקא [אזא קארטען־שפיעל]; געווינען אין דיעזען שפיעל; א צורוף [צו ציהען אויפמערקזאמקייט].

loo'bily *u. and adv.* (לוה'-בי-לי) אונגעלומפערט; טעמפ.

loo'by *n. and a.* (לוה'-בי) אן אונגעלומפערטער אדער טעמפער מענש; אונגעלומפערט; דום.

look *v. and n.* (לוק) קוקען; ארויסקוקען, ארויסגעהן, זיין געווענדעט; בעוואכען, אכטונג געבען; זיין פארזיכטיג, זיך היטען; אויסזעהן; אויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען; ווירקען דורך'ן קוק אדער מיט'ן אויסזעהן; אויסדריקען דורך א בליק אדער דורך דעם געזיכטס=אויסדרוק; דאס אויסזעהן; א קוק, א בליק.

look about' (לוק ע-באוט') זיך ארומקוקען, זיך ארומזעהן.

look about' one (לוק ע-באוט' הוואן) זיין פארזיכטיג, זיך אריענטירען, זעהן וואס עס איז צו טהאן.

look a fig'ure (לוק ע פיג'-יור) אויסזעהן ווי א סטראשידלע [אזוי אז עס איז א שרעק א קוק צו טהאן].

look a fright (לוק ע פראיט) אויסזעהן ווי א סטראשידלע.

look af'ter (לוק עפ'-טער) אכטונג געבען אויף עפעס; ערווארטען עפעס; וועגען עטוואס נאכדענקען; עפעס אין אכט נעהמען.

look alive' (לוק ע-לאיוו') זיין אויף דער וואך, זיין פארזיכטיג.

look all won'der (לוק אהל הוואנ'-דער) אויסזעהן פערוואונדערט, אויסשטעלען א פאר גרויסע אויגען.

look at (לוק עט) קוקען אויף עפעס; לויט דעם אויסזעהן, אויף'ן קוק.

look at home (לוק עט האום) האבען אין זינען אייגענע געשעפטען, זיך ניט מישען אין פרעמדע געשעפטען.

look black (לוק בלעק) אויסזעהן פערדריסליך אדער אנגעכמורעט.

look blue (לוק בלו) אויסזעהן טרויעריג; אויסזעהן פערשעמט אדער צוטומעלט.

look dag'gers (לוק דעג'-ערז) מיט'ן קוק דורכשטעכען, קוקען בייז.

look down (לוק דאון) ארונטערקוקען; צווינגען איינעם ארונטערלאזען די אויגען.

look down on (לוק דאון אן) קוקען אויף אימעצען פון אויבען אראב, בעטראכטען אלס נידריגער פון זיך; פעראכטען.

look down upon' (לוק דאון א-פאן') ז. *look down on*.

look'er *n.* (לוק'-ער) א קוקער, א זוכער, א נאכזוכער, א נאכפארשער.

look'er-on *n.* (לוק'-ער-אן) א צוקוקער, א צושויער.

look for (לוק פאר) זוכען; ארויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען עפעס.

look for'ward (לוק פאר'-הווארד) קוקען פאראויס; ארויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען.

We are looking forward to good times in this country.

look here! (לוק היער) הער זיך איין! הער נור!

look'-hole *n.* (לוק'-האול) א קוק=לאך.

look in (לוק אין) זיך ארייננכאפען א קוק צו טהאן אויף עפעס; ארייננקוקען.

look'ing *n.* (לוק'-אינג) דאס זוכען, דאס נאכזוכען.

look'ing-for *n.* (לוק'-אינג-פאר) דאס ארויסקוקען, ערווארטונג, פארויסזעהונג.

look'ing-glass *n.* (לוק'-אינג-גלעס) א שפיעגעל.

look in the face (לוק אין טהי פיים) קוקען גלייך אין געזיכט; מוטיג בעגעגנען.

look in'to (לוק אינ'-טו) ארייננקוקען; גענוי בעטראכטען, אונטערזוכען, חוקר ודורש זיין.

We must look into the matter before giving our decision.

look it (לוק איט) גאנץ אזוי אויסזעהן.

I am very tired. Yes, you look it.

look like (לוק לאיק) אויסזעהן ווי...

look low (לוק לאו) שלעכט אויסזעהן; אויסזעהן נידערגעשלאגען.

look nine ways (לוק נאין הוויז) זיך ווארפען אויף אלע זייטען, אויספרובען אלע וועגען.

look on (לוק אן) קוקען אויף עפעס; בעטראכטען; צוקוקען, זיין א צושויער; בעטראכטען אלס...; שעצען.

look one's age (לוק הוואנז איידזש) אויסזעהן ניט עלטער און ניט יונגער ווי אין דער ווירקליכקייט, אויסזעהן ריכטיג נאך'ן עלטער.

look one's best (לוק הוואנז בעסט) זעהר גוט אויסזעהן.

look one's full (לוק הוואנז פול) זיך זאט אנקוקען.

look one's last (לוק הוואנז לעסט) ווארפען דעם לעצטען בליק [פאר'ן טויט].

look one's self (לוק הוואנז סעלף) אויסזעהן ווי געוועהנליך.

look one's self in the face (לוק הוואנז סעלף אין טהי פיים) זיך זעהן אין שפיעגעל, קוקען אין שפיעגעל.

look out (לוק אוט) ארויסקוקען; זיין אויף דער וואך, אויפפאסען; אויסזוכען, אויסקלייבען.

look'out *n.* (לוק'-אוט) דאס אויסקוקען אויף עפעס; דאס זיין אויף דער וואך; א וואך; א וואך=פלאץ, אן אבסערוואציאנס=פונקט; עטוואס וואס ווערט בעאבאכטעט, עטוואס וואס ווערט געהאלטען אן אויג דארויף; אן אויסקוק.

look out for (לוק אוט פאר) זיך היטען; אויסקוקען אויף עפעס; ערווארטען עפעס, פארויסזעהן עפעס.

look out of coun'tenance (לוק אוט אוו קאונ'-טע-נענס) ברייגנגען אין פערלעגענהייט, צוטומלען [דורך א בליק].

look o'ver (לוק או'-ווער) דורכקוקען; דורכבלעטערען.

look sharp (לוק שארפ) קוקען מיט בייזע אויגען; שטארק אויפפאסען; זיין זעהר פארזיכטיג; זיך איילען.

look small (לוק סמאהל) אויסזעהן אדער זיין פערשעמט אדער אין פערלעגענהייט.

look squall'y (לוק סקהוואהל'-אי) אויסזעהן מרה=שחורה'דיג.

The sea looks very squally.

look strange (לוק סטריינדזש) קוקען אויף אימעצען קאלט; אויסזעהן מאדנע.

look to (לוק טו) 1. אכטונג געבען אויף עפעס; 2. זיך פערלאזען אויף אימעצען, ערווארטען עפעס פון אימעצען.

2. Don't look to me for help. I shall do nothing for you.

look to one's self (לוק טו הוואנז סעלף) פאר זיך אליין זארגען; זיך פערלאזען אויף זיך אליין.

look to'ward (לוק טאו'-ארד) קוקען אין דער ריכטונג פון...; קוקען צו; טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

look up (לוק אפ) ארויפקוקען; נאכזעהן, נאכזוכען; בעזוכען, ארויפקומען צו אימעצען.

look upon' (לוק א-פאן') ז. *look on*.

look up to (לוק אפ טו) בעטראכטען מיט אכטונג; בעטראכטען איינעם אלס כוסטער.

look vol'umes (לוק וואל'-יומז) פיעל אויסדריקען מיט'ן בליק, ווארפען פיעל=בעדייטענדע בליקען.

look yel'low (לוק יעל'-או) קוקען מיט קנאה; זיין אייפערזיכטיג.

loom *n. and v.* (לוהם) א וועבער=שטוהל, א וועב=מאשין; א רודער=גריף, א רודער=הענטעל; א שימערירען [ניט קלאר אויסזעהן פון וייטען]; דאס אנהויבען שימערירען אדער בעווייזען זיך ניט קלאר [פון ווייטען]; אן אונקלארער, אונגאטירליך=פערגרעסערטער אדער הויכער אויסזעהן פון ווייטען; זיך הויבען הויך; די לומע [אזא וואסער=פויגעל, ז. *guillemot*]; שימערירען, ניט קלאר זיך זעהן פון ווייטען; אויסזעהן פון ווייטען ניט קלאר, אונגאטירליך=גרויס אדער אונגאטירליך=הויך [איבער דער ערד אדער וואסער].

loom'-fig'ured *a.* (לוהמ'-פיג'-יורד) וואס האט אן ארייגגעוועבטע פיגור [וועגען געוועבטע שטאפען].

loom'-gale *n.* (לוהמ'-גייל) א לייכטער ווינד.

loo'ming *n.* (לוה'-מינג) דאס שימערירען פון ווייטענס, דאס בעווייזען זיך ניט קלאר [פון ווייטען]; א מיראזש, א לופט=אבשפיעגלונג [ווען זאכען ווייזען זיך פון ווייטען אויס גרעסער און העכער ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט].

loom'-pic'ture *n.* (לוהמ'-פיק'-טשור) א אויסגעוועבטע פיגור [אין געוועבטע שטאפען].

loon *n.* (לוהן) דער אייז=טויכער אדער דער פאלאר=מעער=טויכער [א וואסער=פויגעל פון די קאלטע נארד=טיילען. די פעדערען פון די פערשיעדענע מינים זיינען פון פערשיעדענער פארב, אנפאנגענדיג פון גלאנציג=שווארץ און ענדיגענדיג מיט בלוילין=גרוי. די בעווענונגען און דער געשריי פון דיעזען פויגעל אין צייט פון געפאהר זיינען משונה'דיג ווילד]; א דומקאפ, א גולם.

loo'ning *n.* (לוה'-נינג) דער ווילדער געשריי פון אן אייז=טויכער. ז. *loon*.

loop *n. and v.* (לוהפ) א שלייף; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שלייף; א בויגונג, א קרימונג; א זייטיגע אייזענבאהן=ליניע אדער טעלעגראפען=ליניע וואס בילדעט מיט דער הויפט=ליניע עטוואס עהנליכעס צו א שלייף; אן אויער פון א כלי [עהנליך צו א שלייף]; א רינגעל ביים ענד פון א מאשינען=טייל וואס קאנטראלירט די בעוועגונג פון א צווייטען טייל; שלייפען=ארבייט [ביים שטריקען]; א קנאטען [אויף געוויסע פלאנצען]; א קליינע פערגרעסערונגס=גלאז; א שמאל פענסטער; א שמאלע עפנונג, א קוק=לאך [אין א פעסטונג]; א פלויט; בעפעסטיגען מיט שלייפען; אננעהמען די פארם פון א שלייף; בעזארגען מיט שלייפען; זיך בעוועגען אזוי, אז דער וועג זאל בילדען שלייפען [וועגען דער לארווא, די ווערימלעך פון איינינע אינזעקטען].

loop'hole *n.* (לוהפ'-האול) א לאך, אן עפנונג, א קוק=לאך, א שיס=לאך [אין פעסטונגען]; אן אויסרייד, א תירוץ; א מיטעל זיך אויסצודרעהן פון עפעס.

loop'holed *a.* (לוהפ'-האולד) וואס האט

קוק⸗לעכער אדער עפנונגען צום שיסען [ווי פעסטונגען].

loop'light *n.* (לוהפ'-לאיט) א שמאל פענסטערל; א קליינע עפנונג [צום בעלייכטען].

loop'-line *n.* (לוהפ'-לאין) א זייטינע אייזענבאהן⸗ליניע. ז. ***loop***

loop the loop (לוהפ טהי לוהפ) א געבויגענער קינסטליכער וועג, וואו א וואגען אדער שליטען לויפט ארויף אויף א בארג מיט דעם אימפעט וואס ער קריעגט ארונטערלויפענדיג פון אן אנדער בארג.

loop'work *n.* (לוהפ'-הוואירק) שלייפען⸗ארבייט [ביים שטריקען].

loo'py *a.* (לוה'-פי) כיטרע, בעטריגעריש.

loose *a., n. and v.* (לוהס) לויז, אבגעבונדען, ניט פערשטייפט, שלאף, פריי; שיטער; פאנאנדערגעלאזען; פעראיינצעלט, צושטרייט; אונבעשטימט, שוואנקענד; נאכלעסיג; אויסגעלאסען, צולאזען, פערשייט; מיט א שוואכען מאגען; דאס ארויסלאזען, דאס אויסשיסען [ווי א פייל פון בויגען]; אויפבינדען, פאנאנדערבינדען; ארויסלאזען, בעפרייען; אבלאזען; אבשוואכען; פאנאנדערלאזען; מאכען לויז.

loose fish (לוהס פיש) אן אויסגעלאסענער יונג, א הולטאי.

loose'ly *adv.* (לוהס'-לי) אויף א לויזען, פרייען אדער ניט געבונדענעם שטייגער; מיט נאכלעסיגקייט; אויסגעלאסען, צולאזען, פערשייט.

loo'sen *v.* (לוה'סן) מאכען לויז; אויפלעזען; ערשיטערען, אויפטרייסלען; לויז מאכען, אויפבינדען; מאכען לויז⸗לייב; ווייך מאכען [דעם בארען]; זיך אויסבינדען, זיך פאנאנדערלאזען.

loose'ness *n.* (לוהס'-נעס) שלאפקייט, לויזקייט; צולאזענקייט, פערשייטקייט; ניט⸗צוזאמענגעבונדענקייט; לויז⸗לייב.

loose'strife *n.* (לוהס'-סטראיף) ווערבייניק [א מין גראז מיט געלבע בלימהען. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

loot *n. and v.* (לוהט) רויב, קריעג⸗רויב; רויבען, ראבעווען; נעהמען רויב.
The soldiers are beginning to **loot** the conquered city.

loo'-ta'ble *n.* (לוה'-טיי'בל) א רונד טישעל צו שפיעלען לוה. ז. ***loo***

loo'ter *n.* (לוה'-טער) א רויבער, א פאגראמשטשיק.

lop *v. and n.* (לאפ) אבשניידען דעם שפיץ, בעשניידען: לאזען הענגען; אראבהענגען [ווי די אויערען ביי א הונד, חזיר א. ד. ג.]; דאס אראבהענגען; דער אבשניט; דאס וואס איז אבגעשניטען געווארען.

lop and top (לאפ ענד טאפ) אבגעשניטענע ריטלעך און צווייגלעך; יעדער טייל; דאס גאנצע.

lope *v. and n.* (לאופ) גאלאפירען, לויפען מיט א גאלאפ; שפרינגען; א לייכטער גאלאפ; אן ארט לויפען מיט לאנגע טריט.

lop'-eared *a.* (לאפ'-איערד) לאנג⸗אויעריג, מיט אראבהענגענדע אויערען.

lo'per *n.* (לאו'-פער) איינער וואס לויפט מיט א גאלאפ; דער ווירבעל אדער דרעהרינג, וואס ווערט בענוצט אין מאכען שטריק.

lop'per *n.* (לאפ'-ער) אן ארומשניידער פון צווייגען, א בוים⸗בעשניידער.

lop'ping *n.* (לאפ'-אינג) דאס אבשניידען אלע צווייגען פון א בוים [ניט לטובת דעם בוים, נאר כדי צו בענוצען די צווייגען]; די אבגעשניטענע צווייגען.

lop'ping-ax *n.* (לאפ'-אינג-עקס) א קליינע האק, וועלכע מען בענוצט ארומצוהאקען די צווייגלעך פון א בוים.

lop'pings *n.* (לאפ'-אינגז) אבגעשניטענע צווייגען.

lop'ping-shears *n.* (לאפ'-אינג-שיערז) א גרויסע שער וואס ווערט בענוצט ארומצושניידען קוסטעס און בוימלעך.

lop'sided *a.* (לאפ'-סאי-דעד) וואס בויגט זיך צו איין זייט; שווערער אדער מעהר ענטוויקעלט אין איין זייט.

loqua'cious *a.* (לא-קהוויי'-שאס) בערעדעוודיג, פלאפלעריש, פלוידערדיג.

loqua'ciously *adv.* (לא-קהוויי'-שאס-לי) אויף א פלאפלערישען אדער פלוידערדיגען אופן.

loqua'ciousness *n.* (לא-קהוויי'-שאס-נעס) שוואצהאפטיגקייט, פלוידערישקייט; פלאפלעריי.

loquac'ity *n.* (לא-קהוועס'-אי-טי) ז. ***loquaciousness***

lo'quence *n.* (לאו'-קהווענס) דאס ריידען.

lo'rate *a.* (לאו'-רייט) — אין באטאניק צונג⸗פערמיג, אויסגעצויגען אין דער לענג.

lor'cha *n.* (לאהר'-טשא) א מין כינעזישע זעגעל⸗שיף.

lord *n. and v.* (לאהרד) א לארד, א העררר; א הערשער; א געוועלטיגער; דער טיטול פון איינעם, צו וועלכען מען בעציהט זיך מיט רעספעקט אדער עהרפורכט; א פעאדאל, א לאנד⸗אייגענטימער; דער טיטול פון א הויכען אדעליגען אדער הויכען בעאמטען אין ענגלאנד; אויפהויבען צו דער מדרגה פון א לארד, אנערקענען פאר א הערשער; געוועלטיגען אדער הערשען ווי א לארד.

Lord *n.* (לאהרד) גאט, דער רבונו של עולם.

lord ad'vocate (לאהרד עד'-ווא-קייט) אין שאטלאנד — דער אויבער⸗פראקוראר אדער דער הויפט שטאאטס⸗אנוואלט.

lord cham'berlain (לאהרד טשיימ'-בער-לען) דער אויבער קאמערהערר [אין ענגלישען קעניגליכען הויף].

Lord Chief Jus'tice (לאהרד טשיעף דזשאס'-טיס) דער טיטול פון אויבער⸗ריכטער אדער פארזיצענדען פון העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

lord high chan'cellor (לאהרד האי טשענ'-סעל-אר) אין ענגלאנד — דער גרויס⸗קאנצלער און פארזיצענדער פון לארדען⸗הויז [ער רופט צונויף דורך א מאניפעסט דעם פארלאמענט, ער בעשטימט אלע פריעדענס⸗ריכטער און האט נאך פערשיעדענע הויכע פונקציאנען].

lord'kin *n.* (לאהרד'-קין) א קליינער אדער יונגער לארד.

lord'less *a.* (לאהרד'-לעס) אהן א לארד אדער פעאדאל; ניט אבהענגיג פון אן אויבערהארר.

lord lieuten'ant (לאהרד ליו-טענ'-ענט) אין ענגלאנד — דער טיטול פון וויצע⸗קעניג און גובערנאטאר פון אירלאנד; דער הויפט⸗בעאמטער פון א גראפשאפט אדער בעצירק.

lord'like *a.* (לאהרד'-לאיק) ווי א לארד; בעפעהלעריש; שטאלץ; העזה'דיג.

lord'liness *n.* (לאהרד'-לי-נעס) דאס האבען די בענעהמונג און אויפפיהרונג פון א לארד: ווירדע; הויכמוטה, שטאלץ, העזה'דיגקייט.

lord'ling *n.* (לאהרד'-לינג) א הארערלע, א קליין הערשערל.

lord'ly *a. and adv.* (לאהרד'-לי) אדעליג, אריסטאקראטיש; גרויס, הויך; הויכמוטיג; שטאלץ: העזה'דיג; מעשה לארד, הערשעריש.

Lord May'or (לאהרד מיי'-אר) דער טיטול פון שטאדט⸗הויפט אדער בירגערמייסטער פון לאנדאן, דובלין און יארק [ענגלאנד].

Lord of hosts (לאהרד אוו האוסטס) גאט פון די הערשאפטען, ה' צבאות.

lord of a man'or (לאהרד אוו ע מענ'-אר) א גוטסבעזיצער, א פריץ.

lord par'amount (לאהרד פער'-ע-מאונט) דער העכסטער, דער אויבערהערשער, דער פעאדאל.

Lord's Day (לאהרדז דיי) דער קריסטליכער שבת [זונטאג].

lord'ship *n.* (לאהרד'-שיפ) די לארדשאפט, דער שטאנד אדער ווירדע פון א לארד; דער בעצירק אונטער דער הערשאפט פון א לארד; הערשאפט, געוואלט, מאכט.

Lord's Prayer (לאהרדז פרעהר) די קריסטליכע תפילה וואס פאנגט זיך אן "אונזער פאטער אין הימעל".

lords spir'itual (לאהרדז ספיר'-אי-טשו-על) אין ענגלאנד — די ארצבישאפען און בישאפען, וועלכע זיינען מיטגליעדער אין לארדען⸗הויז פון ענגלישען פארלאמענט.

Lord's Sup'per (לאהרדז סאפ'-ער) דאס הייליגע אבענדמאהל [א הייליגע צערעמאניע אין די קריסטליכע קירכען].

Lord's ta'ble (לאהרדז טייבל) דער טיש אין קירך, אויף וועלכען עס ליעגט דאס הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל.

lords tem'poral (לאהרדז טעמ'-פא-רעל) די וועלטליכע לארדען [די לארדען פון ענגלישען אויבער⸗הויז, וועלכע זיינען ניט קיין גייסטליכע].

lore *n.* (לאור) דאס וואס ווערט געלערענט; וויסען, לעהרע, געלעהרזאמקייט: ביי א פויגעל — דער טייל פון קאפ צווישען דעם אויג און שנאבעל.

lorette' *n.* (לא-רעט') א לארעטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי פון הויכען שטאנד, וועלכע לעבט אויף'ן חשבון פון איהרע געליעבטע.

lorgnette' *n.* (לאהר-ניעט') א לארנעט [ברילען וואס לעגען זיך צונויף און ווערען געהאלטען אויף א הענטעל].

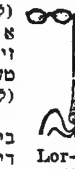
Lorgnette

lorgnon' *n.* (לאהר-ניאן') ז. ***lorgnette***

lori'ca *n.* (לא-ראי'-קא) ביי די אלטע רוימער — א קיראסע, א מין פאנצער וואס בעדעקט דאס הארץ און דעם רוקען.

Lorica'ta *n.* (לאר-אי-קיי'-טא) די אלע פערשיעדנארטיגע קלאסען חיות, וועלכע האבען א הארנדיגען פאנצער אדער בעדעקונג.

lor'icate *v., a. and n.* (לאר'-אי-קייט) איבערציהען אדער בעדעקען מיט א קארע אדער שיכט אלס בעשיצונג; בעשיצט מיט א געוויסען צודעק; וואס בעשטעהט פון פלאטען אדער שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע: וואס האט א מושעל; בעדעקט מיט א הארן⸗פאנצער; א חיה וואס איז בעדעקט מיט א הארנדיגען אדער ביינינען צודעק אדער מושעל.

lor'icated *a.* (לאר'-אי-קיי-טער) אי־בערגעצוינען, בעדעקט, איבערגעלעגט מיט א קארע, שיכט אדער פלאטע.

Lorica'ti *n.* (לאר-אי-קיי'-טאי) דער מין טהיערע און פיש, וועלכע זיינען בע־דעקט מיט א הארנדיגען פאנצער אדער פלאטע.

lorica'tion *n.* (לאר-אי-קיי'-שאן) אי־בערצוג, איבערלעג, בעדעקונג [מיט א קארע, שיכט אדער פלאטע].

lor'icoid *a.* (לאר'-אי-קאיד) ז. ***loricated***

lorikeet' *n.* (לאר-אי-קיעט') א מין קליינער פאפוגאי מיט א לאנגער דינער צונג, מיט וועלכער ער ציהט ארויס די זאפט פון בלומען און פרוכטען.

lor'imer *n.* (לאר'-אי-מער) א שפאנ־רען־מאכער; א זאטעל־מאכער.

lor'iner *n.* (לאר'-אי-נער) ז. ***lorimer***

lor'iot *n.* (לאר'-אי-אט) דער גאלדדראָ־סעל [א קליין אייראפעאיש זינג־פויגע־לע. דער "ער" האט א גאלד־געלבען קא־ליר מיט א שווארצען עק און פליגלען; די "זי" האט א געלב־גרינעם קאליר].

lo'ris *n.* (לאו'-ריס) דער ציילאנער לעמור [אזא אפען־ענליכע חיה וואס געפינט זיך אויף דעם אינזעל ציילאָן].

Loris

lorn *a.* (לאהרן) פערלארען; פערלאזען; איינזאם.

lo'rum *n.* (לאו'-ראם) — ביי א פויגעל דער טייל פון קאפ צווישען אויג און שנא־בעל.

lo'ry *n.* (לאו'-רי) אזא קליינער פאפו־גאי וועלכער גע־פינט זיך אין גע־וויסע טיילען פון אזיען און אויף דעם מאלאאישען ארכיפעלאג [ער צייכענט זיך אוים מיט דער פערשיע־דענארטיגקייט און מיט דעם גלאנץ פון די קאלירען פון זיי־נע פעדערען].

Lory

lo'sable *a.* (לוה'-זעבל) פערליערבאר; וואס מען קען פערליערען אדער פערשפיע־לען.

lose *v.* (לוהז) פערליערען; פערשפיעלען; אנווערהערען עפעס; ליידען א היזק; פא־לען אין פרייז; שפעטיגען זיך [וועגען א זייגער]; דורכלאזען [א געלעגענ־הייט]; ניט בעמערקען עפעס, ארויסלא־זען פון אויפמערקזאמקייט; פערשווענדען, פטר'ען [צייט]; זיין די אורזאכע פון א פערלוסט; רואינירט ווערען.

lo'seable *a.* (לוה'-זעבל) ז. ***losable***

lose caste (לוהז קעסט) פערליערען די שטעלונג אין דער געזעלשאפט.

lose foot'ing (לוהז פוט'-אינג) אויס־גליטשען זיך.

lose ground (לוהז גראונד) פערליערען דעם באדען; אבטרעטען צוריק; זיין ארויסגעשטויסען פון דער פריהערינגער פאזיציע אדער שטעלונג; פערליערען די אויבערמאכט; אנווערהערען דעם קרעדיט אדער די בעדייטונג; פערליערען דעם איינפלוס.

lose heart (לוהז הארט) פערליערען דעם מוטה.

lo'sel *n. and a.* (לוה'-זעל) א טויגע־ניכטס, א ניכטסווירדיגער מענש, א ליי־דאק; ניכטסווירדיג; וואס טויג אויף גאר נישט.

lose one's grip (לוהז וואנז גריפ) פערליערען די קאנטראָלע איבער עפעס; דורכפאלען אין א געשעפט אדער אונטער־נעהמונג.

lose one's head (לוהז וואנז העד) פערליערען דעם קאפ; ניט וויסען וואס צו טהאן; זיין פערצווייפעלט.

lose one's legs (לוהז וואנז לעגז) אויסגליטשען זיך, געשטרויכעלט ווערען.

lose one's mind (לוהז וואנז מאינד) זיין אויסער זיך; משוגע ווערען.

lose one's self (לוהז וואנז סעלף) פערליערען דעם וועג, פערבלאנדזשען; פערליערען זיך, ווערען צומישט אדער צו־טומעלט; פערליערען דעם קאפ, אנווע־רען דעם פערשטאנד.

lose one's tem'per (לוהז וואנז טעמ'-פער) פערלירען די קאנטראָלע אי־בער זיך, ארויסגעהן פון די כלים, ווערען אין כעס.

lo'ser *n.* (לוה'-זער) א פערליערער; א פערשפיעלער.

lose sight of (לוהז סאיט אוו) פער־ליערען פון אויג, פערנאכלעסיגען.

lose the bell (לוהז טהי בעל) פערליע־רען אדער בעזיעגט ווערען אין א געפעכט.

lo'sing *a.* (לוה'-זינג) פערליערט; וואס פערליערט; וואס פעראורזאכט פערלוסט אדער ענדיגט זיך מיט פערלוסט.

lo'sing pri'ces (לוה'-זינג פראי'-סעז) פרייזען, צו וועלכע מען לעגט צו.

loss *n.* (לאהס) דער אנוואער, שאדען, היזק; דער טויט; א פערלוסט; א דורכפאל; דאס פעהלען, דער מאנגעל, די אבוועזענהייט פון עפעס; אין יאגד — דאס פערליע־רען דעם שפור פון א חיה אדער פויגעל.

loss of time (לאהס אוו טאים) צייט־פערלוסט.

loss on loss (לאהס אן לאהס) איין שא־דען נאך דעם אנדערען.

lost *a.* (לאהסט) פערלארען; פערשפיעלט; ניט בענוצט; דורכגעלאזען; פערניכטעט; צושטערט; צושטרייט [מיט צופלאנטער־טע רעיונות].

lost cause (לאהסט קאהז) אין די פער־אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער פערלארענער קאמפף, וועלכען די דרום־שטאאטען האבען געפיהרט געגען די צפון־שטאאטען אין בירגער קריעג; א פערלא־רענער קאמפף.

lost mo'tion (לאהסט מאו'-שאן) אין מעכאניק — ענערגיע־פערלוסט דורך דעם אונטערשיעד אין דער בעוועגונגס־גע־שווינדיגקייט ביי א מאשין וואס ווערט בעטריבען פון א מאטאר [צוליעב קאנ־סטרוקציאנס־פעהלערען אדער דורך אבנוי־צונג].

lost to shame (לאהסט טו שיים) אהן שום בושה.

lot *n. and v.* (לאט) א לאָז; א גורל; א חלק; דאס שיקזאל, דער מזל; א טייל; א שטיקעל אבגעטיילט לאנד; א קופע; א סך; טיילען אין חלקים; ווארפען גורל.

Lo'ta *n.* (לאו'-טא) א מין פיש, וועלכע האבען א לאנגליכען און רונדען טונקעל־גרויען קערפער מיט שטעכער אויף'ן קאפ.

lo'ta *n.* (לאו'-טא) ז. ***lotah***

lo'tah *n.* (לאו'-טא) א קליינער, רונדער מעטאלענער טאפ, וואס ווערט געברויכט אין אסט־אינדיען צו טראגען וואסער.

lote *n.* (לאוט) דער הארן־קליי [ז. ***Lotus***]; דער שטעך־פיש [ז. ***burbot***].

lote'-tree *n.* (לאוט'-טריע) ז. ***lotus-tree***

loth *n.* (לאוט) א לויט, א געוויסע רו־סישע אדער דייטשע וואג [ענטהאלט $\frac{1}{32}$ פון א רוסישען פונט].

Lotha'rio *n.* (לא-טהיי'-רי-או) א צו־לאזענער, אן אויסגעלאסענער מענש; א פרויען־פערפיהרער.

lo'tion *n.* (לאו'-שאן) דאס וואשען דאס פנים; א קאסמעטישער אדער מעדיציני־שער מיטעל צו וואשען די הויט.

lo'to *n.* (לאו'-טא) ז. ***lotto***

lot of ground (לאט אוו גראונד) א שטיקעל לאנד וואס איז אויסגעטיילט גע־ווארען פאר א בעשטימטען צוועק, ווי פאר א געביידע, פאשע א. ד. ג.

lo'tos *n.* (לאו'-טאס) ז. ***lotus***

lots of mon'ey (לאטס אוו מאנ'-אי) זעהר פיעל געלד.

lot'tery *n.* (לאט'-ע-רי) די לאטעריי; דער גורל.

lot'tery tick'et (לאט'-ע-רי טיק'-עט) א לאטעריי־צעטעל.

lot'to *n.* (לאט'-או) דאס לאטא־שפיעל [א מין שפיעל מיט קארטען אדער פלאטען, אויף וועלכע עס זיינען פערצייכענט פער־שיעדענע נומערען און רונדע נומעריר־טע קליינע קלעצעלעך. ביים ארויסציהען יעדעס קלעצעלע ווערט אויסגערופען זיין נומער און אויב דיזעלבע נומער געפינט זיך אויף א קארטע, ווערט ער בעדעקט מיט עפעס. די קארטע, אויף וועלכער אלע נומערען זיינען אויף אזא אופן פערדעקט געווארען, האט געוואונען].

lo'tus *n.* (לאו'-טאס) די לאטאס־פלאנצע, איינע פון די פערשיעדענע אייראפעאישע און אזיאטישע וואסער־ליליען מיט ווייסע אראמאטע בלומען און רונדע דיקע בלעטער. געוועזען פערהייליגט ביי אייניגע פעלקער פון אלטערטום, ווי אין עגיפטען, אינדיען א. ד. ג.; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון אן עגיפ־טישער וואסער־ליליע.

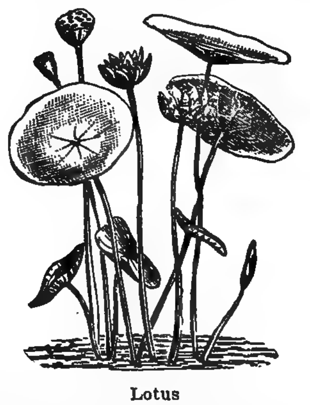

Lotus

Lo'tus *n.* (לאו'-טאס) [א מין הארן־קליי עסבארע גראזען מיט געלבע בליטהען].

lo'tus-ea'ter *n.* (לאו'-טאס-איע'-טער) א לאטאס־עסער, איינער פון א לעגענדא־

רען פאלק, די לאטאפאגען, וועגען וועלכע די גריכישע לעגענדען דערצעהלען, אז זיי פלעגען זיך ערנעהרען מיט לאטאס-פלאנצען און זיינען שטענדיג געווען מונטער און גליקליך; א פרעהליכער יונג; איינער וואס זוכט תענוגים און פערגעניגענס.

lo'tus-tree *n.* (לאו'-טאס-טריע) א שטעכיגער קוסט אדער בוש פון דרום-אייראפא און צפון-אפריקא מיט גרויסע, זיסע און אראמאטישע יאגדעס.

loud *a. and adv.* (לאוד) מיט א הויבער שטימע, שרייענד, ליארמענד; וואס לאזט ארויס א שטארקען קול; וואס רעדט מיט ענערגיע אדער ענטוזיאזם; דרינגענד, שרייענד; וואס ווארפט זיך אין די אויגען, וואס רופט ארויס אן עפעקט; אויפפאלענד, בעריהמעריש; בלענדענד, שרייענד [פון פארבען]; מיט איבערמעסיגער פרעכטיגקייט אדער גלאנץ; מיט א שטארקען שלעכטען גערוך; אויף א שרייענדען, ליארעמדען אופן.

loud applause' (לאוד ע-פלאהז') שטורמישער בייפאל, שטורמישע אפלאדיסמענטען.

loud'ly *adv.* (לאוד'-לי) מיט א הויכען קול; אויף א שרייענדען, ליארעמדען אופן.

loud'-mouthed *a.* (לאוד'-מאוטהט) מיט א גרויסען מויל; מיט א שטארקען קול; שרייענדיג.

loud'ness *n.* (לאוד'-נעס) הויכקייט אדער שטארקייט פון קול; שרייענדינקייט [פון פארבען, פון פוץ א. ד. ג.].

lough *n.* (לאף) אן אזיערע.

lou'is *n.* (לוה'-אי) א לואידאר [א פראנצויזישע גאלדענע מטבע פון 20 פראנק].

Lou'is-Quatorze' *a.* (לוה'-אי-קא-טאהרז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 14טען אין יאהר 1638—1715 [פאלאצען מיט גרויסע זאאלען און ברייטע טהירען און פענסטער און מיט בעגילטע ווענד און סטעליעס].

Lou'is-Quinze' *a.* (לוה'-אי-קענז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 15טען [1710—1774 יאהר].

Lou'is-Seize' *n. and a.* (לוה'-אי-סייז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 16טען [1754—1793 יאהר].

Lou'is-Treize' *a.* (לוה'-אי-טרייז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 13טען [אין די יאהרען 1601—1643].

lounge *n. and v.* (לאונדזש) א זאפא, א קושעטקע; זיך ארומטרייבען, אומגעהן פוסט און פאס, געהן לעדיג, גארנישט טהאן; ליגען אויסגעצויגען אויף'ן דיוואן אדער זאפא; דאס ארומגעהן לעדיג; דאס זיצען מיט צונויפגעלעגטע הענד; דאס ארט, וואו עס קומען פוילענצער און פוסט-און-פאסניקעס.

loun'ger *n.* (לאונ'-דזשער) א לעדיגגעהער, א פוסט-און-פאסניק.

lour *v.* (לאור) קוקען כמורנע.

louse *n.* (לאוס) א לויז.

louse *v.* (לאוז) לויזען, זוכען לייז.

louse'wort *n.* (לאוס'-הוואירט) די לויז-קרויט [א מין גראז וואס מען פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצען אלס א מיטעל געגען לייז].

lou'sily *adv.* (לאו'-זי-לי) אויף א לויזיגען שטייגער; געמיין, קבצנ'ישדיג.

lou'siness *n.* (לאו'-זי-נעס) לייזיגקייט.

lou'sy *a.* (לאו'-זי) לייזיג; לומפיג, נידריג, געמיין.

lout *n. and v.* (לאוט) א דומקאפ, אן אונגעלומפערטער מענש, א גולם; בויגען זיך; בוקען זיך.

lou'tish *a.* (לאו'-טיש) דום, אונגעלומפערט.

lou'tishly *adv.* (לאו'-טיש-לי) מעשה פויער; אונגעלומפערט.

lou'trin *n.* (לוה'-טרין) דער אטער אדער ווידרא. ז. *otter*.

lou'ver *n.* (לוה'-ווער) א לאך אדער פענסטער אין דאך פון א מיטעלאלטערליכען הויז ארויסצולאזען דעם רויך; א מין פענסטער מיט ברייטליכע שרעג אויסגעלעגטע פלאטען צו ווענטילירען דאס צימער.

lou'ver-win'dow *n.* (לוה'-ווער-הווינ'-דאו) ז. *louver*.

lovabil'ity *n.* (לאוו-ע-ביל'-אי-טי) ליעבענסווירדיגקייט, דאס האבען די פעהיגקייט אדער די אייגענשאפטען געליעבט צו ווערען.

lov'able *a.* (לאוו'-עבל) ליעבענסווערטה; ליעבליך; וואס מען קען ליעבען; וואס פערדיענט געליעבט צו ווערען.

lov'ableness *n.* (לאוו'-עבל-נעס) ליעבענסווירדיגקייט; א ליעבענסווירדיגער כאראקטער.

lov'age *n.* (לאוו'-עדזש) דאס ליעב-שטעקעל [אזא בערג-פלאנצע וואס ווערט אפט קולטיווירט אין גערטנער].

love *v. and n.* (לאוו) ליעבען, האלט האבען; ליעבע; ליעבשאפט; א געליעבטער, א געליעבטע.

love'-affair' *n.* (לאוו'-ע-פעהר') א ליעבע; א ליעבעס-פערהעלטניס.

love'-ap'ple *n.* (לאוו'-עפל) דער ליעבעס-עפעל, א טאמאטע [א פאמידאר, א פאטלאזשאן].

love'-bird *n.* (לאוו'-בוירד) דער נעזעל-שאפטס-פויגעל [א מין קליינער פאפוגאי וואס צייכענט זיך אויס מיט זיין צוגעבונדענקייט צו זיין פאר].

Love-bird

love'-bro'ker *n.* (לאוו'-בראו'-קער) א ליעבע-מעקלער; א שדכן.

love'-cause *n.* (לאוו'-קאהז) ז. *love-affair*.

love'-child *n.* (לאוו'-טשאילד) אן אונגעזעצליך-געבארענעס קינד.

love dear'ly (לאוו דיער'-לי) הארציג ליעבען.

love'-fa'vor *n.* (לאוו'-פיי'-וואר) א ליעבעס-צייכען; א ליעבעס-אנדענקען.

love'-feast *n.* (לאוו'-פיעסט) דאס ליעבעס-פעסט, די ליעבעס-מאהלצייט [א רעליגיעזע מאהלצייט ביי די ערשטע קריסטען אדער אזא עהנליכע מאהלצייט ביי געוויסע קריסטליכע סעקטען נאך היינט].

love'-grass *n.* (לאוו'-גרעס) דאס ליעבעס-גראז [אזא גראז וואס וואקסט אויף די געוועהנליכע לאנקעס].

love'-in-i'dleness *n.* (לאוו'-אינ-אי'דל-נעס) דאס שטיעף-מיטערכען [אזא בלום].

love'-knot *n.* (לאוו'-נאט) א ליעבעס-קניפעל, א ליעבעס-שלייף [א קניפעל אדער א שלייף אלס א צייכען פון טרייער ליעבע].

love'less *a.* (לאוו'-לעס) אהן ליעבע, אונגעליעבט.

love'-let'ter *n.* (לאוו'-לעט'-ער) א ליעבעס-בריעף.

love'-lies-blee'ding *n.* (לאוו'-לאיז-בליע'-דינג) דער רויטער אמאראנט [אזא רויטע גארטען-בלום וואס וואקסט מייסטענס ליעגענדיג צוליעב איהרע שוואכע ווארצלען].

love'liness *n.* (לאוו'-לי-נעס) ליעבליכקייט, רייץ.

love'-lock *n.* (לאוו'-לאק) א געקרויזעלטער לאק אייגעפלאכטען מיט א בענדעל, וואס קאוואליערען פלעגען טראגען אין 17טען יאהרהונדערט; א חן-לאק.

love'-lorn *a.* (לאוו'-לאהרן) אויסגעהענדיג פון ליעבע; וואס געהט אויס פון ליעבע.

love'ly *a. and adv.* (לאוו'-לי) ליעבליך, ליעבענסווירדיג, רייצענד.

love'-ma'king *n.* (לאוו'-מיי'-קינג) דאס שדכנ'ען זיך.

love'-match *n.* (לאוו'-מעטש) הייראט אויס ליעבע.

love'monger *n.* (לאוו'-מאנ-גער) א שדכן, א פערמיטלער אין שדוכים.

love'-par'rot *n.* (לאוו'-פער'-אט) ז. *love-bird*.

love'-po'tion *n.* (לאוו'-פאו'-שאן) א ליעבעס-טראנק.

lov'er *n.* (לאוו'-ער) א ליעבהאבער, א ליעבהאבערין, א געליעבטער, א געליעבטע.

lov'ered *a.* (לאוו'-ערד) וואס האט א געליעבטע; וואס האט א געליעבטען.

love'-shaft *n.* (לאוו'-שעפט) א ליעבעס-פייל [ווי די פיילען וואס קופיד אדער אמור, דער מיטאלאגישער גאט פון ליעבע, שיסט אין די הערצער פון פערליעבטע].

love'-sick *a.* (לאוו'-סיק) ליעבעס-קראנק.

love'-sick'ness *n.* (לאוו'-סיק'-נעס) ליעבעס-קראנקהייט.

love'some *a.* (לאוו'-סאם) ליעבליך.

love'somely *adv.* (לאוו'-סאם-לי) מיט ליעבליכקייט.

love'-song *n.* (לאוו'-סאהנג) א ליעבעס-ליעד.

love'-suit *n.* (לאוו'-סיוט) דאס שדכנ'ען זיך.

love'-to'ken *n.* (לאוו'-טאו'קן) א ליעבעס-צייכען; אן אנדענקונגס-צייכען.

love'-worth *a.* (לאוו'-הוואירטה) דאס זיין ווערטה געליעבט צו ווערען.

love'-wor'thy *a.* (לאוו'-הוואיר'-טהי) ליעבענסווערטה.

lov'ing *a.* (לאוו'-אינג) ליעבענד; ליעבליך, פריינדליך.

lov'ing-cup *n.* (לאוו'-אינג-קאפ) א פריינדשאפטס-בעכער וואס ווערט איינעם געגעבען אלס אנדענקונג אדער אלס אנערקענונג פון זיינע פערדיענסטען.

lov'ing-kind'ness *n.* (לאוו'-אינג-קאינד'-נעס) ליעבהארציגקייט; ליעבעס-פריינדשאפט, גוטסקייט.

lov'ingly *adv.* (לאוו'-אינג-לי) מיט ליעבע.

lov'ingness *n.* (לאוו'-אינג-נעס) ליעבע, צערטליכקייט.

low *a., adv., n. and v.* (לאו) נידריג; טיעף; ביליג; וועניג; קארג; שוואך; געמיין; קליין; קליינליך; וועניג בעדייטענד; ארונטערגעלאזען; מיט א געדריקטער שטימונג, מעלאנכאליש; אויף א נידריגען שטייגער; אין א געמיינער לאגע; אין. דער שפעטסטער צייט; מיט א נידריגען, געדריקטען אדער שטילען קול; אין קארטען-שפיעל — דער נידריגסטער טרומף אדער קאזיר; דאס מעקען פון א בהמה; מעקען [ווי א בהמה].

low'bell *n. and v.* (לאו'-בעל) א גלעקעל, וואס הענגט אויף'ן האלז פון א שעפס אדער אן אנדער בהמה; א מין גלעקעל, מיט וועלכען מען קלינגט ביים ארייננארען פויגלען אין נעץ; ארייננארען פויגלען אין נעץ דורך'ן קלינגען מיט אזא גלעקעל.

low born (לאו בארן) פון נידריגען יחוס, גראב.

low'-boy *n.* (לאו'-באי) א קאמאד אויף קורצע פיס.

low bred (לאו ברעד) פון א נידריגער ערציהונג, אונגעבילדעט, געמיין.

Low'-church *a.* (לאו'-טשוירטש) ליבעראל אין די קירכליכע ענינים; וואס גלויבט ניט אז די אויטאריטעט פון דער קירך שטאמט פון די אפאסטאלען; וואס האלט ניט פון פיעל רעליגיעזע צערעמאניעס; עוואנגעליש. ז. *Low Church*.

Low Church (לאו טשוירטש) די ליבעראלע פארטיי אין דער אנגליקאנישער אדער עפיסקאפאלישער קירך [די פארטיי, וועלכע אנערקענט ניט, אז די אויטאריטעט פון דער קירך און די יערארכיע פון בישאפען שטאמט ארויס דירעקט פון די אפאסטאלען. זי האלט אויך ניט פון פיעלע רעליגיעזע צערעמאניעס און סימבאלען און שטעהט אין געגענזאץ צו דער קאנסערוואטיווער פארטיי]. ז. *High Church*.

Low'-church'man *n.* (לאו'-טשוירטש-מען) אן אנהענגער פון דער ליבעראלער פארטיי אין דער אנגליקאנישער קירך. ז. *Low Church*.

low come'dian (לאו קא-מי'-די-ען) אן אקטיאר וואס שפיעלט קאמישע ראלען אין א פארס.

Low Coun'tries (לאו קאנ'-טריז) נידערלאנד, האלאנד.

low dawn (לאו דאהן) דער ערשטער אויסברוך אויף טאג; דער ערשטער באגינען.

low'-day *n.* (לאו'-דיי) א וואכעדיגער טאג, א טאג ווען עס פאלט ניט אוים קיין קירכליכער יום-טוב.

low'-down *a.* (לאו'-דאון) זעהר נידריג; געמיין; פערדארבען.

low'-dow'ner *n.* (לאו'-דאו'-נער) א געזונקענער, געמיינער מענש; א גרויסער ארימאן.

Low Dutch (לאו דאטש) פלאט-דייטש, האלענדיש, די האלענדישע שפראך.

low'er *v., a. and n.* (לאו'-ער) מאכען נידריגער; טיעפער לעגען; זינקען, אראבלאזען, ארונטערלאזען; אראבזעצען [דעם פרייז]; פערקלענערען [דעם ווערטה]; מאכען שיטערער [א פליסיגקייט]; אראבזעצען, ערנידריגען [אין דער עפענטליכער מיינונג]; מאכען שוואכער [אין געזונד]; זינקען; פאלען, ארונטערגעהען [אין פרייז]; קוקען מיט כמורנע בליקען; אנשטעלען א פערפינסטערטען פנים; ווערען איז כעס; סטראשען; טונקעל ווערען; נידריגער; אונטערער; כמורנעקייט, טונקעלקייט, פינסטערקייט, א כמורנער פינסטערער בליק.

low'er case (לאו'-ער קיים) אין דרוקעריי — די אונטער-העלפט פון שריפט-קאסטען מיט קליינע אותיות.

low'er-case *a. and n.* (לאו'-ער-קיים) אין דרוקעריי — וואס איז שייך צו דעם אונטערשטען טייל פון שריפט-קאסטען, וואו עס ליעגען די קליינע אותיות; די קליינע אותיות פון דרוק-שריפט.

low'er deck (לאו'-ער דעק) דער אונטערשטער דעק [אויף א שיף].

low'ering *a.* (לאו'-ער-אינג) כמארעדיג, וואלקענדיג; וואס דראהט מיט א שטורם.

low'eringly *adv.* (לאו'-ער-אינג-לי) דונקעל, פינסטער, טריב.

low'ermost *a.* (לאו'-ער-מאוסט) דער נידריגסטער, דער אונטערשטער, דער סאמע נידריגסטער.

low'est *a.* (לאו'-עסט) וואס איז דער נידריגסטער אדער לעצטער.

low'est bid'der (לאו'-עסט ביד'-ער) דער וואס באט ווייניגער ווי אלע.

Low'-Ger'man *a.* (לאו'-דזשויר'-מען) וואס איז שייך צו פלאט-דייטש אדער צו די דיאלעקטען פון דער דייטשער שפראך וואס ווערען געברויכט אין די צפון-געגענדען פון דייטשלאנד.

Low Ger'man (לאו דזשויר'-מען) נידער-דייטש [די גרופע גערמאנישע אדער טויטאנישע שפראכען, וועלכע שליסען איין אין זיך די גאטהישע, האלענדישע און ענגלישע שפראכען]; פלאט-דייטש.

low'ing *n.* (לאו'-אינג) דאס מעקען פון א קוה.

low'land *n.* (לאו'-לענד) נידריגעס לאנד, פלאכעס לאנד.

Low'lander *n.* (לאו'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון די נידריגע פלאכע געגענדען פון שאטלאנד.

Low'lands *n.* (לאו'-לענדז) די פלאכע, ניט הויכע געגענדען אין שאטלאנד.

Low Lat'in (לאו לעט'-אין) מיטעלאלטערליכער לאטיין [די לאטיינישע שפראך אין דער צייט, ווען זי האט אויפגעהערט צו זיין קלאסיש און האט ארייגגענומען אין זיך פיעל עלעמענטען פון אנדערע שפראכען].

low lat'itudes (לאו לעט'-אי-טיודז) די געאגראפיש'ע ברייט-ליניען, וואס געפינען זיך נאהענט צום עקוואטאר.

low'liness *n.* (לאו'-לי-נעס) נידריגקייט; קליינינקייט, עניוות, בעשיידענהייט.

low'-lived *a.* (לאו'-לאיווד) וואס פיהרט א נידריגע ארט לעבען; גראב, געמיין, וואולגאר.

low'ly *a. and adv.* (לאו'-לי) נידריג, קליין; געמיין; דעמוטיג; נידערגעשלאגען.

low'ly born (לאו'-לי בארן) פון נידריגען יחוס.

low mal'low (לאו מעל'-או) ז. *Jew's-mallow*.

low mar'riage (לאו מער'-אידזש) די הייראט מיט א פערזאן פון א נידריגען שטאנד.

low mass (לאו מעס) א געוועהנליכע גאטעס-דיענסט אין קירך אהן געזאנג פון כאר.

low'-min'ded *a.* (לאו'-מאינ'-דעד) נידריג געזינט, מיט שלעכטע מחשבות.

lown *n.* (לאון) א דומקאפ, א גולם, א שוטה.

low'ness *n.* (לאו'-נעס) נידריגקייט; קליינהייט; געמיינהייט, פאדלעקייט.

low'-pres'sure *a.* (לאו'-פרעש'-אור) וואס ארבייט מיט א שוואכען דרוק פון דאמפף [ווענען א דאמפף-מאשין].

low relief' (לאו רע-ליעף') ז. *bas-relief*.

low'-roofed *a.* (לאו'-רופפט) מיט א נידריגען דאך.

low'ry *n.* (לאו'-רי) א פלאטפארמע-וואגאן [אויף אייזענבאהנען].

low'-spir'ited *a.* (לאו'-ספיר'-אי-טעד) נידערגעשלאגען, טרויריג.

low'-spir'itedness *n.* (לאו'-ספיר'-אי-טעד-נעס) נידערגעשלאגענהייט.

low'-stud'ded *a.* (לאו'-סטאד'-עד) מיט נידריגע ביישטידלעך; נידריג געבוים.

Low Sun'day (לאו סאנ'-דיי) דער ערשטער זונטאג נאך פסח.

low wa'ter (לאו וואה'-טער) די נידריגסטע ליניע, ביז וועלכער דאס וואסער פאלט אראב אין א טייך, אין ים א. ד. ג.

low wine (לאו וואין) א שוואכער ליקער וואס בעקומט זיך פון דעם ערשטען איבערזייען די פערברויזטע וויינטרויבען אדער אנדערע פרוכטען.

low'-worm *n.* (לאו'-ווארם) א מין פערד-קראנקהייט וואס בעשטעהט אין אז אויסשלאג אויף דער פעל.

lox'ocosm *n.* (לאק'-סא-קאזם) אז אינסטרומענט צו בעווייזען ווי אזוי עס ענדערט זיך די לענג פון טאג אום זומער, הערבסט, ווינטער און פריהלינג.

lox'odrome *n.* (לאק'-סא-דראום) ז. *loxodromic line*.

loxodrom'ic *a.* (לאק-סא-דראמ'-איק) וואס איז שייך צו א שרעגער אדער קאסער ריכטונג פון א שיף אין ים איבער דער לאקסאדראמישער ליניע. ז. *loxodromic line*.

loxodrom'ic curve (לאק-סא-דראמ'-איק קוירוו) די לאקסאדראמישע ליניע. ז. *loxodromic line*.

loxodrom'ic line (לאק-סא-דראמ'-איק לאין) די לאקסאדראמישע ליניע [דער גאנג פון א שיף אין א שרעגער ריכטונג צום עקוואטאר, אזוי, אז די ליניע, וועלכע בעצייכענט דיעזען גאנג, שניידט איבער אלע מערידיאנען אונטער איינעם און דעמזעלבען ווינקעל].

loxodrom'ics *n.* (לאק-סא-דראמ'-איקס) דער גאנג פון א שיף אין דער ריכטונג פון א לאקסאדראמישער ליניע. ז. *loxodromic line*.

lox'odromy *n.* (לאק'-סא-דראו-מי) ז. *loxodromics*.

loy'al *a.* (לאי'-על) לאיאל; טריי; געטריי; איבערגעבען.

loy'alism *n.* (לאי'-על-איזם) לאיאליזם,

טרייהייט: איבערגעבענהייט צום קעניג, צום פריץ, צום הערשער.

loy'alist *n.* (לאי'-על-איסט) א לאיא־ ליסט, איינער וואס איז טריי צו דער עקזיסטירענדער ארדנונג; אין דער אמע־ ריקאנער געשיכטע — אן אנהענגער פון דער ענגלישער רעגיערונג אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן.
During the American Revolution the **loyalist** party was very strong in New York.

loy'ally *adv.* (לאי'-על-אי) אויף א טרייען, איבערגעבענעם שטייגער.

loy'alty *n.* (לאי'-על-טי) טרייקייט, גע־ טרייקייט; איבערגעבענהייט; דאס זיין א טרייער אונטערטהאן צום קעניג, פריץ א. ד. ג.

loz'enge *n.* and *a.* (לאז'-ענדזש) אין געאמעטריע — א ראמבוס, א פיער־קאנ־ טיגע פיגור מיט צוויי שפי־ ציגע און צוויי שטומפפע ווינקלען; דאס וואס איז עהנליך צו א ראמבוס; א פיער־קאנטיגע פיגור אויף א שילד; א זיסע צוקערקע אדער קיכעל; א שויב פון א פענסטער; דאס אויסגע־ שניטענע פאפיער פאר קאנ־

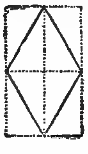
Lozenge

ווערטען א. ד. ג.; אין דעקאראציאנען — אויסגעשעלט, אויסגעצייכענט אדער אויסגע־ מאלען אין א ראמבוס־פארם.

loz'enge-mol'ding *n.* (לאז'-ענדזש- מאול'-דינג) די קיכעל־פערמיגע בעפוצונג פון א הויז, ווי דער געזימס א. ד. ג.

lub'ber *n.* (לאב'-ער) אן אונגעלומפער־ טער, ניט־ריהרעוודינער מענש; א ניט־ געניטער מאטראז.

lub'ber-line *n.* (לאב'-ער-לאין) ז. *lubber's point*.

lub'berliness *n.* (לאב'-ער-לי-נעס) אונגעלומפערטקייט, ניט־ריהרעוודיגקייט.

lub'berly *a.* and *adv.* (לאב'-ער-לי) אונגעלומפערט, ניט־ריהרעוודיג; אויף אן אונגעלומפערטען, ניט־ריהרעוודיגען אופן.

lub'ber's hole (לאב'-ערז האול) א חלל אין א שיפס־מאסט, דורך וועלכען מאטראזען קריכען ארויף אויף'ן שפיץ מאסט; א מיטעל זיך ארויסצודרעהען ווי א פייגלינג.

lub'ber's point (לאב'-ערז פאינט) א שווארצער שטריך אין אינערליכען ראנד פון קאמפאס־קאסטען אויף א שיף, וואס בעצייכענט די ריכטונג פון דעם שפיץ פון דער שיף.

lu'bric *a.* (ליו'-בריק) גלאט, גליטשיג; אונבעשטענדיג; וואקעלדיג; צולאזען, תאוה'דיג.

lu'brical *a.* (ליו'-ברי-קעל) ז. *lubric*.

lu'bricant *a.* and *n.* (ליו'-ברי-קענט) וואס מאכט גלאט אדער גליטשיג [ווי למשל, אויל]; עטוואס וואס מאכט גליטשיג [ווי אויל], שמיער [פאר מאשינען, רע־ דער א. ד. ג.].

lu'bricate *v.* and *a.* (ליו'-ברי-קייט) שמירען, מאכען גלאט אדער גליטשיג [דורך אויל, למשל]; גליטשיג.

lubrica'tion *n.* (ליו-ברי-קיי'-שאן) דאס מאכען גליטשיג, דאס שמירען; דאס זיין גליטשיג, דאס זיין געשמיערט [מיט אויל, למשל].

lu'bricator *n.* (ליו'-ברי-קיי-טאר) א שמיער־אפאראט [פאר מאשינען־טיילען, רעדער פון מאשינען א. ז. וו.].

lubric'ity *n.* (לו-בריס'-אי-טי) גלאט־ קייט, גליטשיגקייט [דורך שמיערונג אדער אוילונג]; אונבעשטענדיגקייט, פערגענג־ ליכקייט; דאס אויסמיידען, דאס ארויס־ דרעהען זיך [פון עפעס]; די פעהיגקייט צו דינען אלס שמיער; צולאזענהייט, תאוה'־ דיגקייט.

lubrifac'tion *n.* (לו-ברי-פעק'-שאן) דאס גלאט־מאכען; דאס גליטשיג־מאכען [דורך אויל, למשל].

lubrifac'tor *n.* (לו-ברי-פעק'-טאר) א שמיער־אפאראט [צו אוילען מאשינען].

lubrifica'tion *n.* (לו-ברי-פי-קיי'-שאן) ז. *lubrifaction*.

lucarne' *n.* (ליו-קארן') א דאך־פענ־ סטערעל; א פענסטערעל; א קליינע שייו.

luce *n.* (לוס) א העכט [אזא פיש].

lu'cency *n.* (ליו'-סען-סי) דאס שיינען, העלקייט, גלאנץ.

lu'cent *a.* (ליו'-סענט) לייכטענד, שיי־ נענד, העל, גלענ־ צענד.

lucern' *n.* (לו- סירן') א לאמפ; לוצערן אדער אל־ פאלפא [אזא שיי־ מען־פלאנצע, אזא מין קלעע].

lucer'nal *a.* (לו- סיר'-נעל) וואס איז שייך צו א לאמפ אדער בכלל צו קינסטליכער בע־ לייכטונג.

Lucern

lucerne' *n.* (לו-סירן') לוצערנע אדער אלפאלפא. ז. *lucern*.

lu'cid *a.* (לו'-סיד) שיינענד, לייכטענד; דורכזיכטיג; דייטליך, קלאר, פערשטענד־ ליך; גייסטיג געזונד, מיט א קלארען פער־ שטאנד; מיט א גלענצענדער דענקונגס־ פעהיגקייט; גלאט, שיינענד, פאלירט, פאספאריש [ווענען אינזעקטען].

lu'cida *n.* (לו'-סי-דא) א זיכטבארער שטערן; דער ליכטיגסטער שטערן אין א שטערן־גרופע.

lu'cid in'tervals (לו'-סיד אינ'-טער- וועלז) מאמענטען פון קלארען פערשטאנד [ביי א משוגע'נעם].

lucid'ity *n.* (לו-סיד'-אי-טי) לייכטונג; העלקייט; גלאנץ; דורכזיכטיגקייט; דייט־ ליכקייט, קלארקייט; קלארקייט פון גע־ דאנק אדער פערשטאנד.
As a speaker, President Wilson is noted for his **lucidity** of expression.

lu'cidly *adv.* (לו'-סיד-לי) מיט העל־ קייט, מיט גלאנץ, שיינענד; מיט דורכ־ זיכטיגקייט; מיט קלארקייט, מיט דייט־ ליכקייט.

lu'cidness *n.* (לו'-סיד-נעס) ז. *lucidity*.

Lu'cifer *n.* (לו'-סי-פער) לוציפער, דער טייוועל, דער שטן; דער מארגענשטערען.

lu'cifer *n.* (לו'-סי-פער) א שוועבעלע.

Lucife'rian *a.* (לו-סי-פי'-רי-ען) טייוויליש; וואס איז שייך צו לוסיפער, דער בישאף פון קאגליארי [אין 4טען יאהרהונדערט], וועלכער האט מיט זיי־ נע נאכפאלגער זיך אבגעטיילט פון דער ארטאדאקסישער קריסטליכער קירך, וויל זי, לויט זיין מיינונג, איז ניט ארויס־ געטראטען גענוג שטרענג געגען די אריא־ נער [א דאמאלדיגע אפיקורס'ישע סעק־ טע].

lucif'erous *a.* (לו-סיפ'-ע-ראס) לייכ־ טענד; שיינענד; בעלייכטענד; אויפקלע־ רענד.

Lucif'erously *adv.* (לו-סיפ'-ע-ראס- לי) ווי א טייוועל; אויף א טייוועלשען שטייגער.

lu'ciform *a.* (ליו'-סי-פארם) ליכט־ פערמיג; פון א לייכטענדער נאטור.

lu'cigen *n.* and *a.* (ליו'-סי-דזשען) א לאמפ מיט א שטארקער ליכט־קראפט.

lucim'eter *n.* (ליו-סימ'-ע-טער) א פאטאמעטער, א ליכט־מעססער [אן אינ־ סטרומענט צו מעסטען די קראפט פון ליכט, הויפטזעכליך פון דער זונען־שיין].

luck *n.* (לאק) גליק; מזל; ערפאלג; א מזל'דיגע זאך; א שטיקעל וואל ארומ־ געוויקעלט ארום דעם שפינער'ס פינגער.

luck'ily *adv.* (לאק'-אי-לי) אויף א גליקליכען שטייגער; צום גליק; דורך א גליקליכען צופאל.

luck'iness *n.* (לאק'-אי-נעס) מזל'דיג־ קייט, גליק, א גליקליכער צופאל, א גליק־ ליכע ענדע.

luck'less *a.* (לאק'-לעס) שלים־מזל'דיג; אונגליקליך.

luck'lessly *adv.* (לאק'-לעס-לי) צום אונגליק; אויף א שלים־מזל'דיגען אופן.

luck'lessness *n.* (לאק'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין מזל; שלים־מזל'דיגקייט.

luck'-pen'ny *n.* (לאק'-פענ'-אי) א מזל'דיגע מטבע [א מטבע וואס מען ניט "אויף מזל" אין אירלאנד און שאטלאנד צו א קונה; א מטבע וואס מען ווארפט אוועק "אויף מזל" אדער א געפונענע מטבע וואס מען האלט "אויף מזל"].

luck'y *a.* (לאק'-אי) גליקליך; מזל'דיג; גינסטיג; געלונגען.

luck'y-hands *n.* (לאק'-אי-הענדז) א מין פאפאראטניק [אזא פלאנצע] וועל־ כער פלעגט בענוצט ווערען אלס אבערגלוי־ בעדיגע המון אלס א מיטעל געגען כשוף.

lu'crative *a.* (ליו'-קרע-טיוו) איינ־ טרעגליך; וואס ברייננט א גרויסען פרא־ פיט אדער ריוח.
The importing business is a **lucrative** occupation.

lu'cratively *adv.* (ליו'-קרע-טיוו-לי) מיט א גרויסען פראפיט אדער ריוח.

lu'cre *n.* (ליו'-קער) ריוח, פראפיט, פערדיענסט; דער לוסט צו געלד; זשעד־ נעקייט.

lucrif'erous *a.* (ליו-קריפ'-ע-ראס) איינטרעגליך; וואס ברייננט פראפיט אדער ריוח.

lucrif'ic *a.* (ליו-קריפ'-איק) ז. *lucriferous*.

lu'crous *a.* (ליו'-קראס) וואס איז שייך צו פראפיט אדער ריוח.

lucta'tion *n.* (לאק-טיי'-שאן) די אנ־ שטרענגונג בייצוקומען איינעם אין א גע־ פעכט; א קאמפף, א שטרייט.

luc'tual *a.* (לאק'-טשו-על) וואס רופט ארויס טרויער אדער קלאג.

luc'tuous *a.* (לאק'-טשו-אס) ז. *luctual*.

lu'cubrate *v.* (לו'-קיו-בריייט) שטודי־ רען פאר ליכט; ארבייטען נעכט; לער־ נען מיט גרויס התמדה; טיעף אריינטראכ־ טען זיך; אויסארבייטען עפעס דורך דער נאכט פאר ליכט.

lucubra'tion *n.* (לו-קיו-בריי'-שאן) דאס ארבייטען נעכט; דאס שטודירען פאר ליכט; דאס לערנען מיט התמדה; דאס טיעף אריינטראכטען זיך; דער רעזול־ טאט פון לערנען אדער דענקען; אן אנ־ געשריבען ווערק.

lu'cubrator *n.* (לו'-קיו-בריי-טאר) דער, וועלכער ארבייט נעכט אדער שטו־ דירט מיט גרויס התמדה.

lu'cubratory *a.* (לו'-קיו-ברע-טא-רי) וואס איז פערפאסט געווארען דורך שווערער נאכט-ארבייט אדער גרויס התמדה.

lu'culent *a.* (ליו'-קיו-לענט) העל, קלאר; שיינענד; דייטליך, פערשטענדליך; אהן א טעות.

lu'culently *adv.* (ליו'-קיו-לענט-לי) אויף א העלען, קלארען אדער דייטליכען אופן

lucul'lite *n.* (לו-קאל'-איט) דער לוקולאן אדער לומאכעל [א מין טייערער מארמאר, וועלכער ענטהאלט אין זיך פיעל שטיקלעך פון פערשטיינערטע מושלען און דיעזע מושלען גיבען איהם צו פערשיעדענארטיגע קאלירען].

Lud *int.* (לאד) גאט! מייז גאט! [אן אויסגעשריי].

Lud'dite *n. and a.* (לאד'-איט) א מיטגליעד פון א געהיימער ארבייטער-ארגאניזאציאן אין ענגלאנד, וועלכע האט עקזיסטירט פון די יאהרען 1811 ביז 1816 מיט דעם ציעל צו מאכען בונטען און פערניכטען די ניי-איינגעפיהרטע מאשינען; וואס איז שייך צו דיעזער ארגאניזאציאן.

lu'dicrous *a.* (ליו'-די-קראס) שפאסהאפט, קאמיש, לעכערליך.

lu'dicrously *adv.* (ליו'-די-קראס-לי) אויף א קאמישען, לעכערליכען אופן.

lu'dicrousness *n.* (ליו'-די-קראס-נעס) שפאסהאפטיגקייט, קאמישקייט, לעכערליכקייט:

luff *n. and v.* (לאף) דער רונדער און ברייטער טייל פון דער נאז פון א שיף; דער טייל פון שיף, וועלכער איז גערוכטעט צו דער זייט פון ווינד; דער גאנג פון א שיף אין דער ריכטונג פון ווינד; דער טייל פון זעגעל וועלכער איז אנגעצויגען צו דער זייט פון ווינד: א לייטענאנט אויף א שיף; קירעווען די שיף אין דער ריכטונג פון ווינד.

lug *v. and n.* (לאג) שלעפען; צופען, רייסען; נעבען א צופ אדער א ריס פאר'ן אויער; פלאגען, קוועלען; דאס שלעפען; דאס וואס ווערט געשלעפט; א משא; א פוילענצער; א ווארים, וועלכען מען טשעפעט אן אויף דער ווענטקע צו כאפען פיש; דער אויער; דאס אויערעל פון עפעס א זאך; א הענטעל פון א כלי אדער געצייג; אן אושאק אדער קאסאק וואס שטארצט ארויס פון וואנד; א סארט טאבאק.

lug'gage *n.* (לאג'-עדזש) עפעס וואס מען דארף טראגען אדער שלעפען; געפעק; באגאזש.

lug'gage-van *n.* (לאג'-עדזש-ווען) א באגאזש-וואגאן.

lug'ger *n.* (לאג'-ער) א ליוגער [א שיף מיט דריי מאסטען און לאנגע זעגלען].

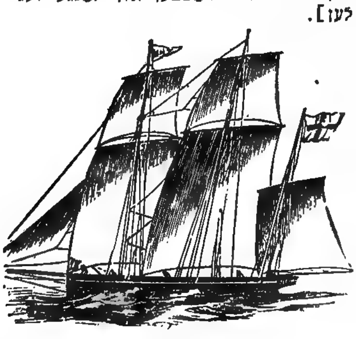

Lugger

lug'-hooks *n.* (לאג'-הוקס) א פאר האקענס אנגעטשעפעט אין מיטען פון א קורצער שטאנג צו טראגען קליינע משאות.

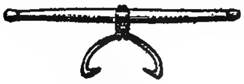

Lug-hooks

lug out (לאג אוט) ארויסציהען נעלד.

lug'-sail *n.* (לאג'-סייל) א שיף-זעגעל וואס הענגט שרעג.

lugubrios'ity *n.* (לו-גיו-ברי-אס'-אי-טי) טרויער, קומער; קלעגליכקייט, טרויעריגקייט.

lugu'brious *a.* (לו-גיו'-ברי-אס) טרויעריג, קלעגליך; פול מיט צער אדער קומער.

lugu'briously *adv.* (לו-גיו'-ברי-אס-לי) קלאגענדיג, טרויערענדיג.

lugu'briousness *n.* (לו-גיו'-ברי-אס-נעס) ז. *lugubriosity*

lug'worm *n.* (לאג'-הווארם) א גרויסער ווארים, וואס גראבט זיך איין אין זאמד ביים ברעג ים, ווערט בענוצט צו כאפען פיש.

luke *a.* (ליוק) ווארעמליך, לעבליך.

luke'warm *a.* (ליוק'-הוואהרם) ווארעמליך, לעבליך; ניט זעהר היציג; קאלטבלוטיג, גלייכגילטיג.

luke'warmly *adv.* (ליוק'-הוואהרם-לי) ווארעמליך, לעבליך; קאלטבלוטיג, גלייכגילטיג.

luke'warmness *n.* (ליוק'-הוואהרם-נעס) לעבליכקייט; גלייכגילטיגקייט, קאלטבלוטיגקייט.

lull *v. and n.* (לאל) ליולען; איינוויעגען; איינשלעפערען; בערוהיגען; צערטלען; איינשטילען זיך, בערוהיגען זיך; בערוהיגונג, איינשטילונג.

lull'aby *n. and v.* (לאל'-ע-באי) א וויעג-ליעד [א ליעדעלע איינצושלעפערען א קינד]; איינשלעפערען מיט א וויעג-ליעד.

lull'er *n.* (לאל'-ער) דער וועלכער שלעפערט איין אדער וויעגט איין.

lull'ingly *adv.* (לאל'-אינג-לי) איינשלעפערענדיג, בערוהיגענדיג.

lum *n.* (לאם) א קוימען; א טהאל וואס איז בעוואקסען מיט וואלד.

lumachel'la *n.* (ליו-מע-קעל'-א) מושעל-מארמאר [דער מארמאר פון די פערקאלכטע אדער פערשטיינערטע מויערקעפ].

lumbag'inous *a.* (לאם-בעדזש'-אי-נאס) וואס האט א וועהטאג אין די לענדען אדער היפטען.

lumba'go *n.* (לאם-ביי'-גאו) א וועהטאג אין די לענדען אדער היפטען.

lum'bal *a.* (לאמ'-בעל) ז. *lumbar*

lum'bar *a.* (לאמ'-באר) וואס איז נוגע צו די לענדען אדער היפטען.

lum'bar re'gion (לאמ'-באר רי'-דזשאן) דאס ארט פון די לענדען אדער היפטען [אין קערפער פון א מענשען אדער חיה].

lum'ber *n. and v.* (לאמ'-בער) געהילץ [ווי ברעטער, ברוסען א. ז. וו.]; אבגעווארפענע, אבגעניצטע זאכען; שמאטעס; פלאפלעריי, דברים בטלים; אנפילען מיט נוצלאזע זאכען; אנווארפען; אנלעגען; אנווארפען אין אונארדנונג; האנדלען מיט געהילץ; זיך שלעפען מיט מאטערניש; הארעווען; קומען נעהנטער מיט א גערויש.

lum'ber-car *n.* (לאמ'-בער-קאר) א וואגאן צו פיהרען געהילץ.

lum'berer *n.* (לאמ'-בער-ער) איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים האקען און ארויספיהרען געהילץ פון וואלד.

lum'bering *n. and a.* (לאמ'-בער-אינג) דאס האקען און ארויספיהרען געהילץ פון וואלד; וואס שלעפט זיך מיט מאטערניש; וואס דערנעהנטערט זיך מיט א גערויש.

lum'ber-kiln *n.* (לאמ'-בער-קיל) א טריקען-קאמער פאר געהילץ [א קאמער וואס ווערט געהייצט צום טריקענען געזעגטע. געהילץ].

lum'berly *a.* (לאמ'-בער-לי) שלעפענדיג זיך; געהענדיג פארווערטס מיט שווערע טרים.

lum'berman *n.* (לאמ'-בער-מען) א געהילץ-הענדלער; איינער וואס האקט און פיהרט ארויס געהילץ.

lum'ber-room *n.* (לאמ'-בער-רוהם) א צימער פאר אלטע נוצלאזע זאכען.

lum'ber-wag'on *n.* (לאמ'-בער-וועג'-אן) א גרויסער קאסטען-וואגען צו פיהרען משא; א גרויסער וואגען צו פיהרען געהילץ.

lum'ber-yard *n.* (לאמ'-בער-יארד) א געהילץ-הויף, א געהילץ-לאגער.

lumbodyn'ia *n.* (לאם-בא-דינ'-אי-א) ז. *lumbago*

lum'bric *n.* (לאמ'-בריק) אן ערד-ווארם, א רעגען-ווארם.

lum'brical *a. and n.* (לאמ'-ברי-קעל) וואס איז עהנליך צו א ווארם; ווארם-פערמיג; אין אנאטאמיע — דער ווארם-פערמיגער מוסקול [איינער פון די פיער קליינע מוסקולען אויף די פינגער פון דער האנד].

lumbric'iform *a.* (לאם-בריס'-אי-פארם) ווארם-פערמיג; עהנליך צו א ווארם.

lum'bus *n.* (לאמ'-באס) אין אנאטאמיע — די לענד, דער טייל פון קערפער וואו עס געפינען זיך די לענדען.

lu'men *n.* (ליו'-מען) אן עפנונג אדער דורכגאנג אין א קערפער-גליעד; א חלל.

lum'-head *n.* (לאמ'-העד) דער שפיץ אדער קאפ פון א קוימען.

lu'minarist *n.* (לו'-מי-נע-ריסט) אין מאלעריי — איינער וואס מאלט א בילד מיט ליכט און שאטענס; איינער וואס איז געשיקט אין לעגען ליכט און שאטענס אויף א בילד.

lu'minary *n.* (לו'-מי-נע-רי) א ליכט-געבער, א קערפער וואס גיט ארויס ליכט, ווי די זון, די שטערען א. ד. ג.; איינער וועלכער דיענט אלס קוואל פון גייסטיגער בעלייכטונג, א שטערען, א גדול.

luminif'erous *a.* (לו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ליכט, וואס בריינגט ארויס ליכטיגקייט.

luminos'ity *n.* (לו-מי-נאס'-אי-טי) דאס זיין ליכטיג; דער גראד ליכטיגקייט אדער העלקייט פון א קאליר, וואס ווערט געמאסטען דורך געוויסע אינסטרומענטען; אין באטאניק — די פאספארעסצענץ, די אייגענשאפט פון געוויסע פלאנצען ארויסצולאזען פון זיך א פאספארישען שיין.

The lense of the telescope must be of exceptional luminosity.

lu'minous *a.* (לו'-מי-נאס) וואס גיט ארויס ליכטיגקייט; לייכטענד, ליכטיג, העל; גלענצענד; שיינענד.

lu'minously *adv.* (לו'-מי-נאס-לי) אויף א לייכטענדען שטייגער; גלענצענדיג; שיינענדיג.

lu'minousness *n.* (לו'-מי-נאס-נעס) ליכטינקייט, העלקייט, קלארקייט.

lu'minous ray (לו'-מי-נאס ריי) א ליכט=שטראהל.

lum'mox *n.* (לאמ'-אקס) א ליימענער גולם, א דומער יונג.

lum'my *a.* (לאמ'-אי) געשיקט, כיטרע [אויף גנבים=שפראך].

lump *n. and v.* (לאמפ) א שטיק, א קלומפ; א געשוואולסט, א גוז, א גוליע; דער לומפ=פיש [ז. *lump-fish*]; א ליימענער גולם, א דומער יונג; צוזאמענ=נעהמען אין איין מאסע; צונויפנעהמען האק און פאק; נעהמען ווי עס געהט, ניט קלייבענדיג; ארבייטען אלס לאסט=טרע=גער ביי שיפען.

lum'per *n.* (לאמ'-פער) א לאסט=טרע=גער [אן אנלאדער און אויסלאדער] ביי א שיף.

lump'-fish *n.* (לאמפ'-פיש) דער לומפ=פיש אדער דער ים=האז [אזא ברייטער, קורצער און ווייכער ים=פיש].

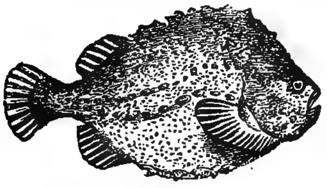

Lump-fish

lum'piness *n.* (לאמ'-פי-נעס) דאס בע=שטעהן פון שטיקער אדער קלומפען.

lum'ping *a.* (לאמ'-פינג) קלומפיג, פלומפ, גראב, דיק, שווער.

lump in the throat (לאמפ אין טהי טהראוט) פערשטיקט דעם האלז [ווי פון איינהאלטען זיך פון וויינען].

A lump was formed in the throat of the judge as he heard the tragic story of the prisoner.

lum'pish *a.* (לאמ'-פיש) פלומפ, גראב, דיק, שווער; אונגעלומפערט; דום, נאריש.

lum'pishly *adv.* (לאמ'-פיש-לי) אין קלומפען, אין שטיקער; אויף א פלומ=פען אדער אונגעלומפערטען אופן; שווער, גראב, דיק; מיט דומהייט.

lum'pishness *n.* (לאמ'-פיש-נעס) גראבקייט, דיקקייט, שווערקייט, אונגע=לומפערטקייט; דומהייט.

lump'-suck'er *n.* (לאמפ'-סאק'-ער) ז. *lump-fish*.

lump'-sug'ar *n.* (לאמפ'-שוג'-אר) שטיק=צוקער [געהאקטער צוקער].

lump sum (לאמפ סאם) א סומע געלד וואס ווערט בעצאהלט מיט איין מאל.

The debt was paid in a lump sum.

lump work (לאמפ הוואירק) אן ארבייט וואס ווערט אונטערנומען צו מאכען אין גאנצען אין אלע איהרע טיילען.

lum'py *a.* (לאמ'-פי) וואס בעשטעהט פון שטיקער, פול מיט שטיקער; אונגע=לומפערט, שווער; דום, נאריש.

Lu'na *n.* (לו'-נא) לונא [די געטין פון דער לבנה ביי די אלטע רוימער].

lu'na *n.* (לו'-נא) די לבנה; זילבער.

lu'na cor'nea (לו'-נא קאר'-ני-א) הארנזילבער אדער זילבער=כלאריד.

lu'nacy *n.* (לו'-ניי-סי) פערריקטקייט, משוגעת.

lu'na-moth *n.* (לו'-נא-מאטה) אזא גרויסער, זעהר שעהנעם זומער=פויגעלע אין נארד=אמעריקא פון א העל=גרינעם קא=ליר מיט לילא אדער וויאלעט=פארבינע ראנדען.

lu'nar *a. and n.* (לו'-נאר) וואס איז שייך צו דער לבנה; ווי די לבנה; עהנ=ליך צו דער לבנה; ווי א האלבע לבנה; וואס איז שייך צו זילבער; דער מרחק פון דער לבנה פון דער זון. ז. *lunar distance*.

lu'nar caus'tic (לו'-נאר קאהס'-טיק) דער העלען=שטיין [א כעמישע פעראייני=גונג וואס בעשטעהט פון זאלפעטער=זויע=רען זילבער=אקסיד].

lu'nar cy'cle (לו'-נאר סאיקל) דער לבנה=ציקלוס [א משך פון 19 יאהר. דער צושטאנד פון דער זון איז אין ענד פון דעם ציקלוס דערזעלביגער ווי אין אנ=פאנג].

lu'nar dis'tance (לו'-נאר דיס'-טענס) דער מרחק פון דער לבנה פון דער זון, לויט וועלכען עס ווערט גערעכענט די גע=אגראפישע לענג אין וועלכער א שיף גע=פינט זיך אויף'ן ים.

luna'rian *n.* (לו-ניי'-רי-ען) א קענער אין דעם שטודיום פון דער לבנה; א בע=וואהנער פון דער לבנה [לויט ווי מען האט אמאל געגלויבט]

lu'narist *n.* (לו'-נאר-איסט) א קענער אין דעם שטודיום פון דער לבנה.

lu'nar month (לו'-נאר מאנטה) דער לבנה=חדש [דער חדש, גערעכענט נאך דעם גאנג פון דער לבנה, ווי דער אידי=שער חדש].

lu'nar ta'bles (לו'-נאר טייבלז) טאבע=לען אויף וועלכע עס איז אויסגערעכענט דער גאנג פון דער לבנה און לויט וועלכע מען קען אויסגעפינען דאס ארט פון דער לבנה צו יעדער צייט.

lu'nary *n.* (לו'-נא-רי) אזא פלאנצע וועג=נען וועלכער מען האט אמאל געגלויבט, אז זי האט די קראפט ארא בצוציהען די פאדקאוועס פון די פיס פון פערד.

lu'nar year (לו'-נאר ייהר) א לבנה=יאהר [א יאהר פון 354 טעג, ווי דאס אי=דישע יאהר].

lu'nate *a.* (לו'-נייט) האלב=לבנה=פערמיג, ווי א האלבע לבנה.

lu'nated *a.* (לו'-ניי-טעד) ז. *lunate*.

lu'nately *adv.* (לו'-נייט-לי) אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

lu'natic *a. and n.* (לו'-נעט-איק) פער=ריקט, משוגע, וואהנזיניג; א פערריקטער, א משוגענער.

lu'natic asy'lum (לו'-נעט-איק ע-סאי'-לאם) א משוגעים=הויז, אן אירען=אנשטאלט.

luna'tion *n.* (לו-ניי'-שאן) די אומדרע=הונג פון דער לבנה ארום דער ערד.

lunch *n. and v.* (לאנטש) א צוביס, א נאכמיטאג=צוביס, א צווייטער אנבייסען; א צווייטער פריהשטיק, א קליינער מאהל=צייט [צווישען די גרויסע]; צובייסען; עסען פריהשטיק.

lunch'-coun'ter *n.* (לאנטש'-קאונ'-טער) א הויכער עס=טיש אין א שענק, רעסטאראן א. ד. ג., וואו מען זיצט אויף הויכע שטוהלען ביים עסען אדער טרינקען.

lun'cheon *n. and v.* (לאנ'-טשאן) ז. *lunch*.

lune *n.* (לון) א האלבע לבנה; א גע=מעטרישע פיגור אין דער פארם פון א האלבער לבנה; א גולם.

lunette' *n.* (לו-נעט') עטוואס וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; אין בע=פעסטיגונגס=ווערק — א בעפעסטיגונג וואס ענדיגט זיך מיט א שפיץ אויסגע=שטעלט געגען פיינד [ווערט געמאכט צו שיצען גאסען אדער בריקען]: א האלבע פערדישע פאדקאווע וואס האט נור דעם פראנט; א פערד=בריל [אן ארויסגע=שטארצט שטיקעל לעדער פון דער צוים פון א פערד, וואס לאזט איהם ניט קוקען אין אלע זייטען]; אן עפנונג אדער פענסטערעל אין א דאך; א פלא=כעס אוהר=גלאז; א קאנוועקס=קאנקאוועס ברילען=גלאז

lung *n.* (לאנג) א לונג.

lunge *n. and v.* (לאנדזש) א שטויס, א טרייסעל, א קלאפ; שטויסען; טרייס=לען.

lunged *a.* (לאנגד) מיט לונגען, וואס האט לונגען.

lung'-grown *a.* (לאנג'-גראון) וואס האט צוגעוואקסענע לונגען.

lung'less *a.* (לאנג'-לעס) אהן לונגען.

lun'goor *n.* (לאנ'-גוהר) א מין אפע פון צפון=אינדיען מיט א ווייסער בארד.

lungs *n.* (לאנגז) די לונגען.

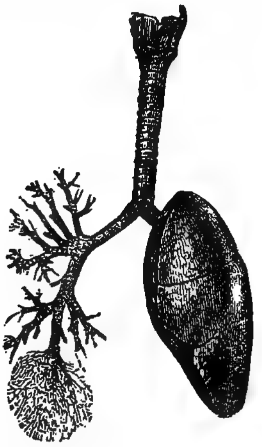

Lungs

lung'wort *n.* (לאנג'-הוואירט) לונגען=קרויט [אזא פלאנצע וועלכע מען האט אמאל בענוצט אלס מיטעל געגען לונגען=קראנקהייט].

lu'niform *a.* (לו'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון דער לבנה, וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

luniso'lar *a.* (לו-ני-סאו'-לער) וואס איז שייך צו דעם גאנג פון דער לבנה און פון דער זון צוזאמען.

lu'nistice *n.* (לו'-ניס-טיס) אין אסטראנאמיע — די צייטען ווען די לבנה איז אין ווייטסטען פונקט פון דער ערד אין צפון אדער דרום=זייט.

luniti'dal *a.* (לו-ני-טאי'-דעל) וואס איז שייך צו עבע און פלוט [שטייגען און אבפאלען פון וואסער אין ים] דורך דער צוציהונגס=קראפט פון דער לבנה.

lunk'head *n.* (לאנק'-העד) א ליימע=נער גולם, א גלאמפ.

lu'nula *n.* (לו'-ניו-לא) עטוואס וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; א געאמעטרישע פיגור וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

lu'nular *a.* (לו'-ניו-לאר) וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

lu'nulate *a.* (לו'-ניו-לייט) ז. *lunular*.

lu'nule *n.* (לו'-ניול) ז. *lunula*.

Luperca'lia *n.* (לו-פער-קיי'-לי-א) דער אלט-רוימישער יעהרליכער יום טוב אין מאנאט פעברואר לכבוד דעם גאט לופערקוס.

lu'pine *a. and n.* (ליו'-פין) וועלפיש, ווי א וואלף; וואס איז שייך צו דער גרופע חיות צו וועלכער עס געהערט דער וואלף; די לופענע אדער וועלפישער באב [אזא פלאנצע וואס ווערט בענוצט צום פערבעסערן אז אונפרוכטבארע באדען צוליעב איהר איינגעשאפט אויפצונעהמען פיעל שטיק-שטאף פון דער לופט].

lu'puline *n. and a.* (ליו'-פיו-לין) לופולין, האפען-מעהל, דער ביטערער עקסטראקט פון האפען; וואס איז עהנליך צו א האפען-קעפעל.

Lu'pus *n.* (ליו'-פאס) א געוויסעס שטערען-בילד אין דער אלטער אסטראנאמיע וואס שטעלט מיט זיך פאר דאס בילד פון א וואלף.

lu'pus *n.* (ליו'-פאס) א וואלף; א טובערקולאזער הויט-אויסשלאג, מייסטענס אויף דער נאז.

lurch *v. and n.* (לוירטש) לויערען, אבהיטען פון א בעהעלטעניש; בעשווינדלען, בעטריגען; זיך טרייסלען, זיך ווארפען אויף אלע זייטען [ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים]; וואקלען זיך, שאקלען זיך; א שאקעל, א טרייסעל, א שטויס; אן אבווייכונג אדער פערשיבונג פון ארט; אין קריבעדזש-שפיעל [אזא קארטען-שפיעל] — די לאגע פון א שפיעלער ווען זיין געגנער האט געוואונען אלע פונקטען [61] איידער ער האט געמאכט 30; דער צושטאנד פון אזא שפיעל; א דאפעל-שפיעל אין קריבעדזש; געווינען א דאפעל-שפיעל אין קריבעדזש.

lur'cher *n.* (לויר'-טשער) א לויערער; א לויער-הונד, א שפיר-הונד.

lur'dan *a. and n.* (לויר'-דען) דום, אונפעהיג; א דומער מענש, א ליימענער גולם.

lur'den *a. and n.* (לויר'-דען) ז. ***lurdan***.

lure *n. and v.* (ליור) א צוציהונג; א פערנארונג; דאס ווערעמעל אדער פליגעלע וואס ווערט ארויפגעשטאכען אויף'ן האטשעק [אנגעל] אום צוצוציהען פיש; צוציהען; פערנארען.

The lure of the land forces me to become a farmer.

lu'rid *a.* (ליו'-ריד) בלייך; פערדונקעלט, פערצויגען ווי מיט א וואלקען אדער רויך; וואס האט א קאליר פון א רויכיגען פלאם; וואס האט א שמוציג-ברוינעם קאליר [וועגען געוויסע פלאנצען אדער חיות].

lurk *v.* (לוירק) לויערען; זיין בעהאלטען.

lur'ker *n.* (לויר'-קער) א לויערער, איינער וואס לויערט פון א בעהעלטעניש.

lur'king-place *n.* (לויר'-קינג-פלייס) א לויערונגס-ארט, א בעהעלטעניש-ארט, אן ארט צום לויערען.

lur'king suspi'cion (לויר'-קינג סאס-פיש'-אן) א בעהאלטענער פערדאכט אין הארצען.

We all had a lurking suspicion that some day he would betray his comrades.

lus'cious *a.* (לאש'-אס) זעהר זיס; פריקרע זיס; געשמאק; אנגענעהם, רייצענד.

I bought a luscious pear.

lus'ciously *adv.* (לאש'-אס-לי) זעהר זיס; מיט פריקרער זיסקייט; אויף א געשמאקען, אנגענעהמען אופן.

lus'ciousness *n.* (לאש'-אס-נעס) שטארקע זיסקייט; פריקרע זיסקייט.

lush *a., n. and v.* (לאש) זאפטיג; ביער, א פערשכור'ענדע משקה; טרינקען, שכור'ען.

lush'y *a.* (לאש'-אי) שכור'לעך, בגלופינ'דיג.

lu'sory *a.* (ליו'-סא-רי) שפאסיג; שפיעלינג; אמוזירענד.

lust *n. and v.* (לאסט) לוסט, תאוה; געשלעכטליכע תאוה; געלוסטען, האבען תאוה; בעגעהרען.

lust'-di'eted *a.* (לאסט'-דאי'-עט-עד) וואס לעבט לויט זיינע תאוות.

lus'ter *n. and v.* (לאס'-טער) א בעל-תאוה; א גלאנץ; דאס גלענצען; ליסטער [אזא גלאנציגער, דינער שטאף פון האלב וואל, האלב זייד]; א לוסטרע [א קרוין-לייכטער אדער וואנד-לייכטער]; א רייניגונגס-אפפער וואס פלעגט געבראכט ווערען אין אלטען רוים פאר'ן פאלק אלע 5 יאהר; א משך פון 5 יאהר; מאכען א גלאנץ.

lus'tered *a.* (לאס'-טערד) וואס האט א גלאנץ.

lus'tering *n.* (לאס'-טער-אינג) דאס מאכען א גלאנץ אויף שטאף; א פוץ-מאטעריאל צו מאכען א גלאנץ.

lus'terless *a.* (לאס'-טער-לעס) אהן א גלאנץ.

lus'ter-ware *n.* (לאס'-טער-הוועהר) שטיין-גוט אדער פארצעליי מיט א מעטאל-גלאנץ.

lust'ful *a.* (לאסט'-פול) תאוה'דיג, פול מיט תאוה.

lust'fully *adv.* (לאסט'-פול-אי) אויף א תאוה'דיגען אופן.

lust'fulness *n.* (לאסט'-פול-נעס) תאוה'דיגקייט, דאס זיין פול מיט תאוה.

lus'tihood *n.* (לאס'-טי-הוד) לעבענס-קראפט; דאס זיין פול מיט לעבענס-קראפט.

lus'tily *adv.* (לאס'-טי-לי) קרעפטיג, שטארק, געזונד.

lus'tiness *n.* (לאס'-טי-נעס) קרעפטיגקייט; דאס זיין קרעפטיג, דאס זיין פול מיט לעבענסקראפט.

lus'tral *a.* (לאס'-טרעל) וואס רייניגט, וואס הייליגט, וואס איז מטהר.

lus'trate *v.* (לאס'-טרייט) רייניגען, הייליגען, מטהר זיין.

lustra'tion *n.* (לאס-טריי'-שאן) די רייניגונג, די הייליגונג, דאס מטהר זיין [בעזאנדערס אלס רעליגיעזע צערעמאניע, ווי ברייגגען רייניגונגס-קרבנות אדער בענוצען הייליגעס וואסער א. ד. ג.].

lus'tre *n. and v.* (לאס'-טער) א לוסטרע [א קרוין-לייכטער אדער וואנד-לייכטער]; ליסטער [אזא גלאנציגער שטאף פון האלב וואל האלב זייד]: א רייניגונגס-אפפער וואס פלעגט געבראכט ווערען אין אלטען רוים פאר'ן פאלק אלע 5 יאהר: א משך פון 5 יאהר; מאכען א גלאנץ.

lus'treless *a.* (לאס'-טער-לעס) ז. ***lusterless***.

lus'trical *a.* (לאס'-טרי-קעל) רייניגענד, מטהר זייענדיג; וואס איז שייך צו דער רייניגונג דורך א קרבן [אין אלטען רוים].

lus'trine *n.* (לאס'-טרין) ז. ***lustring***.

lus'tring *n.* (לאס'-טרינג) לוסטרין [אזא גלאנציגער זיידען אדער וואלען-שטאף].

lus'trous *a.* (לאס'-טראס) גלענצענד, שטראהלענד, שיינענד.

lus'trously *adv.* (לאס'-טראס-לי) אויף א גלענצענדען אופן; מיט גלאנץ.

lus'trum *n.* (לאס'-טראם) א רייניגונג [בעזאנדערס די צערעמאניעלע רייניגונג פון רוימישען פאלק אין אלטען רוים יעדע 5 יאהר]; א פעריאדע פון 5 יאהר.

lust'-wear'ied *a.* (לאסט'-הוויער'-איד) מיעד פון לוסטיגען און תאוה'דיגען לעבען.

lust'wort *n.* (לאסט'-הווארט) דער זונענטוי [אזא פלאנצע וואס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען].

lus'ty *a.* (לאס'-טי) קרעפטיג, שטארק, געזונד, לעבענספול, פריש, זאפטיג, לעבענסלוסטיג; רייצענד, שעהן, אנציהענד; גרויס, דיק; בעלייבט.

lu'sus natu'ræ (ליו'-סאס נע-טיו'-ריע) א נאטור-פערזעהעניש; א נאטור-שפיעל [אן אונגארמאלע נאטור-בעשעפעניש].

lu'tanist *n.* (ליו'-טע-ניסט) איינער וואס שפיעלט אויף א לאוטע אדער לוטנע.

lute ז.

luta'rious *a.* (לו-טיי'-רי-אס) וואס לעבט איז בלאטע: בלאטיג, ווי בלאטע; וואס האט א בלאטיגען קאליר.

luta'tion *n.* (לו-טיי'-שאן) דאס פערקיטען, דאס פערשמיערען מיט קיט.

Lute

lute *n. and v.* (לוט) א זארט קיט וואס ווערט בענוצט פאר גלאז, פארצעליי א. ד. ג.; א לאוטע אדער לוטנע [אזא מיטעלאלטערליכער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס איז עהנליך צו א באלאלאיקע]; שפיעלען אויף א לאוטע; פערשמיערען אדער פערקלעפען מיט קיט.

lute'olous *a.* (לו-טי'-א-לאס) געלבליך.

lu'teous *a.* (לו'-טי-אס) גאלד-געלב, רויטליך געלב; ווי ליים, קליי אדער קיט.

lutes'cent *a.* (לו-טעס'-ענט) געלבליך.

lute'string *n.* (לוט'-סטרינג) א סטרונע פון א לאוטע אדער לוטנע [ז. ***lute***]; לוסטרין [אזא גלאנצינער זיידען-שטאף].

Lu'theran *a. and n.* (ליו'-טהער-ען) לוטהעראניש, וואס איז שייך צו די לוטהעראנער; וואס געהערט צו דער לעהרע פון דעם דייטשען רעליגיאנס-רעפארמאטאר מארטין לוטהער [געבארען אין יאהר 1483, געשטארבען אין 1546], וועלכער איז ארויסגעטרעטען געגען דער הערשאפט פון רוימישען פאפסט און געגען פיעלע דאגמען פון דער רוימיש-קאטוילישער קירך; א לוטהעראנער, איינער וואס נעהמט נאך לוטהער'ס לעהרע.

Lu'theranism *n.* (ליו'-טהער-ען-איזם) לוטהעראניזם, די לעהרע פון מארטין לוטהער.

lu'thern *n.* (לו'-טהערן) א דאך-פענסטער.

lu'ting *n.* (ליו'-טינג) קיט, א פערשמיער-מיטעל.

lu'tist *n.* (ליו'-טיסט) ז. ***lutanist***.

lu'tose *a.* (ליו'-טאוס) בלאטיג, שמוציג, שטויביג.

lux *n.* (לאקס) עלעגאנץ, פראכט, עקסטרא-פיינע קוואליטעט; ליכט.

lux'ate *v.* (לאק'-סייט) אויסלינקען [א גליעד].

luxa'tion *n.* (לאק-סיי'-שאן) דאס

אויסלינקען [פון א גליעד]; די אויסלינקונג; דאס זיין אויסגעלינקט.

luxu'riance *n.* (לאַג-זשו'-רי-ענס) שפע, איבערפלוס; א שטארקער גרויסער וואוקס; א זעהר גרויסע צאהל.

luxu'riancy *n.* (לאַג-זשו'-רי-ען-סי) ז. *luxuriance*

luxu'riant *a.* (לאַג-זשו'-רי-ענט) וואס וואקסט אין איבערפלוס; זעהר פיעל, זעהר גרויס און שטארק אין וואוקס; זעהר גרויס אין צאהל.

luxu'riantly *adv.* (לאַג-זשו'-רי-ענט-לי) אין גרויס איבערפלוס; מיט א גרויסען, שטארקען וואוקס; זעהר פיעל; בשפע.

luxu'riate *v.* (לאַג-זשו'-רי-אייט) זיך גרויס און שטארק פאנאנדערוואקסען; וואקסען אין איבערפלוס; פיטערען זיך אין רייכע פעלדער; הולטאיעווען אויף'ן גרויסען שטייגער.

luxuria'tion *n.* (לאַג-זשו-רי-איי'-שאַן) דאס וואקסען אין איבערפלוס, בשפע; דאס לעבען אויף'ן גרויסען שטייגער.

luxu'rious *a.* (לאַג-זשו'-רי-אַס) זעהר רייך, פערשווענדעריש; וואס לעבט אין לוקסוס.

luxu'riously *adv.* (לאַג-זשו'-רי-אַס-לי) אין לוקסוס; פערשווענדעריש רייך.

luxu'riousness *n.* (לאַג-זשו'-רי-אַס-נעס) לוקסוס; פערשווענדערישע רייכקייט; דאס פערשווענדערישע רייכע לעבען.

lux'ury *n.* (לאַק'-שו-רי) לוקסוס; פערשווענדערישע רייכקייט; דאס פערשווענדערישע רייכע לעבען.

lycan'thrope *n.* (לאַי-קען'-טהראופ) אין די פאלקס-אבערגלויבונגען — א מענש וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א וואלף; איינער וואס ליידעט פון ליקאנטראפיע [אזא משוגעת, ווען דער מענש דענקט אז ער איז א וואלף].

lycanthro'pia *n.* (לאַי-קען-טהראו'-פי-א) ז. *lycanthropy*

lycanthrop'ic *a.* (לאַי-קען-טהראפ'-איק) וואס איז שייך צו ליקאנטראפיע אדער צו דער כלומר'שדיגער מעגליכקייט פון א מענשען צו פערוואנדלען זיך אין א וואלף.

lycan'thropist *n.* (לאַי-קען'-טהרא-פיסט) ז. *lycanthrope*

lycan'thropy *n.* (לאַי-קען'-טהרא-פי) די אבערגלויבישע פארשטעלונג, אז איינער קען האבען די מאכט צו פערוואנדלען זיך אין א וואלף; דאס גלויבען אז עס קענען זיין מענשען וואס פערוואנדלען זיך אין וועלף; ליקאנטראפיע, א גייסטיגע קראנקהייט, ווען דער מענש שטעלט זיך פאר, אז ער איז א וואלף.

lyce'um *n.* (לאַי-סי'-אַם) א ליצעאום, אן אקאדעמיע, א לעהר-אנשטאלט, א שטודיר-ארט, אן ארט וואו מען גיט לעקציעס.

Lyce'um *n.* (לאַי-סי'-אַם) אין אלטערטום — דער ליצעאום [אן ארט נעבען דער אלט-גריכישער שטאדט אטהען מיט וועלדלעך און א גימנאזיום, וואו דער פילאזאף אריסטאטעל האט געלערענט זיינע תלמידים]; די פעריפאטעטישע פילאזאפישע שולע [די לעהרען פון אריסטאטעל'ס תלמידים און נאכפאלגער].

Lych'nis *n.* (ליק'-ניס) ליכט-נעגעלעך [א מין גראזען מיט געלבע בליטהען און פעדער-פערמיגע בלעטלעך. ווערען געברויכט אין מעדיצין].

lych'nis *n.* (ליק'-ניס) א רוביז אדער סאפיר [א מין רויטער אדער בלויער עדעלשטיין].

Lyc'ium *n.* (ליס'-אי-אַם) דער באקסדארן [א מין שטעכיגע קוסטעס מיט קליינע בלעטלעך, ווייסע אדער רויטע בלומען און מיט רויטע יאגדעס. געפינען זיך אין די הייסע און ווארימע לענדער].

Lycoper'don *n.* (לאַי-קא-פויר'-דאן) דער באוויסט [א מין שוועמעלעך, וואס האבען די פארם פון א קאלפאק, און ווען זיי עפענען זיך, שיט זיך אויס א מין שווארצער אדער ברוינער פולווער].

Lycopo'dium *n.* (לאַי-קא-פאו'-די-אַם) בערלאפ אדער ליקאפאדיום [א מין מאך-ארטיגע גראזען, ביי וועלכע די שטענגלעך ציהען זיך איבער דער ערד, איבער א וואנד אדער איבער דעם שטאם פון א בוים. די ספארען פון דיעזע גראזען ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Lycopodium

lycopo'dium pow'der (לאַי-קא-פאו'-די-אַם פאו'-דער) העקסען-מעהל [א זעהר דינער געלבליכער פולווער, וואס בעקומט זיך פון די ספארען פון בערלאפ אדער ליקאפאדיום-פלאנצען. דער פולווער פלאקערט אויף זעהר לייכט מיט זעהר א העלער שיין און ווערט בענוצט אין פייערווערק. ווערט אויך בענוצט אין מעדיצין און פון אפטייקערס אלס דאס מעהל אין וועלכען מען האלט פילען]. ז. *Lycopodium*

lydd'ite *n.* (ליד'-איט) לידיט [א מין שטארקער אויפרייסענדער שטאף].

lye *n.* (לאַי) לויג, די פליסיגקייט וואס בעקומט זיך פון דורכזייערען ווארים וואסער דורך אש אדער דורך אן אנדער זאך, וואס ענטהאלט אין זיך לויג-שטאף אדער אלקאלי.

ly'ing *a. and n.* (לאַי'-אינג) ליגענהאפט, פאלש; ליגען, דאס ליגען-זאגען; שקר, פאלשקייט; ליגענד, וואס ליגט, וואס איז אויסגעצויגען.

ly'ing-down' *n.* (לאַי'-אינג-דאון') דאס ליגען אין קינפעט.

ly'ing-in *n. and a.* (לאַי'-אינג-אין) דאס ליגען אין קינפעט; קינפעט; וואס איז שייך צו קינפעט; וואס ליגט אין קינפעט.

ly'ing-in hos'pital (לאַי'-אינג-אין האס'-פי-טעל) א האספיטאל פאר קינפעטארינס.

ly'ing-in physi'cian (לאַי'-אינג-אין פי-זיש'-ען) אן אקושער.

ly'ing-in wom'an (לאַי'-אינג-אין וואומ'-ען) א וועכנערין, א ווערטערין [ביי א קינפעטארין].

ly'ingly *adv.* (לאַי'-אינג-לי) זאגענדיג ליגען.

lymph *n.* (לימף) די לימפע אדער בלוט-וואסער [א וואסער-ארטיגע פליסיגקייט מיט א מילך-קאליר, וואס פליסט אין די דינסטע לימפאטישע אדערען פון קערפער].

lym'phate *a.* (לימ'-פייט) משוגע, אויפגערייצט, וויטהענד.

lym'phated *a.* (לימ'-פיי-טעד) ז. *lymphate*

lymphat'ic *a. and n.* (לימ-פעט'-איק) לימפאטיש, בלוט-וואסעריג, וואס געהערט צו דער לימפע אדער בלוט-וואסער; פלעגמאטיש, לאנגזאם אין בעוועגונג; מיט ווענינ לעבען; די לימף-געפעס אין קערפער. ז. *lymph*

lymphat'ic duct (לימ-פעט'-איק דאקט) די לימף-געפעס אין קערפער [די געפעסען אדער אדערען, וועלכע דיענען אלס פיהרער פון בלוט, לימף און אנדערע פליסיגקייטען אין קערפער].

lymphat'ic gan'glion (לימ-פעט'-איק גענ'-גלי-אן) ז. *lymphatic gland*

lymphat'ic gland (לימ-פעט'-איק גלענד) די לימף-דריזע [דער ארגאן אין קערפער, וואו עס קלייבט זיך אן לימף אדער וואסער-בלוט און פון דארטען פליסט עס איבער די לימף-געפעס].

lymphat'ic sys'tem (לימ-פעט'-איק סיס'-טעם) די לימף-סיסטעם [די גאנצע סיסטעם פון די לימף-געפעס און לימף-דריזען אין קערפער].

lymphat'ic tem'perament (לימ-פעט'-איק טעמ'-פער-ע-מענט) א פלעגמאטישער טעמפעראמענט [א טעמפעראמענט פון א קאלטען, גלייכגילטיגען מענשען].

lymphat'ic ves'sel (לימ-פעט'-איק וועס'-על) ז. *lymphatic duct*

lymph'-duct *n.* (לימפ'-דאקט) ז *lymphatic duct*

lymphog'raphy *n.* (לימ-פאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון לימפע אדער בלוט-וואסער, איהר פליסונג איבער די לימף-געפעס און איהר בעדייטונג פאר'ן ארגאניזם.

lymph'-ves'sel *n.* (לימפ'-וועס'-על) ז. *lymphatic duct*

lym'phy *a.* (לימ'-פי) לימפארטיג, ענהליך צו בלוט-וואסער. ז. *lymph*

lynch *v.* (לינטש) לינטשען, פעראורטיילען און הינריכטען אהן א געריכט.

lynch'-law *n.* (לינטש'-לאה) דאס לינטשען; די פעראורטיילונג און הינריכטונג אהן א געריכט; די בעשטראפונג מיט'ן טויט אהן געריכט.

lynx *n.* (לינקס) דער לוקס [א מין גרויסע ווילדע קאץ מיט באקענבארדען און מיט א קורצען דיקען עק. צייכענט זיך אויס מיט איהר פלינקקייט און שארפזיכטיגקייט].

Lynx

lynx'-eyed *a.* (לינקס'-איד) וואס האט א שארפע ראיה; זעהר שארפזיכטיג.

lyonnaise' *a.* (לי-א-נייז') געקאכט אדער געבראטען מיט ציבעלעס און פערשיעדענע געווירצען.

Ly'ra *n.* (לאַי'-רא) די לירע [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען אין דער נארדליכער העמיספער אדער האלב-קוגעל].

ly'ra *n.* (לאַי'-רא) אין אנאטאמיע — געוויסע שטריכען אויף דעם הינטערטייל פון מארך אין דער פארם פון א לירע; אין זאאלאגיע — א מין פיש, ביי וועלכען דער רוקען איז בעדעקט מיט אכט ציילען ביי-

ניגע פלאטען. געפינט זיך אין די אייראַ־פעאישע ימים].

ly'rate *a.* (לאַי'-רייט) עהנליך צו א לירע; וואס האט די פארם פון א לירע.

ly'rated *a.* (לאַי'-ריי-טעד) ז. *lyrate*

lyre *n.* (לאַיר) א לירע [א מוזיקאַלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, וואס איז געווען פיעל געברויכט אין אלטערטום. די פאעטען פון גריכענלאנד פלעגען דע־קלאמירען זייערע געדיכטע אונטער דעם אקאמפאנימענט פון א לירע, און דעריבער איז די לירע געווארען די עמבלעם פון פאעזיע].

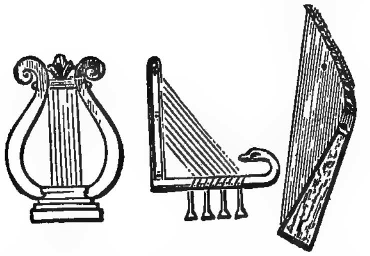

Lyres

lyre'-bird *n.* (לאַיר'-בוירד) דער לירע־פויגעל, א מין אויסטראלישער פויגעל, גרויס ווי א הוהן, מיט אן עק אין דער פארם פון א לירע.

Lyre-bird

lyre'-pheas'ant *n.* (לאַיר'-פעז'-ענט) ז. *lyre-bird*

lyre'tail *n.* (לאַיר'-טייל) ז. *lyre-bird*

lyr'ic *a. and n.* (ליר'-איק) וואס איז שייך צו דער לירע; וואס איז פער־פאסט צו זינגען מיט אן אקאמפאנימענט; ליריש, ליעדעריש; א ליריש געדיכט. ז. *lyre*

lyr'ical *a.* (ליר'-אי-קעל) ליריש. ז. *lyric*

lyr'ically *adv.* (ליר'-אי-קעל-אי) אויף א לירישען שטייגער; מעשה ליריקער.

lyr'icism *n.* (ליר'-אי-סיזם) די ליריק, לירישע דיכטונג.

lyr'ic po'etry (ליר'-איק פאו'-עט-רי) לירישע פאעזיע [אזא ארט פאעטישע דיכטונג, וואו דער פאעט שילדערט זיינע איינענע איבערלעבונגען, געפיהלען און ליידענשאפטען. אין געגענזאץ צו עפישער און דראמאטישער פאעזיע].

lyr'ist *n.* (לאַיר'-איסט) איינער וואס שפיעלט אויף א לירע; א לירישער דיכ־טער.

lysim'eter *n.* (לאַי-סים'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מאסע פון רעגען־וואסער, וואס ווערט איינגעזאפט אין באדען אויף א געוויסער טיעף.

ly'sis *n.* (לאַי'-סיס) אין מעדיצין — דאס לאנגזאמע אויפהערען פון א קראנקהייט [אין געגענזאץ צו א "קריזיס", וואו די קראנקהייט ווערט איבערגעהאקט מיט אמאל].

lys'sa *n.* (ליס'-א) די משוגעת פון א הונד; הידראפאביע. ז. *hydrophobia*

lyte'rian *a.* (לאַי-טי'-רי-ען) אין מעדי־צין — ליטעריש, וואס ווייזט, אז די קראנקהייט ענדיגט זיך.

M

M, m (עם) דער דרייצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

M' אבקירצונג פון *Mac.*

M. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Master of Arts* [מאגיסטער פון די פרייע קינסטע, אן אקאדעמישער טיטול].

ma *n.* (מא) מאמע, מוטער.

ma'am *n.* (מעם) פערקירצונג פון *madam* [מאדאם].

ma'am'-school *n.* (מעמ'-סקוהל) א שוהל געפיהרט פון א פרוי.

ma'amselle' *n.* (מאם-זעל') פריילין [די ענגלישע פארם פון דעם פראנצויזי־שען ווארט *mademoiselle*].

Mab *n.* (מעב) א פעען־קעניגין.

mab *n. and v.* (מעב) אן אבגעלאזענער, א שלומפער; געהן אבגעלאזען; געהן מעשה שלומפער.

mab'by *n.* (מעב'-אי) א מין קארטאפעל־שנאפס.

Mac. (מעק) א צוזאץ צו שאטלענדישע און אירלענדישע נעמען פון פערזאנען [בעדייטעט זוהן].

maca'co *n.* (מע-קיי'-קאו) א לעמור [ז. *Lemur*]; א מין מאלפע [ז. *macaque*].

macad'am *n.* (מעק-עד'-עם) ברוק, שאסע; ברוק־שטיינער, שאסע־שטיינער, צושלאגענע שטיינער [נאך דעם נאמען פון דעם שאטלענדישען אינזשינער מעק־אדאם].

macadamisa'tion *n.* (מעק-עד-עמ-אי-זיי'-שאן) ז. *macadamization*

macad'amise *v.* (מעק-עד'-עמ-איז) ז. *macadamize*

macad'amiser *n.* (מעק-עד'-עמ-אי-זער) ז. *macadamizer*

macadamiza'tion *n.* (מעק-עד-עמ-אי-זיי'-שאן) דאס ברוקירען מיט קליינע שטיינדלעך.

macad'amize *v.* (מעק-עד'-עמ-איז) ברוקירען מיט קליינע שטיינדלעך [נאך דער מעטאדע פון דעם שאטלענדישען אינזשינער מעק־אדאם].

macad'amizer *n.* (מעק-עד'-עמ-אי-זער) א ברוקירער. ז. *macadamize*

maca'o *n.* (מע-קא'-א) ז. *macaw*

macaque' *n.* (מע-קעק') א מין מאלפע.

mac'arism *n.* (מעק'-ע-ריזם) א גליק־זעלינקייט, א גליקזעליגקייטס־ברכה. ז. *beatitude*

mac'arize *v.* (מעק'-ע-ראיז) בענשען, ווינשען גליק, גראטולירען.

macaro'ni *n. and a.* (מעק-ע-ראו'-ני) מאקאראנען [לאקשען]; עטוואס וואס ווארפט זיך שטארק אין די אויגען; א פראנט; א מין פינגווין [אזא פויגעל]; אין צייט פון בירגער־קריעג אין די פער־איינינגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן ארמעע־אבטיילונג אין שטאאט מערילענד, וואס האט געטראגען א זעהר שעהנעם אוי־ניפארם; פראנטיש.

macaro'nian *a. and n.* (מעק-ע-ראו'-ני-ען) ז. *macaronic*

macaron'ic *a. and n.* (מעק-ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך צו מאקאראנען, גע־מאכט פון מאקאראנען; מאקאראניש [וועגען א שפאסיגען געדיכט, וואו עס ווערען געברויכט אין א ווילדען מישמאש פרעמדע ווערטער און פארמען]; א מא־קאראנישעס געדיכט; א מישמאש.

macaroon' *n.* (מעק-ע-רוהן') מאקארא־נע, מאנדעל־געבעקס.

Macart'ney cock (מע-קארט'-ני קאק) דער פייער־פאזאן פון די מאלאאישע אינזלען [א גרויסער פויגעל מיט א בלוי־רויטליכער הויט פון ביידע זייטען פון קאפ און מיט א קאם אדער קריינדעל פון הויך־שטארצענדע פעדערען].

Macartney Cock

Macart'ney pheas'ant (מע-קארט'-ני פעז'-ענט) דער פייער־פאזאן פון די מאלאאישע אינזלען. ז. *Macartney cock*

Macas'sar *a. and n.* (מע-קעס'-ער) וואס איז שייך צום דיסטריקט מאקאסאר [אויף דעם אינזעל סעלעבעס]; מאקא־סאר־אויל [אזא האר־אויל].

Macas'sar oil (מע-קעס'-ער איל) מא־קאסאר־אויל. ז. *Macassar*

macaw' *n.* (מע-קאה') די ארא אדער דער אמעריקאנישער פאפוגאי [א גרוי־סער פאפוגאי מיט א לאנגען עק, האלט

זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

Macaw

macaw'-palm *n.* (מע־קאה'־פאהם) ז. *macaw-tree*

macaw'-tree *n.* (מע־קאה'־טריע) די מאקאזובא=פאלמע [אזא זיד=אמעריקאנישע פאלמע].

Maccabe'an *a.* (מעק־ע־בי'־ען) וואס איז שייך צו די מאקאבעער אדער חשמונאים; מאקאבעאיש.

Mac'cabees *n.* (מעק'־ע־ביעז) די ספרי החשמונאים.

maccaro'ni *n. and a.* (מעק־ע־ראו'־ני) ז. *macaroni*

Macchiavel'lian *a. and n.* (מעק־אי־ע־וועל'־אי־ען) ז. *Machiavellian*

mac'coboy *n.* (מעק'־א־באי) מאקובא [אזא שמעק=טאבאק].

mac'couba *n.* (מעק'־או־בא) ז. *maccoboy*

mace *n. and v.* (מיים) א דובינע, א בולאווע; א שטאב; א סצעפטער, א הערשער=שטאק; אזא ביליארד=שטעקען; מוסקאטען=נעווירץ [פון דער זוימען=שאלעכץ פון מוסקאט=ניס].

Mace

mace'-ale *n.* (מיים'־אייל) געווירצטעס ביער [הויפטזעכליך מיט מוסקאט=געווירץ].

mace'-bear'er *n.* (מיים'־בעהר'־ער) דער סצעפטער=טרעגער, דער טרעגער פון הערשער=רוט, א בולאווע=טרעגער.

ma'cer *n.* (מיי'־סער) א סצעפטער=טרעגער, א בולאווע=טרעגער; א געריכטס=בעאמטער אין שאטלאנד [וואס רופט אויס נעמען, האלט ארדנונג, מאכט ארעסטען א. ז. וו.].

mac'erate *v.* (מעס'־ע־רייט) ווייך מאכען דורך ווייקען; אויסווייקען; אבשוואכען; אבמאגערען.

macera'tion *n.* (מעס־ע־ריי'־שאן) דאס ווייך מאכען דורך ווייקען; אויסווייקונג; אבשוואכונג; אבמאגערונג.

mac'erator *n.* (מעס'־ע־ריי־טאר) א כלי צום ווייקען עפעס.

mace'-reed *n.* (מיים'־ריעד) די וואסער=קאלבע [אזא פלאנצע]. ז. *reed-mace*

mache'te *n.* (מע־טשיי'־טיי) אזא לאנג שפאניש מעסער.

machette' *n.* (מע־טשיי־טיי') ז. *machete*

Machiavel'lian *a. and n.* (מעק־אי־ע־וועל'־אי־ען) וואס איז שייך צום איטאליענישען שטאאטסמאן מאקיאוועלי און זיינע פאליטישע פרינציפען; מאקיאוועליש; כיטרע, פאליטיש אונעהרליך; אן אנהענגער פון מאקיאוועלי'ס פרינציפען אין פאליטיק; א כיטרער, אונעהרליכער פאליטיקער. ז. *Machiavellianism*

Machiavel'lianism *n.* (מעק־אי־ע־וועל'־אי־ען־איזם) מאקיאוועליזם, די פאליטישע פרינציפען פון דעם איטאליענישען שטאאטסמאן מאקיאוועלי [געבארען 1469, געשטארבען 1527], וועלכער האט געהאלטען, אז אלע אונעהרליכע מיטלען זיינען ערלויבט, ווען עס האנדעלט זיך וועגען אנהאלטען די מאכט פון דעם הערשער איבער זיינע אונטערטהאנען; פאליטישע כיטרעקייט, פאליטישע אונעהרליכקייט.

Machiavel'lic *a.* (מעק־אי־ע־וועל'־איק) מאקיאוועליש. ז. *Machiavellianism*

Machiavel'lism *n.* (מעק־אי־ע־וועל'־איזם) ז. *Machiavellianism*

machicola'tion *n.* (מע־טשיק־א־ליי'־שאן) אן עפנונג אין די פארצייטיגע פעסטונגען, דורך וועלכער מען פלעגט שיסען אויף'ן שונא אדער איהם בעגיסען מיט זודיגע שטאפען; פערטיידיגונג דורך אזא עפנונג.

mach'inal *a.* (מעק'־אי־נעל) וואס איז שייך צו מאשינען; מאשינמעסיג.

mach'inate *v.* (מעק'־אי־נייט) פראיעקטירען, פלאנעווען; פלאנעווען שלעכטס, מאכען א פערשווערונג.

machina'tion *n.* (מעק־אי־ניי'־שאן) א מאכינאציע, דאס מאכען מאכינאציעס, פראיעקטירען אדער פלאנעווען הינטען ארום; א פערשווערונג.

mach'inator *n.* (מעק'־אי־ניי־טאר) א פראיעקטען=מאכער, א פלאנען=מאכער; א פערשווערער.

machine' *n. and v.* (מע־שין') א מאשין; א מעכאניזם; א פייער=לעש=מאשין; א וואגען, א וועלאסיפעד, אן אויטאמאביל; א פארריכטונג צו שאפען פערשידענע ביהנע=עפעקטען [אין דעם פארצייטיגען גריכישען און רוימישען טעאטער]; א פאסירונג [הויפטזעכליך אן איבערנאטירליכע] אין א ליטעראַרישען ווערק; אן ארבייטס=סיסטעם פון אן ארגאניזאציאן; א פאליטישע מאשין [א שטרענגע ארגאניזאציאן פון פארטיי=מיטגליעדער, וואס ערמעגליכט די פיהרער דורך אויסטיילען עמטער און אנדערע עהנליכע מיטלען צו האבען די פאלשטענדיגע קאנטראל איבער דער פארטיי; די פארטיי=קליקע, וואס האלט אויף אזא אופן די פארטיי אין איהרע הענד]; אן אויטאמאט; געברויכען מאשינעריע; מאכען מיט דער הילף פון א מאשין; ארבייטען אויף א מאשין אדער ביי א מאשין; דיענען אלס פאסירונג אין א דראמא; געברויכען איבערנאטירליכע פאסירונגען אין א ליטעראַרישען ווערק.

machine'-gun *n.* (מע־שינ'־גאן) א מאשין=געוועהר [א הארמאט וואס שיסט אונאויפהערליך מיט דער הילף פון א ספעציעלען מעכאניזם].

machine'-made *a.* (מע־שינ'־מייד) מאשינאַווע, געמאכט מיט א מאשין.

machine'-man *n.* (מע־שינ'־מען) אן ארבייטער ביי א דרוק=מאשין.

machine' man (מע־שין' מען) איינער וואס בעלאנגט צו א פאליטישער מאשין; א בלינדער אנהענגער פון א פאליטישער מאשין. ז. *machine*

machine'-ru'ler *n.* (מע־שינ'־רוה'־לער) א מאשין צו ליניר̈ען [ווירען] פאפיער; א מאשין צו מאכען די איינטיילונגען אויף וואג=שאלען.

machi'nery *n.* (מע־שי'־נע־רי) מאשינעריע; מאשינען [קאלעקטיוו]; א קאמפליצירטע ארבייטס=סיסטעם [פון א רעגירונג, געזעלשאפט א. ז. וו.]; פאסירונגען [הויפטזעכליך איבערנאטירליכע] אין ליטעראַרישע ווערק.

machine'-shop *n.* (מע־שינ'־שאפ) א מאשינען=פאבריק [וואו מען מאכט מאשינען אדער טיילען פון מאשינען].

machine'-tool *n.* (מע־שינ'־טוהל) מאשין=געצייג [א מאשין וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון א האנד=געצייג].

machine'-work *n.* (מע־שינ'־הוואירק) מאשין=ארבייט; פראדוקטען פון מאשין=ארבייט.

machi'nist *n.* (מע־שי'־ניסט) א מאשיניסט, איינער וואס מאכט מאשינען.

machiniza'tion *n.* (מע־שי־ני־זיי'־שאן) דאס אויסארבייטען אדער ברייננגען אין ארדנונג [ווי מאשינעריע אדער מיט דער הילף פון מאשינעריע]; אויסארבייטונג, סיסטעמאטיזירונג.

machi'nize *v.* (מע־שי'־נאיז) ברייננגען אין ארדנונג; אויסארבייטען; סיסטעמאטיזירען.

mac'intosh *n.* (מעק'־אינ־טאש) ז. *mackintosh*

Mc'Intosh ap'ple (מעק'־אינ־טאש עפל) אזא רויטער עפעל. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

mack'erel *n. and v.* (מעק'־ע־רעל) די מאקרעל [א זעהר ווערטהפאלער שפייז=פיש]; פאנגען מאקרעלען.

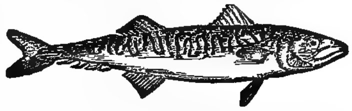

Mackerel

mack'erel-back sky (מעק'־ע־רעל־בעק סקאי) ז. *mackerel-sky*

mack'ereler *n.* (מעק'־ע־רעל־ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט מאקארעלען=פאנג; א שיף בענוצט פאר מאקארעלען=פאנג.

mack'ereller *n.* (מעק'־ע־רעל־ער) ז. *mackereler*

mack'erel-mint *n.* (מעק'־ע־רעל־מינט) די גרינע מינצע [א פלאנצע וואס גיט ארויס א שמעקעדיגע שארפע זאפט]: ז. *spearmint*

mack'erel-scales *n.* (מעק'־ע־רעל־סקיילז) גרופען לענגליכע פוכיגע וואלקענדלעך.

mack'erel-sky *n.* (מעק'־ע־רעל־סקאי) א הימעל בעצויגען מיט גרופען לענגליכע פוכיגע וואלקענדלעך.

mack'intosh *n.* (מעק'־אינ־טאש) א מאקינטאש, רעגען=מאנטעל; מאקינטאש=צייג.

mack'le *n. and v.* (מעקל) א פלעק; אין דרוקעריי — א דאפעל=דרוק [ווען אויף א פלאץ זעהט זיך א דאפעלטע דרוק צוליעב דעם וואס דאס פאפיער האט זיך א רוק געטהאן אדער צוליעב דעם וואס דאס פאפיער האט זיך פערבויגען]; פערפלעקען, פערשמירען; מאכען א פלעק [הויפטזעכליך אין דרוק=ארבייט — מאכען א דאפעל=דרוק].

mac'ouba *n.* (מעק'־או־בא) ז. *maccoboy*

macro'bian *n.* (מעק-ראו'-בי-ען) איי־נער וואס לעבט לאנג.
macrobio'sis *n.* (מעק-רא-באי-או'-סיס) א לאנג לעבען; לאנג־לעביגקייט.
macro'biote *n.* (מעק-ראו'-בי-אוט) איינער וואס לעבט לאנג; א מענש אדער חיה וואס לעבט לאנג.
macrobiot'ic *a.* (מעק-רא-באי-אט'-איק) וואס לעבט לאנג.
macrobiot'ics *n.* (מעק-רא-באי-אט'-איקס) די לעהרע ווענען לאנג לעבען; א שטודיום ווענען די אורזאכען פון לאנג לעבען אדער ווענען די מיטלען צו לעבען לאנג.
macroceph'alous *a.* (מעק-רא-סעפ'-ע-לאס) לאנג־קעפיג, גרויס־קעפיג.
macrococ'cus *n.* (מעק-רא-קאק'-אס) א מין באקטעריע.
mac'rocosm *n.* (מעק'-רא-קאזם) די גאנצע וועלט, דער וועלט־אל.
macrocos'mic *a.* (מעק-רא-קאז'-מיק) וואס איז שייך צום וועלט־אל [די גאנצע וועלט]; אונגעהייער גרויס.
macrodac'tyl *n. and a.* (מעק-רא-דעק'-טיל) א פויגעל מיט לאנגע פינגער; וואס האט לאנגע פינגער [הויפטזעכליך ווענען פויגעל].
macrodactyl'ic *a.* (מעק-רא-דעק-טיל'-איק) וואס האט לאנגע פינגער [ווע־גען פויגעל].
macrol'ogy *n.* (מע-קראל'-א-דזשי) א לאנגער, לאנגווייליגער געשפרעך; א לאנגע, אינהאלטלאזע רעדע; אן אויסגוס פון ווערטער, א ים מיט ווערטער אבער מיט ווייניג אינהאלט.
macrom'eter *n.* (מעק-ראם'-ע-טער) א מאקראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען אונצוגענגליכע הויכקייטען].
mac'ron *n.* (מעק'-ראן) דער שטריך [—] איבער א וואקאל, צו צייגען, אז ער איז לאנג.
macros'cian *a. and n.* (מעק-ראס'-אי-ען) וואס ווארפט א לאנגען שאטען [ווענען די איינוואהנער פון די פאלאר־לענדער]; איינער וואס ווארפט א לאנ־גען שאטען, אן איינוואהנער פון די פא־לאר־לענדער.
macroscop'ic *a.* (מעק-רא-סקאפ'-איק) וואס מען קען זעהן מיט'ן נאקעטען אויג [אהן פערגרעסערונגס־גלעזער].
macroscop'ical *a.* (מעק-רא-סקאפ'-אי-קעל) ז. ***macroscopic***
macroscop'ically *adv.* (מעק-רא-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט'ן נאקעטען אויג; אהן א פערגרעסערונגס־גלאז; אויבער־פלעכליך בעטראכטענדיג.
mac'rotone *n.* (מעק'-רא-טאון) ז. ***macron***
macro'tous *a.* (מעק-ראו'-טאס) לאנג־אויערדיג, מיט לאנגע אויערען.
macru'ran *n.* (מעק-רוה'-רען) א מין קרעבס מיט א לאנגען עק.
macru'rous *a.* (מעק-רוה'-ראס) לאנג־עקיג, מיט א לאנגען עק.
mac'ula *n.* (מעק'-יו-לא) א פלעק; א פלעק אויף דער הויט; א טונקעלער פלאץ אויף א שיינענדער פלעכע; א זונען־פלעק; א פלעק אויף דער לבנה.
mac'ular *a.* (מעק'-יו-לאר) געפלעקט.
mac'ulate *v. and a.* (מעק'-יו-לייט) בעפלעקען; בעשמוצען; געפלעקט; בע־פלעקט; בעשמוצט.
mac'ulated fe'ver (מעק'-יו-לייט-עד פי'-ווער) טיפוס.

macula'tion *n.* (מעק-יו-ליי'-שאן) געפלעקטקייט; בעפלעקונג, בעשמוצונג.
mac'ulatory *a.* (מעק'-יו-לע-טא-רי) בעפלעקענד, בעשמוצענד.
mac'ulature *n.* (מעק'-יו-ליי-טשור) אין דרוקעריי — א מאקולאטור [א פער־שמירטער אדער שלעכט־געדרוקטער בויגען]; לעש־פאפיער, קלעק־פאפיער.
mac'ule *n. and v.* (מעק'-יול) ז. ***mackle***
mac'ulose *a.* (מעק'-יו-לאוס) געפלעקט; בעפלעקט, בעשמוצט.
mac'ulous *a.* (מעק'-יו-לאס) געפלעקט.
mad *a.* (מעד) פערריקט, משוגע, ווילד; שטארק פערקאכט אין עפעס; ארויס פון די כלים, אויסער זיך.
mad'am *n. and v.* (מעד'-עם) מא־דאם; רופען אדער בעגריסען מיט'ן ווארט "מאדאם".
madame' *n.* (מע-דאם') מאדאם.
madapol'lam *n.* (מעד-ע-פאל'-עם) מאדאפאלאן [אזא באוועל־צייג].
mad'-ap'ple *n.* (מעד'-עפל) די אייער־פלאנצע. ז. ***egg-plant***
mad as a hat'ter (מעד עז ע העט'-ער) ווילד, משוגע, אויסער זיך פאר צארן.
mad'brain *a. and n.* (מעד'-ברעין) א היצקאפ; היצקעפיג.
mad'-brained *a.* (מעד'-ברעינד) הי־ציג, היצקעפיג.
mad'cap *n. and a.* (מעד'-קעפ) א צו־לאזענער יונג, א היצקאפ; צולאזען, ווילד, היצקעפיג.
mad'den *v.* (מעדן) ווערען ווילד, ווערען משוגע, ווערען אויסער זיך; מאכען ווילד, אויפרעגען ביז משוגעת, אריינ־ברענגען אין וויל־דען כעס.
mad'der *n. and v.* (מעד'-ער) קראפ [אזא מין פלאנצע וואס גיט ארויס א זעהר דויערהאפטע פארב, וואס ווערט געברויכט פאר ליי־ווענד און בוים־וואל]; די קראפ־פארב; פארבען מיט קראפ.

Madder

mad'derwort *n.* (מעד'-ער-וואירט) די קראפ־פלאנצע. ז. ***madder***
mad'ding *a. and n.* (מעד'-אינג) ווע־רענדיג ווילד אדער משוגע; האנדלענדיג ווילד אדער משוגע; ארויס פון די כלים, ווילד, וויטהענד; א משוגעת, א ווילדער, משוגע'נער אויפטהו.
mad'dingly *adv.* (מעד'-אינג-לי) אויף א ווילדען, משוגע'נעם שטייגער.
mad'dish *a.* (מעד'-איש) משוגע'וואטע.
mad'dle *v.* (מעדל) זיין ווילד אדער משוגע; ריידען פון היץ.
mad'-doc'tor *n.* (מעד'-דאק'-טאר) אן אליעניסט, א פסיכיאטר, א משוגעים־דאקטאר.
made *a.* (מייד) געמאכט; פאבריצירט; קינסטליך; צונויפגעשטעלט פון פערשיע־דענע טיילען; צוגעריכט [ווענען שפיי־זען]; פערזארגט; פערזיכערט [מיט ער־פאלג]; גוט געלערענט [ווי למשל, א הונד]. ז. ***make***
madefac'tion *n.* (מעד-אי-פעק'-שאן) בעפייכטונג, איינגעצונג.

mad'efy *v.* (מעד'-אי-פאי) בעפייכטען, בענעצען.
Madei'ra *n.* (מע-דיי'-רא) מאדיירא [א פארטוגעזישער אינזעל ביים נארד־וועסט ברעג פון אפריקא]; מאדיירא־וויין [פון אינזעל מאדיירא].
Madei'ran *a.* (מע-דיי'-רען) וואס איז שייך צום אינזעל מאדיירא, וואס קומט פון מאדיירא [אן אינזעל ביים נארד־וועסט ברעג פון אפריקא, בעלאנגט צו פארטוגאל].
Madei'ra-vine *n.* (מע-דיי'-רא-וואין) אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט העל־גרי־נע בלעטער און מיט לאנגע בינטלעך קליי־נע שמעקעדיגע בלימעלעך.
made man (מייד מען) א פערזארגטער מענש, אן איינגעשטעלטער מענש, א מענש, וואס איז שוין זיכער מיט ער־פאלג.
A few more years of hard work and I shall be a made man.
made mast (מייד מעסט) א צוזאמענ־געזעצטער מאסט [א מאסט וואס איז צוזאמענגעזעצט פון מעהרערע טיילען].
mademoiselle' *n.* (מע-דע-מוא-זעל') מאדמואזעל, פרייליין.
made of flesh (מייד אוו פלעש) ניט מעהר ווי א זינדיגער מענש.
made to meas'ure (מייד טו מעזש'-אור) געמאכט נאך דער מאס; בעשטעלט.
This store is selling garments **made to measure.**
made up (מייד אפ) 1. שלום געווארען, זיך אויסגעגליכען; 2. קינסטליך, ניט נא־טירליך, כלומר'שטדיג, אויסגעטראכט; 3. פארטיג, סאנדעט [געמאכט ניט אויף בעשטעלונג]; 4. צוזאמענגעשטעלט; פער־פאלקאמט, פערפערטיגט, פערענדיגט; פאלשטענדיג, דורך און דורך.
1. The children quarreled in their play, but they **made up** very soon. 2. The story of the merchant's disappearance was only **made up** to fool his creditors. 3. The store sells only cheap **made up** goods.
mad'-head'ed *a.* (מעד'-העד'-עד) הי־ציג, היצקעפיג.
mad'house *n.* (מעד'-האוס) א משוגעים־הויז.
mad'id *a.* (מעד'-איד) נאס, פייכט.
mad'ly *adv.* (מעד'-לי) אויף א משוגע־נעם אדער ווילדען שטייגער; מיט משוגעת; אויסער זיך פאר כעס; שטארק פערקאכט.
mad'man *n.* (מעד'-מען) א משוגע'נער, א וואהנזיניגער, א ווילדער יונג.
mad'ness *n.* (מעד'-נעס) וואהנזין, משוגעת; גרימצארן, היציגקייט, היצקע־פיגקייט.
madon'a *n.* (מע-דאנ'-א) ז. ***madonna***
Madon'na *n.* (מע-דאנ'-א) די מאדא־נא, די הייליגע מאריע [קריסטוס'עס מו־טער]; א בילד פון דער הייליגער מאריע.
madon'na *n.* (מע-דאנ'-א) מאדאם [אין איטאליעניש].
Madon'na-wise *adv.* (מע-דאנ'-א-וואיז) אין דער מאדאנא־פארם [ווענען האר־פריזור וואס איז עהנליך צו דער פרי־זור פון דער הייליגער מאריע, ווי עס ווערט געוועהנליך פארגעשטעלט אויף די בילדער].
madras' *n.* (מע-דרעס') מאדראס [האלב־זיידענצייג]; א טיכעל פון מאד־ראס.
mad'reperl *n.* (מעד'-רע-פוירל) פערל־מוטער.
madrepo'ra *n.* (מעד-רי-פאו'-רא) ז. ***madrepore***
mad'repore *n.* (מעד'-רי-פאור) דער

מאדרעפאר, דער - שטערן־קאראל, דער שוואם־קאראל.

Madrepore

mad'rier *n.* (מעד'-רי-ער) אן אבדאך איבער פעסטונגס־ווערק; א באלקען אונ־טערצושפארען די ערד אין א מינע.

mad'rigal *n.* (מעד'-רי-געל) א מאדרי־גאל [אזא געדיכט, א פאסטוכער־ליעד, א ליעבעס־ליעד; אויך די מוזיק צו אזא ליעד].

madriga'lian *a.* (מעד-רי-גיי'-לי-ען) וואס איז שייך צו א מאדריגאל. ז. *madrigal*

mad'rigalist *n.* (מעד'-רי-געל-איסט) א פערפאסער אדער זינגער פון מאדריגא־לען. ז *madrigal*

mad'stone *n.* (מעד'-סטאון) א שטיין, וואס קען, לויט דעם פאלקס גלויבען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמערי־קא], היילען אדער פערהיטען הידראפא־ביא [די קראנקהייט וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגע'נעם הונד].

mad'wort *n.* (מעד'-הווארט) א מין זענעפט־פלאנצע. ז. *Alyssum*

Mael'strom *n.* (מייל'-סטראם) דער מאלשטראם [אזא קעסעל־גרוב אין ים ביים ברעג פון נארוועגען, וואו דאס וואַ־סער דרעהט זיך ווי א ווירבעל].

mael'strom *n.* (מייל'-סטראם) א קע־סעל־גרוב [אן ארט אין א טייך אדער ים וואו דאס וואסער דרעהט זיך, ווי א וויר־בעל]; א פערניכטענדע קראפט.

mæ'nad *n.* (מיע'-נעד) א מענאדע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א פריסטעריך פון דעם גאט באקכוס, דער גאט פון וויין און שכרות, וועלכע זינגט, טאנצט און הוליעט ווילד אין פרעהליכע שכור'ע געזעלשאפטען].

mænad'ic *a.* (מיע-נעד'-איק) ווי א מענאדע; ווילד, משוגע, וואקכאניש. ז. *mænad*

maesto'so *adv.* (מא-עס-טאו'-סא) אין מוזיק — מאיעסטעטיש, געהויבען.

maes'tro *n.* (מא-עס'-טרא) א קונסט־מייסטער, א מוזיק־קינסטלער.

maf'fia *n.* (מא'-פי-א) ז. *Mafia*

Maf'fia *n.* (מא'-פי-א) ז. *Mafia*

Ma'fia *n.* (מא'-פי-א) די מאפיא, א געוויסע געהיימע פערברעכערישע געזעל־שאפט אין סיציליען, איטאליען.

mag *v.* and *n.* (מעג) פלוי־פלאפלען, פלוידערן; פלאפלעריי, פלוידעריי.

magazine' *n.* (מעג-ע-זין') א מאגא־זין, א לאגער־הויז, א שפייכלער; א זשור־נאל, א פעריאדישע אויסגאבע וואס ענט־האלט א זאמלונג פון פערשיעדענע אר־טיקלען; א פולווער־קאמער.

magazin'er *n.* (מעג-ע-זינ'-ער) א שרייבער אין א זשורנאל.

magazine'-ri'fle *n.* (מעג-ע-זינ'-ראיפל) א מאגאזין־געוועהר [א ביקס, וועלכע קען אנגעלאדען ווערען מיט עטלי־כע קוילען מיט אמאל].

magazin'ist *n.* (מעג-ע-זינ'-איסט) ז. *magaziner*

mag'dalen *n.* (מעג'-דע-לען) א פראס־טיטוטקע וואס האט אנגעפאנגען פיהרען אן אנשטענדיג לעבען.

mag'dalen asy'lum (מעג'-דע-לען ע-סאי'-לאם) אן אנשטאלט אדער שפיטאל פאר געפאלענע פרויען, וועלכע ווילען אנ־פאנגען פיהרען אן אנשטענדיג לעבען.

mag'dalene *n.* (מעג'-דע-ליען) ז. *magdalen*

magdalene'um *n.* (מעג-דע-לי-ני'-אם) ז. *magdalen asylum*

mag'dalen hos'pital (מעג'-דע-לען האס'-פי-טעל) ז *magdalen asylum*

magda'leon *n.* (מעג-דיי'-לי-אן) א פיל אדער מעדיקאמענט בכלל צוגעפער־טיגט מיט שטיקלעך ברויט; א פלאסטער.

mage *n.* (מיידזש) א מאגיקער, א צויבע־רער, א כשוף־מאכער.

Magellan'ic clouds (מעדזש-ע-לענ'-איק קלאודז) אזעלכע צוויי וואלקען־עהנלי־כע שטערן־שטרייפען אין דער זידליכער העלפט פון הימעל.

ma'gen-Da'vid *n.* (מא'-גיין-דא'-וויד) א מגן דוד.

magen'ta *n.* (מע-דזשענ'-טע) אזא לילא־רויטער קאליר אדער פארב.

mag'got *n.* (מעג'-אט) א קאפריז, א משוגע'נער איינפאל, א שגעון; די לאר־ווא [ווערימעל] פון וועלכער עס ענטווי־קעלט זיך א פליעג; א ווארים.

mag'gotiness *n.* (מעג'-אט-אי-נעס) קאפריזנעקייט; דאס האבען א שגעון; דאס זיין בעדעקט מיט לארווא [א ווערימעל] פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א פליעג; ווערימדיגקייט.

mag'goty *a.* (מעג'-א-טי) ווערימדיג; קאפריזנע, וואס האט א שגעון אדער משוגע'נע איינפעלע.

Ma'gi *n.* (מיי'-דזשאי) די מאגיקער, די געלעהרטע און די פריסטער־קאסטע ביי די פערזיאנער און מעדער [חכמי פרס ומדי]; געלעהרטע לייט אין אריענט; די חכמי הקדם וואס זיינען געקומען, לויט ווי עס דערצעהלט זיך אין דער געשיכטע פון דער קריסטליכער רעליגיאן, בעגריסען די געבורט פון יעזוס קריסטוס. ז. *Magus*

Ma'gian *a.* and *n.* (מיי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו די מאגיקער אדער צו דער פריסטער־קאסטע אין פערזיען [פרס]; א מאגיקער, א מיטגליעד פון דער פריס־טער־קאסטע אין פערזיען.

Ma'gianism *n.* (מיי'-דזשי-ענ-איזם) די לעהרע אדער רעליגיאן פון די מאגיקער [אין פערזיען].

mag'ic *n.* and *a.* (מעדזש'-איק) מאגיע, צויבער־קונסט, כשוף; צויבער־קראפט; מא־גיש, צויבעריש, כשוף'דיג.

mag'ical *a.* (מעדזש'-אי-קעל) מאגיש, צויבעריש, כשוף'דיג.

mag'ically *adv.* (מעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א מאגישען אדער כשוף'דיגען אופן; דורך כשוף, דורך צויבער.

mag'ic flute (מעדזש'-איק פליוט) א צויבער־פלייט.

magi'cian *n.* (מע-דזשיש'-ען) א מאגי־קער, א כשוף־מאכער, א צויבערער.

mag'ic lamp (מעדזש'-איק לעמפ) ז. *magic lantern*

mag'ic lan'tern (מעדזש'-איק לענ'-טערן) א מאגישע לאנטערנע [אזא לאנ־טערנע צום פערגרעסערען קליינע בילדער, וועלכע ווערען רעפראדוצירט אויף א ליי־ווענד אדער ווייסער וואנד אין א פינסטע־רען צימער].

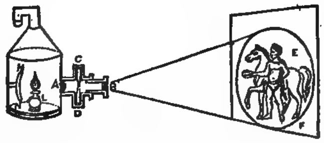

Magic Lantern

mag'ic mir'ror (מעדזש'-איק מיר'-אר) א צויבער־שפיגעל [אזא שפיגעל צו מא־כען קונצען].

mag'ic mu'sic (מעדזש'-איק מיו'-זיק) דאס טרעפען דורך מוזיק [אזא שפיעל וואו א זאך ווערט בעהאלטען אין אן ארט און איינער דארף זי געפינען לויט די טענער פון מוזיק. ווען ער קומט צ. ב. נעהנטער צום בעהעלטעניש־ארט שפיעלט די מוזיק שנעלער, ווען ער דערווייטערט זיך — שפיעלט די מוזיק לאנגזאמער א. ז. וו.].

mag'ic square (מעדזש'-איק סקהוועהר) דאס מאגישע צאהלען־פיער־עק [אזא פיער־עקיג קעסטעלע ״גע־טיילט אין קווארדא־טען אין וועלכע עס זיינען אויסגעשטעלט ציפער אויף אזא אופן, דאס ווי מען זאל זיי נים צונויפ־רעכענען, אין דער לענג, אין דער ברייט אדער שרעג, בע־קומט מען אלע דיעזעלבינע סומע.

1	16	11	6
13	4	7	10
8	9	14	3
12	5	2	15

Magic Square

magilp' *n.* (מע-גילפ') ליין־אויל־פערניץ [אזא אויל־לאק וואס ווערט געברויכט ביים פארבען אדער מאלען].

magis'ter *n.* (מע-דזשיס'-טער) א מא־גיסטער [אן אקאדעמישער טיטול, וואס איז אונגעפעהר ווי דער טיטול דאקטאר].

magiste'rial *a.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על) ווי א לעהרער; בעפעהלעריש, געבי־טעריש; דיקטאטאריש; שטאלץ, הויכ־מוטיג; וואס איז שייך צו א מאגיסטראט; וואס איז שייך צו א כעמישער פערבינ־דונג פון צוויי פליסיגקייטען, וועלכע זיינען פערשיעדען אין זייער כאראקטער.

magiste'rially *adv.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א לעה־רער; געביטעריש, בעפעהלעריש; אזוי ווי א מאגיסטראט.

magiste'rialness *n.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על-נעס) דאס זיין בעפעהלעריש אדער געביטעריש.

magiste'rium *n.* (מעדזש-איס-טי'-רי-אם) אין אלכעמיע — דער שטיין פון די פילאזאפען [אבן החכמים] מיט וועלכען מען קען, לויט ווי מען האט גע־גלויבט, אלע מעטאלען פערוואנדלען אין גאלד; א בעהויפטונג, ערקלערונג אדער בעפעהל פון אן אויטאריטעט אדער מאכט.

mag'istery *n.* (מעדזש'-איס-טע-רי) א בעהויפטונג, ערקלערונג אדער בעפעהל פון אן אויטאריטעט אדער מאכט; אין אלכעמיע — דער שטיין פון פילאזאפען [אבן החכמים] מיט וועלכען, לויט ווי מען האט געגלויבט, מען קען פערוואנד־לען אלע מעטאלען אין גאלד; א כעמי־

שע פערבינדונג פון צוויי פליסיגקייטען פון פערשיעדענעם כאראקטער.

mag'istracy *n.* (מעדזש׳-איס-טרע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון א מאַגיסטראט; די קערפערשאפט פון מאגיסטראטען.

mag'istral *a.* and *n.* (מעדזש׳-איס-טרעל) ווי א לעהרער: ווי א מאגיסטראט: בעפעהלעריש, געביטעריש; וואס איז ספּעציעל פערשריבען געווארען אדער צונויפגעשטעלט געווארען אלס רעצעפט [וואס מען בעקומט ניט אין אפּטייק פארטיג]; אין פעסטונגס-ווערק — די נארטעל-ליניע אדער די גרונד-ליניע [די ליניע פון וועלכער אלע בעפעסטיגטע פלעצער ווערען בעצייכענט]; פּולווערייזירטעם קופּער וואס ווערט געטריקענט אין דער לופט צו מישען מיט זילבער; א בעאמטער אין א קירך אדער קאטעדראלע, וועלכער דארף האלטען א געוויסען קורס פון דרשות.

mag'istral line (מעדזש׳-איס-טרעל לאַין) אין פעסטונגס-ווערק — די נארטעל-ליניע אדער די גרונד-ליניע [די ליניע פון וועלכער אלע בעפעסטיגטע פלעצער ווערען בעצייכענט].

mag'istral meth'od (מעדזש׳-איס-טרעל מעטה׳-אד) די אונטעררריכטס-מעטאדע פון א שוהל-לעהרער; דאס לערנען פעסטגעשטעלטע ווארהייטען.

mag'istrate *n.* (מעדזש׳-איס-טרייט) א מאגיסטראט [אן אדמיניסטראטיווער בעאמטער, ווי א גובערנאטאר, א שטאדט-הויפט א. ד. ג.]; א פאליציי-ריכטער; א פריעדענס-ריכטער.

magistrat'ic *a.* (מעדזש-איס-טרעט׳-איק) וואס האט די אויטאריטעט פון א מאגיסטראט; וואס איז שייך צו א מאגיסטראט. ז. *magistrate*

magistrat'ical *a.* (מעדזש-איס-טרעט׳-אי-קעל) ז. *magistratic*

mag'ma *n.* (מעג׳-מא) דער געדיכטער עקסטראקט וואס עס בלייבט פון דעם זאפט, וועלכער ווערט אויסגעדריקט פון געוויסע שטאפען; א זאלב; די גרונד-מאסע אדער באזיס פון א פעלז.

Mag'na Char'ta (מעג׳-נא קאר׳-טא) די גרויסע כארטא [דער דאקומענט, וואס דער ענגלישער קעניג דזשאהן איז געצוואונגען געווען ארויסצוגעבען אין יאהר 1215. דיעזער דאקומענט, וואס דיענט אלס דער באזיס פון דער ענגלישער פרייהייט, בעשרענקט די רעכטען און מאכט פון קעניג און גאראנטירט די פערזענליכע פרייהייטען און רעכטען פון די בירגער]; א קאנסטיטוציאן וואס זיכערט די רעכטען און פרייהייטען פון די בירגער.

magnan'erie *n.* (מעג-יענ׳-ע-ריע) א פלאץ, וואו מען האדעוועט זייד-ווערים; דאס האדעווען אדער קולטיווירען זייד-ווערים.

magnan'imate *v.* (מעג-נענ׳-אי-מייט) מאכען גרויסמוטיג אדער עדעלמוטיג.

magnanim'ity *n.* (מעג-נע-נימ׳-אי-טי) גרויסמוטה, עדעלמוטה.

The conquered army was treated with magnanimity.

magnan'imous *a.* (מעג-נענ׳-אי-מאס) גרויסמוטיג, עדעלמוטיג.

magnan'imously *adv.* (מעג-נענ׳-אי-מאס-לי) אויף א גרויסמוטיגען אדער עדעלמוטיגען אופן.

mag'nate *n.* (מעג׳-נייט) א מאגנאט; א אדעלמאן; א הויך-געשטעלטע פערזאן: א בעהערשער פון גרויסע רייכטימער; א מיטגליעד פון דעם אויבערשטען הויז פון דעם אונגארישען פארלאמענט.

magne'sia *n.* (מעג-ני׳-שיא) מאגנעזיע [אזא ווייסער ערד-פולווער וועלכער ווערט געברויכט אין דער מעדיצין אלס אן אבפיהרונגס-מיטעל].

magne'sian *a.* (מעג-ני׳-שי-ען) וואס איז שייך צו מאגנעזיע אדער וואס האט די איינגעשאפטען פון מאגנעזיע.

mag'nesite *n.* (מעג׳-ני-סאיט) מאגנעזיט [נאטירליכער מאגנעזיום-קארבאנאט, א מינעראל וועלכער געפינט זיך אין ווייסע קאמפאקטע מאסען].

magne'sium *n.* (מעג-ני׳-שיאם) מאגנעזיום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען. אזא זילבער-ווייסער לייכטער מעטאל, וואס גיט א זעהר העלעס ליכט ווען עס ווערט אנגעצונדען און ווערט בענוצט ביים אויפנעהמען פאטאגראפיעס ביי נאכט].

mag'net *n.* (מעג׳-נעט) א מאגנעט.

magnet'ic *a.* and *n.* (מעג-נעט׳-איק) מאגנעטיש; וואס האט מאגנעטישע איינגעשאפטען; צוציהענד; וואס איז שייך צו דער מאגנעטישער קראפט פון דער ערד; א מעטאל וואס קען געמאכט ווערען מאגנעטיש.

magnet'ical *a.* (מעג-נעט׳-אי-קעל) מאגנעטיש.

magnet'ically *adv.* (מעג-נעט׳-אי-קעל-אי) דורך מאגנעטיזם; אויף א מאגנעטישען אופן.

magnet'icalness *n.* (מעג-נעט׳-אי-קעל-נעס) דאס זיין מאגנעטיש: די מאגנעטישע קראפט.

magnet'ic curves (מעג-נעט׳-איק קורווז) מאגנעטישע ליניען [די געבויגענע ליניען וועלכע ווערען פארמירט פון אייזען-שטויב, וואס געפינט זיך אויף א פאפּיער אונטער וועלכען עס ווערט געהאלטען א מאגנעט].

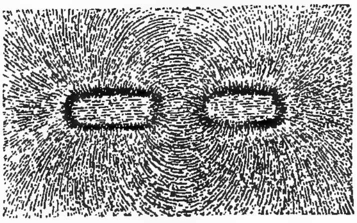

Magnetic Curves

magnet'ic den'sity (מעג-נעט׳-איק דענ׳-סי-טי) מאגנעטישע געדיכטקייט [די מאס מאגנעטיזם וואס איז קאנצענטרירט אויף אן איינהייטס-פלעכע, ווי אויף א קוואדראט צענטימעטער אדער א קוואדראט צאל א. ד. ג.].

magnet'ic field (מעג-נעט׳-איק פיעלד) א מאגנעטישעס פעלד [א פלאץ וועלכער געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון א מאגנעט אדער וואו א דראט מיט אן עלעקטרישען שטראם געהט דורך].

magnet'ic force (מעג-נעט׳-איק פאורס) די מאגנעטישע קראפט [די קראפט וואס הערשט צווישען די מאגנעטישע פאלען].

magneti'cian *n.* (מעג-נע-טיש׳-ען) א קענער אין מאגנעטיזם.

magnet'ic induc'tion (מעג-נעט׳-איק-אינ-דאק׳-שאן) מאגנעטישע אינדוקציאן [די קראפט וואס א מאגנעט אדער אן עלעקטרישער שטראם בעווייזט ארויסצורופען מאגנעטיזם אין אנדערע קערפער וועלכע געפינען זיך אין זייער נאהנטקייט אבער ניט אין בעריהרונג].

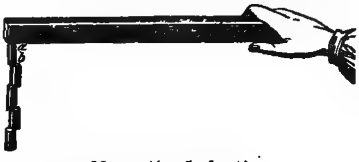

Magnetic Induction

magnet'ic lim'it (מעג-נעט׳-איק לימ׳-איט) די מאגנעטישע גרענעץ [דער טעמפּעראטור-פונקט ביי וועלכען א מאגנעטישער מעטאל פערליערט זיינע מאגנעטישע פעהיגקייטען: ביי אייזען — ווען עס ווערט דערהיצט ביז העל-רויט; ביי ניקעל — ווען די טעמפּעראטור דערגרייכט ארום 350 גראד צעלזיוס].

magnet'ic nee'dle (מעג-נעט׳-איק ניעדל) א מאגנעט-נאדעל [א שטיקעל דינע מאגנעטישע שטאל וואס דרעהט זיך אין דער מיטען אויף א שפּיץ פון א נאדעל ווי אין קאמפּאס צ. ב.].

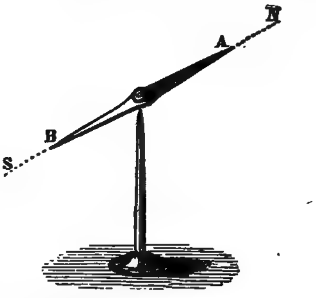

Magnetic Needle

magnet'icness *n.* (מעג-נעט׳-איק-נעס) ז. *magneticalness*

magnet'ics *n.* (מעג-נעט׳-איקס) די וויסענשאפט פון מאגנעטיזם.

mag'netisable *a.* (מעג׳-נע-טאי-זעבל) ז. *magnetizable*

magnetisa'tion *n.* (מעג-נע-טי-זיי׳-שאן) ז. *magnetization*

mag'netise *v.* (מעג׳-נע-טאיז) ז. *magnetize*

mag'netism *n.* (מעג׳-נע-טיזם) מאגנעטיזם, מאגנעט-קראפט: די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די איינגעשאפטען פון מאגנעט; ציהונגס-קראפט.

mag'netist *n.* (מעג׳-נע-טיסט) ז. *magnetician*

magnetizabil'ity *n.* (מעג-נע-טאי-זע-ביל׳-אי-טי) די איינגעשאפט מאגנעטיזירט צו ווערען.

mag'netizable *a.* (מעג׳-נע-טאי-זעבל) וואס קען מאגנעטיזירט ווערען.

magnetiza'tion *n.* (מעג-נע-טי-זיי׳-שאן) מאגנעטיזירונג.

mag'netize *v.* (מעג׳-נע-טאיז) מאגנעטיזירען, מאכען מאגנעטיש; צוציהען ווי מיט א מאגנעט.

mag'netizer *n.* (מעג׳-נע-טאי-זער) א מאגנעטיזירער.

mag'neto-elec'tric *a.* (מעג׳-נע-טאו-אי-לעק׳-טריק) עלעקטרא-מאגנעטיש.

mag'neto-elec'trical *a.* (מעג׳-נע-טאו-אי-לעק׳-טרי-קעל) ז. *magneto-electric*

mag'neto-electric'ity *n.* (מעג׳-נע-טאו-אי-לעק-טריס׳-אי-טי) עלעקטרא=מאגנעטיזמוס, עלעקטריציטעט וואס ווערט ארויסגערופען דורך מאגנעטיזם; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די אייגענשאפטען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם אין זייער פערבינדונג.

magnet'ograph *n.* (מעג-נעט׳-א-גרעף) א מאגנעטאגראף [אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די קראפט פון א מאגנעט אדער די מאגנעטישע קראפט פון דער ערד].

magnetom'eter *n.* (מעג-נע-טאמ׳-ע-טער) א מאגנעטאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען מאגנעטישע קראפט.

magnetom'etry *n.* (מעג-נע-טאמ׳-ע-טרי) דאס מעסטען די שטארקייט פון א מאגנעט אדער די מאגנעטישע קראפט פון דער ערד.

magnetomo'tive *a.* (מעג-נע-טא-מאו׳-טיוו) וואס פראדוצירט אקטיווע מאגנעטישע ווירקונגען.

mag'nifiable *a.* (מעג׳-ני-פאי-עבל) וואס קען פערגרעסערט ווערען.

magnif'ic *a.* (מעג-ניפ׳-איק) וואס מאכט גרויס אדער בעריהמט; גרויסארטיג, פרעכטיג, הערליך.

magnif'ical *a.* (מעג-ניפ׳-אי-קעל) ז. *magnific*

magnif'ically *adv.* (מעג-ניפ׳-אי-קעל-אי) אויף א גרויסארטיגען אדער פרעכטיגען אופן; מיט פראכט, מיט גלאנץ.

Magnif'icat *n.* (מעג-ניפ׳-אי-קעט) דער לויב=געזאנג פון דער הייליגער מאריע.

magnifica'tion *n.* (מעג-ני-פי-קיי׳-שאן) די פערגרעסערונג; די פערגרעסערונג דורך א מיקראסקאפ.

magnif'icence *n.* (מעג-ניפ׳-אי-סענס) גרויסארטיגקייט, פראכט, הערליכקייט; א טיטול פון הויכע בעאמטע אין אלטען רוים, ווי אויך נאך איצט אין דייטשלאנד פון א רעקטאר אין אן אוניווערזיטעט און פון אנדערע העכערע אוניווערזיטעטס=בעאמטע.

magnif'icent *a.* (מעג-ניפ׳-אי-סענט) גרויסארטיג, פרעכטיג, הערליך.
The audience witnessed a magnificent production of the play.

magnif'icently *adv.* (מעג-ניפ׳-אי-סענט-לי) אויף א פרעכטיגען אדער גרויסארטיגען אופן; מיט פראכט, מיט גלאנץ; פרעכטיג, גלענצענד, הערליך.

magnif'ico *n.* (מעג-ניפ׳-אי-קאו) אן אמאליגער טיטול פאר אן ארעליגען פון דער ווענעציאנער רעפובליק; א הויך=געשטעלטע פערזאן; א ביי=נאמען פאר א רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט אין דייטשלאנד.

mag'nifier *n.* (מעג׳-ני-פאי-ער) עפעס וואס פערגרעסערט; א פערגרעסערער; א פערגרעסערונגס=גלאז.

mag'nify *v.* (מעג׳-ני-פאי) פערגרעסערען; לויבען, ריהמען; מגזם זיין, איבערטרייבען.

mag'nifying-glass *n.* (מעג׳-ני-פאי-אינג-גלעס) א פערגרעסערונגס=גלאז.

mag'nifying-lens *n.* (מעג׳-ני-פאי-אינג-לענז) א פערגרעסערונגס=לינז [א פערגרעסערונגס=גלאז].

magnil'oquence *n.* (מעג-ניל׳-א-קהוועגס) באמבאסטיק [דאס געברויכען הויכע פראזען אין ריידען אדער שרייבען].

magnil'oquent *a.* (מעג-ניל׳-א-קהוועגט) באמבאסטיש.

magnil'oquently *adv.* (מעג-ניל׳-א-קהוועגט-לי) אויף א באמבאסטישען שטייגער.

mag'nitude *n.* (מעג׳-ני-טיוד) די גרויס אדער די מאס פון עפעס; וויכטיגקייט; בעדייטונג; אין מאטעמאטיק— א מעסטבארע גרעסע; די אייגענשאפט פון האבען א מעסטבארע גרויס אדער מאס; די העלקייט פון א שטערען לויט דעם נומערישען סיסטעם, וואס ווערט געברויכט אין אסטראנאמיע פאר דיעזען צוועק.

Magno'lia *n.* (מעג-נאו׳-לי-א) דער מין מאגנאליע בוימער [אזא שעהנער ציערליכער מין בוימער מיט זעהר שעהנע בלומען].

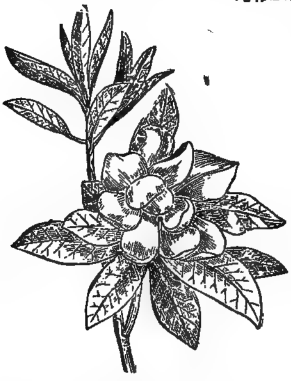

Magnolia

mag'num *n.* (מעג׳-נאם) אזא גרויסע וויין=פלאש [מייסטענס א צוויי=קווארטיגע]; די מאס וויין וואס אזא פלאש ענטהאלט.

mag'ot *n.* (מעג׳-אט) די בערבערישע אדער טערקישע אפע [מאלפע]; א קליינע קאמישע מענשען=פיגור, ווי זי געפינט זיך אין די כינעזישע אדער אנדערע אריענטאלישע קונסט=זאמלונגען.

mag'pie *n.* (מעג׳-פאי) אן עלסטער, א סאראקע [א גוט=בעקאנטער שווארצער פויגעל מיט א ווייסען בייכעל]; א האלבע פעני [אין ענגלאנד].

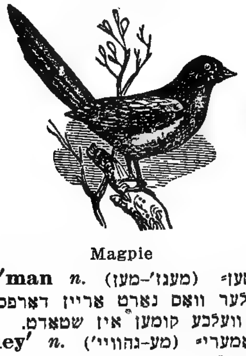

Magpie

mags'man *n.* (מעגז׳-מען) א גאסען=שווינדלער וואס נארט אריין דארפס=פויערים, וועלכע קומען אין שטאדט.

maguey' *n.* (מע-גהוויי׳) דער אמעריקאנער אלאען=בוים.

Ma'gus *n.* (מיי׳-גאס) א מאגיקער [איינער פון דער פריסטער און געלעהרטען=קאסטע אין אלטען פערזיען]; איינער פון די דריי חכמי=קדם [ווערען אויך גערופען די דריי קעניגע] וואס זיינען געקומען, לויט דער געשיכטע פון דער קריסטליכער רעליגיאן, צו בעגריסען די געבורט פון קריסטוס.

Magyar' *n.* (מע-דזשאר׳) א מאגיאר, אן אונגאר; די אונגארישע שפראך.

ma'haleb *n.* (מא׳-הע-לעב) די ווייסעלקארש [אזא מין קארש פון ווייאלעטען=פארב].

mahara'ja *n.* (מע-הא-רא׳-דזשא) א פראמינענטער אינדישער פרינץ; אן אפיציעלער רעליגיאנס=לעהרער ביי די הינדוסען.

mahara'jah *n.* (מע-הא-רא׳-דזשא) ז. *maharaja*

Mah'di *n.* (מא׳-די) מאהדי, דער מאכמעדאנישער משיח.

Mah'dian *n.* (מא׳-די-ען) איינער וואס גלויבט, אז דער מאכמעדאנישער משיח מאהדי איז ערשיענען און ווארט נור אויף דעם ריכטיגען מאמענט, ווען זיך צו בעווייזען.

Mah'diism *n.* (מא׳-די-איזם) דאס גלויבען אין דעם קומען פון דעם מאכמעדאנישען משיח, מאהדי.

mahl'stick *n.* (מאל׳-סטיק) אזא שטעקען מיט א פילקע אויף איין ענד, וואס מאלער בענוצען אנצושפארען די האנד ביים מאלען.

mahog'anize *v.* (מע-האג׳-ע-נאיז) מאכען אזוי ווי מאהאגאניע=האלץ, פארבען אזוי, אז עס זאל אויסזעהן ווי מאהאגאניע=האלץ.

mahog'any *n.* (מע-האג׳-ע-ני) א מאהאגאניע=בוים; מאהאגאניע=האלץ [אזא טייערער זארט האלץ פון רויטליך=ברוינעם קאליר. ווערט בענוצט צו מאכען מעבעל, צו צימער=פערציערונגען א. ד. ג.]; א טיש, א שפייז=טיש.

Mahogany

mahog'any-col'or *n.* (מע-האג׳-ע-ני-קאל׳-אר) מאהאגאניע=קאליר [רויט=ברוין].

Mahom'edan *a. and n.* (מא-האמ׳-עד-ען) ז. *Mohammedan*

Mahom'etan *n. and a.* (מע-האמ׳-עט-ען) ז. *Mohammedan*

Mahom'etanism *n.* (מע-האמ׳-עט-ען-איזם) ז. *Mohammedanism*

Mahom'etanize *v.* (מע-האמ׳-עט-ען-איז) ז. *Mohammedanize*

mahone' *n.* (מע-האון׳) אזא לאנגע טערקישע בארזשע אדער טראנספארט=שיף.

mahoun' *n.* (מע-האון׳) א שרעקליכע בעשעפעניש; א שד, א ניט=גוטער.

mahound *n.* (מע-האונד) ז. *mahoun*

mahout' *n.* (מע-האוט׳) א פיהרער פון אן עלעפאנט [אין אינדיען].

Mahrat'i *n.* (מע-ראט׳-אי) די שפראך פון די מאראטאס. ז. *Mahratta*

Mahrat'ta *n.* (מע-ראט׳-א) א מאראטא [א מיטגליעד פון א געוויסער הינדוסען ראסע, וועלכע געפינט זיך אין וועסט און צענטראל=אינדיען]; די שפראך פון די מאראטאס.

maid *n.* (מייד) א מיידעל, א יונגפרוי; א דיענסט; אזא פיש.

mai'den *n. and a.* (מיידן) א מיידעל, א יונגפרוי; א דיענסטמיידעל; א יונגע חיה; א נייע זאך אדער עטוואס אזעלכעס

וואס איז נאך ניט בענוצט געווארען; אן אינסטרומענט וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען צום קעפען פער'משפט'ע צום טויט; א פראלניק [אזא דיק האלץ=ברעטעל מיט א הענטעל צום קלאפען וועש ביים וואשען]; מיידעלש: יונגפרויליך; יונג, פריש, ניי; אונבענוצט; אונבעפלעקט, ריין; ערשט.

mai'den assize' (מיידן ע-סאיז') א קרימינאל=געריכט וואס האט קיינעם צום טויט ניט פעראורטיילט.

mai'den bat'tle (מיידן בעטל) דער ערשטער קאמפף, דער ערשטער שטרייט.

mai'denhair *n.* (מיי'דנ-העהר) דאס פרויען=האר [אזא פארן=פלאנצע וועלכע וואקסט אין פייכטע פעלזיגע ערטער].

mai'denhead *n.* (מיי'דנ-העד) יונגפרויש אפט: יונגפערשאפט, בתולים.

mai'denhood *n.* (מיי'דנ-הוד) יונגפרוי=שאפט; יונגפערשאפט; מיידעלשאפט.

mai'den-like *a.* (מיי'דנ-לאיק) מיידעלש, יונגפרויליך, ווי א מיידעל; אלס מיידעל; בעשיידען, שעמעוודיג.

mai'denliness *n.* (מיי'דנ-לי-נעס) יונג=פרויליכקייט: די צניעות אדער בעשיידענהייט פון א מיידעל.

mai'denly *a.* *and* *adv.* (מיי'דנ-לי) מיידעלש; בעשיידען, צניעות'דיג; אזוי ווי א מיידעל; אויף א בעשיידענעם אדער צניעות'דיגען אופן.

mai'den-meek *a.* (מיי'דנ-מיעק) זאנפט, מילד ווי א מיידעל.

mai'den name (מיידן ניים) דער מיידעלשער נאמען [פון א פערהייראטער פרוי].

Mrs. Cohen's **maiden name** was Abrams.

mai'den-pink *n.* (מיי'דנ-פינק) די יונגפערן=נעלקע [אזא בלום].

mai'den-plum *n.* (מיי'דנ-פלאם) אזא וועסט=אינדישע פלאנצע, וועלכע ניט ארויס פון זיך א קלעפיגען זאפט פון וועלכען עס ווערט א שווארצע פארב ווען ער ווערט געבראכט אין דער פרייער לופט.

mai'den speech (מיידן ספיעטש) א יונגפערן=רעדע, אן ערשטלינגס=רעדע [בעזאנדערס פון א נייעם פארלאמענט=מיטגליעד].

mai'den stakes (מיידן סטייקס) דער ערשטער געלד=וועט וואס א יונג פערד געווינט אין זיין ערשטען וועט=לויף.

mai'den-tongued *a.* (מיי'דנ-טאנגד) מיט א זאנפטער שטימע [ווי א מיידעל].

mai'den-wid'owed *a.* (מיי'דנ-הוויד'-אוד) וואס איז געבליבען אן אלמנה זייענדיג נאך א בתולה.

maid'hood *n.* (מייד'-הוד) ז. *maidenhood*.

Maid'-mar'ian *n.* (מייד'-מער'-אי-ען) די מאי=קעניגין [אין אמאליגע אלטע שפיעלען]; א מאנספערזאן פערקליידעט אין פרויען=קליידער: א קאמיקער; א פרעכע פרוי; אזא טאנץ.

Maid Mar'ian (מייד מער'-אי-ען) ז. *Maid-marian*.

maid of hon'or (מייד אוו אנ'-אר) א הויף=דאמע ביי א קעניגין אדער פרינצעסין; אן עהרען=דאמע אויף א חתונה [די דאמע, וועלכע בעגלייט די כלה צו דער חופה=צערעמאניע].

Maid of Or'leans (מייד אוו אר'-לי-ענז) די יונגפרוי פון ארלעאנס [די פראנצויזישע נאציאנאלע העלדין זשאנא ד'ארק, געבארען אין יאהר 1412, וועלכע האט, אלס א מיידעל פון 17 יאהר, א טאכטער פון א פויער, אנגעפיהרט די פראנצויזישע ארמעע אין קאמפף מיט די ענגלענדער און האט זיי בעזיעגט. שפעטער איז זי אריינגעפאלען אין געפאנגענשאפט ביי די ענגלענדער, וועלכע האבען זי אין יאהר 1431 פערברענט אלס מכשפה. זשאנא ד'ארק צעהלט זיך צווישען די הייליגע פון דער פראנצויזישער קירך].

maid'-pale *a.* (מייד'-פייל) בלייך, בלאס.

maid'-ser'vant *n.* (מייד'-סויר'-וועגט) א דיענסטמיידעל.

mail *n.* *and* *v.* (מייל) פאסט; זאכען וואס ווערען געשיקט דורך פאסט; א פאסט=זאק; א טשעמאדאן; א פאנצער געפלאכטען פון רינגעלעך; א פאנצער, א שטארקע שוץ=דעקע; איבערגעבען צו דער פאסט אבצושיקען; שיקען דורך פאסט; אריינווארפען אין בריעף=קאסטען; אנטהאן א פאנצער; בעדעקען מיט א פאנצער.

mail'able *a.* (מייל'-עבל) וואס מען קען שיקען דורך פאסט.

mail'-bag *n.* (מייל'-בעג) א בריעף=זאק, א פאסט=זאק.

mail'-box *n.* (מייל'-באקס) א בריעף=קאסטען, א פאסט=קאסטען.

mail'-car *n.* (מייל'-קאר) א וואגאן פון אן אייזענבאהן אין וועלכען עס ווערט געפיהרט די פאסט.

mail'-car'rier *n.* (מייל'-קער'-אי-ער) א בריעף=טרעגער, א פאסטאליאן.

mail'-cart *n.* (מייל'-קארט) א פאסט=וואגען.

mail'-clad *a.* (מייל'-קלעד) בעפאנצערט; געשיצט דורך א פאנצער.

mail'-coach *n.* (מייל'-קאוטש) א פאסט=וואגען.

mailed *a.* (מיילד) וואס האט א פאנצער [וועגען געוויסע חיות, ווי א שילד=קרעט א. ד. ג.].

mai'ler *n.* (מיי'-לער) איינער וואס פערפערטיגט און פערפאקט צום אבשיקען פאסט=זאכען; אן אדרעס=מאשין.

mail'-guard *n.* (מייל'-גארד) א פאסט=קאנדוקטאר, א פאסטאליאן.

mai'ling-machine' *n.* (מיי'-לינג-מע-שין') אן אדרעס=מאשין.

mai'ling-ta'ble *n.* (מיי'-לינג-טיי'בל) א טיש אין א פאסט=קאנטאר, אויף וועלכען עס ווערען זארטירט די בריעף.

mail'-mas'ter *n.* (מייל'-מעס'-טער) א פאסט=בעאמטער.

mail'-mat'ter *n.* (מייל'-מעט'-ער) פאסט=זאכען [זאכען, וועלכע ווערען געוועהנליך געשיקט דורך פאסט, ווי בריעף, צייטונגען א. ד. ג.].

mail'-or'der *n.* (מייל'-אר'-דער) א פאסט=בעשטעלונג [א בעשטעלונג אויף סחורה וואס ווערט ערהאלטען דורך פאסט].

mail'-or'der house (מייל'-אר'-דער האוס) א געשעפטס=הויז פאר איינצעל=פערקויף, וואס קריעגט די בעשטעלונגען און שיקט זיי ארויס דורך פאסט.

mail'-route *n.* (מייל'-רוהט) א פאסט=וועג [דער וועג מיט וועלכען די פאסט ווערט געפיהרט אין די ערטער וואו קיין אייזענבאהנען זיינען ניטא].

mail'-sack *n.* (מייל'-סעק) ז. *mail-bag*.

mail'-stage *n.* (מייל'-סטיידזש) ז. *mail-coach*.

mail'-stea'mer *n.* (מייל'-סטיע'-מער) א פאסט=דאמפפער [א דאמפפער מיט וועלכען מען פיהרט די פאסט].

mail'-train *n.* (מייל'-טריין) א פאסט=צוג [אן אייזענבאהן=צוג מיט וועלכען מען פיהרט פאסט].

maim *v.* *and* *n.* (מיים) פערקריפלען; דאס קאליעטשען; א פערקריפלונג.

mai'medly *adv.* (מיי'-מעד-לי) אויף א צוקאליעטשעטען אדער פערקריפעלטען אופן.

mai'medness *n.* (מיי'-מעד-נעס) דאס זיין צוקאליעטשעט אדער פערקריפעלט.

main *n.* *and* *a.* (מיין) קראפט, מאכט, געוואלט; דער הויפט=טייל, דער גרעסטער טייל; א ווייטע שטרעקע, דער אפענער ים, א קאנטינענט [א גרויס שטיק יבשה]; א הויפט=קאנאל, רעהר א. ז. וו.; וועט=קאמפף פון העהנער; א לאפעטקע צו שארען געלד [אין באנקען]; הויפט, וואס איז דאס גרעסטע אדער דאס וויכטיגסטע; פול, גאנץ [וועגען קראפט].

main'-bod'y *n.* (מיינ'-באד'-אי) דער הויפט=קארפוס [פון אן ארמעע]; דער מיטעלסטער טייל פון א שיף.

main'-boom *n.* (מיינ'-בוהם) דער גרויסער מאסט=בוים אויף א סקונער [אזא שיף].

main chance (מיין טשענס) דער הויפט=שאנס: די הויפט=וואהרשיינליכקייט; דער הויפט=ציעל וואס מען דארף אין זינען האבען: דער הויפט פערזענליכער נוצען אדער פארטייל.

main'-coup'le *n.* (מיינ'-קאפל) דער הויפט=באלקען פון א דאך.

main'-deck *n.* (מיינ'-דעק) דער הויפט=דעק פון א שיף [אויף קריעגס=שיפען — דער טייל, וואו עס געפינען זיך די קאנאנען; אויף אנדערע שיפען — דער מיטען פון דעם אויבערשטען דעק].

main'-ham'per *n.* (מיינ'-העמ'-פער) א פרוכט=קארב.

main'land *n.* (מיינ'-לענד) א קאנטינענט, די הויפט=יבשה [אין געגענזאץ צו אינזלען].

main'-link *n.* (מיינ'-לינק) די פער=בינדונג צווישען דעם קורבעל=שטאנג פון א דאמפף=מאשין מיט דעם קאלבען=שטאנג.

main'ly *adv.* (מיינ'-לי) 1. הויפטזעכליך; 2. מיט קראפט, מיט מאכט, מיט געוואלט.

1. Some districts in the city are **mainly** inhabited by foreigners.

main'mast *n.* (מיינ'-מעסט) דער הויפט=מאסט, דער גרעסטער מאסט [אויף א שיף].

main opin'ion (מיין א-פינ'-יאן) די הערשענדע מיינונג.

mai'nor *n.* (מיי'-נאר) א גנבה וואס מען כאפט ביי דער האנד; א גנבה געפונען ביים גנב; גנבה.

main'-road *n.* (מיינ'-ראוד) דער הויפט=וועג, דער טראקט, א שאסעע.

main'royal *n.* (מיינ'-ראי-על) דער אויבערשטער זעגעל אויף דער הויפט=מאסט.

main'sail *n.* (מיינ'-סייל) דאס הויפט=זעגעל, דאס גרעסטע זעגעל פון א שיף.

main sea (מיין סיע) דער אפענער ים, דער ברייטער אקעאן.

main'spring *n.* (מיינ'-ספרינג) די הויפט פרוזשינע פון א מעכאניזם; די שפרינג=פעדער [פון א זייגער]; די הויפט=קראפט; די הויפט=אורזאכע.

main'stay *n.* (מיינ'-סטיי) 1. א שטריק

וואס בעפעסטיגט די הויפט=מאסט פון א שיף; 2. די הויפט=שטיצע.
2. The support of his friends is the mainstay of his popularity.

main'swear *v.* (מיינ'-סהוועהר) שווערען פאלש.

maintain' *v.* (מיינ-טיין') 1. האלטען; אנהאלטען; אויסהאלטען, בעזארגען [מיט חיונה]; 2. אונטערהאלטען, אונטערשטיצען; פערטיידיגען; בעהויפטען.
1. The lad is working hard to maintain his widowed mother. 2. I maintain that my opinion is the right one.

maintai'nable *a.* (מיינ-טיי'-נעבל) וואס מען קען אנהאלטען: וואס קען אויסגעהאלטען ווערען מיט חיונה; וואס קען געשטיצט אדער פערטיידינט ווערען; וואס קען בעהויפטעט ווערען.

maintai'ner *n.* (מיינ-טיי'-נער) א האלטער, אן אונטערהאלטער, אן אונטערשטיצער, א פערטיידיגער; איינער וואס האלט אויס, בעזארגט מיט חיונה.

maintai'nor *n.* (מיינ-טיי'-נאר) איינער וואס אונטערשטיצט, נעגען די אינטערעסען פון דער גערעכטינקייט, איינעם פון די צדדים וואס לאדען זיך אין געריכט; איינער וואס שטערט דער גערעכטינקייט.

main'tenance *n.* (מיינ'-טע-נענס) האלטונג, אנהאלטונג; אויסהאלטונג, פערזארגונג [מיט חיונה]; חיונה; פערטיידיגונג, בעשיצונג; דאס אונטערשטיצען, נעגען די אינטערעסען פון דער גערעכטינקייט, איינעם פון די צדדים וואס לאדען זיך אין געריכט; דאס שטערען דער גערעכטינקייט.

main'top *n.* (מיינ'-טאפ) דער גרויס=מארס [א פלאטפארמע אויף דעם שפיץ פון דעם הויפט מאסט אויף א שיף].

main'topmast *n.* (מיינ'-טאפ-מעסט) דער גרויס=מארס=שטאנג [אויף א שיף].

main'-yard *n.* (מיינ'-יארד) דער שטאנג, אויף וועלכען דאס הויפטזעגעל איז אנגעצויגען.

maio'lica *n.* (מא-יאו'-לי-קא) ז. ***majolica***

maî'tre *n.* ((מייטר)) א בעל=הבית.

maize *n.* (מייז) מאאיס, קוקורוזע, טערקישע ווייץ; אזא פארב [פארבט זייד און וואל אין רויטליך=געל].

Maize

Maj. אבקירצונג פון ***Major*** [מאיאר].

majes'tic *a.* (מע-דזשעס'-טיק) מאיעסטעטיש, פול מיט ווירדע, ערהאבען.

majes'tical *a.* (מע-דזשעס'-טי-קעל) ז. ***majestic***

majes'tically *adv.* (מע-דזשעס'-טי-קעל-אי) אויף א מאיעסטעטישען אופן, מאיעסטעטיש; פול מיט ווירדע, ערהאבען.

majes'ticalness *n.* (מע-דזשעס'-טי-קעל-נעס) מאיעסטעטישקייט, ווירדע, ווירדיגקייט, ערהאבענהייט.

maj'esty *n.* (מעדזש'-עס-טי) מאיעסטעט, ווירדע, ערהאבענהייט.

Maj.-Gen. אבקירצונג פון די ווערטער ***Major-General***

majol'ica *n.* (מע-דזשאל'-אי-קא) מאיאליקא [ערדענע כלים בעדעקט מיט פארביגע פיגורען].

ma'jor *a., n. and v.* (מיי'-דזשאר) גרעסער, וויכטיגער; הויפט; וואס איז עלטער; מינדיג, פול=יעהריג; וואס איז שייך צום צע=דור טאנארט [דער געוועהנליכער טאנארט אין מוזיק]; אין לאגיק — ברייטער, אומפאסענדער, וואס דיענט אלס פארויסזעצונג; א מאיאר [אין מיליטער]; א פול=יעהריגער, א מינדיגער; דער צע=דור טאנארט; אין לאגיק — די פארויסזעצונג, דער אויבערזאץ אדער פאדערזאץ אין א סילאגיזם [ווי למשל, דער ערשטער זאץ פון דעם סילאגיזם: אלעס וואס לעבט מוז שטארבען; מענשען לעבען; פאלגליך מוזען מענשען שטארבען]; זיך האלטען ווי א קאמאנדיר אדער אויף א מיליטערישען אופן.

ma'jorate *n.* (מיי'-דזשאר-אייט) ז. ***majorship***

majordo'mo *n.* (מיי-דזשאר-דאו'-מאו) א מאזשארדאם, דער הויפט=אויפזעהער אדער פערוואלטער פון א הויז=בעל=הבית'ישקייט [הויפטזעכליך פון א קעניגליכען הויף].

ma'jor-gen'eral *n.* (מיי'-דזשאר-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל=מאיאר.

ma'jor-gen'eralship *n.* (מיי'-דזשאר-דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דאס אמט אדער דער טיטול פון א גענעראל=מאיאר.

ma'jor in'terval (מיי'-דזשאר אינ'-טער-וועל) דער גרויסער אינטערוואל, די צווישענצייט פון איין טאן ביז'ן צווייטען אין דעם צע=דור טאנארט. ז. ***major***

major'ity *n.* (מע-דזשאר'-אי-טי) 1. מאיאריטעט, די מעהרהייט, גרעסטער טייל [מעהר ווי העלפט]; 2. מינדיגקייט, פול=יעהריגקייט; 3. א מאיאר=אמט.
2. A man reaches his majority at 21.

major'ity par'ty (מע-דזשאר'-אי-טי פאר'-טי) די הערשענדע פארטיי.
The Republicans have been the majority party for many years.

major'ity-par'ty *n.* (מע-דזשאר'-אי-טי-פאר'-טי) אז אונטערהאלט, ווען איינער ווערט פול=יעהריג.

ma'jor key (מיי'-דזשאר קיע) די צע=דור טאנארט [אין מוזיק]. ז. ***major***

ma'jor mode (מיי'-דזשאר מאוד) ז. ***major key***

ma'jor prem'ise (מיי'-דזשאר פרעמ'-איס) דער פאדערזאץ אין א סילאגיזם וואס ענטהאלט דעם פרעדיקאט פון דעם שלוס [ווי דער פאדערזאץ "מענשען זיינען שטערבליך" אין דעם סילאגיזם: מענשען זיינען שטערבליך, ברוך איז א מענש; פאלגליך: ברוך איז שטערבליך].

ma'jor proph'ets (מיי'-דזשאר פראפ'-עטס) די נביאים ישעיה, ירמיהו, יחזקאל און דניאל.

ma'jorship *n.* (מיי'-דזשאר-שיפ) דאס אמט אדער ראנג פון א מאיאר.

ma'jor term (מיי'-דזשאר טוירם) דער פרעדיקאט אין א שלוס פון א סילאגיזם. ז. ***major premise***

majus'cula *n.* (מע-דזשאס'-קיו-לא) ז. ***majuscule***

majus'cule *n.* (מע-דזשאס'-קיול) דער גרויסער אדער אנפאנגס=בוכשטאב [אין די פארצייטיגע גריכישע מאנוסקריפטען].

ma'kable *a.* (מיי'-קעבל) וואס קען געמאכט ווערען.

make *v. and n.* (מייק) מאכען, בילדען, שאפען, בעשאפען; ארויסברייננען, פראדוצירען, פאבריצירען; אויפבויען, צוזאמענשטעלען; פארמירען, פערפאסען; פערוואנדלען, איבערמאכען; צוגרייטען, פערפערטיגען צום געברויך; אויסבילדען, ארויסרופען, פארשטעלען; ווירקען; צווינגען; ערווערבען, בעקומען; דורכגעהן, פערביינעהן; דערווייזען א פאקט; צוקומען נעהנטער, בעווייזען זיך [ווענען א שיף]; בעשליסען, בערעכנען; ערגענצען, פערפאלקאמענען; מאכען א שלום; בעטראכטען; טהאן עפעס; פארלעגען אן ארבייט; פערשליסען, פערצאמען; בעווענען זיך, ריכטען זיך; ערשיינען; פליסען; אויפהויבען זיך [ווענען וואסער]; דער געבוי, דאס געשטאלט, די פארם, דער פאסאן; די טבע, די נאטור אדער כאראקטער פון איינעם; די פראדוקציאן, די פאבריקאציאן; דאס מאכען, דאס ערווערבען.

make a back (מייק ע בעק) איינבויגען דעם רוקען צו לאזען אריבערשפרינגען איבער זיך.

make abate'ment (מייק ע-בייט'-מענט) נעבען ראבאט; ארונטערלאזען פון פרייז.

make a bed (מייק ע בעד) פערבעטען דאס בעט.

make a board (מייק ע באורד) שוויםען אין זיגזאגען [ווענען א שיף].

make abode' (מייק ע-באוד') וואהנען, האבען א וואהנונג.

make a cast (מייק ע קעסט) זוכען דעם סליאד פון א חיה [אין געיעג].

make account' of (מייק ע-קאונט' אוו) היוכשעצען.

make a cir'cuit (מייק ע סויר'-קיט) מאכען אן אומוועג; קרייזען; געהן ארום; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

make a clean breast of (מייק ע קליען ברעסט אוו) אויפדעקען דאס הארץ, מתודה זיין זיך: ארונטערנעהמען א שטיין פון הארצען.

make a clean sweep (מייק ע קליען סהוויעפ) פאלשטענדיג אויסראמען אדער אויסקעהרען; אין פאליטיק — בעזיעגען די פארטיי אין מאכט: ארונטערוווארפען פריהערינע בעאמטע.

make a cour'tesy (מייק ע קויר'-טי-סי) זיך פערבויגען, זיך פערנייגען.

make acquain'tance (מייק ע-קהוויינ'-טענס) שליסען בעקאנטשאפט.

make acquain'ted with (מייק ע-קהוויינ'-טעד הוויטה) 1. נאכריכט געבען פון אימעצען אדער פון עטוואס; 2. בעקאנט מאכען, פארשטעלען.
2. Permit me to make you acquainted with Mr. Brown.

make a date (מייק ע דייט) בעשטימען א צייט אדער דאטום.
The lovers made a date to meet in the park.

make a depos'it (מייק ע די-פאז'-איט) 1. אריינטראגען אדער דעפאנירען געלד אין א באנק; 2. איינלעגען געלד: האנדגעלד געבען.
1. He made a deposit of two hundred dollars. 2. Make a deposit on the order or the goods will not be shipped.

make a dif'ference (מייק ע דיפ'-

ע-רענס) מאכען אז אונטערשיעד: אויסמאכען, האבען א בעדייטונג.
It makes no difference whether you will come to-day or to-morrow.

make a div'idend (מייק ע דיוו'-אי-דענד) צוטיילען דעם ריוח פון א געשעפט צווישען די אייגענטימער פראפארציאנעל לויט דעם קאפיטאל וואס יעדער האט אריינגעלעגט.

make a doub'le (מייק ע דאבל) אין יאגד — דערשיסען צוויי חיות אדער צוויי פויגלען איינע נאך די אנדערע פון א צוויי-רעהריגער ביקס.

make a face (מייק ע פייס) מאכען א מינע; מאכען העוויות.

make a feint (מייק ע פיינט) מאכען אן אנשטעל.

make a fig'ure (מייק ע פיג'-יור) זיין אנגעזעהן; מאכען אן אנשטעל.

make a fool of (מייק ע פוהל אוו) מאכען איינעם לעכערליך; מאכען איינעם צום נארען.

make a for'tune (מייק ע פאהר'-טשון) מאכען א פערמעגען, ווערען רייך.

make af'ter (מייק עפ'-טער) נאכפאלגען, נאכיאגען נאך עפעס; סטארען זיך צו כאפען.

make against' (מייק ע-גענסט') ווידערשפרעכען; זיין נעגען.

make a good board (מייק ע גוד באורד) שווימען א ווייטע שטרעקע געגען ווינד [וועגען א שיף].

make a hare of (מייק ע העהר אוו) מאכען איינעם לעכערליך; אבטהאן איינעם א שפיצעל.

make a hash of (מייק ע העש אוו) אין גאנצען רואינירען, צושטערען, פערניכטען.

make ahead' (מייק ע-העד') פארווערטס קומען; ברייננען צו עפעס.

make a hit (מייק ע היט) האבען א גרויסען ערפאלג.

make a jest (מייק ע דזשעסט) אבשפאטען, מאכען שפאס.

make a leap at (מייק ע ליעפ עט) זיך ווארפען אויף אימעצען אדער עפעס.

make a lee shore (מייק ע ליע שאור) צופאהרען אונטער'ן ווינד צום סאמע ברעג [וועגען א שיף].

make a lip (מייק ע ליפ) אנבלאזען זיך; ווערען ברוגז; מאכען א מינע פון פערדראסונג.

make a liv'ing (מייק ע ליוו'-אינג) מאכען א לעבען: האבען חיונה: האבען אויף אויסקומעניש.

make al'manacs for last year (מייק אהל'-מע-נעקס פאר לעסט ייר) טהאן עפעס צו שפעט; אריינפאהרען אין שבת אריין.

make a long arm (מייק ע לאהנג ארם) אויסציהען די האנד צו דערלאנגען עפעס.

make a meal (מייק ע מיעל) האבען א גוטען מאהלצייט.

make amends' (מייק ע-מענדז') עפעס גוט מאכען; בעגיטיגען; בעפריעדיגען.
He will make amends for his errors.

make a mess of (מייק ע מעס אוו) עפעס פערדארבען; אנמאכען א צרה.

make a mo'tion (מייק ע מאו'-שאן) מאכען א פארשלאג.

make a mouth (מייק ע מאוטה) פערקרימען דאס מויל; מאכען א מינע; מאכען העוויות.

make a move (מייק ע מוהוו) מאכען א צוג, גיהן א גאנג [אין שאך-מאט].

make am'ple prom'ises (מייק עמפל פראמ'-אי-סעז) צוזאגען גאלדענע בערג.

make an appoint'ment (מייק ען ע-פאינט'-מענט) אבמאכען צו טרעפען זיך מיט אימעצען.

make and mar (מייק ענד מאר) האלטען אין איין בויען און צוברעכען.

make an end (מייק ען ענד) מאכען א סוף; אב'פטר'ען.

make an en'try (מייק ען ענ'-טרי) ארייננשרייבען אין א בוך [אין א קאנטאר].

make an exam'ple of a per'son (מייק ען עג-זעמ'פל אוו ע פויר'-סאן) מאכען איינעם אלס מוסטער אדער ביישפיעל; אנלערנען איינעם אזוי, אז אנדערע זאלען זיך נעהמען א מוסר.

make an hon'est wom'an of (מייק ען אנ'-עסט וואומ'-ען אוו) חתונה האבען מיט א פרויענצימער נאכדעם ווי מען האט זי פערפיהרט.

make an invest'ment (מייק ען אינ-וועסט'-מענט) אריינלעגען געלד.

make a pas'sage (מייק ע פעס'-עדזש) עמיגרירען פון איין נאהרונגס-ארט צום צווייטען [ווי די וואלפיש]; שווימען צו א בעשטימטען ארט אדער צוריק [וועגען א שיף].

make a pass at (מייק ע פעס עט) אימעצען א קלאפ געבען.

make a point (מייק ע פאינט) מאכען א בעזונדערען ווינשענסווערטהען איינדרוק; זיך אויפהויבען אויף א בעזונדערען אופן אין דער לופט [וועגען א פאלקפויגעל].

make a point of (מייק ע פאינט אוו) זיין בעשלאסען צו טהאן עפעס און טהאן עס; בעשטעהן אויף עפעס.
He made a point of rising early.

make a pres'ent (מייק ע פרעז'-ענט) געבען א מתנה.

make a pretense' to (מייק ע פרי-טענס' טו) פרעטענדירען, פאדערען עפעס; ארויסטרעטען מיט א פרעטענזיע.

make a res'cue (מייק ע רעס'-קיו) בעפרייען מיט געוואלט אן ארעסטירטען.

make arrange'ments (מייק ע-ריינדזש'-מענטס) ארראנזשירען, צוגרייטען.

make a scene (מייק ע סיען) מאכען א סצענע; מאכען א סקאנדאל.

make a sensa'tion (מייק ע סען-סיי'-שאן) מאכען א סענזאציאן אדער שטארקען איינדרוק.

make a show (מייק ע שאו) זיך ארויסשטעלען, מאכען א פאראד פון זיך.

make as if (מייק עז איף) מאכען אן אנשטעל, ארויסווייזען זיך כלומר'שט.

make a speech (מייק ע ספיעטש) האלטען א רעדע.

make a splash (מייק ע ספלעש) ציהען די אויפמערקזאמקייט.

make a stand (מייק ע סטענד) זיך אבשטעלען; זיך שטעלען נעגען, ארויסציינען א ווידערשטאנד.

make a state'ment (מייק ע סטיימ'-מענט) מאכען אן ערקלערונג; אין מסחר — אנגעבען די אקטיווא און פאסיווא [וואס מען האט און וואס מען איז שולדיג].

make a stay (מייק ע סטיי) אויפהאלטען זיך [אויף אן ארט]; וואקלען זיך, זיין ניט-ענטשלאסען.

make at (מייק עט) דערנעהנטערען זיך מיט'ן ציעל אנצופאלען; גיהן מיט א בייזער כונה געגען אימעצען אדער עפעס.

make a tri'al (מייק ע טראי'-על) פרובירען.

make away' with (מייק ע-הוויי' הווידה) אבראמען פון וועג; פטר'ען, פערניכטען; טויטען; פערשווענדען, צושטערען.

make'bate *n.* (מייק'-בייט) די פאלעמאניום [א מין פעדער-ארטיג גראז מיט געלבע בליטהען]; איינער וואס רופט ארויס מחלוקות אדער קריעג; א פריעדענס-שטערער.

make'-belief' *n. and a.* (מייק'-בי-ליעף') ז. ***make-believe***

make believe' (מייק בי-ליעוו') פרעטענדירען, מאכען אן אנשטעל; ארויסווייזען זיך כלומר'שט פאר עפעס.

make'-believe' *n. and a.* (מייק'-בי-ליעוו') דאס ארויסשטעלען זיך ניט אין דעם ריכטיגען געשטאלט; א פרעטענזיע; א פאלשע פערשטעלונג; ניט רעאל; פאלש ארויסגעשטעלט; מיט א פרעטענזיע.

make boast of (מייק באוסט אוו) זיך מיט עפעס בעריהמען.

make bold (מייק באולד) זיך נעהמען די פרייהייט, זיך ערלויבען.

make bold with (מייק באולד הווידה) ברויכען אדער טהאן עפעס ניט אנפרעגענדיג זיך.

make boot of (מייק בוהט אוו) האבען פראפיט; שלאגען קאפיטאל פון עפעס.

make both ends meet (מייק באוטה ענדז מיעט) זיך שטרעקען נאך די קעקן; אויסקומען מיט דער חלה אויף המוציא; דורכקומען מיט דער הוצאה; לעבען אזוי, אז די הוצאה זאל ניט זיין גרעסער פון דער הכנסה.

make brags on (מייק ברענז אן) מאכען א גאנצען וועזען פון עפעס.

make close inqui'ry (מייק קלאוס אין-קהוואי'-רי) מאכען א גרינדליכע אונטערזוכונג.

make com'mon cause with (מייק קאמ'-אן קאהז הווידה) שטרעבען צוזאמען צו איין ציעל; אונטערשטיצען איינער דעם אנדערען אין דערגרייכען עפעס.

make con'science (מייק קאנ'-שענס) טהאן עפעס לויט'ן געוויסען.

make dain'ty (מייק דיינ'-טי) זיך ציערען; זיך בלאזען.

make dates (מייק דייטס) ז. ***make a date***

make doub'le returns' (מייק דאבל רי-טורנז') איינבערגענען צוויי מאל אזוי פיעל.

make duck and drake (מייק דאק ענד דרייק) מאכען קאטשקעלעך אויף'ן וואסער [ווארפען פלאכע שטיינדלעך אויף'ן וואסער אזוי אז זיי זאלען איינינע מאל אבשפרינגען פון דער אויבערפלעכע]; טהאן עפעס אויף א נאכלעסיגע אופן, פאנאנדערווארפען, צושליידערען, אנמאכען אן אונארדנונג.

make ea'sy (מייק איע'-זי) בערוהיגען.

make e'ven (מייק איוון) אויסגלייכען, סילוק'ען די חובות; ניט בלייבען שולדיג.

make fa'ces (מייק פיי'-סעז) מאכען מאוס'ע העוויות.

make fast (מייק פעסט) פעסט צומאכען [א טהיר]; אנציהען [א שטריק].

make fish (מייק פיש) זאלצען, רויכערען אדער טריקענען פיש.

make flesh (מייק פלעש) קריגען פלייש אויף זיך; ווערען דיקער.

make for (מייק פאר) דיענען לטובת עפעם; זיין ניצליך.

make foul wa'ter (מייק פאול וואה'-טער) שווימען אין פלאכען וואסער אזוי, אז דער דעק פון שיף רייבט זיך אן גרונד.

make free with (מייק פריע הוויטה) ערלויבען זיך פרייהייטען מיט עפעס; זיך האלטען פאמיליאר.

make fun of (מייק פאן אוו) זיך לוסטיג מאכען איבער ־אימעצען אדער עפעס; אבלאכען פון איינעם.

make'game *n.* (מייק'-גיים) א זאך וואס מען לאכט דערפון.

make game of (מייק גיים אוו) מאכען איינעם צו געלעכטער; אבשפאטען, אב-לאכען.

make good (מייק גוד) גוט מאכען, ער-פילען דאס ווארט, מקיים זיין א הבטחה; פעסטשטעלען א זאך, דערוויזען עפעס; בעזארגען מיט די נויטיגע בעדערפנישען; בעגיטיגען, אומקעהרען א היזק; פארטיי-דיגען א פלאץ, איינהאלטען איהם; פער-ווירקליכען עפעס, איינפיהרען אין לעבען, ווי אן אבמאך, א הבטחה א. ד. ג.

make haste (מייק הייסט) זיך איילען, מאכען שנעל.

make hay (מייק היי) צוגרייטען היי [שניידען און טריקענען גראז אלס פו-טער פאר בהמות]; אנווארפען זאכען אין אונארדנונג.

make head against' (מייק העד ע-גענסט') ביישטעהן א זאך; נעהן פאר-ווערטס טראץ אלע שטערונגען; ענטגע-גען שטעלען זיך מיט אלע קרעפטען; פעראייניגען זיך געגען עפעס אדער אי-מעצען.

make head'way (מייק העד'-הוויי) געהן פארווערטס, מאכען פארטשריט, פראגרעסירען.

make inqui'ries (מייק אין-קהוואי'-ריז) קלייבען ידיעות; זיך ערקינדיגען וועגען עפעס.

The neighbors made inquiries as to the condition of the patient.

make it one's busi'ness (מייק איט הוואנז ביז'-נעס) איבערגעבען זיך צו א זאך און זעהן אז זי זאל דורכגעפיהרט ווערען.

make known (מייק נאון) בעקאנט מא-כען, מודיע זיין.

make light of (מייק לאיט אוו) מאכען עפעס צו גארנישט; אוועקמאכען מיט דער האנד.

make lit'tle of (מייק ליטל אוו) גרינג-שעצען; מאכען עפעס פאר א קליינינקייט; ניט פערשטעהן די גאנצע בעדייטונג פון א זאך.

make love to (מייק לאוו טו) מאכען חן'דלעך, זיך ליעבען, ארויסציינען ליעבע [אוכאזשעווען]; סטארען זיך ארויסצו-רופען איינעמס ליעבע.

make mer'ry (מייק מער'-אי) מאכען זיך יום-טוב'דיג, לוסטיג.

make mon'ey (מייק מאנ'-אי) פערדינ-נען געלד; רייך ווערען.

make more of (מייק מאור אוו) מאכען פון עפעס א גרויסען וועזען; האלטען פאר זעהר וויכטיג.

make much of (מייק מאטש אוו) ז. *make more of*.

make no account' of (מייק נאו ע-קאונט' אוו) גרינגשעצען, ניט אכטען.

make no bones (מייק נאו באונז) ניט מאכען קיין וועזען פון עפעס; ניט מקפיד זיין, זיך ניט נעהמען שטארק צום האר-צען פון עפעס.

He made no bones about receiving the present.

make no doubt (מייק נאו דאוט) ניט צווייפלען אין עפעס; זיין בעגלויבט.

make no mat'ter (מייק נאו מעט'-ער) ניט האבען קיין בעדייטונג; זיין אונוויכטיג.

make noth'ing of (מייק נאטה'-אינג אוו) האלטען פאר א קליינינקייט; ניט פערשטעהן די וויכטיגקייט פון א זאך; ניט בעקומען קיין בעפרידיגענדען רעזול-טאט פון עפעס.

make oath (מייק אוטה) געבען א שבועה.

make off (מייק אף) פלוצים נעלם ווע-רען; ניט ווערען, אנטלויפען.

make off with (מייק אף הוויטה) אנט-לויפען מיט...

make one's luck'y (מייק הוואנז לאק'-אי) אנטרינען, אנטלויפען.

make one's man'ners (מייק הוואנז מענ'-ערז) מאכען קניקסען, פערבויגען זיך [וועגען קינדער].

make one's mark (מייק הוואנז מארק) 1. מאכען א קרייץ אנשטאט חתמ'ענען דעם נאמען [וועגען מענשען וואס קענען ניט שרייבען]; 2. זיך אויסצייכענען; האבען אן איינפלוס.

2. Although still a young man, he has already made his mark in the world.

make one's mar'ket (מייק הוואנז מאר'-קעט) פערקויפען די גאנצע סחורה; חתונה האבען.

make one's pile (מייק הוואנז פאיל) ערווערבען א גרויסען רייכטום.

make one's self at home (מייק הוואנז סעלף עט האום) מאכען זיך ווי אין דער היים; פיהלען זיך געמיטליך, בעקוועם.

make one's way (מייק הוואנז הוויי) זיך דורכשלאגען; האבען ערפאלג.

make out (מייק אוט) 1. עפעס ארויס-דרינגען, ערלערנען, פערשטעהן אדער אויסגעפינען; 2. זיך אנשטרענגען צו דער-גרייכען; 3. פעסטשטעלען, דערוויי-זען, צווינגען צו אנערקענען עפעס; 4. אויסמאכען אדער דערפילען דאס וואס עס פעהלט; 5. אנשרייבען, צוגרייטען [א חשבון, א דאקומענט א. ד. ג.]; 6. אנ-געהן אין עפעס; פראגרעסירען; האבען ערפאלג; 7. אויסציהען.

1. I can not make out the meaning of this passage. 2. Please make out to reach the place in time. 3. You would make him out to be a fool. 4. He was not able to make out the money.

make o'ver (מייק או'-ווער) 1. איבער-מאכען, איבערבויען; 2. איבערגעבען דאס רעכט אויף עפעס.

2. He made over his estate to his nephew.

make'peace *n.* (מייק'-פיעס) א שלום-מאכער; א רודף-שלום.

make place (מייק פליים) מאכען פלאץ, לאזען א וועג.

make pub'lic (מייק פאב'-ליק) פערעפ-פענטליכען, בעקאנט מאכען.

The text of the treaty was made public yesterday.

ma'ker *n.* (מיי'-קער) א מאכער, א בעשאפער; א פערפערטיגער; א ליעדער-מאכער, א פאעט; איינער וואס שרייבט זיך אונטער אונטער א פערפליכטונג.

maker of a note ז. *maker of a note*

Ma'ker *n.* (מיי'-קער) דער בעשאפער, דער רבונו של עולם.

make'-read'y *n.* (מייק'-רעד'-אי) אין דרוקעריי — דער בויגען פאפיער, אויף וועלכען עס זיינען אנגעקלעפט שטיקלעך פאפיער אדער קארטאן, וואס לעגען זיך אונטער פערשיעדענע ערטער פון דער דרוק-פלאטע, כדי דער דרוק זאל אומעטום ארויסנעהן גלייכמעסיג; די צוגרייטונג פון דרוק-זאץ צום דרוקען.

make read'y (מייק רעד'-אי) פארטיג מאכען, צוגרייטען.

ma'ker of a note (מיי'-קער אוו ע נאוט) איינער וואס שרייבט אונטער זיין נאמען אונטער א פערפליכטונג צו בע-צאהלען א געוויסע סומע אין א בעשטימ-טען טערמין.

make room (מייק רוהם) מאכען פלאץ, מאכען א ווארע; אבטרעטען.

ma'ker-up' *n.* (מיי'-קער-אפ') אן אומ-ברעכער [א שריפטזעצער וואס שטעלט אוים דעם זאץ אין שפאלטען אדער זיי-טען].

make sail (מייק סייל) אנציהען די זע-געל פון א שיף.

make'shift *n.* and *a.* (מייק'-שיפט) א צייטווייליגער מיטעל; וואס דיענט אלס צייטווייליגער מיטעל פאר עפעס.

The peace which was concluded was only a makeshift. There were no elements of permanency in it.

make shift (מייק שיפט) זיך מיט עפעס בעהעלפען; געפינען א מיטעל ווי צו טהאן אדער אויספיהרען א געוויסע זאך.

make sure (מייק שוהר) מאכען עפעס זיכער; טהאן אויף געווים; האל-טען פאר געווים.

make the best of (מייק טהי בעסט אוו) אויסנוצען עפעס אויף'ן בעסטען אופן; טהאן דאס בעסטע וואס מען קען.

make the feath'ers fly (מייק טהי פעטה'-ערז פלאי) מאכען א שטארקען אנפאל; ארויסרופען א שרעקליכען גע-רודער.

make the fur fly (מייק טהי פויר פלאי) אנמאכען א טומעל אדער א גע-רודער; ארויסציינען א כעס; זיך בא-פען שלאגען.

make the land (מייק טהי לענד) בע-מערקען דעם ברעג, זיך דערנעהנטערען צו דער יבשה [וועגען א שיף].

make the most of (מייק טהי מאוסט אוו) טהאן דאס בעסטע אדער דאס מעג-ליכסטע וואס מען קען; ציהען דעם גרעס-טען פראפיט פון עפעס.

make the place too hot (מייק טהי פליים טו האט) מאכען דעם היים דעם בא-דען, מאכען פאר איינעם אונבעקוועם אדער אונמעגליך דארט צו בלייבען.

make the port (מייק טהי פאורט) דערגרייכען דעם האפען.

make things hum (מייק טהינגז האם) ארויסציינען טהעטיגקייט אדער לעבען; מאכען אלעס ארום זאל זיך בעוועגען, זאל זיין טהעטיג.

make tracks (מייק טרעקס) אנטלויפען.

make'-up *n.* (מייק'-אפ) דער אופן ווי אזוי א זאך איז אויפגעמאכט אדער צוזאמענגעשטעלט; די בעארבייטונג פון אלע פרטים פון א זאך; אין דרוקעריי — דאס אומברעכען, דאס צוזאמענשטעלען די אויפגעזעצטע שריפט אין זייטען; דאס פערפערטיגען זיך פון אן אקטיאר פארצושטעלען א געוויסען כאראקטער.

make up (מייק אפ) צוזאמענשטעלען בעזונדערע טיילען; צוגעבען א בעשטימ-טע פארם אדער פאסאן דורך דער פער-אייניגונג פון בעזונדערע טיילען; פאר-

מירען, צוגרייטען אדער אויסבילדען פון בעזונדערע עלעמענטען אדער טיילען; עפעס אויסטראכטען, פאבריצירען אין געדאנק; ערגענצען, דערפילען, מאכען פול; בעזארגען מיט אלץ וואס איז נויטווענדיג; אננעהמען א בעשטימטע מינע אדער כאראקטער; גוט מאכען, בעניטיגען; אויסגלייכען חשבונות; בעשטימען, קומען אדער ברייננגען צו א בעשלוס; רעכענען, האלטען פאר עפעס; ברייננגען צו א שלום, אויסגלייכען; פעררריכטען.

make up a defi'ciency (מייק אפ ע די-פיש'-ענ-סי) אבצאהלען דאס, וואס פעהלט; אבטהאן וואס מען האט פערפעהלט צו טהאן.

make up for (מייק אפ פאר) אויספילען דאס לעדיג-געווארענע ארט; פערנעהמען דעם פלאץ מיט עטוואס גלייכעס; אויספילען אדער גוט מאכען דאס פעהלענדע.

make up one's mind (מייק אפ הוואנז מאינד) זיך ענטשליסען, קומען צו א בעשלוס.

make up one's mouth for (מייק אפ הוואנז מאוטה פאר) האבען אפעטיט צו עטוואס; ערווארטען מיט גרויס חשק.

make up to (מייק אפ טו) צו אימעצען צוגעהן; זיך צו אימעצען דערנעהנטערען.

make up with (מייק אפ הוויטה) זיך מיט אימעצען איינינען; זיך מיט אימעצען אויסגלייכען.

make war (מייק הוואהר) ברייננגען צו א קאנפליקט אדער מלחמה; אנפאלען, אטאקירען.

make wa'ter (מייק הוואה'-טער) ארייני-פליסען וואסער אין א שיף דורך א שפאלט; אבשלאגען וואסער [משתין זיין].

make way (מייק הוויי) פארווערטס קומען; מאכען פראגרעס; עפענען א דורכגאנג; מאכען א וועג.

make'weight *n.* (מייק'-הווייט) דאס וואס ווערט צוגעלעגט אויף א שאל צו מאכען גרעסער דאס געוויכט; א צולעג, א צוגאב צו דער וואג.

make words (מייק הווארדז) רעדען צופיעל.

mak'i *n.* (מעק'-אי) א מאקי, א לעמור [אזא האלב-אפען עהנליכע חיה]. ז. ***Lemur***

ma'king *n.* (מיי'-קינג) דאס מאכען, דאס פערפערטיגען, קאנסטרוקציאן; דאס וואס איז געמאכט געווארען מיט אמאל; דער מאטעריאל, פון וועלכען עפעס איז געמאכט געווארען; הצלחה, די אורזאכען אדער מיטלען פון ערפאלג.

mal'achite *n.* (מעל'-ע-קאיט) מאלאכיט [א שטיין-ארטיגער מינעראל פון א גרינעם קאליר מיט שווארצע אדערען און פלעקען. פאלירט זיך זעהר לייכט און ווערט בענוצט צו מאכען פערשיעדענע זאכען, ווי וואזעס, קאנען, קאמינען, טישען א. ד. ג.].

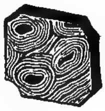

Malachite

malacolog'ical *a.* (מעל-ע-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מאלאקאלאגיע. ז. ***malacology***

malacol'ogist *n.* (מעל-ע-קאל'-א-דזשיסט) א מאלאקאלאגיסט, דער מאלוסקען-קענער.

malacol'ogy *n.* (מעל-ע-קאל'-א-דזשי) מאלאקאלאגיע, די לעהרע וועגען מאלוסקען אדער ווייך-טהיערע.

maladdress' *n.* (מעל-ע-דרעס') אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט; גראבקייט אין רעדען אדער מאניערען; אונטאקטישקייט.

maladjust'ment *n.* (מעל-ע-דזשאסט'-מענט) א שלעכטע איינארדנונג; א שלעכטע צופאסונג.

maladministra'tion *n.* (מעל-עד-מינ-אים-טריי'-שאן) א שלעכטע אדמיניסטראציאן, שלעכטע פערוואלטונג.

maladroit' *a.* (מעל-ע-דראיט') אונגעשיקט, אונגעלומפערט.

maladroit'ly *adv.* (מעל-ע-דראיט'-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אונגעלומפערטען שטייגער.

maladroit'ness *n.* (מעל-ע-דראיט'-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

mal'ady *n.* (מעל'-ע-די) א קראנקהייט [הויפטזעכליך א כראנישע אדער געפעהרליכע].

ma'la fi'de (מיי'-לא פאי'-די) מיט א שלעכטער כונה; מיט א בייזער אבזיכט; שווינדלעריש, פעררעטהעריש, פערפיהרעריש.

Mal'aga *n.* (מעל'-ע-גא) מאלאגא [א פראווינץ אין שפאניען]; א וויין וואס ווערט פראדוצירט אין דיזער פראווינץ; די וויינטרויבען פון מאלאגא.

Malagas'y *a. and n.* (מעל-ע-געס'-אי) וואס איז שייך צום אינזעל מאדאגאסקאר [אין אפריקא] אדער צו זיינע איינוואהנער; איינער פון די שווארצע ראסען אדער שבטים וואס געפינען זיך אין מאדאגאסקאר; די שפראך פון די איינוואהנער פון מאדאגאסקאר.

mal'anders *n.* (מעל'-ענ-דערז) א קניע-געשוויר אדער קרעץ [ביי פערד].

mal'apert *a. and n.* (מעל'-ע-פוירט) העזה'דיג, חוצפה'דיג, עזות'דיג; אן עזות-פנים, א העזה'ניק.

mal'apertly *adv.* (מעל'-ע-פוירט-לי) העזה'דיג, עזות'דיג; מעשה חוצפה'ניק.

mal'apertness *n.* (מעל'-ע-פוירט-נעס) עזות, העזה, חוצפה.

malappro'priate *v.* (מעל-ע-פראו'-פרי-אייט) פאלש געברויכען.

mal'apropism *n.* (מעל'-ע-פראפ-איזם) דאס פאלש געברויכען ווערטער צוליעב דעם פערלאנג צו רעדען מיט שעהנע מליצות; א פאלש-געברויכטעס ווארט.

malapropos' *a. and adv.* (מעל-עפ-רא-פאו') ניט געלעגענטליך, ניט פאסענד, ניט צו דער צייט, ניט אם פלאץ.

ma'lar *a.* (מיי'-לאר) וואס געהערט צו דער באק אדער צום באק-ביין.

mala'ria *n.* (מע-ליי'-רי-א) מאלאריע אדער זומפ-פיבער; אונגעזונדע, פערפעסטעטע לופט.

mala'rial *a.* (מע-ליי'-רי-על) וואס איז פעראורזאכט פון פערפעסטעטער לופט; וואס איז שייך צו מאלאריע אדער זומפ-פיבער.

mala'rialist *n.* (מע-ליי'-רי-על-איסט) איינער וואס שטודירט מאלאריע אדער זומפ-פיבער.

mala'rious *a.* (מע-ליי'-רי-אס) וואס ענטהאלט אדער רופט ארויס מאלאריע אדער זומפ-פיבער.

malassimila'tion *n.* (מעל-ע-סים-אי-ליי'-שאן) א שלעכטע פערדייאונג; א שלעכטע איבערקאכונג פון דעם שפייז אין מאגען.

ma'late *n.* (מיי'-לייט) עפעל-זויער זאלץ.

mal'axage *n.* (מעל'-עק-סעדזש) דאס קנעטען ליים צו מאכען טעפ.

mal'axate *v.* (מעל'-עק-סייט) ווייך מאכען; קנעטען ביז עס ווערט ווייך [וועגען ליים].

mal'axator *n.* (מעל'-עק-סיי-טאר) א מאשין צונויפצומישען פערשיעדענע מאטעריאלען [ווי ביים מאכען וואפנע א. ד. ג.].

Malay' *n. and a.* (מע-ליי') אן איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען אדער פון דעם האלב-אינזעל מאלאקא; די שפראך פון דיזע לענדער; א מין הוהן מיט לאנגע פיס, מיט א לאנגען האלז און א קורצען אראבגעבויגענעם עק; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען אדער זייער שפראך.

malconceived' *a.* (מעל-קאנ-סיווד') שלעכט בעגריפען, פערשטאנען אדער געפלאנט.

malconforma'tion *n.* (מעל-קאנ-פאר-מיי'-שאן) א שלעכטע אדער ניט ריכטיגע צוזאמענשטעלונג פון די בעזונדערע טיילען.

malconstruc'tion *n.* (מעל-קאנ-סטראק'-שאן) א שלעכטער געבוי; א שלעכטע צוזאמענשטעלונג.

mal'content *a. and n.* (מעל'-קאנ-טענט) אונצופריעדען; וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער פאליטישער אדער סאציאלער ארדנונג; אן אונצופריעדענער מענש; איינער וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער ארדנונג.

malconten'ted *a.* (מעל-קאנ-טענ'-טעד) אונצופריעדען; וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער פאליטישער אדער סאציאלער ארדנונג.

malconten'tedly *adv.* (מעל-קאנ-טענ'-טעד-לי) מיט אונצופריעדענהייט; אויף אן אונצופריעדענעם שטייגער.

malconten'tedness *n.* (מעל-קאנ-טענ'-טעד-נעס) אונצופריעדענהייט.

malcontent'ly *adv.* (מעל-קאנ-טענט'-לי) מיט אונצופריעדענהייט; ווי אן אונצופריעדענער מענש.

malcontent'ment *n.* (מעל-קאנ-טענט'-מענט) אונצופריעדענהייט.

male *a. and n.* (מייל) מענליך, פון מענליכען געשלעכט; א מאנספערזאן; א זכר [פון מענשען און חיות].

male child (מייל טשאילד) א איינגעלע.

maledic'tion *n.* (מעל-אי-דיק'-שאן) דאס פערשילטען; א פלוך, א קללה.

maledic'tory *a.* (מעל-אי-דיק'-טא-רי) פערפלוכענד, פערשילטענד; וואס איז שייך צו א פלוך אדער קללה.

malefac'tion *n.* (מעל-אי-פעק'-שאן) רשעות, בייזקייט, שלעכטס; א פערברעכען.

mal'efactor *n.* (מעל'-אי-פעק-טאר) א רשע-מרושע; א פערברעכער.

mal'efactress *n.* (מעל'-אי-פעק-טרעס) א פערברעכערין, מרשעת.

malef'ic *a.* (מע-לעפ'-איק) בייזהאפט, שעדליך, וואס טהוט שלעכטס.

malef'icence *n.* (מע-לעפ'-אי-סענס) שלעכטסקייט, בייזקייט, די נייגונג צו טהאן שלעכטס.

malef'icent *a.* (מע-לעפ'-אי-סענט) וואס טהוט שלעכטס; וואס טהוט עפעס מיט א בייזער כונה.

male rimes (מייל ראימז) מענליכע גראמען [ווען נור די לעצטע זילבע גראמט

זיך, ווי אין די ווערטער "געזאנט" און "בעקלאגט"].

male screw (מייל סקרוה) א שרויף.

malev'olence *n.* (מע-לעוו׳-א-לענס) דאס ווינשען שלעכטס; דאס זיין פון נא־טור א שלעכטער; בייזוויליגקייט; פיינד־זעליגקייט.

malev'olent *a.* (מע-לעוו׳-א-לענט) בייזוויליג; וואס ווינשט שלעכטס; וואס איז פון נאטור א שלעכטער; פיינדזעליג.

malev'olently *adv.* (מע-לעוו׳-א-לענט-לי) ווינשענדיג שלעכטס; פיינדזעליג; בייזוויליג.

malexecu'tion *n.* (מעל-עק-סי-קיו׳-שאן) א שלעכטע אויספיהרונג פון עפעס; א שלעכטע אדמיניסטראציאן.

malfea'sance *n.* (מעל-פיע׳-זענס) א שלעכטע טהאט, א בייזע טהאט.

malforma'tion *n.* (מעל-פאר-מיי׳-שאן) אן אונרעגולערע אדער אוננארמאלע געשטאלט אדער פיגור; א מיסגעבורט.

malformed' *a.* (מעל-פארמד׳) שלעכט געבויט; וואס האט א מיאוס׳ע פארם.

ma'lic *a.* (מיי׳-ליק) וואס איז שייך צו עפעל; וואס בעקומט זיך פון עפעל־זאפט.

ma'lic ac'id (מיי׳-ליק עס׳-איד) עפעל־זויערע [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דעם זאפט פון געוויסע פרוכט און פלאנצען].

mal'ice *n.* (מעל׳-איס) בייזקייט, שלעכטס־קייט, מוטוויליגקייט; האס, שנאה; שלעכ־טע אבזיכט.

mal'ice afore'thought (מעל׳-איס ע-פאור׳-טהאהט) א פארויס־בעטראכטע רשעות, א במזיד׳יגע רשעות.

The crime was committed with malice aforethought.

mal'iceless *n.* (מעל׳-איס-לעס) אהן רשעות; אהן א בייזער אבזיכט.

mal'ice prepense' (מעל׳-איס פרי-פענס׳) ז. *malice aforethought*

mali'cious *a.* (מע-ליש׳-אס) בייזהאפט, שלעכט, פיינדזעליג.

mali'ciously *adv.* (מע-ליש׳-אס-לי) אויף א בייזהאפטען, שלעכטען אדער פיינדזעליגען אופן.

mali'cious mis'chief (מע-ליש׳-אס מיס׳-טשיף) דאס שעדיגען איינעמס איי־געגטום מיט א בייזער אבזיכט.

mali'ciousness *n.* (מע-ליש׳-אס-נעס) א בייזער ווילען; בייזהאפטיגקייט.

mali'cious prosecu'tion (מע-ליש׳-אס פראס-אי-קיו׳-שאן) אן ארעסט אדער קלאגע וואס איז געמאכט געווארען אויף א געזעצליכען אופן, אבער אהן א גרינד־ליכער אורזאכע; א פראצעס צו מאהנען ענטשעדיגונג פאר אזא ארעסט אדער קלא־גע.

malign' *a. and v.* (מע-לאין׳) בייז־האפט, שלעכט, פיינדזעליג; שעדליך, פער־דערבענד; רעדען לשון־הרע, טרייבען רכילות; מאכען איינעם א מיאוס׳ען נא־מען.

malig'nance *n.* (מע-ליג׳-נענס) ז. *malignancy*

malig'nancy *n.* (מע-ליג׳-נען-סי) שלעכטסקייט, בייזקייט; דאס זיין שלעכט אדער בייזהאפט.

malig'nant *a. and n.* (מע-ליג׳-נענט). 1. פיינדזעליג; בייזהאפט; שלעכט; בייזוויליג; געפעהרליך; סכנות׳דיג; 2. א פיינדזעליגער אדער בייזוויליגער מענש.

1. He is suffering from a malignant growth in his stomach.

malig'nantly *adv.* (מע-ליג׳-נענט-לי) אויף א פיינדזעליגען, בייזהאפטען שטייגער.

malign'er *n.* (מע-לאינ׳-ער) א פער־ליימדער, א רכילות׳ניק; איינער וואס רעדט שלעכטס אויף׳ן אנדערען.

malig'nity *n.* (מע-ליג׳-ני-טי) שלעכטס־קייט, בייזקייט; פיינדזעליגקייט.

malign'ly *adv.* (מע-לאינ׳-לי) אויף א בייזהאפטען, שלעכטען אדער פיינדזעלי־גען שטייגער.

malin'fluence *n.* (מעל-אינ׳-פלו-ענס) א שלעכטע ווירקונג.

malin'ger *v.* (מע-לינ׳-גער) מאכען זיך כלומר׳שט קראנק [אום אויסצומיידען א פליכט אדער ארבייט].

malin'gerer *n.* (מע-לינ׳-גער-ער) איי־נער וואס מאכט זיך כלומר׳שט קראנק, כדי אויסצומיידען א פליכט.

malin'gery *n.* (מע-לינ׳-גער-אי) דאס מאכען זיך כלומר׳שט קראנק [ביי סאל־דאטען וועלכע ווילען ניט טהאן זייער פליכט].

mal'ison *n.* (מעל׳-אי-זאן) פלוך, פער־שילטונג; א קללה.

mal'kin *n.* (מאהל׳-קין) אן אויוועז־בעזים, א פאמעלע; א סטראשידלע; א טשוטשעלע; א קיכען־דיענסט; א פראס־טע פרוי; א פרוי א שלומפער; א קאץ.

mall *n. and v.* (מאהל) א שלעגעל, א שווערער הילצערנער האמער, א דובינע; א קלאפער, א מין האמער וואס ווערט בע־נוצט אין מלחמה; די גראבע זייט פון אזא האמער; א מין שפיעל מיט א היל־צערנעם באל און האמער; אן אלעע, א שפאציער־וועג צווישען בוימער; א גע־ריכטס־הויף; קלאפען ארער שלאגען מיט א שלעגעל.

mal'lard *n.* (מעל׳-ארד) א ווילדע ענ־טעל [קאטשקע].

ז. איל. *"North American Game Birds"*

malleabil'ity *n.* (מעל-אי-ע-ביל׳-אי-טי) שמיעדבארקייט [די אייגענשאפט פון א מעטאל זיך צו לאזען שמיעדען].

mal'leable *a.* (מעל׳-אי-עבל) שמיעד־באר, וואס לאזט זיך שמיעדען; וואס לאזט זיך בויגען; וואס קען בעאיינפלוסט ווערען.

mal'leableness *n.* (מעל׳-אי-עבל-נעס) ז. *malleability*

mal'leate *v.* (מעל׳-אי-אייט) שמיעדען, האמערען, אויסקלאפען מיט א האמער.

mallea'tion *n.* (מעל-אי-איי׳-שאן) דאס שמיעדען, דאס האמערען; אין פא־טאלאגיע — א קאנוואולסיווע בעוועגונג פון די הענד, ווען זיי טרייסלען זיך גלייכמעסיג ווי עס קלאפט א האמער.

mal'lenders *n.* (מעל׳-ען-דערז) ז. *malanders*

malle'olar *a.* (מעל-אי׳-א-לאר) וואס איז שייך צום פוס־קנעכעל.

malle'olus *n.* (מע-לי׳-א-לאס) א קנעכעל־ביינדעל; א צווייג וואס ווערט אויסגע־בויגען און איינגעפלאנצט, בלייבענדיג ניט אבגעריסען פון׳ם בוים.

Mallets

mal'let *n.* (מעל׳-עט) א הילצערנער האמער.

mal'leus *n.* (מעל׳-אי-אס) א קליין ביינדעל פון דעם מיטעלסטען אויער, וואס געפינט זיך נעבען דעם פויק־הייטעל.

mal'linders *n.* (מעל׳-אינ-דערז) ז. *malanders*

mal'low *n.* (מעל׳-או) די מאלווא [א גראז־ארטיגע פלאנצע מיט רויטליכע אדער ווייסע בלומען. וואקסט אין סעדער און אויך אויף קופעס מיסט].

Mallow

malm *n. and a.* (מאהם) א ווייכער גרוי־ווייסער קאלך־שטיין; א ליימיגער באדען וואס ענטהאלט אין זיך־קאלך; געמאכט פון גרוי־ווייסען קאלך־שטיין.

malm brick (מאהם בריק) א זארט געלבע ציעגעל [ווערט געמאכט פון ליי־מיגער ערד, וועלכע ענטהאלט אין זיך קאלך].

malm rock (מאהם ראק) א מין זאמד־שטיין [געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין דרום־ענגלאנד].

malms *n.* (מאהמז) א זארט געלבע ציע־געל. ז. *malm brick*

malm'sey *n.* (מאהמ׳-זי) מאלוואזיע [א זיסער, שטארקער און שמעקענדער געלבער אדער רויטער וויין. ווערט גע־מאכט אין גריכענלאנד און בעזאנדערס אין מאדיירא און אויף די אזארישע אינז־לען].

malm'stone *n.* (מאהמ׳-סטאון) ז. *malm rock*

mal'my *a.* (מאה׳-מי) וואס בעשטעהט אדער וואס ענטהאלט אין זיך ווייכען גרוי־ווייסען קאלך־שטיין.

malnutri'tion *n.* (מעל-נו-טריש׳-אן) שלעכטע נאהרונג.

malo'dor *n.* (מעל-או׳-דאר) א שלעכטער גערוך; א געשטאנק.

malo'dorous *a.* (מעל-או׳-דאר-אס) וואס האט א שלעכטען גערוך; שטינקענד.

malo'dorousness *n.* (מעל-או׳-דאר-אס-נעס) שטינקעריי, דאס לאזען פון זיך א שלעכטען גערוך.

Ma'lo-Rus'sian *n.* (מיי׳-לאו-ראש׳-ען) מאלאראסיא, קליין־רוסלאנד [דער טייל פון רוסלאנד, וואס בעשטעהט פון פאלטאווער, כארקאווער און טשערניגאווער גובערניעס].

malposi'tion *n.* (מעל-פא-זיש׳-אן) א שלעכטע אדער פאלשע שטעלונג.

malprac'tice *n.* (מעל-פרעק׳-טיס) די האנדלונג געגען געזעץ אדער נעגען די אנגענומענע רעגעלען; אונערלויבטע האנד־לונג; דאס שלעכט היילען א קראנקהייט; א מעדיצינישער פערברעכען; א קרימינע־

לע אפעראציאן [אויף שוואנגערע פרויען].

malpracti'tioner *n.* (מעל-פרעק-טיש'-אנ-ער) א דאקטאר וואס גיט אזעלכע רפואות, דאס דער חולה ווערט ערגער; א דאקטאר וואס בעגעהט א פערברעכען [ווי למשל, ארויסרופענדיג א פריהצייטיגע געבורט].

mal'stick *n.* (מאהל'-סטיק) ז. *mahlstick*

mal'strom *n.* (מייל'-סטראם) ז. *maelstrom*

malt *n., a. and v.* (מאהלט) מאלץ [די קערנער פון גערשטען אדער ווייץ א. ד. ג. וואס ווערען געווייקט אין וואסער, דערנאך געטריקענט און דיק צומאהלען. ווערט געברויכט אין מאכען ביער, בראנפען, קוואס א. ד. ג.]; ליקער וואס בעקומט זיך פון מאלץ, ווי ביער, פארטער א. ד. ג.; וואס איז שייך צו מאלץ; וואס בעקומט זיך פון מאלץ; מאכען מאלץ; פערוואנדלען קערנער אין מאלץ; זיך פערוואנדלען אין מאלץ; טרינקען ליקער וואס בעקומט זיך פון מאלץ.

Maltese' *a. and n.* (מאהל-טיעז') וואס איז שייך צו מאלטא [אן אינזעל אין מיטעללענדישען ים]; אן איינוואהנער פון מאלטא; די שפראך וואס ווערט געברויכט אויף דעם אינזעל מאלטא [א געמישטע שפראך פון אראביש מיט איטאליעניש].

Maltese' cat (מאהל-טיעז' קעט) אזא קעצעל מיט לאנגע דינע האר.

Maltese' cross (מאהל-טיעז' קראהס) אן אכט-שפיציגער קרייץ.

Maltese' dog (מאהל-טיעז' דאג) א קליין הינטעלע בעוואקסען מיט לאנגע ווייסע זייד-דינע האר.

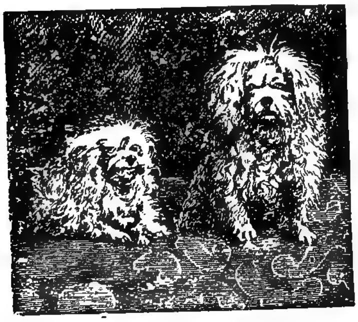

Maltese Dogs

malt'-ex'tract *n.* (מאהלט'-עקס'-טרעקט) דער עקסטראקט פון ניט-פערזויערטע מאלץ [ווערט געברויכט אין מעדיצין].

malt'-floor *n.* (מאהלט'-פלאור) דער באדען אדער פאדלאגע, אויף וועלכער עס ווערט געטריקענט מאלץ. ז. *malt*

mal'tha *n.* (מעל'-טהא) מינעראל-פעך [א מין שווארצער צעמענט].

malt'-horse *n.* (מאהלט'-האהרס) א לאנגזאמער, שווערער פערד; א פערד וואס ארבייט אין א ברויערײ; א דומקאפ, א נאר, א פערדישער קאפ.

malt'-house *n.* (מאהלט'-האוס) א געביידע וואו מען מאכט מאלץ.

Malthu'sian *a. and n.* (מעל-טהיו'-סי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען עקאנאמיסט טאמאס מאלטוס אדער צו זיינע לעהרען; אן אנהענגער פון מאלטוס'עס לעהרען. ז. *Malthusianism*

Malthu'sianism *n.* (מעל-טהיו'-סי-ענ-איזם) מאלטוזיאניזם [די לעהרע פון'ם ענגלישען עקאנאמיסט טאמאס מאלטוס, אז די מענשליכע בעפעלקערונג וואקסט אלע מאל אין א פיעל גרעסערער פראפארציע איידער די אלגעמיינע סומע פון לעבענס-מיטלען. און ווייל די צאהל מענשען איז פיעל גרעסער איידער די צאהל פראדוקטען, וואס מען בעקומט פון דער נאטור, דעריבער הערשט ארימקייט און אלע אנדערע צרות, פון וועלכע די געזעלשאפט לײדט. כדי צו פערמיידען דיעזע צרות, איז נויטיג, אז דער וואוקס פון דער בעפעלקערונג זאל ווערען פיעל קלענער, און צוליעב דעם מוזען מענשען אויפהערען פריה צו הייראטען און דארפען זיך סטארען, אז ביי זיי זאלען געבארען ווערען וואס ווייניגער קינדער].

mal'ting *n.* (מאהל'-טינג) דאס מאכען מאלץ. ז. *malt*

malt'-kiln *n.* (מאהלט'-קיל) א ווארים אנגעהייצט צימער, וואו מען טריקענט מאלץ. ז. *malt*

malt'-mad *a.* (מאהלט'-מעד) שכור; אויסער'ן זינען צוליעב שכרות; שטארק איבערגעגעבען צום שכור'ען.

malt'man *n.* (מאהלט'-מען) א מאלץ-מאכער.

mal'tose *n.* (מאהל'-טאוס) מאלץ-צוקער.

maltreat' *v.* (מעל-טריעט') שלעכט בעהאנדלען, זיך שלעכט בעגעהן מיט אימעצען. The nurse maltreats the children.

maltreat'ment *n.* (מעל-טריעט'-מענט) שלעכטע בעהאנדלונג.

malt'ster *n.* (מאהלט'-סטער) א מאלץ-מאכער; א מאלץ-הענדלער.

malt'worm *n.* (מאהלט'-הוואירם) א שכור, א פיאניצע.

mal'ty *a.* (מאהל'-טי) וואס איז שייך צו מאלץ; וואס בעשטעהט אדער בעקומט זיך פון מאלץ. ז. *malt*

ma'lum *n.* (מיי'-לאם) אין יוריספרודענץ — א שלעכטע טהאט, אן אונרעכט.

ma'lum in se (מיי'-לאם אין סי) א זאך וואס איז פערבאטען, ווייל זי איז אן און פיר-זיך אן אונרעכט נעגען זיטליכקייט.

ma'lum prohib'itum (מיי'-לאם פרא-היב'-אי-טאם) א טהאט, וועלכע איז שלעכט נור דערפאר, ווייל עס איז פערבאטען פון געזעץ.

malva'ceous *a.* (מעל-וויי'-שיאס) וואס איז שייך צו די מאלווא-פלאנצען. ז. *mallow*

malversa'tion *n.* (מעל-ווער-סיי'-שאן) אונעהרליכע האנדלונג; דאס זיין א פערקויפטע נשמה: דאס דיענען אונגעטריי [ווי דורך נעהמען כאבאר א. ד. ג.].

mam *n.* (מעם) מוטער; מאדאם.

ma'ma *n.* (מא'-מא) מאמע, מוטער.

mam'aluke *n.* (מעמ'-ע-ליוק) ז. *mameluke*

mam'elon *n.* (מעמ'-ע-לאן) א רונד קליין בערגעל.

mam'eluke *n.* (מעמ'-ע-ליוק) א מאמעליוק, א שקלאף, מייסטענס א טשערקעס, וואס דיענט אין הויף פון א טערקישען אדער עגיפטישען פאשא.

Mam'eluke *n.* (מעמ'-ע-ליוק) איינער פון די מאמעליוקען אדער עגיפטישע גווארדיע [אן ארט ארמעע, וועלכע איז אין מיטעלאלטער געווען דער הערשענדער עלעמענט פון עגיפטען].

mam'ma *n.* (מא'-מא) א מוטער.

mam'ma *n.* (מעמ'-א) א ברוסט, א ציצקע; אן אייטער.

mam'mal *a. and n.* (מעמ'-על) וואס האט אן אייטער אדער בריסט; א זויג-טהיער.

Mamma'lia *n.* (מע-מיי'-ליא) דער מין זויג-טהיערע.

mamma'lian *a. and n.* (מע-מיי'-ליען) וואס איז שייך צו די זויג-טהיערע; א זויג-טהיער.

mammalif'erous *a.* (מעמ-ע-ליפ'-ע-ראס) איז געאלאגיע — וואס ענטהאלט איבערגעבליבענע טיילען פון זויג-טהיערע.

mammal'ogist *n.* (מע-מעל'-א-דזשיסט) א מאמאלאג, איינער וועלכער שטודירט זויג-טהיערע.

mammal'ogy *n.* (מע-מעל'-א-דזשי) מאמאלאגיע, די לעהרע איבער די זויג-טהיערע.

mam'mary *a.* (מעמ'-ע-רי) וואס געהערט צו די בריסט.

mam'mate *a.* (מעמ'-אייט) וואס האט בריסט.

mammee' *n.* (מע-מיע') דער אמעריקאנישער אפריקאזען-בוים; די אפריקאזע [די פרוכט פון דיעזען בוים]. ז. *apricot*

mam'mie *n.* (מעמ'-אי) ז. *mammy*

mam'mifer *n.* (מעמ'-אי-פער) א חיה פון קלאס זויג-טהיערע.

mammif'erous *a.* (מע-מיפ'-ע-ראס) מיט בריסט, וואס האט בריסט; וואס זויגט די קינדער.

mam'miform *a.* (מעמ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ברוסט.

mam'miformed *a.* (מעמ'-אי-פארמד) ז. *mammiform*

mammil'la *n.* (מע-מיל'-א) דער ברוסט-ווארצעל; א זאך וואס האט די פארם פון א ברוסט-ווארצעל.

mam'millar *a.* (מעמ'-אי-לאר) ז. *mammillary*

mam'millary *a.* (מעמ'-אי-לע-רי) ברוסט-פערמיג, ווי א ברוסט-ווארצעל, רונד-בערגעלדיג, נוזעוואטע.

mam'millate *v. and a.* (מעמ'-אי-לייט) מאכען ווי א ברוסט; וואס האט די פארם פון א ברוסט-ווארצעל; נוזעוואטע, בערגעלדיג

mam'millated *a.* (מעמ'-אי-ליי-טעד) וואס האט די פארם פון א ברוסט-ווארצעל; וואס האט א ברוסט-פערמיגע צוואוואקסונג.

mammilla'tion *n.* (מעמ-אי-ליי'-שאן) דאס האבען א ברוסט-פערמיגע צוואוואקסונג אדער אנוואקסונגען.

mammil'liform *a.* (מע-מיל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ברוסט-ווארצעל.

mam'milloid *a.* (מעמ'-אי-לאיד) ז. *mammilliform*

mammi'tis *n.* (מע-מאי'-טיס) ענטציגדונג פון די בריסט.

mam'mock *v.* (מעמ'-אק) צורייסען אין שטיקער.

mam'modis *n.* (מעמ'-א-דיס) אזא זארט דיקער אינדישער מוסלין.

Mam'mon *n.* (מעמ'-אן) מאמאן, דער סירישער גאט פון רייכטום; די פערזאניפיקאציאן אדער פארשטעלונג פון וועלטליכע פערגניגענס אדער עולם-הזה-זאכען.

mam'mon *n.* (מעמ'-אן) ממון, געלד, עולם-הזה-זאכען.

mam'monish *a.* (מעמ'-אנ-איש) וואס איז איבערגעגעבען צום גאט מאמאן, געלדזיכטיג.

mam'monism *n.* (מעמ'-אַנ-איזם) מאַמאָניזם, די איבערגעבענהייט צום גאָט מאַמאָן; געלד-זיכטיגקייט; דאָס יאָגען זיך נאָך רייכטום.

mam'monist *n.* (מעמ'-אַנ-איסט) אַ רייכטום-זוכער; אַ פערעהרער פון דעם געלד-גאָט.

mammonis'tic *a.* (מעמ-אַ-ניס'-טיק) וואָס איז שייך צו מאַמאָניזם. ז. ***mammonism***

mam'monite *n.* (מעמ'-אַנ-איט) אַ דיענער פון גאָט מאַמאָן; אַ מענש וואָס האָט אין זינען נור זאַמלען געלד און רייכטום.

mammoniza'tion *n.* (מעמ-אַנ-אי-זיי'-שאַן) דאָס ווערען אָדער דאָס זיין איבערגעגעבען צום גאָט מאַמאָן; דאָס יאָגען זיך כסדר נאָך געלד און עולם-הזה-זאַכען.

mam'monize *v.* (מעמ'-אַנ-איז) ווערען אַ דיענער פון גאָט מאַמאָן; האָבען איין איינציגען ציעל — זאַמלען געלד.

mam'moth *n. and a.* (מעמ'-אַטה) דער מאַמאָט אָדער מאַמאָנט [אַ מין אוראַלטער עלפאַנט וועלכער עקזיסטירט ניט מעהר. מען געפינט נאָך זיינע ביינער אין דער ערד]; זעהר גרויס, שרעקליך גרויס.

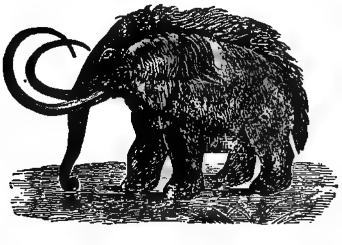

Mammoth

mam'moth tree (מעמ'-אַטה טריע) דער מאַמאָנט-בוים [איינער פון די גרעסטע טאַנען-ביימער וואָס וואַקסען אין קאַליפאָרניע].

mam'my *n.* (מעמ'-אי) מאַמעניו, מוטער; אין די דרום-שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַ נעגערשע אַם אָדער קינדער-אויפזעהערין [ביי ווייסע].

man *n. and v.* (מען) אַ מענש, אַ מאַנספערזאָן, אַ מאַן; די מענשליכע ראַסע, די מענשהייט: איינער; מענשליכקייט; אַ דיענער: אַ שאָך-פיגור; בעזאָרגען אָדער בעזעצען מיט מענשען אָדער מיט אַ מאַנשאַפט; מאַכען מענליך, מאַכען מוטיג.

man about' town (מען ע-באַוט' טאַון) אַ לעבעמאַן, אַ הולטאַי, אַ רייכער פוסט און פּאַסניק.

man'acle *n. and v.* (מענ'-עקל) אַ האַנד-קייט, קאַנדאַלען; שמיערען די הענד, אָנטהאָן קאַנדאַלען אויף די הענד.

man'acles *n.* (מענ'-עקלז) האַנד-קייטען, קאַנדאַלען.

man'age *v.* (מענ'-עדזש) אָנפיהרען, פיהרען, לייטען, פערוואַלטען, קאָנטראָלירען, האַלטען אין צוים; דרעסירען, צוימען [חיות]; איינריכטען, איינאָרדנען; דורכפיהרען [עפּעס].

manageabil'ity *n.* (מענ-עדזש-ע-ביל'-אי-טי) בעקוועמליכקייט און לייכטקייט אין אָנגעהן מיט עפּעס; די מעגליכקייט צו ווערען געפיהרט, קאָנטראָלירט אָדער געצוימט; נאָכגיעביגקייט, נעהאַרכזאַמקייט.

man'ageable *a.* (מענ'-עדזש-עבל) וואָס מען קען דערמיט לייכט אָנגעהן; וואָס לאָזט זיך לייטען, פיהרען, קאָנטראָלירען אָדער צוימען; נאָכגיעביג, נעהאַרכזאַם.

Her husband is very manageable.

man'ageableness *n.* (מענ'-עדזש-עבל-נעס) ז. ***manageability***

man'ageably *adv.* (מענ'-עדזש-ע-בלי) אַזוי אַז מען זאָל קענען לייכט אָנגעהן מיט עפּעס, פיהרען אָדער קאָנטראָלירען עפּעס; מיט געהאַרכזאַמקייט, מיט נאָכגיעביגקייט.

man'agement *n.* (מענ'-עדזש-מענט) 1. פערוואַלטונג, פיהרונג, לייטונג, דירעקציאָן, קאָנטראָל; 2. אומגאַנג, בעהאַנדלונג; די אָרט און ווייזע פון פיהרונג אָדער איינאָרדנונג פון עפּעס; 3. געשיקטקייט אין פיהרונג אָדער איינאָרדנונג.

1. The management of this hotel is very good. 2. The failure of the undertaking was due to poor management.

man'ager *n.* (מענ'-ע-דזשער) אַ פערוואַלטער, אַ פיהרער, אַן אויפזעהער; אַ דירעקטאָר; איינער וואָס פּלאַנעוועט, אַן אינטריגאַנט.

manage'rial *a.* (מענ-ע-דזשי'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַ פערוואַלטונג אָדער דירעקציאָן [הויפּטזעכליך אַ טעאַטער-דירעקציאָן].

man'agership *n.* (מענ'-עדזש-ער-שיפּ) דירעקציאָן, פערוואַלטונג, לייטונג.

man'aging *n. and a.* (מענ'-עדזש-אינג) דירעקציאָן, פערוואַלטונג, לייטונג; לייטענד, פערוואַלטענד, קאָנטראָלירענד; שפּאָרזאַם; פּלאַנעווענדיג, אינטריגירענד.

man'aging direc'tor (מענ'-עדזש-אינג די-רעק'-טאָר) דער הויפּט-פערוואַלטער, דער הויפּט-בעל-הבית פון אַ געשעפט.

man'akin *n.* (מענ'-ע-קין) ז. ***manikin***

man alive' ! (מען ע-לאַיוו') אום גאָטעס ווילען! [אַן אויסרוף פון ערשטוינונג אָדער פּראָטעסט].

man'-ape *n.* (מענ'-איפּ) די מענשען-עהנליכע אַפּע [די שימפּאַנזע, די גאָרילאַ, דער אָראַנג-אוטאַנג און דער גיבאָן].

man'-at-arms *n.* (מענ'-עט-אַרמז) אַ סאָלדאַט; אַ שוועהר-בעוואָפענטער סאָלדאַט [אין מיטעלאַלטער].

manatee' *n.* (מענ-ע-טיע') די ים-קוה [אַזאַ זויגענדע ים-חיה].

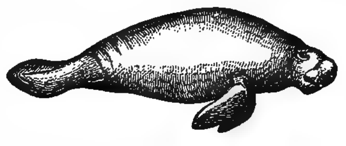

Manatee

man'atin *n.* (מענ'-ע-טין) ז. ***manatee***

manav'elins *n.* (מע-נעוו'-ע-לינז) עקסטראַ שפּייזען, פערשיעדענע ביי-שפּייזען [אין דער מאַטראָזען-שפּראַך].

man'-car *n.* (מענ'-קאַר) אַ מין וואַגאָן, מיט וועלכען מען לאָזט אַרונטער און מען ברייננט אַרויף אַרבייטער אין משופּע'דיגע שאַכטען [קוילען-גרובען אָדער מעטאַל-גרובען].

manch *n.* (מענטש) דער האַלז פון אַ פידעל, גיטאַר אָדער עהנליכען אינסטרומענט.

manche *n.* (מענטש) ז. ***manch***

man'chet *n. and a.* (מענ'-טשעט) ברויט געמאַכט פון בעסטען ווייצען-מעהל; פון בעסטען ווייצען-מעהל.

manchette' *n.* (מאַנ-שעט') אַ מאַנזשעט.

man'-child *n.* (מענ'-טשאַילד) אַ איינגעל [בן זכר].

manchineel' *n.* (מענ-טשי-ניעל') דער מאַנצאַנילאָ-בוים [וואַקסט אין די הייסע טיילען פון אַמעריקאַ, ענטהאַלט אַ מילך-עהנליכען גיפטיגען זאַפט, די פרוכט פון דעם בוים איז עהנליך צו אַן עפּעל].

Manchineel

Manchoo' *n. and a.* (מענ-טשוה') ז. ***Manchu***

Manchoo'rian *a.* (מענ-טשוה'-רי-ען) ז. ***Manchurian***

Manchu' *n. and a.* (מענ-טשוה') אַ מאַנדזשו [איינער פון דעם מאַנדזשו-פאָלק, וואָס האָט בעזיעגט כינאַ אין 17טען יאָהרהונדערט און וועמעס נאָמען עס טראָגט די כינעזישע פּראָווינץ מאַנדזשוריע]; די מאַנדזשו-שפּראַך; וואָס איז שייך צו די מאַנדזשוס, צו זייער לאַנד אָדער שפּראַך.

Manchu'rian *a.* (מענ-טשוה'-רי-ען) מאַנדזשוריש, וואָס איז שייך צו מאַנדזשוריע. ז. ***Manchu***

mancipa'tion *n.* (מענ-סי-פּיי'-שאַן) אַ פאָרמאַליטעט ביים איבערגעבען געקויפטעס גרונד-אייגענטום; אַ פאָרמאַליטעט, דורך וועלכער אַ פאָטער האָט בעפרייט אָדער געמאַכט זעלבסטשטענדיג אַ זוהן [אין פאָרצייטיגען רוים].

man'cipatory *a.* (מענ'-סי-פּע-טאָ-רי) וואָס איז שייך צו דער פאָרמאַליטעט פון איבערגעבען געקויפטעס גרונד-אייגענטום אָדער פון מאַכען זעלבסטשטענדיג אַ זוהן [אין פאָרצייטיגען רוים].

man'ciple *n.* (מענ'-סיפּל) אַ הויז-האַלטער, אַ פּראָוויאַנט-צושטעלער [הויפּטזעכליך פון אַ לעהר-אַנשטאַלט].

man'cus *n.* (מענ'-קאַס) אַן אַלטע אַנגלאָ-זאַקסישע מטבע [ווערטה לערך 61 סענט].

manda'mus *n. and v.* (מענ-דיי'-מאַס) אַ געשריבענער בעפעהל פון אַ העכערען געריכט [צו אַ נידריגערען געריכט, צו אַ פּערזאָן, קערפּערשאַפט א. ז. וו.]: אַרויסגעבען אַזאַ בעפעהל, דערלאַנגען אַזאַ בעפעהל.

mandarin' *n., a. and v.* (מענ-דע-רין') אַ מאַנדאַרין [אַ כינעזישער בעאַמטער]; וואָס איז שייך אָדער וואָס פּאַסט פאַר אַ מאַנדאַרין; עדעל, נאָבעל; דאָס כינעזישע ענטעל [אַ קליין ענטעל מיט פערשיעדענפאַרביגע שהענע פעדערען]; יאַפּאַנעזישע פּאָרצעלייַ מיט פיגורען [הויפּטזעכליך פון מאַנדאַרינען]; מאַנדאַרין-פאַרב [אַזאַ העלע רויטליך-אָראַנזשעווע פאַרב]; פאַרבען אין מאַנדאַרין-פאַרב.

Mandarin' *n.* (מענ-דע-רין') די אַלגעמיין-אָנגענומענע כינעזישע שפּראַך [אין געגענזאַץ צו די פערשיעדענע דיאַלעקטען].

mandari'nate *n.* (מענ-דע-רי'-נייט) דאָס אַמט, די מאַכט אָדער די ווירדע פון אַ מאַנדאַרין [כינעזישען בעאַמטען]; דער מאַנדאַרינען-קלאַס; אַ טייל פון לאַנד אונטער דער פערוואַלטונג פון אַ מאַנדאַרין.

mandarin' duck (מענ-דע-רין' דאַק) דאָס כינעזישע ענטעל [אַ קליין ענטעל מיט פערשיעדענפאַרביגע פעדערען].

mandarin'ic *a.* (מענ-דע-רינ'-איק)

וואס איז שייך צו א מאנדארין, וואס פאסט פאר א מאנדארין [א כינעזישער בעאמטער].

mandarin'ism *n.* (מענ-דע-רינ'-איזם) דער כאראקטער אדער די מנהגים פון מאנדארינען [כינעזישע בעאמטע]; מאנדארינען=הערשאפט.

man'datary *n.* (מענ'-דע-טע-רי) א מאנדאטאר, אן אפעקון. ז. *mandatory*.

man'date *n.* (מענ'-דייט) א מאנדאט, א בעפעהל, א בעפאלמעכטיגונג צו ווערען אפעקון איבער איינענטום.

manda'tor *n.* (מענ-דיי'-טאר) א מאנדאנט, איינער וואס גיט איבער א צווייטען צו זיין אן אפעקון איבער זיין פערמעגען, א בעפאלמעכטיגער, א בעפעהלגעבער.

man'datory *n. and a.* (מענ'-דע-טא-רי) איינער וואס האט געקראגען א מאנדאט, בעפעהל אדער פארשריפט; א מאנדאטאר, אן אפעקון איבער איינענטום; בעפעהלענד, ענטהאלטענד א פארשריפט, וואס האט דעם כאראקטער פון א פארשריפט.

Some laws are permissive, others are mandatory in character.

man'delstone *n.* (מענ'-דעל-סטאון) דער מאנדעלשטיין [אזא הארטער שטיין].

man'dible *n.* (מענ'-דיבל) א קינבאק; דער אונטערשטער קינבאק [ביי אינזעקטען].

mandib'ular *a.* (מענ-דיב'-יו-לאר) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קינביין.

man'dlestone *n.* (מענ'דל-סטאון) ז. *mandelstone*.

mando'la *n.* (מענ-דאו'-לא) א מאנדאלע [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס ווי א מאנדאלינע, נאר פון א גרעסערען פארמאט].

man'dolin *n.* (מענ'-דא-לין) א מאנדאלינע [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס].

Mandolin

man'doline *n.* (מענ'-דא-לין) ז. *mandolin*.

mando'ra *n.* (מענ-דאו'-רא) ז. *mandola*.

mandore' *n.* (מענ-דאור') ז. *mandola*.

man'drake *n.* (מענ'-דרייק) די צויבער=פלאנצע [אזא ניפטיגע פלאנצע, וואס פלעגט אמאל פיעל געברויכט ווערען אין מעדיצין, הויפטזעכליך אלס איינשלעפערונגס=מיטעל. זי איז אויך געברויכט געווארען פון פאלק אלס קמיע אלס מיטעל ארויסצורופען ליעבע].

Mandrake

man'drel *n. and v.* (מענ'-דרעל) א דרעה=באנק=שפינדעל [א רונד אייזענדעל ביי א טאק=מאשין צו בעפעסטיגען דעם געגענשטאנד, וואס דארף געטאקט ווערען]; געברויכען א דרעה=באנק=שפינדעל.

man'drill *n.* (מענ'-דריל) א מאנדריל, א גרויסער וועסט=אפריקאנישער באבון [אזא אפע]; א דרעה=באנק=שפינרעל. ז. *mandrel*.

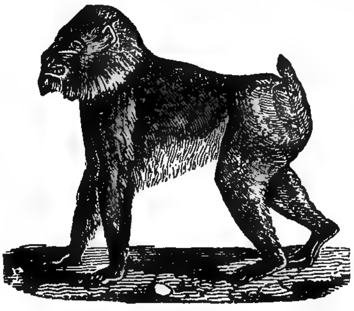

Mandrill

man'ducable *a.* (מענ'-דיו-קעבל) עסבאר, וואס מען קען עסען; וואס מען קען קייען.

man'ducate *v.* (מענ'-דיו-קייט) קייען, עסען.

manduca'tion *n.* (מענ-דיו-קיי'-שאן) דאס קייען, דאס עסען.

man'ducatory *a.* (מענ'-דיו-קיי-טא-רי) געברויכט צום בייסען אדער קייען [וועגען קערפער=גליעדער]; וואס קען קייען אדער בייסען [וועגען אינזעקטען].

mane *n.* (מיין) א גריווע [די לאנגע האר ארום דעם האלז פון טהיערע].

man'-ea'ter *n.* (מענ'-איע'-טער) א מענשען=פרעסער: א טיגער וואס האט א בעזונדערע נייגונג צו פרעסען מענשען; א געוויסער מין האיפיש.

maned *a.* (מיינד) מיט א גריווע.

manège' *n. and v.* (מע-נייזש') א מאנעזש [וואו מען לערענט פערד אדער וואו מען לערענט רייטען]; א רייט=שולע, א רייט=פלאץ; א מושטיר=פלאץ; די רייט=קונסט; צוימען פערד, לערנען פערד.

mane'less *a.* (מיינ'-לעס) אהן א גריווע.

man'-en'gine *n.* (מענ'-ענ'-דזשין) אזא הויב=מאשין אין טיעפע שאכטען [פאר די ארבייטער].

ma'nent (מיי'-נענט) זיי בלייבען [אן אויסדרוק אין א דראמאטישען ווערק וואס בעצייכענט, אז די אקטיארען בלייבען אויף דער ביהנע].

ma'nes *n.* (מיי'-ניז) די פערגעטערטע נשמות פון טויטע [ביי די פארצייטיגע רוימער]; די גייסטער=וועלט; גהינום=פייניגונגען.

ma'net (מיי'-נעט) ער בלייבט, זי בלייבט [אן אויסדרוק אין א דראמאטישען ווערק, צו בעצייכנען, אז דער אקטיאר אדער אקטריסע בלייבט אויף דער ביהנע].

maneu'ver *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) ז. *manœuver*.

maneu'vre *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) ז. *manœuver*.

Man Fri'day (מען פראי'-דיי) אן איבערגעבענער דיענער, אן איבערגעבענער נאכפאלגער [ווי עס איז געווען דער ווילדער, וועלכען ראבינזאן קרוזא האט געפונען אויף'ן פערוואוסטענעם אינזעל און וועלכען ער האט גערופען פרייטאג, ווייל ער האט איהם געפונען אום פרייטאג].

man'ful *a.* (מענ'-פול) מענליך, מוטיג.

The candidate took a manful stand in his reply to his critics.

man'fully *adv.* (מענ'-פול-אי) ווי א מאן; מיט מוטה.

man'fulness *n.* (מענ'-פול-נעס) מענליכקייט, מוטינקייט.

man'gabey *n.* (מענ'-גע-ביי) אזא מאדאגאסקארער אפע.

man'ganate *n.* (מענ'-גע-נייט) מאנגאן=זויער זאלץ.

mangane'sate *n.* (מענ-גע-ני'-סייט) ז. *manganate*.

manganese' *n.* (מענ-גע-ניעס') מאנגאן אדער ברוינשטיין [אזא מינעראל].

mangane'sian *a.* (מענ-גע-ני'-סי-ען) וואס איז שייך צו מאנגאן אדער ברוינשטיין [אזא מינעראל]; וואס ענטהאלט מאנגאן.

mangan'ic *a.* (מענ-גענ'-איק) וואס איז שייך צו מאנגאן אדער ברוינשטיין [אזא מינעראל].

mangan'ic ac'id (מענ-גענ'-איק עס'-איד) מאנגאן=זויערע [אזא כעמישער שטאף].

mang'corn *n.* (מענג'-קאהרן) מענגקארן [א געמיש פון פערשיעדענע תבואות].

mange *n.* (מיינדזש) קרעץ, פארד=קרעץ [ביי חיות].

man'gel-wur'zel *n.* (מענ'גל-הוואיר'צל) דער מאנגאלד=ווארצעל [א מין בורעק].

man'ger *n.* (מיינ'-דזשער) א קארעטע; דער שאפהאק [דאס ארט אויף דעם הינטערשטען טייל פון א שיף, וואס האלט צוריק דאס וואסער, וואס קומט אריין דורך די שטריק=לעכער].

man'giness *n.* (מיינ'-דזשי-נעס) קרעצינקייט; פארכינקייט [ביי חיות]; שארטינקייט.

man'gle *v. and n.* (מענגל) 1. צורייסען, צוברעכען, צושניידען, צוהאקען; צושטערען, קאליע מאכען; 2. וועלגערען, מאנגלען [וועש]; א מאנגעל=האלץ, א וואלגער=האלץ, א וואליק.

1. The machine **mangled** the workingman's hand. 2. Some linen need only be **mangled**, but not ironed.

man'gler *n.* (מענ'-גלער) איינער וואס צושניידט אדער צורייסט; א פערדארבער; איינער וואס מאכט קאליע; א וועלגערער, א מאנגלער [וואס וועלגערט וועש]; א פלייש=מיהלכעל; א מאשינקע צו האקען פלייש.

man'go *n.* (מענ'-גאו) דער מאנגא=בוים [וואקסט אין אינדיען]; די מאנגא [די פרוכט פון דיעזען בוים].

Mango

man'go-fish *n.* (מענ'-גאו-פיש) דער מאנגאָ-פיש [אין וועסט-אינדיען, איז ניט גרויס און איז פון גאלד-קאליר].

man'gold *n.* (מענ'-גאולד) ז. *mangel-wurzel*.

man'gold-wur'zel *n.* (מענ'-גאולד-הוואיר'צל) ז. *mangel-wurzel*.

man'gonel *n.* (מענ'-גא-נעל) א פאר-צייטיגע קריעגס-מאשין צו ווארפען שטיינער.

man'gostan *n.* (מענ'-גא-סטען) ז. *mangosteen*.

man'gosteen *n.* (מענ'-גא-סטין) דער מאנגאָשטאנא-בוים [אזא אינדישער בוים] אדער די פרוכט פון דיזען בוים.

man'go-tree *n.* (מענ'-גאו-טריע) דער מאנגא-בוים. ז. *mango*.

man'grove *n.* (מענ'-גראווו) דער מאנגלע-בוים אדער ווארצעל-בוים [א קליינער בוים וואס וואקסט אין בלאָטיגע געגענדען אין וועסט-אינדיען און אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא. די קאָרע ווערט געברויכט צו גארבען לעדער און אויך אין מעדיצין].

Mangrove

man'grove-cuck'oo *n.* (מענ'-גראווו-קוק'-אוה) אן אמעריקאנער קוקוק-פויגעל וואס האלט זיך אין די ווארצעלבוימער-וועלדער. ז. *mangrove*.

man'gy *a.* (מיינ'-דזשי) קרעציג, פאר-כינ: שארסטקע.

manha'den *n.* (מען-היי'-דן) ז. *menhaden*.

man'handle *v.* (מענ'-הענדל) בעווענען מיט מענשליכער קראפט, אהן דער הילף פון מאשינען, אינסטרומענטען א. ז. וו. [אויף שיפען]; גראב בעהאנדלען, ווארפען און שליידערען [אימעצען].

man'-ha'ter *n.* (מענ'-היי'-טער) א מענ-שען-האסער, א מיזאנטראָפ.

man'-ha'ting *n. and a.* (מענ'-היי'-טינג) מענשען-האס, מיזאנטראָפיע; מענ-שען-האסענד, מיזאנטראָפיש.

man'heim *n.* (מענ'-האים) מאנהיימער גאלד אדער סימילאָר [פון קופער און צין].

man'hole *n.* (מענ'-האול) דאס רייני-גונגס-לאך [א לאך אין א מאשין, רינע א. ז. וו., דורך וועלכען א מענש קען דורכגעהען עס צו רייניגען]; א קורצער דורכגאנג אין קויהלען-גרובען; א פאר-טיעפונג אין דער וואנד פון א טונעל.

man'hood *n.* (מענ'-הוד) מענשליכ-קייט; מענליכקייט, דאס זיין א מאן; מענליכער אלטער; מוטיגקייט.

man'hood suf'frage (מענ'-הוד סאפ'-רעדזש) דאס אלגעמיינע וואהלרעכט [פאר יעדען פול-יעהריגען מאן].

ma'nia *n.* (מיי'-ני-א) מאניע, משוגעת, וואהנזין; משוגע'נער צארן; א משוגע'נע איינבילדונג; א משוגע'נע לוסט צו עפּעס; א משוגע'נע פערקאכטקייט אין עפּעס.

ma'niac *n. and a.* (מיי'-ני-עק) א מאָ-ניאק, א משוגע'נער, א וואהנזיניגער; משוגע, וואהנזיניג.

mani'acal *a.* (מע-נאי'-ע-קעל) משוגע, וואהנזיניג.

Manichæ'an *a. and n.* (מענ-אי-קיע'-ען) ז. *Manichean*.

Man'ichæism *n.* (מענ'-אי-קיע-איזם) ז. *Manicheism*.

Maniche'an *a. and n.* (מענ-אי-קיע'-ען) מאניכייאיש, וואס איז שייך צו דער מאניכייער סעקטע; א מאניכייער. ז. *Manicheism*.

Maniche'anism *n.* (מענ-אי-קיע'-ען-איזם) ז. *Manicheism*.

Man'ichee *n.* (מענ'-אי-קיע) א מאָ-ניכייער. ז. *Manicheism*.

Man'icheism *n.* (מענ'-אי-קיע-איזם) מאניכייאיזם [די רעליגיעזע לעהרע פון מאני, מאנעס אדער מאניכייאוס, א פער-זיער, וואס האט געלעבט אין דריטען יאהרהונדערט. די לעהרע איז געווען א מישמאש פון בודיזם, קריסטענטום און אנדערע רעליגיאנען. זי האט אנערקענט גוטע און שלעכטע געטער און א קאמפף צווישען ליכט און פינסטערניש. לויט דיזער לעהרע איז דער מענשליכער קער-פער דער פּראָדוקט פון פינסטערע כחות און די נשמה, וועלכע קומט פון קעניג-רייך פון ליכט, פיהרט אימער א קאמפף מיט'ן קערפער. די מאניכייער האבען דעריבער געהאלטען פון זעלבסט-פּייניגונ-גען. פון פערזיען האט זיך דער מאניכיי-איזם פערשפּרייט אין רוים און האט אויך געפונען אנהענגער צווישען אידען. די מאניכייער סעקטע האט עקזיסטירט ביז'ן זיבענטען יאהרהונדערט].

man'ichord *n.* (מענ'-אי-קאהרד) א מאניקארדיום [א מין מוזיקאלישער אינ-סטרומענט].

man'icure *n. and v.* (מענ'-אי-קיור) מאניקיור, הענד און נעגעל-פּוצונג; א הענד און נעגעל-פּוצער; זיך בעשעפטי-גען מיט הענד און נעגעל-פּוצונג.

man'icurist *n.* (מענ'-אי-קיור-איסט) א הענד און נעגעל-פּוצער.

man'ifest *a., n. and v.* (מענ'-אי-פעסט) אפענבאר, קלאר, אויגענשיינליך; א לאדונגס-מאניפעסט, א לאדונגס-פער-צייכניס [וואס א שיפס-קאפּיטאן שטעלט צו די צאל-בעאמטע]; מאכען אדער ארויסציינען קלאר, אפענבאר אדער אוי-גענשיינליך.

man'ifestable *a.* (מענ'-אי-פעס-טעבל) וואס קען געמאכט ווערען אפענבאר, קלאר אדער אויגענשיינליך.

manifesta'tion *n.* (מענ-אי-פעס-טיי'-שאן) א מאניפעסטאציאן, אן ארויסציי-גונג, אן ענטפּלעקונג, אן אפענבארונג.

man'ifest des'tiny (מענ'-אי-פעסט דעס'-טי-ני) עטוואס וואס איז קלאר, אז עס מוז פאסירען, וואס מען קען פאָרויס-זעהן און וואס איז אונפערמיידליך.

It was **manifest destiny** that slavery would be abolished in America.

man'ifestible *a.* (מענ'-אי-פעס-טיבל) ז. *manifestable*.

man'ifestly *adv.* (מענ'-אי-פעסט-לי) אויף א קלארען, אפענבארען אדער אוי-גענשיינליכען אופן.

It is **manifestly** impossible to cover the subject in one lecture.

man'ifestness *n.* (מענ'-אי-פעסט-נעס) אויגענשיינליכקייט, קלארקייט, דייטליכ-קייט.

manifes'to *n. and v.* (מענ-אי-פעס'-טאו) א מאניפעסט, אן עפענטליכע ערקלע-רונג [הויפּטזעכליך פון א הערשער אדער פון א רעגיערונג]; ארויסלאזען א מאני-פעסט.

man'ifold *a., adv., n. and v.* (מענ'-אי-פאולד) פיעלפאכיג; פערשיעדענאר-טיג; פיעלפאך; א פיעלפאכיגע זאך; קאפּיע פון א העקטאגראף אדער אנדער אפּאראט צו קאפּירען שריפטען; א רעהר מיט מעהרערע לעכער אריינצופּאסען אין איהם אנדערע רעהרען; אין דער קאנ-טישער פילאזאפיע — דער סך הכל פון א רייה ערפאהרונגען וועלכע זיינען אויפ-גענומען אלס איינדריקע פון די חושים, אבער זיי זיינען נאך ניט ארגאניזירט און בעארבייט פון פערשטאנד; אין מאטע-מאטיק — א קלאס, אן אגרעגאט, א צאהל אביעקטען וועלכע זיינען געבראכט אונ-טער איין סיסטעם; פערפיעלפאכען; מא-כען מעהרערע קאפּיעס פון איין זאך [ווי פון א בריעף, א דאקומענט א. ד. ג.].

man'ifolder *n.* (מענ'-אי-פאול-דער) א העקטאגראף [אדער אן אנדער. ענלי-כע פאבריכטונג צו מאכען מעהרערע קאָ-פּיעס]; איינער וואס מאכט מעהרערע קאפּיעס מיט דער הילף פון א העקטא-גראף. ז. *hectograph*.

man'ifoldly *adv.* (מענ'-אי-פאולד-לי) מיט פיעלפאכיגקייט.

man'ifoldness *n.* (מענ'-אי-פאולד-נעס) פיעלפאכיגקייט; פערשיעדענארטיג-קייט; אין מאטעמאטיק — די צאהל פון די פערשיעדענע פּרימער-צאהלען וואס א געוויסע צאהל ענטהאלט אין זיך [צ. ב. די צאהל פּרימערע צאהלען אין דער צאהל 15 זיינען דריי, ד. ה. 5, 3, 1, ווייל דיעזע צאהלען קענען געטיילט ווערען נור אויף זיך אליין און דורך זיי קען געטיילט ווערען די צאהל 15]; אן אגרעגאט, א געזאמטהייט, אן אלגעמיינער בעגריף פון א מאטעמאטישער גרעסע וואס שליסט איין אין זיך פערשיעדענע ספּעציעלע בע-גריפען, צ. ב. רוים אדער פּלאץ איז אן אגרעגאט אדער געזאמטהייט פון אלע פּונקטען וואס זיינען אין איהם ענטהאל-טען.

man'ifold-pa'per *n.* (מענ'-אי-פאולד-פּיי'-פּער) העקטאגראף-פּאפּיער. ז. *hectograph*.

man'ifold-wri'ter *n.* (מענ'-אי-פאולד-ראי'-טער) א העקטאגראף. ז. *hectograph*.

man'iform *a.* (מענ'-אי-פארם) האנד-פערמיג.

manigl'ion *n.* (מע-ניל'-יאן) אזא הענ-טעל ביי הארמאטען פון אלטען טיפּ.

man'ihot *n.* (מענ'-אי-האט) ז. *manioc*.

man'ikin *n.* (מענ'-אי-קין) א קאר-ליק, א צווערג, א קליין מענשעלע; א מאדעל פון א מענשליכער פיגור.

Manil'a *n.* (מע-ניל'-א) די מאנילא, די הויפּט-שטאדט פון די פיליפּינישע אינז-לען.

manil'a *n.* (מע-ניל'-א) א מאנילער ציגאר [אזא זארט ציגאר וואס ווערט פאב-ריצירט אין מאנילא, די הויפּט-שטאדט פון די פיליפּינישע אינזלען]; מאנילא-האנף, מאנילא-קאנאפּליע [אזא גראז וואס וואקסט אויף די פיליפּינען].

manil'a pa'per (מע-ניל'-א פּיי'-פּער) מאנילא-פּאפּיער [אזא זארט שטארקעס, ברוינליכעס פּאפּיער].

manil'io *n.* (מע-ניל'-יאו) א מין ארם-באנד אדער בראסלעט וואס ווערט געטרא-גען פון די ווילדע אין אפריקא.

manil'la *n.* (מע-ניל'-א) א מעטאלע-נער ארם-באנד אדער בראסלעט וואס ווערט געטראגען פון געוויסע שבטים אין וועסט-אפריקא און ווערט בענוצט פון זיי אלס

געלד; אין פערשידענע קארטען-שפּיע-לען — דער צווייטער בעסטער טרומף.

man in the moon (מען אין טהי מוהן) דאס מענשליכע געזיכט, וואס מען זעהט, ווי עס שיינט, אין דער לבנה.

man'ioc *n.* (מענ׳-אי-אָק) די קאסאווע פלאנצע אדער מאניאָק; די פּראָדוקטען פון דער קאסאווע פלאנצע [א נאהרהאפטע פלאנצע אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

man'iple *n.* (מענ׳-איפּל) אזא שמאלער באנד וואס ווערט געטראגען אויף׳ן לינקען ארם פון די קאטוילישע גלחים אין דער צייט פון גאטעסדיענסט; א הויפען, א האנד-פול; א קליינע ראטע סאלדאטען [אין פארצייטיגען רוים].

man'iplies *n.* (מענ׳-אי-פּלאיז) ז. *manyplies*

manip'ular *a.* (מע-ניפּ׳-יו-לאר) מאניפּולירענד, בעהאנדלענד אדער ארבייטענד מיט די הענד; וואס איז שייך צו א קליינע ראטע סאלדאטען [אין פארצייטיגען רוים].

manip'ulate *v.* (מע-ניפּ׳-יו-לייט) 1. מאניפּולירען, אומגעהן מיט עפּעס, ארבייטען מיט די הענד; בעהאנדלען מיט די הענד; בעארבייטען; צוגרייטען, צופערטיגען; 2. סחור-מכר׳ען, שווינדלען, פעלשען אויף פערשידענע המצאות.

1. The doctor **manipulated** the broken leg and set the parts together.

manip'ulate stocks (מע-ניפּ׳-יו-לייט סטאקס) קינסטליך, דורך המצאות בעאיינפלוסען דעם קורס אויף דער בערזע.

The broker **manipulated** the stocks of the railroad in which he was a director.

manipula'tion *n.* (מע-ניפּ-יו-ליי׳-שאן) מאניפּולאציאָן, די בעהאנדלונג מיט די הענד; די בעארבייטונג מיט די הענד; די צוגרייטונג, די צופערטיגונג; דאס שווינדלען אדער אנווענדען המצאות.

manip'ulative *a.* (מע-ניפּ׳-יו-ליי-טיוו) מאניפּולירענד; וואס בעהאנדעלט אדער בעארבייט מיט די הענד; צוגרייטענד, צופערטיגענד; וואס ווענדעט אן קונצען אדער המצאות.

manip'ulator *n.* (מע-ניפּ׳-יו-ליי-טאר) 1. איינער וואס מאניפּולירט, איינער וואס בעהאנדעלט עפּעס מיט די הענד; 2. א שווינדעל-קאפּ, א דרעה-קאפּ.

2. The business world regards him as a **manipulator** and therefore distrusts his undertakings.

manip'ulatory *a.* (מע-ניפּ׳-יו-ליי-טא-רי) מאניפּולירענד, בעהאנדלענד אדער בעארבייטענד מיט די הענד.

man'ito *n.* (מענ׳-אי-טאָו) א גייסט, א ניט-גוטער [ביי געוויסע אינדיאנער שבטים אין אמעריקא].

man'itou *n.* (מענ׳-אי-טוה) ז. *manito*

man it out (מען איט אוט) זיך האלטען ווי א מאן, זיך האלטען מוטיג, דרייסט.

mankind' *n.* (מען-קאינד׳) די מענשליכע ראסע, דאס מענשליכע געשלעכט, די מענשהייט; דאס מענליכע געשלעכט, מאנסלייט.

man'less *a.* (מענ׳-לעס) מענשענלאז, ניט בעוואוינט פון מענשען.

man'like *a.* (מענ׳-לאיק) מענליך, מאנהאפט, ווי א מאן.

man'lily *adv.* (מענ׳-לי-לי) מאנהאפט, העלדיש.

man'liness *n.* (מענ׳-לי-נעס) מענליכקייט, מאנהאפטיגקייט.

man'ly *a. and adv.* (מענ׳-לי) מענליך, מאנהאפט; אויף א מאנהאפטען שטייגער.

man'-made *a.* (מענ׳-מייד) געמאכט פון מענשליכע הענד.

man'-mid'wife *n.* (מענ׳-מיד׳-וואיף) א געבורטס-העלפער, אן אקושער.

man'-mil'liner *n.* (מענ׳-מיל׳-אי-נער) א מאדיסט, א מאדען-הענדלער.

man'na *n.* (מענ׳-א) מן [וואס אידען האבען געגעסען אין דער מדבר]; הימעל-ברויט, הימעל-שפּייז; גייסטיגע שפּייז; אזא זיסער זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון דעם מאנא-בוים און ווערט בענוצט אין מעדיצין.

man'na-croup *n.* (מענ׳-א-קרופּ) מאנא-גרייפּלעך.

man'ner *n.* (מענ׳-ער) דער אופן, דער שטייגער, די ארט, די וויייזע, די מאניר; א געוואוינהייט, א זיטע, א מנהג; א זארט.

man'nered *a.* (מענ׳-ערד) געזיטעט, וואס האט זיטען, וואס האט מאניערען; ניט נאטירליך, געקינסטעלט; איינפערמיג, איינארטיג.

man'nerism *n.* (מענ׳-ער-איזם) איינארטיגקייט, איינפערמיגקייט; דאס האלטען זיך שטענדיג ביי געוויסע מאניערען [אין ריידען, שרייבען, מאלען א. ד. ג.]; אייגענארטיגקייט.

man'nerist *n.* (מענ׳-ער-איסט) איינער וואס האט שטענדיג געוויסע מאניערען אין ריידען, שרייבען, מאלען א. ד. ג.

man'nerless *a.* (מענ׳-ער-לעס) אהן מאניערען, אונגעזיטעט.

man'nerliness *n.* (מענ׳-ער-לי-נעס) מאניערליכקייט, העפליכקייט, גוטע בענעהמונג.

man'nerly *a. and adv.* (מענ׳-ער-לי) וואויל-געזיטעט, העפליך, מאניערליך, דרך-ארץ׳דיג; מיט גוטע מאניערען; מיט דרך-ארץ, מיט העפליכקייט.

man'ners *n.* (מענ׳-ערז) גוטע בענעהמונג, גוטע זיטען, דרך-ארץ, העפליכקייט.

man'nikin *n.* (מענ׳-אי-קין) ז. *manikin*

man'nish *a.* (מענ׳-איש) ווי א מאן, מאנהאפט, מענליך, העלדיש.

man'nishly *adv.* (מענ׳-איש-לי) אויף א מאנהאפטען שטייגער; מיט דרייסטקייט; מיט מוטה.

man'nishness *n.* (מענ׳-איש-נעס) מענליכקייט, מאנהאפטיגקייט, דרייסטקייט, מוטיגקייט.

man'nite *n.* (מענ׳-איט) מאניט, מאנא-צוקער [אזא זיסער שטאף וואס געפינט זיך אין פערשידענע פלאנצען].

mannit'ic *a.* (מע-ניט׳-איק) וואס ענטהאלט אדער וואס איז שייך צו מאניט. ז. *mannite*

manœu'ver *n. and v.* (מע-נוה׳-ווער) א מאנעווער; א קונציגער איינפאל אבצוציהען די אויפמערקזאמקייט; מאכען א מאנעווער, מושטירען.

manœu'vre *n. and v.* (מע-נוה׳-ווער) ז. *manœuver*

man of blood (מען אוו בלאד) א בלוט-דורשטיגער מענש, א מערדער.

man of busi'ness (מען אוו ביז׳-נעס) א געשעפטס-מענש, א געשעפטס-פערוואלטער.

man of fig'ures (מען אוו פיג׳-יורז) א בעל-חשבון.

man of let'ters (מען אוו לעט׳-ערז) א ליטעראט, א שרייבער; א ליטערארישער מענש.

man of straw (מען אוו סטראָה) א שטרויענער מענש, א מענש אהן ווילען, א מענש מיט א שוואכען כאראקטער; אן אויסגעטראכטע, פיקטיווע פערזאָן, אן אונטערגעשטעלטער מענש.

man of the world (מען אוו טהי וואירלד) א וועלטליכער מענש; אן ערפאהרענער מענש.

man of war (מען אוו וואהר) א סאלדאט; א גרויסע קריעגס-שיף.

man'-of-war' *n.* (מענ׳-אוו-וואהר׳) א גרויסע קריעגס-שיף.

man'-of-war's'-man *n.* (מענ׳-אוו-וואהרז׳-מען) א מאטראז אויף א קריעגס-שיף.

manom'eter *n.* (מע-נאמ׳-ע-טער) א מאנאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם דרוק פון גאזען אדער דאמפּף].

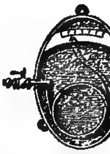

Manometer

manomet'ric *a.* (מע-נא-מעט׳-ריק) וואס איז שייך צו א מאנאמעטער; געמאסטען מיט א מאנאמעטער. ז. *manometer*

manomet'rical *a.* (מע-נא-מעט׳-רי-קעל) ז. *manometric*

man'or *n.* (מענ׳-אר) א פריצישער הויף; דער דיסטריקט איבער וועלכען א פעאָדאלער באראן האט געהערשט; דאס גוט וואס בעלאנגט צו א לארד.

man'or-house *n.* (מענ׳-אר-האוס) א הויז אין א פריצישען הויף.

mano'rial *a.* (מע-נאו׳-רי-על) וואס געהערט צו א לאנד-גוט אדער צו א פריצישען הויף.

man'or-seat *n.* (מענ׳-אר-סיעט) ז. *manor-house*

man'oscope *n.* (מענ׳-א-סקאופּ) ז. *manometer*

manos'copy *n.* (מע-נאס׳-קא-פּי) דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער בעשטימונג פון דער געדיכטקייט פון גאזען און דונסט [פּארע].

man'-pow'er *n.* (מענ׳-פּאו׳-ער) די ארבייט וואס ווערט געוועהנליך געטהאן פון א מענשען אין א בעשטימטער צייט; מאשינעריע בעטריבען פון מענשליכער קראפט.

man'-rope *n.* (מענ׳-ראופּ) איינער פון די צוויי ווערטיקאל-הענגענדע שטריק, וועלכע בילדען אוים א שטריק-לייטער אויף א שיף.

man'sard *n.* (מענ׳-סארד) א מאנסארדע, א דאך מיט א צווייענדיגער משופּע׳דיגקייט; א צימער אויף דעם בוידעם אונטער אזא דאך.

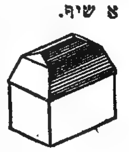

Mansard

man'sard roof (מענ׳-סארד רוהף) ז. *mansard*

manse *n.* (מענס) די וואהנונג פון א גלח נעבען א קירך; א לאנדהויז.

man'-ser'vant *n.* (מענ׳-סויר׳-ווענט) א דיענער, א לאקיי.

man'sion *n.* (מענ׳-שאן) א פריציש הויז, א גרויס הויז; א וואהנונג; אין מיטעלאלטערליכער אסטראנאמיע — איינער פון די 28 טיילען, אויף וועלכע עס איז צוטיילט דער זאדיאק אדער דער קרייז פון די צוועלף מזלות.

man'sionary *a.* (מענ׳-שאנ-ע-רי) וואוינהאפט; וואו איינער וואוינט; וואו עפּעס געפינט זיך.

Man'sion-house *n.* (מענ׳-שאנ-האוס)

דאס אפיציעלע הויז, וואו עס וואהנט דער לארד-מער [לארד-מאיאר] פון לאנדאן.

man'sion-house *n.* (מענ'-שאנ-האוס) ז. *manor-house*.

man'slaughter *n.* (מענ'-סלאה-טער) מענשען-מארד; א מענשען-מארד בעגאנגען אהן איבערלעגונג, אין א גרויסער אויפרעגונג אדער אונטער אויסעראָרדענטליכע אומשטענדען.

man'slayer *n.* (מענ'-סליי-ער) א מערדער.

man'stealer *n.* (מענ'-סטיע-לער) א מענשען-רויבער, א מענשען-גנב [איינער וואס גנב'עט א מענשען מייסטענס מיט דעם ציעל צו פערקויפען איהם אין שקלאפעריי].

man'stealing *n.* (מענ'-סטיע-לינג) מענשען-רויב, מענשען-גנבה; דאס גנב'ענען מענשען, איבערהויפט צו פערקויפען זיי אין שקלאפעריי.

man'swear *v.* (מענ'-סהוועהר) שווערען פאלש; געבען א פאלשע שבועה; זאגען פאלשע עדות.

man'teau *n.* (מענ'-טאו) א מאנטעל, א בגד; א פרויען-ראָק.

man'tel *n.* (מענ'טל) א קאמין, א נעזימס אדער א פאליצע איבער א קאמין.

man'telboard *n.* (מענ'טל-באורד) דאס ברעטעל אדער די פאליצע איבער א קאמין.

man'tel-clock *n.* (מענ'טל-קלאק) א זייגער וואס שטעהט אויף דעם ברעטעל אדער פאליצע איבער א קאמין.

man'telet *n.* (מענ'-טעל-עט) א קליין פרויען מענטעלע; א קליינער מאנטעל אהן ארבעל, וועלכען עס פלעגען אמאל טראגען ריטער און אדעלינע; א שוץ-וואנד, וועלכע סאלדאטען געברויכען אין מלחמה; א בעוועגליכער דאך צו בעשיצען די בעלאגערער פון א פעסטונג; א בעוועגליכע שוץ-וואנד וואס ווערט געברויכט פון יעגער.

man'telpiece *n.* (מענ'טל-פיעס) די דעקאראציאן פון דעם אויבערדעק פון א קאמין.

man'tel-set *n.* (מענ'טל-סעט) א גאנג אדער גארניטור פון געגענשטענדע וואס שטעלען זיך אויס אויף דעם אויבערשטען ברעטעל פון א קאמין.

man'tel-shelf *n.* (מענ'טל-שעלף) ז. *mantelpiece*.

man'teltree *n.* (מענ'טל-טריע) א ברעט אדער א ציגעל-געוועלב איבער א קאמין.

man'tian *a.* (מענ'-טיען) ז. *mantic*.

man'tic *a.* (מענ'-טיק) פראפעטיש, נביא'יש.

man'ticore *n.* (מענ'-טי-קאור) א לעגענדארע בעשעפעניש וואס האט א קאפ פון א מענשען און א גוף פון א רויב-חיה; א מין אונבעשטימטע אדער ניט עקזיסטירענדע אפע.

man'tiger *n.* (מענ'-טי-דזשער) ז. *manticore*.

mantil'la *n.* (מענ-טיל'-א) א מאנטיליע; א פרויען נאכט-מיץ; א לייכטע טוך וואס ווערט איבערגעווארפען איבער א פרויען-קלייד.

Man'tis *n.* (מענ'-טיס) א מין היישעריקען, ביי וועלכע די פאדערשטע פיס זיינען אזוי געבויט, דאס ווען זיי ערווארטען זייער רויב נעהמען זיי אן א פאזע ווי איינער וואס דאווענט מיט אויסגעשטרעקטע הענד. צייכנען זיך אויס מיט זייער רויבגיעריגקייט. גאנץ אפט ביים געשלעכטליכען פערקעהר עסט אויף די נקבה דעם זכר.

Mantis

mantis'sa *n.* (מענ-טיס'-א) אין מאטעמאטיק — די מאנטיסע אדער די דעצימאל-ציפערען פון א לאגאריטמוס; א צונאב, א צולעג.

man'tle *n. and v.* (מענ'טל) א מאנטעל, א שלייער, אן איבערדעקונג; אן אויסווערטיגע בעדעקונג אדער בעשלאג פון א וואנד; ביי מעטאל-גיסען — די ליים, מיט וועלכער מען לעגט ארום א פארעם אדער מאדעל פון וואקס [פון היץ ווערט דער וואקס צוגאנגען און די ליימיגע בעדעקונג בילדעט אויס דעם פורעם]; דער שטייניגער בעשלאג פון א שמעלץ-אויווען; אין אנאטאמיע — א טייל אדער ארגאן פון קערפער, וועלכער פערדעקט אן אנדער טייל אדער ארגאן; דאס אויבערשטע הייטעל פון א מאלוסקעל; אן ארט דעקאראציאן פון א הערב; דאס געזימס אדער ברעטעל איבער א קאמין; א שאטקע אדער גליה-מאנטעל [א מין היטעלע געוועבט פון באוועל און דורכגעווייקט אין געוויסע כעמישע שטאפען, וועלכע טהוט זיך אן אויף'ן רעהר פון א גאז-לאמפ און דיענט צו מאכען דאס פייער פון לאמפ פיעל העלער]; איינדעקען אין א מאנטעל, פערדעקען, פערשלייערען; דיענען אלס א מאנטעל, שלייער אדער צודעק; בעדעקען זיך מיט עפעס [ווי מיט שמאנט ביי מילך אדער מיט שוים ביי וואסער א. ד. ג.]; פאנאנדערלאזען די פליגלען; ווערען לוסטיג, לעבעדיג; בייטען די פארבען; רויט ווערען [אין געזיכט].

man'tlepiece *n.* (מענ'טל-פיעס) ז. *mantelpiece*.

man'tlet *n.* (מענ'-טלעט) ז. *mantelet*.

man'tletree *n.* (מענ'טל-טריע) ז. *manteltree*.

mant'ling *n.* (מענט'-לינג) א מין צייג פאר מאנטלען.

mantol'ogy *n.* (מענ-טאל'-א-דזשי) וואהרזאגונג, נביאות-זאגונג; דאס טרעפען.

man'-trap *n.* (מענ'-טרעפ) א מענשען-פאסטקע [א פאסטקע איבערהויפט פאר די, וואס טרעטען איבער אן אנדערענס פלאץ, הויף אדער פעלד]; א לאך וואו א מענש קען אונגערן ארייןפאלען.

man'tua *n.* (מענ'-טשו-א) אזא לויזער פארצייטיגער פרויען-מאנטעל.

man'tua-ma'ker *n.* (מענ'-טשו-א-מיי'-קער) א דאמען-שניידער; א מאדיסטקע.

Man'u *n.* (מענ'-אוה) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — מאנו, דער ערשטער מענש, דער פאטער פון מענשליכען געשלעכט; דער לעגענדארער אויטאר פון די עלטעסטע אינדישע געזעצען וואס זיינען געשריבען אין דער סאנסקריטישער שפראך אין א בוך, וואס רופט זיך "דאס בוך פון מאנו".

man'ual *a. and n.* (מענ'-יו-על) וואס איז שייך צו דער האנד; געמאכט מיט דער האנד; א האנד-בוך; א בוך מיט קורצע ערקלערונגען איבער א וויסענשאפט אדער מיט קורץ-געפאסטע רעגעלען וועגען א געוויסער זאך; דאס געבעטבוך פון דער אלטער קאטוילישער קירך אין ענגלאנד; די קלאוויאטור אדער די ביינדלעך פון אן ארגאן; א האנד-מאשין ביי די פייער-לעשער.

man'ual al'phabet (מענ'-יו-על על'-פע-בעט) פינגער א"ב [אין דער פינגער-שפראך געברויכט פון שטומע]. ז. *finger-alphabet*.

man'ual ar'ticles (מענ'-יו-על אר'-טיקלז) גאנגבארע סחורות.

man'ual ex'ercise (מענ'-יו-על עק'-סער-סאיז) אין מיליטער — די איבונגען ווי אזוי צו האלטען די ביקס און אנדערע געוועהר לויט געוויסע רעגעלען.

man'ual goods (מענ'-יו-על גודז) ז. *manual articles*.

man'ualist *n.* (מענ'-יו-על-איסט) א האנדווערקער, א האנד-ארבייטער.

man'ual-key *n.* (מענ'-יו-על-קיע) א ביינדעל פון דער קלאוויאטור פון אן ארגאן.

man'ually *adv.* (מענ'-יו-על-אי) מיט די הענד; דורך די הענד.

manufac'tory *n.* (מענ-יו-פעק'-טא-רי) א מאנופאקטור, א פאבריק, א ווערקהויז.

manufac'tural *a.* (מענ-יו-פעק'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו מאנופאקטור אדער פאבריצירטע וואארען; פון א פאבריק; וואס איז אויסגעארבייט אדער פראדוצירט.

manufac'ture *n. and v.* (מענ-יו-פעק'-טשור) מאנופאקטור, פאבריקאציע; פאברימשנע ארבייט; פאבריצירען, אויסארבייטען, פערפערטיגען, מאכען.

manufac'turer *n.* (מענ-יו-פעק'-טשור-ער) א פאבריקאנט.

manufac'turing *n. and a.* (מענ-יו-פעק'-טשור-אינג) דאס פאבריצירען; די אינדוסטריע-סיסטעם, וועלכע פראדוצירט פאבריק-וואארען; פאבריצירענד; וואס איז שייך צו מאנופאקטור אדער פאבריקאציאן; אינדוסטריעל.

manumis'sion *n.* (מענ-יו-מיש'-אן) די פריי-לאזונג פון שקלאפען; עמאנציפאציאן.

manumit' *v.* (מענ-יו-מיט') פריי לאזען פון שקלאפעריי; עמאנציפירען.

manumo'tor *n.* (מענ-יו-מאו'-טאר) א קליין וועגעל אויף רעדער וואס האט א פרוזשינע און דער מענש וואס זיצט אין איהם קען איהם בעוועגען אין אלע ריכטונגען מיט די הענד.

manur'able *a.* (מע-ניור'-עבל) וואס מען קען בעמיסטיגען און מאכען פרוכטבאר [וועגען לאנד].

manure' *n. and v.* (מע-ניור') מיסט [צו בעמיסטיגען פעלדער]; בעמיסטיגען.

manure'-distrib'uter *n.* (מע-ניור'-דיס-טריב'-יו-טער) ז. *manure-spreader*.

manure'-drag *n.* (מע-ניור'-דרעג) אין אגריקולטור — א מין גראבליע מיט לאנגע אויסגעבויגענע צייהנער אויפצוהויבען און איבערוואָרפען מיסט אויף פעלדער.

manure'-drill *n.* (מע-ניור'-דריל) אין אגריקולטור — אן אפאראט, וואס איז צוגעגעבען צו א זייה-מאשין און וועלכער שיט פאנאנדער צומאהלטע בעמיסטיגונג; א מין וואגען, וועלכער גיסט פא-

נאנדער פליסיגע בעמיסטיגונג איבער א פעלד.

manure'-fork *n.* (מע-ניור'-פאהרק) א גרויסער גאפעל, מיט וועלכען מען הויבט אויף מיסט.

manure'-hook *n.* (מע-ניור'-הוק) ז. *manure-drag*

manure'-loa'der *n.* (מע-ניור'-לאו'-דער) א מין גראבליע, געפיהרט פון א פערד, מיט וועלכער מען נעהמט אן מיט איין מאל א קופע מיסט צו לעגען אין א וואגען.

manur'er *n.* (מע-ניור'-ער) א בע־מיסטיגער פון פעלדער.

manure'-spread'er *n.* (מע-ניור'-ספרעד'-ער) א מאשין צו בעמיסטיגען א פעלד.

manu'rial *a.* (מע-ניו'-רי-על) וואס איז שייך צו בעמיסטיגונגס־שטאף; וואס דיענט פאר בעמיסטיגונג; וואס מאכט פרוכטבאר.

ma'nus *n.* (מיי'-נאס) די האנד; דער פאדערשטער פוס ביי א פיערפיסיגער חיה; די קלעשנעס פון א ראק; אין רוי־מישער געזעצגעבונג — די מאכט פון איין פערזאן איבער אן אנדערער [ווי די מאכט פון א מאן איבער דער פרוי].

man'uscript *n. and a.* (מעני'-יו-סקריפט) א מאנוסקריפט, א כתב־יד; געשריבען מיט דער האנד [ניט גע־דרוקט].

manustupra'tion *n.* (מעני-יו-סטיו-פריי'-שאן) ז. *masturbation*

man'utype *v. and n.* (מעני'-יו-טאיפ) דרוקען מיט דער האנד; זעצען שריפט אות באות; דאס וואס איז געדרוקט מיט דער האנד [ווי מיט א שרייב־מאשין].

man'utyper *n.* (מעני'-יו-טאי-פער) איינער וואס דרוקט מיט דער האנד [ווי מיט א שרייב־מאשין].

man'-wor'ship *n.* (מעני'-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון א מענשען; דאס בעציהען זיך צו א מענשען ווי צו א גאט.

man'y *a. and n.* (מעני'-אי) פיעלע, מאנכע; פון א געוויסער צאהל; א מענגע, א מאסע, א סך.

man'y a man (מעני'-אי- ע מען) כמעט אלע; פיעל מענשען.

Many a man would gladly accept a public office.

man'y a one (מעני'-אי ע הוואן) אלע; יעדער איינער; פיעלע.

man'y a time (מעני'-אי ע טאים) אפט־מאל.

Many a time did the teacher punish the pupil.

man'y-col'ored *a.* (מעני'-אי-קאל'-ארד) פיעל־פארביג.

man'y-cor'nered *a.* (מעני'-אי-קאר'-נערד) פיעל־קאנטיג, פיעל־עקיג; מיט פיעל ווינקלען.

man'y-fol'ded *a.* (מעני'-אי-פאול'-דעד) פיעל מאל צונויפגעלעגט; פיעל־פאכיג.

man'y-head'ed *a.* (מעני'-אי-העד'-ער) פיעל־קעפיג [ווענען לעגענדארע משונה'דיגע בעשעפענישען אדער ווענען אן אויפגערייצטער פאלקס־מאסע].

man'yplies *n.* (מעני'-אי-פלאיז) דער דריטער מאגען פון א מעלה גרה חיה, וועלכער בעשטעהט פון א רייהע הייטלעך וואס ליעגען איינע אויף די אנדערע.

man'y-si'ded *a.* (מעני'-אי-סאי'-דעד) פיעלזייטיג; מיט פיעל פעהיגקייטען אדער טאלאנטען.

man'y-si'dedness *n.* (מעני'-אי-סאי'-דעד-נעס) פיעלזייטיגקייט; דאס האבען פיעלפאכיגע פעהיגקייטען; דאס האבען א ברייטען בליק.

man'yways *adv.* (מעני'-אי-הוועיז) ז. *manywise*

man'ywise *adv.* (מעני'-אי-הוואיז) פערשיעדענארטיג; דורך פערשיעדענע וועגען.

map *n. and v.* (מעפ) א קארטע, א לאנד־קארטע, א וועלט־קארטע; א בעצייכנונג פון עפעס; צייכנען א לאנד־קארטע; מא־כען א צייכנונג פון עפעס.

ma'ple *n. and a.* (מייפל) דער אהארן [א בוים וואס וואקסט אין אלע מיטעלמעסיגע צפון־געגענדען פון דער וועלט. זיין האלץ ווערט געברויכט אין פערשיעדענער טישלער־ארבייט. איי־ניגע מינים גיבען ארויס א זאפט, פון וועלכען מען זידט אויס א סירופ און פון וועלכען מען מאכט אויך צוקער]; וואס בעשטעהט אדער וואס איז געמאכט פון קליאן־האלץ.

ma'ple molas'ses (מייפל מא-לעס'-עז) ז. *maple sirup*

ma'ple sir'up (מייפל סיר'-אפ) א סי־ראפ וואס ווערט געמאכט דורך אויס־זידען דעם זאפט פון אן אהארן אדער קליאן. ז. *maple*.

ma'ple sug'ar (מייפל שוג'-אר) א מין ברוינער צוקער פון דעם זאפט פון אן אהארן אדער קליאן. ז. *maple*.

ma'ple-tree *n.* (מיי'-פל-טריע) ז. *maple*

map'-meas'urer *n.* (מעפ'-מעזש'-אור-ער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיס־טאנץ אדער דעם מרחק אויף א לאנד־קארטע.

map'-moun'ter *n.* (מעפ'-מאונ'-טער) אן ארבייטער, וועלכער ארבייט ביי לאנד־קארטען [ווי אונטערקלעפען זיי מיט לייוונד, זיי לאקירען א. ז. וו.].

map'pery *n.* (מעפ'-ע-רי) דאס צייכנען לאנד־קארטען; דאס שטודירען לאנד־קארטען.

mar *v. and n.* (מאר) 1. פערדארבען, שעדיגען; קאליע מאכען; צושטערען; 2. פערפלעקען; א פלעק, א קלעק; א בע־שעדיגונג; 3. א צייכען פון א קלאפ [א סיניאק].

1. The bad weather will mar the proposed out-door celebration.

mar'abou *n.* (מער'-ע-בוה) א מארא־בו אדער בייטעל־שטארך [אזא שטארך, וועמענס פעדערען ווערען געברויכט פאר היט־בעפוצונג]; א מאראבו־פעדער; אזא ווייסער רויהער זייד; א מולאט.

mar'abou-stork *n.* (מער'-ע-בוה-סטאהרק) א מאראבו. ז. *marabou*

Mar'about *n.* (מער'-ע-בוהט) א מוה־רישער פריסטער אדער הייליגער.

mar'about *n.* (מער'-ע-בוה) א מא־ראבו. ז. *marabou*

mar'-all *n.* (מאר'-אהל) א צומישטער קאפ; איינער וואס שטערט איבעראל וואו ער מישט זיך אריין.

maranath'a *n.* (מער-ע-נעטה'-א) א פלוך־ווארט וואס די קריסטען פלעגען אמאל געברויכען ביים ארייגלעגען אין חרם.

mara'no *n.* (מא-ראי'-נאו) א מאראן [א איד אדער מאכמעדאנער וואס האט אין מיטעלאלטער געצוואונגענערהייד לפנים אנגענומען קריסטענטום].

maraschi'no *n.* (מער-עס-קיע'-נאו) מאראסקינא [איטאליענישער ליקער].

maras'mic *a.* (מע-רעז'-מיק) וואס איז שייך צו מאראזמוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, דער]; וואס ליידט פון מאראז־מוס.

maras'moid *a.* (מע-רעז'-מאיד) עהנ־ליך צו מאראזמוס, וואס ליידט פון מא־ראזמוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, דער].

maras'mus *n.* (מע-רעז'-מאס) מאראז־מוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, די דער].

marasqui'no *n.* (מער-עס-קיע'-נאו) ז. *maraschino*

Mar'athon *n.* (מער'-ע-טהאן) ז. *Marathon race*

Mar'athon race (מער'-ע-טהאן רייס) דער מאראטהאנישער וועט־לויף [א וועט־לויף אויף א גרויסער שטרעקע, אלס נאכאהמונג פון די וועט־לויפען אין פאר־צייטיגען גריכענלאנד ביי די פיער־יעהר־ליכע אלימפישע שפיעלען].

maraud' *v. and n.* (מע-ראהד') מארא־דירען, ארויסגעהען אויף רויב, רויבען [הויפטזעכליך וועגען סאלדאטען אין צייט פון קריעג]; דאס מאראדירען; סאלדאטען־רויב [בעת א מלחמה].

marau'der *n.* (מע-ראה'-דער) א מא־ראדער, א פלינדערער, א רויבער [הויפט־זעכליך א סאלדאט א רויבער אין צייט פון מלחמה].

mar'ble *n., a. and v.* (מארבל) מיר־מעל־שטיין, מארמאר; א מארמאר־קונסט־ווערק; א מארמאר־סטאטוע, א מארמאר־פלאטע מיט אן אויפשריפט [הויפטזעכ־ליך א פארצייטיגע]; א שפיעל־צייכען [פאר קינדער]; אין גלאז־פאבריקאציאן— א שטיק האלץ מיט האלב־קיילעכדיגע אויסהיילונגען, וואס דיענען אלס פורעמס פאר פלעשער און עהנליכע קיילעכדיגע זאכען; עהנליך צו מארמאר, געמאכט פון מארמאר; פערשיעדענפארביג; הארט, קאלט, אונעמפפינדליך; מאכען עהנליך צו מארמאר.

mar'ble-breas'ted *a.* (מאר'-בל-ברעס'-טעד) אהן געפיהלען, מיט א שטיינערנעם הארץ.

mar'ble-cut'ter *n.* (מאר'-בל-קאט'-ער) א מארמאר־שניידער, א מארמאר־שליי־פער; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו שניידען מארמאר.

mar'bled *a.* (מארבלד) געמאכט עהנליך צו מארמאר, פערשיעדענפארביג.

mar'ble-edged *a.* (מאר'-בל-עדזשד) מיט ברעגעס וואס זיינען עהנליך צו מאר־מאר־פאפיער, מיט פערשיעדענפארביגע ברעגעס [ווי למשל א בוך].

mar'ble-hand'saw *n.* (מאר'-בל-הענד'-סאה) אזא האנד־זעגעל צו שניידען מארמאר.

mar'ble-hear'ted *a.* (מאר'-בל-האר'-טעד) הארטהערציג, אהן געפיהלען.

mar'bleize *v.* (מאר'-בל-איז) מארמארי־רען, מאכען עהנליך צו מארמאר, מאכען פערשיעדענפארביג.

mar'ble-paste *n.* (מאר'-בל-פייסט) אזא ווייסער פארצעלייי־קליי [געברויכט פאר סטאטוען].

mar'ble-pol'isher *n.* (מאר'-בל-פאל'-אי-שער) א מאשין אדער וועלכע ניט איז פארריכטונג צו שלייפען אדער פאלירען מארמאר.

mar'bler *n.* (מאר'-בלער) איינער וואס ארבייט אויף מארמאר; איינער וואס מאכט מארמאר־פאפיער; איינער וואס מאכט עהנליך צו מארמאר.

mar'ble-rub'ber *n.* (מאר'בל-ראב'-ער) א רייב⸗גומי צו פאלירען מארמאר.

mar'ble-saw *n.* (מאר'בל-סאה) א מאשין צו שניידען מארמאר.

mar'ble-scour'er *n.* (מאר'בל-סקאור'-ער) א מארמאר⸗רייניגער [א פארריכטונג צו רייניגען מארמארנע דילען (פארלאגעס)].

mar'blewood *n.* (מאר'בל-הוואוד) א מין גרויסער עבען⸗בוים [דאס הארטע האלץ פון דעם בוים איז גרוילוּך מיט א שווארצען אונטער⸗קאליר און ווערט געברויכט פאר מעבעל].

mar'ble-wor'ker *n.* (מאר'בל-הוואיר'-קער) א מארמאר⸗ארבייטער.

mar'ble-works *n.* (מאר'בל-הוואירקס) א מארמאר⸗פאבריק.

mar'bling *n.* (מאר'-בלינג) דאס מאכען עהנליך צו מארמאר; פערשיעדענפארביגקייט, געפלעקטקייט; פלייש וואס איז דורכגעוואקסען מיט שמאלץ.

mar'bly *a.* (מאר'-בלי) עהנליך צו מארמאר.

marc *n.* (מארק) די פסולת פון פרוכטען [ווי פון וויינטרויבען אדער אליווען נאכדעם ווי מען דריקט פון זיי אויס דעם זאפט]; א מארק [ז. *mark*].

marcan'do *a.* (מאר-קאנ'-דא) אין מוזיק — קלאר, אונטערגעשטראכען.

mar'casite *n.* (מאר'-קע-סאיט) מארקאזיט [אזא מינעראל].

marcasit'ic *a.* (מאר-קע-סיט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו מארקאזיט [אזא מינעראל].

marca'to *a.* (מאר-קא'-טא) ז. *marcando*.

marcel' *v.* (מאר-סעל') פריזירען די האר וועלענארטיג.

mar'celine *n.* (מאר'-סע-לין) א דינער זיידען⸗שטאף [געברויכט אלס אונטערשלאג פאר פרויען⸗קליידער]; אזא מינעראל.

mar'celline *n.* (מאר'-סע-לין) אזא דינער זיידען⸗שטאף [געברויכט אלס אונטערשלאג פאר פרויען⸗קליידער].

Marcel' wave (מאר-סעל' הווייוו) א וועלענארטיגע האר⸗פריזור.

marces'cent *a.* (מאר-סעס'-ענט) וועלקענד, וויאנענד.

marces'cible *a.* (מאר-סעס'-איבל) וואס קען פערוועלקט ווערען; פון קורצער עקזיסטענץ, פאריבערגעהענד.

March *n.* (מארטש) דער מאנאט מערץ.

march *n.* and *v.* (מארטש) א מארש; דאס מארשירען; דער פויקען⸗סיגנאל ביים מארשירען; די אבגעגאנגענע שטרעקע; פארטשריט; א גרענעץ; גרענעץ⸗לאנד; דאס גרענעצען זיך, דאס געפינען זיך אין שכנה'שאפט; מארשירען; לאזען מארשירען, זעצען אין מארש; פיהרען, צווינגען צו געהן.

march'-ditch *n.* (מארטש'-דיטש) א גרענעץ⸗גראבען, א גרענעץ⸗צייכען, א גרענעץ.

mar'cher *n.* (מאר'-טשער) א מארשירער; א גרענעץ⸗אויפזעהער.

mar'chet *n.* (מאר'-טשעט) אן אבצאהלונג פאר דער ערלויבניס חתונה צו מאכען א טאכטער [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

mar'chioness *n.* (מאר'-שאנ-עס) א מארקיזין, די פרוי פון א מארקיז [אן ארעל⸗טיטול].

march'land *n.* (מארטש'-לענד) גרענעץ⸗לאנד.

march'-line *n.* (מארטש'-לאין) א גרענעץ, א גרענעץ⸗ליניע.

March'-mad *a.* (מארטש'-מעד) אויפגערעגט, ווילד, משוגע [ווי אייניגע חיות אין דער צייט פון פארען זיך אין מאנאט מערץ].

march'man *n.* (מארטש'-מען) א גרענעץ⸗איינוואהנער.

march'-move'ment *n.* (מארטש'-מוהוו'-מענט) אין מוזיק — דער מארש⸗ריטם, דער מארש⸗טאקט.

march off (מארטש אף) אוועקגעהן, אוועקמארשירען, שטארבען.

march of in'tellect (מארטש אוו אינ'-טע-לעקט) גייסטיגע ענטוויקלונג.

march out (מארטש אוט) ארויסמארשירען; ארויספיהרען; ארויסיאגען.

march'pane *n.* (מארטש'-פיין) מארציפאן, מארציפאנעס [א מין צוקער⸗געבעק]; א נאשעריי; א גוטע, געשמאקע זאך.

march'-time *n.* (מארטש'-טאים) ז. *march-movement*.

march'-trea'son *n.* (מארטש'-טריע'זן) גרענעץ⸗פערראטה, דאס פערראטהען דעם גרענעץ אדער די גרענעץ⸗אינטערעסען צום שונא.

march'-ward *n.* (מארטש'-הוואהרד) א גרענעץ⸗אויפזעהער.

mar'cid *a.* (מאר'-סיד) פערוועלקט, געקנייטשט, אבגעצעהרט; אויסצעהרענד, אבשוואכענד.

marcid'ity *n.* (מאר-סיד'-אי-טי) פערוועלקטקייט; אבגעמאגערטקייט, אויסגעצעהרטקייט.

marco'nigram *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעם) א מארקאניגראם, א דעפעשע דורך דעם דראטלאזען טעלעגראף.

marco'nigraph *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעף) מארקאני'ס דראטלאזער טעלעגראף.

marco'nigraphy *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעפ-אי) מארקאני'ס סיסטעם פון דראטלאזער טעלעגראפיע.

marco'nism *n.* (מאר-קאו'-ניזם) די סיסטעם פון מארקאני'ס דראטלאזער טעלעגראפיע.

marco'nist *a.* and *n.* (מאר-קאו'-ניסט) וואס איז שייך צו מארקאני'ס דראטלאזער טעלעגראפיע; א טעלעגראפיסט ביים דראטלאזען טעלעגראף.

mar'cor *n.* (מאר'-קאר) אויסצעהרונג, מאגערקייט.

Mar'di gras (מאר'-די גרא) א פאלקספעסט אין פראנקרייך און אין אנדערע קאטוילישע לענדער אין דעם דיענסטאג וואס איז ערב די פאסט⸗טעג; אין אייניגע זומער⸗פלעצער פון אמעריקא — א פאלקס⸗פעסט צום שלום פון סעזאן.

mare *n.* (מעהר) א קליאטשע, א שקאפע; אן אונרוהיגער שלאף מיט שלעכטע חלומות; אינקובוס [א טייוועל, וועלכער פעראורזאכט, לויט דעם פאלקס אבערגלויבען, אן אונרוהיגען שלאף און בייזע חלומות].

ma're clau'sum (מיי'-ריע קלאה'-סאם) אן אבגעשלאסענער ים; א ים וואס איז אבגעשלאסען פאר נאוויגאציאן; א ים אדער א טייל פון ים וואס געפינט זיך אונטער דער יוריסדיקציע פון איין לאנד [אין נעגענזאץ צו א ים, וואס בעלאנגט צו אלע פעלקער].

mare'na *n.* (מע-ריע'-נא) דער מאי⸗פיש. ז. *lavaret*.

mare's nest (מעהרז נעסט) א פוסטער חלום, א לופט⸗שלאס; א לעכערליכע, איינגערעדטע ענטדעקונג.

mare's'-nest *v.* (מעהרז'-נעסט) מאכען א לעכערליכע איינגערעדטע ענטדעקונג.

mare's'-tail *n.* and *a.* (מעהרז'-טייל) דער טאנענעק [אזא פלאנצע]; א לאנגער, שמאלער, שווארצער שטורם⸗וואלקען; עהנליך צו א טאנענעק [וועגען וואלקענס].

Mare's-tail

mar'garate *n.* (מאר'-גע-רייט) מארגארין⸗זאלץ [א כעמישער שטאף].

margar'ic *a.* (מאר-גער'-איק) פערלדיג, עהנליך צו פערל.

margar'ic ac'id (מאר-גער'-איק עס'-איד) מארגארין, מארגארין⸗זויערע [א כעמישער שטאף].

mar'garin *n.* (מאר'-גע-רין) מארגארין, קינסטליכע פוטער.

mar'garine *n.* (מאר'-גע-רין) ז. *margarin*.

margarita'ceous *a.* (מאר-גע-רי-טיי'-שיאס) עהנליך צו פערלמוטער; פערלדיג.

mar'garite *n.* (מאר'-גע-ראיט) בערנגלימער [אזא רויטליכער אדער גרויליכער מינעראל מיט א פערלדיגען גלאנץ]; א פערל.

margarit'ic *a.* (מאר-גע-ריט'-איק) פערלדיג; וואס איז שייך צו בערג⸗גלימער. ז. *margarite*.

margaritif'erous *a.* (מאר-גע-רי-טיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער פראדוצירט פערל; פערלדיג; עהנליך צו פערלמוטער.

mar'gate-fish *n.* (מאר'-גייט-פיש) אזא גרויסער פערל⸗ווייסער פיש [האלט זיך אויף אין קאראאיבישען ים].

mar'gay *n.* (מאר'-גיי) דער מארגאי אדער די אמעריקאנישע טיגער⸗קאץ [אן אמעריקאנישע ווילדע קאץ מיט א געשטרייפטער און געפלעקטער פעל].

marge *n.* (מארדזש) ז. *margin*.

marged *a.* (מארדזשד) ז. *marginated*.

mar'gent *n.* and *a.* (מאר'-דזשענט) א ראנד⸗בעמערקונג [א בעמערקונג אויף'ן זייטען⸗ראנד פון א בוך]; וואס איז שייך צו א ראנד, וואס געפינט זיך אויף'ן ראנד.

mar'gin *n.* and *v.* (מאר'-דזשין) א ברעג, א ראנד [פון א טייך, פון א בוך א. ז. וו.]; א בעמערקונג אויף'ן ראנד פון א בוך; אומפאנג, רוים; אונבעשרענקטקייט, מעגליכקייט זיך צו פערברייטען; אן עקסטרא סומע [פאר ניט פארויסגעזעהענע אויסגאבען, שאדען א. ז. וו.]; א סומע וואס א בערזען⸗ספעקולאנט צאהלט איין אויף'ן פאל פון פערלוסט; מאכען א ברעג אדער ראנד; מאכען א בעמערקונג אויף'ן ראנד [פון א בוך].

mar'ginal *a.* (מאר'-דזשי-נעל) וואס געפינט זיך אויף'ן ראנד אדער נאהענט צום ראנד; וואס איז געשריבען אדער געדרוקט אויף'ן ראנד פון א בוך.

margina'lia *n.* (מאר-דזשי-ניי'-לי-א) ראנד⸗בעמערקונגען, בעמערקונגען אויף'ן ראנד פון א בוך.

mar'ginally *adv.* (מאר'-דזשי-נעל-אי) ביים ראנד אדער אויף'ן ראנד [פון א בוך].

mar'ginate *v.* and *a.* (מאר'-דזשי-נייט) מאכען א ראנד, בעזארגען מיט א

ראנד: וואס האט א ראנד: וואס האט א קאלירטען ראנד [וועגען אינזעקטען].

mar'ginated *a.* (מאר'-דזשי-ניי-טעד) וואס האט ברעגעס אדער ראנדען.

mar'gined *a.* (מאר'-דזשינד) ז. ***marginated***.

mar'gining *n.* (מאר'-דזשי-נינג) די ראנדען, די ברעגען [בכלל]; די פארב פון די ראנדען.

mar'giniform *a.* (מאר'-דזשי-ני-פארם) עהנליך צו א ראנד אדער ברעג; וואס דיענט אלס ראנד אדער ברעג.

mar'gin up (מאר'-דזשין אפ) איינצאה־לען א געוויסע סומע אויף בערזען־ספעקו־לאציעס אום צו דעקען דעם פערלוסט אין פאל ווען דער קורס פאלט.

mar'gravate *n.* (מאר'-גרע-ווייט) א מארקגראפשאפט, דאס לאנד אונטער דער הערשאפט פון א מארקגראף [א הויכער טיטול אין דייטשלאנד].

mar'grave *n.* (מאר'-גרייוו) א מארק־גראף [א הויכער טיטול אין דייטש־לאנד].

margra'viate *n.* (מאר-גריי'-ווי-אייט) א מארקגראפשאפט. ז. ***margravate***.

mar'gravine *n.* (מאר'-גרע-וויען) א מארקגרעפין. ז. ***margrave***.

mar'guerite *n.* (מאר'-גע-ריעט) א מארגאריטקע, א גענזענבלימעל. ז. ***daisy***.

mar'iet *n.* (מאר'-אי-עט) דאס מעער־פייגלכען [אזא בלום].

marig'enous *a.* (מע-רידזש'-ע-נאס) וואס וואקסט אדער ווערט געבארען אין ים.

mar'igold *n.* (מאר'-אי-גאולד) די גאלד־בלום [אזא פלאנצע מיט געלבע בלומען].

mar'igraph *n.* (מאר'-אי-גרעף) אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכנען די הויך פון דעם ים־פלוט [וואסער־הע־כערונג].

marinade' *n.* (מער-אי-נייד') מארי־נאט [א צונויפגעזעצטע פליסיגקייט פון וויין אדער פון עסיג מיט פערשיעדענע געווירצען, אין וועלכע מען טונקט איין פלייש אדער פיש פאר'ן קאכען. פלייש אדער פיש וואס ווערט מארינירט].

mar'inate *v.* (מאר'-אי-נייט) מארי־נירען.

marine' *a. and n.* (מע-ריען') וואס איז שייך צום ים; וואס געפינט זיך אין ים; די מארינע [די פלאטע]; א מארינע־סאלדאט [א מאטראז אויף א קריעגס־שיף]; א ים־אנזיכט [א בילד וואו עס איז אבגעמאלט דער ים]; א לעדיגע פלאש.

marine' ac'id (מע-ריען' עס'-איד) הידרא־כלאר זויערע, זאלץ־זויערע. ז. ***hydrochloric acid***.

marine' blue (מע-ריען' בלוה) מארינע בלוי [דונקעל־בלוי].

marine' boi'ler (מע-ריען' באי'-לער) א דאמפף־קעסעל פון א שיף [צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס עס האט א גרויסע הייץ־פלעכע און פערנעהמט פראפארציא־נעל א קליינעם פלאץ].

marine' en'gine (מע-ריען' ענ'-דזשין) א דאמפף־מאשין פון א שיף וואס געהט אויף'ן ים.

marine' enginee'ring (מע-ריען' ענ-דזשי-ניע'-רינג) דער טהייל פון דער אינ־זשינער־וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער קאנסטרוקציאן פון שיפען.

marine' insur'ance (מע-ריען' אינ-שור'-ענס) שיפס־פערזיכערונג, ים־אסעקו־ראנץ [דאס פערזיכערען א שיף אין א פערזיכערונגס־געזעלשאפט].

marine' league (מע-ריען' ליעג) א לענג־איינהייט וואס איז גלייך צו דריי געאגרא־פישע מיילען.

marine' of'ficer (מע-ריען' אפ'-אי-סער) א שיפס־אפיציער.

mar'iner *n.* (מאר'-אי-נער) א זעעמאן, א שיפס־מאן, א מאטראז.

mar'iners' com'pass (מאר'-אי-נערז קאמ'-פעס) א שיפס־קאמפאס.

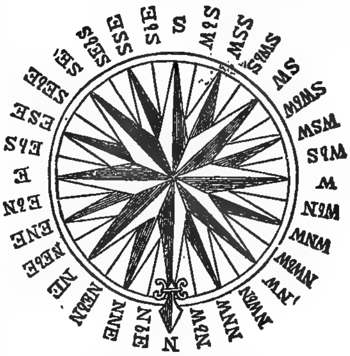

Mariners' Compass

marine' soap (מע-ריען' סאופ) קאקאס־נוס־זייף, א זארט זייף וואס איז צוגע־פאסט פאר וואשען מיט ים־וואסער.

marine' survey'or (מע-ריען' סויר-וויי'-אר) א שיפס־קאנטראלער [פאר צווע־קען פון פערזיכערונג, אום זיך צו איבער־צייגען, אויב מען דארף זיי ניט פעררייכ־טען א. ז. וו.].

Mariol'atry *n.* (מיי-רי-אל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון מאריא, די מוטער פון יעזוס קריסטוס.

marionette' *n.* (מער-אי-א-נעט') א בעוועגליכע קוקלע, א קוקלע וואס ווערט בעוועגט דורך שטריקלעך.

mar'iput *n.* (מאר'-אי-פוט) די צארילע [אזא קליין חיה'לע געשטרייפט אין שווארץ און ווייס, מיט א שלעכטען ריח].

mar'ital *a.* (מאר'-אי-טעל) וואס איז שייך צו א בעווייבטען מאן; וואס איז שייך צו הייראט.

mar'ital affec'tion (מאר'-אי-טעל ע-פעק'-שאן) אין רוימישער געזעצגעבונג — ליעבע וואס פיהרט צו הייראט [אין גע־גענזאץ צו קאנקובינאט אדער אונגעזעצ־ליכער הייראט], כדי די קינדער זאלען זיין געזעצליך אנערקענט.

mar'itime *a.* (מאר'-אי-טאים) וואס איז שייך צום ים; וואס איז פערבונדען מיט'ן ים; וואס איז שייך צו ים־נאוויגאציאן; וואס ליעגט ביים ים.

mar'itime com'merce (מאר'-אי-טאים קאמ'-אירס) ים־האנדעל.

mar'itime court (מאר'-אי-טאים קאורט) א געריכט, פאר וועלכען עס ווע־רען פארגעבראכט קלאגען וואס זיינען פערבונדען מיט נאוויגאציאן.

mar'itime law (מאר'-אי-טאים לאה) דאס ים־געזעץ [וואס האט צו טהאן מיט נאוויגאציאן, ים־האנדעל און פערברע־כענס אויף'ן ים].

mar'itime pow'ers (מאר'-אי-טאים פאו'-ערז) ים־מעכטע [לענדער וואס פערמאגען גרויסע קריעגס־פלאטען].

mar'itime trade (מאר'-אי-טאים טרייד) ז. ***maritime commerce***.

mar'jay *n.* (מאר'-דזשיי) דער מארגאי, די אמעריקאנישע טיגער־קאץ. ז. ***margay***.

mar'joram *n.* (מאר'-דזשא-רעם) מאיא־ראן [אזא פלאנצע מיט ווייסע בליטהען, ווערט געברויכט אין מעדיצין און אויף אין שפייזן].

Sweet Marjoram

mark *n. and v.* (מארק) א צייכען, א קענצייכען, א מערק־צייכען; א בראנד־מארק; עטוואס כאראקטעריסטישעס; א ציעל; פראמינענץ; א גרענעץ; אן אנ־גענומענע, נארמאלע מאס [פון אויפפיה־רונג, ווערטה, מאראל א. ז. וו.]; א רע־גיערונגס־ערלויבניס צו פערכאפען פיינד־ליכע שיפען; א קהל'שעס שטיק לאנד [אין מיטעלאלטער אין ענגלאנד און דייטשלאנד]; א געוויכט פון 8 אונצעס אמאל אין ענגלאנד [הויפטזעכליך פאר גאלד און זילבער]; א מארק [א דייטשע מטבע פון אונגעפעהר 24 אמעריקאנישע סענט]; טונקעלקייט, פינסטערניש; מאכען א צייכען, בעצייכענען, בראנדמארקען; דיענען אלס צייכען, כאראקטעריזירען; נעהמען אין אכט, בעמערקען, בעאבאכ־טען.

mark down (מארק דאון) 1. פערצייכע־נען, פערשרייבען; 2. ארויפשטעלען א פערקלענערטען [רעדוצירטען] פרייז; רעדוצירען דעם פרייז.

1. Let me mark this down in my note book. 2. The goods for sale to-day are marked down in price.

marked *a.* (מארקט) קענבאר, קלאר, בולט, אויפפאלענד; גוט בעקאנט [צום גוטען אדער צום שלעכטען]; געשטעמ־פעלט; אין מוזיק — קלאר, אונטערגע־שטראכען.

marked degree' (מארקט די-גריע') א הויכער גראד.

The boy shows ability to a marked degree.

mar'kedly *adv.* (מאר'-קעד-לי) אויף א קענטליכען, מערקבארען, בולט'ען אדער אויפפאלענדען אופן.

markee' *n.* (מאר-קיע') ז. ***marquee***.

mar'ker *n.* (מאר'-קער) איינער וואס פערצייכענט אדער פערשרייבט; איינער וואס מאכט צייכענס אדער בעצייכענט עפעס; איינער וואס שטעמפעלט אדער הייננט אויף קוויטלעך [אויף סחורות]; א מארקער [וואס האלט דעם חשבון ביי ביליארד און אנדערע שפיעלען]; אין מי־ליטער — א סאלדאט נאך וועלכען די איבריגע סאלדאטען ריכטען זיך; א בע־אבאכטער; א ציעל־שיסער; א פארריכ־

טונג אנצוצייכענען די רייהען אויף א פעלד [צום פערפלאנצען]: ביי א נעה=מאשין — א פארריכטונג אנצוצייכענען דעם פלאץ, וואו צו מאכען א פאלד אדער א נאט; א פען צום מאכען צייכענס אויף סחורות.

mar'ket *n. and v.* (מאר'-קעט) א מארק, א מארק=פלאץ; א מארק, א יאריד; דער פערקויף, דער אבגאנג; דער פרייז; קויפען, פערקויפען, האנדלען; ברייננען אין מארק; פערקויפען אין מארק.

marketabil'ity *n.* (מאר-קעט-ע-ביל'-אי-טי) פערקויפליכקייט; גאנגבארקייט.

mar'ketable *a.* (מאר'-קעט-עבל) לייכט צו פערקויפען, גאנגבאר, וואס קען געהן אין מארק.

mar'ketableness *n.* (מאר'-קעט-עבל-נעס) פערקויפליכקייט; גאנגבארקייט.

mar'ketable ti'tle (מאר'-קעט-עבל טאיטל) א רעכט אויף איינענטום, וואס קען פערקויפט ווערען.

mar'ket-bas'ket *n.* (מאר'-קעט-בעס'-קעט) א קאשיק, מיט וועלכען מען געהט אין מארק איינקויפען.

mar'ket-bell *n.* (מאר'-קעט-בעל) א מארק=גלאק [דורך דעם קלינגען פון דעם גלאק לאזט מען וויסען וועגען דער עפענונג אדער שליסונג פון דעם מארק].

mar'ket-court *n.* (מאר'-קעט-קאורט) א מארק=געריכט [אמאל אין ענגלאנד — א געריכט, פאר וועלכען עס פלעגען פארגעבראכט ווערען קלאגען וואס זיינען געווען פערבונדען מיט'ן מארק אדער מיט א יאריד].

mar'ket-day *n.* (מאר'-קעט-דיי) א מארק=טאג; א יאריד=טאג.

mar'keter *n.* (מאר'-קעט-ער) א מארק=מענש; א מארק=קויפער; א מארק=הענדלער, א מארק=זיצער.

mar'ket-gar'den *n.* (מאר'-קעט-גאר'דן) א גארטען וואס זיינע פראדוקטען זיינען בעשטימט פאר פערקויף.

mar'ket-garde'ner *n.* (מאר'-קעט-גארד'-נער) א גערטנער וואס האנדעלט מיט זיינע גארטען=פראדוקטען.

mar'ket-house *n.* (מאר'-קעט-האוס) א מארק, א באזאר, א מארק=הויז.

mar'keting *n.* (מאר'-קעט-אינג) דער קויף, דער איינקויף; איינגעהאנדעלטע זאכען; איינגעהאנדעלטע מארק=פראדוקטען.

mar'ket-Jew *n.* (מאר'-קעט-דזשוה) א מין קראהע. ז. ***chough***

mar'ket-Jew crow (מאר'-קעט-דזשוה קראו) א מין קראהע. ז. ***chough***

mar'ket-maid *n.* (מאר'-קעט-מייד) א דיענסט=מיידעל וואס שטעהט אין מארק זיך צו פערדינגען.

mar'ketman *n.* (מאר'-קעט-מען) ז. ***marketer***

mar'ket-mas'ter *n.* (מאר'-קעט-מעס'-טער) א שטאדטישער בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די מארקען.

mar'ket-place *n.* (מאר'-קעט-פלייס) א מארק, א מארק=פלאץ.

mar'ket price (מאר'-קעט פראיס) דער מארק=פרייז, דער אנגענומענער פרייז, דער קורס.

mar'ket rate (מאר'-קעט רייט) ז. ***market price***

mar'ket-town *n.* (מאר'-קעט-טאון) א יאריד=שטאדט [א שטאדט, וואו עס קומט פאר א יאריד].

mar'king *n. and a.* (מאר'-קינג) דאס צייכנען, דאס מאכען צייכענס; א צייכען אדער רייהע צייכענס: פארבונג; דאס ארומשניידען די ברעגען פון מטבעות; מארקענדיג א צייכען; בעדייטענד, זיך אויסצייכנענד, אויפפאלענד; בעמערקענדיג, בעאבאכטענדיג.

mar'king-gage *n.* (מאר'-קינג-גיידזש) א שטרייך=מאס אדער א שטריך=מאס [א טישלער=אינסטרומענט צו מאכען פאראלעלע ליניען].

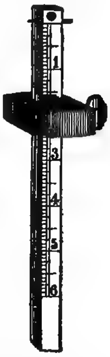

Marking-gage

mar'king-ink *n.* (מאר'-קינג-אינק) צייכען=טינט, צייכען=פארב.

mar'king-i'ron *n.* (מאר'-קינג-אי'-ערן) א צייכען=אייזען, א מארקיר=אייזען, א ברען=אייזען.

mar'kingly *adv.* (מאר'-קינג-לי) מיט בעאבאכטונג, מיט אויפמערקזאמקייט.

mar'king-machine' *n.* (מאר'-קינג-מע-שין') א מאשין צום אויסשניידען מטבעות פארצובערייטען זיי צו דער פרעג=מאשין.

mar'king-plow *n.* (מאר'-קינג-פלאו) אן אקער, מיט וועלכען מען שניידט איין ניט טיעפע שורות אין דער ערד, נאך וועלכע מען ריכטעט זיך נאכדעם ביים פערפלאנצען אדער פערזייהען.

mar'king-pole *n.* (מאר'-קינג-פאול) דער מארקיר=שטאנג [ביים מעסטען].

mark'man *n.* (מארק'-מען) א שותף צו קהל'שען לאנד, א מיטגליעד פון א שטאדט אדער דארף וואס פערמאגט קהל'שע ערד, מיט וועלכער אלע איינוואהנער בענוצען זיך; א גוטער שיסער, א ציעל=טרעפער.

mark me! (מארק מי) געדענק מיינע רייד!

mark'mote *n.* (מארק'-מאוט) א בערא=טהענדע פערזאמלונג, א בעראטהונג פון שטאדט אדער דארף=איינוואהנער, וואס פערמאגען קהל'שע ערד, מיט וועלכער אלע בענוצען זיך.

mark out (מארק אוט) 1. אנווארפען א פלאן; 2. אנצייכענען, אויסקלייבען, בעשטימען.

1. Please **mark out** the plan for decorating our house. 2. The ringleaders were **marked out** for punishment.

marks'man *n.* (מארקס'-מען) א גוטער שיסער, א ציעל=טרעפער; איינער וואס שרייבט זיך אונטער מיט א צייכען [וואס קען ניט שרייבען].

marks'manship *n.* (מארקס'-מענ-שיפ) די קונסט צו שיסען אין ציעל.

marks'woman *n.* (מארקס'-הוואומ-ען) א גוטע שיסערין.

mark time (מארק טאים) אבקלאפען דעם טאקט; אין מיליטער — זיך טאפטשען אויף איין ארט, בעוועגען מיט די פיס אויף איין פונקט ווי מען וואלט מארשירט.

mark'-tooth *n.* (מארק'-טוהטה) א צאהן פון א פערד נאך וועלכען מען בעשטימט דעם פערד'ס יאהרען.

mark up (מארק אפ) ארויפשטעלען א העכערען פרייז; העכערען דעם פרייז; מארקירען, בראנדמארקען; בעצייכנען, אנצייגען; אנמערקען.

mark'worthy *a.* (מארק'-הוואיר-טהי) בעמערקענסווערטה.

marl *n. and v.* (מארל) מערגעל=ערד אדער רובליאק [אזא פעטע ערד צום בעמיסטיגען]; מארמאר; א שפיעל=צייכען; בעמיסטיגען מיט מערגעל=ערד: ארומוויקלען א שיפס=שטריק מיט מארלין אדער קליינע שטריקלעך.

marla'ceous *a.* (מאר-ליי'-שיאס) מערגעלדיג, עהנליך צו מערגעל=ערד, וואס ענטהאלט מערגעל=ערד [אזא פעטע ערד, געברויכט צום בעמיסטיגען].

mar'lin *n.* (מאר'-לין) א בראכפויגעל. ז. ***curlew***

mar'line *n. and v.* (מאר'-לין) מארלין [קליינע שטריקלעך, מיט וועלכע מען וויקעלט ארום א שיפס=שטריק]; ארומוויקלען מיט מארלין.

mar'linespike *n.* (מאר'-לינ-ספאיק) א שפיציגער אייזערנער אינסטרומענט געברויכט ביים אנוויקלען שיפס=שטריק מיט מארלין [קליינע שטריקלעך].

marl'-pit *n.* (מארל'-פיט) א מערגעל=ערדגרוב. ז. ***marl***

marl'-slate *n.* (מארל'-סלייט) מערגעל=שיעפער [א מין מערגעל=ערד וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען].

marl'stone *n.* (מארל'-סטאון) מערגעל=קאלכשטיין [א מין פעטע ליים צום מיסטיגען].

mar'ly *a.* (מאר'-לי) מערגעלארטיג, ווי מערגעל=ערד; וואס ענטהאלט מערגעל=ערד [א מין פעטע ערד צום מיסטיגען].

mar'ly clay (מאר'-לי קליי) א מין ליים [ווערט געברויכט פאר ציגעל און אויך אלס בעמיסטיגונג].

mar'malade *n.* (מאר'-מע-לייד) מארמעלאד.

mar'malade-plum *n.* (מאר'-מע-לייד-פלאם) דער מארמעלאד=בוים; די מארמעלאד=פרוכט. ז. ***marmalade-tree***

mar'malade-tree *n.* (מאר'-מע-לייד-טריע) דער מארמעלאד=בוים [די פרוכט פון דיעזען בוים ניט ארויס א זאפט, וואס איז עהנליך צו מארמעלאד].

marmaro'sis *n.* (מאר-מע-ראו'-סיס) פערוואנדלונג פון קאלכשטיין אין מארמאר.

marmora'ceous *a.* (מאר-מא-ריי'-שיאס) עהנליך צו מארמאר; וואס ענטהאלט מארמאר.

mar'morate *a.* (מאר'-מא-רייט) מארמארירט, געמאכט עהנליך צו מארמאר, בעדעקט מיט מארמאר.

marmora'tion *n.* (מאר-מא-ריי'-שאן) מארמאר=בעדעקונג; מארמארירונג, דאס מאכען עהנליך צו מארמאר.

marmo'real *a.* (מאר-מאו'-רי-על) מארמאר=עהנליך.

marmo'rean *a.* (מאר-מאו'-רי-ען) ז. ***marmoreal***

mar'mose *n.* (מאר'-מאוס) דער בוש=ראץ אדער ביטעל=ראץ [אזא חיה'לע אין זיד=אמעריקא וואס טראגט אום די קינדער אויף'ן רוקען].

Marmose

mar'moset *n.* (מאר'-מא-זעט) די זיי־דען־אפע [א זיר־אמעריקאנישע אפע וואס איז ענליך צו א וועווערקע]; א מיאוס'ע צורה.

Marmoset

mar'mot *n.* (מאר'-מאט) דאס מורמעל־טהיער אדער סורקע [אזא גריזשענדעס חיה'לע].

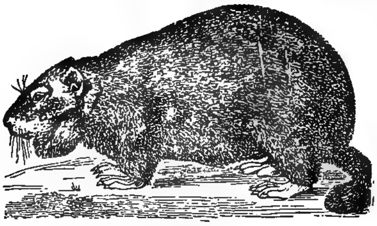

Marmot

maroon' *n., v. and a.* (מע-רוהן') א מין זיסע קאשטאנען; טונקעל רויט־ברוי־נער קאליר; אזא באמבע; א מאראן, א בוש־נעגער [אין דער צייט פון דער נע־גער־שקלאפעריי אין אמעריקא — אן אנטלאפענער נעגער־שקלאף וואס האט זיך אומגעקעהרט צו א ווילדען צושטאנד]; איינער וואס איז איבערגעלאזט געווארען אויף א ווילדען אינזעל [אלס שטראף]; לעבען א לאנער־לעבען; פערווילדעט, זיך צוריק אומגעקעהרט צו א ווילדען צו־שטאנד; טונקעל רויט־ברוין.

ז. איך *"Colors"*

maroo'ner *n.* (מע-רוה'-נער) א מאראן, א בוש־נעגער. ז. *maroon*

mar'plot *n.* (מאר'-פלאט) א פלאן־צו־שטערער.

marque *n.* (מארק) דאס פערכאפען א שונא'ם שיף אדער בכלל דאס איינענטום פון א פיינדליכען לאנד [אויף א רעגיע־רונגס־ערלויבניס]; איינענטום [הויפטזעכ־ליך א שיף] וואס איז אויף אזא אופן פערכאפט געווארען.

marquee' *n.* (מאר-קיע') א גרויס גע־צעלט [פאלאטקע].

mar'quess *n.* (מאר'-קהוועס) ז. *marquis*

mar'quetry *n.* (מאר'-קעט-רי) די איינ־געלעגטע טישלער־ארבייט [צונויפגעקלייע־טע שטיקלעך האלץ אדער עלפענביין, וואס בילדען אויס פערשיעדענע פיגורען און ווערען איינגעפאסט אין דעם אויבערשטען בעשלאג פון מעבעל און אנדערע טישלער־ארבייט].

mar'quis *n.* (מאר'-קהוויס) א מארקיז [אן אדעל־טיטול, וואס בעצייכענט א צווי־שען־שטופע צווישען א גראף און א הער־צאג].

mar'quisate *n.* (מאר'-קהוויס-אייט) די ווירדע אדער דער הערשונגס־בעצירק פון א מארקיז. ז. *marquis*

marquise' *n.* (מאר-קיז') אין פראנק־רייך — א מארקיזין, די פרוי פון א מאר־קיז; אן אמאליגער קליינער רעגען־שירם; אן ארט שניידען אדער שלייפען דימאנטען; אן ארט גלעזערנער דאך איבער דער אריינ־גאנגס־טהיר פון א געביידע.

mar'quisship *n.* (מאר'-קהוויס-שיפ) ז. *marquisate*

mar'ram *n.* (מער'-עם) דער זאמד־ראהר [א מין גראז, ענליך צו שטרוי, וואס וואקסט אויף די זאמדיגע ברעגעס פון ים אין אייראפא און אמעריקא].

mar'rer *n.* (מאר'-ער) א פערדארבער; איינער וועלכער מאכט אן שאדען.

mar'riage *n.* (מער'-אידזש) הייראט; חתונה; אן ענגער פערבאנד [ווי דער פערבאנד פון א פערהייראטען פאר פאלק]: אין געוויסע קארטען־שפּיעלען — דאס האבען דעם מלך מיט דער מלכה.

mar'riageable *a.* (מער'-אידזש-עבל) וואס איז פעהיג צו הייראטען; אין די יאהרען אדער אין צושטאנד חתונה צו הא־בען.

mar'riageableness *n.* (מער'-אידזש-עבל-נעס) דאס זיין אין די יאהרען אדער אין צושטאנד חתונה צו האבען.

mar'riage ar'ticles (מער'-אידזש אר'-טיקלז) ז. *marriage contract*

mar'riage bro'kage (מער'-אידזש בראו'-קיידזש) שדכנות; שדכנות־געלד.

mar'riage con'tract (מער'-אידזש קאנ'-טרעקט) א הייראטס־קאנטראקט; א כתובה.

mar'riage fa'vors (מער'-אידזש פיי'-ווארז) שלייפען פון בענדער אדער קראנ־צען פון ווייסע בלומען, וועלכע מען טראגט אויף א חתונה.

mar'riage li'cense (מער'-אידזש לאי'-סענס) א הרשאה, אן ערלויבניס־שיין חתונה צו האבען, וואס עס ווערט ארויס־געגעבען פון מאגיסטראט אדער פון אן אנדער אפיציעלען בעאמטען.

mar'riage por'tion (מער'-אידזש פאור'-שאן) נדן.

mar'riage set'tlement (מער'-אידזש סעט'ל-מענט) א מין כתובה אדער קאנ־טראקט וואס ווערט געמאכט פאר דער חתונה, אז אין פאל פון מאן'ס טויט זאל א געוויסער טייל פון זיין פערמעגען בע־לאנגען צו דער אלמנה.

mar'riage-song *n.* (מער'-אידזש-סאנג) א חתונה־ליעד, א האכציימס־גע־דיכט.

mar'ried *a.* (מער'-איד) פערהייראט.

mar'ried state (מער'-איד סטייט) דאס פערהייראטע לעבען, דאס זיין פער־הייראט.

mar'rier *n.* (מער'-אי-ער) איינער וואס הייראט.

marroon' *n.* (מע-רוהן') אין פייער־ווערק — א פאפּיערענע באמבע, וועלכע קנאקט אויס ווי דער שאס פון א האר־מאט; א קאשטאנען־קאליר; א גרויסער זיסער קאשטאן פון די דרום־אייראפאישע קאשטאנען־בוימער.

mar'rot *n.* (מער'-אָט) דער אלק־פוינגעל [איינער פון די מינים ים־פויגלען, וועל־כע קענען נים פליהען, נאר שווימען שנעל און לאזען זיך ארונטער אונטער'ן וואַ־סער].

mar'row *n.* (מער'-או) דער מארך פון די ביינער; דאס סאמע וועזען, דער עיקר פון עפּעס.

mar'row-bone *n.* (מער'-או-באון) דער מארך־ביין, א ביין פול מיט מארך אדער זאפט, א גרויסער ביין, מיט וועלכען מען קלאפּט אן אן אנדער זאך, כדי צו בעקומען געוויסע ריטמישע טענער און קלאנגען.

mar'row-bones *n.* (מער'-או-באונז) די קניע [הומאריסטיש].

mar'rowfat *n.* (מער'-א-פעט) א זארט גרויסע ארבעס.

mar'rowless *a.* (מער'-א-לעס) אהן מארך; וואס האט נים קיין מארך אדער זאפט [ווענען ביינער]; אהן א גלייכען; וואס קען זיך נים פערגלייכען.

mar'row-spoon *n.* (מער'-או-ספוהן) א מין לאנג לעפעלע, מיט וועלכען מען נעהמט ארויס דעם מארך פון א ביין.

mar'rowy *a.* (מער'-א-אי) פול מיט מארך אדער זאפט אין די ביינער; שטארק; ענערגיש.

mar'ry *v. and int.* (מער'-אי) פער־הייראטען, חתונה מאכען; הייראטען, חתונה האבען; פעראייניגען; אויף א שיף — פעראייניגען צוויי שטריק ענד צו ענד; ווירקליך! טאקע! [אן אויס־דרוק פון בעוואונדערונג, ערשטוינען אדער אונגלויבינקייט].

mar'rying man (מער'-אי-אינג מען) א מענש, וועלכער האלט ביי חתונה הא־בען; איינער וואס שטעהט אין שידוכים.

Mars *n.* (מארז) מארס, דער אלט־רוימי־שער גאט פון מלחמה, וועלכער פלעגט זיין פערגעשטעלט ווי א שטארקער בע־וואפענטער מאנספערזאן; דער פלאנעט מארס, איינער פון די פלאנעטען פון אונ־זער זונען־סיסטעם [דער פלאנעט איז 6½ מאל קלענער איידער אונזער ערד. דער טאג אויף איהם דויערט 24 שטונדען מיט 37 מינוטען און דאס יאהר — 668⅔ טעג. דער קלימאט אויף איהם איז כמעט דערזעלבער ווי אויף דער ערד].

Marsa'la *n.* (מאר-סא'-לא) א מין וויי־סער וויין וואס ווערט פּראדוצירט אין סיציליען ארום דער שטאדט מארסאלא.

Marseillais' *a. and n.* (מאר-סע-ליעי') ז. *Marseillaise*

Marseillaise' *a. and n.* (מאר-סע-לייז') וואס איז שייך צו מארסעל [די פראנצויזישע שטאדט אויף'ן ברעג פון מיטעללענדישען ים]; אן איינוואוהנער פון מארסעל; די מארסעליעזע [א רעוואָ־לוציאנערעס ליעד, וואס איז פערפאסט געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1792 און ווערט געזונגען כמעט אין אלע צי־ווילזירטע לענדער].

marseilles' *n.* (מאר-סיילז') א באוועל־נע צייג ענליך צו פּיקע, פון וועלכער מען נעהמט זשילעטען און זומערדיגע מענער־קליידער.

marsh *n.* (מארש) א בלאטע; א זומפּ־נער בארען.

mar'shal *n. and v.* (מאר'-שעל) א מארשאל, א בעאמטער, וועלכער האט אויף זיך די פּפליכט צו רעגולירען צערעמא־ניעס, אכטונג צו געבען אויף דער ארד־נונג, אויפהאלטען די עטיקעטע א. ד. ג.; א פעלד־מארשאל, דער קאמאנדיר פון

דער גאנצער ארמעע; אין די פעראייניטע שטאאטען פון אמעריקא — דער אדמיניסטראטיווער בעאמטער פון העכסטען געריכט פון לאנד אדער פון א געריכטס=בעצירק; דער הויפט פון דער פאליציי אדער פון די פייער=לעשער אין געוויסע שטעדט; אן אנגעשטעלטער פון א פריוואטער געזעלשאפט צו רעגולירען איהרע צערעמאניעס און אויספיהרען איהרע בעשליסע און בעפעהלען; איינארדנען, ברייננגען אין ארדנונג; אויסשטעלען אן ארמעע אין מלחמה=ארדנונג; אנפיהרען אן ארמעע; דיסציפלינירען, לערנען; צוזאמענקלייבען זיך, גרופירען זיך אין א געוויסער ארדנונג [וועגען אן ארמעע].

mar′shalcy *n.* (מאר′-שעל-סי) דאס אמט, דער ראנג אדער די שטעלע פון א מארשאל.

mar′shaler *n.* (מאר′-שעל-ער) איינער וואס שטעלט איין אין א גוטער אדער פאסענדער ארדנונג.

mar′shaller *n.* (מאר′-שעל-ער) ז. *marshaler*.

mar′shalsea *n.* (מאר′-שעל-סיע) פארצייטען אין ענגלאנד — דאס געריכט פון דעם קעניגליכען הויף=מארשאל. ז. *marshal*.

mar′shalship *n.* (מאר′-שעל-שיפ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א מארשאל; דאס זיין א מארשאל; די צייט פון דיענסט פון א מארשאל.

marsh′-bred *a.* (מארש′-ברעד) ערצויגען אין זומפ; פון נידריגער ערציהונג.

marsh′-el′der *n.* (מארש′-על′-דער) דער ווילדער שנעעבאל אדער קאלינע [א מין קוסט מיט ווייסע בליטהען און רויטע זויערע יאגדעס].

marsh′-fe′ver *n.* (מארש′-פי′-ווער) זומפ=פיבער [א קדחת וואס הערט צייטווייליג אויף און הויבט זיך ווידער אן].

marsh′-gas *n.* (מארש′-געס) זומפ=גאז [א גאז, וועלכער בילדעט זיך אויס פון צופוילטע פלאנצען. א לייכטע פעראייניגונג פון זויער=שטאף מיט קויהלען=שטאף].

marsh′-har′rier *n.* (מארש′-הער′-אי-ער) אזא קארשון אדער מארטין=פויגעל וואס פערניכטעט פרעש [זשאבעס] אין זומפען.

mar′shiness *n.* (מאר′-שי-נעס) בלאטיגקייט, זומפיגקייט.

marsh′land *n.* (מארש′-לענד) בלאטיג לאנד, זומפיג לאנד.

marsh′-mal′low *n.* (מארש′-מעל′-או) א גראז=ארטיגער בוש אדער קוסט מיט מאט=רויטליכע בלומען, וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער און בעזונדערס ביים ברעג ים אין אייראפא און אין איינינע טיילען פון אמעריקא; דער זאפט פון די ווארצלען פון דיעזען בוש.

marsh′-mar′igold *n.* (מארש′-מער′-אי-גאולד) די זומפ=גאלדבלום [א מין גראז מיט געלבע קעפעלעך, וואס זיינען ארומגעוואקסען מיט ווייסע צונג=פערמיגע בלעטעלעך].

marsh′-pen′nywort *n.* (מארש′-פענ′-אי-הוואירט) א מין קריכענד גראז מיט ברייטע בלעטלעך און טונקעל=ווייסע בליטהען, וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער.

marsh′-tre′foil *n.* (מארש′-טרי′-פאיל) זומפ=טריפאל אדער ביטער=גראז [א מין גראז מיט דרייענדיגע בלעטלעך און ווייסע בליטהען. וואקסט אין זומפיגע ערטער. איהרע ביטערע בלעטלעך ווערען געברויכט אין מעדיצין].

mar′shy *a.* (מאר′-שי) זומפיג; וואס איז שייך צו א זומפ אדער בלאטע; וואס וואקסט אין א זומפיגען ארט.

marsu′pia *n.* (מאר-סיו′-פי-א) בייטלען. ז. *marsupium*.

marsu′pial *a. and n.* (מאר-סיו′-פי-על) וואס האט א זעקעל אדער בייטעל [וועגען געוויסע בייטעל=חיות]; וואס איז שייך צום בייטעל ביי די בייטעל=חיות; איינע פון די בייטעל=חיות. ז. *Marsupialia*.

Marsupia′lia *n.* (מאר-סיו-פי-איי′-לי-א) די בייטעל=טהיערע [מינים זויג=טהיערע, וועלכע צייכנען זיך אויס דערמיט, וואס די נקבה האט אויף׳ן בויך א מין זעקעל אדער בייטעל, אין וועלכען זי טראגט איהרע קינדער, ווי די קענגורו א. ד. ג.].

marsupia′lian *a. and n.* (מאר-סיו-פי-איי′-לי-ען) ז. *marsupial*.

marsu′pian *a. and n.* (מאר-סיו′-פי-ען) ז. *marsupial*.

Marsupia′ta *n.* (מאר-סיו-פי-איי′-טא) ז. *Marsupialia*.

marsu′piate *a. and n.* (מאר-סיו′-פי-אייט) ז. *marsupial*.

marsu′piated *a.* (מאר-סיו′-פי-איי-טעד) וואס האט א בייטעל. ז. *marsupial*.

marsu′pium *n.* (מאר-סיו′-פי-אם) אין אלטען רוים — א בייטעל, בעזונדערס אזא, וועלכען עס פלעגט האלטען דער גאט מערקור, אלס סימבאל פון פראפיט; אין מעדיצין — אן איינהילונג אדער בייטעל צו ווארימען א קערפער=גליעד; דער בייטעל פון די בייטעל=טהיערע. ז. *Marsupialia*.

mart *n. and v.* (מארט) א מארק, א האנדעלס=פלאץ; האנדלען, פערהאנדלען.

mar′tel *n.* (מאר′-טעל) א האמער, וואס ווערט בענוצט אלס א געוועהר.

mar′teline *n.* (מאר′-טע-לין) א קליינער האמער, וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען און מארמאר=ארבייטער.

mar′ten *n.* (מאר′-טען) א מארדער [א קליין רויב=חיה׳לע מיט א לאנגען עק און זעהר טייערען פוטער. צו דיעזען מין געהערען אויך סויבלען]. ז. *pine-marten*.

mar′text *n.* (מאר′-טעקסט) א טעקסט=פערדארבער, איינער וואס ציטירט פאלש טעקסטען; א בעל=דרשן אן עם=הארץ.

mar′tial *a.* (מאר′-שעל) קריעגעריש, מיליטעריש; וואס איז שייך צו מלחמה אדער מיליטער.

Mar′tial *a.* (מאר′-שעל) וואס איז שייך צו מארס [דער גאט פון מלחמה אין אלטען רוים]; וואס איז שייך צום פלאנעט מארס.

mar′tialism *n.* (מאר′-שעל-איזם) א קריעגערישער אדער מיליטערישער כאראקטער אדער גייסט.

mar′tialist *n.* (מאר′-שעל-איסט) א קריעגער, א מענש פון מיליטער, א סאלדאט.

mar′tialize *v.* (מאר′-שעל-איז) מאכען קריעגעריש אדער מיליטעריש.

mar′tial law (מאר′-שעל לאה) קריעגס=צושטאנד [ווען א לאנד, א געגענד אדער א שטאדט איז אונטערגעווארפען אונטער מיליטער=געזעצען און די הערשונג איז איבערגעגעבען אין די הענד פון מיליטערישע קאמאנדירען].

mar′tially *adv.* (מאר′-שעל-אי) אויף א קריעגערישען אדער מיליטערישען אופן.

mar′tial mu′sic (מאר′-שעל מיו′-זיק) מיליטער=מוזיק.

mar′tialness *n.* (מאר′-שעל-נעס) דאס זיין קריעגעריש אדער מיליטעריש.

Mar′tian *a.* (מאר′-שען) וואס איז שייך צו מארס׳ען [דער גאט פון מלחמה ביי די אלטע רוימער]; קריעגעריש; וואס איז שייך צום פלאנעט מארס.

mar′tin *n.* (מאר′-טין) א מין שוואלב, ביי וועלכער די ביידע שפיצען פון עק זיינען ניט אזוי לאנג ווי ביי א געוועהנליכער שוואלב; אן אינסטרומענט צו מאהלען אדער פאלירען שטיינער.

mar′tinet *n.* (מאר′-טי-נעט) א מין שוואלב. ז. *martin*.

martinet′ *n.* (מאר-טי-נעט′) א שטרענגער אפיציער; א קאמאנדיר, וועלכער האלט זיינע סאלדאטען אין א שטרענגער דיסציפלין; א פעדאנט, א מקפיד אויף יעדער קלייניגקייט.

martinet′ism *n.* (מאר-טי-נעט′-איזם) די אנווענדונג פון א שטארקער און שטרענגער דיסציפלין; די מעטאדען פון א שטרענגען אפיציער; דאס זיין א פעדאנט, דאס מקפיד זיין אויף יעדער קלייניגקייט.

mar′tingal *n.* (מאר′-טינ-געל) ז. *martingale*.

mar′tingale *n.* (מאר′-טינ-גייל) אין א פערד=געשפאן — דער מארטינגאל אדער שפרונג=רימען [דער רימען וואס ציהט זיך פון צוים אונטען און פערבינדט זיך אויף׳ן בויך מיט דעם זאטעל=פאס, כדי דאס פערד זאל ניט ווארפען אין דער הויך מיט׳ן קאפ]; אויף א זעגעל=שיף — א שטאנג, וואס שטעהט ווערטיקאל אונטער דער אנגעבויגענער פאדערשטער מאסט און צו וועלכען עס בינדען זיך צו די ענדען פון דריי=עקיגען פאדערשטען זעגעל; אן ארט קארטען=שפיעל, וואו אין קאן ווערט געשטעלט אין צווייען מעהר איידער די סומע וואס איז פערשפיעלט געווארען.

mart′let *n.* (מארט′-לעט) ז. *martinet*.

mar′tyr *n. and v.* (מאר′-טיר) א מארטירער, איינער וואס איז דערהרג׳עט געווארען אויף קדוש=השם, איינער וואס ווערט געפייניגט פאר זיינע רעליגיעזע איבערצייגונגען; איינער וואס ליידעט פאר זיין אידעע; א מענש וואס האט פיעל צרות; א פייניגונגס=אינסטרומענט פון די אלטע צייטען, מיט וועלכען מען פלעגט א מענשען דערדריקען ביז צום טויט; א הילצערנער קאסטען, אין וועלכען מען קוועטשט אויס וויינטרויבען; מאטערען, פייניגען; טויטען מיט א מיתה=משונה פאר אנגעהעריגקייט צו אן אנדער גלויבען.

mar′tyrdom *n.* (מאר′-טיר-דאם) דאס זיין א מארטירער; א מארטירער=טויט; דאס שטארבען אויף קדוש=השם; יסורים; פייניגונג.

martyriza′tion *n.* (מאר-טיר-אי-זיי′-שאן) דאס אנטהאן יסורים; דאס מאכען פאר א מארטירער; דאס זיין א מארטירער.

mar′tyrize *v.* (מאר′-טיר-איז) מאכען פאר א מארטירער; פייניגען; אנטהאן יסורים.

martyrolog′ical *a.* (מאר-טיר-א-לאדזש′-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער געשיכטע אדער לעבענס=בעשרייבונג פון מארטירער.

martyrol′ogist *n.* (מאר-טי-ראל′-א-דזשיסט) איינער וועלכער שרייבט די געשיכטע פון מארטירער.

martyrol'ogy *n.* (מאר-טי-ראל'-א-דזשי) מארטיראלאגיע, די געשיכטע פון מארטירער, די לעבענס=בעשרייבונג פון די מענשען וואס זיינען אומגעקומען אויף קדוש=השם.

mar'tyrship *n.* (מאר'-טיר-שיפ) דאס זיין א מארטירער.

mar'tyry *n.* (מאר'-טיר-אי) דאס ארט וואו איינער איז גע'הרג'עט געווארען אויף קדוש=השם; דער קבר פון א מארטירער.

ma'rum *n.* (מיי'-ראם) ז. ***marram***

mar'vel *n. and v.* (מאר'-ווענ) א וואונדערליכע זאך; א וואונדער; בעוואונדערונג; ערשטוינונג; וואונדערען זיך; ווערען פערוואונדערט; בעוואונדערען.

mar'vellous *a.* (מאר'-ווע-לאס) ז. ***marvelous***

mar'vellously *adv.* (מאר'-ווע-לאס-לי) ז. ***marvelously***

mar'vellousness *n.* (מאר'-ווע-לאס-נעס) ז. ***marvelousness***

mar'vel-mon'ger *n.* (מאר'-וועל-מאנ'-גער) איינער וועלכער דערצעהלט אדער שרייבט וואונדערליכע מעשות.

mar'vel-of-Peru' *n.* (מאר'-וועל-אוו-פע-רוה') די וואונדער=בלום [א פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די טראפישע לענדער פון אמעריקא. איהרע רויטע, ווייסע אדער געלבע בלומען, וועלכע זיינען עהנליך צו א לייקע, עפענען זיך אין א טרוקענעם וועטער און נור צו דער נאכט].

mar'velous *a.* (מאר'-ווע-לאס) וואונדערליך, וואונדערבאר, ערשטוינענד, אונגלויבליך.

The growth of the United States has been truly marvelous.

mar'velously *adv.* (מאר'-ווע-לאס-לי) אויף א וואונדערליכען אדער אונגלויבליכען אופן; צום שטוינען, איבערנאטירליך.

mar'velousness *n.* (מאר'-ווע-לאס-נעס) וואונדערליכקייט, וואונדערבארקייט; דאס זיין ערשטוינענד אדער אונגלויבליך.

Marx'ism *n.* (מארקס'-איזם) מארקסיזם, די סאציאלאגישע און עקאנאמישע לעהרען פון דעם גרינדער פון וויסענשאפטליכען סאציאליזם קארל מארקס [1818—1883]. דיעזע לעהרען בעשטעהען אין פאלגענדען: דער הויפט=באדען, אויף וועלכען עס בויט זיך יעדע געזעלשאפט, זיינען די עקאנאמישע בעציהונגען, אויף וועלכע עס וואקסען אויס די פאליטישע און סאציאלע איינריכטונגען, דאס רעכט און געזעצגעבונג, די מאראל און רעליגיאן, די פילאזאפיע און וויסענשאפט. דער עקאנאמישער געבוי פון דער מאדערנער געזעלשאפט בעשטעהט אין דעם, וואס אלע רייכטימער ווערען בעטראכט אלס סחורות, וועלכע מען קען קויפען און פערקויפען. דער ווערטה פון יעדער סחורה ווערט בעשטימט דורך דער מאס פון געזעלשאפטליך=נויטיגער ארבייט וואס ווערט אנגעווענדעט אין איהר פראדוקציאן. דער ארבייטער=קלאס, וועלכער ארבייט אויס אלע רייכטימער, בעזיצט ניט די ארבייטס=מיטלען, ווי פאבריקען, מאשינען א. ז. וו., וועלכע זיינען נויטיג צו דער פראדוקציאן, און דעריבער איז ער געצוואונגען צו פערקויפען זיין ארבייטס=קראפט צו די קאפיטאליסטען, וועלכע נעהמען צו א וויכטיגען טייל פון דעם ווערטה, וואס די ארבייטער בעשאפען.

Marx'ian *a.* (מארק'-סי-ען) וואס איז שייך צו קארל מארקס אדער צו מארקסיזם. ז. ***Marxism***

Marx'ist *n.* (מארקס'-איסט) א מארקסיסט, אן אנהענגער פון מארקסיזם. ז. ***Marxism***

ma'ry-bud *n.* (מיי'-רי-באד) ז. ***marigold***

marzia'le *a.* (מאר-טסי-א'-לע) אין מוזיק — קריעגעריש; מיליטעריש.

mas *n.* (מעס) אין זאאלאגיע און באטאניק — א מאנסביל, א פלאנצע אדער בעשעפעניש פון מענער=געשלעכט.

mas'caro *n.* (מעס'-קע ראו) א מין פארב, מיט וועלכער אקטיארען פארבען זיך די ברעמען.

mas'cot *n.* (מעס'-קאט) א זאך, וועגען וועלכער מען מיינט, אז זי ברייננט הצלחה; א מענש, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז זיין אנוועזענהייט ברייננט גליק.

mas'cular *a.* (מעס'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו שטויב=פעדים [מענליכער ארגאן ביי פלאנצען].

mas'culine *a. and n.* (מעס'-קיו-לין) וואס איז שייך צו א מאנספערזאן; וואס האט אייגענשאפטען פון א מאנספערזאן; מענליך, שטארק, ענערגיש; וואס איז שייך צו די שטויב=פעדים [מענליכער ארגאן פון פלאנצען]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צום מין זכר; דער מין זכר; א ווארט פון מין זכר.

mas'culineness *n.* (מעס'-קיו-לין-נעס) מענליכקייט.

mas'culine rimes (מעס'-קיו-לין ראימז) מענליכע גראמען. ז. ***male rimes***

masculin'ity *n.* (מעס-קיו-לינ'-אי-טי) דאס מענליכע; דאס בעלאנגען צום מענליכען געשלעכט.

mash *n. and v.* (מעש) א געמיש, א קאשע; קלייען=וואסער; מאלץ געמישט מיט וואסער; א מין האמער, מיט וועלכען מען צוקלאפט קויהלען; א געליעבטער אדער געליעבטע; מישען, מאכען א קאשע; עפעס צושטויסען, צוקוועטשען אדער צורייבען [ווי קארטאפעל]; פלירטען, שפיעלען זיך אין ליעבע; ווארפען ליעבע=אויגעלעך; זיין אויפגערעגט, טהאן עפעס מיט רוגזה.

mashed pota'toes (מעשט פא-טיי'-טאוז) קארטאפעל=קאשע.

mash'er *n.* (מעש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צורייבט אדער צושטויסט; א מאשין צו צושטויסען קארטאפעל ביים טרייבען בראנפען; א פראנט; איינער וואס פלירטעוועט אדער ווארפט ליעבע=אויגעלעך.

mash'-fat *n.* (מעש'-פעט) ז. ***mashing-tub***

mash'ing *n.* (מעש'-אינג) דאס צורייבען [ווי מען צורייבט קארטאפעל]; אין ביער=ברויעריי — דאס פאנאנדערלאזען צוריבענע מאלץ אין ווארימען וואסער; די קוואנטיטעט פון מאלץ וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין וואסער; דאס פלירטעווען, דאס מאכען ליעבע=אויגעלעך.

mash'ing-tub *n.* (מעש'-אינג-טאב) אין ביער=ברויעריי — דער צעבער אדער דאס פאס, אין וועלכען מען פיהרט פאנאנדער צוריבענע מאלץ מיט ווארימען וואסער.

mash'-tub *n.* (מעש'-טאב) ז. ***mashing-tub***

mask *n. and v.* (מעסק) א מאסקע; אזא געפלאכטענע קערבעל פון דראט וואס טהוט זיך אן אויף'ן פנים צו בעשיצען עס; דער מארעל פון פנים וואס ווערט ארונטערגענומען גלייך נאך'ן טויט; אן אנשטעל; א שוישפיעל, אין וועלכען די אקטיארען טרעטען ארויס אין מאסקען; א מאסקאראד; איינער וועלכער טראגט א מאסקע, א פערמאסקירטער מענש; אין מיליטער — א מין שוץ=וואנד צו פערשטעלען א באטאריי; פערמאסקירען; פערדעקען דאס פנים מיט א מאסקע; אין מיליטער — פערבארגען א באטאריי פון הארמאטען דורך א הינטער=שוץ=וואנד; טראגען א מאסקע.

mas'kalonge *n.* (מאס'-קע-לאנדזש) א גרויסער העכט וואס געפינט זיך אין די אזערעס און טייכען פון נארד=אמעריקא.

mask'-ball *n.* (מעסק'-באהל) א מאס=קאראדען=באל.

masked *a.* (מעסקט) מאסקירט, פערמאסקירט.

mas'ker *n.* (מעס'-קער) א מענש אין א מאסקע [ווי אויף א מאסקאראדען=באל].

mas'king-piece *n.* (מעס'-קינג-פיעס) א טעאטער=דעקאראציע, וואס ווערט געברויכט צו פערשטעלען עפעס.

mas'king *n.* (מעס'-קינג) דאס טראגען א מאסקע [ווי אויף א מאסקאראדען=באל].

mas'kinonge *n.* (מעס'-קי-נאנדזש) ז. ***maskalonge***

ma'son *n.* (מייסן) א מויערער; א שטיין=ארבייטער; א פריי=מויערער [א מיטגליעד פון דעם פריי=מויערער=ארדען]. ז. ***freemason***

mason'ic *a.* (מע-סאנ'-איק) וואס איז שייך צו די פריי=מויערער. ז. ***freemason***

mason'ic hall (מע-סאנ'-איק האהל) ז. ***masonic lodge***

mason'ic lodge (מע-סאנ'-איק לאדזש) א פערזאמלונגס=זאאל אדער א געזעלשאפט פון פריי=מויערער. ז. ***freemason***

ma'sonry *n. and a.* (מיי'סן-רי) מויערווערק, מויער=ארבייט; שטיין=ארבייט; פריי=מויעריי; מויער=מאטעריאל; געמויערט.

ma'sonwork *n.* (מיי'סן-הווארק) מויעריי; שטיין=ארבייט.

Mas'ora *n.* (מעס'-א-רא) די מסורה [א רייהע פון ווערטער, טעמים און טראפ, וועלכע שרייבען זיך אין דער תורה ניט גראמאטיקאליש, נאר לויט דער פאדערונג פון דער אלטער טראדיציאן].

Masoret'ic *a.* (מעס-א-רעט'-איק) וואס איז שייך צו דער מסורה. ז. ***Masora***

Mas'orite *n.* (מעס'-א-ראיט) איינער פון די בעלי המסורה [פון תנ"ך]; איינער וועלכער שטודירט די מסורה. ז. ***Masora***

masque *n. and v.* (מעסק) ז. ***mask***

mas'quer *n.* (מעס'-קער) ז. ***masker***

masquerade' *n. and v.* (מעס-קע-רייד') א מאסקאראד; דאס פערמאסקירען אדער פערשטעלען זיך; מאסקאראד=קליידונג; געהן אין מאסקאראד=קליידונג, זיך מאסקירען.

masquera'der *n.* (מעס-קע-ריי'-דער) איינער וואס טראגט א מאסקע; איינער אדער עפעס וואס איז פערמאסקירט אדער פערשטעלט.

mass *n. and v.* (מעס) א מאסע, א סך, א הויפען, א נעדרענג; אויסבילדען א מאסע; די מעסע [אן ארט קאטוילישער קירכען=דיענסט]; די קירכען=מוזיק פון דער מעסע; צוזאמענקלייבען אין א גרופע אדער הויפען; אבריכטען אין קירך א מעסע.

Mass. ***Massachusetts*** אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

mas'sa *n.* (מעס'-א) אין אמעריקא — א נעגערשער אויסדרוק פאר *master* [בעל-הבית, הערר].

mas'sacre *n. and v.* (מעס'-ע-קער) א בלוט-באד; א שחיטה; א פאגראם; אומברייננען; מאכען א שחיטה.

massage' *n. and v.* (מע-סאזש') מאסאזש [א מעטאדע אין היילען געוויסע קראנקהייטען, וועלכע בעשטעהט אין רייבען דעם קערפער אדער טיילען פון איהם מיט די הענד אדער מיט געוויסע אינסטרומענטען]; מאכען מאסאזש, מאסאזשירען, מאסירען; היילען דורך מאסאזש.

massa'gist *n.* (מע-סא'-זשיסט) א מאסאזשיסט, איינער וואס מאכט מאסאזש. ז. *massage*

mass'-book *n.* (מעס'-בוק) דער סדור תפילות אין די קאטוילישע קירכען.

masse'ter *n.* (מע-סי'-טער) דער קיי-מוסקול [דער מוסקול, דורך וועלכען דאס מויל קען זיך עפענען און פערמאכען].

masseter'ic *a.* (מעס-אי-טער'-איק) וואס איז שייך צום קיי-מוסקול. ז. *masseter*

masse'terine *a.* (מע-סי'-טער-אין) ז. *masseteric*

masseur' *n.* (מע-סויר') א מאסאזשיסט.

mas'sicot *n.* (מעס'-אי-קאט) בליי-געלב [אזא פולווער וואס ווערט געמאכט פון דעם אויבערשטען הייטעל פון געשמאלצענעם בליי. ווערט בענוצט אין פארב].

massif' *n.* (מע-סיף') דער מאסיוו, די צענטראלע בערג-מאסע, דער הויפט טייל פון א רייה בערג.

mas'siness *n.* (מעס'-אי-נעס) דאס זיין אין א גרויסער אדער דיקער מאסע; שווערקייט; דיקקייט; פעסטקייט.

mas'sive *a.* (מעס'-איוו) מאסיוו, סאליד, שווער, דיק; פעסט; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער מאסע אדער כלל [ניט ספעציעל, לאקאל אדער טיילוויין]; אין מינעראלאגיע — מאסיוו, וואס האט ניט קיין בעשטימטע קריסטאל-פארמען; אין געאלאגיע — האמאגען, גלייכפערמיג, אהן בעזונדערע אויסגעלענטע שיכטען [וועגען דעם געבוי פון געוויסע בערג-מאסען].

mas'sively *adv.* (מעס'-איוו-לי) אויף א מאסיווען אדער סאלידען שטייגער.

mas'siveness *n.* (מעס'-איוו-נעס) מאסיווקייט; דיקקייט, געדיכטקייט, שווערקייט.

mass'-mee'ting *n.* (מעס'-מיע'-טינג) אן עפענטליכע פערזאמלונג וואו יעדער איינער ווערט צוגעלאזען.

Mas'sora *n.* (מעס'-א-רא) ז. ***Masora***

Massoret'ic *a.* (מעס-א-רעט'-איק) ז. ***Masoretic***

Mas'sorite *n.* (מעס'-א-ראיט) ז. ***Masorite***

mass'-priest *n.* (מעס'-פריעסט) א קאטוילישער גלח, וועלכען מען דינגט ספעציעל צו האלטען א מעסע אדער גאטעסדיענסט פאר א קראנקען, געשטארבענעם א. ד. ג.

mass'y *a.* (מעס'-אי) וואס בעשטעהט פון א מאסע אדער מאסען; מאסיוו, גרויס, שווער.

mast *n. and v.* (מעסט) א מאסט פון א שיף; א הויכער שטאנג; אן אייכעל-נוס אדער חזיר-נוס [די פרוכט פון א דעמב]; ארויפשטעלען א מאסט, בעזארגען מיט מאסטען; קארמענען חזירים מיט חזיר-ניסלעך.

mastadeni'tis *n.* (מעס-טעד-ע-נאי'-טיס) אין מעדיצין — די ענטצינדונג פון די ברוסט-דריזען [ביי א פרויענצימער].

mastal'gia *n.* (מעס-טעל'-דזשי-א) אין מעדיצין — א וועהטאג אין ברוסט [ביי א פרויענצימער].

mas'ted *a.* (מעס'-טעד) מיט מאסטען [וועגען א שיף].

mas'ter *n., a. and v.* (מעס'-טער) א בעל-הבית, א בעזיצער, א הערשער; א הערר, א יונגער הערר, א אינגעל פון די העכערע געזעלשאפטליכע קלאסען; א קענער, א געלעהרטער, א מאגיסטער; א לעהרער, א שול-לעהרער; א מייסטער, א גוטער בעל-מלאכה; דער אויפזעהער איבער די ארבייטער אין א פאבריק; דער שטורמאן אויף א קריעגס-שיף; דער טיטול פון א דירעקטאר, קאמאנדיר אדער פערוואלטער; וואס דיענט אלס עלטערער אדער אנפיהרער; וואס האט די פאלשטענדיגע קענטנים פון א זאך; וועלכער איז א מייסטער פון עפעס; הערשען; בעהערשען עפעס, בעקומען די איבערהאנד; געוועלטיגען; בייקומען א שוועריגקייט, דערגרייכען צו א געוויסען ציעל; ווערען דער הויפט פון עפעס; ווערען א מייסטער.

mas'ter-at-arms' *n.* (מעס'-טער-עט-ארמז') אן אונטער-אפיציער אויף א שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די ארעסטירטע און אויך די ארדנונג אין די שלאף-קאיוטען].

mas'ter atten'dant (מעס'-טער ע-טענ'-דענט) א האפען-מייסטער, דער געהילף פון הויפט-אויפזעהער איבער א האפען [אין ענגלאנד].

mas'ter buil'der (מעס'-טער ביל'-דער) אן ארכיטעקטאר; א בוימייסטער; א פאדריאדטשיק וואס דינגט ארבייטער צו בויען א געביידע.

mas'ter chord (מעס'-טער קאהרד) אין מוזיק — דער הויפט אקארד אדער הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון טענער אין דער דאמינאנטע. ז. ***dominant***

mas'terdom *n.* (מעס'-טער-דאם) די מאכט פון א מייסטער אדער בעל-הבית; הערשונג; געוועלטיגונג.

mas'terful *a.* (מעס'-טער-פול) 1. וואס האט דעם כאראקטער אדער די איינגעשאפטען פון א בעל-הבית אדער הערשער; הערשעריש, געוואלטזאם; 2. מייסטערהאפט.

1. Theodore Roosevelt is a **masterful** personality.

mas'terfully *adv.* (מעס'-טער-פול-אי) ווי א בעל-הבית; מעשה הערשער; אויף א מייסטערהאפטען אופן.

mas'terfulness *n.* (מעס'-טער-פול-נעס) דאס זיין ווי א בעל-הבית אדער הערשער; געוואלטזאמקייט; מייסטערהאפטיגקייט.

mas'ter gun'ner (מעס'-טער גאנ'-ער) אן אונטער-אפיציער אין ארטילעריע.

mas'terhood *n.* (מעס'-טער-הוד) מייסטערשאפט; דאס זיין א מייסטער, א בעל-הבית, א הערשער א. ד. ג.

mas'ter in chan'cery (מעס'-טער אין טשענ'-סע-רי) א בעאמטער אין א גערעכטיגקייטס-געריכט. ז. ***court of chancery***

mas'ter-key *n.* (מעס'-טער-קיע) א שליסעל, וואס קען עפענען עטליכע פערשיעדענע שלעסער; אן אלגעמיינער שליסעל אדער אנצייגער ווי אזוי ארויסצוגעהן פון פערשיעדענע שוועריגקייטען; אן אנווייזער ווי אזוי צו לעזען פערשיעדענע פראבלעמען.

mas'terless *a.* (מעס'-טער-לעס) אהן א הערר, אהן א בעל-הבית; פריי פון וועלכער ניט איז קאנטראל; וואס לאזט זיך ניט בעהערשען.

mas'terlessness *n.* (מעס'-טער-לעס-נעס) דאס ניט האבען אויף זיך קיין בעל-הבית אדער הערשער.

mas'ter-like *a. and adv.* (מעס'-טער-לאיק) מייסטערהאפט; ווי א בעל-הבית.

mas'terliness *n.* (מעס'-טער-לי-נעס) מייסטערהאפטע געשיקטקייט, טאלענט; מייסטערהאפטיגקייט, געשיקטקייט.

mas'ter-lode *n.* (מעס'-טער-לאוד) דער הויפט-אדער פון א מינעראל אין דער ערד.

mas'terly *a.* (מעס'-טער-לי) מייסטערהאפט; מייסטערליך, קונציג.

mas'ter mind (מעס'-טער מאינד) דער לייטענדער אדער הערשענדער גייסט.

Mas'ter of Arts (מעס'-טער אוו ארטס) מאגיסטער פון די פרייע קינסטע. [אן אקאדעמישער טיטול].

mas'ter of cer'emonies (מעס'-טער אוו סער'-אי-מא-ניז) א צערעמאניען-מייסטער [אין קעניגליכען הויף און ביי אנדערע צערעמאניעלע אנגעלעגענהייטען].

mas'ter of the horse (מעס'-טער אוו טהי האהרס) אין פארצייטיגען רוים — א בעאמטער בעשטימט פון דיקטאטאר אדער אונבעגרענצטען הערשער אלס זיין הויפט געהילף; דער שטאלמייסטער [איינער פון די העכסטע בעאמטע אין קעניגליכען הויף].

mas'ter of the ord'nance (מעס'-טער אוו טהי ארד'-נענס) דער קאמאנדיר איבער דער ארטילעריע אין דער ענגלישער ארמעע.

Mas'ter of the Robes (מעס'-טער אוו טהי ראובז) א בעאמטער אין קעניגליכען הויף וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די קעניגליכע מלבושים [אין ענגלאנד].

Mas'ter of the Rolls (מעס'-טער אוו טהי ראולז) דער אויבער-ארכיוואר [א ריכטער פון דעם העכסטען געריכטס-הויף אין ענגלאנד, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע אפיציעלע דאקומענטען און די פראטאקאלען פון געריכטס-פיהרונג].

mas'terpiece *n.* (מעס'-טער-פיעס) א מייסטערווערק, אן אויסגעצייכענט שטיקעל ארבייט.

mas'tership *n.* (מעס'-טער-שיפ) מייסטערשאפט; הערשאפט, געוואלט; פארטרעפליכקייט; געשיקטליכקייט, פלינקייט; פאלקאמענע קענטנים.

mas'tersinger *n.* (מעס'-טער-סינ-גער) דער מייסטער-זינגער [איינער פון די דייטשע פאעטען און מוזיקאנטען, מייסטערס פויערים און בעלי-מלאכות, וועלכע האבען אין 14טען יאהרהונדערט אנגעהויבען אויסצובילדען געזעלשאפטען צו ענטוויקלען זייער קונסט].

mas'ter's mate (מעס'-טערז מייט) אין די אמאליגע אמעריקאנישע קריעגס-שיפען — אן אונטער-אפיציער, וואס האט געדיענט אלס געהילף פון שטורמאן.

mas'ter-spring *n.* (מעס'-טער-ספרינג) די הויפט פרושינע פון א מאשין.

mas'ter-stroke *n.* (מעס'-טער-סטראוק) 1. א קונציגעס שטיקעל ארבייט, א געשיקטער, מייסטערהאפטער אויפטהו אדער

איינפאל; 2. אין קונסט — א מייסטער-שטריך, די הויפט אדער וויכטיגסטע ליניע אין א בילד.

1. The statement issued by the President was a master-stroke of politics.

mas'ter-touch *n.* (מעס'-טער-טאטש) די צולעגונג פון א קינסטלער-האנד, אן ארטיסטישער שטריך אדער פערענדיגונג פון א זאך.

mas'terwork *n.* (מעס'-טער-הוואירק) ז. *masterpiece*.

mas'terwort *n.* (מעס'-טער-הוואירט) די מייסטער-ווארצעל [א מין אייראפעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע, וואס איהר אראמאטישער ווארצעל דיענט אלס אויפרעגונגס-מיטעל].

mas'tery *n.* (מעס'-טער-אי) הערשאפט, געוועלטיגקייט, הערשונג, קאנטראל, מאכט; מייסטערהאפטיגקייט; מייסטערשאפט, פאכמאנשאפט.

mast'ful *a.* (מעסט'-פול) פול מיט חזיר-ניסלעך [די פרוכט פון א דעמב און אייניגע אנדערע בוימער].

mast'head *n. and v.* (מעסט'-העד) דער שפיץ פון א מאסט [פון א שיף]; איינער וואס געפינט זיך אויף'ן שפיץ פון א מאסט; ארויפציהען אדער ארויפשטעלען עפעס אויף'ן שפיץ פון מאסט; בעשטראפען א מאטראז דערמיט, וואס מען שיקט איהם אויף א בעשטימטער צייט אויף'ן שפיץ פון א מאסט.

mast'-house *n.* (מעסט'-האוס) א פלאץ וואו מען טריקענט חזיר-ניסלעך [די פרוכט פון א דעמב און אייניגע אנדערע בוימער].

mas'tic *n. and a.* (מעס'-טיק) מאסטיק [א מין גלעבליכע גומי אדער פעך וואס טריפט פון די מאסטיק-בוימלעך, וועלכע וואקסען אין די לענדער ארום דעם מיטעללענדישען ים]; דער מאסטיק-בוים; א מין ליקער פון אויסגעפרעסטע וויינטרויבען געמישט מיט מאסטיק [ווערט פיעל געברויכט אין טערקיי און גריכענלאנד]; א מין וואפנע אדער צעמענט, וואס ווערט געברויכט ביים מויערען שטיינערנע ווענד; קלעפיג; קלעפענד, ווי מיט גומי אדער מאסטיק.

mas'ticable *a.* (מעס'-טי-קעבל) וואס קען צוקייעט ווערען.

mas'ticate *v.* (מעס'-טי-קייט) קייען; פאנאנדערקייען עפעס.

mastica'tion *n.* (מעס-טי-קיי'-שאן) דאס קייען; דאס צורייבען אדער פאנאנדערקייען.

mas'ticator *n.* (מעס'-טי-קיי-טאר) אייער אדער עפעס וואס צוקייעט; א מאשינקע וואס צוהאקט אדער צורייבט א שטיקעל פלייש, כדי מענשען מיט שוואכע צייהנער זאלען עס קענען צוקייען; א מאשין צו רייניגען גוטא-פערטשא.

mas'ticatory *n. and a.* (מעס'-טי-קיי-טא-רי) א קייי-מיטעל; א רפואה, וועלכע מען קייעט אבער מען דערשלינגט ניט; וואס קען ווערען געקייעט; וואס איז שייך צום קייען.

mas'tich *n.* (מעס'-טיק) מאסטיק. ז. *mastic*.

mas'tic-tree *n.* (מעס'-טיק-טריע) א מין בוים פון וועלכען מען בעקומט מאסטיק. ז. *mastic*.

mas'tiff *n.* (מעס'-טיף) א גרויסער הונד; א קייט-הונד.

masti'tis *n.* (מעס-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון די ברוסט-דריזען [ביי א פרויענצימער].

mast'less *a.* (מעסט'-לעס) אהן מאסטען [וועגען א שיף]; אהן אייכעלען, אהן חזיר'שע ניסלעך [וועגען א דעמבע].

mas'todon *n.* (מעס'-טא-דאן). א מאסטאדאן, א מין עלעפאנט, וועלכער האט עקזיסטירט אין די פארהיסטארישע צייטען [זיינע ביינער און גאנצע סקעלעטען געפינען זיך אין דער ערד אין פערשיעדענע טיילען פון דער וועלט].

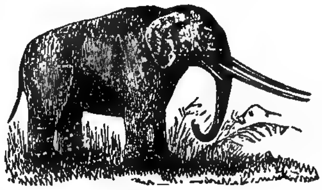

Mastodon

mastodyn'ia *n.* (מעס-טא-דינ'-אי-א) שמערץ אין די ברוסט-דריזען [ביי פרויען].

mas'toid *a. and n.* (מעס'-טאיד) ענליך צו א ברוסט-ווארצעל, אין דער פארם פון א ברוסט-ווארצעל; אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צום שלייף-ביין הינטער'ן אויער, וועלכער האט די פארם פון א ברוסט-ווארצעל; די נאפעל-פערמיגע ארויסשטארצונג פון שלייף-ביין הינטער'ן אויער.

mastoidi'tis *n.* (מעס-טאי-דאי'-טיס) אין מעדיצין — די ענטצינדונג פון שלייף-ביין הינטער'ן אויער. ז. *mastoid*.

mas'toid proc'ess (מעס'-טאיד פראס'-עס) אין אנאטאמיע — די נאפעל-פערמיגע ארויסשטארצונג אדער אנוואקסונג פון שלייף-ביין הינטער'ן אויער.

mastol'ogy *n.* (מעס-טאל'-א-דזשי) די לעהרע אדער וויסענשאפט וועגען זויגטהיערע.

Mastozo'a *n.* (מעס-טא-זאו'-א) דער מין זויג-טהיערע.

mast'-tree *n.* (מעסט'-טריע) איינער פון די בוימער, פון וועלכע מען מאכט מאסטען פאר שיפען.

mas'turbate *v.* (מעס'-טויר-בייט) זיך זעלבסט בעפלעקען, פראקטיצירען אנאניזם. ז. *masturbation*.

masturba'tion *n.* (מעס-טויר-ביי'-שאן) זעלבסט-בעפלעקונג, אנאניזם; די בעפריעדיגונג פון דער געשלעכטליכער ליידענשאפט אויף א קינסטליכען וועג.

masturba'tional *a.* (מעס-טויר-ביי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו זעלבסט-בעפלעקונג, וואס איז שייך צו אנאניזם. ז. *masturbation*.

mas'turbator *n.* (מעס'-טויר-ביי-טאר) אן אנאניסט, איינער וואס בעפריעדיגט זיינע געשלעכטליכע ליידענשאפטען אויף א קינסטליכען וועג.

mas'turbatory *a.* (מעס'-טויר-ביי-טא-רי) וואס איז שייך צו אנאניזם אדער בעפריעדיגונג פון די געשלעכטליכע ליידענשאפטען אויף א קינסטליכען וועג.

mas'ty *a.* (מעס'-טי) פול מיט אייכעלען אדער חזיר-ניסלעך.

mat *n., v. and a.* (מעט) א מאטע, א ראגאזשע; א געפלעכט פון פלאנצען און בוימלעך ביי א טייך-ברעג [אלס א גרעבליע]; עטוואס וואס איז געדיכט און דיק [ווי פלאנצען אדער האר]; א מאטראץ; א פאספארטו [א דיק פאפיער מיט אן אויסשניט אין מיטען פאר דעם בילד אין א בילד-ראהם]; אין האפטונג — די נעדיכטע טיילען; מאטקייט [אין קאליר]; אונפאלירטקייט; אן אינסטרומענט צו מאכען מעטאל מאט; בעדעקען מיט מאטען אדער ראגאזשעס; מאכען ענליך צו מאטען, צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלאנטערען; זיך געדיכט צוזאמענוואקסען אדער צוזאמענפלעכטען; מאכען מעטאל אויסזעהן מאט און אונפאלירט; מאט, ניט פאלירט, אהן גלאנץ.

matador' *n.* (מעט-ע-דאור') א מאטאדאר [אין אקסען-קאמפף — דער יעניגער וואס טויטעט דעם אקס וועלכער ווערט פערוואונדעט אין קאמפף]; איינער וואס טויטעט; א מאטאדאר-קארט [א הויפט-קארט אין אייניגע שפיעלען].

mat'afund *n.* (מעט'-ע-פאנד) ז. *matafunda*.

matafun'da *n.* (מעט-ע-פאנ'-דא) א פארצייטיגע מיליטערישע מאשין צו ווארפען שטיינער.

mat'-braid *n.* (מעט'-ברייד) געדיכטע שווערע טאשמעס [בענדלעך].

match *n. and v.* (מעטש) א חבר; איינער אדער עטוואס פון א פאר; איינער וואס איז א גלייכער צו א צווייטען; א גלייכען; א הייראטס-פארטיי, א שדוך; א פאר; א פארונג, א פעראייניגונג; א וועט-קאמפף; א שוועבעלע; א צינד-שנור פון א קאנאן; פעראייניגען, פארען; צופאסען; זיין גלייך צו איינעם אדער עפעס; זיין אימעצענס גלייכען; זיין פון דערזעלבער קראפט, פעהיגקייט א. ד. ג.; פערהייראטען; רייניגען א כלי דורך אנצינדען אין איהר שוועבעלעך.

match'able *a.* (מעטש'-עבל) פאסענד, ענטשפרעכענד, ווי אנגעמאסטען, גלייך [אין כאראקטער, אויסזעהן, פעהיגקייט א. ז. וו.].

match'ableness *n.* (מעטש'-עבל-נעס) פאסינקייט; אנגעמאסטענקייט; דאס זיין גלייך [אין קראפט, פעהינקייטען, אויסזעהן א. ז. וו.].

match'-board *n.* (מעטש'-באורד) א צונויפשליסונגס-ברעט [א ברעט וואס פאסט זיך איין אין אנדערע, פון איין זייט מיט א שפונד וואס ווערט אויסגעשניטען אין דעם ברעט גופא, און פון דער צווייטער זייט דורך אן אויסשניט, אין וועלכען עס נעהט אריין א שפונד פון אן אנדער ברעט].

Match-boards

match'-boar'ding *n.* (מעטש'-באור'-דינג) א וואנד-בעשלאג געמאכט פון צונויפשליסונגס-ברעטער. ז. *match-board*.

match'-box *n.* (מעטש'-באקס) א שוועבעלעך-קעסטעלע; א רעהרעל, אין וועלכען מען פלעגט אמאל פערשטעלען דאס פייער וואס מען פלעגט נויטיג האבען פאר די קרעמען-ביקסען. ז. *matchlock*.

match'-cloth *n.* (מעטש'-קלאהטה) א מין גראבער וואלענער שטאף.

match col'ors (מעטש קאל'-ארז) צופאסען קאלירען, אבקלייבען קאלירען וואס זאלען הארמאנירען.

match'-cord *n.* (מעטש'-קאהרד) א צינד-שטריקעל [ביי די פארצייטיגע שיסגעוועהר].

match'er *n.* (מעטש'-ער) איינער וואס פאסט צונויף; א שדכן.

match'ing-machine' *n.* (מעטש'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס מאכט די

אײנשניטע און די שפּונדען אין צונױפֿשליסונגס־ברעטער. ז. *match-board*

match'-joint *n.* (מעטש'־דזשאינט) די שפּונדען און אײנשניטע פֿון צונױפֿשליסונגס־ברעטער; די צוזאַמענפּאַסונג פֿון צונױפֿשליסונגס־ברעטער. ז. *match-board*

match'less *a.* (מעטש'־לעס) אונפֿערגלײכליך, וואָס האָט צו זיך קײן גלײכען ניט.

match'lessly *adv.* (מעטש'־לעס־לי) אויף אַן אונפֿערגלײכליכען אופֿן; אָהן אַ גלײכען צו זיך.

match'lessness *n.* (מעטש'־לעס־נעס) אונפֿערגלײכליכקײט; דאָס ניט האָבען צו זיך קײן גלײכען.

match'-line *n.* (מעטש'־לאַין) ז. *match-cord*

match'-lock *n.* (מעטש'־לאָק) דער שלאָס פֿון אַ קרעמען־ביקס. ז. *matchlock*

match'lock *n.* (מעטש'־לאָק) אַ קרעמען־ביקס [אַ פּאַרצײטיגע ביקס וואָס פֿלעגט שיסען מיט דער הילף פֿון אַ צינד־שנור].

match'-ma'ker *n.* (מעטש'־מײ'־קער) אַ שוועבעלעך־פֿאַבריקאַנט, אַ שוועבעלעך־מאַכער; אַ שדכן.

match'-ma'king *n. and a.* (מעטש'־מײ'־קינג) שדכנות; שדכנ'ענדיג.

match'-pipe *n.* (מעטש'־פּאַיפּ) אַ רערל צו פֿערשטעלען דאָס פֿײער וואָס מען האָט אַמאָל געברויכט פֿאַר קרעמען־ביקסען. ז. *matchlock*

match'-plane *n.* (מעטש'־פּלײן) אַ מין הובעל געברויכט בײם מאַכען צונױפֿשליסונגס־ברעטער. ז. *match-board*

match'-safe *n.* (מעטש'־סײף) אַ כּלי צו האַלטען שוועבעלעך.

match'-tub *n.* (מעטש'־טאַב) דער צינד־שטריק פֿאַס [וואו מען פֿלעגט אויף די פּאַרצײטיגע קריגס־שיפֿען האַלטען טלי־ענדע צינד־שטריק פֿאַר די האַרמאַטען].

match'-wood *n.* (מעטש'־הוואוד) שוועבעלעך־האָלץ; שוועבעלעך־העלצלעך; קלײנע שטיקלעך האָלץ.

ma'té *n.* (מאַ'־טײ) בראַזיליש טהעע אָדער פּאַראַגוואַי־טהעע [אַ פֿלאַנצע וואָס איהרע בלעטער ווערען געברויכט ווי טהעע].

mate *n. and v.* (מײט) אַ חבר, אַ גלײ־כען; אײנער פֿון אַ פּאָר; אַ מאַן, אַ װײב; אַ געהילף; אַ שטײערמאַן [אויף אַ שיף]; אַ מאַט [אין שאַך־שפּיעל]; דער שאַך־שפּיעלער וואָס האָט בעקומען מאַט; זיך פּאָראײניגען; פֿערהײראַטען; פּאָרען; זײן ערשטװינט; מאַכען מאַט [אין שאַך־שפּיעל].

mate'less *a.* (מײט'־לעס) אָהן אַ חבר; אײנזאַם, עלענד.

mat'elote *n.* (מעט'־ע־לאָט) פֿיש אָדער פֿלײש פֿערפֿעפֿערטע מיט װײן, גרינסען און פֿערשיעדענע געוויירצען.

mate'rial *a. and n.* (מע־טיע'־רי־על) וואָס איז שייך צו שטאָף; מאַטעריעל [אין גענענזאַץ צו גײסטיג]; קערפּערליך, גשמיות'דיג; אין פֿילאָזאָפֿיע — וואָס איז שייך צום מאַטעריעלען אינהאַלט [אין געגענזאַץ צו פֿאָרם], וואָס איז שייך צום פֿאַקטישען אָדער ווירקליכען צושטאַנד פֿון זאַכען; וויכטיג, נויטווענדיג; ממשות'דיג; מאַטעריאַל, שטאָף; בעשטאַנד־טײלען.

materialisa'tion *n.* (מע־טיע־רי־על־אי־זײ'־שאַן) ז. *materialization*

mate'rialise *v.* (מע־טיע'־רי־על־אַיז) ז. *materialize*

mate'rialism *n.* (מע־טיע'־רי־על־איזם) די מאַטעריאַליסטישע וועלט־אַנשויאונג, די פֿילאָזאָפֿישע לעהרע, וואָס אַנערקענט אין דער נאַטור בלויז די עקזיסטענץ פֿון שטאָף [און ניט פֿון שטאָף און גײסט] און ערקלערט אַלע נאַטור־ערשײנונגען און גײסטיגע ערשײנונגען דורך די מעכאַנישע בעוועגונגען פֿון די שטאָף־אַטאָמען; מאַטעריאַליזם, איבערגע־בענהײט צו מאַטעריעלע, עגאָאיסטישע אינטערעסען, צו תּאוות און תּענוגים.

mate'rialist *n. and a.* (מע־טיע'־רי־על־איסט) אַ מאַטעריאַליסט, אַן אַנהענ־גער פֿון דער מאַטעריאַליסטישער וועלט־אַנשויאונג; מאַטעריאַליסטיש; וואָס איז שייך צו דער מאַטעריאַליסטישער וועלט־אַנשויאונג. ז. *materialism*

materialis'tic *a.* (מע־טיע־רי־ע־ליס'־טיק) מאַטעריאַליסטיש, וואָס איז שייך צו דער מאַטעריאַליסטישער וועלט־אַנשויאונג. ז. *materialism*

materialis'tical *a.* (מע־טיע־רי־ע־ליס'־טי־קעל) ז. *materialistic*

material'ity *n.* (מע־טיע־רי־על'־אי־טי) דאָס בעשטעהן פֿון שטאָף; אַ מאַטע־ריעלע זאַך, אַ שטאָף־זאַך [אין געגענזאַץ צו אַ גײסטיגער]; קערפּערליכקײט; גשמיות'דיגקײט; ממשות'דיגקײט, וויכ־טיגקײט.

materializa'tion *n.* (מע־טיע־רי־על־אי־זײ'־שאַן) מאַטעריאַליזירונג; פֿער־קערפּערונג; דאָס אַנגעהמען אַ מאַטעריע־לע, קערפּערליכע אָדער גשמיות'דיגע פֿאָרם [היפּנאָטיזם] וועגען דער נשמה פֿון אַ פֿערשטאָרבענעם, לויט דעם גלויבען פֿון די ספּיריטואַליסטען].

mate'rialize *v.* (מע־טיע'־רי־על־אַיז) מאַטעריאַליזירען, מאַכען קערפּערליך; מאַ־כען מאַטעריאַליסטיש, בעטראַכטען פֿון דעם שטאַנדפּונקט פֿון דער מאַטעריאַליס־טישער וועלט־אַנשויאונג; ווערען מאַטע־ריעל, קערפּערליך אָדער גשמיות'דיג; אַנ־נעהמען אַ בעשטימטע פֿאָרם; ווערען אַ ווירקליכקײט.

mate'rially *adv.* (מע־טיע'־רי־על־אי) מאַטעריעל; אין בעצוג צו שטאָף אָדער גשמיות; גשמיות'דיג, קערפּערליך, פֿיזיש; אויף אַ ממשות'דיגען אופֿן, מיט וויכ־טיגקײט.

mate'rialness *n.* (מע־טיע'־רי־על־נעס) דאָס זײן מאַטעריעל; וויכטיגקײט, ממשות'־דיגקײט.

mate'ria med'ica *n.* (מע־טיע'־רי־אַ מעד'־אי־קאַ) מעדיצינישע מיטלען; דער טײל פֿון דער מעדיצין וואָס בעשעפֿטיגט זיך מיט דער נאַטור און ווירקונג פֿון די הײלמיטלען.

matériel' *n.* (מע־טײ־רי־על') אינוונ־טאַר.

mater'nal *a.* (מע־טויר'־נעל) מוטער־ליך; וואָס איז שייך צו אַ מוטער אָדער מוטערס; וואָס קומט פֿון אַ מוטער אָדער פֿון מוטער'ס צד [ווי פֿערוואַנדשאַפֿט, למשל]; וואָס איז שייך צום געבורטס־לאַנד, הײמיש.

maternal'ity *n.* (מע־טויר־נעל'־אי־טי) מוטערליכקײט, מוטער־שטאַנד, מוטער־שאַפֿט.

mater'nally *adv.* (מע־טויר'־נעל־אי) אויף אַ מוטערליכען שטייגער; פֿון דער מוטער'ס צד [פֿערוואַנדט].

mater'nity *n.* (מע־טויר'־ני־טי) מוטער־ליכקײט, מוטער־שטאַנד, מוטערשאַפֿט; שוואַנגערשאַפֿט.

mater'nity dress (מע־טויר'־ני־טי דרעס) אַ קלײד צוגעפּאַסט פֿאַר שוואַנגערע פֿרויען.

mater'nity hos'pital (מע־טויר'־ני־טי האָס'־פּי־טעל) אַ קינפּעטאָרינס־שפּי־טאָל.

mat'-grass *n.* (מעט'־גרעס) באָרשטען־גראָז, נאַרד [אַזאַ אײראָפּעאיש גראָז וואָס וואַקסט אין בינטלעך, געברויכט אַלס פֿאַשע פֿאַר שעפּסען].

math *n.* (מעטה) הײ־שניט.

math. אַבקירצונג פֿון *mathematical* און *mathematics*

mathemat'ic *n. and a.* (מעטה־אי־מעט'־איק) מאַטעמאַטיק; מאַטעמאַטיש.

mathemat'ical *a.* (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל) מאַטעמאַטיש; גענוי, פּינקטליך; וואָס קען בעוויזען ווערען.

mathemat'ical abstrac'tion (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל עב־סטרעק'־שאַן) מאַטע־מאַטישע אַבסטראַקציאָן [דאָס וועקנעה־מען אין געדאַנק אַלע אײגענשאַפֿטען פֿון אַ געגענשטאַנד [ווי קאָליר, געשמאַק א. ז. וו.] און איהם איבערלאָזען בלויז די געאָמעטרישע דימענזיאָנען [ווי לענג, ברײט, הויך].

mathemat'ical bod'y (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל באָד'־אי) אַ מאַטעמאַטי־שער קערפּער [פֿון וועלכען מען האָט אין אַבסטראַקציע אַוועקגענומען אַלע נאַטירלי־כע אײגענשאַפֿטען אַזוי, אַז פֿון איהם זײ־נען געבליבען נור די לענג, ברײט און הויך].

mathemat'ical concep'tion (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל קאָן־סעפּ'־שאַן) אַ מאַ־טעמאַטישע קאָנצעפּציאָן, אַ מאַטעמאַטי־שער בעגריף [וואָס האָט צו טהאָן בלויז מיט רוים און צײט].

mathemat'ical in'struments (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל אינ'־סטרו־מענטס) מאַ־טעמאַטישע אינסטרומענטען [צום צײכנען מאַטעמאַטישע פֿיגורען].

mathemat'ically *adv.* (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל־אי) אויף אַ מאַטעמאַטישען שטײגער; דורך מאַטעמאַטיק; מיט גענוי־קײט, מיט פּינקטליכקײט; אַזוי עס זאָל קענען בעוויזען ווערען.

mathemat'ical nota'tion (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל נאָ־טײ'־שאַן) די סיס־טעם פֿון צײכענס, פֿיגורען און בוכשטא־בען, וואָס ווערען געברויכט אין מאַטע־מאַטיק.

mathemat'ical point (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל פּאָינט) אַ מאַטעמאַטישער פּונקט [וואָס פֿערנעהמט ניט קײן רוים און וועלכען מען שטעלט זיך פֿאָר נור אין גע־דאַנק].

mathemat'ical quan'tities (מעטה־אי־מעט'־אי־קעל קוואָנ'־טי־טיז) מאַטע־מאַטישע גרעסען [אַבסטראַקטע גרעסען]. ז. *mathematical abstraction*

mathemati'cian *n.* (מעטה־אי־מע־טיש'־ען) אַ מאַטעמאַטיקער.

mathemat'ics *n.* (מעטה־אי־מעט'־איקס) מאַטעמאַטיק.

mathe'sis *n.* (מע־טהיע'־סיס) נעלעהר־זאַמקײט; וויסענשאַפֿט; מאַטעמאַטיק.

mati'co *n.* (מע־טיע'־קאָו) מאַטיקאָ [אַזאַ פֿלאַנצע אין פּערו וואָס ווערט געברויכט אין מעדיצין].

ma'tie *n.* (מײ'־טיע) אַ פֿעטער הערינג וואָס האָט אין זיך ניט פֿיעל מילך אָדער רויגען [איקרא].

mat'in *a.* (מעט'־אין) וואָס איז שייך צום פֿריה־מאָרגען.

mat'inal *a.* (מעט'-אי-נעל) וואס איז שייך צום פריהמארגען; וואס איז שייך צו א פריהמארגען-געבעט [ביי די קאטוי-ליקען].

matinée' *n.* (מעט-אי-ניי') א נאכמי-טאגדיגע טעאטער-פארשטעלונג, קאנצערט אדער אונטערהאלט; א נאמיטאגדיג הויז-קלייד פאר פרויען.

ma'ting *n.* (מיי'-טינג) פערהייראטונג; פארונג [ביי חיות]; צוטיילונג פון טראז צווישען צוויי קאמפאניעס פיש-פאנגער אדער וואלפיש-פאנגער.

ma'ting-time *n.* (מיי'-טינג-טאים) פא-רונגס-צייט [ביי חיות].

mat'ins *n.* (מעט'-אינז) פריהמארגען-געבעט [ביי די קאטויליקען]; מוזיק פאר מארגען-געבעט.

mat'rass *n.* (מעט'-רעס) א דיסטיליר-פלאש, א ברען-קאלבען [פאר כעמישע צוועקען].

mat'ress *n.* (מעט'-רעס) ז. *mattress*

ma'triarch *n.* (מיי'-טרי-ארק) א מא-טריארך [א פרוי אין דער מאטריארכא-לער ארדנונג]. ז. *matriarchy*

matriar'chal *a.* (מיי-טרי-אר'-קעל) מאטריארכאליש. ז. *matriarchy*

matriar'chalism *n.* (מיי-טרי-אר'-קעל-איזם) מאטריארכאט, מאטריארכאלי-שע מנהגים און לעבענס-פארמען. ז. *matriarchy*

matriar'chate *n.* (מיי-טרי-אר'-קייט) די לאגע און די רעכטע פון א פרוי אין א מאטריארכאלישער ארדנונג. ז. *matriarchy*

ma'triarchy *n.* (מיי'-טרי-אר-קי) מא-טריארכאט, פרויען-הערשאפט [די געזעל-שאפטליכע ארדנונג ביי פרימיטיווע פעל-קער, אין וועלכער די פרוי איז געווען די הויפט פון דער פאמיליע און די קרובה-שאפט און די ירושה-רעכט זיינען געווען פון דער מוטער'ס צד].

ma'trice *n.* (מיי'-טריס) ז. *matrix*

mat'rices *n.* (מעט'-רי-סיז) געבעהר-מוטערס; מאטריצען. ז. *matrix*

mat'ricidal *a.* (מעט'-רי-סאי-דעל) מו-טער-מערדעריש, וואס איז שייך צו א מו-טער-מארד אדער צו א מוטער-מערדער.

mat'ricide *n.* (מעט'-רי-סאיד) א מו-טער-מערדער, א מוטער-מערדערין [וואס מארדעט די אייגענע מוטער]; א מוטער-מארד.

matric'ula *n.* (מע-טריק'-יו-לא) א מאטריקעל, א ליסטע, א צעטעל אדער רייסטער פון מיטגליעדער [הויפטזעכליך פון סטודענטען אין אן אוניווערזיטעט אדער אנדער הויך-שוהל].

matric'ulant *n.* (מע-טריק'-יו-לענט) איינער וואס שלאגט זיך פאר אדער טרעט אריין [אין א געזעלשאפט, פעראייניגונג א. ז. וו., הויפטזעכליך אין אן אוניווער-זיטעט אדער אנדער הויך-שוהל].

matric'ular *a.* (מע-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א מאטריקעל. ז. *matricula*

matric'ulate *v., a. and n.* (מע-טריק'-יו-לייט) מאטריקולירען, אריינשרייבען דעם נאמען אין א ליסטע אדער רייסטער [הויפטזעכליך וועגען סטודענטען פון אן אוניווערזיטעט]; ווערען א מיטגליעד, אריינגענומען ווערען אלס מיטגליעד, אריינקומען אלס סטודענט אין אן אוני-ווערזיטעט; מאטריקולירט, אריינגענומען; איינער וואס איז אריינגענומען געווארען [אלס מיטגליעד פון א געזעלשאפט אדער, הויפטזעכליך, אלס סטודענט פון אן אוני-ווערזיטעט].

matricula'tion *n.* (מע-טריק-יו-ליי'-שאן) די מאטריקולירונג, דאס אריינטרא-גען איינעמס נאמען אין רייסטער [הויפט-זעכליך אלס סטודענט פון אן אוניווערזי-טעט]; אריינטרעטונג [אלס מיטגליעד, הויפטזעכליך אין אן אוניווערזיטעט].

matric'ulator *n.* (מע-טריק'-יו-ליי-טאר) איינער וואס טרעט אריין אלס נייער מיטגליעד אין א געזעלשאפט; איינער וואס טרעט אריין אלס סטודענט אין אן אוניווערזיטעט; איינער וואס פערשרייבט איינעמס נאמען אין א ליסטע [פון מיט-גליעדער, פון סטודענטען א. ז. וו.].

matriher'itage *n.* (מעט-רי-הער'-אי-טעדזש) ירושה-רעכט נאך דער מוטער'ס צד [ווי אין דער מאטריארכאלישער ארד-נונג]. ז. *matriarchy*

matriher'ital *a.* (מעט-רי-הער'-אי-טעל) וואס איז שייך צום ירושה-רעכט פון דער מוטער'ס צד [אין דער מאטריארכא-לישער ארדנונג] ז. *matriarchy*

matrimo'nial *a.* (מעט-רי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו הייראטה אדער צום פערהייראטהען לעבען; וואס קומט דורך הייראטה.

matrimo'nial cause (מעט-רי-מאו'-ני-על קאהז) א געריכטליכע קלאגע וואס קומט ארויס פון הייראטה [ווי למשל א גט-פראצעס].

matrimo'nially *adv.* (מעט-רי-מאו'-ני-על-אי) דורך הייראטה; לויט די היי-ראטהס-געזעצע אדער מנהגים.

matrimo'nious *a.* (מעט-רי-מאו'-ני-אס) ז. *matrimonial*

mat'rimony *n.* (מעט'-רי-מא-ני) היי-ראטה, הייראטה-שטאנד, דאס פערהיירא-טהע לעבען.

ma'trix *n.* (מיי'-טריקס) די געבעהר-מוטער; עטוואס וואס הילט עפעס איין אדער ברייננט עפעס ארויס [ווי א גע-בעהר-מוטער]; א מאטריצע, אן אויסגע-הוילט מעטאל-פורעם [אין דרוקעריי]; א דרוק-פלאטע; דער צווישען-צעלען שטאף [ביי פלאנצען]; דאס אויף וואס אדער פון וואס א פלאנצע וואקסט; א פעלז, אין וועלכען עס געפינען זיך מינעראלען, פער-שטיינערטע פלאנצען אדער חיות א. ז. וו.

ma'tron *n.* (מיי'-טראן) א מאטראנע; א פערהייראטהע פרוי [הויפטזעכליך אן עלטערע]; א הויז-מוטער; א הויפט-וואר-טערין פון א שפיטאל; א פערוואלטערין פון אן אנשטאלט.

ma'tronage *n.* (מיי'-טראנ-עדזש) מא-טראנען-שטאנד, פרויען-שטאנד; ווירדיגע פרויען, שעהנע בעל-הבית'טעס [קאלעק-טיוו]; דאס אמט פון א הויפט-שפיטאל-ווארטערין; דאס אמט פון א פערוואלטע-רין פון אן אנשטאלט.

ma'tronal *a.* (מיי'-טראנ-על) וואס איז שייך צו אן עלטערער פרוי; וואס פאסט פאר א פאמיליען-מוטער; מוטערליך; ערנסט, אייגנעהאלטען, ווירדיג.

ma'tronhood *n.* (מיי'-טראנ-הוד) דער שטאנד פון אן עלטערער פרוי אדער פא-מיליען-מוטער.

ma'tronise *v.* (מיי'-טראנ-איז) ז. *matronize*

ma'tronize *v.* (מיי'-טראנ-איז) מאכען מאטראנען-עהנליך [עהנליך צו אן עלטע-רער פרוי אדער פאמיליען-מוטער]; בע-האנדלען ווי א מוטער.

ma'tronlike *a.* (מיי'-טראנ-לאיק) ווי אן עלטערע פרוי אדער פאמיליען-מוטער; ערנסט, ווירדיג, מוטערליך.

ma'tronly *a.* (מיי'-טראנ-לי) ז. *matronlike*

ma'tronship *n.* (מיי'-טראנ-שיפ) דאס אמט פון א הויפט-ווארטערין פון א שפי-טאל; דאס אמט פון א פערוואלטערין פון אן אנשטאלט.

matronym'ic *a. and n.* (מעט-רא-נים'-איק) וואס שטאמט פון דער מוטער אדער פון דער מוטער'ס צד [וועגען א נאמען]; וואס איז שייך צו אזא נאמען; א ווארט אדער שפראך-פארם צו בעצייכ-נען אזא נאמען.

matross' *n.* (מע-טראס') אן אונטער-קאנאניער [ארויסהעלפער ביי א קאנאנען-שיסער].

matte *n.* (מעט) א ניט גאנץ ריינער מע-טאל, וואס ענטהאלט שוועבעל [הויפט-זעכליך קופער].

mat'ter *n. and v.* (מעט'-ער) שטאף, מאטעריע; מאטעריאל; אין דרוקעריי — געשריבענע זאכען צום דרוקען; דרוקזאך; אבפאל פון א לעבעדיגען ארגאניזם; איי-טער [פלאגמע]; אן אנגעלעגענהייט; אן עניז, נעגענשטאנד, א זאך, א טהעמא [צום אודטיילען אדער נאכדענקען]; א שטרייט-פונקט; אורזאכע, גרונד; בעדייטונג, וויכ-טיגקייט; אן אנצאהל, א ניט נעגויע מאס אדער צאהל; א געריכטליכע בעהויפטונג אדער אנציינג; א געריכטליכער אנטראג אדער פאדערונג; בעדייטען, זיין פון וויכ-טיגקייט, אויסמאכען.

mat'terate *v.* (מעט'-ע-רייט) אייטערען [וועגען א געשוויר].

mat'ter at is'sue (מעט'-ער עט איש'-אוה) א שטרייטפונקט.

The slavery question was the **matter at issue** between the north and the south.

mat'terful *n.* (מעט'-ער-פול) אינהאלטס-רייך; בעדייטונגספול, וויכטיג.

mat'terless *a.* (מעט'-ער-לעס) אהן שטאף, אינהאלטסלאז; בעדייטונגסלאז, אונוויכטיג.

mat'ter of con'sequences (מעט'-ער אוו קאנ'-סי-קוהוענס-עז) א וויכטיגע זאך.

mat'ter of course (מעט'-ער אוו קאורס) א זעלבסטפערשטענדליכע זאך.

mat'ter-of-course' *a.* (מעט'-ער-אוו-קאורס') קומענדיג אלס נאטירליכע פאלגע; אנגענומען אלס זעלבסטפערשטענדליך.

mat'ter of fact (מעט'-ער אוו פעקט) טהאטזעכליכקייט, ווירקליכקייט; א פאק-טישע זאך, א פאקט.

mat'ter-of-fact' *a.* (מעט'-ער-אוו-פעקט') זאכליך; פאקטיש; ווירקליך [אין נעגענזאץ צו אידעאליזירט אדער פאנטאס-טיש]; געוועהנליך, דורכשניטליך; וואס האלט זיך אן דער ווירקליכקייט אדער אן פאקטען; פראזאאיש; פראקטיש.

mat'ter-of-fact' man (מעט'-ער-אוו-פעקט' מען) א פראקטישער מענש, א רעא-ליסט [אין נעגענזאץ צו אידעאליסט].

mat'ter of life and death (מעט'-ער אוו לאיף ענד דעטה) א פראגע פון לעבען און טויט; א קריטישע לאגע [וואו עס שטעהט אין קאן דאס לעבען].

mat'ter of rec'ord (מעט'-ער אוו רעק'-ארד) אין יוריספרודענץ — עטוואס וואס איז פערשריבען, עטוואס וואס קען בעוויזען ווערען דורך אפיציעלע געריכט-ליכע דאקומענטען.

mat'tery *a.* (מעט'-ער-אי) פול מיט מאי-טעריע, אייטעריג; וויכטיג, בעדייטונגס-פול.

mat'ting *n.* (מעט'-אינג) מאטען, ראגא-זשעס; מאטען-מאטעריאל; מאטען-עהנלי-

כע געפלעכט; א פאספארטו [א דיק פאפיער מיט אן אויסשניט פאר'ן בילד אין א בילד־ראהם]; דאס מאכען מאט, אונפאלירט, אהן א גלאנץ [מעטאל]; א מאטקייט [אויף מעטאלען].

mat'ting-tool *n.* (מעט'-אינג-טוהל) אן אינסטרומענט צו מאכען מעטאל אויסזעהן מאט [אונפאלירט, אהן א גלאנץ].

mat'tock *n.* (מעט'-אק) א ברעך־האק, א ברעך־אייזען מיט א ברייטען ענד.

mat'tress *n.* (מעט'-רעס) א מאטראץ.

mat'tress-ma'ker *n.* (מעט'-רעס-מיי'-קער) א מאטראצען־מאכער.

mat'ty *n.* (מעט'-אי) ז. ***matie***

matur'able *a.* (מע-טיור'-עבל) וואס קען ווערען צייטיג, רייף אדער פאלקאמען; וואס קען געבראכט ווערען צו אייטערונג.

mat'urant *n.* (מעט'-יו-רענט) אן אייטערונגס־מיטעל [צום אנציהען א געשוויר און ארויסברייגנען אייטער].

mat'urate *v.* (מעט'-יו-רייט) צייטיג ווערען, רייף ווערען; צייטיג מאכען, רייף מאכען; אייטערען [ווענען א געשוויר].

matura'tion *n.* (מעט-יו-ריי'-שאן) דאס צייטיג ווערען, דאס רייף ווערען; אייטערונג, אייטער־אנציהונג.

matur'ative *a. and n.* (מע-טיור'-ע-טיוו) וואס מאכט רייף אדער צייטיג; וואס ציהט אן א געשוויר און רופט ארויס אייטערונג; אן אייטערונגס־מיטעל.

mature' *a. and v.* (מע-טיור') רייף, צייטיג; פול ענטוויקעלט; פאלקאם, פאלשטענדיג; אנגעצויגען, אייטערדיג [ווענען א געשוויר]; צאהלבאר, פעליג, וואס האט דערגרייכט דעם צאהלונגס־טערמין [ווענען חובות]; מאכען רייף אדער צייטיג; פערפאלקאמענען, פאלשטענדיג ענטוויקלען; אנציהען אדער ברייגנען צו אייטערונג [א געשוויר]; רייף ווערען, פאלקאם ווערען; ווערען אנגעצויגען אדער אייטערען [ווענען א געשוויר]; ווערען פעליג [ווענען חובות].

mature'ly *adv.* (מע-טיור'-לי) 1. אויף א רייפען, פול־ענטוויקעלטען אדער פאלשטענדיגען אופן; 2. מיט פאלשטענדיגער איבערלעגונג, דורך און דורך.

2. Entering on war a government has to consider maturely its finances.

mature'ness *n.* (מע-טיור'-נעס) רייפקייט, צייטיגקייט; פאלשטענדיגע ענטוויקלונג.

matures'cent *a.* (מעט-יו-רעס'-ענט) וואס האלט אין רייף ווערען.

matu'rity *n.* (מע-טיו'-רי-טי) רייפקייט, צייטיגקייט; פאלשטענדיגע ענטוויקלונג אדער אויסארבייטונג; צאהלבארקייט, פעליגקייט [פון א חוב]; אנגעצויגענקייט, אייטערדיגקייט [פון א געשוויר].

matu'tinal *a.* (מע-טיו'-טי-נעל) מארגענדיג, פריהמארגענדיג.

mat'weed *n.* (מעט'-הוויעד) ספארטא־גראז אדער ליגעאז [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט פאר מאטען אדער ראגאזשעם].

mat'work *n.* (מעט'-הוואירק) מאטען־ארבייט, ראגאזשע־ארבייט.

matz'oth *n.* (מעט'-סאוטה) מצות.

maud *n.* (מאהד) א גרויער געשטרייפטער פלעד [שאל] וואס מען טראגט אין שאטלאנד; א רייזע־פלעד, א רייזע־שאל.

maude *n.* (מאהד) ז. ***maud***

maud'lin *a. and n.* (מאהד'-לין) סענטימענטאל, צוקראכען; וויינענדיג; שכור, נאריש־צוקראכען [פון שכרות]; דער לעבער־באלזאם [אזא שמעקעדיגע גראז־פלאנצע מיט געלבע בליטהען, וואקסט אין זיד־אייראפא].

maud'lin-drunk *a.* (מאהד'-לין-דראנק) וויינענדיג און סענטימענטאל־צוקראכען פון שכרות.

maud'linism *n.* (מאהד'-לין-איזם) קרענקליכע סענטימענטאליטעט, צוקראכענקייט, דאס זיין א פערוויינטע נשמה.

maud'lin sen'timents (מאהד'-לין סענ'-טי-מענטס) סענטימענטאליטעט, צוקראכענקייט.

mau'gre *prep.* (מאהר'-גער) ניט קוקענדיג אויף, טראץ.

mau'kin *n.* (מאה'-קין) ז. ***malkin***

maul *n. and v.* (מאהל) א שווערער הילצערנער האמער; שלאגען מיט א האמער אדער ווי מיט א האמער; צושלאגען, צוקאליעטשען; מאכען, פארטיג מאכען.

maul'ey *n.* (מאהל'-אי) א קולאק, א פויסט.

mau'ling *n.* (מאה'-לינג) הארטע קלעפ.

maul'kin *n.* (מאה'-קין) ז. ***malkin***

maul'stick *n.* (מאהל'-סטיק) ז. ***mahlstick***

maum *n. and a.* (מאהם) ז. ***malm***

maun'der *v.* (מאהנ'-דער) ריידען מיט א וויינענדען קול [ווי א בעטלער]; מורמלען; בורטשען; ריידען אונקלאר און אהן א טאלק [ווי א שכור]; פלוידערען נארישקייטען.

maun'derer *n.* (מאהנ'-דער-ער) א בורטשאדלע, א בורטשון, איינער וואס בורטשעט.

maun'dering *n.* (מאהנ'-דער-אינג) דאס בורטשען.

maun'dy *n.* (מאהנ'-די) די קריסטליכע צערעמאניע [אם גרין־דאנערשטאג] צו וואשען די פיס פון ארימע מענשען אלס זכר דערפון וואס קריסטוס האט, לויט דער לעגענדע, ביים לעצטען אבענדמאהל געוואשען די פיס פון זיינע תלמידים.

Maun'dy Thurs'day (מאהנ'-די טהוירדס'-דיי) גרין־דאנערשטאג. ז. ***maundy***

mausole'an *a.* (מאה-סא-לי'-ען) וואס איז שייך צו א מאוזאלעאום [א שעהנע געביידע איבער א קבר אדער איבער עטליכע, מעהרסטענטייל פאמיליען־קברים]; וואס איז שייך צו א מצבה.

mausole'um *n.* (מאה-סא-לי'-אם) א מאוזאלעאום [א פראכטפאלע געביידע איבער א קבר אדער קברים, א פראכטפאלער קבר, א פראכטפאלע מצבה].

mauve *n. and a.* (מאווו) די אנילין־פארב [רויטליך־וויאלעט]; רויטליך־וויאלעט.

mav'erick *n. and v.* (מעוו'-ער-איק) אין די פיה־פיטערענדע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בהמה, וואס איז געפונען געווארען אהן א בראנדמארק פון דעם אייגענטימער; עטוואס וואס מען האט בעקומען אויף אן אונעהרליכען אדער אונגעזעצליכען אופן; כאפען א ניט־געבראנדמארקטע בהמה און ארויפלעגען אויף איהר אן אייגענעם בראנדמארק; ארייגקריגען אייגענטום אויף אן אונגעזעצליכען אדער אונעהרליכען אופן.

ma'vis *n.* (מיי'-וויס) די זינג־דראסעל [א בעקאנט זינג־פויגעלע אין אייראפא].

mavor'tial *a.* (מע-וואהר'-שעל) קריעגעריש.

maw *n.* (מאה) דער מאגען [פון חיות]; דער קראפ, די וואליע [פון א פויגעל]; דער פענכער פון א פיש.

maw'kin *n.* (מאה'-קין) ז. ***malkin***

maw'kish *a.* (מאה'-קיש) עקעלהאפט, ווידערליך; ניט געשמאק, אבגעשמאקט.

maw'kishly *adv.* (מאה'-קיש-לי) אויף א ווידערליכען אדער עקעלהאפטען שטייגער.

maw'kishness *n.* (מאה'-קיש-נעס) ווידערליכקייט, עקעלהאפטיגקייט; אבגעשמאקטקייט.

maw'-worm *n.* (מאה'-הוואירם) א מאגען־ווארים; א בויך־ווארים.

maxil'la *n.* (מעקס-איל'-א) א קינבאק־ביין; דער אויבערשטער קינבאק־ביין.

max'illar *a.* (מעק'-סי-לאר) ז. ***maxillary***

max'illary *a.* (מעק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צום קינבאקען־ביין.

max'illary ar'tery (מעק'-סי-לע-רי אר'-טע-רי) די קינבאק ארטעריע. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

max'im *n.* (מעק'-סים) א כלל, א פעסט־געשטעלטער פרינציפ, א גרונדזאץ.

That honesty is the best policy is an old maxim.

max'ima *n.* (מעק'-סי-מא) מאקסימום־צאהלען, מאקסימום־ווערטהען. ז. ***maximum***

max'imal *a.* (מעק'-סי-מעל) מאקסימאל, פון א מאקסימאלען אדער העכסטען ווערטה.

max'imally *adv.* (מעק'-סי-מעל-אי) ביז צום העכסטען גראד; ביז צו א מאקסימאלען [העכסטען] ווערטה.

Max'im gun (מעק'-סים גאן) די מאקסים ביקס [אן אויטאמאטיש שיסענדע ביקס, ערפונדען פון היראם מאקסים].

maximisa'tion *n.* (מעק-סי-מי-זיי'-שאן) ז. ***maximization***

max'imise *v.* (מעק'-סי-מאיז) ז ***maximize***

max'imist *n.* (מעק'-סי-מיסט) איינער וואס האט ליעב צו געברויכען אנגענומענע אויסדריקע אדער כללים.

maximiza'tion *n.* (מעק-סי-מי-זיי'-שאן) דאס דערהויבען צו א מאקסימום אדער צו דעם העכסטען גראד.

max'imize *v.* (מעק'-סי-מאיז) דערהויבען ביז צו א מאקסימום אדער ביז צום העכסטען גראד; מאכען אזוי גרויס ווי מעגליך.

max'imum *a. and n.* (מעק'-סי-מאם) א מאקסימום; דער העכסטער גראד, די גרעסטע צאהל; דער גרעסטער ווערטה; גרעסט, העכסט.

May *n.* (מיי) דער מאנאט מאי; דער פריהלינג פון לעבען.

may *v. and n.* (מיי) מעגען, קענען; מעגליך זיין; זיין ערלויבט; פייערען דעם מאי־טאג; די פייערונג פון מאי־טאג; דער ווייס־דארן [ז. ***hawthorn***].

May'-ap'ple *n.* (מיי'-עפל) דער מאי־עפעל [אזא אמעריקאנער פרוכט־פלאנצע].

may'be *adv.* (מיי'-בי) אפשר, פילייכט, מעגליך.

May'-bee'tle *n.* (מיי'-ביע'טל) דער מאי־קעפער [אזא גרויסער שווארצער זשוק].

May'-bloom *n.* (מיי'-בלוהם) דער ווייס־דארן. ז. ***hawthorn***

May'-bug *n.* (מיי'-באג) ז. ***May-beetle***

May'-bush *n.* (מיי'-בוש) ז. ***May-bloom***

May'-day *n.* (מיי'-דיי) דער ערשטער מאי.

May'-dew *n.* (מיי'-דיו) דער מאי-טוי [וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער האט בעזונדערע איינגעשאפטען].

May'duke *n.* (מיי'-דיוק) דער מאי-קארש [אזא זארט זויערער קארש].

May'-flow'er *n.* (מיי'-פלאו'-ער) א מאי-בלום.

May'-fly *n.* (מיי'-פלאי) די מאי-פליג [אזא פליג וואס אין איהר לארווען-צושטאנד לעבט זי אין וואסער און ווען זי וואקסט אויס פון דער לארווע לעבט זי א גאנץ קורצע צייט ביז זי לעגט אויס איהרע אייער].

May'-game *n.* (מיי'-גיים) מאי-שפיעל [אונטערהאלטונג אין שפיעל פון ערשטען מאי]; פרעהליכקייט, לוסטיגקייט; איינער וואס נעהמט אנטייל אין מאי-שפיעל.

may'hap *adv.* (מיי'-העפ) אפשר, פיליייכט, מעגליך.

may'hem *n.* (מיי'-העם) א פערברעכען וואס בעשטעהט אין פערוואונדען אימעצען אדער איהם מאכען פאר א קאליקע.

May'-hill *n.* (מיי'-היל) א שווער שטיקעל צייט; א קריטישער מאמענט.

may'ing *n.* (מיי'-אינג) דאס פייערען דעם ערשטען מאי [דורך זאמלען בלומען אדער דורך פערשיעדענע אונטערהאלטונגען].

May'-la'dy *n.* (מיי'-ליי'-די) ז. *May-queen*

May'-lil'y *n.* (מיי'-ליל'-אי) דאס מאי בלימעל, די טהאל-ליליע.

May'-morn *n.* (מיי'-מאהרן) דער מאי-מארגען; פרישקייט, יוגענד-פרישקייט.

mayonnaise' *n.* (מיי-אנ-אייז') אזא סאוס געמאכט פון רויהע אייער-געלכלעך מיט אליווען-אויל און ציטראנען-זאפט.

may'or *n.* (מיי'-אר) א בירגער-מייסטער, א שטאדט-הויפט.

may'oral *a.* (מיי'-אר-על) וואס איז שייך צו א בירגער-מייסטער אדער צו זיין אמט.

may'oralty *n.* (מיי'-אר-על-טי) דאס אמט פון א בירגער-מייסטער, די אמטפיהרונג פון א בירגער-מייסטער.

may'oress *n.* (מיי'-אר-עס) א בירגער-מייסטערין, די פרוי פון א בירגער-מייסטער.

may'orship *n.* (מיי'-אר-שיפ) דאס אמט אדער ווירדע פון א בירגער-מייסטער.

May'-pole *n.* (מיי'-פאול) דער מאי-בוים [א הויכער שטאנג בעפוצט מיט בלומען און בענדער, ארום וועלכען מען פלעגט טאנצען ביי די שפיעל-אונטערהאלטונגען פון ערשטען מאי].

May'-queen *n.* (מיי'-קוויען) די מאי-קעניגין [א מיידעל אדער יונגע פרוי, וועלכע פלעגט געקרוינט ווערען מיט א בלומען-קראנץ אלס די קעניגין פון די שפיעל-אונטערהאלטונגען פון דעם ערשטען מאי].

may'thorn *n.* (מיי'-טהארן) דער וויים-דארן. ז. *hawthorn*

may'weed *n.* (מיי'-וויעד) די הונדס-קאמילע אדער הונדס-ראמאשקע [אזא גראז מיט געלבע בלימלעך און ווייסע ראנדען מיט א זעהר שארפען ריח].

Maz'agan *n.* (מעז'-ע-גען) א מין קליינע בעבלעך.

maz'ard *n.* (מעז'-ארד) אזא שווארצער ווילדער קארש וואס וואקסט אין אייראפא.

mazarine' *n.* and *v.* (מעז-ע-רין') א טיעף-בלויער קאליר; א קליינע שיסעל ווען זי ווערט אריינגעשעטעלט אין א גרעסערער; בעפוצטע מיט שפיצען [קרוזשעווע] אויף א געוויסען אופן.

Maz'deism *n.* (מעז'-די-איזם) מאזדע-איזם [די אלטע פערזישע רעליגיאן].

maze *n.* and *v.* (מייז) א לאבירינט; א פערווירונג, א פערפלאנטערונג; א צומישונג, א פערלעגענהייט; צומישען, פערווירען, ברייגנען אין פערלעגענהייט.

ma'zer *n.* (מיי'-זער) א גרויסער הילצערנער טרינק-בעכער.

ma'zily *adv.* (מיי'-זי-לי) אויף א פערווירענדען אדער צומישענדען אופן; דרעהענדיג זיך הין און הער ווי א לאבירינט; מיט פערלעגענהייט.

ma'ziness *n.* (מיי'-זי-נעס) פערווירטקייט, צומישטקייט; פערפלאנטערונג; פערלעגענהייט.

mazol'ogy *n.* (מע-זאל'-א-דזשי) ז. *mammalogy*

mazur'ka *n.* (מע-זור'-קא) א מאזורקא [אזא טאנץ]; די מוזיק פון א מאזורקא.

ma'zy *a.* (מיי'-זי) צומישט, פערווירט, פערפלאנטערט.

Mc אבקירצונג פון *Mac.*

M. C. ראשי תבות פון די ווערטער *Member of Congress*

Mch. אן אבקירצונג פון *March*

Md. אבקירצונג פון ווארט *Maryland* (מער'-אי-לענד) [איינער פון די פעראיינינגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

M. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Medicinæ Doctor* אדער *Medical Doctor* [א דאקטאר, א מעדיקער].

Mdm. אן אבקירצונג פון *Madam*

M. E. ראשי תבות פון די ווערטער *Methodist Episcopal,* פון *Mining Engineer* אדער פון *Mechanical Engineer*

me *pr.* (מי) מיך, מיר.

mead *n.* (מיעד) א מעד, האניג-וואסער; א לאנקע, א גראז-פלאץ.

mead'ow *n.* (מעד'-או) א לאנקע, א גראז-פלאץ.

mead'ow-clo'ver *n.* (מעד'-או-קלאו'-ווער) קלעווער [אזא מין גראז].

mead'ow-fox'tail *n.* (מעד'-או-פאקס-טייל) פיקסען-עק-גראז [אזא מין גראז]. ז. *foxtail*

mead'ow-grass *n.* (מעד'-או-גרעס) לאנקע-גראז, פיטערונגס-גראז.

mead'ow-ground *n.* (מעד'-או-גראונד) ז. *meadow-land*

mead'ow-land *n.* (מעד'-או-לענד) גראז-לאנד, לאנקעס.

mead'ow-lark *n.* (מעד'-או-לארק) די פעלד-לערכע [אן אמעריקאנער פויגעל. די אויבערשטע טיילען זיינע זיינען גרוי, ברוין און שווארץ, די אונטערשטע טיילען זיינען העל-געלב מיט א שווארצען צייכען אין דער פארם פון א פאדקאווע אויף דער ברוסט].

mead'ow-mouse *n.* (מעד'-או-מאוס) אזא פעלד-מויז אין נארד-אמעריקא.

mead'ow-ore *n.* (מעד'-או-אור) זומפ-אייזען [אזא זארט אייזען-ערץ].

mead'ow-pink *n.* (מעד'-או-פינק) די פעלד-נעלקע [אזא בלום].

mead'ow-rue *n.* (מעד'-או-רוה) וויעזען-קרויט [אזא גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס].

mead'ow-saf'fron *n.* (מעד'-או-סעפ-ראן) וויעזען-זאפראן [אזא גראז וואס איז ענהליך צו זאפראן].

mead'ow-sage *n.* (מעד'-או-סיידזש) די וויעזען-זאלביי [אזא בלום וואס וואקסט אויף לאנקעס].

mead'ow-sax'ifrage *n.* (מעד'-או-סעק'-סי-פרעדזש) די זענעל-בלום; די פעכער-בלום.

mead'ow-sweet *n.* (מעד'-או-סוויעט) די וויעזען-קעניגין [א מין גראז-ארטיגע אייראפעאישע און אמעריקאנישע גארטען-פלאנצע מיט לאנגע צייהניג-געקארבטע בלעטער און מיט פיעל ווייסע זעהר שמעקענדע בלימעלעך].

Meadow-sweet

mead'owwort *n.* (מעד'-או-הווירט) ז. *meadow-sweet*

mead'owy *a.* (מעד'-א-אי) וואס איז שייך אדער ענהליך צו לאנקעס; וואס בעשטעהט פון לאנקעס.

mea'ger *a.* (מיע'-גער) מאגער; דאר; אונפרוכטבאר; מאנגעלהאפט, ארעמזעליג, שוואך; נים גענוגענד.

mea'ger day (מיע'-גער דיי) א פאסט-טאג.

mea'gerly *adv.* (מיע'-גער-לי) מאגער; דאר; אונפרוכטבאר; מאנגעלהאפט; ארעמזעליג; שוואך.

mea'gerness *n.* (מיע'-גער-נעס) מאגערקייט; דארקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; אונפרוכטבארקייט; ארעמזעליגקייט; שוואכקייט.

mea'gre *a.* (מיע'-גער) ז. *meager*

mea'grely *adv.* (מיע'-גער-לי) ז. *meagerly*

mea'greness *n.* (מיע'-גער-נעס) ז. *meagerness*

meal *n.* and *v.* (מיעל) א מאהלצייט; מעהל; צומאהלען אויף מעהל.

meal'-bee'tle *n.* (מיעל'-ביע'-טל) דער מעהל-קעפער אדער דער מעהל-זשוק [זיין לארווע איז שעדליך נאר מעהל].

mea'liness *n.* (מיע'-לי-נעס) מעהליגקייט, דאס זיין מעהליג; ווייכקייט.

mea'ling-stone *n.* (מיע'-לינג-סטאון) א מיהל-שטיין פון א האנד-מיהל.

meal'man *n.* (מיעל'-מען) א מעהל-הענדלער.

meal'monger *n.* (מיעל'-מאנ-גער) ז. *mealman*

meal'-moth *n.* (מיעל'-מאטה) א מעהל-פליענעלע.

meal'-mouthed *a.* (מיעל'-מאוטהט) ז. *mealy-mouthed*

meal'-time *n.* (מיעל'-טאים) די צייט פון עסען.

meal'-tub *n.* (מיעל'-טאב) א מעהל-קאסטען.

meal'-worm *n.* (מיעל'-הווירם) א

מעהל-וואָרים [די לאַרווע פון דעם מעהל-זשוק]. ז. *meal-beetle*.
mea'ly *a.* (מיע'-לי) ; מעהליג, ווי מעהל ; בעשטויבט מיט מעהל אדער ווי מיט מעהל; גלאַט-צונגיג, זיס-ריידעוודיג, היפאָקריטיש.
mea'ly-mouthed *a.* (מיע'-לי-מאַוטהט) זיס-ריידעוודיג, גלאַט-צונגיג, אונאויפריכטיג, היפאָקריטיש.
mea'ly-mouthed'ness *n.* (מיע'-לי-מאַוטהד'-נעס) גלאַט-צונגיגקייט, זיס-ריידעוודיגקייט, אונאויפריכטיגקייט, היפאָקריטיזם.
mea'ly-tree *n.* (מיע'-לי-טריע) דער מעהל-בוים [אַזאַ בוים וואָס זיינע יונגע צווייגען און בלעטער זיינען בעדעקט ווי מיט אַ מעהליגען שטויב].
mean *v., a. and n.* (מיען) ; מיינען ; דייטען ; פּראַסט, געמיין ; נידריג, פערעכטליך, נידערטרעכטיג ; קאַרג ; פון נידריגען ווערטה ; וואָס איז אין אַ מיטעל-צושטאַנד ; מיטעלמעסיג ; צווישענצייטיג, דערווייליג ; דורכשניטליך [וועגען מאָס, צאָהל א. ד. ג.] ; מיטעלמעסיגקייט ; דער מיטען ; אַ מיטעלווערטה, אַ דורכשניט ; אַ מיטעל-שטימע [ווי טענאָר אדער אַלט] ; די צווייטע אדער דריטע סטרונע פון אַן אַלט [אַזאַ גרויסער פידעל].
mean busi'ness (מיען ביז'-נעס) זיך בעציהען ערנסט צו עטוואָס, האָבען ברעה ווירקליך עטוואָס צו טהאָן.
mean'der *n. and v.* (מי-ען'-דער) אַ געדרעהעטער וועג אדער דורכגאַנג ; אַ לאַבירינט ; אַן אָרנאַמענט, וואָס בעשטעהט פון ליניען וועלכע דרעהען זיך הין און הער ; זיך דרעהען הין און הער ; מאַכען אַן איבערפלעכליכע אויסמעסטונג פון אַ געגענד.
mean'drian *a.* (מי-ען'-דרי-ען) זיך דרעהענד ; זיך שלענגלענדיג.
mean'drically *adv.* (מי-ען'-דרי-קעל-אי) זיך דרעהענדיג, זיך שלענגלענדיג.
mean'drine *a.* (מי-ען'-דרין) ז. *meandrous*.
mean'drous *a.* (מי-ען'-דראָס) געדרעהט, געשלענגעלט.
mea'ning *n. and a.* (מיע'-נינג) אַ מיינונג, אַבזיכט, אַ כונה ; אַ בעדייטונג, אַ זין ; בעדייטונגספול.
mea'ningful *a.* (מיע'-נינג-פול) בעדייטונגספול.
mea'ningless *a.* (מיע'-נינג-לעס) בעדייטונגסלאָז ; זינלאָז, אונזיניג.
mea'ningly *adv.* (מיע'-נינג-לי) בעדייטונגספול ; אַבזיכטליך.
mea'ningness *n.* (מיע'-נינג-נעס) בעדייטונג, בעדייטזאַמקייט.
mean'ly *adv.* (מיען'-לי) אויף אַ געמיינעם אופן ; געמיין ; נידריג ; נידערטרעכטיג ; מיט בעליידיגונג, מיט פעראַכטונג.
mean'ness *n.* (מיען'-נעס) נידריגקייט, געמיינהייט ; נידערטרעכטיגקייט ; קאַרגקייט ; קליינליכקייט.
mean propor'tional (מיען פּראָ-פּאָר'-שאַן-על) אין מאַטעמאַטיק — די מיטעלע פּראָפּאָרציאָנאַלע, געאָמעטרישער מיטעל-ווערטה.
means *n.* (מיענז) מיטעלען.
mean speed (מיען ספּיעד) דורכשניטליכע געשווינדקייט.
mean'-spir'ited *a.* (מיען'-ספּיר'-אי-טעד) נידערטרעכטיג, געמיין.
meant (מענט) געמיינט, געדענקט. ז. *mean*.
mean'time *adv. and n.* (מיען'-טאַים) אונטערדעסען, דערווייל ; די צווישענצייט.
mean voice (מיען וואָיס) אַ צווישען-שטימע, אַ מיטעל-שטימע [ווי טענאָר אדער אַלט].
mean'while *adv. and n.* (מיען'-הוואַיל) ז. *meantime*.
mease *n.* (מיעז) די צאָהל פון 500 הערינג.
mea'sle *n.* (מיעזל) די לאַרווע פון וועלכער עס אַנטוויקעלט זיך דער וואָרעם וואָס פעראורזאַכט מאַזלען-קראַנקהייט ביי חזירים ; אַזאַ מאַזעל-אַרטיגער פלעק אויף פלאַנצען-בלעטער.
mea'sled *a.* (מיעזלד) וואָס איז אַנגעגריפען פון מאַזלען.
mea'sles *n.* (מיעזלז) מאַזלען ; מאַזעל-אַרטיגע פלעקען אויף בלעטער פון פלאַנצען [אַזאַ פלאַנצען-קראַנקהייט] ; מאַזלען-קראַנקהייט ביי חזירים.
mea'sle-worm *n.* (מיע'זל-הוואָרם) דער וואָרעם וואָס פעראורזאַכט די מאַזלען-קראַנקהייט ביי חזירים.
mea'sly *a.* (מיע'-זלי) וואָס איז אַנגעגריפען פון מאַזלען ; נידריג, געמיין, פערעכטליך.
meas'urable *a.* (מעזש'-אור-עבל) מעסטבאַר, וואָס מען קען מעסטען אדער אויסמעסטען ; מעסיג [ניט גרויס].
meas'urableness *n.* (מעזש'-אור-עבל-נעס) מעסטבאַרקייט, דאָס קענען געמאָסטען ווערען.
meas'urably *adv.* (מעזש'-אור-ע-בלי) אויף אַ מעסטבאַרען אופן ; מעסיג [ניט גרויס], אין אַ מעסיגען גראַד.
meas'ure *n. and v.* (מעזש'-אור) אַ מאָס ; אַ פערהעלטניס, אַ מאַסשטאַב ; אַ מאַסרעגעל ; פערזען-מאָס אדער ריטם-מאָס [אין געדיכטע] ; אין מוזיק — צייט-מאָס, טאַקט-מאָס, טאַקט ; מעסטען, אויסמעסטען ; אַנמעסטען ; אַנטקעגען שטעלען, קאָנקורירען; פערגלייכען ; דורכמעסטען אדער דורכגעהן אַ פּלאַץ.
meas'ured *a.* (מעזש'-אורד) געמאָסטען, אויסגעמאָסטען ; איינגעטיילט מיט אַ מאָס, אַבגעמאָסטען, בעגרענצט ; מעסיג; ריטמיש.
meas'ureless *a.* (מעזש'-אור-לעס) וואָס קען ניט אויסגעמאָסטען ווערען, אָהן מאָס ; אונבעגרענצט, אונבעשרענקט.
meas'urelessness *n.* (מעזש'-אור-לעס-נעס) דאָס ניט קענען אויסגעמאָסטען ווערען ; אונמעסיגקייט.
meas'urement *n.* (מעזש'-אור-מענט) דאָס מעסטען, אַ מאָס-סיסטעם ; די מאָס.
meas'ure of a num'ber (מעזש'-אור אָוו ע נאַמ'-בער) אַ צאָהל, וועלכע טיילט אַן אַנדער צאָהל אָהן אַ רעסט [צ. ב. די צאָהל 3 אין 15 א. ד. ג.].
meas'ure of capac'ity (מעזש'-אור אָוו קע-פּעס'-אי-טי) אַ קאַפּאַציטעטס-מאָס [אַ מאָס ווי אַ קוואָרט, ליטער א. ד. ג. צו מעסטען פליסיגקייטען ווי אויך געוויסע טרוקענע אַרטיקלען].
measure one's length (מעזש'-אור הוואַנז לענגטה) זיך אויסציהען ווי לאַנג מען איז, פאַלען מיט דער גאַנצער לענג.
meas'urer *n.* (מעזש'-אור-ער) אַ מעסטער ; אַ פעלד-מעסטער, אַ קאָמאַרניק.
meas'ure strength (מעזש'-אור סטרענגטה) זיך מעסטען מיט די קרעפטען.
meas'ure swords (מעזש'-אור סאָורדז) פעכטען מיט שווערדען.
meas'uring cast (מעזש'-אור-אינג קעסט) אַ וואָרף אין אַ שפּיעל וואָס איז אַזוי ענהליך צו אַ צווייטען, אַז מען קען זיי ניט אונטערשיידען מיט'ן אויג, נאָר מען מוז מאַכען אַן אויסמעסטונג ; עטוואָס וואָס איז אין צווייפעל.
meas'uring-chain *n.* (מעזש'-אור-אינג-טשיין) אַ מעסט-קייט [צו מעסטען לאַנד].
meas'uring-glass *n.* (מעזש'-אור-אינג-גלעס) אַ מעסט-גלאָז [אַ גלעזערנע כלי איינגעטיילט אין גראַדען, וועלכע ווערט בענוצט פון כעמיקער אדער אַפּטייקער צו מעסטען פליסיגקייטען].
meas'uring-line *n.* (מעזש'-אור-אינג-לאַין) אַ מעסט-שנור.
meas'uring-machine' *n.* (מעזש'-אור-אינג-מע-שין') אַ מעסט-מאַשין [פאַר לענג-מעסטונגען].
meas'uring-worm *n.* (מעזש'-אור-אינג-הוואָרם) אַ וואָרעם וואָס בעוועגט זיך פאָרווערטס דורך איינציהען זיך און אויסציהען זיך.
meat *n.* (מיעט) פלייש ; דער עסבאַרער טייל פון עפּעס [ווי פון אַן איי, אַ נוס א. ז. וו.] ; אַ מאָהלצייט.
mea'tal *a.* (מי-איי'-טעל) וואָס איז שייך צו אַ קאַנאַל אין קערפּער. ז. *meatus*.
meat'-chop'per *n.* (מיעט'-טשאָפּ'-ער) אַ האַק-מעסער צום האַקען פלייש.
mea'ted *a.* (מיע'-טעד) מיט פלייש, וואָס האָט פלייש, אַ פליישיגען אדער עסבאַרען טייל.
meat'-fly *n.* (מיעט'-פלאַי) די פלייש-פליעג [אַזאַ פליעג וואָס לעגט איהרע אייער אויף פלייש, מיט וואָס די שפּעטערדיגע פליעגלען-ווערימלעך וואָס קומען אַרוים פון די אייער, שפּייזען זיך].
mea'tiness *n.* (מיע'-טי-נעס) פליישיגקייט ; דאָס האָבען אַן עסבאַרען, ווייכען טייל [ווי אַן איי, אַ נוס א. ז. וו.] ; נאָהרהאַפטיגקייט ; דאָס האָבען אינהאַלט [ווי אַ געשפּרעך], בעדייטונגספול.
meat'-jack *n.* (מיעט'-דזשעק) אַ בראָט-שפּיעז.
meat'less *a.* (מיעט'-לעס) ; אָהן פלייש ; אָהן נאָהרונג, אָהן שפּייז.
meat'-mar'ket *n.* (מיעט'-מאַר'-קעט) אַ פלייש-געשעפט ; אַ פלייש-מאַרק.
meat'-of'fering *n.* (מיעט'-אָפ'-ע-רינג) אַ שפּייז-אָפּפער [אַ קרבן מנחה].
meat'-pie *n.* (מיעט'-פּאַי) אַ פלייש-קוכען, אַ פלייש-פּיראָג.
meat'-safe *n.* (מיעט'-סייף) אַ פלייש-קאַמער, אַ פלייש-אַלמער.
meat'-tea *n.* (מיעט'-טיע) מאָהלצייט ביי וועלכען מען עסט פלייש-שפּייזען.
mea'tus *n.* (מי-איי'-טאָס) אַ קאַנאַל אין קערפּער [ווי דער אורין-קאַנאַל א. ד. ג.].
mea'ty *a.* (מיע'-טי) ; פליישיג ; וואָס האָט אַ סך פלייש ; נאָהרהאַפט ; אינהאַלטסרייך.
Mec'can *a. and n.* (מעק'-ען) וואָס איז שייך צו דער שטאָדט מעקאַ [אַ הייליגע שטאָדט אין אַראַביען, וואו מאַכמעד איז געבאָרען געוואָרען און וואוהין די מאַכמעדאַנער זיינען עולי רגל] ; אַן איינוואוינער פון מעקאַ.
mech. אַן אַבקירצונג פון די ווערטער *mechanics* אדער *mechanical*.
mechan'ic *n. and a.* (מי-קען'-איק) אַ בעל-מלאכה, אַ מעכאַניקער, אַ מאַשיניסט ; איינער וואָס אַרבייט מעכאַניש,

מאשין=מעסיג, אויטאמאטיש [אהן קאפ, אהן געפיהל]; *מעכאניש; מאשין=מעסיג; וואס איז שייך צו מעכאניק; וואס איז שייך צו האנדווערק אדער מלאכה; מאטעריאליסטיש, אטאמיסטיש [ז. *materialism*]; איינפאך; גראב, וואולגאר.

mechan'ical *a.* (מי-קענ'-אי-קעל) מעכאניש, וואס איז שייך צו מעכאניק; וואס איז שייך צו א מעכאניזם אדער מאשין; וואס איז געשאפען דורך א מאשין; מאטעריאליסטיש [ז. *materialism*]; וואס ברייננט נור א מעכאנישע ענדערונג אין שטאף [א קוואנטיטאטיווע אדער אויסערליכע ענדערונג, אבער ניט קיין קוואליטאטיווע]; וואס ווערט ערהאלטען דורך א מעכאנישען עקספערימענט; וואס האט א טאלאנט פון א מעכאניקער; וואס טהוט די ארבייט פון א מעכאניקער; וואס ווערט געטהאן מעכאניש, מאשין=מעסיג אדער אויטאמאטיש; איינפאך, גראב, וואולגאר.

mechan'ical engineer' (מי-קענ'-אי-קעל ען-דזשי-ניער') א מאשינען=אינזשינער.

mechan'ical engineer'ing (מי-קענ'-אי-קעל ען-דזשי-ניער'-אינג) די אינזשינער=קונסט פון מאשינען=בוי.

mechan'ical force (מי-קענ'-אי-קעל פאורס) מעכאנישע אדער בעוועגענדע קראפט.

mechan'ically *adv.* (מי-קענ'-אי-קעל-אי) אין איינקלאנג מיט די פרינציפען פון מעכאניק; פון א מעכאנישען שטאנדפונקט, לויט דער מעכאנישער קאנסטרוקציאן; דורך מעכאנישער קראפט; אויף א מעכאנישען אופן, אזוי ווי א מאשין, אזוי ווי אן אויטאמאט [אהן קאפ, אהן געפיהל]; אויף אן אופן וואס ברייננט נור א מעכאנישע ענדערונג אין שטאף [א קוואנטיטאטיווע אדער אויסערליכע ענדערונג, ניט קיין קוואליטאטיווע].

mechan'ical mix'ture (מי-קענ'-אי-קעל מיקס'-טשור) א מעכאנישע מישונג [א מישונג פון שטאפען ביי וועלכער די כעמישע אייגענשאפטען פון די שטאפען ווערען ניט געענדערט].

mechan'icalness *n.* (מי-קענ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין מעכאניש אדער מאשין=מעסיג.

mechan'ical philos'ophy (מי-קענ'-אי-קעל פי-לאס'-א-פי) די מאטעריאליסטישע פילאזאפיע [ז. *materialism*]; די פיזיק אלס באזיס פון דער פילאזאפיע.

mechan'ical pow'ers (מי-קענ'-אי-קעל פאו'-ערז) איינפאכע מאשינען; מעכאנישע פאטענצען [מאשינען=טיילען, וועלכע געפינען זיך אין יעדער מאשין].

mechan'ical prin'ter (מי-קענ'-אי-קעל פרינ'-טער) ז. *type-writer*.

mechan'ic arts (מי-קענ'-איק ארטס) מעכאנישע קינסטע, אומנות, מלאכה.

mechani'cian *n.* (מעק-ע-ניש'-ען) א מעכאניקער, א מאשיניסט.

mechanicochem'ical *a.* (מי-קענ-אי-קאו-קעמ'-אי-קעל) וואס ווירקט פיזיקאליש און כעמיש [ווי עלעקטריציטעט, למשל].

mechan'ics *n.* (מי-קענ'-איקס) מאשינען=לעהרע; מעכאניק, די טעאריע פון בעוועגונג.

mech'anism *n.* (מעק'-ע-ניזם) א מעכאניזם, א מאשינעריע.

mech'anist *n.* (מעק'-ע-ניסט) א מעכאניקער, א מאשיניסט.

mech'anize *v.* (מעק'-ע-נאיז) מאכען מעכאניש; אויסארבייטען די מעכאנישע איינצעלהייטען [פון עטוואס].

mech'anizer *n.* (מעק'-ע-נאי-זער) אן אנהענגער פון א מעכאנישער ארדנונג אדער סיסטעם; א פארמאליסט.

mechanog'raphy *n.* (מעק-ע-נאג'-רע-פי) די קונסט צו מאכען קאפיעס פון שריפטען, קונסט=ווערק א. ז. וו. מיט דער הילף פון א מאשין.

Mech'lin *a.* and *n.* (מעק'-לין) וואס ווערט פראדוצירט אין דער שטאדט מעכעלן, אין בעלגיען; איינזאץ, שפיצען [קרוזשעווע] וואס זיינען פאבריצירט אין מעכעלן.

mecon'ic *a.* (מי-קאנ'-איק) וואס קומט פון מאהן אדער אפיום.

mecon'ic ac'id (מי-קאנ'-איק עס'-איד) מעקאן=זויערע [אן ארגאנישע זויערע וואס געפינט זיך אין אפיום].

meco'nium *n.* (מי-קאו'-ני-אם) קינדער=דרעק [די צאה פון א ניי=געבארענעם קינד].

med. אן אבקירצונג פון *medicine* אדער פון *medical*.

med'al *n.* (מעד'-על) א מעדאל.

med'alist *n.* (מעד'-על-איסט) א מעדאלען=זאמלער; איינער וואס מאכט מעדאלען; איינער וואס האט געקראגען א מעדאל.

medal'lic *a.* (מי-דעל'-איק) וואס געהערט צו מעדאלען.

medal'lion *n.* (מי-דעל'-יאן) א גרויסער מעדאל; א מעדאליאן.

med'allist *n.* (מעד'-על-איסט) ז. *medalist*.

med'dle *v.* (מעדל) זיך אריינמישען.

med'dler *n.* (מעד'-לער) איינער וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlesome *a.* (מעד'ל-סאם) וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlesomeness *n.* (מעד'ל-סאם-נעס) דאס אריינמישען זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dling *a.* and *n.* (מעד'-לינג) וואס מישט זיך אריין אין פרעמדע עסקים; דאס אריינמישען זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlingly *adv.* (מעד'-לינג-לי) אריינמישענדיג זיך אין פרעמדע עסקים.

me'dia *n.* (מי'-די-א) מעדיומס [ז. *medium*]; דער מיטעלסטער שיכט פון אן ארטעריע.

mediæ'val *a.* and *n.* (מי-די-איע'-וועל) ז. *medieval*.

mediæ'valism *n.* (מי-די-איע'-וועל-איזם) ז. *medievalism*.

mediæ'valist *n.* (מי-די-איע'-וועל-איסט) ז. *medievalist*.

mediæ'valize *v.* (מי-די-איע'-וועל-איז) ז. *medievalize*.

mediæ'vally *adv.* (מי-די-איע'-וועל-אי) ז. *medievally*.

me'dial *a.* (מי'-די-על) וואס איז שייך צום מיטען; וואס געפינט זיך אין מיטען צווישען צוויי עקסטרעמען; מיטעלמעסיג, געמיין; אין ספיריטיזם — וואס איז שייך צו א מעדיום אדער פערזאן, אויף וועלכער עס ווירקען אונמיטעלבאר געהיימניספאלע קרעפטע און גייסטער.

me'dian *a.* (מי'-די-ען) וואס איז שייך צום מיטען; וואס איז געשטעלט אין מיטען.

me'dian plane (מי'-די-ען פליין) אין אנאטאמיע — די פלעכע וואס צוטיילט א קערפער אין דער לענג אויף צוויי סימעטרישע העלפטען.

me'diant *n.* (מי'-די-ענט) אין מוזיק — די מעדיאנטע, די טערץ [דער דריטער טאן פון גרונד=טאן].

me'diate *v.* and *a.* (מי'-די-אייט) פערנעהמען א מיטעל=שטעלע; דיענען אלס מיטעל אדער פערמיטלער; פערמיטלען, זיך שטעלען אין מיטען, זיך אריינמישען; אין ספיריטיזם — דיענען אלס מעדיום אדער פערזאן אויף וועלכער עס ווירקען אונמיטעלבאר געהיימניספאלע קרעפטע און גייסטער; וואס געפינט זיך אין מיטען; מיטעלבאר; וואס דיענט אלס מיטעל אדער פערמיטלער; וואס דיענט אלס מעדיום [אין ספיריטיזם].

me'diate agglutina'tion (מי'-די-אייט עג-לו-טי-ניי'-שאן) אין כירורגיע — דאס מיטעלבאר'ע בעהעפטען די אויפגעשניטענע טיילען פון קערפער אדער די ליפען פון א וואונד, אריינלעגענדיג צווישען זיי וועלכען ניט איז שטאף.

me'diate ausculta'tion (מי'-די-אייט אהס-קאל-טיי'-שאן) דאס אויסהערען א קראנקען ניט דירעקט מיט'ן אויער, נאר מיט א געוויסען אינסטרומענט.

me'diate cer'tainty (מי'-די-אייט סויר'-טענ-טי) א מיטעלבארע געוויסהייט, א זאך וועלכע מען האלט פאר געוויס אויף'ן גרונד פון ערפאהרונג אדער לאגישער שלוס=פאלגערונג. ז. *immediate certainty*.

me'diate ev'idence (מי'-די-אייט עוו'-אי-דענס) אין געריכטס=פראצעסען — אזא ארט עדות=זאגען, וועלכע דערווייזט ניט דירעקט דעם פאקט וואס מען דארף דערווייזען, נאר האט אן אונדירעקטע שייכות צו איהם.

me'diate knowl'edge (מי'-די-אייט נאל'-עדזש) דאס וויסען וואס ווערט ערווארבען ניט דירעקט אדער אונמיטעלבאר [ווי למשל, אז שווארץ איז ניט ווייס], נאר דורך געוויסע ערפאהרונגען און לאגישען דענקען.

me'diately *adv.* (מי'-די-אייט-לי) אויף א מיטעלבארען שטייגער; זיך אריינלענענדיג צווישען; זיך אריינמישענדיג אין מיטען.

me'diateness *n.* (מי'-די-אייט-נעס) דאס זיין מיטעלבאר; דאס לעגען זיך אין מיטען; דאס פערמיטלען; דאס אריינמישען זיך.

media'tion *n.* (מי-די-איי'-שאן) דאס אריינמישען זיך; דאס אריינלעגען זיך צווישען; פערמיטלונג; שתדלנות; אין מוזיק — דער טייל פון א מעלאדיע, וועלכער ליגט צווישען דער אינטאנאציע און דער ענדונג; דער הויפט טייל פון א נגון.

me'diative *a.* (מי'-די-איי-טיוו) וואס דיענט אלס מיטעל אדער פערמיטלער.

mediatiza'tion *n.* (מי-די-ע-טי-זיי'-שאן) מעדיאטיזירונג, דאס אונטערווארפען א קלענערע מלוכה אונטער א גרעסערע. ז. *mediatize*.

me'diatize *v.* (מי'-די-ע-טאיז) מעדיאטיזירען, אונטערווארפען א קלענערע מלוכה אונטער א גרעסערער [בנוגע צו די פערשיעדענע מלוכות פון דייטשלאנד. אמאל זיינען אלע דייטש'ע גרעסערע און קלענערע מלוכות געווען גלייכבערעכטיגטע טיילען פון דער אלגעמיינער דייטשער אימפעריע. שפעטער זיינען די קליינע מלוכות'לעך מעדיאטיזירט געווארען, ד. ה. זיי האבען אויפגעהערט צו זיין זעלבסטשטענדיגע טיילען פון דער דייטשער אימפעריע מיט אייגענער מאכט און פעראנטווארטליכקייט, נאר זיינען אונטערגעווארפען

פען געווארען אונטער די שכנ'ישע גרעסערע מלוכות, פערבלייבענדיג זעלבסטשטענדיג נור אין זייערע לאקאלע אנגעלעגענהייטען].

me’diator *n.* (מי'-די-איי-טאר) א פערמיטלער; איינער וואס מישט זיך אריין; איינער וואס לעגט זיך אריין צו מאכען א פשרה; אן אגענט, א פאקטאר.

mediato’rial *a.* (מי-די-ע-טאו'-רי-על) פערמיטלעריש; וואס געהערט צו א פערמיטלער.

mediato’rially *adv.* (מי-די-איי-טאו'-רי-על-אי) דורך פערמיטלונג; אויף א פערמיטלערישען שטייגער.

me’diatorship *n.* (מי'-די-איי-טאר-שיפ) פערמיטלערשאפט; דאס אמט אדער די שטעלע פון א פערמיטלער.

me’diatory *a.* (מי'-די-איי-טא-רי) ז. ***mediatorial***

me’diatress *n.* (מי'-די-איי-טרעס) א פערמיטלערין, א מעקלערין.

media’trix *n.* (מי-די-איי'-טריקס) ז. ***mediatress***

med’ic *n.* (מעד'-איק) א דאקטאר; איינער וואס שטודירט מעדיציין; לוצערן אדער אלפאלפא [אזא גראז]. ז. ***lucerne***

med’icable *a.* (מעד'-אי-קעבל) היילבאר; וואס מען קען היילען.

med’ical *a. and n.* (מעד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעדיציין; מעדיציניש; איינער וואס שטודירט מעדיציין; א קליין גלעזערן פלעשעל.

med’ical advice’ (מעד'-אי-קעל עד-וואיס') ערצטליכע הילף, אן עצה פון א דאקטאר.

med’ical board (מעד'-אי-קעל באורד) דער דאקטוירים=ראטה.

med’ical jurispru’dence (מעד'-אי-קעל דזשוה-ריס-פרוה'-דענס) געריכטליכע מעדיציין [דער טייל פון יוריספרודענץ וואס האט א שייכות צו דער מעדיצינישער וויסענשאפט, ווי די פראגען וועגען וואונדען, גיפט, משוגעת'ען א. ז. וו.].

med’ically *adv.* (מעד'-אי-קעל-אי) אויף א מעדיצינישען אופן; מיט א מעדיצינישען צוועק; בנוגע צו מעדיציין.

med’ical man (מעד'-אי-קעל מען) א דאקטאר, א כירורג; אין ענגלאנד — א רופא, וועלכער האט ניט קיין דאקטאר=דיפלאם.

med’icament *n.* (מעד'-אי-קע-מענט) א מעדיקאמענט, א הייל=מיטעל, א רפואה; מעדיצינישע ווירקונג; הייל=קראפט.

medicamen’tal *a.* (מעד-אי-קע-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א רפואה; הייל=זאם.

medicamen’tally *adv.* (מעד-אי-קע-מענ'-טעל-אי) ווי א מעדיקאמענט אדער רפואה.

medicamen’tary *a.* (מעד-אי-קע-מענ'-טע-רי) ז. ***medicamental***

medicamenta’tion *n.* (מעד-אי-קע-מענ-טיי'-שאן) ז. ***medication***

med’icaster *n.* (מעד'-אי-קעס-טער) א דאקטארעל, א קאנאוואל; אן אונוויסענדער דאקטאר; א שארלאטאן אין מעדיציין.

med’icate *v.* (מעד'-אי-קייט) מישען עפעס מיט א רפואה; געבען רפואות.

med’icated ale (מעד'-אי-קיי-טעד אייל) ביער געברייט מיט געוויסע גראזען, וואס דיענט אלס רפואה.

med’icated bath (מעד'-אי-קיי-טעד בעטה) א קרייטער=באד [א וואנע געמאכט מיט גראזען פאר א רפואה].

medica’tion *n.* (מעד-אי-קיי'-שאן) דאס פערמישען עפעס מיט א רפואה; דאס אריינגעבען א רפואה; דאס ארויסרופען עפעס אין ארגאניזם מיט דער הילף פון רפואות.

med’icative *a.* (מעד'-אי-קיי-טיוו) היילענד; קורירענד; וואס ענטהאלט היילענדע איינגענשאפטען.

med’icator *n.* (מעד'-אי-קיי-טאר) איינער וואס מאכט אדער גיט רפואות; אן אינסטרומענט, דורך וועלכען א הייל=מיטעל ווערט אריינגעגעבען אין קערפער.

med’icatory *a.* (מעד'-אי-קיי-טא-רי) ז. ***medicative***

medic’inal *a.* (מי-דיס'-אי-נעל) מעדיציניש; היילזאם.

medic’inal herbs (מי-דיס'-אי-נעל הוירבז) גראזען וואס ווערען געברויכט אין מעדיציין.

medic’inally *adv.* (מי-דיס'-אי-נעל-אי) אויף א מעדיצינישען אדער היילבארען שטייגער.

medic’inal spring (מי-דיס'-אי-נעל ספרינג) א הייל=קוואל.

med’icine *n.* (מעד'-אי-סין) א מעדיציין, רפואה, רפואות; דאס היילען, קורירען; דאס וואס ענטהאלט אין זיך כלומרשט א מאגישע היילונגס=קראפט [ווי קמיעות].

med’icine-bag *n.* (מעד'-אי-סינ-בעג) א זאק, אין וועלכען די מכשפים פון די ווילדע און בארבארישע פעלקער טראגען זייערע הייל=מיטלען [ווי קמיעות, וואלפצייהנדלעך א. ד. ג.].

med’icine-chest *n.* (מעד'-אי-סינ-טשעסט) א קעסטעל, אין וועלכען מען האלט רפואות און אויך כירורגישע אינסטרומענטען.

med’icine-lodge *n.* (מעד'-אי-סינ-לאדזש) א קליין שטיבעל ביי די נארד=אמעריקאנישע אינדיאנער וואו מען האלט אב געהיימע רעליגיעזע צערעמאניעס.

med’icine-man *n.* (מעד'-אי-סינ-מען) ביי די אינדיאנער און אנדערע ווילדע און בארבארישע שבטים — א מכשף, א מענש וועלכער האט א איבערנאטירליכע קראפט צו היילען קראנקהייטען.

med’iciner *n.* (מעד'-אי-סי-נער) א מעדיקער; א דאקטאר.

med’icine-spoon *n.* (מעד'-אי-סינ-ספוהן) א מין פארצעלייענער לעפעל אדער שיסעלע מיט א שנויץ, מיט וועלכען מען נעהמט איין רפואות.

med’ico *n.* (מעד'-אי-קאו) א דאקטאר.

med’icochirur’gical *a.* (מעד'-אי-קאו-קאי-רויר'-דזשי-קעל) מעדיקא=כירורגיש; וואס איז שייך צו מעדיציין און כירורגיע; וואס בעשטעהט פון מעדיקער און כירורגען.

medi’etas lin’guæ (מי-דאי'-ע-טעס ליג'-גוויע) א שוואור=געריכט, וואס בעשטעהט העלפט פון איינגעבארענע און העלפט פון אויסלענדער [ביים משפט'ען אן אויסלענדער].

medi’ety *n.* (מי-דאי'-ע-טי) די העלפט; דער מיטען; דער מיטעלער וועג, די מיטעלע שטעלונג.

medie’val *a. and n.* (מי-די-אי'-וועל) מיטעלאלטערליך, וואס איז שייך צום מיטעלאלטער אדער צו דער פעריאדע אין דער וועלט=געשיכטע פון דעם אונטערגאנג פון דער אלט=רוימישער מלוכה [אין ענדע פון 5טען יאהרהונדערט] ביז דער ענטדעקונג פון אמעריקא [אנפאנג 16טען יאהרהונדערט]; איינער וואס האט געלעבט אין דער צייט פון מיטעלאלטער.

medie’val his’tory (מי-די-אי'-וועל היס'-טא-רי) די געשיכטע פון מיטעלאלטער [פון דעם אונטערגאנג פון דער אלט=רוימישער מלוכה אין ענדע פון 5טען יאהרהונדערט ביז דעם אנפאנג פון 16טען יאהרהונדערט].

medie’valism *n.* (מי-די-אי'-וועל-איזם) דאס וואס כאראקטעריזירט זיך מיט'ן מיטעלאלטער; דער גייסט פון מיטעלאלטער; איבערגעבענהייט צום גייסט פון מיטעלאלטער.

medie’valist *n.* (מי-די-אי'-וועל-איסט) א קענער פון דער געשיכטע פון מיטעלאלטער; אן אנהענגער פון דעם גייסט פון מיטעלאלטער; איינער וואס האט געלעבט אין מיטעלאלטער.

medie’valize *v.* (מי-די-אי'-וועל-איז) מאכען מיטעלאלטערליך; צוגעבען א מיטעלאלטערליכע פארם.

Medie’val Lat’in (מי-די-אי'-וועל לעט'-אין) ז. ***Low Latin***

medie’vally *adv.* (מי-די-אי'-וועל-אי) אויף א מיטעלאלטערליכען שטייגער.

me’dine *n.* (מי'-דין) די מעדינא אדער פארא [א קליינע עגיפטישע מטבע, א פיערטעל פון א פיאסטער].

me’diocre *a. and n.* (מי'-די-או-קער) מיטעלמעסיג, ארדינער, גאנץ געוועהנליך; ניט איבערגעשפיצט.

The manager is a man of mediocre abilities.

me’diocrist *n.* (מי'-די-או-קריסט) אן ארדינערער, גאנץ געוועהנליכער מענש.

medioc’rity *n.* (מי-די-אק'-רי-טי) מיטעלמעסיגקייט; אן ארדינערער, גאנץ געוועהנליכער מענש.

The membership of this club is full of mediocrities.

med’itate *v.* (מעד'-אי-טייט) דענקען; נאכדענקען; בעטראכטען עפעס; איבערלעגען, נאכדענקען איבער עפעס; אין זינען האבען; בעאבזיכטיגען.

medita’tion *n.* (מעד-אי-טיי'-שאן) דאס דענקען, דאס בעטראכטען; דאס טיעפע רעליגיעזע אריינטראכטען זיך; די נאכדענקונג; דאס דאווענען אדער דאס אריינטראכטען זיך אין געטליכקייט מיט א טיעפער כונה; א רעליגיעזע הימנע אדער תפילה, וואס איז פערפאסט געווארען מיט דעם ציעל ארויסצורופען א טיעפע רעליגיעזע נאכדענקונג.

medita’tionist *n.* (מעד-אי-טיי'-שאנ-איסט) א פערפאסער פון רעליגיעזע הימנען, וואס האבען דעם ציעל ארויסצורופען א טיעפע רעליגיעזע נאכדענקונג.

med’itative *a.* (מעד'-אי-טיי-טיוו) דענקענד, נאכדענקענד, בעטראכטענד.

med’itatively *adv.* (מעד'-אי-טיי-טיוו-לי) נאכדענקענדיג; טיעף אריינטראכטענדיג זיך.

med’itativeness *n.* (מעד'-אי-טיי-טיוו-נעס) דאס טיעפע אריינטראכטען זיך.

mediterra’nean *a.* (מעד-אי-טע-ריי'-ני-ען) מיטעללענדיש; ארומגערינגעלט מיט לאנד [וועגען א ים].

Mediterra’nean *n. and a.* (מעד-אי-טע-ריי'-ני-ען) דער מיטעללענדישער ים, דער ים התיכון; וואס איז שייך צו די לענדער אדער פעלקער ארום דעם מיטעללענדישען ים.

me’dium *n. and a.* (מי'-די-אם) דאס מעדיום, דער מיטען; דאס וואס שטעהט אין מיטען; דאס וואס געפינט זיך צווישען צוויי עקסטרעמען; אין ספיריטיזם — א מעדיום אדער פערזאן, וועגען וועלכער

מען גלויבט, אז זי ווערט בעאיינפלוסט פון איבערנאטירליכע גייסטער און קרעפטען; אין פיזיק—דער עטהער אדער עפיר, וועלכער דיענט אלס טרעגער פון ליכט און ווארעמקייט; יעדע זאך, ווי לופט א. ד. ג., וועלכע דיענט אלס ספערע אדער סביבה, אין וועלכער עס קענען פארקומען געוויסע ערשיינונגען; אין מאלעריי — יעדע פליסיגקייט, ווי וואסער, אויל, לאק, אין וועלכע מען מישט אוים די פארבען; דאס מיטעל, דורך וועלכען עפעס ווערט בעווירקט, א הילפס־מיטעל; אין מאטעמאטיק — דאס אריפמעטישע מיטעל אדער די דורכשניטליכע צאהל, דער רעזולטאט וואס בעקומט זיך פון צוטיילען די סומע פון עטליכע צאהלען אויף זייער צאהל [ווי למשל דאס אריפמעטישע מיטעל פון 3 צאהלען 15, 8 און 25 בעקומט זיך ווען מען צוטיילט זייער סומע, ד. ה. 48 אויף זייער צאהל, ד. ה. אויף 3. דאס אריפמעטישע מיטעל אדער די דורכשניטליכע צאהל וועט אלזא זיין 16]; אין לאגיק — דער מיטעל־זאץ פון א סילאגיזם [א סילאגיזם אדער שלוס־פאלגערונג בעשטעהט געוועהנליך פון 3 זעצע, ווי למשל: 1) אברהם איז א מענש: 2) יעדער מענש מוז שטארבען; 3) פאלגליך, אברהם וועט מוזען שטארבען]; דאס מעדיאן פאפיער [א זארט פאפיער פון 23x18 צאל]; א מיטעלמעסיגע זאך, עפעס פון מיטעלמעסיגער גרויס, וואוקס א. ד. ג.; מיטעלמעסיג; דורכשניטליך.

mediumis'tic *a.* (מי-די-אם-איס'-טיק) וואס איז שייך צו מעדיומיסטישע אדער ספיריטיסטישע ערשיינונגען [ווי דאס טאנצען פון שטוהלען און בכלל די אלע געהיימניספאלע ערשיינונגען, אין וועלכע די ספיריטיסטען גלויבען].

me'diumship *n.* (מי'-די-אם-שיפ) דאס זיין א מעדיום אדער פערזאן, אויף וועלכער עס ווירקען געהיימניספאלע איבערנאטירליכע גייסטער און קרעפטע [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

me'dium-sized *a.* (מי'-די-אם-סאיזד) פון א מיטעלמעסיגער אדער דורכשניטליכער מאס.

Medlar

med'lar *n.* (מעד'-לאר) דער מיספעל [א קליינע פרוכט, וואס האט די פארם פון א קליינעם ברוינעם עפעל. די פרוכט עסט מען און מען פרעגעלט זי ווען זי הויבט אן אביסעל פוילען]; דער מיספעל־בוים.

med'lar-tree *n.* (מעד'-לאר-טריע) דער מיספעל־בוים [דאס קליינע בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסען מיספעלען]. ז. *medlar*

med'ley *n. and a.* (מעד'-לי) א געמיש, א געמישעכץ; א מיש־מאש; א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן וואס בעשטעהט פון בעזונדערע שטיקלעך, א פאפורי; צייג אדער שטאף וואס איז געוועבט פון וואל, וועלכע מען האט געפארבט אין פערשיעדענע פארבען פאר'ן שפינען; געמישט, אויסגעמישט.

Médoc' *n.* (מע-דאק') מעדאק [א זארט זעהר גוטער רויטער בארדא־וויין].

medul'la *n.* (מי-דאל'-א) דער אינוועניגסטער טייל פון אן ארגאן: דער מארך פון ביינער; דער רוקען־מארך; דער אינוועניגסטער טייל אדער דאס הערצעל פון האר; דאס הערצעל פון א פלאנצע.

medul'la oblonga'ta (מי-דאל'-א אב-לאנ-גיי'-טא) דער הינטערשטער טייל פון'ם קאפ־מארך וואס איז פעראייניגט מיט'ן רוקען־מארך.

medul'lar *a.* (מי-דאל'-ער) ז. *medullary*

med'ullary *a.* (מעד'-א-לע-רי) מארכיג, וואס געהערט צום מארך; פון מארך; וואס איז שייך צום הערצעל פון א פלאנצע.

Medu'sa *n.* (מי-דיו'-סא) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — מעדוזא, איינע פון די דריי שוידערליכע שוועסטער מיט שלאנגען אויף'ן קאפ אנשטאט האר [ז. *Gorgon*]; אין זאאלאגיע—די מעדוזע, איינע פון די מינים ווייכע ים־חיה'לעך. ז. *acaleph*

meed *n.* (מיעד) א לוין, א בעלוינונג; א מתנה; כאבאר.

meek *a. and v.* (מיעק) מילד, געלאסען, ווייך, זאנפט. זאנפטמוטיג; וואס ניט זיך אונטער; וואס לאזט זיך בויגען; עניוות'דיג, קליין ביי זיך; זיך אונטערגעבען; זיין מילד אדער געלאסען; מאכען הכנעה'דיג, מאכען מילד.

meek'-eyed *a.* (מיעק'-איד) מיט מילדע אדער זאנפטע אויגען.

meek'ly *adv.* (מיעק'-לי) אויף א מילדען, זאנפטען אדער ווייכען אופן; מיט אונטערגעגעבענהייט; מיט הכנעה.

meek'ness *n.* (מיעק'-נעס) מילדקייט, ווייכקייט, גוטסקייט, זאנפטמוטיגקייט, עניוות.

meer'schaum *n.* (מיער'-שאהם) מעערשוים [א מין ווייסער, ווייכער און לייכטער מינעראל, פון וועלכען מען מאכט טאבאק־ליולקעס אדער פיפקעס. געפינט זיך אין איטאליען, גריכענלאנד, קליין־אזיען און קרים]; א טאבאק־ליולקע אדער פיפקע געמאכט פון מעער־שוים.

meer'schaum pipe (מיער'-שאהם פאיפ) א טאבאק־ליולקע אדער פיפקע געמאכט פון מעער־שוים. ז. *meerschaum*

meet *v., n. and a.* (מיעט) בעגעגנען; זיך טרעפען פנים אל פנים; זיך אנשטויסען אויף אימעצען אדער עפעס; זיך בעהעפטען; צוקומען, דערגרייכען עפעס; זיך צוזאמענשטויסען; בעפריעדיגען א פאדערונג, ערפילען א פערלאנג; ענטפערען אויף א טענה אדער פארוואורף; זיך צוזאמענקומען, זיך פערזאמלען; געגענזייטיג זיך צופאסען; צוזאמענשטימען, זיין אין אנקלאנג; א צוזאמענקלייבונג פון יעגער; דאס ארט וואו די יעגער קלייבען זיך צונויף; פאסענד; צוגעפאסט; וואס שיקט זיך; וואס לאזט זיך טרעפען; אנגענעהמליך.

mee'ter *n.* (מיע'-טער) דער וועלכער בעגעגנט, א בעגעגנער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערזאמלונג.

meet half'-way (מיעט האפ'-הוויי) בעגעגנען זיך אין האלב־וועג; געהן איינער נעגען אנדערען; אויסגלייכען זיך אדער קומען צו א פשרה דורך מאכען איינער דעם אנדערען הנחות.

mee'ting *n.* (מיע'-טינג) א מיטינג, א פערזאמלונג, אן אסיפה; א צוזאמענטרעפונג; א צוזאמענגיסונג [פון טייכען]; א בעהעפטונג; א פעראייניגונג; א פיינדליכע צוזאמענקונפט, א דועל.

mee'ting-house *n.* (מיע'-טינג-האוס) א געבעט־הויז, א בית־תפילה, א קירך; אין ענגלאנד — א געבעט־הויז פון דיסידענטען.

meet'ly *adv.* (מיעט'-לי) פאסענדיג; צוגעפאסטערהייד.

meet'ness *n.* (מיעט'-נעס) דאס זיין צוגעפאסט; טויגבארקייט; צוגעפאסטקייט.

meet one's match (מיעט הוואנז מעטש) אנטרעפען א גלייכען צו זיך.

meet one's responsibil'ity (מיעט הוואנז רי-ספאנ-סי-ביל'-אי-טי) טהאן זיין חוב.

meet the eye (מיעט טהי אי) בעמערקט ווערען; זיך לאזען זעהן.

meet togeth'er (מיעט טו-געטה'-ער) זיך בעגעגנען, זיך צוזאמענטרעפען.

meet with (מיעט הוויטה) פעראייניגען זיך; צושטעהן צו א קאמפאניע אדער געזעלשאפט; אנטרעפען אויף עפעס אונערווארטעטעס; ליידען עפעס, אריבערטראגען יסורים; זיך נעגענשטעלען.

meet with an ac'cident (מיעט הוויטה ען עק'-סי-דענט) נעטראפען ווערען פון א צופאל אדער אונגליק.

meet with a refus'al (מיעט הוויטה ע רי-פיוז'-על) קריעגען אן ענטפער אויף ניין; אבגעזאגט ווערען.

meet with a repulse' (מיעט הוויטה ע רי-פאלס') כאפען אן אבשניט; צוריקגעשטויסען ווערען.

megac'erous *a.* (מי-געס'-ע-ראס) וואס האט זעהר גרויסע הערנער [ווי דער הירש וואס האט זיך געפונען אין די אוראלטע צייטען אין אירלאנד].

meg'acosm *n.* (מעג'-ע-קאזם) דער וועלט־אל, די וועלט אין גאנצען. ז. *macrocosm*

meg'aderm *n.* (מעג'-ע-דוירם) זעהר א גרויסע אויסטראלישע פלעדערמויז; א מין אינדישע פלעדערמויז.

meg'adont *a.* (מעג'-ע-דאנט) וואס האט גרויסע צייהנער.

meg'adyne *n.* (מעג'-ע-דאין) א מעגאדין, א קראפט־איינהייט וואס ענטהאלט א מיליאן דינען. ז. *dyne*

meg'aerg *n.* (מעג'-ע-אוירג) א מעגאערג, א מאס־איינהייט וואס ענטהאלט א מיליאן ערג. ז. *erg*

meg'afarad *n.* (מעג'-ע-פער-עד) א מעגאפאראד, אן עלעקטרישע איינהייטס־מאס וואס ענטהאלט א מיליאן פאראד. ז. *farad*

meg'alerg *n.* (מעג'-ע-לוירג) ז. *megaerg*

meg'alith *n.* (מעג'-ע-ליטה) א מעגאליט, א גרויסער שטיין; איינער פון די גרויסע שטיינער, מיט וועלכע עס זיינען געוועזן געבויט די פארצייטינע ציקלאפישע געביידען. ז. *Cyclops*

megalith'ic *a.* (מעג-ע-ליטה'-איק) וואס בעשטעהט אדער וואס איז געבויט פון מעגאליטען אדער זעהר גרויסע שטיינער [ווי די ציקלאפישע געביידען אין אלט־גריכענלאנד]. ז. *Cyclops*

megaloma'nia *n.* (מעג-ע-לא-מיי'-ני-א) מעגאלאמאניע, די מאניע אדער משוגעת פון גרויסקייט [אזא משוגעת, ביי וועלכער דער קראנקער איז איינגעגלויבט, אז ער איז אונגעהויער גרוים און מעכטיג].

megaloma'niac *a. and n.* (מעג-ע-לא-מיי'-ני-עק) וואס איז שייך צו מעגאלאמאניע; איינער וואס ליידט פון מעגאלאמאניע. ז. *megalomania*

megalomani'acal *a.* (מעג-ע-לא-מע-נאי'-ע-קעל) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון מעגאלאמאניע. ז. *megalomania*

megalop'sia *n.* (מעג-ע-לאפ'-סי-א) מעגאלאפסיע, אן אוננארמאליטעט פון אויג, ביי וועלכער אלע זאכען ווייזען זיך אויס פיעל פערגרעסערט.

megalosau'rian *a. and n.* (מעג-ע-לא-סאה'-רי-ען) וואס האט דעם כאראקטער פון א מעגאלאזאורוס; א מעגאלאזאורוס. ז. ***Megalosaurus***

Megalosau'rus *n.* (מעג-ע-לא-סאה'-ראס) דער מעגאלאזאורוס [א מין ניגאנטישער פלייש-פרעסענדער רעפטיל פון די אוראלטע צייטען. זיינע ביינער געפינט מען אין פערשיעדענע בערג-שיכטען].

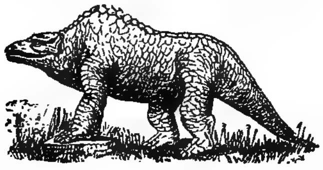

Megalosaurus

meg'aphone *n.* (מעג'-ע-פאון) א מעגאפאן [אן אפאראט וואס ווערט בענוצט פון טויבע צו הערען. ווערט אויך בענוצט צו לאזען הערען די שטימע פון א ווייטער שטרעקע].

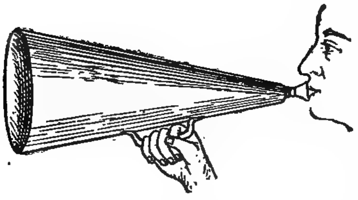

Megaphone

Mega'rian *a.* (מע-גיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו מעגארא [א שטאדט אין אלט-גריכענלאנד, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר בעריהמטער פילאזאפישער שוהל]. ז. ***Megarian school***

Mega'rian school (מע-גיי'-רי-ען סקוהל) א פילאזאפישע שוהל, וועלכע עס האט געגרינדעט אייקלידאס, סאקראטעס'עס א תלמיד, אין דער שטאדט מעגארא אין אלט-גריכענלאנד. די פילאזאפען פון דיזער שוהל האבען געלערענט, אז די מאטעריעלע וועלט האט ניט קיין רעאלע עקזיסטענץ און די איינציגע רעאליטעט איז די טוגענד. דיזע שוהל האט זיך בעזונדערס אויסגעצייכענט מיט איהר סאפיסטישען פלפול און האט זיך גערופען די דיאלעקטישע שוהל.

meg'ascope *n.* (מעג'-ע-סקאופ) א מעגאסקאפ, א פאטאגראפישער אפאראט, וואס ווארפט אב א בילד פון א זאך אין א פערגרעסערטער געשטאלט; א מין שפאקטיוו צו בעטראכטען גרויסע אדער פערגרעסערטע זאכען.

megascop'ic *a.* (מעג-ע-סקאפ'-איק) מעגאסקאפיש, וואס מען קען זעהן מיט'ן בלויזען אויג אהן דער הילף פון א פערגרעסערונגס-גלאז [אין געגענזאץ צו מיקראסקאפיש].

megascop'ical *a.* (מעג-ע-סקאפ'-אי-קעל) ז. ***megascopic***

megascop'ically *adv.* (מעג-ע-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט'ן בלויזען אויג; אהן דער הילף פון א פערגרעסערונגס-גלאז.

megathe'rium *n.* (מעג-ע-טהי'-רי-אם) דער מעגאטעריום [א גיגאנטישע חיה פון די אורעלטע צייטען, וועמעס ביינער און סקעלעטען מען געפינט פערשטיינערט אין די בערג-שיכטען פון דרום-אמעריקא. דיזע חיה איז געווען ענהליך צו דעם פויל-טהיער פון היינטיגער צייט].

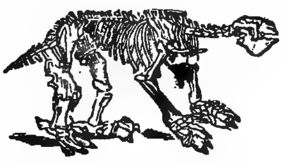

Megatherium

me'grim *n.* (מי'-גרים) [א מין מיגרען קאפ-שמערץ]. ז. ***hemicrania***

meis'tersänger *n.* (מאיס'-טער-סענג-ער) ז. ***mastersinger***

meis'tersinger *n.* (מאיס'-טער-סינג-ער) ז. ***mastersinger***

meizoseis'mal *a. and n.* (מאי-זא-סאיס'-מעל) וואס איז שייך צו דער שטארקסטער קראפט פון אן ערד-שטויס בעת אן ערד-ציטערניש; א ליניע וואס פעראייניגט די נעאגראפישע פונקטען, וואו אן ערד-ציטערניש האט זיך נעפיהלט אם שטארקסטען.

me ju'dice (מי דזשוה'-די-סי) לויט מיין מיינונג; ווערליג מיין פערשטאנד.

melancho'lia *n.* (מעל-ען-קאו'-לי-א) מעלאנכאליע, מרה-שחורה; א גייסטיגע קראנקהייט, ביי וועלכער דער קראנקער פיהלט זיך אויף דעם העכסטען אופן בעטריבט, דערשלאגען און אהן שום מוטה.

melancho'liac *n.* (מעל-ען-קאו'-לי-עק) א מעלאנכאליקער, איינער וואס ליידט פון מעלאנכאליע.

melancho'lian *a. and n.* (מעל-ען-קאו'-לי-ען) מעלאנכאליש; א מעלאנכאליקער.

melanchol'ic *a. and n.* (מעל-ען-קאל'-איק) מעלאנכאליש, שווער-מוטיג, מרה-שחורה'דיג, אומעדיג; א מעלאנכאליקער; איינער וואס ליידט פון מעלאנכאליע.

melanchol'ically *adv.* (מעל-ען-קאל'-אי-קעל-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה-שחורה'דיגען אופן.

mel'ancholiness *n.* (מעל'-ען-קאל-אי-נעס) דאס זיין מעלאנכאליש אדער מרה-שחורה'דיג.

melancho'lious *a.* (מעל-ען-קאו'-לי-אס) מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג; בעטריבט; שווערמוטיג.

mel'ancholy *n. and a.* (מעל'-ען-קאל-אי) מעלאנכאליע, מרה-שחורה; אומעדיגקייט; שווערמוטה; וואס איז שייך צו מעלאנכאליע; מעלאנכאליש; בעטריבט; אומעדיג; טרויעריג.

mel'ancoly *n. and a.* (מעל'-ען-קאל-אי) ז. ***melancholy***

mélange' *n.* (מיי-לאנזש') א געמיש.

mel'anism *n.* (מעל'-ע-ניזם) מעלאניזם, אן אוננארמאלע ענטוויקלונג פון שווארצען פארב-שטאף אין דער פעל אדער הויט פון חיות און אין די פעדערען פון פויגלען.

melanis'tic *a.* (מעל-ע-ניס'-טיק) וואס האט מעלאניזם; מיט א צו-שווארצען קאליר פון דער הויט אדער פון די פעדערען. ז. ***melanism***

mel'anite *n.* (מעל'-ע-נאיט) דער מעלאניט אדער שווארצער גראנאט [א מין מינעראל].

melanit'ic *a.* (מעל-ע-ניט'-איק) וואס איז שייך אדער וואס איז ענהליך צו א מעלאניט אדער שווארצען גראנאט. ז. ***melanite***

mel'anoid *a.* (מעל'-ע-נאיד) וואס זעהט אויס שווארץ אדער טונקעל.

melano'sis *n.* (מעל-ע-נאו'-סיס) מעלאנאזע [א קרענקליכער צושטאנד ווען אין געוויסע טיילען פון קערפער קלייבט זיך אן צופיעל שווארצע פארב-שטאף].

melanot'ic *a.* (מעל-ע-נאט'-איק) וואס ליידט פון מעלאנאזע. ז. ***melanosis***

mêlée' *n.* (מיי-ליי') א מאסען-געשלעג, א געשלעג, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פיעל פערזאנען.

mel'ic *a.* (מעל'-איק) וואס איז פערפאסט צום זינגען; וואס דארף געזונגען ווערען [ווענען געווישער פאעזיע].

Melic-grass

mel'ic-grass *n.* (מעל'-איק-גרעס) פערל-גראז [אזא מין גראז].

mel'ilot *n.* (מעל'-אי-לאט) די האניג-קלעע [א גרויגעלבעם גראז מיט געלבע בליטהען. דאס גראז און די בליטהען האבען א האניגזאפט און ציהען צו זיך די ביענען].

me'linite *n.* (מי'-לינ-איט) מעלינים [א געווויסער שטארקער אויפרייסענדער שטאף].

me'liorate *v.* (מי'-ליא-רייט) פערבעסערען; זיך פערבעסערען; ווערען אויסגעבעסערט.

meliora'tion *n.* (מי-ליא-ריי'-שאן) די פערבעסערונג; דאס פערבעסערען זיך.

me'liorator *n.* (מי'-ליא-ריי-טאר) דער פערבעסערער.

me'liorism *n.* (מי'-ליא-ריזם) מעליאריזם, די לעהרע, אז די וועלט איז ניט די בעסטע און ניט די ערגסטע און זי קען ווערען בעסער, ווען מען זאל אנווענדען געוויסע פראקטישע מיטלען [מעליאריזם פערנעהמט א מיטעל-פלאץ צווישען אפטימיזם און פעסימיזם].

me'liorist *n. and a.* (מי'-ליא-ריסט) א מעליאריסט, אן אנהענגער פון מעליאריזם; וואס איז שייך צו מעליאריזם. ז. ***meliorism***

melioris'tic *a.* (מי-ליא-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו מעליאריזם. ז. ***meliorism***

melior'ity *n.* (מי-ליאר'-אי-טי) בעסערקיים; דאס זיין בעסער.

Melis'sa *n.* (מי-ליס'-א) די מעליסא אדער ציטראן-מענטע [א מין אראמאטישע גראזען מיט ווייסע בליטען. וואקסען אין דרום-אייראפא און ווערען געברויכט אלס פאטראווע צום עסען. מיט זיי רייבט מען אויך אן די וועגטלעך פון א ביענשטאק כדי צוצוציהען די ביענען].

mel'ley *n.* (מעל'-אי) א מאסען-געשלעג, א געשלעג, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פיעל פערזאנען; א טורניר אדער וועט-קאמפף, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל מעהר ווי צוויי פערזאנען.

mel'lic *a.* (מעל'-איק) האניגדיג; וואס איז שייך צו האניג.

mellif'erous *a.* (מע-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט האניג [ווי א פלאנצע]; וואס מאכט האניג [ווי א ביען].

mellif'ic *a.* (מע-ליפ'-איק) וואס מאכט אדער פראדוצירט האניג.

mellifica'tion *n.* (מעל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען האניג.

mellif'luence *n.* (מע-ליפ'-לו-ענס) אן אויסגוס אדער שטראם פון זיסע טענער; זיסקייט, הארציגקייט [ווענען א מעלאדיע, א גערעדט א. ד. ג.].

mellif'luent *a.* (מע-ליפ'-לו-ענט) האניג-זיס, אנגענעהם; וואס קלינגט שעהן; וואס איז זיס ווי האניג [ווענען א שטימע, א מעלאדיע א. ד. ג.].

mellif'luently *adv.* (מע-ליפ'-לו-ענט-לי) מיט א זיס-קלינגענדער שטימע.

mellif'luous *a.* (מע-ליפ'-לו-אס) טריפענד ווי האניג, זיס, הארציג [ווענען א שטימע, מעלאדיע א. ד. ג.].

mellif'luously *a.* (מע-ליפ'-לו-אס-לי) ז. ***mellifluently***

melli'go *n.* (מע-לאי'-גאו) האניג-טהוי. ז. ***honeydew***

mellil'oquent *a.* (מע-ליל'-א-קהווענט) וואס רעדט זיס און אנגענעהם.

mellisu'gent *a.* (מעל-אי-סיו'-דזשענט) וואס זויגט האניג; האניג-זויגענד [ווענען געוויסע פויגלען און אינזעקטען].

mel'lit *n.* (מעל'-איט) קרעציגקייט אויף'ן פוס פון א פערד, וועלכע מען היילט מיט א זאלב פון האניג און עסיג.

mel'litate *n.* (מעל'-אי-טייט) א כעמישע זאלץ וואס בעקומט זיך פון מעליטזויערע. ז. ***mellitic acid***

mel'lite *n.* (מעל'-איט) דער מעליט אדער האניג-שטיין [א זעלטענער מינעראל וואס האט א געלבען האניג-קאליר].

mellit'ic *a.* (מע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס האט זיך בעקומען פון מעליט אדער האניג-שטיין. ז. ***mellite***

mellit'ic ac'id (מע-ליט'-איק עס'-איד) מעליט-זויערע [א ביטערער כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון מעליט אדער האניג-שטיין. ער לאזט זיך לייכט פאנאנדער אין וואסער אדער אלקאהאל און קריסטאליזירט זיך אין דער פארם פון דינע נאדלען].

melli'tous *a.* (מע-לאי'-טאס) געמישט מיט האניג.

melliv'orous *a.* (מע-ליוו'-א-ראס) וואס עסט האניג; וואס ערנערהרט זיך מיט האניג [ווי געוויסע אינזעקטען].

mel'lone *n.* (מעל'-און) א מין געלבער פולווער, וואס בעקומט זיך דורך א כעמישער פערבינדונג פון קוהלען-שטאף מיט שטיק-שטאף [קארבאן און אזאט].

mel'low *a. and v.* (מעל'-או) ווייך, צייטיג, רייף [ווענען פרוכטען]; ווייך, ליימיג [ווי ווייכע ערד]; ווייך, זאנפט, זיס-קלינגענד [פאר'ן געהער]; געשמאק, אנגענעהם, מיט א זיסען טעם; ליעבליך, צארט, אנגענעהם [פאר'ן אויג]; וואס האט דעם אויסזעהן פון א רייפער, צייטיגער זאך; פערפאלקאמט; אין פולען לעבען; מונטער; גוט-געשטימט; בגלופין; אין א פרעהליכער שטימונג, שכור'ליך; ווייך אדער רייף מאכען; צייטיג ווערען; מאכען אדער ווערען פאלקאם, ליעבליך, אנגענעהם, זאנפט אדער געשמאק.

mel'lowly *adv.* (מעל'-א-לי) ווייכליך, צייטיג; אויף א זיסען, זאנפטען אדער אנגענעהמען שטייגער; בערוישט, בעטרונקען.

mel'lowness *n.* (מעל'-א-נעס) ווייכקייט; צייטיגקייט; רייפקייט; צארטקייט; זאנפטקייט; אנגענעהמקייט.

mel'lowy *a.* (מעל'-א-אי) ווייך, צייטיג; זאנפט, צארט, אנגענעהם; בערוישט, בעטרונקען.

Melocac'tus *n.* (מעל-א-קעק'-טאס) דער רונדער קאקטוס [אן אמעריקאנער פלאנצע מיט א ברייטען, רונדען, קוגעלפערמיגען שטאם און מיט אייניגע ברייטע און רונדע קעפ, פול מיט בלומען און בליטהען, וועלכע האלטען זיך אויף צילינדער-פערמיגע שטענגלעך].

Melocactus

mel'ocoton *n.* (מעל'-א-קאט-אן) דער קוויט-בוים [אן אריענטאלישער בוים מיט עסבארע געלבע פרוכטען, וועלכע זיינען עהנליך צו בארנעס]; די פרוכט פון דעם קוויט-בוים; א מין גרויסער פערסיק [אן אריענטאלישע פרוכט מיט א דיקער ווייכער פעל און מיט א גרויסען ביינדעל ווי פון א פלוים].

mel'ocotoon *n.* (מעל'-א-קא-טוהן) ז. ***melocoton***

melo'deon *n.* (מע-לאו'-די-אן) א מעלאדיאן [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס בעשטעהט פון א קליין קעסטעל מיט א זיך דרעהענדען מעטאלענעם וואליק און א צייהניגער מעטאלענער פלאטע. דער וואליק איז אנגעזעצט מיט קליינע שטיפטעלעך, און בעת ער דרעהט זיך, בעריהרען די שטיפטעלעך פון וואליק די צייהנדלעך פון דער פלאטע. יעדע אזעלכע בעריהרונג פראדוצירט א מוזיקאלישען טאן אדער קלאנג].

melod'ic *a.* (מע-לאד'-איק) מעלאדיש; וואס איז שייך צו מעלאדיע.

melod'ically *adv.* (מע-לאד'-אי-קעל-אי) מעלאדיש; מיט א ניגון.

melod'ico *a.* (מע-לאד'-אי-קאו) אין מוזיק — מעלאדיש, ווייך [ווענען א צייכען אדער אנווייזונג אין די נאטען ווי אזוי א געוויסע מוזיקאלישע שטיק דארף געשפיעלט ווערען].

melod'icon *n.* (מע-לאד'-אי-קאן) א מעלאדיקאן, א מין אלטפערנקישער פארטעפיאן, אין וועלכען אנשטאט דראטענע סטרונעס זיינען געווען שטאהלענע פלאטען אדער ריטלעך.

melod'ics *n.* (מע-לאד'-איקס) מעלאדיקע, דער טייל פון מוזיקאלישער וויסענשאפט, וועלכער בעהאנדעלט די פראגע ווענען מעלאדיע.

melo'diograph *n.* (מע-לאו'-די-א-גרעף) ז. ***melograph***

melo'dion *n.* (מע-לאו'-די-אן) א מעלאדיאן, אן אלטפערנקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט א קלאוויאטור, וועלכער פלעגט שפיעלען דורך א סעריע שטאהלענע פלאטען, וואס פלעגען בעריהרט ווערען דורך א זיך-דרעהענדען צילינדער.

melo'dious *a.* (מע-לאו'-די-אס) מעלאדיש, מוזיקאליש, שעהן-קלינגענד; וואס פראדוצירט מעלאדישע טענער.

melo'diously *adv.* (מע-לאו'-די-אס-לי) אויף א מעלאדישען אדער שעהן-קלינגענדער אופן.

melo'diousness *n.* (מע-לאו'-די-אס-נעס) דאס זיין מעלאדיש.

mel'odise *n.* (מעל'-א-דאיז) ז. ***melodize***

mel'odist *n.* (מעל'-א-דיסט) איינער וואס פערפאסט אדער זינגט מעלאדיעס; א זאמלונג פון מעלאדיעס.

melo'dium *n.* (מע-לאו'-די-אם) ז. ***melodeon***

mel'odize *v.* (מעל'-א-דאיז) מאכען מעלאדיש; פערפאסען אדער זינגען מעלאדיען.

melodra'ma *n.* (מעל-א-דרא'-מא) א מעלאדראמא, א דראמא מיט א ראמאנטישען אינהאלט, וואו די סצענען און בילדער זיינען שטארק איבערטריבען און אוננאטירליך און בעצוועקען צו ריהרען שטארק די געפיהלען פון די צושויער; א מוזיקאלישע דראמא.

melodramat'ic *a.* (מעל-א-דרע-מעט'-איק) מעלאדראמאטיש, וואס איז שייך צו מעלאדראמא. ז. ***melodrama***

melodramat'ical *a.* (מעל-א-דרע-מעט'-אי-קעל) ז. ***melodramatic***

melodramat'ically *adv.* (מעל-א-דרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א מעלאדראמאטישען שטייגער; מיט אן איבערטריבענער, אוננאטירליכער ארט רעדען אדער האנדלונג.

melodram'atist *n.* (מעל-א-דרעמ'-ע-טיסט) איינער וואס שרייבט מעלאדראמען. ז. ***melodrama***

mel'odrame *n.* (מעל'-א-דרעם) ז. ***melodrama***

mel'ody *n.* (מעל'-א-די) א מעלאדיע, א זיסער ניגון.

mel'ograph *n.* (מעל'-א-גרעף) א מעלאגראף, אן עלעקטרישער אפאראט, דורך וועלכען עס ווערט פערצייכענט אויף א לאנגען פאפיער יעדער טאן און יעדער אינטערוואל פון א שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אויף דער פיאנא. דיעזע פערצייכנונגען ווערען דערנאך אויסגעשניטען און מיט דער הילף פון דיעזען פאפיער קען מען דאס שטיק ווידער איבערשפיעלען אויף א פיאנאלא.

mel'omane *n.* (מעל'-א-מיין) א מעלאמאן, איינער וואס האט א ליידענשאפטליכע ליעבע צו מוזיק.

meloma'nia *n.* (מעל-א-מיי'-ני-א) מעלאמאניא, א ליידענשאפטליכע ליעבע צו מוזיק.

meloma'niac *n.* (מעל-א-מיי'-ני-עק) ז. ***melomane***

mel'omany *n.* (מעל'-א-מיי-ני) ז. ***melomania***

mel'on *n.* (מעל'-אן) א מעלאן, א וואסער-מעלאן, א קאווען; א געוויסער טייל פון קאפ ביי אייניגע פיש, פון וועלכען מען ציהט ארויס טראן.

mel'on-bed *n.* (מעל'-אן-בעד) א בייט פערזייהט מיט קאווענעס.

mel'on-blub'ber *n.* (מעל'-אן-בלאב'-ער) דער טראן אדער פעטקייט פון וואלפיש.

mel'on-cac'tus *n.* (מעל'-אן-קעק'-טאס) ז. ***Melocactus***

mel'on-ground *n.* (מעל'-אן-גראונד) לאנד פערזייהט מיט קאווענעס.

mel'oniform *a.* (מעל'-אן-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א מעלאן אדער קאווען.

mel'on-oil *n.* (מעל'-אן-אויל) פיש-טראן. ז. ***melon***

mel'on-pit *n.* (מעל'-אן-פיט) ז. ***melon-bed***

mel'on-shaped *a.* (מעל'-אן-שייפט) מעלאנענפערמיג, עהנליך אין פארם צו א קאווען.

mel'on-this'tle *n.* (מעל'-אַנ-טהיסל) דער קאַוואַן⸗קאַקטוס [אַזאַ מין קיילעכדיגער קאַקטוס]. ז. *Cactaceæ*

mel'on-tree *n.* (מעל'-אַנ-טריע) דער פּאַפּאַיאַ⸗בוים. ז. *papaw*

mel'ophone *n.* (מעל'-אַ-פאָון) אַ מעלאָפאָן, אַ מין קאָנצערטינאַ. ז. *concertina*

melophon'ic *a.* (מעל-אַ-פאַנ'-איק) מוזיקאַליש; וואָס איז שייך צו מוזיק אָדער מוזיק⸗שפּיעל.

mel'ophonist *n.* (מעל'-אַ-פאָו-ניסט) אַ מעלאָדיען⸗זיננער.

mel'oplast *n.* (מעל'-אַ-פּלעסט) אַ סיסטעם צו לערנען מוזיק פאַר אַנפאַנגער [וואו די שווערערע און מעהר קאָמפּליצירטע נאָטען זיינען אַרויסגעלאָזען].

mel'oplasty *n.* (מעל'-אַ-פּלעס-טי) אין כירורגיע — דאָס צונעהען אַנדער פלייש צו אַ באַק [פון וועלכער דאָס פלייש איז אַרונטערגעריסען געוואָרען].

melopœ'ia *n.* (מעל-אַ-פּיע'-יאַ) ז. *melodics*

Melpom'ene *n.* (מעל-פּאָמ'-ע-ניע) מעלפּאָמענע [אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — די מוזע פון געזאַנג און מוזיקאַלישער האַרמאָניע און פון דער טראַגעדיע]; דער נאָמען פון אַ געוויסען פּלאַנעטאָיד אָדער אַסטעראָיד [קליינע פּלאַנעטען וואָס געפינען זיך צווישען די קרייזוועגען פון די פּלאַנעטען מאַרס און יופּיטער].

Melpomene

mel'rose *n.* (מעל'-ראָוז) רויזען⸗האָניג [אַ געמיש פון האָניג, רויזענבלומען⸗שטויב און אַלקאָהאָל].

melt *v. and n.* (מעלט) 1. שמעלצען; צעגאַנאַנדערלאָזען; צונויפשמעלצען; זיך שמעלצען, זיך צונויפשמעלצען, זיך פאַנאַנדערלאָזען; 2. מאַכען ווייך, צאַרט אָדער עמפּפינדליך; ווערען ווייך, צאַרט אָדער עמפּפינדליך; 3. זיך צוזאַמענשמעלצען, אונבעמערקט איבערגעהן אין אַן אַנדער צושטאַנד; 4. שוואַך ווערען; 5. אונטערגעהן, פערשווינדען; 6. שמעלצונג; דאָס רינען פון צושמאָלצענעם מעטאַל; דער מעטאַל אין אַ שמעלץ⸗טאָפּ אָדער שמעלץ⸗אויווען.

1. The snow **melted**. 2. We **melted** under his oratory. 3. The twilight **melted** into morn. 4. Their hearts **melted** from fear.

mel'table *a.* (מעל'-טעבל) שמעלצבאַר, וואָס מען קען שמעלצען.

melt away' (מעלט ע-הוויי') פערשווינדען.

All the inhabitants of Canaan shall **melt away**.

melt down (מעלט דאַון) איינפאַלען אין געוויכט ביים שמעלצען.

mel'ter *n.* (מעל'-טער) אַ שמעלצער; אַ רעגיערונגס⸗בעאַמטער וואָס גיט אַכטונג אויף'ן שמעלצען פון גאָלד און זילבער פאַר מטבעות; אַ טיגעל, אַ שמעלץ⸗טאָפּ, אַ שמעלץ⸗אויווען.

mel'ting *a.* (מעל'-טינג) שמעלצענד, זיך שמעלצענד; ווייך מאַכענד, ריהרענד; ווייך, וואָס ווערט לייכט געריהרט.

mel'ting clouds (מעל'-טינג קלאַודז) פערשווינדענדע וואָלקענס.

mel'ting col'or (מעל'-טינג קאַל'-אָר) די פערשמעלצונג אָדער צוזאַמענגיסונג פון פאַרבען [אונבעמערקבאַרער איבערגאַנג פון איין פאַרב אין אַ צווייטער].

mel'ting-fur'nace *n.* (מעל'-טינג-פויר'-נעס) אַ שמעלץ⸗אויווען [אין גלאָז⸗פאַבריקען].

mel'ting la'dle (מעל'-טינג ליידל) אַזאַ מין לעפעל אָדער לעפעל⸗ענליכע כלי צו שעפּען צושמאָלצענעם מעטאַל.

mel'tingly *adv.* (מעל'-טינג-לי) דורך שמעלצונג; אויף אַ ריהרענדען אופן.

mel'ting-pan *n.* (מעל'-טינג-פּען) אַ פּלאַץ אין אַ צוקער⸗פאַבריק, וואו מען קאָכט אויס דעם צוקער⸗סיראָפּ.

mel'ting-point *n.* (מעל'-טינג-פּאָינט) דער שמעלץ⸗פּונקט [דער היץ⸗פּונקט, וואו אַ סאָלידער קערפּער, ווי אייז אָדער מעטאַל פאַנגט אָן צו שמעלצען].

mel'ting-pot *n.* (מעל'-טינג-פּאַט) 1. אַ טיגעל, אַ שמעלץ⸗טאָפּ; 2. אַ פּלאַץ, אין וועלכען עס ווערען צוזאַמענגעשמאָלצען פערשיעדענע ראַסען, פעלקער א. ז. וו.

2. America is the **melting-pot** of Europe.

melt in'to tears (מעלט אינ'-טו טיערז) געריהרט ווערען ביז טרעהרען, זיך בעגיסען מיט טרעהרען.

mel'ton *n.* (מעל'-טאַן) אַ שווערער וואָלענער שטאָף [מעהרסטענס געברויכט פאַר אויבערמאַנטלען].

mem'ber *n.* (מעמ'-בער) אַ קערפּער⸗גליעד, אַן אבר [הויפּטזעכליך די הענד, די פיס, די פליגעל און די געשלעכטס⸗גליעדער]; אַ מיטגליעד; אַ בעזונדערער טייל פון עפּעס; אַ טייל פון אַן אַלגעבראַאישער גלייכונג.

mem'ber at large (מעמ'-בער עט לאַרדזש) אַ מיטגליעד וואָס בעלאַנגט דירעקט צו אַ קערפּערשאַפט [ניט צו אַ צווייג פון דער קערפּערשאַפט].

mem'bered *a.* (מעמ'-בערד) גליעדערדיג; מיט גליעדער, וואָס האָט גליעדער.

mem'berless *a.* (מעמ'-בער-לעס) אָהן גליעדער, אָהן בעזונדערע טיילען, אונטיילבאַר, ניט קאָמפּליצירט.

Mem'ber of Con'gress (מעמ'-בער אָוו קאַנ'-גרעס) אַ קאָנגרעס⸗מיטגליעד [אַ מיטגליעד פון דעם קאָנגרעס אָדער פּאַרלאַמענט פון די פעראייניגטע שטאַטען פון אַמעריקאַ].

mem'bership *n.* (מעמ'-בער-שיפּ) מיטגליעדערשאַפט.

mem'bra *n.* (מעמ'-בראַ) ענד⸗גליעדער אָדער זייטען⸗גליעדער [ווי פליגעל, הענד, פיס]. ז. *membrum*

mem'bral *a.* (מעמ'-ברעל) וואָס איז שייך צו אַזעלכע קערפּער⸗טיילען ווי הענד, פיס, פליגעל [אין נעגענזאַץ צו די טיילען וואָס בעלאַנגען צום רומפּ אָדער דעם קערפּער⸗טייל צווישען די הענד און די פיס].

membrana'ceous *a.* (מעמ-ברע-ניי'-שיאָס) וואָס האָט אַ הייטעל; ענליך צו אַ הייטעל.

mem'brane *n.* (מעמ'-בריין) אַ פּלעווקע, אַ דין הייטעל; אַ פעל געברויכט צום שרייבען אויף איהר [ווי פּאַרמעט].

membra'neous *a.* (מעמ-בריי'-ני-אָס) ז. *membranous*

membranif'erous *a.* (מעמ-ברע-ניפ'-ע-ראָס) וואָס האָט אַ הייטעל; וואָס פּראָדוצירט הייטלעך.

membra'niform *a.* (מעמ-בריי'-ני-פאָרם) הויטפערמיג, ווי אַ הייטעל.

membrano'sus *n.* (מעמ-בריי-נאָו'-סאָס) אַ מוסקול פון די לענדען אָדער היפּטען.

mem'branous *a.* (מעמ'-בריי-נאָס) וואָס בעשטעהט פון הייטלעך; הייטעל⸗ענליך.

mem'brum *n.* (מעמ'-בראָם) אַן ענד⸗גליעד, אַ זייט⸗גליעד [ווי אַ האַנד, פוס, פליגעל].

memen'to *n.* (מי-מענ'-טאָו) דערמאָהנונג, ערינערונג; ערינערונגס⸗צייכען; אָנדענקונגס⸗צייכען.

memen'to mo'ri (מי-מענ'-טאָו מאָו'-רי) ערינערונג אַן טויט, דערמאָהנונג אַן טויט; אַ ציערונג מיט אַן עמבלעם פון טויט.

memo. אַבקירצונג פון *memorandum*

mem'oir *n.* (מעמ'-אואַר) אַ מעמואַר, אַ שריפט מיט פאַקטען פון אייגענער פאָרשונג אָדער ערפאַהרונג; אַ קורצע אַבהאַנדלונג איבער אַ געגענשטאַנד, אַ קורצע מיטטיילונג [ווי למשל, צו אַ וויסענשאַפטס⸗געזעלשאַפט] וועגען פאַקטען פון אייגענער פאָרשונג אָדער ערפאַהרונג; אַ ביאָגראַפיע [לעבענס⸗בעשרייבונג]; אַ בוך מיט פאַקטען און ערינערונגען וועגען אַ פערשטאָרבענעם.

mem'oirism *n.* (מעמ'-אואַר-איזם) מעמואַרען⸗שרייבעריי. ז. *memoirs*

mem'oirist *n.* (מעמ'-אואַר-איסט) אַ מעמואַרען⸗שרייבער, אַ ביאָגראַף. ז. *memoirs*

mem'oirs *n.* (מעמ'-אואַרז) מעמואַרען, ערינערונגס⸗שריפטען [ביאָגראַפישע אָדער ביאָגראַפיש⸗היסטאָרישע].

memorabil'ia *n.* (מעמ-אָ-רע-ביל'-אי-אַ) געדענקווירדיגקייטען [זאַכען וואָס זיינען ווערטה צו געדענקען], מערקווירדיגקייטען; זאַכען וואָס דיענען אַלס ערינערונגס⸗צייכען, וואָס דערמאָהנען אַן עפּעס; אָנדענקונגס⸗זאַכען.

memorabil'ity *n.* (מעמ-אָ-רע-ביל'-אי-טי) ז. *memorableness*

mem'orable *a.* (מעמ'-אָ-רעבל) געדענקסווירדיג, מערקווירדיג.

mem'orableness *n.* (מעמ'-אָ-רעבל-נעס) געדענקווירדיגקייט, מערקווירדיגקייט.

mem'orably *adv.* (מעמ'-אָ-רע-בלי) אויף אַ געדענקווירדיגען אופן, אַזוי אַז מען קען עס ניט פערגעסען.

memoran'dum *n.* (מעמ-אָ-רענ'-דאָם) אַ מעמאָראַנדום, אַ נאָטיץ אָדער אַ פערצייכניס [צום געדענקען]; אין יוריספּרודענץ — אַ פערצייכניס פון די בעדינגונגען פון אַ געזעצליכען אַבמאַך; אַ דיפּלאָמאַטישער בעריכט.

memoran'dum-book *n.* (מעמ-אָ-רענ'-דאָם-בוק) אַ נאָטיץ⸗בוך.

memoran'dum check (מעמ-אָ-רענ'-דאָם-טשעק) אַ טשעק וואָס דיענט אַלס וועקסעל און מען קען אויף איהם ניט פאָדערען קיין געלד אין אַ באַנק, סיידען דער חוב ווערט ניט אַבגעצאָהלט אין אַ פאָרויס בעשטימטען טאָג [אויף אַזאַ טשעק שטעלט מען אַוועק דאָס וואָרט *memo.* וואָס איז אַן אַבקירצונג פון *memorandum*].

memoran'dum sale (מעמ-אָ-רענ'-דאָם סייל) דאָס שיקען סחורה צו איינעם אויף אַזעלכע בעדינגונגען, אַז די סחורה רעכענט זיך פאַר'ן פערקויפער'ס אייגענטום אַזוי לאַנג ווי פאַר איהר איז ניט אַבגעצאָהלט.

The goods were not sold to them. They were only sent as a **memorandum sale**.

mem'orate *v.* (מעמ'-א-רייט) פערצייכענען, נאטירען [צום געדענקען].

mem'orative *a.* (מעמ'-א-ריי-טיוו) וואס איז שייך צום זכרון; וואס פרישט אב דעם זכרון, וואס העלפט זיך צו דערמאהנען.

mem'orative pow'er (מעמ'-א-ריי-טיוו פאו'-ער) ערינערונגס־קראפט, כח הזכרון.

memo'ria *n.* (מי-מאו'-רי-א) אן ארון אדער א כלי וואו מען האלט די ביינער פון קריסטליכע היילינגע; א קלויסטער געבויט צום אנדענקען פון א קריסטליכען היילינגען.

memo'rial *a. and n.* (מי-מאו'-רי-על) וואס דיענט אלס ערינערונגס־צייכען, וואס העלפט זיך צו דערמאהנען, וואס דיענט צום אנדענקען; אן אנדענקען, אן אנדענקונגס־צייכען, אן אנדענקונגס־מתנה; א מעמאריאל, א קצור פון א געזעצליכען אבמאך; א קורצע בעשרייבונג פון פאקטען, וועלכע דיענען אלס גרונט פאר א ביטשריפט אדער פעטיציע; א דיפלאמאטישער דאקומענט.

Memo'rial day (מי-מאו'-רי-על דיי) דער אנדענקונגס־טאג אדער דעקאראציאנס־טאג. ז. ***Decoration day***.

memo'rial day (מי-מאו'-רי-על דיי) א יאהר־צייט, אן ערינערונגס־טאג.

memo'rialise *v.* (מי-מאו'-רי-על-איין) ז. ***memorialize***.

memo'rialist *n.* (מי-מאו'-רי-על-איסט) א שרייבער פון מעמאריאלען אדער ביטשריפטען. ז. ***memorial***.

memo'rialize *v.* (מי-מאו'-רי-על-איין) פערצייכנען [צום געדענקען אדער אנדענקען]; דערלאנגען א מעמאריאל אדער ביטשריפט. ז. ***memorial***.

The committee **memorialized** Congress not to restrict immigration.

memo'rial stone (מי-מאו'-רי-על סטאון) אן אנדענקונגס־שטיין אין א וואנד [צום אנדענקען פון א פערזאן אדער פאסירונג].

memo'rial-stone *n.* (מי-מאו'-רי-על-סטאון) א ווינקעל־שטיין [וואס אין זיין אויסהוילונג בעהאלט מען היסטארישע דאקומענטען].

memo'rial tab'let (מי-מאו'-רי-על טעב'-לעט) אן אנדענקונגס־פלאטע [אין א וואנד, צום אנדענקען פון א פערזאן אדער פאסירונג].

memo'ria tech'nica (מי-מאו'-רי-א טעק'-ני-קא) מעכאנישער זכרון, קינסטליכער זכרון, מנעמאניק, ז. ***mnemonics***.

memo'rious *a.* (מי-מאו'-רי-אס) וואס האט פיעל ערינערונגען; וואס איז ווערטה צו געדענקען, געדענקווירדיג.

memor'iter *adv.* (מי-מאר'-אי-טער) פון זכרון, אויף אויסווענינג.

memor'iter meth'od (מי-מאר'-אי-טער מעטה'-אד) די מעטאדע מעכאניש איינצולערנען אויף אויסווענינג.

Some facts can only be learned by the **memoriter method**.

mem'orizable *a.* (מעמ'-א-ראי-זעבל) וואס מען קען בעהאלטען אין זכרון, וואס מען קען געדענקען אדער איינלערנען אויף אויסווענינג; וואס מען קען פעראייביגען [אין געדעכנים].

memoriza'tion *n.* (מעמ-א-רי-זיי'-שאן) איינלערנונג אויף אויסווענינג.

mem'orize *v.* (מעמ'-א-ראיז) פערצייכענען אדער פערשרייבען [צו געדענקען אדער צום אנדענקען]; פעראייביגען [אין געדעכנים]; געדענקען; אויסלערנען אויף אויסווענינג.

mem'orizer *n.* (מעמ'-א-ראי-זער) איינער וואס קלאפט זיך אריין אין קאפ; איינער וואס לערענט אויף אויסווענינג.

mem'ory *n.* (מעמ'-א-רי) זכרון; געדעכנים; ערינערונג; אנדענקען.

men *n.* (מען) מענשען, לייט; מענער; מענשען־געשלעכט. ז. ***man***.

men'ace *v. and n.* (מענ'-אייס) דראהען, סטראשען; א דראהונג, א סטראשונאק.

Europe has always feared the **menace** of the Orient.

men'acement *n.* (מענ'-אייס-מענט) דראהונג.

men'acer *n.* (מענ'-אייס-ער) איינער וואס דראהעט אדער סטראשעט.

men'acingly *adv.* (מענ'-איי-סינג-לי) אויף א דראהענדען אופן; דראהענדיג.

me'nad *n.* (מי'-נעד) ז: ***mænad***.

menage' *n.* (מע-נאזש') הויז־בעל־הבת'ישקייט; פיהרונג פון הויז־בעל־הבת'ישקייט.

menage' *n.* (מע-נעדזש') א מין אונטער־האלטונגס־קלוב [פון ענגלישע און שאטלענדישע ארבייטער].

menag'erie *n.* (מע-נעדזש'-ע-רי) א מענאזשעריע, אן ארט וואו ווילדע חיות ווערען געהאלטען; א קאלעקציאן פון ווילדע חיות.

menag'erist *n.* (מע-נעדזש'-ע-ריסט) אן איינענטימער פון א מענאזשעריע. ז. ***menagerie***.

men'agogue *n.* (מענ'-ע-גאג) א מעדיצין אדער רפואה וואס רופט ארויס מענסטרואציע [דאס מאנאטליכע ביי פרויען].

mend *v. and n.* (מענד) פערריכטען, צורעכט מאכען, אויסבעסערען; פערבעסערען, בעסערען; זיך בעסערען [אין געזונד אדער אין אויפפיהרונג]; בעסערונג.

men'dable *a.* (מענ'-דעבל) וואס קען פערבעסערט ווערען, צורעכט געמאכט ווערען אדער פערריכט ווערען.

menda'cious *a.* (מענ-דיי'-שאס) ליגנעריש, פאלש.

menda'ciously *adv.* (מענ-דיי'-שאס-לי) אויף א ליגנערישען אדער פאלשען אופן.

menda'ciousness *n.* (מענ-דיי'-שאס-נעס) ליגנעריי, כזבנות, דאס זיין א ליגנער; דאס זאגען ליגען.

mendac'ity *n.* (מענ-דעס'-אי-טי) כזבנות, ליגנעריי, פאלשקייט; א ליגען.

mend a pen (מענד ע פען) פערשניצען א פעדער [א גענזענע].

men'der *n.* (מענ'-דער) א פערריכטער; א פערבעסערער.

mend fen'ces (מענד פענ'-סעז) פערריכטען די מערכה [ווענען א מיטגליעד פון אמעריקאנישען קאנגרעס, וועלכער כאפט זיך פון צייט צו צייט אראב אין זיין וואהל־בעצירק, אום צו פערזיכערען זיין ווידער־ערוועהלונג].

men'dicancy *n.* (מענ'-די-קענ-סי) בעטלעריי.

men'dicant *n. and a.* (מענ'-די-קענט) בעטלעריש, בעטלענדיג; א בעטלער, א בעטלערקע; א בעטלער־מאנאך. ז. ***mendicant orders***.

men'dicant fri'ar (מענ'-די-קענט פראי'-ער) א בעטלער־מאנאך. ז. ***mendicant orders***.

men'dicant or'ders (מענ'-די-קענט אר'-דערז) די מיטעלאלטערליכע קריסטליכע מאנאכען־ארדענס, וועלכע האבען אין אנפאנג געלעבט בלויז פון נדבות [די הויפט זיינען געוועזען: די פראנציסקאנער, דאמיניקאנער, אויגוסטינער און קארמעליטען].

mendic'ity *n.* (מענ-דיס'-אי-טי) בעטלערשאפט, בעטלעריי.

men'ding *a. and n.* (מענ'-דינג) פערריכטענדיג, פערבעסערענד; זיך בעסערענד; פעדים צום פערצירעווען [פערשטאפען]; זאכען צום פערריכטען; פערבעסערונג, פערריכטונג, צורעכט־מאכונג; זאכען אדער חפצים, וועלכע מען דארף פערריכטען.

mend one's pace (מענד הוואנז פייס) פערשנעלערען דעם גאנג.

mend one's ways (מענד הוואנז הווייז) זיך פערבעסערען אין אויפפיהרונג, ווערען לייטישער.

men'-folks *n.* (מענ'-פאוקס) די מענער, די מאנסבילען.

On holidays the **men-folks** of our house stay home.

men'gite *n.* (מענ'-דזשאיט) מענגיט, א שווארצער מינעראל, וואס געפינט זיך אין דער פארם פון קליינע קריסטאלען אין די אילמענישע בערג [אין אוראל, רוסלאנד].

menha'den *n.* (מענ-היי'-דן) אזא הערינג־ענליכער פלאכער און ברייטער אמעריקאנער פיש.

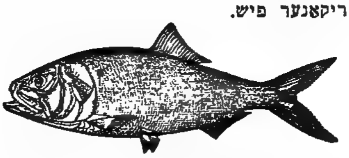

Menhaden

men'hir *n.* (מענ'-היר) אזעלכע פארציטיגע מצבה־שטיינער, וועלכע מען געפינט אין איינינע טיילען פון אייראפא, אפריקא און אזיע.

me'nial *a. and n.* (מי'-ני-על) וואס איז שייך צו א הויז־דיענער אדער הויז־דיענערשאפט; לאקייאיש, הכנעה'דיג, אונטערלעקעריש; א הויז־דיענער, א הויז־דיענסט, א לאקיי.

me'nial la'bor (מי'-ני-על ליי'-באר) גראבע ארבייט, גראבע הויז־ארבייט [ווי וואשען, רייניגען].

In our house the **menial labor** is done by a woman hired by the day.

me'nialty *n.* (מי'-ני-על-טי) דער גראבער המון.

men'ilite *n.* (מענ'-אי-לאיט) דער מעניליט אדער לעבער־אפאל [אזא מין מינעראל פון א מאט־גרויליכען אדער בלויליכען קאליר].

menin'geal *n.* (מי-נינ'-דזשי-על) וואס איז שייך צו דער געהירן־הויט אדער צום אויבערשטען הייטעל פון'ם מארך.

menin'ges *n.* (מע-נינ'-דזשיז) די מארך־הייטלעך. ז. ***meninx***.

meningi'na *n.* (מענ-אינ-דזשאי'-נא) דער ווייכער טייל פון מארך.

meningini'tis *n.* (מי-נינ-דזשי-נאי'-טיס) מענינגיניטיס [ענטצינדונג פון דעם ווייכען מארך־טייל].

meningit'ic *a.* (מענ-אינ-דזשיט'-איק) וואס איז שייך צו מענינגיטיס [ענטצינדונג פון דעם מארך־הייטעל].

meningi'tis *n.* (מענ-אינ-דזשאי'-טיס) מענינגיטיס [ענטצינדונג פון דעם מארך־הייטעל].

me'ninx *n.* (מי'-נינקס) א הייטעל; א מארך־הייטעל.

menis'cal *a.* (מי-ניס'-קעל) וואס איז שייך צו א מעניסקוס, וואס האט די פארם פון א מעניסקוס [א גלאז=לינזע וואס איז פון איין זייט קאנקאוו און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס].

menis'ciform *a.* (מי-ניס'-אי-פארם) עהנליך צו א מעניסקוס. ז. *meniscus*

menis'cus *n.* (מי-ניס'-קאס) א פיערטעל=לבנה; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פיערטעל=לבנה; א מעניסקוס, א גלאז=לינזע וואס איז פון איין זייט קאנקאוו [אריינגעבויגען] און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס [ארויסגעבויגען]; די קאנקאווע אדער קאנוועקסע פלעכע פון א פליסיגקייט ווען זי געפינט זיך אין א רעהרעל [דער מעניסקוס פון קוועק=זילבער איז קאנוועקס און פון וואסער—קאנקאוו].

Men'nonite *n.* (מענ'-אנ-איט) א מענאניט, איינער פון א קריסטליכער סעקטע אין אנפאנג פון 16טען יאהרהונדערט, וועלכע האט געפאדערט, אז דער מענש זאל געטויפט ווערען אין דער קירך ניט אלס א קינד, נאר אין די עלטערע יאהרען און מיט זיין פאלשטענדיגען איינגענעם דעה און ווילען. די מענאניטען האבען זיך נצהאלטען אז זעהר שטרענגע פרינציפען פון מאראל און זיטליכקייט.

men'obranch *n.* (מענ'-א-ברענק) ז. *menobranchus*

menobran'chus *n.* (מענ-א-ברענ'-קאס) א מין לאנג=עקיגע פיער=פיסיגע אמפיביע [א בעשעפעניש וואס לעבט אי אין וואסער, אי אויף דער יבשה], וואס געפינט זיך אין טייך מיסיסיפי, אין די גרויסע אמעריקאנישע אזיערעס [עריע, סופיריאר, הוראן, מישיגען און אנטאריא] און אין אנדערע אמעריקאנישע וואסערען.

menolip'sis *n.* (מענ-א-ליפ'-סיס) אן אוננארמאלע פערהאלטונג פון די רעגעלען אדער מאנאטליכע ביי פרויען.

menolo'gium *n.* (מענ-א-לאו'-דזשי-אם) ז. *menology*

menol'ogy *n.* (מי-נאל'-א-דזשי) א קאלענדאר, א לוח; א לוח פון קריסטליכע ימים=טובים צום אנדענקען פון מארטירער.

men'opause *n.* (מענ'-א-פאהז) די ענדע פון מענסטרואציע אדער מאנאטליכע [ביי פרויען].

menopla'nia *n.* (מענ-א-פליי'-ני-א) א בלוט=פלוס אין דער צייט פון נידה ניט פון דער געבעהר=מוטער.

meno'rah *n.* (מע-נאו'-רא) א מנורה.

Menorah

menorrha'gia *n.* (מענ-א-ריי'-דזשי-א) מענסטרואציע אדער דאס מאנאטליכע; אין פאטאלאגיע — א צו=שטארקע מענסטרואציע [מאנאטליכער פלוס ביי פרויען].

menorrhag'ic *a.* (מענ-א-רעדזש'-איק) וואס ליידעט פון א צו=שטארקער מענסטרואציע אדער מאנאטליכע.

men'orrhagy *n.* (מענ'-א-רע-דזשי) ז. *menorrhagia*

menorrhœ'a *n.* (מענ-א-רי'-א) אין פאטאלאגיע — א לאנג=דויערענדע מענסטרואציע אדער מאנאטליכע.

menos'tasis *n.* (מי-נאס'-טע-סיס) אין מעדיצין — די פערהאלטונג פון מענסטרואציע אדער מאנאטליכען בלוט=פלוס און די אנקלייבונג פון בלוט אין דער געבעהר=מוטער; א וועהטאג, וועלכען אייניגע פרויען ליידען אין אנפאנג פון מענסטרואציע.

menosta'tion *n.* (מענ-אס-טיי'-שאן) ז. *menostasis*

men'sa *n.* (מענ'-סא) א טיש; עטוואס וואס איז עהנליך צו א טיש; דאס פלאכע קרוינדעל פון א באק=צאהן; דער אויבערשטער טייל פון אלטאר [אין א קלויסטער].

men'sal *a.* (מענ'-סעל) מאנאטליך; וואס איז שייך צו א טיש, וואס ווערט געטהאן ביי א טיש.

men'ses *n.* (מענ'-סיעז) מענסטרואציע, רעגעל, דאס מאנאטליכע [ביי פרויען].

men'strual *a.* (מענ'-סטרו-על) מאנאטליך; וואס קומט פאר איין מאל אין מאנאט; וואס דויערט א מאנאט; וואס איז שייך צו מענסטרואציע [רעגעל, דאס מאנאטליכע, ביי פרויען]; וואס איז שייך צו אן אויפלעזונגס=מיטעל [אין כעמיע].

men'strual flux (מענ'-סטרו-על פלאקס) דאס מאנאטליכע, מענסטרואציע, רעגעל.

men'struant *a.* (מענ'-סטרו-ענט) וואס האט מענסטרואציע [דאס מאנאטליכע, רעגעל].

men'struate *v.* (מענ'-סטרו-אייט) האבען מענסטרואציע, האבען דאס מאנאטליכע [ביי פרויען].

menstrua'tion *n.* (מענ-סטרו-איי'-שאן) מענסטרואציע [דאס מאנאטליכע, רעגעל]; די צייט פון מענסטרואציע.

men'struous *a.* (מענ'-סטרו-אס) וואס האט דאס מאנאטליכע [מענסטרואציע, רעגעל]; וואס איז שייך צו מענסטרואציע; וואס דויערט א מאנאט [וועגען פלאנצען].

men'struum *n.* (מענ'-סטרו-אם) אן אויפלעזונגס=מיטעל [אין כעמיע].

men'sual *a.* (מענ'-שו-על) מאנאטליך.

mensurabil'ity *n.* (מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) מעסטבארקייט, דאס קענען געמאסטען ווערען.

men'surable *a.* (מענ'-שו-רעבל) מעסטבאר, וואס מען קען אויסמעסטען.

men'surableness *n.* (מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. *mensurability*

men'sural *a.* (מענ'-שו-רעל) וואס געהערט צו מאס.

mensura'tion *n.* (מענ-שו-ריי'-שאן) מעסטונג, אויסמעסטונג.

men'surative *a.* (מענ'-שו-ריי-טיוו) וואס איז צוגעפאסט צום מעסטען זאכען.

mentag'ra *n.* (מענ-טעג'-רא) אזא הויט=אויסשלאג אויף דער מארדע.

men'tal *a. and n.* (מענ'-טעל) גייסטיג; וואס איז שייך צום פערשטאנד; אינערליך; בעהערצט; וואס איז שייך צו די קינבאקען אדער צו דער מארדע; אזא צעבער צום ציהען וואסער פון א ברונעם [אין איינינע לענדער אין אזיען].

men'tal aberra'tion (מענ'-טעל עב-ער-איי'-שאן) משוגעת.

men'tal aliena'tion (מענ'-טעל אייל-יענ-איי'-שאן) משוגעת.

men'tal arith'metic (מענ'-טעל ע-ריטה'-מע-טיק) דאס רעכענען אויף'ן קאפ.

mental'ity *n.* (מענ-טעל'-אי-טי) אינטעלעקטואליטעט, גייסטיגע פעהיגקייט, גייסטיגע טהעטיגקייט.

men'talize *v.* (מענ'-טעל-איז) אינטעלעקטועל, גייסטיג ענטוויקלען; ארויסרופען גייסטיגע טהעטיגקייט.

men'tally *adv.* (מענ'-טעל-אי) אין געדאנקען, אין פארשטעלונג.

men'tal philos'ophy (מענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) פסיכאלאגיע; פסיכאלאגיע, לאגיק און מעטאפיזיק [אלס גענענזאץ צו מאראל=פילאזאפיע און נאטור=פילאזאפיע].

men'tal reserva'tion (מענ'-טעל רעז-אויר-וויי'-שאן) דאס ניט דערדערען; דאס ניט דערדערטע.

men'tal sight (מענ'-טעל סאיט) דאס גייסטיגע אויג, דאס בעגרייפען עטוואס אזוי ווי מען וואלט עס געזעהן מיט די אויגען.

menta'tion *n.* (מענ-טיי'-שאן) גייסטיגע טהעטיגקייט; אינטעלעקט; גייסטינער צושטאנד.

Men'tha *n.* (מענ'-טהא) דער מין שמעקעדיגע מינץ=פלאנצען [מיאטע, מיענטע].

Mentha

men'thene *n.* (מענ'-טהיען) א כעמישער שטאף וואס ווערט געמאכט פון פעפער=מינץ=אויל.

men'thol *n.* (מענ'-טהאל) מענטאל [א ווייסער וואקס=עהנליכער כעמישער שטאף וואס האט דעם גערוך פון מיאטע אדער פעפער=מינץ. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

menticul'tural *a.* (מענ-טי-קאל'-טשור-על) וואס ענטוויקעלט דעם פערשטאנד.

men'tion *v. and n.* (מענ'-שאן) דערמאהנען, אנצייגען, מאכען א בעמערקונג [וועגען אימעצען אדער עפעס]; דאס דערמאהנען; אנצייגונג, א בעמערקונג.

men'tionable *a.* (מענ'-שאנ-עבל) וואס קען דערמאהנט ווערען; וועגען וואס מען קען מאכען א בעמערקונג; אויף וואס מען קען אנצייגען [אין א בעמערקונג].

men'tor *n.* (מענ'-טאר) א מענטאר [ראטהגעבער, פיהרער, לעהרער, ערציהער — הויפטזעכליך אין בעציהונגען פון אן עלטערען צו א יונגערען].

mento'rial *a.* (מענ-טאו'-רי-על) מענטאריש, ראטהענד, ווארנענד, פיהרענד אויף'ן גלייכען וועג.

men'tum *n.* (מענ'-טאם) דער קינבאקען, די מארדע.

menu' *n.* (מע-ניו') א שפייז=קארטע [א פערצייכניס פון שפייזען]; די שפייזען פון א שפייז=קארטע.

Mephistoph'eles *n.* (מעפ־איס־טאפ־ע־ליז) מעפיסטאפעל אדער מעפיסטא [דער טייוועל, דער שטן].

Mephistophe'lian *a.* (מעפ־איס־טא־פי־ליען) מעפיסטאפעליש, טייוועלש.

mephit'ic *a.* (מי־פיט׳־איק) מעפיטיש, שטיקעדיג, גיפטיג; פערפעסטעט.

mephit'ical *a.* (מי־פיט׳־אי־קעל) ז. *mephitic*.

mephit'ically *adv.* (מי־פיט׳־אי־קעל־אי) מיט שטיק־לופט, מיט א שלעכטען ריח; שטיקעדיג, גיפטיג, פערפעסטעט.

Mephi'tis *n.* (מי־פאי׳־טיס) א מין אמעריקאנער שטינק־חיה׳לע, עהנליך צו טכוירען אדער שעשקעס מיט זעהר א לאנגען און הארינגען עק.

mephi'tis *n.* (מי־פאי׳־טיס) שטיק־לופט; שטינקעדיגקייט.

mephi'tism *n.* (מי־פאי׳־טיזם) שטיק־לופט; שטינקעדיגקייט.

mer'aline *n.* (מער׳־ע־לין) א מין וואָלענער צייג וואס ווערט בענוצט פאר פרויען־קליידער.

mer'cantile *a.* (מויר׳־קען־טיל) מערקאנטיל, קויפמענניש, סוחר׳יש, געשעפטליך.

mer'cantile a'gency (מויר׳־קען־טיל איי׳־דזשען־סי) א מערקאנטילע אגענטור [אן אגענטור וואס שטעלט צו נייע ידיעות וועגען געשעפטס־פירמען און געשעפטסלייט, וועגען זייער פינאנציעלען צושטאנד, קרעדיט־פעהיגקייט א. ד. ג.].

mer'cantile code (מויר׳־קען־טיל קאוד) דאס האנדעלס־געזעץ־בוך.

mer'cantile law (מויר׳־קען־טיל לאָה) דאס האנדעלס־רעכט [געזעצען וועגען האנדעל].

mer'cantile sys'tem (מויר׳־קען־טיל סיס׳־טעם) די מערקאנטילע סיסטעם [די טעאריע אין פאליטישער עקאנאמיע, וועלכע האט געהערשט אין 17טען און 18טען יאהרהונדערט, וועלכע בעהויפטעט, אז דאס רייכטום פון א לאנד בעשטעהט אין גאלד און זילבער און דעריבער דארף א לאנד שטרעבען ארויסצושיקען אין אויסלאנד וואס מעהר סחורות און אריינצונעהמען וואס מעהר גאלד און זילבער, וועהרענד דאס אריינברייגנען סחורות פון אויסלאנד און ארויסשיקען גאלד און זילבער דארף זיין פערבאטען אדער אזוי בעשרענקט ווי נור מעגליך].

mer'cantilism *n.* (מויר׳־קען־טיל־איזם) מערקאנטיליזם, דער קאמערציעלער אדער סוחר׳ישער גייסט; די איבערגעבענהייט צו קאמערציע; די מערקאנטילע סיסטעם. ז. *mercantile system*.

mer'cantilist *n.* (מויר׳־קען־טיל־איסט) אן אנהענגער פון קאמערציע; איינער וואס גלויבט, אז קאמערציע און האנדעל איז דאס וויכטיגסטע פאר׳ן לאנד; אן אנהענגער פון דער מערקאנטילער סיסטעם. ז. *mercantile system*.

mercantilis'tic *a.* (מויר־קען־טי־ליס־טיק) וואס איז שייך צו מערקאנטיליזם. ז. *mercantilism*.

mer'cenarily *adv.* (מויר׳־סע־נע־רי־לי) געלד־זיכטיג; טהוענדיג אלעס פאר געלד; פערדינגענדיג זיך צו דעם וואס גיט מעהר; פערקויפענדיג זיך פאר געלד.

mer'cenariness *n.* (מויר׳־סע־נע־רי־נעס) געלדזיכטיגקייט; דאס פערקויפען זיך פאר געלד.

mer'cenary *a. and n.* (מויר׳־סע־נע־רי) געלדזיכטיג; וואס פערקויפט זיך פאר געלד; וואס טהוט אלעס פאר געלד; איינער וואס טהוט אלעס פאר געלד, איינער וואס דער העכסטער ציעל ביי איהם איז געלד; איינער וואס פערדינגט זיך פאר א סאלדאט צוליעב געלד.

mer'cer *n.* (מויר׳־סער) א קרעמער; א שניט־קרעמער.

mer'cership *n.* (מויר׳־סער־שיפ) די בעשעפטיגונג פון א קרעמער אדער שניט־קרעמער.

mer'cery *n.* (מויר׳־סע־רי) קליין־האנדעל; שניט־געשעפט; שניט־סחורה; א שניט־קראם.

mer'chandise *n.* (מויר׳־טשען־דאיז) וואארע, סחורה.

mer'chant *n.* (מויר׳־טשענט) א הענדלער, א סוחר.

mer'chantable *a.* (מויר׳־טשען־טעבל) פערקויפליך, גאנגבאר [וועגען סחורות].

mer'chant cap'tain (מויר׳־טשענט קעפ׳־טען) א קאפיטאן פון א האנדעלס־שיף.

mer'chanthood *n.* (מויר׳־טשענט־הוד) האנדעלשאפט, די בעשעפטיגונג פון א הענדלער.

mer'chantman *n.* (מויר׳־טשענט־מען) א האנדעלס־שיף.

mer'chant prince (מויר׳־טשענט פרינס) א גרויסער, רייכער סוחר.

mer'chantry *n.* (מויר׳־טשען־טרי) האנדעל; קויפמאנשאפט.

mer'chant's accounts' (מויר׳־טשענטס ע־קאונטס׳) בוכהאלטונג.

mer'chant ser'vice (מויר׳־טשענט סויר׳־וויס) ים־האנדעל; די האנדעלס־פלאטע.

mer'chant ship (מויר׳־טשענט שיפ) ז. *merchantman*.

mer'chant tai'lor (מויר׳־טשענט טיי׳־לאר) א קונדען־שניידער וואס נעהמט מיט זיין אייגענער וואארע.

mer'ciful *a.* (מויר׳־סי־פול) פול מיט רחמנות אדער מיטלייד; גנעדיג, בארמהערציג.

mer'cifully *adv.* (מויר׳־סי־פול־אי) אויף א בארמהערציגען אופן; מיט רחמנות, מיט גנאד.

mer'cifulness *n.* (מויר׳־סי־פול־נעס) גנאדע, בארמהערציגקייט, רחמנות, מיטלייד.

mer'ciless *a.* (מויר׳־סי־לעס) אהן רחמנות, אהן מיטלייד, אונבארמהערציג.

mer'cilessly *adv.* (מויר׳־סי־לעס־לי) אונ׳ברחמנות׳דיג; אהן מיטלייד, אונבארמהערציג.

mer'cilessness *n.* (מויר׳־סי־לעס־נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ׳ברחמנות׳דיגקייט.

mercu'rial *a. and n.* (מויר־קיו׳־רי־על) פון קוועקזילבער; קוועקזילבערדיג; וואס ענטהאלט קוועקזילבער, וואס איז פעראורזאכט פון קוועקזילבער; א מעדיצין פון קוועקזילבער.

Mercu'rial *a.* (מויר־קיו׳־רי־על) וואס איז שייך צו דעם גאט מערקור; וואס האט די אייגענשאפטען פון מערקור; לייכטזיניג; לופטיג, פלינק, לעבהאפט. ז. *Mercury*.

mercu'rialist *n.* (מויר־קיו׳־רי־על־איסט) איינער וואס איז עהנליך אין כאראקטער צו דעם גאט מערקור [ז. *Mercury*]; א דאקטאר וואס איז אן אנהענגער פון געברויכען קוועקזילבער פאר דער היילונג פון פערשידענע קראנקהייטען.

mercu'rialize *v.* (מויר־קיו׳־רי־על־איז) זיין קאפריזנע אדער ניט־געזעצט; זיין לעבהאפט אדער פלינק; בעהאנדלען קראנקהייטען מיט קוועקזילבער; ענטוויקלען פאטאגראפישע פלאטען מיט קוועקזילבער.

mercu'rially *adv.* (מויר־קיו׳־רי־על־אי) מיט דער הילף פון קוועקזילבער; לעבהאפט, פלינק.

Mercu'rian *a.* (מויר־קיו׳־רי־ען) וואס איז שייך צום גאט מערקור; וואס איז שייך צום פלאנעט מערקור. ז. *Mercury*.

mercu'ric *a.* (מויר־קיו׳־ריק) וואס איז שייך צו קוועקזילבער, וואס ענטהאלט קוועקזילבער; קוועקזילבערדיג, מיט קוועקזילבער.

mercu'rify *v.* (מויר־קיו׳־רי־פאי) פערבינדען אדער צומישען מיט קוועקזילבער; ארויסקריגען קוועקזילבער פון מעטאלען.

mer'curous *a.* (מויר־קיו־ראס) וואס איז שייך צו קוועקזילבער; וואס ענטהאלט קוועקזילבער; קוועקזילבערדיג, מיט קוועקזילבער.

Mer'cury *n.* (מויר׳־קיו־רי) מערקור [איינער פון די געטער ביי די אלטע רוימער. ער איז געווען דער גאט פון שווינדלער און גנבים, פון סוחרים און האנדעל; ער איז געווען דער בעשיצער פון רייזענדע, שלוחים און אטלעטען. ער ווערט געמאלען אין דעם בילד פון א יונגען מאן מיט א קליינעם הוט מיט פליגלען אויף׳ן קאפ און מיט פליגלען ביי די קנעכלעך פון די פיס]; א שליח, א נייעס־בריינגער; א צייטונג; דער פלאנעט מערקור.

Mercury

mer'cury *n.* (מויר׳־קיו־רי) קוועקזילבער [איינער פון די כעמישע גרונדעלעמענטען]; דער קוועקזילבער־זייל אין א טערמאמעטער; דאס בינגעל־קרויט [אזא פלאנצע].

mer'cury-cup *n.* (מויר׳־קיו־רי־קאפ) א קליין שיסעלע מיט קוועקזילבער וואס ווערט בענוצט פאר עלעקטרישע אפאראטען אלס שטראם־פערבינדונג; דאס קוועקזילבער־שיסעלע פון א באראמעטער.

mer'cy *n.* (מויר׳־סי) גנאדע; פערצייהונג; רחמנות, בארמהערציגקייט, מיטלייד.

mer'cy-seat *n.* (מויר׳־סי־סיעט) דער כפרת [דער צורעק פון דעם ארון אין בית המקדש]; דער גנאדען־טהראן.

mere *a. and n.* (מיער) בלויז, נאר, ניט מעהר ווי; לויטער, ריין; א קליינע אזערע [זעע]; א גרענעץ, א גרענעץ־ליניע [א מעזשע].

mere'ly *adv.* (מיער'-לי) ניט מעהר ווי, נאר, בלויז.

mere noth'ing (מיער נאטה'-אינג) א גאלע נארנישט.

mere'stead *n.* (מיער'-סטעד) א פערמע.

mere'stone *n.* (מיער'-סטאון) א גרעי נעץ-שטיין; א גרענעץ.

meretri'cian *a.* (מער-אי-טריש'-ען) ז. *meretricious*

meretri'cious *a.* (מער-אי-טריש'-אס) הורעריש, ווי א הור; פאלש, אנציהענד דורך א פאלשען אויסזעהן; וואס האט א פאלשען פערפוצטען אויסזעהן.

meretri'ciously *adv.* (מער-אי-טריש'-אס-לי) אויף א הורישען אופן; מעשה הור; אנציהענדיג אדער רייצענדיג דורך א פאלשען פערפוצטען אויסזעהן.

meretri'ciousness *n.* (מער-אי-טריש'-אס-נעס) א פאלשעם אויסזעהן, א פאלשער שיין; א פאלשע בעפוצונג; אן אנציהונג אדער רייצונג דורך א פאלשען שיין; א הורישע אויפפיהרונג.

mer'etrix *n.* (מער'-ע-טריקס) אן אויס-געלאסענע פרוי, א פראסטיטוטקע.

mergan'ser *n.* (מויר-גען'-סער) דער קאלבען-טויכער [אזא קאטשקע מיט א רונדען שנאבעל און א קאם פון שטארצענדע פעדערען אויף'ן קאפ].

merge *v.* (מוירדזש) טויכען, טונקען, זיך טובל'ען; זינקען; פערזינקען, אונטערגעהן; פערשלונגען ווערען.

mer'ger *n.* (מויר'-דזשער) די פערשמעלצונג פון א קליינעם גוט אין א גרעסערען; א פערזינקער.

merid'ian *n. and a.* (מי-ריד'-אי-ען) אין געאגראפיע — א מערידיאן, א קרייז געצויגען ארום דעם ערד-קוגעל דורך די פאלען, אדער א האלבער קרייז געצויגען פון פאל צו פאל; אין אסטראנאמיע — א קרייז געצויגען אין דער הימעלס-ספערע פון פאל צו פאל; מיטאג-צייט; דער העכסטער פונקט; מיטאגדיג; פון מיטאג-צייט; העכסט, וואס איז אויף דעם העכסטען פונקט; וואס איז שייך צו א מערידיאן, מערידיאניש.

merid'ional *a.* (מי-ריד'-אי-א-נעל) וואס איז שייך צו אדער געפינט זיך אויף א מערידיאן; העכסט; דרום-זייטיג, זידליך; וואס איז שייך צו דעם קלימאט פון זיד אדער צו די זידליכע איינוואהנער.

merid'ional dis'tance (מי-ריד'-אי-א-נעל דיס'-טענס) דער מרחק פון מערידיאן [צו מזרח-זייט אדער צו מערב-זייט].

meridional'ity *n.* (מי-ריד-אי-א-נעל'-אי-טי) די לאגע אדער שטעלונג אין מערידיאן; די זידליכע לאגע אדער ריכטונג; די ארט-לאגע צו דרום-זייט, די זידליכקייט.

merid'ionally *adv.* (מי-ריד'-אי-א-נעל-אי) אין דער ריכטונג פון מערידיאן [צו צפון אדער צו דרום].

meringue' *n.* (מע-רענג') צוקלאפטע איי-ווייסעל מיט צוקער וואס ווערט גע-מאכט צו בעפוצען פיינע זארטען געבעקס.

meri'no *n. and a.* (מע-רי'-נאו) מע-רינא-שעפס [א זארט פיינע שעפסען]; אזא דינער, פיינער וואלען-שטאף; א זארט טריקא וואס ווערט בענוצט פאר אונטער-וועש; וואס איז שייך צו מערינא-שעפ-סען אדער צו זייער וואל; געמאכט פון מערינא-וואל.

meri'no sheep (מע-רי'-נאו שיעפ) א מערינא-שעפס [אזא זארט שעפס מיט לאנגע, פיינע וואל].

mer'istem *n.* (מער'-איס-טעם) אין בי-אלאגיע — די מעריסטעמע, א געוועב פון לעבעדיגע צעלען, פון וועלכען עס ענט-וויקלען זיך אנדערע ארגאנישע געוועבען.

meristemat'ic *a.* (מער-איס-טי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א מעריסטעמע.

meristem ז.

mer'it *v. and n.* (מער'-איט) 1. פערדיע-נען [א בעלוינונג אדער שטראף]; 2. זיך פערדיענט מאכען, זיך ווערטה מאכען [וועגען עפעס]; 3. פערדיענסט, ווערטה; אנשפרוך.

2. Dishonest acts merit the condemnations of all right-minded persons. 3. The book has many merits.

mer'itedly *adv.* (מער'-אי-טעד-לי) לויט פערדיענסט, לויט ווערטה.

merito'rious *a.* (מער-אי-טאו'-רי-אס) לויבענסווערטה.

As a teacher he rendered meritorious service to the community.

merito'riously *adv.* (מער-אי-טאו'-רי-אס-לי) אויף א לויבענסווערטהען אופן.

merito'riousness *n.* (מער-אי-טאו'-רי-אס-נעס) פערדיענסטליכקייט, לויבענס-ווירדיגקייט.

merle *n.* (מוירל) די אמזעל [אזא שווארץ אייראפעאיש זינג-פויגעלע מיט א לאנגען עק].

mer'lin *n.* (מויר'-לין) דער לערכען-פאלק [אזא רויב-פויגעל פון דער פאל-קען-פאמיליע]; א מין פאני אדער קליין פערדעל.

Merlin

mer'ling *n.* (מויר'-לינג) דער מערלאן [א קליינער ים-פיש מיט דריי שווים-פע-דערען אויף'ן רוקען, ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז].

mer'lon *n.* (מויר'-לאן) אין פארטיפי-קאציאן אדער פעסטונג-בויאונג — דער טייל פון א ברוסט-וועהר וואס טיילט אב צווי שיס-פענסטער.

mer'maid *n.* (מויר'-מייד) די ים-פרוי [א לעגענדארע אדער פאבעלהאפטע ים-בע-שעפעניש וועלכע ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א שעהנער פרוי מיט אן עק פון א פיש].

mer'maiden *n.* (מויר'-מיידן) ז. *mermaid*

mer'man *n.* (מויר'-מען) א ים-מענש [א לעגענדארע אדער פאבעלהאפטע ים-בעשעפעניש וואס ווערט פארגעשטעלט אלס האלב-מענש האלב-פיש].

mer'oblast *n.* (מער'-א-בלעסט) אן איי וואס ענטהאלט שפייז-געלבעל [אזא געל-בעל וואס נור א טייל פון איהם בע-שטעהט פון בילדענדער פראטאפלאזמע, פון וואס דער ארגאניזם, ווי א פויגעל, א פיש, א רעפטיל א. ד. ג. ווערט געשאפען, וועהרענד דער אנדערער טייל בעשטעהט פון נאהרונגס-פראטאפלאזמע].

meroblas'tic *a.* (מער-א-בלעס'-טיק) וואס בעשטעהט נור צום טייל פון ביל-דענדער פראטאפלאזמע [וועגען אייער]. ז. *meroblast*

merogen'esis *n.* (מער-א-דזשען'-ע-סיס) די ענטשטעהונג פון די בעזונדערע טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט אן אר-גאניזם.

merognos'tic *n.* (מער-אג-נאס'-טיק) א מעראגנאסטיק, איינער וואס ווייסט אדער גלויבט אז ער ווייסט טיילוויז.

merognos'ticism *n.* (מער-אג-נאס'-טי-סיזם) מעראגנאסטיציזם, דאס וויסען טיילוויז.

mer'osome *n.* (מער'-א-סאום) איינע פון די טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט אן ארגאניזם [ווי א בעזונדערער רינג ביי א רינג-ווארים א. ד. ג.].

Merovin'gian *a.* (מער-א-ווינ'-דזשי-ען) מעראווינגיש, וואס איז פון אדער וואס איז שייך צו דער פאמיליע אדער דינאסטיע פון מעראווינגער [א פרענקי-שער שבט, וועלכער האט געגרינדעט די ערשטע פראנצויזישע קעניגליכע דינאס-טיע אין יאהר 486 נאך קריסטוס'ס גע-בורט].

mer'rily *adv.* (מער'-אי-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען אופן; פרעהליך, לוסטיג.

mer'rimake *n. and v.* (מער'-אי-מייק) א שמחה, א לוסטיגע פערזאמלונג; זיין לוסטיג, זיך משמח זיין.

mer'riment *n.* (מער'-אי-מענט) לוס-טיגקייט, פרעהליכקייט.

mer'riness *n.* (מער'-אי-נעס) ז. *merriment*

mer'row *n.* (מער'-או) ז. *mermaid*

mer'ry *a. and adv.* (מער'-אי) לוסטיג, פרעהליך; מונטער, גוט אויפגעלעגט; לעב-האפט; אויף א לעבהאפטען שטייגער.

The wedding was attended by a merry crowd of friends.

mer'ry-an'drew *n.* (מער'-אי-ענ'-דרוּ) א פאיאץ, א פורים-שפּיעלער, א קלאון.

mer'ry-go-round' *n.* (מער'-אי-גאו-ראונד') א קארוסעל [הלצערנע פערד-לעך, קארעטען אדער וויעגען, וועלכע דרעהען זיך דורך א מאשין אין דער רונד].

Merry-go-round

mer'rymake *n. and v.* (מער'-אי-מייק) א שמחה, א לוסטיגע פערזאמלונג; זיין לוסטיג, זיך משמח זיין.

mer'ry-ma'king *n. and a.* (מער'-אי-מיי'-קינג) דאס מאכען לוסטיג אדער פרעהליך; א שמחה, א לוסטיגער מאהל-צייט; וואס מאכט לוסטיג אדער פרעהליך.

mer'ryman *n.* (מער'-אי-מען) ז. *merry-andrew*

mer'rymeeting *n.* (מער'-אי-מיע-טינג) א לוסטיגע פערזאמלונג, א שמחה.

mer'rythought *n.* (מער'-אי-טהאט) דער גאפעל-פערמיגער ברוסט-ביין פון אן עוף.

merse *v.* (מוירס) אדער אונטערטויכען אונטערטונקען אין וואסער אדער אין אנדער פליסיגקייט.

mer'sion *n.* (מויר'-שאן) דאס אונטער-

טויכען, דאס אונטערטונקען זיך [אין וואסער אדער אין אן אנדער פליסיגקייט].

Mer'u *n.* (מער'-אוה) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — מערו, דער הויכער צענטראלער בארג פון דער ערד, וואו עס האלטען זיך אויף די געטער [ווי ביי די גריכען — דער בארג אלימפוס].

mer'woman *n.* (מויר'-הוואומ-ען) א ים-פרוי, א ים-נימפע [א פאנטאסטיש בעשעפעניש אין דער פארם פון א שעהנער פרוי מיט אן עק פון א פיש, וואס געפינט זיך כלומרשט אין ים]. ז. *mermaid*.

mer'ycism *n.* (מער'-אי-סיזם) דאס מעלה-גרה זיין ביי מענשען [א קראנקהאפטע ערשיינונג, ווען ביי א מענשען קעהרט זיך די שפייז אום צוריק פון מאגען אין מויל און קייעט זי נאך אמאל איבער].

me'sa *n.* (מיי'-סא) הויך פלאך-לאנד.

me'sad *adv.* (מיע'-סעד) צו דעם מיטען-צו.

mes'al *a.* (מעס'-על) וואס געפינט זיך אין דער מיט.

mésalliance' *n.* (מיי-זעל-לי-אנס') א הייראט, אין וועלכער איינער פון דעם פארעל איז פון א קלענערען יחום.

mes'ally *adv.* (מעס'-ע-לי) אין דער מיט.

mesdames' *n.* (מע-דאם') דאמען, מאדאמען. ז. *madam*.

mesdemoiselles' *n.* (מע-דע-מוא-זעל) פרייליינס. ז. *mademoiselle*.

meseems' (מי-סיעמז') מיר שיינט, מיר דאכט זיך.

Mesembryan'themum *n.* (מע-סעמ-ברי-ענ'-טהי-מאם) די צאזער-בלומען, א מין פלאנצען מיט שעהנע ווייסע, געלבע אדער ראזעווע בליטהען וואס וואקסען אין בינטלעך [די פרוכט פון דיעזע פלאנצען איז קאפסול-פערמיג. עס זיינען פאראן איבער 300 מינים פון דיעזע פלאנצען].

mesencephal'ic *a.* (מעס-ענ-סע-פעל'-איק) וואס געפינט זיך אין מיטעל-טייל פון קאפ-מארך.

mesenceph'alon *n.* (מעס-ענ-סעפ'-ע-לאן) דער מיטעל-טייל פון דעם קאפ-מארך.

mesente'rial *a.* (מעז-ענ-טיע'-רי-על) ז. *mesenteric*.

mesenter'ic *a.* (מעז-ענ-טער'-איק) וואס איז שייך צום גרייזשיק אדער געדערים-נעץ.

mesenteri'tis *n.* (מעס-ענ-טע-ראי'-טיס) ענטציינדונג פון דעם גרייזשיק אדער געדערים-נעץ.

mesente'rium *n.* (מעס-ענ-טיע'-רי-אם) ז. *mesentery*.

mes'entery *n.* (מעז'-ענ-טער-אי) א גרייזשיק, א געדערים-נעץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

mesh *n. and v.* (מעש) א נעץ-לאך, א שלייף פון א נעץ-געוועב; א נעץ; א פלאנטער; דאס צוזאמענקומען, דאס צוזאמענטשעפען זיך פון רעדער-צייהנער; מאכען א נעץ; כאפען אין א נעץ; פערפלאנטערען [אין א נעץ אדער ווי אין א נעץ]; זיך צוזאמענקומען [וועגען צייהנער פון צוויי צאהן-רעדער].

meshed *a.* (מעשט) נעץ-פערמיג; וואס האט נעץ-פערמיגע בעציערונגען.

mesh'work *n.* (מעש'-הוואירק) א נעץ, א געוועב; נעץ-ארבייט.

mesh'y *a.* (מעש'-אי) נעץ-ארטיג, נעץ-פערמיג.

mes'ial *a.* (מעס'-אי-על) וואס איז אין דער מיט.

mes'ially *adv.* (מעס'-אי-על-אי) אין מיטען.

mes'ian *a.* (מעס'-אי-ען) ז. *mesial*.

mes'lin *n.* (מעס'-לין) מיש-קארן [קארן געמישט מיט ווייץ].

mesmeree' *n.* (מעז-מויר-איע') איינער וועמען מען ווארפט אונטער אונטער דעם איינפלוס פון מעזמעריזם [טהיערישער מאגנעטיזם]. ז. *mesmerism*.

mesmer'ic *a.* (מעז-מער'-איק) מעזמעריש, וואס איז שייך צום מעזמעריזם אדער צום טהיערישען מאגנעטיזם; היפנאטיש.

mesmer'ical *a.* (מעז-מער'-אי-קעל) מעזמעריש, וואס איז שייך צו מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם, היפנאטיש.

mesmer'ically *adv.* (מעז-מער'-אי-קעל-אי) דורך מעזמעריזם, מיט דער הילף פון מעזמעריזם [טהיערישער מאגנעטיזם].

mesmer'ic lucid'ity (מעז-מער'-איק לו-סיד'-אי-טי) העל-זעהן. ז. *clairvoyance*.

mesmer'ic prom'ise (מעז-מער'-איק פראמ'-איס) די ווירקונג פון מעזמעריזם אדער היפנאטיזם אין נארמאלען צושטאנד [נאכדעם ווי מען איז שוין מעהר ניט איינגעשלעפערט].

mesmerisa'tion *n.* (מעז-מויר-אי-זיי'-שאן) ז. *mesmerization*.

mes'merise *v.* (מעז'-מויר-איז) ז. *mesmerize*.

mes'meriser *n.* (מעז'-מויר-אי-זער) ז. *mesmerizer*.

mes'merism *n.* (מעז'-מויר-איזם) מעזמעריזם אדער טהיערישער מאגנעטיזם [די לעהרע פון דעם דייטשען מעדיקער מעזמער (געבארען 1733, געשטארבען 1815), וועלכע בעהויפטעט, אז מענשען בעזיצען א בעזונדערע "מאגנעטישע קראפט", מיט וועלכער מען קען בעאיינפלוסען אנדערע מענשען, זיי צווינגען צו טהאן פערשיעדענע זאכען, זיי איבערגעבען דעם אייגענעם ווילען און געדאנקען און זיי היילען. אמאל האט מען דעם מעזמעריזם בעטראכט אלס שווינדעל, איצטער פערבינדעט מען איהם מיט'ן היפנאטיזם]. ז. *hypnotism*.

mes'merist *n.* (מעז'-מויר-איסט) איינער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם. ז. *mesmerism*.

mesmeriza'tion *n.* (מעז-מויר-אי-זיי'-שאן) מעזמעריזירונג. ז. *mesmerism*.

mes'merize *v.* (מעז'-מויר-איז) פראקטיצירען מעזמעריזם [טהיערישען מאגנעטיזם]; היפנאטיזירען.

mes'merizer *n.* (מעז'-מויר-אי-זער) איינער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם.

mesmeroma'nia *n.* (מעז-מויר-א-מיי'-ני-א) מעזמעראמאניע [דאס זיין פערקאכט ביז משוגעת אין מעזמעריזם]. ז. *mesmerism*.

mesmeroma'niac *n.* (מעז-מויר-א-מיי'-ני-עק) איינער וואס איז משוגע אויף מעזמעריזם, איינער וואס איז ביז משוגעת פערקאכט אין מעזמעריזם [טהיערישער מאגנעטיזם].

mesne *a.* (מיען) — אין יוריספרודענץ וואס איז אין מיטען, וואס קומט אריין צווישען.

mesne lord (מיען לאהרד) אין דער פעאדאלער ארדנונג — א פעאדאל, וואס איז אין דערזעלבער צייט געווען א וואסאל פון אן אנדערען. ז. *feudal system*.

mesne proc'ess (מיען פראס'-עס) א נעבען-פראצעס [געריכטס-פערהאנדלונג], וואס קומט פאר בעת א פראצעס צוליעב א זייטיגען שטרייט-פונקט.

mes'oblast *n.* (מעס'-א-בלעסט) דער מיטעלסטער פון די דריי שיכטען אין דעם עמבריאן. ז. *embryo*.

mesoblaste'ma *n.* (מעס-א-בלעס-טי'-מא) די מאסע פון צעלען, וועלכע בילדען אוים דעם מיטעלען שיכט פון דעם עמבריאן. ז. *embryo*.

mesoc'olon *n.* (מע-סאק'-א-לאן) דער גרייזשיק אדער געדערים-נעץ פון דער גרימדארם. ז. *colon*.

mes'oderm *n.* (מעס'-א-דוירם) ז. *mesoblast*.

mesogas'tric *a.* (מעס-א-געס'-טריק) וואס געפינט זיך אין מיטעלסטען טייל פון בויך.

mesogas'trium *n.* (מעס-א-געס'-טרי-אם) דער מיטעלסטער טייל פון בויך; דער גרייזשיק [געדערים-נעץ] ארום דעם מאגען.

mes'olite *n.* (מעס'-א-לאיט) א מעזאליט [אזא ווייס-זאמדיגער מינעראל].

mesolog'ical *a.* (מעס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעסאלאגיע. ז. *mesology*.

mesol'ogy *n.* (מע-סאל'-א-דזשי) מעסאלאגיע, די לעהרע וועגען די בעציהונגען אדער די שייכות פון אן ארגאניזם צו דער ארומיגער סביבה, אין וועלכער ער געפינט זיך.

mesometri'tis *n.* (מעס-א-מי-טראי'-טיס) אן ענטציינדונג פון די מיטעלע מוסקולען פון דער געבעהר-מוטער.

mes'on *n.* (מעס'-אן) די פלעכע וואס טיילט דעם קערפער אין צוויי גלייכע סימעטרישע טיילען [א רעכטער און א לינקער]; אין מוזיק — א טעטראכארד. ז. *tetrachord*.

Mesopota'mian *a.* (מעס-א-פא-טיי'-מי-ען) וואס איז שייך צו מעסאפאטאמיע אדער ארם נהרים [די געגענד אין אזיען צווישען די טייכען פרת און חדקל].

mesothorac'ic *n.* (מעס-א-טהא-רעס'-איק) וואס איז שייך צום מיטעלסטען ברוסט-טייל פון אינזעקטען.

mesotho'rax *n.* (מעס-א-טהאו'-רעקס) דער מיטעלסטער ברוסט-טייל ביי אינזעקטען.

Mesozo'ic *a.* (מעס-א-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דער מעסאזאאישער אדער מיטעלער פעריאדע — צווישען דער פאלעאזאאישער און טערטיער-צייטען אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד [דיעזע פעריאדע צייכענט זיך אוים מיט ריעזיגע רעפטיליען (קריכענדע בעשעפענישען) און מיט דער ערשטער ערשיינונג פון זויג-טהיערע, פויגלען, פיש מיט רוקען-ביינער און פאלמען].

mesquit' *n.* (מעס-קיעט') דער מעסקיט-בוים [א מין בוים אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא מיט א זעהר טייערען שווערען און הארטען האלץ פון ברוינעם אדער רויטען קאליר. די צאהלרייכע ווארצלען פון דיעזע בוים ווערען געברויכט אלס הייצונג און די בעבלעך-עהנליכע זיסע

פרוכט ווערט געברויכט אלס שפייז. מען קריעגט אויך פון דעם בוים א זאפט וואס איז עהנליך צו גומי=ראביקום].

mesquit'-bean *n.* (מעס-קיעט'-ביען) דער מעסקיט=בעבל [די פרוכט פון דעם מעסקיט=בוים].. ז. ***mesquit***

mesquite' *n.* (מעס-קיעט') ז. ***mesquit***

mesquit'-gum *n.* (מעס-קיעט'-גאם) מעסקיט=גומי. ז. ***mesquit***

mesquit'-tree *n.* (מעס-קיעט'-טריע) ז. ***mesquit***

mess *n. and v.* (מעס) א געריכט; א פארציע שפייז; א פארציע פוטער [פאר בהמות]; פיש געכאפט אין איין פאנג; א טיש=קאמפאניע [הויפטזעכליך פון סאלדאטען אדער מאטראזען]; א טיש=קאמפאניע פון פיער מענשען; א מישמאש; שמוץ; אונארדנונג; פערלעגענהייט; צוטומלעניש; עסען צוזאמען מיט אנדערע; גיבען א פארציע [שפייז]; איינטיילען אין פארציעס; מאכען א מישמאש, א טומעל אדער אונארדנונג; בעשמוצען; צוטומלען.

mes'sage *n.* (מעס'-איידזש) א שליחות, א באטשאפט; א מיטטיילונג; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אפיציעלע צושריפט צו א געזעצגעבענדער קערפערשאפט מיט פארשלעגע, מיינונגען און אינפארמאציאנען [ווי למשל פון דעם פרעזידענט צום קאנגרעס].

mess'-chest *n.* (מעס'-טשעסט) א שפייז=געשיר=קאסטען אויף א קריעגס=שיף.

mess'-cloth *n.* (מעס'-קלאהטה) א טיש=דעק אויף א קריעגס=שיף.

mess'-deck *n.* (מעס'-דעק) דער דעק אויף א קריעגס=שיף, וואו די מאטראזען עסען.

mes'senger *n.* (מעס'-ענ-דזשער) א שליח, אן איבערברייינגער פון אפיציעלע דאקומענטען; א פארויסלויפער; א וואלקענדעל וואס זאגט אן אויף א שטורם; דער קאבעלאריננ [אן אונענדליכע קייט צום אויפהויבען אן אנקער]; איינער וואס ווערט געריכטליך בעשטימט צו פיהרען די געשעפטען אין פאל פון א באנקראט; א שטיק הארט פאפיער ביים שטריק=ענד פון א פאפיערענער פליהענדער שלאנג, דורך וועלכען מען בלאזט ארוים דאס שטריקעל.

mess'-gear *n.* (מעס'-גיער) געשיר [אויף א שיף].

Messi'ah *n.* (מע-סאי'-א) משיח; יעזוס קריסטוס [דער קריסטליכער משיח].

Messi'ahship *n.* (מע-סאי'-ע-שיפ) משיחות; די שליחות פון משיח; די שליחות פון קריסטוס'ען [אלס דעם קריסטליכען משיח].

Messian'ic *a.* (מעס-אי-ענ'-איק) וואס געהערט צו משיח.

Messi'as *n.* (מע-סאי'-עס) ז. ***Messiah***

messieurs' *n.* (מע-סיעי') העררען, מיינע העררען.

mess'-ket'tle *n.* (מעס'-קעטל) א לאגער=קעסעל אדער פעלד=קעסעל.

mess'-kit *n.* (מעס'-קיט) פעלד=געשיר אדער לאגער=געשיר [די טעפ, לעפעל א. ז. וו. און אויך דער קאסטען פאר דעם געשיר].

mess'-lock'er *n.* (מעס'-לאק'-ער) א געשיר=קעסטעל [אויף א שיף].

mess'making *n.* (מעס'-מיי-קינג) דאס צוזאמענעסען, דאס עסען קאמפאניעסווייז.

mess'mate *n.* (מעס'-מייט) א שיסעלברודער, א טיש=קאמפאניאן [הויפטזעכליך אויף א שיף]; אין זאאלאגיע — חיות וואס שפייזען זיך צוזאמען, אבער ניט אלס פאראזיטען. ז. ***commensal***

mess'-ta'ble *n.* (מעס'-טייבל) אן עס=טיש פאר א גאנצער קאמפאניע.

mess'-traps *n.* (מעס'-טרעפס) ז. ***mess-gear***

mes'suage *n.* (מעס'-הוועדזש) אין יוריספרודענץ — א הויז מיט דעם ארומיגען גרונט און נעבען=געביידען.

mesti'zo *n.* (מעס-טיע'-זאו) א מעסטיצע [איינער פון געמישטער אבשטאמונג, הויפטזעכליך פון שפאניער און אינדיאנער].

met (מעט) בעגעגענט, געטראפען. ז. ***meet***

metab'asis *n.* (מע-טעב'-ע-סיס) אין רעטאריק — אן איבערגאנג [פון איין פונקט צו א צווייטען]; אין מעדיצין — ענדערונג [פון דער לופט, פון דער היילונגס=מעטאדע, פון א קראנקהייט א. ז. וו.].

metabat'ic *a.* (מעט-ע-בעט'-איק) וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון ענערגיע; וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון היץ [פון איין קערפער צו א צווייטען].

metab'ola *n.* (מע-טעב'-א-לא) אין מעדיצין — ענדערונג [פון לופט, פון דער היילונגס=מעטאדע, פון דער קראנקהייט א. ז. וו.].

Metab'ola *n.* (מע-טעב'-א-לא) דער מין אינזעקטען, וואס געהען דורך אלע דריי שטופען פון ענטוויקלונג [א לארווא, א פופע און דאן דער אינזעקט].

metabol'ic *a.* (מעט-ע-באל'-איק) אין זאאלאגיע — מעטאבאליש, וואס איז שייך צו אינזעקטען וואס געהען דורך אלע דריי שטופען [א לארווא, א פופע און דאן אן אינזעקט]; וואס ענדערט די פארם; אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו מעטאבאליזם. ז. ***metabolism***

metab'olism *n.* (מע-טעב'-א-ליזם) מעטאבאליזם [אין ביאלאגיע — די רייה ענדערונגען וואס קומען פאר אין א לעבעדיגען ארגאניזם אדער אין אן איינצעלנער צעלע, דורך וועלכע דער לעבעדיגער שטאף אדער פראטאפלאזמע ווערט פון איין זייט געשאפען און פון דער צווייטער זייט פערוואנדעלט אין אבפאל. דער ערשטער פראצעס ווערט אנגערופען אנאבאליזם, דער צווייטער — קאטאבאליזם]; אין זאאלאגיע — די מעטאמארפאזע, די פארמען=ענדערונג פון אן אינזעקט [די לארווא, די פופע און דער אינזעקט]; אין פאעזיע — די ענדערונג פון מעטער [פערזען=פוס].

metab'olite *n.* (מע-טעב'-א-לאיט) א שטאף וואס ענטוויקעלט זיך דורך מעטאבאליזם. ז. ***metabolism***

metab'olize *v.* (מע-טעב'-א-לאיז) ענדערען דורך מעטאבאליזם, אונטערווארפען דעם פראצעס פון מעטאבאליזם. ז. ***metabolism***

metab'olous *a.* (מע-טעב'-א-לאס) וואס געהט דורך אלע ענטוויקלונגס=פארמען [וועגען אינזעקטען]. ז. ***metabolic***

metab'oly *n.* (מע-טעב'-א-לי) ז. ***metabolism***

metacar'pal *a. and n.* (מעט-ע-קאר'-פעל) וואס איז שייך צו דער מיטעלהאנד; א ביין פון דער מיטעלהאנד [איינער פון די ביינער צווישען דעם האנד=געלענק און די פינגער].

metacarpa'le *n.* (מעט-ע-קאר-פיי'-לי) די מיטעלהאנד [דער ביין צווישען דעם האנד=געלענק און די פינגער].

metacar'pus *n.* (מעט-ע-קאר'-פאס) די מיטעלהאנד [דער טייל פון דער האנד צווישען דעם האנד=געלענק און די פינגער].

metacen'ter *n.* (מעט-ע-סענ'-טער) דער מעטאצענטער [דער פונקט אין א שווימענדען קערפער, אויף וועלכען עס ווירקען די רעזולטירענדע קרעפטען (דער סך הכל פון די קרעפטען) פון דער פליסיגקייט אין וועלכער ער שווימט. כדי א שווימענדער קערפער זאל זיך קענען האלטען אין גלייכגעוויכט, מוז זיין מעטאצענטער זיך געפינען א ביסעל נידריגער ווי זיין שווערפונקט. אין א שיף ווערט דער מעטאצענטער בעשטימט אלס דער פונקט, וואו עס שניידט זיך די ווערטיקאלע ליניע וואס ווערט געצויגען דורך דעם שווערפונקט פון שיף מיט דער וואסער=ליניע].

metacen'tre *n.* (מעט-ע-סענ'-טער) ז. ***metacenter***

metacen'tric *a.* (מעט-ע-סענ'-טריק) מעטאצענטריש, וואס איז שייך צום מעטאצענטער. ז. ***metacenter***

metachro'matism *n.* (מעט-ע-קראו'-מע-טיזם) פארב=ענדערונג [הויפטזעכליך דורך דער ענדערונג אין דער טעמפעראטור].

metachromato'sis *n.* (מעט-ע-קראו-מע-טאו'-סיס) קאליר=ענדערונג.

met'achrome *n.* (מעט'-ע-קראום) עטוואס וואס ענדערט דעם קאליר.

metach'ronism *n.* (מע-טעק'-רא-ניזם) א פעהלער אין צייט=רעכנונג [ווען מען גיט אן א שפעטערדיגען דאטום].

metachro'sis *n.* (מעט-ע-קראו'-סיס) קאליר=ענדערונג [ווי ביים כאמעלעאן].

me'tage *n.* (מי'-טעדזש) מעסטונג [הויפטזעכליך פון קויהלען]; דאס געצאהלט פאר מעסטען [קויהלען].

metagen'esis *n.* (מעט-ע-דזשענ'-ע-סיס) מעטאגענעזיס, גענעראציאנס=וועקסעל [די וועקסלונג אין דער פארם פון פרוכפערען זיך ביי געוויסע מינים בעשעפענישען. אזוי, למשל, קומט פאר די פערמעהרונג אדער פרוכפערונג פון געוויסע מינים ווייכע ים=חיה'לעך אין איין דור דורך געשלעכטליכען פערקעהר און אין צווייטען — דורך אבשפאלטונג].

metagenet'ic *a.* (מעט-ע-דזשי-נעט'-איק) מעטאגענעטיש, וואס איז שייך צו מעטאגענעזים. ז. ***metagenesis***

metagenet'ically *adv.* (מעט-ע-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א מעטאגענעטישען אופן. ז. ***metagenesis***

metagen'ic *a.* (מעט-ע-דזשענ'-איק) מעטאגענעטיש. ז. ***metagenesis***

metagnos'tic *a. and n.* (מעט-עג-נאס'-טיק) וואס איז העכער פון פערשטאנד, וואס מען קען ניט בעגרייפען; מעטאפיזיש [ז. ***metaphysics***]; איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון א געטליכקייט, וואס מען קען ניט בעגרייפען.

metagnos'ticism *n.* (מעט-עג-נאס'-טי-סיזם) מעטאגנאסטיציזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז גאט קען מען בעגרייפען נור דורך א בעזונדערען רעליגיעזען בעוואוסטזיין.

metagnos'tics *n.* (מעט-עג-נאס'-טיקס) מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*.

metagram'matism *n.* (מעט-ע-גרעמ'-ע-טיזם) אן אנאגראם [דאס איבערשטעלען די בוכשטאבען פון א ווארט, אום צו בילדען אן אנדער ווארט, ווי למשל, אויסבילדען פון דעם ווארט "טישען" דאס ווארט "שיטען"]; דאס איבערשטעלען די בוכשטאבען פון א נאמען אזוי, אז עס זאלען זיך בעקומען ווערטער וואס האבען א שייכות מיט דער פערזאן וואס טראגט דעם נאמען.

metag'raphy *n.* (מע-טעג'-רע-פי) דאס בעצייכנען די קלאנגען פון איין שפראך מיט בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך [ווי למשל אין דיעזען ווערטער־בוך ביים איבערגעבען אין אידיש די אויסשפראך פון די ענגלישע ווערטער].

met'al *n.* and *v.* (מעט'-על) מעטאל: א צושמאלצענע מאסע [ווי גלאז, למשל]; דאס בליי פון דרוק־זאץ; די שטיינדלעך מיט וועלכע עס איז בעדעקט א וועג; די הארמאטען פון א שיף; דער הויפט שטאף אדער מאטעריאל, פון וועלכען עטוואס איז געמאכט; דער כאראקטער [פון א פערזאן]; בעדעקען מיט מעטאל; בעדעקען א וועג מיט שטיינדלעך.

met'al-cas'ting *n.* (מעט'-על-קעס'-טינג) דאס גיסען מעטאל אין פורעמס; א שטיק מעטאל וואס איז אבגעגאסען געווארען אין א פורעם.

met'aled *a.* (מעט'-עלד) בעדעקט מיט מעטאל; בעדעקט מיט שטיינדלעך [וועגען א וועג]. ז. *macadamize*.

met'al-foun'der *n.* (מעט'-על-פאונ'-דער) א מעטאל־גיסער, א מעטאל־שמעלצער.

met'aline *n.* (מעט'-על-אין) א דראט־פאדים צום נעהען לעדער.

met'aling *n.* (מעט'-על-אינג) די שטיינדלעך, מיט וועלכע מען מאכט א שאסע.

met'alist *n.* (מעט'-על-איסט) ז. *metallist*.

met'alled *a.* (מעט'-עלד) ז. *metaled*.

metal'lic *a.* (מע-טעל'-איק) מעטאליש, וואס איז שייך צו מעטאל, וואס האט די אייגענשאפטען פון מעטאל.

metal'lically *adv.* (מע-טעל'-אי-קעל-אי) ווי מעטאל; מיט דער הילף פון מעטאל; מעטאליש.

metal'lic beds (מע-טעל'-איק בעדז) שיכטען מעטאל אין דער ערד.

metal'lic cur'rency (מע-טעל'-איק קאר'-ען-סי) מעטאל־געלד, מעטאלענע מטבעות.

metallic'ity *n.* (מעט-ע-ליס'-אי-טי) דאס זיין מעטאליש, דאס בעשטעהן פון מעטאל.

metal'lic lus'ter (מע-טעל'-איק לאס'-טער) א מעטאלענער גלאנץ.

metal'lic ox'id (מע-טעל'-איק אק'-סיד) א פערבינדונג פון מעטאל מיט זויערשטאף.

metal'lic pa'per (מע-טעל'-איק פיי'-פער) קרייד־פאפיער [אויף וועלכען מען שרייבט מיט א מעטאל־שטיפט].

metal'lic salts (מע-טעל'-איק סאהלטס) מעטאל־זאלצען [וואס זייער באזע איז א מעטאל אדער א פערבינדונג פון מעטאל מיט זויערשטאף].

metal'lic tin'kling (מע-טעל'-איק טינ'-קלינג) אזא מעטאלענער קלאנג וואס הערט זיך פון די לונגען ביי געוויסע קראנקהייטען.

metallif'erous *a.* (מעט-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס מעטאל.

metal'liform *a.* (מע-טעל'-אי-פארם) עהנליך צו מעטאל.

metal'lify *v.* (מע-טעל'-אי-פאי) פערוואנדלען אין מעטאל.

met'alline *a.* (מעט'-על-אין) מעטאליש, עהנליך צו מעטאל, וואס ענטהאלט מעטאל, וואס בעשטעהט פון מעטאל.

met'alline wa'ter (מעט'-על-אין וואה'-טער) מינעראל־וואסער.

met'alling *n.* (מעט'-על-אינג) ז. *metaling*.

metallisa'tion *n.* (מעט-על-אי-זיי'-שאן) ז. *metallization*.

met'allise *v.* (מעט'-על-איז) ז. *metallize*.

met'allist *n.* (מעט'-על-איסט) א קענער פון מעטאלען; א מעטאל־ארבייטער; א מעטאליסט, איינער וואס פאדערט, אז מעטאלען [גאלד און זילבער] זאלען געברויכט ווערען אלס געלד.

metalliza'tion *n.* (מעט-על-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין מעטאל.

met'allize *v.* (מעט'-על-איז) פערוואנדלען אין מעטאל.

metal'lochrome *n.* (מע-טעל'-א-קראום) פארב־רינגען אויף פאלירטע שטאהלענע פלאטען.

met'allochromy *n.* (מעט'-ע-לא-קראו-מי) מעטאל־פארבונג.

metallograph'ic *a.* (מעט-ע-לא-גרעפ'-איק) מעטאלאגראפיש, וואס איז שייך צו מעטאלאגראפיע [בעשרייבונג פון מעטאלען].

metallog'raphist *n.* (מעט-ע-לאג'-רע-פיסט) א מעטאלאגראפיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט מעטאלאגראפיע [בעשרייבונג פון מעטאלען].

metallog'raphy *n.* (מעט-ע-לאג'-רע-פי) מעטאלאגראפיע, די בעשרייבונג פון מעטאלען; מעטאלען־בעפוצונג; מעטאל־דרוק [דאס דרוקען פון איינגראווירטע מעטאלענע פלאטען].

met'alloid *a.* and *n.* (מעט'-ע-לאיד) וואס איז עהנליך צו מעטאל; וואס איז שייך צו א מעטאלאיד; א מעטאלאיד [א כעמישער עלעמענט וואס איז ניט קיין מעטאל, האט אבער איניגע אייגענשאפטען פון מעטאל].

metalloi'dal *a.* (מעט-ע-לאי'-דעל) מעטאל־עהנליך; וואס איז שייך צו א מעטאלאיד. ז. *metalloid*.

metallur'gic *a.* (מעט-ע-לויר'-דזשיק) מעטאלורגיש, וואס איז שייך צו מעטאלורגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער שמעלצונג פון מעטאלען, זייער ריינינונג א. ז. וו.].

metallur'gical *a.* (מעט-ע-לויר'-דזשי-קעל) ז. *metallurgic*.

metallur'gically *adv.* (מעט-ע-לויר'-דזשי-קעל-אי) אין בעצוג צו מעטאלורגיע, מיט מעטאלורגישע מעטאדען. ז. *metallurgy*.

met'allurgist *n.* (מעט'-על-אויר-דזשיסט) א מעטאלורג, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט מעטאלורגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער שמעלצונג פון מעטאלען, זייער ריינינונג א. ז. וו.].

met'allurgy *n.* (מעט'-על-אויר-דזשי) מעטאלורגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער שמעלצונג פון מעטאלען, זייער ריינינונג א. ז. וו.].

met'als *n.* (מעט'-עלז) רעלסען [שיינען]; מעטאלען.

met'al sheet (מעט'-על שיעט) בלעך.

met'amer *n.* (מעט'-ע-מער) א מעטאמער [א כעמישער שטאף וואס ענטהאלט דיעזעלבע עלעמענטען אין דערזעלבער פראפארציאן און פון דעמזעלבען מאלעקולאר־געוויכט ווי אן אנדער שטאף און איז דאך פערשיעדען פון איהם אין זיינע כעמישע אייגענשאפטען.

met'ameral *a.* (מעט'-ע-מי-רעל) מעטאמעריש. ז. *metamer*.

metamer'ic *a.* (מעט-ע-מויר'-איק) מעטאמעריש. ז. *metamer*.

metamer'ically *adv.* (מעט-ע-מויר'-אי-קעל-אי) מעטאמעריש, אזוי ווי א מעטאמער. ז. *metamer*.

met'amerism *n.* (מעט'-ע-מע-ריזם) מעטאמעריזם [אין כעמיע — די אייגענשאפט פון געוויסע כעמישע שטאפען וועלכע ענטהאלטען דיעזעלבע עלעמענטען אין דערזעלבער פראפארציאן און מיט דעמזעלבינען מאלעקולאר־געוויכט און דאך זיינען זיי פערשיעדען אין זייערע כעמישע אייגענשאפטען].

metamor'phic *a.* (מעט-ע-מאהר'-פיק) מעטאמארפיש, וואס איז שייך צו מעטאמארפיזם אדער אומוואנדלונגען אין פארם און געבוי [הויפטזעכליך פון פעלזען].

metamor'phism *n.* (מעט-ע-מאהר'-פיזם) מעטאמארפיזם, אומענדערונג פון געבוי אדער פארם [הויפטזעכליך פון פעלזען אונטער דער ווירקונג פון היץ, פייכטקייט און דרוק].

metamor'phize *v.* (מעט-ע-מאהר'-פאיז) ארויסרופען א מעטאמארפאזע [אומוואנדלונג, ענדערונג אין פארם אדער געבוי — הויפטזעכליך ווענען פעלזען אונטער דער ווירקונג פון היץ, פייכטקייט און דרוק].

metamorphol'ogy *n.* (מעט-ע-מאהר-פאל'-א-דזשי) דער טייל פון ביאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די מעטאמארפאזען אדער אומענדערונגען פון א לעבעדינען ארגאניזם פאר דער גאנצער לעבענס־צייט.

metamorphop'sia *n.* (מעט-ע-מאהר-פאפ'-סי-א) אן אויגען־קראנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט אלעס אין אונארדנונג אדער אין א לענגליכער פארם.

metamor'phoscope *n.* (מעט-ע-מאהר'-פא-סקאופ) אזא שפיעלכעל, אין וועלכען פיגורען פון מענשען, חיות און פויגלען ענדערען די קעפ, די פיס און די הענד.

metamor'phose *v.* (מעט-ע-מאהר'-פאוז) זיך אומענדערען, זיך אומוואנדלען; ענדערען דעם געבוי אדער די פארם.

metamor'phoser *n.* (מעט-ע-מאהר'-פאו-זער) איינער וואס פעראורזאכט מעטאמארפאזען, איינער וואס ענדערט אום.

metamorpho'sic *a.* (מעט-ע-מאהר-פאו'-סיק) וואס איז שייך צו א מעטאמארפאזע אדער אומוואנדלונג; וואס פעראורזאכט מעטאמארפאזען.

metamor'phosis *n.* (מעט-ע-מאהר'-פא-סיס) א מעטאמארפאזע, אן אומוואנדלונג, אן אומענדערונג [ווי פון א לעבעדיגען ארגאניזם אין דעם פראצעס פון ענטוויקלונג, אדער פון דער אומוואנדלונג פון איין פלאנצען־טייל אין א צווייטען א. ז. וו. (די אילוסטראציאן בעווייזט

די מעטאמארפאזען אדער די אומוואנדלונגס-שטופען פון א פראש)].

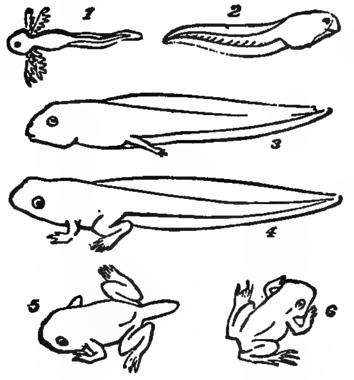

Metamorphosis

metamorphot'ic *a.* (מעט-ע-מאהר-פאט'-איק) וואס איז שייך צו מעטאמארפאזען אדער אומוואנדלונגען, וואס בעשטעהט פון מעטאמארפאזען.

met'amorphy *n.* (מעט'-ע-מאהר-פי) ז. *metamorphosis*

met'aphor *n.* (מעט'-ע-פאר) א מעטאפארע, א בילדליכע אדער איבערטראגענע רעדענס-ארט, א מליצה [אזא רעדענס-ארט, וואו מען גיט צו א זאך אן אייגענשאפט, וועלכע זי האט געוועהנליך ניט און וועלכע מען קען איהר געבען בלויז אויף'ן גרונד פון איהר עהנליכקייט צו אן אנדער זאך. למשל: קריסטאלענע וואסער, בריליאנטענע פעהיגקייטען, די·זון שיסט מיט גליהענדע פיילען א. ז. וו.].

metaphor'ic *a.* (מעט-ע-פאר'-איק) מעטאפאריש, בילדליך, פערגלייכליך, וואס ווערט געברויכט בלויז בדרך מליצה. ז. *metaphor*

metaphor'ical *a.* (מעט-ע-פאר'-אי-קעל) ז. *metaphoric*

metaphor'ically *adv.* (מעט-ע-פאר'-אי-קעל-אי) אויף א מעטאפארישען אופן; בדרך מליצה. ז. *metaphor*

metaphor'icalness *n.* (מעט-ע-פאר'-אי-קעל-נעס) דאס זיין מעטאפאריש אדער בילדליך [אין אויסדריקע]. ז. *metaphor*

met'aphorist *n.* (מעט'-ע-פאר-איסט) איינער וואס געברויכט מעטאפארען, איינער וואס רעדט אדער שרייבט אין א בילדליכער שפראך, מיט מליצה. ז. *metaphor*

metaphos'phate *n.* (מעט-ע-פאס'-פייט) אין כעמיע — דאס מעטאפאספאט [א זאלץ וואס בעקומט זיך דורך דער פעראייניגונג פון מעטאפאספאר-זויערע מיט א באזע, ד. ה. מיט א כעמישער פעראבינדונג פון א מעטאל מיט זויערשטאף]. ז. *metaphosphoric acid*

metaphosphor'ic *a.* (מעט-ע-פאס-פאר'-איק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פאספאר אדער פאספאר-זויערע.

metaphosphor'ic ac'id (מעט-ע-פאס-פאר'-איק עס'-איד) מעטאפאספאר-זויערע, א פאספאר-זויערע, וואס ענטהאלט ניט אין זיך קיין וואסערשטאף.

met'aphrase *n. and v.* (מעט'-ע-פרייז) א ווערטליכע אדער בוכשטעבליכע איבערזעצונג; א רעפארטיע, א שנעלער, שארפער ענטפער; א תשובה כהלכה; איבערזעצעןווארט ביי ווארט, בוכשטעבליך איבערזעצען.

metaph'rasis *n.* (מע-טעפ'-רע-סים) ז. *metaphrase*

met'aphrast *n.* (מעט'-ע-פרעסט) איינער וואס איבערזעצט בוכשטעבליך פון איין שפראך אין אן אנדערער.

metaphras'tic *a.* (מעט-ע-פרעס'-טיק) וואס איבערזעצט אדער איז איבערזעצט ווערטערליך אדער בוכשטעבליך.

metaphras'tical *a.* (מעט-ע-פרעס'-טי-קעל) ז. *metaphrastic*

metaphys'ic *a. and n.* (מעט-ע-פיז'-איק) מעטאפיזיש; מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*

metaphys'ical *a.* (מעט-ע-פיז'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעטאפיזיק אדער צו די מעטאפיזיקער; אבסטראקט; למעלה מן השכל; וואס איז שייך צו א זאך, וועלכע מען קען ניט בעגרייפען מיט די חושים; טראנסצעדענטאל. ז. *metaphysics*

metaphys'ically *adv.* (מעט-ע-פיז'-אי-קעל-אי) פון א מעטאפיזישען שטאנדפונקט; דורך א מעטאפיזישער סברה: בנוגע צו מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*

metaphysi'cian *n.* (מעט-ע-פי-זיש'-ען) א מעטאפיזיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט פראגען, וואס זיינען שייך צו מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*

metaphys'icist *n.* (מעט-ע-פיז'-אי-סיסט) ז. *metaphysician*

metaphys'ics *n.* (מעט-ע-פיז'-איקס) מעטאפיזיק, די וויסענשאפט איבער זאכען און פרינציפען אין דער פיזישער און גייסטיגער וועלט, וועלכע קענען בעגריפען ווערען נור מיט'ן שכל, אבער ניט דורך די חושים און ערפאהרונג; די לעהרע איבער זאכען וואס זיינען למעלה מן הטבע.

metaph'ysis *n.* (מע-טעפ'-אי-סים) די אומבייטונג אין דער נאטור; מעטאמארפאזע. ז. *metamorphosis*

met'aplasm *n.* (מעט'-ע-פלעזם) אין גראמאטיק — מעטאפלאזם, די ענדערונג פון א ווארט דורך ארויסלאזען, צוגעבען אדער איבערשטעלען א בוכשטאב אדער זילבע; אין באטאניק — א געוויסע פארם פון פראטאפלאזמע, וועלכע בילדעט אוים די ווענטלעך פון א צעלע.

met'aplast *n.* (מעט'-ע-פלעסט) אין גראמאטיק — א ווארט וואס האט זיך געענדערט דורך דעם, וואס פון איהם איז ארויסגעלאזען אדער צו איהם איז צוגעקומען א בוכשאב אדער זילבע.

metaplas'tic *a.* (מעט-ע-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו א מעטאפלאזם. ז. *metaplasm*

metaplastol'ogy *n.* (מעט-ע-פלעס-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מעטאמארפאזען אדער אומענדערונגען אין דער נאטור.

metapsycho'sis *n.* (מע-טעפ-סי-קאו'-סים) די בעאיינפלוסונג אדער ווירקונג פון איין גייסט אויף'ן צווייטען [ווי דורך היפנאטיזם א. ד. ג.].

metapto'sis *n.* (מעט-עפ-טאו'-סים) אין לאגיק — די פערוואנדלונג פון א פאלשען זאץ אדער בעהויפטונג אין אן אמת'ען און פערקעהרט; אין מעדיצין — די פערוואנדלונג פון איין קראנקהייט אין אן אנדערער.

metar'gon *n.* (מעט-אר'-גאן) מעטארגאן, א מין גאז, וועלכער איז איינער פון די זעקס עלעמענטען [וויערשטאף, שטיקשטאף, ארגאן, קריפטאן, נעאן און מעטארגאן, אויסער וואסער-שטאף און קויהלען-זויערע], פון וועלכע עס בעשטעהט די לופט.

metas'tasis *n.* (מע-טעס'-טע-סים) מעטאסטאזים, די פערוואנדלונג פון איין שטאף אין אן אנדערען: דער איבערגאנג פון א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער צו אן אנדערען.

metastat'ic *a.* (מעט-ע-סטעט'-איק) וואס געהערט צו מעטאסטאזים. ז. *metastasis*

metastat'ically *adv.* (מעט-ע-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף א מעטאסטאטישען אופן. ז. *metastasis*

metasthen'ic *a.* (מעט-ע-סטהען'-איק) וואס האט די קראפט אדער דאס געוויכט אין הינטערשטען טייל פון קערפער [ווי א קענגורו א. ד. ג.].

metatar'sal *a. and n.* (מעט-ע-טאר'-סעל) וואס איז שייך צום מיטעל-פוס [די פינף בעזונדערע אדער צוזאמענגעוואקסענע ביינער צווישען דעם קנעכעל און די פינגער]; איינער פון די ביינער פון מיטעל-פוס.

metatarsa'le *n.* (מעט-ע-טאר-סיי'-ליע) א ביין פון מיטעל-פוס [איינער פון די בעזונדערע אדער צוזאמענגעוואקסענע ביינער צווישען דעם קנעכעל און די פינגער].

met'atarse *n.* (מעט'-ע-טארס) ז. *metatarsus*

metatar'sus *n.* (מעט-ע-טאר'-סאס) דער מעטאטארסוס אדער מיטעל-פוס [דער טייל פוס צווישען דעם קנעכעל און די פינגער. בעשטעהט פון פינף בעזונדערע אדער צוזאמענגעוואקסענע ביינער].

metath'esis *n.* (מע-טעטה'-ע-סים) אין גראמאטיק — דאס איבערשטעלען בוכשטאבען אין א ווארט [ווי די ווערטער "שמאקטשען" אין "שמאטשקען"]; אין מעדיצין — דער איבערגאנג פון א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער צו אן אנדערען; אין לאגיק — דאס אומקעהרען פון א זאץ [ווי למשל דאס פערוואנדלען דעם זאץ: "די נעגערס זיינען שווארצע מענשען" אין דעם זאץ "די שווארצע מענשען זיינען נעגערס"].

metathet'ic *a.* (מעט-ע-טהעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אומבייטונג פון א ווארט אדער זאץ; וואס געהערט צום איבערגאנג פון א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער אין אן אנדערען. ז. *metathesis*

metathet'ical *a.* (מעט-ע-טהעט'-אי-קעל) ז. *metathetic*

meta'yage *n.* (מע-טיי'-יעדזש) די סיסטעם פון אגריקולטור, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס דער אייגענטימער פון א שטיק לאנד גיט עס אב איינעם צו בעארבייטען און דערפאר צוטיילען זיי צווישען זיך די פראדוצירטע תבואות.

meta'yer *n.* (מע-טיי'-יער) איינער וואס גיט אב אן אנדערען א שטיק לאנד צו בעארבייטען און דערפאר טיילט זיך יענער מיט איהם מיט די תבואות.

Metazo'a *n.* (מעט-ע-זאו'-א) אין זאאלאגיע — די מעטאזאען, אלע מינים לעבעדיגע בעשעפענישען אויסער די פראטאזאען אדער די איינפאכסטע איין-צעליגע טהיערע [אלע מעטאזאען האבען א קאמפליצירטען פיעל-צעליגען ארגאניזם און פערמעהרען זיך דורך סעקסועלען פערקעהר פון א זכר מיט א נקבה].

metazo'an *a. and n.* (מעט-ע-זאו'-ען)

וואס איז שייך צו די מעטאזאען; איינער פון דער אבטיילונג מעטאזאען. ז. *Metazoa*

metazo'ic *a.* (מעט-ע-זאו'-איק) וואס איז שייך צו די מעטאזאען. ז. *Metazoa*

metazo'on *n.* (מעט-ע-זאו'-און) א מעטאזאאן, איינער פון די קאמפליצירטע פיעל-צעליגע ארגאניזמען, וועלכע פערמעהרען זיך דורך געשלעכטליכען פערקעהר פון א זכר מיט א נקבה.

mete *v. and n.* (מיעט) מעסטען, אבמעסטען; זיין א מאס פון עפעס; א מאס; א גרענעץ; אן אבגרענצונג.

metempir'ic *n.* (מעט-עם-פיר'-איק) אן אנהענגער פון דער טראנסצעדענטאלער פילאזאפיע [די פילאזאפיע, וועלכע בויט זיך אויף שכל'דיגע שלוס-פאלגערונגען און ניט אויף פאקטען פון ערפאהרונג].

metempir'ical *a.* (מעט-עם-פיר'-אי-קעל) אין פילאזאפיע — וואס איז ניט עמפיריש; וואס איז ניט געגרינדעט אויף ערפאהרונג; טראנסצעדענטאל.

metempir'icism *n.* (מעט-עם-פיר'-אי-סיזם) א פילאזאפישע סיסטעם, וועלכע איז געבויט אויף שכל'דיגע חקירות און ניט אויף'ן גרונד פון ערפאהרונגען.

metempir'icist *n.* (מעט-עם-פיר'-אי-סיסט) ז. *metempiric*

metemp'sychose *v.* (מע-טעמפ'-סי-קאוז) איבערזעצען די נשמה פון איין גוף אין אן אנדערען; פעראורזאכען גלגול הנפש.

metempsycho'sis *n.* (מע-טעמפ-סי-קאו'-סיס) מעטעמפסיכאזיס, די זעעלען-וואנדערונג, די איבערזעצונג פון די נשמות; גלגול הנפש.

metempsycho'size *v.* (מע-טעמפ-סי-קאו'-סאיז) מגולגל ווערען; אריבערגעזעצט ווערען פון איין גוף אין אן אנדערען [וועגען דער נשמה].

metempto'sis *n.* (מעט-עמפ-טאו'-סיס) דאס אויסגלייכען דעם זון-לוח מיט דעם לבנה-לוח דערמיט, וואס מען ווארפט ארויס איין עבור-טאג איין מאל אין 134 יאהר.

me'teor *n.* (מי'-טי-אר) א מעטעאר, אן ערשיינונג אין דער אטמאספערע אדער לופט; א פייעריגער אדער שיינענדער קערפער, וואס פליהט אין דער אטמאספערע; א שטיין וואס פאלט פון הימעל; א זאך וואס גלאנצט, אבער געהט שנעל פאריבער.

meteor. אבקירצונג פון *meteorology* אדער פון *meteorological*

meteor'ic *a.* (מי-טי-אר'-איק) מעטעאריש; וואס געהערט צו לופט-ערשיינונגען; וואס קומט פון וועטער אדער לופט-ערשיינונגען; וואס איז שייך צו א מעטעאר אדער פאלענדען שטערען.

meteor'ical *a.* (מי-טי-אר'-אי-קעל) ז. *meteoric*

meteor'ic i'ron (מי-טי-אר'-איק אי'-ערן) ז. *meteorite*

meteor'ic show'ers (מי-טי-אר'-איק שאו'-ערז) א רעגען פון מעטעארען; שטיינער וואס פאלען פון הימעל אין גרויסע מאסען [דיעזע ערשיינונג אין דער אטמאספערע טרעפט זיך פעריאדיש, בעזונדערס אין די מאנאטען אויגוסט און נאוועמבער].

me'teorism *n.* (מי'-טי-א-ריזם) אין מעדיצין — טימפאניטיס, אן אנקלייבונג פון גאזען אין בויך, דורך וועלכע דער בויך ווערט אויפגעשוואלען און קלינגט ווען מען קלאפט אין איהם.

me'teorite *n.* (מי'-טי-אר-איט) א מעטעאריט, א מעטאל אדער שטיין-מאסע וואס פאלט פון הימעל.

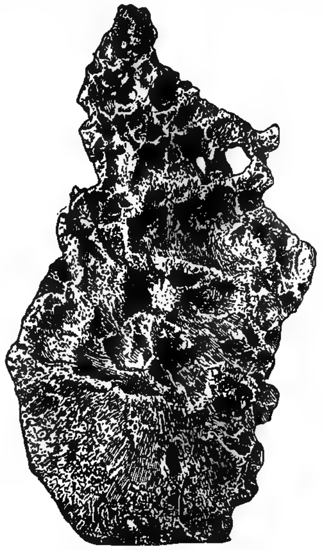

Meteorite

meteorit'ic *a.* (מי-טי-א-ריט'-איק) וואס איז שייך צו א מעטעאריט. ז. *meteorite*

meteorog'raphy *n.* (מי-טי-א-ראג'-רע-פי) מעטעאראגראפיע, דאס פערשרייבען אדער פערצייכנען די ערשיינונגען פון דער אטמאספערע; מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

me'teoroid *n.* (מי'-טי-א-ראיד) א מעטעאראאיד, א הימלישער קערפער וואס בעוועגט זיך אין רוים און ווען ער קומט אין דער אטמאספערע פון דער ערד, זעהט מען איהם ווי א מעטעאר.

meteoroi'dal *a.* (מי-טי-א-ראי'-דעל) וואס איז שייך צו מעטעראאידען. ז. *meteoroid*

me'teorolite *n.* (מי'-טי-א-רא-לאיט) ז. *meteorite*

meteorolog'ic *a.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-איק) ז. *meteorological*

meteorolog'ical *a.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorolog'ically *adv.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-אי-קעל-אי) מעטעאראלאגיש; בנוגע צו מעטעאראלאגיע; לויט די כללים פון מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorol'ogist *n.* (מי-טי-א-ראל'-א-דזשיסט) א מעטעאראלאג, א קענער פון מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorol'ogy *n.* (מי-טי-א-ראל'-א-דזשי) מעטעאראלאגיע, די וויסענשאפט וועגען די ערשיינונגען אין דער אטמאספערע, בעזאנדערס וועגען וועטער.

me'teoromancy *n.* (מי'-טי-א-רא-מען-סי) דאס טרעפען אדער נביאות-זאגען דורך מעטעארישע ערשיינונגען.

me'ter *n. and v.* (מי'-טער) א מעסטער, איינער וואס מעסט; דאס מיט וואס מען מעסט עפעס [אן אפאראט, וועלכער בעווייזט אויטאמאטיש די קוואנטיטעט, קראפט אדער דרוק פון פליסיגקייט, גאז אדער עלעקטריציטעט וואס פליסט דורך איהם]; א מעטער [א פראנצויזישע לענגע-מאס. ענטהאלט עטוואס מעהר פון א יארד מיט דריי אינטשעס]; אין פאעזיע אדער ליעדער-שרייבען — דער מעטער, דער טייל פון שורה אין געדיכט וואס טיילט זיך אב פון די אנדערע טיילען דורך'ן אקצענט [דער מעטער בעשטעהט געוועהנליך פון דער זילבע, אויף וועלכער עס שטעהט דער אקצענט צוזאמען מיט די איבריגע זילבען וואס ציהען זיך צו צו איהר]; אין מוזיק — דער כאראקטער פון א קאמפאזיציאן, אויף וויפיעל זי איז איינגעטיילט אין טאקטען אדער בעשטימטע צייט-מאסען; אין פישרייען — איינע פון די צוויי גראבע שטריק, וואס זיינען צוגעבונדען צום אויבערשטען און אונטערשטען ברעג פון א נעץ; מעסטען דורך א מעסטונג-אפאראט.

me'terage *n.* (מי'-טער-עדזש) מעסטונג; דער רעזולטאט פון מעסטען; דאס געצאהלט פאר מעסטען.

me'ter-pump *n.* (מי'-טער-פאמפ) אן אפאראט, אין וועלכען מען נעהמט אריין לופט צו מאכען געוויסע אנאליזען אין וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען.

metes and bounds (מיעטס ענד באונדז) די איינשליסונג; די גרענעץ-ליניע.

metes'thetism *n.* (מעט-עס'-טהע-טיזם) מעטעסטעטיזם, די מאניסטישע לעהרע, אז גייסט איז אן אייגענשאפט פון שטאף און ערשיינט אויף געוויסע ענטוויקלונגס-שטופען פון שטאף.

meth'ane *n.* (מעטה'-איין) מעטהאן [א מין גאז וואס האט ניט קיין קאליר און גערוך און איז א וויכטיגער בעשטאנדטייל פון בעלייכטונגס-גאז].

methanom'eter *n.* (מעטה-ע-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט אויטאמאטיש צו בעשטימען וויפיעל מעטהאן [אזא גאז] עס געפינט זיך אין א קויהלען-גרוב. ז. *methane*

metheg'lin *n.* (מי-טהעג'-לין) א מין מעד, א מין האניג-געטראנק.

meth'er *n.* (מעטה'-ער) אזא כלי צו טרינקען מעד.

methinks' *v.* (מי-טהינקס') מיר דאכט זיך, מיר שיינט, מיר זעהט אויס.

Methinks I have lost my way on this road.

meth'od *n.* (מעטה'-אד) א מעטאדע, א סדר; אן ארט; א סיסטעם.

method'ic *a.* (מע-טהאד'-איק) מעטאדיש, געארדנעט, מיט א סדר.

method'ical *a.* (מע-טהאד'-אי-קעל) ז. *methodic*

method'ically *adv.* (מע-טהאד'-אי-קעל-אי) אויף א מעטאדישען אדער סיסטעמאטישען אופן.

method'ics *n.* (מע-טהאד'-איקס) מעטאדיק אדער מעטאדאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די מעטאדען ווי אזוי צו שטודירען א געוויסע פראגע].

methodisa'tion *n.* (מעטה-אד-אי-זיי'-שאן) ז. *methodization*

meth'odise *v.* (מעטה'-אד-איז) ז. *methodize*

meth'odism *n.* (מעטה'-אד-איזם) דער פרינציפ פון האנדלען לויט א געוויסער מעטאדע אדער סיסטעם.

Meth'odism *n.* (מעטה'-אד-איזם) די לעהרע פון די מעטאדיסטען. ז. *Methodist*

Meth'odist *n. and a.* (מעטה'-אד-איסט) א מעטאדיסט, איינער פון א קריסטליכער סעקטע, וועלכע איז ענטשטאנען פון א רעליגיעזער בעוועגונג, וואס האט

זיך אנגעפאנגען אין אקספארד אין אנהויב פון 18טען יאהרהונדערט אונטער דער פיהרונג פון דזשאהן וועסלי; אין אלט-גריכענלאנד — א מעטאדיסט אדער דאגמאטיקער [איינער פון א גרופע דאמאלסדיגע דאקטוירים, וועלכע פלעגען היילען קראנקע לויט געוויסע דאגמען און טעארעטישע השערות]; וואס איז שייך צו דער קריסטליכער סעקטע מעטאדיסטען אדער צו זייער קירך.

meth'odist *n.* (מעטה'-אד-איסט) אייגער וואס דענקט אדער האנדעלט לויט א בעשטימטער מעטאדע אדער סיסטעם; א מעטאדיקער: א בעל-סדר.

Meth'odist Epis'copal Church (מעטה' - אד - איסט אי - פיס' - קא - פעל טשוירטש) די קירך פון דער קריסטליכער סעקטע מעטאדיסטען. ז. ***Methodist***

Methodis'tic *a.* (מעטה-א-דיס'-טיק) וואס איז שייך צו דער מעטאדיסטישער קירך. ז. ***Methodist***.

methodis'tic *a.* (מעטה-א-דיס'-טיק) מעטאדיסטיש; לויט א געוויסער מעטאדע אדער סיסטעם; שטרענג אויסגעהאלטען; פינקטליך.

Methodis'tical *a.* (מעטה-א-דיס'-טי-קעל) ז. ***Methodistic***

Methodis'tically *adv.* (מעטה-א-דיס'-טי-קעל-אי) מעטאדיסטיש: לויט די מנהגים פון די מעטאדיסטען; בנוגע צו די מעטאדיסטען. ז. ***Methodist***

methodiza'tion *n.* (מעטה-אד-אי-זיי'-שאן) דאס ברייגגען צו א מעטאדע אדער סיסטעם; דאס איינגעארדנעט ווערען לויט א געוויסער מעטאדע.

meth'odize *v.* (מעטה'-אד-איז) ארדנען מיט א מעטאדע, מאכען מיט א סדר; זיין מעטאדיש; האלטען זיך לויט א געוויסער מעטאדע.

meth'odizer *n.* (מעטה'-אד-אי-זער) איינער וואס ברייגגט צו א מעטאדע אדער סיסטעם.

meth'od of agree'ment (מעטה'-אד אוו ע-גריע'-מענט) די מעטאדע פון גלייכהייט אדער עהנליכקייט [דער כלל פון וויסענשאפטליכען דענקען, אז ווען אן ערשיינונג ווערט אונטערזוכט אונטער פערשיעדענע אומשטענדען און ביי יעדען פון דיעזע אומשטענדען קומט ארויס אייגער און דערזעלבער רעזולטאט — הייסט דאס, אז די אורזאך פון דיעזען רעזולטאט איז די ערשיינונג גופא און ניט דער אדער יענער אומשטאנד].

meth'od of dif'ference (מעטה'-אד אוו דיפ'-ער-ענס) די מעטאדע פון דיפערענץ אדער אונטערשיעד [דער כלל פון וויסענשאפטליכען דענקען, אז ווען אן ערשיינונג ווערט אונטערזוכט אונטער פערשיעדענע אומשטענדען און ביי איין אומשטאנד קומט ארויס א געוויסער רעזולטאט אין דער צייט ווען ביי אן אנדער אומשטאנד קומט דיעזער רעזולטאט ניט ארויס — הייסט דאס, אז די אורזאך פון דיעזען רעזולטאט איז ניט די ערשיינונג גופא, נאר דער אדער יענער אומשטאנד].

methodolog'ical *a.* (מעטה-אד-א-לאדזש'-אי-קעל) מעטאדאלאגיש, וואס איז שייך צו מעטאדאלאגיע.
ז. ***methodology***

methodol'ogist *n.* (מעטה-א-דאל'-א-דזשיסט) א מעטאדאלאגיסט; א קענער פון מעטאדאלאגיע.
ז. ***methodology***

methodol'ogy *n.* (מעטה-א-דאל'-א-דזשי) מעטאדאלאגיע, די לעהרע - ווענען די מעטאדען און ווענען ווי אזוי צו מאכען פארשונגען און אונטערזוכונגען אין פערשיעדענע צווייגען פון דער וויסענשאפט.

methoma'nia *n.* (מעטה-א-מיי'-ני-א) מעטאמאניע אדער אלקאהאליזם [א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין א ליידענשאפטליכען בעגעהר נאך אלקאהאלישע משקאות]

methought' (מי-טהאהט') מיר האט זיך געדאכט. ז. ***methinks***

meth'yl *n.* (מעטה'-איל) — אין כעמיע מעטהיל, דער ראדיקאל אדער הויפטעלעמענט פון מעטהיל-אלקאהאל, עסיגזויערע א. ד. ג.

meth'yl al'cohol (מעטה'-איל על'-קאו-האל) מעטהיל-אלקאהאל [א ספיריט וואס ווערט געטריבען פון האלץ און עסיג-זויערע און ווערט געברויכט צו ברענען].

meth'ylate *v.* (מעטה'-אי-לייט) מישען מיט מעטהיל. ז. ***methyl***

methyl'ic *a.* (מע-טהיל'-איק) וואס איז שייך צו מעטהיל. ז. ***methyl***

meth'ysis *n.* (מעטה'-אי-סיס) די קראנקהייט פון אלקאהאליזם אדער שכרות.

met'ic *n.* (מעט'-איק) אין אלט-גריכענלאנד — דער מעטעקע [אן אויסלענדער, וועלכער איז געווארען א תושב אין לאנד]; אן אימיגראנט וואס וואהנט שוין לאנג אין לאנד.

metic'ulous *a.* (מי-טיק'-יו-לאס) פורכטזאם, שרעקעדיג, פחדנ'יש.

me'tif *n.* (מי'-טיף) איינער וואס שטאמט אב פון געמישטע עלטערען, פון א ווייסען און א מולאט.

me'ting *n.* (מיע'-טינג) דאס מעסטונג; מעסטען.

Me'tis *n.* (מי'-טיס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — מעטיס, די געטין פון פארזיכטיגקייט; איינע פון די קליינע פלאנעטען וואס בעוועגען זיך ארום דער זון; א מין מאלוסקען.

métis' *n.* (מיי-טיס') איינער וואס האט אין זיך געמישט בלוט פון פערשיעדענע ראסען.

Meton'ic *a.* (מע-טאנ'-איק) וואס איז שייך צום אלט-גריכישען אסטראנאם מעטאן אדער צו זיינע לעהרען.

Meton'ic cy'cle (מע-טאנ'-איק סאיקל) דער מעטאנישער ציקל, די צייט-רעכונג, וועלכע עס האט איינגעפיהרט דער גריכישער אסטראנאם מעטאן אין יאהר 432 פאר קריסטוס'עס געבורט [מעטאן האט געשטרעבט אויסצוגלייכען דאס לבנה-יאהר מיט דעם זונען-יאהר און דעריבער האט ער איינגעפיהרט די רעכנונג פון אן עבור-יאהר, ד. ה., אז אין יעדען ציקל אדער תקופה פון 19 יאהר זאלען 12 יאהר ענטהאלטען צו 12 חדשים און די איבריגע 7 יאהר צו 13 חדשים].

metonym'ic *a.* (מעט-א-נימ'-איק) וואס איז שייך צו א מעטאנימיע.
ז. ***metonymy***

metonym'ical *a.* (מעט-א-נימ'-אי-קעל) ז. ***metonymic***

metonym'ically *adv.* (מעט-א-נימ'-אי-קעל-אי) דורך מעטאנימיע.
ז. ***metonymy***

meton'ymy *n.* (מע-טאנ'-אי-מי) מעטאנימיע, ווארט-פערבייטונג, ווארט-טוישונג [די בענוצונג בלשון מליצה פון איין ווארט אנשטאט אן אנדערען, ווי צ. ב. "טיש" אנשטאט "קעסט"].

met'ope *n.* (מעט'-א-פי) אין ארכיטעקטור — די מעטאפע [א פיער-עקיגע פלאטע מיט אויסגעשניצטע פיגורען וואס שטעלט זיך ארייז אין קארניז פון געוויסע זיילען צווישען די טריגליפען]. ז. ***triglyph***

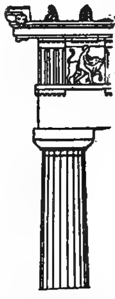
A. Metope of Doric Order

metopos'copy *n.* (מעט-א-פאס'-קא-פי) מעטאפאסקאפיע אדער חכמת הפרצוף [דאס טרעפען דעם כאראקטער און די געדאנקען אדער ווילען פון א מענשען לויט די שטריכען פון זיין געזיכט].

metral'gia *n.* (מי-טרעל'-דזשי-א) אין מעדיצין — מעטראלגיע, א וועהטאג אין דער געבעהר-מוטער.

me'tre *n.* (מי'-טער) ז. ***meter***

met'ric *a.* (מעט'-ריק) — אין פאעזיע מעטריש, וואס האט א מעטער אדער פאעטישען ריטם; וואס איז שייך צום מעסטען א געוויסען מרחק; וואס איז שייך צו דער מעטרישער סיסטעם.
ז. ***metric system***

met'rical *a.* (מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צום מעסטען; וואס ווערט בענוצט אין מעסטען; וואס איז שייך צום מעטער אדער פאעטישען ריטם; געשריבען מעטריש.

met'rically *adv.* (מעט'-רי-קעל-אי) אויף א מעטרישען אדער געמאסטענעם שטייגער.

metri'cian *n.* (מי-טריש'-ען) א גראמען-שרייבער; איינער וואס שרייבט שירים אדער ליעדער.

met'ricist *n.* (מעט'-רי-סיסט)
ז. ***metrician***

met'ric sys'tem (מעט'-ריק סיס'-טעם) די מעטרישע סיסטעם, די פראנצויזישע מעסטונג-סיסטעם, פון וועלכער די איינהייט-מאס איז א מעטער [ענטהאלט עטוואס מעהר פון 39 צאל אדער אינטשעס]. די העכערע מאס איז א דעקאמעטער אדער 10 מעטער, די נאך העכערע איז א העקטאמעטער אדער 10 דעקאמעטער א. ז. וו. יעדע העכערע מאס איז גרעסער פון דער פריהריגער אין 10 מאל [דיזעע סיסטעם איז אנגעווענדעט ניט נור בנוגע צו דער לענג-מאס, נאר אויך צו אלע אנדערע מאסען].

met'rify *v.* (מעט'-רי-פאי) שרייבען מעטריש; פערפאסען שירים.

me'trist *n.* (מי'-טריסט)
ז. ***metrician***

met'rochrome *n.* (מעט'-רא-קראום) א מעטראכראם, אן אינסטרומענט צו מעסטען פארבען אדער קאלירען.

metroc'racy *n.* (מי-טראק'-רע-סי) מוטער-הערשונג [ווי עס איז איינגעפיהרט ביי פערשיעדענע ווילדע שבטים, דאס ניט דער פאטער, נאר די מוטער איז די הערשערין אין דער פאמיליע].

met'rograph *n.* (מעט'-רא-גרעף) א מעטראגראף, אן אפאראט וואס פערצייכענט די שנעלקייט פון גאנג פון אן אייזענבאהן און די צייט פון איהר קומען און אוועקגאנג פון יעדער סטאנציאן.

metrolog'ical *a.* (מעט-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעטראלאגיע. ז. ***metrology***

metrol'ogy *n.* (מעט-ראל'-א-דזשי) מעטראלאגיע, די לעהרע ווענען וואג און מאס; די וויסענשאפט ווענען דער וואג און מאס פון פערשיעדענע לענדער.

metroma'nia *n.* (מעט-רא-מיי'-ני-א) מעטראמאניע, א מאניע אדער קרענקליכע ליידענשאפט צו פערפאסען געדיכטע [שירים].

metroma'niac *a.* (מעט-רא-מיי'-ני-עק) וואס האט א קרענקליכע ליידענשאפט צו פערפאסען געדיכטע.

metrom'eter *n.* (מעט-ראמ'-ע-טער) ז. *metronome*

met'ronome *n.* (מעט'-רא-נאום) א מעטראנאם אדער טאקט=מעסטער [אן אינסטרומענט וואס מעסט דעם טאקט אין מוזיק. ווערט בענוצט ביי שפיעלען פיאנא].

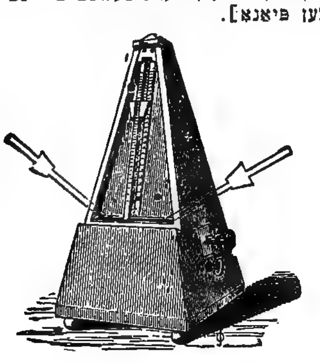

Metronome

metron'omy *n.* (מעט-ראנ'-א-מי) דאס בענוצען א מעטראנאם אדער טאקט=מעסטער [צו מעסטען דעם טאקט אין מוזיק].

met'ronym *n.* (מעט'-רא-נים) א נאמען, וואס שטאמט פון דער מוטער'ס נאמען. ז. *metronymic*

metronym'ic *a. and n.* (מעט-רא-נימ'-איק) וואס נעהמט זיך אדער וואס שטאמט פון דער מוטער'ס נאמען; א נאמען וואס נעהמט זיך פון א פרויען=נאמען [ווי דער נאמען פייגין — פון פייגע; ליפשיץ — פון ליפשע]; וואס איז שייך צו יענער געזעלשאפטליכער ארדנונג, וואו דאס קינד טראגט דער מוטער'ס נאמען און בעלאנגט צו דער מוטער'ס פאמיליע.

metron'ymy *n.* (מעט-ראנ'-אי-מי) קרובה'שאפט און נעמען נאך דער מוטער'ס צד. ז. *metronymic*

metrop'olis *n.* (מי-טראפ'-א-ליס) ביי די אלטע גריכען — די מעטראפאליע, דאס מוטער=לאנד אין געגענזאץ צו די קאלאניען [דאס לאנד, פון וועלכען א טייל איינוואהנער זיינען אוועק און האבען אויסגעבילדעט א קאלאניע]; ביי די אלטע רוימער — די רעגיערונגס=שטאדט [די שטאדט, וואו עס איז קאנצענטרירט די פערוואלטונג פון א פראווינץ]; די הויפט=שטאדט; די רעזידענץ=שטאדט פון א מעטראפאליט אדער ארצבישאף.

metropol'itan *a. and n.* (מעט-רא-פאל'-אי-טען) וואס געהערט צו דער מעטראפאליע אדער צו דער הויפט=שטאדט פון לאנד; וואס איז שייך צו דער רעזידענץ=שטאדט פון א מעטראפאליט אדער ארצבישאף; א מעטראפאליט אדער ארצבישאף.

metropol'itanate *n.* (מעט-רא-פאל'-אי-טען-אייט) דאס אמט אדער דער בעזיץ פון א מעטראפאליט.

metropol'itanism *n.* (מעט-רא-פאל'-אי-טען-איזם) דאס זיין א מעטראפאליע אדער הויפט=שטאדט; גרויס=שטעדטישקייט.

metropol'itanize *v.* (מעט-רא-פאל'-אי-טען-איז) מאכען פאר א מעטראפאליע אדער הויפט=שטאדט.

metropol'itic *a.* (מעט-רא-פאל'-איט-איק) ז. *metropolitical*

metropolit'ical *a.* (מעט-רא-פא-ליט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א מעטראפאליע אדער הויפט=שטאדט; וואס איז שייך צום אמט, ראנג אדער רעזידענץ פון א מעטראפאליט.

metrorrha'gia *n.* (מי-טרא-ריי'-דזשי-א) אין מעדיצין — א בלוט=פלוס פון דער געבעהר=מוטער.

metrorrhe'a *n.* (מי-טרא-רי'-א) א קראנקהאפטע פליסונג פון דער געבעהר=מוטער.

me'troscope *n.* (מי'-טרא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו הערען ווי עס קלאפט דאס הארץ פון א קינד אין דער מוטער'ס בויך.

metros'copy *n.* (מי-טראס'-קא-פי) דאס אונטערזוכען די געבעהר=מוטער.

me'trotome *n.* (מי'-טרא-טאום) אין כירורגיע — אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער דאס העלזעל פון דער געבעהר=מוטער.

met'tle *n.* (מעטל) דאס פיזישע אדער גייסטיגע מאטעריאל פון וועלכען עפעס איז געבויט [ספעציעל דער מענשליכער כאראקטער]; א היציגער טעמפעראמענט; פייער; מוטה; קוראזש; חשק; אייפרינקייט; ענטוזיאזם; ענערגיע.

met'tled *a.* (מעטלד) ז. *mettlesome*

met'tlesome *a.* (מעט'ל-סאם) מיט א היציגען טעמפעראמענט; פייערדיג, מוטיג, חשק'דיג; מיט קוראזש; ענטוזיאסטיש.

met'tlesomely *adv.* (מעט'ל-סאם-לי) מיט קוראזש; מיט חשק; אייפריג; ענטוזיאסטיש.

met'tlesomeness *n.* (מעט'ל-סאם-נעס) דאס זיין היציג, לעבעדיג; דאס האבען מוטה; ענערגיע, אייפרינקייט, ענטוזיאזם.

me'um *pr.* (מע'-אם) מיינע, מיינס.

me'um and tu'um (מע'-אום ענד טו'-אום) מיינס און דיינס.

mew *n. and v.* (מיו) די מעווע אדער טשאיקע [א ים=פויגעל מיט א לאנגען פערשפיצטען שנאבעל און מיט שווים=הייטלעך אויף די פיס]; א שטייג פאר פויגלען: א טורמע, א תפיסה; א מין גראז מיט ווייסע אדער רויטליכע בליטהען, וואס וואקסט אין די בערגינע געגענדען פון אייראפא; דאס מיאוקען פון א קאץ; איינשפארען, איינמויערען, איינשליסען; מיאוקען [ווי א קאץ]; פערלירען די פעדערען [ווענען א פויגעל].

mew'-gull *n.* (מיו'-גאל) די מעווע אדער טשאיקע. ז. *mew*

mewl *n. and v.* (מיול) דאס געשריי פון א קינד; שרייען ווי א קינד.

mew'ler *n.* (מיו'-לער) א שרייער.

mews *n.* (מיוז) די שטאלען פאר די קעניגליכע פערד אין לאנדאן.

Mex'ican *a. and n.* (מעק'-סי-קען) וואס געהערט צו מעקסיקא [א לאנד אין אמעריקא]; א מעקסיקאנער, א בירגער אדער איינוואהנער פון מעקסיקא.

meze'reon *n.* (מי-זי'-רי-אן) דער קעלערהאלז [א מין קוסט מיט ראזעווע בלומען און א שווערען גערוך. בליהט זעהר פריה אין פריהלינג. זיין קארע ענטהאלט א ניפטיגען שטאף דאפנין]. ז *Daphne*

mezu'za *n.* (מע-זוה'-זא) א מזוזה.

mezu'zah *n.* (מע-זוה'-זא) ז. *mezuza*

mez'zanine *n.* (מעז'-ע-נין) א מעזאניו, אן אויבערשטיבעל [אן אויבערשטער קלענערער עטאזש]: א ברייט פענסטער פון אן אויבערשטיבעל.

mez'za vo'ce (מעד'-זא וואו'-טשע) מיט א האלבער שטימע.

mez'zo *a.* (מעד'-זא) אין מוזיק — מיטעל, האלב, מיטעלמעסיג.

mez'zo-rilie'vo *n.* (מעד'-זא-רי-ליעי'-ווא) אין סקולפטור — א מיטעל=רעליעף: א פיגור וואס איז אויסגעשניטען אדער אויסגעקנאטען האלב=בולט.

mez'zo-sopra'no *n.* (מעד'-זא-סא-פרא'-נא) א מעצא=סאפראנא [א פרויען=שטימע וואס איז נידריגער פון א סאפראנא און העכער פון א קאנטער=אלטא].

mez'zotint *n. and v.* (מעד'-זא-טינט) מעזאטינטא [אן ארט גראווירען אויף קופער אדער שטאהל אויף א שאטטיגער פלעכע, וועלכע ווערט שפעטער ערטערווייז גלאט געמאכט לויט ווי עס פאדערט די פערטיילונג פון שאטען און ליכט]; גראווירען אין מעזאטינטא.

mezzotin'to *n. and v.* (מעד-זא-טינ'-טאו) ז. *mezzotint*

mfg. *manufacturing* פערקירצונג פון

mfr. *manufacturer* פערקירצונג פון

M. ft. אן אבקירצונג פון די לאטיינישע ווערטער *mistura fiat* [אן אויפשריפט וואס ווערט געמאכט אויף א רעצעפט וואס מיינט: זאל די מישונג געמאכט ווערען].

M. G. *Major-General* ראשי תבות פון

mg. *milligram* פערקירצונג פון

Mgr. *Monsignor* פערקירצונג פון

mi'asm *n.* (מאי'-עזם) ז. *miasma*

mias'ma *n.* (מאי-עז'-מא) מיאזמא [שעדליכע, גיפטיגע ריחות אדער אויסדונסטונגען].

mias'mal *a.* (מאי-עז'-מעל) פול מיט מיאזמען. ז. *miasma*

miasmat'ic *a.* (מאי-עז-מעט'-איק) מיאזמאטיש, אנגעשטעקט אדער פעראורזאכט דורך שעדליכע גיפטיגע ריחות אדער אויסדונסטונגען.

miasmat'ical *a.* (מאי-עז-מעט'-אי-קעל) ז. *miasmatic*

mias'matist *n.* (מאי-עז'-מע-טיסט) איינער וואס שטודירט די קראנקהייטען, וועלכע ווערען פעראורזאכט פון מיאזמען [שעדליכע, גיפטיגע ריחות אדער אויסדונסטונגען].

mias'matous *a.* (מאי-עז'-מע-טאס) וואס גיט ארויס מיאזמען [שעדליכע, גיפטיגע ריחות אדער אויסדונסטונגען].

miasmol'ogy *n.* (מאי-עז-מאל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג איבער מיאזמען. ז. *miasma*

mias'mous *a.* (מאי-עז'-מאס) ז. *miasmal*

miaul' *v.* (מי-אהל') מיאוקען ווי א קאץ.

mi'ca *n.* (מאי'-קא) מיקא, גלימער אדער מאריענגלאז [א מין מינעראל וואס שפאלט זיך אין דינע בלעטלעך, וועלכע ווערען בענוצט אלס גלעזלעך פאר לאנטערנעס און אויווענס].

mica'ceous *a.* (מאי-קיי'-שיאס) גלימער=

ארטיג, וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו מיקא אדער גלימער. ז. *mica*

mi'ca-schist' *n.* (מאי'-קא-שיסט') א גלימער=שיעפער=שטיין [א שטיין וואס איז געמישט פון גלימער און שיעפער].

mi'ca-slate' *n.* (מאי'-קא-סלייט') ז. *mica-schist*

mice *n.* (מאיס) מייז. ז. *mouse*

Mich. אן אבקירצונג פון *Michigan* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן אבקירצונג פון *Michaelmas*

mi'chaelite *n.* (מאי'-קעל-איט) א ווייסער פערל=פערמיגער אפאל [אזא עדעלשטיין] ז. *opal*

Mich'aelmas *n.* (מיק'-על-מעס) מיכאעלים [א קאטוילישער יום טוב דעם 29טען סעפטעמבער, לכבוד דעם מלאך מכאל]; הערבסט.

miche *v.* (מיטש) זיך בעהאלטען; ליעגען פערבארגען; ליעגען פער'גנב'עטערהייד.

mich'ing *a. and n.* (מיטש'-אינג) פערבארגענדיג זיך; ליעגענדיג פער'גנב'עטערהייד; דאס בעהאלטען זיך אדער פערבארגען זיך.

mick'le *a. and n.* (מיקל) גרוים; פיעל; א מאסע, א סך.

mick'y *n.* (מיק'-אי) אן אירלענדיש אינגעל; א יונגער ווילדער אקס.

mi'co *n.* (מי'-קאו) א קליינע וועווערקעעהנליכע אבעזיאנע [אפע] אין זידאמעריקא.

mi'cro *n.* (מאי'-קראו) א קליינער אינזעקט.

mi'crobal *a.* (מאי'-קראו-בעל) ז. *microbial*

mi'crobe *n.* (מאי'-קראוב) א מיקראב [א קליינע מיקראסקאפישע בעשעפעניש].

micro'bia *n.* (מאי-קראו'-בי-א) מיקראבען. ז. *microbe*

micro'bial *a.* (מאי-קראו'-בי-על) וואס איז שייך צו מיקראבען אדער וואס ווערט פעראורזאכט פון מיקראבען.

micro'bian *a.* (מאי-קראו'-בי-ען) ז. *microbial*

micro'bic *a.* (מאי-קראו'-ביק) ז. *microbial*

micro'bicide *n.* (מאי-קראו'-בי-סאיד) א שטאף וואס טויטעט מיקראבען.

microbiolog'ical *a.* (מאי-קרא-באי-א-לאדזש'-אי-קעל) מיקראביאלאגיש, וואס איז שייך צו מיקראביאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען מיקראבען].

microbiol'ogist *n.* (מאי-קרא-באי-אל'-א-דזשיסט) א מיקראביאלאגיסט, א קענער אין מיקראביאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען מיקראבען].

microbiol'ogy *n.* (מאי-קרא-באי-אל'-א-דזשי) מיקראביאלאגיע, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון מיקראבען.

micro'bion *n.* (מאי-קראו'-בי-אן) ז. *microbe*

microceph'alous *a.* (מאי-קרא-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קליינעם קאפ.

microchem'istry *n.* (מאי-קרא-קעמ'-איס-טרי) מיקרא=כעמיע, א כעמישע אונטערזוכונג פון קליינינקע זאכען אונטער א מיקראסקאפ.

microchronom'eter *n.* (מאי-קרא-קרא-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעצייכנען זעהר קליינע צייט=דויערונגען [ווי א צעהנטעל אדער הונדערטעל פון א סעקונדע]

mi'crocosm *n.* (מאי'-קרא-קאזם) א מיקראקאזם, א קליין וועלטעל, די וועלט אין מיניאטור; דער מענש אלס א קליין וועלטעל פאר זיך; א קליינע געמיינדע אדער פעראיין.

microcos'mian *a.* (מאי-קרא-קאז'-מי-ען) ז. *microcosmic*

microcos'mic *a.* (מאי-קרא-קאז'-מיק) וואס איז שייך צו א מיקראקאזם. ז. *microcosm*

microcos'mical *a.* (מאי-קרא-קאז'-מי-קעל) ז. *microcosmic*

microcos'mic salt- (מאי-קרא-קאז'-מיק סאהלט) פאספאר=זאלץ [א זאלץ וואס בעשטעהט פון סאדא, אמאניום און פאספאר=זויערע. ענטהאלט זיך אין מענשליכער השתנה].

microcosmog'raphy *n.* (מאי-קרא-קאז-מאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון מענשען אלס א קליין וועלטעל פאר זיך.

microcosmol'ogy *n.* (מאי-קרא-קאז-מאל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען דעם מענשען אלס א קליין וועלטעל פאר זיך.

microcos'mos *n.* (מאי-קרא-קאז'-מאס) ז. *microcosm*

microcos'mus *n.* (מאי-קרא-קאז'-מאס) ז. *microcosm*

microcoulomb' *n.* (מאי-קרא-קו-לאם') א מיקראקולאן, א מיליאנט=חלק פון א קולאן אדער קאלאמב. ז. *coulomb*

mi'crocyte *n.* (מאי'-קרא-סאיט) א קליין קערפערעל אדער צעלע.

microcythe'mia *n.* (מאי-קרא-סאי-טהי'-מי-א) דער צושטאנד פון בלוט ווען אין איהם געפינט זיך א גרויסע צאהל זעהר קליינע קערפערלעך.

microcyto'sis *n.* (מאי-קרא-סאי-טאו'-סיס) ז. *microcythemia*

microdac'tylous *a.* (מאי-קרא-דעק'-טי-לאס) וואס האט זעהר קורצע אדער קליינע פינגער.

mi'crodont *a.* (מאי'-קרא-דאנט) וואס האט זעהר קליינע צייהנער.

mi'crogram *n.* (מאי'-קרא-גרעם) א מיליאנט חלק פון א גראם.

mi'crograph *n.* (מאי'-קרא-גרעף) א מיקראגראף, אן אינסטרומענט צום שרייבען אדער גראווירען זעהר קליינע בוכשטאבען אדער צו מאלען קליינע זאכען; א מיקראסקאפיש [זעהר קליין] בילד.

microg'rapher *n.* (מאי-קראג'-רע-פער) א קענער אין מיקראגראפיע. ז. *micrography*

micrograph'ic *a.* (מאי-קרא-גרעפ'-איק) מיקראגראפיש, וואס איז שייך צו מיקראגראפיע. ז. *micrography*

microg'raphist *n.* (מאי-קראג'-רע-פיסט) ז. *micrographer*

micrograph'ophone *n.* (מאי-קרא-גרעפ'-א-פאון) א מיקראגראפאפאן, אן אינסטרומענט וועלכער קען פערצייכנען און איבערגעבען זעהר שוואכע קלאנגען.

microg'raphy *n.* (מאי-קראג'-רע-פי) מיקראגראפיע, דאס בעשרייבען מיקראסקאפישע [זעהר קליינע] געגענשטענדע.

microli'ter *n.* (מאי-קרא-לי'-טער) א מיליאנט חלק פון א ליטער.

microm'elus *n.* (מאי-קראמ'-ע-לאס) א מאנסטער [א פערזעהעניש] מיט זעהר קליינע גליעדער.

microm'eter *n.* (מאי-קראמ'-ע-טער) א מיקראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען גאנץ קליינע לענגען אדער ווינקלען.

microm'eter-screw *n.* (מאי-קראמ'-ע-טער-סקרוה) א מיקראמעטער=שרויף [אזא שרויף וואס ווערט צוגעשטעלט צו אן אפטישען און מאטעמאטישען אינסטרומענט צו מעסטען גאנץ קליינע ווינקלען].

micromet'ric *a.* (מאי-קרא-מעט'-ריק) מיקראמעטריש, וואס איז שייך צו א מיקראמעטער. ז. *micrometer*

micromet'rical *a.* (מאי-קרא-מעט'-רי-קעל) ז. *micrometric*

micromet'rically *adv.* (מאי-קרא-מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א מיקראמעטער. ז. *micrometer*

microm'etry *n.* (מאי-קראמ'-ע-טרי) מיקראמעטריע, די קונסט צו מעסטען מיט א מיקראמעטער. ז. *micrometer*

micromil'limeter *n.* (מאי-קרא-מיל'-אי-מי-טער) א מיליאנטעל אדער טויזענדסטעל פון א מילימעטער.

micromil'limetre *n.* (מאי-קרא-מיל'-אי-מי-טער) ז *micromillimeter*

mi'cron *n.* (מאי'-קראן) א מיקראן, א מיליאנטעל פון א מעטער אדער טויזענדסטעל פון א מילימעטער.

micron'ymy *n.* (מאי-קראנ'-אי-מי) דאס געברויכען קורצע, לייכטע ווערטער אנשטאט לאנגע און שווערע.

mi'cro-organ'ic *a.* (מאי'-קראו-אר-גענ'-איק) מיקרא=ארגאניש, וואס איז שייך צו מיקראבען אדער מיקראסקאפישע ארגאניזמען.

mi'cro-or'ganism *n.* (מאי'-קראו-אר'-גענ-איזם) א מיקראסקאפישער ארגאניזם, א מיקראב, א באציל.

micropan'tograph *n.* (מאי-קרא-פענ'-טא-גרעף) א מיקראפאנטאגראף, אן אינסטרומענט צום שרייבען אדער גראווירען זעהר קליינע בוכשטאבען.

micropar'asite *n.* (מאי-קרא-פער'-ע-סאיט) א מיקרא=פאראזיט, א מיקראסקאפישער פאראזיט.

microparasit'ic *a.* (מאי-קרא-פער-ע-סיט'-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון א מיקרא=פאראזיט, וואס ווערט פעראורזאכט פון א מיקרא=פאראזיט [ווי קראנקהייטען וואס ווערען פעראורזאכט פון מיקראסקאפישע פאראזיטען].

micropatholog'ical *a.* (מאי-קרא-פעטה-א-לאדזש'-אי-קעל) מיקרא=פאטאלאגיש, וואס איז שייך צו מיקראפאטאלאגיע. ז. *micropathology*

micropathol'ogist *n.* (מאי-קרא-פע-טהאל'-א-דזשיסט) א קענער אין מיקראפאטאלאגיע. ז. *micropathology*

micropathol'ogy *n.* (מאי-קרא-פע-טהאל'-א-דזשי) מיקראפאטאלאגיע, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט מיקראסקאפישע ארגאניזמען [ווי מיקראבען, באצילען] און זייערע בעציהונגען צו קראנקהייטען.

microph'agist *n.* (מאי-קראפ'-ע-דזשיסט) א בעשעפעניש וואס שפייזט זיך מיט מיקראסקאפישע ארגאניזמען.

mi'crophone *n.* (מאי'-קרא-פאון) א מיקראפאן, אן אינסטרומענט וואס מאכט מען זאל דייטליכער הערען נידריגע קלאנגען; דער טייל פון טעלעפאן, אין וועלכען מען רעדט אריין.

microphon'ic *a.* (מאי-קרא-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו א מיקראפאן; וואס האט די אויפגאבע צו פערשטארקען א שוואכען קלאנג אדער טאן. ז. *microphone*

microphon'ics *n.* (מאי-קרא-פאנ'-איקס) מיקראפאניק, די וויסענשאפט וואס

בעשעפטיגט זיך מיט פערשטארקען שוואַכע קלאַנגען אדער טענער.

microph'onous *a.* (מאי-קראפ'-א-נאס) ז. *microphonic*

mi'crophony *n.* (מאי'-קרא-פאו-ני) שוואכקייט פון דער שטימע.

micropho'tograph *n.* (מאי-קרא-פאו'-טא-גרעף) א מיקראסקאפישע פאטאַגראפיע [א זעהר קליינע פאטאגראפיע וואס מען דארף קוקען אויף איהר דורך א מיקראסקאפ].

microphotog'raphy *n.* (מאי-קרא-פא-טאג'-רע-פי) דאס מאכען מיקראסקאַפישע [זעהר קליינע] פאטאגראפיעס.

microphthal'mia *n.* (מאי-קראפ-טהעל'-מי-א) אן אונגארמאלע קליינקייט פון אויג.

mi'crophthalmy *n.* (מאי'-קראפ-טהעל-מי) ז. *microphthalmia*

mi'crophyte *n.* (מאי'-קרא-פאיט) א מיקראפיט, א מיקראסקאפישע פאראזיטישע פלאנצע.

micros'copal *a.* (מאי-קראס'-קא-פעל) ז. *microscopic*

mi'croscope *n.* (מאי'-קרא-סקאופ) א מיקראסקאפ, אן אפטישער אינסטרומענט וואס פערגרעסערט די נעגענשטענדע אויף וועלכע מען קוקט דורך איהם; א פערגרעסערונגס-גלאז.

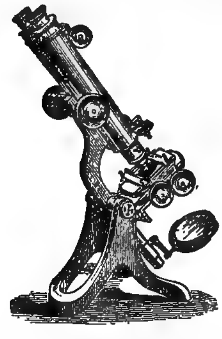

Microscope

microsco'pial *a.* (מאי-קרא-סקאו'-פי-על) ז. *microscopic*

microscop'ic *a.* (מאי-קרא-סקאפ'-איק) מיקראסקאפיש, וואס מען קען זעהן מיט א פערגרעסערונגס-גלאז, זעהר קליין; וואס איז געמאכט ווי מיט א מיקראסקאפ; וואס איז שייך צו א מיקראסקאפ; ווי א פערגרעסערונגס-גלאז.

microscop'ical *a.* (מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *microscopic*

microscop'ically *adv.* (מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א מיקראסקאפ; אויף א מיקראסקאפישען אופן.

mi'croscopist *n.* (מאי'-קרא-סקאו-פיסט) איינער וואס איז געאיבט אין בענוצען זיך מיט א מיקראסקאפ; א קענער אין מיקראסקאפיע [די קונסט צו אונטערזוכען געגענשטענדע מיט א מיקראסקאפ].

mi'croscopy *n.* (מאי'-קרא-סקאו-פי) מיקראסקאפיע [די קונסט צו אונטערזוכען געגענשטענדע מיט א מיקראסקאפ].

mi'croseism *n.* (מאי'-קרא-סאיסם) א שוואכע ערד-ציטערניש.

microspec'troscope *n.* (מאי-קרא-ספעק'-טרא-סקאופ) א מיקראספעקטראַסקאפ [אן אפטישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון א מיקראסקאפ און פון א ספעקטראסקאפ]. ז. *microscope* און *spectroscope*

microtasim'eter *n.* (מאי-קרא-טע-סימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען און פערצייכנען זעהר א קליינעם דרוק.

mi'crotome *n.* (מאי'-קרא-טאום) א מיקראטאם, אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט פאנאנדערצושניידען זאכען אין גאנץ דינע טיילען פאר מיקראסקאפישע אונטערזוכונגען.

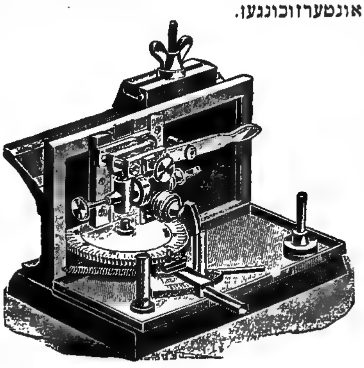

Microtome

microtom'ic *a.* (מאי-קרא-טאמ'-איק) וואס שניידט אין גאנץ דינע טיילען; וואס איז שייך צו א מיקראטאם. ז. *microtome*

microtom'ical *a.* (מאי-קרא-טאמ'-אי-קעל) ז. *microtomic*

microt'omist *n.* (מאי-קראט'-א-מיסט) א קינסטלער אין בענוצען דעם מיקראטאם. ז. *microtome*

microt'omy *n.* (מאי-קראט'-א-מי) די קונסט פון שניידען ארגאנישע געוועבען אין גאנץ דינע טיילען פאר מיקראסקאפישע אונטערזוכונגען.

mi'crovolt *n.* (מאי'-קרא-וואולט) א מיליאנט-חלק פון א וואלט. ז. *volt*

microzo'on *n.* (מאי-קרא-זאו'-אן) א קליין מיקראסקאפיש חיה'לע.

mic'tion *n.* (מיק'-שאן) דאס לאזען אורין [השתנה].

mic'turate *v.* (מיק'-טשו-רייט) משתין זיין [פישען].

micturi'tion *n.* (מיק-טשו-ריש'-אן) דאס משתין זיין [פישען]; דאס אפט משתין זיין [אלס א קרענקליכער צושטאנד].

mid *a. and n.* (מיד) מיטעלסט, וואס געפינט זיך צווישען אדער אין דער מיט; א שיפס-יונקער, א שיפס-קאדעט.

'mid *prep.* אן אבקירצונג פון *amid*

mid'angle *n.* (מיד'-ענגל) א העלפט פון א גלייכען ווינקעל, א ווינקעל פון 45 גראד.

Mi'das *n.* (מאי'-דעס) א געוואלדיגער עושר [נאך דעם נאמען פון דעם פארצייטיגען פריגישען קעניג מידאס, וועמען די לעגענדע האט בעשענקט מיט א וואונדערבארער קראפט צו פערוואנדלען אין גאלד אלעס צו וואס ער האט זיך צוגעריהרט]; א מין זיידען-אפען. ז. *marmoset*

mid'brain *n.* (מיד'-בריין) דער מיטעלסטער טייל פון מארך.

mid'-course *n.* (מיד'-קאורס) העלפט-וועג, דער מיטען וועג; מיטעל-וועג.

mid'day *n. and a.* (מיד'-דיי) מיטאג; מיטאג-צייט; וואס קומט פאר מיטאג-צייט, וואס איז שייך צו מיטאג-צייט.

mid'dle *a., n. and v.* (מידל) מיטעלסט, וואס געפינט זיך אין מיטען אדער צווישען: מיטעלמעסיג: דער מיטעלפונקט, דער מיטען: צווישענרוים, צווישענצייט; דער מיטעלסטער טייל פון מענשליכען קערפער, די טאליע; ארייננברייננען אין מיטען; מאכען א קאמפראמיס, אויסגלייכען; בעשטימען דעם מיטעלפונקט; צוזאמענלייגען אויף דער מיט.

mid'dle age (מידל איידזש) מיטעל-יעהריגקייט [צווישען 40 און 50 יאהר].

mid'dle-aged *a.* (מיד'ל-איידזשד) מיטעל-יעהריג [איז עלטער פון 40 און 50 יאהר].

mid'dle a'ges (מידל איי'-דזשיז) דער מיטעלאלטער [די געשיכטליכע פעריאדע צווישען דעם פאל פון דער רוימישער אימפעריע אין ענדע פון פינפטען יאהרהונדערט און צווישען דער ענטדעקונג פון אמעריקא אין יאהר 1492].

mid'dle class (מידל קלעס) דער מיטעלקלאס, דאס בירגערטום, דער דריטער שטאנד [דער קלאס צווישען אדעליגע און פריסטער פון איין זייט און ארבייטער פון דער צווייטער: קויפלייט, פראפעסיאנעלע און דער ניט-טיטולירטער פערמעגליכער קלאס].

mid'dle-class *a.* (מיד'ל-קלעס) וואס בעלאנגט צום מיטעלקלאס. ז. *middle class*

mid'dle dis'tance (מידל דיס'-טענס) דער מיטעל-וועג; דער מיטעל-גרונט פון א בילד.

mid'dle-earth *n.* (מיד'ל-אוירטה) די ערד [וועלכע געפינט זיך, ווי עס ווערט געגלויבט, צווישען הימעל און דעם גיהנום].

mid'dle ground (מידל גראונד) דער מיטעל-גרונט פון א בילד; דער מיטעל-וועג.

mid'dle king'dom (מידל קינג'-דאם) די מיטעלסטע מלוכה, כינא.

mid'dle life (מידל לאיף) דאס לעבען פון מיטעלקלאס. ז. *middle class*

mid'dleman *n.* (מיד'ל-מען) א מיטעלמאן, א פערמיטלער; א פערמיטלער צווישען דעם פראדוצירער און פערברויכער; איינער וואס בעלאנגט צום מיטעלקלאס. ז. *middle class*

mid'dlemost *a.* (מיד'ל-מאוסט) מיטעלסט, וואס געפינט זיך אין מיטען; וואס איז אם נעהנסטען צו דעם מיטען.

mid'dler *n.* (מיד'-לער) א סטודענט פון דעם צווייטען קלאס אין אן אמעריקאנישען טעאלאגישען סעמינאריום.

mid'dle-rate *a.* (מיד'ל-רייט) מיטעלמעסיג.

mid'dle-sized *a.* (מיד'ל-סאיזד) מיטעלמעסיג, פון מיטעלער גרויס.

mid'dle spa'ces (מידל ספיי'-סעז) אין דרוקעריי — דער געוועהנליכער צווישענרוים אין דרוק-זאץ [א דריטעל אדער א פיערטעל פון דער דיקקייט פון דעם זאץ].

Mid'dle States (מידל סטייטס) די מיטעלע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [די שטאאטען ניו יארק, ניו דזשוירסי, פענסילווייניא און דעלאווער, וועלכע האבען פערנומען דעם מיטען צווישען די ערשטע דרייצעהן שטאאטען].

mid'dle stitch'ing (מידל סטיטש'-אינג) די מיטעלסטע דאפעל-נאהט [הויפטזעכליך פון א זעגעל].

mid'dle term (מידל טוירם) דער מיטעל־גליעד פון א סילאגיזם [דער זאץ־טייל וואס ווידערהאלט זיך אין די פאָדער־זעצע און ווערט ארויסגעלאזען פון שלוס. למשל: מענשען זיינען שטערבליך; זשעניען זיינען מענשען; פאלגליך: זשעניען זיינען שטערבליך. אין דיעזען סילאגיזם איז "מענשען" דער מיטעל־גליעד].

mid'dle-weight *n.* (מיד'ל-הוויט) א פויסט־קעמפפער אדער זשאקיי [פערד־רייטער ביים וועט־לויפען] פון מיטעלען אדער געוועהנליכען געוויכט.

mid'dling *a., n. and adv.* (מיד'-לינג) מיטעל, מיטעלמעסיג; ניט גוט און ניט שלעכט; נישקשה'דיג; ערטרעגליך.

mid'dlingly *adv.* (מיד'-לינג-לי) נישקשה'דיג; ערטרעגליך.
The patient is getting along middlingly.

mid'dlingness *n.* (מיד'-לינג-נעס) מיטעלמעסיגקייט.

mid'dlings *n.* (מיד'-לינגז) אזא גראב מעהל: די איבערשטע טיילען פון די תבואה־קערנדלעך [אונטער דער שאָלעכץ].

mid'dy *n.* (מיד'-אי) ז. *midshipman*

mid'-earth *n. and a.* (מיד'-אירטה) דער מיטען פון דעם ערד־קוגעל; וואס געפינט זיך אין מיטען פון ערד־קוגעל: די ערד [וואס געפינט זיך, ווי עס ווערט געגלויבט, צווישען הימעל און גיהנום].

midge *n.* (מידזש) א קאמאר, א קליין פליגעלע: עטוואס וואס איז זעהר קליין; א קארליק; א קליין פישעל; אזא קליין ווענעלע.

midg'et *n.* (מידזש'-עט) א קארליקעל; א פליגעלע, א קאמאר: א קליין־געוואקסיג ספריטעגע קינד.

mid'-heav'en *n.* (מיד'-העוו'ן) דער מיטען הימעל.

mid'-hour *n.* (מיד'-אור) מיטאג־צייט: א צווישען־שטונדע.

mid'land *n. and a.* (מיד'-לענד) מיטעל־לאנד, די מיטעלסטע טיילען פון א לאנד [הויפטזעכליך אין בעצוג צו ענגלאנד]; וואס געפינט זיך אין די מיטעל־טיילען פון א לאנד; ווייט פון ים־ברעג.

mid'layer *n.* (מיד'-לייער) דער מיטעלסטער פון די דריי שיכטען פון דעם עמבריאָ [מעזאדערמא]. ז. *embryo*

mid'leg *n.* (מיד'-לעג) דער מיטעלסטער טייל פון פוס; ביי אינזעקטען — איינער פון די מיטעלסטע פיס.

Mid'-Lent *n.* (מיד'-לענט) דער מיטען פון דער פאסט־צייט ביי קריסטען, דער פיערטער זונטאג פון דער פאסט־צייט.

mid'-main *n.* (מיד'-מיין) דער מיטען פון אקעאן; א פלאץ ווייט אין ים.

mid'most *a.* (מיד'-מאוסט) וואס געפינט זיך אין סאמע מיטען.

mid'night *n. and a.* (מיד'-נאיט) האלבע נאכט; וואס איז שייך צו דעם מיטען נאכט, וואס קומט פאר אום האלבע נאכט.

mid'night appoint'ment (מיד'-נאיט ע-פאינט'-מענט) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אויסטיילונג פון רעגיערונגס־שטעלען אין די לעצטע טאג פון דער הערשאפט פון א פאליטישער פארטיי מיט'ן צוועק צו פערשטעלען דעם וועג די אנהענגער פון דער זיעגרייכער פארטיי [הויפטזעכליך אין בעצוג צו אזא האנדלונג פון פרעזידענט דזשאהן אדאמס].

mid'night sun (מיד'-נאיט סאן) די מיטען־נאכט זון [אין די פאלאר־געגענדען, וואו מען זעהט די זון אין געוויסע צייטען פון יאהר אויך ביינאכט].

mid'-noon *n.* (מיד'-נוהן) מיטאג, מיטאג־צייט.

mid'-off' *n.* (מיד'-אף') ז. *midwicket off*

mid'-on' *n.* (מיד'-און') ז. *midwicket on*

Mid'rash *n.* (מיד'-רעש) מדרש.

Midrash'ic *a.* (מי-דרעש'-איק) וואס איז שייך צו מדרש.

mid'rib *n.* (מיד'-ריב) דער מיטעלסטער אדער פון א בלאט.

mid'ribbed *a.* (מיד'-ריבד) וואס האט א מיטעל־אדער [וועגען בלעטער].

mid'rif *n.* (מיד'-ריף) ז. *midriff*

mid'riff *n.* (מיד'-ריף) די צווערכפעל אדער דיאפראגמע [די דיקע שייד־הויט צווישען בויך און ברוסט־קאסטען]. ז. *diaphragm*

mid'-sea *n.* (מיד'-סיע) דער מיטען ים, דער אפענער ים.

mid'ship *a.* (מיד'-שיפ) וואס איז שייך צום מיטעל־טייל פון א שיף; וואס געפינט זיך אין מיטעל־טייל פון א שיף.

mid'shipman *n.* (מיד'-שיפ-מען) א שיפס־יונקער, א שיפס־קאדעט.

mid'shipmite *n.* (מיד'-שיפ-מאיט) א קלייניגקער שיפס־יונקער [הומאריסטיש].

mid'ships *adv. and n.* (מיד'-שיפס) אין דער מיט פון א שיף; די באלקענס פון דעם מיטעלסטען טייל פון א שיף.

midst *n., adv. and prep.* (מידסט) דער מיטען; אין דער מיט, אין מיטען; צווישען, אונטער.

mid'stream *n.* (מיד'-סטריעם) דער מיטען פון שטראם.

mid'summer *n.* (מיד'-סאמ-ער) דער מיטען זומער.

mid'summer day (מיד'-סאמ-ער דיי) דער קריסטליכער יום טוב לכבוד יאהאן דעם טויפער [יוחנן המטבל], דעם 24טען יוני [פלעגט אמאל זיין פערבונדען מיט פערשיעדענע מנהגים].

mid'summer mad'ness (מיד'-סאמ-ער מעד'-נעס) די אמאליגע ווילדע מנהגים ביים קריסטליכען יום טוב לכבוד יאהאן דעם טויפער [יוחנן המטבל]; משוגעת.

mid'summery *a.* (מיד'-סאמ-ער-אי) וואס איז שייך צום מיטען זומער.

mid'-watch *n.* (מיד'-וואטש) די שיפס־וואך צווישען 12 ביינאכט ביז 4 אין דער פריה.

mid'way *n., adv. and a.* (מיד'-וויי) העלפט וועג, דער מיטען וועג; מיטעל־וועג; וואס געפינט זיך אין מיטעל־וועג, מיטעלסט; העלפט וועג, אין מיטען וועג.

mid'week *a. and n.* (מיד'-וויעק) דער מיטען פון דער וואך; וואס קומט פאר אין מיטען וואך, וואס איז בעשטימט פאר דעם מיטען וואך.

mid'wicket *n.* (מיד'-וויק-עט) אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער, וואס שטעהט רעכטס אדער לינקס פון דעם באל־אבשלאגער [אנטקעגען דעם באל־ווארפער].

mid'wicket off (מיד'-וויק-עט אף) אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט רעכטס פון דעם באל־אבשלאגער.

mid'wicket on (מיד'-וויק-עט און) אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט לינקס פון באל־אבשלאגער.

mid'wife *n.. and v.* (מיד'-וואיף) א אקושעריו, א הייבאם, א באבע; ערפילען די פפליכטען פון א הייבאם; אבנעהמען דאס קינד ביי דער געווינעריו; איינער אדער איינע וואס העלפט עפעס ארויסצוברענגען.

mid'wifery *n.* (מיד'-וואיפ-רי) געבורטס־הילף, הייבאם־קונסט, אקושערסטווע.

mid'wifish *a.* (מיד'-וואי-פיש) ווי אן אקושעריו אדער הייבאם; וואס איז שייך צו א הייבאם אדער איהרע פליכטען.

mid'winter *n.* (מיד'-ווינ-טער) דער מיטען ווינטער.

mid'wive *v.* (מיד'-וואיוו) אבנעהמען דאס קינד ביי א געווינעריו [ווי אן אקושעריו]; העלפען ביי דער געבורט.

mid'year *n. and a.* (מיד'-ייר) דער מיטען יאהר; וואס קומט פאר אין מיטען יאהר.

mien *n.* (מיען) א מינע, דעם מענשענס אויסזעהען.

miff *n. and v.* (מיף) לייכטער פערדרוס, לייכטע ערגערניש; פערשאפען עטוואס פערדרוס; ערגערען.

might *n.* (מאיט) מאכט, קראפט, שטארקייט, כח; געוואלט.

might (מאיט) וואלט געקענט אדער געמעגט; האט געקענט, האט געמענט. ז. *may*

might and main (מאיט ענד מיין) גרעסטע אנשטרענגונג, אנשטרענגונג פון אלע כחות.
He is working with might and main to finish his job.

might'ful *a.* (מאיט'-פול) מעכטיג; קרעפטיג.

might'fulness *n.* (מאיט'-פול-נעס) מעכטיגקייט, מאכט, געוואלט.

migh'tily *adv.* (מאי'-טי-לי) מיט פיעל מאכט, קראפט אדער געוואלט; מיט ערנסט; זעהר, אויף א גרויסען שטייגער, אויסערארדענטליך.

migh'tiness *n.* (מאי'-טי-נעס) מעכטיגקייט, מאכט, גרויסקייט, הויכקייט; אויסערארדענטליכקייט, א גרויסע צאהל, א גרויסער גראד; האהייט [טיטול].

might'less *a.* (מאיט'-לעס) מאכטלאז, קראפטלאז.

migh'ty *a. and adv.* (מאי'-טי) מעכטיג, שטארק; אויסערארדענטליך [אין גרויס, צאהל, קראפט א. ז. וו.]; גרויסמעכטיג [אלס טיטול]; זעהר, אויסערארדענטליך.
England is a mighty sea-power.

mignonette' *n.* (מינ-יא-נעט') רעזעדא [א שמעקעדיגע פלאנצע מיט גריגליך־ווייסע אדער ווייסע בליטהען].

Mignonette

migraine' *n.* (מי-גריין') מיגרען, קאפ⸗שמערצען. ז. *hemicrania*.

migrai'nous *a.* (מי-גריי'-נאס) וואס איז שייך צו מיגרען [קאפ⸗שמערצען], וואס קומט פון מיגרען. ז *hemicrania*.

mi'grant *a. and n.* (מאי'-גרענט) וואנדערענד; א וואנדערער; א וואנדער⸗פויגעל, א וואנדער⸗חיה.

mi'grate *v.* (מאי'-גרייט) וואנדערען.

migra'tion *n.* (מאי-גריי'-שאן) וואנדערונג; צוג; א צוג פון וואנדערנדע פויגלען אדער חיות.

migra'tionist *n.* (מאי-גריי'-שאנ-איסט) א וואנדערער.

migra'tion-sta'tion *n.* (מאי-גריי'-שאנ-סטיי'-שאן) א פלאץ, וואו מען בעאבאכטעט די פויגלען⸗וואנדערונגען.

migra'tion-wave *n.* (מאי-גריי'-שאנ-הווייוו) א וואנדערונגס⸗כוואליע, א גרויסע מאסע וואנדערנדע פויגלען.

mi'grator *n.* (מאי'-גריי-טאר) א וואנדערער.

mi'gratory *a.* (מאי'-גרע-טא-רי) וואנדערענד, געניינט צו וואנדערען.

mi'gratory an'imals (מאי'-גרע-טא-רי ענ'-אי-מעלז) חיות וואס וואנדערען אין געוויסע יאהרעס⸗צייטען פון קאלטע לענדער אין ווארימע און פערקעהרט.

mika'do *n.* (מי-קא'-דאו) דער מיקאדא [דער יאפאנישער הערשער].

mil *n.* (מיל) א טויזענד⸗חלק פון אן אינטש אדער צאל [אן איינהייטס⸗מאס צו מעסטען די דיקקייט פון דראט].

mila'di *n.* (מי-ליי'-די) א פראנצויזישע אדער איטאליענישע פארם פון *my lady*.

mila'dy *n.* (מי-ליי'-די) ז. *miladi*.

mi'lage *n.* (מאי'-לעדזש) ז. *mileage*.

milch *a.* (מילטש) מעלקעדיג, וואס גיט מילך.

milch'-wench *n.* (מילטש'-הווענטש) א זויגערין, אן אם.

milch'-wom'an *n.* (מילטש'-הוואומ'-ען) א זויגערין, אן אם.

mil'chy *a.* (מיל'-טשי) מעלקעדיג; וואס גיט פיעל מילך; מילכיג.

mild *a.* (מאילד) מילד, זאנפט, גוט, צערטליך; שוואך, לייכט, ניט שארף.

mild'-cured *a.* (מאילד'-קיורד) ווענינג געזאלצען [וועגען קאנזערווירטע שפייזען].

mil'dew *n. and v.* (מיל'-דיו) מעהל⸗טוי, פלאנצען⸗ראסט [אזא פראסט⸗ארטיגער שטויב וואס פערדארבט פלאנצען]; עהנליכער ראסט אדער פלעקען אויף פערשיעדענע שטאפען; בעדעקט ווערען אדער בעדעקען מיט מעהל⸗טהוי, ראסט אדער פלעקען.

mil'dewy *a.* (מיל'-דיו-אי) בעדעקט מיט מעהל⸗טוי אדער ראסט⸗פלעקען [וועגען פלאנצען אדער שטאפען]. ז. *mildew*.

mild'ly *adv.* (מאילד'-לי) מיט מילדקייט, מיט זאנפטקייט, מיט צערטליכקייט, מיט גוטמוטיגקייט; ווייך, שוואך, אהן שארפקייט.

mild'ness *n.* (מאילד'-נעס) מילדקייט, זאנפטיגקייט, גוטסקייט, צערטליכקייט; שוואכקייט, ווייכקייט.

mild'-spir'ited *a.* (מאילד'-ספיר'-אי-טעד) גוטמוטיג, זאנפטמוטיג.

mild'-spo'ken *a.* (מאילד'-ספאוקן) מילד גערעדט, אויסגעדריקט אין מילדע, ניט בעליידיגענדע ווערטער.

mild tem'per (מאילד טעמ'-פער) א זאנפטער, גוטמוטיגער כאראקטער; גוטמוטיגקייט.

mild'-tem'pered *a.* (מאילד'-טעמ'-פערד) גוטמוטיג, זאנפטמוטיג.

mile *n.* (מאיל) א מייל.

mi'leage *n.* (מאי'-לעדזש) א לענג גערעכנעט אין מיילען; רייזע⸗קאסטען פאר אן אנגעשטעלטען אדער בעאמטען, גערעכנעט פון מייל; פרייזען פון אייזענבאהנען פער מייל; א ביכעל פון באהן⸗בילעטען וואס בערעכטיגט אויף א רייזע פון א בעשטימטער צאהל מייל.

mile'-col'umn *n.* (מאיל'-קאל'-אם) ז. *mile-post*.

mile'-mark *n.* (מאיל'-מארק) ז. *mile-post*.

mile'-post *n.* (מאיל'-פאוסט) דער מיילען⸗סלופ, דער מיילען⸗ציינער [צו בעצייכענען די מיילען אויף א וועג].

Mile'sian *a. and n.* (מי-ליע'-שיען) מילעזיש, וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער שטאדט מילעט [אין קליין אזיען] אדער איהרע איינוואהנער; אירלענדיש, וואס איז שייך צו אירלאנד אדער אירלענדער; אן איינוואהנער פון מילעט; אן אירלענדער.

mile'-stone *n.* (מאיל'-סטאון) א מייל⸗שטיין, א מייל⸗זייל, א מייל⸗צייכען [צו בעצייכנען די צאהל מיילען אויף א וועג].

mile'-stone mon'ger (מאיל'-סטאון מאנ'-גער) א שטענדיגער וואנדערער.

mil'foil *n.* (מיל'-פאיל) די שאף⸗גארב אדער דאס טויזענד⸗בלעטער גראז [א גרויליך⸗גרין גראז מיט ווייסע און רויטליכע בינטלעך בליטהען און פעדער⸗עהנליכע בלעטלעך. וואקסט אויף טרוקענע פאשע⸗פלעצער און ביי די זייטען פון וועג און ווערט גענוצט אלס פוטער פאר בהמות.

Milfoil

די בלעטער און די בלימלעך ווערען גערויכט אין מעדיצין אלס קרעפטיגונגס⸗מיטעל און צו פערהאלטען בלוט⸗גיסונג].

milia'ria *n.* (מיל-אי-איי'-רי-א) הירזש⸗קדחת, הירזש⸗פיעבער [אזא פיעבער, ביי וועלכען דער קערפער ווערט בעדעקט מיט א דראבנעם אויסשלאג].

mil'iary *a.* (מיל'-אי-ע-רי) הירזש⸗עהנליך, וואס דערמאהנט אן דעם אויסזעהן אדער אן דער גרויס פון הירזש.

milieu' *n.* (מי-ליעי') די מיליע, די סביבה, די אומגעבונג, די ארומיגע בעדינגונגען.

mil'itancy *n.* (מיל'-אי-טענ-סי) קריגערישקייט; קריעגס⸗צושטאנד.

mil'itant *a.* (מיל'-אי-טענט) קריעגעריש, שטרייטענד, קעמפפענד; קריעגפיהרענד; קריעגעריש געשטימט, מיט א קריעגערישער נייגונג.

mil'itantly *adv.* (מיל'-אי-טענט-לי) אויף א קריעגערישען אופן.

mil'itarily *adv.* (מיל'-אי-טע-רי-לי) אויף א מיליטערישען אדער קריעגערישען אופן; דורך מיליטער; פון מיליטערישען שטאנדפונקט.

mil'itarism *n.* (מיל'-אי-טע-ריזם) מיליטאריזם, די סיסטעם פון א רעגיערונג צו פערשטארקען איהר מיליטערישע מאכט דורך דער אויפהאלטונג פון א גרויסער ארמעע; מיליטאריסטישער גייסט; א קריעגערישע שטימונג; א צושטאנד, ווען דאס מיליטער און די מיליטער⸗אינטערעסען שפיעלען די הויפט ראלע אין א שטאאט.

mil'itarist *n.* (מיל'-אי-טע-ריסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך אדער איז גוט בעקאנט מיט דער קריעגס⸗קונסט; א מיליטאריסט, אן אנהענגער פון מיליטאריזם. ז. *militarism*.

mil'itary *a. and n.* (מיל'-אי-טע-רי) מיליטעריש, זעלנעריש, סאלדאטיש; קריעגעריש: זעלנער, סאלדאטען [קאלעקטיוו]: די אפיציערען פון אן ארמעע; מיליטער.

mil'itary ar'chitecture (מיל'-אי-טע-רי אר'-קי-טעק-טשור) מיליטערישע בוי⸗קונסט [פון פעסטונגען א. ד. ג.].

mil'itary art (מיל'-אי-טע-רי ארט) קריעגס⸗קונסט [ארמעע⸗פיהרונג, סטראטעגיק, קריעגס⸗ארכיטעקטור, אנווענדונג פון קריעגס⸗מאשינען און וואפען א. ז. וו.].

mil'itary code (מיל'-אי-טע-רי קאוד) דאס געזעץ וועגען מיליטערישע ענינים.

mil'itary commis'sion (מיל'-אי-טע-רי קא-מיש'-אן) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די קריעגס⸗קאמיסיאן [א מיליטערישע קערפערשאפט וואס האט צו אורטיילען איבער פערברעכענס געגען קריעגס⸗געזעצען].

mil'itary court (מיל'-אי-טע-רי קאורט) א מיליטער⸗געריכט, א קריעגס⸗געריכט.

mil'itary lands (מיל'-אי-טע-רי לענדז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — לאנד וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען צו אלטע סאלדאטען אלס בעלוינונג פאר זייער דיענסט.

mil'itary law (מיל'-אי-טע-רי לאה) מיליטערישע געזעצען; קריעגס⸗געזעצען.

mil'itary police' (מיל'-אי-טע-רי פא-ליס') א געוויסע צאהל סאלדאטען, וועלכע האבען אין דער ארמעע געוויסע פאליציי⸗פפליכטען, ווי ארעסטירען, האבען אויפזיכט אויף די מיליטערישע טורמעס א. ד. ג.; א פאליציי, וואס איז ארגאניזירט אויף א מיליטערישען אופן, ווי דער זשאנדארמען⸗קארפוס אין רוסלאנד א. ד. ג.

mil'itary ten'ure (מיל'-אי-טע-רי טענ'-יור) לאנד וואס ווערט איינעם אוועקגעגעבען אויף דער פערפפליכטונג פון מיליטער⸗דיענסט.

mil'itate *v.* (מיל'-אי-טייט) 1. שטרייטען געגען, קומען אין צוזאמענשטויס; 2. קעמפפען [דאפיר אדער דאגעגען].

2. These facts militate against the success of our plans.

milita'tion *n.* (מיל-אי-טיי'-שאן) צוזאמענשטויס, שטרייטיגקייט.

mili'tia *n.* (מי-ליש'-א) מיליץ, א ניט⸗רעגולערע ארמעע; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די שטאאט⸗מיליץ, וואס געפינט זיך אונטער דער קאנטראלע פון די בעזונדערע שטאאטען [ניט פון דער פעדעראלער רעגיערונג ווי די רעגולערע ארמעע], געהט אבער איבער אונטער דער קאנטראלע פון דער פעדעראלער רעגיערונג בעת א מלחמה.

mili'tiaman *n.* (מי-ליש'-ע-מען) א סאלדאט פון דער מיליץ. ז. *militia*.

milk *n. and v.* (מילק) מילך; מילך⸗עהנליכע זאפט [הויפטזעכליך פון פלאנצען]; א מאטער פלעק אין דימענטען; מעלקען; ארויסשטעלען א פערד צום וועטלויפען מיט'ן צוועק צו וועטען געגען איהם; אין טעלעגראפיע — אבציהען פון א דראט א טייל פון דעם עלעקטרישען שטראם.

milk'-ab'scess *n.* (מילק'-עב'-סעם) א ברוסט⸗געשוויר ביי פרויען [אין דער צייט ווען זיי זויגען א קינד].

milk'-and-wa'ter *a.* (מילק'-ענד-וואה'-טער) שוואך, כאראקטערלאז.

milk'-blotch *n.* (מילק'-בלאטש) א מין פארך אויף'ן געזיכט, האלז און ברוסט פון קליינע קינדער.

milk'-broth'er *n.* (מילק'-בראטה'-ער) א מילך⸗ברודער [איינער וואס איז צוזאמען מיט אן אנדערען אדער אנדערער אויסגעהאדעוועט געווארען פון דערזעלבער פרוי אדער אם].

milk'-can *n.* (מילק'-קען) א מילך⸗קאן.

milk'-car *n.* (מילק'-קאר) א וואגאן צו פיהרען מילך [אין קאנען].

milk'-coo'ler *n.* (מילק'-קוה'-לער) א מילך⸗קיהלער [אן אפאראט אבצוקיהלען פריש אויסגעמאלקענע מילך].

milk'-crust *n.* (מילק'-קראסט) ז. *milk-blotch*

milk'-cure *n.* (מילק'-קיור) היילונג דורך א מילך⸗דיעטע [מילך⸗שפייז⸗סיסטעם].

milk'-denti'tion *n.* (מילק'-דענ-טיש'-אן) מילך⸗צייהן.

milk'-di'et *n.* (מילק'-דאי'-עט) א מילך⸗דיעטע, א מילך⸗שפייז⸗סיסטעם.

milk'-duct *n.* (מילק'-דאקט) א מילך⸗קאנאל [אין די ברוסטען].

mil'ken *a.* (מילקן) מילכיג; מילך⸗עהנליך.

mil'ker *n.* (מיל'-קער) א מעלקער, א מעלקערין; אן אפאראט צו מעלקען בהמות; א מעלקעדיגע בהמה.

milk'-fac'tory *n.* (מילק'-פעק'-טא-רי) א פוטער און קעז פאבריק; א פאבריק, וואו מען מאכט קאנדענזירטע מילך; אין אירלאנד — א פאבריק, וואו מען נעהמט ארויס די סמעטענע פון דער מילך.

milk'-farm *n.* (מילק'-פארם) א מילך⸗פערמע, א מעלקעריי [א פערמע פאר מילך⸗פראדוקציאן].

milk'-fe'ver *n.* (מילק'-פיע'-ווער) מילך⸗פיבער [א פיבערישער צושטאנד ביי קינפעטארינס אין דער צייט, ווען עס הויבט זיך ביי זיי אן צו ענטוויקלען מילך].

milk'-fish *n.* (מילק'-פיש) דער מילך⸗פיש [אזא אויסטראלישער פיש, וואס לאזט ארויס פון זיך א מילך⸗עהנליכע פליסיגקייט].

milk'-flour *n.* (מילק'-פלאור) מילך⸗מעהל [מילך וואס ווערט אויסגעדאמפט און פערוואנדעלט אין מעהל אדער פולווער].

milk'ful *a.* (מילק'-פול) איבערפליסענד מיט מילך; פרוכטבאר.

milk'-glass *n.* (מילק'-גלעס) מילך⸗גלאז אדער קריאליט⸗גלאז [אזא ווייסער זארט גלאז]. ז. *cryolite*

milk'-hedge *n.* (מילק'-העדזש) אזא בוימעל אין אפריקא און אינדיען [ווערט געברויכט פאר פלעכטען פלויטען. די מילך⸗עהנליכע זאפט פון דעם בוימעל ווערט געברויכט אלס הייל⸗מיטעל].

milk'-house *n.* (מילק'-האוס) א מילך⸗קראם; א מילך⸗קאמער.

mil'kily *adv.* (מיל'-קי-לי) ווי מילך; מיט א מילך⸗אויסזעהן.

mil'kiness *n.* (מיל'-קי-נעס) מילכיגקייט; מילך⸗עהנליכקייט; ווייכקייט, זאנפטקייט, מילדקייט.

mil'king *n.* (מיל'-קינג) דאס מעלקען; א געמעלק [די מילך וואס ווערט אויסגעמאלקען פאר איין מאל]; דאס וועטען געגען אייגענעם פערד [ביי וועט⸗לויפען, ווען מען ווייסט, אז ער וועט ניט לויפען אדער אז ער וועט ניט געווינען].

mil'king-stool *n.* (מיל'-קינג-סטוהל) א מעלק⸗ביינקעל [צום זיצען ביים מעלקען בהמות].

Milking-stool

mil'king-time *n.* (מיל'-קינג-טאים) די צייט [הויפטזעכליך אבענד⸗צייט], ווען מען מעלקט געוועהנליך די בהמות.

mil'king-tube *n.* (מיל'-קינג-טיוב) א מעלק⸗רעהרעל [א דין זילבערן רעהרעל וואס מען שטעלט אריין אין די ציצקעס פון א בהמה, אום לייכטער צו מאכען דעם מילך⸗אויספלוס ביים מעלקען].

milk'-kin'ship *n.* (מילק'-קינ'-שיפ) מילך⸗קרובה'שאפט [צווישען מענשען וואס זיינען אויסגעהאדעוועט געווארען פון דערזעלבער פרוי].

milk'less *a.* (מילק'-לעס) אהן מילך.

milk'-liv'ered *a.* (מילק'-ליוו'-ערד) פייג, שרעקעדיג.

milk'maid *n.* (מילק'-מייד) א פרוי וואס מעלקט בהמות אדער איז בעשעפטיגט אין א מילך⸗געשעפט.

milk'man *n.* (מילק'-מען) א מילכמאן, א מילכיגער, א מילך⸗פערקויפער, א מילך⸗פאנאנדערפיהרער.

milk'-meat *n.* (מילק'-מיעט) מילך⸗שפייזען; מילך⸗פראדוקטען [ווי קעז, פוטער א. ז. וו.].

milk'-mir'ror *n.* (מילק'-מיר'-אר) געוויסע צייכענס אויף דעם אייטער פון א קוה, לויט וועלכע מען קען דערקענען, ווי עס ווערט בעהויפטעט, וויפיעל די קוה גיט מילך און וואס פאר א מילך זי גיט.

milk'-mo'lar *n.* (מילק'-מאו'-לאר) א מילך⸗באקצאהן [א באקצאהן ביי א קינד וועלכער בייט זיך אין עלטער פון 7 ביז 12 יאהר אויף א בעשטענדיגען צאהן].

milk'-nurse *n.* (מילק'-נוירס) א זויגערין, אן אם.

milk of magne'sia (מילק אוו מעג-ניע'-שיא) מילך⸗מאגנעזיע [מאגנעזיע געמישט מיט מילך, אלס אבפיהרונגס⸗מיטעל].

milk'-pail *n.* (מילק'-פייל) א מילך⸗עמער, א דאיניצע.

milk'-pan *n.* (מילק'-פען) א מילך⸗פאן, א מילך⸗כלי, א לאדישעק [צום איינשטעלען מילך, צו מאכען סמעטענע].

milk'-pap *n.* (מילק'-פעפ) א ציצקע, א ברוסט⸗נאפעל.

milk'-por'ridge *n.* (מילק'-פאר'-אידזש) מילך⸗זופ, מילך⸗קאשע.

milk'-pot'tage *n.* (מילק'-פאט'-עדזש) ז. *milk-porridge*

milk'-pump *n.* (מילק'-פאמפ) א מילך⸗אבציהער [אן אינסטרומענט צו ציהען מילך פון די ברוסטען].

milk'-punch' *n.* (מילק'-פאנטש') מילך⸗פונש [א געטראנק פון מילך, ספיריט, צוקער און מוסקאט⸗נוס].

milk'-room *n.* (מילק'-רוהם) א מילך⸗קאמער.

milk'-scab *n.* (מילק'-סקעב) ז. *milk-blotch*

milk'-shake' *n.* (מילק'-שייק') א געטראנק פון סאדא⸗וואסער, מילך און פרוכט⸗זאפט, וועלכע ווערען צונויפגעמישט דורך אזא מאשינקע.

milk'-sick *a.* (מילק'-סיק) קראנק אויף מילך⸗פעסט. ז. *milk-sickness*

milk'-sick'ness *n.* (מילק'-סיק'-נעס) מילך⸗פעסט [א פיה⸗קראנקהייט, וואס איז פערשפרייט אין איינינע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. מיט דיעזער קראנקהייט ווערען אויך אנגעשטעקט מענשען, ווען זיי עסען דאס פלייש און די מילך⸗פראדוקטען פון די קראנקע בהמות. ביי מענשען דריקט זיך די קראנקהייט אויס אין ברעכען, לאקסירען און נערוועזער אויפרעגונג].

milk'-snake *n.* (מילק'-סנייק) די מילך⸗שלאנג [אזא שעהנע ניט גיפטיגע שלאנג ביי דריי פוס לאנג, פון א געלבליך⸗גרויען קאליר מיט שאקאלאד⸗שווארצע פלעקען].

milk'sop *n.* (מילק'-סאפ) א שטיקעל ברויט געווייקט אין מילך [פאר קליינע קינדער צו זויגען]; א פערצערטעלטער, ווייכער, שוואכער מאן, א פרויען⸗עהנליכער מאן [אין כאראקטער, אויסזעהן א. ז. וו.].

milk'sopism *n.* (מילק'-סאפ-איזם) דאס זיין שוואך, ווייך, פערצערטעלט, פרויען⸗עהנליך.

milk'-sug'ar *n.* (מילק'-שוג'-אר) מילך⸗צוקער [צוקער וואס מען קריעגט ארויס פון מילך].

milk'-tes'ter *n.* (מילק'-טעס'-טער) א מילך⸗מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די פעטקייט און ריינקייט פון מילך].

milk the he'-goat (מילק טהי היע'-גאוט) "מעלקען דעם באק" [טהאן אן ארויסגעווארפענע ארבייט].

milk the pig'eon (מילק טהי פידזש'-אן) ז. *milk the he-goat*

milk the ram (מילק טהי רעם) "מעלקען דעם באק" [טהאן אן ארבייט וואס קען צו קיין רעזולטאטען ניט פיהרען].

milk'-tie *n.* (מילק'-טאי) מילך⸗קרובה'שאפט [קרובה'שאפט דורך דעם וואס מען איז אויסגעהאדעוועט געווארען פון דערזעלבער פרוי].

milk'-tooth *n.* (מילק'-טוהטה) א מילך⸗צאהן [א צאהן ביי א קינד וואס בייט זיך שפעטער אויף א בעשטענדיגען].

milk'-tree *n.* (מילק'-טריע) דער מילך⸗בוים. ז. *cow-tree*

milk'-vat *n.* (מילק'-וועט) א מילך⸗פאס, א מילך⸗צעבער [צום איינשטעלען מילך].

milk'-ves'sel *n.* (מילק'-וועס'-על) א מילך⸗זאפט⸗אדער [אין א פלאנצע — א רעהרעל, דורך וועלכען עס טריפט ארויס א מילך⸗עהנליכע זאפט].

milk'-vetch *n.* (מילק'-וועטש) שטראנעל [אזא פלאנצע, וועגען וועלכער מען גלויבט אז די בהמות וואס שפייזען זיך מיט איהר, גיבען פיעל מילך].

milk'-warm *a.* (מילק'-הוואהרם) ווארעם ווי נאר⸗וואס אויסגעמאלקענע מילך.

milk'weed *n.* (מילק'-הוויעד) די שוואלבענקרויט אדער זיידענפלאנצע [א מין גראז וואס גיט פון זיך ארויס א מילך⸗עהנליכען זאפט].

milk'-white *a.* (מילק'-הוואיט) מילך⸗ווייס, ווייס ווי מילך.

milk'wort *n.* (מילק'-הווארט) די קרייץ⸗בלום אדער די מילך⸗פלאנצע [אזעלכע פלאנצען, וועגען וועלכע מען גלויבט, אז פון זיי קומט צו מילך ביי זויגענדע פרויען].

mil'ky *a.* (מיל'-קי) מילכיג; מילך⸗עהנליך; וואס גיט מילך, מעלקעדיג; זויגע⸗

דיג; פול מיט מילך־עהנליכער זאפט; ווייך, מילד, פרויען־עהנליך [אין כאראקטער, אויסזעהן א. ז. וו.].

Mil'ky Way (מיל'-קי הוויי) די מילך־שטראסע, דער מילך־וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הימעל וואס בעשטעהט פון זעהר פיעל אונזיכטבארע שטערען].

mill *n. and v.* (מיל) א מיהל; א מאשין צום מאהלען אדער צו צורייבען; א פאבריק; א פויסטען־קאמפף; א טויזענדסטעל; א צעהנטעל פון א סענט [א טויזענדסטעל פון א דאלאר]; מאהלען [אין א מיהל]; צורייבען; מאכען א ראנד פון א מטבע [כדי די צורה פון דער מטבע זאל זיך נים אברייבען]; קעמפפען מיט די פויסטען [באקסען]; זיך אונטערטונקען און שווימען אונטער'ן וואסער [ווענען וואלפיש]; זיך דרעהען אין דער רונד ארום איין פונקט אהן א געוויסען ציעל [ווענען סטאדעס בהמות].

mill'-bar *n.* (מיל'-באר) א געוואלצטער אייזען־שטאנג.

mill'board *n.* (מיל'-באורד) טאקטור, טאוועל־פאפיער, קארדאן.

mill'-dam *n.* (מיל'-דעם) א מיהל־דאמבע [א וואנד וואס פערהאלט דאס וואסער פון א טייך נעבען א וואסער־מיהל].

milled *a.* (מילד) געמאהלען אין א מיהל; אויסגעזעגט אדער אויסגעבויערט; געוואלצט [וואס איז בעארבייט מיט וואלצען אדער ראלען]; געמאכט מיט א מאשין.

milled cloth (מילד קלאטה) געוואלקטעם אדער געפילצטעס טוך.

milled lead (מילד לעד) וואלץ־בליי [בליי וואס איז אויסגעוואלצט אין בויגענס, ווי בלעך].

milled mon'ey (מילד מאנ'-אי) מטבעות וואס זיינען געמאכט דורך א פרעס־מאשין [צום אונטערשיעד פון מטבעות וואס ווערען געמאכט מיט א פורעם].

millena'rian *a. and n.* (מיל-ע-ניי'-רי-ען) טויזענד־יעהריג, וואס בעשטעהט פון טויזענד יאהר; איינער וואס גלויבט אז יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט טויזענד יאהר איידער זי וועט אונטערגעהן.

millena'rianism *n.* (מיל-ע-ניי'-רי-ען-איזם) דאס גלויבען, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט טויזענד יאהר איידער די וועלט וועט אונטערגעהן.

mil'lenary *n. and a.* (מיל'-ע-נע-רי) א טויזענד יאהר, א משך פון טויזענד יאהר; איינער וואס גלויבט, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט טויזענד יאהר איידער זי וועט אונטערגעהן; טויזענד־יעהריג.

millen'nial *a.* (מי-לען'-אי-על) טויזענד־יעהריג, וואס בעשטעהט פון טויזענד יאהר.

millen'nialist *n.* (מי-לען'-אי-על-איסט) איינער וואס גלויבט, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט טויזענד יאהר איידער זי וועט אונטערגעהן.

millen'nianism *n.* (מי-לען'-אי-ען-איזם) ז. ***millenarianism***

millen'niarism *n.* (מי-לען'-אי-ע-ריזם) ז. ***millenarianism***

millen'nium *n.* (מי-לען'-אי-אם) א טויזענד־יאהר, א יאהר־טויזענד; די טויזענד יאהר וואס, לויט דעם גלויבען פון די קריסטען, יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט איידער זי וועט אונטערגעהן.

mil'leped *n.* (מיל'-ע-פעד) א טויזענד־פיסינער [אזא ווארם מיט זעהר פיעל פים].

Milleped

mil'lepore *n.* (מיל'-ע-פאור) דער מילעפאר אדער פונקט־קאראל [א קאראל מיט אן אונגעהייערער צאהל קליינינקע לעכעלעך אדער גריבעלעך. פון דיעזען קאראל האט זיך אויסגעבילדעט די גרעסטע צאהל קאראל־ריפען אין אטלאנטישען און אינדישען אקעאן].

mil'leporite *n.* (מיל'-ע-פאור-איט) א מילעפאריט [א פערשטיינערונג פון א פונקט־קאראל ארגאניזם].

mill'er *n.* (מיל'-ער) א מילנער; אזא שמעטערלינג מיט מעהל־ווייסע פליגעלעך; א מאשין צום שניידען רעדער־צייהנער אדער מטבעות־ראנדען.

mill'er's-thumb *n.* (מיל'-ערז-טהאם) די גראפע [אזא פיש מיט א גרויסען פלאכען און ברייטען קאפ און מיט לאנגע שטאכלעך ארום די זשאברעס. געפינט זיך אין די אייראפעאישע ימים און בייט אפט דעם קאליר לויט דער סביבה, אין וועלכער ער געפינט זיך]

milles'imal *a.* (מי-לעס'-אי-מעל) טויזענדסט; טויזענדפאך, וואס בעשטעהט פון טויזענד טיילען.

mil'let *n.* (מיל'-עט) הירזש.

Millet

mil'let-grass *n.* (מיל'-עט-גרעס) הירזש־גראז [אזא הויכעס זארט גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות].

mill'-eye *n.* (מיל'-אי) די עפנונג אין די קאסטענס פון א מיהל, פון וועלכער עס שיט זיך דאס מעהל.

mill'-fur'nace *n.* (מיל'-פויר'-נייס) א שוויים־אויוועז [וואו עס ווערט צונויפגעשווייסט אייזען].

mill'-hand *n.* (מיל'-הענד) אן ארבייטער אין א מיהל; א פאבריק־ארבייטער.

mill'-hop'per *n.* (מיל'-האפ'-ער) א מיהל־טריכטער [די לייקע דורך וועלכער מען שיט אריין די תבואה צום מאהלען].

mill'-horse *n.* (מיל'-האהרס) א מיהל־פערד [א פערד צום דרעהען א מיהל].

mil'liampere *n.* (מיל'-אי-עמ-פעהר) אן איינהייטס־מאס פון עלעקטריציטעט וואס איז גלייך צו א טויזענד־חלק פון אן אמפער ז. ***ampere***

mil'liard *n.* (מיל'-יארד) א מיליארד [טויזענד מיליאן].

mil'liary *a. and n.* (מיל'-אי-ע-רי) וואס בעצייכענט מייל; א מייל־שטיין [א שטיין וואס ווערט געשטעלט צו בעצייכענען א מייל].

millier' *n.* (מיל-יעי') טויזענד קילאגראם [דאס געוויכט פון א קוביק־מעטער וואסער פון 4 צעלזיוס טעמפעראטור].

mil'ligram *n.* (מיל'-אי-גרעם) א מיליגראם [א טויזענדסטעל פון א גראם].

mil'ligramme *n.* (מיל'-אי-גרעם) ז. ***milligram***

mil'liliter *n.* (מיל'-אי-לי-טער) א טויזענדסטעל פון א ליטער. ז. ***liter***

mil'lilitre *n.* (מיל'-אי-לי-טער) ז. ***milliliter***

mil'limeter *n.* (מיל'-אי-מי-טער) א מילימעטער [א טויזענדסטעל פון א מעטער]. ז. ***meter***

mil'limetre *n.* (מיל'-אי-מי-טער) ז. ***millimeter***

mil'liner *n.* (מיל'-אי-נער) א פוץ־הענדלער, פוץ־מאכער [וואס בעפוצט אדער פערקויפט דאמען־היט]; א פוץ־מאכערין, א פוץ־הענדלערין; א מאדיסטקע.

mil'linery *n.* (מיל'-אי-נער-אי) פוץ־וואארען, מאדע־וואארען [פאר דאמען]; א פוץ־וואארען־האנדלונג, א דאמען־הוט־האנדלונג.

mill'ing *n.* (מיל'-אינג) דאס מאהלען אין א מיהל, דאס מאהלען מעהל; דאס אויספרעגען א ראנד פון א מטבע; דאס וואלגען אדער פילצען טוך.

mill'ing-machine' *n.* (מיל'-אינג-מע-שין') א מאשין צום שניידען די צייהנער אין צאהן־רעדער; א מאשין צום אויספרעגען דעם ראנד פון מטבעות.

mil'lion *n. and a.* (מיל'-יאן) א מיליאן [טויזענד מאל טויזענד]; זעהר א גרויסע צאהל; וואס בעשטעהט פון א מיליאן.

millionaire' *n.* (מיל-יאנ-עהר') א מיליאנער [איינער וואס פערמאגט מיליאנען].

millionnaire' *n.* (מיל-יאנ-עהר') ז. ***millionaire***

mil'lionary *a.* (מיל'-יאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון מיליאנען.

mil'lionism *n.* (מיל'-יאנ-איזם) דאס האבען מיליאנען.

mil'lionist *n.* (מיל'-יאנ-איסט) א מיליאנער.

mil'lionth *n. and a.* (מיל'-יאנטה) א מיליאנט־חלק, א מיליאנטעל; וואס איז א מיליאנטעל.

mil'lipede *n.* (מיל'-אי-פיעד) ז. ***milleped***

mil'lipede *n.* (מיל'-אי-פעד) ז. ***milleped***

mil'livolt *n.* (מיל'-אי-וואולט) א טויזענדסטעל פון א וואלט. ז. ***volt***

mill'man *n.* (מיל'-מען) איינער וואס איז בעשעפטיגט אין א מיהל.

mill'-pick *n.* (מיל'-פיק) א געצייג צו שארפען מיהל־שטיינער [אויסצוקלאפען די פערטיעפונגען].

mill'-pond *n.* (מיל'-פאנד) א מיהל־טייך [א וואסער וואס איז אבגעשפארט מיט א דאמבע צו בעטרייבען א מיהל].

mill'-pool *n.* (מיל'-פוהל) ז. ***mill-pond***

mill'-race *n.* (מיל'-רייס) א שטראם

וואסער וואס טרייבט די רעדער פון א מיהל.

mill'round *n.* (מיל׳-ראונד) א שטענדיגע מאנאטאנע אדער איינארטיגע ארבייט.

mill'-run *n.* (מיל׳-ראן) ז. ***mill-race***

mill'-sail *n.* (מיל׳-סייל) א זעגעל פון א ווינד־מיהל.

mill'-six'pence *n.* (מיל׳-סיקס׳-פענס) אן ענגלישע זילבערנע מטבע פון 6 פעניס, מיט א געפרעגטען ראנד.

mill'stone *n.* (מיל׳-סטאון) א מיהל־שטיין.

mill'stone-dress'er *n.* (מיל׳-סטאון-דרעס׳-ער) אן ארבייטער וואס קלאפט אויס די פערטיעפונגען אין א מיהל־שטיין; א מאשין צו שארפען מיהל־שטיינער.

mill'stone-feed *n.* (מיל׳-סטאון-פיעד) א פארריכטונג, וועלכע רעגולירט די קוואנטיטעט פון קארן וואס שיט זיך אין מיהל־שטיין.

mill'stone-grit *n.* (מיל׳-סטאון-גריט) א מין פעלז, פון וועלכען מען האקט אויס מיהל־שטיינער אין ענגלאנד.

mill'stone-ham'mer *n.* (מיל׳-סטאון-העמ׳-ער) ז. ***mill-pick***

mill'-tail *n.* (מיל׳-טייל) דער מיהל־אבפלוס־שטראם [דער וואסער־שטראם וואס געהט ארויס פון דעם מיהל־ראד נאכדעם ווי ער האט זיך אומגעדרעהט].

mill'-ward *n.* (מיל׳-הוואהרד) א מילנער; א מיהל־אויפזעהער.

mill'-work *n.* (מיל׳-הווארק) מיהל־ווערק, די מאשינעריע פון א מיהל אדער פאבריק.

mill'wright *n.* (מיל׳-ראיט) איינער וואס בויט מיהלען.

mill'wrighting *n.* (מיל׳-ראי-טינג) די קונסט פון בויען מיהלען.

milord' *n.* (מי-לאהרד׳) פערקירצונג פון ***my lord***

mil'reis *n.* (מיל׳-ריס) טויזענד ריס, [א פארטוגעזישע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך 1 אמעריקאנער דאלאר מיט 8 סענט; א בראזילישע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך 55 אמעריקאנער סענט].

mil'sey *n.* (מיל׳-סי) א מילך־זייער.

milt *n. and v.* (מילט) א מילץ; מילך [פון פיש]; בעפרוכטען [ביי פיש].

mil'ter *n.* (מיל׳-טער) א פיש אדער א הערינג מיט מילך; דער זכר פון פיש אין דער בעפרוכטונגס־צייט.

mil'vine *n. and a.* (מיל׳-ווין) א מין שפארבער אדער קארשון; וואס איז שייך צו דיעזען מין שפארבער. ז. ***kite***

mim'bar *n.* (מימ׳-באר) די בימה אין א מאכמעדאנישער מאשעע.

mime *n. and v.* (מאים) א מימיקער; א נאכמאכער; א פאיאץ, א קלאון, אן אקטיאר א מימיקער; א מימישעם טעאטער־שטיק [וואו עס ווערט געשפיעלט נאר דורך בעוועגונגען און אהן ווערטער]; שפיעלען דורך מימיק; שפיעלען דעם פאיאץ.

mim'eograph *n.* (מימ׳-אי-א-גרעף) א מימעאגראף [אזא אפאראט צו פערפיעלפאכען א געשריבענע שריפט].

mime'sis *n.* (מאי-מי׳-סיס) ז. ***mimicry***

mimet'ic *a.* (מאי-מעט׳-איק) וואס איז געשיקט אין נאכמאכונג אדער נאכאהמונג; נאכמאכענד, נאכאהמענד.

mimet'ical *a.* (מאי-מעט׳-אי-קעל) ז. ***mimetic***

mimet'ically *adv.* (מאי-מעט׳-אי-קעל-אי) אויף א נאכאהמענדען אדער נאכמאכענדען אופן; דורך מימיק.

mim'ic *a., n. and v.* (מימ׳-איק) מימיש; וואס מאכט נאך ווי א מימיקער; נאכמאכענד אדער נאכאהמענד דורך בעוועגונגען; וואס איז נאכגעמאכט אדער נאכגעאהמט; א מימיקער; א נאכאהמער; א מימישער אקטיאר; נאכאהמען, נאכמאכען.

mim'icker *n.* (מימ׳-אי-קער) א מימיקער.

mim'icry *n.* (מימ׳-איק-רי) נאכמאכונג אדער נאכאהמונג; אין זאאלאגיע — מימיקריע, דאס פערשטעלען זיך פאר עטוואס אנדערש [ווי א צווייג־אינזעקט וואס האט די פארם פון א טרוקענעם צווייגעל א. ד. ג.].

Mimo'sa *n.* (מאי-מאו׳-סא) די מימאזע, א מין פלאנצען פון טראפישע לענדער מיט ווייסע בלומען. ביי פיעלע גאטונגען פון דיעזען מין זיינען די בלעטעלעך זעהר עמפפינדליך און ביי יעדער בעריהרונג מאכען זיי זיך צו.

mi'na *n.* (מאי׳-נא) א מין אינדישער קראקעדיגער שטיין־פויגעל, וועלכען מען קען אויסלערנען רעדען; א מנה [אזא פארצייטיג געוויכט אדער פארצייטיגע מטבע פון 60 שקל ביי די אידען, ביי די גריכען און ביי אייניגע אנדערע פארצייטיגע פעלקער].

minar' *n.* (מי-נאר׳) ז. ***minaret***

min'aret *n.* (מינ׳-ע-רעט) א מינארעט [אזא שמאלער, הויכער טהורם מיט גאלערען ווי עס ווערט געבויט אויף די מאכמעדאנישע מאשעען].

Minaret

minato'rial *a.* (מינ-ע-טאו׳-רי-על) וואס סטראשעט, וואס דראהט.

minato'rially *adv.* (מינ-ע-טאו׳-רי-על-אי) אויף א דראהענדען אופן; סטראשענדיג.

min'atorily *adv.* (מינ׳-ע-טא-רי-לי) מיט סטראשונקעס, מיט דראהונגען.

min'atory *a.* (מינ׳-ע-טא-רי) דראהענד, סטראשענד.

min'bar *n.* (מינ׳-באר) ז. ***mimbar***

mince *v. and n.* (מינס) צוהאקען אין קליינע שטיקלעך; פערקלענערען, פערמינדערען; ניט דעררייידען; ריידען מיט א האלבען מויל; ריידען ציערליך־מאניערליך; ריידען מיט א געמאכטער עלעגאנטקייט; געהן מיט געצעהלטע טריט; דין געהאקט פלייש.

minced pie (מינסט פאי) ז. ***mince-pie***

mince mat'ters (מינס מעט׳-ערז) רייידען מיט א האלבען מויל אדער מיט כלומר'שדיגער עדעלקייט; זיך דרעהען, ניט זאגען גלייך.

Be frank. Don't mince matters and come to the point.

mince'-meat *n.* (מינס׳-מיעט) דין געהאקט פלייש.

mince'-pie *n.* (מינס׳-פאי) א קוכען נעפילט מיט דין געהאקטען פלייש אדער פרוכט; א פיראג.

min'cing *a.* (מינ׳-סינג) געציערט, אפעקטירט; וואס רעדט אדער געהט ציערליך־מאניערליך.

min'cing-knife *n.* (מינ׳-סינג-נאיף) א האק־מעסער [צום האקען פלייש, גרינסען א. ד. ג.].

min'cingly *adv.* (מינ׳-סינג-לי) אויף א ציערליכען אופן; אפעקטירענדיג; מיט ציערליכקייט.

mind *n. and v.* (מאינד) דער גייסט; די נשמה; דער ווילען; די ווילענסקראפט; פערלאנג, נייגונג; דאס געדעכניס, זכרון; די געדאנקען; די אינטעלעקטועלע קראפט; דער שכל; דער זינען; די מיינונג, די אנזיכט; די אבזיכט; אויפמערקזאמקייט; האבען אין זינען; נעהמען אין אכט; געדענקען; זיך בעציהען מיט אויפמערקזאמקייט; זיין געהארכזאם; זיך איבערלעגען; נאכטראכטען; האבען א נייגונג אדער פערלאנג; אויפמערקזאם מאכען; אויפפאסען; זיין אויף דער וואך; דערמאהנען.

mind'-cure *n.* (מאינד׳-קיור) די מעטאדע פון היילען קראנקהייטען, וועלכע איז בעגרינדעט אויף דער בעהויפטונג, אז די אורזאכע פון אלע קערפערליכע קראנקהייטען איז דער אוננארמאלער גייסטיגער צושטאנד פון פאציענט און דעריבער דארף דער וואס קורירט די קראנקהייטען דירעקט ווירקען מיט זיין גייסטעס־קראפט אויף דעם גייסטיגען צושטאנד פון דעם פאציענט.

mind'-cur'er *n.* (מאינד׳-קיור׳-ער) איינער וואס האלט פון דער טעאריע אז קראנקהייטען דארפען געהיילט ווערען דורך א דירעקטען איינפלוס אויף דעם גייסטיגען צושטאנד פון דעם פאציענט.

mind'-day *n.* (מאינד׳-דיי) יאהרצייט נאך איינעמס טויט.

min'ded *a.* (מאינ׳-דעד) געזינט, גענייגט; וואס האט געוויסע געדאנקען, מיינונגען אדער אנזיכטען [ווערט געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

min'dedness *n.* (מאינ׳-דעד-נעס) נייגונג, געזינונג, אנזיכט [ווערט געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

min'der *n.* (מאינ׳-דער) אן אויפפאסער.

mind'ful *a.* (מאינד׳-פול) 1. וואכזאם, אכטזאם, אויפמערקזאם; 2. האבענד אין זינען, וויסענד.

2. Mindful of the danger that confronted the army, the general ordered a retreat.

mind'fully *adv.* (מאינד׳-פול-אי) אויפמערקזאם, וואכזאם.

mind'fulness *n.* (מאינד׳-פול-נעס) אויפמערקזאמקייט, וואכזאמקייט, אכטזאמקייט.

mind'-hea'ler *n.* (מאינד׳-היע׳-לער) ז. ***mind-curer***

mind'less *a.* (מאינד׳-לעס) געדאנקענלאז, אהן שכל; דום; אונאויפמערקזאם; ניט וואכזאם.

mind'-rea'der *n.* (מאינד׳-ריע׳-דער) א געדאנקען־לעזער; איינער וואס בעהויפטעט, אז מען קען לעזען דעם צווייטענס געדאנקען.

mind'-rea'ding *n.* (מאינד׳-ריע׳-דינג) די קונסט פון לעזען אימעצענס געדאנקען.

mind the word! (מאינד טהי הווארד) זיי אויפמערקזאם צו דעם געגעבענעם בעפעהל אדער צו דער פעראָרדנונג.

mind'-trans'ference *n.* (מאינד׳-טרענס׳-פער-ענס) טעלעפאטיע [דאס היפנאטיזירען, בעאיינפלוסען אדער אנשטעקען מיט אייגענע געדאנקען אויף א שטרעקע, אהן קערפערליכער בעריהרונג]. ז. ***telepathy***

mind your eye! (מאינד יור אי) זיי פארזיכטיג.

mind your own busi'ness (מאינד

יור און ביז'-נעס) טראכט וועגען דיינע אייגענע געשעפטען, מיש זיך ניט אין פרעמדע עסקים.

mine *pr., n. and v.* (מאין) מיין, מיינע, מייניגע; א מינע, א גרוב, א שאכטע, א מעטאל=גרוב, בערג=ווערק; ערץ, רויהער מעטאל; א מינע, א קויהלען=גרוב, אן אונטערגעגראבענער ארט; אונטערגראבען; גראבען א מינע אדער גרוב; אונטערמינעווען; ארבייטען אין געהיים; רואינירען אדער צושטערען דורך געהיימע פלענער.

mine'-cap'tain *n.* (מאינ'-קעפּ'-טען) דער אויפזעהער פון א מינע אדער שאכטע [קויהלען=גרוב אדער מעטאל=גרוב].

mine'-di'al *n.* (מאינ'-דאי'-על) א מינען=קאמפאס [אזא קאמפאס וואס ווערט בענוצט אין קויהלען=גרובען אדער מעטאל=גרובען].

mi'ner *n.* (מאי'-נער) א מינען=ארבייטער; א קויהלען=גרעבער; אן ארבייטער אין מעטאל אדער מינעראל=גרובען.

min'eral *n. and a.* (מינ'-ע-רעל) א מינעראל [אירגענד וועלכער שטאף וואס געפינט זיך אין דער ערד, בעזאנדערס אן אונארגאנישער שטאף וואס שטעלט מיט זיך פאר א פערבינדונג פון בעשטימטע כעמישע עלעמענטען, ווי שטיין, פעלז, קריסטאל, זאלץ א. ד. ג.]; וואס האט די נאטור אדער דעם כאראקטער פון א מינעראל; וואס איז שייך צו א מינעראל; וואס ענטהאלט מינעראל.

min'eral coal (מינ'-ע-רעל קאול) שטיין=קויהלען.

min'eral greens (מינ'-ע-רעל גריענז) מינעראל=גרין, ארזעניק=זויערעס קופער=אקסיד [אזא גרינע פארב].

mineralisa'tion *n.* (מינ-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***mineralization***

min'eralise *v.* (מינ'-ע-רעל-איז) ז. ***mineralize***

min'eraliser *n.* (מינ'-ע-רעל-אי-זער) ז. ***mineralizer***

min'eralist *n.* (מינ'-ע-רעל-איסט) א מינעראלאגיסט, א קענער פון מינעראלען.

min'eralizable *a.* (מינ'-ע-רעל-אי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א מינעראל.

mineraliza'tion *n.* (מינ-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין א מינעראל [ווי ווען א מעטאל ווערט אקסידירט א. ד. ג.].

min'eralize *v.* (מינ'-ע-רעל-איז) פערוואנדלען א מעטאל אין א מינעראל; מאכען אן עקסקורסיע צו זאמלען מינעראלען.

min'eralizer *n.* (מינ'-ע-רעל-אי-זער) א שטאף וואס פערוואנדעלט א מעטאל אין א מינעראל [ווי שוועבעל, זויער=שטאף א. ד. ג.]

mineralog'ic *a.* (מינ-ע-רע-לאדזש'-איק) ז. ***mineralogical***

mineralog'ical *a.* (מינ-ע-רע-לאדזש'-אי-קעל) מינעראלאגיש; וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען מינעראלען.

mineralog'ically *adv.* (מינ-ע-רע-לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט די פרינציפען פון מינעראלאגיע. ז. ***mineralogy***

mineral'ogist *n.* (מינ-ע-רעל'-א-דזשיסט) א מינעראלאגיסט, א קענער אין מינעראלען.

mineral'ogize *v.* (מינ-ע-רעל'-א-דזשאיז) שטודירען מינעראלאגיע; זאמלען מינעראלאגישע עקזעמפלארען.

mineral'ogy *n.* (מינ-ע-רעל'-א-דזשי) מינעראלאגיע, די לעהרע וועגען מינעראלען, די מינעראלען=וויסענשאפט.

min'eral oil (מינ'-ע-רעל איל) קעראסין, פעטראלעאום.

min'eral pitch (מינ'-ע-רעל פיטש) ערד=פעך, אספאלט.

min'eral spring (מינ'-ע-רעל ספרינג) א מינעראל=וואסער=קוואל.

min'eral tar (מינ'-ע-רעל טאר) ערד=טער [ערד=דזשעגעכץ].

min'eral wa'ters (מינ'-ע-רעל הוואה'-טערז) מינעראל=וואסער [וואסער וואס ענטהאלט אין זיך מינעראלען].

min'eral wool (מינ'-ע-רעל הוואול) מינעראל=וואל, אזא גלאנציגער, פעדימדיגער מאטעריאל, וואס ווערט ערהאלטען ווען מען לאזט פליסען א שטראם דאמפף אויף געשמאלצענע שלאקען [פסולת] פון מעטאלען.

Miner'va *n.* (מי-נויר'-ווא) מינערווא [אין דער רוימישער מיטאלאגיע — די געטין פון חכמה, אינטעליגענץ, ערפינדונגען און קונסט].

Minerva

Miner'va Press (מי-נויר'-ווא פרעס) שונד=ראמאנען, שונד=ליטעראטור; א געוויסע דרוקעריי אמאל אין לאנדאן וואו עס האבען זיך געדרוקט שונד=ראמאנען.

min'ever *n.* (מינ'-אי-ווער) ז. ***miniver***

min'gle *v.* (מינגל) מישען; פערמישען; צונויפמישען; זיין צונויפגעמישט; האבען געזעלשאפטליכען פערקעהר.
The newcomer in our town does not mingle with his neighbors.

min'gledly *adv.* (מינ'גלד-לי) צונויפגעמישט, אויף א צונויפגעמישטען אופן.

min'glement *n.* (מינ'גל-מענט) א צונויפמישונג, א געמיש.

min'gler *n.* (מינ'-גלער) א פערמישער, א צונויפמישער.

min'iate *v.* (מינ'-אי-אייט) פארבען אדער מאלען אויף רויט. ז. ***minium***

min'iature *n. and a.* (מינ'-אי-ע-טשור) א מיניאטור, א פערקלענערונג פון עפעס; א מיניאטור=בילד [א גאנץ קליין בילד]; קליין, פיעל קלענער ווי די נאטירליכע גרויס.

min'iaturist *n.* (מינ'-אי-ע-טשור-איסט) א מיניאטור=מאלער [א מאלער פון קליינע בילדער].

Minié' ball (מינ-אי-איי' באהל) אזא קאנישער קוגעל מיט אן אויסהוילונג וואס ווערט בענוצט פאר א געוויסען זארט ביקסען [ערפונדען פון מיניי].

Minié' ri'fle (מינ-אי-איי' ראיפל) די מיניי ביקס [אזא ביקס ערפונדען פון מיניי].

min'ify *v.* (מינ'-אי-פאי) פערקלענערען; פערמינדערען דעם ווערטה פון עפעס.

min'ikin *n.* (מינ'-אי-קין) א קליינע שפילקע, א קליינע שטעקנאדעל; א קליין שוועבעלע=העלצעל.

min'im *n. and a.* (מינ'-אים) א קארליק, א קליין מענשעלע; א טראפען; א קליינע אדער האלבע טאקט=נאטע אין מוזיק; קליין.

min'ima *n.* (מינ'-אי-מא) מינימומס. ז. ***minimum***

min'imal *a.* (מינ'-אי-מעל) מינימאל, ווענינסט, קלענסט.

minimiza'tion *n.* (מינ-אי-מי-זיי'-שאן) דאס פערקלענערען ביז א מינימום אדער ביז צו דעם נידריגסטען גראד.

min'imize *v.* (מינ'-אי-מאיז) פערקלענערען ביז צו א מינימום אדער ביז צו דעם נידריגסטען גראד; מאכען אזוי קליין אדער אונוויכטיג ווי נור מעגליך.

min'imum *n. and a.* (מינ'-אי-מאם) א מינימום, דער קלענסטער גראד אדער ווערטה; דאס קלענסטע; מינימאל, ווענינסט, קלענסט.

min'imum thermom'eter (מינ'-אי-מאם טהויר-מאמ'-ע-טער) א מינימאל=טערמאמעטער [א טערמאמעטער וואס איז אזוי קאנסטרואירט געווארען דאס ער ציינט אן די נידריגסטע טעמפעראטור אין דעם משך פון א געוויסער צייט].

mi'ning *n. and a.* (מאי'-נינג) בערגבוי, מינען=ארבייט [ווי אין קויהלען=גרובען אדער מעטאל=גרובען]; וואס איז שייך צו בערגבוי; וואס גראבט; וואס גראבט זיך אונטער [וואס ארבייט אין געהיים אדער מיט הינטער=וועגען].

mi'ning acad'emy (מאי'-נינג ע-קעד'-ע-מי) א בערג=אקאדעמיע [אן אקאדעמיע וואו מען שטודירט די וויסענשאפט פון בערג=בוי, ווי וועגען קויהלען=גרובען, מעטאל=גרובען א. ד. ג.].

mi'ning claim (מאי'-נינג קליים) א שטיק לאנד פון וועלכען מען דענקט, אז דארטען געפינען זיך מעטאלען אדער מינעראלען; דאס שטיק לאנד וואס ענטהאלט אין זיך מעטאלען אדער מינעראלען און וועלכעס געהערט לויט דעם רעכט פון ענטדעקונג צו א פערזאן אדער געזעלשאפט.

mi'ning dis'trict (מאי'-נינג דיס'-טריקט) די געגענד וואו עס געפינען זיך קויהלען=גרובען אדער מעטאל=גרובען.

mi'ning engineer'ing (מאי'-נינג ענ-דזשי-ניער'-אינג) בערג=בוי אינזשינער=קונסט.

min'ion *n.* (מינ'-יאן) א ליעבלינג; א פאווארים; איינער וואס קויפט זיך איין אין לאסקע דורך אונווירדיגע מיטלען; אן אונטערלעקער; א מין קליינע דרוקשריפט פון 7 פונקטען; א פרעכע פרוי אדער מיידעל.

minionette' *u. and n.* (מינ-יא-נעט') דעליקאט, עדעל; א מין קליינע דרוקשריפט וואס איז עטוואס גרעסער ווי נאנפארעל.

min'ion-like *adv.* (מינ'-יאנ-לאיק) דעליקאט, פיין, עדעל.

min'ish *v.* (מינ'-איש) פערקלענערען, פערמינדערען; פערקלענערט אדער פערמינדערט ווערען.

min'ister *n. and v.* (מינ'-איס-טער) א שליח; א פערטיילער; א מיניסטער; א געזאנדטער; א גלח, א גייסטליכער; א בעאמטער; אן אגענט; א דיענער; געבען; דיענען, אויפווארטען; האלטען גאטעס=דיענסט, פראווען די עבודה; בעזארגען; פערשאפען; מיטהעלפען, בייטראגען.

ministe'rial *a.* (מינ-איס-טי'-רי-על) מיניסטעריעל, אמטליך, דיענענד; אונטערווארפען, ערגעבען; מיניסטעריש, וואס געהערט צו א מיניסטער אדער צו א מיניסטעריום; גייסטליך, קירכליך.

ministe'rial ben'ches (מינ-איס-טי'-רי-על בענ'-טשעז) די בענק אין ענגלישען פארלאמענט, אויף וועלכע עס זיצען די מיניסטארען און די דעפוטאטען וואס אונטערשטיצען די רעגיערונג.

ministe'rialist *n.* (מינ-איס-טי'-רי-על-איסט) אן אונטערשטיצער פון מיניס־טעריום וואס איז אין אמט.

ministe'rial pow'ers (מינ-איס-טי'-רי-על פאו'-ערז) די מאכט וואס פיהרט אויס דאס געזעץ.

min'istering *a.* (מינ'-איס-טער-אינג) דינענדיג, דיענענדיג אונטער א פארגע־זעצטען אדער העכערען בעאמטען.

ministe'rium *n.* (מינ-איס-טי'-רי-אם) אין דער לוטעראנישער קירך — א קער־פערשאפט וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון גייסטליכע און ציווילע, וועלכע פערזאמ־לען זיך אין געוויסע צייטען צו בעזארגען די אינטערעסען פון דער בעצירק־קירך.

min'istrant *a. and n.* (מינ'-איס-טרענט) דיענענד; דיענסטבאר; איינער וואס דיענט.

ministra'tion *n.* (מינ-איס-טריי'-שאן) מיטווירקונג; דיענסט; אן אמט; קירכען־דיענסט; א קירכען־אמט.

min'istrative *a.* (מינ'-איס-טריי-טיוו) דיענענד; מיטהעלפענד, מיטווירקענד.

min'istress *n.* (מינ'-איס-טרעס) א דינ־נערין; א פערמיטלערין; א פערטיידלערין.

min'istry *n.* (מינ'-איס-טרי) מיטוויר־קונג, דיענסט; אן אמט; פערמיטלונג; א מיניסטעריום; א גייסטליכעס אמט, א קירכען־אמט; די גייסטליכקייט.

min'ium *n.* (מינ'-אי-אם) בלוי־צינאבער אדער מעניג [א מין רויטער בליי־זאלץ וואס ווערט בענוצט אלס פארב].

min'iver *n.* (מינ'-אי-ווער) הערמעלין, פיי אדער די סיבירישע וועווערקע; הער־מעלין־פעל, גרוויווארג אדער פיי.

mink *n.* (מינק) דער מינק אדער דער אמעריקאנישער מארדער.

Mink

min'kery *n.* (מינ'-קער-אי) אן ארט, וואו עס האדעווען זיך מינקען. ז. *mink*.

Minn. (איי־ *Minnesota* אבקירצונג פון נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

min'nelied *n.* (מינ'-ע-ליעט) א מינע־ליעד, א ליעבעס־ליעד.

min'nepoetry *n.* (מינ'-ע-פאו-עט-רי) די פאעזיע פון די מינע־זינגער. ז. *minnesinger*.

min'nesinger *n.* (מינ'-ע-סינג-ער) א מינע־זינגער [איינער פון די לירישע פא־עטען אין דייטשלאנד אין 12טען און 13טען יאהרהונדערט, וואס דער הויפט־מאטיוו פון זייערע ליעדער איז געווען ליעבע].

Minneso'tan *n.* (מין-ע-סאו'-טען) אן איינוואהנער פון מינעסאטא [איינער פון די נארד־וועסט שטאאטען אין די פעראיי־ניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

min'nie *n.* (מינ'-אי) ז. *minnow*.

min'now *n.* (מינ'-או) די עלריצע אדער סארדעל [אזא קליין פישעל].

mi'no *n.* (מי'-נאו) אזא מין יאפאנישער מאנטעל וואס ווערט געמאכט פון לאנגען גראז.

mi'nor *a. and n.** (מאי'-נאר) קלענער, וועניגער; קליין; ניט וויכטיג; אונמינ־דיג, ניט פול־יעהריג; אין מוזיק — מי־נאר, מאל, קירצער [וועגען א טאן־אינ־טערוואל]; אן אונמינדיגער, א קינד וואס איז ניט פול־יעהריג [אונטער 21 יאהר]; אין לאגיק — אן אונטער־זאץ [דער צוויי־טער זאץ אין א סילאגיזם אדער לאגישער שלוס־פאלגערונג, ווי אין די פאלגענדע דריי זעצע: דער וואס האט קיין פליגלען ניט קען ניט פליהען; א מענש האט ניט קיין פליגלען; דעררי־בער קען א מענש ניט פליהען]; אין מו־זיק — דאס מאל, מינאר אדער די מאל־טאנארט [דער טאנארט וועלכער קלינגט טרויעריג].

mi'noress *n.* (מאי'-נאר-עס) אן אונ־מינדערינע, א ניט פול־יעהריגע.

Mi'norite *n. and a.* (מאי'-נאר-איט) א פראנציסקאנער מאנאך [ווייל דער פראנציסקאנער ארדען האט זיך גערופען *Fratres Minores*]; וואס בעלאנגט צו די פראנציסקאנער.

minor'ity *n.* (מי-נאר'-אי-טי) 1. די מינאריטעט, די מינדער־צאהל, די וועני־גערע צאהל, דער קלענערער טייל; 2. מינ־דער־יעהריגקייט, ניט פול־יעהריגקייט.

2. During the king's **minority**, the country was ruled by his uncle.

minor'ity representa'tion (מי-נאר'-אי-טי רעפּ-רי-זען-טיי'-שאן) די פערטרעטונג פון דער מינאריטעט אדער פון דער מינדערהייט.

ז. *proportional representation*.

mi'nor key (מאי'-נאר קיע) אין מו־זיק — די מאל־טאנארט [דער טאנארט פאר טרויעריגער מוזיק].

mi'nor plan'et (מאי'-נאר פלענ'-עט) א פלאנעטאאיד, א קליינער פלאנעט.

mi'nor prem'ise (מאי'-נאר פרעמ'-איס) דער פאדערזאץ אין א סילאגיזם וואס ענטהאלט דעם סוביעקט פון דעם שלוס. ז. *minor term*.

mi'nor proph'ets (מאי'-נאר פראפ'-עטס) די צוועלף קליינע נביאים פון תנ"ך [תרי עשר].

mi'norship *n.* (מאי'-נאר-שיפ) מינ־דעריעהריגקייט.

mi'nor term (מאי'-נאר טוירם) דער סוביעקט אין דעם שלוס פון א סי־לאגיזם [למשל: מענשען זיינען שטערב־ליך, ברוך איז א מענש; פאלגליך: ברוך איז שטערבליך].

min'ster *n.* (מינ'-סטער) א מינסטער, א הויפט־קירך, א קאטעדראלע; א מא־נאסטיר־קירך.

min'strel *n.* (מינ'-סטרעל) א מינסטרעל [א זינגער, א ליעדער־זינגער, א מוזיקער אין מיטעלאלטער]; א פאעט; א מוזיקער.

min'strelsy *n.* (מינ'-סטרעל-סי) זינגע־ריי, ליעדער־זינגעריי, מוזיק; לירישע גע־זאנג אדער מוזיק; א קאמפאניע זינגער אדער שפּיעלער.

mint *n. and v.* (מינט) דאס מינץ־הויז [די רעגיערונגס־געביידע וואו מען פרעגט אדער מען גיסט אויס מטבעות]; דאס ארט וואו עפּעס ווערט פאבריצירט אדער ערפונדען; א סך, א גרויסע מאסע; אן אוצר; מינץ, מיאטע אדער מיענטע [אן אראמאטע גראז וואס ענטהאלט אין זיך עטער־אויל]; אויספרעגען אדער אויסגי־סען מטבעות; פאבריצירען, אויסטראכ־טען, ערפינדען.

min'tage *n.* (מינ'-טעדזש) דאס פרעג־נען אדער אויסגיסען מטבעות; דאס פאב־ריצירען, דאס אויסארבייטען עפּעס; דאס וואס ווערט אויסגעפרעגט אדער אויסגע־גאסען [ווי מטבעות]; דאס געצאהלט פאר אויספרעגען אדער אויסגיסען עפּעס.

mint'-drop *n.* (מינט'-דראפּ) א קליינע צוקערקע מיט פעפערמינץ אדער מיאטע־טראפּען; א מטבע.

min'ter *n.* (מינ'-טער) איינער וואס פרעגט אדער גיסט אויס מטבעות.

mint'-ju'lep *n.* (מינט'-דזשו'-לעפּ) בראנפען מיט פעפערמינץ־טראפּען.

mint'man *n.* (מינט'-מען) ז. *minter*.

mint'-mark *n.* (מינט'-מארק) א בע־זונדערער ציינען וואס מען פרעגט אויס אויף א מטבע מיט דעם ציעל צו דערקע־נען וואו אדער ווען מען האט זי געמאכט.

mint'-mas'ter *n.* (מינט'-מעס-טער) א מינץ־מייסטער, דער דירעקטאר אדער איינזעהער פון ארט וואו מען פרעגט אויס מטבעות; אן ערפינדער, אן אויס־טראכטער.

mint'-war'den *n.* (מינט'-וואהר'-דן) א בעאמטער אין ענגלישען מינץ־הויז, וועלכער דיענט אלס געהילף פון דירעק־טאר.

min'uend *n.* (מינ'-יו-ענד) אין אריטמע־טיק — דער מינוענדוס, די צאהל פון וועלכער אן אנדער צאהל ווערט ארא־גענומען.

min'uet *n.* (מינ'-יו-עט) א מינועט, אן ארט גראציעזער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

mi'nus *a. and n.* (מאי'-נאס) וועניגער מיט א געוויסער מאס אדער צאהל; בע־צייכענט מיט א פּאסיק אדער מינוס־ציי־כען [—]; נעגאטיוו; בערויבט פון עפּעס; וואס האט מאנגעל אין עפּעס; אהן א פּאזיטיווען ווערטה; דער מינוס־צייכען; א נעגאטיווע צאהל.

minus'cule *n. and a.* (מי-נאס'-קיול) א מינוסקול, א קלייןהאנטיגער בוכשטאב [אין נעגענזאץ צו א גרויסהאנטיגען אדער אנפאנגס־בוכשטאב]; וואס איז שייך צו א מינוסקול; קליין; אין א פערקלענער־טער פארם.

minute' *a.* (מי-ניוט') וויניציג, אונבע־דייטענד, זעהר קליין; גענוי, פּאדראבנע; מיט די קלענסטע פּרטים.

min'ute *n., v. and a.* (מינ'-איט) א מי־נוט; א זעכציגסטעל פון א שטונדע; א זעכציגסטע חלק פון א גראד; א פּער־צייכנים, א נאטיץ; פּערצייכנען; נעהמען נאטיצען; וואס ווערט איבערגע'חזר'ט יע־דע מינוט; וואס ווערט געמאכט אין א מינוט.

min'ute-book *n.* (מינ'-איט-בוק) א נאטיץ־ביכעל, א פּערצייכנים־ביכעל, א פּראטאקאל־בוך.

min'ute-clock *n.* (מינ'-איט-קלאק) מין זייגער וואס ווערט בענוצט אין פּרו־בירען גאז.

min'ute-glass *n.* (מינ'-איט-גלעס) דאס גלאז פון א זאמד־זייגער וואס ציינט אן די מינוטען.

min'ute-hand *n.* (מינ'-איט-הענד) דער מינוטען־ציינגער, דער מינוטען־ווייזער [פון א זייגער].

min'ute-jack *n.* (מינ'-איט-דזשעק) א פיגור וואס קלינגט די שטונדען אדער מינוטען אין א זייגער.

minute'ly *adv.* (מי-ניוט'-לי) פּינקט־ליך; מיט אלע פּרטים; מיט יעדער קליי־ניגקייט.

min'utely *adv. and a.* (מינ'-איט-לי) יעדע רגע, אלע מינוט; אלע ווייל; וואס קומט פאר יעדע מינוט, אונאויפהעריליך.

min'ute-man *n.* (מינ'-איט-מען) א מענש וואס איז גרייט צו א שליחות יעדע מינוט; אין דער געשיכטע פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאָן — איינער פון די וואס האבען זיך פערשריבען אין מיליץ און זיינען געווען גרייט ארויסצוטרעטען אין יעדען מאמענט, ווען מען האט זיי אויפגעפאדערט.

minute'ness *n.* (מי-ניוט'-נעס) קליינקייט, קליינינקייט; גענויאיגקייט; דאס אבשטעלען זיך אויף יעדער קליינינקייט.

min'utes *n.* (מינ'-איטס) א פראטאקאל; פערצייכענטע נאטיצען.

min'ute-watch *n.* (מינ'-איט-הוואטש) א מינוטען-זייגער [א זייגער וואס צייגט מינוטען].

min'ute-wheel *n.* (מינ'-איט-הווילל) ז. ***dial-wheel***

minu'tia *n.* (מי-ניו'-שי-א) א קלענסטער דעטאל; איינער פון די מינדעסטע פרטים.

minu'tiæ *n.* (מי-ניו'-שי-ע) די קלענסטע אומשטענדען; די מינדעסטע פרטים; די קלענסטע זאכען. ז. ***minutia***

minu'tiose *a.* (מי-ניו'-שי-אוס) וואס גיט זיך אב מיט קליינינקייטען.

minx *n.* (מינקס) אן אויסגעלאסען מיידעל; א צויג.

mi'ny *a.* (מאי'-ני) רייך מיט מינען אדער מעטאל-גריבער; ווי א שאכטע.

Mi'ocene *n. and a.* (מאי'-א-סין) אין געאלאגיע — מיאצען, די מיטעלע שיכט פון דער טערציערישער סיסטעם [די סיסטעם אדער פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען געלעבט פערשיעדענע משונה'דיגע חיות און פויגלען, וועלכע מען געפינט פערשטיינערטע אין דער ערד. די סיסטעם בעשטעהט פון דריי שיכטען: פליאצען, מיאצען און עאצען]; וואס איז שייך צו דער מיאצענישער שיכט אין דער געשיכטע פון דער ערד.

Miocen'ic *a.* (מאי-א-סען'-איק) וואס איז שייך צו מיאצען אדער מיטעלער שיכט פון דער טערציערישער סיסטעם. ז. ***Miocene***

mio'sis *n.* (מאי-או'-סיס) די פערקלענערונג; אין רעטאריק — אן אויסדרוקספארם, ביי וועלכער א זאך ווערט פארגעשטעלט פיעל קלענער און אונבעדייטענדער איידער זי איז אין דער ווירקליכקייט; אין פאטאלאגיע — די צייט פון א קראנקהייט, ווען זי הויבט אן פערמינדערט ווערען.

mir *n.* (מיר) מיר [א רוסישע דארפישע קהלה].

mirab'ile dic'tu (מאי-רעב'-אי-לי דיק'-טו) וואונדערליך צו דערצעהלען; אנצושטעלען מויל און אויערען.

mirab'ile vi'su (מאי-רעב'-אי-לי וואי'-סיו) ערשטוינט צו ווערען זעהענדיג; פלאי פלאים.

mir'acle *n.* (מיר'-עקל) א וואונדער, א וואונדערליכע געשעהעניש; א מופת; א נס; א מיסטעריע. ז. ***miracle-play***

mir'acle-mon'ger *n.* (מיר'-עקל-מאנ'-גער) א בעל-מופת.

mir'acle-play *n.* (מיר'-עקל-פליי) א מיסטעריע, א טעאטראלע פארשטעלונג פון לעבען פון די הייליגע אין מיטעלאלטער [די מיסטעריען פלעגען פריהער פארגעשטעלט ווערען אין די קירכען און שפעטער אויף אן עפענטליכען פלאץ].

mir'acle-wor'ker *n.* (מיר'-עקל-הוואיר'-קער) איינער וואס בעווייזט פערשיעדענע וואונדער; א בעל-מופת; א פאקוסניק.

mirac'ulous *a.* (מי-רעק'-יו-לאס) וואונדערבאר; אויסערגעוועהנליך; אונבעגרייפליך; וואונדערליך; איבערנאטירליך.

mirac'ulously *adv.* (מי-רעק'-יו-לאס-לי) אויף א וואונדערבארע, איבערנאטירליכען שטייגער.

mirac'ulousness *n.* (מי-רעק'-יו-לאס-נעס) וואונדערבארקייט; איבערנאטירליכקייט; אויסערגעוועהנליכקייט.

mirador' *n.* (מיר-ע-דאור') ז. ***belvedere***

mirage' *n.* (מי-ראזש') א מיראזש אדער פאטא-מארגאנא [א לופט-ערשיינונג, וועלכע קומט פאר אין די הייסע און קאלטע לענדער און בעשטעהט אין דעם, וואס פלוצלונג בעווייזען זיך און פערשווינדען אין דער לופט פערשיעדענע זאכען, ווי בוימער, שיפען, גאנצע דערפער א. ד. ג. אפט בעווייזען זיי זיך ווי איבערגעקעהרט]; אן אילוזיא, א פאנטאסטישע פארשטעלונג.

mire *n. and v.* (מאיר) בלאטע, קויט; זומפ-גרונד; קריכען אין בלאטע; איינשמירען אין שמוץ; בעשמוצען.

mire'-drum *n.* (מאיר'-דראם) די ראהר-דאמעל [א גרויסער טונקעל-געלבער זומפ-פויגעל מיט לאנגע פעדערען אויף'ן האלז. זיין געשריי איז עהנליך צום געשריי פון אן אקס].

Mire-drum

mir'iness *n.* (מאיר'-אי-נעס) בלאטיגקייט; דאס זיין פערשמוצט.

mirk *n., a. and v.* (מוירק) טונקעלקייט, פינסטערקייט, כמורנעקייט; טונקעל, פערפינסטערט, כמורנע; פערפינסטערען, מאכען טונקעל.

mir'kily *adv.* (מויר'-קי-לי) טונקעל, חשך'דיג.

mir'ror *n. and v.* (מיר'-אר) א שפיגעל; א מוסטער, א ביישפיעל; אבשפיגלען.

mirth *n.* (מוירטה) פרעהליכקייט, פרייד, לוסטיגקייט.

mirth'ful *a.* (מוירטה'-פול) פרעהליך, לוסטיג.

mirth'fully *adv.* (מוירטה'-פול-אי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

mirth'fulness *n.* (מוירטה'-פול-נעס) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט.

mirth'less *a.* (מוירטה'-לעס) אהן פרייד, אהן לוסטיגקייט.

mirth'lessness *n.* (מוירטה'-לעס-נעס) דאס זיין ניט פרעהליך; דאס ניט האבען קיין לוסטיגקייט.

mir'y *a.* (מאיר'-אי) בלאטיג.

mir'za *n.* (מיר'-זא) מירזא [א פערזישער עהרען-טיטול].

misaccepta'tion *n.* (מיס-עק-סעפ-טיי'-שאן) דער מיספערשטאנד [דאס ניט פערשטעהן די ריכטיגע בעדייטונג].

misadjust' *v.* (מיס-ע-דזשאסט') ברייגגען אין שלעכטער ארדנונג.

misadjust'ment *n.* (מיס-ע-דזשאסט'-מענט) דאס ברייגגען אין שלעכטער ארדנונג; דער מאנגעל אין ארדנונג אדער הארמאניע.

misadmeas'urement *n.* (מיס-עד-מעזש'-אור-מענט) א פאלשע אבשאצונג אדער אויסמעסטונג.

misadven'ture *n.* (מיס-עד-וועג'-טשור) אן אונגליקליכער צופאל; א שלים-מזל.

misadven'turous *a.* (מיס-עד-וועג'-טשור-אס) שלים-מזל'דיג.

misadver'tence *n.* (מיס-עד-וואיר'-טענס) נאכלעסיגקייט. ז. ***inadvertence***

misadvice' *n.* (מיס-עד-וואיס') א שלעכטע עצה.

misadvise' *v.* (מיס-עד-וואיז') געבען א שלעכטע עצה.

misadvi'sedly *adv.* (מיס-עד-וואי'-זעד-לי) ניט בעטראכטערהייד; ניט בעראטהענדיג זיך.

misaim' *v.* (מיס-איים') שלעכט צילעווען.

misaimed' *a.* (מיס-איימד') שלעכט געצילעט.

misallege' *v.* (מיס-ע-לעדזש') בעהויפטען פאלש; ברייגגען א פאלשע ראיה אדער ארגומענט.

misalli'ance *n.* (מיס-ע-לאי'-ענס) א שלעכטע פעראייניגונג אדער פערבינדונג; א ניט-גלייכע הייראט [דאס הייראטען מיט איינעם אדער איינער פון א נידריגערען יחוס].

misallied' *a.* (מיס-ע-לאיד') שלעכט פעראייניגט אדער פערבונדען; פון א ניט-גלייכער הייראט.

misallot'ment *n.* (מיס-ע-לאט'-מענט) א שלעכטע פערטיילונג.

mis'anthrope *n.* (מיס'-ען-טהראופ) א מיזאנטראפ, א מענשען-האסער, א מענשען-פיינד.

misanthrop'ic *a.* (מיס-ען-טהראפ'-איק) מיזאנטראפיש, מענשען-פיינדליך.

misanthrop'ical *a.* (מיס-ען-טהראפ'-אי-קעל) ז. ***misanthropic***

misanthrop'ically *adv.* (מיס-ען-טהראפ'-אי-קעל-אי) אויף א מיזאנטראפישען, מענשען-פיינדליכען שטייגער.

misan'thropist *n.* (מיס-ען'-טהרא-פיסט) ז. ***misanthrope***

misan'thropy *n.* (מיס-ען'-טהרא-פי) מיזאנטראפיע, מענשען-האס, פיינדשאפט צו מענשען.

misapplica'tion *n.* (מיס-עפ-לי-קיי'-שאן) די שלעכטע אדער ניט ריכטיגע אנווענדונג; א שלעכטער געברויך פון עפעס.

misapply' *v.* (מיס-ע-פלאי') שלעכט אנווענדען; שלעכט געברויכען.

misappre'ciate *v.* (מיס-ע-פרי'-שי-אייט) ניט אנערקענען, ניט אבשאצען לויט דעם ריכטיגען ווערטה; אונטערשעצען.

misapprecia'tion *n.* (מיס-ע-פרי-שי-איי'-שאן) די אונטערשעצונג; דאס ניט אנערקענען די מעלות.

misappre'ciative *a.* (מיס-ע-פרי'-שי-איי-טיוו) אונטערשעצענד; וואס אנערקענט ניט די מעלות.

misapprehend' *v.* (מיס-עפ-רי-הענד') שלעכט פערשטעהן, ניט פערשטעהן די ריכטיגע בעדייטונג.

misapprehen'sion *n.* (מיס-עפ-רי-הענ'-שאן) דאס פערשטעהן שלעכט, דאס ניט פערשטעהן די ריכטיגע בעדייטונג.

misapprehen'sively *adv.* (מיס-עפ-רי-הענ'-סיוו-לי) דורך א מיספערשטעהן;

ניט פערשטעהענדיג די ריכטיגע בעדייטונג.

misappro'priate *v.* (מים-ע-פראו'-פרי-אייט) שלעכט צואייגנען, שלעכט צופאסען; שלעכט בענוצען עפעס.

misappropria'tion *n.* (מים-ע-פראו-פרי-איי'-שאן) די שלעכטע צואייגנונג, די שלעכטע צופאסונג; דאס שלעכט בענוצען עפעס.

misarrange' *v.* (מים-ע-ריינדזש') ברייגנען אין אונארדנונג; צונויפשטעלען אין א שלעכטער ארדנונג.

misarrange'ment *n.* (מים-ע-ריינדזש'-מענט) אן אונארדנונג; א שלעכטע איינארדנונג; א צונויפשטעלונג אין א שלעכטער ארדנונג.

misarray' *n.* (מים-ע-ריי') אן אונארדנונג.

misascribe' *v.* (מים-עס-קראיב') פאלש צושרייבען [זיך עפעס אדער אימעצען].

misassign' *v.* (מים-ע-סאין') פאלש בעשטימען, ניט ריכטיג אנווייזען.

misbecome' *v.* (מים-בי-קאם') שלעכט פאסען.

misbecom'ing *a.* (מים-בי-קאמ'-אינג) שלעכט פאסענד; אונפאסענד.

misbecom'ingly *adv.* (מים-בי-קאמ'-אינג-לי) אויף אן אונפאסענדען אופן.

misbecom'ingness *n.* (מים-בי-קאמ'-אינג-נעס) אונפאסינקייט.

misbeget' *v.* (מים-בי-געט') האבען אדער געבעהרען א קינד אויף אן אוננעזעצליכען אדער ניט-כשר'ען אופן.

misbegot' *a.* (מים-בי-גאט') ז. *misbegotten*.

misbegot'ten *a.* (מים-בי-גאט'ן) ניט כשר געבארען; שענדליך.

misbehave' *v.* (מים-בי-הייוו') זיך שלעכט אויפפיהרען.

misbehaved' *a.* (מים-בי-הייווד') וואס פיהרט זיך שלעכט אויף; גראב, שלעכט ערצויגען.

misbehav'ior *n.* (מים-בי-הייוו'-יאר) שלעכטע אויפפיהרונג.

misbelief' *n.* (מים-בי-ליעף') א פאלשע אמונה, ניט ריכטיגער גלויבען; א פאלשע מיינונג.

misbelieve' *v.* (מים-בי-ליעוו') פאלש גלויבען; האבען א פאלשען גלויבען.

misbelie'ver *n.* (מים-בי-ליע'-ווער) איינער וואס האט פאלשע אמונה; איינער וואס גלויבט פאלש.

misbelie'ving *a.* (מים-בי-ליע'-ווינג) האבענדיג א פאלשען גלויבען; גלויבענדיג אין א פאלשער אמונה.

misbestow' *v.* (מים-בי-סטאו') שלעכט פערטיילען; שלעכט פערווענדען.

misbestow'al *n.* (מים-בי-סטאו'-על) א שלעכטע פערטיילונג אדער פערווענדונג.

misbirth' *n.* (מים-בוירטה') א מיסגעבורט, א מפיל.

miscal'culate *v.* (מים-קעל'-קיו-לייט) פאלש בערעכנען; זיך פערּרעכנען.

miscal'culated *a.* (מים-קעל'-קיו-ליי-טעד) פאלש אדער שלעכט בערעכענט.

miscalcula'tion *n.* (מים-קעל-קיו-ליי'-שאן) א פאלשע בערעכנונג; א רעכנונגס-פעהלער.

miscall' *v.* (מים-קאהל') ניט ריכטיג אנרופען; אנרופען מיט א פאלשען נאמען.

miscar'riage *n.* (מים-קער'-עדזש) א מיסגעבורט, א מפיל; א דורכפאל; ניט-געלונגענהייט, א פאלשער רעזולטאט; א שלעכטע אויפפיהרונג.

miscar'ry *v.* (מים-קער'-אי) 1. זיך ניט איינגעבען, ניט געלינגען; 2. פערלארען געהן; ניט דערטראגען, מפיל זיין.

1. I hope that our plans will not miscarry.

miscast' *v. and n.* (מים-קעסט') פאלש בערעכנען; פאלש ווענדען; א פאלשע בערעכנונג.

miscegena'tion *n.* (מים-אי-דזשע-ניי'-שאן) א געמיש פון פערשיעדענע ראסען; א צונויפמישונג פון דער ווייסער ראסע מיט דער שווארצער.

miscellana'rian *n. and a.* (מים-ע-לע-ניי'-רי-ען) א שרייבער פון פערשיעדענע ארטיקלען; אריינגעטהאן אין אדער פערבונדען מיט פערשיעדענע זאכען.

miscella'nea *n.* (מים-ע-ליי'-ני-א) א זאמלונג פון פערשיעדענע געגענשטענדע, בעזאנדערס פון פערשיעדענע ליטערארישע ארטיקלען.

miscella'neous *a.* (מים-ע-ליי'-ני-אס) געמישט; פערשיעדען, אלערליי.

The store is carrying a miscellaneous assortment of dry goods.

miscella'neously *adv.* (מים-ע-ליי'-ני-אס-לי) אויף א געמישטען אופן; מיט פערשיעדענארטיגקייט.

miscella'neousness *n.* (מים-ע-ליי'-ני-אס-נעס) א געמיש; געמישטקייט; פערשיעדענקייט.

mis'cellanies *n.* (מים-ע-ליי-ניז) א געמיש פון פערשיעדענע מינים.

mis'cellanist *n.* (מים'-ע-ליי-ניסט) א שרייבער פון פערשיעדענע ארטיקלען.

mis'cellany *n. and a.* (מים'-ע-ליי-ני) א געמיש אדער זאמלונג פון פערשיעדענע ארטיקלען; א מישונג; געמישט, פערשיעדענארטיג.

miscen'sure *v. and n.* (מים-סענ'-שור) פאלש קריטיקירען; קריטיקירען אהן אן אורזאכע; א פאלשע אדער אונגערעכטע קריטיק.

mischance' *n. and v.* (מים-טשענס') אן אונפאל, אן אונגליק; אריינפאלען אין אן אונגליק; שלעכט אויספאלען.

mischarge' *v. and n.* (מים-טשארדזש') האבען א טעות אין צונויפרעכנען; א טעות אין צונויפרעכנען.

mis'chief *n.* (מים'-טשיף) א צרה, אן אונגליק; א שאדען; בייזעס; א שקאדניק, א שאדען-מאכער, דער טייוועל.

mis'chief-ma'ker *n.* (מים'-טשיף-מיי'-קער) א שקאדניק, א שאדען-אנטהוער; א מחלוקות-מאכער.

mis'chief-ma'king *a.* (מים'-טשיף-מיי'-קינג) וואס טהוט אן שאדען; וואס מאכט אן מחלוקות.

mis'chievous *a.* (מים'-טשי-וואס) שעדיגענד, שעדליך; בייזהאפט, בייזוויליג.

mis'chievously *adv.* (מים'-טשי-וואס-לי) אויף א שעדיגענדען אופן; בייזהאפט, בייזוויליג; מוטוויליג.

mis'chievousness *n.* (מים'-טשי-וואס-נעס) שעדליכקייט; בייזקייט; בייזוויליגקייט; מוטוויליגקייט.

mischoose' *v.* (מים-טשוהז') שלעכט אדער פאלש אויסוועהלען.

miscibil'ity *n.* (מים-אי-ביל'-אי-טי) מישבארקייט.

mis'cible *a.* (מים'-איבל) מישבאר, וואס קען געמישט ווערען.

miscigen'esis *n.* (מים-אי-דזשענ'-ע-סיס) ז. *miscegenation*.

miscita'tion *n.* (מים-סאי-טיי'-שאן) א פאלשע ציטירונג; א ניט ריכטיגע ציטאטע [אויסצוג פון א בוך אדער רעדע].

miscite' *v.* (מים-סאיט') פאלש אדער שלעכט ציטירען [ניט ריכטיג איבערגעבען די ווערטער פון אימעצען אדער פון א בוך].

misclaim' *n.* (מים-קליים') א פאלשע פארערונג, א ניט-ריכטיגע טענה.

miscomprehend' *v.* (מים-קאמ-פרי-הענד') שלעכט בעגרייפען, פאלש פערשטעהן.

miscomprehen'sion *n.* (מים-קאמ-פרי-הענ'-שאן) א פאלשע אויפפאסונג; א מיספערשטענדניס.

miscomputa'tion *n.* (מים-קאמ-פיו-טיי'-שאן) א פאלשע רעכנונג.

miscompute' *v.* (מים-קאמ-פיוט') פאלש רעכענען.

misconceit' *v.* (מים-קאן-סיעט') פאלש אורטיילען; זיך בילדען א פאלשען בעגריף אדער מיינונג [װעגען עטוואס].

misconceive' *v.* (מים-קאן-סיעוו') פאלש בעגרייפען; זיך בילדען א פאלשען בעגריף; פאלש אורטיילען; שלעכט פערשטעהן.

misconcep'tion *n.* (מים-קאן-סעפ'-שאן) א פאלשער בעגריף, א פאלשע מיינונג.

misconclu'sion *n.* (מים-קאן-קלו'-זשאן) א פאלשער שלוס.

miscon'duct *n.* (מים-קאנ'-דאקט) א שלעכטע אויפפיהרונג; א שלעכטע פערוואלטונג.

misconduct' *v.* (מים-קאן-דאקט') שלעכט פערוואלטען.

misconduct' one's self (מים-קאן-דאקט' הוואנז סעלף) זיך שלעכט אויפפיהרען.

misconjec'ture *n. and v.* (מים-קאן-דזשעק'-טשור) א פאלשע השערה; מאכען א פאלשע השערה.

misconsecra'tion *n.* (מים-קאן-סי-קריי'-שאן) א פאלשע איינוויייהונג [איינהייליגונג].

misconstruct' *v.* (מים-קאן-סטראקט') פאלש קאנסטרואירען אדער צונויפשטעלען.

misconstruc'tion *n.* (מים-קאן-סטראק'-שאן) א פאלשע אויסטייטשונג אדער אויסלעגונג; א פאלשע קאנסטרוקציאן אדער צונויפשטעלונג.

miscon'strue *v.* (מים-קאנ'-סטרו) שלעכט פערטייטשען; פאלש אויסטייטשען.

miscon'struer *n.* (מים-קאנ'-סטרו-ער) א פאלשער אויסטייטשער; א שלעכטער פערטייטשער.

misconten'ted *a.* (מים-קאן-טענ'-טעד) אונצופריעדען, ניט קאנטעט.

miscontent'ment *n.* (מים-קאן-טענט'-מענט) אונצופריעדענהייט.

miscop'y *v. and n.* (מים-קאפ'-אי) פאלש קאפירען; א פאלשע קאפיע.

miscorrect' *v.* (מים-קא-רעקט') פאלש פערריכטען אדער קארעגירען.

miscoun'sel *v.* (מים-קאונ'-סעל) געבען א שלעכטע אדער ניט ריכטיגע עצה.

miscount' *v.* (מים-קאונט') שלעכט אדער פאלש רעכנען; פאלש אורטיילען, פאלש אויסטייטשען.

mis'creancy *n.* (מים'-קרי-ען-סי) פערדארבענקייט, שענדליכקייט, שלעכטיגקייט.

mis'creant *a. and n.* (מים'-קרי-ענט) עקעלהאפט, שענדליך, פערדארבען; א פערדארבענער, שלעכטער מענש; א לייּדאק.

miscrea'tion *n.* (מים-קרי-איי'-שאן)

אז אונגארמאלע בעשעפעניש; א פערזעהעניש.

miscrea'tive *a.* (מיס-קרי-איי'-טיוו) שאפענד אונגארמאל; וואס ברייגנט ארויס פערזעהענישען.

miscred'it *v.* (מיס-קרעד'-איט) מיסטרויען, ניט האבען קיין צוטרוי; ניט גלויבען.

miscredu'lity *n.* (מיס-קרי-דיו'-לי-טי) לייכטגלויביגקייט וואס ווערט אויסגענוצט צו א פאלשען אדער שלעכטען צוועק.

miscue' *n.* (מיס-קיו') אין ביליארדשפיעל — א ניט געלונגענער שטויס מיט'ן קיע [דער שטעקען מיט וועלכען מען שטויסט דיא באלען].

miscul'tivate *v.* (מיס-קאל'-טי-ווייט) שלעכט בעארבייטען; שלעכט קולטיווירען.

misdate' *v. and n.* (מיס-דייט') אנגעבען א ניט ריכטיגען דאטום; א פאלשער דאטום.

misdeal' *v. and n.* (מיס-דיעל') ניט ארענטליך האנדלען; זיך שלעכט אויפיהרען; שלעכט אויסטיילען קארטען; א שלעכטע קארטען-אויסטיילונג.

misdeci'sion *n.* (מיס-די-סיזש'-אן) ניט קיין ריכטיגע ענטשיידונג; א שלעכטער פסק-דין.

misdeed' *n.* (מיס-דיעד') א שלעכטע טהאט, א בייזע טהאט, א פערברעכען.

misdeem' *v.* (מיס-דיעם') פאלש אורטיילען.

misdemean' *v.* (מיס-די-מיען') זיך שלעכט אויפפיהרען.

misdemea'nant *n.* (מיס-די-מיע'-נענט) איינער וואס פיהרט זיך אויף שלעכט; איינער וואס איז בעשולדיגט אין א קליינעם פערברעכען.

misdemea'nor *n.* (מיס-די-מיע'-נאר) א שלעכטע אויפפיהרונג; אין געזעצגעבונג — א קליין פערברעכען [ווי דאס עובר זיין אויף א פעראָרדנונג פון דער שטאדט-פערוואלטונג א. ד. ג.].

misderive' *v.* (מיס-די-ראיוו') פאלש אבלייטען [פאלש אויסבילדען אייןווארט פון אן אנדערען].

misdescribe' *v.* (מיס-דעס-קראיב') פאלש בעשרייבען עפעס.

misdescrip'tion *n.* (מיס-דעס-קריפ'-שאן) א שלעכטע אדער פאלשע בעשרייבונג.

misdevo'tion *n.* (מיס-די-וואו'-שאן) שלעכט אנגעווענדעטע פרומקייט [ווי דאס מתפלל זיין צו הייליגע, וועלכע האבען אין דער ווירקליכקייט גאר ניט עקזיסטירט].

misdi'et *n.* (מיס-דאי'-עט) ניט קיין גוטע דיעטע אדער שפייז.

misdirect' *v.* (מיס-די-רעקט') געבען פאלשע ידיעות וועגען עטוואס; שלעכט אנצייגען; שרייבען א פאלשען אדרעס אויף א בריעף.

misdirec'tion *n.* (מיס-די-רעק'-שאן) א שלעכטע ריכטונג, פיהרונג אדער אנצייגונג.

misdistin'guish *v.* (מיס-דיס-טינ'-גהוויש) מאכען א פאלשען אונטערשייד.

misdivide' *v.* (מיס-די-וואיד') שלעכט צוטיילען.

misdivi'sion *n.* (מיס-די-וויזש'-אן) א פאלשע צוטיילונג.

misdo' *v.* (מיס-דו') טהאן אונרעכט; טהאן שלעכט; בעגעהן א פערברעכען; בעגעהן א פעהלער, מאכען א טעות.

misdo'er *n.* (מיס-דו'-ער) איינער וואס טהוט בייזהייט אדער שלעכטס; איינער וואס בעגעהט א פערברעכען.

misdo'ing *n.* (מיס-דו'-אינג) א שלעכטע טהאט, א פערברעכען.

misdoubt' *v.* (מיס-דאוט') חושד זיין, פערדעכטיגען, האבען אין פערדאכט; אן אונגוויטיגער חשד אדער פערדאכט; אונענטשלאסענהייט; צווייפעלהאפטיגקייט.

misdraw' *v.* (מיס-דראה') פאלש צייכענען; זיך פאנאנדערפאלען.

miseduca'tion *n.* (מיס-עד-יו-קיי'-שאן) א שלעכטע ערציהונג.

mise en scène (מיז אן סיין) די טעאטראלע ביהנע מיט דער גאנצער דעקאראציאן און אויסשטאטונג; די גאנצע סביבה פון א פאסירונג.

misemploy' *v.* (מיס-עמ-פלאי') שלעכט געברויכען, שלעכט אנווענדען, מיסברויכען; שלעכט אויסנוצען עפעס.

misemploy'ment *n.* (מיס-עמ-פלאי'-מענט) דיא שלעכטע אנווענדונג; א מיסברויך, א שלעכטער געברויך אדער אויסנוצונג [פון עפעס].

misen'try *n.* (מיס-ענ'-טרי) די ניט-ריכטיגע אריינטראגונג [אין א בוך], דאס פערשרייבען שלעכט.

mi'ser *n.* (מאי'-זער) א קמצן, א קארגער מענש; אן אינסטרומענט צו בויערען ערד מיט אן פארריכטונג ארויסצושטויסען ארויף די אויסגעבויערטע ערד.

mis'erabilism *n.* (מיז'-ע-רע-ביל-איזם) קלעגליכקייט, דאס זיין אין א קלעגליכען, טרויעריגען צושטאנד; א טרויעריגער, פעסימיסטישער בליק אויף'ן לעבען.

mis'erable *a. and n.* (מיז'-ע-רעבל) מיזעראבעל, עלענד; אונגליקליך; געמיין; זעהר ארים; שוצלאז; קלעגליך; טרויעריג; אן אונגליקליך בעשעפעניש.

mis'erableness *n.* (מיז'-ע-רעבל-נעס) אונגליקליכקייט, עלענדקייט, ארימקייט; ווערטהלאזיגקייט; קלעגליכקייט.

mis'erablism *n.* (מיז'-ע-רעבל-איזם) ז. *miserabilism*.

mis'erably *adv.* (מיז'-ע-רע-בלי) אויף א קלעגליכען, טרויעריגען שטייגער.

misere're *n.* (מיז-ע-רי'-רי) דאס 51טע קאפיטעל תהילים, וואס ווערט געזונגען אין די קאטוילישע און עוואנגעלישע קירכען ביי פערשיעדענע רעליגיעזע צערעמאניעס; די מוזיק צו דיעזען קאפיטעל תהילים; א קלאג-ליעד; אן ארט הייגנענדער שטוהל אין די אלטע קירכען.

misere're week (מיז-ע-רי'-רי הוויעק) די ערשטע וואך פון גרויסען קריסטליכען תענית [וואס געדויערט פיערציג טעג פאר זייער פסח].

misericord' *n.* (מיז-ע-רי-קאהרד') ז. *misericorde*.

misericorde' *n.* (מיז-ע-רי-קאהרד') א קליינע שווערד, וועלכע די מיטעלאלטערליכע ריטער פלעגען בענוצען צו טויטען א שטערבליך-פערוואונדעטען ריטער; א מין הייגנענדער שטוהל אין די אלטע קירכען.

mi'serliness *n.* (מאי'-זער-לי-נעס) קארגשאפט, גייציגקייט.

mi'serly *adv.* (מאי'-זער-לי) קארג; גייציג.

mis'ery *n.* (מיז'-ע-רי) עלענד, אונגליק.

misesteem' *v. and n.* (מיס-עס-טיעם') אונטערשעצען; ניט אבגעבען דעם פאסענדען כבוד; אונטערשעצונג, אונאכטונג.

mises'timate *v.* (מיס-עס'-טי-מייט) פאלש אבשאצען.

misexpres'sion *n.* (מיס-עקס-פרעש'-אן) א שלעכטער אויסדרוק.

misexpress'ive *a.* (מיס-עקס-פרעס'-איוו) וואס דריקט זיך אויס שלעכט; ארויסזאגענד ניט דאס וואס מען האט געוואלט זאגען.

misfaith' *n.* (מיס-פייטה') דאס ניט גלויבען; אונגלויבען.

misfea'sance *n.* (מיס-פיע'-זענס) אין יוריספרודענץ — דאס טהאן א געזעצליכע זאך אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער; דאס אויסנוצען די אויטאריטעט וואס איז געזעצליך געגעבען געווארען מיט ווילקיר און אונגעזעצליכקייט; דאס עובר זיין דאס געזעץ.

misfea'sant *n.* (מיס-פיע'-זענט) איינער וואס טהוט א געזעצליכע זאך אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער; איינער וואס איז עובר אויף'ן געזעץ.

misfea'sor *n.* (מיס-פיע'-זאר) איינער וואס איז בעשולדיגט אין טהאן א געזעצליכע זאך אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער. ז. *misfeasance*.

misfea'zor *n.* (מיס-פיע'-זאר) ז. *misfeasor*.

misfire' *n.* (מיס-פאיר') א שלעכטער שאס; דאס ניט טרעפען מיט'ן שאס אין ציעל.

misfit' *v. and n.* (מיס-פיט') פערפאסען, ניט מאכען צו דער מאס [ווי א בגד א. ד. ג.]; דאס ניט פאסען [ווי א בגד א. ד. ג.].

misform' *v.* (מיס-פארם') שלעכט פארמירען, שלעכט בילדען, שלעכט געשטאלטען.

misforma'tion *n.* (מיס-פאר-מיי'-שאן) א שלעכטע פארמירונג, א שלעכטע אויסבילדונג.

misfor'tune *n.* (מיס-פאר'-טשון) אן אונגליק; אן אונגליקספאל.

misgive' *v.* (מיס-גיוו') מאכען שווער אויף'ן הארצען; מאכען צווייפלען, פארויסזאגען שלעכטעס; מאכען פערזארגט.

misgiv'ing *n.* (מיס-גיוו'-אינג) שווערקייט אויף'ן הארצען; מיסטרוי, ספק, צווייפעל, אונגלויבינקייט.

misgot'ten *a.* (מיס-גאט'ן) בעקומען אדער ערווארבען דורך אונעהרליכע מיטלען; ניט כשר געבארען.

misgov'ern *v.* (מיס-גאוו'-ערן) שלעכט רעגירען, פערוואלטען אויף אן אונעהרליכען שטייגער.

misgov'erned *a.* (מיס-גאוו'-ערנד) שלעכט רעגירט; פערוואלטעט אויף אן אונעהרליכען שטייגער.

misgov'ernment *n.* (מיס-גאוו'-ערנ-מענט) שלעכטע רעגירונג, שלעכטע פערוואלטונג; אונארדנונג; שלעכטע אויפפיהרונג.

misgrowth' *n.* (מיס-גראוטה') אן אוננארמאלער, שלעכטער וואוקס.

misgui'dance *n.* (מיס-גאי'-דענס) א שלעכטע ריכטונג; א שלעכטע פיהרונג; א שלעכטע אנצייגונג; א שלעכטע וועגווייזונג.

misguide' *v.* (מיס-גאיד') שלעכט אנווייזען, שלעכט פיהרען, ריכטען פאלש.

mishear' *v.* (מיס-היער') שלעכט אדער ניט ריכטיג הערען.

mish'mash *n.* (מיש'-מעש) א מישמאש; אן אויסמישונג; א געמישעכץ.

Mish'na *n.* (מיש'-נא) משנה אדער משניות [די זאמלונג פון די תלמוד'ישע

הלכות, אויף וועלכע די גמרא איז א פירוש].

misimprove′ *v.* (מיס-איס-פרוהוו′) שלעכט אנווענדען, מיסברויכען; ניט בענוצען פאר א גוטען צוועק.

misimprove′ment *n.* (מיס-אים-פרוהוו′-מענט) דאס בענוצען צו שלעכטען צוועק; דאס מיסברויכען.

misincline′ *v.* (מיס-אינ-קלאין′) געבען א שלעכטע נייגונג אדער ריכטונג.

misinfer′ *v.* (מיס-אינ-פויר′) פאלש שליסען, מאכען פאלשע לאגישע שליסע.

misinform′ *v.* (מיס-אינ-פארם′) פאלש בעריכטען, פאלש מיטטיילען, געבען פאלשע ידיעות.

misinfor′mant *n.* (מיס-אינ-פאר′-מענט) איינער וואס גיט אן פאלשע ידיעות; איינער וואס גיט אב ניט קיין ריכטיגען בעריכט.

misinforma′tion *n.* (מיס-אינ-פאר-מיי′-שאן) א פאלשע נאכריכט, א פאלשע ידיעה, א פאלשע מיטטיילונג.

misinfor′mer *n.* (מיס-אינ-פאר′-מער) איינער וואס גיט ניט קיין ריכטיגען בעריכט אדער ידיעות.

misinspire′ *v.* (מיס-אינ-ספאיר′) שלעכט בעאיינפלוסען.

misinstruct′ *v.* (מיס-אינ-סטראקט′) געבען ניט קיין גוטע בעלעהרונג; לעהרען צו שלעכטס.

misinstruc′tion *n.* (מיס-אינ-סטראק′-שאן) א שלעכטע בעלעהרונג; דאס לעהרען צו שלעכטס.

misintel′ligence *n.* (מיס-אינ-טעל′-אי-דזשענס) א פאלשע ידיעה; א פאלשער בעריכט.

misinter′pret *v.* (מיס-אינ-טויר′-פרעט) פאלש ערקלערען, פאלש פערטייטשען.

misinterpreta′tion *n.* (מיס-אינ-טויר-פרי-טיי′-שאן) א פאלשע ערקלערונג; א פאלשע פערטייטשונג.

misinter′preter *n.* (מיס-אינ-טויר′-פרע-טער) איינער וואס גיט א פאלשע פערטייטשונג אדער ערקלערונג.

misjoin′ *v.* (מיס-דזשאין′) שלעכט פערבינדען, ניט פאסענד פעראייניגען.

misjudge′ *v.* (מיס-דזשאדזש′) פאלש אורטיילען; האבען א פאלשע מיינונג וועגען עפעס.

misjudge′ment *n.* (מיס-דזשאדזש′-מענט) ז. ***misjudgment***

misjudg′ment *n.* (מיס-דזשאדזש′-מענט) א פאלשער אורטייל.

misknowl′edge *n.* (מיס-נאל′-עדזש) פאלשע קענטניס; פאלשעס וויסען.

misla′bel *v.* (מיס-ליי′-בעל) בעצייכנען מיט א פאלשען יארליק אדער אדרעס.

mislay′ *v.* (מיס-ליי′) פערלעגען אין אן ארט וואו מען קען ניט געפינען; פערווארפען; אנגעבען ניט דעם ריכטיגען פלאץ.

mislay′er *n.* (מיס-ליי′-ער) איינער וואס פערווארפט עפעס, לעגט אוועק ניט אויף′ן ריכטיגען פלאץ אדער גיט אן ניט דעם ריכטיגען פלאץ.

mislead′ *v.* (מיס-ליעד′) פערפיהרען; אריינפיהרען אין א טעות; פיהרען צו ניט א ריכטיגען שלוס.

mislea′der *n.* (מיס-ליע′-דער) א פערפיהרער; איינער וואס פיהרט אריין דעם אנדערען אין א טעות.

mislea′ding *a.* (מיס-ליע′-דינג) וואס פיהרט צו א טעות; פערפיהרענד.

mislea′dingly *adv.* (מיס-ליע′-דינג-לי) אויף א פערפיהרענדען שטייגער; אריינפיהרענדיג אין א טעות.

mislearn′ *v.* (מיס-לוירן′) לערנען צו שלעכטס; פאלש לערנען.

mislear′ned *a.* (מיס-לויר′-נעד) ניט גוט געלעהרט.

misled′ *a.* (מיס-לעד′) פערפיהרט, בעטראגען. ז. ***mislead***

mislie′ *v.* (מיס-לאי′) ליעגען אונבעקוועם.

mislike′ *v.* and *n.* (מיס-לאיק′) ניט געפעלען; זיין אונצופריעדען מיט עפעס; אונצופריעדענהייט מיט עפעס.

mislike′ness *n.* (מיס-לאיק′-נעס) א פאלשע עהנליכקייט; ניט קיין גלייכען.

misli′ker *n.* (מיס-לאי′-קער) איינער וואס איז אונצופריעדען מיט עפעס; א טאדלער.

mislive′ *v.* (מיס-ליוו′) פיהרען א זינדיג לעבען.

misliv′ing *n.* (מיס-ליוו′-אינג) א שלעכט אדער. זינדיג לעבען.

mismake′ *v.* (מיס-מייק′) מאכען שלעכט; קאליע מאכען.

misman′age *v.* and *n.* (מיס-מענ′-עדזש) שלעכט פיהרען, שלעכט פערוואלטען; א שלעכטע אנפיהרונג אדער פערוואלטונג פון עפעס.

misman′agement *n.* (מיס-מענ′-עדזש-מענט) א שלעכטע פיהרונג; א שלעכטע פערוואלטונג.

misman′ager *n.* (מיס-מענ′-ע-דזשער) איינער וואס פיהרט שלעכט; א שלעכטער פערוואלטער.

misman′ners *n.* (מיס-מענ′-ערז) שלעכטע מאניערען; שלעכטע ערציהונג.

mismatch′ *v.* (מיס-מעטש′) שלעכט צונויפפאסען, שלעכט פערבינדען, שלעכט צוזאמענפארען.

mismate′ *v.* (מיס-מייט′) שלעכט צונויפפארען; מאכען א שלעכטען זווג.

mismeas′ure *v.* (מיס-מעזש′-אור) מעסטען אדער אבשאצען ניט ריכטיג.

misname′ *v.* (מיס-ניים′) אנרופען ניט ריכטיג; געבען ניט קיין פאסענדען נאמען.

misno′mer *n.* (מיס-נאו′-מער) א פאלשער נאמען; א טעות אין נאמען; דאס אנרופען מיט ניט א ריכטיגען נאמען.

misnum′ber *v.* (מיס-נאמ′-בער) פאלש רעכנען אדער חשבון׳ען.

misnur′ture *v.* (מיס-נויר′-טשור) שלעכט האדעווען; שלעכט ערציהען; שלעכט לערנען [א צווייטען].

misobserve′ *v.* (מיס-אב-זוירוו′) שלעכט בעאבאכטען, פערזעהן.

misog′amist *n.* (מי-סאג′-ע-מיסט) איינער וואס פעראכטעט הייראט.

misog′amy *n.* (מי-סאג′-ע-מי) די פעראכטונג אדער האס צו הייראט.

misogram′matist *n.* (מיס-א-גרעמ′-ע-טיסט) איינער וואס פעראכטעט לערנען אדער שטודירען.

mis′ogyne *n.* (מיס′-א-דזשין) ז. ***misogynist***

misog′ynist *n.* (מי-סאדזש′-אי-ניסט) א ווייבער-פיינד, א שונא פון פרויען.

misogynis′tical *a.* (מי-סאדזש-אי-ניס′-טי-קעל) ז. ***misogynous***

misog′ynous *a.* (מי-סאדזש′-אי-נאס) וואס האסט דאס פרויען-געשלעכט.

misog′yny *n.* (מי-סאדזש′-אי-ני) דער האס צו פרויען, די שנאה צו ווייבער.

misol′ogist *n.* (מי-סאל′-א-דזשיסט) איינער וואס פעראכטעט לאגישעס דענקען.

mis′ologue *n.* (מיס′-א-לאג) ז. ***misologist***

misol′ogy *n.* (מי-סאל′-א-דזשי) די פעראכטונג צו לאגישען דענקען.

misor′der *v.* (מיס-אר′-דער) ברענגען אין א שלעכטער ארדנונג, מאכען אן אונארדנונג; שלעכט רעגולירען; שלעכט אויפפיהרען זיך.

misor′dered *a.* (מיס-אר′-דערד) שלעכט רעגולירט; געבראכט אין אן אונארדנונג.

misordina′tion *n.* (מיס-אר-די-ניי′-שאן) א פאלשע איינשטעלונג אדער בעשטימונג.

mis′otheism *n.* (מיס′-א-טהי-איזם) דער האס אדער פעראכטונג צו גאט.

mispaint′ *v.* (מיס-פיינט′) פאלש פארבען; מאלען מיט שלעכטע אדער פאלשע קאלירען.

mispercep′tion *n.* (מיס-פויר-סעפ′-שאן) א פאלשע בענעהמונג אדער בעגרייפונג פון עפעס.

misperfor′mance *n.* (מיס-פויר-פאהר′-מענס) שלעכטע ערפילונג, דאס שלעכט אדער פאלש טהאן עפעס.

mispersua′sion *n.* (מיס-פויר-סהוויי′-זשאן) א פאלשע מיינונג, א פאלשע איבערציינונג; א פאלשער גלויבען.

mis′pickel *n.* (מיס′-פיק-על) דער מיספיקעל [א מינעראל פון בליי-קאליר, וואס ענטהאלט אין זיך ארזעניק, שוועבעל און אייזען].

misplace′ *v.* (מיס-פלייס′) שטעלען ניט אין א ריכטיגען פלאץ; פאלש שטעלען אדער איבערשטעלען עפעס; ניט צוטרעפען דעם פלאץ.

I soon discovered that my confidence in him had been misplaced.

misplace′ment *n.* (מיס-פלייס′-מענט) דאס שטעלען אדער איבערשטעלען א זאך ניט אין דעם ריכטיגען ארט.

misplay′ *n.* (מיס-פליי′) א שלעכט אדער ניט ריכטיג שפיעל.

misplead′ *v.* (מיס-פליעד′) אין געריכטס-פיהרונג — בעגרינדען א טענה אויף פאלשע בעהויפטונגען אדער אויף ניט א ריכטיגען שטייגער.

misplea′ding *n.* (מיס-פליע′-דינג) אין יוריספרודענץ — א טענה וואס איז בעגרינדעט אויף פאלשע בעהויפטונגען.

mispoint′ *v.* (מיס-פאינט′) פאלש פונקטירען, שטעלען פאלש די אבשטעל-צייכענס.

mispol′icy *n.* (מיס-פאל′-אי-סי) א פאלשע פאליטיק; א פאלשע טאקטיק.

misprac′tice *n.* (מיס-פרעק′-טיס) א פאלשע האנדלונג, א שלעכטע טהאט.

misprint′ *v.* and *n.* (מיס-פרינט′) מאכען א דרוק-פעהלער; דרוקען מיט פעהלער; א דרוק-פעהלער.

mispri′sion *n.* (מיס-פריזש′-אן) אין יוריספרודענץ — דאס פערהויהלען, דאס ניט-אויסזאגען [א פערברעכעריש פערהויהלען אדער בעהאלטען איינעמס פערברעכען]; דאס מיסברויכען די אויטאריטעט פון מאכט אדער רעגיערונג.

mispri′sion of trea′son (מיס-פריזש′-אן אוו טריעזן) דאס וויסען וועגען א פערראט געגען דער רעגיערונג און ניט אויסזאגען דאס.

misprize′ *v.* (מיס-פראיז′) אונטערשעצען, פעראכטען; מאכען א טעות, פאלש בעגרייפען.

misprocee′ding *n.* (מיס-פרא-סיע′-

דינג) דאס אנגעהן אויף א ניט=ריכטיגען
שטייגער.

misprofess' *v.* (מים-פרא-פעס') האַ=
בען א פאַלשע פרעטענזיע אויף עפּעס;
האַלטען זיך אַן א פאַלשען גלויבען.

mispronounce' *v.* (מים-פרא-נאַונס')
שלעכט אויסשפּרעכען, ארויסריידען ניט
ריכטיג.

mispronuncia'tion *n.* (מים-פרא-נאַנ-
סי-איי'-שאַן) דאס אויסשפּרעכען ניט ריכ=
טיג; א שלעכטע אויסשפּראַך.

mispropor'tion *v.* (מים-פרא-פּאָר'-
שאַן) פעראייניגען, צוזאַמענשטעלען אדער
פערגלייכען אָהן א פּראָפּאָרציאָן.

misquota'tion *n.* (מים-קהוואַ-טיי'-
שאַן) די פאַלשע ציטירונג, די ניט=ריכטי=
גע אנגעבונג פון אימעצענס ווערטער אדער
פון א שטעלע פון א בוך; א ניט=ריכטיגע
ציטאַטע.

misquote' *v.* (מים-קהוואָוט') פאַלש צי=
טירען, פאַלש אנגעבען אימעצענס ווער=
טער אדער א שטעלע פון א בוך.

misrate' *v.* (מים-רייט') פאַלש אבשאַ=
צען; פאַלש רעכנען.

misread' *v.* (מים-ריעד') שלעכט פער=
שטעהן דאס איבערגעלעזענע; שלעכט
אויסטייטשען.

misrea'ding *n.* (מים-ריע'-דינג) א
שלעכטע אויסטייטשונג; א שלעכט פער=
שטעהן דאס איבערגעלעזענע.

misreci'tal *n.* (מים-רי-סאַי'-טעל) דאס
פאַלש איבערגעבען אימעצענס ווערטער.

misreck'on *v.* (מים-רעק'ן) פאַלש צעה=
לען, פאַלש רעכנען.

misreck'oning *n.* (מים-רעק'נ-אינג)
דאס פאַלש רעכנען.

misreflect' *v.* (מים-רי-פלעקט') שלעכט
אבשפּיגלען א זאך; שלעכט פאַרשטעלען.

misreform' *v.* (מים-רי-פאָרם') שלעכט
רעפאָרמירען, אומענדערען צו שלעכטען,
מאַכען ערגער ווי געווען.

misreg'ulate *v.* (מים-רעג'-יו-לייט)
שלעכט אדער ניט ריכטיג רעגולירען.

misrelate' *v.* (מים-רי-לייט') פאַלש
דערצעהלען, איבערגעבען ניט=ריכטיג.

misrela'tion *n.* (מים-רי-ליי'-שאַן) א
ניט=ריכטיגע ערצעהלונג.

misrelig'ion *n.* (מים-רי-לידזש'-אַן) א
פאַלשע אמונה, א פאַלשע רעליגיאָן.

misremem'ber *v.* (מים-רי-מעמ'-בער)
ניט ריכטיג געדענקען, זיך פאַלש ערינע=
רען.

misren'der *v.* (מים-רענ'-דער) ניט
ריכטיג איבערגעבען אדער איבערזעצען.

misreport' *v. and n.* (מים-רי-פּאָורט')
פאַלש בעריכטען, ניט ריכטיג מיטטיילען;
א ניט=ריכטיגער בעריכט, א פאַלשער ראַ=
פּאָרט.

misrepresent' *v.* (מים-רעפּ-רי-זענט')
1. ניט ריכטיג פאַרשטעלען, פאַלש אנגע=
בען; 2. שלעכט פערטרעטען, ניט עהרליך
פערטרעטען.

2. Too many so-called leaders **misrepresent** the people.

misrepresenta'tion *n.* (מים-רעפּ-רי-
זענ-טיי'-שאַן) א פאַלשע פאַרשטעלונג;
א ניט=ריכטיגע אנגעבונג פון עפּעס; דאס
שלעכט אדער אונעהרליך פערטרעטען
עפּעס.

misrepresen'tative *a.* (מים-רעפּ-רי-
זענ'-טע-טיוו) וואס שטעלט פאַר שלעכט;
פערדרעהענד; וואס פערטרעט שלעכט
אדער אונעהרליך.

misrepresen'ter *n.* (מים-רעפּ-רי-זענ'-
טער) איינער וואס שטעלט פאַר שלעכט;
איינער וואס פערטרעט שלעכט אדער אונ=
עהרליך.

misrepute' *v.* (מים-רי-פּיוט') האַלטען
איינעם פאַר נידריגער ווי ער איז.

misrule' *n. and v.* (מים-רוהל') אַן
אונאָרדנונג; א שלעכטע פערוואַלטונג;
שלעכט געוועלטיגען אדער פערוואַלטען.

Miss. *Mississippi* אבקירצונג פון
[איינער פון די פעראייניגטע שטאַאטען
פון אמעריקא].

miss *v. and n.* (מים) פער=
פעהלען; פערפעהלען דעם ציעל; ניט דער=
גרייכען, ניט האַבען קיין ערפאָלג; ניט
טרעפען; פיהלען מיט בעדויערען דעם
פערלוסט אדער דאס פעהלען פון עפּעס;
אויסמיידען, אויסווייכען; אויסלאַזען; א
דורכפאַל; עטוואס וואס איז ניט געלונ=
גען; ערפאָלגלאָזיגקייט; פערלוסט: מאַנ=
געל; דאס בעדויערען דעם פערלוסט אדער
מאַנגעל פון עפּעס; דאס פערפעהלען אין
דערגרייכען א ציעל; א בעל=הבית'טע [ביי
די נעגערס אין די דרום=שטאַאטען פון
נאָרד=אמעריקא]; א פריילין.

mis'sa *n.* (מים'-א) א מעסע, א גאָטעס=
דיענסט [ביי קאַטויליקען].

miss a blow (מים ע בלאָו) ניט טרעפען.

mis'sal *a. and n.* (מים'-על) וואס איז
שייך צו א מעסע אדער קאַטוילישער גאָ=
טעס=דיענסט; וואס איז שייך צו מיסאַלע
[א קאַטוילישען געבעט=בוך]; א מיסאַלע.

mis'sal-book *n.* (מים'-על-בוק) א מיסאַ=
לע [א קאַטויליש געבעט=בוך].

missay' *v.* (מים-סיי') זאָגען ניט ריכ=
טיג; ריידען לשון הרע.

misscript' *n.* (מים-סקריפּט') א פעהלער
אין שרייבען.

missee' *v.* (מים-סיע') שלעכט זעהן, זעהן
ניט ריכטיג; אננעהמען א ניט ריכטיגען
שטאַנדפּונקט.

misseek' *v.* (מים-סיעק') זוכען ניט
אויף'ן ריכטיגען וועג אדער אָרט.

mis'sel *n.* (מיסל) ז. *mistlethrush*

mis'selthrush *n.* (מיסל'-טהראַש)
ז. *mistlethrush*

missend' *v.* (מים-סענד') שיקען ניט
אין ריכטיגען אָרט.

missen'tence *n.* (מים-סענ'-טענס) א
פאַלשער אדער אונפערדיענטער אורטייל.

misserve' *v.* (מים-סירוו') שלעכט אדער
אונטריי דיענען.

misset' *v.* (מים-סעט') אריינברייגען
ניט אין ריכטיגען אָרט.

misshape' *v. and n.* (מים-שייפּ') מאַ=
כען א מאוס'ע, שלעכטע אדער פערקרי=
פּעלטע געשטאַלט; מאַכען א פערזעהעניש
פון עפּעס; א פערקריפּעלטע געשטאַלט, א
פערזעהעניש.

missha'pen *a.* (מים-שיי'פּן) צוקאַליע=
טשעט, פערקריפּעלט, מאוס.

missha'penness *n.* (מים-שיי'פּנ-נעס)
פערקריפּעלטקייט; מאוס'קייט.

missheathe' *v.* (מים-שיעטה') אריינשטע=
קען [א וואָפע] ניט אין ריכטיגען פּלאַץ.

mis'sile *a. and n.* (מים'-איל) וואס
ווערט געוואָרפען אדער געשליידערט [ווי
א שפּיעז, קויל, קאַנאָנע, פייל א. ד. ג.];
עטוואס וואס ווערט געוואָרפען [אלס געַ=
וועהר, מיט'ן צוועק צו טויטען אדער פער=
וואונדען].

miss'ing *a.* (מים'-אינג) פעהלענד, וואס
פעהלט.

miss'ing link (מים'-אינג לינק) א
פעהלענדער גליעד, עטוואס וואס פעהלט
אין מיטען [אין א רייה אדער סעריע];
א פעהלענדע עטוויקלונגס=שטופע אין דער
אויסבילדונג פון מינים חיות; איינער פון
די מינים, וואס האָבען, לויט דער דאַר=
וויניסטישער עוואָלוציאָנס=לעהרע, געדיענט
אלס איבערגאַנגס=שטופע אין דער ענטוויק=
לונג פון דעם מענשען=מין פון חיות און
וועלכע מען געפינט ניט צווישען די איצ=
טער עקזיסטירענדע מינים.

miss'ingly *adv.* (מים'-אינג-לי) פיה=
לענדיג די אבוועזענהייט אדער דאס פעה=
לען פון עפּעס; בעדויערענדיג [דאס
פעהלען פון עפּעס].

mis'sion *n.* (מיש'-אַן) מיסיאָן, שליחות,
בעשטימונג, אויפגאַבע; מיסיאָנערען=טהע=
טיגקייט, מיסיאָנערען=הויז, מיסיאָנערען=
אנשטאַלט; ספּעציעלע קריסטליכע גאָטעס=
דיענסט מיט'ן צוועק צו פערשפּרייטען
פרומקייט; א גלח וואס האַלט אב אַזאַ
ספּעציעלע גאָטעס=דיענסט; א געזאַנד=
שאַפט [פון פּאָליטישע פערטרעטער אין
א פרעמדען לאַנד].

mis'sionary *n. and a.* (מיש'-אַנ-ע-רי)
א מיסיאָנער; א געזאַנדטער, א שליח;
וואס איז שייך צו מיסיאָנערען אדער מי=
סיאָן=ארבייט.

mis'sioner *n.* (מיש'-אַנ-ער) איינער
וואס ווערט געשיקט אויף א ספּעציעלער
שליחות; א מיסיאָנער; א גלח וואס האַלט
אב א ספּעציעלע גאָטעס=דיענסט [מיט'ן
צוועק צו פערשפּרייטען פרומקייט].

mis'sion-rooms *n.* (מיש'-אַנ-רוהמז)
א מיסיאָנס=הויז.

mis'sion-school *n.* (מיש'-אַנ-סקוהל)
א מיסיאָנערען=שוהל [געפיהרט פון מיסיאָ=
נערען]; א לעהר=אנשטאַלט פאַרצובערײ=
טען מיסיאָנערען; א לעהר=אנשטאַלט פאַר
אָרימע קינדער אויפגעהאַלטען דורך
צדקה.

mis'sis *n.* (מים'-איז) א בעל=הבית'טע;
די ווירטהין פון הויז; א ווייב.

miss'ish *a.* (מים'-איש) מיידעלש; ווי
א ניט=דערוואַקסען מיידעל; סענטימענ=
טאַל; אפעקטירט, ניט נאַטירליך.

miss'ishness *n.* (מים'-איש-נעס) די
האַלטונג ווי פון א יונגען מיידעל; נאַ=
רישע אפעקטאַציאָן [קינסטליכע, ניט=
נאַטירליכע האַלטונג].

Mississip'pi *n.* (מים-אי-סיפּ'-אי) אַן
אמאָליגע טיוואַלי=שפּיעל [אַזאַ ביליאַרד=
שפּיעל, וואס שטאַמט פון מיסיסיפּי, איי=
נער פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון
אמעריקא]: דער טייך מיסיסיפּי; דער
שטאַאט מיסיסיפּי [אין אמעריקא].

mis'sive *a. and n.* (מים'-איוו) געשיקט
[אפיציעל אדער פון א הויכער פערזאָן];
א בריעף; א שליחות.

The ambassador presented the **missive** to the king.

Miss'-Nan'cy *n.* (מים'-נענ'-סי) א
יונגערמאַן אדער יונגע פּרויענצימער וואס
האַלט זיך מיט אפעקטאַציאָן [קינסטליך,
ניט=נאַטירליך]: א שוואַכער, פערצערט=
טעלטער, פרויען=עהנליכער מאַן.

Miss'-Nan'cyism *n.* (מים'-נענ'-סי-
איזם) געמאַכטע צערעמאָניעלע מיידעלשע
האַלטונג; פרויען=עהנליכקייט ביי א מאַן
[אין האַלטונג, כאַראַקטער, אויסזעהן א.
ז. וו.].

miss one's tip (מים הוואַנז טיפּ)
דורכפאַלען, פערפעהלען דעם ציעל, ניט
דערגרייכען דעם צוועק.

miss out (מים אוט) אויסלאַזען, איבער=
היפּען.

misspeak' *v.* (מים-ספּיעק') מאַכען א
פעהלער אין ריידען; זאָגען ניט דאס וואס

מען האט געוואלט זאגען; פאלש אויסשפרעכען.

misspell' *v.* (מיס-ספעל') ניט ריכטיג שרייבען, ניט ריכטיג אויסלעגען; אויסלעגען מיט גרייזען.

misspell'ing *n.* (מיס-ספעל'-אינג) א ניט ריכטיגע אויסלעגונג [דאס שרייבען מיט גרייזען].

misspend' *v.* (מיס-ספענד') נוצלאז פערשווענדען, שלעכט פערווענדען.

misspent' *a.* (מיס-ספענט') שלעכט פערברויכט, נוצלאז פערשווענדעט. ז. *misspend*.

misstate' *v.* (מיס-סטייט') מאכען א פאלשע בעהויפטונג, ניט ריכטיג פארשטעלען, פאלש אנגעבען.

misstate'ment *n.* (מיס-סטייט'-מענט) א פאלשע בעהויפטונג; דאס מאכען א ניט ריכטיגע פארשטעלונג וועגען עפעס; דאס פאלש אנגעבען עפעס.

misstay' *v.* (מיס-סטיי') זיך ניט קירעווען [ווענען א שיף].

misstep' *v. and n.* (מיס-סטעפ') מאכען א פאלשען טריט; זיך אויסגלישען; א פאלשער טריט, א פעהלער, דאס אויסגלישען זיך.

missuit' *v.* (מיס-סוט') ניט פאסען, זיין אונפאסיג.

missumma'tion *n.* (מיס-סא-מיי'-שאן) א פאלשער חבור, א פאלשע צוזאמענרעכנונג.

mis'sus *n.* (מיס'-אז) ז. *missis*.

misswear' *v.* (מיס-סוועהר') פאלש שווערען.

mist *n. and v.* (מיסט) א נעבעל, א טומאן; א שטויב-רעגען, א שפריי-רעגען [א דראבנע רעגענדעל]; פערנעבלען, פערטונקלען; רעגענען מיט דראבנע טראפענדלעך.

mista'kable *a.* (מיס-טיי'-קעבל) אין וואס מען קען א טעות האבען, וואס מען קען מיספערשטעהן.

mistake' *v. and n.* (מיס-טייק') א טעות האבען, מיספערשטעהן; א טעות, א פעהלער.

mista'ken *a.* (מיס-טיי'קן) שלעכט פערשטאנען; פאלש; וואס פערשטעהט פאלש, וואס האט א טעות.

mista'kenly *adv.* (מיס-טיי'קן-לי) על פי טעות; ניט ריכטיג.

mistake' one's way (מיס-טייק' הוואנז הוויי) פערבלאנדזשען, אראבבלאנדזשען פון וועג.

mista'ker *n.* (מיס-טיי'-קער) איינער וואס מאכט א טעות.

mistake' the mark (מיס-טייק' טהי מארק) פערפעהלען דעם ציעל.

mista'king *n.* (מיס-טיי'-קינג) א טעות.

mista'kingly *adv.* (מיס-טיי'-קינג-לי) על פי טעות; ניט ריכטיג.

mist'-bow *n.* (מיסט'-באו) א נעבעל-בויגען [א ווייסער רעגענבויגען וואס בעווייזט זיך אמאל בעת א נעבעל].

mist'-col'ored *a.* (מיסט'-קאל'-ארד) פארבלאז.

misteach' *v.* (מיס-טיעטש') פאלש אונטערריכטען, פאלש לערנען.

mistell' *v.* (מיס-טעל') ניט ריכטיג דערצעהלען, ניט ריכטיג אנגעבען די צאהל.

mistem'per *v.* (מיס-טעמ'-פער) ארויסברייננגען פון נארמאלען צושטאנד, מאכען שלעכט געשטימט.

mis'ter *n.* (מיס'-טער) הערר; בעל-הבית.

misterm' *v.* (מיס-טוירם) אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען; רופען נעמען, געבען א צונעמעניש, בעליידיגען.

mist'-flow'er *n.* (מיסט-פלאו'-ער) אזא שעהנע אמעריקאנישע פלאנצע מיט בלויע בליטהען וואס וואקסען אין בינטלעך.

Mist-flower

mist'ful *a.* (מיסט'-פול) נעבעלדיג, טומאנע; פערנעבעלט, פערטונקעלט.

misthink' *v.* (מיס-טהינק') דענקען ניט ריכטיג; האבען אן אונגינסטיגע מיינונג.

misthrive' *v.* (מיס-טהראיוו') ווי עס איז זיך דורכשלאגען, קוים דורכקומען.

misthrow' *v.* (מיס-טהראו') ווארפען ניט ריכטיג, ניט טרעפען.

mis'tily *adv.* (מיס'-טי-לי) אויף א נעבעלדיגען, טונקעלען אדער אונקלארען אופן.

mistime' *v.* (מיס-טאים') טהאן ניט צו דער רעכטער צייט.

mistimed' *a.* (מיס-טאימד') ניט צוגעפאסט צו דער צייט; וואס איז ניט אם פלאץ אין א געוויסער צייט אדער ביי א געוויסער געלעגענהייט.

mis'tiness *n.* (מיס'-טי-נעס) נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט; טונקעלקייט, אונקלארקייט.

misti'tle *v.* (מיס-טאי'טל) אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען אדער טיטול.

mis'tlethrush *n.* (מיסל'-טהראש) דער מיסטעל-דראסעל [אזא פויגעלע וואס געפינט זיך אין איירָאפא און אין אייניגע טיילען פון אזיע און אפריקא, האט גרויליך-ברוינע און געלבליכע פעדערען אויפ'ן רוקען און אויף די פליגלען און ווייסליכע געפלעקטע פעדערען אויפ'ן בייכעל און אויפ'ן העלזעל].

mis'tletoe *n.* (מיז'ל-טאו) די מיסטעל [אזא איירָאפעאישע פאראזיטישע פלאנצע וואס וואקסט אויף פערשיעדענע בוימער, הויפטזעכליך אויף עפעל-בוימער. זי גיט ארוים קליינע געלבליך-גרינע בליטהען און, אום ווינטער, ווייסע יאגדעס. פארצייטען איז די פלאנצע געברויכט געווארען פאר רעליגיעזע צוועקען און אויך אין מעדיצין. אויך יעצט ווערט זי אמאל געברויכט אום ווייהנאכט].

Mistletoe

mist'like *adv.* (מיסט'-לאיק) אזוי ווי א נעבעל, ווי א טומאן; נעבעלהאפט.

mistook' (מיס-טוק') געמאכט א טעות. ז. *mistake*.

mistradi'tion *n.* (מיס-טרע-דיש'-אן) א פאלשע טראדיציע; א שלעכט אנגעווענדעטע טראדיציע.

mistrain' *v.* (מיס-טריין') שלעכט ערציהען, שלעכט אויפברייננגען.

mis'tral *n.* (מיס'-טרעל) דער מיסטראל [א קאלטער נארד-וועסטליכער ווינד אין די טיילען פון פראנקרייך וואס געפינען זיך ביים מיטעללענדישען ים].

mistranscrip'tion *n.* (מיס-טרענ-סקריפ'-שאן) א פעהלערהאפטע קאפיע.

mistranslate' *v.* (מיס-טרענס-לייט') שלעכט איבערזעצען; איבערזעצען ניט ריכטיג.

mistransla'tion *n.* (מיס-טרענס-ליי'-שאן) א ניט ריכטיגע איבערזעצונג.

mistreat' *v.* (מיס-טריעט') שלעכט בעהאנדלען.

mistreat'ment *n.* (מיס-טריעט'-מענט) א שלעכטע בעהאנדלונג.

mis'tress *n. and v.* (מיס'-טרעס) א הערין, א בעל-הבית'טע; א פרוי, א פערהייראטע פרוי; א מאדאם; א געליעבטע; א קעבס-ווייב; א פרוי וואס איז געניט אין עפעס; זיין פערליעבט אין א פרוי, זיין א געליעבטער; ווערען א געליעבטע.

mis'tress-ship *n.* (מיס'-טרעס-שיפ) פרויען-הערשאפט, דאס בעל-הבית'עווען אדער די אויטאריטעט פון א פרוי.

mistri'al *n.* (מיס-טראי'-על) א געריכטס-פראצעס, ביי וועלכען דער אורטייל איז געווארען אונגילטיג צוליעב עפעס א פעהלער; א געריכטס-פראצעס, וועלכער ענדיגט זיך ניט מיט קיין אורטייל [ווי למשל, ווען די געריכטס-געשווארענע קענען ניט איינשטימען].

mist'-rick *n.* (מיסט'-ריק) א געדיכטער נעבעל [טומאן].

mistrust' *v. and n.* (מיס-טראסט') מיסטרויען, ניט האבען קיין צוטרוי, ניט גלויבען; פערדעכטיגען; צווייפלען; דאס ניט האבען קיין צוטרוי; פערדאכט; צווייפעל.

mistrus'ter *n.* (מיס-טראס'-טער) איינער וואס האט ניט קיין צוטרוי, גלויבט ניט, צווייפעלט אדער פערדעכטיגט.

mistrust'ful *a.* (מיס-טראסט'-פול) מיסטרויאיש, פערדעכטיג, צווייפלענד.

mistrust'fully *adv.* (מיס-טראסט'-פול-אי) אהן צוטרויען, מיט צווייפעל, מיט פערדאכט.

mistrust'fulness *n.* (מיס-טראסט'-פול-נעס) מיסטרויאונג, פערדעכטיגונג, צווייפלונג.

mistrust'less *a.* (מיס-טראסט'-לעס) ניט פערדעכטיגענד קיין זאך.

mistune' *v.* (מיס-טיון') ניט ריכטיג אנשטעלען דעם טאָן.

mis'tus *n.* (מיס'-טאס) א פלאנצע וואס איז א פראדוקט פון קרייצונג [צוזאמענמישונג פון פערשיעדענע מינים].

mistu'tor *v.* (מיס-טיו'-טאר) פאלש אונטערריכטען, שלעכט לערנען.

mis'ty *a.* (מיס'-טי) פערטונקעלט, טונקעל, נעבעלדיג, טומאנע; ניט קלאר.
The misty weather delayed the arrival of the steamer.

misunderstand' *v.* (מיס-אנ-דער-סטענד') מיספערשטעהן, שלעכט פערשטעהן.

misunderstan'ding *n.* (מיס-אנ-דער-סטענ'-דינג) דאס שלעכט-פערשטעהן; א טעות אין פשט; א מיספערשטענדניס, אונאיינינקייט, שטרייטיגקייט.

misunderstood' (מיס-אנ-דער-סטוד') מיספערשטאנען, שלעכט פערשטאנען. ז. *misunderstand*.

misu'sage *n.* (מיס-יו'-זעדזש) שלעכטער געברויך; אונפאסיגער געברויך [פון

ווערטער]; מיסברויך; שלעכטע בעהאנדלונג.

misuse′ *v.* (מיס-יוז′) מאכען א שלעכטען געברויך; מיסברויכען; שלעכט בעהאנדלען.

misuse′ *n.* (מיס-יוס′) ז. ***misusage***

misu′ser *n.* (מיס-יו′-זער) א מיסברויכער.

misval′ue *v.* (מיס-וועל′-יו) אונטערשעצען; ניט ריכטיג אבשאצען.

misven′ture *n.* (מיס-וועני′-טשור) א שלים-מזל′דיגע אדער ניט-געלונגענע אונטערנעהמונג; א דורכפאל.

misven′turous *a.* (מיס-וועני′-טשור-אס) וואס האט ניט קיין מוטה, וואס וואגט ניט; פייג, שרעקעדיג.

misvouch′ *v.* (מיס-וואוטש′) פאלש אנגעבען עפעס, פאלש עדות זאגען.

miswan′der *v.* (מיס-הוואנ′-דער) וואנדערען, בלאנדזשען, פערקריכען.

miswed′ *v.* (מיס-הוועד′) הייראטען א ניט פאסענדע פערזאן.

mis-word′ *n.* (מיס-הוואירד′) א ניט ריכטיג ווארט; א קללה.

miswork′ *v.* (מיס-הוואירק′) טהאן שלעכט, טהאן שלעכט אן ארבייט.

miswor′ship *n. and v.* (מיס-הוואיר′-שיפ) פאלשע פערגעטערונג; פערגעטערען א זאך וואס דארף ניט פערגעטערט ווערען.

miswor′shiper *n.* (מיס-הוואיר′-שיפ-ער) איינער וואס פערגעטערט פאלש [אויף אן אונפאסענדען שטיינער אדער א זאך וואס דארף ניט פערגעטערט ווערען].

miswor′shipper *n.* (מיס-הוואיר′-שיפ-ער) ז. ***misworshiper***

miswrite′ *v.* (מיס-ראיט′) מאכען א גרייז אין שרייבען; ניט ריכטיג שרייבען.

miswrought′ *a.* (מיס-ראהט′) שלעכט געמאכט. ז. ***miswork***

mis′y *n.* (מיס′-אי) מיסי אדער געלב-אייזען-ערץ [אזא מינעראל].

misyoke′ *v.* (מיס-יאוק′) ניט ריכטיג צוזאמענבינדען אדער צונויפפאסען.

miszeal′ous *a.* (מיס-זעל′-אס) פאלש אייפריג, מיט פאלש אנגעווענדעטער אייפריגקייט.

mit *n.* (מיט) א האלב-הענטשקע [אהן פינגער אדער מיט האלבע פינגער].

mi′ta *n.* (מי′-טא) געצוואונגענע ארבייט פון די אינדיאנער אין פערו [אין די אמאליגע צייטען. א זיבענט-חלק פון דער מענער-בעפעלקערונג האט געמוזט ארבייטען א יאהר צייט פאר די שפאנישע עראבערער אין מינען, אויף די פעלדער און אין די פאבריקען. זיי האבען פאר זייער ארבייט געקראגען בעצאהלט].

mite *n.* (מאיט) א מילב; א קליינע מטבע; א גארנישט, א קלייניגקייט.

mi′ted *a.* (מאי′-טעד) קאליע געווארען [ווייל עס איז ניט גוט איינגעזאלצען, ווי קאנזערווירטע פיש].

mi′ter *n. and v.* (מאי′-טער) א מיטרא, א קאפ-הויב פון א הויכען גייסטליכען [ווי פארצייטען פון כהן גדול און איצטער פון א בישאף אדער פאפסט]; אן אויוועןזאסלינקע אדער דעקעל, אן אויוועןקאלפאק; אין סטאלעריי — א שרעג-מאס, א ווינקעל-מאס; א צוויקעל, א קלין [אין נענעה]; א צוזאמענזעצונג אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; דערהויבען צו א הויכער שטעלע פון א גייסטליכען, בעעהרען מיט א מיטרא [הויפטזעכליך ווענען א בישאף]; אין סטאלעריי — פעראייניגען אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; מאכען א צוויקעל אדער קלין [אין נענעה].

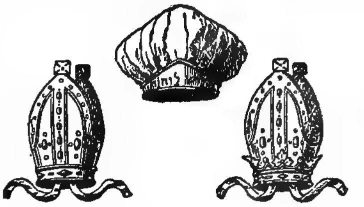

Miters

mi′ter-box *n.* (מאי′-טער-באקס) א שרעג-מאס, א ווינקעל-מאס [אין סטאלעריי — אן אינסטרומענט צו. מעסטען 45-גראדיגע ווינקלען ביים שניידען].

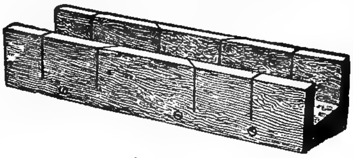

Miter-box

mi′ter-drain *n.* (מאי′-טער-דריין) א רינווע אין מיטען פון אן אייזענבאהן-וועג צום אבציהען דאס וואסער אין די זייטען-רינוועס.

mi′tering-machine′ *n.* (מאי′-טער-אינג-מע-שין′) א מאשין צו זעגען און שניידען האלץ אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; אין דרוקערייען — א מעכאניזם צו בשניידען דעם ברעג פון א בלייענער שריפט-שורה שיעף אדער שרעג.

mi′ter-jack *n.* (מאי′-טער-דזשעק) אזא שרעג-מאס. ז. ***miter-box***

mi′ter-joint *n.* (מאי′-טער-דזשאינט) אין סטאלעריי — א פערבינדונג אונטער א ווינקעל פון 45 גראד.

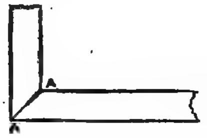

AA. Miter-joint

mi′ter-sill *n.* (מאי′-טער-סיל) א פער-שפאר-שוועל [צו וועלכער עס לאזט זיך ארונטער די טהיר פון א שלוזע אבצוהאלטען דאס וואסער].

mi′ter-square *n.* (מאי′-טער-סקהוועהר) א ווינקעל-לינעאל צו מאכען 45-גראדיגע ווינקלען.

mi′ter-wheel *n.* (מאי′-טער-הוויעל) דאס ווינקעל-ראד אדער דיאגאנאל-ראד [א ראד מיט קאנישע צייהנער, וועלכע קומען זיך צונויף מיט די קאנישע צייהנער פון א צווייטען ראד אונטער א ווינקעל פון 45 גראד].

Mith′ra *n.* (מיטה′-רא) מיטהרא, דער גאט פון ליכט ביי די פארצייטיגע פערזיער און הינדוסען.

Mith′raism *n.* (מיטה′-רע-איזם) דאס דיענען צו מיטהרא [ביי די פארצייטיגע פערזיער — דער גאט פון ליכט].

Mith′ras *n.* (מיטה′-רעס) ז. ***Mithra***

mith′ridate *n.* (מיטה′-רי-דייט) א מין געגענגיפט.

mit′igable *a.* (מיט′-אי-געבל) מילדערונגס-פעהיג, וואס מען קען מילדערען, וואס קען געשטילט אדער פערלייכטערט זוערען; וואס קען פערמינדערען.

mit′igant *a.* (מיט′-אי-גענט) לינדערענד, מילדערענד, שטילענד, פערלייכטערענד.

mit′igate *v.* (מיט′-אי-גייט) מילדערען, פערלייכטערען; שטילען, מעסיגען, פערמינדערען.

It is impossible to mitigate the horrors of war.

mit′igatedly *adv.* (מיט′-אי-גיי-טעד-לי) אין א לייכטען אדער מילדען גראד.

mitiga′tion *n.* (מיט-אי-גיי′-שאן) מילדערונג, לינדערונג, פערלייכטערונג, שטילונג.

mit′igative *a.* (מיט′-אי-גיי-טיוו) ז. ***mitigant***

mit′igator *n.* (מיט′-אי-גיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מילדערט, פערלייכטערט, שטילט אדער בערוהיגט.

mit′igatory *a.* (מיט′-אי-גיי-טא-רי) ז. ***mitigant***

mitraille′ *n.* (מי-טרייל′) קליינע שטיקלעך אייזען, קליינע קוילען און עהנליכע זאכען, מיט וועלכע מען שיסט פון א קאנאנע; א קארטעטש-אנלאדונג, א שראט-שאס [פון א הארמאט].

mitrailleur′ *n.* (מי-טרע-ליעיר′) אן אנלאדער פון א קארטעטשען-מאשין אדער שרויטען-שאס-הארמאט. ז. ***mitraille***

mitrailleuse′ *n.* (מי-טרע-ליעיז′) א מיטראליעזע, א קארטעטשען-הארמאט אדער שראט-מאשין וואס שיסט אויס פיעל קוילען נאכאנאנד. ז. ***mitraille***

mi′tral *a.* (מאי′-טרעל) וואס איז עהנליך אדער איז שייך צו א מיטרא [א בישאף′ס הוט]; וואס בעשטעהט פון צוויי קלאפאנעס [אין אנאטאמיע]; וואס איז שייך צום דעקעל ביי דער לינקער עפנונג פון הארץ.

mi′tral valve (מאי′-טרעל וועלוו) דאס הוט-פערמיגע דעקעל ביי דער לינקער עפנונג פון הארץ.

ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

mi′tre *n. and v.* (מאי′-טער) ז. ***miter***

mi′triform *a.* (מאי′-טרי-פארם) אין באטאניק — עהנליך צו א מיטרא אדער בישאף′ס הוט [קאניש, אויסגעהוילט און אפען פון אונטען — ווענען פרוכטען].

Mitriform Capsule

mitt *n.* (מיט) ז. ***mit***

mit′ten *n. and v.* (מיטן) א פויסט-הענטשקע, א הענטשקע מיט איין פינגער; א האלב-הענטשקע [אהן פינגער אדער מיט האלבע פינגער]; אנטהאן הענטשקעס [פויסט-הענטשקעס אדער האלב-הענטשקעס]; צוריקווייזען א הייראטס-פארשלאג.

mit′timus *n.* (מיט′-אי-מאס) א גע-ריכטס-בעפעהל צו א געפענגניס-אויפזעהער אריינצונעהמען אן ארעסטירטען; א פערהאפטונגס-בעפעהל; א בעפעהל איבערצוגעבען א קלאגע פון איין געריכט צו א צווייטען; ענטלאסונג, דאס אבזאגען [פון אן אמט אדער שטעלע].

mi′ty *a.* (מאי′-טי) מילבינג, פול מיט מילבען.

mix *v. and n.* (מיקס) מישען, פערמישען; זיך מישען, זיך צוזאמענמישען, זיך פעראייניגען; א געמישעכץ, א מישמאש; א בעהעלער.

mix′able *a.* (מיק′-סעבל) וואס לאזט זיך פערמישען אדער צונויפמישען.

mixed *a.* (מיקסט) צו־ .2 ;געמישט .1 טומעלט.

1. We had a mixed feeling of pleasure and grief.

mixed cho'rus (מיקסט קאָו'־ראַס) אַ געמישטער כאָר [פון מענער־שטימען און פרויען־שטימען].

mixed laws (מיקסט לאָהז) געמישטע געזעצע אי וועגען איינענטומס־זאַכען, אי וועגען רעכטע און פליכטען פון פערזאָנען.

mix'edly *adv.* (מיק'־סעד־לי) אויף אַ געמישטען שטייגער.

mixed mar'riage (מיקסט מער'־ אידזש) אַ געמישטע הייראַט [פון מענ־ שען פון פערשידענע גלויבענס].

mixed met'aphor (מיקסט מעט'־ע־ פאָר) אַ געמישטע מעטאַפאָרע [אַ מליצה־ אויסדרוק, אין וועלכען עס פּלאָנטערען זיך צוזאַמען עטליכע מליצות]. ז. *metaphor*

mixed num'ber (מיקסט נאַמ'־בער) אַ געמישטע צאָהל [אַ גאַנצע צאָהל צו־ זאַמען מיט אַ ברוך־צאָהל, ווי 3¾].

mixed per'son (מיקסט פּויר'־סאַן) איינער וואָס האָט אַ דאָפּעלטע אָדער פּיעלפאַכע יורידיקציאָן אָדער הער־ שאַפטס־אויטאָריטעט [ווי למשל, אַ קעניג וואָס ווערט בעטראַכט אויך אַלס דער הויפּט פון דער קירך].

mixed train (מיקסט טריין) אַ געמיש־ טער באַהן־צוג [פון פּאַסאַזשיר־וואַגאָנען און פראַכט־וואַגאָנען אָדער פון וואַגאָנען וואָס זיינען בעשטימט פאַר פערשידענע קלאַסען מענשען].

mixed voy'age (מיקסט וואָי'־עדזש) אַ יאַגד־רייזע פון פישער אי אויף ים־הינד אי אויף וואַלפיש.

mix'er *n.* (מיק'־סער) איינער וואָס מישט צונויף ; אַ מאַשין וואָס מישט צו־ נויף פערשידענע שטאָפען.

mix'ible *a.* (מיק'־סיבל) ז. *mixable*

mix'ing *n.* (מיק'־סינג) צוזאַמענמישונג ; אַ געמישעכץ.

mix'ing-machine' *n.* (מיק'־סינג־מע־ שין') אַ מאַשין אָדער פאַבריכטונג צו־ נויפצומישען פערשידענע זאַכען ; אַ קוי־ פערנער צילינדער, אין וועלכען מען מישט צונויף די נויטיגע שטאָפען ביים מאַכען פּולווער.

mixobarbar'ic *a.* (מיק־סאָו־באַר־בער'־ איק) ניט אין גאַנצען באַרבאַריש, עט־ וואָס ציוויליזירט.

mixog'amy *n.* (מיק־סאָג'־ע־מי) אַ מיקסאָגאַמיע, אַ פערזאַמלונג פון פיש אין דער צייט פון אַרויסוואַרפען די רויגען [איקרע], ווען "ער'ען" זיינען פאַראַן מעהר ווי "זי'ען" און אַרום איין "זי" געפינען זיך עטליכע "ער'ען".

mixtilin'eal *a.* (מיקס־טי־לינ'־אי־על) וואָס בעשטעהט פון געמישטע ליניעס [קרומע, גלייכע, געבויגענע].

mixtilin'ear *a.* (מיקס־טי־לינ'־אי־אַר) ז. *mixtilineal*

mix'tion *n.* (מיקס'־טשאַן) אַ געמיש נע־ ברויכט צום בעפעסטיגען בלאַט־גאָלד צו האָלץ אָדער צו בילדער.

mix'ture *n.* (מיקס'־טשור) אַ מישונג, אַ געמיש ; אַ צומישונג, אַ ביימישונג ; אַ מיקסטור [אַ צוזאַמענמישונג פון פערשיי־ דענע מעדיצינען].

mix'tus *n.* (מיקס'־טאַס) ז. *mistus*

mix up (מיקס אַפּ) צוזאַמ־ ; צוטומלען ; לען דעם מוח ; ברענגען אין אַ פערלע־ גענהייט ; אריינפּלאָנטערען, פערמישען, אריינשלעפּען [אין אַן אונטערנעהמונג, פערשווערונג א. ז. וו.].

miz'en *n.* (מיזן) ז. *mizzen*

miz'maze *n.* (מיז'־מייז) אַ לאַבירינט, אַ פערווירונג, אַ צומישונג.

miz'zen *n.* (מיזן) דער בעזאַן־זעגעל [אַ הינטערשטער שיף־זעגעל].

miz'zenmast *n.* (מיז'נ־מעסט) דער מאַסט וועלכער האַלט די זעגלען פון דעם הינטערטייל פון אַ שיף.

miz'zle *n. and v.* (מיזל) אַ שפּריי־רעגען, אַ שטויב־רעגען ; רעגענען מיט גאַנץ קליי־ נינקע טראָפּענס ; זיך אונטערנעבען ; ווע־ רען שכור'לעך ; נעלם ווערען, מאַכען פּליטה ; פערפּלאָנטערען זיך, צוטומעלט ווערען.

miz'zling *n.* (מיז'־לינג) אַ שפּריי־רעגען, אַ שטויב־רעגען ; אַ דיקער נעבעל [טו־ מאַן].

miz'zly *a.* (מיז'־לי) נעבעלדיג, טומאַנע.

miz'zy *n.* (מיז'־אי) אַ זומפּ.

MM. אַבקירצונג פון *Messieurs* [הערען].

Mme. אַבקירצונג פון *Madame*

mnemon'ic *a. and n.* (ני־מאָנ'־איק) מנעמאָניש, וואָס העלפט דעם זכרון, וואָס איז שייך צום זכרון ; מנעמאָניק [די קונסט פון פערבעסערען אָדער ענטוויקלען דעם זכרון ; אַ סיסטעם פון כללים, ווי צו געדענקען פערשידענע זאַכען].

mnemon'ical *a.* (ני־מאָנ'־אי־קעל) מנעמאָניש, וואָס העלפט דעם זכרון, וואָס איז שייך צום זכרון.

mnemoni'cian *n.* (ני־מאָ־ניש'־ען) אַ לעהרער פון מנעמאָניק. ז. *mnemonics*

mnemon'ics *n.* (ני־מאָנ'־איקס) מנעמאָ־ ניק, די געדענקנים־קונסט, די קונסט צו פערשטאַרקען אָדער צו ענטוויקלען דעם זכרון, אַ סיסטעם פון כללים, ווי צו גע־ דענקען פערשידענע זאַכען.

mne'monist *n.* (ני'־מאָ־ניסט) אַ קע־ נער אין מנעמאָניק. ז. *mnemonics*

Mo. אַבקירצונג פון *Missouri* [איי־ נער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון נאָרד־אַמעריקאַ].

mo'a *n.* (מאָו'־אַ) אַזאַ זעהר גרויסער פויגעל ענליך צו אַ שטרויס, נאָר פּיעל גרעסער פון איהם, וואָס האָט זיך ביז ניט לאַנג צוריק געפונען אין ניי־זעעלאַנד.

Mo'abite *n. and a.* (מאָו'־עב־איט) איינער וואָס קומט אַרויס פון מואב [דער זוהן פון לוט] ; וועלכער שטאַמט אַב פון מואב.

Mo'abitess *n.* (מאָו'־ע־באַי־טעס) אַ פרויענצימער וואָס שטאַמט אַב פון מואב.

Moabit'ic *a.* (מאָו־ע־ביט'־איק) וואָס איז שייך צו מואב, וואָס שטאַמט אַב פון מואב.

Mo'abitish *a.* (מאָו'־ע־באַי־טיש) ז. *Moabitic*

moan *v., n. and a.* (מאָון) קרעכצען, זיפצען ; קלאָגען, יאָמערען ; אַ קרעכץ, אַ זיפץ ; אַ וועה־קלאָג ; ווי אַ קרעכץ, ווי אַ זיפץ.

moat *n. and v.* (מאָוט) אַ גראָבען אַרום אַ פעסטונג ; אַרומרינגלען מיט גראָבענס.

moa'ted *a.* (מאָו'־טעד) אַרומגערינגעלט מיט אַ גראָבען.

mob *n. and v.* (מאַב) אַ פעבעל ; אַ געזעמעל פון המון ; אַ סקאַנדאַליעזע מאַ־ סע ; אַ סטאַדע בהמות ; אָנגרייפען, אָנ־ פאַלען פון פעבעל [המון] ; אַ ווייבער־ שער טשיפּיק אָדער נאַכט־הויב ; בעדע־ קען מיט אַ טשיפּיק.

mob'bish *a.* (מאַב'־איש) פעבעלהאַפט, גראָב, געמיין, נידריג.

mob'-cap *n.* (מאַב'־קעפּ) אַ נאַכט־הויב, אַ נאַכט־טשיפּיק.

mo'bile *a. and n.* (מאָו'־ביל) בעוועג־ ליך, אונבעשטענדיג ; עטוואָס וואָס איז בעוועגליך ; אַ בעוועגער.

mobilisa'tion *n.* (מאָו־ביל־אי־זיי'־ שאַן) ז. *mobilization*

mo'bilise *v.* (מאָו'־ביל־איז) ז. *mobilize*

mobil'ity *n.* (מאָ־ביל'־אי־טי) בעוועג־ ליכקייט ; אונבעשטענדיגקייט.

mobil'ity *n.* (מאַב־איל'־אי־טי) דאָס פּראָסטע פאָלק, דער המון, דער פעבעל.

mobiliza'tion *n.* (מאָו־ביל־אי־זיי'־ שאַן) מאָביליזאַציאָן, די פערבערייטונג אָדער פערפערטיגונג פון אַן אַרמעע צום קריעג.

mo'bilize *v.* (מאָו'־ביל־איז) מאָביליזי־ רען, פערבערייטען אָדער פערפערטיגען אַן אַרמעע צום קריעג ; זעצען אין בעוועגונג, מאַכען גרייט צו בעוועגונג.

mob'-law *n.* (מאַב'־לאָה) פעבעל־יוסטיץ [גוואַלטטהאַטען פון המון].

moboc'racy *n.* (מאַב־אָק'־רע־סי) פע־ בעל־הערשאַפט ; דער המון, דער פעבעל.

mob'ocrat *n.* (מאַב'־אָ־קרעט) אַ פיהרער פון פעבעל, אַ דעמאַגאָג.

mobocrat'ic *a.* (מאַב־אָ־קרעט'־איק) וואָס איז שייך צו פעבעל־הערשאַפט.

mobs'man *n.* (מאַבז'־מען) אַן אויס־ געפּוצטער גנב אָדער שווינדלער ; אַן עלעגאַנטער קעשענע־גנב.

moc'casin *n.* (מאַק'־ע־סין) אַזאַ שוך פון איין שטיק ווייכען לעדער אָהן אַ שטייפער זויל [פּאָדעש־ וועץ] וואָס די אינדיאַנער אין אַמעריקאַ טראָ־ גען ; אַזאַ ניפּטיגע שלאַנג.

Moccasin

moc'casined *a.* (מאַק'־ע־סינד) וואָס טראָגט אַן אינדיאַנער שוך. ז. *moccasin*

moc'cassin *n.* (מאַק'־ע־סין) ז. *moccasin*

mo'cha *n.* (מאָו'־קאַ) מאָקאַ־קאַפּע [אַ נעוויסער גוטער זאָרט קאַפּע, וואָס וואַקסט בעזאָנדערס אין יעמען, אַראַביען, און ווערט עקספּאָרטירט פון דעם האַפען מאָ־ קאַ] ; אַזאַ אַביסינישעס געוויכט [אונגע־ פעהר איין אַמעריקאַנער אונץ].

mock *v., n. and a.* (מאַק) שפּאָטען, פערשפּאָטען, אָביעקען, מאַכען חוזק ; אָב־ נאַרען ; נאָכמאַכען ; איבערמישען ; שפּאָט, געשפּעט, לצנות, חוזק ; שפּאָטיש, אויף־ צו־פּלייסען, פאַלש, ניט עכט.

mock'able *a.* (מאַק'־עבל) לעכערליך, שפּאָטיש, וואָס איז אויסגעזעצט צו שפּאָט.

mock auc'tion (מאַק אַהק'־שאַן) אַ שווינדלערישע אויקציאָן.

mock'-bird *n.* (מאַק'־בוירד) ז. *mocking-bird*

mock col'or (מאַק קאָל'־אַר) אַ פאַרב וואָס בלאַקירט אַב.

mock'er *n.* (מאַק'־ער) אַן אַבלאַכער, אַן אַבשפּאָטער, אַ לץ ; אַ רמאי, אַן אָב־ נאַרער.

mock'ery *n.* (מאַק'־ער־אי) שפּאָט, גע־ שפּעט, לצנות, חוזק ; אַ פאַלשעס אויסזעהן ; דאָס וואָס ענטוישט.

mock'-hero'ic *a.* (מאק'-הי-ראו'-איק) כלומר'שט העלדיש.

mock'ing-bird *n.* (מאק'-אינג-בוירד) דער שפאט-פויגעל [א מין אמעריקאנער זינג-פויגעל וועלכער האט די אייגענשאפט נאכצומאכען יעדע שטימע און יעדען קלאנג].

Mocking-bird

mock'ingly *adv.* (מאק'-אינג-לי) אבלאכענדיג, אבשפאטענדיג, חוזק מאכענדיג.

mocud'dum *n.* (מא-קאד'-אם) אין אסט-אינדיען — דער עלטסטער [פון א דארף, פון א קהלה].

mo'dal *a.* (מאו'-דעל) וואס געהערט צו דער פארם, וואס געהערט צו דער ארט און ווייזע; וואס איז שייך צום מאדוס פון א צייטווארט [ז. *mode*].

mo'dalism *n.* (מאו'-דעל-איזם) די לעהרע אין דער קריסטליכער רעליגיאן, אז גאט — דער פאטער, גאט — דער זוהן און גאט — דער הייליגער גייסט זיינען נור פערשיעדענע פארמען פון איינעם און דעמזעלבען געטליכען וועזען.

modal'ity *n.* (מא-דעל'-אי-טי) אין לאגיק — מאדאליטעט, די אייגענשאפט פון לאגישע זעצע, וועלכע בעצייכענט זייער מעגליכקייט, זייער ווירקליכקייט אדער זייער נויטווענדיגקייט לויט דעם, אויף וויפיעל עס איז מעגליך, ווירקליך אדער נויטווענדיג דאס, וואס ווערט אין זיי בעהויפטעט; די ארט און ווייזע; בעשרענקטקייט, דאס זיין פערבונדען מיט א בעדינגונג [וועגען א פערשפרעכען].

mode *n.* (מאוד) די ארט און ווייזע, שטייגער, אופן; פארם; די מעטאדע; א מאדע; מאדוס פון א צייטווארט [די פארם פון א צייטווארט וועלכע דריקט אויס די ווירקליכקייט, די מעגליכקייט אדער די ווינשענסווערטיגקייט פון א טהאט]; א צופעליגע אייגענשאפט; אין לאגיק — די פארם פון א זאץ אין בעצוג צו מעגליכקייט און נויטווענדיגקייט; אזא סילאגיזם [לאגישע שלוס-פאלגערונג] וואס העננט אב פון דער קוואנטיטעט און קוואליטעט פון די זעצע פון וועלכע ער איז צונויפגעשטעלט; אין מוזיק — די טאנארט, די צונויפשטעלונג פון טענער אין אן אקטאווע אין געוויסע אינטערוואלען.

mod'el *n., a. and v.* (מאד'-על) א מאדעל, א מוסטער, א פארבילד; א פערזאן וואס דיענט אלס מוסטער פאר א מאלער אדער סקולפטאר צו מאכען א בילד אדער סטאטוע; וואס דיענט אלס א מאדעל אדער מוסטער; מאכען עטוואס נאך א מאדעל אדער מוסטער; מאדעלירען, פארמירען; אבבילדען; מאכען א מאדעל אדער מוסטער.

mod'el doll (מאד'-על דאל) א מאדעל פיגור [א וואקסענע אדער הילצערנע פיגור פון א מענשען צו מעסטען קליידער].

mod'eler *n.* (מאד'-על-ער) א מאדעלירער, איינער וואס מאכט מאדעלען אדער פיגורען.

mod'el farm (מאד'-על פארם) א מוסטער פערמע [א פערמע וואו די לאנדווירטשאפט ווערט געפיהרט דורך מאדערנע איינריכטונגען און מעטאדען].

mod'eling *n.* (מאד'-על-אינג) דאס מאכען מאדעלען; דאס מאדעלירען.

mod'eling-clay *n.* (מאד'-על-אינג-קליי) מאדעליר-ליים [א ווייכער, פיינער ליים וואס ווערט בענוצט פון קינסטלער צו מאדעלירען פיגורען].

mod'eling-stand *n.* (מאד'-על-אינג-סטענד) א מאדעליר-טיש [א טיש וואו עס ליעגט דאס ליים פון וועלכען דער סקולפטאר מאדעלירט א פיגור].

mod'eling-tools *n.* (מאד'-על-אינג-טוהלז) מאדעליר-געצייג [די געצייג פון א סקולפטאר מיט וועלכע ער מאדעלירט פיגורען פון ליים אדער אנדערע מאטעריאלען].

mod'eller *n.* (מאר'-על-ער) ז. *modeler*.

mod'elling *n.* (מאד'-על-אינג) ז. *modeling*.

mod'erate *a., v. and n.* (מאד'-ע-רייט) מעסיג, מיטעל, מיטעלמעסיג; ניש'קשה'דיג, צימליך; ביליג [וועגען פרייזען]; בעשיידען; געלאסען; לינד; מעסיגען, מילדערען; איינשרענקען; פערקלענערען, פערגרינגערען; ווירקען אלס א פארזיצענדער ביי א ויכוח אדער דיספוט; ווערען מילדער, שטילער אדער רוהיגער; איינער וואס איז מעסיג אדער געלאסען; א געגנער פון עקסטרעמע מיינונגען אדער אנזיכטען [בעזאנדערס אין פאליטיק און רעליגאן].

mod'erately *adv.* (מאד'-ע-רייט-לי) אויף א מעסיגען אופן; מעסיג, מיטעלמעסיג.

mod'erateness *n.* (מאד'-ע-רייט-נעם) מעסיגקייט, מיטעלקייט, מיטעלמעסיגקייט; לינדקייט.

modera'tion *n.* (מאד-ע-ריי'-שאן) מעסיגונג, מילדערונג, מעסיגקייט; לאנגזאמקייט [אין ריידען, דענקען אדער האנדלען]; דאס ווירקען אלס פארזיצענדער ביי א ויכוח אדער דיספוט.

modera'tions *n.* (מאד-ע-ריי'-שאנז) דער ערשטער עפענטליכער עקזאמען אין אקספארד אוניווערזיטעט אין ענגלאנד וואס די סטודענטען דארפען האלטען אום צו בעקומען אן אקאדעמישען טיטול.

mod'eratism *n.* (מאד'-ע-ריי-טיזם) מעסיגקייט.

mod'eratist *n.* (מאד'-ע-ריי-טיסט) א מעסיגער.

modera'to *adv.* (מאד-ע-רא'-טא) אין מוזיק — אין א מעסיגער טעמפא, מעסיג.

mod'erator *n.* (מאד'-ע-ריי-טאר) א מעסיגער, איינער אדער עטוואס וואס מעסיגט, מילדערט אדער רעגולירט; א פארזיצענדער פון א פערזאמלונג וואס רעגולירט א ויכוח אדער דיספוט.

mod'eratorship *n.* (מאד'-ע-ריי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א פארזיצענדען [ביי א ויכוח- אדער דיספוט].

mod'eratress *n.* (מאד'-ע-ריי-טרעס) ז. *moderatrix*.

mod'eratrix *n.* (מאד'-ע-ריי-טריקס) א פארזיצערין, א פרויענצימער וואס פיהרט די גרענדע.

mod'ern *a. and n.* (מאד'-ערן) מאדערן, ניי, היינטיג, היינט-וועלטיג, ניי-מאדיש; א מאדערניסט, א מאדערנער מענש [איינער וואס האלט פון די אידעען און אנזיכטען פון דער נייער צייט].

mod'erner *n.* (מאד'-ער-נער) א מאדערנער, א היינט-וועלטיגער מענש; א מאדערניסט. ז. *modernist*.

Mod'ern He'brew (מאד'-ערן הי'-ברוה) מאדערנע העברעאיש [די העברעאישע שפראך אין דער פארם ווי זי ווערט איצט געברויכט מיט דער ביימישונג פון תלמוד'ישע, אראמייאישע און אנדערע ווערטער].

mod'ern his'tory (מאד'-ערן היס'-טא-רי) מאדערנע געשיכטע [די היסטאריע, וועלכע הויבט זיך אן נאך דעם אבשלוס פון דער מיטעלאלטערליכער צייט ביז היינט].

mod'ernise *v.* (מאד'-ער-נאיז) ז. *modernize*.

mod'ernism *n.* (מאד'-ער-ניזם) מאדערנעקייט, ניי-מאדישקייט; מאדערניזם [די נייע ריכטונג אין קונסט און ליטעראטור, בעזאנדערס די דעקאדענץ-ריכטונג].

Mod'ernism *n.* (מאד'-ער-ניזם) מאדערניזם, די נייע ריכטונג אין דער קאטוילישער קירך, וועלכע דריקט זיך אויס אין ערקלערען די ביבעל און די רעליגיאנס-דאגמען אין איינקלאנג מיט דער מאדערנער וויסענשאפט.

mod'ernist *n.* (מאד'-ער-ניסט) א מאדערניסט, אן אנהענגער פון דער נייער ריכטונג אין דער ליטעראטור און קונסט [בעזאנדערס פון דער דעקאדענטישער ריכטונג]; אן אנהעננער פון אונטערריכטען אין די שוהלען די מאדערנע שפראכען אנשטאט די קלאסישע.

moder'nity *n.* (מא-דויר'-ני-טי) מאדערנעקייט.

moderniza'tion *n.* (מאד-ער-ני-זיי'-שאן) מאדערניזירונג, דאס מאכען מאדערן; דאס מאכען ניי-מאדיש.

mod'ernize *v.* (מאד'-ער-נאיז) מאדערניזירען, מאכען מאדערן; מאכען ניי-מאדיש; ווערען מאדערן.

mod'ernizer *n.* (מאד'-ער-נאי-זער) איינער וואס מאדערניזירט.

Mod'ern Lat'in (מאד'-ערן לעט'-אין) מאדערנע לאטיין [די לאטיינישע שפראך ווי זי ווערט היינט געברויכט].

mod'ernness *n.* (מאד'-ערנ-נעם) מאדערנעקייט, היינט-וועלטיגקייט.

Mod'ern Wood'men (מאד'-ערן הוואוד'-מען) א געוויסער ברידערליכער ארדען אין אמעריקא.

mod'est *a.* (מאד'-עסט) בעשיידען; עניוות'דיג; מעסיג; אנשטענדיג.

mod'estly *adv.* (מאד'-עסט-לי) אויף א בעשיידענעם אופן; עניוות'דיג.

mod'esty *n.* (מאד'-עס-טי) בעשיידענהייט; מעסיגקייט; אנשטענדיגקייט; צניעות, עניוות.

mod'icum *n.* (מאד'-אי-קאם) א ביסעל; א קליינע זאך; א קליין מענשעלע.

modifiabil'ity *n.* (מאד-אי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט מאדיפיצירט אדער אומגעענדערט צו ווערען.

mod'ifiable *a.* (מאד'-אי-פאי-עבל) וואס קען מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

mod'ifiableness *n.* (מאד'-אי-פאי-עבל-נעם) ז. *modifiability*.

modifica'tion *n.* (מאד-אי-פי-קיי'-שאן) מאדיפיקאציאן, ענדערונג, אומענדערונג.

mod'ificative *a. and n.* (מאד'-אי-פי-קיי-טיוו) וואס מאדיפיצירט, וואס ענדערט; עטוואס וואס מאדיפיצירט.

mod'ificator *n.* (מאד'-אי-פי-קיי-טאר) איינער וואס מאדיפיצירט אדער ענדערט.

mod'ificatory *a.* (מאד'-אי-פי-קיי-טא-רי) וואס מאדיפיצירט אדער ענדערט.

mod'ified milk (מאד'-אי-פאיד מילק) מאדיפיצירטע מילך [מילך וואס איז צוגעגרייט געווארען מיט וואסער, צוקער א. ד. ג. ווי מען מאכט עס פאר קינדער].

mod'ifier *n.* (מאד'-אי-פאי-ער) א מאדיפיצירער, אן ענדערער.

mod'ify *v.* (מאד'-אי-פאי) מאדיפיצירען, ענדערען.

modil'lion *n.* (מא-דיל'-יאן) א מאדיליאן אדער שפארענקאפ [אזא געזימס פון א זייל].

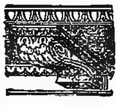
Modillion

mo'dish *a.* (מאו'-דיש) מאדיש, וואס איז לויט דער מאדע.
She wore a very modish dress.

mo'dishly *adv.* (מאו'-דיש-לי) נאך דער מאדע.

mo'dishness *n.* (מאו'-דיש-נעס) מאדישקייט, דאס זיין מאדיש; דאס האלטען זיך אן מאדעס.

mo'dist *n.* (מאו'-דיסט) אן אנהענגער פון דער מאדע.

modiste' *n.* (מאו-דיסט') א מאדיסטקע, א שניידעריז, א הוט=מאכעריז; א פרוי וואס האנדעלט מיט מאדע=ארטיקלען [אין קליידער און היט].

mo'dius *n.* (מאו'-די-אס) א מאדיום [אזא מעסטעל פאר טרוקענע זאכען אמאל אין רוים, וואס האט געהאלטען ביי צוויי גאלאן]; אזא הויב אדער היטעל אויף פארצייטיגע פיגורען פון די רוימיש=גריכישע געטער [ענליך צו א מאדיום].

mod'ulant *n.* (מאדזש'-יו-לענט) עטוואס וואס מאדולירט אדער בייט אום דעם טאן.

mod'ular *a.* (מאדזש'-יו-לאר) וואס איז איז שייך צו מאדולאציאן [טאן=בייטונג, ענדערונג פון דער שטימע]; אין ארכיטעקטור — וואס איז שייך צו א מאדול, געמאסטען דורך א מאדול [איינהייטס=מאס צו בעשטימען די פראפארציאן פון א זייל אדער געביידע]; וואס איז שייך צו א מאדול אין מאטעמאטיק און פיזיק. ז. *modulus*.

mod'ulate *v.* (מאדזש'-יו-לייט) מאדולירען [ענדערען, בייטען דעם טאן אדער די שטימע]; ענדערען, צופאסען; מאכען פערשיעדען [הויפטזעכליך אין קלאנגען]; מאכען פראפארציאנעל.

modula'tion *n.* (מאדזש-יו-ליי'-שאן) מאדולאציאן [ענדערונג, בייטונג פון טאן אדער שטימע]; א מעלאדיע, א נגון; ענדערונג, צופאסונג; אין ארכיטעקטור — די פראפארציאן.

mod'ulator *n.* (מאדזש'-יו-ליי-טאר) איינער וואס מאדולירט [בייט, ענדערט די שטימע; איינער וואס ענדערט, פאסט צו אדער מאכט פראפארציאנעל.

mod'ulatory *a.* (מאדזש'-יו-ליי-טא-רי) וואס מאדולירט, וואס בייט דעם טאן אדער די שטימע, וואס פאסט צו פראפארציאנעל.

mod'ule *n.* (מאד'-יול) א מאדול [אין ארכיטעקטור — אן איינהייטס=מאס צו בעשטימען די פראפארציאנען פון א זייל אדער געביידע].

mod'ulus *n.* (מאד'-יו-לאס) דער מאדול, א ווירקליכע פאזיטיווע צאהל אדער קוואנטיטעט, א נומערישע אדער פיזיקאלישע, וועלכע דריקט אויס די מאס פון א פונקציאן, פון אן אייגנשאפט אדער קראפט, בעזונדערס אונטער איינהייטליכע בעדינגונגען [ווי צום ביישפיעל דער מאדול פון שטארקייט, בויגזאמקייט אדער עלאסציטעט פון אייזען אדער פון שטאהל]; א נארמע, א נארמאל=מאס.

mo'dus *n.* (מאו'-דאס) מאדוס, מעטאדע, אופן, ארט און ווייזע; דאס צאהלען געלד אנשטאט מעשר פון פראדוקטען; א ספעציעלע פערפליכטונג אדער בעדינגונג ביים איבערגעבען אייגענטום בירושה.

mo'dus operan'di (מאו'-דאס אפ-ע-רענ'-דאי) דער פלאן, דער אופן, די ארט און ווייזע ווי עפעס צו טהאן.

mo'dus viven'di (מאו'-דאס ווי-וועג'-דאי) לעבענס=ארט, דער אופן ווי צו לעבען; א צייטווייליגער אבמאך אום אויסצוגלייכען א סכסוך.

mod'wall *n.* (מאד'-הוואהל) דער ביענען=פרעסער [אזא פויגעל]. ז. *bee-eater*.

mœrol'ogy *n.* (מיע-ראל'-א-דזשי) די קונסט אדער די בעשעפטיגונג פון א פראפעסיאנעלען בעקלאגער פון טויטע.

Mogul' *n. and a.* (מא-גאל') א מאנגאל, איינער פון די מאנגאלען וואס האבען איינגענומען אסט=אינדיען אין 16טען יאהרהונדערט; א מאגול, א הערשער, א גרויסע פערזענליכקייט; דער בעסטער זארט פון שפיעל=קארטען; וואס איז שייך צו די מאגולס אדער צו דער מאנגאלישער מלוכה אין אסט=אינדיען.

Mogun'tine *a.* (מא-גאנ'-טין) וואס איז שייך צו דער שטאדט מאינץ [אין דייטשלאנד].

mo'ha *n.* (מאו'-הא) איטאליענישער הירזש.

mo'hair *n. and a.* (מאו'-העהר) מאהער, די וואל פון אן אנגארא=ציעג [א מין ציעג פון קליין=אזיען מיט א זייד=דינער וואל]; צייג אדער טוך פון דיעזער וואל; מאהער=טוך; געמאכט פון מאהער.

Moham'medan *a. and n.* (מא-העמ'-ע-דען) וואס איז שייך צו מאכמעד, דעם גרינדער פון דער מאכמעדאנישער אדער מוסולמאנישער רעליגיאן [געב. אין יאהר 570, געשטארבען אין יאהר 632]; וואס איז שייך צו דער רעליגיעזער און סאציאלער סיסטעם געגרינדעט פון מאכמעד; א מאכמעדאנער אדער מוסולמאנער; א נאכפאלגער פון מאכמעד און זיינע לעהרען.

Moham'medan cal'endar (מא-העמ'-ע-דען קעל'-ענ-דאר) דער מאכמעדאנישער קאלענדאר [דער לבנה=לוח וואס ווערט בענוצט כמעט פון אלע מאכמעדאנישע פעלקער. דאס געוועהנליכע יאהר ענטהאלט 354 טעג און אן עבור=יאהר — 355 טעג. די מאכמעדאנישע צייטרעכנונג פאנגט זיך אן פון יאהר 622 פון דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

Moham'medan e'ra (מא-העמ'-ע-דען אי'-רא) די מאכמעדאנישע ערא, די מאכמעדאנישע צייטרעכנונג, וועלכע פאנגט זיך אן פון דעם 16טען יולי פון יאהר 622, לויט דער קריסטליכער צייטרעכנונג [פון דעם טאג, ווען מאכמעד איז אנטלאפען פון מעקא].

Moham'medanism *n.* (מא-העמ'-ע-דענ-איזם) איסלאמיזם [די מאכמעדאנישע אדער מוסולמאנישע רעליגיאן און עטהיק].

Moham'medanize *v.* (מא-העמ'-ע-דענ-איז) מאכמעדאניזירען, בעקעהרען צום איסלאם אדער צום מוסולמאנישען גלויבען.

Moham'medism *n.* (מא-העמ'-ע-דיזם) ז. *Mohammedanism*.

Moham'medize *v.* (מא-העמ'-ע-דאיז) ז. *Mohammedanize*.

Mohar'ram *n.* (מא-הער'-עם) ז. *Muharram*.

Mo'hawk *n.* (מאו'-האהק) איינער פון די מאהאווקען [א נארד=אמעריקאנישער אינדיאנער שבט]; א באנדיט, א רויבער; איינער פון א באנדע גאסען=רויבער אין די אמאליגע צייטען אין לאנדאן.

Mohe'gan *a. and n.* (מא-הי'-גען) ז. *Mohican*.

Mohi'can *a. and n.* (מא-הי'-קען) וואס איז שייך צו די מאהיקאנער [א נארד=אמעריקאנישער אינדיאנער שבט]; איינער פון די מאהיקאנער.

mohr *n.* (מאור) א מין אפריקאנישע אנטילאפע, וועלכע ווערט פיעל געזוכט פון די אראבער צוליעב איהר בעזאאר=שטיין [ז. *bezoar*] וואס דיענט אלס רפואה אין די אריענטאלישע לענדער.

mo'hur *n.* (מאו'-הויר) א גאלדענע ענגלישע מטבע אין אסט=אינדיען [בעטרעפט אן ערך זיבען דאלאר].

moi'dore *n.* (מאי'-דאור) אן אלטע פארטוגעזישע גאלדענע מטבע [בעטרעפט אן ערך זעקס דאלאר און א האלב].

moi'ety *n.* (מאי'-ע-טי) די העלפט; איינער פון צוויי גלייכע טיילען; א טייל; א חלק.

moil *v. and n.* (מאיל) פערשמירען, פערשמוצען, מאכען בלאטיג; אויסמאטערען; מאכען מיעד; זיך איינשמירען אין בלאטע; זיך מאטערען, ארבייטען שווער; הארעווען; דאס איינשמירען; דאס ווערען שמוציג; הארעוואניע; מאטערניש; אין גלאז=פאבריקאציאן — א מעטאלישער אקסיד אדער זויערשטאף=פערבינדונג וואס ווערט צוגעגעבען צום גלאז ווען עס פלאצט הארט נעבען בלאזרעהר; א מין האק וואס ווערט געברויכט פון בערג=ארבייטער אין געוויסע שאכטען אדער מינען.

moil'er *n.* (מאיל'-ער) איינער וואס ארבייט; איינער וואס ארבייט שווער.

moi'neau *n.* (מאי'-נאו) א קליינער באסטיאן [אזא בעפעסטיגטער פלאץ].

moire' *n. and v.* (מואר) מארע [א מין גלאנציגע געפאזערטע זייד]; א וועלען=פערמיגער אבגלאנץ אויף מעטאל אדער טוך; צונעבען א וועלען=פערמיגען גלאנץ צו עפעס.

moist *a. and n.* (מאיסט) פייכט, פייכטקייט.

mois'ten *v.* (מאיסן) פייכט מאכען; פייכט ווערען.

mois'tener *n.* (מאיס'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פייכט.

mois'ten one's clay (מאיסן הוואנז קליי) כאפען א טרונק, מאכען א כוסה.

moist'-eyed *a.* (מאיסט'-איד) וואס האט אויגען אנגעפילט מיט פייכטקייט אדער מיט טרעהרען.

moist'ful *a.* (מאיסט'-פול) פול מיט פייכטקייט; פייכט.

mois'tify *v.* (מאיס'-טי-פאי) בעפייכטען, מאכען פייכט; בענעצען.

moist'less *a.* (מאיסט'-לעס) אהן פייכטקייט; טרוקען.

moist'ness *n.* (מאיסט'-נעס) פייכטקייט, דאס זיין פייכט.

mois'ture *n.* (מאיס'-טשור) פייכטקייט.

mois'tureless *a.* (מאיס'-טשור-לעס) אהן פייכטקייט; טרוקען.

moke *n.* (מאוק) אן עזעל; א שוטה; א נעגער; אויף דער טעאטער־שפראך — איינער וואס שפּיעלט אויף עטליכע אינסטרומענטען.

mo'la *n.* (מאו'-לא) פאלשע שוואנגערשאפט [אן אנוואוקס אין דער געבעהר־מוטער, וואס ברייגנט ארויס סימפטאמען פון שוואנגערשאפט].

Mo'la *n.* (מאו'-לא) דער מין זון־פיש. ז. ***sunfish***

mo'lar *a. and n.* (מאו'-לאר) וואס צורייבט אדער צומאהלט [הויפּטזעכליך וועגען באק־צייהנער]; וואס איז שייך צו באק־צייהנער; וואס איז שייך צו א מאסע, מאסיוו, אין א מאסע; וואס איז שייך צו פאלשער שוואנגערשאפט [אן אנוואוקס אין דער געבעהר־מוטער, וואס רופט ארויס סימפטאמען פון שוואנגערשאפט]; א באק־צאהן.

molar'iform *a.* (מא-לער'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א באק־צאהן.

mo'lary *a.* (מאו'-לע-רי) וואס איז צוגעפאסט צום צורייבען אדער צומאהלען שפייז [ווי צייהן].

molas'ses *n.* (מא-לעס'-עז) צוקער־סיראפּ.

mold *n. and v.* (מאולד) א פורם; א שאבלאן; א מאדעל; עטוואס וואס איז געמאכט אין א פורם; א פארם; א געזימס, א פערציערונגס־לייסט, א קארניז; ווייכע, דינע ערד; דער הויפּט־בעשטאנד פון עטוואס; מאטעריאל; די ערד; שימעל, שימעל־שוועמלעך; א פלעק; א ראסט־פלעק; בעדעקען מיט ווייכער דינער ערד; ווערען בעוואקסען מיט שימעל, ווערען פערשימעלט; פעראורזאכען, אז עס זאל בעוואקסען ווערען מיט שימעל; מאכען א פלעק, ווי פון ראסט; פארמירען, מאדעלירען; גיסען אין א פורם.

moldabil'ity *n.* (מאול-דע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארמירט ווערען; דאס האבען די אייגענשאפט געמאכט צו ווערען אין א פורם.

mold'able *a.* (מאולד'-עבל) וואס קען געפארמט ווערען.

Molda'vian *a. and n.* (מאל-דיי'-ווי-ען) וואס איז שייך צו מאלדאוויען [א פראווינץ אין רומעניען]; א מאלדאוואנער.

mold'-board *n.* (מאולד'-באורד) דאס שטרייך־ברעט פון אן אקער־אייזען [די געבויגענע פלאטע, וועלכע ווארפט אריבער די אויסגעאקערטע ערד פון אן אויפגעאקערטען שריגנט]; אין מעטאל־גיסערייען — דאס ברעט, אויף וועלכען עס ווערט געשטעלט דער מאדעל מיט וועלכען מען מאכט דעם פורם.

mold'-can'dle *n.* (מאולד'-קענ'דל) א פורם־ליכט [א ליכט וואס ווערט געמאכט אין א פורם, אין געגענזאץ צו געצויגענע ליכט].

mol'der *n. and v.* (מאול'-דער) א פארמער [אן ארבייטער וואס מאכט און גיסט פורמס אין א מעטאל־גיסעריי]; פערוואנדעלט ווערען אין שטויב, פאנאנדערפאלען אין שטיקלעך, צוברעקעלט ווערען; פערוואנדלען אין שטויב, צוברעקלען.

mold'-fa'cing *n.* (מאולד'-פיי'-סינג) א דינער פולווער מיט וועלכען עס ווערט בעדעקט די אינוועניגסטע זייט פון פורם צו גיסען מעטאל כדי דאס גוס־שטיק זאל ארויסקומען גלאט.

mol'diness *n.* (מאול'-די-נעס) פערשימעלטקייט.

mol'ding *n.* (מאול'-דינג) דאס פארמירען; דאס מאדעלירען; דאס גיסען אדער פארמירען אין א פורם; א גוס־שטיק, עטוואס וואס איז אבגעגאסען אדער געמאכט אין א פורם; א געזימס, א פערציערונגס־לייסט, א ראנד־לייסט, א קארניז; דאס בעדעקען מיט ווייכער דינער ערד.

mol'ding-flask *n.* (מאול'-דינג-פלעסק) אזא פארריכטונג ביי דענטיסטען, אין וועלכער מען האלט אין בעזונדערע אבטיילונגען דעם פלאסטער־מאדעל און דעם קויטשוק ביים צוגרייטען די צייהנער [ז. איל.]; א פארם־ראהם [צום גיסען מעטאל].

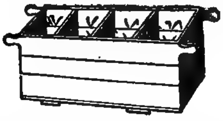

Molding-flask

mol'ding-mill *n.* (מאול'-דינג-מיל) א האלץ־זעג־מיהל.

mol'ding-plane *n.* (מאול'-דינג-פליין) א געזימס־הובעל, א קארניז־הובעל.

mol'ding-plow *n.* (מאול'-דינג-פלאו) אן אקער־אייזען מיט צוויי שטרייך־ברעטער צו ווארפען די אויפגעאקערטע ערד פון ביידע זייטען פון אויפגעאקערטען שרינגט.

mol'ding-sand *n.* (מאול'-דינג-סענד) פארם־זאמד [די געמישטע ערד פון וועלכער עס ווערען געמאכט די פורמס אין מעטאל־גיסערייען].

mol'ding-saw *n.* (מאול'-דינג-סאה) א געזימס־זעג, א קארניז־זעג [אזא רונדע זעג אויסצוזעגען געזימסען אדער קארניזען].

mol'ding-ta'ble *n.* (מאול'-דינג-טייבל) א מאדעליר־טיש [דער טיש, אויף וועלכען א טעפּער מאדעלירט כלים].

mold'-tur'ner *n.* (מאולד'-טויר'-נער) איינער וואס מאכט מעטאלענע מאדעלען אדער פורעמס.

mol'dy *a.* (מאול'-די) פערשימעלט; פערפוילט.

mole *n. and v.* (מאול) א פלעק; א קערפער־פלעק [א געבארענער פלעק אדער צייכען אויף'ן קערפער]; א האפען־דאמבע [א שטיינערנע וואנד אין א האפען צו בעשיצען איהם פון די כוואליעס]; אן אלט־רוימישע מצבה אויף א קבר אין דער פארם פון א טורעם; אזא געוויקס אין דער געבעהר־מוטער; גראב מעהל געמישט מיט זאלץ וואס פלעגט אין די אלטע צייטען געברויכט ווערען אלס קרבן; א מויל־וואורף, א קראט; גראבען לעכער ווי א קראט.

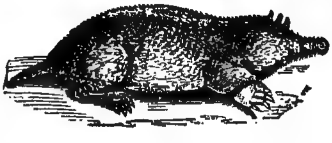

Mole

mole'-cast *n.* (מאול'-קעסט) ז. ***mole-hill***

mole'-catch'er *n.* (מאול'-קעטש'-ער) א מוילוואורף־פאנגער, א קראט־כאפּער.

mole'-crick'et *n.* (מאול'-קריק'-עט) די מוילוואורף־גריל.

Mole-cricket

molec'ular *a.* (מא-לעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו מאלעקולען, וואס בעשטעהט פון מאלעקולען. ז. ***molecule***

molecular'ity *n.* (מא-לעק-יו-לער'-אי-טי) מאלעקולאריטעט, דאס זיין צוזאמענגעשטעלט פון מאלעקולען אדער פון גאנץ קליינינקע טיילכעלעך. ז. ***molecule***

molec'ularly *adv.* (מא-לעק'-יו-לער-לי) אין בעצוג צו מאלעקולען. ז. ***molecule***

mol'ecule *n.* (מאל'-ע-קיול) א מאלעקול, דער קלענסטער טייל פון א שטאף וואס קען עקזיסטירען בעזונדער און בעהאלטען די כעמישע אייגענטימליכקייטען פון דעם שטאף פון וועלכער ער איז א טייל [א מאלעקול בעשטעהט געוועהנליך פון צוויי אדער מעהרערער אטאמען, צ. ב. א מאלעקול וואסער בעשטעהט פון צוויי אטאמען וואסער־שטאף און איין אטאם זויערשטאף]; א קליין טיילכעלע; דער קיים־פונקט אין א געלכעל פון אן איי [דער פונקט אין אן איי פון וועלכען דער עמבריא פאנגט זיך אן צו ענטוויקלען]; דער בלוטס־טראפּען.

mole'-eyed *a.* (מאול'-איד) וואס האט זעהר קליינע אויגען [ווי א קראט], בלינדליך; קורצזיכטיג [וואס בעטראכט זאכען נים מיט קיין ברייטען קוק].

mole'-hill *n.* (מאול'-היל) א מוילוואורף־בערגעל [א קליין בערגעל ערד וואס ווערט אויפגעשאטען דורך די גראבונגען פון א קראט].

mole'-hole *n.* (מאול'-האול) א מויל־וואורף־לאך [א לאך אין דער ערד, וואס ווערט אויסגעגראבען פון א קראט].

mole'-rat *n.* (מאול'-רעט) די בלינד־מויז [אזא גרויסע מויז עהנליך צו א קראט].

mole'skin *n.* (מאול'-סקין) די פעל פון א קראט [מוילוואורף]; אזא געוואנד עהנליך צו דער פעל פון א קראט.

molest' *v.* (מא-לעסט') בעלעסטיגען, בעאונרוהיגען, מאכען פערדרוס.

molesta'tion *n.* (מאל-עס-טיי'-שאן) בעלעסטיגונג, בעאונרוהיגונג.

moles'ter *n.* (מא-לעס'-טער) א בעלעסטיגער, א בעאונרוהיגער.

molest'ful *a.* (מא-לעסט'-פול) לעסטיג, בעשווערליך.

mole'-track *n.* (מאול'-טרעק) דער אונטעראירדישער וועג וואס ווערט אויסגעגראבען פון א קראט [מוילוואורף].

mole'warp *n.* (מאול'-הוואהרפּ) א מויל־וואורף, א קראט.

Mo'linism *n.* (מאו'-לי-ניזם) מאליניזם, די לעהרע פון דעם שפאנישען יעזואיט לואי מאלינא [1535—1600], אז גאטעס גנאדע קען קומען צו יעדען מענשען נור אין דער מאס, אויף וויפיעל ער שטרעבט עס מקבל צו זיין מיט זיין פרייען ווילען; די מיסטישע לעהרען פון מיגועל־דע־מאלינאס, וועלכע האבען אין 17טען יאהרהונ-

דערט זיך פערשפרייט אונטער דעם נאמען "קוויעטיזם". ז. *quietism*

Mo'linist *n.* (מאו’-לי-ניסט) א מאליניסט, אן אנהענגער פון מאליניזם. ז. *Molinism*

moll *n.* (מאל) אין מוזיק — מאל. ז. *minor*

mol'la *n.* (מאל’-א) ז. *mollah*

mol'lah *n.* (מאל’-א) א מאכמעדאנישער רעליגיעזער טיטול; א מאכמעדאנישער אויבער=ריכטער.

moll'coddle *n.* (מאל’-קאדל) ז. *mollycoddle*

mol'lient *a.* (מאל’-אי-ענט) וואס מאכט ווייך; מילדערענד.

mol'liently *adv.* (מאל’-אי-ענט-לי) ווייך=מאכענדיג; מילדערענדיג.

mol'lifiable *a.* (מאל’-אי-פאי-עבל) וואס קען ווייך געמאכט ווערען; וואס קען געמילדערט אדער געלינדערט ווערען.

mollifica'tion *n.* (מאל-אי-פי-קיי’-שאן) דאס ווייך מאכען; דאס מילדערען, דאס לינדערען.

mol'lifier *n.* (מאל’-אי-פאי-ער) א ווייךמאכער; אן ערוויכונגס=מיטעל; א לינדערער, א מילדערער.

mol'lify *v.* (מאל’-אי-פאי) ווייך מאכען; מילדערען, לינדערען; בעזענפטיגען, בערוהיגען.

mol'linet *n.* (מאל’-אי-נעט) א מיהלכעל; א קליינע מיהל.

mollipi'lose *a.* (מאל-אי-פאי’-לאוס) וואס האט ווייכע האר אדער פעדערען.

mol'litude *n.* (מאל’-אי-טיוד) ווייכליכקייט; דאס צערטלען און פוצען זיך ווי א פרויענצימער.

mol'lusc *n.* (מאל’-אסק) ז. *mollusk*

Mollus'ca *n.* (מא-לאס’-קא) די מאלוסקען אדער ווייך=טהיערע [די מייסטע פון דעם מין געפינען זיך אין מושלען].

mollus'can *a. and n.* (מא-לאס’-קען) ווייך=קערפערדיג [ווי א מאלוסקעל]; וואס איז שייך צו די מאלוסקען אדער ווייך=טהיערע; א מאלוסקעל.

mollus'coid *a. and n.* (מא-לאס’-קאיד) עהנליך צו א מאלוסקעל אדער ווייךטהיער; א מאלוסקעל.

molluscoi'dal *a.* (מאל-אס-קאי’-דעל) עהנליך צו א מאלוסקעל.

molluscoi'dan *a. and n.* (מאל-אס-קאי’-דען) ז. *molluscoid*

Molluscoi'dea *n.* (מאל-אס-קאי’-די-א) א געוויסע אבטיילונג פון דעם מין מאלוסקען [ווייך=טהיערע].

mollus'cous *a.* (מא-לאס’-קאס) ווייךקערפערדיג [ווי א מאלוסקעל].

mol'lusk *n.* (מאל’-אסק) א מאלוסקעל, א ווייך=טהיער.

mol'ly *n.* (מאל’-אי) — א אין אינדיען גערטנער, איינער פון דער גערטנער=קאסטע.

mol'lycoddle *n.* (מאל’-אי-קאדל) א פערווייבערטער מאנסביל [א מאן אהן ענערגיע, אהן דרייסטקייט].

Mol'ly Maguire' (מאל’-אי מע-גהוואיר’) א מיטגליעד פון א געוויסער פערברעכערישער געזעלשאפט אין אירלאנד; א מיטגליעד פון א געהיימער פערברעכערישער ארגאניזאציאן וואס האט אמאל עקזיסטירט אין דעם קויהלען=גרובען בעצירק פון דעם שטאאט פענסילווייניא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Mo'loch *n.* (מאו’-לאק) דער גאט מולך [דער אבגאט פון די פעניציאנער אדער בני=עמון פאר וועלכען מען פלעגט ברייננען מענשליכע קרבנות דורך פערברענען זיי אין פייער]; אזא מין עקדישען [יאשטשערקעס] אין אויסטראליען מיט הערנער אויף’ן קאפ און שטאכלען אויף’ן רוקען.

Molokan' *n.* (מאל-א-קאן’) א מאלאקאן, איינער פון א רוסישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע אנערקענט ניט די הויפט=פאדערונגען פון דער רוסישער פראוואסלאווער אדער עוואנגעלישער קירך [ווי איקאנעס, דעם הייליגען אבענדמאל א. ז. וו.] און האלט, אז די איינציגע געטעסדיענסט דארף בעשטעהן אין לעזען פסאלמען און הימנען.

molt *v. and n.* (מאולט) ארבווארפען די פעדערען, די הויט אדער די האר [פון זיך]; אויספאלען, אויסקריכען [ווי האר אדער פעדערען]; דאס ארבווארפען די הויט, די הערנער אדער די נעגעל, דאס אויספאלען אדער אויסקריכען פון די פעדערען אדער האר [ווי דאס איז דער פאל ביי די מייסטע חיות און פויגלען איין מאל אדער צוויי מאל יעהרליך].

mol'ten *a.* (מאול’טן) נעשמאלצען; נעגאסען.

mol'tenly *adv.* (מאול’טנ-לי) אזוי ווי אין געשמאלצענעם צושטאנד.

mol'ting *n.* (מאול’-טינג) דאס ארבווארפען די הויט, די הערנער אדער די נעגעל, דאס אויפאלען אדער אויסקריכען פון די פעדערען אדער האר [ווי דאס איז דער פאל ביי די מייסטע חיות און פויגלען איין מאל אדער צוויי מאל יעהרליך].

mo'ly *n.* (מאו’-לי) דאס צויבער=גראז [אזא פלאנצע מיט ווייסע בלומען און א שווארצען ווארצעל אויף וועלכער מען גלויבט, אז זי האט א צויבער=קראפט]; ווילדער קנאבעל.

molyb'date *n.* (מא-ליב’-דייט) מאליבדען=זויער זאלץ [אזא זאלץ וואס ווערט ערהאלטען דורך א כעמישער פערבינדונג פון דעם מעטאל מאליבדענום].

molybde'na *n.* (מאל-איב-די’-נא) ז. *molybdenum*

molybde'nite *n.* (מאל-איב-די’-נאיט) מאליבדען=סולפיט אדער מאליבדען=גלאנץ [אזא מינעראל פון א בליי=גרויען קאליר מיט א מעטאל=גלאנץ. ער איז זעהר ווייך און איז עהנליך צו גראפיט].

molybde'nous *a.* (מא-ליב-די’-נאס) וואס איז שייך אדער וואס ווערט ערהאלטען פון דעם מעטאל מאליבדענום.

molybde'num *n.* (מא-ליב-די’-נאם) מאליבדענום [א כעמישער גרונד=עלעמענט, אזא הארטער זילבער=ווייסער מעטאל וואס שמעלצט זיך זעהר שווער אפילו ביי א גאנץ הויכער טעמפעראטור].

molyb'dic *a.* (מא-ליב’-דיק) ז. *molybdenous*

molybdo'sis *n.* (מאל-איב-דאו’-סיס) בליי=פערגיפטונג.

mome *n.* (מאום) א דומקאפ, א באלוואן, א גולם.

mo'ment *n.* (מאו’-מענט) א מאמענט, אן אויגענבליק, א רגע; די איצטיגע צייט; וויכטיגקייט, בעדייטונג; א וויכטיגער עלעמענט; דער אימפעט [די קראפט פון בייקומען א ווידערשטאנד דורך דעם שוואונג פון דער בעוועגונג]; אין מעכאניק — דאס מאמענט, דער עפעקט, די מאס פון א קראפט אין איהר ווירקזאמקייט ארויסצורופען בעוועגונג [בעזאנדערס א קרייז=בעוועגונג]; אין פילאזאפיע — עטוואס וואס פעראורזאכט, דער פרינציפ פון א בעוועגונג אדער פון אן ענטוויקלונג.

momen'tal *a.* (מא-מענ’-טעל) מאמענטאל, וואס געדויערט איין אויגענבליק; אין מעכאניק — וואס איז שייך צו א מאמענט. ז. *moment*

mo'mentarily *adv.* (מאו’-מענ-טע-רי-לי) אין א מאמענט, אין איין אויגענבליק; יעדען אויגענבליק; פון מאמענט צו מאמענט.

The doctor is expected **momentarily**.

mo'mentariness *n.* (מאו’-מענ-טע-רי-נעס) אויגענבליקליכקייט.

mo'mentary *a.* (מאו’-מענ-טע-רי) אויגענבליקליך; וואס דויערט נור א מאמענט; וואס פאסירט יעדען מאמענט.

mo'mently *adv.* (מאו’-מענט-לי) יעדען אויגענבליק, אלע רגע.

mo'ment of a cou'ple (מאו’-מענט אוו ע קאפל) אין מעכאניק — דער פראדוקט וואס בעקומט זיך פון כפל’ען די קראפט מיט דער לענג פון דעם העבעלארעם.

mo'ment of a force (מאו’-מענט אוו ע פאורס) אין מעכאניק — דאס קראפט=מאמענט [אין בעצוג צו א פונקט איז דאס קראפט=מאמענט גלייך דעם פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל’ען די קראפט מיט איהר אבשטאנד פון דעם פונקט (ד. ה. מיט דער ווייטסטער דיסטאנץ, ביז וועלכער עס דערגרייכט די ווירקונג פון דער קראפט, וואס געהט ארויס פון דעם אנגעגעבענעם פונקט); אין בעצוג צו א ליניע איז דאס קראפט=מאמענט גלייך דעם פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל’ען די קראפט=קאמפאנענטע, וועלכע איז פערפענדיקולאר צו דער פלעכע וואס געהט דורך די ליניע, מיט דעם אבשטאנד פון דיעזער קאמפאנענטע פון דיעזער ליניע].

mo'ment of a mag'net (מאו’-מענט אוו ע מעג’-נעט) דאס מאגנעטישע מאמענט [דער פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל’ען די קראפט פון די מאגנעטישע פאלען פון א מאגנעט מיט דעם אבשטאנד צווישען זיי].

mo'ment of iner'tia (מאו’-מענט אוו אינ-אויר’-שיא) אין מעכאניק — דאס אינערציע=מאמענט [ביי א זיך דרעהענדען קערפער — די סומע פון די פראדוקטען, וועלכע ווערען נעבילדעט דורך כפל’ען יעדעם טיילכעל פון דער מאסע פון קערפער מיט דעם קוואדראט פון זיין אבשטאנד פון דעם דרעהונגס=אקס].

momen'tous *a.* (מא-מענ’-טאס) זעהר וויכטיג, וואס האט א גרויסע בעדייטונג.

momen'tously *adv.* (מא-מענ’-טאס-לי) פון גרויסער וויכטיגקייט.

momen'tousness *n.* (מא-מענ’-טאס-נעס) גרויסע וויכטיגקייט.

momen'tum *n.* (מא-מענ’-טאם) אין מעכאניק — דאס מאמענט [דער פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל’ען די מאסע פון א זיך בעוועגענדען קערפער אויף זיין געשווינדיגקייט; די בעוועגונגס=קראפט]; דער אימפעט; דער קראפט=אימפעט.

mon'achal *a.* (מאנ’-ע-קעל) מאנאכיש; ווי א מאנאך אדער נאנע.

mon'achism *n.* (מאנ’-ע-קיזם) דאס מאנאכען=לעבען, דאס מאנאסטיר=לעבען.

mon'ad *n. and a.* (מאנ’-עד) א מאנאדע, אן איינהייטליכער אונטיילבארער סובסטאנץ; אין פילאזאפיע — איינער

פון די נים מאטעריעלע אטאמען, פון וועל־כע, לויט לייבניצעס טעאריע, די וועלט האט זיך אויסגעבילדעט; דער איינהייטלי־כער אונטיילבארער גייסט אין דער נא־טור; דער איינהייטליכער אונמיטעלבא־רער גייסט פון מענשען [די נשמה]; אין ביאלאגיע — א פראטאזאע, אן איינפא־כער איין־צעליגער ארגאניזם; אין זאא־לאגיע — אן אינפוזאריע, אן איין־צעליגע בעשעפעניש; אין כעמיע — אן עלעמענט וועמענס אטאמען האבען די קלענסטע ווא־לענץ [ז. *valence*], וועלכע ווערט דעריבער גענומען אלס איינהייט; אן עלע־מענט אדער אטאם וואס זיין כעמישע פערבינדונגס־קראפט איז גלייך איינס; וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון מאנאדען; וואס האט א כעמישע פער־בינדונגס־קראפט וואס איז גלייך איינס.

mon'adelph *n.* (מאנ'־ע־דעלף) א פלאנ־צע וואס איהרע שטויב־פעדים זיינען צו־נויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

Monadel'phia *n.* (מאנ־ע־דעל'־פי־א) דער מין פלאנצען וואס זייערע שטויב־פעדים זיינען צונויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

monadel'phian *a.* (מאנ־ע־דעל'־פי־ען) ז. *monadelphous*

monadel'phous *a.* (מאנ־ע־דעל'־פאס) אין באטאניק — וואס די שטויב־פעדים זיינען צונויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

monad'ic *a.* (מא־נעד'־איק) ווי א מא־נאדע; וואס בעשטעהט פון מאנאדען: אין כעמיע — וואס האט די פערבינדונגס־קראפט וואס איז גלייך איינס. ז. *monad*

monad'ical *a.* (מא־נעד'־אי־קעל) ז. *monadic*

monad'ically *adv.* (מא־נעד'־אי־קעל־אי) אזוי ווי א מאנאדע אדער ווי אן איינהייט.

mon'adism *n.* (מאנ'־עד־איזם) מאנא־דיזם, די טעאריע וועגען מאנאדען. ז. *monad*

monadol'ogy *n.* (מאנ־ע־דאל'־א־דזשי) מאנאדאלאגיע [אין דער פילאזאפישער סיסטעם פון לייבניץ — די לעהרע וועגען דער ענטוויקלונג פון דער וועלט פון מא־נאדען, ד. ה. פון נים מאטעריעלע אטא־מען].

monan'der *n.* (מא־נענ'־דער) א פלאנ־צע וואס האט נור איין שטויב־פאדים.

monan'drous *a.* (מא־נענ'־דראס) הא־בענדיג איין מאן, לעבענדיג מיט איין מאן; אין באטאניק — וואס האט נור איין שטויב־פאדים.

mon'arch *n.* (מאנ'־ארק) א מאנארך, א קיסר, א הערשער, א זעלבסטהערשער.

monar'chal *a.* (מא־נאר'־קעל) מאנאר־כיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש.

monar'chial *a.* (מא־נאר'־קי־על) ז. *monarchical*

monar'chic *a.* (מא־נאר'־קיק) מאנאר־כיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש.

monar'chical *a.* (מא־נאר'־קי־קעל) מאנארכיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש: וואס איז אן אנהענגער פון א מאנארכיע אדער אונבעשרענקטער זעלבסטהערשאפט.

monar'chically *adv.* (מא־נאר'־קי־קעל־אי) ווי א מאנארכיע, לויט די פרינ־ציפען פון זעלבסטהערשאפט אדער אונ־בעשרענקטער קייזערליכער מאכט.

mon'archise *v.* (מאנ'־אר־קאיז) ז. *monarchize*

mon'archism *n.* (מאנ'־אר־קיזם) מא־נארכיזם, דער פרינציפ פון אליין־הער־שאפט; אנהענגערשאפט צו א מאנארכיס־טישער רעגיערונגס־פארם אדער זעלבסט־הערשאפט.

mon'archist *n.* (מאנ'־אר־קיסט) א מא־נארכיסט, אן אנהענגער פון א מאנארכיס־טישער רעגיערונגס־פארם אדער פון זעלבסטהערשאפט.

mon'archize *v.* (מאנ'־אר־קאיז) הער־שען אונבעשרענקט, זיין א זעלבסטהער־שער אדער מאנארך; איינפיהרען א מא־נארכיסטישע רעגיערונגס־פארם, פערוואנ־דלען אין א מאנארכיע.

mon'archy *n.* (מאנ'־אר־קי) א מאנאר־כיע, א קעניגרייך; זעלבסטהערשאפט, מא־נארכיסטישע רעגיערונגס־פארם.

monaste'rial *a.* (מאנ־עס־טי'־רי־על) וואס איז שייך צו א מאנאסטיר.

monaste'rially *adv.* (מאנ־עס־טי'־רי־על־אי) ווי א מאנאך, אבגעזונדערט; ווי אין א מאנאסטיר.

mon'astery *n.* (מאנ'־עס־טע־רי) א קלויסטער, א מאנאסטיר.

monas'tic *a.* and *n.* (מא־נעס'־טיק) קלויסטערליך, מאנאסטיריש; א קלויסטער־פרוש, א מאנאך.

monas'tical *a.* (מא־נעס'־טי־קעל) קלויסטערליך, מאנאסטיריש; ווי א מא־נאך.

monas'tically *adv.* (מא־נעס'־טי־קעל־אי) ז. *monasterially*

monas'ticism *n.* (מא־נעס'־טי־סיזם) דאס קלויסטער־לעבען, דאס מאנאסטיר־לעבען; דאס פיהרען אן אבגעזונדערט לע־בען ווי א מאנאך.

monas'tic vows (מא־נעס'־טיק וואוז) די מאנאסטיר־נדרים אדער פערפפליכ־טונגען וואס מאנאכען נעהמען אויף זיך [ארימקייט, צוריקהאלטונג פון געשלעכט־ליכען פערקעהר און געהארכזאמקייט].

monaul' *n.* (מא־נאהל') א פאזאן [א פויגעל].

Mon'day *n.* (מאנ'־דיי) מאנטאג.

Mon'dayish *a.* (מאנ'־דיי־איש) מאנ־טאגדיג; מיעד, אויסגעמאטערט [וועגען גלחים וואס האבען זיך אויסגעמאטערט אום זונטאג]; מאנטאגדיג געשטימט, שלעכט געשטימט [צוליעב דער פארשטע־הענדער וואכעדיגקייט נאך זונטאג].

monde *n.* (מאנד) דער קוגעל, די וועלט; וועלכען א קייזער אדער הערשער האלט אין האנד אלס סמן פון קעניגטום.

mon'etarily *adv.* (מאנ'־ע־טע־רי־לי) אין בעצוג צו געלד־אנגעלעגענהייטען; פון א פינאנציעלען שטאנדפונקט, פינאנציעל.

mon'etary *a.* (מאנ'־ע־טע־רי) וואס איז שייך צו געלד, וואס בעשטעהט פון געלד; פינאנציעל.

mon'etary chain (מאנ'־ע־טע־רי טשיין) א קייט פון פערשידענע שטיק־לעך טייערע מעטאלען וואס פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס געלד.

mon'etary u'nit (מאנ'־ע־טע־רי יו'־ניט) א געלד־איינהייט, אן אנגענומענע געלד־מאס [אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא — דער גאלד־דאלאר וואס ענטהאלט 25.8 גראן גאלד, אין ענג־לאנד — דער פונט, אין פראנקרייך — דער פראנק, אין דייטשלאנד — דער מארק, אין רוסלאנד — דער רובעל א. ז. וו.].

monetiza'tion *n.* (מאנ־ע־טי־זיי'־שאן) דאס מאכען עטוואס צו געלד, דאס אנער־קענען געזעצליך אלס געלד; פרעגונג פון מטבעות.

mon'etize *v.* (מאנ'־ע־טאיז) מאכען, פרעגען מטבעות; ערקלערען אלס געזעצ־ליך געלד, מאכען גילטיג אלס געלד.

mon'ey *n.* and *v.* (מאנ'־אי) געלד, מינץ, מטבעות; רייכטום, פערמעגען; דאס אין וואס מען לעגט אריין געלד; גע־בען געלד, בעזארגען מיט געלד; פערוואנד־לען אין געלד.

mon'eyage *n.* (מאנ'־אי־עדזש) דאס רעכט צו פרעגען מטבעות; דאס רעכט צו מאכען געלד; אין דער פעאדאלער ארד־נונג אין ענגלאנד — אן אבצאהל צום פע־אדאל אדער פריץ דערפאר וואס ער האט נים געפעלשט דאס געלד וואס ער האט רעכט געהאט צו פרעגען.

mon'ey-bag *n.* (מאנ'־אי־בעג) א געלד־זאק, א געלד־בייטעל.

mon'eybags *n.* (מאנ'־אי־בעגז) א געלד־זאק, אן עושר, איינער וואס איז אנ־געשטאפט מיט געלד.

mon'ey-bill *n.* (מאנ'־אי־ביל) א געלד־ביל, א געלד־בעוויליגונג, א געזעץ־פרא־יעקט וועגען געלד־אנגעלעגענהייטען [וועגען בעוויליגען געלד פאר רעגיערונגס־אויסגאבען אדער וועגען בעשטימען די קוועלען פון רעגיערונגס־איינאהמען].

mon'ey-box *n.* (מאנ'־אי־באקס) א געלד־פושקע, א שפאר־קעסטעל, א צדקה־פושקע.

mon'ey-bro'ker *n.* (מאנ'־אי־בראו'־קער) א געלד־מעקלער, א געלד־הענדלער; א חלפן.

mon'ey-chan'ger *n.* (מאנ'־אי־טשיינ'־דזשער) א געלד־וועקסלער, א חלפן; א געלד־הענדלער.

mon'ey-corn *n.* (מאנ'־אי־קאהרן) מענג־קארן, מישקארן [א געמיש פון פערשיע־דענע תבואות].

mon'ey-dea'ler *n.* (מאנ'־אי־דיע'־לער) ז. *money-changer*

mon'ey down (מאנ'־אי דאון) ארויס מיט מזומנים.

mon'ey-draw'er *n.* (מאנ'־אי־דראה'־ער) א געלד־שופלאד.

mon'ey-drop'per *n.* (מאנ'־אי־דראפ'־ער) א שווינדלער וואס בעגעהט זיינע שווינדלען דורך דעם וואס ער פערלירט כלומר'שט געלד אין גאס.

mon'eyed *a.* (מאנ'־איד) בעמיטעלט, רייך, וואס האט געלד, וואס האט מזומן; וואס בעשטעהט פון מזומן געלד, אין דער פארם פון געלד.

mon'eyed in'terests (מאנ'־איד אינ'־טער־עססט) די פינאנץ־וועלט, די קאפיטא־ליסטישע אינטערעסען.

mon'eyer *n.* (מאנ'־אי־ער) א געלד־פרעגער; א באנקיר, א געלד־הענדלער.

mon'ey-grub'ber *n.* (מאנ'־אי־גראב'־ער) א קארגער, א קמצן.

mon'ey-job'ber *n.* (מאנ'־אי־דזשאב'־ער) א געלד־הענדלער, א חלפן.

mon'ey-len'der *n.* (מאנ'־אי־לענ'־דער) א געלד־לייהער, א מלוה.

mon'eyless *a.* (מאנ'־אי־לעס) געלדלאז, וואס האט נים קיין געלד; ארעם.

mon'ey-ma'ker *n.* (מאנ'־אי־מיי'־קער) איינער וואס זאמעלט געלד אדער שטרעבט אנצוזאמלען געלד; איינער וואס מאכט פאלש געלד.

mon'ey-ma'king *n.* and *a.* (מאנ'־אי־מיי'־קינג) 1. דאס אנזאמלען געלד, ער־ווערבונג פון רייכטום; וואס זאמעלט אן געלד; 2. איינטרעגליך, וואס ברייננט איין פראפיטען.

1. Anti-Semites consider the Jews a **money-making** people. 2. He has a **money-making** business.

mon'ey-mar'ket *n.* (מאַנ'-אי-מאַר'-קעט) דער געלד-מאַרק, די וועלט פון פי-נאַנציעלע אונטערנעהמונגען.

mon'ey-mat'ter *n.* (מאַנ'-אי-מעט'-ער) א געלד-אַנגעלעגענהייט.

mon'ey-mon'ger *n.* (מאַנ'-אי-מאַנ'-גער) א געלד-הענדלער; א מלוה, א פּראָ-צענטניק.

mon'ey-mon'gering *n.* (מאַנ'-אי-מאַנ'-גער-אינג) הלוואות, דאָס לייהען געלד [אויף הויכ-שינדערישע פּראָצענ-טען].

mon'ey of account' (מאַנ'-אי אָוו ע-קאַונט') מטבעות, וועלכע צירקולירען ניט, אבער ווערען געברויכט אין רעכנונגען.

mon'ey on call (מאַנ'-אי אָן קאָהל) געלד אוועקגעליהען מיט דער בעדינגונג, אַז עס זאָל אומגעקעהרט ווערען צו יע-דער צייט, ווען מען וועט עס פאָדערן.

mon'ey-or'der *n.* (מאַנ'-אי-אָהר'-דער) א פּאָסט-געלד-אַנווייזונג.

mon'ey-or'der post'-of'fice (מאַנ'-אי-אָהר'-דער פּאָוסט'-אָפ'-איס) אין די פערייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — א פּאָסט-קאַנטאָר, וואָס האָט דאָס רעכט אַרויסצוגעבען און אויסצוצאָהלען געלד-אַנווייזונגען.

mon'ey-pot *n.* (מאַנ'-אי-פּאָט) א שפּאָר-קעסטעל, א שפּאָר-קאַסע [א כלי, בעזאָנ-דערס א ליימענע אין וועלכער מען קלייבט געלד און וועלכע מען דאַרף צוברעכען ווען מען וויל דאָס געלד אַרויסנעהמען].

mon'ey-proof *a.* (מאַנ'-אי-פּרוהף) וואָס קען ניט אונטערגעקויפט ווערען.

mon'ey-scrive'ner *n.* (מאַנ'-אי-סקריוו'-נער) א געלד-מעקלער, א מעקלער פון הלוואות.

mon'ey-spi'der *n.* (מאַנ'-אי-ספּאַי'-דער) דער גליקס-שפּין [אַזאַ קליינער שפּין אין נאָרד-אַמעריקאַ, וועגען וועלכען עס עקזיסטירט אַן אַבערגלויבען, אַז ווען ער קריכט אויף אימעצען, איז עס א סמן, אַז יענער וועט בעגליקט ווערען].

mon'ey-spin'ner *n.* (מאַנ'-אי-ספּינ'-ער) ז. *money-spider*.

mon'ey's-worth *n.* (מאַנ'-איז-הוואָירטה) 1. די פולע ווערטה, א זאַך וואָס איז ווערטה דאָס געלד וואָס עס קאָסט; 2. עטוואָס וואָס איז פונקט אַזוי גוט ווי געלד; עט-וואָס וואָס וועט אַריינבריינגען געלד.

1. I bought a new hat and got my money's-worth.

mon'ey-ta'ker *n.* (מאַנ'-אי-טיי'-קער) א געלד-נעה-מער [הויפּטזעכ-ליך איינער וועמען מען צאָהלט איינ-טריטס-געלד אין אַז עפענטליכען פּלאַץ].

mon'eywort *n.* (מאַנ'-אי-הוואָירט) פּפעניג-קרויט [אַזאַ קלעטערנדע פּלאַנ-צע מיט רונדע בלעטלעך].

Moneywort

'mong *prep.* (מאַנג) צווישען, אונטער [אַבקירצונג פון *among*].

mong'corn *n.* (מאַנג'-קאָהרן) מענגקאָרן, מיש-קאָרן [א געמיש פון פערשיעדענע תבואות].

mon'ger *n. and v.* (מאַנ'-גער) א הענד-לער; האַנדלען.

Mon'gol *n. and a.* (מאַנ'-גאָל) א מאָנ-גאָל [א מיטגליעד פון אַן אַזיאַטישער ראַסע, וועלכע האָט אין דרייצעהנטען יאָהרהונדערט אונטערוואָרפען א גרויסען טייל פון אַזיע און אָסט-אייראָפּאַ. יעצט געפינט מען מאָנגאָלען הויפּטזעכליך אין מאָנגאָליע, א כינעזישע פּראָווינץ אין זיד פון סיביר]; א כינעזער; מאָנגאָליש, וואָס איז שייך צו א מאָנגאָל, צו דער מאָנ-גאָלישער ראַסע אָדער צו מאָנגאָליע.

Mongo'lian *a. and n.* (מאַנ-גאָו'-לי-ען) מאָנגאָליש, וואָס איז שייך צו די מאָנ-גאָלען אָדער צו דער מאָנגאָלישער ראַסע; א מאָנגאָל; א כינעזער; די מאָנגאָלישע שפּראַך [וועלכע טיילט זיך איין אין דריי דיאַלעקטען: קאַלמיקיש, אָסט-מאָנ-גאָליש און בוריאַטיש]. ז. *Mongol*.

Mongo'lian race (מאַנ-גאָו'-לי-ען רייס) די מאָנגאָלישע אָדער געלע ראַסע [צו איהר בעלאַנגען די כינעזער, די יאַפּאַנעזער, די טאַטערען, די לאַפּלאַנדער, די עסקימאָסען א. ז. וו. די הויפּט כאַ-ראַקטעריסטישע סמנים פון דער ראַסע זיינען: געלבליכע הויט-פאַרבע, א לענגלי-כער שאַרבען, ברייטע באַקביינער, א קור-צע ברייטע נאָז און שמאָלע, קרומליכע אויגען].

Mongol'ic *a.* (מאַנ-גאָל'-איק) מאָנגאָ-ליש. ז. *Mongol*.

Mongo'lioid *a. and n.* (מאַנ-גאָו'-לי-איד) מאָנגאָליש, וואָס איז שייך צו מאָנ-גאָלען אָדער צו דער מאָנגאָלישער [גע-לער] ראַסע; א מאָנגאָל; א מיטגליעד פון דער געלער ראַסע.

Mon'goloid *a. and n.* (מאַנ'-גאָ-לאָיד) ז. *Mongolioid*.

Mon'gol Tar'tar (מאַנ'-גאָל טאַר'-טאַר) איינער פון א געמישטער אַבשטאַ-מונג פון מאָנגאָלען און טאַטערען. ז. *Mongol*.

mon'goos *n.* (מאַנ'-גוהס) א מאַנגוז [אַזאַ אינדיש חיה'לע וואָס פרעסט גיפטי-גע שלאַנגען און קראָקאָדיל-אייער]; דער וויסער לעמור [אַזאַ אַפּען-ענליך חיה'לע].

mon'goose *n.* (מאַנ'-גוהס) ז. *mongoos*.

mon'grel *n. and a.* (מאַנ'-גרעל) איי-נער פון געמישטער אַבשטאַמונג; א חיה אָדער פּלאַנצע פון געמישטער אַבשטאַמונג [הויפּטזעכליך אַזעלכע וואָס קומען פון א גאַנצער רייה קרייצונגען אָדער פּאָרונגען פון פערשיעדענע מינים]; א הונד פון געמישטער אַבשטאַמונג; א געמישעכץ; פון געמישטער אָדער אונריינער אַבשטאַ-מונג.

mon'grelism *n.* (מאַנ'-גרעל-איזם) א מישונג פון פערשיעדענע מינים. ז. *mongrel*.

mon'grelize *v.* (מאַנ'-גרעל-איז) אַרויסבריינגען א געמישטען מין [פון חיות, פּלאַנצען א. ז. וו.].

mon'ied *a.* (מאַנ'-איד) ז. *moneyed*.

mon'ilated *a.* (מאַנ'-אי-ליי-טעד) ז. *moniliform*.

monil'icorn *a. and n.* (מאָ-ניל'-אי-קאָהרן) וואָס האָבען פּיהל-הערנער מיט איינקאַרבונגען ענליך צו א שנירעל קאַ-רעלען [וועגען אינזעקטען]; אַן אינ-זעקט מיט אַזעלכע פּיהל-הערנער.

monil'iform *a.* (מאָ-ניל'-אי-פאָרם) ענליך צו א קאַרעלען-שנור, מיט איינ-קאַרבונגען [וועגען קערפּער-טיילען פון חיות אָדער וועגען פּלאַנצען].

Moniliform Part of a Plant

mon'ism *n.* (מאַנ'-איזם) די מאָניזם, פילאָזאָפישע לעהרע, לויט וועלכער אַלע ערשיינונגען, גייסטיגע און פיזישע, האָבען איין אורזאַכע און זיינען פון זעלבען וועזען [אַלס די איינציגע אורזאַכע ווערט אָנגענומען: אָדער דער גייסט (אידעאַ-ליסטישער מאָניזם), אָדער דער שטאָף (מאַטעריאַליסטישער מאָניזם), אָדער עט-וואָס וואָס פערקערפּערט אין זיך אי שטאָף אי גייסט (פּאַנטהעאיסטישער מאָניזם)]; א פילאָזאָפישע סיסטעם וואָס שטרעבט צו ערקלערען פערשיעדענאַרטיגע ערשיי-נונגען דורך איין אורזאַכע; אין ביאָלאָ-גיע — די לעהרע, אַז אַלע לעבעדיגע בע-שעפּענישען שטאַמען פון אַן איינציגער צעלע.

mon'ist *n. and a.* (מאַנ'-איסט) אַן אַנהענגער פון מאָניזם; מאָניסטיש. ז. *monism*.

monis'tic *a.* (מאָ-ניס'-טיק) מאָניסטיש; וואָס איז שייך צום מאָניזם. ז. *monism*.

monis'tical *a.* (מאָ-ניס'-טי-קעל) מאָ-ניסטיש, וואָס איז שייך צום מאָניזם. ז. *monism*.

moni'tion *n.* (מאָ-ניש'-ען) אָנזאָגונג, וואַרנונג, אַזהרה; אָנזאָגונג וועגען א גע-ריכטליכען פּראָצעס; א שריפטליכע פאָ-דערונג פון א בישאָף צו א נידריגערען גייסטליכען מיט א פאָדערונג גוט צו מאַ-כען עטוואָס אויף וואָס ער האָט עובר געווען; אָנצייגונג, אַנדייטונג.

mon'itive *a.* (מאַנ'-אי-טיוו) אָנזאָגענד, וואַרנענד.

mon'itor *n.* (מאַנ'-אי-טאָר) א וואָר-נער, אַן אָנזאָגער; א קלאַס-אויפזעהער [א תלמיד וואָס האָט די אויפזיכט אויף דער אויפפיהרונג פון זיינע חברים]; אַן עלטערער שילער וואָס העלפט דעם לעה-רער אין אונטערריכטען; אַזאַ געפּאַנצער-טע שיף; א טייל פון א דאַך מיט לופט-עפנונגען אָדער מיט פענסטערלעך [ווי אין א טראַמוואַי אָדער אַמניבוס]; א וואַרנונגס-עקדיש [ז. *Monitor*].

Mon'itor *n.* (מאַנ'-אי-טאָר) די וואָר-נונגס-עקדישען [אַזאַ מין יאַשטשערקעס, וועגען וועלכע עס האָט אַמאָל עקזיסטירט א לעגענדע, אַז זיי וואַרנען מענשען ווע-גען דער אַנוועזענהייט פון קראָקאָדילען].

monito'rial *a.* (מאַנ-אי-טאָו'-רי-על) וואַרנענד, אָנזאָגענד; וואָס איז שייך צו קלאַסען-אויפזעהער [פון די שילער גופא]; וואָס איז שייך צו א שוהל-סיס-טעם, וואו די עלטערע שילער העלפען דעם לעהרער אין אונטערריכט; וואָס איז שייך צו א שילער וואָס העלפט דעם לעה-רער אין אונטערריכט; ערציהעריש.

monito'rially *adv.* (מאנ-אי-טאו'-רי-
על-אי) דורך ווארנונג; ווי א קלאס-אויפ=
זעהער אדער הילפס-לעהרער [פון די שי=
לער גופא].

mon'itor-liz'ard *n.* (מאנ'-אי-טאר-
ליז'-ארד) דער ווארנונגס=עקדיש.
ז. ***Monitor***

mon'itor-roof *n.* (מאנ'-אי-טאר-
רוהף) א טייל פון א דאך [ביי טראמ=
וואיען און אמניבוסען] מיט לופט=עפ=
נונגען און פענסטערלעך.

mon'itory *a. and n.* (מאנ'-אי-טא-רי)
ווארנענד, אנזאגענד; א ווארנונג, אן
אזהרה.

mon'itory let'ter (מאנ'-אי-טא-רי
לעט'-ער) א ווארנונגס=שריפט פון א בי=
שאף. ז. ***monitorial***

mon'itory liz'ard (מאנ'-אי-טא-רי
ליז'-ארד) דער ווארנונגס=עקדיש.
ז. ***Monitor***

mon'itress *n.* (מאנ'-אי-טרעס) איינע
וואס ווארינט.

mon'itrix *n.* (מאנ'-אי-טריקס)
ז. ***monitress***

monk *n.* (מאנק) א מאנאך, א קלויסטער=
פרוש; א טינט=פלעק [אין דרוק].

monk'-bat *n.* (מאנק'-בעט) אזא פלע=
דערמויז [אין יאמאיקא. ווערט אזוי גע=
רופען, ווייל די זכרים פון דעם מין האל=
טען זיך מחנות=ווייז צוזאמען].

monk'-bird *n.* (מאנק'-בוירד) דער לע=
דער=קאפ [אזא פויגעל].
ז. ***friar-bird***

mon'kery *n.* (מאנ'-קעה-אי) דאס מא=
נאכען=לעבען, דאס קלויסטער=לעבען; די
איינוואהנער פון א מאנאסטיר; א מא=
נאסטיר; א דארפישע געגענד; וואגא=
בונדען.

mon'key *n. and v.* (מאנ'-קי) 1. אן
אפע [אבעזיאנע, מאלפע]; א באביצע,
א פאליעס=שלאגער, א ראמבאק [אריינ=
צושלאגען פלעקער אין דער ערד]; אזא
קליינער שמעלץ=טאפ [אין דער גלאז=
פאבריקאציאן]; אזא קיילעכדיגער ליי=
מענער וואסער=קרוג מיט א לאנגען האלז;
א סומע פון 500 דאלאר [אין די פער=
אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אדער
פון 500 פונט [אין ענגלאנד] 2. מאכען
קונצען מיט עפעס, קונדסען, זיך שפיע=
לען, האבען צו טהאן מיט עפעס; 3. נאכ=
מאכען, נאכקרימען זיך [ווי א מאלפע].
2. Don't monkey with a loaded revolver.

mon'key-bag *n.* (מאנ'-קי-בעג) א
געלד=בייטעל וואס מאטראזען טראגען
אויפגעהאנגען אויף'ן האלז.

mon'key-board *n.* (מאנ'-קי-באורד)
דאס ברעט אויף אן אמניבוס, וואו עס
שטעהט דער קאנדוקטאר.

mon'key-bread *n.* (מאנ'-קי-ברעד)
דאס אפען=ברויט [די פרוכט פון דעם
אפען=ברויט=בוים אדער באאבאב]; דער
אפען=ברויט=בוים אדער באאבאב.
ז. ***baobab***

Monkey-bread

mon'key-en'gine *n.* (מאנ'-קי-ענ'-
דזשין) אזא מעכאנישער פאליעס=שלאגער
[ראמבאק אדער באביצע אריינצושלאגען
פאליעס].

mon'key-gaff *n.* (מאנ'-קי-געף) דער
פלאג=שטאנג [פון וועלכען מען גיט פער=
שיעדענע סיגנאלען] אויף א האנדעלס=
שיף.

mon'key-grass *n.* (מאנ'-קי-גרעס)
אזא הארטעס גראז וואס ווערט געברויכט
פאר בעזימער.

mon'keyism *n.* (מאנ'-קי-איזם) דאס
נאכמאכען אדער איבערקרימען [ווי א
מאלפע].

mon'key-jack'et *n.* (מאנ'-קי-דזשעק'-
עט) אזא דיקער זשאקעט וואס מאטרא=
זען טראגען אין א קאלטען וועטער.

mon'key-pump *n.* (מאנ'-קי-פאמפ) א
שטרוי אדער רעהרעל דורך וועלכער מען
זויגט משקה פון א פלאש [אויף דער
מאטראזען=שפראך].

mon'key-puz'zle *n.* (מאנ'-קי-פאזל)
דער טשילי=טאנענבוים.

mon'key's allow'ance (מאנ'-קיז ע-
לאו'-ענס) הינטישע קעסט, מעהר קלעפ
ווי עסען.

mon'key-shine *n.* (מאנ'-קי-שאין)
מאלפישע שטיק, מאלפישע קונצען.
The boys cut monkey-shines on the street.

mon'key-shrub *n.* (מאנ'-קי-שראב)
דער טשילי=טאנענבוים.

mon'key-span'ner *n.* (מאנ'-קי-
ספענ'-ער) ז. ***monkey-wrench***

mon'key-tail *n.* (מאנ'-קי-טייל) א
שטאנג צום בעוועגען קאנאנען אויף א
שיף; א שטריק מיט א קנופ צוגעבונ=
דען צו א האקען וואס דיענט אלס אן אנ=
האלט פאר דער האנד.

mon'key-tree *n.* (מאנ'-קי-טריע) דער
טשילי=טאנענבוים.

mon'key-wrench *n.* (מאנ'-קי-רענטש)
א שרויפען=שליסעל וואס קען געמאכט
ווערען גרעסער און קלענער.

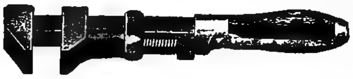

Monkey-wrench

monk'-fish *n.* (מאנק'-פיש) דער ענגעל=
פיש. ז. ***angel-fish***

monk'hood *n.* (מאנק'-הוד) מאנאכען=
שטאנד; דער כאראקטער פון א מאנאך;
מאנאכען [בכלל].

monk'ish *a.* (מאנק'-איש) מאנאכיש.

monk'ishness *n.* (מאנק'-איש-נעס) דאס
זיין מאנאכיש.

monk'-seal *n.* (מאנק'-סיעל) אזא ים=
הונד.

monk's' - hood *n.*
(מאנקס'-הוד) דער איי=
זען=הוט [אזא פלאנצע
וואס איהרע בלומען זיי=
נען עהנליך צו א מאנא=
כען=הויב].

Monk's-hood

monk's'-rhu'barb *n.*
(מאנקס'-רוה'-בארב) אל=
פען=רובארבער [אזא
פלאנצע].

monk's' - seam *n.*
(מאנקס'-סיעם) די דא=
פעלטע מיטעל=נאהט פון
א זעגעל.

mon'mouth *n.* (מאנ'-מאטה) אזא פלא=
כעס היטעל [וואס מאטראזען פלעגען
אמאל טראגען].

monoblep'sis *n.* (מאנ-א-בלעפ'-סיס)
אזא אויגען=קראנקהייט, ביי וועלכער מען
זעהט בעסער, ווען מען האלט איין אויג
צוגעמאכט.

mon'ocarp *n.* (מאנ'-א-קארפ) אן איין=
יאהריגע פלאנצע [וואס ברייגגט איין מאל
פרוכט און שטארבט אב].

monocar'pous *a.* (מאנ-א-קאר'-פאס)
וואס ברייגגט בלויז איין מאל פרוכט
[וועגען איין=יאהריגע פלאנצען].

monoc'erous *a.* (מא-נאס'-ע-ראס)
וואס האט נור איין הארן; איינהארנדיג.

mon'ochord *n.* (מאנ'-א-קארד) א מא=
נאכארד, א מין מוזיקאלישער אינסטרו=
מענט מיט איין סטרונע [דער אינסטרו=
מענט בעשטעהט פון א קעסטעל, אויף וועל=
כען עס איז אנגעצויגען איין סטרונע אויף
א בעוועגליכען קלעצעל. פערשיעדענע טע=
נער בעקומען זיך פון דעם וואס דאס
קלעצעל אונטער דער סטרונע רוקט מען
איבער נעהנטער אדער ווייטער פון דעם
ארט, וואו די סטרונע איז צוגעבונדען].

monochro'ic *a.* (מאנ-א-קראו'-איק)
ז. ***monochromatic***

monochromat'ic *a.* (מאנ-א-קרא-
מעט'-איק) איינפארביג; וואס האט איין
קאליר.

mon'ochrome *n.* (מאנ'-א-קראום) א
בילד אין איין פארב.

monochro'mical *a.* (מאנ-א-קראו'-מי-
קעל) איינפארביג; וואס האט איין קא=
ליר.

mon'ochromy *n.* (מאנ'-א-קראו-מי)
דאס מאלען מיט איין פארב אדער קאליר.

monochron'ic *a.* (מאנ-א-קראנ'-איק)
מאנאכראניש, וואס עקזיסטירט אדער פא=
סירט אין איין צייט; פון דערזעלבער
צייט; אין געאלאגיע — וואס האט זיך
אבגעלעגט אדער אויסגעבילדעט אין דער=
זעלבער פעריאדע [וועגען פערשטיינער=
טע בעשעפענישען, וועלכע מען געפינט
אין דער ערד].

mon'ocle *n.* (מאנ'-אקל) אן איין=אויגיגע
חיה; א מאנאקל [אן אויגען גלעזעל פאר
איין אויג].

monocotyle'don *n.* (מאנ-א-קאט-אי-
לי'-דאן) א מאנאקאטילעדאן, א פלאנצע
וואס האט איין זאמען=בלעטעל.

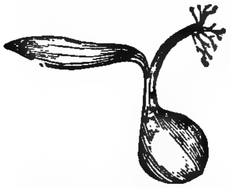

Monocotyledon

monoc'racy *n.* (מא-נאק'-רע-סי) אוי=
טאקראטיע, זעלבסטהערשונג, די הערשאפט
פון איינעם.

mon'ocrat *n.* (מאנ'-א-קרעט) א זעלבסט=
הערשער, אן אויטאקראט; אין דער גע=
שיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון
אמעריקא — א נאמען, מיט וועלכען מען
פלעגט אפט אנרופען די פארשטעהער פון
דער פעדעראליסטישער פארטיי, וועלכע,
לויט דער מיינונג פון זייערע געגנער, הא=
בען געהאט מאנארכיסטישע טענדענצען.

monoc'ular *a.* (מא-נאק'-יו-לער) איין=
אויגיג, מיט איין אויג; וואס איז געמאכט
אדער צוגעפאסט פאר איין אויג.

monoc'ulous *a.* (מא-נאק'-יו-לאס)
ז. ***monocular***

monodac'tyl *a.* (מאנ-א-דעק'-טיל) ז. *monodactylous*.

monodac'tylous *a.* (מאנ-א-דעק'-טי-לאס) איינפינגערדיג, מיט איין פינגער אויף דער האנד אדער אויף'ן פוס.

monodra'ma *n.* (מאנ-א-דרא'-מא) א מאנאדראמא [א שוישפיעל מיט איין האנדלענדער פערזאן].

monodramat'ic *a.* (מאנ-א-דרע-מעט'-איק) מאנאדראמאטיש, וואס איז שייך צו א מאנאדראמא. ז. *monodrama*.

mon'ody *n.* (מאנ'-א-די) א מאנאדיע, א געזאנג אדער מוזיקאלישע קאמפאזיציאן בלויז פאר איין שטימע אדער הויפטזעכליך פאר איין שטימע; א מעלאדיע, וואס ווערט געזונגען פון איין פערזאן; א סאלא; מאנאטאנקייט; איינטאניגקייט.

monœ'cian *a.* (מא-ניע'-שי-ען) ז. *monœcious*.

monœ'cious *a.* (מא-ניע'-שאס) אין באטאניק — וואס האטביידע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין און דערזעלבינער פלאנצע אין בעזונדערע בלומען [דעם ווייבליכען ארגאן אין איין בלום און דעם מענליכען — אין א צווייטער]; אין זאאלאגיע — הערמאפראדיטיש, דאפעל-געשלעכטליך [ווענען חיות וואס האבען ביידע געשלעכטס-ארגאנען].

monœ'cism *n.* (מא-ניע'-סיזם) דאס האבען ביידע געשלעכטס-ארגאנען, דאס זיין א הערמאפראדיט אדער אנדרוגנס.

mon'ogam *n.* (מאנ'-א-געם) א מאנאגאמישע פלאנצע [א פלאנצע, וועלכע האט איינפאכע, אבגעזונדערטע בלומען און צונויפגעוואקסענע שטויב-בייטלען].

monoga'mian *a.* (מאנ-א-גיי'-מי-ען) ז. *monogamous*.

monogam'ic *a.* (מאנ-א-געמ'-איק) ז. *monogamous*.

monog'amist *n.* (מא-נאג'-ע-מיסט) א מאנאגאמיסט, דער וואס גלויבט, אז מען טאר ניט חתונה האבען מעהר ווי איין מאל; דער וואס האט נור איין פרוי.

monogamis'tic *a.* (מאנ-א-גע-מיס'-טיק) ז. *monogamous*.

monog'amous *a.* (מא-נאג'-ע-מאס) מאנאגאמיש; וואס האט געהייראט נור איין מאל; וואס איז פערהייראט נור מיט איין פרויענצימער; וואס איז שייך צו מאנאגאמיע; אין זאאלאגיע — וואס לעבט נאר פארווייז [א זכר מיט א נקבה]; אין באטאניק — וואס האט נור איין בלום, וואו ביידע געשלעכטס-ארגאנען זיינען פעראייניגט.

monog'amy *n.* (מא-נאג'-ע-מי) מאנאגאמיע, דער פרינציפ אז חתונה האבען דארף מען נור איין מאל אין לעבען; דאס האבען נור איין ווייב.

monogas'tric *a.* (מאנ-א-געס'-טריק) וואס האט איין מאגען אדער פערדייאונגס-אפאראט.

monogen'esis *n.* (מאנ-א-דזשענ'-ע-סיס) מאנאגענעזיס, די איינהייט פון אבשטאמונג; די לעהרע, אז אלע לעבעדיגע ארגאניזמען ענטוויקלען זיך פון איין איינצעלנער צעלע; דאס אבשטאמען אדער ענטשטעהן נור פון איין בעשעפעניש [אהן א געשלעכטליכער צוזאמענפארונג פון א זכר מיט א נקבה].

monogenet'ic *a.* (מאנ-א-דזשי-נעט'-איק) מאנאגענעטיש, וואס האט אן איינהייטליכע אבשטאמונג; וואס איז שייך צו מאנאגענעזיס. ז. *monogenesis*.

monog'enism *n.* (מא-נאדזש'-ע-ניזם) מאנאגעניזם [די לעהרע, אז די גאנצע מענשהייט איז פון איין ראסע, ד. ה. שטאמט אב פון איין פאר עלטערען].

monog'enist *n.* and *a.* (מא-נאדזש'-ע-ניסט) א מאנאגעניסט, איינער וועלכער האלט, אז אלע מענשען שטאמען ארויס פון איין פאר עלטערען; איינער וועלכער האלט, אז יעדער לעבעדיגער ארגאניזם ענטוויקעלט זיך פון איין איינצעלנער צעלע; וואס איז שייך צו מאנאגענעזיס אדער מאנאגעניזם. ז. *monogenism* און *monogenesis*.

monogenis'tic *a.* (מאנ-א-דזשע-ניס'-טיק) מאנאגעניסטיש; וואס איז שייך צו מאנאגענעזיס אדער מאנאגעניזם. ז. *monogenism* און *monogenesis*.

monog'enous *a.* (מא-נאדזש'-ע-נאס) אין ביאלאגיע — וואס פערמעהרען זיך דורך שפאלטונג און טיילונג פון ארגאניזם און ניט דורך א געשלעכטליכען פערקעהר פון א זכר מיט א נקבה; וואס איז שייך צו מאנאגעניזם. ז. *monogenism*.

monog'eny *n.* (מא-נאדזש'-ע-ני) מאנאגענעזיס אדער די אבשטאמונג פון אלע לעבעדיגע ארגאניזמען פון איין איינצעלנער צעלע; מאנאגעניזם אדער די אבשטאמונג פון אלע מענשען פון איין פאר עלטערען.

mon'oglot *a.* (מאנ'-א-גלאט) וואס רעדט נור איין שפראך; געשריעבען אדער געדרוקט נור אין איין שפראך.

monog'ony *n.* (מא-נאג'-א-ני) דאס פרוכפערען זיך אהן געשלעכטליכער פארונג דורך טיילונג, ספארען א. ד. ג. [ביי די גאנץ נידריגע בעשעפענישען].

mon'ogram *n.* (מאנ'-א-גרעם) א מאנאגראם [צוויי אדער מעהר בוכשטאבען פון א נאמען אדער פאמיליע צוזאמענגעפלאכטען אין איינעם].

mon'ogram-machine' *n.* (מאנ'-א-גרעם-מע-שין') א מאשין אדער פרעס אויסצודריקען אויף פאפיער א. ד. ג מאנאגראמען, איניציאלען א. ז. וו.

mon'ogrammal *a.* (מאנ'-א-גרעמ-על) ז. *monogrammatic*.

monogrammat'ic *a.* (מאנ-א-גרע-מעט'-איק) מאנאגראמיש, ווי א מאנאגראם; וואס איז שייך צו א מאנאגראם. ז. *monogram*.

monogram'mic *a.* (מאנ-א-גרעמ'-איק) ז. *monogrammatic*.

mon'ograph *n.* and *v.* (מאנ'-א-גרעף) א מאנאגראפיע [א בעשרייבונג פון א בעשטימטען געגענשטאנד, אדער אן אבהאנדלונג איבער א געוויסען איינצעלנעם ענין]; אנשרייבען א מאנאגראפיע איבער א געוויסען געגענשטאנד.

monog'rapher *n.* (מא-נאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט אן א מאנאגראפיע וועגען א געוויסען ענין. ז. *monograph*.

monograph'ic *a.* (מאנ-א-גרעפ'-איק) מאנאגראפיש; וואס איז שייך צו א מאנאגראפיע; ווי א מאנאגראם; וואס איז געצייכענט געווארען מיט ליניען אהן קאלירען.

monograph'ical *a.* (מאנ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *monographic*.

monog'raphist *n.* (מא-נאג'-רע-פיסט) איינער וואס שרייבט מאנאגראפיעס. ז. *monograph*.

monog'raphous *a.* (מא-נאג'-רע-פאס) ז. *monographic*.

monog'raphy *n.* (מא-נאג'-רע-פי) א צייכנונג אין ליניען אהן פארבען; א מאנאגראפיע. ז *monograph*.

mon'ogyn *n.* (מאנ'-א-דזשין) א פלאנצע וואס האט איין פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן.

Monogyn'ia *n.* (מאנ-א-דזשינ'-אי-א) אין באטאניק — די קלאסען פלאנצען, וועלכע האבען נור איין פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן.

monog'ynous *a.* (מא-נאדזש'-אי-נאס) מאנאגיניש אדער מאנאגאמיש, וואס האט נור איין ווייב; וואס לעבט פארלעכווייז [וועגען חיות]; וואס האט נור איין פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן [וועגען פלאנצען].

monog'yny *n.* (מא-נאדזש'-אי-ני) געשלעכטליכער פערקעהר מיט ניט מעהר ווי איין נקבה [ביי חיות אדער מענשען].

monohe'merous *a.* (מאנ-א-הי'-מע-ראס) אין מעדיצין — וואס דויערט אדער עקזיסטירט נור איין טאג.

monohy'drated *a.* (מאנ-א-האי'-דריי-טעד) וואס ענטהאלט נור איין מאלעקול וואסער [וועגען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

monohy'dric *a.* (מאנ-א-האי'-דריק) וואס ענטהאלט איין אטאם וואסער-שטאף [וועגען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

monol'atry *n.* (מא-נאל'-ע-טרי) די פערעהרונג פון איין גאט, גלויבענדיג אין דערזעלבער צייט אין דער עקזיסטענץ פון אנדערע געטער.

mon'olith *n.* (מאנ'-א-ליטה) א מאנאליט [עפעס וואס איז אויסגעהאקט פון איין איינציגען שטיין — א זייל, אן אבעליסק א. ד. ג.], אן איינצעלנער שטיין.

monolith'ic *a.* (מאנ-א-ליטה'-איק) מאנאליטיש [אויסגעהאקט פון איין שטיין]; פון מאנאליטען געבויט; וואס איז שייך צו א מאנאליט. ז. *monolith*.

monol'ogist *n.* (מא-נאל'-א-דזשיסט) וואס האלט א מאנאלאג אדער רעדט אליין פאר זיך; דער וואס מאנאפאליזירט דעם שמועס און לאזט קיינעם ניט רעדען.

mon'ologue *n.* (מאנ'-א-לאג) א מאנאלאג, א זעלבסט-געשפרעך [דאס וואס א פערזאן אין א דראמא רעדט צו זיך אליין]; א לאנגע רעדע וואס איינער האלט אין א געשפרעך מיט אנדערע.

monol'ogy *n.* (מא-נאל'-א-דזשי) די געוועהנהייט צו רעדען צו זיך; די געוועהנהייט צו רעדען לאנג אין א געזעלשאפט און ניט לאזען קיין אנדערען אויסרעדען א ווארט.

monoma'chia *n.* (מאנ-א-מיי'-קי-א) ז. *monomachy*.

monom'achy *n.* (מא-נאמ'-ע-קי) א דועל, א צוויי-קאמפף.

mon'omane *n.* (מאנ'-א-מיין) איינער וואס ליידעט פון מאנאמאניע. ז. *monomania*.

monoma'nia *n.* (מאנ-א-מיי'-ני-א) מאנאמאניע, א משוגעת נאר פאר איין זאך [א משוגעת ווען דער קראנקער רעדט זיך איין עפעס א זאך און זיין גאנצער ווילען אדער קראנקער גייסט איז קאנצענטרירט נור אויף איין ענין]; א מאניע.

monoma'niac *n.* and *a.* (מאנ-א-מיי'-ני-עק) איינער וואס ליידעט פון מאנאמאניע; וואס איז שייך צו מאנאמאניע. ז. *monomania*.

monomani'acal *n.* (מאנ-א-מע-נאי'-ע-קעל) מאנאמאניש, וואס האט אן איינרעדעניש, א מאניע, א פיקסע אידעע.

mon'ome *n.* (מאנ'-אום) אין אלגעברא — א מאנאם, אן אלגעבראאישער אויסדרוק פון איין גליעד אהן די צייכענס

+ אדער — [ווי למשל, דער אויסדרוק $4ax^2$].

monometal'lic *a.* (מאנ-א-מע-טעל'-איק) מאנאמעטאליש, וואס בעשטעהט נור פון איין מעטאל, גאלד אדער זילבער [וועגען דער גאלד=סיסטעם פון א לאנד].

monomet'allism *n.* (מאנ-א-מעט'-על-איזם) מאנאמעטאליזם [די לעהרע אז איין מעטאל, גאלד אדער זילבער, דארף זיין די ווערטה=מאס אין דער גאלד=סיסטעם פון א לאנד].

monomet'allist *n.* (מאנ-א-מעט'-על-איסט) א מאנאמעטאליסט, אן אנהענגער פון מאנאמעטאליזם.
ז. *monometallism*

mono'mial *n. and a.* (מא-נאו'-מי-על) א מאנאם; וואס בעשטעהט פון א מאנאם.
ז. *monome*

monomor'phic *a.* (מאנ-א-מאר'-פיק) 1. פון דעמזעלבען אדער כמעט דעמזעלבען געבוי [וועגען גרופען פון חיות אדער פלאנצען]; 2. וואס האט איין=איינצעלנע פארם פון געבוי [וועגען אינזעקטען].
1. Birds are a highly monomorphic class of animals.

monomor'phous *a.* (מאנ-א-מאהר'-פאס) ז. *monomorphic*

monop'athy *n.* (מא-נאפ'-ע-טהי) מאנאפאטיע, די קראנקהייט פון אן איינציגען אבר.

monopet'alous *a.* (מאנ-א-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט איין בלומען=בלעטעל, וואס אלע בלומען=בלעטלעך זיינען פעראייניגט.

monopho'bia *n.* (מאנ-א-פאו'-בי-א) מאנאפאביע, א גייסטיגע קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין מורא האבען צו בלייבען אליין.

mon'ophony *n.* (מאנ'-א-פאו-ני) א מאנאדיע. ז. *monody*

monophthal'mus *n.* (מאנ-אפ-טהעל'-מאס) א פערזעהעניש, אן אוננארמאלע בעשעפעניש מיט איין אויג; א ציקלאפ.

mon'ophthong *n.* (מאנ'-אפ-טהאנג) אן איינפאכער וואקאל=קלאנג; א קאמבינאציאן פון צוויי וואקאלען וואס ווערען אויסגעשפראכען ווי איינער.

mon'ophthongal *a.* (מאנ'-אפ-טהאנ-געל) מאנאפטאנגיש [וואס בעשטעהט פון איינפאכע וואקאל=קלאנגען אדער פון צוויי וואקאלען וואס ווערען אויסגעשפראכען ווי איינער].

monophyl'lous *a.* (מאנ-א-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס האט נור איין בלאט; וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון איין בלאט.

Monoph'ysite *n. and a.* (מא-נאפ'-אי-סאיט) א מאנאפיזיט, איינער פון אן אלטער קריסטליכער סעקטע מאנאפיזיטען, וועלכע האבען געהאלטען, אז דאס געטליכע און מענשליכע האבען זיך אין יעזוס קריסטוס צוזאמענגעגאסען אין איין עצם; וואס איז שייך צו די מאנאפיזיטען אדער צו זייערע לעהרען.

mon'oplane *n.* (מאנ'-א-פליין) א מאנאפלאן, א פליה=מאשין מיט איין פלעכע אדער איין פאר פליגלען אין איין פלעכע.

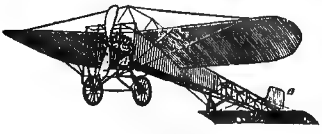

Monoplane

mon'oplast *n.* (מאנ'-א-פלעסט) אן ארגאניזם וואס בעשטעהט פון איין איינציגער צעלע.

monople'gia *n.* (מאנ-א-פלי'-דזשי-א) א פאראליז אדער לעהמונג פון איין טייל פון קערפער.

mon'opode *a. and n.* (מאנ'-א-פאוד) וואס האט איין פוס; איינער פון די לעגענדארע מענשען אין עפיאפיען, וועלכע האבען כלומר'שט געהאט נור איין פוס.

monopolisa'tion *n.* (מא-נאפ-א-לי-זיי'-שאן) ז. *monopolization*

monop'olise *v.* (מא-נאפ'-א-לאיז) ז. *monopolize*

monop'oliser *n.* (מא-נאפ'-א-לאי-זער) א מאנאפאליסט. ז. *monopolist*

monop'olism *n.* (מא-נאפ'-א-ליזם) מאנאפאליזם, די פרינציפען און פראקטיק פון מאנאפאל. ז. *monopoly*

monop'olist *n.* (מא-נאפ'-א-ליסט) א מאנאפאליסט, איינער וואס פערכאפט אין זיינע הענד א געוויסען צווייג פון אינדוסטריע, האנדעל אדער אנדערע אונטערנעהמונגען און האט די אויסשליסליכע דעה איבער שטעלען די פרייזען א. ד. ג.

monopolis'tic *a.* (מא-נאפ-א-ליס'-טיק) מאנאפאליסטיש; וואס איז שייך צו מאנאפאל. ז. *monopoly*

monopoliza'tion *n.* (מא-נאפ-א-לי-זיי'-שאן) די מאנאפאליזירונג פון אן אינדוסטריע, געשעפט, אונטערנעהמונג א. ד. ג. ז. *monopolize*

monop'olize *v.* (מא-נאפ'-א-לאיז) מאנאפאליזירען, בעקומען דאס רעכט צו זיין דער איינציגער בעל=דעה איבער א געוויסען צווייג פון אינדוסטריע, האנדעל אדער אנדערע אונטערנעהמונגען.

monop'olizer *n.* (מא-נאפ'-א-לאי-זער) א מאנאפאליסט. ז. *monopolist*

monop'oly *n.* (מא-נאפ'-א-לי) א מאנאפאל, די אויסשליסליכע קאנטראלע וואס א פערזאן אדער גרופע האט איבער א געוויסען צווייג פון אינדוסטריע אדער האנדעל און קען שטעלען די פרייזען לויט זיין אייגענעם ווילקיר; דאס וואס ווערט געהאלטען אין מאנאפאל; א גרופע אדער קאמפאניע, וואס בעקומט א מאנאפאל איבער עפעס.

monop'teral *a.* (מא-נאפ'-טע-רעל) מיט איין רייה זיילען [וועגען א גריכישען טעמפעל מיט זיילען, וואס זיינען איינגעארדנעט אין איין קרייז און שטיצען א קאנישען דאך]. ז. *monopteron*

monop'teron *n.* (מא-נאפ'-טע-ראן) א רונדער טעמפעל מיט זיילען, וואס נעהען אין איין קרייז און שטיצען א קופאל אדער קאנישען דאך.

monop'teros *n.* (מא-נאפ'-טע-ראס) ז. *monopteron*

mon'optote *n.* (מאנ'-אפ-טאוט) אין גראמאטיק — א הויפט=ווארט אדער איינעשאפטס=ווארט וואס האט נור איין קאזוס=פארם. ז. *case*

mon'opus *n.* (מאנ'-א-פאס) א פערזעהעניש אדער אוננארמאלע בעשעפעניש וואס האט נור איין פוס.

mon'orail *n.* (מאנ'-א-רייל) אן אייזענבאהן מיט איין רעלסע אדער שינע.

monor'chid *a.* (מא-נאהר'-קיד) וואס האט נור איין איי אדער יאדרע.

monor'chis *n.* (מא-נאהר'-קיס) א חיה אדער מענש וואס האט נור איין איי.

monor'chism *n.* (מא-נאהר'-קיזם) מאנארכיזם, דאס האבען נור איין איי.

Monorhi'na *n.* (מאנ-א-ראי'-נא) דער קלאס ווירבעל=טהיערע [חיות וואס האבען א חוט השדרה], וועלכע האבען איין נאז=לאך.

mon'orhinal *a.* (מאנ'-א-ראי-נעל) וואס האט נור איין נאז=לאך.

mon'orhine *a. and n.* (מאנ'-א-רין) וואס האט נור איין נאז=לאך; א ווירבעלטהיר וואס האט נור איין נאז=לאך [ווי געוויסע פיש].

mon'orhyme *n.* (מאנ'-א-ראים) א געדיכט, וואס אלע שורות אין איהם ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען גראם.

mon'orime *n.* (מאנ'-א-ראים) ז. *monorhyme*

mon'ospasm *n.* (מאנ'-א-ספעזם) אין מעדיצין — ספאזמען נור אין איין גליעד פון קערפער אדער נור אין איין טייל פון א גליעד.

mon'osperm *n.* (מאנ'-א-ספוירם) א פלאנצע וואס האט נור איין זאמען=קערנדעל.

monosper'mal *a.* (מאנ-א-ספויר'-מעל) ז. *monospermous*

monosper'mous *a.* (מאנ-א-ספויר'-מאס) אין באטאניק — וואס האט נור איין זאמען=קערנדעל.

monospher'ical *a.* (מאנ-א-ספער'-אי-קעל) מאנאספעריש, וואס בעשטעהט פון איין ספערע אדער קוגעל.

mon'ospored *a.* (מאנ'-א-ספאורד) ז. *monosporous*

mon'osporous *a.* (מאנ'-א-ספאור-אס) וואס האט נור איין ספאר אדער קיים=קערנדעל [אזא מין צעלע וואס ענטוויקעלט זיך ביי געוויסע פלאנצען, ווי שוועמלעך א. ד. ג.].

monos'tachous *a.* (מא-נאס'-טע-קאס) וואס האט נור איין זאנג [וועגען געוויסע גראז=ארטיגע פלאנצען].

mon'ostich *n.* (מאנ'-א-סטיק) א פערז; אן עפיגראמע אדער פאעמע פון איין פערז, א געדיכט פון איין פערז.

monos'trophe *n.* (מא-נאס'-טרא-פי) א מאנאסטראפע, א געדיכט, וואו אלע סטראפען [יעדע 4 שורות וואס גראמען זיך] זיינען געשריעבען אויף איין ארט.

monostroph'ic *a.* (מאנ-א-סטראפ'-איק) מאנאסטראפיש, וואס בעשטעהט פון סטראפען געשריבען אויף איין ארט [וועגען געדיכטע].

mon'ostyle *a.* (מאנ'-א-סטאיל) אין ארכיטעקטור — וואס האט אדער וואס איז געבויט אומעטום מיט איין סטיל.

mon'ostylous *a.* (מאנ'-א-סטאי-לאס) אין באטאניק — וואס האט איין פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס=ארגאן.

monosyllab'ic *a.* (מאנ-א-סי-לעב'-איק) וואס בעשטעהט פון איין זילבע [וועגען א ווארט]; וואס בעשטעהט פון איינזילבינע ווערטער.

monosyllab'ically *adv.* (מאנ-א-סי-לעב'-אי-קעל-אי) געברויכענדיג איינזילבינע ווערטער.

monosyl'labism *n.* (מאנ-א-סיל'-ע-ביזם) דאס ברויכען איינזילבינע ווערטער; דאס בעשטעהן פון איינזילבינע ווערטער.

mon'osyllable *n.* (מאנ'-א-סיל-עבל) אן איינזילבינ ווארט [צ. ב. ים, זוהן].

mono'ta *n.* (מא-נאו'-טא) א וואזע מיט איין הענטעל אדער אויערעל.

mon'otheism *n.* (מאנ'-א-טהי-איזם) מאנאטעאיזם [דער גלויבען אין איין איינציגען גאט].

mon'otheist *n.* (מאנ'-א-טהי-איסט) א מאנאטעאיסט [איינער וואס גלויבט אין איין איינציגען גאט].

monotheis'tic *a.* (מאנ-א-טהי-איס'-טיק) מאנאטעאיסטיש; וואס איז שייך צו מאנאטעאיזם [דער גלויבען אין איין איינציגען גאט].

monothe'lious *a.* (מאנ-א-טהי'-לי-אס) אין זאאלאגיע — פאליאנדריש [וואו עטליכע זכרים בעפרוכטען איין נקבה].

Monoth'elite *n.* (מא-נאטה'-ע-לאיט) א מאנאטהעליט, איינער פון אן אלטער קריסטליכער סעקטע מאנאטהעליטען, וועלכע האבען געהאלטען, אז אין יעזוס קריסטוס עקזיסטירט נור איין ווילען, דער געטליכער, און ניט צוויי — דער געטליכער און מענשליכער.

monothet'ic *a.* (מאנ-א-טהעט'-איק) אין פילאזאפיע — וואס אנערקענט, אז עס עקזיסטירט נור איין איינפאכע סובסטאנץ אלס דער עצם אדער יסוד פון יעדער ערשיינונג.

mon'otint *n.* (מאנ'-א-טינט) א צייכנונג, בילד אדער דרוק אין איין פארב.

monot'ocous *a.* (מא-נאט'-א-קאס) אין זאאלאגיע — וואס ברייננט אויף דער וועלט נור איין קינד מיט איין מאל; אין באטאניק — וואס ברייננט פרוכטען נור איין מאל אין יאהר.

mon'otone *n. and v.* (מאנ'-א-טאון) מאנאטאנקייט, איינארטינקייט פון טאן, פון שטימע אדער פון סטיל; איינטאניגקייט; רעדען מאנאטאנע, איינארטיג, לאנגווייליג.

monoton'ic *a.* (מאנ-א-טאנ'-איק) איינטאניג; וואס קען ארויסברייננען נור איין טאן [ווי א פויק].

monoton'ical *a.* (מאנ-א-טאנ'-אי-קעל) ז. *monotonic*.

monoton'ically *adv.* (מאנ-א-טאנ'-אי-קעל-אי) מאנאטאניש; אויף אן איינטאניגען שטייגער.

monot'onist *n.* (מא-נאט'-א-ניסט) איינער וועלכער רעדט אדער שרייבט שטענדיג וועגען איין זאך.

monot'onous *a.* (מא-נאט'-א-נאס) מאנאטאנע, איינפערמיג, לאנגווייליג.

monot'onously *adv.* (מא-נאט'-א-נאס-לי) אויף א מאנאטאנעם, לאנגווייליגען שטייגער.

monot'onousness *n.* (מא-נאט'-א-נאס-נעס) דאס זיין מאנאטאנע, איינארטיג, לאנגווייליג.

monot'ony *n.* (מא-נאט'-א-ני) מאנאטאנקייט, איינטאניגקייט, איינפערמיגקייט, לאנגווייליגקייט.

monov'alent *a.* (מא-נאוו'-ע-לענט) אין כעמיע — מאנאוואלענט אדער איינווערטיג; וואס קען פערבייטען אין א כעמישער פערבינדונג איין אטאם וואסערשטאף.

monox'id *n.* (מא-נאק'-סיד) א כעמישע צוזאמענזעצונג, וואס האט איין אטאם זויערשטאף.

monox'ide *n.* (מא-נאק'-סאיד) ז. *monoxid*.

monox'ylon *n.* (מא-נאק'-סי-לאן) א שיף וואס איז געמאכט פון איין קלאץ; אין די יאנישע אינזלען — א שיף וואס ווערט געטריבען מיט איין רודער.

monox'ylous *a.* (מא-נאק'-סי-לאס) געמאכט פון איין שטיק האלץ.

Monroe' doc'trine (מאנ-ראו' דאק'-טרין) די מאנראָע-דאקטרין, א פאליטישער פרינציפ פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער איז פארמולירט געווארען פון דעם אמעריקאנער פרעזידענט דזשיימס מאנראָע [1817—1825 יאהר] מיט די ווערטער "אמעריקא פאר אמעריקאנער". די בעדייטונג אדער פאדערונג פון דיזען פרינציפ בעשטעהט אין דעם, אז קיין אייראפעאישע רעגירונג דארף זיך ניט אריינמישען אין די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון די אמעריקאנער מלוכות און אין די בעציהונגען צווישען זיי און טאר ניט פערשפרייטען איהר הערשאפט אין אמעריקא.

monsieur' *n.* (מוי-סיעי') מיין הערר; הערר; א פראנצויז.

Monsieur' de Paris' (מוי-סיעי' דע פא-רי') דער הערר פון פאריז [א נאמען, מיט וועלכען מען פלעגט רופען דעם תליון פון פראנקרייך].

monsi'gnor *n.* (מאנ-סי'-ניאר) א טיטול פון געוויסע העכערע גייסטליכע אין דער קאטוילישער קירך.

monsoon' *n.* (מאנ-סוהן') א מוסאן, א ווינד, וועלכער בלאזט אין די טראפישע לענדער, בעזאנדערס ארום די ברעגען פון אסט-אינדיען [איין האלב יאהר בלאזט ער אין איין ריכטונג און דעם צווייטען האלבען יאהר — אין דער געגענזעצליכער ריכטונג].

monsoo'nal *a.* (מאנ-סוה'-נעל) וואס איז שייך צו א מוסאן. ז. *monsoon*.

mon'ster *n. and a.* (מאנ'-סטער) א מאנסטער, א פערזעהעניש; א שרעקליכע בריאה; אן אוננארמאלע בעשעפעניש; א שרעקליך פערדארבענער מענש, אן אונמענש; עפעס וואס איז אוננאטירליך און שרעקליך; פון אן אונגעהויערער גרויס אדער צאהל.

mon'sterer *n.* (מאנ'-סטער-ער) אן איבערטרייבער; א בעל-מגזם.

mon'ster-like *a.* (מאנ'-סטער-לאיק) ווי א מאנסטער, שרעקליך, אונגעהויער.

mon'strance *n.* (מאנ'-סטרענס) א כלי אדער א מין דורכזיכטיגער ארון פאר די הייליגע אין דער קאטוילישער קירך.

monstra'tion *n.* (מאנ-סטריי'-שאן) דאס בעווייזען; א בעוויייז.

mon'strator *n.* (מאנ'-סטריי-טאר) איינער וואס שטעלט עפעס ארויס; איינער וואס בעווייזט.

monstros'ity *n.* (מאנ-סטראס'-אי-טי) דאס זיין אויסערגעוועהנליך אדער שרעקליך; אן אוננאטירליכע בעשעפעניש; א מאנסטער; א פערזעהעניש.

mon'strous *a.* (מאנ'-סטראס) אוננאטירליך; שרעקליך גרויס, אהן גלייכען צו זיך; העסליך, שרעקליך.

mon'strously *adv.* (מאנ'-סטראס-לי) אויף אן אוננאטירליכען, אונגעהויערען שטייגער; מיאוס, שרעקליך.

mon'strousness *n.* (מאנ'-סטראס-נעס) אונגעהויערקייט, שרעקליכקייט; אונגעהויערע פערדארבענקייט.

Mont. [אבקירצונג פון *Montana* איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

Montagnard' *n.* (מאנ-טע-ניאר') א מאנטאניאר, איינער פון דער עקסטרעם ראדיקאלער פארטיי אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן; א מיטגליעד פון אן עקסטרעם ראדיקאלער פארטיי.

montagnard' *n.* (מאנ-טע-ניאר') א בערג-איינוואהנער.

mon'tane *a.* (מאנ'-טיין) בערגיג.

montan'ic *a.* (מאנ-טענ'-איק) בערגיג; וואס בעשטעהט פון בערג.

mon'tant *n. and a.* (מאנ'-טענט) די מיטעלע ווערטיקאלע לייסט פון א טהיר; אויפהויבענד.

mont'-de-piété' *n.* (מאנ'-דע-פי-איי-טיי') א לאמבארד, א הויז וואו מען לייהט געלד אויף משכנות פאר קליינע פראצענטען.

mon'te *n.* (מאנ'-טע) א וואלדיגע געגענד; א געגענד מיט קוסטעס און שיטערע בוימער; א מין קארטען-שפיעל אין שפאניען און שפאניש-אמעריקא.

montei'ro *n.* (מאנ-טיי'-ראו) א מין יעגער-היטעל. ז. *montero*.

monteith' *n.* (מאנ-טיטה') א רייך-פערציערטע זילבערנע וואזע, אין וועלכער מען פלעגט מאכען פונש [זי פלעגט דיענען אויך צו אבקיהלען אדער אויסשווענקען די וויין-גלעזער]; א געפארבטע ציצענע טיכעל מיט ווייסע פלעקען אדער פינטלעך.

monte'ro *n.* (מאנ-טיי'-ראו) א יעגער; א רייטער'ס אדער יעגער'ס היטעל [א מין רונד היטעל מיט גרויסע לאפען, וואס מען קען אראבציהען אויף'ן געזיכט].

monte'ro-cap *n.* (מאנ-טיי'-ראו-קעפ) א מין יעגער-היטעל. ז. *montero*.

month *n.* (מאנטה) א מאנאט, א חדש.

month'lies *n.* (מאנטה'-ליז) מענסטרואציע, רעגעל, מאנאטליכע [ביי פרויען]; מאנאטליכע אויסגאבען אדער זשורנאלען.

month'ly *a., adv. and n.* (מאנטה'-לי) מאנאטליך; אלע חודש; א מאנאטליכע אויסגאבע, א מאנאטליכער זשורנאל.

month'ly flow'ers (מאנטה'-לי פלאו'-ערז) מענסטרואציע, די מאנאטליכע רייניגונג ביי פרויען.

month of Sun'days (מאנטה אוו סאנ'-דייז) לאנג ווי דער גלות.

month's mind (מאנטהס מאינד) אין דער קאטוילישער קירך — געוויסע תפילות וואס מען זאגט שטענדיג נאך א געשטארבענעם אין דעם ערשטען חדש נאך זיין טויט; א שטארקער חשק אדער פייגונג.

mon'ticle *n.* (מאנ'-טיקל) א קליין בערגעל.

montic'ulate *a.* (מאנ-טיק'-יו-לייט) בערגעלדיג; בעדעקט מיט בערגלעך.

mon'ticule *n.* (מאנ'-טי-קיול) א קליין בערגעל.

montic'ulous *a.* (מאנ-טיק'-יו-לאס) ז. *monticulate*.

montig'enous *a.* (מאנ-טידזש'-ע-נאס) געבארען אדער ערצויגען אויף א בארג.

montoir' *n.* (מאנ-טואר') א געשטעל, אויף וועלכען מען הויבט זיך אויף כדי צו זעצען זיך אויף א פערד.

mon'ton *n.* (מאנ'-טאן) א מעקסיקאנישע מאס פאר רויה-מעטאל אדער ערץ.

mon'ture *n.* (מאנ'-טשור) א געשטעל, מיט דער הילף פון וועלכען מען זעצט זיך אויף א פערד; איינפאסונג, איינזעצונג, איינראהמונג.

mon'ument *n. and v.* (מאנ'-יו-מענט) א מאנומענט, א דענקמאל, א מצבה; א מאנומענטאלע זאך [עטוואס גרויסעס, אויסערגעוועהנליכעס וואס בלייבט אין זכרון]; א שטיין אדער אן אנדער זאך וואס בעצייכענט א גרענעץ פון א שטיק לאנד; שטעלען א מאנומענט; שאפען א מאנומענטאלעס אדער לאנג-דויערענדעס ווערק.

monumen'tal *a. and n.* (מאנ-יו-

מענ'-טעל) מאנומענטאל; וואס בלייבט אין אנדענקען; וואס דיענט פאר א מאנומענט אדער מצבה; וואס איז עהנליך צו א מאנומענט אדער דענקמאל; אויסערגעוועהנליך, גוזמא'דיג; אן אנדענקונג, א דענקמאל.

monumental'ity *n.* (מאנ-יו-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין מאנומענטאל; דאס דיענען אלס מאנומענט אדער דענקמאל.

monumentaliza'tion *n.* (מאנ-יו-מענ-טעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען מאנומענטאל אדער געדענקונגס=ווערטה.

monumen'tally *adv.* (מאנ-יו-מענ'-טעל-אי) לזכרון, צום אנדענקען; אין א הויכען גראד.

moo *n. and v.* (מוה) דאס מאכען "מו", דאס מעקען פון א קוה; מעקען, מוהען.

moo'-cow *n.* (מוה'-קאו) מו [א קינדערשער נאמען פאר א קוה].

mood *n.* (מוהד) געמיטה, שטימונג, שלעכטע שטימונג; צוטראגענקייט; אין גראמאטיק — דער מאדוס [ז. *mode*]; דער טאן=ארט.

moo'dily *adv.* (מוה'-די-לי) שלעכט נעשטימט, מרה=שחורה'דיג, אנגעבלאזען, קאפריזנע.

moo'diness *n.* (מוה'-די-נעס) א שוועדער געמיטהס=צושטאנד, א שלעכטע שטימונג; קאפריזנעקייט, אנגעבלאזענקייט; מרה=שחורה.

moo'dish *a.* (מוה'-דיש) שלעכט געשטימט, קאפריזנע, ; נגעבלאזען; מרה=שחורה'דיג.

The lady's temper is very moodish.

moo'dishly *adv.* (מוה'-דיש-לי) ז. *moodily*

moo'dy *a.* (מוה'-די) שלעכט געשטימט, קאפריזנע, אנגעבלאזען, פערכמורעט, מעלאנכאליש.

moon *n. and v.* (מוהן) די לבנה; א מאנאט; עטוואס וואס איז עהנליך צו דער לבנה אדער צו א האלבער לבנה; די האלבע לבנה [אלס עמבלעם פון דער טערקישער מלוכה]; די אקס=אויג=מארגאריטקע [א מין מארגאריטקע אדער גענזענבלימעל. ז. *daisy*]; בעציערען מיט לבנות; ארומבלאנדזשען אדער אויסזעהן ווי א נאכט=וואנדלער.

moon'beam *n.* (מוהנ'-ביעם) א לבנה=שטראהל.

moon'-blind *a.* (מוהנ'-בלאינד) מיט א טונקעלער ראיה; וואס ליידט פון דער ליכטיגער שטאר [ווען מען זעהט נור בייטאג אדער ביי א שטארקער שיין]; נאכט=וואנדלעריש.

moon'-blind'ness *n.* (מוהנ'-בלאינד'-נעס) די ליכטיגע שטאר [ווען מען זעהט נור בייטאג אדער ביי א שטארקער שיין]; א פעריאדישע אויגען=ענטצינדונג ביי א פערד, וואס פיהרט געוועהנליך צו פאלשטענדיגער בלינדקייט.

moon'-blink *n.* (מוהנ'-בלינק) א צייטווייליגע פערטונקעלונג פון דער ראיה אין טראפישע לענדער וואס קומט, ווי מען זאגט, דערפון וואס מען שלאפט אונבעשיצט פון די לבנה=שטראהלען.

moon'-calf *n.* (מוהנ'-קאהף) א פערזעהניש, א מיאוסקייט; אן אבגעריסענער נאר; פאלשע שוואנגערשאפט [אן אנוואוקס אין דער געבעהר=מוטער, וואס רופט ארויס סימפטאמען פון שוואנגערשאפט].

moon'-cree'per *n.* (מוהנ'-קריע'-פער) די לבנה=בלום [אזא מין טראפיש בלימעל וואס עפענט זיך ביינאכט].

moon'-dai'sy *n.* (מוהנ'-דיי'-זי) די אקס=אויג=מארגאריטקע [א מין מארגאריטקע אדער גענזענבלימעל]. ז. *daisy*

moon'-di'al *n.* (מוהנ'-דאי'-על) א לבנה=זייגער [וואס צייגט די צייט נאך דער לבנה].

mooned *a.* (מוהנד) עהנליך צו דער לבנה; ווי א האלבע לבנה; בעציערט מיט לבנות; בעדעקט מיט לבנה=עהנליכע פלעקען; סימבאליזירט, פארגעשטעלט דורך א לבנה; וואס טראגט די טערקישע מלוכה=עמבלעם [די האלבע לבנה].

moo'ner *n.* (מוה'-נער) א טרוימער, א פער'חלום'טער, איינער וואס זעהט אוים ווי א נאכט=וואנדלער.

moo'net *n.* (מוה'-נעט) א קליינע לבנה.

moo'ney *a. and n.* (מוה'-ני) ז. *moony*

moon'eye *n.* (מוהנ'-אי) פעריאדישע אויגען=ענטצינדונג ביי פערד וואס פיהרט געוועהנליך צו פאלשטענדיגער בלינדקייט; א מין אמעריקאנער טייך=פיש מיט שעהנע זילבער=ווייסע שופען.

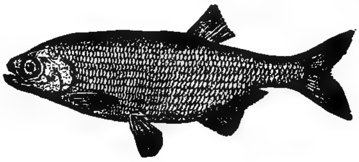

Mooneye

moon'eyed *a.* (מוהנ'-איד) וואס האט קיילעכדיגע, ארויסגעשטארצטע אויגען, וואס זעהט אוים שטארק איבערראשט; וואס ליידט פון דער ליכטיגער שטאר [ווען מען זעהט נור בייטאג אדער ביי א שטארקער שיין]; וואס האט אוואלע פלעקען [וועגען געוויסע היהנער].

moon'-face *n.* (מוהנ'-פיים) א קיילעכדיג פנים.

moon'-faced *a.* (מוהנ'-פייסט) מיט א קיילעכדיגען פנים; מיט א שטראהלענדען שעהנעם פנים.

moon'-fern *n.* (מוהנ'-פוירן) דאס מאנד=גראז [אזא פארן אדער פאפארטניק].

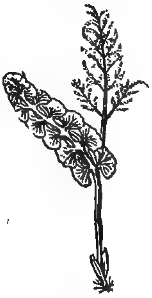

Moon-fern

moon'fish *n.* (מוהנ'-פיש) דער מאנד=פיש [א מין קורצער, פלאטשיגער ים=פיש מיט זילבער=ווייסע אדער געלבליכע שופען].

moon'flaw *n.* (מוהנ' - פלאה) א קראנקהייט פעראורזאכט פון דער לבנה=שיין; סאמנאמבוליזם, נאכט=וואנדלונג.

moon'-flow'er *n.* (מוהנ'-פלאו'-ער) די לבנה=בלום [אזא בלימעל פון די טראפישע לענדער וואס עפענט זיך ביינאכט]; די אקס=אויג=מארגאריטקע. ז. *moon-daisy*

moon'glade *n.* (מוהנ'-גלייד) די אבשפיגלונג פון דער לבנה אין וואסער.

moon'gus *n.* (מוהנ'-גאס) ז. *mongoos*

moo'nish *a.* (מוה'-ניש) ווי די לבנה; וואקלדיג, ניט=בעשטענדיג.

moon'-knife *n.* (מוהנ'-נאיף) א געבויגען מעסער וואס ווערט געברויכט צום אבשאבען דאס פלייש פון פעל.

moon'less *a.* (מוהנ'-לעס) אהן א לבנה, אהן לבנה=ליכט.

moon'light *n. and a.* (מוהנ'-לאיט) לבנה=שיין; בעלויכטען פון דער לבנה; וואס קומט פאר ביי דער שיין פון דער לבנה.

moon'-ligh'ted *a.* (מוהנ'-לאי'-טעד) בעלויכטען פון דער לבנה.

moon'lighter *n.* (מוהנ'-לאי-טער) איינער וואס טהוט פערבאטענע זאכען ביינאכט [הויפטזעכליך א קאנטראבאנדיסט אדער איינער וואס האלט א געהיימע ברייזעל]; א מיטגליעד פון אן אירלענדישער געהיימער ארגאניזאציאן וואס האט ארום יאהר 1880 טעראריזירט די גוטס=בעזיצער; איינער פון א קאמפאניע וואס נעהט ארום ביינאכט שפיעלען סערענאדען.

moon'light flit'ting (מוהנ'-לאיט פליט'-אינג) דאס אבטראגען זיך בגנבה, כדי ניט צו צאהלען קיין חובות.

moon'lighting *n.* (מוהנ'-לאי-טינג) אגרארישער טעראר אין אירלאנד; פערבאטענע געהיימע בעשעפטיגונג. ז. *moonlighter*

moon'-lit *a.* (מוהנ'-ליט) בענאסען מיט לבנה=שיין.

moon'-loved *a.* (מוהנ'-לאווד) געליעבט פון דער לבנה.

moon'-mad'ness *n.* (מוהנ'-מעד'-נעס) משוגעת וואס קומט, ווי מען גלויבט, דערפון וואס מען שלאפט אונבעשיצט פון די לבנה=שטראהלען.

moon'-month *n.* (מוהנ'-מאנטה) א לבנה=חודש [פון 28 אדער 29 טעג].

moon'-pen'ny *n.* (מוהנ'-פענ'-אי) ז. *moon-daisy*

moon'-ra'ker *n.* (מוהנ'-ריי'-קער) א שוטה, אן אבגעריסענער נאר.

moon'-ra'king *n.* (מוהנ'-ריי'-קינג) דאס ארומטראגען זיך מיט נארישע אדער פוסטע פאנטאזיעס.

moon'rise *n.* (מוהנ'-ראיז) דער לבנה=אויפגאנג.

moons *n.* (מוהנז) ז. *moon-daisy*

moon'seed *n.* (מוהנ'-סיעד) די לבנה=זאמען [אזא קלעטערענדע פלאנצע].

moon'set *n.* (מוהנ'-סעט) דער לבנה=אונטערגאנג.

moon'-shaped *a.* (מוהנ'-שייפט) לבנה=פערמיג, ווי א האלבע לבנה.

moon'shee *n.* (מוהנ'-שיע) א דאלמעטשער, א שפראכען=לעהרער, א שפראכען=קענער [אין אינדיען].

moon'shine *n. and a.* (מוהנ'-שאין) לבנה=שיין; אונווירקליכקייט; ניט=ווירקליכקייט; פוסטע פרעטענזיעס, פוסטער גלאנץ; קאנטראבאנדע=משקאות; פוסט, פאנטאסטיש, ניט ווירקליך, נאריש.

moon'shiner *n.* (מוהנ'-שאי-נער) א קאנטראבאנדיסט, איינער וואס מאכט בראנפען בסוד אהן אקציז; איינער וואס טהוט עטוואס נעגען געזעץ אונטער דעם שוץ פון דער נאכט.

moon'shining *n.* (מוהנ'-שאי-נינג) דאס מאכען בראנפען אין א געהיימען ברייזעל.

moon'shiny *a.* (מוהנ'-שאי-ני) 1. בע=

ליכטען פון דער לבנה ; 2. פאנטאסטיש, ניט=ווירקליך, פוסט, זינלאז.

1. We met in the wood in a moonshiny night. 2. He has vague, moonshiny ideas.

moon'-sick *a.* (מוהנ'–סיק) משוגע ; נאכט=וואנדלענד.

moon'stone *n.* (מוהנ'–סטאון) דער מאנדשטיין [אזא פעלדשפאט מיט א פערל=ווייסען אבגלאנץ, ווערט געברויכט פאר בעציערונגען].

moon'stricken *a.* (מוהנ'–סטריקן) ז. *moonstruck*

moon'struck *a.* (מוהנ'–סטראק) פער= בלענדעט, קראנק, משוגע [הויפטזעכליך ווען עס ווערט אנגענומען, אז דאס איז געקומען פון דער ווירקונג פון דער לבנה].

moon'-tre'foil *n.* (מוהנ'–טריע'–פאיל) די מאנד=קליי [אזא אימער=גרינע איטא= ליענישע גארטען=פלאנצע].

moon'wort *n.* (מוהנ'–הוואירט) ז. *moon-fern*

moo'ny *a. and n.* (מוה'–ני) 1. לבנה= עהנליך, עהנליך צו א האלבער לבנה ; 2. עהנליך צו לבנה=שיין ; בעלויכטען פון דער לבנה ; 3. נאריש, תמ'עוואטע; שכור; קרענקליך ; א נאר.

2. Soft and pale is the moony beam. 3. A moony insipid boy.

moon'-year *n.* (מוהנ'–ייהר) דאס לבנה= יאהר. ז. *lunar year*

moor *n. and v.* (מוהר) א פוסטע, ניט בעארבייטע געגענד ; א בלא= טיגער ארט ; א פערצאמטער יאגד=פלאץ ; פעראנקערונג אדער בעפעסטיגונג פון א שיף ; בעפעסטיגען, פעראנקערען [א שיף].

Moor *n.* (מוהר) א מורין [איינער פון אן אראבער=ראסע אין נארד=אפריקא]; א שווארצער, א נעגער.

moor'age *n.* (מוהר'–עדזש) אן אנקער פלאץ [פאר שיפען].

moor'berry *n.* (מוהר'–בער–אי) א מאך=יאגדע, א ברוסניצע [אזא רויטליכע יאגדע וואס וואקסט אין מאכיגע ערטער]. ז. *cranberry*

moor'-bred *a.* (מוהר'–ברעד) פראדו= צירט אין בלאטיגע ערטער.

moor'-buz'zard *n.* (מוהר'–באז'–ארד) דער מארטינס=פויגעל [אזא רויב=פויגעל].

moor'-coal *n.* (מוהר'–קאול) ליגניט אדער ברוין=קויהלען. ז. *lignite*

moor'-cock *n.* (מוהר'–קאק) דער זומפ= האהן [אזא פויגעל]. ז. *grouse*

moor'-coot *n.* (מוהר'–קוהט) די ענגלי= שע וואסער=הוהן [אזא פויגעל].

moored *a.* (מוהרד) פעראנקערט, בעפעס= טיגט [וועגען א שיף].

Moor'ess *n.* (מוהר'–עס) א מורינישע פרוי, א מורין ; א שווארצע, א נעגערטע. ז. *Moor*

moor'-fowl *n.* (מוהר'–פאול) די וואסער= הוהן. ז. *grouse*

moor'-game *n.* (מוהר'–גיים) די שאט= לענדישע וואלד=הוהן. ז. *grouse*

moor'-grass *n.* (מוהר'–גרעס) דאס זעסלער=גראז [איז שטארק פערשפרייט אין די בערגיגע געגענדען פון אייראפא].

moor'-hawk *n.* (מוהר'–האהק) ז. *moor-buzzard*

moor'-hen *n.* (מוהר'–העז) א וואסער= הוהן. ז. *grouse*

moor'ing *n.* (מוהר'–אינג) דאס פעראנ= קערען, דאס צובינדען [א שיפעל מיט שטריק].

moor'ing-pall *n.* (מוהר'–אינג–פאהל) ז. *mooring-post*

moor'ing-post *n.* (מוהר'–אינג–פאוסט) א סלופ צום צובינדען א שיף.

moor'ings *n.* (מוהר'–אינגז) די בעפעס= טיגונגס=זאכען אויף א שיף [ווי אנקערס, שטריק, קייטען א. ז. וו.]; עטוואס וואס בעפעסטיגט און האלט צו.

moor'ish *a.* (מוהר'–איש) זומפיג, ווי אין א פוסטער, ניט=בעארבייטער געגענד; כאראקטערלאז ; אונפרוכטבאר.

Moor'ish *a.* (מוהר'–איש) מוריניש, וואס איז שייך צו די מורינען. ז. *Moor*

Moor'ish arch (מוהר'–איש ארטש) די מורינישע ארקע [אן ארקע וואס זעהט אויס ווי א פאדקאווע]. ז. *Moorish art*

Moor'ish architec'ture (מוהר'–איש אר–קי–טעק'–טשור) די מורינישע בוי= קונסט. ז. *Moorish art*

Moor'ish art (מוהר'–איש ארט) די מו= רינישע אדער סאראצינישע בוי=קונסט [ווי זי איז ענטוויקעלט געווארען אין נארד=אפריקא און אין שפאניען בעת דער מורינישער הערשאפט. צייכענט זיך אוים מיט די פאדקאווע=עהנליכע געוועלבען און מיט די פערציערונגען אין דער פארם פון פערשיעדענע געאמעטרישע פיגורען און פלאנצען].

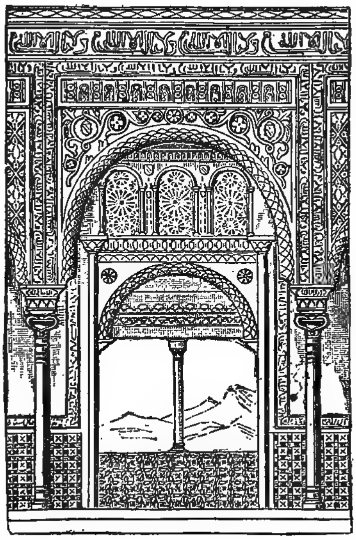

Moorish Art

Moor'ish drum (מוהר'–איש דראם) א טאמבורין. ז. *tambourine*

Moor'ish style (מוהר'–איש סטאיל) דער מורינישער בוי=סטיל. ז. *Moorish art*

moor'land *n. and a.* (מוהר'–לענד) א בלאטיגע געגענד, א זומפ=לאנד ; א פער= לאזענע, ניט=בעארבייטע געגענד ; וואס איז שייך צו זומפ=לאנד אדער ניט=בעאר= בייטען לאנד.

Moor'man *n.* (מוהר'–מען) א מורין. ז. *Moor*

moor'stone *n.* (מוהר'–סטאון) דער ווייי= סער גראניט פון קארנוואל.

moor'uk *n.* (מוהר'–אק) דער ניי=ענג= לענדער קאזואר [אזא גרויסער פויגעל, וועלכער געפינט זיך אין ניי=ענגלאנד].

moor'y *a.* (מוהר'–אי) בלאטיג, זומפיג, וואסערדיג.

moose *n.* (מוהס) דאס מוסטהיער [אזא גרויסער אמעריקאנישער הירש מיט גרוי= סע פלאכע הערנער].

Moose

moose'-call *n.* (מוהס'–קאהל) אזא טרומייט פון בירקענבוים=קארע [בעריא= זעווע קארע], מיט וועלכען יעגער פער= נארען מוסטהיערע [אמעריקאנישע גרוי= סע הירשען מיט פלאטשיגע הערנער].

moose'-deer *n.* (מוהס'–דיער) ז. *moose*

moose'wood *n.* (מוהס'–הוואוד) דער פענסילווייניער אהארנבוים אדער קליאן ; דאס לעדער=האלץ [אזא בוימעל פון נארד=אמעריקא מיט א זעהר הארטער קא= רע].

moose'-yard *n.* (מוהס'–יארד) א פלאץ אין וואלד וואו עס פיטערט זיך אום ווינ= טער א סטאדע מוסטהיערע [אזעלכע גרוי= סע אמעריקאנישע הירשען מיט פלאטשי= גע הערנער].

moot *n., v. and a.* (מוהט) א פערזאמ= לונג ; א פערזאמלונג פון פאלקס=פערטרע= טער אדער א פאלקס=פערזאמלונג [אמאל אין ענגלאנד]; א פערזאמלונגס=פלאץ ; א שטרייט, א ויכוח, א דעבאטע ; א כלומר'שדינגער פראצעס געפיהרט פון סטו= דענטען פון יורי [צוליעב איבונגען]; ארגומענטירען, דעבאטירען, אריינברייג= גען א שטרייט=פראגע ; אנטייל נעהמען אין א כלומר'שדינגען פראצעס [פון סטודענ= טען]: שטרייטיג, וואס דארף אדער קען דעבאטירט ווערען ; אונבעשטימט, אונ= בעשלאסען.

moo'table *a.* (מוה'–טעבל) וואס איז צום דיסקוטירען, וועגען וואס מען קען שטרייטען אדער האבען א ויכוח ; אונבע= שטימט, אונבעשלאסען.

moot'-case *n.* (מוהט'–קיים) א שטרייט= פראגע, א פונקט צום דעבאטירען ; א כלומר'שדינגער געריכטס=פראצעס [צוליעב איבונגען פון סטודענטען פון יורי].

moot'-court *n.* (מוהט'–קאורט) א כלומר'שדינגער געריכט, פאר וועלכען די סטודענטען וואס לערנען יורי פיהרען פראצעסען און דיספוטירען.

moo'ter *n.* (מוה'–טער) א דעבאטאנט ; א סטודענט פון יורי, וואס נעהמט אנ= טייל אין א כלומר'שדינגער געריכטס=פער= האנדלונג.

moot'-point *n.* (מוהט'–פאינט) א שטרייט=פונקט ; א פונקט, וואס ווערט דע= באטירט.

The judge decided on this moot-point of law.

moot'-ques'tion *n.* (מוהט'–קהוועס'–

טשאן) א שטרייט־פראגע, א פראגע צום דעבאטירען.

moo'ty *n.* (מוה'־טי) א מין קליינער פאלק אדער סאקאל [אזא פויגעל].

mop *n. and v.* (מאפ) א שמאטע [צום וואשען], א לאפען; א וואש־בעזים, א לאפען־בעזים; א גרימאסע; איינער וואס מאכט גרימאסען; א צופיעשטשעט קינד; א יונג מיידעל, א ליאלקע; א נאר; מאכען א גרימאסע; ווישען מיט א לאפען אדער מיט א וואש־בעזים.

mop'board *n.* (מאפ'־באורד) א וואש־ברעט; א ברעט ביים אונטערשטען ברעג פון א וואנד.

mope *v. and n.* (מאופ) זיין אונאויפמערקזאם, ווי פערשלאפען, טעמפ, אומעטיג; מאכען אומעטיג; לאנגווייל,ען, נודיען; איינער וואס איז ווי פערשלאפען, פערטעמפט, אונאויפמערקזאם אדער אומעטיג.

mope af'ter (מאופ עפ'־טער) בענקען נאך עפעס.

mope away' (מאופ ע־הוויי') אוועקפטר'ען די צייט אין אומעט אדער ווי פערשלאפען.

mope'-eyed *a.* (מאופ'־איד) קורצזיכטיג, וואס האט א שוואכע ראיה; נאריש.

mope for (מאופ פאר) בענקען נאך עפעס.

mope'ful *a.* (מאופ'־פול) ווי פערשלאפען; אומעטיג; נאריש, טעמפ.

mop'-head *n.* (מאפ'־העד) דער לאפען אויף א לאפען־בעזים; א קלאמער וואס האלט דעם לאפען אויף'ן שטעקען פון א לאפען־בעזים; א מענש מיט א צוקודלעטען קאפ.

mop'-head'ed *a.* (מאפ'־העד'־עד) מיט א צוקודלעטען קאפ.

mo'ping *n.* (מאו'־פינג) אומעטיגקייט; מעלאנכאליע.

mo'pingly *adv.* (מאו'־פינג־לי) מיט א טעמפען אדער פערשלאפענעם אויסזעהן; אומעטיג.

mo'pish *a.* (מאו'־פיש) פער'חוש'עמט, נאריש, פערשלאפען, טעמפ; אומעטיג.

mo'pishly *adv.* (מאו'־פיש־לי) ז. ***mopingly***.

mo'pishness *n.* (מאו'־פיש־נעס) פערשלאפענהייט; אומעטיגקייט; טעמפקייט, דומהייט.

mop'pet *n.* (מאפ'־עט) א גרימאסע; א ליאלקע; א יונג מיידעל; א שויס־הינטעל [א קליין הינטעל וואס מען האלט אויף'ן שויס].

mop'py *a.* (מאפ'־אי) שכור.

mops *n.* (מאפס) א מאפס [אזא הויז־הינטעל].

mop'sey *n.* (מאפ'־סי) ז. ***mopsy***.

mop'sical *a.* (מאפ'־סי־קעל) ז. ***mope-eyed***.

mop'sy *n.* (מאפ'־סי) א יונג מיידעל; א ליאלקע.

mop'sy-eyed *a.* (מאפ'־סי־איד) ז. ***mope-eyed***.

mo'pus *n.* (מאו'־פאס) איינער וואס איז ווי פערשלאפען, טעמפ אדער אומעטיג; געלד.

mo'pusses *n.* (מאו'־פאס־עז) געלד.

moquette' *n.* (מא־קעט') אזא טעפיך [דיוואן, קאוויאר].

mo'ra *n.* (מאו'־רא) אזא זיד־אמעריקאנישער בוים מיט הארטען האלץ, וואס ווערט געברויכט אלס בוי־מאטעריאל פאר שיפען; א שפיעל, אין וועלכער איינער פערבויגט שנעל איינינע פינגער אויף דער האנד און דער צווייטער דארף טרעפען די צאהל אויפגעבויגענע פינגער; אין געזעצגעבונג — אן אונבערעכטיגטע אבלעגונג אדער אבציהונג.

morai'nal *a.* (מא־ריי'־נעל) מארעניש, וואס איז שייך צו מארענע. ז. ***moraine***.

moraine' *n. and a.* (מא־ריין') מארענע, די שטיינער און ערד ביי די ברעגעס פון א גלעטשער וואס ווערען מיטגעריסען מיט דעם אייז־שטראם. [ז. ***glacier***]; וואס איז שייך צו מארענע.

morai'nic *a.* (מא־ריי'־ניק) מארעניש, וואס איז שייך צו מארענע. ז. ***moraine***.

mor'al *a. and n.* (מאר'־על) מאראליש, זיטליך; לויט'ן געוויסען; אנשטענדיג; פליכטמעסיג; וואס איז שייך צו אן אינערליכער איבערצייגונג אדער צו א וואהרשיינליכקייט, וואס איז א געוויסהייט לויט דער אינערליכער איבערצייגונג; וואס איז שייך צו מאראל [עטיק, זיטען־לעהרע]; גייסטיג; מאראל, עטיק [זיטען־לעהרע]; א מוסר השכל; זין, בעדייטונג; אן אלעגאריע, א משל; אן אלעגארישע דראמע; א געוויסהייט; א ריכטיגע קאפיע אדער עהנליכקייט.

mor'al cause (מאר'־על קאהז) איינער וואס ווירקט אויף אן אנדערען צו טהאן אדער נים צו טהאן עפעס; א מאראלישער פרינציפ, א פראגע פון מאראל.

mor'al cer'tainty (מאר'־על סויר'־טיין־טי) א מאראלישע געוויסהייט, א וואהרשיינליכקייט וואס איז א געוויסהייט לויט דער אינערליכער איבערצייגונג.

It is a moral certainty that the sun will rise to-morrow.

morale' *n.* (מא־רעל') די מאראלישע קראפט [פון מענשען, וואס זיינען אין א געפאהר, ווי סאלדאטען אדער מאטראָזען אין מלחמה־צייט].

The general succeeded in restoring the morale of his army.

mor'al fac'ulty (מאר'־על פעק'־אל־טי) ז. ***moral sense***.

moralisa'tion *n.* (מאר־על־אי־זיי'־שאן) ז. ***moralization***.

mor'alise *v.* (מאר'־על־איז) ז. ***moralize***.

mor'alism *n.* (מאר'־על־איזם) דער גלויבען אין א וועלטליכער, אונרעליגיעזער מאראל; מאראליזירונג, דאס נעהמען זיך א מוסר, דאס ארויסבריינגען א מוסר השכל.

mor'alist *n.* (מאר'־על־איסט) א מאראליסט, א מאראל־פרעדיגער, א זיטען־לעהרער; איינער וואס גלויבט אין א וועלטליכער, ניט רעליגיעזער מאראל.

moralis'tic *a.* (מאר־ע־ליס'־טיק) מאראליסטיש, מאראל־פרעדיגענד, מוסר־זאגענד.

moral'ity *n.* (מא־רעל'־אי־טי) עטיק, מאראל, זיטען־לעהרע; דאס זיין מאראליש [איבערהויפט אין געשלעכטליכע בעציהונגען]; דאס זיין מאראליש ניט אויס רעליגיעזע גרינדע; א מוסר השכל, זין, בעדייטונג; א מאראליטעט [א מיטעלאלטערליכע דראמע, וואו די האנדלענדע פערזאנען האבען פערקערפערט די גוטע און שלעכטע מדות פון מענשען, זייערע איינענשאפטען א. ז. וו.].

moraliza'tion *n.* (מאר־על־אי־זיי'־שאן) מאראלישע בעטראכטונגען; דאס פערטייטשען אדער דערקלערען [פון לעבען אדער דיכטונג] אין א מאראלישען זין; דאס מאכען מאראליש.

mor'alize *v.* (מאר'־על־איז) מאכען מאראליש; מוסר'ען; פערטייטשען עפעס אין א מאראלישען זין; מאראליזירען, נעהמען זיך א מוסר, ציהען א מוסר השכל; האבען א מאראלישע ווירקונג.

mor'alizer *n.* (מאר'־על־אי־זער) א מאראל־לעהרער, א זיטען־לעהרער; איינער וואס פערטייטשט אלעס אין א מאראלישען זין.

mor'al law (מאר'־על לאה) דאס מאראלע געזעץ.

mor'ally *adv.* (מאר'־על־אי) 1. מאראליש, טוגענדהאפט, זיטליך; 2. פון'ם שטאנדפונקט פון מאראל; 3. פאקטיש, אונטער אלע אומשטענדען.

1. He resolved to live morally. 2. Morally the essential thing is not what a man does, but what he intends to do. 3. It is morally impossible not to revolt against oppression.

mor'al philos'ophy (מאר'־על פי־לאס'־א־פי) מאראל־פילאזאפיע, זיטען־לעהרע, מאראל־לעהרע, עטיק; פסיכאלאגיע.

mor'als *n.* (מאר'־עלז) 1. אויפפיהרונג [איבערהויפט אין געשלעכטליכע בעציהונגען]; 2. מאראל־פילאזאפיע, עטיק.

1. He is a man of good morals.

mor'al sci'ence (מאר'־על סאי'־ענס) מאראל־פילאזאפיע, זיטען־לעהרע, מאראל־לעהרע.

mor'al sense (מאר'־על סענס) געוויסען; אן איינגעבארענע נייגונג צו זיין מאראליש.

mor'al vic'tory (מאר'־על וויק'־טא־רי) א מאראלישער זיעג, א מאראלישער ערפאלג [א דורכפאל, וועלכער קען בעטראכט ווערען אלס זיעג, ווען מען נעהמט אין בעטראכט געוויסע אומגינסטיגע אומשטענדען אדער ווען פון דער נידערלאגע גופא קען מען ציהען שליסע, אז מען וועט זיעגען אין דער צוקונפט].

morass' *n.* (מא־רעס') א בלאטע, א זומפ.

morass'y *a.* (מא־רעס'־אי) בלאטיג, זומפיג.

mo'rat *n.* (מאו'־רעט) א געטראנק פון האניג און מוילבעערען־זאפט.

morato'rium *n.* (מאר־ע־טאו'־רי־אם) א געזעצליכעס רעכט אדער געזעצליכע ערלויבניס אבצוציהען צאהלונגען [ווי למשל, ווען א געזעצגעבערישע קערפערשאפט גיט אזא ערלויבניס צו א רעגיערונגס־באנק].

Mora'vian *a. and n.* (מא־ריי'־ווי־ען) מאראוויש, מעהריש, וואס איז שייך צו מעהרען [א פראווינץ פון עסטרייך־אונגארן]; וואס איז שייך צו די הערנהוטער [א קריסטליכע סעקטע, נעגרינדעט אין 15טען יאהרהונדערט פון די תלמידים פון דעם קריסטליכען רעפארמאטאר יאהאן הוס]; אן איינוואוהנער פון מעהרען; א הערנהוטער.

Mora'vianism *n.* (מא־ריי'־ווי־ען־איזם) די פרינציפען פון דער הערנהוטער־סעקטע. ז. ***Moravian***.

mo'ray *n.* (מאו'־ריי) א מין אאל־עהנליכער פיש. ז. ***eel***.

mor'bid *a.* (מאהר'־ביד) קראנקהאפט; קרענקליך; וואס איז שייך צו קראנקהייטען.

morbidez'za *n.* (מאר־בי־דעט'־זא) עהנליכקייט צום פלייש פון א לעבעדיגען מענשען [אין מאלעריי אדער סקולפטור]; דעליקאטנעקייט, צארטקייט [אין מוזיק].

morbid'ity *n.* (מאהר־ביד'־אי־טי) קרענקליכקייט, קראנקהאפטיגקייט; דער פראצענט קראנקע אין א געזעלשאפט.

mor'bidly *adv.* (מאהר'־ביד־לי) קרענקליך, קראנקהאפט; אזוי אז עס צייגט א קראנקהאפטען צושטאנד.

mor'bidness *n.* (מאהר'–ביד–נעס) קרענקליכקייט, קראנקהאפטיגקייט.

morbif'eral *a.* (מאהר–ביפ'–ע–רעל) וואס פעראורזאכט קראנקהייט.
Morbiferal patent medicines.

morbif'erous *a.* (מאהר–ביפ'–ע–ראס) ז. ***morbific***

morbif'ic *a.* (מאהר–ביפ'–איק) וואס פעראורזאכט קראנקהייטען.

morbif'ic a'gent (מאהר–ביפ'–איק איי'–דזשענט) אן אורזאכע פון קראנקהייט; עטוואס וואס פעראורזאכט א קראנקהייט.

morbif'ical *a.* (מאהר–ביפ'–אי–קעל) ז. ***morbific***

morbif'ically *adv.* (מאהר–ביפ'–אי–קעל–אי) פעראורזאכענדיג קראנקהייטען.

morbil'li *n.* (מאהר–ביל'–אי) מאזלען.

morbil'liform *a.* (מאהר–ביל'–אי–פארם) עהנליך צו מאזלען.

morbil'lous *a.* (מאהר–ביל'–אס) וואס איז שייך צו מאזלען; עהנליך צו מאזלען.

mor'bus *n.* (מאהר'–באס) א קראנק־הייט.

mor'bus Gal'licus (מאהר'–באס געל'–אי–קאס) פראנצען, סיפילים.

morceau' *n.* (מאהר–סאו') א פעניץ, א שטיקעל; א קליינע זאך [אין ליטעראטור אדער מוזיק]; אן אויסצוג.

morda'cious *a.* (מאהר–דיי'–שאס) בייסענד; שארף; סארקאסטיש.

morda'ciously *adv.* (מאהר–דיי'–שאס–לי) בייסענדיג; שארף; מיט סארקאזם.

mordac'ity *n.* (מאהר–דעס'–אי–טי) בייסיגקייט; שארפקייט; סארקאזם.

mor'dant *a., n. and v.* (מאהר'–דענט) בייסענד; שארף; סארקאסטיש; צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען]; א פליסיגקייט וואס צופרעסט מעטאל, האלץ א. ז. וו.; אזא קלעפעדיגער שטאף געברויכט ביים גילדען; בייץ־שטאפען [שטאפען וואס פארבערייטען עפעס צום פארבען אדער בעפעסטיגען פארבען]; א שנאל, א שפראנדזשקע [פון א גארטעל]; געברויכען צופרעסענדע כעמישע שטאפען אדער בייץ־שטאפען.

mor'dantly *adv.* (מאהר'–דענט–לי) צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען]; בייסענד; שארף; סארקאסטיש.

mor'denite *n.* (מאהר'–דענ–איט) א מין פעדימידינער ווייסליכער גלאנציגער מינעראל.

mor'dicant *a.* (מאהר'–די–קענט) בייסענד; צופרעסענד.

mor'dicative *a.* (מאהר'–די–קע–טיוו) ז. ***mordicant***

more *a., adv. and n.* (מאור) .1 מעהר; גרעסער; .2 א גרעסערע צאהל; עטוואס וואס איז מעהר אדער גרעסער; עטוואס וואס איז א צוגאב; .3 נאך, אלס צוגאב, איבער.
1. The children of Israel are **more** and mightier than their enemies. 2. We did much and we will do **more**. 3. One **more** word.

more and more (מאור ענד מאור) אלץ מעהר און מעהר; מיט אנהאלטענדער פערגרעסערונג אדער פערמעהרונג.

more by to'ken (מאור באי טאוקן) אלס בעווייז; אויסערדעם; ווירקליך, טאקע.

more cry than wool (מאור קראי טהען וואול) א גרויסער וואלקען מיט א קליינעם רעגען.

moreen' *n.* (מא–ריען') מאהר אדער מוארע [אזא וואלענער שטאף].

more guts than brains (מאור גאטס טהען בריינז) מעהר מאגען ווי שכל.

more'ish *a.* (מאור'–איש) ז. ***morish***

mor'el *n. and a.* (מאר'–על) די שווארצע נאכט־שאטען [אזא פלאנצע]; מארעלען [שווארצע אדער טונקעל־רויטע קארשען]; מארכעל [אזא שוועמעל]; שווארץ; טונקעל.

morelle' *n.* (מא–רעל') די שווארצע נאכטשאטען [אזא פלאנצע].

morel'lo *n.* (מא–רעל'–או) מארעלען [אזעלכע שווארצע אדער טונקעל־רויטע קארשען].

mo're majo'rum (מאו'–ריע מע–דזשאו'–ראם) ווי די אור־עלטערען, ווי אונזערע זיידעס האבען זיך געפיהרט; כמנהג אבות.

moren'do *a.* (מא–רענ'–דא) אין מוזיק — אבשטארבענד, שוואכער צו ענד [וועגען קלאנגען].

more or less (מאור אהר לעס) מעהר אדער ווייניגער, אונגעפעהר.

moreo'ver *adv.* (מאור–או'–ווער) אויסערדעם, אויך, דערצו; נאך מעהר.

more'-pork *n.* (מאור'–פאורק) א מין ניי־זעעלענדישע נאכט־אוילע [אזא נאכט־פויגעל]; א מין ציעגען־מעלקער אין טאסמאניען. ז. ***goatsucker***

Moresque' *a. and n.* (מא–רעסק') מוריניש אדער מאהריש [וועגען דעם בוי־סטיל און ארכיטעקטור־בעציערונגען]; אן ארנאמענט אין דעם מורינישען סטיל. ז. ***Moorish art***

morganat'ic *a.* (מאהר–גע–נעט'–איק) מארגאנאטיש [וועגען א הייראט פון א קעניג, פירסט און בכלל פון א מאן פון א העכערען שטאנד מיט א פרוי פון א נידריגערען שטאנד, און פערקעהרט. ביי א מארגאנאטישער הייראט נעהמט דעם מאן'ס טיטול ניט איבער ניט צו דער פרוי און ניט צו די קינדער].

morganat'ical *a.* (מאהר–גע–נעט'–אי–קעל) מארגאנאטיש. ז. ***morganatic***

morganat'ically *adv.* (מאהר–גע–נעט'–אי–קעל–אי) ווי אין א מארגאנאטישער הייראט; מארגאנאטיש. ז. ***morganatic***

mor'gay *n.* (מאהר'–גיי) דער הונד־האי־פיש [א מין קליינער געפלעקטער האי־פיש].

morgue *n.* (מאהרג) א מארג [אן ארט וואו געפונענע טויטע קערפערס ווערען געבראכט און געהאלטען ביז מען דערקענט זיי]; א שענק וואו אלע משקאות ווערען פערקויפט צו 5 סענט א גלאז.

mo'ria *n.* (מאו'–רי–א) נארישקייט, דום־הייט, שוואכקעפיגקייט.

mor'ibund *a. and n.* (מאר'–אי–באנד) גוסס, וואס האלט ביים גוסס'ען; איינער וואס גוסס'ט.
His party is in a **moribund** condition.

moribun'dity *n.* (מאר–אי–באנ'–די–טי) א גוסס'ער צושטאנד.

mor'iform *a.* (מאר'–אי–פארם) עהנליך צו מוילבעערען.

mor'il *n.* (מאר'–איל) אזא מארכעל [די מארכעל שוועמעל].

moril'liform *a.* (מא–ריל'–אי–פארם) וואס האט די פארם פון א מארכעל־שוועמעל.

moril'lon *n.* (מא–ריל'–אן) די קוועקענטע [אזא גרויסע ים־קאטשקע ז. ***goldeneye***]; א מארעל [אזא שווארצער אדער טונקעל־רויטער קארש].

mo'rin *n.* (מאו'–רין) אזא געלע פארב. ז. ***fustic***

Morin'ga *n.* (מא–רינ'–גא) די מאריני־גיע־בוימער [צו דיעזען מין געהערען אויך די בעהען־נוס־בוימער. ז. ***ben-nut***].

mo'rion *n.* (מאו'–רי–אן) א שטורם־הויב [אזא אייזערנער העלם אין דער פארם פון א הוט וואס איז געווען אין געברויך אין 16טען יאהרהונדערט]; דער מאריאן [א מין שווארצער קווארץ].

Morion

mo'rioplasty *n.* (מאו'–רי–א–פלעס–טי) אין כירורגיע — פערריכטונג פון געשעדיגטע קערפער־גליעדער.

Moris'co *a. and n.* (מא–ריס'–קאו) מוריניש אדער מאהריש; א מורין, א מאהר; אזא מורינישער טאנץ. ז. ***Moor***

mor'ish *a.* (מאור'–איש) וואס האט א נאכגעשמאק; וואס איז אזוי גוט, אז עס ווילט זיך נאך; זעהר גוט.
It tastes **morish**.

mor'kin *n.* (מאהר'–קין) א געפאלענע חיה [פון קראנקהייט אדער וואונדען]; א מיסנעבורט, א מפיל [ביי חיות].

morl *n.* (מאהרל) אזא מין אזיאטישער הירש.

mor'ling *n.* (מאהר'–לינג) א נעפאלענע חיה, א געפאלענע שאף; וואל פון א נעפאלענער שאף.

Mor'mon *n.* (מאהר'–מאן) א מארמאן [א מיטגליעד פון א סעקטע, געגרינדעט אין די 30־ער יאהרען פון'ם 19טען יאהרהונדערט, אין אמעריקא, פון איינעם א. סמיטה. איינער פון זייערע רעליגיאנס־עיקרים איז געווען פיעל־ווייבעריי. זיי זיינען אם מעהרסטען פערשפרייט אין שטאאט יוטאה און אין די שכנ'ישע שטאאטען].

mor'mon *n.* (מאהר'–מאן) א מאנדריל. ז. ***mandrill***

Mor'monism *n.* (מאהר'–מאנ–איזם) מארמאניזם, די לעהרע פון די מארמאנען. ז. ***Mormon***

Mor'monist *n.* (מאהר'–מאנ–איסט) ז. ***Mormon***

Mor'monite *n.* (מאהר'–מאנ–איט) ז. ***Mormon***

morn *n.* (מאהרן) פריהמארגען.

mor'ning *n. and a.* (מאהר'–נינג) פריהמארגען; וואס איז שייך צום פריה־מארגען אדער וואס קומט פאר אין דער פריה.

mor'ning af'ter (מאהר'–נינג עפ'–טער) מארגען אין דער פריה.

mor'ning-cap *n.* (מאהר'–נינג–קעפ) א מארגען־הויב [וואס פרויען טראגען אין הויז, אום ריין צו האלטען די האר]; א וואכעדיגע הוט.

mor'ning-coat *n.* (מאהר'–נינג–קאוט) א שלאף־ראק, א מארגען־כאלאט.

mor'ning-flow'er *n.* (מאהר'–נינג–פלאו'–ער) די אויסטראלישע אירים אדער שווערט־ליליע.

mor'ning-gift *n.* (מאהר'–נינג–גיפט) א מתנה וואס א מאן פלעגט פארצייטען דארפען געבען צו זיין פרוי אויף'ן צווייטען טאג נאך דער חופה.

mor'ning-glo'ry *n.* (מאהר'–נינג–גלאו'–רי) אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט פיעל־פארביגע בלומען, וואס זיינען עהנליך צו א לייקע.

mor'ning-gown *n.* (מאהר'–נינג–גאון) א מארגען־קלייד, א שלאף־ראק.

mor'ning-land *n.* (מאהר'-נינג-לענד) דער מזרח; די מזרח=לענדער.

mor'ning-room *n.* (מאהר'-נינג-רוהם) א בודואר, א פרויען=צימער.

mor'ning's eye (מאהר'-נינגז אי) דאס בעגינען, די הימעל=גרויקייט פון פריהמארגען.

mor'ning-sphinx *n.* (מאהר'-נינג-ספינקס) דער שווערמער [אזא שמעטערלינג].

mor'ning-star *n.* (מאהר'-נינג-סטאר) דער מארגען=שטערן; אזא מיטעלאלטערליכע וואפע, וואס איז בעשטאנען פון א שטעקען מיט א נאכהענגענדער קיילעכדיגער שטיק אייזען בעדעקט מיט שפיצען.

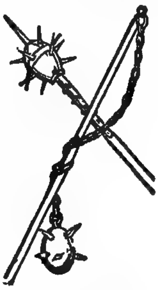

Morning-stars

mor'ning-tide *n.* (מאהר'-נינג-טאיד) דער פריהמארגען.

mor'ning-twi'light *n.* (מאהר'-נינג-טהוואי'-לאיט) מארגען=דעמערונג, דער פריהמארגען=בין=השמשות.

mo'ro *n.* (מאו'-ראו) דער דיק=שנאבעלדיגער פינק [אזא פויגעלע]; א קליינע מוילבעערען=עהנליכע געשווילעכץ.

moroc'co *n., a. and v.* (מא-ראק'-או) מאראקא=לעדער, סאפיאן; געמאכט פון סאפיאן; אויסארבייטען סאפיאן.

morose' *a.* (מא-ראוס') פער'מרהשחורה'ט, אנגעכמורעט, פערזויערט.

morose'ly *adv.* (מא-ראוס'-לי) מרהשחורה'דיג, אנגעכמורעט, פערזויערט.

morose'ness *n.* (מא-ראוס'-נעס) מרהשחורה, אנגעכמורעטקייט, פערזויערטקייט.

Mor'phean *a.* (מאהר'-פי-ען) וואס איז שייך צו מארפעאוס [דער גאט פון חלומות אדער דער זוהן פון שלאף אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

Mor'pheus *n.* (מאהר'-פיוס) מארפעאוס [דער גאט פון חלומות אדער דער זוהן פון שלאף אין דער רוימישער מיטאלאגיע]; דער שלאף.

mor'phia *n.* (מאהר'-פי-א) ז. *morphine*

mor'phic *a.* (מאהר'-פיק) אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו דער פארם אדער געבוי, מארפאלאגיש. ז. *morphology*

mor'phin *n.* (מאהר'-פין) ז. *morphine*

mor'phine *n.* (מאהר'-פין) מארפיום [א כעמישער פראדוקט וואס ווערט ערהאלטען פון אפיום און ווערט געברויכט אלס איינשלעפערונגס=מיטעל אדער בעטויבונגס=מיטעל געגען שמערצען].

mor'phinism *n.* (מאהר'-פינ-איזם) א קראנקהייט וואס ענטוויקעלט זיך דורך דער בענוצונג פון מארפיום.

morphinoma'nia *n.* (מאהר-פי-נא-מיי'-ני-א) ז. *morphiomania*

morphinoma'niac *n.* (מאהר-פי-נא-מיי'-ני-עק) ז. *morphiomaniac*

morphioma'nia *n.* (מאהר-פי-א-מיי'-ני-א) מארפיאמאניע, א קרענקליכע לוסט צו מארפיום אדער אפיום.

morphioma'niac *n.* (מאהר-פי-א-מיי'-ני-עק) איינער וואס ליידט פון מארפיאמאניע [א קרענקליכע לוסט צו מארפיום אדער אפיום].

mor'pho but'terfly (מאהר'-פאו באט'-ער-פלאי) אזא גרויסער שעהנער שמעטערלינג [זומער=פויגעלע]. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

morphogen'esis *n.* (מאהר-פא-דזשענ'-ע-סיס) די ענטוויקלונג פון סטרוקטור=פארמען אדער געבוי=פארמען [ביי לעבעדיגע ארגאניזמען].

morphog'eny *n.* (מאהר-פאדזש'-ע-ני) די ענטוויקלונג פון געבוי=פארמען [ביי לעבעדיגע ארגאניזמען]; מארפאלאגיע. ז. *morphology*

morphog'rapher *n.* (מאהר-פאג'-רע-פער) איינער וועלכער שרייבט איבער מארפאלאגיע אדער בעשעפטיגט זיך מיט דיעזער וויסענשאפט. ז. *morphography*

morphograph'ical *a.* (מאהר-פא-גרעפ'-אי-קעל) מארפאגראפיש, וואס איז שייך צו מארפאגראפיע. ז. *morphography*

morphog'raphy *n.* (מאהר-פאג'-רע-פי) מארפאגראפיע, די בעשרייבונג פון דעם געבוי אדער סטרוקטור פון חיות, זייער פערטיילונג און זייער קלאסיפיקאציאן; אלגעמיינע אדער סיסטעמאטישע זאאלאגיע.

morpholog'ic *a.* (מאהר-פא-לאדזש'-איק) ז. *morphological*

morpholog'ical *a.* (מאהר-פא-לאדזש'-אי-קעל) מארפאלאגיש, וואס איז שייך צו מארפאלאגיע. ז. *morphology*

morpholog'ically *adv.* (מאהר-פא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון מארפאלאגיע; פון א מארפאלאגישען שטאנדפונקט. ז. *morphology*

morphol'ogist *n.* (מאהר-פאל'-א-דזשיסט) א מארפאלאגיסט [איינער וואס פארשט אויס די פארמען, סטרוקטור אדער בוי פון חיות און פלאנצען; איינער וואס פארשט אויס די פארמען און סטרוקטור פון שפראכען].

morphol'ogy *n.* (מאהר-פאל'-א-דזשי) מארפאלאגיע [די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון די אויסערליכע פארמען, געבוי אדער סטרוקטור פון חיות און פלאנצען; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען די פארמען און סטרוקטור פון שפראכען]; די סטרוקטור, דער געבוי [הויפטזעכליך פון פעלזען].

morphomet'rical *a.* (מאהר-פא-מעט'-רי-קעל) מארפאמעטריש, וואס איז שייך צו מארפאמעטריע. ז. *morphometry*

morphom'etry *n.* (מאהר-פאמ'-ע-טרי) די קונסט פון אויסמעסטען און פעסטשטעלען די אויסערליכע פארמען פון געגענשטענדע.

morphon'omy *n.* (מאהר-פאנ'-א-מי) אין ביאלאגיע — די געזעצען פון מארפאלאגיע. ז. *morphology*

morpho'sis *n.* (מאהר-פאו'-סיס) דער אופן נאך וועלכען עס בילדען זיך די גליעדער אדער ארגאנען.

mor'rice *n., a. and v.* (מאר'-איס) ז. *morris*

mor'rice-dance *n.* (מאר'-איס-דענס) ז. *morris-dance*

mor'ris *n., a. and v.* (מאר'-איס) דער מורינען=טאנץ, א קאסטיומען=טאנץ מיט גלעקלעך; אן אלטמאדישער פויערשער טאנץ אין ענגלאנד; וואס נעהמט אנטייל אין א מורינען=טאנץ, וואס איז שייך צו א מורינען=טאנץ: טאנצען; אבציהען אויף גיך, מאכען פליטה.

mor'ris-dance *n.* (מאר'-איס-דענס) דער מורינען=טאנץ, א קאסטיומען=טאנץ מיט גלעקלעך; אן אלטמאדישער פויערשער טאנץ אין ענגלאנד.

mor'ris-dan'cer *n.* (מאר'-איס-דענ'-סער) א מורינען=טענצער. ז. *morris-dance*

mor'row *n. and a.* (מאר'-או) דער מארגען; דער מארגעדיגער טאג; וואס איז שייך צום מארגעדיגען טאג.

morse *n.* (מאהרס) א שנאל אדער העפטעל פון א קלייד; א וואלראס [אזא ים=חיה]. ז. *walrus*

Morse *n., a. and v.* (מאהרס) דער טעלעגראף וואס מארס האט ערפונדען; דער אלף בית וואס ווערט בענוצט ביי מארס'עס טעלעגראף; וואס איז שייך צו מארס'עס טעלעגראף אדער צו דעם מארסישען אלף בית; געברויכען מארס'עס אלף בית.

Morse al'phabet (מאהרס על'-פע-בעט) דאס מארסישע אלפאבעט [דער אלף בית, וואס ווערט געברויכט ביי דעם מארסישען טעלעגראף. דער אלף בית בעשטעהט פון א קאמבינאציאן פון שטריכעלעך און פינטעלעך].

Morse Alphabet

a - —	j — - — -	s - - -
b — - - -	k — - —	t —
c - - -	l ——	u - - —
d — - -	m ———	v - - - —
e -	n — -	w - — —
f - — -	o - -	x - — - -
g — — -	p - - - - -	y - - - -
h - - - -	q - - — -	z - - - -
i - -	r - - -	& - - - -

Numerals

1 - — — -	4 - - - - —	7 — — - -
2 - - — - -	5 — — —	8 — - - - -
3 - - - — -	6 - - - - - -	9 — - - —
0 ————		

Punctuation, Etc.

Period, - - — — - -
Comma, - — - —
Interrogation, — - - — -
Exclamation, — — — -
Colon, — - — - -
Semicolon, - - - - -

Morse code (מאהרס קאוד) ז. *Morse alphabet*

mor'sel *n.* (מאהרסל) א ביסען; א שטיקעל; א פראגמענט.

mor'sure *n.* (מאהר'-שור) דאס בייסען; דער ביס.

mort *n.* (מאהרט) דער טויט; דאס בלאזען פון א יעגער=הארן, וואס לאזט וויסען וועגען דעם טויט פון דער געיעג=חיה.

mor'tal *a., adv. and n.* (מאהר'-טעל) שטערבליך; מענשליך; טויטליך; עקסטרעם, אויסערארדענטליך [זעהר גרויס אדער ערנסט]; לאנג און לאנגווייליג; פערדאמט; שכור; א שטערבליכער, א מענשליך וועזען.

mor'talise *v.* (מאהר'-טעל-איז) ז. *mortalize*

mortal'ity *n.* (מאהר-טעל'-אי-טי) שטערבליכקייט; טויט; די מענשהייט, די מענשליכע ראסע.

mor'talize *v.* (מאהר'-טעל-איז) שטערבליך מאכען.

mor'tally *adv.* (מאהר'-טעל-אי) 1. שטערבליך, אויף טויט; 2. עקסטרעם, אויסערארדענטליך, שרעקליך.
1. He was mortally wounded.

mor'talness *n.* (מאהר'-טעל-נעס) שטערבליכקייט; טויט.

mor'tar *n. and v.* (מאהר'-טער) צע=

מענט, וואפנע; א שטויסעל; א מארטיר=קאנאנע [אזא קורצע קאנאנע מיט א גרויסען לאך צו ווארפען באמבעס]; שטויסען אין א שטויסעל; בעפעסטיגען מיט צעמענט אדער וואפנע.

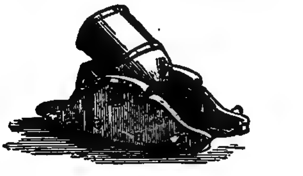

Mortar

mor'tar-bat'tery *n.* (מאהר'-טער-בעט'-ער-אי) א באטארעע פון מארטיר=קאנאנען. ז. *mortar*

mor'tar-board *n.* (מאהר'-טער-באורד) א וואפנע ברעטעל [א קוואדראטנע ברעטעל מיט א הענטעל אויף וועלכען א מויערער האלט די וואפנע]; א היטעל מיט א פיער=עקיגען דעק וואס די אמעריקאנער און ענגלישע סטודענטען טראגען.

mor'tar-mill *n.* (מאהר'-טער-מיל) א מאשין צו מאכען וואפנע.

morte *n.* (מאהרט) ז. *mort*

mort'gage *n. and v.* (מאהר'-גיידזש) א היפאטעקע, א פערמשכון'ט גרונד=שטיק; פער'משכון'ען, פערזעצען גרונד=אייגענטום.

mort'gage-deed *n.* (מאהר'-גיידזש-דיעד) א זאקלאדנע, א היפאטעקען=דאקומענט [וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף פער'משכון'ט גרונד=אייגענטום].

mortgagee' *n.* (מאהר-גיי-דזשיע') איינער וואס פערלייהט געלד אויף היפאטעקען, איינער וואס פערלייהט געלד אויף א משכון.

mort'gageor *n.* (מאהר'-גיידזש-אר) ז. *mortgager*

mort'gager *n.* (מאהר'-גיידזש-ער) איינער וואס נעהמט געלד אויף א היפאטעקע [זאקלאדנע]; איינער וואס פער'משכון'ט זיין גוט אדער הויז.

mort'gagor *n.* (מאהר'-גיידזש-אר) ז. *mortgager*

mor'tice *n.* (מאהר'-טיס) א שפונד=לאך, א צאפען=לאך. ז. *mortise*

mortier' *n.* (מאר-טיעי') א היטעל, וואס געוויסע בעאמטע אין ענגלאנד האבען אמאל געטראגען און וואס געריכטס=בעאמטע אין פראנקרייך טראגען נאך איצט.

mortifica'tion *n.* (מאהר-טי-פי-קיי'-שאן) דאס אבטויטען; די אבטויטונג פון א גליעד; גאנגרענע, קאלטע בראנד; דאס וואס טויטעט אב; בעליידיגונג, ערנידריגונג; דאס פייניגען דעם גוף, דאס אנטהאן זיך ענוים.

mor'tifier *n.* (מאהר'-טי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס טויטעט אב.

mor'tify *v.* (מאהר'-טי-פאי) 1. טויטען; אבטויטען אן אבר; בעקומען גאנגרענע אדער קאלטע בראנד; 2. פייניגען [דעם גוף]; בעליידיגען, אנטהאן עגמת נפש.
2. The child mortified his parents by his misconduct.

mor'tise *n. and v.* (מאהר'-טיס) א שפונד=לאך, א צאפען=לאך [אן אויסשניט אין א שטיק האלץ אדער ברעט, וואו עס קומט אריין דער צאפען אדער שפונד פון אן אנדער שטיק האלץ אדער ברעט אום זיי צונויפצושליסען]; פעסטקייט, צוזאמענשלוס; צונויפשליסען דורך א צאפען מיט א צאפען=לאך; אויסשניידען א צאפען=לאך.

mor'tise and ten'on (מאהר'-טיס ענד טענ'-אן) דאס צאפען=לאך מיט דעם צאפען וואס ווערט אין איהם אריינגעשטעלט.

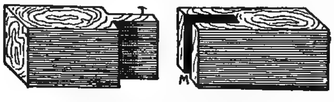

M. Mortise, T. Tenon

mor'tise-chis'el *n.* (מאהר'-טיס-טשיז'-על) א דלאט צו מאכען צאפען=לעכער אין האלץ.

mor'tise-gauge *n.* (מאהר'-טיס-גיידזש) א שטרייך=מאס פאר צאפען=לעכער [אזא געצייג אין דער פארם פון א צירקעל אבצומעסטען וואו עס דארפען געשניטען ווערען די צאפען=לעכער און ווי גרויס זיי זאלען זיין].

mor'tise-lock *n.* (מאהר'-טיס-לאק) אן אריינשטעק=שלאס [א בלאט=שלאס וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א לאך, וואס ווערט אויסגעשניטען פאר דעם צוועק אין האלץ ווי עס ווערט געמאכט ביי טהירען].

mor'tise-wheel *n.* (מאהר'-טיס-הוויעל) א ראד מיט לעכער וואו עס פאסען זיך אריין די צייהנער פון אן אנדער ראד איהם צו בעטרייבען.

Mortise-wheel

mort'main *n.* (מאהרט'-מיין) די טויטע האנד [א גוט אדער לאנד=אייגענטום וואס קען ניט פערקויפט אדער איבערגעשריבען ווערען צו אן אנדערען].

morto'rio *n.* (מאהר-טאו'-רי-או) א סקולפטור=ארבייט וואס שטעלט פאר יעזוס'ען א טויטען.

mor'tuary *a. and n.* (מאהר'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו טויטע אדער פערשטארבענע; דעם גלח'ס הכנסה פון טויטען=פעלע; א קברים=שטיבעל; א בית=עולם; אן ערינערונגס=צייכען צו דערמאהנען א טויטען.

Mo'rus *n.* (מאו'-ראס) דער מין מויל=בעערען=בוימער.

mosa'ic *n. and a.* (מא-זיי'-איק) מאזאיקע, מאזאאיקע ארבייט [בילדער, מוסטערען אדער דעקאראציאנען וואס ווערען געמאכט פון צונויפגעשטעלטע קליינע שטיקלעך גלאז אדער שטיינדלעך פון פערשיעדענע קאלירען]; וואס איז געמאכט אין מאזאאיקע סטיל; געמאכט אין מאזאאיקע.

Mosaic

Mosa'ic *a.* (מא-זיי'-איק) מאזאאיש, וואס איז שייך צו משה רבנו.

Mosa'ical *a.* (מא-זיי'-אי-קעל) ז. *Mosaic*

mosa'ically *adv.* (מא-זיי'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון מאזאאיקע ארבייט. ז. *mosaic*

mosa'icist *n.* (מא-זיי'-אי-סיסט) איינער וואס מאכט מאזאאיקע ארבייט.

Mosa'ic law (מא-זיי'-איק לאה) תורת משה, מאזאאישע געזעצגעבונג.

Mo'saism *n.* (מאו'-זע-איזם) תורת משה; אידישקייט.

mos'chate *a.* (מאס'-קייט) וואס גיט ארויס א מוסקוס=גערוך. ז. *musk*

mos'chatel *n.* (מאס'-קע-טעל) ביזאם=קרויט [אזא פלאנצע].

moschif'erous *a.* (מאס-קיפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט ארויס מוסקוס. ז. *musk*

mo'sey *v.* (מאו'-זי) אויף גיך נעלם ווערען, מאכען שנעל פליטה; זיך צואיילען; צוארבייטען, צוהארעווען.

mosk *n.* (מאסק) ז. *mosque*

Mos'lem *n. and a.* (מאס'-לעם) א מוסולמאנער, א מאכמעדאנער; מאכמעדאניש, מוסולמאניש.

Mos'lemism *n.* (מאס'-לעם-איזם) מאכמעדאניזם, די מאכמעדאנישע רעליגיאן.

Mos'lim *n. and a.* (מאס'-לים) ז. *Moslem*

mosque *n.* (מאסק) א מאשיי [א מאכמעדאניש געבעט=הויז].

mosqui'tal *a.* (מאס-קי'-טעל) וואס איז שייך צו א מאסקיטא [מוק, קאמאר].

mosqui'to *n.* (מאס-קי'-טאו) א מאסקיטא, א מוק, א קאמאר.

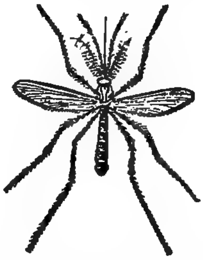

Mosquito

mosqui'to-bar *n.* (מאס-קי'-טאו-באר) א מאסקיטא=נעץ [א נעץ פון דראט אדער פאדים מיט וועלכער מען פערשטעלט די פענסטער פון הייזער, אז קיין מאסקיטאס זאלען ניט קענען אריינקומען].

mosqui'to-cur'tain *n.* (מאס-קי'-טאו-קויר'-טען) ז. *mosquito-net*

mosqui'to fleet (מאס-קי'-טאו פליעט) א פלאטע פון קליינע שיפען.

mosqui'to-hawk *n.* (מאס-קי'-טאו-האהק) א דראכען=פליעג [אזא גרויסע פליעג וואס פערצעהרט מאסקיטאס].

mosqui'to-net *n.* (מאס-קי'-טאו-נעט) א מאסקיטא=נעץ [א נעץ פון דראט אדער פאדים מיט וועלכער מען פערשטעלט די פענסטער פון הייזער, אז קיין מאסקיטאס זאלען אין זיי ניט אריינקומען].

moss *n. and v.* (מאהס) מאך; א בלאטע, א זומפ; געלד; בעדעקען מיט מאך.

moss'-ag'ate *n.* (מאהס'-עג'-אייט) מאך=אכאט [אזא קווארץ, וואס ענטהאלט אין זיך מינעראל=זויערע און האט די עהנליכקייט צו מאך].

moss'back *n.* (מאהס'-בעק) אן אלטער פיש וואס זיין רוקען איז בעדעקט מיט ים=גראז; אן עקסטרעמער קאנזערוואטאר; אין די זיד=שטאאטען פון אמעריקא אין דער צייט פון בירגער=קריעג — איינער וואס האט זיך בעהאלטען כדי ער זאל ניט דארפען געהן אין קריעג.

moss'berry *n.* (מאהס'-בער-אי) א מאך=יאגדע, א ברוסניצע. ז. *cranberry*

moss'bunker *n.* (מאהס'-באנ-קער) אזא פיש. ז. *menhaden*

moss'-clad *a.* (מאהר'-קלעד) בעוואקסען אדער בעדעקט מיט מאך.

moss'-grown *a.* (מאהס'-גראון) בע־וואקסען מיט מאָך.

moss'iness *n.* (מאהס'-אי-נעס) מאָכיג־קייט, דאס זיין מאָכיג; דאס זיין בע־וואקסען מיט מאָך.

moss'-rose *n.* (מאהס'-ראוז) די מאָך־רויז [אזא זעהר שעהנע קולטיווירטע רויז].

moss'-troo'per *n.* (מאהס'-טרוה'-פער) א גאסען־רויבער; א מאראדער; איינער פון די מאראדערען, וואס האבען אמאל גע־בושוועט אין דער זומפּיגער געגענד, וואס גרענעצט אב ענגלאנד פון שאטלאנד.

moss'-troo'ping *a.* (מאהס'-טרוה'-פינג) מאראדעריש, רויבעריש.

moss'y *a.* (מאהס'-אי) מאָכיג; בעוואק־סען מיט מאָך.

most *a., adv. and n.* (מאוסט) מייסט, גרעסט; מייסטענס, אם מייסטען; מיי־סטענטיילס, מעהרסטענטיילס; גרעסטענ־טיילס; די מייסטע, דער גרעסטער טייל; דער גרעסטער נוצען; די גרעסטע שטופע.

most'ly *adv.* (מאוסט'-לי) מייסטענס, מעהרסטענס, מעהרסטענטיילס, על־פּי־רוב.

mot *n.* (מאו) א ווערטעל, א וויציגע בע־מערקונג.

Please repeat that bon mot.

mot *n.* (מאט) דער קלאנג פון'ם יעגער־הארן אדער א מוזיקאלישע נאטע וואס בעצייכענט אזא קלאנג.

mote *n.* (מאוט) א קליין טיילכעלע, א שטויבעלע; א פעהלער אדער פלעק אין וואל.

mote'less *a.* (מאוט'-לעס) אהן פלעקען; פריי פון שטויב.

mote'ling *n.* (מאוט'-לינג) א גאנץ קליין שטויבעלע; עטוואס גאנץ קליינעס.

motet' *n.* (מא-טעט') א מאטעט, א קירכען־מעלאדיע; א קירכען־ליעד.

moth *n.* (מאטה) [אזא] א מאָל, א מאָט; פליגעלע וואס צופרעסט וואלען־שטאף]; איינער אדער עטוואס וואס צופרעסט אדער צושטערט אויף דעם שטייגער ווי א מאט.

moth'-ea'ten *a.* (מאטה'-איע'טן) צו־פרעסען פון מאטען אדער מאָל.

moth'er *n., v. and a.* (מאטה'-ער) א מוטער; א מאטראנע, אן עלטערע פרוי; א קלויסטער־מוטער; א היסטערישע קראנקהייט; הייוועז אדער אבזאץ פון וויין־עסיג; הייוועז, אבזאץ; בעהאנדלען ווי א מוטער; געבעהרען; ווערען היי־ווענדיג [ווי וויין־עסיג]; געבירטיג, היי־מאטליך; מיטערליך.

Moth'er Ca'rey's chick'en (מאטה'-ער_קיי'-ריז טשיק'-ען) דער שוואלבען־שטורם־פויגעל אדער דער פעטערס־פויגעל [א ים־פויגעל וועגען וועלכען די מאטרא־זען גלויבען, אז ער זאגט אן אויף שטורם און ס'איז א גרויסע זינד איהם צו טוי־טען].

moth'er-cell *n.* (מאטה'-ער-סעל) די מוטער־צעלע [א צעלע פון וועלכער עס טיילען זיך אב אנדערע צעלען].

moth'er-church *n.* (מאטה'-ער-טשוירטש) די מוטער־קירך, די הויפּט־קירך.

moth'er-coun'try *n.* (מאטה'-ער-קאנ'-טרי) א מוטער־לאנד [א לאנד וואס גרינ־דעט קאלאניעס אין אנדערע לענדער]; א פאטערלאנד [א לאנד וואו מען איז געבארען געווארען].

moth'erhood *n.* (מאטה'-ער-הוד) מו־טערשאפט.

Moth'er-Hub'bard *n.* (מאטה'-ער-האב'-ארד) אזא פרייעס, לויזעס פרויען־קלייד.

moth'er-in-law' *n.* (מאטה'-ער-אין-לאה') א שווינער, א שוויגער־מוטער; אזא שטארקער ביטערליכער געטראנק אין ענג־לאנד.

moth'er-land *n.* (מאטה'-ער-לענד) דאס מוטער־לאנד, דאס אבשטאמונגס־לאנד.

moth'erless *a.* (מאטה'-ער-לעס) מו־טערלאז, אהן א מוטער.

moth'erliness *n.* (מאטה'-ער-לי-נעס) מוטערליכקייט.

moth'er-liq'uor *n.* (מאטה'-ער-ליק'-אר) ז. *mother-water*

moth'er-love *n.* (מאטה'-ער-לאוו) מו־טער־ליעבע.

moth'erly *a.* (מאטה'-ער-לי) מיטער־ליך; ווי א מוטער.

moth'er-lye *n.* (מאטה'-ער-לאי) ז. *mother-water*

moth'er-maid *n.* (מאטה'-ער-מייד) די הייליגע מאריע.

moth'er-of-pearl' *n.* (מאטה'-ער-אוו-פּוירל') פערלמוטער.

moth'er-of-thyme' *n.* (מאטה'-ער-אוו-טאים) דער פעלד־טימיאן [אזא שמעקעדיגע פלאנצע].

moth'er-queen *n.* (מאטה'-ער-קהווין) די קעניגין־מוטער.

moth'ersome *a.* (מאטה'-ער-סאם) מיטערליך.

moth'er-spot *n.* (מאטה'-ער-ספּאט) א געבורטס־צייכען, א מיטגעבארענער ציי־כען.

moth'er-tongue' *n.* (מאטה'-ער-טאנג') 1. די מוטער־שפּראך; 2. א שפּראך, פון וועלכער אנדערע שפּראכען זיינען ענט־שטאנען.

1. English is the mother-tongue of the Americans.

moth'er-wa'ter *n.* (מאטה'-ער-הוואה'-טער) מוטער־וואסער, מוטער־לויג [אן אויסדרוק אין כעמיע פאר וואסער, וואס איז געבליבען נאכדעם ווי די אויפגע־לעזטע שטאפען האבען זיך קריסטאלי־זירט אדער אבגעזעצט זיך אין אן אמאר־פען צושטאנד].

moth'er-wit *n.* (מאטה'-ער-הוויט) מיטגעבארענער שכל; געזונדער מענשען־פערשטאנד.

moth'ery *a.* (מאטה'-ער-אי) הייוועני־דיג.

moth'-mill'er *n.* (מאטה'-מיל'-ער) אזא וויים מאטען־פליגעלע מיט מעהלי־גע פליגעלעך.

moth'-mul'len *n.* (מאטה'-מאל'-ען) מאטען־וואל־קרויט [אזא פלאנצע מיט די־קע וואליגע בלעטער און מיט דיקע וואלי־גע געלבע בלומען].

moth'y *a.* (מאטה'-אי) פול מיט מאטען אדער מאָל; מאטען־פרעסיג.

motif'ic *a.* (מא-טיפ'-איק) וואס רופט ארויס בעוועגונג, וואס שאפט בעוועגונג.

mo'tile *a.* (מאו'-טיל) וואס בעוועגט זיך פון זיך אליין.

motil'ity *n.* (מא-טיל'-אי-טי) די בע־וועגליכקייט, די פעהיגקייט צו בעוועגונג, די פעהיגקייט צו אויטאמאטישער בעווע־גונג.

mo'tion *n. and v.* (מאו'-שאן) בעווע־גונג; דער גאנג פון א מעכאניזם; א פאר־שלאג; דאס ווענדען זיך צו א געריכט וועגען א בעפעהל אדער פעראָרדנונג; אן אינערליכער טריעב, א נאטירליכער אימ־פולס; אין מוזיק — א מעלאדישע פּראָ־גרעסיאָן [די מעלאדישע ענדערונג פון דער שטימע פון איין טאנארט צו א צווייט־טען]; מאכען א פארשלאג; מאכען א בעוועגונג [מיט א קערפּער־גליעד].

mo'tional *a.* (מאו'-שאנ-על) פערבונ־דען מיט בעוועגונגען; וואס איז שייך צו בעוועגונג.

mo'tion-in'dicator *n.* (מאו'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) אן אפּאראט וואס צייגט אן ווי גרויס עס איז די געשווינדיגקייט אדער די צאהל אומדרעהונגען פון א מא־שין אדער פון א מאשינען־טייל אין א בעשטימטער צייט.

mo'tionless *a.* (מאו'-שאנ-לעס) אהן בע־וועגונג, אונבעוועגליך.

mo'tivate *v.* (מאו'-טי-וויט) דיענען אלס גרונד אדער מאטיוו; ארויסרופען, פעראורזאכען.

motiva'tion *n.* (מאו-טי-ווי'-שאן) דאס דיענען אלס מאטיוו אדער גרונד; ארויסרופונג, פעראורזאכונג.

mo'tive *n., a. and v.* (מאו'-טיוו) א מאטיוו, א בעוועגונגס־גרונד, אן אורזאכע; די טרייב־פּרוזשינע, די טרייב־פעדער; אין מוזיק — דאס מאטיוו, דער געגענ־שטאנד פון א קאמפּאזיציאן; בעוועגענד; וואס פעראורזאכט בעוועגונג; דיענען אלס מאטיוו אדער אורזאכע; בעגריינדען אויף עטוואס אלס מאטיוו.

mo'tive force (מאו'-טיוו פאורס) די בעוועגונגס־קראפט, די טרייב־קראפט.

mo'tiveless *a.* (מאו'-טיוו-לעס) אהן א מאטיוו, אהן א גרונד.

mo'tive pow'er (מאו'-טיוו פּאו'-ער) די בעוועגונגס־קראפט, די טרייב־קראפט.

motiv'ity *n.* (מא-טיוו'-אי-טי) די בע־וועגונגס־קראפט.

mot'ley *n. and a.* (מאט'-לי) א פּאיאַ־צען אדער קלאונען־אנצוג [אן אנצוג פון בונט־געקעסטעלטען קאלירטען צייג]; א פּאיאץ, א קלאון, א הויף־נאר; א פאר־בען־געמיש; פערשיעדען־פארביג, בונט־פארביג, וואס בעשטעהט פון פערשיעדע־נע פארבען; פערשיעדען.

mot'ly *n. and a.* (מאט'-לי) ז. *motley*

mo'tocycle *n.* (מאו'-טא-סאיקל) אזא לייכטער מאטאר־וואגען אויף דריי אדער פיער רעדער; א מאטאר־וועלאסיפּעד.

mo'tor *n., a. and v.* (מאו'-טאר) א מא־טאר, א בעוועגונגס־מאשין, א בעטריעבס־מאשין; אן אויטאמאביל; איינער אדער עטוואס וואס בעוועגט; א בעוועגונגס־נערוו [א נערוו וואס גיט איבער דעם אימפּולס צו א מוסקול, ער זאל זיך בע־וועגען]; אין מעטאמאטיק — א סימבאל וואס בעצייכענט די בעוועגונג אדער פער־שיעבונג פון א פעסטען קערפּער אין רוים; בעוועגענד; וואס פעראורזאכט בעוועגונג; וואס איז שייך צו א בעווע־גונגס־נערוו, וועלכער נעהט פון דער צענט־ראלער נערווען־סיסטעם צו א מוסקול; פאהרען מיט א מאטאר־וואגען אדער אויי־טאמאביל.

mo'tor-boat *n.* (מאו'-טאר-באוט) א מאטאר־שיפעל [א שיפעל וואס ווערט גע־טריבען פון א מאטאר].

mo'tor-bus *n.* (מאו'-טאר-באס) א מא־טאר־אמניבוס.

mo'tor-car *n.* (מאו'-טאר-קאר) א מא־טאר־וואגען [א וואגען אדער וואגאן וואס ווערט געטריבען דורך זיין אייגענעם מא־טאר וואס אין איהם איז אריינגעבויט]; אן אויטאמאביל.

BUTTERFLIES AND MOTHS
שמעטערלינגע און מאטען-פליגעלעך

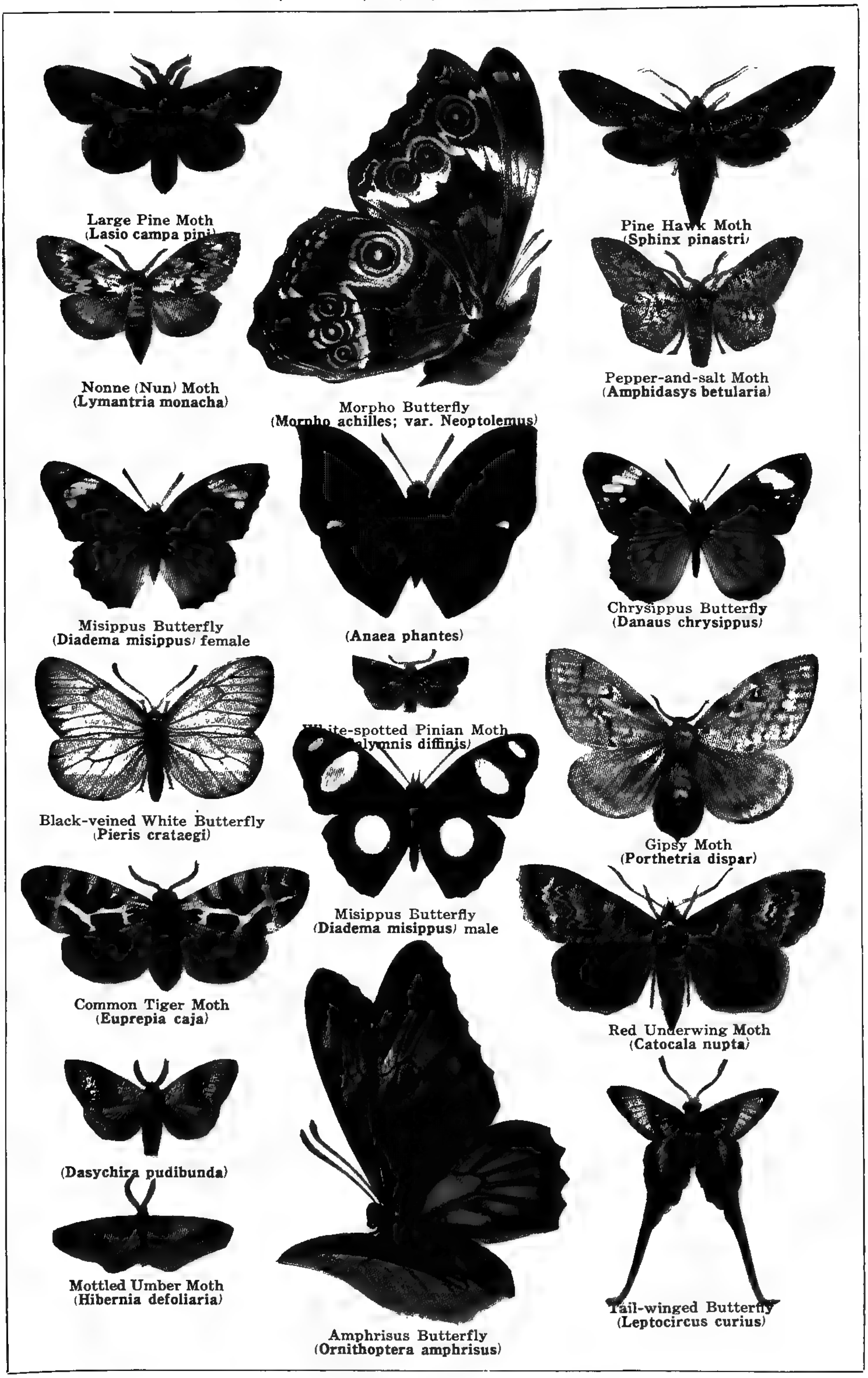

Large Pine Moth (Lasio campa pini)

Pine Hawk Moth (Sphinx pinastri)

Nonne (Nun) Moth (Lymantria monacha)

Morpho Butterfly (Morpho achilles; var. Neoptolemus)

Pepper-and-salt Moth (Amphidasys betularia)

Misippus Butterfly (Diadema misippus) female

(Anaea phantes)

Chrysippus Butterfly (Danaus chrysippus)

Black-veined White Butterfly (Pieris crataegi)

White-spotted Pinian Moth ([illegible]lymnis diffinis)

Gipsy Moth (Porthetria dispar)

Common Tiger Moth (Euprepia caja)

Misippus Butterfly (Diadema misippus) male

Red Underwing Moth (Catocala nupta)

(Dasychira pudibunda)

Mottled Umber Moth (Hibernia defoliaria)

Tail-winged Butterfly (Leptocircus curius)

Amphrisus Butterfly (Ornithoptera amphrisus)

mo'tor-cy'cle *n.* (מאָו'־טאָר־סאַי'קל) א מאָטאָר־וועלאָסיפּעד.
moto'rial *a.* (מאָ־טאָו'־רי־על) בעוועג־נענד, וואָס בעוועגט.
mo'tor-man *n.* (מאָו'־טאָר־מען) א מאַ־טאָר־מאַן [דער מאַשיניסט אויף אַן עלעקט־רישען טראַמוואַי].
mo'tory *a.* (מאָו'־טאָ־רי) ז. *motorial*
mottet'to *n.* (מאָט־טעט'־טאָ) ז. *motet*
mot'tle *v. and n.* (מאָטל) בעשפּרענק־לען מיט פערשיידענע קאָלירען; מאַכען געפּלעקט; א געשפּרענקעלטער אָדער גע־פּלעקטער מוסטער.
mot'tled *a.* (מאָטלד) געשפּרענקעלט, גע־פּלעקט.
mot'tled um'ber moth (מאָטלד אַמ'־בער מאָטה) אַזאַ קליין דונקעל־ברוין גע־פּלעקט זומער־פּויגעלע.
ז. איל. *"Butterflies & Moths"*
mot'tle-faced *a.* (מאָט'ל־פייסט) וואָס האָט א געשפּרענקעלטען פּנים.
mot'tling *n.* (מאָט'־לינג) שפּרענקלונג; דאָס מאַכען אין פלעקען.
mot'to *n.* (מאָט'־אָו) א מאָטאָ, א דעוויז, א קורצער שפּרוך וואָס דריקט אויס דעם גייסט אָדער די הויפּט־אידעע פון א פּרינ־ציפּ אָדער שטרעבונג; א קורצע אויפ־שריפט, מייסטענס א ציטאַטע, אויף א בוך אָדער אַרטיקעל, וואָס דריקט אויס די גרונד־אידעע פון בוך אָדער אַרטיקעל; א קאָנפעקט אָדער נאַשעריי איינגעוויקעלט אין א שטיקעל פּאַפּיער מיט א פערז פון א נעדיכט.
mot'toed *a.* (מאָט'־אָוד) וואָס האָט א מאָטאָ. ז. *motto*
mot'to-kiss *n.* (מאָט'־אָו־קיס) א באָנבאָן מיט פערזען [א באָנבאָן איינגע־וויקעלט אין א שטיקעל פּאַפּיער מיט פערזען פון געדיכטע].
mouch *v.* (מאַוטש) געהן בגנבה; נאָכ־געהן אָדער נאָכשלעפּען זיך בעהאַלטענער־הייד; סטאַרען זיך אַרויסצודרעהן פון איינעמס בליק; אַרומוואַנדערען פון איין אָרט צום צווייטען אויפקלייבענדיג און פער־קויפענדיג קליינינ־קייטען; ניט האָ־בען קיין בעשטימ־טען וואָהנונגס־אָרט; זיין נע ונד.

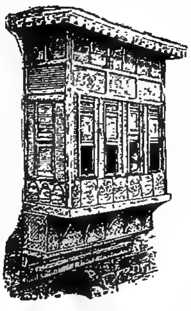
Moucharaby

mouchar'aby *n.* (מוה־שאַר'־ע־בי) א מין אַרומגעבוי־טער באַלקאָן מיט פענסטער אין גע־ביידען פון מיטעל־אַלטערליכען און בעזאָנדערס מוסול־מאַנישען סטיל.
mou'cher *n.* (מאַו'־טשער) איינער וואָס שלעפּט זיך, געהט בגנבה אָדער וואַנדערט אום. ז. *mouch*
mouchoir' *n.* (מוה־שואָר') א נאָז־טיכעל.
mouf'flon *n.* (מוהפ'־לאָן) ז. *mouflon*
mouf'lon *n.* (מוהפ'־לאָן) דער מופלאָן, א ווילדע שעפּס.
moujik' *n.* (מו־זשיק') א מוזשיק, א רו־סישער פּויער.
mould *n. and v.* (מאָולד) ז. *mold*
mouldabil'ity *n.* (מאָול־דע־ביל'־אי־טי) ז. *moldability*

moul'dable *a.* (מאָול'־דעבל) ז. *moldable*
moul'der *n. and v.* (מאָול'־דער) ז. *molder*
moul'diness *n.* (מאָול'־די־נעס) ז. *moldiness*
moul'ding *n.* (מאָול'־דינג) ז. *molding*
moul'dy *a.* (מאָול'־די) ז. *moldy*
mou'linet *n.* (מוה'־לי־נעט) דער וואַל אָדער שטאַנג פון א הויב־מאַשין; יעדער מעכאַניזם וואָס בויגט עפּעס אַן אָדער ציהט עפּעס אַרויף; א געוויסע אָרט פאַ־כען אָדער שווינגען מיט א שווערד.
moult *v. and n.* (מאָולט) ז. *molt*
moul'ting *n.* (מאָול'־טינג) ז. *molting*
mound *n. and v.* (מאַונד) א קינסטליך געמאַכט בערגעל, ווי א וואַל, א שוץ־וואַנד, א קבר א. ד. ג.; דער רייכס־עפּעל [א קויל אָדער באַל וואָס א קעניג האַלט אין האַנד אַלס צייכען פון הערשונג]; בע־פעסטיגען מיט א וואַל אָדער שוץ־וואַנד.
mound'-bird *n.* (מאַונד'־בוירד) א מין אויסטראַלישער פויגעל, גרויס ווי א הוהן, וואָס האָט א געוואוהנהייט אויסצוגראָבען א טיפען גרוב אין דער ערד און לעגען דאָרטען די אייער.
mound'-buil'der *n.* (מאַונד'־ביל'־דער) איינער פון די אוראַלטע ראַסען פון נאָרד־אַמעריקא, וועלכע האָבען אויפגע־בויט די ערד־פעסטונגען אָדער ערד־וואַ־לען, וואָס געפינען זיך כמעט איבער'ן גאַנצען שטח פון נאָרד־אַמעריקא; א מין אויסטראַלישער פויגעל. ז. *mound-bird*
mound'-ma'ker *n.* (מאַונד'־מיי'־קער) ז. *mound-bird*
mount *n. and v.* (מאַונט) א באַרג, א בערגעל; א וואַל, אַן אָנגעשאָטען בערגעל ערד אין פעסטונגס־ווערק; דאָס האַלט אונטער אַן אַנדער זאַך; דאָס שטיקעל פּאַפּיער אָדער קאַרטאָן, וואָס מען לעגט אונטער א דרוק־שריפט־בלאַט, כדי זי זאָל זיין עטוואָס העכער; דאָס הענטעל פון א פעכער; דאָס פּאַפּיער אָדער זייד וואָס בילדעט אויס די פלעבע פון א פעכער; דער אַפּאַראַט אָדער פּאַררוכטונג וועלכע פערפעסטיגט א האַרמאַט צום וואָגען; דאָס גלעזעל, אויף וועלכען מען לעגט עפּעס אַוועק צו בעטראַכטען עס אונטער א מי־קראָסקאָפּ; דאָס וואָס דיענט צום אויפ־הויבען זיך [ווי ביים רייטען אויף א פערד]; א רייט־פערד; שטייגען; אויפ־שטייגען; אויפהויבען, בעשטייגען, אַרויפ־געהן אויף; בעזעצען, בעציערען; איינריכ־טען, צובערייטען; אָנקלעפּען, איינפאַסען, אויפציהען, בעשלאָגען; שטעלען [קאַנאָ־נען] אויף'ן קאַנאָנען־וואָגען.
moun'table *a.* (מאַונ'־טעבל) אויפ־שטייגבאַר, אויף וואָס מען קען שטייגען אָדער אויפהויבען זיך.
moun'tain *n. and a.* (מאַונ'־טען) א באַרג; דאָס וואָס איז ענליך צו א באַרג, א גרויסע קופּע; וויין וואָס ווערט גע־מאַכט פון ווייגטרויבען, וועלכע וואַקסען אויף באַרג; בערגיג; וואָס איז שייך צו אָדער וואָס געפינט זיך אויף א באַרג; וואָס איז פּראָדוצירט פון ווייגטרויבען, וועלכע וואַקסען אין הויכע געגענדען; ווי א באַרג, שטייף, סאָליד, מעכטיג.
moun'tain-ash *n.* (מאַונ'־טען־עש) דער ווילדער יאַסען [א קליין בוימעל, וואָס וואַקסט אין די צפון־געגענדען פון אייראָפּא און אַזיען. זיין האָרט האָלץ

ווערט געברויכט צו מאַכען געצייג און אינסטרומענטען].
moun'tain-blue *n.* (מאַונ'־טען־בלוה) דער לאַזור־שטיין. ז. *azurite*
moun'tain-cat *n.* (מאַונ'־טען־קעט) ז. *catamount*
moun'tain-chain *n.* (מאַונ'־טען־טשיין) א בערג־קייט, א רייה פּאַראַייניג־טע בערג.
moun'tain-cork *n.* (מאַונ'־טען־קאָהרק) בערג־קאָרק אָדער שווימענדער אַס־בעסט. ז. *asbestos*
moun'tain-eb'ony *n.* (מאַונ'־טען־עב'־אָ־ני) א קליין צענטראַל־אַמעריקא־נישע בוימעל מיט א האַרטען שוואַרצען האָלץ. די קאָרע פון דיזען בוימעל ווערט געברויכט אין מעדיצין.
moun'tained *a.* (מאַונ'־טענד) בעדעקט מיט בערג.
mountaineer' *n.* (מאַונ־טע־ניער') אַן איינוואָהנער פון א בערגיגער געגענד; איינער וועלכער קלעטערט אויף הויכע בערג.
mountaineer'ing *n.* (מאַונ־טע־ניער'־אינג) דאָס קלעטערען אויף הויכע בערג.
moun'tain-flax *n.* (מאַונ'־טען־פלעקס) בערג־פלאַקס אָדער אַסבעסט. ז. *asbestos*
moun'tain-goat *n.* (מאַונ'־טען־גאָוט) די בערג־ציג [איז דיק בעדעקט מיט ווייסע האָר, געפינט זיך אין די בערג פון די נאָרד־וועסט טיילען פון אַמעריקא און אין אַלאַסקא].

Mountain-goat

moun'tain-green *n.* (מאַונ'־טען־גריען) גרינער מאַלאַכיט [א מין מינע־ראַל]. ז. *malachite*
moun'tain-lau'rel *n.* (מאַונ'־טען־לאָה'־רעל) אַן אַמעריקאַנער בוש אָדער קוסט מיט גלאַנציגע, שטענדיג גרינע גיפ־טיגע בלעטער און מיט רויטליכע אָדער ווייסע בלומען.

Mountain-laurel

moun'tain-leath'er *n.* (מאַונ'־טען־לעטה'־ער) ז. *mountain-cork*
moun'tain-lic'orice *n.* (מאַונ'־טען־ליק'־אָ־ריס) אַלפּען־קליי [א מין גראָז־אַרטיגע בערג־פלאַנצע מיט דריי בלעט־לעך און מיט קליינע צוזאַמענגעפּרעסטע

בלימלעך, ווי קעפלעך. ווערט געברויכט אלס פוטער אדער נאהרונג פאר בהמות].

moun'tain-li'on *n.* (מאונ'-טען-לאי'-אן) ז. *cougar*

moun'tain-meal *n.* (מאונ'-טען-מיעל) בערגמעהל. ז. *bergmehl*

moun'tainous *a.* (מאונ'-טען-אס) פול מיט בערג; בערגיג; זעהר גרויס.

moun'tain-sheep *n.* (מאונ'-טען-שיעפ) א ווילדער שעפס וואס האלט זיך אויף אין די נארד־אמעריקאנישע בערג.

moun'tain-sick'ness *n.* (מאונ'-טען-סיק'-נעס) בערג־קראנקהייט [א מין קראנקהייט, וועלכע מען פיהלט ווען מען געפינט זיך אויף זעהר א הויכען בארג].

moun'tant *a.* (מאונ'-טענט) הויך; ערהויבען.

moun'tebank *n., a. and v.* (מאונ'-טי-בענק) א מארק־שרייער; א שארלאטאן; איינער וואס פערשרייבט רעצעפטען און פערקויפט רפואות אויף א יאריד, מארק א. ד. ג.; א רמאי; שווינדלעריש, פאלש, שארלאטאניש; בעשווינדלען, אבנארען.

moun'tebankery *n.* (מאונ'-טי-בענק-ער-אי) מארק־שרייעריי, שארלאטאנסטווע, אבנארעריי.

moun'tebanking *n.* (מאונ'-טי-בענק-אינג) ז. *mountebankery*

moun'tebankish *a.* (מאונ'-טי-בענק-איש) שווינדלעריש, שארלאטאניש; אבנארענד.

moun'tebankism *n.* (מאונ'-טי-בענק-איזם) ז. *mountebankery*

moun'ted *a.* (מאונ'-טעד) ארויפגעהויבען; בעזעצט, בעציערט; בעזארגט מיט אלע נויטיגע זאכען.

moun'ted police' (מאונ'-טעד פא-ליעס') רייטענדע פאליציי.

moun'ted work (מאונ'-טעד הוואירק) זילבערנע כלים, ביי וועלכע די ארנאמענטען אדער פערציערונגען זיינען ארויפגעזעצט אדער צוגעלייט אנשטאט צו זיין ארויסגעקלאפט אדער ארויסגעגאסען פון דער כלי גופא.

moun'ter *n.* (מאונ'-טער) אן איינזעצער, אן איינפאסער, א בעזעצער, א בעציערער.

mount guard (מאונט גארד) שטעלען זיך אויף דער וואך [ביי סאלדאטען].

moun'ting *n.* (מאונ'-טינג) דאס ארויף־הויבען, דאס ארויפשטייגען; דאס ארויסשטאפען א פעל פון א חיה צו מאכען זי ווי לעבעדיג; דאס וואס דיענט ארויפצוהויבען עפעס אדער מאכען עס העכער; דאס וואס ווערט איינגעזעצט אדער איינגעפאסט אלס בעציערונג.

moun'ting-block *n.* (מאונ'-טינג-בלאק) א קלאץ אדער א שטיין, אויף וועלכען מען שטעלט זיך ביים זעצען זיך רייטענדיג אויף א פערד.

moun'tingly *adv.* (מאונ'-טינג-לי) ארויפהויבענדיג זיך; דורך ארויפהויבען.

mount'-nee'dlework *n.* (מאונט'-ניע'דל-הוואירק) דאס האפטען אדער ארויסנעהען אויף א שטיק שטאף, וואס איז אנגעצויגען אויף א ראהם.

mourn *v.* (מאורן) טרויערען; בעקלאגען; זיין אן אבל; טראגען טרויער; בעטרויערען, בעקלאגען.

mour'ner *n.* (מאור'-נער) א טרויערער, אן אבל; א טויטען־בעגלייטער.

mourn'ful *a.* (מאורנ'-פול) טרויעריג, טריעב, בעטריעבענד, שמערצליך, ליידענד.
His departure from the city was a mournful occasion.

mourn'fully *adv.* (מאורנ'-פול-אי) מיט טרויער, מיט געפיהלען פון שמערץ.

mourn'fulness *n.* (מאורנ'-פול-נעס) טרויעריגקייט.

mour'ning *n. and a.* (מאור'-נינג) דאס טרויערען; טרויער, אבלות; טרויער־קליידונג; וואס איז שייך צו אבלות.

mour'ning-bride' *n.* (מאור'-נינג-בראיד') די זיסע סקאביאזע [א מין גראז מיט פורפור־רויטע אדער ווייסע בליטהען. וואקסט אויף לאנקעס און אין סעדער].

mour'ning-coach *n.* (מאור'-נינג-קאוטש) א טרויער־וואגען; א לויה־וואגען [וואו עס פאהרען די אבלים].

mour'ning-dove *n.* (מאור'-נינג-דאוו) א מין אמעריקאנער טויב, וועלכע וואר־קעט ווי איינער קלאגט.

mour'ning-liv'ery *n.* (מאור'-נינג-ליוו'-ער-אי) די טרויער־ליווערע [טרויער־קליידער פון הויז־דיענער נאך'ן טויט פון בעל־הבית].

mour'ningly *adv.* (מאור'-נינג-לי) טרויערענד; אויף דעם אופן ווי איינער טרויערט.

mour'ning-ring *n.* (מאור'-נינג-רינג) א פינגערל וואס מען טראגט אלס אנ־דענקען פון א פערשטארבענעם.

mour'ning-wid'ow *n.* (מאור'-נינג-הוויד'-או) א מין אייראפעאישע גערא־ניום [ז. *geranium*]; די זיסע סקא־ביאזע [ז. *mourning-bride*].

mouse *n.* (מאוס) א מויז; א חיה'לע וואס האט די עהנליכקייט צו א מויז [ווי א פלעדערמויז א. ד. ג.]; א מין מארל אדער נאכט־שמעטערלינג; מייזעלע [אן אויסדרוק פון צערטליכקייט, ווי "קעצע־לע"]; א קנופ פון א שיף־שטריק; א שטיק פוס־פלייש [פון אן אקס אדער שאף] עט־וואס העכער פון דער קניע; אן אונטער־געשלאגענע אויג; א בייל.

mouse *v.* (מאוז) כאפען מייז; צוריסען; נאכשפירען נאך עפעס פער'גנב'עטערהייד; ארומגעהן אדער ארומוואנדערען מיט פאר־זיכטיגע שטילע טריט ווי א קאץ ביים כאפען א מויז; צושנירען, צובינדען, מא־כען א קנופ אויף א שיף־שטריק.

mouse'-col'ored *a.* (מאוס'-קאל'-ארד) מויז־פארביג, טונקעל־גרוי.

mouse'-ear *n.* (מאוס'-איער) דאס מויז־אויערל [אזא גראז־ארטיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען].

mouse'-hole *n.* (מאוס'-האול) א מויז־לאך, א נארע פון מייז.

mouse'-hunt *n.* (מאוס'-האנט) דער מויז־פאנג, דאס כאפען מייז.

mouse'kin *n.* (מאוס'-קין) א קליין מיי־זעלע.

mouse'-piece *n.* (מאוס'-פיעס) א שטי־קעל אקסען־פלייש אדער שעפסען־פלייש פון דעם טייל איבער דער קניע.

mou'ser *n.* (מאו'-זער) א מייז־כאפער; א חיה, וועלכע כאפט מייז, בעזאנדערס א קאץ.

mous'ery *n.* (מאוס'-ער-אי) אן ארט וואו עס געפינען זיך פיעל מייז.

mouse'-sight *n.* (מאוס'-סאיט) קורץ־זיכטיגקייט.

mouse'tail *n.* (מאוס'-טייל) דאס מייזעז־עקעל [א מין גראז־ארטיגע פלאנצע].

mouse'-trap *n. and v.* (מאוס'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען מייז; א מא־טעמאטישע פראבלעם, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס מען לעגט אוים א געוויסע צאהל זאכען אין א קרייז און מען צעהלט כסדר ארום און ארום. אין גאנג פון דיע־זע צאהלען ווערט יעדעס מאל ארויסגע־ווארפען פון קרייז איינע פון די זאכען, אויף וועלכע עס פאלט א צאהל וואס טיילט זיך אהן א רעשט אויף אן אנדער צאהל. אויף אזא אופן בלייבט סוף־כל־סוף פון גאנצען קרייז נור איין זאך, און דאס פראבלעם בעשטעהט אין דעם, וואס מען דארף פריהער אנווייזען וועלכע פון די אלע זאכען וועט בלייבען די לעצטע; שטע־לען א פאסטקע; פערכאפען אין א פאסטקע.

mou'sing *a. and n.* (מאו'-זינג) וואס נימט זיך אב מיט כאפען מייז; דאס כא־פען מייז; א מין קנופ פון א שטריק אויף א שיף.

mousquetaire' *n.* (מוהס-קע-טעהר') א מושקעטער, א סאלדאט פון 16טען יאהר־הונדערט בעוואפענט מיט א ביקס, וואס פלעגט זיך אנצינדען דורך א קנויטעל; א מין אלט־מאדיש פרויען־קלייד מיט גרוי־סע קנעפ; א לאנגע פרויען־הענטשקע מיט בריימע מאנזשעטען.

mousseline' *n.* (מוה-סע-לין') פראנצוי־זישער מוסלין [זעהר א דינע צייג, קי־סיי]; זעהר דין גלאז.

mousseline'-glass *n.* (מוה-סע-לינ'-גלעס) זעהר דינעס בעציערטעס גלאז־ווארג.

moustache' *n.* (מאס-טעש') ז. *mustache*

mou'sy *a.* (מאו'-סי) מייזיש, וואס איז שייך צו א־מויז; פול מיט מייז.

mouth *n. and v.* (מאוטה) דאס מויל, דער מונד, דאס מונד־לאך; די מינדונג פון א טייך [דאס ארט וואו ער פאלט אריין אין ים]; דער אריינגאנג [אין א האפען א. ד. ג.]; דאס לאך פון א הארמאט, פון אן אויוועז, פון א ברונען א. ד. ג.; דאס מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז־אינ־סטרומענט; די שטימע, דאס קול; א נערייד, א נעשריי; דער ראש־המדברים, דער הויפט־רעדנער; איינער וואס פער־רעדט דעם קאפ; א געשמאק, א טעם אין מויל [וועגען ביער]; ארויסריידען מיט א ברייט־אפענעם מויל; זידלען, בעפאלען מיט זלזולים; שרייען אויף'ן קול; קייען, משאמקען; אנריהרען אדער כאפען עפעס מיט'ן מויל אדער מיט די ליפען; לעקען; מאכען א גרימאסע.

mou'thable *a.* (מאו'-טהעבל) וואס קען גוט אדער לייכט ארויסגעשפראכען ווערען; וואס קלינגט גוט.

mouth brea'thing (מאוטה בריע'-טהינג) דאס אטהעמען דורך'ן מויל אנ־שטאט דורך דער נאז.

mouthed *a.* (מאוטהט) מיט א מויל [ווע־גען דער ארט און ווייזע פון ארויסשפרע־כען אדער רעדען, אדער וועגען דעם געבוי פון מויל].

mou'ther *n.* (מאו'-טהער) איינער וואס האט א געשליפענע צונג, וואס רעדט אויף א ריהרענדער ארט; א דעקלאמאטאר.

mouth'-fill'ing *a.* (מאוטה'-פיל'-אינג) מיט א פולען מויל [וועגען ארויסשפרעכען א ווארט, א פראזע א. ד. ג.].
Swear me a good mouth-filling oath.

mouth'-friend *n.* (מאוטה'-פרענד) א צונג־פריינד, א פריינד נאר מיט ווערטער, א פאלשער פריינד.

mouth'ful *n.* (מאוטה'-פול) א ביסען; אזוי פיעל, וויפיעל דאס מויל קען אננעה־מען מיט איין מאל.

mouth'-gage *n.* (מאוטה'-גיידזש) אן אינסטרומענט צו מעסטען א פערד'ס מויל [אום צוצופאסען א צוים־אייזענ־דעל].

mouth'-glass *n.* (מאוטה'-גלעס) א

קליין האנד-שפינעלע, וואס ווערט בענוצט פון א צייהן-דאקטאר צו אונטערזוכען דאס מויל און די צייהנער.

mouth'-hon'or *n.* (מאוטה'-אנ'-אר) היפאקריטישער כבוד; אן אונאויפריכטיגע בעעהרונג.

mou'thing *a.* and *n.* (מאו'-טהינג) מיט א גרויס מויל; באמבאסטיש; באמבאסטיק; דאס האבען א גרויס מויל.

mou'thing-machine' *n.* (מאו'-טהינג-מע-שין') איז דער פאבריקאציאן פון בלעכענע כלים — א מאשין, וועלכע בויגט ארום די עפנונג פון א בלעכענער כְּלִי, כְּדֵי דאס דעקעל זאל זיצען פעסט.

mouth'less *a.* (מאוטה'-לעס) אהן א מויל, וואס האט קיין מונד.

mouth'-made *a.* (מאוטה'-מייד) וואס איז גערעדט אדער אויסגעדריקט אהן אויפריכטיגקייט; פאלש, פערשטעלט; היפאקריטיש.

mouth'-or'gan *n.* (מאוטה'-אהר'-גען) דאס פאן'ס-פייפעל [אן אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער בעשטעהט פון א רייה פייפלעך, קירצערע און לענגערע, צוזאמענגעבונדען אין איינעם]; א הארמאניקע [א קליינער מוזיקאלישער אינסטרומענט, אויף וועלכען מען שפּיעלט מיט די ליפען].

mouth'piece *n.* (מאוטה'-פּיעס) א מונדשטיק [פון א קלארנעט, פון א ציגארענשפּיץ, פון א לולקע א. ד. ג.]; איינער וועלכער רעדט פאר אנדערע, אויסדריקענדיג זייער פערלאנג.

mou'thy *a.* (מאו'-טהי) מיט א גרויס מויל; מיט א נעשליפענעם צינגעל.

movabil'ity *n.* (מוה-ווע-ביל'-אי-טי) ז. ***movableness***

mo'vable *a.* and *n.* (מוה'-וועבל) וואס מען קען בעוועגען, איבעררוקען אדער איבערטראגען; בעוועגבאר; בעוועגליך; דאס וואס מען קען איבערטראגען אדער איבערפיהרען פון איין ארט אויף א צווייטען; בעוועגליכעס אייגענטום; מטלטלין.

mo'vable feast (מוה'-וועבל פיעסט) א קריסטליכער יום-טוב וואס זיין דאטע ווענדעט זיך אן דעם טאג, אין וועלכען עס פאלט אוים דער קריסטליכער פסח.

mo'vableness *n.* (מוה'-וועבל-נעס) בעוועגליכקייט.

mo'vable prop'erty (מוה'-וועבל פראפ'-ער-טי) בעוועגליכעס אייגענטום.

mo'vables *n.* (מוה'-וועבלז) בעוועגליכע זאכען אדער אייגענטום [ווי מעבעל, קליידער א. ד. ג.]; מטלטלין.

mo'vably *adv.* (מוה'-ווע-בלי) בעוועגליך; אויף א בעוועגענדען שטייגער.

move *v.* and *n.* (מוהוו) בעוועגען, ברייניגען אין בעוועגונג; טרייבען, אנטרייבען; זעצען אין טהעטיגקייט, אנרעגען; אויפרעגען, ריהרען; אויפברייניגען, אויפרייצען, דערצארערנען; פארשלאגען, פארלעגען, מאכען אן אנטראג; זיך בעוועגען, זיך ריהרען; געהן, מארשירען; ציהען; איבערציהען פון איין דירה אין אן אנדערער, זיך איבערקלייבען; די בעוועגונג; דער פראצעס פון א געוויסער טהעטיגקייט; דער צוג, דער גאנג [אין א שפּיעל].

move'able *a.* (מוהוו'-עבל) ז. ***movable***

move'ableness *n.* (מוהוו'-עבל-נעס) ז. ***movableness***

move along' (מוהוו ע-לאהנג') פארטגעהן, בעוועגען, געהן אדער רוקען פארווערטס.

move heav'en and earth (מוהוו העוון ענד אוירטה) קעהרען וועלטען.

move'less *a.* (מוהוו'-לעס) אהן בעוועגונג, אונבעוועגליך.

move'ment *n.* (מוהוו'-מענט) די בעוועגונג; די טרייבונג, די אנרעגונג; דער גאנג-מעכאניזם פון א זייגער; אין מוזיק — טאן-בעוועגונג אדער מעלאדיע; ריטמוס; טעמפא.

move'ment-cure *n.* (מוהוו'-מענט-קיור) דאס היילען א קראנקהייט מיט בעוועגונגען און איבונגען פון קערפער.

mo'ver *n.* (מוה'-ווער) א בעוועגער, אן אנטרייבער, אן אנרייצער; א בעוועגונגס-קראפט; א פארשלאגער, א פארלעגער; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט איבערפיהרען מעבעל און אנדערע שטוב-זאכען ביים אריבערציהען פון איין אן אנדער דירה.

move the bow'els (מוהוו טהי באו'-עלז) געהן אויף נקיות, האבען שטולגאנג.

mo'vies *n.* (מוה'-וויז) ז. ***moving-pictures***

mo'ving *a.* and *n.* (מוה'-ווינג) בעוועגענד, ווירקענד, אויפרעגענד; ריהרענד; דאס בעוועגען; בעוועגונג; אנרעגונג; אימפולס.

mo'vingly *adv.* (מוה'-ווינג-לי) אויף א בעוועגענדען, אנרעגענדען אדער ריהרענדען שטייגער.

mo'vingness *n.* (מוה'-ווינג-נעס) די קראפט פון בעוועגונג; אנרייצונג; דאס אויפריהרען.

mo'ving-pic'tures *n.* (מוה'-ווינג-פיק'-טשורז) בעוועגליכע בילדער. ז. ***kinematograph***

mo'ving pow'er (מוה'-ווינג פאו'-ער) די בעוועגענדע קראפט, די טרייב-קראפט.

mov'ing side'walk (מוהוו'-אינג סאיד'-וואהק) א בעוועגליכער טראטואר, א טראטואר אדער שטעג וואס בעוועגט זיך מעכאניש.

mow *v.* and *n.* (מאו) שניידען, קאסען [היי]; שניידען [קארן]; א נאכקרימעניש, א העויה; נאכקרימען, מאכען העוויות.

mow *v.* and *n.* (מאו) זאמלען אין קוּפּעס; א קופע [היי].

mow'burn *v.* (מאו'-בוירן) ווערען דורכגעהיצט, זיך ענטצינדען [ווענען פייכטען היי וואס איז צונויפגעשארט אין א קופע].

mow'er *n.* (מאו'-ער) א היי-שניידער; א מאשין צו קאסען אדער שניידען היי; איינער וועלכער קרימט נאך אדער מאכט גרימאסען.

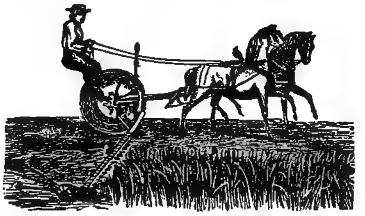

Mower

mow'ing *n.* (מאו'-אינג) דאס קאסען, דאס שניידען [היי]; דאס פערקרימען זיך; דאס מאכען גרימאסען.

mow'ing *n.* (מאו'-אינג) דאס צונויפשארען היי אין א קופע.

mow'ing-machine' *n.* (מאו'-אינג-מע-שין') א מאשין צו קאסען אדער שניידען היי.

mow'ing-time *n.* (מאו'-אינג-טאים) די צייט פון היי-שניט.

mox'a *n.* (מאק'-סא) מאקסא [אזא פוך אדער וואטע וואס ווערט גענומען אין כינא און יאפאן פון געוויסע פלאנצען-בלעטער. ווערט געברויכט צום אויסברענען וואונדען]; די מאקסא-פלאנצע; אין מעדיצין — א ברען-צילינדער [אזא צילינדער וואס ווערט געמאכט פון מאקסא אדער אן אנדערער ענליכער פלאנצע און ווערט געברויכט אויסצוברענען וואונדען].

moxibus'tion *n.* (מאק-סי-באס'-טשאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט מאקסא. ז. ***moxa***

M. P. ראשי תבות פון די ווערטער ***Member of Parliament*** [א פארלאמענט-מיטגליעד].

Mr. אן אבקירצונג פון ***Mister*** אדער ***Master***

M-roof *n.* (עמ'-רוהף) א דאך וואס האט די פארם פון דעם בוכשטאב ***M***.

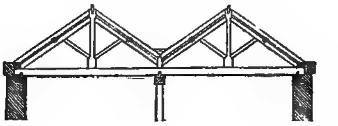

M-roof

Mrs. אן אבקירצונג פון ***mistress*** אדער ***missis***

Mrs. Grun'dy (מיס'-איס גראנ'-די) די געזעלשאפטליכע מיינונג [איבערהויפט די יעניגע וואס זוכט קליינליכע פעהלערען אין דער אויפפיהרונג].

MS. אן אבקירצונג פון ***manuscript***

MSS. אן אבקירצונג פון ***manuscripts***

Mt. אן אבקירצונג פון ***mount*** [א בארג].

much *a., adv., n.* and *v.* (מאטש) פיעל; זעהר; כמעט; אין א הויכען גראד; א סך, א גרויסע מאסע; א וויכטיגע זאך; מאכען פיעל, פערמעהרען.

much about' (מאטש ע-באוט') כמעט דאסזעלבע.

much about' it (מאטש ע-באוט' איט) כמעט, אונגעפעהר.

much at one (מאטש עט וואן) כמעט פון דעמזעלבען ווערטה אדער ווירקונג.

much'ness *n.* (מאטש'-נעס) פיעלקייט; א סך.

much obliged' (מאטש אב-לאידזשד') זעהר דאנקבאר.

I am much obliged to you for your kindness.

much of a much'ness (מאטש אוו ע מאטש'-נעס) כמעט דיזעלביגע צאהל; כמעט פון דערזעלבער וויכטיגקייט אדער ווערטה; כמעט דאסזעלבע.

mu'cid *a.* (מיו'-סיד) שימעלדיג; דומפיג, טוכלע; שליימיג.

mu'cidness *n.* (מיו'-סיד-נעס) שימעלדיגקייט; דומפיגקייט, טוכלעקייט; שליימיגקייט.

mucif'erous *a.* (מיו-סיפ'-ע-ראס) וואס לאזט ארויס שליים [א קלעפּיגע פליסיגקייט ביי פלאנצען און טהיערע].

mu'ciform *a.* (מיו'-סי-פארם) שליימארטיג, וואס האט די פארם פון שליים.

mu'cilage *n.* (מיו'-סי-לעדזש) גומי-ראביק; קליי, די שליימיגע פליסיגקייט אין פלאנצען.

mucilag'inous *a.* (מיו-סי-לעדזש'-אי-נאס) שליימיג; קלעפּעדיג, קלייאיג.

mucilag'inousness *n.* (מיו-סי-לעדזש'-אי-נאס-נעס) שליימיגקייט; קלעפּעדיגקייט, קלייאיגקייט.

mucip'arous *a.* (מיו-סיפּ'-ע-ראס) ז. ***muciferous***

muck *n. and v.* (מאק) מיסט, דרעק, טינוף; געלד; בעשמוצען, איינמאכען; בעמיסטיגען [א פעלד]; אבריינגען פון מיסט.

muck′er *n.* (מאק′-ער) א מיסט-ראמער; א שמוציגער אדער גראבער יונג.

muck′erish *a.* (מאק′-ער-איש) גראב; ווי א שמוציגער אדער גראבער יונג.

muck′erishly *adv.* (מאק′-ער-איש-לי) אויף א גראבען אופן; אזוי ווי א שמוציגער גראבער יונג.

muck′erism *n.* (מאק′-ער-איזם) גראבקייט; אונערצויגענהייט.

muck′-fork *n.* (מאק′-פאהרק) א מיסט-גאפעל.

muck′-heap *n.* (מאק′-היעפ) א מיסט-בערגעל.

muck′-hill *n.* (מאק′-היל) ז. *muck-heap*

muck′ibus *a.* (מאק′-אי-באס) בגלופינ-דיג, פערשנאשקעט.

muck′iness *n.* (מאק′-אי-נעס) שמוציג-קייט, דרעקיגקייט.

muck′-pit *n.* (מאק′-פיט) א מיסט-גרוב.

muck′-rake *n.* (מאק′-רייק) א מיסט-גראבלע.

muck′rake *v.* (מאק′-רייק) פאנגען פיש אין מוטנעם וואסער [אנמאכען א פאליטי-שען טומעל כדי צו ציהען דערפון נוצען פאר זיך].

muck′raker *n.* (מאק′-ריי-קער) א מיסט-גראבער; איינער וואס פאנגט פיש אין מוטנעם וואסער [איינער וואס מאכט א טומעל ווענען פאליטישע חטאים כדי צו ציהען נוצען פאר זיך].

muck′-sweat *n.* (מאק′-סוועט) שטאר-קער שווייס.

muck′-thrift *n.* (מאק′-טהריפט) א קמצן, א קארגער.

muck′-worm *n.* (מאק′-וואירם) א מיסט-ווארים; א קארגער, א חזיר.

muck′y *a. and v.* (מאק′-אי) שמוציג, מיאוס; בעשמוצען, שמוציג מאכען.

mu′cose *a.* (מיו′-קאוס) ז. *mucous*

mucos′ity *n.* (מיו-קאס′-אי-טי) שליי-מיגקייט; א פליסיגקייט וואס ענטהאלט שליים אדער איז ענהליך צו שליים.

mu′cous *a.* (מיו′-קאס) וואס שליימיג; גיט ארויס שליים אדער ליחה.

mu′cous glands (מיו′-קאס גלענדז) די שליים-דריזען [די דריזען אדער מאנד-לען פון קערפער וואס טיילען אויס פון זיך שליים].

mu′cous mem′brane (מיו′-קאס מעמ′-בריין) די שליים-הויט [ווי די הויט פון מויל אדער פון די געדערים].

mu′cousness *n.* (מיו′-קאס-נעס) שליי-מיגקייט.

mu′cro *n.* (מיו′-קראו) א שפיץ; א שארפער שפיציגער טייל פון עטוואס [ווי דער שפיץ פון א בלאט אדער פון אן ארגאן].

mu′cronate *a.* (מיו′-קרא-נייט) וואס ענדיגט זיך מיט א שפיץ.

mu′cronated *a.* (מיו′-קרא-ניי-טעד) ז. *mucronate*

mu′cronately *adv.* (מיו′-קרא-נייט-לי) מיט א שפיציגען ענד.

mu′cus *n.* (מיו′-קאס) שליים; ליחה; א קלעפיגער זאפט פון פלאנצען.

mud *n. and v.* (מאד) בלאטע, קויט; ליים; איינמאכען אין בלאטע; מאכען מוטנע, מאכען בלאטיג; אריינקריכען אין בלאטע.

mud′-bank *n.* (מאד′-בענק) א הויפען בלאטע [הויפטזעכליך אין טייכען].

mud′-bath *n.* (מאד′-בעטה) א שלאם-וואנע [א וואנע וועלכע ווערט נעמאכט מיט בלאטע פון געוויסע מינעראל-וואסער קוואלען, ווי דאס ווערט, למשל, געמאכט פאר רומאטיס-קראנקע].

mud′-boat *n.* (מאד′-באוט) א שיף מיט וועלכער מען נעהמט אוועק די בלאטע, וואס ווערט ארויסגעריינינגט פון א טייך אדער קאנאל.

mud′-cat *n.* (מאד′-קעט) אזא גרויסער קאץ-פיש, וועלכער געפינט זיך אין די וואסערען פון דעם מיסיסיפי-באסיין.

mud′-coot *n.* (מאד′-קוהט) די אמערי-קאנישע וואסער-הוהן [אזא וואסער-פוי-געל]. ז. *coot*

mud′-dab *n.* (מאד′-דעב) די ווינטער-פלאנדערקע [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש, וואס געפינט זיך ביי די ברעגעס פון דעם אטלאנטישען אקעאן אין נארד-אמע-ריקא].

mud′dify *v.* (מאד′-אי-פאי) מאכען שמוציג אדער בלאטיג; מאכען מוטנע, ניט קלאר.

mud′-dig′ger *n.* (מאד′-דיג′-ער) א שיף וועלכע ווערט נעברויכט צום אויס-ריינינגען אדער אויסגראבען דעם גרונד פון טייכען אדער קאנאלען.

mud′dily *adv.* (מאד′-אי-לי) מיט בלא-טע; פערבלאטיגט; אויף א בלאטיגען אדער שמוציגען אופן; מוטנע, ניט קלאר.

mud′diness *n.* (מאד′-אי-נעס) בלאטיג-קייט; מוטנעקייט; שמוציגקייט.

mud′dle *v. and n.* (מאדל) מאכען מוט-נע; מאכען בלאטיג; דורכמישען, דורכ-טרייסלען; צוטומלען, צומישען; בערוי-שען, פערשכור′ען; אויסברייננען אדער פערשווענדען אויף גארנישט; ווערען מוט-נע; זיין בערוישט אדער צוטומלט [בע-זאנדערס פון טרינקען]; א צומישעניש, א טומלעניש; א מין פיש-זופ.

mud′dlehead *n.* (מאד′ל-העד) א צו-טומלעטער קאפ, א גולם.

mud′dle-head′ed *a.* (מאד′ל-העד′-עד) צוטומעלט, צומישט; דום, נאריש.

mud′dle-head′edness *n.* (מאד′ל-העד′-עד-נעס) צוטומעלטקייט, צומישט-קייט.

mud′-drag *n.* (מאד′-דרעג) א מאשין אדער פארריכטונג צו ריינינגען דעם גרונד פון טייכען פון דעם שמוץ, וואס דארטען זאמעלט זיך אן.

mud′-dredg′er *n.* (מאד′-דרעדזש′-ער) א מאשין צום ריינינגען אדער טיע-פער צו מאכען דעם גרונד פון טייכען אדער קאנאלען.

mud′dy *a. and v.* (מאד′-אי) בלאטיג, קויטיג; שמוציג; מוטנע; ניט קלאר; צוטומעלט, צומישט; דום, נאריש; מא-כען שמוציג, פערבלאטיגען; מאכען טעמפ אדער נאריש; מאכען מוטנע אדער ניט קלאר.

mud′dy-brained *a.* (מאד′-אי-בריינד) טעמפ, דום, נאריש.

mud′dybreast *n.* (מאד′-אי-ברעסט) די אמעריקאנישע רעזשאנקע אדער רע-גען-פייפער. ז. *golden plover*

mud′dy-head′ed *a.* (מאד′-אי-העד′-עד) טעמפ, דום, נאריש.

mud′dying *n.* (מאד′-אי-אינג) כאפען פיש, מאכענדיג דערביי מוטנע דאס וואַ-סער.

mud′dy-met′tled *a.* (מאד′-אי-מעט′לד) שוואכזיניג, טעמפ, דום.

mud′-eel *n.* (מאד′-איעל) אן אאל, א ווינע [אזא שלאנגען-ענליכער פיש וועלכער געפינט זיך אין בלאטיגע וואַ-סערען].

Mud-eel

mud′fish *n.* (מאד′-פיש) דער זומפ-פיש [אזא פיש וואס געפינט זיך אין זומפיגע וואסערען].

Mudfish

mud′-flat *n.* (מאד′-פלעט) א קליינער בלאטיגער אינזעל אדער שטריך לאנד אין ים וואס זעהט זיך מייסטענס ארויס נור ווען דאס וואסער פאלט אב.

mud′-hen *n.* (מאד′-העָן) די וואסער-הוהן [ז. *gallinule*]; א פרוי א ספע-קולאנטין אויף דער בערזע.

mud′-hole *n.* (מאד′-האול) א שמוץ-גרוב; א ריינינונגס-עפנונג אין א דאמפף-קעסעל; אן אזיערא מיט גזאלצענעם וואַ-סער, וואו מען פאנגט וואלפיש.

mud′-hook *n.* (מאד′-הוק) אן אנקער.

mud′-lark *n.* (מאד′-לארק) איינער וואס קלייבט אויף ארויסגעווארפענע אדער פערלארענע זאכען אין מיסט אדער אין ריינינונגס-קאנאלען; א שמוץ-גריבלער, א שמוציגער יונג; א גאסען-קינד וואס וואלגערט זיך אין שמוץ.

mud′-scow *n.* (מאד′-סקאו) א בארזשע צום פיהרען די אויסגעריינינגטע שמוץ פון א טייך אדער קאנאל.

mud′sill *n.* (מאד′-סיל) א פונדאמענט-באלקען [א האלץ-באלקען פון א נעבייד וואס ווערט נעלעגט דירעקט אויף דער ערד]; א פערזאן פון נידריגער אבשטא-מונג; א פראסטאק.

mud′-suck′er *n.* (מאד′-סאק′-ער) א פויגעל וואס זוכט שפייז אין זומפען אדער בלאטע.

mud′-valve *n.* (מאד′-וועלוו) א ריי-ניגונגס-עפנונג אין א דאמפף-קעסעל.

mud′-walled *a.* (מאד′-וואהלד) ארומ-גערינגעלט מיט א ליים-וואנד.

muez′zin *n.* (מיו-עז′-אין) א מועזין [שמש אין א מאהמעדאנישער מאשעע, וואס רופט צו גאטעס-דיענסט].

muff *n. and v.* (מאף) א מוף, א מופטע; אן אונגעלומפערטקייט אדער אונגעשיקט-קייט; אין באל-שפיעל — אונפעהיגקייט אנצוהאלטען דעם באל, וואס פאלט אריין אין די הענד; א פערבינדונג פון צוויי רעהרען; א ניט-גענימער ארויסהעלפער; א גולם, א דומער יונג; טהאן עט-וואס אונגעלומפערט; האנדלען ווי א גולם; אין באל-שפיעל — ניט קענען אנהאלטען דעם באל כאפענדיג איהם.

muff′-dog *n.* (מאפ′-דאג) א קליין שויס-הינטעל [וואס מען קען טראגען אין א מופטע].

muffetee' *n.* (מאפ–ע–טיע׳) א פולס־
ווערמער, א ווארימער האנד־מאנזשעט.

muf'fin *n.* (מאפ׳–אין) מופין, אזא קליי־
נער לייכטער קוכען אדער ברויטעל וואס
ווערט געוועהנליך געגעסען הייסערהייד מיט
פוטער; א קליינע ערדענע אדער לייזמענע
פלאטע.

muf'fin-cap *n.* (מאפ׳–אינ–קעפ) אזא
רונדעס, פלאכעס מענער־היטעל.

muffineer' *n.* (מאפ–אי–ניער׳) אזא
כלי צום האלטען מופין־קוכען הייס;
אזא מעטאלענע כלי אין וועלכער מען
האלט צוקער אדער זאלץ צו בעשיטען
מופין־קוכען. ז. *muffin*

muf'fin-man *n.* (מאפ׳–אינ–מען) א
פערקויפער פון מופין־קוכען.

muf'fle *v. and n.* (מאפל) איינהילען,
איינוויקלען; פערדעקען, פערשטיקען, שטיל
מאכען; פערבינדען די אויגען; שטאמ־
לען, ריידען ניט קלאר; אן איינוויקלונג,
אן איינהילונג [בעזאנדערס צו פערשטי־
קען א קלאנג]; א באקסער־הענטשקע;
א מופעל [אזא כלי פון א מאטעריאל וואס
קען אויסהאלטען דעם שטארקסטען פייער
און וועלכע ווערט בענוצט פאר כעמישע
צוועקען]; אזא קליינער אויווען וואו ליי־
מענע אדער פארצעלייענע כלים, וועלכע
ווערען געפארבט מיט מעטאל־קאלירען,
ווערען געברענט.

muf'fled *a.* (מאפלד) איינגעוויקעלט,
איינגעהילט [בעזאנדערס דאס געזיכט];
פערבונדען די אויגען; פערשטיקט [ווע־
גען א קלאנג].

muf'fled drum (מאפלד דראם) א פויק
וואס איהר קלאנג איז פערשטיקט [ווי
דאס ווערט געמאכט ביי א טרויער־
מארש].

muf'fler *n.* (מאפ׳–לער) א שלייער, אן
איינוויקלונג; א האלז־שאל; א פארריכ־
טונג צו פערשטיקען אדער צו פערטוי־
בען א קלאנג; א פארריכטונג ביי אוי־
טאמאבילען אדער אנדערע עקספלאזיאנס־
מאטארען צו פערשטיקען דעם גערויש פון
די גאזען ביי זייער אויסשטראמען פון
צילינדער; א הענטשקע מיט איין פינגער.

muf'flon *n.* (מאפ׳–לאן) ז. *moufflon*

muf'ti *n.* (מאפ׳–טי) א מופטי, א בע־
אמטער אין א טערקישען אדער אינדי־
שען געריכט וואס האט די אויפגאבע
אויסצוטייטשען די געזעצען פון קאראן
[די מאכמעדאנישע תורה]; ציוויל־קליי־
דער, וואס ווערען געטראגען פון בעאמטע
ווען זיי זיינען אויסער דיענסט.

mug *n. and v.* (מאג) א טרינק־קרוג,
א קובאק; דאס מויל; דאס געזיכט; מא־
כען גרימאסען, פערקרימען דאס געזיכט.

mug'gard *a.* (מאג׳–ארד) אונצופריע־
דען, שלעכט געשטימט.

mug'giness *n.* (מאג׳–אי–נעס) טריב־
קייט, נאסקייט, פייכטקייט; שימעלדיג־
קייט, טוכלעקייט.

mug'gins *n.* (מאג׳–אינז) אזא קינ־
דערשע קארטען־שפיעל; אזא שפיעל אין
דאמינא.

mug'gish *a.* (מאג׳–איש) ז. *muggy*

mug'gy *a.* (מאג׳–אי) נאס, פייכט;
שימעלדיג, טוכלע.

This is a muggy day.

mug'-house *n.* (מאג׳–האוס) א שענק, א
טרינק־הויז.

mug'-hun'ter *n.* (מאג׳–האנ׳–טער) א
ספארטסמאן וואס יאגט זיך בלויז נאך
וועט־געווינסטע [פרייזען].

Mu'gil *n.* (מיו׳–דזשיל) א געוויסער מין
שופען־פיש וועלכע געפינען זיך אין ימים
און אין טייכען.

mug'wort *n.* (מאג׳–הוואירט) דער
בייפוס [אזא פלאנצע].

mug'wump *n., v. and a.* (מאג׳–
הוואמפ) אן אונאבהענגיגער פאליטיקער;
א וויכטיגע פערזאן; איינער וואס האלט
פון זיך צו פיעל; זיך האלטען אונאבהענ־
גיג [אין פאליטיק]; וואס האלט פון זיך;
וואס איז אונאבהענגיג אין פאליטיק.

Mug'wump *n.* (מאג׳–הוואמפ) דער
געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען
פון אמעריקא — א מיטגליעד פון דער
רעפובליקאנישער פארטיי, וואס האט אין
יאהר 1884 ניט געשטימט פאר די רעפוב־
ליקאנישע פארטיי־קאנדידאטען.

mug'wumpery *n.* (מאג׳–הוואמפ–ער–
אי) פאליטישע אונאבהענגיגקייט.

mug'wumpism *n.* (מאג׳–הוואמפ–איזם)
ז. *mugwumpery*

Muhar'ram *n.* (מו–הער׳–עם) א מאכ־
מעדאנישער יום־טוב וועלכער ווערט גע־
פייערט אין דעם משך פון ערשטען מא־
נאט פון מאכמעדאנישען יאהר.

mulat'to *n. and a.* (מיו–לעט׳–או) א
מולאט [איינער וואס שטאמט אב פון
געמישטע עלטערען פון וועלכע איינער איז
פון דער ווייסער ראסע און דער אנדערער
א נעגער]; וואס האט דעם קאליר פון א
מולאט.

mulat'tress *n.* (מיו–לעט׳–רעס) א
מולאטין.

mul'berry *n.* (מאל׳–בער–אי) א מויל־
בער־בוים [די בלעטער פון דיעזען בוים
ווערען בענוצט צום האדעווען זייד־ווע־
רים]; א מוילבעער [די פרוכט פון א
מוילבעער־בוים]; א דונקעלע פורפור־
פארב, ווי דער קאליר פון מוילבעערען.

Mulberry

mul'berry-faced *a.* (מאל׳–בער–אי–
פייסט) מיט א רויטען געזיכט [ווי פון
א מוילבעער].

mulch *a., n. and v.* (מאלטש) ווייך;
פוכקע [ווייכע ערד]; שטרוי־מיסט; בע־
דעקען מיט שטרוי־מיסט.

mulct *n. and v.* (מאלקט) א קנס; א
געלד־שטראף; קנס׳ענען, ארויפלעגען א
געלד־שטראף.

mulc'tary *a.* (מאלק׳–טע–רי) קנס׳ענ־
דיג, בעשטראפענדיג מיט געלד; וואס
בעשטעהט אין געלד־שטראף.

mulc'tuary *a.* (מאלק׳–טשו–ע–רי)
ז. *mulctary*

mule *n.* (מיול) א מויל־עזעל, א מויל־
טהיער; א טהיער וואס שטאמט פון גע־
מישטע מינים; א מולע־מאשין [א גע־
וויסע שפין־מאשין]; א מטבע וואס איה־
רע ביידע זייטען זיינען גלייך; א שטעק־
שוך אהן קנאפעל; אזא פערד־קראנקהייט.

mule'-deer *n.* (מיול׳–דיער) דער
שווארץ־עקיגער הירש [אזא הירש מיט
גרויסע אויערען, וועלכער געפינט זיך אין
די וועסטליכע געגענדען פון נארד־אמע־
ריקא].

mule'-dri'ver *n.* (מיול׳–דראי׳–ווער)
אן אנטרייבער פון א מויל־עזעל.

muleteer' *n.* (מיו–לע–טיער׳)
ז. *mule-driver*

mule'-twist *n.* (מיול׳–טהוויסט) פאדים
געשפונען מיט א מולע־מאשין [א געווי־
סע שפין־מאשין].

mu'ley *a. and n.* (מיו׳–לי) אהן הער־
נער; א קוה.

mulieb'rity *n.* (מיו–לי–עב׳–רי–טי)
ווייבליכקייט, די ווייבערישע נאטור.

mu'lier *n.* (מיו׳–לי–ער) א פרוי, א גע־
זעצליך ווייב; א געזעצליכער זוהן.

mu'lierty *n.* (מיו׳–לי–ער–טי) געזעצלי־
כע געבורט.

mu'lish *a.* (מיו׳–ליש) ווי א מויל־עזעל;
פער׳עקשנ׳ט, איינגעשפארט; פון געמיש־
טער אבשטאמונג.

mu'lishly *adv.* (מיו׳–ליש–לי) אזוי ווי
א מויל־עזעל; אויף א פער׳עקשנ׳טען
אופן.

mu'lishness *n.* (מיו׳–ליש–נעס) איינ־
געשפארטקייט; דאס זיין עזעליש.

mull *v. and n.* (מאל) הייס און זיס
מאכען צום טרינקען [ווי וויין, גראז
א. ד. ג.]; טהאן עטוואס אונגעשיקט
אדער אונגעלומפערט; צומישען, צוטומ־
לען; צוברעכען אויף פיצלעך; צורייבען
אויף שטויב; ארבייטען פיעל אהן ער־
פאלג; א צומישעניש, א צוטומלעניש; א
דינער, ווייכער זארט מוסלין.

mullagataw'ny *n.* (מאל–ע–גע–טאה׳–
ני) ז. *mulligatawny*

mul'lein *n.* (מאל׳–ען) דאס וואל־קרויט
[א געוויסע גראז־פלאנצע מיט
גרויסע, דיקע וואליגע בלעטער און מיט
געלבער וואלינער בליהונג].

mul'len *n.* (מאל׳–ען) ז. *mullein*

mull'er *n.* (מאל׳–ער) א צורייבער, א
צומאהלער [דער טייל פון א מאהל־אפא־
ראט וואס צורייבט אדער צופולווערט];
א כלי מיט וועלכער מען צורייבט פארב;
איינער וואס מאכט גליה־וויין [וויין וואס
ווערט הייס געמאכט, געווירצט און פער־
זיסט]; א כלי צו מאכען גליה־וויין.

mul'let *n.* (מאל׳–עט) א געוויסער עס־
בארער שופען־פיש וועלכער איז פער־
שפרייט אין פערשידענע געגענדען אין
ימים און טייכען; דאס רעדעל פון
שפארען; א שטערען־פערמיגע פיגור אויף
א הערב אדער שילד־וואפען.

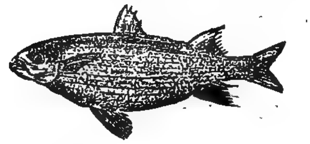

Mullet

mulligataw'ny *n.* (מאל–אי–גע–טאה׳–
ני) אזא שארף־געווירצטע זופ אין אסט־
אינדיען.

mul'ligrubs *n.* (מאל׳–אי–גראבז) א
קראמפף אין די געדערים; בויך־וועהטאג;
שלעכטע שטימונג.

mul'lion *n. and v.* (מאל׳–יאן) דער
ווערטיקאל־שטעהענדער קרייץ־שטאנג פון
א פענסטער [אין פענסטער וועלכע הא־

בעז מעהרערע שויבען]; טיילען א פענסטער דורך קרייץ=שטאנגען.

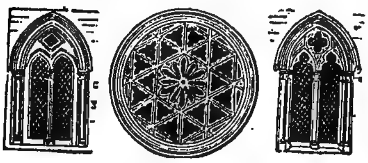

Mullion

mul'lioned *a.* (מאל'-יאנד) מיט קרייץ=שטאנגען [ווי א פענסטער].

mull'mull *n.* (מאל'-מאל) ז. ***mulmul***

mul'mul *n.* (מאל'-מאל) א מין דינער, ווייכער מוסלין.

mulse *n.* (מאלס) האניג=וויין, פערזיסטער וויין.

mulsh *a., n. and v.* (מאלש) ווייך, פוכקע [וועגען ערד]; שטרוי=מיסט; בעדעקען מיט שטרוי=מיסט.

mult *v.* (מאלט) נעהמען געצאהלט פאר מאהלען תבואה.

multan'gular *a.* (מאל-טענ'-גיו-לאר) פיעל=ווינקעלדיג, פיעל=עקיג, פיעל=קאנטיג.

multan'gularly *adv.* (מאל-טענ'-גיו-לאר-לי) מיט פיעל ווינקלען; פיעל=עקיג.

multan'gularness *n.* (מאל-טענ'-גיו-לאר-נעס) פיעל=ווינקעלדיגקייט, פיעל=עקיגקייט.

multan'imous *a.* (מאל-טענ'-אי-מאס) פיעל=זייטיג, וואס צייגט ארויס א פיעל=זייטיגען טאלאנט אדער פעהיגקייטען.

multartic'ulate *a.* (מאל-טאר-טיק'-יו-לייט) פיעל=גליעדערדיג, פיעל=געלענקיג.

multe'ity *n.* (מאל-טי'-אי-טי) פיעל=פאכיגקייט; פיעל=צאהליגקייט.

multian'gular *a.* (מאל-טי-ענ'-גיו-לאר) ז. ***multangular***

multicap'itate *a.* (מאל-טי-קעפ'-אי-טייט) פיעל=קעפיג.

multicap'sular *a.* (מאל-טי-קעפ'-סיו-לאר) וואס האט פיעל זוימען=קאפסלען [וועגען פלאנצען].

multica'vous *a.* (מאל-טי-קיי'-וואס) פיעל=גריבערדיג; פיעל=לעכערדיג.

multicel'lular *a.* (מאל-טי-סעל'-יו-לאר) פיעל=צעליג, וואס בעשטעהט פון פיעלע צעלען.

multicip'ital *a.* (מאל-טי-סיפ'-אי-טעל) פיעל=קעפיג.

mul'ticolor *a.* (מאל'-טי-קאל-אר) פיעל=פארביג.

multicos'tate *a.* (מאל-טי-קאס'-טייט) פיעל=ריפיג, וואס האט פיעל ריפען.

multidig'itate *a.* (מאל-טי-דידזש'-אי-טייט) פיעל=פינגערדיג.

multifa'rious *a.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס) פיעל=ארטיג, זעהר פערשיעדענארטיג.

multifa'riously *adv.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס-לי) אויף א פערשיעדענארטיגען אופן; מיט פיעל=ארטיגקייט.

multifa'riousness *n.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס-נעס) פיעל=ארטיגקייט; גרויסע פערשיעדענארטיגקייט.

multif'erous *a.* (מאל-טיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אדער פראדוצירט פיעל.

mul'tifid *a.* (מאל'-טי-פיד) וואס האט פיעל טיילען, געשפאלטען אין פיעלע טיילען.

multiflo'rous *a.* (מאל-טי-פלאו'-ראס) פיעל=בליטהיג, פיעל=בלומיג.

mul'tifold *a.* (מאל'-טי-פאולד) פיעל=פאכיג, פיעל=צאהליג.

mul'tiform *a.* (מאל'-טי-פארם) פיעל=פערמיג.

multifor'mity *n.* (מאל-טי-פאר'-מי-טי) פיעל=פערמיגקייט.

multigen'erous *a.* (מאל-טי-דזשענ'-ע-ראס) פיעל=ארטיג, פיעל=זארטיג.

multiju'gous *a.* (מאל-טי-דזשו'-גאס) פיעל=פאריג, וואס בעשטעהט פון פיעל פאר בלעטלעך.

multilat'eral *a.* (מאל-טי-לעט'-ע-רעל) פיעל=זייטיג, וואס האט פיעל זייטען.

multilin'eal *a.* (מאל-טי-לינ'-אי-על) פיעל=שטריכיג, וואס בעשטעהט פון פיעלע ליניעס אדער שטריכען.

multil'oquence *n.* (מאל-טיל'-א-קהוענס) פיעל=ריידעוודיגקייט; דאס זיין פיעל=ריידעוודיג.

multil'oquent *a.* (מאל-טיל'-א-קהוענט) פיעל=ריידעוודיג, פלוידערדיג.

multil'oquous *a.* (מאל-טיל'-א-קהוואס) ז. ***multiloquent***

multino'dal *a.* (מאל-טי-נאו'-דעל) וואס האט פיעלע קניפּלעך אדער סוקען.

multino'date *a.* (מאל-טי-נאו'-דייט) ז. ***moltinodal***

multino'dous *a.* (מאל-טי-נאו'-דאס) ז. ***multinodal***

multinom'inal *a.* (מאל-טי-נאמ'-אי-נעל) ז. ***multinominous***

multinom'inous *a.* (מאל-טי-נאמ'-אי-נאס) פיעל=נעמענדיג, וואס האט פיעלע נעמען.

multip'ara *n.* (מאל-טיפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט געהאט מעהר ווי איין קינד.

multipar'ity *n.* (מאל-טי-פער'-אי-טי) פיעל=געבורט, דאס געבעהרען צוויי אדער מעהר קינדער מיט אמאל.

multip'arous *a.* (מאל-טיפ'-ע-ראס) פיעל=געבעהרענד, וואס געבעהרט פיעל מיט אמאל.

multipar'tite *a.* (מאל-טי-פאר'-טאיט) פיעל=טייליג; וואס איז געטיילט אדער געשפאלטען אין פיעלע טיילען.

mul'tiped *a. and n.* (מאל'-טי-פעד) פיעל=פיסיג; א פיעל=פיסיגע חיה.

mul'tipede *a. and n.* (מאל'-טי-פיעד) ז ***multiped***

mul'tiple *a. and n.* (מאל'-טיפל) פיעל=פאך; וואס ענטהאלט אין זיך אן אנדער צאהל מעהרערע מאל; א גע'כפל'טע צאהל; א צאהל וואס ווערט ערהאלטען דורך כפל'ען; א צאהל וואס טיילט זיך אויף אן אנדערע אהן א רעשט.

mul'tiplex *a. and v.* (מאל'-טי-פלעקס) פיעלפאך; אין באטאניק — וואס די בלומען=בלעטלעך ליעגען אין קנייטשען איינס אויף'ן אנדערען; אין מאטעמאטיק — א רייהע פון אביעקטען; פערפיעלפאכען.

mul'tipliable *a.* (מאל'-טי-פלאי-עבל) וואס קען געדאפעלט ווערען; וואס קען גע'כפל'ט ווערען; וואס קען פערמעהרט ווערען.

mul'tipliableness *n.* (מאל'-טי-פלאי-עבל-נעס) דאס קענען גע'כפל'ט ווערען; די מעגליכקייט געדאפעלט צו ווערען.

mul'tiplicable *a.* (מאל'-טי-פלי-קעבל) וואס קען פערדאפעלט ווערען; וואס קען פערמעהרט ווערען.

mul'tiplicand *n.* (מאל'-טי-פלי-קענד) דער מולטיפליקאנד, די דאפלונגס=צאהל אין כפל [די צאהל וועלכע מען כפל'ט].

mul'tiplicate *a.* (מאל'-טי-פלי-קייט) פיעלפאך, מעהרפאך.

multiplica'tion *n.* (מאל-טי-פלי-קיי'-שאן) מולטיפליקאציאן, כפל; דאס כפל'ען; די פערפיעלפאכונג, די פערמעהרונג.

multiplica'tion ta'ble (מאל-טי-פלי-קיי'-שאן טייבל) דאס איין מאל איינס אדער די כפל=טאבעלע [א טאבעלע, וואו עס איז אויסגעשטעלט איינע נאך די אנדערע א רייהע סומען, וועלכע בעקומען זיך פון כפל'ען יעדע צאהל פון 1 ביז 10 אדער 12 אויף 1, 2, 3 א. ז. וו. ביז 10 אדער 12].

mul'tiplicative *a. and n.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טיוו) כפל'ענדיג; וואס כפל'ט; וואס פערפיעלפאכט; א ווארט וואס בעצייכענט די צאהל מאל וויפיעל א געגענשטאנד ווערט גענומען [ווי די ווערטער: דאפעלט, דרייפאך, פיערפאך א. ד. ג.].

mul'tiplicatively *adv.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טיוו-לי) כפל'ענדיג.

mul'tiplicator *n.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טאר) דער כפל'ער, די דאפלונגס=צאהל [די צאהל מיט וועלכער מען כפל'ט].

multiplic'ity *n.* (מאל-טי-פליס'-אי-טי) פיעלפאכינקייט; פיעלקייט.

mul'tiplier *n.* (מאל'-טי-פלאי-ער) דער כפל'ער, די דאפלונגס=צאהל [די צאהל מיט וועלכער מען כפל'ט]; א ווידערשטאנד וואס ווערט איינגעשלאסען אין אן עלעקטרישען מעסט=אינסטרומענט ווי א וואלטאמעטער אדער וואטמעטער, ווען מען דארף מעסטען א שטראם פון גרויסער שפאנונג צו וועלכען דער מעסט=אינסטרומענט איז ניט צוגעפאסט; א דראט=שפולע, וועלכע ווערט איינגעשלאסען אין אן עלעקטרישען מעסט=אינסטרומענט צו פערגרעסערען די ווירקונג פון עלעקטרישען שטראם און כדי צו פערגרעסערען די אקוראטקייט פון די מעסטונגען; א רעכען=מאשין פאר כפל; א פאררינכטונג צו דעם רעדעל פון א פישער=ווענטקע אויף וועלכער עס ווערט ארויפגעוויקעלט די שנור אום צו פערשנעלערען די געשווינדקייט פון רעדעל ווען די שנור ווערט אבגעוויקעלט ביים פישען.

mul'tiply *v.* (מאל'-טי-פלאי) פערמעהרען; דאפלען, כפל'ען; מאכען א כפל; זיך פערמעהרען.

mul'tiplying glass (מאל'-טי-פלאי-אינג גלעס) א פערפיעלפאכונגס=גלאז [א קריסטאל=גלעזעל, וואס ווען מען קוקט דורך דעם אויף א געגענשטאנד, זעהט מען איהם אין א פערפיעלפאכטער צאהל].

multipo'lar *a. and n.* (מאל-טי-פאו'-לאר) וואס האט מעהרערע מאגנעטישע פאלען [וועגען עלעקטרישע מאשינען]; אן עלעקטרישע מאשין וואס האט מעהרערע מאגנעטישע פאלען.

multip'otent *a.* (מאל-טיפ'-א-טענט) פיעל=מעכטיג.

multipres'ence *n.* (מאל-טי-פרעז'-ענס) דאס זיין אין פיעלע ערטער צו דערזעלבער צייט.

multira'diate *a.* (מאל-טי-ריי'-די-אייט) פיעל=שטראהליג, וואס האט פיעל שטראהלען.

multira'mose *a.* (מאל-טי-ריי'-מאוס) פיעל=צווייגיג, וואס האט פיעל צווייגען.

multis'cient *a.* (מאל-טיש'-ענט) פיעל=וויסענד, פיעל געבילדעט.

multis'onous *a.* (מאל-טיס'-א-נאס) פיעל=קלינגענד, וואס האט פיעלע קלאנגען.

mul'tisyllable *n.* (מאל'-טי-סיל-עבל) א ווארט פון פיעל זילבען.

multitit'ular *a.* (מאל-טי-טיט'-יו-לאר) וואס האט פיעל טיטולען.

mul'titude *n.* (מאל'-טי-טיוד) 1. א סך, א מענגע; א גרויסע צאהל מענשען; 2. א המון.

2. The multitude does not always follow the right leader.

multitu'dinary *a.* (מאל-טי-טיו'-די-נע-רי) ז. *multitudinous*

multitu'dinous *a.* (מאל-טי-טיו'-די-נאס) צאהלרייך, פיעלפאך; זעהר פיעל.

multitu'dinously *adv.* (מאל-טי-טיו'-די-נאס-לי) אין א גרויסער צאהל; צאהלרייך.

multitu'dinousness *n.* (מאל-טי-טיו'-די-נאס-נעם) דאס זיין צאהלרייך אדער פיעלפאך.

mul'tivalve *n. and a.* (מאל'-טי-וועלוו) א מושעל וואס האט פיעל שאלעכץ=דעקלעך; וואס האט פיעל שאלעכץ=דעקלעך.

multival'vular *a.* (מאל-טי-וועל'-וויו-לאר) וואס האט פיעל שאלעכץ=דעקלעך [וועגען מושלען].

multiver'sant *a.* (מאל-טי-וואיר'-סענט) פיעל=געשטאלטיג, פיעל=פערמיג, וואס קען אננעהמען פיעל פארמען אדער געשטאלטען.

multiv'ocal *a. and n.* (מאל-טיוו'-א-קעל) וואס האט פיעל מיינונגען אדער בעדייטונגען; א ווארט אדער אויסדרוק וואס האט מעהרערע מיינונגען אדער בעדייטונגען.

Multo'ca *n.* (מאל-טאו'-קא) דאס טערקישע געזעץ=בוך.

multoc'ular *a.* (מאל-טאק'-יו-לאר) פיעל=אויגיג, וואס האט פיעל אויגען.

mul'tum *n.* (מאל'-טאם) א מין שטאף, וואס ווערט בענוצט ביים ברייען ביער, אום צו פערשפארען מאלץ און האפען.

mul'tum in par'vo (מאל'-טאם אין פאר'-וואו) פיעל אין וועניג, אין א קליינעם אומפאנג.

multun'gulate *a. and n.* (מאל-טאנ'-גיו-לייט) פיעל=הופיג, וואס האט פיעל קאפיטעס; א טהיער וואס האט פיעל קאפיטעס.

mul'ture *n.* (מאל'-טשור) דאס מאהלען אין א מיהל; די געמאהלענע תבואה; דאס מאהל=געלד וואס מען דארף בעצאהלען דעם מילנער.

mul'turer *n.* (מאל'-טשור-ער) איינער וואס לאזט מאהלען תבואה אין א מיהל.

mum *a., v. and n.* (מאם) מם, שטיל, שווייגענד, שטום ווי א פיש; זיין שטיל, שווייגען; טראגען א מאסקע; לוסטיג מאכען זיך אין א מאסקע; א מין שטארק ביער פון ווייצען=מעהל.

mum'ble *v. and n.* (מאמבל) מורמלען, ברומען, בורטשען; טשאמקען, דזשאמקען [קייען אהן צייהנער]; א מורמעל, דאס בורטשען.

mum'bler *n.* (מאמ'-בלער) א מורמלער, א ברומער, א ווארטשון.

mum'ble-the-peg' *n.* (מאמ'בל-טהי-פעג') א קינדער=שפיעל, אין וועלכען יעדער שפיעלער ווארפט א מעסער אין דער הויך, און דאס מעסער פאלענדיג דארף אריינגעשטאכען ווערען אין דער ערד.

mum'bling *n.* (מאמ'-בלינג) דאס מורמלען, דאס בורטשען.

mum'blingly *adv.* (מאמ'-בלינג-לי) מורמלענדיג, בורטשענדיג, ווארטשענדיג.

mum'bo-jum'bo *n.* (מאמ'-באו-דזשאמ'-באו) א געטשקע ביי געוויסע נעגרישע שבטים, ביי וועלכער דאס געזיכט איז פערדעקט אויף א פאנטאסטישען אופן; יעדע אונזיניגע זאך, וועלכע דאס פאלק האלט פאר הייליג.

mum'chance *n. and a.* (מאמ'-טשענס) א פארצייטיגעם קארטען=שפיעל, אין וועלכען די שפיעלער האבען ניט געטארט רעדען; איינער וועלכער קען קיין ווארט ניט-ארויסרעדען, א גלאמפ, א ליימענער גולם; שטילקייט; שטיל; שווייגענד.

mumm *v.* (מאם) זיך מאסקירען, זיך פערשטעלען, זיך פערקליידען; טרייבען קאטאוועס אדער שפיעלען זייענדיג פערקליידעט אין א מאסקע.

mum'mer *n.* (מאמ'-ער) א מאסקירטער, א פערקליידעטער; איינער וואס פערקליידעט זיך אין א מאסקע און טרייבט קאטאוועס אדער מאכט פערשיעדענע קונץ=שטיק [ווי אין געוויסע קריסטליכע חגאות]; א פערקליידעטער פורים=שפיעלער.

mum'mery *n.* (מאמ'-ער-אי) א פאנטאמימע וואס ווערט געשפיעלט פון פערמאסקירטע אקטיארען; פורים=שפיעל; א פארס; א היפאקריטישער פאראד; ניט קיין ערנסטע צערעמאניע [וועגען געוויסע רעליגיעזע צערעמאניען פון מענשען וואס בעלאנגען צו אן אנדער אמונה אדער סעקטע].

mummifica'tion *n.* (מאמ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען א מומיע, דאס באלזאמירען א טויטען קערפער; אין פאטאלאגיע — אן אבשטארבונג אדער פערטריקענונג פון אן אבר; גאנגרענע.

mum'miform *a.* (מאמ'-אי-פארם) עהנליך צו א מומיע.

mum'mify *v.* (מאמ'-אי-פאי) מאכען פאר א מומיע; באלזאמירען און אויסטריקענען א טויטען קערפער; אויסטריקענען עפעס.

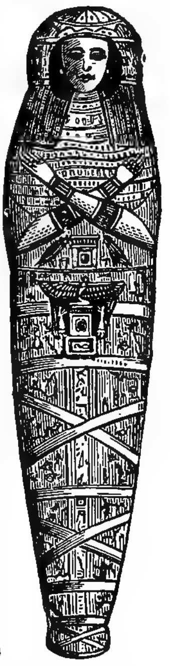

Mummy

mum'my *n. and v.* (מאמ'-אי) א מומיע, א טויטער קערפער, וועלכער איז פערבאלזאמירט און אויסגעטריקענט; א מין וואקס וואס ווערט געברויכט ביים אריינזעצען א צווייג אין א בוים, כדי צו מאכען איהם מעהר פרוכטבאר; א מין ברוינע פארב, וואס ווערט בענוצט צו פאלירען מעטאלען; פערטריקענען א טויטען קערפער; מאכען פאר א מומיע.

mum'my brown (מאמ'-אי בראון) א ברוינער קאליר, ווי די פארב פון א מומיע.

mum'my-cloth *n.* (מאמ'-אי - קלאהטה) דאס געוועב אין וועלכען מען וויקעלט איין א מומיע; א געוועב וואס ווערט בענוצט פאר שטיקעריי [האפטען].

mump *v.* (מאמפ) נאגען, גריזשען; מורמלען, בורטשען, ווארטשען; בעטלען, שנארען, בעטען נדבות; פערשטעלען זיך פאר אן ארימאן; אבנארען; קייען, טשאמקען; זיך קרימען, מאכען גרימאסען.

mum'per *n.* (מאמ'-פער) א בעטלער, א בעטלערקע.

mum'pish *a.* (מאמ'-פיש) פערדריסליך, צארנדיג, אומעדיג.

mum'pishly *adv.* (מאמ'-פיש-לי) אויף א פערדריסליכען, צארנדיגען אדער אומעדיגען שטייגער.

mum'pishness *n.* (מאמ'-פיש-נעם) פערדריסליכקייט, צארנדיגקייט, אומעדיגקייט.

mumps *n.* (מאמפס) פערדריסליכקייט, צארנדיגקייט, אומעדיגקייט; אן ענטצינדונג אדער געשווילעכץ פון די דריזען הינטער'ן אויער.

mump'simus *n.* (מאמפ'-סי-מאס) א טעות אדער אבערגלויבען, אן וועלכען מען האלט זיך מיט עקשנות.

mun *n.* (מאן) דאס מויל; א בויאן.

munch *v.* (מאנטש) טשאמקען, קייען [מיט'ן פולען מויל].

Munchau'senism *n.* (מאנ-טשאה'-זענ-איזם) מינכהויזעניזם, א נייגונג צו דערצעהלען געשיכטען מיט אונגעהויערע, איבערטרייבונגען און גוזמאות [לויט דער ארט און וויזע פון אמאליגען דייטשען שרייבער באראן מינכהויזען, וועלכער פלעגט שרייבען זיינע געשיכטען מיט אוננאטירליכע ווילדע איבערטרייבונגען].

Munchau'senize *v.* (מאנ-טשאה'-זענ-איז) שרעקליך מגזם זיין; דערצעהלען א געשיכטע מיט אונגעהויערע איבערטרייבונגען. ז. *Munchausenism*

mun'cher *n.* (מאנ'-טשער) א טשאמקער, א קייער [איינער וואס קייעט מיט'ן פולען מויל].

mun'dane *u.* (מאנ'-דיין) וועלטליך, ערדיש; וואס געהערט צו דער וועלט אדער צו דער ערד.

mun'danely *adv.* (מאנ'-דיינ-לי) אויף א וועלטליכער ארט; בנוגע צו וועלטליכע אדער ערדישע זאכען.

mun'dane space (מאנ'-דיין ספיים) דער וועלט=רוים.

mundan'ity *n.* (מאנ-דענ'-אי-טי) וועלטליכקייט; דאס זיין וועלטליך; דאס געהערען צו דער ערד.

munda'tion *n.* (מאנ-דיי'-שאן) די רייניגונג, דאס מאכען ריין, זויבער.

mun'datory *n.* (מאנ'-דיי-טא-רי) עטוואס וואס קען רייניגען אדער מאכען זויבער.

mun'dic *n.* (מאנ'-דיק) שוועבעל=קיעז אדער קאלטשעדאן [א מין מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון שוועבעל מיט אייזען אדער מיט אן אנדער מינעראל, ווי קופער, צינק א. ד. ג.].

mundif'icant *a. and n.* (מאנ-דיפ'-אי-קענט) וואס רייניגט און היילט; א מיטעל צו רייניגען און היילען [א וואונד].

mundifica'tion *n.* (מאנ-די-פי-קיי'-שאן) די רייניגונג, די זויבערונג.

mun'dify *v.* (מאנ'-די-פאי) רייניגען, זויבערען.

mun'go *n.* (מאנ'-גאו) וואל איבערגעמאכט פון אלטע וואלענע שטאפען; אזא אסט=אינדישע פלאנצע, וואס איהרע ווארצלען ווערען געברויכט אלס מיטעל נעגען דעם גיפט פון שלאנגען.

mun'goos *n.* (מאנ'-גוהס) ז. *mongoos*

munic'ipal *a.* (מיו-ניס'-אי-פעל) מוניציפאל, וואס איז שייך צו דער זעלבסטפערוואלטונג פון א שטאדט אדער קהילה;

זעלבסט־פערוואלטענד; וואס איז שייך צו די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון א נאציאן אדער מלוכה און איהרע בירגער.

munic'ipal bor'ough (מיו-ניס'-אי-פעל באר'-או) אין ענגלאנד — א קהילה אדער געמיינדע וואס האט א פריווילעגיע פון קעניג צו האבען זעלבסט־פערוואלטונג.

munic'ipal constitu'tion (מיו-ניס'-אי-פעל קאנ-סטי-טיו'-שאן) די שטאדטישע ארדנונג.

munic'ipal corpora'tion (מיו-ניס'-אי-פעל קאהר-פא-ריי'-שאן) א קהילה אדער געמיינדע וואס האט זעלבסט־פערוואלטונג.

munic'ipal court (מיו-ניס'-אי-פעל קאורט) דאס שטאדט־געריכט.

municipalisa'tion *n.* (מיו-ניס-אי-פעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***municipalization***

municipal'ity *n.* (מיו-ניס-אי-פעל'-אי-טי) א מוניציפאליטעט; א שטאדט אדער געמיינדע וואס האט זעלבסט־פערוואלטונג.

municipaliza'tion *n.* (מיו-ניס-אי-פעל-אי-זיי'-שאן) מוניציפאליזירונג; דאס פערוואנדלען פערשיעדענע פריוואטע אונטערנעהמונגען אין שטאדטישע. ז. ***municipalize***

munic'ipalize *v.* (מיו-ניס'-אי-פעל-איז) מוניציפאליזירען; מאכען אז א שטאדט אדער געמיינדע זאל האבען זעלבסט־פערוואלטונג; מאכען אז פערשיעדענע אונטערנעהמונגען, ווי די וואסער־לייטונג, שטאדט־בעלייכטונג, טראמוואיען א. ד. ג. זאלען ניט ליעגען אין די הענד פון פריוואטע אונטערנעהמער, נאר זאלען בעלאנגען צו דער שטאדט.

munic'ipal laws (מיו-ניס'-אי-פעל לאהז) די שטאדט־געזעצען; לאנד־געזעצען [פערארדנונגען און געזעצען וואס ווערען ארויסגעגעבען פון דער ציווילער מאכט פון א שטאדט אדער לאנד, אין נעגענזאץ צו אינטערנאציאנאלע געזעצע].

munic'ipally *adv.* (מיו-ניס'-אי-פעל-אי) בנוגע צו מוניציפאלער זעלבסט־פערוואלטונג; לויט די איינארדנונגען פון דער קהילה אדער געמיינדע.

municip'ium *n.* (מיו-ני-סיפ'-אי-אם) א שטאדט אדער געמיינדע וואס האט די רעכטען פון זעלבסט־פערוואלטונג.

munif'icence *n.* (מיו-ניפ'-אי-סענס) גרויסמוטה, פרייגעביגקייט; דאס געבען אדער בעשענקען מיט א ברייטער האנד.

munif'icency *n.* (מיו-ניפ'-אי-סענ-סי) ז. ***munificence***

munif'icent *a.* (מיו-ניפ'-אי-סענט) גרויסמוטיג, פרייגעביג; מיט א פרייער האנד.

munif'icently *adv.* (מיו-ניפ'-אי-סענט-לי) אויף א גרויסמוטיגען שטייגער; מיט א ברייטער האנד [אין געבען נדבות].

mu'niment *n.* (מיו'-ני-מענט) אן אונטערשטיצע, א פערטיידיגונג; א דאקומענט, וועלכער שטיצט אונטער און פערזיכערט איינעמס רעכט אויף עפעס; יעדע זאך, וואס ווערט בעזאנדערס געהיט אדער געשעצט [ווי ציערונג, הייליגע זאכען א. ד. ג.].

mu'niment-house *n.* (מיו'-ני-מענט-האוס) דאס ארכיוו [דאס ארט וואו עס ליעגען בעהאלטען פערשיעדענע דאקומענטען].

mu'niment-room *n.* (מיו'-ני-מענט-רוהם) ז. ***muniment-house***

mun'ion *n.* (מאנ'-יאן) ז. ***munnion***

muni'tion *n.* (מיו-ניש'-אן) מוניציאן, פערשיעדענע מאטעריאלען וואס ווערען געברויכט אין מלחמה; קריעגס־פארראט; פראוויאנט; מאטעריאלען וואס ווערען בענוצט אויסצופיהרען א געוויסע אונטערנעהמונג.

munjeet' *n.* (מאנ-דזשיעט') אסט־אינדישער קראפ; פארב פון אסט־אינדישען קראפ. ז. ***madder***

mun'nion *n.* (מאנ'-יאן) דער ווערטיקאלער קרייץ־שטאנג פון א פענסטער. ז. ***mullion***

mun'tin *n.* (מאנ'-טין) דאס ווערטיקאלע מיטעל־שטיק צווישען פאנעלען פון א טהיר. ז. ***panel***

mun'ting *n.* (מאנ'-טינג) ז. ***muntin***

munt'jac *n.* (מאנט'-דזשעק) א מין קליינער הירש אויף דעם אינזעל יאווא.

Muntjac

munt'jack *n.* (מאנט'-דזשעק) ז. ***muntjac***

mur *n.* (מויר) א מין פאקען־עהנליכע קראנקהייט [ביי בהמות].

mu'rage *n.* (מיו'-ריידזש) מויער־שטייער [די צינזען אדער שטייערען וואס מען צאהלט אין א שטאדט, כדי צו האלטען אין ארדנונג די געמויערטע ווענד אדער די פעסטונג].

mu'ral *a.* and *n.* (מיו'-רעל) ווי א וואנד; וואס געהערט צו א וואנד, פון א וואנד; ווערטיקאל ווי א וואנד; אין פאטאלאגיע — וואס בעצייכענט א געוויסע פארם פון שטיינדלעך אין אורין [אזא קראנקהייט]; א וואנד, א מויער.

mu'rally *adv.* (מיו'-רעל-אי) געמאכט אזוי, אז עס זאל האבען די פארם אדער דאס אויסזעהן פון שטיינער אדער ציגעל אין א וואנד.

mu'ral pain'ting (מיו'-רעל פיינ'-טינג) וואנד־מאלעריי.

mur'der *n.* and *v.* (מויר'-דער) א מארד; מארדען, ערמארדען; פערניכטען, מאכען א סוף צו עפעס; איבערפיהרען, פערדארבען.

mur'derer *n.* (מויר'-דער-ער) א מערדער.

mur'deress *n.* (מויר'-דער-עס) א מערדערין.

mur'derous *a.* (מויר'-דער-אס) מערדעריש; וואס בעגעהט מערדערייען; שרעקליך ברוטאל; בלוטדורשטיג.

mur'derously *adv.* (מויר'-דער-אס-לי) אויף א מערדערישער ארט.

mure *n.* and *v.* (מיור) א וואנד, א מויער, א פעסטונגס־וואנד; איינשליסען אין ווענד אדער אין מויערען.

mu'renger *n.* (מיו'-רענ-דזשער) דער אויפזעהער פון א פעסטונגס־וואנד.

mu'rex *n.* (מיו'-רעקס) דער פורפור־שנעק [א מין מאלוסקע, וואס געפינט זיך אין די ימים פון די הייסע לענדער. פון איהר פלעגט מען אין אלטערטום בעקומען פורפור־פארב].

mur'geon *n.* (מויר'-דזשאן) א פערקרימט מויל; א גרימאסע, א העויה; דאס בורטשען; דאס ווארטשען; דאס שעפטשען.

mu'riacite *n.* (מיו'-רי-ע-סאיט) ז. ***anhydrite***

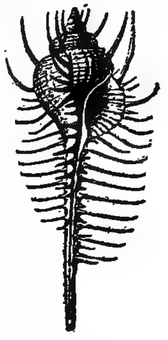

Murex

mu'riate *n.* and *v.* (מיו'-רי-אייט) דאס זאלץ־זויערע זאלץ אדער כלאריד [ז. ***chlorid***]; אריינלעגען אין געזאלצענעם וואסער.

mu'riated *a.* (מיו'-רי-איי-טעד) געזאלצען; אין כעמיע — וואס ענטהאלט כלאריד. ז. ***chlorid***

muriat'ic *a.* (מיו-רי-עט'-איק) עהנליך צו געזאלצענעם וואסער; וואס איז שייך צו אדער וואס בעקומט זיך פון זאלץ־וואסער.

muriat'ic ac'id (מיו-רי-עט'-איק עס'-איד) ז. ***hydrochloric acid***

muriatif'erous *a.* (מיו-רי-ע-טיפ'-ע-ראס) פון וואס עס בעקומט זיך זאלץ־זויערע אדער זאלץ.

mu'ricate *a.* (מיו'-רי-קייט) אויסגעזעצט מיט שטאכלען אדער שפיצלעך; שפיציג, שטאכעלדיג.

mu'ricated *a.* (מיו'-רי-קיי-טעד) ז. ***muricate***

muricatohis'pid *a.* (מיו-רי-קיי-טאו-היס'-פיד) אין באטאניק — בעדעקט מיט קורצע שארפע שטאכלען, האריג אדער שארסטקע [ווענען געוויסע פלאנצען און פרוכטען].

mu'riciform *a.* (מיו'-רי-סי-פארם) עהנליך צו א פורפור־שנעק. ז. ***murex***

mu'ricine *a.* (מיו'-רי-סין) וואס איז שייך צו א פורפור־שנעק. ז. ***murex***

mu'ricoid *a.* (מיו'-רי-קאיד) ז. ***muriciform***

muric'ulate *a.* (מיו-ריק'-יו-לייט) אין באטאניק — בעדעקט מיט קליינע שטאכלען [ווענען געוויסע פלאנצען און פרוכטען].

mu'rid *n.* (מיו'-ריד) א נריזשענדעם חיה'לע [ווי א מויז, א ראץ א. ד. ג.].

Mu'ridæ *n.* (מיו'-רי-דיע) דער מין גריזשענדע חיה'לעך [ווי מייז, ראצען א. ד. ג.].

mu'riform *a.* (מיו'-רי-פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון אויסגעלעגטע ציעגעל אין א וואנד [ווענען דער ארדנונג, אין וועלכער עס זיינען אויסגעשטעלט די צעלען פון א פלאנצע].

mu'rine *a.* and *n.* (מיו'-רין) מייזיש, וואס איז עהנליך צו א מויז אדער ראץ; א מויז אדער ראץ.

murk *n.*, *a.* and *v.* (מוירק) די פסולת פון פרוכטען נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דעם זאפט [ז. ***marc***]; טונקעלקייט, פינסטערקייט, כמורנעקייט; טונקעל, פערפינסטערט, כמורנע; פערפינסטערען, מאכען טונקעל.

mur'kily *adv.* (מויר'-קי-לי) אויף א טונקעלען, חושך'דיגען שטייגער.
mur'kiness *n.* (מויר'-קי-נעס) טונקעל־קייט, חושך'דיגקייט, כמורנעקייט.
mur'ky *a. and n.* (מויר'-קי) טונקעל, פינסטער, חושך'דיג; א מין הארפסיכארד אדער קלאוויר.
mur'mur *n. and v.* (מויר'-מויר) דאס מורמלען, דאס בורטשען, דאס ווארטשען; מורמלען, בורטשען, ווארטשען; זיך בע־קלאגען אויף עפעס.
A murmur of disapproval was heard on all sides.
mur'murer *n.* (מויר'-מויר-ער) א מורמלער, א ווארטשון; איינער וואס בע־קלאגט זיך.
mur'muring *a. and n.* (מויר'-מויר-אינג) וואס בורטשעט, וואס ווארטשעט; וואס בעקלאגט זיך; דאס בורטשען, דאס ווארטשען.
mur'muringly *adv.* (מויר'-מויר-אינג-לי) ווארטשענדיג; בורטשענדיג; בעקלאגענדיג זיך.
mur'murish *a.* (מויר'-מויר-איש) אין מעדיצין — וואס איז ענליך צו א בורטשען אדער מורמלען [ביים אויסהע־רען די לונגען און דאס הארץ].
mur'murous *a.* (מויר'-מויר-אס) מורמלענד, בורטשענד; וואס מורמעלט, וואס בעקלאגט זיך.
mur'murously *adv.* (מויר'-מויר-אס-לי) מיט א נידריגען, מאנאטאנעם קול אדער קלאנג; בורטשענדיג, ווארטשענדיג.
mur'phy *n.* (מויר'-פי) א קארטאפעל [הומאריסטיש].
murr *n.* (מויר) ***mur*** ז.
mur'rain *n.* (מאר'-איין) א פיה־מגפה, א כאליערע פון פיה.
murre *n.* (מויר) דער פינגווין [א מין ים־פויגעל וואס קען נים פליהען. געפינט זיך ביי די ברעגעס פון דרום־דיגען אייז־מעער].
murre'let *n.* (מויר'-לעט) א מין פינגווין. ***murre*** ז.
mur'rey *a.* (מאר'-אי) דונקעל־רויט, דונקעל־ברוין.

Murre

murri'na *n.* (מא-ראי'-נא) מורין־גע־פעס [כלים געמאכט פון א מין דעליקאטען שטאף "מורא" ביי די אלטע רוימער].
mur'shid *n.* (מוהר'-שיד) א מורשיד, דער הויפט פון א מאכמעדאנישען רעלי־גיעזען ארדען.
Mus *n.* (מאס) דער מין מייז.
Mu'sa *n.* (מיו'-זא) דער מין באנאנע פלאנצען.
Musa'ceæ *n.* (מיו-זיי'-סי-אי) די בא־נאנע פלאנצען.
musa'ceous *a.* (מיו-זיי'-שיאס) ווי א באנאנע; וואס איז שייך צו א באנאנע.
Mus'ca *n.* (מאס'-קא) דער מין פליענען אדער צוויי־פליגעלדיגע אינזעקטען.
mus'ca *n.* (מאס'-קא) א פליגע.
mus'cadel *n.* (מאס'-קע-דעל) מושקאט־וויין [אזא זארט זיסער וויין]; מושקאט־וויינטרויבען; די מושקאט־בארנע.
muscadin' *n.* (מוס-קע-דען') א פראנט.
mus'cadine *n. and a.* (מאס'-קע-דין) מושקאט־וויין; מושקאט־וויינטרויבען; א מושקאט־בארנע; וואס האט דעם קאליר פון מושקאט־וויין.
mus'cat *n.* (מאס'-קעט) מושקאט־וויין; א מושקאט־וויינטרויב.
mus'catel *n.* (מאס'-קע-טעל) ***muscadel*** ז.
musch'elkalk *n.* (מוש'-על-קאלק) דער מושעל־קאלך.
mus'cid *n. and a.* (מאס'-איד) א פליעג; ווי א פליעג.
Mus'cidæ *n.* (מאס'-אי-דיע) די פליע־גען.
mus'ciform *a.* (מאס'-אי-פארם) פליע־גען־ענליך; וואס האט די פארם פון א פליעג.
Muscifor'mes *n.* (מאס-אי-פאר'-מיז) א גע־וויסער מין פליענגען וואס האבען א דיקען קערפער מיט קורצע פיס.
mus'cle *n.* (מאסל) א מוסקעל; א מוי־שעל.
mus'cled *a.* (מאסלד) מיט מוסקעלען, מוסקעלדיג.
mus'cling *n.* (מאס'-לינג) די מוסקולא־טור, דער מוסקעל־בוי.
mus'coid *a. and n.* (מאס'-קאיד) מאָך־ארטיג, ווי מאָך; א מאָך־ארטיגע פלאנצע.
muscol'ogy *n.* (מאס-קאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון די מאָך־פלאנצען.
muscos'ity *n.* (מאס-קאס'-אי-טי) מאכיגקייט.
muscova'do *n.* (מאס-קאו-ווי'-דאו) נים ראפינירטער אדער רויהער צוקער וואס ווערט ערהאלטען פון צוקער־ראהר.
Mus'covite *n. and a.* (מאס'-קא-וואיט) א מאסקווער, א רוסישער; וואס איז שייך צו מאסקווע, וואס איז פון מאסקווע [די פריהערדיגע הויפט־שטאדט פון רוסלאנד].
mus'covite *n.* (מאס'-קא-וואיט) גלימער, מאריען־גלאז [אזא דורכזיכטיגער גלאז־ארטיגער מינעראל. ***mica*** ז.]; די שנויץ־מויז [***desman*** ז.].
Muscovit'ic *a.* (מאס-קא-וויט'-איק) וואס איז שייך צו מאסקווע, וואס איז פון מאסקווע.
mus'covy *n.* (מאס'-קא-ווי) די ביזאם־ענטעל [אזא גרויסע קאטשקע, וועלכע גע־פינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].
Mus'covy glass (מאס'-קא-ווי גלעס) גלימער, מאריען־גלאז. ***muscovite*** ז.
mus'cular *a.* (מאס'-קיו-לאר) מוסקו־לעז; וואס האט גוט ענטוויקעלטע מוסקו־לען; וואס בעשטעהט פון מוסקולען; שטארק, קרעפטיג.
mus'cular fi'ber (מאס'-קיו-לאר פאי'-בער) דאס מוסקול־געוועב [דער פעדימדי־גער שטאף פון וועלכען די מוסקולען בע־שטעהען]; א מוסקול־פיבער, א מוסקול־פאדים.

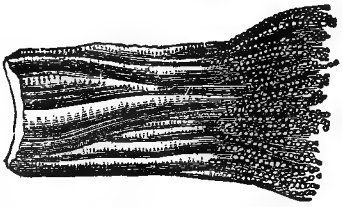
Muscular Fibers

muscular'ity *n.* (מאס-קיו-לאר'-אי-טי) מוסקולהאפטיגקייט; שטארקייט, גע־זונדקייט.
mus'cularly *adv.* (מאס'-קיו-לאר-לי) מיט מוסקול־קראפט; אין בעצוג צו מוס־קול־קראפט.
mus'cular mo'tion (מאס'-קיו-לאר מאו'-שאן) א מוסקול־בעוועגונג.
mus'culature *n.* (מאס'-קיו-לייו-טשור) די מוסקולאטור, די מוסקול־סיסטעם, דאס מוסקול־געוועב.
musculos'ity *n.* (מאס-קיו-לאס'-אי-טי) דאס זיין מוסקולעז, מוסקולהאפטיג־קייט.
mus'culous *a.* (מאס'-קיו-לאס) מוסקו־לעז; וואס איז שייך צו א מוסקול.
mus'culus *n.* (מאס'-קיו-לאס) א מוס־קול.
Muse *n.* (מיוז) די מוזע [דער פאעטי־שער שאפונגס־גייסט]; אין דער גריכי־שער מיטאלאגיע — איינע פון די 9 גע־טינען וועלכע האבען די הערשאפט איבער קונסט, פאעזיע און וויסענשאפט. ***Nine Muses*** ז.
muse *v. and n.* (מיוז) נאכטראכטען, נאכדענקען, זיך טיעף אריינטראכטען; זיין אין טיעפען דענקען; נאכדענקונג, נאכ־טראכטונג; צוטראגענקייט; וואונדער, איבערראשונג.
muse *n.* (מיוס) א לאך אין א צאם וואו א יאגד־חיה קריכט דורך; דאס מונדשטיק פון א דודעל־זאק [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].
mused *a.* (מיוזד) בעטרונקען, בגלופין'דיג.
muse'ful *a.* (מיוז'-פול) פערטיעפט אין געדאנקען; צוטראגען.
muse'fully *adv.* (מיוז'-פול-אי) אין געדאנקען פערטיעפט; צוטראגען.
muse'less *a.* (מיוז'-לעס) אהן א מוזע, אהן פאעטישער בעגייסטערונג.
museog'rapher *n.* (מיו-זי-אג'-רע-פער) ***museographist*** ז.
museog'raphist *n.* (מיו-זי-אג'-רע-פיסט) איינער וואס בעשרייבט אדער קלא־סיפיצירט די געגענשטענדע אין א מוזע־אום.
museog'raphy *n.* (מיו-זי-אג'-רע-פי) די סיסטעמאטישע בעשרייבונג פון גע־גענשטענדע, וועלכע געפינען זיך אין א מוזעאום.
museol'ogist *n.* (מיו-זי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס איז א קענער אין איינארדנען און פערוואלטען מוזעאומס.
museol'ogy *n.* (מיו-זי-אל'-א-דזשי) די קענטניס פון איינארדנען און פער־וואלטען מוזעאומס.
mu'ser *n.* (מיו'-זער) א פאנטאזיאר, א טרוימער; א צושטרייטער מענש.
mu'set *n.* (מיו'-סעט) א לאך אין א צאם, וואו א חיה קריכט דורך.
musette' *n.* (מיו-זעט') א דודעלזאק [אזא מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט]; אזא טאנץ־מעלאדיע.
muse'um *n.* (מיו-זי'-אם) א מוזעאום [א געביידע פערנומען מיט א זאמלונג פון פערשיעדענע געגענשטענדע, וועלכע הא־בען א קינסטלערישען אדער וויסענשאפט־ליכען אינטערעס]; א קינסטלערישע אדער וויסענשאפטליכע זאמלונג.
mush *n.* (מאש) מאמאליגא, קוקורוזע־קאשע; קאשע; אייזען־ערץ פון דער בעס־טער קוואליטעט.
mushed *a.* (מאשט) שוואך; אויסגע־מאטערט, אבגעניצט.
mush'room *n., a. and v.* (מאש'-רוהם) א שוועמעל; אן אויפגעקומענער מענש; וואס איז שייך אדער ענליך צו א שווע־

מעל; געמעכטס פון שוועמעלעך; וואס קומט אויף שנעל און פערגעהט שנעל [ווי א שוועמעל]; שנעל שטייגען אין ראנג.

mush'room-spawn *n.* (מאש'-רוהם-ספאהן) דער שוועמעל-זאמען.

mush'y *a.* (מאש'-אי) ווייך; ווי קאשע; ווי קאשע.

mu'sic *n.* (מיו'-זיק) מוזיק; הארמא-ניע, וואויל-קלאנג; לעבעדיגקייט; אויפ-רעגונג.

mu'sica *n.* (מיו'-זי-קא) מוזיק.

mu'sical *a.* (מיו'-זי-קעל) מוזיקאליש; וואויל-קלינגענד, הארמאניש, מעלאדיש.

mu'sical box (מיו'-זי-קעל באקס) ז. *music-box*.

mu'sical char'acters (מיו'-זי-קעל קער'-עק-טערז) מוזיק-נאטען.

mu'sical clock (מיו'-זי-קעל קלאק) א שפיעל-זייגער.

mu'sical direc'tor (מיו'-זי-קעל די-רעק'-טאר) א קאפעלמייסטער, א דיריגענט פון א מוזיק-ארקעסטער.

mu'sical dra'ma (מיו'-זי-קעל דרא'-מא) א מוזיקאלישע דראמא, אן אפערא.

musicale' *n.* (מיו-זי-קעל') א פריוואט-קאנצערט [א קאנצערט וואס ווערט געגעבען אין א פריוואט-הויז פאר א געקליבענעם עולם].

mu'sical ear (מיו'-זי-קעל איער) א מוזיקאלישער אויער [אן אויער וואס אונטערשיידעט זעהר גוט מוזיקאלישע טענער].

mu'sical glass'es (מיו'-זי-קעל גלעס'-עז) א גלאז-הארמאניקא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע שטיקלעך גלאז, אויף וועלכע עס ווערט געשפיעלט מיט א העמערעל].

musical'ity *n.* (מיו-זי-קעל'-אי-טי) ז. *musicalness*.

mu'sically *adv.* (מיו'-זי-קעל-אי) אויף א מוזיקאלישען אופן; אין בעצוג צו מוזיק.

mu'sicalness *n.* (מיו'-זי-קעל-נעס) מוזיקאלישקייט; דאס זיין מוזיקאליש.

mu'sic-book *n.* (מיו'-זיק-בוק) א מוזיק-בוך, א נאטען-בוך.

mu'sic-box *n.* (מיו'-זיק-באקס) א שפיעל-קאסטען.

mu'sic-cab'inet *n.* (מיו'-זיק-קעב'-אי-נעט) א נאטען-אלמער [אן אלמער אין וועלכען עס ווערען געהאלטען מוזיק-נאטען]; א נאטען-סטענדער.

mu'sic-case *n.* (מיו'-זיק-קייס) א שראנק אדער עטאזשערקע צו האלטען מוזיק-נאטען; א נאטען-מאפע [א פארטפעל צו האלטען נאטען]; א קאסטען אין א דרוקעריי צו האלטען מוזיק-שריפט.

mu'sic-chair *n.* (מיו'-זיק-טשעהר) ז. *music-stool*.

mu'sic-hall *n.* (מיו'-זיק-האהל) א קאנצערט-זאאל; א טעאטער פאר לייכטע פיעסען און מוזיק.

musi'cian *n.* (מיו-זיש'-ען) א מוזיקער, א מוזיקאנט, א כלי-זמר.

musi'cianship *n.* (מיו-זיש'-ען-שיפ) דאס זיין א מוזיקאנט; מוזיקאלישע פעהיגקייט.

mu'sicless *a.* (מיו'-זיק-לעס) ניט מוזיקאליש, ניט הארמאניש.

mu'sic-mad *a.* (מיו'-זיק-מעד) משוגע פערקאכט אין מוזיק.

mu'sic-mas'ter *n.* (מיו'-זיק-מעס'-טער) א מוזיק-לעהרער.

mu'sic-mis'tress *n.* (מיו'-זיק-מיס'-טרעס) א מוזיק-לעהרערין.

musicog'raphy *n.* (מיו-זי-קאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען נאטען.

musicoma'nia *n.* (מיו-זי-קא-מיי'-ני-א) א קרענקליכע ליידענשאפט צו מוזיק.

mu'sic-pa'per *n.* (מיו'-זיק-פיי'-פער) נאטען-פאפיער [ליניערטעס פאפיער צום שרייבען נאטען].

mu'sic-pen *n.* (מיו'-זיק-פען) אזא פע-דער צו ליניערען פאפיער צו שרייבען נאטען.

mu'sic-rack *n.* (מיו'-זיק-רעק) א נאטען-סטענדער.

mu'sic-recor'der *n.* (מיו'-זיק-רי-קאהר'-דער) אן אינסטרומענט וואס פער-צייכענט מוזיק-שטיקער, ווען זיי ווערען געשפיעלט אויף א פיאנא אדער קלאוויר.

mu'sic-school *n.* (מיו'-זיק-סקוהל) א מוזיק-שוהל.

mu'sic-stand *n.* (מיו'-זיק-סטענד) א נאטען-סטענדער.

mu'sic-stool *n.* (מיו'-זיק-סטוהל) א קלאוויר-שטוהל, א פיאנא-שטוהל.

mu'sic-wire *n.* (מיו'-זיק-וואיר) שטאהל-דראט, פון וועלכען עס ווערען געמאכט סטרונעס פאר מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

mu'simon *n.* (מיו'-סי-מאן) ז. *mouflon*.

mu'sing *a.* (מיו'-זינג) פערטיעפט אין געדאנקען; פערטראכט, פער'חלומ'ט, צו-שטרייט.

mu'singly *adv.* (מיו'-זינג-לי) אזוי ווי פער'חלומ'ט; פערטראכטערהייד.

musk *n. and v.* (מאסק) מאשוס, מוסקוס, ביזאם [אזא שמעקעדיגער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דעם "ער" פון די ביזאם-הירשען]; פארפומירען מיט מאשוס אדער ביזאם.

musk'-ap'ple *n.* (מאסק'-עפל) דער מושקאט-עפעל.

musk'-cat *n.* (מאסק'-קעט) א ביזאם-קאץ; א פראנט.

musk'-deer *n.* (מאסק'-דיער) א מאשוס-הירש, ביזאם-הירש [א קליינער זארט הירש אהן הערנער, וועלכער האט אין זיינע געשלעכטס-ארגאנען א זעהר שמעקעדיגע פליסיגקייט וועלכע ווערט בע-נוצט אין פארפיום].

Musk-deer

musk'-duck *n.* (מאסק'-דאק) די ביזאם-ענטעל. ז. *muscovy*.

mus'ket *n.* (מאס'-קעט) א מושקעט, אן ארט שווערע ביקס פון די אמאליגע צייטען.

musketeer' *n.* (מאס-קע-טיער') א מושקעטיר, א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א מושקעט. ז. *musket*.

musketoon' *n.* (מאס-קע-טוהן') א מושקעטאן, אן אלט-פרענקישע קורצע ביקס מיט א ברייטען לאך.

Musketoon

mus'ket-proof *a.* (מאס'-קעט-פרוהף) וואס קען ביישטעהן געגען דער קראפט פון א מושקעט-קויל. ז. *musket*.

mus'ket-rest *n.* (מאס'-קעט-רעסט) א שטעקעל, וואס פלעגט דיענען אונטער-צושטיצען א מושקעט אדער שווערע ביקס ביים שיסען.

mus'ketry *n.* (מאס'-קעט-רי) מושקע-טען, פלינטען, ביקסען; סאלדאטען בע-וואפענט מיט מושקעטען; די קונסט פון שיסען פון א ביקס.

mus'ket-shot *n.* (מאס'-קעט-שאט) דער שאס פון א מושקעט; די שטרעקע וואס עס פליהט א מושקעט-קויל.

musk'-gland *n.* (מאסק'-גלענד) די דריזע ביים ביזאם-הירש, וואס טיילט אויס אזא שמעקעדיגע פליסיגקייט. ז. *musk-deer*.

mus'kiness *n.* (מאס'-קי-נעס) דער גערוך פון מוסקוס. ז. *musk*.

musk'mallow *n.* (מאסק'-מעל-או) די שמעקעדיגע מאלווא, א מאלווא מיט שמעקעדיגע בלעטלעך [ז. *mallow*]; דער ביזאם-בוים [אזא בוימעל מיט שמע-קעדיגע קערנער, וועלכע ווערען געברויכט אין פארפיום. ז. *abelmosk*].

musk'melon *n.* (מאסק'-מעל-אן) די ביזאם-מעלאנע [א מין קאנטאלופ אדער קליינער קירבים וואס מען עסט רויהער-הייד].

Muskmelon

musk'-ox *n.* (מאסק'-אקס) דער ביזאם-אקס [א מין ווילדער אקס עהנליך צו א בראן און בעוואקסען מיט לאנגע און גע-דיכטע האר. געפינט זיך אין די קאלטע צפון-געגענדען פון אמעריקא].

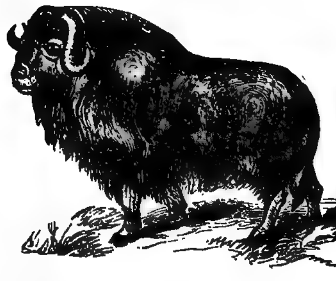

Musk-ox

musk'rat *n.* (מאסק'-רעט) די שנויץ-מויז [א קליין אייראפעאיש חיה'לע, עהנ-ליך צו א ראץ אדער מויז, וואס ערנעהרט

זיך מיט אינזעקטען. זי לאזט פון זיך ארויס א מין אראמאטישע פליסיגקייט, וועלכע ווערט בענוצט אין פארפיומען, און איהר פעלכעל האט א הויכען ווערטה אלס פוטער].

Muskrat

musk'-rose *n.* (מאסק'-ראוז) א מין רויז וואס האט ווייסע זיס־שמעקעדינע בליטהען.

musk'-seed *n.* (מאסק'-סיעד) די בי־זאם־קערנער. ז. ***amber-seed***

musk'-sheep *n.* (מאסק'-שיעפ) ז. ***musk-ox***

musk'-this'tle *n.* (מאסק'-טהיסל) די ביזאם־דיסטעל [א מין הויכע גראז־ארטיגע פלאנצע מיט שטעכיגע בלעטער און רויטע בליטהען. וואקסט אין די קעלטערע נעגענדען פון אייראפא און אין אייניגע טיילען פון נארד־אמעריקא].

mus'ky *a.* (מאס'-קי) צוגעווירצט מיט מוסקוס־פעט, וואס שמעקט ווי מוסקוס. ז. ***musk***

Mus'lim *n. and a.* (מאס'-לים) א מוסולמאנער, א מאכמעדאנער; מאכמעדאניש, מוסולמאניש.

mus'lin *n. and a.* (מאז'-לין) מוסלין אדער קיסיי [זעהר א דינע באוועל־צייג]; געמאכט פון מוסלין.

muslinet' *n.* (מאז-לי-נעט') מוסלינעט [דינע באוועל־צייג, וועלכע איז דיקער און שטייפער פון מוסלין].

mus'mon *n.* (מאס'-מאן) א מין ווילדער שעפס. ז. ***mouflon***

mus'nud *n.* (מאס'-נאד) אין אסט־אינדיען — א הויכער עהרען־שטוהל בעדעקט מיט טעפיכען אדער קאווארען.

musoma'nia *n.* (מיו-זא-מיי'-ני-א) ז. ***musicomania***

mus'quash *n.* (מאס'-קהוואש) ז. ***muskrat***

musqui'to *n.* (מאס-קי'-טאו) ז. ***mosquito***

mus'rol *n.* (מאז'-ראול) ז. ***musrole***

mus'role *n.* (מאז'-ראול) דער נאז־רימען [פון א צוים פון א פערד].

muss *v. and n.* (מאס) ברייגנען אין אונארדנונג, צומישען; פערקאכען א קאשע, אנמאכען א טומעל; אונארדנונג, צומישעניש; א קריעג מיט א ליארם.

mus'sel *n.* (מאסל) די מושעל [א מאלוסק וואס ליעגט אין צוויי דעקלעך].

muss'iness *n.* (מאס'-אי-נעס) צושויבערטקייט, דאס זיין פאנאנדערגעווארפען אדער אין אונארדנונג.

Mus'sulman *n. and a.* (מאס'-אל-מען) א מוסולמאנער, א מאכמעדאנער; מוסולמאניש, מאכמעדאניש.

Mussulman'ic *a.* (מאס-אל-מענ'-איק) מוסולמאניש; וואס איז שייך צו די מוסולמאנער אדער צו זייער ארט לעבען.

Mus'sulmanish *a.* (מאס'-אל-מענ-איש) מוסולמאניש, מאכמעדאניש.

Mus'sulmanism *n.* (מאס'-אל-מענ-איזם) די מוסולמאנישע אדער מאכמעדאנישע רעליגיאן, מאכמעדאניזם.

Mus'sulmanly *adv.* (מאס'-אל-מענ-לי) לויט די מוסולמאנער; אויף דעם אופן ווי די מאכמעדאנער.

muss'y *a.* (מאס'-אי) צושויבערט, אין אונארדנונג.

must *v. and n.* (מאסט) מוזען; זיין געצוואונגען אדער פערפפליכטעט צו טהאן עפעס; פרישער זאפט פון וויינטרויבען אדער אנדערע פרוכטען, וועלכער האט נאך ניט געאיהרט אדער גענעהרט; פרישער, נייער וויין; זויערקייט, פערשמעקטקייט; שימעל; שטארקע אויפגערעגטקייט ביי עלעפאנטען; מאכען אדער ווערען זויער; האבען ניט קיין גוטען גערוך; שימלען.

mustache' *n.* (מאס-טעש') וואנצעס.

mustache'-cup *n.* (מאס-טעש'-קאפ) א טאס צום טרינקען מיט א דעקעל, וואס לאזט איבער נור א שמאלע עפנונג, כדי דער טרינקער זאל ניט פערנעצען זיינע וואנצעס.

mustached' *a.* (מאס-טעשט') וואס האט וואנצעס.

mustach'io *n.* (מאס-טעש'-יאו) ז. ***mustache***

mus'tang *n.* (מאס'-טענג) א ווילד פערד [פון די אמעריקאנער סטעפעס]; אן אפיציער פון דער קריעגס־פלאטע פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער איז ארייגגעטראטען אין דיענסט דירעקט פון א האנדעלס־שיף, ניט ענדיגענדיג די פלאטען־אקאדעמיע [וועגען די, וועלכע האבען געדיענט אין דער צייט פון בירגער־קריעג].

mus'tanger *n.* (מאס'-טענג-ער) איינער וואס פאנגט ווילדע פערד.

mus'tard *n.* (מאס'-טארד) זענעפט, גארטשיצע; די זענעפט־פלאנצע [א גראז־ארטיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען. ווערט בענוצט אין מעדיצין].

Mustard

mus'tarder *n.* (מאס'-טאר-דער) אייגער וואס האנדעלט מיט זענעפט [גארטשיצע].

mus'tard-plas'ter *n.* (מאס'-טארד-פלעס'-טער) א זענעפט־פלאסטער.

mus'tard-pot *n.* (מאס'-טארד-פאט) א זענעפט־כלי, א גארטשיצניצע.

mus'tard-seed *n.* (מאס'-טארד-סיעד) זענעפט־זאמען; זעהר דינע שראט וואס ווערט בענוצט צו שיסען פויגלען, ניט שעדיגענדיג זייערע פעדערען.

mus'tard-spoon *n.* (מאס'-טארד-ספוהן) א קליין לעפעלע וואס ווערט בענוצט אנצונעהמען זענעפט פון דער זענעפט־כלי אדער גארטשיצניצע.

mus'teline *a. and n.* (מאס'-טי-לין) עהנליך צו א מארדער; א חיה'לע פון מארדער־מין. ז. ***marten***

mus'ter *n. and v.* (מאס'-טער) א מושטיר; אן אויסשטעלונג [פון סאלדאטען]; א סמאטרע; א מוסטער, א ביישפיעל; א צוזאמענזאמלונג פון סאלדאטען; א צעטעל, א רייסטער פון סאלדאטען; מושטירען; אויסשטעלען סאלדאטען אין א סמאטרע; פערזאמלען; זיך פערזאמלען; אויסרופען סאלדאטען נאך א צעטעל אדער רייסטער.

mus'ter-book *n.* (מאס'-טער-בוק) א בוך פון מושטיר־צעטלעך. ז. ***muster-roll***

mus'ter-file *n.* (מאס'-טער-פאיל) ז. ***muster-roll***

mus'ter-mas'ter *n.* (מאס'-טער-מעס'-טער) א בעאמטער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די רייסטערס פון סאלדאטען, בעוואפנונג א. ז. וו.

mus'ter-roll *n.* (מאס'-טער-ראול) א מושטיר־צעטעל, א סאלדאטען־רייסטער [א רייסטער וואו עס זיינען פערצייכענט די נעמען פון אלע סאלדאטען און אפיציערען פון א רעגימענט אדער דיוויזיע אדער אלע מאטראזען און אפיציערען פון א שיף].

mus'tily *adv.* (מאס'-טי-לי) מיט שימעל, טוכלע.

mus'tiness *n.* (מאס'-טי-נעס) פערשימעלטקייט; טוכלעקייט.

mus'ty *a., n. and v.* (מאס'-טי) שימעלדיג; טוכלע; אבגענוצט, פעראלטעט, וויאלע; אבגעלאזען; שמעק־טאבאק וואס האט א שלעכטען גערוך; ווערען שימעלדיג; שמעקען מיט טוכלע.

mutabil'ity *n.* (מיו-טע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

mu'table *a.* (מיו'-טעבל) פערענדערליך, אונבעשטענדיג.

mu'tableness *n.* (מיו'-טעבל-נעס) ז. ***mutability***

mu'tably *adv.* (מיו'-טע-בלי) אויף א פערענדערליכער ארט.

mu'tage *n.* (מיו'-טיידזש) דאס מיטעל אדער די מעטאדע, מיט וועלכער מען שטעלט אב די איהרונג אדער געהרונג פון וויינטרויבען־זאפט.

mutan'da *n.* (מיו-טענ'-דא) זאכען וואס דארפען גענענדערט ווערען.

mu'tate *v. and a.* (מיו'-טייט) ענדערען; בייטען; גענענדערט, געביטען.

muta'tion *n.* (מיו-טיי'-שאן) די פערענדערונג, די ענדערונג; די אומבייטונג; אין פיעדעל־שפיעלען — דאס בעוועגען און איבערשטעלען די האנד פון איין פאזיציע אויף אן אנדערער; די אומבייטונג פון דער שטימע ביי א אייגנעל ווען ער ווערט גרויס; אין ביאלאגיע — א פלוצליכע אומבייטונג אדער ענדערונג פון טיפ פון א געוויסען מין חיות אדער פלאנצען.

muta'tional *a.* (מיו-טיי'-שאנ-על) אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו א פלוצליכער אומבייטונג אדער ענדערונג פון טיפ פון א געוויסען מין חיות אדער פלאנצען.

muta'tionist *n.* (מיו-טיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט, אז די מינים חיות און פלאנצען בייטען זיך פלוצלונג אהן שטופענווייזע און פערערבליכע ענדערונגען.

muta'tis mutan'dis (מיו-טיי'-טיס מיו-טענ'-דים) מיט די אלע נויטיגע ענדערונגען.

mu'tative *a.* (מיו'-טײ-טיװ) ז. *mutatory*.

mu'tatory *a.* (מיו'-טײ-טא-רי) װאס בײט זיך; װאס ענדערט זיך.

mute *a., n. and v.* (מיוט) שטום, שטיל, שװײגענד; געמאכט אדער געטהאן שטיל, אהן װערטער; אין גראמאטיק — װאס װערט ניט אויסגעשפּראכען [װענען געװיסע בוכשטאבען אין א װארט]; אין מינעראלאגיע — װאס קלינגט ניט װען מען קלאפּט עס אן [װענען געװיסע מעטאלען]; א שטומער; א געדונגענער בעגלײטער אדער מתעסק אין א לויה; אין טעאטער — אן אקטיאר װאס האט א שטומע ראלע; א טעאטער-צושויער; אין יוריספּרודענץ — א מענש װאס ענטפערט ניט אויף אן אויפפאדערונג אדער אנקלאגע; אין גראמאטיק — א שטומער בוכשטאב [א בוכשטאב װאס װערט ניט אויסגעשפּראכען]; אין מוזיק — די סארדינע [א מין שטיקעל האלץ אדער מעטאל, װאס לעגט זיך ארויף אויף די סטרונעס פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט, כדי צו מאכען דומפּיג אדער שטילער די טענער און קלאנגען]; אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר פאלק-פויגלען אדער סאקאלען; פויגעל-קויט, פויגעלשע צאה; פערשטיקען אדער מאכען דומפּיג די טענער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; אבשטעלען די איהרונג אדער געהרונג פון װײנטרויבען-זאפט; ארויסלאזען פון זיך קויט אדער צאה [װענען פויגלען].

mute'ly *adv.* (מיוט'-לי) שטום, שטיל; ניט רעדענדיג קײן װארט.

mute'ness *n.* (מיוט'-נעס) שטומקײט; שטילקײט.

mu'tic *a.* (מיו'-טיק) אין זאאלאגיע — ניט בעװאפענט [אהן צײהנער, נעגעל א. ז. װ.].

mu'ticous *a.* (מיו'-טי-קאס) אין באטאניק — ניט פערשפּיצט; אין זאאלאגיע — ניט בעװאפענט [אהן צײהנער, נעגעל א. ז. װ.].

mu'tilate *n.* (מיו'-טי-לײט) צוקאליעטשען, פערדארבען.

mu'tilated *a.* (מיו'-טי-לײ-טעד) צוקאליעטשעט, פערדארבען; אהן א װיכטיגען גליעד אדער טײל; קורץ, פערקירצט [װענען קערפּער-טײלען בײ אינזעקטען].

mutila'tion *n.* (מיו-טי-לײ'-שאן) דאס צוקאליעטשען, די פערדארבונג.

mu'tilator *n.* (מיו'-טי-לײ-טאר) אײנער װאס פערדארבט אדער צוקאליעטשעט.

mutineer' *n. and v.* (מיו-טי-ניער') אן אויפריהרער, א בונטאװשטשיק, א מיאטעזשניק; אויפריהרען, מאכען א בונט.

mu'ting *n.* (מיו'-טינג) די קויט אדער שמוץ פון פויגלען; דאס ארויסברײנגען קויט אדער צאה [װענען פויגלען]; דאס מאכען דומפּף אדער שטילער די טענער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

mu'tinous *a.* (מיו'-טי-נאס) אויפריהריש, מיאטעזשנע; װאס רופט ארויס א בונט.

mu'tinously *adv.* (מיו'-טי-נאס-לי) אויף אן אויפריהרערישען שטײגער; דורך א בונט.

mu'tinousness *n.* (מיו'-טי-נאס-נעס) אויפריהרערישקײט, דאס זײן מיאטעזשנע.

mu'tiny *n. and v.* (מיו'-טי-ני) אן אויפרוהר; א מיאטעזש; א בונט; א מרידה; בונטעװען; מאכען א מיאטעזש.

mu'tism *n.* (מיו'-טיזם) שטומקײט, שטילקײט; די ארט און װײזע װי מען שטעלט אב די איהרונג אדער געהרונג פון װײנטרויבען-זאפט.

mu'toscope *n.* (מיו'-טא-סקאופּ) א קינעמאטאגראף אדער סינעמאטאגראף. ז. *kinematograph*.

mut'ter *v. and n.* (מאט'-ער) מורמלען, װארטשען; שטאמלען; מורמלעריי, װארטשעריי.

mut'terer *n.* (מאט'-ער-ער) א מורמלער, א װארטשון.

mut'tering *n.* (מאט'-ער-אינג) דאס מורמלען, דאס װארטשען.

mut'teringly *adv.* (מאט'-ער-אינג-לי) אויף א מורמלענדען, װארטשענדען אופן.

mut'terous *a.* (מאט'-ער-אס) מורמלענע, װארטשענד.

mut'ton *n.* (מאטן) שעפּסען-פלײש; אן אויסגעלאסענע פרוי, א פּראסטיטוטקע.

mut'ton-chop *n. and a.* (מאט'ן-טשאפּ) א שעפּסען-בראטען, א שעפּסען-קאטלעט [פון ריפּען-פלײש]; װאס האט די פארם פון אזא שעפּסען-קאטלעט.

mut'ton-fist *n.* (מאט'ן-פיסט) א גראבער קולאק, א דיקע פויסט, א גראבע, רויטע האנד.

mut'tonhead *n.* (מאט'ן-העד) א נאר, א שוטה, א דומקאפּ.

mut'ton-head'ed *a.* (מאט'ן-העד'-עד) נאריש, שוטה'װאטע.

mut'tony *a.* (מאט'ן-אי) עהנליך צו שעפּסען-פלײש; פון שעפּסען-פלײש.

mu'tual *a.* (מיו'-טשו-על) געגענזײטיג; װאס איז נוגע אדער שײך צו בײדע צדדים; געמײנזאם, געמײנשאפטליך; װאס איז געבויט אויף דעם פּרינציפּ פון געגענזײטיגקײט [װי א געזעלשאפט פאר געגענזײטיגער פערזיכערונג און שטיצע].

mu'tualism *n.* (מיו'-טשו-על-איזם) א סימביאז [א צוזאמענלעבען פון צװײ חיות אדער פלאנצען פון פערשידענע מינים מיט געגענזײטיגער שטיצע און ערנעהרונג].

mu'tualist *n.* (מיו'-טשו-על-איסט) אין זאאלאגיע — אײנער פון צװײ לעבעדיגע בעשעפענישען פון בעזונדערע מינים װאס לעבען צוזאמען מיט געגענזײטיגער אונטערשטיצונג.

mutual'ity *n.* (מיו-טשו-על'-אי-טי) געגענזײטיגקײט; געגענזײטיגע בעציהונגען.

mutualiza'tion *n.* (מיו-טשו-על-אי-זײ'-שאן) דאס מאכען געגענזײטיג; דאס בויען אויף דעם פּרינציפּ פון געגענזײטיגקײט [װי דאס גרינדען א געזעלשאפט פאר געגענזײטיגער פערזיכערונג אדער שטיצע].

mu'tualize *v.* (מיו'-טשו-על-איז) מאכען געגענזײטיג; ארגאניזירען א האנדעלס-געזעלשאפט אויף דעם פּרינציפּ פון געגענזײטיגער שטיצע און פערזיכערונג.

mu'tually *adv.* (מיו'-טשו-על-אי) דורך געגענזײטיגער שטיצע אדער װירקונג אײנע אויף די אנדערע.

mutua'tion *n.* (מיו-טשו-אײ'-שאן) דאס בארגען.

mu'tule *n.* (מיו'-טיול) אין ארכיטעקטור — א מין מאדיליאן אדער שפּארענקאפּ. ז. *modillion*.

mux *v. and n.* (מאקס) מאכען פאר-טאטשנע, איבערפּיהרען, פערדארבען; א פּארטאטשנע ארבײט.

muzhik' *n.* (מוזשיק') א רוסישער פויער, א מוזשיק.

muzz *v.* (מאז) פּוילענצען, צו-פּטר'ען צײט.

muz'ziness *n.* (מאז'-אי-נעס) פערטומעלטקײט; פערשכורט'קײט; דאס זײן דום.

muz'zle *n. and v.* (מאזל) א מארדע, א פּיסק [פון א חיה אדער בהמה]; דער שנױץ, די רילע [פון א חזיר א. ד. ג.]; א מויל-קארב אדער מויל-שלאס [װאס טהוט זיך אן אויף'ן מויל פון א הונד אדער אנדער חיה זי זאל ניט בײסען]; דאס לאך אדער עפענונג פון א ביקס אדער קאנאנע; אנטהאן אויף'ן מויל א מויל-שלאס; אײנשטילען, מאכען שטום; ארויסשטעלען אהער אויסציהען די מארדע [װענען א חיה].

muz'zle-loa'der *n.* (מאז'ל-לאו'-דער) א ביקס, װעלכע מען לאדט אן פון דער אויבערשטער עפענונג.

muz'zle-loa'ding *a.* (מאז'ל-לאו'-דינג) געמאכט אזוי, אז מען זאל קענען אנלאדען פון דער אויבערשטער עפנונג [װענען א ביקס].

muz'zler *n.* (מאז'-לער) דאס מויל; א כוסה.

muz'zle-strap *n.* (מאז'ל-סטרעפּ) א רימען, מיט װעלכען מען פערבינדעט דאס מויל פון א הונד אדער אנדער חיה זי זאל ניט בײסען.

muz'zy *a.* (מאז'-אי) צושטרײט, צומעלט; פערטומעלט; נאריש.

my *pr.* (מאי) מײן, מײנער, מײנע.

myal'gia *n.* (מאי-על'-דזשי-א) א װעה-טאג אין די מוסקולען.

myastheni'a *n.* (מאי-עס-טהע-נאי'-א) מוסקול-שװאכקײט.

myce'lium *n.* (מאי-סי'-לי-אם) דער זאמען, פון װעלכען עס װאקסט ארויס א שװעמעל.

Mycetozo'a *n.* (מאי-סי-טא-זאו'-א) א געװיסע גרופּע פון שװאמ-ארטיגע ארגאניזמען.

mycetozo'on *n.* (מאי-סי-טא-זאו'-אן) א שװאמ-ארטיגער ארגאניזם.

mycolog'ic *a.* (מאי-קא-לאדזש'-איק) מיקאלאגיש, װאס איז שײך צו מיקאלאגיע [די לעהרע װענען שװאמען].

mycolog'ical *a.* (מאי-קא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *mycologic*.

mycol'ogist *n.* (מאי-קאל'-א-דזשיסט) א מיקאלאג, א קענער אין מיקאלאגיע [לעהרע װענען שװאמען].

mycol'ogy *n.* (מאי-קאל'-א-דזשי) מיקאלאגיע, די לעהרע װענען שװאמען.

myeli'tis *n.* (מאי-ע-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון רוקען-בײן [חוט השדרה].

my'elon *n.* (מאי'-ע-לאן) דער װײך-בעל, רוקען-בײן [דער חוט השדרה].

myi'tis *n.* (מאי-אי'-טיס) א מוסקול-ענטצינדונג.

mynheer' *n.* (מאין-הייר') א האלענדער [א האלענדישעס װארט װאס בעצײכענט אײגענטליך "מײן הערר"].

myodyna'mia *n.* (מאי-א-דאי-נײ'-מי-א) מוסקול-קראפט.

myodynamom'eter *n.* (מאי-א-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מוסקול-קראפט.

my'ograph *n.* (מאי'-א-גרעף) א מיאגראף, אן אינסטרומענט װאס פערצײכענט די צוזאמענציהונגען און אויסציהונגען פון א מוסקול.

myograph'ic *a.* (מאי-א-גרעפ'-איק) מיאגראפיש, װאס איז שײך צו מיאגראפיע [די בעשרײבונג פון מוסקולען]; װאס איז פערצײכענט דורך א מיאגראף [אן אינסטרומענט צו פערצײכענען די

אויסציהונגען און צונויפציהונגען פון א מוסקול].

myograph'ical *a.* (מאי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *myographic*

myograph'ically *adv.* (מאי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך דער הילף פון א מיאָגראַף. ז. *myograph*

myog'raphy *n.* (מאי-אג'-רע-פי) מיאָ־גראַפיע, די בעשרייבונג פון די מוסקולען.

myolog'ic *a.* (מאי-א-לאדזש'-איק) ז. *myological*

myolog'ical *a.* (מאי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מיאָלאָגיע. ז. *myology*

myol'ogist *n.* (מאי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין מיאָלאָגיע. ז. *myology*

myol'ogy *n.* (מאי-אל'-א-דזשי) מיאָלאָ־גיע, די לעהרע איבער די מוסקולען.

myo'ma *n.* (מאי-או'-מא) אן אנוואוקס, וואס בעשטעהט פון מוסקול־געוועב.

myomala'cia *n.* (מאי-א-מע-ליי'-סי-א) דאס ווייך ווערען פון א מוסקול [אזא קראנקהייט].

my'omancy *n.* (מאי'-א-מענ-סי) א מין נביאות זאגען דורך בעוועגונגען פון מייז.

myoman'tic *a.* (מאי-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות־זאגען דורך די בעוועגונגען פון מייז.

myom'atous *a.* (מאי-אמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו אן אנוואוקס פון מוס־קול־געוועב; וואס בעשטעהט פון אזא אנ־וואוקס; וואס ליידט פון אזא אנוואוקס.

myon'osus *n.* (מאי-אנ'-א-סאס) א מוסקול־קראנקהייט.

myopath'ia *n.* (מאי-א-פעטה'-אי-א) ז. *myopathy*

myopath'ic *a.* (מאי-א-פעטה'-איק) וואס איז שייך צו מיאָפּאַטיע [מוסקול־קראנקהייט].

myop'athy *n.* (מאי-אפ'-ע-טהי) מיאָ־פּאַטיע, מוסקול־קראנקהייט.

my'ope *n.* (מאי'-אופ) א קורצזיכטיגער מענש.

myo'pia *n.* (מאי-או'-פי-א) קורצזיכ־טיגקייט.

myop'ic *a.* (מאי-אפ'-איק) קורצזיכטיג.

my'ops *n.* (מאי'-אפס) ז. *myope*

myop'sis *n.* (מאי-אפ'-סיס) אויגען־שווינדלען [אזא אויגען־קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין שווינדלען פאר די אויגען פון פערשיעדענע קאלירען, פינקט־לעך, קייקעלעך א. ז. וו.].

my'opy *n.* (מאי'-א-פי) ז. *myopia*

my'oscope *n.* (מאי'-א-סקאופ) אן אינ־סטרומענט צו מעסטען די צוזאמענצי־הונגס־קראפט פון א מוסקול.

myo'sis *n.* (מאי-או'-סיס) א ניט־נאר־מאלע צונויפציהונג פון דעם שווארץ־אפּעל פון אויג.

myosit'ic *a.* (מאי-א-סיט'-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהאפטער צונויפ־ציהונג פון דעם שווארץ־אפּעל פון אויג.

myosi'tis *n.* (מאי-א-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מוסקולען.

Myoso'tis *n.* (מאי-א-סאו'-טיס) דער מין בלומען־פלאנצען צו וועלכען עס גע־הערט דאס "פערגעס־מיך־ניט" בלימעל [א געוויסער מין בלומען־פלאנצען וועלכע זיי־נען זעהר פערשפרייט אין די קעלטערע געגענדען. זיי וואקסען קליין און האבען בלויליכע, רויזע אדער ווייסע בלומען].

myotat'ic *a.* (מאי-א-טעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אנשטרענגונג פון די מוסקולען.

myot'ic *a.* and *n.* (מאי-אט'-איק) וואס ציהט צוזאמען דעם שווארץ־אפּעל פון אויג; א מעדיצינישער מיטעל וואס ציהט צוזאמען דעם שווארץ־אפּעל פון אויג.

myotil'ity *n.* (מאי-א-טיל'-אי-טי) א צונויפציהונג פון די מוסקולען.

myot'omy *n.* (מאי-אט'-א-מי) די אנא־טאמיע פון די מוסקולען [די צוגליעדע־רונג אדער צושניידונג פון די מוסקולען פאר מעדיצינישע צוועקען].

myr'iad *n.* and *a.* (מיר'-אי-עד) א מיריאדע [צעהן־טויזענד]; צאהלרייך, זעהר פיעל.

myr'iad-min'ded *a.* (מיר'-אי-עד-מאינ'-דעד) מיט א גרויסען אינטעלעקט; מיט פיעלזייטיגע גייסטיגע פעהיגקייטען.

myr'iagram *n.* (מיר'-אי-ע-גרעם) א וואג פון 10,000 גראם [אונגעפעהר 22 פונט].

myr'ialiter *n.* (מיר'-אי-ע-לי-טער) א מאס פון 10,000 ליטער [2,642 גאלאן].

myr'iameter *n.* (מיר'-אי-ע-מי-טער) א מאס פון 10,000 מעטער אדער 10 קי־לאמעטער [אונגעפעהר זעקס מיט א פינפ־טעל ענגלישע מייל].

myr'iapod *n.* and *a.* (מיר'-אי-ע-פּאד) דער פיעל־פיסלער [אזא ווארים מיט פיעל פיס]; פיעל־פיסיג.

Myriapod

Myriap'oda *n.* (מיר-אי-עפ'-א-דא) די פיעל־פיסלער [א מין ווערים און אינ־זעקטען וואס האבען פיעל פיס].

myriap'odous *a.* (מיר-אי-עפ'-א-דאס) פיעל־פיסיג; וואס איז שייך צו די פיעל־פיסלער. ז. *myriapod*

myr'iarch *n.* (מיר'-אי-ארק) א קא־מאנדיר איבער צעהן טויזענד.

myriora'ma *n.* (מיר-אי-א-רא'-מא) א מיריאראמא, א בילד וואס איז געמאכט פון פערשיעדענע פערבייטליכע טיילען, פון וועלכע מען קען צונויפשטעלען פערשיע־דענע בילדער־סצענעס.

Myr'midon *n.* (מויר'-מי-דאן) א מיר־מידאן, איינער פון די קריעגערישע אלטע גריכען אין טהעסאליען, וועלכע, לויט ווי די לעגענדע דערצעהלט, זיינען געגאנגען אונטער אכילעס'עס אנפיהרונג אויף קריעג מיט טראיא.

myr'midon *n.* (מויר'-מי-דאן) א נאכ־פאלגער אדער דיענער וואס טהוט אלעס וואס מען הייסט איהם; איינער וואס טהוט אלעס וואס זיין בעל הבית הייסט איהם; א קליינער געריכטס־בעאמטער.

Myrmido'nian *a.* (מיר-מי-דאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו די מירמידאנען. ז. *Myrmidon*

myrob'alan *n.* (מאי-ראב'-ע-לען) א מיראבאלאנע [א מין אסט־אינדישע גע־טריקענטע פרוכט].

myrrh *n.* (מויר) מירהע, מור [אזא שמעק־קעדיגער פעך־זאפט וואס ווערט ערהאל־טען פון געוויסע ביימער].

myr'rhic *a.* (מיר'-איק) וואס איז שייך צו מירהע אדער מור [אזא שמעקעדיגער פעך־זאפט פון געוויסע ביימער]; וואס קומט פון מירהע.

myr'rhin *n.* (מויר'-אין) דער פעך פון מירהע אדער מור. ז. *myrrh*

myr'rhol *n.* (מויר'-אל) מירהע־אויל.

myrrh'-plas'ter *n.* (מויר-פּלעס'-טער) א מירהע־פלאסטער [אזא פלאסטער פון מירהע אדער מור, קאמפאר און פערו־באלזאם]. ז. *myrrh*

myr'rhy *a.* (מויר'-אי) וואס בריינגט ארויס מירהע אדער מור; וואס שמעקט מיט מירהע [אזא שמעקעדיגער פעך־זאפט פון געוויסע ביימער].

myrta'ceous *a.* (מויר-טיי'-שיאס) עהנ־ליך צו א מירטע, וואס איז שייך צו דעם מין מירטען [הדסים־ביימלעך].

myr'tiform *a.* (מויר'-טי-פארם) מיר־טען־פערמיג, ווי א מירטע, ווי הדסים.

myr'tle *n.* (מוירטל) א מירטע, א הדסים־ביימעל.

Myrtle

myr'tle-ber'ry *n.* (מויר'טל-בער'-אי) א מירטען־יאגדע [די פרוכט וואס וואקסט אויף מירטען־ביימער].

myr'tle-bird *n.* (מויר'טל-בוירד) א מין לויב־זינגער אדער מאלינאווקא [ז. *warbler*] מיט א גאלד־פארבינגען משוב.

myr'tle-green *n.* (מויר'טל-גריען) מירטען־גרינע פארב [אזא טיעף גרינע פארב].

myr'tol *n.* (מויר'-טאל) מירטען־אויל [אזא שמעקעדיגער אויל פון מירטען־בלעטער. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

myself' *pr.* (מאי-סעלף') איך זעלבסט, איך אליין; מיך, מיך זעלבסט.

mystagog'ic *a.* (מיס-טע-גאדזש'-איק) מיסטאגאגיש, וואס טייטשט אויס געהיימ־ניסע אדער מיסטעריען.

mystagog'ical *a.* (מיס-טע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *mystagogic*

mys'tagogue *n.* (מיס'-טע-גאג) א מיס־טאגאג, אן אויסטייטשער פון געהיימניסע אדער מיסטעריען; א געהיימנים־לעהרער.

mys'tagogy *n.* (מיס'-טע-גאו-דזשי) מיסטאגאגיע, די לעהרע פון אויסטייטשען געהיימניסע אדער מיסטעריען; די סאק־ראמענטען אין דער גריכיש־קאטוילישער קירך.

myste'rial *a.* (מיס-טי'-רי-על) מיסטע־ריעז, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט.

myste'rious *a.* (מיס-טי'-רי-אס) מיס־טעריעז, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט.

myste'riously *adv.* (מיס-טי'-רי-אס-לי) אויף א מיסטעריעזען אדער געהיימ־ניספאלען אופן.

myste'riousness *n.* (מיס-טי'-רי-אס-

נעס) דאס זיין מיסטעריעז, געהיימניספאל אדער רעטזעלהאפט.

mys'tery *n.* (מיס'-טער-אי) א מיסטעריע, א געהיימניס, א סוד.

mys'tic *a. and n.* (מיס'-טיק) מיסטיש, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט; געהיימזיניג; פערזיגעלט און פערשלאסען [ווענען א דאקומענט]; א מיסטיקער.

mys'tical *a.* (מיס'-טי-קעל) מיסטיש, געהיימניספאל, געהיימזיניג, רעטזעלהאפט.

mys'tically *adv.* (מיס'-טי-קעל-אי) אויף א מיסטישען אדער געהיימניספאלען אופן.

mys'ticalness *n.* (מיס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין מיסטיש, געהיימניספאל אדער רעטזעלהאפט.

mys'ticism *n.* (מיס'-טי-סיזם) מיסטיציזם, די שטרעבונג צו בעגרייפען די העכסטע געהיימניסע פון מענשליכען וויסען [ווי דעם עצם פון געטליכקייט, די אורזאכע פון זיין א. ד. ג.] ניט דורך דער געוועהנליכער ארט פון דענקען, נאר דורך א בעזונדערען אינערליכען צושטאנד פון גייסט, ווי דורך עקסטאז, השפעה, בעגייסטערונג א. ז. וו.; דאס מיסטישע, דאס געהיימניספאלע.

mystifica'tion *n.* (מיס-טי-פי-קיי'-שאן) א מיסטיפיקאציאן, אן אבנארעריי, א פערבלענדעניש.

mys'tificator *n.* (מיס'-טי-פי-קיי-טאר) א מיסטיפיקאטאר, אן אבנארער, א פערבלענדער.

mys'tify *v.* (מיס'-טי-פאי) אבנארען, פערבלענדען, פערטומלען.

myth *n.* (מיטה) א מיף, א מיטה, א מיטהוס, א זאגע, א לעגענדע; אן אויסגעטראכטע מעשה.

myth'ical *a.* (מיטה'-אי-קעל) מיטהיש, זאגענהאפט, פאבעלהאפט, לעגענדאריש; אויסגעטראכט, פאלש, פיקטיוו.

myth'ically *adv.* (מיטה'-אי-קעל-אי) אויף א מיטישען אדער לעגענדארען אופן; פיקטיוו, לעגענדאריש.

myth'ical the'ory (מיטה'-אי-קעל טהי'-א-רי) די טעאריע, אז די געשיכטען וואס ווערען דערצעהלט אין דער ביבעל זיינען נור זאגען אדער לעגענדען.

myth'ist *n.* (מיטה'-איסט) א פערפאסער פון זאגען, מיטהען אדער לעגענדען.

mythog'rapher *n.* (מי-טהאג'-רע-פער) א מיטהען־שרייבער, א פאבעל־שרייבער, א לעגענדען־שרייבער.

mythol'oger *n.* (מי-טהאל'-א-דזשער) ז. *mythologist*.

mytholo'gian *n.* (מיטה-א-לאו'-דזשי-ען) ז. *mythologist*.

mytholog'ic *a.* (מיטה-א-לאדזש'-איק) ז. *mythological*.

mytholog'ical *a.* (מיטה-א-לאדזש'-אי-קעל) מיטאלאגיש, וואס איז שייך צו מיטאלאגיע. ז. *mythology*.

mytholog'ically *adv.* (מיטה-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) דורך דער אנווענדונג פון מיטאלאגיע; אין בעצוג צו מיטאלאגיע.

mythol'ogist *n.* (מי-טהאל'-א-דזשיסט) א מיטאלאג, א קענער אין מיטאלאגיע. ז. *mythology*.

mythol'ogize *v.* (מי-טהאל'-א-דזשאיז) פערוואנדלען אין א מיטהוס אדער זאגע; אויסטייטשען אויף א מיטאלאגישען אופן.

mythol'ogizer *n.* (מי-טהאל'-א-דזשאי-זער) ז. *mythologist*.

mythol'ogy *n.* (מי-טהאל'-א-דזשי) מיטאלאגיע [די זאמלונג אדער סיסטעם פון זאגען, פאבלען און לעגענדען פון א פאלק וועגען זיין אבשטאמונג, זיינע העלדען, געטער א. ד. ג.]; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען די זאגען און לעגענדען פון די אלטע פעלקער.

mythope'ic *a.* (מיטה-א-פיע'-איק) וואס שאפט מיטהען [מיפען]. ז. *myth*.

myth'oplasm *n.* (מיטה'-א-פלעזם) א פאבעל־ערצעהלונג; א פשוט'ע לעגענדע.

mythopoet'ic *a.* (מיטה-א-פא-עט'-איק) ז. *mythopeic*.

N

N, n (ען) דער פיערצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

N. אבקירצונג פון *North*

n. אבקירצונג פון *neuter* אדער פון *noun*

N. A. ראשי תבות פון *North America*

nab *v. and n.* (נעב) א כאפ טהאן, פערכאפען [און אנטלויפען]; כאפען, ארעסטירען; א בארג־שפיץ; דאס פרוזשינע־צינגעל אין א שלאס וואס ווערט אנגעדריקט פון דעם שליסעל בעת דעם שליסען און אבשליסען; דער אנשלאג אין וועלכען עס געהט אריין דער צונג פון א טהיר־שלאס ביים פערשליסען.

na'bob *n.* (ניי'-באב) א נאבאב, אן אמאליגער אקט־אינדישער וויצע־קעניג אדער גובערנאטאר; אן עהרען־טיטעל אין די מאכמעדאנישע לענדער; אן אייראפעער וואס איז רייך געווארען אין אסט־אינדיען; א רייכער מאן, איינער וואס לעבט אין לוקסוס.

nac'arat *n.* (נעק'-ע-רעט) א העל־רויטער קאליר, שארלאך־רויט; אזא דינער שארלאך־רויטער לינען־שטאף.

nack'et *n.* (נעק'-עט) א קליינער קוכען, א קליין ברויטעל; א צובייס.

na'cre *n.* (ניי'-קער) פערלמוטער.

nacré *a.* (נעק-ריי') פערלמוטערדיג, עהנליך צו פערלמוטער [ווענען בעציערונגען].

na'creous *a.* (ניי'-קרי-אס) עהנליך צו פערלמוטער, וואס בעשטעהט פון פערלמוטער; וואס ענטהאלט אדער פראדוצירט פערלמוטער אדער פערלמוטער־עהנליכע שטאפען.

na'dir *n.* (ניי'-דויר) 1. דער נאדיר אדער פוס־פונקט [דער פונקט אין הימעל אונטער אונזערע פיס, פונקט אנטקעגען דעם זעניט אדער דעם העכסטען פונקט אין הימעל איבער אונזערע קעפ]; 2. דער נידריגסטער פונקט.

1. Their opinions differ as widely as the zenith from the nadir. 2. In some respects, the middle ages were the nadir of the world's progress.

na'dir-ba'sin *n.* (ניי'-דויר-ביי'סן) א פאררינטונג צו בעאבאכטען דעם נאדיר. ז. *nadir*.

næve *n.* (ניווו) א פלעק; א הויט־פלעק; א געבורטס־צייכען, א מוטער־פלעק.

næ'vi *n.* (ניע'-וואי) נע־הויט־פלעקען; געבורטס־פלעקען. ז. *nævus*.

næ'void *a.* (ניע'-וואיד) עהנליך צו א הויט־פלעק אדער געבורטס־צייכען.

næ'vose *a.* (ניע'-וואס) ז. *nævous*

næ'vous *a.* (ניע'-וואס) [ווי געפלעקט מיט הויט־פלעקען אדער געבורטס־צייכענס].

næ'vus *n.* (ניע'-וואס) א הויט־פלעק; א געבורטס־צייכען, א מוטער־פלעק.

nag *v. and n.* (נעג) 1. זיך טשעפען, זיך בינדען; דערקוטשען מיט שטענדיגע קלאגען; קוועלען, פלאגען; 2. א פערדעל; א הילצערנער באל געברויכט ביים האקי־שפיעל; אן איינשנים, א קארב. ז. *hockey*.

1. You always hear her nagging her maids.

Na'gari *n.* (נא'-גע-ריע) אן אינדישער אלף־בית.

nag'ger *n.* (נעג'-ער) איינער וואס טשעפעט זיך אדער בינדט זיך; איינער וואס האלט אין איין דערקוטשען מיט שטענדיגער אונצופריעדענהייט, זידלערייען אדער קלאגען; איינער וואס פלאגט אדער קוועלט.

nag'ging *a.* (נעג'-אינג) וואס טשעפעט זיך, וואס בינדט זיך; וואס דערקוטשעט מיט שטענדיגע קלאגען, זידלערייען אדער אונצופריעדענהייט; פלאגענד, קוועלענד, נאיענד.

nag'ging pain (נעג'-אינג פיין) א נאיענדער [א שוואכער, אבער דויערענדער] וועהטאג.

nag'gy *a. and n.* (נעג'-אי) פלאגענד, קוועלענד; וואס טשעפעט זיך; א קליין פערדעל.

nag'-tailed *a.* (נעג'-טיילד) מיט אן אונטערגעהאקטען עק.

Na'iad *n.* (ניי'-יעד) א נאיאדע, א וואסער־נימפע [אין דער רוימישער און גריכישער מיטאלאגיע — א געטין פון קוואלען און טייכען].

naïf' *a.* (נא-איף') וואס האט א נאטירליכען גלאנץ [ווענען עדעלשטיינער]; נאאיוו, אונשולדיג.

nail *n. and v.* (נייל) 1. א נאגעל; דער הארנדיגער ענד פון א שנאבעל ביי א פויגעל; א קאפיטעל, א קליוע [פרסה]; א משוואק; אן ענגלישע לענגען־מאס פון 2¼ צאל [פאר טוך]; א געוויכט פון 8 פונט [הויפטזעכליך פאר שפייזען]; 2. צושלאגען; בעפעסטיגען; 3. פעסט האלטען, פערכאפען; 4. זיכער מאכען, בעשטעטיגען; 5. צונאגלען [אויפדעקען אדער עפענטליך בעווייזען איינעמס שאנדע, פערברעכען א. ז. וו.]; 6. קאליע מאכען; מאכען שלים־מזל'דיג [אין דער מאטראזען־שפראך].

3. We nailed a bargain. 5. I found out his falsehood and nailed him at once. 6. The storm nailed our trip.

nail'-bed *n.* (נייל'-בעד) די הויט, אין וועלכער עס איז איינגעוואקסען דער נאגעל.

nail'-bone *n.* (נייל'-באָון) דער טייל פון פינגער, וואו עס געפינט זיך דער נאגעל; אזא קליין ביינדעל אין דעם ארביט פון אויג [ווערט אזוי גערופען צוליעב זיין עהנליכקייט צו א פינגער־נאגעל]. ז. *lacrimal*.

nail'-brush *n.* (נייל'-בראש) א נאגעל־בערשטעל.

nai'ler *n.* (ניי'-לער) א נאגעל־שמיעד, א שוועקעס־מאכער; א שוועקעס־הענדלער.

nai'lery *n.* (ניי'-לער-אי) א שוועקעס־פאבריק; א שוועקעס־ווערקשטאט.

nail'-extrac'tor *n.* (נייל'-עקס-טרעק'-טאר) אן אינסטרומענט ארויסצוציהען שוועקעס.

Nail-extractor

nail'-file *n.* (נייל'-פאיל) א נאגעל־פייל [צום פוצען די נעגעל].

nail'-fold *n.* (נייל'-פאולד) די פערדאפעלטע הויט ארום די ווארצלען פון די פינגער־נעגעל.

nail'-head *n.* (נייל'-העד) א קעפעל פון א נאגעל [שוואק]; אין ארכיטעקטור — א מיטעלאלטערליכע בעציערונג אין דער פארם פון שוועקעס.

nail'-head'ed *a.* (נייל'-העד'-עד) ענליך צו א קעפעל פון א שוואק; בעציערט מיט קיילעכדיגע פלעקען אין דער פארם פון שוועקעס־קעפלעך.

nai'ling-machine' *n.* (ניי'-לינג-מע-שיין') אן אינסטרומענט אדער א מאשין וואס שלאגט אריין שוועקעס.

nail'-machine' *n.* (נייל'-מע-שין') א מאשין צו מאכען שוועקעס.

nail'-ma'ker *n.* (נייל'-מיי'-קער) ז. *nailer*

nail'-plate *n.* (נייל'-פלייט) א מעטאלענע פלאטע, פון וועלכער מען שניידט אויס שוועקעס.

nail'-rod *n.* (נייל'-ראד) א שטיק מעטאל, פון וועלכען מען שניידט אויס שוועקעס.

nail'-selec'tor *n.* (נייל'-סי-לעק'-טאר) א מאשין אדער א טייל פון א מאשין וואס קלייבט אב און ווארפט ארויס די שלעכט־געמאכטע שוועקעס.

nail'-tailed *a.* (נייל'-טיילד) וואס האט א הארנדיגען אנוואוקס אויף'ן שפיץ פון עק [ווי געוויסע קענגורוס].

nail'-works *n.* (נייל'-הווירקס) ז. *nailery*

naïve' *a.* (נא-איוו') נאאיוו, פשוט, אהן חכמות, ניט געקינסטעלט, אפענהערציג, אונשולדיג; אין פילאזאפיע — ניט נאכגעדאכט, ניט קריטיש.

naïve'ly *adv.* (נא-איוו'-לי) נאאיוו, אפענהערציג, אהן חכמות, אונשולדיג, איינפאך, ניט געקינסטעלט.

naïveté' *n.* (נא-איוו-טיי') נאאיוויטעט, אפענהערציגקייט, אונשולדיגקייט, איינפאכקייט, ניט געקינסטעלטקייט.

naïve'ty *n.* (נא-איוו'-טי) נאאיוויטעט, אפענהערציגקייט, אונשולדיגקייט, איינפאכקייט, ניט געקינסטעלטקייט.

na'ked *a.* (ניי'-קעד) נאקעט, הויל, ענטבלויזט, אויפגעדעקט, ניט פערשטעלט; אפען, דייטליך; בלויז, איינפאך; הילפלאז, אונגעשיצט, אונבעוואפענט; פערלאזען, וויסט.

na'ked eye (ניי'-קעד אי) דאס נאקעטע אויג [ניט בעוואפענט מיט ברילען, מיט א מיקראסקאפ אדער טעלעסקאפ].

na'kedly *adv.* (ניי'-קעד-לי) נאקעט; ניט־בעדעקט; אונבעשיצט; איינפאך, אפען, פשוט; דייטליך.

na'kedness *n.* (ניי'-קעד-נעס) נאקעטקייט; אפענקייט, קלארקייט, דייטליכקייט; דאס זיין ניט פערשטעלט אדער אונבעשיצט.

na'ked truth (ניי'-קעד טרוטה) די נאקעטע [אפענע, ניט פערמאסקירטע] ווארהייט.

na'ker *n.* (ניי'-קער) א פערלמוטערנער קעסעל־פויק.

na'mable *a.* (ניי'-מעבל) וואס מען קען געבען א נאמען; וואס מען קען אנרופען.

nam'by-pam'by *a., n. and v.* (נעמ'-בי-פעמ'-בי) געקינסטעלט [אין ריידען, האלטונג און אזוי ווייטער], מיט חנ'דעלעך, ציערליך־מאניריך; זיס־סענטימענטאל; א געקינסטעלטער אדער זיס־סענטימענטאלער געשפרעך אדער געדיכט; בעהאנדלען סענטימענטאל, לאשטשען, צערטלען.

name *n. and v.* (ניים) א נאמען; א טיטול; א פערזאן; רעפוטאציע; בעריהמטקייט, פראמינענץ; א פאמיליע; איינער אדער עטוואס וואס דארף בלייבען אין זכרון; אין גראמאטיק — א הויפט־ווארט; געבען א נאמען; אנרופען ביים נאמען; דערמאנען, מאכען א בעמערקונג [וועגען איינעם אדער עטוואס]; בעשטימען; ערקלערען אלס...; אין אונטער־הויז פון ענגלישען פארלאמענט — ערקלערען שולדיג [א מיטגליעד] אין איבערטרעטען די רעגולאציאנען פון דעם אונטער־הויז.

na'meable *a.* (ניי'-מעבל) ז. *namable*

name'-board *n.* (ניים'-באורד) דאס ברעט אדער בכלל דאס ארט אויף א שיף, וואו עס איז אויפגעשריבען דער נאמען פון דער שיף.

name'-day *n.* (ניים'-דיי) דער טאג, ווען מען פייערט דאס אנדענקען פון דעם הייליגען, וועמעס נאמען איינער טראגט [ביי די קריסטען].

name'less *a.* (ניים'-לעס) אהן א נאמען; אונאויסדריקליך, אונאויסשפרעכליך; וואס קען ניט בעשטימט ווערען; אונבעריהמט, אונבעוואוסט; אנאנים [מיט א בעהאלטענעם אדער פערשטעלטען נאמען].

name'lessly *adv.* (ניים'-לעס-לי) אהן א נאמען; אויף אן אונאויסשפרעכליכען אופן; אנאנים. ז. *nameless*

name'lessness *n.* (ניים'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין נאמען; דאס זיין אונבעקאנט אדער ניט בעריהמט.

name'ly *adv.* (ניים'-לי) נעמליך.

name'-plate *n.* (ניים'-פלייט) א טהיר־שילד [מיט'ן נאמען פון דעם איינוואוינער].

na'mer *n.* (ניי'-מער) א נאמען־געבער; איינער וואס רופט אן ביים נאמען.

name'-saint *n.* (ניים'-סיינט) דער הייליגער, וועמעס נאמען איינער טראגט [ביי קריסטען].

name'sake *n.* (ניים'-סייק) איינער וואס האט דעמזעלבען נאמען; איינער וועמען מען האט א נאמען געגעבען נאך אימעצען.

name'-son *n.* (ניים'-סאן) איינער וועמען מען האט א נאמען געגעבען נאך אימעצען.

name the day (ניים טהי דיי) בעשטימען א טאג [הויפטזעכליך פון א חתונה]; אבשטעלען די חופה.

na'ming *n.* (ניי'-מינג) דאס געבען א נאמען.

nan'dine *n.* (נענ'-דין) אזא שעהן חיה'לע פון גווינעא מיט צוויי רייהען פלעקען אויף די זייטען; אזא מין אסט־אינדישער טייך־פיש.

nan'doo *n.* (נענ'-דוה) ז. *nandu*

nan'du *n.* (נענ'-דוה) דער נאנדו [דער אמעריקאנער שטרויס־פויגעל].

na'nism *n.* (ניי'-ניזם) דאס זיין א קארליק; דאס ווערען א קארליק [צווערג].

naniza'tion *n.* (ניי-ני-זיי'-שאן) דאס מאכען קליין אדער פאר א קארליק [אויף א קינסטליכען אופן, הויפטזעכליך וועגען בוימער, ווי עס ווערט פראקטיצירט אין יאפאן].

nankeen' *n.* (נענ-קיען') נאנקינג [אזא כינעזישער געלבער באוואל־צייג, געמאכט אין נאנקינג, כינא].

nankeens' *n.* (נענ-קיענז') הויזען אדער אונטער־הויזען געמאכט פון נאנקינג. ז. *nankeen*

nankin' *n.* (נענ-קין') ז. *nankeen*

nan'ny *n.* (נענ'-אי) א ציעג.

nan'ny-ber'ry *n.* (נענ'-אי-בער'-אי) דער שנעעבאל [אזא יאגדע]. ז. *sheepberry*

nan'ny-goat *n.* (נענ'-אי-גאוט) א ציעג.

nan'oid *a.* (נענ'-איד) ווי א קארליק [צווערג].

nap *n. and v.* (נעפ) א דרימעל; ווארסע, בארוועס [דער פוך אדער די האר אויף טוך]; פוך, האריגקייט [אויף פלאנצען]; א האריגער טוך וואס ווערט געברויכט צום פאלירען גלאז, מארמאר א. ז. וו.; אזא פראנצויזיש קארטען־שפיעל; פארם, פערשטעלונג; דרימלען; כאפען א דרימעל; מאכען אדער ארויסברייננגען א בארוועס, האר אדער פוך [ווי אויף טוך, פלאנצען א. ז. וו.]; בעשווינדלען.

nape *n. and v.* (נייפ) דער נאקען, דאס גניק, דער קארק; דורכשניידען דעם נאקען.

na'pery *n.* (ניי'-פער-אי) לייוונט, פון וועלכער מען מאכט טישטוכער, סערוועטקעס א. ז. וו.; טישטוכער, סערוועטקעס און ענליכע טיש־זאכען.

naph'tha *n.* (נעפ'-טהא) נאפט [בערג אויל, שטיין־אויל]; קעראסין, גאזא, פעטראלעאום.

naph'thalene *n.* (נעפ'-טהע-ליען) נאפטאלין.

naph'thalin *n.* (נעפ'-טהע-לין) ז. *naphthalene*

naph'thalize *v.* (נעפ'-טהע-לאיז) אנזאפען אדער אנצווינגען מיט נאפט.

naph'tholize *v.* (נעפ'-טהא-לאיז) אנזאפען אדער אנצווינגען מיט די אויסדונסטונגען פון נאפט.

naphthyl'ic *a.* (נעפ-טהיל'-איק) וואס ענטהאלט נאפטאלין, וואס איז שייך צו נאפטאלין.

napifo'lious *a.* (ניי-פי-פאו'-לי-אס) מיט בלעטער ווי ביי בוריקעס.

na'piform *a.* (ניי'-פי-פארם) ענליך צו בוריקעס.

nap'kin *n.* (נעפ'-קין) א סערוועטקע, א טישטיכעל, א טעלער־טיכעל; א טיכעל.

nap'kin-ring *n.* (נעפ'-קין-רינג) א סערוועטקען־רינג [א רינג אין וועלכען מען לעגט אריין א סערוועטקע].

nap'less *a.* (נעפ'-לעס) אהן ווארסע אדער

בארוועז [האריגקייט אויף טוך]; אבגערי־
בען, אבגענוצט.

nap'-meter *n.* (נעפּ'-מי־טער) א מא־
שין צו פּרובען די ווארעמע אדער בארוועז
פון טוך [ווי לאנג זי קען אויסהאלטען
און ניט אבגעריבען ווערען].

napo'leon *n.* (נע־פּאו'-לי־אן) א נאפּא־
לעאן [א פראנצויזישע מטבע פון 20
פראנק]; אזא פראנצויזיש קארטען־שפּיעל;
א מין געבעקס.

Napoleon'ic *a.* (נע־פּאו־לי־אנ'-איק)
וואס איז שייך צום פראנצויזישען אימ־
פּעראטאר נאפּאלעאן באנאפּארט [נאפּא־
לעאן דער ערשטער] אדער צו נאפּאלעאן
דעם דריטען.

Napo'leonism *n.* (נע־פּאו'-לי־אנ־ניזם)
די פּאליטישע פּרינציפּען, רעגיערונגס־
מעטאדען, טראדיציעס א. ז. וו. פון דער
נאפּאלעאנישער דינאסטיע [אין פראנק־
רייך]; אנהענגערשאפט צו דער נאפּאלעא־
נישער דינאסטיע [באנאפּארטיזם].

Napo'leonist *n.* (נע־פּאו'-לי־אנ־איסט)
א באנאפּארטיסט [אן אנהענגער פון נא־
פּאלעאן'ס דינאסטיע, אין פראנקרייך].

nap'per *n.* (נעפּ'-ער) איינער וואס
דרימלעט; א מאשין אבצורייניגען אדער
גלאט מאכען די ווארעמע אדער בארוועז
[די האר אויף צייג]; אין ענגלאנד —
אן עהרען־טיטול פון איינעם וואס נעהמט
אנטייל אין די צערעמאניעס ביי פער־
שיעדענע קעניגליכע פּאראדען [ווי ביי א
קאראנאציע, למשל].

nap'perer *n.* (נעפּ'-ער־ער) איינער
וואס מאכט אדער בעזארגט מיט מישמי־
כער, סערוועטקעס א. ז. וו.; אין ענג־
לאנד — אן עהרען־טיטול פון איינעם וואס
נעהמט אנטייל אין די צערעמאניעס ביי
פערשיעדענע קעניגליכע פּאראדען [ווי
ביי א קאראנאציע, למשל].

nap'piness *n.* (נעפּ'-אי־נעס) וואליג־
קייט, פּוכיגקייט, האריגקייט [ווי למשל,
ביי צייג וואס האט א בארוועז אדער ווער־
סע].

nap'ping-machine' *n.* (נעפּ'-אינג־
מע־שין') א מאשין צו מאכען אדער ארוס־
צושערען בארוועז [ווארסע].

nap'py *a.* (נעפּ'-אי) וואליג, פּוכיג, הא־
ריג, מיט א בארוועז [ווארסע]; שטארק
[וועגען ביער].

nap'taking *n.* (נעפּ'-טיי־קינג) אן אי־
בערפאל אומגעריכטערהייד, אן איבעררא־
שונג.

narcis'sus *n.* (נאר־סיס'-אס) די נארצי־
סע [א פלאנצע מיט
שמאלע גלייך־שטע־
הענדע בלעטער, מיט
געלבע אדער ווייסע
שמעקענדע בעכער־
עהנליכע בלימלעך].

Narcissus

nar'colepsy *n.* (נאר'-קא־לעפּ־סי) א
קורץ־דויערענדע בע־
טויבונג; א נייגונג
אריינצופאלען אין א
קורץ־דויערענדען בעוואוסטלאזען צושטאנד.

narco'ma *n.* (נאר־קאו'-מא) ז. *narcosis*

narcom'atous *a.* (נאר־קאמ'-ע־טאס)
וואס איז שייך צו א נארקאז [בעטוי־
בונג, בעוואוסטלאזיגקייט, איינגעשלעפערט־
קייט דורך נארקאטישע אדער בעטוי־
בונגס־מיטלען].

nar'cose *a.* (נאר'-קאוס) ז. *narcotic*

narco'sis *n.* (נאר־קאו'-סיס) נארקאז,
בעטויבונג, בעוואוסטלאזיגקייט, איינגע־
שלעפערטקייט [דורך נארקאטישע אדער
בעטויבונגס־מיטלען].

narcot'ic *a. and n.* (נאר־קאט'-איק)
נארקאטיש, בעטויבענד, איינשלעפערענד,
פעראורזאכענדיג בעוואוסטלאזיגקייט; וואס
איז שייך צו נארקאז אדער בעטויבונג;
א נארקאטישעס מיטעל.

narcot'ical *a.* (נאר־קאט'-אי־קעל)
נארקאטיש, ז. *narcotic*.

narcot'ically *adv.* (נאר־קאט'-אי־קעל־
אי) דורך א נארקאטישען [בעטויבענדען]
מיטעל; ווי אין א בעטויבונגס־צושטאנד.

narcot'icalness *n.* (נאר־קאט'-אי־קעל־
נעס) דאס זיין נארקאטיש; דאס ווירקען
ווי א נארקאטישער [בעטויבענדער, איינ־
שלעפערענדער] מיטעל.

nar'cotine *n.* (נאר'-קא־טין) נארקאטין
[א כעמישער שטאף].

narcotin'ic *a.* (נאר־קא־טינ'-איק) וואס
איז שייך צו נארקאטין [אזא כעמישער
שטאף].

nar'cotism *n.* (נאר'-קא־טיזם) א נאר־
קאטישער צושטאנד, א בעטויבונגס־צו־
שטאנד; די ווירקונג פון נארקאטישע מיט־
לען.

nar'cotize *v.* (נאר'-קא־טאיז) נארקא־
טיזירען, בעטויבען, מאכען בעוואוסטלאז
אדער איינשלעפערען [דורך בעטויבונגס־
מיטלען].

nard *n. and v.* (נארד) די נארדע, די
נארד־פלאנצע [אזא שמעקעדיגע פלאנצע
מיט פּורפּור־בליטהען]; נארד, נארדען־
בשמים [נרד]; שמירען, אויילען מיט
נארד.

nar'dine *a.* (נאר'-דין) וואס איז שייך
צו דער נארדע, ז. *nard*.

nare *n.* (נעהר) א נאז־לאך.

na'res *n.* (ניי'-ריז) נאז־לעכער.

nar'ghile *n.* (נאר'-גי־לע) א טערקישע
וואסער־לולקע [אין וועלכער דער רויך
געהט דורך דורך וואסער איידער ער קומט
צום מויל].

nar'gil *n.* (נאר'-גיל) דער אינדישער
קאקאנוס־בוים.

nar'gileh *n.* (נאר'-גי־לע) ז. *narghile*

na'rial *a.* (ניי'-רי־על) וואס איז שייך
צו די נאז־לעכער.

nar'ic *a.* (נער'-איק) ז. *narial*

nar'iform *a.* (נער'-אי־פארם) עהנליך
צו א נאז־לאך.

na'rine *a.* (ניי'-רין) ז. *narial*

na'ris *n.* (ניי'-ריס) ז. *nare*

narr. אבקירצונג פון *narratio*

narrate' *v.* (נע־רייט') דערצעהלען,
אויספיהרליך דער־
צעהלען; דערצעהלען.

narra'tio *n.* (נע־ריי'-שי־או) א פאר־
מעלע ערקלערונג וועגען א געריכטס־קלא־
גע [פון דער זייט פון דעם קלאגער].

narra'tion *n.* (נע־ריי'-שאן) דאס דער־
צעהלען; אן ערצעהלונג.

nar'rative *a. and n.* (נער'-ע־טיוו)
דערצעהלענד; וואס איז שייך צו אן ער־
צעהלונג; אן ערצעהלונג; די קונסט צו
דערצעהלען אדער איבערגעבען עטוואס
אויף אן אויספיהרליכען שטייגער.

nar'ratively *adv.* (נער'-ע־טיוו־לי)
אין אן ערצעהלונג, ווי אן ערצעהלונג;
דערצעהלענדיג.

narra'tor *n.* (נע־ריי'-טאר) אן ער־
צעהלער.

nar'ratory *a.* (נער'-ע־טא־רי) דערצעה־
לענד.

nar'row *a., n. and v.* (נער'-או) ענג,
שמאל; בעשרענקט; קליין, ווייניג, קוים־
קוים; קארג; גענוי, אקוראט, אויפמערק־
זאם; פארזיכטיג; קורץ [אין צייט]; א
שמאלער דורכגאנג; א קאנאל, א מעער־
ענגע [א שמאלער פּאס וואסער וואס פער־
איינינט צוויי ימים אדער אזעראס]; פער־
ענגען, פערשמעלערען, בעשרענקען; ווע־
רען ענגער אדער שמעלער; בעשרענקט
ווערען; מאכען ווייניגער אויגלעך [אין
שטריקעריי].

nar'row cir'cumstances (נער'-או־
סיר'-קאם־סטענ־סעז) פערענגטע אומ־
שטענדען.

nar'rower *n.* (נער'-א־ער) איינער אדער
עטוואס וואס פערשמעלערט, מאכט ענגער
אדער ציהט צוזאמען.

nar'row escape' (נער'-או עס־קייפּ')
א רעטונג מיט'ן לעבען, א רעטונג ווי דורך
א נס [קוים־קוים זיך גערעטעט].
We had a narrow escape.

nar'row-gage *a.* (נער'-או־גיידזש) אין
אייזענבאהן־בוי — וואס דער שטח צווי־
שען די רעלסען איז שמעלער ווי געוועהנ־
ליך.

nar'rowing *n.* (נער'-א־אינג) אין שטרי־
קעריי — פערשמעלערונג דורך א פערקלע־
נערונג פון דער צאהל אויגלעך; א טייל
אין שטריקעריי, וואס ווערט אויף אזא אופן
צוזאמענגעצויגען אדער פערשמעלערט.

nar'rowly *adv.* (נער'-א־לי) בע־
שרענקט; קארג; מיט אויפמערקזאמקייט,
גענויאיגקייט אדער פארזיכטיגקייט; קוים.

nar'row-min'ded *a.* (נער'-או־מאינ'-
דעד) ענגהערציג, שמאלקעפּיג, בעשרענקט,
פאנאטיש.
Only narrow-minded Americans are prejudiced against the immigrants.

nar'row-min'dedness *n.* (נער'-או־
מאינ'-דעד־נעס) ענגהערציגקייט, שמאלקע־
פּיגקייט, בעשרענקטקייט, פאנאטיזם.

nar'rowness *n.* (נער'-א־נעס) ענג־
קייט; בעשרענקטקייט; קארגקייט; גענוי־
איגקייט; דאס זיין קוים־קוים.

nar'rows *n.* (נער'-אוז) א שמאלער דורכ־
גאנג [דורך בערג, דורך א קאנאל א. ז.
וו.]; א פערשמעלערטער טייל פון א
טייך.

nar'row sea (נער'-או סיע) א שמא־
לער ים־אויסגוס, א קאנאל [הויפּטזעכליך
דער ענגלישער קאנאל].

nar'row-sigh'ted *a.* (נער'-או־סאי'-
טעד) ענגזיכטיג, מיט א שמאלען בליק.

nar'row-souled *a.* (נער'-או־סאולד)
ענגהערציג.

nar'row-work *n.* (נער'-או־הוואירק)
די פּארבערייטונגס־ארבייט אין א קויה־
לען־שאכטע [איידער מען הויבט אן צו
גראבען די קויהלען].

nar'ry *a.* (נער'-אי) ז. *nary*

nar'thex *n.* (נאר'-טהעקס) אין פארצייט־
טיגע קירכען — א טייל ביים הויפּט־אריינ־
גאנג; א פארצייטיג בשמים־פּושקעלע.

nar'wal *n.* (נאר'-הוועל) ז. *narwhal*

nar'whal *n.* (נאר'-הוועל) דער נאר־
וואל, איינהארן־פיש אדער איינהארן־וואל־
פיש [אזא גרויסע ים־חיה אין די פּאלאר־
געגענדען. ביים "ער" שטעקט ארויס פון
מויל א גרויסער צאהן, וועלכער איז פון
6 ביז 10 פוס לאנג, כמעט אזוי לאנג ווי
די גאנצע חיה. דיזער צאהן און דער
אויל פון דעם נארוואל ווערען זעהר הויך
געשעצט].

Narwhal

nar'whale *n.* (נאר׳-הווייל) ז. ***narwhal***

nar'y *a.* (נער׳-אי) קיינס, קיינער; ניט; ניין [אבקירצונג פון ***never a***].

na'sal *a. and n.* (ניי׳-זעל) וואס איז שייך צו דער נאז; אויסגעשפּראכען דורך דער נאז [ווי למשל, דער בוכשטאב "נ"]; א נאז=קלאנג, א בוכשטאב אויסגעשפּראכען דורך דער נאז; א נאז=ביין; א טייל פון א פּארציייטיגען העלם [פּאנצער=היטעל] וואס האט צוגעדעקט די נאז.

nasal'ity *n.* (נע-זעל׳-אי-טי) דאס האבען א שייכות מיט דער נאז; דאס קומען דורך דער נאז [ווי געוויסע קלאנגען].

nasaliza'tion *n.* (ניי-זעל-אי-זיי׳-שאן) אויסשפּרעכונג דורך דער נאז.

na'salize *v.* (ניי׳-זעל-איז) רעדען דורך דער נאז.

na'sally *adv.* (ניי׳-זעל-אי) מיט א נאז=קלאנג; דורך דער נאז.

nas'ardly *a.* (נעז׳-ארד-לי) נאריש, דום; געמיין.

nas'cency *n.* (נעס׳-ען-סי) ענטשטעהונג, געבורט, אנהויב; דאס ווערען.

nas'cent *a.* (נעס׳-ענט) ענטשטעהענד; וואס ווערט, וואס הויבט אן צו עקזיסטירען אדער זיך ענטוויקלען.

nase'berry *n.* (נייז׳-בער-אי) דער סאפּאטיל=בוים [אזא אימער=גרינער בוים אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא מיט דיקע גלאנציגע בלעטער, ענטהאלט א מילך=עהנליכען זאפט]; דער בריי=עפּעל אדער די סאפּאטיל=פלוים [די פרוכט פון דעם סאפּאטיל=בוים].

nash *a. and v.* (נעש) שטייף, פעסט, הארט; קאלט, פּראסטיג; אוועקגעהן, פערלאזען.

na'sicorn *a. and n.* (ניי׳-זי-קאהרן) וואס האט א הארן אויף דער נאז [ווי דער רינאצעראס אדער נאזהארן]; א רינאצעראס אדער נאזהארן. ז. ***rhinoceros***.

na'siform *a.* (ניי׳-זי-פארם) נאז=ארטיג, נאז=פערמיג.

nasol'ogy *n.* (נע-זאל׳-א-דזשי) דאס שטודיום פון נעזער.

nas'tily *adv.* (נעס׳-טי-לי) אויף א שמוציגען, עקעלדיגען אדער מיאוס׳ען אופן.

nas'tiness *n.* (נעס׳-טי-נעס) שמוציגקייט; מיאוס׳קייט, עקעלדינקייט; שמוץ; גראבקייט, אונאנשטענדיגקייט.

nastur'tion *n.* (נעס-טויר׳-שאן) ז. ***nasturtium***.

nastur'tium *n.* (נעס-טויר׳-שי-אם) נאסטורציום אדער די קרעסע [א פלאנצע וואס וואקסט אי אין וואסער אי אויף דער יבשה, האט קליינע ווייסע בליטהען און בלעטלעך וואס וואקסען אין פּארלעך]; א העלע אראנזשעווע פארב.

Nasturtium

nas'ty *a.* (נעס׳-טי) שמוציג; מיאוס; עקעלדיג; גראב, אונאנשטענדיג; שלעכט, אונאנגענעהם.

nas'uine *a. and n.* (נעס׳-יו-אין) וואס איז שייך צו דעם מין וואש=בערען [שופּען, יענאטען], וועלכע האבען לאנגע נעזען; א חיה׳לע פון דיזען מין. ז. ***coati***

nasute' *a.* (נע-סיוט׳) וואס האט א לאנגע נאז אדער א לאנגען שנאבעל; וואס האט א שארפען חוש הריח.

na'tal *a. and n.* (ניי׳-טעל) וואס איז שייך צו געבורט; געבירטיג; וואס איז שייך צום שוים=ביין אדער צום הינטער=חלק [זאד]; א געבורטס=טאג [ביי אידען — ניתל, קריסטוס׳עס געבורטס=טאג].

natali'tial *a.* (ניי-טע-ליש׳-על) וואס איז שייך צו איינעמס געבורט אדער געבורטס=טאג.

natali'tious *a.* (ניי-טע-ליש׳-אס) ז. ***natalitial***.

natal'ity *n.* (ניי-טעל׳-אי-טי) געבורטען=פּראצענט [די צאהל געבורטען אין א בעשטימטער צייט און אין א בעשטימטען ארט אין פערגלייך מיט דער גאנצער בעפעלקערונג].

na'tant *a.* (ניי׳-טענט) שווימענד.

na'tantly *adv.* (ניי׳-טענט-לי) שווימענדיג.

nata'tion *n.* (ניי-טיי׳-שאן) דאס שווימען.

natato'rial *a.* (ניי-טע-טאו׳-רי-על) שווימענד; וואס איז שייך אדער צוגעפּאסט צום שווימען; וואס איז שייך צו שווימ=פויגלען.

natato'rium *n.* (ניי-טע-טאו׳-רי-אם) א שווימ=שול; א שווימ=פּלאץ.

na'tatory *a.* (ניי׳-טע-טא-רי) שווימענד; וואס איז שייך, וואס איז צוגעפּאסט אדער ווערט געברויכט צום שווימען.

natch *n.* (נעטש) דער קרייץ, דער הינטער=טייל [פון א בהמה].

natch'-bone *n.* (נעטש׳-באון) דער שוים=ביין.

na'tes *n.* (ניי׳-טיעז) דער׳ שוים=ביין; דער הינטער=חלק [ביי מענשען]; אזא ארויסשטארצענדער טייל אין דעם פּראנט פון קאפּ=מארך.

nath'less *adv.* (נעטה׳-לעס) פונדעסטוועגען, דאך.

na'tion *n.* (ניי׳-שאן) א נאציאן, א פאלק; א ראסע; א שבט; א שטאנד; א סטודענטישע לאנדסמאנשאפט [אין איינינע ענגלישע אוניווערזיטעטען]; א מחנה, א גרויסע צאהל.

na'tional *a.* (נעש׳-אנ-על) וואס איז שייך צו א פאלק אדער נאציאן, נאציאנאל; נאציאנאליסטיש. ז. ***nationalism***

na'tional air (נעש׳-אנ-על עהר) פאלקסטימליכע, נאציאנאלע מוזיק; א נאציאנאלע הימנע.

na'tional an'them (נעש׳-אנ-על ענ׳-טהעם) א נאציאנאלע הימנע.

na'tional church (נעש׳-אנ-על טשוירטש) די שטאאטס=קירך, די הערשענדע שטאאטס=רעליגיאן.

na'tional col'ors (נעש׳-אנ-על קאל׳-ארז) א נאציאנאלער פלאג.

na'tional debt (נעש׳-אנ-על דעט) נאציאנאלע שולדען, שטאאטס=חובות.

na'tional domain' (נעש׳-אנ-על דא-מיין׳) שטאאטס=אייגענטום [ווי לאנד, טראקטען, טייכען, קהל׳שע געביידעס א. ז. וו.]; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — לאנד וואס בעלאנגט צו דער פעדעראלער רעגירונג אדער צו א בעזונדערען שטאאט.

na'tional econ'omy (נעש׳-אנ-על אי-קאנ׳-א-מי) שטאאטס=ווירטשאפט, נאציאנאל=עקאנאמיע.

na'tional guard (נעש׳-אנ-על גארד) די נאציאנאלע גווארדיע אין פראנקרייך וואס איז ארגאניזירט געווארען בעת דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — שטאאטס=מיליץ.

nationalisa'tion *n.* (נעש-אנ-על-אי-זיי׳-שאן) ז. ***nationalization***

na'tionalise *v.* (נעש׳-אנ-על-איז) ז. ***nationalize***

na'tionalism *n.* (נעש׳-אנ-על-איזם) נאציאנאליזם, נאציאנאלער גייסט, איבערגעבענהייט צו דער אייגענער נאציאן, אנערקענונג פון דעם רעכט פון יעדער נאציאן אויף זעלבסטשטענדיגער נאציאנאלער ענטוויקלונג; א נאציאנאלע אייגענטימליכקייט.

Na'tionalism *n.* (נעש׳-אנ-על-איזם) אין אירלאנד — די פּאליטישע פּראגראם פון דער פּארטיי, וועלכע פאדערט א מעהר אדער וועניגער פולשטענדיגע אבזונדערונג פון ענגלאנד.

na'tionalist *n.* (נעש׳-אנ-על-איסט) א נאציאנאליסט. ז. ***nationalism***

national'ity *n.* (נעש-א-נעל׳-אי-טי) נאציאנאליטעט; נאציאן; נאציאנאליזם.

nationaliza'tion *n.* (נעש-אנ-על-אי-זיי׳-שאן) די פעראייניגונג צו איין נאציאן; די נאציאנאליזירונג, די פערוואנדלונג פון פּריוואט=אייגענטום אין פאלקס=אייגענטום [ווי לאנד, באהנען, טעלעגראף, טעלעפאן א. ד. ג.].

na'tionalize *v.* (נעש׳-אנ-על-איז) נאציאנאליזירען, צוגעבען א נאציאנאלען כאראקטער; מאכען נאציאנאל; פערוואנדלען אין פאלקס=אייגענטום [ווי לאנד, באהנען א. ד. ג.].

na'tionalizer *n.* (נעש׳-אנ-על-אי-זער) אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז דאס פּריוואט=אייגענטום פון לאנד, ווי באהנען א. ד. ג. זאל פערוואנדעלט ווערען אין פאלקס=אייגענטום.

na'tionally *adv.* (נעש׳-אנ-על-אי) נאציאנאל; אין בעצוג צו דער נאציאן; אויף א נאציאנאלען אופן.

na'tionalness *n.* (נעש׳-אנ-על-נעס) דאס זיין נאציאנאל; נאציאנאליזם, פּאטריאטיזם.

na'tionhood *n.* (ניי׳-שאנ-הוד) דאס זיין א נאציאן.

na'tive *a. and n.* (ניי׳-טיוו) נעבירטיג; אורשפּרינגליך; איינגעבארען; היימאטליך; נאטירליך; א געבירטיגער, א לאנדס=איינגעבארענער.

na'tive-born *a.* (ניי׳-טיוו-באהרן) נעבארען אין לאנד.

na'tively *adv.* (ניי׳-טיוו-לי) פון געבורט; געבירטיג; פון אורשפּרונג.

na'tiveness *n.* (ניי׳-טיוו-נעס) דאס נאטירליכע; דאס איינגעבארענע; אורשפּרינגליכקייט; געבירטיגקייט.

na'tivism *n.* (ניי׳-טיוו-איזם) נאטיוויזם, די אלטע פילאזאפישע טעאריע, אז די אידעען און פארשטעלונגען בילדען זיך ניט דורך די חושים, נאר זיי זיינען מיטגעבארען אין דעם מענשליכען שכל; די בעוועגונג אדער פּראקטיק צו בעגינסטיגען די איינגעבארענע פון לאנד נעגען די איינגעוואנדערטע פון פרעמדע לענדער; די בעוועגונג נעגען אימיגראציאן.

Na'tivism *n.* (ניי׳-טיוו-איזם) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פּרינציפּען פון דער נאטיוויסטישער פּארטיי, געגרינדעט ארום דעם יאהר 1842, וועלכע האט געשטרעבט ניט צו דערלאזען, אז די אימיגראנטען און קאטוילקען זאלען האבען דאס רעכט

צו נעהמען אנטייל אין דער רעגיערונג פון לאנד.

na'tivist *n.* (ניי'-טיוו-איסט) א נאטיוויסט, אן אנהעננער פון דער נאטיוויסטישער לעהרע; א געגנער פון אימיגראציאן. ז. *nativism*.

Na'tivist *n.* (ניי'-טיוו-איסט) אן אנהעננער פון דער נאטיוויסטישער פארטיי. ז. *Nativism*.

nativis'tic *a.* (ניי-טי-וויס'-טיק) נאטיוויסטיש, וואס איז שייך צו דער נאטיוויסטישער לעהרע אין דער פילאזאפיע. ז. *nativism*.

nativ'ity *n.* (נע-טיוו'-אי-טי) די געבורט; די געבורטס-שטונדע; דער געבורטס-ארט; די שטעלונג פון די מזלות אדער שטערען צו דער צייט פון איינעמס געבורט; די געבורט פון יעזוס קריסטוס.

nat'terjack *n.* (נעט'-ער-דזשעק) א מין אייראפעאישע זשאבע, וועלכע שפרינגט אזוי אז עס קומט אוים ווי זי וואלט לויפען.

nat'tily *adv.* (נעט'-אי-לי) נעט, זויבער, פיין.

The actress was very nattily dressed.

nat'tiness *n.* (נעט'-אי-נעס) נעטקייט, זויבערקייט, פיינקייט.

nat'ty *a.* (נעט'-אי) נעט, זויבער, פיין.

nat'ural *a. and n.* (נעטש'-או-רעל) נאטירליך; נאטורמעסיג; נאטור-געטריי; עכט, ניט געקינסטעלט; פון נאטור; וואס איז שייך צו דער נאטור; פיזיש, פיזיקאליש; לייבליך; בלויז לויט געבורט [וועגען א קינד וואס איז געבארען אהן געזעצליכער הייראט]; אין מוזיק — ניט הויך און ניט נידריג; געזונגען [אין געגענזאץ צו אינסטרומענט-מוזיק]; א נאר, א שוטה; אין מוזיק — א צייכען וואס צייגט אן, אז די פריהערדיגע צייכענס וועגען מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן זיינען ניט גילטיג; א נאטע, וועלכע האט נעבען זיך דיעזען צייכען; דער ווייסער קלאוויש [אויף א פיאנא]; א מין פארצייטיגער פארוק.

nat'ural-born *a.* (נעטש'-או-רעל-באהרן) געבארען אין לאנד [ניט קיין פרעמדער]; פון דער נאטור אוים; אזוי געבארען; אונגעזעצליך געבארען [פון עלטערען, וואס זיינען ניט געזעצליך פערהייראט].

nat'ural day (נעטש'-או-רעל דיי) א מעת לעת [די צייט פון זון-אונטערגאנג ביז זון-אונטערגאנג].

nat'ural his'tory (נעטש'-או-רעל היס'-טא-רי) נאטור-געשיכטע.

natura'lia *n.* (נעטש-או-ריי'-לי-א) די געשלעכטס-ארגאנען.

naturalisa'tion *n.* (נעטש-או-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. *naturalization*.

nat'uralise *v.* (נעטש'-או-רעל-איז) ז. *naturalize*.

nat'uralism *n.* (נעטש'-או-רעל-איזם) נאטירליכקייט; דער נאטור צושטאנד; נאטוראליזם [אין קונסט און ליטעראטור — די ריכטונג צו מאלען דאס לעבען און די נאטור שטרענג אביעקטיוו ניט רעכנענדיג זיך מיט עסטעטישע און קינסטלערישע פאדערונגען; אין פילאזאפיע — די טעאריע, אז אלע ערשיינונגען אין דער וועלט און אין דער מענשליכער געזעלשאפט ווערען פעראורזאכט דורך דער נאטור און נאטור-קרעפטען און ניט פון וועלכע עס איז איבערנאטירליכע קרעפטען; די טעאריע, אז אלע רעליגיעזע ווארהייטען זיינען געשאפען געווארען דורך א שטודיום פון דער נאטור און ניט דורך אן איבערנאטירליכער אפענבארונג].

nat'uralist *n.* (נעטש'-או-רעל-איסט) א נאטוראליסט, א נאטור-פארשער; אן אנהעננער פון נאטוראליזם. ז. *naturalism*.

naturalis'tic *a.* (נעטש-או-רע-ליס'-טיק) נאטירליך, נאטור-טריי; רעאליסטיש; וואס איז שייך אדער בעגרינדעט אויף נאטוראליזם [אין פילאזאפיע און טעאלאגיע]. ז. *naturalism*.

naturaliza'tion *n.* (נעטש-או-רעל-אי-זיי'-שאן) די נאטוראליזירונג; דאס מאכען א בירגער פון א נייעם לאנד; דאס ווערען א בירגער פון א נייעם לאנד.

Naturaliza'tion Act (נעטש-או-רעל-אי-זיי'-שאן עקט) דאס נאטוראליזירונגס-געזעץ [דאס געזעץ וואס איז ארויסגעגעבען געווארען אין ענגלאנד אין יאהר 1870 און 1872 וועגען דעם רעכט פון אויסלענדער צו קויפען אונבעוועגליכע גיטער און צו ווערען בירגער אין לאנד]; דאס געזעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1907 וועגען בירגערטום פאר אויסלענדער.

nat'uralize *v.* (נעטש'-או-רעל-איז) נאטוראליזירען, מאכען פאר א בירגער אדער ווערען א בירגער פון א נייעם לאנד; אקלימאטיזירען; איינגעוועהנען; ערקלערען דורך די נאטור-געזעצען; אין מוזיק — אוועקשטעלען פאר א נאטע א צייכען, וואס צייגט אן, אז די פריהעריגע צייכענס וועגען מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן ווערען בטל.

nat'ural law (נעטש'-או-רעל לאה) די נאטור-געזעצען; די נאטירליכע געזעצליכקייט, די געזעצליכקייט וואס וואלט געהערשט אין דער מענשליכער געזעלשאפט, ווען עס וואלט אפילו קיין אפיציעלע געזעצגעבונג ניט געווען; געזעצען וואס קומען ארויס פון דער מענשליכער נאטור אדער פון דעם כאראקטער פון דער מענשליכער געזעלשאפט, הגם זיי זיינען ניט געשאפען געווארען פון דער געזעצגעבונג.

nat'ural log'ic (נעטש'-או-רעל לאדזש'-איק) די נאטירליכע אדער די מיטגעבארענע לאגיק [די מיטגעבארענע פעהיגקייט צו אונטערשיידען צווישען פאלשקייט און ריכטיגקייט].

nat'urally *adv.* (נעטש'-או-רעל-אי) נאטירליך; ניט געקינסטעלט; עכט; אויף א נאטירליכען אופן.

Americans are naturally concerned in the welfare of Mexico.

nat'ural mag'net (נעטש'-או-רעל מעג'-נעט) א נאטור-מאגנעט [דאס אייזענשטיין וואס האט מאגנעטישע אייגענשאפטען].

nat'ural man (נעטש'-או-רעל מען) א נאטור-מענש, א מענש אהן קונצען; אין דער קריסטליכער רעליגיאן — א מענש וואס איז ניט געלייטערט געווארען פון זיינע זינד דורך דער געטליכער גנאד.

nat'ural mar'malade (נעטש'-או-רעל מאר'-מע-לייד) נאטירליכער מארמאלאד [די פרוכט פון דעם מארמאלאד-בוים]. ז. *marmalade-tree*.

nat'uralness *n.* (נעטש'-או-רעל-נעס) נאטירליכקייט.

nat'ural philos'opher (נעטש'-או-רעל פי-לאס'-א-פער) א נאטור-פארשער.

nat'ural philos'ophy (נעטש'-או-רעל פי-לאס'-א-פי) נאטור-פארשונג, נאטור-וויסענשאפט; פיזיק.

nat'ural rights (נעטש'-או-רעל ראיטס) פערזענליכע נאטירליכע רעכטע [ווי פרייהייט און זיכערהייט פון דער פערזאן א. ז. וו.].

nat'ural sci'ence (נעטש'-או-רעל סאי'-ענס) נאטור-וויסענשאפט.

nat'ural selec'tion (נעטש'-או-רעל סי-לעק'-שאן) די נאטירליכע אבקלייבונג אדער די [נאטירליכע] צוכט-וואהל, די טעאריע, אז אין מלחמה פאר'ן לעבען איז גובר דער מעהר צוגעפאסטער. דאס הייסט, אז יענע חיות און פלאנצען, וועלכע האבען מעהר פעהיגקייטען צוצופאסען זיך צו די בעדינגונגען פון זייער סביבה, זיינען גיכער אימשטאנד אליין איבערצולעבען און ענטוויקלען פון זיך קינפטיגע דורות.

na'ture *n.* (ניי'-טשור) די נאטור; נאטירליכקייט; א נאטור, א כאראקטער; די איינענשאפט; דער פיזישער צושטאנד; דאס לעבען; נאטירליכער [ווילדער] צושטאנד.

na'ture-de'ity *n.* (ניי'-טשור-די'-אי-טי) א נאטירליכע גאטהייט [א גאטהייט וואס פערזאניפיצירט א פיזישע ערשיינונג אדער קראפט].

na'ture-god *n.* (ניי'-טשור-גאד) ז. *nature-deity*.

na'tureless *a.* (ניי'-טשור-לעס) אוננאטירליך.

na'ture-prin'ting *n.* (ניי'-טשור פרינ'-טינג) נאטור-דרוק, א געוויסער פראצעס פון דרוקען דורך אראבנעהמען דירעקט א קאפיע פון נאטור-געגענשטענדע [ווי פון בלעטער, מאך א. ד. ג.] אויף א פלאטע מיט וועלכער מען דרוקט.

na'ture-wor'ship *n.* (ניי'-טשור-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון נאטור-קערפער אדער נאטור-ערשיינונגען; א רעליגיאן אין וועלכער עס ווערען פערגעטערט די נאטור-קערפער אדער די נאטור-ערשיינונגען.

na'turism *n.* (ניי'-טשור-איזם) די פערגעטערונג פון די נאטור-קרעפטען אדער נאטור-ערשיינונגען.

naught *n., a. and adv.* (נאהט) ניכטס, נארנישט; א נול [אין ציפערען]; ווערטהלאז, נוצלאז; גארניט, דורכאויס ניט.

naugh'tily *adv.* (נאה'-טי-לי) פערדארבען, אונעהרליך, אונמאראליש; אונארטיג, שטיפעריש, צולאזען.

naugh'tiness *n.* (נאה'-טי-נעס) פערדארבענקייט, אונעהרליכקייט; אונארטיגקייט, צולאזענקייט, שטיפערישקייט.

naugh'ty *a.* (נאה'-טי) פערדארבען, צולאזען; אונערצויגען, אונארטיג.

naugh'ty pack (נאה'-טי פעק) א צולאזענער יונג.

nau'lage *n.* (נאה'-לעדזש) פאהר-געלד אדער פראכט-געלד אויף א שיף.

nauma'chia *n.* (נאה-מיי'-קי-א) ז. *naumachy*.

nau'machy *n.* (נאה'-מע-קי) א ים-שלאכט; א שפיעל ים-שלאכט אין אלטען רוים, וואו די פעכטער פלעגען זיין קריעגס-געפאנגענע אדער פערברעכער, פעראורטיילטע צום טויט; דער פלאץ וואו אזא שלאכט פלעגט פארקומען.

naupa'thia *n.* (נאה-פיי'-טהי-א) ים-קראנקהייט.

nau'sea *n.* (נאה'-שיא) ים-קראנקהייט; איבעלקייט, ניט-גוטקייט צום ברעכען.

nau'seant *n. and a.* (נאה'-סי-ענט) א שטאף וואס רופט ארויס איבעלקייט אדער ברעכען; איבלענד, וואס רופט ארויס ניט-גוטקייט.

nau'seate *v.* (נאה'-שיעיט) פיהלען איבעלקייט, פיהלען צום ברעכען, פיהלען ניט־גוטקייט; איבלען פון עפעס, האבען אן עקעל פאר עפעס; ערפילען מיט עקעל, אנמאכען א ניט־גוטקייט.

nausea'tion *n.* (נאה-שיעי'-שאן) אי־בעלקייט, עקעל; דאס עקלען; דאס מא־כען צום עקלען.

nau'seative *a.* (נאה'-שיעי-טיוו) עקלענד, איבלענד; וואס קעהרט צום ברעכען.

nau'seous *a.* (נאה'-שיאס) איבעלדיג, וואס רופט ארויס איבעלקייט אדער עקעל.

nau'seousness *n.* (נאה'-שיאס-נעס) עקעלהאפטיגקייט, עקעל, ניט־גוטקייט.

nautch *n.* (נאהטש) א מין באלעט־טאנץ אין אינדיען; אן אונטערהאלטונג מיט א באלעט־טאנץ.

nautch'-girl *n.* (נאהטש'-גוירל) א פראפעסיאנעלע טענצעריז [אין אינדיען].

nau'tic *a.* (נאה'-טיק) ז. *nautical*

nau'tical *a.* (נאה'-טי-קעל) וואס איז שייך צו שיף־פאהרט אדער זעע־פאהרט; וואס איז שייך צו שיפען אדער מאטראזען.

nau'tically *adv.* (נאה'-טי-קעל-אי) אין אנגעלעגענהייטען, וועלכע זיינען שייך צו שיפען, זעע־לייט אדער זעע־פאהרט.

nau'tical mile (נאה'-טי-קעל מאיל) א ים־מייל [אן ערך 6 טויזענד מיט 80 פוס].

nau'tilite *n.* (נאה'-טי-לאיט) א פער־שטיינערטער נאוטילוס [אזא שאל־פיש אדער מושעל־טהיער וואס שווימט ווי א שיפעל].

nau'tilus *n.* (נאה'-טי-לאס) א נאוטילוס [א מין שאל־פיש אדער מושעל־טהיער וואס שווימט ווי א שי־פעל]; א פארטונעזי־שע קריעגס־שיף; א מין טויך־אפאראט וואס זינקט און שווימט צו־ריק ארויף מיט דער הילף פון געפרעסטער לופט.

Nautilus

na'val *a.* (ניי'-וועל) וואס איז שייך צו א שיף אדער שיפען; וואס איז שייך צו א פלאטע; וואס בעזיצט א פלאטע.

na'val engineer'ing (ניי'-וועל ענ-דזשי-ניער'-אינג) שיפס־בוי קונסט.

na'vally *adv.* (ניי'-וועל-אי) אין בע־צוג צו שיפען אדער פלאטען.

na'val of'ficer (ניי'-וועל אפ'-אי-סער) א פלאטען־בעאמטער.

nave *n. and v.* (נייוו) די נאבע פון א ראד, דער מיטען פון ראד וואו עס זיי־נען אריינגעשטעלט די שפייכען [שפי־צעס]; דער מיטען פון א קירך; מאכען עהנליך צו א נאבע.

nave'-box *n.* (נייוו'-באקס) א נאבען־שאלע [א מעטאל־רינג וואס ווערט אריינ־געשטעלט אין נאבען־לאך פון א ראד, וואו דער אקס געהט דורך].

na'vel *n.* (נייוול) דער נאפעל, דער פופיק; דער מיטען פון עפעס.

na'veled *a.* (נייוולד) מיט א נאפעל, מיט א פופיק.

na'vel-gall *n.* (ניי'-וול-גאהל) אן אנגע־ריבענע וואונד ביי א פערד אויף'ן רוקען הינטער דעם זאטעל.

na'vel-hole *n.* (ניי'-וול-האול) דאס לאך אין א מיהל־שטיין דורך וועלכען עס שיט זיך אריין די תבואה צום מאהלען.

na'velled *a.* (נייוולד) ז. *naveled*

na'vel-string *n.* (ניי'-וול-סטרינג) די נאפעל־שנור.

na'velwort *n.* (ניי'-וול-הוואירט) נא־פעל־קרויט [א מין פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די פארם פון א נאפעל].

navic'ular *a. and n.* (נע-וויק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שיפעל אדער שיפ־לעך; וואס האט די פארם פון א שיפעל; דער שיפעל־ביין [א געוויסער ביין אין דעם האנד־געלענק וואס האט די פארם פון א שיפעל; דער קנעכעל־ביין פון א פערד'ס פוס].

navic'uloid *a.* (נע-וויק'-יו-לאיד) עהנ־ליך צו א שיפעל.

na'viform *a.* (ניי'-ווי-פארם) וואס האט די פארם פון א שיפעל.

navigabil'ity *n.* (נעוו-אי-גע-ביל'-אי-טי) שיפבארקייט, די מעגליכקייט צו בע־רייזען מיט א שיף.

nav'igable *a.* (נעוו'-אי-געבל) שיפבאר, וואס מען קען בערייזען מיט א שיף; וואס איז טיעף און ברייט גענוג דורכ־צופאהרען מיט א שיף.

nav'igableness *n.* (נעוו'-אי-געבל-נעס) ז. *navigability*

nav'igably *adv.* (נעוו'-אי-גע-בלי) אזוי, דאס מען קען בערייזען מיט א שיף.

nav'igate *v.* (נעוו'-אי-גייט) פאהרען מיט א שיף, זעגלען; שטייערען, פיהרען [א שיף].

naviga'tion *n.* (נעוו-אי-גיי'-שאן) נא־ווינאציאן, שיף־פאהרט, דאס זעגלען אדער דאס ארומרייזען מיט א שיף; די ווי־סענשאפט אדער קונסט פון שיף־פאהרט.

naviga'tion act (נעוו-אי-גיי'-שאן עקט) א געזעץ וועגען שיפען־פערקעהר.

Naviga'tion Act (נעוו-אי-גיי'-שאן עקט) איינער פון די געזעצע וועגען שיפען־פערקעהר, וואס זיינען ארויסגעגעבען גע־ווארען אין ענגלאנד אין 17טען יאהרהונ־דערט מיט'ן צוועק צו שטיצען דעם שי־פען־פערקעהר פון ענגלאנד און איהרע קא־לאניעס, צו שעדיגען דעם האלענדישען האנדעל און צו בריינגען־דערצו, אז דער האנדעל פון די ענגלישע קאלאניעס זאל געפיהרט ווערען נור מיט ענגלאנד.

naviga'tional *a.* (נעוו-אי-גיי'-שאנ־על) וואס איז שייך צו נאווינאציאן. ז. *navigation*

nav'igator *n.* (נעוו'-אי-גיי-טאר) א שיפער, א זעגלער, א זעע־פאהרער, א שטייערמאן.

nav'vy *n.* (נעוו'-אי) אן ארבייטער ביים בויען קאנאלען אדער אייזענבאהן־ליניעס; א גראב־מאשין.

na'vy *n.* (ניי'-ווי) א קריעגס־פלאטע; א פלאטע; א מארינע; די מאנשאפט פון א פלאטע.

na'vy blue (ניי'-ווי בלוה) מארינע בלוי [דער קאליר פון מאטראזען געוואנט].

na'vy-reg'ister *n.* (ניי'-ווי-רעדזש'-איס-טער) דער פלאטען־רעגיסטער [אן אפיציעלע ליסטע מיט די נעמען פון אלע פלאטען־אפיציערען פון דער אמעריקאנער קריעגס־פלאטע, וועלכע ווערט ארויסגעגע־בען אלע האלבע יאהר].

na'vy-yard *n.* (ניי'-ווי-יארד) א שיפס־ווערפט [דער פלאץ וואו די רעגיערונגס־שיפען ווערען געמאכט אדער רעפארירט].

nawab' *n.* (נע-הוואהב') ז. *nabob*

nay *adv., n. and v.* (ניי) ניט נאר אזוי, נאר...; ניט נאר דאס נאר אויך...; ניין, נאך מעהר; א פערניינונג; אן אב־שלאגענדער ענטפער; אן ענטזאגונג; דאס זאגען ניין; דאס שטימען דאגעגען; א ניין־זאגער; זאגען ניין; ענטזאגען.

Nazare'an *n.* (נעז-ע-רי'-ען) ז. *Nazarene*

Nazarene' *n.* (נעז-ע-רין') אן איינ־וואהנער פון נצרת [בעזאנדערס וועגען קריסטוס אדער וועגען די ערשטע קריס־טען]; איינער פון דער אידיש־קריסטלי־כער סעקטע נצרת, וועלכע האט עקזיס־טירט ביז דעם 4טען יאהרהונדערט.

Nazare'nism *n.* (נעז-ע-רי'-ניזם) די רעליגיאנס־לעהרע פון דער אמאלונער אי־דיש־קריסטליכער סעקטע נצרת [דיעזע סעקטע וועלכע האט עקזיסטירט ביז צום 4טען יאהרהונדערט, האט געגלויבט אין תורת משה און אין דער הייליגקייט פון יעזוס קריסטוס].

Naz'arite *n.* (נעז'-ע-ראיט) א נזיר אמאל ביי אידען.

Naz'ariteship *n.* (נעז'-ע-ראיט-שיפ) דאס נזיר'טום, דאס זיין א נזיר.

Nazarit'ic *a.* (נעז-ע-ריט'-איק) וואס איז שייך צו א נזיר.

Naz'aritism *n.* (נעז'-ע-ריט-איזם) דער נדר אדער די שבועה פון די נזירים.

naze *n.* (נייז) א שטיק היהך לאנד וואס דרינגט אריין פון ברעג אין ים אריין.

N. B. *nota bene* ראשי תבות פון

N. C. *North Carolina* אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

N. Dak. *North Dakota* אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

N. E. *New England* ראשי תבות פון און *northeast*

neal'ogy *n.* (ני-על'-א-דזשי) נעאלא־גיע, די לעהרע אדער די בעשרייבונג פון דעם וואוקס פון חיות בעת זיי זיינען נאך זעהר יונג.

neap *a. and n.* (ניעפ) נידריג, וואס מינדערט זיך [וועגען דעם צופלוס און אב־פאל פון וואסער אין ים]; א נידריגער צופלוס אדער אבפאל פון וואסער אין ים; דער צופלוס אדער אבפאל [עבע און פלוטה] אויף דעם נידריגסטען פונקט; דער דישעל פון א וואגען.

Neapol'itan *a. and n.* (ני-ע-פאל'-אי-טען) וואס געהערט צו נעאפעל [א שטאדט אין איטאליען]; א בירגער אדער א גע־בארענער פון נעאפעל.

near *a., adv., prep. and v.* (ניער) נאהענט, שכנ'יש, נאכבארליך; אינטים; קארג; גענוי; ביינאהע, כמעט; זיך נע־הערען, קומען נאהענט.

near'-by *a.* (ניער'-באי) דערביי ליע־גענד; נאהענט.

near'-dwell'er *n.* (ניער'-דהוועל'-ער) א שכן, א נאכבאר.

near'ly *adv.* (ניער'-לי) ביי־נאהע, כמעט; קארג; פינקטליך.

near'ness *n.* (ניער'-נעס) נאהענטקייט; נאהענטע קרובה'שאפט; עהנליכקייט; קארגקייט.

near'-point *n.* (ניער'-פאינט) דער נאהענטסטער פונקט [דער פונקט וואס איז דער נאהענטסטער צום אויג ביים קוקען אויף עפעס].

near'-sigh'ted *a.* (ניער'-סאי'-טעד) קורצזיכטיג.

near'-sigh'tedness *n.* (ניער'-סאי'-טעד-נעס) קורצזיכטיגקייט.

near the mat'ter (ניער טהי מעט'-ער) ניט ווייט פון אמת; ניט ווייט פון דער ווירקליכער לאגע.
neat *a., adv. and n.* (ניעט) נעט, ריין, זויבער; קלאר; שעהן, אנגענעהם; גוט און שעהן געמאכט; ציערליך; וואס איז שייך צו פיה; פיה, בהמות.
'neath *adv.* (ניעטה) א פערראיינפאכונג פון ***beneath***
neat'-han'ded *a.* (ניעט'-הענ'-דעד) רייניליך, זויבער; פלינק; געשיקט; בריה'שדיג.
neat'-han'dedness *n.* (ניעט'-הענ'-דעד-נעס) רייניליכקייט; געשיקטקייט.
neat'herd *n.* (ניעט'-הוירד) א פיה-פאס- טוך, א פיה-הירט.
neat'-house *n.* (ניעט'-האוס) א שטאל פאר בהמות.
neat'ly *adv.* (ניעט'-לי) אויף א ריינער, זויבערער אדער שעהן אויסגעארבייטער ארט.
neat'ness *n.* (ניעט'-נעס) נעטקייט; ריינ- ליכקייט; שעהנקייט.
neb *n.* (נעב) דער שנאבעל פון א פויגעל; דער שנויץ אדער ריזלע פון א חיה; דער שפיץ פון א פעדער אדער פען.
neb'buk-tree *n.* (נעב'-אק-טריע) א מין דארן-בוימעל אדער קוסט, וואס וואקסט אין איינינע געגענדען פון פא- לעסטינא. ז. ***Christ's-thorn***
neb'el *n.* (נעב'-על) [נבל] א מין הארף ביי די אמאליגע אידען.
Nebr. [אויי- פון ***Nebraska***] אבקירצונג פון נער פון די פעראייניגטע שטאאטען נארד-אמעריקא].
neb'ula *n.* (נעב'-יו-לא) אין אסטראנא- מיע — דער נעבעל-פלעק [איינער פון די נעבעלהאפטע העלע פלעקען אין הימעל. פיעלע פון זיי שטעלען מיט זיך פאר אן אונגעהויערע מאסע פון זעהר דער- ווייטערטע שטערען]; אין מעדיצין — א טונקעלער פלעק אויף דער הארן-הויט פון אויג.
neb'ular *a.* (נעב'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א נעבעל-פלעק. ז. ***nebula***
neb'ular hypoth'esis (נעב'-יו-לאר האי-פאטה'-ע-סיס) די היפאטעזע אדער טעאריע, אז אונזער זונען-סיסטעם האט זיך אויסגעבילדעט פון איינעם פון די נע- בעל-פלעקען וואס געפינען זיך אין וועלט- רוים.
nebulif'erous *a.* (נעב-יו-ליפ'-ע-ראס) וואס האט נעבעלהאפטיגע פלעקען.
neb'ulist *n.* (נעב'-יו-ליסט) אן אנ- הענגער פון דער נעבעל-פלעקען-טעאריע אין דער פראגע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער וועלט.
ז. ***nebular hypothesis***
neb'ulize *v.* (נעב'-יו-לאיז) אטאמי- זירען, פערוואנדלען א פליסיגקייט אין קליינינקע טיילכעלעך ווי א שטויב.
neb'ulizer *n.* (נעב'-יו-לאי-זער) אן אינסטרומענט צו פערוואנדלען א פליסיג- קייט אין א נעבעל אדער אין קליינע טייל- כעלעך ווי א שטויב.
neb'ulose *a.* (נעב'-יו-לאוס) נעבעל- האפט; וואלקענדיג.
nebulos'ity *n.* (נעב-יו-לאס'-אי-טי) נעבעלדיגקייט; טומאנעקייט; דאס זיין פערוואלקענט.
neb'ulous *a.* (נעב'-יו-לאס) נעבעלדיג, טומאנע, וואלקענדיג; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צו א נעבעל-פלעק.
ז. ***nebula***

neb'ulousness *n.* (נעב'-יו-לאס-נעס) נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט, וואלקענדיג- קייט.
necessa'rian *a. and n.* (נעס-ע-סיי'- רי-ען) וואס איז שייך צו דער "נויטווענ- דיגקייטס-לעהרע; אן אנהענגער פון דער נויטווענדיגקייטס-לעהרע.
ז. ***necessarianism***
necessa'rianism *n.* (נעס-ע-סיי'-רי- ען-איזם) די נויטווענדיגקייטס-לעהרע [די לעהרע, אז יעדע מענשליכע האנד- לונג איז א פאלגע פון נאטור-נויטווענדי- גע אורזאכען און אז קיין פרייער ווילען אדער פרייע בחירה עקזיסטירט ניט].
ז. ***determinism***
nec'essaries *n.* (נעס'-ע-סע-ריז) נויט- ווענדיגקייטען; נויטיגע בעדערפנישען.
He is too poor to afford even the necessaries of life.
nec'essarily *adv.* (נעס'-ע-סע-רי-לי) אויף א נויטווענדיגער ארט; אונפער- מיידליך.
nec'essariness *n.* (נעס'-ע-סע-רי-נעס) נויטווענדיגקייט; דאס זיין נויטווענדיג.
nec'essary *a. and n.* (נעס'-ע-סע-רי) נויטווענדיג, נויטיג, ערפארדערליך; אן אבטריט, א נוזשניק.
necessita'rian *a.* (ני-סעס-אי-טיי'- רי-ען) ז. ***necessarian***
necessita'rianism *n.* (ני-סעס-אי- טיי'-רי-ען-איזם) ז. ***necessarianism***
neces'sitate *v.* (ני-סעס'-אי-טייט) נוי- טיג מאכען; מאכען אונפערמיידליך; נוי- טיגען, צווינגען.
The condition of the city necessitates prompt action to establish order.
necessita'tion *n.* (ני-סעס-אי-טיי'- שאן) דאס מאכען נויטיג אדער אונפער- מיידליך; דאס צווינגען; די נויטווענדיג- קייט.
neces'sitied *a.* (ני-סעס'-אי-טיד) בע- דירפטיג, זיך נויטיגענד.
neces'sitous *a.* (ני-סעס'-אי-טאס) בעדירפטיג, זעהר ארים.
neces'sitously *adv.* (ני-סעס'-אי-טאס- לי) אויף א נויטבעדערפטיגען אופן.
neces'sitousness *n.* (ני-סעס'-אי-טאס- נעס) די דירפטיגקייט, ארימקייט; נויט- בעדערפטיגקייט.
neces'sity *n.* (ני-סעס'-אי-טי) נויט; נויטווענדיגקייט; בעדירפנים; נויטבע- דערפטיגקייט.
neck *n. and v.* (נעק) יעדע; דער האלז; זאך וואס האט די פארם אדער דאס אויס- זעהן פון א האלז; דאס העלזעל פון א פלאש, פון א פידעל א. ד. ג.; דער טייל פון אן אקס, וואס געהט אריין אין ראד; א שמאלער פאס לאנד וואס פער- איינינט צוויי גרויסע שטיקער לאנד; אין אנאטאמיע — א צוזאמענגעצויגענער טייל פון א געוויסען אבר [ווי דאס העלז- זעל פון אורין-פענכער א. ד. ג.]; דאס פלייש פון האלז אדער נאקען; העננען; דערווערגען; קעפען.
neck and crop (נעק ענד קראפ) האק און פאק; אלע צוזאמען; אלע מיט א מאל.
neck and heels (נעק ענד היעלז) ז. ***neck and crop***
neck and neck (נעק ענד נעק) מיט גלייכער שנעלקייט אין א וועט-לויף.
neck'-bone *n.* (נעק'-באון) א האלז- ביין.
neck'-chain *n.* (נעק'-טשיין) א האלז- קייט [אלס ציערונג].
neck'-cloth *n.* (נעק'-קלאטה) א האלז- טוך.

necked *a.* (נעקט) האלזיג, מיט א האלז.
neck'erchief *n.* (נעק'-ער-טשיף) א האלז-טוך, א האלז-בינדע.
neck'-guard *n.* (נעק'-גארד) א מין דעקעל וואס לאזט זיך ארוב פון א העלם אדער פאנצער-היטעל צו בעשיצען דעם האלז.
neck'-hand'kerchief *n.* (נעק'-הענ'- קער-טשיף) ז. ***neckerchief***
neck'inger *n.* (נעק'-אינ-דזשער) א פראווינציאלזמוס.
neck'lace *n.* (נעק'-לייס) א האלז-באנד, א האלז-ציערונג.
neck'laced *a.* (נעק'-לייסט) מיט א האלז-באנד.
neck or noth'ing (נעק אר נאטה'- אינג) אונטער אלע אומשטענדען; ניט קוקענדיג אויף קיין געפאהר.
I'll try it, neck or nothing.
neck'-piece *n.* (נעק'-פיעס) א האלז- טיכעל, א האלז-באנד; דער טייל פון א פאנצער, וואס בעשיצט דעם האלז.
neck'tie *n.* (נעק'-טאי) א האלז-טוך, א האלז-בענדעל; א קראוואט.
neck'wear *n.* (נעק'-הוועהר) האלז- בענדלעך, קראוואטען, שארפען א. ז. וו.
neck'weed *n.* (נעק'-הוויעד) האנף, קאנאפליע; אזא פלאנצע, וועלכע פלעגט אמאל געברויכט ווערען אלס מיטעל גע- גען שקראפול.
neck'-yoke *n.* (נעק'-יאוק) א יאך [צום איינשפאנען אקסען].
necrobio'sis *n.* (נעק-רא-באי-או'- סיס) אין פאטאלאגיע — א פראגרעסיווע אבשטארבונג פון א געוויסען טייל פון ארגאנישען געוועב ביז עס ווערט אין גאנצען אטראפירט.
necrol'atry *n.* (נעק-ראל'-ע-טרי) פער- געטערונג פון געשטארבענע; זבחי מתים.
necrolog'ic *a.* (נעק-רא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו א נעקראלאג.
ז. ***necrology***
necrolog'ical *a.* (נעק-רא-לאדזש'-אי- קעל) ז. ***necrologic***
necrol'ogist *n.* (נעק-ראל'-א-דזשיסט) א נעקראלאגיסט, איינער וואס שרייבט נעקראלאגען. ז. ***necrology***
necrol'ogy *n.* (נעק-ראל'-א-דזשי) א נעקראלאג, א קורצע בעשרייבונג אדער ביאגראפיע פון א געשטארבענעם; א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט טוי- טע מיטגליעדער פון א פעראיין.
nec'romancer *n.* (נעק-רא-מענ-סער) א נעקראמאנט, א שווארץ-קינסטלער, א מכשף, איינער וואס בעשווערט טויטע.
nec'romancy *n.* (נעק-רא-מענ-סי) טויטען-בעשווערונג, דאס ארויסרופען גייסטער פון טויטע; שווארצע קונסט; כשוף; צויבעריי.
necroman'tic *a. and n.* (נעק-רא- מענ'-טיק) וואס געהערט צו טויטען-בע- שווערונג [ז. ***necromancy***]; מאגיש; צויבערענד; כשוף מאכענד; א מכשף; א צויבערער.
necroman'tical *a.* (נעק-רא-מענ'-טי- קעל) ז. ***necromantic***
necroman'tically *adv.* (נעק-רא-מענ'- טי-קעל-אי) מיט שווארצער קונסט; דורך כשוף.
nec'ronite *n.* (נעק'-רא-נאיט) דער שטינקענדער פעלד-שפאט [א מין מינע- ראל וואס גיט ארויס א ריח ווי פון צו- פוילטען פלייש].
necroph'agous *a.* (נעק-ראפ'-ע-גאס) וואס עסט נבלות.

necroph'ilism *n.* (נעק־ראפ׳־אי־ליזם) א קרענקליכער צושטאנד, וועלכער דריקט זיך אויס אין א ליידענשאפטליכער ליע־בע צו טויטע קערפער.

necroph'ilous *a.* (נעק־ראפ׳־אי־לאס) וואס האט ליעב טויטע קערפער, וואס ער־נעהרט זיך מיט טויטע קערפער.

necropho'bia *n.* (נעק־ראָ־פאו׳־בי־א) א קרענקליכער שרעק פאר טויטע קער־פער; אן איבערטריבענע מורא פאר'ן טויט.

necroph'orous *a.* (נעק־ראפ׳־א־ראס) וואס בעגראבט טויטע קערפער [ווענען א געוויסען מין זשוקעס, וואס בעגראבען די קערפער פון טויטע חיה'לעך און לעגען דארט די אייעלעך]. ז. *burying-beetle*.

necrop'olis *n.* (נעק־ראפ׳־א־ליס) א נעקראפאליס אדער טויטען־שטאדט; א בית־עולם ביי די אלטע פעלקער.

nec'ropsy *n.* (נעק־ראפ־סי) ז. *necroscopy*.

necroscop'ic *a.* (נעק־רא־סקאפ׳־איק) וואס איז שייך צו דער אונטערזוכונג פון א קערפער נאך'ן טויט.

necroscop'ical *a.* (נעק־רא־סקאפ׳־אי־קעל) ז. *necroscopic*.

nec'roscopy *n.* (נעק׳־רא־סקאו־פי) די אונטערזוכונג פון א קערפער נאך'ן טויט; דאס פאלמעסען.

necro'sis *n.* (נעק־ראו׳־סיס) אין פא־טאלאגיע — די אבשטארבונג פון א טייל פון געוועב אין קערפער; קנאכען־בראנד; אין באטאניק — א מין קראנקהייט פון פלאנצען.

necrot'omy *n.* (נעק־ראט׳־א־מי) דאס צושניידען אדער פאלמעסען טויטע קער־פער.

nec'tar *n.* (נעק׳־טאר) אין דער גריכי־שער מיטאלאגיע — דער נעקטאר, א גע־טראנק, וואס די אלימפישע געטער פלע־גען טרינקען און צוליעב דעם זיינען זיי געוועזען אונשטערבליך; א זיסער אראמאטי־שער וויין; אין באטאניק — דער זיסער זאפט פון א בלום.

nec'tar-bird *n.* (נעק־טאר־בוירד) ז. *honey-sucker*.

necta'real *a.* (נעק־טיי׳־רי־על) ז. *nectarean*.

necta'rean *a.* (נעק־טיי׳־רי־ען) וואס איז שייך צו נעקטאר; ענהליך צו נעקטאר; זעהר זיס און אנגענעהם. ז. *nectar*.

nec'tared *a.* (נעק׳־טארד) אנגעפילט מיט נעקטאר [דער געטער־געטראנק]. ז. *nectar*.

necta'reous *a.* (נעק־טיי׳־רי־אס) ז. *nectarean*.

necta'reously *adv.* (נעק־טיי׳־רי־אס־לי) אזוי ווי נעקטאר; מיט זיסקייט, מיט אנגענעהמליכקייט. ז. *nectar*.

necta'reousness *n.* (נעק־טיי׳־רי־אס־נעס) דאס זיין ווי נעקטאר; דאס האבען א זיסען, אנגענעהמען טעם. ז. *nectar*.

nec'tarine *n.* and *a.* (נעק׳־טע־רין) א מין פערסיק; זיס און אנגענעהם ווי נעקטאר.

nec'tarous *a.* (נעק׳־טע־ראס) ז. *nectarean*.

nec'tary *n.* (נעק׳־טע־רי) דאס האניג־נעפעס ביי בלומען [דער טייל פון א בלום וואס ענטהאלט האניג־זאפט].

ned'dy *n.* (נעד׳־אי) אן עזעל.

née *a.* (ניי) געבארען [ווענען דעם מיי־דעלשען פאמיליען־נאמען פון פערהייראטע פרויען].

Mrs. John Smith (née Brown).

need *n.* and *v.* (ניעד) נויט, מאנגעל; נויטבעדערפטיגקייט; ארימקייט; עלענד; א נויטפאל; נויטיג האבען; בעדארפען; זיין נויטיג.

need'-be *n.* (ניעד׳־בי) א מוז, א מוז־זאך; דאס וואס מוז זיין אדער געשעהן.

nee'der *n.* (ניע׳־דער) א בעדירפטיגער.

need'ful *a.* (ניעד׳־פול) נויטיג, נויט־בעדערפטיג; נויטוועגדיג.

need'fully *adv.* (ניעד׳־פול־אי) אויף א נויטבעדערפטיגען שטייגער.

need'fulness *n.* (ניעד׳־פול־נעס) נויט־בעדערפטיגקייט; נויטוועגדיגקייט.

nee'dily *adv.* (ניע׳־די־לי) אזוי ווי א נויטבעדערפטיגער; מעשה ארימאן.

nee'diness *n.* (ניע׳־די־נעס) נויט, בע־דערפטיגקייט; ארימקייט, דאס זיין אין נויט.

nee'dle *n.* and *v.* (ניע׳דל) א נאדעל; א שטריק־נאדעל אדער טאמבורקע; א זאך וואס האט די פארם פון א נאדעל [ווי די מאגנעטישע נאדעל פון א קאמפאס, דער ווייזער פון א זון־זייגער, דער שטיפט פון א וועלכען ניט אפאראט א. ד. ג.]; דער שפיץ פון א פעלז אדער בארג; אין ארכיטעקטור — א באלקען, וואס ווערט דורכגעצויגען דורך א לאך פון א וואנד און האלט זיך אויף שטיץ־באלקענס, כדי אונטערצוהאלטען די וואנד, בעת מען מאכט זי איבער פון אונטען; א באלקען מיט א בלאק, וואס איז ארויסגעשטארצט פון וואנד פון א געביידע און דיענט אויפצו־הויבען משאות; איינע פון די שפיציגע הארטע הערעלעך, מיט וועלכע עס זיינען בעוואקסען געוויסע חיות און פלאנצען; נעהען אדער שטריקען מיט א נאדעל; קריסטאליזירען זיך אין דער פארם פון נאדלען.

nee'dle-case *n.* (ניע׳דל־קייס) א נא־דעל־טעשעל, א נאדעל־האלטער.

nee'dle-fish *n.* (ניע׳דל־פיש) דער נא־דעל־פיש אדער די ים־נאדעל. ז. *pipe-fish*.

nee'dleful *n.* (ניע׳דל־פול) א נאדעל־פאדים [פאדים וויפיעל עס ווערט אריינ־געצויגען אין א נאדעל].

nee'dle-gun *n.* (ניע׳דל־גאן) א ביקס מיט א צינד־נאדעל.

nee'dle-ma'ker *n.* (ניע׳דל־מיי׳־קער) א נאדעל־מאכער, א נאדעל־מייסטער.

nee'dleman *n.* (ניע׳דל־מען) אן ארבי־טער וואס ארבייט מיט דער נאדעל [ווי א שניידער, א קירזשנער א. ד. ג.].

nee'dler *n.* (ניע׳־דלער) א נאדעל־מאכער; א שטעך־ווערטעל זאגער, א קיבעצער.

nee'dle-set'ter *n.* (ניע׳דל־סעט׳־ער) א פאבריכטונג אין א נעה־מאשין, דורך וועלכער די נאדעל ווערט אריינגעשטעלט און בעפעסטיגט אין נאדעל־שטאנג.

nee'dle-shaped *a.* (ניע׳דל־שייפט) וואס האט די פארם פון א נאדעל.

nee'dle-sharp'ener *n.* (ניע׳דל־שארפ׳־נער) א נאדעל־שארפער, א שמיר־געל־שטיינדעל צום שארפען נאדלען.

need'less *a.* (ניעד׳־לעס) ניט נויטיג; אומזיסט, ארויסגעווארפען.

need'lessly *adv.* (ניעד׳־לעס־לי) אויף א ניט־נויטיגען, אומזיסטיגען שטייגער.

need'lessness *n.* (ניעד׳־לעס־נעס) אונ־נויטיגקייט; אוננוציגקייט; אומזיסטיג־קייט.

nee'dle-tel'egraph *n.* (ניע׳דל־טעל׳־ע־גרעף) א טעלעגראף וועלכער גיט דעם סיגנאל דורך א געוויסער בעוועגונג פון א מאגנעטישער נאדעל.

nee'dle-thread'er *n.* (ניע׳דל־טהרעד׳־ער) א פאבריכטונג, מיט וועלכער מען ציהט דורך א פאדים אין א נאדעל.

nee'dlewoman *n.* (ניע׳דל־הוואומ־ען) א נעהטארין.

nee'dlework *n.* (ניע׳דל־הווירק) נא־דעל־ארבייט, נעגעה.

nee'dleworker *n.* (ניע׳דל־הוואיר־קער) אייגער וואס ארבייט מיט דער נאדעל; א שניידער; א נעהטארין.

need'ly *a.* (ניעד׳־לי) נאדעל־ארטיג, ווי א נאדעל; וואס איז שייך צו א נאדעל.

needs *adv.* (ניעדז) נויטוועגדיגערווייזע; אונבעדינגט.

nee'dy *a.* (ניע׳־די) מאנגעלהאפט, בע־דירפטיג, ארים.

ne'er *adv.* (נעהר) אבקירצונג פון *never*.

nefan'dous *a.* (ני־פענ׳־דאס) עקעל־האפט; העסליך; אבשייליך.

nefa'rious *a.* (ני־פיי׳־רי־אס) שרעק־ליך פערדארבען; עקעלהאפט, אבשייליך, שענדליך.

nefa'riously *adv.* (ני־פיי׳־רי־אס־לי) אויף אן אבשייליכער, שענדליכער ארט.

ne'gate *v.* (ניע׳־גייט) פערלייקענען; אבלייקענען; פערניינען.

ne'gatedness *n.* (ניע׳־גיי־טעד־נעס) דאס זיין נעגאטיוו, אבגעלייקענט, פערליי־קענט אדער פערניינט.

nega'tion *n.* (ני־גיי׳־שאן) נעגאציאן, פערניינונג; פערלייקענונג; אבלייקענונג.

nega'tionist *n.* (ני־גיי׳־שאנ־איסט) א פערניינער; איינער וואס פערלייקענט אדער לייקענט אב; איינער וואס לייקענט אב אלגעמיין־אנגענומענע גלויבענס.

neg'ative *a.*, *n.* and *v.* (נעג׳־ע־טיוו) נעגאטיוו; פערניינענד; אבלייקענענד; צו־ריקווייזענד, פערביטענד, וועטירענד; אין פאטאגראפיע — וואס ציינט דאס ליכט און דעם שאטען פון'ם בילד פערקעהרט; וואס איז פערקעהרט, וואס איז דער היפוך; א נעגאטיווער אויסדרוק, א נעגאטיווער זאץ [וואס פערניינט, וואס ענטהאלט דאס ווארט "נים"]; דאס וועטא־רעכט, דאס רעכט צוריקצואווייזען אדער פערביטען; א וועטא; פערניינונג, נעגענטייל; אין פאטאגראפיע — א נעגאטיוו [א פאטא־גראפישע פלאטע]; נעגאטיווע עלעקטרי־ציטעט [וואס קומט פון רייבען פעך־שטא־פען ווי טריף־וואקס, בורשטין א. ז. וו.]; דער נעגאטיווער עלעקטרישער פאל; מא־כען נעגאטיוו; פערניינען; אבלייקענען; בעווייזען דעם געגענטייל; צוריקווייזען, פערביטען, וועטירען.

neg'ative electric'ity (נעג׳־ע־טיוו אי־לעק־טריס׳־אי־טי) נעגאטיווע עלעק־טריציטעט. ז. *negative*.

neg'ative ev'idence (נעג׳־ע־טיוו עוו׳־אי־דענס) א נעגאטיווער בעוויז, א נע־גאטיווער עדות־זאגען [ווי למשל, דאס עדות־זאגען פון איינעם, אז כאטש ער איז געווען אויף א געוויסען פלאץ אין א בע־שטימטען ארט, האט ער דאך ניט געזעהן דאס, וואס עס ווערט בעהויפטעט פון אן אנדערען].

neg'atively *adv.* (נעג׳־ע־טיוו־לי) אויף א פערניינענדען שטייגער; דורך אבליי־קענונג אדער צוריקווייזונג; אויף אן אונ־דירעקטען אופן; מיט דער הילף פון נע־גאטיווער עלעקטריציטעט [וואס קומט פון רייבונג פון פעך־שטאפען, ווי טריף־וואקס, בורשטין א. ז. וו.].

neg'ativeness *n.* (נעג׳־ע־טיוו־נעס) דאס זיין נעגאטיוו. ז. *negative*.

neg'ativism *n.* (נעג׳־ע־טיוו־איזם) נע־

נעגאטיוויזם, אבלייקענונג פון אלגעמיין-אנגענומענע גלויבענס.

negativ'ity *n.* (נעג-ע-טיוו'-אי-טי) דאס זיין נעגאטיוו. ז. ***negative***

nega'tor *n.* (ני-גיי'-טאר) איינער וואס פערניינט אדער לייקענט אב.

neglect' *v., n. and a.* (נעג-לעקט') פערנאכלעסיגען; פערזעהן, ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט, דורכלאזען; ניט אכטען; זיין ניט העפליך; פערנאכלעסיגונג, פערנאכלעסיגקייט; נאכלעסיגקייט, א פערזעהן; פערנאכלעסיגט, פערזעהן, דורכגעלאזען.

neglec'table *a.* (נעג-לעק'-טעבל) וואס מען קען פערנאכלעסיגען, דורכלאזען אדער ניט נעהמען אין אנבעטראכט; וואס איז פון קנאפער וויכטיגקייט.

neglec'tedness *n.* (נעג-לעק'-טעד-נעס) פערנאכלעסיגטקייט.

neglec'ter *n.* (נעג-לעק'-טער) א פערנאכלעסיגער.

neglect'ful *a.* (נעג-לעקט'-פול) 1. נאכלעסיג, זארגלאז; 2. אהן רעספעקט, אונהעפליך, אונאויפמערקזאם; 3. וואס דריקט אויס נאכלעסיגקייט אדער אונאויפמערקזאמקייט.

1 The teacher was dismissed from the service because he was **neglectful** of his duties.
3. He has a cold **neglectful** countenance.

neglect'fully *adv.* (נעג-לעקט'-פול-אי) מיט נאכלעסיגקייט; אויף א זארגלאזען אדער אונאויפמערקזאמען אופן; אונהעפליך, אהן רעספעקט.

neglect'fulness *n.* (נעג-לעקט'-פול-נעס) נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט, אונאויפמערקזאמקייט; אונהעפליכקייט.

neglec'tible *a.* (נעג-לעק'-טיבל) ז. ***neglectable***

neglec'tingly *adv.* (נעג-לעק'-טינג-לי) ז. ***neglectfully***

neglec'tion *n.* (נעג-לעק'-שאן) נאכלעסיגקייט, פערנאכלעסיגונג.

negligée' *n. and a.* (נעג-לי-זשיי') נעגליזשע, א פרויען-מארגען-אנצוג; נאכלעסיג, אהן צערעמאניעס געקליידעט.

neg'ligence *n.* (נעג'-לי-דזשענס) נאכלעסיגקייט; אונאכטונג; דאס ניט קימערען זיך וועגען אנגענומענע מנהגים.

neg'ligent *a.* (נעג'-לי-דזשענט) נאכלעסיג, זארגלאז; ניט-אכטזאם; ניט קימערענדיג זיך וועגען אנגענומענע מנהגים.

neg'ligent escape' (נעג'-לי-דזשענט עס-קייפ') דאס אנטלויפען פון אן ארעסטירטען אהן דעם וויסען פון דעם וועכטער.

neg'ligently *adv.* (נעג'-לי-דזשענט-לי) אויף א נאכלעסיגען שטייגער.

neg'ligible *a.* (נעג'-לי-דזשיבל) ז. ***neglectable***

neg'ligibly *adv.* (נעג'-לי-דזשי-בלי) אזוי אז מען זאל קענען דורכלאזען, פערנאכלעסיגען אדער ניט נעהמען אין אנבעטראכט; אונוויכטיג.

negotiabil'ity *n.* (ני-גאו-שיע-ביל'-אי-טי) פערקויפליכקייט, דאס קענען פערקויפט ווערען, דאס קענען פערהאנדעלט ווערען; דאס קענען דיסקאנטירט ווערען [וועגען וועקסלען].

nego'tiable *a.* (ני-גאו'-שיעבל) פערקויפליך, וואס מען קען פערקויפען, וואס מען קען פערהאנדלען, וואס מען קען דיסקאנטירען [וועגען וועקסלען].

nego'tiable pa'per (ני-גאו'-שיעבל פיי'-פער) וועקסלען וואס מען קען פערקויפען, איבערגעבען אויף אן אנדערענס נאמען אדער דיסקאנטירען.

nego'tiant *n.* (ני-גאו'-שי-ענט) א נעגאציאנט, א פערמיטלער, איינער וואס אונטערהאנדעלט.

nego'tiate *v.* (ני-גאו'-שי-אייט) האנדלען; אונטערהאנדלען; פערהאנדלען, פערקויפען; טהאן עפעס, פיהרען א געשעפט; דיסקאנטירען [וועקסלען].

negotia'tion *n.* (ני-גאו-שי-איי'-שאן) אונטערהאנדלונג; פערהאנדלונג; האנדלונג; דאס מאכען, אז א וועקסעל זאל קענען דיסקאנטירט ווערען.

nego'tiator *n.* (ני-גאו'-שי-איי-טאר) א הענדלער; איינער וואס אונטערהאנדעלט; א פערמיטלער.

nego'tiatory *a.* (ני-גאו'-שי-ע-טא-רי) אונטערהאנדלענד, וואס איז שייך צו אן אונטערהאנדלונג אדער האנדעל.

nego'tiatrix *n.* (ני-גאו'-שי-איי-טריקס) א הענדלערין; איינע וואס אונטערהאנדעלט; א פערמיטלערין.

ne'gress *n.* (ני'-גרעס) א נעגערין, א מורין-פרוי.

Negril'lo *n.* (נע-גרי'-ליאו) ז. ***Negrito***

Negri'to *n.* (נע-גרי'-טאו) א נעגריט [איינער פון דער קליין-געוואקסיגער נעגער-ראסע אויף די פיליפינען-אינזלען און אין ניי-קאלעדאניע].

ne'gro *n. and a.* (ני'-גראו) א נעגער; א מורין; נעגעריש, שווארץ-הויטיג, וואס איז שייך צו דער נעגער-ראסע.

ne'gro-head *n.* (ני'-גראו-העד) א מין קיי-טאבאק; א מין ביליגער קויטשוק פון זיד-אמעריקא.

ne'groid *a.* (ני'-גראיד) נעגער-עהנליך, נעגעריש.

negroi'dal *a.* (ני-גראי'-דעל) ז. ***negroid***

ne'groism *n.* (ני'-גרא-איזם) א נעגער-אייגענטימליכקייט [הויפטזעכליך אין רייֵדען ענגליש].

ne'gro leth'argy (ני'-גראו לעטה'-אר-דזשי) די שלאף-קראנקהייט, נעגער-קראנקהייט אדער אפריקאנישע קראנקהייט [אזא קראנקהייט אין וועסט-אפריקא, וואס איז פערשפרייט מעהרסטענטייל בלויז צווישען דער שווארצער בעפעלקערונג. איינער פון איהרע הויפט-סמנים איז, וואס דער קראנקער האלט אין איין שלאפען]. ז. ***sleeping-sickness***

ne'gro min'strels (ני'-גראו מינ'-סטרעלז) נעגער-זינגער [זינגער, שפיעלער און וויצלינגע וואס פערשטעלען זיך אלס נעגערס].

ne'gro's-head *n.* (ני'-גראוז-העד) די עלפענביין-פאלמע. ז. ***ivory-palm***

ne'gus *n.* (ני'-גאס) א מין ענגלישער פונש [פון הייסען וואסער, וויין, צוקער און ציטראנען-זאפט].

Ne'gus *n.* (ני'-גאס) דער נעגוס [אביסינישער קעניג].

neigh *v. and n.* (ניי) הירזשען [ווי א פערד]; דאס הירזשען.

neigh'bor *n. and v.* (ניי'-באר) א נאכבאר, א שכן; א נאכבארין, א שכנה; א פריינד, א חבר; זיין א מיט-מענש; זיין א נאכבאר, וואהנען בשכנות.

neigh'borhood *n.* (ניי'-באר-הוד) נאכבארשאפט, שכנ'שאפט; אומגעבונג; אומגעגענד, געגענד; שכנ'ישע, פריינדליכע בעציהונגען.

neigh'boring *a.* (ניי'-באר-אינג) נאכבארשאפטליך, שכנ'יש.

neigh'borliness *n.* (ניי'-באר-לי-נעס) שכנ'ישע בעציהונגען און פריינדליכקייט.

neigh'borly *a. and adv.* (ניי'-באר-לי) נאכבארליך, פריינדליך; ווי א גוטער שכן; מיט פריינדליכקייט.

neigh'ing *n.* (ניי'-אינג) דאס הירזשען [פון א פערד].

nei'ther *a., pr. and c.* (ניע'-טהער) 1. קיינער; קיינער פון ביידע, ניט דער ניט יענער; 2. אין ביידע פעלע ניט, אין קיין פאל ניט; 3. אויך ניט; און ניט; ניט—ניט [ווי למשל: ניט גוט, ניט שלעכט].

1. **Neither** of them is willing to help me.
2. In **neither** case will I accept your offer.
3. **Neither** rain nor snow will keep me from coming.

nei'ther fish nor flesh (ניע'-טהער פיש נאהר פלעש) ניט פליישיג, ניט מילכיג; ניט אהין, ניט אהער.

nei'ther here nor there (ניע'-טהער היער נאהר טהעהר) ניט דא, ניט דארט; וואס פאסט זיך ניט צום פלאץ אדער צום ענין; ניט וויכטיג.

nei'ther off nor on (ניע'-טהער אף נאהר אן) ניט אהער און ניט אהין, אונענטשלאסען; אונבעשטענדיג.

Nemes'ic *a.* (ני-מעס'-איק) אונפערמיידליך, פאטאל, בעשטימט פון מזל; ווי די אלט-גריכישע געטין נעמעזיס. ז. ***Nemesis***

Nem'esis *n.* (נעמ'-ע-סיס) נעמעזיס [ביי די אלטע גריכען — די געטין פון ראכע, פון געטליכער שטראף און פון גלייכמעסיגע צוטיילונג פון מזל-ברכה צווישען מענשען].

nemoph'ilous *a.* (ני-מאפ'-אי-לאס) וואס האט ליעב וועלדער; וואס וואהנט אין וועלדער [ווי פויגלען, אינזעקטען א. ז. וו.].

nem'oral *a.* (נעמ'-א-רעל) וואלדיג.

ne'nia *n.* (ניע'-ני-א) א לויה-געזאנג; א טרויער-געזאנג; אן עלעגיע.

nen'uphar *n.* (נענ'-יו-פאר) די איירא-פעאישע ווייסע וואסער-ליליע.

neo-Cath'olic *a.* (ני-או-קעטה'-א-ליק) נעא-קאטוילִיש, ניי-קאטוילִיש. ז. ***neo-Catholicism***

neo-Cathol'icism *n.* (ני-או-קע-טהאל'-אי-סיזם) נעא-קאטוילִיציזם, ניי-קאטוילִיציזם [די פרינציפען פון א טייל פון דער אנגליקאנישער קירך וואס איז גענייגט צום קאטוילִיציזם, אדער פון דעם ליבעראלען פליגעל פון דער קאטוילִישער רעליגיאן אין פראנקרייך].

neo-Chris'tian *a. and n.* (ני-או-קריס'-טשען) ניי-קריסטליך, וואס איז שייך צום נעא-קריסטענטום [ראציאנאליזם אין קריסטענטום]; אן אנהענגער פון ניי-קריסטענטום, א ראציאנאליסט.

neo-Christian'ity *n.* (ני-או-קריס-טשי-ענ'-אי-טי) נעא-קריסטענטום, ניי-קריסטענטום, ראציאנאליזם אין דער קריסטליכער טעאלאגיע.

neocrim'inalist *n.* (ני-א-קרימ'-אי-נעל-איסט) אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז פערברעכענס קומען ניט פון דעם בייזען ווילען פון די פערברעכער, נאר פון אן אוננארמאלקייט אין זיין קערפערבוי.

neo-Darwin'ian *a. and n.* (ני-א-דאר-הווינ'-אי-ען) נעא-דארווינִיסטיש, וואס איז שייך צום נעא-דארווינִיזם; אן אנהענגער פון נעא-דארווינִיזם. ז. ***neo-Darwinism***

neo-Dar'winism *n.* (ני-א-דאר'-הווינ-איזם) נעא-דארווינִיזם [דער נייער אדער מאדיפיצירטער דארווינִיזם, וועלכער אנערקענט, ערשטענס, אז די נאטירליכע

אבקלייבונג, א דאנק דעם קאמפף פאר עקזיסטענץ, איז ניט איינער פון די אורזאכען פון דער ענטוויקלונג פון נייע מינים פלאנצען און חיות, ווי דארווין האט בעהויפטעט, נאר די הויפט=אורזאכע דערפון; און צווייטענס, אז פון איין דור צום צווייטען קענען איבערגעהן בלויז יענע אייגענשאפטען, וואס זיינען צום ערשטען דור געקומען בירושה]. ז. *Darwinism*.

neo-Dar'winist *n.* (ני-אָ-דאר'-הווינ-איסט) א נעא=דארוויניסט. ז. *neo-Darwinism*.

neog'amist *n.* (ני-אג'-ע-מיסט) א נור=וואס פערהייראטער אדער פערהייראטע.

neog'raphy *n.* (ני-אג'-רע-פי) א נייע סיסטעם צו שרייבען.

neo-Hebra'ic *n.* *and* *a.* (ני-אָ-הי-ברויי'-איק) ניי=העברעאיש, נעא=העברעאיש [די נאך=ביבלישע שפראך אדער דאס מאדערנע העברעאיש]; וואס איז שייך צו די מאדערנע אידען אדער צו דעם מאדערנעם העברעאיש.

neo-Hellen'ic *a.* *and* *n.* (ני-אָ-הע-לענ'-איק) נעא=העלעניש, ניי=גריכיש, וואס איז שייך צום מאדערנעם גריכענלאנד אדער צו דער מאדערנער גריכישער שפראך; די מאדערנע גריכישע שפראך.

neo-Lat'in *a.* *and* *n.* (ני-או-לעט'-אין) ניי=לאטייניש [וועגען די ראמאנישע שפראכען, וועלכע שטאמען פון לאטיין, אדער וועגען דעם מאדערנעם לאטיין, ווי עס ווערט געשריבען פון די מאדערנע שרייבער]; ניי=לאטיין, מאדערנער לאטיין.

Neolith'ic *a.* (ני-אָ-ליטה'-איק) וואס איז שייך צו דער נעאליטישער עפאכע [די שפעטערע עפאכע פון דער שטיין=פעריאדע, ווען די שטיין=אינסטרומענטען האבען דערגרייכט די העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט].

neolo'gian *a.* *and* *n.* (ני-אָ-לאו'-דזשי-ען) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו נעאלאגיע [א נייגונג אריינצוברייגגען אונגויטיגע נייאינקייטען אין שפראך אדער געדאנק]; א נעאלאג.

neolog'ic *a.* (ני-אָ-לאדזש'-איק) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו א נעאלאגיזם [א נייאינקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neolog'ical *a.* (ני-אָ-לאדזש'-אי-קעל) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו א נעאלאגיזם [א נייאינקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neolog'ically *adv.* (ני-אָ-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי א נעאלאגיזם [א נייאינקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neol'ogise *v.* (ני-אל'-אָ-דזשאיז) ז. *neologize*.

neol'ogism *n.* (ני-אל'-אָ-דזשיזם) א נעאלאגיזם. [א נייאינקייט אין א שפראך אדער געדאנק, א ניי ווארט, א נייע פראזע, א נייע בעדייטונג פון א ווארט, א נייע לעהרע].

neol'ogist *n.* (ני-אל'-אָ-דזשיסט) א נעאלאג [איינער וואס ברייננט אריין נייאינקייטען אין שפראך אדער געדאנק].

neologis'tic *a.* (ני-אל-אָ-דזשיס'-טיק) ז. *neologic*.

neologis'tical *a.* (ני-אל-אָ-דזשיס'-טי-קעל) ז. *neologic*.

neol'ogize *v.* (ני-אל'-אָ-דזשאיז) איינפיהרען נייאינקייטען אין שפראך אדער געדאנק [הויפטזעכליך אין רעליגיאן].

neol'ogy *n.* (ני-אל'-אָ-דזשי) נעאלאגיע, נייאינקייטען אין א שפראך, איינפיהרונג פון נייאינקייטען אין א שפראך אדער געדאנק, ספעציעל אין רעליגיאן, ראציאנאליזם אין רעליגיאן.

neome'nia *n.* (ני-אָ-מי'-ני-אָ) דער מולד, די געבורט פון דער נייער לבנה.

neomor'phism *n.* (ני-אָ-מאָהר'-פיזם) א נייע פארמאציאן; ענטוויקלונג פון א נייער פארם.

neon'omous *a.* (ני-אנ'-אָ-מאס) אין ביאלאגיע — ניי=פארמירט, שטארק געענדערט אין בוי.

neontol'ogist *n.* (ני-אנ-טאל'-אָ-דזשיסט) א קענער פון דעם טייל פון זאאלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די איצטער=עקזיסטירענדע חיות.

neontol'ogy *n.* (ני-אנ-טאל'-אָ-דזשי) דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די איצטער=עקזיסטירענדע חיות [ניט מיט די פערשוואונדענע מינים].

ne'onym *n.* (ני'-אָ-נים) א נעאנים, א נייער נאמען.

neon'ymy *n.* (ני-אנ'-אי-מי) דאס מאכען אדער צוטראכטען נייע נעמען.

neopho'bia *n.* (ני-אָ-פאו'-בי-אָ) נעאפאביא, די פיינדשאפט צו נייאינקייטען אדער נייע איינפיהרונגען.

ne'ophyte *n.* *and* *a.* (ני'-אָ-פאיט) א נעאפיט, א ניי=בעקעהרטער, א ניי=געטויפטער; אן אנפאנגער; ניי=בעקעהרט; ניי=געטויפט; וואס איז אן אנפאנגער.

neora'ma *n.* (ני-אָ-רא'-מאָ) א נעאראמא [א פאנאראמע אדער בילד פון די אינווענינסטע טיילען פון א געביידע].

neos'sine *n.* (ני-אס'-אין) דער שטאף, פון וועלכען עס בעשטעהן די עסבארע פויגעל=נעסטען.

neossol'ogy *n.* (ני-אָ-סאל'-אָ-דזשי) דאס שטודיום וועגען יונגע פויגעלעך [וועגען אויסזיצען די אייער, וועגען ערציהונג פון די יונגע פויגעלעך א. ז. וו.].

neoter'ic *a.* *and* *n.* (ני-אָ-טער'-איק) ניי, היינט=וועלטיש; מאדערן; א היינט=וועלטיגער מענש, א מאדערנער מענש.

neoter'ical *a.* (ני-אָ-טער'-אי-קעל) ז. *neoteric*.

neot'erism *n.* (ני-אט'-ע-ריזם) א נייעס, א נייאינקייט, א נייע איינפיהרונג [איבערהויפט אין דער שפראך]. ז. *neologism*.

neot'erist *n.* (ני-אט'-ע-ריסט) איינער וואס ערפינדעט נייע ווערטער אדער אויסדריקע; א נעאלאגיסט. ז. *neologist*.

neoteris'tic *a.* (ני-אט-ע-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו דער איינפיהרונג פון נייע ווערטער אדער אויסדריקע.

neot'erize *v.* (ני-אט'-ע-ראיז) איינפיהרען נייאינקייטען; איינפיהרען נייע ווערטער אין א שפראך.

ne'otome *n.* (ני'-אָ-טאום) דער וואלד=ראץ [א גריזשענד חיה'לע פון נארד=אמעריקא]. ז. *wood-rat*.

Neozo'ic *a.* (ני-אָ-זאו'-איק) אין געאלאגיע — נעאזאאיש, וואס איז שייך צו די נייעסטע פארמאציאנען אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד [פון דעם אנפאנג פון דער טערציער=פעריאדע ביז דער לעצטער צייט]. ז. *Tertiary*.

nep *n.* (נעפ) אזא שמעקעדיג גראז. ז. *catmint*.

nepen'the *n.* (ני-פענ'-טהיע) א טרויער=שטילענדער צויבער=געטראנק.

nepen'thes *n.* (ני-פענ'-טהיז) ז. *nepenthe*.

Nepen'thes *n.* (ני-פענ'-טהיז) דער מין קרוגען=פלאנצען [אזא מין פלאנצען אויף די מאלאאישע אינזלען, ביי וועלכע די בלעטער האבען א קרוג=פערמיגען אויסזעהן]. ז. *pitcher-plant*.

neph'alism *n.* (נעפ'-ע-ליזם) פאלשטענדיגע צוריקהאלטונג פון פער'שכור'ענדע משקאות.

neph'alist *n.* (נעפ'-ע-ליסט) איינער וואס פרעדיגט אדער פראקטיצירט די צוריקהאלטונג פון פער'שכור'ענדע משקאות.

nephelog'nosy *n.* (נעפ-ע-לאג'-נא-סי) ז. *nephology*.

neph'eloid *a.* (נעפ'-ע-לאיד) אין מעדיצין — מוטנע [וועגען השתנה].

nephelom'eter *n.* (נעפ-ע-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פערוואלקענטקייט פון הימעל און די בעוועגונג פון די וואלקענס.

neph'eloscope *n.* (נעפ'-ע-לא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו צייגען די פארמירונג פון וואלקענס.

neph'elosphere *n.* (נעפ'-ע-לא-ספיער) א וואלקענדיגע איינהילונג ארום א הימלישען קערפער.

neph'esh *n.* (נעפ'-עש) נפש; נשמה.

neph'ew *n.* (נעפ'-יו) א נעפע, א פלימעניק.

nepholog'ical *n.* (נעפ-אָ-לאדזש'-אי-קעל) וואלקענדיג; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען וואלקענס.

nephol'ogy *n.* (נע-פאל'-אָ-דזשי) די לעהרע וועגען וואלקענס [דער טייל פון מעטעאראלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט וואלקענס].

neph'oscope *n.* (נעפ'-אָ-סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג און די געשווינדיגקייט פון וואלקענס.

nephral'gia *n.* (נעפ-רעל'-דזשי-אָ) ניערען=נייראלגיע, א וועהטאג אין די ניערען.

nephral'gic *a.* (נעפ-רעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו ניערען=נייראלגיע.

nephral'gy *n.* (נעפ-רעל'-דזשי) ז. *nephralgia*.

nephrec'tomy *n.* (נעפ-רעק'-טאָ-מי) אויסשניידונג פון די ניערען.

nephrit'ic *a.* *and* *n.* (נעפ-ריט'-איק) וואס געהערט צו די ניערען; פון די ניערען; וואס ליידעט פון ניערען=ענטצינדונג; וואס היילט ניערען=קראנקהייט; א מעדיצין צום היילען ניערען=קראנקהייט.

nephri'tis *n.* (נעפ-ראי'-טיס) ניערען=ענטצינדונג.

nephrog'raphy *n.* (נעפ-ראג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די ניערען.

neph'roid *a.* *and* *n.* (נעפ'-ראיד) וואס האט די פארם פון א ניער; אין מאטעמאטיק — א הארץ=פערמיגע ליניע.

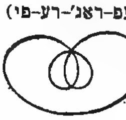

Nephroid

nephrolith'ic *a.* (נעפ-רא-ליטה'-איק) וואס בעציהט זיך אויף שטיינער אין די ניערען.

nephrolithot'omy *n.* (נעפ-רא-לי-טהאט'-אָ-מי) דאס אויסשניידען שטיינער פון די ניערען.

nephrol'ogy *n.* (נעפ-ראל'-אָ-דזשי) די לעהרע וועגען די ניערען.

nephrot'omy *n.* (נעפ-ראט'-אָ-מי) א ניערען=אפעראציאן [ווי צום ארויסשניידען שטיינער].

ne plus ul'tra (ני פלאס אל'-טרא) ביז'ן העכסטען גראד; וואס בעסער קען שוין ניט זיין.

nep'otal *a.* (נעפ'-אָ-טעל) וואס איז

שייך צו א פלימעניק אדער א נאהנטען קרוב.

nepot'ic *a.* (ני-פאט'-איק) וואס איז שייך צו דער איבערגעבענהייט צו פלימעניקעס אדער אנדערע קרובים [אויסטיילענדיג קהל'שע שטעלען ניט צוליעב זייערע פערדיענסטע, נאר צוליעב זייער פערוואנדשאפט].

nepo'tious *a.* (ני-פאו'-שאס) פול מיט איבערגעבענהייט צו פלימעניקעס אדער אנדערע קרובים; וואס טיילט אוים קהל'שע עמטער צו קרובים בלויז צוליעב דער פערוואנדשאפט.

nep'otism *n.* (נעפ'-א-טיזם) די איבערגעבענהייט אדער ליעבע צו פלימעניקעס אדער אנדערע. קרובים; דאס אויסטיילען קהל'שע עמטער צו קרובים ניט צוליעב זייערע פערדיענסטע נאר בלויז דערפאר, ווייל זיי זיינען קרובים.

nep'otist *n.* (נעפ'-א-טיסט) א הייסער, איבערגעבענער קרוב; איינער וואס פאטראניזירט קרובים.

Nep'tune *n.* (נעפ'-טשון) נעפטון [דער גאט פון ים ביי די אלטע רוימער]; דער ים, דער אקעאן; דער פלאנעט נעפטון.

Neptune

Neptu'nian *a.* (נעפ-טשו'-ני-ען) וואס איז שייך צו נעפטון [דעם גאט פון ים]; אין געאלאגיע — געבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער [וועגען פעלזען, בערג א. ד. ג.].

Nep'tunism *n.* (נעפ'-טשו-ניזם) נעפטוניזם, די טעאריע, אז די פארם פון דעם ערד-קוגעל האט זיך געבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער. ז. *Neptunist*.

Nep'tunist *n.* (נעפ'-טשו-ניסט) א נעפטוניסט, אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז די פארם פון דעם ערד=קוגעל, ווי די בערג, די טאלען און די פעלזען האט זיך אויסגעבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער [אין געגענזאץ צו דער טעאריע וואס נעהמט אן, אז דיעזע אויסבילדונג איז געקומען דורך דער ווירקונג פון פייער].

ne'reid *n.* (ני'-רי-איד) אזא ים=ווארם; א שיינענדער ים=ארגאניזם.

Ne'reid *n.* (ני'-רי-איד) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א נערייִדע, א וואסער=נימפע [א וואסער=גייסט, וועלכער איז פארגעשטעלט אין דער פיגור פון א שעהנער לוסטיגער .יונגער פרוי].

Neri'ta *n.* (ני-ראי'-טא) די שווים=שנעקען [א מין מאלוסקולען].

ner'val *a.* (נויר'-וועל) וואס געהערט צו א נערוו אדער צום נערווען=סיסטעם.

ner'vate *a.* (נויר'-ווייט) אין באטאניק — אדערדיג [וועגען בלעטער וואס האבען א נעוועב פון דינע אדערלעך אדער נערוועןעהנליכע פעדימלעך].

nerva'tion *n.* (נויר-וויי'-שאן) די פערטיילונג פון די נערווען אין קערפער; די פערטיילונג פון די נערוועןעהנליכע פעדימלעך אין בלעטער.

ner'vature *n.* (נויר'-ווע-טשור) ז. *nervation*.

nerve *n. and v.* (נוירוו) א נערוו; עטוואס וואס איז עהנליך צו א נערוו; קראפט, כח; מוטה, דרייסטקייט; אין באטאניק — דאס נערוועןעהנליכע פעדימעל פון א בלאט; אין ארכיטעקטור — א ריפ; געבען כח, שטארקען.

nerve'-broach *n.* (נוירוו'-בראוטש) אזא דראט=אינסטרומענט ארויסצונעהמען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-canal' *n.* (נוירוו'-קע-נעל') דער נערוו=קאנאל אין א צאהן.

nerve'-cap'ping *n.* (נוירוו'-קעפ'-אינג) אן איינהילונג אויף א צאהן, אום צו פערהיטען אן אויפגעדעקטען נערוו.

nerve'-cen'ter *n.* (נוירוו'-סענ'-טער) דער נערווען=צענטער.

nerved *a.* (נוירווד) מיט נערווען; אין באטאניק — אדערדיג [וועגען בלעטער וואס האבען אדערלעך אדער נערווען=עהנליכע פעדימלעך].

nerve'-drill *n.* (נוירוו'-דריל) א נערוו=בויערער [א דענטיסטישער אינסטרומענט אויסצובויערען דעם חלל אין א צאהן, וואו דער נערוו געפינט זיך].

nerve'-fi'ber *n.* (נוירוו'-פאי'-בער) א נערוו=פעדימעל.

nerve'-force *n.* (נוירוו'-פאורס) די נערווען=קראפט.

nerve'less *a.* (נוירוו'-לעס) אהן נערווען; אהן קראפט, קראפטלאז.

nerve'lessness *n.* (נוירוו'-לעס-נעס) קראפטלאזיגקייט.

nerve'-nee'dle *n.* (נוירוו'-ניע'דל) א נערוו=נאדעל [אזא נאדעל=פערמיגער אינסטרומענט וואס דענטיסטען בענוצען ארויסצונעהמען דעם נערוו פון א צאהן].

nerve'-obtun'dent *n.* (נוירוו'-אב-טאנ'-דענט) א מעדיצינישער מיטעל צום טויטען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-paste *n.* (נוירוו'-פייסט) א מין געמישעכץ פון ארזעניק צו טויטען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-sha'ken *a.* (נוירוו'-שיי'קן) מיט אבגעשוואכטע אדער צורודערטע נערווען.

nerve'-storm *n.* (נוירוו'-סטאהרם) א צורודערונג פון די נערווען.

nerve'-tire *n.* (נוירוו'-טאיר) נייראסטעניע, נערווען=שוואכקייט.

nerve'-tis'sue *n.* (נוירוו'-טיש'-או) דאס נערווען=געוועב.

ner'vine *a. and n.* (נויר'-ווין) וואס איז שייך צו די נערווען; וואס קען איינשטילען די נערווען; א מעדיצין וואס ווערט בענוצט פאר נערווען=קראנקהייטען.

nervos'ity *n.* (נויר-וואס'-אי-טי) נערוועזיטעט, נערווענקייט, נערוועזקייט.

ner'vous *a.* (נויר'-וואס) נערוועז; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט; וואס האט קראנקע נערווען; מיט נערווען; שטארק; קרעפטיג.

ner'vous cen'ter (נויר'-וואס סענ'-טער) ז. *nerve-center*.

ner'vous fe'ver (נויר'-וואס פי'-ווער) נערווען=פיבער.

ner'vous head'ache (נויר'-וואס העד'-אייק) נערוועזער קאפ=וועהטאג.

ner'vously *adv.* (נויר'-וואס-לי) אויף א נערוועזען אופן, מיט נערוועזיטעט; מיט קראפט, מיט ענערגיע.

ner'vousness *n.* (נויר'-וואס-נעס) נערוועזיטעט, נערוועזקייט, נערווענקייט; קראפט, ענערגיע, שטארקייט.

ner'vous prostra'tion (נויר'-וואס פראס-טריי'-שאן) נייראסטעניע, שוואכקייט אדער געדריקטער מוטה וואס קומט פון נערווען=שוואכקייט אדער נערווען=צורודערונג.

ner'vous sys'tem (נויר'-וואס סיס'-טעם) די נערווען=סיסטעם.

ner'vure *n.* (נויר'-וויור) אין ארכיטעקטור — א ריפ, א זייטען=ריפ אין א געוועלב; אין באטאניק — דער הויפט=אדער פון א בלאט; אן אדערעל אין דעם פליגעל פון אן אינזעקט.

ner'vy *a.* (נויר'-ווי) שטארק, קרעפטיג; העזה'דיג; דרייסט, מוטיג.

nes'cience *n.* (נעש'-יענס) אונוויסענהייט.

nes'cient *a.* (נעש'-יענט) אונוויסענד.

nes'cientist *n.* (נעש'-יענ-טיסט) אן אונוויסענדער.

nes'cious *a.* (נעש'-יאס) ז. *nescient*.

nesh *a.* (נעש) צארט, עדעל; שוואך.

ness *n.* (נעס) א שטיק הויך לאנד וואס דרינגט אריין פון ברעג אין ים.

nest *n. and v.* (נעסט) א פויגעל=נעסט; אן אויפהאלטונגס=ארט; א גאנג כלים, קעסטלעך א. ז. וו., וואס פאסען זיך אריין איינס אין צווייטען; א רייה רעדער [אין מאשינעריע אדער אין א הויב=מאשין]; בויען א נעסט; זוכען א נעסט; זיך אויפהאלטען אין א נעסט; ארייגלעגען איינס אין צווייטען כלים, קעסטלעך א. ז. וו.

nest'-egg *n.* (נעסט'-עג) א נעסט=איי [אן איי וואס מען לעגט אריין אין א נעסט, אום די הוהן זאל זיך דארט האלטען]; עטוואס וואס דיענט אלס אנפאנג אדער קערן פון עפעס.

nes'tle *v.* (נעסל) זיך מאכען א נעסט; ליעגען אין א נעסט; זיך איינפונדעווען, זיך פאנאנדערלעגען ווי אין א נעסט; בעזארגען מיט א נעסט; צוטוליען [ווי פויגעלעך אין א נעסט].

nes'tler *n.* (נעס'-לער) א נעסט=פויגעלע [א יונג פויגעלע].

nes'tling *n. and a.* (נעס'-לינג) א נעסט=פויגעלע [א יונג פויגעלע]; דאס מאכען א נעסט; דאס בעזעצען זיך [ווי אין א נעסט]; זייענדיג נאך א נעסט=פויגעלע.

Nes'tor *n.* (נעס'-טאר) א נעסטאר [דער עלטעסטער און קליגסטער אין א קלאס אדער געזעלשאפט]; א ראטגעבער, א בעל יועץ.

Nesto'rian *a. and n.* (נעס-טאו'-רי-ען) נעסטאריאניש, וואס איז שייך צו נעסטאריוס [דער פאטריארך פון קאנסטאנטינאפאל אין 5טען יאהרהונדערט, וועלכער האט געגרינדעט א בעזונדערע קריסטליכע סעקטע]; א מיטגליעד פון דער נעסטאריאנישער סעקטע. ז. *Nestorianism*.

Nesto'rianism *n.* (נעס-טאו'-רי-ענ-איזם) נעסטאריאניזם, די לעהרען פון דער קריסטליכער סעקטע, וועלכע איז געגרינדעט געווארען פון דעם קאנסטאנטינאפאלער פאטריארך נעסטאריוס אין 5טען יאהרהונדערט [נעסטאריוס האט בעהויפטעט, אז די הייליגע מאריע, די מוטער פון יעזוס קריסטוס, האט ניט געבארען א גאט=מענש, נאר א פשוט'ען מענש, מיט וועלכען עס האט זיך שפעטער, נאך דער געבורט, פעראייניגט גאט'ס גייסט און

דעריבער דארף מען די היילינג מאריע ניט רופן מיט'ן נאמען גאט'ס מוטער].

net *n., a. and v.* (נעט) א נעץ; א נעצפערמיגער געוועב; טול; געפלאכטען ווי א נעץ; נעצפערמיג; געפאנגען אין א נעץ; ריין, אַהן א ביי־געמיש; נעט [ווע־גען פראפיט]; מאכען א נעץ; שטריקען א נעץ; פאנגען אין נעץ; בעדעקען מיט טול אדער מיט א נעץ־געוועב; געבען א נעטען פראפיט; פערדיענען א נעטען פראפיט.

neth'er *a.* (נעטה'־ער) אונטער, אונטער־שטער; וואס איז אונטער די הימלען, ערדיש; וואס איז אונטער דער ערד, וואס איז שייך צום גיהנם, העליש.

neth'erlings *n.* (נעטה'־ער־לינגז) זא־קען.

neth'ermost *a.* (נעטה'־ער־מאוסט) אונטערשט, נידריגסט.

neth'er-stock *n.* (נעטה'־ער־סטאק) א זאק; דער אונטערשטער טייל פון א זאק.

neth'erward *adv.* (נעטה'־ער־הווארד) נידערווערטס, אראבצו.

neth'erwards *adv.* (נעטה'־ער־הווארדז) ז. *netherward*.

net'-loom *n.* (נעט'־לוהם) א וועב־שטוהל פאר טול אדער אנדערע נעצפערמיגע שטאָ־פען.

net'-ma'ker *n.* (נעט'־מיי'־קער) א נעץ־שטריקער.

net pro'ceeds (נעט פראו'־סיעדז) ריין־געווין, נעטער פראפיט.

net prof'its (נעט פראפ'־איטס) נעטער פראפיט [דער פראפיט וואס בלייבט נאָך דער אראבערעכנונג פון אלע קאסטען].

net stock (נעט סטאק) דער ריינער גע־ווינס וואס עס בלייבט פון א פיש־פאנג אראבערעכנענדיג אלע אויסגאבען.

net'ted *a.* (נעט'־עד) בעדעקט אדער געשיצט מיט א נעץ; נעצפערמיג; געפאנ־גען אדער געהאלטען אין א נעץ.

net'ter *n.* (נעט'־ער) א נעץ־מאכער.

net'ting *n.* (נעט'־אינג) נעץ־ווערק, נעץ־ארבייט; טול; די קונסט פון פלעכטען נעצען.

net'ting-machine' *n.* (נעט'־אינג־מע־שין') א מאשין צו שטריקען אדער פלעכ־טען נעצען.

net'ting-nee'dle *n.* (נעט'־אינג־ניעדל) א שטריק־נאדעל, א העקעל־נאדעל [צום שטריקען נעצען].

net'tle *n. and v.* (נעטל) קראפיווע [נעסעל]; שטעכען, ברענען; ערביטערען, רייצען.

net'tle-fe'ver *n.* (נעט'ל־פי'־ווער) נע־סעל־פיבער [אזא הויט־אויסשלאג וואס איז עהנליך ווי ווען די הויט ווערט אבגע־בריהט פון קראפיווע].

net'tler *n.* (נעט'־לער) א שטעכעדיגער, עטוואס וואס שטעכט אדער רייצט די הויט.

net'tle-rash *n.* (נעט'ל־רעש) ז. *nettle-fever*.

net'tle-tree *n.* (נעט'ל־טריע) דער קרא־פיווע־בוים [אזא בוים מיט שטעכיגע בלע־טער ווי קראפיווע. דאס האלץ פון דיזען בוים איז זעהר גוט פאר שניץ־ארבייט].

net'ty *a.* (נעט'־אי) נעצפערמיג; ווי א נעץ.

net weight (נעט הווייט) דאס נעטא גע־וויכט [דאס ריינע געוויכט פון אן אר־טיקעל אראבערעכנענדיג די פערפאקונג].

net'work *n.* (נעט'־הווארק) נעץ־ווערק, נעץ־ארבייט.

neu'ral *a.* (ניו'־רעל) וואס איז שייך צו די נערווען אדער צום נערווען־סיסטעם.

neural'gia *n.* (ניו־רעל'־דזשי־א) ניי־ראלגיע, נערווען־שמערץ.

neural'gic *a.* (ניו־רעל'־דזשיק) נייראל־גיש, וואס איז שייך צו נערווען־שמערץ.

neural'giform *a.* (ניו־רעל'־דזשי־פארם) וואס האט די פארם פון נייראלגיע [נערווען־שמערץ].

neu'ralist *n.* (ניו'־רעל־איסט) ז. *neuropath*.

neurastheni'a *n.* (ניו־רעס־טהע־נאי'־א) נייראסטעניע, נערווען־שוואכקייט.

neurasthen'ic *a. and n.* (ניו־רעס־טהענ'־איק) נייראסטעניש, איינער וואס ליידעט פון נייראסטעניע.

neura'tion *n.* (ניו־ריי'־שאן) די נער־ווען־סיסטעם; די נערווען־פעדימלעך אין בלעטער אדער אין די פליגלען פון אינ־זעקטען.

neure'mia *n.* (ניו־רי'־מי־א) נערווען־צושטערונג, נערווען־צורודערונג.

neure'mic *a.* (ניו־רי'־מיק) וואס איז שייך צו נערווען־צורודערונג.

neu'ric *a.* (ניו'־ריק) וואס בעלאנגט צו די נערווען אדער צו דעם נערווען־סיס־טעם; וואס האט א נערווען־סיסטעם.

neuric'ity *n.* (ניו־ריס'־אי־טי) די נערווען־קראפט, די אייגענשאפטען אדער די פונקציאנען פון די נערווען.

neuril'ity *n.* (ניו־ריל'־אי־טי) די איי־גענטימליכע פונקציאנען פון די נערווען.

neurit'ic *a.* (ניו־ריט'־איק) וואס איז שייך צו נערווען־ענטצינדונג; וואס איז קראנק אויף נערווען־ענטצינדונג.

neuri'tis *n.* (ניו־ראי'־טיס) נערווען־ענטצינדונג.

neurody'namis *n.* (ניו־רא־דאי'־נע־מיס) נערווען־ענערגיע.

neurog'raphy *n.* (ניו־ראג'־רע־פי) די בעשרייבונג פון די נערווען.

neurohypnol'ogy *n.* (ניו־רא־היפ־נאל'־א־דזשי) די לעהרע ווענען היפנא־טיזם; היפנאטיזירונגס־מיטלען.

neu'roid *a.* (ניו'־ראיד) ווי א נערוו.

neurolog'ical *a.* (ניו־רא־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו נייראלאגיע [די לעהרע ווענען נערווען].

neurol'ogist *n.* (ניו־ראל'־א־דזשיסט) א נייראלאגיסט, א ספעציאליסט אין נער־ווען־קראנקהייטען.

neurol'ogy *n.* (ניו־ראל'־א־דזשי) ניי־ראלאגיע, נערווען־לעהרע.

neu'ropath *n.* (ניו'־רא־פעטה) א פער־זאן וואס האט א נייגונג צו נערווען־קראנקהייט; איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז די אורזאכע פון פערשיע־דענע קראנקהייטען דארף מען הויפטזעכ־ליך זוכען אין נערווען־סיסטעם.

neuropath'ic *a.* (ניו־רא־פעטה'־איק) נייראפאטיש, וואס איז שייך צו נייר־אפאטיע [נערווען־קראנקהייט].

neuropath'ical *a.* (ניו־רא־פעטה'־אי־קעל) ז. *neuropathic*.

neuropath'ically *adv.* (ניו־רא־פעטה'־אי־קעל־אי) אויף א נייראפאטי־שען אופן. ז. *neuropathy*.

neuropatholog'ical *a.* (ניו־רא־פעטה־א־לאדזש'־אי־קעל) נייראפאטאלא־גיש, וואס איז שייך צו אן ערקראנקונג פון דעם נערווען־סיסטעם.

neuropathol'ogist *n.* (ניו־רא־פע־טהאל'־א־דזשיסט) א נייראפאטאלאגיסט, א ספעציאליסט אין נערווען־קראנקהייטען.

neuropathol'ogy *n.* (ניו־רא־פע־טהאל'־א־דזשי) נייראפאטאלאגיע, די ווי־סענשאפט ווענען נערווען־קראנקהייטען.

neurop'athy *n.* (ניו־ראפ'־ע־טהי) ניי־ראפאטיע, נערווען־קראנקהייט.

neurop'ter *n.* (ניו־ראפ'־טער) א נעץ־פליגלער. ז. *Neuroptera*.

Neurop'tera *n.* (ניו־ראפ'־טע־רא) די נעץ־פליגלער [דער מין אינזעקטען וואס זייערע פליגלען האבען א נעצפערמיגען נערווען־געוועב].

neurop'teral *a.* (ניו־ראפ'־טע־רעל) נעץ־פליגלעדיג. ז *Neuroptera*.

neurop'terous *a.* (ניו־ראפ'־טע־ראס) וואס האט נעץ־פערמיגע געאדערטע פליג־לען [ווענען אינזעקטען]; וואס איז שייך צו די נעץ־פליגלער. ז. *Neuroptera*.

neuro'sal *a.* (ניו־ראו'־סעל) וואס איז שייך צו דער ערקראנקונג פון דעם נער־ווען־סיסטעם.

neu'rose *a.* (ניו'־ראוס) מיט נערווען [ווענען בלעטער אדער ווענען די פליג־לען פון אינזעקטען].

neuro'sis *n.* (ניו־ראו'־סיס) נייראזיס, די ערקראנקונג פון נערווען־סיסטעם, נער־ווען־צורודערונג.

neurotherapeu'tics *n.* (ניו־רא־טהער־ע־פיו'־טיקס) די היילונג פון נער־ווען־קראנקהייטען.

neurother'apy *n.* (ניו־רא־טהער'־ע־פי) ז. *neurotherapeutics*.

neurot'ic *a. and n.* (ניו־ראט'־איק) וואס איז שייך צום נערווען־סיסטעם; וואס איז געניינט צו נערווען־צורודערונג; וואס ווירקט אויף די נערווען; א קראנק־הייט וואס קומט פון די נערווען; א מי־טעל צו היילען נערווען־קראנקהייטען.

neurotom'ical *a.* (ניו־רא־טאמ'־אי־קעל) וואס איז שייך צו דער צוגליעדע־רונג אדער צושניידונג פון די נערווען [נערווען־אנאטאמיע].

neurot'omist *n.* (ניו־ראט'־א־מיסט) א נערווען־אנאטאמיסט [א ספעציאליסט אין צוגליעדערונג אדער צושניידונג פון נערווען].

neurot'omy *n.* (ניו־ראט'־א־מי) נער־ווען־אנאטאמיע, די צוגליעדערונג אדער צושניידונג פון די נערווען.

neuroton'ic *a.* (ניו־רא־טאנ'־איק) א מעדיצין צו שטארקען די נערווען.

neut. אבקירצונג פון *neuter*.

neu'ter *a. and n.* (ניו'־טער) נייטראל; אונפארטייאיש; אין גראמאטיק — זאכ־ליך, ניט ווייבליך און ניט מענליך; וואס בעלאנגט צו דעם קלאס ווערטער, וועלכע זיינען ניט מענליך און ניט ווייבליך; אינטראנזיטיוו [ווענען צייטווערטער, וועלכע בעצייכענען א טהעטיגקייט אדער האנדלונג וואס ווערט ניט איבערגעטרא־גען אויף אן אנדער געגענשטאנד, צ. ב.: שלאפען, געהן, זיצען א. ד. ג.]; אהן גע־שלעכטליכע ארגאנען, אהן בעשטימטען געשלעכט; אן ארגאניזם אהן בעשטימטע געשלעכטליכע ארגאנען; א סרים; א ווארט וואס איז ניט מין זכר און ניט מין נקבה.

neu'tral *a. and n.* (ניו'־טרעל) ניי־טראל, אונפארטייאיש, וואס האלט ניט פאר דעם און ניט פאר יענעם; ניט דאס און ניט יענעם; אין כעמיע — וואס בע־זיצט ניט די אייגענשאפטען פון אלקא־ליען און ניט פון זויערען; אין עלעקטרי־ציטעט — וואס ווערט ניט עלעקטריזירט אדער מאגנעטיזירט; אין באטאניק — אהן געשלעכטס־ארגאנען; א נייטראלע אדער אונפארטייאישע פערזאן; א פאלק אדער נאציאן וואס איז נייטראל.

neutralisa'tion *n.* (ניו-טרעל-אי-זיי-שאַן) ז. ***neutralization***

neu'tralise *v.* (ניו-טרעל-איז) ז. ***neutralize***

neu'tralism *n.* (ניו-טרעל-איזם) ניי-טראַליטעט, אונפּאַרטייליכקייט.

neutral'ity *n.* (ניו-טרעל-אי-טי) 1. ניי-טראַליטעט; די נייטראַליטעט פון אַ טע-ריטאָריע אין בעצוג צו אַן אַנדערער, די נייטראַליטעט פון אַ רעגיערונג אין דער צייט פון קריעג צווישען צוויי אַנדערע לענ-דער; 2. אונפּאַרטייליכקייט; 3. אין כע-מיע — די אונפעהיגקייט זיך צו פער-בינדען ניט מיט אַ באַזע און ניט מיט אַ זויערע.

1. America preserved neutrality during the civil wars in Mexico. 2. I must maintain neutrality in this dispute.

neutraliza'tion *n.* (ניו-טרעל-אי-זיי-שאַן) נייטראַליזירונג; אין כעמיע — דער פּראָצעס דורך וועלכען אַ זויערע מיט אַ באַזע ווערען אַזוי פערבונדען דאָס דער פּראָדוקט פון דיזער פערבינדונג האָט ניט די אייגענשאַפטען ניט פון אַ זויערע און ניט פון אַ באַזע; דאָס מאַכען אַ געוויסע טע-ריטאָריע נייטראַל אין בעצוג צו אַנדערע טעריטאָריעס [ווי די שווייץ אָדער בעל-גיען, צ. ב.].

neu'tralize *v.* (ניו-טרעל-איז) נייטרא-ליזירען; מאַכען אונפּאַרטייאיש; ערקלע-רען אַ טעריטאָריע אָדער נאַציאָן אַלס נייטראַל [ווי די שווייץ אָדער בעלגיען, צ. ב.]. ז. ***neutralization***

neu'tralizer *n.* (ניו-טרעל-אי-זער) איינער אָדער עטוואָס וואָס נייטראַליזירט אָדער מאַכט נייטראַל.

neu'trally *adv.* (ניו-טרעל-אי) אויף אַ נייטראַלען אופן; ניט האַלטענדיג פאַר קיינעם פון די צדדים.

neu'tral salts (ניו-טרעל סאָהלטס) נייטראַל-זאַלצען, מיטעל-זאַלצען [די זאַל-צען ביי וועלכע דער פּלאַץ פון די וואַסער-שטאָף אַטאָמען קענען פערנומען ווערען דורך זויערען און באַזען].

neu'tral tint (ניו-טרעל טינט) ניי-טראַל-טינט [אַן אונבעשטימטע בלוי-גרויע פאַרב]. ז. איל. ***"Colors"***

Nev. ***Nevada*** [דער אַבקירצונג פון שטאַאַט נעוואַדאַ, איינער פון די פעראיי-ניגטע שטאַאַטען פון נאָרד-אַמעריקאַ].

nev'er *adv.* (נעוו-ער) ניעמאָלס, קיין-מאָל; דורכאויס ניט.

nev'er mind (נעוו-ער מאַינד) עס מאַכט ניט אויס! עס שאַדט ניט.

nev'ermore *adv.* (נעוו-ער-מאָור) מעהר קיין מאָל ניט.

nev'ertheless' *c.* (נעוו-ער-טהי-לעס) פון דעסטוועגען, דאָך.

new *a. and adv.* (ניו) ניי; פריש; מאָדערן; פרעמד, אונבעקאַנט; נור-וואָס; ניט לאַנג צוריק.

new'-born *a.* (ניו-באָהרן) נור-וואָס געבאָרען, ניי-געבאָרען.

new'-come *a. and n.* (ניו-קאַם) וואָס איז נור-וואָס אָנגעקומען; איינער וואָס איז נור-וואָס אָנגעקומען.

new'-com'er *n.* (ניו-קאַמ-ער) דער ערשט-אָנגעקומענער.

new'-create' *v.* (ניו-קרי-אייט) בע-שאַפען אויפ'ס ניי.

new'el *n.* (ניו-על) אַ טרעפּען-זייל, דער זייל אַרום וועלכען עס דרעהט זיך אַ שווינדעל-טרעפּ [אַ גנדרעהטער טרעפּ].

New En'gland (ניו אינ-גלענד) ניי-ענגלאַנד [דער נאָרד-אָסט טייל פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

וועלכער שליסט איין אין זיך זעקס שטאַא-טען: מיין, ניו העמפּשאיר, ווערמאָנט, מאַ-סאַטשוזעטס, רהאָד אײַלאַנד און קאָנעקטי-קוט].

newfan'gle *a.* (ניו-פענ'גל) וואָס איז נייגט צו נייאיגקייטען, וואָס כאַפּט זיך צו אַלעס וואָס איז ניי; אונבעשטענדיג.

newfan'gled *a.* (ניו-פענ'גלד) ניי-אויס-געטראַכט, ניי-מאָדיש; וואָס כאַפּט זיך צו נייאיגקייטען; אונבעשטענדיג.

newfan'gledly *adv.* (ניו-פענ'גלד-לי) ניי-מאָדיש; אויף אַ ניי-מאָדישען אופן.

newfan'gledness *n.* (ניו-פענ'גלד-נעס) ניי-מאָדישקייט; נייאיגקייט.

newfan'gleness *n.* (ניו-פענ'גל-נעס) די נייגונג צו נייאיגקייטען אָדער צו ענ-דערונגען; אונבעשטענדיגקייט.

new'-fash'ioned *a.* (ניו-פעש-אַנד) ניי-מאָדיש.

new'-fledged *a.* (ניו-פלעדזשד) בע-דעקט מיט די ערשטע פעדערען; נור-וואָס בעפעדערט; -יונג.

Newfound'land *n.* (ניו-פאַונד-לענד) ניופאַונדלאַנד [אַן אינזעל אין נאָרד-אַמעריקאַ]; אַ ניופאַונדלענדער אָדער ניופאַונדלענדער הונד [אַזאַ גרויסער, שטאַרקער הונד].

Newfound'land dog (ניו-פאַונד-לענד דאָג) אַ ניופאַונדלענדער הונד [אַזאַ גרויסער שטאַרקער הונד].

new'ish *a.* (ניו-איש) אַ ביסעל ניי, נייליך.

new'ly *adv.* (ניו-לי) ניי, נור-וואָס, פריש; אויפס-ניי.

new'market *n.* (ניו-מאַר-קעט) אַ רייט-מאַנטעל; אַזאַ לאַנגער שטייפער פרויען-מאַנטעל; אַזאַ קאָרטען-שפּיעל.

New'market coat (ניו-מאַר-קעט קאָוט) אַ רייט-מאַנטעל; אַזאַ לאַנגער שטייפער פרויען-מאַנטעל.

New-Mex'ican *a. and n.* (ניו-מעק-סי-קען) ניו-מעקסיקאַניש, וואָס איז שייך צו ניו מעקסיקאָ [איינער פון די פער-איינינטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ]; אַן איינוואָהנער פון ניו מעקסיקאָ.

new'-mod'el *v.* (ניו-מאָד-על) אויפס-ניי מאָדעלירען, ניי-פאָרמירען; איבער-מאַכען.

new moon (ניו מוהן) ניי-חודש, ניי-מאָנד [אָנהויב חודש].

new'ness *n.* (ניו-נעס) נייקייט, פריש-קייט.

news *n. and v.* (ניוז) אַ נייעס; אַ נאַכריכט; אַ נייאיגקייט; אַ צייטונג; פערשפּרייטען קלאַנגען.

news'-a'gent *n.* (ניוז-איי-דזשענט) אַ צייטונגס-אַגענט, אַ צייטונגס-הענדלער.

news'boy *n.* (ניוז-באָי) אַ צייטונגס-פערקויפער, אַ אינגעל וואָס פערקויפט צייטונגען.

news'-house *n.* (ניוז-האַוס) אַ קאָנ-טאָר, וואו מען גיט אַרויס פעריאָדישע שריפטען [צייטונגען און זשורנאַלען].

news'less *a.* (ניוז-לעס) אָהן נייעס, אָהן נאַכריכטען.

news'man *n.* (ניוז-מען) אַ צייטונגס-טרעגער, אַ צייטונגס-פערקויפער.

news'monger *n.* (ניוז-מאַנ-גער) איי-נער וואָס האָט ליעב צו דערצעהלען און הערען נייעס; אַ פּליאָטקע-מאַכער, אַ רכילות'ניק.

news'-pamph'let *n.* (ניוז-פּעמפ-לעט) אַ נייעס-פּאַמפלעט, אַ צופעליגע אויסגאַבע צוליעב אַ געוויסער פּאַסירונג.

news'paper *n.* (ניוז-פּיי-פּער) אַ צייטונג.

news'paper-clamp *n.* (ניוז-פּיי-פּער-קלעמפּ) ז. ***newspaper-file***

news'paper-file *n.* (ניוז-פּיי-פּער-פאַיל) אַ פּאַרריכטונג צו האַלטען אָדער אויפצוהעגען צייטונגען.

news'room *n.* (ניוז-רוהם) אַ צייטונגס-לעזע-צימער.

new style (ניו סטאַיל) די גרעגאָריא-נישע צייט-רעכנונג. ז. ***Gregorian calendar***

news'-ven'der *n.* (ניוז-ווענ-דער) אַ צייטונגס-פערקויפער.

news'-wri'ter *n.* (ניוז-ראַי-טער) אַ נייעס-שרייבער, אַ צייטונגס-שרייבער, אַ צייטונגס-קאָרעספּאָנדענט.

new'sy *a.* (ניו-זי) פול מיט נייעס; וואָס האָט אין זיך דערצעהלען נייעס אָדער קלאַנגען.

newt *n.* (ניוט) דער מאָלך [אַ מין קליינע וואַסער-יאַשטשעריצע].

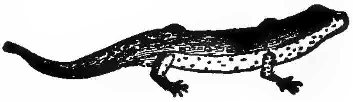

Newt

New Tes'tament (ניו טעס-טע-מענט) דער נייער טעסטאַמענט, די קריסטליכע תורה [ברית החדשה].

Newto'nian *a. and n.* (ניו-טאָו-ני-ען) ניוטאָניש; וואָס איז שייך צום ענג-לישען מאַטעמאַטיקער און פיזיקער אייזאַק ניוטאָן [געבאָרען 1642, געשטאָרבען 1727]; אַן אָנהענגער פון ניוטאָן'ס לעה-רען.

Newto'nian philos'ophy (ניו-טאָו-ני-ען פי-לאָס-אָ-פי) די ניוטאָנישע פי-לאָזאָפיע וועגען דער צוציהונגס-קראַפט פון די הימלישע קערפּער, ניוטאָן'ס גראַ-וויטאַציאָנס-געזעץ. ז. ***gravitation***

New World (ניו וואָירלד) די נייע וועלט [די וועסטליכע העלפט פון ערד-קוגעל, נאָרד און זיד-אַמעריקאַ].

New'-year *n.* (ניו-ייר) ניי-יאָהר.

New'-year's day (ניו-ייִרז דיי) דער ניי-יאָהרס-טאָג, דער ערשטער יאַנואַר.

New-Yor'ker *n.* (ניו-יאָהר-קער) אַ ניו יאָרקער [אַן איינוואָהנער פון דער שטאָדט אָדער פון דעם שטאַאַט ניו יאָרק].

nex'al *a.* (נעק-סעל) וואָס פיהרט צו פערשקלאַפונג פאַר חובות [אין פאַרצייטיגען רוים].

next *adv., prep. and a.* (נעקסט) נעכסט; אַם נעכסטען, אַם נאָהנטסטען; וואָס איז אַם נאָהנטסטען; שכנ'יש; וואָס פאָלגט באַלד נאָך עפּעס אָדער אימיצען; וואָס קומט, וואָס פאָלגט; וואָס קומט נעכסט.

next door (נעקסט דאָור) דאָס דערביי-איגע הויז אָדער וואָהנונג.

next door to (נעקסט דאָור טו) 1. אין שכנ'ישען הויז, אין דער שכנ'ישער קוואַר-טיר; שכנ'יש; 2. זעהר נאָהענט, כמעט דאָסזעלבע.

1. We live next door to our friend. 2. The tumult was next door to a riot.

next friend (נעקסט פרענד) איינער וואָס פיהרט אַ פּראָצעס פון אַ ניט פול-בערעכטיגטער פּערזאָן [ווי למשל, פאַר אַ קינד], ניט זייענדיג קיין אַפּיציעלער אַפּעקון.

next-mor'ning head'ache (נעקסט-מאָהר-נינג העד-אייק) קאַצעניאַמער;

דאס שלעכטפיהלען וואס קומט אויף'ן צווייטען טאג נאך שכרות.

next'ness *n.* (נעקסט'-נעס) דאס זיין נעכסט, ז. ***next***

next of kin (נעקסט אוו קין) דער נאהנטסטער קרוב [אלס בערעכטיגטער יורש].

next to (נעקסט טו) וואס גרענעצט זיך, זעהר נאהענט, כמעט דאסזעלבע.

next to noth'ing (נעקסט טו נאטה'-אינג) כמעט גארנים.

His profits this year are **next to nothing.**

next world (נעקסט הוואירלד) יענע וועלט, עולם הבא.

nex'um *n.* (נעק'-סאם) אין פארצייטיגען רוים — א קאנטראקט, לויט וועלכען א בעל חוב, וואס קען ניט בעצאהלען א חוב, ווערט פערוואנדעלט אין א שקלאף; א צערעמאניע ביים שליסען אזא קאנטראקט; פערשקלאפונג פאר חובות.

nex'us *n.* (נעק'-סאם) א באנד אדער פערבינדונג צווישען די מיטגליעדער פון א גרופע; אין פארצייטיגען רוים — איינער וואס האט זיך פערפליכטעט צו ווערען א שקלאף, אויב ער וועט ניט קענען אבצאהלען זיינע חובות. ז. ***nexum***

n. g. ראשי תבות פון ***no good*** אדער ***no go***

N. G. ראשי תבות פון ***National Guard***

N. H. ראשי תבות פון ***New Hampshire*** [ניו העמפשאיר, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Niag'ara Falls (נאי-עג'-ע-רא פאהלז) דער ניאגארא וואסערפאל [דער בעריהמטער וואסערפאל אין נארד-אמעריקא, אויף'ן גרענעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא, געבילדעט פון טייך ניאגארא].

Niagara Falls

nib *n. and v.* (ניב) א שנאבעל; א שפיץ; א קליינע שרייב-פעדער [פען]; א קאפע-קערנדעל, א קאקאא-קערנדעל; צומאכען א שפיץ [ווי למשל, פון א פען].

nibbed *a.* (ניבד) מיט א שנאבעל; מיט א שפיץ.

nib'ble *v. and n.* (ניבל) גריזשען; איינבייסען [וועגען פיש]; א כאפ טהאן, אויסכאפען; כאפען און ארעסטירען; זיך טשעפען, זיך בינדען צו קליינינקייטען; דאס גריזשען; א שטיקעל, א ביס, א פעניץ.

nib'ble at the bait (ניבל עט טהי בייט) איינבייסען דעם ווארעם פון א ווענטקע; זיך לאזען כאפען אויף דער ווענטקע.

nib'bler *n.* (ניב'-לער) איינער וואס גריזשעט; א גריזשענד חיה'לע; איינער וואס טשעפעט זיך אדער בינדט זיך צו קליינינקייטען.

nib'bling *n.* (ניב'-לינג) דאס גריזשען; דאס טשעפען זיך צו קליינינקייטען.

nib'blingly *adv.* (ניב'-לינג-לי) גריזשענדיג.

nib'lick *n.* (ניב'-ליק) א מין גאלף-שטעקען. ז. ***golf***

niccol'ic *a.* (ני-קאל'-איק) פון ניקעל, וואס איז שייך צו ניקעל.

nic'colite *n.* (ניק'-א-לאיט) קופער-ניקעל, ניקעלין.

nice *a.* (נאיס) פיין, שעהן; געשמאק, דעליקאט; צארט, אנגענעהם; געגוי, פינקטליך; איבערקלייבעריש.

nice'ly *adv.* (נאיס'-לי) מיט פיינקייט, מיט געשמאק; אויף א דעליקאטען אדער צארטען אופן; מיט פינקטליכקייט.

Ni'cene *a.* (נאי'-סיען) וואס איז שייך צו ניצעא [ניקעא], א שטאדט אין קליין-אזיען, וואו עס זיינען פארגעקומען צוויי בעריהמטע קריסטליכע צוזאמענפאהרען [איינער אין יאהר 325, דער צווייטער אין יאהר 788], אויף וועלכע עס זיינען אנגענומען געווארען די הויפט פון די קריסטליכע דאגמאס; וואס איז שייך צו די קריסטליכע דאגמאס, וואס זיינען אויף דיעזע צוזאמענפאהרען אנגענומען געווארען.

Ni'cene coun'cil (נאי'-סיען קאונ'-סיל) דער ניצעאנישער [ניקעאנישער] צוזאמענפאהר. ז. ***Nicene***

Ni'cene Creed (נאי'-סיען קריעד) די דאגמאס פון דער קריסטליכער רעליגיאן, וועלכע זיינען אנגענומען געווארען אויף דעם ערשטען ניצעאישען [ניקעאנישען] צוזאמענפאהר. ז. ***Nicene***

nice'ness *n.* (נאיס'-נעס) פיינקייט, שעהנקייט, דעליקאטנעקייט, צארטקייט, געשמאקקייט, איבערקלייבערישקייט, פינקטליכקייט, געשמאק.

Ni'cene Sym'bol (נאי'-סיען סימ'-באל) ז. ***Nicene Creed***

ni'cety *n.* (נאי'-סע-טי) פיינקייט, שעהנקייט; צארטקייט; צערטליכקייט; געשמאק; עטוואס זעהר גוטעס אדער געשמאקעס; א זעלטענהייט.

niche *n. and v.* (ניטש) 1. א נישע, א פערטיעפונג [אין א וואנד]; 2. א לאגע, א פלאץ; 3. מאכען א נישע; אריינשטעלען א נישע; געבען א פלאץ, אריינשטעלען; פערבארגען.

2. His work fills a **niche** of its own.

nick *n. and v.* (ניק) אן איינשניט, א קארב; א חשבון, א צאהל; דער ריכטיגער פונקט, דער ריכטיגער מאמענט, דער קריטישער מאמענט; קארבען; צופאסען, פעראייניגען, צוזאמענבינדען; זיין פעהיג צו פעראייניגונג [וועגען מינים בהמות ביים פארען]; זיין צוגעפאסט, זיין גלייך.

Nick *n.* (ניק) דער טייפעל.

nick'el *n., a. and v.* (ניק'-על) ניקעל [א מין מעטאל]; א ניקעל [א פינף-סענט שטיק אין אמעריקא]; געמאכט פון ניקעל; ניקעלירט, בעדעקט מיט ניקעל; ניקעלירען.

nick'elage *n.* (ניק'-על-איידזש) ניקעלירונג.

nick'elic *a.* (ניק'-על-איק) וואס איז שייך צו ניקעל, געמאכט פון ניקעל, וואס ענטהאלט ניקעל.

nickelif'erous *a.* (ניק-ע-ליפ'-ע-ראס) ניקעלדיג, וואס ענטהאלט ניקעל.

nick'eline *n.* (ניק'-על-אין) ניקעלין, קופער-ניקעל.

nick'elise *v.* (ניק'-על-איז) ז. ***nickelize***

nick'elize *v.* (ניק'-על-איז) ניקעלירען, בעדעקען מיט ניקעל.

nick'el-pla'ted *a.* (ניק'-על-פליי'-טעד) ניקעלירט, בעדעקט מיט ניקעל.

nick'el-pla'ting *n.* (ניק'-על-פליי'-טינג) ניקעלירונג, דאס בעדעקען [מעטאל] מיט ניקעל.

nick'el-sil'ver *n.* (ניק'-על-סיל'-ווער) ניי-זילבער, דייטשעס זילבער.

nick'elure *n.* (ניק'-על-יור) ניקעלירונג.

nick'er *n. and v.* (ניק'-ער) א קארבער, אן איינשניידער; א האלץ-פיקער אדער דיאטעל [אזא פויגעל]; דאס הירזשען [פון א פערד]; הירזשען.

nick'nack *n.* (ניק'-נעק) א שפיעלצייג, א קליינינקייט.

nick'nackery *n.* (ניק'-נעק-ער-אי) שפיעלצייג, קליינינקייטען.

nick'name *n. and v.* (ניק'-ניים) 1. א צונעמעניש; 2. א פערצויגענער נאמען, א צערטליכקייטס-נאמען; 3. געבען א צונעמעניש; אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען; אנרופען מיט א פערצויגענעם נאמען.

2. Bill and Will are **nicknames** for William.

nick of time (ניק אוו טאים) די ריכטיגע צייט, דער ריכטיגער מאמענט; דער קריטישער מאמענט.

The doctor arrived in the **nick of time** to save the life of the patient.

nico'tia *n.* (ני-קאו'-שיא) ניקאטין [טאבאק-גיפט, טאבאק-זאפט].

Nicotia'na *n.* (ני-קאו-שי-איי'-נא) די ניקאטין-פלאנצען, די טאבאק-פלאנצען.

nico'tianin *n.* (ני-קאו'-שי-ענ-אין) טאבאק-אויל [פון די טאבאק-בלעטער].

nicoti'na *n.* (ניק-א-טאי'-נא) ז. ***nicotine***

Nicotiana

nic'otine *n.* (ניק'-א-טין) ניקאטין [טאבאק-זאפט, טאבאק-גיפט].

nic'otined *a.* (ניק'-א-טינד) אנגעזאפט מיט ניקאטין, פערגיפטעט פון ניקאטין [טאבאק-גיפט].

nic'otinism *n.* (ניק'-א-טינ-איזם) די שעדליכע ווירקונג פון ניקאטין, די שעדליכע ווירקונג פון טאבאק-געברויך.

nic'otinize *v.* (ניק'-א-טינ-איז) אנזאפען אדער אנזויגען מיט ניקאטין.

nic'tate *v.* (ניק'-טייט) בלינקען, ווינקען [מיט די אויגען].

nicta'tion *n.* (ניק-טיי'-שאן) דאס בלינקען, דאס ווינקען [מיט די אויגען].

nic'titans *n.* (ניק'-טי-טענז) דאס ווינק-לעדעל אדער ווינק-הייטעל [אזא הייטעל אויף די ברעמען פון אויג ביי געוויסע פויגלען און חיות].

nic'titate *v.* (ניק'-טי-טייט) ווינקען.

nic'titating mem'brane (ניק'-טי-טייט-אינג מעמ'-בריין) דאס ווינק-הייטעל אדער דאס דריטע אויגען-לעדעל [ווי ביי געוויסע פויגלען און חיות].

nictita'tion *n.* (ניק-טי-טיי'-שאן) דאס ווינקען.

nidamen'tal *a.* (ניד-ע-מענ'-טעל) וואס דיענט אלס נעסט אדער שיידעל; וואס פערדעקט אדער בעשיצט דעם זאמען, דאס איי אדער דעם עמבריא פון אן אר-

נאניזם [ווי א נעסט איז דער פערדעקער אדער בעשיצער פון די אייער פון א פויגעל].

nidamen'tum *n.* (ניד-ע-מענ'-טאם) אן איינהילונג פון דעם איי אדער עמבריא פון אן ארגאניזם.

nid'dle-nod'dle *v. and a.* (ניד'ל-נאד'ל) לייכט שאקלען, צושאקלען [ווי איינער שאקעלט צו מיט'ן קאפ]; וואס וואקעלט זיך; וואס האט ניט קיין פעסטע מיינונג.

nidg'ing *a.* (נידזש'-אינג) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

nid'ificant *a.* (ניד'-אי-פי-קענט) וואס בויט א נעסט [ווי א פויגעל].

nid'ificate *v.* (ניד'-אי-פי-קייט) בויען נעסטען, מאכען נעסטען.

nidifica'tion *n.* (ניד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס נעסטען, דאס מאכען א נעסט.

nid'ify *v.* (ניד'-אי-פאי) בויען א נעסט.

nid'nod *v.* (ניד'-נאד) האלטען איין שאקלען מיט'ן קאפ.

nidol'ogy *n.* (ני-דאל'-א-דזשי) דער טייל פון ארניטאלאגיע [לעהרע וועגען פויגלען], וואס בעהאנדעלט די פויגעל-נעסטען.

ni'dor *n.* (נאי'-דאר) א ריח, א גערוך ווי פון געקאכטען עסען.

nidoros'ity *n.* (נאי-דא-ראס'-אי-טי) דאס גרעפסען מיט דעם ריח פון פלייש, וואס האט זיך נאך ניט איבערגעקאכט אין מאגען.

ni'dorous *a.* (נאי'-דא-ראס) וואס האט א טוכלען גערוך, פויל.

ni'dose *a.* (נאי'-דאוס) שטינקענד; וואס לאזט ארויס א געשטאנק ווי פון צובראכענעם פלייש, צופוילטע אייער א. ד. ג.

nid'ulant *a.* (ניד'-יו-לענט) וואס מאכט א נעסט; אין באטאניק — ליגענד ווי א קערנדעל אין א שאלעכץ [לויז, אין אן אויסהוילונג].

nid'ulate *v. and a.* (ניד'-יו-לייט) בויען א נעסט; אין באטאניק — ליגענד לויז, אין אן אויסהוילונג, ווי אין א נעסט [ווי א קערנדעל].

nidula'tion *n.* (ניד-יו-ליי'-שאן) דאס בויען א נעסט; די נעסט-צייט, בריהונגס-צייט [די צייט וואס א פויגעל זיצט אין נעסט און בריהט אויס זיינע אייער].

ni'dus *n.* (נאי'-דאס) א נעסט; דאס זעקעלע וואס אן אינזעקט מאכט אויסצולעגען דארטען זיינע אייעלעך; א בריהונגס-ארט [אן ארט וואו פויגלען בריהען אויס זייערע אייער].

niece *n.* (ניעס) א ניכטע, א פלימעניצע.

niel' *n. and v.* (ני-על') ז. *niello*

niel'lo *n. and v.* (ני-על'-או) דאס ניעלא [א שווארצע צייכנונג, וועלכע ווערט געמאכט אין זילבער אדער אנדער ווייסען מעטאל. די צייכנונג ווערט צוערשט אויסגעגראווירט און נאכהער אויסגעפילט מיט א געוויסער שווארצער מאסע. דיזע ארבייט איז זעהר פערשפרייט אין רוסלאנד, ווי קאוקאזער זילבער א. ד. ג.]; בעציערען א מעטאלענע כלי מיט ניעלא.

niel'lure *n.* (ני-על'-יור) דאס בעציערען א מעטאלענע כלי מיט ניעלא. ז. *niello*

nig'gard *n. and a.* (ניג'-ארד) א קארגער מענש, א קמצן; קארג; גייציג.

nig'gardliness *n.* (ניג'-ארד-לי-נעס) קארגקייט.

nig'gardly *a. and adv.* (ניג'-ארד-לי) קארג, גייציג; אויף א גייציגען שטייגער; מעשה קארגער יונג.

nig'gardness *n.* (ניג'-ארד-נעס) ז. *niggardliness*

nig'ger *n. and v.* (ניג'-ער) א נעגער; איינער פון די אסט-אינדישע אדער אויסטראלישע ראסען; איינע פון פיעלע מעכאנישע פארריכטונגען [ווי דער טייל פון א זעג-מאשין, וועלכער שלעפט דעם קלאץ; א מין דאמפף-הויבעל, אויף וועלכען עס איז אנגעצווינגען א קאנאט צו שלעפען א שיף א. ד. ג.]; די לארווע פון געוויסע פליעגען און זשוקלעך; נאך אמאל ברענען קלעצער, וועלכע זיינען פריהער נאך ניט אין גאנצען פערברענט געווארען; מאכען אונפרוכטבאר א שטיק לאנד דורך דעם וואס מען בעארבייט יאהר-איין יאהר-אויס אהן בעמיסטיגונג.

nig'gerdom *n.* (ניג'-ער-דאם) די נעגערס בכלל.

nig'gerish *a.* (ניג'-ער-איש) נעגריש; וואס איז שייך צו א נעגער.

nig'gerling *n.* (ניג'-ער-לינג) א קליינער נעגער.

nig'gle *v. and n.* (ניגל) מאכען שפאס; טרייבען קאטאוועס; אויסלאכען אימעצען; אבגעבען זיך צופיעל מיט אדער מקפיד זיין אויף קלייניגקייטען; דאס טענטלען, דאס קראקלען [דאס שרייבען מיט א שלעכטער האנדשריפט].

nig'gler *n.* (ניג'-לער) איינער וואס שפאסט אדער טרייבט קאטאוועס.

nig'gling *a. and n.* (ניג'-לינג) וואס גיט זיך אב צופיעל מיט אדער וואס איז מקפיד אויף קלייניגקייטען; איינער וואס מאכט אן א טומעל איבער קלייניגקייטען.

nigh *a., adv. and pr.* (נאי) נאהענט; כמעט [ז. *well nigh*]; וואס איז לינקס [וועגען א פערד].

nigh'ly *adv.* (נאי'-לי) ביינאהע, כמעט.

nigh'ness *n.* (נאי'-נעס) די נאהענטקייט.

night *n.* (נאיט) די נאכט; דער אווענד; גייסטיגע פינסטערניש, אונוויסענהייט; דאס זיין פערבארגען פון אויג אדער אונפערשטענדליך פאר'ן שכל; די פינסטערניש פון טויט, דער קבר; פינסטערע אדער טרויעריגע צייטען; די עלטער, די צייט פון אלטקייט.

night'-bird *n.* (נאיט'-בוירד) א נאכט-פויגעל [א פויגעל וואס פליהט אדער זינגט נור ביי נאכט].

night'-blind'ness *n.* (נאיט'-בלאינד'-נעס) היהנער-בלינדקייט [א מין אויגען-קראנקהייט, ביי וועלכער דער מענש, וואס זעהט גוט ביי טאג, קען גאר נישט זעהן ביי נאכט און בכלל ווען עס איז פינסטערער].

night'-born *a.* (נאיט'-באהרן) געבארען ביי נאכט; וואס איז פראדוצירט אדער ענטשטאנען אין דער פינסטער.

night'-braw'ler *n.* (נאיט'-בראה'-לער) א בויאן וואס מאכט אן טומעל און געשלעג ביי נאכט.

night'-breeze *n.* (נאיט'-בריעז) א לייכט ווינטעל, וואס בלאזט ביי נאכט.

night'-but'terfly *n.* (נאיט'-באט'-ער-פלאי) א נאכט-שמעטערלינג [א זומער-פויגעלע אדער באבעלע, וואס פליהט אום ביי נאכט].

night'cap *n.* (נאיט'-קעפ) א נאכט-מיץ, א מיץ וואס מען טהוט אן ביי נאכט אויף'ן קאפ און מען שלאפט אין איהם; א טרונק בראנפען פאר'ן שלאף; דער זאק וואס מען טהוט אן אויף'ן קאפ פון א מענשען וואס איז פעראורטיילט צום טויט בעת מען הענגט איהם.

night'-cart *n.* (נאיט'-קארט) א נאכט-וואגען, אן אבטרעט-וואגען [א וואגען אויף וועלכען מען פיהרט ביי נאכט די אויסגעראמטע שמוץ פון די אבטרעטען].

night'-chair *n.* (נאיט'-טשעהר) ז. *night-stool*

night'-churr *n.* (נאיט'-טשויר) ז. *night-jar*

night'-clothes *n.* (נאיט'-קלאוטהז) שלאף-קליידער, א שלאף-העמד.

night'-cloud *n.* (נאיט'-קלאוד) א געוויסע פארם פון וואלקען, וועלכע ערשיינען געוועהנליך נאך'ן זונען-אונטערגאנג און האלטען זיך אפט א גאנצע נאכט ביז'ן זונען-אויפגאנג.

night court (נאיט קאורט) א נאכט-געריכט [א געריכט וואס האלט אב זיינע זיצונגען ביי נאכט].

night'-crow *n.* (נאיט'-קראו) א מין קראהע אדער וואראנע וואס קראקעט ביי נאכט.

night'-dew *n.* (נאיט'-דיו) אבענד-טהוי, נאכט-טהוי.

night'-dress *n.* (נאיט'-דרעס) א נאכט-קלייד [א שלאף-העמד].

nigh'ted *a.* (נאי'-טעד) אריין אין דער נאכט; פערשפעטיגט.

night'-eyed *a.* (נאיט'-איד) וואס האט אויגען, וועלכע זעהען גוט ביי נאכט; שארפזיכטיג.

night'fall *n.* (נאיט'-פאהל) דאס אנקומען פון נאכט; דער אבענד.

night'-far'ing *n.* (נאיט'-פעהר'-אינג) דאס פאהרען ביי נאכט; א נאכט-רייזע.

night'-fire *n.* (נאיט'-פאיר) דאס אירליכט [א ליכטיגקייט וואס בעווייזט זיך ביי נאכט איבער זומפּיגע ערטער]; א פייער וואס ברענט ביי נאכט.

night'-fly *n.* (נאיט'-פלאי) א נאכט-פליעג [אן אינזעקט וואס פליהט ביי נאכט].

night'-foe *n.* (נאיט'-פאו) א נאכט-פיינד [איינער וואס פאלט אן ביי נאכט].

night'-foun'dered *a.* (נאיט'-פאונ'-דערד) פערלארען, פעראונגליקט ביינאכט [וועגען א שיף].

night'-glass *n.* (נאיט'-גלעס) א נאכט-גלאז [א מין טעלעסקאפ וואס איז געמאכט אזוי, דאס ער קאנצענטרירט אין זיך וואס מעהר ליכט און צוליעב דעם קען מען זעהן דורך איהם ביי נאכט].

night'gown *n.* (נאיט'-גאון) א פרויען-נאכט-קלייד, א פרויען-נאכט-העמד; א שלאף-ראק.

night'-hag *n.* (נאיט'-העג) א נאכט-צויבערין, א נאכט-מכשפה.

night'-hawk *n.* (נאיט'-האהק) א פויגעל פון דעם מין ציעגען-מעלקער [ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען און פליהט ארום אין אבענד אדער אין כמורנע טעג]. ז. *goatsucker*

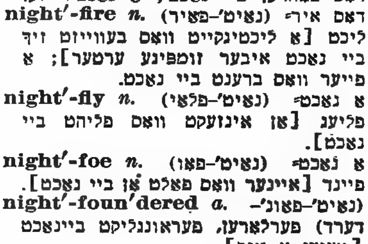

Night-hawk

night'-her'on *n.* (נאיט'-הער'-אן) א

מין זומפ-פויגעל וואס איז עהנליך צו א צאפליע [פליהט ארום ביי נאכט און לאזט ארוים שטארקע שרייענדע קולות].

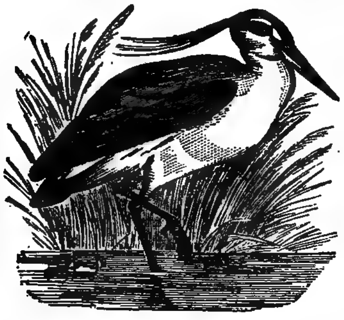

Night-heron

night'-house *n.* (נאיט'-האוס) א רעס-טאראן אדער גארקיך וואס איז אפען די גאנצע נאכט.

nigh'tingale *n.* (נאי'-טינ-גייל) די נאכטיגאל [א בעוואוסט קליין, גרוי זינג-פויגעלע, וואס זינגט אין די פריהלינגס און זומער-אבענדען]; א מין פלאנצלענער קאפטעל, וואס ווערט בענוצט פון קראנקע.

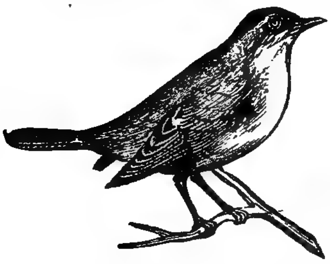

Nightingale

nigh'tish *a.* (נאי'-טיש) נעכטליך, וואס געהערט צו נאכט.

night'-jar *n.* (נאיט'-דזשאר) א פויגעל פון דעם מין ציגענ-מעלקער וואס ער-נעהרט זיך מיט אינזעקטען און פליהט אום ביי נאכט. ז. *goatsucker*

night'-key *n.* (נאיט'-קיע) א נאכט-שליסעל [צו עפענען א טהיר וואס עפענט זיך פון דרויסען מיט א שליסעל און פון אינוועניג מיט א קנאפ אדער קליאמקע]. ז. *night-latch*

night'-latch *n.* (נאיט'-לעטש) א טהיר-שלאס וואס עפענט זיך פון דרויסען מיט א שליסעל און פון אינוועניג מיט א קנאפ.

night'less *a.* (נאיט'-לעס) נאכטלאז, וואס האט ניט קיין נאכט [ווי די געוויסע פעריאדען אין די ארקטישע געגענדען, ווען די זון שיינט עטליכע מעת-לעת נאכ-אנאנד].

night'-light *n.* (נאיט'-לאיט) א נאכט-ליכט, א ליכט אדער לאמפ וואס ברענט די גאנצע נאכט; א פאספארישע ים-אינ-פוזאריע [אזא מיקראסקאפישע בעשעפע-ניש, וואס גיט ארוים א פאספארישען שיין].

night'-long *a.* (נאיט'-לאהנג) וואס דויערט די גאנצע נאכט.

night'ly *a. and adv.* (נאיט'-לי) נעכט-ליך; ביי נאכט; אלע נאכט.

night'-mag'istrate *n.* (נאיט'-מעדזש-איס-טרייט) א פאליציסט אדער וועכטער וואס שטעהט אויף דער וואך ביי נאכט.

night'-man *n.* (נאיט'-מען) א רייניגער פון מיסט-גרובען און וואטערקלאזעטען, וועלכער טהוט זיין ארבייט מייסטענס ביי נאכט; א נאכט-וועכטער.

night'mare *n.* (נאיט'-מעהר) א שד וואס שטיקט ביי נאכט אין חלום; א קאשמאר, זעהר א שווערער און אונרוהיגער שלאף מיט שוידערליכע חלומות.

night'marish *a.* (נאיט'-מעהר-איש) ווי א שד וואס שטיקט ביי נאכט אין חלום; ווי א קאשמאר. ז. *nightmare*

night'-pal'sy *n.* (נאיט'-פאהל'-זי) דאס אב'חלש'ען פון די הענד און פיס מיי-סטענס ביי נאכט [א שוואכקייט וואס טרעפט זיך ביי פרויען אין דער צייט ווען ביי זיי ענדיגט זיך די מענסטרואציע אדער מאנאטליכע בלוט-רייניגונג].

night'-piece *n.* (נאיט'-פיעס) א בילד אדער ליטעראַרישע פערפאסונג, וואס שטעלט פאר א נאכט-סצענע.

night'-ra'ven *n.* (נאיט'-רייווען) ז. *night-crow*

night'-robe *n.* (נאיט'-ראוב) ז. *nightgown*

night'-school *n.* (נאיט'-סקוהל) א נאכט-שוהל [בעזאנדערס פאר די, וועלכע קענען זיך ניט לערנען ביי טאג].

night'shade *n.* (נאיט'-שייד) דער נאכט-שאטען [א מין פלאנצע. פערשידענע מינים פון דיעזער פלאנצע האבען פער-שידענע נעמען, ווי: ביטער-זיס (ז. *bittersweet*), בינזעל-קרויט (ז. *henbane*) אדער בעלאַדאָנאַ (ז. *belladonna*)].

night'-shirt *n.* (נאיט'-שוירט) א שלאף-העמד, א נאכט-העמד.

night'-shoot *n.* (נאיט'-שוהט) אן ארט וואוהין מען פיהרט ארויס מיסט אדער שמוץ.

night'-side *n.* (נאיט'-סאיד) די פינ-סטערע, טונקעלע, געהיימע אדער פערבאר-גענע זייט פון עפעס.

night'-sight *n.* (נאיט'-סאיט) ז. *night-blindness*

night'-sing'er *n.* (נאיט'-סינג'-ער) א פויגעל וואס זינגט ביי נאכט, ווי דער נאכטיגאל.

night'-soil *n.* (נאיט'-סאיל) דער טינוף אדער צאה פון א בית-הכסא [אלס בעמיס-טיגונג].

night'-spell *n.* (נאיט'-ספעל) א לחש אדער שפרוך געגען ביינאכטיגע ניט-גוטע אדער שדים.

night'-stool *n.* (נאיט'-סטוהל) א נאכט-שטול וואס ווערט געברויכט אין א שלאף-צימער.

night'-sweat *n.* (נאיט'-סהוועט) דאס צופיעל שוויצען ביי נאכט [ווי ביי שווינד-זוכט].

night'-time *n.* (נאיט'-טאים) די נאכט-צייט.

night'-vi'sion *n.* (נאיט'-וויזש'-אן) א נאכט-ערשיינונג [אזוי ווי א חלום, פאנ-טאזיע, בעזאנדערס א נביאה]; די פעהיג-קייט צו זעהן גוט ביי נאכט אדער אין א טונקעלען שיין.

night'-wa'ker *n.* (נאיט'-הוויי'-קער) א נאכט-וועכטער.

night'-wa'king *a.* (נאיט'-הוויי'-קינג) וואס וואכט ביי נאכט.

night'-walk *n.* (נאיט'-הוואהק) א נאכט-שפאציער.

night'-wal'ker *n.* (נאיט'-הוואה'-קער) איינער וואס געהט ארום אין שלאף, א סאמנאמבוליסט; איינער וואס טרייבט זיך ארום ביי נאכט מיט פערברעכערישע צוועקען; א נאסען-פרוי, א פראסטיטוטקע וואס געהט ארום ביי נאכט.

night'-wal'king *n. and a.* (נאיט'-הוואה'-קינג) דאס ארומגעהן אין שלאף, סאמנאמבוליזם; דאס ארומשלעפען זיך ביי נאכט מיט פערברעכערישע צוועקען.

night'ward *a.* (נאיט'-הווארד) וואס ציהט זיך אריין אין דער נאכט אריין; וואס קומט פאר אין אבענד.

night'wards *adv.* (נאיט'-הווארדז) צו דער נאכט צו.

night'-watch *n.* (נאיט'-הוואטש) א נאכט-וואך.

night'-watch'er *n.* (נאיט'-הוואטש-ער) איינער וואס קוקט אויף עפעס אוים ביי נאכט; איינער וואס לויערט ביי נאכט [מיט פערברעכערישע צוועקען].

night'-watch'man *n.* (נאיט'-הוואטש'-מען) א נאכט-וועכטער.

night'-witch *n.* (נאיט'-הוויטש) א נאכט-צויבערין, א נאכט-מכשפה.

night'-work *n.* (נאיט'-הווירק) נאכט-ארבייט.

nigres'cence *n.* (נאי-גרעס'-ענס) דאס ווערען שווארץ.

nigres'cent *a.* (נאי-גרעס'-ענט) שווארצ-ליך; עטוואס שווארץ.

nigrifica'tion *n.* (ניג-רי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען שווארץ.

ni'grin *n.* (נאי'-גרין) ז. *nigrine*

ni'grine *n.* (נאי'-גרין) דאס ניגרין [א מין מינעראל].

nig'ritude *n.* (ניג'-רי-טיוד) שווארצ-קייט.

ni'hil *n.* (נאי'-היל) גארנישט.

nihil'ianism *n.* (נאי-היל'-יענ-איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז קיין מאל ניט געווען מענשליך.

ni'hilism *n.* (נאי'-היל-איזם) דער ני-היליזם, דאס אבלייקענען די היסטארישע יסודות פון מאדערנעם לעבען, ווי רעלי-גיאן, פאמיליע, מאראל א. ד. ג.; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז קיין זאך האט ניט קיין רעאלע ווירקליכקייט און דעריבער קען מען ווענען דעם עצם פון די זאכען גארנישט וויסען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז קיינמאל קיין מענש ניט געווען; אין רוסלאנד — די סאציאל-רעוואלוציאנערע בעוועגונג פון די 60-גער און 70-גער יאהרען פון 19טען יאהרהונ-דערט.

ni'hilist *n.* (נאי'-היל-איסט) איינער וואס גלויבט אין גארנישט; א ניהיליסט [א רו-סישער קעמפפער פאר פאליטישער פריי-הייט]; אן אנהענגער פון ניהיליזם [אין פילאזאפישע אדער טעאלאגישע זינען]. ז. *nihilism*

nihilis'tic *a.* (נאי-הי-ליס'-טיק) ניהי-ליסטיש; וואס איז שייך צו ניהיליזם. ז. *nihilism*

nihil'ity *n.* (נאי-היל'-אי-טי) די נאר-נישטקייט, די ניכטיגקייט.

Ni'ke *n.* (נאי'-קי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — ניקע, די געטין פון נצחון [געווען פארגעשטעלט אלס א יונגע פרוי מיט גרויסע פליגלען, מיט א פאלם-צווייג אין איין האנד און מיט א לארבער-קראנץ אין דער אנדערער].

nil *n.* (ניל) גארנישט; אין מוזיק — זעהר א קורצער, כמעט אונבעמערקבארער אינ-טערוואל [אן איין-און-פופציגסטעל טייל פון א האלבען טאן].

nil'gau *n.* (ניל׳-גאָה) אַ גרויסע בלויגרויע אָסט-אינדישע אַנטילאָפּע, ביי וועלכער די פֿאָדערשטע פֿיס זיינען פֿיעל לענגער איידער די הינטערשטע.

Nilgau

nil'ghau *n.* (ניל׳-גאָה) ז. *nilgau*

nim *v.* (נים) לאַטכענען, גנב׳ענען, אונגעזעצליך פֿערכאַפּען.

nimb *n.* (נימב) אַ נימבוס אָדער שטראַהלען-קראַנץ. ז. *nimbus*

nimbed *a.* (נימבד) אַרומגערינגעלט מיט אַ נימבוס אָדער שטראַהלען-קראַנץ. ז. *nimbus*

nimbif'erous *a.* (נים-ביפ׳-ע-ראָס) וואָס ברייננט וואָלקענס, רעגען אָדער שטורם.

nim'ble *a.* (נימבל) פֿלינק, שנעל, לעבעדיג.

nim'ble-fin'gered *a.* (נים׳בל-פֿינ׳-גערד) וואָס אַרבייט פֿלינק מיט די פֿינגער; גנב׳יש, ווי אַ גנב.

nim'ble-fin'gered gen'try (נים׳בל-פֿינ׳-גערד דזשענ׳-טרי) בייטעל-שניידער; גנבים.

nim'ble-foot'ed *a.* (נים׳בל-פֿוט׳-עד) פֿלינק אויף די פֿיס; שנעל לויפֿענד.

nim'bleness *n.* (נים׳בל-נעס) שנעלקייט, פֿלינקייט, לעבעדיגקייט.

nim'ble-wit'ted *a.* (נים׳בל-הוויט׳-עד) מיט אַ שאַרפֿען מח; מיט אַ שנעלער תפיסה.

nim'bly *adv.* (נים׳-בלי) אויף אַ פֿלינקען, שנעלען אָדער לעבעדיגען אופֿן.

nim'bus *n.* (נים׳-באָס) אַ רעגען-וואָלקען; אין מאַלעריי און סקולפּטור — דער נימבוס אָדער היילינער שטראַהלען-קראַנץ [אַ שטראַהלען-קראַנץ אַרום דעם קאָפּ פֿון אַ היילינען אויף די קריסטליכע בילדער].

nim'iny-pim'iny *a.* and *n.* (נים׳-אי-ני-פּים׳-אי-ני) ציערליך-מאַניערליך; ציערליכקייט, פֿיינקייט.

nin'compoop *n.* (נינ׳-קאָם-פּוהפּ) אַ שוטה, אַ נאַר; אַ גראָבער קאָפּ.

nine *a.* and *n.* (נאַין) ניין; די צאָהל אָדער דער ציפֿער ניין; אַ נײַנטעל; די גרופּע פֿון ניין שפּיעלער אין אַ בייסבאָל-שפּיעל.

nine days' won'der (נאַין דייז וואָנ׳-דער) אַ ניין-טאָגינער וואונדער; אַ סענסאַציע וועגען וועלכער מען רעדט אַ קורצע צייט; אַ שוואַכער אָדער אויפֿגעבלאָזענער סקאַנדאַל.

nine'fold *a.* (נאַינ׳-פֿאָולד) ניינפֿאַך, וואָס איז ניין מאָל אַזוי פֿיעל.

nine'-holes *n.* (נאַינ׳-האָולז) אַ שפּיעל, ביי וועלכען מען מאַכט ניין גריבלעך אין אַ ברעט אָדער אין דער ערד און מען קייקעלט אין זיי אַ באָל.

Nine Mu'ses (נאַין מיו׳-זעז) די ניין מוזען אָדער געטינען פֿון פּאָעזיע, קונסט און וויסענשאַפֿט לויט דער אַלט-גריכישער מיטאָלאָגיע [1) קאַליאָפּאַ — פּאָעזיע; 2) אויטערפּאַ — מוזיק; 3) טערפּסיכאָראַ — טאַנצען און כאָר-געזאַנג; 4) ערראַטאַ — לירישע פּאָעזיע; 5) טאַליאַ — קאָמעדיע; 6) מעלפּאָמענאַ — טראַגעדיע; 7) פּאָליגימניאַ — רעליגיעזער געזאַנג; 8) קליאַ — געשיכטע; און 9) אוראַניאַ — אַסטראָנאָמיע].

nine'pegs *n.* (נאַינ׳-פּעגז) ז. *ninepins*

nine'pence *n.* (נאַינ׳-פּענס) אַן אַלט-אירלענדער שילינג וואָס האָט געהאַט דעם ווערטה פֿון ניין ענגלישע פּענס; אַן אַלטער שפּאַנישער רעאַל אין דעם ווערטה פֿון 12½ סענט, וואָס איז געווען גאַנגבאַר אין די פֿעראייניגטע שטאַאַטען ביז דעם בירגער-קריעג.

nine'pins *n.* (נאַינ׳-פּינז) קעגעל-שפּיעל; די ניין פֿלעקלעך פֿון אַ קעגעל-שפּיעל.

nine'teen' *a.* and *n.* (נאַינ׳-טיען׳) ניינצעהן; די צאָהל ניינצעהן.

nine'teenth' *a.* and *n.* (נאַינ׳-טיענטה׳) וואָס איז דער ניינצעהנטער; וואָס איז אַ ניינצעהנטעל; ניינצעהנטער; אַ ניינצעהנטעל.

nine'tieth *a.* and *n.* (נאַינ׳-טי-עטה) וואָס איז דער ניינציגסטער; וואָס איז אַ ניינציגסטעל; דער ניינציגסטער; אַ ניינציגסטעל.

nine'ty *a.* and *n.* (נאַינ׳-טי) ניינציג; די צאָהל ניינציג.

nin'ny *n.* (ניג׳-אי) אַ שוטה; אַ נאַר, אַ דומקאָפּ, אַ פּראָסטאַק.

nin'nyhammer *n.* (ניג׳-אי-העמ-ער) ז. *ninny*

nin'nyhammering *n.* (ניג׳-אי-העמ-ער-אינג) נאַרישקייט, שטות.

ninth *a.* and *n.* (נאַינטה) וואָס איז דער ניינטער; וואָס איז אַ ניינטעל; דער ניינטער; אַ ניינטעל; אין מוזיק — אַ געוויסער אינטערוואַל צווישען צוויי טענער.

ninth'ly *adv.* (נאַינטה׳-לי) זייענדיג דער ניינטער.

ninth part of a man (נאַינטה פּאַרט אָוו ע מען) אַ שניידער [פֿון דעם הומאָריסטישען שפּריכוואָרט, אַז ניין שניידער בילדען אויס איין מענשען].

Ni'obe *n.* (נאַי׳-אָ-בי) אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — ניאָבע, די פֿרוי פֿון טהעבישען קעניג אַמפֿיאָן, וועלכע איז פֿערוואַנדעלט געוואָרען אין אַ שטיין, פֿון וועלכען עס טריפֿען טרעהרען, ווייל אַפּאָלאָן און דעמעטער האָבען דער׳הרג׳עט אַלע איהרע קינדער; אין זאָאָלאָגיע — אַ מין ראַקעס; אַ מין מאַלוסקען; אַ מין אַפֿריקאַנישע פֿויגלען, וועלכע מאַכען זייערע נעסטען ווי אויסגעוועבטע זעקלעך.

Niobe'an *a.* (נאַי-אָ-בי׳-ען) וואָס איז שייך אָדער וואָס איז עהנליך צו ניאָבע. ז. *Niobe*

nio'bic *a.* (נאַי-אָ׳-ביק) וואָס איז שייך צו ניאָביאום. ז. *niobium*

nio'bium *n.* (נאַי-אָ׳-בי-אָם) דאָס ניאָביום [אַ מין מעטאַל פֿון אַ גרויען גלאַנציגען קאָליר, וואָס געפֿינט זיך אין צוויי זעלטענע מינעראַלען — קאָלומביט און טאַנטאַליט. האָט ניט קיין פּראַקטישע בעדייטונג].

nio'po-tree *n.* (ני-אָ׳-פּאָו-טריע) אַ מין סטרוטשקע-בוים פֿון די הייסע לענדער פֿון אַמעריקאַ [די איינוואָהנער פֿון די דאָרטיגע לענדער מאַכען פֿון די זאַט פֿון דיזען בוימעל אַ מין שנופּ-פּולווער ווי שמעק-טאַבאַק].

nip *v.* and *n.* (ניפּ) קנייפּען, שטשיפּען; צונויפֿדריקען, צוקוועטשען; שטאַרק אָנריהרען; בייסען, שניידען; שטעכען [מיט ווערטער]; צושעדיגען עפּעס [ווי דורך אַ פֿראָסט], פֿערדאַרבען; פֿערניכטען; אָבקנייפּען, אָבבייסען; נעהמען אַ טרונק בראַנפֿען; דאָס קנייפּען; דאָס קוועטשען; דאָס אָבשטשיפּען; דאָס אָבבייסען עפּעס; אַ ברען, אַ שטאָך [ווי פֿון פֿראָסט]; אַ טרונק בראַנפֿען.

nip and tuck (ניפּ ענד טאַק) ביידע גלייך [אַ פֿאַל ווען צוויי וועט-לויפֿער געפֿינען זיך האַרט איינער נעבען אַנדערען און איינער דעם צווייטען יאָגט ניט אַריבער].

nip'cheese *n.* (ניפּ׳-טשיעז) אַ קאַרגער; אַ קמצן.

niphablep'sia *n.* (ניפּ-ע-בלעפּ׳-סי-אַ) שנעע-בלינדקייט [אַ שווינדלונג אין די אויגען וואָס קומט פֿון דעם אָבגלאַנץ פֿון דער זון אויף׳ן שנעע].

niphotyphlo'sis *n.* (ניפּ-אָ-טאַי-פֿלאָו׳-סיס) ז. *niphablepsia*

nip in the bud (ניפּ אין טהי באַד) טויטען אין דער ערשטער ענטוויקלונגס-שטופֿע; צושטערען איידער עס ענטוויקעלט זיך.

The conspiracy was **nipped in the bud.**

nip off (ניפּ אָף) אָבקנייפּען; אָבבייסען.

nip'per *n.* (ניפּ׳-ער) אַ קנייפּער; איינער אָדער עפּעס וואָס קנייפּט אָדער בייסט אָב; אַ קלעשנע [ווי ביי אַ ראַק]; אַ מין פֿיש; אַ קליינער טרונק בראַנפֿען; אַ פֿאָדערשטער צאָהן פֿון אַ פֿערד; איינער פֿון פֿערשיעדענע קנייפּ-אינסטרומענטען, וואָס האָבען די פֿאָרם פֿון צווענגלעך.

nip'perkin *n.* (ניפּ׳-ער-קין) אַ קליינע מאָס ביער אָדער ליקער.

nip'pers *n.* (ניפּ׳-ערז) צווענגלעך; יעדער אינסטרומענט וואָס האָט די פֿאָרם פֿון אַ צווענגעל.

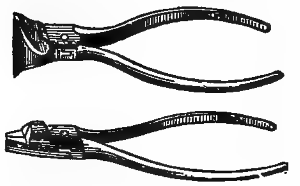

Nippers

nip'pingly *adv.* (ניפּ׳-אינג-לי) סאַרקאַסטיש, בייסענד, שטעכענד, מיט בייסענדען אָדער שטעכענדען שפּאָט.

nip'ple *n.* and *v.* (ניפּל) אַ ברוסט-וואַרצעל, אַ ברוסט-נאָפּעל; אַ סאָסקע; יעדע זאַך וואָס שטאַרצט אַרויס ווי אַ ברוסט-וואַרצעל [ווי די קנאָפּקע פֿון אַ ביקס, די סאָסקע פֿון אַ זויג-פֿלעשעל א. ד. ג.]; צוגעבען אַ סאָסקע; בעדעקען מיט אַרויסשטאַרצונגען אָדער בערגלעך וואָס זיינען עהנליך צו ברוסט-וואַרצלען.

nip'ple-shield *n.* (ניפּ׳ל-שיעלד) אַ מין דעקעל מיט וועלכען אַ זויגעדיגע פֿרוי בעדעקט דעם ברוסט-וואַרצעל.

nip'plewort *n.* (ניפּ׳ל-הוואָירט) אַ מין גראָז, וואָס מען פֿלעגט בענוצען צו היילען בעשעדיגטע ברוסט-וואַרצלען.

nip'py *a.* (ניפּ׳-אי) בייסענד, שאַרף, שטאַרק [אין טעם]; בייסענד, שטעכעדיג, קריעגעריש [אין די בעציהונגען].

nirles *n.* (נוירלס) א מין הויט־קראנק־הייט: לישייעס.

nirls *n.* (נוירלז) ז. *nirles*

Nirva'na *n.* (ניר־וואַ־נאַ) אין בו־דיזם — נירוואנא, א צושטאנד פון פאל־שטענדיגער גייסטיגער רוה, ווען דער מענש האט ניט קיין שום פערלאנגען, געפיהלען און געדאנקען [לויט די לעה־רען פון בודא בעשטעהט דאס לעבען פון יסורים און פיין און דער מענש דארף שטרעבען צו טויטען אין זיך אלע גע־פיהלען און ליידענשאפטען און שטרעבען צו נירוואנא].

Ni'san *n.* (נאַי־סען) דער חודש ניסן.

ni'si pri'us (נאַי־סאַי פּראַי־אָס) אין געריכטס־פיהרונג — א צושריפט, וואס ווערט געשיקט צו א שעריף צו ברייני־גען די געריכטס־געשווארענע צום געריכט.

nit *n.* (ניט) א לויז־ניסעל [אן אייעלע פון א לויז און פון אנדערע עהנליכע אינ־זעקטען].

ni'ter *n.* (נאַי־טער) סעליטרע אדער סאלפעטער־זויער־זאלץ [א ווייס כעמיש זאלץ, וואס קריסטאליזירט זיך אין דער פארם פון לאנגע זעקס־קאנטיגע פריזמען. דיענט אלס איינער פון די הויפט מא־טעריאלען אין דער פראדוקציאן פון שיס־פולווער און פון פערשיעדענע אנדערע כעמישע פראדוקטען. ווערט אויך בענוצט אין מעדיצין].

ni'tery *a.* (נאַי־טער־אי) סעליטריש; וואס פראדוצירט סאלפעטער־זויער־זאלץ. ז. *niter*

niths'dale *n.* (ניטהס־דייל) א קאפּושאן אויף א מאנטעל, וואס קען פערדעקען אויך דאס פנים.

nitidiflo'rous *a.* (ניט־אי־די־פלאָ־ראָס) וואס האט גלאנציגע אדער שיינענ־דע בלומען.

nitidifo'lious *a.* (ניט־אי־די־פאָ־לי־אָס) מיט גלאנציגע, שיינענדע אדער פּאַ־לירטע בלעטער.

ni'trate *n.* (נאַי־טרייט) ניטראט אדער סאלפעטער־זויער־זאלץ [א כעמיש זאלץ, וואס ווערט זעהר לייכט פאנאנדערגעלא־זען אין וואסער און ווערט פיעל גע־ברויכט אין דער פראדוקציאן פון פער־שיעדענע כעמישע ארטיקלען].

ni'trate of potas'sium (נאַי־טרייט אוו פּאָ־טעס־אי־אָם) ז. *niter*

ni'trate of sil'ver (נאַי־טרייט אוו סיל־ווער) דער העלען־שטיין. ז. *lunar caustic*

ni'trate of so'dium (נאַי־טרייט אוו סאָ־די־אָם) דאס סאלפעטער־זויערע נאטראן [א מין סעליטרע־זאלץ וואס גע־פינט זיך אין גרויסע מאסען אין טשילי, דרום־אמעריקא. ווערט בענוצט צו כעמיס־טיגען פעלדער און אין דער פראדוקציאן פון געוויסע כעמישע ארטיקלען].

ni'tre *n.* (נאַי־טער) סעליטרע, סאל־פעטער. ז. *niter*

ni'triary *n.* (נאַי־טרי־ע־רי) א סע־ליטרע אדער סאלפעטער־גרוב [דער ארט וואו מען ארבייט אויס סעליטרע].

ni'tric *a.* (נאַי־טריק) פון סעליטרע; סאלפעטעריש.

ni'tric ac'id (נאַי־טריק עס־איד) סאלפעטער־זויערע [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך דורך דיסטילירען סע־ליטרע מיט פאספאר־זויערע. אין דיזען שטאף קענען פאנאנדערגעלאזען ווערען אלע מעטאלען אויסער גאלד און פלא־טין. ווערט געברויכט אין דער פראדוק־ציאן פון פערשיעדענע פארבען, פון פּו־ראקסילין, ניטראגליצערין און פיעלע אנ־דערע כעמישע מאטעריאלען].

nitrifica'tion *n.* (נאַי־טרי־פי־קיי־שאן) ניטריפיקאציאן [די פערוואנדלונג פון שטיקשטאף, וואס געפינט זיך אין באדען, אין דער פארם פון ניטראטען, ווי סעליטרע, סאלפעטער־זויערע א. ד. ג., וועלכע דיענען אלס נאהרונגס־שטאף פאר פלאנצען].

ni'trify *v.* (נאַי־טרי־פאַי) פערוואנדלען אין סאלפעטער אדער סעליטרע.

ni'trite *n.* (נאַי־טראַיט) א זאלץ פון סעליטרע־זויערע.

ni'trogen *n.* (נאַי־טראָ־דזשען) ניטרא־גען אדער שטיק־שטאף [א כעמישער גרונד־עלעמענט וועלכער בעשטעהט פון גאז וואס האט ניט קיין קאליר, קיין טעם און קיין ריח, און איז איינער פון די הויפט עלעמענטען פון לופט. ווערט פער־וואנדעלט אין א פליסיגקייט אונטער זעהר א שטארקען דרוק און אין זעהר א שטארקער קעלט].

nitrog'enize *v.* (נאַי־טראדזש־ע־נאַיז) אין כעמיע — פערייניגען א געוויסע זאך אדער עלעמענט מיט ניטראגען אדער שטיק־שטאף.

nitrog'enous *a.* (נאַי־טראדזש־ע־נאָס) ניטראגעניש; וואס איז שייך צו ניטראגען אדער שטיק־שטאף. ז. *nitrogen*

nitroglyc'erin *n.* (נאַי־טרא־גליס־ע־רין) ניטראגליצערין, א פליסיגקייט וואס עקספלאדירט מיט זעהר א שטארקער קראפט [איינער פון די הויפט עלעמענ־טען פון דינאמיט].

nitro'leum *n.* (נאַי־טראָ־לי־אָם) ז. *nitroglycerin*

ni'trous *a.* (נאַי־טראָס) סעליטריש, סאלפעטריש. ז. *niter*

ni'try *a.* (נאַי־טרי) ז. *nitrous*

nit'ty *a.* (ניט־אי) וואס האט פיעל לויז־ניסלעך [אייעלעך פון אינזעקטען־פאראזי־טען, ווי לייז א. ד. ג.]; גנידערדיג, לייזיג.

ni'val *a.* (נאַי־וועל) וואס איז שייך צו שנעע; וואס וואקסט אדער בליהט אונ־טער שנעע [ווי געוויסע ווינטער־פלאנ־צען].

ni'veous *a.* (ני־ווי־אָס) שנעעאיג; ווי שנעע.

Nivôse' *n.* (ני־וואוז) דער פיערטער חודש פון דעם פראנצויזישען רעוואלוצי־אנערען קאלענדאר [אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן 1793—4 יאהר].

nix *n.* (ניקס) גארנישט; ניכטס; א בריעף אדער פאקעט וואס ווערט גע־שיקט דורך פאסט אין אן ארט וואו עס איז ניטא קיין פאסט־קאנטאר; אין דער אלט־דייטשער מיטאלאגיע — א וואסער־גייסט אדער וואסער־גאט.

nix'ie *n.* (ניק־סי) אין דער אלט־דייט־שער מיטאלאגיע — א וואסער־גייסט. ז. *nix*

nix'y *n.* (ניק־סי) ז *nixie*

N. J. *New Jersey* ראשי תבות פון [ניו דזשוירזי, איינער פון די פעראיי־ניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

N. Mex. *New Mexico* אבקירצונג פון [ניו מעקסיקא, איינער פון די פעראייני־גטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

N. N. E. ראשי תבות פון די ווערטער *north-northeast*

N. N. W. ראשי תבות פון די ווערטער *north-northwest*

no *adv., a. and n.* (נאָו) ניין; נים; קיין; פערניינונג, דאס ווארט "ניין"; א שטימע אויף ניין; א שווארצע נאל־קע; איינער וואס שטימט געגען אדער אויף ניין.

No. אבקירצונג פון לאטייניש ווארט *numero*, ווערט געברויכט פאר'ן ווארט *number* [נומער].

no'-account' *a.* (נאָו־ע־קאונט) ווערטהלאז, אונווירדיג.

Noa'chian *a.* (נאָ־איי־קי־ען) וואס איז שייך צו נח'ען.

Noach'ic *a.* (נאָ־עק־איק) ז. *Noachian*

Noach'ic Laws (נאָ־עק־איק לאָהז) די שבע מצוות בני נח [די יעניגע מצוות, וועלכע ניט־אידען זיינען געווען מחויב אבצוהיטען, ווען זיי האבען געוואהנט צווישען אידען אין פאלעסטינא, ווי עבודה זרה, שפיכת דמים, אבר מן החי א. ז. וו.].

No'achid *n.* (נאָו־ע־קיד) איינער פון די בני נח.

No'ah's ark (נאָו־עז ארק) נח'ס תבה; א קינדער־שפיעלכעל וואס שטעלט מיט זיך פאר נח'ס תבה.

No'ah's flood (נאָו־עז פלאָד) דער מבול [אין נח'ס צייטען].

nob *n.* (נאב) א פארנעהמע פערזאן, אן אריסטאקראט; דער קאפ [הומאריס־טיש]; א שטרייק־ברעכער, א סקעב.

no'-ball' *n. and v.* (נאָו־באָהל) אין קריקעט־שפיעל — א באל וואס איז גע־ווארפען ניט לויט די כללים פון דעם שפיעל; ערקלערען א באל־ווארף אלס ניט ריכטיג.

nob'bily *adv.* (נאב־אי־לי) אריסטא־קראטיש, געפוצט, פראנטיש, עלעגאנט.

nob'ble *v.* (נאבל) אוועקלאכטשענען, פערכאפען אויף אן אונעהרליכען אופן; בעשווינדלען, אויסנארען; שטערען, שע־דיגען [א פערד, וואס מען וויל ניט, אז עס זאל געווינען ביים וועט־לויפען]; אונטערקויפען.

nob'bler *n.* (נאב־לער) דער לעצטער ענטשיידענדער קלאפ; א קלאפ אין קאפ; א שווינדלער, א בעטריגער.

nob'by *a.* (נאב־אי) אריסטאקראטיש, עלעגאנט, אויסגעפוצט; גוט, אויסגעצייכנט.

Nobel' priz'es (נא־בעל פראַיז־עז) נאבעל־פרייזען [פרייזען פאר אויסצייכ־נונגען אויף'ן געביט פון ליטעראטור, ווי־סענשאפט און בכלל אויף פערשיעדענע געביטען אין די אינטערעסען פון דער מענשהייט. די פרייזען, וועלכע ווערען אויסגעטיילט יעהרליך אין דער סומע פון אונגעפעהר 40,000 דאלאר יעדער, ווערען געגעבען פון א פאנד וואס איז געגרינ־דעט געווארען פון דעם שוועדישען ער־פינדער פון דינאמיט א. ב. נאבעל (געבא־רען 1823, געשטארבען 1896)].

nobil'iary *a. and n.* (נא־ביל־אי־ע־רי) וואס איז שייך צום אדעל; א גע־שיכטע פון אדעליגע פאמיליען.

nobil'ify *v.* (נא־ביל־אי־פאַי) מאכען פאר אן אדעליגען; מאכען נאבעל, דער־הויבען.

nobil'itate *v. and a.* (נא־ביל־אי־טייט) מאכען פאר אן אדעליגען; מאכען נאבעל, דערהויבען; געאדעלט; דערהוי־בען.

nobilita'tion *n.* (נא־ביל־אי־טיי־שאן) דאס מאכען אדעליג; דאס מאכען נאבעל, דערהויבען.

nobil'ity *n.* (נא־ביל־אי־טי) 1. דער

אדעל, דער אדעלשטאנד ; די אדעליגע ; 2. נאבעלקייט, ערהאבענהייט.

1. No title of nobility can be granted in the United States. 2. The nobility of his character is manifested by his deeds.

no'ble *a. and n.* (נאובל) אדעל, אדעליג ; עדעל, נאבעל, ערהאבען, פארנעהם; אויסגעצייכענט, גרויסארטיג ; אן אדעליגער ; דער נאבעל [א פארצייטיגע גאלדענע ענגלישע מטבע].

no'ble art (נאובל ארט) די זעלבסט=פערטיידיגונגס=קונסט ; די באקס=קונסט ; די פויסט=קאמפף=קונסט.

no'ble-finch *n.* (נאו'בל-פינטש) דער בוך=פינק, דער עדעלפינק אדער זיאבליק [אזא פויגעל]. ז. *chaffinch*

no'ble gar'net (נאובל גאר'-נעט) דער גראנאט [אזא עדעלשטיין]. ז. *almandine*

no'bleman *n.* (נאו'בל-מען) אן אדעליגער.

no'ble met'als (נאובל מעט'-עלז) עדעלע מעטאלען [מעטאלען וואס ראסטען ניט : גאלד, זילבער און פלאטין].

no'ble-min'ded *a.* (נאו'בל-מאינ'-דעד) נאבעל, הויכמוטיג, גרויסמוטיג.

no'ble-min'dedness *n.* (נאו'בל-מאינ'-דעד-נעס) נאבעלקייט, הויכמוט, גרויסמוט.

no'bleness *n.* (נאו'בל-נעס) אדעליגקייט ; נאבעלקייט, עדעלקייט ; גרויסארטיגקייט, ערהאבענהייט.

noblesse' *n.* (נא-בלעס') דער אדעל.

noblesse' oblige' (נא-בלעס' א-בליזש') די פליכט פון אן אדעלמאן צו האנדלען נאבעל.

no'blewoman *n.* (נאו'בל-הוואום-ען) א פרוי פון אדעל=שטאנד.

no'bly *adv.* (נאו'-בלי) אדעליג, פון אדעליגער אבשטאמונג, ווי אן אדעליגער; אויף א נאבעלען, עדעלען אדער ערהאבענעם שטייגער ; פראכטפאל, אויסגעצייכענט.

no'body *n.* (נאו'-באד-אי) קיינער ; א ניקס, א גארנישט, אן אונוויכטיגע פערזאן.

no'body else (נאו'-באד-אי עלס) קיין אנדערער.

nob'stick *n.* (נאב'-סטיק) ז. *knobstick*

no'cake *n.* (נאו'-קייק) קוקורוזע=מעהל.

nock *n. and v.* (נאק) א קארב, אן איינשניט [הויפטזעכליך פון א פייל]; קארבען, מאכען אן איינשניט ; צולעגען די פייל צום בויגען [גרייט צו שיסען].

noctambula'tion *n.* (נאק-טעם-ביו-ליי'-שאן) נאכט=וואנדלעריי, סאמנאמבוליזם.

noctam'bulism *n.* (נאק-טעמ'-ביו-ליזם) נאכט=וואנדלעריי, סאמנאמבוליזם.

noctam'bulist *n.* (נאק-טעמ'-ביו-ליסט) א נאכט=וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

noctam'bulo *n.* (נאק-טעמ'-ביו-לאו) א נאכט=וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

noctid'ial *a.* (נאק-טיד'-אי-על) וואס בעשטעהט פון א מעת=לעת [א טאג מיט א נאכט אדער 24 שטונדען].

noctiflo'rous *a.* (נאק-טי-פלאו'-ראס) וואס בליהט ביינאכט [וועגען פלאנצען].

noctilu'ca *n.* (נאק-טי-ליו'-קא) א פאספארישע אינפוזאריע [איינע פון א מין אינפוזאריען אדער מיקראסקאפישע בעשעפעניש, וואס האלטען זיך מעהרסטענטייל אין די ימים אין די ווארימע געגענדען. זיי געפינען זיך אין אזעלכע מאסען, אז אפטמאל איז דער ים פון זייער בעלויכטען אויף פיעל מיילען].

noctilu'cent *a.* (נאק-טי-ליו'-סענט) וואס לייכט ביינאכט, וואס שיינט אין דער פינסטער.

noctilu'cid *a. and n.* (נאק-טי-ליו'-סיד) וואס שיינט ביינאכט ; א פאספארישע אינפוזאריע. ז. *noctiluca*

noctiv'agant *a.* (נאק-טיוו'-ע-גענט) וואס וואנדערט אום ביינאכט.

noctivaga'tion *n.* (נאק-טי-ווע-גיי'-שאן) דאס ארומוואנדערען ביינאכט.

noctiv'agous *a.* (נאק-טיוו'-ע-גאס) ז. *noctivagant*

noc'tograph *n.* (נאק'-טא-גרעף) א נאקטאגראף, א שרייב=אפאראט פאר בלינדע; א פארריכטונג צו רעגיסטרירען די אנוועזענהייט פון א וועכטער אויף זיין פאסטען.

Noc'tua *n.* (נאק'-טיו-א) די נאכט=מאילען אדער מאטען=פליגעלעך [א מין מאטען=פליגעלעך, פון וועלכע עס זיינען פאראן איבער 2500 מינים, וועלכע ליעגען בעהאלטען בייטאג און ווייזען זיך נור ביינאכט]; א מין קליינע נאכט=אוילען [אזעלכע פויגלען].

noc'tuary *n.* (נאק'-טיו-ע-רי) א פערצייכניס פון נאכט=פאסירונגען, א נאכט=בוך [אין געגענזאץ צו א טאגעבוך].

noc'tuid *n. and a.* (נאק'-טיו-איד) א נאכט=מאיל ; וואס איז שייך צו דעם מין נאכט=מאילען. ז. *Noctua*

Noctu'idæ *n.* (נאק-טיו'-אי-דיע) די נאכט=מאילען. ז. *Noctua*

noctu'idous *a.* (נאק-טיו'-אי-דאס) וואס איז שייך צו די נאכט=מאילען. ז. *Noctua*

noc'turn *n.* (נאק'-טורן) נאכט=מעסע, נעכטליכע נאטעס=דיענסט [ביי די קריסטען]; די תפלות ביי אזא נאטעס=דיענסט; א נאכט=בילד [אין מאלעריי].

noctur'nal *a.* (נאק-טויר'-נעל) נעכטליך, וואס ווערט געטהאן ביינאכט.

noctur'nal birds of prey (נאק-טויר'-נעל בוירדז אוו פריי) די נאכט=אוילען אדער סאוועס [אזעלכע נאכט=פויגלען].

noctur'nal flow'ers (נאק-טויר'-נעל פלאו'-ערז) בלומען וואס עפענען זיך נור ביינאכט אדער בין=השמשות.

noctur'nally *adv.* (נאק-טויר'-נעל-אי) ביינאכט.

noctur'nal sight (נאק-טויר'-נעל סאיט) אן אבנארמאלע זעהונגס=קראפט, ווען מען זעהט נור אין דער טונקעלהייט.

noc'turne *n.* (נאק'-טוירן) א נאקטיורנע, א נאכט=מוזיק [אין וועלכער עס ווערען אויסגעדריקט נאכט=שטימונגען], א סערענאדע ; א נאכט=בילד [אין מאלעריי].

noctur'nograph *n.* (נאק-טויר'-נא-גרעף) אן אינסטרומענט צו רעגיסטרירען [פערצייכענען] די צייט פון נאכט=ארבייט אין פאבריקען, שאכטען א. ז. וו.

noc'uous *a.* (נאק'-יו-אס) שעדליך, פערדערבליך ; גיפטיג.

noc'uously *adv.* (נאק'-יו-אס-לי) אויף א שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן.

nod *v. and n.* (נאד) בויגען אדער נייגען דעם קאפ ; שאקלען מיט'ן קאפ ארויף און אראב [ווי ביי דרימלען]; א שאקעל טהאן מיט'ן קאפ ; מאכען א בעוועגונג מיט'ן קאפ [ווי אלס צייכען אויף יא, למשל]; א קאפ=נייגונג ; דאס שאקלען מיט'ן קאפ [ווי פון שלעפעריגקייט אדער שכרות].

no'dal *a.* (נאו'-דעל) וואס איז שייך צו א קנופ אדער קנופען. ז. *node*

no'dal line (נאו'-דעל לאין) די קנופען=ליניע [א ליניע אויף א וויברירענדען קערפער, וועלכע בעצייכענט די פונקטען וואס בלייבען אונבעוועגליך].

no'dal point (נאו'-דעל פאינט) דער קנופ=פונקט [דער רוה=פונקט אויף א וויברירענדען קערפער, ווי למשל, דער פונקט אין א וויברירענדער סטרונע, וואו מען האלט דעם פינגער].

no'dated *a.* (נאו'-דיי-טעד) געקניפט.

noda'tion *n.* (נא-דיי'-שאן) געקניפטקייט, דאס מאכען קנופען.

nod'der *n.* (נאד'-ער) איינער וואס שאקעלט מיט'ן קאפ, איינער וואס גיט א צייכען דורך א קאפ=בעוועגונג ; איינער וואס נייגט דעם קאפ.

nod'ding *n. and a.* (נאד'-אינג) דאס שאקלען מיט'ן קאפ, דאס נייגען דעם קאפ ; געבויגען דעם קאפ ; וואס נייגט דעם קאפ [אלס בעגריסונג, למשל].

nod'ding acquaint'ance (נאד'-אינג ע-קהוויינט'-ענס) א ווייטע בעקאנטשאפט [ווען מען בעגנוגענט זיך נור מיט א לייכטער בעגריסונג אדער מיט א נייג מיט'ן קאפ ביים בעגעגענען זיך].

I met him at the club and have a nodding acquaintance with him.

nod'dingly *adv.* (נאד'-אינג-לי) מיט א געבויגענעם קאפ ; מיט א קאפ=נייגונג; שאקלענדיג מיט'ן קאפ [ווי פון שלעפעריגקייט אדער שכרות].

nod'dle *n. and v.* (נאדל) דער קאפ ; נייגען דעם קאפ, שאקלען מיט'ן קאפ, שאקלען דעם קאפ.

nod'dy *n.* (נאד'-אי) א דומקאפ, א שוטה, א פראסטאק ; דער באקלאן אדער די ים=שוואלב [אזא פויגעל פון שמוציג=ברוינעם קאליר, וואס האלט זיך ביי די ברעגען פון ים אין די ווארימע לענדער. זעה אילוסטראציאן]; דער פינגווין [ז. *murre*]; אזא פארצייטיגע קארטען=שפיעל; א פארריכטונג אין דער פארם פון א פערפענדיקעל צו בעשטימען די וויבראציאן פון א קערפער.

Noddy

nod'dy-tern *n.* (נאד'-אי-טוירן) דער באקלאן אדער ים=שוואלב. ז. *noddy*

node *n.* (נאוד) א קנופ, א קניפעל ; אן אנוואוקס, א גוזיק ; אן איבערביין, א הארטער אנוואוקס אויף א ביין, אויף א ליגאמענט [ווי למשל ביי גיכט אדער רעומאטיזם א. ז. וו.]; דער קנופ=פונקט, די קנופען=ליניע [ז. *nodal point*]; א קרייצונגס=פונקט ; א צונויפוואקסונגס=פונקט, א גליעד [אין פלאנצען].

nodif'erous *a.* (נא-דיפ'-ע-ראס) וואס האט גליעדער, ביין=פונקטען אדער צונויפוואקסונגס=קנופען [וועגען פלאנצען].

no'diform *a.* (נאו'-די-פארם) ענליך צו א קנופ, אן איבערביין אדער גוזיק [וועגען קערפער=טיילען פון אינזעקטען].

no'dose *a.* (נאו'-דאוס) קניפעלדיג, נוזעוואטע.

nodos'ity *n.* (נאַ-דאַס'-אי-טי) קניפּעל־דיקייט, גוזעוואַטקייט.

no'dous *a.* (נאָו'-דאַס) ז. *nodose*

nod'ular *a.* (נאַדזש'-יו-לאַר) עהנליך צו א גוזיק; וואָס בעשטעהט פון קליינע קניפּלעך אדער גוזיקעס.

nod'ulated *a.* (נאַדזש'-יו-ליי-טעד) ז. *nodose*

nodula'tion *n.* (נאַדזש-יו-ליי'-שאַן) נעקניפּעלטקייט; דאָס זיין אדער ווערען גוזיקעוואַטע.

nod'ule *n.* (נאַדזש'-יול) א קליינער קניפּעל אדער גוזיק.

nod'uled *a.* (נאַדזש'-יולד) וואָס בע־שטעהט פון קליינע קניפּלעך אדער גוזי־קעס.

No'el *n.* (נאָו'-על) [דער ווייהנאַכטען יום־טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

noemat'ic *a.* (נאָו-אי-מעט'-איק) וואָס איז שייך צום פערשטאַנד, גייסטיג, אינ־טעלעקטועל.

noem'ics *n.* (נאָ-עמ'-איקס) גייסטעס־פילאָזאָפיע, די וויסענשאַפט וועגען דעם פערשטאַנד.

noes *n.* (נאָוז) די שטימען אויף ניין.
The chairman called for the ayes and **noes**.

noet'ic *a.* (נאָ-עט'-איק) וואָס איז שייך צום אינטעלעקט; וואָס קומט פון פער־שטאַנד; אינטואיטיוו, אונמיטעלבאר ער־קענבאר, וואָס מען קען בעגרייפען אהן חקירות און בעווייזען.

noet'ical *a.* (נאָ-עט'-אי-קעל) ז. *noetic*

nog *n. and v.* (נאַג) א קליין טעפּעל; א קליינע ערדענע כלי; א קרוג; אזא שטאַרק ביער; א קלין, א שטיפט, א פלע־קעל; האָלץ־ווערק אין א וואַנד; א שטיק האָלץ אין דער אויספּוטערונג פון דער סטעליע אין א שאַכטע; בעפעסטיגען מיט א קלין אדער הילצערנע שטיפטען; אנפּי־לען מיט ציגעל א הילצערנע ראַהם [אין א וואַנד].

nog'gin *n.* (נאַג'-אין) א הילצערנע כלי; א קרוג; דאָס וואָס געפינט זיך אין א קרוג אדער עהנליכער כלי; א ביסעל משקה; דער קאָפּ.

nog'ging *n.* (נאַג'-אינג) ציגעל־ווערק צווישען הילצערנע ראַהמען; א שייד־וואַנ־טעל פון ציגעל; דאָס בעפעסטיגען מיט קלינעס אדער הילצערנע פּלעקער [אין שיפּס־בוי].

no'how *adv.* (נאָו'-האַו) 1. בשום אופן נים, לחלוטין נים; 2. אויסער זיך, נים ווי געוועהנליך, אין פערלעגענהייט.
2. I could not speak a word; I looked **nohow**.

noil *n.* (נאָיל) א שטיקעל וואָל אדער זייד וואָס פאַלט אָב ביים קאַמען.

noil'-yarn *n.* (נאָיל'-יאַרן) פעדים גע־מאַכט פון אָבפאַל פון וואָל אדער זייד.

noise *n. and v.* (נאָיז) 1. א גערויש, א ליאַרם; א טומעל; 2. אן אויפזעהן; א רושם; שרייען, ליאַרמען, מאַכען א גערויש; 3. פערשפּרייטען [דורך קלאַ־גען].
3. It is **noised** about that he is a very rich man.

noise'ful *a.* (נאָיז'-פול) גערוישיג, גע־רוישפול, ליאַרמענד; וואָס מאַכט א רושם, וואָס רופט ארויס פיעל געשפּרעכען.

noise'less *a.* (נאָיז'-לעס) גערוישלאָז, שטיל.

noise'lessly *adv.* (נאָיז'-לעס-לי) אהן גערויש; שטיל.

noise'lessness *n.* (נאָיז'-לעס-נעס) גע־רוישלאָזיגקייט, שטילקייט.

noi'sily *adv.* (נאָי'-זי-לי) מיט ליאַרם.

noi'siness *n.* (נאָי'-זי-נעס) גערוישיג־קייט, ליאַרמדיגקייט.

noi'some *a.* (נאָי'-סאָם) ווידריג, עקעל־דיג [אין אויסזעהן אדער גערוך].

noi'somely *adv.* (נאָי'-סאָם-לי) עקעל־דיג, ווידריג [אין אויסזעהן אדער גע־רוך].

noi'someness *n.* (נאָי'-סאָם-נעס) וויד־ריגקייט, עקעלהאַפטיגקייט [וועגען אויס־זעהן אדער גערוך]; אונגעזונדקייט, שעד־ליכקייט.

noi'sy *a.* (נאָי'-זי) גערוישיג, גערויש־פול, ליאַרמדיג, טומלדיג.

nokes *n.* (נאָוקס) א שוטה.

no'lens vo'lens (נאָו'-לענז וואָו'-לענז) ווילענדיג אדער נים־ווילענדיג.
I shall do it, **nolens volens**.

no'li-me-tan'gere *n.* (נאָו'-לאַי-מי-טען'-דזשע-רי) דער גאָרטען־באַלזאַמין [אזא זעהר שעהנע פּלאַנצע]; א טובער־קולאָזים־הויט־אויסשלאַג אויף'ן געזיכט [הויפּטזעכליך אויף דער נאָז]; א בילד וואָס שטעלט פאָר ווי ישוע בעווייזט זיך נאָך'ן טוים צו מאַריע מאַגדאַלענע.

nol'le *v.* (נאַל'-ע) צוריקציהען א גע־ריכטליכע קלאָגע.

nol'le pros'equi (נאַל'-ע פּראַס'-ע-קהוואַי) א געריכטליכע ערקלערונג וועגען צוריקציהען א קלאָגע.

no'lo conten'dere (נאָו'-לאָו קאָן-טען'-דע-רי) דאָס נעהמען אויף זיך די שטראָף נים צוגעבענדיג די ריכטיגקייט פון דער אנקלאָגע [אין קרימינעלע גע־ריכטס־פערהאַנדלונגען].

nol. pros. אבקירצונג פון די ווערטער *nolle prosequi*

nom *n.* (נאָהן) א נאָמען.

nom. אבקירצונג פון *nominative*

no'ma *n.* (נאָו'-מאַ) גאַנגרענע [ענט־צינדונג וואָס ענדיגט זיך מיט אבטויטונג אדער פוילונג] אין דעם מויל אדער אין דעם פרויען־געשלעכטס־ארגאַן ביי קינדער.

nom'ad *a. and n.* (נאַמ'-עד) נאָמאַ־דיש, וואַנדערענד; א נאָמאַד, א וואַנדע־רער, א מיטגליעד פון א וואַנדערענדען פאָלק אדער פּאַסטוכער־פאָלק.

nom'ade *a. and n.* (נאַמ'-אייד) ז. *nomad*

nomad'ic *a.* (נאָ-מעד'-איק) 1. נאָמאַ־דיש, וואַנדערענד [הויפּטזעכליך וועגען וואַנדערענדע פּאַסטוכער־שבטים]; 2. אונ־בעשטענדיג, פערענדערליך.
1. **Nomadic** races wander with their herds and flocks over vast planes. 2. The American is **nomadic** in religion, ideas and morals.

nomad'ically *adv.* (נאָ-מעד'-אי-קעל-אי) ווי א נאָמאַד; וואַנדערענד. ז. *nomad*

nom'adise *v.* (נאַמ'-ע-דאַיז) ז. *nomadize*

nom'adism *n.* (נאַמ'-ע-דיזם) א נאָ־מאַדען־לעבען; א נייגונג צו וואַנדערו־נגען.

nom'adize *v.* (נאַמ'-ע-דאַיז) פיהרען א נאָמאַדען־לעבען, וואַנדערען; וואַנדע־רען מיט די סטאַדעס [וועגען וואַנדערענ־דע פּאַסטוכער־שבטים].

no'mancy *n.* (נאָו'-מען-סי) פאָרויס־זאָגונג אדער נביאות־זאָגען לויט די בוכ־שטאַבען וואָס שטעלען צונויף איינעמס נאָמען.

no'-man's-land *n.* (נאָו'-מענז-לענד) א שטיק לאַנד וואָס בעלאַנגט צו קיינעם נים; לאַנד אויף וועלכען עטליכע מענשען האָבען פּרעטענזיעס; אן ערשיינונג אויף'ן ים, ווען עס ווייזט זיך אויס, אז מען זעהט לאַנד. ז. *fog-bank*

nom'arch *n.* (נאַמ'-אַרק) א נאָמאַרך [א פערוואַלטער אדער פּרעפעקט פון א פּראָווינץ אדער בעצירק אין פאַרצייטי־מצרים אדער אין דעם איצטיגען גריכענ־לאַנד].

nom'archy *n.* (נאַמ'-אַר-קי) א נאָ־מאַרכיע [א פּראָווינץ אדער בעצירק אין פאַרצייטיגען עגיפּטען אדער אין איצטי־גען גריכענלאַנד]; דאָס אַמט אדער די מאַכט פון א נאָמאַרך [פערוואַלטער פון א פּראָווינץ אדער בעצירק].

no mat'ter (נאָו מעט'-ער) עס מאַכט נים אויס, עס מאַכט נים־קיין אונטער־שייד.

nom de guerre (נאָהן דע געהר) א פיקטיווער נאָמען, א פערשטעלטער נאָ־מען.

nom de plume (נאָהן דע פּליום) א פעדער־נאָמען, א ליטעראַרישער נאָמען, א פּסעוודאָנים.

nome *n.* (נאָום) אן אויסדרוק, א גליעד [אין אלגעברא]; א בעצירק, א פּראָווינץ [אין פאַרצייטיגען עגיפּטען אדער אין דעם איצטיגען גריכענלאַנד]; אין פאַר־צייטיגען גריכענלאַנד — א מוזיקאַלישער כלל, א מוזיקאַלישע פאָרם; א געזאַנג לכבוד די געטער; אן ענטצינדונג אין דעם מויל און אין דעם פרויען־געשלעכטס־אר־גאַן ביי קינדער.

no'menclative *a.* (נאָו'-מען-קליי-טיוו) בעצייכענענד מיט נעמען; וואָס איז שייך צו א נאָמענקלאַטור [א נעמען־סיסטעם, נעמען־בעצייכנונגען אדער א זאַמלונג פון נעמען און בעצייכנונגען אין א בעשטימ־טער צווייג פון וויסענשאַפט, קונסט א. ז. וו.].

no'menclator *n.* (נאָו'-מען-קליי-טאָר) א נאָמען־געבער; איינער וואָס רופט אן ביים נאָמען; א נאָמענקלאַטאָר, א נאָמען־אנצייגער, א סיסטעמאַטישע פערצייכניס פון נעמען אדער ווערטער, א ליסטע פון נעמען אדער בעצייכנונגען וואָס ווערען געברויכט אין א בעשטימטער צווייג פון וויסענשאַפט, קונסט א. ז. וו.

nomenclato'rial *a.* (נאָו-מען-קליי-טאָו'-רי-על) בעצייכענענד מיט א נאָמען; אנרופענד; געבענדיג א נאָמען.

no'menclatory *a.* (נאָו'-מען-קליי-טאַ-רי) ז. *nomenclative*

no'menclatress *n.* (נאָו'-מען-קליי-טרעס) א נאָמען־געבערין; איינע וואָס בעצייכענט מיט נעמען.

no'menclatural *a.* (נאָו'-מען-קליי-טשו-רעל) וואָס איז שייך צו נאָמענקלאַ־טור. ז. *nomenclature*

no'menclature *n.* (נאָו'-מען-קליי-טשור) נאָמענקלאַטור, די טערמינאָלאָגיע, די סיסטעם פון נעמען און בעצייכנונגען וואָס ווערען געברויכט אין א געוויסער צווייג פון וויסענשאַפט, קונסט א. ז. וו.

no'mial *n.* (נאָו'-מי-על) אן איינצי־גער אלגעבראַאישער אויסדרוק אדער גליעד.

nom'ic *a.* (נאַמ'-איק) געוועהנליך, אנ־גענומען [וועגען דער איצטער־אנגענומע־נער אויסלעגונג פון ווערטער אין דער ענגלישער שפּראַך].

Nom'ic *n.* (נאַמ'-איק) די איצטער־אנגע־נומענע אויסלעגונג פון ווערטער אין דער ענגלישער שפּראַך.

nom'inal *a. and n.* (נאַמ'-אי-נעל) וואָס איז שייך צו א נאָמען אדער אויס־דרוק; אין גראַמאַטיק — וואָס איז שייך

צו א הויפטווארט; נאמינעל, בלויז אזוי גערופען, כלומר'שדיג, ניט עכט; אונוויכטיג; נאמינאליסטיש [ז. *nominalism*]; א צייטווארט וואס האט זיך געבילדעט פון א הויפטווארט.

nom'inal considera'tion (נאמ'-אי-נעל קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן) עטוואס וואס איז אונוויכטיג, ווערט אבער גענומען אין אנבעטראכט בלויז צוליעב פארמאליטעט.

nom'inal dam'ages (נאמ'-אי-נעל דעמ'-עדזש-עז) א בלויז פארמעלע בע-לוינונג פאר א בעשעדיגונג [ווי למשל, אז אונבעדייטענדע סומע וואס ווערט צו-געפסקנ'ט א קלעגער ניט מיט'ן צוועק איהם צו בעלוינען פאר א שאדען, נאר בלויז אום צו אנערקענען דערמיט די גע-רעכטיגקייט פון זיין קלאגע].

nom'inalism *n.* (נאמ'-אי-נעל-איזם) נאמינאליזם [די לעהרע, אז די אלגעמיי-נע בעגריפען, ווי נאציאן, מענש, פויגעל א. ז. וו. האבען ניט קיין אביעקטיווע עק-זיסטענץ, נאר זיינען בלויז נעמען].

nom'inalist *n.* (נאמ'-אי-נעל-איסט) א נאמינאליסט, אן אנהענגער פון נאמינא-ליזם. ז. *nominalism*

nominalis'tic *a.* (נאמ-אי-נע-ליס'-טיק) נאמינאליסטיש, וואס איז שייך צום נאמינאליזם אדער צו די נאמינאליסטען. ז. *nominalism*

nom'inalize *v.* (נאמ'-אי-נעל-איז) פערוואנדלען אין א הויפטווארט.

nom'inally *adv.* (נאמ'-אי-נעל-אי) בלויז אין נאמען, כלומר'שט.

nom'inal par (נאמ'-אי-נעל פאר) דער נאמינעלער פרייז פון ווערטה-פאפיע-רען [דער פרייז וואס איז אנגעגעבען אויף די פאפיערען].

nom'inal par'ty (נאמ'-אי-נעל פאר'-טי) א כלומר'שדיגער צד אין א גריכטס-קלאגע [איינער וואס איז ניט פעראינ-טערעסירט אין פראצעס און איז פערמישט בלויז צוליעב פארמאליטעט].

nom'inal val'ue (נאמ'-אי-נעל וועל'-יו) ז. *nominal par*

nom'inate *v. and a.* (נאמ'-אי-נייט) אנרופען ביים נאמען; ערנענען, בעשטי-מען; נאמינירען, ארויסשטעלען אלס קאנ-דידאט פאר אן אמט; בעשטימט [פאר אן אמט]; אויסגעצייכענט דורך א ספע-ציעלען נאמען.

nom'inately *adv.* (נאמ'-אי-נייט-לי) נאך'ן נאמען; בעזאנדערס.

nomina'tion *n.* (נאמ-אי-ניי'-שאן) ערנענונג, בעשטימונג, נאמינאציאן.

nominati'val *a.* (נאמ-אי-ניי-טאי'-וועל) וואס איז שייך צום נאמינאטיף. ז. *nominative*

nom'inative *n. and a.* (נאמ'-אי-ניי-טיוו) דער נאמינאטיף [אין גראמאטיק — די ערשטע אונפערענדערטע פארם פון א הויפטווארט, בייווארט, פירווארט און צאהל-ווארט, וואס דיענט אלס סוביעקט אין א זאץ אדער מאדיפיצירט [בע-שטימט] דעם סוביעקט. ווי למשל, אין דעם זאץ "דער פויגעל פליהט" איז דאס ווארט "פויגעל" אין נאמינאטיף]; וואס בעצייכענט דעם סוביעקט, וואס איז אין נאמינאטיף.

nom'inatively *adv.* (נאמ'-אי-ניי-טיוו-לי) אין נאמינאטיף, אין דער נאמי-נאטיף-פארם. ז. *nominative*

nom'inator *n.* (נאמ'-אי-ניי-טאר) אן ערנענער, א בעשטימער [צו א שטעלע אדער אן אמט]; איינער וואס נאמינירט [א קאנדידאט פאר אן אמט].

nominee' *n.* (נאמ-אי-ניע') איינער וואס איז ערנענט געווארען, בעשטימט געווארען אדער נאמינירט געווארען פאר אן אמט; איינער אויף וועמענס נאמען עס איז פערשריבען א בעשטימטע יעהרליכע פענסיע.

nom'inor *n.* (נאמ'-אי-נאר) איינער וואס ערנענט, בעשטימט אדער נאמינירט.

nomis'tic *a.* (נא-מיס'-טיק) וואס איז געגרינדעט אויף די געזעצע פון א היי-ליגען בוך, וואס אנערקענט די געזעצע פון א הייליגען בוך.

nomoc'racy *n.* (נא-מאק'-רע-סי) א רעגיערונגס-סיסטעם געגרינדעט און גע-פיהרט לויט א בעשטימטען געזעץ-קאדעקס.

nomog'enist *n.* (נא-מאדזש'-ע-ניסט) איינער וואס גלויבט, אז דאס לעבען אויף דער ערד איז ענטשטאנען אויף א נא-טירליכען שטייגער, ניט דורך נסים.

nomog'eny *n.* (נא-מאדזש'-ע-ני) ענטשטעהונג פון לעבען אויף דער ערד אויף א נאטירליכען שטייגער.

nomog'rapher *n.* (נא-מאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט וועגען נאמאגראפיע; א קענער אין נאמאגראפיע. ז. *nomography*

nomog'raphy *n.* (נא-מאג'-רע-פי) נאמאגראפיע, פארמולירונג פון געזעצע, אן אבהאנדלונג איבער געזעצע.

nomolog'ical *a.* (נאמ-א-לאדזש'-אי-קעל) נאמאלאגיש. ז. *nomology*

nomol'ogist *n.* (נא-מאל'-א-דזשיסט) א קענער אין נאמאלאגיע. ז. *nomology*

nomol'ogy *n.* (נא-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען געזעצע און געזעצ-געבונג; די וויסענשאפט וועגען די געזע-צע פון דענקען; דער טייל פון באטאניק, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געזעצע, לויט וועלכע עס בילדען זיך די פערשיע-דענארטיגקייטען אין דעם בוי פון די פלאנצען-טיילען.

no'mos *n.* (נאו'-מאס) א פראווינץ אדער בעצירק אין איצטיגען גריכענלאנד; אזא געזאנג לכבוד די געטער [אין אל-טען גריכענלאנד].

nomothe'sia *n.* (נאמ-א-טהיע'-סי-א) געזעצגעבונג; דאס אמט פון די נאמא-טהעטען [אין פארצייטיגען אטהען, גרי-כענלאנד, אויסגעוועהלטע פאלקס-פערטרע-טער, וועלכע האבען געהאט די פאלמאכט אנצונעהמען געזעצע].

nom'othete *n.* (נאמ'-א-טהיעט) א גע-זעצגעבער; א נאמאטהעט. ז. *nomothesia*

nomothet'ic *a.* (נאמ-א-טהעט'-איק) געזעצגעבענד; וואס איז שייך צו די אטהענישע געזעצגעבער. ז. *nomothesia*

nomothet'ical *a.* (נאמ-א-טהעט'-אי-קעל) ז. *nomothetic*

non- (נאן) [אין צוזאמענזעצ-ונגען] ניט, אונ-, צוזאמען מיט אנדערע ווערטער].

non-abil'ity *n.* (נאן-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט; א געריכטליכע בעהויפ-טונג, אז דער קלעגער האט קיין רעכט ניט אנצוקלאגען.

non-accep'tance *n.* (נאן-עק-סעפ'-טענס) דאס אבזאגען זיך אנצונעהמען.

non-admis'sion *n.* (נאן-עד-מיש'-אן) דאס ניט אריינלאזען.

non-adult' *a. and n.* (נאן-ע-דאלט') נאך ניט דערוואקסען, נאך יונג; א ניט דערוואקסענער, א יונגער.

non'age *n.* (נאנ'-איידזש) אונמינדיג-קייט, מינדעריעהריגקייט, ניט פול-יעה-ריגקייט.

non'aged *a.* (נאנ'-איידזשד) אונמינדיג, מינדעריעהריג, ניט פול-יעהריג.

nonagena'rian *n. and a.* (נאן-ע-דזשע-ניי'-רי-ען) א ניינציג-יעהריגע פער-זאן; ניינציג-יעהריג.

nonages'imal *a.* (נאן-ע-דזשעס'-אי-מעל) וואס איז שייך צו דער צאהל 90.

non'agon *n.* (נאנ'-ע-גאן) א פיגור וואס האט ניין זייטען און ניין ווינקלען.

non-appear'ance *n.* (נאן-ע-פיער'-ענס) דאס ניט-ערשיינען, דאס ניט-מעל-דען זיך.

non-atten'dance *n.* (נאן-ע-טענ'-דענס) דאס אויסבלייבען [צו ערפילען א פליכט]; אבוועזענהייט.

The pupil was discharged from school for non-attendance.

non-atten'tion *n.* (נאן-ע-טענ'-שאן) אונאויפמערקזאמקייט.

nonce *n.* (נאנס) דאס מאל.

nonce'-word *n.* (נאנס'-הווארד) א ווארט וואס ווערט געשאפען פאר א גע-וויסער געלעגענהייט.

non'chalance *n.* (נאנ'-שע-לענס) גלייכ-גילטיגקייט, קאלטקייט.

non'chalant *a.* (נאנ'-שע-לענט) גלייכ-גילטיג, קאלט; נאכלעסיג, זארגלאז.

non'chalantly *adv.* (נאנ'-שע-לענט-לי) אויף א גלייכגילטיגען אופן; מיט קאלטקייט, מיט גלייכגילטיגקייט, מיט נאכלעסיגקייט, מיט זארגלאזיגקייט.

non'-claim *n.* (נאנ'-קליים) דאס פער-פעהלען צו מאכען א קלאגע אין דער צייט, וואס איז בעשטימט דורך'ן געזעץ.

non-com'batant *n.* (נאן-קאמ'-בע-טענט) א ניט-מיטקעמפפער; א ציוויל-פערזאן אין דער צייט פון קריעג; א פערזאן וואס רעכענט זיך אין דער ארמעע אבער נעהמט ניט קיין אנטייל אין די שלאכטען [ווי א דאקטאר, א גייסטליכער א. ד. ג.].

non-commis'sioned *a.* (נאן-קא-מיש'-אנד) וואס איז ניט בעפאלמעכטיגט.

non-commis'sioned of'ficer (נאן-קא-מיש'-אנד אפ'-אי-סער) אין דער אר-מעע אדער פלאטע — א נידריגער בע-אמטער.

non-commit'tal *a.* (נאן-קא-מיט'-על) וואס וויל ניט ארויסזאגען קיין בעשטימ-טע מיינונג; וואס איז ניט געניינט ארויס-צוזאגען זיין מיינונג ניט אהין און ניט אהער; וואס וויל זיך ניט בינדען דורך בעשטימטע פערפליכטונגען.

He gave me a non-committal answer.

non-compli'ance *n.* (נאן-קאם-פלאי'-ענס) די ניט-איינוויליגונג.

non-comply'ing *a.* (נאן-קאם-פלאי'-אינג) ניט איינוויליגענד.

non com'pos men'tis (נאן קאמ'-פאס מענ'-טיס) ניט ביים שכל, ניט ביים פולען פערשטאנד.

non-concur' *v.* (נאן-קאן-קויר') ניט מסכים זיין, ניט איבעראיינשטימען, ניט מיטווירקען.

non-concur'rence *n.* (נאן-קאן-קויר'-ענס) דאס ניט מסכים זיין, דאס ניט אי-בעראיינשטימען; דאס ניט מיטווירקען.

non-conden'sing en'gine (נאן-קאן-דענ'-סינג ענ'-דזשין) א הויכדרוק-מאשין [א דאמפף-מאשין אהן א קאנדענזאטאר וועלכע ארבייט מיט א הויכען אטמאספע-רען דרוק].

non-conduc'ting *a.* (נאן-קאן-דאק'-טינג) ניט לייטענד [וועגען מאטעריא-

לען וואס לאזען ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

non-conduc'tion *n.* (נאן-קאן-דאק'-שאן) דאס ניט דורכלאזען קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט.

non-conduc'tor *n.* (נאן-קאן-דאק'-טאר) א ניט-לייטער [א שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

non-confor'ming *a.* (נאן-קאן-פאר'-מינג) וואס האלט זיך ניט אן דער אנגליקאנישער קירך [די אפיציעלע קירך אין ענגלאנד].

non-confor'mist *n.* (נאן-קאן-פאר'-מיסט) איינער וואס האלט זיך ניט אן די פארשריפטען פון דער אנגליקאנישער קירך.

non-confor'mity *n.* (נאן-קאן-פאר'-מי-טי) די ניט-איבעראיינשטימונג; דאס ניט-איינשטימען; דאס אבווייכען פון אדער ניט אנערקענען די הערשענדע קירך פון לאנד [הויפטזעכליך אין ענגלאנד].

non con'stat (נאן קאנ'-סטעט) ניט קלאר, ניט דייטליך.

non-conta'gionist *n.* (נאן-קאן-טיי'-דזשאן-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז קראנקהייטען קומען ניט פון אנשטעקונג.

non-conta'gious *a.* (נאן-קאן-טיי'-דזשאס) ניט אנשטעקענד [וועגען קראנקהייטען].

non-content' *n.* (נאן-קאן-טענט') אין לארדען-הויז אין ענגלאנד — איינער וואס שטימט געגען א פארשלאג.

non-deliv'ery *n.* (נאן-די-ליוו'-ער-אי) די ניט אויסליפערונג; דאס ניט ארויסגעבען אדער צושטעלען.

non'descript *a. and n.* (נאנ'-די-סקריפט) נאך ניט בעשריבען; זעלטזאם, אוננארמאל, ניט צו בעשרייבען אדער צו קלאסיפיצירען; עטוואס וואס איז נאך ניט בעשריבען געווארען אדער וואס איז שווער צו בעשרייבען; עטוואס אוננארמאלעס.

none *pr., a. and adv.* (נאן) קיין, קיינער, קיינער ניט; גאר ניט; אויף קיין אופן, אויף גאר ניט.

non-effec'tive *a. and n.* (נאן-ע-פעק'-טיוו) וואס האט קיין ווירקונג; וואס איז ניט טהעטיג; וואס איז ניט פאסענד פאר אקטיווען דיענסט [וועגען א סאלדאט וואס טויג ניט מעהר פאר דער ארמעע]; א סאלדאט וואס טויג ניט מעהר פאר אקטיווען דיענסט.

non-effi'cient *a. and n.* (נאן-ע-פיש'-ענט) ניט טיכטיג; ניט קאמפעטענט; ניט ווירקזאם; איינער וואס איז ניט טיכטיג אדער ניט קאמפעטענט.

non-elas'tic *a.* (נאן-אי-לעס'-טיק) ניט עלאסטיש.

non-elect' *a. and n.* (נאן-אי-לעקט') ניט ערוועהלט; איינער וואס איז ניט אויסגעוועהלט.

non-elec'tric *a. and n.* (נאן-אי-לעק'-טריק) ניט עלעקטריש; א ניט עלעקטרישער שטאף.

nonen'tity *n.* (נאן-ענ'-טי-טי) דאס ניט-זייז, דאס ניט-עקזיסטירען; א ניט עקזיסטירענדע זאך; א ניכטס; א גארנישט.

nones *n.* (נאונז) די נאנעז [אין דעם רוימישען קאלענדאר — דער פינפטער טאג פון דעם מאנאט יאנואר, פעברואר, אפריל, יוני, אויגוסט, סעפטעמבער, נאוועמבער און דעצעמבער, און דער זיבעטער טאג פון מערץ, מאי, יולי און אקטאבער]; דאס געבעט וואס ווערט געהאלטען אין קאטוילישע קירכען און קלויסטערס אין דער 9טער שטונדע פון טאג [ארום 3 א זייגער]..

none'-so-pret'ty *n.* (נאנ'-סא-פריט'-אי) דאס פארצעליי-בלימעל [אן ענגלישע גארטען-פלאנצען].

non-essen'tial *a. and n.* (נאן-ע-סענ'-שעל) ניט וויכטיג; וואס איז ניט שייך צום עיקר פון דער זאך; א זאך וואס איז ניט וויכטיג אדער ניט דער עיקר.

non est inven'tus (נאן עסט אינ-וועג'-טאס) מען האט איהם ניט געפונען [אן ערקלערונג וואס א שעריף גיט אב אין געריכט, ווען ער האט דעם אנגעקלאגטען ניט געפונען].

none'such *n.* (נאנ'-סאטש) א זאך אדער מענש וואס האט קיין גלייכען.

non-exis'tence *n.* (נאן-עג-זיס'-טענס) דאס ניט עקזיסטירען; א זאך וואס עקזיסטירט ניט.

non-exis'tent *a.* (נאן-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט ניט, וואס איז ניטא במציאות.

nonfea'sance *n.* (נאן-פיע'-זענס) דאס פערפעהלען עטוואס צו טהאן וואס מען איז פערפליכטעט דורך א געזעצליכען אבמאך.

non-fulfil'ment *n.* (נאן-פול-פיל'-מענט) דאס ניט ערפילען.

nonil'lion *n.* (נא-ניל'-יאן) א נאניליאן [א צאהל וואס בעשטעהט פון אן 1 מיט 54 נולען, לויט דער ענגלישער נומעראציאן, אדער פון אן 1 מיט 30 נולען, לויט דער פראנצויזישער און אמעריקאנער נומעראציאן].

non-importa'tion *n.* (נאן-אים-פאר-טיי'-שאן) דאס ניט אריינפיהרען [וועגען אויסלענדישער סחורה].

non-in'tercourse *n.* (נאן-אינ'-טער-קאורס) דאס ניט האבען קיין פערקעהר אדער פערבינדונג [הויפטזעכליך פון איין לאנד מיט א צווייטען].

non-interven'tion *n.* (נאן-אינ-טער-וועג'-שאן) דאס ניט אריינמישען זיך [אין יענעמס עסקים]; דאס ניט אריינמישען זיך פון איין לאנד אין די עסקים פון א צווייטען לאנד.

no'nius *n.* (נאו'-ני-אס) א נאניוס, א סעקונדען-טיילער [אזא מאטעמאטישער טייל-אינסטרומענט].

nonju'rable *a.* (נאן-דזשו'-רעבל) וועלכער קען ניט איינגעשווארען ווערען; וועלכער איז אונפאסיג צו זיין א געשווארענער עדות.

nonju'ring *a.* (נאן-דזשו'-רינג) וואס וויל ניט שווערען קיין טרייהייט צו דער רעגיערונג.

nonju'ror *n.* (נאן-דזשו'-ראר) איינער וואס וויל ניט שווערען טרייהייט צום קעניג אדער צו דער רעגיערונג.

non li'quet (נאן לאי'-קהוועט) עס איז ניט קלאר [אן אויסדרוק וואס א שווארגעריכט בענוצט וועגען פעלע, וועלכע זיינען צווייפעלהאפט].

non-lu'minous *a.* (נאן-לו'-מי-נאס) ניט לייכטענד.

non-mar'rying *a.* (נאן-מער'-אי-אינג) וואס האט קיין נייגונג צו הייראטען.

non-mem'ber *n.* (נאן-מעמ'-בער) א ניט-מיטגליעד.

Non-members can visit the club on Monday.

non-metal'lic *a.* (נאן-מע-טעל'-איק) ניט מעטאליש, וואס איז ניט קיין מעטאל.

non-mor'al *a.* (נאן-מאר'-על) וואס איז ניט פערבונדען מיט מאראל.

non-nat'ural *a. and n.* (נאן-נעטש'-או-רעל) אונגאטירליך, געצוואונגען; עטוואס וואס איז אוננאטירליך.

nonne moth (נאן מאטה) א מין קליין ווייס זומער-פויגעלע אדער באבעלע. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

non'ny *n.* (נאנ'-אי) א דומקאפ, א נולם.

non-obe'dience *n.* (נאן-א-בי'-די-ענס) אונגעהארכזאמקייט.

non-obser'vance *n.* (נאן-אב-זויר'-וועגס) דאס ניט אבהיטען.

non obstan'te (נאן אב-סטענ'-טי) ניט קוקענדיג אויף דעם, ניט אכטענדיג [בעזאנדערס געברויכט וועגען א קעניגליכער ערלויבניש עטוואס צו טהאן ניט קוקענדיג אויף דעם וואס דאס געזעץ איז געגען].

nonogena'rian *a. and n.* (נאן-א-דזשע-ניי'-רי-ען) ז. *nonagenarian*

non-ow'ner *n.* (נאן-או'-נער) א ניט-אייגענטימער.

nonpareil' *a. and n.* (נאן-פע-רעל') אונפערגלייכליך; אונפערגלייכליכעס; א פערזאן אדער זאך וואס האט קיין גלייכען; נאמפארעל [א מין קליינע דרוקשריפט].

non-pay'ment *n.* (נאן-פיי'-מענט) די ניט-צאהלונג.

non-perfor'mance *n.* (נאן-פויר-פאהר'-מענס) דאס ניט ערפילען, דאס ניט אויספיהרען.

non'plus *n. and v.* (נאנ'-פלאס) א פערלעגענהייט; ברייגגען צום שטיל-שווייגען, ברייגגען אין א פערלעגענהייט.

non-profes'sional *a.* (נאן-פרא-פעש'-אנ-על) ניט פראפעסיאנעל, ניט פאכמעסיג.

non-profi'cient *n.* (נאן-פרא-פיש'-ענט) אן אונטיכטיגער, איינער וואס מאכט קיין ערפאלג.

non pros. (נאן פראס) אן אבקירצונג פון *non prosequitur*

non-pros' *v.* (נאן-פראס') לאזען פאלען א קלאגע, אבזאגען זיך פארטצוזעצען די קלאגע אין געריכט.

non proseq'uitur (נאן פרא-סעק'-הווי-טויר) דאס ארויסגעבען אן אורטייל געגען דעם קלעגער וואס איז ניט ערשיענען אין געריכט פארצובריינגען אדער פארטצוזעצען זיין קלאגע.

non-recur'rent *a.* (נאן-רי-קויר'-ענט) וואס פאסירט ניט נאך אמאל; וואס קעהרט זיך ניט אום.

non-recur'ring *a.* (נאן-רי-קויר'-אינג) ז. *non-recurrent*

non-regar'dance *n.* (נאן-רי-גאר'-דענס) ניט-בעאכטונג.

non-res'idence *n.* (נאן-רעז'-אי-דענס) די אבוועזענהייט פון א וואהנארט; דאס ניט וואהנען אין דעם בעשטימטען ארט וואס עס איז נויטיג [ווי אין א געוויסען דיסטריקט אין דער צייט פון וואהלען א. ד. ג.]; דאס ניט וואהנען אין דעם פליכטמעסיגען וואהנארט.

non-res'ident *a. and n.* (נאן-רעז'-אי-דענט) אבוועזענד פון דעם פליכטמעסיגען וואהנארט; ניט וואהנענדיג אויף זיין אייגענעם גוט; איינער וואס וואהנט ניט אין זיין פליכטמעסיגען וואהנארט; איינער וואס וואהנט ניט אין דעם פלאץ וואו ער דארף וואהנען.

non-resis'tance *n.* (נאן-רי-זיס'-טענס) דאס ניט שטעלען זיך אנטקעגען; בלינדע געהארכזאמקייט. ז. *non-resistant*

non-resis'tant *a. and n.* (נאַן-רי־זיס'-טענט) וואָס שטעלט זיך ניט אַנטקעגן; וואָס געהאַרכט בלינד; איינער וואָס בעהויפּטעט, אַז די רעגירענדע מאַכט מוז מען פאָלגן זאָגאַר ווען זי איז אוני־געררעכט; איינער וואָס האַלט, אַז געגען גוואַלט זאָל מען קיין מאַכט ניט געברויכען.

non-resis'ting *a.* (נאַן-רי-זיס'-טינג) וואָס מאַכט ניט קיין ווידערשטאַנד; וואָס שטעלט זיך ניט אַנטקעגן.

non'sense *n.* (נאַנ'-סענס) אַן אונזין, אַ דומהייט; אַ נאַרנישט.

non'sense-name *n.* (נאַנ'-סענס-ניים) אַ וואָרט וואָס האָט קיין בעדייטונג, נאָר איז געמאַכט געוואָרען אַלס אַ נאָמען פון אַ זאַך [ווי אין קינדער־שפּיעל אָדער קינ־דער־ביכער].

non'sense-ver'ses *n.* (נאַנ'-סענס-וואָר'-סעז) אונזיניגע פערזען [פערזען וועלכע זיינען צונויפגעשטעלט פון ווער־טער, וועלכע האָבען קיין שום פערבינדונג צווישען זיך].

nonsen'sical *a.* (נאַן-סענ'-סי-קעל) זינלאָז, דום.

nonsensical'ity *n.* (נאַן-סען-סי-קעל'-אי-טי) אונזיניגקייט.

nonsen'sically *adv.* (נאַן-סענ'-סי-קעל-אי) זינלאָז, אונזיניג.

nonsen'sicalness *n.* (נאַן-סענ'-סי-קעל-נעס) אונזיניגקייט.

non-sen'sitive *a. and n.* (נאַן-סענ'-סי-טיוו) ניט פיהלענד, אונעמפפינדליך; איינער וואָס האָט ניט קיין עמפפינדונגען.

non seq. אַבקירצונג פון *non sequitur*

non seq'uitur (נאַן סעק'-הווי-טויר) אַ שלוס וועלכער איז ניט געדרונגען פון די פריהערדיגע בעהויפּטונגען, אַ ניט־לאָגישער שלוס.

non-sex'ual *a.* (נאַן-סעק'-שו-על) וואָס האָט ניט קיין געשלעכטס־אָרגאַנען; גע־שלעכטסלאָז.

non'such *n.* (נאַנ'-סאַטש) ז. *nonesuch*

non'suit *n., a. and v.* (נאַנ'-סיוט) אַן אַנטשיידונג געגען דעם קלעגער ווען ער ערשיינט ניט אין געריכט פאַרצובריינגען זיין קלאַגע; די פערוואָרפונג פון אַ קלאַגע ווייל דער קלעגער קען ניט בעווייזען זיין קלאַגע; וואָס שאַפט אַב די קלאַגע ווייל דער קלעגער איז ניט ערשינען אָדער קען ניט בעווייזען די קלאַגע; מיטטיילען אָדער אַנטשיידען די קלאַגע, וועלכע ווערט צו־ריקגעוויזען, ווייל דער קלעגער איז ניט געקומען צום געריכט אָדער ער האָט ניט געקענט בעווייזען זיין קלאַגע.

non'-term *n.* (נאַנ'-טוירם) געריכטס־פעריען [די צייט וואָס געריכט איז געשלאָסען].

non-u'nion *a.* (נאַן-יו'-ניאַן) וואָס בעי־לאָנגט ניט צו אַ געווערקשאַפטס־אָרגאַני־זאַציאָן, וואָס בעלאַנגט ניט צו אַ טרייד יוניאָן.

This factory employs union and non-union workmen.

non-u'ser *n.* (נאַן-יו'-זער) די פער־נאַכלעסיגונג זיך צו בענוצען מיט אַ רעכט וואָס זיין צייט געהט פאַריבער; דאָס פער־נאַכלעסיגען די אַמטס־פליכטען.

noo'dle *n.* (נוהדל) אַ גולם, אַ לאָקש; אַ שוטה.

noo'dledom *n.* (נוה'דל-דאַם) דאָס נאַ־רען־רייך, די שוטים־וועלט.

noog'enism *n.* (נאָ-אָדזש'-ע-ניזם) עט־וואָס וואָס איז געשאַפען געוואָרען אין גע־דאַנק; אַ טעאָריע וואָס איז געשאַפען בלויז מיט'ן שכל.

nook *n.* (נוק) אַן עק; אַ ווינקעל.

nook'y *a.* (נוק'-אי) עקיג, ווינקעלדיג; וואָס האָט ווינקלען.

nool'ogy *n.* (נאָ-אַל'-אָ-דזשי) נאָאָלאָ־גיע, די וויסענשאַפט וועגען שכל אָדער פערשטאַנד; די לעהרע וועגען די וואָרהיי־טען, וועלכע בעקומען זיך אונמיטעלבאַר פון שכל אהן דער הילף פון חושים.

noon *n, a. and v.* (נוהן) מיטאָג־צייט, 12 אַ זייגער; דער מיטען; דער העכסטער פונקט; מיטאָגדיג; רוהען מיטאָגצייט.

noon'day *n. and a.* (נוהנ'-דיי) 1. מי־טאָג, מיטאָג־צייט; 12 אוהר ביי טאָג; 2. מיטאָגדיג.

2. The campaigners are holding noonday meetings.

noo'ning *n.* (נוה'-נינג) מיטאָגס־רוה; דער מיטאָגס־שלאָף.

noon'-mark *n.* (נוהנ'-מאַרק) אַ צייכען אויף דער ערד אָדער אויף אַן אַנדער פּלאַץ, לויט וועלכען מען דערקענט פון דער לאַ־גע פון דער זון, ווען עס איז מיטאָג־צייט.

noon'stead *n.* (נוהנ'-סטעד) דער שטאַנד פון דער זון אין מיטאָג־צייט.

noon'tide *n. and a.* (נוהנ'-טאַיד) מי־טאָג־צייט; דער העכסטער אָדער טיעפסטער פונקט; מיטאָגדיג.

noose *n. and v.* (נוהס) אַ שלינגע, אַ פעטליע, אַ שלייף; פאַנגען מיט אַ פעט־ליע אָדער שלינגע.

no'pal *n.* (נאָו'-פעל) די נאָפּאַל־פלאַנצע אָדער קאַכעניל־פלאַנצע [אַזאַ פלאַנצע, אויף וועלכער מען האָדעוועט קאַכעניל־פליגען]. ז. *cochineal*

no'palery *n.* (נאָו'-פעל-ע-רי) ז. *nopalry*

no'palry *n.* (נאָו'-פעל-רי) אַ פלאַנצאַ־ציע פון נאָפּאַל־פלאַנצען אָדער קאַכע־ניל־פלאַנצען [אום צו האָדעווען קאַכע־ניל־פליגען]. ז. *cochineal*

nope *n.* (נאָופּ) דער גימפּעל אָדער סניגיר [אַ מין פויגעל]. ז. *bullfinch*

no-po'pery *a.* (נאָו-פּאָו'-פּער-אי) וואָס איז געגען פּאַפּסט אָדער קאַטוילציזים.

nor *c.* (נאָהר) אויך ניט.

no'rate *v.* (נאָו'-רייט) פערשפּרייטען אַ קלאַנג אָדער אַ סלוה.

nora'tion *n.* (נאָ-ריי'-שאַן) אַ קלאַנג, אַ סלוה.

no'ria *n.* (נאָו'-רי-אַ) אַן אַפּאַראַט צום שעפּען וואַסער [ער בעשטעהט פון אַ גרוי־סען ראַד, אַן וועלכען עס זיינען אַנגעהאַנ־גען אַרום און אַרום עמערס].

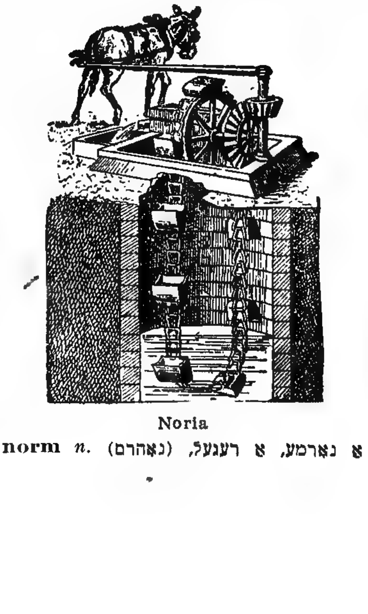

Noria

norm *n.* (נאָהרם) אַ נאָרמע, אַ רעגעל, אַ כלל; אַ מוסטער, אַ מאָדעל; אין ביאָ־לאָגיע — אַ טיפּ, אַ טיפּישע סטרוקטור־איינהייט.

nor'ma *n.* (נאָהר'-מאַ) אַ נאָרמע, אַ כלל, אַ רעגעל; אַ מוסטער, אַ מאָדעל, אַ מאָס; אַ קוואַדראַט־מאָס צו מעסטען רעכ־טע אָדער גראַדע ווינקלען.

nor'mal *a. and n.* (נאָהר'-מעל) נאָרמאַל, רעגעלמעסיג; רעגעל־רעכט; אין גע־אָמעטריע — פערפּענדיקולאַר, אונטער אַ ווינקעל פון 90 גראַד; אַ פערפּענדיקולאַ־רע ליניע.

nor'mal grey (נאָהר'-מעל גריי) נאָר־מאַל־גרוי. ז. איל. *"Colors"*

normal'ity *n.* (נאָהר-מעל'-אי-טי) נאָרמאַלקייט; דאָס זיין פערפּענדיקולאַר [וועגען אַ ליניע].

normaliza'tion *n.* (נאָהר-מעל-אי-זיי'-שאַן) דאָס מאַכען נאָרמאַל.

nor'malize *v.* (נאָהר'-מעל-איז) מאַכען נאָרמאַל.

nor'mally *adv.* (נאָהר'-מעל-אי) נאָר־מאַל, אויף אַ נאָרמאַלען אופן; אַלס אַ כלל; רעגולאַר.

nor'mal school (נאָהר'-מעל סקוהל) אַ לעהרער־סעמינאַר [אַ שוהל צו ערצי־העןן לעהרער].

Nor'man *n. and a.* (נאָהר'-מען) אַ נאָר־מאַן [אַן איינוואוינער פון נאָרמאַנדיע, אַ פראַנצויזישע פּראָווינץ]; נאָרמאַניש, וואָס איז שייך צו נאָרמאַנדיע.

Nor'man ar'chitecture (נאָהר'-מען אַר'-קי-טעק-טשור) די נאָרמאַנישע אַרכי־טעקטור [צייכענט זיך אויס מיט ריינדע בויגענס און געוועלבען].

Nor'man Con'quest (נאָהר'-מען קאַנ'-קוועסט) די ערָאָבערונג פון ענגלאַנד דורך די נאָרמאַנען אין יאָהר 1066.

nor'mative *a.* (נאָהר'-מע-טיוו) וואָס שטעלט עפּעס אויף אַלס אַ נאָרמע אָדער כלל.

Norn *n.* (נאָהרן) אַ נאָרנע, איינע פון די דריי שיקזאַלס־געטינען אין דער סקאַנ־דינאַווישער מיטאָלאָגיע.

Norse *a. and n.* (נאָהרס) וואָס איז שייך צו די סקאַנדינאַווישע לענדער [נאָרוועגען, שוועדען און דענעמאַרק], צו זייערע איינוואוינער אָדער צו זייער שפּראַך; די סקאַנדינאַווישע שפּראַכען.

Norse'man *n.* (נאָהרס'-מען) אַ נאָרד־לענדער; אַן איינוואוינער פון אַלט־סקאַנדי־נאַוויען.

north *n., a. and adv.* (נאָהרטה) נאָרד, נאָרד־זייט, צפון־זייט; דער נאָרד־ווינד; נאָרדליך; צו דער נאָרד־זייט.

north'east' *n., a. and adv.* (נאָהרטה־איעסט') נאָרד־אָסט [צפונית־מזרחית]; נאָרד־אָסטליך; צו אָדער פון נאָרד־אָסט־זייט.

north'eas'ter *n.* (נאָהרטה'-איס'-טער) אַ נאָרד־אָסט ווינד.

north'eas'terly *a. and adv.* (נאָרטה'-איס'-טער-לי) וואָס איז געריכטעט צו אָדער קומט פון נאָרד־אָסט; אין דער ריכ־טונג פון נאָרד־אָסט.

north'eas'tern *a.* (נאָהרטה'-איס'-טערן) נאָרד־אָסטליך, וואָס נעהערט צו נאָרד־אָסט [צפוני־מזרחי].

north'east'ward *adv.* (נאָהרטה־איסט'-הוואָרד) אין דער ריכטונג פון נאָרד־אָסט, צו נאָרד־אָסט.

north'east'wardly *adv.* (נאָהרטה'-איסט'-הוואָרד-לי) ז. *northeastward*

nor'ther *n.* (נאהר'-טהער) א נארד־ווינד, א צפון־ווינד; דער קאלטער נארד־ווינד וואס בלאזט אין ווינטער־צייט אין טעקסעס [אמעריקא] אין דער ריכטונג פון דעם גאלף פון מעקסיקא.

nor'therliness *n.* (נאהר'-טהער-לי-נעס) נארדליכקייט, די נארדליכע ריכטונג אדער לאגע.

nor'therly *a. and adv.* (נאהר'-טהער-לי) נארדליך; צו דער נארד־זייט.

nor'thern *a. and n.* (נאהר'-טהערן) נארדליך, וואס איז צו צפון; וואס קומט ארויס פון נארדען; אן איינוואוינער פון צפון אדער פון די נארד־טיילען פון א לאנד.

nor'therner *n.* (נאהר'-טהערנ-ער) אן איינוואוינער פון צפון אדער פון די נארד־טיילען פון א לאנד.

nor'thern lights (נאהר'-טהערן לאיטס) דאס נארד־ליכט [א געוויסע וואונדערשעהנע נאטור־ערשיינונג פון פערשיעדענע קאלירטע ליכט־שטראהלען אין די געגענדען פון נארד־פאל].

nor'thernmost *a.* (נאהר'-טהערנ-מאוסט) אם נארדליכסטען, וואס איז וואס ווייטער צו נארד.

nor'thern spy ap'ple (נאהר'-טהערן ספאי עפל) אזא זארט רויטער אמעריקאנער עפעל.

ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

nor'thing *n.* (נאהר'-טהינג) דער מרחק פון א פלאנעט פון דעם עקוואטאר פון דער ערד צו דער נארד־זייט; די געאגראפישע ברייט געמאסטען צו נארד צו; די אבווייכונג אין דער ריכטונג צו נארד.

north'land *n. and a.* (נאהרטה'-לענד) די נארד־געגענד, נארד־לאנד; נארד־לענדיש.

North'man *n.* (נאהרטה'-מען) א סקאנדינאוויער; א נארוועגער.

north'most *a.* (נאהרטה'-מאוסט) ז. ***northernmost***

north pole (נאהרטה פאול) דער נארד פאל [דער נארדליכער ענד־פונקט פון דעם ערד־קוגעל].

north star (נאהרטה סטאר) דער נארד־שטערען, דער פאלאר־שטערען [געפינט זיך אין דער געגענד פון דעם הימלישען נארד־פאל].

north'ward *adv., a. and n.* (נאהרטה'-הווארד) נארדווערטס, צום נארד צו; וואס איז געריכטעט נארדווערטס; דער נארדליכער טייל, נארדליכע זייט אדער ענד.

north'wardly *adv. and a.* (נאהרטה'-הווארד-לי) נארדווערטס, צו נארד צו; וואס איז געריכטעט נארדווערטס.

north'wards *adv.* (נאהרטה'-הווארדז) נארדווערטס, צו נארד צו.

north'west' *n. a. and adv.* (נאהרטה'-הוועסט') נארד־וועסט [צפונית־מערבית]; וואס איז שייך צו אדער ואס קומט פון נארד־וועסט; צו נארד־וועחט צו.

north'wes'ter *n.* (נאהרטה'-הוועס'-טער) א נארד־וועסט ווינד.

north'wes'terly *a. and adv.* (נאהרטה'-הוועס'-טער-לי) נארד־וועסטליך; וואס קומט פון נארד־וועסט; אין דער ריכטונג פון נארד־וועסט; צו נארד־וועסט צו.

north'wes'tern *a.* (נאהרטה'-הוועס'-טערן) נארד־וועסטליך [צפוני־מערבי].

north'west'ward *adv.* (נאהרטה'-הוועסט'-הווארד) צו נארד־וועסט צו.

Norwe'gian *n. and a.* (נאהר-הווי'-דזשי-ען) א נארוועגער; די נארוועגישע שפראך; נארוועגיש, וואס איז שייך צו נארוועגען.

Nos. נומערען. ז. ***No.***

nose *n. and v.* (נאוז) א נאז; עטוואס וואס איז עהנליך צו א נאז; דער שנויץ פון א קענדעל אדער קרוג; דער פאדערשטער ענד פון א שיף; דאס שמעקען, דאס ריכען; דער חוש הריח; א מוסר [אין דער גנבים־שפראך]; שמעקען; שטעלען זיך דרייסט אנטקעגען; אריינשטעקען די נאז; פערדרייסען די נאז; אויסשפירען; אבפראבירען מיט דער נאז; ארויסריידען דורך דער נאז.

nose'-bag *n.* (נאוז'-בעג) א האבער־טארבע, א פוטער־טארבע פון א פערד.

nose'-band *n.* (נאוז'-בענד) דער נאז־רימען פון א פערד'ס צוים.

nose'bleed *n.* (נאוז'-בליעד) דאס לויפען בלוט פון נאז.

nosed *a.* (נאוזד) מיט א נאז; נאזיג.

nose'gay *n.* (נאוז'-גיי) א בוקעט בלומען.

nose'-glass'es *n.* (נאוז'-גלעס'-עז) פענסנע.

nose'less *a.* (נאוז'-לעס) אהן א נאז.

nose of wax (נאוז אוו הוועקס) א מענש א שמאטע, א שוואכלינג.

nose out (נאוז אוט) אויסשפירען; אויסגיוכען.

nose'-piece *n.* (נאוז'-פיעס) דאס מונדשטיק פון א רעהר; א שנויץ; דער נאז־באנד פון א פערד'ס צוים; דער ענד פון רעהר אין א מיקראסקאפ צו וועלכען עס ווערט בעהעפט דער אביעקטיוו.

no'ser *n.* (נאו'-זער) א קלאפ אין נאז [אין פויסטען־קאמפף].

nose'-ring *n.* (נאוז'-רינג) א נאז־רינג.

no'sing *n.* (נאו'-זינג) אין ארכיטעקטור — דער טרעפען־קאנט; דער קאנט פון א געזימס.

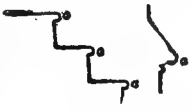

Nosing

nosoco'mial *a.* (נאס-א-קאו'-מי-על) וואס געהערט צו א האספיטאל.

nosogen'esis *n.* (נאס-א-דזשענ'-ע-סיס) ז. ***pathogenesis***

nosog'eny *n.* (נא-סאדזש'-ע-ני) ז. ***pathogenesis***

nosograph'ic *a.* (נאס-א-גרעפ'-איק) נאזאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון קראנקהייטען.

nosograph'ical *a.* (נאס-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***nosographic***

nosograph'ically *adv.* (נאס-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו נאזאגראפיע. ז. ***nosography***

nosog'raphy *n.* (נא-סאג'-רע-פי) נאזאגראפיע, די בעשרייבונג פון קראנקהייטען.

nosolog'ical *a.* (נאס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו דער קראנקהייטס־לעהרע.

nosol'ogist *n.* (נאס-אל'-א-דזשיסט) א נאזאלאג, א קענער פון דער קראנקהייטס־לעהרע.

nosol'ogy *n.* (נאס-אל'-א-דזשי) די קראנקהייטס־לעהרע [די מעדיצינישע וויסענשאפט וואס קלאסיפיצירט און סיסטעמאטיזירט די פערשיעדענע קראנקהייטען].

noson'omy *n.* (נא-סאנ'-א-מי) די קלאסיפיצירונג און בענענונג פון קראנקהייטען.

nosopho'bia *n.* (נאס-א-פאו'-בי-א) פאטאפאביע, די מורא פאר קראנקהייט.

nos'otaxy *n.* (נאס'-א-טעק-סי) די קלאסיפיקאציאן פון קראנקהייטען.

nostal'gia *n.* (נאס-טעל'-דזשי-א) נאסטאלגיע, היים־וועה, היימזוכט; א ליידענשאפטליך בענקען נאך דער היים.

nostal'gic *a.* (נאס-טעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו נאסטאלגיע אדער בענקשאפט נאך דער היים.

nostal'gy *n.* (נאס-טעל'-דזשי) ז. ***nostalgia***

nos'toc *n.* (נאס'-טאק) די נאסטאק־פלאנצע [א מין בלוי־גרינע ווייכע וואסער־פלאנצע. געפינט זיך אין וואסער און אין פייכטע ערטער און ערשיינט אפט נאך א רעגען].

nostolog'ic *a.* (נאס-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו טיעפער עלטער [ווען דורך אלטקייט פאלט מען אריין אין געוויסע פרטים צוריק אין קינדהייט].

nostol'ogy *n.* (נאס-טאל'-א-דזשי) נאסטאלאגיע, די לעהרע וועגען טיעפער עלטער [ווען דורך אלטקייט פאלט מען אריין אין געוויסע פרטים צוריק אין קינדהייט].

nostoma'nia *n.* (נאס-טא-מיי'-ני-א) א מאניע אדער משוגעת וואס דריקט זיך אויס אין אן אוננעהויערער ליידענשאפטליכער בענקשאפט נאך דער היים.

nos'trificate *v.* (נאס'-טרי-פי-קייט) אנערקענען אלס אייגענעס [ווי דאס אנערקענען א דיפלאם פון אן אויסלענדישען אוניווערזיטעט אלס אזא, ווי ער וואלט ארויסגעגעבען געווארען אין דעם היימישען לאנד].

nostrifica'tion *n.* (נאס-טרי-פי-קיי'-שאן) דאס אנערקענען אן אויסלענדישען דיפלאם, דאקומענט א. ד. ג. אלס אזא, וואס האט דיעזעלבע בעדייטונג ווי א היימישער דיפלאם אדער דאקומענט.

nos'tril *n.* (נאס'-טריל) א נאז־לאך.

nos'trilled *a.* (נאס'-טרילד) וואס האט נאז־לעכער.

nos'trum *n.* (נאס'-טראם) א געהיימער הייל־מיטעל, א פאטענטירטע רפואה [א רפואה, וועגען וועלכער מען האלט אין געהיים פון וואס און ווי אזוי זי איז צוזאמענגעשטעלט]; א מיטעל פון א שארלאטאן א דאקטאר.

no'sy *a.* (נאו'-זי) מיט א גרויסער נאז.

not *adv.* (נאט) ניט.

no'ta be'ne (נאו'-טא בי'-ני) נאטא בענע, בעמערקט גוט.

notabil'ia *n.* (נאו-טע-ביל'-אי-א) בעדייטענדע אדער פראמינענטע זאכען; זאכען, וועלכע ציהען די אויפמערקזאמקייט.

notabil'ity *n.* (נאו-טע-ביל'-אי-טי) פראמינענץ, א פראמינענטער מענש.

not a bit (נאט ע ביט) ניט קיין פיצעלע; עס הויבט זיך נאר נישט אן.

no'table *a. and n.* (נאו'-טעבל) מערקווירדיג, אנזעהנליך; אן אנגעזעהענער אדער פראמינענטער מענש.

not'able *a.* (נאט'-עבל) פעהיג; פלייסיג; טהעטיג [הויפטזעכליך אין הויז־פיהרונג].

no'tableness *n.* (נאו'-טעבל-נעס) מערקווירדיגקייט, אנזעהנליכקייט; דאס זיין פראמינענט.

no'tably *adv.* (נאו'-טע-בלי) מערקווירדיג; אויף אן אנגעזעהענעם אופן; דורך פראמינענץ.

not a dram (נאט ע דרעם) ניט א האר, א ברעקעל אויך ניט.

no'tal *a.* (נאו'-טעל) וואס איז שייך צום

רוקען; וואס איז שייך צו נאטען אדער צו די טענער וואס זיי בעצייכנען.

notal'gia *n.* (נא-טעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין רוקען.

notal'gic *a.* (נא-טעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידעט פון א וועהטאג אין רוקען.

nota'rial *a.* (נא-טיי'-רי-על) נאטאריעל, פון א נאטאריוס; בעגלויביגט אדער בעשטעטיגט פון א נאטאריוס. ז. ***notary***.

nota'rially *adv.* (נא-טיי'-רי-על-אי) נאטאריעל; דורך א נאטאריוס.

no'tary *n.* (נאו'-טע-רי) א נאטאריוס [א געזעלשאפטליכער בעאמטער, וועלכער פערפאסט און בעשטעטיגט פערשיעדענע אפיציעלע דאקומענטען, גיט ארויס קאפיעס פון דאקומענטען, נעהמט אן און בעשטעטיגט א שבועה א. ד. ג.].

no'tary pub'lic (נאו'-טע-רי פאב'-ליק) א נאטאריוס. ז. ***notary***.

not as yet (נאט עז יעט) ביז איצט נאך ניט; פארלויפיג ניט.

not at all (נעט עט אהל) גאר ניט; לחלוטין ניט.

no'tate *a.* (נאו'-טייט) געפינטעלט, געפלעקט, געשטרייפט; בעדעקט מיט פונקטען און ליניען [וועגען פלאנצען און לעבעדיגע בעשעפענישען].

nota'tion *n.* (נא-טיי'-שאן) דאס בעצייכנען געוויסע זאכען מיט א וועלכען ניט איז סמן [מיט א צייכען, ציפער, בוכשטאב א. ד. ג.]; א סיסטעם פון צייכענס; אין מוזיק — דאס בעצייכנען מיט נאטען.

not a whit (נאט ע הוויט) אפילו א האר ניט.

notch *n. and v.* (נאטש) אן איינשניט, א קארב; א שפאלט אדער שמאלער דורכגאנג צווישען בערג; א שטופע, א גראד; מאכען אן איינשניט; ארייננשטעלען אין דעם איינשניט; אין קריקעט=שפיעל — אנקארבען די צאהל קאנען וואס זיינען געשפיעלט געווארען.

notch'-board *n.* (נאטש'-באורד) דאס זייטען=ברעט פון טרעפ. ז. ***bridge-board***.

notch'-eared *a.* (נאטש'-איערד) וואס האט אויערען מיט אן אויסגעשניטענעם אדער געקארבטען ראנד.

notched *a.* (נאטשט) מיט אן איינשניט; געקארבט; מיט אויסגעשניטענע ראנדען.

notch'ing *n.* (נאטש'-אינג) דאס איינשניידען; דאס איינקארבען; אן איינשניט, א קארב אדער א סעריע פון קארבען; אין טישלער=ארבייט — דאס פעראייניגען אדער צוזאמענשטעלען קלעצלעך אדער פלאנקען אין א ראהם=פארם.

notch'ing-adz *n.* (נאטש'-אינג-עדז) אזא דלאט אדער הובעל צו מאכען טיעפע איינקארבונגען אדער פוגעס אין האלץ.

notch'ing-machine' *n.* (נאטש'-אינג-מע-שין') א מאשין איינצושניידען בלעך צו מאכען שאכטלעך, קעסטעלעך א. ד. ג.

Notchweed

notch'weed *n.* (נאטש'-הוויעד) די מעלדע [א מיסט=גראז מיט פיעל קלייניגקע גרינע בליטהען. זיינע קליינע זאמען=קערנדלעך זיינען ווייס, עהנליך צו מעהל און נאהרהאפט. אין א הונגער=יאהר געברויכען עס די פויערים, צוזאמענמישענדיג עס מיט קארן=מעהל.

note *n. and v.* (נאוט) א צייכען, אן אנמערקונגס=צייכען, א סמן; אן אנמערקונג [הערה]; וויכטיגקייט, בעדייטונג, דאס אנזעהן; א נאטיץ, א קורצע בעמערקונג; די נאכריכט, א ידיעה; א קורץ בריוועל; א דיפלאמאטישע נאטע [אן אפיציעלע אנווייזונג, פערלאנג אדער פאדערונג, וואס איין רעגיערונג שיקט צו א צווייטער]; אין האנדעל — די נאטע, די רעכנונג, דאס צעטעל, א שטר חוב; אין מוזיק — א נאטע, א טאן=צייכען; דער טאן; בעצייכנען, בעמערקען; נאטירען; אנצייכנען, אנגעבען, אנמערקען אויף עפעס; אין מוזיק — בעצייכנען מיט נאטען, שרייבען מיט נאטען.

note an excep'tion (נאוט ען עק-סעפ'-שאן) פערשרייבען אין די פראטאקאלען פון געריכט, אז א געוויסע פיהרונג אדער בעמערקונג פון ריכטער האט ארויסגערופען א פראטעסט [דאס ווערט געטהאן מיט'ן צוועק, מען זאל שפעטער אויף דעם גרונד קענען אפעלירען].

note'-book *n.* (נאוט'-בוק) א נאטיץ=בוך, א פערצייכנים=בוך.

no'ted *a.* (נאו'-טעד) פראמינענט, בעריהמט; אויסגעצייכענט; אנגעזעהן.

no'tedness *n.* (נאו'-טעד-נעס) פראמינענץ, אנגעזעהענקייט, בעריהמטקייט.

note'-head *n.* (נאוט'-העד) א בויגען שרייב=פאפיער מיט אן אבגעדרוקטען נאמען פון א מענשען, פון א פירמע א. ד. ג.

note'less *a.* (נאוט'-לעס) אונבעמערקבאר, אונבעקאנט; ניט אנגעזעהן, ניט פראמינענט.

note'lessness *n.* (נאוט'-לעס-נעס) דאס זיין ניט פראמינענט, ניט אנגעזעהן.

note of admira'tion (נאוט אוו עד-מי-ריי'-שאן) א בעוואונדערונגס אדער אויסגעשריי=צייכען [!].

note of hand (נאוט אוו הענד) א וועקסעל, א באנק=בילעט.

note of interroga'tion (נאוט אוו אינ-טער-א-גיי'-שאן) א פראגע=צייכען [?].

note'-pa'per *n.* (נאוט'-פיי'-פער) שרייב=פאפיער, בריעף=פאפיער.

no'ter *n.* (נאו'-טער) אן אנמערקער, איינער וואס מאכט נאטיצען; א נאטיץ=בוך.

note'worthily *adv.* (נאוט'-הוואיר-טהי-לי) אויף א בעמערקונגסווירדיגען אופן; אזוי, דאס עס איז ווערטה בעמערקט צו ווערען.

note'worthiness *n.* (נאוט'-הוואיר-טהי-נעס) דאס זיין בעמערקונגסווירדיג; דאס ווערטה זיין בעמערקט צו ווערען.

note'worthy *a.* (נאוט'-הוואיר-טהי) מערקווירדיג; בעמערקונגסווירדיג.

not for life (נאט פאר לאיף) בשום אופן ניט, פאר קיין פאל ניט.

noth'ing *n. and adv.* (נאטה'-אינג) גארנישט; ניכטס; א נול, א גארנישט; אין קיין פאל ניט; בשום אופן ניט.

nothinga'rian *n. and a.* (נאטה-אינג-איי'-רי-ען) איינער וואס האט ניט קיין אמונה; א ניהיליסט; וואס האט ניט קיין אמונה, אונגלויביג.

nothinga'rianism *n.* (נאטה-אינג-איי'-רי-ען-איזם) דאס ניט האבען קיין אמונה.

noth'ing at all (נאטה'-אינג עט אהל) לחלוטין גאר נישט.

noth'ing but (נאטה'-אינג באט) ניט מעהר ווי.

noth'ing less than (נאטה'-אינג לעס טהען) גאנץ גלייך; כמעט דאסזעלביגע.

noth'ingness *n.* (נאטה'-אינג-נעס) ניכטיגקייט, גארנישטקייט; גארנישט, דאס ניכטס.

no'tice *n. and v.* (נאו'-טיס) בעמערקונג; בעאבאכטונג; די אויפמערקזאמקייט, די אכטונג; נאכריכט; א מודעה; בעמערקען; אכטען, ריקזיכט נעהמען, נעהמען אין אכטונג; לאזען וויסען.

no'ticeable *a.* (נאו'-טי-סעבל) בעמערקונגסווירדיג; וואס קען ציהען די אויפמערקזאמקייט.

no'ticeably *adv.* (נאו'-טי-סע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען בעמערקען.

no'tice-board *n.* (נאו'-טיס-באורד) א ברעט אויף וועלכען מען קלעפט אן מודעות אדער נאכריכטען.

no'ticer *n.* (נאו'-טי-סער) איינער וואס בעמערקט; איינער וואס מאכט אויפמערקזאם אויף עפעס אדער לאזט וויסען.

no'tice to quit (נאו'-טיס טו קהוויט) דאס אנזאגען אן ארענדאטאר אדער א שכן, ער זאל אין א בעשטימטען טאג בעפרייען דאס געדונגענע גוט אדער די וואהנונג.

no'tifiable *a.* (נאו'-טי-פאי-עבל) וואס דארף בעקאנט געמאכט ווערען; וועגען וואס מען דארף לאזען וויסען.

notifica'tion *n.* (נאו-טי-פי-קיי'-שאן) די מעלדונג, די בעקאנטמאכונג; א מודעה.

no'tify *v.* (נאו'-טי-פאי) מעלדען, בעקאנט מאכען; מודיע זיין.

Kindly **notify** us the change of your address.

not in the least (נאט אין טהי ליעסט) דורכאוים ניט, ניט א האר אפילו.

I am **not in the least** worried about my son's future.

no'tion *n.* (נאו'-שאן) א בעגריף, אן אידעע; א מיינונג, אן אנזיכט [הויפטזעכליך אן אויבערפלעכליכע]; א קאפריז; א נייגונג, א חשק, א בעגעהר; די דענקונגס=פעהיגקייט; דער פערשטאנד.

no'tional *a.* (נאו'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעגריף אדער אידעע; וואס עקזיסטירט נור אלס אידעע אדער פארשטעלונג; פאנטאסטיש.

no'tionally *adv.* (נאו'-שאנ-על-אי) לויט'ן בעגריף; אין דער פארשטעלונג; ניט אין דער ווירקליכקייט.

no'tions *n.* (נאו'-שאנז) ניצליכע קלייניגקייטען; גאלאנטעריי=זאכען.

no'tochord *n.* (נאו'-טא-קאהרד) דער ערשטער אנפאנג פון א ווירבעל אדער חוט השדרה, וועלכער בעוויזט זיך אין אן עמבריאן אין דער פארם פון א דינעם ווייכען פעדימעל.

not on'ly (נאט אונ'-לי) ניט נור.

notori'ety *n.* (נאו-טא-ראי'-ע-טי) בעריהמטקייט, בעוואוסטקייט, עפענטליכקייט, בעקאנטקייט [הויפטזעכליך צום שלעכטען]; איינער וואס איז גוט בעקאנט.

noto'rious *a.* (נא-טאו'-רי-אס) נאטאריש, אלגעמיין בעקאנט, בעריהמט, בעוואוסט [הויפטזעכליך צום שלעכטען].

noto'riously *adv.* (נא-טאו'-רי-אס-לי) אויף אן עפענטליכען אופן; צו דער אלגעמיינער בעקאנטשאפט אדער וויסען [הויפטזעכליך צום שלעכטען].

noto'riousness *n.* (נא-טאו'-רי-אס-נעס) דאס זיין אלגעמיין בעקאנט אדער בעוואוסט.

Nototre'ma *n.* (נאו-טא-טרי'-מא) א מין פרעש, וואס האבען אויף'ן רוקען א מין זעקעל, אין וועלכען זיי האלטען זייערע

אייעלעך [געפינען זיך אין פערו, דרום=אמעריקא].

not'-self *n.* (נאט'-סעלף) דער ניט=איך, אלץ וואס געפינט זיך אויסער דעם דענקענדען אדער בעגרייפענדען איך.

not that (נאט טהעט) ניט ווייל.

nottur'no *n.* (נאט-טוהר'-נא) נאכט=מוזיק [וואס דריקט אויס נאכט=שטימונגען]; א סערענארע.

No'tus *n.* (נאו'-טאס) דער דרום=ווינד, דער דרום=מערב=ווינד.

notwithstan'ding *adv., prep. and c.* (נאט-הוויטה-סטענ'-דינג) נישט קוקענדיג, ניט אכטענד; אונגעאכטעט; כאטש.

not yet (נאט יעט) נאך ניט.

nought *n. and a.* (נאהט) ז. *naught*

nou'menal *a.* (נוה'-מע-נעל) וואס איז שייך צו א נומען אדער די זאך אן=און=פיר=זיך. ז. *noumenon*

nou'menon *n.* (נו'-מע-נאן) דער נומען, די זאך אן=און=פיר=זיך [דער עצם פון יעדער זאך, וועלכער קען ניט בעגריפען ווערען מיט די חושים און ווענען וועלכען מיר קענען גארנישט וויסען].

noun *n.* (נאון) אין גראמאטיק — א הויפט=ווארט אדער זאך=ווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א פערזאן אדער א זאך].

nou'nize *v.* (נאו'-נאיז) פערוואנדלען אין א הויפט=ווארט. ז. *noun*

nour'ish *v.* (נאר'-איש) ערנעהרען; נעהרען; ערהאלטען; ערציהען; האדעווען; אונטערהאלטען; אויפמונטערען צו עפעס; ערוועגען; ערמוטיגען.

nour'ishable *a.* (נאר'-איש-עבל) וואס קען גענעהרט ווערען, וואס קען ערהאלטען נאהרונג.

nour'isher *n.* (נאר'-איש-ער) אן ערנעהרער, איינער אדער עפעס וואס גיט נאהרונג.

nour'ishing *a.* (נאר'-איש-אינג) ערנעהרענד, נאהרהאפט.

nour'ishment *n.* (נאר'-איש-מענט) נאהרונג; נאהרונגס=מיטעל; שפייז.

nous *n.* (נאוס) קאפ, פערשטאנד, שכל.

nouveau' riche (נוה-וואו' ריש) אן אויפגעקומענער נגיד.

novac'ulite *n.* (נא-וועק'-יו-לאיט) נאוואקוליט, זעהר א הארטער שטיין [ווערט בענוצט פאר שארף=שטיינער].

nova'lia *n.* (נא-וויי'-לי-א) וויסט לאנד, וואס מען האט ערשט אנגעהויבען בעארבייטען און קולטיווירען.

nova'tion *n.* (נא-וויי'-שאן) אין יוריספרודענץ — דאס אומבייטען אן אלט וועקסעל אדער שטר=חוב אויף א נייעם.

nov'el *a. and n.* (נאוו'-על) ניי; אונגעוועהנליך, ביז איצט אונבעקאנט; א נאוועלע, אן ערצעהלונג, א ראמאן.

novelette' *n.* (נאוו-על-עט') א קורצע ערצעהלונג; א קליינע מוזיקאלישע קאמפאזיציאן ווי א ראמאנס אדער באלאדע.

nov'elist *n.* (נאוו'-על-איסט) א נאוועלען=שרייבער, א שרייבער פון ערצעהלונגען; א ראמאנען=שרייבער.

novelis'tic *a.* (נאוו-על-איס'-טיק) וואס איז שייך צו נאוועלען; וואס געפינט זיך אין ראמאנען און ערצעהלונגען.

nov'elize *v.* (נאוו'-על-איז) פערפאסען אין דער פארם פון א נאוועלע אדער ראמאן; איינפיהרען נייעס; זוכען נייעסען.

nov'elly *adv.* (נאוו'-על-אי) אויף א נייעם שטייגער; דורך א נייער מעטאדע.

nov'elties *n.* (נאוו'-על-טיז) נייאינקייטען; טשיקאווע זאכען; נייע ארטיקלען; מאדע=ארטיקלען.

nov'elty *n.* (נאוו'-על-טי) א נייאינקייט; נייקייט; מאדערנעקייט; דאס זיין טשיקאווע; א נייע אדער טשיקאווע זאך; א מאדע=ארטיקעל; א נייע תקנה אדער איינפיהרונג.

nov'elwright *n.* (נאוו'-על-ראיט) א ראמאנען=שמירער.

nov'el-wri'ter *n.* (נאוו'-על-ראי'-טער) ז. *novelist*

Novem'ber *n.* (נא-וועמ'-בער) דער מאנאט נאוועמבער [דער עלפטער מאנאט אין יאהר].

Novem'berish *a.* (נא-וועמ'-בער-איש) פון נאוועמבער; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דעם מאנאט נאוועמבער.

nov'enary *a. and n.* (נאוו'-ע-נע-רי) וואס איז שייך צו דער צאהל ניין; די צאהל ניין.

novene' *a.* (נא-וויען') וואס איז שייך צו דער צאהל ניין; וואס הייגנט אב פון דער צאהל ניין; וואס קומען אין גרופען פון ניין.

noven'nial *a.* (נא-ווענ'-אי-על) ניינ=יעהרליך, וואס קומט פאר אלע ניין יאהר.

nover'cal *a.* (נא-וואיר'-קעל) וואס איז שייך צו א שטיף=מוטער; פון א שטיף=מוטער.

nov'ice *n. and a.* (נאוו'-איס) א ניילינג, איינער וואס איז ערשט אנגעקומען אין א געוויסען ארט; אן אנפאנגער, א פריץ; א מאנאך אדער מאנאכין וואס איז ערשט אריינגעטראטען אין קלויסטער; ווי אן אנפאנגער; אונערפאהרען.

novi'ciate *n. and a.* (נא-וויש'-אי-אייט) ז. *novitiate*

novi'tiate *n. and a.* (נא-וויש'-אי-אייט) אנפאנג=צייט [אין לערנען]; א ניילינג, אן אנפאנגער; די ערשטע צייט ווען א מאנאך קומט אן אין קלויסטער אדער ארדען; דאס הויז אין א קלויסטער, וואו עס האלטען זיך אויף די ערשט=אנגעקומענע מאנאכען; אונערפאהרען, ווי א פריץ.

no'vus ho'mo (נאו'-וואס האו'-מאו) אין אלטען רוים — א פערזאן וואס האט זיך אויפגעהויבען פון א נידריגען צושטאנד צו א הויכער מדרגה.

now *adv., c. and n.* (נאו) איצט, יעצט, אין איצטיגער צייט; דאן; נון; נו; אט דעריבער; אז וויל; איצטיגע צייט; גלייך איצטער.

now'adays *adv.* (נאו'-ע-דייז) היינט=צו=טאג, אין היינטיגע צייטען.

now and again' (נאו ענד ע-געןן') צייטענווייז; מאנכעס מאל.

now and then (נאו ענד טהען) ווען ניט ווען, מאנכעס מאל, צייטענווייז.

Now and then you will find me at the library.

no'way *adv.* (נאו'-הוויי) בשום אופן ניט.

no'ways *adv.* (נאו'-הווייז) ז. *noway*

no'where *adv.* (נאו'-הוועהר) אין ערגעץ ניט.

no'whither *adv.* (נאו'-הוויטה-ער) ז. *nowhere*

no'wise *adv.* (נאו'-הוואיז) בשום אופן ניט; אין קיין פאל.

now that (נאו טהעט) אזוי ווי...; זעהענדיג אז...

Now, that we are here, let us settle the matter.

nox'ious *a.* (נאק'-שאס) שעדליך, געפעהרליך.

nox'iously *adv.* (נאק'-שאס-לי) אויף א שעדליכען אדער געפעהרליכען שטייגער.

nox'iousness *n.* (נאק'-שאס-נעס) שעדליכקייט, געפעהרליכקייט.

noyade' *n.* (נוא-יאד') דאס בעשטראפען מיט טויט דורך דערטרינקען.

noyau' *n.* (נוא-יאו') א זיסער שנאפס, וואס ווערט אויפגעגאסען אויף די קערנער פון פערסיקעס און אפריקאזען.

noy'ous *a.* (נאי'-אס) וואס דאקוטשעט; וואס דערעסט.

noz'le *n.* (נאזל) ז. *nozzle*

noz'zle *n.* (נאזל) א נעזעל, א שנויץ; א רעהרעל [ווי פון א לייכטער].

N-rays *n.* (ענ'-רייז) ען=שטראהלען [א מין אונזיכטבארע, גאנץ קורצע שטראהלען, וועלכע, לויט ווי עס ווערט אנגענומען, ווערען ארויסגעגעבען פון אנגעהיצטע שטאפען און וועלכע זיינען נאך קירצער ווי די אולטרא=וויאלעט שטראהלען].

N. S. ראשי תבות פון *new style*

N. T. ראשי תבות פון *New Testament*

nuance' *n.* (ניו-אנס') א נואנס, א קוים=בעמערקבארע שאטירונג, א קוים=בעמערקבארער איבערגאנג פון איין קאליר צו א צווייטען אדער פון איין טאן צו א צווייטען.

nub *n. and v.* (נאב) 1. א קנופ; א סוק [סענק], א גוז; אן ארויסשטארצונג; 2. דער הויפט=פונקט, דער עיקר; 3. הענגען [אין דער גנבים=שפראך].

2. The nub of the article is in the concluding sentence.

nub'bin *n.* (נאב'-אין) א ניט=ענטוויקעלטער קוקורוזע=זאנג.

nub'by *a.* (נאב'-אי) פערקניפעלט, פערפלאנטערט, קנויליג.

Nubec'ula *n.* (ניו-בעק'-יו-לא) אין אסטראנאמיע — איינער פון די צוויי נעבעל=פלעקען, וועלכע זעהען זיך אין הימעל אין די קאלטע פאלאר=געגענדען פון דעם דרום'דיגען האלב=קוגעל פון דער ערד.

nubec'ula *n.* (ניו-בעק'-יו-לא) אין מעדיצין — א פלעק אויף דער הארן=הויט פון אויג; א נעבעל=עהנליכעס אויסזעהן פון אוננארמאלער אורין אדער השתנה בעת זי קיהלט זיך אב.

nu'becule *n.* (ניו'-בע-קיול) אן אבנעזונדערט שטיקעל וואלקען.

Nu'bian *a. and n.* (ניו'-בי-ען) וואס איז שייך צו נוביען [א לאנד אין אפריקא ביים רויטען מעער און אין דרום פון מצרים]; א נוביער, אן איינוואהנער אדער געבארענער פון נוביען; א נעגער=שקלאף.

nubif'erous *a.* (ניו-ביפ'-ע-ראס) וואס בריינגט וואלקענס.

nubig'enous *a.* (ניו-בידזש'-ע-נאס) וואס האט זיך בעקומען דורך וואלקענס.

nu'bile *a.* (ניו'-ביל) וואס איז רייף צו הייראטען.

nubil'ity *n.* (ניו-ביל'-אי-טי) מאנבארקייט, דאס זיין רייף צו הייראטען.

nu'bilous *a.* (ניו'-בי-לאס) נעבעלדיג, וואלקענדיג; כמארנע.

nucamenta'ceous *a.* (ניו-קע-מענ-טיי'-שיאס) ווי א נוס; נוס=ארטיג.

nu'cha *n.* (ניו'-קא) דער נאקען, דער נעניק, דער קארק.

nucif'erous *a.* (ניו-סיפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס ניס; אויף וועלכען עס וואקסען ניס.

nu'ciform *a.* (ניו'-סי-פארם) נוס=פערמיג; וואס האט די פארם פון א נוס.

nu'clear *a.* (ניו'-קלי-אר) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל אדער יאדרע [פון א פרוכט, פון א צעלע א. ד. ג.].

nu'cleate *a. and v.* (ניו'-קלי-אייט) וואס האט אן אינוועניגסטעס קערנדעל

אדער יאדרע; אויסבילדען א קערן אדער יאדרע; קאנצענטרירען זיך ארום קערן.

nu'cleated *a.* (ניו'-קלי-איי-טעד) וואס האט א קערן אדער יאדרע.

nu'clei *n.* (ניו'-קלי-אי) קערנער; קערנדלעך. ז. *nucleus*.

nucleif'erous *a.* (ניו-קלי-איפ'-ע-ראס) וואס ברייגנגט אדער ענטהאלט א קערן אדער יאדרע.

nu'cleiform *a.* (ניו'-קלי-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolar *a.* (ניו'-קלי-א-לאר) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל אדער ווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolate *a.* (ניו'-קלי-א-לייט) וואס האט דעם אינערליכען טייל אדער ווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolated *a.* (ניו'-קלי-א-ליי-טעד) ז. *nucleolate*.

nu'cleole *n.* (ניו'-קלי-אול) ז. *nucleolus*.

nucle'oli *n.* (ניו-קלי'-א-לאי) די יאדרעס פון יאדרעס, די אינוועניגסטע טיילען פון יאדרעס. ז. *nucleolus*.

nu'cleolid *n.* (ניו'-קלי-א-ליד) א קליין קערפערעל אדער טיילכעלע פון שטאף וואס איז עהנליך צום אינערליכען טייל אדער ווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nucle'olus *n.* (ניו-קלי'-א-לאס) די יאדרע פון א יאדרע, דער אינוועניגסטער טייל אדער דער ווארצעל פון א קערן אדער צעלע.

nu'cleus *n.* (ניו'-קלי-אס) א קערן, א קערנדעל; דער אנפאנג; דער קערן פון עפעס.

nuda'tion *n.* (ניו-דיי'-שאן) דאס מאכען הויל אדער נאקעט.

nude *a.* (ניוד) נאקעט, הויל, אונבעדעקט; אין קונסט — אהן א מאנטעל אדער בעדעקונג [ווענען א בילד אדער סטאטוע]; אין געזעצגעבונג — וואס בעשטימט ניט די בעלוינונג אדער געגענזייטיגע פערפליכטונג [ווענען א קאנטראקט].

nude'ly *adv.* (ניוד'-לי) נאקעטערהייד; אויפגעדעקטערהייד.

nude'ness *n.* (ניוד'-נעס) נאקעטקייט; הוילקייט.

nudge *v. and n.* (נאדזש) לייכט אנריהרען מיט'ן עלענבויגען, מיט דער האנד אדער מיט'ן פוס; מאכען אויפמערקזאם אדער געבען אן אנצוהערעניש מיט א לייכטען אנריהרען; א לייכטער אנריהר.

nudicau'date *a.* (ניו-די-קאה'-דייט) אין זאאלאגיע — וואס האט אן עק אהן האר.

nu'dicaul *a.* (ניו'-די-קאהל) אין באטאניק — וואס האט א שטאם אדער צווייג אהן בלעטער.

nudifica'tion *n.* (ניו-די-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען הויל אדער נאקעט.

nudiflo'rous *a.* (ניו-די-פלאו'-ראס) וואס האט גלאטע בלומען [אהן הערעלעך].

nudifo'lious *a.* (ניו-די-פאו'-לי-אס) וואס האט גלאטע בלעטער [ווענען פלאנצען].

nu'dity *n.* (ניו'-די-טי) די נאקעטקייט, די בלויזקייט; א נאקעטע אדער ענטבלויזטע פיגור; עטוואס אויפגעדעקטעס.

nu'gatory *a.* (ניו'-גע-טא-רי) אונבעדייטענד, פוסט; אונקרעפטיג, נוצלאז.

nug'get *n.* (נאג'-עט) א שטיקעל, א מאסע [איבערהויפט א שטיק רויהעם גאלד].

nug'gety *a.* (נאג'-עט-אי) וואס האט די פארם פון א שטיק אדער מאסע; וואס געפינט זיך אין שטיקער.

nui'sance *n.* (ניו'-סענס) 1. שעדליכקייט, אונערטרעגליכקייט; 2. אן אנטשעפעניש, אן אנשיקעניש; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס עקעל, וואס דאקוטשעט, מאכט זיך אונערטרעגליך, רופט ארויס עקעל אדער שטויסט אב; 3. א פערברעכען געגען דער געזעלשאפטליכער מאראל אדער זיטליכקייט.

1. The unpaved streets are a nuisance to the city. 2. He made a nuisance of himself at the meeting.

nuke *n.* (ניוק) דער נאקען, דער געניק, דער קארק.

null *a., n. and v.* (נאל) וואס איז גארנישט; ניט־עקזיסטירענד, וואס איז גלייך נול; אונגילטיג; אונוויכטיג; נעגאטיוו; א נול; אן אונוויכטיגע, אונבעדייטענדע זאך; א טייל פון א שניצונג וואס איז עהנליך צו א קארעל אויף א קארעלען־שנירעל; מאכען קארעלען־עהנליכע שניצונגען.

nul'lah *n.* (נאל'-א) דער וועג פון א וואסער־שטראם; דאס טייך־בעט, ווען דאס וואסער איז אויסגעטריקענט.

null and void (נאל ענד וואיד) בטל ומבוטל.

nulled work (נאלד הוואירק) אין טאקעריי — א שניצונג וואס איז עהנליך צו א שנירעל קארעלען.

null'er *n.* (נאל'-ער) איינער וואס מאכט אונגילטיג; איינער וואס מאכט צו גארנישט.

nullifica'tion *n.* (נאל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען אונגילטיג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס ערקלערען פאר אונגילטיג א פעדעראלעס געזעץ אין א בעזונדערען שטאאט. ז. *Ordinance of Nullification*.

nullifid'ian *n. and a.* (נאל-אי-פיד'-אי-ען) אן אונגלויביגער; וואס אנערקענט ניט קיין רעליגיאן.

nul'lifier *n.* (נאל'-אי-פאי-ער) איינער וואס מאכט צו נישט אדער אונגילטיג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט געהאלטען, אז א בעזונדערער שטאאט קען ערקלערען פאר אונגילטיג א פעדעראלעס געזעץ. ז. *Ordinance of Nullification*.

nul'lify *v.* (נאל'-אי-פאי) בטל מאכען; מאכען אונגילטיג.

null'ing *n.* (נאל'-אינג) אין טאקעריי — דאס מאכען עהנליך צו א קארעלען־שנור.

nullip'ara *n.* (נא-ליפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט נאך קיינמאל קיין קינד ניט געהאט.

nullipen'nate *a.* (נאל-אי-פענ'-אייט) וואס האט ניט קיין פליה־פעדערען [ווענען פויגלען וואס קענען ניט פליהען, ווי פינגווינען].

nul'lipore *n.* (נאל'-אי-פאור) א קאראל־עהנליכע ים־פלאנצע.

nul'lity *n.* (נאל'-אי-טי) נישטיגקייט, אונגילטיגקייט, דאס ניט עקזיסטירען, עטוואס וואס איז אונגילטיג; דאס זיין גלייך נול; א נול.

Num. אן אבקירצונג פון *Numbers* דער ספר במדבר, דאס פיערטע בוך פון תורת משה.

Numb. ז. *Num.*

numb *a. and v.* (נאם) אונעמפפינדליך, פערטעמפט, בעטויבט; בעטויבען, פערטעמפען [די עמפפינדליכקייט].

numbed'ness *n.* (נאמד'-נעס) פערטעמפטקייט, בעטויבטקייט.

num'ber *n. and v.* (נאמ'-בער) א צאהל; א סומע; א זאמלונג, א קלאס; א מענגע, א בעדייטענדע צאהל; א נומער [פון א הויז, פון א צייטונג, פון א זשורנאל א. ז. וו.]; די לעהרע וועגען צאהלען און זייערע געמיינשאפטליכע פערהעלטניסע; די אייגענשאפט פון צאהלען און זייערע פערהעלטניסע; צאהלרייכקייט; אין גראמאטיק — דער נומערוס [די פארם פון ווערטער וואס דריקט אויס די צאהל פון געגענשטענדע: איינצאהל אדער מעהרצאהל]; דער צאהל־זין, דער בעגריף וועגען צאהלען; אין מוזיק — ריטם; א טייל פון א גרויסען מוזיקאלישען ווערק; צעהלען; אויסרעכענען; האלטען א רעכנונג; מאכען א ליסט פון עפעס; בעשרענקען [אין צאהל]; אריינרעכנען אין דער צאהל; נומערירען, בעציכנען מיט א נומער; פערמאגען א געוויסע צאהל [פון עפעס]; דערגרייכען אין צאהל.

num'bering-machine' *n.* (נאמ'-בער-אינג-מע-שין') א מאשין וואס נומערירט אויטאמאטיש [בלעטער אין ביכער, בילעטען א. ז. וו.].

num'bering-press *n.* (נאמ'-בער-אינג-פרעס) ז. *numbering-machine*.

num'bering-stamp *n.* (נאמ'-בער-אינג-סטעמפ) א שטעמפעל צום נומערירען [בלעטער אין א בוך, בילעטען א. ז. וו.].

num'berless *a.* (נאמ'-בער-לעס) אונצעהלבאר; ניט נומערירט, וואס איז ניט בעצייכענט מיט א נומער.

num'ber one (נאמ'-בער הוואן) אליין, זעלבסט.

He cares only for number one.

num'bers *n.* (נאמ'-בערז) פאעטישער מעטער; פאעזיע; א גרויסע צאהל, א מאסע, א מענגע; צאהלען; נומערען.

Num'bers *n.* (נאמ'-בערז) דער ספר במדבר [דאס פיערטע בוך פון תורת משה].

numb'-fish *n.* (נאמ'-פיש) דער עלעקטריציטעט־פיש. ז. *cramp-fish*.

num'bles *n.* (נאמבלז) די אינגעווייד פון א הירש.

numb'ness *n.* (נאמ'-נעס) פערטעמפטקייט, פערגליווערטקייט, בעטויבטקייט.

nu'merable *a.* (ניו'-מע-רעבל) צעהלבאר.

nu'meral *a. and n.* (ניו'-מע-רעל) וואס איז שייך צו א צאהל; וואס בעשטעהט פון צאהלען; וואס דריקט אויס א צאהל; א צאהל־ווארט [א ווארט וואס דריקט אויס א צאהל, ווי צוויי, דריי]; א ציפער.

nu'merally *adv.* (ניו'-מע-רעל-אי) נאך דער צאהל; אין צאהל.

nu'merary *a.* (ניו'-מע-רע-רי) וואס איז שייך צו צאהלען; וואס איז שייך צו א בעשטימטער צאהל.

nu'merate *v. and a.* (ניו'-מע-רייט) רעכנען, צעהלען, אויסרעכנען; איבערלייענען א צאהל [וואס איז געשריבען אין ציפערען]; נומערירען; געצעהלט.

nu'merate num'ber (ניו'-מע-רייט נאמ'-בער) א בענאנטע צאהל, א קאנקרעטע צאהל. ז. *concrete number*.

numera'tion *n.* (ניו-מע-ריי'-שאן) נומערירונג, צעהלונג; לעזונג פון צאהלען [וואס זיינען געשריבען אין ציפערען].

nu'merative *a.* (ניו'-מע-ריי-טיוו)

צעהלענד; וואס איז שייך צו צעהלונג, רעכנונג אדער נומערירונג.

nu'merator *n.* (ניו-מע-ריי-טאר) א צעהלער, א רעכנער; א צעהלער פון א ברוך-צאהל [די אויבערשטע צאהל, וואס ציינט וויפיעל חלקים עס זיינען גענומען געווארען, ווי די צאהל 3 אין דער ברוך-צאהל ¾].

numer'ical *a.* (ניו-מער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א צאהל, וואס בעצייכענט א צאהל; נומעריש, וואס ווערט אויסגעדריקט אין ציפערען.

numer'ical equa'tion (ניו-מער'-אי-קעל אי-קהוויי'-שאן) אן אלגעבראאישע גלייכונג, אין וועלכער אלע צאהלען, אויסער דער געזוכטער צאהל [וועלכע מען דארף ערשט אויסגעפינען], זיינען בעצייכענט מיט ציפערען.

numer'ically *adv.* (ניו-מער'-אי-קעל-אי) 1. אין צאהל; 2. נומעריש, אויסגעדריקט אין ציפערען.

1. We are numerically stronger than our enemy.

numer'ical val'ue (ניו-מער'-אי-קעל וועל'-יו) דער נומערישער ווערטה, דער צאהל-ווערטה [אין מאטעמאטיק — ווען מען נעהמט אין אנבעטראכט בלויז די צאהל, ניט רעכנענדיג זיך מיט דעם צייכען + אדער —. למשל: דער נומערישער ווערטה פון 10— איז גרעסער פון 5—, אבוואהל די ערשטע צאהל איז אין אמת'ן קלענער פון דער צווייטער].

nu'mero *n.* (ניו'-מע-ראו) א נומער [אבגעקירצט: *No.*].

numeros'ity *n.* (ניו-מע-ראס'-אי-טי) צאהלרייכקייט; הארמאניע, פאעטישער ריטם.

numerotage' *n.* (ניו-מע-רא-טאזש') נומערירונג פון פעדים לויט זייער זארט.

nu'merous *a.* (ניו'-מע-ראס) צאהל-רייך; פיעל.

Numerous appeals for charity are made to me daily.

nu'merously *adv.* (ניו'-מע-ראס-לי) אין גרויסע מאסען, אין א גרויסער צאהל.

nu'merousness *n.* (ניו'-מע-ראס-נעס) צאהלרייכקייט; פיעלקייט.

Numid'ian crane (ניו-מיד'-אי-ען קריין) דער נומידישער קראניך אדער זשוראוול [א גרויסער אפריקאנישער פויגעל מיט א לאנגען האלז און לאנגע פיס. פאר זיין שעהנעם גראציעזען אויסזעהן רופט מען איהם אפט "דעמואזעל" אדער יונגפרוי].

Numidian Crane

numismat'ic *a.* (ניו-מיס-מעט'-איק) נומיזמאטיש, וואס איז שייך צו נומיזמאטיק [די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען], וואס איז שייך צו מטבעות און מעדאלען.

numismat'ical *a.* (ניו-מיס-מעט'-אי-קעל) ז. *numismatic*.

numismat'ically *adv.* (ניו-מיס-מעט'-אי-קעל-אי) אין נומיזמאטישען זין.

ז. *numismatics*

numismati'cian *n.* (ניו-מיס-מע-טיש'-ען) ז. *numismatist*.

numismat'ics *n.* (ניו-מיס-מעט'-איקס) נומיזמאטיק, די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען.

numis'matist *n.* (ניו-מיס'-מע-טיסט) א נומיזמאטיקער, א קענער פון מטבעות און מעדאלען.

numismatog'raphy *n.* (ניו-מיס-מע-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון מטבעות און מעדאלען; נומיזמאטיק [די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען].

numismatol'ogist *n.* (ניו-מיס-מע-טאל'-א-דזשיסט) ז. *numismatist*.

numismatol'ogy *n.* (ניו-מיס-מע-טאל'-א-דזשי) ז. *numismatography*.

num'mary *a.* (נאמ'-ע-רי) וואס איז שייך צו מטבעות; וואס איז שייך צו געלד.

num'miform *a.* (נאמ'-אי-פארם) ז. *nummulary*.

num'mular *a.* (נאמ'-יו-לאר) עהנליך צו א מטבע; אין מעדיצין — פלאך און רונד ווי א מטבע [וועגען ליחה].

num'mulary *a.* (נאמ'-יו-לע-רי) וואס איז שייך צו מטבעות אדער צו געלד; אין מעדיצין — פלאך און רונד ווי א מטבע [וועגען ליחה].

num'mulated *a.* (נאמ'-יו-ליי-טעד) ז. *nummular*.

numps *n.* (נאמפס) ז. *numskull*.

num'skull *n.* (נאמ'-סקאל) א דומקאפ, א שוטה.

num'skulled *a.* (נאמ'-סקאלד) דומקעפיג, נאריש, טעמפ.

num'ud *n.* (נאמ'-אד) א מין דיקער פערזישער טעפיך [קאווער].

nun *n.* (נאן) א נאנע, א מאנאשקע; די נאנען-טויב אדער שלייער-טויב [א ווייסע הויז-טויב מיט טונקעלע פעדערען אויף'ן קאפ, וואס דערמאהנען אן א נאנען-הויב]; די ווייסע נאנע [אזא קליין טויך-ענטעל]; דער נאנען-פויגעל [א זיד-אמעריקאנישער פויגעל מיט ווייסע פלעקען אויף'ן קאפ און אויף די פליגעל].

nun'-bird *n.* (נאנ'-בוירד) דער נאנען-פויגעל [אזא זיד-אמעריקאנישער פויגעל מיט ווייסע פלעקען אויף'ן קאפ און אויף די פליגעל].

nun'-buoy *n.* (נאנ'-באי) א נאנען-באיע אדער שפינדעל-באיע [אזא שפיציגער אנקער-צייכען אדער שווימענדע שטיק האלץ וואס ציינט אן די שיפען די געפעהרליכע ערטער אין ים].

nunch *n.* (נאנטש) א שטיק, א מאסע; א לייכטער צוביים.

nun'cheon *n.* (נאנ'-טשאן) א לייכטער צוביים. ז. *lunch*.

nun'ciate *n.* (נאנ'-שי-אייט) איינער וואס לאזט וויסען אדער ברענגט א שליחות; א שליח; א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער].

nun'ciature *n.* (נאנ'-שי-ע-טשור) נונציאטור, דאס אמט פון א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער].

nun'cio *n.* (נאנ'-שי-או) א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער]; א שליח.

nun'cius *n.* (נאנ'-שי-אס) ז. *nuncio*.

nun'cupative *a.* (נאנ'-קיו-פיי-טיוו) ניט געשריבען, מינדליך [וועגען א צוואה].

nun'cupatory *a.* (נאנ'-קיו-פיי-טא-רי) ז. *nuncupative*.

nun'dinal *a.* and *n.* (נאנ'-די-נעל) וואס איז שייך צו א יאריד אדער מארק-טאג; ביי די פארצייטיגע רוימער — איינער פון די ערשטע 8 בוכשטאבען פון דער א-ב-צע, וועלכע זיינען געברויכט געווארען צו בעצייכענען די טעג פון דער וואך.

nun'dinal let'ter (נאנ'-די-נעל לעט'-ער) ביי די פארצייטיגע רוימער — איינער פון די ערשטע 8 בוכשטאבען פון דער א-ב-צע, וועלכע זיינען געברויכט געווארען צו בעצייכענען די טעג אין דער וואך.

nun'dinary *a.* (נאנ'-די-נע-רי) וואס איז שייך צו א יאריד אדער א מארק-טאג.

nun'nari-root *n.* (נאנ'-ע-רי-רוהט) דער סארסאפארילא-ווארצעל [אזא פלאנצע]. ז. *sarsaparilla*.

nunna'tion *n.* (נא-ניי'-שאן) דער אפמער געברויך פון דעם בוכשטאב *n*; דאס צוגעבען א *n* צום ענדע פון א ווארט, ווען דאס ווארט ענדיגט זיך מיט א וואקאל.

nun'nery *n.* (נאנ'-ער-אי) א פרויען-מאנאסטיר, א נאנען-קלויסטער; דאס נאנען-לעבען; נאנען [קאלעקטיוו]; א טריפאריום [אזא גאלעריי אין די מיטעלאלטערליכע קלויסטערס].

nun'nish *n.* (נאנ'-איש) וואס איז שייך צו נאנען אדער מאנאשקעס.

nun'nishness *n.* (נאנ'-איש-נעס) דער כאראקטער אדער די געוועהנהייטען פון נאנען.

nun's'-cot'ton *n.* (נאנז'-קאט'ן) דינע ווייסע פעדים צו מאכען שפיצען [קרוזשעווע].

nun's'-veil'ing *n.* (נאנז'-וויילי'-אינג) אזא וואלאלען-שטאף.

nun'tius *n.* (נאנ'-שי-אס) ז. *nuncio*.

Nu'phar *n.* (ניו'-פאר) דער מין געלבע וואסער-ליליען אדער טייך-רויזען.

nup'tial *a.* and *n.* (נאפ'-שעל) וואס איז שייך צו א חתונה אדער צו הייראט; א חתונה.

nup'tial benedic'tion (נאפ'-שעל בענ-אי-דיק'-שאן) חופה וקדושין.

nup'tially *adv.* (נאפ'-שעל-אי) אין בעצוג צו חתונה אדער צו דער חתונה-צערעמאניע.

nup'tial pair (נאפ'-שעל פעהר) חתן-כלה.

nup'tial plu'mage (נאפ'-שעל פלוה'-מעדזש) האכצייטס-פעדערען [די בעזונדערס שעהנע פעדערען וואס וואקסען אויס ביי די פויגלען אין דעם סעזאן פון פארונג].

nup'tials *n.* (נאפ'-שעלז) חתונה.

nup'tial song (נאפ'-שעל סאהנג) א חתונה-געזאנג.

nup'tial tie (נאפ'-שעל טאי) דער הייראטס-באנד.

nur *n.* (נויר) א קנאטען, א סוק [אין האלץ]; א הילצערנער באל.

nur'-and-spell' *n.* (נויר'-ענד-ספעל') אזא שפיעל מיט א הילצערנעם באל [דעם באל לאזט מען זיך אבדרעהן פון א שטריקעל און דערביי קלאפט מען איהם אב מיט א שטעקען].

nurl *v.* (נוירל) מאכען איינשניטע אין א ראנד [ווי למשל, פון א מטבע].

nur'ling *n.* (נויר'-לינג) א רייה איינשניטע [ווי למשל, אין א ראנד פון א מטבע אדער פון א שרויף]; גראווירונג אין זיג-זאג ליניען.

nur'ly *a.* (נויר'-לי) וואס האט קנאטען; סוקעוואטע.

nurr *n.* (נויר) ז. *nur*.

nurse *n. and v.* (נוירס) א אם; א אן ווערטער, א ווערטעריז, א ווארטספרוי; איינער אדער עטוואס וואס ערציהט, בעוואהרט אדער בעשיצט; דאס זויגען, דאס זיין אונטער דער אויפזיכט פון אן אם אדער ווערטערין; א בוים אדער קוסט וואס בעשיצט א יונגע פלאנצע; א מין האיפיש, וועלכער איז זעהר ניט בעוועגליך און ליעגט אפט אב גאנצע שטונדען, ניט ריהרענדיג זיך; אין ברויעריי — א כלי מיט קאלטען אדער הייסען וואסער, וואס שטעלט זיך אריין אין ביער, אום צו רעגולירען די געהרונג אדער דאס איהרען; דער אקושער-פראש [ז. *nurse-frog*]; זויגען; געהן ארום א קינד, האדעווען, ערציהען; געהן ארום א קראנקען; ענטוויקלען, קולטיווירען; צערטלען; בעשווינדלען.

nurse'-child *n.* (נוירס'-טשאילד) א זויג-קינד.

nurse'-frog *n.* (נוירס'-פראג) דער אקושער-פראש [א מין פראש אדער זשאבע. דער "ער" פון דעם מין טראגט אויף זיך די אייעלעך, פון וועלכע עס דארפען ארויסקומען די יונגע פרעש. די אייעלעך שטעלען מיט זיך צוזאמען א שנור און די שנור וויקעלט ארום זיך ארום דער "ער"].

nurse'keeper *n.* (נוירס'-קיעפ-ער) א ווערטער אדער ווארטעריז, וואס דיענט אויך אין דערזעלבער צייט אלס וואך.

nurse'-maid *n.* (נוירס'-מייד) א קינדער-מיידעל, א ניאנקע.

nurse'-name *n.* (נוירס'-ניים) א פערצויגענער נאמען.

Billy is a nurse-name for William.

nurse'-pond *n.* (נוירס'-פאנד) א טייכעל צום אויסבריהען אדער אויסהאדעווען יונגע פיש.

nur'ser *n.* (נויר'-סער) א קולטיווירער; אן ערציהער.

nur'sery *n.* (נויר'-סער-אי) אן ערציהונגס-שטוב, אן אם-שטוב, א קינדער-ערציהונגס-אנשטאלט; א פלאץ, וואו מען קולטיווירט פלאנצען [צום פערקויפען אדער איבערפלאנצען]; א קאסטען, אין וועלכען מען האדעוועט יונגע פישלעך; א בעשעפטיגונג אדער צושטאנד וואס ענטוויקעלט א געוויסע אייגענשאפט.

nur'sery-gar'den *n.* (נויר'-סער-אי-גאר'דן) א פלאץ וואו מען קולטיווירט פלאנצען צום איבערפלאנצען אדער צום פערקויף.

nur'sery-gar'dener *n.* (נויר'-סער-אי-גאר'דנ-ער) ז. *nurseryman*.

nur'sery-maid *n.* (נויר'-סער-אי-מייד) ז. *nurse-maid*.

nur'seryman *n.* (נויר'-סער-אי-מען) איינער וואס קולטיווירט פלאנצען צום איבערפלאנצען אדער צום פערקויף.

nurs'es' contrac'ture (נוירס'-עז קאנ-טרעק'-טשור) פערשטארונג, קראמפ-ספאזמען [ווערט אזוי גערופען, ווייל דיעזע ספאזמען קומען אפט פאר ביי זויגענדע פרויען].

nurse'-shark *n.* (נוירס'-שארק) א מין האיפיש וואס צייכענט זיך אוים דערמיט וואס ער קען לאנג אבליעגען אהן בעוועגונג אויף איין פלאץ. ז. *sleeping-shark*.

nur'sing-bot'tle *n.* (נויר'-סינג-באטל) א זויג-פלעשעל [צום זויגען קינדער].

nurs'ling *n.* (נוירס'-לינג) א זויג-קינד, א פפלעג-קינד, אן ערציהונגס-קינד; א ליעבלינג.

nur'spell *n.* (נויר'-ספעל) ז. *nur-and-spell*.

nur'tural *a.* (נויר'-טשור-על) וואס קומט פון נאהרונג; וואס קומט פון ערציהונג.

nur'ture *n. and v.* (נויר'-טשור) ערנעהרונג, קולטיווירונג, דאס אויפברייגנען, ערציהונג, פפלעגע; נאהרונג, שפייז; האדעווען, ערנעהרען, גיבען נאהרונג; ערציהען, אויפברייגנען, אויסהאדעווען.

nut *n. and v.* (נאט) א נוס; אין מאשינעריע — א קליינער טייל; א שרויפען-מוטער, א מוטערקע; א שרייפעל צו בעפעסטיגען א ראד, א פעררוקער א. ז. וו.; א צילינדער מיט ציינער, וועלכע פאסען זיך אריין אין די ציינער אדער אויסהוילונגען פון א ראד; דאס העלצעל ביים קעפעל פון א פידעל און אנדערע עהנליכע אינסטרומענטען, וואס הויבט עטוואס אונטער די סטרונעס; דאס שרייפעל ביים ענד פון א סמיק [מיט וועלכען מען ציהט אן די האר אויף'ן סמיק]; נוס-קויהלען; קלייבען ניס, רייסען ניס; זיך ליעבען.

nu'tant *a.* (ניו'-טענט) אראבהענגענד, געבויגען אראב-צו, מיט אן אראבגעבויגענעם שפיץ [ווענען פלאנצען]; משופע'דיג [ווענען קערפער-טיילען ביי אינזעקטען].

nuta'tion *n.* (ניו-טיי'-שאן) דאס שאקלען; דאס אונאויפהערליכע טרייסלען מיט'ן קאפ [אזא קראנקהייט]; נוטאציאן [דאס שאקלען זיך פון דער ערד-אקס, וואס קומט פון דער צוציהונגס-קראפט פון דער זון און פון דער לבנה]; דאס פערבויגען זיך רונד [ווי די קעפלעך פון געוויסע פלאנצען].

nuta'tional *a.* (ניו-טיי'-שאנ-על) שאקעלדיג, וואקעלדיג, געבויגען. ז. *nutation*.

nuta'tor *n.* (ניו-טיי'-טאר) איינער וואס נייגט דעם קאפ; דער מוסקעל וואס רופט ארוים די נייגונג פון קאפ.

nut'breaker *n.* (נאט'-בריי-קער) דער נוס-קנאקער [אזא פויגעל פון ברוינעם קאליר מיט ווייסע פלעקען. ז. *nutcracker*]; דער בלוי-שפעכט [אזא מין פויגעל. ז. *nuthatch*].

nut'-brown *a.* (נאט'-בראון) נוס-ברוין, קאשטאנען-קאליר.

nut'cake *n.* (נאט'-קייק) א טייגעל, א קליין קיכעל. ז. *doughnut*.

nut'cracker *n.* (נאט'-קרעק-ער) א נוס-קנאקער [צום קנאקען ניס]; דער נוס-קנאקער [אזא קראהע-עהנליכער פויגעל פון ברוינעם קאליר מיט ווייסע פלעקען].

Nutcracker

nut'-crack night (נאט'-קרעק נאיט) די נאכט ערב דעם קריסטליכען יום-טוב פון אלע הייליגע [ווען מען עסט געוועהנליך פיעל ניס].

nut'-fast'ening *n.* (נאט'-פעס'-נינג) ז. *nut-lock*.

nut'gall *n.* (נאט'-גאהל) א גאלעש-נוס, א גאל-עפעל, א טינט-נוס [אזא נוספערמיגער אנוואוקס אויף די בלעטער פון אייכען-בוימער].

nut'hacker *n.* (נאט'-העק-ער) ז. *nuthatch*.

nut'hatch *n.* (נאט'-העטש) דער בלוי-שפעכט אדער דער בלויער פיק-האלץ [אזא בלוילינער פויגעל מיט א קורצען, ווי אבגעהאקטען עק און מיט א שארפען, לאנגען שנאבעל. ער קריכט זעהר גוט אויף בוימער און מאכט זיין נעסט אין לעכער פון בוימער].

nut'-hole *n.* (נאט'-האול) דער איינשניט אין א שיס-בויגען פאר דער פייל.

nut'-hook *n.* (נאט'-הוק) א נוס-ברעכער, א נוס-רייסער [א פלאקען מיט א האקען ארונטערצושלעפען צווייגען צו רייסען ניס].

nut'jobber *n.* (נאט'-דזשאב-ער) ז. *nuthatch*.

nut'let *n.* (נאט'-לעט) א ניסעל.

nut'-lock *n.* (נאט'-לאק) א פארריכטונג צו בעפעסטיגען די שרויפען-מוטער [מוטערקע], אז זי זאל ניט לויז ווערען פון שרויף דורך טרייסלונגען.

nut'-machine' *n.* (נאט'-מע-שין') א מאשין צו מאכען שרויפען-מוטערס [מוטערקעס].

nut'meal *n.* (נאט'-מיעל) נוס-מעהל [מעהל פון צומאלענע ניס].

nut'meg *n.* (נאט'-מעג) א מוסקאט-נוס; דער מוסקאט-נוס בוים.

Nutmeg

nut'meg-but'ter *n.* (נאט'-מעג-באט'-ער) מוסקאט-נים אויל, מוסקאט-נים פוטער.

nut'meg-flow'er *n.* (נאט'-מעג-פלאו'-

ער) די מוסקאט=פלאנצע [אזא פלאנצע מיט שמעקעדיגע זאמען].

nut'megged *a.* (נאט'-מעגד) געווירצט מיט מוסקאט=נים.

nut'meg-gra'ter *n.* (נאט'-מעג-גריי'-טער) א פארריכטונג צום צורייבען מוסקאט=נים.

nut'meggy *a.* (נאט'-מעג-אי) עהנליך צו מוסקאט=נים.

nut'meg-liv'er *n.* (נאט'-מעג-ליוו'-ער) א מוסקאט=נוס לעבער [אזא קראנקהאפטער צושטאנד פון לעבער, ווען ער דערמאהנט מיט זיין אויסזעהן אן א מוסקאט=נוס].

nut'meg-oil *n.* (נאט'-מעג-איל) מוסקאט=נים אויל, מוסקאט=נים פוטער.

nut'meg-pig'eon *n.* (נאט'-מעג-פידזש'-אן) די מוסקאט=נים טויב [אזא טויב, וואס ערנעהרט זיך מיט מוסקאט=נים].

nut'meg-tree *n.* (נאט'-מעג-טריע) דער מוסקאט=נוס בוים.

nut'-oil *n.* (נאט'-איל) נוס=אויל, אויל פון וועלעשע נים.

nut'pecker *n.* (נאט'-פעק-ער) ז. ***nuthatch***

nut'-pick *n.* (נאט'-פיק) א נוס=לעפעלע [ארויסצונעהמען דעם נוס פון דער שאלעכץ].

nu'tria *n.* (ניו'-טרי-א) דער זומפ=ביבער; די פעל פון דעם זומפ=ביבער. ז. ***coypou***

nu'trient *a.* and *n.* (ניו'-טרי-ענט) נעהרענד, נאהרהאפט; וואס פיהרט דורך די נאהרונג; נאהרונגס=שטאף, עטוואס נאהרהאפטעס.

nu'trify *v.* (ניו'-טרי-פאי) נעהרען; זיין נאהרהאפט.

nu'triment *n.* (ניו'-טרי-מענט) נאהרונג, שפייז.

nutrimen'tal *a.* (ניו-טרי-מענ'-טעל) נעהרענד, נאהרהאפט.

nutri'tion *n.* (ניו-טריש'-אן) ערנעהרונג, נאהרונג, שפייזונג, שפייז.

nutri'tional *a.* (ניו-טריש'-אנ-על) נעהרענד, וואס איז שייך צו שפייזונג אדער נאהרונג.

nutri'tionally *adv.* (ניו-טריש'-אנ-על-אי) אין בעצוג צו נאהרונג.

nutri'tious *a.* (ניו-טריש'-אס) נעהרענד, נאהרהאפט, ערנעהרענד; זאפטיג, קרעפטיג.

nutri'tiously *adv.* (ניו-טריש'-אס-לי) נאהרענד, נאהרהאפט.

nutri'tiousness *n.* (ניו-טריש'-אס-נעס) נאהרהאפטיגקייט.

nu'tritive *a.* (ניו'-טרי-טיוו) ז. ***nutritious***

nu'tritively *adv.* (ניו'-טרי-טיוו-לי) ז. ***nutritiously***

nu'tritiveness *n.* (ניו'-טרי-טיוו-נעס) ז. ***nutritiousness***

nutrito'rial *a.* (ניו-טרי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו נאהרונג; וואס איז שייך צום נאהרונגס=אפאראט אין אן ארגאניזם [דער מאגען, די געדערים א. ז. וו.].

nutrito'rium *n.* (ניו-טרי-טאו'-רי-אם) דער נאהרונגס=אפאראט אין אן ארגאניזם [דער מאגען, די געדערים א. ז. וו.].

nuts *n.* (נאטס) עטוואס זעהר אנגענעהמעס; בצים [פון מענשליכען געשלעכטס=ארגאן].

nut'shell *n.* (נאט'-שעל) נוס=שאלעכץ; עטוואס פון א קליינעם פארמאט אדער פון קליינעם ווערטה.

nut'ter *n.* (נאט'-ער) א נים=קלייבער.

nut'tiness *n.* (נאט'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט נים; דאס האבען דעם געשמאק אדער ריח פון נים.

nut to crack (נאט טו קרעק) א נוס צו קנאקען [א שווערע פערלעגענהייט, א שווערע פראגע, א שווערע אויפגאבע].

nut'-tree *n.* (נאט'-טריע) א נוס=בוים, א נוס=קוסט.

nut'ty *a.* (נאט'-אי) פול מיט נים; וואס האט דעם געשמאק אדער דעם ריח פון נים.

nut'-wee'vil *n.* (נאט'-הוויע'-וול) דער נוס=בויערער אדער נוס=ווארים [אן אינזעקט, וואס לעגט זיינע אייעלעך אין נים].

nut'-wrench *n.* (נאט'-רענטש) א שרויפען=שליסעל.

nux vom'ica (נאקס וואמ'-אי-קא) דער ברעך=נוס אדער סטריכנין=נוס [אזא פרוכט עהנליך צו א פאמעראנץ. די קערנדלעך פון דיעזער פרוכט זיינען ביטער און גיפטיג און גיבען ארוים סטריכנין]; דער ברעך=נוס בוים [אזא גרויסער אסט=אינדישער בוים מיט ביטערען האלץ וואס ווערט געברויכט אלס מיטעל נעגען פיבער און נעגען שלאנגען=ביס].

Nux Vomica

nuz'zle *v.* (נאזל) ארייננשטעקען די נאז; גראבען מיט דער נאז אדער מיט דער מארדע; רייבען מיט דער נאז; שמעקען; אנריהרען מיט דער נאז; ארייננשטעקען א רינג אין דער נאז; איינגראבען [מיט דער נאז אדער מיט'ן קאפ]; צודריקען צו זיך; זיין נאהענט.

N. W. ראשי תבות פון *northwest*

N. Y. ראשי תבות פון *New York* [די שטאדט ניו יארק; דער שטאאט ניו יארק, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

nyan'za *n.* (ני-ענ'-זא) א וואסערעל, אן אזיערע, א טייכעל, א זומפ; א טייך וואס פאלט אריין אין אן אזיערע.

nyctal'opes *n.* (ניק-טעל'-א-פיען) נאכט=בלינדע. ז. ***nyctalops***

nyctalo'pia *n.* (ניק-טע-לאו'-פי-א) נאכט=בלינדקייט [דאס ניט קענען זעהן ביי א טונקעלער שיין].

nyctalop'ic *a.* (ניק-טע-לאפ'-איק) נאכט=בלינד, וואס איז שייך צו נאכט=בלינדקייט, וואס זעהט ניט ביי א טונקעלער שיין.

nyc'talops *n.* (ניק'-טע-לאפס) א נאכט=בלינדער [איינער וואס קען ניט זעהן ביי א טונקעלער שיין].

nyc'talopy *n.* (ניק'-טע-לאו-פי) ז. ***nyctalopia***

nyctisau'rian *n.* and *a.* (ניק-טי-סאה'-רי-ען) א געקא [אזא יאשטשערקע]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו א געקא.

nyctitrop'ic *a.* (ניק-טי-טראפ'-איק) וואס ענדערט די לאגע אין אבענד [ווענען פלאנצען אדער פלאנצען=טיילען].

nyc'titropism *n.* (ניק'-טי-טראו-פיזם) די געוועהנהייט פון געוויסע פלאנצען אדער פלאנצען=טיילען צו ענדערען זייער לאגע צו אבענד=צו.

nyc'tophile *n.* (ניק'-טא-פיל) א מין פלעדערמויז.

nyl'ghai *n.* (ניל'-גאי) ז. ***nilgau***

nyl'ghau *n.* (ניל'-גאה) ז. ***nilgau***

nymph *n.* (נימף) א נימפע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די געטינען פון נידריגערען גראד, וועלכע האבען פערזאניפיצירט די נאטור=קרעפטען און זיינען פארגעשטעלט געווארען אין דער פארם פון שעהנע מיידלעך. די וואסער=נימפען האבען זיך גערופען נאיאדען, די בערג=נימפען — ארעאדען, די וואלד=נימפען — דריאדען]; א יונגע אנציהענדע פרוי; א קוקאלקע אדער פופע [די ענטוויקלונגס=פארם פון אן אינזעקט צווישען דעם ווערימעל און דעם אינזעקט].

nym'pha *n.* (נימ'-פא) די פופע אדער קוקאלקע [די ענטוויקלונגס=פארם פון אן אינזעקט צווישען דעם ווערימעל און דעם אינזעקט]; די אינערליכע ליפען=עהנליכע טיילען אין דעם פרויען געשלעכטס=ארגאן.

nym'phal *a.* (נימ'-פעל) וואס איז שייך צו נימפען [ז. ***nymph***]; וואס איז שייך צו א פופע [ז. ***nympha***].

nymphe'an *a.* (נימ-פי'-ען) וואס איז שייך צו נימפען; בעוואהנט פון נימפען. ז. ***nymph***

nym'phic *a.* (נימ'-פיק) וואס איז שייך צו נימפען, ווי א נימפע. ז. ***nymph***

nymphi'tis *n.* (נימ-פאי'-טיס) ענטצינדונג פון די אינערליכע ליפען=עהנליכע טיילען פון דעם פרויען געשלעכטס=ארגאן.

nymph'-like *a.* (נימפ'-לאיק) ווי א נימפע; שעהן, רייצענד. ז. ***nymph***

nymph'ly *a.* (נימפ'-לי) ז. ***nymph-like***

nym'pholepsy *n.* (נימ'-פא-לעפ-סי) נימפאלעפסיע, א ווילדער עקסטאז.

nym'pholept *n.* (נימ'-פא-לעפט) א נימפאלעפט, איינער וואס איז ארומגעכאפט פון א ווילדען עקסטאז.

nympholep'tic *a.* (נימ-פא-לעפ'-טיק) נימפאלעפטיש, אין ווילדען, משוגע'נעם עקסטאז.

nymphoma'nia *n.* (נימ-פא-מיי'-ני-א) נימפאמאניע, עראטיזם ביי פרויען, אונערזעטליכע געשלעכטליכע ליידענשאפט ביי פרויען.

nymphoma'niac *a.* and *n.* (נימ-פא-מיי'-ני-עק) נימפאמאניש, וואס האט אן אונערזעטליכע געשלעכטליכע ליידענשאפט [ווענען פרויען]; א פרוי וואס ליידט פון נימפאמאניע.

nymphomani'acal *a.* (נימ-פא-מע-נאי'-ע-קעל) נימפאמאניש. ז. ***nymphomaniac***

nym'phomany *n.* (נימ'-פא-מיי-ני) ז. ***nymphomania***

nymphot'omy *n.* (נימ-פאט'-א-מי) די בעשניידונג פון די אינערליכע ליפען=עהנליכע טיילען פון דעם ווייבליכען געשלעכטס=ארגאן. ז. ***nympha***

nystag'mus *n.* (ניס-טעג'-מאס) א קראנקהאפטעס צוקען פון די אויגען.

N. Z. ראשי תבות פון *New Zealand* [ניי זעעלאנד, אן אויסטראלישער אינזעל].

O

O, o (או) דער פופצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

o *n.* (או) א קרייז, אן אוואל, א רונדער געגענשטאנד.

O *int.* (או) א! אך!

O. אבקירצונג פון *Ohio* [אהאיא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

oaf *n.* (אוף) אן אידיאט, א בולוואן, א גולם, א שוטה.

oa'fish *a.* (או'-פיש) נאריש, אידיאטיש, דום.

oa'fishness *n.* (או'-פיש-נעס) אידיאטיזם, דומהייט.

oak *n.* (אוק) א דעמב, אן אייכען=בוים; אייכען=האלץ, דעמבאווע האלץ.

oak'-ap'ple *n.* (אוק'-עפל) גאל=עפעל, גאלעפעל [אזא עפעל=פערמיגער געוויקס אויף די בלעטער פון אן אייכען=בוים].

oak'-bark *n.* (אוק'-בארק) דעמבאווע קארע, די קארע פון אן אייכען=בוים.

oa'ken *a.* (אוקען) געמאכט פון אייכען=האלץ; וואס בעשטעהט פון אייכען=בוימער.

oak'-gall *n.* (אוק'-גאהל) ז. *oak-apple*

oak'ling *n.* (אוק'-לינג) א יונגער דעמב, א יונגער אדער קליינער אייכען=בוים.

oak'-pa'per *n.* (אוק'-פיי'-פער) טאפעטען [אביטשעס] וואס זעהען אויס ווי אייכען=האלץ.

oak'-span'gle *n.* (אוק'-ספענ'גל) אזא פלאכער אנוואוקס אויף דער אונטערשטער זייט פון אייכען=בלעטער.

oak'-tree *n.* (אוק'-טריע) אן אייכען=בוים, א דעמב.

oa'kum *n.* (או'-קאם) פאקולעס [אבפאל פון פלאקס אדער פון קאנאפליעס]; פאנאנדערגעפלאכטענע שטיקער אלטע שטריק.

oa'ky *a.* (או'-קי) ווי אייכען=האלץ, ווי דעמב; הארט, פעסט.

oar *n. and v.* (אור) א רודער, א וועסלע, א וואסער=לאפעטע פון א שיפעל; רודערען.

oar'age *n.* (אור'-עדזש) רודער [קאלעקטיוו].

oared *a.* (אורד) רודערדיג, מיט רודער, מיט וועסלעס.

oar'less *a.* (אור'-לעס) אהן רודער, אהן וועסלעס.

oar'-lock *n.* (אור'-לאק) די קרוקעס אין די זייטען פון א שיפעל וואו די רודער ווערען ארייגעשטעלט.

oars'man *n.* (אורז'-מען) א רודערער.

oars'manship *n.* (אורז'-מענ-שיפ) די קונסט פון רודערען.

oar'y *a.* (אור'-אי) רודער=פערמיג, ווי א רודער.

oa'sal *a.* (א-איי'-סעל) וואס איז שייך צו אן אאזיס; וואס איז געפונען אין אן אאזיס. ז. *oasis*

oa'sis *n.* (א-איי'-סיס) אן אאזיס, א פרוכטבארער ארט אין א מדבר.

oast *n.* (אוסט) אן אויווען צו טריקענען האפען אדער מאלץ.

oat *n.* (אוט) האבער.

oat'-cake *n.* (אוט'-קייק) האבער=מעהל קוכען.

oa'ten *a.* (אוטען) פון האבער, א האבערנער.

oat'-grass *n.* (אוט'-גרעס) דער ווילדער האבער [א מין גראז].

oath *n.* (אוטה) א שבועה, א שוואור.

oath'-bound *a.* (אוטה'-באונד) געבונדען דורך א שבועה.

oath'-brea'king *n.* (אוטה'-בריי'-קינג) דאס ברעכען א שבועה.

oath of abjura'tion (אוטה אוו עב-דזשו-ריי'-שאן) דאס אבזאגען זיך פון מהראן אונטער א שבועה.

oath of allé'giance (אוטה אוו ע-לי'-דזשענס) די טרייהייטס=שבועה צום לאנד אדער צו דער רעגיערונג.

oath of fe'alty (אוטה אוו פי'-על-טי) די טרייהייטס=שבועה פון דעם וואסאל צו זיין הערר [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

oath of of'fice (אוטה אוו אפ'-איס) די שבועה צו זיין געטריי צום אמט.

oath of suprem'acy (אוטה אוו סיו-פרעמ'-ע-סי) א שבועה, אין וועלכער עס ווערט אויסגעדריקט די פערלייקנונג פון דער קירכליכער אויבערהערשאפט פון פאפסט און וואו עס ווערט אנערקענט די קירכליכע אויבערהערשאפט פון קעניג [הויפטזעכליך אין ענגלאנד].

oat'-malt *n.* (אוט'-מאהלט) האבער=מאלץ.

oat'meal *n.* (אוט'-מיעל) האבער=מעהל; האבער=מעהל קאשע אדער זופ.

oat'-mill *n.* (אוט'-מיל) א מיהל צו מאהלען האבער=מעהל.

òbbliga'to *a. and n.* (אב-לי-גא'-טא) אין מוזיק — אבליגאטאריש, אהן וואס מען קען זיך ניט בעגעהן, וואס קען ניט אויסגעלאזען ווערען; א נויטווענדיגע בעגלייטונג אדער אקאמפאנימענט.

obcor'date *a.* (אב-קאהר'-דייט) וואס האט די פארם פון אן איבערגעקעהרטען הארץ.

obduce' *v.* (אב-דיוס') איבערציהען, בעדעקען.

obduct' *v.* (אב-דאקט') ז. *obduce*

obduc'tion *n.* (אב-דאק'-שאן) דאס איבערציהען, דאס בעדעקען.

ob'duracy *n.* (אב'-דיו-רע-סי) הארטקייט, הארט=הערציגקייט, איינגעשפארטקייט, איינגע'עקשנ'טקייט.

ob'durate *a. and v.* (אב'-דיו-רייט) פערהארטעוועט, הארט, הארט=הערציג, איינגעשפארט, הארטנעקיג; פערהארטעווען.

He was very obdurate and could not be persuaded to take my advice.

ob'durately *adv.* (אב'-דיו-רייט-לי) אויף א פער'עקשנ'טען אופן; מיט איינגעשפארטקייט.

ob'durateness *n.* (אב'-דיו-רייט-נעס) עקשנות, איינגעשפארטקייט.

obdura'tion *n.* (אב-דיו-ריי'-שאן) ז. *obduracy*

o'beah *n.* (או'-בי-א) דאס אבי, א מין פעטיש אדער כשוף ביי די נעגער פון וועסט=אינדיען.

obe'dience *n.* (א-בי'-די-ענס) נעהארכזאמקייט; אונטערטהאניגקייט.

obe'dīent *a.* (א-בי'-די-ענט) געהארכזאם.

An obedient child is a mother's joy.

obedien'tial *a.* (א-בי-די-ענ'-שעל) נעהארכזאם; פאלגזאם.

obe'diently *adv.* (א-בי'-די-ענט-לי) אויף א נעהארכזאמען אופן; מיט פאלגזאמקייט.

obe'dient ser'vant (א-בי'-די-ענט סויר'-וועגט) געהארכזאמער דיענער [א פארם פון העפליכקייט ביים אונטערשרייבען א בריעף].

obei'sance *n.* (א-ביי'-סענס) א העפליכע פערבייגונג אדער פערנייגונג; רעספעקט, רעספעקטפולע בעציהונג.

ob'eliscal *a.* (אב'-ע-ליס-קעל) וואס האט די פארם פון אן אבעליסק. ז. *obelisk*

ob'eliscar *a.* (אב'-ע-ליס-קאר) ז. *obeliscal*

ob'elisk *n.* (אב'-ע-ליסק) אן אבעליסק [א הויכער פיערקאנטיגער זייל מיט א שפיץ]; אין דרוק=שריפט — א קרייץ [†] אלס אנמערקונגס=צייכען [אמאל פלעגט דיעזער צייכען בענוצט ווערען צו בעצייכענען א צווייפעלהאפטען אדער פערדעכטיגעןווארט אדער זאץ אין אן אלטער שריפט. איצט ווערט ער אין אלגעמיין בענוצט אלס צייכען פאר א ראנד=בעמערקונג אין ביכער, פאר פעראלטעטע ווערטער אין ווערטער=ביכער און פאר דעם דאטום ווען איינער איז געשטארבען].

Obelisk

ob'elize *v.* (אב'-ע-לאיז) בעצייכענען אלס פערדעכטיג אדער צווייפעלהאפט, שטעלען אן אבעליסק [†] אדער אן אבעלוס [÷ אדער —] אלס פערדעכטיגונגס=צייכען פאר ווערטער אדער זעצע אין אלטע ביכער אדער שריפטען.

ob'elus *n.* (אב'-ע-לאס) אן אבעלוס, א פערדעכטיגונגס=צייכען ביי זעצע אדער ווערטער אין אלטע שריפטען [÷ אדער —].

o'berhaus *n.* (או'-בער-האוס) דאס אויבערהויז [סענאט] אין די דייטשע פארלאמענטען.

obese' *a.* (א-ביס') דיק=לייביג, פעט, קארפולענט.

obese'ness *n.* (א-ביס'-נעס) ז. *obesity*

obes'ity *n.* (א-בעס'-אי-טי) דיק=לייבינקייט, פעטקייט.

Women fear obesity more than sickness.

o'bex *n.* (או'-בעקס) א באריער; א שטערונג.

obey' *v.* (א-ביי') נעהארכען, פאלגען; אונטערגעבען זיך.

obey'er *n.* (א-ביי'-ער) א געהארכזאמער, א פאלגזאמער.

obey'ingly *adv.* (א-ביי'-אינג-לי) אויף א געהארכזאמען אדער פאלגזאמען אופן.

obscu'rity *n.* (אב-סקיו'-רי-טי) טונקעלהייט, אונקלארקייט, אונדייטליכקייט; אונפערשטענדליכקייט; אונבעקאנטקייט, אונבעוואוסטקייט.

ob'secrate *v.* (אב'-סי-קרייט) בעטען, בעטען מיט תחנונים.

obsecra'tion *n.* (אב-סי-קריי'-שאן) דאס בעטען מיט תחנונים.

obse'quial *a.* (אב-סי'-קהווי-על) וואס איז שייך צו די צערעמאניעס פון א לויה אדער צו א בעערדינונגס-צערעמאניע.

obse'quience *n.* (אב-סי'-קהווי-ענס) ז. *obsequiousness*.

ob'sequies *n.* (אב'-סי-קהוויעז) בעערדיגונגס-צערעמאניעס; א לויה. ז. *obsequy*.

obse'quious *a.* (אב-סי'-קהווי-אס) נעהארכזאם, פאלגזאם; קנעכטיש פאלגזאם; דיענסט-פערטיג, קריכעריש, אונטערטהעניג.

obse'quiously *adv.* (אב-סי'-קהווי-אס-לי) מיט א קנעכטישער געהארכזאמקייט.

obse'quiousness *n.* (אב-סי'-קהווי-אס-נעס) געהארכזאמקייט, פאלגזאמקייט; קנעכטישע געהארכזאמקייט אדער דיענסטפערטיגקייט.

ob'sequy *n.* (אב'-סי-קהווי) א לויה-צערעמאניע.

obser'vable *a.* (אב-זויר'-וועבל) בעמערקבאר, מערקליך; בעמערקענסווערטה, מערקווירדיג.

obser'vableness *n.* (אב-זויר'-וועבל-נעס) בעמערקבארקייט; מערקווירדיגקייט.

obser'vably *adv.* (אב-זויר'-ווע-בלי) אויף א בעמערקענסווערטהען אדער מערקווירדיגען אופן; אויף א מערקבארען אופן.

obser'vance *n.* (אב-זויר'-וועגס) אויפמערקזאמקייט, בעאבאכטונג; די אבהיטונג פון א רעליגיעזען מנהג; א מנהג, א כלל אדער צערעמאניע וואס דארף אבגעהיט ווערען; אכטונג, רעספעקט.

observan'da *n.* (אב-זויר-וועג'-דא) זאכען וואס דארפען אבגעהיט ווערען.

observan'dum *n.* (אב-זויר-וועג'-דאם) א זאך וואס דארף אבגעהיט ווערען.

obser'vant *a.* and *n.* (אב-זויר'-וועגט) אויפמערקזאם; בעאבאכטענד; געהארכזאם; שטרענג אין אבהיטען א דין, א מנהג א. ד. ג.; איינער וואס היט שטרענג אב א דין, א געזעץ, א מנהג א. ד. ג.

Obser'vant *n.* (אב-זויר'-וועגט) א שטרענגער פראנציסקאנער [איינער פון די פראנציסקאנער מאנאכען, וועלכע האבען זיך אבגעטיילט אין 15טען יאהרהונדערט פון דעם פראנציסקאנער ארדען].

Obser'vantine *n.* (אב-זויר'-וועג-טין) ז. *Observant*.

Obser'vantist *n.* (אב-זויר'-וועג-טיסט) ז. *Observant*.

obser'vantly *adv.* (אב-זויר'-וועגט-לי) אויף א בעאבאכטענדען אופן; מיט אויפמערקזאמקייט.

observa'tion *n.* (אב-זויר-וויי'-שאן) א בעאבאכטונג; א בעמערקונג; א וויסענשאפטליכע בעאבאכטונג; די אבהיטונג [פון מנהגים, געזעצען, דינים א. ד. ג.].

observa'tional *a.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעאבאכטונג; וואס ווערט בענוצט ביי א בעאבאכטונג; וואס איז בעגרינדעט אויף א בעאבאכטונג.

observa'tionally *adv.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-על-אי) דורך בעאבאכטונג.

observa'tion-car *n.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-קאר) אן אפענער באהן-וואגאן וואס גיט די מעגליכקייט די פאסאזשירען צו בעאבאכטען די געגענדען, דורך וועלכע זיי פאהרען.

ob'servator *n.* (אב'-זויר-וויי-טאר) א בעאבאכטער, א בעמערקער.

obser'vatory *n.* (אב-זויר'-ווע-טא-רי) אן אבסערוואטאריע [א פלאץ אדער געביידע אויסגעשטאטעט מיט די נויטיגע אינסטרומענטען פאר אסטראנאמישע און מעטעאראלאגישע בעאבאכטונגען]; א בעאבאכטונגס-פלאץ.

observe' *v.* (אב-זירוו') בעאבאכטען; בעמערקען; מאכען א בעמערקונג; זיין אויפמערקזאם; אבהיטען [א דין, א מצוה, א מנהג א. ד. ג.].

obser'ver *n.* (אב-זויר'-ווער) א בעאבאכטער; אן אבהיטער [פון א געזעץ, א מנהג, א דין א. ד. ג.].

obser'ving *a.* (אב-זויר'-ווינג) בעאבאכטענד; אויפמערקזאם; אבהיטענדיג [דינים, מנהגים א. ד. ג.].

obser'vingly *adv.* (אב-זויר'-ווינג-לי) בעאבאכטענדיג; מיט אויפמערקזאמקייט; אבהיטענדיג.

obsess' *v.* (אב-סעס') אנגרייפען, פלאגען [וועגען א דבוק אדער בייזען גייסט].

obses'sion *n.* (אב-סעש'-אן) דאס זיין בעהערשט אדער געפלאגט פון א דבוק אדער בייזען גייסט; א בעלאגערונג.

obsid'ian *n.* (אב-סיד'-אי-ען) אבזידיאן, וואולקאנישע פערגליווערטע לאווא וואס איז עהנליך צו גלאז.

obsid'ional *a.* (אב-סיד'-אי-א-נעל) בעלאגערענד, וואס איז שייך צו א בעלאגערונג [פון אן ארמעע].

obsid'ional coins (אב-סיד'-אי-א-נעל קאינז) בעלאגערונגס-מינצען [נויט-געלד וואס ווערט געפרעגט אין דער צייט פון א בעלאגערונג].

obsid'ional crown (אב-סיד'-אי-א-נעל קראון) א בעלאגערונגס-קרוין [א גראז-קרוין אלס אויסצייכנונג אין אלטען רוים פאר די גענעראלען, וועלכע האבען אויסגעהאלטען א בעלאגערונג].

obsid'ionary *a.* (אב-סיד'-אי-א-נע-רי) בעלאגערענד; געפרעגט [וועגען געלד] אין א בעלאגערטען ארט.

obsig'nate *v.* (אב-סיג'-נייט) בעזיגלען, בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען.

obsigna'tion *n.* (אב-סיג-ניי'-שאן) די בעזיגלונג; די בעקרעפטיגונג, די בעשטעטיגונג.

obsig'natory *a.* (אב-סיג'-נע-טא-רי) בעשטעטיגענד, בעקרעפטיגענד, בעזיגלענד.

obsolesce' *v.* (אב-סא-לעס') ווערען פעראלטערט, ארויסגעהן פון געברויך.

obsoles'cence *n.* (אב-סא-לעס'-ענס) דאס ווערען פעראלטערט, דאס אלט ווערען, דאס ארויסגעהן פון געברויך.

obsoles'cent *a.* (אב-סא-לעס'-ענט) פעראלטעט; וואס געהט ארויס פון געברויך.

ob'solete *a.* (אב'-סא-ליט) פעראלטעט; ארויס פון געברויך; אין זאאלאגיע — אונדייטליך; ניט גענוג ענטוויקעלט.

ob'soleteness *n.* (אב'-סא-ליט-נעס) פעראלטונג, דאס זיין ארויס פון געברויך; אין זאאלאגיע — אונדייטליכקייט, דאס זיין אונענטוויקעלט.

ob'soletism *n.* (אב'-סא-ליט-איזם) א מנהג, א מאדע, א ווארט א. ד. ג. וואס איז פעראלטעט אדער ארויס פון געברויך.

ob'stacle *n.* (אב'-סטעקל) א הינדערניס, א שטרויכלונג, עפעס וואס שטעהט אין וועג.

ob'stacle-race *n.* (אב'-סטעקל-רייס) א וועט-לויף מיט שטערונגען [ווי פלויטען, גריבער א. ז. וו.].

obstet'ric *a.* (אב-סטעט'-ריק) ז. *obstetrical*.

obstet'rical *a.* (אב-סטעט'-רי-קעל) געבורטס-הילפליך; וואס איז שייך צו אקושערסטווע.

obstet'rical for'ceps (אב-סטעט'-רי-קעל פאהר'-סעפס) א געבורטס-צוואנג [אזא צוואנג וואס ווערט בענוצט ביי שווערע געבורטען אנצוגעהמען דאס קינד].

obstetrica'tion *n.* (אב-סטעט-רי-קיי'-שאן) געבורטס-הילף, אקושערסטווע.

obstetri'cian *n.* (אב-סטע-טריש'-ען) אן אקושער, א געבורטס-העלפער; א הייבאם.

obstetri'cious *a.* (אב-סטע-טריש'-אס) געבורטס-הילפליך.

obstet'rics *n.* (אב-סטעט'-ריקס) אקושערסטווע, אקושעריי, געבורטס-הילף קונסט.

obstet'rist *n.* (אב-סטעט'-ריסט) ז. *obstetrician*.

obstet'rix *n.* (אב-סטעט'-ריקס) אן אקושערקע, א הייבאם.

ob'stinacy *n.* (אב'-סטי-נע-סי) הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות; ווידערשפענסטיגקייט.

ob'stinate *a.* (אב'-סטי-נייט) הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט, ווידערשפענסטיג.

ob'stinately *adv.* (אב'-סטי-נייט-לי) מיט עקשנות, מיט איינגעשפארטקייט; ווידערשפענסטיג.

ob'stinateness *n.* (אב'-סטי-נייט-נעס) ז. *obstinacy*.

obstipa'tion *n.* (אב-סטי-פיי'-שאן) פערשטאפונג, עצירות.

obstrep'erate *v.* (אב-סטרעפ'-ע-רייט) מאכען א שטארקען גערויש.

obstrep'erous *a.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס) שטארק ליארמדיג, גערוישפול.

obstrep'erously *adv.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס-לי) אויף א שטארק-ליארמדיגען אופן; מיט א שטארקען ליארם אדער גערויש.

obstrep'erousness *n.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס-נעס) א שטארקער ליארם אדער גערויש; א געפילדער.

obstric'tion *n.* (אב-סטריק'-שאן) א צווינגענדע פערפליכטונג; געבונדענקייט.

obstrop'ulous *a.* (אב-סטראפ'-יו-לאס) ז. *obstreperous*.

obstruct' *v.* (אב-סטראקט') פערשטאפען, פערשפארען; פערשטעלען; הינדערען, שטערען, שטרויכלען.

obstruc'ter *n.* (אב-סטראק'-טער) א שטערער, א הינדערער.

obstruc'tion *n.* (אב-סטראק'-שאן) א פערשפארונג; א הינדערניס, א שטערונג; אן אבסטרוקציאן, א סיסטעמאטישע שטערונג אדער הינדערניס אין א פארלאמענט [ווי דורך האלטען לאנגע רעדען, מאכען פארשלעגע א. ד. ג.] וואס א מינאריטעטס-פארטיי נעהמט אונטער כדי ניט צו דערלאזען דורכפיהרען וועלכען עס איז געזעץ.

obstruc'tionism *n.* (אב-סטראק'-שאנ-איזם) אבסטרוקציאניזם, דאס מאכען אן אבסטרוקציאן. ז. *obstruction*.

obstruc'tionist *n.* (אב-סטראק'-שאנ-איסט) א שטערער, א הינדערער; אן אבסטרוקציאניסט [אין א פארלאמענט]. ז. *obstruction*.

obstruc'tive *a.* and *n.* (אב-סטראק'-טיוו) הינדערענד, שטערענד; וואס פעראורזאכט אן אבסטרוקציאן; איינער אדער עטוואס וואס שטערט אדער הינ-

דערט; איינער וואס מאכט אן אבסטרוקציאן.

obstruc'tively *adv.* (אב-סטראק'-טיוו-לי) אויף א שטערענדען אדער הינדערענדען אופן; דורך אן אבסטרוקציאן.

obstruc'tiveness *n.* (אב-סטראק'-טיוו-נעס) שטערעניש, הינדערנים.

obstruc'tor *n.* (אב-סטראק'-טאר) ז. *obstructer*

ob'struent *a. and n.* (אב'-סטרו-ענט) שטערענד, הינדערנד; פערשטאפּענד; עטוואס וואס שטערט אדער הינדערט; עטוואס וואס פעראורזאכט פערשטאפּונג [עצירות].

obstupefa'cient *a.* (אב-סטיו-פי-פיי'-שיענט) בעטויבענד, וואס בעטויבט די חושים.

obstu'pefy *v.* (אב-סטיו'-פי-פאי) בעטויבען די חושים.

obtain' *v.* (אב-טיין') 1. עררייכען, בעקומען; 2. בעשטעהן, האבען אן עקזיסטענץ.

1. Cigars may be obtained in this drug store. 2. Freedom obtains in this land.

obtai'nable *a.* (אב-טיי'-נעבל) וואס קען עררייכט ווערען, וואס מען קען בעקומען.

obtai'ner *n.* (אב-טיי'-נער) איינער וואס בעקומט עפּעס; אן עררייכער.

obtain'ment *n.* (אב-טיינ'-מענט) דאס עררייכען; דאס ערהאלטען, דאס בעקומען.

obtect' *a.* (אב-טעקט') ז. *obtected*

obtec'ted *a.* (אב-טעק'-טעד) בעדעקט, געשיצט [בעזונדערס וועגען טהיערע וועלכע זיינען בעדעקט מיט א שאלעכץ אדער מושעל].

obtem'per *v.* (אב-טעמ'-פּער) געהארכען; פאלגען.

obtest' *v.* (אב-טעסט') שטארק בעטען; בעטען מיט תחנונים.

obtesta'tion *n.* (אב-טעס-טיי'-שאן) א שטארקעס געבעט, א דרינגענדע ביטע.

obtri'tion *n.* (אב-טריש'-אן) דאס אב= שייערען; דאס אבּרייבען; דאס אויסרייבען.

obtrude' *v.* (אב-טרוהד') ארויפדרינגען, ארויפצווינגען, ארויפלעגען מיט געוואלד; זיך ארויפדרינגען אויף אימעצען, זיך אנטשעפּען.

obtru'der *n.* (אב-טרוה'-דער) אן ארויפצווינגער, א צודרינגליכער מענש, איינער וואס טשעפּעט זיך אן.

obtrun'cate *v. and a.* (אב-טראנ'-קייט) אויסשניידען; פערקריפּלען, קאליעטשען; אויסגעשניטען, ארומגעשניטען; צוקאליעטשעט.

obtrunca'tion *n.* (אב-טראנ-קיי'-שאן) דאס צוקאליעטשען; פערקריפּלונג.

obtru'sion *n.* (אב-טרוה'-זשאן) די ארויפצווינגונג, די ארויפדרינגונג, די ארויפלעגונג מיט געוואלד; דאס אנטשעפּען.

obtru'sionist *n.* (אב-טרוה'-זשאנ-איסט) אן ארויפדרינגער, אן ארויפצווינגער.

obtru'sive *a.* (אב-טרוה'-סיוו) ארויפצווינגליך; ארויפדרינגליך; וואס טשעפּעט זיך אן.

obtru'sively *adv.* (אב-טרוה'-סיוו-לי) אויף אן ארויפצווינגענדען אדער צודרינגליכען אופן.

obtru'siveness *n.* (אב-טרוה'-סיוו-נעס) ארויפדרינגליכקייט; צודרינגליכקייט.

obtund' *v.* (אב-טאנד') טעמפּ מאכען; אבשוואכען די שארפקייט אדער קראפט פון עפּעס [ווי פון ווהעטאג א. ד. ג.].

obtun'dent *a. and n.* (אב-טאנ'-דענט) פערטעמפּענד; טעמפּ מאכענד; אבשוואכענד; א מין זאלב וואס ווערט בענוצט צו בעשיצען א געוויסען טייל פון קערפּער פון רייבונג; א מיטעל צו טויטען דעם נערוו פון א צאהן ביי א צאהן-ווהעטאג.

obtun'dity *n.* (אב-טאנ'-די-טי) דאס זיין פערטעמפּט, בעטויבט [ווי א נערוו אין א צאהן ווען מען טויט איהם].

ob'turate *v.* (אב'-טיו-רייט) צומאכען, פערשטאפּען אדער פערשליסען אן עפענונג אדער לאך.

ob'turating *a.* (אב'-טיו-ריי-טינג) וואס פערשטאפּט, וואס פערמאכט, וואס פערשליסט [אן עפענונג אדער לאך].

obtura'tion *n.* (אב-טיו-ריי'-שאן) די פערשטאפּונג, די פערשליסונג.

ob'turator *n.* (אב'-טיו-ריי-טאר) דאס וואס פערשטאפּט אדער פערמאכט אן עפענונג אדער לאך.

obtus'angular *a.* (אב-טיוס'-ענ-גיו-לאר) טעמפּ-ווינקעלדיג, מיט ניט-שפּיציגע קאנטען.

obtuse' *a.* (אב-טיוס') טעמפּ; ניט שפּיציג [וועגען א ווינקעל וואס איז גרעסער פון 90 גראד].

obtuse'-an'gled *a.* (אב-טיוס'-ענ'-גלד) מיט טעמפּע ווינקלען.

obtuse'-an'gular *a.* (אב-טיוס'-ענ'-גיו-לאר) ז. *obtusangular*

obtuse'ly *adv.* (אב-טיוס'-לי) אויף א טעמפּען שטייגער; טעמפּיג, ניט שארף; מיט א טעמפּען קאפּ, נאריש.

obtuse'ness *n.* (אב-טיוס'-נעס) טעמפּקייט, דומהייט; טעמפּקייט, ניט-שפּיציגקייט.

obum'brate *v.* (אב-אמ'-ברייט) בעדעקען מיט א שאטען; איבערציהען ווי מיט א וואלקען; מאכען טונקעל.

obumbra'tion *n.* (אב-אמ-בריי'-שאן) די איבערשאטונג, די פערטונקעלונג.

obval'late *a.* (אב-וועל'-אייט) אין באטאניק — ארומגערינגעלט פון אלע זייטען ווי מיט ווענטלעך.

obverse' *a.* (אב-וואירס') אומגעקעהרט מיט'ן פּנים אדער מיט דער רעכטער זייט צו [ווי די רעכטע זייט פון א מטבע אדער מעדאל]; אין באטאניק — ביי וועלכען דער אונטען איז שמעלער איידער דער אויבען [ווי געוויסע בלעטער].

ob'verse *n.* (אב'-וואירס) דאס פּנים אדער די רעכטע זייט פון א מטבע אדער מעדאל; דאס צווייטע אויסזעהן פון א געוויסען פאקט, ווען מען בעטראכט איהם פון אן אנדער שטאנדפּונקט.

obverse'ly *adv.* (אב-וואירס'-לי) אזוי, דאס עס זאל אויסקומען מיט'ן פּנים ארויף.

obver'sion *n.* (אב-וואיר'-שאן) דאס אויסדרעהען זיך מיט'ן פּנים צו עפּעס; אין לאגיק — די אומוואנדלונג פון א זאץ. ז. *conversion*

obvert' *v.* (אב-וואירט') צוקעהרען, צו-ווענדען [מיט'ן געזיכט אדער מיט דער רעכטער זייט פון עפּעס].

ob'viate *v.* (אב'-ווי-אייט) בעזייטיגען, ניט דערלאזען, פערהינדערען.

With good judgment all the possible difficulties in our way can be obviated.

ob'vious *a.* (אב'-ווי-אס) אויגענשיינליך, דייטליך, בעשיינפּערליך; זיכער; קלאר.

It is obvious that we shall miss the train

ob'viously *adv.* (אב'-ווי-אס-לי) ז. *obvious*

ob'viousness *n.* (אב'-ווי-אס-נעס) אויגענשיינליכקייט, דייטליכקייט, בעשיינפּערליכקייט; זיכערהייט; אונבעשטרייטבארקייט.

ob'volute *a.* (אב'-וואָ-ליוט) צוזאמענגעוויקעלט, איינגערעלט.

ob'voluted *a.* (אב'-וואָ-ליו-טעד) אין באטאניק — וואס האט איינגעוויקעלטע אדער איינגערעלטע טיילען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

o'by *n.* (אָ'-בי) ז. *obi*

ocari'na *n.* (אק-ע-רי'-נא) א מין ליימען פייפעל.

Ocarina

occa'sion *n. and v.* (א-קיי'-זשאן) 1. א געלעגענהייט; א צופאל, אן אקאזיע; צופעליגע אומשטענדען; 2. אן אורזאך; א נויטווענדיגקייט, א בעדערפניש; 3. פעראורזאכען אדער ווירקען צופעליג.

1. We met on a particular occasion. 2. There is no occasion for worry about the matter.

occa'sional *a.* (א-קיי'-זשאנ-על) געלעגענטליך, צופעליג.

She is an occasional visitor of the theatre.

occa'sional chair (א-קיי'-זשאנ-על טשעהר) א שטוהל, וואס בעלאנגט ניט צו דעם גאנג שטוהלען אין צימער; א צוגעגעבענער שטוהל, וואס דינט אפּט אלס א ציערונג פון שטוב.

occa'sionalism *n.* (א-קיי'-זשאנ-על-איזם) אין פילאזאפיע — דער אקאזיאנאליזם, די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע קענען ווירקען איינע אויף די אנדערע נור דורך דער אריינמישונג פון א גייסטליכער קראפט.

occa'sionalist *n.* (א-קיי'-זשאנ-על-איסט) אן אנהענגער פון אקאזיאנאליזם. ז. *occasionalism*

occa'sionally *adv.* (א-קיי'-זשאנ-על-אי) אויף א געלעגענטליכען אדער צופעליגען אופן.

occa'sional ta'ble (א-קיי'-זשאנ-על טייבל) א קליין פערציערט טישעל אין א זאאל, בודואר א. ד. ג.

occa'sioner *n.* (א-קיי'-זשאנ-ער) א פעראורזאכער, איינער וואס פעראורזאכט א געלעגענהייט צו עפּעס.

oc'cident *n.* (אק'-סי-דענט) וועסט-זייט, מערב-זייט.

Oc'cident *n.* (אק'-סי-דענט) דער אק-סידענט, די לענדער וואס ליגען צו מערב-זייט פון אזיען און פון דער טערקישער מלוכה [אין געגענזאץ צו דעם אריענט]; די מערב-אייראפּעאישע לענדער.

occiden'tal *a.* (אק-סי-דענ'-טעל) וועסטליך, פון מערב-זייט.

Occiden'tal *a. and n.* (אק-סי-דענ'-טעל) וואס איז שייך צו אקסידענט אדער צו די לענדער וואס ליגען אין מערב-זייט פון אזיען און פון דער טערקישער מלוכה; א געבארענער אדער אן איינוואוינער פון א מערב-אייראפּעאישען לאנד.

occiden'talism *n.* (אק-סי-דענ'-טעל-איזם) די מנהגים, זיטען א. ד. ג. פון אק-סידענט אדער פון די מערב-אייראפּעאישע לענדער.

occiden'talist *n.* (אק-סי-דענ'-טעל-איסט) אן אקסידענטאליסט, אן אנהענגער פון דער קולטור פון די מערב-אייראפּעאישע לענדער.

Occiden'talist *n.* (אק-סי-דענ'-טעל-איסט) איינער וואס שטודירט די שפּרא=

obscu′rity *n.* (אב-סקיו′-רי-טי) טונקעלהייט, אונקלארקייט, אונדייטליכקייט; אונפערשטענדליכקייט; אונבעקאנטקייט, אונבעוואוסטקייט.

ob′secrate *v.* (אב′-סי-קרייט) בעטען, בעטען מיט תחנונים.

obsecra′tion *n.* (אב-סי-קריי′-שאן) דאס בעטען מיט תחנונים.

obse′quial *a.* (אב-סי′-קהווי-על) וואס איז שייך צו די צערעמאניעס פון א לויה אדער צו א בעערדיגונגס=צערעמאניע.

obse′quience *n.* (אב-סי′-קהווי-ענס) ז. *obsequiousness*

ob′sequies *n.* (אב′-סי-קהוויעז) בעערדיגונגס=צערעמאניעס; א לויה. ז. *obsequy*

obse′quious *a.* (אב-סי′-קהווי-אס) נעהארכזאם, פאלגזאם; קנעכטיש פאלגזאם; דיענסט=פערטיג, קריכעריש, אונטערטהעניג.

obse′quiously *adv.* (אב-סי′-קהווי-אס-לי) מיט א קנעכטישער נעהארכזאמקייט.

obse′quiousness *n.* (אב-סי′-קהווי-אס-נעס) געהארכזאמקייט, פאלגזאמקייט; קנעכטישע געהארכזאמקייט אדער דיענסטפערטינקייט.

ob′sequy *n.* (אב′-סי-קהווי) א לויה=צערעמאניע.

obser′vable *a.* (אב-זויר′-וועבל) בעמערקבאר, מערקליך; בעמערקענסווערטה, מערקווירדיג.

obser′vableness *n.* (אב-זויר′-וועבל-נעס) בעמערקבארקייט; מערקווירדיגקייט.

obser′vably *adv.* (אב-זויר′-ווע-בלי) אויף א בעמערקענסווערטהען אדער מערקווירדיגען אופן; אויף א מערקבארען אופן.

obser′vance *n.* (אב-זויר′-וועגס) אויפמערקזאמקייט, בעאבאכטונג; די אבהיטונג פון א רעליגיעזען מנהג; א מנהג, א כלל אדער צערעמאניע וואס דארף אבגעהיט ווערען; אכטונג, רעספעקט.

observan′da *n.* (אב-זויר-וועג′-דא) זאכען וואס דארפען אבגעהיט ווערען.

observan′dum *n.* (אב-זויר-וועג′-דאם) א זאך וואס דארף אבגעהיט ווערען.

obser′vant *a. and n.* (אב-זויר′-וועגט) אויפמערקזאם; בעאבאכטענד; געהארכזאם; שטרענג אין אבהיטען א דין, א מנהג א. ד. ג.; איינער וואס היט שטרענג אב א דין, א געזעץ, א מנהג א. ד. ג.

Obser′vant *n.* (אב-זויר′-וועגט) א שטרענגער פראנציסקאנער [איינער פון די פראנציסקאנער מאנאכען, וועלכע האבען זיך אבגעטיילט אין 15טען יאהרהונדערט פון דעם פראנציסקאנער ארדען].

Obser′vantine *n.* (אב-זויר′-וועג-טין) ז. *Observant*

Obser′vantist *n.* (אב-זויר′-וועג-טיסט) ז. *Observant*

obser′vantly *adv.* (אב-זויר′-וועגט-לי) אויף א בעאבאכטענדען אופן; מיט אויפמערקזאמקייט.

observa′tion *n.* (אב-זויר-וויי′-שאן) א בעאבאכטונג; א בעמערקונג; א וויסענשאפטליכע בעאבאכטונג; די אבהיטונג [פון מנהגים, געזעצען, דינים א. ד. ג.].

observa′tional *a.* (אב-זויר-וויי′-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעאבאכטונג; וואס ווערט בענוצט ביי א בעאבאכטונג; וואס איז בעגרינדעט אויף א בעאבאכטונג.

observa′tionally *adv.* (אב-זויר-וויי′-שאנ-על-אי) דורך בעאבאכטונג.

observa′tion-car *n.* (אב-זויר-וויי′-שאנ-קאר) אן אפענער באהן=וואגאן וואס גיט די מעגליכקייט די פאסאזשירען צו בעאבאכטען די געגענדען, דורך וועלכע זיי פאהרען.

ob′servator *n.* (אב′-זויר-וויי-טאר) א בעאבאכטער, א בעמערקער.

obser′vatory *n.* (אב-זויר′-ווע-טא-רי) אן אבסערוואטאריע [א פלאץ אדער געביידע אויסגעשטאטעט מיט די נויטיגע אינסטרומענטען פאר אסטראנאמישע און מעטעאראלאגישע בעאבאכטונגען]; א בעאבאכטונגס=פלאץ.

observe′ *v.* (אב-זירוו′) בעאבאכטען; בעמערקען; מאכען א בעמערקונג; זיין אויפמערקזאם; אבהיטען [א דין, א מצוה, א מנהג א. ד. ג.].

obser′ver *n.* (אב-זויר′-ווער) א בעאבאכטער; אן אבהיטער [פון א געזעץ, א מנהג, א דין א. ד. ג.].

obser′ving *a.* (אב-זויר′-ווינג) בעאבאכטענד; אויפמערקזאם; אבהיטענדיג [דינים, מנהגים א. ד. ג.].

obser′vingly *adv.* (אב-זויר′-ווינג-לי) בעאבאכטענדיג; מיט אויפמערקזאמקייט; אבהיטענדיג.

obsess′ *v.* (אב-סעס′) אנגרייפען, פלאגען [וועגען א דבוק אדער בייזען גייסט].

obses′sion *n.* (אב-סעש′-אן) דאס זיין בעהערשט אדער געפלאגט פון א דבוק אדער בייזען גייסט; א בעלאגערונג.

obsid′ian *n.* (אב-סיד′-אי-ען) אבזידיאן, וואולקאנישע פערגליווערטע לאווא וואס איז עהנליך צו גלאז.

obsid′ional *a.* (אב-סיד′-אי-א-נעל) בעלאגערענד, וואס איז שייך צו א בעלאגערונג [פון אן ארמעע].

obsid′ional coins (אב-סיד′-אי-א-נעל קאינז) בעלאגערונגס=מינצען [נויט=געלד וואס ווערט געפרעגט אין דער צייט פון א בעלאגערונג].

obsid′ional crown (אב-סיד′-אי-א-נעל קראון) א בעלאגערונגס=קרוין [א גראז=קרוין אלס אויסצייכנונג אין אלטען רוים פאר די גענעראלען, וועלכע האבען אויסגעהאלטען א בעלאגערונג].

obsid′ionary *a.* (אב-סיד′-אי-א-נע-רי) בעלאגערענד; געפרעגט [וועגען געלד] אין א בעלאגערטען ארט.

obsig′nate *v.* (אב-סיג′-נייט) בעזיגלען, בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען.

obsigna′tion *n.* (אב-סיג-ניי′-שאן) די בעזיגלונג; די בעקרעפטיגונג, די בעשטעטיגונג.

obsig′natory *a.* (אב-סיג′-נע-טא-רי) בעשטעטיגענד, בעקרעפטיגענד, בעזיגלענד.

obsolesce′ *v.* (אב-סא-לעס′) ווערען פעראלטערט, ארויסגעהן פון געברויך.

obsoles′cence *n.* (אב-סא-לעס′-ענס) דאס ווערען פעראלטערט, דאס אלט ווערען, דאס ארויסגעהן פון געברויך.

obsoles′cent *a.* (אב-סא-לעס′-ענט) פעראלטעט; וואס געהט ארויס פון נעברויך.

ob′solete *a.* (אב′-סא-ליט) פעראלטעט; ארויס פון געברויך; אין זאאלאגיע — אונדייטליך; ניט גענוג ענטוויקעלט.

ob′soleteness *n.* (אב′-סא-ליט-נעס) פעראלטונג, דאס זיין ארויס פון געברויך; אין זאאלאגיע — אונדייטליכקייט, דאס זיין אונענטוויקעלט.

ob′soletism *n.* (אב′-סא-ליט-איזם) א מנהג, א מאדע, אווארט א. ד. ג. וואס איז פעראלטעט אדער ארויס פון געברויך.

ob′stacle *n.* (אב′-סטעקל) א הינדערניס, א שטרויכלונג, עפעס וואס שטעהט אין וועג.

ob′stacle-race *n.* (אב′-סטעקל-רייס) א וועט=לויף מיט שטערונגען [ווי פלויטען, גריבער א. ז. וו.].

obstet′ric *a.* (אב-סטעט′-ריק) ז. *obstetrical*

obstet′rical *a.* (אב-סטעט′-רי-קעל) געבורטס=הילפליך; וואס איז שייך צו אקושערסטווע.

obstet′rical for′ceps (אב-סטעט′-רי-קעל פאהר′-סעפס) א געבורטס=צוואנג [אזא צוואנג וואס ווערט בענוצט ביי שווערע געבורטען ארויסצונעהמען דאס קינד].

obstetrica′tion *n.* (אב-סטעט-רי-קיי′-שאן) געבורטס=הילף, אקושערסטווע.

obstetri′cian *n.* (אב-סטע-טריש′-ען) אן אקושער, א געבורטס=העלפער; א הייבאם.

obstetri′cious *a.* (אב-סטע-טריש′-אס) געבורטס=הילפליך.

obstet′rics *n.* (אב-סטעט′-ריקס) אקושערסטווע, אקושעריי, געבורטס=הילף קונסט.

obstet′rist *n.* (אב-סטעט′-ריסט) ז. *obstetrician*

obstet′rix *n.* (אב-סטעט′-ריקס) אן אקושערקע, א הייבאם.

ob′stinacy *n.* (אב′-סטי-נע-סי) הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות; ווידערשפעגסטינקייט.

ob′stinate *a.* (אב′-סטי-נייט) הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע′עקשנ′ט, ווידערשפענסטיג.

ob′stinately *adv.* (אב′-סטי-נייט-לי) מיט עקשנות, מיט איינגעשפארטקייט; ווידערשפענסטיג.

ob′stinateness *n.* (אב′-סטי-נייט-נעס) ז. *obstinacy*

obstipa′tion *n.* (אב-סטי-פיי′-שאן) פערשטאפונג, עצירות.

obstrep′erate *v.* (אב-סטרעפ′-ע-רייט) מאכען א שטארקען גערויש.

obstrep′erous *a.* (אב-סטרעפ′-ע-ראס) שטארק ליארמדיג, גערוישפול.

obstrep′erously *adv.* (אב-סטרעפ′-ע-ראס-לי) אויף א שטארק=ליארמדיגען אופן; מיט א שטארקען ליארם אדער גערויש.

obstrep′erousness *n.* (אב-סטרעפ′-ע-ראס-נעס) א שטארקער ליארם אדער גערויש; א נעפילדער.

obstric′tion *n.* (אב-סטריק′-שאן) א צווינגענדע פערפליכטונג; געבונדענקייט.

obstrop′ulous *a.* (אב-סטראפ′-יו-לאס) ז. *obstreperous*

obstruct′ *v.* (אב-סטראקט′) פערשטאפען, פערשפארען; פערשטעלען; הינדערען, שטערען, שטרויכלען.

obstruc′ter *n.* (אב-סטראק′-טער) א שטערער, א הינדערער.

obstruc′tion *n.* (אב-סטראק′-שאן) א פערשפארונג; א הינדערניס, א שטערונג; אן אבסטרוקציאן, א סיסטעמאטישע שטערונג אדער הינדערניס אין א פארלאמענט [ווי דורך האלטען לאנגע רעדען, מאכען פארשלעגע א. ד. ג.] וואס א מינאריטעטס=פארטיי נעהמט אונטער כדי ניט צו דערלאזען דורכפיהרען וועלכען עס איז געזעץ.

obstruc′tionism *n.* (אב-סטראק′-שאנ-איזם) אבסטרוקציאניזם, דאס מאכען אן אבסטרוקציאן. ז. *obstruction*

obstruc′tionist *n.* (אב-סטראק′-שאנ-איסט) א שטערער, א הינדערער; אן אבסטרוקציאניסט [אין א פארלאמענט]. ז. *obstruction*

obstruc′tive *a. and n.* (אב-סטראק′-טיוו) הינדערענד, שטערענד; וואס פעראורזאכט אן אבסטרוקציאן; איינער אדער עטוואס וואס שטערט אדער הינ=

דערט; איינער וואס מאכט אן אבסטרוקציאַן.

obstruc'tively *adv.* (אַב-סטראַק׳-טיוו-לי) אויף אַ שטערענדען אָדער הינדערענדען אופן; דורך אַן אבסטרוקציאַן.

obstruc'tiveness *n.* (אַב-סטראַק׳-טיוו-נעס) שטערעניש, הינדערנים.

obstruc'tor *n.* (אַב-סטראַק׳-טאָר) ז. *obstructer*

ob'struent *a. and n.* (אַב׳-סטרו-ענט) שטערענד, הינדערענד; פערשטאָפּענד; עטוואס וואס שטערט אָדער הינדערט; עטוואס וואס פעראורזאַכט פערשטאָפּונג [עצירות].

obstupefa'cient *a.* (אַב-סטיו-פּי-פּיי׳-שיענט) בעטויבענד, וואס בעטויבט די חושים.

obstu'pefy *v.* (אַב-סטיו׳-פּי-פאַי) בעטויבען די חושים.

obtain' *v.* (אַב-טיין׳) 1. ערווייבען, בעקומען; 2. בעשטעהן, האבען אַן עקזיסטענץ.

1. Cigars may be obtained in this drug store. 2. Freedom obtains in this land.

obtai'nable *a.* (אַב-טיי׳-נעבל) וואס קען ערווייבט ווערען, וואס מען קען בעקומען.

obtai'ner *n.* (אַב-טיי׳-נער) איינער וואס בעקומט עפּעס; אַן ערווייבער.

obtain'ment *n.* (אַב-טיינ׳-מענט) דאס ערווייבען; דאס ערהאַלטען, דאס בעקומען.

obtect' *a.* (אַב-טעקט׳) ז. *obtected*

obtec'ted *a.* (אַב-טעק׳-טעד) בעדעקט, געשיצט [בעזונדערס ווענען טהיערע וועלכע זיינען בעדעקט מיט אַ שאַלעכץ אָדער מושעל].

obtem'per *v.* (אַב-טעמ׳-פּער) געהאָרכען; פאָלגען.

obtest' *v.* (אַב-טעסט׳) שטאַרק בעטען; בעטען מיט תחנונים.

obtesta'tion *n.* (אַב-טעס-טיי׳-שאַן) אַ שטאַרקעס געבעט, אַ דרינגענדע ביטע.

obtri'tion *n.* (אַב-טריש׳-אַן) דאס אַבשייערען; דאס אַבריבען; דאס אויסרייבען.

obtrude' *v.* (אַב-טרוהד׳) אַרויפדרינגען, אַרויפצווינגען, אַרויפלעגען מיט גוואַלד; זיך אַרויפדרינגען אויף אימעצען, זיך אַנטשעפּען.

obtru'der *n.* (אַב-טרוה׳-דער) אַן אַרויפצווינגער, אַ צודרינגליכער מענש, איינער וואס טשעפּעט זיך אַן.

obtrun'cate *v. and a.* (אַב-טראַנ׳-קייט) אויסשניידען; פערקריפּלען, קאַליעטשען; אויסגעשניטען, אַרומגעשניטען; צוקאַליעטשעט.

obtrunca'tion *n.* (אַב-טראַנ-קיי׳-שאַן) דאס צוקאַליעטשען; פערקריפּלונג.

obtru'sion *n.* (אַב-טרוה׳-זשאַן) די אַרויפצווינגונג, די אַרויפדרינגונג, די אַרויפלעגונג מיט גוואַלד; דאס אַנטשעפּען.

obtru'sionist *n.* (אַב-טרוה׳-זשאַ-ניסט) אַן אַרויפדרינגער, אַן אַרויפצווינגער.

obtru'sive *a.* (אַב-טרוה׳-סיוו) אַרויפצווינגליך; אַרויפדרינגליך; וואס טשעפּעט זיך אַן.

obtru'sively *adv.* (אַב-טרוה׳-סיוו-לי) אויף אַן אַרויפצווינגענדען אָדער צודרינגליכען אופן.

obtru'siveness *n.* (אַב-טרוה׳-סיוו-נעס) אַרויפדרינגליכקייט; צודרינגליכקייט.

obtund' *v.* (אַב-טאַנד׳) טעמפּ מאַכען; אַבשוואַכען די שאַרפקייט אָדער קראַפט פון עפּעס [ווי פון וועהטאָג א. ד. ג.].

obtun'dent *a. and n.* (אַב-טאַנ׳-דענט) פערטעמפּענד; טעמפּ מאַכענד; אַבשוואַכענד; אַ מין זאַלב וואס ווערט בענוצט צו בעשיצען אַ געוויסען טייל פון קערפּער פון רייבונג; אַ מיטעל צו טויטען דעם נערוו פון אַ צאָהן ביי אַ צאָהן-וועהטאָג.

obtun'dity *n.* (אַב-טאַנ׳-די-טי) זיין פערטעמפּט, בעטויבט [ווי אַ נערוו אין אַ צאָהן ווען מען טויט איהם].

ob'turate *v.* (אַב׳-טיו-רייט) צומאַכען, פערשטאָפּען אָדער פערשליסען אַן עפענונג אָדער לאָך.

ob'turating *a.* (אַב׳-טיו-ריי-טינג) וואס פערשטאָפּט, וואס פערמאַכט, וואס פערשליסט [אַן עפענונג אָדער לאָך].

obtura'tion *n.* (אַב-טיו-ריי׳-שאַן) די פערשטאָפּונג, די פערשליסונג.

ob'turator *n.* (אַב׳-טיו-ריי-טאָר) דאס וואס פערשטאָפּט אָדער פערמאַכט אַן עפענונג אָדער לאָך.

obtus'angular *a.* (אַב-טיוס׳-ען-גיו-לאַר) טעמפּ-ווינקעלדיג, מיט ניט-שפּיציגע קאַנטען.

obtuse' *a.* (אַב-טיוס׳) טעמפּ; ניט שפּיציג [ווענען אַ ווינקעל וואס איז גרעסער פון 90 גראַד].

obtuse'-an'gled *a.* (אַב-טיוס׳-ענ׳גלד) מיט טעמפּע ווינקלען.

obtuse'-an'gular *a.* (אַב-טיוס׳-ענ׳-גיו-לאַר) ז. *obtusangular*

obtuse'ly *adv.* (אַב-טיוס׳-לי) אויף אַ טעמפּען שטייגער; טעמפּיג, ניט שאַרף; מיט אַ טעמפּען קאָפּ, נאַריש.

obtuse'ness *n.* (אַב-טיוס׳-נעס) טעמפּקייט, דומהייט; טעמפּקייט, ניט-שפּיציגקייט.

obum'brate *v.* (אַב-אַמ׳-בריט) בעדעקען מיט אַ שאָטען; איבערציהען ווי מיט אַ וואָלקען; מאַכען טונקעל.

obumbra'tion *n.* (אַב-אַמ-בריי׳-שאַן) די איבערשאָטונג, די פערטונקעלונג.

obval'late *a.* (אַב-וועל׳-אייט) אין באָטאַניק — אַרומגערינגעלט פון אַלע זייטען ווי מיט ווענטלעך.

obverse' *a.* (אַב-וואָירס׳) אומגעקעהרט מיט׳ן פּנים אָדער מיט דער רעכטער זייט צו [ווי די רעכטע זייט פון אַ מטבע אָדער מעדאַל]; אין באָטאַניק — ביי וועלכען דער אונטען איז שמעלער איידער דער אויבען [ווי געוויסע בלעטער].

ob'verse *n.* (אַב׳-וואָירס) דאס פּנים אָדער די רעכטע זייט פון אַ מטבע אָדער מעדאַל; דאס צווייטע אויסזעהן פון אַ געוויסען פאַקט, ווען מען בעטראַכט איהם פון אַן אַנדער שטאַנדפּונקט.

obverse'ly *adv.* (אַב-וואָירס׳-לי) אַזוי, דאס עס זאָל אויסקומען מיט׳ן פּנים אַרויף.

obver'sion *n.* (אַב-וואָיר׳-שאַן) דאס אויסדרעהען זיך מיט׳ן פּנים צו עפּעס; אין לאָגיק — די אומוואַנדלונג פון אַ זאַץ. ז. *conversion*

obvert' *v.* (אַב-וואָירט׳) צוקעהרען, צוווענדען [מיט׳ן געזיכט אָדער מיט דער רעכטער זייט פון עפּעס].

ob'viate *v.* (אַב׳-ווי-אייט) בעזייטיגען, ניט דערלאָזען, פערהינדערען.

With good judgment all the possible difficulties in our way can be obviated.

ob'vious *a.* (אַב׳-ווי-אַס) אויגענשיינליך, דייטליך, בעשיינפערליך; זיכער; קלאָר.

It is obvious that we shall miss the train.

ob'viously *adv.* (אַב׳-ווי-אַס-לי) ז. *obvious*

ob'viousness *n.* (אַב׳-ווי-אַס-נעס) אויגענשיינליכקייט, דייטליכקייט, בעשיינפערליכקייט; זיכערהייט; אונבעשטרייטבאַרקייט.

ob'volute *a.* (אַב׳-וואָ-ליוט) צוזאַמענגעוויקעלט, איינגעראָלט.

ob'voluted *a.* (אַב׳-וואָ-ליו-טעד) אין באָטאַניק — וואס האָט איינגעוויקעלטע אָדער איינגעראָלטע טיילען [ווי די בלעטער פון געוויסע פּלאַנצען].

o'by *n.* (אָ׳-בי) ז. *obi*

ocari'na *n.* (אָק-ע-רי׳-נאַ) אַ מין ליימען פייפעל.

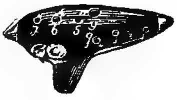

Ocarina

occa'sion *n. and v.* (אַ-קיי׳-זשאַן) 1. אַ געלעגענהייט; אַ צופאַל, אַן אָקאַזיע; צופעליגע אומשטענדען; 2. אַן אורזאַך; אַ נויטווענדיגקייט, אַ בעדערפעניש; 3. פעראורזאַכען אָדער ווירקען צופעליג.

1. We met on a particular occasion. 2. There is no occasion for worry about the matter.

occa'sional *a.* (אַ-קיי׳-זשאַנ-על) געלעגענטליך, צופעליג.

She is an occasional visitor of the theatre.

occa'sional chair (אַ-קיי׳-זשאַנ-על טשעהר) אַ שטוהל, וואס בעלאַנגט ניט צו דעם גאַנצען שטוהלען אין צימער; אַ צוגעגעבענער שטוהל, וואס דיענט אָפט אַלס אַ ציערונג פון שטוב.

occa'sionalism *n.* (אַ-קיי׳-זשאַנ-על-איזם) אין פילאָזאָפיע — דער אָקאַזיאָנאַליזם, די לעהרע, אַז גייסט און מאַטעריע קענען ווירקען איינע אויף די אַנדערע נור דורך דער אַריינמישונג פון אַ גייסטליכער קראַפט.

occa'sionalist *n.* (אַ-קיי׳-זשאַנ-על-איסט) אַן אַנהענגער פון אָקאַזיאָנאַליזם. ז. *occasionalism*

occa'sionally *adv.* (אַ-קיי׳-זשאַנ-על-אי) אויף אַ געלעגענטליכען אָדער צופעליגען אופן.

occa'sional ta'ble (אַ-קיי׳-זשאַנ-על טייבל) אַ קליין פערציערט טישעל אין אַ זאַאַל, בודואַר א. ד. ג.

occa'sioner *n.* (אַ-קיי׳-זשאַנ-ער) אַ פעראורזאַכער, איינער וואס פעראורזאַכט אַ געלעגענהייט צו עפּעס.

oc'cident *n.* (אָק׳-סי-דענט) וועסט-זייט, מערב-זייט.

Oc'cident *n.* (אָק׳-סי-דענט) דער אָקסידענט, די לענדער וואס ליגען צו מערב-זייט פון אַזיען און פון דער טערקישער מלוכה [אין געגענזאַץ צו דעם אָריענט]; די מערב-אייראָפּעאישע לענדער.

occiden'tal *a.* (אָק-סי-דענ׳-טעל) וועסטליך, פון מערב-זייט.

Occiden'tal *a. and n.* (אָק-סי-דענ׳-טעל) וואס איז שייך צו אָקסידענט אָדער צו די לענדער וואס ליגען אין מערב-זייט פון אַזיען און פון דער טערקישער מלוכה; אַ געבאָרענער אָדער אַן איינוואוינער פון אַ מערב-אייראָפּעאישען לאַנד.

occiden'talism *n.* (אָק-סי-דענ׳-טעל-איזם) די מנהגים, זיטען א. ד. ג. פון אָקסידענט אָדער פון די מערב-אייראָפּעאישע לענדער.

occiden'talist *n.* (אָק-סי-דענ׳-טעל-איסט) אַן אָקסידענטאַליסט, אַן אַנהענגער פון דער קולטור פון די מערב-אייראָפּעאישע לענדער.

Occiden'talist *n.* (אָק-סי-דענ׳-טעל-איסט) איינער וואס שטודירט די שפּראַ-

כען, ליטעראטורען א. ז. וו. פון די מערב=אייראפעאישע לענדער.

occiden'talize *v.* (אק-סי-דענ'-טעל-איז) ווירקען אנצונעהמען די מערב=אייראפעאישע קולטור און זיטען.

occiden'tally *adv.* (אק-סי-דענ'-טעל-אי) אויף דעם אופן פון די מערב=אייראפעאישע לענדער; אין דעם אקסידענט [אין געגענזאץ צום אריענט].

occip'ital *a. and n.* (אק-סיפ'-אי-טעל) וואס געהערט צו דער פאטילניצע [הינטער=טייל פון קאפ]; ביי וועלכען די פאטילניצע אדער דער הינטער=טייל פון קאפ שטארצט פיעל ארויס אדער איז מעהר ענטוויקעלט; דער פאטילניצע=ביין; דער פאטילניצע=מוסקול.

occip'ital bone (אק-סיפ'-אי-טעל באון) דער פאטילניצע=ביין [דער אונטערשטער ביין פון קאפ=שארבען].

oc'ciput *n.* (אק'-סי-פאט) די פאטילניצע [דער הינטער=טייל פון קאפ].

occi'sion *n.* (אק-סיזש'-אן) דאס טויטען; דאס דער'הרג'ענען.

occlude' *v.* (א-קלוהד') אין פיזיק און כעמיע — איינזויגען, איינזאפען, אריינציהען אין זיך [ווי געוויסע מעטאלען דורך דער ווירקונג פון א הויכער טעמפעראטור זאפען אין זיך איין א געוויסען גאז און דערמיט בייטען זיך אום די פיזישע אדער כעמישע אייגענשאפטען פון מעטאל]; איינשליסען; פערשליסען.

occlu'dent *a. and n.* (א-קלוה'-דענט) פערשליסענדיג, וואס שליסט צו; דאס וואס פערשליסט.

occlu'sion *n.* (א-קלוה'-זשאן) די פערשליסונג; די פערמאכונג פון עפעס; אין מעדיצין — די פערשליסונג פון א חלל אין קערפער אדער פון א בלוט=אדער; אין פיזיק אדער כעמיע — דאס איינזאפען אין זיך.

occlu'sive *a.* (א-קלוה'-סיוו) פערשליסענד; וואס דיענט צו פערשליסען, פערמאכען אדער איינשליסען.

occlu'sor *n.* (א-קלוה'-סאר) וואס פערשליסט אדער פערמאכט [ווענען אן אבר אדער קערפער=טייל, דורך וועלכען עס פערמאכט זיך א געוויסער חלל אין קערפער].

occult' *a. and v.* (א-קאלט') פערבארגען, געהיים; אונבעקאנט, מיסטעריעז; פערבארגען; פערשטעלען; בעהאלטען; האלטען אין געהיים.

There is no occult meaning to my words; I mean just what I say.

occult' art (א-קאלט' ארט) די שווארצע קונסט, כשוף=מאכעריי.

occulta'tion *n.* (אק-אל-טיי'-שאן) די פערדעקונג, די בעהאלטונג, די פערבארגונג; אין אסטראנאמיע — די פערבארגונג פון א פלאנעט אדער שטערן, ווען א' צווייטער שטערן פערשטעלט איהם; דאס פערשווינדען פון אויג; דאס ניט=לאזען זיך זעהן.

occult' crimes (א-קאלט' קראימז) פערברעכענס וואס ווערען געטהאן בסוד.

occult' disease' (א-קאלט' די-זיעז') א קראנקהייט, ווענען וועלכער עס איז נאך ניט בעוואוסט איהרע אורזאכען און היילמיטלען.

occul'tism *n.* (א-קאל'-טיזם) אקולטיזם, דאס שטודירען אדער פראקטיצירען געהיימניספולע, מיסטעריעזע זאכען, וועלכע ציינען זיך ארויס ווי איבערנאטירליך; דאס לערנען זאכען, וועלכען מען האלט בסוד און מען איז מגלה נור צו יחידי סגולה; סתרי תורה.

occul'tist *n.* (א-קאל'-טיסט) אן אקולטיסט, איינער וואס לערענט סתרי תורה.

occult'ly *adv.* (א-קאלט'-לי) אויף א בעהאלטענעם, פערבארגענעם אדער מיסטעריעזען שטייגער.

occult'ness *n.* (א-קאלט'-נעס) פערבארגענקייט, געהיימקייט.

occult' pow'er (א-קאלט' פאו'-ער) א געהיימניספולע, מיסטעריעזע קראפט אדער אייגענשאפט פון א געוויסער זאך.

occult' sci'ences (א-קאלט' סאי'-ענ-סעז) געהיימע וויסענשאפט; די וויסענשאפט ווענען געהיימע אדער איבערנאטירליכע ערשיינונגען.

oc'cupancy *n.* (אק'-יו-פענ-סי) די פערנעהמונג, די בעזיץ=נעהמונג [פון א הויז אדער אנדער אייגענטום]; די צייט וואס איינער האלט עפעס אין בעזיץ.

oc'cupant *n.* (אק'-יו-פענט) א פערנעהמער, א בעזיץ=נעהמער [איינער וואס נעהמט עפעס אין בעזיץ]; איינער וואס פערנעהמט דער ערשטער א זאך, וועלכע האט ניט קיין געזעצליכען אייגענטימער.

occupa'tion *n.* (אק-יו-פיי'-שאן) א בעשעפטיגונג, א געשעפט; דער בעזיץ; דאס פערנעהמען עפעס אין בעזיץ.

occupa'tional *a.* (אק-יו-פיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעשעפטיגונג.

occupa'tional diseas'es (אק-יו-פיי'-שאנ-על די-זיעז'-עז) פראפעסיאנעלע קראנקהייטען [ספעציעלע קראנקהייטען, וועלכע נעהמען זיך פון די אייגענשאפטען פון דער אדער יענער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג, ווי למשל, שריפטזעצער ליידען אפט פון בליי=פערגיפטונג א. ז. וו.].

occupa'tion bridge (אק-יו-פיי'-שאן ברידזש) א בריק איבער אייזענבאהן=רעלסען אדער א טונעל אונטער אן אייזענבאהן.

occupa'tion road (אק-יו-פיי'-שאן ראוד) א פריוואטער וועג נור פאר די אייגענטימער פון א שטיקעל לאנד אדער פאר זייערע ארבייטער.

oc'cupative *a.* (אק'-יו-פיי-טיוו) וואס איז גענומען אין בעזיץ.

oc'cupier *n.* (אק'-יו-פאי-ער) ז. ***occupant***

oc'cupy *v.* (אק'-יו-פאי) פערנעהמען, נעהמען אין בעזיץ; בעזיצען; בעוואהנען; בעשעפטיגען; זיך בעשעפטיגען, זיך פערנעהמען מיט עפעס.

oc'cupy the chair (אק'-יו-פאי טהי טשעהר) זיין דער פארזיצענדער [אויף א פערזאמלונג].

occur' *v.* (א-קויר') פארקומען, פאסירען; זיך טרעפען; איינפאלען [אין געדאנק].

occur'rence *n.* (א-קאר'-ענס) דאס פארקומען; דאס טרעפען זיך; א צופעליגער אומשטאנד; א פאסירונג; א פארפאל; דאס צוזאמענטרעפען זיך פון צוויי ימים=טובים אין איין טאג.

o'cean *n. and a.* (או'-שען) דער אקעאן, דער אוקינוס, דער ים=הגדול; א גרויסע מאסע, אן אונענדליכע גרויס; וואס איז שייך צום אקעאן; אקעאניש.

o'cean-ba'sin *n.* (או'-שענ-ביי'סן) דער ים=באסיין [די פערטיעפונג פון דער ערד וואו דער ים געפינט זיך].

ocean'ic *a.* (או-שי-ענ'-איק) אקעאניש, וואס געהערט צום אקעאן; ברייט אדער פערשפרייט ווי דער אקעאן; וואס לעבט אין אקעאן.

o'cean lane (או'-שען ליין) דער וועג פאר שיפען אויף'ן אקעאן. ז. ***lane-route***

oceanog'rapher *n.* (או-שי-ע-נאג'-רע-פער) איינער וואס שטודירט און בעשרייבט וויסענשאפטליך דעם אקעאן.

oceanograph'ic *a.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אקעאנאגראפיע אדער צו דער וויסענשאפטליכער בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanograph'ical *a.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***oceanographic***

oceanograph'ically *adv.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) בנוגע צו אקעאנאגראפיע אדער צו דער וויסענשאפטליכער בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanog'raphy *n.* (או-שי-ע-נאג'-רע-פי) אקעאנאגראפיע, די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanol'ogy *n.* (או-שי-ע-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט ווענען אקעאן.

o'cean stea'mer (או'-שען סטיע'-מער) אן אקעאן=דאמפף=שיף [א דאמפף=שיף וואס געהט איבער'ן אקעאן].

ocel'lar *a.* (א-סעל'-אר) פול מיט אויגלעך אדער פלעקען וואס ווייזען אוים ווי אויגען.

oc'ellary *a.* (אס'-על-ע-רי) ז. ***ocellar***

oc'ellate *a.* (אס'-על-אייט) וואס האט פלעקען עהנליך צו אויגען [ווי די אויגען=עהנליכע פלעקען אויף די פעדערען פון א פאווע אדער פאזאן].

oc'ellated *a.* (אס'-על-איי-טער) אויגען=עהנליך, אויגען=פערמיג, ווי אויגען. ז. ***ocellate***

ocellif'erous *a.* (אס-ע-ליפ'-ע-ראס) ז. ***ocellate***

ocel'lus *n.* (א-סעל'-אס) אן אויגעל; איינס פון די קליינע מיקראסקאפישע אויגעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעזעצט דאס אויג פון אן אינזעקט; איינער פון די אויגען=עהנליכע פלעקען אויף געוויסע פלאנצען און פעדערען.

o'celot *n.* (או'-סע-לאט) דער אצעלאט אדער פאנטהער=קאץ [א מין ווילדע אמעריקאנער קאץ].

Ocelot

o'cher *n.* (או'-קער) אקער [א מין מינעראל וואס דרינגט אריין אין פערשיעדענע ערד=מאטעריאלען און בעזאנדערס אין ליים. בעארבייטע אקער ווערט געברויכט אלס געלבע פארב]; געלד, גאלדענע מטבעות.

o'chery *a.* (או'-קער-אי) ווי אקער; וואס בעשטעהט פון אקער. ז. ***ócher***

ochle'sis *n.* (אק-לי'-סים) שעדליכע געזונדהייטס=בעדינגונגען וועלכע ווערען פערורזאכט פון דער צוזאמענקלייבונג פון פיעל קראנקע אין איין הויז.

ochlet'ic *a.* (אק-לעט'-איק) וואס איז שייך צו א קרענקליכען צושטאנד צוליעב דער צוזאמענקלייבונג פון פיעל קראנקע אין איין הויז.

ochloc'racy *n.* (אק-לאק'-רע-סי) אכלא־קראטיע אדער פעבעל־הערשאפט [די הער־שאפט פון גראבען המון].

ochlocrat'ic *a.* (אק-לא-קרעט'-איק) אכלאקראטיש, וואס איז שייך צו דער הערשאפט פון גראבען המון.

ochlocrat'ical *a.* (אק-לא-קרעט'-אי־קעל) ז. *ochlocratic*

ochloc'raty *n.* (אק-לאק'-רע-טי) ז. *ochlocracy*

ochlot'ic *a.* (אק-לאט'-איק) וואס בע־צייכענט א מין פיבער, וועלכער נעהמט זיך פון א צוזאמענקלייבונג פון פיעל מענ־שען אין איין הויז.

och'ra *n.* (אק'-רא) ז. *okra*

ochra'ceous *a.* (אק-ריי'-שיאס) אקער־פארביג, מיט א געלבען קאליר ווי אקער. ז. *ocher*

o'chre *n.* (או'-קער) ז. *ocher*

och'rea *n.* (אק'-רי-א) ז. *ocrea*

o'chreous *a.* (או'-קער-אס) ז. *ochery*

ochroleu'cous *a.* (אק-רא-ליו'-קאס) אין באטאניק — געלב־ווייס; פון א געלב־ווייסען קאליר.

ochropy'ra *n.* (אק-רא-פאי'-רא) דאס געלבע פיבער [א מין קדחת, וואס טרעפט זיך אפט אין די הייסע געגענדען פון די הייסע לענדער].

o'chry *a.* (או'-קרי) ז. *ochery*

o'clock' (א-קלאק') פערקירצונג פון *of the clock* — פון דעם זייגער, א זיי־גער, ווי "אכט א זייגער".

Call me at six o'clock.

oc'rea *n.* (אק'-רי-א) אין באטאניק — א מין שיידעל פון איינעם אדער צוויי צו־נויפגעראלטע בלעטלעך, פון וועלכען עס שפראצט ארויס דער שטאם אדער א צווייגעל פון א פלאנצע.

Ocrea

oc'reate *a.* (אק'-רי-אייט) אין באטאניק — וואס האט א שייד פון צוויי צונויפגעראל־טע בלעטלעך.

oc'tachord *n.* (אק'-טע-קאהרד) א מו־זיקאלישער אינסטרומענט מיט אכט סטרו־נעס; א סיסטעם פון אכט מוזיק־טענער.

octac'tinal *a.* (אק-טעק'-טי-נעל) וואס האט אכט שטראהלען, ווי געוויסע פאלי־פען.

oc'tad *n.* (אק'-טעד) א סיסטעם אדער סעריע וואו עס חזר'ט זיך איבער די צאהל אכט; אין כעמיע — אן אטאם פון אן עלעמענט וואס פערבינדעט מיט זיך אכט אטאמען פון אן אנדער עלעמענט.

octae'dral *a.* (אק-טע-אי'-דרעל) ז. *octahedral*

octae'dron *n.* (אק-טע-אי'-דראן) ז. *octahedron*

octaete'ris *n.* (אק-טע-ע-טי'-ריס) אין דעם אלט־גריכישען קאלענדאר — א תקופה פון אכט יאהר, וואו דאס דריטע, פינפטע און אכטע יאהר האט דריי חדשים נאכאנאנד צו 30 טעג, כדי אויסצוגליי־כען דאס לבנה־יאהר מיט דעם זונען־יאהר.

oc'tagon *n.* (אק'-טע-גאן) אין געאמעט־ריע — אן אקטאגאן [אן אכט־ווינקעלדי־גע אדער אכט־קאנטיגע פיגור]; א פעס־טונג מיט אכט באסטיאנען.

octag'onal *a.* (אק-טעג'-א-נעל) וואס האט אכט ווינקלען; אכט־ווינקעלדיג, אכט־קאנטיג.

octag'onally *adv.* (אק-טעג'-א-נעל-אי) אין דער פארם פון אן אכט־קאנטיגער פי־גור.

octag'ynous *a.* (אק-טעדזש'-אי-נאס) אין באטאניק — וואס האט אויף זיך אכט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס־אר־גאנען.

octahe'dral *a.* (אק-טע-הי'-דרעל) אק־טאעדריש, וואס האט אכט גלייכע זייטען.

octahe'dron *n.* (אק-טע-הי'-דראן) אן אקטאעדער, א געא־מעטרישע פיגור, וואס בעשטעהט פון אכט גלייכע דריי־עקיגע זייטען.

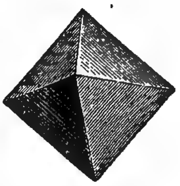
Octahedron

oc'tan *a.* (אק'-טען) וואס טרעפט זיך יעדע אכט טעג.

octan'der *n.* (אק-טען'-דער) א פלאנ־צע מיט אכט שטויב־נעפעס [מענליכע אר־גאנען פון א פלאנצע].

Octan'dria *n.* (אק-טען'-דרי-א) א קלאס פלאנצען, וועלכע הא־בען אכט שטויב־נע־פעס אדער מענליכע געשלעכטס־ארגאנען].

Octandria

octan'drian *a.* (אק-טען'-דרי-ען) וואס האט אכט פערשיעדענע שטויב־נעפעס.

octan'drious *a.* (אק-טענ'-דרי-אס) ז. *octandrous*

octan'drous *a.* (אק-טענ'-דראס) וואס האט אכט שטויב־נעפעס אדער מענליכע געשלעכטס־ארגאנען [וועגען פלאנצען].

oc'tangle *n.* (אק'-טענגל) אן אקטאגאן. ז. *octagon*

octan'gular *a.* (אק-טענ'-גיו-לאר) וואס האט אכט ווינקלען.

oc'tant *n.* (אק'-טענט) — אין געאמעטריע אן אכט־חלק פון א קרייז [45 גראד]; אין אסטראנאמיע — די לאגע פון דער זון און א פלאנעט, ווען זיי שטעהען אב איינע פון די אנדערע אויף אן אכטעל פון א קרייז, ד. ה. אויף 45 גראד; דער אק־טאנט [אן אינ־סטרומענט, וועלכען מען פלעגט אמאל געברויכען אויף א שיף אויסצומעסטען די לאגע און דעם מהלך פון געוויסע שטערען].

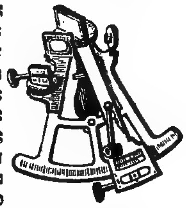
Octant

octaphon'ic *a.* (אק-טע-פאנ'-איק) אין מוזיק — וואס בעשטעהט פון אכט שטימען [וועגען געוויסע מוזיקאלישע קאמפאזיצי־אנען].

Oc'tapla *n.* (אק'-טע-פלא) א בוך, בע־זאנדערס די ביבעל, וואו די פסוקים זיי־נען געדרוקט איינער נאך דעם אנדערען אין אכט בעזונדערע שפראכען.

octap'ody *n.* (אק-טעפ'-א-די) די אק־טאפאדיע, אן ארט דיכטונג, וואו יעדע צוויי שורות בעשטעהען פון אכט פוס.

oc'tarchy *n.* (אק'-טאר-קי) די אקטאר־כיע, א מלוכה וואס ווערט רעגיערט פון אכט פערזאנען, אדער א לאנד וואס איז בעזעצט פון אכט פעראייניגטע געמיינדען, וואו יעדע געמיינדע האט איהר אייגענע רעגיערונג.

octaroon' *n.* (אק-טע-רוהן') ז. *octoroon*

oc'tastich *n.* (אק'-טע-סטיק) א געדיכט אדער שיר וואס בעשטעהט פון אכט שורות.

octas'tichon *n.* (אק-טעס'-טי-קאן) ז. *octastich*

oc'tastyle *a.* (אק'-טע-סטאיל) ז. *octostyle*

Oc'tateuch *n.* (אק'-טע-טיוק) די ערשטע אכט ביכער פון אלטען טעסטאמענט.

oc'tave *a. and n.* (אק'-טייוו) וואס בע־שטעהט פון אכט; א געדיכט וואס בע־שטעהט פון אכט שורות און עס גראמען זיך די ערשטע שורה מיט דער דריטער און פינפטער און די צווייטע שורה מיט דער פיערטער און זעקסטער; אין מוזיק — די אקטאווע, דער אכטער טאן פון א מו־זיקאלישער גאמא; אן אינטערוואל פון זיבען גראד צווישען צוויי טענער [א העכערער אדער נידריגערער]; די נאטע וואס בעצייכענט אן אקטאווע; א קליין פעס־סעל ווייִן פון אן ערך 16 גאלאן.

oc'tave-flute *n.* (אק'-טייוו-פלוהט) די קליינע אקטאוו־פליימע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

octa'vo *a. and n.* (אק-טיי'-וואו) וואס האט אכט בלעטער אדער 16 זייטען אין א בויגען; א בוך אין אקטאווא [פון וועל־כען יעדער געדרוקטער בויגען איז צונויפ־געלעגט אין 8 בלעטער אדער 16 זייטען].

octen'nial *a.* (אק-טענ'-אי-על) אכט־יעהריג; וואס קומט פאר יעדע אכט יאהר; וואס דויערט אכט יאהר.

octen'nially *adv.* (אק-טענ'-אי-על-אי) איין מאל אין אכט יאהר.

octet' *n.* (אק-טעט') אן אקטעט, א מו־זיקאלישע קאמפאזיציע פאר אכט אינסטרו־מענטען; א קאפעליע פון אכט שפיעלער אדער זינגער.

octette' *n.* (אק-טעט') ז. *octet*

oc'tile *n.* (אק'-טיל) אן אקטאנט. ז. *octant*

octil'lion *n.* (אק-טיל'-יאן) אן אקטי־ליאן, א צאהל וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 27 נולען; אין ענגלאנד — א צאהל, וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 48 נו־לען.

Octo'ber *n.* (אק-טאו'-בער) דער מאנאט אקטאבער.

oc'toblast *n.* (אק'-טא-בלעסט) דאס איי אדער דאס זאמען־קערנדעל פון אן ארגא־ניזם, וואס בעשטעהט פון אכט צעלען.

octocen'tenary *n.* (אק-טא-סענ'-טע-נע-רי) דער אכטהונדערט־יעהריגער יובי־לעאום פון א געוויסער געשעהעניש אדער פאסירונג.

oc'tochord *n.* (אק'-טא-קאהרד) ז. *octachord*

octodec'imal *a.* (אק-טא-דעס'-אי-מעל) געבויט אויף דער צאהל אכטצעהן; וואס האט אכטצעהן פלעכען אדער זייטען [וועגען געוויסע קריסטאלען].

octodec'imo *n. and a.* (אק-טא-דעס'-אי-מאו) דאס אקטאדעצ אדער אכטצעהנטעל פארמאט [וואו יעדער געדרוקטער בויגען פון בוך איז צונויפגעלעגט אין 18 בלעטער אדער 36 זייטען]; אין אקטאדעצ.

octoden'tate *a.* (אק-טא-דענ'-טייט) וואס האט אכט ציינער.

octogena'rian *a. and n.* (אק-טא-דזשע-ניי'-רי-ען) וואס איז אלט אכציג יאהר; אן אלטער מענש צווישען אכציג און ניינציג יאהר.

octog'enary *a.* (אק-טאדזש'-ע-ניי-רי) אן אכציג־יעהריגע פערזאן.

Octogyn'ia *n.* (אק-טא-דזשינ'-אי-א) די קלאסען פלאנצען, וועלכע האבען אכט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס־אר־גאנען.

octog'ynous *a.* (אַק-טאָדזש'-אי-נאָס) וואָס האָט אַכט פּיסטילען אָדער ווייבליכע געשלעכטס=אָרגאַנען [ווענען געוויסע פּלאַנצען].

octolat'eral *a.* (אַק-טאָ-לעט'-ע-רעל) אַכט=זייטיג; וואָס האָט אַכט זייטען.

octoloc'ular *a.* (אַק-טאָ-לאָק'-יו-לאַר) מיט אַכט צעלען [אין באָטאַניק].

octonoc'ular *a.* (אַק-טאָ-נאָק'-יו-לאַר) וואָס האָט אַכט אויגען [ווי ביי דעם גרעסטען טייל שפּינען].

oc'toped *n.* (אַק'-טאָ-פּעד) אַ חיה מיט אַכט פּיס.

oc'topede *n.* (אַק'-טאָ-פּיד) ז. *octoped*

octopet'alous *a.* (אַק-טאָ-פּעט'-ע-לאָס) וואָס האָט אַכט בלומען=בלעטער [ווענען געוויסע פּלאַנצען].

oc'topod *a. and n.* (אַק'-טאָ-פּאָד) וואָס האָט אַכט פּיס אָדער אָרעמס [ווענען געוויסע ים=חיות]; דער אַכט=פוס. ז. *octopus*

octo'pus *n.* (אַק-טאָו'-פּאָס) דער אַכט=פוס [אַ מין ים=חיה מיט אַכט לאַנגע פּיס אָדער אָרעמס, וואָס וואַקסען אַרוים פון קאָפּ. געפינט זיך אין אַנטלאַנטישען אָקעאַן און מיטעללענדישען ים און ערנעהרט זיך מיט ראַקעס, קראַבען און מאַלוסקען].

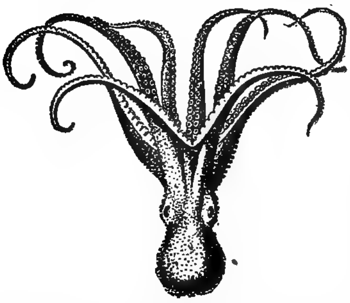

Octopus

octora'diate *a.* (אַק-טאָ-רײ'-די-אײט) וואָס האָט אָדער לאָזט אַרויס אַכט שטראַהלען.

octora'diated *a.* (אַק-טאָ-רײ'-די-אײ-טעד) ז. *octoradiate*

octoroon' *n.* (אַק-טאָ-רוהן') אַ פּערזאָן וואָס האָט אין זיך איין אַכטעל נעגער=בלוט און זיבען אַכטעל פון ווייסען.

octosep'alous *a.* (אַק-טאָ-סעפּ'-ע-לאָס) אין באָטאַניק — וואָס האָט אַכט קעלך=בלעטלעך [די בלעטלעך, פון וועלכע עס איז צוזאַמענגעשטעלט דאָס בלומען=בעכער].

octosper'mous *a.* (אַק-טאָ-ספּויר'-מאָס) וואָס האָט אַכט זאַמען=קערנדלעך [ווענען געוויסע פּלאַנצען].

oc'tostyle *a.* (אַק'-טאָ-סטאַיל) אין אַרכיטעקטור — וואָס האָט אַכט זיילען אין פראָנט פון דער געביידע.

octosyllab'ic *a. and n.* (אַק-טאָ-סי-לעב'-איק) מיט אַכט זילבען; אַ שורה וואָס בעשטעהט פון אַכט זילבען.

octosyllab'ical *a.* (אַק-טאָ-סי-לעב'-אי-קעל) וואָס בעשטעהט פון אַכט זילבען.

oc'tosyllable *a. and n.* (אַק'-טאָ-סיל-עבל) וואָס בעשטעהט פון אַכט זילבען; אַ וואָרט פון אַכט זילבען.

octroi' *n.* (אַק-טרואַ') אַ ספּעציעלעס האַנדעלס=רעכט אָדער פּריווילעגיע, וואָס די רעגיערונג גיט אַרויס צו אַ געוויסער פּערזאָן אָדער קאָמפּאַניע, שטייערען אָדער פּאַשלינעס וואָס מען דאַרף צאָהלען פאַר געוויסע סחורות בעת מען ברייננט זיי אַריין אין אַ שטאָדט אָדער לאַנד [בעזונדערס אין פראַנקרייך]; די טאָמאָזשנע אָדער ראַגאַטקע, דער אָרט וואו מען צאָהלט אַזעלכע פּאַשלינעס אָדער שטייערען.

oc'tuple *a.* (אַק'-טיופּל) אַכט=פּאַך [8 מאָל אַזוי פיעל].

oc'ular *a. and n.* (אַק'-יו-לאַר) וואָס געהערט צו די אויגען; זיכטבאַר, אויגענשיינליך; די גלאָז=לינזע פון אַ שפּאַקטיוו.

oc'ular ev'idence (אַק'-יו-לאַר עווי'-אי-דענס) אויגענשיינליכע בעווייזע; דאָס, וואָס מען זעהט בעשיינפּערליך.

oc'ularly *adv.* (אַק'-יו-לאַר-לי) דורך די אויגען; מיט די אויגען.

oc'ular spec'trum (אַק'-יו-לאַר ספּעק'-טראָם) דאָס בילד אָדער דער שיין פון אַ זאַך, וואָס בלייבט אין אויג נאָך דעם ווי דיעזע זאַך איז שוין אַוועקגענומען געוואָרען פון אויג.

oc'ulate *a.* (אַק'-יו-לײט) וואָס האָט אויגען; פּערזאָרגט אָדער פּערזעהן מיט אויגען; וואָס האָט אויגען=עהנליכע פלעקען.

oculau'ditory *a.* (אַק-יו-לאָה'-די-טאָ-רי) וואָס שטעלט מיט זיך פאָר אַן אויג און אַן אויער צוזאַמען, ווי ביי געוויסע זשעלע=פיש.

oc'uliform *a.* (אַק'-יו-לי-פאָרם) אויגען=פערמיג; אויגען=עהנליך.

oc'ulist *n.* (אַק'-יו-ליסט) אַן אָקוליסט, אַן אויגען=דאָקטאָר, אַן אויגען=אַרצט.

oc'ulus *n.* (אַס'-יו-לאָס) דאָס אויג; אין באָטאַניק — אַן אויגעל אָדער קנאָספּע [די ערשטע אַרויסשפּראָצונג פון אַ בלאַט אָדער צווייגעל].

od *n.* (אָוד) די אָדישע קראַפט [אַ היפּאָטעטישע קראַפט, ווענען וועלכער די אַנהענגער פון מעזמעריזם גלויבען, אַז זי דרינגט דורך די גאַנצע נאַטור און איז די אורזאַכע פון פערשיעדענע מעזמערישע און היפּנאַטישע ערשיינונגען]. ז. *mesmerism*

o'dalisk *n.* (אָו'-דע-ליסק) אַן אָדאַליסקע, אַ שקלאַפין אין האַרעם פון טערקישען סולטאַן אָדער פון אַן אַנדער מוסולמאַנישען הערשער.

o'dalisque *n.* (אָו'-דע-ליסק) ז. *odalisk*

odd *a.* (אַד) 1. אום, ניט=גראַד [פון צאָהל]; 2. איינינע, עטליכע [אַלס אַ צוגאָב צו עפּעס]; איבריג; איינצעלן, פּערייינצעלט; 3. זעלטען, זאָנדערבאַר, מאָדנע, וואונדערליך; אונגעוועהנליך, אויסעראָרדענטליך; 4. וואָס בלייבט אַלס אַ רעשט פון צוטיילען אַ צאָהל אויף צוויי אָדער עטליכע גלייכע חלקים.

2. He has but a few **odd** dollars left. 3. It was rather **odd** to find the Democrats voting for a Republican candidate for President. 4. Twelve divided by five leaves two **odd**.

odd chance (אַד טשענס) אַ זעלטען גליק, אַ זעלטענע פּאַסירונג.

odd'-come-short'ly *n.* (אַד'-קאָם-שאָהרט'-לי) אַ טאָג פון דער נאָהנטסטער צוקונפט; איינער פון די פריהעסטע טעג; אירגענד וועלכע נאָהנטע צייט.

Odd'-Fel'low *n.* (אַד'-פעל'-אָו) אַ מיטגליעד פון אַ געהיימען ענגלישען און אַמעריקאַנישען ברידערליכען אָרדען פאַר געגענזייטיגער שטיצע.

odd fish (אַד פיש) אַ מאָדנער מענש.

odd'ity *n.* (אַד'-אי-טי) זאָנדערבאַרקייט, מאָדנעקייט; אַ זאָנדערבאַרקייט; אַ זאָנדערבאַרע פּערזאָן; אַ מאָדנע זאַך.

odd jobs (אַד דזשאָבז) קליינע צופעליגע אַרבייט.

odd'-look'ing *a.* (אַד'-לוק'-אינג) וואָס זעהט אויס מאָדנע אָדער זאָנדערבאַר.

odd'ly *adv.* (אַד'-לי) אויף אַ זאָנדערבאַרען אָדער מאָדנעם שטייגער.

odd man (אַד מען) אַ מענש, וועלכער טהוט קליינע צופעליגע מלאכות.

odd'ments *n.* (אַד'-מענטס) שריים, איבערגעבליבענע, ניט וויכטיגע קלייניגקייטען.

odd'ness *n.* (אַד'-נעס) דאָס זיין אַן אום אָדער ניט=גראַד [אין צאָהל]; זאָנדערבאַרקייט, מאָדנעקייט.

odd num'ber (אַד נאָמ'-בער) אַן אום=צאָהל, אַ צאָהל וואָס קען זיך ניט טיילען אויף צוויי גאַנצע גלייכע חלקים [ווי 3, 7, 13 א. ז. וו.].

odd or e'ven (אַד אָר איווען) אום צי גראַד.

odds *n.* (אַדז) 1. אונגלייכקייט, ניט=גראַדקייט; איבריגקייט, איבערגעוויכט; 2. אין אַ וועט — די מותרות פון אַ גרעסערער סומע, וועלכע איינער לעגט איין אין געוועט, אין פּערגלייך מיט דער קלענערער סומע פון דעם אַנדערען צד; 3. די שוועהרע בעדינגונגען, וועלכע מען ניט דעם שטאַרקערען צד אין אַ וועט=קאַמפּף, כדי אויסצוגלייכען איהם מיט דעם שוואַכערען צד.

2. He was sure of his contention that he was ready to bet on it and to give long **odds**. 3. In the Turko-Balkan war the **odds** were against the Turks.

odds and ends (אַדז ענד ענדז) קליינע פערשיעדענאַרטיגע זאַכען.

odd trick (אַד טריק) אין וויהסט=שפּיעל [קאָרטען] — דאָס נעהמען דעם 7טען מאָל פון די 13.

ode *n.* (אָוד) אַן אָדע, אַ שיר, וועלכער דריקט אויס אַ הויכע בעגייסטערונג אָדער ענטציקונג פון אַ געוויסער פּאַסירונג; אַ לויב=געזאַנג.

O'delsthing *n.* (אָו'-דעלז-טינג) דער אָדעלסטינג [דאָס צווייטע נידריגערע הויז פון נאָרוועגישען סטאָרטינג אָדער פּאַרלאַמענט].

ode'on *n.* (אָ-די'-אָן) אין אַלט=גריכענלאַנד — דער אָדעאָן, אַ טעאַטער מיט אַ דאַך [צום אונטערשייד פון אַמפיטעאַטער, וועלכער איז געווען אָהן אַ דאַך]; אַ טעאַטער.

ode'um *n.* (אָ-די'-אָם) ז. *odeon*

od'-force *n.* (אָוד'-פאָורס) די אָדישע קראַפט. ז. *od*

o'dic *a.* (אָו'-דיק) וואָס געהערט צו אַן אָדע אָדער לויב=געזאַנג; וואָס איז שייך צו דער אָדישער קראַפט, צוליעב וועלכער עס קומען כלומרשט פאָר פערשיעדענע היפּנאַטישע ערשיינונגען. ז. *od*

o'dically *adv.* (אָו'-די-קעל-אי) דורך דער ווירקונג פון דער אָדישער קראַפט, דורך וועלכער — לויט דער מיינונג פון די ספּיריטיסטען — קומען פאָר פערשיעדענע היפּנאַטישע און מעזמערישע ערשיינונגען. ז. *od*

O'din *n.* (אָו'-דין) אין דער סקאַנדינאַווישער מיטאָלאָגיע — אָדין [דער העכסטער גייסט, וועלכער האָט בעשאַפען די וועלט].

Odin'ic *a.* (אָ-דינ'-איק) אָדיניש, וואָס איז שייך צום גאָט אָדין. ז. *Odin*

O'dinism *n.* (אָו'-דינ-איזם) אָדיניזם, דאָס גלויבען אין גאָט אָדין; די אַלטע סקאַנדינאַווישע מיטאָלאָגיע. ז. *Odin*

o'dious *a.* (או'-די-אס) ווידריג, פער= האסט, אבשייליך, פערעכטליך; פאסקודנע.
o'diously *adv.* (או'-די-אס-לי) אויף א פאסקודנעם, פערהאסטען שטייגער.
o'diousness *n.* (או'-די-אס-נעס) אבשיי= ליכקייט, פערעכטליכקייט, ווידריגקייט; פאסקודנעקייט.
o'dist *n.* (או'-דיסט) איינער וואס שרייבט אדען אדער ליבע-געזאנגען.
o'dium *n.* (או'-די-אם) דער האס, די אבשייליכקייט; דער פארוואורף, דער טא= דעל.
o'dium theolog'icum (או'-די-אם טהי-א-לאדזש'-אי-קאם) דער האס פון שטרייטענדע טעאלאגען; די שנאה פון פארשטעהער פון פערשיעדענע אדער גע= גענזעציכע מיינונגען.
odom'eter *n.* (א-דאמ'-ע-טער) אן אדא= מעטער אדער וועג-מעסטער [אן אינסטרו= מענט, וואס פערצייכענט דעם מהלך וואס א וואגען איז אבגעפאהרען].

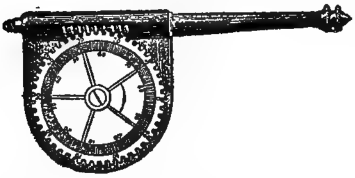

Odometer

odom'etry *n.* (א-דאמ'-עט-רי) אדא= מעטריע, דאס מעסטען דורך א געוויסען אפאראט דעם אבגעפאהרענעם מהלך. ז. *odometer*
odontal'gia *n.* (או-דאנ-טעל'-דזשי-א) צייהן-וועהטאג.
odontal'gic *a. and n.* (או-דאנ-טעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו צייהן-וועהטאג; א מיטעל איינצושטילען א צאהן-וועהטאג.
odontal'gy *n.* (או-דאנ-טעל'-דזשי) ז. *odontalgia*
odonti'asis *n.* (או-דאנ-טאי'-ע-סיס) דאס אויסשניידען זיך פון צייהנער.
odon'tic *a.* (א-דאנ'-טיק) וואס איז שייך צו די צייהנער.
odontog'eny *n.* (או-דאנ-טאדזש'-ע-ני) די ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון צייה= נער.
odon'tograph *n.* (א-דאנ'-טא-גרעף) דער אדאנטאגראף [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען צייכענט אוים אדער מען שטעלט אוועק ריכטיג די צייהנער פון א צאהן-ראד].
odontog'raphy *n.* (או-דאנ-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די צייהנער.
odon'toid *a.* (א-דאנ'-טאיד) צאהן-אר= טיג, צאהן-פערמיג.
odon'tolite *n.* (א-דאנ'-טא-לאיט) אן אדאנטאליט [א פערשטיינערטער צאהן, וואס מען געפינט אין פערשיעדענע געאלא= גישע פארמאציאנען פון דער ערד].
odontol'ogist *n.* (או-דאנ-טאל'-א-דזשיסט) א ספעציאליסט אין דער ווי= סענשאפט וועגען צייהנער.
odontol'ogy *n.* (או-דאנ-טאל'-א-דזשי) אדאנטאלאגיע, די לעהרע וועגען די צייה= נער.
o'dor *n.* (או'-דאר) 1. א גערוך, א שמע= קעדיגער ריח; 2. א רעפוטאציע, א נא= מען.
2. He is in bad odor among his neighbors.
o'dorator *n.* (או'-דאר-איי-טאר) א שפריצער, וואס ווערט בענוצט צו שפרי= צען אדער צושטויבען א פארפיום.
odorif'erant *a.* (או-דא-ריפ'-ע-רענט) ז. *odoriferous*
odorif'erous *a.* (או-דא-ריפ'-ע-ראס) שמעקענד; וואס האט א גערוך.
odorif'erously *adv.* (או-דא-ריפ'-ע-ראס-לי) אויף א שמעקענדען אופן; ארויס= לאזענדיג א גערוך.
odorif'erousness *n.* (או-דא-ריפ'-ע-ראס-נעס) שמעקעדיגקייט, א שטארקער גע= רוך.
o'dorless *a.* (או'-דאר-לעס) אהן א גע= רוך.
o'dorous *a.* (או'-דאר-אס) שמעקעדיג; וואס לאזט ארויס א גערוך.
o'dorously *adv.* (או'-דאר-אס-לי) שמע= קעדיג; ארויסלאזענדיג א ריח.
o'dorousness *n.* (או'-דאר-אס-נעס) דאס זיין שמעקעדיג; דאס ארויסלאזען א גערוך.
odyl'ic *a.* (א-דיל'-איק) אדיש, וואס איז שייך צו דער אדישער קראפט. ז. *od*
odyl'ic force (א-דיל'-איק פאורס) די אדישע קראפט. ז. *od*
o'dylism *n.* (או'-די-ליזם) די אידעען אדער לעהרען וועגען דער אדישער קראפט. ז. *od*
odynpha'gia *n.* (אד-אין-פיי'-דזשי-א) דאס שלינגען מיט א וועהטאג.
Od'yssey *n.* (אד'-אי-סי) די אדיסעע, א העלדען-געדיכט פון דעם בעריהמטען גריכישען דיכטער האמער וועגען דעם צו= ריקקומען פון דעם טראיאנישען העלד אדי= סעאוס [אוליסעס], וועלכער האט געוואנ= דערט צעהן יאהר צו געפינען דעם וועג צו זיין היימאט נאך דעם פאל פון טראיא.
O. E. *Old English* ראשי תבות פון
œcol'ogy *n.* (אי-קאל'-א-דזשי) דאס שטודיום וועגען דער לעבענס-געשיכטע פון ארגאניזמען אין זייערע אינדיווידועלע און געגענזייטיגע בעציהונגען; דאס שטודיום וועגען דעם לעבען און וואקסען פון חיות און גראזען.
œconom'ic *a.* (אי-קא-נאמ'-איק) ז. *economic*
œcon'omy *n.* (אי-קאנ'-א-מי) ז. *economy*
œcumen'ic *a.* (עק-יו-מענ'-איק) ז. *ecumenic*
œcumen'ical *a.* (עק-יו-מענ'-אי-קעל) ז. *ecumenical*
œde'ma *n.* (אי-די'-מא) וואסער-זוכט. ז. *dropsy*
œde'matous *a.* (אי-די'-מע-טאס) וואס איז שייך צו וואסער-זוכט אדער וואסער= געשווילעכץ. ז. *dropsy*
œil'-de-bœuf' *n.* (אויל'-דע-בעף') א רונדליך אדער אוואל פענסטערעל.
Œnan'the *n.* (אי-נענ'-טהי) די ענאנטהע= פלאנצען [א מין פלאנצען, וועלכע בלי= הען ווי ווינטערריבען-בוימער. די ווארצלען פון א טייל פון דיזע פלאנצען זיינען שטארק גיפטיג].
œnan'thic ac'id (אי-נענ'-טהיק עס'-איד) ענאנטהע-זייערע [א קאלירלאזע פוטער-פערמיגע מאסע וואס ווערט ער= האלטען פון ענאנטהע-עטהער].
œnan'thic e'ther (אי-נענ'-טהיק אי'-טהער) ענאנטהע-עטהער [א אוילינע פליסיגקייט מיט אן אנגענעהמען ריח, וועלכע ווערט אפט צוגעמישט צו וויין].
œnolog'ical *a.* (איע-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צום שטודיום פון וויינען און זייערע זארטען.
œnol'ogy *n.* (איע-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען וויינען, זייערע זארטען און פערשיעדענהייטען.
œnoma'nia *n.* (איע-נא-מיי'-ני-א) א קראנקליכער בענעהר נאך וויין.
œ'nomel *n.* (איע'-נא-מעל) א געטראנק פון וויין מיט האניג.
œnom'eter *n.* (איע-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די שטארקייט פון אלקאהאל אין וויין.
o'er *adv. and prep.* (אור) אן אבקירצונג פון *over*
œsophagal'gia *n.* (אי-סאפ-ע-געל'-דזשי-א) א וועהטאג אין שלונד.
œsophagi'tis *n.* (אי-סאפ-ע-דזשאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון שלונד.
œsoph'agoscope *n.* (איע-סאפ'-ע-גא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען דעם שלונד.
œsoph'agus *n.* (אי-סאפ'-ע-גאס) דער שלונד, דער שפייז-רעהר [דער רעהר דורך וועלכען די שפייז געהט אין מאגען]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
of *prep.* (אוו) פון; וועגען; אויס.
of age (אוו איידזש) פול-יעהריג.
of course (אוו קאורס) נאטירליך, עס פערשטעהט זיך, געוויס.
off *prep., adv., a., v., n. and int.* (אף) פון, אב, אראב, אוועק, אוים, ארויס; ער= ווייטערט; אויף דער הויך פון... [ווע= גען שיפען אויף'ן ים]; אראב פון וועג; פון דער זייט; ניט צום פונקט; פאלש; אויף דער רעכטער זייט; לעדיג, פריי פון ארבייט, פון בעשעפטיגונג א. ד. ג.; אין קריקעט-שפיעל — פון דער לינקער זייט פון דעם באל-ווארפער; אברודערען פון ברעג [וועגען א שיף]; אין קריקעט= שפיעל — דער טייל פון פעלד, וואס איז פון דער לינקער זייט פון דעם באל-ווער= פער; אוועק! טראג זיך!
of'fal *n. and a.* (אפ'-על) אבפאל; פלייש-אבפאל; קליינע פישלעך וואס ווע= רען מיטגעפאנגען אין א נעץ און אוועק= געווארפען פון פישער; וואס פאלט אב.
off'-and-on' *a.* (אפ'-ענד-אן') צופעל= ליג, געלעגענטליך.
He has been in my employ off and on these ten years.
off and on (אף ענד אן) ארויף און אראב; אהין און אהער; באלד אזוי און באלד אזוי; אב און צו.
off'cast *n.* (אפ'-קעסט) דאס אבפאל, וואס ווערט ארויסגעווארפען.
off col'or (אף קאל'-אר) וואס האט ניט דעם ריכטיגען קאליר [וועגען עדעלשטיי= נער]; שלעכט, ניט פון דעם ריכטיגען זארט; פון א צווייפעלהאפטער מאראל; וואס טויג ניט, וואס פאסט ניט.
off'cut *n.* (אפ'-קאט) אברעזקעס, אבגע= שניטענע שטיקלעך פאפיער פון די בלע= טער פון א בוך.
off day (אף דיי) א פייער-טאג, א טאג, וואס מען האט פריי פון דער ארבייט.
Monday and not Saturday is my off day.
off du'ty (אף דיו'-טי) פריי פון דיענסט אדער בעשעפטיגונג [צייטווייליג].
I am off duty this afternoon.
offence' *n.* (א-פענס') ז. *offense*
offence'less *a.* (א-פענס'-לעס) ז. *offenseless*
offend' *v.* (א-פענד') 1. בעליידיגען, ערגערען, ערצארנען, אנגרייפען; 2. אי= בערטרעטען, עובר זיין; זינדיגען.
1. Your remarks offend me. 2. A gentleman will not offend against the conventions of society.

offen'dant *n.* (א-פענ'-דענט) ז. *offender*.

offen'der *n.* (א-פענ'-דער) א בעליידיגער; אן אנגרייפער; א זינדער, א פערברעכער, א חוטא.

offen'ding *n.* (א-פענ'-דינג) א זינד, א פערברעכען.

offen'dress *n.* (א-פענ'-דרעס) א בעליידיגערין; א זינדערין, א פערברעכערין.

offense' *n.* (א-פענס') א בעליידיגונג; א זינד, אן עברה, א פערברעכען; ערגערונג, צארן; אטאקע, אנפאל.

offense'less *a.* (א-פענס'-לעס) אונשולדיג; ריין פון זינד; אונשעדליך.

offense'lessly *adv.* (א-פענס'-לעס-לי) אויף אן אונשולדיגען אופן; אונשעדליך.

offen'sive *a. and n.* (א-פענ'-סיוו) בעליידיגענד; עקעלהאפט; ווידריג; אונאנגענעהם; אן אנגרייפענדע האלטונג אדער טאקטיק.

offen'sively *adv.* (א-פענ'-סיוו-לי) דורך אן אטאקע; מיט אן אנגריף; אויף אן אונאנגענעהמען אדער עקעלהאפטען אופן.

offen'siveness *n.* (א-פענ'-סיוו-נעס) דאס זיין בעליידיגענד; דאס זיין אנגרייפענד; עקעלהאפטיגקייט, ווידריגקייט; אונאנגענעהמקייט.

of'fer *v. and n.* (אפ'-ער) אנבאטען; פארלעגען; פארשלאגען; זיך אנשלאגען, זיך אנבאטען; ווידמען; אפפערען; וועלען, פרובירען; אן אנבאט, א פארלעג, א פארשלאג; א פערזוך, א פראבע.

of'ferable *a.* (אפ'-ער-עבל) וואס קען אנגעבאטען אדער פארגעלעגט ווערען.

of'ferer *n.* (אפ'-ער-ער) אן אנבאטער; א פארלעגער; א פארשלעגער; אן אפפערער.

of'fering *n.* (אפ'-ער-אינג) אן אנבאט; א פארלאגע; אן אפפערונג; אן אפפער, א קרבן.

offertoire' *n.* (אפ-ער-טואר') ז. *offertory*.

of'fertory *n.* (אפ'-ער-טאר-אי) דאס אפפערטאריום [אן אפפער=געזאנג אלס א טייל פון א מעסע אין דער קאטוילישער קירך]; פסוקים אדער שפריכע, וועלכע ווערען געלעזען אין קירכען אין דער צייט ווען מען זאמעלט נדבות ביי דעם הייליגען אבענדמאהל; דאס אפפערען; אן אפפער.

off'-flow *n.* (אפ'-פלאו) א קאנאל, דורך וועלכען עס פליסט אב דאס איבריגע וואסער.

off'-gas *n.* (אפ'-געס) אבפאל גאז, דער גאז וואס נעהמט ארויס דורך'ן קוימען ניט פערברענטערהייד.

off'-go *n.* (אפ'-גאו) אן אנפאנג.

off'hand' *adv. and a.* (אפ'-הענד') גלייך אויף דער שטעלע, אהן פארבערייטונגען, עקספראמפט.

off'handed *adv.* (אפ'-הענ-דער) ז. *offhand*.

of'fice *n.* (אפ'-איס) אן אמט; אן אמט=הויז, א קאנצעלאריע, א קאנטאר; גאטעס=דיענסט; דיענסט=פעררריכטונג, דיענסט=לייסטונג; דיענסט=פליכט; א געשעפט, א שטעלע; דער בעאמטען=שטאנד; אן אמטס=בעצירק.

of'fice-bear'er *n.* (אפ'-איס-בעהר'-ער) אן אמטס=טרעגער, איינער וואס האט אן אמט.

of'fice-book *n.* (אפ'-איס-בוק) א גאטעס=דיענסט בוך, א געבעט=בוך.

of'fice-hol'der *n.* (אפ'-איס-האול'-דער) א רעגיערונגס=בעאמטער; א בעאמטער.

of'fice hours (אפ'-איס אורז) געשעפטס=שטונדען; אויפנאהמע=שטונדען [ווי ביי א דאקטאר, אדוואקאט א. ד. ג.].

of'ficer *n. and v.* (אפ'-אי-סער) א בעאמטער; א רעגיערונגס=בעאמטער, א טשינאווניק; א געריכטס=דיענער; א פאליציי=בעאמטער; אן אפיציער; אנשטעלען אדער בעזארגען מיט אפיציערען; אנשטעלען בעאמטע.

of'fice-see'ker *n.* (אפ'-איס-סיע'-קער) איינער וואס יאגט זיך נאך אן עפענטליכען אדער רעגיערונגס=אמט.

offi'cial *a. and n.* (א-פיש'-על) אפיציעל, אמטליך; עפענטליך; אן אפיציעלער בעאמטער, א טשינאווניק, א רעגיערונגס=בעאמטער; א בעאמטער, אן אנגעשטעלטער.

offi'cialdom *n.* (א-פיש'-על-דאם) ביוראקראטיע; בעאמטענטום.

offi'cialism *n.* (א-פיש'-על-איזם) ביוראקראטישע פארמאליטעט; א ביוראקראטישע סיסטעם; אן אפיציעלע שטעלע, אן עפענטליכער אמט.

official'ity *n.* (א-פיש-אי-על'-אי-טי) ז. *officialty*.

offi'cialize *v.* (א-פיש'-על-איז) מאכען אפיציעל, צוגעבען אן אפיציעלען כאראקטער.

offi'cially *adv.* (א-פיש'-על-אי) אפיציעל, עפענטליך, אמטליך.

offi'cialty *n.* (א-פיש'-על-טי) דאס אמט אדער די פליכטען פון א בעאמטען; דאס אמט פון א קירכען=ריכטער; א געביידע וואו א קירכען=געריכט ווערט אבגעהאלטען.

offi'ciant *n.* (א-פיש'-אי-ענט) דער וואס ריכט אב די עבודה אין קירך.

offi'ciate *v.* (א-פיש'-אי-אייט) ערפילען אדער פערטרעטען אן אמט; פערריכטען גאטעס=דיענסט, פראוועען די עבודה.

offic'inal *a. and n.* (א-פיס'-אי-נעל) וואס געפינט זיך אין אפטייק, וואס ווערט געמאכט אין אפטייק; וואס מען האט פארטיג ביי דער האנד [וועגען א מעדיצין]; א פערפארטיגטע מעדיצין, וואס ווערט פערקויפט אין אן אפטייק.

offi'cious *a.* (א-פיש'-אס) 1. דיענסט=פערטיג, בעל=טובה'דיג; 2. צודרינגליך פריינדליך, וואס מישט זיך אין יענעמס עסקים, וואס באט זיך אן מיט טובות; 3. אפיציעז [וואס האט פערבינדונגען מיט אפיציעלע קוועלען אבער איז ניט פארמעל אפיציעל].

2. An **officious** person is most often regarded as a meddler.

offi'ciously *adv.* (א-פיש'-אס-לי) מיט צודרינגליכער פריינדליכקייט; ארייננמישענדיג זיך אין יענעמס עסקים; אנבאטענדיג זיך מיט טובות.

offi'ciousness *n.* (א-פיש'-אס-נעס) דיענסט=פערטיגקייט; צודרינגליכע פריינדליכקייט.

off'ing *n.* (אפ'-אינג) דער אפענער ים.

off'ish *a.* (אפ'-איש) צוריקגעהאלטען, צוריקגעצויגען.

Don't be **offish** in your manner.

off'ishness *n.* (אפ'-איש-נעס) צוריקגעהאלטענקייט, צוריקגעצויגענקייט.

off its feet (אף איטס פיעט) אין דרוקעריי — ניט גראד שטעהענד [וועגען שריפט=זאץ וואס שטעהט אביסעל געבויגען].

off'-load *v.* (אפ'-לאוד) אויסלאדען, אויספאקען.

off'-ly'ing *a.* (אפ'-לאי'-אינג) וואס ליעגט ווייט אוועק.

off one's base (אף הוואנז בייס) אונגערעכט, אין טעות; משוגע.

off one's feet (אף הוואנז פיעט) ניט אויף די פיס, ניט טהעטיג.

off one's hands (אף הוואנז הענדז) ארויס פון האנד, אבגעטהאן, געענדיגט.

off'print *n. and v.* (אפ'-פרינט) א בעזונדערער אבדרוק פון אן איינצעלנעם ארטיקעל אין א זשורנאל אדער פון וועלכער עס איז פעריאדישער אויסגאבע; מאכען א בעזונדערען אבדרוק פון אן ארטיקעל וואס איז געדרוקט אין א פעריאדישער אויסגאבע.

off'-put *n.* (אפ'-פוט) דאס אוועקלעגען אן א זייט; ענטלאסונג, ענטזאגונג; אבלעגונג; דאס אב'פטר'ען; אויספערקויף; אבזעגלונג. ז. *put off*.

off'saddle *v.* (אפ'-סעדל) אבזאטלען, אראבנעהמען דעם זאטעל.

off'scouring *n.* (אפ'-סקאור-אינג) שמוץ, אויסגעקעהרטע מיסט.

off'scum *n.* (אפ'-סקאם) אבפאל, שמוץ, מיסט.

off'set *n. and v.* (אפ'-סעט) א שפראצלינג; א ווארצעל=שפראצונג; א ווארצעל=צווייגעל; דער אבזאץ אדער אבצווייגונג פון א בארג; אין לאנד=מעסטונג — די ארדינאטע אדער פערפענדיקולארע [דער ווערטיקאלער אבשטאנד פון דער מעסט=ליניע פון א געוויסען פונקט]; די אויסגלייכונג אדער קוויטירונג פון א רעכנונג, אן אברעכנונג; א געגענרעכנונג אויף דער גלייכער סומע; אן אבזאץ אדער ארויסשטארצונג פון א מויער=וואנד; א טעראסע; א גאפעל=פערמיגער שטאנג וואס פעראייניגט די טרייב=טיילען אין א וואגען; די דורכשלאגונג פון דרוק=טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער; א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענדען זאלען בלייבען פאראלעל; אויסגלייכען א רעכנונג, קוויטירען א רעכנונג מיט א געגענרעכנונג אויף דערזעלבער סומע; מעסטען לאנד דורך ציהען ווערטיקאלע ליניען פון דער מעסט=קייט צו געוויסע פונקטען; מאכען אן אבזאץ אדער ארויסשטארצונג אין א מויער=וואנד; מאכען טעראסען; לאזען דורכשלאגען די דרוק=טינט פון דער אנדערער זייט פון פאפיער; מאכען א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענדען זאלען בלייבען פאראלעל.

off'setting *n. and a.* (אפ'-סעט-אינג) א פלעק פון דורכגעשלאגענער דרוק=טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער; דאס מאכען א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענדען זאלען בלייבען פאראלעל; אויסגלייכענדיג אדער קוויטירענדיג א רעכנונג מיט א געגענרעכנונג אויף דער גלייכער סומע; וואס נייגט זיך אב אן א זייט.

off'shoot *n.* (אפ'-שוהט) א שפראצלינג; א צווייגעל; אן אבצווייגונג.

off'shore *adv. and a.* (אפ'-שאור) אוועק פון ברעג; וואס פיהרט צום ברעג אדער פון ברעג; וואס איז ביים ברעג.

off'-side *n.* (אפ'-סאיד) 1. די ניט ריכטיגע זייט אדער שטעלונג [ווי ביי באלשפיעל]; 2. די רעכטע זייט בשעת מען פאהרט אויף א וועג.

2. Keep on the **off-side** of the road.

off'spring *n.* (אפ'-ספרינג) 1. א שפראצ=

לינג; א שפראץ=צווייגעל; 2. אן אבשטאם, קינדער.

2. The instinct to care for one's **offspring**, is most marked in the human species.

off'take *n.* (אפ'–טייק) אן אבפלוס=קא=נאל; א וואסער=קאנאל.

offus'cate *v.* (א–פאס'–קייט) ז. ***obfuscate***

offusca'tion *n.* (אפ–אס–קיי'–שאן) ז. ***obfuscation***

off'ward *adv.* (אפ'–הווארד) צום ים=צו.

of late (אוו לייט) ניט לאנג צוריק, פאר קורצען.

of old (אוו אולד) פארצייטען.

oft *adv. and a.* (אהפט) ז. ***often***

oft'en *a. and adv.* (אהפן) אפט; עפטערס.

oft'entimes *adv.* (אהפ'נ–טאימז) עפטערס.

of that ilk (אוו טהאט אילק) פון דעמזעלבען [א צוזאץ צו א נאמען פון א פריץ וואס איז איינער און דערזעלבער מיט דעם נאמען פון זיין מאיאנטעק].

oft'times *adv.* (אהפט'–טאימז) ז. ***oftentimes***

og'am *n.* (אג'–עם) ז. ***ogham***

og'amic *a.* (אג'–עם–איק) וואס איז שייך צו די אגאמען. ז. ***ogham***

og'doad *n.* (אג'–דא–עד) א זאך וואס בעשטעהט פון אכט טיילען; אן אכטצאהל.

og'doastich *n.* (אג'–דא–ע–סטיק) א פאעמא פון אכט שורות.

ogee' *n.* (או–דזשיע') א דאפעל=געבויגענע ליניע, וועלכע בעשטעהט פון א פאראייניגונג פון א קאנקאווען און קאנוועקסען טייל; א געזימס אדער קארניז וואס איז געבויגען נאך א ליניע, וועלכע איז צום טייל קאנוועקס און צום טייל קאנקאוו.

ogee' mol'ding (או–דזשיע' מאול'–דינג) א געזימס אדער קארניז וואס איז געבויגען נאך א ליניע, וועלכע איז צום טייל קאנוועקס און צום טייל קאנקאוו.

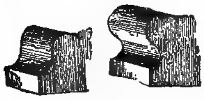

Ogee Molding

og'ham *n.* (אג'–עם) די אגאמען, אזא פארצייטיגע געהיים=שריפט פון די אירלענדער און פון אייניגע אנדערע קעלטישע פעלקער אין גרויס בריטאניען [די שריפט איז בעשטאנען פון 20 בוכשטאבען און יעדער בוכשטאב האט מיט זיך פארגעשטעלט איינע אדער עטליכע גלייכע אדער קרומע פאסיקלעך פערפענדיקולאר צו א לאנגער גראדער ליניע]; אן אויפשריפט אין דיעזער געהיים=שריפט.

Ogham Inscription

o'give *n.* (או'–דזשאיוו) א שפיץ=בויגען, א שפיץ=געוועלב [פון א געביידע]; א פענסטער אין דער פארם פון א שפיץ=בויגען.

o'gle *v. and n.* (אוגל) ליעב=אויגלען, ווארפען ליעבע=בליקען; קאקעטיש ווינקען; א קאקעטישער וואונק; א ליעבע=בליק; א נאכט=אוילע [א געוויסער נאכט=פויגעל].

o'gler *n.* (או'–גלער) א ליעב=אויגלער, איינער וואסווארפט קאקעטישע בליקען.

o'gles *n.* (אוגלז) אויגען.

o'gling *n.* (או'–גלינג) דאס ליעב=אויגלען, דאס ווארפען ליעבעס=בליקען; א קאקעטישער וואונק.

o'gre *n.* (או'–גער) אן אגער, א לעגענדארער מענשען=פרעסענדער ריעז; א מענשען=פרעסער.

o'greish *a.* (או'–גער–איש) ווי אן אגער, מענשען=פרעסעריש.

o'greism *n.* (או'–גער–איזם) ווילדע מענשען=פרעסעריי.

o'gress *n.* (או'–גרעס) אן אגעריז, א מענשען=פרעסעריז.

ogril'lon *n.* (א–גריל'–יאן) א קלייגער אגער, א קלייגער מענשען=פרעסער.

Ogyg'ian *a.* (א–דזשידזש'–אי–ען) וואס איז שייך צו דעם לעגענדארען קעניג אגיגעס אין גריכענלאנד, וועגען וועלכען מען ווייס גארנישט; אוראלט, פון גאנץ אלטע צייטען.

oh *int.* (או) א! אך!

ohm *n.* (אום) אן אהם, אן עלעקטרישע איינהייט צו מעסטען דעם ווידערשטאנד פון מאטעריאלען נעגען אן עלעקטרישען שטראם [דער ווידערשטאנד פון אן אהם איז אונגעפעהר גלייך צו דעם ווידערשטאנד פון 400 פוס געוועהנליכען אייזערנעם טעלעגראף=דראט].

ohm'age *n.* (אומ'–עדזש) עלעקטרישער ווידערשטאנד געמאסטען אין אהם. ז. ***ohm***

ohm'ic *a.* (אומ'–איק) וואס בעלאנגט צו אן אהם. ז. ***ohm***

ohm'meter *n.* (אומ'–מי–טער) אין עלעקטריציטעט — אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען מעסט אב לויט די צאהל אהמען דעם ווידערשטאנד פון מאטעריאלען נעגען אן עלעקטרישען שטראם.

oho' *int.* (א–האו') אהא! אהא!

oil *n. and v.* (איל) אויל; פעטראלעאום; אוילען.

oil'-bag *n.* (איל'–בעג) א פעטס=זעקעל, א שמאלץ=ביִיטעל [ביי חיות]; אן אויל=ביִיטעל [צו האלטען אויל].

oil'-bird *n.* (איל'–בוירד) דער אויל=פויגעל [אזא גרויסער נאכט=פויגעל פון דעם מין ציעגען=מעלקער, וואס האלט זיך אויף אין הויהלען].

Oil-bird

oil'-box *n.* (איל'–באקס) דאס אויל=קעסטעל [אין מאשינעריע — דער טייל, וואו עס געפינט זיך דאס אויל און פון וואנען די מאשין ווערט אויטאמאטיש געאוילט].

oil'-cake *n.* (איל'–קייק) אן אויל=קוכען, א צוזאמענגעפרעסטע מאסע פון זאמען, פון וועלכע מען האט ארויסגעדריקט דאס אויל.

oil'-cloth *n.* (איל'–קלאהטה) צעראטע, וואקס=טוך.

oil'-coat *n.* (איל'–קאוט) א וואסער=זיכערער מאנטעל [וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער], א רעגענמאנטעל.

oil'-cock *n.* (איל'–קאק) דער אויל=קראן אין א מאשין.

oil'-col'or *n.* (איל'–קאל'–אר) אויל=פארב; א בילד געמאלען מיט אויל=פארב.

oil'-cup *n.* (איל'–קאפ) אן אויל=קאן; אן אוילער [א פארריכטונג אויטאמאטיש צו אוילען מאשינען].

oil'-der'rick *n.* (איל'–דער'–איק) אזא פארריכטונג ביים גראבען א פעטראלעאום=ברונעם.

oil'-distrib'uter *n.* (איל'–דיס–טריב'–יו–טער) א פארריכטונג צו גיסען אויל אין ים בעת א שטורם, אום צו פערקלענערען די כוואליעס.

oiled *a.* (אילד) געאוילט, אנגעשמירט מיט אויל, דורכגעזאפט מיט אויל.

oiled leath'er (אילד לעטה'–ער) לעדער וואס איז אויסגעארבייט געווארען מיט דער הילף פון אויל.

oiled pa'per (אילד פיי'–פער) אויל=פאפיער, פאפיער דורכגעזאפט מיט אויל [אום עס צו מאכען דורכזיכטיג אדער וואסער=זיכער].

oiled silk (אילד סילק) אויל=זייד [זייד דורכגעזאפט מיט אויל, איז דורכזיכטיג און וואסער=זיכער].

oi'ler *n.* (אי'–לער) אן אויל=קאן; א פארריכטונג צו אוילען אויטאמאטיש מאשינען; אן אוילער, אן ארבייטער וואס אוילט מאשינען; א פעטראלעאום=גרוב; א שיף וואס פיהרט אויל אדער פעטראלעאום; א רעגענמאנטעל.

oi'lery *n.* (אי'–לער–אי) אן אויל=פאבריק; אן אויל=קראם; אויל=פראדוקטען.

oil'-extrac'tor *n.* (איל'–עקס–טרעק'–טאר) אן אויל=ארויסציהער [א פארריכטונג ארויסצוציהען אויל פון פערשיעדענע שטאפען]; אן אויל=פילטער.

oil'-fac'tory *n.* (איל'–פעק'–טא–רי) א פיש=טראן=פאבריק.

oil'-feed *n.* (איל'–פיעד) ז. ***oil-cup***

oil'-field *n.* (איל'–פיעלד) א פעטראלעאום=פעלד [א נעגענד וואו עס געפינט זיך פעטראלעאום].

oil'-fu'el *n.* (איל'–פיו'–על) אויל=הייצונג [פעטראלעאום און אנדערע ענליכע שטאפען געברויכט אלס הייצונג].

oil'-gage *n.* (איל'–גיידזש) אן אויל=מעסטער [צו בעשטימען די שווערקייט פון אוילען].

oil'-gas *n.* (איל'–געס) אויל=גאז [בעקומט זיך, ווען מען לאזט דורך אוילען דורך אנגעגליהטע רעהרען].

oil'-green *n.* (איל'–גריען) אן אויל=גריענער קאליר [צווישען גרין און געלב].

oil'-hole *n.* (איל'–האול) אן אויל=לאך [א לאך אין א מאשין זי צו אוילען].

oi'lily *adv.* (אי'–לי–לי) אזוי ווי אויל; גלימשיג, גלאט, געשמיערט, פעט; מיט געמאכטער העפליכקייט [אין רעדען אדער בענעהמונג].

oi'liness *n.* (אי'–לי–נעס) געאוילטקייט, אוילינקייט, פעטקייט; גלימשינקייט, גלאטקייט; געמאכטע העפליכקייט אדער אנגענעהמליכקייט [אין רעדען אדער בענעהמונג].

oil'-jack *n.* (איל'–דזשעק) א כלי צו קאכען אויל.

oil'less *a.* (איל'–לעס) אהן אויל, אהן פעטראלעאום.

oil'man *n.* (איל'–מען) אן אויל=הענדלער.

oil'-mill *n.* (איל'–מיל) אן אויל=פאבריק; אן אויל=מאשין [ארויסצודריקען אויל פון זאמען, פרוכטען א. ז. וו.].

oil'-nut *n.* (איל'-נאט) אן אויל=נוס, אן אויל=פלאנצע, א נוס אדער נוס=פלאנצע וואס גיט ארויס אויל, דער אמעריקאנישער פוטער=נוס, דער עלק=נוס; די ריצין=אויל פלאנצע; די אויל=פאלמע.

oil of tur'pentine (איל אוו טויר'-פענ-טאין) טערפענטין=אויל.

oil of vit'riol (איל אוו וויט'-רי-אל) וויטריאל=אויל, שוועבעל=זויערע.

oilom'eter *n.* (אי-לאמ'-ע-טער) אן אויל=רעזערוואר.

oil'-pain'ting *n.* (איל'-פיינ'-טינג) אויל=פארב מאלעריי; א בילד געמאלען מיט אויל=פארב.

oil'-palm *n.* (איל'-פאהם) אן אויל=פאלמע [א פאלמע אין אפריקא וואס פון איהרע פרוכט ווערט אויסגעדריקט א מין אויל].

oil'-pipe *n.* (איל'-פאיפ) אן אויל=רעהר [א רעהר דורך וועלכער מען טרייבט אויל אדער פעטראלעאום].

oil'-plant *n.* (איל'-פלענט) ז. *bene*

oil'-press *n.* (איל'-פרעס) אן אויל=פרעס [צום אויסדריקען אויל פון פלאנצען].

oil'-pump *n.* (איל'-פאמפ) אן אויל=פומפ.

oil'-rock *n.* (איל'-ראק) די פעטראלעאום=שיכט [די ערד=שיכט, וואו עס געפינט זיך פעטראלעאום אדער נאפט].

oil'-safe *n.* (איל'-סייף) א פאס אדער קעסעל, וואו מען האלט לייכט=ענטצינדבארע אוילען.

oil'skin *n.* (איל'-סקין) וואקס=לייוועגט, געאוילטער שטאף, וואסער=זיכערער שטאף [געברויכט פאר רעגענמאנטלען].

oil'-smell'er *n.* (איל'-סמעל'-ער) איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען מיט'ן חוש הריח דערקענען, וואו עס געפינט זיך פעטראלעאום [באלד נאך דער ענטדעקונג פון פעטראלעאום אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא האבען פיעלע בעהויפטעט, אז זיי בעזיצען אזא פעהיגקייט און האבען אויף אזא אופן בעשווינדעלט פיעל מענשען].

oil'-spring *n.* (איל'-ספרינג) א פעטראלעאום קוואל [א קוואל פון פעטראלעאום, א וואסער=קוואל וואו עס געפינט זיך פעטראלעאום].

oil'-stock *n.* (איל'-סטאק) א קרוג פאר זאלבונגס=אויל [אין קירכען]. ז. *chrismatory*

oil'stone *n. and v.* (איל'-סטאון) אן אויל=שארפשטיין [א שארפשטיין, וועלכען מען אוילט ביים שארפען]; שארפען אדער פאלירען מיט אן אויל=שארפשטיין.

oil'-stove *n.* (איל'-סטאוו) א פעטראלעאום=אויווען [אן אויווען וואס מען הייצט מיט פעטראלעאום].

oil'-tank *n.* (איל'-טענק) אן אויל=כלי, אן אויל=קעסעל.

oil'-tes'ter *n.* (איל'-טעס'-טער) אן אפאראט צו פראבירען די שמיער=פעהיגקייט פון אוילען; אן אפאראט צו בעשטימען די טעמפעראטור, אין וועלכער פעטראלעאום=אויסדונסטונגען ציגדען זיך אן; דאס אבפראבירען דיעזע טעמפעראטור.

oil'-trade *n.* (איל'-טרייד) דער אויל=האנדעל.

oil'-tree *n.* (איל'-טריע) דער אויל=בוים, א בוים וואס בריינגט ארויס אויל [ווי דער איילבערטען=בוים אדער אויל=פאלמע, די ריצין=אויל פלאנצע, די כינעזישע אויל=מארב פלאנצע און די פיניע (שטיין=קיעפער, שטיין=פאסנע)].

oil'-well *n.* (איל'-הוועל) א נאפט=גרוב, א פעטראלעאום=גרוב.

oi'ly *a.* (אי'-לי) אויליג, פעט, שמיעריג, גליטשיג, גלאט; כלומר'שט העפליך [אין רעדען אדער בענעהמונג].

oi'ly-grain *n.* (אי'-לי-גריין) דער זעזאם [אזא פלאנצע]. ז. *bene*

oint *v.* (אינט) זאלבען; צולעגען א זאלב.

oint'ment *n.* (אינט'-מענט) א זאלב.

O. K. (או קיי) ריכטיג, אין ארדנונג [אלס בעצייכנונג אויף דאקומענטען]; בעצייכנען א דאקומענט מיט דיעזע בוכשטאבען.

The document received the manager's O. K.

oke *n.* (אוק) אן אקע [א געוויכטס=איינהייט אין טערקיי, וועלכע איז אונגעפעהר גלייך צו 2¾ ענגלישע פונט. ווערט אויך געברויכט אלס געוויכטס=איינהייט אין גריכענלאנד און אין אייניגע ערטער אין רוסלאנד, ווי אין בעסאראביען און אין דער געגענד ארום בעסאראביען].

Okla. אבקירצונג פון *Oklahoma* [דער שטאאט אקלאהאמא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Okra

o'kra *n.* (או'-קרא) א מין גארטען=פלאנצע, וואס ווערט געברויכט אין זופ.

old *a.* (אולד) אלט; פארצייטיג.

old'-clothes'man *n.* (אולד'-קלאוטהז'-מען) אן אלטווארג=הענדלער; איינער וואס האנדעלט מיט אלטע קליידער.

old con'tinent (אולד קאנ'-טי-נענט) דער אלטער וועלט=טייל [אייראפא אדער דער קאנטינענט פון אייראפא, אזיע און אפריקא — אין געגענזאץ צו אמעריקא].

old coun'try (אולד קאנ'-טרי) דאס אלטע פאטערלאנד, דאס אלטע לאנד [אייראפא, בעזאנדערס ענגלאנד — אויף דער שפראך פון די אייראפעאישע אימיגראנטען אין אמעריקא].

Old Cov'enant (אולד קאוו'-ע-נענט) ז. *Old Testament*

Old Domin'ion (אולד דא-מינ'-יאן) א צונאמען פון דעם שטאאט ווירדזשיניא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ol'den *a. and v.* (אולדן) אלט, פארצייטיג; מאכען אלט; ווערען אלט.

Old Eng'lish (אולד אינ'-גליש) די פארצייטיגע ענגלישע שפראך פון דרייצעהנטען ביז זעכצעהנטען יאהרהונדערט; אזא דרוק=שריפט, וואס איז געברויכט געווארען אין ענגלאנד אין 16טען יאהרהונדערט.

ol'der *a.* (אול'-דער) עלטער.

ol'dest *a.* (אול'-דעסט) עלטסטער, עלטסטע.

old'-faced *a.* (אולד'-פייסט) וואס זעהט אויס אלט, מיט א פערעלטערטען אויסזעהן.

old'-fash'ioned *a.* (אולד'-פעש'-אנד) אלטמאדיש, אלט=וועלטיש; וואס האט אן אלטען אויסזעהן; פריהצייטיג=רייף [וועגען א יונגען מאן וואס האט געוועהנהייטען און השגות פון אן עלטערען].

old'-fash'ionedness *n.* (אולד'-פעש'-אנד-נעס) אלטמאדישקייט, פארצייטיגקייט; פריהצייטיגע רייפקייט אדער פערעלטערטקייט.

old fel'low (אולד פעל'-או) אן אלטישקער; אן אלטער גוטער ברודער; דער שטן, דער מחבל.

old fo'gy (אולד פאו'-גי) א מענש פון דער אלטער וועלט; איינער וואס האלט זיך אן אלטע מנהגים.

old'-fo'gyish *a.* (אולד'-פאו'-גי-איש) אלטמאדיש; וואס האלט זיך אן אלטע מנהגים.

old'-fo'gyism *n.* (אולד'-פאו'-גי-איזם) אלטמאדישקייט; דאס האלטען זיך אן אלטע מנהגים.

old'-gen'tlemanly *a.* (אולד'-דזשענ'טל-מענ-לי) וואס איז פאסיג פאר אן אלטען מאן; ווי אן אלטער הערר.

old hand (אולד הענד) א געניטער, ערפאהרענער מענש; אין דער געשיכטע פון דער אויסטראלישער קאלאניזאציאן — א געוועזענער פערברעכער.

Old Har'ry (אולד הער'-אי) דער טייוועל.

old'-light *a. and n.* (אולד'-לאיט) וואס האלט פון אלטען גלויבען אדער פרינציפען; אן אנהענגער פון אלטען גלויבען אדער פרינציפען.

old'-line *a.* (אולד'-לאין) אלטמאדיש, קאנסערוואטיוו.

old maid (אולד מייד) אן אלטע מויד, א פערזעסענע מויד; אזא שפיעל.

old'-maid'hood *n.* (אולד'-מייד'-הוד) פערזעסענקייט, דאס זיין אן אלטע מויד.

old'-mai'dish *a.* (אולד'-מיי'-דיש) פערזעסען, אלט=מוידיש.

old'-mai'dism *n.* (אולד'-מיי'-דיזם) ז. *old-maidhood*

old'-man' *n.* (אולד'-מען') דער שטאבווארצעל [אזא בוימעל אין זיד=אייראפא מיט שמעקעדיגע, שעהנע בלעטער].

old man (אולד מען) 1. אן אלטער מאן; 2. א בעל=הבית, א הויז=ווירטה.

2. The old man insists that the children should be obedient.

old mas'ters (אולד מעס'-טערז) די מאהלער פון דער רענעסאנס=פעריאדע [הויפטזעכליך אין איטאליען].

old'ness *n.* (אולד'-נעס) אלטקייט.

Old Nick (אולד ניק) דער טייוועל.

Old One (אולד הוואן) דער טייוועל.

Old Prob. (אולד פראב) ז. *Old Probabilities*

Old Probabil'ities (אולד פרא-בע-ביל'-אי-טיז) דער הויפט אויפזעהער פון מעטעאראלאגישען אינסטיטוט אין ניו יארק [הומאריסטיש].

old red sand'stone (אולד רעד סענד'-סטאון) דער רויט=זאמד=שטיין פון דער דעוואנישער עפאכע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד.

old salt (אולד סאהלט) אן אלטער, ערפאהרענער מאטראז.

Old Sax'on (אולד סעקסן) אלט=זאקסיש [די שפראך וואס איז אמאל גערעדט געווארען אין דייטשלאנד אין דעם דיסטריקט צווישען די טייכען רהיין און עלבא].

old school (אולד סקוהל) די אלטע שוהל, אן אלטע ריכטונג, פערעלטערטקייט, אלטמאדישקייט.

old'-school *a.* (אולד'-סקוהל) וואס שטאמט פון דער אלטער שוהל, אלטמאדיש.

Old Scratch (אולד סקרעטש) דער טייוועל.

old'-sigh'tedness *n.* (אולד'-סאי'-טעד-נעס) א שוואכע ראיה [פון עלטער]

old sledge (אולד סלעדזש) אזא קארטען=שפּיעל.

old song (אולד סאהנג) א קלייניגקייט, א שיבעש, א נארנישט; זעהר א קליינער פּרייז.
He got it for an old song.

old'-squaw *n.* (אולד'-סקוואה) די לאנג=עקיגע ים=קאטשקע. ז. *oldwife*

old stan'ding (אולד סטענ'-דינג) לאנגאנגיקייט, דאס זיין פון לאנג אן.
My ailment is one of old standing.

old'ster *n.* (אולד'-סטער) אן אלטער מענש; א שיפס=קאדעט [אין דער ענגלי= שער פלאטע].

old sto'ry (אולד סטאו'-רי) אן אויס= געדראשענע מעשה.

old style (אולד סטאיל) די יוליאנישע צייטרעכנונג. ז. *Julian calendar*
George Washington was born February 22, 1732, old style February 12.

old'-style *a.* (אולד'-סטאיל) אלטמא= דיש; וואס איז שייך צו דער יולי= אנישער צייטרעכנונג [ז. *Julian calendar*]; וואס איז שייך צו א מין דרוק=שריפט, וואס איז געברויכט געווא= רען אין 18טען יאהרהונדערט.

Old Tes'tament (אולד טעס'-טע- מענט) דער אלטער טעסטאמענט, דער תנ"ך.

old'-time *a.* (אולד'-טאים) אלטמאדיש, פארצייטיג, פון אלטע צייטען; פון לאנג אן.

old'-ti'mer *n.* (אולד'-טאי'-מער) אן אלטער תושב; איינער וואס איז שוין אלט געווארען ביי א געוויסער בעשעפ= טיגונג אדער איז א געוויסען פלאץ; אן אלטמאדישער מענש, איינער וואס האלט זיך אן אלטע מנהגים אדער געוועהנהיי= טען.

old Tom (אולד טאם) א מין שטארקער ענגלישער וואכאלדער=בראנפען [געמאכט פון וואכאלדער=יאגדעס]. ז. *gin*

old'wife *n.* (אולד'-הוואיף) די לאנג= עקיגע ים=קאטשקע; א פאלקס=נאמען פאר אייניגע מינים פיש.

old wife (אולד הוואיף) אן אלטע באבע, אן אלטע פרוי וואס האט ליעב צו פלוי= דערען; א מאן וואס איז עהנליך צו אן אלטער פרוי [אין פלוידערען אדער דער= צעהלען בבא=מעשות]; א קוימען=קאלפאק [צו פארהיטען, אז דער אויוון זאל ניט רויכערען]; די לאנג=עקיגע ים=קאטשקע; א נאמען פון פערשיעדענע פיש.

old wives' tale (אולד הוואיווז טייל) א בבא=מעשה, א ניט=געשטויגענע ניט=גע= פלויגענע געשיכטע; א פוסטע פלוידעריי.

old wom'an (אולד הוואומ'-ען) 1. אן אלטע פרוי; א הויז=פרוי; 2. די בעל= הבית'טע, די ווירטהין.
2. The old woman will scold us if we come late for dinner.

old'-wom'anish *a.* (אולד'-הוואומ'- ען-איש) פאסיג פאר א באבע אדער אלטער פלוידערענדער פרוי.

old'-wom'anishness *n.* (אולד'- הוואומ'-ען-איש-נעס) דאס זיין א באבע; עהנליכקייט צו אן אלטער, פלוידערענדער פרוי.

Old World (אולד הווארלד) דער קאנ= טינענט פון אייראפא, אזיע און אפריקא [אין געגענזאץ צו אמעריקא].

old'-world *a.* (אולד'-הווארלד) פאר= צייטיג; אלטמאדיש; וואס איז שייך צום קאנטינענט פון אייראפא, אזיע און אפרי= קא [אין געגענזאץ צו אמעריקא].

oleag'inous *a.* (או-לי-עדזש'-אי-נאס) ז. *oily*

oleag'inousness *n.* (או-לי-עדזש'-אי- נאס-נעס) ז. *oiliness*

olean'der *n.* (או- לי-ענ'-דער) דער אלעאנדער [אזא בוימעל אדער קוסט מיט שעהנע ראזעווע אדער ווייסע בלומען. די בלעטער, די בלו= מען און די קארע פון דעם אלעאנדער זיינען גיפטיג].

Oleander

olean'drine *n.* (או-לי-ענ'-דריין) אלע= אנדרין [אזא גיפטיגער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דער אלעאנדער פלאנצע].

oleas'ter *n.* (או- לי-עס'-טער) דער אלעאסטער אדער דער ווילדער אייל= בערט=בוים.

Oleaster

o'leate *n.* (או'-לי- אייט) אויל=זויער= זאלץ.

olecra'nal *a.* (או- לי-קריי'-נעל) וואס איז שייך צום אלע= קראנאן.

olecranon ז.

olecra'nial *a.* (או-לי-קריי'-ני-על) ז. *olecranal*

olecra'non *n.* (או- לי-קריי'-נאן) דאס אלעקראנאן [דער שפּיץ פון דעם עלענ= בויגען, דער אויבערשטער טייל פון דעם עלענבויגען=ביין].

o'lefiant *a.* (או'-לי-פאי-ענט) וואס גיט ארויס אויל.

o'lefiant gas (או'-לי-פאי-ענט געס) שווערע קויהלען=וואסערשטאף גאז. ז. *carbureted hydrogen*

o'lefine *n.* (או'-לי-פין) קויהלען=וואסער= שטאף.

o'leic *a.* (או'-לי-איק) וואס איז שייך צו אויל, וואס קומט פון אויל.

o'leic ac'id (או'-לי-איק עס'-איד) אויל= זויערע [א כעמישער שטאף].

oleif'erous *a.* (או-לי-איפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אויל.

o'lein *n.* (או'-לי-אין) אלעאין אדער עלא= אין [דער פליסיגער בעשטאנד=טייל פון אוילען און פעטס].

o'lent *a.* (או'-לענט) שמעקענד, מיט א גערוך.

o'leo *n.* (או'-לי-או) אלעאמארגארין [קינסטליכע פּוטער]; אזא פעטס [ז. *oleo-oil*].

o'leograph *n.* (או'-לי-א-גרעף) אן אלעאגראפיע, אן אוילפארב=בילד, אויל= פארב=דרוק.

oleograph'ic *a.* (או-לי-א-גרעפ'-איק) אלעאגראפיש; געמאכט דורך אויל=פארב= דרוק.

oleog'raphy *n.* (או-לי-אג'-רע-פי) אלעאגראפיע, אוילפארב=דרוק; דאס אונ= טערשיידען אוילען לויט די פיגורען וואס זיי בילדען אין וואסער.

oleomar'garin *n.* (או-לי-א-מאר'-גע- ריין) אלעאמארגארין, קינסטליכע פּוטער [געמאכט פון פעטס].

oleomar'garine *n.* (או-לי-א-מאר'- גע-רין) ז. *oleomargarin*

oleom'eter *n.* (או-לי-אמ'-ע-טער) אן אלעאמעטער, אן אויל=מעסטער [אן אינ= סטרומענט צו בעשטימען די ריינקייט און די שווערקייט פון אוילען].

o'leon *n.* (או'-לי-און) א דיסטילירטע מישונג פון קאלך און אלעאין [דער פלי= סיגער טייל פון פעטס].

o'leo-oil *n.* (או'-לי-או-איל) פעטס פון א נידריגען סארט וואס ווערט געברויכט צו פערפעלשען מילך=פראדוקטען.

oleores'in *n.* (או-לי-א-רעז'-אין) א נא= טירליכע צוזאמענמישונג פון אויל מיט פלאנצען=זאפט.

oleosac'charum *n.* (או-לי-א-סאק'-ע- ראם) א מישונג פון אויל מיט צוקער.

o'leose *a.* (או'-לי-אוס) ז. *oleous*

o'leous *a.* (או'-לי-אס) אויליג, עהנליך צו אויל, ווי אויל.

olera'ceous *a.* (אל-ע-ריי'-שיאס) עס= באר, וואס מען געברויכט צום עסען, הויפטזעכליך געקאכטערהייד [ווענען פלאנצען]; וואס איז עהנליך צו קיך= גרינסען.

olericul'turally *adv.* (אל-ע-רי-קאל'- טשור-על-אי) אין בעצוג צו דער קולטי= ווירונג פון קיך=גרינסען.

ol'ericulture *n.* (אל'-ע-רי-קאל-טשור) קולטיווירונג פון קיך=גרינסען.

olfact' *v.* (אל-פעקט') שמעקען.

olfac'tion *n.* (אל-פעק'-שאן) דער חוש הריח; א גערוך.

olfac'tive *a.* (אל-פעק'-טיוו) ז. *olfactory*

olfactom'eter *n.* (אל-פעק-טאמ'-ע- טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם חוש הריח.

olfac'tories *n.* (אל-פעק'-טא-ריז) די נאז.

olfac'tory *a.* (אל-פעק'-טא-רי) וואס איז שייך צום חוש הריח.

olib'anum *n.* (א-ליב'-ע-נאם) אראבי= שער ווייהרויך [לבונה].

oligan'drous *a.* (אל-אי-גענ'-דראס) אין באטאניק — וואס האט ווייניג שטויב= נעפעס אדער מענליכע געשלעכטס=ארגא= נען [ווענען א פלאנצע וואס האט ווייני= גער ווי 20 שטויב=נעפעס].

oligan'thous *a.* (אל-אי-גענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס האט ווייניג בלי= הונגען.

ol'igarch *n.* (אל'-אי-גארק) אן אליגארך, א מיטגליעד פון אן אליגארכיע [א רעגיערונגס=פארם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון א בעשרענקטער גרופּע מענשען].

ol'igarchal *a.* (אל'-אי-גאר-קעל) אלי= גארכיש. ז. *oligarchic*

oligar'chic *a.* (אל-אי-גאר'-קיק) אלי= גארכיש, וואס איז שייך צו אן אליגארכיע [א רעגיערונגס=פארם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון א בעשרענקטער גרופּע מענשען].

oligar'chical *a.* (אל-אי-גאר'-קי-קעל) אליגארכיש. ז. *oligarchic*

oligar'chically *adv.* (אל-אי-גאר'-קי- קעל-אי) ווי אן אליגארכיע; דורך אן אלי= גארכיע. ז. *oligarchy*

ol'igarchism *n.* (אל'-אי-גאר-קיזם) אן אליגארכישע רעגיערונגס=סיסטעם; אנהענ= גערשאפט פון אן אליגארכיע [א רעגיע= רונגס=סיסטעם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון א בעשרענקטער גרופּע מענ= שען].

ol'igarchist *n.* (אל'-אי-גאר-קיסט) אן אנהענגער פון אן אליגארכיע. ז. *oligarchy*

ol'igarchize *v.* (אל'-אי-גאר-קאיז)

מאכען אליגארכיש, בילדען אן אליגאר־
כיע. ז. *oligarchy*

ol'igarchy *n.* (אל'־אי־גאר־קי) אן אלי־
גארכיע, א רעגיערונגס־סיסטעם וואו די
מאכט ליעגט אין די הענד פון א בע־
שרענקטער גרופע מענשען; די מאכט־
האבער אין אן אליגארכיע.

olige'mia *n.* (אל־אי־דזשי'־מי־א)
בלוט־ארימקייט. ז. *anemia*

ol'igiste *n.* (אל'־אי־דזשיסט) נאטירלי־
כער רויטער אייזען־ראסט אדער בלוט־
שטיין. ז. *hematite*

oligis'tic *a.* (אל־אי־דזשיס'־טיק) וואס
איז שייך צום נאטירליכען רויטען אייזען־
ראסט אדער בלוט־שטיין.

oligis'tical *a.* (אל־אי־דזשיס'־טי־קעל)
ז. *oligistic*

ol'igochrome *a. and n.* (אל'־אי־גא־
קראום) וואס איז געמאלען אין וועניג
פארבען; א בילד פון וועניג פארבען.

oligophyl'lous *a.* (אל־אי־גא־פיל'־אס)
אין באטאניק — וואס האט וועניג בלעטער.

oligot'rophy *n.* (אל־אי־גאט'־רא־פי)
מאנגעל אין נאהרונג.

oligu'ria *n.* (אל־אי־גיו'־רי־א) א
קראנקהייט, וועלכע בעשטעהט אין דעם,
וואס עס ווערט אויסגעשיידעלט וועניג אורין
[השתנה].

o'lio *n.* (או'־לי־או) א געמישט געריכט
[פון פלייש, גרינסען א. ז. וו.]; א מיש־
מאש.

ol'itory *a. and n.* (אל'־אי־טא־רי) וואס
פראדוצירט קיך־גרינסען; א גרינס־גאר־
טען; א גרינס־פלאנצע.

oliva'ceous *a.* (אל־אי־ווײ'־שיאס)
אייל בערטען־פארביג, אליווען־גרין, מאט־
גרין, געלבליך־גרין.

ol'ivary *a.* (אל'־אי־ווע־רי) ענהליך צו
אייל בערטען [אליווען].

olivas'ter *a.* (אל־אי־וועס'־טער)
ז. *olivaceous*

ol'ive *n. and a.* (אל'־איוו) אליוו, אייל־
בערט; אייל בערטען־בוים; אייל בערט־
פארב [מאט גרין, געלבליך־גרין. ז. איל.
"*Colors*"]; א געלעבערט בלעכעל אויף
א רימען פון א טשעמאדאן; א לאנגער
קנאפ צו פערקנעפלען שנור־באנד [אויף
קליידער]; דער אוסטריצעס־יעגער [אזא
פויגעל]; וואס איז שייך צו אייל בערטען;
פון אליווען־קאליר [מאט־גרין, געלבליך־
גרין].

Olive.

ol'iveback *n.* (אל'־איוו־בעק) דער
אליווען־פארבינער דראסעל אדער דראזד
[אזא זינג־פויגעלע אין נארד־אמעריקא
מיט מאט־גרינע פעדערען אויף'ן רוקען].

ol'ive-backed *a.* (אל'־איוו־בעקט) מיט
אן אליווען־פארביגען [מאט־גרינעם, געלב־
ליך־גרינעם] רוקען. ז. *oliveback*

ol'ive-branch *n.* (אל'־איוו־ברענטש)
אן אייל בערטען־צווייג [אלס סימבאל פון
פריעדען און איבערפלוס, ווי דער צווייג
וואס די טויב האט, לויט דער ביבעל, גע־
בראכט אין נח'ס תבה נאך דעם מבול].

ol'ive-col'or *n.* (אל'־איוו־קאל'־אר)
אליווען־פארב, אייל בערט־קאליר [מאט־
גרין, געלבליך־גרין].

ol'ived *a.* (אל'־איווד) מיט
בעציערט מיט אליווען־צווייגען אדער אליווען־בוימער.

ol'ive-green *a.* (אל'־איוו־גריען) אלי־
ווען־גרין, געלבליך־גרין.

ol'iveness *n.* (אל'־איוו־נעס) אליווען־
קאליר [מאט־גרין, געלבליך־גרין].

ol'ive-oil' *n.* (אל'־איוו־איל') אליווען־
אויל; בוים־אויל.

ol'iver *n.* (אל'־אי־ווער) א האמער וואס
ווערט געבראכט אין בעוועגונג מיט די
פיס.

ol'ivet *n.* (אל'־אי־וועט) א פאלשער
פערל.

ol'ive-tree *n.* (אל'־איוו־טריע) דער
אייל בערט־בוים. ז. *olive*

ol'ive-wood *n.* (אל'־איוו־הוואוד) אלי־
ווען־האלץ, אייל בערטען־בוים האלץ.

ol'ive-yard *n.* (אל'־איוו־יארד) אן אלי־
ווען־גארטען, אן אייל בערט־גארטען.

ol'ivil *n.* (אל'־אי־וויל) דער אייל בערט־
פודער [א פודער פון דעם פעך פון אייל־
בערט־בוימער].

ol'ivile *n.* (אל'־אי־וויל) ז. *olivil*

ol'ivin *n.* (אל'־אי־ווין) דער קריזאליט
[אזא טייערער גרינער שטיין].
ז. *chrysolite*

ol'ivine *n.* (אל'־אי־ווין) ז. *olivin*

ol'la *n.* (אל'־א) א ליימענער טאפ; א
וואסער־קרוג; א געמישט געריכט [פון
פלייש, גרינסען א. ז. וו.].

ol'la podri'da (אל'־א פא־דרי'־דא) א
שפאניש געריכט פון שטיקלעך פלייש פון
פערשיעדענע מינים צוזאמען מיט גרינ־
סען; א מישמאש.

ol'lite *n.* (אל'־איט) טאפ־שטיין.
ז. *potstone*

ol'ogy *n.* (אל'־א־דזשי) א וויסענשאפט
[א הומאריסטישער אויסדרוק וואס נעהמט
זיך דערפון, וואס די נעמען פון די פער־
שיעדענע וויסענשאפטען ענדיגען זיך
מעהרסטענס אויף *ology*].

He studied mechanics, physiology, geology and all other ologies.

o'ly-koek *n.* (או'־לי־קוהק) א זיסער,
פעטער קוכען [געפרעגעלט אויף שמאלץ].

Olym'piad *n.* (א־לים'־פי־עד) אן
אלימפיאדע [אין פארצייטיגען גריכענ־
לאנד — א פעריאדע פון 4 יאהר, גערע־
כענט נאך די פיער־יעהרליכע אלימפישע
פעסטליכקייטען לכבוד דעם הויפט־גאט
זעאוס, ביי וועלכע עס זיינען פארגעקומען
בעריהמטע אטלעטישע שפיעלען. דיזע
צייט־רעכנונג האט זיך אנגעפאנגען 776
יאהר פאר דער קריסטליכער צייט־רעכ־
נונג].

Olympiad'ic *a.* (א־לים־פי־עד'־איק)
וואס איז שייך צו אן אלימפיאדע.
ז. *Olympiad*

Olym'pian *a. and n.* (א־לים'־פי־ען)
אלימפיש, וואס איז שייך צום בארג אלימ־
פוס [וואו עס האבען, לויט דעם גלויבען
פון די פארצייטיגע גריכען, זיך געפונען
זייערע 12 הויפט־געטער]; אן איינוואוה־
נער פון אלימפוס [איינער פון די 12
אלט־גריכישע הויפט־געטער].

Olym'pic *a.* (א־לים'־פיק) אלימפיש.
ז. *Olympian*

Olym'pic games (א־לים'־פיק גיימז)
די אלימפישע פעסטליכקייטען, די אלימ־
פישע אטלעטישע שפיעלען.
ז. *Olympiad*

Olympion'ic *n.* (א־לים־פי־אנ'־איק)
אן אדע, א לויב־געזאנג לכבוד א זיעגער
ביי די אלימפישע אטלעטישע שפיעלען.
ז. *Olympiad*

Olym'pus *n.* (א־לים'־פאס) דער בארג
אלימפוס [וואו עס האבען, לויט דעם גלוי־
בען פון די פארצייטיגע גריכען, זיך גע־
פונען זייער 12 הויפט־געטער]; דער הי־
מעל.

om'adhaun *n.* (אמ'־ע־דאהן) א שוטה,
א פתי, א נאר, א פרא־אדם.

omag'ra *n.* (א־מעג'־רא) א ניכט אדער
פאראגרע־ענטצינדונג אין דעם אקסעל־גע־
לענק.

omal'gia *n.* (א־מעל'־דזשי־א) ווועהטאג
אין אקסעל.

oman'der-wood *n.* (א־מענ'־דער־
הוואוד) א מין עבען־האלץ. ז. *ebony*

oma'sal *a.* (א־מיי'־סעל) וואס איז שייך
צום דריטען מאגען ביי א מעלה גרה'דיגער
חיה.

oma'sum *n.* (א־מיי'־סאם) דער דרי־
טער מאגען ביי א מעלה גרה'דיגער חיה.
ז. *manyplies*

om'ber *n.* (אמ'־בער) ז. *ombre*

om'brant *a.* (אמ'־ברענט) אין דעקארא־
ציאנס־קונסט — שאטענדיג.

om'bre *n.* (אמ'־בער) [א מין לאמבער
קארטען־שפיעל].

om'brograph *n.* (אמ'־ברא־גרעף) אן
אויטאמאטישער רעגען־מעסטער.
ז. *ombrometer*

ombrolog'ical *a.* (אמ־ברא־לאדזש'־
אי־קעל) וואס איז שייך צו רעגען, רע־
גען־פאל אדער רעגענדיגען וועטער.

ombrol'ogy *n.* (אמ־בראל'־א־דזשי)
די וויסענשאפט וועגען רעגען; אן אב־
האנדלונג וועגען רעגען.

ombrom'eter *n.* (אמ־בראמ'־ע־טער)
א רעגען־מעסטער [אן אינסטרומענט צו
בעשטימען די מאס פון א רעגען־פאל].

om'broscope *n.* (אמ'־ברא־סקאופ) א
רעגען־מעסטער, לויט וועלכען מען קען
מאמענטאן בעשטימען די מאס פון א רע־
גען־פאל.

ome'ga *n.* (א־מיע'־גא) [דער
אמעגא
לעצטער בוכשטאב פון דעם גריכישען
אלף־בית]; אן ענדע, דאס לעצטע.

om'elet *n.* (אמ'־ע־לעט) א אמלעט, א
פאנקוכען, אן אייער־קוכען.

o'men *n. and v.* (או'־מען) א צייכען, א
פארצייכען, א פארבעדייטונג, עטוואס וואס
זאגט פארויס; פארויסזאגען, פארויסבע־
דייטען; פארויסזעהן.

o'mened *a.* (או'־מענד) פארויסזאגענד,
פארבעדייטענד.

o'mening *n.* (או'־מענ־אינג) פארויס־
זאגונג.

omen'tal *a.* (א־מענ'־טעל) וואס איז
שייך צו דער נעץ־הויט. ז. *omentum*

omen'tal fora'men (א־מענ'־טעל
פא־ריי'־מען) די עפנונג פון דער גרעסע־
רער צו דער קלענערער פערטיעפונג פון
דער בויך־פעל. ז. *peritoneum*

omenti'tis *n.* (אָ-מען-טאַי'-טיס) ענטצינדונג פון דער נעץ-הויט.
ז. *omentum*

omen'tum *n.* (אָ-מענ'-טאַם) די נעץ-הויט [דער געדערים-נעץ אדער דער גרייזשיק וואס פעראייניגט דעם מאגען מיט'ן לעבער, מיט'ן מילץ און מיט דער דער גרים-קישקע].

o'mer *n.* (אָו'-מער) אַן עומר.

om'inous *a.* (אַמ'-אי-נאַס) 1. פארבעדייטענד, פארויסזאגענד; 2. וואס זאגט פארויס שלעכטס.

2. There was an ominous silence in the room. Everybody felt the fight would begin soon.

om'inously *adv.* (אַמ'-אי-נאַס-לי) פארבעדייטענדיג, פארויסזאגענדיג, אלס פארצייכען; פארויסזאגענדיג שלעכטס.

om'inousness *n.* (אַמ'-אי-נאַס-נעס) דאס ענטהאלטען א פארבעדייטונג אדער פארויסזאגונג; דאס דיענען אלס צייכען אויף שלעכטס.

omis'sible *a.* (אָ-מיס'-איבל) וואס קען אויסגעלאזען ווערען.

omis'sion *n.* (אָ-מיש'-אַן) אויסלאזונג, דורכלאזונג; פערזעהען, א פערנאכלעסיגונג; עטוואס וואס ווערט אויסגעלאזען.

omis'sive *a.* (אָ-מיס'-איוו) וואס לאזט אויס, וואס לאזט דורך; פערנאכלעסיגענד.

omis'sively *adv.* (אָ-מיס'-איוו-לי) אויסלאזענדיג, דורכלאזענדיג; מיט פערנאכלעסיגונג.

omit' *v.* (אָ-מיט') אויסלאזען, דורכלאזען; פערשווייגען; פערנאכלעסיגען.

omit'tance *n.* (אָ-מיט'-ענס) פערנאכלעסיגונג; דורכלאזונג.

Omittance is no quittance.

omit'ter *n.* (אָ-מיט'-ער) איינער וואס לאזט אויס, לאזט דורך אדער פערנאכלעסיגט.

omne'ity *n.* (אַמ-ני'-אי-טי) דאס אומפאסען, דאס ענטהאלטען אלעס; די געטליכקייט.

om'niarch *n.* (אַמ'-ני-אַרק) דער הערשער פון דעם וועלט-אל.

omnibenev'olence *n.* (אַמ-ני-בי-נעוו'-אָ-לענס) חסד, גוטסקייט צו אלעמען.

omnibenev'olent *a.* (אַמ-ני-בי-נעוו'-אָ-לענט) וואס איז גוט צו אלעמען, וואס טהוט חסד מיט יעדען.

om'nibus *n. and a.* (אַמ'-ני-באַס) אַן אמניבוס [א פאסאזשיר-וואגען]; אַן אמניבוס-לאזשע [אין טעאטער — א גרויסע לאזשע וואס איז אויף איין הויך מיט דער ביהנע און איז פעראייניגט מיט איהר]; אין גלאז-פאבריקאציאן — א בלעך איבער די גלאז-ארטיקלען ביים אבקיהלען; א דיענער אין א האטעל אדער רעסטאראן וואס רוימט אב און דעקט די טישען; וואס ענטהאלט אין זיך אלעס אדער א גרויסע צאהל פערשיעדענע זאכען.

om'nibus bill (אַמ'-ני-באַס ביל) אין די געזעצגעבענדע קערפערשאפטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געזעץ-פארשלאג, וואס בעשעפטיגט זיך מיט עטליכע פערשיעדענע ענינים.

omnicausal'ity *n.* (אַמ-ני-קאָה-זעל'-אי-טי) אַן אוניווערזאלע אורזאכע; דאס זיין די אורזאכע פון אלעס.

omnicom'petence *n.* (אַמ-ני-קאַמ'-פי-טענס) אלזייטיגע קאמפעטענץ, געניטקייט אדער פעהיגקייטען.

omnicom'petent *a.* (אַמ-ני-קאַמ'-פי-טענט) אלזייטיג קאמפעטענט.

omnicredu'lity *n.* (אַמ-ני-קרי-דיו'-לי-טי) אַן אונבעשרענקטע נייגונג אלעס צו גלויבען.

omnicred'ulous *a.* (אַמ-ני-קרעד'-יו-לאַס) וואס גלויבט לחלוטין אלעס.

omni'ety *n.* (אַמ-נאַי'-ע-טי)
ז. *omneity*

omnifa'rious *a.* (אַמ-ני-פיי'-רי-אַס) פון אלערליי מינים.

omnif'erous *a.* (אַמ-ניפ'-ע-ראַס) וואס פראדוצירט אדער ברייננט ארויס אלע מינים.

omnif'ic *a.* (אַמ-ניפ'-איק) אל-שאפענד, וואס שאפט אלעס.

om'niform *a.* (אַמ'-ני-פאַרם) וואס האט פערשיעדענע פארמען; וואס איז פעהיג אנצונעהמען אלערליי געשטאלטען.

omnifor'mal *a.* (אַמ-ני-פאַר'-מעל)
ז. *omniform*

omnifor'mity *n.* (אַמ-ני-פאַר'-מי-טי) פערשיעדען-פערמיגקייט; דאס האבען די פעהיגקייט אנצונעהמען אלערליי געשטאלטען.

omnig'enous *a.* (אַמ-נידזש'-ע-נאַס) וואס בעשטעהט פון אלע מינים.

omnig'erent *a.* (אַמ-נידזש'-ע-רענט) וואס קען טהאן אלע מינים ארבייט.

om'nigraph *n.* (אַמ'-ני-גרעף) אַן אפאראט, אויף וועלכען מען לערענט זיך טעלעגראפיע.

omnilin'gual *a.* (אַמ-ני-לינ'-גוועל) וואס קען אלע שפראכען.

omnil'oquent *a.* (אַמ-ניל'-אָ-קהוועגט) וואס רעדט וועגען אלעס.

omnines'cience *n.* (אַמ-ני-נעש'-ענס) פאלשטענדיגע אונוויסענהייט.

omnines'cient *a.* (אַמ-ני-נעש'-ענט) פאלשטענדיג אונוויסענד.

omnipar'ity *n.* (אַמ-ני-פער'-אי-טי) אלגעמיינע גלייכקייט.

omnip'arous *a.* (אַמ-ניפ'-ע-ראַס) אל-שאפענד, וואס שאפט אדער ברייננט ארויס אלעס.

omniper'fect *a.* (אַמ-ני-פויר'-פעקט) פאלקאמען אין אלע הינזיכטען.

omnip'otence *n.* (אַמ-ניפ'-אָ-טענס) אלמאכט, אלמעכטיגקייט.

omnip'otency *n.* (אַמ-ניפ'-אָ-טענ-סי)
ז. *omnipotence*

omnip'otent *a.* (אַמ-ניפ'-אָ-טענט) אלמעכטיג.

Omnip'otent *n.* (אַמ-ניפ'-אָ-טענט) דער אלמעכטיגער, גאט.

omnip'otently *adv.* (אַמ-ניפ'-אָ-טענט-לי) אלמעכטיג, מיט אונבעשרענקטער מאכט.

omnipreg'nant *a.* (אַמ-ני-פרעג'-נענט) וואס איז גרייט אלעס ארויסצוברייננען אדער פראדוצירען.

omnipres'ence *n.* (אַמ-ני-פרעז'-ענס) די אל-געגענווארט, אל-אנוועזענהייט, דאס זיין אומעטום.

omnipres'ent *a.* (אַמ-ני-פרעז'-ענט) אל-געגענווערטיג, וואס איז אומעטום.

omnipres'ently *adv.* (אַמ-ני-פרעז'-ענט-לי) ז. *omnipresent*

omniprev'alence *n.* (אַמ-ני-פרעוו'-ע-לענס) אל-הערשונג, אל-ווירקונג, דאס הערשען אדער ווירקען אויף אלעס אדער אומעטום.

omniprev'alent *a.* (אַמ-ני-פרעוו'-ע-לענט) אל-ווירקענד, אל-הערשענד.

omnis'cience *n.* (אַמ-ניש'-ענס) אל-וויסענהייט, דאס וויסען אלעס.

omnis'cient *a.* (אַמ-ניש'-ענט) אל-וויסענד, וואס ווייסט אלעס.

omnis'ciently *adv.* (אַמ-ניש'-ענט-לי) מיט אל-וויסענהייט, וויסענדיג אלעס.

om'nium *n.* (אַמ'-ני-אַם) 1. דער ווערטה פון אלע אקציען, אויף וועלכע עס ווערט געמאכט א שטאאטס-הלואה; 2. עטוואס וואס בעשעפטיגט אויסשליסליך די געדאנקען; 3. אַן עטאזשערקע פאר ניפ-זאכען [שעהנע קלייניגקייטען, צאצקעס].

2. My only wish, my omnium, is to free my country.

om'nium-gath'erum *n.* (אַמ'-ני-אַם-געטה'-ע-ראַם) א מישמאש.

omniv'agant *a.* (אַמ-ניוו'-ע-גענט) וואס וואנדערט אומעטום און איבעראל.

omniv'idence *n.* (אַמ-ניוו'-אי-דענס) דאס זיין אל-זעהענד, די פעהיגקייט אלעס צו זעהן אדער צו בעמערקען.

Omniv'ora *n.* (אַמ-ניוו'-אָ-רא) דער מין אלעס-פרעסענדע טהיערע [טהיערע מיט צושפאלטענע קלויען וואס זיינען ניט מעלה גרה, ווי למשל, חזירים].

omniv'orous *a.* (אַמ-ניוו'-אָ-ראַס) 1. אלעס פרעסענד, וואס עסט אלעס [וועגען טהיערע]; 2. וואס פערשלינגט אלעס אהן אַן אויסוואהל.

1. Pigs are omnivorous animals. 2. He is an omnivorous reader.

omniv'orousness *n.* (אַמ-ניוו'-אָ-ראַס-נעס) די פעהיגקייט צו פרעסען אלעס [וועגען חיות]; די נייגונג צו פערשלינגען אלעס אהן אַן אויסוואהל.

omohy'oid *a. and n.* (אָו-מאָו-האַי'-אויד) וואס איז שייך צום שולטער-בלאט [אקסעל-ביין, לאפעטקע] און צום צונגביין [דאס בעווענגליכע ביינדעל וואס ליעגט נעבען גארגעל אונטער'ן צונג]; דער מוסקעל וואס פעראייניגט דאס שולטער-בלאט מיט'ן צונג-ביין.

omopha'gia *n.* (אָו-מאָ-פיי'-דזשי-א) דאס עסען רויהע שפייזען [הויפטזעכליך פלייש].

omophag'ic *a.* (אָו-מאָ-פעדזש'-איק) וואס עסט רויהע שפייזען [הויפטזעכליך פלייש].

omoph'agous *a.* (אָ-מאָפ'-ע-גאַס)
ז. *omophagic*

omoph'agus *n.* (אָ-מאָפ'-ע-גאַס) איינער וואס עסט רויהע שפייזען.

o'moplate *n.* (אָו'-מאָ-פלייט) דאס שולטער-בלאט [די לאפעטקע, דער אקסעל-ביין].

omopla'toscopy *n.* (אָו-מאָ-פליי'-טאָ-סקאָו-פי) דאס טרעפען אדער נביאות-זאגען מיט דער הילף פון א שולטער-בלאט [לאפעטקע, אקסעל-ביין].

omoto'cia *n.* (אָו-מאָ-טאָו'-סי-א) א פריהצייטיגע געבורט, א מפיל.

om'phacine *a.* (אַמ'-פע-סין) וואס איז שייך צו אונצייטיגע פרוכט; וואס איז ארויסגעדריקט פון אונצייטיגע פרוכט.

om'phacine oil (אַמ'-פע-סין איל) א זאפט אויסגעפרעסט פון גרינע איילבערטען [אליוועס].

om'phacite *n.* (אַמ'-פע-סאַיט) דער אמפאציט [אזא גרינער מינעראל].

omphalelco'sis *n.* (אַמ-פע-לעל-קאָו'-סיס) א געשוויר אויף'ן נאפעל.

omphal'ic *a.* (אַמ-פעל'-איק) וואס איז שייך צום נאפעל.

omphali'tis *n.* (אַמ-פע-לאַי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון דעם נאפעל.

om'phalocele *n.* (אַמ'-פע-לאָ-סיעל) א נאפעל-ברוך [קילע].

omphalod'ic *a.* (אַמ-פע-לאַד'-איק)
ז. *omphalic*

om'phalomancy *n.* (אַמ'-פע-לאָ-מענ-

סי) נביאות לויט דעם ניי־געבוירענעם קינד'ס נאפעל, וויפיעל נאך קינדער די מוטער וועט האבען.

omphalop'agus *n.* (אמ-פע-לאפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפע־נישען וואס זיינען צונויפגעוואקסען צו־זאמען ביים נאפעל.

omphalophlebi'tis *n.* (אמ-פע-לא-פלי-באי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם נא־פעל־אדער.

omphalorrha'gia *n.* (אמ-פע-לא-ריי'-דזשי-א) בלוט־שטורץ פון'ם נאפעל [הויפטזעכליך ביי נור־וואס געבארענע קינדער].

om'phalos *n.* (אמ'-פע-לאס) דער נא־פעל; א מיטעל־קנאפ, א מיטעל־ארויס־שטארצונג; א הייליגער שטיין אין דעם טעמפעל פון אפאלא אין דעלפי [אין פאר־צייטיגען גריכענלאנד], וואס האט כלומר'שט בעצייכענט דעם נאפעל אדער מיטעלפונקט פון דער ערד.

om'phazite *n.* (אמ'-פע-זאיט) ז. *omphacite*

O my! (או מאי) אן אויסרוף פון איבער־ראשונג.

on *prep., adv. and n.* (אן) אויף; מיט; אין; נאך; אין דער ריכ־טונג; ביי; אונטער, צווישען, פאר; אויף'ן גרונד פון...; אנגעטהאן; אנגעהענדיג; פארט, פארווערטס, ווייטער; נאהענט; אין קריקעט־שפיעל — וואס איז לינקס פון דעם באל־אבשלאגער און רעכטס פון דעם ווארפער; דער טייל פון קריקעט־גרונד לינקס פון דעם באל־אבשלאגער.

on account' (אן ע-קאונט') אויף רעכ־נונג, אויף קאנטא.
He paid $500 on account.

on account' of (אן ע-קאונט' אוו) צו־ליעב, דורך, ווייל.
He was absent on account of sickness.

on'ager *n.* (אנ'-ע-דזשער) א ווילדער עזעל פון צענטראל־אזיען; אן אמאליגע קריעגס־מאשין צום שליידערען שטיינער [געווען בענוצט אין מיטעלאלטער].

on all fours (אן אהל פאורז) אויף אלע פיער.

on all hands (אן אהל הענדז) פון אלע זייטען.

on and off (אן ענד אף) פון צייט צו צייט, מיט אונטערברעכונגען.
She has been working for us on and off these six years.

o'nanism *n.* (או'-נענ-איזם) אנאניזם [מעשה אונן, הוצאת זרע לבטלה], גע־שלעכטליכע זעלבסט־בעפרידיגונג דורך ארויסלאזען זרע אהן דעם געשלעכטליכען פערקעהר מיט א פרוי.

o'nanist *n.* (או'-נענ-איסט) אן אנא־ניסט, איינער וואס פראקטיצירט געשלעכט־ליכע זעלבסט־בעפרידיגונג.

onanis'tic *a.* (או-נע-ניס'-טיק) אנא־ניסטיש. ז. *onanism*

on arm (אן ארם) נעארמט, אונטער'ן ארם.
He walked with his wife on his arm.

on a sud'den (אן ע סאדן) פלוצלונג, מיט איין מאל.

on board (אן באורד) אויף'ן דעק [פון א שיף]; אויף א שיף, אויף אן אייזענ־באהן־צוג.

once *adv. and c.* (וואנס) איין מאל; אמאל [אין דער פערגאנגענהייט אדער אין דער צוקונפט]; אימער, ווען־עס־איז, ביי וועלכער נים איז געלעגענהייט; באלד; ווען, אזוי שנעל ווי, באלד ווי.

once and again' (וואנס ענד ע-געין') ווידערהאלענד, נאך אמאל און נאך אמאל.

once for all (וואנס פאר אהל) איין מאל פאר אלע מאל.

once in a way (וואנס אין ע וועי) איין מאל און נים מעהר; ביי איין גע־לעגענהייט; ביי זעלטענע געלעגענהייטען.

once in a while (וואנס אין ע הוואיל) ווען נים ווען, פון צייט צו צייט, צייטענ־ווייז, אמאל.

once more (וואנס מאור) נאך איין מאל.

once upon' a time (וואנס א-פאן' ע טאים) אמאל, לאנג צוריק.

on'cograph *n.* (אנ'-קא-גרעף) א פאר־ריכטונג צו מעסטען די ענדערונגען אין דער אויסדעהנונג [ווי פון דער נאל, פון די ניערען א. ד. ג.].

oncol'ogy *n.* (אנ-קאל'-א-דזשי) דער טייל פון מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט געשווילעכצען.

on'come *n.* (אנ'-קאם) דער אנפאנג פון אן אונטערנעהמונג [הויפטזעכליך פון אזא וואס פאדערט פיעל אנשטרענגונג]; אן אנפאל [ווי פון א קראנקהייט].

oncom'eter *n.* (אנ-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ענדערונגען אין דער אויסדעהנונג פון אזעלכע קערפער־טיילען ווי די נאל, די ניערען א. ז. וו.; דער טייל פון אזא אינסטרומענט וואס ווערט צוגעלעגט צום קערפער־ארגאן, וועל־כער ווערט אונטערזוכט.

on'-com'ing *a. and n.* (אנ'-קאמ'-אינג) זיך דערנעהנטערענד, קומענד; דער־נעהנטערונג; דאס קומען.

oncosim'eter *n.* (אנ-קא-סימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די גע־דיכטקייט פון צושמעלצענע מעטאלען.

oncot'omy *n.* (אנ-קאט'-א-מי) אן איינ־שניט אין א געשווילעכץ.

on'dine *n.* (אנ'-דין) די אונדינע, א וואסער־גייסט.

on dit (אהן דיע) מען זאגט; א קלאנג, א גערעד.

ondoyant' *a.* (אנ-דוא-יאן') וואס האט א וועלען־פערמיגע אויבערפלעכע.

on du'ty (אן דיו'-טי) אין דיענסט, אויף דער וואך.

one *a., n. and pr.* (וואן) איינער, איינע, איינס; איינציג; געוויסער [מענש]; אימעצער, עפעס [געברויכט אנשטאט הויפטווארט]; די צאהל איינס, די ציפער 1.

One *n.* (וואן) דער איינציגער, גאט.

one and all (וואן ענד אהל) יעדער איינער.

one and all with (וואן ענד אהל הוויטה) הויך געשעצט פון אימעצען, דאס אויבערשטע פון שטויסעל ביי אימעצען.
Our secretary is one and all with our entire society.

one'-and-thir'ty *n.* (וואן'-ענד-טהויר'-טי) איין־און־דרייסיג [אזא קאר־טען־שפיעל].

one anoth'er (וואן ענ-אטה'-ער) איינער דעם צווייטען.
The three sisters love one another.

one'-ber'ry *n.* (וואן'-בער'-אי) די וואלפס־יאגדע. ז. *herb-paris*

one by one (וואן באי וואן) כסדר, איינציגווייז, איינער נאך'ן אנדערען.

one day (וואן דיי) אין א געוויסען טאג; אמאל.

one'-er *n.* (וואן'-ער) ז. *oner*

one'-eyed *a.* (וואן'-איד) איין־אויגיג, מיט איין אויג; וואס זעהט נור אויף איין אויג.

one'-han'ded *a.* (וואן'-הענ'-דעד) איין־הענדיג, מיט איין האנד; וואס קען געברויכט ווערען מיט דער הילף פון איין האנד.

one'-horse *a.* (וואן'-האהרס) 1. גע־שלעפט פון איין פערד; 2. וואס בענוצט זיך נור מיט איין פערד, וואס פערמאגט נור איין פערד; 3. ארעם, קליין, אונבע־דייטענד.
1. A one-horse plow. 2. One-horse farmers have to struggle with the inconvenience of borrowing horses. 3. A one-horse business.

one'-ide'aed *a.* (וואן'-אי-דיע'-עד) וואס ווערט בעהערשט פון איין־איינציגען געדאנק.

onei'rocrite *n.* (א-נאי'-רא-קראיט) ז. *oneiroscopist*

oneirocrit'ic *a. and n.* (א-נאי-רא-קריט'-איק) וואס קען פותר חלום זיין, וואס קען אויסטייטשען חלומות; א פותר חלום, א חלומות־אויסטייטשער.

oneirocrit'ical *a.* (א-נאי-רא-קריט'-אי-קעל) וואס קען פותר חלום זיין, וואס טייטשט אוים חלומות.

oneirocrit'icism *n.* (א-נאי-רא-קריט'-אי-סיזם) ז. *oneirocritics*

oneirocrit'ics *n.* (א-נאי-רא-קריט'-איקס) פתרון חלומות, די קונסט אויסצו־טייטשען חלומות.

oneirodyn'ia *n.* (א-נאי-רא-דינ'-אי-א) שווערע, דריקענדע חלומות; א קאש־מאר.

oneirol'ogist *n.* (אנ-אי-ראל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מים'ן שטודיום פון חלומות.

oneirol'ogy *n.* (אנ-אי-ראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען חלומות; אן אבהאנד־לונג וועגען חלומות.

onei'romancy *n.* (א-נאי'-רא-מענ-סי) נביאות־זאגען דורך חלומות; פתרון חלומות.

onei'roscopist *n.* (א-נאי'-רא-סקאו-פיסט) א פותר חלום, א חלומות־אויסטיי־טשער.

onei'roscopy *n.* (א-נאי'-רא-סקאו-פי) פתרון חלומות, חלומות־אויסטייטשונגען.

on end (אן ענד) 1. אויף'ן עק, אויף'ן ענד; 2. אהן אויפהער, כסדר.
1. Place the log on end. 2. He looked out of the window for two hours on end.

one'ness *n.* (וואן'-נעס) 1. איינציג־קייט, איינהייט; 2. גלייכקייט, איינפער־מיגקייט, זעלבינקייט.
1. The oneness of God. 2. The laws of nature have a decided oneness in their diversity.

one or oth'er (וואן אהר אטה'-ער) דער אדער יענער, וועלכער נים איז; אהן אויסנאהמע.

on'er *n.* (וואנ'-ער) דער ריכטיגער מענש צו עפעס, דער איינציגער אין פאך, א פאכמאן, איינער וואס איז שטארק אי־בערגעגעבען צו עפעס, איינער וואס איז אונערמיעדליך אין א שטרעבונג אדער בע־שעפטיגונג.

on'erate *v.* (אנ'-ע-רייט) בעלעסטיגען, פאלען צו לאסט, דריקען; בעלאדען.

onera'tion *n.* (אנ-ע-ריי'-שאן) בעלא־דונג; בעלעסטיגונג.

on'erous *a.* (אנ'-ע-ראס) בעלעסטיג, בע־לעסטיגענד, דריקענד.

on'erously *adv.* (אנ'-ע-ראס-לי) אויף א בעלעסטיגענדען, דריקענדען אופן.

on'erousness *n.* (אנ'-ע-ראס-נעס) בעלעסטיגקייט, דאס פאלען צו לאסט, דאס זיין דריקענד.

oneself' *pr.* (וואן-סעלף') ער זעלבסט, זי זעלבסט, עס זעלבסט; זיך זעלבסט.

one'-si'ded *a.* (וואן'-סאי'-דעד) איינ־זייטיג; פארטייאיש; ענטוויקעלט צו איין

זייט, אומגעקעהרט צו איין זייט [װעגען פלאנצען].

one'-si'dedly *adv.* (הוואנ'-סאי'-דעד-לי) מיט איינזייטיגקייט; אויף א פארטייאישען אופן.

one'-si'dedness *n.* (הוואנ'-סאי'-דעד-נעס) איינזייטיגקייט, פארטייליכקייט.

one's own self (הוואנז און סעלף) די איינענע פערזאן; די אייגענע פערזענליכקייט.

one's self (הוואנז סעלף) ז. *oneself*

one too man'y (הוואן טוה מענ'-אי) איינער צופיעל, איינער איבריג.

on e'ven ground (אן איוון גראונד) 1. אויף'ן פלאכען בארען, אויף'ן גלייכען בארען; 2. מיט די גלייכע פארטיילע אדער מעגליכקייטען; גלייך.

1. The battle was fought on even ground.
2. On even ground I am ready to fight on.

on eve'ry account' (אן עװ'-רי ע-קאונט') אין יעדען פאל.

on eve'ry side (אן עװ'-רי סאיד) אומעטום.

one with (הוואן הוויטה) גלייך צו..., דאסזעלבע וואס...

on'fall *n.* (אנ'-פאהל) אן אנפאל, אן איבערפאל; א רעגען-פאל, א שנעע-פאל; דאס אנקומען פון אבענד.

on file (אן פאיל) נעארדענט נאך דער רייה נאך; רעגיסטרירט.

on fire (אן פאיר) אין פייער, אין פלאמען, ברענט.

on foot (אן פוט) צופוס; אויף די פיס, געזונד.

on'going *n. and a.* (אנ'-גאו-אינג) דאס אנגעהן ווייטער, פארטשריט; וואס געהט ווייטען אן.

on'goings *n.* (אנ'-גאו-אינגז) פאסירונגען, געשעהענישען.

on hand (אן הענד) 1. אנגעגרייט, אין פארראטה, אין זאפאס; 2. אויף'ן פלאץ, צו דער האנד.

1. The store has too much stock on hand.
2. He was on hand promptly.

on'-hang'er *n.* (אנ'-הענג'-ער) א נאכשלעפער, א נאכפאלגער.

on high (אן האי) אין דער הויך, אויבען, אין דער לופטען.

on horse'back (אן האהרס'-בעק) רייטענדיג.

onic'olo *n.* (א-ניק'-א-לאו) א מין אניקס. ז. *onyx*

on'ion *n.* (אנ'-יאן) א ציבעלע.

on'ion-eyed *a.* (אנ'-יאנ-איד) וואס האט טרעהרענדיגע אויגען.

on'ion-fly *n.* (אנ'-יאנ-פלאי) די ציבעלע-פליג [אן אינזעקט, וועמעס לארווא אדער ווערימלעך, פון וועלכע עס ענטוויקעלט זיך דער אינזעקט, שפייזען זיך מיט ציבעלעס].

on'ion-mag'got *n.* (אנ'-יאנ-מעג'-אט) די לארווא פון דער ציבעלע-פליג. ז. *onion-fly*

on'ion-skin *n.* (אנ'-יאנ-סקין) אזא דין, דורכזיכטיג פאפיער.

on'iony *a.* (אנ'-יאנ-אי) עהנליך צו ציבעלע, וואס האט א ציבעלע-גערוך.

oni'rocrite *n.* (א-נאי'-רא-קראיט) ז. *oneiroscopist*

onirocrit'ic *a. and n.* (א-נאי-רא-קריט'-איק) ז. *oneirocritic*

Onis'cus *n.* (א-נים'-קאם) דער מין האלץ-לייז [אזעלכע אינזעקטען].

on it (אן איט) פון דעם, אויף דעם; זיין גרייט; זיין גרייט צו א געשלעג אדער קריעג.

onkot'omy *n.* (אנ-קאט'-א-מי) ז. *oncotomy*

on'lay *n.* (אנ'-ליי) עטוואס וואס ווערט ארויפגעלעגט [הויפטזעכליך וועגען רעליעפע בעציערונגען].

on'liness *n.* (אונ'-לי-נעס) איינציגקייט.

on'looker *n.* (אנ'-לוק-ער) א צוקוקער, א צוזעהער, א צושויער.

on'looking *n.* (אנ'-לוק-אינג) פארויסזעהונג.

on'ly *a., adv., prep. and c.* (אונ'-לי) איינציג; אליין; אויסערגעווהנליך, ספעציעל; בלויז, נור; ניט מעהר; ערשט.

on'ly son (אונ'-לי סאן) אן איינציגער זוהן, א בן יחיד.

on my part (אן מאי פארט) פון מיינעטוועגען, פון מיין זייט.

onocen'taur *n.* (אנ-א-סענ'-טאהר) אן אנאצענטאוור [א מין צענטאוור וואס איז האלב-מענש, האלב-עזעל]. ז. *centaur*

on'omancy *n.* (אנ'-א-מענ-סי) נביאות-זאגען נאך'ן נאמען.

onoman'tic *a.* (אנ-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות-זאגען נאך'ן נאמען; פארויסגעזאגט לויט נעמען אדער לויט בוכשטאבען פון נעמען.

onoman'tical *a.* (אנ-א-מענ'-טי-קעל) ז. *onomantic*

onomas'tic *a.* (אנ-א-מעס'-טיק) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון א נאמען; וואס איז שייך צו אן אונטערשריפט אויף א דאקומענט, וועלכער איז געשריבען ניט פון דעמזעלבען, וואס האט דעם דאקומענט אונטערגעשריבען; וואס איז שייך צו אזא דאקומענט.

onomas'ticon *n.* (אנ-א-מעס'-טי-קאן) א נעמען-פערצייכניס, א ווערטער-פערצייכניס [אין אלפאבעטישער ארדנונג], א ווערטערבוך.

onomas'ticum *n.* (אנ-א-מעס'-טי-קאם) ז. *onomasticon*

on'omatechny *n.* (אנ'-א-מע-טעק-ני) נביאות-זאגעריי לויט א נאמען.

onomatol'ogy *n.* (אנ-א-מע-טאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען נעמען; די ספעציעלע נעמען און אויסדריקע פון א בעשטימטער צווייג פון דער וויסענשאפט, די נאמענקלאטור.

on'omatope *n.* (אנ'-א-מע-טאופ) אן אנאמאטאפישווארט [א ווארט אדער נאמען וואס מאכט נאך דעם קלאנג פון א געוויסער זאך אדער בעשעפעניש, ווי קוקוק, זשומען א. ד. ג.].

onomatopœ'ia *n.* (אנ-א-מעט-א-פי'-יא) אנאמאטאפעיא, קלאנגען-נאכאהמונג, די בילדונג פון ווערטער וואס מאכען נאך די קלאנגען פון זאכען אדער בעשעפענישען [ווי קוקוק, זשומען א. ז. וו.]; דער געברויך פון ווערטער, מיט וועלכע מען מאכט נאך אימעצען אדער עפעס.

onomatopœ'ic *a.* (אנ-א-מעט-א-פי'-איק) אנאמאטאפעאיש. ז. *onomatopœia*

onomatopoe'sis *n.* (אנ-א-מעט-א-פא-אי'-סים) ז. *onomatopœia*

onomatopoet'ic *a.* (אנ-א-מעט-א-פא-עט'-איק) ז. *onomatopœic*

onomatopoet'ically *adv.* (אנ-א-מעט-א-פא-עט'-אי-קעל-אי) אנאמאטאפעאיש. ז. *onomatopœia*

onomatopoie'sis *n.* (אנ-א-מעט-א-פאי-אי'-סים) ז. *onomatopœia*

on one hand (אן הוואן הענד) פון איין זייט.

on one's own hook (אן הוואנז און הוק) אויף'ן אייגענעם חשבון, אויף דער אייגענער ריזיקע.

on one's pins (אן הוואנז פינז) לעבט און איז געזונד, אין א גוטען געזונד-צושטאנד.

on pain of (אן פיין אוו) אונטער דער מורא פאר א שטראף.

Employees must not handle this machinery on pain of dismissal.

on pur'pose (אן פויר'-פאס) אבזיכטליך, בכוון.

I did not mail this letter on purpose.

on rec'ord (אן רעק'-ארד) אויף דער ליסטע, פערשריבען, רעגיסטרירט; אויף'ן נאמען, אויף דער רעפוטאציע.

on'rush *n.* (אנ'-ראש) א שנעלער לויף אדער שטוים פארווערטס; א שטארקער אדער שנעלער אנפאל.

on sec'ond thought (אן סעק'-אנד טהאהט) ביי א טיעפערען נאכדענקען, נאך אן איבערלעגונג.

on'set *n.* (אנ'-סעט) אן אנפאל, אן אנגריף; א שטורם, אן אטאקע; א צוגאב צו עפעס אלס בעציערונג.

on'shore' *adv. and a.* (אנ'-שאור') 1. צום ברעג-צו; 2. וואס געפינט זיך אויף'ן ברעג, וואס געהט צום ברעג-צו.

1. The wind blew onshore. 2. An onshore wind.

on short no'tice (אן שאהרט נאו'-טים) אין גיכען, אין א קורצער צייט.

on'side *n. and adv.* (אנ'-סאיד) אין קריקעט-שפיעל — די זייט רעכטס פון דעם וואס ווארפט דעם באל; אויף דער ריכטיגער זייט [אין באל-שפיעל].

on'slaught *n.* (אנ'-סלאהט) אן אנגריף, אנפאל, שטורם, אטאקע.

onst *adv.* (הוואנסט) ז. *once*

on't (אנט) פעראיינפאכונג פון *on it*

on the alert' (אן טהי ע-לוירט') וואכזאם, אויפמערקזאם.

The guard was on the alert for signs of the enemy.

on the cards (אן טהי קארדס) 1. לויט דער פראגנאז; אויף דער פראגנאז; 2. מעגליך, וואהרשיינליך.

2. It is on the cards that the workingmen will go on strike.

on the car'pet (אן טהי קאר'-פעט) בעטראכט, בעשפראכען [וועגען אן ענין].

on the cash sys'tem (אן טהי קעש סיס'-טעם) נור פאר מזומן.

on the con'trary (אן טהי קאנ'-טרע-רי) אין געגענטייל.

on the face of (אן טהי פיים אוו) אויף'ן בליק, לויט ווי עס שיינט.

on the latch (אן טהי לעטש) פערמאכט [אויף דער קליאמקע], צוגעמאכט, צוגעשלאסען.

on the lay (אן טהי ליי) לויערענדיג.

on the make (אן טהי מייק) אויף'ן וועג פערפערטינט צו ווערען; זיך יאגענד נאך פראפיטען.

on the mend (אן טהי מענד) אויף'ן וועג פון ערהאלונג אדער פערבעסערונג.

on the nail (אן טהי נייל) גלייך, תיכף, אויף'ן ארט.

on the nose (אן טהי נאוז) אויף דער וואך.

on the old lines (אן טהי אולד לאינז) נאך דער אלטער מעטאדע.

on the oth'er hand (אן טהי אטה'-ער הענד) פון דער אנדערער זייט.

on the point of (אן טהי פאינט אוו) גרייט [עפעס צו טהאן].

on the qui'et (אן טהי קהוואי'-עט) אבגעזונדערט, בעהאלטען; שטילערהייד.

on the rocks (אַן טהי ראַקס) נעגענגט אין נעלד.

on the shelf (אַן טהי שעלף) אוועקגעלעגט אויף דער פּאָליצע, אוועקגעלעגט אין דער לאַנגער באַנק.

on the sly (אַן טהי סלאַי) שטילערהייד, אין געהיים; אויף אַ גנב'ישען אופן.

on the spree (אַן טהי ספּריע) פרעהליך, פיהרענדיג אַ פרעהליך לעבען.

on the square (אַן טהי סקהוועהר) 1. אונטער אַ רעכטען ווינקעל, גראַד; 2. אויף גלייכע בעדינגונגען; 3. עהרליך.

1. Cut the cloth **on the square!**

on the way (אַן טהי הוויי) אונטערוועגס, אויף'ן וועג צו..., דערנעהנטערנדיג זיך צו עפּעס.

on the wing (אַן טהי הווינג) 1. בעת'ן פליהען; 2. אין בעוועגונג, רייזענדיג, טהעטיג, בעשעפטיגט; 3. אנטלויפענדיג, פערשווינדענדיג.

1. He shot the bird **on the wing.** 2. I was pretty much **on the wing,** in New York, Philadelphia, and elsewhere. 3. Your wits are all **on the wing.**

on'to *prep.* (אַנ'-טו) צו; אין; מיט; אויף.

ontogen'esis *n.* (אַנ-טאַ-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאָלאָגיע — אָנטאָגענעזיס [די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון אַן איינצעלנעם אָרגאַניזם].

ontogenet'ic *a.* (אַנ-טאַ-דזשי-נעט'-איק) אין ביאָלאָגיע — אָנטאָגענעטיש, וואָס איז שייך צו אָנטאָגענעזיס [די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון אַן איינצעלנעם אָרגאַניזם].

ontogenet'ical *a.* (אַנ-טאַ-דזשי-נעט'-אי-קעל) ז. ***ontogenetic***

ontogenet'ically *adv.* (אַנ-טאַ-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף אַן אָנטאָגענעטישען אופן. ז. ***ontogenesis***

ontogen'ic *a.* (אַנ-טאַ-דזשענ'-איק) ז. ***ontogenetic***

ontogen'ically *adv.* (אַנ-טאַ-דזשענ'-אי-קעל-אי) ז. ***ontogenetically***

ontog'enist *n.* (אַנ-טאַדזש'-ע-ניסט) איינער וואָס שטודירט די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון איינצעלנע לעבעדיגע אָרגאַניזמען.

ontog'eny *n.* (אַנ-טאַדזש'-ע-ני) ז. ***ontogenesis***

ontolog'ic *a.* (אַנ-טאַ-לאַדזש'-איק) ז. ***ontological***

ontolog'ical *a.* (אַנ-טאַ-לאַדזש'-אי-קעל) אָנטאָלאָגיש. ז. ***ontology***

ontolog'ical ar'gument (אַנ-טאַ-לאַדזש'-אי-קעל אַר'-גיו-מענט) דער אָנטאָלאָגישער בעווייז. ז. ***ontological proof***

ontolog'ically *adv.* (אַנ-טאַ-לאַדזש'-אי-קעל-אי) אויף אַן אָנטאָלאָגישען אופן. ז. ***ontology***

ontolog'ical proof (אַנ-טאַ-לאַדזש'-אי-קעל פּרוהף) דער אָנטאָלאָגישער בעווייז וועגען דער עקזיסטענץ פון גאָט [די בעהויפּטונג, אַז די עקזיסטענץ פון גאָט ווערט בעוויזען פון דעם בעגריף וואָס מיר האָבען וועגען גאָט].

ontol'ogism *n.* (אַנ-טאַל'-אַ-דזשיזם) אין טעאָלאָגיע — די לעהרע, אַז דער בעגריף וועגען גאָט איז אַן איינגעבוירענער ביי מענשען.

ontol'ogist *n.* (אַנ-טאַל'-אַ-דזשיסט) אַן אָנטאָלאָג, איינער וואָס שטודירט אָנטאָלאָגיע. ז. ***ontology***

ontol'ogize *v.* (אַנ-טאַל'-אַ-דזשאַיז) שטודירען אָנטאָלאָגיע. ז. ***ontology***

ontol'ogy *n.* (אַנ-טאַל'-אַ-דזשי) די וועזען-לעהרע; דער טייל פון מעטאַפיזיק, וואָס בעשעפטיגט זיך מיט די הויפּט יסודות פון זיין אָדער עקזיסטענץ.

ontos'ophy *n.* (אַנ-טאַס'-אַ-פי) ז. ***ontology***

o'nus *n.* (אָו'-נאַס) אַ לאַסט; די בעווייז-לאַסט, די פליכט צו בעווייזען.

o'nus proban'di (אָו'-נאַס פּראַ-בענ'-דאַי) די בעווייז-לאַסט, די פליכט צו בעווייזען.

on'ward *adv. and a.* (אַנ'-הוואַרד) 1. פאָרווערטס, פאָרויס; 2. ווייטער [אין צייט]; 3. וואָס געהט פאָרווערטס, פּראָגרעסירענד.

2. From this time **onward** we shall have good order in our city.

on'wards *adv.* (אַנ'-הוואַרדז) פאָרווערטס, פאָרויס; ווייטער [אין צייט].

on'ycha *n.* (אַנ'-אי-קאַ) דער שמעקעדיגער מאָלוסק [שחלת, די שאָלעכץ פון אַ מין מאָלוסק וואָס גיט אַרויס ביים ברענען אַן אַנגענעהמען גערוך]; דער אָניקס [אַ מין טייערער שטיין].

on'yx *n.* (אַנ'-איקס) דער אָניקס [אַ מין טייערער שטיין].

onyx'is *n.* (אַ-ניק'-סיס) אַן איינוואַקסענדער נאָגעל.

on'za de o'ro (אַנ'-זאַ דיי אָו'-ראָו) אַן אַלטע גרויסע גאָלדענע מטבע פון איינִיגע זיד-אַמעריקאַנישע רעפּובּליקען [האָט געהאַט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 16 דאָלאַר].

oogen'esis *n.* (אָו-אַ-דזשענ'-ע-סיס) די ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון אַן איי.

oog'eny *n.* (אַ-אַדזש'-ע-ני) ז. ***oogenesis***

ooi'dal *a.* (אַ-אָי'-דעל) אייער-פאָרמיג, עהנליך צו אַן איי.

o'olite *n. and a.* (אָו'-אַ-לאַיט) דער אָאָליט, דער רייגען-שטיין [אַ מין קערנדיגער שטיין]; אָאָליטיש; פון אָאָליט.

oolit'ic *a.* (אָו-אַ-ליט'-איק) וואָס איז שייך צום אָאָליט אָדער רייגען-שטיין, וואָס בעשטעהט אָדער איז געמאַכט פון אָאָליט.

oolog'ic *a.* (אָו-אַ-לאַדזש'-איק) וואָס איז שייך צו דער וויסענשאַפט וועגען פויגעל-אייער.

oolog'ical *a.* (אָו-אַ-לאַדזש'-אי-קעל) ז. ***oologic***

oolog'ically *adv.* (אָו-אַ-לאַדזש'-אי-קעל-אי) לויט דער וויסענשאַפט פון פויגעל-אייער: נאָך די פערשיעדענהייטען פון די אייער.

Birds are often classified **oologically.**

ool'ogist *n.* (אַ-אַל'-אַ-דזשיסט) איינער וואָס שטודירט אָאָלאָגיע [די וויסענשאַפט וועגען פויגעל-אייער].

ool'ogy *n.* (אַ-אַל'-אַ-דזשי) די אייער-לעהרע, די וויסענשאַפט וועגען פויגעל-אייער; די ענטוויקלונג פון אַ פויגעל.

oo'long *n.* (אוה'-לאַנג) אַ מין שוואַרצע טהעע.

oo'miak *n.* (אוה'-מי-עק) אַ גרויסע שיף פון פעל [ביי די עסקימאָסען].

oo'pak *n.* (אוה'-פּעק) אַ מין שוואַרצע טהעע.

ooze *n. and v.* (אוהז) שיטערע בלאָטע; שליים; זומפּיגע ערד אָדער ליים; דאָס שטילע פליסען, דאָס רינען, דאָס טריפען; אַ מין שטאָף צו גאַרבען פעל; שטיל פליסען, רינען, טריפען, קאַפּען.

oo'zing *n.* (אוה'-זינג) דאָס שטילע פליסען; דאָס טריפען אָדער קאַפּען.

Oözo'a *n.* (אָו-אַ-זאָו'-אַ) די איינצעליגע בעשעפענישען [ווי די אינפוזאָריען א. ד. ג.].

oözo'an *n.* (אָו-אַ-זאָו'-ען) אַן איינצעליגע בעשעפעניש [ווי אַן אינפוזאָריע א. ד. ג.].

oo'zy *a.* (אוה'-זי) בלאָטיג, שליימיג; טריפענד; קאַפּענד.

opa'cate *v.* (אַ-פּיי'-קייט) פערפינסטערען; בעדעקען מיט אַ שאָטען; מאַכען טונקעל; פערוואָלקענען.

opac'ity *n.* (אַ-פּעס'-אי-טי) אונדורכזיכטיגקייט, דונקעלקייט, פינסטערקייט; דאָס זיין פערצויגען ווי מיט אַ וואָלקען אָדער כמאַרע.

opa'cous *a.* (אַ-פּיי'-קאַס) אונדורכזיכטיג, טונקעל.

o'pal *n.* (אָו'-פּעל) דער אָפּאַל [אַזאַ מינעראַל וועלכער געפינט זיך אין פערשיעדענע קאָלירען. געוויסע זאָרטען פון אָפּאַל ווערען געשעצט אַלס טייערער עדעלשטיין צוליעב דער שעהנקייט און פערשיעדענאַרטיגקייט פון זייערע קאָלירען, וועלכע שפּיגלען זיך אָב אין זיי]. ז. איל. ***"Gems"***

opales'cent *a.* (אָו-פּע-לעס'-ענט) מילך-ווייס [ווי געוויסע אָפּאַלען]; וואָס האָט פערענדערליכע און פערשיעדענאַרטיגע קאָלירען ווי דער אָפּאַל. ז. ***opal***

opales'cent glass (אָו-פּע-לעס'-ענט גלעס) גלאָז וואָס שפּיגעלט זיך אָב מיט פערשיעדענע קאָלירען ווי אַן אָפּאַל. ז. ***opal***

o'pal glass (אָו'-פּעל גלעס) ז. ***opalescent glass***

o'paline *a. and n.* (אָו'-פּע-לין) וואָס איז שייך צו אַן אָפּאַל; דאָס מילך-גלאָז [אַ מין האַלב-דורכזיכטיג גלאָז פון ווייס-בלויליכען קאָליר].

opaque' *a., v. and n.* (אַ-פּייק') אונדורכזיכטיג, טונקעל: מאַכען אונדורכזיכטיג אָדער טונקעל: אונדורכזיכטיגקייט; טונקעלקייט.

opaque'ly *adv.* (אַ-פּייק'-לי) אויף אַן אונדורכזיכטיגען אָדער טונקעלען אופן.

opaque'ness *n.* (אַ-פּייק'-נעס) אונדורכזיכטיגקייט; טונקעלקייט.

opei'doscope *n.* (אַ-פּאַי'-דאַ-סקאָופּ) אַן אינסטרומענט צו אילוסטרירען קלאַנגען דורך ליכט-שטראַהלען.

o'pen *a., n. and v.* (אָופּן) אָפען; דורכזיכטיג; ניט פערשלאָסען, ניט פערמאַכט אָדער פער'חתמ'עט; אָפען פאַר אַלעמען, ניט בסוד; ענטבלויזט, אונבעדעקט; אויסגעזעצט, אויסגעשטעלט [צו שאַנדע א. ד. ג.]; אין מוזיק — פריי, ניט אָנגעדריקט מיט'ן פינגער [וועגען אַ סטרונע]; אין גראַמאַטיק — אָפען, מיט אַן אָפענעם מויל [וועגען דער אויסשפּראַך פון געוויסע וואָקאַלען אָדער זילבען]; מילד [וועגען וועטער]; פריי, אונבעזעצט, וואַקאַנט [וועגען אַ פּלאַץ אָדער אַ שטעלע]; אָפען, ניט בעשלאָסען, ניט בעשטימט [וועגען אַ פראַגע, אַ מיינונג א. ד. ג.]; עפענטליך, פאַר אַלעמען; אָפענבאַר, קלאָר, אויגענשיינליך; אָפענהערציג, פריימיטיג, אויפריכטיג; אונפערשטעלט; אַן אָפענער אָדער ריינער פּלאַץ; עפענען, אויפדעקען, מאַכען אָפען; אויפשליסען; אויספּאַקען; אויפטרענען; פאָנאַנדערטיילען, צושפּאַלטען; בעפרייען פון שטערונגען; ערעפנען, אָנהויבען [אַ פערזאַמלונג, אַ זיצונג א. ד. ג.]; ערקלערען;

בעקאנט מאכן; מיטטיילען; זיך עפענען: אויפגעהן; זיך ציינגן; לאנגזאם ארויס־טרעטען אדער ערשיינען; ווערען קלאר אדער דייטליך; אנהויבען בילען [ווען א יאגד־הונד דערזעהט די חיה אדער דעם פויגעל].

o'penable *a.* (אָ׳פּנ-עבל) וואס קען זיך עפענען אדער אויפמאכען.

o'pen account' (אוֹפּן ע-קאונט׳) די לויפענדע רעכנונג, אן אפענע קאנטא [א באנק־אפעראציאן וואס בעשטעהט אין דעם, אז די באנק צאהלט פאר א געוויסע פערזאן די סומען, וואס זי האט איינגעלעגט אדער פון קרעדיט, אויף וויפיעל די באנק גיט איהר].

o'pen-air' *a.* (אָ׳פּנ-עהר׳) וואס קומט פאר אונטער'ן פרייען הימעל.

o'pen an account' (אוֹפּן ען ע-קאונט׳) עפענען א קאנטא, געבען קרעדיט.

o'penbill *n.* (אָ׳פּנ-ביל) אזא שטארך מיט אן אפענעם שנאבעל.

Openbill

o'pen cred'it (אוֹפּן קרעד׳-איט) אפענער קרעדיט [א קרעדיט וואס ווערט געגעבען צו א פערזאן אויף א געוויסער סומע, וועלכע ער קען נעהמען, ווען ער בעדארף עס, כאטש ער האט אויף דעם קיינע ערבות ניט געגעבען].

o'pen cut (אוֹפּן קאט) א גראבען, וואס איז פון אויבען אפען, ווי א קאנאווע, א רינע א. ד. ג. [אין געגענזאץ צו א טונעל].

o'pen door (אוֹפּן דאוּר) אן אפענע טהיר [די פאליטישע ריכטונג אדער די פאדערונג צו געבען אין א לאנד אלע נאציאנען גלייכע האנדעלס־פריווילעגיען].

o'pener *n.* (אָ׳פּנ-ער) א עפענער; א געצייג וואס דיענט צו עפענען עפעס.

o'pen-eyed *a.* (אָ׳פּנ-אײד) וואכזאם, מיט אפענע אויגען.

o'pen-han'ded *a.* (אָ׳פּנ-הענ׳-דעד) פרייגיביג, מיט אפענע הענד [אין גיבען צדקה]; וואס רודערט [אויף א שיף] מיט צוויי רודערס איןביידע הענד.

o'pen-han'dedness *n.* (אָ׳פּנ-הענ׳-דעד-נעס) פרייגיביגקייט, ברייטקייט [אין געבען צדקה].

o'pen-hear'ted *a.* (אָ׳פּנ-האר׳-טעד) אויפריכטיג, אפענהערציג.

o'pen-hear'tedly *adv.* (אָ׳פּנ-האר׳-טעד-לי) אויף אן אויפריכטיגען, אפענהערציגען שטייגער.

o'pen-hear'tedness *n.* (אָ׳פּנ-האר׳-טעד-נעס) אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט.

o'pen house (אוֹפּן האוּס) א הויז, וואו מען נעהמט אויף גאסטפריינדליך יעדען אריינקומענדען.

They are hospitable people. They keep open house for all their friends.

o'pening *n.* (אָ׳פּנ-אינג) דאס עפענען; אן עפענונג, אן אנפאנג, אן אנהויב; אן אריינגאנג; אן אפענער פלאץ; אן ארט וואס איז ווייניג בעוואקסען מיט בוימער; א געלעגענהייט; אן אויסזיכט; אין געריכטס־פיהרונג — דאס ערשטע ארויס־טרעטען פון אדוואקאט פאר דער אנקלאגע אדער אנגעקלאגטען איידער ער ברענגט זיינע ראיות און עדות; אין שאך־שפּיעל— די ארט ווי אזוי דאס שפּיעל פאנגט זיך אן.

o'pening speech (אָ׳פּנ-אינג ספּיעטש) די ערעפענונגס־רעדע.

The chairman made the opening speech of the debate.

o'penly *adv.* (אָ׳פּנ-לי) עפענטליך; אפען, אפענהערציג.

The man openly defied the policeman who tried to arrest him.

o'pen-min'ded *a.* (אָ׳פּנ-מאינ׳-דעד) מיט א פרייען געדאנק; אהן פאראורטיילען; פרייזיניג, ליבעראל.

o'pen-min'dedness *n.* (אָ׳פּנ-מאינ׳-דעד-נעס) פרייזיניגקייט; פרייהייט פון פאראורטיילען; אפענהערציגקייט.

o'pen-mouthed *a.* (אָ׳פּנ-מאוטהד) מיט אן אפענעם מויל; האווקענד, בילענד, שרייענד; גיעריג איינצוזייסען מיט די צייהנער.

o'penness *n.* (אָ׳פּנ-נעס) אפענקייט; אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; מילדקייט, אנגענעהמקייט [פון ווערטער].

o'pen pol'icy (אוֹפּן פּאל׳-אי-סי) א פערזיכערונגס־שיין, וואו דער ווערטה פון שיף אדער סחורה איז ניט אנגעגעבען.

o'pen ques'tion (אוֹפּן קהוועס׳-טשאן) אן אפענע פראגע [א פראגע וואס איז נאך ניט ענטשיעדען געווארען].

o'pen sea'son (אוֹפּן סיזן) די צייט ווען עס איז געזעצליך ערלויבט צו געהן אויף יאגד, כאפען פיש א. ד. ג.

o'pen-ses'ame *n.* (אָ׳פּנ-סעס׳-ע-מי) א כישוף־ווארט, דורך וועלכען געהיימע טהירען קענען זיך עפענען [ווי אין די מעשיות פון "טויזענד און איין נאכט"].

o'pen the budg'et (אוֹפּן טהי באדזש׳-עט) פארלעגען פאר די געזעצגעבערישע קערפערשאפטען דעם בודזשעט [די הוצאות און הכנסות פון דער רעגיערונג].

o'pen town (אוֹפּן טאון) אן אונבעפעסטיגטע שטאדט; א שטאדט, וואו מען היט ניט די געזעצע נעגען שענקען, אזארטנע שפּיעלען א. ז. וו.

o'pen up (אוֹפּן אפּ) אויפעפענען, פאנדערעפענען; מאכען לויז; אבשוואכען.

o'penwork *n.* (אָ׳פּנ-הווארק) פאבריקאציאן אדער האנד־ארבייט, וואס איז געמאכט מיט פיעל לעכעלעך, ווי פערשיעדענע שטריק־ארבייט, שפיצען א. ד. ג.

op'era *n.* (אָפּ׳-ע-רא) אן אפערע [א מוזיקאליש טהעאטער־שפּיעל]; די ליברעטא [די ווערטער פון א מוזיקאלישער דראמא]; א טעאטער, וואו מען שפּיעלט אפערען; דאס אייגענטום, הכנסות און אדמיניסטראציאן פון אן איטאליענישער קירך.

op'era bouffe (אָפּ׳-ע-רא בוּף) אן אפערע־בוף, א קאמישע אפערע [בעזאנדערס אזא, וואו דער הומאריסטישער אדער שפּאסליכער עלעמענט איז צופיעל איבערטריבען].

op'era-cloak *n.* (אָפּ׳-ע-רא-קלאוּק) א טעאטער־מאנטעל, א רייכער און עלעגאנטער אויבער־מאנטעל, וועלכען מען טראגט אין פאיע פון א טעאטער.

op'era-dan'cer *n.* (אָפּ׳-ע-רא-דענ׳-סער) א באלעט־טענצער אדער טענצערין.

op'era-glass *n.* (אָפּ׳-ע-רא-גלעס) אן אפערע־גלאז, א לארנעט; א בינאקל.

Opera-glass

op'era-hat *n.* (אָפּ׳-ע-רא-העט) דער קלאפּ־הוט [א צילינדער־הוט וואס עפענט זיך און לעגט זיך צוזאמען מיט פרוזשינעס].

op'era-house *n.* (אָפּ׳-ע-רא-האוּס) אן אפערע־הויז, אן אפערע־טעאטער [א טעאטער וואו עס ווערען אויפגעפיהרט אפערען].

operam'eter *n.* (אָפּ-ע-רעמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צאהל בעוועגונגען פון א מאשינען־טייל.

op'erant *a.* (אָפּ׳-ע-רענט) ווירקזאם, ווירקענד, ארבייטענד.

op'era-sing'er *n.* (אָפּ׳-ע-רא-סינג׳-ער) אן אפערע־זינגער אדער זינגערין.

op'erate *v.* (אָפּ׳-ע-רייט) בעווירקען, ברייננען אין בעוועגונג, מאכען ארבייטען [א מאשין]; ווירקען, האבען א ווירקונג; אפערירען, מאכען אן אפעראציע.

operat'ic *a.* (אָפּ-ע-רעט׳-איק) אפערעטיש, וואס געהערט צו אן אפערע.

ז. *opera*

operat'ically *adv.* (אָפּ-ע-רעט׳-אי-קעל-אי) אויף דער ארט ווי אן אפערע.

op'erating-room *n.* (אָפּ׳-ע-רייט-אינג-רוּהם) דער אפעראציאנס־זאאל [אין א האספּיטאל].

op'erating-ta'ble *n.* (אָפּ׳-ע-רייט-אינג-טייבל) אן אפעראציאנס־טיש [דער טיש אין א האספּיטאל, אויף וועלכען מען מאכט אפעראציעס].

opera'tion *n.* (אָפּ-ע-ריי׳-שאן) אן אפעראציאן; די ווירקונג; די ווירקזאמקייט; די פערריכטונג; דער פראצעס פון דער ארבייט; דאס אונטערנעהמען אדער בעטרייבען א געשעפט; די בעוועגונג פון א מעכאניזם אדער בעטריב.

op'erative *a. and n.* (אָפּ׳-ע-ריי-טיוו) ווירקזאם, ווירקענד; ארבייטענד; וואס איז שייך צו אן אפעראציאן; אן ארבייטער, א בעל־מלאכה.

op'eratively *adv.* (אָפּ׳-ע-ריי-טיוו-לי) אויף א ווירקענדען אדער ארבייטענדען שטייגער.

op'erativeness *n.* (אָפּ׳-ע-ריי-טיוו-נעס) ווירקזאמקייט, ווירקונג.

operativ'ity *n.* (אָפּ-ע-ריי-טיוו׳-אי-טי) דאס זיין ווירקענד אדער ארבייטענד.

op'erator *n.* (אָפּ׳-ע-ריי-טאר) איינער וואס ווירקט אדער טהוט עפעס; אן ארבייטער; אן אפעראטאר [א דאקטאר וואס מאכט אפעראציעס]; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט א מאשין.

op'eratrice *n.* (אָפּ׳-ע-ריי-טרים) איינע וואס ווירקט, טהוט אדער שאפט עפעס; אן ארבייטעריו; אן ארבייטעריו ביי א מאשין; א פרוי אן אפעראטאר [וואס מאכט אפעראציעס].

oper'cular *a.* (אָ-פּויר׳-קיו-לאר) וואס האט א דעקעל [וועגען געוויסע פלאנצען, היה'לעך אדער מושלען].

oper'culate *a.* (אָ-פּויר׳-קיו-לייט) וואס האט א לעדעל אדער א דעקעל.

ז. *opercular*

oper'cule *n.* (אָ-פּויר׳-קיול)

ז. *operculum*

oper'culum *n.* (אָ-פּויר׳-קיו-לאם) אין ביאלאגיע — א דעקעל; א טייל פון קערפער אדער ארגאן וואס זעהט אויס ווי א דעקעל.

op'ere in me'dio (אָפּ׳-ע-רי אין מי׳-די-או) אין מיטען דער ארבייט.

operet'ta *n.* (אָפּ-ע-רעט׳-א) אן אפערעטע, א קורצע הומאריסטישע אפערע.

op'erose *a.* (אָפּ׳-ע-ראוּס) ארבייטזאם, מיהזאם, שווער.

op'erosely *adv.* (אָפּ׳-ע-ראוּס-לי) אויף א שווערען, מיהזאמען שטייגער.

op'eroseness *n.* (אָפּ'-ע-ראָוס-נעס) מיהזאַמקייט, שווערקייט.

oph'icleide *n.* (אָפּ'-אי-קלאַיד) דער אָפיקליד, א מין מוזיקאַלישער בלאַז-אינסטרומענט.

Ophid'ia *n.* (א-פיד'-אי-א) די אָפידען, דער מין קריכענדיגע טהיערע [ווי שלאַנגען].

ophid'ian *a. and n.* (א-פיד'-אי-ען) וואָס געהערט צו דעם שלאַנגען-מין; א קריכענדיגע חיה, א שלאַנג.

ophid'ious *a.* (א-פיד'-אי-אָס) ז. ***ophidian***

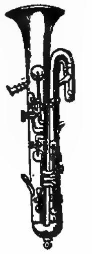

Ophicleide

ophidol'ogy *n.* (אָפּ-אי-דאָל'-א-דזשי) ז. ***ophiology***

ophiog'raphy *n.* (אָפּ-אי-אָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון שלאַנגען.

ophiol'atry *n.* (אָפּ-אי-אָל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון שלאַנגען.

ophiolog'ic *a.* (אָפּ-אי-א-לאָדזש'-איק) וואָס איז שייך צו אָפיאָלאָגיע [די לעהרע וועגען שלאַנגען].

ophiolog'ical *a.* (אָפּ-אי-א-לאָדזש'-אי-קעל) ז. ***ophiologic***

ophiol'ogy *n.* (אָפּ-אי-אָל'-א-דזשי) אָפיאָלאָגיע, די לעהרע וועגען שלאַנגען.

oph'iomancy *n.* (אָפּ'-אי-א-מענ-סי) דאָס טרעפען, כשוף-מאַכען אָדער נביאות-זאָגען דורך שלאַנגען [לויט זייער צוזאַמענדרעהען זיך אָדער לויט אַנדערע סמנים].

ophiomor'phous *a.* (אָפּ-אי-א-מאָהר'-פאָס) שלאַנגען-פערמיג, ווי א שלאַנג.

ophioph'agous *a.* (אָפּ-אי-אָפ'-ע-גאָס) וואָס עסט שלאַנגען; וואָס ערנעהרט זיך מיט רעפּטילען אָדער קריכענדע טהיערע.

oph'ite *a. and n.* (אָפּ'-איט) וואָס איז שייך צו א שלאַנג; דער שלאַנגען-שטיין [א מין שטיין וואָס געפינט זיך אין דרום-אייראָפּאַ און אין צפון-אַפריקאַ].

Oph'ite *n.* (אָפּ'-איט) איינער פון די אָפיטען [א גנאָסטישע סעקטע פון די ערשטע יאָהרהונדערטען נאָך קריסטוס'עס געבורט, וועלכע האָט געהאַלטען, אז די שלאַנג וואָס האָט איינגערעדט חוה'ן צו עסען פון דעם עץ-הדעת איז געווען די פערקערפּערונג פון געטליכען שכל און פערשטאַנד, און דעריבער האָבען די אָפיטען פערעהרט שלאַנגען אַלס דעם סימבאָל פון חכמה].

ophthalmal'gia *n.* (אָפּ-טהעל-מעל'-דזשי-א) א ווערטאָג אין אויג, נייראַלגיע פון אויג-עפּעל.

ophthal'mia *n.* (אָפּ-טהעל'-מי-א) די ענטצינדונג פון אינערען הייטעל פון אויגען-לעדעל.

ophthal'mic *a.* (אָפּ-טהעל'-מיק) פון די אויגען, וואָס געהערט צו די אויגען.

ophthalmi'tis *n.* (אָפּ-טהעל-מאַי'-טיס) אן ענטצינדונג פון אויג.

ophthalmog'raphy *n.* (אָפּ-טהעל-מאָג'-רע-פי) די אויגען-בעשרייבונג.

ophthalmolog'ic *a.* (אָפּ-טהעל-מא-לאָדזש'-איק) ז. ***ophthalmological***

ophthalmolog'ical *a.* (אָפּ-טהעל-מא-לאָדזש'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו דער לעהרע וועגען אויגען.

ophthalmol'ogy *n.* (אָפּ-טהעל-מאָל'-א-דזשי) אויגען-לעהרע [די וויסענשאַפט וועגען די אויגען].

ophthalmom'eter *n.* (אָפּ-טהעל-מאָמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאָס אויג [בעזאָנדערס די רונדקייט פון האָרנהויט].

ophthalmom'etry *n.* (אָפּ-טהעל-מאָמ'-ע-טרי) דאָס מעסטען דאָס אויג [בעזאָנדערס די רונדקייט פון דער האָרן-הויט].

ophthal'moscope *n. and v.* (אָפּ-טהעל'-מא-סקאָופּ) אן אויגען-שפּיעגעל [אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען אונטערזוכט די נעץ-הויט פון אויג]; אונטערזוכען דאָס אויג מיט אן אויגען-שפּיעגעל.

ophthal'mostat *n.* (אָפּ-טהעל'-מא-סטעט) אן אינסטרומענט צו האַלטען דאָס אויג אין א בעשטימטער פּאָזיציאָן צו מאַכען לייכטער די אָפּעראַציאָן.

ophthalmot'omy *n.* (אָפּ-טהעל-מאָט'-א-מי) די צוגליעדערונג פון אויג; דאָס ארויסשניידען דאָס אויג.

ophthal'my *n.* (אָפּ-טהעל'-מי) ז. ***ophthalmia***

o'piate *a., n. and v.* (אָו'-פּי-אייט) וואָס ענטהאַלט אין זיך אָפּיום; נאַרקאָטיש; וואָס מאַכט טעמפּ די עמפּפינדליכקייט; איינשלעפערנד; א נאַרקאָטיש מיטעל; א שלאָף-טרונק; פערטעמפּען די עמפּפינדליכקייט [ווי דורך אָפּיום].

o'piated *a.* (אָו'-פּי-איי-טעד) צוגעריכט מיט אָפּיום.

opi'nable *a.* (א-פּאַי'-נעבל) וועגען וואָס מען קען דענקען אָדער האָבען א מיינונג.

opine' *v.* (א-פּאַין') דענקען, מיינען, זיין פון דער מיינונג.

opi'ner *n.* (א-פּאַי'-נער) דער וואָס האָט א מיינונג.

opin'iatively *adv.* (א-פּינ'-אי-איי-טיוו-לי) מיט האַרטנעקיגקייט, מיט עקשנות.

opin'iativeness *n.* (א-פּינ'-אי-איי-טיוו-נעס) איינגעשפּאַרטקייט, עקשנות, האַרטנעקיגקייט.

opin'ion *n.* (א-פּינ'-יאָן) א מיינונג, אן אורטייל.

opin'ionable *a.* (א-פּינ'-יאָנ-עבל) וועגען וואָס מען קען האָבען אן אייגענע מיינונג [אין געגענזאַץ צו דאָגמאַטיש].

opin'ionated *a.* (א-פּינ'-יאָנ-איי-טעד) 1. וואָס האָט א מיינונג; 2. פער'עקשנ'ט; וואָס האַלט זיך שטייף אן זיין מיינונג.

2. Listen to reason; don't be **opinionated.**

opin'ionative *a.* (א-פּינ'-יאָנ-איי-טיוו) וואָס האַלט זיך מיט עקשנות אן דער אייגענער מיינונג.

opin'ionatively *adv.* (א-פּינ'-יאָנ-איי-טיוו-לי) מיט האַרטנעקיגקייט; מיט עקשנות.

opin'ionativeness *n.* (א-פּינ'-יאָנ-איי-טיוו-נעס) עקשנות, איינגעשפּאַרטקייט.

opin'ioned *a.* (א-פּינ'-יאָנד) פער'עקשנ'ט; וואָס האַלט שטאַרק פון זיינע מיינונגען.

opin'ion ev'idence (א-פּינ'-יאָן עוו'-אי-דענס) אין געריכטס-פּיהרונג — עדות אָדער אַנווייזונגען וואָס מען בעקומט פון אן עקספּערט [ווי למשל, ביים בעשטימען צי איז איינער משוגע א. ד. ג.].

opin'ionist *n.* (א-פּינ'-יאָנ-איסט) אן עקשן, א האַרטנעקיגער מענש, אן איינגעשפּאַרטער; איינער וואָס האַלט שטאַרק פון זיינע מיינונגען.

Opin'ionist *n.* (א-פּינ'-יאָנ-איסט) איינער פון א מיטעלאַלטערליכער קאַטוילישער סעקטע, וועלכע האָט ניט אנערקענט דעם פּאַפּסט.

opisom'eter *n.* (אָפּ-אי-סאָמ'-ע-טער) אן אָפּיסאָמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען ליניען וואָס זיינען געבויגען אין פערשיעדענע ריכטונגען.

opis'then *n.* (א-פּיס'-טהען) דער הינטערשטער טייל ביי א חיה.

opis'thograph *n.* (א-פּיס'-טהא-גרעף) א פּאַרציימענער מאַנוסקריפּט וואָס איז געשריעבען פון ביידע זייטען.

o'pium *n.* (אָו'-פּי-אָם) אָפּיום [א מין אויסגעטריקענטער פּולווער, וואָס בעקומט זיך פון מאָהן-זאַפט. זעהר א שטאַרק נאַרקאָטיש מיטעל. ווערט געברויכט אין איינינע אזיאַטישע לענדער און ווירקט זעהר שעדליך אויף'ן געזונד].

o'pium-ea'ter *n.* (אָו'-פּי-אָם-איע'-טער) איינער וואָס געברויכט אָפּט אָפּיום אַלס א נאַרקאָטישען אָדער אויפרעגענדען מיטעל.

o'pium pop'py (אָו'-פּי-אָם פּאָפּ'-אי) אָפּיום-מאָהן, די אָפּיום-פּלאַנצע.

opobal'sam *n.* (אָפּ-א-באָהל'-סעם) דער מעקאַ-באַלזאַם [ווערט געברויכט אין מעדיצין].

opodel'doc *n.* (אָפּ-א-דעל'-דאָק) אָפּאָדעלדאָק [א מין זאַלב אָדער פּלאַסטער געמאַכט פון זייף און קאַמפער פאַנאַנדערגעלאָזען אין אַלקאָהאָל. ווערט פיעל געברויכט אַלס מיטעל צו רעאומאַטיזם].

Opium Poppy

opop'anax *n.* (א-פּאָפּ'-ע-נעקס) אָפּאָפּאַנאַקס [א מין שמעקענדע פּעך, וואָס בעקומט זיך פון וואָרצעל פון א געוויסען אזיאַטישען בוים און ווערט געברויכט אין מעדיצין און אין פּאַרפומען].

opos'sum *n.* (א-פּאָס'-אָם) דער אָפּאָסום, א קליין אַמעריקאַניש חיה'לע ענליך צו א ראַץ, וואָס טראָגט די קינדער אויף'ן רוקען. ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, קליינע חיה'לעך, וואָרצלען, פּרוכטען א. ד. ג.

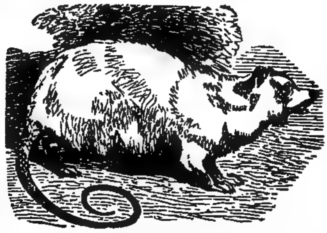

Opossum

opos'sum-shrimp *n.* (א-פּאָס'-אָם-שרימפּ) א מין קליינער ים-ראַק, וועלכער צייכענט זיך אויס דערמיט, דאָס ער טראָגט מיט זיך זיינע אייעלעך אין א מין זעקעלע צווישען די הינטערשטע פיס.

Opossum-shrimp

op'pidan *a. and n.* (אָפּ'-אי-דען) וואָס איז שייך צו א שטאָדט; שטאָדטיש; א סטודענט פון עטאָנער אוניווערזיטעט [אין ענגלאַנד], וועלכער וואָהנט ניט מיט אַלע אַנדערע סטודענטען, נאָר אין א פּריוואַטער קוואַרטיר.

op'pilate *v.* (אפ'-אי-לייט) פערשטאָפען; פערשפארען, פערלעגען מיט עפעס.

oppila'tion *n.* (אפ-אי-ליי'-שאן) די פערשטאפונג, דאס פערשפארען, דאס פערלעגען מיט עפעס.

op'pilative *a.* (אפ'-אי-לע-טיוו) פערשטאפענד; פערשפארענד; פערלעגענד.

oppo'nency *n.* (א-פאו'-נען-סי) אפאזיציאן, געגנערשאפט, אנטאגאניזם; דאס ארויסטרעטען אלס אפאנענט צו איינעמס בעהויפטונגען [הויפטזעכליך אין אן אקאדעמישען ויכוח].

oppo'nent *a. and n.* (א-פאו'-נענט) וואס שטעהט געגען; אנטאגאניסטיש; וואס טרעט ארויס אלס געגנער; אן אפאנענט, אן ערווידערער, א געגנער [אין א ויכוח].

opportune' *a.* (אפ-אר-טיון') בעקוועם, געלעגענטליך, פאסיג, צייטיג.

President Lincoln found an **opportune** moment to issue his emancipation proclamation.

opportune'ly *adv.* (אפ-אר-טיונ'-לי) ביי א געלעגענהייט; לויט דער פאסינער צייט.

opportune'ness *n.* (אפ-אר-טיונ'-נעס) דאס זיין געלעגענטליך, צו דער פאסיגער צייט.

opportu'nism *n.* (אפ-אר-טיו'-ניזם) אפארטוניזם, דאס צופאסען זיך צו די אומשטענדען; דאס אפפערען מיט די פרינציפען צוליעב געוויסע פארטיילע, וואס מען קען בעקומען אין דיעזען מאמענט.

opportu'nist *n. and a.* (אפ-אר-טיו'-ניסט) איינער וואס בענוצט זיך מיט נעלעגענהייטען; א מענש וואס פאסט זיך צו צו אלע אומשטענדען; אן אפארטוניסט, א מענש אהן פעסטע פרינציפען; אפארטוניסטיש, וואס איז שייך צו אפארטוניזם. ז. *opportunism*

opportu'nity *n.* (אפ-אר-טיו'-ני-טי) א געלעגענהייט, א פאסענדע צייט.

opposabil'ity *n.* (א-פאו-זע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ענטגעגענגעשטעלט אדער ענטגעגענגעזעצט צו עפעס.

oppose' *v.* (א-פאוז') זיך זיין געגען, שטעלען געגען, ווידערשפרעכען; שטערען, ניט דערלאזען.

opposed' *a.* (א-פאוזד') וואס געפינט זיך אנטקעגען; ענטגעגענגעזעצט; וואס איז דער היפוך פון עפעס; אנטאגאניסטיש, פיינדליך געזאנען.

oppose'less *a.* (א-פאוז'-לעס) וואס מען קען ניט געגענשטעהן, געגען וואס מען קען ניט ארויסטרעטען.

oppo'ser *n.* (א-פאו'-זער) א געגנער, א ווידערשטרייטער, אן אפאנענט; איינער וואס איז פיינדליך געשטימט געגען עפעס.

op'posite *a. and n.* (אפ'-א-זיט) ענטגעגענגעזעצט, ענטגעגענגעשטעלט; וואס איז געגען אדער געגענאיבער; פיינדליך געשטימט; א געגנער, אן אפאנענט, אן אנטאגאניסט; דאס וואס איז ענטגעגענגעזעצט; דער היפוך פון עפעס.

op'positely *adv.* (אפ'-א-זיט-לי) אויף אן ענטגעגענגעזעצטען אופן; להיפוך.

op'positeness *n.* (אפ'-א-זיט-נעס) די ענטגעגענגעזעצטקייט; דאס זיין ענטגעגענגעזעצט.

op'posite sex (אפ'-א-זיט סעקס) דאס אנדערע געשלעכט.

oppositifo'lious *a.* (א-פאז-אי-טי-פאו'-לי-אס) אין באטאניק — וואס געפינט זיך אין געגען-פונקט פון א בלאט.

opposi'tion *n.* (אפ-א-זיש'-אן) די געגענשטעלונג; דער ווידערשטאנד; דאס שטעהן אנטקעגען; דער ווידערשטרייט, דער ווידערשפרוך; דער געגענזאץ; די אפאזיציאן, די געגען-פארטיי; אין אסטראנאמיע — דער געגענשיין [די לאגע פון צוויי הימלישע קערפער, ווי די זון און א פלאנעט, ווען זיי זיינען דיאמעטראל ענטגעגענגעזעצט, זיינען איינער געגען דעם אנדערען].

opposi'tional *a.* (אפ-א-זיש'-אנ-על) אפאזיציאנעל, געגנעריש.

opposi'tionist *n.* (אפ-א-זיש'-אנ-איסט) איינער פון דער אפאזיציאן, א געגנער פון דער הערשענדער פארטיי אדער פון דער אדמיניסטראציאן.

oppos'itive *a.* (א-פאז'-אי-טיוו) וואס שטעהט אין היפוך צו עפעס; וואס קען געשטעלט ווערען אין קאנטראסט אדער געגענזאץ.

oppress' *v.* (א-פרעס') דריקען, אונטערדריקען, פייניגען; מאכען שווער.

oppressed' *a.* (א-פרעסט') אונטערדריקט, געפייניגט.

oppres'sion *n.* (א-פרעש'-אן) די דריקונג, די אונטערדריקונג, די פייניגונג; די בעקלעמונג; דער דרוק; נידערגעשלאגענהייט.

oppress'ive *a.* (א-פרעס'-איוו) דריקענד, אונטערדריקענד, פייניגענד; גרויזאם, אכזריות'דיג.

oppress'ively *adv.* (א-פרעס'-איוו-לי) אונטערדריקענדיג; מיט דרוק; מיט גרויזאמקייט.

oppress'iveness *n.* (א-פרעס'-איוו-נעס) דאס זיין דריקענד; דאס זיין גרויזאם.

oppress'or *n.* (א-פרעס'-אר) אן אונטערדריקער, א פייניגער.

oppro'brious *a.* (א-פראו'-ברי-אס) שימפפליך, שענדליך; זידלעריש; מיט גראבע אויסדריקע.

oppro'briously *adv.* (א-פראו'-ברי-אס-לי) אויף א שענדליכער ארט; שימפפליך.

oppro'briousness *n.* (א-פראו'-ברי-אס-נעס) שענדליכקייט, שימפף, שאנדע, עהרענלאזיגקייט.

oppro'brium *n.* (א-פראו'-ברי-אם) שימפף, שאנדע; גראבע רייד; זידלעריי, שימפף-ווערטער.

oppugn' *v.* (א-פיון') שטרייטען דאגעגען; געבען א ווידערשטאנד; בעשטרייטען; אנגרייפען.

oppug'nance *n.* (א-פאג'-נענס) ז. *oppugnancy*

oppug'nancy *n.* (א-פאג'-נענ-סי) דער ווידערשטאנד, די בעשטרייטונג, דער אנגריף.

oppug'nant *a.* (א-פאג'-נענט) וואס גיט א ווידערשטאנד; וואס בעקעמפפט.

oppugn'er *n.* (א-פיונ'-ער) אן אפאנענט, א געגנער, אן אנגרייפער.

opsim'athy *n.* (אפ-סימ'-ע-טהי) דאס לערנען אויף דער עלטער; דאס געניסען בילדונג אין די עלטערע יאהרען.

opsiom'eter *n.* (אפ-סי-אמ'-ע-טער) ז. *optometer*

opsoma'nia *n.* (אפ-סא-מיי'-ני-א) אפסאמאניע, א מאניע אדער קרענקליכע ליידענשאפט צו געוויסע מאכלים.

opt. פערקירצונג פון *optative*

op'tative *a. and n.* (אפ'-טע-טיוו) וואס דריקט אוים א וואונש; ווינשענד; אין גראמאטיק — דער אפטאטיוו. ז. *optative mode*

op'tatively *adv.* (אפ'-טע-טיוו-לי) אויסדריקענדיג א וואונש.

op'tative mode (אפ'-טע-טיוו מאוד) אין גראמאטיק — דער אפטאטיוו [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אוים א ווילען אדער וואונש].

op'tic *a. and n.* (אפ'-טיק) אפטיש, וואס איז שייך צום זעה-ארגאן אדער צום אויג; וואס דיענט צום זעהן; וואס איז שייך צו אפטיק [די וויסענשאפט וועגען דער זעהונגס-קראפט, וועגען די אויגען און וועגען די אייגענשאפטען פון ליכט]; דאס אויג.

op'tical *a.* (אפ'-טי-קעל) אפטיש, וואס געהערט צום זעהן.

op'tical square (אפ'-טי-קעל סקהווערר) אן אפטישער אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביים אויפנעהמען פלענער צום אויסשטעלען ליניען אין רעכטע ווינקלען איינע צו די אנדערע

opti'cian *n.* (אפ-טיש'-ען) אן אפטיקער, איינער וואס מאכט אדער פערקויפט אפטישע גלעזער אדער אינסטרומענטען [ווי ברילען, שפאקטיוען א. ד. ג.]; א קענער אין אפטיק. ז. *optics*

op'tic nerves (אפ'-טיק נוירווז) די זעה-נערוועז.

op'tics *n.* (אפ'-טיקס) אפטיק, די ליכט-לעהרע [די וויסענשאפט וועגען ליכט און וועגען דער זעה-קראפט פון די אויגען].

op'timacy *n.* (אפ'-טי-מע-סי) די הערשונג פון אפטימאטען אדער אריסטאקראטען; אריסטאקראטיע.

optima'tes *n.* (אפ-טי-מיי'-טיז) די אפטימאטען, די אלט-רוימישע אריסטאקראטען; אריסטאקראטיע.

optim'eter *n.* (אפ-טימ'-ע-טער) ז. *optometer*

op'timism *n.* (אפ'-טי-מיזם) אפטימיזם [דאס אננעהמען אז אלץ וואס עס קומט פאר אין דער וועלט איז צום גוטען]; דאס אויסלעגען צום גוטען; א גוטע מיינונג איבער אלעס.

op'timist *n. and a.* (אפ'-טי-מיסט) אן אפטימיסט [איינער וואס האלט דאס אלעס וואס קומט פאר אין דער וועלט איז צום גוטען; איינער וואס לעגט אוים אלעס צום גוטען]: אפטימיסטיש.

optimis'tic *a.* (אפ-טי-מיס'-טיק) אפטימיסטיש, פול מיט גוטע האפנונגען.

optimis'tically *adv.* (אפ-טי-מיס'-טי-קעל-אי) אויף אן אפטימיסטישען שטייגער; זייענדיג פול מיט גוטע האפנונגען.

op'timize *v.* (אפ'-טי-מאיז) זיין אפטימיסטיש; האבען די בעסטע האפנונגען אויף דער צוקונפט.

op'tion *n.* (אפ'-שאן) די וואהל, די ברירה; דער פערלאנג, דער וואונש; די פרייע בחירה; אין האנדעלס-בעציהונגען — א קאנטראקט, נאך וועלכען איינער האט די פריווילעגיע צו פאדערען פון צווייטען צד אויסצופיהרען א געוויסע זאך אין א געוויסער צייט.

op'tional *a. and n.* (אפ'-שאנ-על) וואס איז איבערגעלאזען פאר איינעמס ברירה; וואס ווענדט זיך אן דער וואהל אדער בחירה; וואס פערלאזט זיך אויף יענעמס ברירה; אין די אוניווערזיטעטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א קורס פון למודים, וואס דער סטודענט אליין קלייבט זיך אוים און וועל-

כען ער איז ניט פערפליכטעט צו שטודירען, כדי צו בעקומען זיין דיפלאם.

op'tionally *adv.* (אפ'-שאנ-על-אי) לויט דער בחירה; מיט דער פריווילעגיע אויסצוקלייבען.

optom'eter *n.* (אפ-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די זעה-קראפט פון די אויגען [ווערט געברויכט מייסטענס ביים צופאסעןברילען צו די אויגען].

Optometer

optom'etry *n.* (אפ-טאמ'-עט-רי) דאס מעסטען די זעה-קראפט פון אויג.

op'ulence *n.* (אפ'-יו-לענס) רייכטום, רייכקייט.

op'ulency *n.* (אפ'-יו-לענ-סי) ז. *opulence*

op'ulent *a.* (אפ'-יו-לענט) רייך, פערמעגענד, פול מיט הרחבה.

op'ulently *adv.* (אפ'-יו-לענט-לי) זעהר רייך, בהרחבה.

o'pus *n.* (או'-פאס) א ליטעראריש ווערק; א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן.

opus'cle *n.* (א-פאס'ל) ז. *oposcule*

opus'cule *n.* (א-פאס'-קיול) א קליין ווערקעל, א קליין חבור'על.

or *c., adv. and prep.* (אר) אדער; בעפאר; איידער.

or'ach *n.* (אר'-עטש) די מעלדע [אזא שפינאט-עהנליך גראז].

or'acle *n.* (אר'-עקל) דאס אראקעל [א הייליגער טעמפעל אין אלטען גריכענלאנד, ווי למשל, פון גאט אפאלא אין דעלפי, פון וועלכען די פריסטער פלעגען ארויסגעבען נביאות'דיגע ענטפערס]; א געטליכע נביאות; א געטליכקייט אין וועמענס נאמען מען זאגט נביאות; דער אורים ותמים; א קלוגער אויסשפרוך; אן אונגעוועהנליכער חכם; א נביא.

orac'ular *a.* (א-רעק'-יו-לאר) ווי אן אראקעל, אראקעל-מעסיג, ווי נביאות, נביאות'דיג; דאגמאטיש; צווייטייטיג, ניט דייטליך, ניט קלאר, טונקעל.

oracular'ity *n.* (א-רעק-יו-לער'-אי-טי) ז. *oracularness*

orac'ularly *adv.* (א-רעק'-יו-לער-לי) אויף דעם אופן פון אן אראקעל, אזוי ווי נביאות; מעשה נביא; אויף א דאגמאטישען אופן.

orac'ularness *n.* (א-רעק'-יו-לער-נעס) דאס זיין ווי אן אראקעל. ז. *oracle*

orac'ulous *a.* (א-רעק'-יו-לאס) ז. *oracular*

orac'ulousness *n.* (א-רעק'-יו-לאס-נעס) ז. *oracularness*

o'ral *a.* (או'-רעל) מינדליך, בעל פה.

o'rally *adv.* (או'-רעל-אי) אויף א מינדליכען אופן, בעל פה.

o'ral plea'ding (או'-רעל פליע'-דינג) א מינדליכער ענטפער אדער א מינדליכע ערקלערונג אין געריכט.

orang' *n.* (או-רענג') ז. *orang-outang*

Or'ange *a.* (אר'-ענדזש) פון דער אראניען פירסטען-פאמיליע; וואס איז שייך צו דער אראניען פאמיליע [בעזאנדערס אין בעצוג צו וויליאם דעם דריטען פון ענגלאנד, דער פרינץ פון אראניען, וועלכער איז געוועזען פון די הויפט-קעמפפער פאר'ן פראטעסטאנטענטום].

or'ange *n. and a.* (אר'-ענדזש) אן אראנזש, אן אפעלסין, א פאמעראנץ; אן אראנזשען-בוים; אראנזש-פארב, רויט-געלבער קאליר; אראנזש-פארביג, רויט-געלב.

Orange

orangeade' *n.* (אר-ענ-דזשייד') אפעלסין-וואסער, פאמעראנצען-וואסער [א געטראנק געמאכט פון אראנזש-זאפט געמישט מיט וואסער און צוקער].

orangeat' *n.* (אר-ענ-זשעט') פאמעראנצען-שאלעכץ געפרעגעלט אין צוקער.

or'ange-blos'som *n.* (אר'-ענדזש-בלאס'-אם) אראנזשען-בליהונג [ווייסע בליהונג וואס ווערט געטראגען פון כלות אלס צייכען פון אונשולד און ריינקייט].

or'ange-col'ored *a.* (אר'-ענדזש-קאל'-ארד) פון אראנזש-קאליר; רויט-געלב.

or'ange-lil'y *n.* (אר'-ענדזש-ליל'-אי) די פייער-ליליע [אזא בלום].

Or'angeman *n.* (אר'-ענדזש-מען) אן אירלענדישער פראטעסטאנט; א מיטגליעד פון א פאליטיש-רעליגיעזען פעראיין אין אירלאנד אין יאהר 1795, וועלכער האט געקעמפפט פאר דער פערשפרייטונג פון פראטעסטאנטישען גלויבען און פאר דער בעשרענקונג פון דעם קאטוילישען איינפלוס אין דער רעגיערונג פון לאנד.

or'ange-musk *n.* (אר'-ענדזש-מאסק) די פאמעראנצען-בארנע.

or'ange-oil *n.* (אר'-ענדזש-איל) אראנזשען-אויל, פאמעראנצען-אויל [אזא זארט אויל וואס ווערט אויסגעדריקט פון פאמעראנצען-שאלעכץ].

or'ange-peel *n.* (אר'-ענדזש-פיעל) אראנזשען-שאלעכץ, אפעלסין-שאלעכץ.

or'ange-pip'pin *n.* (אר'-ענדזש-פיפ'-אין) דער פאמעראנצען-עפעל.

or'angery *n.* (אר'-ענדזש-רי) אן אראנזשעריע, אן אפעלסינען-גארטען, א פאמעראנצען-גארטען [בעזאנדערס א גלאז-הויז וואו אראנזשען-ביימער ווערען געהאלטען אין ווינטער-צייט].

or'ange-skin *n.* (אר'-ענדזש-סקין) די ברוינליכע הויט-פארב פון מאנכע נייגעבארענע קינדער.

or'ange-taw'ny *n. and a.* (אר'-ענדזש-טאה'-ני) א דונקעלער אראנזש-קאליר, א קאליר וואס איז צווישען ברוין און געלב; פון דונקעלער אראנזש-פארב.

or'ange-wife *n.* (אר'-ענדזש-הוואיף) א פרוי וואס פערקויפט אראנזשען אדער אפעלסינען.

or'ange-wom'an *n.* (אר'-ענדזש-הוואומ'-ען) ז. *orange-wife*

orang'-outang' *n.* (או-רענג'-או-טענג') דער אראנג-אוטאנג, דער וואלד-מענש [א גרויסע רויט-האריגע מענשען-עהנליכע אפע וועלכע געפינט זיך אין די וועלדער פון בארנעא און סומאטרא].

orang'-utan' *n.* (או-רענג'-או-טען') ז. *orang-outang*

o'rant *n.* (או'-רענט) א געמאלטע אדער געשניצטע פרויען-פיגור אין א פאזע ווי זי שטעהט און בעט גאט.

o'rate *v.* (או'-רייט) האלטען כלומר'שט א רעדע, זיך פאנאנדער'דרש'ענען.

ora'tion *n.* (א-ריי'-שאן) א רעדע; אן עפענטליכע רעדע.

or'ator *n.* (אר'-ע-טאר) אן אראטאר, א רעדנער, אן עפענטליכער רעדנער; אן אדוואקאט, א פערטיידיגער; א קלעגער אין א גערעכטיגקייטס-געריכט.

orato'rial *a.* (אר-ע-טאו'-רי-על) אראטאריש, רעדנעריש, ווי א רעדנער.

orato'rially *adv.* (אר-ע-טאו'-רי-על-אי) אויף אן אראטארישען אופן; אזוי ווי א רעדנער.

orator'ic *a.* (אר-ע-טאר'-איק) ז. *oratorical*

orator'ical *a.* (אר-ע-טאר'-אי-קעל) אראטאריש, רעדנעריש; וואס איז שייך צו אן אראטאר; אזוי ווי אן אראטאר.

orator'ically *adv.* (אר-ע-טאר'-אי-קעל-אי) אויף אן אראטארישען אופן; אזוי ווי אן אראטאר אדער רעדנער.

or'atories *n.* (אר'-ע-טא-ריז) א נעבעטס-הויז.

orato'rio *n.* (אר-ע-טאו'-רי-או) אן אראטאריע, א מוזיקאלישע האלב-דראמאטישע קאמפאזיציאן, וועלכע איז פערפאסט אויף א רעליגיעזער טהעמא; דער ווארט-טעקסט פון אן אראטאריע; א געבעטס-הויז.

or'atorize *v.* (אר'-ע-טאר-איז) אויפטרעטען אלס רעדנער, רעדען ווי אן אראטאר.

or'atory *n.* (אר'-ע-טא-רי) אראטארישע קונסט, רעדע-קונסט.

or'atress *n.* (אר'-ע-טרעס) ז. *oratrix*

or'atrix *n.* (אר'-ע-טריקס) אן אראטאריז, א רעדנערין; אן אנקלעגעריז אין א גערעכטיגקייטס-געריכט.

orb *n. and v.* (אהרב) א הימעלס-קערפער [ווי די זון, די לבנה א. ד. ג.]; די ערד; א קוגעל-פערמיגער קערפער; דאס אויג; א קרייז, א צירקעל; דער ארביט אדער קרייז-וועג פון א הימלישען קערפער; פארמירען אין א קרייז אדער צירקעל; ארומרינגלען אדער איינשליסען ווי מיט א קרייז; מאכען א קרייז אדער צירקעל.

orbed *a.* (אהרבד) רונד, קרייז-פערמיג; ווי א צירקעל; איינגעקרייזט, ארומגערינגעלט; אבגערונדעט, פערפאלקאמט, פערפעקט.

orbic'ular *a.* (אהר-ביק'-יו-לאר) קרייז-פערמיג, רונד; ווי א צירקעל; אבגערונדעט.

orbic′ularly *adv.* (אהר-ביק′-יו-לאר-לי) קרייז=פערמיג; אזוי ווי א צירקעל.

orbic′ularness *n.* (אהר-ביק′-יו-לאר-נעס) קרייז=פערמיגקייט, רונדקייט.

orbic′ulate *a.* (אהר-ביק′-יו-לייט) ז. ***orbicular***.

orbic′ulated *a.* (אהר-ביק′-יו-ליי-טעד) קרייז=פערמיג, רונד.

or′bit *n.* (אהר′-ביט) דער ארביט, דער קרייז=וועג פון א הימעלס=קערפער [פון דער זון, שטערן א. ז. וו.]; דאס אויגען=גריבעל.

or′bital *a.* (אהר′-בי-טעל) וואס געהערט צו דעם ארביט פון אויג [דאס אויגען=גריבעל].

or′chard *n.* (אהר′-טשארד) אן אויבסט=גארטען, א פרוכט=גארטען, א סאד.

or′charding *n.* (אהר′-טשאר-דינג) אויבסט=גערטנעריי, פרוכט=גערטנעריי.

or′chardist *n.* (אהר′-טשאר-דיסט) א פרוכט=גערטנער.

or′chestra *n.* (אהר′-קעס-טרא) דער פלאץ אין טעאטער ביי דער ביהנע, וועלכער איז אבגעטיילט פאר די מוזיקאנטען; דער פארקעט אין טעאטער [די זיץ=פלעצער אונטען אין טעאטער=זאאל]; א מוזיק=ארקעסטער.

or′chestral *a.* (אהר′-קעס-טרעל) וואס געהערט צו אן ארקעסטער. ז. ***orchestra***.

or′chestrate *v.* (אהר′-קעס-טרייט) פערפאסען מוזיק פאר אן ארקעסטער.

orchestra′tion *n.* (אהר-קעס-טריי′-שאן) דאס פערפאסען מוזיק פאר אן ארקעסטער.

orches′tric *a.* (אהר-קעס′-טריק) ז. ***orchestral***.

or′chid *n.* (אהר′-קיד) די ארכידעע [א מין שעהנע בלומען=פלאנצע].

Or′chis *n.* (אהר′-קיס) די ארכיס=פלאנצען [א מין בלומען=פלאנצען פון דער ארכידעען=פאמיליע מיט עליפטישע בלעטער און מיט קליינע בלומען].

or′chis *n.* (אהר′-קיס) אן ארכיס=פלאנצע; אן איי [פון געשלעכטס=ארגאן].

orchi′tis *n.* (אהר-קאי′-טיס) אן ענטצינדונג פון די אייער [פון די געשלעכטס=ארגאנען].

ordain′ *v.* (אהר-דיין′) ארדנען, פערארדנען; בעשטימען; אנשטעלען.

ordai′nable *a.* (אהר-דיי′-נעבל) בעשטימט; איינגעארדענט.

ordai′ner *n.* (אהר-דיי′-נער) אן ארדנער, א פערארדנער; א בעשטימער; אן איינפיהרער [אין אן אמט].

ordain′ment *n.* (אהר-דיינ′-מענט) פערארדנונג, בעשטימונג; איינפיהרונג [אין אמט].

or′deal *n. and a.* (אהר′-די-על) גאט׳ס משפט, גאט׳ס געריכט [א פארצייטיגער משפט ביי פערשיעדענע פעלקער, ווי אויך נאך היינט ביי אנדערע ווילדע אדער אונציוויליזירטע פעלקער, וואו דער בעשולדיגטער ווערט געשטעלט אויף פראבע פון זיין שולד אדער אונשולד דורך דער ווירקונג פון פייער, וואסער, גיפט א. ד. ג., אויב זיי וועלען אויף איהם האבען א שליטה אדער ניט. אזא מין משפט איז אמאל געוועזען ביי אידען דורך מים המאררים]; א שווערע פריפונג [פון געדולד, מוטה א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו גאט׳ס משפט.

or′der *n. and v.* (אהר′-דער) ארדנונג; א פערארדנונג; א צושטאנד; א בעפעהל; א בעשטעלונג, אן אויפטראג; א קלאס חיות; א גרופע פלאנצען; א קלאס מענשען; א געזעלשאפטליכער קלאס אדער ראנג; דער ראנג פון א גלח; אן עקזיסטירענדער צושטאנד; אן עהרען=צייכען וואס ווערט פערטיילט פון דער רעגיערונג אדער פון קעניג [אן ארדען]; די טאגעס=ארדנונג [אין א פארלאמענט אדער פערזאמלונג]; אן עקזיסטירענדער כלל אדער מנהג; אן אנווייזונג [ווי א געלד=אנווייזונג א. ד. ג.]; א גייסטליכער ארדען; א ברידערליכער ארדען; א ריטוס, א רעליגיעזע צערעמאניע; אן ארכיטעקטור סטיל; א זייל מיט זיין פונדאמענט און איבערבוי, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר א געוויסען ארכיטעקטור סטיל; אין מאטעמאטיק — די צאהל וואס דריקט אויס וויפיעל עלעמענטארע אפעראציאנען עס זיינען ענטהאלטען אין א קאמפלעקס [א קאמפליצירטער אלגעבראאישער אויסדרוק]; ארדנען, איינריכטען; בעפעהלען; בעשטעלען; ברייגנען אין ארדנונג; רעגולירען; האלטען אין ארדנונג; רעגיערען; אנשטעלען אלס פריסטער.

or′der about′ (אהר′-דער ע-באוט′) קאמאנדעווען.

The manager entered the office and began to order about all the clerks.

or′der-book *n.* (אהר′-דער-בוק) א בעשטעל=בוך [א בוך אין א געשעפט, אין וועלכען בעשטעלונגען פון קונדען ווערען פערשריבען]; א בוך אויף א קריעגס=שיף, אין וועלכען עס ווערען פערשריבען די קאמאנדא=בעפעהלען; א מיליטער=בוך וואו עס ווערען פערשריבען די קאמאנדא=בעפעהלען.

or′derer *n.* (אהר′-דער-ער) אן ארדנער; איינער וואס האלט אין ארדנונג; א בעפעהלער.

or′dering *n.* (אהר′-דער-אינג) אן איינריכטונג; א בעפעהל; א פערארדנונג; א געבאט; א רעגיערונג; א פערוואלטונג.

or′derless *a.* (אהר′-דער-לעס) אונרעגעלמעסיג, אהן ארדנונג.

or′derliness *n.* (אהר′-דער-לי-נעס) ארדנונג; רעגעלמעסיגקייט.

or′derly *a., adv. and n.* (אהר′-דער-לי) רעגעלמעסיג; מיט ארדנונג; אויף א רעגעלמעסיגען אופן; א סאלדאט אדער אונטער=אפיציער וואס ברייגנט איבער די בעפעהלען פון אפיציער אדער ערפילט אנדערע שליחות׳ען; אן אויפפאסער אין א האספיטאל וואס האט די אויפגאבע צו האלטען ארדנונג צווישען די פאציענטען, נאכצוקומען זייערע פארערונגען, אבהיטען די ריינקייט א. ד. ג.

or′dinal *a. and n.* (אהר′-די-נעל) ארדינאל, וואס בעצייכענט אן ארדנונג [אין צאהלען]; אן ארדנונגס=צאהל [א צאהל וואס בעצייכענט ארדנונג, ווי ערשטער, צווייטער, צעהנטער א. ז. וו.]; א רעגעל=בוך [א בוך אין וועלכען עס זיינען פערשריבען אנגענומענע כללים אדער מנהגים]; א בוך פאר רעליגיעזע מנהגים.

or′dinance *n.* (אהר′-די-נענס) אן ארדינאנץ, א פערארדנונג, א בעפעהל, א געזעץ; א בעשטימונג; א פארגעשריבענע רעליגיעזע צערעמאניע; אין ארכיטעקטור — א סיסטעם, א סטיל.

or′dinance of nullifica′tion (אהר′-די-נענס אוו נאל-אי-פי-קיי′-שאן) אן ארדינאנץ [פערארדנונג] וואס איז אנגענומען אויף א שטאאטס=קאנווענציאן אין זיד קאראלאינע דעם 24טען נאוועמבער 1832, וועלכע האט ערקלערט פאר ניט גילטיג געוויסע געזעצען פון אמעריקאנער קאנגרעס [פארלאמענט] וועגען אבצאהלונגס=שטייער אויף אויסלענדישע סחורות, ווארנענדיג דערביי, אז אויב עס וועט געמאכט ווערען א פראבע צו צווינגען דורכצופיהרען דיעזע געזעצע, וועט דער שטאאט זיד קאראלאינע ארויסטרעטען פון די פעראייניגטע שטאאטען].

or′dinance of 1784 (אהר′-די-נענס אוו סעוו′נ-טיען′ איי′-טי פאור) דאס געזעץ וואס איז אנגענומען געווארען אין קאנגרעס [פארלאמענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אין יאהר 1784, דעם 23טען אפריל וועגען דער צייטווייליגער רעגיערונג פון דער נארד=וועסטליכער טעריטאריע.

or′dinance of 1787 (אהר′-די-נענס אוו סעוו′נ-טיען′ איי′-טי סעוון) דאס געזעץ פון יאהר 1787 וואס איז אנגענומען געווארען אין קאנגרעס [פארלאמענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] וועגען דער ארגאניזירונג פון דער נארד=וועסטליכער טעריטאריע, וועלכע בעשטעהט פון די איצטיגע שטאאטען: אהאיא, אינדיאנא, אילינאי, מישיגען און וויסקאנסין.

or′dinand *n.* (אהר′-די-נענד) א קאנדידאט פאר א פריסטער=אמט.

or′dinarily *adv.* (אהר′-די-נע-רי-לי) אויף א געוועהנליכען אופן; אויף אן אלטעגליכען אופן; פראסט, איינפאך.

or′dinary *a. and n.* (אהר′-די-נע-רי) 1. ארדינער, פראסט, איינפאך; געוועהנליך, אלטעגליך; 2. געמיין, נידריג; 3. דאס ארדינערע, דאס געוועהנליכע; דאס געוועהנליך פעסטגעשטעלטע; די געוועהנליך בעשטימטע פארם; דאס דורכשניטליכע; דאס אלטעגליכע; א טאבעל=דאט, א געוועהנליכער, אלטעגליכער מאהלצייט אין א רעסטאראן אדער גארקיך; א רעסטאראן, וואו אזעלכע מאהלצייטען ווערען געגעבען אדער וואו עס איז פאראן א פעסטער פרייז פאר א מאהלצייט; 4. אן ארדינאריום, א פערזאן וואס בעזיצט א יוריסדיקציאנס=רעכט לויט זיין אמט; א בישאף, אן ערץ=בישאף אדער אן אנדער גייסטליכער אין דעם אמט פון א קירכען=ריכטער; א ריכטער פון אן ערבשאפטס=געריכט [א געריכט וועגען צוואות און ירושות]; אין דער קאטוילישער קירך— דער געוועהנליכער מעסען=דיענסט.

1. This is no ordinary dispute between rivals. 3. He is a man of ordinary abilities.

or′dinate *a. and n.* (אהר′-די-נייט) רעגעלמעסיג, רעגולער; אן ארדינאטע [א ווערטיקאלע ליניע אין אנאליטישער געאמעטריע, וועלכע ווערט בענוצט צו בעשטימען די לאגע פון א פונקט אין רוים].

ordina′tion *n.* (אהר-די-ניי′-שאן) דאס ארדנען אין רייהען; דאס איינהייליגען א גייסטליכען אין זיין אמט; איינרעגולירונג, איינארדנונג; א בעשטימונג, א בעפעהל, א פערארדנונג.

ordinee′ *n.* (אהר-די-ניע′) אן איינגעהייליגטער אין א פריסטליכען אמט.

ord′nance *n.* (אהרד′-נענס) שווערע ארטילעריע, הארמאטען; קריעגס=וואפען.

ord′nance-of′fice *n.* (אהרד′-נענס-אפ′-איס) דאס ארטילעריע=דעפארטאמענט פון דער אמעריקאנער ארמעע.

or′donnance *n.* (אהר′-דא-נענס) די קינסטלערישע איינארדנונג, די קינסטלערישע איינארדנונג פון די פיגורען אויף א

געמעלדע, די טיילען פון א קונסט=געביידע א. ד. ג.: א פעראָרדנונג, א געזעץ.

or'dure *n.* (אהר'-דזשור) מיסט, צאה.

or'durous *a.* (אר'-דזשו-ראס) וואס איז שייך צו צאה אדער טינוף.

Ore. [דער *Oregon* אבקירצונג פון שטאאט ארעגאן, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ore *n.* (אור) ערץ, רויהעס מעטאל; מעטאל.

ö're *n.* (אוי'-רע) א קליינע קופערנע מטבע, א הונדערטעל פון א קראנע אין די סקאנדינאווישע לענדער, ווי שוועדען, נארוועגיען און דענעמארק. האט דעם ווערטה אונגעפעהר פון א פיערטעל אמעריקאנער סענט.

ore'-hearth *n.* (אור'-הארטה) א קליינער שמעלץ=אויווען פאר בליי=ערץ.

or else (אר עלס) ווען ניט...; זאנסט.
Do as I say or else resign your position.

oreograph'ic *a.* (או-רי-א-גרעפ'-איק) ז. *orographic*

oreog'raphy *n.* (או-רי-אג'-רע-פי) ז. *orography*

or'gal *n.* (אהר'-געל) דער רויהער וויינשטיין.

or'gan *n.* (אהר'-גען) אן ארגאן; א גליעד; אן ארגעל [א מוזיקאלישער אינסטרומענט] אדער ארגעל=עהנליכער אינסטרומענט; א צייטונג אדער אנדערע פעריאדישע אויסגאבע פון א פארטיי, געווערקשאפט, פעראיין א. ד. ג.

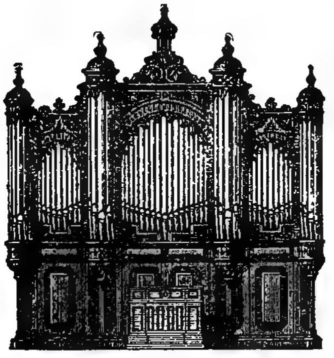

Organ

or'gan-blow'er *n.* (אהר'-גען-בלאו'-ער) אן ארגעל=בלאזער, אן ארגעל=טרעטער; א מאטאר אדער מאשין צום בלאזען אן ארגעל.

or'gan-buil'der *n.* (אהר'-גען-ביל'-דער) אן ארגעל=מאכער.

or'gandie *n.* (אהר'-גען-די) ז. *organdy*

or'gandy *n.* (אהר'-גען-די) א זעהר פיינער דורכזיכטיגער מוסלין פאר פרויען=קליידער.

or'gan-grin'der *n.* (אהר'-גען-גראינ'-דער) א קאטערינשטשיק, א שפיעלער אויף א לייערקאסטען.

organ'ic *a.* (אהר-גען'-איק) ארגאניש; וואס דיענט אלס ארגאן אדער גליעד; וואס איז שייך צו די ארגאנען פון חיות אדער פלאנצען; וואס איז שייך צו אן ארגאניזם; וואס איז שייך צו דער ארגאנישער וועלט [טהיערען=וועלט און פלאנצען=וועלט]; וואס ענטהאלט קויהלען=שטאף אלס הויפט=עלעמענט; ארגאניזירט, סיסטעמאטיזירט; וואס העננט אב פון דער סטרוקטור פון ווארט; פונדאמענטאל.

organ'ic ac'id (אהר-גען'-איק עס'-איד) אן ארגאנישע זויערע [א זויערע וואס ענטהאלט אין זיך קויהלען=שטאף].

organ'ical *a.* (אהר-גען'-אי-קעל) ז. *organic*

organ'ically *adv.* (אהר-גען'-אי-קעל-אי) ארגאניש; מיט ארגאנען אדער גליעדער; אין בעצוג צו דעם ארגאנישען צוזאמענהאנג.

organ'icalness *n.* (אהר-גען'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ארגאניש.

organ'ic anal'ysis (אהר-גען'-איק ע-נעל'-אי-סיס) די כעמישע אנאליזע פון ארגאנישע שטאפען [די בעשטימונג אין וואס פאר א קוואנטיטעט עס געפינט זיך אין א כעמישער פערבינדונג קויהלען=שטאף, וואסער=שטאף, שטיק=שטאף און אנדערע עלעמענטען].

organ'ic bod'y (אהר-גען'-איק באד'-אי) אן ארגאנישער קערפער [וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע ארגאנען].

organ'ic chem'istry (אהר-גען'-איק קעמ'-איס-טרי) ארגאנישע כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט דער אנאליזירונג און צוזאמענשטעלונג פון ארגאנישע שטאפען].

organ'ic disease' (אהר-גען'-איק די-זיעז') אן ארגאנישע קראנקהייט [א קראנקהייט פון וועלכער דאס ארגאנישע געוועב איז אנגעגריפען].

organ'icism *n.* (אהר-גען'-אי-סיזם) די טעאריע וועלכע בעהויפטעט, אז אלע קראנקהייטען העננען אב פון מאטעריעלע בעשעדיגונגען פון די ארגאנען.

organ'ic law (אהר-גען'-איק לאה) ארגאנישע געזעצען, די פונדאמענטאלע געזעצען פון א לאנד אדער די קאנסטיטוציאן.

organ'ic remains' (אהר-גען'-איק רי-מיינז') ארגאניזמען, וועלכע געפינען זיך אין די פערשיעדענע שיכטען פון דער ערד.

organif'ic *a.* (אהר-גע-ניפ'-איק) וואס שטעלט צונויף אן ארגאניזם; וואס ווירקט דורך ארגאנען.

organ'ify *v.* (אהר-גען'-אי-פאי) אין פאטאגראפיע — צולעגען ארגאנישען שטאף, דורכווייקען אין ארגאנישען שטאף [ווענען פלאטען וועלכע פלעגען געמאכט ווערען נאך דער אלטער מעטאדע].

or'ganise *v.* (אהר'-גען-איז) ז. *organize*

or'ganism *n.* (אהר'-גען-איזם) אן ארגאניזם.

organis'mal *a.* (אהר-גע-ניז'-מעל) וואס קומט פון אדער וואס איז שייך צו א לעבעדיגען ארגאניזם.

or'ganist *n.* (אהר'-גען-איסט) אן ארגאניסט, אן ארגעל=שפיעלער.

organis'tic *a.* (אהר-גע-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו אן ארגעל.

organizabil'ity *n.* (אהר-גען-אי-זע-ביל'-אי-טי) ארגאניזירטקייט; ארגאניזירבארקייט.

or'ganizable *a.* (אהר'-גען-אי-זעבל) ארגאניזירבאר, וואס קען ארגאניזירט ווערען.

organiza'tion *n.* (אהר-גען-אי-זיי'-שאן) אן ארגאניזאציאן; ארגאניזירונג, דאס ארגאניזירען; דער ארגאנישער געבוי פון עפעס.

or'ganize *v.* (אהר'-גען-איז) ארגאניזירען; איינריכטען, איינארדנען.

or'ganizer *n.* (אהר'-גען-אי-זער) אן ארגאניזאטאר.

or'gan-loft *n.* (אהר'-גען-לאהפט) דאס ארגעל=כאר, די גאלעריע אין א קירך, וואו עס שטעהט דער ארגעל.

organog'raphy *n.* (אהר-גע-נאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון די ארגאנען ביי חיות און פלאנצען; די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

organol'ogy *n.* (אהר-גע-נאל'-א-דזשי) ארגאנאלאגיע, דער טייל פון ביאלאגיע וואס פערנעהמט זיך מיט די ארגאנען פון חיות און פלאנצען אין בעצוג צו זייער בוי און פונקציאנען.

or'ganon *n.* (אהר'-גע-נאן) אן אינסטרומענט צום דענקען; לאגיק; א קאדעקס פון כללים און פרינציפען פאר וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען.

organon'omy *a.* (אהר-גע-נאנ'-א-מי) די געזעצען, וועלכע קאנטראלירען דאס ארגאנישע לעבען; דאס שטודיום פון דיעזע געזעצען.

or'ganoplasty *n.* (אהר'-גען-א-פלעס-טי) אין ביאלאגיע — ארגאנאפלאסטיק, די ענטוויקלונג פון ארגאנען=געוועב ביי פלאנצען און חיות.

or'ganoscopy *n.* (אהר'-גען-א-סקאו-פי) ז. *phrenology*

or'gan-pipe *n.* (אהר'-גען-פאיפ) אן ארגעל=פייפעל [איינע פון די פייפלעך אין אן ארגעל]; דער האלז, דער גארגעל, די שטימע.

or'ganzine *n. and v.* (אהר'-גען-זין) צווירענט=זייד [זייד=פאדים וואס איז צונויפגעדרעהט פון מעהרערע פעדים]; זיידען=שטאף געוועבט פון צווירענט=זייד; שפינען צווירענט=זייד.

or'gasm *n.* (אהר'-געזם) שטארקע אויפרעגונג; אן אויפרעגונג פון א קערפער=גליעד; אן אויפרעגונג פון געשלעכטס=ארגאן.

orgas'tic *a.* (אהר-געס'-טיק) אויפגערעגט [וועגען א קערפער=גליעד].

or'geat *n.* (אהר'-זשעט) אזא סיראפ געמאכט פון מאנדלען, צוקער און אראנזש=בלומען=וואסער; מאנדעל=מילך.

orgias'tic *a.* (אהר-דזשי-עס'-טיק) ווי ארגיען, ארגיענמעסיג. ז. *orgies*

or'gies *n.* (אהר'-דזשיז) ארגיען, באקכוס=פעסטליכקייטען [אן אויסגעלאסענע זויפעריי ביי די אלט=גריכען לכבוד באקכוס, דעם גאט פון וויין]; אויסגעלאסענע זויפערייען, אויסגעלאסענע הוליאנקעס.

or'gy *n.* (אהר'-דזשי) אן ארגיע. ז. *orgies*

o'riel *n.* (או'-רי-על) אזא פענסטער וואס שטארצט ארויס פון וואנד ווי א ווערענדע אדער באלקאן; א זייטען=קעמערעל פון א קארידאר אדער פון א צימער.

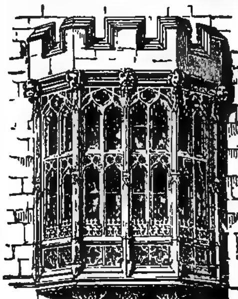

Oriel

o'rient *a., n. and v.* (או'-רי-ענט) אסטליך, מזרח-זייטיג; אויפגעהענד [וועגען דער זון]; גלענצענד, שטראהלענד [וועגען פערל אדער דימענטען]; מזרח-זייט; דער גלאנץ פון א פערל; א גלענצענדער פערל; בעשטימען די לאגע אין בעצוג צו מזרח זייט; שטעלען צו מזרח-זייט; אוועקשטעלען א קריסטאל אין אזא לאגע, אין וועלכער מען קען זעהן זיין פאלשטענדיגע סימעטריע; זיך אריענטירען [בעשטימען וואו מען געפינט זיך].

O'rient *n.* (או'-רי-ענט) דער אריענט, די מזרח לענדער [ווי טערקיי, עגיפטען, פערזיען, אינדיען א. ד. ג.].

orien'tal *a. and n.* (או-רי-ענ'-טעל) אסטליך, מזרח-זייטיג; גלענצענד; אויסגעצייכענט; פרעכטיג; אריענטאליש; וואס איז שייך צו די מזרח-לענדער; אן איינוואהנער פון אריענט אדער אזיען.

Orien'tal *a. and n.* (או-רי-ענ'-טעל) אריענטאליש, וואס איז שייך צו די אריענטאלישע אדער מזרח לענדער; אן איינוואהנער פון אריענט אדער פון אזיען.

orien'talism *n.* (או-רי-ענ'-טעל-איזם) אריענטאליזם, די אייגענטימליכקייטען פון די אריענטאלישע שפראכען, מנהגים, בענעהמונגען א. ד. ג.; קענטשאפט אין די אריענטאלישע שפראכען און ליטעראטור.

Orien'talist *n.* (או-רי-ענ'-טעל-איסט) אן איינוואהנער פון אריענט; אן אריענטאליסט [א קענער פון דער געשיכטע, שפראכע און זיטען פון די אריענטאלישע פעלקער].

orien'talize *v.* (או-רי-ענ'-טעל-איז) אריענטאליזירען, צוגעבען אן אריענטאלישען כאראקטער.

orien'tally *adv.* (או-רי-ענ'-טעל-אי) אין אריענט, אין אסטען; אין בעצוג צו דעם אריענט; לויט די אריענטאלישע זיטען און מנהגים.

orien'tate *v.* (או-רי-ענ'-טייט) שטעלען צו מזרח-זייט; ווענדען צו מזרח; בעשטימען די לאגע אין בעצוג צו מזרח-זייט; אוועקשטעלען א קריסטאל אין אזא לאגע אין וועלכער מען קען זעהן זיין סימעטריע; זיך שטעלען צו מזרח-זייט; זיך שטעלען גאט בעטען אדער דאווענען מיט דעם פנים צו מזרח-זייט; זיך אריענטירען [בעשטימען וואו מען געפינט זיך].

orienta'tion *n.* (או-רי-ען-טיי'-שאן) די בעשטימונג פון דער הימעלס-געגענד אין בעצוג צו דער מזרח-זייט; אריענטירונג [דאס בעשטימען וואו מען געפינט זיך]; דאס אוועקשטעלען א קריסטאל אין אזא לאגע וואו מען קען זעהן זיין סימעטריע; דער אינסטינקט ביי פויגלען און געוויסע חיות צו געפינען דעם וועג צוריק צו זייער היים ווען מען האט זיי ערגעץ ווייט אוועקגעפיהרט.

o'rientator *n.* (או'-רי-ען-טיי-טאר) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די לאגע פון א קירך, אז דער קאנציל אדער אלטאר זאל אויסקומען אין מזרח-זייט.

o'rientness *n.* (או'-רי-ענט-נעס) דאס זיין בלישטשענד, שיינענד [וועגען דימענטען].

or'ifice *n.* (אר'-אי-פיס) אן עפנונג; א לאך.

or'iflamme *n.* (אר'-אי-פלעם) די אריפלאמע [א רויט-זיידענע קריעגס-פאהן מיט שפיצען פון די אמאליגע פראנצויזישע קעניגע].

or'igan *n.* (אר'-אי-גען) די דאסטען-פלאנצע. ז. *Origanum*

Orig'anum *n.* (א-ריג'-ע-נאם) די דאסטען-פלאנצען [א מין בוימלעך-ארטיגע פלאנצען מיט קליינע בלעטער און מיט בליהונגען וועלכע וואקסען אין בינטלעך].

or'igin *n.* (אר'-אי-דזשין) דער אורשפרונג, דער אנפאנג, דער קוואל פון עפעס; דער מקור, דער שרש; די ענטשטעהונג, די אבשטאמונג.

orig'inal *a. and n.* (א-רידזש'-אי-נעל) 1. אנפאנגליך, אורשפרינגליך, אייגענטימליך; אריגינעל; 2. וואס שאפט אדער וואס איז געשאפען זעלבסטשטענדיג, ניט קאפירט; 3. וואס איז זאנדערבאר, ניט געוועהנליך; פריש, ניי, וואס איז נאך קיינמאל ניט געוועזען; 4. דער אנפאנג, דער שרש פון עפעס; 5. דאס אריגינאל, דאס ערשטע בילד אדער שריפט, וועלכע איז ניט קאפירט אדער ניט איבערזעצט פון אן אנדערער; 6. אן אריגינאל, א זאנדערבארער מענש.

1. The work is full of **original** ideas. 2. He bought an **original** work of a celebrated painter. 5. The work is translated from the **original**.

original'ity *n.* (א-רידזש-אי-נעל'-אי-טי) אריגינאליטעט, עכטקייט, אייגענטימליכקייט, זאנדערבארקייט.

orig'inally *adv.* (א-רידזש'-אי-נעל-אי) אנפאנגס, אורשפרינגליך, אויף אן אריגינעלער ארט.

orig'inalness *n.* (א-רידזש'-אי-נעל-נעס) אריגינאליטעט; דאס זיין אריגינעל.

orig'inal sin (א-רידזש'-אי-נעל סין) א זינד וואס נעהמט זיך ניט פון בייזען ווילען פון יחיד, נאר פון דער פערדארבענהייט פון דער מענשליכער נאטור בכלל.

orig'inant *a.* (א-רידזש'-אי-נענט) וואס איז אריגינעל; וואס שאפט נייעס.

orig'inate *v.* (א-רידזש'-אי-נייט) געבען דעם אנהויב צו עפעס; ארויסברענגען עטוואס נייעס; פעראורזאכען די עקזיסטענץ; ענטשטעהן, ארויסקומען, אבשטאמען; אנהויבען.

origina'tion *n.* (א-רידזש-אי-ניי'-שאן) די ארויסברייננגונג; דאס ארויסבריינגען עטוואס נייעס; דער אורשפרונג, די אבשטאמונג; דער ארויסגאנגס-פונקט.

orig'inative *a.* (א-רידזש'-אי-ניי-טיוו) וואס בריינגט עפעס ארויס; שאפענד; מאכענד עפעס נייעס.

orig'inatively *adv.* (א-רידזש'-אי-ניי-טיוו-לי) שאפענדיג אדער ארויסבריינגענדיג עטוואס נייעס; בריינגענדיג אין עקזיסטענץ.

orig'inator *n.* (א-רידזש'-אי-ניי-טאר) א פעראורזאכער, א בעוועגער; דער וואס בריינגט עפעס ארויס צום ערשטען מאל; דער וואס בעשאפט עפעס נייעס.

o'riole *n.* (או'-רי-אול) דער פיראל [א קליינער זינג-פויגעל פון א גאלד-געלבען קאליר מיט א שווארצען עק און פליגלען].

Oriole

Ori'on *n.* (א-ראי'-אן) דער אריאן [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען]; א מין זשוקלעך.

or'ison *n.* (אר'-אי-זאן) א געבעט, א תפלה.

or'lop *n.* (אהר'-לאפ) דער גאנץ אונטערשטער דעק פון א שיף וואו די שטריק ווערען צונויפגעוויקעלט.

Or'mazd *n.* (אהר'-מעזד) ז. *Ormuzd*

or'molu *n.* (אהר'-מא-לוה) בעגילטע קופער אדער מעש; נאכגעמאכטעס גאלד.

Or'muzd *n.* (אהר'-מאזד) אין דער אלט-פערזישער רעליגיאן — ארמוזד, דער גרעסטער גאט, דער בעשעפער פון דער וועלט און דער קוואל פון גוטסקייט און חכמה [אין געגענזאץ צו ארימאן, דער גאט פון בייזעס און פינסטערניש].

or'nament *n. and v.* (אהר'-נע-מענט) אן ארנאמענט, א ציערונג, א פערציערונג; דער פוץ; אן עהרען-צייכען; ציערען, פערציערען, בעשעהנען.

ornamen'tal *a.* (אהר-נע-מענ'-טעל) וואס דיענט אלס א פערציערונג; וואס דיענט צום בעשעהנען.

ornamen'talist *n.* (אהר-נע-מענ'-טעל-איסט) אן ארטיסט, וואס מאכט ארנאמענטען.

ornamen'tally *adv.* (אהר-נע-מענ'-טעל-אי) מיט פוץ, אויף א געציערטער ארט.

ornamenta'tion *n.* (אהר-נע-מענ-טיי'-שאן) די בעפוצונג, די בעציערונג, די בעשעהנונג.

or'namenter *n.* (אהר'-נע-מענ-טער) איינער וואס בעפוצט אדער פערציערט; א דעקאראטאר.

or'namentist *n.* (אהר'-נע-מענ-טיסט) ז. *ornamenter*

ornate' *a.* (אהר-נייט') געציערט, בעציערט, בעשעהנט, בעפוצט.

ornate'ly *adv.* (אהר-נייט'-לי) אויף א געפוצטער ארט.

ornate'ness *n.* (אהר-נייט'-נעס) ציערליכקייט; בעפוצונג, בעשעהנונג.

or'nis *n.* (אהר'-ניס) די פויגלען פון א געוויסען לאנד אדער געגענד.

ornith'ic *a.* (אהר-ניטה'-איק) וואס איז שייך צו פויגלען; עהנליך צו א פויגעל.

ornithocop'ros *n.* (אהר-ני-טהא-קאפ'-ראס) די צאה פון א פויגעל.

ornithog'raphy *n.* (אהר-ני-טהאג'-רע-פי) ארניטאגראפיע, די בעשרייבונג פון פויגלען.

ornith'olite *n.* (אהר-ניטה'-א-לאיט) א פערשטיינערטער פויגעל.

ornitholog'ic *a.* (אהר-ני-טהא-לאדזש'-איק) ז. *ornithological*

ornitholog'ical *a.* (אהר-ני-טהא-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע איבער פויגלען.

ornithol'ogist *n.* (אהר-ני-טהאל'-א-דזשיסט) אן ארניטאלאגיסט, א פויגעל-קענער, איינער וואס בעזיצט די וויסענשאפט וועגען פויגלען.

ornithol'ogy *n.* (אהר-ני-טהאל'-א-דזשי) ארניטאלאגיע, די פויגעל-לעהרע, די לעהרע איבער פויגלען.

or'nithomancy *n.* (אהר'-ני-טהא-מענ-סי) פויגעל-וואהרזאגעריי [דאס טרעפען די צוקונפט אדער זאגען נביאות לויט דעם פליהען פון פויגלען אדער דורך אנדערע אזעלכע סמנים].

or'nithon *n.* (אהר'-ני-טהאן) א נעביידע פאר פויגלען.

Ornithorhyn'chus *n.* (אהר-ני-טהא-רינ'-קאס) דער מין זויג-טהיערע וואס לעגען אייער [פון דיעזען מין איז בעקאנט נור איין חיה — דער ענטעל-שנאבעל,

SPECIMENS OF ORNAMENTAL ENAMELING
מוסטערען פון עמאל־אָרנאמענטען.

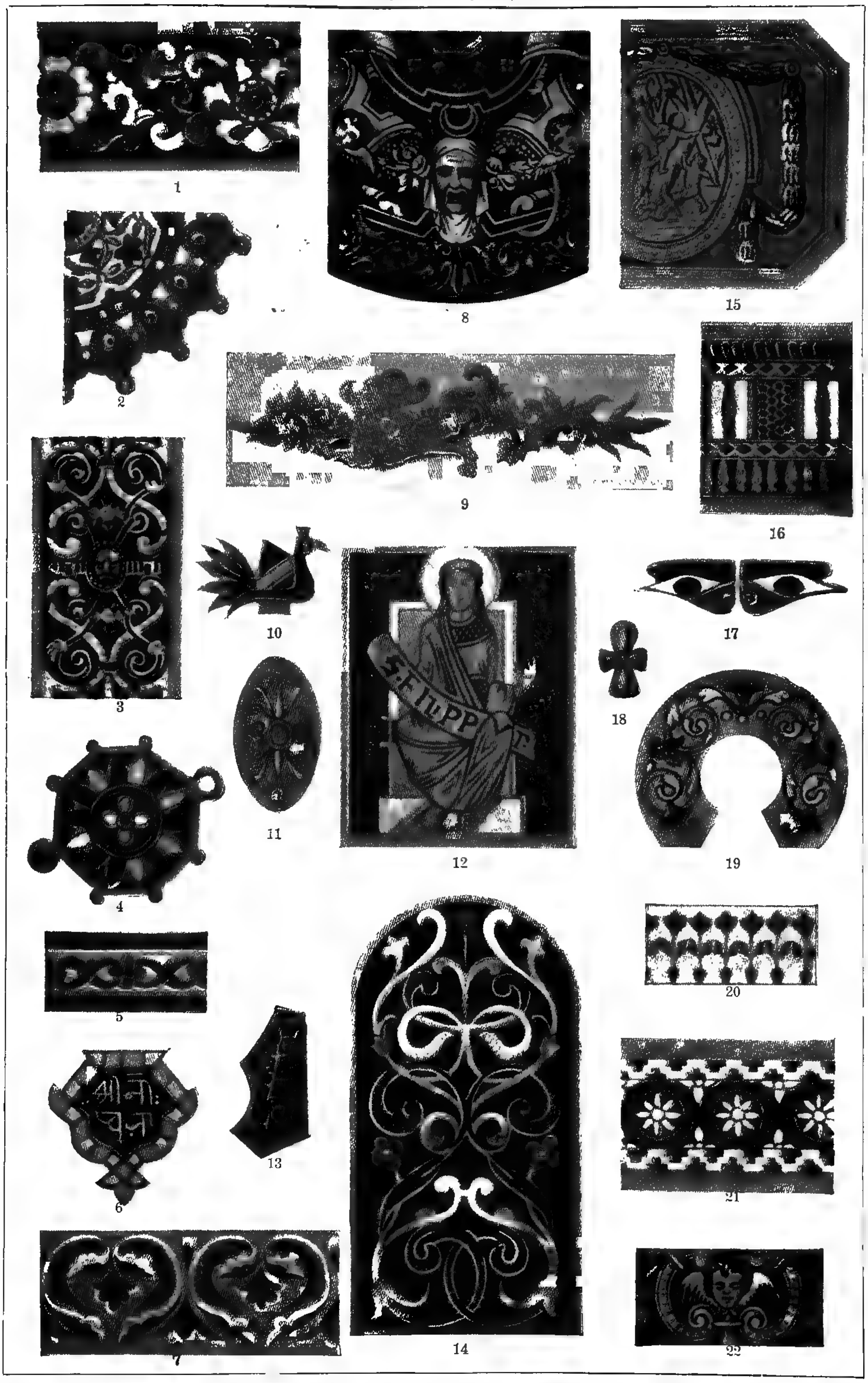

1. Japanese
2. Indian Decoration
3. German Renaissance
4. Keltic Clasp with Champlevé
5. Indian Decoration
6. Indian Cloisonné
7. Mediaeval Champlevé
8. Limoges Work (16th Century)
9. Chinese
10. Indian Cloisonné
11. Greek (4th Cent. B.C.)
12. Mediaeval Champlevé
13. Frankish Cloisonné (8th Century)
14. German Renaissance
15. Snuff-Box (French, 18th Century)
16. Egyptian Cloisonné
17. Egyptian Cloisonné
18. Egyptian Champlevé (Roman Imperial Period)
19. Russian Wire-Enamel (1 th Century)
20. Indian Decoration
21. Early Byzantine Cloisonné
22. Limoges Work (16th Century)

וועלכער געפינט זיך ביי די וואסערן אין אויסטראליען].

ornithorhyn'chus *n.* (אהר-ני-טהא-רינ'-קאס) דער ענטעל-שנאבעל [א זויג-טהיער, וואס געפינט זיך ביי די וואסערן אין אויסטראליען. ער האט א שנאבעל עהנליך ווי פון אן ענטעל און לעגט אייער]. ז. *duckbill*.

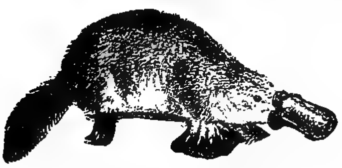

Ornithorhynchus

ornithot'omy *n.* (אהר-ני-טהאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון פויגלען; דאס שטודירען דעם אנאטאמישען געבוי פון פויגלען.

orograph'ic *a.* (אר-א-גרעפ'-איק) ארא-גראפיש, וואס איז שייך צו אראגראפיע. ז. *orography*.

orog'raphy *n.* (א-ראג'-רע-פי) ארא-גראפיע, די בעשרייבונג פון בערג אין א געוויסען לאנד אדער געגענד.

o'roide *n.* (או'-רא-איד) א לעגירונג אדער צוזאמענשמעלצונג פון קופער, צינק און אנדערע מעטאלען, וועלכע בעקומט אן אויסזעהען פון גאלד [ווערט בענוצט אין פאבריצירען פערשיעדענע בילינע ציערונג].

orolog'ical *a.* (אר-א-לאדזש'-אי-קעל) אראלאגיש; וואס געהערט צו בערג-בעשרייבונג אדער צו דער וויסענשאפט וועגען בערג.

orol'ogy *n.* (א-ראל'-א-דזשי) אראלא-גיע, בערג-קענטניס, בערג-בעשרייבונג, די וויסענשאפט וועגען בערג.

orona'sal *a.* (או-ראו-ניי'-זעל) וואס איז שייך צום מויל און צו דער נאז.

orophar'ynx *n.* (או-רא-פער'-אינקס) דער טייל פון שלונד גלייך הינטער'ן מויל.

o'rotund *a.* (או'-רא-טאנד) וואס ווערט אויסגעשפראכען פיין און שארף [וועגען בוכשטאבען אדער ווערטער].

orotun'dity *n.* (או-רא-טאנ'-די-טי) דאס אויסשפרעכען פיין און שארף [וועגען בוכשטאבען אדער ווערטער].

or'phan *n., a. and v.* (אהר'-פען) א יתום, א יתומה; אהן א פאטער; אהן א מוטער; אהן עלטערן; יתומ'דיג, שוצ-לאז; פער'יתומ'ט; וואס איז שייך צו א יתום אדער יתומה; מאכען פאר א יתום אדער יתומה.

or'phanage *n.* (אהר'-פען-איידזש) דאס זיין א יתום; א יתומים-הויז, א וואיזען-הויז; יתומים אין אלגעמיין.

or'phan-asy'lum *n.* (אהר'-פען-ע-סאי'-לאם) א יתומים-אנשטאלט; א וואי-זען-הויז.

or'phanet *n.* (אהר'-פען-עט) א יתום'על; א יתומה'לע.

or'phanhood *n.* (אהר'-פען-הוד) דאס זיין א יתום אדער יתומה; יתומים-שטאנד.

or'phanism *n.* (אהר'-פען-איזם) ז. *orphanhood*.

Or'phean *a.* (אהר'-פי-ען) וואס איז שייך צו ארפעאוס [א לעגענדארער אלט-גריכישער זינגער, וועמעס געזאנג האט געהאט א בעצויבערענדע קראפט]; מע-לאדיש; וואס זינגט מעלאדיש [וועגען געוויסע זינג-פויגעלעך].

Or'pheus *n.* (אהר'-פי-אס) ארפעאוס, א לעגענדארער גריכישער פאעט און מוזי-קער פארצייטען אין גריכענלאנד פון וועל-כען עס ווערט דערצעהלט, דאס מיט דער מוזיק פון זיין לירע פלעגט ער קענען ריה-רען ניט נור מענשען און חיות, נור אויך בוימער און שטיינער.

Or'phic *a.* (אהר'-פיק) ז. *Orphean*.

or'phrey *n.* (אהר'-פרי) גאלד-שטיקעריי; דער בארט אדער ראנד פון א בגד וואס איז אויסגענעהט אדער געשטיקט מיט גאלד.

or'phrey-work *n.* (אהר'-פרי-הווארק) גאלד-שטיקעריי; גאלונעס.

or'piment *n.* (אהר'-פי-מענט) ארפי-מענט [א מין ארסעניק אדער מישיאק. ווערט געברויכט אין מאלעריי אלס געלבע פארב].

or'pin *n.* (אהר'-פין) א רויטליך-געלבע פארב, אראנזש-פארב; דאס האזען-קרויט [א מין גראז מיט קליינע דיקע בלעטער און געלבע בליטהען. וואקסט אויף שטיי-נער און זאמד].

or'pine *n.* (אהר'-פין) ז. *orpin*.

or'rach *n.* (אר'-עטש) ז. *orach*.

or'rery *n.* (אר'-ע-רי) אן אינסטרומענט וואס ווייזט די בעוועגונגען פון די פלא-נעטען. ז. *cosmoscope*.

or'ris-root *n.* (אר'-איס-רוהט) די פלא-רענטישע שווערד-ליליע [אן ארט ציבעל-פלאנצע מיט לאנגע שווערד-פערמיגע בלעטער און מיט רויטע בליהונגען. ווערט קולטיווירט אין גערטנער].

Orris-root

ort *n.* (אהרט) א רעשט; א ברעקעל; דאס וואס בלייבט איבער און מען דארף עס ארויסווארפען.

or'thodox *a.* (אהר'-טהא-דאקס) ארטא-דאקסיש, רעכט-גלויביג; וואס האלט זיך אן די אלטע פעסטגעשטעלטע מיינונגען אדער אן דער אלטער אמונה.

Or'thodox *a.* (אהר'-טהא-דאקס) וואס איז שייך צו דער ארטאדאקסישער אדער-גריכיש-רוסישער קירך.

or'thodoxical *a.* (אהר'-טהא-דאק-סי-קעל) ז. *orthodox*.

or'thodoxly *adv.* (אהר'-טהא-דאקס-לי) אויף אן ארטאדאקסישער ארט; לויט די פרינציפען און פאדערונגען פון פעסטגע-שטעלטע מיינונגען אדער פון דער אלטער אמונה.

or'thodoxy *n.* (אהר'-טהא-דאק-סי) אר-טאדאקסיע, רעכט-גלויביגקייט, דאס האל-טען זיך אן די פרינציפען און פאדערונ-גען פון די אלטע פעסטגעשטעלטע מיינונ-גען אדער פון דער אלטער אמונה.

orthodrom'ic *a.* (אהר-טהא-דראמ'-איק) גראד-לויפיג; וואס איז שייך צו דער קונסט פון זעגלען אין א גלייכער ליניע.

orthodrom'ics *n.* (אהר-טהא-דראמ'-איקס) די גלייך-זעגלונג, די האלב-בויגען-זעגלונג [די קונסט צו זעגלען אין א גליי-כער ליניע אדער אין דער פארם פון א גרויסען האלבען בויגען].

or'thodromy *n.* (אהר'-טהא-דראו-מי) דער גראדער גאנג אדער לויף פון א שיף.

orthoep'ic *a.* (אהר-טהא-עפ'-איק) אר-טאעפיש, וואס איז שייך צו דער ריכטי-גער אויסשפראכע פון ווערטער.

orthoep'ically *adv.* (אהר-טהאו-עפ'-אי-קעל-אי) אויף אן ארטאעפישען שטיי-גער; מיט א ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

or'thoepist *n.* (אהר'-טהא-ע-פיסט) אן ארטאעפיסט, א קענער אדער לעהרער פון ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

or'thoepy *n.* (אהר'-טהא-ע-פי) ארטאע-פיע, די ריכטיגע אויסשפראכע פון ווער-טער; דער טייל פון גראמאטיק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט ריכטיגער אויסשפרא-כע פון ווערטער.

or'thogon *n.* (אהר'-טהא-גאן) א רעכט-ווינקעלדיגע אדער גלייך-עקיגע פיגור.

orthog'onal *a.* (אהר-טהאג'-א-נעל) רעכט-ווינקעלדיג, גלייך-עקיג; וואס איז שייך צו א רעכט-ווינקעלדיגער פיגור.

orthog'onally *adv.* (אהר-טאג'-א-נעל-אי) מיט רעכטע, גלייכארטיגע ווינקלען.

orthog'rapher *n.* (אהר-טהאג'-רע-פער) אן ארטאגראפער, איינער וועלכער שרייבט אדער לערנט אויס ריכטיג די ווער-טער.

orthograph'ic *a.* (אהר-טהא-גרעפ'-איק) ארטאגראפיש, וואס געהערט צו דער לעהרע ווי ריכטיג צו שרייבען אדער ריכ-טיג אויסצולעגען; ריכטיג אויסגעלעגט.

orthograph'ical *a.* (אהר-טהא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *orthographic*.

orthograph'ically *adv.* (אהר-טהא-גרעפ'-אי-קעל-אי) לויט די כללים פון אר-טאגראפיע. ז. *orthography*.

orthog'raphist *n.* (אהר-טהאג'-רע-פיסט) ז. *orthographer*.

orthog'raphy *n.* (אהר-טהאג'-רע-פי) ארטאגראפיע, די קונסט צו שרייבען און אויסלעגען ריכטיג ווערטער לויט דער אנ-גענומענער סיסטעם אדער מעטאדע; דער טייל פון גראמאטיק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די כללים פון שרייבען ריכטיג; דאס בעצייכנען מוזיקאלישע טענער מיט בעזונדערע נאטען און שטריכען.

orthom'etry *n.* (אהר-טהאמ'-עט-רי) ארטאמעטריע, די קונסט צו שרייבען שירים לויט די כללים פון דיכטונג.

orthopædi'a *n.* (אהר-טהא-פיע-דאי'-א) ארטאפעדיע, דאס היילען און אויס-גלייכען פערקריפעלטע אדער אויסגעקרומ-טע אברים פון קערפער.

orthopæ'dic *a.* (אהר-טהא-פיע'-דיק) וואס איז שייך צו ארטאפעדיע. ז. *orthopædia*.

or'thopædist *n.* (אהר'-טהא-פיע-דיסט) אן ארטאפעדיסט, איינער וועלכער קען היילען און אויסגלייכען פערקרימטע גליעדער.

or'thopædy *n.* (אהר'-טהא-פיע-די) אר-טאפעדיע. ז. *orthopædia*.

orthope'dic *a.* (אהר-טהא-פי'-דיק) ז. *orthopædic*.

or'thopedist *n.* (אהר'-טהא-פי-דיסט) איינער וואס היילט קאליקע פיס. ז. *orthopædist*.

or'thopedy *n.* (אהר'-טהא-פי-די) *orthopædy* ז.

orthopho'nia *n.* (אהר-טהא-פאו'-ני-א) א ריכטיגע, נארמאלע שטימע.

orthopnœ'a *n.* (אהר-טהאפ-ניע'-א) אן ארט הארץ-קראנקהייט, ווען דער מענש קען אטהעמען נור שטעהענדיגערהייד אדער זיצענדיג גלייך.

or'thoscope *n.* (אהר'-טהא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו האלטען וואסער ארום אויג [כדי צו פערמינדערען די שטראהלען-ברעכונג פון הארן-הייטעל און אונטערצוזוכען די אירים אדער רעגענבויגען-הויט]; אן אינסטרומענט אנצוואוארפען אדער אנצוצייכענען די ליניען פון שארבען און פון די אנדערע קאפ-ביינער.

or'tive *a.* (אהר'-טיוו) אויפגעהענד [ווענען א שטערען אדער פלאנעט]; מזרח'דיג, אסטליך.

or'tolan *n.* (אהר'-טא-לען) דער ארטאלאן אדער אווסיאנקע [א קליין זינג-פויגעלע מיט א קורצען אייגנבויגענעם שנאבעל און מיט א געלבען קאפ און בויך].

Ortolan

or'vet *n.* (אהר'-וועט) *blindworm* ז.

orvie'tan *n.* (אהר-ווי-אי'-טען) א מין פראשעק אויסגעמישט מיט האניג אדער סיראפ, ווענען וועלכען מען גלויבט, אז דאס איז א מיטעל געגען סם.

Orvie'to *n.* (אהר-ווי-איי'-טאו) א מין ווייסער וויין, וואס ווערט פראדוצירט ארום ארוויעטא אין איטאליען.

oryc'terope *n.* (א-ריק'-טע-ראופ) *aardvark* ז.

os *n.* (אס) א ביין; אין אנאטאמיע — אן עפנונג פון אן ארגאן [ווי די עפנונג פון דער מוטער-לייב]; אין געאלאגיע — א לאנגער בערג-רוקען פון צוריבענע שטיינער און פעלזען [וואס האט זיך געקוימען, לויט דער השערה, פון דער ווירקונג פון דער אמאליגער אייז-פעריאדע].

O. S. ראשי תבות פון *old style* אדער *Old Saxon*

O'sage or'ange (או'-סעדזש אר'-ענדזש) אן אמעריקאנער הויכער בוים מיט לאנגע וואלגע בלעטער און מיט געלבע פרוכטען וואס זיינען ענליך צו אפעלסינען.

Osage Orange

os'cheal *a.* (אס'-קי-על) וואס איז שייך צום אייער-בייטעל [פון מענליכען געשלעכטס-ארגאן].

oschei'tis *n.* (אס-קי-אי'-טיס) אן ענטצינדונג פון אייער-בייטעל.

os'cheocele *n.* (אס'-קי-א-סיל) א געשווילעכץ אויף'ן אייער-בייטעל.

os'cillancy *n.* (אס'-אי-לען-סי) דאס שוואנקען, דאס וואקלען זיך; דאס שווינגען, דאס שאקלען זיך אהין און אהער [ווי א פערפענדיקעל פון א זייגער].

os'cillate *v.* (אס'-אי-לייט) שווינגען, זיך וויעגען, זיך בעוועגען הין און הער; ציטערען, פלאטערען.

oscilla'tion *n.* (אס-אי-ליי'-שאן) די שווינגונג, די וויעגונג; א שווינגענדע בעוועגונג [ווי דער פערפענדיקעל פון א זייגער].

os'cillator *n.* (אס'-אי-ליי-טאר) עמוואס וואס בעוועגט זיך הין און הער; עמוואס וואס האט א שווינגענדע בעוועגונג [ווי דאס שיפעלע אין א נעה-מאשין, ווי דער פערפענדיקעל פון א זייגער א. ד. ג.].

os'cillatory *a.* (אס'-אי-ליי-טא-רי) שווינגענד, וויעגענד, זיך בעוועגענד הין און הער.

os'citancy *n.* (אס'-אי-טען-סי) דאס גענעצען; שלעפעריגקייט; פוילקייט; נאכלעסיגקייט.

os'citant *a.* (אס'-אי-טענט) גענעצענד, שלעפעריג, פויל, נאכלעסיג.

os'citantly *adv.* (אס'-אי-טענט-לי) גענעצענדיג; אויף א שלעפעריגען, פוילען אדער נאכלעסיגען אופן.

os'citate *v.* (אס'-אי-טייט) גענעצען; זיין שלעפעריג אדער פויל.

oscita'tion *n.* (אס-אי-טיי'-שאן) דאס גענעצען; דאס זיין שלעפעריג, פויל אדער נאכלעסיג.

os'culant *a.* (אס'-קיו-לענט) אין ביאלאגיע — בעריהרענד [ווענען צוויי גרופען חיות אדער פלאנצען, וואס שטעהען הארט איינע נעבען דער אנדערער אין דער קייט פון אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג]; קושענד.

os'culate *v.* (אס'-קיו-לייט) קושען; אין געאמעטריע — זיך נאהענט בעריהרען [ווענען צוויי געאמעטרישע פיגורען]; אין נאטור-וויסענשאפט — האבען דעם כאראקטער אדער אייגענשאפטען פון אן אנדער גרופע.

oscula'tion *n.* (אס-קיו-ליי'-שאן) אין געאמעטריע — א נאהענטע בעריהרונג פון צוויי געאמעטרישע פיגורען; דאס קושען; א קוש.

os'culatory *a.* and *n.* (אס'-קיו-ליי-טא-רי) קושענד; בעריהרענד; אין די קאטוילישע קירכען — א קליינע איקאנע מיט א צלם, וועלכע דער גלח און די אנוועזענדע אין קירך קושען אין דער צייט פון מעסע אדער גאטעס-דיענסט.

o'sier *n.* and *a.* (או'-זשער) די קארב-ווייִדע אדער ווערבע [איינער פון די פערשיעדענארטיגע מינים ווייִדע-בוימער, וועלכע וואקסען מייסטענס ביי טייכלעך. פון די רימלעך און צווייגלעך פון דיזען בוים מאכט מען קערב]; וואס איז געמאכט פון דער קארע אדער צווייגלעך פון א קארב-ווייִדע אדער ווערבע.

o'sier-bed *n.* (או'-זשער-בעד) *osier-holt* ז.

o'siered *a.* (או'-זשערד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קארב-ווייִדען אדער ווערבעס; בעדעקט מיט א פלעכטונג פון ווערבע-רימלעך.

o'sier-holt *n.* (או'-זשער-האולט) אן ארט וואו מען פלאנצט קארב-ווייִדען אדער ווערבעס, כדי צו בעקומען פון זיי די קארע און צווייגען פאר קארב-ארבייט.

o'sier-pee'ler *n.* (או'-זשער-פיע'-לער) א מאשין אראבצורייסען די קארע פון קארב-ווייִדען אדער ווערבעס.

Osi'rian *a.* (א-סאי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אזירים. *Osiris* ז.

Osi'ris *n.* (א-סאי'-רים) אזירים [איינער פון די אלט-עגיפטישע הויפט-געטער. די פערקערפערונג פון גוטעס און פון זונשיין]; אין זאאלאגיע — א מין אינזעקטען מיט הייטעל-פערמיגע פליגלען.

Osman'li *a.* and *n.* (אס-מען'-לי) וואס איז שייך צו דער טערקישער מלוכה; א טערק וואס איז אן אונטערטהאן פון טערקישען סולטאן.

os'mium *n.* (אס'-מי-אם) דאס אסמיום [א כעמישער גרונד-עלעמענט. איינער פון די פלאטינא-מעטאלען].

os'mograph *n.* (אס'-מא-גרעף) אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט די שטארקייט אדער געשווינדקייט, מיט וועלכער איין פליסיגקייט מישט זיך אויס מיט אן אנדערער [ווען זיי ביידע זיינען אבגעטיילט איינע פון דער אנדערער מיט א הייטעל].

osmol'ogy *n.* (אס-מאל'-א-דזשי) די לעהרע ווענען ריחות און ווי אזוי דער מענש בעגרייפט זיי דורך'ן חוש-הריח; דאס שטודירען די ערשיינונג ווי אזוי צוויי פליסיגקייטען, וועלכע זיינען אבגעטיילט איינע פון דער אנדערער מיט א הייטעל, מישען זיך אויס.

osmom'eter *n.* (אס-מאם'-ע-טער) אן אפאראט אויסצומעסטען די געשווינדקייט, מיט וועלכער איין פליסיגקייט מישט זיך אויס מיט א צווייטער; אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון חוש-הריח.

osmon'osus *n.* (אס-מאנ'-א-סאס) אן אוננארמאליטעט אדער קראנקהייט פון חוש-הריח.

os'mose *n.* (אס'-מאוס) *osmosis* ז.

osmo'sis *n.* (אס-מאו'-סיס) די נייגונג פון פליסיגקייטען דורכצודרינגען דורך א הייטעל און אויסמישען זיך; דאס אויסמישען זיך פון צוויי פליסיגקייטען, וועלכע זיינען אבגעטיילט איינע פון דער אנדערער מיט א הייטעל.

os'prey *n.* (אס'-פריי) דער ים-אדלער [א גרויסער רויב-פויגעל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש].

Osprey

os'selet *n.* (אס'-ע-לעט) א קליין ביינדעל; א הארטער שטאף וואס וואקסט אן פון דער אינערליכער זייט פון א פערד'ס קניע; די קאלכיגע הארטע פלעבע פון טינט-פיש. *cuttlefish* ז.

os'seous *a.* (אס'-אי-אס) ביינִיג, פון ביין, פון קנאכען; ביינערדיג, ווי ביין.

os'seously *adv.* (אס'-אי-אס-לי) בנוגע צו ביינער.

os'sicle *n.* (אס'-איקל) [ווי א ביינדעלע] דאס קליינע ביינדעלע פון אויער א. ד. ג.]; א קליין שטיקעלע פערהארטעוועטער שטאף, וואס איז ענהליך צו א ביינדעל.

os'sicule *n.* (אס'-אי-קיול) ז. *ossicle*.

ossif'erous *a.* (א-סיפ'-ע-ראס) ביינִיג; וואס ענטהאלט ביינער.

ossif'ic *a.* (א-סיפ'-איק) פערביינערענד, וואס האט קראפט צו פערוואנדלען אין ביין.

ossifica'tion *n.* (אס-אי-פי-קיי'-שאן) די פערביינערונג, די פערוואנדלונג אין ביין.

os'siform *a.* (אס'-אי-פארם) ביין-פער-מיג; וואס איז ענהליך צו א ביין.

os'sifrage *n.* (אס'-אי-פריידזש) ז. *osprey*.

os'sify *v.* (אס'-אי-פאי) פערביינערען, פערוואנדלען אין ביין; ווערען ביינִיג.

ossiv'orous *a.* (א-סיוו'-א-ראס) עסט אדער ערנעהרט זיך פון ביינער.

os'suary *n.* (אס'-יו-ע-רי) א הויז אדער כלי, אין וועלכער עס ליעגען ביינער פון מתים.

os'teal *a.* (אס'-טי-על) ביין-ביינִיג; ביין-פערמִיג; ענהליך צו א ביין.

ostei'tis *n.* (אס-טי-אי'-טיס) א ביין-ענטצינדונג.

ostensibil'ity *n.* (אס-טען-סי-ביל'-אי-טי) די ציינבארקייט, די בעשיינפערליכ-קייט, די אויגענשיינליכקייט.

osten'sible *a.* (אס-טען'-סיבל) אויגענ-שיינליך, בעשיינפערליך, ציינבאר.

osten'sibly *adv.* (אס-טען'-סי-בלי) בעשיינפערליך, אויף א ציינבארען אופן.
Ostensibly he acts as if he no longer cares for my friendship.

osten'sive *a.* (אס-טען'-סיוו) אנציינענד, אנדייטענד; אנווייזענד.

osten'sively *adv.* (אס-טען'-סיוו-לי) ז. *ostensibly*.

ostenta'tion *n.* (אס-טען-טיי'-שאן) דאס אויסשטעלען זיך; דאס ווארפען זיך אין די אויגען; בעריהמעריי, פראהלעריי.
Though very rich, they live modestly without ostentation.

ostenta'tious *a.* (אס-טען-טיי'-שאס) זיך אויסשטעלענד, ווארפענדיג זיך אין די אויגען; בעריהמעריש, פראהלעריש.
Some nationalities are noted for their love of ostentatious display of wealth.

ostenta'tiously *adv.* (אס-טען-טיי'-שאס-לי) זיך אויסשטעלענדיג; ווארפענ-דיג זיך אין די אויגען; מיט בעריהמעריי.

ostenta'tiousness *n.* (אס-טען-טיי'-שאס-נעס) דאס אויסשטעלען זיך; בע-ריהמעריי; פראהלעריי.

os'teoclast *n.* (אס'-טי-א-קלעסט) א כירורגישער אינסטרומענט איבערצוברע-כען א ביין, ווען מען דארף אויסגליי-כען א צוקרימטען אבר.

osteocol'la *n.* (אס-טי-א-קאל'-א) דער קויהלען-זויערער קאלך [א מין קאלך, וואס וואקסט אן ווי א קארע אויף געוויסע בוימער. אמאל האט מען געהאלטען, אז מיט דיעזען קאלך קען מען כלומר'שט צו-זאמענקלעפען א צובראכענעם ביין]; ביין-קליי, א מין קליי וואס ווערט ארויסגע-צויגען פון ביינער.

os'teocope *n.* (אס'-טי-א-קאופ) א וועהטאג אין די ביינער.

osteogen'esis *n.* (אס-טי-א-דזשען'-ע-סיס) די אויסבילדונג פון ביינער; די פערביינערונג.

osteogen'esy *n.* (אס-טי-א-דזשען'-ע-סי) ז. *osteogenesis*.

osteogenet'ic *a.* (אס-טי-א-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער ביל-דונג פון ביינער.

osteogen'ic *a.* (אס-טי-א-דזשען'-איק) וואס ענטוויקעלט אדער מאכט וואקסען ביינער.

osteog'eny *n.* (אס-טי-אדזש'-ע-ני) ז. *osteogenesis*.

osteog'raphy *n.* (אס-טי-אג'-רע-פי) אסטעאגראפיע, די ביינער-בעשרייבונג, די קנאכען-בעשרייבונג.

os'teoid *a.* (אס'-טי-איד) ביינִיג; ענה-ליך צו א ביין.

os'teolite *n.* (אס'-טי-א-לאיט) אסטעא-ליט [אן ערד-מאסע וואס ענטהאלט אין זיך פאספאר-זויערע קאלך. ווערט בענוצט צו בעמיסטיגען פעלדער].

osteol'oger *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשער) אן אסטעאלאג, א קענער פון דער לעהרע וועגען ביינער.

osteolog'ic *a.* (אס-טי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו אסטעאלאגיע [די לעה-רע וועגען ביינער].

osteolog'ical *a.* (אס-טי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *osteologic*.

osteolog'ically *adv.* (אס-טי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט די כללים פון אסטעאלאגיע [די לעהרע וועגען ביינער].

osteol'ogist *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשיסט) ז. *osteologer*.

osteol'ogy *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשי) אסטעאלאגיע, די לעהרע וועגען ביינער.

osteomyeli'tis *n.* (אס-טי-א-מאי-ע-לאי'-טיס) א ביינער-מארך ענטצינדונג.

osteomy'elon *n.* (אס-טי-א-מאי'-ע-לאן) דער מארך פון די ביינער.

osteot'omy *n.* (אס-טי-אט'-א-מי) אין כירורגיע — די צושניידונג פון א ביין, די איינשניידונג אין א ביין.

os'tiary *n.* (אס'-טי-ע-רי) דער שמש פון א קירך אדער קלויסטער; דער אויס-גוס פון א טייך.

os'tiole *n.* (אס'-טי-אול) א קליינע עפ-נונג.

osti'olum *n.* (אס-טאי'-א-לאם) אין באטאניק און זאאלאגיע — א קליינע עפ-נונג.

osto'sis *n.* (אס-טאו'-סיס) די פערביינע-רונג, די פערוואנדלונג אין ביין.

os'tracise *v.* (אס'-טרע-סאיז) ז. *ostracize*.

os'tracism *n.* (אס'-טרע-סיזם) אין אלט-גריכענלאנד — דער אסטראקיזם, דאס פער-טרייבען אדער ארויסשיקען פון פאטער-לאנד א בירגער, מיט וועלכען א גרויסע צאהל בירגער זיינען אונצופריעדען; דאס אויסשליסען אדער פערטרייבען פון דער געזעלשאפט.

os'tracize *v.* (אס'-טרע-סאיז) 1. פער-שיקען, ארויסשיקען אדער פערטרייבען פון דער געזעלשאפט [אלס שטראף]; 2. פער-דאמען; ניט האבען קיין מגע-ומשא.
2. A divorced woman is often socially ostracized in certain cities.

os'treiform *a.* (אס'-טרי-אי-פארם) אויסטער-פערמיג; ענהליך צו אן אויסטער [אוסטריצע].

ostreoph'agist *n.* (אס-טרי-אפ'-ע-דזשיסט) אן אויסטער-עסער; איינער אדער עפעס וואס ערנעהרט זיך מיט אויסטערען.

os'trich *n.* (אס'-טריטש) דער שטרויס-פויגעל [זעהר א גרויסער פויגעל ביז 5 פוס הויך מיט א לאנגען האלז און לאנגע פיס מיט צווייא פינגער. ער קען ניט פליהען נאר לויפט זעהר שנעל. האלט זיך אויף אין די גרויסע אפריקאנישע מדבריות און ווערט הויך געשעצט פאר זיינע טייערע פעדערען].

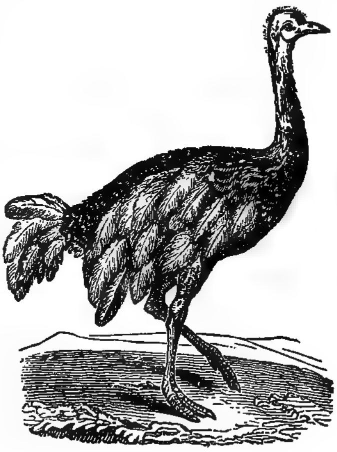
Ostrich

os'trich-farm *n.* (אס'-טריטש-פארם) אן ארט וואו מען האדעוועט שטרויס-פויג-לען צו בעקומען זייערע פעדערען.

os'trich-feath'er *n.* (אס'-טריטש-פעטה'-ער) א שטרויס-פעדער, א פעדער פון א שטרויס-פויגעל.

os'trich-plume *n.* (אס'-טריטש-פלוהם) ז. *ostrich-feather*.

O. T. *Old Testament* ראשי תבות פון

otacous'tic *a. and n.* (או-טע-קוהס'-טיק) וואס העלפט הערען; אן אינסטרו-מענט וועלכער העלפט צום הערען.

otal'gia *n.* (א-טעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין די אויערען; אויערען-שמערץ.

otal'gic *a. and n.* (א-טעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו אויערען-וועהטאג; א רפואה צו אויערען-וועהטאג.

otal'gy *n.* (א-טעל'-דזשי) ז. *otalgia*.

oth'er *pr., a. and adv.* (אטה'-ער) דער אנדערער, די אנדערע, דאס אנדערע; אנ-דערע; א צווייטער, א צווייטע; וואס איז דער צווייטער אדער די צווייטע; וואס איז דער אנדערער; אנדערש; אויף אן אנדע-רען אופן.

oth'er day (*the*) (אטה'-ער דיי) דא ניט לאנג; ערשט די טעג; מיט א פאר טעג צוריק.
He called on me the other day.

oth'erward *adv.* (אטה'-ער-הווארד) אין אן אנדער ריכטונג.

oth'erways *adv.* (אטה'-ער-הוויז) ז. *otherwise*.

oth'erwhere *adv.* (אטה'-ער-הוועהר) אנדערשוואו.

oth'erwhile *adv.* (אטה'-ער-הוואיל) ביי אן אנדער צייט; פריהער; ווען ניט איז.

oth'erwise *adv. and c.* (אטה'-ער-הוואיז) אנדערש; אויף אן אנדער אופן; אין אן אנדער בעציהונג; ביי אנדערע בע-דינגונגען; ווען ניט; זאנסט.

oth'er world (*the*) (אטה'-ער הווארלד) יענע וועלט.

oth'er-world *a.* (אטה'-ער-הווארלד)

וואס איז שייך צו יענער וועלט; פון יענער וועלט; ניט פון דער ערד.

oth′erworldliness *n.* (אטה′-ער-הוואירלד-לי-נעס) דאס זיין פון יענער וועלט; גייסטיגקייט; אונקערפערליכקייט; דאס אבגעבען זיך מיט עולם-הבא-זאכען.

oth′erworldly *a.* (אטה′-ער-הוואירלד-לי) וואס גיט זיך אב מיט עולם-הבא-זאכען; וואס פיהרט זיך אויף אזוי, כדי צו האבען עולם-הבא.

Oth′man *a. and n.* (אטה′-מען) ז. ***Ottoman***

Oth′manee *a.* (אטה′-מענ-אי) אטאמאניש, טערקיש.

o′tic *a.* (או′-טיק) וואס איז נעבען אויער; וואס איז שייך צום געהער-ארגאן.

o′tiose *a.* (או′-שי-אוס) רוהענד; אונבעשעפטיגט; פויל; וואס איז געמאכט געווארען שפיעלענדיג, צוליעב צייט-פערטרייב; ניט וויכטיג, אונניציג.

otios′ity *n.* (או-שי-אס′-אי-טי) דאס גארנישט טהאן; דאס זיצען מיט צונויפגעלעגטע הענד; דאס זיין ניט פערנומען; פוילקייט; לעדיגקייט.

oti′tis *n.* (א-טאי′-טיס) אן אויער-ענטצינדונג.

otodyn′ia *n.* (או-טא-דינ′-אי-א) א וועהטאג אין אויער.

otolog′ical *a.* (או-טא-לאדזש′-אי-קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען אויערען און אויערען-קראנקהייטען.

otol′ogist *n.* (א-טאל′-א-דזשיסט) אן אטאלאגיסט, איינער וואס שטודירט די אנאטאמיע, פיזיאלאגיע און פאטאלאגיע פון אויער.

otol′ogy *n.* (א-טאל′-א-דזשי) אטאלאגיע, די לעהרע וועגען אויערען און אויערען-קראנקהייטען.

otop′athy *n.* (א-טאפ′-ע-טהי) אויערען-קראנקהייט.

o′tophone *n.* (או′-טא-פאון) אן אויערען-טרובע.

otorrha′gia *n.* (או-טא-ריי′-דזשי-א) א בלוט-פלוס פון אויער.

o′toscope *n.* (או′-טא-סקאופ) אן אויערען-שפיעגעל [אן אינסטרומענט צום אונטערזוכען די אויערען].

o′toscopy *n.* (או′-טא-סקאו-פי) א מעדיצינישע אונטערזוכונג פון די אויערען.

oto′sis *n.* (א-טאו′-סיס) א שלעכטער געהער.

otot′omy *n.* (א-טאט′-א-מי) די אנאטאמיע פון אויער, די צוגליעדערונג פון דעם אויער.

ot′tar *n.* (אט′-ער) רויזען-אויל. ז. ***attar***

ot′ter *n.* (אט′-ער) דער פיש-אטער אדער ווידרא [א קליין חיה′לע, וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון טייכען און ימים און ערנעהרט זיך מיט פיש. די אטער-פעל איז זעהר טייער]; די לארווע פון געוויסע אינזעקטען; א געוויסע ווענטקע, וועלכע ווערט געברויכט אין די פערייניגטע שטאאטען צו כאפען פיש; א נעוויסער מין שעפסען.

Otter

ot′ter-dog *n.* (אט′-ער-דאג) דער אטער-הונד [א מין יאגד-הונד].

Ot′toman *a. and n.* (אט′-א-מען) אטאמאניש, וואס איז שייך צו דער אטאמאנישער אדער טערקישער מלוכה; די אטאמאנען אדער טערקען.

ot′toman *n.* (אט′-א-מען) אן אטאמאנקע [א מין ברייטער ווייכער דיוואן אדער זאפא].

oubliette′ *n.* (אוה-בלי-עט′) א פינסטערע פערבארגענע תפיסה אין א וואנד פון א מיטעלאלטערליכען שלאס [דארט פלעגט מען אריינווארפען מענשען, וועלכע זיינען פעראורטיילט געווארען צו לעבענסלענגליכען געפענגנים].

ouch *int. and n.* (אוטש) אי! אך! [אן אויסגעשריי פון שמערץ]; א גאלד-ציערונג; א בראש, א שפאנגע.

ought *v. and n.* (אהט) 1. דארפען, זאלען, מוזען; א מוז; 2. עטוואס, עפעס; וואס-עס-איז; 3. א נול; א גארנישט.

1. You **ought** to take care to pronounce your consonants more distinctly.

ounce *n.* (אונס) אן אונץ [א געוויכט וואס ענטהאלט $\frac{1}{16}$ פון א פונט]; די אונצע [א מין לעמפערט וואס האלט זיך אויף זעהר הויכע בערג].

Ounce

our *pr.* (אור) אונזער, אונזערער.

ours *pr.* (אורז) אונזערער, דער אונזעריגער.

Ours is the land of promise.

ourself′ *pr.* (אור-סעלף′) מיר אליין, מיר זעלבסט; אונז.

ourselves′ *pr.* (אור-סעלווז′) מיר אליין, מיר זעלבסט; אונז.

ou′sel *n.* (אוהזל) ז. ***ouzel***

oust *v. and n.* (אוסט) פערטרייבען, ארויסטרייבען; ארויסשטויסען פון דעם בעזיץ פון גיטער; אן אויוועז צו טריקענען האפען אדער מאלץ.

ous′ter *n.* (אוס′-טער) די ארויסטרייבונג, דאס ארויסשטויסען אדער ארויסשטופען פון בעזיץ.

out *adv., prep., a., n. and v.* (אוט) 1. ארויס, אויס; 2. אין דער עפענטליכקייט; אין געזעלשאפט; 3. עקזיסטירענדיג; 4. אבוועזענד, אויסגעגאנגען, ניטא, ניט צו הויז; 5. ענג [אין געלד], פעהלענד; 6. אונגעשיקט; 7. אויס מאדע; 8. אבגעריסען, אין לומפען, נאקעט; 9. אויפגעדעקט; 10. ניט ריכטיג, ניט אין איינקלאנג; 11. צוטומעלט; 12 פערענדיגט, צו ענדע; 13. אבגערייזט, אוועקגעגאנגען, אויף א רייזע, אויף א מארש; 14. אויסען, אויסערליך; אויסגעשפיעלט; אויסגעשלאסען; 15. עטוואס וואס איז אויסערליך אדער אויסגעשלאסען פון עפעס; ערלויבניס צו מאכען אן עקסקורסיאן אדער אויספלוג; אן עקסקורסיאן אדער אויספלוג; 16. אויסשליסען, ארויסווארפען, פערטריבען; ארויסנעהן, אוועקנעהן, זיך אבטראגען, זיין אויסגעשלאסען; זיין בעזייטיגט אדער אויפגעדעקט, ארויסקומען אין דער עפענטליכקייט.

1. All the stars are **out**. 3. He is the meanest man **out**. 4. The book is **out** at the library. 5. He is **out** ten dollars. 10. He is **out** in his guess.

outact′ *v.* (אוט-עקט′) 1. איבערשטייגען; 2. האנדלען אפען און מוטיג.

1. All his tricks were **outacted**.

out and away′ (אוט ענד ע-הוויי′) אין א זעהר הויכען גראד; זעהר.

New York is **out and away** the most prosperous city in the country.

out′-and-out′ *adv. and a.* (אוט′-ענד-אוט′) דורך און דורך, פאלשטענדיג, אבסאלוט, עכט.

It was an **out-and-out** swindle.

out and out (אוט ענד אוט) דורך און דורך, פאלשטענדיג, אבסאלוט.

out′-and-ou′ter *n.* (אוט′-ענד-או′-טער) א געשיקטער, פערלעסליכער מענש.

out′-at-el′bows *a.* (אוט′-עט-על′-באוז) אויסגעריבען, אבגעריבען, אבגענוצט, אויסגעדראשען.

His writings are based on an **out-at-elbows** theory.

out at el′bows (אוט עט על′-באוז) מיט לעכער אויף די עלענבויגענס; אבגעריסען; אין שלעכטע אומשטענדען.

out at heels (אוט עט היעלז) מיט די פיאטעס אין דרויסען, אין צוריסענע שיך אדער זאקען.

outbal′ance *v.* (אוט-בעל′-ענס) אריבערוועגען.

outbar′ *v.* (אוט-באר′) אויסשליסען; אבשפארען.

outbar′gain *v.* (אוט-באר′-גען) אויסדינגען בעסערע בעדינגונגען, אויסדינגען א מציאה ביים צווייטען.

The parties try to **outbargain** each other.

outbid′ *v.* (אוט-ביד′) איבערבאטען, באטען מעהר, איבערשטייגען אין באטען.

otubid′der *n.* (אוט-ביד′-ער) אן איבערבאטער, איינער וואס באט מעהר.

outblast′ *v.* (אוט-בלעסט′) עקספלאדירען.

outblaze′ *v.* (אוט-בלייז′) אריבערשטראהלען; ארויספלאקערען; ארויספלאמען.

out′blaze *n.* (אוט′-בלייז) אן ארויסשיינונג, אן ארויספלאמונג.

out′blown *a.* (אוט′-בלאון) אויפגעבלאזען, אויפגעשוואלען.

outblush′ *v.* (אוט-בלאש′) איבערטרעפען אין ראזעווען קאליר.

out′board *a. and adv.* (אוט′-באורד) אויסערליך [אויף א שיף]; נאך אויסען, אויסער דעם בארט [פון א שיף].

outbound′ *v.* (אוט-באונד′) איבערשטייגען אין שנעלקייט אדער טעטיגקייט.

out′bound *a.* (אוט′-באונד) געריכטעט נאך אויסען; בעשטימט פאר אויסלאנד, וואס געהט נאך אויסלאנד [וועגען א שיף].

out′bounds *n.* (אוט′-באונדז) די ווייטסטע גרענעצען.

out′bowed *a.* (אוט′-באוד) ארויסגעבויגען, געבויגען נאך אויסען.

outbrag′ *v.* (אוט-ברעג′) איבערשטייגען אין בערימען זיך; איבערטרעפען אין מוטה.

outbrave′ *v.* (אוט-ברייוו′) איבערשטייגען אין דרייסטקייט.

outbra′zen *v.* (אוט-בריי′זן) איבערשטייגען אין אונפערשעמטהייט, איבערטרעפען אין עזות.

out′break *n.* (אוט′-ברייק) אן אויסברוך; אן אויפרוהר.

outbreak′ *v.* (אוט-ברייק′) אויסברעכען, אויספלאצען.

out′breaker *n.* (אוט′-בריי-קער) א כוואליע וואס קלאפט זיך אב אן ברעג.

out'breaking *n.* (אוט'-ברייִ-קינג) ז. *outbreak*

outbreathe' *v.* (אוט-בריעטה') אויסמאַ-טערן, לאָזן אַהן אָטהעם; אויסאָטהעמען.

outbring' *v.* (אוט-ברינג') אַרויסברייני-גען; אַרויסזאָגן, אויסדריקען.

outbud' *v.* (אוט-באַד') אַרויסשפּראָצען, אָנהויבען אַרויסצושפּראָצען [וועגען די שפּראָץ-אויגעלעך אָדער קנאָספּען].

outbuild' *v.* (אוט-בילד') איבערטרעפען מיט דעם געבוי אָדער מיט דער שטאַר-קייט פון דעם געבוי.

out'building *n.* (אוט'-ביל-דינג) אַן אויסערע געביידע, אַ נעבען-געביידע.

outburn' *v.* (אוט-בוירן') אויסברענען, פערברענט ווערען; איבערשטייגען אין ברענען, ברענען לענגער.

outburst' *v.* (אוט-בוירסט') אויספּלאַ-צען.

out'burst *n.* (אוט'-בוירסט) אַן אויספּלאַ-צונג, אַן אויסברוך.

out'by *adv.* (אוט'-באַי) אין דער ריכ-טונג צום אַרויסגאַנג פון אַ שאַכט [מינע].

out'bye *adv.* (אוט'-באַי) ז. *outby*

outcar'ry *v.* (אוט-קער'-אי) אַרויספירען, עקספּאָרטירען.

outcast' *v.* (אוט-קעסט') אַרויסוואַרפען, וועקוואַרפען; פערוואַרפען; פערשטויסען, פעריאָגען, פערטרייבען.

out'cast *a. and n.* (אוט'-קעסט) אַרויס-געוואָרפען, וועקגעוואָרפען; פערשטויסען, פערטריבען, פעריאָגט; פערלאָזען, עלענד, פעראַכטעט; איינער וואָס ווערט פערטרי-בען [פון אַ לאַנד]; אַ פערשטויסענער [פון דער געזעלשאַפט]; אַן אויסוואורף.

out'caste *n.* (אוט'-קעסט) איינער וואָס איז פערשטויסען פון אַ קאַסטע [אין אינ-דיען]. ז. *caste*

outch *int.* (אוטש) אוי, אַך! [אַן אויס-געשריי פון ווערטאָג].

outchase' *v.* (אוט-טשייס') פעריאָגען, פערטרייבען.

outcheat' *v.* (אוט-טשיעט') אַריבער-שווינדלען.

outclass' *v.* (אוט-קלעס') איבערטרעפען אין ראַנג, מאַכט, געשיקטקייט א. ז. וו.
As a swimmer he easily outclassed his play-mates.

out'clearance *n.* (אוט'-קליער-ענס) דאָס פערלאָזען אַ האַפען.

outclimb' *v.* (אוט-קלאַים') אַריבערקלע-טערן אימעצען, אַריבערשטייגען.

out'come *n.* (אוט'-קאַם) אַן אויסגאַנג, אַ פועל-יוצא, אַ רעזולטאַט.
The outcome of the war is uncertain.

outcom'pass *v.* (אוט-קאָמ'-פּעס) געהן צו ווייט, אַריבערכאַפּען די מאָס, אַריבער-געהן די בעשטימטע גרענעצען.

outcraf'ty *v.* (אוט-קרעפ'-טי) איבער-כיטרעווען.

out'crier *n.* (אוט'-קראַי-ער) אַן אויס-רופער, אַן אויסשרייער [הויפּטזעכליך אויף אַן אויספערקויף]; אַן אויקציאָנער.

out'crop *n. and v.* (אוט'-קראָפּ) דאָס אַרויסטעהן זיך פון אויבען [וועגען אַ מי-נעראַל-אָדער, אָדער וועגען אַן ערד-שיכט]: זיין פון אויבען אָדער אויף דער אויבער-פלעכע [וועגען אַ מינעראַל-אָדער, אָדער וועגען אַן ערד-שיכט].

out'cry *n.* (אוט'-קראַי) אַ געשריי, אַ ליאַרם, אַ טומעל; אַן אויסגעשריי, אַ גע-שריי פון ווערטאָג אָדער פּראָטעסט; אַן אויקציאָן, אַ ליציטאַציע.

outcry' *v.* (אוט-קראַי') אַריבערשרייען; אַריבערשטייגען, איבערטרעפען.

out'-cut *a.* (אוט'-קאַט) אויסגעשניטען, אויסגעשניטען.

outdare' *v.* (אוט-דעהר') איבערשטייגען אין געוואַגטקייט; בייקומען דורך געוואַגט-קייט; שטעלען זיך געגען.

outdid' (אוט-דיד') איבערגעטראָפען, אי-בערגעשטיגען. ז. *outdo*

outdis'tance *v.* (אוט-דיס'-טענס) אַרי-בעריאָגען; אין וועט-לויף פון פערד — קו-מען צום ציעל, ווען דאָס צווייטע פערד איז בלויז ביי דער "דיסטאַנץ". ז. *distance*

outdo' *v.* (אוט-דו') איבערטרעפען, אי-בערשטייגען.

outdone' (אוט-דאַן') איבערטראָפען. ז. *outdo*

out'door *a. and n.* (אוט'-דאָור) 1. וואָס איז אויסער'ן הויז, אין דרויסען אָדער אונטער'ן פרייען הימעל; 2. בעזאָרגט ניט אין אַן אנשטאַלט, נאָר אין דער היים [ווי אָרימע, וועלכע מען האַלט ניט אין הקדש, נאָר מען גיט זיי קצבה אהיים]; 3. אוי-סערליך [ביי פּומפּ-מאַשינען]; 4. אַן אויסען-טהיר, אַ דרויסען-טהיר.
1. Outdoor amusements are very healthy. 2. Our city gives outdoor relief. 3. The outdoor stroke of the engine.

out'door relief' (אוט'-דאָור רי-ליעף') אויסערליכע שטיצע, הויז-אונטערשטיצונג [פון אָרימע, וואָס זיינען ניט אין אַן אַנ-שטאַלט].

outdoors' *adv. and n.* (אוט-דאָורז') 1. אויף דער פרייער לופט, אונטער'ן פריי-ען הימעל, אויסער'ן הויז; 2. דער דרויסען; די דרויסענדיגע לופט.
1. Outdoors is nature's play ground. 2. Outdoors seemed terrible to those who looked out of the windows.

outdrink' *v.* (אוט-דרינק') איבערטרע-פען אין טרינקען.

ou'ter *a. and n.* (או'-טער) אויסער, אויסערסט, אויסערליך; די טיילען פון אַ ציעל-ברעט אַרום דעם ציעל-פּונקט; אַ שאָס אין דיזע טיילען; אַן אַרויסטרייבונג, אַן אַרויסשטעלונג [פון אַ וואָהנונג אָדער בעזיץ].

ou'ter bar (או'-טער באַר) — אין ענגלאַנד די יונגע אַדוואָקאַטען, וואָס ווערען נאָך ניט צוגעלאָזען צום געריכט.

ou'ter bar'rister (או'-טער בער'-יס-טער) אין ענגלאַנד — אַ יונגער אַד-וואָקאַט, וואָס ווערט נאָך ניט צוגעלאָזען צום געריכט.

ou'ter gar'ment (או'-טער גאַר'-מענט) אַן אויבער-קלייד, אַן אויבעררָאָק, אַן איבערמאַנטעל.

ou'terly *adv.* (או'-טער-לי) נאָך אויסען, צו דער אויסען-זייט.

ou'termost *a.* (או'-טער-מאָוסט) אוי-סערסט.

outface' *v.* (אוט-פייס') מוטיג זיך אַנט-קעגען שטעלען; ברייגנען אין פערלעגענ-הייט דורך אַ שטאָלצען בליק; בעגעגענען מיט העזה אָדער אונפערשעהמטקייט.

out'fall *n.* (אוט'-פאָהל) דער אויסגוס פון אַ טייך, רינע א. ז. וו.; דער פּלאַץ וואו איין טייך פאַלט אַריין אין צווייטען, אין אַן אָזערע אָדער ים.

out'field *n.* (אוט'-פיעלד) דער אויסער-ליכער טייל פון אַ באַל-שפּיעל פּלאַץ; פערמע-לאַנד, וואָס געפינט זיך ווייט פון דער וואָהנונג; אַ וויסטע, אונבעשטימטע געגענד אָדער געביעט.

out'-fiel'der *n.* (אוט'-פיעל'-דער) אין באַל-שפּיעל — איינער וואָס שטעהט אין דעם אויסערליכען טייל פון שפּיעל-פּלאַץ.

out'fit *n. and v.* (אוט'-פיט) 1. אויס-שטאַטונג; 2. אַן אנשטאַלט; אַ געשעפט, אַן אונטערנעהמונג; 3. אַ גרופּע מענשען [וואָס בעשעפטיגען זיך מיט עפּעס, וואָס פערוואַלטען עפּעס א. ז. וו.]; 4. אויס-שטאַטען, בעזאָרגען מיט אַלעם נויטיגען.
1. He bought a fishing outfit. 3. I have no use for the entire outfit of the party's leaders.

out'fitter *n.* (אוט'-פיט-ער) אַן אויס-שטאַטער.

out'fitting *n.* (אוט'-פיט-אינג) אויס-שטאַטונג [הויפּטזעכליך פאַר אַ רייזע].

outflank' *v.* (אוט-פלענק') זיך פער-שפּרייטען אַריבער דעם פלאַנג [די זייטען-טיילען פון אַן אַרמעע]; בעקומען די אוי-בערהאַנד.

out'-fling *n.* (אוט'-פלינג) אַ סאַרקאַזם, אַ שפּאַס, אַ שטעכיגע בעמערקונג.

outflew' (אוט-פלוה') איבערגעשטיגען אין פליהען; אַנטרינען דורך אַ גרעסערער שנעלקייט; אַרויסגעפלויגען, פּלוצלונג ער-שינען. ז. *outfly*

out'flow *n.* (אוט'-פלאָו) אַן אויספלוס, אַן אויסגוס.

outflow' *v.* (אוט-פלאָו') אַרויספליסען.

outfly' *v.* (אוט-פלאַי') איבערשטייגען אין פליהען; אַנטרינען דורך אַ גרעסע-רער שנעלקייט; אַרויספליהען, פּלוצלונג ערשיינען.

outfoot' *v.* (אוט-פוט') אַריבערשטייגען אין שנעלקייט.

outfrown' *v.* (אוט-פראַון') ברייגנען אין פערלעגענהייט, צווינגען אַראָבצולאָזען די אויגען, נידערשלאָגען דורך אַ בייזען בליק.

outgen'eral *v.* (אוט-דזשענ'-ע-רעל) איבערטרעפען אין קריעגס-טאַקטיק, אי-בערשטייגען אַלס גענעראַל.

outglare' *v.* (אוט-גלעהר') איבערשטיי-גען אין גלאַנץ.

outgo' *v.* (אוט-גאָו') איבערטרעפען אין געהן; איבערטרעפען, איבערשטייגען.

out'go *n.* (אוט'-גאָו) עטוואָס וואָס געהט אַרויס אָדער פליסט אַרויס; הוצאות, אויסגאַבען.

out'goer *n.* (אוט'-גאָו-ער) איינער וואָס פערלאָזט אַ פּלאַץ, געהט אַוועק אָדער פעררייזט.

out'going *n. and a.* (אוט'-גאָו-אינג) 1. דאָס וועקגעהען, שיידונג; 2. וועקגע-הענד, זיך שיידענד, פערלאָזענד.
2. Outgoing steamers leave our port early in the morning.

out'goings *n.* (אוט'-גאָו-אינגז) הוצאות, אויסגאַבען.

out'ground *n.* (אוט'-גראַונד) אַ שטיק לאַנד ווייט פון דער וואָהנונג; אַן אָבגע-זונדערט שטיק לאַנד.

outgrow' *v.* (אוט-גראָו') 1. אַריבער-וואַקסען, אויסוואַקסען גרעסער; 2. אַרויס-וואַקסען, ווערען צו גרויס פאַר עפּעס; 3. אויסשעפּען דורך שנעלען וואַקסען; 4. פערליערען, זיך בעפרייען פון עפּעס אין פערלויף פון וואוקס און ענטוויקלונג.
1. My younger brother outgrew me. 2. Children outgrow their clothes. 3. He outgrew his strength. 4. One outgrows his bashfulness.

out'growth *n.* (אוט'-גראָוטה) אַן אויס-וואוקס, אַן אויסוואוקס; אַ פועל-יוצא, אַ פאָלגע, אַ רעזולטאַט.

out'guard *n.* (אוט'-גאַרד) דער פאָר-פּאָסט [די מיליטער-אַבטיילונג וואָס גע-פינט זיך אַם ווייטסטען פון דער הויפּט אַרמעע]; די ווייטסטע בעשיצונג, די ווייטסטע וואַך.

out-her'od *v.* (אוט-העהר'-אָד) זיין

אונגעהייער גרויזאַם און פערדאַרבען [זיין מעהר הורדוס ווי דער אידישער קעניג הורדוס].

out'house *n.* (אוט'-האוס) אַ נעבענגעבײַדע, אַ ביי־נעבײַדע, אַ הינטערהויז; אַן אַבטריט, אַ בית הכסא.

ou'ting *n. and a.* (אַו'-טינג) 1. אַן אויספלוג, אַן אויסגאַנג, אַן אויספאָהר [אויף שפּאַציער]; 2. וואָס איז צוגעפּאַסט צום דרויסען אָדער צו אַ שפּאַציער [וועגען קליידער א. ד. ג.].
1. Our club will have an **outing** next month. 2. He wears an **outing** shirt.

outjest' *v.* (אוט-דזשעסט') פערטרייבען אָדער בייקומען דורך שפּאַס, פערלאַכען.

out'jet *n.* (אוט'-דזשעט) אַן ארויסשטאַרצונג.

outla'bor *v.* (אוט-ליי'-באָר) איבערשטייגען אין אַרבייט, אויסדויער אָדער ליידען.

out'land *n. and a.* (אוט'-לענד) אַ ווייט פערוואָרפען לאַנד; גרענעץ־לאַנד; אין דער פעאָדאַלער אָרדנונג — לאַנד וואָס איז געווען בענוצט פון די אונטערטהאַנען און ניט פון פּריץ; אויסלענדיש.

out'lander *n.* (אוט'-לען-דער) אַן אויסלענדער.

out'landish *a.* (אוט'-לען-דיש) 1. אויסלענדיש; גראָב, באַרבאַריש; פרעמד; 2. אַבגעזונדערט; 3. זאַנדערבאַר.
1. The speaker's **outlandish** accent provoked the derision of the audience. 2. We settled in an **outlandish** part of the country.

outlan'dishly *adv.* (אוט-לען'-דיש-לי) אויף אַ זאַנדערבאַרען, פרעמדען, ווילדען אָדער באַרבאַרישען אופן; אויף אַן אַבגעזונדערטען אופן.

outlan'dishness *n.* (אוט-לען'-דיש-נעס) זאַדערבאַרקייט, פרעמדקייט, ווילדקייט; אַבגעזונדערטקייט.

out'lash *n.* (אוט'-לעש) דאָס ארויסשלאַגען; אַן ארויסשטויס; אַן אויסברוך.

outlast' *v.* (אוט-לעסט') איבערלעבען, געדויערען לענגער.

outlaugh' *v.* (אוט-לאַף') איבערשטייגען אין לאַכען; אויסלאַכען.

out'law *n. and v.* (אוט'-לאָה) איינער וואָס איז געשטעלט אויסער דעם שוץ פון געזעץ [פאַרצייטען פלעגט מען דערמיט בעשטראָפען איינעם וואָס האָט זיך ענטזאָגט צו ערשיינען אין געריכט און אַזאַ מענשען האָט יעדער רעכט געהאַט צו טויטען]; אַ פּראָפעסיאָנעלער פערברעכער, אַ רויבער, אַ באַנדיט; שטעלען אויסער דעם שוץ פון געזעץ; מאַכען געזעצליך אונגילטיג [ווי אַ חוב אָדער געריכטליכע קלאַגע צוליעב דעם וואָס עס איז פאַריבער דער בעשטימטער טערמין].

out'lawry *n.* (אוט'-לאָה-רי) דאָס שטעלען אויסער דעם שוץ פון דעם געזעץ; דאָס ווערען געזעצליך אונגילטיג [ווי אַ חוב אָדער קלאַגע]. ז. *outlaw*.

outlay' *v.* (אוט-ליי') אויסלעגען, אויסשפּרייטען; ארויסשטעלען, אויסשטעלען צום שיין.

out'lay *n.* (אוט'-ליי) אויסלאַג, הוצאות.
The house has been built at a great **outlay**.

out'layer *n.* (אוט'-ליי-ער) עקטאָדערמאַ. ז. *ectoderm*

out'leap *n.* (אוט'-ליעפּ) אַן ארויסשפּרונג, אַן אַנטרינונג, אַ ויברח.

outlearn' *v.* (אוט-לוירן') איבערטרעפען אין לערנען; אויסלערנען, דורכלערנען ביז'ן סוף.

out'let *n.* (אוט'-לעט) 1. אַן ארויסגאַנג, אַן אויסגאַנג, אַן אויסוועג; 2. אַן אויספלוס; 3. אַ מאַרק פאַר סחורות.
3. American merchants are seeking an **outlet** for their merchandise in South America.

outlie' *v.* (אוט-לאַי') איבערטרעפען אין ליגען־זאָגען, איבערשטייגען אין ליגענס; וואָהנען אונטער'ן פרייען הימעל, פיהרען אַ לאַגער־לעבען.

out'lier *n.* (אוט'-לאַי-ער) איינער וואָס וואָהנט ניט אין דעם פּלאַץ פון זיין בעשעפטיגונג; איינער וואָס איז ניט קיין מיטגליעד [פון אַ געזעלשאַפט, סעקטע א. ז. וו.]; אַן אַבגעזונדערטער טייל פון עפּעס; אין געאָלאָגיע — אַן איבערגעבליבענער טייל פון אַן ערד־שיכט, וועלכע איז לאַנגזאַם פערשוואונדען דורך דער ווירקונג פון וואַסער; אין זאָאָלאָגיע — אַ מין, אַ גאַטונג.

out'line *n. and v.* (אוט'-לאַין) די קאָנטור, די אויסען־ליניע פון אַ פיגור; סקיצירונג, דאָס מאָלען פיגורען נור מיט אויסערליכע ליניען; אַן ענטוואורף, עטוואָס וואָס איז געצייכענט אָדער אַנגעוואָרפען אין די הויפּט שטריכען; בעשרייבונג פון די הויפּט שטריכען [ווי למשל, פון אַ דראַמאַ]; סקיצירען; צייכנען די קאָנטורען אָדער אויסען־ליניען; מאַכען אַן ענטוואורף; איבערגעבען די הויפּט שטריכען.

outlin'ear *a.* (אוט-לינ'-אי-אַר) וואָס איז שייך צו אַ סקיצירונג אָדער קאָנטור. ז. *outline*

outlive' *v.* (אוט-ליוו') איבערלעבען; געדויערען לענגער.

outlook' *v.* (אוט-לוק') בענעגנען מיט מוטה; אַראַבשלאָגען פון מוטה מיט אַ בליק; בייקומען מיט'ן בליק; בייקומען, בעזיעגען.

out'look *n.* (אוט'-לוק) אַן אויסקוק; אַן אויסזיכט; דאָס ארויסקוקען אויף עפּעס; וואַכזאַמקייט; אַ פּלאַץ, פון וועלכען מען קוקט אויס אָדער אויף וועלכען מען האַלט וואַך, אַן אַבזערוואַציאָנס־פּונקט, אַ וואַך־טורם; זעהונגס־קראַפט; דאָס וואָס מען זעהט.

outlus'ter *v.* (אוט-לאַס'-טער) ז. *outlustre*

outlus'tre *v.* (אוט-לאַס'-טער) איבערטרעפען אין גלאַנץ.

out'lying *a.* (אוט'-לאַי-אינג) וואָס געפינט זיך אויסערהאַלב די גרענעצען; אַבגעזונדערט, דערווייטערט.

outman' *v.* (אוט-מען') איבערשטייגען אַלס מאַן [אין קראַפט, מוטה א. ז. וו.], זיין מעהר מאַן; האָבען אַ גרעסערע צאָהל מענשען.

outmaneu'ver *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) איבערטרעפען אין מאַנעווורען.

outmanœu'ver *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) ז. *outmaneuver*

outmanœu'vre *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) ז. *outmaneuver*

outmarch' *v.* (אוט-מאַרטש') אריבערמאַרשירען, שנעלער מאַרשירען.

outmatch' *v.* (אוט-מעטש') אריבערשטייגען אַלס געגנער, זיין אַ שטאַרקערער געגנער, אריבערשטייגען.

outmate' *v.* (אוט-מייט') אריבערשטייגען, זיין שטאַרקער אָדער גרעסער.

out'most *a.* (אוט'-מאָוסט) אויסערסטער, אויסערסט.
The mayor of our city is enforcing the laws to the **outmost** of his ability.

outmove' *v.* (אוט-מוהוו') אריבערשטייגען אין שנעלקייט.

outname' *v.* (אוט-ניים') האָבען אַ גרעסערען נאָמען, וויכטיגקייט אָדער בעדייטונג.
His bad temper **outnames** all his other faults.

out'ness *n.* (אוט'-נעס) אויסערליכקייט; דאָס זיין פּראַאינטערעסירט מיט אויסערליכע זאַכען; אין פילאָזאָפיע — דאָס זיין אויסער דעם בעגרייפענדען "איך". ז. *externality*

outnoise' *v.* (אוט-נאָיז') איבערשטייגען אין טומעל אָדער ליאַרם.

out'-nook *n.* (אוט'-נוק) אַ ווייטער ווינקעל, אַ פערוואָרפענער עק.

outnum'ber *v.* (אוט-נאַמ'-בער) איבערשטייגען אין צאָהל.
The Balkan allies **outnumbered** the Turks in every battle.

out of (אוט אָוו) פון; אויס; פון צווישען; אויסער, אָהן.

out of all bounds (אוט אָוו אָהל באַונדז) איבער אַלע גרענעצען; איבער יעדער מאָס.

out of breath (אוט אָוו ברעטה) אָהן אַן אָטהעם.

out of cash (אוט אָוו קעש) ניט ביי געלד.

out of commis'sion (אוט אָוו קאָ-מיש'-אָן) ניט אין געברויך [וועגען אַ קריעגס־שיף]; ניט צום געברויכען, ניט אין אָרדנונג.

out of com'mon (אוט אָוו קאָמ'-אָן) אויסעראָרדענטליך, אויסערגעוועהנליך.

out of condi'tion (אוט אָוו קאָנ-דיש'-אָן) אין אַ שלעכטען צושטאַנד.

out of count (אוט אָוו קאַונט) אונצעהליג, אונצעהלבאַר; אונשעצבאַר; אויסער בעטראַכטונג, וואָס ווערט ניט גערעכענט אָדער ניט גענומען אין אַנבעטראַכט.

out of coun'tenance (אוט אָוו קאַונ'-טע-נענס) צוטומעלט, אין פערלעגענהייט.

out of course (אוט אָוו קאָורס) אויסער אָרדנונג, אין אונאָרדנונג.

out of court (אוט אָוו קאָורט) פערלאָרען דאָס רעכט צו קלאָגען אין געריכט.

out of cry (אוט אָוו קראַי) אונדערגרייכבאַר, וואָס מען קען ניט דערגרייכען אָדער קריעגען.

out of date (אוט אָוו דייט) אַלט־מאָדיש, ארויס פון דער מאָדע.

out of depth (אוט אָוו דעפּטה) פערלאָרען דעם באָדען אונטער די פיס.

out of dis'tance (אוט אָוו דיס'-טענס) ניט צו כאַפּען מיט'ן אויג.

out'-of-door' *a.* (אוט'-אָוו-דאָור') וואָס איז אָדער ווערט געטהאָן אין דרויסען אָדער אונטער'ן פרייען הימעל.

out'-of-doors' *a.* (אוט'-אָוו-דאָורז') ז. *out-of-door*

out of doubt (אוט אָוו דאַוט) אָהן אַ שום צווייפעל; בלי שום ספק.

out of el'ement (אוט אָוו על'-אי-מענט) אויסער דער איינענער ספערע, אויסער דעם איינענעם קרייז, ניט אין איינענעם פאַך.

out of employ' (אוט אָוו עמ-פּלאָי') אָהן בעשעפטיגונג, אויסער בעשעפטיגונג.

out of fash'ion (אוט אָוו פעש'-אָן) אויסער מאָדע, ארויס פון דער מאָדע.

out'-of-fash'ion *a.* (אוט'-אָוו-פעש'-אָן) אַלט־מאָדיש.

out of frame (אוט אָוו פריים) ניט אין דער אָרדנונג; שלעכט געשטימט.

out of gear (אוט אָוו גיער) ניט אין אָרדנונג, קאַליע, ניט אַרבייטס־פעהיג [וועגען מאַשינען].

out of hand (אוט אוו הענד) .1 באלד, אויף דער שטעל; .2 ארויסגעפאלן פון האנד, ארויסגעפארטיגט, אבגעענדיגט.

1. You will pay your debts out of hand. 2. The work is out of hand.

out of hope (אוט אוו האופ) אהן האפנונג, האפנונגסלאז.

out of hu'mor (אוט אוו היו'-מאר) שלעכט געשטימט, אין שלעכטער לוינע.

out of or'der (אוט אוו אהר'-דער) .1 ניט אין ארדנונג, קאליע; .2 אויסער ארדנונג, ניט אם פלאץ.

1. The clock is out of order. 2. The chairman declared the motion out of order.

out of place (אוט אוו פלייס) ניט אם פלאץ; ניט פאסיג, ניט צונפאסט.

Your remark was out of place at that time.

out of pock'et (אוט אוו פאק'-עט) האבען א געלד-פערלוסט; זיין נעענגט אין געלד.

The banker is out of pocket by his last transaction.

out of print (אוט אוו פרינט) אויספערקויפט, ניט בנמצא [וועגען א בוך].

out of ques'tion (אוט אוו קהוועס'-טשאן) גאר קיין פראגע ניט.

out of qui'et (אוט אוו קהוואי'-עט) אונרוהיג.

out of reach (אוט אוו ריעטש) ניט דערגרייכבאר.

out of rea'son (אוט אוו ריעזן) אהן א זין, אהן אן אורזאכע, אהן א לאגישען גרונד.

out of reg'ister (אוט אוו רעדזש'-איס-טער) אין דרוק-ארבייט — ניט צוגעפאסט, ניט גלייך.

out of repair' (אוט אוו רי-פעהר') אין א שלעכטען צושטאנד, קאליע.

out of sea'son (אוט אוו סיזן) ניט צו דער צייט, ניט צו דער רעכטער צייט.

out of sorts (אוט אוו סאהרטס) ניט אויפגעלעגט, ניט מיט אלעמען; וואס עס פעהלען איהם געוויסע מינים דרוק-שריפט [וועגען א זעצער אדער שריפט-קאסטען].

out of square (אוט אוו סקהוועהר) אויסער ארדנונג, אראב פון וועג, ניט ריכטיג, ניט קארעקט; ניט געצייכענט אדער ניט אויסגעשניטען אין קווארדאט אדער מיט רעכטע ווינקלען.

out of the com'mon (אוט אוו טהי קאמ'-אן) ז. *out of common*.

out'-of-the-way' *a.* (אוט'-אוו-טהי-הוויי') .1 אבגעזונדערט, פערווארפען, ווייט פון בעפעלקערטע געגענדען; .2 וואס איז שווער צו געפינען אדער בעמערקען; .3 אונגעוועהנליך; זאנדערבאר; .4 עקסצענטריש, ניט אנגענומען, אונפאסיג.

1. We intend to spend our vacation in an out-of-the-way village. 2. The lovers meet in out-of-the-way corners. 4. I saw nothing out-of-the-way in his behavior.

out of time (אוט אוו טאים) פערענדיגט די לעהר-צייט [וועגען א לעהר-אינגעל ביי א בעל-מלאכה]; ניט אין צייט, ניט אין דער ריכטיגער צייט.

out of town (אוט אוו טאון) אבגערייזט [פון דער שטאדט]; אויסער דער שטאדט.

out of trim (אוט אוו טרים) ניט אין ארדנונג; ניט באלאנסירט, ניט אין גלייכגעוויכט [וועגען א שיף].

out of tune (אוט אוו טיון) ארויס פון טאן; אונהארמאניש.

out of wed'lock (אוט אוו הועד'-לאק) אונפערהייראט.

out of win'ding (אוט אוו הוואי'-דינג) אויסגעגלייכט אין א גראדער פלעכע.

out of work (אוט אוו הווארק) .1 ניט אין ארדנונג, קאליע; .2 אהן ארבייט, אונבעשעפטיגט.

1. The machinery is out of work. 2. The Printers' Union pays out of work benefits to its members.

out on! (אוט אן) שאנדע! שאנדע אויף...! פערפלוכט!

Out on you!

out'-ov'en *n.* (אוט'-אוו'ן) א דרויסען-אויווען [אן אויווען אויף וועלכען מען קאכט אין דרויסען].

outpace' *v.* (אוט-פייס) אריבעריאגען.

outpar'agon *v.* (אוט-פער'-ע-גאן) איבערשטייגען אין פארטרעפליכקייט אדער אויסגעצייכענטקייט.

out'-par'ish *n.* (אוט'-פער'-איש) א קירכען-בעצירק פון א פארשטאדט אדער פון א דארף.

out'part *n.* (אוט'-פארט) אויסערער טייל.

outpass' *v.* (אוט-פעס) אריבעריאגען.

out'-pa'tient *n.* (אוט'-פיי'-שענט) א פאציענט וואס געפינט זיך ניט אין שפיטאל נאר ווערט בעהאנדעלט פון שפיטאל-דאקטוירים.

outplay' *v.* (אוט-פליי) איבערטרעפען אין שפיעלען; איבערשטייגען; בייקומען.

outpoise' *v.* (אוט-פאיז) אריבערוועגען.

out'porch *n.* (אוט'-פאורטש) אן ארייננאנג, א פארהויז.

out'port *n.* (אוט'-פאורט) אן אויסען-האפען [א האפען ווייט פון צאל-הויז אדער פון דעם הויפט האנדעלס-פונקט]; אן עקספארט-האפען [פון וועלכען מען עקספארטירט סחורות].

out'post *n.* (אוט'-פאוסט) אן אויסען-פאסט, א פארפאסט [אן ארמעע-אבטיילונג אדער וואך ווייט פון דער הויפט-ארמעע].

outpour' *v.* (אוט-פאור) אויסגיסען, ארויסגיסען.

out'pour *n.* (אוט'-פאור) אן אויסגוס, אן אויספלוס.

out'pouring *n.* (אוט'-פאור-אינג) אן אויסגוס, אן אויספלוס, אן אויסשטראמונג.

There was an outpouring of people to see the parade.

outpow'er *v.* (אוט-פאו'-ער) איבערשטייגען אין כח, איבערוועלטיגען.

outpray' *v.* (אוט-פריי) .1 איבערשטייגען אין תפלה טהאן; מתפלל זיין מיט מעהר היץ און אויפריכטיגקייט; .2 איבערשטייגען אלס תפלה.

1. He outprays a saint.

outprize' *v.* (אוט-פראיז) איבערטרעפען אין ווערטה.

out'put *n.* (אוט'-פוט) די צאהל אדער מאס אויסגעארבייטע פראדוקטען; פראדוקציאן, די גרוים פון דער פראדוקציאן.

Division of labor always results in a greater output.

out'quarters *n.* (אוט'-קהוואהר-טערז) אין מיליטער — דאס אויסען-קווארטיער [ווייט פון דעם הויפט-קווארטיער].

outrace' *v.* (אוט-רייס) אריבערשטייגען אין שנעלקייט, אריבעריאגען.

out'rage *n. and v.* (אוט'-ריידזש) .1 א גוואלט-טהאט, א שאנד-טהאט, א סקאנדאל; אונפערשעהמטע חוצפה; גרויזאמקייט; .2 בעפאלען, פערגוואלטיגען, ברוטאל בעהאנדלען; בעגעהן א גוואלט-טהאט אדער א שאנד-טהאט; האנדלען שענדליך, סקאנדאלעז אדער מיט אונפערשעהמטער חוצפה.

1. It is an outrage to maltreat children. 2. It is dangerous for a government to outrage public opinion.

outrage' *v.* (אוט-ריידזש) איבערשטייגען אין גרימצארן.

outra'geous *a.* (אוט-ריי'-דזשאס) גוואלטיג, גוואלטזאם; שוידערליך; גרויזאם; שענדליך, סקאנדאלעז; אונפערשעהמט-חוצפה'דיג.

outra'geously *adv.* (אוט-ריי'-דזשאס-לי) אונגעהייער, שוידערליך, גוואלטיג; שענדליך, סקאנדאלעז, אונפערשעהמט-חוצפה'דיג.

outra'geousness *n.* (אוט-ריי'-דזשאס-נעס) גוואלטיגקייט, גוואלטזאמקייט, שוידערליכקייט; שענדליכקייט, דאס זיין סקאנדאלעז.

out'rager *n.* (אוט'-ריי-דזשער) א פערגוואלטיגער; איינער וואס האנדעלט שענדליך אדער סקאנדאלעז.

outrank' *v.* (אוט-רענק) איבערטרעפען אין ראנג; שטעהן העכער אלס...

A major outranks a captain.

outray' *v.* (אוט-ריי) ארויסשטראהלען.

outré' *a.* (אוה-טריי') איבערמאדנע; איבערטריבען.

outreach' *v.* (אוט-ריעטש) .1 אריבערגרייכען, ווייטער; .2 איבערכיטרעווען, בעשווינדלען; .3 גרייכען, זיך אויסברייטען, זיין פערשפרייט.

1. Will the skyscrapers ever outreach the clouds?

outrea'son *v.* (אוט-ריע'זן) איבערטרעפען אין אורטיילס-קראפט, בעזיעגען מיט ארגומענטען.

As a lawyer, he can outreason his adversary.

outreck'on *v.* (אוט-רעק'ן) אריבערצעהלען, איבערשטייגען אין צעהלען אדער רעכנען.

outred'den *v.* (אוט-רעד'ן) איבערשטייגען אין רויטקייט, זיין רויטער, ווערען רויטער.

outreign' *v.* (אוט-ריין) הערשען לענגער, הערשען די גאנצע [בעשטימטע] צייט.

outride' *v.* (אוט-ראיד) אריבערדרייטען, איבעריאגען אין רייטען; אויסרייטען; רייטען פארויס אדער ביי דער זייט פון אן עקיפאזש אלס בעגלייטער.

out'ride *n.* (אוט'-ראיד) דאס אויסרייטען; א רייט-פלאץ.

out'rider *n.* (אוט'-ראי-דער) א פאררייטער, א רייטענדער בעגלייטער, איינער וואס רייט פארויס [פאר אן עקיפאזש].

out'rigger *n.* (אוט'-ריג-ער) עטוואס וואס שטארצט ארויס [ווי למשל, געוויסע באלקענס אויף א שיף צום אנציהען זעגלען, א שטיקעל אייזען ביי א רודער-שיפעל, צו פעהאלטען די לאפעטעס ביים רודערען, אן ארויסשטארצונג ביי א רודער-שיפעל, וואס לאזט ניט דאס שיפעל זיך איבערקעהרען א. ז. וו.]; א שיפעל וואס האט א פארריכטונג, עס זאל זיך ניט קענען איבערקעהרען; א פערד-געשפאן ביי דער זייט.

outright' *adv.* (אוט-ראיט) .1 גלייך, דירעקט; באלד, מיט איין מאל; פאלשטענדיג, אין גאנצען; .2 קורץ און שארף, אהן וויטערע טענות.

2. We settled the bargain outright.

out'right *a.* (אוט'-ראיט) .1 דורך און דורך, פאלשטענדיג; .2 דירעקט, גלייך; .3 גאנץ, וואס איז דער סך הכל.

1. He is known for his outright wickedness. 3. We were paid the outright sum of $3000.

outri'val *v.* (אוט-ראי'-וועל) איבערטרעפען, איבערשטייגען.

out'road *n.* (אוט'-ראוד) אן עקסקורסיע, אן עקספעדיציע.

outroar' *v.* (אוט-ראור) איבערברעווען,

איבערשרייען, רעווען אדער שרייען שטארקער.

out'room *n.* (אוט'-רוהם) א זייטען-צימער.

outroot' *v.* (אוט-רוהט') אויסראטען, אויסווארצלען.

outrun' *v.* (אוט-ראן') 1. אריבעריאגען, אריבערלויפען; ארויסלויפען; אריבערשטייגען, בייקומען; 2. אנטרינען; אויסמיידען; זיך ראטעווען פון עפעס; 3. איבערטרעפען, אריבערשטייגען.

2. Let us hope, the scoundrel will not outrun punishment. 3. His tongue outruns his knowledge.

outrun' the con'stable (אוט-ראן' טהי קאנ'-סטעבל) אויסמיידען דעם עניז, ווען עס פעהלען אויס ארגומענטען; לעבען איבער די מיטלען.

outrush' *v.* (אוט-ראש') ארויסשטראמען, ארויספליסען מיט קראפט.

out'rush *n.* (אוט'-ראש) א שנעלע קרעפטיגע אויסשטרעמונג, א שטארקער שנעלער אויספלוס.

outsail' *v.* (אוט-סייל') אריבערזעגלען; אריבעריאגען [ווענען א שיף].

out'-sale *n.* (אוט'-סייל) אן עפענטליכער אויספערקויף, אן אויקציאן, א ליציטאציע.

outscold' *v.* (אוט-סקאולד') איבערשטייגען אין שילטען אדער זידלען.

outscorn' *v.* (אוט-סקאהרן') בייקומען דורך שטאלץ אדער פעראכטונג; זיך ניט קימערען, זיך אויסלאכען.

The pyramids outscorn time and oblivion.

out'scouring *n.* (אוט'-סקאור-אינג) דאס וואס ווערט אויסגעשווייקט אדער אויסגעריבען.

outsell' *v.* (אוט-סעל') איבערטרעפען אין פערקויפען, פערקויפען מעהר; פערקויפען טייערער.

out'sentry *n.* (אוט'-סענ-טרי) אן אויסען-וואך, די ווייטסטע וואך, דער פארפאסט [אין מיליטער].

out'set *n.* (אוט'-סעט) אן אנפאנג, דער ערשטער שריט.

out'setting *n. and a.* (אוט'-סעט-אינג) 1. אן אנפאנג, דער ערשטער שריט; 2. וואס איז געריכטעט פון ברעג אדער ארויס-צו.

2. A strong outsetting tide.

out'settlement *n.* (אוט'-סעטל-מענט) אן אויסערליכע בעזעצונג אדער קאלאניע [ווייט פון דער הויפט בעזעצונג].

out'settler *n.* (אוט'-סעט-לער) אן אבגעזונדערטער קאלאניסט, איינער וואס וואהנט ווייט פון די הויפט בעזעצונגען.

outshine' *v.* (אוט-שאין') ארויסשיינען; איבערשטייגען אין שיין אדער גלאנץ; איבערטרעפען אין גוטע מעלות.

outshoot' *v.* (אוט-שוהט') אריבערשיסען, שיסען ווייטער; איבערטרעפען אין שיסען.

outside' *a., adv., prep. and n.* (אוט-סאיד') אויסערליך; אויבערפלעכליך; עקסטרעם; וואס איז ניט דירעקט פעראינטערעסירט; פון אויסען; אין דרויסען; אויף'ן ים; ארויס; פון דער אויסען-זייט; פון יענער זייט; די אויסערליכע זייט; דער אויסערליכער טייל; איינער וואס איז אויסער עפעס; א אויסענוועניגסטער פאסאזשיר [וואס זיצט ניט אין וואגען, נאר אויף דער קעלניע א. ז. וו.]; אויסערליכקייט; א פארמאליטעט; דאס העכסטע, דאס העכסט-מעגליכע.

outsi'der *n.* (אוט-סאי'-דער) א זייטיגער מענש; איינער וואס איז אויסער עפעס, וואס נעהמט ניט קיין אנטייל אדער איז ניט דירעקט פעראינטערעסירט אין עפעס; איינער וואס איז ניט ערפאהרען אדער ניט בעקאנט מיט עפעס; א וועט-לויף פערד, אויף וועלכען מען וועט וועניג.

outsi'ders *n.* (אוט-סאי'-דערז) אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען קען פון דרויסען אויפשליסען א טהיר-שלאס, כאטש דער שליסעל שטעקט אין שלאס פון אינוועניג [אויף דער גנבים-שפראך].

outsit' *v.* (אוט-סיט') זיצען לענגער [ווי די בעשטימטע צייט אדער ווי אן אנדערער]; אויסמאטערען דורך זיצען.

out'skirt *n.* (אוט'-סקוירט) 1. א ברעג, א זוים; א פארשטאדט; 2. אן אומגעגענד.

2. Our home is situated ŏn the outskirts of the city.

outsleep' *v.* (אוט-סליעפ') פערשלאפען.

outslept' (אוט-סלעפט') פערשלאפען. ז. *outsleep*.

outslide' *v.* (אוט-סלאיד') זיך ארויסגליטשען, זיך גליטשען פארווערטס.

outsold' (אוט-סאולד') איבערטראפען אין פערקויפען; פערקויפט טייערער. ז. *outsell*.

out'span *v. and n.* (אוט'-ספען) אויסשפאנען אן אקס אדער פערד; אראבנעהמען דעם זאטעל פון א פערד; זיך אבשטעלען, מאכען א לאגער; אויסשפאנונג; א לאגער-פלאץ.

outspar'kle *v.* (אוט-ספאר'קל) אריבערגלענצען, אריבערשיינען.

outspeak' *v.* (אוט-ספיעק') איבערטרעפען אין רעדען; זאגען אדער אויסדריקען מעהר; זיין העכער אין בעדייטונג; אויסשפרעכען, ארויסרעדען.

outspeed' *v.* (אוט-ספיעד') איבערשטייגען אין שנעלקייט, אריבעריאגען.

outspend' *v.* (אוט-ספענד') מאכען גרעסערע אויסגאבען, איבערשטייגען אין אויסגאבען.

outspent' *a.* (אוט-ספענט') אין גאנצען אויסגעמאטערט אדער ערשעפט.

Outspent with the long journey, the travelers encamped on the outskirts of a forest.

outspin' *v.* (אוט-ספין') אויסשפינען, ענדיגען; ערשעפען.

out'spoken *a.* (אוט'-ספאוקן) 1. אויסגעשפראכען; 2. אפען, אפענהערציג, פריי, דרייסט.

1. He is an outspoken radical. 2. The nomination of the candidate met with outspoken disapproval.

out'spokenness *n.* (אוט'-ספאוקן-נעס) אויסגעשפראכענקייט; אפענהערציגקייט.

outsport' *v.* (אוט-ספאורט') איבערטרעפען אין ספארט אדער אין לוסטיגקייט.

outspread' *v.* (אוט-ספרעד') אויסברייטען, אויסשפרייטען.

out'spring *n.* (אוט'-ספרינג) א פאלגע, א רעזולטאט, א פועל-יוצא.

outstand' *v.* (אוט-סטענד') בלייבען לענגער ווי...; ארויסשטארצען; זיך אויסצייכנען; בלייבען, איבערבלייבען.

outstan'ding *a.* (אוט-סטענ'-דינג) 1. וואס בלייבט לענגער ווי...; 2. ארויסשטארצענד; זיך אויסצייכנענד מיט...; 3. וואס בלייבט [אונבעריהרט, ניט בעצאהלט א. ז. וו.].

2. The outstanding feature of the bridge is its immensity. 3. The merchant has many outstanding debts.

outstare' *v.* (אוט-סטעהר') ברייגנען אין פערלעגענהייט אדער ענטמוטיגען דורך א קוק.

out'start *n.* (אוט'-סטארט) אן ארויסטריט, אן אנהויב.

outstay' *v.* (אוט-סטיי') בלייבען לענגער ווי...

As a visitor be careful not to outstay your welcome.

outstep' *v.* (אוט-סטעפ') איבערטרעטען; אריבעריאגען, איבערטרעפען.

out'-street *n.* (אוט'-סטריעט) אן אבגעלעגענע גאס; א גאס אויסער די גרענעצען פון שטאדט.

outstretch' *v.* (אוט-סטרעטש') אויסשטרעקען, אויסשפרייטען.

outstride' *v.* (אוט-סטראיד') געהן שנעלער, געהן מיט גרעסערע טריט.

outstrike' *v.* (אוט-סטראיק') איבערטרעפען אין שלאגען; געבען גרעסערע קלעפ; אויסשטרייכען, אויסמעקען.

outstrip' *v.* (אוט-סטריפ') אריבעריאגען, איבערטרעפען; אנטרינען, אנטלויפען.

outswear' *v.* (אוט-סהועהר') איבערטרעפען אין שווערען, מעהר שווערען אלס...; ערנער פלוכען, איבערטרעפען אין קללות.

outswell' *v.* (אוט-סהוועל') ווערען מעהר אנגעשוואלען ווי...

out-talk' *v.* (אוט-טאהק') אריבעררעדען, איבערשטייגען אין ריידען, גובר זיין מיט'ן ריידען, ברייגנען צום שווייגען.

out-tongue' *v.* (אוט-טאנג') אריבערשרייען.

out-top' *v.* (אוט-טאפ') אריבערשטייגען, דערגרייכען העכער.

out'-turn *n.* (אוט'-טוירן) ז. *output*.

out upon'! (אוט א-פאן') פוי! שאנדע!

outval'ue *v.* (אוט-וועל'-יו) איבערשטייגען אין ווערטה.

outvie' *v.* (אוט-וואי') איבערטרעפען, איבערשטייגען.

The soldiers outvied one another in bravery.

outvil'lain *v.* (אוט-וויל'-ען) איבערשטייגען אלס יונגאטש אדער אויסוואורף.

outvoice' *v.* (אוט-וואיס') איבערשרייען.

outvote' *v.* (אוט-וואוט') איבערשטימען, בעזיעגען מיט דער מעהרהייט פון שטימען; איבערשטייגען אין דער צאהל.

out'voter *n.* (אוט'-וואו-טער) א וועהלער וואס וואהנט ניט אין דעם בעצירק, וואו ער גיט אב זיין שטימע.

outwait' *v.* (אוט-הווייט') אריבערווארטען, איבערשטייגען אין ווארטען, ווארטען לענגער.

outwake' *v.* (אוט-הווייק') וואכען מעהר אדער לענגער אלס...

outwalk' *v.* (אוט-הוואהק') איבערטרעפען אין געהן.

out'wall *n.* (אוט'-הוואהל) אן אויסערער מויער. אן אויסערע וואנד.

out'ward *adv., a. and n.* (אוט'-הווארד) ארויס, אויסער, ארויס-צו; אויסער דעם האפען; נאך אויסלאנד; פון דרויסען, פון דער אויסען-זייט; אויסערליך; מערקבאר; שיינבאר; גשמיות'דיג, קערפערליך; עטוואס וואס איז אויסען, די אויסערליכע וועלט.

out'-ward *n.* (אוט'-הוואהרד) א זייטיגע פאלאטע, א זייטיגע אבטיילונג [פון א שפיטאל]; אן אויסערליכער בעצירק [אויסער די פריהעריגע גרענעצען פון א שטאדט].

out'ward-bound *a.* (אוט'-הווארד-באונד) וואס געהט אוועק פון א האפען אדער לאנד.

out'wardly *adv.* (אוט'-הווארד-לי) אויסערליך, פון דער אויסען-זייט; מערקבאר; ארויס-צו.

out'wardness *n.* (אוט'-הווארד-נעס) אויסערליכקייט.

out'wards *adv.* (אוט'-הווארדז) ארויס,

אויסער, ארויס⸗צו; אוועק פון האפען, נאך אויסלאנד; פון דרויסען; מערקבאר, שיינבאר.

out'ward-sain'ted *a.* (אוט'-הווארד-סיינ'-טעד) כלומר'שט הייליג; היפאקריטיש.

out'wash *n. and a.* (אוט'-הוואש) אויסשוויינקונג; עטוואס וואס ווערט אויסגעשווינקט; וואס איז שייך צו די ברעגען פון מארענע. ז. ***moraine***.

outwatch' *v.* (אוט-הוואטש') איבערטרעפען אין וואכזאמקייט, איבערשטייגען אין פארזיכטיגקייט.

out'way *n.* (אוט'-הוויי) אן אויסוועג, אן אויסגאנג.

outwear' *v.* (אוט-הוועהר') אבניצען, אבטראגען; מאכען פערעלטערט; פערברייגגען [צייט]; אויסהאלטען אדער ווארטען ביז צו ענדע; איבערלעבען, נעדויערען לענגער.

outwear'y *v.* (אוט-הוויער'-אי) אויסמאטערען.

outweed' *v.* (אוט-הוויעד') אויסיעטען, אויספאלען [אויסראטען אדער אויסווארצלען די זייטיגע פלאנצען].

outweep' *v.* (אוט-הוויעפ') מעהר וויינען אלס...

outweigh' *v.* (אוט-הוויי') אריבערוועגען; זיין שווערער אדער וויכטיגער אלס...; זיין צו שווער.

out'weight *n.* (אוט'-הווייט) דאס געוויכט פון סחורות וואס מען געפינט אויס נאכדעם ווי מען האט זיי ארויסגענומען פון מאגאזין.

outwell' *v.* (אוט-הוועל') ארויסגיסען, ארויסשטראמען; זיך ארויסניסען, א שטראם טהאן.

out'welling *n.* (אוט'-הוועל-אינג) אן אויספלוס, אן אויסשטראמונג.

outwent' (אוט-הווענט') אריבערגעיאגט; איבערגעטראפען. ז. ***outgo***.

outwing' *v.* (אוט-הווינג') איבערטרעפען אין פליהען.

outwit' *v.* (אוט-הוויט') איבערטרעפען אין שכל; איבערכיטרעווען.

outwore' (אוט-הוואור') אבגעניצט, אבגעטראגען; פערבראכט [די צייט]; אויסגעהאלטען אדער אבגעווארט ביז צו ענד; איבערגעלעבט. ז. ***outwear***.

outwork' *v.* (אוט-הוואירק') איבערטרעפען אין דער ארבייט.

out'work *n.* (אוט'-הוואירק) אויסענווערק, אויסערליכע פעסטונגס⸗ווערק; א בעשיצונג געגען אן אויסערליכען איבערפאל.

out'worker *n.* (אוט'-הוואיר-קער) איינער וואס ארבייט אויסער דער פאבריק אדער ווערקשטאט; א שניידער⸗ארבייטער וואס ארבייט ביי זיך אין דער היים.

outworn' (אוט-הוואורן') אבגעניצט, אבגעטראגען; פערבראכט [צייט]; אויסגעהאלטען ביז צו ענדע; איבערגעלעבט. ז. ***outwear***.

outwrest' *v.* (אוט-רעסט') ארויסרייסען.

outwrite' *v.* (אוט-ראיט') איבערטרעפען אין שרייבען.

ou'zel *n.* (אוהזל) די אמזעל אדער די שווארצע דראסעל [אזא קליין שווארצליך זינג⸗פויגעלע מיט א לאנגען עק].

o'va *n.* (או'-ווא) אין ביאלאגיע — אייער.

o'val *a. and n.* (או'-וועל) אוואל, עליפטיש, איי⸗רונד, לענגליך⸗רונד; אן אוואלע אדער איי⸗רונדע פיגור.

ovales'cent *a.* (או-ווע-לעס'-ענט) אוואל, אוואל⸗פערמיג, איי⸗רונד.

oval'iform *a.* (א-וועל'-אי-פארם) אוואל, איי⸗רונד.

o'vally *adv.* (או'-וועל-אי) אין אן אוואלער פארם, לענגליך⸗רונד ווי אן איי.

ova'rial *a.* (א-וויי'-רי-על) ז. ***ovarian***.

ova'rian *a.* (א-וויי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם אייער⸗שטאק [אין א ווייבליכען קערפער].

ova'rious *a.* (א-וויי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון אייער.

ova'rium *n.* (א-וויי'-רי-אם) ז. ***ovary***.

o'vary *n.* (או'-ווע-רי) דער אייער⸗שטאק [אין א ווייבליכען קערפער]; אין באטאניק — דער טייל פון פיסטיל [ווייבליכער געשלעכטס⸗ארגאן ביי פלאנצען] וואס ענטהאלט די יונגע זאמען פון וועלכע די פרוכט וואקסט ארויס.

o'vate *a.* (או'-וויט) אוואל, איי⸗פערמיג.

o'vated *a.* (או'-וויי-טעד) אוואל, איי⸗פערמיג.

o'vately *adv.* (או'-וויט-לי) אין דער פארם פון אן אוואל, אין דער פארם פון אן איי.

o'vate-ob'long *a.* (או'-וויט-אב'-לאנג) לאנגליך אוואל, לאנגליך איי⸗רונד.

ova'tion *n.* (א-וויי'-שאן) אן אוואציאן, אן ענטוזיאסטישע אויפנאהמע, א פייערליכער קבלת פנים; אין אלטען רוים — א טריאומף אין א קליינעם פארמאט וואס פלעגט געמאכט ווערען פאר אן ארמעע⸗קאמאנדיר, וועלכער האט בעזיעגט א פערהעלטניסמעסיג קליינעם פיינד.

ova'to-ob'long *a.* (א-וויי'-טאו-אב'-לאנג) ז. ***ovate-oblong***.

ov'en *n.* (אוון) אן אויווען; א באק⸗אויווען.

ov'en-bird *n.* (אוו'נ-בוירד) דער גאלד⸗קרוין דראסעל [אזא זינג⸗פויגעלע וואס בויט זיין נעסט אין דער פארם פון אן אויווען]. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

ov'en-cake *n.* (אוו'נ-קייק) אן אויווען⸗קוכען [א קוכען וואס ווערט געבאקען אין אן אויווען].

ov'en-wood *n.* (אוו'נ-הוואוד) ברען⸗האלץ, הייץ⸗האלץ.

o'ver *prep., adv., a., n. and v.* (או'-ווער) איבער; פאר; טראץ; אין פערגלייך מיט; אין פארצוג פאר; אין פערלויף; וועהרענד, דורך; אין; אריבער; אויף יענער זייט, דארטען אריבער; אין דער ברייט; איבער, צו פיעל; פאריבער; פארביי; גענצליך, פון אנפאנג ביז ענד, דורך און דורך; ווידער; בעפארצוגט; אין קריקעט⸗שפיעל — די צייט וואס פערנעהמט צו ווארפען פינף באלען דורך איין באל⸗ווארפער און ווען דער אנדערער דארף פערנעהמען זיין פלאץ; אן איבערשוס [איבריג געלד] ביים מאכען דעם באלאנס אדער ביים צעהלען דאס געלד ביים שליסען די קאסע; אריבערשפרינגען, אריבערקומען.

overabound' *v.* (או-ווער-ע-באונד') זיין אין איבערפלוס.

overact' *v.* (או-ווער-עקט') איבערטרייבען די טהעטיגקייט; טהאן אדער ארבייטען צופיעל.

overac'tion *n.* (או-ווער-עק'-שאן) איבערארבייטונג, איבערטריבענע טהעטיגקייט.

overac'tive *a.* (או-ווער-עק'-טיוו) איבערטריבען טהעטיג.

overactiv'ity *n.* (או-ווער-עק-טיוו'-אי-טי) איבערטריבענע טהעטיגקייט.

o'ver again' (או'-ווער ע-גען') נאך אמאל, פון דאס ניי.

o'ver all (או'-ווער אהל) 1. איבער אלעם; 2. פאר דער גאנצער לענג פון איין ענד ביז צום צווייטען [ביים מעסטען].

2. The yacht is 500 feet **over all**.

o'verall *n. and a.* (או'-ווער-אהל) אן איבערציהער; פון ענד צו ענד [ביים מעסטען]; וואס שליסט אין זיך איין אלעם.

o'veralls *n.* (או'-ווער-אהלז) איבערציה⸗הויזען, ארבייטס⸗הויזען וועלכע מען טהוט אן איבער די קליידער.

o'ver and above' (או'-ווער ענד ע-באוו') איבער אלע, אויסער דעם.

His business netted him last year $10,000, **over and above** all expenses.

o'ver and o'ver again' (או'-ווער ענד או'-ווער ע-גען') נאך אמאל און נאך אמאל, ווידער און ווידער.

o'ver-anxi'ety *n.* (או'-ווער-ענג-זאי'-ע-טי) איבערטריבענע זארג אדער דאגה.

o'ver-anx'ious *a.* (או'-ווער-ענג'-שאס) צו שטארק פערזארגט, צופיעל פער'דאגה'ט.

o'ver-anx'iously *adv.* (או'-ווער-ענג'-שאס-לי) מיט צופיעל זארג.

overarch' *v.* (או-ווער-ארטש') איבערוועלבען, איבערדעקען מיט א געוועלב.

o'ver-arm' *a.* (או'-ווער-ארם') אין קריקעט⸗שפיעל — געווארפען פון אויבען מיט אן אויסגעשטרעקטען ארם אין דער הויך.

overawe' *v.* (או-ווער-אה') האלטען אין מורא.

The teacher **overawed** his pupils with his severity.

overaw'ning *a.* (או-ווער-אה'-נינג) דאס בעדעקען ווי מיט א שירם⸗דאך אדער ווי מיט א באלדאכין.

overbal'ance *n. and v.* (או-ווער-בעל'-ענס) איבערגעוויכט; אריבערוועגען; איבערטרעפען, איבערכאפען די געוויכט, דעם ווערטה, די וויכטיגקייט א. ד. ג.; ארויסברייגגען פון גלייכגעוויכט.

overbear' *v.* (או-ווער-בעהר') איבערוועלטיגען, בייקומען; מיט גוואלט אונטערדריקען.

overbear'ing *a.* (או-ווער-בעהר'-אינג) איבערוועלטיגענד, בייקומענד; אונטערדריקענד מיט גוואלט; דיקטאטאריש, הערשעריש, אונטערדריקעריש; העזה'דיג.

overbear'ingly *adv.* (או-ווער-בעהר'-אינג-לי) מיט איבערוועלטיגונג; אונטערדריקענדיג מיט גוואלט; בייקומענדיג; אויף א דיקטאטארישען אופן; מיט העזה.

overbid' *v.* (או-ווער-ביד') איבערבאטען, באטען א צו הויכען פרייז, איבערצאהלען.

overblow' *v.* (או-ווער-בלאו') בלאזען צו שטארק; אוועקבלאזען; בעדעקען מיט בליהונג אדער מיט בלומען.

overblown' *a.* (או-ווער-בלאון') איבערגעבלאזען, פאריבער, אבגעטהאן; איבערגעבליהט, אבגעבליהט.

o'verboard *adv.* (או'-ווער-באורד) איבער בארד, איבער דעם דעק פון א שיף, אין ים.

overboil' *v.* (או-ווער-באיל') איבערקאכען, קאכען צופיעל.

overbold' *a.* (או-ווער-באולד') איבערטריבען דרייסט; צו העזה'דיג; אונפערשעמט.

overbrim' *v.* (או-ווער-ברים') אריבערגיסען זיך איבער די ברעגען; אריבערגיסען איבער די ברעגען אדער דעם ראנד.

overbrow' *v.* (או-ווער-בראו') אריבערהענגען [ווי א ברעם].

overbuild' *v.* (או-ווער-בילד') אריבערבויען; בויען מעהר וויפיעל עס איז

פאראן פלאץ; בויען מעהר וויפיעל מען פערמעגט.

overbur'den *v.* (או-ווער-בויר'דן) אייבערלאדען, צופיעל בעלאדען; איבערלעסטיגען.

o'verburden *n.* (או'-ווער-בוירדן) אייבערלאדונג; איבערלעסטיגונג; א מאסע פון צושאטענעם פעלזען-שטיין וואס דארף אוועקגענומען ווערען פון אן ארט אום דארטען צו געפינען מינעראלען.

overburn' *v.* (או-ווער-בוירן') צו שטארק ברענען; זיין צו היציג.

overbus'y *a.* (או-ווער-ביז'-אי) צופיעל בעשעפטיגט, צופיעל פערהאוועט, צופיעל פערטהאן אין עסקים.

overbuy' *v.* (או-ווער-באי') קויפען צו טהייער, קויפען פאר א צו הויכען פרייז.

overcan'opy *v.* (או-ווער-קענ'-א-פי) בעדעקען ווי מיט א באלדאכין [חופה].

overca'pable *a.* (או-ווער-קיי'-פעבל) צו פעהיג, צו געשיקט.

o'vercare *n.* (או'-ווער-קעהר) איבערטריבענע פארזיכטיגקייט.

overcast' *v.* (או-ווער-קעסט') אריבערווארפען; אריבערדעקען, אריבערשפרייטען; אריבערציהען; פערוואלקענען, פערטונקלען; ווערען פערוואלקענט אדער פערטונקעלט; צו הויך בערעכענען; צונויפנעהען דורך אריבערגעווארפענע שטעך; בעדעקען מיט הויט, פערהיילען [א וואונד].

o'vercast *n.* (או'-ווער-קעסט) איבערדעקונג; פערטונקעלונג; דאס רעכענען צו הויך; אן אויבערשטע לופט-רעהר [אין א שאכט].

o'vercasting *n.* (או'-ווער-קעס-טינג) דאס צונויפנעהען צוויי ברעגען דורך אריבערגעווארפענע שטעך.

o'vercast stitch (או'-ווער-קעסט סטיטש) אן אריבערגעווארפענער נאדעל-שטאך [ווי עס ווערט געמאכט ביים בענעהען א ברעג].

o'vercharge *n.* (או'-ווער-טשארדזש) 1. אן איבערלאדונג, א צו גרויסע לאדונג; א צו גרויסע לאסט; 2. צו הויכע בעשטייערונג; אן איבערנעהמונג אין פרייז.

2. Our firm is ready to consider any claim for overcharges.

overcharge' *v.* (או-ווער-טשארדזש') איבערלאדען; מאכען א צו גרויסע לאדונג; איבערטרייבען; רעכענען א צו הויכען פרייז.

overclimb' *v.* (או-ווער-קלאים') אריבערקלעטערען.

overcloud' *v.* (או-ווער-קלאוד') איבערציהען מיט וואלקען; פערטונקלען, פערפינסטערען.

o'vercoat *n.* (או'-ווער-קאוט) אן אויבער-מאנטעל, אן איבערציהער.

o'vercoating *n.* (או'-ווער-קאו-טינג) שטאף פון וועלכען אויבער-מאנטלען ווערען געמאכט.

overcol'or *v.* (או-ווער-קאל'-אר) צו שטארק מאכען דעם קאליר; איבערטרייבען.

overcom'able *a.* (או-ווער-קאמ'-עבל) וואס קען ביינעקומען ווערען, וואס קען בעזיעגט ווערען.

overcome' *v.* (או-ווער-קאם') 1. בייקומען; איבערווינדען; בעזיעגען; 2. איבערמעכטיגען; 3. איבערטרעפען, געווינען די אויבערהאנד.

1. I shall overcome all opposition. 2. I was overcome with smoke.

overcom'er *n.* (או-ווער-קאמ'-ער) אייינער וואס בעזיעגט, וואס איבערטרעפט, וואס קומט ביי אדער וואס קריעגט די אויבערהאנד.

o'ver-con'fidence *n.* (או'-ווער-קאנ'-פי-דענס) איבערטריבענער צופערטרויען; איבערטריבענער זעלבסט-פערטרויען.

o'ver-con'fident *a.* (או'-ווער-קאנ'-פי-דענט) וואס האט צופיעל צופערטרויען; וואס האט צופיעל זעלבסט-פערטרויען.

o'ver-con'fidently *adv.* (או'-ווער-קאנ'-פי-דענט-לי) האבענדיג צופיעל צופערטרויען.

overcov'er *v.* (או-ווער-קאוו'-ער) אריבערדעקען, פאלשטענדיג בעדעקען.

overcrow' *v.* (או-ווער-קראו') איבערוועלטיגען, בעזיעגען, טריאומפירען איבער...

overcrowd' *v.* (או-ווער-קראוד') אנפאקען מיט צופיעל מענשען.

over-cu'rious *a.* (או-ווער-קיו'-רי-אס) צו נייגעריג.

overcur'tain *v.* (או-ווער-קויר'-טיין) איבערדעקען, פערטונקלען.

overdare' *v.* (או-ווער-דעהר') צופיעל וואגען, צו דרייסט זיין; אבשרעקען, ענטמוטיגען.

overdar'ing *a.* (או-ווער-דעהר'-אינג) צו דרייסט.

overdate' *v.* (או-ווער-דייט') פערלענגערען איבער דער געהעריגער צייט.

overdevel'oped *a.* (או-ווער-די-וועל'-אפט) צו שטארק ענטוויקעלט.

o'ver-devel'opment *n.* (או'-ווער-די-וועל'-אפ-מענט) א צו שטארקע ענטוויקלונג; אין פאטאגראפיע — די ענטוויקלונג פון א פלאטע וואס האט צו לאנג געדויערט.

o'ver-dil'igent *a.* (או'-ווער-דיל'-אי-דזשענט) צו פלייסיג.

o'ver-discharge' *n.* (או'-ווער-דיס-טשארדזש') א צו גרויסע ענטלאדונג פון אן אקומולאטארען באטעריי [ווען עס ווערט אבגענומען עלעקטריציטעט איבער א בעשטימטען גרענעץ, וואס דורך דעם ווערט די באטעריי בעשעדיגט].

overdo' *v.* (או-ווער-דו') זיך איבערארבייטען; ארבייטען צופיעל; איבערטרייבען; צופיעל קאכען אדער בראטען.

overdo'er *n.* (או-ווער-דו'-ער) איינער וואס ארבייט צופיעל; איינער וואס איבערטרייבט.

o'verdose *n.* (או'-ווער-דאוס) אן איבערדאזע, א צו גרויסע פארציע.

overdose' *v.* (או-ווער-דאוס') איינגעבען א צו גרויסע דאזע אדער פארציע.

overdraw' *v.* (או-ווער-דראה') איבערשטייגען דעם קרעדיט, ציהען א גרעסערע סומע איידער עס ערלויבט די קאסע אדער דער קרעדיט; צו שטארק אנציהען.

o'verdraw *n.* (או'-ווער-דראה) א צו גרויסע נאכפראגע; א גרויסע אנשטרענגונג.

overdress' *v.* (או-ווער-דרעס') זיך פוצען צופיעל.

o'verdress *n.* (או'-ווער-דרעס) אן איבערקלייד.

overdrink' *v.* (או-ווער-דרינק') זיך איבערטרינקען, טרינקען צופיעל.

overdrive' *v.* (או-ווער-דראיוו') טרייבען צו שטארק; טרייבען צו ווייט; איבערטרייבען.

o'verdriven *a.* (או'-ווער-דריוון) געטריבען מיט א צו גרויסער בעלאסטונג [וועגען מאשינען, וועלכע ווערען געטריבען מיט א גרעסערער קראפט ווי זיי זיינען בערעכענט].

overdrop' *v.* (או-ווער-דראפ') אריבערווארפען; אריבערהענגען.

overdry' *v.* (או-ווער-דראי') איבערטריקענען, טריקענען צופיעל.

overdue' *a.* (או-ווער-דיו') לאנג נאך דער צייט; נאך דער בעשטימטער צייט [פון צאהלונג פון שולדען]; לענגסט ריקשטענדיג.

overdye' *v.* (או-ווער-דאי') איבערפארבען, איבערציהען מיט אן אנדער קאליר.

overea'ger *a.* (או-ווער-איע'-גער) צו גיעריג; צו אייפריג.

overea'gerness *n.* (או-ווער-איע'-גער-נעס) צו גרויסע גיעריגקייט; צו גרויסע אייפריגקייט.

overear'nest *a.* (או-ווער-אויר'-נעסט) צו ערנסט.

overeat' *v.* (או-ווער-איעט') זיך איבערעסען.

overes'timate *v. and n.* (או-ווער-עס'-טי-מייט) איבערשעצען, שעצען צו הויך; אן איבערשעצונג פון ווערטהען.

overestima'tion *n.* (או-ווער-עס-טי-מיי'-שאן) איבערשעצונג פון ווערטהען; דאס שעצען צו הויך.

overexcite' *v.* (או-ווער-עק-סאיט') צופיעל אויפרעגען, צופיעל צורייצען.

overexcite'ment *n.* (או-ווער-עק-סאיט'-מענט) דאס זיין צופיעל אויפגערעגט אדער געריימצט.

overexert' *v.* (או-ווער-עג-זוירט') צופיעל אנשטרענגען.

o'ver-exer'tion *n.* (או'-ווער-עג-זויר'-שאן) איבעראנשטרענגונג, א צו גרויסע אנשטרענגונג.

overexpose' *v.* (או-ווער-עקס-פאוז') אין פאטאגראפיע — צו לאנג האלטען אונטער דער ווירקונג פון ליכט.

o'ver-expo'sure *n.* (או'-ווער-עקס-פאו'-זשור) אין פאטאגראפיע — דאס צופיעל האלטען פאר'ן ליכט; דאס ארויסשטעלען צופיעל צו אן אויסערליכען איינפלוס.

o'verfall *n.* (או'-ווער-פאהל) א קעסעל-גרוב [א פלעצליכע פערטיעפונג אין א וואסער (אין א טייך אדער אין ים)]; אן אונרוהיג וואסער וואס ווערט פעראורזאכט דורך שטארקע שטרעמונגען איבער זאמדבענק.

overfall' *v.* (או-ווער-פאהל') אריבערפאלען; בעפאלען.

overfare' *v.* (או-ווער-פעהר') פארביינעהן.

overfatigue' *n. and v.* (או-ווער-פע-טיג') איבערמיעדונג, א צו שטארקע מיעדקייט; צו שטארק אויסמאטערען.

overfeed' *v.* (או-ווער-פיעד') איבערקארמענען; זיך איבערעסען.

overfill' *v.* (או-ווער-פיל') איבערפילען; איבערשטאפען; איבערלאדען.

overflood' *v.* (או-ווער-פלאד') איבערשווענען, פערפלייצען.

overflour'ish *v.* (או-ווער-פלאר'-איש) צופיעל בעפוצען; איבערטרייבען.

overflow' *v.* (או-ווער-פלאו') אריבערגיסען; איבערפלייצען; אנפילען איבער די ברעגעס; אריבערפליסען, אריבערלויפען; זיך אריבערגיסען איבער די ברעגעס.

o'verflow *n.* (או'-ווער-פלאו) אן איבערשווענונג, אן איבערפלייצונג; אן איבערגוס; אן איבערפלוס; א שפע.

The river in its overflow destroyed much property.

overflow'ing *n. and a.* (או-ווער-פלאו'-אינג) אן איבערפליסונג, אן איבער

שוועמונג, א פערפלייצונג; אן איבערגוס, אן איבערפלוס; א שפע; איבערפילט, איבערפליסענד.

overflow'ingly *adv.* (או-ווער-פלאו'-אינג-לי) מיט אן איבערפלוס, בשפע.

o'verflow-mee'ting *n.* (או'-ווער-פלאו-מיע'-טינג) א פערזאמלונג, וועלכע בעשטעהט פון דעם איבערפלוס פון אן אנדער פערזאמלונג [ד. ה. פון די פערזאנען וועלכע האבען ניט געקענט אריינקומען אין דעם לאקאל פון דער גרופענער פערזאמלונג].

overfly' *v.* (או-ווער-פלאי') אריבערפליהען.

overfond' *a.* (או-ווער-פאנד') צו צערטליך, צו גוט, צו פריינדליך.

overfond'ly *adv.* (או-ווער-פאנד'-לי) מיט צופיעל צערטליכקייט אדער פריינדשאפט.

over-for'ward *a.* (או-ווער-פאהר'-הווארד) צו ראש, צו איבעראיילט.

over-for'wardness *n.* (או-ווער-פאהר'-הווארד-נעס) איבעראיילטקייט.

overfreight' *v.* (או-ווער-פרייט') איבערלאדען, אנפאקען צופיעל משא.

o'ver-fruit'ful *a.* (או'-ווער-פרוהט'-פול) צו פרוכטבאר.

overfull' *a.* (או-ווער-פול') צו פול, איבערפילט.

overfull'ness *n.* (או-ווער-פול'-נעס) איבערפילטקייט.

o'vergarment *n.* (או'-ווער-גאר-מענט) אן אויבער-בגד.

overgild' *v.* (או-ווער-גילד') בעגילדען, בעדעקען מיט גאלד.

overgird' *v.* (או-ווער-גוירד') צו פעסט פערגארטלען אדער פערבינדען.

overgive' *v.* (או-ווער-גיוו') צופיעל געבען; זיך אונטערגעבען.

overglance' *v.* (או-ווער-גלענס') איבערבליקען.

overglaze' *v.* (או-ווער-גלייז') בעדעקען מיט אן אויבערשטען גלאנץ.

o'verglaze *n.* (או'-ווער-גלייז) א צווייטע אויבערשטע גלאזור-בעדעקונג אויף ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

overglide' *v.* (או-ווער-גלאיד') איבערגליטשען.

overgloom' *v.* (או-ווער-גלוהם') פערפינסטערען, פערטונקלען, פערוואלקענען.

overgo' *v.* (או-ווער-גאו') איבערגעהן; אריבערגעהן, פערבייגעהן; פאריבערגעהן, פערשווינדען; איבערטרעפען, איבערשטייגען; איבערטרייבען.

overgrace' *v.* (או-ווער-גרייס') ארויסצייגען צופיעל עהרע אדער לייטזעליגקייט.

overgreat' *a.* (או-ווער-גרייט') איבערגרויס, צו גרויס.

overgreat'ness *n.* (או-ווער-גרייט'-נעס) איבער-גרויסקייט, צו-גרויסקייט.

overgree'dy *a.* (או-ווער-גריע'-די) צו בעגיעריג; צו תאוה'דיג.

o'verground *a.* (או'-ווער-גראונד) איבער דער ערד-פלעכע [אין געגענזאץ צו אונטעראירדיש].

overgrow' *v.* (או-ווער-גראו') בעדעקען מיט גראז אדער מיט בוימער; איבערוואקסען, אויסוואקסען צו גרויס.

o'vergrowth *n.* (או'-ווער-גראוטה) אן איבערוואוקס; אן איבערוואקסונג; אן אריבערוואקסונג.

o'verhand *n., a., adv. and v.* (או'-ווער-הענד) די אויבערהאנד, דער פארצוג [איבער עטוואס]; פון אויבען אראב [וועגען א קלאפ]; אריבערווארפענדיג די שטעך איבער'ן ברעג [אין נעהען]; פון אונטען נאך אויבען [אין א מינען-גרוב]; מיט דער האנד פון אויבען; מיט דער אויבערשטער זייט פון דער האנד נאך אויבען; אין קריקעט-שפיעל — מיט אן אויפגעהויבענער האנד; אין בייס-באל-שפיעל — מיט דער האנד העכער ווי דער שולטער; בענעהען איבער'ן ברעג.

o'verhan'ded *a.* (או'-ווער-הענ'-רער) בעזארגט מיט צופיעל ארבייטער; וואס האלט די האנד איבער דעם געגענשטאנד אדער העכער ווי דער שולטער [ווי אין קריקעט אדער בייס-באל-שפיעל].

overhan'dle *v.* (או-ווער-הענ'דל) צופיעל האלטען אין די הענד; צו אפט דערמאהנען אדער, דיסקוטירען.

overhang' *v. and n.* (או-ווער-הענג') ארויסשטארצען; אריבערהענגען, הענגען איבער עפעס; דראהען, שרעקען; ארומהענגען מיט פליטערלעך, צופיעל פערציערען; אונטערשפארען פון אויבען.

o'verhang *n.* (או'-ווער-הענג) ארויסשטארצונג; אן ארויסגעשטארצטער טייל.

o'verhap'py *a.* (או'-ווער-העפ'-אי) איבערגליקליך.

overhar'den *v.* (או-ווער-האר'דן) איבערהארטעווען.

o'verhaste *n.* (או'-ווער-הייסט) איבעראיילטקייט, א צו גרויסע איילעניש.

overhas'tily *adv.* (או-ווער-הייס'-טי-לי) אין צו גרויסער איילעניש; מיט איבעראיילונג.

overhas'tiness *n.* (או-ווער-הייס'-טי-נעס) צו גרויסע האסטיגקייט; איבעראיילונג.

overhas'ty *a.* (או-ווער-הייס'-טי) צו האסטיג; איבעראיילט.

o'verhaul *n.* (או'-ווער-האהל) א גרינדליכע אונטערזוכונג [אויב עס איז ניט נויטיג א רעפאראטור]; א גענויע איבערקוקונג.

overhaul' *v.* (או-ווער-האהל') גרינדליך אונטערזוכען [אויב עס איז נויטיג א רעפאראטור]; גרינדליך אונטערזוכען און פעררריכטען; גענוי נאכזעהן; איבערקוקען.

He spent much money to overhaul our house.

overhaul'ing *n.* (או-ווער-האהל'-אינג) ז. *overhaul*

o'verhead' *adv.* (או'-ווער-העד') איבער'ן קאפ; פון אויבען, אין דער הויך.

o'verhead *a.* (או'-ווער-העד) וואס איז פון אויבען.

o'verhead char'ges (או'-ווער-העד טשאר'-דזשעז) די בעשטענדיגע אויסגאבען פון א געשעפט, וועלכע הענגען ניט אב פון דער גרויס פון דער פראדוקציאן.

overhear' *v.* (או-ווער-היער') אונטערהערען [א געשפרעך].

They were overheard in their confidential talk.

overheat' *v.* (או-ווער-היעט') איבערהיצען, צו שטארק ערהיצען.

o'verheat *n.* (או'-ווער-היעט) אן איבערהיצונג; זונען-שטיך.

o'verhours *n.* (או'-ווער-אורז) איבערשטונדען [די איבריגע צייט וואס מען ארבייט נאך די געוועהנליכע ארבייטס-שטונדען]; לאנגע ארבייטס-שטונדען.

overis'sue *v.* (או-ווער-איש'-או) ארויסגעבען צופיעל, ארויסגעבען מעהר אלס ערלויבט [וועגען אקציעס, ווערטה-פאפיערען, וועקסלען א. ד. ג.].

o'verissue *n.* (או'-ווער-איש-או) די מעהר-אויסגאבע [אן ארויסגאבע פון צופיעל וועקסלען, אקציען, ווערטה-פאפיערען א. ד. ג.].

overjoy' *v.* (או-ווער-דזשאי') שטארק דערפרעהען, ענטציקען.

o'verjoy *n.* (או'-ווער-דזשאי) גרויס ענטציקונג.

overjump' *v.* (או-ווער-דזשאמפ') אריבערשפרינגען.

overkind' *a.* (או-ווער-קאינד') איבערטריבען פריינדליך, צו פריינדליך.

overkind'ness *n.* (או-ווער-קאינד'-נעס) איבערטריבענע פריינדליכקייט.

overknow'ing *a.* (או-ווער-נאו'-אינג) צו וויסעדיג, צו וואוילקענעוודיג.

overla'bor *v.* (או-ווער-ליי'-באר) צופיעל ארבייטען; צו פינקטליך ארבייטען.

overlade' *v.* (או-ווער-לייד') איבערלאדען, בעלאדען מיט צופיעל משא.

o'verland *a.* (או'-ווער-לענד) וואס איז מיט דעם לאנד-וועג, וואס געהט מיט דער יבשה.

overland' *adv. and v.* (או-ווער-לענד') צו לאנד, מיט לאנד, מיט דער יבשה; אין אויסטראליען — דורכקרייצען דאס לאנד מיט סטאדעס בהמות.

o'verlander *n.* (או'-ווער-לענ-דער) אין אויסטראליען — איינער וואס פלעגט דורכרייזען דאס לאנד איידער באהנען זיינען נאך דארטען געווען איינגעפיהרט; א שווערע רייזע; איינער וואס טרייבט בהמות דורך דעם לאנד פון איין קאלאניע צו דער צווייטער; אן ארומטרייבער, א בראדיאגע.

o'verland jour'ney (או'-ווער-לענד דזשויר'-ני) א רייזע מיט דער יבשה.

Our overland journey was very pleasant.

overlap' *v.* (או-ווער-לעפ') אריבערדעקען, אריבערלעגען [איינע אויף די אנדערע].

One slate on the roof overlaps the other.

o'verlap *n.* (או'-ווער-לעפ) די איבערדעקונג אדער אריבערלעגונג פון איין זאך איבער דער אנדערער.

overlarge' *a.* (או-ווער-לארדזש') צו גרויס.

o'verlate *a.* (או'-ווער-לייט) צו שפעט.

overlaunch' *v.* (או-ווער-לאנטש') אין שיף-בוי — צוזאמענשטעלען פון פערשיעדענע שטיקער האלץ דורך פוגען-פערבינדונגען.

overlav'ish *a.* (או-ווער-לעוו'-איש) צו פערשווענדעריש.

overlay' *v.* (או-ווער-ליי') אריבערלעגען; בעדעקען, איבערציהען; ארויפלעגען; צודריקען אדער דערשטיקען דורך ארויפלעגען זיך; פערטונקלען, פערוואלקענען; אין דרוקעריי — אויסגלייכען די דרוק-מאשין דורך אונטערגעלעגטע שטיקלעך פאפיער, אז זי זאל גלייכמעסיג דרוקען.

o'verlay *n.* (או'-ווער-ליי) אן איבערדעק, א דעקע; א צוגעשניטען שטיקעל פאפיער וואס ווערט אונטערגעלעגט אין א דרוק-מאשין צו מאכען דעם דרוק גלייכמעסיג; אן אויבער-טישטוך [א טישטוך, מיט וועלכען מען דעקט איבער א בעדעקטען טיש]; א האלז-טוך, א קראוואט.

overlay'ing *n.* (או-ווער-ליי'-אינג) אן איבערדעק, א דעקע; דאס אונטערלעגען שטיקלעך פאפיער אין א דרוק-מאשין צו מאכען דעם דרוק גלייכמעסיג.

o'verleaf' *adv.* (או'-ווער-ליעף') אויף דער אנדערער זייט פון בלאט.

overleap' *v.* (או-ווער-ליעפ') אריבערשפרינגען; אריבערהיפען.

overleap' one's self (או-ווער-ליעפ'

הוואנצ סעלף) זיך אליין אריבערשפרינגען, צו ווייט שפרינגען.

overlear'ned *a.* (או-וועער-לויר'-נעד) צו געלערענט; צו פעדאנטיש.

overlear'nedness *n.* (או-וועער-לויר'-נעד-נעס) צו גרויסע געלעהרטקייט; פעדאנטיזם.

o'verleather *n.* (או'-וועער-לעטה-ער) דאס אויבערלעדער, די ווערכעס פון שיך אדער שטיוועל.

overleav'en *v.* (או-וועער-לעוו'ן) שטארק איינזייערען [טייג], לאזען שטארק אויפגעהן.

overlie' *v.* (או-וועער-לאי') אריבערלעגען, ארויפלעגען; צודריקען אדער דערשטיקען דורך ארויפלעגען זיך.

o'verlight *n.* (או'-וועער-לאיט) א צו שטארקע ליכטיגקייט.

overlive' *v.* (או-וועער-ליוו') אריבערלעבען.

overliv'er *n.* (או-וועער-ליוו'-ער) איינער וואס לעבט אריבער א צווייטען.

overload' *v.* (או-וועער-לאוד') איבערלאדען, בעלאדען מיט צופיעל משא.

o'verload *n.* (או'-וועער-לאוד) אן איבערלאדונג, א צו גרויסע לאסט, א צו שווערע משא.

overlock' *v.* (או-וועער-לאק') אבשליסען; ארויסדרעהען מיט דעם שליסעל דאס ציננגעל פון שלאס מעהר ווי נויטיג.

o'verlock *a.* (או'-וועער-לאק) וואס בעווארפט דעם ברעג [ווענען שטעך, וועלכע בענעהען דעם ברעג פון שטאף איהם צו פערפעסטיגען ער זאל זיך ניט דריבלען].

overlook' *v. and n.* (או-וועער-לוק') בעקוקען פון דער הויך; זיך ערהויבען איבער...; איבערקוקען; אויפפאסען; פערזעהן; צוטומלען מיט א בליק; אויסקוק [פון דער הויך]; הויכקייט [אראבצוקוקען].

overlook'er *n.* (או-וועער-לוק'-ער) אן איבערזעהער, אן איבערקוקער; אן אויפזעהער.

o'verlord *n.* (או'-וועער-לאהרד) אן אויבערהאר, אן אויבערהערשער; אין דער אלטער געשיכטע פון ענגלאנד — איינער פון די אנגלא-זאקסישע קעניגע אדער לארדען וואס האט געהאט די אויבערהערשאפט איבער די אנדערע לארדען.

overlove' *v.* (או-וועער-לאוו') צו שטארק ליעבען; איבערשעצען.

o'verly *adv. and a.* (או'-וועער-לי) צופיעל, איבער דער מאס; נאכלעסיג; אויבערפלעכליך.

overman' *v.* (או-וועער-מען') בעשעפטיגען מעהר מענשען ווי נויטיג; איבערמעכטיגען, איבערוועלטיגען.

o'verman *n.* (או'-וועער-מען) אן אויפזעהער, א פארמאן; אן אויפזעהער אויף גרובען-ארבייטער אדער מינען-ארבייטער.

o'vermantel *n.* (או'-וועער-מענטל) די אויבער-פערציערונג איבער דעם געזימס פון א קאמין.

overmarch' *v.* (או-וועער-מארטש') אויסמאטערען דורך צופיעל מארשירען; לאזען צופיעל מארשירען.

overmask' *v.* (או-וועער-מעסק') בעדעקען מיט א מאסקע; פערדעקען, בעהאלטען.

overmast' *v.* (או-וועער-מעסט') אויפשטעלען צו הויכע אדער צו שווערע מאסטען [אויף א שיף].

overmas'ter *v.* (או-וועער-מעס'-טער) בייקומען, איבערוועלטיגען; בעהערשען.

overmatch' *v.* (או-וועער-מעטש') איבערוועלטיגען; איבערטרעפען; חתונה מאכען פון א גרעסערען יחוס.

o'vermatch *n.* (או'-וועער-מעטש) אן איבערטרעפונג, אן איבערשטייגונג, אן איבערגעוואלט.

o'ver-matura'tion *n.* (או'-וועער-מעטיו-ריי'-שאן) דאס זיין צו אלט צו ערפילען ריכטיג געוויסע פונקציאנען.

o'ver-mature' *a.* (או'-וועער-מע-טיור') איבער די יאהרען, איבער דעם נויטיגען עלטער.

overmeas'ure *v.* (או-וועער-מעזש'-אור) איבערשעצען; צו הויך אבשאצען אדער אבמעסטען.

o'vermeasure *n.* (או'-וועער-מעזש-אור) אן איבערמאס; א צוגאב צו דער מאס, א הכרעה.

overmod'est *a.* (או-וועער-מאד'-עסט) צו בעשיידען.

overmod'estly *adv.* (או-וועער-מאד'-עסט-לי) מיט צופיעל בעשיידענהייט.

overmod'esty *n.* (או-וועער-מאד'-עס-טי) צו גרויסע בעשיידענהייט.

overmount' *v.* (או-וועער-מאונט') שטייגען העכער אלס...; שטייגען צו הויך.

o'vermount *n.* (או'-וועער-מאונט) א פאספארטו איינצופאסען א בילד [א דיקער פאפיער-ראנד ארום א בילד וואס ווערט איינגעפאסט אונטער א גלאז, כדי אבצוטיילען דאס גלאז פון בילד].

overmuch' *a. and adv.* (או-וועער-מאטש') צופיעל, איבערמעסיג; אין א צו הויכען גראד, אין א צו גרויסער מאס.

overmul'tiply *v.* (או-וועער-מאל'-טי-פלאי) צופיעל מאל איבער'חזר'ען, צופיעל מאל כפל'ען; פערמעהרען אין צו גרויסע צאהלען.

overmul'titude *v.* (או-וועער-מאל'-טי-טיוד) איבעריאגען אין צאהל.

overname' *v.* (או-וועער-ניים') ווידערהאלען דעם נאמען; אויסרופען איין נאמען נאך'ן אנדערען.

o'vername *n.* (או'-וועער-ניים) א צונעמעניש, א צונאמען.

overneat' *a.* (או-וועער-ניעט') צו נעט, צו פיין.

overnet' *v.* (או-וועער-נעט') בעדעקען מיט א נעץ.

overnice' *a.* (או-וועער-נאיס') איבערטריבען שעהן, צו שעהן, צו פיין.

overnice'ly *adv.* (או-וועער-נאיס'-לי) צו שעהן, צו פיין.

overnice'ness *n.* (או-וועער-נאיס'-נעס) איבערטריבענע שעהנקייט; צופיעל פיינקייט.

overnight' *adv.* (או-וועער-נאיט') איבער נאכט; דורך נאכט.

o'vernight *a. and n.* (או'-וועער-נאיט) דער פאריגער אווענד; וואס דויערט איבער נאכט; וואס איז געטהאן דורך נאכט; וואס איז שייך צו דעם פאריגען אווענד.

overnu'merous *a.* (או-וועער-ניו'-מע-ראס) צו צאהלרייך.

overoffi'cious *a.* (או-וועער-א-פיש'-אס) צודרינגליך; צו דיענסטפערטיג; וואס מישט זיך צופיעל אין יענעמס עסקים ניט געבעטענערהייד.

overpaint' *v.* (או-וועער-פיינט') מאלען אדער שילדערען מיט צו שטארקע פארבען.

overpart' *v.* (או-וועער-פארט') געבען איינעם א צו שווערע ראלע.

o'verpar'tial *a.* (או'-וועער-פאר'-שעל) צו פארטייאיש.

overpass' *v.* (או-וועער-פעס') אריבערגעהן; פאריבערגעהן; פארבייגעהן; אריבערשטייגען; ניט בעמערקען, דורכלאזען.

overpassed' *a.* (או-וועער-פעסט') פאריבער, פארביי.

overpas'sionate *a.* (או-וועער-פעש'-אנ-אייט) צו ליידענשאפטליך.

overpast' *a.* (או-וועער-פעסט') ז. *overpassed*.

overpay' *v.* (או-וועער-פיי') איבערצאהלען, צאהלען צו פיעל; געבען א צו גרויסע בעלוינונג.

o'verpayment *n.* (או'-וועער-פיי-מענט) אן איבערצאהלונג, א צו גרויסע בעצאהלונג.

overpeer' *v.* (או-וועער-פיער') אריבערקוקען; אריבערשטייגען.

overpeo'ple *v.* (או-וועער-פיע'פל) צופיעל בעפעלקערען.

o'ver-persuade' *v.* (או'-וועער-פער-סהווייד') שטארק איבעררעדען, שטארק בעאיינפלוסען נעגען אימעצענס א מיינונג אדער נייגונג.

overplant' *v.* (או-וועער-פלענט') צופיעל אנפלאנצען.

overplease' *v.* (או-וועער-פליעז') צו שטארק ענטציקען.

o'verplus *n.* (או'-וועער-פלאס) אן איבערפלוס, אן איבערמאס.

overply' *v.* (או-וועער-פלאי') צופיעל אנשטרענגען.

overpoise' *v.* (או-וועער-פאיז') איבערוועגען.

o'verpoise *n.* (או'-וועער-פאיז) אן איבערגעוויכט.

overpol'ish *v.* (או-וועער-פאל'-איש) צופיעל פאלירען.

overpon'derous *a.* (או-וועער-פאנ'-דע-ראס) צו שווער, צו געוויכטיג.

overpop'ulate *v.* (או-וועער-פאפ'-יו-לייט) צופיעל בעפעלקערען.

overpopula'tion *n.* (או-וועער-פאפ-יו-ליי'-שאן) אן איבערבעפעלקערונג, א צו גרויסע בעפעלקערונג.

overpost' *v.* (או-וועער-פאוסט') אריבעריאגען, אריבעראיילען.

o'verpo'tent *a.* (או'-וועער-פאו'-טענט) איבערמעכטיג, צו מעכטיג.

overpow'er *v.* (או-וועער-פאו'-ער) בייקומען, איבערוועלטיגען, גובר זיין.

o'verpower *n.* (או'-וועער-פאו-ער) איבערמאכט, איבערגוואלט; איבערוועלטיגונג, דאס גובר זיין.

overpow'eringly *adv.* (או-וועער-פאו'-ער-אינג-לי) מיט איבערמאכט; איבערוועלטיגענדיג, גובר זייענדיג.

overpraise' *v.* (או-וועער-פרייז') צופיעל לויבען, צופיעל ריהמען.

overprai'sing *n.* (או-וועער-פריי'-זינג) איבערטריבענע שבחים.

overpress' *v.* (או-וועער-פרעס') צופיעל בעדריקען; צו שטארק דריקען; נידערדריקען, בייקומען, גובר זיין; איבערלאסטען, איבערלאדען.

o'verpressure *n.* (או'-וועער-פרעש-אור) איבערדרוק, א צו שטארקער דרוק, א צו שטארקע בעדריקונג.

o'verpressure-valve *n.* (או'-וועער-פרעש-אור-וועלוו) אן איבערדרוק-ווענטיל, א זיכערהייטס-ווענטיל [א ווענטיל אין א דאמפף-קעסעל, וועלכער עפענט זיך ווען דער דאמפף-דרוק אין קעסעל ווערט צו גרויס].

overprize' *v.* (או-וועער-פראיז') צו הויך שעצען, איבערשעצען.

o'ver-produc'tion *n.* (או'-וועער-פרא-

דאַק'-שאַן) איבער־פּראָדוקציאָן [דאָס פּראָדוצירען סחורות מעהר וויפיעל די נאָכפראַגע איז אויף זיי].

overprompt' *a.* (אָו-ווער-פּראַמפּט') צו בעריים, צו שנעל.

overprompt'ness *n.* (אָו-ווער-פּראַמפּט'-נעס) איבערטריבענע בערייטוויליגקייט; גרויס ניכקייט.

overproof' *a.* (אָו-ווער-פּרוהף') איבער דער פּראָבע [וועגען ספּיריטוס אָדער אַנדערע אַלקאָהאָלען וואָס זיינען שטאַרקער אַלס די געוועהנליכע פּראָבע].

o'verproud *a.* (אָו'-ווער-פּראַוד) צו שטאָלץ.

o'ver-pur'chase *n.* (אָו'-ווער-פּויר'-טשעס) א צו טייערער פּרייז; א צו טייערער קויף; דאָס אַנקויפען מעהר ווי נויטיג.

over-rake' *v.* (אָו-ווער-רייק') איבערשטירצען, אומוואַרפען [וועגען א שיף וואָס ווערט געוואָרפען פון די ים־כוואַליעס]; צופיעל פּייניגען; זיין צופיעל אַנגעשטרענגט.

overrank' *a.* (אָו-ווער-רענק') צו רייך, צו פעט; איבערפול.

o'verrate *n.* (אָו'-ווער-רייט) אַן איבערשעצונג, א צו הויכער פּרייז.

overrate' *v.* (אָו-ווער-רייט') איבערשעצען.

I do not wish to **overrate** my abilities.

overreach' *v.* (אָו-ווער-ריעטש') אַדיבערגרייכען; אַריבערשטייגען; אַריבערכיטרעווען, בעטריגען; צו ווייט אויסציהען אָדער אויסשטרעקען; אַנקלאַפּען די הינטערשטע פיס מיט די פאָדערשטע [וועגען א פערד וואָס לויפט].

o'verreach *n.* (אָו'-ווער-ריעטש) א וואונד אויף דעם פאָדער־פוס פון א פערד, וואָס קומט פון אַנקלאַפּען די הינטערשטע פיס מיט די פאָדערשטע ביים לויפען.

overrea'cher *n.* (אָו-ווער-ריע'-טשער) א בעטריגער, אַן אָבּנאַרער; א פערד וואָס קלאַפּט אָן די פאָדערשטע פיס מיט די הינטערשטע ביים לויפען.

overread' *v.* (אָו-ווער-ריעד') איבערלעזען, איבערלייענען, דורכלעזען; צופיעל לעזען.

overread' *a.* (אָו-ווער-רעד') צופיעל געלעזען.

overreck'on *v.* (אָו-ווער-רעק'ן) רעכענען צו הויך; צופיעל אָנרעכענען.

o'ver-refine' *v.* (אָו'-ווער-רי-פאַין') צופיעל פערפיינען; מאַכען א צו פיינעם אונטערשיעד.

o'ver-refine'ment *n.* (אָו'-ווער-רי-פאַינ'-מענט) צו גרויסע פערפיינערונג.

overrelig'ious *a.* (אָו-ווער-רי-לידזש'-אָס) צו רעליגיעז, צו פרום.

override' *v.* (אָו-ווער-ראַיד') 1. אַריבעררייטען, אַריבערפאָהרען; 2. אָבשאַפען, מאַכען אונגילטיג; 3. צופיעל רייטען; אויסמאַטערען פון צופיעל רייטען; 4. אַריבעריאָגען אין רייטען; 5. אין כירורגיע — אַריבערלעגען איינע איבער די אַנדערע [וועגען די שטיקלעך פון א נעבראָכענעם ביין].

2. The last decision of the court **overrides** all previous decisions.

override' one's commis'sion (אָו-ווער-ראַיד' וואַנז קאָ-מיש'-אָן) איינגענמעכטיג אָדער ווילקירליך זיך פיהרען אין אַמט.

o'verrigged *a.* (אָו'-ווער-ריגד) מיט צו שווערער אויסשטאַטונג, מיט צו שווערע שטריק־ווערק [וועגען א שיף].

o'ver-right'eous *a.* (אָו'-ווער-ראַי'-טשאָס) צו גערעכטיג, צו עהרליך, צו וצדקתד'דיג.

overrig'id *a.* (אָו-ווער-רידזש'-איד) צו שטרענג.

overripe' *a.* (אָו-ווער-ראַיפּ') צו רייף.

overri'pen *v.* (אָו-ווער-ראַי'פּן) מאַכען צו רייף.

overroast' *v.* (אָו-ווער-ראָוסט') צופיעל בּראָטען.

overrule' *v.* (אָו-ווער-רוהל') ענטשיידען, אידאַנגען, צוריקווייזען, פערוואַרפען; איבערוועלטיגען, בעהערשען, קאָנטראָלירען; רעגירען, ווענדען אין אַן אַנדער ריכטונג.

overru'ler *n.* (אָו-ווער-רוה'-לער) אַן איבערוועלטיגער, א בעהערשער, א רעגירער.

overru'ling *a.* (אָו-ווער-רוה'-לינג) וואָס געברויכט א הערשענדע אָדער קאָנטראָלירענדע מאַכט; וואָס בענוצט די אויטאָריטעט צוריקצואווייזען א בעשלוס.

overru'lingly *adv.* (אָו-ווער-רוה'-לינג-לי) געברויכענדיג א הערשענדע אָדער קאָנטראָלירענדע מאַכט; בענוצענדיג די אויטאָריטעט צוריקצואווייזען א בעשלוס.

overrun' *v.* (אָו-ווער-ראַן') אַריבערלויפען, אַריבעריאָגען; צו ווייט לויפען; לאָזען צו ווייט לויפען; אַריבערפאָהרען [און בעשעדיגען]; צוטראַמפּלען, מאַכען א תל; גובר זיין, בייקומען, איבערוועלטיגען; איבערלויפען, איבערפליסען, איבערשווענזען, פערפלייצען; דורכזעהן, דורכלויפען מיט די אויגען; דורכלויפען מיט'ן געדאַנק; אַנטלויפען, מאַכען פּליטה; אַריבערטראָגען דרוק־זאַץ פון א שורה אָדער פון א זייט צו דער צווייטער.

o'verrun *n.* (אָו'-ווער-ראַן) דאָס אַריבערלויפען; די מאָס אויף וויפיעל עס לויפט אַריבער; א הכרעה, אַן איבערמאָס.

overrun'ner *n.* (אָו-ווער-ראַנ'-ער) אַן אַריבערלויפער.

overrun' the con'stable (אָו-ווער-ראַן' טהי קאַנ'-סטעבל) לעבען איבער די מיטלען.

oversail' *v.* (אָו-ווער-סייל') אין אַרכיטעקטור — אַרויסשטאַרצען אַריבער דעם פּראָנט.

overscent' *v.* (אָו-ווער-סענט') אַריבערשמעקען [לאָזען א גערוך, וועלכער זאָל ניט לאָזען פיהלען דעם פריהערינען גערוך].

o'ver-scru'pulous *a.* (אָו'-ווער-סקרו'-פּיו-לאָס) צו געוויסענהאַפט, צו פּאַרזיכטיג.

o'ver-scru'pulousness *n.* (אָו'-ווער-סקרו'-פּיו-לאָס-נעס) צופיעל געוויסענהאַפטיגקייט, צו גרויסע פּאַרזיכטיגקייט אָדער איבערלעגונג.

o'versea *a.* (אָו'-ווער-סיע) פון יענער זייט ים; אויסלענדיש.

o'versea' *adv.* (אָו'-ווער-סיע') מעבר לים, איבער יענער זייט ים.

o'verseas' *adv.* (אָו'-ווער-סיעז') ז. *oversea*.

oversee' *v.* (אָו-ווער-סיע') 1. אויפזעהן, אַכטונג געבען; 2. פערזעהן, ניט בעמערקען.

1. Please **oversee** all the arrangements for the dinner to-night.

overseer' *n.* (אָו-ווער-סיער') אַן אויפזעהער; אַן אויפזעהער איבער אַרבייטער; א משגיח.

oversell' *v.* (אָו-ווער-סעל') צו טייער פערקויפען; פערקויפען מעהר וויפיעל מען האָט.

oversen'sitive *a.* (אָו-ווער-סענ'-סי-טיוו) צו עמפּפינדליך.

overset' *v.* (אָו-ווער-סעט') אומוואַרפען, אומשטירצען; איבערקעהרען; אומגעוואָרפען ווערען; איבערגעקעהרט ווערען.

o'verset *n.* (אָו'-ווער-סעט) אַן איבערקעהרניש, א חורבן.

oversew' *v.* (אָו-ווער-סאָו') אַריבערנעהען, אַריבערוואַרפען די שטעך איבער'ן ברעג.

overshade' *v.* (אָו-ווער-שייד') אַריבערציהען מיט א שאָטען, טונקעל מאַכען.

overshad'ow *v.* (אָו-ווער-שעד'-אָו) בעדעקען מיט א שאָטען; בעשיצען.

overshad'ower *n.* (אָו-ווער-שעד'-אָ-ער) איינער וואָס וואַרפט א שאָטען אויף עטוואָס.

o'vershoe *n.* (אָו'-ווער-שוה) א קאַלאָש.

overshoot' *v.* (אָו-ווער-שוהט') אַריבערשיסען; שיסען צו ווייט; צו ווייט פערקריכען, אַריבערטרעטען די גרענעצען, אַריבערכאַפּען די מאָס.

overshoot' one's self (אָו-ווער-שוהט' וואַנז סעלף) איבערכאַפּען די מאָס; צופיעל וואָגען; צופיעל אונטערנעהמען; אונטערנעהמען איבער די כוחות.

overshot' *a.* (אָו-ווער-שאָט') אַריבערגעשאָסען; געשאָסען צו ווייט; צו ווייט פערקראָכען; אַריבערגעכאַפּט די מאָס; געכאַפּט א צו גרויסע כוסה [שכור]; וואָס די אויבערשטע צייהנער זיינען אַרויסגעשטאַרצט איבער די אונטערשטע [ווי ביי הינד]; וואָס ווערט געטריבען דורך א וואַסער־שטראָם וואָס גיסט זיך פון אויבען [וועגען א וואַסער־ראָד].

o'vershot *n.* (אָו'-ווער-שאָט) א וואַסער־שטראָם וואָס בעטרייבט אַן איבערגוס וואַסער־ראָד; א מיהל מיט אַן איבערגוס וואַסער־ראָד.

ז. ***overshot water-wheel***.

o'vershot wa'ter-wheel (אָו'-ווער-שאָט וואָה'-טער-הוויעל) אַן איבערגוס וואַסער־ראָד [א וואַסער־ראָד וואָס ווערט בעטריבען דורך א וואַסער־שטראָם וועלכער גיסט זיך אויף דעם ראָד־ראַנד פון אויבען].

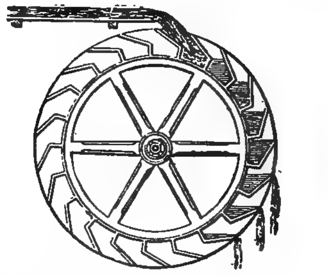

Overshot Water-wheel

o'versight *n.* (אָו'-ווער-סאַיט) 1. אויפזיכט, השגחה; 2. א פערזעהן, א פעהלער.

1. The manager has **oversight** over all the departments. 2. The failure to send the letter was an **oversight** on my part.

o'versightedness *n.* (אָו'-ווער-סאַיט-עד-נעס) ווייט־זיכטיגקייט.

o'versize *n.* (אָו'-ווער-סאַיז) אַן איבערטריבענע גרויס.

overskip' *v.* (אָו-ווער-סקיפּ') איבערשפּרינגען; איבערהיפּען, אויסלאָזען; פערבייגעהן אָהן צו בעמערקען, פערנאַכלעסיגען.

o'verskirt *n.* (אָו'-ווער-סקוירט) אַן אויבער־קלייד.

o'verslaugh *n.* (אָו'-וועָר-סלאַה) אַ דאַמבע, אַ זאַמד=באַנק אין אַ טייך.

overslaugh' *v.* (אָו-וועָר-סלאַה') הינדערען; אבהאַלטען, פערהאַלטען; אריבערגעהן איבער איינעם צו גונסטען פון אַן אַנדערען [ווי ביים אַנשטעלען אויף אַן אַמט].

oversleep' *v.* (אָו-וועָר-סליעפּ') פערשלאָפען, שלאָפען צו שפּעט.

overslip' *v.* (אָו-וועָר-סליפּ') דורכלאָזען, פערביילאָזען; פערנאַכלעסיגען.

oversnow' *v.* (אָו-וועָר-סנאָו') איבערשנייען, בעדעקען מיט שניי; ווייס ווערען, ווי בעדעקט מיט שניי; גרוי ווערען, אַלט ווערען.

oversold' *a.* (אָו-וועָר-סאָולד') צו טייער פערקויפט; פערקויפט מעהר וויפיעל מען קען ליפערען.

oversoon' *adv.* (אָו-וועָר-סוהן') צו באַלד.

oversor'row *v.* (אָו-וועָר-סאָר'-אָו) צופיעל בעקלאַגען אדער בעדויערען; צו שטאַרק פערדריסען.

o'ver-soul *n.* (אָו'-וועָר-סאָול) דער אויבער=גייסט; גאָט אַלס דער גייסט פון יעדער עקזיסטענץ.

oversow' *v.* (אָו-וועָר-סאָו') צופיעל פערזייהען; בעזייהען, בעשפּרענקלען.

overspan' *v.* (אָו-וועָר-ספּען') אריבערשפּאַנען, אריבערציהען, אריבערשטרעקען.

overspeak' *v.* (אָו-וועָר-ספּיעק') צופיעל ריידען, געברויכען צופיעל ווערטער.

overspent' *a.* (אָו-וועָר-ספּענט') איבערמיעדעט, שטאַרק אבגעמאַטערט.

overspread' *v.* (אָו-וועָר-ספּרעד') אריבערשפּרייטען, איבערדעקען; זיין אריבערגעדעקט.

overspring' *v.* (אָו-וועָר-ספּרינג') אריבערשפּרינגען.

overstain' *v.* (אָו-וועָר-סטיין') בעפלעקען, בעשמוצען, פערשמירען.

overstand' *v.* (אָו-וועָר-סטענד') שטעהן צו שטרענג פאַר די פאָדערונגען אדער בעדינגונגען.

overstare' *v.* (אָו-וועָר-סטעהר') ארויסבריינגען פון געדולד אַנקוקענדיג מיט שטאַרע בליקען.

overstate' *v.* (אָו-וועָר-סטייט') איבערטרייבען, מגזם זיין.

overstate'ment *n.* (אָו-וועָר-סטייט'-מענט) אַן איבערטריבענע בעהויפּטונג, אַן איבערטרייבונג, אַ גוזמא.

overstay' *v.* (אָו-וועָר-סטיי') שטעהן צו לאַנג, שטעהן איבער דער צייט.

overstep' *v.* (אָו-וועָר-סטעפּ') איבערטרעטען.

Government officials must be careful not to overstep their authority.

o'verstock *n.* (אָו'-וועָר-סטאַק) אַ צו גרויסער זאַפּאַס, אַ גרויסער איבערפלוס, אַ צו גרויסער פאָרראַט.

overstock' *v.* (אָו-וועָר-סטאַק') איבערפילען, צופיעל אַנגרייטען, צופיעל אַנשאַפען.

The market is overstocked with goods.

overstore' *v.* (אָו-וועָר-סטאָור') איבערפילען, צופיעל אַנפּאַקען.

o'verstrain *n.* (אָו'-וועָר-סטריין) אַ צו גרויסע אַנשטרענגונג.

overstrain' *v.* (אָו-וועָר-סטריין') זיך צופיעל אַנשטרענגען; צו שטאַרק אַנציהען אדער אויסשטרעקען.

overstream' *v.* (אָו-וועָר-סטריעם') איבערשטרעמען, איבערפלייצען.

overstretch' *v.* (אָו-וועָר-סטרעטש') צופיעל אויסציהען, צו שטאַרק אויסשטרעקען.

overstrew' *v.* (אָו-וועָר-סטרוה') בעשטרייען, בעשפּרענקלען.

overstring' *v.* (אָו-וועָר-סטרינג') ציהען די סטרונעס פון אַ פּיאַנאָ אין צוויי אבטיילונגען וועלכע קרייצען זיך.

overstrung' *a.* (אָו-וועָר-סטראַנג') צו שטאַרק אַנגעצויגען, צו שטאַרק אַנגעשטרענגט [וועגען נערוועז]; וואָס האָט צוויי אבטיילונגען סטרונעס וועלכע קרייצען זיך [וועגען אַ פּיאַנאָ].

overstud'ied *a.* (אָו-וועָר-סטאַד'-איד) צופיעל שטודירט; צו געלערענט.

o'verstudy *n.* (אָו'-וועָר-סטאַד-אי) אַן איבערמעסיגעס שטודיום.

overstud'y *v.* (אָו-וועָר-סטאַד'-אי) צופיעל שטודירען.

oversup' *v.* (אָו-וועָר-סאַפּ') צופיעל עסען אדער טרינקען.

o'versupply *n.* (אָו'-וועָר-סאַ-פּלאַי) אַ צו גרויסער זאַפּאַס אדער פאָרראַט.

oversupply' *v.* (אָו-וועָר-סאַ-פּלאַי') בעזאָרגען מיט אַ צו גרויסען זאַפּאַס אדער פאָרראַט.

o'versure *a.* (אָו'-וועָר-שוהר) צו זיכער.

oversway' *v.* (אָו-וועָר-סהוויי') איבערוועלטיגען, בייקומען, גובר זיין, מנצח זיין.

overswell' *v.* (אָו-וועָר-סהוועל') איבערלויפען, איבערפליסען.

o'vert *a.* (אָו'-וואָירט) אָפען, עפענטליך, אָפענבאַר.

o'vert act (אָו'-וואָירט עקט) אין קרימינעלער געזעצגעבונג — די פערברעכערישע טהאַט גופא [אין געגענזאַץ צו אַלעם וואָס האָט אַ שייכות מיט דער טהאַט].

overtake' *v.* (אָו-וועָר-טייק') 1. איבערנעהמען, פאַקען, אַניאָגען; 2. פערכאַפּען; איבערראַשען, קומען אונערוואַרטעט; 3. צוטומלען; פער'שכור'ען.

1. He ran so fast that nobody could overtake him. 2. All were overtaken with surprise by the good news.

overtalk' *v.* (אָו-וועָר-טאָהק') צופיעל רעדען, אריבערכאַפּען די מאָס אין רעדען.

overtask' *v.* (אָו-וועָר-טעסק') צופיעל בעלאַסטען [מיט ארבייט אדער פליכטען].

The pupils are overtasked with lessons.

o'vertask *n.* (אָו'-וועָר-טעסק) אַ צו שווערע בעלאַסטונג.

overtax' *v.* (אָו-וועָר-טעקס') 1. ארויפלעגען צו גרויסע שטייערען; 2. ארויסדריקען צופיעל.

2. He overtaxed his energies on his last journey.

overteemed' *a.* (אָו-וועָר-טיעמד') אויסגעמאַטערט, ערשעפּט דורך צופיעל געבעהרען אדער דורך צו שטאַרקער פרוכטבאַרקייט.

o'ver there (אָו'-וועָר טהער) אָט דאָרט.

"Where is my hat"? Over there.

o'ver the way (אָו'-וועָר טהי הוויי) געגענאיבער, איבער'ן וועג.

overthrow' *v.* (אָו-וועָר-טהראָו') אומוואַרפען; איבערקעהרען; אומשטירצען; בייקומען, בעזיעגען; פערניכטען, צושטערען, רואינירען; מאַכען אַ תל; מאַכען צו גאַרנישט; אין קריקעט=שפּיעל — פערוואַרפען דעם באַל צו ווייט.

o'verthrow *n.* (אָו'-וועָר-טהראָו) אומוואַרפונג; אומשטירצונג; פערניכטונג; נידערלאַגע; דאָס מאַכען אדער ווערען צו נישט.

The revolution resulted in the overthrow of the government.

o'ver-throw *n.* (אָו'-וועָר-טהראָו) אין קריקעט=שפּיעל — דאָס פערוואַרפען אַ באַל צו ווייט.

overthrow'er *n.* (אָו-וועָר-טהראָו'-ער) איינער וואָס וואַרפט אום, שטירצט, צושטערט אדער פערניכטעט.

overtilt' *v.* (אָו-וועָר-טילט') איבערקעהרען, אומוואַרפען.

o'vertime *n.* (אָו'-וועָר-טאַים) איבערשטונדען, איבער=צייט [די צייט וואָס מען ארבייט נאָך דער געוועהנליכער ארבייטסצייט].

o'vertime' *adv.* (אָו'-וועָר-טאַים') אין עקסטרא צייט, אין די איבער=שטונדען.

overtire' *v.* (אָו-וועָר-טאַיר') צו שטאַרק אבמאַטערען; ווערען צו שטאַרק אויסגעמאַטערט.

overti'tle *v.* (אָו-וועָר-טאַי'טל) געבען אַ צו הויכען טיטעל; צוגעבען עפּעס צופיעל ווערטה.

o'vertly *adv.* (אָו'-וואָירט-לי) אויף אַן אָפענעם, אָפענבאַרען אדער עפענטליכען אופן.

overtoil' *v.* (אָו-וועָר-טאָיל') אויסמאַטערען מיט צופיעל ארבייט.

over-toise' *v.* (אָו-וועָר-טאָיז') איבערמעסטען, אויסמעסטען.

o'vertone *n.* (אָו'-וועָר-טאָון) אַן אויבער=טאָן.

overtop' *v.* (אָו-וועָר-טאַפּ') איבערשטייגען אין הויך; איבערטרעפען, איבערשטייגען; פערטונקלען [מיט גרויסקייט, קראַפט א. ז. וו.].

overtow'er *v.* (אָו-וועָר-טאָו'-ער) נרייכען צו הויך; אריבערגרייכען, אריבערשטייגען.

overtrade' *v.* (אָו-וועָר-טרייד') האַנדלען איבער די קרעפטען, קויפען מעהר ווי דאָס קאַפּיטאַל ערלויבט.

overtrip' *v.* (אָו-וועָר-טריפּ') לייכט און נעשיקט אריבערגעהן.

overtrust' *v.* (אָו-וועָר-טראַסט') צופיעל טרויען.

o'vertrust *n.* (אָו'-וועָר-טראַסט) אַ צו גרויסער פערטרויען.

o'verture *n. and v.* (אָו'-וואָיר-משור) אַן אָווערטיורע, אַ מוזיקאַלישע איינלייטונג [ווי למשל פון אַן אָפּערא]; אַ הקדמה; אַ פאָרשלאַג; אַ פאָרמעלער פאָרשלאַג צו אַ קירכען=נעריכט; מאַכען אַ פאָרשלאַג צו אַ קירכען=נעריכט.

overturn' *v.* (אָו-וועָר-טוירן') איבערקעהרען, אומוואַרפען; צושטערען, פערניכטען, מאַכען צו גאַרנישט; אומשטירצען, בייקומען; זיך איבערקעהרען.

o'verturn *n.* (אָו'-וועָר-טוירן) אומוואַרפונג, איבערקעהרונג; צושטערונג; אַ רעפריין [אַ טייל פון אַ ליעד וואָס ווידערהאָלט זיך נאָך יעדען פערז].

overtur'ner *n.* (אָו-וועָר-טויר'-נער) אַן אומוואַרפער, אַן איבערקעהרער, אַ צושטערער.

overtwine' *v.* (אָו-וועָר-טהוואַין') ארומפלעכטען, אריינפלעכטען.

overuse' *v.* (אָו-וועָר-יוז') נעברויכען צופיעל אדער צו אָפט.

o'veruse *n.* (אָו'-וועָר-יוס) אַ צו אָפטער אדער צו גרויסער נעברויך.

overvalua'tion *n.* (אָו-וועָר-וועל-יו-איי'-שאַן) אַן איבערשעצונג, אַ צו הויכע שעצונג.

overval'ue *v.* (אָו-וועָר-וועל'-יו) איבערשעצען, שעצען צו הויך; איבערשטייגען אין ווערטה.

overveil' *v.* (אָו-וועָר-וויל') בעדעקען

מיט א שלייער אדער וואול; איינהילען, פערהילען.

overview' *v.* (או-ווער-וויו') בעקוקען פון דער הויך; זיך ערהויבען איבער...; אויפפאסען.

overvote' *v.* (או-ווער-וואוט') אריבער־שטימען; האבען א גרעסערע צאהל שטימען.

overwalk' *v.* (או-ווער-וואהק') ארי־בערגעהן.

overwash' *v.* (או-ווער-וואש') איבער־פליסען, פערפליצען, בעדעקען.

overwatch' *v.* (או-ווער-וואטש') צו־פיעל וואכען אדער היטען; ערמיעדען דורך לאנגען וואכען; וואכען צו לאנג אדער צו שפעט; אויפפאסען אדער וואכען איבער עפעס.

overwear' *v.* (או-ווער-וועהר') צופיעל טראגען אדער געברויכען; שטארק אב־טראגען; ערשעפען; אויסמאטערען, שטארק אנשטרענגען.

o'verwear *n.* (או'-ווער-וועהר) אוי־בער־קליידער.

overwear'y *v.* (או-ווער-וויער'-אי) אויסמאטערען.

overween' *v.* (או-ווער-וויען') האבען א צו הויכע מיינונג [הויפטזעכליך וועגען זיך אליין].

overwee'ning *n.* (או-ווער-וויע'-נינג) דאס האלטען פון זיך צו שטארק; דאס זיין גדול'דיג ביי זיך.

overwee'ning ambi'tion (או-ווער-וויע'-נינג עמ-ביש'-אן) א צו שטארק איבערטריבענע אמביציע.

overwee'ningly *adv.* (או-ווער-וויע'-נינג-לי) מיט א צו הויכער מיינונג וועגען זיך; מיט גדלות, מיט גאוה.

overwee'ningness *n.* (או-ווער-וויע'-נינג-נעס) דאס האלטען פון זיך צופיעל; גדלות, גאוה.

overweigh' *v.* (או-ווער-וויי') אריבער־וועגען, וועגען מעהר; איבערטרעפען, אי־בערשטייגען.

o'verweight *n.* (או'-ווער-וויט) אי־בערגעוויכט, הכרעה.

overweight' *v.* (או-ווער-וויט') אראב־ציהען, אראבוועגען; בעלאסטען צו שטארק; שטערען.

The moral purpose of a book often overweights its art.

overwell' *v.* (או-ווער-וועל') אריבער־פליסען.

overwent' (או-ווער-וועגט') איבער־געגאנגען; איבערגעטראפען, איבערגעשטי־גען. ז. *overgo*

overwhelm' *v.* (או-ווער-הוועלם') אי־בערוועלטיגען; בייקומען; פערפלייצען; בעדעקען; פערשלינגען.

Don't overwhelm me with your complaints.

overwhel'ming *a.* (או-ווער-הוועל'-מינג) וואס איבערוועלטיגט, וואס איז גובר.

overwhel'mingly *adv* (או-ווער-הוועל'-מינג-לי) איבערוועלטיגענדיג.

overwind' *v.* (או-ווער-וואינד') צו שטארק אנדרעהען, צו שטארק אנציהען [א זייגער].

overwing' *v.* (או-ווער-ווינג') אריבער־פליהען; איבערשטייגען אין פליהען; גריי־כען איבער דעם פלאנג [פון אן ארמעע].

overwise' *a.* (או-ווער-וואיז') צו קלוג, צו געשייט; וואס פיינט זיך אויס מיט חכמה.

overwise'ly *adv.* (או-ווער-וואיז'-לי) צו קלוג; זיך אויספיינענדיג מיט חכמה.

overwise'ness *n.* (או-ווער-וואיז'-נעס) צו גרויסע קלוגהייט; געמאכטע חכמה; חכמה צוליעב אויספיינען זיך.

overwood'y *a.* (או-ווער-וואוד'-אי) צו רייך אין האלץ; וואס ברייננט ארויס מעהר צווייגען ווי פרוכט [וועגען פרוכט־בוימער].

o'verword *n.* (או'-ווער-וואירד) דער הויפט געדאנק; א פראזע וואס ווידער־האלט זיך; א רעפריין [א פערז פון א ליעד וואס ווידערהאלט זיך נאך יעדען פערז].

overwork' *v.* (או-ווער-וואירק') אי־בערארבייטען, אויסמאטערען דורך צופיעל ארבייט, ארויפווארפען צופיעל ארבייט.

o'verwork *n.* (או'-ווער-וואירק) דאס איבערארבייטען זיך, דאס צופיעל ארבי־טען; איבער־ארבייט, ארבייט וואס ווערט געטהאן אין איבער־שטונדען [עק־סטרא שטונדען נאך דער געוועהנליכען ארבייטס־צייט].

overworn' (או-ווער-וואורן') צופיעל אבגעניצט; שטארק אבגעטראגען; ער־שעפט, אויסגעמאטערט; שטארק אנגע־שטרענגט; פערעלטערט, וואס איז שוין מעהר ניט אין געברויך. ז. *overwear*

overwor'ry *n.* (או-ווער-הואר'-אי) דאס צופיעל דאגה'נען.

overwrest' *v.* (או-ווער-רעסט') קאליע מאכען, ברייננען אין אונארדנונג.

overwres'tle *v.* (או-ווער-רעס'ל) ביי־קומען בייס ראנגלען־זיך.

overwrite' *v.* (או-ווער-ראיט') אריבער־שרייבען, שרייבען אויף געשריבענעם; ארויפשרייבען א נאמען [פון א מאנו־סקריפט]; איבערשרייבען; שרייבען צו־פיעל [הויפטזעכליך גוטעס וועגען זיך].

overwrought' *a.* (או-ווער-ראהט') אי־בערגעארבייט; צופיעל אנגעשטרענגט אדער אויפגערעגט; אין גאנצען בעדעקט מיט בעציערונגען; צופיעל בעארבייט אדער אויסגעארבייט. ז. *overwork*

ovibo'vine *n. and a.* (או-ווי-באו'-ווין) דער שעפס־אקס [א זא אקס וואס האט אין איינינע פרטים דעם אויסזעהן פון א שעפס]; עהנליך צו א שעפס און אן אקס.

ovic'ular *a.* (א-וויק'-יו-לער) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו אן איי.

ovic'ulated *a.* (א-וויק'-יו-לייי-טעד) אין ארכיטעקטור — וואס האט איי־פער־מיגע ארנאמענטען.

Ovid'ian *a.* (א-וויד'-אי-ען) וואס איז שייך צום רוימישען פאעט אוויד נאזא־נוס [געבוירען 43 יאהר פאר קרים־טוס'עס געבורט].

o'viduct *n.* (או'-ווי-דאקט) דער קא־נאל אדער רעהר אין געשלעכטס־ארגאן פון א נקבה [ביי מענשען און חיות], דורך וועלכען עס געהט דורך דאס איי.

ovif'erous *a.* (א-וויפ'-ע-ראס) וואס ברייננט אייער, וואס האט אייער; וואס לעגט אייער.

o'viform *a.* (או'-ווי-פארם) איי־פערמיג, ווי אן איי; עהנליך צו א שעפס.

o'vigerm *n.* (או'-ווי-דזשוירם) אין ביאלאגיע — אן איי.

ovig'erous *a.* (א-ווידזש'-ע-ראס) ז. *oviferous*

o'vine *a. and n.* (או'-ווין) שעפסיש, וואס געהערט צו שאף; א שעפס.

ovip'arous *a.* (א-וויפ'-ע-ראס) וואס לעגט אייער, אייער־לעגענד.

ovip'arously *adv.* (א-וויפ'-ע-ראס-לי) לעגענדיג אייער.

ovip'arousness *n.* (א-וויפ'-ע-ראס-נעס) דאס לעגען אייער.

ovipos'it *v.* (או-ווי-פאז'-איט) לעגען אייער.

oviposi'tion *n.* (או-ווי-פא-זיש'-אן) דאס לעגען אייער [ספעציעל דורך א רעהרען־פערמיגען ארגאן, ווי ביי געוויסע אינזעקטען]. ז. *ovipositor*

ovipos'itor *n.* (או-ווי-פאז'-אי-טאר) דער לעג־שטאכעל [דער שטאכעל־פערמי־גער עק פון געוויסע אינזעקטען, ווי היי־שעריקען, דורך וועלכען זיי לעגען די אייעלעך].

o'visac *n.* (או'-ווי-סעק) דאס אייער־זעקעל [אין ווייבליכען קערפער].

o'vism *n.* (או'-וויזם) די לעהרע, אז דאס איי ענטהאלט אין זיך אלע ארגאנען פון דער צוקינפטיגער בעשעפעניש.

o'void *a. and n.* (או'-וואיד) איי־פער־מיג; אן איי־פערמיגער קערפער.

o'volo *n.* (או'-ווא-לאו) אין ארכיטעק־טור — א געזימס אדער פערציערונגס־לייסט געמאכט רונד אין דער פארם פון א פיערטעל קרייז.

ovol'ogy *n.* (א-וואל'-א-דזשי) ז. *oology*

ovovivip'arous *a.* (או-וואו-ואי-וויפ'-ע-ראס) וואס טראגט אייער, אבער בריהט זיי אויס, ווען זיי ליעגען נאך אין קער־פער [אזוי, דאס די קינדער ווערען גע־בארען לעבעדיגע], ווי ביי געוויסע פיש, רעפטילען און אינזעקטען.

ovula'tion *n.* (או-וויו-לייי'-שאן) די אויסבילדונג און די אויסטיילונג פון די אייעלעך אין אייער־שטאק [אין קערפער פון א נקבה ביי מענשען און חיות].

o'vule *n.* (או'-וויול) דאס אונבעפרוכ־טעטע אייעלע.

o'vum *n.* (או'-וואם) דאס אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן ארגא־ניזם; אין ארכיטעקטור — אן איי־פער־מיגער ארנאמענט אדער פערציערונג פון א געביידע.

owe *v.* (או) 1. זיין שולדיג; 2. זיין פער־פערפליכטעט.

1. I owe you five dollars. 2. You owe it to yourself to see this matter through.

Ow'enite *n.* (או'-ען-איט) א נאכפאל־גער פון ראבערט אוען [געב. 1771, גע־שטארבען 1858], וועלכער האט גע־שטרעבט איינצופיהרען א סאציאליסטי־שע ארדנונג דורך בויען קאאפעראטיווע פראדוקציאנס־געזעלשאפטען און קאמו־ניסטישע קאלאניעס.

ow'ing (או'-אינג) שולדיג; צו פערדאנ־קען. ז. *owe*

owl *n.* (אול) סאווא די איילע אדער [א נאכט־רויב־פויגעל מיט א רונדען דיקען קאפ, מיט א נאז־עהנ־ליכען שפיציג אויסגע־בויגענעם שנאבעל און גרויסע רונדע אויגען, וועלכע זיינען ארום בעוואקסען מיט א רונ־דען קריינדעל פון פעדע־רען]; א געוויסער מין הויז־טויבען; א מענש וואס זיצט ביז שפעט אין דער נאכט [צו־ליעב געשעפט אדער צייט־פערטרייב].

Owl

ow'let *n.* (או'-לעט) א קליינער נאכט־פויגעל.

owl'-eyed *a.* (אול'-איד) מיט אויגען ווי פון אן איילע אדער סאווא; וואס זעהט גוט ביינאכט.

ow'lish *a.* (אוי'־ליש) ווי איילע־ארטיג, ווי א סאווע; ווי א נאכט־פויגעל; וואס האט אן אויסזעהן פון צופיעל ערנסט אדער חכמה; טעמפ, דום, נאריש.

ow'lishness *n.* (אוי'־ליש־נעס) די נאטור אדער דער כאראקטער פון אן איילע אדער סאווע; דומקייט, אונגעלומפערטקייט.

owl'-light *n.* (אויל'־לאיט) א שימערענדער שיין; ניט קלארע ליכטיגקייט; בין השמשות.

ow'ly *a.* (אוי'־לי) וואס זעהט ניט בעסער ווי אן איילע אדער סאווע ביי טאג; א שלעכטע ראיה.

own *a. and v.* (און) 1. אייגען; מיט דעם אייגענעם; פון דעם אייגענעם; וואס בעלאנגט צו זיך אליין און ניט צו קיין אנדערען; 2. בעזיצען; האבען; פערמאגען; 3. אנערקענען; מודה זיין; צוגעבען; 4. בעטראכטען אלס אן אייגענעם אדער אייגענע.

1. I bought the house with my own money. Mind your own business. 2. He owns a large estate. 4. I own him as a son.

own accord' (און ע־קאהרד') אייגענוויליג, פרייוויליג.

He did this of his own accord.

ow'ner *n.* (או'־נער) א אייגענטימער, א בעל־הבית, א בעזיצער.

ow'nerless *a.* (או'־נער־לעס) וואס האט ניט קיין בעל־הבית.

ow'nership *n.* (או'־נער־שיפ) דאס אייגענטומס־רעכט, דאס בעזיץ־רעכט.

own up (און אפ) פאלשטענדיג מודה זיין; צוגעבען.

He owns up to his faults.

ox *n.* (אקס) אן אקס; א רינד.

ox'alate *n.* (אק'־סע־לייט) דאס אקסאל־זויערע זאלץ [א מין כעמישעס זאלץ וואס בעקומט זיך פון דער פערבינדונג פון אקסאל אדער שטשאוו־זויערע מיט א באזע אדער גרונד־שטאף. ז. *base*].

oxal'ic ac'id (אק־סעל'־איק עס'־איד) אקסאל־זויערע [א כעמישע זויערע וואס בעקומט זיך פון שטשאוו און אנדערע גראזען און האט די פארם פון אונקאלירטע קריסטאלען. גרויסע דאזען פון דיזער זויערע זיינען גיפטיג].

ox'-bot *n.* (אקס'־באט) די אקסען־פליעג, א מין פליעג וואס לעגט איהרע אייעלעך אונטער דער פעל פון א בהמה; די לארווא פון דיזער פליעג.

Ox-bot

ox'-bow *n.* (אקס'־באו) דער האלז־בויגען פון אן אקסען־יאך [אן אויסגעבויגענער שטעקען וואס שטעלט זיך אריין מיט ביידע שפיצען אין יאך פון אן אקס און דיענט ווי א כאמוט]; אן אויסבויגונג פון א טייך.

ox'en *n.* (אקסען) אקסען.

ox'-eyed *a.* (אקס'־איד) אקס־אויגיג, מיט אקסענע אויגען, וואס האט גרויסע אויגען.

ox'-fly *n.* (אקס'־פלאי) די אקסען־פליעג. ז. *ox-bot*.

ox'-gall *n.* (אקס'־גאהל) אקסען־גאל [א ביטערע פליסיגקייט, וועלכע עס טוילט אויס די לעבער פון אן אקס].

ox'-hide *n.* (אקס'־האיד) אקסען־פעל.

ox'id *n.* (אק'־סיד) אן — אין כעמיע אקסיד, א זויער־שטאף־פערבינדונג, א כעמישע פערבינדונג פון זויער־שטאף מיט אן אנדער עלעמענט.

oxidabil'ity *n.* (אק־סי־דע־ביל'־אי־טי) אקסידירבארקייט, דאס קענען פערוואנדעלט ווערען אין אן אקסיד. ז. *oxid*.

ox'idable *a.* (אק'־סי־דעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין אן אקסיד. ז. *oxid*.

ox'idate *v.* (אק'־סי־דייט) פערוואנדלען אין אן אקסיד, פעראייניגען מיט זויער־שטאף [ווי געוויסע מעטאלען].

oxida'tion *n.* (אק־סי־דיי'־שאן) דאס אקסידירען, דאס פערבינדען א געוויסען כעמישען עלעמענט מיט זויער־שטאף.

oxida'tional *a.* (אק־סי־דיי'־שאנ־על) וואס איז שייך צו אקסידירונג אדער פעראייניגונג פון א כעמישען עלעמענט מיט זויער־שטאף.

ox'idize *v.* (אק'־סי־דאיז) אקסידירען, פעראייניגען א געוויסען כעמישען עלעמענט מיט זויער־שטאף.

ox'idizement *n.* (אק'־סי־דאיז־מענט) ז. *oxidation*.

ox'lip *n.* (אקס'־ליפ) אזא ענגלישע בלום וואס ווערט קולטיווירט אין אמעריקא און ווערט בענוצט אלס א מיטעל איינצושטילען שמערצען.

Oxon. פערקירצונג פון דעם לאטיינישען נאמען פון דער שטאדט אקספארד אין ענגלאנד [ווערט אפט געברויכט אין דיפלאמען וואס ווערען ארויסגעגעבען פון אקספארדער אוניווערזיטעט].

Oxo'nian *a. and n.* (אק־סאו'־ני־ען) וואס איז שייך צו אקספארד [אין ענגלאנד]; א געבארענער, אדער בירגער פון אקספארד; א סטודענט פון אקספארדער אוניווערזיטעט.

ox'pecker *n.* (אקס'־פעק־ער) דער אקסען־פיקער [א קליינער אמעריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט פאראזיטען און אינזעקטען, וואס ער פיקט אויס פון דער פעל פון בהמות].

ox'-stall *n.* (אקס'־סטאהל) אן אקסען־שטאל.

ox'ter *n.* (אקס'־טער) די פאכווע, דער ארעם.

ox'-tongue *n.* (אקס'־טאנג) די אקסען־צונג, איינע פון א צאהל פערשיעדענארטיגע פלאנצען, ביי וועלכע די בלעטער האבען די פארם פון אן אקסען־צונג.

oxya'phia *n.* (אק־סי־איי'־פי־א) אן אוננארמאלע שארפקייט פון חוש־המישוש.

oxyblep'sia *n.* (אק־סי־בלעפ'־סי־א) אן אוננארמאלע שארפקייט פון חוש־הראיה.

oxycal'cium light (אק־סי־קעל'־סי־אם לאיט) דאס קאלך־ליכט. ז. *calcium light*.

oxychlo'rid *n.* (אק־סי־קלאו'־ריד) אקסיכלאריד, א כעמישע פעראייניגונג פון כלאריד מיט זויער־שטאף. ז. *chlorid*.

oxychlo'ride *n.* (אק־סי־קלאו'־ריד) ז. *oxychlorid*.

ox'ycrate *n.* (אק'־סי־קרייט) עסיג־וואסער [וואסער געמישט מיט עסיג].

ox'yd *n.* (אק'־סיד) ז. *oxid*.

ox'ydable *a.* (אק'־סי־דעבל) ז. *oxidable*.

ox'ydate *v.* (אק'־סי־דייט) ז. *oxidate*.

oxyda'tion *n.* (אק־סי־דיי'־שאן) ז. *oxidation*.

ox'ydize *v.* (אק'־סי־דאיז) ז. *oxidize*.

ox'ygen *n.* (אק'־סי־דזשען) אקסיגען, זויער־שטאף [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען. ער איז א גאז אהן קאליר אהן ריח. א ערך פיער פינפטעל טייל פון דער לופט בעשטעהט פון זויער־שטאף. אין פעראייניגונג מיט וואסער־שטאף בילדעט ער אויס וואסער].

ox'ygenate *v.* (אק'־סי־דזשען־אייט) פעראייניגען אדער אנזעטיגען מיט זויער־שטאף; אקסידירען. ז. *oxidate*.

oxygena'tion *n.* (אק־סי־דזשע־ניי'־שאן) די פעראייניגונג מיט זויער־שטאף, די איבערזעטיגונג מיט זויער־שטאף; די אקסידירונג. ז. *oxidation*.

oxygen'ic *a.* (אק־סי־דזשענ'־איק) אקסיגעניש; וואס איז שייך צו זויער־שטאף.

ox'ygenize *v.* (אק'־סי־דזשען־איז) ז. *oxygenate*.

oxyg'enous *a.* (אק־סידזש'־ע־נאס) אקסיגעניש, וואס געהערט צו זויער־שטאף; וואס ענטהאלט זויער־שטאף.

ox'ygon *n.* (אק'־סי־גאן) אין געאמעטריע — א דריי־עק, ביי וועלכען אלע דריי ווינקלען זיינען שפיציג.

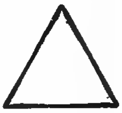
Oxygon

oxyg'onal *a.* (אק־סיג'־א־נעל) שפיציג־עקיג, שפיץ־ווינקעלדיג.

ox'ygone *n.* (אק'־סי־גאן) ז. *oxygon*.

oxygo'nial *a.* (אק־סי־גאו'־ני־על) ז. *oxygonal*.

oxyhy'drogen *a.* (אק־סי־האי'־דרא־דזשען) וואס איז שייך אדער בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון זויער־שטאף מיט וואסער־שטאף.

ox'ymel *n.* (אק'־סי־מעל) זויער־האניג, עסיג־האניג [א געמיש פון עסיג מיט האניג].

oxymo'ron *n.* (אק־סי־מאו'־ראן) דאס אקסימאראן, די פערבינדונג פון צוויי ווערטער, וועלכע זיינען אין עצם סותר איינע די אנדערע, ווי למשל: "ער האט געקוקט אויף איהם מיט אכזר'יש־מילדע בליקען".

ox'-yoke *n.* (אקס'־יאוק) אן אקסען־יאך, א געשפאן פאר אקסען.

oxyo'pia *n.* (אק־סי־או'־פי־א) אן אוננארמאלע שארפקייט פון אויג, וואס נעהמט זיך פון א צו־שטארקער עמפפינדליכקייט פון דעם נעץ־הייטעל.

ox'yopy *n.* (אק'־סי־או־פי) ז. *oxyopia*.

oxyosphre'sia *n.* (אק־סי־אס־פרי'־סי־א) אן אוננארמאלע שארפקייט פון חוש הריח.

oxypho'nia *n.* (אק־סי־פאו'־ני־א) א הויכע, שניידענדע שטימע.

ox'yphony *n.* (אק'־סי־פא־ני) ז. *oxyphonia*.

oxyr'rhodin *n.* (אק־סיר'־א־דין) רויזען־עסיג [א געמיש פון עסיג מיט רויזען־אויל, וואס דיענט אלס באלזאם ביי געוויסע קראנקהייטען].

oxyr'rhodine *n.* (אק־סיר'־א־דין) ז. *oxyrrhodin*.

oxysacch'arum *n.* (אק־סי־סעק'־ע־ראם) א געמיש פון עסיג מיט צוקער.

ox'ytone *a., n. and v.* (אק'־סי־טאון) אין גראמאטיק — וואס האט א שארפען אקצענט אויף דער לעצטער זילבע; א ווארט מיט א שארפען אקצענט אויף דער לעצטער זילבע; אויסרעדען א ווארט מיט'ן אקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxytone'sis *n.* (אק־סי־טא־ני'־סיס) דאס אויסרעדען אדער פונקטירען ווערטער מיט'ן אקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxyton'ical *a.* (אק־סי־טאנ'־אי־קעל) ז. *oxytone*.

ox'ytonize *v.* (אק'־סי־טא־נאיז) אויסרעדען א ווארט מיט'ן אקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxyu'rous *a.* (אק-סי-יו'-ראס) וואס האט א שאַרפען אדער שפּיציגען עק.

o'yer *n.* (אָ'-יער) א פערהער, א געריכטס=פערהער; דאס אויסהערען די טענות פון די צדדים אויף'ן געריכט; דאס צייגען פאר'ן געריכט א דאקומענט אדער א קאפּיע פון דאקומענט, וועלכען דער געגען=צד האט דערמאהנט אין זיינע טענות.

o'yes *int.* (אָ'-יעס) הערט! הערט אוים! [אן אויסרוף פון בעאמטען אין א געריכטס=הויז, אז דער עולם זאל ווערען שטיל און אויפמערקזאם].

o'yez *int.* (אָ'-יעז) ז. *oyes*

oys'ter *n. and v.* (איס'-טער) אן אוסטריצע, אן אויסטער [א מין עסבארע מאַלוסקע אין א מושעל, וואס בעשטעהט פון צוויי ניט גלייכע דעקלעך]; בעשעפטיגען זיך מיט כאפּען אויסטערס.

Oyster

oys'ter-bank *n.* (איס'-טער-בענק) ז. *oyster-bed*

oys'ter-bed *n.* (איס'-טער-בעד) א קופּע ערד אונטערן וואסער אויף וועלכער עס געפינען זיך אויסטערס; א שיכט אין דער ערד וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אויסטערס.

oys'ter-catch'er *n.* (איס'-טער-קעטש'-ער) דער אויסטער=פישער [א שווארצער פויגעל מיט ווייסע ראנדען אויף'ן עק און אויף די פליגלען, געפינט זיך כמעט אין אלע טיילען פון דער וועלט און ערנעהרט זיך מיט קליינע אויסטערס און מאַלוסקען].

oys'ter-cul'ture *n.* (איס'-טער-קאל'-טשור) אויסטער=צוכט, דאס קולטיווירען אדער האדעווען אויסטערס.

oys'ter-dredge *n.* (איס'-טער-דרעדזש) א מין קליינע נעץ צו כאפּען אויסטערס.

oys'terer *n.* (איס'-טער-ער) איינער וואס האנדעלט מיט אויסטערס.

oys'ter-farm *n.* (איס'-טער-פארם) אן ארט וואו מען האדעוועט אויסטערס.

oys'ter-far'ming *n.* (איס'-טער-פאר'-מינג) דאס האדעווען אויסטערס.

oys'ter-fish'ery *n.* (איס'-טער-פיש'-ער-אי) אויסטער=פישעריי, דער אויסטער=פאנג.

oys'ter-fish'ing *n.* (איס'-טער-פיש'-אינג) דאס פאנגען אויסטערס.

oys'ter-knife *n.* (איס'-טער-נאיף) א מעסער, מיט וועלכען מען עפענט פאנאנדער די דעקלעך פון אן אויסטער=מושעל.

oys'terling *n.* (איס'-טער-לינג) א קליין אויסטערעל.

oys'terman *n.* (איס'-טער-מען) אן אויסטער=הענדלער.

oys'ter-plant *n.* (איס'-טער-פלענט) א מין גראז מיט איינציגע געלבע קערבעלעך אויף די שפּיצען פון די שטענגלעך. דער ווארצעל ווערט געברויכט אין עסען אלס א סאלאט.

oys'ter-shell *n.* (איס'-טער-שעל) אויסטער=שאלעכץ [דער מושעל פון אן אויסטער].

oys'ter-tongs *n.* (איס'-טער-טאנגז) אן אינסטרומענט ארויסצושלעפּען אויסטערס פון טיעפען וואסער.

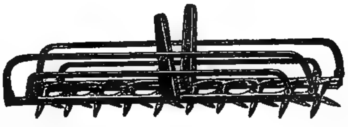
Oyster-tongs

oys'ter-wom'an *n.* (איס'-טער-הוואומ'-ען) אן אויסטער=הענדלעריו.

ozæ'na *n.* (א-זיע'-נא) א שטינקענדער געשוויר אין נאז.

ozoce'rite *n. and v.* (אָ-זאָ-סי'-ראיט) אזאקעריט אדער ערד=וואקס [א וואקס=פערמיגער מינעראל, וואס ווערט בענוצט אין דער פּראָדוקציאָן פון צערעזין און פּאראפין, וועלכע מען געברויכט אין דער פּראָדוקציאָן פון וועקסענע און סטעארינענע ליכט]; ברויכען אזאקעריט.

ozoke'rite *n. and v.* (אָ-זאָ-קי'-ראיט) ז. *ozocerite*

ozona'tion *n.* (אָ-זאָ-ניי'-שאָן) דאס ברויכען אזאָן. ז. *ozone*

o'zone *n.* (אָ'-זאָון) אזאָן [זויער=שטאף, וואס האט בעקומען נייע איינגענשאפטען דורך דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט. דאס אזאָן האט א בעזונדערען שטארקען גערוך, פערניכטעט מיאזמען און שלעכטע ריחות און ווירקט אויף דער אבבלייכונג פון פערשיעדענע פארבען].

o'zone-pa'per *n.* (אָ'-זאָונ-פּיי'-פּער) אזאָן=פּאפּיער [א פּאפּיער, וואס איז דורכגעזאפּט מיט געוויסע כעמישע מאטעריאלען און ווערט בענוצט צו פּרובירען צי איז פאראן אין דער לופט אזאָן]. ז. *ozone*

ozo'nic *a.* (אָ-זאָו'-ניק) אזאָניש; וואס איז שייך צו אזאָן.

ozonif'erous *a.* (אָ-זאָ-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אזאָן.

ozonifica'tion *n.* (אָ-זאָו-ני-פי-קיי'-שאָן) דאס פערוואנדלען אין אזאָן.

ozo'nify *v.* (אָ-זאָו'-ני-פאי) פערוואנדלען אין אזאָן.

ozonog'rapher *n.* (אָ-זאָ-נאָג'-רע-פער) איינער וואס פּרובירט די לופט, אויף וויפיעל אין איהר געפינט זיך אזאָן.

ozonom'eter *n.* (אָ-זאָ-נאָמ'-ע-טער) דער אזאָן=מעסטער [אן אינסטרומענט וואס מעסט די קוואנטיטעטען פון אזאָן אין דער לופט]. ז. *ozone*

ozo'noscope *n.* (אָ-זאָו'-נאָ-סקאָופּ) ז. *ozone-paper*

ozonoscop'ic *a.* (אָ-זאָו-נאָ-סקאָפּ'-איק) וואס צייגט אן די אנוועזענהייט פון אזאָן [ווי למשל אזאָן=פּאפּיער]. ז. *ozone-paper*

P

P, p (פּי) דער זעכצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

p. פערקירצונג פון *page* אדער *piano* [אין מוזיק — שוואך, שטיל].

p. a. ראשי תבות פון די ווערטער *participial adjective* [א פּארטיציפּיום=ביי־ווארט, א פארם פון א צייטווארט וואס דיענט אלס בייווארט] אדער פון די ווערטער *per annum* [יעהרליך].

Pa. אבקירצונג פון *Pennsylvania* [פּענסילווייניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pa *n.* (פּא) א קינדערשער אויסדרוק פאר *papa*

paal'stab *n.* (פּאל'-סטעב) ז. *palstaff*

pabouche' *n.* (פּע-בוהש') א טופליע, א שטעק=שוך.

pab'ular *a.* (פּעב'-יו-לאר) נעהרענד; נאהרהאפט; וואס נעהרט.

pab'ulous *a.* (פּעב'-יו-לאס) ז. *pabular*

pab'ulum *n.* (פּעב'-יו-לאם) נאהרונג; שפּייז; גייסטיגע שפּייז.

pac'a *n.* (פּעק'-א) דאס פּאקא [אזא דרום=אמעריקאנישע גריזשענדע חיה פון רויטליכען אדער ברוינעם קאליר מיט ווייסע פלעקען].

Paca

pa'cable *a.* (פּיי'-קעבל) וואס קען בערוהיגט ווערען; וואס איז פריעדליך געשטימט; וואס לאזט זיך איבערבעטען.

paca'tion *n.* (פּע-קיי'-שאָן) די בערוהיגונג; די איינשטילונג.

pa'ce *adv. and prep.* (פּיי'-סיע) מיט דער ערלויבניש [פון אימעצען].

pace *n. and v.* (פּיים) א טריט, א שריט; א לענג=מאס פון אונגעפעהר דריי פוס; דער גאנג; די גאנג=ארט פון א פערד, ווען ביידע פים פון איין זייט זיינען אויפגעהויבען אין איין צייט; א קליינע פּלאטפארמע וואס איז עטוואס העכער פון באדען; א טרעפּ; מאכען שריט, שרייטען, געהן; געהן טריט ביי טריט; מעסטען מיט די טריט; געהן אדער לויפען גלאט, ניט שפּרינגענדיג אדער אויפהויבענדיג מיט איין מאל ביידע פים פון איין זייט [ווענען א פערד].

pace'-eggs *n.* (פּייס'-עגז) פסח'דיגע אייער [הארט געקאכטע און געפארבטע אייער וואס מען גיט קינדער אין קריסטליכען פסח].

pace for pace (פּיים פאר פּיים) שריט ביי שריט.

pa'cer *n.* (פּיי'-סער) איינער, וועלכער מאכט שריט אדער מעסט עפּעס מיט זיינע שריט; א פערד, וועמעס נאטירליכער גאנג איז אזוי, דאס ביידע פים פון יעדער זייט זיינען ביי איהם אין איין צייט אויפגעהויבען אדער ארונטערגעלאזען; א שנעל פערד; יעדע זאך, וואס ווייזט ארוים שנעלקייט און טהעטיגקייט.

pacha' *n.* (פּא-שא') ז *pasha*

pacha'lic *a.* (פא-שא'-ליק) ז. *pashalic*

pachi'si *n.* (פע-טשי'-סי) א מין שפיעל אין ביינדלעך וואס ווערט געשפיעלט פון פיער פערזאנען. ז. *back-game*

pach'yderm *a. and n.* (פעק'-אי-דוירם) מיט א גראבער הויט; א חיה אדער בהמה וואס האט קלויען [קאפיטעם] און איז ניט מעלה-גרה.

Pachyder'mata *n.* (פעק-אי-דויר'-מע-טא) חיות וואס האבען קלויען [קאפיטעם] און זיינען ניט מעלה-גרה [ווי א עלעפאנט, א פערד א. ז. וו.].

pachyder'matous *a.* (פעק-אי-דויר'-מע-טאס) מיט א גראבער הויט; אונעמפפינדליך צו שטעך-ווערטלעך א. ד. ג.

pachye'mia *n.* (פעק-אי-אי'-מי-א) א צו שטארקע געדיכטקייט פון בלוט.

pachyme'nia *n.* (פעק-אי-מי'-ני-א) א פערדיקונג פון דער הויט.

pachymeningi'tis *n.* (פעק-אי-מענ-אינ-דזשאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון הייטעל וואס בעדעקט די געהירן אדער דעם רוקען-מארך.

pachym'eter *n.* (פע-קים'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיקקייט פון פאפיער אדער גלאז.

pacif'erous *a.* (פע-סיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט פריעדען.

pac'ifiable *a.* (פעס-אי-פאי-עבל) וואס קען איינגעשטילט אדער בערוהיגט ווערען.

pacif'ic *a.* (פע-סיפ'-איק) וואס שטילט איין; וואס בערוהיגט; פריעדליך; שטיל; רוהיג.

Pacif'ic *a.* (פע-סיפ'-איק) וואס איז שייך צום פאסיפישען אדער שטילען אקעאן [דער גרעסטער אקעאן, וואס ליעגט צווישען די מערב-ברעגען פון אמעריקא און די מזרח-ברעגען פון אזיען].

pacif'ically *adv.* (פע-סיפ'-אי-קעל-אי) אויף א פריעדליכען, שטילען אדער בערוהיגענדען שטייגער.

pacif'icate *v.* (פע-סיפ'-אי-קייט) מאכען שלום; בערוהיגען; שטיל מאכען.

pacifica'tion *n.* (פע-סיפ-אי-קיי'-שאן) דאס מאכען שלום; דאס איינשטילען; דאס בערוהיגען.

pacif'icator *n.* (פע-סיפ'-אי-קיי-טאר) א שלום-מאכער, אן איינשטילער, א בערוהיגער.

pacif'icatory *a.* (פע-סיפ'-אי-קיי-טא-רי) בערוהיגענד, איינשטילענד.

pac'ifier *n.* (פעס'-אי-פאי-ער) אן איינשטילער, א בערוהיגער.

pac'ify *v.* (פעס'-אי-פאי) איינשטילען; בערוהיגען; ברייננען שלום; מאכען פריעדען.

pack *n. and v.* (פעק) א פאק, א פאקעט; א געוויסע מאס פון וואל [240 אדער 480 פונט]; א פעקעל גאלד-בלעטלעך [20 ביכלעך צו 25 בלעטלעך יעדעס]; א לאסט, א שווערינקייט [ווי א פעקעל צרות]; א טאליע קארטען; א מחנה הינד אדער וועלף; א ראטע, א באנדע, א חברה; א מאסע צוזאמענגעטריבענע קריהעס אויף'ן אייז-מעער; ביי פישער — די מאסע געפאנגענע פיש; אין קויהלען-גרובען — א וואנד אדער זייל פון שטיינער אדער גרויסע שטיקער קויהלען, וואס שטיצט אונטער די איבערלאגע [סטעליע] פון דער שאכטע; פערשטאפען מיט עפעס א שפאלט; איינפאקען, צונויפפאקען; צוזאמענלעגען; איינוויקלען דעם קערפער אין א נאסען ליילעך [ביי די וואס היילען זיך דורך וואסער-קור]; געדיכט מאכען; צונויפפרעסען; אין קארטען-שפיעל — טאשען אדער אויסמישען די קארטען מיט א שווינדלערישען צוועק; צוזאמענברייננען מענשען אדער זאכען מיט בעטריגערישע צוועקען; שווינדלען אדער פלאנעווען א שווינדעל; טראגען א פאק אויף די פלייצעס; ארויפלעגען א לאסט; אנלאדען.

pack a commit'tee (פעק ע קא-מיט'-אי) קינסטליך אדער פארטייאיש צוזאמענשטעלען א קאמיטעט פון אזעלכע פערזאנען דורך וועלכע עס איז מעגליך דורכצופיהרען די פארשלעגע, וועלכע זיינען ווינשענסווערטה פאר די וואס ווירקען אויף דער צוזאמענשטעלונג פון קאמיטעט.

pack'age *n.* (פעק'-עדזש) א פעקעל, א קלומעק; א פאק, א פאקעט; די פערפאקונג; דאס פערפאקען; דאס געצאהלט פאר פאקען.

pack a ju'ry (פעק ע דזשו'-רי) קינסטליך צוזאמענשטעלען געריכטס-געשווארענע אזוי, אז זיי זאלען ארויסטראגען אן אורטייל וועגען דעם בעשולדיגטען ווי עס ווילט זיך דעם צד, וועלכער ווירקט אויף דער צוזאמענשטעלונג פון די געריכטס-געשווארענע.

pack'-an'imal *n.* (פעק'-ענ'-אי-מעל) א לאסט-טהיער [א בהמה וואס ווערט בענוצט צו טראגען משא].

pack away' (פעק ע-הוויי') אוועקפאקען; זיך אבטראגען.

pack'-cloth *n.* (פעק'-קלאהטה) פאק-לייווענט.

pack'er *n.* (פעק'-ער) א פאקער, א פאקער; א מאשין צו פאקען סחורות; איינער וואס טראנספארטירט געפעק אויף לאסט-בהמות [ווי פערד, עזלען א. ד. ג.]; א רעגיערונגס-בעאמטער, וואס האט אויפזיכט איבער טראנספארט-געפעק; אין אגריקולטור — דער מעכאניזם אין א שנייד-מאשין, וועלכער פרעסט צונויף די אבגעשניטענע זאנגען און האלט זיי אין דיעזער לאגע ביז זיי ווערען איבערגעבונדען אין סנאפעס; איינער וואס מאכט געפעקעלט פלייש.

pack'et *n. and v.* (פעק'-עט) א פאקעט, א פעקעל; א פאקעט-שיף, א פאסט-שיף [א שיף וועלכע פיהרט בריעף און פאקעטען]; א פאק פון 250 מעטאל-בויגענס אדער בלעך; מאכען א פעקעל; טראנספארטירען אדער שיקען אין א פאסט-שיף.

pack'et-boat *n.* (פעק'-עט-באוט) א פאקעט-שיף, א פאסט-שיף [א שיף, וועלכע פיהרט בריעף און פאקעטען].

pack'et of nee'dles (פעק'-עט אוו ניעדלז) א בריוועל נאדלען.

pack'et-ship *n.* (פעק'-עט-שיפ) ז. *packet-boat*

pack'et-ves'sel *n.* (פעק'-עט-וועס'-על) ז. *packet-boat*

pack'fong *n.* (פעק'-פאנג) ארגענטאן אדער כינעזישעס ניי-זילבער [א געמיש פון ניקעל, צינק און קופער]. ז. *paktong*

pack'horse *n.* (פעק'-האהרס) א לאסט-פערד, א פערד פאר משא; א לאסט-טרעגער; א הארעפאשניק.

pack'-house *n.* (פעק'-האוס) א פאק-הויז, א שפייכלער.

pack'-ice *n.* (פעק'-איס) צוזאמענגעדרענגטע קריהעס אויף'ן אייז-מעער.

pack'ing *n.* (פעק'-אינג) דאס איינפאקען; די פערפאקונג; דאס מאכען געפעקעלט פלייש; דער מאטעריאל, וואס דיענט איינצופאקען, אנצופילען אדער פערשטאפען עפעס; אין דרוקערייען — א שטיק ווייך צייג, מיט וועלכען עס איז בעצויגען דער צילינדער פון דרוק-פרעס, כדי עס זאל זיין ווייכער זיין דרוק אויף'ן דרוק-בויגען; ביי מויערער — שטיקלעך ציעגעל מיט וואפנע, מיט וועלכע מען פילט אן די איבערגעבליבענע לעכער אין א געמויערטער וואנד; דאס שליסען צוזאמען זיך א געהיימען אבמאך, כדי צו בעטריגען אדער בעשווינדלען איינעם; שווינדעל, בעטרוג.

pack'ing-case *n.* (פעק'-אינג-קייס) א קאסטען אין וועלכען מען פאקט איין סחורות אדער אנדערע זאכען.

pack'ing-pa'per *n.* (פעק'-אינג-פיי'-פער) פאק-פאפיער [א דיק פאפיער, אין וועלכען מען פאקט איין סחורות].

pack'ing-press *n.* (פעק'-אינג-פרעס) א פאק-פרעס [א שווערע פרעס, מיט וועלכער מען מאכט גרויסע פעק פון היי, וואל א. ד. ג.].

pack'ing-sheet *n.* (פעק'-אינג-שיעט) א דעקע צוצודעקען אדער פאקען סחורות; אין וואסער-קור — א נאסער ליילעך, וואס דיענט אלס הייל-מיטעל ביי געוויסע קראנקהייטען.

pack'-load *n.* (פעק'-לאוד) די געוועהנליכע משא וואס א לאסט-בהמה קען אויף זיך טראגען [ווי 300 פונט פאר א גרויסען עזעל, 150 פונט פאר א קליינעם א. ד. ג.].

pack'man *n.* (פעק'-מען) א פאקען-טרעגער, א קאראבעלניק, א פעדלער.

pack'-mule *n.* (פעק'-מיול) א לאסט-עזעל.

pack'needle *n.* (פעק'-ניעדל) א פאק-נאדעל [א גרויסע נאדעל צו פערנעהען געפעק].

pack of cards (פעק אוו קארדס) א טאליע קארטען.

pack off (פעק אף) זיך אבטראגען.

pack out (פעק אוט) אויספאקען, אויסלאדען.

The schooner packed out 500 barrels of mackerel.

pack'-road *n.* (פעק'-ראוד) א וועג אדער שטעגעל, איבער וועלכען עס קען געהן נור א לאסט-טהיער, אבער ניט קיין וואגען.

pack'-sad'dle *n.* (פעק'-סעד'ל) א פאק-זאטעל [א זאטעל אויף וועלכען מען לאדט אן משא אויף א לאסט-טהיער, ווי א פערד, אן עזעל א. ד. ג.].

pack'sheet *n.* (פעק'-שיעט) ז. *packing-sheet*

pack'thread *n.* (פעק'-טהרעד) פאק-פאדים, בינד-פאדים; שפאגאט.

pack'-train *n.* (פעק'-טריין) א רייה לאסט-טהיערע.

pack up (פעק אפ) זיין איינפאקען; באנקראט; זיך מוזען פאקען אדער אבטראגען.

pack'ware *n.* (פעק'-הוועהר) די סחורות פון א פאקען-טרעגער אדער פעדלער.

pack'wax *n.* (פעק'-הוועקס) קאסקע [א מין הארט, ווייס פלייש] אין האלז פון בהמות.

pack'way *n.* (פעק'-הוויי) ז. *pack-road*

pact *n.* (פעקט) א קאנטראקט, אן אבמאך.

pac'tion *n.* (פעק'-שאן) ז. *pact*

pac'tional *a.* (פעק'-שאנ-על) קאנטראקט-מעסיג; ווי אן אבמאך.

pad *n. and v.* (פעד) א שטעג; א נאסען-

רויבער; א קישען, א זיץ=קישען: א ווייַ=
כער, קישען=ענליכער אדער אנגעשטאפּ=
טער טייל פון עפּעס; א פּעקעל פּאַ=
פּיער צוזאמענגעקלעפּט ווי א בוך;
דאס הענטעל פון געוויסע געציינ; א קארב;
געהן צו=פוס, געהן לאנגזאם; ארויסגעהן
אויף רויב; אויסגלייכען אדער אויסטרע=
טען [א וועג]; צונויפקלעפּען פּאפּיער
אין א פּעקעל: אונטערשלאגען [א מאנ=
טעל] מיט וואטע; פּאנאנדערשפּרייטען,
פערגרעסערען עפּעס דורך אונניציגען מא=
טעריאל [ווי למשל א בוך אדער ציי=
טונגס=ארטיקעל].

pad′-brack′et *n.* (פּעד′-ברעק′-עט) אין
א שטאל — א לייסט אדער א שטיקעל
קלאָץ, וואס שטארצט ארויס פון וואנד
און אויף וועלכען מען הענגט אויף א זא=
טעל.

pad′-crimp *n.* (פּעד′-קרימפּ) ביי זא=
טעל=מאכער — א פרעס מיט וועלכער עס
ווערט אויסגעבויגען די לעדער צו בעקומען
די פארם פון א זאטעל.

pad′ded cell (פּעד′-עד סעל) אין א
טורמע אדער משוגעים=הויז — א קאמע=
רעל, וואו די ווענד זיינען ארומגעשלאגען
מיט א ווייכען מאטעריאל, כדי דער ארעס=
טירטער אדער משוגענער זאל זיך ניט צו=
קאליעטשען, שלאגענדיג זיך אן וואנד.

pad′ded room (פּעד′-עד רוהם)
ז. *padded cell*

pad′der *n.* (פּעד′-ער) א גאסען=רויבער;
איינער וואס בעדעקט אדער בעשלאגט מיט
קישענס; איינער וואס שטאפּט אן אדער
פילט אוים מיט ווייכען שטאף.

pad′ding *n.* (פּעד′-אינג) דאס בעדע=
קען אדער בעשלאגען מיט קישעלעך: דאס
ווייכע מאטעריאל, מיט וועלכען מען בע=
דעקט אדער בעשלאגט א זאך; דער ווייַ=
כער אונטערשלאג פון א בגד; דאס דרו=
קען אוזארען אויף ציץ אדער קאטון;
דאס דורכנעצען קאטון מיט א געווי=
סען מאטעריאל איידער מען נעהמט זיך
דרוקען אויף איהם אוזארען; יעדע אונ=
וויכטיגע זאך וואס ווערט צוגעשריבען צו
א בוך אדער ארטיקעל ניט צוליעב זיין
אינהאלט, נאר כדי צו מאכען איהם לענ=
גער.

pad′dle *n. and v.* (פּעדל) א רודער;
די לאפּעטקע פון א רודער; די שווים=
לאפּעס פון א וואלפיש א. ד. ג.; א ראד=
שויפעל; איינס פון די קווער=ליעגענדע
ברעטלעך אין ראד פון א דאמפּף=שיף;
א קליינע לאפּעטקע; א קליין טהירעל
וואס עפענט זיך אויף און מאכט זיך צו
אין א שלוזע; רודערען; שווימען אין
וואסער מיט דער הילף פון רודערס [ווי
א שיפעל] אדער מיט דער הילף פון די
פיס [ווי א גאנז, ענטעל א. ד. ג.]; זיך
פּלעסקען, זיך שפּיעלען מיט׳ן וואסער;
פּאטשען, שמייסען; זיך שפּיעלען מיט
די פינגער, גלעטען מיט די פינגער א
זאך.

pad′dle about′ (פּעדל ע-באוט′) זיך
ארומטרייבען.

pad′dle-board *n.* (פּעד′ל-באורד)
איינס פון די קווער=ברעטלעך פון וואסער=
ראד ביי א דאמפּף=מאשין.

pad′dle-box *n.* (פּעד′ל-באקס) דער קאס=
טען אדער איבערדעק איבער דעם רודער=
ראד פון א דאמפּף=שיף, כדי דאס וואסער
זאל ניט שפּריצען אין שיף.

pad′dle-case *n.* (פּעד′ל-קיים)
ז. *paddle-box*

pad′dle one′s own canoe′ (פּעדל
וואנז און קע-נוה′) שטעהן אויף די איי=
גענע פיס; דערשלאגען זיך זעלבסטשטענ=
דיג צו א קאריערע.

pad′dler *n.* (פּעד′-לער) א רודערער;
איינער וואס פּלעסקעט זיך אדער שפּיעלט
זיך מיט וואסער; איינער וואס טהוט עפּעס
אהן שום צוועק, וואס שפּיעלט זיך ארום.

pad′dle-shaft *n.* (פּעד′ל-שעפט) די
וואל וועלכע דרעהט דאס וואסער=ראד
[ביי א דאמפּף=שיף].

pad′dle-staff *n.* (פּעד′ל-סטעף) דער
שאר=אייזען פון אקער=אייזען.

pad′dle-stea′mer *n.* (פּעד′ל-סטיע′-
מער) א דאמפּף=שיף, וועלכע ווערט בע=
טריבען פון רעדער.

pad′dle-wheel *n.* (פּעד′ל-הוויעל) דאס
רודער=ראד פון א דאמפּף=שיף.

pad′dock *n. and v.* (פּעד′-אק) א קליי=
נע ארומגעצאמטע לאנקע, וואו עס פּיטע=
רען זיך פערד; פערשפּארען ווי אין אן
ארומגעצאמטער לאנקע.

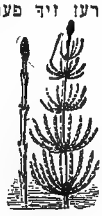
Paddock-pipe

pad′dock-pipe *n.* (פּעד′-
אק-פּאיפּ) זומפּ=שטרוי [אזא
מין רעהרען=ארטיגע גראזען,
וואס וואקסען אין זומפּען].

pad′dock-stone *n.* (פּעד′-
אק-סטאון) ז. *toadstone*

pad′dockstool *n.* (פּעד′-
אק-סטוהל) ז. *toadstool*

Pad′dy *n.* (פּעד′-אי) אן
אירלענדער.

pad′dy *n. and a.* (פּעד′-אי) א נארד=
אמעריקאנישע ענטעל; אין אסט=אינדיען—
רייז וואס איז נאך אין די זאנגען; ניד=
ריג, געמיין, ארעם.

pad′dy-field *n.* (פּעד′-אי-פיעלד) א
רייז=פעלד.

pad′-el′ephant *n.* (פּעד′-על′-אי-פענט)
אן עלעפאנט, וועלכען מען געברויכט צום
פאהרען און צו ארבייטען [אין אונטער=
שייד פון אן עלעפאנט, וועלכען מען גע=
ברויכט צו יאגד].

padel′la *n.* (פּיי-דעל′-א) אן אייזערען
אדער ליימען שיסעלע מיט חלב און מיט
א קנייטעל, וואס מען צינדט אן בעת
אילומינאציע.

pad′-groom *n.* (פּעד′-גרוהם) א רייטענ=
דער דיענער [וואס בעגלייט דעם רייטענ=
דען בעל=הבית].

pa′dishah *n.* (פּא′-די-שא) דער פּאדי=
שאך אדער גרויסער קעניג [א טיטול פון
טערקישען סולטאן].

pad′lock *n. and v.* (פּעד′-לאק) א הענג=
שלאס; פערשליסען מיט א הענג=שלאס,
אויפהענגען א שלאס.

pad′-nag *n.* (פּעד′-נעג) א פערד וואס
לויפט לייכט, זאנפט, ניט שפּרינגענדיג.

pad′ow-pipe *n.* (פּעד′-או-פּאיפּ)
ז. *paddock-pipe*

padro′ne *n.* (פּע-דראו′-נע) אן איטא=
ליענישער קאנטראקטאר פון ארבייטער
[וואס שטעלט צו ארבייטער אין גרויסע
מאסען]; א בעל=הבית, א מייסטער; איי=
נער [הויפּטזעכליך אן איטאליענער],
וואס פערדינגט שפּיעל=קעסטלעך אדער בע=
שעפטיגט קינדער צו בעטלען פאר איהם.

padron′ism *n.* (פּע-דראונ′-איזם) דאס
איטאליענישע קאנטראקט=סיסטעם פון צו=
שטעלען ארבייטער; דאס אריינברייגנען
איטאליענישע קינדער אין א פרעמדען
לאנד און זיי צווינגען צו זינגען און צו
בעטלען אין די גאסען.

pad the hoof (פּעד טהי הוהף) געהן
צו=פוס.

pad the streets (פּעד טהי סטריעטס)
מעסטען די גאסען.

pæ′an *n.* (פּיע′-ען) א הימנע, א לויב=
געזאנג, א דאנק=געזאנג; א קריעגס=
ליעד; א טריאומף=ליעד; א זיע=
געס=ליעד; א טומעלדיג, פרעהליך געזאנג;
א פערזען=פוס [אין דער אלטער גריכי=
שער פּאעזיע] פון פיער זילבען: איינע
א לאנגע, די איבריגע דריי — קורצע.

pæ′anism *n.* (פּיע′-ענ-איזם) אויסגע=
שרייען אדער ליעדער פון לויב אדער טרי=
אומף; קריעגס=ליעדער, א קריעגס=רוף.

pæderas′tia *n.* (פּעד-ע-רעס′-טי-א)
פעדעראסטיע. ז. *pederasty*

pædeu′tics *n.* (פּי-דיו′-טיקס) פּעדאגא=
גיע, די לעהרע וועגען אונטעררריכט און
ערציהונג.

pædobap′tism *n.* (פּיע-דא-בעפּ′-טיזם)
ז. *pedobaptism*

pædobap′tist *n.* (פּיע-דא-בעפּ′-טיסט)
ז. *pedobaptist*

pædonosol′ogy *n.* (פּיע-דא-נא-סאל′-
א-דזשי) ז. *pedonosology*

pæ′on *n.* (פּיע′-אן) אין דער אלט=גריכי=
שער פּאעזיע — א פערזען=פוס פון פיער
זילבען: איינע א לאנגע און די איברי=
גע דריי — קורצע.

pa′gan *n. and a.* (פּיי′-גען) א געצענ=
דיענער; איינער וואס געפינט זיך אונ=
טער׳ן איינפלוס פון דער קלאסישער גרי=
כיש=רוימישער קולטור [אלס געגענזאץ צו
דער אידישער אדער קריסטליכער]; גע=
צענדיענעריש; וואס געפינט זיך אונ=
טער׳ן איינפלוס פון דער קלאסישער גרי=
כיש=רוימישער קולטור.

pa′gandom *n.* (פּיי′-גענ-דאם) היידענ=
טום, געצענדיענערטום.

pa′ganise *v.* (פּיי′-גענ-איז)
ז. *paganize*

pa′ganish *a.* (פּיי′-גענ-איש) געצענדיע=
נעריש; וואס געפינט זיך אונטער׳ן איינ=
פלוס פון דער קלאסישער גריכיש=רוימישער
קולטור. ז. *pagan*

pa′ganism *n.* (פּיי′-גענ-איזם) געצענ=
דיענסט; אנהענגערשאפט צו דער קלאסי=
שער גריכיש=רוימישער קולטור [אלס גע=
גענזאץ צו דער אידישער אדער קריסטלי=
כער]; דאס געפינען זיך אונטער דעם איינ=
פלוס פון דיעזער קולטור.

paganiza′tion *n.* (פּיי-גענ-אי-זיי′-
שאן) דאס מאכען אדער ווערען א געצענ=
דיענער אדער געצענדיענעריש; דאס זיין
ניט אידיש=קריסטליך. ז. *paganism*

pa′ganize *v.* (פּיי′-גענ-איז) מאכען פאר
א געצענדיענער: מאכען געצענדיענעריש;
ווערען א געצענדיענער; אונטערווארפען
אונטער׳ן איינפלוס פון דער קלאסישער
גריכיש=רוימישער קולטור [אלס געגענזאץ
צו דער אידישער און קריסטליכער].

page *n. and v.* (פּיידזש) א זייט [פון
א בוך, מאנוסקריפּט א. ז. וו.]; א שריפט;
א בוך; א פּאזש [א בעדיענער, הויפּט=
זעכליך א איינגעל וואס בעדיענט א הויך=
געשטעלטע פּערזאן]; א שלעפּען=טרעגער
[אזא קלאמער מיט א שנור אויפצוהויבען
די שלעפּע פון א פרויען=קלייד]; א מין
זיד=אמעריקאניש זומער=פויגעלע מיט גרי=
נע און שווארצע פלעקען; נומערירען זיי=
טען [פון א בוך, מאנוסקריפּט א. ז. וו.];
צונויפשטעלען דרוק=שריפט אין זייטען;
זיין א פּאזש, בעדיענען אלס פּאזש.

pag′eant *n. and a.* (פּעדזש′-ענט) א
פּאראד, א ספּעקטאקל, א ביהנע=פארשטע=
לונג; א גלענצענדע פּראצעסיאן; א בע=

ווענליכע פלאטפארמע אדער ביהנע; א טריאומף=וואגען; אן ארקע; פראכטפאל, פאראדנע.

pag'eantry *n.* (פעדזש'-ען-טרי) פאראדנעקייט, פרעכטינקייט; טעאטראלישקייט; א גלענצענדע פראצעסיאן; א טריאומף=צוג.

page'-cord *n.* (פיידזש'-קאהרד) אין דרוקעריי — שטריקלעך, מיט וועלכע מען בינדט ארום די שריפט, וואס איז אויסגעשטעלט אין זייטלעך.

page'-gage *n.* (פיידזש'-גיידזש) א מאס צו בעשטימען די לענג פון א זייט פון דרוק=שריפט.

page'hood *n.* (פיידזש'-הוד) דער פאזשען=שטאנד; דאס זיין א פאזש.

page'-proof *n.* (פיידזש'-פרוהף) א זייטען=קארעקטור [געמאכט פון דעם שריפטזאץ, ווען ער איז שוין געשלאסען אין זייטען].

pag'ina *n.* (פעדזש'-אי-נא) די בלאט=פלעכע [פון א פלאנצע].

pag'inal *a.* (פעדזש'-אי-נעל) 1. וואס בעשטעהט פון זייטען, וואס איז שייך צו זייטען [פון א בוך, למשל]; 2. וואס קומט זייטעל נאך זייטעל.
2. A verbal and **paginal** reprint.

pag'inate *v.* (פעדזש'-אי-נייט) נומערירען די זייטען [פון א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.].

pagina'tion *n.* (פעדזש-אי-ניי'-שאן) נומערירונג פון זייטען [אין א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.]; דאס נומערירען זייטען.

pa'ging *n.* (פיי'-דזשינג) נומערירונג [פון זייטען פון א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.].

pa'ging-machine' *n.* (פיי'-דזשינג-מע-שין') א מאשין צו נומערירען די זייטען פון א בוך.

pago'da *n.* (פע-גאו'-דא) א פאגאדא [אין כינא, אינדיען, בורמא — א הייליגער טורעם, עהנליך צו א פיראמידע און רייך בעדעקט מיט בעציערונגען אדער שניצונגען]; א קליינע פערציערטע נעביידע, עהנליך צו א פאגאדא, איז וועלכער מען פערקויפט פערשיעדענע קלייניגקייטען; אזא גאלדענע אינדישע מטבע.

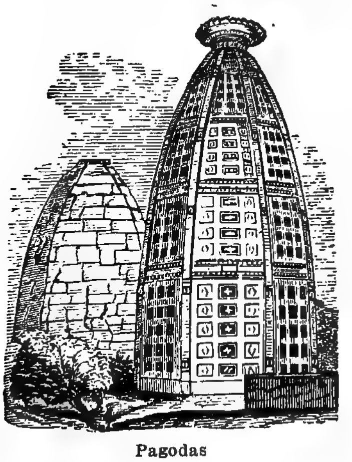

Pagodas

pago'da-tree *n.* (פע-גאו'-דא-טריע) א פאגאדא=בוים [א בוים אין אזיען וואס דערמאהנט מיט'ן אויסזעהן אן א פאגאדא]. ז. *pagoda*.

pa'gus *n.* (פיי'-גאס) אין דער אלט=רוימישער מלוכה — א בעפעסטיגט דארף, וואו די ארומיגע איינוואהנער פלעגען זיך צוזאמענקלייבען, ווען א שונא פלעגט אויף זיי אנפאלען; אין פארצייטיגען ענגלאנד — א טייל פון א גראפשאפט.

pah *int. and n.* (פא) פע! [אן אויסדרוק פון עקעל אדער פעראכטונג]; אין ניי=זעעלאנד — א בעפעסטיגטער לאגער פון די מאארי [די דארטיגע איינגעבארענע].

Pah'lavi *n. and a.* (פא'-לע-ווי) פאלאווי, די שפראך פון די אלט=פערזישע הייליגע ביכער; וואס איז שייך צו דער פאלאווי=שפראך.

paid (פייד) געצאהלט, בעצאהלט. ז. *pay*.

paid and aquit'ted (פייד ענד ע-קהוויט'-עד) בעצאהלט און קוויטירט.

paid down (פייד דאון) בעצאהלט מזומן; איינגעצאהלט.

paideu'tics *n.* (פע-דיו'-טיקס) ז. *pædeutics*.

paid up (פייד אפ) אין גאנצען אויסגעצאהלט.

pail *n.* (פייל) אן עמער.

pail'-brush *n.* (פייל'-בראש) א מין הארט בערשטעל, וואס ווערט בענוצט אין מילך=קראמען א. ד. ג. צו רייניגען כלים.

pail'ful *n.* (פייל'-פול) אן עמער=פול [וויפיעל עס קען ענטהאלטען א פולער עמער].

paillasse' *n.* (פע-ליעס') א שטרוי=מאטראץ; אן אונטער=מאטראץ.

pain *n. and v.* (פיין) שמערץ, יסורים, ליידען, פיין; אנגסט, זארג; מיה, מאטערניש; א שטראף; פעראורזאכען שמערץ, אנטהאן יסורים, קוועלען, פייניגען, קרענקען.

pained *a.* (פיינד) וואס ליידט וועהטאג אדער יסורים; וואס ציינט ארויס שמערץ.

pain'ful *a.* (פיינ'-פול) שמערצליך; פיינליך; מיהזאם, שוועהר; וואס פאדערט אנשטרענגונג אדער פיעל אויפמערקזאמקייט.

pain'fully *adv.* (פיינ'-פול-אי) אויף א שמערצליכען, פיינליכען אדער מיהזאמען אופן.

pain'fulness *n.* (פיינ'-פול-נעס) שמערצליכקייט; פיינליכקייט, מיהזאמקייט.

pai'nim *n. and a.* (פיי'-נים) ז. *paynim*.

pain'less *a.* (פיינ'-לעס) שמערצלאז, אהן שמערצען, אהן מיה.

pain'lessly *adv.* (פיינ'-לעס-לי) ניט ליידענדיג קיין וועהטאג אדער יסורים.

pain'lessness *n.* (פיינ'-לעס-נעס) שמערצלאזיגקייט; פיינלאזיגקייט.

pain of death (פיין אוו דעטה) טויט=שטראף.

pains *n.* (פיינז) וועהטאגען פון א געווינערין, חבלי לידה.

pains'taker *n.* (פיינז'-טיי-קער) א פלייסיגער, ארבייטזאמער מענש.

pains'taking *n. and a.* (פיינז'-טיי-קינג) פלייסינקייט, מיהזאמקייט; ארבייטזאם, הארעפאשנע.

pains'takingly *adv.* (פיינז'-טיי-קינג-לי) אויף א פלייסיגען, מיהזאמען שטייגער.

pains'worthy *a.* (פיינז'-הוואיר-טהי) וואס עס פאדערט א שטארקע זארגפעלטיגע אויפמערקזאמקייט.

paint *v. and n.* (פיינט) פארבען, אב=פארבען; מאלען מיט פארבען; דעקארירען, בעציערען; אנשטרייכען, שילדערען, פארשטעלען; בעשעפטיגען זיך מיט מאלעריי; פארבען דאס פנים, זיך שמינקען; שכור'ען; פארב; שמינקע [די פארב, מיט וועלכער מען פארבט דאס פנים]; אין דער פראדוקציאן פון גומי אדער רעזינע — דער שטאף וואס ווערט צוגעגעבען צו קאוטשוק צו מאכען איהם הארטער.

pain'table *a.* (פיינ'-טעבל) וואס קען געפארבט אדער געמאלט ווערען.

paint an eye (פיינט ען אי) מאכען א בלוי אויג [אנברעכען די ביינער].

paint'-box *n.* (פיינט'-באקס) דאס פארב=קעסטעל [פון א מאלער].

paint'-bridge *n.* (פיינט'-ברידזש) א הענגענדע פלאטפארמע, אויף וועלכער דער מאהלער שטעהט ביים מאהלען טעאטער=דעקאראציעס.

paint'-brush *n.* (פיינט'-בראש) דאס פענזעל פון א מאלער אדער פארבער.

pain'ted *a.* (פיינ'-טעד) אויסגעפארבט; געמאלט; קאלירט; געקינסטעלט, ניט רעאל, ניט עכט.

pain'ter *n.* (פיינ'-טער) א פארבער; א מאלער; א שטריק [צו בעפעסטיגען א שיף]; א פאנטער, א לעמפערט.

pain'ter's col'ic (פיינ'-טערז קאל'-איק) בליי=קאליק [א קראנקהייט וואס בעקומט זיך פון איינאטהעמען בליי=שטויב. פארבער ליידען מייסטענס פון דיעזער קראנקהייט].

pain'ter-stai'ner *n.* (פיינ'-טער-סטיי'-נער) א וואפען אדער שילדען=מאלער; א מיטגליעד פון א געוויסען לאנדאנער צעך אדער גילדע.

pain'tiness *n.* (פיינ'-טי-נעס) דאס האבען אויף זיך צופיעל פארב [ווענען א בילד].

pain'ting *n.* (פיינ'-טינג) מאלעריי; א געמעלדע, א בילד.

pain'ting in oil (פיינ'-טינג אין איל) אויל=מאלעריי.

paint the town red (פיינט טהי טאון רעד) שטיפען, קונדס'עווען, אנמאכען אונארדנונג און טומעל.

paint'-tube *n.* (פיינט'-טיוב) א רעהרעל פון דינעם, בוינזאמען מעטאל, וואס ענטהאלט מאלעריי=פארב.

paint'work *n.* (פיינט'-הוואירק) מאלעריי=ארבייט.

pain'ty *a.* (פיינ'-טי) צופיעל אנגעפארבט; בעפלעקט מיט פארב.

pair *n. and v.* (פעהר) א פאר; א פאר=פאלק; אין קויהלען=גרובען — א גרופע ארבייטער, וואס ארבייטען אין איין צייט; אין נעזעצגעבערישע קערפערשאפטען [ווי פארלאמענט א. ד. ג.] — צוויי מיטגליעדער, וואס בעלאנגען צו נעגענזעצליכע פארטייען, ווען זיי מאכען אב צווישען זיך ניט אבצוגעבען זייערע שטימען; אין פאוקער=שפיעל — א פאר קארטען פון דעמזעלבען מין [ווי צוויי טייז, צוויי צווייטלעך א. ד. ג.]; פארען, מאכען א פאר; צונויפפארען, פעראייניגען א זכר מיט א נקבה; צופאסען איינס צו דעם אנדערען; זיך פארען; זיך פעראייניגען פארוויין.

pair and pair (פעהר ענד פעהר) פארוויין.

paired *a.* (פעהרד) איינגעטיילט אדער איינגעארדענט פארוויין; צוזאמענגעפארט [ווי א זכר מיט א נקבה]; געפארט [ווענען א מיטגליעד פון א נעזעצגעבערישער קערפערשאפט, וועלכער קען ניט קומען אויף א זיצונג און ניט וועלענדיג פערלירען זיין שטימע, רעדט ער אב מיט

א מיטגליעד פון דער געגנערישער פאר־טיי, אז יענער זאל אויך ניט שטימען].
pair'ing *n.* (פעהר'־אינג) אין א געזעצ־געבערישער פערזאמלונג — אן אבמאך פון צוויי מיטגליעדער, וואס בעלאנגען צו צוויי געגנער־פארטייען, אז ביידע זאלען ניט שטימען איבער א געוויסער פראגע.
pair'ing-sea'son *n.* (פעהר'־אינג־סיע'זן) די פארונגס־צייט [די צייט ווען חיות אדער פויגלען פארען זיך].
pair'ing-time *n.* (פעהר'־אינג־טאים) ז. *pairing-season*
pair'-oar *n.* (פעהר'־אור) א רודער־שיפעל וואס האט צוויי רודערס.
pair of col'ors (פעהר אוו קאל'־ארז) די צוויי פאהנען וואס מען טראגט פארויס א רעגימענט סאלדאטען אדער א פער־איין אין ענגלאנד און אמעריקא [איין פאהן א נאציאנאלע און די צווייטע א ספעציעלע פון דיזען רעגימענט אדער פעראיין].
pair off (פעהר אף) אוועקגעהן אדער אבטיילען זיך פון א קאמפאניע פארוויז; ניט שטימען אויף א פערזאמלונג, אב־מאכענדיג מיט איינעם פון דער געגנער־פארטיי, אז ער זאל אויך ניט שטימען.
pair roy'al (פעהר ראי'־על) אין קארט־שפיל — דריי פון דעמזעלבינען מין [ווי דריי מלכים, דריי מלכות א. ד. ג.].
pair'-toed *a.* (פעהר'־טאוד) וואס האט די פינגער פארוויז, צוויי פון פארענט און צוויי פון הינטען [וועגען די פיס פון געוויסע פויגלען].
pair'wise *adv.* (פעהר'־הוואיז) פאר־וויז; אין פאר.
paja'mas *n.* (פע־דזשא'־מאז) אזא זארט ברייטע הויזען וואס ווערען געטראגען פון מאנספערזאנען און פרויען־צימער אין אינדיען; א שלאף־אנצוג אדער מארגען־אנצוג וואס בעשטעהט פון לייכטע הויזען מיט א קורצען רעקעל.
pak'tong *n.* (פעק'־טאנג) כינעזישעס נייזילבער [א מעטאל־געמיש פון ניקעל, צינק און קופער].
pala'bra *n.* (פע־לא'־ברא) א ווארט; א גערייד.
pal'ace *n.* (פעל'־עס) א פאלאץ.
pal'ace-car *n.* (פעל'־עס־קאר) א סא־לאן־וואגאן.
pal'ace-court *n.* (פעל'־עס־קאורט) דאס הויף־געריכט [אמאל אין ענגלאנד].
pal'adin *n.* (פעל'־ע־דין) דער פאלאדין, איינער פון די צוועלף ריטער, וועלכע זיי־נען געווען די מקורבים פון דעם פראנצויזי־שען קעניג קארל דעם גרויסען; א וואנדע־רענדער ריטער [ז. *knight-errant*].
palæobot'any *n.* (פיי־לי־א־באט'־ע־ני) ז. *paleobotany*
pa'læograph *n.* (פיי'־לי־א־גרעף) ז. *paleograph*
palæog'raphy *n.* (פיי־לי־אג'־רע־פי) ז. *paleography*
pa'læolith *n.* (פיי'־לי־א־ליטה) ז. *paleolith*
palæolith'ic *a.* (פיי־לי־א־ליטה'־איק) ז. *paleolithic*
palæol'ogy *n.* (פיי־לי־אל'־א־דזשי) ז. *paleology*
palæontog'raphy *n.* (פיי־לי־אנ־טאג'־רע־פי) ז. *paleontography*
palæontol'ogy *n.* (פיי־לי־אנ־טאל'־א־דזשי) ז. *paleontology*
palæornithol'ogy *n.* (פיי־לי־אהר־ני־טהאל'־א־דזשי) ז. *paleornithology*

Palæozo'ic *a.* (פיי־לי־א־זאו'־איק) ז. *Paleozoic*
palæozool'ogy *n.* (פיי־לי־א־זא־אל'־א־דזשי) ז. *paleozoology*
palæs'te *n.* (פע־לעס'־טי) אן אלט־גרי־כישע לענגען־מאס, א טפח [א פיערטעל פון א פוס].
palæs'tra *n.* (פע־לעס'־טרא) ז. *palestra*
palæs'trian *a.* (פע־לעס'־טרי־ען) ז. *palestrian*
palæs'tric *a.* (פע־לעס'־טריק) ז. *palestric*
palankeen' *n.* (פעל־ען־קין') ז. *palanquin*
palanquin' *n.* (פעל־ען־קין') א פאלאנ־קין, א טראג־בעטעל בעדעקט מיט א דע־כעל, וואס ווערט בענוצט אין אסט־אינ־דיען און כינא, אנשטאט אן עקיפאזש אדער קארעט.

Palanquin

palatabil'ity *n.* (פעל־ע־טע־ביל'־אי־טי) דאס זיין געשמאק אדער אנגענעהם.
pal'atable *a.* (פעל'־ע־טעבל) געשמאק; אנגענעהם, מחיה'דיג.
Our cook serves us with very palatable food.
pal'atableness *n.* (פעל'־ע־טעבל־נעס) ז. *palatability*
pal'atably *adv.* (פעל'־ע־טע־בלי) אויף א געשמאקען, אנגענעהמען אופן.
pal'atal *a. and n.* (פעל'־ע־טעל) וואס איז שייך צום גומען; וואס ווערט אויסגע־שפראכען מיט'ן גומען; דער גומען־ביין; א גומען־קלאנג [א קלאנג וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער הילף פון גו־מען, ווי "ג", "ק"].
pal'ate *n. and v.* (פעל'־אייט) דער גו־מען; דער געשמאק; פיהלען א געשמאק; פערזוכען.
pala'tial *a. and n.* (פע־ליי'־שעל) וואס געהערט צום גומען; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א פאלאץ; פרעכטיג; א גומען־קלאנג [א קלאנג וואס ווערט אויס־געשפראכען מיט דער הילף פון גומען, ווי "ג", "ק" א. ז. וו.].
palat'inate *n.* (פע־לעט'־אי־נייט) דאס אמט, די ווירדע אדער די הערשאפט פון א פאלאטין. ז. *palatine*
pal'atine *n. and a.* (פעל'־ע־טין) דער פאלאטין [א סאלדאט פון דער עהרען־וואך אין קייזערליכען פאלאץ אין אלטען רוים און אין קאנסטאנטינאפאל]; דער פפאלץ־גראף [דער אויבעררעכטער אין הויף פון די מיטעלאלטערליכע דייטשע און פראנ־צויזישע קעניגע]; איינער פון די גומען־ביינער; וואס איז שייך צו א פאלאץ; וואס דיענט אין קעניגליכען פאלאץ; וואס בענוצט זיך מיט קעניגליכע פריווילעגיעס; וואס איז שייך צום גומען־ביין.
palati'tis *n.* (פעל־ע־טאי'־טיס) אן ענט־צינדונג פון גומען.

pala'tum *n.* (פע־ליי'־טאם) דער גומען.
palav'er *v. and n.* (פע־לעוו'־ער) פיה־רען א לאנגען שמועס אדער אונטעררע־דונג; פלוידערען; פערריידען די צייהן; שמייכלען, חנפ'ענען; א לאנגער שמועס; אן אונטעררעדונג; פלאפלעריי.
palaz'zo *n.* (פא־לאט'־סאו) א פאלאץ.
pale *a., n. and v.* (פייל) בלייך, בלאס; א פלאקען, א פערשפיצטער גרויסער שטע־קען; אן אבגעצאמטער ארט; א גרע־נעץ, א ספערע; די משערטא, דער תחום המושב; א לאפעטע [צו זעצען ברויט אין אויווען]; אן אינסטרומענט צו פרו־בירען קעז; ארומצאמען מיט פלעקער; איינשליסען, ארומרינגלען מיט עפעס; מא־כען בלאס, פערטונקלען; בלייך ווערען.
palea'ceous *a.* (פיי־לי־איי'־שאס) אזוי ווי מעקענע; פול מיט מעקענע [פאלא־ווע].
pale ale (פייל אייל) העל־ביער [אזא מין ביער].
pale as death (פייל עז דעטה) טויט־בלייך.
pale'-eyed *a.* (פייל'־איד) מיט מאטע אויגען.
pale'face *n.* (פייל'־פייס) דאס בלאסע פנים [אזוי רופען די אמעריקאנער אינ־דיאנער די ווייסע מענשען].
pale'-faced *a.* (פייל'־פייסט) מיט א בלאסען געזיכט.
pale'-heart'ed *a.* (פייל'־האר'־טעד) שרעקעדיג, מוטלאז, נידערגעשלאגען.
pa'leiform *a.* (פיי'־לי־אי־פארם) וואס האט די פארם אדער דעם אויסזעהן פון מעקענע.
pale'ly *adv.* (פייל'־לי) בלאס, בלייך; מיט א בלאסען אויסזעהן.
pale'ness *n.* (פייל'־נעס) בלאסקייט, בלייכקייט.
pa'leo-anthrop'ic *a.* (פיי'־לי־או־ען־טהראפ'־איק) וואס איז שייך צום פאר־היסטארישען מענשען.
paleobot'any *n.* (פיי־לי־א־באט'־ע־ני) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פלאנצען, וועלכע מען געפינט אין דער ערד.
paleocos'mic *a.* (פיי־לי־א־קאז'־מיק) וואס איז שייך צו דער ערד ווי זי איז געווען אין די פארצייטיגע געאלאגישע פע־ריאדען.
pa'leo-ethnol'ogy *n.* (פיי'־לי־או־עטה־נאל'־א־דזשי) די עטנאלאגיע פון די פארצייטיגע דורות [די לעהרע וועגען די פרימיטיווסטע פעלקער און ראסען אויף דער ערד].
Pale of Set'tlement (פייל אוו סעט'ל־מענט) די "משערטא", דער תחום [די בעשטימטע גובערניעס אין רוסלאנד, וואו אידען איז ערלויבט צו וואהנען אין די שטעדט].
pa'leograph *n.* (פיי'־לי־א־גרעף) א פאליאגראף, אן אלטער מאנוסקריפט.
paleog'rapher *n.* (פיי־לי־אג'־רע־פער) איינער וואס שטודירט אלטע מא־נוסקריפטען.
paleograph'ic *a.* (פיי־לי־א־גרעפ'־איק) פאלעאגראפיש, וואס איז שייך צו דער פארשונג פון אלטע מאנוסקריפטען.
paleograph'ical *a.* (פיי־לי־א־גרעפ'־אי־קעל) ז. *paleographic*
paleograph'ically *adv.* (פיי־לי־א־גרעפ'־אי־קעל־אי) דורך שטודירען אדער פארשען אלטע מאנוסקריפטען; בנוגע צו פאלעאגראפיע [פארשונג פון אלטע מא־נוסקריפטען].

paleog'raphist *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פיסט) ז. *paleographer*

paleog'raphy *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פי) פאלעאגראפיע; דאס שטודירען פארצייטיגע ארטען און מעטאדען פון שרייבען; די פארשונג פון אלטע מאנוסקריפטען.

pa'leolith *n.* (פיי'-לי-א-ליטה) א פאלעאליט [אן ארומגעקלאפטער אבער ניט קיין געשליפענער שטיין אלס ארבייטס=אינסטרומענט פון די סאמע פרימיטיווסטע מענשען].

paleolith'ic *a.* (פיי-לי-א-ליטה'-איק) פאלעאליטיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע צייטען פון דער פארהיסטארישער שטיין=פעריאדע, ווען די איינציגע ארבייטס=אינסטרומענטען פון די דאמאלדיגע מענשען זיינען געווען בלויז שטיקער איינפאכע ניט געשליפענע שטיינער.

paleolith'ical *a.* (פיי-לי-א-ליטה'-אי-קעל) ז. *paleolithic*

paleol'ogist *n.* (פיי-לי-אל'-א-דזשיסט) א פאלעאלאגיסט, איינער וואס שטודירט אלטערטימליכקייטען.

paleol'ogy *n.* (פיי-לי-אל'-א-דזשי) פאלעאלאגיע, דאס שטודירען אלטערטימליכקייטען.

paleontograph'ical *a.* (פיי-לי-אן-טא-גרעפ'-אי-קעל) פאלעאנטאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleontog'raphy *n.* (פיי-לי-אן-טאג'-רע-פי) פאלעאנטאגראפיע, די בעשרייבונג פון פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleontolog'ic *a.* (פיי-לי-אן-טא-לאדזש'-איק) ז. *paleontological*

paleontolog'ical *a.* (פיי-לי-אן-טא-לאדזש'-אי-קעל) פאלעאנטאלאגיש, וואס איז שייך צו פאלעאנטאלאגיע. ז. *paleontology*

paleontol'ogist *n.* (פיי-לי-אן-טאל'-א-דזשיסט) א פאלעאנטאלאגיסט, איינער וואס שטודירט די פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע אויסגעשטארבענע חיות און פלאנצען.

paleontol'ogy *n.* (פיי-לי-אן-טאל'-א-דזשי) פאלעאנטאלאגיע, די לעהרע וועגען די פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleophytol'ogy *n.* (פיי-לי-א-פאי-טאל'-א-דזשי) ז. *paleobotany*

paleornithol'ogy *n.* (פיי-לי-אהר-ני-טהאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פויגלען, וועלכע מען געפינט אין דער ערד.

paleotech'nic *a.* (פיי-לי-א-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו פארהיסטארישער אדער פרימיטיווער קונסט.

pa'leous *a.* (פיי'-לי-אס) פול מיט מעקענע [פלעווע, פאלאווע]; עהנליך צו מעקענע.

Paleozo'ic *a.* (פיי-לי-א-זאו'-איק) פאלעאזאאיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע פעריאדען אין דער געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען שוין עקזיסטירט פערשידענארטיגע ארגאניזמען.

paleozool'ogy *n.* (פיי-לי-א-זא-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע חיות, וואס מען געפינט אין דער ערד.

Palestin'ian *a.* (פעל-עס-טינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו פאלעסטינא אדער ארץ ישראל.

pales'tra *n.* (פע-לעס'-טרא) אין אלט=גריכענלאנד — די פאלעסטרא, אן עפענטליכער פלאץ פאר גימנאסטישע און אטלעטישע איבונגען; דאס ראנגלען זיך, אטלעטישע שפיעלען.

pales'tral *a.* (פע-לעס'-טרעל) ז. *palestric*

pales'trian *a.* (פע-לעס'-טרי-ען) ז. *palestric*

pales'tric *a.* (פע-לעס'-טריק) וואס איז שייך צו א פאלעסטרא אדער צו גימנאסטישע און אטלעטישע איבונגען. ז. *palestra*

pales'trical *a.* (פע-לעס'-טרי-קעל) ז. *palestric*

pal'etot *n.* (פעל'-ע-טאו) א פאלטא, אן אויבער=מאנטעל.

pal'ette *n.* (פעל'-עט) א פאליטרע [א דין פלאך ברעטעל מיט א לעכעל פאר'ן גראבען פינגער, וואס מאלערס געברויכען ארויפצולעגען פארב ווען זיי מאלען [ז. איל.]; דאס פאנאנדערלעגען די פארבען אויף א פאליטרע; עטוואס וואס איז ברייט און פלאך ווי א פאליטרע; ביי מעטאל=ארבייטער — די פלאכע פלאטע פון אן עגבער אדער בויערער, אויף וועלכער דער ארבייטער שפארט זיך אן מיט דער ברוסט בעת ער בויערט; א לייכטע הילצערנע לאפעטקע, וואס ווערט בענוצט פון מאסאזשיסטען בעת'ן מאסאזש; א לייכט ברעטעלע, אין וועלכען מען באנדאזשירט א צובראכענע האנד; א קליינע מעטאלענע פלאטע, וועלכע בעדעקט דאס ארט וואו עס בינדען זיך צונויף די ענדען פון א פאנצער; א מין פאפונאי.

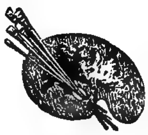
Palette

pal'ette-knife *n.* (פעל'-עט-נאיף) אזא דינע לאפעטקע עהנליך צו א מעסער, וואס ווערט בענוצט פון מאלער צו מישען די פארבען; אין דרוקערייען — א שטאהלענע פלאטע, מיט וועלכער די דרוקער גיבען צו פארב וואו עס איז נויטיג אין דרוקפרעס.

pal'frey *n.* (פאהל'-פרי) א רייט=פערד.

pal'freyed *a.* (פאהל'-פריד) וואס רייט אויף א רייט=פערד.

Pa'li *n. and a.* (פא'-לי) פאלי [די שפראך וואס ווערט געברויכט אין די הייליגע שריפטען פון די בודיסטען אין די דרום=ערטער פון אסט=אינדיען און אין ציילאן]; וואס איז שייך צו דער פאלי=שפראך.

palifica'tion *n.* (פעל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס אריינשלאגען פלעקער אדער סלופעס אין דער ערד, כדי צו פערפעסטיגען דעם גרונט.

palil'logy *n.* (פע-ליל'-א-דזשי) די ווידערהאלונג פון א ווארט אום צו פערשטארקען דעם איינדרוק [ווי למשל: הוליעט, הוליעט, בייזע ווינדען!].

pal'impsest *n.* (פעל'-אימפ-סעסט) א פאלימפסעסט [א מאנוסקריפט וואס דער טעקסט איז טיילווייז אויסגעמעקט און איבערגעשריבען]; דאס וואס איז אויפסניי צוגעשריבען אנשטאט דעם אויסגעמעקטען.

pal'indrome *n.* (פעל'-אינ-דראום) דער פאלינדראם, א ווארט אדער א זאץ, וואס לעזט זיך אויף א גלייכען אופן פון רעכטס צו לינקס אדער פון לינקס צו רעכטס [ווי די ווערטער "מאדאם", "שמש" א. ד. ג.].

pa'ling *n.* (פיי'-לינג) פלעקער; א צאם פון אויסגעשטעלטע פערשפיצטע פלעקער אדער סלופעס.

palingene'sia *n.* (פעל-אינ-דזשע-ני'-סי-א) ז. *palingenesis*

palingen'esis *n.* (פעל-אינ-דזשענ'-ע-סיס) פאלינגענעזיע, די ווידערגעבורט, ווידערבעשאפונג [ווי ביי די מעטאמארפאזען פון אן אינזעקט].

palingen'esy *n.* (פעל-אינ-דזשענ'-ע-סי) ז. *palingenesis*

pal'inode *n.* (פעל'-אי-נאוד) די פאלינאדע, א פאעטיש געדיכט, וואו דער פאעט ציהט צוריק זיינע ווערטער, וואס ער האט געזאגט אין א פריהערדיגער סאטירע; דאס צוריקציהען די פריהערדיגע ווערטער.

palisade' *n. and v.* (פעל-אי-סייד') א פאליסאדע, א פארקאן וואס איז געמאכט געווארען פון אריינגעקלאפטע פערשפיצטע קלעצער אדער פלעקער אין דער ערד; ארומצאמען אדער ארומרינגלען מיט א פאליסאדע.

Palisade

palisa'do *n. and v.* (פעל-אי-סיי'-דאו) ז. *palisade*

palisan'der *n.* (פעל-אי-סענ'-דער) פאליסאנדער=האלץ [א מין רויט אויסטראליש האלץ, וואס ווערט געברויכט פאר טייערען מעבעל].

pa'lish *a.* (פיי'-ליש) בלייכליך; עטוואס בלאס.

palixan'der *n.* (פעל-איק-סענ'-דער) ז. *palisander*

pall *n. and v.* (פאהל) א דעקע; א מאנטעל; א שווארצע טוך, מיט וועלכער מען דעקט איבער אן ארון אדער מטה; דאס, וואס ברייננט טרויער אדער שרעק; אן איבערדעק, א באלדאכין, א חופה; א מין פרכת, מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר אין קירך; א מאנטיע, דער לאנגער, ברייטער אויבער=מאנטעל, וואס א קעניג אדער אן ערצבישאף טראגט אין דער צייט פון פייערליכע צערעמאניען; איבעלקייט, דאס פיהלען איבעלקייט; אויסדופטען, אויסוועפען, שוואך ווערען, אנווערען דעם טעם [ווי אויסגעוועפטער שנאפס]; מאכען שוואך, ענטמוטיגען.

pal'la *n.* (פעל'-א) א פאלא [אזא ברייטע טוך, וועלכע רוימישע פרויען פלעגען טראגען אלס אויבער=מאנטעל]; א טוך, מיט וועלכער מען בעדעקט דעם אלטאר אין א קירך.

palla'dium *n.* (פע-ליי'-די-אם) דאס בילד אדער סטאטוע פון דער אלט=גריכישער געטין פאלאדא, די בעשיצערין פון דער שטאדט טראיא; דאס, וואס מען רעכענט פאר א שוץ אדער זיכערונג פון עפעס; פאלאדיום [א זעלטענער מעטאל, וועלכער איז עהנליך צו פלאטין. איז איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

Palla

Pal'las *n.* (פעל'-עס) אין דער אלט=גרי=

כישער מיטאלאגיע — פאלאס אדער אטהענע, די געטין פון חכמה און מלחמה; איינער פון די קליינע פלאנעטען, וואס דרעהען זיך ארום דער זון און געפינען זיך צווישען מארס און יופיטער.

pall′-bear′er *n.* (פאהל′-בעהר′-ער) איינער וואס געהט נאך דער מטה ביי א לויה.

palles′cence *n.* (פע-לעס′-ענס) בלייכקייט, בלאסקייט.

palles′cent *a.* (פע-לעס′-ענט) בלאס ווערענד; בלאסליך, אביסעל בלייך.

pal′let *n.* (פעל′-עט) א שטרויענער געלעגער; א מאטראץ פון שטרוי; דאס דרעה-ברעטעל פון א טעפער [א רונדער הילצערנער אינסטרומענט, וועלכען טעפער בענוצען צו מאכען רונד און גלאט די לייםענע כלים]; א פאליטרע [ז. *palette*]; אין פערגילדונגס-ארבייט — דער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען לעגט ארויף דאס גאלד-בלעטעל אויף'ן ארט וואו מען דארף בעגילדען; אין בוכבינדעריי — די מעטאלענע פלאטע, אין וועלכער עס ווערען איינגעפאסט די בוכשטאבען, וואס מען דארף אבדרוקען אויף'ן רוקען פון א בוך; אין אן ארגעל — די הילצערנע קלאפע, וועלכע לאזט אריין און שטופט ארויס די צוזאמענגעדריקטע לופט; דאס ברעט, אויף וועלכען מען טראגט אריבער נאך ניט אויסגעטריקענטע ציעגעל צו דעם ארט וואו מען טריקענט זיי; איינער פון די צוויי שפיצען פון א העמונגס-האקען, וועלכע פערהאלטען אדער רעגולירען די בעוועגונג פון א צאהן-רעדעל. ז. *escapement*

pal′lia *n.* (פעל′-אי-א) פאליומס; אלטאר-דעקען; פעדער-עהנליכע וואלקענס; אזעלכע גלח'שע טלית'לעך. ז. *pallium*

pal′lial *a.* (פעל′-אי-על) וואס איז שייך צו א פאליום, מאנטעל אדער צודעק; וואס איז שייך צו דער אויבערשטער געפאלדעוועטער הויט פון א מאלוסק. ז. *pallium*

palliasse′ *n.* (פעל-יעס′) ז. *paillasse*

pal′liate *v.* (פעל′-אי-אייט) פערדעקען, בעהאלטען; מאכען, אז איינער זאל זיך ארויסווייזען ווייניגער שולדיג דורך פערדעקען אייניגע פון זיינע חטאים; מילדערען, פערלייכטערען, פערגרינגערען [ווי פערלייכטערען א וועהטאג, ניט אויסהיילענדיג די קראנקהייט].

pallia′tion *n.* (פעל-אי-איי′-שאן) דאס פערקלענערען איינעמס שולד דורך פערדעקען אייניגע פון זיינע חטאים; דאס פערלייכטערען, דאס פערגרינגערען.

pal′liative *a. and n.* (פעל′-אי-איי-טיוו) פערלייכטערענד, פערגרינגערענד; א פערלייכטערונגס-מיטעל, א לינדערונגס-מיטעל; א פאליאטיוו [א מיטעל צו פערלייכטערען עפעס, אבער ניט פערמיידען עס].

pal′liatory *a.* (פעל′-אי-ע-טא-רי) פערלייכטערענד, פערמילדערענד.

pal′lid *a.* (פעל′-איד) בלאס, בלייך.

pallid′ity *n.* (פע-ליד′-אי-טי) בלאסקייט, בלייכקייט.

pal′lidly *adv.* (פעל′-איד-לי) בלאס, בלייך.

pal′lidness *n.* (פעל′-איד-נעס) ז. *pallidity*

pal′lium *n.* (פעל′-אי-אם) ביי די אלטע רוימער — דאס פאליום [א ברייטע טוך, וואס פלעגט דיענען אלס אויבער-מאנטעל פאר מענער]; אזא מין טלית'על וואס געוויסע קאטוילישע בישאפען טראגען ביי קירכליכע צערעמאניעס [ז. איל.]; אן אלטאר-דעקע; די אויבערשטע געפאלדעווטע הויט פון א מאלוסק; א פעדערען-עהנליכער וואלקען, וואס בעדעקט דעם גאנצען הימעל.

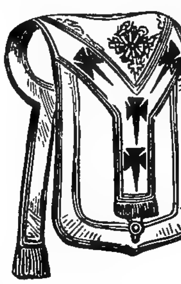

Pallium

pall-mall′ *n.* (פעל-מעל′) א מין שפיעל, וואו מען קלאפט אב א באל מיט א הילצערנעם האמער, דורכטרייבענדיג איהם דורך א קליין טויערעל; דער האמער וואס ווערט בענוצט אין דיעזען שפיעל; דער ארט פון דיעזען שפיעל.

pal′lor *n.* (פעל′-אר) בלייכקייט, בלאסקייט.

palm *n. and v.* (פאהם) די האנד-פלעכע, די דאלאניע פון דער האנד; א טפח, א האנד-ברייט [אלס לענגען-מאס]; א פאלמע, א בוים פון די הייסע לענדער, ביי וועלכען די צווייגען און בלעטער וואקסען זיך פאנאנדער פון שפיץ אין דער פארם פון א פעכער; א צווייג אדער בלאט פון א פאלמע; דער ברייטער, פלאכער טייל פון א הירש-הארן; דער ברייטער, פלאכער טייל פון אן אנקער; אריינגעהמען אין האנד, בעהאנדלען מיט דער האנד; בעהאלטען אין דער האנד; איינשווינדלען, ארויפצווינגען עפעס דורך שווינדעל.

Palms

pal′ma *n.* (פעל′-מא) די האנד-פלעכע [דאלאניע]: דער קערפער-טייל פון א חיה, פויגעל אדער אינזעקט, וואס ענטשפרעכט דער האנד-פלעכע פון א מענשען.

pal′ma Chris′ti (פעל′-מא קריס′-טי) די ריצען-אויל פלאנצע [א בוים-ארטיג גראז, וואס וואקסט אין אסט-אינדיען און דרום-אמעריקא. פון די פרוכט-קערנער פון דיעזען גראז ווערט געמאכט ריצען-אויל]. ז. *castor-oil plant*

pal′mar *a. and n.* (פעל′-מאר) וואס איז שייך צו דער האנד-פלעכע [דאלאניע]; א מוסקעל אדער נערוו וואס איז פערבונדען מיט דער האנד-פלעכע.

pal′mar arch (פעל′-מאר ארטש) די אויסגעבויגענע ארטעריע אדער שלאג-אדער אין דער האנד-פלעכע [דאלאניע]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pal′mary *a.* (פעל′-מע-רי) וואס איז ווערטה צו בעקומען די פאלמע; וואס איז דער ערשטער, דער הויפט.

pal′mate *a.* (פעל′-מייט) עהנליך צו אן אויסגעשטרעקטער האנד-פלעכע [דאלאניע]; האנד-פערמיג; ברייט מיט פינגער-עהנליכע ארויסשטארצונגען [ווי דער הארן פון א הירש]; וואס האט פינף פאנאנדערגענומענע לאפען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; וואס האט פינגער אויף די פיס מיט צונויפגעוואקסענע הייטלעך צווישען זיי [ווי די פיס פון די שווים-פויגלען].

pal′mated *a.* (פעל′-מיי-טעד). ז. *palmate*

palma′tion *n.* (פעל-מיי′-שאן) דאס אננעהמען אדער האבען די פארם פון אן אויסגעשטרעקטער האנד-פלעכע [דאלאניע] מיט פאנאנדערגעשפרייטע פינגער.

palm′-cab′bage *n.* (פאהמ′-קעב′-עדזש) די קנאספען אדער נאך ניט פאנאנדערגעלאזענע בלעטער פון געוויסע פאלמען, וועלכע ווערען געברויכט אין עסען.

palm′-col′or *n.* (פאהמ′-קאל′-אר) פאלמען-קאליר [א ברוינליכער קאליר].

palmed *a.* (פאהמד) וואס האט א פערצווייגטען הארן [ווי דער הארן פון א הירש].

palm′er *n.* (פאהמ′-ער) איינער וואס בעהאלט עפעס אין דער האנד; א בעשווינדלער, א בעטריגער; א לינעאל, מיט וועלכען א לעהרער שלאגט דעם תלמיד איבער דער האנד-פלעכע; א פילגרים אדער פילגער; איינער וואס האט געוואנדערט אין די הייליגע ערטער פון פאלעסטינא און האט מיטגעבראכט אהיים פון דארטען א פאלמען-צווייג; איינער וואס איז עולה לרגל אין די הייליגע ערטער; די לארווא אדער דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט; א קינסטליך-געמאכטע האריגע פליג, וועלכע פישער בענוצען צו פאנגען פיש; א מין אינזעקט, וועלכער האלט זיך אין האלץ.

palm′er-worm *n.* (פאהמ′-ער-הווארם) די לארווא [דער ווארים פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט].

pal′mette *n.* (פעל′-מעט) אין ארכיטעקטור — א פאלמעטע, א פערציערונג אויף דער וואנד פון א געביידע אין דער פארם פון א פאלמען-בלאט.

palmet′to *n.* (פעל-מעט′-או) א פאלמע מיט פעכער-ארטיגע בלעטער.

Palmet′to State (פעל-מעט′-או סטייט) א צונעמעניש פון זיד קאראלאינע [א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

palm′-house *n.* (פאהמ′-האוס) אן ארנזשערע, וואו עס וואקסען פאלמען און אנדערע טראפישע פלאנצען.

palmif′erous *a.* (פעל-מיפ′-ע-ראס) וואס גיט ארויס אדער פראדוצירט פאלמען.

pal′migrade *a.* (פעל′-מי-גרייד) וואס

טרעט מיט דער גאנצער פלעכע פון פוס [ווי א מענש].

pal'miped *a.* and *n.* (פעל'-מי-פעד) ביי וועלכע די פינגער פון די פיס זיי־נען צוזאמענגעוואקסען מיט א הייטעל; א פויגעל מיט שווים־הייטלעך צווישען די פינגער פון די פיס.

pal'mipede *a.* and *n.* (פעל'-מי-פיד) ז. *palmiped*

pal'mister *n.* (פעל'-מיס-טער) א כי־ראמאנט, א האנד־וואהרזאגער, א קענער פון חכמת־היד.

pal'mistry *n.* (פעל'-מיס-טרי) האנד־וואהרזאגעריי [חכמת היד], דאס זאגען פאראוים דעם שיקזאל פון א מענשען לויט די שטריכען פון זיין האנד־פלעכע [דא־לאניע]; כיראמאנטיע; הומאריסטיש — פלינקייט אדער געשיקטהייט פון דער האנד, א פאקוס.

pal'mitin *n.* (פעל'-מי-טין) פאלמיטין, איינער פון די צוויי עלעמענטען [פאל־מיטין און אלעאין], פון וועלכע עס בע־שטעהט פאלמען־אויל. ז. *palm-oil*

palm'-leaf *n.* (פאהמ'-ליעף) א פאלמען־בלאט; א פעכער וואס איז געמאכט פון א פאנאנדערגעצווייגענעם און אויסגעטרי־קענטען פאלמען־בלאט.

palm'-oil *n.* (פאהמ'-איל) דאס פאלמען־אויל [א זיסליכע פעטקייט, עהנליך צו פוטער, וואס מען בעקומט פון די פרוכ־טען פון געוויסע פאלמען].

palm'ster *n.* (פאהמ'-סטער) ז. *palmister*

Palm Sun'day (פאהם סאנ'-דיי) דער זונטאג פאר דעם קריסטליכען פסח.

palm'-tree *n.* (פאהמ'-טריע) א פאל־מען־בוים, א פאלמע.

palm'-wine *n.* (פאהמ'-הוואין) פאל־מען־וויין [א שטארקער און זיסליכער גע־טראנק, וואס ווערט געמאכט פון דעם זאפט פון געוויסע פאלמען].

palm'y *a.* (פאהמ'-אי) רייך אין פאלמען, וואס פערמאגט פאלמען־בוימער; וואס בע־קומט זיך פון פאלמען; וואס איז ווערטה צו טראגען א פאלמען־צווייג אלס סמן פון אויסצייכענונג; אין א געהויבענעם צו־שטאנד.

palmy'ra *n.* (פעל-מאי'-רא) די פאלמי־רא [זעהר א הויכע אסט־אינדישע פאלמע מיט זעהר גרויסע פעכער־ארטיגע בלעטער און מיט זעהר א הארטען האלץ].

Palmyr'ian *a.* and *n.* (פעל-מיר'-אי-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט פאל־מירע אדער תדמור [א גרויסע שטאדט אין אלט־סיריען]; אן איינוואהנער פון פאלמירע.

palp *n.* (פעלפ) דער פיהל־ארגאן [ביי חיה'לעך].

palpabil'ity *n.* (פעל-פע-ביל'-אי-טי) פיהלבארקייט; דייטליכקייט.

pal'pable *a.* (פעל'-פעבל) פיהלבאר, וואס מען קען אנטאפען; האנד־גרייפליך; דייטליך, קלאר, לייכט צו בעגרייפען.

pal'pable dark'ness (פעל'-פעבל דארק'-נעס) א געדיכטע פינסטערניש.

pal'pableness *n.* (פעל'-פעבל-נעס) ז. *palpability*

pal'pably *adv.* (פעל'-פע-בלי) אויף אן אופן, דאס מען זאל עס קענען אנריה־רען אדער פיהלען; קלאר, דייטליך, אויי־גענשיינליך.

palpa'tion *n.* (פעל-פיי'-שאן) דאס אנ־ריהרען; דאס פיהלען עפעס דורך אנריה־רונג; אין מעדיצין — דאס אויסגעפינען עפעס אין קערפער דורך אנטאפען מיט דער האנד.

pal'pebra *n.* (פעל'-פע-ברא) דאס אויי־גען־לעדעל [דאס הייטעל וואס פערמאכט דאס אויג].

pal'pebral *a.* (פעל'-פע-ברעל) וואס גע־הערט צו די אויגען־לעדלעך.

palpebra'lis *n.* (פעל-פע-ברײ'-ליס) דער מוסקול, וועלכער הויבט אויף און לאזט אראב דאס אויבערשטע אויגען־לע־דעל.

pal'pebrate *a.* (פעל'-פע-בריית) וואס האט אויגען־לעדלעך.

pal'pebrous *a.* (פעל'-פע-ברעס) וואס האט גרויסע געדיכטע ברעמען.

pal'piform *a.* (פעל'-פי-פארם) עהנליך צום פיהל־ארגאן [ביי חיה'לעך].

pal'pitant *a.* (פעל'-פי-טענט) וואס שלאגט, וואס קלאפט [ווי דאס הארץ אדער ווי אן אדער]; ציטערענד, זיך ווארפענד.

pal'pitate *v.* (פעל'-פי-טייט) קלאפען, שלאגען [ווי דאס הארץ, ווען עס גע־פינט זיך אין אן אומנארמאלען צו־שטאנד]; ציטערען, זיך ווארפען.
The child's heart **palpitates** from excitement in play.

palpita'tion *n.* (פעל-פי-טיי'-שאן) הארץ־קלאפעניש; דאס ציטערען, דאס ווארפען זיך.

pal'pus *n.* (פעל'-פאס) דאס פיהל־הערנ־דעל [דאס הערנדעל וואס דיענט אלס פיהל־ארגאן ביי אן אינזעקט].

pals'grave *n.* (פעלז'-גרייוו) דער פפאלץ־גראף. ז. *palatine*

pals'gravine *n.* (פעלז'-גרע-ווין) די פפאלץ־גרעפין, די פרוי אדער אלמנה פון א פפאלץ־גראף. ז. *palatine*

pal'staff *n.* (פעל'-סטעף) א מין פאר־צייטיגע שטיינערנע אדער בראנזענע דלאט, וועלכע פלעגט זיך אריינשטעלען אין א הילצערנעם הענטעל.

pal'sy *n.* and *v.* (פאהל'-זי) אן אב־שוואכונג פון דער קראפט אדער פיהלבאר־קייט פון א מוסקול; א פאראליז; פארא־ליזירען, אוועקנעהמען אדער אבשוואכען די ענערגיע אדער טהעטיגקייט; פארא־ליזירט ווערען.

pal'sywort *n.* (פאהל'-זי-הווארט) ז. *cowslip*

pal'ter *v.* (פאהל'-טער) כיטרעווען, רע־דען צווייטייטיג, מאכען שטוקעס, אויס־דרעהען זיך; אבנארען, בעטריגען, האנד־לען ניט עהרליך; פלאפלען, פלויהערען; פערשווענדען, צו'פטר'ען.

pal'terer *n.* (פאהל'-טער-ער) איינער וועלכער כיטרעוועט אדער מאכט שטו־קעס; א געמיינער מענש.

pal'trily *adv.* (פאהל'-טרי-לי) אויף כיטרען אופן; געמיין, נידריג.

pal'triness *n.* (פאהל'-טרי-נעס) געמייני־קייט, פאלשקייט, ווערטהלאזיגקייט.

pal'try *a.* (פאהל'-טרי) געמיין, ארעם, עלענד; נידריג, פאלש.

pal'udal *a.* (פעל'-יו-דעל) זומפיג; וואס איז שייך צו א זומפ.

pal'udine *a.* (פעל'-יו-דין) ז. *paludinous*

palu'dinous *a.* (פע-ליו'-די-נאס) זומ־פיג; וואס איז שייך צו א זומפ.

palu'dious *a.* (פע-ליו'-די-אס) זומ־פיג, בלאטיג.

pal'udism *n.* (פעל'-יו-דיזם) מאלא־ריע־גיפט [זומפ־קדחת].

pal'udose *a.* (פעל'-יו-דאוס) וואס לעבט אדער וואקסט אין זומפען.

palum'bus *n.* (פע-לאמ'-באס) א טויב.

palus'tral *a.* (פע-לאס'-טרעל) ז. *paludal*

palus'trian *a.* (פע-לאס'-טרי-ען) ז. *paludal*

palus'trine *a.* (פע-לאס'-טרין) ז. *paludal*

pa'ly *a.* (פיי'-לי) בלאס, בלייך.

pam *n.* (פעם) דער אונטער־אייכעל אדער וואלעט־קרייץ [אין קארטען].

pam'pa *n.* (פעמ'-פא) דער פאמפאס, א גרויסע דרום־אמעריקאנישע סטעפע, וואס איז ניט בעוואקסען מיט בוימער.

pam'pas-cat *n.* (פעמ'-פאז-קעט) א קליינע ווילדע קאץ פון די דרום־אמערי־קאנישע פאמפאסען אדער סטעפעס.

pam'pas-grass *n.* (פעמ'-פאז-גרעס) א ווייך, ווייס און זיי־דען־ארטיג גראז, וואס וואקסט אויף הויכע שטענגלעך אין די סטע־פעס פון דרום־אמערי־קא.

pam'per *v.* (פעמ'-פער) פערצערטלען, פיעשטשען, פערציהען; קארמען מיט טייערע מאכלים.

pam'pered *a.* (פעמ'-פערד) פערצערטעלט, צופיעשטשעט, פערצויגען; איבערגעקארמעט, איבערגעזעטיגט.

Pampas-grass

Our children are unfortunately very much pampered.

pam'perer *n.* (פעמ'-פער-ער) א פער־צערטלער; דער וואס קארמעט איבער מיט טייערע מאכלים.

pam'pering *n.* (פעמ'-פער-אינג) לוק־סוס־זאכען; דאס איבערקארמען מיט טיי־ערע מאכלים.

pam'perize *v.* (פעמ'-פער-איז) ז. *pamper*

pampe'ro *n.* (פעמ-פיי'-ראו) דער פרייריע־שטורם, א קאלטער שטורם־ווינד אין די פאמפאסען אדער סטעפעס פון דרום־אמעריקא.

pam'phlet *n.* (פעמ'-פלעט) א פאמפלעט, א פלוג־שריפט, א בראשורקע [א קליינעס פאלעמישעס העפט וועגען א געוויסער צייט־פראגע].

pamphleteer' *n.* and *v.* (פעמ-פלע-טיער') א פערפאסער פון פאמפלעטען אדער פלוג־שריפטען; א שרייבער פון בראשורען; פערפאסען א פלוג־שריפט אדער א פאמפלעט. ז. *pamphlet*

pam'pre *n.* (פעמ'-פער) אין ארכיטעק־טור — בעפוצונגען מיט נעקינסטעלטע וויינטרויבען און וויינבלעטער.

pan *n.* and *v.* (פען) א פאן; א בעקען, א שיסעל; א סקאווארארע; די צינדער־פאן פון א ביקס [דאס ארט וואו דער פולווער געפינט זיך]; דער קאפ־שארבען; א הארטער ערד־שיכט, וועלכער געפינט זיך אונ־טער דעם אויבערשטען ווייכערען ערד־שיכט; א וואסער־גרוב, א סאזשעלקע, א זומפ־גרוב; א פלאכער גרוב צו פערדאמפ־פען זאלץ־וואסער כדי צו בעקומען זאלץ; א פאן־עהנליכע כלי צום אבטיילען גאלד־ערץ פון זאמד און ערד; א גאלד־בלאט; א זילבער־בלאט; אבטיילען גאלד־ערץ פון זאמד און ערד מיט דער הילף

פון א פאן; פאנגען, ארײנכאפען, ערװערבען, בעקומען; קאכען אין א פאן.

Pan *n.* (פען) [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער גאט פון די װעלדער, פיטערגיסע און שאף=סטאדעס].

panace'a *n.* (פען-ע-סי'-א) 1. א מי=טעל צו אלע צרות; 2. א רפואה צו אלע מכות; 3. אן אלגעמײנער הײל=מיטעל; אזא גראז=װארצעל אויף װעלכען מען האט געגלויבט, אז ער האט א גרויסע הײל=קראפט.

1. Free trade is no panacea. 2. The quack claims that his remedy is a panacea for all diseases.

panace'an *a.* (פען-ע-סי'-ען) װאס הײלט אלע קראנקהײטען; װאס איז א מיטעל צו אלע צרות.

panache' *n.* (פע-נעש') א פעדער אדער פעדערען=בינטעל [װי אין א הוט]; א פעדערען=טשוב.

pana'da *n.* (פע-נא'-דא) א קאשע פון ברויט אײנגעװײקט אין הײסען װאסער װאס װערט געגעסען מיט מילך.

panade' *n.* (פע-נײד') ז. *panada*

Panama' *n.* (פען-א-מא') א גראנדיע=זער שװינדעל װאס איז פערבונדען מיט אונטערקויפען פאלקס=פערטרעטער און רע=גיערונגס=בעאמטע [אויף דעם נאמען פון דעם גרויסען שװינדעל װאס איז פארגע=קומען אין פראנקרײך אין יאהר 1889 מיט דער אונטערנעהמונג פון גראבען דעם פא=נאמא=קאנאל, אין װעלכען עס זײנען גע=װען פערמישט פיעלע פאלקס=פערטרעטער, סענאטארען, כלל=טהוער א. ד. ג.]; א שטאאט אין צענטראל=אמעריקא.

panama' *n.* (פען-א-מא') ז. *Panama hat*

Panama' hat (פען-א-מא' העט) א פאנאמא=הוט [אזא טײערער הוט װאס װערט געפלאכטען פון די יונגע בלעטלעך פון א געװיסער פלאנצע אין צענטראל און זיד=אמעריקא].

Pan-Amer'ican *a.* (פען-ע-מער'-אי-קען) פאן=אמעריקאניש, אלגעמײן אמערי=קאניש, װאס נעהמט ארײן אלע טײלען פון אמעריקא.

Pan-Amer'ican Con'gress (פען-ע-מער'-אי-קען קאנ'-גרעס) דער אלגעמײן אמעריקאנער קאנגרעס [דער קאנגרעס פון פערטרעטער פון אלע טײלען פון אמערי=קא, װי פון די פעראײניגטע שטאאטען, מעקסיקא, האאיטי און פון אלע שטאאטען פון צענטראל=אמעריקא און זיד=אמעריקא, װעלכער איז אבגעהאלטען געװארען אין װאשינגטאן אין דער צײט פון 1889—90 װעגען פערשידענע אנגעלעגענהײטען, װעלכע זײנען שײך צו די אויסגערעכנע=טע שטאאטען].

pana'ris *n.* (פע-נײ'-ריס) ז. *paronychia*

panari'tium *n.* (פען-ע-ריש'-אי-אם) ז. *paronychia*

pan'ary *a. and n.* (פען'-ע-רי) פון ברויט, װאס געהערט צו ברויט; א ברויט=קאמער.

pan'cake *n.* (פען'-קײק) א פאן=קוכען; א לאטקע; א מין נאכגעמאכטער לעדער.

pan'cake ice (פען'-קײק אײס) פלאכער אײז [אין די פאלאר=ימים].

Pan'cake Tues'day (פען'-קײק טיוז'-דײ) ז. *Shrove Tuesday*

pan'carte *n.* (פען'-קארט) א קעניגליכע שריפט, װעלכע בעשטעטיגט דאס אײגענ=טומס=רעכט פון אימעצענס גאנצען פער=מעגען.

pancra'tia *n.* (פען-קרײ'-שי-א) ז. *pancratium*

pancra'tian *a.* (פען-קרײ'-שי-ען) ז. *pancratic*

pancra'tiast *n.* (פען-קרײ'-שי-עסט) אן אטלעט, א פויסט=קעמפפער, א ראנג=לער.

pancrat'ic *a.* (פען-קרעט'-איק) אטלע=טיש; װאס איז שײך צו פויסט=קאמפף אדער ראנגלען זיך.

pancrat'ical *a.* (פען-קרעט'-אי-קעל) ז. *pancratic*

pancra'tium *n.* (פען-קרײ'-שי-אם) אן אטלעטען װעט=קאמפף [פון פויסטען=קאמפף און ראנגלען זיך].

pan'creas *n.* (פען'-קרי-עס) די בויך=שפײכעל=דריזע [א דריזע װאס געפינט זיך בײם מאגען און װעלכע ליעגט קװער צװישען לעבער און מילץ. דיעזע דריזע לאזט ארויס פון זיך אזא זאפט, װאס העלפט דער פערדײאונג]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pancreat'ic *a.* (פען-קרי-עט'-איק) װאס איז שײך צו דער בויך=שפײכעל=דריזע. ז. *pancreas*

pancreat'ic juice (פען-קרי-עט'-איק דזשוס) דער זאפט פון דער בויך=שפײכעל=דריזע. ז. *pancreas*

pancreati'tis *n.* (פען-קרי-ע-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער בויך=שפײכעל=דריזע.

pan'da *n.* (פען'-דא) די רויטע בער=קאץ [אזא פלײש=פרעסענדע חיה אין נארד=אינדיען און טיבעט, װעלכע איז פון א העלען ברוין=געלבליכען קאליר און איז עהנליך צו א גרויסער קאץ].

Panda

pandæmo'nium *n.* (פען-די-מאו'-ני-אם) ז. *pandemonium*

pan'dar *n.* (פען'-דער). א זנות=מעקלער. ז. *pander*

Pande'an *a. and n.* (פען-די'-ען) װאס איז שײך צום גריכישען גאט פאן [דער גאט פון װעלדער, פיטערגיסע און שאף=סטאדעס]; א װאנדערענדער מוזיקאנט, װאס שפיעלט אויף א פאנס=פײף. ז. *Pandean pipe*

Pande'an pipe (פען-די'-ען פאיפ) א פאסטוכער=פײפעל; די פאנס=פײף, א פארצײטיגער בלאז=אינסטרומענט, װאס איז בעשטאנען פון א רײהע פײפלעך.

pan'dect *n.* (פען'-דעקט) א פאלשטענדי=גע אבהאנדלונג פון א װיסענשאפט.

Pan'dects *n.* (פען'-דעקטס) א זאמלונג פון רױמישע געזעצען [איז צונויפגע=שטעלט געװארען אונטער דעם רױמישען קײזער יוסטיניאן אין 6טען יאהרהונ=דערט].

pande'mia *n.* (פען-די'-מי-א) א מגפה, א פערשפרײטע עפידעמישע קראנקהײט, אן עפידעמיע װאס כאפט ארום א גאנץ לאנד.

pandem'ic *a. and n.* (פען-דעמ'-איק) עפידעמיש [װעגען א קראנקהײט אדער אונגליק װאס פערכאפט א גאנץ לאנד]; אן עפידעמישע קראנקהײט; א מגפה.

pandemo'nium *n.* (פען-די-מאו'-ני-אם) דאס פאנדעמאניום, דאס פערזאמ=לונגס=ארט פון טײװאלים און בײזע גײס=טער; א טײװאלישע פערזאמלונג, א גרוי=סער טומעל, אן אונארדנונג.

pan'der *n. and v.* (פען'-דער) א זנות=שדכן, א צושטעלער פון פראסטיטוטקעס, א פראסטיטוציאנס=מעקלער; אײנער װאס שאפט אימעצען א געלעגענהײט צו בע=פרידיגען זײנע תאװות אדער נידריגע אינ=סטינקטען און געפיהלען; פערמעקלערען פראסטיטוטקעס; שאפען אימעצען א גע=לעגענהײט צו בעפרידיגען זײנע תאװות אדער זײנע נידריגע אינסטינקטען און גע=פיהלען.

As a playwright he panders to the lowest taste of his audiences.

pan'derage *n.* (פען'-דער-עדזש) זנות=מעקלערײ, זנות=שדכנות.

pan'deress *n.* (פען'-דער-עס) א זנות=מעקלעריו, א צושטעלעריו פון פראסטי=טוטקעס.

pan'derism *n.* (פען'-דער-איזם) זנות=מעקלערײ, זנות=שדכנות.

pan'derize *v.* (פען'-דער-אײז) פער=מעקלערען פראסטיטוטקעס; שאפען אימע=צען א געלעגענהײט צו בעפרידיגען זײנע תאװות.

pan'derly *a.* (פען'-דער-לי) װאס פער=מעקלערט זנות, װאס שטעלט צו פראס=טיטוטקעס.

pan'derous *a.* (פען'-דער-אס) ז. *panderly*

pandic'ulated *a.* (פען-דיק'-יו-לײ-טעד) אויסגעשטרעקט, אויסגעצויגען.

pandicula'tion *n.* (פען-דיק-יו-לײ'-שאן) דאס שטרעקען, דאס אויסציהען זיך [װי נאך א שלאף].

pan'door *n.* (פען'-דוהר) ז. *pandur*

Pando'ra *n.* (פען-דאו'-רא) פאנדארא [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער נאמען פון דער ערשטער שטערבליכער פרוי, װעלכע אלע געטער און געטינען הא=בען געבראכט מתנות. דער גאט פון אלע געטער צעוס האט איהר געגעבען א קעס=טעלע װאס האט אין זיך ענט=האלטען אלע מענשליכע צרות און אונ=גליקען. פאנדארא'ס מאן האט דאס קעס=טעל געעפענט און די צרות און אונגלי=קען האבען זיך פערשפרײט איבער דער גאנצער װעלט. אויף'ן דעק פון קעסטעל איז נור געבליבען די האפנונג].

Pando'ra's box (פען-דאו'-רעז באקס) פאנדארא'ס קעסטעל [דאס קעסטעל װאס צעוס האט געגעבען צו פאנדארא]. ז. *Pandora*

pandow'dy *n.* (פען-דאו'-די) אזא פו=דינג געמאכט פון ברויט און עפעל.

pan'dress *n.* (פען'-דרעס) ז. *panderess*

pan'dur *n.* (פען'-דוהר) אן אמאליגער אונגארישער אינפאנטעריע=סאלדאט פון אן אבטײלונג, װעלכע האט זיך אויסגע=צײכענט מיט װילדקײט און בארבארײ; א בארבארישער סאלדאט; א בעװאפענ=טער דיענער בײ אן אדעליגען אין קראא=טיען און סלאװאניען [עסטרײך].

pandu'ra *n.* (פען-דיו'-רא) אזא מוזי=קאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א מאנ=דאלינע, אבער פיעל גרעסער, מיט אכט דראט=סטרונעס.

pan'durate *a.* (פען'-דיו-רײט) פיעדעל=פערמיג, עהנליך צו א פיעדעל.

pandu'riform *a.* (פענ-דיו'-רי-פארם) ז. *pandurate*.

pan'dy *n. and v.* (פענ'-די) א קלאפ מיט א ליניייקע אדער שטעקעל אויף דער האנד-פלעכע [ווי מען בעשטראפט שוהל-קינדער]; שלאגען מיט א ליניייקע אדער שטעקעל אויף דער האנד-פלעכע.

pane *n. and v.* (פיין) א שויב, א גלאז-שויב; א פיערקאנטיגע פלעכע; די שלאג-פלעכע פון א האמער; ארײנשטעלען א שויב.

paned *a.* (פיינד) וואס האט שויבען; וואס איז צונויפגעשטעלט פון פיערקאנטיגע פלעכען.

panegyr'ic *a. and n.* (פענ-אי-דזשיר'-איק) פאנעגיריש, לויבענדיג, ריהמענדיג, זאגענדיג שבחים; געווענדעט צו א יום-טוב'דיגער פערזאמלונג [ווי א רעדע, למשל]; א פאנעגיריק, א לויב, א שבח.

panegyr'ical *a.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קעל) פאנעגיריש, לויבענדיג, ריהמענדיג, נאכזאגענדיג שבחים.

panegyr'ically *adv.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קעל-אי) אויף א פאנעגירישען אופן, לויבענדיג, נאכזאגענדיג שבחים.

panegyr'icon *n.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קאן) א זאמלונג פון געשריבענע [ניט געדרוקטע] גריכיש-קאטוילישע קירכען-דרשות, וועלכע ווערען פארגעלעזען אין פייער-טעג.

paneg'yris *n.* (פע-נעדזש'-אי-ריס) א יום טוב, א פייערליכע פאלקס-פערזאמלונג.

pan'egyrist *n.* (פענ'-אי-דזשיר-איסט) א פאנעגיריסט, א לויב-רעדנער, א שבחים-זאגער, א שבחים-שרייבער.

pan'egyrize *v.* (פענ'-אי-דזשי-ראיז) לויבען, זאגען שבחים.

pan'el *n. and v.* (פענ'-על) א פלאטע, א פיערקאנטיגע האלץ-פלאטע, א פיערקאנטיג שטיקעל בלעך, שטאף א. ד. ג.; א פאנעל, א פילונג [אן ארײנגעזעצטער טייל אין ארכיטעקטור-ארבייט און אין טישלעריי, ווי די ארײנגעשטעלטע האלץ-טאוולען פון א טהיר-ראהם א. ד. ג.]; א פערצייכנים-צעטעל פון געריכטס-געשווארענע; די אויסגעקליבענע געריכטס-געשווארענע, די יורי; דער אנגעקלאגטער, וועלכער שטעהט פאר א קרימינאל-געריכט; טאפעלען, מאכען ווי פארקעט, מאכען געקעסטעלט; פוצען מיט פילונגען אדער פאנעלען; אין טעלעגראפיע — איינארדנען אין פאראלעלען [ווי די דראטען ווערען געצויגען].

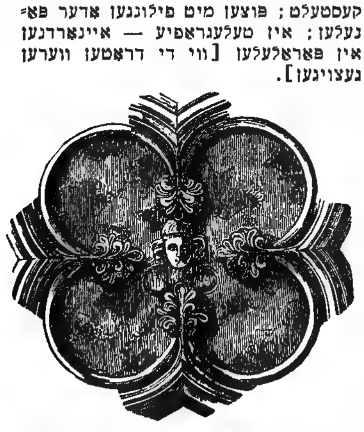

Panel

pan'el-door *n.* (פענ'-על-דאור) א פאנעלען-טהיר, א טהיר מיט פילונגען [א טהיר-ראהם מיט ארײנגעשטעלטע טאוולען].

pane'less *a.* (פיינ'-לעס) וואס האט ניט קיין שויבען [וועגען פענסטער].

pan'eling *n.* (פענ'-על-אינג) דאס מאכען פאנעלען אדער פילונגען ווי פון א טהיר; די פאנעלען אדער טאוולען ווי פון א פארקעט, א סטעליע א. ד. ג.

pan'elling *n.* (פענ'-על-אינג) ז. *paneling*.

pan'el-pic'ture *n.* (פענ'-על-פיק-טשור) א בילד געמאלען אויף א האלץ-פלאטע.

pan'el-saw *n.* (פענ'-על-סאה) א פאנעל-זעג [א דינע זעג צום זעגען דינע האלץ-ברעטלעך].

pan'ful *n.* (פענ'-פול) וויפיעל א פאן קען ארײננעהמען.

pang *n. and v.* (פענג) א פלוצליכער שמערץ אדער שטעכעניש; אנגסט, פיין, שמערץ; שטארקער פערדרוס, ערגערנים; פייניגען, קוועלען, מאטערען.

pan'gamy *n.* (פענ'-גע-מי) פאנגאמיע, פארונג [פון זכרים מיט נקבות] אהן אן אויסוואהל.

Pan'-Ger'manism *n.* (פענ-דזשויר'-מענ-איזם) די שטרעבונג פאליטיש צו פעראייניגען אלע דייטשע פעלקער אדער לענדער.

panger'mism *n.* (פענ-דזשויר'-מיזם) די לעהרע, אז אלע קראנקהייטען קומען פון מיקראבען.

pang'ful *a.* (פענג'-פול) פול מיט לייד-דען; שמערצפול.

pang'less *a.* (פענג'-לעס) פריי פון לייד-דען אדער שמערצען.

pangnos'ticism *n.* (פענ-נאס'-טי-סיזם) די לעהרע, אז מען קען וויסען אלעס.

pan'golin *n.* (פענ'-גא-לין) דאס שופען-טהיער [אזא פיער-פיסיגע חיה, וועלכע איז בעדעקט מיט רויט-ברוינליכע שופען. זי נעהרט זיך מיט מוראשקעס].

Pangolin

pan'handle *n.* (פענ'-הענדל) א פאן-הענטעל; א לאנגער, שמאלער פאס אדער טייל פון עפעס [עהנליך צום הענטעל פון א פאן].

panharmon'icon *n.* (פענ-האר-מאנ'-אי-קאן) א פאנארקעסטריאן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

Panhellen'ic *a.* (פענ-הע-לענ'-איק) פאנהעלעניסטיש, וואס איז שייך צו אלע העלענען [די גריכישע ראסע].

Panhel'lenism *n.* (פענ-העל'-ענ-איזם) פאנהעלעניזם [די אידעע אדער די בעוועגונג צו פעראייניגען אלע גריכען אין איין פאליטישער קערפערשאפט].

Panhel'lenist *n.* (פענ-העל'-ענ-איסט) א פאנהעלעניסט, אן אנהענגער פון פאנהעלעניזם. ז. *Panhellenism*.

pan'ic *n. and a.* (פענ'-איק) א פאניק, א פלעצליכער גרונדלאזער שרעק; א פלעצליכער טומעל אין פינאנציעלע אדער האנדעלס-קרייזען, וועלכער רופט ארויס באנקראטען אדער א קריזיס; דאס הירזש-גראז; וואס קומט פון א פאניק; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאניק.

Pan'ic *a.* (פענ'-איק) וואס איז שייך צום גאט פאן. ז. *Pan*.

pan'ic-grass *n.* (פענ'-איק-גרעס) דאס הירזש-גראז.

pan'icky *a.* (פענ'-איק-אי) בעהערשט פון א פאניק [בעזונדערס וועגען געשעפט און האנדעל].

pan'icle *n.* (פענ'-איקל) א בעזים-פערמיגע בליהונג, א פארמע פון בליהען ביי געוויסע פלאנצען, וואו פון שטאם וואקסט ארויס א צווייגעל מיט בליהונג און פון דיעזען צווייגעל וואקסט ארויס אן אנדער צווייגעל מיט בליהונג א. ז. וו.

Panicle

pan'ic-mon'ger *n.* (פענ'-איק-מאנ'-גער) א פאניק-מאכער, איינער וואס רופט ארויס א פאניק.

pan'ic-strick'en *a.* (פענ'-איק-סטריק'ן) ז. *panic-struck*.

pan'ic-struck *a.* (פענ'-איק-סטראק) אנגעגריפען פון א פאניק, געטראפען פון א פלעצליכען שרעק.

panic'ulate *a.* (פע-ניק'-יו-לייט) בעזים-פערמיג, ווי א בעזימעל [וועגען דער בליהונג פון געוויסע פלאנצען. ז. *panicle*].

panic'ulated *a.* (פע-ניק'-יו-ליי-טעד) ז. *paniculate*.

panic'ulately *adv.* (פע-ניק'-יו-לייט-לי) אויף דעם אופן פון א בעזימעל [וועגען דער בליהונג פון געוויסע פלאנצען. ז *panicle*].

panidro'sis *n.* (פענ-אי-דראו'-סיס) שוויצונג פון גאנצען קערפער.

panifica'tion *n.* (פענ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען ברויט פון מעהל.

Panis'lamism *n.* (פענ-איס'-לעמ-איזם) פאנאיסלאמיזם [די אידעע אדער די בעוועגונג צו פעראייניגען אלע מאכמעדאנישע נאציאנען אין איין בונד].

paniv'orous *a.* (פע-ניוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט ברויט.

pannade' *n.* (פע-נייד') א קורבעט. ז. *curvet*.

pan'nage *n.* (פענ'-עדזש) דאס געלד וואס ווערט געצאהלט פאר דעם רעכט צו פיטערען חזירים אין א וואלד; קארמע פאר חזירים, ווי אייכעל-ניס א. ד. ג.

pan'nary *a. and n.* (פענ'-ע-רי) ז. *panary*.

panned out (פענד אוט) ערשעפט; באנקראטירט.

pan'nicle *n.* (פענ'-איקל) אין אנאטאמיע — א הייטעל.

pannic'ulus *n.* (פע-ניק'-יו-לאס) אין אנאטאמיע — א שיכט פון צעלען-געוועב.

pan'nier *n.* (פענ'-יער) א קארב; א ברויט-קארב; א רוקען-קארב [ווי עס טראגען די בערג-בעוואהנער]; א לאסט-קארב [איינער פון די צוויי קערב וואס ווערט אריבערגעווארפען איבער דעם רוקען פון אן עזעל אדער קעמעל צו טראגען משא]; אזא קארב-פערמיגע פארריכטונג אין פרויען-קליידער אויסצופילען די היפטען; אין ארכיטעקטור — א קארב-פערמיגע פערציערונג.

pan'nikin *n.* (פענ'-אי-קין) א פענדעל, א קענדעל, א טרינק-קענדעל.

pan'nose *a.* (פענ'-אוס) וואס זעהט אויס

ווי פילץ אדער וואלענציינג [וועגען פלאַ־צען].

panopho'bia *n.* (פען־א־פאו'־בי־א) פאַנאָפאָביע, קראַנקהאַפטע מורא [ווי אין מעלאַנכאָליע אדער מרה־שחורה].

panophthalmi'tis *n.* (פען־אַפ־טהעל־מאי'־טיס) אַן ענטצינדונג פון דעם גאַנ־צען אויג־אַפּעל.

panoplied *a.* (פען'־א־פליד) בעוואָ־פענט מיט אַ פאַלשטענדיגער אויסשטאַ־טונג פון קריעגס־געוועהר.

pan'oplist *n.* (פען'־א־פליסט) איינער וואס איז בעוואפענט מיט א פאלשטענ־דיגער אויסשטאַטונג פון קריעגס־געוועהר.

pan'oply *n.* (פען'־א־פלי) א פאלשטענ־דיגע אויסשטאַטונג פון קריעגס־געוועהר פאר בעוואפנונג.

panop'ticon *n.* (פען־אפ'־טי־קאן) אן אויסשטעלונגס־צימער פאר פערשיעדענע זעהונגס־ווירדיגקייטען; א געפענגניס גע־בויט אזוי, דאס דער געפענגניס־וועכטער קען זעהן די געפאנגענע צו יעדער צייט ניט ווערענדיג געזעהן פון זיי.

panora'ma *n.* (פען־א־רא'־מא) א פאַ־נאָראַמאַ, א פאלשטענדיגעס אנזיכטס־בילד, א בילד וואס שטעלט פאר אן אלגעמיי־נעם אנזיכט פון א געגענד אדער לאנד; א סעריע גרויסע בילדער וועלכע שטע־לען פאר א סצענע אדער א רייה סצענעס וועלכע לויפען פארביי פאר די אויגען פון דעם בעטראכטער; א קוק־קאַסטען.

panoram'ic *a.* (פען־א־רעמ'־איק) פאַ־נאראמיש, ווי א פאנאראמא. ז. *panorama*.

panoram'ical *a.* (פען־א־רעמ'־אי־קעל) פאנאראמיש. ז. *panorama*.

panoram'ically *adv.* (פען־א־רעמ'־אי־קעל־אי) אויף דעם אופן פון א פאנא־ראמא.

panoram'ic cam'era (פען־א־רעמ'־איק קעמ'־ע־רא) א פאנאראמא־קאמערא [א פאטאגראפישער אפאראט פאר פאנא־ראמאס]. ז. *panorama*.

pan out (פען אוט) גוטע רע־זולטאטען.

The plan did not pan out well.

Pan'-pipe *n.* (פענ'־פאיפ) ז. *Pandean pipe*.

pan'-pud'ding *n.* (פען'־פוד'־אינג) א פודינג געבאקען אויף א פאן.

pan'sied *a.* (פען'־זיד) שטארק געציערט אדער געפוצט.

Panslav' *a.* (פען־סלעוו') ז. *Panslavic*.

Panslav'ic *a.* (פען־סלעוו'־איק) פאנ־סלאוויש, וואס איז שייך צו דער אלגע־מיינער סלאווישער ראסע אדער צום פאנ־סלאוויזם. ז. *Panslavism*.

Panslav'ism *n.* (פען־סלעוו'־איזם) פאנסלאוויזם, די אידעע אדער בעוועגונג צו פעראייניגען אלע סלאווישע פעלקער אין איין בונד, די בעוועגונג צו פעראיי־ניגען אלע סלאווישע פעלקער אונטער דער אויבערהערשאפט פון רוסלאנד.

Panslav'ist *n.* (פען־סלעוו'־איסט) א פאנסלאוויסט, אן אנהענגער פון פאנסלא־וויזם. ז. *Panslavism*.

Panslavis'tic *a.* (פען־סלע־וויס'־טיק) פאנסלאוויסטיש, וואס איז אן אנהענגער פון פאנסלאוויזם. ז. *Panslavism*.

Panslavo'nian *a.* (פען־סלע־וואו'־ני־ען) ז. *Panslavic*.

Panslavon'ic *a.* (פען־סלע־וואנ'־איק) ז. *Panslavic*.

Panslav'onism *n.* (פען־סלעוו'־א־ניזם) ז. *Panslavism*.

pansoph'ical *a.* (פען־סאפ'־אי־קעל) וואס איז אן אלוויסענדער, וואס פרעטענ־דירט צו זיין אלוויסענד.

pansper'matism *n.* (פען־ספויר'־מע־טיזם) די בעהויפטונג, אז די לופט איז פול מיט אונזיכטבארע קליינינקע בעשע־פענישען [מיקראבען].

pansper'matist *n.* (פען־ספויר'־מע־טיסט) איינער וואס האלט פון דער טע־אריע, אז די לופט איז פול מיט אונ־זיכטבארע קליינינקע בעשעפענישען [מי־קראבען].

pansper'mism *n.* (פען־ספויר'־מיזם) ז. *panspermatism*.

pansper'mist *n.* (פען־ספויר'־מיסט) ז. *panspermatist*.

pansper'my *n.* (פען־ספויר'־מי) ז. *panspermatism*.

Pan's pipes (פענז פאיפס) ז. *Pandean pipe*.

panstereora'ma *n.* (פען־סטער־אי־א־רא'־מא) א מאדעל אין רעליעף פון א שטאדט אדער געגענד אויסגעמאכט פון האלץ, דיקען פאפיער א. ד. ג.

pan'sy *n.* (פען'־זי) דאס שטיפמוטערל [אזא שעהן בלימעל וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע פארבען און קאלירען].

pant *v.* and *n.* (פענט) סאפען, קייכען, פרייכען, שווער און שנעל אטהעמען; שנעל און שטארק קלאפען [ווי דאס הארץ, ווען מען איז פערמאטערט]; בייי־קען; שמאכטען; א שנעלע שווערע אטהע־מונג; א הארץ־קלאפעניש.

pantag'amy *n.* (פען־טעג'־ע־מי) אל־ווייבעריי [ביי איינינע אמאליגע קאמו־ניסטיש־רעליגיעזע סעקטען אין די פער־איינינטע שטאאטען פון אמעריקא — פא־מיליען־בעציהונגען, לויט וועלכע אלע פרויען און אלע מענער האבען זיך בע־טראכט אלס פערהייראט איינע צו די אנ־דערע].

pan'tagogue *n.* (פען'־טע־גאג) א מע־דיצין וואס רייניגט אב דעם קערפער פון אלע קראנקהאפטע שטאפען.

pan'tagraph *n.* (פען'־טע־גרעף) ז. *pantograph*.

pantagraph'ic *a.* (פען־טע־גרעפ'־איק) ז. *pantographic*.

pantagraph'ical *a.* (פען־טע־גרעפ'־אי־קעל) ז. *pantographic*.

pantag'raphy *n.* (פען־טעג'־רע־פי) ז. *pantography*.

pantalets' *n.* (פען־טע־לעטס') ווייבער־שע אונטערהויזען.

pantaloon' *n.* (פען־טע־לוהן') דער פאנ־טאלאן [אין די אמאליגע איטאליעני־שע קאמעדיעס — א כאראקטער־בילד וואס שטעלט פאר א נארישען אלטען מאן].

pantaloons' *n.* (פען־טע־לוהנז') פאנ־טאלאנעס, הויזען.

pan'tamorph *n.* (פען'־טע־מאהרף) ז. *pantomorph*.

pantamor'phic *a.* (פען־טע־מאהר'־פיק) ז. *pantomorphic*.

panta'ta *n.* (פאַן־טאַ'־טא) א באלעבאס, א מאכער; א באנדע־פיהרער.

pantech'nic *a.* (פען־טעק'־ניק) וואס אומפאסט די גאנצע טעכנאלאגיע [טעכ־ניק און קונסט].

pantech'nical *a.* (פען־טעק'־ני־קעל) ז. *pantechnic*.

pantech'nicon *n.* (פען־טעק'־ני־קאן) אן אויסשטעלונג אדער באזאר צו פער־קויפען אלע מינים טעכנישע ארטיקלען.

pantel'egraph *n.* (פען־טעל'־ע־גרעף) א פאנטעלעגראף [אן אינסטרומענט אי־בערצוגעבען צייכנונגען אדער האנדשריפ־טען דורך טעלעגראף].

panteleg'raphy *n.* (פען־טע־לעג'־רע־פי) פאנטעלעגראפיע [דאס איבערגעבען צייכנונגען אדער האנדשריפטען דורך טע־לעגראף].

pan'ter *n.* (פען'־טער) איינער וואס סאפעט, פרייכט אדער קייכט.

pan'theism *n.* (פען'־טהי־איזם) פאנ־טעאיזם, די לעהרע, אז גאט און די וועלט איז איינס און דאסזעלבע, אדער אז גאט איז דאס איינציגע עקזיסטירענדע וועזען און די וועלט איז איינע פון זיינע ער־שיינונגס־פארמען און דעריבער איז אלעס אין דער וועלט געטליך.

pan'theist *n.* (פען'־טהי־איסט) א פאנ־טעאיסט, אן אנהענגער פון פאנטעאיזם. ז. *pantheism*.

pantheis'tic *a.* (פען־טהי־איס'־טיק) פאנטעאיסטיש, וואס איז שייך צו פאנ־טעאיזם; אלגעטעריש.

pantheis'tical *a.* (פען־טהי־איס'־טי־קעל) ז. *pantheistic*.

pantheis'tically *adv.* (פען־טהי־איס'־טי־קעל־אי) פון א פאנטעאיסטישען שטאנדפונקט, לויט פאנטעאיזם. ז. *pantheism*.

pantheol'ogist *n.* (פען־טהי־אל'־א־דזשיסט) א פאנטעאלאג, א קענער אין פאנטעאלאגיע. ז. *pantheology*.

pantheol'ogy *n.* (פען־טהי־אל'־א־דזשי) פאנטעאלאגיע [א טעאלאגישע סיסטעם וואס נעהמט ארום די לעהרען פון אלע רעליגיאנען].

Pan'theon *n.* (פען'־טהי־אן) דאס פאנ־טעאן אין רוים [א געוויסער רונדער טעמפעל אין רוים]; א טעמפעל אדער קירך צום אנדענקען פון גרויסע מענער; אן אבהאנדלונג אדער בוך וועגען אלע גע־טער פון א פאלק.

pan'theon *n.* (פען'־טהי־אן) א פאנטע־אן, א טעמפעל פון אלע געטער; אלע געטער פון א פאלק.

pan'ther *n.* (פען'־טהער) א פאנטער, א לעמפערט [בעזאנדערס דער שווארצער לעמפערט פון זיד־אזיען. ז. *leopard*]; דער אמעריקאנער קוגואר.

pan'theress *n.* (פען'־טהער־עס) די "זי" פון א פאנטער אדער לעמפערט.

pan'therine *a.* (פען'־טהער־אין) ענה־ליך צו א פאנטער אדער לעמפערט, וואס האט דעם קאליר פון א פאנטער.

pan'tile *n.* and *a.* (פען'־טאיל) א גע־בויגענע דאכצוועגע [דאך־פאן, דאך־ציע־געל, טשערעפיצע]; וואס ווייכט אב פון דער אנגליקאנישער קירך, וואס ווייכט אב פון דער אנגענומענער רעליגיאן.

pan'tingly *adv.* (פען'־טינג־לי) סאפענ־דיג, פרייכענדיג, שנעל און שווער אטהע־מענדיג.

pantisoc'racy *n.* (פען־טאי־סאק'־רע־סי) א געזעלשאפטליכע ארדנונג וואו אלע זיינען סאציאל גלייך; דער פרינציפ פון אזא געזעלשאפטליכער ארדנונג.

panti'socrat *n.* (פען־טאי'־סא־קרעט) אן אנהענגער פון א געזעלשאפטליכער ארדנונג וואו אלע זאלען זיין סאציאל גלייך.

pant'ler *n.* (פענט'־לער) דער אויפ־זעהער איבער'ן ברויט־קאמער [אין גרוי־סע הויז־ווירטשאפטען].

pan'tofle *n.* (פען'־טאפל) א פאנטאפעל.

pan'tograph *n.* (פען'־טא־גרעף) א

פאנטאגראף, אן אינסטרומענט צום קאפירען צייכנונגען, פלענער, דיאגראמען א. ד. ג. [די קאפיעס קענען געמאכט ווערען אין דערזעלבער גרויס ווי אויך אין א פערגרעסערטען און אין א פערקלענערטען מאסשטאב].

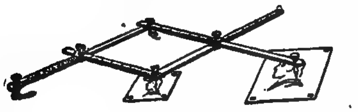

Pantograph

pantograph'ic *a.* (פענ-טא-גרעפ'-איק) פאנטאגראפיש, וואס איז שייך צו א פאנטאגראף, וואס איז געצייכענט מיט א פאנטאגראף. ז. *pantograph*

pantograph'ical *a.* (פענ-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *pantographic*

pantograph'ically *adv.* (פענ-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אזוי ווי מיט א פאנטאגראף [ז. *pantograph*]; אויף דעם אופן פון אן אלגעמיינער בעשרייבונג אדער אלגעמיינעם איבערבליק.

pantog'raphy *n.* (פענ-טאג'-רע-פי) אן אלגעמיינע בעשרייבונג; אן אלגעמיינער איבערבליק; דאס קאפירען מיט א פאנטאגראף. ז. *pantograph*

pantolog'ical *a.* (פענ-טא-לאדזש'-אי-קעל) פאנטאלאגיש, אלוויסענד.

pantol'ogist *n.* (פענ-טאל'-א-דזשיסט) א פאנטאלאג, אן אלוויסענדער.

pantol'ogy *n.* (פענ-טאל'-א-דזשי) פאנטאלאגיע, אלגעמיינע וויסענשאפט, אן אלגעמיינער איבערבליק איבער אלע צווייגען פון דער וויסענשאפט; א ווערק וואס גיט אן איבערבליק איבער אלע וויסענשאפטען.

pantom'eter *n.* (פענ-טאמ'-ע-טער) א פאנטאמעטער, אן אל=מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען פערשיעדענע ווינקלען]; אן אינסטרומענט מעכאניש צו צייכנען פארטרעטען אין פראפיל.

pantomet'ric *a.* (פענ-טא-מעט'-ריק) פאנטאמעטריש, וואס איז שייך צו פאנטאמעטריע. ז. *pantometry*

pantom'etry *n.* (פענ-טאמ'-ע-טרי) פאנטאמעטריע, אל=מעסטונג, מעסטונג בכלל, מעסטונג מיט דער הילף פון א פאנטאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען פערשיעדענע ווינקלען].

pan'tomime *n. and a.* (פענ'-טא-מאים) א פאנטאמימע [א טעאטער=פארשטעלונג אהן ווערטער, וואו אלעס ווערט אויסגעדריקט מיט קערפער=בעוועגונגען, זשעסטען און מימיק]; א פאלקס=פארשטעלונג [אין ענגלאנד] פון בורלעסק און פאיאצעריי; אויסגעדריקט אהן ווערטער, דורך מימיק און זשעסטען; א פאנטאמימיקער [אנטייל=נעהמער אין א פאנטאמימע].

pantomim'ic *a. and n.* (פענ-טא-מימ'-איק) פאנטאמימיש; א פאנטאמימיקער. ז. *pantomime*

pantomim'ical *a.* (פענ-טא-מימ'-אי-קעל) פאנטאמימיש, ווי א פאנטאמימע. ז. *pantomime*

pantomim'ically *adv.* (פענ-טא-מימ'-אי-קעל-אי) ווי אין א פאנטאמימע; דורך זשעסטען און מימיק אנשטאט ווערטער.

pan'tomimist *n.* (פענ'-טא-מאים-איסט) א פאנטאמימיקער, אן אנטייל=נעהמער אין א פאנטאמימע [ביהנען=פארשטעלונג אהן ווערטער, וואו אלעס ווערט אויסגעדריקט מיט זשעסטען און מימיק].

pan'tomorph *n.* (פענ'-טא-מאהרף) עטוואס וואס קען אננעהמען אלערליי פארמען אדער קען עקזיסטירען אין אלע פארמען.

pantomor'phic *a.* (פענ-טא-מאהר'-פיק) פאנטאמארפיש, וואס נעהמט אן אלע מעגליכע געשטאלטען.

pan'ton *n.* (פענ'-טאן) א פאנטאפעל=פאדקאווע [אזא פאדקאווע וואס ווערט בענוצט פאר א ניט נארמאלען פוס פון א פערד]; אן ארומטרייבער, א פוסט און פאסניק.

pantoph'agist *n.* (פענ-טאפ'-ע-דזשיסט) איינער וואס עסט אלסדינג; אן אלעס=פרעסענדע חיה.

pantoph'agous *a.* (פענ-טאפ'-ע-גאס) וואס עסט אלעס.

pantoph'agy *n.* (פענ-טאפ'-ע-דזשי) די געוועהנהייט אדער נייגונג צו עסען אלעס.

pantopho'bia *n.* (פענ-טא-פאו'-בי-א) א קראנקהאפטע מורא פאר אלעס.

pan'toscope *n.* (פענ'-טא-סקאופ) א פאנטאסקאפ [אזא גלאז=לינזע וואס ווערט בענוצט פאר פאטאגראפישע צוועקען]; א פאנאראמא=קאמערא. ז. *panoramic camera*

pantoscop'ic *a.* (פענ-טא-סקאפ'-איק) וואס זעהט ווייט און ברייט, דורך וואס מען קען זעהן ווייט און ברייט.

pantoscop'ic cam'era (פענ-טא-סקאפ'-איק קעמ'-ע-רא) ז. *panoramic camera*

pan'try *n.* (פענ'-טרי) א שפייז=קאמער, א שפייז=שראנק.

pants *n.* (פענטס) הויזען.

pap *n. and v.* (פעפ) א ציצקע, א ברוסט=נאפעל; קינדער=קאשקע, ווייכע שפייז פאר קינדער; דאס פלייש אדער ווייכע פון פרוכט; נעהרען אדער קארמען מיט קאשקע.

pa'pa *n.* (פא'-פא) פאפא, טאטע.

pa'pa *n.* (פיי'-פא) א באבון [אזא מענשען=ענליכע אפע]; א מין אמעריקאנער שפארבער [ז. *king-vulture*].

pa'pacy *n.* (פיי'-פע-סי) דאס פאפסטום, די ווירדע אדער אמט פון דעם פאפסט.

pa'pain *n.* (פיי'-פע-אין) ז. *papayotin*

pa'pal *a.* (פיי'-פעל) פאפסטליך.

pa'palise *v.* (פיי'-פעל-איז) ז *papalize*

pa'palism *n.* (פיי'-פעל-איזם) דאס פאפסטום; די פאפסטליכע סיסטעם; קאטוליציזם.

pa'palist *n.* (פיי'-פעל-איסט) אן אנהענגער פון פאפסטום; א קאטויליק.

pa'palize *v.* (פיי'-פעל-איז) איינפיהרען די פאפסטליכע סיסטעם, מאכען פאר אן אנהענגער פון פאפסטום, מאכען פאר א קאטויליק; ווערען אן אנהענגער פון פאפסטום, ווערען א קאטויליק.

pa'pally *adv.* (פיי'-פעל-אי) לויט דעם פאפסטום; לויט דער סיסטעם פון דער פאפסטליכער קירכען=פערוואלטונג; אלס אן אנהענגער פון פאפסט; קאטויליש.

papapho'bia *n.* (פיי-פע-פאו'-בי-א) פאפסטום=האס, מורא פאר'ן פאפסטום.

pa'parchy *n.* (פיי'-פאר-קי) פאפסטליכע רעגיערונג, הערשאפט פון א פאפסט.

papavera'ceous *a.* (פע-פעוו-ע-ריי'-שיאס) ז. *papaverous*

papav'erous *a.* (פע-פעוו'-ע-ראס) מאהן=ארטיג, עהנליך צו מאהן.

papaw' *n.* (פע-פאה') דער פאפאיא=בוים [אזא אמעריקאנער בוים מיט גרויסע קאוואן=עהנליכע פרוכטען]; די פאפאיא [די פרוכט פון דיעזען בוים].

Papaw

papaw'-tree *n.* (פע-פאה'-טריע) דער פאפאיא=בוים. ז. *papaw*

papa'ya *n.* (פע-פיי'-יא) א פאפאיא=בוים. ז. *papaw*

papayo'tin *n.* (פעפ-ע-יאו'-טין) דער זאפט פון אונרייפע פאפאיאס. ז. *papaw*

pa'per *n., a. and v.* (פיי'-פער) פאפיער; א שטיק פאפיער; א דאקומענט, א שריפט; א צייטונג; אן אבהאנדלונג; אן ארטיקעל; א וועקסעל; ווערטה=פאפיערען; עקזאמינאציאנס=פראגען [געשריבען אדער געדרוקט]; טאפעטען, אביטשעס, שפאליר; פרייע איינגאנגס=בילעטען; מענשען וואס בענוצען זיך מיט פרייען איינטריט; פאפיערענער, געמאכט פון פאפיער; וואס עקזיסטירט בלויז אויף'ן פאפיער; בעדעקען מיט פאפיער; אויסשפאלירען, בעדעקען מיט טאפעטען אדער אביטשעס; איינוויקלען אין פאפיער; אנפילען [א טעאטער, למשל] מיט בעזוכער אויף פרייע בילעטען].

pa'per-bark *n.* (פיי'-פער-בארק) אזא בוים, וואס זיין קארע שיילט זיך אין דינע שיכטען.

pa'per bar'on (פיי'-פער בער'-אן) איינער וואס האט א טיטול, וועלכען ער האט ניט געקראגען בירושה און קען ניט איבערגעבען בירושה.

pa'per-birch *n.* (פיי'-פער-בוירטש) דער אמעריקאנישער בירנבוים אדער בערעזע [ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס די קארע פון דעם בוים שיילט זיך אין דינע שיכטען. פון דיעזער קארע מאכען די אינדיאנער זייערע שיפלעך].

pa'per boat (פיי'-פער באוט) א לייכט שיפעל געמאכט פון דיקע שיכטען מאנילא=פאפיער אדער לייווענט=פאפיער [ווערט געברויכט ביים וועט=רודערען].

pa'per book (פיי'-פער בוק) א בוך אדער פאמפלעט וואס ענטהאלט די דאקומענטען פון א געריכטס=פראצעס; א שרייב=בוך.

pa'per-box *n.* (פיי'-פער-באקס) א קעסטעל פאר פאפיער און אנדערע שרייב־מאטעריאלען.

pa'per car'pet (פיי'-פער קאר'-פעט) א טעפיך פון הארטען פאפיער וואס זעהט אויס ווי האלץ אדער לעדער.

pa'per-case *n.* (פיי'-פער-קייס) ז. ***paper-box***

pa'per-chase *n.* (פיי'-פער-טשייס) דאס שפיעל אין האז און הונד. ז. ***hare and hounds***

pa'per cigar' (פיי'-פער סי-גאר') א פאפיראס, א ציגארעטעל.

pa'per circula'tion (פיי'-פער סיר-קיו-ליי'-שאן) פאפיער־געלד צירקולאציאן; צירקולאציאן פון באנק־נאטען.

pa'per-clamp *n.* (פיי'-פער-קלעמפ) א קלאמער צו האלטען צייטונגען.

pa'per-clip *n.* (פיי'-פער-קליפ) א פאפיערען־קלאמער.

pa'per-cloth *n.* (פיי'-פער-קלאטה) אזא צייג וואס ווערט געמאכט פון דער קארע פון א ברויט־פרוכט בוים און פון אייניגע אנדערע ביימער.

pa'per-coal *n.* (פיי'-פער-קאול) א מין קויהלען וואס שפאלטען זיך אין דינע בלעטלער.

pa'per cur'rency (פיי'-פער קאר'-ען-סי) ז. ***paper circulation***

pa'per-cut'ter *n.* (פיי'-פער-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען פאפיער; א מאשין ארומצושניידען די ברעגעס פון ביכער; א פאפיער־מעסער [אויפצושניידען די זייטען פון א בוך, צו בויגען און פאלדען פאפיער א. ז. וו.].

pa'perer *n.* (פיי'-פער-ער) איינער וואס וויקעלט איין אין פאפיער; איינער וואס שטעקט אריין שפילקעס אין פאפיערליך; א טאפעצירער, א טאפעטען־קלעפער, אן אביטשעס־קלעפער, א שפאלירער.

pa'per-faced *a.* (פיי'-פער-פייסט) בלאס, מיט א בלאסען נעזיכט.

pa'per-fee'der *n.* (פיי'-פער-פיע'-דער) א פארריכטונג וואס דערלאנגט דאס פאפיער צו דער מאשין [ווי למשל, פאר א דרוק־מאשין, פאר א פאפיער שנייד־מאשין א. ד. ג.].

pa'per-file *n.* (פיי'-פער-פאיל) א פארריכטונג [ווי א קלאמער, למשל] צו האלטען פאפיערען.

pa'per-fol'der *n.* (פיי'-פער-פאול'-דער) א מאשין צו פאלדען פאפיער; א פאפיער־מעסער [צו פאלדען אדער שניידען פאפיער].

pa'per-gloss'er *n.* (פיי'-פער-גלאס'-ער) א פרעס צו מאכען פאפיער גלאנציג; אן ארביימער וואס מאכט דאס פאפיער גלאנציג.

pa'per-hang'er *n.* (פיי'-פער-הענג'-ער) א טאפעצירער, א שפאלירער, אן אביטשעס־קלעפער.

pa'per-hang'ing *n.* (פיי'-פער-הענג'-אינג) טאפעצירונג [אביטשעס־קלעפונג, שפאלירונג].

pa'per-hang'ings *n.* (פיי'-פער-הענג'-אינגז) טאפעטען, אביטשעס, שפאליר.

pa'per-hol'der *n.* (פיי'-פער-האול'-דער) א פאפיער־האלטער, א בריעף־האלטער; א קעסטעל פאר שרייב־מאטעריאלען.

pa'per-knife *n.* (פיי'-פער-נאיף) א פאפיער־מעסער [צום פאלטען אדער שניידען פאפיער].

pa'per lord (פיי'-פער לאהרד) ז. ***paper baron***

pa'per-machine' *n.* (פיי'-פער-מע-שין') א פאפיער־מאשין.

pa'per-ma'ker *n.* (פיי'-פער-מיי'-קער) א פאפיער־פאבריקאנט; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי דער פאבריקאציאן פון פאפיער.

pa'per-ma'king *n.* (פיי'-פער-מיי'-קינג) פאפיער־פאבריקאציאן.

pa'per-mill *n.* (פיי'-פער-מיל) א פאפיער־פאבריק.

pa'per mon'ey (פיי'-פער מאנ'-אי) פאפיער־געלד, אסיגנאציעס.

pa'per-mul'berry *n.* (פיי'-פער-מאל'-בער-אי) דער פאפיער־מוילבערען בוים [פון דער קארע פון דיעזען בוים מאכט מען פאפיער].

Paper-mulberry

pa'per-nau'tilus *n.* (פיי'-פער-נאה'-טי-לאס) א נאוטילוס. ז. ***nautilus***

pa'per-of'fice *n.* (פיי'-פער-אפ'-איס) אן ארכיוו [פון א רעגיערונג].

pa'per-pulp *n.* (פיי'-פער-פאלפ) די פאפיער־מאסע פון וועלכער מען מאכט פאפיער.

pa'per-punch *n.* (פיי'-פער-פאנטש) אזא צוואנג אדער געצייג דורכצוהאקען לעכלעך אין פאפיער.

pa'per-reed *n.* (פיי'-פער-ריעד) פאפירוס, פאפירוס־ראהר. ז. ***papyrus***

pa'per-ru'ler *n.* (פיי'-פער-רוה'-לער) א ליניער־מאשין [צו ליניערען פאפיער]; איינער וואס ליניערט.

pa'per-rush *n.* (פיי'-פער-ראש) דער פאפירוס, דער פאפירוס־ראהר. ז. ***papyrus***

pa'per-sai'lor *n.* (פיי'-פער-סיי'-לאר) א נאוטילוס. ז. ***nautilus***

pa'per-stai'ner *n.* (פיי'-פער-סטיי'-נער) איינער וואס מאכט טאפעטען [אביטשעס, שפאליר].

pa'per-stock *n.* (פיי'-פער-סטאק) מאטעריאל [ווי שמאטעס א. ד. ג.], פון וועלכען מען מאכט פאפיער.

pa'per-tes'ter *n.* (פיי'-פער-טעס'-טער) א מאשין אבצופרובירען די שפאנקראפט אדער שטארקייט פון פאפיער.

pa'per-tree *n.* (פיי'-פער-טריע) דער פאפיער־בוים [אזא בוימעל פון וועמענס קארע מען מאכט פאפיער]; דער פאפיער־מוילבערען בוים. ז. ***paper-mulberry***

pa'per-weight *n.* (פיי'-פער-הוויט) א פרעס־פאפיע, א פאפיער־פרעס [א פערציערטער שווערער געגענשטאנד וואס ווערט בענוצט ארויפצולעגען אויף פאפיערען, אז זיי זאלען זיך ניט פאנאנדערפליהען פון טיש].

pa'pery *a.* (פיי'-פער-אי) ווי פאפיער, דין ווי פאפיער.

papes'cent *a.* (פע-פעס'-ענט) ווייך, פליישיג, ווי קאשע, ווי פאפ.

papeterie' *n.* (פעפ-ע-טריע') ז. ***paper-box***

Pa'phian *a.* and *n.* (פיי'-פי-ען) פאפיש, וואס איז שייך צו דער אלט־גריכישער שטאדט פאפאס, וועלכע איז נעווען געווידמעט צו דער געטין אפראדיטע [ווענוס]; וואס איז שייך צו ווענוס אדער איהר פערעהרונג; אן איינוואהנער פון פאפאס; א פראסטיטוטקע.

papier'-mâché' *n.* (פעפ-יעי'-מע-שיי') פאפיע־מאשע [אזא מין פאפיער־שטאף].

Papil'io *n.* (פע-פיל'-אי-או) דער מין זומער־פויגעלעך אדער שמעטערלינגע.

papiliona'ceous *a.* (פע-פיל-אי-א-ניי'-שיאס) עהנליך צו א שמעטערלינג אדער זומער־פויגעלע.

papiliona'ceous flow'er (פע-פיל-אי-א-ניי'-שיאס פלאו'-ער) א שמעטערלינגס־בלום [א בלום, ביי וועלכער דאס קרוינדעל איז עהנליך צו א זומער־פויגעלע].

Papilionaceous Flower

Papilion'idæ *n.* (פע-פיל-אי-אנ'-אי-דיע) אזא מין שמעטערלינגע אדער זומער־פויגעלעך [די געוועהנליכע שמעטערלינגע].

papil'la *n.* (פע-פיל'-א) דער ברוסט־ווארצעל, דער ברוסט־נאפעל; א קליינע ארויסשטארצונג, א קליינע פערהארטונג [עהנליך צו א ברוסט־נאפעל]; די טיילען [ווי פינגער, דער שפיץ צונג א. ז. וו.], וואס דיענען צום פיהלען.

pap'illar *a.* (פעפ'-אי-לאר) ז. ***papillary***

pap'illary *a.* (פעפ'-אי-לע-רי) עהנליך צו א ברוסט־ווארצעל [ברוסט־נאפעל]; בעדעקט ווי מיט בארעדעווקעס [וועגען פלאנצען], שארטטיג, וואס דיענט צום פיהלען. ז. ***papilla***

pap'illary mus'cle (פעפ'-אי-לע-רי מאסל) דער פלייש־זייל אדער דער מוסקול אין די עפנונגען פון דעם הארצען. ז. איל. ***"Bloodvesssels of the Human Body"***

pap'illate *a.* and *v.* (פעפ'-אי-לייט) עהנליך צו א ברוסט־ווארצעל [ברוסט־נאפעל]; שארטטיג; וואס איז בעדעקט ווי מיט קליינע בארעדעווקעס; בעדעקען ווי מיט ברוסט־נאפלען אדער מיט קליינע ארויסשטארצונגען. ז. ***papilla***

pap'illose *a.* (פעפ'-אי-לאוס) ז. ***papillary***

pap'illote *n.* (פעפ'-אי-לאוט) א קרויזפאפיערעל אין דער פארם פון א זומער־פויגעלע; א פאפיער־איינהילונג פאר צוקערקעס; א פאפיער־איינהילונג פאר קאטלעטען.

pap'illous *a.* (פעפ'-אי-לאס) ז. ***papillary***

pap'ion *n.* (פעפ'-אי-אן) א האמאדריאד, אן אביסינישער באבון [אזא מענשען־עהנליכע אפע, הויפטזעכליך דער באבון, וועלכע מען פלעגט פערגעטערען אין פארציימיגען עגיפטען].

pa'pism *n.* (פיי'-פיזם) פאפיזם, פאפסטום, קאטויליציזם.

pa'pist *n.* and *a.* (פיי'-פיסט) א פאפיסט, אן אנהענגער פון פאפסט, א קאטויליק; קאטויליש.

papis'tic *a.* (פע-פיס'-טיק) קאטויליש.

papis'tical *a.* (פע-פיס'-טי-קעל) ז. ***papistic***

papis'tically *adv.* (פע-פיס'-טי-קעל-אי) קאטויליש, לויט דעם קאטויליציזם.

pa'pistry *n.* (פיי'-פיס-טרי) ז. ***papism***

pap'meat *n.* (פעפ'-מיעט) קאשע פאר קינדער, ווייכע קינדער־שפייז.

papoose' *n.* (פע-פוהס') א קליין קינד אדער זויגלינג [ביי אינדיאנער].

papoose′-frame *n.* (פע-פוהס′-פריים) א קינדער-בעטעל ביי אינדיאנער; א פאר-ריכטונג, אין וועלכע די אינדיאנערינעס טראגען די קינדער אויף׳ן רוקען.

pap′pan *n.* (פעפ׳-ען) דער מאלאאישער אראנג-אוטאנג [אזא מענשען-ענליכע אפע].

pappoose′ *n.* (פע-פוהס׳) ז. *papoose*.

pap′pose *a.* (פעפ׳-אוס) פוכיג, וואליג, מיט א בינטעל פוך אדער פעדער-קרוינדעל [וועגען פלאנצען]. ז. *pappus*.

pap′pous *a.* (פעפ׳-אס) ז. *pappose*.

pap′-pox *n.* (פעפ׳-פאקס) קוה-פאקען. ז. *cowpox*.

pap′pus *n.* (פעפ׳-אס) א פעדער-קרוינדעל, א בינטעל פוך [ביי פלאנצען]; פוך [אויף פלאנצען-זאמען אדער אויף אינזעקטען]; די ערשטע פוך-האר פון דער בארד.

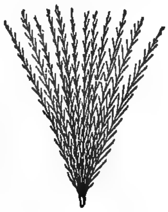

Pappus

pap′py *a. and n.* (פעפ׳-אי) פוכקע, שוואמיג, ווי קאשע; פאפא, פאטער [אויף קינדער-שפראך].

papri′ka *n.* (פא-פרי׳-קא) די אמעריקא-נישע אדער שפאנישע פעפער-פלאנצע.

pap′-spoon *n.* (פעפ׳-ספוהן) א קאשע-לעפעל [פאר קינדער].

pap′ula *n.* (פעפ׳-יו-לא) א פרישטשיק.

pap′ular *a.* (פעפ׳-יו-לאר) בעדעקט מיט פרישטשיקעס.

papula′tion *n.* (פעפ-יו-ליי׳-שאן) אויסבילדונג אדער ענטוויקלונג פון פרישטשיקעס.

pap′ule *n.* (פעפ׳-יול) ז. *papula*.

papulif′erous *a.* (פעפ-יו-ליפ׳-ע-ראס) ז. *papular*.

pap′ulose *a.* (פעפ׳-יו-לאוס) ז. *papular*.

pap′ulous *a.* (פעפ׳-יו-לאס) ז. *papular*.

papyra′ceous *a.* (פעפ-אי-ריי׳-שאס) פאפיער-ענליך, פאפירוס-ענליך; געמאכט פון פאפיער אדער פאפירוס; ווי פאר-מעט.

papyr′ean *a.* (פע-פיר׳-אי-ען) ז. *papyraceous*.

papy′ri *n.* (פע-פאי׳-ראי) פאפירוסען. ז. *papyrus*.

papyr′ian *a.* (פע-פיר׳-אי-ען) ז. *papyraceous*.

pap′yrine *n.* (פעפ׳-אי-רין) פארמעט-פאפיער.

papyri′tious *a.* (פעפ-אי-ריש׳-אס) ענליך צו פאפיער.

papy′rograph *n. and v.* (פע-פאי׳-רא-גרעף) א פאפיראגראף, א קאפיר-מאשין [אן אפאראט ווי א העקטאגראף, למשל, צו מאכען קאפיעס פון שריפטען]; קאפי-רען מיט דער הילף פון א פאפיראגראף.

papyrograph′ic *a.* (פע-פאי-רא-גרעפ׳-איק) פאפיראגראפיש, וואס איז שייך צו א פאפיראגראף, געמאכט מיט א פאפיראגראף. ז. *papyrograph*.

papyrog′raphy *n.* (פעפ-אי-ראג׳-רע-פי) פאפיראגראפיע, קאפירונג מיט דער הילף פון א פאפיראגראף אדער קאפיר-מאשין. ז. *papyrograph*.

papy′rus *n.* (פע-פאי׳-ראס) פאפירוס, פאפירוס-ראהר [א מין פלאנצע פון וועל-כער מען האט פארצייטען געמאכט פא-פיער]; אן אלטער מאנוסקריפט געשריבען אויף פאפירוס.

Papyrus

par *n., a. and v.* (פאר) גלייכקייט, דער גלייכער ווערטה; אין קאמערץ — דאס פארי [ווען געוויסע ווערטה-פאפיערען האבען זייער מארק-פרייז דעמזעלבינען ווי זייער נאמינעלען פרייז]; די נארמע, דער נאר-מאלער צושטאנד; נארמאל; ברייננען אין א גלייכען ווערטה; מאכען גלייך [וועגען געלד-ווערטה אין פערשיעדענע לענ-דער]; א יונגער לאקס אדער שמאק-פיש [ז. *parr*].

para′ *n.* (פע-רא׳) א טערקישע קליינע מטבע [$\frac{1}{40}$ פון א פיאסטער].

pa′ra *n.* (פא׳-רא) — אין אסט-אינדיען א געוויכט-מאס [פון אונגעפעהר 30 אדער 50 פונט].

parab′asis *n.* (פע-רעב׳-ע-סיס) די פא-ראבאזע [דער טייל פון אן אלט-גריכישער קאמעדיע, וואס פלעגט געזונגען ווערען פון כאר].

par′able *a. and v.* (פער׳-עבל) א משל; אן אלעגארישע ערצעהלונג אדער פאבעל, פון וועלכער מען ציהט א מוסר-השכל; פארשטעלען מיט משלים.

parab′ola *n.* (פע-רעב׳-א-לא) אין רעטאריק אדער רע-דע-קונסט — א פערגלייכונג [ז. *parabole*]; אין גאע-מעטריע — די פאראבעל [א קרומע ליניע, וואס בעקומט זיך ווען א קאנוס ווערט דורכגע-שניטען פאראלעל צו איינער פון זיינע זייטען].

Parabola

parab′ole *n.* (פע-רעב׳-א-לי) אין רע-טאריק אדער רעדע-קונסט — א גלייכונג, דאס פארמאלע פערגלייכען פון צוויי זא-כען, וועלכע זיינען אין עצם זעהר פער-שיעדען איינע פון דער אנדערער [ווי למשל: זיינע ווערטער האבען געשטאכען ווי שפיזען].

parabol′ic *a.* (פער-ע-באל׳-איק) וואס איז שייך צו א משל אדער צו אן אלעגא-רישער מעשה, פון וועלכער מען דארף ציהען א מוסר-השכל; וואס איז שייך צו א פערגלייכונג [אין רעטאריק אדער רעדע-קונסט]; וואס האט די פארם פון א פא-ראבעל [ז. *parabola*].

parabol′ical *a.* (פער-ע-באל׳-אי-קעל) ז. *parabolic*.

parabol′ically *adv.* (פער-ע-באל׳-אי-קעל-אי) בדרך משל; ווי א פאראבעל. ז. *parabola*.

parabol′iform *a.* (פער-ע-באל׳-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פארא-בעל. ז. *parabola*.

parab′olist *n.* (פע-רעב׳-א-ליסט) א פאראבאליסט, איינער וואס דערצעהלט משלים.

parab′oloid *n.* (פע-רעב׳-א-לאיד) א פאראבאלאאיד, א געאמעטרישער קערפער וואס בעקומט זיך, ווען א פאראבעל בע-וועגט זיך רונד ארום איהר אקס. ז. *parabola*.

paraboloi′dal *a.* (פע-רעב-א-לאי׳-דעל) וואס איז שייך צו א פאראבאלאאיד. ז. *paraboloid*.

paracente′sis *n.* (פער-ע-סען-טי׳-סיס) אין כירורגיע — דאס מאכען אן עפנונג אין קערפער, כדי ארויסצולאזען פון דאר-טען א פליסיגקייט.

paracen′tric *a.* (פער-ע-סען׳-טריק) וואס דערנעהנטערט זיך אדער דערווייטערט זיך פון צענטער.

paracen′trical *a.* (פער-ע-סען׳-טרי-קעל) ז. *paracentric*.

parachro′matism *n.* (פער-ע-קראו׳-מע-טיזם) פארבען-בלינדקייט, דאס ניט קענען זעהן געוויסע פארבען אדער קא-לירען.

parach′ronism *n.* (פע-רעק׳-רא-ניזם) א פעהלער אין דער כראניק [ווען די צייט איז אנגעגעבען שפעטער ווי עס דארף זיין].

par′achute *n.* (פער׳-ע-שוהט) א פארא-שוט, א גרויסער שירם, וואס ווערט גע-ברויכט פון לופט-שווימער אראבצולאזען זיך אויף דער ערד.

Parachute

par′aclete *n.* (פער׳-ע-קלית) א טרייס-טער, א פערטיידיגער, אן אדוואקאט, א פרקליט, א מליץ יושר; א גוטער בעטער.

Par′aclete *n.* (פער׳-ע-קלית) דער אל-גוטער [גאט].

paracolpi′tis *n.* (פער-ע-קאל-פאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דער הויט פון דער מוטער-שייד [דער קאנאל פון ווייב-ליכען געשלעכטליכען ארגאן].

paracou′sia *n.* (פער-ע-קוה׳-סי-א) ז. *paracusis*.

paracu′sis *n.* (פער-ע-קיו׳-סיס) א צו-רודערטע אדער צושטערטע שמיעה [גע-הער].

paracye′sis *n.* (פער-ע-סאי-אי׳-סיס) א קראנקהאפטע שוואנגערשאפט וואו דאס קינד געפינט זיך אויסער דער געבעהר-מוטער.

paracysti'tis *n.* (פער-ע-סיס-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג ארום דעם אורין=פענכער.

parade' *n. and v.* (פע-רייד') א פאראד, א צערעמאניע; א מיליטערישער פאראד; א פאראד=פלאץ, אן ארט וואו עס קומט פאר א מיליטערישער פאראד; א גאס אדער אלעע, וואס דיענט אלס שפאציער=גאנג פאר'ן פובליקום; אין פעכטען — דאס אבשטויסען דעם קלאפ; פארדירען, מארשירען אין פאראד; ארויסשטעלען זיך, מאכען פאראד.

para'der *n.* (פע-ריי'-דער) איינער וואס געהט אין פאראד; איינער וואס מאכט פון זיך פאראד.

par'adigm *n.* (פער'-ע-דים) א ביישפיעל, א מוסטער; אין גראמאטיק — א ביישפיעל פון א ווארט [ווי אזוי עס ווערט דעקלינירט אין אלע זיינע פארמען]; אין רעטאריק אדער רעדע=קונסט — אן ערקלערונג מיט א משל.

paradigmat'ic *a.* (פער-ע-דיג-מעט'-איק) וואס ווערט געברויכט אלס א ביישפיעל.

paradigmat'ical *a.* (פער-ע-דיג-מעט'-אי-קעל) ז. *paradigmatic*

paradigmat'ically *adv.* (פער-ע-דיג-מעט'-אי-קעל-אי) בדרך משל; דיענענדיג אלס ביישפיעל.

paradisa'ic *a.* (פער-ע-די-סיי'-איק) וואס איז שייך צום גן=עדן; ווי אין פאראדיז.

paradisa'ical *a.* (פער-ע-די-סיי'-אי-קעל) ז. *paradisaic*

par'adise *n. and v.* (פער'-ע-דאים) דער פאראדיז, דער גן=עדן; דער ארומגעצאמטער הויף נעבען א קירך; די אויבערשטע גאלעריי אין א טעאטער; מאכען א גן=עדן פון עפעס; אנפילען מיט גליקזעליגקייט; אריינזעצען אין גן=עדן.

paradis'iac *a.* (פער-ע-דיס'-אי-עק) ז. *paradisaic*

par'ados *n.* (פער'-ע-דאס) הינטען=פערשאנצונג [אן אנגעשאטענער וואל פון הינטען פון א בעפעסטיגטען ארט, כדי דער שונא זאל ניט אנפאלען פון הינטען].

par'adox *n.* (פער'-ע-דאקס) א פאראדאקס, א מיינונג, וועלכע ווייזט אויס אויף'ן ערשטען בליק ווי אבסאלוט ניט ריכטיג, אדער ווי א זאך, וועלכע איז דער היפוך פון די אנגענומענע מיינונגען.

paradox'ia sexua'lis (פער-ע-דאק'-סי-א סעק-שו-איי'-ליס) א צו=פריהיגע ענטוויקלונג פון סעקסועלען [געשלעכטליכען] אינסטינקט ביי קינדער.

paradox'ical *a.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל) פאראדאקסאל, פאראדאקסיש, וואס זעהט אויס ווי אן אבסורד אדער ווי א מיינונג, וואס איז דער היפוך פון די אנגענומענע מיינונגען; וואס רעדט פאראדאקסאל; וואס ברויכט פאראדאקסען. ז. *paradox*

paradox'ically *adv.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל-אי) פאראדאקסאל; אויף א פאראדאקסאלען אופן. ז. *paradoxical*

paradox'icalness *n.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל-נעס) דאס זיין פאראדאקסאל. ז. *paradoxical*

par'adoxist *n.* (פער'-ע-דאק-סיסט) איינער וואס ליעבט צו זאגען פאראדאקסען. ז. *paradox*

par'adoxy *n.* (פער'-ע-דאק-סי) דאס זיין פאראדאקסאל. ז. *paradoxical*

par'affin *n. and v.* (פער'-ע-פין) פאראפין [א מין ווייסער וואקס, וואס ווערט געברויכט אין מאכען סטעארין=ליכט א. ד. ג.]; בעדעקען, דורכזאפען אדער אנזעטיגען מיט פאראפין.

par'affine *n. and v.* (פער'-ע-פין) ז. *paraffin*

par'affinize *v.* (פער'-ע-פינ-איז) בעדעקען, אנזאפען אדער אנזעטיגען מיט פאראפין. ז. *paraffin*

par'age *n.* (פער'-איידזש) אין יוריספרודענץ — גלייכהייט [אין נאמען, אבשטאמונג, ראנג און הויפטזעכליך אין חלק ירושה=לאנד]; דער חלק אייגענטום וואס א פרוי קריעגט, ווען זי האט חתונה.

paragen'esis *n.* (פער-ע-דזשען'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — פאראגענעזיס, דאס האבען אדער בעקומען די אייגענשאפטען פון אן אנדער מין [ווי דורך דער אבשטאמונג פון געמישטע מינים]; אין מינעראלאגיע — דאס געפינען זיך פון פערשיעדענע מינעראלען אין איינע און דיעזעלבע בערג=שיכטען און די לעהרע וועגען זייער אויסבילדונג.

parageu'sia *n.* (פער-ע-גיו'-סי-א) אן אוננארמאלער חוש=הטעם.

parageu'sic *a.* (פער-ע-גיו'-סיק) וואס קומט פון אן אוננארמאלען חוש=הטעם; וואס איז שייך צו אן אוננארמאלען חוש=הטעם.

parageu'sis *n.* (פער-ע-גיו'-סיס) ז. *parageusia*

paraglob'ulin *n.* (פער-ע-גלאב'-יו-לין) פאראגלאבולין [א מין שטאף וואס געפינט זיך אין בלוט, עהנליך צו גלאבולין]. ז. *globulin*

paraglos'sa *n.* (פער-ע-גלאס'-א) די צוויי ליפען=עהנליכע ענדונגען פון צינגעל ביי אן אינזעקט.

parago'ge *n.* (פער-ע-גאו'-דזשי) אין גראמאטיק — די צוזעצונג פון אן איבריגען בוכשטאב אדער אן איבריגער זילבע צום ענדע פון א ווארט.

paragog'ic *a.* (פער-ע-גאדזש'-איק) וואס האט א צוגעשטעלטען בוכשטאב אדער זילבע ביים ענד פון א ווארט; וואס נעהערט צו דער צוזעצונג פון אן איבריגען בוכשטאב אדער זילבע צום ענד פון א ווארט.

paragog'ical *a.* (פער-ע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *paragogic*

par'agon *n. and v.* (פער'-ע-גאן) א מוסטער, א מאדעל; א דימענט וואס וועגט מעהר ווי 100 קאראט; אין דרוקעריי — פאראגאן [א געוויסער זארט שריפט]; א מין שווארצער מארמאר; פערגלייכען; שטעלען אין פערגלייך מיט'ן מוסטער.

par'agram *n.* (פער'-ע-גרעם) א פאראגראם, א ווארט=שפיעל, א קאלאמבור [ווי למשל: "קין איז ניט הבל" — קייען (עסען) איז ניט קיין נארישקייט].

paragram'matist *n.* (פער-ע-גרעמ'-ע-טיסט) א פאראגראמאטיסט, איינער וואס זאגט קאלאמבורען. ז. *paragram*

par'agraph *n. and v.* (פער'-ע-גרעף) א פאראגראף, אן אבזאץ [איינער פון די בעזונדערע זעצע, אויף וועלכע עס איז איינגעטיילט א שריפט אדער בוך]; א קורצער ארטיקעל אדער אנמערקונג [ווי אין א צייטונג]; א פאראגראף=צייכען [¶]; איינטיילען אין פאראגראפען; שרייבען קורצע ארטיקלען, ווי פאר א צייטונג.

par'agrapher *n.* (פער'-ע-גרעפ-ער) איינער, וועלכער שרייבט פאראגראפען אדער קורצע ארטיקלען [ווי אין א צייטונג].

paragraph'ic *a.* (פער-ע-גרעפ'-איק) וואס בעשטעהט פון פאראגראפען; וואס איז איינגעטיילט אין בעזונדערע פאראגראפען.

paragraph'ical *a.* (פער-ע-גרעפ'-אי-קעל) ז. *paragraphic*

paragraph'ically *adv.* (פער-ע-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך פאראגראפען, אין פאראגראפען.

par'agraphist *n.* (פער'-ע-גרעפ-איסט) ז. *paragrapher*

Par'aguayan *a. and n.* (פער'-ע-גהוויי-ען) וואס איז שייך צו פאראגוויי [א רעפובליק אין דרום=אמעריקא] אדער צו איהרע איינוואהנער; אן איינוואהנער פון פאראגוויי.

parahypno'sis *n.* (פער-ע-היפ-נאו'-סיס) אן אוננארמאלער שלאף [ווי אין היפנאטיזם אדער סאמנאמבוליזם].

par'akeet *n.* (פער'-ע-קיעט) ז. *parrakeet*

parala'lia *n.* (פער-ע-ליי'-לי-א) אן אונדייטליכע אויסשפראכע [ווי ביים געברויכען א "ל" אנשטאט א "ר"].

paraleip'sis *n.* (פער-ע-לאיפ'-סיס) ז. *paralipsis*

par'alepsis *n.* (פער'-ע-לעפ-סיס) ז. *paralipsis*

paralip'sis *n.* (פער-ע-ליפ'-סיס) אין רעטאריק — א פאראליפסיס, אן ארט אויסדרוק, ווען דער רעדנער פערשווייגט כלומר'שט עפעס אין דער צייט, ווען אין דער ווירקליכקייט שטרייכט ער עס אונטער [ווי למשל, "איך וויל אייך ניט דערמאנען וועגען מיין געגנערס שלעכטסקייט און נארישקייט"].

parallac'tic *a.* (פער-ע-לעק'-טיק) וואס געהערט צו א פאראלאקסע. ז *parallax*

parallac'tical *a.* (פער-ע-לעק'-טי-קעל) ז. *parallactic*

par'allax *n.* (פער'-ע-לעקס) די פאראלאקסע, די שיינבארע אומבייטונג פון ארט פון א געגענשטאנד, ווען אין דער ווירקליכקייט האט זיך אומגעביטען נור דער פונקט, פון וועלכען מען קוקט אויף דיעזען געגענשטאנד [ווי למשל, ווען מיר קוקען אויף א געגענשטאנד דא מיט'ן רעכטען אויג, דא מיט'ן לינקען, דוכט זיך אונז, אז דער געגענשטאנד בייט אום עטוואס זיין ארט]; אין אסטראנאמיע — דער ווינקעל, וועלכער בילדעט זיך אויס פון צוויי ליניען, וואס ציהען זיך פון א שטערען: איינע צום צענטער פון דער ערד און די צווייטע צום בעאבאכטער.

par'allel *a., n. and v.* (פער'-ע-לעל) פאראלעל, גלייך=לויפענד; וואס געהט אין דערזעלבער ריכטונג; וואס האט דיזעלבע נייגונג; גלייך, עהנליך; א פאראלעלע ליניע אדער פלעכע [א ליניע אדער פלעכע וואס ציהט זיך אין דערזעלבער ריכטונג מיט אן אנדער ליניע אדער פלעכע און קען זיך מיט איהר קיינמאל ניט צוזאמענפאלען]; אין געאגראפיע — דער פאראלעל=קרייז [איינער פון די אימאגינערע קרייזען, וועלכע ליעגען פאראלעל צום עקוואטאר פון דער ערד]; א פערגלייכונג פון צוויי זאכען, דורך שטעלען זיי איינע נעבען דער אנדערער; א זאך וואס איז עהנליך צו אן אנדערער; אין פארטיפיקאציאן — א טראנשיי אדער גראבען פאראלעל צום פראנט פון א פעסטונג; מאכען פאראלעל, שטעלען עפעס ביי דער זייט פון אן אנדער זאך; מאכען עהנליך צו עפעס; פערגלייכען; שטעלען איינס

נגענען דעם אנדערען; איבעראייננשטימען, זיין גלייך צו עפעס.

parallelepip'ed *n.* (פער-ע-לעל-ע- פיפ'-עד) אין געאמעטריע — א פארא- לעלאפיפעד, א זעקס-זייטיגער קערפער, ביי וועלכען די זייטען זיינען פאראלעלאגרא- מען. ז. ***parallelogram***

parallelepip'edal *a.* (פער-ע-לעל-ע- פיפ'-ע-דעל) וואס האט די פארם פון א פאראלעלאפיפעד. ז. ***parallelepiped***

par'allelism *n.* (פער'-ע-לעל-איזם) דאס זיין פאראלעל אדער אויף א גליי- כער ענטפערנונג פון עפעס; אן עהנליכ- קייט: א פערגלייכונג; אין פילאזאפיע — דער פאראלעליזם, די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע זיינען ניט קיין פאלגע איי- נע פון די אנדערע, נאר זיי ביידע זיינען פאראלעלע ערשיינונגען פון איי- נער און דערזעלבער זאך [ווי א קרייז ווען מען קוקט אויף איהם פון דרויסען זעהט ער אוים קאנקאוו, און ווען מען קוקט אויף איהם פון אינווענינ זעהט ער אוים קאנוועקס].

par'allelize *v.* (פער'-ע-לעל-איז) מא- כען פאראלעל.

par'allelly *adv.* (פער'-ע-לעל-אי) אויף א פאראלעלען שטייגער; גלייך, עהנליך.

parallel'ogram *n.* (פער-ע-לעל'-א- גרעם) א פאראלע- לאגראם [א פיער- זייטיגע פיגור אין וועלכער די ענטגע- גענגעזעצטע זייטען זיינען פאראלעל].

Parallelogram

parallelogrammat'ic *a.* (פער-ע- לעל-א-גרע-מעט'-איק). וואס איז שייך צו א פאראלעלאגראם; אין דער פארם פון א פאראלעלאגראם. ז. ***parallelogram***

parallelogrammat'ical *a.* (פער-ע- לעל-א-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. ***parallelogrammatic***

parallelogram'mic *a.* (פער-ע-לעל- א-גרעמ'-איק) פאראלעלאגראם-פערמיג. ז. ***parallelogram***

parallelogram'mical *a.* (פער-ע- לעל-א-גרעמ'-אי-קעל) ז. ***parallelogrammic***

parallel'ogram of for'ces (פער- ע-לעל'-א-גרעם און פאור'-סעז) דאס פא- ראלעלאגראם פון קרעפטען [דער פרינ- ציפ אין מעכאניק, אז ווען אויף א פונקט ווירקען צוויי קרעפטען אין פערשיעדענע ריכטונגען, דאן וועט די רעזולטירענדע קראפט, דאס הייסט דער רעזולטאט פון דיזע ביידע ווירקונגען, לויט גרויס און ריכטונג, גלייך זיין דעם דיאגאנאל פון א פאראלעלאגראם, וואס זיינע ליניען ענט- שפרעכען דער גרויס און ריכטונג פון די צוויי ווירקענדע קרעפטען. צ. ב., ווען אויף דעם פונקט *A* ווירקט איין קראפט וואס איז גלייך לויט איהר גרויס און ריכ- טונג דער ליניע *AC* און א צווייטע קראפט וואס איז גלייך *AB*, דאן וועט די רעזול- טירענדע קראפט זיין גלייך לויט גרויס און ריכטונג דער דיאגאנאל-ליניע *AD*].

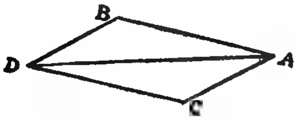

Parallelogram of Forces

parallelopip'ed *n.* (פער-ע-לעל-א- פיפ'-עד) ז. ***parallelepiped***

paral'ogism *n.* (פע-רעל'-א-דזשיזם) א פאראלאגיזם, א פאלשער געדאנקען- גאנג, א סילאגיזם אדער שלוס-פאלגערונג, וואו דער שלוס פאלגט ניט פון זאץ [ווי למשל: "אלע שוסטער זיינען מענשען; אברהם איז א מענש; פאלגליך, אברהם איז א שוסטער].

paral'ogize *v.* (פע-רעל'-א-דזשאיז) דענקען פאלש; מאכען א פאלשע שלוס- פאלגערונג.

paral'ogy *n.* (פע-רעל'-א-דזשי) ז. ***paralogism***

paral'ysis *n.* פארא- (פע-רעל'-אי-סיס) ליז, לעהמונג; אבשוואכונג; דאס זיין גע- לעהמט, דאס פערלירען די ענערגיע און טהעטיגקייט.

paralyt'ic *a. and n.* (פער-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו א פאראליז; וואס ליי- דעט פון א פאראליז אדער לעהמונג; איי- נער וואס איז פאראליזירט אדער גע- לעהמט.

par'alyzant *n.* עט- (פער'-ע-לאי-זענט) וואס וואס פעראורזאכט פאראליז; א מע- דיצינישער מיטעל וואס פעראורזאכט פא- ראליז.

paralyza'tion *n.* (פער-ע-לי-זיי'-שאן) די לעהמונג; דאס פאראליזירען אדער אבנעהמען די פונקציאנען; דאס זיין פא- ראליזירט.

par'alyze *v.* פאראליזי- (פער'-ע-לאיז) רען: אבנעהמען די פונקציאנען; טויטען די טהעטיגקייט; מאכען אונמעכטיג אדער אונניציג.

paramagnet'ic *a.* (פער-ע-מעג-נעט'- איק) פאראמאגנעטיש, וואס האט די איי- גענשאפט צוגעצויגען צו ווערען פון א מאגנעט. ז. ***paramagnetism***

paramag'netism *n.* (פער-ע-מעג'-נע- טיזם) פאראמאגנעטיזם, די אייגענשאפט פון געוויסע מעטאלען, ווי אייזען, ניקעל א. ד. ג. צוגעצויגען צו ווערען צו א מאג- נעט [אין געגענזאץ צו דיאמאגנעטיזם]. ז. ***diamagnetism***

paramat'ta *n.* פארא- (פער-ע-מעט'-א) מאטא [א מין לייכטע צייג געוועבט פון וואל און באוועל].

parame'nia *n.* אן (פער-ע-מי'-ני-א) אוננארמאלע מענסטרואציע.

par'ament *n.* אן אר- (פער'-ע-מענט) נאמענט, א פערציערונג; די אויסערליכע זייט פון א וואנד אדער שטיין; אן אר- בעל-מאנזשעט.

par'aments *n.* פא- (פער'-ע-מענטס) ראדנע קליידער; א פאראדנער אוניפארם.

param'eter *n.* א פא- (פע-רעמ'-ע-טער) ראמעטער [אין מאטעמאטיק — א גרעסע וועלכע דיענט צו בעשטימען א פונקט, א ליניע אדער גרעסע אין א גלייכונג, וועלכע ענטהאלט א גאנצע רייה אזעלכע פונקטען, ליניען אדער גרעסען; א כארדע וועלכע געהט דורך דעם ברען-פונקט פער- פענדיקולאר צו דעם הויפט-אקס פון אן עליפסע, היפערבעל אדער פאראבעל]; די בעציהונג פון די דריי אקסען אין א קריס- טאל, וועלכע בעשטימען די לאגע פון יע- דער קריסטאל-פלעכע.

paramne'sia *n.* א (פער-עמ-ני'-סי-א) פאלשער זכרון [איינעמס איינגלויבונג, אז ער געדענקט אזעלכע זאכען, וועלכע ער האט אין דער ווירקליכקייט קיינמאל ניט געהערט און ניט געזעהן].

par'amorph *n.* אין (פער'-ע-מאהרף) מינעראלאגיע — א פאראמארף [א פאלש- אויסגעבילדעטער מינעראל, וואס בע- שטעהט פון דיזעלבינע כעמישע עלעמענ- טען ווי דער מינעראל, פון וועלכען ער האט זיך אויסגעבילדעט, נאר ער האט בעקומען אן אנדער מאלעקולארען געבוי און אנדערע פיזישע אייגענשאפטען].

paramor'phic *a.* (פער-ע-מאהר'-פיק) פאראמארפיש, וואס איז שייך צו א פא- ראמארף. ז. ***paramorph***

paramor'phism *n.* (פער-ע-מאהר'- פיזם) אין מינעראלאגיע — פאראמאר- פיזם [די פערוואנדלונג פון איין מינע- ראל אין אן אנדערען, וואס בעשטעהט פון דיזעלבינע כעמישע עלעמענטען, נאר בע- קומט אן אנדער מאלעקולארען געבוי און אנדערע פיזישע אייגענשאפטען].

paramorpho'sis *n.* (פער-ע-מאהר- פאו'-סיס) ז. ***paramorphism***

paramor'phous *a.* (פער-ע-מאהר'- פאס) ז. ***paramorphic***

par'amount *a. and n.* (פער'-ע- מאונט) העכסט; וואס איז דער העכסטער אדער וויכטיגסטער: פון העכסטען גראד; פראמינענט; הויך; ערהאבען; אויסגעצייי- כענט; דער העכסטער; דער הויפט.

par'amountly *adv.* (פער'-ע-מאונט- לי) פון העכסטען גראד; מעשה גרויסער פריץ.

par'amour *n.* א ליוּ- (פער'-ע-מוהר) באווניק, א געליעבטער פון א פערהייראַ- טער פרוי; א ליובאווניצע, א געליעבטע פון א פערהייראטען מאן.

par'ang *n.* א גרויס, שווער (פער'-ענג) מעסער, וואס ווערט געברויכט אויף די מאלאאישע אינזלען אלס א האק-מעסער און אלס א שווערד.

Para'-nut *n.* (פע-רא'-נאט) ז. ***Brazil-nut***

par'anymph *n.* אין (פער'-ע-נימף) אלט-גריכענלאנד — דער פאראנימף אדער אונטערפיהרער פון דער כלה [דער נעהנט- סטער פריינד פון דער כלה, וועלכער פלעגט זי בעגלייטען אין פאטער'ס הויז]; אן אונטערשטיצער, אן אונטערהאלטער.

par'apegm *n.* אין אלט- (פער'-ע-פעם) גריכענלאנד — א מעטאלענער טאוועל אויפגעהאנגען אויף א וואנד אדער אויף א סלופ אין אן עפענטליכען פלאץ, אויף וועלכען עס זיינען געווען אויסגעקריצט געוויסע תקנות, רעגעלען אדער דער לוח; א פארשריפט, א כלל.

parapeg'ma *n.* (פער-ע-פעג'-מא) ז. ***parapegm***

par'apet *n.* אין א פעס- (פער'-ע-פעט) טונג — דער פאראפעט אדער ברוסט-וועהר [אן אנגעשאטענער וואל נעבען דעם גרא- בען אדער טראנשיי]; די פארענטשע פון א בריק, א באלקאן א. ד. ג.; דער טייל פון קינבאק, וואו עס זיצען די צייהן.

par'apeted *a.* וואס (פער'-ע-פעט-עד) האט א פאראפעט. ז. ***parapet***

par'aph *n. and v.* א צוק (פער'-עף) מיט דער פען אין אן אונטערשריפט; אונטערשרייבען זיך מיט א צוק ביים ענד.

paraphernal'ia *n.* (פער-ע-פויר-ניי'- לי-א) פוץ-ארטיקלען; פאראדנע קליידער אדער זאכען; נויטיגע קלייניגקייטען [ווי די, וואס א מענש בענוצט אויף א ריי- זע]; ציערונג; אין געזעצגעבונג — פער- זענליכע זאכען, וואס בעלאנגען צו א פרוי און אויף וועלכע דער מאן האט ניט קיין איינענטומס-רעכט.

para'phia *n.* אן אונ- (פע-ריי'-פי-א) נארמאליטעט פון חוש-המשוש.

paraphimo'sis *n.* (פער-ע-פאי-מאו'-

סיס) די פאראפימאזע אדער שפאנישער קראגען [א קרענקליכער צושטאנד פון מענליכען געשלעכטס־ארגאן, ווען די ערלה ציהט זיך אריבער איבער דעם קעפעל פון גליעד און איהר עפנונג איז אזוי שמאל, דאס זי קען צוריק ניט קומען אויף איהר פלאץ].

parapho′nia *n.* (פער-ע-פאו′-ני-א) אן אוננארמאלע אדער קרענקליכע ענדערונג פון דער שטימע.

par′aphrase *n. and v.* (פער′-ע-פרייז) א פאראפראזע, דאס איבערזעצען אדער איבערגעבען א טעקסט ניט בוכשטעבליך, נאר צוגעבענדיג פיעל אייגענע ווערטער, כדי צו מאכען די געדאנקען פון מחבר מעהר פערשטענדליך; אין מוזיק — דאס צוגעבען צו א פרעמדער מוזיקאלישער קאמפאזיציאן פיעל אייגענע וואריאציאנען; מאכען א פאראפראזע, איבערגעבען איינעמס טעקסט מיט אייגענע ווערטער צו מאכען איהם קלאר און פערשטענדליך.

par′aphraser *n.* (פער′-ע-פריי-זער) איינער וואס גיט איבער א טעקסט ניט אין א בוכשטעבליכער איבערזעצונג, נאר אויף א בעשרייבענדען אופן [כדי צו מאכען איהם קלאר און פערשטענדליך].

paraph′rasis *n.* (פע-רעפ′-רע-סיס) א פאראפראזע. ז. ***paraphrase***

par′aphrast *n.* (פער′-ע-פרעסט) ז. ***paraphraser***

paraphras′tic *a.* (פער-ע-פרעס′-טיק) פאראפראזיש; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאראפראזע. ז. ***paraphrase***

paraphras′tical *a.* (פער-ע-פרעס′-טי-קעל) ז. ***paraphrastic***

paraphras′tically *adv.* (פער-ע-פרעס′-טי-קעל-אי) אויף א פאראפראזישען אופן; איבערגעבענדיג א טעקסט ניט בוכשטעבליך, נאר ברייט בעשרייבענדיג איהם.

paraphreni′tis *n.* (פער-ע-פרי-נאי′-טיס) די ענטציגדונג פון דער דיאפראגמע אדער צווערך־פעל. ז. ***diaphragm***

paraplec′tic *a.* (פער-ע-פלעק′-טיק) ז. ***paraplegic***

paraple′gia *n.* (פער-ע-פלי′-דזשי-א) א פאראליז פון דעם אונטערשטען טייל פון קערפער דורך א קראנקהייט אין רוקען־מארך.

paraple′gic *a.* (פער-ע-פלי′-דזשיק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פאראליז פון אונטערשטען טייל פון קערפער; וואס ליידט פון אזא פאראליז. ז. ***paraplegia***

par′aplegy *n.* (פער′-ע-פלי-דזשי) ז. ***paraplegia***

parap′oplexy *n.* (פע-רעפ′-א-פלעק-סי) א צושטאנד עהנליך צו אפאפלעקסיע [פאראליז]; א פאלשער פאראליז.

parap′sis *n.* (פע-רעפ′-סיס) ז. ***paraphia***

par′aquet *n.* (פער′-ע-קעט) ז. ***parrakeet***

parar′thria *n.* (פע-ראר′-טהרי-א) אן אוננארמאליטעט פון די שפרעך־ארגאנען; א שלעכטע אויסשפראכע.

par′asang *n.* (פער′-ע-סענג) דער פאראסאנג [א פערזישע און טערקישע לענגמאס, וואס ענטהאלט אונגעפעהר $3\frac{2}{5}$ ענגלישע מייל].

par′asceve *n.* (פער′-ע-סיוו) ערב שבת [דער טאג ווען מען גרייט אן אלץ אויף מארגען].

parasele′ne *n.* (פער-ע-סע-לי′-ני) די נעבען־לבנה [אן אבשיין אויף'ן הימעל, וואו עס דאכט זיך דאס מען זעהט צוויי אדער עטליכע לבנות].

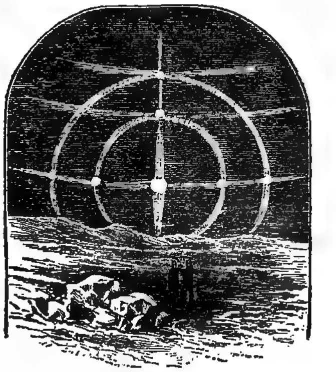

Paraselenæ

par′asital *a.* (פער′-ע-סאי-טעל) ז. ***parasitic***

par′asite *n.* (פער′-ע-סאיט) א פאראזיט, א חיה אדער פלאנצע, וואס ערנעהרט זיך פון אן אנדערענס קערפער; איינער וואס לעבט אויף דעם צווייטענס חשבון; א דארמאיעדניק.

parasit′ic *a.* (פער-ע-סיט′-איק) פאראזיטיש, ווי א פאראזיט; וואס איז שייך צו א פאראזיט [ז. *parasite*]; אן אוננויטיגער בוכשטאב וואס איז צוגעשטעלט צו א ווארט.

parasit′ical *a.* (פער-ע-סיט′-אי-קעל) ז. ***parasitic***

parasit′ically *adv.* (פער-ע-סיט′-אי-קעל-אי) מעשה פאראזיט; אויף א פאראזיטישען אופן.

parasit′icide *n. and a.* (פער-ע-סיט′-אי-סאיד) א מיטעל צו פערניכטען פאראזיטען; וואס פערניכטעט פאראזיטען.

par′asitism *n.* (פער′-ע-סאי-טיזם) פאראזיטיזם; דאס זיין א פאראזיט; דאס לעבען אויף אן אנדערענס חשבון.

par′asitoid *a.* (פער′-ע-סאי-טאיד) ז. ***parasitic***

parasitol′ogy *n.* (פער-ע-סאי-טאל′-א-דזשי) די לעהרע וועגען פאראזיטען. ז. ***parasite***

par′asol *n. and v.* (פער′-ע-סאל) א פאראסאל, א זונען־שירם, א זאנטיק; האלטען א זונען־שירם; מאכען איבער זיך א שאטען.

parasolette′ *n.* (פער-ע-סא-לעט′) א קליינער זונען־שירם.

parasynax′is *n.* (פער-ע-סי-נעק′-סיס) אן אונגעזעצליכע פערזאמלונג.

paratax′is *n.* (פער-ע-טעק′-סים) אין גראמאטיק — דאס צוזאמענבינדען זעצע אהן פערבינדונגס־ווערטער.

parath′esis *n.* (פע-רעטה′-ע-סים) אין גראמאטיק — די אפאזיציאן [א הויפט־ווארט, וואס ערקלערט א צווייטען הויפט־ווארט, שטעהענדיג מיט איהם אין דעמזעלבען קאזוס, ווי למשל: חמר — וויין — שטעהט אין קעלער, חמר — אן עזעל — שטעהט אין שטאל]; אין רעטאריק — דאס וואס ווערט געזאגט אנב אורחא אדער אין קלאמערען מיט דעם ציעל אבצושטעלען זיך אויף דעם שפעטער גענויער; אין דער גריכיש־קאטוילישער קירך — א בעזונדערע תפילה וואס דער בישאף זאגט איבער אן ערשט־געטויפטען.

paraton′ic *a.* (פער-ע-טאנ′-איק) וואס פערהאלט אדער מאכט לאנגזאמער דעם וואוקס פון פלאנצען [בנוגע צו דער סומע פון ליכט וואס ווירקט אויף דעם וואוקס פון פלאנצען].

par′atory *n.* (פער′-ע-טא-רי) א פלאץ, וואו עפעס ווערט צוגעגרייט: א פלאץ אין א קלויסטער אדער מאנאסטיר, וואו מען האלט די הייליגע זאכען וואס ווערען געברויכט פאר פערשיעדענע צערעמאניעס.

paravail′ *a.* (פער-ע-וויילי′) וואס איז דער נידריגסטער אדער געמיינסטער; אין פעאדאלען־רעכט — וואס איז שייך צו אן אונטערטהאן אדער לעהנס־פערפפליכטעטען פון אן אנדער אונטערטהאן.

par′bake *v.* (פאר′-בייק) באקען ווייניג, העלפט אויסבאקען; צו פיעל אנהיצען.

par′boil *v.* (פאר′-באיל) קאכען לייכט אדער ווייניג; מאכען האלב־געקאכט; אנברענען די הויט אזוי, אז עס זאלען ווערען אויף איהר בלעזלעך; צו פיעל אנהיצען.

par′buckle *n. and v.* (פאר′-באקל) א שטריק, וועלכער איז אויף א געוויסען אופן אנגעצויגען אום אויפצוהויבען אין דער הויך א משא; אויפהויבען אדער ארונטערלאזען א משא מיט דער הילף פון אזא אנגעצויגענעם שטריק.

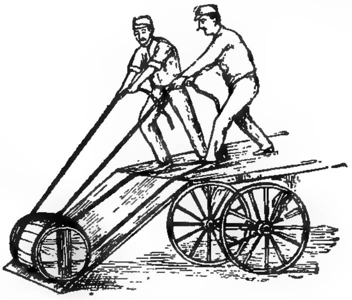

Parbuckle

par′cel *n., v. and adv.* (פאר′-סעל) 1. א פעקעל; א בינטעל; 2. א בעשטאנדטייל, א טייל; א שטיקעל; אן איינצעלהייט; 3. אן אבגעזונדערטער טייל פון א גאנצער צאהל; 4. אן אונבעשטימטע גרופע פון פערזאנען אדער זאכען; 5. א פארצעלע [א שטיק לאנד]; 6. מאכען א פעקעל; פאנאנדערטיילען אין בעזונדערע גרופען; אויסטיילען חלקים; טיילווייז, ביז א געוויסען גראד.

1. Please, send the **parcel** of tobacco to my house. 2. Every man is part and **parcel** of the society in which he lives. 5. My friend bought a **parcel** of land.

par′celing *n.* (פאר′-סעל-אינג) דאס ארומוויקלען א דיקען שטריק אדער קאנאט מיט א באנד לייוועגד, וואס איז אנגעזאפט מיט טער אדער פעך; שטיקלעך לייוועגד אנגעזאפט מיט פעך איינצואוויקלען א שטריק; אויסטיילונג, פאנאנדערטיילונג.

parcella′tion *n.* (פאר-סע-ליי′-שאן) פאנאנדערטיילונג.

par′celling *n.* (פאר′-סעל-אינג) ז. ***parceling***

par′cel-of′fice *n.* (פאר′-סעל-אפ′-איס) אן ארט וואו מען נעהמט אן געפעק צו עקספעדירען.

par′cel out (פאר′-סעל אוט) אויסטיילען.

par′cel post (פאר′-סעל פאוסט) די אבטיילונג פון דער רעגיערונגס־פאסט,

וועלכע נעהמט אן צו עקספעדירען פאקעטען און פעקלעך.

par'cels *n.* (פאר׳-סעלז) אין געזעצגעבונג — דער טייל פון א קאנטראקט אדער אנדער דאקומענט, וואו עס ווערט גענוי בעשריבען דאס גאנצע אייגענטום, וועגען וועלכען עס האנדעלט זיך אין דיעזען קאנטראקט.

par'cenary *n.* (פאר׳-סע-נע-רי) דער מיט-בעזיץ אדער געמיינשאפטליכעס אייגענטום [ווען צוויי אדער עטליכע יורשים בעזיצען א ירושה וואס קען ניט צוטיילט ווערען].

par'cener *n.* (פאר׳-סע-נער) א מיט-יורש, א מיט-אייגענטימער. ז. *parcenary*

parch *v.* (פארטש) סמאליען, צובאקען, בראטען; טריקענען; דארען; טרוקען ווערען.

par'chedness *n.* (פאר׳-טשעד-נעס) אויסגעטריקענטקייט.

parchee'si *n.* (פאר-טשיע׳-סי) ז. *pachisi*

parchi'si *n.* (פאר-טשי׳-סי) ז. *pachisi*

parch'ment *n. and v.* (פארטש׳-מענט) פארמעט, פערגאמענט; א דאקומענט געשריבען אויף פארמעט; פערוואנדלען אין פארמעט.

parch'mentize *v.* (פארטש׳-מענ-טאיז) פערוואנדלען אין פארמעט.

parch'ment-ma'ker *n.* (פארטש׳-מענט-מיי׳-קער) א פארמעט-מאכער.

parch'ment pa'per (פארטש׳-מענט פיי׳-פער) פארמעט-פאפיער [אזא זארט דיק פאפיער].

parch'ment-skin *n.* (פארטש׳-מענט-סקין) פארמעט-הויט [אזא קראנקהייט פון דער הויט, פון וועלכער זי ווערט טרוקען, הארט און צורונצעלט].

parch'menty *a.* (פארטש׳-מענ-טי) פארמעט-פערמיג, עהנליך צו פארמעט.

par'cimony *n.* (פאר׳-סי-מא-ני) שפארזאמקייט. ז. *parsimony*

par'close *n.* (פאר׳-קלאוז) ז. *perclose*

pard *n.* (פארד) א לעמפערט; א שותף, א חבר.

pardi' *int. and adv.* (פאר-די׳) ביי גאט! טאקע, אמת טאקע, געוויס.

par'don *v. and n.* (פארדן) פערגעבען, שענקען, בעגנאדיגען, פערצייהען, מוחל זיין; די פערגעבונג, דאס שענקען; בעגנאדיגונג; פערצייהונג; מחילה.

par'donable *a.* (פאר׳-דאנ-עבל) פערצייהליך, פערגעבליך; וואס מען קען מוחל זיין.

par'donableness *n.* (פאר׳-דאנ-עבל-נעס) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט.

par'donably *adv.* (פאר׳-דאנ-ע-בלי) אויף א פערצייהליכען אופן; אזוי, אז מען זאל עס קענען מוחל זיין.

par'don-bell *n.* (פאר׳דנ-בעל) דאס קלינגען פון די קלויסטער-גלאקען אין דער פריה, נאכמיטאג און אין אבענד.

par'don-chair *n.* (פאר׳דנ-טשעהר) דאס צימערעל, וואו דער גלח זיצט בעת מען איז זיך מתודה פאר איהם.

par'doner *n.* (פאר׳-דאנ-ער) א פערצייהער, א פערגעבער.

pardy' *int. and adv.* (פאר-די׳) ז. *pardi*

pare *v.* (פעהר) אבשניידען; בעשניידען; אבשיילען.

paregor'ic *a. and n.* (פער-אי-גאר׳-איק) וואס פערלייכטערט א וועהטאג; א מיטעל צו פערלייכטערען א וועהטאג; א טינקטור [לעזונג] פון אפיום, געמישט מיט פערשיעדענע אראמאטישע זאכען.

parencephali'tis *n.* (פער-ענ-סעפ-ע-לאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון די קליינע געהירען [דער הינטערשטער טייל פון מארך].

parenceph'alon *n.* (פער-ענ-סעפ׳-ע-לאן) די קליינע געהירען [דער הינטערשטער טייל פון מארך].

parenceph'alus *n.* (פער-ענ-סעפ׳-ע-לאס) איינער ביי וועמען עס זיינען וועניג ענטוויקעלט די קליינע געהירען [דער הינטערשטער טייל פון מארך].

paren'chyma *n.* (פע-רענ׳-קי-מא) דאס פארענכים, דאס וועזענטליכע געוועב פון אן אבר, דורך וועלכען ער פיהרט דורך זיינע ספעציפישע פונקציאנען, ווי דאס געוועב פון מאגען, וואס ארבייט אויס דעם מאגען-זאפט, דאס געוועב פון לעבער, וואס ארבייט אויס גאל א. ד. ג. [אין געגענזאץ צו יענעם געוועב פון אן ארגאן וואס דיענט נור אלס פערבינדונגס-מיטעל מיט אנדערע ארגאנען]; אין באטאניק — דאס וועזענטליכע צעלען-געוועב פון א פלאנצע.

paren'chymal *a.* (פע-רענ׳-קי-מעל) וואס איז שייך צו פארענכים. ז. *parenchyma*

parenchymati'tis *n.* (פער-ענ-קימ-ע-טאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם פארענכים. ז. *parenchyma*

paren'chyme *n.* (פע-רענ׳-קאים) ז. *parenchyma*

paren'esis *n.* (פע-רענ׳-ע-סיס) דאס איינרעדען, דאס איבערצייגען.

parenet'ic *a.* (פער-אי-נעט׳-איק) איבעררעדענד, איינרעדענד, איבערצייגענד.

parenet'ical *a.* (פער-אי-נעט׳-אי-קעל) ז. *parenetic*

par'ent *n.* (פעהר׳-ענט) א פאטער אדער א מוטער; די אורזאכע, די קוועלע, דער אורשפרונג פון עפעס.

par'entage *n.* (פעהר׳-ענ-טעדזש) די אבשטאמונג; קרובה׳שאפט, פערוואנדשאפט [פון עלטערען און קינדער].

paren'tal *a.* (פע-רענ׳-טעל) פאטערליך אדער מוטערליך: וואס איז שייך צו עלטערען.

Parenta'lia *n.* (פער-ענ-טיי׳-לי-א) אין אלטען רוים — די פארענטאליען [יאהרצייטען, וועלכע מען פלעגט פייערען אויף די קברים פון געשטארבענע].

paren'thesis *n.* (פע-רענ׳-טהע-סיס) די פארענטעזע, אן אריינגעשטעלטער זאץ [א זאץ, וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א צווייטען זאץ אהן א גראמאטיקאלישער פערבינדונג מיט איהם, ווי למשל: "ארעמקייט — זאגט דאס פאלק — איז ניט קיין שאנדע"]; די קלאמערען אדער האלבע לבנות ( ), אין וועלכע מען שליסט איין א ווארט אדער זאץ.

paren'thesize *v.* (פע-רענ׳-טהע-סאיז) אריינשטעלען אין קלאמערען; מאכען אדער צייכנען אין דער פארם פון א האלבער לבנה; געברויכען פארענטעזען אין שרייבען אדער רעדען. ז. *parenthesis*

parenthet'ic *a.* (פער-ענ-טהעט׳-איק) ז. *parenthetical*

parenthet'ical *a.* (פער-ענ-טהעט׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו א פארענטעזע אדער צו א זאץ וואס איז אריינגעשטעלט אין אן אנדער זאץ אהן א גראמאטיקאלישער פערבינדונג; וואס געברויכט פארענטעזען אין רעדען אדער שרייבען; וואס איז אריינגעשטעלט אין קלאמערען; וואס איז אויסגעבויגען ווי א האלבע לבנה; וואס קומט פאר ווי א פארענטעזע, צופעליג, אהן א נויטווענדיגער פערבינדונג מיט דער פריהעריגער געשעהעניש.

parenthet'ically *adv.* (פער-ענ-טהעט׳-אי-קעל-אי) ווי א פארענטעזע, פערביינעהענדיג, אגב אורחא.

par'enthood *n.* (פעהר׳-ענט-הוד) פאטערשאפט אדער מוטערשאפט; דאס זיין א פאטער אדער מוטער.

par'er *n.* (פעהר׳-ער) איינער וואס בעשניידט עפעס; איינער וואס שיילט אב עפעס; א מאשין צום שיילען.

parereth'esis *n.* (פער-ע-רעטה׳-ע-סיס) א קראנקהאפטע אויפרעגונג.

parer'gon *n.* (פע-רויר׳-גאן) א צופעליגע ארבייט, א נעבען-ארבייט.

par'esis *n.* (פער׳-ע-סיס) א טיילווייזער פאראליז [א פאראליז, וואו די מוסקולען פון קערפער אדער פון אן ארגאן קענען זיך ניט בעוועגען, אבער זיי האבען ניט אנגעווארען זייער עמפפינדליכקייט אדער פיהלונגס-פעהינקייט].

paret'ic *n. and a.* (פע-רעט׳-איק) איינער וואס איז טיילווייז פאראליזירט; וואס איז שייך צו טיילווייזער פאראליזירונג.

pareu'nia *n.* (פע-רוה׳-ני-א) ז. *coition*

par excellence' (פאר עק-סע-לאנס׳) אויסגעצייכנעטער אדער וויכטיגער ווי אלע אנדערע.

Champagne is the drink par excellence.

par'get *n. and v.* (פאר׳-דזשעט) ניפס, טינק, פלאסטער; שטוקאטורע; טינקעווען, פלאסטערען.

par'geter *n.* (פאר׳-דזשעט-ער) איינער וואס טינקעוועט, פלאסטערט אדער שטוקאטורעוועט.

par'geting *n.* (פאר׳-דזשעט-אינג) דאס טינקעווען אדער שטוקאטורעווען [פון א הויז]; דאס פלאסטערען.

parhe'lion *n.* (פאר-הי׳-לי-אן) די נעבען-זון [א ליכט-קרייז ארום דער זון, אין וועלכען עס זעהען זיך כלומר׳שט צוויי אדער עטליכע זונען].

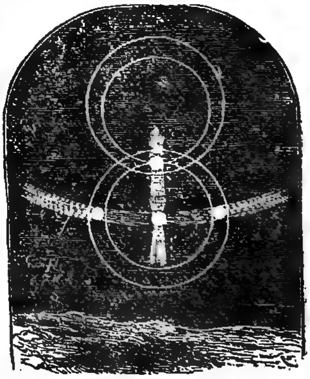

Parhelia

parhidro'sis *n.* (פאר-הי-דראו׳-סיס) אן אוננארמאלעס שוויצען.

Pa'riah *n.* (פיי׳-רי-א) א פאריא, איינער פון דער נידריגסטער קאסטע אדער קלאס מענשען אין אינדיען, אויף וועלכע מען קוקט מיט גרויס פעראכטונג און וועלכע מען בעהאנדעלט ערגער ווי בהמות.

pa'riah *n.* (פיי׳-רי-א) א פאריא, א מיטגליעד פון א נידריגער אינדישער קאסטע; א פעראכטעטער, א פערשטויסענער.

par'ial *a.* (פער׳-אי-על) פארוויז; וואס איז שייך צו א פאר.

Pa'rian *a. and n.* (פיי׳-רי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל פאראס [אן אינזעל פון עגעאישען ים, וואו מען בעקומט זעהר ווייסען מארמאר]; א מין פארצעלייַ וואס איז עהנליך צו ווייסען מארמאר.

Pa'rian mar'ble (פיי׳-רי-ען מארבל) דער פארישער מארמאר [ווייסער מאר־מאר־שטיין פון אינזעל פאראס].

Pa'rian porce'lain (פיי׳-רי-ען פאהרס-לייז) א מין פארצעלייַ וואס איז עהנליך צו ווייסען מארמאר.

paridro'sis *n.* (פאר-אי-דראו׳-סיס) ז. *parhidrosis*

pa'ries *n.* (פיי׳-רי-איז) אין אנאטאמיע — א וועגטעל וואס רינגעלט ארום א חלל אין קערפער [ווי די וועגטלעך פון ברוסט־קאסטען אדער פון בויך]; אין באטאניק — די וועגטלעך פון זאמען־קאפסול ביי א פלאנצע.

pari'etal *a. and n.* (פע-ראי׳-ע-טעל) וואס געהערט צו א וואנד; וואס ליגענט ביי דער וואנד, וואס ליגענט ביי די זייטען; דער רעכטער אדער לינקער ביין פון שארבען. ז. *paries*

pari'etal bones (פע-ראי׳-ע-טעל באונז) דער רעכטער און לינקער ביין פון שארבען וואס בילדען אויס דעם אויבערשטען טייל פון קאפ.

pari'etary *n.* (פע-ראי׳-ע-טע-רי) דאס וואנד־קרויט. ז. *pellitory*

par'ing *n.* (פעהר׳-אינג) דאס ארומשניידען, דאס שיילען; שאלעכץ; דאס אראבגעשניטענע אדער אבפאל פון עפעס.

par'ing-chis'el *n.* (פעהר׳-אינג-טשיז׳-על) א שטעמ־אייזען [אזא ברייטער פלאכער דלאט וואס ווערט בענוצט פון סטאליארעס].

par'ing-i'ron *n.* (פעהר׳-אינג-אי׳-ערן) א מין מעסער וואס ווערט בענוצט ארומצושיילען די קאפיטע פון א פערד ביים שמידען.

par'ing-knife *n.* (פעהר׳-אינג-נאיף) א שייל־מעסער [א קרום מעסער וואס דיענט אבצושיילען עפעס].

par'ing-plow *n.* (פעהר׳-אינג-פלאו) א מין אקער־אייזען, וועלכער ווערט בענוצט אויסצורייסען ווארצלען פון דער ערד.

pa'ri pas'su (פיי׳-ראי פעס׳-יו) מיט גלייכע טריט; זייט ביי זייט, אין פאלשטענדיגער איינשטימיגקייט.

The growth of America has been pari passu with the growth of immigration.

Par'is *n.* (פער׳-איס) די שטאדט פאריז; די איינבעערע [א דופטיגע פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט איין יאגדע. געפינט זיך אויף די בערג אין אייראפא און אזיען].

Paris

Par'is green (פער׳-איס גריען) פאריזער גריין [אזא העל־גרינע פארב, וועלכע איז זעהר גיפטיג].

par'ish *n. and a.* (פער׳-איש) א קירכען־בעצירק; א קירכען־געמיינדע; א בעצירק, א דיסטריקט; די איינוואוהנער פון א געוויסען בעצירק אדער דיסטריקט; וואס איז שייך צו א קירכען־בעצירק אדער קירכען־געמיינדע; וואס ווערט אויפגעהאלטען דורך דער געמיינדע; דארפיש; פראווינציעל.

par'ish bea'dle (פער׳-איש ביעדל) א שמש, א געמיינדע־דיענער.

par'ish clerk (פער׳-איש קלוירק) א שמש אין א קירך.

parish'ional *a.* (פע-ריש׳-אנ-על) וואס איז שייך צו א בעצירק; וואס איז שייך צו א קירכען־געמיינדע.

parish'ioner *n.* (פע-ריש׳-אנ-ער) א מיטגליעד פון א קירכען־געמיינדע; אן איינוואוהנער פון א געוויסען בעצירק אדער דיסטריקט.

par'ish poor (פער׳-איש פוהר) אן ארימאן וואס לעבט אויף׳ן חשבון פון דער קהלה.

par'ish priest (פער׳-איש פריעסט) דער גלח פון א געוויסער קירכען־געמיינדע.

par'ish rate (פער׳-איש רייט) די טאקסע וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף די מיטגליעדער פון א קירכען־געמיינדע אויסצוהאלטען ארימע לייט.

par'ish sys'tem (פער׳-איש סיס׳-טעם) די סיסטעם, דורך וועלכער מיטגליעדער פון א געוויסער קירך זיינען פעראייניגט אין א בעזונדערער געמיינדע, וועלכע האט א רעכט צו נעהמען אנטייל אין די וואהלען פון א פאסטאר.

par'ish watch (פער׳-איש וואטש) פאליציסט פון א געמיינדע, בעצירק אדער דיסטריקט.

Paris'ian *a. and n.* (פע-ריזש׳-יען) וואס איז שייך צו פאריז [די הויפט־שטאדט פון פראנקרייך]; א פאריזער, אן איינוואוהנער פון פאריז.

Parisienne' *n.* (פע-רי-זי-ען׳) א פאריזעריז, א פרויענצימער פון פאריז.

parisyllab'ic *a.* (פער-אי-סי-לעב׳-איק) גלייך־זילביג; וואס האט דיעזעלבע צאהל זילבען.

parisyllab'ical *a.* (פער-אי-סי-לעב׳-אי-קעל) ז. *parisyllabic*

par'ity *n.* (פער׳-אי-טי) גלייכקייט; אנאלאגיע; פעהיגקייט צו האבען קינדער.

park *n. and v.* (פארק) א פארק; א שפאציר־גארטען; א לוסט־גארטען; א בולוואר; אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר בהמות אדער חיות; א פלאץ, וואו מען האלט זאכען וואס זיינען נויטיג פאר׳ן מיליטער; די מיליטערישע זאכען וואס ווערען געהאלטען צוזאמען אין אזא פלאץ; א פאלשטענדיגער גאנג קאנאנען, אינסטרומענטען א. ז. וו.; א פלאץ, וואו מען האדעוועט אויס אויסטערס; ארומצאמען אדער איינשליסען [ווי אין א פארק]; צוזאמענברייינגען [ווי מיליטערישע זאכען].

par'king *n.* (פאר׳-קינג) פארקס [קאלעק־טיוו]; א בולוואר; דאס צונויפזאמלען מיליטערישע אויסשטאטונג.

par'kish *a.* (פאר׳-קיש) עהנליך צו א פארק; וואס איז שייך צו א פארק.

park'-kee'per *n.* (פארק׳-קיע׳-פער) א פארק־אויפזעהער.

park'leaves *n.* (פארק׳-ליעווז) יאהאנים־קרויט [אזא גראז]. ז. *Hypericum*

park'way *n.* (פארק׳-הוויי) א ברייטער וועג אדער שפאציר־גאנג פערפלאנצט פון ביידע זייטען מיט בוימער.

par'lance *n.* (פאר׳-לענס) א געשפרעך, א שמועס; א שפראך; אן אויסדרוקס־פארם.

parlan'do *a.* (פאר-לאנ׳-דא) אין מוזיק — דעקלאמירענד, אין רעטשיטאטיוו [מעהר גערעדט ווי געזונגען].

parlan'te *a.* (פאר-לאנ׳-טע) ז. *parlando*

par'ley *n. and v.* (פאר׳-לי) א געשפרעך, א שמועס; אן אונטעררעדונג, אן אונטערהאנדלונג; א האניג־לעקעכעל; שמועסען; אונטערהאנדלען; ארויסרעדען; רעדען.

par'leying *n.* (פאר׳-לי-אינג) אן אונטעררעדונג, אן אונטערהאנדלונג.

par'liament *n.* (פאר׳-לי-מענט) א פארלאמענט; א זיץ בעראטענדע פערזאמלונג.

parliamen'tal *a.* (פאר-לי-מענ׳-טעל) פארלאמענטאריש.

parliamenta'rian *a. and n.* (פאר-לי-מענ-טיי׳-רי-ען) וואס איז שייך צו א פארלאמענט, פארלאמענטאריש; אן אנהענגער פון פארלאמענט; א פארלאמענטאריער; א פארלאמענטארישער אנפיהרער אדער דעבאטאנט; איינער וואס איז בעקאנט מיט פארלאמענטארישע מנהגים און פראצעדורען.

He has the reputation of a parliamentarian.

Parliamenta'rian *a. and n.* (פאר-לי-מענ-טיי׳-רי-ען) אין דער געשיכטע פון ענגלאנד — וואס האט געדיענט אדער איז געווען אן אנהענגער פון דעם "לאנגען פארלאמענט" [אונטער דיעזען נאמען איז בעקאנט דער פארלאמענט וואס האט מיט אונטערברעכונגען עקזיסטירט פון 1640 ביז 1660, אדער דער פארלאמענט פון 1661]; אן אנהענגער פון דעם "לאנגען פארלאמענט"; איינער וואס האט געשטיצט די דערמאהנטע פארלאמענטען געגען די קעניגע טשארלס דעם ערשטען און טשארלס דעם צווייטען.

parliamenta'rianism *n.* (פאר-לי-מענ-טיי׳-רי-ען-איזם) פארלאמענטארישע געזעצעבונג; אנהענגערשאפט צו א פארלאמענטארישער רעגיערונגס־פארם.

parliamen'tarily *adv.* (פאר-לי-מענ׳-טע-רי-לי) אויף א פארלאמענטארישען שטייגער.

parliamen'tarism *n.* (פאר-לי-מענ׳-טע-ריזם) פארלאמענטאריזם, א פארלאמענטארישע רעגיערונגס־פארם [ד. ה. וואו דאס לאנד ווערט רעגיערט דורך געוועהלטע פארשטעהער פון פאלק]; א פארלאמענטארישע רעגיערונגס־סיסטעם, וואו די אדמיניסטראטיווע מאכט אדער די מיניסטארען זיינען פעראנטווארטליך פאר׳ן פארלאמענט און ווען די מעהרהייט פון פארלאמענט שטימט געגען די פלענער פון די מיניסטארען, דארפען זיי רעזיגנירען.

parliamen'tary *a. and n.* (פאר-לי-מענ׳-טע-רי) פארלאמענטאריש; וואס קומט פון פארלאמענט; א פארלאמענטאריער, א מיטגליעד פון פארלאמענט; איינער וואס איז בעקאנט מיט פארלאמענטארישע כללים און פראצעדורען; א פארלאמענטער [א שליח געשיקט צו פערהאנדלען מיט א שונא]; א ביליגער פאסאזשיר־צוג [אין ענגלאנד. ז. *parliamentary train*].

parliamen'tary bor'ough (פאר-לי-מענ׳-טע-רי באר׳-או) א שטאדט וואס האט א רעכט צו האבען א פערטרעטער אין פארלאמענט.

parliamen'tary burgh (פאר-לי-מענ׳-טע-רי בוירג) ז. *parliamentary borough*

parliamen'tary law (פאר-לי-מענ'-טע-רי לאה) די פארלאמענטארישע מנהגים און פראצעדורען.

parliamen'tary train (פאר'-לי-מענ'-טע-רי טריין) אין ענגלאנד — א ביליגער פאסאזשיר=צוג פון דריטען קלאס וואס מוז, לויט דער פעראָרדנונג פון פארלאמענט, לויפען אם וועניגסטען איין מאל אין טאג און מוז רעכנען ניט מעהר ווי צוויי פענים [4 סענט] א מייל; א שלעפ=צוג.

par'liament-cake *n.* (פאר'-לי-מענט-קייק) האניג=לעקעכלעך.

parliamenteer' *v.* (פאר-לי-מענ-טיער') זיין א קאנדידאט פאר'ן פארלאמענט; זיך בעשעפטיגען מיט פארלאמענטארישע ענינים.

par'liament-roll *n.* (פאר'-לי-מענט-ראול) א פראטאקאל פון די פערהאנדלונגען אין פארלאמענט.

par'-line *n.* (פאר'-לאין) די גרונד=ליניע, דער באזיס; דער נארמאלער שטאנד.

par'lor *n.* (פאר'-לאר) א סאלאן, א זאל; א גאסט=צימער, א וויזיט=צימער; א שפרעך=צימער, אן אלגעמיינעס צימער אין א שפיטאל, האטעל, פאנסיאן א. ז. וו.

par'lor-boar'der *n.* (פאר'-לאר-באור'-דער) א פאנסיאנער וואס האט ספעציעלע פריווילעגיעס [וואס לעבט צוזאמען אדער איז אויף קעסט ביי די אויפזעהער אדער בעל הבתים פון פאנסיאן].

par'lor-car *n.* (פאר'-לאר-קאר) א סאלאן=וואגאן [א פאסאזשיר=וואגאן רייכער אויסגעשטאטעט ווי די געוועהנליכע וואגאנען].

par'lor-jump *v.* (פאר'-לאר-דזשאמפ) בעגעהן א גנבה אריינברעכענדיג זיך דורך די פענסטער.

par'lor-jum'ping *n.* (פאר'-לאר-דזשאמ'-פינג) דאס איינברעכען זיך אין א הויז [פון גנבים] דורך די פענסטער.

par'lor-maid *n.* (פאר'-לאר-מייד) א הויז=מיידעל, א דיענסט=מיידעל, וואס איז בעשעפטיגט נור אין עס=צימער און אין אנדערע פאראדנע צימערען.

par'lor-mai'ding *n.* (פאר'-לאר-מיי'-דינג) די ארבייט אדער בעשעפטיגונג פון א הויז=מיידעל. ז. *parlor-maid*

par'lor-match *n.* (פאר'-לאר-מעטש) א סאלאן=שוועבעלע [שוועבעלעך געמאכט אהן שוועבעל אדער מיט זעהר ווייניג שוועבעל, אזוי אז עס פיהלט זיך פון זיי ניט קיין אונאנגענעהמער גערוך].

par'lor-or'gan *n.* (פאר'-לאר-אהר'-גען) א הויז=ארגעל. ז. *harmonium*

par'lor-skate *n.* (פאר'-לאר-סקייט) ראל=גליטש=שיך [גליטש=שיך אויף רעדלעך]. ז. *roller-skate*

Parnas'sia *n.* (פאר-נעס'-אי-א) די פארנאס=פלאנצען אדער זומפ=הארצבלאט [א מין זעהר שעהנע גראזען וואס וואקסען אין קאלטע און פייכטע געגענדען].

Parnas'sian *a.* (פאר-נעס'-יען) וואס איז שייך צום פארנאס [א בארג אין גריכענלאנד, וואס איז, אין דער גריכישער מיטאלאגיע, געווען בעוואוהנט פון די מוזען].

parnas'sian *a. and n.* (פאר-נעס'-יען) אן אפאלא=זומער=פויגעלע [א ווייסער אינזעקט, געלב געפלעקט. האלט זיך אין די אלפען=געגענדען אין אייראפא און אין די ראקי [פעלזען]=בערג אין אמעריקא].

Parnas'sus *n.* (פאר-נעס'-אס) פארנאס [א בארג אין גריכענלאנד, אויף וועלכען עס האבען, לויט דער גריכישער מיטאלאגיע, זיך געפונען די מוזען]; א וואהן=ארט פון פאעטען; א זאמלונג פון פאעזיע און שעהנער ליטעראטור.

paro'chial *a.* (פע-ראו'-קי-על) וואס איז שייך צו א קירכען=בעצירק, וואס איז שייך צו א געמיינדע; לאקאל, פראווינציעל; ענג, איינזייטיג.

paro'chialise *v.* (פע-ראו'-קי-על-איז) ז. *parochialize*

paro'chialism *n.* (פע-ראו'-קי-על-איזם) פערוואלטונג דורך געמיינדע=פארשטעהער; אדמיניסטראטיווע פאנאנדערטיילונג אין געמיינדען אדער קירכען=בעצירקען; פראווינציאליזם; בעשרענקטקייט, שמאל=קעפיגקייט, א בעשרענקטער בליק, איינזייטיגקייט.

paro'chialize *v.* (פע-ראו'-קי-על-איז) פאנאנדערטיילען אין געמיינדען אדער קירכען=בעצירקען.

paro'chially *adv.* (פע-ראו'-קי-על-אי) אין דעם קירכען=בעצירק; דורך דער געמיינדע; קירכען=בעצירק נאך קירכען=בעצירק.

parod'ic *a.* (פע-ראד'-איק) פאראדיש, ווי א פאראדיע [א לעכערליכע אדער שפאסיגע ליטערארישע נאכאהמונג].

parod'ical *a.* (פע-ראד'-אי-קעל) ז. *parodic*

parod'ically *adv.* (פע-ראד'-אי-קעל-אי) ווי א פאראדיע, אין דעם סטיל פון א שפאסיגער אדער לעכערליכער ליטערארישער נאכאהמונג.

par'odist *n.* (פער'-א-דיסט) א פאראדיען=שרייבער, א שרייבער פון שפאסיגע אדער לעכערליכע ליטערארישע נאכאהמונגען.

par'ody *n. and v.* (פער'-א-די) א פאראדיע [א לעכערליכע אדער שפאסיגע ליטערארישע נאכאהמונג]; א לעכערליכע אדער שפאסיגע נאכאהמונג; מאכען א פאראדיע.

parœmiog'rapher *n.* (פע-ריע-מי-אג'-רע-פער) א שרייבער פון שפריכווערטער.

parol' *n. and a.* (פע-ראול') ז. *parole*

parole' *n., a. and v.* (פע-ראול') א פאראלע, א לאזונג, א פאסיר=ווארט; א ווארט; אן עהרענווארט; א מינדליכער אויסדרוק, ערקלערונג אדער פערשפרעכען; אן ערקלערונג אין געריכט; מינדליך; ניט געשטעמפעלט [ווענען א דאקומענט]; בעפרייען אויף עהרענווארט; אננעהמען אן עהרענווארט אדער מינדליכען פערשפרעכען.

parole'-arrest' *n.* (פע-ראול'-ע-רעסט') אן ארעסט געמאכט אויף א מינדליכען בעפעהל פון א ריכטער.

paromol'ogy *n.* (פער-א-מאל'-א-דזשי) אין רעטאריק — אן אויסדרוק, דורך וועלכען מען גיט עפעס צו דעם געגנער מיט'ן צוועק צו פערשטארקערען די אייגענע ארגומענטען.

paronoma'sia *n.* (פער-א-נא-מיי'-סי-א) ז. *paronomasy*

paronomas'tic *a.* (פער-א-נא-מעס'-טיק) ענהליך צו א ווארט=שפיעל, ווי א ווארט=שפיעל.

paronomas'tical *a.* (פער-א-נא-מעס'-טי-קעל) ז. *paronomastic*

paronom'asy *n.* (פער-א-נאמ'-ע-סי) פאראנאמאסיע, א ווארט=שפיעל, געברויך פון ענהליך=קלינגענדע ווערטער פון פערשיעדענער בעדייטונג, געברויך פון איין און דעמזעלבען ווארט אין פערשיעדענע בעדייטונגען.

Paronych'ia *n.* (פער-א-ניק'-אי-א) קנארפעלקרויט [א מין גראזען].

paronych'ia *n.* (פער-א-ניק'-אי-א) א נאגעל=געשוויר, אן ענטצינדונג ארום נאגעל.

par'onym *n.* (פער'-א-נים) א פאראנים [איינס פון צוויי ווערטער וואס ווערען ארויסגערעדט אויף'ן זעלבען שטייגער, ווערען אבער אנדערש געשריבען און האבען פערשיעדענע בעדייטונגען, ווי למשל: "שטעהן" און "שטיין"; א ווארט פון איין שפראך וואס איז כמעט ענהליך צום זעלבען ווארט פון אן אנדער שפראך, ווי "קאנאל" און *"canal"*: א ווארט וואס שטאמט פון אן אנדער ווארט, ווי "גרויסקייט" פון "גרויס"].

paronym'ic *a.* (פער-א-נימ'-איק) פאראנימיש. ז. *paronym*

paronymisa'tion *n.* (פע-ראנ-אי-מי-זיי'-שאן) ז. *paronymization*

paron'ymise *v.* (פע-ראנ'-אי-מאיז) ז. *paronymize*

paronymiza'tion *n.* (פע-ראנ-אי-מי-זיי'-שאן) דאס בילדען א פאראנים, מאכען פאראנימיש. ז. *paronym*

paron'ymize *v.* (פע-ראנ'-אי-מאיז) בילדען א פאראנים, פערוואנדלען אין א פאראנים. ז. *paronym*

paron'ymous *a.* (פע-ראנ'-אי-מאס) פאראנימיש. ז. *paronym*

paron'ymy *n.* (פע-ראנ'-אי-מי) דאס זיין פאראנימיש [ז. *paronym*]; דאס בילדען א כמעט ענהליך ווארט פון א ווארט פון אן אנדער שפראך [ווי למשל, די מעהרסטע וויסענשאפטליכע טערמינען, וואס זיינען גענומען פון לאטייניש און גריכיש און ווערען לייכט געענדערט לויט דעם גייסט פון די בעזונדערע שפראכען, אין וועלכע זיי געהען אריין].

parop'sis *n.* (פע-ראפ'-סיס) א פערדארבענע ראיה.

par'oquet *n.* (פער'-א-קעט) ז. *parrakeet*

paros'mia *n.* (פע-ראס'-מי-א) א פערדארבענער חוש הריח.

paros'mis *n.* (פע-ראס'-מיס) ז. *parosmia*

parot'ic *a.* (פע-ראט'-איק) וואס געפינט זיך ביים אויער.

parot'id *a. and n.* (פע-ראט'-איד) וואס געפינט זיך ביים אויער; די אויערען=שפייעכץ=דריזע [די דריזע אין אויער וועלכע טיילט אויס שפייעכץ]; א טייל פון א פאנצער צו בעשיצען דעם אויער [ביי די פארצייטיגע גריכען].

parotidi'tis *n.* (פע-ראט-אי-דאי'-טיס) ז. *parotitis*

paro'tis *n.* (פע-ראו'-טיס) די אויערען=שפייעכץ=דריזע.

parotit'ic *a.* (פער-א-טיט'-איק) וואס ליידט פון אן ענטצינדונג פון דער אויערען=שפייעכץ=דריזע.

paroti'tis *n.* (פער-א-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די אויערען=שפייעכץ=דריזען.

par'oxysm *n.* (פער'-אק-סיזם) א פאראקסיזם, א פעריאדישער אויסברוך פון א קראנקהייט; א ספאזמע, א קאנוואולסיע; אן אויסברוך; א מחלוקה.

paroxys'mal *a.* (פער-אק-סיז'-מעל) וואס איז שייך אדער ענהליך צו א פאראקסיזם [א פעריאדישער אדער קאנוואולסיווער אנפאל פון א קראנקהייט]; קאנוואולסיוו; וואס איז פעראורזאכט דורך א נאטור=אויסברוך.

paroxys'mally *adv.* (פער-אק-סיז'-

מעל-אי) ווי א פאראקסיזם, ווי אן אויסברוך, ספאזמען=עהנליך, ווי א קאנוואולסיע.

paroxys'mic *a.* (פער-אק-סיז'-מיק) ז. *paroxysmal*

parquet' *n., a. and v.* (פאר-קעט') פארקעט [דער טייל פון א טעאטער=זאל פון ארקעסטער ביז דעם ראנד פון דער גאלעריע; פארטער, דער גאנצער אונטערשטער זאל פון טעאטער]; פארקעט=ארבייט אדער א פארקעט=דיל: וואס בעשטעהט פון פארקעט=ארבייט; מאכען א פארקעט=דיל. ז. *parquetry*

par'quetage *n.* (פאר'-קעט-איידזש) ז *parquetry*

parquet'ed *a.* (פאר-קעט'-עד) פארקעטירט, אויסגעלעגט מיט פארקעט. ז. *parquetry*

parqueterie' *n.* (פאר-קעט-ע-ריע') ז. *parquetry*

par'quetry *n.* (פאר'-קעט-רי) פארקעט, פארקעט=ארבייט [האלץ=ארבייט וואס ווערט געמאכט פאר דילען, וועלכע ווערען אויסגעלעגט מיט קליינע ברעטלעך אין פערשיעדענע פיגורען].

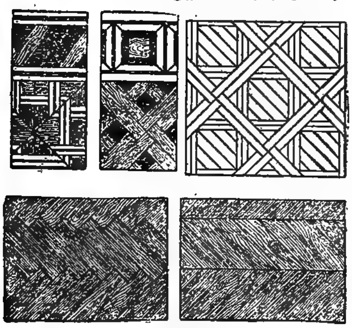

Parquetry

parquette' *n. and a.* (פאר-קעט') ז. *parquet*

parr *n.* (פאר) א יונגער לאקס; א יונגער שטאקפיש.

par'rakeet *n.* (פער'-ע-קיעט) אזא קליינער פאפוגאי.

par'ral *n.* (פער'-על) א שטריק אדער קייט מיט וועלכער עס ווערט בעפעסטיגט דער מיטען פון די שטריק=ווערק צו דעם מאסט אויף א שיף.

par'rel *n.* (פער'-על) א שטריק אדער קייט צו בעפעסטיגען די שטריק=ווערק צו דעם מיטען פון דעם מאסט פון א שיף; א בעציערונג אויף א קאמין.

Parrakeet

par'rel-rope *n.* (פער'-על-ראופ) ז. *parral*

parrhe'sia *n.* (פע-ריע'-סי-א) אין רעטאריק — אפענהערציגקייט און מוטיגקייט אין רעדען; טאדלונג.

par'rhesy *n.* (פער'-אי-סי) ז. *parrhesia*

par'ricidal *a.* (פער'-אי-סאי-דעל) וואס איז שייך צו אן עלטערען=מארד אדער עלטערען=מערדער; שולדיג אין עלטערען=מארד. ז. *parricide*.

par'ricide *n.* (פער'-אי-סאיד) אן עלטערען=מארד, א פאטער=מארד, א מוטער=מארד, ערמארדונג פון איינעם וואס מען דארף אכטען [ווי א קעניג, א קרוב א. ז. וו.]; אן עלטערען=מערדער, א פאטער=מערדער, א מוטער=מערדער, א קעניג=מערדער, א קרובים=מערדער.

par'roquet *n.* (פער'-א-קעט) ז. *parrakeet*

par'rot *n. and v.* (פער'-אט) א פאפוגאי; איינער וואס רעדט נאך אנדערע, איינער וואס ווידערהאלט פרעמדע רייד [ווי א פאפוגאי]; נאכרעדען אדער ווידערהאלען מעכאניש ווי א פאפוגאי; פלוידערען ווי א פאפוגאי.

Parrot

par'rot-coal *n.* (פער'-אט-קאול) א מין קויהלען, וואס קנאקען ביים ברענען.

par'roter *n.* (פער'-אט-ער) איינער וואס רעדט נאך ווי א פאפוגאי.

par'rot-fish *n.* (פער'-אט-פיש) א ים=פאפוגאי [א נאמען פון פערשיעדענע מינים פיש, וועלכע זיינען עהנליך צו א פאפוגאי מיט דער הויט=פארב אדער מיט דער פארם פון דעם מויל].

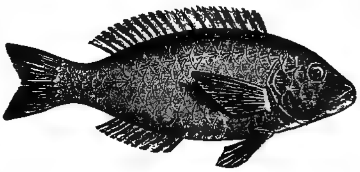

Parrot-fish

par'rotry *n.* (פער'-אט-רי) דאס נאכרעדען אדער נאכאהמען ווי א פאפוגאי.

par'rot-wrasse *n.* (פער'-אט-רעס) דער פאפוגאי ליפ=פיש אדער ים=פאפוגאי [א פיש וואס איז עהנליך צו א פאפוגאי מיט דער הויט=פארב און מיט דעם געבוי פון מויל].

par'ry *v. and n.* (פער'-אי) פארירען, אבווענדען א קלאפ [אין געפעכט]; אבוועהרען, אבווענדען; אויסמיידען; זיך פערטיידיגען; פעכטען; דאס פארירען, דאס אבוועהרען א קלאפ [אין געפעכט]; א געשיקטער איבערפאל, א געשיקטע פערטיידיגונג.

pars *n.* (פארז) אין אנאטאמיע — א טייל, א גליעד.

parse *v.* (פארס) גראמאטיש אנאליזירען א זאץ.

Par'see *n. and a.* (פאר'-סיע) א פארס, אן אנהענגער פון דער זאראאסטרישער רעליגיאן [די רעליגיאן פון פייער=פערגעטערונג ביי די אמאליגע פערזיאנער]; די אמאליגע שפראך פון די פארסען אין וועלכער זייער רעליגיאנס=ליטעראטור איז געשריבען; וואס איז שייך צו די פארסען. ז. *Parseeism*

Par'seeism *n.* (פאר'-סיע-איזם) די רעליגיאן פון די פארסען אדער פייער=פערגעטערער [א פערזישע סעקטע אין אינדיען און אין פערזיען וואס האלט זיך נאך ביז יעצט ביי דער פארצייטיגער פערזישער רעליגיאן אדער ביי דער לעהרע פון זאראאסטרא. דיעזע רעליגיאן אנערקענט צוויי הויפט געטער: ארמוזד, דער גאט פון ליכט און פון אלעם וואס איז גוט, און אהרימאן, דער גאט פון פינסטערניש און פון אלעם וואס איז שלעכט].

par'ser *n.* (פאר'-סער) איינער וואס מאכט א גראמאטישען אנאליז.

Par'si *n. and a.* (פאר'-סי) ז. *Parsee*.

parsimo'nious *a.* (פאר-סי-מאו'-ני-אס) שפארזאם; שפארעוודיג; קארג.

A nation must not pursue a **parsimonious** policy towards the poor and unfortunate.

parsimo'niously *adv.* (פאר-סי-מאו'-ני-אס-לי) מיט שפארזאמקייט, מיט קארגשאפט.

parsimo'niousness *n.* (פאר-סי-מאו'-ני-אס-נעס) שפארזאמקייט; קארגשאפט.

par'simony *n.* (פאר'-סי-מא-ני) שפארזאמקייט; קארגשאפט.

par'sing *n.* (פאר'-סינג) א גראמאטיקאלישער אנאליז, א פאנאנדערגליעדערונג פון א זאץ.

pars'ley *n.* (פארס'-לי) פעטרישקע.

pars'nip *n.* (פארס'-ניפ) פאסטערנאק, א ווייסער מער.

Parsnip

par'son *n.* (פארסן) א גייסטליכער, א גלח, א פאסטאר; אזא קליינער פינק [אזא פויגעלע] אין בראזיליען; די פאע אדער דער פאסטאר=פויגעל. ז. *parson-bird*

par'sonage *n.* (פאר'-סאנ-עדזש) דאס הויז פון א גייסטליכען; קירכען=איינגענטום [צום אויפהאלטען דעם גייסטליכען].

par'son and clerk (פארסן ענד קלוירק) אזא קינדער=שפיעל מיט פערברענטען פאפיער.

par'son-bird *n.* (פאר'סנ-בוירד) די פאע אדער דער פאסטאר=פויגעל [אזא שווארץ זינג=פויגעלע אין ניי=זעעלאנד מיט לאנגע ווייסע גרייזעלדיגע פעדערען אויף'ן האלז און א ווייסען שטרייף אויף די פליגלען].

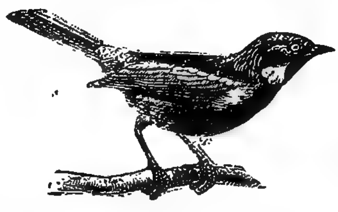

Parson-bird

parson'ic *a.* (פאר-סאנ'-איק) גלח'יש; גייסטליך.

parson'ical *a.* (פאר-סאנ'-אי-קעל) ז. *parsonic*

par'sonish *a.* (פאר'-סאנ-איש) גלח'יש.

par'son's nose (פארסנז נאוז) דער הינטער־טייל [דאס תחת'על] פון אן עוף.

par'son's week (פארסנז הוויעק) די צייט צווישען איין זונטאג און צווייטען.

part *n., v. and adv.* (פארט) 1. א טייל; א גליעד; א חלק; א שטימע, אן אינסטרומענט אין א כאר אדער ארקעסטער; מוזיק בעשטימט פאר איין שטימע אדער איין אינסטרומענט; 2. די ארבייט, די פליכט, די אויפגאבע; 3. א ראלע [פון אן אקטיאר]; 4. פעהיגקייט, טאלאנט; 5. א צד, א פארטיי, א זייט; 6. א געגענד, א פלאץ; א שרונט, א האר־צוטיילונג; טיילען, פאנאנדערטיילען; צווייסען [א שיפס־שטריק]; זיך אבטיילען, זיך פאנאנדערטיילען; צוריסען ווערען, אבגעריסען ווערען; 7. זיך שיידען, פערלאזען, אוועקגעהן; 8. נעהמען א חלק; 9. טיילוויי.

2. It is the **part** of the poet to picture the beauties of nature. 4. He is a man of many **parts**. 5. I hope you will take my **part** in the controversy. 7. Let us **part** as friends not as enemies.

par'table *a.* (פאר'-טעבל) טיילבאר, וואס קען צוטיילט ווערען.

partake' *v.* (פאר-טייק') 1. אנטייל נעהמען; 2. האבען געמיינשאפטליכעס; 3. האבען א חלק, נעהמען א טייל.

1. We were invited to **partake** of refreshments. 2. Men often **partake** of the nature and instincts of beasts.

parta'ker *n.* (פאר-טיי'-קער) אן אנטיילנעהמער.

part and par'cel (פארט ענד פאר'-סעל) א וויכטיגער בעשטאנד־טייל.

All the generals were **part and parcel** of the conspiracy.

part com'pany (פארט קאמ'-פע-ני) זיך פאנאנדערגעהן, זיך אבטיילען, געהן מיט פערשיעדענע וועגען.

par'ter *n.* (פאר'-טער) א צוטיילער, איינער וואס טיילט פאנאנדער אדער צושיידט.

parterre' *n.* (פאר-טעהר') פארטער, דער זאל פון א טעאטער; דער טייל פון טעאטער־זאל וואס איז אונטער דער גאלעריע; דער אונטערשטער עטאזש פון א הויז; א רייה בלומען־בייטען.

par'tes *n.* (פאר'-טיז) אין אנאטאמיע — טיילען. ז. ***pars***

part e'ven hands (פארט איוון הענדז) פאנאנדערטיילען זיך אין גלייכע חלקים.

part friends (פארט פרענדז) זיך פאנאנדערגעהן אלס פריינד.

parthenogen'esis *n.* (פאר-טהע-נא-דזשענ'-ע-סים) דאס פערמעהרען זיך אהן א געשלעכטליכער צוזאמענפארונג; דאס געבארען ווערען פון א בתולה.

parthenogenet'ic *a.* (פאר-טהע-נא-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו פערמעהרונג אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג; געבארען פון א בתולה.

parthenog'eny *n.* (פאר-טהע-נאדזש'-ע-ני) ז. ***parthenogenesis***

parthenol'ogy *n.* (פאר-טהע-נאל'-א-דזשי) א בעשרייבונג אדער אבהאנדלונג וועגען דעם צושטאנד פון מיידעלשאפט.

par'tial *a. and n.* (פאר'-שעל) 1. טיילווייז; וואס איז שייך צו א טייל; 2. אין באטאניק — אונטערגעארדענט, נעבענזעכליך, פון צווייטען גראד; 3. פארטייאיש; בעזונדערס געניינט צו איינעמס גונסטען; מיט א שטארקער פארליעבע; אן אויבערטאן.

1. **Partial** knowledge is worse than downright ignorance. 3. Parents must not be **partial** to some of their children.

par'tial accep'tance (פאר'-שעל עק-סעפ'-טענס) דאס אננעהמען מיט א תנאי [ווי פון א וועקסעל].

par'tial assign'ment (פאר'-שעל ע-סאינ'-מענט) דאס אבשרייבען בלויז א טייל פון פערמעגען אלס פערזיכערונג פאר א חוב.

par'tialism *n.* (פאר'-שעל-איזם) פארטייליכקייט; א צו שטארקע נייגונג אדער פארליעבע; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז יעזוס'עס טויט האט מכפר געווען אויף די זינד פון בלויז א טייל פון דער מענשהייט.

par'tialist *n.* (פאר'-שעל-איסט) דער וואס איז פארטייאיש אדער בעזונדערס געניינט [צו עטוואס]; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — איינער וואס האלט, אז יעזוס'עס טויט האט מכפר געווען אויף די זינד פון בלויז א טייל פון דער מענשהייט.

partial'ity *n.* (פאר-שי-על'-אי-טי) פארטייאישקייט, פארטייליכקייט; א בעזונדערע נייגונג אדער פארליעבע צו עפעס אדער אימעצען.

par'tialize *v.* (פאר'-שעל-איז) מאכען פארטייאיש; זיין פארטייאיש.

par'tial loss (פאר'-שעל לאהס) א טיילווייזער פערלוסט [אין דער פערזיכערונג פון שיפען און שיפס־פראכט].

par'tially *adv.* (פאר'-שעל-אי) טיילוויין; אויף א פארטייאישען אופן.

par'tial tone (פאר'-שעל טאון) אן אויבערטאן.

par'tial ver'dict (פאר'-שעל וואיר'-דיקט) א געריכטליכער אורטייל אדער פערארטיילונג וואס האט א שייכות בלויז צו א טייל פון דער קלאגע.

partibil'ity *n.* (פאר-טי-ביל'-אי-טי) טיילבארקייט.

par'tible *a.* (פאר'-טיבל) טיילבאר, וואס מען קען פאנאנדערטיילען.

par'ticeps crim'inis (פאר'-טי-סעפס קרימ'-אי-נים) דער מיטשולדיגער [אין א פערברעכען].

partic'ipable *a.* (פאר-טיס'-אי-פעבל) וואס מען קען אין דעם אנטייל נעהמען.

partic'ipancy *n.* (פאר-טיס'-אי-פענ-סי) אנטייל־נעהמונג.

partic'ipant *a. and n.* (פאר-טיס'-אי-פענט) אנטייל־נעהמענד; אן אנטייל־נעהמער.

Our school is a frequent **participant** in athletics.

partic'ipantly *adv.* (פאר-טיס'-אי-פענט-לי) אלס אנטייל־נעהמער; נעהמענדיג אנטייל.

partic'ipate *v.* (פאר-טיס'-אי-פייט) 1. נעהמען אנטייל, האבען א חלק; 2. האבען געמיינשאפטליכעס.

1. Loyal friends must **participate** in each other's joys and sorrows. 2. Some creatures **participate** with the nature of plants and animals.

participa'tion *n.* (פאר-טיס-אי-פיי'-שאן) אן אנטייל; דאס אנטייל־נעהמען.

partic'ipative *a.* (פאר-טיס'-אי-פיי-טיוו) וואס קען אנטייל נעהמען.

partic'ipator *n.* (פאר-טיס'-אי-פיי-טאר) אן אנטייל־נעהמער.

particip'ial *a.* (פאר-טי-סיפ'-אי-על) עהנליך צו א פארטיציפיום; וואס בעשטעהט אדער איז געבילדעט פון א פארטיציפיום. ז. ***participle***

particip'ially *adv.* (פאר-טי-סיפ'-אי-על-אי) ווי א פארטיציפיום; אלס פארטיציפיום. ז. ***participle***

par'ticiple *n.* (פאר'-טי-סיפל) דאס פארטיציפיום [א פארם פון א צייטווארט, וואס דיענט אלס בייווארט אדער איינגענשאפטס־ווארט. למשל: ***loving*** און ***loved*** פון ***love***, אדער ליעבענד, ליעבענדיג, געליעבט פון "ליעבען"].

par'ticle *n.* (פאר'-טיקל) א טיילכעל, א שטיקעלע, א ברעקעל; א טראפען, א ביסעלע; אן אטאם; אין גראמאטיק — רעדע־טיילען וואס זיינען פון צווייטער בעדייטונג ביים צוזאמענשטעלען א זאץ [ווי א קאניוקטיוו, אן אדווערב, א פערהעלטניס־ווארט אדער פירווארט].

par'ti-coa'ted *a.* (פאר'-טי-קאו'-טעד) ז. ***party-coated***

par'ti-col'or *n.* (פאר'-טי-קאל'-אר) ז. ***party-color***

partic'ular *a. and n.* (פאר-טיק'-יו-לאר) 1. בעזונדער, ספעציעל; איינצעלן; ספעציפיש; כאראקטעריסטיש בלויז פאר א בעשטימטער זאך, ארט א. ז. וו.; פערזענליך, פריוואט, אינדיווידועל; 2. בעמערקענסווערטה, אויסערגעוועהנליך, אויסגעצייכענט; פינקטליך, גענוי; 3. מאדנע, זאנדערבאר; 4. איבערקלייבעריש, וואס איז מקפיד, פארזיכטיג, איבערלעגט; 5. אן איינצעלהייט; א גענויער, פינקטליכער בעריכט; 6. עטוואס וואס איז ספעציעל געמאכט פאר אימעצען, עטוואס פון א ספעציעלען אויסוואהל.

1. We met on a **particular** occasion. 2. He is a **particular** friend of mine. 3. He is very **particular** in his behavior. 4. A sick person must be very **particular** in his diet. 6. He drank a glass of his own **particular**.

partic'ular av'erage (פאר-טיק'-יו-לאר עוו'-ע-רעדזש) די פערזיכערונגס־סומע, וואס א פערזיכערונגס־קאמפאניע דארף בעצאהלען פאר טיילווייזער בעשעדיגונג פון א שיף אדער שיפס־פראכט.

partic'ular cus'tom (פאר-טיק'-יו-לאר קאס'-טאם) א לאקאלער מנהג; א מנהג וואס עקזיסטירט בלויז אין א געוויסען פלאץ אדער ביי א געוויסען קלאס מענשען.

particularisa'tion *n.* (פאר-טיק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. ***particularization***

partic'ularise *v.* (פאר-טיק'-יו-לאר-איז) ז. ***particularize***

partic'ularism *n.* (פאר-טיק'-יו-לאר-איזם) פינקטליכקייט; אויספיהרליכקייט; גענויאינקייט; דאס אבהיטען ספעציעלע אינטערעסען [פערזענליכע, פון א פארטיי, שטאאט א. ז. וו.]; פארטיקולאריזם [איינערליכע אויטאנאמיע פון די איינצעלנע שטאאטען אין א בונדעס־שטאאט אדער שטאאטס־פעדעראציאן]; אבגעזונדערטקייט; אתה־בחרתנו'איזם; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז גאט'ס גנאד איז בעשטימט בלויז פאר א טייל פון דער מענשהייט.

partic'ularist *n.* (פאר-טיק'-יו-לאר-איסט) אן אנהעגנער פון פארטיקולאריזם [איינערליכע אויטאנאמיע פון אן איינצעלנעם שטאאט אין א שטאאטס־פעדעראציאן, הויפטזעכליך אין דייטשלאנד]; איינער וואס פערפאלגט ספעציעלע אינטערעסען [פערזענליכע, פון א פארטיי, שטאאט א. ז. וו.]; אן אנהעגנער פון דעם אתה־בחרתנו'איזם [ביי אידען]; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — אן אנהעגנער פון דער לעהרע, אז גאט'ס גנאד איז בעשטימט נים פאר אלע מענשען.

particularis'tic *a.* (פאר-טיק-יו-לא-ריס'-טיק) בעזונדער, ספעציעל, פערפאלגענדיג ספעציעלע אינטערעסען; אתה־בחרתנו'איסטיש; פארטיקולאריסטיש. ז. ***particularism***

particular'ity *n.* (פאר-טיק-יו-לער'-אי-טי) אויספיהרליכקייט, פינקטליכקייט, גענויאיגקייט; דאס זיין ספעציעל אדער ספעציפיש; אן איינצעלהייט; עטוואס כאראקטעריסטישעס; זאנדערבארקייט.

particulariza'tion *n.* (פאר-טיק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) אן אויספיהרליכע אדער פינקטליכע דארשטעלונג אדער ערצעהלונג; ספעציעלע אנדייטונג.

partic'ularize *v.* (פאר-טיק'-יו-לאר-איז) אויספיהרליך דערצעהלען אדער איבערגעבען; געבען אלע איינצעלהייטען; ספעציעל אנדייטען.

partic'ularly *adv.* (פאר-טיק'-יו-לאר-לי) בעזאנדערס; איבערהויפט, הויפטזעכליך.

I am particularly anxious to meet him to night.

partic'ularness *n.* (פאר-טיק'-יו-לאר-נעס) אויספיהרליכקייט, פינקטליכקייט, גענויאיגקייט; דאס מקפיד זיין; דאס זיין ספעציעל אדער ספעציפיש.

partic'ulate *a.* (פאר-טיק'-יו-לייט) זעהר קליין; אין דער פארם פון קליינע טיילכעלעך; וואס איז שייך צו אדער ווערט געשאפען פון קליינע טיילכעלעך.

par'tim *adv.* (פאר'-טים) טיילווייז.

par'ting *n. and a.* (פאר'-טינג) אבזונדערונג, פאנאנדערטיילונג; שיידונג, אבשיעד; א שיידונגס-פונקט; א שייד-וועג; א שרונט; עטוואס וואס טיילט פאנאנדער; פורעם-זאמד, שטריי-זאמד [ביי די ברעגעס פון די פורעם-טיילען אין מעטאלשמעלצונג]; פאנאנדערטיילונג פון א צוזאמענשמעלצונג אדער לעגירונג פון מעטאלען [הויפטזעכליך פון גאלד און זילבער]; אין פאפיער-פאבריקאציאן — פאנאנדערטיילונג פון די פייכטע פאפיער-שיכטען; בלעטערונג, פאנאנדערטיילונג אין שיכטען [ביי מינעראלען]; א דינע ערד-שיכט, וואס טיילט פאנאנדער צוויי גרעסערע שיכטען; פאנאנדערטיילענד, אבזונדערנד; וואס קומט פאר ביי אן אבשיעד.

par'ting breath (פאר'-טינג ברעטה) דער לעצטער אטעמצוג.

par'ting-cup *n.* (פאר'-טינג-קאפ) דער אבשיעדס-בעכער [אזא בעכער מיט צוויי הענטלעך]; דער אבשיעדס-טרונק [אזא זיסער געטראנק געמישט מיט סאדא-וואסער].

par'ting-glass *n.* (פאר'-טינג-גלעס) א כלי צו פרובירען א לעגירונג [צוזאמענשמעלצונג] פון גאלד און זילבער.

par'ting-sand *n.* (פאר'-טינג-סענד) פורעם-זאמד, שטריי-זאמד [זאמד געברויכט אויסצושטרייען אין א פורעם צווישען די פורעם-טיילען].

par'tisan *n. and a.* (פאר'-טי-זען) ז. *partizan*.

par'tisanship *n.* (פאר'-טי-זען-שיפ) ז. *partizanship*.

par'tite *a.* (פאר'-טאיט) צוטיילט אין טיילען; פאנאנדערגעשפאלטען [ווענען פלאנצען-טיילען].

parti'tion *n. and v.* (פאר-טיש'-אן) פאנאנדערטיילונג, פאנאנדערשיידונג; אבצאמונג; א שייד-וואנד, א שייד-ווענטעל; א צווישען-שיידונג; אין מוזיק — א פארטיטורא [די נאטען פון די פערשיעדענע אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער אדער פון די פערשיעדענע שטימען אין א כאר אנגעשריבען צוזאמען]; אין מאטעמאטיק — פאנאנדערטיילונג פון א גאנצער צאהל אין גאנצע צאהלען [ווי למשל די צאהל 4 קען פאנאנדערגעטיילט ווערען אין 1+1+1+1 אדער 1+1+2 אדער 1+3 א. ז. וו.]; פאנאנדערטיילען מיט צווישען-שיידע אדער שייד-ווענד.

parti'tional *a.* (פאר-טיש'-אנ-על) אבגעטיילט דורך אן אבצאמונג אדער שייד-ווענד.

parti'tioned *a.* (פאר-טיש'-אנד) פאנאנדערגעטיילט דורך שייד-ווענטלעך [ווענען פלאנצען-טיילען].

par'titive *a. and n.* (פאר'-טי-טיוו) אין גראמאטיק — פארטיטיוו, וואס בעצייכענט א טייל [ווי עטוואס, אייניגע א. ז. וו.]; דאס דיסטריבוטיוואום [א ווארט וואס בעצייכענט א פאנאנדערטיילונג].

par'titively *adv.* (פאר'-טי-טיוו-לי) פארטיטיוו; ווי א דיסטריבוטיוואום. ז. *partitive*.

par'tizan *n. and a.* (פאר'-טי-זען) א פארטיזאן, אן אנהענגער [הויפטזעכליך א פאנאטישער] פון א פארטיי; א גוערילא-סאלדאט [פון אן אונרעגולערער מיליטער-אבטיילונג]; דער עלטסטער פון אזא מיליטער-אבטיילונג; א האלעבארדע [אזא פארצייטיגע וואפע. ז. *halberd*]; א סאלדאט בעוואפענט מיט א האלעבארדע; פארטיזאניש; וואס איז שייך צו גוערילאס אדער גוערילא-קריעג.

par'tizanship *n.* (פאר'-טי-זען-שיפ) דאס זיין א פארטיזאן, דאס פיהרען א גוערילא-קריעג. ז. *partizan*.

part'ly *adv.* (פארט'-לי) טיילווייז.

part'-mu'sic *n.* (פארט'-מיו'-זיק) מוזיק פאר מעהרערער שטימען.

part'ner *n. and v.* (פארט'-נער) א שותף, א טיילנעהמער; זיין א שותף.

part'nership *n.* (פארט'-נער-שיפ) שותפות; א קאנטראקט צווישען שותפים.

part of speech (פארט אוו ספיטש) אין גראמאטיק — א רעדע-טייל [איינער פון די אכט קלאסען, אויף וועלכע די ווערטער פון א שפראך ווערען איינגעטיילט. די רעדע-טיילען זיינען: הויפט-ווארט, אדיעקטיוו אדער אייגענשאפטס-ווארט, צייט-ווארט, אדווערבום אדער אומשטאנדס-ווארט, פירווארט אדער פראנאמען, פרעפאזיציא, קאניוקציא און אויסרופס-ווארט].

partook' (פאר-טוק') אנטייל גענומען; געהאט געמיינשאפטליכעס. ז. *partake*.

part'-ow'ner *n.* (פארט'-או'-נער) א מיטבעזיצער.

She is a part-owner of the business.

par'tridge *n.* (פאר'-טרידזש) א פעלד-הוהן, א קוראפאטקע.

Partridge

par'tridge-ber'ry *n.* (פאר'-טרידזש-בער'-אי) די טהעע-בעערע פלאנצע [אזא פלאנצע אין די אסטליכע וועלדער פון נארד-אמעריקא, מיט בעשטענדיג גרינע און רונד-לענגליכע בלעטער, אויף וועלכער עס וואקסען שעהנע עסבארע רויטע יאגדעס]; די ווינטער-גרין פלאנצע.

par'tridge-wood *n.* (פאר'-טרידזש-הוואוד) קוראפאטקע-האלץ [אזא זארט הארט רויטליך האלץ מיט טונקעלע שטרייפען, וואס וואקסט אין וועסט-אינדיען און זיד-אמעריקא].

part'-sing'ing *n.* (פארט'-סינג'-אינג) א מעהר-שטימיגער געזאנג, הארמאניע-געזאנג, כאר-געזאנג.

part'-song *n.* (פארט'-סאהנג) א ליעד וואס ווערט געזונגען פון מעהרערע פערשיעדענע שטימען.

partu'riency *n.* (פאר-טיו'-רי-ען-סי) ז. *parturition*.

partu'rient *a.* (פאר-טיו'-רי-ענט) געבעהרענד; געהענדיג צו קינד.

parturifa'cient *n.* (פאר-טיו-רי-פיי'-שיענט) א מעדיצינישער מיטעל וואס ווירקט אויף דער געבעהר-מוטער [צו העלפען אדער פערלייכטערען די געבורט].

parturi'tion *n.* (פאר-טיו-ריש'-אן) דאס געבעהרען, דאס געהן צו קינד.

partu'ritive *a.* (פאר-טיו'-רי-טיוו) געבעהרענד, געהענדיג צו קינד.

part with (פארט וויטה) זיך שיידען מיט...; אויפגעבען.

I hate to part with this book.

par'ty *n. and a.* (פאר'-טי) א פארטיי; א צד; אן אבטיילונג; א פערזאן; א געזעלשאפט; א קאמפאניע אדער געזעלשאפט פערזאמעלט צו א סעודה אדער שמחה.

par'ty-coa'ted *a.* (פאר'-טי-קאו'-טעד) בונט געקליידעט, אנגעטהאן אין קליידער פון פערשיעדענע קאלירען.

par'ty-col'or *n.* (פאר'-טי-קאל'-אר) בונט-פארביגקייט, פערשיעדענפארביגקייט.

par'ty-col'ored *a.* (פאר'-טי-קאל'-ארד) בונט-פארביג, פיעלפארביג, פערשיעדענפארביג.

par'ty-gold *a.* (פאר'-טי-גאולד) טייל-ווייז פון גאלד.

par'tyism *n.* (פאר'-טי-איזם) די טיילונג אין פארטייען; פארטייאיגקייט, איבערגעבענהייט צו א פארטיי.

par'ty-ju'ry *n.* (פאר'-טי-דזשו'-רי) געשווארענע אין א געריכט וואס א העלפט זיינען איינגעבארענע און א העלפט זיינען אויסלענדער.

par'ty-list *n.* (פאר'-טי-ליסט) די ליסטע פון קאנדידאטען פאר עפענטליכע עמטער וואס א פארטיי שטעלט ארויס ביי די וואהלען.

par'ty-man *n.* (פאר'-טי-מען) א פארטיי-מאן.

par'ty spir'it (פאר'-טי ספיר'-איט) דער פארטיי-גייסט.

par'ty-spir'ited *a.* (פאר'-טי-ספיר'-איט-עד) פול מיט פארטיי-גייסט.

par'ty-wall *n.* (פאר'-טי-הוואהל) א צווישען-וואנד, א שייד-וואנד [צווישען נעבייעדעס, וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע אייגענטהימער].

The two adjoining houses have the same party-wall.

paru'ria *n.* (פע-רוה'-רי-א) אוננארמאלע אורין-לאזונג [משתין זיין].

paru'sia *n.* (פע-רוה'-סי-א) אין רעטאריק — דער געברויך פון דער נעגענווארטס-פארם פון צייט-ווערטער אנשטאט דער פערגאנגענער אדער צוקונפטס-פארם.

parvanim'ity *n.* (פאר-ווע-נימ'-אי-טי) קליינמוטיגקייט, גייסטיגע גראבקייט.

par'venu *n. and a.* (פאר'-ווע-ניו) א פארוועניו; אן אויפגעקומענער מענש; ווי א פארוועניו.

par'vis *n.* (פאר'-וויס) א פארהויף פון א קירך; א שוהל⸗צימער איבער דעם פארהויז פון א קירך.

par'vise *n.* (פאר'-וויס) ז. *parvis*.

pas *n.* (פא) א פא [א שריט אין טאנצען]; א טאנץ.

pasch *n.* (פעסק) פסח; פאסכא, אסטערן.

pas'chal *a.* (פעס'-קעל) פסח'דיג; וואס איז שייך צו פסח אדער אסטערן.

pasch'-egg *n.* (פעסק'-עג) אן אסטערן⸗איי [א געפארבט איי אדער א נאכגעמאכט איי ווי עס ווערט געגעבען צו קינדער אום קריסטליכען פסח].

pasch'-flow'er *n.* (פעסק'-פלאו'-ער) ז. *pasque-flower*.

pasha' *n.* (פא-שא') א פאשא [א טערקישער טיטול פאר העכערע מיליטער און ציוויל⸗בעאמטע].

pasha'lic *n.* (פא-שא'-ליק) דער בעצירק וואס עס ווערט בעהערשט פון א פאשא.

pash'aw *n.* (פעש'-אה) ז. *pasha*.

pasig'raphy *n.* (פע-סיג'-רע-פי) אן אלגעמיינע שריפט, א שריפט וועלכע קען פערשטאנען און בענוצט ווערען פון אלע נאציאנען.

pasque *n.* (פעסק) ז. *pasch*.

pasque'-flow'er *n.* (פעסק'-פלאו'-ער) די אסטער⸗בלום [אזא בלומען⸗פלאנצע מיט געצאקטע בלעטער און מיט גרויסע ווייסע אדער וויאלעט⸗בלויליכע בליהונג. זי בליהט אין אנפאנג פריהלינג איידער איהרע בלעטער זיינען נאך אנטוויקעלט].

Pasque-flower

pas'quil *n., v. and a.* (פעס'-קהוויל) א פאסקוויל; שרייבען א פאסקוויל; וואס איז שייך צו א פאסקוויל.

pas'quilant *n.* (פעס'-קהוויל-ענט) א פאסקווילען⸗שרייבער.

pas'quiler *n.* (פעס'-קהוויל-ער) א פאסקווילען⸗שרייבער.

pas'quillant *n.* (פעס'-קהוויל-ענט) ז. *pasquilant*.

pas'quiller *n.* (פעס'-קהוויל-ער) ז. *pasquiler*.

pas'quin *n. and v.* (פעס'-קהווין) א פאסקוויל; א סאטירע; שרייבען פאסקווילען.

pasquinade' *n. and v.* (פעס-קהווי-נייד') א סאטירע, א פאסקוויל; שרייבען א סאטירע, שרייבען א פאסקוויל.

pasquina'der *n.* (פעס-קהווי-ניי'-דער) א סאטיריקער; א פאסקווילען⸗שרייבער.

pass *v. and n.* (פעס) זיך בעוועגען, געהן, קומען, רייזען, פאהרען; פאסירען; פארקומען; פארבייגעהן, פארבייפאהרען; דורכגעהן, דורכפאהרען; איבערגעהן; פאריבערגעהן, ניט ווערען, פערשווינדען; שטארבען; אנגענומען ווערען, דורכגעהן [וועגען א געזעץ, רעזאלוציאן א. ד. ג.]; בעשטעהן, אויסהאלטען [אן עקזאמען]; אויסדריקען א מיינונג; שטויסען [ביים פעכטען]; פערבריינגען [די צייט]; לאזען פארבייגעהן; אויסלאזען א צאהלונג, ניט צאהלען; אבענדיגען, מאכען א סוף; אריבערשטייגען, אריבעריאגען; אננעהמען, דורכלאזען [א געזעץ, א רעזאלוציאן א. ד. ג.]; אריבערטראגען פון איינעם צום אנדערען אדער פון איין פלאץ צום צווייטען; איבערגעבען; בריינגען אין צירקולאציאן [וועגען געלד]; אויסלעדיגען די געדערים; דורכלאזען, לאזען דורכפליסען אדער דורכגעהן; א דורכגאנג; א צושטאנד, א לאגע, א קריטישער צושטאנד; א דורכגאנגס⸗ערלויבניס, א פאס, א פאספארט; א שטויס [אין פעכטען]; דאס אויסהאלטען אדער בעשטעהן אן עקזאמען; די בעהאנדלונג פון עטוואס מיט דער האנד; דאס מאניפולירען, דאס אריבערפיהרען די האנד איבער עטוואס; "האנד⸗מלאכה" [קונצען אדער שווינדעל מיט די הענד].

pass'able *a.* (פעס'-עבל) דורכגאנגבאר, וואס מען קען דורכגעהן; גאנגבאר; ערטרעגליך, וואס איז צו דערליידען.

pass'ableness *n.* (פעס'-עבל-נעס) דורכגאנגבארקייט; גאנגבארקייט; ערטרעגליכקייט.

pass'ably *adv.* (פעס'-ע-בלי) ערטרעגליך, נישט⸗קשה'דיג, צו דערליידען.

pass a com'pliment (פעס ע קאמ'-פלי-מענט) מאכען אימעצען א קאמפלימענט.

passade' *n.* (פע-סייד') אין רייטען — א פאסאדע [א קעהר אדער שריט ריקווערטס אדער פארווערטס אויף דעמזעלבען ארט]; א שטויס [אין פעכטען].

pas'sage *n. and v.* (פעס'-עדזש) א דורכגאנג; א פאסאזש; אן אריבערפאהר; א דורכצוג; א רייזע; א וואסער⸗וועג; אריבערפאהר⸗געלד; א וועג, א צוגאנג; א קארידאר; א פרייער איינטריט אדער אויסטריט; די פרייהייט דורכצוגעהן אדער דורכצופאהרען; א פאסירונג, א געשעהעניש; א פאראגראף, א שטעלע אדער טייל פון א בוך אדער רעדע; די אננאהמע, דורכגאנג אדער סאנקציאנירונג פון א געזעץ, רעזאלוציאן א. ד. ג.; וואנדערונג; אן אויסלעדיגונג פון די געדערים; א פערזענליכער צוזאמענשטויס; אריבערגעהן, אריבערגעהן אויף יענער זייט.

pas'sage at arms (פעס'-עדזש עט ארמז) א צוזאמענשטויס.

pas'sage-mon'ey *n.* (פעס'-עדזש-מאנ'-אי) אריבערפאהר⸗געלד.

pas'sageway *n.* (פעס'-עדזש-הוויי) א דורכגאנג, א וועג, א גאס; א קארידאר.

pas'saging *n.* (פעס'-עדזש-אינג) א צוזאמענשטויס.

pass a jest (פעס ע דזשעסט) מאכען א שפאס, זיך לוסטיג מאכען [איבער אימעצען].

passamez'zo *n.* (פעס-סע-מעד'-זא) אזא אלטער איטאליענישער טאנץ; די מוזיק פון דיעזען טאנץ.

pass a trick (פעס ע טריק) אבטהאן [אימעצען] א שפיצעל.

pass away' (פעס ע-הוויי') פאריבערגעהן, פערשווינדען, ניט ווערען; פערשווינדען.

pass'-book *n.* (פעס'-בוק) אן אברעכנונגס⸗בוך [א בוך אין וועלכען א קויפמאן פערשרייבט די סחורה וואס ער האט פערקויפט צו קונדען אויף קרעדיט]; א באנק⸗בוך.

pass by (פעס באי) פארבייגעהן [ניט אבשטעלענדיג זיך]; ניט נעהמען אין אכט; ענטשולדיגען, פערציהען; פערנאכלעסיגען, ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט.

pass'-check *n.* (פעס'-טשעק) אן איינטריטס⸗קארטע אויף אן אונטערנעהמונג, א קאנטערמארקע.

pass cur'rent (פעס קאר'-ענט) ווערען אנגענומען לויט דעם פולען ווערטה; זיין גאנגבאר, האבען אנערקענונג.

passé' *a.* (פע-סיי') אבגעבלאקירט, פערוועלקט, אבגענוצט [געברויכט אין פערבינדונג מיט הויפטווערטער פון מענליכען געשלעכט].

passed *a.* (פעסט) וואס האט אויסגעהאלטען אן עקזאמען; אמאליג.

passed mas'ter (פעסט מעס'-טער) א מענש מיט א גרויסער ערפאהרונג; א געוועזענער הויפט פון אן ארדען אדער פעראיין [ווי למשל, ביי די פריי⸗מויערער].

passée' *a.* (פע-סיי') אבגעבלאקירט, פערוועלקט, אבגענוצט, אבגעלעבט [געברויכט אין פערבינדונג מיט הויפטווערטער פון ווייבליכען געשלעכט].

passe'ment *n. and v.* (פעס'-מענט) פאזומענטען, שפיצען, קרוזשעווע, איינזאץ; בעפוצען מיט פאזומענטען, שפיצען, קרוזשעווע אדער איינזאץ; בעפוצען, בעציערען.

passementerie' *n.* (פעס-מענ-טע-ריע') פאזומענטען⸗ארבייט, בעפוצונג, בעציערונג [מיט שפיצען אדער בעזאץ].

pas'senger *n.* (פעס'-ענ-דזשער) א רייזענדער, א דורכרייזענדער; א פאסאזשיר.

pas'senger-car *n.* (פעס'-ענ-דזשער-קאר) א פאסאזשיר⸗וואגאן [אן איינפאכער וואגאן, אין געגענזאץ צו א שלאף⸗וואגאן אדער לוקסוס⸗וואגאן].

pas'senger-el'evator *n.* (פעס'-ענ-דזשער-על'-אי-וויי-טאר) א פערזאנען⸗פאהרשטוהל [אן אויפצוג⸗מאשין פאר פערזאנען, אין געגענזאץ צו א פראכט⸗אויפצוג⸗מאשין].

pas'senger-en'gine *n.* (פעס'-ענ-דזשער-ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו פון א פאסאזשיר⸗צוג [א שנעלער לאקאמאטיוו].

pas'senger-locomo'tive *n.* (פעס'-ענ-דזשער-לאו-קא-מאו'-טיוו) ז. *passenger-engine*.

pas'senger-mile *n.* (פעס'-ענ-דזשער-מאיל) א פאסאזשיר⸗מייל [אן איינהייט וואס ווערט בענוצט אין אייזענבאהן⸗רעכנונגען וועלכע שטעלט פאר די אריבערפאהרונג פון איין פאסאזשיר אויף א שטרעקע פון איין מייל].

pas'senger-pig'eon *n.* (פעס'-ענ-דזשער-פידזש'-אן) די וואנדער⸗טויב [די געוועהנליכע ווילדע אמעריקאנער טויב].

Passenger-pigeon

pas'senger-ship *n.* (פעס'-ענ-דזשער-שיפ) א פאסאזשיר⸗שיף.

pas'senger-train *n.* (פעס'-ענ-דזשער-טריין) א פאסאזשיר⸗צוג.

passe-partout' *n.* (פעס-פאר-טוה')

א פאספארטו [א קארטאן=פאפיער אין דער פארם פון א ראהם וואס ווערט געברויכט פאר בילדער=איינפאסונגען]; א קונסט=שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען אלע שלעסער; עטוואס מיט וואס מען קען איבעראל דורכגעהן; א גראווירטע פלאטע וואס דיענט אלס א פערציערונגס=ראנד פאר א בילד.

passepartout’ *v.* (פעס-פאר-טוה’) איינפאסען א בילד אין א פאספארטו. ז. *passe-partout*.

pass’er *n.* (פעס’-ער) א פארבייגעהער; איינער וואס האלט אויס אן עקזאמען.

pass’er-by’ *n.* (פעס’-ער-באי’) א פארבייגעהער.

Pas’seres *n.* (פעס’-ע-ריז) דער מין פויגלען וואס נעהמט אין זיך אריין אלע זינג=פויגלען.

pas’serine *a. and n.* (פעס’-ע-רין) וואס איז עהנליך אדער איז שייך צו א שפערלינג; א שפערלינג=עהנליכער פויגעל.

pass examina’tion (פעס עג-זעמ-אי-ניי’-שאן) אן עקזאמען פאר א שטודיום, וואס ענטהאלט א ספעציאל=פאך וועלכער איז נויטיג אנצונעהמען א רעגיערונגס=שטעלע א. ד. ג.; אויסהאלטען אן עקזאמען.

pass for (פעס פאר) ווערען פעררעכענט פאר...

passibil’ity *n.* (פעס-אי-ביל’-אי-טי) ליידענספעהיגקייט, פיהלונגס=פעהיגקייט, עמפפינדליכקייט.

pas’sible *a.* (פעס’-איבל) ליידענספעהיג, פיהלונגס=פעהיג, עמפפינדליך.

pas’sibleness *n.* (פעס’-איבל-נעס) ז. *passibility*.

pas’sim *adv.* (פעס’-אים) אין פערשיעדענע ערטער, איבעראל, דא און דארט.

passim’eter *n.* (פע-סימ’-ע-טער) א קעשענע=אדאמעטער. ז. *odometer*.

pass in (פעס אין) אריינלאזען, לאזען אריינקומען; איבערגעבען, דערלאנגען.

pass’ing *a., adv. and n.* (פעס’-אינג) פארבייגעהענד, דורכגעהענד, פאריבערגעהענד; פערגענגליך; פליכטיג, פארביילויפענד; פאסירענד; געגענווערטיג; געשעהענד; אויסגעצייכענט, פארטרעפליך, גרויסארטיג; דאס פארביינגעהן אדער דורכגעהן; דאס פערגעהן, דאס שטארבען; א דורכגאנג; א דורכרייזע; די אננאהמע אדער בעשטעטיגונג פון א געזעץ, רעזאלוציאן א. ד. ג.

pass’ing-bell *n.* (פעס’-אינג-בעל) די טויטען=גלאק [די גלאק אין א קירכע מיט וועלכער מען קלינגט ווען איינער שטארבט].

pass’ing events’ (פעס’-אינג אי-ווענטס’) טאג=געשעהענישען.

Not all passing events leave an impression on the life of a people.

pass’ing-note *n.* (פעס’-אינג-נאוט) אין מוזיק — א דורכגאנגס=נאטע, א צוגעגעבענער זייטיגער טאן.

pass’ing-place *n.* (פעס’-אינג-פליים) אויסווייך=פלאץ פאר אייזענבאהנען [אן ארט וואו צוויי באהן=צוגען, וועלכע געהען אויף איין פאר רעלסען, קענען פארבייגעהען איינער דעם אנדערען דורך דעם וואס עס איז צוגעבויט אין דעם פלאץ א צווייג=רעלסע].

pass’ing-tone *n.* (פעס’-אינג-טאון) ז. *passing-note*.

pass in one’s checks (פעס אין הוואנז טשעקס) אבשליסען די חשבונות, מאכען דעם לעצטען חשבון; שטארבען.

pass in one’s chips (פעס אין הוואנז טשיפס) ז. *pass in one’s checks*.

pas’sion *n.* (פעש’-אן) ליידענשאפט; העפטיגקייט, אויפרעגונג, צארן; ליידען; די ליידען פון קריסטוס.

pas’sional *a. and n.* (פעש’-אנ-על) ליידענשאפטליך; א מאנוסקריפט פון עוואנגעליום, ביי וועלכען די קעניגע פון ענגלאנד, פון הענרי דעם ערשטען ביז עדווארד דעם זעקסטען, פלעגען שווערען ווען מען האט זיי געקרוינט; א פאסיאנס=בוך [ז. *passionary*].

pas’sionary *n.* (פעש’-אנ-ע-רי) א פאסיאנס=בוך [א בוך אין וועלכען עס זיינען בעשריבען די ליידען פון די הייליגע קריסטליכע מארטירער].

pas’sionate *a.* (פעש’-אנ-אייט) ליידענשאפטליך; היציג; העפטיג.

pas’sionately *adv.* (פעש’-אנ-אייט-לי) מיט ליידענשאפט; אויף א ליידענשאפטליכען אדער העפטיגען אופן.

The child is passionately fond of music.

pas’sionateness *n.* (פעש’-אנ-אייט-נעס) ליידענשאפטליכקייט; היציגקייט.

pas’sioned *a.* (פעש’-אנד) ליידענשאפטליך; אנגעגריפען פון ליידענשאפט.

pas’sion-flow’er *n.* (פעש’-אנ-פלאו’-ער) די ליידענס=בלום [אזא בלום וואס וואקסט אין די טראפישע געגענדען פון אמעריקא].

Passion-flower

pas’sioning *n.* (פעש’-אנ-אינג) דאס זיין ליידענשאפטליך; דאס זיין העפטיג אדער היציג.

pas’sionless *a.* (פעש’-אנ-לעס) ניט ליידענשאפטליך; ניט היציג, ניט אויפגערעגט.

pas’sion-mu’sic *n.* (פעש’-אנ-מיו’-זיק) מוזיק פון א פארשטעלונג וואו עס ווערען געשילדערט די ליידען און דער טויט פון קריסטוס.

pas’sion-play *n.* (פעש’-אנ-פליי) א פארשטעלונג, אין וועלכער עס ווערען געשילדערט די ליידען און דער טויט פון קריסטוס.

Pas’sion-tide *n.* (פעש’-אן-טאיד) ביי די קאטויליקען — די לעצטע צוויי וואכען פון דער פאסט=צייט. ז. *Lent*.

pas’sion-vine *n.* (פעש’-אנ-וואין) ז. *passion-flower*.

pas’sive *a.* (פעס’-איוו) פאסיוו, ניט ווירקענד, אונטהעטיג; גערולדיג; אונטערווארפען; ניט ארויסווייזענדיג קיין ווידערשטאנד, ניט שטעלענדיג זיך אנטקעגען; אין גראמאטיק — וואס איז בעווירקט פון א טהעטיגקייט, וואס איז דער מקבל הפעולה [ז. *passive voice*]; אין כעמיע — וואס פערבינדעט זיך ניט מיט קיין אנדער עלעמענט.

pas’sive bonds (פעס’-איוו באנדז) אקציען אדער ווערטה=פאפיערען, וועלכע טראגען ניט קיין פראצענט אבער זיי בערעכטיגען דעם אייגענטימער צו פראפיטען.

pas’sive com’merce (פעס’-איוו קאמ’-אירס) פאסיוו=האנדעל [דער האנדעל מיט אויסלאנד ביי וועלכען די סחורות פון איין לאנד ווערען געפיהרט מיט די שיפען און מיט דער מאנשאפט פון אן אנדער לאנד].

pas’sive debt (פעס’-איוו דעט) א חוב אויף וועלכען מען צאהלט ניט קיין פראצענט [א גמלת חסד].

pas’sively *adv.* (פעס’-איוו-לי) אויף א פאסיווען אופן; אהן טהעטיגקייט, ניט ווירקענדיג; אזוי ווי א פאסיוועס צייטווארט [פעל]. ז. *passive*.

pas’siveness *n.* (פעס’-איוו-נעס) פאסיוויטעט, פאסיווקייט, טהעטיגקייטסלאזיגקייט, אונווירקזאמקייט; גערולדיגקייט, אונטערווארפענקייט; ליידענספעהיגקייט.

pas’sive obe’dience (פעס’-איוו א-בי’-די-ענס) בלינדע געהארכזאמקייט.

pas’sive opera’tion (פעס’-איוו אפ-ע-ריי’-שאן) א מיליטער=אפעראציאן וואס ווערט אונטערנומען אבצושלאגען דעם פיינד’ס אטאקע.

pas’sive voice (פעס’-איוו וואיס) אין גראמאטיק — די פאסיווע אדער ליידענדע פארם, די פארם פון קבלת הפעולה [די פארם פון א צייטווארט וואס צייגט אן ניט די ווירקונג נאר דאס בעווירקט ווערען, ווי פון ”ליעבען“ — געליעבט ווערען, פון ”לעזען“ — געלעזען ווערען א. ד. ג.].

passiv’ity *n.* (פע-סיוו’-אי-טי) ז. *passiveness*.

pass’-key *n.* (פעס’-קיע) א שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען מעהרערע שלעסער.

pass’less *a.* (פעס’-לעס) אהן א דורכגאנג, וואס האט ניט קיין דורכגאנג.

pass’man *n.* (פעס’-מען) א סטודענט אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט, וועלכער האט אויסגעהאלטען דעם עקזאמען אהן וועלכע עס איז אויסצייכנונגען.

pass mus’ter (פעס מאס’-טער) דורכגעהן, דורכגעלאזען ווערען, זיין ביים וועג.

This translation will pass muster.

pass off (פעס אף) ארויס’פטר’ען.

He passed off his spoiled goods.

pass off as (פעס אף עז) ז. *pass off for*.

pass off for (פעס אף פאר) ארויסגעבען אדער ארויסשטעלען אלס...; זיך ארויסגעבען פאר... זיך ארויסשטעלען אלס...

He passed himself off for a bachelor.

pass on (פעס אן) ווייטער געהן, פארווערטס געהן; אריינשמוגלען דורך א שווינדעל.

pass one’s word (פעס הוואנז הוואירד) געבען א ווארט, פערשפרעכען.

pass o’ver (פעס או’-ווער) פאריבערגעהן, דורכלאזען ניט בעמערקטערהייד.

pass’over *n.* (פעס’-או-ווער) דער קרבן פסח.

Pass’over *n. and a.* (פעס’-או-ווער) דער אידישער פסח; פסח’דיג.

Pass’over bread (פעס’-או-ווער ברעד) מצות.

pass’-parole’ *n.* (פעס’-פע-ראול’) אין

מיליטער — א לויף-בעפעהל [א בעפעהל אין אן ארמעע, וואס ווערט איבערגעגעבען מינדליך פון איינעם צום צווייטען].

pass'port *n. and v.* (פעס'-פאורט) א פאס, א פאספארט; א פאסיר-צעטעל [אן ערלויבנים-צעטעל דורכצוגעהן א פיינדליכען לאגער אין דער צייט פון קריעג]; א שריפטליכע ערלויבנים אריינצופיהרען אויסלענדישע סחורה אהן גרענעץ-אבצאהלונג; עטוואס וואס העלפט דערגרייכען א ציעל; בעזארגען מיט א פאס אדער פאספארט.

pass round (פעס ראונד) 1. ארומדערלאנגען אלעמען וואס זיצען ביים טיש; 2. צירקולירען.

2. The story of his misfortune is passing round the city.

pass round the hat (פעס ראונד טהי העט) מאכען א געלד-זאמלונג פאר וועלכען עס איז צוועק, ווי דאס ווערט געטהאן אויף א פערזאמלונג דורך קלייבען געלד אין א הוט, וועלכע ווערט איבערגעגעבען פון איינעם צו אנדערען; זאמלען נדבות.

pass'-shoo'ting *n.* (פעס'-שוה'-טינג) דאס שיסען פויגלען אין דער צייט ווען זיי פליהען איבער דעם ארט, וואו דער יעגער ווארט פאר זיי.

pass the Ru'bicon (פעס טהי רו'-בי-קאן) אריבערגעהן דעם רוביקאן [דער טייך וואס איז אמאל געווען דער גרענעץ פון איטאליען און וועלכען יוליוס צעזאר האט בעשלאסען אריבערצוגעהן אין. זיין קאמפף מיט דעם רוימישען סענאט], מאכען אן ענטשיידענעם שריט.

pass the time of day (פעס טהי טאים אוו דיי) בעגריסען לויט דער צייט פון טאג [ווי זאגען "גוט מארגען", "גוטען אווענד", "גוטע נאכט" א. ד. ג.]; בעגריסען.

pass'-tick'et *n.* (פעס'-טיק'-עט) אן איינטריטס-בילעט; א קאנטרעמארקע; א פרייער איינטריטס-בילעט.

pass upon' (פעס א-פאן') ז. *pass on*.

pas'sus *n.* (פעס'-אס) א פאסוס, אן אבטיילונג אדער טייל פון א געשיכטע, פאעמע א. ד. ג.

pass'word *n.* (פעס'-הוואירד) א פאסיר-ווארט, א פאראלע [א געהיימעס ווארט אדער צייכען דורך וועלכען מען קען דערקענען אן אייגענעם מענשען פון א פרעמדען, אז מען זאל איהם אריינלאזען אדער דורכלאזען].

Every secret society has a password.

pass'wort *n.* (פעס'-הוואירט) אזא פלאנצע וועגען וועלכער מען האט געגלויבט, אז זי איז א מיטעל געגען לעהמונג אדער פאראליטש.

past *a., prep., adv. and n.* (פעסט) פערגאנגען; פארביי, פאריבער; וואס איז געווען; אמאליג; נאך; איבער; אויסער; דורך; די פערגאנגענע צייט.

paste *n., a. and v.* (פייסט) קליי, פאפ; טייג; גלאז-פאסטע אדער גלאז-פלוס [אזא זארט גלאז פון וועלכען מען מאכט נאך דימענטען]; א נאכגעמאכטער דימענט; א מינעראל-שטאף אין וועלכען אנדערע מינעראלען זיינען בעהאלטען; נאכגעמאכט, קינסטליך; צונויפקלעפען מיט קליי אדער פאפ.

paste'board *n. and a.* (פייסט'-באורד) טאקטור, טאוועל-פאפיער; שפיעל-קארטען; א וויזיטען-קארטע; א באהן-בילעט; א לאקשען-ברעט, א ברעט צום וואלגערען טייג; געמאכט פון טאקטור.

paste'-board *n.* (פייסט'-באורד) א לאקשען-ברעט, א ברעט צום וואלגערען טייג.

paste'-down *n.* (פייסט'-דאון) א בלאט וואס איז צוגעקלעפט צו דעם טאוועל פון א בוך פון אינוועניג.

pas'tel *n.* (פעס'-טעל) די וואיד-פלאנצע [אזא פלאנצע פון וועלכער מען בעקומט א בלויע פארב]; דאס וואיד-בלוי [די בלויע פארב וואס ווערט ערהאלטען פון דער וואיד-פלאנצע]; א פאסטעל-שטיפט [א קאלירטער קרייד-שטיפט צום צייכענען]; א צייכנונג געמאכט מיט א פאסטעל-שטיפט; פאסטעל-צייכנונג, קרייד-צייכנונג; א לייכטער ליטערארישער ענטוואורף אדער א פליכטיגע סקיצע וועגען אן אונוויכטיגען ענין.

pas'telist *n.* (פעס'-טעל-איסט) א פאסטעל-צייכנער, א קרייד-צייכנער. ז. *pastel*.

pas'tel-pa'per *n.* (פעס'-טעל-פיי'-פער) פאסטעל-צייכען-פאפיער [אזא שארטיג פאפיער וואס ווערט בענוצט פאר קרייד-צייכנונגען].

paste'-ma'ker *n.* (פייסט'-מיי'-קער) א מאשין צו מאכען קליי אדער פאפ.

paste'-pot *n.* (פייסט'-פאט) א קליי-טאפ [א כלי צו האלטען פאפ אדער קליי].

pas'ter *n.* (פייס'-טער) א קליי-שמיערער; א קלעפער; א פאפיער-שטרייף וואס איז אויף איין זייט בעשמיערט מיט קליי אדער גומי-אראביק ארויפצוקלעפען אויף עטוואס; א פאפיער-שטרייף מיט דעם נאמען פון א קאנדידאט, פאר וועלכען דער וועהלער וויל שטימען און וועלכער ווערט ארויפגעקלעפט אויף דעם נאמען פון קאנדידאט אויף דער וואהל-ליסט פאר וועלכען דער וועהלער וויל ניט שטימען.

pas'tern *n.* (פעס'-טערן) דער טייל פון א פערד'ס פוס פון דעם אונטערשטען קנעכעל ביז צו דער קאפיטע.

pas'tern-joint *n.* (פעס'-טערן-דזשאינט) דער געלענק פון אונטערשטען קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

paste'-roll'er *n.* (פייסט'-ראול'-ער) א וואלגער-האלץ, א קאטשעלקע.

Pasteuriza'tion *n.* (פעס-טויר-אי-זיי'-שאן) דאס פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען [דאס צושטערען די באצילען אין א פליסיגקייט, וועלכע ברייגנען זי צום איהרען אדער זויערען, ווי ביי וויין, מילך א.ד. ג. דאס ווערט געוועהנליך ערריכט דורך דערהיצען די פליסיגקייט ביז א געוויסען גראד].

Pasteur'ize *v.* (פעס-טויר'-איז) פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען [צושטערען אין א פליסיגקייט די באצילען, וועלכע ברייגנען זי צום איהרען אדער זייערען, ווי ביי וויין, מילך א. ד. ג.].

Pasteur'izer *n.* (פעס-טויר'-אי-זער) א סטעריליזיר-אפאראט [אן אפאראט צום פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען פליסיגקייטען]. ז. *Pasteurization*.

pastic'cio *n.* (פעס-טיטש'-יאו) א מישמאש, א צונויפמישעניש, א מישענינע; אן אפערא אדער אן אנדער מוזיקאליש ווערק, וואס איז צונויפגעמישט פון פערשיעדענע מוזיק-שטיקער; א נאכגעמאכט בילד אדער געמעלדע; א נאכאהמונג פון א פרעמדען סטיל אין מאלען.

pastiche' *n.* (פעס-טיש') ז. *pasticcio*.

pas'til *n. and v.* (פעס'-טיל) אן אויסרויכער-ליכטעל [אזא ליכטעל צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע שמעקעדיגע שטאפען וואס ווערט בענוצט אויסצורויכערען הייזער]: א צוקערקע, א קאנפעטעל; פאסטיל-פארב, וואסער-פארב; פאסטיל-מאלעריי: אין פייער-ווערק — א פאפיער-קעסטעל אנגעפילט מיט ברען-שטאף, וואס ווערט אנגעבונדען צו א זיך דרעהענדען געגענשטאנד; אויסרויכערען מיט אן אויסרויכער-ליכטעל.

pas'tille *n. and v.* (פעס'-טיל) ז. *pastil*.

pas'til-pa'per *n.* (פעס'-טיל-פיי'-פער) אויסרויכער-פאפיער [פאפיער צוגעריכט מיט פערשיעדענע שמעקעדיגע שטאפען צום אויסרויכערען הייזער].

pas'time *n.* (פעס'-טאים) צייט-פערטרייב, פערגניגען.

pas'ting *n.* (פייס'-טינג) דאס קלעפען מיט קליי, דאס בעשמיערען מיט קליי; דאס מאכען קליי אדער פאפ.

past'-mas'ter *n.* (פעסט'-מעס'-טער) ז. *passed master*.

pas'tor *n.* (פעס'-טאר) א פאסטאר, א גייסטליכער; דער רויזען-שטאר אדער אקער-דראסעל [אזא פויגעל וואס געפינט זיך מייסטענס אין די ערטער וואו סטאדעס בהמות פיטערען זיך].

pas'toral *a. and n.* (פעס'-טאר-על) הירטען-מעסיג, ווי א הירט אדער פאסטוך, וואס איז שייך צו א פאסטוך; וואס איז שייך צו א פאסטאר [גייסטליכער]; א הירטען-ליעד, אן אידיליע [א ליעד וואו עס ווערט בעשריבען דאס לעבען פון פאסטוכער אדער דאס דארפס-לעבען]; אן אפערא אדער אנדער מוזיקאליש ווערק וואס דער אינהאלט בעשטעהט פון אן אידיליע אדער פון רוהיגען, שטילען דארפס-לעבען; א פאסטאר-בריעף. ז *pastoral letter*.

pastora'le *n.* (פעס-טא-רא'-לע) אן אפערא אדער א מוזיקאלישעס ווערק וואס דער אינהאלט בעשטעהט פון אן אידיליע אדער פון דעם רוהיגען, שטילען דארפס-לעבען.

pas'toral flute (פעס'-טאר-על פלוהט) א פאסטוך-פייפעל.

pas'toralism *n.* (פעס'-טאר-על-איזם) דאס וואס טראגט דעם כאראקטער פון פאסטוכער-לעבען אדער פון דארפס-לעבען.

pas'toralize *v.* (פעס'-טאר-על-איז) בעזינגען אין א הירטען-ליעד אדער אין אן אידיליע; מאכען הירטען-מעסיג אדער אידיליען-מעסיג.

pas'toral let'ter (פעס'-טאר-על לעט'-ער) א פאסטאר-בריעף [א בריעף פון א בישאף, סינאד א. ז. וו. צו די גייסטליכע וואס שטעהען אונטער איהם אדער צום עולם].

pas'toral life (פעס'-טאר-על לאיף) דאס פאסטוכער-לעבען, דאס דארפס-לעבען.

pas'torally *adv.* (פעס'-טאר-על-אי) הירטען-מעסיג; אידילייש, דארפיש; אזוי ווי א פאסטאר, אויף דעם אופן פון א פאסטאר [גייסטליכער].

pas'toral staff (פעס'-טאר-על סטעף) דער בישאף-שטאק [אזא שטאק וואס ווערט געטראגען אין א רעליגיעזער צערעמאניע פון א בישאף].

pas'torate *n.* (פעס'-טאר-אייט) דאס פאסטאר-אמט, דאס אמט פון א גייסטליכען; דער טערמין וואס א פאסטאר איז אין אמט אין א געוויסען בעצירק; די גייסטליכע פון דער געמיינדע אלס קערפערשאפט.

pas'torist *n.* (פעס'-טאר-איסט) אן אידיליען-שרייבער, א הירטען-ליעדער דיכטער; אן אקטיאר וואס שטעלט פאר דאס דארפס-לעבען.

pas'torless *a.* (פעס'-טאר-לעס) אהן א פאסטאר, אהן א גייסטליכען.

pas'tor-like *a.* (פעס'-טאָר-לאַיק) ווי א פּאַסטאָר, ווי א גייסטליכער.

pas'torly *a.* (פעס'-טאָר-לי) ווי א פּאַס־טאָר, ווי א גייסטליכער; ווי עס פּאַסט פאַר א פּאַסטאָר.

pas'torship *n.* (פעס'-טאָר-שיפּ) דאָס אַמט אָדער די ווירדע פון א פּאַסטאָר.

pastourelle' *n.* (פעס-טוּה-רעל') אַזא בעוועגונג אין א קאַדריל.

past par'ticiple (פעסט פּאַר'-טי-סיפּל) דאָס פּאַרטיציפּיום אין דער פערגאַנגענער צייט. ז. *participle*.

past-per'fect *a.* and *n.* (פעסט-פּוּר'-פעקט) ז. *pluperfect*.

pas'try *n.* (פּייס'-טרי) געבעקס; פּאַשטעטען [ווי פּיראָגען, געפּילטע קוכען א. ד. ג.].

pas'try-cook *n.* (פּייס'-טרי-קוּק) א פּאַשטעטען אָדער פּיראָגען־בעקער; א רעס־טאָראַטאָר.

pas'try-man *n.* (פּייס'-טרי-מען) ז. *pastry-cook*.

pasturabil'ity *n.* (פעס-טשוּר-ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען ארויסברייננגען פּאַשע [פּיטערונג].

pas'turable *a.* (פעס'-טשוּר-עבל) וואָס טויג פאַר פּאַשע, גוט פאַר פּיטערניס.

pas'turage *n.* (פעס'-טשוּר-עדזש) פּיטע־רונג; דאָס פּיטערען בהמות אויף'ן גראָז; א פּיטערונגס־אָרט, לאַנד צום פּיטערען בהמות.

pas'ture *n.* and *v.* (פעס'-טשוּר) פּאַשע, פּיטערונג, קאָרמע; פּאַשען, פּיטערען; זיך פּאַשען, זיך פּיטערען.

pas'ture-ground *n.* (פעס'-טשוּר-גראַונד) ז. *pasture-land*.

pas'ture-land *n.* (פעס'-טשוּר-לענד) לאַנד וואָס דיענט פאַר פּאַשע; א לאַנקע.

pas'tureless *n.* (פעס'-טשוּר-לעס) וואָס האָט ניט קיין פּאַשע [צום פּיטערען בהמות].

pas'turer *n.* (פעס'-טשוּר-ער) א פּיטע־רער פון בהמות; איינער וואָס בעשעפ־טיגט זיך מיט פּאַסטובעריי.

pas'ty *a.* and *n.* (פּייס'-טי) טייגיג; קלייאיג, קלעפּיג; א פּאַשטעטע, א קוכען.

pat *n.*, *v.*, *a.* and *adv.* (פּעט) 1. א לייכ־טער קלאַפּ [מיט דער האַנד אָדער מיט'ן פינגער]; א גערויש פון לייכטע קלעפּ איי־נער נאָך'ן אַנדערען; 2. אַן אויפגעשלאָגע־נע מאַסע פון עפּעס [ווי א שטיק פּוטער, א שטיק טייג א. ד. ג.]; 3. לייכט קלאַ־פּען; לייכט אויפשלאָגען; 4. פּאַסיג, צו־געפּאַסט; טויגליך, בעקוועם; אויף א צו־געפּאַסטען אופן; ריכטיג אין פּונקט.

4. The plan fell out pat.

pat'-a-cake' *n.* (פּעט'-ע-קייק') ז. *patty-cake*.

patache' *n.* (פּע-טעש') [א וואַכט־שיף] א קליין שיפעל, וואָס ווערט געברויכט ארי־בערצופיהרען מענשען אָדער בעפעהלע פון איין שיף אויף א צווייטער].

patagi'um *n.* (פּעט-ע-דזשאַי'-אָם) די אויסגעצויגענע הויט, וואָס דיענט ביי פלי־הענדע חיות [ווי פלעדערמייז א. ד. ג.] אַלס פליגלען צו פליהען.

patch *n.*, *a.* and *v.* (פּעטש) א לאַטע, אַן ארויפגעלעגט אָדער איינגענעהט שטי־קעל צייג; אַ שעהנהייטס־פּלאַסטערל [א קליין שוואַרץ פּלאַסטערל, וואָס פרויען פלעגען אַנקלעפּען אויף'ן געזיכט אום זיך צוצופּוצען חן]; א קליין שטיקעלע צייג אָדער לעדער, וואָס ווערט ארייגעלעגט אין א ביקס־פּאַטראָן, כדי אַבצוטיילען דעם פּולווער פון דער קויל; א קליין שטיקעל לאַנד; א קלאַון, א פּאַיאַץ, א קאָמעדיאַנט; צוזאַמענגעשטעלט פון לאַטעס אָדער קליי־נע שטיקלעך; פערלאַטען; בעציערען דאָס פּנים מיט שעהנהייטס־פּלאַסטערלעך; אַבּ־פּאַרטאַטשעווען; מאַכען אַבּי־ווי; אריינ־לעגען אין א ביקס־פּאַטראָן א שטיקעל צייג אָדער לעדער, כדי אַבצוטיילען דעם פּולווער פון דער קויל.

patch'able *a.* (פּעטש'-עבל) וואָס קען פערלאַטעט ווערען.

patch'-box *n.* (פּעטש'-באָקס) א קעסט־לע צו האַלטען שעהנהייטס־פּלאַסטערלעך. ז. *patch*.

patched *a.* (פּעטשט) געקליי־פּערלאַטעט; דעט אין פערשיעדענע קאָלירען [ווי א קלאַון].

patch'er *n.* (פּעטש'-ער) א לאַטוטניק.

patch'ery *n.* (פּעטש'-ער-אי) פּאַרטאַ־טשריי; פּאַרטאַטשקע ארבייט; בעטרי־געריי, שווינדעל; היפּאָקריטסטווע, צביעות.

patch'iness *n.* (פּעטש'-אי-נעס) דאָס זיין צונויפגעשטעלט ווי פון לאַטעס; דאָס אויסזעהן ווי צונויפגעלאַטעט.

patch'ing *n.* (פּעטש'-אינג) דאָס לאַטע־נען, דאָס ארויפלעגען א לאַטע; א פער־לאַטעטער אָרט; א לאַטע; א לעדערעל אין ביקס־פּאַטראָן. ז. *patch*.

patch'ingly *adv.* (פּעטש'-אינג-לי) אויף א בעטריגערישען אָדער היפּאָקריטישען אופן.

patchou'li *n.* (פּע-טשוּה'-לי) די פּאַ־טשולי־פלאַנצע [אַזא פלאַנצע אין אָסט־אינדיען פון וועלכער עס ווערט געמאַכט פּאַרפיום]; פּאַרפיום געמאַכט פון דער פּאַטשולי־פלאַנצע.

patchou'ly *n.* (פּע-טשוּה'-לי) ז. *patchouli*.

patch'-pock'et *n.* (פּעטש'-פּאָק'-עט) אַן ארויפגענעהטע קעשענע [ווי אַן ארויפ־געלעגטע לאַטע].

patch'work *n.* (פּעטש'-הוואירק) לאַטו־טעריי, פּאַרטאַטשקע ארבייט; א שטיק ארבייט וואָס איז צונויפגעשטעלט פון שטיקלעך שטאָף פון פערשיעדענע קאָלירען [ווי מען מאַכט עס פאַר דעקעס, קאָוויא־רען א. ד. ג.].

patch'y *a.* (פּעטש'-אי) צוזאַמענגעלאַ־טעט, צונויפגעשטוקעוועט פון לאַטעס; פול מיט לאַטעס.

pate *n.* (פּייט) דער קאָפּ; דער שפּיץ קאָפּ; די פעל פון א קעלבערנעם קאָפּ; שכל, "קלעפּקיע", "קאָפּ".

pa'ted *a.* (פּיי'-טעד) קעפּיג.

patefac'tion *n.* (פּעט-אי-פעק'-שאָן) די אָפענבאַרונג, די ענטפּלעקונג.

patel'la *n.* (פּי-טעל'-ע) א קליין שיסע־לע אָדער טעלער; דאָס קניע־שיסעלע [דער פלאַכער אוואַלער שיסעל־פערמיגער קניע־ביין]; אין זאָאָלאָגיע — א טייל וואָס איז ענהליך צו א שיסעלע; דער ערשטער גע־לענק פון פוס ביים קערפּער פון אינזעק־טען; די ראַפּף־שנעקע. ז. *rock-limpet*.

pat'ellar *a.* (פּעט'-ע-לאַר) וואָס איז שייך צו דעם קניע־שיסעלע.

pat'en *n.* (פּעט'-ען) א ברייטער פלאַ־כער טעלער; א טאַץ; א פלאַכער טעלער אָדער טאַץ אויף וועלכען עס ליעגט דאָס הייליגע ברויט אין קירך.

pa'tency *n.* (פּיי'-טען-סי) דאָס זיין אָפען, דאָס זיין אָפען פאַנאַנדערגעשפּרייט.

pat'ent *a.*, *n.* and *v.* (פּעט'-ענט) אָפען; עפענטליך; אויסגעשפּרייט; פּאַטענטירט; געשיצט דורך א פּאַטענט; א פּריווילעגיע, א פּאַטענט־שיין, אַן אָפיציעלער דאָקומענט וואָס גאַראַנטירט וועלכע עס איז פּריווי־לעגיע; א פּאַטענט, אַן ערפינדונג; די גאַראַנטיע וואָס עס ווערט געגעבען פון דער רעגיערונג צו אַן ערפינדער, אַז ער האָט דאָס אויסשליסליכע רעכט פאַר א גע־וויסער צאָהל יאָהרען אויף זיין ערפינ־דונג און אַז קיין אַנדערער טאָר אָהן זיין ערלויבניס זיך מיט איהר ניט בענוצען אָדער זי פּאַבריצירען; פּאַטענטירען, ארויסנעהמען א פּאַטענט, פּערזיכערען דורך א פּאַטענט.

patentabil'ity *n.* (פּעט-ען-טע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען פּאַטענטירט ווערען [ווע־גען אַן ערפינדונג].

pat'entable *a.* (פּעט'-ען-טעבל) וואָס קען פּאַטענטירט ווערען [וועגען אַן ער־פינדונג].

patentee' *n.* (פּעט-ען-טיע') איינער וואָס האָט א פּאַטענט; איינער וועמען עס איז ארויסגעגעבען געוואָרען א פּאַטענט־שיין אָדער א פּריווילעגיע.

pat'ent leath'er (פּעט'-ענט לעטה'-ער) לאַקיער־לעדער, גלאַנץ־לעדער.

pat'ent med'icine (פּעט'-ענט מעד'-אי-סין) א פּאַטענטירטער היילמיטעל.

pat'ent of'fice (פּעט'-ענט אָפ'-איס) דאָס פּאַטענט־אַמט [דאָס ביוראָ אָדער דער דעפּאַרטאַמענט פון דער רעגיערונג, וואָס גיט ארויס פּאַטענט־צייגניסע צו ערפינ־דער].

pat'entor *n.* (פּעט'-ען-טאָר) איינער וואָס גיט ארויס א פּאַטענט; איינער וואָס האָט אָדער קריעגט א פּאַטענט.

pat'ent-right *n.* (פּעט'-ענט-ראַיט) פּאַ־טענט־רעכט, דאָס אויסשליסליכע רעכט וואָס ווערט גאַראַנטירט פון דער רעגיע־רונג צו אַן ערפינדער אויסצונוצען זיין ערפינדונג.

pat'ent-rolls *n.* (פּעט'-ענט-ראָולז) דאָס פּאַטענט־רעגיסטער [א בוך וואו עס ווערען פערשריבען אַלע ארויסגעגעבענע פּאַטענטען].

pa'ter *n.* (פּיי'-טער) א פּאַטער, א פּריס־טער, א מאָנאַך.

pat'era *n.* (פּעט'-ע-רא) אַן אָפּפער־בע־קען, אַזא פלאַכער בעקען וואָס די פּריס־טער אין אַלטען רוים פלעגען בענוצען פאַר טראַנק־אָפּפער [קרבן נסך]; אין ארכי־טעקטור — א טעלער־פערמיגע פּערציע־רונגס־בלום.

paterfamil'ias *n.* (פּיי-טער-פע-מיל'-אי-עס) דער פּאַטער פון דער פאַמיליע, דער הויפּט, דער עלטעסטער פון הויז.

pat'eriform *a.* (פּעט'-ע-רי-פּאָרם) טע־לער־פערמיג, וואָס האָט דעם אויסזעהן פון א פלאַכען טעלער אָדער טאַס.

pater'nal *a.* (פּיי-טוּר'-נעל) פּאַטער־ליך; וואָס קומט פון פּאַטער; פון פּאַ־טער'ס צד.

My paternal grandfather lived to a ripe old age.

pater'nalism *n.* (פּיי-טוּר'-נעל-איזם) פּאַטערנאַליזם, א פּאַטערליכע רעגיערונגס־סיסטעם, א סיסטעם וואו די רעגיערונג מישט זיך זעהר פיעל אין די פּריוואַטע אַנגעלעגענהייטען און געשעפטען פון די בירגער.

paternalis'tic *a.* (פּיי-טוּר-נע-ליס'-טיק) פּאַטערנאַליסטיש, וואָס איז שייך צו פּאַטערנאַליזם. ז. *paternalism*.

pater'nally *adv.* (פּיי-טוּר'-נע-לי) פּאַטערליך, אויף א פּאַטערליכען שטייגער.

pater'nity *n.* (פּיי-טוּר'-ני-טי) 1. פּאַ־טערשאַפט; פּאַטערליכקייט; 2. די אַבשטאַ־

מונג פון פאטער'ס צד; 3. פערפאסערשאפט, אורשפרונג, אבשטאמונג.
3. The paternity of this book was warmly disputed.

pa'ternos'ter *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער) פאטער־אונזער [א בעוואוסטע קריסטליכע תפלה, וועלכע פאנגט זיך אן מיט די לאטיינישע ווערטער "פאטער נאסטער"]; פאטשערעס אדער רויזען־קראנץ [א שנור קארעלען וואס די קאטויליקען בענוצען ביי זייערע תפלות. יעדער עלפטער קארעל פון דיעזער שנור איז גרעסער פון די איבריגע און די קאטויליקען צעהלען זיי ווען זיי זאגען די תפלה "פאטערנאסטער"]; דער עלפטער גרויסער קארעל פון די פאטשערעס; א פערציערונג, וועלכע איז עהנליך צו פאטשערעס.

pa'ternos'ter-pump *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער-פאמפ) א קייטען־פומפ. ז. *chain-pump*

pa'ternos'ter-wheel *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער-הוויעל) א קייטען־פומפ. ז. *chain-pump*

path *n. and v.* (פעטה) א וועג; א שטעג; אויסטרעטען א וועג; אויסלעגען אדער אויספלאסטערען א וועג; געהן.

pathet'ic *a. and n.* (פע-טהעט'-איק) פאטעטיש, ריהרענד; וואס איז שייך צו דער אוינגען־ראלע אדער צו דעם פאטעטישען נערוו; דער פאטעטישער אדער ראל־מוסקול־נערוו [איינער פון די נערוועו אין ארביט פון אויג].

pathet'ical *a.* (פע-טהעט'-אי-קעל) פאטעטיש, ריהרענד.

pathet'ically *adv.* (פע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א פאטעטישען אופן; ריהרענד.

pathet'icalness *n.* (פע-טהעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ריהרענד, דאס זיין פאטעטיש.

pathet'icus *n.* (פע-טהעט'-אי-קאס) א פאטעטישער נערוו, א ראל־מוסקול נערוו [איינער פון די נערוועו, וועלכע געפינען זיך אין דעם ארביט פון אויג].

path'etism *n.* (פעטה'-ע-טיזם) טהיריִשער מאגנעטיזם; מעזמעריזם. ז. *mesmerism*

path'etist *n.* (פעטה'-ע-טיסט) איינער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם. ז. *mesmerism*

path'finder *n.* (פעטה'-פאינ-דער) א וועג־פינדער; א פארשער; א פיאנער.

path'ic *a. and n.* (פעטה'-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהייט; א מאן וואס ווערט בענוצט פאר משכב זכור אדער פעדעראסטיע.

path'less *a.* (פעטה'-לעס) אהן א וועג, אהן אן אויסגעטראטענעם וועג.

pathogen'esis *n.* (פעטה-א-דזשען'-ע-סיס) דער אופן ווי א קראנקהייט ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך.

pathogenet'ic *a.* (פעטה-א-דזשי-נעט'-איק) ז. *pathogenic*

pathogen'ic *a.* (פעטה-א-דזשענ'-איק) וואס רופט ארויס א קראנקהייט.

pathog'enous *a.* (פע-טהאדזש'-ע-נאס) ז. *pathogenic*

pathog'eny *n.* (פע-טהאדזש'-ע-ני) די לעהרע וועגען ענטשטעהונג פון קראנקהייטען; דער אופן ווי א קראנקהייט ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך.

pathognomon'ic *a.* (פע-טהאג-נא-מאנ'-איק) וואס צייגט אן דורך וואס א קראנקהייט קען דערקענט ווערען; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א קראנקהייט [וואס איז נור צו געפינען אין דיעזער קראנקהייט און ניט אין קיין אנדערער].
The pathognomonic sign of love is jealousy.

pathog'nomy *n.* (פע-טהאג'-נא-מי) די לעהרע וועגען די סימפטאמען [סמנים] פון קראנקהייטען; די לעהרע וועגען די סימפטאמען פון מענשליכע ליידענשאפטען און אויפגערעגטע געפיהלען.

pathograph'ical *a.* (פעטה-א-גרעפ'-אי-קעל) פאטאגראפיש, וואס איז שייך צו פאטאגראפיע. ז. *pathography*

pathog'raphy *n.* (פע-טהאג'-רע-פי) פאטאגראפיע, א בעשרייבונג פון קראנקהייטען.

patholog'ic *a.* (פעטה-א-לאדזש'-איק) פאטאלאגיש; וואס איז שייך צו פאטאלאגיע [די לעהרע וועגען קראנקהייטען].

patholog'ical *a.* (פעטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *pathologic*

patholog'ically *adv.* (פעטה-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א פאטאלאגישען אופן; אין בעצוג צו פאטאלאגיע. ז. *pathology*

pathol'ogist *n.* (פע-טהאל'-א-דזשיסט) א פאטאלאגיסט, א קענער פון פאטאלאגיע. ז. *pathology*

pathol'ogy *n.* (פע-טהאל'-א-דזשי) פאטאלאגיע, די לעהרע וועגען קראנקהייטען.

pathopho'bia *n.* (פעטה-א-פאו'-בי-א) אן איבערטריבענע מורא פאר קראנקהייטען; א קראנקהאפטע מורא.

pathopœ'ia *n.* (פעטה-א-פיע'-יא) א רעדע וואס רייצט די ליידענשאפטען.

pa'thos *n.* (פיי'-טהאס) פאטהאס, אן אויסדרוק פון א שטארקער ליידענשאפטליכער בעגייסטערונג; אן אויסדרוק פון א געהויבענער שטימונג.
The speaker's address was full of pathos.

path'way *n.* (פעטה'-הוויי) א וועג; א שטעג.
They met in a pathway in the garden behind the house.

patib'ulary *a.* (פע-טיב'-יו-לע-רי) ווי א תליה.

patib'ulated *a.* (פע-טיב'-יו-ליי-טעד) אויפגעהאנגען אויף א תליה.

pa'tience *n.* (פיי'-שענס) געדולד; ענגלישער שפינאט, אמפפערקרויט אדער שטשאוו; אזא קארטען־שפיעל.

pa'tient *a. and n.* (פיי'-שענט) געדולדיג; געדולדיג אויסדויערענד; א פאציענט, א חולה, א קראנקער.

pa'tiently *adv.* (פיי'-שענט-לי) מיט געדולד, אויף א געדולדיגען אופן.

pat'ina *n.* (פעט'-אי-נא) פאטינא, אנטיקען־גריז, די גרינקייט אויף אלטע בראנז; א פאן, א ברייטער פלאכער טעלער.

pat'inated *a.* (פעט'-אי-ניי-טעד) בעדעקט מיט פאטינא. ז. *patina*

patina'tion *n.* (פעט-אי-ניי'-שאן) דאס בעדעקט ווערען מיט פאטינא. ז. *patina*

pat'io *n.* (פעט'-אי-או) א הויף פאר א הויז [אין שפאניען און אין שפאניש־אמעריקאנישע געגענדען].

pat'ly *adv.* (פעט'-לי) פאסליך, צונויפאסט, בעקוועם.

pat'ness *n.* (פעט'-נעס) בעקוועמליכקייט, פאסליכקייט, צונויפאסטקייט.

patois' *n.* (פע-טוא') א דיאלעקט, א דארפישע ארט ריידען, א גראבע רעדענסארט.

pa'tres conscrip'ti (פיי'-טריז קאנ-סקריפ'-טאי) פאטערס און אויסנעוועהלטע [אלס טיטול פון סענאטארען אין אלטען רוים].

pa'tria *n.* (פיי'-טרי-א) — אין זאאלאגיע דאס פאטערלאנד, דער אבשטאמונגס־פלאץ פון א געוויסען מין חיות.

pa'trial *n. and a.* (פיי'-טרי-על) אין גראמאטיק — א הויפט־ווארט געבילדעט פון דעם נאמען פון א לאנד [ווי למשל: אן ענגלענדער, א גאליציאנער]; וואס בעצייכענט א פאמיליע, א ראסע, א שבט אדער פאלק [וועגען ווערטער].

pa'triarch *n.* (פיי'-טרי-ארק) א פאטריארך, א פאמיליען־הערשער, א שטאם־פאטער [הויפטזעכליך די אידישע פאטריארכען: אברהם, יצחק ויעקב און יעקב'ס זיהן]; דער ראש פון אידישען סנהדרין, אן ערץ־בישאף, א הויכער קריסטליכער בעאמטער ביי די מארמאנען, א הויך־געאכטעטער מאן, עטוואס וואס רופט ארויס אכטונג.

pa'triarchal *a.* (פיי'-טרי-אר-קעל) פאטריארכיש; וואס איז שייך צו א פאטריארך [שטאם־פאטער]; וואס איז שייך צו אן ערץ־בישאף, אונטערווארפען אן ערץ־בישאף; פאטריארכאליש, וואס איז שייך צו דער פאטריארכאלישער ארדנונג אדער צום פאטריארכאט. ז. *patriarchy*

pa'triarchalism *n.* (פיי'-טרי-אר-קעל-איזם) פאטריארכאט, פאטריארכאלע ארדנונג. ז. *patriarchy*

pa'triarchally *adv.* (פיי'-טרי-אר-קעל-אי) ווי א פאטריארך; לויט דער פאטריארכאלישער ארדנונג. ז. *patriarchy*

pa'triarchate *n.* (פיי'-טרי-אר-קייט) דאס אמט אדער די הערשאפט פון א פאטריארך אדער ערץ־בישאף; דער בעצירק אונטער אן ערץ־בישאף; די וואהנונג פון אן ערץ־בישאף; פאטריארכאט. ז. *patriarchy*

patriar'chic *a.* (פיי-טרי-אר'-קיק) ז. *patriarchal*

pa'triarchism *n.* (פיי'-טרי-אר-קיזם) פאטריארכיזם, די הערשאפט פון א פאמיליען־פאטער אדער פאטריארך.

pa'triarchship *n.* (פיי'-טרי-ארק-שיפ) דאס אמט פון א פאטריארך [ערץ־בישאף].

pa'triarchy *n.* (פיי'-טרי-אר-קי) פאטריארכאט, פאטריארכאלע ארדנונג [די געזעלשאפטליכע ארדנונג, אין וועלכער די הערשאפט איבער דער פאמיליע און שבט ליעגט אין די הענד פון פאמיליען־פאטער אדער פון דעם הויפט פון די פערוואנדטע פאמיליען און די קרובה'שאפט און דאס ירושה־רעכט געהט נאך'ן פאטער, אין געגענזאץ צו מאטריארכאט אדער פרויען־הערשאפט. ז. *matriarchy*]; דער בעצירק אונטער דער יוריסדיקציע פון א פאטריארך אדער ערץ־בישאף.

patri'cian *n. and a.* (פיי-טריש'-ען) אין פארצייטיגען רוים — א פאטריציער, איינער וואס האט אבגעשטאמט פון די ערשטע רוימישע בירגער, אן אדעלינער, אן אריסטאקראט; וואס איז שייך צו די אלט־רוימישע סענאטארען אדער פאטריציער; אדעליג.

patri'cianhood *n.* (פיי-טריש'-ען-הוד) דאס זיין א פאטריציער [אן אריסטאקראט, אן אדעליגער]; פאטריציערטום, אדעל.

patri'cianism *n.* (פיי-טריש'-ען-איזם) דאס זיין א פאטריציער אדער אן אריסטאקראט, אדעליגקייט.

patri'ciate *n.* (פיי-טריש'-אי-אייט) דאס זיין א פאטריציער; די פאטריציער, אדעל, אריסטאקראטיע; די פעריאדע אין וועלכער איינער איז געווען א פאטריציער. ז. *patrician*

pat'ricidal *a.* (פעט'-רי-סאי-דעל) וואס

איז שייך צו א פאטער־מארד אדער פאַ־טער־מערדער.

pat'ricide *n.* (פעט'־רי־סאיד) א פאטער־מארד ; א פאטער־מערדער.

patrimo'nial *a.* (פעט־רי־מאָ'־ני־על) ערבליך, וואס איז געקומען בירושה פון עלטערען.

patrimo'nially *adv.* (פעט־רי־מאָ'־ני־על־אי) בירושה.

pat'rimony *n.* (פעט'־רי־מאָ־ני) א ירושה־גוט, א יהושה [פון עלטערען]; קירכליכע גיטער אדער איינקינפטע.

pa'triot *n. and a.* (פיי'־טרי־אָט) א פאטריאט ; פאטריאטיש.

patriot'ic *a.* (פיי־טרי־אָט'־איק) פאַט־ריאָטיש.

patriot'ical *a.* (פיי־טרי־אָט'־אי־קעל) פאטריאָטיש.

patriot'ically *adv.* (פיי־טרי־אָט'־אי־קעל־אי) מיט פאטריאָטיזם ; אויף א פאַט־ריאָטישען אופן.

pa'triotism *n.* (פיי'־טרי־אָט־איזם) פאטריאָטיזם.

pa'trist *n.* (פיי'־טריסט) א פאטריסט, איינער וואס איז גוט בעקאנט מיט דער לעבענס־געשיכטע אדער מיט די ווערק פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tic *a.* (פיי־טריס'־טיק) פאטריס־טיש, וואס איז שייך צו די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tical *a.* (פיי־טריס'־טי־קעל) ז. *patristic*

patris'tically *adv.* (פיי־טריס'־טי־קעל־אי) פאטריסטיש ; לויט די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'ticism *n.* (פיי־טריס'־טי־סיזם) די לעהרע אדער די ליטעראטור פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tics *n.* (פיי־טריס'־טיקס) פאטריס־טיק, פאטראלאָגיע [דאס שטודיום פון די לעהרען און פון דער ליטעראטור פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך].

patrol' *n. and v.* (פע־טראָל') א פאַט־רול, א רונד־וואך, אן אבכאָר ; פאטרולי־רונג ; פאטרולירען, האלטען רונד־וואך.

patrol'man *n.* (פע־טראָל'־מען) א פאַ־ליציסט ; איינער וואס פאטרולירט אדער האלט רונד־וואך.

patrol'ogy *n.* (פיי־טראָל'־א־דזשי) פאטריסטיק, פאטראָלאָגיע. ז. *patristics*

pa'tron *n., a. and v.* (פיי'־טראָן) 1. א פאטראָן, א בעשיצער ; א בעגינסטיגער ; אן אונטערשטיצער, א פערט־דינער ; א שוץ־הייליגער ; איינער וואס בעשטימט פאר א קירכליכען אמט ; 2. א בעל־הבית, אן איינענטימער ; וואס איז א פאטראָן אדער בעשיצער ; 3. פאטראָניזירען ; זיין א פאַט־ראָן, בעשיצער אדער אונטערשטיצער.

1. American millionaires often are patrons of art.

pa'tronage *n.* (פיי'־טראָנ־איידזש) 1. בעשיצונג, שוץ, בעגינסטיגונג, אונטער־שטיצונג ; 2. דער שוץ פון א הייליגען [ביי קריסטען] ; 3. די קאָנטראָל איבער דער אויסטיילונג פון קהל'שע עמטער ; די קהל'שע עמטער, וועמעס אויסטיילונג ווערט קאָנטראָלירט ; 4. פאטראָנאט [דאס בעשטימען אויף קירכליכע עמ־טער].

1. The concert was given under the patronage of well known persons. 3. The governor used the patronage of his office for the benefit of his party.

pa'tronal *a.* (פיי'־טראָנ־על) וואס איז א פאטראָן; בעשיצענד, פערטיידיגענד, בע־גינסטיגענד. ז. *patron*

pa'troness *n.* (פיי'־טראָנ־עס) א פאַט־ראָנין, א בעשיצעריז, א פערטיידיגעריז; א שוץ־הייליגע. ז. *patron*

pa'tronise *v.* (פיי'־טראָנ־איז) ז. *patronize*

pa'troniser *n.* (פיי'־טראָנ־אי־זער) ז. *patronizer*

pa'tronising *a.* (פיי'־טראָנ־אי־זינג) ז. *patronizing*

pa'tronisingly *adv.* (פיי'־טראָנ־אי־זינג־לי) ז. *patronizingly*

pa'tronize *v.* (פיי'־טראָנ־איז) 1. פאַט־ראָניזירען, העלפען, שטיצען, בעשיצען, בעגינסטיגען ; 2. בעהאנדלען מעשה גדול, אראָבלאזען זיך [ווי צו א קלענערען פון זיך].

1. We do not patronize cheap stores. 2. He patronized us with a few words.

pa'tronizer *n.* (פיי'־טראָנ־אי־זער) א בעשיצער, אן אונטערשטיצער, איינער וואס בעגינסטיגט אדער פאטראָניזירט.

pa'tronizing *a.* (פיי'־טראָנ־אי־זינג) 1. פאטראָניזירענד, שיצענד, אונטערשטי־צענד ; 2. בעהאנדלענדיג מעשה גדול אדער אראָבלאזענדיג זיך [צו א קלענע־רען פון זיך].

2. His manner is too patronizing to suit me.

pa'tronizingly *adv.* (פיי'־טראָנ־אי־זינג־לי) מעשה גדול, פון אויבען אראב, ווי אראָבלאזענדיג זיך [צו א קלענערען פון זיך].

pa'tronless *a.* (פיי'־טראָנ־לעס) שוצ־לאָז, אהן א בעשיצער, אהן אן אונטער־שטיצער.

patronomatol'ogy *n.* (פעט־רא־נאָמ־ע־טאָל'־א־דזשי) דאס שטודיום פון נע־מען פון פערזאָנען און זייער אבשטאמונג.

Pa'trons of Hus'bandry (פיי'־טראָנז אוו האָז'־בענד־רי) אן אמעריקא־נישער פערמער־אָרדען. ז. *granger*

patronym'ic *n. and a.* (פעט־רא־נימ'־איק) א פאטראָנימיקאָן [א נאמען וואס שטאמט פון דעם פאטער'ס נאמען אדער פון די נעמען פון פאָר־עלטערען, ווי למשל: לייווערסאָן, וויליאמסאָן, מעקדאָנאלד, ני־קאָלאיעוויטש א. ז. וו.]; א פאמיליען־נאמען ; פאטראָנימיש, וואס איז שייך צו א פאטער־נאמען אדער פאמיליען־נאמען, וואס איז שייך צו יענער געזעלשאפטלי־כער אָרדנונג, וואו קינדער בעלאנגען צו דעם פאטער'ס פאמיליע און טראגען דעם נאמען פון דעם פאטער'ס פאמיליע.

patronym'ical *a.* (פעט־רא־נימ'־אי־קעל) פאטראָנימיש. ז. *patronymic*

patron'ymy *n.* (פעט־ראָנ'־אי־מי) פאטראָנימיע [די געזעלשאפטליכע אָרד־נונג, אין וועלכער פאמיליען־נעמען גע‍הען איבער פון פאטער צום זוהן, אין נעגענ־זאץ צו מאטראָנימיע, וואו דער פאמי־ליען־נאמען געהט איבער פון דער מוטער צו דער טאכטער].

patroon' *n.* (פע־טרוהן') א פאטרון [אונטער דער פארצייטיגער האלענדישער הערשאפט אין די איצטיגע שטאטען ניו יארק און ניו דזשוירזי, אין די פער־אייניגטע שטאטען פון אמעריקא — איי־נער וואס האט געקראגען פון דער רעגיע־רונג א טראקט לאנד מיט די רעכטען פון די פארצייטיגע פעאָדאלען אדער פריצים. די פריווילעגיעס פון די פאטרונען זיינען אבגעשאפט געוואָרען אין יאהר 1850].

patroon'ship *n.* (פע־טרוהנ'־שיפ) דאס זיין א פאטרון, די פריווילעגיעס פון א פאטרון. ז. *patroon*

pat'ten *n.* (פעט'־ען) א הילצערנער שוך ; א שוך מיט א הילצערנער זויל [פאדעשווע]; דער פוס פון א זייל אין א געביידע ; די קלאָץ, וואס דיענט אלס פונדאמענט פאר א וואנד.

pat'tened *a.* (פעט'־ענד) אין הילצערנע שיך, וואס טראגט שיך מיט הילצערנע זוילען.

pat'ter *n. and v.* (פעט'־ער) קלאפען, שנעל און דריבנע קלאפען [ווי א רע־גען]; מורמלען ; רעדען אדער זאגען שנעל ; געהן מיט שנעלע טריט, מאכענדיג דערביי א רויש ווי פון א פאלענדען רע־גען; מתפלל זיין, דאַווענען ; א קלאפען [ווי פון א רעגען]; דאס מורמלען ; דאס רעדען אדער זאגען שנעל ; פלוידעריי ; א דיאלעקט, א זשארגאָן.

pat'terer *n.* (פעט'־ער־ער) א מורמלער, איינער וואס רעדט שנעל ; א הויזירער אדער פעדלער וואס ציהט צו קונים אין די גאסען דורך לאנגע רעדעס.

pat'ter flash (פעט'־ער פלעש) רעדען א זשארגאָן ; רעדען גנבים־שפראך.

pat'tern *n. and v.* (פעט'־ערן) 1. מאָדעל, א שאבלאָן ; 2. אן אוזאר, א מוסטער ; 3. א גענוגענדע צאהל אדער מאס פון א מאטעריאל פאר א גאנצער זאך ; 4. דיענען אלס מוסטער ; מאכען אוזארען.

2. The silk is of a beautiful pattern. 3. We bought a pattern of dress-material. 4. He is a man to be patterned after.

pat'tern-book *n.* (פעט'־ערן־בוק) א בוך פון מוסטערען.

pat'tern-card *n.* (פעט'־ערנ־קארד) א מוסטער־קארטע, א קארטע מיט אויפגע־קלעפטע מוסטערען ; א בוך פון מוסטער־קארטען.

pat'tern-ma'ker *n.* (פעט'־ערנ־מיי'־קער) א מאָדעלען־מאכער, א מוסטערען־מאכער.

pat'teroon *n.* (פעט'־ער־אוהן) ז. *patroon*

pat'ter-song *n.* (פעט'־ער־סאָהנג) א ליעד, וואס ווערט געזונגען זעהר שנעל.

pat'ty *n.* (פעט'־אי) א קליינער פאשטעט, א קליינער געפילטער קוכען.

pat'ty-cake *n.* (פעט'־אי־קייק) פאטש־פאטש־קיכעלעך [א קינדער־שפיעל, ביי וועלכער זיי זינגען און פאטשען צו מיט די הענטלעך].

pat'ty-pan *n.* (פעט'־אי־פען) א פאש־טעט־בלעך, א בלעך צום באקען קליינע פאשטעטען אדער געפילטע קוכענס.

pat'ulous *a.* (פעטש'־יו־לאָס) פאנאנ־דערגעשפרייט, אפען.

pau'cify *v.* (פאָה'־סי־פאי) מאכען ווע־ניג, מאכען עס זאל זיין ווינציג.

pau'city *n.* (פאָה'־סי־טי) וועניגקייט, ווינציגקייט.

paul *n.* (פאָהל) אן אבהאלטס־האקען. ז. *pawl*

pau'lin *n.* (פאָה'־לין) גראבע לייוונט.

Pau'linism *n.* (פאָה'־לינ־איזם) די לעהרע פון דעם אפאסטאל פאול ; עטוואס כאראקטעריסטישעס פאר דעם אפאסטאל פאול און זיינע לעהרען.

Pau'linist *n.* (פאָה'־לינ־איסט) א פאָו־ליסט, אן אנהענגער פון דעם אפאסטאל פאול'ס לעהרען.

Pau'list *n.* (פאָה'־ליסט) א פאול־מאנאך [איינער פון א מאנאכען־אָרדען, וואס האלט זיך אן די לעהרען פון אפאסטאל פאול ; א מיטגליעד פון אן אמעריקאני־שען קאטוילישען מיסיאָנערען־אָרדען].

paunch *n.* (פאהנטש) דער בויך; דער ערשטער מאגען פון די מעלי גרה.

paun'chiness *n.* (פאהנ'-טשי-נעס) דיק⸗בייכיגקייט.

paun'chy *a.* (פאהנ'-טשי) דיק⸗בייכיג.

pau'per *n. and a.* (פאה'-פער) א פאופער, אן ארימאן, א בעטלער, א שנארער; וואס איז שייך צו ארימע לייט.

pauperisa'tion *n.* (פאה-פער-אי-זיי'-שאן) ז. *pauperization*

pau'perise *v.* (פאה'-פער-איז) ז. *pauperize*

pau'perism *n.* (פאה'-פער-איזם) פאופעריזם, ארימקייט, בעטלער⸗שטאנד; בעטלערשאפט, בעטלער, ארימע לייט [בכלל].

pauperiza'tion *n.* (פאה-פער-אי-זיי'-שאן) פערארימונג.

pau'perize *v.* (פאה'-פער-איז) פאופעריזירען, פערארימען.

pau'sal *a.* (פאה'-זעל) וואס איז שייך צו א פויזע. ז. *pause*

pause *n. and v.* (פאהז) א פויזע, א קורצער אבשטעל, אן אברוה אדער אונטערברעכונג; אין מוזיק⸗נאטען — א פויזע⸗צייכען אדער א צייכען [𝄐 אדער 𝄑] וואס צייגט, אז א טאן קען געצויגען ווערען ווי לאנג מען וויל; דאס וואקלען זיך, דאס איבערלעגען זיך; אונענטשלאסענהייט; מאכען א פויזע, זיך אבשטעלען, אונטערברעכען; צענגערען, זיך וואקלען, זיין אונענטשלאסען, ניט האבען קיין חשק צו עפעס; אבלעגען.

pause'fully *adv.* (פאהז'-פול-אי) אבהאלטענד; אונטערברעכענד; צווינגענדיג צו מאכען א פויזע.

pause'less *a.* (פאהז'-לעס) אונאויפהערליך, אהן אונטערברעכונג.
The pauseless activity of life.

pause'lessly *adv.* (פאהז'-לעס-לי) אהן אונטערברעכונג, אהן אויפהער.
A cool wind streamed pauselessly down the valley.

pau'ser *n.* (פאה'-זער) איינער וואס שטעלט זיך אב אדער מאכט א פויזע; איינער וואס דענקט נאך וועגען עפעס.

pause upon' (פאהז א-פאן') זיך אבשטעלען אויף עפעס; זיך פערטראכטען אויף עפעס.

pau'sing *n.* (פאה'-זינג) א פויזע, א צייטווייליגע אונטערברעכונג.

pau'singly *adv.* (פאה'-זינג-לי) זיך אבשטעלענדיג, מיט פויזען אדער אונטערברעכונגען; נאכדענקענדיג.

paut *n.* (פאהט) יוטע [אינדישער פלאקס].

pa'vage *n.* (פיי'-וועדזש) ברוקיר⸗געלד [ביישטייערונג אדער שטייער פאר ברוקירען גאסען און אויסלעגען וועגען]; דורכגאנג⸗געלד [אן אבצאהל פאר דעם רעכט דורכצוגעהן איינעמס לאנד].

pav'an *n.* (פעוו'-ען) אזא לאנגזאמער שפאנישער אדער איטאליענישער טאנץ; מוזיק פאר אזא טאנץ.

pave *v.* (פייוו) פלאסטערען, ברוקירען; אויסלעגען א וועג.

paved *a.* (פייווד) ברוקירט, געפלאסטערט; עהנליך צו ברוקירונג.

pave'ment *n. and v.* (פייוו'-מענט) פלאסטערונג, א ברוק, א טראטואר; א ברוק⸗עהנליכער געבוי [פון קערפער⸗טיילען]; ברוקירען, פלאסטערען.

pave'ment-ram'mer *n.* (פייוו'-מענט-רעמ'-ער) א ברוקיר⸗מאשין [איינצושלאגען ברוק⸗שטיינער].

pav'en *n.* (פעוו'-ען) ז. *pavan*

pa'ver *n.* (פיי'-ווער) א פלאסטערער, א ברוקירער; א ראמבאק [אריינצוקלאפען ברוקיר⸗שטיינער]; א ברוק⸗שטיין, א פלאסטער⸗ציגעל. ז. *paving-rammer*

pa'vers' ram'mer (פיי'-ווערז רעמ'-ער) ז. *paving-rammer*

pave the way (פייוו טהי הוויי) אויסטרעטען א וועג; מאכען אן אנפאנג.
His manly letter paved the way for a reconciliation with his wife.

pa'viage *n.* (פיי'-ווי-עדזש) ז. *pavage*

pavid'ity *n.* (פע-וויד'-אי-טי) שרעקעדיגקייט.

pavil'ion *n. and v.* (פע-וויל'-יאן) א געצעלט, א ביידעל; א פאוויליאן, א נעבען⸗געביידע; דער אויסערער אויער⸗טייל; א פלאג; בעזארגען מיט א פאוויליאן אדער געצעלט; בעשיצען אין א געצעלט.

pa'ving *n.* (פיי'-ווינג) ברוקירונג, פלאסטערונג; ברוק.

pa'ving-bee'tle *n.* (פיי'-ווינג-ביע'טל) ז. *paving-rammer*

pa'ving-machine' *n.* (פיי'-ווינג-מע-שין') א ברוק⸗מאשין [צום איינשלאגען ברוק⸗שטיינער אדער צום אויסגלייכען אן אספאלט⸗פלאסטערונג].

pa'ving-ram'mer *n.* (פיי'-ווינג-רעמ'-ער) א טראמבאווקע, א ראמבאק אדער ברוקיר⸗קלאץ [צום איינשלאגען ברוק⸗שטיינער].

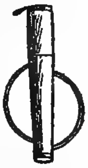
Paving-rammer

pa'ving-stone *n.* (פיי'-ווינג-סטאון) א פלאסטער⸗שטיין, א ברוקיר⸗שטיין.

pa'ving-tile *n.* (פיי'-ווינג-טאיל) א פלאסטער⸗ציגעל.

pa'vior *n.* (פיי'-וויער) ז. *paver*

Pa'vo *n.* (פיי'-וואו) דער מין פאווען; דאס פאווע⸗שטערנבילד [אזא שטערן⸗גרופע].

Pavo

pavo'nian *a.* (פע-וואו'-ני-ען) פאווען⸗עהנליך, וואס איז שייך צו א פאווע; וואס פוצט זיך, וואס ציערט זיך [הויפטזעכליך אהן געשמאק פדער אום זיך צו ווארפען אין די אויגען].

pav'onine *a. and n.* (פעוו'-א-נין) פאוויש, וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פאווע; וואס ציערט זיך, וואס פוצט זיך; א שימערירענדער גלאנץ [ווי פון דעם עק פון א פאווע].

pavo'nious *a.* (פע-וואו'-ני-אס) מיט אויגען⸗עהנליכע פלעקען [ווי דער עק פון א פאווע].

paw *n. and v.* (פאה) 1. א לאפע; א שפיצעל; 2. אויסציהען די לאפעס אדער פאדערשטע פיס, קלאפען אדער קראצען מיט די לאפעס; 3. אונגעשיקט האלטען אדער אומגעהן ארום עפעס; 4. חנפ'נען, זיך אונטערלעקען [ווי א הונד].
2. The lion pawed the ground.

pawed *a.* (פאהד) מיט לאפעס; ברייט⸗פיסיג.

pawl *n. and v.* (פאהל) אן אבהאלטס⸗האקען [פעסטצוהאלטען א ראד, הויב⸗מאשין אויף א שיף א. ז. וו. אדער זיי ניט לאזען זיך בעוועגען צוריק]; בעפעסטיגען מיט אן אבהאלטס⸗האקען.

pawn *n. and v.* (פאהן) א משכון; דאס זיין פער'משכונ'ט אדער דאס דיענען אלס משכון; א לאמבארד; א לייה⸗אנשטאלט [אויף משכנות]; א פויער אדער סאלדאטעל [אין שאך⸗שפיעל]; פער'משכונ'ען.

paw'nable *a.* (פאה'-נעבל) וואס קען פער'משכונ'ט ווערען.

pawn'broker *n.* (פאהנ'-בראו-קער) איינער וואס לייהט געלד אויף משכנות, אן איינענטימער פון א לאמבארד.

pawn'broker's balls (פאהנ'-בראו-קערז באהלז) די דריי נעגילטע באלען, וואס דיענען אלס צייכען אדער שילד פון אן אמעריקאנער לאמבארד [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pawn'broking *n.* (פאהנ'-בראו-קינג) דאס לייהען געלד אויף משכנות.

pawnee' *n.* (פאה-ניע') איינער וועמען מען גיט א משכון.

paw'ner *n.* (פאה'-נער) איינער וואס גיט א משכון.

paw'nor *n.* (פאה'-נאר) ז. *pawner*

pawn'shop *n.* (פאהנ'-שאפ) א לאמבארד [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pawn'-tick'et *n.* (פאהנ'-טיק'-עט) א לאמבארד⸗צעטעל.

pawpaw' *n.* (פאה-פאה') ז. *papaw*

pax *n.* (פעקס) פריעדען, דאס פריעדענס⸗ברעטעל [ביי די קאטויליקען — א ברעטעל מיט א הייליגען בילד, וואס מען פלעגט אמאל קושען ביי געוויסע נאטעס⸗דיענסטע]; דער פריעדענס⸗קוש [דאס קושען איינער דעם צווייטען אדער דאס פריעדענס⸗ברעטעל ביי געוויסע קאטוילישע גאטעס⸗דיענסטע].

pax'-board *n.* (פעקס'-באורד) דאס פריעדענס⸗ברעטעל [ביי די קאטויליקען]. ז. *pax*

pax vobis'cum (פעקס ווא-ביס'-קאם) פריעדען מיט אייך! [א בעגריסונג].

pax'wax *n.* (פעקס'-הוועקס) ז. *packwax*

pay *n. and v.* (פיי) צאהלונג, געצאהלט, לוין, בעלוינונג, געהאלט; צאהלען, בעצאהלען; בעלוינען; געבען, שענקען; "אריינקאטעווען", בעשטראפען; איינשמירען אדער אויסשמירען מיט פעך, חלב א. ד. ג. [וועגען די שטריק, זענלען א. ד. ג. פון א שיף].

pay a bal'ance (פיי ע בעל'-ענס) בעצאהלען דעם דיפערענץ אדער דעם רעשט פון א חשבון.

pay'able *a.* (פיי'-עבל) צאהלבאר, וואס קען אדער דארף בעצאהלט ווערען.

pay'able on demand' (פיי'-עבל אן די-מענד') צאהלבאר צו יעדער צייט ווען עס ווערט נור נעמאהנט [וועגען וועקסלען, רעכנונגען א. ז. וו.].
The note is payable on demand.

pay'ably *adv.* (פיי'-ע-בלי) אזוי אז עס זאל זיך לוינען, אויף דעם אופן עס זאל זיך בעצאהלען.

pay atten'tion (פיי ע-טענ'-שאן) שענקען אויפמערקזאמקייט, אכטונג געבען.
Children ! Pay attention.

pay a vis'it (פיי ע וויז'-איט) מאכען א בעזוך, אבשטאטען א וויזיט.

pay'-bill *n.* (פיי'-ביל) א צאהלונגס-צעטעל [אן אויספיהרליכער צעטעל וויפיעל מען דארף אויסצאהלען געלד, ווי פאר ארבייטער, סאלדאטען א. ד. ג.].

pay'-car *n.* (פיי'-קאר) א צאהל-וואגאן [א וואגאן אין וועלכען דער צאהל-מייסטער פיהרט דאס געלד צו בעצאהלען די ארבייטער אויף אן אייזענבאהן-ליניע].

pay'-clerk *n.* (פיי'-קלוירק) א צאהל-קלערק, אן אנגעשטעלטער אין אן אונטערנעהמונג וואס צאהלט אויס די אנגעשטעלטע זייער לוין; א קלערק ביי דעם צאהל-מייסטער אין דער אמעריקאנער ארמעע אדער פלאטע.

pay com'pliments (פיי קאמ'-פלי-מענטס) מאכען קאמפלימענטען.

pay'-corps *n.* (פיי'-קאור) דער צאהל-מייסטערס-קארפוס אין דער אמעריקאנער קריעגס-פלאטע.

pay court (פיי קאורט) זיך שדכ'ענען, אוכאזשיווען.

pay'-day *n.* (פיי'-דיי) דער צאהל-טאג, דער טאג אין וועלכען עס ווערט געצאהלט אין אן אונטערנעהמונג לוין צו ארבייטער און אנגעשטעלטע; דער טאג אין וועלכען מען דארף בעצאהלען א וועקסעל, א חוב א. ד. ג.

pay def'erence (פיי דעפ'-ע-רענס) אבגעבען כבוד.

pay'-direc'tor *n.* (פיי'-די-רעק'-טאר) א צאהל-דירעקטאר [א העכערער בעאמטער אין דעם צאהל-מייסטערס קארפוס פון דער אמעריקאנער קריעגס-פלאטע].

pay dirt (פיי דוירט) ערד וועלכע ענט-האלט גענוג געלד דאס עס זאל בעצאהלען דעם געלד-גרעבער'ס טרחה.

pay down (פיי דאון) בעצאהלען אויף'ן ארט, בעצאהלען מיט מזומנים.

pay down pen'itence (פיי דאון פענ'-אי-טענס) שטארק חרטה האבען.

payee' *n.* (פיי-אי') די פערזאן וועמען מען דארף צאהלען; דער פארציייגער פון א וועקסעל, איינער וועמען מען דארף צאהלען א וועקסעל.

pay'er *n.* (פיי'-ער) א צאהלער; דער וואס דארף בעצאהלען א וועקסעל.

pay for (פיי פאר) 1. בעצאהלען רבי-געלד; 2. בעצאהלען, בעצאהלען די קאסטען.

1 Men often must pay dearly for their mistakes.

pay for a dead horse (פיי פאר ע דעד האהרס) ארויסוואַרפען געלד אין בלאַטע, צאהלען פאר א נעכטיגען טאג.

pay grav'el (פיי גרעוו'-על)
ז. *pay dirt*.

pay hom'age (פיי האמ'-עדזש) פערעה-רען, אבגעבען כבוד.

pay hon'or (פיי אנ'-אר) געבען עהרע, געבען כבוד.

pay in kind (פיי אין קאינד) צאהלען מיט פראדוקטען [ניט מיט געלד]; בע-צאהלען מדה כנגד מדה.

pay'-inspec'tor *n.* (פיי'-אין-ספעק'-טאר) א צאהל-אינספעקטאר [א העכערער בעאמטער פון דעם צאהל-מייסטערס קאר-פוס אין דער אמעריקאנער קריעגס-פלא-טע].

pay'-list *n.* (פיי'-ליסט) א צאהלונגס-ליסט [א ליסט וואו עס ווערט אויסגערעכענט וועמען מען דארף צאהלען, בעזאנדערס די פיערטעל-יעהריגע ליסט וואס ווערט צו-געשטעלט אין דעם צאהל-אמט פון קריעגס-דעפארטאמענט].

pay'master *n.* (פיי'-מעס-טער) א צאהל-מייסטער, איינער וואס צאהלט אויס אין אן אונטערנעהמונג לוין צו די ארבייטער און צו די אנגעשטעלטע; א בעאמ-טער אין דער ארמעע וואס צאהלט אויס די אפיציערען און די סאלדאטען זייער גע-האלט; א בעאמטער אין דער אמעריקא-נער קריעגס-פלאטע, וועלכער האט די אויפ-זיכט אויף געלד, פראוויזיאן, קליידער א. ד. ג.

pay'mastership *n.* (פיי'-מעס-טער-שיפ) דאס אמט פון א צאהל-מייסטער.

pay'ment *n.* (פיי'-מענט) 1. א צאהלונג; א געצאהלט, א בעלוינונג; 2. א בעשטרא-פונג.

2. The waggish child got his payment from his father.

pay'nim *n.* and *a.* (פיי'-נים) געצענ-דיענער; געצענדיענערטום; א געצענדיע-נער; געצענדיענעריש.

pay'nize *v.* (פיי'-נאיז) פערהארטעווען האלץ דורך געוויסע כעמישע מיטלען.

pay off (פיי אף) 1. בעצאהלען, אבצאה-לען; אבצאהלען און אבלאזען די מאנשאפט פון א שיף; 2. אבדרעהען זיך פון דער ווינד-ריכטונג [ווענען א שיף].

2. The little vessel paid off from the wind.

pay'-of'fice *n.* (פיי'-אפ'-איס) א צאהל-קאנטאר; א צאהל-אמט.

pay old scores (פיי אולד סקאורז) בע-צאהלען אלטע חובות; זיך אברעכענען מיט א שונא.

pay one in his own coin (פיי הוואן אין היז און קאין) צאהלען מיט דערזעל-בער מטבע, צאהלען מדה כנגד מדה.

pay one out (פיי הוואן אוט) מיטטיג אויסצאהלען, דורכברעכען גוט די ביינער.

pay one's foot'ing (פיי הוואנז פוט'-אינג) אויסצאהלען טרינק-געלד, שטעלען משקה [ביי קריגען א נייע שטעלע אדער עפענען א געשעפט א. ד. ג.].

pay one's last debt (פיי הוואנז לעסט דעט) "אבצאהלען דעם לעצטען חוב", שטארבען.

pay one's way (פיי הוואנז וויי) זיך דורכשלאגען מיט איינענע כחות.

pay out (פיי אוט) אבצאהלען, פאלשטענ-דיג בעצאהלען; נאכלאזען אדער אבלאזען [ווענען אן אנגעצויגענעם שטריק פון א שיף].

pay regards' (פיי רי-גארדז') לאזען גריסען, אבגעבען כבוד.

pay respects' (פיי רי-ספעקטס') אכטען.

pay'-roll *n.* (פיי'-ראול) די צאהל-ליסט [א ליסט וואו עס ווערען פערשריבען די פערזאנען, וועלכע מען דארף צאהלען גע-האלט אדער לוין און די סומע פון גע-האלט].

pay'sage *n.* (פיי'-סעדזש) א פייזאזש, א לאנדשאפט.

pay'sagist *n.* (פיי'-סע-דזשיסט) א פייזאזשיסט, א לאנדשאפטען-מאלער.

pay sta'tion (פיי-סטיי'-שאן) א צאה-לונגס-שטעלע [אן ארט וואו מען צאהלט אויס געהאלט]; א פלאץ וואו מען קען בענוצען א טעלעפאן פאר געצאהלט.

pay the debt of na'ture (פיי טהי דעט אוו ניי'-טשור) "אבצאהלען דער נא-טור איהר חוב", שטארבען.

pay the fid'dler (פיי טהי פיד'-לער)
ז. *pay the piper*.

pay the last du'ty (פיי טהי לעסט דיו'-טי) אבגעבען אימעצען דעם לעצטען כבוד, געהן צו אימעצענס לויה.

pay the pi'per (פיי טהי פאי'-פער) צאהלען די מטבע; טראגען די קאסטען.

I am going to Europe for pleasure. My father will pay the piper.

pay the shot (פיי טהי שאט) צאהלען די קאסטען, טראגען די אויסגאבען.

pay up (פיי אפ) אבצאהלען.

pea *n.* (פיע) אן ארבעס; די רויג אדער איקרע פון געוויסע פיש; א פאווע.

pea'-bean *n.* (פיע'-ביען) א קליינער ווייסער באב, א ווייסע פאסאליע.

pea'-bird *n.* (פיע'-בוירד) אזא פיפ-משענד פויגעלע, עהנליך צו א האלץ-פיקער אדער דיאטעל.

pea'-bug *n.* (פיע'-באג) ז. *pea-weevil*.

peace *n.* (פיעס) פריעדען; שלום; רוה, שטילקייט; א פריעדענס-אבמאך.

peace'able *a.* (פיעס'-עבל) פריעדליך, רוהיג.

peace'ableness *n.* (פיעס'-עבל-נעס) פריעדליכקייט, רוהיגקייט.

peace'ably *adv.* (פיעס'-ע-בלי) אויף א פריעדליכען אדער רוהיגען שטייגער.

peace'-brea'ker *n.* (פיעס'-בריי'-קער) א פריעדענס-ברעכער; איינער וואס צו-שטערט דעם שלום.

peace'ful *a.* (פיעס'-פול) פריעדליך; רו-היג; געלאסען.

peace'fully *adv.* (פיעס'-פול-אי) אויף א פריעדליכען, רוהיגען אדער געלאסענעם שטייגער.

peace'fulness *n.* (פיעס'-פול-נעס) פריעדליכקייט; רוהיגקייט; געלאסענקייט.

peace'-gild *n.* (פיעס'-גילד) די פריע-דענס-גילדיע [איינע פון די מיטעלאלטער-ליכע ארגאניזאציאנען, וועלכע האבען גע-האט דעם צוועק צו פערטיידיגען זייערע מיטגליעדער פון אונגערעכטיגקייט און אונטערשטיצען די פרייהייט].

peace'less *a.* (פיעס'-לעס) פריעדענלאז, אהן פריעדען.

peace'lessness *n.* (פיעס'-לעס-נעס) פריעדענלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פריעדליכקייט.

peace'maker *n.* (פיעס'-מיי-קער) א פריעדענס-מאכער, א שלום-מאכער.

peace'-of'fering *n.* (פיעס'-אפ'-ער-אינג) א פריעדענס-אפפער [קרבן שלמים].

peace'-of'ficer *n.* (פיעס'-אפ'-אי-סער) א פריעדענס-בעאמטער, א שעריף.

peace of mind (פיעס אוו מאינד) זעעלען-רוה; א רוהיג געמיטה; א רוהי-גער קאפ.

peace'-par'ty *n.* (פיעס'-פאר'-טי) א פריעדענס-פארטיי, א פארטיי וואס האלט פאר שלום.

peace'-pipe *n.* (פיעס'-פאיפ) די פריע-דענס-ליולקע [די ליולקע וואס צוזאמענגע-קומענע פארשטעהער פון אינדיאנישע שבטים אין אמעריקא רויכערען אלס סמן פון שלום].

peach *n.* (פיעטש) א פערסיק [אזא פלוים-עהנליכע פרוכט]; א פערסיק-בוים [אויף וועלכען עס וואקסען פערסיקעס].

Peach

pea'-cha'fer *n.* (פיע'-טשיי'-פער) ז. *pea-weevil*.

peach'-blight *n.* (פיעטש'-בלאיט) אזא שוואמיגער אנוואוקס אויף פערסיק-בוימער, וועלכער פערדארבט די בוימער אדער די פרוכט.

peach'-blos'som *n.* and *a.* (פיעטש'-

בלאס'-אם) די בליהונג פון א פערסיק; א העל-געלבער קאליר; וואס איז שייך צו דער בליהונג פון א פערסיק-בוים.

peach'blow *n.* (פיעטש'-בלאו) א גלאזור פון א מין רויטען אדער העל-געלבען פאר-צעליי; א מין קארטאפעל.

peach'-bor'er *n.* (פיעטש'-באור'-ער) אן אינזעקט, וועלכער בויערט זיך אין דער קארע פון א פערסיק-בוים און לעגט דאר-טען זיינע אייעלעך.

peach'-bran'dy *n.* (פיעטש'-ברענ'-די) דער פערסיקא-ליקער [א ליקער אדער שנאפס פון דעם זאפט פון פערסיקעס].

peach'-col'or *n.* (פיעטש'-קאל'-אר) פערסיק-קאליר [א העל-געלבער קאליר].

peach'-col'ored *a.* (פיעטש'-קאל'-ארד) פון א פערסיק-קאליר, פון העל-געל-בער פארב.

peach'-down *n.* (פיעטש'-דאון) די ווייכע פוך פון דער שאלעכץ פון א פער-סיק.

pea'cher *n.* (פיע'-טשער) א מוסר [דא-פ-נאסטשיק].

pea'chery *n.* (פיע'-טשער-אי) א פלאץ וואו עס וואקסען פערסיק-בוימער.

peach'-house *n.* (פיעטש'-האוס) אן אראנזשערע, וואו עס וואקסען פערסי-קעס.

pea'-chick *n.* (פיע'-טשיק) א יונגע פאווע.

peach'-stone *n.* (פיעטש'-סטאון) דאס ביינדעל אדער קערן פון א פערסיק.

peach'-tree *n.* (פיעטש'-טריע) א פער-סיק-בוים.

pea'chy *a.* (פיע'-טשי) ווי א פערסיק; עהנליך צו א פערסיק.

peach'-yel'lows *n.* (פיעטש'-יעל'-אוז) א מין קראנקהייט פון פערסיקעס-בוימער.

pea'-coal *n.* (פיע'-קאול) זעהר קליי-נע קויהלען, ווי ארבעס.

pea'cock *n.* and *v.* (פיע'-קאק) 1. א פאוליז, דער זכר פון א פאווע; 2. ארויס-שטעלען זיך מיט גדלות; 3. האלטען זיך מיט שטאלץ; געהן ווי א פאווע.

3. She peacocked up and down the terrace.

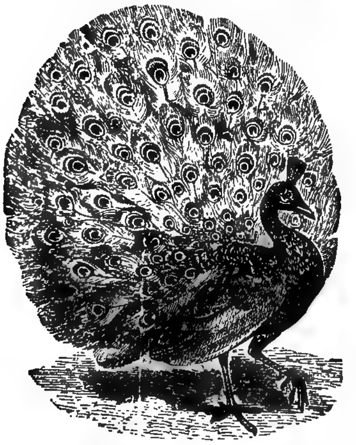

Peacock

pea'cock-but'terfly *n.* (פיע'-קאק-באט'-ער-פלאי) א זומער-פויגעלע אדער באבעלע, וועלכע האט אויף די פליגלען גלאנציגע פלעקען ווי די פעדערען פון א פאווע.

pea'cock-fish *n.* (פיע'-קאק-פיש) דער פאווע-פיש [אן אייראפעאישער ים-פיש, וועלכער גלאנצט אב. מיט גרינע, בלויע, רויטע און ווייסע קאלירען].

pea'cock-pheas'ant *n.* (פיע'-קאק-פעז'-ענט) א פאזאן [אזא פויגעל] מיט פאווע-פעדערען.

pea'cock's-tail *n.* (פיע'-קאקס-טייל) זעהר א שעהן ים-גראז מיט ברייטע פע-כער-עהנליכע בלעטער-שטענגעלעך.

pea'-drop'per *n.* (פיע'-דראפ'-ער) א האנד-אינסטרומענט, מיט וועלכען מען זייהט ארבעס.

pea'fowl *n.* (פיע'-פאול) א פאווע.

pea'-green *n.* (פיע'-גריען) ארבעס-גרין [אן ארט גרינקייט עהנליך צו גרינע אר-בעס].

pea'-gun *n.* (פיע'-גאן) ז. *pea-shooter*

pea'hen *n.* (פיע'-העון) די נקבה פון פאוועס.

pea'-hul'ler *n.* (פיע'-האל'-ער) א מא-שין צו דרעשען און אויסצושיילען ארבעס פון די סטרוטשקעס אדער שויטען.

pea'-jack'et *n.* (פיע'-דזשעק'-עט) אזא מאטראזען-רעקעל פון גראבען געוואנד.

peak *n.* and *v.* (פיעק) א שפיץ פון עפעס, אן ארויסגעשטארצטער פונקט; דער גיפפעל אדער שפיץ פון א בארג; דער אויבערשטער ווינקעל פון א זעגעל, וועל-כער איז צוגעפעסטיגט צום קווערשטאנג פון מאסט; ארויסשטארצען ווי א שפיץ; צובינדען משופע'דיג דעם קווערשטאנג צום מאסט; האבען אן אויסגעצויגענעם פנים, אויסזעהן קרענקליך.

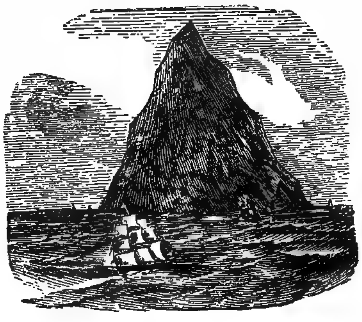

Peak

pea'ked *a.* (פיע'-קעד) 1. געשפיצט, מיט א שפיץ; 2. מיט אן אויסגעצויגענעם פנים, מיט א קרענקליכען אויסזעהן.

2. He looks very pale and peaked.

pea'king *a.* (פיע'-קינג) קרענקליך, פיינ-ליך; נידריג, געמיין, עלענד.

pea'kish *a.* (פיע'-קיש) בערגעלדיג; שפי-ציג; מיט אן אויסגעצויגענעם פנים; קרענקליך.

pea'ky *a.* (פיע'-קי) געשפיצט, מיט שפי-צען; וואס הויבט אן צו פוילען [וועגען בוימער און קלעצער].

peal *n.* and *v.* (פיעל) א ליארם; דאס קראכען [פון א דונער]; דאס שאלען [פון טרומייטען]; א קלינגעריי [פון גלאקען], א בראוואַ-פאטשעריי; א האר-מאנישער גלאקען-קלאנג; א מוזיקאלישע שטיק וואס ווערט געשפיעלט מיט א סע-ריע פון גלאקען; שאלען, ליארמען; קרא-כען [ווי א דונער]; פאטשען [בראוואַ].

peal of applause' (פיעל אוו ע-פלאהז') א בראוואַ-פאטשעריי.

peal of laugh'ter (פיעל אוו לאפ'-טער) א קלינגענדער געלעכטער; א גע-לעכטער-אויסברוך.

peal of rain (פיעל אוו ריין) א שלאקס-רעגען.

pean *n.* (פיען) ז. *pæan*

pea'nut *n.* (פיע'-נאט) א כינעזישער נוס, אן ערד-נוס, א פיסטאשקע [די פרוכט פון א מין באב-פלאנצע, וואס וואקסט ארום ווארצעל אונטער דער ערד]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען די ערד-ניסלעך.

Peanut

pea'nut pol'itics (פיע'-נאט פאל'-אי-טיקס) קליינליכע פאליטיק, פאליטישע שמוקעס און שווינדלערייען צוליעב קליי-ניגקייטען.

pea'-pod *n.* (פיע'-פאד) אן ארבעס-שויט אדער סטרוטשקע; א מין רודער-שיפעל, געברויכט ביים כאפען ראקעס.

pear *n.* (פעהר) א באר, א בארנע; א בארען-בוים; א פערל וואס האט די פארם פון א בארנע.

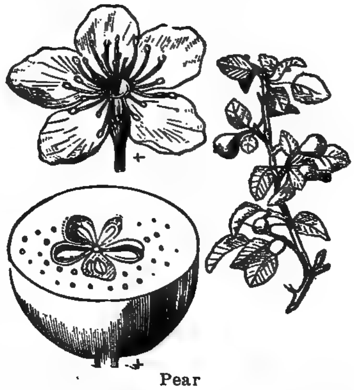

Pear

pea'-rake *n.* (פיע'-רייק) א מאשין צו שניידען און צוזאמענקלייבען ארבעס פון פעלד.

pear'-blight *n.* (פעהר'-בלאיט) א קראנקהייט פון בארען-בוימער.

pear'iform *a.* (פעהר'-אי-פארם) באר-נע-פערמיג, ווי א בארנע.

pearl *n.* and *v.* (פוירל) א פערל; א טייערע, קאסטבארע זאך; א בעלעם אדער בעלמע אויף'ן אויג; פערלמוטער; פערל-שריפט [א מין קליינע דרוק-שריפט]; א טראפען צוטמאלצענער מע-טאל; בעזעצען אדער בעציערען מיט פערל; מאכען ווי פערל; אויסזעהן ווי פערל.

pearla'ceous *a.* (פוירל-ליי'-שיאס) פערלדיג; ווי פערל אדער פערלמוטער.

pearl'ash *n.* (פוירל'-עש) פערל-אש, אמעריקאנער פאטאש [פאטאש וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין וואסער און דערנאך אויסגעטריקענט און פערדיכט געווארען אויף'ן פייער].

pearl'-bar'ley *n.* (פוירל'-באר'-לי) פערל-גרויפען, פערל-גריץ.

pearl'-blue *n.* (פוירל'-בלוה) פערל-בלוי [א קלארער בלאס-בלויער קאליר].

pearl'-disease' *n.* (פוירל'-די-זיעז') שווינדזוכט [די דער] ביי בהמות.

pearl'-di'ver *n.* (פוירל'-דאי'-ווער) איינער וואס לאזט זיך ארונטער אין ים צו זוכען פערל.

pearled *a.* (פוירלד) אויסגעזעצט אדער בעציערט מיט פערל; ענהליך צו פערל; אויסגעזעצט מיט פרישטשעס; בעציערט מיט א ראנד-שנירעל. ז. *pearl-edge*

pearl'-edge *n.* (פוירל'-עדזש) א גע-דרעהט ראנד-שנירעל אדער ראנד-פאדים וואס ווערט צוגענעהט צום ראנד פון שפי-צען, בענדער א. ד. ג.

pearl'-eye *n.* (פוירל'-אי) א בעלעם אדער בעלמע אויף'ן אויג.

pearl'-eyed *a.* (פוירל'-איד) וואס האט א בעלעם [בעלמע] אויף'ן אויג.

pearl'-fish *n.* (פוירל'-פיש) א פישעלע פון די טראפישע ימים [בעזאנדערס ארום פאנאמא], וואס האלט זיך אויף אין די מושלען פון פערל-אויסטערס.

pearl'-fish'ery *n.* (פוירל'-פיש'-ער-אי) פערל-פישעריי, דאס פאנגען פערל; א פערל-פישעריי [א פלאץ וואו מען פישט פערל].

pearl'-fish'ing *n.* (פוירל'-פיש'-אינג) פערל-פישעריי, דאס פאנגען פערל.

pearl'-gray *n.* and *a.* (פוירל'-גריי) פערל-גרוי [א בלאסער בלוי-גרויער קא-ליר]; פון א פערל-גרויער פארב. ז. איל. *"Colors"*

pear'liness *n.* (פויר'-לי-נעס) פערל-דיגקייט, דאס האבען דעם אויסזעהן אדער די איינגענשאפטען פון פערל.

pear'ling *n.* (פויר'-לינג) דאס מאכען פערל-גריץ, דאס אויסשיילען קערנער פון דער שאלעכץ; פערל-פישעריי, דאס כא-פען פערל אין ים; דאס מאכען רונדע אדער האלב-רונדע איינשניטע, אלס בע-ציערונג [ווי למשל, אין גלאז].

pear'ling-mill *n.* (פויר'-לינג-מיל) א פערל-גריץ מיהל.

pearl'-oys'ter *n.* (פוירל'-אויס'-טער) דער פערל-אויסטער [א מין מאלוסקע פון די טראפישע ימים אין א מושעל, וואס שטעלט מיט זיך פאר צוויי ניט גלייכע דעקלעך מיט אן אויערעל. אין דיזער מושעל בילדעט זיך אויס דער בעסטער זארט פערל].

Pearl-oyster

pearl'-pow'der *n.* (פוירל'-פאו'-דער) פערל-פולווער, פערל-ווייס [א פודער וואס ווערט בענוצט צו מאכען שעהן און פריש דאס פנים]; א פולווער [פון ביסמוט-זאלץ], וואס ווערט בענוצט צו עמאלירען אדער גלאזירען כלים.

pearl'-sa'go *n.* (פוירל'-סיי'-גאו) פערל-סאגא [אן עסבארער קראכמאל-שטאף וואס ווערט געמאכט פון שטאם פון דער סאגא-פאלמע און זעהט אויס ווי קליי-נע הארטע קערנדלעך ענהליך צו פערל].

pearl'-shaped *a.* (פוירל'-שייפט) וואס האט די פארם פון א פערל.

pearl'-shell *n.* (פוירל'-שעל) א מושעל בעדעקט מיט פערלמוטער.

pearl'-spar *n.* (פוירל'-ספאר) פערל-שפאט [א געוויסע פארם פון דעם מינע-ראל דאלאמיט. ז. *dolomite*].

pearl'-stitch *n.* (פוירל'-סטיטש) א פערל-שטיך [איינע פון די ראנד-אויגלעך אין שטיקעריי, ווי שפיצען, איינזאץ א. ד. ג.].

pearl'stone *n.* (פוירל'-סטאון) דער פערלשטיין. ז. *perlite*

pearl'-white *n.* (פוירל'-הוואיט) א שטאף, פון וועלכען מען מאכט פאלשע פערל; פערל-פולווער, פערל-ווייס [ז. *pearl-powder*].

pear'ly *a.* (פויר'-לי) פערל-, פערל-דיג; פערל-פערמיג; ענהליך צו פערלמו-טער; אויסגעזעצט אדער בעשאטען מיט פערל; קלאר, ריין, שיינענד, גלאנציג.

pear'main *n.* (פעהר'-מיין) א בארנע-עפעל [א זארט זעהר גוטע עפעל].

pear'monger *n.* (פעהר'-מאנ-גער) איי-נער וואס האנדעלט מיט בארנעס.

pear'-shaped *a.* (פעהר'-שייפט) בארנ-פערמיג, וואס האט די פארם פון א בארנע.

peart *a.* (פיערט) לעבעדיג, אקטיוו, גע-זונד, מונטער.

peart'ly *adv.* (פיערט'-לי) פיהלענדיג זיך געזונד און מונטער; אויף א לעבע-דיגען, אקטיווען שטייגער.

pear'-tree *n.* (פעהר'-טריע) א בארנ-בוים.

peas'ant *n.* (פעז'-ענט) א פויער, א דארפסמאן; א לאנד-ארבייטער; וואס איז שייך צו א פויער; דארפיש; גראב.

peas'antlike *a.* (פעז'-ענט-לאיק) פוי-עריש, ווי א דארפסמאן.

peas'antly *a.* (פעז'-ענט-לי) פויעריש; וואס איז שייך צו פויערים; ווי א דארפס-מאן.

peas'antry *n.* (פעז'-ענט-רי) פויערים, דאס פויערן-פאלק, די דארפסלייט.

peas'cod *n.* (פיעז'-קאד) ז. *pea-pod*

pease *n.* (פיעז) ארבעס; א זארט קליי-נע קויהלען.

pease'cod *n.* (פיעז'-קאד) ז. *pea-pod*

pease'-hook *n.* (פיעז'-הוק) אן אינ-סטרומענט צו שניידען ארבעס.

pease'-meal *n.* (פיעז'-מיעל) ארבעס-מעהל.

pease'-por'ridge *n.* (פיעז'-פאר'-אידזש) א קאשע פון ארבעס.

pea'-shell *n.* (פיע'-שעל) ארבעס-שא-לעכץ, ארבעס-סטרוטשקעס, ארבעס-שויטען.

pea'-shell'er *n.* (פיע'-שעל'-ער) אן אינסטרומענט ארויסצונעהמען ארבעס פון די שויטען אדער סטרוטשקעס.

pea'-shoo'ter *n.* (פיע'-שוה'-טער) אן ארבעס-שיסער [א קינדערשעס שפיעל-צייג, וואס שיסט מיט ארבעס א. ד. ג.].

pea'-soup *n.* (פיע'-סוהפ) ארבעס-זופ.

peat *n.* (פיעט) טארף [א הייץ-מאטעריאל וואס בילדעט זיך אויס פון איבערגעפויל-טע פלאנצען אין וואסער און אין פייכטער, זומפיגער ערד].

peat'-bed *n.* (פיעט'-בעד) א טארף-שיכט אין דער ערד. ז. *peat*

peat'-bog *n.* (פיעט'-באג) א טארף-זומפ; א מאסע טארף אין א זומפיגען ארט. ז. *peat*

peat'-char'coal *n.* (פיעט'-טשאר'-קאול) קויהלען פון איבערגעברענטען טארף.

peat'-coal *n.* (פיעט'-קאול) א זארט ווייכע שטיין-קויהלען, א מין ליגניט אדער ברוין-קוילען. ז. *lignite*

peat'-coke *n.* (פיעט'-קאוק) ז. *peat-charcoal*

peat'-land *n.* (פיעט'-לענד) טארף-לאנד [א פלאץ וואו עס געפינט זיך טארף].

peat'-moor *n.* (פיעט'-מוהר) ז. *peat-moss*

peat'-moss *n.* (פיעט'-מאהס) א טארף-גרונד; א טארף-שיכט אין דער ערד; א מין מאך; מאך, פון וועלכען עס בילדעט זיך אויס טארף.

peat'-reek *n.* (פיעט'-ריעק) טארף-רויך.

peat'-soil *n.* (פיעט'-סאיל) א טארף-בא-דען. ז. *peat*

peat'y *a.* (פיעט'-אי) טארפיג; וואס ענטהאלט טארף; ענהליך צו טארף.

pea'vey *n.* (פיע'-ווי) א שטאנג מיט אן אייזערנעם שפיץ און מיט א קרוק אנ-צונעהמען און שלעפען קלעצער.

pea'-wee'vil *n.* (פיע'-הוויע'וול) דער ארבעס-זשוק [א קליין זשוקעל, וואס ער-נעהרט זיך מיט ארבעס].

pe'ba *n.* (פי'-בא) דאס דרום-אמעריקא-נישע פאנצער-טהיער אדער ארמאדילא. ז. *armadillo*

peb'ble *n.* and *v.* (פעבל) א קיזעל, א זאמד-שטיינדעל; א קרעמען; דער בערג-קריסטאל [אזא דורכזיכטיגער מינעראל]; שיס-פולווער פון א גרויסען פארמאט; א לעדער וואס איז אויסגעארבייט אזוי, דאס עס זעהט אויס ווי בעשאטען מיט שטיינד-לעך: אויסארבייטען לעדער אזוי, אז עס זאל אויסזעהן קערנדיג אדער ווי בעשאטען מיט זאמד-שטיינדלעך.

peb'bled *a.* (פעבלד) קיזעלדיג; מיט קרעמענעס: פול מיט זאמד-שטיינדלעך.

peb'ble-leath'er *n.* (פעב'ל-לעטה'-ער) א לעדער וואס האט דעם אויסזעהן ווי בע-שאטען מיט קליינע זאמד-שטיינדלעך.

peb'ble-pa'ving *n.* (פעב'ל-פיי'-ווינג) א ברוק פון גלאטע רונדע שטיינדלעך.

peb'ble-stone *n.* (פעב'ל-סטאון) קיזעל-שטיין.

peb'bleware *n.* (פעב'ל-הוועהר) אן ארט וועדזשוואוד-געשיר [פאיאנס-כלים וואס זיינען געמאכט געווארען פון פער-שיעדען-קאלירטע מאטעריאלען]. ז. *Wedgwood ware*

peb'ble-work *n.* (פעב'ל-הוואירק) קי-זעל-ארבייט, דאס אויסלעגען מיט שטיינד-לעך.

peb'bling *n.* (פעב'-לינג) אין לעדער-מאנופאקטור — דאס אויסארבייטען א לעדער אזוי, אז עס זאל זיין ניט גלאט, נאר שארסטקע, ווי בעשאטען מיט קליי-נע זאמד-שטיינדלעך.

peb'bling-machine' *n.* (פעב'-לינג-מע-שיז') אין לעדער-פאבריקאציאן — א מאשין צו מאכען א לעדער שארסטקע, ווי בעשאטען מיט קלייניגקע שטיינדעלעך.

peb'bly *a.* (פעב'-לי) פול מיט קליינע שטיינדלעך.

peb'rine *n.* (פעב'-רין) פעברין [א קראנקהייט פון זייד-ווערים, וואס ווערט פעראורזאכט דורך א געוויסען מיקראב].

pecan' *n.* (פי-קען') דער היקארי-נוס-בוים אדער דער פעקאן-נוסבוים [אזא אמעריקאנער נוסבוים]: דער היקארי-נוס, דער פעקאן-נוס [די פרוכט פון דיעזען בוים]. ז. *hickory*

pec'ary *n.* (פעק'-ע-רי) ז. *peccary*

peccabil'ity *n.* (פעק-ע-ביל'-אי-טי) זינדיגקייט.

pec'cable *a.* (פעק'-עבל) זינדיג.
peccadil'lo *n.* (פעק-ע-דיל'-או) א קליי־נע זינד, א לייכטע שולד.
pec'cancy *n.* (פעק'-ענ-סי) א פעהלער, א חסרון, א שלעכטע איינענשאפט; פער־דארבענהייט, שלעכטקייט, זינדינקייט; א פערברעכען.
pec'cant *a.* (פעק'-ענט) זינדיג; פעהלער־האפט; שלעכט, פערדארבען.
pec'cantly *adv.* (פעק'-ענט-לי) אויף א זינדיגען אופן; פעהלערהאפט; פערדאר־בען.
pec'cary *n.* (פעק'-ע-רי) דער פעקארי [א ווילדער אמעריקאנער חזיר].

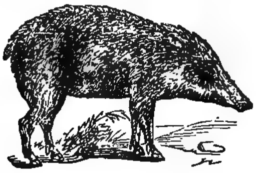
Peccary

pecca'vi (פע-קיי'-וואי) איך האב גע־זינדיגט, עס איז מיין שולד.
pec'co *n.* (פעק'-או) ז. *pekoe*
pech'blende *n.* (פעטש'-בלענד) ז. *pitchblende*
pech'urane *n.* (פעש'-יו-ריין) ז. *pitchblende*
peck *n.* and *v.* (פעק) 1. א פיק [מיט'ן שנאבעל]; 2. א קלאפ מיט א שפיציגען אינסטרומענט; 3. א מעסטעל [א פיער־טעל פון א בושעל, 8 קווארט]; 4. א מענ־גע; 5. פיקען, אויספיקען, אויסקלאפען [ווי למשל מיט א ברעך־אייזען].
3. I bought a peck of potatoes. 4. He has a peck of troubles these days.
peck at (פעק עט) פיקען אהן אויפהער, דאקוטשען, זיך בינדען, זיך טשעפען.
His wife is a nag. She is constantly pecking at him.
peck'er *n.* (פעק'-ער) א פיקער, א פוי־געל וואס פיקט; א ברעך־אייזען; קוראזש, מוטה.
peck'ing *n.* (פעק'-אינג) דאס טויטען פויגלען צילענדיג אין זיי מיט שטיינד־לעך; א ניט גוט דורכגעברענטער ציגעל.
peck'ing-bag *n.* (פעק'-אינג-בעג) א זעקעל צו האלטען שטיינדלעך, וועלכע מען ווארפט אין פויגלען, פרובירענדיג זיי צו טויטען.
peck'ish *a.* (פעק'-איש) עטוואס הונגע־ריג, האבענדיג אפעטיט.
Peck'sniffian *a.* (פעק'-סניפ-אי-ען) עהנליך צו פעקסניף, א העלד אין די־קענס'עס ווערק "מארטין טשאזלוויט"; היפאקריטיש.
pec'ten *n.* (פעק'-טען) א קאם; א קאם־עהנליכער אנוואוקס אדער קערפער־טייל.
pec'tinal *a.* (פעק'-טי-נעל) קאם־פערמיג, ווי א קאם.
pec'tinate *a.* (פעק'-טי-נייט) ציינגיג ווי א קאם; קאם־עהנליך; וואס האט א קאם־עהנליכען קערפער־טייל.
pec'tinately *adv.* (פעק'-טי-נייט-לי) ווי א קאם.
pectina'tion *n.* (פעק-טי-ניי'-שאן) קאם־עהנליכקייט; עטוואס וואס איז עהנ־ליך צו א קאם; א קאם־עהנליכער אנ־וואוקס אדער קערפער־טייל; דאס זיין צו־זאמענגעשלאסען ווי צייהנער פון צוויי קאמען.
pec'tora *n.* (פעק'-טא-רא) ברוסטען. ז. *pectus*

pec'toral *a.* and *n.* (פעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו דער ברוסט, וואס איז פערבונ־דען מיט דער ברוסט; א ברוסט־שילד; א ציערונג וואס מען טראגט אויף דער ברוסט; א אופר [וואס פארצייטיגע כהנים פלעגען טראגען]; א רפואה נעגען ברוסט־קראנק־הייטען.
pec'toral arch (פעק'-טא-רעל ארטש) דער ברוסט־קאסטען געוועלב [די אקסעל־ביינער צוזאמען מיט די ביינער ביי די ריפען].
pec'toral gir'dle (פעק'-טא-רעל גוירדל) ז. *pectoral arch*
pec'torally *adv.* (פעק'-טא-רעל-אי) אין בעצוג צו דער ברוסט; אין דער לא־גע פון דער ברוסט.
pec'tus *n.* (פעק'-טאס) די ברוסט.
pec'ulate *v.* (פעק'-יו-לייט) בע'גנב'ענען; צונעהמען אנפערטרויטעס געלד אדער אנ־פערטרויטע זאכען.
pecula'tion *n.* (פעק-יו-ליי'-שאן) דאס בע'גנב'ענען, דאס צונעהמען אנפערטרוי־טעס געלד אדער אנפערטרויטע זאכען.
The treasurer of the company was guilty of peculation.
pec'ulator *n.* (פעק'-יו-ליי-טאר) איינער וואס בע'גנב'עט אדער נעהמט צו אנפער־טרויטעס געלד אדער אנפערטרויטע זא־כען.
pecu'liar *a.* and *n.* (פי-קיו'-ליאר) 1. איינען, אייגענע, פערזענליך, אייגענ־טימליך, כאראקטעריסטיש; 2. בעזונדער, ספעציעל; 3. זאנדערבאר, אונגעוועהנליך; 4. עטוואס זאנדערבארעס; א זאנדערבא־רער מענש; אן אבגעזונדערטער קירכען־בעצירק מיט א אונאבהענגיגער קירכען־פערוואלטונג; א שטאדט־בעצירק, וואס האט נאך ניט קיין גאנצע זעלבסטשטענדיגע שטאדט־פערוואלטונג, איז אבער אונאב־הענגיג אין לאקאלע אנגעלעגענהייטען [פארצייטען אין שטאאט מאסאטשוזעטס, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא].
1. Adam assigned to every creature a name peculiar to its nature. 2. Diplomatists must possess peculiar tact. 3. We noticed something peculiar in his manner.
pecu'liar institu'tion (פי-קיו'-ליאר אינ-סטי-טיו'-שאן) נענער־שקלאפעריי [אן אויסדרוק וועלכער פלעגט געברויכט ווערען אין די זידליכע שטאאטען פון די פעראיי־ניגטע שטאאטען אין אמעריקא פאר דער נענער־בעפרייאונג].
pecu'liarise *v.* (פי-קיו'-ליאר-איז) ז. *peculiarize*
peculiar'ity *n.* (פי-קיו-לי-ער'-אי-טי) אייגענטימליכקייט, זאנדערבארקייט.
He can be recognized from afar by the peculiarity of his dress.
pecu'liarize *v.* (פי-קיו'-ליאר-איז) מא־כען אייגענטימליך, אויסזונדערען.
pecu'liarly *adv.* (פי-קיו'-ליאר-לי) אויף אן אייגענטימליכען אופן; אויף א בעזונדערען שטייגער; זאנדערבאר, אויף א זאנדערבארען אופן.
pecu'liarness *n.* (פי-קיו'-ליאר-נעס) ז. *peculiarity*
Pecu'liar Peo'ple (פי-קיו'-ליאר פיפעל) אתה בחרתנו'קעס [אידען]; אזא רעליגיעזע סעקטע אין געוויסע געגענדען פון ענגלאנד, וועלכע גלויבט, אז יעדער מענש קען זיך אליין אין איין מאמענט בע־פרייען פון זיינע זינד און דעריבער זיינען ניט נויטיג קיין גלחים אין קיין קירכען. דיזע סעקטע גלויבט אויך, אז אלע קראנק־הייטען קענען געהיילט ווערען דורך תפלות.

pecu'lium *n.* (פי-קיו'-לי-אם) פריוואט אייגענטום.
pecu'niarily *adv.* (פי-קיו'-ני-ע-רי-לי) אין בעצוג צו געלד אדער צו געלד־אנגעלעגענהייטען.
pecu'niary *a.* (פי-קיו'-ני-ע-רי) געלט־ליך, וואס געהערט צו געלד, וואס בעשטעהט אין געלד.
pecu'niary leg'acy (פי-קיו'-ני-ע-רי לעג'-ע-סי) ירושה־געלד.
pecu'niary pen'alty (פי-קיו'-ני-ע-רי פענ'-על-טי) געלד־שטראף.
pedagog'ic *a.* and *n.* (פעד-ע-גאדזש'-איק) פעדאגאגיש, וואס איז שייך צו קינ־דער־ערציהונג; פעדאגאגיע, די לעהרע וועגען ערציהונג.
pedagog'ical *a.* (פעד-ע-גאדזש'-אי-קעל) פעדאגאגיש, וואס איז שייך צו קינ־דער־ערציהונג.
pedagog'ically *adv.* (פעד-ע-גאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א פעדאגאגישען אופן; אין בעצוג צו פעדאגאגיע; לויט פעדאגא־גישע מעטאדען.
pedagog'ics *n.* (פעד-ע-גאדזש'-איקס) פעדאגאגיק, פעדאגאגיע, די ערציהונגס־וויסענשאפט.
ped'agogism *n.* (פעד'-ע-גאג-איזם) פעדאגאגיזם: דער כאראקטער אדער די אויפפיהרונג פון א פעדאגאג; פעדאנטיזם.
ped'agogue *n.* and *v.* (פעד'-ע-גאג) א פעדאגאג, אן ערציהער, א שול־לעהרער; א פעדאנט; ערציהען, אונטערריכטען.
ped'agoguish *a.* (פעד'-ע-גאג-איש) פעדאגאגיש; פעדאנטיש.
ped'agogy *n.* (פעד'-ע-גאו-דזשי) פע־דאגאגיק, פעדאגאגיע, די לעהרע וועגען ערציהונג; די ערציהונג אדער אונטערריכ־טונג פון קינדער.
ped'al *a.*, *n.* and *v.* (פעד'-על) פוסיג, וואס געהערט צו א פוס; וואס איז שייך צו א פוס־עהנליכען טייל; וואס איז שייך צו א פעדאל [דער העבעל פון א מאשין, פון א פארטעפיאנא אדער פון אן אנדער עהנליכען מוזיקאלישען אינסטרומענט, וועל־כער ווערט אנגעטרעטען מיט'ן פוס אנ־צוהאלטען לענגער דעם טאן]; א פעדאל [פון א מאשין אדער מוזיקאלישען אינ־סטרומענט]; בעטרייבען דורך א פעדאל, בענוצען א פעדאל.
peda'le *n.* (פי-דיי'-לי) א טעפיך [קאוויאר] וואס ווערט אויסגעשפרייט פאר אן אלטאר; א זאמלונג פון רעליגיע־זע "אני מאמין'ס" פון אלגעמיינע קירכען־ראטהען פון דער גריכיש־קאטוילישער קירך; דער פעדאל [פוס־העבעל] פון א פיאנא אדער ארגעל.
ped'alist *n.* (פעד'-על-איסט) א פיאנא־שפיעלער וואס איז זעהר געשיקט אין בע־נוצען די פעדאלען.
ped'al key (פעד'-על קיע) דער פעדאל [פוס־העבעל] פון אן ארגעל.
ped'al note (פעד'-על נאוט) א פעדאל־נאטע [א טאן אדער נאטע וואס בעקומט זיך פון אן ארגעל דורך אנטרעטען דעם פעדאל].
ped'ant *n.* (פעד'-ענט) א פעדאנט [א איי־נער וואס שטעלט זיך אויף קליינע זאכען אין לערנען], א מקפיד, א מדקדק; א שול־לעהרער, א פעדאגאג.
pedan'tic *a.* (פי-דענ'-טיק) פעדאנטיש, איבערטריבען פינקטליך.
pedan'tical *a.* (פי-דענ'-טי-קעל) ז. *pedantic*
pedan'tically *adv.* (פי-דענ'-טי-קעל-אי) אויף א פעדאנטישען אופן.

pedan'ticism *n.* (פי-דענ'-טי-סיזם) פעדאנטעריע; עטוואס פעדאנטישעס, א פעדאנטישער אויסדרוק, בעגריף א. ד. ג.

pedan'ticly *adv.* (פי-דענ'-טיק-לי) ז. ***pedantically***

ped'antism *n.* (פעד'-ענ-טיזם) פעדאנ־טיזם, פעדאנטעריע, איבערטריבענע פינקט־ליכקייט.

ped'antize *v.* (פעד'-ענ-טאיז) זיין א פעדאנט, זיין א מדקדק, זיין א מקפיד; זיין איבערטריבען פינקטליך; זיך אב־שטעלען אויף קליינינקייטען [בעזאנדערס אין לערנען].

pedantoc'racy *n.* (פעד-ען-טאק'-רע-סי) א רעגירונגס־סיסטעם וואס איז גע־גרינדעט אויף בוך־טעאריעס.

ped'antry *n.* (פעד'-ענ-טרי) פעדאנטע־ריע, פעדאנטיזם; איבערטריבענע פינקט־ליכקייט; דאס שטעלען זיך אויף קליינינ־קייטען אין לערנען; דאס זיין א מקפיד.

ped'ate *a.* (פעד'-אייט) וואס איז ענה־ליך צו א פוס; וואס איז געטיילט אין פינ־גער ווי א פוס [ווענען בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; וואס האט פיס אדער פיס־ענליכע טיילען.

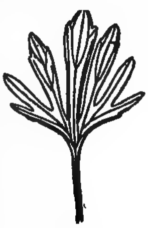

Pedate Leaf

ped'ate leaf (פעד'-אייט ליעף) א בלאט וואס איז געטיילט אין פינגער ווי א פוס.

ped'ately *adv.* (פעד'-אייט-לי) אויף דעם אופן פון א פוס אדער פוס־ענליכען טייל.

pedat'ifid *a.* (פי-דעט'-אי-פיד) אין באטאניק — וואס די אדערלעך פון בלאט זיינען געטיילט ווי פוס־פינגער, אבער דאס בלאט גופא איז נור געטיילט אין פינגער ביז צו העלפט.

pedat'inerved *a.* (פי-דעט'-אי-נורווד) וואס די אדערלעך זיינען געטיילט ווי פוס־פינגער [ווענען בלעטער].

ped'dle *v.* (פעדל) הויזירען, פעדלען, טענדלען; ארומטראגען סחורה איבער די הייזער; זיך בעשעפטיגען מיט קליין־קרע־מעריי; זיך אבגעבען מיט קליינינקייטען.

ped'dler *n.* (פעד'-לער) א פעדלער, א הויזירער, א קאראבעלניק.

ped'dleress *n.* (פעד'-לער-עס) א פעד־לערקע, א הויזירערין.

ped'dlerism *n.* (פעד'-לער-איזם) קליין־קרעמעריי.

ped'dlery *n.* (פעד'-לער-אי) פעדלעריי, הויזירעריי; פעדלער־סחורות, קליינע סחורות וואס הויזירער טראגען ארום צו פערקויפען.

ped'dling *a.* and *n.* (פעד'-לינג) 1. קליינליך, אונבעדייטענד; 2. פעדלעריי; דאס זיין א פעדלער אדער קאראבעלניק.
2. His occupation is peddling.

ped'erast *n.* (פעד'-ע-רעסט) א פעדע־ראסט [איינער וואס בעטרייבט משכב זכור, א מאנספערזאן וואס האט אונגאטיר־ליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט מע־נער, הויפטזעכליך מיט אינגלעך].

pederas'tic *a.* (פעד-ע-רעס'-טיק) פע־דעראסטיש, וואס איז שייך צו פעדעראס־טיע. ז. ***pederasty***

ped'erasty *n.* (פעד'-ע-רעס-טי) פע־דעראסטיע, אונגאטירליכער געשלעכטלי־כער פערקעהר פון א מאנספערזאן מיט א מאנספערזאן, הויפטזעכליך מיט אינגלעך [משכב זכור].

pe'des *n.* (פיע'-דיעז) פיס; פיס־ענליכע קערפערטיילען. ז. ***pes***

ped'estal *n.* and *v.* (פעד'-עס-טעל) א פעדעסטאל; א פאסטאמענט, א פוס־געשטעל פון א סטאטוע אדער בילד־זייל; אן אונטערלאגע; שטעלען אויף א פעדעס־טאל; אונטערשטיצען ווי א פעדעסטאל.

pedes'trial *a.* (פי-דעס'-טרי-על) וואס איז שייך צום פוס; וואס געהט צו פוס; וואס איז צוגעפאסט צום געהן.

pedes'trially *adv.* (פי-דעס'-טרי-על-אי) צו פוס; אזוי ווי א פוס־געהער.

pedes'trian *a.* and *n.* (פי-דעס'-טרי-ען) וואס געהט צו פוס; נידריג, געמיין, וואולגאר; א פוס־געהער; א פראפעסיא־נעלער פוס־געהער אדער לויפער.

pedes'trianism *n.* (פי-דעס'-טרי-ען-איזם) די קונסט פון שנעל געהן אדער לויפען; דאס געהן צו פוס, דאס מאכען צו־פוס רייזען.

pedes'trianize *v.* (פי-דעס'-טרי-ען-איז) געהן צו פוס, ארומרייזען צו פוס, וואנדערען.

pediat'ria *n.* (פעד-אי-עט'-רי-א) ז. ***pediatrics***

pediat'ric *a.* (פעד-אי-עט'-ריק) וואס איז שייך צו קינדער־דאקטאריע.

pediatri'cian *n.* (פעד-אי-ע-טריש'-ען) ז. ***pediatrist***

pediat'rics *n.* (פעד-אי-עט'-ריקס) קינ־דער־דאקטאריע, די מעדיצינישע און הי־גיענישע בעהאנדלונג פון קינדער.

pediat'rist *n.* (פעד-אי-עט'-ריסט) א קינדער־דאקטאר.

ped'iatry *n.* (פעד'-אי-עט-רי) ז. ***pediatrics***

ped'icel *n.* (פעד'-אי-סעל) ז. ***pedicle***

ped'icellate *a.* (פעד'-אי-סעל-אייט) וואס איז בעהעפט דורך א שטיץ־שטענ־געלע [ווענען בליהונג]. ז. ***pedicle***

ped'icellated *a.* (פעד'-אי-סעל-איי-טעד) ז. ***pedicellate***

pedicella'tion *n.* (פעד-אי-סע-ליי'-שאן) דאס האבען שטיץ־שטענגעלעך [ווע־גען בליהונג]. ז. ***pedicle***

ped'icelled *a.* (פעד'-אי-סעלד) ז. ***pedicellate***

ped'icle *n.* (פעד'-איקל) דאס קליינע שטיץ־שטענגעלע פון א בליהונג, מיט וועלכען זי איז בעהעפט צו דעם בלומען־שטענגעל [ביי פלאנצען, וואו מעהרע־רע בליהונגען וואקסען אויף איין שטענגעל]; א פוס־ענליכער טייל; א פיסעל.

Pedicle

pedic'ular *a.* (פי-דיק'-יו-לאר) ז. ***pediculous***

pedic'ulate *a.* (פי-דיק'-יו-לייט) ז. ***pedicellate***

pedicula'tion *n.* (פי-דיק-יו-ליי'-שאן) לייזיגקייט, דאס זיין געפלאגט פון לייז.

Pediculi'na *n.* (פי-דיק-יו-לאי'-נא) לייז.

pedic'uline *a.* (פי-דיק'-יו-לין) לויז־ענליך; וואס איז שייך צו לייז.

pediculo'sis *n.* (פי-דיק-יו-לאו'-סיס) לייזיגקייט.

pedic'ulous *a.* (פי-דיק'-יו-לאס) לייזיג.

pedic'ulus *n.* (פי-דיק'-יו-לאס) א לויז; אין באטאניק — דאס שטיץ־שטענגעלע פון א בליהונג מיט וועלכען זי איז בע־העפט צום בלומען־שטענגעל [ביי פלאנ־צען וועלכע האבען מעהרערע בליהונגען אויף איין שטענגעל]. ז. ***pedicle***

Pedic'ulus *n.* (פי-דיק'-יו-לאס) דער מין לייז.

ped'icure *n.* (פעד'-אי-קיור) די קורי־רונג אדער די אויפפאסונג פון די פיס; איינער וואס זיין ספעציאליטעט איז קו־רירען פיס.

pedif'erous *a.* (פי-דיפ'-ע-ראס) וואס האט פיס אדער פוס־ענליכע טיילען.

ped'iform *a.* (פעד'-אי-פארם) פוס־פער־מיג, ווי א פוס.

pedig'erous *a.* (פי-דידזש'-ע-ראס) פיסיג, וואס האט פיס.

ped'igree *n.* (פעד'-אי-גריע) די אב־שטאמונג, דער שטאם, דער שטאם־צעטעל.

ped'igreed *a.* (פעד'-אי-גריעד) פון א יחוס־דיגער אבשטאמונג.

pedila'vium *n.* (פעד-אי-ליי'-ווי-אם) א רעליגיעזע צערעמאניע פון וואשען די פיס.

pedilu'vium *n.* (פעד-אי-ליו'-ווי-אם) א פוס־וואנע; דאס באדען די פיס.

Pedim'ana *n.* (פי-דימ'-ע-נא) די הענד־פיסיגע חיות [חיות וועלכע האבען הענד־ענליכע פיס, ווי די לעמורען, די אמעריקאנער בייטעל־טהיערע א. ד. ג.].

ped'imane *a.* and *n.* (פעד'-אי-מיין) הענד־פיסיג [ווענען חיות וואס האבען הענד־ענליכע פיס]; א הענד־פיסיגע חיה.

pedim'anous *a.* (פי-דימ'-ע-נאס) הענד־פיסיג [ווענען חיות וואס האבען הענד־ענליכע פיס]. ז. ***Pedimana***

ped'iment *n.* (פעד'-אי-מענט) א ציער־גיבעל [א פערציערונגס־דעכעל איבער א טהיר אדער פענסטער].

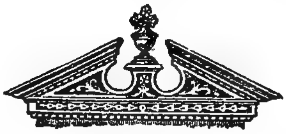

Pediment

pedimen'tal *a.* (פעד-אי-מענ'-טעל) וואס האט די פארם פון א פערציערונגס־גיבעל; וואס איז שייך צו א פערציע־רונגס־גיבעל. ז. ***pediment***

ped'imented *a.* (פעד'-אי-מענ-טעד) וואס האט א פערציערונגס־גיבעל; וואס איז קאנסטרואירט אין דער פארם פון א פערציערונגס־גיבעל. ז. ***pediment***

pedim'etry *n.* (פי-דימ'-עט-רי) מעס־טונג דורך שריט.

ped'ipalp *n.* and *a.* (פעד'-אי-פעלפ) איינער פון די פיהל־הערנדלעך פון א שפין אדער פון שפין־ענליכע בעשעפע־נישען; א שפין וואס האט פיהל־הערנד־לעך [די פיסלעך וואס געהען ארויס פון דעם קאפ פון א שפין און וועלכע דיענען איהר אנצוגעהמען שפייז און אלס פיהל־ארגאנען]; וואס איז שייך צו א פיהל־הערנדעל פון א שפין אדער צו א שפין וואס האט אזעלכע הערנדלעך.

pedipal'pus *n.* (פעד-אי-פעל'-פאס) איינער פון די פיהל־הערנדלעך פון א שפין אדער פון די שפין־ענליכע בע־שעפענישען.

ped'lar *n.* (פעד'-לער) ז. ***peddler***

ped'ler *n.* (פעד'-לער) ז. ***peddler***

ped'lerism *n.* (פעד'-לער-איזם) ז. ***peddlerism***

pėd'lery *n.* (פעד'-לער-אי) ז. *peddlery*.

pedobap'tism *n.* (פיע-דא-בעפ'-טיזם) די קינדער-טויפע [ביי קריסטען].

pedobap'tist *n.* (פיע-דא-בעפ'-טיסט) אן אנהענגער פון קינדער-טויפע.

ped'omancy *n.* (פעד'-א-מענ-סי) וואהרזאגונג דורך מעסטען די פוס-זוילען [די פיאטעס פון די פיס].

pedom'eter *n.* (פי-דאמ'-ע-טער) א שריט-צעהלער אדער שריט-מעססער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען עס ווערט געמאסטען וויפיעל שריט א פערזאן מאכט ביים געהן און לויט דעם די גרויס פון דער אבגעגאנגענער שטרעקע].

pedomet'ric *a.* (פעד-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א שריט-מעססער; וואס איז געמאסטען דורך א שריט-מעססער. ז. *pedometer*.

pedomet'rical *a.* (פעד-א-מעט'-רי-קעל) ז. *pedometric*.

pedomo'tive *a.* (פעד-א-מאו'-טיוו) וואס ווערט געטריבען מיט די פיס.

pedomo'tor *n.* (פעד-א-מאו'-טאר) א מאשין וואס ווערט געטריבען מיט די פיס [ווי א וועלאסיפעד, א פוס-נעה-מאשין א. ד. ג.]; די פוס-פארריכטונג אין א מעכאניזם וועלכע ווערט בעטריבען מיט די פיס [ווי די פעדאלען פון א וועלאסיפעד, פון א פוס-נעה-מאשין א. ד. ג.]; א ראל-גליטש-שוה.

pedonosol'ogy *n.* (פיע-דא-נא-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קינדער-קראנקהייטען.

ped'regal *n.* (פעד'-רע-געל) א פעלזיגע געגענד [בעזאנדערס אין אן ארט וואו עס געפינען זיך וואולקאנען אדער פייער-שפייענדע בערג].

pedun'cle *n.* (פי-דאנ'קל) א בלומען-שטענגעל [דאס שטענגעל אויף וועלכען עס שטיצט זיך די בליהונג פון א פלאנצע]; א פוס-עהנליכער טייל ביי א בעשעפעניש.

pedun'cled *a.* (פי-דאנ'קלד) ז. *pedunculate*.

pedun'cular *a.* (פי-דאנ'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א בלומען-שטענגעל; וואס וואקסט אויף א בלומען-שטענגעל; וואס איז שייך צו א בויך-פיסעל פון אן אינזעקט.

pedun'culate *a.* (פי-דאנ'-קיו-לייט) וואס האט א בלומען-שטענגעל, וואס וואקסט אויף א שטענגעל.

pedun'culated *a.* (פי-דאנ'-קיו-ליי-טעד) ז. *pedunculate*.

pee *n.* (פיע) דער שפיץ פון אן אנקער-ארם וואס גראבט זיך אריין אין גרונד.

peek *v.* (פיעק) קוקען בגנבה, קוקען ווי דורך א שפאלט.

peek'-a-boo *n.* (פיעק'-ע-בוה) אזא קינדער-שפיעל אין בעהעלטעניש וואו דער וואס בעהאלט זיך בעוויזט זיך פלוצלונג און שרייט אויס "פיק-ע-בוה"; דאס בעהאלטען זיך און פלוצלונג זיך בעווייזען.

peel *v. and n.* (פיעל) שיילען, אבשיילען; אראבציהען די הויט; פלינדערען, רויבען; זיך אבשיילען; זיך אויסטהאן [די קליידער]; האלטען אפען אדער ניט צוגעדעקט; שאלעכץ, הויט; קארע; א לאפעטקע; א ברויט-לאפעטע; דער ברייטער פלאכער טייל פון א רודער-לאפעטע; א פעסטונגס-טורם, א פעסטונג.

peeled *a.* (פיעלד) אבגעשיילט, אראבגעשיילט די הויט, די שאלעכץ אדער די קארע.

pee'ler *n.* (פיע'-לער) אן אבשיילער; א רויבער, א פלינדערער; א פאליציסט.

peel'-house *n.* (פיעל'-האוס) א פעסטונגס-טורם, א פעסטונג.

pee'ling *n.* (פיע'-לינג) דאס אבשיילען; שאלעכץ.

peen *n. and v.* (פיען) דער שפיציגער, אבגערונדעטער אדער שארפער ענד פון דעם קעפעל פון א האמער; קלאפען מיט דיזען ענד.

peen'-ham'mer *n.* (פיענ'-העמ'-ער) א האמער וואס דער צווייטער ענד פון קעפעל איז מיט א שארף.

peep *v. and n.* (פיעפ) 1. זיך אנפאנגען בעווייזען אדער ארויסצוזעהן; אנפאנגען ארויסצושפראצען; 2. קוקען בגנבה, אריינקוקען ווי דורך א שפאלט; 3. פיפטשען [ווי א יונג פויגעלע]; ריידען מיט א פיפטש; 4. א בגנבה'דיגער קוק, א קוק דורך א שפאלט; 5. דאס אויפברעכען אויף טאג; 6. א שפאלט דורך וועלכען מען קען קוים דורכקוקען; 7. א פיפטש [ווי פון א יונגען פויגעלע].
1. The flowers **peep** from the ground. 2. The child **peeps** in at the door. 5. We were waiting for the **peep** of the day. 7. I heard the **peep** of the young birds.

peep'-bo *n.* (פיעפ'-באו) אזא שפיעל אין בעהעלטעניש. ז. *peek-a-boo*.

pee'per *n.* (פיע'-פער) איינער וואס קוקט בגנבה, איינער וואס קוקט נאך בעהאלטענערהייד; א נייגעריגער מענש; אן אויג; א היהנדעלע ערשט פון איי; א פיפטשענד פויגעלע.

peep'-eye *n.* (פיעפ'-אי) ז. *bo-peep*.

peep'-hole *n.* (פיעפ'-האול) א קוק-לאך.

pee'ping-hole *n.* (פיע'-פינג-האול) ז. *peep-hole*.

pee'ping Tom (פיע'-פינג טאם) א נייגעריגער מענש, איינער וואס וויל אלעס זעהן.

Peep-o'-day' Boy (פיעפ-א-דיי' באי) א מיטגליעד פון א געוויסער פראטעסטאנטישער סעקטע אמאל אין נארד-אירלאנד [אונגעפעהר אין די יאהרען 1784—95].

peep'-show *n.* (פיעפ'-שאו) א קוק-קאסטען [אזא קאסטען אין וועלכען עס ווערען געצייגט בילדער דורך א פערגרעסערונגס-גלאז].

pee'pul *n.* (פיע'-פאל) דער הייליגער פייגען-בוים, דער געצען-בוים אין אינדיען.

pee'py *a.* (פיע'-פי) שלעפריג, פערשלאפען.

peer *v. and n.* (פיער) דורכדרינגען מיט'ן בליק, שארף אריינקוקען; ערשיינען; א גלייכען; א חבר, א קאמעראד; א פער [אן אדעל-טיטול].

peer'age *n.* (פיער'-עדזש) די ווירדע פון א פער; די פערס, די אדעל-לייט, די פני.

Peer'age *n.* (פיער'-עדזש) א בוך וואס ענטהאלט די היסטארישע איינצעלהייטען און אבשטאמונגען פון די פערס [אדעליגע אין ענגלאנד].

peer'ess *n.* (פיער'-עס) די פרוי פון א פער, א פרוי פון העכערען אדעל.

peer'ie *n.* (פיער'-אי) אזא דריידעל וואס מען ברייגט אין בעוועגונג מיט דער הילף פון א שטריקעל.

peer'less *a.* (פיער'-לעס) וואס האט קיין גלייכען.
As an orator he is **peerless** in this country.

peer'lessly *adv.* (פיער'-לעס-לי) אונפערגלייכליך; ניט האבענדיג קיין גלייכען.

peer'lessness *n.* (פיער'-לעס-נעס) אונפערגלייכליכקייט.

peer'y *a. and n.* (פיער'-אי) שארף אנקוקענדיג, דורכדרינגענדיג מיט'ן בליק; נייגעריג; אזא דריידעל וואס מען ברייגט אין בעוועגונג מיט דער הילף פון א שטריקעל.

pee'vish *a.* (פיע'-וויש) פערדריסליך, בייז, אנגעכמורעט; קאפריזנע.

pee'vishly *adv.* (פיע'-וויש-לי) אויף אן אנגעכמורעטען, בייזליכען אדער קאפריזנעם אופן.

pee'vishness *n.* (פיע'-וויש-נעס) פערדריסליכקייט, בייזקייט; קאפריזנעקייט.

pee'wit *n.* (פיע'-הוויט) ז. *pewit*.

peg *n. and v.* (פעג) א טשוועקעל אדער שטיפט [ווי די, מיט וועלכע מען שלאגט צו א פאדעשווע אדער זויל פון א שוך]; דער ווירבעל אדער דער שליסעל פון א סטרונעס-אינסטרומענט [איינס פון די העלצלעך מיט וועלכע מען ציהט אן די סטרונעס פון א פיעדעל, וויאלין טשעלא א. ד. ג.]; א פלעקעל פון האלץ אדער מעטאל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען [ווי אין מאשינעריע, מעכאניזמען, ווערק-צייג א. ד. ג.]; א קלאמער פעסטצוהאלטען וועש אויף א שטריק; דאס פלעקעל וואס ווערט אריינגעשלאגען אין דער ערד צו בעפעסטיגען א ביידעל אדער געצעלט; דער פוס, דער טראט; א קלאפ, א זעץ; א געטראנק פון סאדע-וואסער מיט שנאפס; אריינשלאגען שטיפטען אדער טשוועקלעך; בעפעסטיגען מיט פלעקלעך; אנהאלטען דעם פרייז פון א געוויסער סחורה [קויפענדיג אדער פערקויפענדיג די גאנצע מאסע מיט אמאל, כדי ניט צו דערלאזען, אז אנדערע זאלען אויפהויבען אדער ארונטערשניידען דעם פרייז]; פארטזעצען מיט עקשנות א געוויסע טהעטיגקייט.

peg along' (פעג ע-לאהנג') בעשטעהן מיט עקשנות אויף א געוויסער טהעטיגקייט; טיכטיג ארבייטען אין עפעס.

Peg'asus *n.* (פעג'-ע-סאס) אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע — פעגאזוס, דאס פערד מיט פליגלען, וואס טראגט אויף זיך די מוזען און איז דער קוואל פון פאעטישער בעגייסטערונג; אין אסטראנאמיע — א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען.

Pegasus

peg away' (פעג ע-הוויי') ז. *peg along*.

peg'-cut'ter *n.* (פעג'-קאט'-ער) א מאשין צום שניידען הילצערנע טשוועקלעך.

peg'ger *n.* (פעג'-ער) איינער וואס בעפעסטיגט מיט טשוועקלעך אדער פלעקלעך; א מאשין וואס שלאגט אריין טשוועקלעך אין א שוך.

peg'ging *n.* (פעג'-אינג) דאס אנשלאגען

טשוועקעס ;-הילצערנע נענעל ; דאס שלאָ־
גען, דאס קלאפען.

peg'ging-awl *n.* (פעג'-אינג-אָהל) א
קורצע שוסטער־אָהל צו מאכען לעכלעך אין
א זויל [פאדעשווע] אום אריינצושלאגען
די הילצערנע טשוועקלעך.

peg'ging-jack *n.* (פעג'-אינג-דזשעק)
אן אפאראט צו האלטען דעם שוך אין א
בעשטימטער לאגע בעת מען בעשלאגט די
זויל מיט טשוועקעס.

peg'ging-machine' *n.* -פעג'-אינג-מע)
שין') א מאשין וואס שלאגט אריין טשוועק־
לעך אין א שוך.

peg'gy *a.* and *n.* (פעג'-אי) ווי א פלע־
קעל ; אזא זינג־פויגעלע [ז. *warbler*].

peg'-joint *n.* (פעג'-דזשאינט)
ז. *gomphosis*.

peg'-lad'der *n.* (פעג'-לעד'-ער) א
שטאנגען־לייטער [אזא לייטער וואס בע־
שטעהט פון איין שטאנג, פון וועלכען עס
שטארצען ארויס פלעקלעך].

peg'-leg *n.* (פעג'-לעג) א פראסטער היל־
צערנער פוס ; איינער וועלכער געהט אויף
א הילצערנעם פוס.

peg'matite *n.* (פעג'-מע-טאיט) פעגמא־
טיט [א פראסטער זארט גראניט־שטיין].

peg on (פעג אן) ציהען ווייטער ; פארט־
זעצען מיט אנשטרענגונג.

peg out (פעג אוט) שטארבען ; געווינען
דעם לעצטען פונקט אין ענגלישען קארטען־
שפיעל "קריבעדזש". ז. *cribbage*.

peg'-strip *n.* (פעג'-סטריפ) אין שוך־
פאבריקען — א צוזאמענגעראלטער היל־
צערנער באנד, פון וועלכען די מאשין
שניידט אב טשוועקעלעך און שלאגט זיי
אריין אין זויל פון שוך.

peg'-top *n.* and *a.* (פעג'-טאפ) א היל־
צערנ דריידעל אדער קרייזעל אין דער
פארם פון א בארנע מיט אן אייזערנעם
שפיץ ; עהנליך צו א דריידעל.

peg'tops *n.* (פעג'-טאפס) א זארט
הויזען זעהר בריים פון אויבען און שמאל
פון אונטען.

pehtun'tse *n.* (פע-טאנ'-טסע) א מין
פארצעלייען־ליים וואס די כינעזער מאכען
פון צופאלענעם גראניט.

peignoir' *n.* (פע-נואר') א פעניואר,
א פרויען־מארגען־קלייד פון לייכטען שטאף.

peiram'eter *n.* (פאי-רעמ'-ע-טער)
ז. *pirameter*.

peiras'tic *a.* (פאי-רעס'-טיק) וואס פרו־
בירט ; וואס מאכט א פרוב.

pejora'tion *n.* (פי-דזשא-ריי'-שאן)
די פערדארבונג ; דאס ווערען ערגער ; די
ארונטערזעצונג פון ווערטה ; דאס מא־
כען ווענינער בעדייטענד.

pe'jorative *a.* and *n.* -פי'-דזשא-רע)
טיוו) פערדארבענד ; מאכענד ערגער אדער ווע־
רענד ערגער ; אין גראמאטיק — א ווארט,
וואס ערנידרינט דעם ווערטה פון עפעס
אדער אימעצען [ווי למשל, "פאליטיקאן"
פון "פאליטיקער", "גראמען־מאכער" פון
"פאעט" א. ד. ג.].

pe'joratively *adv.* -פי'-דזשא-רע-טיוו)
לי) אויף א פערדארבענדען אדער ער־
נידריגענדען אופן.

pejor'ity *n.* (פי-דזשאר'-אי-טי)
ז. *pejoration*.

pek'an *n.* (פעק'-ען) דער קאנאדער מאר־
דער [א קליינע רויב־חיה עהנליך צו א
טכויר אדער שעשקע פון צפון־אמעריקא.
האלט זיך מייסטענס אויף בוימער].

pe'koe *n.* (פי'-קאו) די פעקא־טהעע
[דער בעסטער זארט שווארצע טהעע].

pel *n.* (פעל) א שטעקען, מיט וועלכען
מען פראקטיצירט די פעכט־קונסט.

pelade' *n.* (פע-לאד') א מין הויט־
קראנקהייט, ביי וועלכער די האר פאלען
אויס קרייזענווייז.

pel'age *n.* (פעל'-עדזש) די האר, די
וואל, דאס פוטער אדער פעלץ פון חיות.

pela'gian *a.* and *n.* -פי-ליי'-דזשי)
ען) וואס איז שייך צום ים ; אקעאניש ;
וואס געפינט זיך אין טיעפען וואסער פון
ים ; א חיה, וואס לעבט אין טיעפען וואַ־
סער פון ים.

Pela'gian *a.* and *n.* -פי-ליי'-דזשי)
ען) וואס איז שייך צו פעלאגיאניזם ; א
נאכפאלגער פון פעלאגיאניזם.
ז. *Pelagianism*.

Pela'gianism *n.* -פי-ליי'-דזשי-ענ)
איזם) פעלאגיאניזם, די לעהרען פון פע־
לאגיוס [א בריטישער מאנאך, וואס האט
געלעבט אין 5טען יאהרהונדערט] און זיינע
נאכפאלגער. די לעהרען זיינען בעשטא־
נען אין דעם, אז דער מענש ווערט ניט
געבוירען מיט אן אינערליכער טבע צו
זינדיגען און קען אליין זוכה זיין צו גליק־
זעליגקייט אדאנק זיין פרייער בחירה און
אהן דער אריינמישונג פון געטליכער
השפעה. דעריבער איז דאס טויפען קליי־
נע קינדער אן איבריגע זאך.

pelag'ic *a.* (פי-לעדזש'-איק) וואס איז
שייך צום ים ; אקעאניש ; וואס געפינט
זיך טיעף אין ים [ווענען חיות און פלאנ־
צען].

pela'gra *n.* (פע-ליי'-גרא) ז. *pellagra*.

pel'amis *n.* (פעל'-ע-מיס) א קליינער
זארט טהונפיש אדער סקומבריא.

Pelas'gi *n.* (פי-לעס'-דזשי) די פע־
לאזגען, אן אוראלטע ראסע, וועלכע האט
בעוואהנט גריכענלאנד און איז שפעטער
בעזיעגט געווארען פון די העלענען אדער
גריכען.

Pelas'gic ar'chitecture -פי-לעס')
דזשיק אר'-קי-טעק-טשור) די פעלאזגישע
ארכיטעקטור, די פארצייטיגע גריכישע אר־
כיטעקטור [פון גרויסע, ניט געהובעלטע
שטיינער, צוזאמענגעלעגט אהן צעמענט].

Pelas'gic build'ing (פי-לעס'-דזשיק
בילד'-אינג)
ז. *Pelasgic architecture*.

pel'ecoid *n.* -פעל')
ע-קאיד) א געאמעט־
רישע פיגור אין דער
פארם פון א העקעל
מיט צוויי קאנוועקסע
און צוויי קאנקאווע
קוואדראטען אדער
פיערטעל־קרייזען.

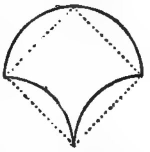

Pelecoid

pel'erine *n.* (פעל'-ע-רין) א פעלערינע,
א קורצער אויבערשטער פרויען־מאנטעל
אהן ארבעל, וואס פערשפּילעט זיך ביים
האלז און העננט איבער די אקסלען.

pelf *n.* (פעלף) פערפלוכ־ ; רייכטום ; געלד,
טעם געלד [ז. *filthy lucre*].

pel'ican *n.* (פעל'-אי-קען) דער פעליקאן
אדער קראפ־גאנז [א גרויסער שווים־פוי־
געל מיט א לאנגען און ברייטען שנאבעל,
אונטער וועלכען עס העננט אראב א מין
זעקעל, וואו ער האלט די פיש וואס ער
כאפט] ; א כעמיש דיסטילירגלאז מיט
צוויי נעזלעך, וואס שטארצען ארויס פון
ביידע זייטען און בויגען זיך אויס אזוי,
דאס זייערע ענדען געהען אריין צוריק
אין מיטען פון דער קאלבע ; ביי דענטיס־
טען אדער צייהן־דאקטוירים — א מין
צוויינגעל ארויסצורייסען צייהנער ; א מין
קרוק וואס האט די פארם פון א פעליקאן־
שנאבעל.

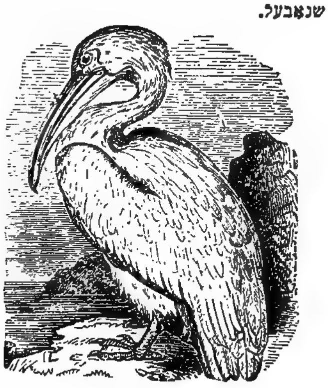

Pelican

Pel'ican State (פעל'-אי-קען סטייט)
דער שטאאט לואיזיאנא [א שטאאט אין
די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pel'icanry *n.* (פעל'-אי-קענ-רי) א
פלאץ, וואו עס האלטען זיך אויף פע־
ליקאנען. ז. *pelican*.

pel'icoid *n.* (פעל'-אי-קאיד)
ז. *pelecoid*.

pelicom'eter *n.* (פעל-אי-קאמ'-ע-טער)
ז. *pelvimeter*.

pel'iom *n.* (פעל'-אי-אם) דער פעליאם
אדער יאליט [א מין מינעראל].
ז. *iolite*.

pelisse' *n.* (פע-ליס') א פעלץ, א פוטער ;
א לאנגער זיידענער פרויען־מאנטעל.

pelis'son *n.* (פע-לי'-סאן) ז. *pelisse*.

pell *n.* (פעל) א פעל, א הויט ; א פאר־
מעטענע מגילה.

pell'age *n.* (פעל'-עדזש) שטייערען וואס
מען צאהלט פאר פעל אדער לעדער.

pella'gra *n.* (פע-ליי'-גרא) פעלאגרא
אדער מאילענדישע רויז [א קראנקהייט
וואס איז פערשפרייט אין די דרום־לענ־
דער פון אייראפא און נעהמט זיך — ווי
מען מיינט — פון ברויכען אין עסען פער־
דארבענע קוקורוזע. ביים קראנקען שיילט
זיך אב די הויט פון די הענד און פיס,
דער מאגען ווערט פערדארבען, די אויגען
ווערען אויפגעפלאמט און אפט ווערט מען
משוגע].

pella'grin *n.* (פע-ליי'-גרין) איינער
וואס ליידט פון פעלאגרא. ז. *pellagra*.

pella'grous *a.* (פע-ליי'-גראס) וואס איז
שייך צו פעלאגרא ; וואס ליידט פון פע־
לאגרא. ז. *pellagra*.

pel'let *n.* and *v.* (פעל'-עט) א קייקעלע,
א קיילכעלע ; א שראט, א שרעטעל ; מא־
כען קייקעלעך.

pel'licle *n.* (פעל'-איקל) א דינע פעל
אדער הויט ; א הייטעל.

pel'litory *n.* (פעל'-אי-טא-רי) וואנד־
קרויט [א מין גראז־ארטיגע קוסטעס, וואס
וואקסען אויף די ווענד פון אלטע חורבות].

pell'-mell' *adv.*, *a.*, *n.* and *v.* -פעל')
מעל') אונטערא־איינאנדער, אבי־ווי, צומישט,
צווארפען, אין אונארדנונג ; אין ווילדער
איילעניש ; טומעלדיג ; א געמיש, אן אנ־
ווארפונג ; אנווארפען אין אונארדנונג.

pellu'cid *a.* (פע-ליו'-סיד) דורכזיכטיג,
קלאר, העל.

pellucid'ity *n.* (פעל-יו-סיד'-אי-טי)
דורכזיכטיגקייט, קלארקייט, העלקייט.

pellu'cidness *n.* (פע-ליו'-סיד-נעס) ז. *pellucidity*.

pel'ma *n.* (פעל'-מא) דער זויל אדער פאדעשווע פון פוס.

Peloponne'sian *a. and n.* (פעל-א-פא-ני'-סי-ען) וואס איז שייך צו פעלאפאנעס [דער דרום=האלב=אינזעל פון גריכענלאנד]; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון פעלאפאנעס.

pelo'ria *n.* (פי-לאו'-רי-א) אין באטאניק — אן אונגארמאלער צושטאנד פון א פלאנצע, ווען איהר בלום ווייזט אויס ווי רעגולאר געבוים, כאטש איז געוועהנליכען צושטאנד איז זי ניט רעגולאר.

pelt *v. and n.* (פעלט) פאלען מיט אן אבקלאפ [ווי דאס פאלען פון רעגען אדער האגעל]; בעווארפען, בעהאגלען מיט שטיינער, שנעע=באלען א. ז. וו.]; לויפען געשווינד אהן אן אבשטעל; א קלאפ אדער שטויס פון אן אראבגעפאלענער זאך; א פעל פון א חיה מיט איהרע האר, דער פעלץ; א פויגעל וואס איז געטויטעט געווארען פון א יאסטרעב אדער פאלק=פויגעל; א ווייכער לעדער צו בעציהען א טינט=קישעלע [דאס קישעלע אויף וועלכען מען דריקט אן א שטעמפעל אום עס אבצודריקען אויף פאפיער].

pelt along' (פעלט ע-לאהנג') אײלען זיך פארווערטס; לויפען געשווינד.
The horses **pelted** along at a fine pace.

pel'tate *a.* (פעל'-טייט) שילד=פערמיג; אין באטאניק — ביי וועלכער דאס בלאט איז צוגעוואקסען צום שטענגעל פון מיטען.

pel'tated *a.* (פעל'-טיי-טעד) ז. *peltate*.

pel'tate leaf (פעל'-טייט ליעף) א שילד=פערמיג בלאט [א בלאט, וואס איז צוגעוואקסען צום שטענגעל ניט ביים ראנד, נור אין מיטען].

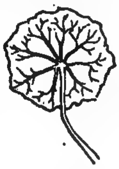
Peltate Leaf

pel'tately *adv.* (פעל'-טייט-לי) אויף א שילד=פערמיגען אופן.

pel'ter *n.* (פעל'-טער) איינער וואס ווארפט עפעס אדער פאלט אויף עפעס מיט א קלאפ; א שלאקס=רעגען אדער האגעל; א האגעל פון געווארפענע זאכען [ווי פון שטיינער, שנעע=באלען א. ז. וו.]; אן אויסברוך פון צארן; א פעל=הענדלער; א קארגער יונג, א קמצן; א נאר, א דומקאפ.

pel'ting *n. and a.* (פעל'-טינג) דאס קלאפען מיט דראבנע קלעפ [ווי עס קלאפט א האגעל]; דאס בעווארפען [מיט שטיינער, שנעע=באלען א. ז. וו.]; וואס קלאפט זיך אב; וואס פאלט אראב מיט א קלאפעריי.

pel'ting show'er (פעל'-טינג שאו'-ער) א גוס=רעגען.

pelt'monger *n.* (פעלט'-מאנ-גער) א פעלץ=הענדלער, א פעל=הענדלער, א הענדלער פון רויכווארג.

pelt off (פעלט אף) אבטראגען זיך; מאכען ויברח.

pelt'-rot *n.* (פעלט'-ראט) א קראנקהייט ביי שעפסען, ביי וועלכער עס קריכט אויס ביי זיי די וואל.

pel'try *n.* (פעל'-טרי) פעלצווארג, דויכווארג; א פעל [צוזאמען מיט די האר], א פעלץ.

pelt'-wool *n.* (פעלט'-הוואול) די וואל פון אן אבגעשונדענער פעל פון א שעפס.

pe'lu *n.* (פי'-ליו) א קליין דרום=אמעריקאניש ביימעל מיט זעהר הארטען האלץ וואס ווערט געברויכט צו מאכען רעדער א. ד. ג.

pel'vic *a.* (פעל'-וויק) וואס געהערט צום בעקען [טאז]. ז. *pelvis*.

pel'vic re'gion (פעל'-וויק רי'-דזשאן) דאס ארט אין בויך וואס עס פערנעהמט דער בעקען [טאז].

pel'viform *a.* (פעל'-ווי-פארם) וואס איז עהנליך צום בעקען [טאז]. ז. *pelvis*.

pelvim'eter *n.* (פעל-ווימ'-ע-טער) דער בעקען=מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם בעקען פון קערפער].

pelvim'etry *n.* (פעל-ווימ'-עט-רי) דאס מעסטען דעם בעקען [טאז] פון קערפער.

pel'vis *n.* (פעל'-וויס) דער בעקען אדער דער טאז [דער אונטערשטער טייל פון רוקען=ביין מיט די ברייטע זייטיגע ביינער, וועלכע בילדען אויס די היפטען פון קערפער].

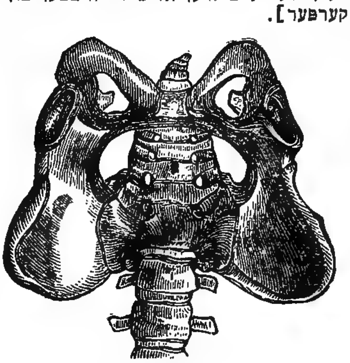
Pelvis

pem'ican *n.* (פעמ'-אי-קען) ז. *pemmican*.

pem'mican *n.* (פעמ'-אי-קען) ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער — א מאכל פון געטרוקענטע שטיקלעך הירשען=פלייש, אריינגעלעגט אין טייג מיט שמאלץ און געפרעסט ווי לאטקעס; אן עהנליכער מאכל פון פלייש מיט געטריקענטע פרוכטען.

pen *n. and v.* (פען) 1. א פעדער [פון עק אדער פון די פליגלען פון א פויגעל]; 2. א שרייב=פעדער, א פען; 3. א מענש מיט א פען, א שרייבער; 4. די ארט פון שרייבען; דער סטיל; 5. אן ארומגעצאמטער פלאץ, וואו מען פערטרייבט שעפסען, חזירים א. ד. ג.; א היהנער=שטאל; 6. א תפיסה; 7. א קליין זומער=הייזעל אין די יאמאיקא=בערג; 8. א "זיי"=שוואן; 9. שרייבען; 10. איינשליסען אין א שמאלען ארומגעצאמטען פלאץ; איינשפארען.
1. The **pens** of a swan are as white as ivory. 2. I need a **pen** to write the letter. 3. The learned **pens** are often merciless in their fury. 4. He has a sharp **pen**. 6. We have him in a **pen**; he cannot escape us.

pe'nal *a.* (פי'-נעל) שטראפליך; וואס איז שייך צו שטראף; וואס דארף בעשטראפט ווערען; וואס דיענט אלס א שטראף; וואס ענטהאלט שטראפען.

pen'al code (פי'-נעל קאוד) דאס שטראף=געזעץ [א קאדעקס אדער א סיסטעם פון געזעצען בנוגע צו פערברעכענס און בעשטראפונג].

pe'nalise *v.* (פי'-נעל-איז) ז. *penalize*.

penal'ity *n.* (פי-נעל'-אי-טי) שטראפבארקייט; שטראפליכקייט.

pe'nalize *v.* (פי'-נעל-איז) ארויפלעגען א שטראף; אונטערווארפען אונטער א שטראף.

pe'nal laws (פי'-נעל לאהז) שטראף=געזעצע [געזעצע, וועלכע פערבאטען געוויסע טהאטען און בעשטימען די שטראף פאר ניט פאלגען זיי].

pe'nally *adv.* (פי'-נעל-אי) אויף א שטראפליכען שטייגער.

penal'ogist *n.* (פי-נעל'-א-דזשיסט) ז. *penologist*.

pe'nal ser'vitude (פי'-נעל סויר'-ווי-טיוד) צוואנגס=ארבייט; קאטארזשנע ארבייט.

pe'nal stat'utes (פי'-נעל סטעטש'-יוטס) סטאטוטען וואס האבען דעם כאראקטער פון שטראף=געזעצען.

pe'nal sum (פי'-נעל סאם) די שטראף=סומע פאר ניט ערפילען א געוויסע התחיבות.

pen'alty *n.* (פענ'-על-טי) א שטראף; שטראף=געלד; די בעשטראפונג אדער דער היזק וואס מען לײדט פאר ניט ערפילען א געוויסע פערפליכטונג.

pen'ance *n. and v.* (פענ'-ענס) תשובה; חרטה; די עפיטימיע [די בעשטראפונג וואס א גלח לעגט ארויף אויף איינעם, וועלכער איז זיך מתודה אויף זיינע זינד, ווי תעניתים, סגופים א. ד. ג.]; ארויפלעגען אן עפיטימיע.

pen'ancer *n.* (פענ'-ען-סער) איינער וואס טהוט תשובה, א בעל=תשובה.

pen'-and-ink' *a.* (פענ'-ענד-אינק') 1. געמאכט מיט טינט און פעדער; 2. געשריבען ליטעראריש.
1. He made some beautiful **pen-and-ink** drawings.

penan'nular *a.* (פי-נענ'-יו-לאר) וואס איז כמעט אזוי קיילעכדיג ווי א רינג.

Pena'tes *n.* (פי-ניי'-טיז) די פענאטען אדער הויז=געטער [די קליינע הויז=געטער פון אלטען רוים]. ז. *Lares*.

pen'-case *n.* (פענ'-קיים) א פענאל, א קעסטעלע צו האלטען פעדערען [פענעס].

pence *n.* (פענס) פענים [אזעלכע ענגלישע מטבעות]. ז. *penny*.

pence'-ta'ble *n.* (פענס'-טיי'בל) א טאבעלע, לויט וועלכער מען קען לייכט אויסרעכענען וויפיעל פענים עס געפינט זיך אין א געוויסער סומע פון פונטען און שילינגען [ענגליש געלד].

penchant' *n.* (פאנ-שאן') א שטארקע נייגונג; דאס ליעבען נאך עפעס.
He has a **penchant** for red ties.

pen'cil *n. and v.* (פענ'-סיל) א בליישטיפט, א בלייפעדער; א פינזעל; מאלעריי=קונסט; דאס מאלען מיט א פינזעל; דאס שרייבען מיט א בליישטיפט; אין אפטיק — א בינטעל שטראהלען, וואס געהען ארויס פון אדער קאנצענטרירען זיך אין איין פונקט; אין געאמעטריע — א פיגור, וואס בילדעט זיך אויס פון פיעל ליניען, וועלכע געהען ארויס פון איין פונקט; א בינטעל האר אדער פעדערען [עהנליך צו א פינזעל]; מאלען, צייכענען; שרייבען מיט א בליישטיפט.

pen'cil-case *n.* (פענ'-סיל-קיים) א בליישטיפט=האלטער.

pen'cil-com'pass *n.* (פענ'-סיל-קאמ'-פעס) א צירקעל, ביי וועלכען אין איין ענד איז אריינגעשטעלט א בליישטיפט.

pen'ciled *a.* (פענ'-סילד) געצייכענט אדער בעדעקט מיט דינע ליניען; וואס האט א פינזעל=עהנליכען בינטעל האר, פעדערען א. ז. וו. [ווענן פלאנצען און חיות]; וואס איז עהנליך צו א בינטעל שטראהלען.

pen'ciliform *a.* (פענ'-סיל-אי-פארם) וואס האט די פארם אדער דעם אויסזעהן פון א פּינזעל [ווי א בינטעל שטראָ־לען].

pen'ciling *n.* (פענ'-סיל-אינג) צייכענס וואס זיינען געמאכט מיט א בליישטיפט אדער ווי מיט א בלייטשיפט; א צייכ־נונג ווי מיט דינע בלייטשטיפט־ליניען [ווי אויף געוויסע בלומען אדער אויף פעדערען פון געוויסע פויגלען]; א צייכ־נונג, א סקיצע.

pen'cilled *a.* (פענ'-סילד) ז. *penciled*

pen'cilling *n.* (פענ'-סיל-אינג) ז. *penciling*

pen'cil-shaped *a.* (פענ'-סיל-שייפט) פּינזעל־פערמיג, פּינזעל־ארטיג, ווי א פּינ־זעל.

pen'cil-sharp'ener *n.* (פענ'-סיל-שארפ'-נער) א פאררכטונג צו פערשפּי־צען אדער אנצושארפען א בלייטשיפט.

pen'cil-sketch *n.* (פענ'-סיל-סקעטש) א צייכנונג אדער סקיצירונג מיט א בליי־שטיפט.

pen'cil-vase *n.* (פענ'-סיל-וויים) א פּינזעל־וואזע [א וואזע, וואו די כינעזער און יאפּאנעזער האלטען זייערע שרייב־פּינזלען].

pen'craft *n.* (פענ'-קרעפט) די קונסט פון שרייבען; שרייבערשאפט.

pen'-cut'ter *n.* (פענ'-קאט'-ער) איינער וואס מאכט, פערשפּיצט אדער בעשניידט פעדערס.

pend *v.* (פענד) הענגען ווי אויף א וואג־שאל, זיין נאך ניט ענטשלאסען, ווארטען אויף א שלוס.

pen'dant *n. and a.* (פענ'-דענט) א הענג־ציערונג [ווי א מעדאליאן וואס הענגט אראב פון א האלז־באנד אדער א פּעריל וואס הענגט אראב פון אן אויער־רינגעל א. ד. ג.]; א הענג־לייכטער; א צו־געגעבענע זאך; א פּערציערונג אדער בילד וואס איז גע־מאכט געווארען אלס א צוגעגעבענע זאך אדער אלס א פּאר צו אן אנדער פּערציע־רונג אדער בילד; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט וואס זעהט אויס ווי ער הענגט אראב פון סטעליע אדער פון וואנד [ז. איל.]; אראבהענגענד.

Pendant

pen'dence *n.* (פענ'-דענס) דער אבהאנג, דער בארג־אראב, משופע'דיגקייט.

pen'dency *n.* (פענ'-דענ-סי) דער דויער פון א פּראצעס; די צייט ווען עטוואס איז נאך ניט ענטשיעדען.
We must be patient during the pendency of our suit.

pen'dent *a. and n.* (פענ'-דענט) הענ־גענד; פארשפּרינגענד, וואס גיט זיך ארויס, וואס שטעהט אב; א הענג־ציערונג; א הענג־לייכטער; א צוגעגעבענע זאך; אן ארנאמענט וואס זעהט אויס, ווי ער וואלט אראבגעהאנגען ז. *pendant*

penden'te li'te (פענ-דענ'-טי לאי'-טי) כל זמן עס דויערט דער געריכטס־פּראצעס.

penden'tive *n.* (פענ-דענ'-טיוו) אין ארכיטעקטור — דער געוועלב־צוויקעל [איינע פון די דריי האלב־רונדע ארקען, וועלכע געהען ארויס פון די זייט־ווילען פון א געביידע און בילדען אויס דעם דאַם אדער קופּאל].

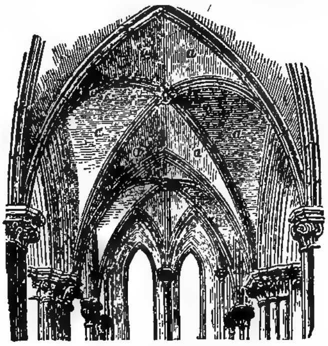
a. a. a. Pendentives

pen'dently *adv.* (פענ'-דענט-לי) אין א הענגענדיגען אופן. ז. *pendant*

pen'ding *a. and prep.* (פענ'-דינג) וואס איז געבליבען נאך אונענטשיעדען; וואס איז נאך ניט בעשטימט; כל זמן, ווייל.

pendrag'on *n.* (פענ-דרעג'-אן) א הויפּט־פיהרער, א גענעראליסימוס.

pen'-draw'ing *n.* (פענ'-דראה'-אינג) א פעדער־צייכנונג [א צייכנונג וואס ווערט געמאכט מיט א פעדער].

pen'-dri'ver *n.* (פענ'-דראי'-ווער) א שמירער, איינער וואס שרייבט זעהר פּיעל.

pen'-dri'ving *n.* (פענ'-דראי'-ווינג) שמירעריי, דאס שרייבען זעהר פּיעל.

pen'dular *a.* (פענ'-דיו-לאר) וואס איז שייך צו א פּענדעל אדער א פּערפּענדי־קעל; ווי פון א פּענדעל.

pen'dulate *v.* (פענ'-דיו-לייט) הענגען, שווינגען אדער שוועבען ווי א פּענדעל אדער פּערפּענדיקעל.

pen'dulent *a.* (פענ'-דיו-לענט) שווע־בענד, שווינגענד, הענגענד.

pen'duline *a. and n.* (פענ'-דיו-לין) הענגענד [ווי א פויגעל־נעסט]; בויענ־דיג א הענגענדע נעסט; א מין מייזע אדער סיניצא [ז. *titmouse*].

pendulos'ity *n.* (פענ-דיו-לאס'-אי-טי) דאס אראבהענגען.

pen'dulous *a.* (פענ'-דיו-לאס) הענגענד; שוועבענד, שווינגענד; צווייפעלהאפט, אונ־געוויס, אונבעשטימט, אונבעשלאסען.

pen'dulously *adv.* (פענ'-דיו-לאס-לי) הענגענדיג; שווינגענדיג, שוועבענדיג.

pen'dulousness *n.* (פענ'-דיו-לאס-נעס) ז. *pendulosity*

pen'dulum *n.* (פענ'-דיו-לאם) א פּענ־דעל, א פּערפּענדיקעל [ווי פון א זייגער]; עטוואס וואס הענגט אראב פריי און קען שווינגען.

pen'dulum-wire *n.* (פענ'-דיו-לאם-וואיר) דראט אויף וועלכען מען הענגט אויף דעם פּערפּענדיקעל פון א זייגער.

penes *n.* (פיע'-ניעז) פּעניסעס [מער־ליכע געשלעכטס־ארגאנען]. ז. *penis*

penetrabil'ity *n.* (פענ-אי-טרע-ביל'-אי-טי) דורכדרינגליכקייט, דורכדרינג־בארקייט.

pen'etrable *a.* (פענ'-אי-טרעבל) דורכ־דרינגבאר, דורכדרינגליך; וואס מען קען דורכדרינגען; אויף וועמען מען קען ווירקען; עמפּפינדליך.

pen'etrableness *n.* (פענ'-אי-טרעבל-נעס) ז. *penetrability*

pen'etrably *adv.* (פענ'-אי-טרע-בלי) אויף א דורכדרינגליכען אופן.

penetra'lia *n.* (פענ-אי-טריי'-לי-א) דער אינערליכער טייל [הויפּטזעכליך פון א טעמפּעל אדער פּאלאץ]; דער קדשי קדשים; סודות, געהיימניסע, פערבארגע־נע זאכען.

pen'etrance *n.* (פענ'-אי-טרענס) ז. *penetrancy*

pen'etrancy *n.* (פענ'-אי-טרענ-סי) דורכדרינגליכקייט; פעהיגקייט אריינצו־דרינגען; שארפקייט, שארפזין.

pen'etrant *a.* (פענ'-אי-טרענט) דורכ־דרינגענד, אריינדרינגענד; אריינדרינג־ליך, שארפזיכטיג.

pen'etrate *v.* (פענ'-אי-טרייט) דורכ־דרינגען, אריינדרינגען; דורכנעהמען.
It is difficult to penetrate the meaning of the author.

pen'etrating *a.* (פענ'-אי-טריי-טינג) דורכדרינגענד, שארף, שארפזיניג, שארפ־זיכטיג, טיעף.

pen'etratingly *adv.* (פענ'-אי-טריי-טינג-לי) אויף א דורכדרינגליכען אופן; מיט שארפקייט, מיט טיעפקייט, מיט שארפזין, מיט שארפזיכטיגקייט.

pen'etratingness *n.* (פענ'-אי-טריי-טינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, שארפקייט, טיעפקייט, שארפזין, שארפזיכטיגקייט.

penetra'tion *n.* (פענ-אי-טריי'-שאן) דורכדרינגונג, אריינדרינגונג; שארפזין, שארפזיכטיגקייט, טיעפקייט, ווייטזיכ־טיגקייט [ווי למשל, פון א טעלעסקאפּ]; די קראפט אריינצודרינגען [פון אן אויס־געשאסענער קויל אדער האַרמאט].
His writings exhibit a remarkable power of penetration.

pen'etrative *a.* (פענ'-אי-טריי-טיוו) דורכדרינגענד, איינדרינגענד; שארפזיכ־טיג, שארפזיניג.

pen'etratively *adv.* (פענ'-אי-טריי-טיוו-לי) אויף א דורכדרינגליכען אופן.

pen'etrativeness *n.* (פענ'-אי-טריי-טיוו-נעס) דורכדרינגליכקייט; שארפזיכ־טיגקייט, שארפזין.

pen'fold *n.* (פענ'-פאולד) אן ארומצא־מונג פאר בהמות.

pen'ful *n.* (פענ'-פול) אזוי פּיעל טינט וויפּיעל מען קען אננעהמען אויף א פע־דער; וויפּיעל מען קען אנשרייבען מיט איין מאל איינטונקען די פעדער.

pen'guin *n.* (פענ'-גווין) דער פּינגווין [א וואסער־פויגעל מיט זעהר ווייניג ענט־וויקעלטע פליגלען און א קורצען עק, וואס קען ניט פליהען און געהט זעהר שווער. געפינט זיך אין דער זידליכער העלפט פון ערד־קוגעל. ז. איל.]; דער ווילדער אנאנאס. ז. *pineapple*

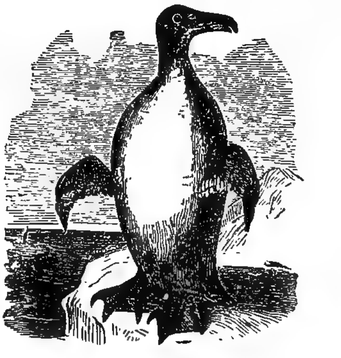
Penguin

pen'guinery *n.* (פענ'-גהווינ-ער-אי) א פלאץ, וואו פינגווינען נעהמען זיך צונויף אין מאסען ביים ברעג ים צו אויסזיצען די אייער. ז. ***penguin***.

pen'guin-rook'ery *n.* (פענ'-גהווינ-רוק'-ער-אי) ז. ***penguinery***.

pen'holder *n.* (פענ'-האול-דער) א פעדער־האלטער, א פען־הענטעל.

pe'nial *a.* (פי'-ני-על) וואס איז שייך צום פענים [דער מענליכער געשלעכטס־ארגאן].

pen'icil *n.* (פענ'-אי-סיל) א בינטעל הערלעך [ביי אינזעקטען]; א קישעלע פון מארלע [אויף וואונדען אדער געשווירען].

penin'sula *n.* (פענ-אינ'-סיו-לא) א האלב־אינזעל [א שטיק לאנד וואס איז כמעט אין גאנצען אדער פון דריי זייטען ארומגערינגעלט מיט וואסער].

Penin'sula (*the*) (פענ-אינ'-סיו-לא) דער פירענעאישער האלב־אינזעל [שפאניען און פארטוגאל].

penin'sular *a.* and *n.* (פענ-אינ'-סיו-לאר) וואס איז שייך צו א האלב־אינזעל; וואס וואהנט אויף א האלב־אינזעל; וואס קומט פאר אויף א האלב־אינזעל; אן איינוואוהנער פון א האלב־אינזעל; א סאלדאט וואס האט אנטייל גענומען אין דעם קריעג פון 1808—1814 אין שפאניען און פארטוגאל נעגען נאפאלעאן דעם ערשטען. ז. ***Peninsular War***.

peninsular'ity *n.* (פענ-אינ-סיו-לער'-אי-טי) דאס כאראקטעריסטישע פאר א האלב־אינזעל; דאס וואהנען אויף א האלב־אינזעל; פראווינציאליזם, קליינשטעדטעלדיגקייט, בעשרענקטקייט.

Penin'sular War (פענ-אינ'-סיו-לאר הוואהר) די מלחמה פון שפאניען און פארטוגאל צוזאמען מיט ענגלאנד נעגען נאפאלעאנ'ען [אין די יאהרען 1808—1814].

penin'sulate *v.* (פענ-אינ'-סיו-לייט) כמעט אין גאנצען ארומרינגלען מיט וואסער; בילדען א האלב־אינזעל.

pe'nis *n.* (פי'-ניס) דער פענים [דער מענליכער געשלעכטס־ארגאן].

pen'itence *n.* (פענ'-אי-טענס) תשובה; חרטה.

pen'itency *n.* (פענ'-אי-טען-סי) ז. ***penitence***.

pen'itent *a.* and *n.* (פענ'-אי-טענט) וואס האט חרטה אויף זיינע זינד, וואס טהוט תשובה, וואס נעהמט אויף זיך א תשובה; א בעל־תשובה.

peniten'tial *a.* and *n.* (פענ-אי-טענ'-שעל) וואס איז שייך צו תשובה אדער חרטה אויף זינד; וואס איז שייך צו א שטראף ארויפגעלעגט אויף א בעל־תשובה; א בוך מיט געזעצען וועגען בעלי תשובה [ביי קריסטען].

peniten'tially *adv.* (פענ-אי-טענ'-שעל-אי) דורך תשובה.

peniten'tial psalms (פענ-אי-טענ'-שעל סאהמז) די קאפיטלעך ו', ל"ב, ל"ח, נ"א, ק"א, ק"ל און קמ"ג פון תהלים [ווערען ביי קריסטען געלייענט אין פאסטצייט].

peniten'tiary *a.* and *n.* (פענ-אי-טענ'-שע-רי) וואס איז שייך צו שטראף, אויסבעסערונג אדער תשובה; אויסבעסערענד; א גלח, פאר וועלכען מען איז זיך מתודה; א גלח וועלכער גיט תשובה; א בעסערונגס־הויז, א צוכט־הויז [פאר פערברעכער].

peniten'tiaryship *n.* (פענ-אי-טענ'-שע-רי-שיפ) דאס אמט אדער אויפגאבע פון א בייכט־גלח [פאר וועלכען מען איז זיך מתודה].

pen'itently *adv.* (פענ'-אי-טענט-לי) מיט חרטה, מיט תשובה.

peni'tis *n.* (פי-נאי'-טיס) ענטצינדונג פון פענים [מענליכער געשלעכטס־ארגאן].

pen'knife *n.* (פענ'-נאיף) א פען־מעסערעל, א קעשענע־מעסערעל.

pen'-ma'ker *n.* (פענ'-מיי'-קער) א פעדער־פערשניצער [צום שרייבען]; אן אינסטרומענט צו פערשניצען פעדערען.

pen'man *n.* (פענ'-מען) א קענער אין שרייבען; איינער וואס האט א שעהנע האנדשריפט; א שרייבער; א פערפאסער, א שריפטשטעלער.

pen'manship *n.* (פענ'-מען-שיפ) דאס שרייבען מיט א פעדער; די שרייב־קונסט; האנדשריפט.

Penn. ***Pennsylvania*** אבקירצונג פון [פענסילווייניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pen'na *n.* (פענ'-א) א פעדער [פון א פויגעל]; א פענאל, א פעדער־שאכטעל, א שאכטעל פאר שרייב־געצייג.

pen'-name *n.* (פענ'-ניים) א פען־נאמען, א פסעוודאנים [אן אויסגעטראכטער נאמען, וועלכען א שרייבער שטעלט אויף זיינע ארטיקלען אדער ביכער].

pen'nant *n.* (פענ'-ענט) א קליינער פלאג [היינגעוועהנליך א שפיציגער אדער א לאנגער און א שמאלער]; אין מוזיק — דער צייכען אדער שטריך ביי א נאטע וואס אונטערשיידעט אן אכטעל, זעכצעהנטעל אדער צוויי־און־דרייסיגסטעל נאטע פון א פיערטעל נאטע; א קורצער שטריק אויף א בלאק [אויף א שיף].

pen'nate *a.* (פענ'-אייט) געפליגעלט, געפעדערט, מיט פליגלען, מיט פעדערען; פעדערען־עהנליך [וועגען פלאנצען־טיילען].

pen'nated *a.* (פענ'-אייט-עד) ז. ***pennate***.

pen'ner *n.* (פענ'-ער) א שרייבער, א פערפאסער; א פענאל, א פעדער־שאכטעל, א שרייב־געצייג שאכטעל.

pen'nied *a.* (פענ'-איד) וואס פערמאגט א פעני אדער א סענט.

pennif'erous *a.* (פע-ניפ'-ע-ראס) בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערען.

pen'niform *a.* (פענ'-אי-פארם) פעדער־עהנליך.

pennig'erous *a.* (פע-נידזש'-ע-ראס) ז. ***penniferous***.

pen'niless *a.* (פענ'-אי-לעס) אהן געלד, אהן א פרוטה, ארעם.

pen'nilessness *n.* (פענ'-אי-לעס-נעס) ארעמקייט; דאס ניט פערמאגען קיין פרוטה.

pen'ninerved *a.* (פענ'-אי-נורווד) מיט פעדערען־עהנליכע אדערען־פערצווייגונגען [וועגען פלאנצען].

pen'ning *n.* (פענ'-איננ) 1. דאס שרייבען, דאס פערפאסען; 2. דער אויסדרוק אדער דאס אויסדריקען אין ווערטער [אין שריפט]; 3. דער סטיל [אין שרייבען].

1. As I entered the room I found her **penning** a cordial invitation to me.

pen'non *n.* (פענ'-אן) א פעהנדעל, א קליינע פאהן.

pen'noncel *n.* (פענ'-אנ-סעל) ז. ***pennon***.

pen'noncelle *n.* (פענ'-אנ-סעל) ז. ***pennon***.

pen'ny *n.* (פענ'-אי) [או (פעני)] 1. א פעני [אן ענגלישע בראנזענע מטבע, א צוועלפטעל פון א שילינג]; א סענט; א פרוטה; 2. געלד; 3. א פונט [בלויז אין פערבינדונג מיט ***ten***, ***eight***, ***six***, ***four*** און בעצייכענענדיג וויפיעל פונט עס וועגען טויזענד משוועקעס. למשל ***fourpenny nails***, משוועקעס וואס וועגען טויזענד אין פיער פונט].

2. The trouble costs me a pretty **penny**.

pen'ny-a-li'ner *n.* (פענ'-אי-ע-לאי'-נער) א בילינער צייטונגס־שרייבער, א צייטונגס־שמירער, אן ארימער שרייבער, א שרייב־קנעכט.

pen'ny-a-li'nerism *n.* (פענ'-אי-ע-לאי'-נער-איזם) בילינע צייטונגס־שרייבעריי, צייטונגס־שמירעריי, שרייב־קנעכטשאפט.

pen'ny-cress *n.* (פענ'-אי-קרעס) דער פעלד־זענעפט [אזא גראז].

pen'ny-gaff *n.* (פענ'-אי-געף) א זעהר בילינער טעאטער.

pen'ny-grass *n.* (פענ'-אי-גראס) דער קלאפער־טאפ [אזא גראז מיט פלאכע הארטע זאמען וואס דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן זילבערנע מטבעות].

pen'ny-land *n.* (פענ'-אי-לענד) א פארצייטיגע ענגלישע לאנד־מאס פון אונגעפעהר 21 אקער.

pen'ny-mail *n.* (פענ'-אי-מייל) א קליינע ארענדע־אבצאהלונג.

pen'ny-purse *n.* (פענ'-אי-פארס) א געלד־בייטעל.

pen'ny-rent *n.* (פענ'-אי-רענט) א קליינע ארענדע־אבצאהלונג; איינקונפט, הכנסה.

pen'nyrot *n.* (פענ'-אי-ראט) דער ענגלישער וואסער־נאפעל [אזא זומפ־פלאנצע, וואס ווערט בעטראכט אלס אורזאכע פון לונגען־פוילעניש ביי שאף]. ז. ***pennywort***.

pennyroy'al *n.* (פענ-אי-ראי'-על) די פאליי אדער פאליי־מינצע [אזא מיאטע־גראז]. ז. ***mint***.

pen'nyweight *n.* (פענ'-אי-הווייט) א געוויכט פון 24 גראן אדער איין צוואנציגסטעל פון אן אונץ [פאר גאלד, זילבער און עדעלשטיינער]; א צוועלפטעל [אלס פראבע פון זילבער. רייגער זילבער רעכענט זיך פון 12 "פעניוויימס", ווען עס זאל זיין א צוועלפטעל ביימישונג, ענטהאלט דאס זילבער נור 11 "פעניוויימס" א. ז. וו.].

pen'ny-wis'dom *n.* (פענ'-אי-הוויז'-דאם) חכמה, קלוגשאפט אין קלייניגקייטען [און נארישקייט אדער אונפארזיכטיגקייט אין וויכטיגע זאכען].

The primitive man masters nature only by a **penny-wisdom**.

pen'ny-wise *a.* (פענ'-אי-הוואיז) שפארזאם אין קלייניגקייטען [און ניט איינגעהאלטען אין וויכטיגע אויסגאבען].

pen'nywort *n.* (פענ'-אי-הווארט) דער וואסער־נאפעל [אזא גראז מיט קיילעכדיגע בלעטלעך].

pen'nyworth *n.* (פענ'-אי-הווירטה) 1. דער ווערטה פון א פרוטה, א קליינע צאהל אדער מאס [וואס מען קען קויפען פאר א פרוטה]; 2. דער ווערטה פון דעם בעצאהלטען געלד; א מציאה, א ביליגע קניה.

2. We gave him a good **pennyworth**.

penolog'ical *a.* (פי-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען שטראפען פאר פערברעכענס, וועגען

דער פערהיטונג פון פערברעכענס און ווע־גען דער ווירקונג פון שטראפען.

penol'ogist *n.* (פי-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די שטראפען פאר פערברעכענס, זייער ווירקונג און די מיט־לען, ווי צו פערהיטען פערברעכענס.

penol'ogy *n.* (פי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די שטראפען פאר פערברע־כענס און זייער ווירקונג און די מיטלען ווי צו פערהיטען פערברעכענס.

pen'-rack *n.* (פען'-רעק) א פעדער־געשטעל, א געשטעל פאר פעדער־האלטערס און בליישטיפטען.

pen'sile *a.* (פען'-סיל) הענגענד, שווע־בענד.

pen'sileness *n.* (פען'-סיל-נעס) דאס הענגען, דאס שוועבען.

pensil'ity *n.* (פען-סיל'-אי-טי) ז. *pensileness*.

pen'sion *n. and v.* (פען'-שאן) פענסיע; א פענסיאן; געבען א פענסיע.

pen'sionable *a.* (פען'-שאנ-עבל) 1. וואס פערדיענט פענסיע; 2. וואס בע־רעכטיגט צו פענסיע.

1. Not all the soldiers are pensionable. 2. The loss of a leg is a pensionable disability.

pen'sionary *a. and n.* (פען'-שאנ-ע-רי) פענסיאנירט, וואס לעבט פון פענסיע; א פענסיאנער, איינער וואס קריעגט פענ־סיע; א פאראייניגטער הויפט־מאגיסטראט אין האלאנד.

pen'sioner *n.* (פען'-שאנ-ער) א פענ־סיאנער [איינער וואס קריעגט פענסיע]; איינער וואס לעבט פון אן אנדערענס חסדים.

He is a pensioner of the city.

Pen'sion Of'fice (פען'-שאן אפ'-איס) דער פענסיאנס־דעפארטאמענט [א דע־פארטאמענט פון דעם מיניסטעריום פון אינערליכע אנגעלעגענהייטען אין די פער־אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס בעשעפטיגט זיך מיט מיליטערישע רע־גירונגס־פענסיעס].

pen'sive *a.* (פען'-סיוו) 1. נאכדענקענד; 2. מעלאנכאליש פערטראכט; 3. וואס רופט ארויס א מעלאנכאלישע אדער טרוי־עריגע פערטראכטקייט.

2. We tried in vain to cheer our pensive guests. 3. The pensive stillness of the autumn evening is depressing.

pen'sively *adv.* (פען'-סיוו-לי) נאכדענ־קענדיג; מיט מעלאנכאלישער אדער טרוי־עריגער פערטראכטקייט.

pen'siveness *n.* (פען'-סיוו-נעס) פער־טראכטקייט; מעלאנכאלישקייט; טרויערי־גע ערנסטקייט אדער נאכדענקונג.

pen'stock *n.* (פען'-סטאק) אן ארומגע־צאמטער פלאץ אין דעם וואסער־שטראם ביי די רעדער פון א וואסער־מיהל; דאס שוץ־ברעט [די ארומצאמונג פון דיעזען פלאץ]; דאס פעסעל פון א הילצערנער פאמפע; א פעדער־האלטער.

pen'sum *n.* (פען'-סאם) אן עקסטרא אויפגאבע פאר א שילער [אלס שטראף].

pent *a.* (פענט) איינגעשפארט, פער־שפארט, איינגעשלאסען.

pentacap'sular *a.* (פענ-טע-קעפ'-סיו-לאר) אין באטאניק — וואס האט פינף זאמען־בייטעלעך.

pen'tace *n.* (פענ'-טע-סיע) א פינף־פלעכיגער שפיץ אדער אויבערשטעל טייל.

pentacho'nium *n.* (פענ-טע-קאו'-ני-אם) א מוזיקאלישע אין פינף טיילען.

pen'tachord *n.* (פענ'-טע-קאהרד) א סטריע פון פינף טענער; א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פינף סטרונעס.

pen'tacle *n.* (פענ'-טעקל) א פענטא־גראם, א פינף־עקיגע פיגור אין דער פארם פון א שטערען; א פינף־עקיגע פיגור אין דער פארם פון א שטערען אין אסטרא־לאגיע, אלס מאגישער צייכען אדער אלס קמיע.

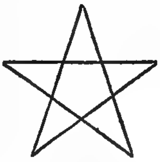

Pentacle

pentac'ular *a.* (פען-טעק'-יו-לאר) עהנליך צו א פינף־עקיגער פיגור אין דער פארם פון א שטערען. ז. *pentacle*.

pen'tad *n.* (פען'-טעד) די צאהל פינף; א זאמלונג פון פינף זאכען; א פעריאדע פון פינף יאהר.

pen'taglot *a. and n.* (פען'-טע-גלאט) אויסגעדריקט אדער געשריבען אין פינף שפראכען; א ליטעראריש ווערק אין פינף שפראכען.

pen'tagon *n.* (פען'-טע-גאן) א פענטא־גאן, א פינף־קאנטיגע געאמעטרישע פיגור; א פעסטונג מיט פינף באסטיאנען.

pentag'onal *a.* (פען-טעג'-א-נעל) פינף־ווינקעלדיג, פינף־קאנטיג.

pentag'onally *adv.* (פען-טעג'-א-נעל-אי) ווי א פינף־קאנטיגע פיגור; פינף־ווינקעלדיג.

pentag'onous *a.* (פען-טעג'-א-נאס) ז. *pentagonal*.

pen'tagram *a.* (פען'-טע-גרעם) ז. *pentacle*.

pentagrammat'ic *a.* (פען-טע-גרע-מעט'-איק) פענטאגראמאטיש, עהנליך צו א פענטאגראם. ז. *pentacle*.

pen'tagraph *n.* (פען'-טע-גרעף) ז. *pantograph*.

pentagraph'ic *a.* (פען-טע-גרעפ'-איק) ז. *pantographic*.

pen'tagyn *n.* (פען'-טע-דזשין) א פלאנ־צע מיט פינף פיסטילען [ווייבליכע גע־שלעכטס־ארגאנען].

pentahe'dral *a.* (פען-טע-היע'-דרעל) פינף־פלעכיג, וואס בעשטעהט פון פינף פלעכען [וועגען א געאמעטרישען קער־פער].

pentahe'dron *n.* (פען-טע-היע'-דראן) א געאמעטרישער קערפער פון פינף פלע־כען.

pentahe'drous *a.* (פען-טע-היע'-דראס) ז. *pentahedral*.

pental'ogy *n.* (פען-טעל'-א-דזשי) א קאמבינאציע פון פינף טיילען, איינטיי־לונגען, געדאנקען, פרינציפען א. ז. וו.

pental'pha *n.* (פען-טעל'-פא) א פינף־שפיציגער שטערען. ז. *pentacle*.

pentam'erous *a.* (פען-טעמ'-ע-ראס) וואס בעשטעהט פון פינף טיילען.

pentam'eter *n. and a.* (פען-טעמ'-ע-טער) א פענטאמעטער, א פארמע פון ליע־דער־שרייבען, וואו יעדע שורה איז צו־טיילט אויף צוויי גלייכע טיילען און יע־דער טייל בעשטעהט פון צוויי דאקטילען [ז. *dactyl*] מיט נאך איין זילבע; עהנ־ליך צו א פענטאמעטער; בעשטעהענד פון פינף טיילען [וועגען א פערז].

pentan'der *n.* (פען-טענ'-דער) א פלאנ־צע, וואס איהרע בלומען האבען פינף שטויב־געפעס.

Pentan'dria *n.* (פען-טענ'-דרי-א) דער מין פלאנצען, וואס זייערע בלומען האבען פינף שטויב־געפעס.

pen'tangle *n.* (פען'-טענגל) א פינף־ווינקעלדיגע אדער פינף־עקיגע פיגור.

pentan'gular *a.* (פען-טענ'-גיו-לאר) פינף־ווינקעלדיג.

pentapet'alous *a.* (פען-טע-פעט'-ע-לאס) וואס האט פינף בלעטלעך [וועגען בלומען].

pentap'ody *n.* (פען-טעפ'-א-די) א שורה אין א געדיכט וואס בעשטעהט פון פינף פערזען־פיס אדער טיילען.

pentap'olis *n.* (פען-טעפ'-א-ליס) א פעראייניגונג אדער בונד פון פינף שטעדט.

pen'tarchy *n.* (פען'-טאר-קי) א פענ־טארכיע, א רעגיערונג פון פינף פערזאן.

pen'tastich *n.* (פען'-טע-סטיק) א גע־דיכט פון פינף שורות אדער פערזען.

pen'tastyle *a.* (פען'-טע-סטאיל) אין ארכיטעקטור — מיט פינף זיילען אין פראנט; וואס בעשטעהט פון פינף זיילען.

pentasyllab'ic *a.* (פען-טע-סי-לעב'-איק) וואס בעשטעהט פון פינף זילבען.

Pen'tateuch *n.* (פען'-טע-טיוק) די פינף ביכער פון דער תורה [חמשה חמשי תורה].

Pen'tateuchal *a.* (פען'-טע-טיוק-על) וואס איז שייך צו די חמשה חמשי תורה.

pentath'lete *n.* (פען-טעטה'-ליעט) אן אטלעט וואס האט אין פארצייטיגען גרי־כענלאנד אנטייל גענומען אין דעם פינף־פאכיגען וועט־קאמפף. ז. *pentathlon*.

pentath'lon *n.* (פען-טעטה'-לאן) א פינפפאכיגער וועט־קאמפף אין פארצייטי־גען גריכענלאנד [שפרינגען, לויפען, ווארפען א דיסק, ווארפען שפיזען און זיך ראנגלען. יעדער אטלעט האט געמוזט אין דעמזעלבען טאג אנטייל נעהמען אין יע־דען פון די פינף וועט־קעמפפע און אלס זיעגער איז ערקלערט געווארען דעריעני־גער וואס האט געזיעגט אם וועניגסטען אין דריי].

Pen'tecost *n.* (פען'-טי-קאסט) דער יום טוב שבועות; פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות].

pen'tecostal *a. and n.* (פען'-טי-קאס-טעל) וואס איז שייך צום יום טוב שבועות אדער פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות]; מתנות לכבוד פפינגסטען.

pen'tegraph *n.* (פען'-טי-גרעף) ז. *pantograph*.

pent'house *n. and v.* (פענט'-האוס) א וועטער־דאך, א שירם־דאך, אן אב־דאך; בעזוארגען מיט א שירם־דאך אדער אבדאך; בעשירמען ווי מיט אן אבדאך.

Penthouse

pen'tice *n.* (פען'-טיס) אן אבדאך, א שירם־דאך. ז. *penthouse*.

pen'tile *n.* (פען'-טאיל) א דאך־ציגעל, א דאך־פאן.

pen'-tray *n.* (פען'-טריי) א טעצעל צו האלטען שרייב־פעדער און פעדער־האל־טערס.

pent'-roof *n.* (פענט'-רוהף) א משופע'דיגער דאך.

pe'nuchle *n.* (פיע'-נאקל) ז. *pinochle*.

penult' *n.* (פי-נאלט') די פארלעצטע זילבע פון א ווארט.

penul'tima *n.* (פי-נאל'-טי-מא) ז. *penult*.

penul'timate *a. and n.* (פי-נאל'-טי-מיט) פארלעצט; עטוואס וואס איז פאר־לעצט; א פארלעצטע זילבע פון א ווארט.

penum'bra *n.* (פי-נאמ'-ברא) האלב־שאטען, האלב־ליכט [הויפטזעכליך ביי לקוי חמה אדער לקוי לבנה — די טיילען

וואס ווערען בלויז האלב פערדונקעלט]; דער גרויער האלב=ליכטיגער ראנד ארום א זון=פלעק; אין מאהלעריי — די אונ=בעמערקבארע צוזאמענגיסונג פון ליכט און שאטען.

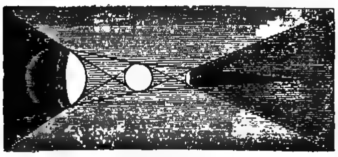

Penumbra

penum'bral *a.* (פי-נאמ'-ברעל) האלב=שאטענדיג. ז. ***penumbra***.

penum'bral eclipse' (פי-נאמ'-ברעל אי-קליפס') א לבנה=פערפינסטערונג [לקוי לבנה], ווען די לבנה געפינט זיך ניט אין דעם פולשטענדיגען שאטען, נאר אין דעם האלב=שאטען פון דער ערד.

penum'brous *a.* (פי-נאמ'-בראס) האלב=שאטענדיג, האלב=פינסטער. ז. ***penumbra***.

penu'rious *a.* (פי-ניו'-רי-אס) קנאפ; ארעם; קארג.

penu'riously *adv.* (פי-ניו'-רי-אס-לי) אויף א קנאפען אדער ארעמען אופן; מיט קארגשאפט, ווי א קמצן.

penu'riousness *n.* (פי-ניו'-רי-אס-נעס) קנאפקייט; ארעמקייט; קארגשאפט.

pen'ury *n.* (פענ'-יו-רי) קארגקייט; ארעמקייט, קנאפקייט.

pen'-wi'per *n.* (פענ'-הוואי'-פער) א טינט=ווישער, א פעדער=ווישער [עטוואס מיט וואס מען ווישט אב די טינט פון שרייב=פעדערען].

pen'woman *n.* (פענ'-הוואומ-ען) א שרייבערין; א פערפאסערין.

pe'on *n.* (פיע'-אן) א טאג=ארבייטער, א פשוט'ער ארבייטער; אין די שפאניש=אמעריקאנישע לענדער — א ארבייטער וואס איז פערשקלאפט ביז ער ארבייט ניט אב פאר חובות; אין אינדיען — א פוס=סאלדאט, א שליח, א בעדיענער אדער א פאליציסט; אין שאך=שפיעל — א סאל=דאטעל, א פויער.

pe'onage *n.* (פיע'-אנ-איידזש) א מין שקלאפען=דיענסט אין די שפאניש=אמערי=קאנישע לענדער [ווען פערשולדיגטע מו=זען אלס שקלאפען אבארבייטען זייערע חובות].

pe'onism *n.* (פיע'-אנ-איזם) ז. ***peonage***.

pe'ony *n.* (פיע'-א-ני) דער פיאן אדער פעאניע [אזא גראז=פלאנצע מיט גרויסע ווייסע און רויזען=בלי=טהען].

Peony

peo'ple *n.* and *v.* (פיעפל) א פאלק, א נאציאן; דאס פאלק, דאס פשוט'ע פאלק; דיענערשאפט, פאמי=ליע, הויז=מענשען, קרובים; מענשען, לייט; בעפעלקערען.

Peo'ple's par'ty (פיעפלז פאר'-טי) די פאלקס=פארטיי אדער די פאפוליסטישע פאר=טיי [אין די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ראדיקאלע פארטיי, וואס האט זיך געבילדעט אין יאהר 1891 און האט געפאדערט פיעלע וויכטיגע רעפאר=מען: הכנסה=שטייער, אז די רעגיערונג זאל איבערנעהמען די אייזענבאהנען און טעלעגראפען א. ז. וו.].

peot'omy *n.* (פי-אט'-א-מי) דאס אב=שניידען דעם פענים [דער מענליכער גע=שלעכטס=גליעד].

pepas'tic *a.* and *n.* (פעפ-עס'-טיק) אין מעדיצין — וואס בריינגט צו אייטערונג און פערהיילונג; א מיטעל צו בריינגען אייטערונג און היילען.

pep'per *n.* and *v.* (פעפ'-ער) פעפער; די פעפער=פלאנצע; א פעפער=פושקעלע; אנפעפערען, בעשיטען מיט פעפער; ער=גערען, וועה טהאן, אנטהאן צרות; שיסען אויף אימעצען; דורכקלאפען די ביינער; שלאגען.

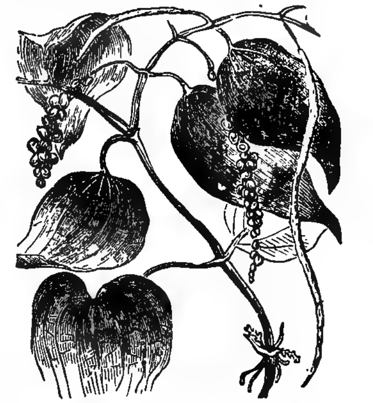

Pepper

pep'per-and-salt' *a.* (פעפ'-ער-ענד-סאהלט') פעפער=און=זאלץ געפארבט [פון א העלען קאליר געשפרענקעלט מיט שווארצען אדער פון א טונקעלען קאליר גע=שפרענקעלט מיט ווייסען].

pep'per-and-salt' moth (פעפ'-ער-ענד-סאהלט' מאטה) א מאטען=פליגעלע פעפער=און=זאלץ געפארבט [געשפרענקעלט מיט שווארצען]. ז. איל. ***"Butterflies & Moths"***.

pep'per-box *n.* (פעפ'-ער-באקס) א פעפער=פושקע, א פעפערניצע.

pep'per-cake *n.* (פעפ'-ער-קייק) איינ=בער=קוכען; פעפער=לעקעך. ז. ***gingerbread***.

pep'per-cas'ter *n.* (פעפ'-ער-קעס'-טער) א פעפער=פושקעלע, א פעפערניצע; א מין שווערער פארצייטיגער רעוואלווער; א רעוואלווער.

pep'percorn *n.* and *a.* (פעפ'-ער-קאהרן) א פעפער=קערנדעל; א קליינינ=קייט; ווערטהלאז, אונבעדייטענד, אונ=וויכטיג, קליין.

pep'perer *n.* (פעפ'-ער-ער) א היציגער מענש, א מענש מיט א היציגען טעמפע=ראמענט.

pep'pergrass *n.* (פעפ'-ער-גרעס) פע=פער=גראז, אזא גארטען=סאלאט; אזא ים=גראז [ז. ***pillwort***].

pep'peridge *n.* (פעפ'-ער-אידזש) דער טופעלא=בוים [אן אמעריקאנער בוים אויף וועלכען עס וואקסען בלויע יאגדעס און וועלכער צייכענט זיך אויס מיט זיין שטארקען האלץ].

pep'periness *n.* (פעפ'-ער-אי-נעס) פעפערדיגקייט, שארפקייט; היציגקייט, העפטיגקייט, היציגער טעמפעראמענט.

pep'pering *a.* (פעפ'-ער-אינג) פעפער=דיג, שארף; היציג, העפטיג, כעס'דיג.

pep'per-mill *n.* (פעפ'-ער-מיל) א האנד=מיהלכעל צו מאהלען פעפער.

pep'permint *n.* (פעפ'-ער-מינט) די פעפערמינץ אדער מיאטע=פלאנצע; דער שמעקעדיגער, שארפער זאפט פון דיזער פלאנצע; א פעפערמינץ=צוקערקע.

pep'permint-drop *n.* (פעפ'-ער-מינט-דראפ) א פעפערמינץ=צוקערקע.

pep'permint-tree *n.* (פעפ'-ער-מינט-טריע) דער ניי=האלענדישער גומי=בוים [א מין אויסטראלישער עקאליפטוס=בוים מיט שמעקעדיגע בלעטער].

pep'per-plant *n.* (פעפ'-ער-פלענט) א פעפער=פלאנצע.

pep'per-pod *n.* (פעפ'-ער-פאד) די שטעכיגע פרוכט פון אזא מין אמעריקא=נער פעפער=פלאנצע. ז. ***Capsicum***.

pep'per-pot *n.* (פעפ'-ער-פאט) א פעפער=פושקע; אזא זופ פון געטריקנע=טען פלייש אדער פיש מיט פערשיעדענע גרינסען; אזא שטארק געפעפערטע זופ פון דעם איינגעווייד פון בהמות צוזאמען מיט קניידלעך אדער טייגלעך.

pep'per-sauce *n.* (פעפ'-ער-סאהס) פע=פער=סאוס [עסיג, אין וועלכען עס ווערט געווייקט רויטער פעפער].

pep'per-tree *n.* (פעפ'-ער-טריע) דער פעפער=שטרויך [אזא אימער=גריין שטהו, שמעקעדיג בוימעל אדער קוסט פון זיד=אמעריקא מיט גרינליך=ווייסע בליטהען]; אזא מאגנאליען=בוימעל אדער קוסט מיט שמעקעדיגער קארע און מיט פרוכטען וואס ווערען געברויכט אנשטאט פעפער.

pep'per-vine *n.* (פעפ'-ער-וואין) די פעפער=פלאנצע; אזא קלעטערענדער קוסט אין די פאראייניגטע שטאאטען פון אמע=ריקא מיט קליינע רויטליך=שווארצע יאג=דעס.

pep'perwort *n.* (פעפ'-ער-הווארט) ז. ***peppergrass***.

pep'pery *a.* (פעפ'-ער-אי) פעפערדיג, שארף; אויפגעבראכט, כעס'דיג, היציג, העפטיג.

pep'sin *n.* (פעפ'-סין) דער פעפסין, די הויפט בעשטאנד=טייל פון מאגען=זאפט וואס העלפט דער פערדייאונג, א מעדי=צין צו פערדייאונג פארבערייטעט פון מא=גענס פון חיות; א פעפסין=עהנליכער זאפט אין פערשיעדענע פלאנצען.

pep'sinate *v.* (פעפ'-סינ-אייט) פער=וואנדלען אין פעפסין; מישען מיט פעפ=סין. ז. ***pepsin***.

pep'sine *n.* (פעפ'-סין) ז. ***pepsin***.

pepsinif'erous *a.* (פעפ-סי-ניפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארוים פעפסין. ז. ***pepsin***.

pep'tic *a.* and *n.* (פעפ'-טיק) פערדייע=ליך; וואס געהערט צום פערדייען; וואס מאכט פערדייען; וואס קען פערדייען; א פערדייאונגס=שטאף.

pep'tical *a.* (פעפ'-טי-קעל) פערדייליך; וואס מאכט פערדייען; וואס געהערט צום פערדייען; וואס קען פערדייען.

peptic'ity *n.* (פעפ-טיס'-אי-טי) פער=דייליכקייט; גוטע פערדייאונג.

pep'tics *n.* (פעפ'-טיקס) די לעהרע וועגען פערדייאונג; די פערדייאונגס=אר=גאנען.

pep'tone *n.* (פעפ'-טאון) [די] פעפטאן [אייווייסע שטאפען אין וועלכע די שטיק=שטאף=עלעמענטען פון שפייז ווערען פער=וואנדעלט דורך דער ווירקונג פון דעם מא=גען=זאפט].

pepton'ic *a.* (פעפ-טאנ'-איק) וואס ענטהאלט פעפטאן, וואס איז שייך צו פעפטאן. ז. *peptone*

pep'tonize *v.* (פעפ'-טא-נאיז) פערוואנדלען אין פעפטאן. ז. *peptone*

per *prep.* (פויר) דורך; מיט; פון; פאר; (פויר) לויט.

per ac'cidens (פויר עק'-סי-דענס) דורך א צופאל.

peracute' *a.* (פויר-ע-קיוט') זעהר שארף, זעהר העפטיג.

peradven'ture *adv. and n.* (פער-עד-ווענ'-טשור) אפשר, פיליייכט; א ספק, א צווייפעל.

peram'bulate *v.* (פויר-עמ'-ביו-לייט) דורכוואנדערען; בעזוכען, בעקוקען; וואנדערען.

perambula'tion *n.* (פויר-עמ-ביו-ליי'-שאן) די דורכוואנדערונג; דאס דורכרייזען; אן אינספעקציאנס-רייזע; אן אינספעקציאן, א בעזיכטיגונג; אן אינספעקציאנס-קרייז [א קרייז וואס א פערזאן דארף אדער האט דאס רעכט צו בעזיכטיגען]; א מעטאדע וועלכע איז בענוצט געווארען אין ענגלאנד און שפעטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא צו בעשטימען די גרענעצען צווישען די בענאכבארטע איינוואהנער פון א געגענד.

peram'bulator *n.* (פויר-עמ'-ביו-ליי-טאר) א דורכוואנדערער; א בעזוכער, א דורכקוקער; א וועג-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די לענג פון אן אבגעררייזטער שטרעקע]; א קינדער-וועגעלע.

peram'bulatory *a.* (פויר-עמ'-ביו-ליי-טא-רי) דורכוואנדערענדיג; מאכענדיג אן אינספעקציאנס-רייזע; בעקוקענדיג, בעזוכענדיג.

per an'num (פויר ענ'-אם) יעהרליך.

percale' *n.* (פער-קאל') פערקאל [אזא זארט פראנצויזישער געדרוקטער מאטער באטיסט].

per cap'ita (פויר קעפ'-אי-טא) פון קאפ, פון יעדער פערזאן.
Some countries levy **per capita** taxes.

percei'vable *a.* (פויר-סיוו'-וועבל) וואהרנעהמבאר; פיהלבאר; בעמערקליך; בעגרייפליך.

percei'vably *adv.* (פויר-סיוו'-וועבלי) אויף א וואהרנעהמבארען, פיהלבארען, מערקליכען אדער בעגרייפליכען אופן.

perceive' *v.* (פויר-סיוו') וואהרנעהמען; בעמערקען; פיהלען, עמפפינדען; בעגרייפען.
Absent-minded persons often see with their eyes but do not **perceive** with their minds what they see.

percei'ver *n.* (פויר-סיוו'-ווער) איינער וואס בעגרייפט; א וואהרנעהמער, א בעמערקער, א בעאבאכטער; איינער וואס פיהלט.

per cent (פויר סענט) פון הונדערט.
My investment brings me in five **per cent**.

percen'tage *n.* (פויר-סענ'-טיידזש) פראצענט-זאץ, פראצענטע; מעקלעריי-געלד, קאמיסיאן [אלס פראצענט פון דער סומע].

percen'tile *a.* (פויר-סענ'-טיל) פראצענטיג, פראצענטליך.

per'-cent mark (פויר'-סענט מארק) דער פראצענט-צייכען [%].

per cen'tum (פויר סענ'-טאם) ז. *per cent*

per'cept *n.* (פויר'-סעפט) אן אונמיטעלבארע וואהרנעהמונג אדער עמפפינדונג; א בעגריף.
Our **percepts** are gradually built up on the basis of our sensations.

perceptibil'ity *n.* (פויר-סעפ-טי-ביל'-אי-טי) בעמערקבארקייט; פיהלבארקייט; עמפפינדליכקייט; בעגרייפליכקייט.

percep'tible *a.* (פויר-סעפ'-טיבל) ז. *perceivable*

percep'tibleness *n.* (פויר-סעפ'-טיבל-נעס) ז. *perceptibility*

percep'tibly *adv.* (פויר-סעפ'-טי-בלי) וואהרנעהמבאר, פיהלבאר, בעמערקליך, בעגרייפליך.
The condition of the patient has improved **perceptibly**.

percep'tion *n.* (פויר-סעפ'-שאן) די וואהרנעהמונג, דאס אונמיטעלבארע וויסען פון א זאך דורך די חושים; דאס בעגרייפען; דאס וויסען; אין פסיכאלאגיע — דאס עמפפינדונגס-פערמעגען [די פעהיגקייט צו בעגרייפען א זאך דורך די חושים]; אין יוריספרודענץ — דאס צוזאמענעהמען אדער איינעהמען [ווי תבואות, פראפיטען א. ד. ג.].

percep'tional *a.* (פויר-סעפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א וואהרנעהמונג אדער עמפפינדונג.

percep'tive *a.* (פויר-סעפ'-טיוו) וואהרנעהמענד, עמפפינדענד, בעגרייפענד.

percep'tiveness *n.* (פויר-סעפ'-טיוו-נעס) די וואהרנעהמונגס-פעהיגקייט.

perceptiv'ity *n.* (פויר-סעפ-טיוו'-אי-טי) וואהרנעהמונגס-קראפט, עמפפינדונגס-קראפט.

perch *n. and v.* (פוירטש) אן אקונע (אדער בארש [אן עסבארער פיש, וועלכער געפינט זיך כמעט אומעטום אין די טייכען פון אייראפא און אמעריקא]; א שטאנג, א לאקטע, א סיעדעלע [ווי פאר היהנער]; א הויכע שטעלע אדער צושטאנד; א מעסט-שטאק פון 5½ יארד; א קוואדראט-מאס פון 30¼ קוואדראטע יארד; דער שטאנג וואס פעראייניגט די פאדערשטע און הינטערשטע רעסארען פון א קארעט; דער זיץ-שטוהל פון קוטשער אין א קארעט; זיצען אויף אן אויפגעהויבענעם פלאץ; זיך זעצען אויף א לאקטע אדער סיעדעלע [ווי היהנער]; אבריינגען צייג פון די קניפלעך, וואס האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען.

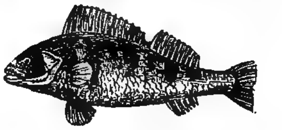
Perch

perchance' *adv.* (פויר-טשענס') אפשר, פיליייכט, דורך א צופאל.
Let us call on him; **perchance** he is at home.

per'cher *n.* (פויר'-טשער) א פויגעל וואס זעצט זיך אויף א שטאנג; איינער וואס נעהמט ארונטער פון צייג די קניפלעך, וואס האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען.

per'ching *n. and a.* (פויר'-טשינג) דאס ארויסנעהמען פון צייג די קניפלעך, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען; וואס האט די געוואהנהייט צו זיצען אויף א שטאנג אדער צווייג [וועגען פייגעלען].

perch'-pole *n.* (פוירטש'-פאול) אן אקראבאטען-שטאנג.

per'cine *a. and n.* (פויר'-סין) עהנליך צו אן אקונע [בארש]; אן אקונע-עהנליכער פיש.

percip'ience *n.* (פויר-סיפ'-אי-ענס) ז. *percipiency*

percip'iency *n.* (פויר-סיפ'-אי-ענ-סי) די קראפט אדער פעהיגקייט צו עמפפינדען אדער וואהרנעהמען.

percip'ient *a. and n.* (פויר-סיפ'-אי-ענט) עמפפינדליך, וואהרנעהמענד; אן עמפפינדליכער אדער בעגרייפענדער מענש; איינער, צו וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען אויף א געוויסען אופן די ניט-אויסגעדריקטע געדאנקען פון אן אנדערען.

per'close *n.* (פויר'-קלאוז) אין ארכיטעקטור — אן אבגעצאמטער ארט; א שטאקעט; א פארענטשע.

percoct' *a.* (פויר-קאקט') גוט אויסגעקאכט; אויסגעארבייט; אבגעניצט; אבגעטראגען.

per'coid *a. and n.* (פויר'-קאיד) ז. *percine*

per'colate *v. and n.* (פויר'-קא-לייט) פילטרירען; דורכזייען; א דורכגעזייטע פליסיגקייט.

percola'tion *n.* (פויר-קא-ליי'-שאן) דאס פילטרירען, דאס דורכזייען.

per'colator *n.* (פויר'-קא-ליי-טאר) איינער אדער עפעס וואס פילטרירט; א מין פילטריר קאווע-קענדעל; א געוויסע פילטריר-כלי וואס ווערט בענוצט אין אפטייקען.

per con'tra (פויר קאנ'-טרא) אדרבא; פערקעהרט; להיפוך.

per ct. פערקירצונג פון *per cent*

percur'rent *a.* (פויר-קאר'-ענט) אין באטאניק — וואס געהט דורך דער גאנצער לענג, פון אויבען ביז אונטען [ווי די פעדים-נערוועס פון געוויסע בלעטער].

percur'sory *a.* (פויר-קויר'-סא-רי) וואס קוקט דורך אדער טהוט עפעס האסטיג, אויבערפלעכליך אדער ניט אויפמערקזאם.

percuss' *v.* (פויר-קאס') קלאפען אדער שטויסען עפעס שנעל אדער שטארק; אין מעדיצין — אויסקלאפען [ווען א דאקטאר קלאפט אן אויף'ן הארץ אדער רוקען פון א חולה ביים אויסהערען איהם און שטעלען דעם דיאגנאז].

percus'sion *n.* (פויר-קאש'-אן) א שטויס, א קלאפ; א טרייסעל אדער שוידער פון א קלאפ אדער שטויס; א קלונג אין אויער; אין מעדיצין — דאס אויסקלאפען דעם חולה ביים שטעלען דעם דיאגנאז; אין מוזיק — דאס ארויסציהען א טאן דורך אנקלאפען אויף עפעס [ווי אויף די ביינדלעך פון א פארטעפיאן].

percus'sional *a.* (פויר-קאש'-אנ-על) שלאגענד, שטויסענד; ערשיטערענד, אויפטרייסלענד.

percus'sion-bul'let *n.* (פויר-קאש'-אן-בול'-עט) א קויל, וועלכע ענטהאלט אין זיך א שטאף, וואס עקספלאדירט ביים אנקלאפען.

percus'sion-cap *n.* (פויר-קאש'-אן-קעפ) דאס צינד-היטעלע [פון א שיס-געוועהר].

percus'sion-gun *n.* (פויר-קאש'-אן-גאן) א ביקס וואס שיסט אויס דורך א קלאפ, וועלכער פעראורזאכט אן עקספלאזיאן פון צינד-היטעלע פון דער קויל.

percus'sion-lock *n.* (פויר-קאש'-אן-לאק) א שלאס פון א ביקס, וועלכער קלאפט אן אויף דעם צינד-היטעלע פון

פיסטאן אום ארויסצורופען אן עקספלאזיאן, וואס שטויסט ארוים די קויל.

percuss'ive *a. and n.* (פויר-קאס'-איוו) שלאגענד, שטויסענד; ערשיטערענד, אויפטרייסלענד [דורך א שטויס אדער קלאפ]; א מוזיקאלישער אינסטרומענט, פון וועלכען מען בעקומט קלאנגען דורך קלאפען [ווי למשל, א פארטעפיאן].

percuss'ively *adv.* (פויר-קאס'-איוו-לי) קלאפענדיג, שטויסענדיג; אויפטרייסלענדיג דורך א קלאפ אדער שטויס.

percuss'or *n.* (פויר-קאס'-אר) איינער אדער עפעס וואס קלאפט אב אדער שטויסט.

percuta'neous *a.* (פויר-קיו-טיי'-ני-אס) וואס ווערט געטהאן דורך דער הויט אדער מיט דער הילף פון דער הויט.

percuta'neously *adv.* (פויר-קיו-טיי'-ני-אס-לי) דורך דער הויט, מיט דער הילף פון דער הויט.

percuteur' *n.* (פער-קיו-טויר') אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען קלאפט אן געוויסע טיילען פון קערפער ביים אונטערזוכען א קראנקען.

percu'tient *a. and n.* (פויר-קיו'-שיענט) קלאפענד; שטויסענד; דאס וואס קלאפט אב אדער שטויסט עפעס.

per day (פויר דיי) טעגליך.

perden'do *a.* (פער-דענ'-דאו) אבשטארבענד, ווערענדיג שוואכער [ווענען מוזיקאלישע קלאנגען].

perden'dosi *a.* (פער-דענ'-דא-סי) ז. *perdendo*.

per'difoil *n.* (פויר'-די-פאיל) א פלאנצע וואס פערלירט יעהרליך איהרע בלעטער.

perdi'tion *n.* (פויר-דיש'-אן) דאס פערדערבען, דער אונטערגאנג, די פערניכטונג; די רואינירונג; דער טויט; דאס געהן אין כף-הקלע.

perdu' *a. and n.* (פויר-דיו') וואס איז איז א בעהאלטונג, אויף דער לויערונג; פערלארען; וואס איז אויף א פערלארענעם אדער געפעהרליכען פאסט, אין א סכנות'דיגער אונטערנעהמונג; א סאלדאט וואס ווערט געשיקט אויף א געפעהרליכען פאסט; א פערפאלענער מענש.

perdue' *a. and n.* (פויר-דיו') ז. *perdu*.

perduel'lion *n.* (פויר-דיו-על'-יאן) פערראט [פון פאטערלאנד, פאלק א. ד. ג.].

perdurabil'ity *n.* (פויר-דיו-רע-ביל'-אי-טי) דאס דויערען זעהר לאנג.

per'durable *a.* (פויר'-דיו-רעבל) זעהר דויערהאפט; לאנג-דויערענד.

per'durably *adv.* (פויר'-דיו-רע-בלי) אויף א דויערהאפטען שטייגער; דויערענדיג זעהר לאנג.

perdu'rance *n.* (פויר-דיו'-רענס) דויערהאפטיגקייט; דאס דויערען זעהר לאנג.

perdura'tion *n.* (פויר-דיו-ריי'-שאן) ז. *perdurance*.

perdure' *v.* (פויר-דיור') דויערען אויף תמיד; געדויערען א לאנגע צייט.

per'egrinate *v.* (פער'-אי-גרי-נייט) וואנדערען; זיך אויפהאלטען אין פרעמדע לענדער.

peregrina'tion *n.* (פער-אי-גרי-ניי'-שאן) די וואנדערשאפט, די וואנדערונג; דאס אויפהאלטען זיך אין פרעמדע לענדער.

per'egrinator *n.* (פער'-אי-גרי-ניי-טאר) אן ארומרייזענדער; איינער וואס רייזט פון איין ארט צו דעם אנדערען.

per'egrine *a. and n.* (פער'-אי-גרין) אויסלענדיש, פון א פרעמדען לאנד; וואס איז געקומען פון אן אנדער לאנד; וואנדערענד [ווענען פויגלען]; אן אויסלענדער; אן אונטערטהאן פון א לאנד, וועלכער האט ניט קיין בירגער-רעכט; א מין פאלק-פויגעל.

peregrin'ity *n.* (פער-אי-גרינ'-אי-טי) דאס וואנדערען; דאס ארומרייזען.

per'emptorily *adv.* (פער'-עמפ-טא-רי-לי) אויף אן ענטשיידענען, בעשטימטען אדער ענדגילטיגען שטייגער.

per'emptoriness *n.* (פער'-עמפ-טא-רי-נעס) בעשטימטהייט, ענטשיידענהייט, ענדגילטיגקייט, דאגמאטיזם.

per'emptory *a.* (פער'-עמפ-טא-רי) ענטשיידענד, ענדגילטיג, בעשטימט; פעסט ענטשלאסען, דאגמאטיש.

per'emptory chal'lenge (פער'-עמפ-טא-רי טשעל'-ענדזש) דאס רעכט וואס מען האט אויסצושליסען איינצעלנע געשווארענע אין א געריכט ניט אנגעבענדיג קיין גרונד.

perendure' *v.* (פויר-ען-דיור') ז. *perdure*.

peren'nate *v.* (פער-ענ'-אייט) אין באטאניק — דויערען אדער וואקסען מעהר ווי צוויי יאהר.

perenna'tion *n.* (פער-ע-ניי'-שאן) דאס שטענדיג דויערען; אין באטאניק — דאס דויערען אדער וואקסען מעהר ווי צוויי יאהר [ווענען געוויסע גראזען און ווארצלען].

peren'nial *a. and n.* (פע-רענ'-אי-על) וואס דויערט שטענדיג אהן אן אויפהער; פארטדויערענד, בעשטענדיג, אימערווערענד; אין באטאניק — וואס דויערט אדער וואקסט מעהר ווי צוויי יאהר; א פלאנצע וואס בליהט און ברייננט פרוכטען פיעל יאהרען נאכאנאנד.

peren'nially *adv.* (פע-רענ'-אי-על-אי) דויערענדיג כסדר; ניט אויפהערענדיג.

peren'nial-stemmed *a.* (פע-רענ'-אי-על-סטעמד) אין באטאניק — וואס האט א שטאם אדער שטענגעל, וואס וואקסט און בליהט פון יאהר צו יאהר.

pererra'tion *n.* (פער-ע-ריי'-שאן) ארומוואנדערונג.

per fas et ne'fas (פער פעס עט ני'-פעס) מיט רעכט אדער אונרעכט.

per'fect *a. and n.* (פויר'-פעקט) אויסגעצייכענט, פערפאלקאמט; פאלקאם; גענצליך; אין באטאניק — הערמאפראדיטיש, וואס האט דעם שטויב-געפעס און דעם פיסטיל אין איין בלום; פאלשטענדיג; וואס קען אויסגעצייכענט זיין פאך, גוט בעהאווענט; אין גראמאטיק — דאס פערפעקטום, עבר [א פארם פון צייטווערטער, וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע איז שוין פארגעקומען].

perfect' *v.* (פויר-פעקט') פערפאלקאמען, מאכען גענצליך אדער פאלקאם.

perfect' bail (פויר-פעקט' בייל) גוט מאכען אן ערבות [בעשטעטיגען אונטער א שבועה, אז אויסרעכענענדיג אלע חובות, בעזיצט דער ערב די סומע, וועלכע ער לייגט אלס ערבות].

per'fecter *n.* (פויר'-פעק-טער) א פאלענדער, א פערפאלקאמער.

perfectibil'ity *n.* (פויר-פעק-טי-ביל'-אי-טי) פערפאלקאמונגס-פעהיגקייט; די מעגליכקייט צו ווערען פערפאלקאמט.

perfec'tible *a.* (פויר-פעק'-טיבל) פערפאלקאמונגס-פעהיג, וואס קען פערפאלקאמט ווערען.

perfec'ting *n.* (פויר-פעק'-טינג) דאס דרוקען פון ביידע זייטען מיט איין מאל. ז. *perfecting-press*.

perfec'ting-press *n.* (פויר-פעק'-טינג-פרעס) א דרוק-מאשין, וועלכע דרוקט דאס פאפיער פון ביידע זייטען מיט איין מאל.

perfec'tion *n. and v.* (פויר-פעק'-שאן) פערפאלקאמונג; פאלקאמענהייט; די פאלענדונג; דער העכסטער גראד פון עפעס; פערפאלקאמען; פאלענדען.

perfec'tional *a.* (פויר-פעק'-שאנ-על) פערפאלקאמט.

perfec'tionate *v.* (פויר-פעק'-שאנ-אייט) פאלענדען; פערפאלקאמען.

perfec'tionism *n.* (פויר-פעק'-שאנ-איזם) דאס גלויבען, אז דער מענש קען דערגרייכען זיטליכע פאלקאמענהייט אויף דיזער וועלט.

perfec'tionist *n.* (פויר-פעק'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אז מען קען ערגרייכען זיטליכע פאלקאמענהייט אין דיזען לעבען.

perfec'tive *a.* (פויר-פעק'-טיוו) פערפאלקאמענד; וואס פיהרט צו פערפאלקאמונג; אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע איז שוין פארגעקומען.

perfec'tively *adv.* (פויר-פעק'-טיוו-לי) פערפאלקאמענדיג; אויף אן ארט וואס פיהרט צו פערפאלקאמונג.

perfect' judg'ment (פויר-פעקט' דזשאדזש'-מענט) אריינטראגען אדער פערשרייבען אן אורטייל אין פראטאקאל-בוך.

per'fectly *adv.* (פויר'-פעקט-לי) 1. פאלשטענדיג, דורכאוים; 2. אויסגעצייכענט; פינקטליך.

1. The matter is not perfectly clear. 2. He speaks English perfectly.

per'fectness *n.* (פויר'-פעקט-נעס) פאלקאמענהייט; געשיקטקייט, בעהאווענטקייט.

per'fect num'ber (פויר'-פעקט נאמ'-בער) א צאהל וואס איז גלייך צו דער סומע פון אלע צאהלען, אויף וועלכע זי טיילט זיך אהן א רעשט [למשל, די צאהל 28 טיילט זיך אהן א רעשט אויף 1, 2, 4, 7 און 14 און די סומע פון דיזע צאהלען איז גלייך 28].

per'fect tense (פויר'-פעקט טענס) אין גראמאטיק — דאס פערפעקטום, דער עבר [א ווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע איז שוין געטהאן געווארען, ווי למשל, "איך האב אנגעשריעבען"].

perfer'vid *a.* (פער-פויר'-וויד) זעהר הייס; זעהר היציג; התלהבות'דיג; בעגייסטערט.

perfer'vidness *n.* (פער-פויר'-וויד-נעס) שטארקע היציגקייט; התלהבות.

perfi'cient *a. and n.* (פויר-פיש'-ענט) ווירקזאם; אויספיהרענד; איינער וואס פיהרט עפעס אוים; א נדבן, א צדקה-געבער.

perfi'ciently *adv.* (פויר-פיש'-ענט-לי) אויף א ווירקזאמען אופן.

perfid'ious *a.* (פויר-פיד'-אי-אס) טרייאלאז, פאלש; פעררעטעריש.

perfid'iously *adv.* (פויר-פיד'-אי-אס-לי) אויף א פאלשען אדער פעררעטערישען שטייגער.

perfid'iousness *n.* (פויר-פיד'-אי-אס-

נעס) טריילאזיגקייט, פאלשקייט; דאס זיין פעררעטעריש.

per'fidy *n.* (פויר'-פי-די) טריילאזיגקייט, פאלשקייט.

perflate' *v.* (פויר-פלייט') דורכבלאזען, דורכוועהען.

perfla'tion *n.* (פויר-פליי'-שאן) דאס דורכבלאזען, דורכוועהונג.

perfo'liate *a.* (פויר-פאו'-לי-אייט) וואס וואקסט אזוי, אז דאס שטענגעל שטעכט דורך דאס בלאט.

perfoliate leaf .ז

perfo'liate leaf (פויר-פאו'-לי-אייט ליעף) א בלאט, ביי וועלכען דאס שטענגעל איז דורכגעוואקסען דורך און דורך.

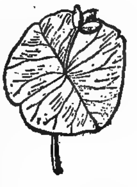
Perfoliate Leaf

per'forable *a.* (פויר'-פא-רעבל) וואס ווערט דורכגעשטאכען, דורכגעלעכערט אדער דורכגעבויערט.

per'forate *v. and a.* (פויר'-פא-רייט) דורכבויערען, דורכלעכערען, דורכשטעכען; דורכגעשטאכען; דורכגעבויערט.

per'forated *a.* (פויר'-פא-ריי-טעד) דורכגעשטאכען, דורכגעבויערט, דורכגעלעכערט.

per'forating-machine' *n.* (פויר'-פא-ריי-טינג-מע-שין') א מאשין, וועלכע שטעכט דורך א ליניע לעכלעך אין פאפיער, כדי לייכט אבצורייסען א טייל דערפון.

perfora'tion *n.* (פויר-פא-ריי'-שאן) דורכבויערונג, דורכלעכערונג; א דורכגעשטאכענעס לאך.

per'forative *a.* (פויר'-פא-ריי-טיוו) וואס קען דורכלעכערען אדער דורכשטעכען.

per'forator *n.* (פויר'-פא-ריי-טאר) א דורכבויערער, א דורכלעכערער; א מאשין אדער אינסטרומענט דורכצובויערען עפעס.

perforce' *adv.* (פויר-פאורס') מיט גוואלד, מיט צוואנג; אויס נויט.
Perforce I must accept your advice.

perform' *v.* (פויר-פאהרם') טהאן, מאכען; דורכפיהרען עפעס; אויספיהרען, ערפילען; געבען א טעאטראלע פארשטעלונג; אויפטרעטען אויף דער ביהנע; שפיעלען א מוזיקאליש שטיק.

perfor'mable *a.* (פויר-פאהר'-מעבל) וואס מען קען טהאן; וואס קען ערפילט אדער דורכגעפיהרט ווערען.

perfor'mance *n.* (פויר-פאהר'-מענס) דאס טהאן, די טהואונג; דאס ערפילען אדער אויפפיהרען עפעס; די אויפפיהרונג פון א טעאטראלען אדער מוזיקאלישען שטיק; דאס וואס איז געטהאן אדער אויסגעפיהרט געווארען; א טעאטראלע פארשטעלונג, א מוזיקאליש שטיק.

perfor'mer *n.* (פויר-פאהר'-מער) א טהוער, אן ערפילער; א שוישפיעלער, אן אקטיאר, א שפיעלער.

perfor'ming *a.* (פויר-פאהר'-מינג) טהוענד, מאכענד, ערפילענד, אויספיהרענד; וואס איז געלערענט צו געבען פארשטעלונגען.

per'fricate *v.* (פויר'-פרי-קייט) רייבען, איינרייבען [ווי א זאלב].

perfrica'tion *n.* (פויר-פרי-קיי'-שאן) די רייבונג, דאס איינרייבען [ווי א זאלב].

perfu'matory *a.* (פויר-פיו'-מע-טא-רי) וואס האט אן אנגענעהמען גערוך; וואס שמעקט מיט פארפיום; דופטענד.

perfume' *n. and v.* (פויר-פיום') פארפיום; א זיסער אנגענעהמער גערוך; א דופטענדע זאך; דופטען, ארויסלאזען א זיסען אנגענעהמען גערוך; פארפיומירען.

per'fume-bur'ner *n.* (פויר'-פיום-בויר'-נער) א כלי, אין וועלכער מען רויכערט פארפיומען אדער זיס-שמעקענדע זאכען.

per'fume-foun'tain *n.* (פויר'-פיום-פאונ'-טען) אזא שפריצער צו שפריצען פארפיומען.

perfu'mer *n.* (פויר-פיו'-מער) א פערקויפער פון פארפיום-ארטיקלען; איינער וואס מאכט פארפיומען; א דופטענדע זאך.

perfu'mery *n.* (פויר-פיו'-מער-אי) פארפיומען; די קונסט צו מאכען פארפיומען.

per'fume-set *n.* (פויר'-פיום-סעט) א גאנג פון פערשיעדענע כלים און ארטיקלען וואס ווערען בענוצט צום טואלעט.

perfu'my *a.* (פויר-פיו'-מי) דופטענד, זיס שמעקענד, וואס האט אן אנגענעהמען גערוך.

perfunc'torily *adv.* (פויר-פאנק'-טא-רי-לי) אויף א נאכלעסיגען, אויבערפלעכליכען שטייגער; אהן אינטערעס.

perfunc'toriness *n.* (פויר-פאנק'-טא-רי-נעס) נאכלעסיגקייט, אויבערפלעכליכקייט; דאס טהאן א זאך אבי פטור צו ווערען.

perfunc'tory *a.* (פויר-פאנק'-טא-רי) נאכלעסיג; אויבערפלעכליך; אהן אינטערעס.

perfunc'turate *v.* (פויר-פאנק'-טשו-רייט) טהאן עפעס זעהר נאכלעסיג, אויבערפלעכליך אדער אהן אינטערעס צו דער זאך.

perfuse' *v.* (פויר-פיוז') בעשפריצען; איבערגיסען; דורכשטרעמען.

perfu'sion *n.* (פויר-פיו'-זשאן) די בעשפריצונג; דאס איבערגיסען, די דורכשטראמונג.

perfu'sive *a.* (פויר-פיו'-סיוו) בעשפריצענד; איבערגיסענד; וואס שטראמט דורך.

pergame'neous *a.* (פויר-גע-מי'-ני-אס) פארמעט-ארטיג.

per'gola *n.* (פויר'-גא-לא) א מין וועראנדע אדער באלקאן.

per'gula *n.* (פויר'-גיו-לא) .ז *pergola*

perhaps' *adv. and n.* (פויר-העפס') אפשר, פיליייכט; מעגליך; אונגעוויסהייט; מעגליכקייט.

pe'ri *n.* (פי'-רי) אין דער פערסישער מיטאלאגיע — די פערי [געוויסע גייסטער אדער שדים, אין וועלכע עס זיינען פערוואנדעלט געווארען די מלאכים, וואס זיינען ארויסגעטריבען געווארען פון גן-עדן און אראבגעווארפען געווארען אויף דער ערד].

peria'gua *n.* (פער-אי-א'-גהווא) א שיפעל וואס איז אויסגעהאקט פון איין שטאם פון א בוים [ווערט בענוצט פון די אינדיאנער אין אמעריקא].

periak'tos *n.* (פער-אי-עק'-טאס) אין אלט-גריכישען טעאטער — איינע פון די צוויי מאשינען פון ביידע זייטען פון דער ביהנע, וועלכע מען פלעגט בענוצען איבערצודרעהען אדער איבערצובייטען די דעקאראציאנען.

per'ianth *n.* (פער'-אי-ענטה) דאס בלומען-שיידעל [די בלעטעלעך, וועלכע וויקלען ארום א בלום].

perian'thium *n.* (פער-אי-ענ'-טהי-אם) .ז *perianth*

per'iapt *n.* (פער'-אי-עפט) אן אמולעט, א קמיע [א זאך וואס מען טראגט אלס א מיטעל אדער פערהיטונג פון א וועלכער ניט איז צרה].

periarteri'tis *n.* (פער-אי-אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם אויבערשטען הייטעל פון אן ארטעריע.

periarthri'tis *n.* (פער-אי-אר-טהראי'-טיס) די ענטצינדונג פון געוועב ארום א געלענק.

periblep'sis *n.* (פער-אי-בלעפ'-סיס) דאס וואהנזיניגע אויסזעהן פון א מענשען וואס רעדט פון היץ.

perib'olos *n.* (פע-ריב'-א-לאס) אין אלט-גריכענלאנד — אן ארומגעצאמטער הויף [פאר טעמפלען, סטאטוען א. ז. וו.].

pericar'diac *a.* (פער-אי-קאר'-די-עק) .ז *pericardial*

pericar'dial *a.* (פער-אי-קאר'-די-על) וואס רינגעלט ארום אדער שליסט איין דאס הארץ; וואס איז שייך צום הארץ-בייטעל. .ז *pericardium*

pericardi'tis *n.* (פער-אי-קאר-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון הארץ-בייטעל.

pericar'dium *n.* (פער-אי-קאר'-די-אם) דער הארץ-בייטעל [דאס הויט-זעקעל וואס רינגעלט ארום דאס הארץ].

per'icarp *n.* (פער'-אי-קארפ) דער זאמען-ארט פון פלאנצען, די פרוכט-הילזע.

pericar'pium *n.* (פער-אי-קאר'-פי-אם) .ז *pericarp*

perichondri'tis *n.* (פער-אי-קאנ-דראי'-טיס) אן ענטציגדונג פון דער קנארפעל-הויט [דאס הייטעל וואס בעדעקט די כראמשקע].

perichon'drium *n.* (פער-אי-קאנ'-דרי-אם) די קנארפעל-הויט [דאס הייטעל וואס בעדעקט די כראמשקע].

Pericle'an *a.* (פער-אי-קלי'-ען) וואס איז שייך צו פעריקלעס [דער הויפט פון דער שטאדט אטהען, אין אלט-גריכענלאנד, אין דער צייט ווען זי האט זיך געפונען אין גלענצענדסטען צושטאנד, אונגעפעהר אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט]; וואס איז שייך צו דער אינטעלעקטועלער און מאטעריעלער בליהונגס-צייט פון דער שטאדט אטהען.

peric'ope *n.* (פי-ריק'-א-פי) די פעריקאפע [א געוויסע שטעלע פון די הייליגע שריפטען וואס ווערט געלעזען אין געוויסע זונטאגס אין קירך].

pericra'nial *a.* (פער-אי-קריי'-ני-על) וואס בעדעקט אדער רינגעלט ארום דעם קאפ-שארבען [ווי די הויט]; וואס איז שייך צו דער הויט פון דעם קאפ-שארבען אדער צום קאפ-שארבען.

pericra'nium *n.* (פער-אי-קריי'-ני-אם) די הויט פון דעם קאפ-שארבען; די ביינער פון דעם קאפ-שארבען; דער קאפ-שארבען.

pericysti'tis *n.* (פער-אי-סיס-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג ארום דעם פענכער.

periden'tal *a.* (פער-אי-דענ'-טעל) וואס רינגעלט ארום די צייהנער.

per'iderm *n.* (פער'-אי-דוירם) די אויסערע הארטע הויט אדער בעדעקונג פון וואסער-חיות; די אויסערע קארע אדער קארק מיט וועלכער דער שטאם פון געוויסע פלאנצען ווערט בעוואקסען אין א בעשטימטען עלטער.

per'idot *n.* (פער'-אי-דאט) דער קריזאליט [אזא אליוו-גרינער מינעראל, וועלכער ווערט בענוצט אלס עדעלשטיין].

per′idrome *n.* (פער׳-אי-דראום) דער גאנג צווישן די זיילען און ווענד אין די אלטע טעמפלען.

periege′sis *n.* (פער-אי-אי-דזשי׳-סיס) א רונד־רייזע, א דורכרייזע.

perier′gia *n.* (פער-אי-אויר׳-דזשי-א) ז. *periergy*.

per′iergy *n.* (פער׳-אי-אויר-דזשי) אן איבערטריבענע גענויאיגקייט אדער פינקט־ליכקייט, בעזונדערס אין דעם סטיל פון א רעדע; א געקינסטעלטער באמבאסטי־שער סטיל.

perigas′tric *a.* (פער-אי-געס׳-טריק) וואס איז ארום דעם דארם אדער שפייז־קאנאל.

perigastri′tis *n.* (פער-אי-געס-טראי׳-טיס) ענטצינדונג פון דער בויך־פעל [די הויט, וואס בעדעקט דעם חלל פון דעם בויך].

per′igee *n.* (פער׳-אי-דזשיע) דער נעהנטסטער פונקט פון דעם ארביט [קרייז־וועג] פון דער לבנה צו דער ערד.

periglot′tis *n.* (פער-אי-גלאט׳-איס) די אויבערשטע הויט פון צונג.

per′igon *n.* (פער׳-אי-גאן) א פעריגאן, א קוואנטיטעט פון 4 רעכטע ווינקלען וואס מאכט אויס 360 גראד.

per′igone *n.* (פער׳-אי-גאון) ז. *perianth*.

per′igraph *n.* (פער׳-אי-גרעף) אן אונ־גענויע אדער אונאקוראטע בעצייכנונג.

perigyn′ium *n.* (פער-אי-דזשינ׳-אי-אם) דער שלויך אדער די הילע פון דעם פיסטיל [ווייבליכער ארגאן] פון די ריעדגראז־פלאנצען.

perihe′lion *n.* (פער-אי-הי׳-לי-אן) דער נעהנטסטער פונקט פון דעם ארביט [קרייז־וועג] פון א פלאנעט אדער קא־מעט צו דער זון.

perihe′lium *n.* (פער-אי-הי׳-לי-אם) ז. *perihelion*.

per′il *n. and v.* (פער׳-איל) א געפאהר; ברענגען אדער שטעלען אין געפאהר; רי־זיקירען; זיין אין געפאהר.

per′ilous *a.* (פער׳-איל-אס) געפעהר־ליך; ריזיקאליש.

per′ilously *adv.* (פער׳-איל-אס-לי) אויף א געפעהרליכען אדער ריזיקאלישען אופן; געפעהרליך; מיט געפאהר.

per′ilousness *n.* (פער׳-איל-אס-נעס) געפעהרליכקייט.

perim′eter *n.* (פי-רים׳-ע-טער) דער פערימעטער, דער אומפאנג; די אומפאנגס־מאס פון א פיגור; אן אינסטרומענט צו מעסטען די זעהונגס־קראפט פון די פער־שיעדענע טיילען פון דער נעץ־הויט פון אויג.

perime′tral *a.* (פער-אי-מי׳-טרעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר ביי אדער ארום דער געבעהר־מוטער.

perimet′ric *a.* (פער-אי-מעט׳-ריק) פע־רימעטריש, וואס איז שייך צום אומפאנג פון א פיגור; וואס געפינט זיך אין דעם אומפאנג; וואס געפינט זיך אדער קומט פאר ביי אדער ארום דער געבעהר־מוטער.

perimet′rical *a.* (פער-אי-מעט׳-רי-קעל) ז. *perimetric*.

perimetri′tis *n.* (פער-אי-מי-טראי׳-טיס) ענטצינדונג ארום דער געבעהר־מו־טער.

perinæ′al *a.* (פער-אי-ניע׳-על) ז. *perineal*.

perinæ′um *n.* (פער-אי-ניע׳-אם) ז. *perineum*.

perine′al *a.* (פער-אי-ניע׳-על) וואס איז שייך צו דעם מיטעל־פלייש אדער דאס פון קערפער. ז. *perineum*.

perineph′ral *a.* (פער-אי-נעפ׳-רעל) וואס געפינט זיך ארום די ניערען.

perineph′rial *a.* (פער-אי-נעפ׳-רי-על) וואס רינגעלט ארום די ניערען.

perinephri′tis *n.* (פער-אי-נעפ-ראי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם געוועב וואס איז ארום די ניערען.

perineph′rium *n.* (פער-אי-נעפ׳-רי-אם) דאס געוועב וואס רינגעלט ארום די ניערען.

perine′um *n.* (פער-אי-ניע׳-אם) דאס מיטעל־פלייש אדער דאס, דער טייל פון קערפער וואס איז צווישען די פאלקעס [שענקעל] פון דער עפנונג פון הינטער־לייב [פי טבעת] ביז צו דעם אנפאנג פון געשלעכטס־ארגאן.

perioc′ular *a.* (פער-אי-אק׳-יו-לאר) וואס רינגעלט ארום דעם אויגען־עפעל.

pe′riod *n.* (פי׳-רי-אד) א פעריאדע; א צייט־אבשניט; א תקופה; אן עפאכע; א פאלשטענדיגער.גאנצער זאץ; א פונקט; אן אבשטעל־פונקט, א פונקט וואס צייגט אן דעם סוף פון א זאץ; אין מאטעמא־טיק — א ציפער־גרופע וועלכע איז אב־געטיילט מיט א פונקט אדער קאמא; דער אינטערוואל צווישען די גלייכע זיך ווי־דערהאלענדע ווערטהען פון א פערענדער־ליכער גרעסע, וועלכע הענגט אב פון אן אנדער גרעסע [ווען x צ. ב. איז גליך דעם טאנגענס פון y, דאן ווען דער ווערטה פון y ווערט בעשטענדיג געענדערט ווע־לען צוזאמען אויף זיך ווידערהאלט ענדע־רען די ווערטהען פון x לויט בעשטימטע אינטערוואלען אדער פעריאדען]; א ספע־ציעלע פאזע אין דעם פערלויף פון א קראנקהייט; א פאלשטענדיגער מוזיקאלי־שער זאץ.

period′ic *a.* (פי-רי-אד׳-איק) פעריא־דיש; קרייז־לויפענד; וואס ערשיינט אדער קומט פאר רעגעלמעסיג [צו א בע־שטימטער צייט]; וואס איז שייך צו א פאלשטענדיגען גאנצען זאץ.

period′ical *a. and n.* (פי-רי-אד׳-אי-קעל) פעריאדיש; וואס ערשיינט אדער קומט פאר רעגעלמעסיג [צו א בעשטימ־טער צייט]; וואס איז שייך צו א צייט־שריפט [וועלכע ערשיינט רעגעלמעסיג צו א בעשטימטער צייט]; א צייטשריפט [וועלכע ערשיינט רעגעלמעסיג צו א בע־שטימטער צייט].

period′icalist *n.* (פי-רי-אד׳-אי-קעל-איסט) א זשורנאליסט, א שרייבער אין א צייטשריפט; אן ארויסגעבער פון א צייטשריפט.

period′ically *adv.* (פי-רי-אד׳-אי-קעל-אי) פעריאדיש, פארקומענדיג אדער ערשיינענדיג רעגעלמעסיג [צו א בעשטימ־טער צייט].

period′ic curve (פי-רי-אד׳-איק קוירוו) א מאטעמאטישע קרומע ליניע וואס די פארם פון איהרע טיילען ווידער־האלען זיך.

period′ic dec′imal (פי-רי-אד׳-איק דעס׳-אי-מעל) א פעריאדישע ברוך־צאהל [א דעצימאל ברוך־צאהל וואס בעשטעהט פון גרופען צאהלען, וועלכע חזר׳ען זיך כסדר איבער, ווי צ. ב., 354, 354, 354....].

periodic′ity *n.* (פי-רי-א-דיס׳-אי-טי) דאס זיין פעריאדיש; די פעריאדישע, רע־געלמעסיגע ערשיינונג אדער ווידערקעהר.

period′ic law (פי-רי-אד׳-איק לאה) דאס פעריאדישע געזעץ אין כעמיע [דאס געזעץ וועגען דער בעציהונג פון כעמישע עלעמענטען, וואס ווערט אויסגעדריקט דורך דעם זאץ, דאס די אייגענשאפטען פון די עלעמענטען זיינען פעריאדישע פונקציאנען פון זייער אטאמישען געוויכט. ווען די כעמישע עלעמענטען ווערען אויס־געשטעלט אין דער ארדנונג לויט זייער אטאמישען געוויכט, דאן בעמערקט מען א רעגעלמעסיגע ווידערהאלונג פון סעריעס עלעמענטען, וועלכע האבען עהנליכע פי־זיקאלישע און כעמישע אייגענשאפטען, דאס הייסט, אז די אייגענשאפטען פון די כעמישע עלעמענטען, אבהענגיג פון זייער אטאמישען געוויכט, ווידערהאלען זיך פע־ריאדיש. דורך דער אויסשטעלונג פון די כעמישע עלעמענטען אין דיעזער ארדנונג, קען מען אלזא אויסגעפינען, אויב עס פעהלען נאך וועלכע עס איז כעמישע עלע־מענטען, וועלכע זיינען נאך ניט ענטדעקט געווארען].

period′ic stars (פי-רי-אד׳-איק סטארז) שטערען ביי וועלכע עס קומט פאר א רע־געלמעסיגע ענדערונג אין זייער העלקייט און ליכטיגקייט צו בעשטימטע צייטען.

periodonti′tis *n.* (פער-אי-או-דאנ-טאי׳-טיס) די ענטצינדונג פון דער ביין־הויט אין די גריבעלעך וואו עס זיצען די צייהנער.

Periœ′ci *n.* (פער-אי-איע׳-סאי) די פע־ריעקען, די בירגער פון אלטען לאקאניען [גריכענלאנד], צו וועלכע עס איז נגע־בען געווארען פון זייערע בעזיעגער דאס רעכט אויף האנדעל און געשעפט אין ספארטא, אבער זיי זיינען געוועזן אויסגע־שלאסען פון דער שטאאטס־פערוואלטונג.

periœ′ci *n.* (פער-אי-איע׳-סאי) די איינ־וואהנער פון דעמזעלבען ברייט־גראד [פא־ראלעל] פון דער ערד, נאר אויף אן ענטגעגענגעזעצטען לענגען־גראד [מערי־דיאן] אזוי, דאס, ווען אין איין פלאץ איז מיטאג־צייט איז אין דעם אנדערען האלבע נאכט.

periop′tic *a.* (פער-אי-אפ׳-טיק) וואס רינגעלט ארום דעם ארביט פון אויג.

perio′ral *a.* (פער-אי-או׳-רעל) וואס איז ארום דעם מויל.

perior′bital *a.* (פער-אי-אהר׳-בי-טעל) וואס איז שייך צו דעם ארביט פון אויג.

perios′teal *a.* (פער-אי-אס׳-טי-על) וואס בעדעקט א ביין.

perios′teous *a.* (פער-אי-אס׳-טי-אס) ז. *periosteal*.

perios′teum *n.* (פער-אי-אס׳-טי-אם) קנאכען־הויט, ביין־הויט [דאס דינע הייַ־טעל וואס בעדעקט די ביינער פון קער־פער].

periostit′ic *a.* (פער-אי-אס-טיט׳-איק) וואס ליידט פון ביין־הויט ענטצינדונג.

periosti′tis *n.* (פער-אי-אס-טאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דער ביין־הויט.

perio′tic *a.* (פער-אי-או׳-טיק) וואס רינגעלט ארום דעם אינערליכען טייל פון אויער.

peripatet′ic *a. and n.* (פער-אי-פע-טעט׳-איק) ארומגעהענד, ארומרייזענד; אן ארומגעהער, אן ארומרייזער.

Peripatet′ic *n. and a.* (פער-אי-פע-טעט׳-איק) א נאכפאלגער פון דעם גריכי־שען פילאזאף אריסטאטעל; וואס איז שייך צו דער פילאזאפיע פון אריסטאטעל אדער צו זיינע נאכפאלגער.

peripatet′ical *a.* (פער-אי-פע-טעט׳-אי-קעל) ארומגעהענד, ארומרייזענד.

peripatet′ic school (פער-אי-פע-טעט׳-

איק סקוהל) די פילאזאפישע שולע פון
דעם אלט-גריכישען פילאזאף אריסטאטעל.
periph'erad *adv.* (פע-ריפ'-ע-רעד) צו
דער פעריפעריע, צום אומקרייז-צו, צו דער
אויבערפלעכע, אוועק פון צענטער.
periph'eral *a.* (פע-ריפ'-ע-רעל) וואס
געפינט זיך אין דער פעריפעריע [אומ-
קרייז אדער אומפאנג]; וואס איז שייך צו
דער פעריפעריע; אין אנאטאמיע — וואס
איז דערוויטערט פון צענטער [וועגען
גליעדער].
periph'erally *adv.* (פע-ריפ'-ע-רעל-
אי) אויף אדער פון דער פעריפעריע; אין
בעצוג צו דער פעריפעריע [אומקרייז,
אומפאנג].
peripher'ic *a.* (פער-אי-פער'-איק)
ז. *peripheral*.
peripher'ical *a.* (פער-אי-פער'-אי-קעל)
ז. *peripheral*.
periph'ery *n.* (פע-ריפ'-ע-רי) די פע-
ריפעריע, דער אומקרייז, דער אומפאנג
פון א קרייז; די אויבערפלעכע אדער דער
אומפאנג פון א קערפער.
per'iphrase *n. and v.* (פער'-אי-פרייז)
א פעריפראזע, אן ערקלערונג אדער אויס-
דרוק אין מעהר ווערטער ווי נויטיג, דאס
געברויכען צופיעל ווערטער אין ארומריי-
דען אן עניין וועלכען מען קען אויסדריקען
קירצער און שארפער; ריידען איבער אן
עניין ניט גלייך צום פונקט נאר אין ארומי-
גע וועגען; געברויכען צופיעל ווערטער אין
אן ערקלערונג.
periph'rasis *n.* (פע-ריפ'-רעי-סיס) א
פעריפראזע, אן ערקלערונג אדער אויס-
דרוק אין מעהר ווערטער ווי נויטיג; אן
ארומריידונג פון אן עניין אין פיעל ווער-
טער, ווען מען קען דאסזעלבע אויסדריקען
קירצער און שארפער.
periphras'tic *a.* (פער-אי-פרעס'-טיק)
וואס האט דעם כאראקטער פון א פערי-
פראזע, וואס איז אויסגעדריקט אין מעהר
ווערטער ווי נויטיג.
periphras'tical *a.* (פער-אי-פרעס'-טי-
קעל) ז. *periphrastic*.
periphras'tically *adv.* (פער-אי-
פרעס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון
א פעריפראזע. ז. *periphrase*.
per'iplus *n.* (פער'-אי-פלאס) אן ארום-
שיפונג אויף'ן ים; אן ארומרייזע.
peripneumo'nia *n.* (פער-אי-ניו-מאו'-
ני-א) לונגען-ענטצינדונג.
peripneumon'ic *a.* (פער-אי-ניו-מאנ'-
איק) וואס איז שייך צו לונגען-ענטצינדונג.
peripneu'mony *n.* (פער-אי-ניו'-מא-
ני) ז. *peripneumonia*.
peripolyg'onal *a.* (פער-אי-פא-ליג'-א-
נעל) וואס האט פיעלע זייטען און ווינק-
לען.
perip'teral *a.* (פע-ריפ'-טע-רעל) ארום-
גערינגעלט מיט זיילען [וועגען א טעמ-
פעל אדער געביידע].
perip'teros *n.* (פע-ריפ'-טע-ראס) א
טעמפעל אדער געביידע וואס איז ארום-
גערינגעלט מיט א רייהע זיילען.
perip'terous *a.* (פע-ריפ'-טע-ראס) מיט
פעדערען פון אלע זייטען; וואס איז ארום-
גערינגעלט מיט א רייהע זיילען [וועגען א
געביידע]; אין באטאניק — ארומגערינ-
געלט מיט א דינעם ראנד.
perip'tery *n.* (פע-ריפ'-טע-רי)
ז. *peripteros*.
per'isarc *n.* (פער'-אי-סארק) די הארטע
הארן-הויט וואס בעדעקט די ווייכע טיי-
לען פון ים-חיות.
Peris'cian *n. and a.* (פע-ריש'-אי-ען)
אן איינוואהנער פון די פאלאר-קרייזען;
וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון די
פאלאר-קרייזען. ז. *Periscii*.
Peris'cii *n.* (פע-ריש'-אי-אי) די איינ-
וואהנער פון די פאלאר-קרייזען [ווערען
אזוי גערופען, ווייל אין דער צייט פון
דעם דארטיגען זומער בעוועגט זיך זייער
שאטען ארום זיי אין א קרייז].
per'iscope *n.* (פער'-אי-סקאופ) א פע-
ריסקאפ [אזא אפטישער אינסטרומענט
אויף אונטערוואסער-שיפלעך דורך וועלכען
מען קען זעהן וואס עס קומט פאר איבער'ן
וואסער, ווען דאס שיפעל איז אונטער'ן
וואסער].
periscop'ic *a.* (פער-אי-סקאפ'-איק)
וואס איז צום קוקען פון אלע זייטען; וואס
איז קאנקאוו-קאנוועקס [וועגען ברילען].
periscop'ical *a.* (פער-אי-סקאפ'-אי-
קעל) ז. *periscopic*.
per'ish *v.* (פער'-איש) אומקומען, פער-
געהן, פערדארבען אדער פערניכטעט ווע-
רען; ניט ווערען, שטארבען.
perishabil'ity *n.* (פער-איש-ע-ביל'-
אי-טי) ז. *perishableness*.
per'ishable *a.* (פער'-איש-עבל) פער-
גענגליך, שטערבליך; וואס קען פערדאר-
בען אדער פערניכטעט ווערען.
per'ishableness *n.* (פער'-איש-עבל-
נעס) פערגענגליכקייט; שטערבליכקייט;
צושטערבארקייט, פערניכטבארקייט.
per'ishably *adv.* (פער'-איש-ע-בלי)
קענענדיג פערדארבען אדער פערניכטעט
ווערען; פערגענגליך, שטערבליך.
per'isperm *n.* (פער'-אי-ספוירם) אין
באטאניק — דאס זאמען-אייוויים [דאס
איי-וויים אדער דער נאהרונגס-שטאף וואס
געפינט זיך אין א זאמען אדער קערנ-
דעל]; דאס געוועב אדער הייטעל וואס
רינגעלט ארום דאס קיים-זעקעלע פון א
זאמען אדער קערנדעל וואס ענטהאלט איי-
וויים.
perisper'mic *a.* (פער-אי-ספויר'-מיק)
וואס האט זאמען-איי-וויים.
ז. *perisperm*.
perispher'ic *a.* (פער-אי-ספער'-איק)
באל-פערמיג, קוגעל-פערמיג [רונד].
perispher'ical *a.* (פער-אי-ספער'-אי-
קעל) ז. *perispheric*.
per'ispore *n.* (פער'-אי-ספאור) אין בא-
טאניק — דאס אויסערע הייטעל פון א
קיים-קערן. ז. *spore*.
perissolog'ical *a.* (פע-ריס-א-לאדזש'-
אי-קעל) וואס שיט מיט ווערטער, וואס
געברויכט צופיעל ווערטער [אין ריידען
אדער שרייבען].
perissol'ogy *n.* (פער-אי-סאל'-א-דזשי)
אן אויסגוס פון ווערטער, אן אוננויטיגער
געברויך פון ווערטער.
perissosyllab'ic *a.* (פע-ריס-א-סי-
לעב'-איק) וואס האט איבעריגע זילבען.
peristal'sis *n.* (פער-אי-סטעל'-סיס) די
אייגענטימליכע מוסקול-בעוועגונג פון די
חלל'דיגע ארגאנען פון קערפער, ווי פון
די קישקעס [דורך דיזער מוסקול-בעווע-
גונג ווערט די פערדייהטע שפייז ארויס-
געשטויסען פון די געדערים].
peristal'tic *a.* (פער-אי-סטעל'-טיק) פע-
ריסטאלטיש, וואס ציהט זיך צונויף אין
קרייזען אדער אין רינגען [ווי די קיש-
קעס ארויסשטויסענדיג די פערדייהטע
שפייז]; אין עלעקטריציטעט — וואס בע-
צייכענט די עלעקטראסטאטישע אינדוק-
ציאן, וועלכע עקזיסטירט צווישען צוויי
אדער מעהרערע עלעקטריש לייטענדע דרא-
טען, וועלכע געפינען זיך אין איין איזא-
לירענדען ראהר [ווי אין א קאבעל].
peristal'tically *adv.* (פער-אי-סטעל'-
טי-קעל-אי) אויף א פעריסטאלטישען אופן.
ז. *peristaltic*.
per'istyle *n.* (פער'-אי-סטאיל) א זיילען-
גאלעריע, א זיילען-גאנג [אין א געביי-
דע].
perisys'tole *n.* (פער-אי-סיס'-טא-לי)
דער שטילשטאנד פון הארצען צווישען זיין
צונויפציהען און פאנאנדערציהען זיך.
peritonæ'al *a.* (פער-אי-טא-ניע'-על)
ז. *peritoneal*.
peritonæ'um *n.* (פער-אי-טא-ניע'-אם)
ז. *peritoneum*.
peritone'al *a.* (פער-אי-טא-ניע'-על)
וואס איז שייך צו דער בויך-פעל [די הויט
וואס בעדעקט דעם חלל פון בויך].
peritone'um *n.* (פער-אי-טא-ניע'-אם)
די בויך-פעל [די הויט וואס בעדעקט דעם
חלל פון בויך].
peritonit'ic *a.* (פער-אי-טא-ניט'-איק)
וואס איז שייך צו בויך-פעל-ענטצינדונג.
peritoni'tis *n.* (פער-אי-טא-נאי'-טיס)
אן ענטצינדונג פון דער בויך-פעל.
perit'ropal *a.* (פער-איט'-רא-פעל) זיך
דרעהענדע, קרייזענד.
per'iwig *n. and v.* (פער'-אי-הוויג)
א פארוק; אנטהאן א פארוק; בעדעקען
דעם קאפ; אנטהאן א קאפ-צודעק.
per'iwig-pa'ted *a.* (פער'-אי-הוויג-
פיי'-טעד) וואס טראגט א פארוק.
per'iwinkle *n.* (פער'-אי-הווינקל) דאס
ווינטער-גרין [אזא גארטען-פלאנצע מיט
בעשטענדיג גרינע בלעטער און בלויע בלו-
מען]; אזא ים-שנעקע.
per'jure *v.* (פויר'-דזשור) שווערען
פאלש; זאגען פאלשע עדות; מאכען שול-
דיג אין פאלש שווערען.
per'jured *a.* (פויר'-דזשורד) שולדיג אין
פאלש שווערען; וואס האט געשווארען
פאלש.
per'juredly *adv.* (פויר'-דזשורד-לי)
דורך א פאלשער שבועה, דורך פאלש שווע-
רען.
per'jurer *n.* (פויר'-דזשו-רער) איינער
וואס שווערט פאלש.
per'jury *n.* (פויר'-דזשו-רי) דאס פאלש
שווערען.
perk *v. and a.* (פוירק) זיך פוצען;
אויספוצען; נעשייט בעוועגען מיט'ן קאפ;
זיך האלטען פראנטעוואטע אדער נעשייט;
שארף אנקוקען, דורכדרינגען מיט די אוי-
גען; אויסגעפוצט, פראנטעוואטע; גדלות'-
דיג.
per'kin *n.* (פויר'-קין) אזא זארט שווא-
כער בארנעמס-קוואס.
per'king *a.* (פויר'-קינג) דורכדרינגענד
[מיט די אויגען].
He has little restless, perking eyes.
per'ky *a.* (פויר'-קי) פערשייט; פראנ-
טעוואטע; גדלות'דיג.
perla'ceous *a.* (פויר-ליי'-שיאס) פערל-
ארטיג, ווי פערל.
per'lite *n.* (פויר'-לאיט) דער פערל-שטיין
[אן אייגענטימליכע פארם פון געוויסע
גלאז-ארטיגע פעלזען, וועלכע זיינען צו-
נויפגעשטעלט פון פערל-ענהליכע קייקע-
לעך].
perlustra'tion *n.* (פויר-לאס-טריי'-
שאן) דאס דורכמוסטערען, די דורכפאר-
שונג, דאס דורכזעהן.
per'manence *n.* (פויר'-מע-נענס) פער-
מאנענץ, דויערהאפטיגקייט, בעשטענדיג-
קייט.

per'manency *n.* (פויר'-מע-נען-סי) ז. *permanence*

per'manent *a.* (פויר'-מע-נענט) פערמאנענט, דויערהאפט, פערבלייבענד, אנהאלטענד, בעשטענדיג.

per'manently *adv.* (פויר'-מע-נענט-לי) אויף א פערמאנענטען אופן; פאר בעשטענדיג, פאר א לאנג דויערענדער צייט.

permeabil'ity *n.* (פויר-מי-ע-ביל'-אי-טי) דורכדרינגליכקייט, דורכדרינגנבארקייט, דורכלעסיגקייט, דאס האבען די אייגענשאפט דורכצולאזען.

per'meable *a.* (פויר'-מי-עבל) דורכדרינגליך, דורכדרינגנבאר, דורכלעסיג, וואס האט די אייגענשאפט דורכצולאזען.

per'meably *adv.* (פויר'-מי-ע-בלי) אויף א דורכדרינגליכען אופן; דורכלעסיג, דורכדרינגנבאר.

per'meant *a.* (פויר'-מי-ענט) וואס געהט דורך, וואס דרינגט דורך.

per'meate *v.* (פויר'-מי-אייט) דורכדרינגען; דורכגעהן.

permea'tion *n.* (פויר-מי-איי'-שאן) דאס דורכדרינגען; דאס זיין דורכגעדרונגען.

per'meative *a.* (פויר'-מי-איי-טיוו) וואס דרינגט דורך.

permil'lage *n.* (פער-מיל'-עדזש) דאס פערהעלטניס פון טויזענד, די צאהל פון טויזענד טיילען.

permis'cible *a.* (פער-מיס'-איבל) וואס קען געמישט ווערען.

permissibil'ity *n.* (פער-מיס-אי-ביל'-אי-טי) צולעסיגקייט, דאס קענען ערלויבט ווערען.

permis'sible *a.* (פער-מיס'-איבל) וואס קען ערלויבט ווערען, צולעסיג, וואס מען קען צולאזען.

permis'sibly *adv.* (פער-מיס'-אי-בלי) אויף א צולעסיגען אופן; קענענדיג ערלויבט ווערען.

permis'sion *n.* (פער-מיש'-אן) אן ערלויבניס; אן ערלויבניס-פאפיער.

permis'sive *a.* (פער-מיס'-איוו) וואס קען ערלויבט ווערען, צולעסיג; ערלויבט.

permis'sively *adv.* (פער-מיס'-איוו-לי) מיט ערלויבניס.

permis'sory *a.* (פער-מיס'-א-רי) ערלויבענדיג, וואס איז שייך צו אן ערלויבניס; בעגרינדעט אויף אן ערלויבניס; ערלויבט.

permit' *n. and v.* (פער-מיט') 1. אן ערלויבניס, אן ערלויבניס-פאפיער; 2. ערלויבען.

1. This is a permit to parade in the street. 2. Permit me to answer your question.

permit'tance *n.* (פער-מיט'-ענס) עלעקטראסטאטישע קאפאציטעט [די מאס סטאטישע עלעקטריציטעט וואס א קערפער קען ענטהאלטען]; אן ערלויבניס.

permittee' *n.* (פער-מי-טיע') דער, וועמען אן ערלויבניס אדער ערלויבניס-פאפיער איז געגעבען.

permit'ter *n.* (פער-מיט'-ער) דער וואס גיט אן ערלויבניס.

permittiv'ity *n.* (פער-מי-טיוו'-אי-טי) די ספעציפישע אינדוקציאנס-קאפאציטעט [די מאס סטאטישע עלעקטריציטעט וואס א שטאף קען אויפנעהמען אין פערגלייך מיט דער לופט].

permix'tion *n.* (פער-מיקס'-טשאן) א געמיש.

permutabil'ity *n.* (פער-מיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פערביטען, פערטוישט אדער פערוועקסעלט ווערען.

permu'table *a.* (פער-מיו'-טעבל) וואס קען פערביטען אדער פערטוישט ווערען.

permu'tableness *n.* (פער-מיו'-טעבל-נעס) ז. *permutability*

permu'tably *adv.* (פער-מיו'-טע-בלי) דורך פערבייטען אדער פערטוישען; צו פערוועקסלען.

permuta'tion *n.* (פער-מיו-טיי'-שאן) פערביטונג, אומבייטונג, ענדערונג, פערטוישונג; איבערשטעלונג.

permute' *v.* (פער-מיוט') פערביטען, אומבייטען, ענדערען, פערטוישען; איבערשטעלען.

pern *n.* (פוירן) א בוסארד, א מויז-פאלק [אזא רויב-פויגעל].

per'nancy *n.* (פויר'-נען-סי) דאס איינ-נעהמען הכנסות מיט נאטור-פראדוקטען.

perni'cious *a.* (פער-ניש'-אס) זעהר שעדליך, פערדערבליך; טויטליך.

perni'ciously *adv.* (פער-ניש'-אס-לי) אויף א זעהר שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן; טויטליך.

perni'ciousness *n.* (פער-ניש'-אס-נעס) שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

pernick'etiness *n.* (פער-ניק'-ע-טי-נעס) איבערטריבענע פינקטליכקייט אין קלייניגקייטען; דאס פאדערען גענויאיגקייט און פינקטליכקייט; דאס זיין געמאכט מיט איבערטריבענער פינקטליכקייט און קלייגליכער גענויאיגקייט.

pernick'ety *a.* (פער-ניק'-ע-טי) איבערטריבען פינקטליך אין קלייניגקייטען; וואס פאדערט איבערטריבענע פינקטליכקייט און קלייגליכע גענויאיגקייט; געמאכט מיט איבערטריבענער אדער קלייגליכער פינקטליכקייט.

pernocta'tion *n.* (פויר-נאק-טיי'-שאן) דאס דורכוואכען די נאכט.

per'nor *n.* (פויר'-נאר) איינער וואס נעהמט איין הכנסות פון לאנד.

per'one *n.* (פער'-א-ני) דער וואדען-ביין [דער דינער ביין וועלכער געהט צוזאמען מיט דעם שינביין פון דער קניע ביז'ן קנעכעל און האט די עהנליכקייט צו דער נאדעל פון א בראשקע].

perone'al *a.* (פער-א-ני'-על) וואס איז שייך צום וואדען-ביין. ז. *perone*

perone'us *n.* (פער-א-ני'-אס) אין אנאטאמיע — איינער פון די מוסקולען פון וואדען-ביין. ז. *perone*

per'orate *v.* (פער'-א-רייט) פערענדיגען א רעדע מיט קלינגענדיגע פראזען און מליצות; האלטען א רעדע [הויפטזעכליך א מליצה'דיגע אדער מיט קלינגענדע פראזען].

perora'tion *n.* (פער-א-ריי'-שאן) דער שלוס פון א רעדע [וואו דער רעדנער חזר'ט איבער און שטרייכט אונטער דעם הויפט-פונקט פון ענין, איבער וועלכען ער האט גערעדט].

perox'id *n.* (פויר-אק'-סיד) דאס היפער-אקסיד ארער סופער-אקסיד [אן אקסיד אדער זויערשטאף-פערבינדונג, וואס ענטהאלט אין זיך מעהר זויערשטאף איידער אנדערע אקסידען פון דעמזעלבען מין].

perox'idate *v.* (פויר-אק'-סי-דייט) ז. *peroxidize*

peroxida'tion *n.* (פויר-אק-סי-דיי'-שאן) דאס פעראקסידירען, דאס איבערזעטיגען מיט זויערשטאף.

perox'ide *n.* (פויר-אק'-סיד) ז. *peroxid*

perox'idize *v.* (פויר-אק'-סי-דאיז) פעראקסידירען, איבערזעטיגען מיט זויערשטאף.

perpend' *v.* (פויר-פענד') בעטראכטען עפעס.

per'pend *n.* (פויר'-פענד) ז. *perpender*

perpen'der *n.* (פויר-פען'-דער) דער שטרעק-שטיין פון א געביידע [א געביידע-שטיין וואס געהט דורך אדער שטרעקט זיך אויס פון ביידע זייטען וואנד].

perpendic'ular *a. and n.* (פויר-פען-דיק'-יו-לאר) פערפענדיקולאר, זענקרעכט; וואס שניידט דורך א ליניע אדער פלעכע אונטער א גראדען ווינקעל; א פערפענדיקולארע ליניע [א ליניע וואס שניידט דורך אן אנדערע אונטער א גראדען ווינקעל, ווי די ליניע ***AB*** איז פערפענדיקולאר צו דער ליניע ***CD***].

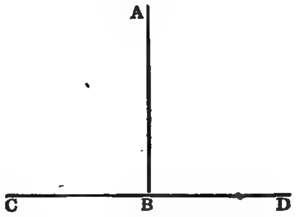

Perpendicular

perpendicular'ity *n.* (פויר-פען-דיק-יו-לער'-אי-טי) דאס זיין פערפענדיקולאר; די זענקרעכטע ריכטונג.

perpendic'ularly *adv.* (פויר-פען-דיק'-יו-לאר-לי) אויף א פערפענדיקולארען אופן; אראבהענגענדיג גלייך און גראד.

Perpendic'ular style (פויר-פען-דיק'-יו-לאר סטאיל) אין ארכיטעקטור — דער פערפענדיקולארער סטיל [א געוויסע פארם פון גאטישען סטיל, וועלכער האט געהערשט אין ענגלאנד אין 15טען און אנהויב 16טען יאהרהונדערט]. ז. ***Gothic style***

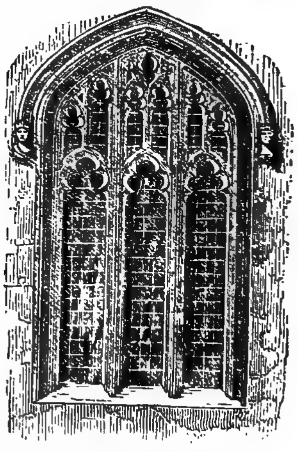

Perpendicular Style

per'pend-stone *n.* (פויר'-פענד-סטאון) ז. *perpender*

per'pent-stone *n.* (פויר'-פענט-סטאון) ז. *perpender*

per'petrable *a.* (פויר'-פי-טרעבל) וואס קען בעגאנגען ווערען, וואס קען געטהאן ווערען [ווי א פערברעכען].

per'petrate *v.* (פויר'-פי-טרייט) בעגעהן, טהאן [א פערברעכען].

perpetra'tion *n.* (פויר-פי-טריי'-שאן) דאס בעגעהן, דאס טהאן [א פערברע= כען].

per'petrator *n.* (פויר-פי-טריי-טאר) איינער וואס בעגעהט אדער טהוט [א פערברעכען].

perpet'uable *a.* (פויר-פעטש'-יו-עבל) וואס קען דויערען אונענדליך.

perpet'ual *a.* (פויר-פעטש'-יו-על) וואס דויערט אייביג; אונאויפהערליך; בע= שטענדיג.

perpet'ual cu'rate (פויר-פעטש'-יו-על קיו'-רעט) אמאל אין דער ענגלישער קירך — א גלח פון נידריגען ראנג אין א קירך, וואו עס איז ניט געווען קיין רעקטאר אדער וויקאר.

perpet'ually *adv.* (פויר-פעטש'-יו-על-אי) אויף אן אייביגען, אונאויפהערלי= כען שטייגער.

perpet'ual mo'tion (פויר-פעטש'-יו-על מאו'-שאן) אן אונאויפהערליכע בע= וועגונג; אן אייביגע בעוועגונג פון זיך אליין.

perpet'ual screw (פויר-פעטש'-יו-על סקרוה) אן אונענדליכע שרויף.
ז. *endless screw*

perpet'ualty *n.* (פויר-פעטש'-יו-על-טי) דאס זיין אייביג, אונאויפהערליכקייט.

perpet'uance *n.* (פויר-פעטש'-יו-ענס) די פעראייביגונג; דאס מאכען עס זאל אייביג דויערען.

perpet'uate *v. and a.* (פויר-פעטש'-יו-אייט) פעראייביגען; מאכען עס זאל דויערען אונאויפהערליך; פעראייביגט; וואס איז געמאכט עס זאל אייביג דויע= רען.

perpetua'tion *n.* (פויר-פעטש-יו-איי'-שאן) די פעראייביגונג; די פארזעצונג; דאס מאכען עס זאל אייביג דויערען.

perpetua'tion of tes'timony (פויר פעטש-יו-איי'-שאן אוו טעס'-טי-מא-ני) אין יוריספרודענץ — דאס אויפנעהמען א צייגניס פון אן עדות, כאטש עס קומט איצט ניט פאר קיין געריכטס=פראצעס, נאר טאמער וועט מען עס דארפען שפע= טער און ער וועט זיין אבוועזענד.

perpet'uator *n.* (פויר-פעטש'-יו-איי-טאר) איינער וואס פעראייביגט אדער מאכט עפעס עס זאל שטענדיג דויערען.

perpetu'ity *n.* (פויר-פי-טיו'-אי-טי) די אייביגקייט; דער בעשטענדיגער דוי= ער; עפעס וואס דויערט אייביג; אין פראצענטען=רעכנונג — די סומע פון יאה= רען, אין וועלכער דער פראצענט אויף א געוויסען קאפיטאל וואקסט אויס ווי די גרויס פון קאפיטאל אליין.

perplex' *v.* (פויר-פלעקס') פערפלאנטע= רען; צוטומלען; ברייננען אין פערלעגענ= הייט; צומישען.

perplex'edly *adv.* (פויר-פלעק'-סעד-לי) פערוויקעלט; פערפלאנטערט, צומישט, צוטומעלט; פערווירט.

perplex'edness *n.* (פויר-פלעק'-סעד-נעס) די פערלעגענהייט; צוטומלונג, צו= מישטקייט; פערווירונג.

perplex'ing *a.* (פויר-פלעק'-סינג) פער= וויקלענד; צוטומלענד, בעשטירצענד, פערווירענד.

perplex'ingly *adv.* (פויר-פלעק'-סינג-לי) אויף א פערווירטען אדער צומישטען אופן.

perplex'ity *n.* (פויר-פלעק'-סי-טי)
ז. *perplexedness*

perpota'tion *n.* (פויר-פא-טיי'-שאן) דאס טרינקען פיעל, דאס שכור'ען; א הוי= ליאנקע.

per'quisite *n.* (פויר'-קהווי-זיט) זייטי= גע הכנסות, נעבען=איינקינפטע; אין יו= ריספרודענץ — דאס ערווארבענע, דאס וואס איינער ערווארבט דורך זיין איינע= נער ארבייט אדער פאר זיין אייגען געלד [אין אונטערשייד צו דעם פערמעגען וואס איינער בעקומט בירושה].

perquisi'tion *n.* (פויר-קהווי-זיש'-אן) די אונטערזוכונג, די נאכפארשונג.

perquis'itor *n.* (פויר-קהוויז'-אי-טאר) אין יוריספרודענץ — דער ערשטער קוי= פער, דער ערשטער אין א רייה פון דורות, וועלכער האט געקויפט א גוט וואס געהט איצט איבער בירושה פון דור צו דור; אן אונטערזוכער, א נאכפארשער.

per'rier *n.* (פער'-אי-ער) א מאשין, וועלכע מען פלעגט געברויכען אין מיטעל= אלטער צו ווארפען גרויסע שטיינער.

per'ron *n.* (פער'-אן) אין ארכיטעק= טור — א פּעראָן [ברייטע טרעפ מיט א לאנגען גאניק אדער פלאטפארמע, וואס פיהרט צום ארייננאנג אין א געביידע].

per'roquet *n.* (פער'-א-קעט)
ז. *parrakeet*

perro'tatory *a.* (פויר-ראו'-טע-טא-רי) וואס געהט דורך א רייה אדער סעריע פון דעם ערשטען מיטגליעדער ביז'ן לעצטען און דערנאך צוריק פון דעם לעצטען ביז'ן ער= שטען.

perruquier' *n.* (פער-רו-קי-איי') א פארוקען=מאכער.

per'ry *n.* (פער'-אי) [א גע= בארן=וויין] טראנק געמאכט פון בארנעס].

per sal'tum (פויר סעל'-טאם) שפרונג= ווייז, שפרינגענדיג; איבערשפרינגענדיג, מיט א שפרונג.

perscruta'tion *n.* (פויר-סקרו-טיי'-שאן) די דורכפארשונג; דאס אויספאר= שען א זאך מיט אלע פרטים.

perse *a. and n.* (פוירס) פון טיעפען טונקעל=בלויען קאליר; פון א טונקעל= גרויען אדער בלויליך=גרויען קאליר; א בלויער קאליר; א טונקעל=בלויער קאליר; אזא בלויליך=גרויער געוואנד; ציץ מיט מוסטערען [אוזארען].

per se (פויר סי) אן און פיר זיך.

per'secute *v.* (פויר'-סי-קיוט) פערפאל= גען; קוועלען, פלאגען, פייניגען; אונ= טערדריקען; בעלעסטיגען, דאקוטשען.

persecu'tion *n.* (פויר-סי-קיו'-שאן) די פערפאלגונג, דאס פייניגען; אן אכזריות'דיגע אונטערדריקונג; דאס דא= קוטשען, דאס ניט לאזען צו=רוהה; א גזירה, א צייט פון א שטארקער רעליגיעזער פער= פאלגונג.

persecu'tional *a.* (פויר-סי-קיו'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פערפאלגונג אדער אונטערדריקונג; וואס איז שייך צו איי= נעמס קרענקליכער איינבילדונג, אז מען פערפאלגט איהם.

per'secutive *a.* (פויר'-סי-קיו-טיוו) פערפאלגענד, פייניגענד.

per'secutor *n.* (פויר'-סי-קיו-טאר) א פערפאלגער.

per'secutory *a.* (פויר'-סי-קיו-טא-רי)
ז. *persecutional*

per'secutrix *n.* (פויר'-סי-קיו-טריקס) א פערפאלגעריז; איינע וועלכע פייניגט אדער קוועלט.

Persepol'itan *a. and n.* (פויר-סע-פאל'-אי-טען) וואס איז שייך צו פער= סעפאליס [די הויפט=שטאדט פון אלט= פערסיען, וועלכע אלכסנדר מוקדון האט איינגענומענע און פערניכטעט]; אן איינ= וואהנער פון פערסעפאליס.

Per'seus *n.* (פויר'-סיוס) אין דער אלט= גריכישער מיטאלא= גיע — פערסעאוס, צעאוס'עס זוהן, וועל= כער האט געטויטעט די שרעקליכע מעדו= זע [א פרויענצימער, וואס האט געהאט אויף'ן קאפ שלאנגען אנשטאט האר און אלץ אויף וואס זי פלעגט א קוק טהאן, פלעגט פערשטיינערט ווערען]; אין דער אלטער אסטראנא= מיע — א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען.

Perseus

persever'ance *n.* (פויר-סי-וויר'-ענס) אויסדויער, אויסוואורטונג; איינגעשפארט= קייט אדער עקשנות אין אויסהאלטען אדער דורכפיהרען א געוויסע זאך.

persevere' *v.* (פויר-סי-וויר') אנהאל= טען; האבען אויסדויער; זיין איינגע= שפארט אדער פער'עקשן'ט אין דערגריי= כען א זאך, ניט קוקענדיג אויף קיינע שטע= רונגען.

persever'ing *a.* (פויר-סי-וויר'-אינג) אנהאלטענד, מיט אויסדויער; זייענדיג איינגעשפארט אדער פער'עקשן'ט אין דער= גרייכען א זאך.

persever'ingly *adv.* (פויר-סי-וויר'-אינג-לי) אויף אן אנהאלטענדען שטייגער; מיט אויסדויער; מיט איינגעשפארטקייט אדער עקשנות.

Per'sian *a. and n.* (פויר'-שען) וואס איז שייך צו פערזיען; פערזיש; א פער= זיאנער; די פערזישע שפראך; א מין דינע זיידען=צייג; אין ארכיטעקטור — א מענליכע פיגור אין דעם אלט=פערזישען סטיל, וואס שפארט אונטער א באלקאן אנ= שטאט א זייל.

persia'na *n.* (פויר-סי-איי'-נא) א מין זיידען=שטאף מיט גרויסע קווייטען אדער בלומען.

Per'sic *a. and n.* (פויר'-סיק)
ז. *Persian*

per'sicot *n.* (פויר'-סי-קאט) דער פער= סיקא [א נאליווקע אדער איינגעגאסענער שנאפס אויף פערסיקעס, אפריקאזען א. ד. ג.].

per'siflage *n.* (פער'-סי-פלאזש) שפאט, שפאס; דאס רעדען איראניש וועגען עפעס; א לייכטער געשפרעך אדער פלוידעריי.

persifleur' *n.* (פער-סי-פלויר') אן אב= שפאטער, אן אבלאכער; איינער וואס רעדט מיט אן איראנישען טאן; איינער וואס פיהרט א לייכטען געשפרעך אדער פלוידערט.

persim'mon *n.* (פויר-סים'-אן) א מין צפון=אמעריקאנישער בוים פון א הארטען שווארצליכען האלץ, מיט לאנגליכע בלע= טער און קליינע ווייסע בלימלעך, וואס זעהען אויס ווי גלעקלעך; די פלוימען= עהנליכע פרוכט פון דיעזען בוים.

per'sio *n.* (פויר'-סי-או) ז. *cudbear*

persist' *v.* (פויר-סיסט') הארטנעקיג בע= שטעהן אויף עפעס.

Children who persist in disobeying their teachers deserve severe punishment.

persis'tence *n.* (פויר-סיס'-טענס) דאס בעשטעהן, דאס פעסטע בעשטעהן אויף עפעס; דאס אנהאלטען פון א געוויסען

עפעקט נאכדעם ווי זיין אורזאכע איז שוין ניטא [ווי דער עפעקט פון שיין וואס בלייבט אין אויג נאכדעם ווי דער שיינענדער געגענשטאנד איז פערשוואונדען].

persis'tency *n.* (פויר-סיס'-טענ-סי) ז. *persistence*.

persis'tent *a.* (פויר-סיס'-טענט) פעסט בעשטעהענד; וואס בעשטעהט אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט; אויסדויערענד.
There is a **persistent** demand for legislation against the trusts.

persis'tently *adv.* (פויר-סיס'-טענט-לי) בעשטעהענדיג אדער אנהאלטענדיג מיט עקשנות.

persis'tingly *adv.* (פויר-סיס'-טינג-לי) אויף אן אנהאלטענדען, אויסדויערענדען שטייגער.

per'son *n.* (פויר'-סאן) א פערזאן, א מענש; אין גראמאטוק — די פערזאן [די פארם פון א צייטווארט, וועלכע בעצייכענט די פערזאן פון וועמען עס קומט די האנדלונג אדער טהעטיגקייט: פון דער פערזאן, וועלכע רעדט, אדער פון דער פערזאן, צו וועלכער מען רעדט, אדער פון דער פערזאן וועגען וועלכער מען רעדט]; מענשליכער קערפערליכער אויסזעהן אדער פארם.

per'sonable *a.* (פויר'-סאנ-עבל) אנזעהנליך, מיט א שעהנעם אויסזעהן; אין יוריספרודענץ — רעכטספעהיג.

per'sonableness *n.* (פויר'-סאנ-עבל-נעס) דאס האבען א שעהנעם אויסזעהן; דאס זיין אנזעהנליך; דאס זיין אן אסאבע.

per'sonage *n.* (פויר'-סאנ-איידזש) א פערזאן, א פערזענליכקייט, א הויכע פערזאן; אן אסאבע; א פארגעשטעלטע פערזאן [אין טעאטער־שפיעל], א כאראקטער, א ראלע.

perso'na gra'ta (פויר-סאו'-נא גריי'-טא) אן אנגענעהמע פערזענליכקייט; א פערזאן, וועלכע מען נעהמט אויף מיט צופריעדענהייט.
An ambassador must be **persona grata** to the sovereign to whom he is accredited.

per'sonal *a. and n.* (פויר'-סאנ-על) פערזענליך; וואס איז שייך צו א פערזאן אדער איינצעלנעם מענשען; אינדיווידועל, פריוואט; וואס איז שייך צו זיך אליין, צו דער אייגענער ערפאהרונג; זעלבסט; קערפערליך; אין גראמאטיק — וואס דריקט אויס די פערזאן [די ערשטע, צווייטע אדער דריטע]; אין יוריספרודענץ — א חפץ, א זאך וואס מען קען איבערטראגען פון איין ארט צו א צווייטען; א קורצע בעמערקונג אדער ארטיקעל אין א צייטונג וועגען א פערזאן אדער פערזאנען.

per'sonal ac'tion (פויר'-סאנ-על עק'-שאן) די פערזענליכע קלאגע [א קלאגע, וועלכע קען אנגעגעבען ווערען אין געריכט נור פון דער פערזאן וועלכע האט געליטען]; א קלאגע וועגען געלד און בעוועגליכען אייגענטום.

per'sonal as'sets (פויר'-סאנ-על עס'-עטס) געלד און בעוועגליכעס אייגענטום וואס בלייבט פון א געשטארבענעם אדער באנקראטירטען צו דעקען זיינע חובות.

personalisa'tion *n.* (פויר-סאנ-על-אי-זיי'-שאן) ז. *personalization*.

per'sonalise *v.* (פויר'-סאנ-על-איז) ז. *personalize*.

per'sonalism *n.* (פויר'-סאנ-על-איזם) דאס זיין פערזענליך.

per'sonalist *n.* (פויר'-סאנ-על-איסט) אין א צייטונג — איינער וועלכער שרייבט אדער רעדאגירט פערזענליכע בעמערקונגען, אנעקדאטען א. ד. ג.

personal'ity *n.* (פויר-סאנ-על'-אי-טי) די פערזענליכקייט, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון א פערזאן; די שייכות פון עפעס נור צו א בעשרענקטער צאהל פון פערזאנען אדער קלאסען; דאס אנגרייפען אימעצען; א שטאך־ווארט.

personal'ity of laws (פויר-סאנ-על'-אי-טי אוו לאהז) די אלע געזעצען וואס זיינען שייך דירעקט צו פערזאנען און ניט צו זאכען.

personaliza'tion *n.* (פויר-סאנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס פערזאנאליזירען אדער פערזאניפיצירען, דאס צוגעבען פערזענליכע אדער קערפערליכע אייגענשאפטען צו א זאך וואס איז אונקערפערליך.

per'sonalize *v.* (פויר'-סאנ-על-איז) פערזאניפיצירען, מאכען פערזענליך, צוגעבען פערזענליכע אדער קערפערליכע אייגענשאפטען צו אן אונקערפערליכער זאך.

per'sonal-lib'erty laws (פויר'-סאנ-על-ליב'-ער-טי לאהז) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען אין די צייטען פון שקלאפעריי — די געזעצען, וואס זיינען דורכגעפיהרט געווארען פון איינינע נארד־שטאאטען ניט אויסצוליפערען דירעקט אן אנטלאפענעם נעגער־שקלאף, נאר געבען איהם א מעגליכקייט גע'משפט צו ווערען דורך געריכטס־געשווארענע.

per'sonally *adv.* (פויר'-סאנ-על-אי) פערזענליך, זעלבסט, בכבודו ובעצמו; בנוגע צו א פערזאן.

per'sonal pro'noun (פויר'-סאנ-על פראו'-נאון) אין גראמאטיק — דאס פערזענליכע פירווארט [ווי די ווערטער "איך", "דו", "מיר" א. ד. ג.].

per'sonal prop'erty (פויר'-סאנ-על פראפ'-ער-טי) בעוועגליכעס אדער פערזענליכעס אייגענטום [מטלטלין].

per'sonal rights (פויר'-סאנ-על ראיטס) די פערזענליכע רעכטע [ווי דאס רעכט צו לעבען, דאס רעכט אויף פרייהייט א. ד. ג.].

per'sonals *n.* (פויר'-סאנ-עלז) חפצים, מטלטלין; צייטונגס־נאטיצען וועגען פערזאנען.

per'sonal secu'rity (פויר'-סאנ-על סי-קיו'-רי-טי) זיכערהייט אדער ערבות וואס ווערט געגעבען אויף איינעמס אחריות און ניט אויף א משכון.

per'sonal ser'vice (פויר'-סאנ-על סויר'-וויס) דאס איבערגעבען געריכטליכע דאקומענטען פערזענליך און ניט דורך א שליח אדער פאסט; דאס ארויפלעגען א פליכט אדער שטייער אויף א גוט לטובת אן אנדערען.

per'sonal tithe (פויר'-סאנ-על טאיטה) מעשר אדער דאס צעהנטל פאר דער קירך פון פראפיט אדער פערדיענסט און ניט פון די תבואות פון דער ערד.

per'sonalty *n.* (פויר'-סאנ-על-טי) מטלטלין; פערזענליכע גיטער.

perso'na non gra'ta (פויר-סאו'-נא נאן גריי'-טא) ניט קיין אנגענעהמע פערזאן; א פערזאן, וועלכע מען וויל ניט אויפנעהמען.

per'sonate *v. and a.* (פויר'-סאנ-אייט) זיך פערשטעלען; נאכאהמען, זיך אויסגעבען פאר; פארשטעלען איינעמס פערזאן; שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע]; אין באטאניק און זאאלאגיע — פערמאסקירט, פערדעקט, עהנליך צו א מאסקע.

per'sonated *a.* (פויר'-סאנ-איי-טעד) פערשטעלט, פערמאסקירט; וואס ווייזט זיך ארויס אין אן אנדער געשטאלט.

persona'tion *n.* (פויר-סא-ניי'-שאן) דאס פערשטעלען זיך; דאס ארויסגעבען זיך פאר אן אנדער פערזאן.

per'sonator *n.* (פויר'-סאנ-איי-טאר) איינער וואס פערשטעלט זיך; איינער וואס גיט זיך ארויס פאר אן אנדער פערזאן.

personifica'tion *n.* (פויר-סאנ-אי-פי-קיי'-שאן) פערזאניפיקאציאן, די פערפערזענליכונג [דאס פארשטעלען אבסטראקטע אידעען אין דער געשטאלט פון פערזאנען]; די פערקערפערונג.

person'ificative *a.* (פויר-סאנ'-אי-פי-קיי-טיוו) פערזאניפיצירענד, וואס האט א נייגונג צו פערזאניפיצירען אדער פארשטעלען אבסטראקטע אידעען אין דער געשטאלט פון פערזאנען.

person'ificator *n.* (פויר-סאנ'-אי-פי-קיי-טאר) ז. *personifier*.

person'ifier *n.* (פויר-סאנ'-אי-פאי-ער) א פערזאניפיצירער, איינער וואס שטעלט פאר אבסטראקטע בעגריפען אלס לעבעדיגע פערזאנען.

person'ify *v.* (פויר-סאנ'-אי-פאי) פערזאניפיצירען, פערפערזענליכען, פארשטעלען אבסטראקטע געדאנקען אין דער פארם פון פערזאנען.

personnel' *n.* (פער-סא-נעל') דער פערזאנאל, די צוגעהעריגע פערזאנען, אלע פערזאנען וואס זיינען בעשעפטיגט ביי א געוויסער זאך.
The high character of the **personnel** of this office is acknowledged.

per'sons of col'or (פויר'-סאנז אוו קאל'-אר) מענשען פון דער נעגרישער ראסע.

per'sons of sub'stance (פויר'-סאנז אוו סאב'-סטענס) וואהלהאבענדע לייטע, לייטע מיט פערמעגען.

perspec'tive *a. and n.* (פויר-ספעק'-טיוו) אפטיש, פערספעקטיוו, וואס איז שייך צום זעהן ריכטיג, וואס איז שייך צום זעהן פון ווייטען אדער אין דער פערספעקטיווע; וואס איז שייך צו דער קונסט פון צייכנען זאכען אין דער פערספעקטיווע; נעצייכענט אין פערספעקטיווע; פראפארציאנעל, ריכטיג, פינקטליך; א פערספעקטיווע [א צייכנונג פון א קערפער פון דריי דימענזיאנען — ברייט, לענג און הויך — אזוי אז ער זאל ערשיינען פאר'ן אויג ווי אין דער ווירקליכקייט]; די קונסט צו צייכנען פערספעקטיווען; אן אנזיכטס־פונקט; דאס אויסזעהן פון ווייטענס; א בלענד־בילד [א צייכנונג וואס נארט אב דאס אויג אזוי אז עס דוכט זיך אויס, אז זאכען ציהען זיך אין דער ווייטקייט, ווי למשל, אויף טעאטער־דעקאראציאנען]; ריכטיגקייט, פראפארציאנאליטעט; פראספעקט, אויסזיכט, ערווארטונג.

perspec'tive draw'ing (פויר-ספעק'-טיוו דראה'-אינג) א פערספעקטיוו־צייכנונג [א צייכנונג פון א קערפער וואס האט דריי דימענזיאנען — הויך, לענג און ברייט — אזוי, אז ער זאל ערשיינען פאר דעם אויג פונקט ווי מען וואלט איהם געזעהן אין דער ווירקליכקייט].

perspec'tive-in'strument *n.* (פויר-ספעק'-טיוו-אינ'-סטרו-מענט) א פערספעקטאגראף. ז. *perspectograph*.

perspec'tiveless *a.* (פויר-ספעק'-טיוו-לעס) אהן אויסזיכטען, אהן ערווארטונגען.

perspec'tively *adv.* (פויר-ספעק'-טיוו-לי) לויט די כללים פון פערספעקטיווע. ז. *perspective*

perspec'tive plan (פויר-ספעק'-טיוו פלען) א פערספעקטיוו-פלאן. ז. *perspective*

perspec'tive plane (פויר-ספעק'-טיוו פליין) די פלעכע אויף וועלכער א פערספעקטיווע ווערט געצייכענט. ז. *perspective*

perspec'tograph *n.* (פויר-ספעק'-טא-גרעף) אן אינסטרומענט פאר פערספעקטיוו-צייכנונגען. ז. *perspective*

perspectog'raphy *n.* (פויר-ספעק-טאג'-רע-פי) די טעאריע פון פערספעקטיווע; די קונסט צו מאכען פערספעקטיוו-צייכנונגען. ז. *perspective*

per'spicable *a.* (פויר-ספי-קעבל) מערקבאר, וואס מען קען זעהן אדער בעמערקען.

perspica'cious *a.* (פויר-ספי-קיי'-שאס) שארפזיכטיג; שארף, שארפזיניג.

perspica'ciously *adv.* (פויר-ספי-קיי'-שאס-לי) מיט שארפזיכטיגקייט; מיט שארפקייט, מיט שארפזין.

perspica'ciousness *n.* (פויר-ספי-קיי'-שאס-נעס) שארפזיכטיגקייט; שארפקייט, שארפזיניגקייט.

perspicac'ity *n.* (פויר-ספי-קעס'-אי-טי) ז. *perspicaciousness*

perspicu'ity *n.* (פויר-ספי-קיו'-אי-טי) דייטליכקייט, קלארקייט, פערשטענדליכקייט.

perspic'uous *a.* (פויר-ספיק'-יו-אס) דייטליך, קלאר, פערשטענדליך.

perspic'uously *adv.* (פויר-ספיק'-יו-אס-לי) אויף א דייטליכען, קלארען, פערשטענדליכען אופן.

perspic'uousness *n.* (פויר-ספיק'-יו-אס-נעס) ז. *perspicuity*

perspirabil'ity *n.* (פויר-ספאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ארויסגעשוויצט ווערען אדער ארויסקומען אלס שווייס.

perspir'able *a.* (פויר-ספאיר'-עבל) וואס קען ארויסקומען אלס שווייס.

perspira'tion *n.* (פויר-ספי-ריי'-שאן) שוויצונג; שווייס.

perspir'ative *a.* (פויר-ספאיר'-ע-טיוו) וואס ברייננט ארויס שווייס.

perspir'atory *a.* (פויר-ספאיר'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צום שוויצען; וואס קומט פון שוויצען; שווייס-טרייבענד, וואס פעראורזאכט שוויצונג.

perspir'atory duct (פויר-ספאיר'-ע-רי דאקט) דער שווייס-קאנאל, די אויסהוילונג פון א שווייס-דריזע.

perspire' *v.* (פויר-ספאיר') שוויצען; ארויסקומען אלס שווייס.

persua'dable *a.* (פער-סהוויי'-דעבל) וואס מען קען איבעררעדען, צורעדען אדער אין עפעס איבערצייגען.

persua'dableness *n.* (פער-סהוויי'-דעבל-נעס) דאס קענען איבערגערעדט ווערען אדער אין עפעס איבערצייגט ווערען.

persua'dably *adv.* (פער-סהוויי'-דע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען איבעררעדען, צורעדען אדער אין עפעס איבערצייגען.

persuade' *v.* (פער-סהווייד') צורעדען; איבעררעדען: איבערצייגען אין עפעס.

persua'dedness *n.* (פער-סהוויי'-דעד-נעס) איבערצייגטקייט; איבערצייגונג.

persua'der *n.* (פער-סהוויי'-דער) אן איבעררעדער, איינער וואס רעדט צו אדער איבערצייגט אין עפעס.

persuasibil'ity *n.* (פער-סהוויי-סי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט אדער מעגליכקייט איבערגערעדט צו ווערען אדער אין עפעס איבערצייגט צו ווערען.

persua'sible *a.* (פער-סהוויי'-סיבל) וואס קען איבערגערעדט ווערען; וואס מען קען צורעדען אדער איבערצייגען אין עפעס.

persua'sibleness *n.* (פער-סהוויי'-סיבל-נעס) ז. *persuasibility*

persua'sion *n.* (פער-סהוויי'-זשאן) 1. איבעררעדונג; צורעדונג; איבערצייגונג; איבערצייגטקייט; אן אנטריב, א רייץ-מיטעל, א מיטעל צו בעוועגען צו א טהאט, אן אורזאכע; 2. דער גלויבען, אמונה; א סעקטע; 3. א מין, א סארט.
2. My acquaintances are all of the Jewish persuasion.

persua'sive *a. and n.* (פער-סהוויי'-סיוו) איבעררעדענד; צורעדענד; איבערצייגענד; עטוואס וואס רעדט איבער, רעגט אן צו עפעס; עטוואס וואס איבערצייגט.
He is a very **persuasive** speaker.

persua'sively *adv.* (פער-סהוויי'-סיוו-לי) אויף אן איבערצייגענדען אופן; איבעררעדענדיג; דורך צורעדען.

persua'siveness *n.* (פער-סהוויי'-סיוו-נעס) איבערצייגונגס-קראפט, איבעררעדונגס-קראפט.

pert *a. and n.* (פוירט) מונטער, לעבעדיג, פלינק; דרייסט; פרעך, עזות'דיג; א מונטערער אדער פרעכער מענש.

pertain' *v.* (פויר-טיין') געהערען; בעטרעפען, האבען א שייכות צו עפעס, זיך בעציהען אויף עפעס.

pertina'cious *a.* (פויר-טי-ניי'-שאס) הארטנעקיג, איינגעשפארט, פער'עקשנ'ט.

pertina'ciously *adv.* (פויר-טי-ניי'-שאס-לי) מיט הארטנעקיגקייט, מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

pertina'ciousness *n.* (פויר-טי-ניי'-שאס-נעס) הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות.

pertinac'ity *n.* (פויר-טי-נעס'-אי-טי) ז. *pertinaciousness*

per'tinence *n.* (פויר'-טי-נענס) אנגעמאססענקייט, צוגעפאסטקייט; דאס זיין צום פונקט.

per'tinency *n.* (פויר'-טי-נען-סי) ז. *pertinence*

per'tinent *a.* (פויר'-טי-נענט) פאסענד, אנגעמאססטען, צוגעפאסט, וואס איז צום פונקט.

per'tinently *adv.* (פויר'-טי-נענט-לי) צוגעפאסט, צום פונקט.

per'tinentness *n.* (פויר'-טי-נענט-נעס) ז. *pertinence*

pert'ly *adv.* (פוירט'-לי) מיט מונטערקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט פלינקייט; דרייסט; מיט פרעכהייט, מיט העזה.

pert'ness *n.* (פוירט'-נעס) מונטערקייט, לעבעדיגקייט, פלינקייט; דרייסטקייט; פרעכהייט, עזות.

perturb' *v.* (פויר-טוירב') צומישען, צוטומלען, שטערען, אריינברייננגען אונארדנונג; בעאונרוהיגען.

perturbabil'ity *n.* (פויר-טויר-בע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווערען צוטומלט, צומישט, געשטערט, געבראכט אין אונארדנונג אדער בעאונרוהיגט.

pertur'bable *a.* (פויר-טויר'-בעבל) וואס קען צוטומלט ווערען, צומישט ווערען, געשטערט ווערען אדער בעאונרוהיגט ווערען.

pertur'bance *n.* (פויר-טויר'-בענס) צוטומלונג, צומישונג, בעאונרוהיגונג.

pertur'bant *a. and n.* (פויר-טויר'-בענט) צוטומלענד, צומישענד, שטערענד; בעאונרוהיגענד, אויפרעגענד; עטוואס וואס צוטומלט, צומישט, שטערט, ברייננט אריין אונארדנונג אדער בעאונרוהיגט.

pertur'bate *v.* (פויר-טויר'-בייט) ז. *perturb*

perturba'tion *n.* (פויר-טויר-ביי'-שאן) אונרוהיגקייט, בעאונרוהיגונג, אויפגערעגטקייט, אויפרעגונג; שטערונג; וואקלונג, ענדערונג; אונארדנונג; עטוואס וואס בעאונרוהיגט; אין אסטראנאמיע — אבווייכונג [פון א פלאנעט אדער קאמעט פון דעם בעשטימטען לויף-גאנג אדער פון דער בעשטימטער שנעלקייט].

perturba'tional *a.* (פויר-טויר-ביי'-שאן-על) וואס איז שייך צו בעאונרוהיגונג, שטערונג, אבווייכונג אדער אונארדנונג.

per'turbative *a.* (פויר'-טויר-ביי-טיוו) שטערענד, צוטומלענד, צומישענד; וואס ברייננט אריין אונארדנונג; בעאונרוהיגענד.

per'turbator *n.* (פויר'-טויר-ביי-טאר) א בעאונרוהיגער, א שטערער: איינער וואס צוטומלט, צומישט אדער ברייננט אריין אונארדנונג.

per'turbatrix *n.* (פויר'-טויר-ביי-טריקס) א שטערערין, א בעאונרוהיגערין; איינע וואס צוטומלט, צומישט אדער ברייננט אריין אונארדנונג.

perturbed' *a.* (פויר-טוירבד') אונרוהיג; צומישט, צוטומלט.

pertur'bedly *adv.* (פויר-טויר'-בעד-לי) מיט אונרוהיגקייט; אויף אן אונרוהיגען אופן.

pertur'ber *n.* (פויר-טויר'-בער) ז. *perturbator*

pertur'bing *n.* (פויר-טויר'-בינג) שטערונג; בעאונרוהיגונג; צוטומלונג, צומישונג.

pertuse' *a.* (פויר-טיוס') געלעכערט, מיט לעכעלעך.

pertused' *a.* (פויר-טיוסט') ז. *pertuse*

pertu'sion *n.* (פויר-טיו'-זשאן) דאס דורכלעכערען אדער דורכשטעכען; א לאך, א דורכלעכערונג.

pertus'sal *a.* (פויר-טאס'-על) וואס איז שייך אדער ·עהנליך צו קייך-הוסט [קאקליוש].

pertus'sis *n.* (פויר-טאס'-איס) קייך-הוסט [קאקליוש].

peruke' *n. and v.* (פע-רוהק') א פארוק; אנטהאן א פארוק.

per'ula *n.* (פער'-או-לא) ז. *perule*

per'ule *n.* (פער'-אול) א שופע, א ליסקע [אויף פלאנצען, ווי למשל, די שופען-עהנליכע בלעטלעך פון א קנאספע].

peruque'rian *a.* (פער-או-קיע'-רי-ען) וואס איז שייך צו פארוק-מאכעריי.

peru'sal *n.* (פי-רוה'-זעל) דאס דורכקוקען, דאס דורכפארשען; דאס דורכלעזען.
Only after a second **perusal** of the letter did I grasp its meaning.

peruse' *v.* (פי-רוהז') דורכקוקען, דורכפארשען: דורכלעזען.

peru'ser *n.* (פי-רוה'-זער) איינער וואס קוקט דורך, פארשט דורך אדער לעזט דורך.

Peru'vian *a. and n.* (פי-רוה'-ווי-ען) פערואניש, וואס איז שייך צו פערו [א לאנד אין זיד-אמעריקא]; א פערואנער, אן איינוואהנער פון פערו.

Peru'vian bark (פי-רוה'-ווי-ען בארק) די כיניז-קארע, די קארע פון דעם כיניז-בוים [כינע-בוים]. ז. *Cinchona*

Peru'vian bark tree (פּי-רוּה'-ווי-ען באַרק טריע) דער כיניו-קאָרע בוים. ז. *Cinchona*.

pervade' *v.* (פּויר-ווייד') דורכדרינגען; דורך און דורך דורכנעהמען, דורכגעהן; אנפילען; זיך פערשפּרייטען איבעראַל.

perva'sion *n.* (פּויר-וויי'-זשאָן) דורכ־דרינגונג, דאָס דורכנעהמען דורך און דורך; אנפילונג; דאָס זיין איבעראַל פערשפּרייט.

perva'sive *a.* (פּויר-וויי'-סיוו) דורכ־דרינגענד, דורכנעהמענד דורך און דורך; אנפילענד, איבעראַל פערשפּרייט.

perverse' *a.* (פּויר-וואירס') פערקעהרט, ניט ווי עס בעדאַרף צו זיין; פערדאָרבען, שלעכט, זינדיג; פערדריסליך, בייז, קאַפּ־ריזנע.

perverse'ly *adv.* (פּויר-וואירס'-לי) פערקעהרט, ניט ווי עס בעדאַרף צו זיין; מיט פערדאָרבענהייט, מיט שלעכטקייט; אויף א זינדיגען אופן; מיט פערדריסליכ־קייט, בייזקייט אדער קאַפּריזנעקייט.

perverse'ness *n.* (פּויר-וואירס'-נעס) דאָס זיין פערקעהרט ווי עס בעדאַרף זיין; פערדאָרבענקייט, זינדיגקייט, שלעכטקייט; פערדריסליכקייט, קאַפּריזנעקייט.

perver'sion *n.* (פּויר-וואיר'-שאָן) די פערדאָרבונג; דאָס מאַכען אומגעקעהרט ווי עס דאַרף זיין.

perver'sity *n.* (פּויר-וואיר'-סי-טי) ז. *perverseness*.

perver'sive *a.* (פּויר-וואיר'-סיוו) פער־דאָרבענד.

pervert' *v.* (פּויר-וואירט') פערדאָרבען, פערפיהרען; פערדאָרבען ווערען.

per'vert *n.* (פּויר-וואירט) איינער וואָס איז פערדאָרבען געוואָרען אדער איז אראָב פון דרך הישר.

perver'ted *a.* (פּויר-וואיר'-טעד) פער־דאָרבען; שלעכט, זינדיג, פאַלש.

perver'ter *n.* (פּויר-וואיר'-טער) א פער־דאָרבער, א פערפיהרער.

pervertibil'ity *n.* (פּויר-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אראָבגעהן פון דרך הישר אדער פערדאָרבען ווערען.

perver'tible *a.* (פּויר-וואיר'-טיבל) וואָס קען אראָב פון דרך הישר, פערפיהרט אדער פערדאָרבען ווערען.

pervigil'ium *n.* (פּויר-ווי-דזשיל'-אי-אָם) דאָס וואַכען די גאַנצע נאַכט; א קראַנקהאַפטע שלאַפלאָזיגקייט.

per'vious *a.* (פּויר'-ווי-אָס) דורכדרינג־ליך, דורכגענגליך; אָפען, וואָס האָט אַן עפנונג אדער דורכגאַנג; צוגענגליך.

per'viousness *n.* (פּויר'-ווי-אָס-נעס) דורכדרינגליכקייט; צוגענגליכקייט; דאָס זיין אָפען, דאָס האָבען אַן עפנונג אדער דורכגאַנג.

pes *n.* (פּיעז) א פוס; א פוס-ענליכער קערפּער-טייל.

pesade' *n.* (פּע-זייד') דאָס אויפשטעלען זיך פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס, דאָס שטעלען זיך דיבאָם.

pesage' *n.* (פּע-זאַזש') אַן אבצאָהלונג פאַר אבוועגען סחורות.

pesan'te *a.* (פּע-זאַנ'-טע) אין מוזיק — שטאַרק בעטאָנט.

pese'ta *n.* (פּע-סיי'-טאַ) א פּעזעטע [אין שפּאַניען און פּערו — א זילבערנע מטבע פון אונגעפעהר צוואַנציג אמעריקא־נער סענט].

pesh'wa *n.* (פּעש'-הוואַ) דער הויפּט אדער דער הערשער ביי די מאַהראַטען [א שבט אין אינדיען].

pes'kily *adv.* (פּעס'-קי-לי) בעלעסטיגענ־דיג, דאָקוטשענדיג, פּלאַגענדיג, קוועלענ־דיג; זעהר; אונגעהויער [שלעכט].

pes'ky *a.* and *adv.* (פּעס'-קי) דאָקו־טשענד, בעלעסטיגענד, קוועלענד, פּלאַגענד; אונגעהויער.

pe'so *n.* (פּיי'-סאָו) א פּעזאָ, א שפּאַנישער דאָלאַר [אין שפּאַניען און איינינע זיד־אמעריקאַנישע לענדער].

pes'sary *n.* (פּעס'-ע-רי) א פּעסאַרי, א מוטער-קראַנץ אדער מוטער-רינג [אַזא עלאַסטישער רינג צו פערהאַלטען די גע־בעהר-מוטער ביי פרויען, ווען זי קען זיך אליין ניט האַלטען אויף'ן פּלאַץ].

pes'simism *n.* (פּעס'-אי-מיזם) פּעסי־מיזם [די לעהרע, אַז די וועלט איז דורכ־אויס שלעכט און דאָס לעבען בעשטעהט מייסטענס פון ליידען; די נייגונג צו זעהן אַלעס אין א שלעכטען שיין און ער־וואַרטען פון יעדער זאַך דאָס ערגסטע].

pes'simist *n.* and *a.* (פּעס'-אי-מיסט) א פּעסימיסט; פּעסימיסטיש. ז. *pessimism*.

pessimis'tic *a.* (פּעס-אי-מיס'-טיק) פּע־סימיסטיש. ז. *pessimism*.

pessimis'tical *a.* (פּעס-אי-מיס'-טי-קעל) פּעסימיסטיש. ז. *pessimism*.

pes'simize *v.* (פּעס'-אי-מאַיז) זיין א פּעסימיסט; זיין אַן אַנהענגער פון פּעסי־מיזם [די לעהרע, אַז די וועלט איז דורכ־אויס שלעכט און דאָס לעבען פערמאָגט מייסטענס ליידען].

pes'somancy *n.* (פּעס'-א-מענ-סי) דאָס טרעפען אדער נביאות-זאָגען דורך שטיינ־לעך.

pest *n.* (פּעסט) א פּעסט, א מגפה, א פּלאָג.

Pestaloz'zian *a.* (פּעס-טע-לאַט'-סי-ען) וואָס איז שייך צו פּעסטאַלאָצצי [א שווייי־צאַרישער פילאַנטראָפּ און פּעדאַגאָג, געב. 1746, געשט. 1827] אדער צו זיין מעטאָ־דע פון ערציהונג.

Pestaloz'zianism *n.* (פּעס-טע-לאַט'-סי-ען-איזם) פּעסטאַלאָצצי'ס סיסטעם און מעטאָדע פון ערציהונג.

pes'ter *v.* and *n.* (פּעס'-טער) בעאונ־רוהיגען, פּלאָגען; בעלעסטיגען; א לאַסט, א שוועריגקייט; דאָס וואָס פּלאָגט אדער בעאונרוהיגט.

pes'terer *n.* (פּעס'-טער-ער) א קוועלער, א בעאונרוהיגער.

pes'teringly *adv.* (פּעס'-טער-אינג-לי) פּלאָגענדיג; בעאונרוהיגענדיג.

pes'terment *n.* (פּעס'-טויר-מענט) א בעלעסטיגונג; א פּלאָג.

pest'ful *a.* (פּעסט'-פול) פּעסטהאַפט, אַנשטעקענד, שעדליך, פערדאָרבענד; וואָס פעראורזאַכט א מגפה.

pest'-house *n.* (פּעסט'-האַוס) א פּעסט־האָספּיטאַל; א האָספּיטאַל פאַר עפּידעמי־שע קראַנקהייטען.

pestif'erous *a.* (פּעס-טיפ'-ע-ראָס) פּעסטהאַפט, אַנשטעקענד, שעדליך; פּלאַ־גענד, דערעסענד, דאָקוטשענד.

pestif'erously *adv.* (פּעס-טיפ'-ע-ראָס-לי) אויף א פּעסטליכען אדער פּלאַגענדען שטייגער; פּלאַגענדיג, דערעסענדיג.

pes'tilence *n.* (פּעס'-טי-לענס) די פּעסט, די פּלאָג; אַן עפּידעמישע קראַנקהייט; דאָס וואָס רופט ארויס אַן עפּידעמישע קראַנקהייט; א שעדליכער, פערדאָרבענער מענש.

pes'tilent *a.* (פּעס'-טי-לענט) ווי פּעסט, אַנשטעקענד; שעדליך; פערדאָרבען; פּלאַ־גענד, דערעסענד, דאָקוטשענד.

pestilen'tial *a.* (פּעס-טי-לענ'-שעל) ז. *pestilent*.

pes'tilently *adv.* (פּעס'-טי-לענט-לי) אַזוי ווי א פּעסט, שעדליך, טויטליך.

pes'tle *n.* and *v.* (פּעסל) א שטאָמפּ פון א שטויסעל; שטויסען אין א שטויסעל; בענוצען א שטאָמפּ.

pet *n.*, *a.* and *v.* (פּעט) אַן ערגערניס; אויסברוך פון פערדרוס אדער אונצופרי־דענהייט; א הויז-לעמעלע, א געצערטעלט הויז-טהיער, א ליעבלינג; פערצערטעלט, געליעבט, געלאַשטשעט; פערצערטלען; לאַש־טשען; זיין ערגער־ליך, בייז אדער אנ־געכמורעט.

pet'al *n.* (פּעט'-על) דאָס בלומען-בלעטעל, איינע פון די בלעטע־לעך, וועלכע בילדען אויס דאָס בלומען־קריינדעל ביי א פּלאַנצע.

pet'aled *a.* (פּעט'-עלד) וואָס האָט בלו־מען-בלעטלעך.

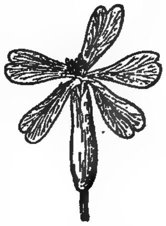

Petals

pet'aliform *a.* (פּעט'-על-אי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון א בלומען-בלעטעל.

pet'aline *a.* (פּעט'-על-אין) וואָס איז שייך צו דעם בלומען-בלעטעל.

pet'alism *n.* (פּעט'-על-איזם) אין דער אַלט-גריכישער שטאָדט סיראַקוז — דאָס פערטרייבען א בירגער פון שטאָדט, אויב א גרויסע צאָהל בירגער געפינען איהם פאַר שעדליך, ווי דער אָסטראַקיזם אין אַטהען. ז. *ostracism*.

pet'al-like *a.* (פּעט'-על-לאַיק) וואָס איז ענליך צו א בלומען-בלאַט.

pet'aloid *a.* (פּעט'-ע-לאָיד) ז. *petal-like*.

pet'alon *n.* (פּעט'-ע-לאָן) דער ציץ־הזהב אדער דאָס גאָלדענע בלאַט וואָס דער אידישער כהן גדול פלעגט טראָגען אויף'ן שטערען.

pet'alous *a.* (פּעט'-ע-לאָס) אין באָטא־ניק — מיט בלומען-בלעטלעך.

petard' *n.* (פּי-טאַרד') א פּעטאַרדע [א מין באָמבע אָנגעפילט מיט שיס-פּולווער, וועלכע מען פלעגט בענוצען אויפצורייסען טהירען און ווענד פון א פעסטונג].

petardeer' *n.* (פּעט-אַר-דיער') א סאָל־דאַט, וועלכען מען פלעגט בענוצען ביים אונטערלעגען א פּעטאַרדע. ז. *petard*.

petardier' *n.* (פּעט-אַר-דיער') ז. *petardeer*.

pe'tary *n.* (פּי'-טע-רי) א טאָרף-זומפּ. ז. *peat-bog*.

pet'asus *n.* (פּעט'-ע-סאָס) א מערקור־הוט, אַזא פאַרצייטיגער גריכישער נידרי־גער פילץ-הוט מיט ברייטע ראַנדען [פלעגט געטראָגען ווערען אויף רייזען לכבוד מער־קור אדער הערמעס, דעם גאָט פון רייזענ־דע, שלוחים און סוחרים]; אין ארכיטעק־טור — א הוט-פערמיגער קופּאָל [א קופּאָל ענליך צו א מערקור-הוט].

petau'rist *n.* (פּע-טאָה'-ריסט) דער פּע־טאַורוס אדער פלוג-בייטעל [אַזא אויס־טראַליש חיה'לע פון דעם מין בייטעל-טהיע־רע אדער קענגורו, מיט א בייטעל, אין וועלכען זיי טראָגען זייערע קינדער].

pet'-cock *n.* (פּעט'-קאָק) אַזא קליינער קראַן וואָס ווערט געברויכט פאַר דאַמפּף־צילינדערס אבצולאָזען וואַסער אדער פאַר וואַסער-פּומפּען אבצופּראָבירען אויב זיי זיינען אין דער אָרדנונג און פונקציאָנירען.

petech'iæ *n.* (פּי-טעק'-אי-אי) רויטע

הויט-פלעקען, בלוט-פלעקען [אויף דער הויט].

petech'ial *a.* (פי-טעק'-אי-על) פלעקיג, מיט רויטע פלעקען, מיט בלוט-פלעקען [אויף דער הויט].

petech'ial fe'ver (פי-טעק'-אי-על פי'-ווער) פלעקען-פיבער, טיפוס; עפידעמישער רוקען-מעניגניטיס [ענטצינדונג פון דעם מארך-הייטעל].

petech'iate *a.* (פי-טעק'-אי-אייט) בעדעקט מיט רויטע הויט-פלעקען אדער מיט בלוט-פלעקען [ווי ביי טיפוס, למשל].

pe'ter *n. and v.* (פיע'-טער) אזא בלויער פלאג צו געבען סיגנאלען [ז. *blue-peter*]; ביסלעכווייז זיך פערמינדערען און פערשווינדען, זיך אויסשעפען; אין וויסט [אזא קארטען-שפיעל] — ארויסגעהן מיט א גרויסער קארט, אום ארויסצורופען טרומף [קאזיר].

pe'ter-boat *n.* (פיע'-טער-באוט) א פישער-שיפעל [שפיציג פון פארענט און פון הינטען]; א קאסטען אין א טייך צו האלטען פיש.

pe'ter out (פיע'-טער אוט) זיך אויסשעפען, זיך ביסלעכווייז פערמינדערען און פערשווינדען.

pe'tersham *n.* (פיע'-טער-שעם) אזא שווערער, גראבער געוואנד; א ראק פון אזא געוואנד.

pet'iolar *a.* (פעט'-אי-או-לאר) וואס איז שייך צו א בלאט-שטענגעל [דאס שטענגעל מיט וועלכען א בלאט איז בעפעסטיגט צו דער פלאנצע]; וואס וואקסט אויף א בלאט-שטענגעל; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — פעראייניגט ווי מיט א בלאט-שטענגעל; וואס איז שייך צו די אינזעקטען [ווי ביענען, למשל], ביי וועלכע דער בויך איז פעראייניגט מיט דעם ברוסט-טייל ווי מיט א בלאט-שטענגעל.

pet'iolary *a.* (פעט'-אי-א-לע-רי) ז. *petiolar*

pet'iolate *a.* (פעט'-אי-א-לייט) וואס האט א שטענגעל [וועגען בלעטער]; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — פעראייניגט ווי מיט א בלאט-שטענגעל [דאס שטענגעל מיט וועלכען א בלאט איז בעפעסטיגט צו דער פלאנצע]; וואס איז שייך צו אינזעקטען, ביי וועלכע דער בויך איז פעראייניגט מיט דעם ברוסט-טייל ווי מיט א בלאט-שטענגעל [ווי ביי ביענען, למשל].

pet'iolated *a.* (פעט'-אי-א-ליי-טעד) ז. *petiolate*

pet'iole *n.* (פעט'-אי-אול) א בלאט-שטענגעל [מיט וועלכען א בלאט איז בעפעסטיגט צו דער פלאנצע]; א קערפער-טייל ביי אינזעקטען וואס פעראייניגט דעם בויך מיט דעם ברוסט-טייל און איז ענליך צו א בלאט-שטענגעל.

pet'ioled *a.* (פעט'-אי-אולד) ז. *petiolate*

pet'iolulate *a.* (פעט'-אי-א-ליו-לייט) וואס האט אן איינענעם שטענגעל [וועגען בעזונדערע טיילען פון א פערצווייגטען בלאט].

pet'iolule *n.* (פעט'-אי-א-ליול) א קליין בלאט-שטענגעל [פון א בעזונדערען טייל פון א פערצווייגטען בלאט].

pet'it *a.* (פעט'-אי) קליין, ניט וויכטיג; נישטיג; אונבעדייטענד.

petite' *a.* (פע-טיעט') קליין, ניט וויכטיג, נישטיג, אונבעדייטענד; פרויענהאפט, ווייבליך.

petite'-maîtresse' *n.* (פע-טיט'-מיי-טרעס') א פראנטיכע.

peti'tion *n. and v.* (פי-טיש'-אן) א פעטיציע; א בקשה; א ביטע; א ביטשריפט; א בקשה אדער ווענדונג צום געריכט; בעטען, זיך ווענדען מיט א פעטיציע, ביטשריפט אדער ביטע.

peti'tionary *a.* (פי-טיש'-אנ-ע-רי) בעטענד; וואס ענטהאלט אין זיך א ביטשריפט, א פעטיציע אדער בקשה.

petitionee' *n.* (פי-טיש-אנ-איע') איינער געגען וועמען מען ברייננט א קלאגע.

peti'tioner *n.* (פי-טיש'-אנ-ער) איינער וואס דערלאנגט א פעטיציע, קומט מיט א ביטשריפט אדער בקשה.

peti'tionist *n.* (פי-טיש'-אנ-איסט) ז. *petitioner*

peti'tion of appeal' (פי-טיש'-אן אוו ע-פיעל') אן אפעלאציע.

peti'tion of right (פי-טיש'-אן אוו ראיט) אין דער ענגלישער געזעצגעבונג— א געלד-קלאגע געגען דעם קעניג; א דעקלאראציאן פון פאלקס-רעכטע אין ענגלישען פארלאמענט אין יאהר 1628.

peti'tio princip'ii (פי-טיש'-אי-או פרינ-סיפ'-אי-אי) אין לאגיק — דאס אננעהמען אלס בעוויזען א זאך וואס האט ערשט בעדארפט בעוויזען ווערען; א פאלשער לאגישער שלוס וואס קומט דערפון, וואס מען נעהמט אן אלס בעוויזען א זאך וואס האט ערשט בעדארפט בעוויזען ווערען.

pet'it ju'ry (פעט'-אי דזשוה'-רי) א יורי אדער געריכטס-געשווארענע [אין געגענזאץ צו אן אנקלאגע-געריכט]. ז. *grand jury*

pet'it lar'ceny (פעט'-אי לאר'-סע-ני) א קליינע גנבה [אויף ווייניגער ווי 25 דאלאר].

petit'-maî'tre *n.* (פע-טיע'-מיי'טר) א פראנט.

pet'itory *a.* (פעט'-אי-טא-רי) בעטענד, וואס קומט מיט א בקשה אדער פעטיציע.

pet'itory ac'tion (פעט'-אי-טא-רי עק'-שאן) א פראצעס פאר אייגענטומס-רעכט.

pet'itory suit (פעט'-אי-טא-רי סיוט) ז. *petitory action*

petong' *n.* (פי-טאנג') פאקפאנג אדער כינעזישעם ניי-זילבער [א געמיש פון קופער און ניקעל].

petra'ria *n.* (פע-טריי'-רי-א) ז. *petrary*

petra'ry *n.* (פע-טריי'-רי) א קריעגס-מאשין צו שליידערען גרויסע שטיינער.

pet'rel *n.* (פעט'-רעל) דער שטורם-פויגעל [א קליינער ים-פויגעל מיט לאנגע שפיציגע פליגלען וואס בויט נעסטען אין פעלזען ביים ברעג ים און פאלגט נאך שיפען ווייט פון ברעג, נעהרענדיג זיך מיט די ארויסגעווארפענע שיריים פון שפייזען].

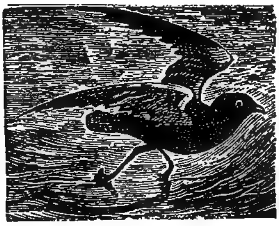

Petrel

petres'cence *n.* (פי-טרעס'-ענס) פערשטיינערונג, דאס פערשטיינערען, דאס פערוואנדלען אין שטיין.

petres'cent *a.* (פי-טרעס'-ענט) פערשטיינערנד, וואס פערוואנדעלט אין שטיין.

petrifac'tion *n.* (פעט-רי-פעק'-שאן) פערשטיינערונג, דאס פערוואנדלען אין שטיין; א פערשטיינערטער ארגאניזם, פערשטיינערטע פלאנצען אדער חיות; פאראליזירטקייט, פערשטיינערטקייט, פערגליווערטקייט [פון ערשטוינונג, שרעק א. ז. וו.].

petrifac'tive *a.* (פעט-רי-פעק'-טיוו) פערשטיינערנד, וואס פערוואנדעלט אין שטיין.

pet'rifiable *a.* (פעט'-רי-פאי-עבל) וואס קען פערשטיינערט ווערען.

petrif'ic *a.* (פי-טריפ'-איק) פערשטיינערנד, וואס פערוואנדעלט אדער קען פערוואנדלען אין שטיין.

petrifica'tion *n.* (פעט-רי-פי-קיי'-שאן) ז. *petrifaction*

pet'rify *v.* (פעט'-רי-פאי) פערשטיינערען; פערשטיינערט ווערען; פאראליזירען, פערשטיינערען, פערגליווערען [פון ערשטוינונג, שרעק א. ז. וו.].

petrog'eny *n.* (פעט-ראדזש'-ע-ני) די לעהרע וועגען דער אבשטאמונג אדער אויסבילדונג פון פעלזען.

pet'roglyph *n.* (פעט'-רא-גליף) אן איינקריצונג אין פעלזען.

petroglyph'ic *a.* (פעט-רא-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו איינקריצונגען אין פעלזען.

petrog'lyphy *n.* (פעט-ראג'-לי-פי) די קונסט צו מאכען איינקריצונגען אין פעלזען און שטיינער; איינקריצונג אין פעלזען און שטיינער.

petrog'rapher *n.* (פעט-ראג'-רע-פער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום פון פעלזען.

petrograph'ic *a.* (פעט-רא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דעם שטודיום אדער צו דער בעשרייבונג פון פעלזען.

petrograph'ical *a.* (פעט-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *petrographic*

petrograph'ically *adv.* (פעט-רא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דעם שטודיום פון פעלזען; אין בעצוג צו די מינעראלען פון די פעלזען.

petrog'raphy *n.* (פעט-ראג'-רע-פי) דאס שטודיום פון פעלזען.

petro'leum *n.* (פי-טראו'-לי-אם) פעטראלעאום, נאפט, ערד-אויל.

petro'leum-car *n.* (פי-טראו'-לי-אם-קאר) א פראכט-וואגאן צו פיהרען פעטראלעאום [נאפט].

petro'leum-e'ther *n.* (פי-טראו'-לי-אם-איע'-טהער) נאפט, קעראסין, גאזע.

pétroleur' *n.* (פיי-טרא-לער') אן אונטערצינדער [וואס בענוצט זיך ביים אונטערצינדען מיט פעטראלעאום]; א פראנצויזישער קאמונאר וואס האט זיך בעטייליגט ביים אונטערצינדען פאריז, בעת די קאמונע איז געפאלען [אין מאי 1871].

pétroleuse' *n.* (פיי-טרא-לעז') אן אונטערצינדערין [וואס בענוצט זיך ביים אונטערצינדען מיט פעטראלעאום].

petrolif'erous *a.* (פעט-רא-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער ברייננט ארוים פעטראלעאום.

pet'rolin *n.* (פעט'-רא-לין) ז. *petroline*

pet'roline *n.* (פעט'-רא-לין) א מין פאראפין.

pet'rolist *n.* (פעט'-רא-ליסט) אן אונ-

טערצינדער [וואס בענוצט זיך ביים אונ־טערצינדען מיט פעטראלעאום].

pet'rolize *v.* (פעט׳־רא־לאיז) מאכען עהנליך צו פעטראלעאום, צוגעבען די איי־גענשאפטען פון פעטראלעאום.

petrolog'ic *a.* (פעט־רא־לאדזש׳־איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען פעלזען.

petrolog'ical *a.* (פעט־רא־לאדזש׳־אי־קעל) ז. *petrologic*

petrolog'ically *adv.* (פעט־רא־לאדזש׳־אי־קעל־אי) ז *petrographically*

petrol'ogist *n.* (פעט־ראל׳־א־דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם שטודיום פון פעלזען.

petrol'ogy *n.* (פעט־ראל׳־א־דזשי) די וויסענשאפט וועגען פעלזען.

pet'ronel *n.* (פעט׳־רא־נעל) א רייטער־פיסטאלעט, א זאטעל־פיסטאלעט [אזא פארצייטיגער גרויסער פיסטאלעט פאר רייטער].

petro'sal *a. and n.* (פעט־ראו׳־סעל) הארט ווי שטיין [וועגען טיילען פון דעם שלייפען־ביין]; וואס איז שייך צו די זעהר הארטע טיילען פון דעם שליי־פען־ביין; דער הארטער טייל פון דעם שלייפען־ביין.

petrosi'lex *n.* (פעט־רא־סאי׳־לעקס) פעלזיט [אזא שטיין וואס בעשטעהט פון פעלדשפאט און קווארץ].

petrosili'ceous *a.* (פעט־רא־סי־ליש׳־יאס) ז. *petrosilicious*

petrosili'cious *a.* (פעט־רא־סי־ליש׳־יאס) וואס בעשטעהט פון פעלזיט [א שטיין וואס בעשטעהט פון פעלדשפאט און קווארץ].

petroste'arin *n.* (פעט־רא־סטיע׳־ע־ריין) ז. *petrostearine*

petroste'arine *n.* (פעט־רא־סטיע׳־ע־ריין) אזאקעריט אדער ערד־וואקס. ז. *ozocerite*

pet'rous *a.* (פעט׳־ראס) שטיינערדיג; הארט ווי שטיין; וואס איז שייך צו די זעהר הארטע טיילען פון דעם שלייפען־ביין.

pet'ter *n.* (פעט׳־ער) איינער וואס פעש־טשעט; א ליעבהאבער.

pet'ticoat *n. and a.* (פעט׳־אי־קאוט) אן אונטער־קלייד, א פרויען־אונטערראק; א קליידעל; א פרוי; אזעלכע פישער־הויזען; דער טייל פון א ציגל־ברעט אי־בער דעם וויסען צייכען; די איבערגע־קעהרטע פארצעלייענע בעבערלך אויף טעלעגראף־סלופעס; ווייבליך, וואס איז שייך צו פרויען.

pet'ticoat-breech'es *n.* (פעט׳־אי־קאוט־בריטש׳־עז) אזעלכע ברייטע קורצע הויזען מיט קרושעוועס [געווען אין גע־ברויך אין 16טען און 17טען יאהרהונ־דערט].

pet'ticoated *a.* (פעט׳־אי־קאו־טעד) וואס טראגט אן אונטער־קלייד. ז. *petticoat*

pet'ticoat gov'ernment (פעט׳־אי־קאוט גאוו׳־ערן־מענט) פרויען־הערשאפט, פרויען־רעגירונג.

pet'ticoat-pen'sioner *n.* (פעט׳־אי־קאוט־פענ׳־שאנ־ער) א מאן וואס ווערט אויסגעהאלטען פון א פרוי [צוליעב גע־היימע צוועקען אדער אינטריגעס].

pet'ticoat-trou'sers *n.* (פעט׳־אי־קאוט־טראו׳־זערז) אזעלכע ברייטע קור־צע הויזען מיט קרושעוועס [געווען אין געברויך אין 16טען און 17טען יאהרהונ־דערט]; אזעלכע ברייטע פישער־הויזען.

pet'tifog *v.* (פעט׳־אי־פאג) האנדלען ווי א יאבעדניק אדער ווי א ווינקעל־אדוואָ־קאט; מאכען שווינדלערישע געריכטליכע קונצען און דריידלעך.

pet'tifogger *n.* (פעט׳־אי־פאג־ער) א ווינקעל־אדוואקאט, א יאבעדניק.

pet'tifoggery *n.* (פעט׳־אי־פאג־ער־אי) דאס זיין א יאבעדניק; דאס האנדלען ווי א ווינקעל־אדוואקאט; אנווענדען פערשיע־דענע שווינדלערישע געריכטליכע קונצען און דריידלעך.

pet'tifogging *a.* (פעט׳־אי־פאג־אינג) וואס פאסט פאר א יאבעדניק אדער ווינ־קעל־אדוואקאט; נידריג, געמיין.

pet'tily *adv.* (פעט׳־אי־לי) אויף אן אונוויכטיגען אופן; מיט קליינליכקייט.

pet'tiness *n.* (פעט׳־אי־נעס) קליינ־קייט; אונוויכטיגקייט.

pet'tish *a.* (פעט׳־איש) צופעשטשעט; פערדריסליך, ערגערליך, קאפריזנע.

pet'tishly *adv.* (פעט׳־איש־לי) צופעש־טשעט; אויף א פערדריסליכען, ערגערלי־כען אדער קאפריזנעם אופן.

pet'tishness *n.* (פעט׳־איש־נעס) דאס זיין צופעשטשעט; פערדריסליכקייט, ער־געדליכקייט, קאפריזנעקייט.

pet'titoes *n.* (פעט׳־אי־טאוז) חזיר־פיס־לעך; פיס.

pet'to *n.* (פעט׳־טא) די ברוסט.

pet'ty *a.* (פעט׳־אי) קליין, אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

pet'ty cash (פעט׳־אי קעש) קליינע געלד־סומען.

pet'ty cash'-book (פעט׳־אי קעש׳־בוק) דאס קליינע קאסע־בוך.

pet'ty ju'ry (פעט׳־אי דזשוה׳־רי) א שוואור־געריכט [א געוועהנליכער געריכט פון 12 געשווארענע אין געגענזאץ צו אן אנקלאגע־געריכט. ז. *grand jury*].

pet'ty ju'ryman (פעט׳־אי דזשוה׳־רי־מען) א געריכטס־געשווארענער.

pet'ty lar'ceny (פעט׳־אי לאר׳־סע־ני) א קליינע גנבה [אויף ווענינער ווי 25 דאלאר].

pet'ty of'ficer (פעט׳־אי אפ׳־אי־סער) א פלאטען־אונטער־אפיציער.

pet'ulance *n.* (פעט׳־יו־לענס) מוטווי־ליגקייט; איינגענזיניגקייט; קאפריזנעקייט; פרעכהייט, עזות, גראבקייט.

pet'ulancy *n.* (פעט׳־יו־לענ־סי) ז. *petulance*

pet'ulant *a.* (פעט׳־יו־לענט) פרעך, גראב; קאפריזנע; מוטוויליג; איינגענזיניג.

pet'ulantly *adv.* (פעט׳־יו־לענט־לי) אויף א פרעכען, גראבען אדער קאפריזנעם אופן.

petu'nia *n.* (פי־טיו׳־ני־א) אזא בראזי־ליאנישע בלומען־פלאנצע וואס איהר בלי־הונג האט די פארם פון א לייקע.

petun'tze *n.* (פע־טאנ׳־טסע) ז. *pehtuntse*

pew *n. and v.* (פיו) א קירך־שטוהל, א קירך־באנק; אן אבגעצאמטער זיץ־פלאץ אדער באנק אין א קלויסטער; אזא שפי־ציגער אייזערנער אינסטרומענט; מאכען אזעלכע זיץ־פלעצער אדער בענק.

pew'-chair *n.* (פיו׳־טשעהר) א העננגע־דער שטוהל ביי דער זייט פון א קלויס־טער־באנק.

pe'wee *n.* (פיע׳־הוויע) אזא אליוועז־גרינער פליגען־כאפער [אזא אמעריקא־נער פויגעלע] וואס גיט ארויס קלאנגען עהנליך צו "פי־ווי".

pe'wet *n.* (פיע׳־הוועט) ז. *pewit*

pe'wit *n.* (פיע׳־הוויט) אזעלכע פויגעלעך וועלכע גיבען ארויס קלאנגען עהנליך צו "פי־ווי" [ווי למשל א געוויסער מין פלי־גען־כאפער, דער קיביץ־פויגעל א. ז. וו.].

pew'ter *n.* (פיו׳־טער) ענגלישער צין, ספיאלטער; א צינענע כלי; צינענע גע־שיר; געלד, בעלוינונג פאר אויסצייכנונג [אויף דער מאטראזען־שפראך].

pew'terer *n.* (פיו׳־טער־ער) א צין־גי־סער: איינער וואס מאכט צינענע כלים.

pew'tery *a.* (פיו׳־טער־אי) פון צין; עהנליך צו צין.

pf. אין מוזיק — אן אבקירצונג פון *pianoforte*

pfen'nig *n.* (פפענ׳־אינ) א פפעניג [א קליינע קופערנע דייטשע מטבע, עטוואס ווענינער ווי א פיערטעל פון אן אמערי־קאנישען סענט].

phæ'nogam *n.* (פיע׳־נא־געם) א בלי־הענדע פלאנצע, א בליטהען־פלאנצע.

phænogam'ic *a.* (פיע־נא־געמ׳־איק) וואס איז שייך צו בליהענדע פלאנצען.

phænog'amous *a.* (פי־נאג׳־ע־מאס) ז. *phænogamic*

phænol'ogy *n.* (פי־נאל׳־א־דזשי) דער טייל פון מעטעאראלאגיע [לעהרע וועגען וועטער], וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט דער ווירקונג פון קלימאט אויף דעם לע־בען פון חיות און פלאנצען.

pha'eton *n.* (פיי׳־ע־טאן) א פאיעטאן, אן אפענע קארעטע, א דראזשקע.

phaeton'ic *a.* (פיי־ע־טאנ׳־איק) וואס איז שייך צו א פאעטאן [אפענע קארע־טע].

phagedæ'na *n.* (פעדזש־ע־דיע׳־נא) ז. *phagedena*

phagedæn'ic *a. and n.* (פעדזש־ע־דענ׳־איק) ז. *phagedenic*

phagede'na *n.* (פעדזש־ע־דיע׳־נא) א געשוויר וואס צופרעסט דאס פלייש.

phageden'ic *a. and n.* (פעדזש־ע־דענ׳־איק) וואס צופרעסט [וועגען א גע־שוויר]; וואס איז שייך צו א געשוויר וואס צופרעסט דאס פלייש; וואס היילט אזא געשוויר; א מיטעל געגען אזא גע־שוויר.

phalan'gal *a.* (פע־לענ׳־געל) ז. *phalangeal*

phalange' *n.* (פע־לענדזש׳) א פינגער־קנעבעל, א ביינדעל פון א פינגער; א גע־לענק־גליעד פון אן אינזעקט׳ס פוס; א בינטעל שטויב־פעדים פון א פלאנצע, וועל־כע זיינען פעראייניגט דורך פאזערען.

phalan'geal *a.* (פע־לענ׳־דזשי־על) וואס איז שייך צו א פינגער־קנעבעל.

phalan'ger *n.* (פע־לענ׳־דזשער) דער קוסקוס [א חיה׳לע עהנליך צו א בייטעל־טהיער, אונגעפעהר אזוי גרויס ווי א קאץ, מיט א דיקער וואל־פעל. געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין אויסטראליען].

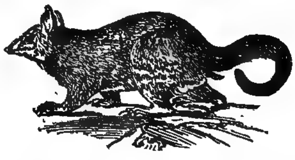

Phalanger

pha'langes *n.* (פיי׳־לענ־דזשיז) פא־לאנקסען; פינגער־ביינדלעך, פינגער־קנעב־לעך. ז. *phalanx*

phalan'gial *a.* (פע-לענ׳-דזשי-על) ז. *phalangeal*.

phalan'gic *a.* (פע-לענ׳-דזשיק) ז. *phalangeal*.

phalan'giform *a.* (פע-לענ׳-דזשי-פארם) וואס האט די פארם פון א פינגער-קנעכעל.

phalan'gious *a.* (פע-לענ׳-דזשי-אס) וואס געהערט צו דעם מין אפטער-שפינען [אזעלכע שפינען וואס צייכנען זיך אויס מיט דער לענג און בויגזאמקייט פון זייערע פיס].

phal'angite *n.* (פעל׳-ען-דזשאיט) א פאלאנגיט, א סאלדאט פון א פאלאנקס. ז. *phalanx*.

Phalan'gium *n.* (פע-לענ׳-דזשי-אם) דער מין אפטער-שפינען [א מין שפינען מיט זעהר לאנגע און בויגזאמע פיס].

phal'anstere *n.* (פעל׳-ען-סטיער) ז. *phalanstery*.

phalanste'rian *n. and a.* (פעל׳-ען-סטיע׳-רי-ען) א מיטגליעד פון א פאלאנסטער [א קאמוניסטישער פעראיין אדער געמיינדע לויט דעם פלאן פון פוריע]; אן אנהענגער פון פוריע; וואס איז שייך צו א פאלאנסטער. ז. *Fourierism*.

phalanste'rianism *n.* (פעל׳-ען-סטיע׳-רי-ען-איזם) די טעאריע פון פוריע וועגען דער גרינדונג פון פאלאנסטערען. ז. *Fourierism*.

phalan'sterism *n.* (פע-לענ׳-סטע-ריזם) ז. *phalansterianism*.

phal'anstery *n.* (פעל׳-ען-סטער-אי) א פאלאנסטער [די געביידע אדער געביידע אין וועלכע עס וואהנען די מיטגליעדער פון דער קאמוניסטישער געזעלשאפט לויט דעם פלאן פון פוריע]. ז. *Fourierism*.

pha'lanx *n.* (פיי׳-לענקס) א פאלאנקס, א דיוויזיאן אדער באטאליאן סאלדאטען, וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אין נעדריגטע רייהען [אין אלטען גריכענלאנד]; אן אבטיילונג סאלדאטען אדער א גרופע מענשען אויסגעשטעלט אין נעדריגטע רייהען; א פאלאנסטער [א גרופע מענשען, אן ערך 18 הונדערט, וועלכע לעבען קאמוניסטיש צוזאמען לויט דעם פלאן פון פוריע. ז. *Fourierism*]; א פינגער-ביינדעל, א פינגער-קנעכעל; א רייהע פינגער-ביינדלעך.

phal'arope *n.* (פעל׳-ע-ראופ) דער וואַסער-טרעטער [אזא קליינער וואסער-פויגעל מיט זעהר געדיכטע פעדערען אויף דעם אונטערשטען טייל פון קערפער, וועלכע געבען איהם די מעגליכקייט גוט צו שווימען].

phallal'gia *n.* (פע-לעל׳-דזשי-א) וועהטאג אין פענים [מענליכער געשלעכטס-ארגאן].

phal'lic *a.* (פעל׳-איק) וואס איז שייך צו דער פערגעטערונג פון די געשלעכטס-ארגאנען אדער פרוכפערונגס-ארגאנען.

phal'licism *n.* (פעל׳-אי-סיזם) די פערגעטערונג פון די געשלעכטס-ארגאנען אדער פרוכפערונגס-קראפט אין דער נאטור.

phal'lism *n.* (פעל׳-איזם) ז. *phallicism*.

phalli'tis *n.* (פע-לאי׳-טיס) ענטצינדונג פון פענים [מענליכער געשלעכטס-ארגאן].

phal'lus *n.* (פעל׳-אס) דער פענים, דער מענליכער געשלעכטס-ארגאן; אן עמבלעם פון דער פרוכפערונגס-קראפט פון דער נאטור וואס פלעגט געטראגען ווערען אין די פעסטליכקייט-פראצעסיאנען לכבוד דעם גאט באקכוס אין אלט-גריכענלאנד.

phan'erogam *n.* (פענ׳-ע-רא-געם) א פאנעראגאמישע פלאנצע [א פלאנצע מיט זיכטבארע געשלעכטס-ארגאנען, א בליהענדע פלאנצע, א בליטהען-פלאנצע].

Phaneroga'mia *n.* (פענ-ע-רא-גיי׳-מי-א) די פאנעראגאמישע פלאנצען [דער מין פלאנצען וועלכע האבען זיכטבארע געשלעכטס-ארגאנען, בליהענדע פלאנצען, בליטהען-פלאנצען].

phaneroga'mian *a.* (פענ-ע-רא-גיי׳-מי-ען) ז. *phanerogamic*.

phanerogam'ic *a.* (פענ-ע-רא-געמ׳-איק) פאנעראגאמיש, וואס האט זיכטבארע געשלעכטס-ארגאנען, בליהענד [וועגען פלאנצען].

phanerog'amous *a.* (פענ-ע-ראג׳-ע-מאס) ז. *phanerogamic*.

phan'tasm *n.* (פענ׳-טעזם) אן אילוזיאן אדער א האלוצינאציאן; א בילד פון דער פאנטאזיע; א גייסטער-ערשיינונג.

phantas'ma *n.* (פען-טעז׳-מא) ז. *phantasm*.

phantasmago'ria *n.* (פען-טעז-מע-גאו׳-רי-א) פאנטאזמאגאריע, אילוזיאנס-בילדער, פאנטאסטישע שרעקענס-בילדער; די פארשטעלונג פון גייסטער-ערשיינונגען; מאגישע בילדער; א מאגישע לאנטערנע.

phantasmago'rial *a.* (פען-טעז-מע-גאו׳-רי-על) ז. *phantasmagoric*.

phantasmagor'ic *a.* (פען-טעז-מע-גאר׳-איק) פאנטאזמאגאריש, וואס איז שייך צו פאנטאזמאגאריע. ז. *phantasmagoria*.

phantasmagor'ical *a.* (פען-טעז-מע-גאר׳-אי-קעל) ז. *phantasmagoric*.

phantas'magory *n.* (פען-טעז׳-מע-גאו-רי) ז. *phantasmagoria*.

phantas'mal *a.* (פען-טעז׳-מעל) אילוזאריש, וואס איז עהנליך צו א צויבער-ערשיינונג.

phantas'mally *adv.* (פען-טעז׳-מעל-אי) אויף דעם אופן פון א צויבער-ערשיינונג.

phantasmol'ogy *n.* (פען-טעז-מאל׳-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט גייסטער-ערשיינונגען און עהנליכע אילוזארישע ערשיינונגען.

phan'tasy *n.* (פענ׳-טע-סי) ז. *fantasy*.

phan'tom *n. and a.* (פענ׳-טאם) א פאנטאם, א גייסטער-ערשיינונג, א צויבער-ערשיינונג, אן אילוזארישע ערשיינונג, א פאנטאזיע-בילד; אילוזאריש, פאנטאסטיש.

phantomat'ic *a.* (פען-טא-מעט׳-איק) פאנטאם-ארטיג, ווי א פאנטאם. ז. *phantom*.

Pha'raoh *n.* (פיי׳-ראו) פרעה [דער קעניג פון מצרים].

Pharaon'ic *a.* (פער-ע-אנ׳-איק) וואס איז שייך צו די פרעה׳ס [די קעניגע פון מצרים].

pharisa'ic *a.* (פער-אי-סיי׳-איק) פאריזעאיש, וואס געהערט צו די פרושים; פערשטעלט, היפאקריטיש. ז. *Pharisee*.

pharisa'ical *a.* (פער-אי-סיי׳-אי-קעל) ז. *pharisaic*.

pharisa'ically *adv.* (פער-אי-סיי׳-אי-קעל-אי) פאריזעאיש, אויף א היפאקריטישען אדער פערשטעלטען אופן.

pharisa'icalness *n.* (פער-אי-סיי׳-אי-קעל-נעס) ז. *pharisaism*.

phar'isaism *n.* (פער׳-אי-סיי-איזם) די לעהרע אדער די אויפפיהרונג פון די פרושים; פערשטעלטקייט; היפאקריטס-טווע. ז. *Pharisee*.

Phar'isee *n.* (פער׳-אי-סיע) א פאריזעער, א מיטגליעד פון די פרושים [א פארצייטיגע אידישע סעקטע אדער פארטיי וועלכע איז געווען זעהר שטרענג אין אויסטייטשען די דינים פון דער תורה און אין זייער אבהיטונג. די פרושים זיינען דורך זייער שטרענגקייט אין בעצוג צו דער אידישער רעליגיאן זעהר שטארק פערהאסט געווען ביי קריסטוס׳ען. ער האט זיי פארגעווארפען, אז זיי היטען בלויז אב די אויסערע פארמען פון דער רעליגיאן און פון דער תורה, אבער ניט זייער גייסט און זיי זיינען דעריבער היפאקריטען און צבוע׳קעס]; איינער וואס היט אב שטרענג די אויסערליכע פארמען פון רעליגיאן; א היפאקריט, א צבועק.

phar'iseeism *n.* (פער׳-אי-סיע-איזם) ז. *pharisaism*.

phar'macal *a.* (פאר׳-מע-קעל) ז. *pharmaceutic*.

pharmaceu'tic *a.* (פאר-מע-סיו׳-טיק) פארמאצעטיש, אפטייקעריש; וואס איז שייך צו אפטייקעריי אדער צו דער פארבערייטונג פון מעדיצינען [רפואות].

pharmaceu'tical *a.* (פאר-מע-סיו׳-טי-קעל) ז. *pharmaceutic*.

pharmaceu'tically *adv.* (פאר-מע-סיו׳-טי-קעל-אי) אויף אן אפטייקערישען אופן; מעשה אפטייקער; אין בעצוג צו אפטייקעריי.

pharmaceu'tics *n.* (פאר-מע-סיו׳-טיקס) אפטייקער-קונסט [די קונסט ווי צו מאכען מעדיצינען].

pharmaceu'tist *n.* (פאר-מע-סיו׳-טיסט) א פארמאצעט, אן אפטייקער.

phar'macist *n.* (פאר׳-מע-סיסט) א קענער פון דער אפטייקער-קונסט; א פארמאצעט, אן אפטייקער.

pharmacodynam'ic *a.* (פאר-מע-קא-דאי-נעמ׳-איק) וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון מעדיקאמענטען [רפואות] אויף לעבעדיגע ארגאניזמען.

pharmacodynam'ics *n.* (פאר-מע-קא-דאי-נעמ׳-איקס) די ווירקונג פון מעדיקאמענטען [רפואות] אויף לעבעדיגע ארגאניזמען.

pharmacogno'sia *n.* (פאר-מע-קאג-נאו׳-סי-א) ז. *pharmacognostics*.

pharmacognos'tical *a.* (פאר-מע-קאג-נאס׳-טי-קעל) פארמאקאגנאסטיש, וואס איז שייך צו פארמאקאגנאסטיק [די וויסענשאפט וועגען מעדיקאמענטען, זייער פארבערייטונג און זייער ווירקונג].

pharmacognos'tically *adv.* (פאר-מע-קאג-נאס׳-טי-קעל-אי) אויף א פארמאקאגנאסטישען אופן; אין בעצוג צו פארמאקאגנאסטיק. ז. *pharmacognostics*.

pharmacognos'tics *n.* (פאר-מע-קאג-נאס׳-טיקס) פארמאקאגנאסטיק, די וויסענשאפט וועגען מעדיקאמענטען [רפואות], זייער פארבערייטונג און זייער ווירקונג.

pharmacog'nosy *n.* (פאר-מע-קאג׳-נא-סי) ז. *pharmacognostics*.

pharmacog'raphy *n.* (פאר-מע-קאג׳-רע-פי) פארמאקאגראפיע, די בעשרייבונג פון מעדיקאמענטען [רפואות].

pharmac'olite *n.* (פאר-מעק׳-א-לאיט) דער פארמאקאליט אדער דאס אייזענזויערע קאלך-הידראט [אזא מינעראל פון ווייסע אדער גרויליכע קאליר מיט א זיידען-גלאנץ].

pharmacolog'ical *a.* (פאר-מע-קא-לאדזש'-אי-קעל) פארמאקאלאגיש, וואס איז שייך צו פארמאקאלאגיע. ז. ***pharmacology***

pharmacol'ogist *n.* (פאר-מע-קאל'-א-דזשיסט) א פארמאקאלאג, א קענער אין פארמאקאלאגיע. ז. ***pharmacology***

pharmacol'ogy *n.* (פאר-מע-קאל'-א-דזשי) פארמאקאלאגיע, די לעהרע וועגען מעדיקאמענטען [רפואות], זייער פארבערייטונג און זייער ווירקונג.

phar'macon *n.* (פאר'-מע-קאן) א מעדיקאמענט, א מעדיצין, א רפואה.

pharmacopœ'ia *n.* (פאר-מע-קא-פיע'-יא) אן אפטייקער-בוך, א בוך וואס ענטהאלט אין זיך פארמולעס און רעגעלען ווי צו מאכען רעצעפטען.

pharmacopœ'ial *a.* (פאר-מע-קא-פיע'-יעל) וואס איז געמאכט לויט דעם אפטייקער-בוך. ז. ***pharmacopœia***

pharmacop'olist *n.* (פאר-מע-קאפ'-א-ליסט) אן אפטייקער; א הענדלער מיט אפטייק-וואארען.

phar'macy *n.* (פאר'-מע-סי) פארמאציע, אפטייקער-קונסט; אן אפטייק.

pharol'ogy *n.* (פע-ראל'-א-דזשי) די קונסט אדער וויסענשאפט צו ריכטען דעם גאנג פון א שיף דורך די ליכט-סיגנאלען געגעבען פון ברעג.

pha'ros *n.* (פיי'-ראס) א לייכט-טהורם, וואס איז אויפגעבויט געווארען אין 3טען יאהרהונדערט אויף'ן אינזעל פאראס צו בעלייכטען פאר די שיפען דעם וועג אין אלעקסאנדריע; א לייכט-טהורם.

pharyngal'gia *n.* (פער-אין-געל'-דזשי-א) א וועהטאג אין שלונד אדער גלאטקע.

pharyn'geal *a.* (פע-רין'-דזשי-על) וואס איז שייך צו דער גלאטקע אדער שלונד.

pharyngis'mus *n.* (פער-אין-דזשיז'-מאס) ספאזמען פון די מוסקולען פון שלונד אדער גלאטקע.

pharyngi'tis *n.* (פער-אין-דזשאי'-טיס) די ענטציגדונג פון דער גלאטקע אדער שלונד.

pharyngodyn'ia *n.* (פע-רין-גא-דינ'-אי-א) ז. ***pharyngalgia***

pharyngol'ogy *n.* (פע-רין-גאל'-א-דזשי) פארינגאלאגיע, דער טייל פון אנאטאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שלונד אדער גלאטקע.

pharyn'goscope *n.* (פע-רין'-גא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען די גלאטקע אדער שלונד.

pharyn'goscopy *n.* (פע-רין'-גא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון שלונד אדער גלאטקע.

pharyngot'omy *n.* (פער-אין-גאט'-א-מי) דאס אויפשניידען דעם שלונד אדער גלאטקע.

phar'ynx *n.* (פער'-אינקס) דער שלונד, די גלאטקע.

phase *n.* (פייז) 1. די פאזע, דער צושטאנד פון א זאך, אויף וויפיעל זי זעהט אויס אין דעם אדער יענעם מאמענט; 2. אין אסטראנאמיע — א בעזונדערער אויסזעהן פון דער לבנה אדער פון א פלאנעט אין דער אדער יענער צייט.
1. The war entered on a new phase.

pha'sel *n.* (פיי'-זעל) א מין פאסאליע.

phase'less *a.* (פייז'-לעס) אונגעענדערט [אין אויסזעהן אדער לאגע].

pha'sic *a.* (פיי'-זיק) פאזיש, וואס איז שייך צו א פאזע. ז. ***phase***

pha'sis *n.* (פיי'-סיס) אין אסטראנאמיע — די פאזע פון דער לבנה, איהר פערשיעדענער אויסזעהן אין בעזונדערע צייטען פון מאנאט.

Ph. D. (פי אייטש די) ראשי תבות פון ***Philosophiæ Doctor*** די ווערטער [דאקטאר פון פילאזאפיע].

pheas'ant *n.* (פעז'-ענט) דער פאזאן [א פויגעל מיט שעהנע פעדערען און א לאנגען רייך-קאלירטען עק. געפינט זיך אין אלע טיילען פון דער וועלט און האלט זיך אויף אין פייכטע ערטער, אויסגראבענדיג די נעסטען אין דער ערד].

Pheasant

pheas'antry *n.* (פעז'-ענט-רי) דאס ארט וואו מען האלט אויף פאזאנען.

pheas'ant's-eye *n.* (פעז'-ענטס-אי) די אדאניס-רויז [א מין גארטען-פלאנצע מיט העל-רויטע בלומען-בלעטלער].

Pheasant's-eye

phenac'etin *n.* (פי-נעס'-ע-טין) פענאצעטין [א ווייסער פולווער אדער פראשעק גענוצט קעגען שמערצען, קדחת און אנדערע קראנקהייטען].

phen'gite *n.* (פענ'-דזשאיט) דער פענגיט [א מין מינעראל]; א געוויסער זארט אלאבאסטער.

phe'nic *a.* (פי'-ניק) וואס איז שייך אדער וואס קען ארויסגענומען ווערען פון פענאל אדער קארבאל-זויערע.

Pheni'cian *a. and n.* (פי-ניש'-ען) פעניציש; וואס איז שייך צו פעניציען [דאס לאנד כנען]; א פעניציער; די פעניצישע שפראך.

phen'icin *n.* (פענ'-אי-סין) דאס פעניל-ברוין [א כעמישער פראדוקט פון פעניל און שוועבעל-זויערע].

phen'icine *n.* (פענ'-אי-סין) ז. ***phenicin***

phenicop'ter *n.* (פען-אי-קאפ'-טער) די פלאמינגא. ז. ***flamingo***

phe'nix *n.* (פי'-ניקס) אין דער עגיפטישער מיטאלאגיע — דער פעניקס [א וואונדערליך שעהנער פויגעל, וועלכער האט זיך אליין פערברענט, ווען עס איז געקומען זיין צייט צו שטארבען, און איז וויעדער לעבעדיג און יונג געווארען פון דעם אש]; דאס עמבלעם אדער סימבאל פון אייביגען לעבען; אן אויסגעצייכענטע פערזאן, א מענש פון זעלטענער שעהנהייט אדער מיט אנדערע אויסערגעוועהנליכע מעלות.

phe'nogam *n.* (פי'-נא-געם) ז. ***phænogam***

phenogam'ic *a.* (פי-נא-געמ'-איק) ז. ***phænogamic***

phe'nol *n.* (פי'-נאל) פענאל אדער קארבאל-זויערע [א גיפטיגער שטאף וואס בעקומט זיך פון טער-אויל און ווערט בענוצט צו אנטיסעפטישע צוועקען].

phenol'ogy *n.* (פי-נאל'-א-דזשי) פענאלאגיע, דער טייל פון מעטעאראלאגיע, וואס פערנעהמט זיך מיט שטודירען די ווירקונג פון קלימאט אויף דער ענטוויקלונג פון פלאנצען און חיות.

phenom'ena *n.* (פי-נאמ'-ע-נא) פענאמענען. ז. ***phenomenon***

phenom'enal *a.* (פי-נאמ'-ע-נעל) 1. וואס איז שייך צו די פענאמענען אדער די זאכען אויף וויפיעל זיי ווייזען זיך אויס אין אונזער פארשטעלונג און ניט ווי זיי זיינען אן-און-פאר-זיך; 2. פענאמענאל, מערקווירדיג; אויסערגעוועהנליך.
2. The play was a phenomenal success.

phenom'enalism *n.* (פי-נאמ'-ע-נעל-איזם) פענאמענאליזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז די פענאמענען זיינען רעאל, ד. ה. די זאכען זיינען אין דער ווירקליכקייט אזוי, ווי זיי ערשיינען פאר אונזער פארשטעלונג.

phenom'enalist *n.* (פי-נאמ'-ע-נעל-איסט) א פענאמענאליסט, אן אנהענגער פון פענאמענאליזם. ז. ***phenomenalism***

phenomenal'ity *n.* (פי-נאמ-ע-נעל'-אי-טי) דאס זיין פענאמענאל אדער מערקווירדיג.

phenom'enally *adv.* (פי-נאמ'-ע-נעל-אי) אויף א פענאמענאלען, מערקווירדיגען אדער אויסערגעוועהנליכען אופן.

phenom'enism *n.* (פי-נאמ'-ע-ניזם) פענאמעניזם, די לעהרען אדער פרינציפען פון די פענאמעניסטען. ז. ***phenomenist***

phenom'enist *n.* (פי-נאמ'-ע-ניסט) א פענאמעניסט, איינער וועלכער האט צו טהאן נור מיט די ערשיינונגען ווי זיי זיינען. ניט נעהמענדיג אין אכט זייערע אורזאכען און פאלגען; איינער וועלכער האלט, אז עס איז ניטא קיין אינערליכע נאטירליך-נויטווענדיגע פערבינדונג צווישען אורזאכען און פאלגען.

phenom'enize *v.* (פי-נאמ'-ע-נאיז) מאכען אלס א פענאמען אדער ערשיינונג.

phenomenolog'ical *a.* (פי-נאמ-ע-נא-לאדזש'-אי-קעל) פענאמענאלאגיש, וואס איז שייך צו פענאמענאלאגיע. ז. ***phenomenology***

phenomenol'ogy *n.* (פי-נאמ-ע-נאל'-א-דזשי) פענאמענאלאגיע, די פילאזאפישע לעהרע וועגען ערשיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען דורך אונזערע חושים אדער שכל; די בעשרייבונג אדער געשיכטע פון ערשיינונגען.

phenom'enon *n.* (פי-נאמ'-ע-נאן) א פענאמען, אן ערשיינונג; א מערקווירדיגע זאך.

phe'nyl *n.* (פי'-ניל) פעניל, דער גרונד-שטאף פון פענאל אדער קארבאל-זויערע.

phe'nyle *n.* (פי'-ניל) ז. ***phenyl***

phenyl'ia *n.* (פי-ניל'-אי-א) ז. ***aniline***

phew! *int.* (פיו) אויך! פוי! פאסקודנע! [אן אויסדרוק פון מיעדקייט אדער איבערראשונג].

phi'al *n. and v.* (פאי'-על) א פיאלע, א גלעזעל, א פלעשעל, א פליאשקע; אנגייסען אין פלעשעל.

Phid'ian *a.* (פיד'-אי-ען) וואס איז שייך צו פידיאס, איינער פון די בעריהמטעסטע גריכישע סקולפטארען פון אלטערטום [געשטארבען אין יאהר 432 פאר קריסטוס'עס געבורט].

Phila. ***Philadelphia*** אבקירצונג פון
[פילאדעלפיא, א שטאדט אין די פעראיי=
ניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

philan'der *n. and v.* (פי-לענ'-דער)
א פערליעבטער; א חיה'לע פון דעם מין
בייטעל=טהיערע; שפיעלען זיך אין ליע=
בע [אהן ערנסטע אבזיכטען], פלירטע=
ווען.

philan'derer *n.* (פי-לענ'-דער-ער)
איינער וואס שפיעלט אין ליעבע מיט
פרויען, וואס פלירטעוועט.

phil'anthrope *n.* (פיל'-ענ-טהראופ)
א פילאנטראפ, א מענשען=פריינד; א בעל=
צדקה.

philanthrop'ic *a.* (פיל-ענ-טהראפ'-
איק) פילאנטראפיש; וואס איז שייך צו
פילאנטראפיע אדער ליעבע צו מענשען.

philanthrop'ical *a.* (פיל-ענ-טהראפ'-
אי-קעל) ז. ***philanthropic***

philanthrop'ically *adv.* (פיל-ענ-
טהראפ'-אי-קעל-אי) מעשה פילאנטראפ;
אויף א פילאנטראפישען ארער מענשען=
פריינדליכען אופן.

philan'thropism *n.* (פי-לענ'-טהרא-
פיזם) ז. ***philanthropy***

philan'thropist *n.* (פי-לענ'-טהרא-
פיסט) א מענשען=פריינד, א בעל=צדקה.

philan'thropy *n.* (פי-לענ'-טהרא-פי)
פילאנטראפיע, מענשען=ליעבע; צדקה.

philatel'ic *a.* (פיל-ע-טעל'-איק) וואס
איז שייך צו פילאטעליע אדער די ליע=
בע צו זאמלען פאסט=מארקען.

philat'elist *n.* (פי-לעט'-ע-ליסט) איי=
נער וואס האט ליעב צו זאמלען פאסט=
מארקען.

philat'ely *n.* (פי-לעט'-ע-לי) פילאטע=
ליע, די ליעבע צו זאמלען פאסט=מארקען
און פעדשיעדענע אנדערע מארקען.

philharmon'ic *a.* (פיל-האר-מאנ'-איק)
פילהארמאניש, מוזיק=ליעבענד.

Philhel'lene *n.* (פיל-העל'-אין) א גרי=
כען=פריינד; א פילהעלען [איינער פון
די, וועלכע האבען אונטערשטיצט די גרי=
כען אין זייער קאמפף פאר בעפרייאונג
פון טערקישען יאך אין אנהויב פון 19טען
יאהרהונדערט].

Philhellen'ic *a.* (פיל-הע-לענ'-איק)
גריכען=פריינדליך; וואס איז שייך צו די
פילהעלענען. ז. ***Philhellene***

Philhel'lenism *n.* (פיל-העל'-ענ-
איזם) ליעבע צו די גריכען און גריכענ=
לאנד; די פרינציפען פון די פילהעלענען.
ז. ***Philhellene***

Philhel'lenist *n.* (פיל-העל'-ענ-איסט)
ז. ***Philhellene***

phil'ip *n.* (פיל'-איפ) דער שפערלינג
אדער ווארבייטשיק.
ז. ***house-sparrow***

philip'pic *n.* (פי-ליפ'-איק) א פיליפי=
קע, א שארפע שטראף=רעדע; א בייסענ=
דע סאטירישע קריטיק.

Philip'pic *n.* (פי-ליפ'-איק) די פיליפי=
קע, איינע פון די שארפע רעדען וואס דער
גריכישער אראטאר דעמאסטהענעס האט
געהאלטען געגען דעם מאצעדאנישען קע=
ניג פיליפ, דעם פאטער פון אלכסנדר מוק=
דון.

phil'ippine *n.* (פיל'-אי-פין)
ז. ***philopena***

phil'ippize *v.* (פיל'-איפ-איז) ארויס=
טרעטען מיט א פיליפיקע אדער מיט א
שארפער קריטישער רעדע; רעדען מיט
א בייסענדער קריטיק.

Philis'ter *n.* (פי-ליס'-טער) א פיליס=
טער, א שמאל=קעפיגע פערזאן, א מענש
מיט זעהר א שמאלען און אויבערפלעכלי=
כען בליק אויף'ן לעבען; ביי די דייטשע
סטודענטען — יעדער איינער וואס האט
זיך ניט געלערענט אין אן אוניווערזי=
טעט.

Philis'tine *n.* (פי-ליס'-טין) א פלשתי,
איינער פון די פלשתים [אן אלט=אזיאטיש
פאלק, וואס האט געוואהנט אין שכנות מיט
די אידען און פלעגט שטענדיג מיט זיי
מלחמה האלטען]; א פערהאסטער שונא;
אן אכזר, א פערשטיינערט הארץ; א
פאליציי=בעאמטער; א פיליסטער.
ז. ***Philister***

Philis'tinism *n.* (פי-ליס'-טינ-איזם)
דאס פיליסטערטום, שמאל=קעפיגקייט, ענג=
הערציגקייט.

philodem'ic *a.* (פיל-א-דעמ'-איק) וואס
ליעבט דאס פאלק אדער דעם המון.

philog'ynist *n.* (פי-לאדזש'-אי-ניסט)
א ליעבהאבער פון פרויען.

philog'yny *n.* (פי-לאדזש'-אי-ני) דאס
ליעב האבען פרויען.

philol'oger *n.* (פי-לאל'-א-דזשער) א
פילאלאג, א שפראך=געלעהרטער, א
שפראך=פארשער.

philolog'ic *a.* (פיל-א-לאדזש'-איק) פי=
לאלאגיש, שפראך=פארשעריש; וואס איז
שייך צו פילאלאגיע אדער שפראך=פאר=
שונג.

philolog'ical *a.* (פיל-א-לאדזש'-אי-
קעל) ז. ***philologic***

philolog'ically *adv.* (פיל-א-לאדזש'-
אי-קעל-אי) אויף א פילאלאגישען אופן;
אין בעצוג צו פילאלאגיע [שפראך=פאר=
שונג].

philol'ogist *n.* (פי-לאל'-א-דזשיסט)
ז. ***philologer***

philol'ogize *v.* (פי-לאל'-א-דזשאיז)
פערהאנדלען פראגען וואס זיינען שייך צו
פילאלאגיע אדער שפראך=וויסענשאפט.

phil'ologue *n.* (פיל'-א-לאג)
ז. ***philologer***

philol'ogy *n.* (פי-לאל'-א-דזשי) פילא=
לאגיע, שפראך=וויסענשאפט, שפראך=פאר=
שונג.

phil'omath *n.* (פיל'-א-מעטה) א פריינד
פון וויסענשאפט, א תלמיד=חכם.

philomath'ic *a.* (פיל-א-מעטה'-איק)
וואס ליעבט וויסענשאפט אדער וויסענ=
שאפטס=מענשען.

philomath'ical *a.* (פיל-א-מעטה'-אי-
קעל) ז. ***philomathic***

philom'athy *n.* (פי-לאמ'-ע-טהי) ליע=
בע צו וויסענשאפט.

phil'omel *n.* (פיל'-א-מעל) דער נאכ=
טיגאל אדער סאלאוויי.

Philome'la *n.* (פיל-א-מי'-לא) אין מי=
טאלאגיע — פילאמעלא, די טאכטער פון
אטהענישען קעניג פאנדיאן, וועלכע איז
פערוואנדעלט געווארען אין א נאכטיגאל;
דער מין נאכטיגאלען.

phil'omot *n. and a.* (פיל'-א-מאט) דער
קאליר פון א פערוועלקטען בלאט, געלבליך=
ברוינער קאליר: געלבליך=ברוין; וואס
האט דעם קאליר פון א פערוועלקטען בלאט.
ז. ***filemot***

philomu'sical *a.* (פיל-א-מיו'-זי-קעל)
וואס ליעבט מוזיק.

philope'na *n.* (פיל-א-פי'-נא) פילא=
פענא, א מין שפיעל מיט א צווילינג פון
א נוס [צוויי מענשען בעקומען דיעזען
נוס און איינער בעקומט איין יאדרע, נע=
בענדיג דעם צווייטען א פאנד אונטער
געוויסע קאנדיציאנען]; די פאנד אדער
משכון וואס ווערט גענעבען אין דיעזען
שפיעל; איינע פון די יאדרען ביי דיעזען
שפיעל.

philopolem'ical *a.* (פיל-א-פא-לעמ'-
אי-קעל) וואס ליעבט פאלעמיק אדער
מחלוקות.

philoprogen'itiveness *n.* (פיל-א-
פרא-דזשענ'-אי-טיוו-נעס) די אינסטינק=
טיווע ליעבע צו קינדער און צו יונגע בע=
שעפענישען בכלל.

phil'osoph *n.* (פיל'-א-סאף) א פילא=
זאף; א כלומר'שדיגער פילאזאף.

philos'ophaster *n.* (פי-לאס'-א-פעס-
טער) א כלומר'שדיגער פילאזאף; א
שלעכטער דענקער.

philosophe'ma *n.* (פי-לאס-א-פי'-מא)
ז. ***philosopheme***

philos'opheme *n.* (פי-לאס'-א-פים)
א טעארעמע, א פילאזאפישע ווארהייט.

philos'opher *n.* (פי-לאס'-א-פער) א
פילאזאף, א דענקער.

philos'opher's stone (פי-לאס'-א-
פערז סטאון) דער פילאזאפען=שטיין [די
אלכעמיסטען פון מיטעלאלטער האבען גע=
גלויבט, אז מען קען אויסגעפינען אזא
שטיין, דורך וועלכען עס איז מעגליך צו
פערוואנדלען אלע מעטאלען אין גאלד].

philosoph'ic *a.* (פיל-א-סאפ'-איק) פי=
לאזאפיש, קאלט, איבערלעגט.

philosoph'ical *a.* (פיל-א-סאפ'-אי-
קעל) פילאזאפיש; וואס איז שייך צו
פילאזאפיע אדער צו די פילאזאפען; וואס
ווערט בענוצט אין דעם שטודיום פון נא=
טור=פילאזאפיע אדער פיזיק.

philosoph'ically *adv.* (פיל-א-סאפ'-
אי-קעל-אי) אויף א פילאזאפישען אופן;
רוהיג; איבערדענקענדיג.

philosoph'icalness *n.* (פיל-א-סאפ'-
אי-קעל-נעס) דאס זיין פילאזאפיש.

philos'ophism *n.* (פי-לאס'-א-פיזם)
פילאזאפיזם, פאלשע אדער פוסטע פילא=
זאפיע; סאפיסטיק.

philos'ophist *n.* (פי-לאס'-א-פיסט)
א פילאזאפיסט, א פאלשער אדער פוס=
טער פילאזאף; א סאפיסט.

philosophis'tic *a.* (פי-לאס-א-פיס'-
טיק) פילאזאפיסטיש, וואס איז שייך צו
פוסטער פילאזאפיע.

philosophis'tical *a.* (פי-לאס-א-פיס'-
טי-קעל) ז. ***philosophistic***

philos'ophize *v.* (פי-לאס'-א-פאיז) פי=
לאזאפירען; דענקען איבער פילאזאפישע
פראגען.

philos'ophy *n.* (פי-לאס'-א-פי) פילא=
זאפיע [די וויסענשאפט וועגען די אלגע=
מיינע פרינציפען אדער אורזאכען, דורך
וועלכע עס ווערען ערקלערט אלע ערשיי=
נונגען פון פיזישער און גייסטיגער עקזיס=
טענץ]; פראקטישער שכל, שטארקייט פון
גייסט; דאס ראציאנאלע דענקען, מעטא=
פיזיק; א פילאזאפישע סיסטעם אדער
שטה.

phil'ostorgy *n.* (פיל'-א-סטאהר-דזשי)
דער אינסטינקט פון ליעבע צו די נאהנט=
סטע בלוט=אייגענע [ווי די ליעבע פון א
מוטער צו איהר קינד].

phil'ter *n. and v.* (פיל'-טער) א ליע=
בעס=טראנק, א צויבער=טראנק; ארייננע=
בען א ליעבעס=טראנק; פער'כישופ'ען
דורך א ליעבעס=טראנק.

phil'tre *n. and v.* (פיל'-טער)
ז. ***philter***

phil'trum *n.* (פיל'-טראם) א ליעבעס=
טראנק.

phi'mosed *a.* (פאי'-מאוסט) וואס ליידט פון פימאזע. ז. *phimosis*

phimo'sis *n.* (פאי-מאו'-סיס) די פימאזע, די פערענגערונג פון דער ערלה [א קראנקהייט ביי ניט גע'מל'עטע מענער].

phiz *n.* (פיז) דאס געזיכט, דער פרצוף, פנים [א הומאריסטישער אויסדרוק].

phlebi'tis *n.* (פלי-באי'-טיס) פלעביטיס, אן ענטצינדונג פון די וועגען אדער בלוט-אדערען.

phlebograph'ical *a.* (פלעב-א-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון די וועגען אדער בלוט-אדערען.

phlebog'raphy *n.* (פלי-באג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די וועגען אדער בלוט-אדערען.

phleb'olite *n.* (פלעב'-א-לאיט) א קאלך-פערהארטונג אין א וועגע אדער בלוט-אדער.

phleb'olith *n.* (פלעב'-א-ליטה) ז. *phlebolite*

phlebol'ogy *n.* (פלי-באל'-א-דזשי) דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט וועגען [בלוט-אדערען]; אן אבהאנדלונג וועגען וועגען.

phleb'orrhage *n.* (פלעב'-א-רעדזש) א בלוט-פלוס פון א וועגע אדער בלוט-אדער.

phlebot'omist *n.* (פלי-באט'-א-מיסט) אן אדער-לאזער [א פעלדשער וואס קען לאזען אדערען].

phlebot'omize *v.* (פלי-באט'-א-מאיז) לאזען אדער עפענען אן אדער.

phlebot'omy *n.* (פלי-באט'-א-מי) דאס ארער-לאזען, דאס עפענען אן אדער.

phlegm *n.* (פלעם) פלאגמע, אייטער; פלעגמאטישקייט, קאלטקייט, גלייכגילטיגקייט, אפאטיע.

phleg'magogue *n.* (פלעג'-מע-גאג) א מעדיציניש מיטעל ארויסצוציהען די פלאגמע [אייטער].

phlegma'sia *n.* (פלעג-מיי'-סי-א) אן ענטצינדונג.

phlegmat'ic *a.* (פלעג-מעט'-איק) פלעגמאטיש, קאלט, גלייכגילטיג, אפאטיש.

phlegmat'ical *a.* (פלעג-מעט'-אי-קעל) ז. *phlegmatic*

phlegmat'ically *adv.* (פלעג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א פלעגמאטישען, קאלטען אדער גלייכגילטיגען שטייגער.

phlegmat'icly *adv.* (פלעג-מעט'-איק-לי) ז. *phlegmatically*

phleg'mon *n.* (פלעג'-מאן) אן ענטצינדונג פון א פערבינדונגס-געוועב אין ארגאניזם; א בלוט-געשוויר.

phleg'monoid *a.* (פלעג'-מא-נאיד) ענהליך צו א בלוט-געשוויר.

phleg'monous *a.* (פלעג'-מא-נאס) וואס איז שייך צו א בלוט-געשוויר.

phlogis'tian *n.* (פלא-דזשיס'-טי-ען) איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון פלאגיסטאן. ז. *phlogiston*

phlogis'tic *a.* (פלא-דזשיס'-טיק) אין מעדיצין — ענטצינדענד; וואס איז שייך צו פלאגיסטאן. ז. *phlogiston*

phlogis'ton *n.* (פלא-דזשיס'-טאן) פלאגיסטאן, אזא מין שטאף אהן געוויכט, וועלכער — לויט דער מיינונג פון די אלטע כעמיקער — געפינט זיך אין אלע קערפערס און איז די אורזאכע פון דעם, וואס זיי קענען ברענען [נאך דער ענטדעקונג פון זויערשטאף איז די טעאריע פון פלאגיסטאן פערווארפען געווארען].

phlogogen'ic *a.* (פלאג-א-דזשענ'-איק) ז. *phlogogenous*

phlogog'enous *a.* (פלא-גאדזש'-ע-נאס) וואס רופט ארויס אן ענטצינדונג.

pho'ca *n.* (פאו'-קא) א ים-הונד. ז. *seal*

phoca'cean *a. and n.* (פא-קיי'-שי-ען) ז. *phocine*

Pho'cidæ *n.* (פאו'-סי-דיע) דער מין ים-הונד. ז. *seal*

pho'ciform *a.* (פאו'-סי-פארם) ענהליך צו א ים-הונד.

pho'cine *a. and n.* (פאו'-סין) וואס איז ענהליך צו א ים-הונד; א ים-הונד.

pho'coid *a. and n.* (פאו'-קאיד) ז. *phocine*

Phœ'be *n.* (פיע'-ביע) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — פעבע אדער דיאנא, די לבנה, די געטין פון דער לבנה.

phœ'be *n.* (פיע'-ביע) דער קיביץ [אזא פויגעל]. ז. *pewit*

phœ'be-bird *n.* (פיע'-ביע-בוירד) דער קיביץ [אזא פויגעל]. ז. *pewit*

Phœ'bus *n.* (פיע'-באס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — פעבוס אדער אפאלא, דער זון-גאט.

Phœni'cian *a. and n.* (פי-ניש'-ען) פעניציש, א פעניציער; די פעניצישע שפראך. ז. *Phenician*

phœ'nix *n.* (פיע'-ניקס) ז. *phenix*

Phœ'nix *n.* (פיע'-ניקס) דער מין טייטעל-פאלמען אדער טייטעל-בוימער. ז. *date-tree*

phonascet'ics *n.* (פאו-נע-סעט'-איקס) סיסטעמאטישע איבונגען אדער מיטלען צו פערשטארקערען און פערבעסערען א שטימע אדער צוריק צו קעהרען א פערלארענע שטימע.

pho'nate *v.* (פאו'-נייט) ארויסברייינגען שטים-קלאנגען.

phona'tion *n.* (פא-ניי'-שאן) דאס ארויסברייינגען שטים-קלאנגען.

phonau'tograph *n.* (פא-נאה'-טא-גרעף) אזא אינסטרומענט אויפצונעהמען און פערצייכנען קלאנגען, א מין גראמאפאן.

phone *n. and v.* (פאון) א לויט, א קלאנג, א שטים-קלאנג; א טעלעפאן; טעלעפאנירען.

phonet'ic *a.* (פא-נעט'-איק) פאנעטיש, וואס איז שייך צו די ווערטער-קלאנגען אדער אויסשפראך-קלאנגען.

phonet'ical *a.* (פא-נעט'-אי-קעל) ז. *phonetic*

phonet'ically *adv.* (פא-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א פאנעטישען אופן; אין בעצוג צו דער אויסשפראך פון די ווערטער [אין גענענזאץ צו דעם ווי זיי ווערען געשריבען].

phoneti'cian *n.* (פאו-נע-טיש'-ען) א קענער אין פאנעטיק [די וויסענשאפט וועגען ווערטער-קלאנגען].

phonet'icism *n.* (פא-נעט'-אי-סיזם) דאס זיין פאנעטיש, דאס אויסלעגען זיך פון ווערטער אזוי ווי זיי ווערען ארויסגערעדט; דאס אויסדריקען ווערטער-קלאנגען דורך בוכשטאבען.

phonet'icist *n.* (פא-נעט'-אי-סיסט) אן אנהענגער פון דער פאנעטישער מעטארע, איינער וואס האלט פון דער מעטארע אויסצולעגען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

phonet'icize *v.* (פא-נעט'-אי-סאיז) מאכען פאנעטיש, אויסלעגען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

phonet'ics *n.* (פא-נעט'-איקס) פאנעטיק, די לעהרע וועגען אויסשפראך-קלאנגען אדער ווערטער-קלאנגען.

phonet'ic spell'ing (פא-נעט'-איק ספעל'-אינג) די מעטאדע צו שרייבען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

pho'netism *n.* (פאו'-נע-טיזם) לויט, קלאנג, אויסשפראך-קלאנג, ווארט-קלאנג; אויסשפראך.

pho'netist *n.* (פאו'-נע-טיסט) א קענער אין פאנעטיק [די לעהרע וועגען אויסשפראך-קלאנגען אדער ווערטער-קלאנגען].

phonetiza'tion *n.* (פאו-נע-טי-זיי'-שאן) פאנעטיזירונג, דאס אויסדריקען ווערטער-קלאנגען אדער אויסשפראך-קלאנגען אין בוכשטאבען; דאס שרייבען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

pho'netize *v.* (פאו'-נע-טאיז) פאנעטיזירען, אויסדריקען ווערטער-קלאנגען אדער אויסשפראך-קלאנגען אין בוכשטאבען, שרייבען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

phon'ic *a.* (פאנ'-איק) פאנעטיש [ז. *phonetic*]; וואס איז שייך צום קלאנג, לויט'ן קלאנג.

phon'ics *n.* (פאנ'-איקס) די פאנעטיק, די וויסענשאפט פון ווערטער-קלאנגען אדער אויסשפראך-קלאנגען; די קונסט פון קאמבינירען מוזיקאלישע קלאנגען.

phonocamp'tic *a.* (פאו-נא-קעמפ'-טיק) וואס רעפלעקטירט [ווארפט צוריק] אדער ברעכט א שאל אדער קלאנג.

phonocamp'tics *n.* (פאו-נא-קעמפ'-טיקס) דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקטירונג [צוריקווארפונג] פון קלאנגען.

pho'nogram *n.* (פאו'-נא-גרעם) א נעשריבענער צייכען פון א ווארט-קלאנג אדער אויסשפראך-קלאנג; א בוכשטאב: דער רעקארד [די פלאטע פון א פאנאגראף, אויף וועלכע די קלאנגען ווערען אבגעדריקט]; אן אבדרוק פון א קלאנג אויף'ן רעקארד.

pho'nograph *n. and v.* (פאו'-נא-גרעף) א פאנאגראף [אן אפאראט צו פערצייכנען קלאנגען און זיי נאכדעם צוריק ארויסצוברייינגען, ערפונדען פון טהאמאס עדיסאן]; פערצייכנען קלאנגען מיט דער הילף פון א פאנאגראף.

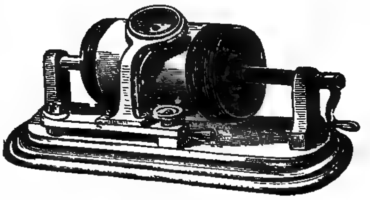

Phonograph

phonog'rapher *n.* (פא-נאג'-רע-פער) א קענער אין פאנאגראפיע [ז. *phonography*]; איינער וואס נעברויכט א פאנאגראף; איינער וואס איז נעניט אין דעם נעברויך פון א פאנאגראף.

pho'nograph-graph'ophone *n.* (פאו'-נא-גרעפ-גרעפ'-א-פאון) א גראפאפאן. ז. *graphophone*

phonograph'ic *a.* (פאו-נא-גרעפ'-איק) קלאנג-בעצייכנענד, פאנאגראפיש, וואס נעהערט צו פאנאגראפיע. ז. *phonography*

phonog'raphist *n.* (פא-נאג'-רע-פיסט) ז. ***phonographer***

phonog'raphy *n.* (פא-נאג'-רע-פי) פאנאגראפיע, די וויסענשאפט פון ווערטער=קלאנגען אדער אויסשפראך=קלאנגען; דאס שרייבען פון ווערטער אזוי, אז יעדער קלאנג זאל בעצייכענט ווערען דורך אן ענטשפרעכענדען בוכשטאב; די פראדוצירונג און דער געברויך פון פאנאגראפען; א סיסטעם פון סטענאגראפיע [וואו די קלאנגען ווערען בעצייכענט מיט פערשיעדענע ליניען, שטריכען און פונקטען].

pho'nolite *n.* (פאו'-נא-לאיט) דער פאנאליט, דער קלינג=שטיין [א מין מינעראל].

phonolit'ic *a.* (פאו-נא-ליט'-איק) פאנאליטיש. ז. ***phonolite***

phonol'oger *n.* (פא-נאל'-א-דזשער) איינער וואס שטודירט די ווערטער=קלאנגען אדער אויסשפראך=קלאנגען; א קענער אין פאנעטיק [די לעהרע וועגען ווערטער=קלאנגען].

phonolog'ic *a.* (פאו-נא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו פאנאלאגיע, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ווערטער=קלאנגען אדער אויסשפראך=קלאנגען; וואס איז שייך צו דער אויסשפראך פון קלאנגען און ווערטער.

phonolog'ical *a.* (פאו-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***phonologic***

phonol'ogist *n.* (פא-נאל'-א-דזשיסט) ז. ***phonologer***

phonol'ogy *n.* (פא-נאל'-א-דזשי) פאנאלאגיע, פאנעטיק, די לעהרע וועגען ווערטער=קלאנגען אדער אויסשפראך=קלאנגען; דער טייל פון גראמאטיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויסשפראך; די קלאנגען=סיסטעם און זייער קאמבינירונג אין א שפראך.

phonoma'nia *n.* (פאנ-א-מיי'-ני-א) א מארד=מאניע, א משוגעת צו מארדען.

phonom'eter *n.* (פא-נאמ'-ע-טער) א פאנאמעטער, א קלאנגען=מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די קראפט פון א קלאנג].

phonomo'tor *n.* (פאו-נא-מאו'-טאר) א פאנאמאטאר [אן אינסטרומענט, ערפונדען פון טהאמאס עדיסאן, מיט דער הילף פון וועלכען קלאנגען, ווי למשל פון א מענשליכער שטימע, קענען ארויסרופען מעכאנישע בעוועגונגען].

pho'nophore *n.* (פאו'-נא-פאור) אן אפאראט, מיט דער הילף פון וועלכען מען קען האבען טעלעפאן=פערבינדונגען דורך א טעלעגראף=ליניע, ניט שטערענדיג די טעלעגראף=פערבינדונגען; אן אויער=ביינדעל.

phonoph'orous *a.* (פא-נאפ'-א-ראס) וואס בריינגט ארוים קלאנגען.

pho'nopore *n.* (פאו'-נא-פאור) אן אפאראט, מיט דער הילף פון וועלכען מען קען האבען טעלעפאן=פערבינדונגען דורך א טעלעגראף=ליניע, ניט שטערענדיג די טעלעגראף=פערבינדונגען.

phonor'ganon *n.* (פא-נאהר'-גע-נאן) א שפרעך=מאשין, אן אפאראט נאכצואהמען די מענשליכע שטימע און שפראך.

phonor'ganum *n.* (פא-נאהר'-גע-נאם) ז. ***phonorganon***

pho'noscope *n.* (פאו'-נא-סקאופ) א מאשין אויפצונעהמען מוזיק אדער צו פרובירען סטרונעס; א מיקראפאן. ז ***microphone***

pho'notype *n.* (פאו'-נא-טאיפ) פאנאטיפיע [א סיסטעם פון שרייבען וואו יעדער ווארט=קלאנג אדער אויסשפראך=קלאנג ווערט בעצייכענט מיט א בעזונדערען בוכשטאב; א פאנעטישער אלף=בית].

phonotyp'ic *a.* (פאו-נא-טיפ'-איק) פאנאטיפיש. ז. ***phonotype***

phonotyp'ical *a.* (פאו-נא-טיפ'-אי-קעל) פאנאטיפיש. ז. ***phonotype***

phonotyp'ically *adv.* (פאו-נא-טיפ'-אי-קעל-אי) לויט פאנאטיפיע. ז. ***phonotype***

pho'notypist *n.* (פאו'-נא-טאי-פיסט) דער וואס האלט זיך אן דער מעטאדע פון פאנאטיפיע [אז יעדער שפראך=קלאנג זאל בעצייכענט ווערען מיט א בעזונדערען בוכשטאב].

pho'notypy *n.* (פאו'-נא-טאי-פי). דאס דרוקען פאנאטיפישע בוכשטאבען. ז. ***phonotype***

phoronom'ics *n.* (פאר-א-נאמ'-איקס) קינעמאטיק. ז. ***kinematics***

phoron'omy *n.* (פא-ראנ'-א-מי) קינעמאטיק. ז. ***kinematics***

phor'oscope *n.* (פאר'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט צו פאטאגראפירען אויף ווייטע שטרעקען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

phos'gen *n.* (פאס'-דזשען) א גאז וואס בילדעט זיך אוים דורך דער ווירקונג פון ליכט אויף א פערבינדונג פון קארבאן=אקסיד מיט כלאר.

phos'gene *n.* (פאס'-דזשיען) ז. ***phosgen***

phos'phate *n.* (פאס'-פייט) פאספאט, פאספאר=זויערע זאלץ.

phos'phated *a.* (פאס'-פיי-טעד) ז. ***phosphatic***

phos'phate of i'ron (פאס'-פייט אוו אי'-ערן) דאס פאספאר=זויערע אייזען אדער אייזען=בלוי.

phos'phate of lead (פאס'-פייט אוו לעד) פאספאר=בליי.

phos'phate of lime (פאס'-פייט אוו לאים) קאלך וואס ענטהאלט פאספאר=זויערע.

phosphat'ic *a.* (פאס-פעט'-איק) וואס איז שייך צו פאספאט אדער פאספאר=זויערע זאלץ; וואס ענטהאלט אין זיך פאספאט.

phosphatiza'tion *n.* (פאס-פע-טי-זיי'-שאן) די פערוואנדלונג אין פאספאט [פאספאר=זויערע זאלץ].

phos'phatize *v.* (פאס'-פע-טאיז) פערוואנדלען אין פאספאט [פאספאר=זויערע זאלץ]; געברויכען פאספאט [ווי למשל, פאר בעמיסטיגונג].

phosphatu'ria *n.* (פאס-פע-טיו'-רי-א) איבערפלוס פון פאספאט=שטאפען אין אורין [השתנה].

phos'phene *n.* (פאס'-פיען) דער שיינבארער ליכטיגער קרייז, וואס מען זעהט, ווען מען דריקט צו דאס אויג.

phos'phid *n.* (פאס'-פיד) פאספאר=מעטאל [א פערבינדונג פון פאספאר מיט א מעטאל].

phos'phide *n.* (פאס'-פיד) ז. ***phosphid***

phos'phid of i'ron (פאס'-פיד אוו אי'-ערן) פאספאר=אייזען [א פערבינדונג פון פאספאר מיט אייזען].

phos'phite *n.* (פאס'-פאיט) א זאלץ פון פאספאר=זויערע.

Phos'phor *n.* (פאס'-פאר) דער מארגען=שטערן; דער שטערן ווענוס אלס מארגען=שטערן.

phos'phorate *v.* (פאס'-פא-רייט) פאספאריזירען, פעראייניגען מיט פאספאר.

phosphoresce' *v.* (פאס-פא-רעס') שיינען ווי פאספאר; ארויסגעבען א פאספארישען שיין.

phosphores'cence *n.* (פאס-פא-רעס'-ענס) די אייגענשאפט צו לייכטען ווי פאספאר אדער ארויסצוגעבען א פאספארישען שיין.

phosphores'cent *a. and n.* (פאס-פא-רעס'-ענט) שיינענד ווי פאספאר, ארויסגעבענד א פאספארישען שיין; עטוואס וואס גיט ארוים א פאספארישען שיין.

phos'phoreted *a.* (פאס'-פא-רעט-עד) וואס איז צוזאמענגעמישט מיט פאספאר.

phos'phoretted *a.* (פאס'-פא-רעט-עד) ז. ***phosphoreted***

phosphor'ic *a.* (פאס-פאר'-איק) פאספאריש, ענליך צו פאספאר, שיינענד ווי פאספאר.

phosphor'ical *a.* (פאס-פאר'-אי-קעל) ז. ***phosphoric***

phosphoridro'sis *n.* (פאס-פאר-אי-דראו'-סיס) אזא לייכטענדער שוויים וואס צייגט זיך אפט ביי קראנקע אויף לונגען=שווינדזוכט אין די לעצטען שטופען פון דער קראנקהייט.

phos'phorite *n.* (פאס'-פא-ראיט) פאספאריט [פאספאר=זויערע קאלך].

phos'phorize *v.* (פאס'-פא-ראיז) פערבינדען אדער אנזאפען מיט פאספאר.

phos'phorous *a.* (פאס'-פא-ראס) פאספאריש; וואס ענטהאלט פאספאר אדער קומט פון פאספאר.

phos'phorous ac'id (פאס'-פא-ראס עס'-איד) פאספאר=זויערע.

phosphoru'ria *n.* (פאס-פא-רוה'-רי-א) איבערפלוס פון פאספאר אין אורין [השתנה].

Phos'phorus *n.* (פאס'-פא-ראס) ז ***Phosphor***

phos'phorus *n.* (פאס'-פא-ראס) פאספאר.

phos'phorus-box *n.* (פאס'-פא-ראס-באקס) א שוועבעלעך=קעסטעלע.

phos'phorus paste (פאס'-פא-ראס פייסט) אזא סם [מיט פאספאר] פאר מייז, פרייסען [טאראקאנעס] א. ז. וו.

phos'phuret *n.* (פאס'-פיו-רעט) ז. ***phosphid***

phos'phureted *a.* (פאס'-פיו-רעט-עד) ז. ***phosphoreted***

phos'phuretted *a.* (פאס'-פיו-רעט-עד) ז. ***phosphoreted***

photal'gia *n.* (פא-טעל'-דזשי-א) וועהטאג וואס קומט פון שיין.

pho'tic *a.* (פאו'-טיק) וואס איז שייך צו ליכט און צו דער פראדוקציאן פון ליכט [שיין].

pho'tics *n.* (פאו'-טיקס) די לעהרע וועגען ליכט.

pho'to *n.* (פאו'-טאו) א פאטאגראפיע, א פאטאגראפישעס בילד.

photochem'ical *a.* (פאו-טא-קעמ'-אי-קעל) פאטא=כעמיש, וואס איז שייך צו דער כעמישער ווירקונג פון ליכט.

photochem'ist *n.* (פאו-טא-קעמ'-איסט) א פאטא=כעמיקער, א קענער אין פאטא=כעמיע. ז. ***photochemistry***

photochem'istry *n.* (פאו-טא-קעמ'-איס-טרי) פאטא=כעמיע, דער טייל פון כעמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער כעמישער ווירקונג פון ליכט.

photochromat'ic *a.* (פאו-טא-קרא-

מעט׳-איק) פאטאגראפירט אין נאטירליכע קאלירען.

photochromog'raphy *n.* (פאו-טא-קרא-מאג׳-רע-פי) דאס ארונטערנעהמען פאטאגראפישע בילדער אין פערשיעדענע קאלירען.

photochro'motype *n.* (פאו-טא-קראו׳-מא-טאיפ) א בילד געדרוקט אין קאלירען.

pho'tochromy *n.* (פאו׳-טאו-קראו-מי) די קונסט פון פאטאגראפירען מיט קאלירען.

photochron'ograph *n.* (פאו-טא-קראנ׳-א-גרעף) א פאטאכראנאגראף, אן אינסטרומענט ארונטערצונעהמען איינע נאך די אנדערע פאטאגראפישע בילדער פון געגענשטענדע וועלכע געפינען זיך אין בעוועגונג; דאס בילד וואס ווערט אראבגענומען דורך דיזען אינסטרומענט.

photochronog'raphy *n.* (פאו-טא-קרא-נאג׳-רע-פי) פאטאכראנאגראפיע, דאס ארונטערנעהמען פאטאגראפישע בילדער איינע נאך די אנדערע פון א זאך וואס בעוועגט זיך [ווי למשל פון א פליהענדען פויגעל, פון א לויפענדער חיה א. ד. ג.].

pho'todrome *n.* (פאו-טא-דראום) אן אינסטרומענט צו צייגען אפטישע עפעקטען דורך א ליכט-שיין וואס ווערט געווארפען אויף א זיך דרעהענדע פלאטע, וועלכע איז געפארבט מיט פערשיעדענע קאלירען אדער פיגורען.

photodynam'ic *a.* (פאו-טא-דאי-נעמ׳-איק) פאטא-דינאמיש, וואס איז שייך צו דער ענערגיע אדער ווירקונג פון ליכט.

photodyspho'ria *n.* (פאו-טא-דיס-פאו׳-רי-א) די מורא פאר ליכט.

photoelec'tric *a.* (פאו-טא-אי-לעק׳-טריק) פאטא-עלעקטריש, וואס ווירקט דורך דער פעראייניגטער ווירקונג פון ליכט און עלעקטריציטעט; וואס פראדוצירט ליכט דורך דער הילף פון עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו פאטאגראפיע מיט דער הילף פון עלעקטרישער ליכט.

photoelec'trical *a.* (פאו-טא-אי-לעק׳-טרי-קעל) ז. *photoelectric*.

photoelectric'ity *n.* (פאו-טא-אי-לעק-טריס׳-אי-טי) עלעקטריציטעט וועלכע איז פראדוצירט דורך ליכט.

pho'to-engrave' *v.* (פאו׳-טאו-ענ-גרייוו׳) מאכען פאטאגראפישע גראווירונגען. ז. *photo-engraving*.

pho'to-engra'ver *n.* (פאו׳-טאו-ענ-גריי׳-ווער) א פאטא-גראווירער, איינער וואס מאכט פאטאגראפישע גראווירונגען. ז. *photo-engraving*.

pho'to-engra'ving *n.* (פאו׳-טאו-ענ-גריי׳-ווינג) פאטאגראפישע גראווירונג, די גראווירונג דורך דער הילף פון פאטאגראפיע [די פאטאגראפיע ווערט אראבגענומען אויף א מעטאל-פלאטע, וועלכע ווערט נאכהער בעהאנדעלט מיט געוויסע כעמישע פליסיגקייטען, וועלכע פרעסען אויס אין דעם מעטאל די לעדיגע ערטער און עס בעקומט זיך א בולט בילד. מיט דיזער פלאטע קען מען דאן דרוקען בילדער וועלכע זיינען א קאפיע פון דער פאטאגראפיע]; א פאטאגראפישע גראווירונג [א פלאטע אדער בילד].

photogen'ic *a.* (פאו-טא-דזשענ׳-איק) וואס ווערט פראדוצירט דורך דער ווירקונג פון ליכט, וואס איז שייך צו פאטאגראפיע; וואס גיט ארויס ליכט אהן א מערקבארער היץ [ווענען געוויסע פלאנצען און טהיערע].

photog'eny *n.* (פא-טאדזש׳-ע-ני) פאטאגראפירונג, פאטאגראפיע.

pho'tograph *n.* and *v.* (פאו׳-טא-גרעף) א פאטאגראפיע, א ליכט-בילד; פאטאגראפירען.

photog'rapher *n.* (פא-טאג׳-רע-פער) א פאטאגראף.

photograph'ic *a.* (פאו-טא-גרעפ׳-איק) פאטאגראפיש; ווי א פאטאגראפיע.

photograph'ical *a.* (פאו-טא-גרעפ׳-אי-קעל) ז. *photographic*.

photograph'ically *adv.* (פאו-טא-גרעפ׳-אי-קעל-אי) דורך פאטאגראפיע; אין בעצוג צו פאטאגראפיע; אזוי ווי אין פאטאגראפיע.

photog'raphy *n.* (פא-טאג׳-רע-פי) פאטאגראפיע, פאטאגראפישע קונסט.

photogravure' *n.* and *v.* (פאו-טא-גרע-וויור׳) דאס גראווירען אויף מעטאל דורך דער הילף פון פאטאגראפיע; א פאטא-גראווירע, א פלאטע וואס איז גראווירט דורך פאטאגראפישע מיטעל; א בילד געדרוקט מיט אזא פלאטע; מאכען א פאטא-גראווירע. ז. *photo-engraving*.

photohe'liograph *n.* (פאו-טא-הי׳-לי-א-גרעף) א פאטאהעליאגראף, א פאטאגראפישער טעלעסקאפ צום נעהמען פאטאגראפיעס פון דער זון.

photolith'ograph *n.* and *v.* (פאו-טא-ליטה׳-א-גרעף) א פאטאליטאגראפיע, א בילד געדרוקט דורך פאטאליטאגראפיע; דרוקען דורך פאטאליטאגראפיע. ז. *photolithography*.

photolithograph'ic *a.* (פאו-טא-ליטה-א-גרעפ׳-איק) פאטאליטאגראפיש, וואס איז שייך אדער וואס איז פראדוצירט דורך פאטאליטאגראפיע. ז. *photolithography*.

photolithog'raphy *n.* (פאו-טא-לי-טהאג׳-רע-פי) פאטאליטאגראפיע, פאטאגראפישער שטיין-דרוק [דאס פראדוצירען אויף שטיין א דרוק-פלעכע דורך דער הילף פון פאטאגראפיע אום צו דרוקען ליטאגראפישע בילדער].

photolog'ic *a.* (פאו-טא-לאדזש׳-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע ווענען ליכט.

photolog'ical *a.* (פאו-טא-לאדזש׳-אי-קעל) ז. *photologic*.

photol'ogist *n.* (פא-טאל׳-א-דזשיסט) א פאטאלאג, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער וויסענשאפט ווענען ליכט.

photol'ogy *n.* (פא-טאל׳-א-דזשי) די ליכט-לעהרע, די וויסענשאפט ווענען ליכט.

photomag'netism *n.* (פאו-טא-מעג׳-נעט-איזם) פאטא-מאגנעטיזם, די שייכות פון מאגנעטיזם צו ליכט.

photomechan'ical *a.* (פאו-טא-מי-קענ׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער מעכאנישער פראדוקציאן פון בילדער דורך פאטאגראפיע [ווי פאטא-גראווירונג, פאטאליטאגראפיע א. ד. ג.].

photom'eter *n.* (פא-טאמ׳-ע-טער) א פאטאמעטער, א ליכט-מעסטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די העלקייט פון ליכט, בעזונדערס צו פערגלייכען צוויי ליכט-קוועלען].

photomet'ric *a.* (פאו-טא-מעט׳-ריק) פאטאמעטריש, וואס איז שייך צו פאטאמעטריע [די מעסטונג פון דער העלקייט פון ליכט].

photomet'rical *a.* (פאו-טא-מעט׳-רי-קעל) ז. *photometric*.

photomet'rically *adv.* (פאו-טא-מעט׳-רי-קעל-אי) דורך א פאטאמעטער [ליכט-מעסטער]; אין בעצוג צו פאטאמעטריע [ליכט-מעסטונג].

photometri'cian *n.* (פאו-טא-מע-טריש׳-ען) א קענער אין פאטאמעטריע [ליכט-מעסטונג].

photom'etrist *n.* (פא-טאמ׳-ע-טריסט) ז. *photometrician*.

photom'etry *n.* (פא-טאמ׳-עט-רי) פאטאמעטריע [ליכט-מעסטונג].

photomi'crograph *n.* (פאו-טא-מאי׳-קרא-גרעף) א פערגרעסערט פאטאגראפיש בילד פון א גאנץ קליינער [מיקראסקאפישער] זאך.

photomicrog'rapher *n.* (פאו-טא-מאי-קראג׳-רע-פער) א פאטאמיקראגראף, איינער וואס פערגרעסערט פאטאגראפישע בילדער פון מיקראסקאפישע געגענשטענדע.

photomicrograph'ic *a.* (פאו-טא-מאי-קרא-גרעפ׳-איק) פאטאמיקראגראפיש, וואס איז געמאכט דורך פאטאמיקראגראפיע; וואס איז שייך צו פאטאמיקראגראפיע. ז. *photomicrography*.

photomicrog'raphy *n.* (פאו-טא-מאי-קראג׳-רע-פי) פאטאמיקראגראפיע, די קונסט צו פערגרעסערען פאטאגראפישע בילדער וועלכע זיינען גענומען פון מיקראסקאפישע געגענשטענדע.

photopho'bia *n.* (פאו-טא-פאו׳-בי-א) פאטאפאביע, א קראנקהאפטע מורא פאר ליכט.

photopho'bic *a.* (פאו-טא-פאו׳-ביק) וואס האט מורא פאר ליכט; וואס קען נים פערטראגען קיין ליכט.

pho'tophone *n.* (פאו׳-טא-פאון) דער פאטאפאן [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען ווערטער קענען איבערגעגעבען ווערען דורך ליכט-שטראהלען].

photophys'ical *a.* (פאו-טא-פיז׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער פיזיקאלישער ווירקונג פון ליכט.

pho'to-print *n.* (פאו׳-טאו-פרינט) ליכט-דרוק, דרוקעריי מיט דער הילף פון פאטאגראפישען פראצעס.

pho'to-proc'ess *n.* (פאו׳-טאו-פראס׳-עס) א פאטאגראפישער פראצעס דורך וועלכען עס ווערט געמאכט א גראווירע צום דרוקען.

photop'sia *n.* (פא-טאפ׳-סי-א) דאס פינקלען אין די אויגען [א קרענקליכער צושטאנד, ביי וועלכען עס דוכט זיך, אז עס פליהען פונקען פאר די אויגען].

pho'topsy *n.* (פאו׳-טאפ-סי) ז. *photopsia*.

pho'to-relief' *a.* and *n.* (פאו׳-טאו-רי-ליעף׳) וואס איז שייך צו א בולט׳ען בילד, אילוסטראציאן אדער דרוק-פלאטע וואס איז פראדוצירט געווארען דורך א פאטאגראפישען פראצעס; א בילד אדער דרוק-פלאטע וואס איז אויף אזא אופן פראדוצירט געווארען.

pho'tosphere *n.* (פאו׳-טא-ספיער) די ליכט-ספערע פון דער זון, דער ארומיגער ליכט-קרייז פון דער זון אדער פון א שטערן.

photospher'ic *a.* (פאו-טא-ספער׳-איק) וואס איז שייך צו דער ליכט-ספערע פון דער זון.

phototachom'eter *n.* (פאו-טא-טע-קאמ׳-ע-טער) א פאטאטאכאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדקייט פון ליכט.

phototachom'etry *n.* (פאו-טא-טע-קאמ׳-עט-רי) די מעסטונג פון ליכט-געשווינדקייט.

phototeleg'raphy *n.* (פאו-טא-טי-לעג'-רע-פי) דאס עלעקטרישע דרוקען פון בילדער אדער שריפטען פון דער ווייטענס.

phototel'ephone *n.* (פאו-טא-טעל'-ע-פאון) ז. *photophone*

pho'totype *n. and a.* (פאו'-טא-טאיפ) א דרוק=פּלאטע אדער דרוק=שריפט וואס איז געמאכט געווארען דורך פאטא=גראווירונג; א בילד וואס איז געדרוקט פון אזא פּלאטע; וואס איז שייך צו דער קונסט צו מאכען אזעלכע פּלאטען אדער אזא שריפט; געמאכט מיט דער הילף פון דיזער קונסט.

phototypograph'ic *a.* (פאו-טא-טאי-פא-גרעפ'-איק) פאטא=טיפּאגראפיש, וואס איז שייך צום דרוקען מיט דרוק=פּלאטען, וועלכע זיינען געמאכט געווארען דורך פאטא=גראווירונג.

phototypog'raphy *n.* (פאו-טא-טאי-פאג'-רע-פי) פאטא=טיפּאגראפיע, דאס דרוקען מיט פּלאטען, וועלכע זיינען געמאכט געווארען דורך פאטא=גראווירונג.

pho'totypy *n.* (פאו'-טא-טאי-פי) דאס מאכען מעטאלענע דרוק=פּלאטען דורך פאטא=גראווירונג.

photovit'rotype *n.* (פאו-טא-וויט'-רא-טאיפ) א פאטאגראפיע אויף א גלאז=פּלאטע.

photovolta'ic *a.* (פאו-טא-וואל-טיי'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטרישען שטראם וואס ווערט פראדוצירט דורך ליכט אדער וואס ענדערט זיין שטארקייט דורך דער ווירקונג פון ליכט.

photozincog'raphy *n.* (פאו-טא-זינ-קאג'-רע-פי) פאטא=גראווירונג אויף צינק.

photu'ria *n.* (פא-טיו'-רי-א) דאס לאזען לייכטענדע אדער פאספארישע השתנה [אורין].

phra'sal *a.* (פריי'-זעל) וואס בעשטעהט פון א פראזע, וואס בעשטעהט פון צוויי אדער דריי ווערטער.

phrase *n. and v.* (פרייז) א פראזע, אן אויסדרוק, א רעדענס=ארט; אין מוזיק — א טאן=זאץ, א טייל פון א מעלאדיע; אויסדריקען אין א פראזע; זיך אויסדריקען; אין מוזיק — צוטיילען אין טאן=זעצע.

phrase'-book *n.* (פרייז'-בוק) א פראזען=בוך [א בוך וואס ענטהאלט אידיאמאטישע אויסדריקע].

phrase'man *n.* (פרייז'-מען) ז. *phrasemonger*

phrase'monger *n.* (פרייז'-מאנ-גער) א פראזיאר, איינער וואס שיט מיט פראזען אדער מליצות.

phra'seogram *n.* (פריי'-זי-א-גרעם) א פערבינדונג פון סטענאגראפישע צייכענס, וועלכע שטעלט פאר א פראזע אדער א זאץ.

phra'seograph *n.* (פריי'-זי-א-גרעף) ז. *phraseogram*

phraseog'raphy *n.* (פריי-זי-אג'-רע-פי) די פערבינדונג פון צוויי אדער מעהרערע סטענאגראפישע צייכענס, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר א פראזע אדער זאץ.

phraseolog'ic *a.* (פריי-זי-א-לאדזש'-איק) פראזעאלאגיש, וואס איז שייך צו פראזעאלאגיע. ז. *phraseology*

phraseolog'ical *a.* (פריי-זי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *phraseologic*

phraseolog'ically *adv.* (פריי-זי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פראזעאלאגיע [דער אויסדרוקס=סטיל].

phraseol'ogist *n.* (פריי-זי-אל'-א-דזשיסט) א פראזעאלאג, א בעל=מליצה.

phraseol'ogy *n.* (פריי-זי-אל'-א-דזשי) פראזעאלאגיע, די פארם פון דער ווארט=שטעלונג אין א זאץ, די ארט פון אויסדריקען זיך, דער אויסדרוקס=סטיל; א זאמלונג פון פראזען און אידיאמען.

phra'sing *n.* (פריי'-זינג) דער סטיל פון אן אויסדרוק אדער זאץ; צוטיילונג פון א מוזיקאלישער פערפאסונג אין בעזונדערע טאן=זעצע אדער פראזען.

phra'tria *n.* (פריי'-טרי-א) ז. *phratry*

phra'try *n.* (פריי'-טרי) א משפחה, א פאמיליען=גרופּע [אלס א טייל פון א שבט ביי די פרימיטיווע פעלקער און אין פארצייטיגען גריכענלאנד].

phren *n.* (פרען) די דענקונגס=קראפט, דער פערשטאנד; די דיאפראגמע אדער צווערך=פעל [די דיקע הויט צווישען דעם ברוסט=קאסטען און דעם בויך].

phrenal'gia *n.* (פרי-נעל'-דזשי-א) א שטארקע גייסטיגע צורודערטקייט אדער אונרוהיגקייט; מעלאנכאליע.

phrene'sis *n.* (פרי-ני'-סיס) משוגעת, וואהנזין.

phrenet'ic *a.* (פרי-נעט'-איק) משוגע.

phrenet'ical *a.* (פרי-נעט'-אי-קעל) ז. *phrenetic*

phreniat'ric *a.* (פרענ-אי-עט'-ריק) וואס איז שייך צו דער היילונג פון גייסטיגע קראנקהייטען.

phren'ic *a. and n.* (פרענ'-איק) וואס געהערט צו דער דיאפראגמע אדער צווערך=פעל [די דיקע הויט וואס איז צווישען דעם ברוסט=קאסטען און דעם בויך]; א גייסטיגע קראנקהייט אדער א מיטעל צו א גייסטיגער קראנקהייט.

phren'ism *n.* (פרענ'-איזם) די דענקונגס=קראפט.

phrenit'ic *a.* (פרי-ניט'-איק) וואס איז קראנק אויף מארך=ענטצינדונג; וואהנזיניג, משוגע.

phreni'tis *n.* (פרי-נאי'-טיס) געהירן=ענטצינדונג, מארך=ענטצינדונג; וואהנזין, משוגעת.

phrenol'oger *n.* (פרי-נאל'-א-דזשער) ז. *phrenologist*

phrenolog'ic *a.* (פרענ-א-לאדזש'-איק) פרענאלאגיש, וואס געהערט צו דער שייטעל=לעהרע. ז. *phrenology*

phrenolog'ical *a.* (פרענ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *phrenologic*

phrenolog'ically *adv.* (פרענ-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) פרענאלאגיש, לויט די כללים פון פרענאלאגיע. ז. *phrenology*

phrenol'ogist *n.* (פרי-נאל'-א-דזשיסט) א פרענאלאג, א קענער פון דער שייטעל=לעהרע. ז. *phrenology*

phrenol'ogy *n.* (פרי-נאל'-א-דזשי) פרענאלאגיע, די שייטעל=לעהרע [די לעהרע אז דעם מענשען'ס גייסט איז צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע פעהיגקייטען, ווי די פעהיגקייט פון דענקען, פון פריינדשאפט, פון האפנונג א. ז. וו., און יעדע פעהיגקייט האט איהר בעשטימטען פּלאץ אין מארך. לויט דיזער לעהרע, קען מען אלזא וויסען דעם מענשען'ס נאטור און זיינע פעהיגקייטען פון דעם געבוי פון שארבען]; די לעהרע אדער שטודיום וועגען שכל אדער אינטעלעקט.

phrenomag'netism *n.* (פרענ-א-מעג'-נעט-איזם) די פעהיגקייט אויפצורעגען די געהירן דורך דער קראפט פון טהיערישען מאגנעטיזם.

phrenomes'merism *n.* (פרענ-א-מעז'-מער-איזם) ז. *phrenomagnetism*

phrenopath'ia *n.* (פרענ-א-פעטה'-אי-א) גייסטעס=קראנקהייט, פסיכאפאטיע; וואהנזין, משוגעת.

phrenople'gia *n.* (פרענ-א-פלי'-דזשי-א) פּלעצליכער פערלוסט פון די גייסטיגע פעהיגקייטען אדער פון שכל.

phreno'sis *n.* (פרי-נאו'-סיס) ז. *psychosis*

phrone'sis *n.* (פרא-ני'-סיס) פּראקטישער שכל.

Phryg'ian *a. and n.* (פרידזש'-אי-ען) וואס איז שייך צו פריגיען [אן אלטע פּראווינץ אין קליין=אזיען]; א פריגיער, אן איינוואהנער פון פריגיען.

Phryg'ian stone (פרידזש'-אי-ען סטאון) דער פריגישער שטיין [א געוויסער זארט פימס=שטיין].

Phryg'ian work (פרידזש'-אי-ען הוואירק) גאלד=האפטונג.

phthiri'asis *n.* (טהי-ראי'-ע-סיס) לייזיגקייט, דאס האבען לייז אויף'ן קערפּער.

phthis'ic *a. and n.* (טיז'-איק) שווינדזיכטיג, וואס האט די אויסצעהרונג; א שווינדזיכטיגער; אויסצעהרונג.

phthis'ical *a.* (טיז'-אי-קעל) שווינדזיכטיג, וואס האט די אויסצעהרונג.

phthis'icky *a.* (טיז'-אי-קי) ז. *phthisical*

phthisiol'ogy *n.* (טיז-אי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען שווינדזוכט אדער אויסצעהרונג.

phthi'sis *n.* (טהאי'-סיס) שווינדזוכט, אויסצעהרונג.

phycog'raphy *n.* (פאי-קאג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון ים=גראזען.

phycol'ogist *n.* (פאי-קאל'-א-דזשיסט) א קענער פון דער וויסענשאפט וועגען ים=גראזען.

phycol'ogy *n.* (פאי-קאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ים=גראזען.

phylac'ter *n.* (פי-לעק'-טער) ז. *phylactery*

phylac'tered *a.* (פי-לעק'-טערד) וואס טראגט תפלין; וואס טראגט קמיעות; היפּאקריטיש, ווי א פרומאק.

phylacter'ic *a.* (פיל-עק-טער'-איק) וואס איז שייך צו תפלין.

phylacter'ical *a.* (פיל-עק-טער'-אי-קעל) ז. *phylacteric*

phylac'tery *n.* (פי-לעק'-טע-רי) תפלין; א קמיע; ביי די פארצייטיגע קריסטען — א קעסטעל מיט רעליקוויען [אנדענקונגס=צייכענס פון הייליגע].

phy'læ *n.* (פאי'-ליע) פילען [שבטים, פעראייניגונגען פון עטליכע משפחות ביי די פארצייטיגע גריכען]. ז. *phyle*

phy'larch *n.* (פאי'-לארק) א פילארך, אן אנפיהרער פון א פילע [א שבט אדער פעראייניגונג פון עטליכע משפחות ביי די אלטע גריכען]; א קאמאנדיר פון קאוואלעריע [רייטס=סאלדאטען] פון א שבט אין אטהען [אלט=גריכענלאנד].

phy'larchy *n.* (פאי'-לאר-קי) דאס אמט אדער ווירדע פון א פילארך. ז. *phylarch*

phy'le *n.* (פאי'-לי) א שבט, א פעראייניגונג פון עטליכע משפחות ביי די אלטע גריכען, א פילע.

phyl'lis *n.* (פיל'-איס) א דארפס=מיידעל, א הירטין, א פאסטושקע [אלס א ליעבעס=נאמען אין אידיליען, פאעמען א. ד. ג.].

phyl'lium *n.* (פיל'-אי-אם) דער בלאט־
אי:זעקט [אזא אינזעקט וואס זיינע פלי־
געל־דעקלעך זיינען עהנליך צו פלאנצען־
בלעטער].

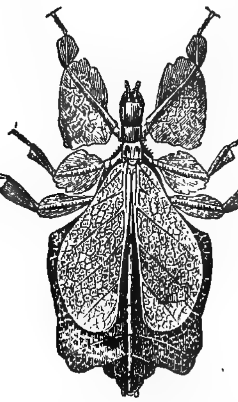

Phyllium (Leaf-insect)

phyl'lody *n.* (פיל'-א-די) אין באטא־
ניק — דאס פערוואנדלען זיך פון פער־
שיעדענע פלאנצען־טיילען אין בלעטער.

phyl'logen *n.* (פיל'-א-דזשען)
ז. *phyllophore*

phyllog'enous *a.* (פי-לאדזש'-ע-נאס)
וואס וואקסט אויף בלעטער.

phyl'loid *a.* (פיל'-איד) עהנליך צו א
בלאט, בלאט־פערמיג.

phylloi'deous *a.* (פי-לאי'-די-אס)
ז. *phylloid*

phyl'lome *n.* (פיל'-אום) דאס בלאט,
דאס בלאט אין אלע זיינע פארמען, בע־
בלעטערונג.

phylloph'agous *a.* (פי-לאפ'-ע-גאס)
בלעטער־פרעסענד, בלאט־עסענד.

phyl'lophore *n.* (פיל'-א-פאור) דער
אויבערשטער שפיץ פון א פאלמען־שטאם,
פון וועלכען עס וואקסען ארויס די בלע־
טער.

phylloph'orous *a.* (פי-לאפ'-א-ראס)
וואס גיט ארויס בלעטער; אין זאאלא־
גיע — וואס האט בלעטער־פערמיגע ארגא־
נען אדער קערפער־טיילען.

phyllotac'tic *a.* (פיל-א-טעק'-טיק)
וואס איז שייך צו בעבלעטערונג [די ארד־
נונג און די פערטיילונג פון די בלעטער
אויף א בוים].

phyllotax'is *n.* (פיל-א-טעקס'-איס)
די בעבלעטערונג [די ארט ווי אזוי די
בלעטער זיינען פאנאנדערגעטיילט אויף
א פלאנצען־שטענגעל].

phyl'lotaxy *n.* (פיל'-א-טעקס-אי)
ז. *phyllotuxis*

phylloxe'ra *n.* (פיל-אק-סי'-רא) די
פילאקסערא, די וויינשטאק־לויז [א זעהר
שעדליכער אינזעקט פאר וויינגערטנער];
די קראנקהייט וואס דיעזער אינזעקט פער־
אורזאכט אין א וויינשטאק.

Phylloxe'ra *n.* (פיל-אק-סי'-רא) די
פילאקסערא, דער מין פלאנצען־לייז
[אזעלכע אינזעקטען וואס פערדארבען
פלאנצען, ווי די וויינשטאק־לויז].

phylogen'esis *n.* (פאי-לא-דזשענ'-ע-
סיס) ז. *phylogeny*

phylogenet'ic *a.* (פאי-לא-דזשי-נעט'-
איק) ז. *phylogenic*

phylogen'ic *a.* (פאי-לא-דזשענ'-איק)
פילאגעניש, וואס איז שייך צו פילאגעניע.
ז. *phylogeny*

phylog'eny *n.* (פאי-לאדזש'-ע-ני) פי־
לאגעניע [די געשיכטע פון ענטוויקלונג
פון א גאנצען מין פון פלאנצונגען אדער
חיות אין געגענזאץ צו אנטאגעניע, די
ענטוויקלונגס־געשיכטע פון איין אינדיווי־
דואום].

phys'alite *n.* (פיס'-ע-לאיט) דער פיזע־
ליט [א מין טאפאז]. ז. *topaz*

physe'ter *n.* (פאי-סי'-טער) א קאשא־
לאט [א זעהר גרויסער ים־פיש].

phys'ic *n. and v.* (פיז'-איק) די מע־
דיצין־לעהרע; די הייל־קונסט; א מעדי־
צין, א רפואה; אן אבפיהרונגס־מיטעל;
קורירען; געבען מעדיצין; איינגעבען
אדער איינגעהמען אן אבפיהרונגס־מיטעל;
בעהאנדלען מיט א כעמישען מיטעל. אב־
צורייניגען פון זייטיגע עלעמענטען [ווי
דאס געברויכען אן אקסידירענדען מיטעל
צו רייניגען אייזען פון פאספאר און שווע־
בעל].

phys'ical *a.* (פיז'-אי-קעל) פיזיש;
קערפערליך; נאטירליך; פיזיקאליש, וואס
איז שייך צו פיזיק אדער נאטור־וויסענ־
שאפט.

phys'ical examina'tion (פיז'-אי-
קעל עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א פיזישע אדער
קערפערליכע אונטערזוכונג [אויב עס
זיינען ניט פאראן קיין סמנים פון א
קראנקהייט].

phys'ical force (פיז'-אי-קעל פאורס)
פיזישע אדער קערפערליכע קראפט.

phys'ical geog'raphy (פיז'-אי-קעל
דזשי-אג'-רע-פי) פיזיקאלישע געאגראפיע
[דער טייל פון געאגראפיע וואס פער־
נעהמט זיך מיט דער בעשרייבונג פון די
פיזיקאלישע ערשיינונגען, איינענשאפטען
און פארמען פון דער אויבערפלעכע פון
דער ערד].

phys'icalist *n.* (פיז'-אי-קעל-איסט)
איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז
דער מענשליכער גייסט אדער אינטעלעקט
העננט אב פון זיין קערפערליכען געבוי.

phys'ical laws (פיז'-אי-קעל לאהז)
די נאטור־געזעצען.

phys'ically *adv.* (פיז'-אי-קעל-אי)
אויף א פיזיקאלישען אדער פיזישען אופן
[ניט גייסטיג אדער אינטעלעקטועל];
אין בעצוג צו פיזיק אדער נאטור־וויסענ־
שאפט.

phys'icalness *n.* (פיז'-אי-קעל-נעס)
דאס זיין פיזיקאליש אדער פיזיש.

phys'ical perfec'tion (פיז'-אי-קעל
פויר-פעק'-שאן) קערפערליכע פאלקאמענ־
הייט.

phys'ical sci'ences (פיז'-אי-קעל
סאי'-ענ-סעז) די פיזיקאלישע וויסענ־
שאפטען [די וויסענשאפטען איבער דער
טויטער נאטור, ווי פיזיק, כעמיע, אסטרא־
נאמיע, געאלאגיע א. ז. וו.].

phys'ical signs (פיז'-אי-קעל סאינז)
פיזישע צייכענס פון א קראנקהייט [די
סמנים פון א קראנקהייט וועלכע דער דאק־
טאר בעמערקט דירעקט פון דעם פיזישען
צושטאנד פון קערפער].

physi'cian *n.* (פי-זיש'-ען) א דאקטאר,
אן ארצט.

physi'ciancy *n.* (פי-זיש'-ענ-סי) די
אנשטעלונג פון א דאקטאר; די שטעלע
אדער אמט פון א דאקטאר.

physi'cian in or'dinary (פי-זיש'-ען
אין אהר'-די-נער-אי) א לייב־ארצט.

physi'cianly *a.* (פי-זיש'-ענ-לי) דאק־
טאריש, כאראקטעריסטיש פאר א דאקטאר,
וואס איז שייך צו א דאקטאר [ארצט].

physi'cianship *n.* (פי-זיש'-ענ-שיפ)
דאס אמט אדער די שטעלע פון א דאק־
טאר.

phys'icist *n.* (פיז'-אי-סיסט) א גע־
לעהרטער אין פיזיק אדער נאטור־וויסענ־
שאפט, א נאטור־פילאזאף; איינער וואס
שטרעבט צו ערקלערען דעם גרונד־פרינציפ
פון לעבען בלויז דורך פיזיקאלישע און
כעמישע געזעצען.

phys'icky *a.* (פיז'-אי-קי) ווי א מעדי־
צין, ווי א רפואה.

phys'ic-nut *n.* (פיז'-איק-נאט) דער
פורגיה־נוס אדער אבפיהר־נוס [א געווי־
סער נוס וואס זיין אויל ווערט בענוצט
אלס אבפיהר־מיטעל].

physicochem'ical *a.* (פיז-אי-קאו-
קעמ'-אי-קעל), וואס איז שייך צו פיזיק
און כעמיע; וואס איז פראדוצירט דורך
דער פעראייניגונג פון פיזיקאלישע און
כעמישע קרעפטען.

physicolog'ic *n.* (פיז-אי-קא-לאדזש'-
איק) לאגיק וואס איז בעגרינדעט דורך
פיזיק.

physicomathemat'ics *n.* (פיז-אי-
קא-מעטה-אי-מעט'-איקס) די מאטהעמא־
טישע פיזיק.

physicomen'tal *a.* (פיז-אי-קא-מענ'-
טעל) וואס איז שייך צו פיזישע און גייס־
טיגע ערשיינונגען און זייערע געגענזייטי־
גע בעציהונגען.

physicophilos'ophy *n.* (פיז-אי-קא-
פי-לאס'-א-פי) די פילאזאפיע פון דער
נאטור, פילאזאפיע בעגרינדעט אויף נא־
טור־וויסענשאפט.

physicotheol'ogy *n.* (פיז-אי-קא-טהי-
אל'-א-דזשי) טעאלאגיע [רעליגיאנס־לעה־
רע] בעגרינדעט דורך נאטור־וויסענשאפט.

phys'ics *n.* (פיז'-איקס) פיזיק, נאטור־
וויסענשאפט.

physioc'racy *n.* (פיז-אי-אק'-רע-סי)
פיזיאקראטיזם, די עקאנאמישע לעהרע פון
די פיזיאקראטען [די טעאריע, אז דאס
רייכטום פון א נאציאן בעשטעהט בלויז
אין לאנד און לאנד־פראדוקטען, אין גע־
גענזאץ צו די מערקאנטיליסטען וואס הא־
בען בעהויפטעט, אז דאס רייכטום פון א
נאציאן בעשטעהט אין געלד און אנדערע
טייערע מעטאלען. אלס ישלום־פאלגערונג
פון זייער לעהרע האבען די פיזיאקראטען
געפאדערט, אז אלע הכנסות פון שטאאט
דארפען גענומען ווערען פון לאנד דורך א
דירעקטען שטייער וואס דארף ארויפגע־
לעגט ווערען אויף לאנד־אייגענטום און
אז דער האנדעל דארף זיין פאלשטענדיג
פריי. דיעזע טעאריע האט געהאט פיעל
אנהענגער אין דער צווייטער העלפט פון
18טען יאהרהונדערט].

phys'iocrat *n.* (פיז'-אי-א-קרעט) א
פיזיאקראט, אן אנהענגער פון פיזיאקרא־
טיזם. ז. *physiocracy*

physiocrat'ic *a.* (פיז-אי-א-קרעט'-
איק) פיזיאקראטיש, וואס איז שייך צו די
לעהרען פון די פיזיאקראטען.
ז. *physiocracy*

physioc'ratism *n.* (פיז-אי-אק'-רע-
טיזם) ז. *physiocracy*

physiogen'esis *n.* (פיז-אי-א-דזשענ'-
ע-סיס) ז. *physiogeny*

physiogenet'ic *a.* (פיז-אי-א-דזשי-
נעט'-איק) ז. *physiogenic*

physiogen'ic *a.* (פיז-אי-א-דזשענ'-
איק) פיזיאגעניש, וואס איז שייך צו פי־
זיאגעניע. ז. *physiogeny*

physiog'eny *n.* (פיז-אי-אדזש'-ע-ני)

אין ביאלאגיע — די ענטוויקלונג פון די פונקציאנען פון לעבעדיגען שטאף; די וויסענשאפט אדער די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון די פונקציאנען פון לעבעדיגען שטאף.

physiog'nomer *n.* (פיז-אי-אג'-נא-מער) ז. *physiognomist*

physiognom'ic *a.* (פיז-אי-אג-נאמ'-איק) פיזיאנאמיש; וואס איז שייך צו דער פיזיאנאמיע אדער געזיכט; וואס איז שייך צו דער קונסט פון בעשטימען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע.

physiognom'ical *a.* (פיז-אי-אג-נאמ'-אי-קעל) ז. *physiognomic*

physiognom'ically *adv.* (פיז-אי-אג-נאמ'-אי-קעל-אי) לויט דער פיזיאנאמיע; לויט די כללים פון חכמת הפרצוף [די קונסט צו דערקענען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע].

physiognom'ics *n.* (פיז-אי-אג-נאמ'-איקס) ז. *physiognomy*

physiog'nomist *n.* (פיז-אי-אג'-נא-מיסט) א פיזיאנאמיסט, א קענער פון חכמת הפרצוף, איינער וואס קען בעשטימען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע.

physiognomon'ic *a.* (פיז-אי-אג-נא-מאנ'-איק) ז. *physiognomic*

physiog'nomy *n.* (פיז-אי-אג'-נא-מי) די פיזיאנאמיע, די געזיכטסציגע, דאס געזיכט; חכמת הפרצוף, די קונסט צו דערקענען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע; דאס אלגעמיינע אויסערליכע אויסזעהען פון עפעס.

physiog'ony *n.* (פיז-אי-אג'-א-ני) די ענטשטעהונג פון דער נאטור.

physiograph'ic *a.* (פיז-אי-א-גרעפ'-איק) פיזיאגראפיש, נאטור-בעשרייבענד; וואס איז שייך צו פיזיקאלישער געאגראפיע. ז. *physical geography*

physiograph'ical *a.* (פיז-אי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *physiographic*

physiograph'ically *adv.* (פיז-אי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי), אין בעצוג צו פיזיאגראפיע; פון א פיזיאגראפישען שטאנדפונקט. ז. *physiography*

physiog'raphy *n.* (פיז-אי-אג'-רע-פי) פיזיאגראפיע, די נאטור-בעשרייבונג, פיזיקאלישע געאגראפיע. ז. *physical geography*

physiol'atry *n.* (פיז-אי-אל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון די נאטור-קרעפטען.

physiol'oger *n.* (פיז-אי-אל'-א-דזשער) א נאטור-פילאזאף; איינער וואס זוכט צו ערקלערען דעם גרונד-פרינציפ פון לעבען בלויז דורך פיזיקאלישע און כעמישע געזעצע.

physiolog'ic *a.* (פיז-אי-א-לאדזש'-איק) פיזיאלאגיש, וואס איז שייך צו פיזיאלאגיע. ז. *physiology*

physiolog'ical *a.* (פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *physiologic*

physiolog'ically *adv.* (פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פיזיאלאגיע, לויט די פרינציפען פון פיזיאלאגיע. ז. *physiology*

physiolog'ical psychol'ogy (פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל סאי-קאל'-א-דזשי) פיזיאלאגישע פסיכאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פיזיאלאגישע און פסיכאלאגישע ערשיינונגען אין זייערע גענענזייטיגע בעציהונגען].

physiol'ogist *n.* (פיז-אי-אל'-א-דזשיסט) א פיזיאלאג, א קענער פון פיזיאלאגיע. ז. *physiology*

physiol'ogize *v.* (פיז-אי-אל'-א-דזשאיז) בעטראכטען אדער דיסקוטירען לויט דער נאטור פון די זאכען.

physiol'ogy *n.* (פיז-אי-אל'-א-דזשי) פיזיאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די פונקציאנען פון קערפער פון לעבעדיגע בעשעפענישען].

physiomed'icalism *n.* (פיז-אי-א-מעד'-אי-קעל-איזם) די מעדיצינישע טעאריע, אז צום היילען זאלען געברויכט ווערען בלויז באטאנישע מיטלען [ווי גראזען, פלאנצען א. ד. ג.], אויסשליסענדיג גיפטיגע.

physiophilos'ophy *n.* (פיז-אי-א-פי-לאס'-א-פי) נאטור-פילאזאפיע.

physios'ophy *n.* (פיז-אי-אס'-א-פי) די מיסטישע לעהרע וועגען די סודות פון דער נאטור.

physique' *n.* (פי-זיק') דער פיזישער געבוי פון א לעבעדיגער בעשעפעניש, בעזונדערס פון א מענשען.

He has developed a very fine **physique.**

phys'itheism *n.* (פיז'-אי-טהי-איזם) דאס צושרייבען צו גאט פיזישע און קערפערליכע פארמען.

phy'tiform *a.* (פאי'-טי-פארם) וואס איז ענהליך צו א פלאנצע.

phytiv'orous *a.* (פאי-טיוו'-א-ראס) וואס עסט פלאנצען אדער גראז.

phytobiol'ogy *n.* (פאי-טא-באי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון ביאלאגיע וואס פערנעהמט זיך מיט דעם לעבען פון פלאנצען.

phytochem'ical *a.* (פאי-טא-קעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פלאנצען-כעמיע.

phytochem'istry *n.* (פאי-טא-קעמ'-איס-טרי) פלאנצען-כעמיע [די כעמיע פון פלאנצען].

phytogen'esis *n.* (פאי-טא-דזשענ'-ע-סיס) ז. *phytogeny*

phytogenet'ic *a.* (פאי-טא-דזשי-נעט'-איק) פון דער אבשטאמונג פון פלאנצען; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון פלאנצען.

phytogenet'ical *a.* (פאי-טא-דזשי-נעט'-אי-קעל) ז. *phytogenetic*

phytog'eny *n.* (פאי-טאדזש'-ע-ני) די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון פלאנצען.

phytogeograph'ic *a.* (פאי-טא-דזשי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער געאגראפישער פערשפרייטונג פון פלאנצען.

phytogeograph'ical *a.* (פאי-טא-דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *phytogeographic*

phytogeog'raphy *n.* (פאי-טא-דזשי-אג'-רע-פי) די געאגראפישע פאנאנדערטיילונג פון פלאנצען.

phytog'rapher *n.* (פאי-טאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט און קלאסיפיצירט פלאנצען.

phytograph'ic *a.* (פאי-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו פלאנצען-בעשרייבונג.

phytograph'ical *a.* (פאי-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *phytographic*

phytog'raphy *n.* (פאי-טאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון פלאנצען.

phy'toid *a.* (פאי'-טאיד) פלאנצען-ארטיג, פלאנצען-פערמיג.

phy'tolite *n.* (פאי'-טא-לאיט) א פערשטיינערטע פלאנצע.

phytolithol'ogy *n.* (פאי-טא-לי-טהאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פלאנצען.

phytolog'ical *a.* (פאי-טא-לאדזש'-אי-קעל) באטאניש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען פלאנצען.

phytol'ogist *n.* (פאי-טאל'-א-דזשיסט) א באטאניקער, א קענער אין דער וויסענשאפט, וועלכע בעהאנדעלט פלאנצען.

phytol'ogy *n.* (פאי-טאל'-א-דזשי) באטאניק, פלאנצען-לעהרע.

phyton'omy *n.* (פאי-טאנ'-א-מי) די פיזיאלאגיע פון פלאנצען, די לעהרע און געזעצען וועגען דעם וואוקס פון פלאנצען.

phytopathol'ogy *n.* (פאי-טא-פע-טהאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען פלאנצען-קראנקהייטען.

phytoph'agan *a. and n.* (פאי-טאפ'-ע-גען) וואס עסט פלאנצען; א חיה וואס עסט פלאנצען.

phytoph'agous *a.* (פאי-טאפ'-ע-גאס) וואס עסט פלאנצען, וואס נעהרט זיך מיט פלאנצען.

phytoph'agy *n.* (פאי-טאפ'-ע-דזשי) די געוועהנהייט אדער די נאטור זיך צו נעהרען מיט פלאנצען.

phyto'sis *n.* (פאי-טאו'-סיס) דאס פערהאנדען זיין פון פלאנצען-פאראזיטען אדער די קראנקהייט וואס ווערט דורך זיי פערורזאכט צו פלאנצען.

phy'totaxy *n.* (פאי-טא-טעק-סי) די וויסענשאפט וועגען דער קלאסיפיצירונג פון פלאנצען, סיסטעמאטישע באטאניק.

phytot'omy *n.* (פאי-טאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון פלאנצען, די צוגליעדערונג פון פלאנצען.

Phytozo'a *n.* (פאי-טא-זאו'-א) די פלאנצען-ענהליכע טהיערע [ווי די קאראלען, שוואמען א. ד. ג.].

phytozo'an *a. and n.* (פאי-טא-זאו'-ען) פלאנצען-ענהליך [וועגען טהיערע]; א פלאנצען-ענהליך חיה'לע.

phyz *n.* (פיז) ז. *phiz*

pi *n. and v.* (פאי) דרוק-שריפט וואס איז צוזאמענגעווארפען און אויסגעמישט אין אונארדנונג; צוזאמענווארפען דרוק-שריפט אין אונארדנונג.

pi'a *n.* (פאי'-א) ז. *pia mater*

piace'vole *a.* (פיע-טשיי'-וואו-לע) אין מוזיק — לעבעדיג, זיס-קלינגענד [בעצייכנענד ווי אזוי א געוויסע שטיק דארף געשפיעלט ווערען].

piac'ular *a.* (פאי-עק'-יו-לאר) פערגלעטענד, אדער גוט-מאכענד [א זינד]; וואס איז מכפר; וואס פאדערט תשובה אדער חרטה; זינדיג; פערדארבען; פערברעכעריש.

piac'ulous *a.* (פאי-עק'-יו-לאס) ז. *piacular*

piaffe' *v.* (פי-עף') באלאנסירען מיט די פיס, שטאלץ טרעטען [וועגען א פערד].

piaf'fer *n.* (פי-עפ'-ער) דאס באלאנסירען, דאס שטאלץ טרעטען [פון א פערד].

pi'al *a.* (פאי'-על) וואס איז שייך צום דינעם הייטעל, וואס בעדעקט דעם מארך [פון קאפ און פון רוקען].

pi'a ma'ter (פאי'-א מיי'-טער) דאס דינע הייטעל וואס בעדעקט דעם מארך פון קאפ און פון רוקען.

piana'ta *n.* (פי-א-נא'-טא) א קליינע מאשין-פיאנא, אויף וועלכער מען שפיעלט אין די גאסען.

pianette' *n.* (פי-ע-נעט') א קליינע פיאנא.

piangen'do *a.* (פיען-דזשענ'-דא) אין מוזיק — קלאגענד [אן אנווייזונג ווי אזוי צו שפיעלען א געוויסע שטיק].

piani'no *n.* (פי-ע-ני'-נאו) א פיאנינא, א פיאנא.

pian'ism *n.* (פי-ענ'-איזם) דאס שפּיעלען פיאנא.

pianis'simo *adv.* (פי-ע-ניס'-אי-מאו) אין מוזיק — זעהר שוואך, זעהר שטיל.

pian'ist *n.* (פי-ענ'-איסט) א פיאניסט, א קלאוויר-שפּיעלער.

pia'no *a.* (פיא'-נאו) אין מוזיק — שוואך אדער שטיל.

pian'o *n.* (פי-ענ'-או) א פּארטעפּיאנא, א פיאנא.

pian'o-case *n.* (פי-ענ'-או-קיים) דער הילצערנער קאסטען, אין וועלכען עס געפינט זיך דער מעכאניזם פון א פיאנא.

pian'o-cov'er *n.* (פי-ענ'-או-קאוו'-ער) דאס ציכעל וואס בעדעקט א פיאנא.

pian'oforte *n.* (פי-ענ'-או-פאורט) א פּארטעפּיאנא.

pian'ograph *n.* (פי-ענ'-א-גרעף) ז. *music-recorder*

piano'la *n.* (פי-ע-נאו'-לא) א פיאנאלא [א פיאנא וואס קען אויף שפּיעלען אויטאמאטיש].

pian'o-play'er *n.* (פי-ענ'-או-פליי'-ער) א פיאנא-שפּיעלער; א פארריכטונג צו ערמעגליכען פאר א פיאנא צו שפּיעלען אויטאמאטיש.

pian'o-school *n.* (פי-ענ'-או-סקוהל) א שוהל וואו מען לערענט שפּיעלען פיאנא; א מעטאדע אדער סיסטעם פון שפּיעלען פיאנא; דאס בוך פון אזא מעטאדע אדער סיסטעם.

pian'o-score *n.* (פי-ענ'-או-סקאור) געשריבענע אדער געדרוקטע נאטען פאר זינגען מיט דעם אקאמפּאנימענט פון א פיאנא.

pian'o-stool *n.* (פי-ענ'-או-סטוהל) א ספּעציעלער שטוהל צו זיצען ביים פיאנא בעת'ן שפּיעלען.

pian'o-violin' *n.* (פי-ענ'-או-וואי-א-לין') ז. *harmonichord*

pias'saba *n.* (פי-עס'-ע-בא) ז. *piassava*

pias'sava *n.* (פי-עס'-ע-ווא) די פיאסאווא [אזא זיד-אמעריקאנישע פּאלמע, וואס פון איהרע בלעטער-פּעדים אדער פאזערען ווערען געמאכט שטריק און בעזימער]; די פאזערען פון דיעזער פּאלמע.

Piassava

pias'ter *n.* (פי-עס'-טער) א פיאסטער, א טערקישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 4½ אמעריקאנער סענט; א שפּאנישער דאלאר.

pias'tre *n.* (פי-עס'-טער) ז. *piaster*

piaz'za *n.* (פי-עז'-א) א זיילען-גאנג, א גאלערעע; א פיאצא, אן אפענער פּלאץ אין א שטאדט ארומגערינגעלט מיט געביידע אדער זיילען.

pib'ble-pab'ble *n.* (פיב'ל-פעב'ל) פּלוידעריי; דברים בטלים.

pi'broch *n.* (פי'-בראך) שאטלענדישע קריגס-מוזיק.

pi'ca *n.* (פאי'-קא) ציצערא [א זארט דרוק-שריפט פון 12 פונקטען]; א סאראקע [א מין ראב]; אן אוננארמאלער אפּעטיט, ווען דער מענש עסט אזעלכע זאכען ווי ליים, קויהלען א. ד. ג.

picador' *n.* (פיק-ע-דאור') א פיקאדאר [איינער פון די, וואס שטעכען און רייצען אויף אן אקס אלס אנפאנג פון אקסען-קאמפּף אין א צירק].

pic'amar *n.* (פיק'-ע-מאר) דער ביטערער עסענץ פון טער.

pic'ard *n.* (פיק'-ארד) א מין שוך מיט הויכע קנאפּעל, וועלכע מענער פלעגען טראגען אין אנהויב פון 18טען יאהרהונדערט.

picaresque' *a.* (פיק-ע-רעסק') וואס בעשעפטיגט זיך מיט רויבער, גנבים אדער וואַנטוריסטען [וועגען ליטעראַרישע ווערק].

picaroon' *n.* (פיק-ע-רוהן') א פיראט, א ים-רויבער; א בעטריגער; אן אוואנטוריסט.

picayune' *n. and a.* (פיק-ע-יוהן') א קליינע מטבע; קליין; נישט ווירדיג.

picayu'nish *a.* (פיק-ע-יוה'-ניש) קליינליך, אונבעדייטענד, נישט ווירדיג.

pic'cage *n.* (פיק'-עדזש) דאס געצאהלט וואס וואנדערענדע אקטיארען פלעגען צאהלען פאר דער ערלויבניש אויפצושטעלען א ביהנע אויף א מארק אדער יריד.

pic'calilli *n.* (פיק'-ע-ליל-אי) א ראסעל פון געמישטע גרינסען, ווי אוגערקעס, ציבעלעס א. ז. וו.

pic'caninny *n.* (פיק'-ע-נינ-אי) ז. *pickaninny*

piccheta'to *a.* (פיק-קע-טא'-טא) אין מוזיק — פּיטשעטאטא, אבגעהאקט. [וועגען די בעוועגונגען פון דעם בויגען אויף די סטרונעס פון א פידעל אדער פון אן עהנליכען אינסטרומענט].

pic'colo *n.* (פיק'-א-לאו) דער פיקאלא, א קליינע פליוט [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

pice *n.* (פאיס) א קליינע קופערנע מטבע אין אסט-אינדיען [זי האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר ¾ פון אן אמעריקאנער סענט].

pi'ceous *a.* (פיש'-יאס) פּעך-שווארץ; שווארץ מיט א שוואכער טונקעל-רויטער שאטירונג.

pichicia'go *n.* (פיטש-אי-סי-א'-גאו) אזא קליינע ארמאדילא אדער פּאנצער-טהיער. ז. *armadillo*

pick *v. and n.* (פיק) פּיקען, אויספּיקען [א לאך]; אויסקלייבען, אויסוועהלען; אויסטיילען אדער אבטיילען פון עפּעס; אבריסען; ארויסנעהמען עפּעס בגנבה מיט די פינגער; ארויס'גנב'ענען פון טאש; פּאנאנדערטיילען אדער פּאנאנדערנעהמען עפּעס מיט די פינגער אדער מיט א קליינעם אינסטרומענט: עפענען א שלאס אהן א שליסעל [מיט א קרוטשעק]; פליקען: רייסען [בלומען א. ז. וו.]; צופּען; קלאפּען אויף עפּעס מיט א שטאכעל אדער מיט'ן שנאבעל; משאמקען ביים עסען, קייען אהן אפּעטיט; לאטכענען עפּעס; וועק'גנב'ענען; א שפּיץ-האמער; אן אינסטרומענט צו האקען אדער גראבען; א פּיקע, א קירקע; א קרוטשעק צו עפענען א שלאס אהן א שליסעל; די קוואנטיטעט פון אבגעשניטענע תבואות, וועלכע מען קלייבט אויף מיט די הענד אין א געוויסער צייט; אין דרוקעריי — פּסלת אדער אונרייניגקייטען וואס קלייבען זיך אן אויף דער דרוק-שריפט פון די וואלען נאך'ן דרוקען; דער בעסטער אויסוואהל; אבגעקליבענע זאך.

pick'aback *adv.* (פיק'-ע-בעק) טראגענדיג באראנטשיק; זיצענדיג רייטענד אויף די פּלייצעס אדער אקסלען.

pick acquaint'ance (פיק ע-קהווינט'-ענס) מאכען בעקאנטשאפט.

pick'aninny *n.* (פיק'-ע-נינ-אי) אן עופה'לע, א קליין קינד [בעזונדערס ביי די נעגערס].

pick'apack *adv.* (פיק'-ע-פעק) ז. *pickaback*

pick a quar'rel (פיק ע קהוואר'-על) משעפּענען זיך, זוכען מחלוקות.

pick at (פיק עט) נאגען, טאטשען שטענדיג מיט שטראף-רייד.
She always picks at the child.

pick'ax *n.* (פיק'-עקס) ז. *pickaxe*

pick'axe *n.* (פיק'-עקס) א קירקע, א שפּיץ-האק.

pick'back *adv.* (פיק'-בעק) אויף'ן רוקען; טראגענדיג באראנטשיק.

picked *a.* (פיקט) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען; אבגעריסען [פּרוכט פון בוימער, בלומען פון שטענגלער א. ז. וו.].

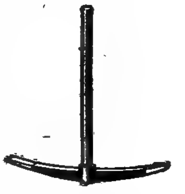
Pickaxe

pick'ed *a.* (פיק'-עד) געשפּיצט; שטעכיג, בעדעקט מיט שטאכלען.

pick'er *n.* (פיק'-ער) איינער וואס קלייבט עפּעס אויף; אין דרוקערייען — אן ארבייטער וואס נעהמט ארונטער דעם אנגעקליבענעם שמוץ אויף די דרוק-פּלאטען נאך'ן דרוקען; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו רייסען, פּאנאנדערטיילען אדער אבקלייבען; א קעשעניק, א גנב.

pick'erel *n.* (פיק'-ע-רעל) א מין העכט.

Pickerel

pick'eridge *n.* (פיק'-ע-רידזש) א געשוויר אויף'ן רוקען פון פיה.

pick'et *n. and v.* (פיק'-עט) א שפּיציגער פּלאקען; א שטאקעט; א פעלד-וואך [ביי מיליטער]; א פּיקעט, א קליינער אטריאד סאלדאטען וואס ווערען ארויסגעשיקט אויסצושפּיאנען די לאגע פון שונא; א גרופּע שטרייקענדע ארבייטער וואס ווערען ארויסגעשיקט ניט צו דערלאזען שטרייק-ברעכער צו ארבייטען; אן ארט שטראף, וואס איז בעשטאנען אין דעם וואס מען פלעגט דעם בעשטראפטען שטעלען אויף איין פוס אויף א שפּיציגען שטעקען; ארומצאמען מיט א

שטאקעט; שטעלען אויף דער וואך; צובינדען צו א פלאקען [ווי א פערד].

pick'et-fence' *n.* (פיק'-עט-פענס') א צאם פון פערשפיצטע פלעקער.

pick'et-guard *n.* (פיק'-עט-גארד) די פעלד-וואך [א וואך פון רייטענדע און פוס-סאלדאטען וועלכע דארפען זיין גרייט אין פאל פון א טרעוואגע].

pick fault (פיק פאהלט) זוכען חסרונות, טשעפען זיך צו קלייניגקייטען.

pick'ing *n.* (פיק'-אינג) דאס פיקען; דאס פליקען, דאס צופען; דאס אויסקלייבען, דאס אויסוועהלען; די פערענדיגונג פון געוועבטען שטאף דערמיט, וואס מען רייניגט עס אב פון די קניפלעך; דאס גנב'ענען, דאס לאטכענען; דאס אראבנעהמען די אנגעקליבענע שמוץ פון דרוק-פלאטען; א גוט דורכגעברענטער ציעגעל.

pick'ings *n.* (פיק'-אינגז) זאכען וואס מען קען אויפקלייבען אדער אויסקלייבען; צוריבענע מושלען פון אויסטערס, וועלכע מען בענוצט אין מאכען א שפאציער-וועג אדער אלעע.

pick'le *n. and v.* (פיקל) ראסעל; זאלץ-וואסער; גרינסען [אוגערקעס, ציבעלעס א. ד. ג.] איינגעזייערטע אין עסיג; א זויערע אוגערקע; אן ארומגעצאמט שטיק לאנד; אן אונאנגענעהמע לאגע, א פערלעגענהייט; א ווילדער יונג, א קונדס, אן אונרוהיג קינד; איינזאלצען, איינזייערען אין עסיג, מארינירען.

pick'le-cured *a.* (פיק'ל-קיורד) איינגעזאלצען, איינגעזייערט, מארינירט.

pickled *a.* (פיקלד) איינגעזייערט אין עסיג.

pick'led cu'cumbers (פיקלד קיו'-קאמ-בערז) זויערע אונגערקעס.

pick'led rogue (פיקלד ראוג) א ביטערער יונג, א חברה-מאן, א באנדיט.

pick'le-her'ring *n.* (פיק'ל-הער'-אינג) א מארינירטער הערינג.

pick'le-manufac'turer *n.* (פיק'ל-מענ-יו-פעק'-טשור-ער) א פערלעגער פון שלעכט אויסגעשטאטעטע ווערק.

pick'le pic'tures (פיקל פיק'-טשורז) נאכמאכען אלטע בילדער און פערקויפען זיי אלס אריגינעלע.

pick'ling-tub *n.* (פיק'-לינג-טאב) א מאריניר-פאס, א ראסעל-פאס.

pick'lock *n.* (פיק'-לאק) א נאכגעמאכטער שליסעל פון א גנב; א קרוטשיק צו עפענען שלעסער; א גנב וואס ברעכט אויף שלעסער; די בעסטע אויסגעקליבענע וואל.

pick'man *n.* (פיק'-מען) איינער וואס ארבייט מיט א קירקע אדער מיט א שפיץ-האמער.

pick'maw *n.* (פיק'-מאה) די שווארצקעפיגע אדער לאכענדע מעווע. ז. ***gull***

pick'-me-up *n.* (פיק'-מי-אפ) אן אויפרעגענדער געטראנק.

pick'mire *n.* (פיק'-מאיר) ז. ***pickmaw***

pick off (פיק אף) ציעלען זיך אויף איינעם און טויטען אדער פערוואונדען איהם.

pick one's way (פיק וואנז וועיי) אויסקלייבען דעם וועג, געהן זעהר פארזיכטיג.

pick out (פיק אוט) אויסשניידען, אויסהאקען, אויסרייסען; אויסגעפינען, ארויסנעהמען; אויסוועהלען, אויסקלייבען.

pick'pack *adv.* (פיק'-פעק) ז. ***pickaback***

pick'penny *n.* (פיק'-פענ-אי) א קארגער יונג.

pick'pocket *n.* (פיק'-פאק-עט) א קעשעניק, א קעשענע-גנב, א בייטעל-שניידער; א מין גוילדעס מיסט-גראז מיט ווייסע בליטהען.

pick pock'ets (פיק פאק'-עטס) גנב'ענען פון די קעשענעס.

pick'-poin'ted *a.* (פיק'-פאינ'-טעד) וואס האט א שפיץ ווי פון א קירקע [וועגען געוויסע האמערס און העק].

pick'purse *n.* (פיק'-פוירס) ז. ***pickpocket***

pick'rell *n.* (פיק'-רעל) ז. ***pickerel***

pick straws (פיק סטראהז) קלייבען שטרוי, אומזיסט בעמיהען זיך.

pick up (פיק אפ) אויפהויבען א זאך; זיך ערהויבען, אננעהמען זיך מיט מוטה: אויפקלייבען; פאנאנדערקלייבען איינציגווייז [ווי ביי פאנאנדערקעמען האר אדער פלאקס].

pick up informa'tion (פיק אפ אינ-פאר-מיי'-שאן) ערווערבען ידיעות אדער קענטניסע; אנזאמלען ביסלעכווייז אדער ביי געלעגענהייטען אינפארמאציאנען אדער קענטניסע.

pick'wick *n.* (פיק'-הוויק) אן אינסטרומענט אבצוקנייפען אנגעברענטע קנויטען פון די אלטפרענקישע נאכט-לאמפען; א שלעכטער ציגאר.

Pickwick'ian *a.* (פיק-הוויק'-אי-ען) וואס איז ענליך צו פיקוויק'ען [דער העלד פון דיקענס'עס ראמאן "פיקוויק'ס פאפיערען"].

Pickwick'ian sense (פיק-הוויק'-אי-ען סענס) ניט קיין ריכטיגע, נאר א קינסטליך געדרעהטע, אויסגע'פשטל'טע בעדייטונג פון ווארט.

pic'nic *n. and v.* (פיק'-ניק) א פיקניק, א מאיאוועקע [אן ארויספאהר פון א קאמפאניע מענשען אונטער דער שטאדט צו פערברייגנען אויף דער פרייער לופט]; א גוט שטיקעל צייט; עטוואס וואס עס קומט אן לייכט; ארויספאהרען אויף א פיקניק.

pic'nicker *n.* (פיק'-ניק-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פיקניק. ז. ***picnic***

pic'nic par'ty (פיק'-ניק פאר'-טי) א פיקניק-געזעלשאפט, א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס צו אונטערהאלטען זיך אויף דער פרייער לופט.

picotee' *n.* (פיק-א-טיע') א מין גארטען-נעלקע. ז. ***carnation***

pic'ric *a.* (פיק'-ריק) וואס איז שייך צו פיקרין [א ביטערער כעמישער שטאף].

pic'ric ac'id (פיק'-ריק עס'-איד) פיקרין-זויערע [א כעמישער שטאף וואס ווערט געברויכט צו פארבען וואל אדער זייד אין א געלבען קאליר].

pic'rin *n.* (פיק'-רין) דאס פיקרין [א ביטערער כעמישער שטאף].

pic'rolite *n.* (פיק'-רא-לאיט) דער פיקראליט [א מין גרינער מינעראל].

pic'romel *n.* (פיק'-רא-מעל) א ביטערער שטאף וואס בעקומט זיך פון גאל.

picros'mine *n.* (פיק-ראס'-מין) דער פיקראסמין [א מינעראל וואס לאזט פון זיך ארויס א ביטערען גערוך ווען מען בענעצט איהם].

Pict *n.* (פיקט) די פיקטען, א פארצייטיג קעלטיש פאלק אין קאלעדאניען [שאטלאנד], וואס פלעגט אפט אנפאלען אויף די רוימישע פראווינצען אין ענגלאנד.

Pic'tish *a.* (פיק'-טיש) פיקטיש, וואס איז שייך צו די פארצייטיגע פיקטען. ז. ***Pict***

pic'tograph *n.* (פיק'-טא-גרעף) סימבאלישע אדער היעראגליפישע צייכנונגען וואס בעצייכנען א געוויסען געדאנק אדער אידעע. ז. ***hieroglyph***

pictograph'ic *a.* (פיק-טא-גרעפ'-איק) בעצייכנענד געוויסע געדאנקען אדער אידעען מיט סימבאלען אדער היעראגליפישע צייכענס.

pictog'raphy *n.* (פיק-טאג'-רע-פי) דאס בעצייכנען געדאנקען און אידעען מיט סימבאלישע אדער היעראגליפישע צייכענס.

picto'rial *a.* (פיק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו בילדער אדער צייכנונגען; מאלעריש, בילדעריש; מיט בילדער, מיט אילוסטראציאנען.

picto'rially *adv.* (פיק-טאו'-רי-על-אי) אויף א מאלערישען, בילדערישען אדער אילוסטרירטען שטייגער.

pictor'ic *a.* (פיק-טאר'-איק) ז. ***pictorial***

pictor'ical *a.* (פיק-טאר'-אי-קעל) ז. ***pictorial***

pic'turable *a.* (פיק'-טשו-רעבל) וואס קען געמאלט ווערען, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד.

pic'tural *a.* (פיק'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו בילדער; וואס איז פארגעשטעלט דורך בילדער.

pic'ture *n. and v.* (פיק'-טשור) א בילד, אן אויסגעמאלטע זאך; א פארשטעלונג; א פארטרעט; פארשטעלען אין א בילד; מאלען; שילדערען.

pic'ture-book *n.* (פיק'-טשור-בוק) א בילדער-בוך; אן אילוסטרירטעס בוך.

pic'ture-dea'ler *n.* (פיק'-טשור-דיע'-לער) א בילדער-הענדלער.

pic'ture-draw'er *n.* (פיק'-טשור-דראה'-ער) א מאלער.

pic'ture-draw'ing *n.* (פיק'-טשור-דראה'-אינג) בילדער-מאלעריי.

pic'ture-frame *n.* (פיק'-טשור-פריים) א בילד-ראהם.

pic'ture-gal'lery *n.* (פיק'-טשור-געל'-ע-רי) א בילדער-גאלעריע, א בילדער-זאאל.

pic'ture-room *n.* (פיק'-טשור-רוהם) ז. ***picture-gallery***

picturesque' *a.* (פיק-טשו-רעסק') מאלעריש, בילדעריש-שעהן, רייצענד, ראמאנטיש.

picturesque'ly *adv.* (פיק-טשו-רעסק'-לי) אויף א מאלערישען, שעהנעם, אנציהענדען אופן.

picturesque'ness *n.* (פיק-טשו-רעסק'-נעס) דאס זיין בילדעריש-שעהן; דאס זיין מאלעריש, אנציהענד.

pic'ture-wri'ting *n.* (פיק'-טשור-ראי'-טינג) דאס פארשטעלען געדאנקען און אידעען דורך בילדער און סימבאלישע צייכנונגען.

pic'ulet *n.* (פיק'-יו-לעט) א מין האלץ-פיקער [אזא פויגעל].

pid'dle *v.* (פידל) זיך בעשעפטיגען מיט קלייניגקייטען; לאזען אוריז, פישען [א קינדישער אויסדרוק].

pid'dler *n.* (פיד'-לער) איינער וואס גיט זיך אב מיט קלייניגקייטען.

pid'dling *a.* (פיד'-לינג) וואס גיט זיך אב מיט קלייניגקייטען; קליין, אונבעדייטענד.

Pidg'in-Eng'lish *n.* (פידזש'-אינ-

אינג'-ליש) אין ענגלישער זשארגאן וואס איז צוזאמענגעמישט מיט כינעזישע, פארטוגעזישע און מאלאאישע ווערטער. ווערט געברויכט אין די פארטען און האנדעלסשטעדט פון כינא און וויטען מזרח.

pie *n.* (פאי) א פאשטעט [א טייג־געבעק געפילט מיט פרוכט]; טארט; א סאראקע, א קראהע [א מין פויגעל]; צומישטע דרוק־שריפט; די קלענסטע קופערנע מטבע אין ענגליש־אינדיען.

pie'bald *a.* (פאי'-באהלד) פערשיעדען־פארביג [ווענען דעם קאליר פון א פערד]; אויסגעמישט, פערשיעדענארטיג; פון פערשיעדענע מינים.

piece *n. and v.* (פיעס) א שטיק, א שטיקעל; אן אבגעבראכענער טייל, א ברעקעל; אן אבטיילונג; א מוסטער, א בילד פון עפעס; א מטבע; א ביקס; אן ארטיסטיש אדער ליטעראריש ווערק; א בעזונדער שטיקעל ארבייט; א שטיק לאנד; א פעשקע [אין שאך אדער דאמקעס־שפיעל]; פעראייניגען, צוזאמענבינדען; גאנץ מאכען; פערלאטען; פעררירכטען.

piece'-bro'ker *n.* (פיעס'-בראו'-קער) איינער וואס קויפט אויף ביי שניידער די רעשטלעך און אבפאל־שטיקלעך פון געוואנד.

pieced *a.* (פיעסט) פערלאטעט, גאנץ געמאכט; פעררירכט.

pièce de résistance' (פיעים דע ריי-זיס-טאנס') דאס וויכטיגסטע שטיק, די הויפטזאך פון עפעס.

piece'-dyed *a.* (פיעס'-דאיד) געפארבט אין שטיק [ווענען צייג, וועלכען מען האט געפארבט שוין נאך'ן וועבען].

piece'-goods *n.* (פיעס'-גודז) שטיקווארע [צייג, וועלכע מען פערקויפט אין גאנצע געוועבטע שטיקער, ניט אבשניידענדיג פון זיי].

piece in (פיעס אין) איינזעצען, איינפאסען.

piece'less *a.* (פיעס'-לעס) ניט געמאכט פון בעזונדערע שטיקער; גאנץ, פון איין שטיק.

piece'meal *a. and adv.* (פיעס'-מיעל) אין שטיקער: פון בעזונדערע טיילען; שטיקלעכווייז, ביסלעכווייז; שטופענווייז.

piece of eight (פיעס אוו אייט) דער שפאנישער דאלאר [ענטהאלט 8 רעאלען].

piece out (פיעס אוט) אויסבילדען אדער פערלענגערען עפעס, צוגעבענדיג א שטיק צו א שטיק.

They found it hard to **piece out** the garment.

pie'cer *n.* (פיע'-סער) אין א שפין־פאבריק — א איינגעל אדער מיידעל, וואס בינדט צונויף די פאנאנדערגעריסענע פאדים.

piece up (פיעס אפ) אויסלאטען, פעררירכטען עפעס; אויסבילדען עפעס פון צונויפגעלעגטע שטיקלעך.

peice'-work *n.* (פיעס'-הוואירק) שטיקארבייט.

piece'-wor'ker *n.* (פיעס'-הוואיר'-קער) א שטיק־ארבייטער [אן ארבייטער וואס בעקומט זיינע שכירות ניט פון טאג אדער וואך, נאר פון שטיק].

pie'-crust *n.* (פאי'-קראסט) די אויבערשטע פערהארטעוועטע קארקע [סקארינקע] פון א פאשטעט.

pied *a.* (פאיד) פערשיעדען־פארביג, פערשיעדען־פארביג געפלעקט; געפלעקט.

pied'-fort' *n.* (פיעי'-פאהר') א פורעם אדער מאדעל פון א מטבע וואס איז דיקער ווי די געוועהנליכע מטבעות פון דעמזעלבען מין, וועלכע זיינען אין געברויך.

Piedmontese' *a. and n.* (פיעד-מאנ-טיעז') פיעמאנטעזיש, וואס איז שייך צו פיעמאנט [א געגענד אין איטאליען]; וואס איז שייך צו א געגענד ביי בערג; א פיעמאנטעזער.

pied'ness *n.* (פאיד'-נעס) פערשיעדענפארבינקייט; געפלעקטקייט.

piedouche' *n.* (פיעי-דוהש') א לייסט, אן אונטערלאגס־שטיצע אין א וואנד אדער פעדעסטאל פאר א ביוסט, פאר אן ארנאמענט א. ז. וו.

piedroit' *n.* (פיעי-דרוא') אין ארכיטעקטור — א פיער־קאנטיגע קאלאנע אין פראנט פון א וואנד, וואס האט ניט אונטער זיך קיין פעדעסטאל.

pie'-finch *n.* (פאי'-פינטש) דער בוכפינק, זיאבליק [אזא זינג־פויגעל]. ז. *chaffinch*

pie'-mag (פאי'-מעג) אן עלסטער, א סאראקע. ז. *magpie*

pie'man *n.* (פאי'-מען) א בעקער אדער הענדלער פון פאשטעטען אדער פרוכט־קוכענס.

pie'-nan'ny *n.* (פאי'-נעג'-אי) אן עלסטער, א סאראקע. ז. *magpie*

pie'-plant *n.* (פאי'-פלענט) גארטען־רעבארבער [א מין זיסע פלאנצע וואס מען געברויכט אין פאשטעט]. ז. *rhubarb*

pie'poudre *n.* (פאי'-פאו-דער) ז. *piepowder*

pie'powder *n.* (פאי'-פאו-דער) א פארצייטיגער מארק אדער יאריד־געריכט אין ענגלאנד [בלויז פאר קלאגען וואס האבען געהאט א שייכות מיט'ן יאריד].

pie'powdered *a.* (פאי'-פאו-דערד) מיט פערשטויבטע פיס.

pier *n.* (פיער) א האפען־וואנד, א האפען־דאמבע, א לאנדונגס־פלאץ; א זייל, א סלופ [אויף וועלכען מען הייננט אויף א טהיר, א שטיץ־זייל ביי א בריק א. ז. וו.]; א פעררירכטונג פעסטצוהאלטען פיזיקאלישע אינסטרומענטען [אין לאבאראטאריעס און אבזערוואטאריעס]; א טייל פון א וואנד צווישען צוויי טהירען אדער צוויי פענסטער.

pier'age *n.* (פיער'-איידזש) דאס־געלד, האפען־געלד [אבצאהל פאר'ן רעכט זיך צו בענוצען מיט א האפען־דאמבע אדער לאנדונגס־פלאץ].

pierce *v.* (פיערס) 1. דורכשטעכען; דורכבויערען, דורכדרינגען; איינדרינגען; 2. דורכנעהמען, ריהרען, ארויסרופען געוויסע געפיהלען.

2. His speech **pierced** the heart of all who heard him.

pier'ceable *a.* (פיער'-סעבל) דורכדרינגליך, וואס קען דורכגעדרונגען ווערען אדער דורכגעשטאכען ווערען; וואס קען געריהרט ווערען [פון געפיהלען].

pierced *a.* (פיערסט) דורכגעשטאכען, דורכגעדרונגען; געלעכערט; געריהרט [פון געפיהלען].

pierced work (פיערסט הוואירק) בעפוצונגען אדער ארנאמענטען וואס דער מוסטער איז געמאכט אין אויסגעשטאכענע לעכלעך.

pier'cel *n.* (פיער'-סעל) א פעסעל־בויערער [אן אינסטרומענט צו מאכען לעכער אין פעסלעך].

pier'cer *n.* (פיער'-סער) אן איינדרינגער; א דורכבויערער, איינער וואס שטעכט דורך אדער בויערט דורך; אן אינסטרומענט צו בויערען אדער דורכשטעכען; א בויערער, א דריל; דער שטאכעל ביי אינזעקטען.

pier'cing *n. and a.* (פיער'-סינג) 1. דורכדרינגונג, דורכשטעכונג; דאס אויסזעגען א מוסטער אדער אוזאר אין מעטאל; 2. דורכשטעכענד; 3. דורכדרינגענד; שארף; 4. ריהרענד.

3. Piercing eyes. 4. A piercing cry.

pier'cingly *adv.* (פיער'-סינג-לי) שארף, דורכדרינגענד.

pier'cingness *n.* (פיער'-סינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, שארפקייט.

pier'cing-saw *n.* (פיער'-סינג-סאה) א גאלדשמיעד־זעגעל געברויכט ביים אויסזעגען מוסטערען אדער אוזארען אין גאלד און זילבער.

pier'-glass *n.* (פיער'-גלעס) א טריומא, א שפיעגעל וואס פערנעהמט די גאנצע וואנד צווישען צוויי פענסטער.

pie'-rhu'barb *n.* (פאי'-רוה'-בארב) גארטען־רעבארבער. ז. *rhubarb*

pier'-ta'ble *n.* (פיער'-טיי'בל) א טיש וואס שטעהט צווישען צוויי פענסטער.

pi'et *n.* (פאי'-עט) אן עלסטער, א סאראקע. ז *magpie*

Pi'etism *n.* (פאי'-ע-טיזם) פיעטיזם [די רעליגיעזע בעוועגונג פון 17טען יאהרהונדערט אין דייטשלאנד נעגען דעם דאגמאטיזם פון דער לוטעראנישער קירך. די שטרעבונג פון די פיעטיסטען איז געווען אריינצוברייננען אין דער קירך מעהר לעבען, אויפהויבונג פון רעליגיעזען געפיהל און גאטספארכטינקייט וואס קומט פון הארצען].

pi'etism *n.* (פאי'-ע-טיזם) פיעטיזם, פרומקייט, גאטספארכטינקייט; צביעות, כלומר'שדיגע פרומקייט.

Pi'etist *n.* (פאי'-ע-טיסט) א פיעטיסט. ז. *Pietism*

pi'etist *n.* (פאי'-ע-טיסט) א פיעטיסט, א פרומער, א גאטספארכטינער.

Pietis'tic *a.* (פאי-ע-טיס'-טיק) פיעטיסטיש. ז. *Pietism*

pietis'tic *a.* (פאי-ע-טיס'-טיק) פיעטיסטיש, פרום, גאטספארכטיג.

Pietis'tical *a.* (פאי-ע-טיס'-טי-קעל) ז. *Pietistic*

pietis'tical *a.* (פאי-ע-טיס'-טי-קעל) ז. *pietistic*

pi'ety *n.* (פאי'-ע-טי) 1. פיעטעט, פרומקייט, גאטספארכטינקייט; 2. איבערגעבענהייט, ליעבע [צו עלטערען, צום פאטערלאנד א. ד. ג.]

2. Filial **piety** is a natural virtue.

piezom'eter *n.* (פאי-ע-זאמ'-ע-טער) א פליסינקייטס־דרוק־מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען אויף וויפיעל פערשיעדענע פליסינקייטען קענען איינגעפרעסט ווערען]

pif'fero *n.* (פיפ'-ע-ראו) א מוזיקאלישער אינסטרומענט ענליך צו א פלייט וואס ווערט געברויכט אין געוויסע געגענדען אין איטאליען און טיראל.

pif'fle *v. and n.* (פיפל) טהאן עפעס פויל, פוילענצען: ריידען נארישקייטען; נארישקייטען; פלוידעריי.

All this talk is **piffle**.

pif'fler *n.* (פיפ'-לער) איינער וואס פערברייננט די צייט אין נארישקייטען; א פלוידערער.

pif'fling *a.* (פיפ'-לינג) אונוויכטיג; נאריש.

pig *n. and v.* (פיג) א חזיר [הויפטזעכליך א יונגער]; חזיר־פלייש; א בלאק, א שטיק מעטאל; א געוויכט פאר בליי

[פון 301 פונט]; נעבעהרען חזירים'לעך; לעבען אדער האנדלען ווי חזירים.
pig'-deer *n.* (פיג'-דיער) דער הארז; שווייז, דער ווילדער אסט-אינדישער חזיר. ז. *horned hog*
pig'eon *n. and v.* (פידזש'-אן) א טויב; א נאר; א תם, איינער וועמען עס איז לייכט צו בעשווינדלען; אבנארען, בעשווינדלען [הויפטזעכליך אין קארטענ שפיעלען].
pig'eon-breast *n.* (פידזש'-אן-ברעסט) א ברוסט פון א טויב; א טויבען-ברוסט [אוננארמאל ארויסגעבויגענע ברוסט-ביינער].
pig'eon-breas'ted *a.* (פידזש'-אן-ברעס-טעד) מיט אוננארמאל-ארויסגעבויגענע ברוסט-ביינער.
Pig'eon-Eng'lish *n.* (פידזש'-אן-אינג'-ליש) ז. *Pidgin-English*
pig'eon-express' *n.* (פידזש'-אן-עקס-פרעס') א טויבען-פאסט [בריעף געשיקט דורך טויבען].
pig'eon-fan'cier *n.* (פידזש'-אן-פענ'-סי-ער) א טויבען-ציכטער, איינער וואס האלט אדער האדעוועט טויבען.
pig'eonfoot *n.* (פידזש'-אן-פוט) נערא-ניום [א מין בלום].
pig'eon-goose *n.* (פידזש'-אן-גוהס) אזא אויסטראלישע גאנז.
pig'eon-hawk *n.* (פידזש'-אן-האהק) אזא קליינער פאלק-פויגעל [סאקאל].
pig'eon-hear'ted *a.* (פידזש'-אן-האר'-טעד) שרעקעדיג.
pig'eonhole *n. and v.* (פידזש'-אן-האול) 1. אן עפענונג אין א טויבען-שטיבעל; 2. אן אבטיילונג פאר בריעף [ווי אין א שרייב-טיש]; א פלאץ צום אוועקלעגען אין דער לאנגער באנק; 3. א לאך אין אן אויוון ארויסצולאזען די גאזען; א לאך אין דעם דעק פון א פארב-קעסטעל; 4. אין דרוקעריי — א צו ווייטע פאנאנדערטיילונג פון ווערטער; אוועקלעגען אין א בריעף-אבטיילונג [ווי למשל, פון א שרייב-טיש]; אוועקלעגען אן א זייט, אבלעגען אויף שפעטער; פערשטופען אין א לאך, אוועקלעגען אין דער לאנגער באנק.
2. My application for the position is resting in a pigeonhole.
pig'eonholed *a.* (פידזש'-אן-האולד) געמאכט מיט לעכער [ווי אין אן אויוון אדער פארב-קעסטעל]. ז. *pigeonhole*
pig'eonholes *n.* (פידזש'-אן-האולז) א מין אלטעס ענגלישעס טיוואלי-שפיעל [א מין ביליארד-שפיעל].
pig'eon-house *n.* (פידזש'-אן-האוס) א טויבען-שטיבעל, א טויבען-שלאג.
pig'eon-liv'ered *a.* (פידזש'-אן-ליוו'-ערד) זאנפט, זאנפטמיטיג, אהן א גאל.
pig'eon-match *n.* (פידזש'-אן-מעטש) א ספארט פון שיסען טויבען [וועלכע ווערען ארויסגעלאזט פון שטייגען].
pig'eon-pair *n.* (פידזש'-אן-פעהר) א פאר פון ביידע געשלעכטער.
pig'eon-pea *n.* (פידזש'-אן-פיע) אנגא-לא-ארבעס אדער קאנגא-פאסאליעס [אזא אסט-אינדישער קוסט].
pig'eonry *n.* (פידזש'-אן-רי) אן ארט וואו מען האלט טויבען; א טויבען-שלאג.
pig'eon's-blood *n.* (פידזש'-אנז-בלאד) דער קאליר פון א טונקעלען רובין [אזא ערעלשטיין]. ז. *ruby*
pig'eon's-grass *n.* (פידזש'-אנז-גרעס) אייזען-קרויט, אייזען-גראז. ז. *vervain*
pig'eon's-milk *n.* (פידזש'-אנז-מילק) פויגעל-מילך [עטוואס אונמעגליכעס].
pig'eontail *n.* (פידזש'-אן-טייל) ז. *pintail duck*
pig'eon-toed *a.* (פידזש'-אן-טאוד) מיט פיס ווי ביי טויבען; מיט אריינגעבויגענע פיס-פינגער.
pig'eonwing *n.* (פידזש'-אן-הווינג) אזא מין הארפריזור ביי מענער אין ענדע פון 18טען יאהרהונדערטס; אזא פארוק; אזא בויגענארטיגע שנעלע בעוועגונג אין טאנצען, גליטשען-זיך א. ז. וו.
pig'eonwood *n.* (פידזש'-אן-הוואוד) טויבען-האלץ, טויבען-בוימער [א נאמען פון פערשיעדענע בוימער, ווי פון א געוויסען מין קארקען-בוים, זעבראה-בוים א. ז. וו., וועלכע דערמאנען מיט זייער קאליר אן דער פארב פון טויבען-פעדערען].
pig'-eyed *a.* (פיג'-איד) מיט חזיר'שע אויגען [מיט קליינע איינגעזונקענע ווי פערגלעזערטע אויגען].
pig'-faced *a.* (פיג'-פייסט) וואס זעהט אויס ווי א חזיר; מיט א חזיר'שען פנים.
pig'-fish *n.* (פיג'-פיש) א פיש וואס גיט ארויס א קלאנג עהנליך צום כריוקען פון א חזיר [ווי למשל, דער גרונץ-פיש]. ז. *grunt*
pig'foot *n.* (פיג'-פוט) אזא פיש פון רויטליך-ברוינעם קאליר, שווארץ געפלעקט [האלט זיך אויף אין מיטעללענדישען ים].
pig'-foot'ed *a.* (פיג'-פוט'-עד) וואס האט פיס עהנליך צו די פיס פון א חזיר.
pig'gery *n.* (פיג'-ע-רי) א חזיר-שטאל.
pig'gie *n.* (פיג'-אי) ז. *piggy*
pig'gin *n.* (פיג'-אין) א הילצערנער אדער לייםענער קרוג אדער שעפעל.
pig'gish *a.* (פיג'-איש) חזיר'ש, שווייניש; אונרייז; פרעסעריש, זשעדנע, גיעריג.
pig'gishness *n.* (פיג'-איש-נעס) חזיר'ישקייט; אונריינקייט; זשעדנעקייט, גיעריגקייט.
pig'gy *n.* (פיג'-אי) א חזיר'על.
pig'gy-wig'gy *n.* (פיג'-אי-הוויג'-אי) ז. *piggy*
pig'-head'ed *a.* (פיג'-העד'-עד) דום, נאריש; נאריש פער'עקשנ'ט.
pig'-head'edly *adv.* (פיג'-העד'-עד-לי) אויף א דומען אדער נאריש-פער'עקשנ'טען אופן.
pig'-head'edness *n.* (פיג'-העד'-עד-נעס) דומהייט; נארישע איינגעשפארטקייט.
pig'-hole *n.* (פיג'-האול) א זייטיגע עפנונג אין א שמעלץ-אויווען ארייננצונעהמען אייזען צום שמעלצען.
pig in a bag (פיג אין ע בעג) ז. *pig in a poke*
pig in a poke (פיג אין ע פאוק) "א קאץ אין א זאק".
pig'-i'ron *n.* (פיג'-אי'-ערן) רויה-אייזען, משוגו, גוס-אייזען אין שטיקער.
pig'-lead *n.* (פיג'-לעד) בליי אין שטיקער.
pigme'an *a.* (פיג-מי'-ען) פיגמייאיש, ווי א פיגמיי [קארליק]; קליין, קליינליך.
pig'ment *n.* (פיג'-מענט) פארב, פארב-שטאף; פיגמענט [אין ביאלאגיע — א שטאף וואס גיט צו א געוויסען קאליר דעם צעללען-געוועב פון חיות און פלאנצען].
pig'mental *a.* (פיג'-מענ-טעל) וואס ענטהאלט אין זיך פיגמענט, וואס ברייננט ארויס פיגמענט, וואס איז שייך צו פיגמענט. ז. *pigment*
pig'mentary *a.* (פיג'-מענ-טע-רי) ז. *pigmental*
pig'mentary degenera'tion (פיג'-מענ-טע-רי די-דזשענ-ע-ריי'-שאן) א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען אין קערפער ווערט פראדוצירט צופיעל פיגמענט [פארב-שטאף אין דעם צעללען-געוועב].
pigmenta'tion *n.* (פיג-מענ-טיי'-שאן) פארבונג דורך פיגמענט; א קראנקהאפטער איבערפלוס פון פיגמענט. ז. *pigment*
pig'ment-cell *n.* (פיג'-מענט-סעל) א צעלע וואס טיילט אויס פיגמענט [פארב-שטאף אין דעם צעללען-געוועב פון חיות און פלאנצען]; א צעלע וואס ענטהאלט פיגמענט.
pig'mented *a.* (פיג'-מענ-טעד) געפארבט, קאלירט; אנגעזאפט מיט פיגמענט. ז. *pigment*
pig'ment-prin'ting *n.* (פיג'-מענט-פרינ'-טינג) פארבען-דרוק אויף געוועבטע שטאפען [הויפטזעכליך אויף ציץ].
pig'-met'al *n.* (פיג'-מעט'-על) מעטאל אין שטיקער.
pig'my *n. and a.* (פיג'-מי) ז. *pygmy*
pig'nerate *v.* (פיג'-נע-רייט) פער'משכונ'ען, געבען א משכון; נעהמען א משכון.
pig'norate *v. and a.* (פיג'-נא-רייט) פער'משכונ'ען, געבען א משכון; נעהמען א משכון; וואס פער'משכונ'ט.
pignora'tion *n.* (פיג-נא-ריי'-שאן) דאס אוועקגעבען אין משכון; דאס פערכאפען פרעמדע בהמות וואס האבען אנגעטהאן שאדען און פערהאלטען זיי ביז מען צאהלט אב פאר'ן היזק וואס זיי האבען אנגעמאכט.
pig'norative *a.* (פיג'-נא-ריי-טיוו) וואס פער'משכונ'ט.
pig'nus *n.* (פיג'-נאס) א משכון.
pig'nut *n.* (פיג'-נאט) דער ברוינער אמעריקאנער וואלנוס-בוים; די פרוכט פון דיעזען בוים [ז. *hickory*]; דער ערד-נוס; דער ברויט-נוס [אזא וועסט-אינדישער און זיד-אמעריקאנישער נוס].
pig'-pen *n.* (פיג'-פען) א חזיר-שטאל.
pig'sconce *n.* (פיג'-סקאנס) א דומקאפ, א נארישער עקשן.
pigs in blan'kets (פיגז אין בלענ'-קעטס) געפערגעלטע אויסטערס וואס זיינען איינגעוויקעלט אין שטיקלעך חזיר-פלייש.
pig'skin *n.* (פיג'-סקין) חזיר-פעל; עטוואס געמאכט פון חזיר-פעל; א זאטעל.
pig'-stick'er *n.* (פיג'-סטיק'-ער) א חזירים-קצב; א יעגער אויף ווילדע חזירים; אזא טאשען-מעסער מיט א לאנגען קלינגעל.
pig'-stick'ing *n.* (פיג'-סטיק'-אינג) דאס קוילענען חזירים; יאגד אויף ווילדע חזירים.
pig'sty *n.* (פיג'-סטאי) א חזיר-שטאל.
pig's whis'per (פיגז הוויס'-פער) דאס שעפטשען, שושקען; א קורצער אויגענבליק.
pig'tail *n.* (פיג'-טייל) א חזיר'שער עק; א צאפ; א מאן וואס טראגט א צאפ [ווי עס איז געווען די מאדע פאר צייטענס]; צוזויפגעדרעהטער טאבאק.
pig'tailed *a.* (פיג'-טיילד) וואס האט א חזיר'שען עק; וואס טראגט א צאפ [ווערגען מענער]. ז. *pigtail*
pi'ka *n.* (פאי'-קא) א מין גריזשענד חיה'לע אהן אן עק [גרויס ווי א ראץ].
pi'ka-squir'rel *n.* (פאי'-קא-סקוואר'-על) א שינשילע. ז. *chinchilla*
pike *n. and v.* (פאיק) ז. א העכט

איל.]; א פיקע, א שפיז; א שפיץ; א שפיץ פון א בארג; א שלאנגבוים, א ראגאטקע; א וועג אדער שאסע, וואו מען דארף צאהלען פאר דורכפאהרען; דער שטיפט אויף וועלכען עס דרעהט זיך די זאך וואס מען טאקט אדער דרעקסעלט; שנעל געהן.

Pike

piked *a.* (פאיקד) שפיציג, צוגעשפיצט.

piked staff (פאיקד סטעף) ז. ***pikestaff***

pike'head *n.* (פאיק'-העד) דער שפיץ פון א פיקע; א פיש מיט א פערשפיצטען קאפ.

pike'-head'ed *a.* (פאיק'-העד'-עד) מיט א שפיציגען קאפ, ווי א העכט.

pike'-kee'per *n.* (פאיק'-קיע'-פער) א שלאנגבוים-אויפזעהער, א ראגאטקע-אויפזעהער.

pike'man *n.* (פאיק'-מען) פיקע-טרעגער [א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א פיקע]; א מינען-גראבער וואס ארבייט מיט א ברעך-שטאנג; א שלאנגבוים-אויפזעהער.

pike'-perch *n.* (פאיק'-פוירטש) דער העכט-בארש [איינער פון עטליכע מינים פיש וואס זיינען ענליך אי צו בארשען אדער אקונעס, אי צו העכט].

pike'-pole *n.* (פאיק'-פאול) א קעקשע, א שטאנג מיט א האקען אויף'ן ענד צו טרייבען געהילץ אויף'ן וואסער.

pi'ker *n.* (פאי'-קער) אן ארומטרייבער, א וואגאבונד, א בראדיאגע; א שווינדלער; א קליינער ספעקולאנט; איינער וואס האנדעלט אדער ספעקולירט אויף קליינגעלד און פארזיכטיג.

pike'staff *n.* (פאיק'-סטעף) א שטעקען מיט אן אייזערנעם שפיץ; א פיקע.

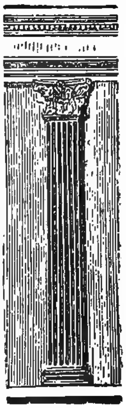

Pilaster

pilaff' *n.* (פי-לאף') פילאוו [א מזרח-אזיאטישער מאכל געקאכט פון רייז מיט פלייש, צימרינג, ראזשינקעס א. ד. ג.].

pi'lar *a.* (פאי'-לאר) וואס איז בעדעקט מיט האר, האריג.

pil'ary *a.* (פיל'-ע-רי) ז. ***pilar***

pilas'ter *n.* (פי-לעס'-טער) א פילאסטער [א פיער-קאנטיגער זייל פון א געביידע].

pilas'tered *a.* (פי-לעס'-טערד) געבויט מיט פיער-קאנטיגע זיילען.

pilau' *n.* (פי-לאה') ז. ***pilaff***

pil'chard *n.* (פיל'-טשארד) א סארדעל אדער סארדינקע [א מין קליין פישעל וואס ווערט געגעסען אלס דעליקאטעסע].

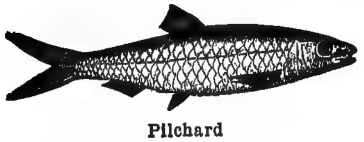

Pilchard

pile *n. and v.* (פאיל) א פאליע, א פערשפיצטער סלופ אדער קלאץ וואס מען שלאגט אריין אין דער ערד; דער שפיץ פון א שפיז אדער פייל; א גרויסע געביידע אדער א מאסע מויערען; א הויפען, א קופע; א גרויסע קופע האלץ, אויף וועלכער מען פלעגט פערברענען א טויטען; א פיראמידע; אין עלעקטריציטעט — דער גאלוואנישער זייל [א סעריע פון פלאטען, וואס זיינען געלעגט געווארען פארווייז, א קופערנע און צינקענע, איינע אויף די אנדערע]; א סך געלד; די האר, די וואל אדער דער פוך פון א חיה; די פיבערען אדער פאזערען [ווי פון פלאקס א. ד. ג.]; שלאגען פאליעס, אריינשלאגען קלעצער אין דער ערד; צוזאמאכען א שפיציגען ענדער צו א שפיז אדער פייל; אנהויפען, אנווארפען; צוזאמענלעגען אין קופעס אדער הורבעס; אנזאמלען; מאכען האריג אדער פוכיג.

pile arms (פאיל ארמז) — אין מיליטער צוזאמענשטעלען די ביקסען ווי א פיראמידע.

pil'eate *a.* (פיל'-אי-אייט) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א היטעל [ווי דאס קעפעל פון שוועמלעך].

pil'eated *a.* (פיל'-אי-איי-טעד) אין באטאניק — וואס איז בעדעקט ווי מיט א היטעלע; אין זאאלאגיע — וואס האט א קאם אדער א פעדערען-טשוב אויף'ן קאפ [ווענען געוויסע פויגלען].

pile'-bridge *n.* (פאיל'-ברידזש) א יאך-בריק, א בריק אויף אריינגעשלאגענע קלעצער.

pile'-buil'der *n.* (פאיל'-ביל'-דער) איינער וואס בויט זיין וואהנונג אויף פאליעס אדער סלופעס [ווענען געוויסע פארצייטיגע ווילדע פעלקער, וועלכע פלעגען בויען זייערע הייזלעך אויף סלופעס אין מיטען א ברייטען טייך אדער אזיערע].

piled *a.* (פאילד) וואס האט א צוגעשטעלטען שפיץ [ווי א שפיז אדער פייל]; וואס האלט זיך אויף פאליעס אדער סלופעס.

pile'-dri'ver *n.* (פאיל'-דראי'-ווער) א מאשין אריינצושלאגען קלעצער אין דער ערד.

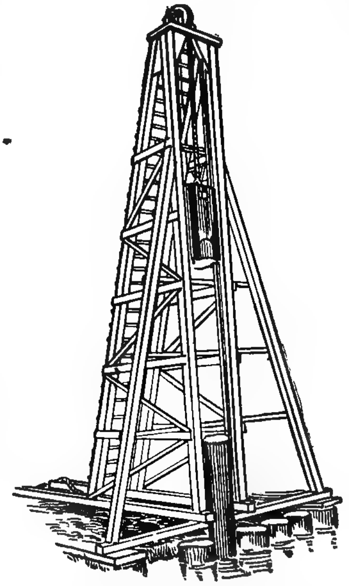

Pile-driver

pile'-dwell'ing *n.* (פאיל'-דוועל'-אינג) א הייזעל אדער וואהנונג אויפגעבויט אויף סלופעס [ספעציעל ביי געוויסע פארצייטיגע ווילדע פעלקער, וועלכע פלעגען בויען זייערע וואהנונגען אין מיטען פון טייכען און אזיערעס].

pile'-en'gine *n.* (פאיל'-ענ'-דזשין) ז. ***pile-driver***

pile'-hoop *n.* (פאיל'-הופ) אן אייזערנער רייף וואס מען טהוט אן אויף א סלופ בעת מען שלאגט איהם אריין אין דער ערד אום ער זאל זיך ניט צושפאלטען פון קלאפען איבער איהם.

pile on (פאיל אן) אנהויפען, אנווארפען הורבעס אדער קופעס.

pi'leous *a.* (פאי'-לי-אס) בעדעקט מיט האר; האריג.

pile'-plank *n.* (פאיל'-פלענק) איינע פון די פאליעס אדער קלעצער, וואס ווערען אריינגעשלאגען אין גרונט פון א טייך, ים אדער אזיערע ביים בויען א קאפער-דאם. ז. ***coffer-dam***

pi'ler *n.* (פאי'-לער) איינער וואס לעגט אן קופעס אדער הורבעס.

piles *n.* (פאילז) העמאראאידען, מערידען [א קראנקהייט אין הינטער-לייב, וועלכע בעשטעהט אין אן אויסברייטונג פון די בלוט-געפעס].

pil'eum *n.* (פיל'-אי-אם) דער אויבערשטער טייל פון קאפ ביי פויגלען, וואו עס וואקסט דער קאם אדער די קאפ-פעדערען.

pile up (פאיל אפ) אנהויפען, מאכען קופעס.

pil'eus *n.* (פיל'-אי-אס) א שפיציג היטעלע פון וואילאק אדער פילץ ביי די אלטע רוימער; דאס רונדע קעפעל פון געוויסע פלאנצען, ווי ביי שוועמלעך.

pile'-wea'ving *n.* (פאיל'-וויע'-ווינג) סאמעט-וועבעריי, דאס וועבען צייג אזוי, עס זאל זיין האריג.

pile'-wire *n.* (פאיל'-וואיר) דאס דראט וואס ווערט בענוצט אין וועבען האריגע צייג, ווי סאמעט, פליוש א. ד. ג.

pile'work *n.* (פאיל'-וואירק) בוי-ארבייט אויף פאליעס אדער קלעצער וואס זיינען אריינגעשלאגען אין דער ערד.

pile'-worm *n.* (פאיל'-וואירם) א ווארים אדער מאלוסק, וועלכער גראבט זיך איין אין קלעצער וואס זיינען אריינגעשלאגען אין גרונט פון ים אדער פון א טייך.

pile'-worn *a.* (פאיל'-וואורן) אבגעטראגען אזוי, דאס די האר [פון סאמעט, פליוש א. ד. ג.] האט זיך אבגעריבען און עס זעהען זיך ארויס די פעדים פון געוועב.

pile'wort *n.* (פאיל'-וואירט) ברויז-ווארצעל אדער פייגען-ווארצעל [א מין פוטער-בלום]. ז. ***figwort***

pil'fer *v.* (פיל'-פער) גנב'ענען, צונעהמען קליינינקייטען; לאטשענען, אוועקשלעפען פון אונטער דער האנד.

pil'ferer *n.* (פיל'-פער-ער) א גנב וואס גנב'עט קליינינקייטען.

pil'fering *n.* (פיל'-פער-אינג) ז. ***pilfery***

pil'feringly *adv.* (פיל'-פער-אינג-לי) גנביש, מעשה גנב, ווי א גנב וואס גנב'עט קליינינקייטען.

pil'fery *n.* (פיל'-פער-אי) דאס גנב'ענען קליינינקייטען; א גע'גנב'עטע קליינינקייט.

pilgar'lick *n.* (פיל-גאר'-ליק) איינער וואס איז געווארען פליכעוואטע פון א

קראנקהייט; א צרה'דינער, פּראוונגליק־ליכטער מענש.

pil'grim *n., a. and v.* (פיל'-גרים) א פילגרים, איינער וואס וואנדערט צו א הייליגען ארט מתפלל זיין דארטען; אין אמעריקאנער געשיכטע — איינער פון די ענגלישע נאנקאנפארמיסטען, וועלכע זיי־נען געקומען אין 1620 קיין אמעריקא און האבען געגרינדעט די ערשטע קאלאניע פון די ניי־ענגלאנד־שטאאטען; א ניי־געקומע־נער מענש; וואס איז שייך צו א פילגרים אדער הייליגען וואנדערער; עולי לרגל זיין, וואנדערען צו א הייליגען ארט.

pil'grimage *n.* (פיל'-גרי-מעדזש) דאס וואנדערען צו א הייליגען ארט; דאס עולי־לרגל זיין; דאס דורכגעהן דעם לעבענס־וועג.

pil'grimer *n.* (פיל'-גרי-מער) א פיל־גרים. ז. ***pilgrim***.

pil'grimize *v.* (פיל'-גרי-מאיז) וואנדע־רען ווי א פילגרים. ז. ***pilgrim***.

pil'grim's staff (פיל'-גרימז סטעף) דער וואנדערער־שטעקען.

pilif'erous *a.* (פאי-ליפ'-ע-ראס) וואס איז בעדעקט מיט האר [וועגען פלאנצען אדער חיות].

pi'liform *a.* (פאי'-לי-פארם) האר־פאר־מיג, ווי האר.

pilig'erous *a.* (פאי-לידזש'-ע-ראס) ז. ***piliferous***.

pi'ling *n.* (פאי'-לינג) דאס אריינשלא־גען פאליעס אדער קלעצער; בוי־ארבייט אויף פאליעס אדער אריינגעשלאגענע קלעצער; אין וועבערייען — דאס מאכען צייג בעדעקט ווי מיט האר אדער פוך; אין לערער־ארבייט — דאס מאכען שוויצען א פעל, אז די האר זאל אויסקריכען.

pill *n. and v.* (פיל) א פיל; עפּעס וואס איז אונאנגענעהם צו דערשלינגען; אן אונ־אנגענעהמליכקייט, אן ערביטערונג; אן עקעלהאפטער מענש; געבען פילען; פער־באלאטירען, פערווארפען מיט שווארצע גאלקעס [וועגען א פארגעשלאגענעם נייעם מיטגליעד אין א קלוב].

pillaffe' *n.* (פי-לאף') פילאוו. ז. ***pilaff***.

pil'lage *v. and n.* (פיל'-עדזש) רוי־בען, פלינדערען; רויב; פלינדערונג.

pil'lager *n.* (פיל'-ע-דזשער) א רויבער, א פלינדערער.

pil'lar *n.* (פיל'-אר) א זייל; א שטיצע, א שפּארע, אן אונטערשפּארונג; עפּעס וואס דיענט אלס א שטיצע אדער שפּארע [ווי אין א קויהלען־שאכטע — א זייל פון צונויפגעלעגטע קויהלען וואס שטיצט אונטער די סטעליע אדער דעם געוועלב פון דער שאכטע]; איינער אדער עפּעס וואס האלט אויף אדער שטיצט אונטער א געוויסע זאך.

pil'lar-box *n.* (פיל'-אר-באקס) דאס פאסט־קעסטעל וואס איז צוגעשלאגען צו אן אייזערנעם גאסען־סלופּ.

pil'lared *a.* (פיל'-ארד) מיט זיילען, אונטערגעשטיצט מיט זיילען; זיילען־פערמיג.

pil'laring *n.* (פיל'-אר-אינג) דאס אונ־טערשטיצען מיט זיילען; א צייל פון זיי־לען; א סיסטעם אדער מעטאדע פון אויס־שטעלען זיילען.

pil'larist *n.* (פיל'-אר-איסט) איינער פון א קלאס קריסטליכע מאנאכען אדער פרושים פון 5טען און 6טען יאהרהונדערט, וועלכע פלעגען זיך אבזונדערען פון דער וועלט און אויפהאלטען זיך אויף די שפּי־צען פון הויכע זיילען.

pil'lar of the state (פיל'-אר אוו טהי סטייט) דער זייל פון דער מלוכה, דער הויפּט־מענש אויף וועלכען אלץ האלט זיך.

pill'-box *n.* (פיל'-באקס) א פילען־קעס־טעלע, א שאכטעל צו האלטען פילען; הו־מאריסטיש — א מין וועגעל אדער קא־רעטקע.

pil'lion *n.* (פיל'-יאן) א זאטעל־קישען [אין הינטערשטען טייל פון א זאטעל אלס זיץ פאר א צווייטער פערזאן].

pil'lorize *v.* (פיל'-א-ראיז) שטעלען צום שאנד־קלאץ.

pil'lory *n. and v.* (פיל'-א-רי) דער שאנד־קלאץ [א מיטעלאלטערליכער שטראף־אינסטרומענט, וואס איז בעשטא־נען פון א קלאץ מיט צוויי ברעטער, אין וועלכען עס פלעגען אריינגערוקט ווערען דער קאפּ און די הענד פון בעשטראפ־טען]; שטעלען צום שאנד־קלאץ.

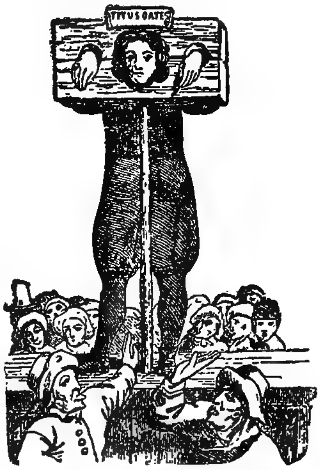

Pillory

pil'low *n. and v.* (פיל'-או) א קישען; א צוקאפּענס; מאשעסטער [א מין קעקער באוואלנער צייג]; לעגען אויף א קישען; אונטערלעגען צוקאפּענס, אונטערשפּארען; דיענען אלס קישען.

pil'low-case *n.* (פיל'-או-קייס) א ציך פון א קישען.

pil'low-cup *n.* (פיל'-או-קאפּ) א טרונק בראנפען פאר'ן שלאף.

pil'low-lace *n.* (פיל'-או-לייס) שפּיצען אדער קרוזשעווע, וואס ווערען געהאפטן מיט דער האנד איבער א קישעלע.

pil'low-li'er *n.* (פיל'-או-לאי'-ער) א שלאף־מיץ, א פעפער, א פוילאק.

pil'low-sham *n.* (פיל'-או-שעם) אן אויסגענעהטער אדער אויסגעהאפטער קי־שען־צודעק.

pil'low-slip *n.* (פיל'-או-סליפּ) ז. ***pillow-case***.

pil'lowy *a.* (פיל'-א-אי) ווי א קישען; ווייך; נאכגעביג.

pill'wort *n.* (פיל'-הווירט) א מין וואַ־סער־פלאנצע מיט פאפאראטניק־ענליכע בלעטער און מיט רונדע קעפּעלעך, וואו עס געפינען זיך די ספּארען.

pi'lose *a.* (פאי'-לאוס) האריג, בעדעקט מיט דינע ווייכע האר.

pilos'ity *n.* (פאי-לאס'-אי-טי) האריג־קייט.

pi'lot *n. and v.* (פאי'-לאט) א שטייער־מאן, א לאצמאן, א שיף־פיהרער; אזא דיקער געוואנד פאר מאטראזען־רעק; א בוך מיט רייזע־אנצייגונגען און ריכטונ־גען; א שינען־רייניגער [א פארריכטונג ביי א לאקאמאטיוו אבצורייניגען פון שי־נען פערשיעדענע שטערונגען]; א לאצמאן־פיש [ז. ***pilot-fish***]; דורכפיהרען א שיף [דורך א קאנאל אדער דורך א שטראם]; דורכפיהרען אימעצען אדער עפּעס דורך א שוועריגקייט אדער פערלע־גענהייט.

pi'lotage *n.* (פאי'-לאט-עדזש) דאס דורכפיהרען א שיף; די דיענסט פון א לאצמאן; לאצמאן־געלד [געלד פאר דער דורכפיהרונג פון א שיף].

pi'lot-balloon' *n.* (פאי'-לאט-בע-לוהן') א קליינער לופט־באלאן וואס ווערט ארויסגעשיקט פאר א גרויסען צו בעשטי־מען די ריכטונג און די שטארקייט פון ווינד.

pi'lot-bird *n.* (פאי'-לאט-בוירד) א פויגעל פון די קאראאיבישע אינזלען, רופט זיך אזוי, ווייל זיין ערשיינונג בעווייזט די מאטראזען די נאהנטקייט פון לאנד.

pi'lot-boat *n.* (פאי'-לאט-באוט) דאס לאצמאן־שיפעל [אויף וועלכען א לאצ־מאן פאהרט ארויס צו בעגעגענען אן אנ־קומענדע שיף, אום זי אריינצופיהרען אין האפען].

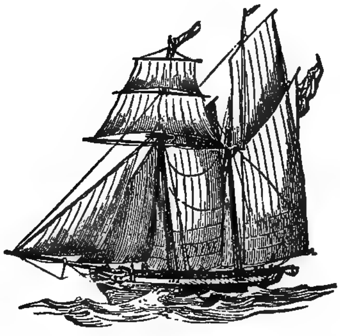

Pilot-boat

pi'lot-bread *n.* (פאי'-לאט-ברעד) סו־כארעס אדער אויסגעטריקענטע שטיקלעך ברויט וואס מען גרייט אן אויף א שיף אלס פראוויאנט.

pi'lot-cloth *n.* (פאי'-לאט-קלאהטה) א מין גראבער געוואנד, וואס דיענט פאר מאטראזען־רעק.

pi'lot-en'gine *n.* (פאי'-לאט-ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו, וואס מען שיקט ארויס פארויס א צוג, כדי צו זעהן אויף וויפיעל די אייזענבאהן־ליניע איז אין ארדנונג.

pi'lot-fish *n.* (פאי'-לאט-פיש) דער לאצמאן [א מין ים־פיש, וואס שווימט גע־וועהנליך נאך שיפען, ערנעהרענדיג זיך מיט דעם, וואס מען ווארפט ארויס פון שיף. געפינט זיך אין די ימים פון די ווארימע לענדער. אין די אלטע צייט־טען האט מען געגלויבט, אז ער ווייזט די שיפען דעם וועג].

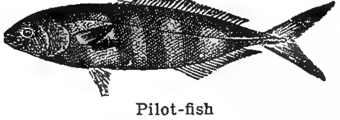

Pilot-fish

pi'lot-house *n.* (פאי'-לאט-האוס) דאס

קליינע שטיבעל אויף דעם דעק פון א שיף פאר דעם שטייערמאן אדער לאצמאן.

pi'lot-jack *n.* (פאי'-לאט-דזשעק) דער פלאג וואס מען הויבט אויף אויף א שיף אלס סיגנאל, אז מען דארף האבען א לאצמאן.

pi'lot-jack'et *n.* (פאי'-לאט-דזשעק'-עט) א מאטראזען-רעקעל.

pi'lot-light *n.* (פאי'-לאט-לאיט) א קליין גאז-פייערעל וואס ברענט שטענדיג נעבען א גרויסען גאז-ברענער און פון וועלכען דער גרויסער ברענער צינדט זיך אן.

pi'lotry *n.* (פאי'-לאט-רי) די לאצמאן-קונסט, דאס קענען זיין א לאצמאן.

pi'lot-snake *n.* (פאי'-לאט-סנייק) אזא אונגיפטיגע שלאנג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pi'lous *a.* (פאי'-לאס) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; האריג.

pil'pul *n.* (פיל'-פוהל) פלפול, שארפזיניגקייט; קינסטליך ארויסגערופענע פראגען פון תלמוד און מדרשים און דאס מתוכח זיין זיך איבער זיי.

pil'pulist *n.* (פיל'-פו-ליסט) א בעל-מפלפל; איינער וואס איז זיך מתוכח איבער קינסטליך ארויסגערופענע פראגען פון תלמוד און מדרשים.

pilpulis'tic *a.* (פיל-פו-ליס'-טיק) פלפול'דיג, וואס איז שייך צו פלפול. ז. *pilpul*

pil'ula *n.* (פיל'-יו-לא) א פיל.

pil'ular *a.* (פיל'-יו-לאר) וואס איז שייך צו פילען.

pil'ule *n.* (פיל'-יול) א קליינער פיל.

pi'lum *n.* (פאי'-לאם) דער פילום [א מיןווארף-שפיעז ביי די אלט-רוימישע פוס-סאלדאטען]; א קליינער שטאמפ פון א שטייסעל [ביי פארמאצעווטען].

pi'lus *n.* (פאי'-לאס) די קליינע ווייכע הערעלעך, מיט וועלכע עס זיינען בעדעקט געוויסע פלאנצען און חיות.

pimen'ta *n.* (פי-מענ'-טא) ז. *pimento*

pimen'to *n.* (פי-מענ'-טאו) פימענט, אינדישער פעפער [אזא געווירץ]: דאס ביימעל, אויף וועלכען עס וואקסט פימענט.

pimp *n. and v.* (פימפ) א קאדעט, א פאקטאר וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס; א קליין בינטעל ריטער; צושטעלען פראסטיטוטקעס; צונויפפיהרען מיט א פראסטיטוטקע.

pim'pernel *n.* (פימ'-פער-נעל) א מין גראז פון די צפון-געגענדען פון אייראפא און אזיען. דאס גראז האט רונדע רויטע בליהונגען, וועלכע פערמאכען זיך ביי א שלעכטען וועטער.

pim'pinel *n.* (פימ'-פי-נעל) ז. *pimpernel*

pim'ping *a.* (פימ'-פינג) קליין; אונבעדייטענד, ניט וויכטיג; קרענקליך.

pim'ple *n. and v.* (פימפל) א בלעזעל, א קרעצעל, א פרישטשיק; בעדעקען אדער אויסשיטען מיט פרישטשיקעס.

pim'pled *a.* (פימפלד) מיט בלעזלעך, מיט קרעצלעך אדער פרישטשיקעס.

pimp'-like *a.* (פימפ'-לאיק) ווי א קאדעט, ווי א פאקטאר וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס; געמיין; פערדארבען.

pim'ply *a.* (פימ'-פלי) וואס האט בלאטערען, בעדעקט אדער אויסגעשיט מיט פרישטשעס.

pimp'ship *n.* (פימפ'-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א קאדעט אדער א פאקטאר פון פראסטיטוטקעס. ז. *pimp*

pin *n. and v.* (פין) א שפילקע, א שטעק-נאדעל; א פלעקעל; א נאגעל, א שטיפט; א פעררוקער; א וואלגער-האלץ; א פוס; א קליינינקייט; א טשוואק אדער פלעקעל, וואס דיענט אלס צייכען; א שריט, א גראד; צושפילען מיט א שפילקע אדער שטעק-נאדעל; בעפעסטיגען מיט א פלעקעל, מיט א שטיפט אדער פעררוקער; האלטען פעסט אויף איין ארט; איינשליסען, איינשפארען; אנפילען די צייהנער פון א פייל, אז זי זאל ניט קענען פיילען.

pin'afore *n.* (פינ'-ע-פאור) א קינדער-פארטיכעל.

pinang' *n.* (פי-נענג') א געוויסער פאלמען-בוים אויף די מאלאאישע אינזלען; דער נוס פון דיעזען פאלמען-בוים.

pinas'ter *n.* (פי-נעס'-טער) דער שטראנד-קיעפער, די ווילדע סאסנע [אזא סאסנע-בוים, וועלכער וואקסט זעהר הויך].

pin'case *n.* (פינ'-קייס) א קעסטעלע צו האלטען שפילקעס [שטעק-נאדלען].

pince-nez' *n.* (פענס-ניי') פענסנע.

pin'cers *n.* (פינ'-סערז) א צוואנג, א צווענגעל; קלעשנעס [ווי פון א ראק].

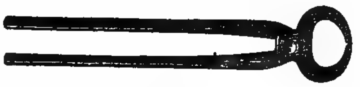

Pincers

pincette' *n.* (פענ-סעט') א פינצעט, א קנייפ-צוויינגעל.

pinch *v. and n.* (פינטש) קנייפען; קוועטשען, דריקען; צונויפקלעמען, צוזאמענדריקען, צונויפפרעסען; אנגרייפען, בייסען; קוועלען, פלאגען, מוטשען; איינציהען, איינשרומפען [ווי דורך קעלט]; ריהרען פון ארט מיט א ברעך-אייזען; קריטיקירען, טאדלען, אויסגעפינען פעהלער; אבקנייפען, קארגען, שפארען; א קניפ; א קוועטש, א דריק; בעדריקונג, נויט; פיין; א קליין ביסעלע, א שמעק; א ברעך-אייזען.

pinch'back *n.* (פינטש'-בעק) א קארגער וואס זשאלעוועט אפילו זיך צו קליידען ווי נויטיג.

pinch'-bar *n.* (פינטש'-באר) אזא ברעך-אייזען מיט א קורצער ארויסשטארצונג ביים ענד צום הויבען שווערע זאכען.

pinch'beck *n. and a.* (פינטש'-בעק) 1. נעלב-קופער אדער טאמבאק [א געמישטעס מעטאל פון קופער און צינק]; 2. פאלש, ניט עכט, נאכגעמאכט.
2. They are only pinchbeck patriots.

pinch'-cock *n.* (פינטש'-קאק) א קלאמער צום צונויפדריקען א ווייכען ראהר אדער שלויך [צום רעגולירען די פליסיגקייט וואס געהט דורך איהם].
The rubber pipe is furnished with a pinch-cock.

pinched *a.* (פינטשט) צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט; איינגעצויגען, איינגעשרומפען; שמאל, פערקלענערט; קלייניליך, אונבעדייטענד; ארעסטירט. [אויף גנבים לשון]; געכאפט ביי דער האנד.

pin'cher *n.* (פינ'-טשער) א קנייפער; א קארגער.

pin'chers *n.* (פינ'-טשערז) א קנייפ-צוויינגעל, א בייס-צוויינגעל.

pinch'fist *n.* (פינטש'-פיסט) א קארגער.

pinch'gut *n.* (פינטש'-גאט) ז. *pinchfist*

pin'ching *a.* (פינ'-טשינג) קנייפענד; קלעמענד, דריקענד; קארגענד, שפארענד.

pin'ching-bar *n.* (פינ'-טשינג-באר) ז. *pinch-bar*

pin'ching cold (פינ'-טשינג קאולד) א שניידענדע קעלט.

pin'chingly *adv.* (פינ'-טשינג-לי) שפארענדיג, קארגענדיג.

pin'ching times (פינ'-טשינג טאימז) נעדריקטע צייטען.

pinch of snuff (פינטש אוו סנאף) א שמעק טאבאק.

pinch'penny *n.* (פינטש'-פענ-אי) ז *pinchfist*

pinch'-spot'ted *a.* (פינטש'-ספאט'-עד) מיט פלעקען אדער צייכענס פון קנייפען.

pin'-connec'tion *n.* (פינ'-קא-נעק'-שאן) א פערבינדונג דורך פעררוקערס, וואס ווערט געברויכט ביי אייזערנע בריקען אנשטאט ניטען-פערבינדונגען.

pin'cushion *n.* (פינ'-קוש-אן) א נאדעל-קישעלע [א קישעלע אין וועלכען מען שטעקט אריין נאדלען אדער שפילקעס].

pind *v.* (פינד) איינשפארען אין א פפאנד-שטאל [ווענען בהמות וועלכע ווערען פערנומען, אויף פרעמדע פיטערנים, למשל, און ווערען איינגעשפארט אין א שטאל אלס משכון].

pin'dal *n.* (פינ'-דעל) ז. *peanut*

pin'dar *n.* (פינ'-דער) ז. *peanut*

pinda'ra *n.* (פינ-דא'-רא) ז. *pindaree*

pindar'ee *n.* (פינ-דער'-אי) א מיטגליעד פון א רייטענדער רויבער-באנדע אין אינדיען.

Pindar'ic *a. and n.* (פינ-דער'-איק) פינדאריש [נאך דער ארט פון דעם אלט-גריכישען לירישען דיכטער פינדאר, געלעבט אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עם געבורט]; א פינדארישעם לויבגעזאנג.

Pindar'ical *a.* (פינ-דער'-אי-קעל) פינדאריש. ז. *Pindaric*

pindar'ry *n.* (פינ-דער'-אי) ז. *pindaree*

pin'der *n.* (פינ'-דער) אן אנגעשטעלטער פון א גוט-אייגענטימער, וועלכער האט די אויפגאבע צו פערנעהמען פרעמדע בהמות וועלכע ער געפינט אויף די פעלדער פון גוט און זיי איינשפארען אין פפאנד-שטאל; אן ערד-נוס. ז. *peanut*

pin'-drill *n.* (פינ'-דריל) א צענטער-בויערער [א בויערער ארער דריל וואס איז אזוי צוגעריכט, אז ער זאל בויערען ריכטיג אין צענטער, ווערט בעזונדערס בענוצט צו פערגרעסערען לעכער].

pin'dust *n.* (פינ'-דאסט) פייל-שטויב, אפילקעס.

pine *n. and v.* (פאין) די פיכטע, די סאסנע; קיעפער-האלץ, סאסנאווע האלץ; דער קיעפער-בוים; שמאכטען, אויסגעהן [פון די כוחות]; בענקען; בעטרויערען, בעוויינען, בעקלאגען; זיך ערגערען, זיך קלעמען; איינשרומפען, איינציהען זיך [ווי א פיש ווען מען רויכערט איהם].

pin'eal *a.* (פינ'-אי-על) וואס האט די פארם פון א שישקע פון א סאסנע; וואס איז שייך צו דער צירבעל-דריזע [אזא קליינע, רויטליכע, רונד-לאנגליכע דריזע, עהנליך צו א שישקע, וועלכע געפינט זיך אין מארך און וועגען וועלכער מען דענקט, אז זי איז געבליבען אלס א שפור פון א חוש פאר וועלכען זי האט נעדיענט].

pin'eal bod'y (פינ'-אי-על באד'-אי) די צירבעל-דריזע [א קליינע, רויטליכע,

רונד-לאנגליכע דריזע, וועלכע געפינט זיך אין מארך און וועגען וועלכער מען דענקט, אז זי איז געבליבען אלס שפור פון א חוש פאר וועלכען זי האט געדיענט].

pin'eal gland (פינ'-אי-על גלענד) ז. *pineal body*.

pine'apple *n.* (פאינ'-עפל) דער אנאנאס [א גרויסע זאפטיגע פרוכט וועלכע האט די עהנליכקייט צו א שישקע פון א סאסנע]; א פיש וואס איז עהנליך צו א שישקע.

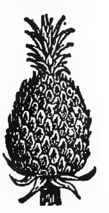

Pineapple

pine'-bar'ren *n.* (פאינ'-בער'-ען) א גלייכער זאמדיגער לאנד-טראקט וועלכער איז בעוואקסען מיט קיעפער-בוימער [סאסנעס].

pine'-clad *a.* (פאינ'-קלעד) בעוואקסען מיט קיעפער-בוימער [סאסנעס].

pine'-cone *n.* (פאינ'-קאון) א קיעפער-עפעל, א קיעפער-צאפען [א שישקע פון א סאסנע].

pine'-finch *n.* (פאינ'-פינטש) דער קיעפער-פינק [א קליין נארד-אמעריקאניש פויגעלע, וואס האלט זיך אויף אין סאסנאווע וועלדער].

pine hawk moth (פאין האהק מאטה) דער קיעפער-שמעטערלינג [א קליין זומער-פויגעלע]. ז. איל. "*Butterflies & Moths*"

pine'-house *n.* (פאינ'-האוס) א טרייב-הויז פאר אנאנאסען. ז. *pinery*

pine'-ker'nel *n.* (פאינ'-קויר'-נעל) דער פיניע-נוס [אן עסבארע פרוכט פון א געוויסען זארט קיעפער-בוים].

pine'-knot *n.* (פאינ'-נאט) א פעכיגער סוק פון א סאסנע אדער קיעפער-בוים [ווערט בענוצט אלס א פאקעל].

pine'-mar'ten *n.* (פאינ'-מאר'-טען) דער בוים-מארדער. ז. *marten*

Pine-marten

pine'-mast *n.* (פאינ'-מעסט) די שישקעס פון א קיעפער-בוים [סאסנע].

pine moth (פאין מאטה) דער קיעפער-שמעטערלינג [א ברוין זומער-פויגעלע]. ז. איל. "*Butterflies & Moths*"

pine'-mouse *n.* (פאינ'-מאוס) די קיעפער-מויז [א נארד-אמעריקאנער גרויסע מויז פון א דונקעל רויט-ברוינעם קאליר מיט א זעהר גלאטער גלאנציגער פעל].

pine'-nee'dle *n.* (פאינ'-ניע'דל) די פיכטען-נאדעל [דאס נאדעל-פערמיגע בלעטעל פון פיכטען אדער קיעפער-בוימער].

pine'-nut *n.* (פאינ'-נאט) א קיעפער-עפעל, א שישקע פון א סאסנע; א פיניע-נוס [אן עסבארע פרוכט פון געוויסע זארטען פיכטען אדער קיעפער-בוימער].

pine'-oil *n.* (פאינ'-איל) אזא אויל וואס ווערט געמאכט פון דעם פעך-זאפט וואס בעקומט זיך פון פיכטען [סאסנעס] אדער טאנען [עגלעס]; אזא אויל וואס ווערט געמאכט פון פיכטען אדער טאנען-נאדלען [ווערט בענוצט אלס מעדיצין]; אזא ברען-אויל וואס ווערט ערהאלטען פון פיכטען אדער טאנען-האלץ.

pi'nery *n.* (פאי'-נע-רי) א טרייב-הויז פאר אנאנאסען [א ווארים געהייצטעס גלאז-הויז וואו עס וואקסען אנאנאסען. ז. *pineapple*]; א קיעפער-וואלד, א פיכטען-וואלד.

pine'-sap *n.* (פאינ'-סעפ) אזא ברוינע אדער רויטליכע פלייטשיגע פלאנצע, וועלכע וואקסט אין סאסנאווע וועלדער און ציהט איהר יניקה פון די ווארצלען פון די בוימער.

pine'-sis'kin *n.* (פאינ'-סיס'-קין) ז. *pine-finch*

pine'-snake *n.* (פאינ'-סנייק) אזא גרויסע ניט-גיפטיגע שלאנג, וועלכע האלט זיך מייסטענס אויף אין סאסנאווע וועלדער.

pine'-stove *n.* (פאינ'-סטאווו) א טרייב-הויז פאר אנאנאסען. ז. *pinery*

pine'-tree *n.* (פאינ'-טריע) א סאסנע, א פיכטען-בוים, א קיעפער-בוים.

pine'tum *n.* (פאי-ני'-טאם) אן ארט וואו עס זיינען פערפלאנצט פערשידענע זארטען נאדעל-בוימער, ווי פיכטען, קיעפער, טאנען א. ד. ג. אלס א זאמלונג פאר וויסענשאפטליכע צוועקען אדער פאר דעקאראציאנען; אן אבהאנדלונג וועגען נאדעל-בוימער.

pine'-war'bler *n.* (פאינ'-וואהר'-בלער) אזא קליינער נארד-אמעריקאנישער וואנדער-פויגעל פון אליוו-גרינעם קאליר מיט וויסע פונקטען אויף די עק-פעדערען [ער געפינט זיך בעזאנדערס אין סאסנאווע וועלדער].

pine'-wool *n.* (פאינ'-הוואול) וואלד-וואל [אזא וואל געמאכט פון די נאדלען פון פיכטען אדער טאנען-בוימער].

pi'ney *a.* (פאי'-ני) ז. *piny*

pin'-feath'er *n.* (פינ'-פעטה'-ער) א שפראץ-פעדערעל פון א יונגען פויגעלע איידער עס איז זיך נאך פאנאנדערגעוואקסען.

pin'-feath'ered *a.* (פינ'-פעטה'-ערד) בעדעקט מיט שפראץ-פעדערלעך; נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען.

pin'fold *n.* (פינ'-פאולד) א שטאל פאר בהמות; א צייטווייליגע שטאל וואו עס ווערען איינגעשפארט פערבלאנדזשעטע בהמות.

ping *n. and v.* (פינג) דער פייפענדער גערויש וואס עס הערט זיך ווען א קויל שניידעט דורך די לופט; מאכען א פייפענדען גערויש ווי פון א קויל וואס שניידעט דורך די לופט.

pin'gler *n.* (פינ'-גלער) איינער וואס עסט מיט ווייניג אפעטיט.

pin'guid *a.* (פינ'-גהוויד) פעט.

pinguid'inous *a.* (פינ-גהוויד'-אי-נאס) וואס ענטהאלט פעטס; פעט.

pin'guin *n.* (פינ'-גהווין) ז. *penguin*

pin'guite *n.* (פינ'-גהוואיט) דער פינגוויט [אזא גרינער אייזען-קיעזעל].

pin'guitude *n.* (פינ'-גהווי-טיוד) פעטקייט; פעטלייביגקייט.

pin'head *n.* (פינ'-העד) א שפילקע-קעפעל; א קלייניגקייט.

pin'-head'ed *a.* (פינ'-העד'-עד) וואס האט א קעפעל ווי פון א שפילקע [שטעקנאדעל].

pin'hold *n.* (פינ'-האולד) א פלאץ, וואו עפעס איז בעפעסטיגט מיט א שפילקע.

pin'hole *n.* (פינ'-האול) א קליין לעכעל געמאכט מיט דעם שטאך פון א שפילקע; א קליינער דורכזיכטס-פונקט אדער קליין לעכעלע ווי פון א שפילקע-שטאך.

pi'nic *a.* (פאי'-ניק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון א פיכטע אדער קיעפער-בוים [סאסנע].

pinic'oline *a.* (פאי-ניק'-א-לין) וואס געפינט זיך אין פיכטען-וועלדער [וועגען חיות].

pinic'olous *a.* (פאי-ניק'-א-לאס) ז. *pinicoline*

pi'niform *a.* (פאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א שישקע.

pi'ning *n.* (פאי'-נינג) בעשטראפונג; פייניגונג; ליידען, יסורים.

pi'ningly *adv.* (פאי'-נינג-לי) שמאכטענדיג, אויסגעהענדיג פון די כחות.

pin'ion *n. and v.* (פינ'-יאן) א קליינער טרייב-צאהן-ראד; א פעדער, א פליגעל-פעדער; א פליגעל [פון א פויגעל]; א האנד-קייט; בינדען די פליגלען; אבשניידען די פליגעל-פעדערען; בינדען אדער קייטען.

pin'ion-bone *n.* (פינ'-יאן-באון) די פליגעל-ביינער פון א פויגעל.

pin'ion-file *n.* (פינ'-יאן-פאיל) א קליינע מעסער-פייל וואס זייגער-מייסטערס בענוצען.

pink *a., n. and v.* (פינק) בלאס-רויט; העל-ראזע; שארלאך-רויט; די נעלקע [א געוויסע בלומען-פלאנצע]; נעלקען-קאליר; א בלאס-רויטער קאליר, א שארלאך-רויטער קאליר; א שארלאך-רויטער מאנטעל [בעזאנדערס אזא רייט אדער יאגד-מאנטעל]; א בלום, א שעהנהייט; א מוסטער פון פאלענדונג און אויסגעצייכענטקייט; די עלריצע [אזא פיש פון א בלאס-רויטען קאליר]; א לעכעל וואס איז דורכגעשלאגען אין זייד אדער אנדער מאטעריאל; דורכשטעכען; דורכבויערען; דורכלעכערען; אויסצאקען, אויסשניידען אין צאקען און לעכלעך; פארבען מיט א העל-ראזען אדער שארלאך-רויטען קאליר; ווינקען.

Pink

pinked *a.* (פינקט) דורכגעלעכערט; מיט לעכלעך.

pin'ker *n.* (פינ'-קער) א צאקען אדער שפיצען-אויסשניידער; איינער וואס בלינצעלט מיט די אויגען.

Pin'kerton *n.* (פינ'-קער-טאן) א פינקערטאן [א געהיים-פאליציסט, א דעטעקטיוו פון דער בעוואוסטער פריוואטער דעטעקטיוו-אגענטור, וואס איז געגרינדעט געווארען פון עלען פינקערטאן אין שיקאגא, אמעריקא, אין יאהר 1850].

pink'eye *n.* (פינק'-אי) אזא מין אנשטעקענדע אינפלוענצא ביי פערד, ביי וועלכער די אויגען-לעדלעך ווערען ביי זיי ענטצונדען [דיעזע קראנקהייט ביי פערד איז עהנליך צו שארלאך ביי מענשען]; אזא אנשטעקענדע אויגען-ענטצינדונג ביי מענשען; א קליין אויגעל.

pink'-eyed *a.* (פינק'-איד) מיט קליינע בלינציגע אויגען; מיט רויטליכע אויגען.

pink'ing *n.* (פינק'-אינג) דאס אויסצא-

קען, דאס אויסשניידען אדער אויסהאקען
שפיצען און לעכלעך אין זייד אדער אין
אן אנדער מאטעריאל אלס בעפוצונג; דאס
דורכשטעכען, דאס דורכלעכערען.

pink'ing-i'ron *n.* (פינק'-אינג-אי'-ערן)
אזא געצייג צום אויסשניידען צאקען אדער
שפיצען אין שטאף.

pink'ish *a.* (פינק'-איש) העל=ראזע,
שארלאך=רויט.

pink'-nee'dle *n.* (פינק'-ניע'דל) אזא
נאדעל צום אויסשטעכען א געשווילעכץ
ביי בהמות.

pink of perfec'tion (פינק אוו פויר-
פעק'-שאן) די העכסטע שטופע פון פאל=
קאמענהייט.

pink'root *n.* (פינק'-רוהט) דער אינדי=
שער פינק=ווארצעל [אזא ווארצעל וואס
ווערט געברויכט אבצוטרייבען בויך=ווערים.
אין גרעסערע דאזען ווירקט עס בעטוי=
בענד און איז גיפטיג]; די פלאנצע פון
דיעזען ווארצעל [זי האט שעהנע בלומען,
וועלכע זיינען אויסווענינ רויט און אינווע=
ניג געלב].

pink'ster-flow'er *n.* (פינק'-סטער-
פלאו'-ער) אזא שעהנע בלומען=פלאנצע,
וועלכע וואקסט אין זומפיגע אדער שאטענ=
דיגע ערטער אין קאנאנדא און טעקסאס
[די בלומען וואקסען אין פערשיעדענע קא=
לירען].

pink'-stern *n.* (פינק'-סטוירן) א שי=
פעל מיט א שמאלען אדער שפיציגען הינ=
טערטייל.

pink'-sterned *a.* (פינק'-סטוירנד) מיט
א שמאלען אדער שפיציגען הינטערטייל
[ווענען א שיפעל].

pink'wood *n.* (פינק'-הוואוד) דער פינק=
בוים [אזא בראזיליאנישער בוים].

pink'y *a. and n.* (פינק'-אי) העל=ראזע,
שארלאך=רויט; ווינקענדיג אדער בלינצענ=
דיג מיט די אויגען; מיט קליינע בלינצענ=
דיגע אויגען; א שיפעל מיט א שמאלען
אדער שפיציגען הינטערטייל.

pin'-machine' *n.* (פינ'-מע-שין') א
מאשין צו מאכען שפילקעס [שטעק=נאד=
לען]; א מאשין צו מאכען האלץ=שטיפטען.

pin'-ma'ker *n.* (פינ'-
מיי'-קער) א שפילקע=מא=
כער.

pin'-mon'ey *n.* (פינ'-
מאנ'-אי) טאשען=געלד,
וואס א מאן גיט זיין
פרוי פאר איהרע קליינע
אויסגאבען.

pin'na *n.* (פינ'-א) א
פעדער; א פליגעל פון
א פויגעל; א פלוס=פע=
דער פון א פיש; א פלי=
געל=עהנליכער טייל פון
אן ארגאן; דער אויסער=
ליכער טייל פון אויער;
א בלעטעל [טייל] פון
א פעדער=בלאט.

pin'nace *n.* (פינ'-איים)
א גרויסע דאפעל=רודער
שיף.

pin'nacle *n. and v.*
(פינ'-עקל) א שפיץ; א
שפיץ=טהורם פון א גע=
ביידע; בעבויען אדער
בעפוצען מיט טהורמס;
דערהויבען אויף דער
שפיצע; דערהויבען ווי
אויף א טהורם.

Pinnacle

pin'nacle-work *n.* (פינ'-עקל-הוואירק)
טהורם=ווערק [די בעפוצונג פון א געביי=
דע מיט טהורמס].

pin'nate *a.* (פינ'-אייט) געפעדערט;
עהנליך צו א פעדער; וואס האט די פארם
פון א פעדער [ווענען פלאנצען=בלעטער];
וואס האט פליגלען אדער פלוס=פעדערען.

pin'nated *a.* (פינ'-איי-טער)
ז. *pinnate*.

pin'nated grouse
(פינ'-איי-טער גראוס)
די פריירי=הוהן [אזא
הוהן, וועלכע האט
צוויי קליינע פליגע=
לעך אויף'ן האלז].

Pinnated Grouse

pin'natedly *adv.*
(פינ'-איי-טעד-לי)
ז. *pinnately*.

pin'nately *adv.* (פינ'-אייט-לי) אזוי ווי
געפעדערט, אין דער פארם פון א פעדער.

pinnat'ifid *a.* (פי-נעט'-אי-פיד) גע=
טיילט אדער געשפאלטען אויף דעם אופן
פון א פעדער.

pinnat'ifid leaf (פי-
נעט'-אי-פיד ליעף) א
פעדער=בלאט [א בלאט
וואס איז עהנליך צו א
פעדער].

pin'ner *n.* (פינ'-ער)
איינער וואס בעפעסטיגט
מיט א שפילקע [שטעק=
נאדעל]; א שירץ [פאר=
טוך] וואס ווערט צוגע=
שפילעט מיט שפילקעס
[שטעק=נאדלען].

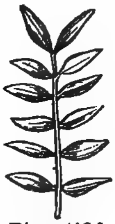

Pinnatifid
Leaf

pin'niform *a.* (פינ'-אי-פארם) עהנ=
ליך צו א פעדער; וואס האט די פארם
פון א פלוס=פעדער.

pin'nigrade *a.* (פינ'-אי-גרייד) וואס
שווימט מיט פלוס=פעדערען.

pin'ning *n.* (פינ'-אינג) א שפילקע, א
שטעק=נאדעל; דאס צושפילען מיט א
שפילקע [שטעק=נאדעל]; קליינע שטיינד=
לעך וואס ווערען געברויכט אין מויערן
אויסצופילען א צווישען=רוים.

pin'niped *a.* (פינ'-אי-פעד) וואס האט
פים עהנליך צו פלוס=פעדערען.

pin'nula *n.* (פינ'-יו-לא) א קליין פעדע=
רעל; א פעדער=עהנליכער טייל פון אן
ארגאן; א בלעטעל [טייל] פון א פעדער=
בלאט.

pin'nule *n.* (פינ'-יול) א פעדערעל; א
פעדער=עהנליכער טייל פון אן ארגאן;
אזא קליינע פלוס=פעדער ביי געוויסע פיש;
א בלעטעל [טייל] פון א פעדער=בלאט.

pin'ochle *n.* (פינ'-אקל) פינאקל [אזא
קארטען=שפיעל].

pin'ocle *n.* (פינ'-אקל) ז. *pinochle*.

pin'-point *n.* (פינ'-פאינט) דער שפיץ
פון א שפילקע; א קליינינקייט.

pins and nee'dles (פינז ענד ניערלז)
דאס שטעכעניש וואס מען פיהלט אין אן
אבגעזעסענעם אדער אבגעלעגענעם גליעד.

pint *n.* (פאינט) א פאינט [אן אמעריקא=
נער מאס פון א האלבער קווארט].

pinta'do *n. and a.* (פינ-טא'-דאו) די
פערל=הוהן [אזא מין פויגעל]; דער
וועסט=אינדיאנישער מאקארעל [אזא
פיש]; געפארבט אין פלעקען אדער פינ=
טעלעך.

pin'tail *n. and a.* (פינ'-טייל) די שפיץ=
ענטעל [אזא ענטעל מיט א שפיציגען
עק]; די שפיץ=וואלד=הוהן [אזא וואלד=
הוהן מיט א שפיציגען עק. ז. *grouse*];
וואס האט א שפיציגען עק.

pin'tail duck (פינ'-טייל דאק) די
שפיץ=ענטעל [אזא ענטעל מיט א שפיצי=
גען עק].

Pintail Duck

pin'-tailed *a.* (פינ'-טיילד) וואס האט
א שפיציגען עק.

pin'tle *n.* (פינטל) א שטיפט אויף וועל=
כען עטוואס דרעהט זיך [ווי דער שטיפט
פון א זאוויעסע, דער שווארען פון פא=
דערשטען אקס פון א וואגען, דער האקען
אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שיף=
רודער א. ד. ג.].

pint'-pot *n.* (פאינט'-פאט) א ביער=כלי
וואס ענטהאלט א פאינט [אן אמעריקא=
נער מאס פון א האלבער קווארט].

pin'wheel *n.* (פינ'-הוויעל) א פייער=
ווערק וואס בילדעט א זיך=דרעהענדען
פייער=ראד ווען מען צינדט עס אן; א
ראד מיט ארייננעזעצטע שטיפטען אין
זיין פלעכע אנשטאט צייהנער אין זיין
ראנד; אין נארבעריי — אזא רונדער
קאסטען וואס ענטהאלט ווארים וואסער,
אין וועלכען די פעלען ווערען צונויפגע=
ראלט אויף פלעקער.

pin'worm *n.* (פינ'-הוואירם) אזא
קליינער דינער פאראזיטישער ווארים,
וועלכער געפינט זיך מייסטענס ביי קינ=
דער אין הינטער=לייב.

pi'ny *a.* (פאי'-ני) בעוואקסען אדער בע=
דעקט מיט סאסנעס [קיעפער=בוימער
אדער פיכטען]; סאסנאווע.

pioneer' *n. and v.* (פאי-א-ניער') א
פיאנער, איינער וואס איז דער ערשטער,
וואס נעהמט פארויס אדער לעגט אוים א
וועג פאר אנדערע; א סאלדאט וואס נעהט
פארויס און רייניגט אב א וועג פאר דער
ארמעע; זיין א פיאנער.

pioneer'ing *a.* (פאי-א-ניער'-אינג)
וואס איז שייך צו פיאנערען=ארבייט.
ז. *pioneer*.

pi'ot *n.* (פאי'-אט) ז. *piet*.

pi'ous *a.* (פאי'-אס) פרום; נאטס=
פארכטיג; רעליגיעז; היילינ; גוט און
פרום.

pi'ously *adv.* (פאי'-אס-לי) אויף א
פרומען, גאטספארכטיגען אופן; גוט און
פרום.

pi'ous-min'ded *a.* (פאי'-אס-מאינ'-
דער) פרום, גאטספארכטיג; גוט און פרום.

pip *n. and v.* (פיפ) א פיפעץ [אן אנ=
וואוקס אויף'ן צונג ביי עופות]; אן אויג
[אין קארטען=שפיעל]; א פרוכט=ביינדעל
אדער קערנדעל; דער קערנער=טייל אין
קינסטליכע בלומען; פיפטשען [ווי א
פוינעלע]; זיך ארויספיקען [פון אן
איי]; פערבלאטירען, דורכווארפען ביי
וואהלען.

Pi'pa *n.* (פאי'-פא) א מין פרעש אהן
צונגען, ביי וועלכע די יונגע פרעש ווע=
רען אויסגעבריהט און ווערען נאך דער
אויסבריהונג א שטיק צייט געהאלטען אונ=
טער דער רוקען=הויט פון דער "זי".
ז. *Aglossa*.

pi'page *n.* (פּאַי'-פּעדזש) פּאַנאַנדער־טיילונג, דורכפיהרונג אדער טראַנספּאָר־טירונג דורך רעהרעז [ווי וואַסער, גאַז א. ז. וו.].

pi'pal *n.* (פּיע'-פּעל) דער הייליגער פייגענבוים אין אינדיען. ז. ***pipul-tree***

pipe *n. and v.* (פּאַיפּ) א פייפעל; א רעהר; א ליולקע, א פּיפּקע; א מאָס טאַ־באַק וויפיעל עס קען אריין אין א ליולקע: די קעהל, די לופט־רעהרע, דער שטים־און־אָטעמונגס־ארגאַן; די שטימע; דאָס פייפען פון א פויגעל; דאָס פייפעל, מיט וועלכען מען גיט בעפעהלע צו מאַטראָזען; דאָס פייפען מיט דיזען פייפעל; א רונ־דע וואַקס־צעלע אין א ביענשטאָק פאַר דער ביענען־קעניגין; א ווייז־מאָס פון 110 ביז 140 גאַלאָנס; פייפען, טשירפּען, זינגען [וועגען פויגעל]; וויינען; שפּיע־לען אויף א פייפעל, פלייט און אַנדערע עהנליכע אינסטרומענטען; זשומען [ווי ביענען]; געבען בעפעהלע צו מאַטראָזען דורך פייפען; מאַכען רעהרען; דורכפיה־רען דורך רעהרען; אבקאַנטען מיט א געדרעהטען שנירעל; אנווענדען א וואַ־סער־שטראָם [אין שאַכטען]; נאָכקוקען, נאָכשפּירען, זאַמלען ידיעות [אַלס פּאַר־בערייטונג צו א גנבה — אין דער גנבים־שפּראַך].

pipe-ben'der *n.* (פּאַיפּ'-בענ'-דער) א מאַשין אדער פּאָררירכטונג צו בויגען רעה־רען.

pipe'-case *n.* (פּאַיפּ'-קייס) א שיידעל פאַר א ליולקע.

pipe'-clay *n. and v.* (פּאַיפּ'-קליי) ליולקע־ליים [אזא ווייסער ליים וואָס ווערט געברויכט פאַר ליולקעס און אויך צו ווייסען לעדערנע זאַכען]; ווייסען מיט ליולקע־ליים; אויסמעקען, אבווישען; אויסגלייכען, גוט מאַכען [א רעכנונג, א חוב א. ז. וו.].

pipe'-clay'ey *a.* (פּאַיפּ'-קליי'-אי) ז. ***pipe-clayish***

pipe'-clay'ish *a.* (פּאַיפּ'-קליי'-איש) וואָס געברויכט ליולקע־ליים צום ווייסען לעדערנע זאַכען [הויפּטזעכליך וועגען סאָלדאַטען]; מיליטעריש; פאָרמעל, שטייף.

pipe'-coup'ling *n.* (פּאַיפּ'-קאַפּ'-לינג) א רעהרען־פערבינדונג [וואָס פערבינדעט צוויי רעהרען אדער פעראייניגט א רעהר מיט אַן אַנדער זאַך].

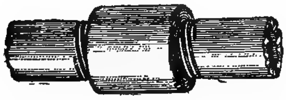

Pipe-coupling

pipe'-cut'ter *n.* (פּאַיפּ'-קאַט'-ער) אַן אינסטרומענט צו שניידען אייזערנע רעה־רען; אַן אינסטרומענט ארומצושניידען אדער גלייך מאַכען די ענדען פון רעהרען.

piped *a.* (פּאַיפּט) רעהר־אַרטיג.

pipe'-dance *n.* (פּאַיפּ'-דענס) א ליולקע־טאַנץ [א טאַנץ צווישען אויסגעלעגטע ליולקעס אויף דער ערד].

pipe'-die *n.* (פּאַיפּ'-דאַי) א געצייג צום אויסשניידען גווינטען אין א רעהר.

piped key (פּאַיפּט קיע) א שליסעל מיט אַן אויסהוילונג.

pipe down (פּאַיפּ דאַון) פאַנאַנדערלאָ־זען מאַטראָזען פון מושטיר אדער פון די פּאָסטענס [דורך סיגנאַלען פון א פּיי־פעל].

pipe'-fish *n.* (פּאַיפּ'-פיש) די ים־נאָדעל [אזא לאַנג, דין ים־פישעל].

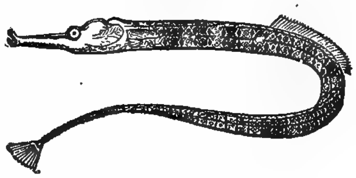

Pipe-fish

pipe in an i'vy-leaf (פּאַיפּ אין ען אַי'-ווי-ליעף) זיך טרייסטען ווי ווייט עס לאָזט זיך.

pipe'-key *n.* (פּאַיפּ'-קיע) ז. ***piped key***

pipe'-lay'er *n.* (פּאַיפּ'-ליי'-ער) אַן אַרבייטער וואָס לעגט אויס רעהרען; א פּאָליטישער אינטריגאַנט; איינער וואָס פּלאַנעוועט, איינער וואָס מאַכט אינטרי־גען.

pipe'-lay'ing *n.* (פּאַיפּ'-ליי'-אינג) דאָס אויסלעגען רעהרען; פּלאַנעווען, אויסאַר־בייטען פּלענער [הויפּטזעכליך פּאָליטי־שע]; אינטריגירען.

pipe'-lee *n.* (פּאַיפּ'-ליע) האַלב־אויסגע־רויכערטער טאַבאַק אין א ליולקע.

pipe'-line *n.* (פּאַיפּ'-לאַין) א סיסטעם פון אייזערנע רעהרען פאַר דער טראַנס־פּאָרטירונג פון פּעטראָלעאום.

pipe'mouth *n.* (פּאַיפּ'-מאַוטה) די ים־ליולקע [אזא פיש מיט א רעהר־עהנלי־כען מויל].

pipe of peace (פּאַיפּ אָוו פּיעס) די פריעדענס־ליולקע [וועלכע ווערט ביי די אינדיאַנער געברויכערט אַלס צייכען פון שלום].

pipe one's eye (פּאַיפּ הוואַנז אַי) וויינען.

pipe'-pro'ver *n.* (פּאַיפּ'-פּרוה'-ווער) אַן אַפּאַראַט צו פּרובירען די שטאַרקייט פון רעהרען [דורך וואַסער־דרוק].

pi'per *n.* (פּאַי'-פּער) א פּיי־פער, א פייפער, א פלייט־שפּיעלער; דער פעל־שפּיעלער, שטראַנדלויפער [אזא פויגעל. ז. ***sandpiper***]; א יונגעס, נור־וואָס אויס־געבריהטעס טייבעלע; א מין העכט־עהנ־ליכער ניי־זעעלאַנדישער פיש, מיט א שווערד־עהנליכען מויל [ז. ***garfish***]; א יונגער ביענען־שוואָרם [מחנה].

Pi'per *n.* (פּאַי'-פּער) דער מין פעפער־פּלאַנצען.

pipera'ceous *a.* (פּיפּ-ע-ריי'-שיאַס) וואָס איז שייך צו די פעפער־פּלאַנצען.

pipe'-rack *n.* (פּאַיפּ'-רעק) דער טייל פון אַן אָרגעל, וואו עס געפינען זיך די ווינד־פייפלעך: א פּאָררירכטונג אויפצו־הענגען ליולקעס.

piper'ic *a.* (פּאַי-פּער'-איק) געמאַכט פון פעפער־פּלאַנצען.

pip'eridge *n.* (פּיפּ'-ע-רידזש) דער טופּעלא־בוים. ז. ***pepperidge***

piperi'tious *a.* (פּיפּ-ע-ריש'-אַס) פּע־פערדיג, שאַרף, בייסענד.

piperiv'orous *a.* (פּיפּ-ע-ריוו'-א-ראַס) וואָס עסט פעפער, וואָס ערנעהרט זיך מיט פעפער [וועגען פויגלען].

pipe'-roll *n.* (פּאַיפּ'-ראָול) דער רע־גיסטער פון דער ענגלישער שאַצקאַמער.

pipes *n.* (פּאַיפּס) דער דודעלזאַק אדער די זאַק־פייף [ז. ***bagpipe***]; פייפלעך; רעהרען.

pipe'-stick *n.* (פּאַיפּ'-סטיק) א ליולקע־ציבוך.

pipe'-stone *n.* (פּאַיפּ'-סטאָון) דער סי־ליקאַליטה [אזא רויטער שטיין]. ז. ***catlinite***

pipe'-tongs *n.* (פּאַיפּ'-טאָהנגז) אזא צוואַנג צום אבשרויפען און צוזאַמענשרוי־פען רעהרען.

pipe'-tree *n.* (פּאַיפּ'-טריע) דער מאַי־בוים אדער בעז־בוים.

pipette' *n. and v.* (פּי-פּעט') אזא רעה־רעל צום אריבערפיהרען פליסיגקייטען און גאַזען פון איין כלי אין דער צווייטער; זיך בענוצען מיט אזא רעהרעל.

pipe'-twis'ter *n.* (פּאַיפּ'-טהוויס'-טער) ז. ***pipe-wrench***

pipe up (פּאַיפּ אַפּ) אַנהויבען פייפען, זינגען אדער שפּיעלען.

pipe'-vein *n.* (פּאַיפּ'-וויין) אַן ערץ־אָדער וואָס געפינט זיך אין א רעהר־עהנ־ליכער אויסהוילונג אין דער ערד.

pipe'-wine *n.* (פּאַיפּ'-הוואַין) וויין פון פּאָס.

pipe with an i'vy-leaf (פּאַיפּ הוויטה ען אַי'-ווי-ליעף) ז. ***pipe in an ivy-leaf***

pipe'wort *n.* (פּאַיפּ'-הוואָירט) אזא מין וואַסער־גראָזען, ביי וועלכע די בלעטלעך און בלומען וואַקסען אין קנוילען.

pipe'-wrench *n.* (פּאַיפּ'-רענטש) אזא צוואַנג־פערמיגער אינסטרומענט צוזויפצו־שרויפען רעהרען.

pi'ping *n. and a.* (פּאַי'-פּינג) דאָס פּיי־פען: דאָס שפּיעלען אויף א פייפעל, פלייט אדער עהנליכען אינסטרומענט; דאָס זשומען [פון א מחנה ביענען]; דאָס וויינען, א געוויין; א סיסטעם פון רעהרען; אַן אבקאַנטונג מיט א געדרעה־טען שנירעל [ווי ביי קליידער]; א מין שטריק־עהנליכע צוקער־גלאַזור אויף גע־בעקס; אין גאָלד־שמידעריי — אַן אונ־טערלאַגע פון א ביליגערען מעטאַל אונ־טער א טייערערען; דאָס קרויזען די האָר אויף שטעקלעך; פייפענד; שפּיעלענד אויף א פייפעל, פלייט א. ז. וו.; זידענד; זשומענד [וועגען א מחנה ביענען].

pi'ping hot (פּאַי'-פּינג האָט) קאָכעדיג־הייס, זודיג־הייס.

pipistrel' *n.* (פּיפּ-איס-טרעל') די גע־וועהנליכע אייראָפּעאישע פלעדער־מויז.

pipistrelle' *n.* (פּיפּ-איס-טרעל') ז. ***pipistrel***

pip'it *n.* (פּיפּ'-איט) [אזא פּיפּלערכע די קליין זינג־פויגעלע עהנליך צו א לערכע]. ז ***lark***

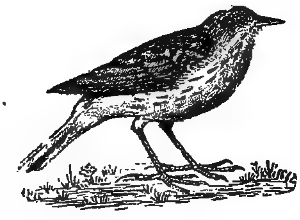

Pipit

pip'it-lark *n.* (פּיפּ'-איט-לאַרק) ז. ***pipit***

pip'kin *n.* (פּיפּ'-קין) א טעפּעל; אזא הילצערנע כלי.

pip'pin *n.* (פּיפּ'-אין) א ראַנעט אדער פּיפּינג־עפּעל [אזא עפּעל].

pip'pin-face *n.* (פּיפּ'-אין-פייס) א קיילעכדיג גלאַט פּנים [ווי א ראַנעט־עפּעל].

pip'pin-hear'ted *a.* (פּיפּ'-אינ-האר'- טער) שרעקעדיג.

pip'ul *n.* (פּיפּ'-אל) *pipul-tree* .ז

pip'ul-tree *n.* (פּיפּ'-אל-טריע) דער היילינער אינדישער פייגענבוים.

pi'py *a.* (פּאי'-פּי) רעהרען-ארטיג, ראהר-ארטיג.

pi'quancy *n.* (פּי'-קענ-סי) פּיקאַנט- קייט; דאס זיין רייצענד; שארפקייט, ביי- סעדיגקייט, שטעכעדיגקייט, פּעפערדיגקייט.

pi'quant *a.* (פּי'-קענט) רייצ- פּיקאַנט; רייצענד; שטעכעדיג, שארף, בייסענד, פּע- פערדיג.

pi'quantly *adv.* (פּי'-קענט-לי) אויף א פּיקאַנטען אדער רייצענדען אופן; מיט שארפקייט, מיט פּעפערדיגקייט; בייסענד, שארף.

pique *v. and n.* (פּיק) שטעכען, ער- גערען, בעליידיגען, אויפרעגען; זיך האל- טען גרויס, זיך גרויסען; אין פּיקעט [קארטען-שפּיעל]—געווינען דרייסיג אוי- גען איידער דער צווייטער צד געווינט עפּעס; אזא געווינס אין פּיקעט; א מין פלינעלע אדער פלוי וואס עסט זיך איין אין לייב.

piqué' *n.* (פּי-קיי') פּיקיי [אזא באוועל- שטאף]; דאס אויסשטעפּען אזוי, אז די מאטעריע צווישען די נעט זאל זיין עט- וואס אויפגעבלאזען; אן עהנליכער מוס- טער אין געוועבטע שטאפען; ארנאמענ- טען פון אריינגעדריקטע פונקטען.

pique of hon'or (פּיעק אוו אנ'-אר) עהרענגעפיהל, אן עהרען-פראגע.

piquet' *n.* (פּי-קעט') פּיקעט [א מין קארטען-שפּיעל]; א געטראנק געמאכט פון שוין אויסגעדריקטע ווייגטרויבען; ביליי- גער, זויערער וויין.

piqué'-work *n.* (פּי-קיי'-הוואירק) אר- נאמענטען געמאכט פון אריינגעדריקטע פונקטען.

pi'racy *n.* (פּאי'-רע-סי) ים-רויבעריי; ליטערארישע גנבה, פּלאגיאט; אונערלויב- טער נאכדרוק פון ליטערארישע ווערק.

piram'eter *n.* (פּאי-רעמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אדער אפּאראט צו מעסטען די רייבונג אדער דעם ווידערשטאנד וואס א וועג איבט אויס אויף די רעדער פון א וואגען.

pi'rate *n. and v.* (פּאי'-רעט) א פּי- ראט, א ים-רויבער; א פּיראטען-שיף; א ליטערארישער גנב, א פּלאגיאטאר; איי- נער וואס דריקט איבער אימעצענס ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבניס; דער קארסאר [אזא פיש. ז. *pirate-perch*]; זיך בעשעפטיגען מיט ים-רויב, זיין א פּיראט; בעגעהן א ליטערארישע גנבה; איבערדרוקען ליטערארישע ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבניס.

pi'rate-perch *n.* (פּאי'-רעט-פּוירטש) דער קארסאר [אזא מין אמעריקאנישער בארש אדער אקון].

pirat'ic *a.* (פּאי-רעט'-איק) *piratical* .ז

pirat'ical *a.* (פּאי-רעט'-אי-קעל) ים- רויבעריש, ווי א פּיראט; וואס איז שייך צו א ליטערארישער גנבה, וואס דריקט איבער פרעמדע ווערק אהן דעם פערפאס- סער'ס ערלויבניס.

pirat'ically *adv.* (פּאי-רעט'-אי-קעל- אי) ים-רויבעריש, דורך ים-רויבעריי; ווי א פּיראט; ווי א ליטערארישער גנב, אי- בערדרוקענדיג פרעמדע ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבניס.

pir'iform *a.* (פּיר'-אי-פארם) באר-עהנ- ליך, אין דער פארם פון א בארנע.

pirn *n.* (פּוירן) עטוואס וואס וויקעלט אויף אדער וויקעלט אב; א פּאדריכטונג ביי א וועבטע אבצואוויקלען דאס שטרי- קעל; א שפּולע; די לענג פּאדים וואס ווערט אויף איין מאל אנגעוויקעלט אויף א שפּולע אדער אין א וועבער-שיפעל.

pirogue' *n.* (פּי-ראוג') א פּיראג, א שיפעל געמאכט פון אן אויסגעהוילטען בוים-שטאם; אזא שמאלע פּראם-שיף אדער פּערדיי.

pirouette' *n. and v.* (פּיר-או-עט') א פּירועט, דאס דרעהען זיך שנעל אויף די שפּיץ פינגער פון איין פוס [אין טאנ- צען]; א שנעלע אומדרעהונג פון א פערד; מאכען א פּירועט.

pis'-aller' *n.* (פּי'-זע-ליי') דער ערג- סטער פאל; דער לעצטער מיטעל.

pis'asphalt *n.* (פּיס-עס-פעלט) *pissasphalt* .ז

pis'cary *n.* (פּיס'-קע-רי) דאס רעכט צו כאפּען פיש אין פרעמדע וואסערען.

piscatol'ogy *n.* (פּיס-קע-טאל'-א-דזשי) איכטיאלאגיע, די לעהרע וועגען פיש.

pisca'tor *n.* (פּיס-קיי'-טאר) א פּי- שער; איינער וואס כאפּט פיש מיט א ווענטקע.

piscato'rial *a.* (פּיס-קיי-טאו'-רי-על) *piscatory* .ז

pis'catory *a.* (פּיס'-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו פישער אדער פיש-פאנג.

Pis'ces *n.* (פּיס'-איז) מזל דגים; אין זאאלאגיע — דער מין פיש.

piscicul'tural *a.* (פּיס-אי-קאל'-טשו- רעל) וואס איז שייך צו פיש-צוכט אדער צום אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

pis'ciculture *n.* (פּיס'-אי-קאל-טשור) פיש-צוכט, דאס אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

piscicul'turist *n.* (פּיס-אי-קאל'-טשור- איסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש-צוכט, מיט אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

pis'cifauna *n.* (פּיס'-אי-פאה-נא) די פיש [קאלעקטיוו] פון א געוויסען לאנד אדער פון א געוויסער געגענד.

pis'ciform *a.* (פּיס'-אי-פארם) פיש- פערמיג, עהנליך צו פיש.

pisci'na *n.* (פּי- סאי'-נא) א האנד- פאס, א וואש-בע- קען; א שיסעל אדער באסיין ביי א פאנטאן; א קליי- נע ציסטערנע אדער רעזערוואואר; א פיש-בעהאלטער, א באסיין צו האלטען פיש און וואסער- פלאנצען.

Piscina

pis'cinal *a.* (פּיס'- אי-נעל) וואס איז שייך צו א האנד- פאס, באסיין אדער פיש-בעהאלטער. ז. *piscina*

pis'cine *a.* (פּיס'-אין) וואס איז שייך צו פיש.

pisciv'orous *a.* (פּי-סיוו'-א-ראס) פיש- עסענד, וואס שפּייזט זיך מיט פיש.

pish *int. and v.* (פּיש) פוי! באה! אונזין! [אן אויסרוף פון פעראכטונג]; אויסשרייען "פוי".

pish'-pash *n.* (פּיש'-פעש) א געריכט פון רייז און קליינע שטיקלעך פלייש.

pi'siform *a. and n.* (פּאי'-סי-פארם) עהנליך צו ארבעס; א סעזאם-ביינדעל אין א געלענק, עהנליך צו אן ארבעס. ז. *sesamoid bone*

pisifor'me *n.* (פּאי-סי-פאר'-מי) א סעזאם-ביינדעל אין א געלענק. ז. *sesamoid bone*

pis'mire *n.* (פּיס'-מאיר) א מוראשקע.

pi'solite *n.* (פּאי'-סא-לאיט) דער אר- בעס-שטיין [אזא שטיין, ביי וועלכען די קערנער זיינען אזוי גרויס ווי ארבעס].

pisolit'ic *a.* (פּאי-סא-ליט'-איק) עהנליך אין געבוי צום ארבעס-שטיין. ז. *pisolite*

piss *n. and v.* (פּיס) פּישען, משתין זיין; השתנה, אורין.

piss'-a-bed *n.* (פּיס'-ע-בעד) די פּוטער- בלום. ז. *dandelion*

pis'sasphalt *n.* (פּיס'-עס-פעלט) בערג- טער [א מין אספאלט אדער ערד-פעך].

pissasphal'tum *n.* (פּיס-עס-פעל'-טאם) *pissasphalt* .ז

piss'-burnt *a.* (פּיס'-בוירנט) ברוין-גע- פלעקט [ווי פון השתנה].

pist *n. and int.* (פּיסט) די שפּורען פון א ריימער, די שפּור פון די קאפּיטעס פון א פערד; שא! סט! שטיל!

pista'chio *n.* (פּיס-טיי'-שיאו) די פּיס- טאציע אדער פּיסטאשקע-בוים [א מין אראמאטישער קוסט אדער בוימעל מיט דריי-טיילינע בלעטער און קליינע בליהונ- גען, אויף וועלכען עס וואקסען פּיסטאציען- ניס]; א פּיסטאציען-נוס, א פּיסטאשקע, א פּימפּער-נוס.

Pistachio

pista'chio-green *n.* (פּיס-טיי'-שיאו- גריען) פּיסטאציען-גרין [א העלע גרינע פארב].

pista'chio-nut *n.* (פּיס-טיי'-שיאו-נאט) א פּיסטאציען-נוס, א פּימפּער-נוס, א פּיס- טאשקע [דער נוס וואס וואקסט אויף א פּיסטאציען-בוימעל. די יאדרע פון דיזען נוס האט א גרינליכען קאליר און דעם גע- שמאק פון א מאנדעל. ווערט פיעל גענוצ- טען אין טערקיי, גריכענלאנד און אין קליין-אזיען].

pista'chio-tree *n.* (פּיס-טיי'-שיאו- טריע) דער פּיסטאציען-בוים. ז. *pistachio*

pista'cio *n.* (פּיס-טיי'-שיאו) ז. *pistachio*

pis'tacite *n.* (פּיס'-טע-סאיט) ז. *epidote*

pistareen' *n.* (פּיס-טע-ריען') דער פּיסטאריין [אן אלטע שפּאנישע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אונ- געפעהר 20 סענט].

pis'tazite *n.* (פיס'-טע-זאיט) ז. ***epidote***

piste *n.* (פיסט) די שפורען פון א פערד'ס קאפיטעס.

pis'til *n.* (פיס'-טיל) דער פיסטיל, דער טייל פון א בלום, וועלכער בילדעט אויס דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן ביי א פלאנצע [דער פיסטיל בעשטעהט געוועהנליך פון עטליכע צוזאמענגעוואקסענע בלעטעלעך — דער פרוכט-בייטעל — מיט א רעהרעל, וואס ענדיגט זיך מיט א ברייטליכער עפנונג].

Pistil

pistilla'ceous *a.* (פיס-טי-ליי'-שאס) אין באטאניק — וואס איז שייך צום פיסטיל. ז. ***pistil***

pis'tillary *a.* (פיס'-טי-לע-רי) ז. ***pistillaceous***

pis'tillate *a.* (פיס'-טי-לייט) אין באטאניק — וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן [ביי א פלאנצע].

pistillif'erous *a.* (פיס-טי-ליפ'-ע-ראס) ז. ***pistillate***

pis'tilline *a.* (פיס'-טי-לין) אין באטאניק — וואס איז שייך צום פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס-ארגאן פון א פלאנצע].

pis'tol *n. and v.* (פיס'-טאל) א פיסטאלעט, א רעוואלווער; שיסען מיט א רעוואלווער.

pistolade' *v.* (פיס-טא-לייד') א שאס פון א רעוואלווער אדער פיסטאלעט.

pistole' *n.* (פיס-טאול') א פיסטאלע [א שפאנישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 4 אמעריקאנישע דאלאר].

pistoleer' *n.* (פיס-טא-ליער') איינער וואס שיסט פון א פיסטאלעט; א סאלדאט בעוואפענט מיט א פיסטאלעט.

pis'tolet *n.* (פיס'-טא-לעט) א קליינער פיסטאלעט.

pis'tol-shaped *a.* (פיס'-טאל-שייפט) וואס האט די פארם פון א פיסטאלעט אדער רעוואלווער.

pis'tol-shot *n.* (פיס'-טאל-שאט) דער שאס פון א רעוואלווער; דער מרחק וויפיעל עס קען דורכלויפען די קויל פון א רעוואלווער; איינער וואס שיסט מיט א רעוואלווער.

pis'ton *n.* (פיס'-טאן) דער קאלבען [דאס צילינדער-פערמיגע שטיק וואס בעוועגט זיך אין צילינדער פון א דאמפף-מאשין אדער פון א פומפ]; אין מוזיקאלישע בלאז-אינסטרומענטען — א ווענטיל אדער קלאפע וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אינסטרומענט, כדי צו ענדערען די הויכקייט אדער שטארקייט פון טאן.

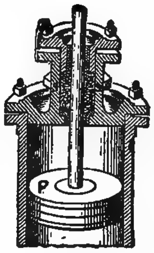
P. Piston

pis'ton-head *n.* (פיס'-טאנ-העד) דער קאלבען-קאפ, דער קאלבען. ז. ***piston***

pis'ton-pack'ing *n.* (פיס'-טאנ-פעק'-אינג) דאס מאטעריאל [ווי רינגען פון קופער אדער פון ווייכען אייזען], מיט וועלכען מען לעגט ארום דעם קאלבען אום ער זאל זיין פעסט צוגעפאסט צו די ווענטלעך פון צילינדער.

pis'ton-pump *n.* (פיס'-טאנ-פאמפ) א פומפ וואס בעשטעהט פון א רעהר, אין וועלכער עס בעוועגט זיך א קאלבען.

pis'ton-rod *n.* (פיס'-טאנ-ראד) דער קאלבען-שטאנג [דער שטאנג וואס איז בעפעסטיגט צום קאלבען]. ז. ***piston***

pit *n. and v.* (פיט) א גרוב, א הויהל; א טיעפעניש, א פערטיעפונג; דער קבר; די שאול תחתיה, דער גיהנום; דער קאמפף-פלאץ אין העהנער-געפעכט; דער הינטערשטער טייל פון פארטער [אין אן ענגלישען טעאטער]; א פערטיעפונג אין קערפער; שטופלען אדער גריבעלעך אויף'ן פנים [פון פאקען-קראנקהייט]; דאס ביינדעל פון א פרוכט [ווי פון א קארש, פלוים א. ד. ג.]; אריינלעגען אדער אריינווארפען אין א גרוב; ווערען געשטופעלט; מאכען געשטופעלט; שטופלען דאס פנים [ווי פון פאקען]; איינריכטען דעם קאמפף אדער קאמפף-פלאץ [ווי אין א העהנער-קאמפף].

pi'ta *n.* (פי'-טא) דער אמעריקאנער אלאען-בוים; א מין פלאקס אדער פעדים פון די בלעטער פון דיעזען בוים [ווערט געברויכט צו מאכען שטריק, קאנאטען א. ד. ג.].

pit against' (פיט ע-גענסט') זיך אי-מעצען אנטקעגען שטעלען [אין א קאמפף].

The oriental nations will not dare to **pit** themselves **against** Europe.

pit and gal'lows (פיט ענד געל'-אוז) אין מיטעלאלטער — די פריווילעגיע וואס א קעניג פלעגט געבען צו א באראן צו בעשטראפען א גנב מיט'ן טויט [א מאנספערזאן — הענגען אויף דער תליה און א פרויענצימער — דערטרינקען אין א גרוב מיט וואסער].

pit'apat *n., a., v. and adv.* (פיט'-ע-פעט) דאס פלאטערען, דאס שנעלע קלאפען פון עפעס; א הארץ-קלאפעניש; ציטערנד, שנעל קלאפענד; פלאטערען, שנעל קלאפען; פלאטערענדיג, ציטערענדיג.

She was very excited; her heart was going **pitapat.**

pit'-box *n.* (פיט'-באקס) די פארטער-לאזשע, איינע פון די אונטערשטע לאזשען [אין א טעאטער].

pitch *v. and n.* (פיטש) ווארפען, שלייידערען; איינעם עפעס צוואווארפען; אריינשלאגען אדער אריינשטעקען עפעס אין דער ערד [ווי ביים אריינשלאגען א פלעקעל צו בעפעסטיגען עפעס]; שטעלען אין ארדנונג, איינריכטען; איינשטעלען דעם טאנארט פון א מוזיק-שטיק; אנגעבען דעם טאן [אין מוזיק]; אין בייסבאל-שפיעל — ווארפען דעם באל צום אבקלאפער; אראבפאלען אין דער נידער; געהן אדער פליהען אין דער ריכטונג ארונטער; אבשטעלען זיך אויף עפעס, אויסקלייבען; שוואנקען, זיך וויעגען, הויבען זיך ארויף און אראב [ווי א שיף אין ים]; אבזעצען זיך; לאגערען; בעשמירען אדער בעגיסען מיט פעך; פעכען; דער פלוג, דער העכסטער אדער טיעפסטער פונקט, צו וועלכען א זאך דערגעהט ביים פליהען אין דער הויך אדער ביים ארונטערלאזען זיך אונטען; דער עקסטרעמער פונקט; דער פונקט, וואו א געווארפענע זאך הויבט זיך אן אראבצובויגען בארג-אראב; איז א געביידע — די משופע'דיגקייט פון דאך; אין מעכאניק — די שטייגונג פון א שרויפען-גאנג [דאס שטיק וואס א שרויף דרעהט זיך אריין אדער דרעהט זיך ארויס דורך איין אומדרעהונג]; די שטרעקע צווישען די צענטערען פון די צייהנער אין א צאהן-ראד; אין מוזיק — די טאן-שטופע [די הויכקייט אדער טיעפקייט פון א טאן]; דער טאנארט; אין בייסבאל-שפיעל — דער ווארף פון באל; די הויכקייט ביז וועלכער א פאלק-פויגעל אדער סאקאל הויבט זיך אויף און פון וועלכער ער פאלט ארונטער אויף זיין רויב; פעך, סמאלע.

pitch a camp (פיטש ע קעמפ) אויפשטעלען א לאגער.

pitch and hus'tle (פיטש ענד האסל) אזא שפיעל, ביי וועלכען מען פיקט מטבעות.

pitch and pay (פיטש ענד פיי). צאהלען גלייך אויף'ן ארט; צאהלען במזומנים.

pitch'-and-toss' *n.* (פיטש'-ענד-טאס') א מין שפיעל, וואו די שפיעלער ווארפען מטבעות צו א געוויסען אנגעצייכענטען פונקט.

pitch a tent (פיטש ע טענט) אויפשטעלען א געצעלט [ווי אין לאגער].

pitch'-black *a.* (פיטש'-בלעק) פעך-שווארץ, שווארץ ווי פעך.

pitch'-blende *n.* (פיטש'-בלענד) פעך-בלענדע אדער אוראניום-פעך-ערץ [א מין מעטאל וואס געפינט זיך אין פעכיג-שווארצע ערד-מאסען].

pitch'-board *n.* (פיטש'-באורד) א פאר-ריכטונג צו בעשטימען די אויסבויגונג פון טרעפ.

pitch'-boat *n.* (פיטש'-באוט) א שיפעל, אויף וועלכען מען שמעלצט פעך אויסצופעכען א גרויסע שיף.

pitch but'tons (פיטש באטנז) שפיעלען אין גריבלעך מיט קנעפלעך.

pitch'-chain *n.* (פיטש'-טשיין) א ראד-קייט, א קייט פון מעטאלענע פלאטען צו בעוועגען א ראד.

pitch'-coal *n.* (פיטש'-קאול) דער נאגאט אדער שווארצער בורשטין [א הארטער גלאנציגער שטיין-קויהל, פון וועלכען מען מאכט בראסלעטען, אויערינגלעך, בראשען א. ד. ג.].

pitch'-dark *a.* (פיטש'-דארק) שטאק-פינסטער.

pitched *a.* (פיטשט) אלץ צוגעגרייט פון פריהער, פלאנמעסיג, לויט'ן רעגעל; משופע'דיג; געניגט בארג-אראב.

pitched bat'tle (פיטשט בעטל) א שלאכט, וואו די סאלדאטען פון די פיינדליכע ארמעען שטויסען זיך צונויף אין א האנד-געפעכט.

The enemy was routed in a **pitched battle.**

pitched roof (פיטשט רוהף) א משופע'דיגער דאך.

pitched work (פיטשט הוואירק) א וואנד פון ניט געטעסעטע שטיינער וואס ווערען געלעגט ניט אין א געוויסער ארדנונג, נאר אזוי אז זיי זאלען זיך בלויז צונויפפאסען.

pitch'er *n.* (פיטש'-ער) א קרוג; אין באל-שפיעל — דער באל-ווארפער; איינער וואס ווארפט היי אויף א וואגען.

pitch'er-mold *n.* (פיטש'-ער-מאולד) א מין פורעם, פון וועלכען מען גיסט אויס זעהר דעליקאטע לייםענע כלים. ז. ***pitcher-molding***

pitch'er-mol'ding *n.* (פיטש'-ער-מאול'-דינג) דאס גיסען אין א קרוג-פורעם [דאס מאכען דעליקאטע פאיאנס-כלים דערמיט, וואס מען גיסט אריין שי-

טערע ליים אין פורעם און מען גיסט עס אויס צוריק. פון דיזער אפעראציאן, וועלכע ווערט איבערגעחזר'ט עטליכע מאל, בלייבט אויף די ווענטלעך פון פורעם א דינער שיכט פון ליים. דיזער שיכט נעהמט זיך אראב און ער טריקענט זיך אויס].

pitch'er-plant *n.* (פּיטש'-ער-פּלענט) די קרוג־פלאנצע [א פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער וויקלען זיך צונויף אין דער פארם פון א קרוג]. ז. ***Nepenthes***

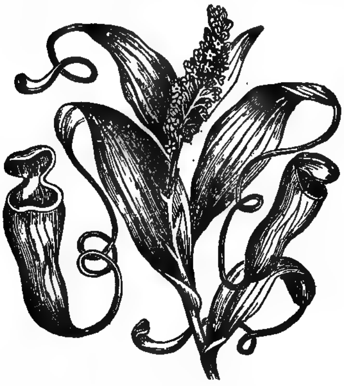

Pitcher-plant

pitch'er's box (פּיטש'-ערז באקס) אין באל־שפיעל — דאס פלאץ, וואו עס שטעהט דער באל־ווארפער.

pitch'ers have ears (פּיטש'-ערז העוו איערז) ווענד האבען אויערען, אימעצער קען נאך אונטערהערען.

pitch'er-vase *n.* (פּיטש'-ער-וויים) א קרוג־עהנליכע וואזע.

pitch'-far'thing *n.* (פּיטש'-פאר'-טהינג) ז. ***chuck-farthing***

pitch'fork *n. and v.* (פּיטש'-פאהרק) א היי־גאפעל, א ווילע; א קאמערטאן; ווארפען היי מיט א היי־גאפעל אדער ווילע; אנווארפען, צוזאמענווארפען אין א קופע; א שליידער טהאן, א ווארף טהאן.

pitch in (פּיטש אין) זיך אנהויבען; ענערגיש א נעהם טהאן צו עפעס.
Let us all **pitch in** and finish the job.

pitch'iness *n.* (פּיטש'-אי-נעס) דאס זיין פעך־שווארץ; שווארצקייט; טיעפע דונקעלקייט.

pitch'ing *n.* (פּיטש'-אינג) דאס ווארפען, דאס שליידערען; דאס אויסלעגען א ברעג מיט שטיינער, כדי דאס וואסער זאל איהם ניט אונטערשווינקען; אין ביער־ברויערייען — דאס צוגעבען ביער־הייוועז צו פרישען ניט געאיהרטען ביער.

pitch'ing-machine' *n.* (פּיטש'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס ווערט געברויכט אין ביער־ברויערייען אויסצופעכען פון אינווייניג די פעסער.

pitch'ing-pence *n.* (פּיטש'-אינג-פענס) מארק־געלד, אבצאהל פאר דעם רעכט צו האנדלען אין מארק [אין ענגלאנד].

pitch'ing-piece *n.* (פּיטש'-אינג-פיעס) דער טרעפען־ריגעל [דער באלקען אויף וועלכען די טרעפ זיינען בעפעסטיגט].

pitch'ing-sta'ble *n.* (פּיטש'-אינג-סטיי'בל) א מין גראניט־שטיין [ווערט געברויכט צום ברוקירען].

pitch'ing-tem'perature *n.* (פּיטש'-אינג-טעמ'-פער-ע-טשור) די טעמפעראטור פון ניט־געאיהרטען ביער, ווען מען גיט צו איהם צו הייוועז.

pitch in'to (פּיטש אינ'-טו) 1. אטאקירען אין א דעבאטע; 2. אנפאלען אויף אימעצען; אנברעכען די ביינער.
1. The debaters **pitched into** the argument.
2. The gangster **pitched into** the stranger.

pitch'-ket'tle *n.* (פּיטש'-קעט'ל) ז. ***pitch-pot***

pitch'-la'dle *n.* (פּיטש'-ליידל) א פעך־לעפעל [א לעפעל צום שעפען צולאזענע פעך].

pitch on (פּיטש אן) זיך אויף אימעצען ארויפווארפען.

pitch'-ore *n.* (פּיטש'-אור) ז. ***pitch-blende***

pitch'-pine *n.* (פּיטש'-פאין) די פעך־פיכטע, די פעך־טאנע [א זעהר פעכיגער זארט סאסנע אדער ענלע].

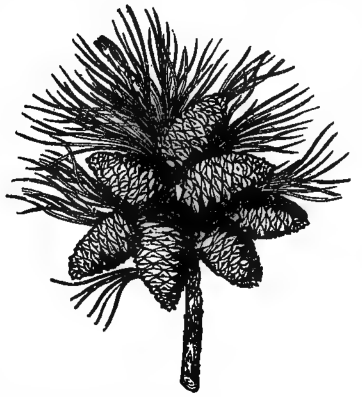

Pitch-pine

pitch'-pipe *n.* (פּיטש'-פאיפ) אין מוזיק — א קליין פייפעל, מיט וועלכען מען גיט אן דעם טאן.

pitch'-plas'ter *n.* (פּיטש'-פלעס'-טער) פעך־פלאסטער.

pitch'-pol'isher *n.* (פּיטש'-פאל'-איש-ער) אן אינסטרומענט צו שלייפען געבויגענע פלעכען [ווי למשל, לינזען].

pitch'-pot *n.* (פּיטש'-פאט) א פעך־טאפ [א טאפ צום קאכען פעך אדער סמאלע].

pitch'stone *n.* (פּיטש'-סטאון) פעך־שטיין [א מין פערהארטעוועטער שווארצער שטיין וואס איז עהנליך צו פעך].

pitch'-tree *n.* (פּיטש'-טריע) ז. ***kauri***

pitch up (פּיטש אפ) ווארפען אין דער הויך.

pitch'-wheel *n.* (פּיטש'-הוויעל) איינער פון צוויי צאהן־רעדער, וועלכע ארבייטען צוזאמען.

pitch'-work *n.* (פּיטש'-הווארק) ארבייט אין א מעטאל־גרוב אונטער דער בעדינגונג, אז די ארבייטער קריעגען א טייל פון דער פראדוקציאן אנשטאט א בעשטימטען לוין.

pitch'y *a.* (פּיטש'-אי) פעכיג; פעך־שווארץ, דונקעל; איינגעשמירט אין פעך.

pit'-coal *n.* (פּיט'-קאול) שטיין־קויהל.

pit'eous *a.* (פּיט'-אי-אס) וואס רופט ארויס רחמנות; וואס פערדיענט מיטלייד; ערבארמליך; קלעגליך; ארעמזעליג.

pit'eously *adv.* (פּיט'-אי-אס-לי) ארויסרופענדיג רחמנות; פערדיענענדיג מיטלייד; יאמערליך, ערבארמליך; קלעגליך; ארעמזעליג.

pit'eousness *n.* (פּיט'-אי-אס-נעס) דאס זיין ארעמזעליג אדער קלעגליך; דאס האבען מיטלייד אדער רחמנות.

pit'fall *n.* (פּיט'-פאהל) א פאל־גרוב [א פערדעקטע גרוב וואס ווערט געמאכט אז חיות זאלען אין איהר ארייננפאלען אום זיי צו פאנגען]; א בעהאלטענע געפאהר.

pith (פּיטה) דאס הארץ פון פלאנצען; דער אינווענינגסטער קערן פון א האר; דאס הערצעל פון א פעדער; דער רוקען־מארך; דער קערן, דער עיקר; דער תוך, דער קווינטעסענץ; קראפט; ענערגיע; מאכט; וויכטיגקייט.

pith'ily *adv.* (פּיטה'-אי-לי) אויף א קרעפטיגען אופן; מיט קראפט, מיט מאכט; ענערגיש.

pith'iness *n.* (פּיטה'-אי-נעס) שטארקייט, קרעפטיגקייט; מאכט, ענערגיע.

pith'less *a.* (פּיטה'-לעס) קראפטלאז; שוואך.

pit'hole *n.* (פּיט'-האול) א גריבעל; א גריבעל וואס בלייבט פון א פאק.

pith'os *n.* (פּיטה'-אס) אזא גרויסע הויכע ליימענע וואזע אין אלט־גריכענלאנד, וועלכע פלעגט בענוצט ווערען צו האלטען תבואה, ווייך א. ז. וו. און אויף צו בעגראבען אין איהר א טויטען.

pith'some *a.* (פּיטה'-סאם) שטארק, קרעפטיג.

pith'-work *n.* (פּיטה'-הווארק) זאכען געמאכט פון דעם הארץ פון געוויסע ביימער.

pith'y *a.* (פּיטה'-אי) 1. מארכיג; קרעפטיג, שטארק; ענערגיש; אינהאלטסרייך, קורץ און שארף; 2. וואס בעשטעהט פון דעם הארץ־שטאף פון פלאנצען.
1. As a public speaker he is noted for his many **pithy** sayings.

pit'iable *a.* (פּיט'-אי-עבל) בעדויערנסווערטה; מיטליידסווערטה; יאמערליך, ערבארמליך.
The sight of the beggars was **pitiable**.

pit'iableness *n.* (פּיט'-אי-עבל-נעס) ערבארמליכקייט, א רחמנות'דיגער אדער בעדויערנסווערטהער צושטאנד.

pit'iably *adv.* (פּיט'-אי-ע-בלי) אויף א בעדויערנסווערטהען אופן; מיטליידסווערטה.

pit'ier *n.* (פּיט'-אי-ער) איינער וואס האט מיטלייד.

pit'iful *a.* (פּיט'-אי-פול) מיטליידספאל; יאמערליך, קלעגליך, ערבארמליך; ארעמזעליג; עלענד.

pit'ifully *adv.* (פּיט'-אי-פול-אי) דערוועקענדיג מיטלייד אדער בעדויערען; מיט מיטלייד, מיט בעדויערען; יאמערליך, קלעגליך; ארעמזעליג; עלענד.

pit'ifulness *n.* (פּיט'-אי-פול-נעס) ערבארמליכקייט; יאמערליקייט; קלעגליכקייט; א בעדויערנסווערטהער צושטאנד.

pit'iless *a.* (פּיט'-אי-לעס) אהן מיטלייד, אונבארמהערציג, אהן רחמנות; וואס דערוועקט ניט קיין מיטלייד.

pit'ilessly *adv.* (פּיט'-אי-לעס-לי) ניט דערוועקענדיג קיין מיטלייד; אונבארמהערציג.

pit'ilessness *n.* (פּיט'-אי-לעס-נעס) אונבארמהערצינקייט; מיטליידסלאזיגקייט; דאס ניט קענען דערוועקען קיין מיטלייד.

pit'man *n.* (פּיט'-מען) א גרובען־ארבייטער [אן ארבייטער וואס טהוט אן ארבייט אין א שאכטע]; אין מעכאניק — א פערבינדונגס־שטאנג צו איבערגעבען אדער צו איבערנעהמען א בעוועגונג.

pit'man-coup'ling *n.* (פּיט'-מענ-

קאַפּ'-לינג) די פערבינדונגס⸗פאַרריכטונג פון אַ פערבינדונגס⸗שטאַנג מיט דעם טייל פון דער מאַשין צו וועלכען ער גיט איבער אָדער פון וועלכען ער נעהמט איבער די בעוועגונג.

pit'man-press *n.* (פּיט'-מען-פּרעס) אַ פּרעס וואָס ווערט בעטריבען דורך אַ פערבינדונגס⸗שטאַנג אנשטאַט דורך אַן עקסצענטריק.

pit'pan *n.* (פּיט'-פּען) אַזאַ גאַנץ לאַנגעס, שמאָלעס און פלאַכעס שיפעל מיט שפּיציגע ענדען [אין צענטראַל⸗אַמעריקאַ].

pit'pat *adv.* and *n.* (פּיט'-פּעט) דאָס פּלאַטערען, דאָס שנעלע קלאַפּען פון עפּעס, אַ האַרץ⸗קלאַפּעניש; פּלאַטערענדיג, ציטערענדיג, שנעל קלאַפּענדיג [ווי דאָס האַרץ, למשל].

pit'-saw *n.* (פּיט'-סאָה) אַ שראָט⸗זעג [אַזאַ לאַנגע זעג, וועלכע ווערט בענוצט צו זעגען קלעצער. עס זעגען מיט איהר צוויי אַרבייטער, איינער שטעהט איבער'ן קלאָץ און ציהט די זעג אַרויף און דער אַנדערער שטעהט אונטער'ן קלאָץ און ציהט די זעג אַראָב. אָפט ווערט דאָס זעגען איינגעריכטעט איבער אַ גרוב און דער אַרבייטער וואָס ציהט די זעג אַראָב שטעהט אין גרוב].

Pit-saw

pit'-saw'er *n.* (פּיט'-סאָה'-ער) דער גרובען⸗זעגער [דער זעגער וואָס שטעהט אונטער'ן קלאָץ]. ז. *pit-saw*

pit'tacal *n.* (פּיט'-ע-קעל) אַזאַ בלויער שטאָף וואָס ווערט בענוצט אַלס פאַרב [ווערט פּראָדוצירט פון דעם טער פון אַ געוויסען בוים].

pit'tance *n.* (פּיט'-ענס) אַ פּאַרציע [שפּייז]; אַ חלק; אַ קליינער טייל; אַ קליינע נדבה [פון געלד, שפּייז א. ד. ג.].

pit'tancer *n.* (פּיט'-ענ-סער) דער שפּייז⸗מייסטער אין אַ קלויסטער וועלכער טיילט אויס שפּייז⸗פּאַרציעס אָדער נדבות צו אָרימע אין געוויסע בעשטימטע ימים טובים.

pit'ted *a.* (פּיט'-עד) געשטופּעלט [ווי פון פּאָקען]; מיט גריבלעך.

pit'ter *n.* (פּיט'-ער) איינער וואָס נעהמט אַרויס דיביינדלעך [קערלעך] פון פּרובטען; אַ מאַשין אַרויסצונעהמען די ביינדלעך פון פלוימען, פערסיקעס און ענליכע פּרוכטען.

pit'ting *n.* (פּיט'-אינג) דאָס גראָבען אָדער מאַכען אַ גרוב; דאָס אַריינלעגען אין אַ גראָב; אַ גריבעל [ווי פון פּאָקען]; אַ רייהע גריבעלעך אָדער פּאָקען⸗סמנים; דאָס בעדעקט ווערען מיט גריבעלעך און פּערטיעפונגען [ווי למשל, דער דעק פון אַ שיף אָדער דער אינוועניגסטער טייל פון אַ דאַמפף⸗קעסעל].

pitui'ta *n.* (פּיט-יו-אַי'-טאַ) שליים, ליחה.

pit'uitary *a.* (פּיט'-יו-אי-טע-רי) וואָס גיט אַרויס שליים אָדער ליחה; שליימיג.

pit'uite *n.* (פּיט'-יו-איט) ז. *pituita*

pitui'tous *a.* (פּיט-יו-אַי'-טאָס) ז. *pituitary*

pit'-vi'per *n.* (פּיט'-וואַי'-פּער) אַזאַ גיפטיגע שלאַנג [ווערט אַזוי גערופען ווייל זי האָט אַ גריבעל צווישען די אויגען און נאָז]; אַ שלאַנג פון דעם מין קלאַפּער⸗שלאַנגען [ז. *rattlesnake*].

pit'-wood *n.* (פּיט'-הוואוד) האָלץ וואָס ווערט בענוצט אין גרובען, שאַכטען א. ד. ג.

pit'-work *n.* (פּיט'-הוואירק) די פּומפּען⸗סיסטעם מיט די געהעריגע פערבינדונגס⸗שטאַנגען אין אַ שאַכטע אָדער מינע.

pit'y *n.* and *v.* (פּיט'-אי) 1. מיטלייד, רחמנות; 2. עטוואָס וואָס רופט אַרויס בעדויערען, אַ שאָד; 3. האָבען מיטלייד.

2. It is a **pity** you could not meet me at the appointed time.

pit'yingly *adv.* (פּיט'-אי-אינג-לי) אַרויסווייזענדיג מיטלייד.

pityri'asis *n.* (פּיט-אי-ראַי'-ע-סיס) אַזאַ הויט⸗קראַנקהייט, ביי וועלכער די הויט שיילט זיך אין קלייען⸗פערמיגע שופּען.

pit'yroid *a.* (פּיט'-אי-ראָיד) ווי קלייען, קלייען⸗פערמיג.

piv'ot *n.* and *v.* (פּיוו'-אָט) אַ צאַפּען, אַ שטיפט, אַן אַקס אַרום וועלכען עטוואָס דרעהט זיך; דער פּונקט אַרום וועלכען דער גאַנצער ענין דרעהט זיך; דער פּונקט פון וועלכען אַלעס הענגט אָב; אין מיליטער⸗מושטירונג — דער אָפיציער אָדער סאָלדאַט אַרום וועלכען עס דרעהט זיך אַ ליניע סאָלדאַטען; אַרויפשטעלען אויף אַ צאַפּען אָדער שטיפט; זיך דרעהען אַרום אַ צאַפּען אָדער שטיפט.

piv'otal *a.* (פּיוו'-אָט-על) אַרום וואָס עס דרעהט זיך; פון וואָס דער גאַנצער ענין הענגט אָב.

In American politics, New York is the **pivotal** state.

piv'otally *adv.* (פּיוו'-אָט-על-אי) מיט דער הילף פון אַ צאַפּען אָדער שטיפט.

piv'ot-gun *n.* (פּיוו'-אָט-גאַן) אַ האַרמאַט אויף אַזאַ ראַהם⸗שטענדער דורך וועלכען מען קען איהם דרעהען אין פערשיעדענע ריכטונגען.

piv'oting *n.* (פּיוו'-אָט-אינג) דאָס אַריינשטעלען אַ שטיפט⸗צאָהן [אַ קינסטליכער צאָהן אָדער צאָהן⸗קרוינדעל מיט אַ שטיפט, וועלכער ווערט אַריינגעשטעלט אין דעם וואָרצעל פון דעם נאַטירליכען צאָהן].

piv'ot-man *n.* (פּיוו'-אָט-מען) אין מיליטער⸗מושטירונג — דער אָפיציער אָדער סאָלדאַט אַרום וועלכען עס דרעהט זיך אַ גאַנצע ליניע סאָלדאַטען.

piv'ot-tooth *n.* (פּיוו'-אָט-טוהטה) אַ שטיפט⸗צאָהן. ז. *pivoting*

pix'y *n.* (פּיק'-סי) אַ פּעע [איינע פון די איבערנאַטירליכע וועזענס אין פּרויען⸗געשטאַלטען, וועלכע — לויט דעם גלויבען פון די פאָלקס⸗מאַסען — טאַנצען ביי נאַכט אין די פעלדער און די וועלדער].

pix'y-led *a.* (פּיק'-סי-לעד) פערפיהרט פון פּעען [איבערנאַטירליכע פאַנטאַסטישע בעשעפענישען אין פּרויען⸗געשטאַלט]; צוטומעלט, צומישט.

pix'y-stool *n.* (פּיק'-סי-סטוהל) אַ שוועמעל.

pizzica'to *a.* (פּיט-סי-קאַ'-טאָ) פּיטשיקאַטאָ [דאָס פּיקען מיט די פינגער איבער די סטרונעס פון שטרייך⸗אינסטרומענטען].

piz'zle *n.* (פּיזל) דאָס מענליכע געשלעכטס⸗גליעד ביי חיות.

pk. אַן אַבקירצונג פון *peck* אָדער פון *park*

pkg. אַן אַבקירצונג פון *package*

pl. אַן אַבקירצונג פון *plural*

placabil'ity *n.* (פּליי-קע-ביל'-אי-טי) פערגעבליכקייט, די נאַטור זיך צו לאָזען לייכט איבערבעטען.

pla'cable *a.* (פּליי'-קעבל) וואָס קען לייכט איבערגעבעטען ווערען.

pla'cableness *n.* (פּליי'-קעבל-נעס) ז. *placability*

pla'cably *adv.* (פּליי'-קע-בלי) פערגעבליך, פערצייהליך; לאָזענדיג זיך לייכט איבערבעטען.

plac'ard *n.* and *v.* (פּלעק'-אַרד) אַ פּלאַקאַט, אַן אַפישע; אַ יאַרליק; אויסהענגען פּלאַקאַטען; לאָזען וויסען דורך אַפישען.

pla'cate *v.* (פּליי'-קייט) איבערבעטען, בערוהיגען; "פערשטאָפּען דאָס מויל".

It was all but impossible to **placate** him.

placa'tion *n.* (פּלע-קיי'-שאָן) איבערבעטונג; עטוואָס וואָס רופט אַרויס מחילה אָדער פערצייהונג.

place *n.* and *v.* (פּליים) אַ פּלאַץ, אַן אָרט; רוים; לאַגע, וואָהנאָרט; אַ פּריצישער הויף; אַ פעסטונג; אַ שטעלע; אַן אַמט; געזעלשאַפטליכע שטעלונג; דאָס זיין פּראָמינענטער, העכער אין ראַנג אָדער וויכטיגקייט; גרונד, אורזאַכע; גיבען אַ פּלאַץ, שטעלען, לעגען, זעצען; אויסשטעלען אין אָרדנונג; גיבען אַ שטעלע אָדער בעשעפטיגונג; איינלעגען [געלד אין אַ געשעפט].

place'bo *n.* (פּלע-סיע'-באָו) אַ רפואה וואָס מען גיט דעם חולה ניט צו היילען נאָר צו בערוהיגען איהם; אַ תפלה פאַר די טויטע [ביי די קאַטוילִיקען].

place'-brick *n.* (פּליים'-בריק) אַ ניט גוט דורכגעברענטער ציגעל.

place'-bro'ker *n.* (פּליים'-בראָו'-קער) איינער וואָס האַנדעלט מיט קהל'שע עמטער, איינער וואָס ציהט פערזענליכע נוצען פון אויסטיילען קהל'שע עמטער.

place'-hol'der *n.* (פּליים'-האָול'-דער) אַ בעאַמטער; אַן אַנגעשטעלטער.

place'-hun'ter *n.* (פּליים'-האַנ'-טער) איינער וואָס יאָגט זיך נאָך קהל'שע שטעלען.

place'less *a.* (פּליים'-לעס) אָהן אַ שטעלע, אָהן אַן אַמט.

place'man *n.* (פּליים'-מען) אַ בעאַמטער; אַ רעגיערונגס⸗בעאַמטער; אַן אַנגעשטעלטער.

place'monger *n.* (פּליים'-מאַנ-גער) ז. *place-broker*

place'-name *n.* (פּליים'-ניים) אַ נאָמען פון אַן אָרט, פּלאַץ אָדער געגענד.

placen'ta *n.* (פּליי-סענ'-טאַ) די פּלאַצענטאַ [דער אָרט, די איינהילונג, אין וועלכער דאָס קינד געפינט זיך אין דער מוטער'ס בויך און וועלכע געהט אַרויס נאָך דער געבורט; דאָס הייטעל, אין וועלכען עס געפינען זיך די קערנדלעך פון אַ פּלאַנצע].

placen'tal *a.* and *n.* (פּלע-סענ'-טעל) וואָס איז שייך צו דער פּלאַצענטאַ אָדער צום אָרט; וואָס קומט פון דער פּלאַצענטאַ אָדער פאָרמירט די פּלאַצענטאַ; וואָס האָט אַ פּלאַצענטאַ; אַ בעשעפעניש מיט אַ פּלאַצענטאַ. ז. *placenta*

placenta'lian *n.* and *a.* (פּלעס-ענ-טיי'-לי-ען) אַ בעשעפעניש וואָס פערמאָגט אַ פּלאַצענטאַ; וואָס איז שייך צו אַזאַ בעשעפעניש. ז. *placenta*

plac'entary *a.* and *n.* (פּלעס'-ענ-טע-רי) וואָס איז שייך צו דער פּלאַצענטאַ אָדער צום אָרט; וואָס איז שייך צו די בעשעפענישען וואָס האָבען פּלאַצענטאַס; אַ בעשעפעניש וואָס האָט אַ פּלאַצענטאַ; אין באָטאַניק — אַ פּלאַצענטאַ מיט פיעל קערנדלעך. ז. *placenta*

placenti'tis *n.* (פּלעס-ען-טאַי'-טיס) ענטציגדונג פון דער פּלאַצענטאַ [ארט]. ז. *placenta*

pla'cer *n.* (פּליי'-סער) איינער וואס שטעלט, לעגט אדער זעצט; דאס ארט וואו מען וואשט גאלד-שטיינער.

pla'cet *n.* (פּליי'-סעט) א סאנקציע, אן ערלויבניס, אן אבשטימונג אין דער פערוואלטונג פון אן אוניווערזיטעט; א שטימע אויף יא.

plac'id *a.* (פּלעס'-איד) רוהיג, געלאסען, מילד, זאנפט.

• Her placid features attracted us.

placid'ity *n.* (פּלע-סיד'-אי-טי) רוהיגקייט, געלאסענקייט, מילדקייט, זאנפטקייט.

plac'idly *adv.* (פּלעס'-איד-לי) מיט רוהיגקייט אדער געלאסענקייט; אויף א מילדען, זאנפטען אופן.

plac'idness *n.* (פּלעס'-איד-נעס) ז. *placidity*

plack *n.* (פּלעק) א פארצייטיגע קליינע קופערנע שאטלענדישע מטבע [אונגעפעהר צוויי-דריטעל פון א' אמעריקאנישען סענט].

plack'et *n.* (פּלעק'-עט) דער אויבערשטער שפּאלט פון א פרויען-קלייד [דער ראספּאר]; אן אונטער-ראק, א ספּאדניצע; א פרוי.

plack'et-hole *n.* (פּלעק'-עט-האול) דער אויבערשטער שפּאלט אין א פרויען-קלייד, דער ראספּאר.

plac'oderm *a. and n.* (פּלעק'-א-דוירם) ז. *placoid*

plac'oid *a. and n.* (פּלעק'-איד) עהנליך צו א פּלאטע אדער ברעטעל [בנוגע צו די שופּען פון געוויסע פיש, ווי למשל, האי-פיש]; וואס האט פּלאטען-עהנליכע שופּען [וועגען פיש]; א פיש מיט פּלאטען-עהנליכע שופּען [לוסקעס].

pladaro'ma *n.* (פּלעד-ע-ראו'-מא) ז. *pladarosis*

pladaro'sis *n.* (פּלעד-ע-ראו'-סיס) אן אנוואוקס, א בארעדעווקע אויף'ן אוינען-לעדעל.

pladaro'tis *n.* (פּלעד-ע-ראו'-טיס) ז. *pladarosis*

plafond' *n.* (פּלע-פאנד') דער פּלאפאנד [א געמאלטע סטעליע].

pla'ga *n.* (פּליי'-גא) — א אין זאלאגיע פארב-שטרייף.

pla'gate *a.* (פּליי'-גייט) געשטרייפט.

pla'giarise *v.* (פּליי'-דזשי-ע-ראיז) ז. *plagiarize*

pla'giarism *n.* (פּליי'-דזשי-ע-ריזם) פּלאגיאט, ליטערארישע גנבה, דאס אויסגעבען פאר אייגענע פרעמדע ליטערארישע אדער קונסט-ווערק, דאס בענוצען זיך מיט פרעמדע געדאנקען פאר ליטערארישע און קונסט-ווערק.

pla'giarist *n.* (פּליי'-דזשי-ע-ריסט) א פּלאגיאטאר, א געדאנקען-גנב, א ליטערארישער גנב, איינער וואס גיט ארויס פרעמדע ליטערארישע און קונסט-ווערק אלס אייגענע אדער בענוצט זיך מיט פרעמדע געדאנקען פאר אזעלכע ווערק.

pla'giarize *v.* (פּליי'-דזשי-ע-ראיז) בעגעהן א פּלאגיאט אדער ליטערארישע גנבה. ז. *plagiarism*

pla'giary *n. and a.* (פּליי'-דזשי-ע-רי) א פּלאגיאטאר; וואס בעגעהט א פּלאגיאט. ז. *plagiarism*

plagihe'dral *a.* (פּליי-דזשי-הי'-דרעל) מיט א שיעפער פּלעכע [וועגען קריסטאלען].

pla'gionite *n.* (פּליי'-דזשי-א-נאיט) דער פּלאגיאניט [א שוועבעל-פערבינדונג פון אנטימאן און בליי].

pla'giostome *n.* (פּליי'-דזשי-א-סטאום) א געוויסער מין פיש, ביי וועלכע דאס מויל איז ברייט און אביסעל קרום [ווי די פערשיעדענע זארטען האי-פיש].

pla'gium *n.* (פּליי'-דזשי-אם) דאס גנב'ענען מענשען.

plague *n. and v.* (פּלייג) א פּלאג; א מגפה; א פעסט, א מגפה; אנשטעקען מיט פעסט; פּלאגען, קוועלען, פייניגען.

plague'-boil *n.* (פּלייג'-באָיל) ז. *plague-sore*

plague'-mark *n.* (פּלייג'-מארק) ז. *plague-spot*

pla'guer *n.* (פּליי'-גער) א פּלאגער, א פייניגער, א קוועלער.

plague'-sore *n.* (פּלייג'-סאור) א פעסט-געשוויר, אן אויסשלאג אויף דעם לייב וואס קומט פון א מגפה-קראנקהייט אדער סתם פון א מיאוס'ער, אנשטעקענדער קראנקהייט.

plague'-spot *n.* (פּלייג'-ספּאט) א פעסט-פלעק, א צייכען אויף'ן לייב וואס קומט פון א מגפה-קראנקהייט אדער סתם פון אן אנשטעקענדער, מיאוס'ער קראנקהייט; א טייל פון קערפּער וואס איז הויפּטזעכליך אנגעשטעקט מיט א מיאוס'ער, אנשטעקענדער קראנקהייט.

plague upon' you (פּלייג א-פּאן' יו) א כאלעריע! א מגפה אויף אייך! א פּלאג אויף אייך!

pla'guily *adv.* (פּליי'-גי-לי) פּלאגענדיג; קוועלענדיג, פייניגענדיג; אונגעהייער, זעהר; שרעקליך.

pla'guy *a. and adv.* (פּליי'-גי) פּלאגענד, פייניגענד; קוועלענד, פייניגענד; אונגעהייער, שרעקליך, פערפלוכט.

plaice *n.* (פּלייס) דער פּלאטוס אדער פּלאטעסע [א מין ברייטער פּלאטשיגער ים-פיש וואס געפינט זיך ארום ענגלאנד. ז. איל.]; א פּלאנדערקע, א פּלאך-פיש.

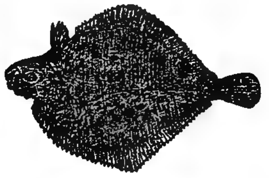

Plaice

plaid *n. and a.* (פּלייד) א פלעד, א מין שאטלענדישער געקעסטעלטער מאנטעל אדער שאל וואס ווערט געטראגען אלס מאנטעל; א רייזע-דעקע; א געקעסטעלטער וואלען-שטאף; א געקעסטעלטער מוסטער אדער אוזאר; געקעסטעלט [הויפּטזעכליך וועגען געוועבטע שטאפען].

plaid'ed *a.* (פּלייד'-עד) וואס טראגט א פלעד; געמאכט פון דעם שטאף פון וועלכען מען מאכט געוועהנליך שאטלענדישע פלעדען; געקעסטעלט [וועגען געוועבטע שטאפען]. ז. *plaid*

plaid'en *n.* (פּלייד'-ען) ז. *plaiding*

plaid'ing *n.* (פּלייד'-אינג) דאס צייג פון א פלעד: אזא פּלאנעל-ארטיגעס וואל-צייג; א געקעסטעלטער מוסטער אדער אוזאר. ז. *plaid*

plain *a., adv., n. and v.* (פּליין) גלייך, גלאט, גראד, פּלאך; פּשוט; אפען, אפענהערציג, אהן חכמות, אהן המצאות; קלאר, דייטליך; געוועהנליך; איינפאך; אהן קאלירען, אהן מוסטערען, אהן צאצקעס, אהן בעפּוצונגען; א פּלעכע; א פּלאך שטיק לאנד; א שלאכטפעלד; א פּלאץ ארומגערינגעלט מיט הייזער; מאכען קלאר און דייטליך, ערקלערען; בעוויינען, בעקלאגען; טרויערען.

plai'nant *n.* (פּליי'-נענט) ז. *plaintiff*

plain as a pike'staff (פּליין עז ע פּאיק'-סטעף) גאנץ פּשוט, קלאר ווי דער טאג.

plain'backs *n.* (פּליינ'-בעקס) באמבאזין-שטאף [אזא לייכטער וואלענער אדער זיידענער שטאף].

plain'-chant *n.* (פּליינ'-טשענט) ז. *plain-song*

plain clothes (פּליין קלאוטהז) ציוויל-קליידער [ניט קיין אוניפארם-קליידער].

plain clothes man (פּליין קלאוטהז מען) א פּאליציי-בעאמטער וואס געהט אנגעטהאן אין ציוויל-קליידער [ניט אין אן אוניפארם].

plain'-dea'ler *n.* (פּליינ'-דיע'-לער) אן אפענהערציגער אדער עהרליכער מענש.

plain'-dea'ling *a. and n.* (פּליינ'-דיע'-לינג) אפען, אפענהערציג, עהרליך; אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט.

plain Eng'lish (פּליין אינג'-ליש) קלארע דבורים, דייטליך.

plain'-hear'ted *a.* (פּליינ'-הער'-טעד) אפענהערציג, אויפריכטיג.

plain'-hear'tedness *n.* (פּליינ'-הער'-טעד-נעס) אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט.

plai'ning *n.* (פּליי'-נינג) טרויער, יאמער, געוויין.

plain'ly *adv.* (פּליינ'-לי) פּשוט; איינפאך; אהן צאצקעס, אהן בעפּוצונגען; דייטליך, קלאר; אפענהערציג, אויפריכטיג.

plain'ness *n.* (פּליינ'-נעס) גלייכקייט, גראדקייט, פּלאכקייט [פון אן ארט]; איינפאכקייט; פּשוט'קייט; דייטליכקייט.

plain sail'ing (פּליין סייל'-אינג) א לייכטע, אונגעשטערטע רייזע אויף'ן וואסער; דאס געהן גוט און אונגעשטערט [אין וועלכער ניט איז אונטערנעהמונג].

plain'-song *n.* (פּליינ'-סאהנג) דער גרעגאריאנישער קירכען-געזאנג, אן איינפאכער אייג-טאניגער געזאנג, ווי אין די קריסטליכע קירכען אין די אלטע צייטען; קלארע, אפענע דבורים.

plain'-spea'king *n.* (פּליינ'-ספּיע'-קינג) אויפריכטיגקייט און אפענהערציגקייט פון רעדען; אן אויפריכטיגע, אפענהערציגע רעדע.

plain'-spo'ken *a.* (פּליינ'-ספּאו'-קען) וואס איז ארויסגעזאגט געווארען אויפריכטיג אדער אפענהערציג.

plaint *n.* (פּליינט) א טרויעריגע קלאגע; דאס בעקלאגען זיך, דאס קלאגען; א טרויעריגער אדער ערנסטער געזאנג.

plaint'ful *a.* (פּליינט'-פול) קלאגענד, זיך קלאגענד; אנקלאגענד.

plain'tiff *n.* (פּליינ'-טיף) א קלעגער, אן אנקלאגער.

plain'tive *a.* (פּליינ'-טיוו) קלאגענד; יאמערענד; טרויעריג.

plain'tively *adv.* (פּליינ'-טיוו-לי) אויף א קלאגענדען אדער יאמערענדען אופן; טרויעריג, קלעגליך.

plain'tiveness *n.* (פּליינ'-טיוו-נעס) קלעגליכקייט, קומער, טרויער, יאמער.

plaint'less *a.* (פּליינט'-לעס) קלאגלאז, אהן קלאג.

plain truth (פליין טרוהטה) דער ריינער אמת.

plain'-work *n.* (פליינ'-הוואירק) דאס איינפאכע נעהעה [אין נעגענזאץ צו שטי־קעריי].

plait *n. and v.* (פלייט) א פאלב, א פאלט, א פלעכט, א צאפ; פאלבען, מא־כען פאלטען; פלעכטען; פילצעווען.

plai'ted *a.* (פליי'-טעד) 1. געפאלבט, געפאלטעוועט; מיט פעלבלעך; 2. גע־פלאכטען.

1. He bought a shirt with a plaited bosom.

plai'ter *n.* (פליי'-טער) א פאלבען־מא־כער; א געצייג צו מאכען פאלבען [פאל־טען]; א פלעכטער.

plai'ting *n.* (פליי'-טינג) דאס מאכען פאלבען [פאלטען]; פלעכט־ארבייט; אין היט־פאבריקאציאן — דאס פילצעווען.

plai'ting-machine' *n.* (פליי'-טינג-מע-שיין') א פאלב־מאשין, א מאשין צו מאכען פאלבען [פאלטען] אין־ צייג.

plan *n. and v.* (פלען) א פלאן, א פרא־יעקט; א פלאן־צייכנונג, א גרונד־ריס צייכנונג [א צייכנונג וואס ווערט געמאכט פון א געביידע, פון א מאשין א. ד. ג. אין א האריזאנטאלען שניט, ד. ה. אין דער לאגע ווי מען קוקט פון אויבען]; מאכען א פלאן; פראיעקטירען; צייכנען א פלאן; פלאנעווען.

pla'nar *a.* (פליי'-נאר) פלאך; וואס גע־פינט זיך אויף א פלעכע.

pla'nary *a.* (פליי'-נע-רי) ז. *planar*

pla'nate *a.* (פליי'-נייט) איינגע־פלאך, פלעטשט [וועגען איינזעקטען].

planch *n.* (פלענטש) אזא פלאכע פאר־קאווע פאר א מויל־עזעל; א געברענטע ציעגעל־פלאטע וואס ווערט בענוצט אונ־טערצוהיצען ליימענע כלים, ווען זיי ווע־רען געברענט אין אויוועז און עמאלירט.

plan'chet *n.* (פלענ'-טשעט) א מינץ־פלאטע [א שטיקעל מעטאל וואס איז פערפערטיגט אויסצוקלאפען דערפון א מטבע].

planchette' *n.* (פלענ-טשעט') א ווינ־קעל־מעסטער [ז. *circumferentor*]; א פלאנקע, א ברעט; אזא קליין ברעטעל אויף פיסלעך מיט רעדלעך, צו וועלכען עס איז בעפעסטיגט א בליישטיפט, וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען פון די ספי־ריטיסטען. מען האט געגלויבט, אז ווען איי־נער אדער מעהרערע פערזאנען לעגען לייכט ארויף זייערע פינגער אויף'ן ברעטעל, פאנגט עס זיך אז בעוועגען און דער בליי־שטיפט פערשרייבט ווערטער און זעצע אונאבהענגיג פון דעם ווילען פון די פער־זאנען, וועלכע האלטען זייערע פינגער אויף'ן ברעטעל.

plane *n., a. and v.* (פליין) אן עבענע, א פלעכע; א פלאכקייט; אן ענטוויקלונגס־גראד; א הובעל; דער פלאטאנע־בוים [אזא קליינער אמעריקאנער בוים, וועל־כער וואקסט אין פייכטע געגענדען. זיין האלץ איז העל־ברוין און הארט]; פלאך; וואס האט א פלאכע אויבערפלעכע; וואס ליעגט אין א פלעכע אדער עבענע; הובעלען; גלאט מאכען.

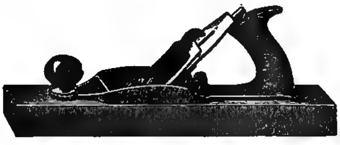

Plane

plane an'gle (פליין ענגל) א גלייכער אדער גראד־ליניגער ווינקעל.

plane'-bit *n.* (פליינ'-ביט) דאס הובעל־אייזען [פון א הובעל].

plane geom'etry (פליין דזשי-אמ'-ע-טרי) פלאנימעטריע [דער טייל פון געא־מעטריע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט דער מעסטונג און בעשרייבונג פון פלעכען].

plane'-guide *n.* (פליינ'-גאיד) א הובעל־פיהרער [אזא פארריכטונג צו א הובעל, אז ער זאל געפיהרט ווערען גראד, ווען מען דארף הובלען שרעגע ענדען פון ברעט־טער].

plane'-i'ron *n.* (פליינ'-אי'-ערן) דאס הובעל־אייזען.

plane'ness *n.* (פליינ'-נעס) דאס האבען אדער זיין א פלעכע אדער עבענע; פלאכ־קייט.

plane of projec'tion (פליין אוו פרא-דזשעק'-שאן) ז. *perspective plane*

plane of the pic'ture (פליין אוו טהי פיק'-טשור) ז. *perspective plane*

plane'-plane *a.* (פליינ'-פליין) וואס האט צוויי פלעכען וועלכע זיינען פאראַ־לעל איינע צו דער אנדערער.

pla'ner *n.* (פליי'-נער) א הובעל, א הובעל־אינסטרומענט; אין דרוקעריי — אזא קלעצעל מיט וועלכען מען גלייכט אויס דעם זאץ.

plane'-sail'ing *n.* (פליינ'-סייל'-אינג) דאס בעשטימען די לאגע פון א שיף, ניט רעכענענדיג זיך ביי דער אויסרעכענונג מיט דער רונדקייט פון דער ערד.

plane'-stock *n.* (פליינ'-סטאק) דאס געשטעל פון הובעל [דאס האלץ־שטיק אין וועלכען דאס הובעל־אייזען ווערט אריינ־געשטעלט].

plane survey'ing (פליין סויר-וויי'-אינג) פעלד־מעסטונג, דאס מעסטען לאנד־שטרעקען אלס א גראדע פלעכע [ניט נעהמענדיג אין בעטראכט די רונדקייט פון דער ערד].

plan'et *n.* (פלענ'-עט) א פלאנעט, א וואנדער־שטערען.

plane'-ta'ble *n. and v.* (פליינ'-טיי'-בל) א מעסט־טיש [אן אינסטרומענט פון פעלד־מעסטער, וועלכער בעשטעהט פון א טישעל אויף דריי פיס, וואס מען קען דרעהען און בויגען אין פערשיעדענע ריכ־טונגען]; א משופע'דיגער טיש אדער ברעט וואס ווערט בענוצט אין מעטאל־גרובען, אויף וועלכען דאס ערץ [רויה־מעטאל] ווערט געלעגט; מעסטען פעלד מיט א מעסט־טיש.

plane'-ta'bling *n.* (פליינ'-טיי'-בלינג) דאס בענוצען ביים פעלד־מעסטען א מעסט־טיש. ז. *plane-table*

planeta'rium *n.* (פלען-ע-טיי'-רי-אם) א פלאנעטאריום, אן אסטראנאמישע מא־שין, וועלכע צייגט, דורך די בעוועגונגען פון איהרע טיילען, דעם פלאנעטען־גאנג.

plan'etary *a.* (פלענ'-ע-טע-רי) וואס איז שייך צו א פלאנעט אדער פלאנעטען; וואס האט דעם כאראקטער פון א פלא־נעט; וואנדערענד [ווי א פלאנעט]; אין אסטראלאגיע — וואס איז אונטער דעם איינפלוס פון א פלאנעט.

plan'etary days (פלענ'-ע-טע-רי דייז) די זיבען וואכען־טעג ווי זיי זיינען גע־ווען איינגעטיילט לויט דער צאהל פלא־נעטען, וועלכע זיינען געווען בעוואוסט אין דער אלטער אסטראנאמיע, און יעדער טאג האט געטראגען דעם נאמען פון זיין פלאנעט [ווי זונטאג — דער טאג פון דער זון, מאנטאג — דער טאג פון דער לבנה א. ד. ג.].

plan'etary years (פלענ'-ע-טע-רי ייהרז) די פלאנעטען־יאהרען [דער משך צייט וואס עס נעהמט ביי די פלאנעטען ארומצודרעהען זיך ארום דער זון].

planet'ic *a.* (פלע-נעט'-איק) פלאנע־טיש, וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א פלאנעט.

planet'ical *a.* (פלע-נעט'-אי-קעל) ז. *planetic*

plan'etoid *n.* (פלענ'-עט-איד) דער פלאנעטאאיד [איינער פון די עטליכע הונדערט קליינע פלאנעטען, וועלכע בע־וועגען זיך ארום דער זון צווישען די שטערען מארס און יופיטער].

planetoi'dal *a.* (פלען-ע-טאי'-דעל) וואס איז שייך צו א פלאנעטאאיד. ז. *planetoid*

plane'-tree *n.* (פליינ'-טריע) דער פלא־טאנע־בוים [אזא קליינער אמעריקאנער בוים וואס וואקסט אין פייכטע געגענדען. זיין האלץ איז העל־ברוין און הארט].

Plane-tree

plan'et-strick'en *a.* (פלענ'-עט-סטריק'ן) ז. *planet-struck*

plan'et-struck *a.* (פלענ'-עט-סטראק) ערשטוינט, פערגאפט; געטראפען פון שלים־מזל.

plan'etule *n.* (פלענ'-עט-יול) א קליי־נער פלאנעט.

plan'et-wheel *n.* (פלענ'-עט-הוויעל) א צאהן־ראד וועלכער דרעהט זיך ארום א צווייטען צאהן־ראד אין דעם וועג פון אן עפיציקלוס [א קרייז וואס זיין מיטעל־פונקט בעוועגט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז].

plan'gent *a.* (פלענ'-דזשענט) שאלענד, קלאפענד, רוישענד.

planifo'lious *a.* (פלען-י-פאו'-לי-אס) אין באטאניק — וואס האט פלאכע בלע־טער.

pla'niform *a.* (פליי'-ני-פארם) אין אנאטאמיע — ביי וועלכען דער אויבער־שטער טייל איז פלאך [וועגען ביינער פון קערפער, וועלכע זיינען פלאך אין די פונקטען, וואו זיי פערבינדען זיך מיט אנדערע ביינער].

plan'igraph *n.* (פלענ'-אי-גרעף) אן אינסטרומענט צו פערקלענערען אדער פער־גרעסערען צייכנונגען.

planim'eter *n.* (פלע-נימ'-ע-טער) א פלאנימעטער, אן אינסטרומענט אויסצו־מעסטען דעם שטח פון א פלעכע [ווערט געברויכט פון אינזשינערען און צייכנער אויסצומעסטען צייכען־פלענער].

planimet'ric *a.* (פלען-אי-מעט'-ריק)

וואס איז שייך צו פלאנימעטריע אדער צו דער מעסטונג פון א פלעכע.

planimet'rical *a.* (פלעני-אי-מעט'-רי-קעל) ז. ***planimetric***

planim'etry *n.* (פלע-נימ'-עט-רי) פלאנימעטריע [די קונסט צו מעסטען פלאכע ערטער; דער טייל פון געאמעטריע, וואו עס ווערט געלערענט וועגען גלאטע אויבערפלעכען].

pla'ning-bench *n.* (פליי'-נינג-בענטש) די הובעל-באנק [ביי א סטאליער].

pla'ning-machine' *n.* (פליי'-נינג-מע-שין') די הובעל-מאשין, א מאשין צו הובלען האלץ אדער מעטאל.

pla'ning-mill *n.* (פליי'-נינג-מיל) א ווערקשטאט אדער פאבריק וואו מען הובעלט ברעטער; א הובעל-מאשין.

planipet'alous *a.* (פליי-ני-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פלאכע בלומען-בלעטלעך.

planiros'tral *a.* (פליי-ני-ראס'-טרעל) וואס האט א ברייטען און פלאכען שנאבעל.

plan'ish *v.* (פלענ'-איש) מאכען גלאט, מאכען גלאנציג; פאלירען.

plan'isher *n.* (פלענ'-איש-ער) איינער וואס מאכט גלאט אדער גלאנציג; א פאלירער.

plan'ishing-ham'mer *n.* (פלענ'-איש-אינג-העמ'-ער) א האמער וואס ווערט בענוצט צו מאכען גלאט א מעטאלענע פלאטע אדער כלי.

plan'isphere *n.* (פלענ'-אי-ספיר) די פלאניספערע, א קוגעל אדער האלב-קוגעל וואס איז געצייכענט אין דער פארם פון א פלאך-רונדער קארטע; די קארטע פון דעם ערדישען אדער הימלישען האלב-קוגעל.

planispher'ic *a.* (פלעני-אי-ספער'-איק) פלאניספעריש, ווי א פלאניספערע. ז. ***planisphere***

plank *n. and v.* (פלענק) 1. א פלאנקע, א דיק ברעט; עפעס וואס האלט אויף אדער אונטערשטיצט; 2. איינער פון די פונקטען אדער פאראגראפען, וועלכע בילדען אויס דאס פראגראם פון א פאליטישער אדער אנדערער פארטיי; 3. בעשלאגען אדער בעדעקען מיט פלאנקען אדער דיקע ברעטער; 4. עפעס ארויפלעגען [ווי אויף א טיש אדער ברעט]; 5. צושפאלטען א פיש און אבבאקען איהם אויף א ברעטעל.

1. The gangway has strong **planks**. 2. There were twenty **planks** in the platform of our party.

plank down (פלענק דאון) ארויסלעגען [ווי מזומנים]; בעצאהלען אויף'ן ארט.
Plank down cash if you wish the goods.

plan'king *n.* (פלענ'-קינג) דאס בעדעקען אדער בעשלאגען מיט ברעטער; פלאנקען אדער ברעטער אין אלגעמיין; דאס ארומשילעווען אדער בעשלאגען מיט פלאנקען א הילצערנע שיף.

plan'king-clamp *n.* (פלענ'-קינג-קלעמפ) אין שיף-בוי — אן אינסטרומענט וואס בויגט אויס א ברעט, כדי ארומצושילעווען אדער בעשלאגען די שיף.

plan'king-machine' *n.* (פלענ'-קינג-מע-שין') אין הוט-מאנופאקטור — א מאשין צו פילצעווען, גלעטען און פערהארטעווען הים.

plan'king-screw *n.* (פלענ'-קינג-סקרוה) ז. ***planking-clamp***

plank'-nail *n.* (פלענק'-נייל) א ברעט-נאגעל.

plank'ton *n.* (פלענק'-טאן) דער פלאנקטאן, איינער פון די נידריגסטע ארגאניזמען פון חיות און פלאנצען, וועלכע האבען ניט קיין בעוועגונגס-ארגאנען און טראגען זיך מיט'ן שטראם פון וואסער.

plan'less *a.* (פלענ'-לעס) פלאנלאז, אהן א פלאן.

plan'lessly *adv.* (פלענ'-לעס-לי) פלאנלאז; אהן א פלאן.

plan'ner *n.* (פלענ'-ער) א פלאנען-מאכער; א פראיעקטען-מאכער.

pla'no-con'cave *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-קייוו) וואס איז פון איין זייט פלאך און פון דער צווייטער זייט קאנקאוו [רונד אריינגעבויגען].

pla'no-con'ical *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-אי-קעל) וואס איז פלאך פון איין זייט און ווי א קאנוס פון דער צווייטער זייט.

pla'no-con'vex *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-וועקס) וואס איז פלאך פון איין זייט און רונד-ארויסגעבויגען [קאנוועקס] פון דער צווייטער.

plano'dia *n.* (פלע-נאו'-די-א) א פאלשער אדער ניט נארמאלער דורכגאנג [ווי ביי לאזען אורין דורך א קאטעטער].

pla'no-horizon'tal *a.* (פליי'-נאו-האר-אי-זאנ'-טעל) פלאנאהאריזאנטאל, וואס איז פלאך און האריזאנטאל געשטעלט אדער געלעגט.

planom'eter *n.* (פלע-נאמ'-ע-טער) א פלאנאמעטער, אן אייזערנע פלאכע פלאטע, וואס ווערט בענוצט אין מאשין-בויאונג צו מעסטען די גלאטקייט פון פלאכע פלאטען.

planom'etry *n.* (פלע-נאמ'-עט-רי) דאס בענוצען א פלאנאמעטער; דאס מעסטען די פלאכקייט און גלאטקייט פון פלאטען.

pla'no-orbic'ular *a.* (פליי'-נאו-אהר-ביק'-יו-לאר) פלאך פון איין זייט און קוגעל-פערמיג פון דער אנדערער.

planor'bine *a.* (פלע-נאהר'-בין) געדרעהט אין א פלאכער ספיראל; עהנליך צו א טייך-שנעקע; וואס איז שייך צו די טייך-שנעקען. ז. ***Planorbis***

Planor'bis *n.* (פלע-נאהר'-ביס) דער מין טייך-שנעקעס [זיי האבען א פלאכע ספיראל-עהנליכע מושעל און האלטען זיך אויף אין טייכען און סאזשעלקעס].

Planorbis

plant *n. and v.* (פלענט) א פלאנצע; א געוויקס; א יונג בוימעל; א שטעקען, א דובינע; א גראז אדער א גארטען-פלאנצע [אין געגענזאץ צו א בוים]; די גאנצע אויסשטאטונג [ווי אינסטרומענטען, מאשינען א. ז. וו.], וואס זיינען נויטיג אנצופיהרען א געוויסע פראדוקציאן; דאס ארט, וואו א גנב בעהאלט די גע'גנב'עטע זאכען; א שווינדעל, א שפיצעל, א שטוקע; פלאנצען, איינפלאנצען; איינשטעלען; איינריכטען; עטאבלירען; איינזעצען, קאלאניזירען; איינגראבען; בעהאלטען [גע'גנב'עטע זאכען]; פערשטעקען, פערבארגען.

plan'table *a.* (פלענ'-טעבל) פלאנצבאר, וואס מען קען איינפלאנצען.

plan'tain *n.* (פלענ'-טיין) דער וועגעריך, א מין גראז מיט ברייטע אוואלע [לאנגליך-רונדע] בלעטער, וועלכע נעהען ארויס הארט נעבען ווארצעל. צווישען די בלעטער שפראצען ארויס לאנגע שטענגלעך, וואס זיינען בעדעקט מיט קליינע העל-בלויע בליהונגען. ז. איל.]; דער פיזאנג אדער דער פאראדיז-פייגענבוים; די פאראדיז-פייג [די פרוכט פון דיזען בוים]. ז. ***plantain-tree***

Plantain

plan'tain-cut'ter *n.* (פלענ'-טיין-קאט'-ער) ז. ***plantain-eater***

plan'tain-ea'ter *n.* (פלענ'-טיין-איט'-ער) דער טוראקו [א מין אפריקאנישער פויגעל מיט א לאנגען עק און מיט העל-גלאנציגע און רייכפארביגע פעדערען].

plan'tain-tree *n.* (פלענ'-טיין-טריע) דער פיזאנג אדער דער פאראדיז-פייגענבוים [א מין בוים פון די הייסע לענדער מיט זעהר לאנגע און ברייטע בלעטער, וואס איז עהנליך צו דעם באנאנע-בוים].

Plantain-tree

plan'tal *a.* (פלענ'-טעל) וואס וואקסט; וואס איז שייך צו פלאנצען.

plan'tar *a.* (פלענ'-טאר) וואס געהערט צו דער פאדעשווע אדער זויל פון פוס.

planta'tion *n.* (פלען-טיי'-שאן) דאס פלאנצען; די איינפיהרונג, די איינריכטונג, די עטאבלירונג; א קאלאניע, א בעזעצונג; א פלאנצונג, א בעפלאנצונגס=ארט; א פלאנטאציע; די גרינדונג.

planta'tion-hands *n.* (פלען-טיי'-שאן-הענדז) די ארבייטער אויף א פלאנטאציע.

planta'tion-mill *n.* (פלען-טיי'-שאן-מיל) א מיהלכעל, וואס ווערט בענוצט אויף א פלאנטאציע אדער פערמע צו מאהלען האבער, לייז=זאמען א. ד. ג.

plant'-bug *n.* (פלענט'-באג) די בלאט=וואנץ, די פעלד=וואנץ [אן אינזעקט, וואס זויגט אוים פלאנצען].

plant'-cane *n.* (פלענט'-קיין) די ערשטע צוקער=ריטלעך, וואס וואקסען אוים דאס ערשטע מאל אויף א צוקער=פלאנטאציע.

plant'-disease' *n.* (פלענט'-די-זיעז') א פלאנצען=קראנקהייט.

plant'-ea'ting *a.* (פלענט'-איע'-טינג) וואס עסט פלאנצען; וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען.

plan'ted *a.* (פלענ'-טעד) איינגעפאסט, אריינגעשטעלט [ווי איין פלאנקע אדער ברעט אין אן אנדערען]; אריינגעבראכט פון אן אנדער לאנד; נאטוראליזירט.

plan'ter *n.* (פלענ'-טער) א פלאנצער, א פלאנטאטאר; א גרינדער; א זייה=מאשין; א קלאץ, וואס איז אריינגעשלאגען אין א טייך און שטארצט ניט ארוים פון וואסער.

plan'terdom *n.* (פלענ'-טער-דאם) דער פלאנטאטארען=שטאנד.

plan'tership *n.* (פלענ'-טער-שיפ) דאס פערוואלטען א פלאנטאציע; די בעשעפטיגונג פון א פלאנטאטאר.

plant'-fee'der *n.* (פלענט'-פיע'-דער) אן אינזעקט וואס ערנעהרט זיך פון פלאנצען.

plant'-fee'ding *a.* (פלענט'-פיע'-דינג) וואס ערנעהרט זיך פון פלאנצען.

plant'-food *n.* (פלענט'-פוהד) פלאנצען=נאהרונג; דאס וואס גיט יניקה פאר פלאנצען.

plan'ticle *n.* (פלענ'-טיקל) א יונגע פלאנצע; א פלאנצע וואס הויבט ערשט אן צו וואקסען; דער עמבריא פון א פלאנצע. ז. *embryo*

plan'tigrade *a. and n.* (פלענ'-טי-גרייד) וואס טרעט מיט דער גאנצער פאדעשווע אדער זויל פון פוס [ווי מענשען, בערען א. ז. וו.]; א חיה וואס טרעט מיט'ן גאנצען פוס=טראט.

plan'ting *n.* (פלענ'-טינג) דאס פלאנצען, דאס אריינזעצען פלאנצונגען; דאס לעגען די ערשטע שטיינער פון א פונדאמענט; די איינפיהרונג, איינריכטונג.

plan'ting-ground *n.* (פלענ'-טינג-גראונד) אן ארט, וואו אויסטערס [אוסטריצעס] האלטען זיך אויף.

plantiv'orous *a.* (פלען-טיוו'-א-ראס) וואס עסט פלאנצען; וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען.

plant'let *n.* (פלענט'-לעט) א יונגע ניט ענטוויקעלטע פלאנצע.

plant'-louse *n.* (פלענט'-לאוס) א פלאנצען=לויז, א קליינער אינזעקט וואס שעדיגט פלאנצען.

plant'-mar'ker *n.* (פלענט'-מאר'-קער) א בלעכעל אדער שטיקעל פאפיער וואס מען הענגט אן אויף א פלאנצע און אויף וועלכען עס איז אנגעשריבען איהר געוועהנליכער און באטאנישער נאמען.

plant'-move'ment *n.* (פלענט'-מוהוו'-מענט) די פרייוויליגע אדער זעלבסטטהעטיגע בעוועגונגען פון פלאנצען [געוויסע פיזיאלאגישע פונקציאנען פון אייניגע פלאנצען].

plants'man *n.* (פלענטס'-מען) איינער וואס האנדעלט מיט פלאנצען.

plan'tule *n.* (פלענ'-טיול) א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטע פלאנצע; דער עמבריא פון א פלאנצע. ז. *embryo*

planu'ria *n.* (פלע-ניו'-רי-א) דאס ארויסלאזען אורין פון קערפער ניט דורך דעם ארגאן, דורך וועלכען די אורין אדער השתנה געהט געוועהנליך דורך.

plan'ury *n.* (פלענ'-יו-רי) ז. *planuria*

plap *v.* (פלעפ) פליעסקען; פליוכען; אראבפאלען מיט א פליוך.

plaque *n.* (פלעק) א פלאטע אדער דיסק פון מעטאל, פארצעלייי אדער עלפענביין וואס איז ארטיסטיש בעציערט מיט פיגורען; א בראש אדער אן אנדער ציערונג אין דער פארם פון אן ארטיסטיש אויסגעארבייטער פלאטע אדער דיסק; אין אנאטאמיע — איינער פון די קליינע רונד=פלאכע קערפער=טיילען [ווי די בלוט=דיסקען וואס פליסען אין די אדערען]; א לאטע; א פלאסטער.

plaquette' *n.* (פלע-קעט') א קליינע פלאכע פלאטע וואס ווערט אין עפעס אריינגעשטעלט אלס ארנאמענט אדער בעציערונג.

The bureau was decorated with bronze plaquettes.

plash *v. and n.* (פלעש) פלאסקען, פלעשטשען; צוזאמענפלעכטען [איינגעשניטענע און אויסגעבויגענע] צווייגלעך פון א פלאנצען=צאם [א צאם פון קוסטעס אדער בוימלעך]; איינשניידען און איינבויגען צווייגלעך פון א פלאנצען=צאם [צום צוזאמענפלעכטען]; א לוזשע, א בלאטיג טייכעל; א פליוך; אן איינגעשניטען און איינגעבויגען צווייגעל פון א פלאנצען=צאם [צום פלעכטען].

plash'et *n.* (פלעש'-עט) א לוזשע; א קליינע סאזשעלקע.

plash'ing *n.* (פלעש'-אינג) א פארקאן פון געפלאכטענע צווייגען; א געפלאכטענער צאם; דאס פליעסקען; דאס פליוכען פון וואסער.

plash'ing-tool *n.* (פלעש'-אינג-טוהל) א מעסער וואס ווערט בענוצט איינצושניידען די געפלאכטענע צווייגען פון א צאם.

plash'y *a.* (פלעש'-אי) פייכט; נאס; בלאטיג; בעשפרענקעלט מיט פארבענדער פליסיגקייט.

plasm *n.* (פלעזם) א פורעם [פון לעהם אדער גיפס]; אין ביאלאגיע — די פלאזמע. ז. *plasma*

plas'ma *n.* (פלעס'-מא) אין ביאלאגיע — די פלאזמע, דער פליסיגער בעשטאנד=טייל פון בלוט, וואס האט אין זיך איי=ווייסע עלעמענטען און פון וועלכען עס בילדען זיך די פערשיעדענע ארגאנישע געוועבען פון קערפער; די פארבלאזע בלוט=פליסיגקייט [די פליסיגקייט פון בלוט, וועלכע ענטהאלט ניט קיין רויטע און ווייסע בלוט=קייקעלעך]; דער גליטשיגער און קלעפיגער שטאף פון א צעלע, די פראטאפלאזמע; א מין גרינער שטיין [כאלצעדאן], וועלכען די אלטע רוימער פלעגען טראגען אלס ציערונג.

plasmat'ic *a.* (פלעס-מעט'-איק) אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו פלאזמע. ז. *plasma*

plasmat'ical *a.* (פלעס-מעט'-אי-קעל) ז. *plasmatic*

plas'mic *a.* (פלעז'-מיק) וואס איז שייך צו דער פלאזמע. ז. *plasma*

plas'mode *n.* (פלעס'-מאוד) ז. *plasmodium*

plasmo'dia *n.* (פלעס-מאו'-די-א) די פלאזמאדיען. ז. *plasmodium*

plasmo'dial *a.* (פלעס-מאו'-די-על) עהנליך צו פלאזמאדיום. ז. *plasmodium*

plasmod'ic *a.* (פלעס-מאד'-איק) ז. *plasmodial*

plasmo'dium *n.* (פלעס-מאו'-די-אם) אין ביאלאגיע — פלאזמאדיום, א זשעלאטין=מאסע פון פראטאפלאזמע אדער נאקעטע צעלען, וואס בילדעט זיך אוים פון דער בעהעפטונג פון עטליכע אמעבען=עהנליכע ארגאניזמען. ז. *amœba*

plas'mogen *n.* (פלעס'-מא-דזשען) די עסענץ אדער דער הויפט עלעמענט פון פראטאפלאזמע. ז. *plasma*

plasmog'ony *n.* (פלעס-מאג'-א-ני) דאס ענטוויקלען זיך פון אן ארגאניזם פון דער פלאזמע. ז. *plasma*

plasmol'ogy *n.* (פלעס-מאל'-א-דזשי) מיקראסקאפישע אנאטאמיע, דאס שטודירען די מיקראסקאפישע טיילכעלעך, פון וועלכע דער ארגאניזם בעשטעהט.

plasmol'ysis *n.* (פלעס-מאל'-אי-סיס) אין באטאניק — די צוזאמענציהונג פון פראטאפלאזמע אין די צעלען פון א פלאנצע דורך דער ווירקונג פון געוויסע רעאגענטען אדער ווירקענדע שטאפען.

plas'molyze *v.* (פלעס'-מא-לאיז) צוזאמענציהען די פראטאפלאזמע אין די צעלען פון א פלאנצע דורך דער ווירקונג פון געוויסע רעאגענטען אדער שטאפען.

plas'ter *n. and v.* (פלעס'-טער) א פלאסטער [פאר א וואונד]; פלאסטער, שטוקאטורע, טינק; גיפס; צולעגען א פלאסטער; טינקעווען; גיפסעווען; בעשמירען עפעס [ווי בעשמירען דאס פנים מיט פארב]; בעדעקען אדער בעהאלטען עפעס, ווי מיט א פלאסטער אדער ווי מיט פלאסטער.

plas'ter cast (פלעס'-טער קעסט) דער אבדרוק אדער אבגום פון גיפס.

plas'terer *n.* (פלעס'-טער-ער) א גיפס=ארבייטער, א גיפס=גיסער; א טינקעווער.

plas'tering *n.* (פלעס'-טער-אינג) דאס שטוקאטורעווען, טינקעווען; דאס צוגעבען גיפס צו עפעס.

plas'tering trow'el (פלעס'-טער-אינג טראו'-על) א מויער=קעלנע [די לאפעטקע, מיט וועלכער א פלאסטערער טינקעוועט אדער שמירט מיט וואפנע א וואנד].

plas'ter-mill *n.* (פלעס'-טער-מיל) א מאשין צו מאהלען גיפס.

plas'ter of Par'is (פלעס'-טער- אוו פער'-איס) גיפס.

plas'ter o'ver (פלעס'-טער או'-ווער) איבערטינקעווען, בעדעקען, בעשמירען מיט עפעס.

plas'ter-stone *n.* (פלעס'-טער-סטאון) דער גיפס=שטיין; גיפס.

plas'ter up (פלעס'-טער אפ) ארויפלעגען א פלאסטער; בעדעקען מיט עפעס; ווי עס איז צונויפקלעפען.

plas'ter-work *n.* (פלעס'-טער-הוואירק) שטוקאטור=ארבייט.

plas'tery *a.* (פלעס'-טער-אי) עהנליך צו גיפס; וואס ענטהאלט טינק אדער גיפס.

plas'tic *a.* (פלעס'-טיק) פלאסטיש, קנעטדיג [וואס לאזט זיך פארמירען אדער בילדען ווי מען וויל]; וואס לאזט זיך קנעטען.

plas'tically *adv.* (פלעס'-טי-קעל-אי) אויף א פלאסטישען, קנעטענדען אדער פארמירענדען אופן.

plas'tic art (פלעס'-טיק ארט) די פלאסטישע אדער בילדענדע קונסט.

plas'tic clay (פלעס'-טיק קליי) פלאסטישע ליים [די ליים, פון וועלכער מען פארמירט כלים און פיגורען].

plas'tic force (פלעס'-טיק פאורס) די בילדונגס-קראפט [פון דער נאטור].

plastic'ity *n.* (פלעס-טיס'-אי-טי) קנעטדיגקייט, בילדזאמקייט [די אייגענשאפט זיך צו לאזען פארמירען אדער בילדען ווי מען וויל].

plas'tid *a. and n.* (פלעס'-טיד) אן איינפאכסטער ארגאניזם, ווי א צעלע אדער פלאזמע; וואס האט דעם כאראקטער פון אן איינפאכסטען ארגאניזם.

plastid'ium *n.* (פלעס-טיד'-אי-אם) ז. ***plastid***

plas'tidule *n.* (פלעס'-טי-דיול) א מאלעקול אדער דער מעגליכסט קלענסטער טייל פון פראטאפלאזמע.

plastili'na *n.* (פלעס-טי-לאי'-נא) פלאסטישע ליים, וועלכע איז צוגעגרייט אזוי, דאס זי זאל א לענגערע צייט זיין פייכט און ווייך.

plastog'raphy *n.* (פלעס-טאג'-רע-פי) פלאסטאגראפיע [די קונסט צו מאכען אדער אויסקוקענטען פיגורען פון גיפס, ליים אדער אנדערע קנעטיגע זאכען]; דאס נאכמאכען אייגענעם האנדשריפטען; פעלשונג.

plas'tral *a.* (פלעס'-טרעל) וואס איז שייך צום אונטערשטען טייל פון שילד פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

plas'tron *n.* (פלעס'-טראן) א ברוסט-פאנצער; דער טייל פון א קלייד וואס בעדעקט די ברוסט; דער אונטערשטער טייל פון שילד פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

plas'trum *n.* (פלעס'-טראם) ז. ***plastron***

plat *n., v., a. and adv.* (פלעט) א קלאפ מיט דער האנד, שלאגען, קלאפען; פלעכטען, איינפלעכטען, ארומפלעכטען עפעס; בעצייכנען א פלאן פון א שטיקעל לאנד, מאכען א לאנד-קארטע; פערשפרייטען, אויסלעגען פלאך; א שטיקעל לאנד וואס איז בעשטימט פאר א געוויסען צוועק [ווי פאר א גארטען א. ד. ג.]; דער פלאן פון אזא שטיקעל לאנד; א געפלאכטענע זאך [ווי די אויסגעפלאכטענע שטרוי צו מאכען שטרוי-הים]; פערפלאכטענע האר; א שטריק-וויקעל [דאס מיט וואס מען פלעכט ארום א קאנאט אויף א שיף]; פלאך, גלאט; אויסגעשפרייט.

plat'an *n.* (פלעט'-ען) ז. ***plane-tree***

plat'ane *n.* (פלעט'-ען) ז. ***plane-tree***

plat'band *n.* (פלעט'-בענד) א ראנד פון בלומען אין א גארטען אדער ביי א וואנד; אין ארכיטעקטור — א פלאכער שטרייף מיט גראדע ווינקלען וואס שטארצט ארויס פון א וואנד אדער זייל; דער עטוואס-ארויסגעשטארצטער אויבערשטער קווער-באלקען פון א טהיר.

plate *n. and v.* (פלייט) א מעטאלענע פלאטע; א גראווירטעס בלעכעל; א טעלער; זילבער-געשיר; א געריכט; א סטערעאטיפ, אן עלעקטראטיפ; אין ארכיטעקטור — דער קווער באלקען, אויף וועלכען עס שטעלען זיך די קראקוועס פון א דאך; א גומען-פלאטע פון אריינגעשטעלטע ציינער; פלאטירטע וואארען [וואארען וואס זיינען בעלעגט מיט א געוויסען מעטאל, ווי גאלד אדער זילבער]; א פאנצער פון צוזאמענגעשטעלטע פלאטען; פלאט-גלאז [דיקע פלאטען גלאז וואס ווערען בענוצט אויף שפיגלען און אויף שויבען אין גרויסע מאגאזינען א. ד. ג.]; אין פאטאגראפיע — די גלאז-פלאטע, אויף וועלכער עס ווערט געמאכט דער נעגאטיוו; אין בייסבאל-שפיעל — דער היים-באזיס [דאס ארט וואו דער אבקלאפער פון באל קומט צו לויפען צוריק וואו ער איז פריהער געשטאנען]; אין ביאלאגיע — א פלאטען-עהנליכעס גליעד פון אן ארגאניזם; פלאטירען [בעדעקען עפעס מיט א דינעם שיכט פון גאלד אדער זילבער]; בעפאנצערען, בעשלאגען מיט דיקע מעטאלענע פלאטען [ווי א פאנצער-שיף]; אויסשמידען דינע פלאטען אדער בלעכלעך.

plate'-ar'mor *n.* (פלייט'-אר'-מאר) פאנצער-פלאטען [שטאל-פלאטען מיט וועלכע מען בעשלאגט א קריעגס-שיף, אז קוילען זאלען זי ניט דורכלעכערען].

plateau' *n.* (פלע-טאו') אין געאגראפיע — דאס פלאטא, א פלאך אדער בערגיג לאנד, וואס איז מעהר ווי 1000 פוס העכער פון דער אויבערפלעכע פון ים.

plate'-bas'ket *n.* (פלייט'-בעס'-קעט) דער טעלער-קארב [א קארב אויף צונעהמען די טעלער און די אנדערע געשיר פון טיש].

plate'-ben'der *n.* (פלייט'-בענ'-דער) א מין צווייגנגל, וואס ווערט בענוצט פון דענטיסטען צו בויגען גומען-פלאטען.

plate'-box *n.* (פלייט'-באקס) א קעסטעל, אין וועלכען פאטאגראפען האלטען די גלעזערנע פלאטען אדער נעגאטיוו'ען.

plate'-brass *n.* (פלייט'-ברעס) בלעך פון קופער אדער מעש.

plate'-cul'ture *n.* (פלייט'-קאל'-טשור) דאס האדעווען מיקראבען אדער באצילען אויף א דינעם שיכט פון זשעלאטין, וואס איז אויסגעלעגט אויף א גלעזערנער פלאטע.

pla'ted *a.* (פליי'-טעד) פלאטירט [בעלעגט מיט אנדערע שטאפען אדער מעטאלען, ווי מיט זייד, גאלד אדער זילבער]; געפאנצערט מיט דיקע מעטאלענע פלאטען [וועגען קריעגס-שיפען].

plate'-frame *n.* (פלייט'-פריים) ז. ***plate-holder***

plate'ful *n.* (פלייט'-פול) א טעלער, א טעלער-פול [די מאס וויפיעל עס געהט אריין אין א טעלער].

He ordered a plateful of meat.

plate'-glass *n.* (פלייט'-גלעס) שפיגעל-גלאז [דיקעס גלאז פאר שפיגלען און פאר גרויסע קראם-שויבען].

plate'-hat *n.* (פלייט'-העט) א הוט, ביי וועלכען די ווארעס [בארוועג] איז געמאכט פון בעסערען מאטעריאל איידער דער הוט אליין.

plate'-hol'der *n.* (פלייט'-האול'-דער) דאס רעהמעל פון א פאטאגראפישען אפאראט, אין וועלכען מען שטעלט אריין דאס נעגאטיוו-גלאז.

plate'-i'ron *n.* (פלייט'-אי'-ערן) אייזען-פלאטען, אייזען-בלעך.

plate'-lay'er *n.* (פלייט'-ליי'-ער) אין ענגלאנד — אן ארבייטער וואס לעגט אויס רעלסען אויף אן אייזענבאהן.

plate'-leath'er *n.* (פלייט'-לעטה'-ער) זעמיש-לעדער וואס ווערט בענוצט צו רייניגען גאלד און זילבער-געשיר.

plate'-machine' *n.* (פלייט'-מע-שין') א מאשין צו מאכען געשיר פון פארצעליי און אנדערע מאטעריאלען.

plate'-mail *n.* (פלייט'-מייל) א שופען-פאנצער [א פאנצער געמאכט ווי פון שופען פון א פיש].

plate'-mark *n.* (פלייט'-מארק) א געזעצליך בעשטעמפעלטער צייכען אדער שטעמפעל אויף זילבערנע און גאלדענע כלים, וואס בעווייזט דאס ארט וואו זיי זיינען אויסגעארבייט, די פראבע פון מעטאל א. ד. ג.

plate'-mat'ter *n.* (פלייט'-מעט'-ער) ארטיקלען פאר צייטונגען אדער זשורנאלען וואס מען מאכט אין סטערעאטיפישע פלאטען און ווערען געדרוקט אין עטליכע צייטונגען אין איינער און דערזעלבער צייט.

plate'-met'al *n.* (פלייט'-מעט'-על) נעגאסענע שטיקער אייזען אדער משוגון וואס מען צוברעכט און מען גיסט איבער א צווייטען מאל.

plate'-mill *n.* (פלייט'-מיל) א מאשין צו וואלצען און אויסצוציהען מעטאלענע פלאטען.

plat'en *n.* (פלעט'-ען) דער דרוק-טיגעל [דער טייל פון א דרוק-פרעס וועלכער דריקט די בוכשטאבען אויף'ן פאפיער]; א לינאטור אדער א געמיש פון קופער מיט צינק, פון וועלכען מען מאכט קנעפלעך.

plate'-pa'per *n.* (פלייט'-פיי'-פער) קופער-דרוק-פאפיער [א זארט זעהר גלאנציג פאפיער].

plate'-piece *n.* (פלייט'-פיעס) רינדפלייש, וואס ווערט בענוצט צו מאכען געפעקעלטעס פלייש.

plate'-pow'der *n.* (פלייט'-פאו'-דער) א פולווער אדער פראשעק וואס ווערט בענוצט צו פאלירען זילבערנע געשיר.

plate'-press *n.* (פלייט'-פרעס) א דרוק-פרעס צו דרוקען פון גראווירטע קופערנע אדער שטאהלענע פלאטען.

plate'-prin'ter *n.* (פלייט'-פרינ'-טער) דער וואס דרוקט פון גראוויר-פלאטען.

plate'-prin'ting *n.* (פלייט'-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פון גראוויר-פלאטען.

pla'ter *n.* (פליי'-טער) א פלאטען-מאכער; א מאשין צונויפצופרעסען פאפיער דורך דעם דרוק פון אייזערנע פלאטען; א פלאטירער, א בעגילטער, דער וואס בעגילט כלים.

plate'-rack *n.* (פלייט'-רעק) א טעלער-פאליצע, א טעלער-געשטעל; א געשטעל וואו מען האלט די פאטאגראפישע פלאטען [נעגאטיוון] בעת זיי זיינען נאך נאס.

plate'-rail *n.* (פלייט'-רייל) א פלאכע רעלסע אדער שינע.

plateresque' *a.* (פלעט-ע-רעסק') וואס איז עהנליך צו זילבערנע ארנאמענטען אדער פערציערונגען [אין ארכיטעקטור].

plate'-roll'er *n.* (פלייט'-ראול'-ער) א גלאטער רונדער וואל וואס ווערט בענוצט אין מאכען מעטאלענע פלאטען.

plate'-shears *n.* (פלייט'-שירז) א מאשין צו שניידען און שערען מעטאלענע פלאטען.

plate'-stand *n.* (פלייט'-סטענד) א געשטעל פאר טעלער און אנדערע געשיר.

plat'etrope *n.* (פלעט׳-ע-טראופ) א זייט פון א זאך, וועלכע איז סימעטריש אדער אין דערזעלבער פארם ווי די ענטגעגענגעזעצטע זייט [ווי די רעכטע העלפט פון מענשליכען קערפער, וואס איז סימעטריש אדער האט דיזעלבע פארם ווי די לינקע העלפט].

plat'etropy *n.* (פלעט׳-ע-טראו-פי) דאס זיין סימעטריש. ז. *platetrope*.

plate'-vise *n.* (פלייט׳-וואיס) אין פאטאגראפיע — א ראהם, אין וועלכער מען שטעלט אריין א גלאז=פלאטע זי צו פאלירען.

plate'-war'mer *n.* (פלייט׳-הוואהר׳-מער) א מין קאסטען מיט פאליצעס אדער אן אנדער פארריכטונג אין א ווארעמען פלאץ, אויף וועלכער מען האלט טעלער צו ווארעמען זיי; א מעטאלענע כלי מיט הייסען וואסער, אויף וועלכער מען ווארעמט אן נעשיר אויף׳ן טיש.

plat'form *n. and v.* (פלעט׳-פארם) א פלאטפארמע, א גאניק אדער בריקעל, וואס איז העכער פון דעם ארומיגען גרונט; א בימה אין א פערזאמלונגס=זאל, פון וועלכער די רעדנער האלטען זייערע רעדען; דאס בריקעל אויף אן אייזענבאהן=סטאנציע, פון וועלכען די פאסאזשירען געהען אריין אין די וואגאנען; די פלאטפארמע פון א וואגאן; דאס פראגראם פון א פאליטישער אדער אנדערער פארטיי; דאס האלטען רעדען אדער פארלעזונגען; אויסארבייטען א פראגראם פון א פארטיי; אוועקשטעלען אויף א פלאטפארמע.

plat'form-bridge *n.* (פלעט׳-פארם-ברידזש) א בריקעל איבער די פלאטפארמען פון אן אייזענבאהן=סטאנציע.

plat'form-car *n.* (פלעט׳-פארם-קאר) א פלאטפארמע=וואגאן [א פראכט=וואגאן אהן א דאך און אהן ווענטלעך].

plat'form-car'riage *n.* (פלעט׳-פארם-קער׳-עדזש) א פלאכער וואגען אויף פיער רעדער צו שלעפען שווערע משאות, ווי הארמאטען, שטיינער א. ד. ג.

plat'form-crane *n.* (פלעט׳-פארם-קריין) א הויב=מאשין וואס איז צוגעפעסטיגט צו אן אייזענבאהן=וואגאן.

plat'formist *n.* (פלעט׳-פארם-איסט) א רעדנער אויף עפענטליכע פערזאמלונגען.

plat'form-scale *n.* (פלעט׳-פארם-סקייל) אזא וואג=מאשין מיט א פלאכען ברעט אויף וועלכען מען לעגט די זאכען וואס מען וועגט.

plat'form-spring *n.* (פלעט׳-פארם-ספרינג) א פרוזשינע פון אן עקיפאזש אדער וואגאן.

platias'mus *n.* (פלעט-אי-עס׳-מאס) דאס זאאיקען זיך, דאס ניט קענען שארף רעדען.

platil'la *n.* (פלע-טיל׳-א) א מין ווייסער לייוווענד=שטאף.

plati'na *n.* (פלע-טי׳-נא) פלאטין [ז. *platinum*]; געפלאכטענע זילבער=פעדים; אן אייזערנע פלאטע צום גלאזירען.

pla'ting *n.* (פליי׳-טינג) פלאטירונג, איבערציהונג אדער בעדעקונג מיט א דינעם מעטאל=שיכט [ווי בעזילבערונג, בעגילטונג, פערניקלונג א. ד. ג.].

pla'ting-ham'mer *n.* (פליי׳-טינג-העמ׳-ער) א גרויסער דאמפף=האמער וואס ווערט געברויכט צו בויגען פאנצער=פלאטען.

platin'ic *a.* (פלע-טינ׳-איק) וואס איז שייך צו פלאטין. ז. *platinum*.

platinif'erous *a.* (פלעט-אי-ניפ׳-ע-ראס) וואס גיט ארויס פלאטין. ז. *platinum*.

platiniza'tion *n.* (פלעט-אי-ני-זיי׳-שאן) פלאטינירונג, דאס בעדעקען מיט פלאטין.

plat'inize *v.* (פלעט׳-אי-נאיז) פלאטינירען, בעדעקען מיט פלאטין.

plat'inotype *n.* (פלעט׳-אי-נא-טאיפ) א פאטאגראפישער פראצעס, וואו דאס פאטאגראפישע פאפיער איז בעדעקט מיט א לעזונג, וועלכע בעשטעהט פון פלאטין, כלאריד און אייזען אקסאל זויער=זאלץ.

plat'inous *a.* (פלעט׳-אי-נאס) וואס ענטהאלט אין זיך פלאטין; וואס בעשטעהט פון פלאטין.

plat'inum *n.* (פלעט׳-אי-נאם) פלאטין [אן עדעל=מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

plat'inum-black' *n.* (פלעט׳-אי-נאם-בלעק׳) פלאטין=שווארץ [אזא שווארצער פולווער וואס איז געמאכט פון פלאטין].

plat'inum-lamp *n.* (פלעט׳-אי-נאם-לעמפ) אן עלעקטריש לעמפעל וואס זיין גליה=דרעטעל איז פון פלאטין.

plat'inum sponge (פלעט׳-אי-נאם ספאנדזש) פלאטין=שוואם [פלאטין אין דער פארם פון א שוואם וואס בעקומט זיך דורך א געוויסען כעמישען פראצעס].

plat'itude *n.* (פלעט׳-אי-טיוד) פלאכקייט, טעמפקייט [אין שכל]; א טעמפע, אן אבגעדראשענע אדער דומע בעמערקונג; אן אויסגעדראשענע חכמה.

platitudina'rian *n. and a.* (פלעט-אי-טיו-די-ניי׳-רי-ען) א פלאכער אדער טעמפער בעל שכל; איינער וואס איז איבערגעגעבען אדער אריינגעטהאן אין טעמפע, אויסגעדראשענע חכמות; טעמפ, פלאך [אין שכל].

platitu'dinize *v.* (פלעט-אי-טיו׳-די-נאיז) מאכען טעמפע אדער אבגעדראשענע בעמערקונגען.

platitu'dinous *a.* (פלעט-אי-טיו׳-די-נאס) פלאך, טעמפ [אין שכל]; אבגעדראשען [וועגען א בעמערקונג].

platitu'dinousness *n.* (פלעט-אי-טיו׳-די-נאס-נעס) פלאכקייט, טעמפקייט [אין שכל]; אבגעדראשענקייט [וועגען א בעמערקונג].

platom'eter *n.* (פלע-טאמ׳-ע-טער) ז. *planimeter*.

platom'etry *n.* (פלע-טאמ׳-עט-רי) די קונסט צו מעסטען די ברייטקייט פון טייכען.

Platon'ic *a. and n.* (פלע-טאנ׳-איק) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף פלאטאן אדער צו זיינע אידעען [געלעבט פון 427 ביז 347 פאר קריסטוס׳עס געבורט]; פלאטאניש, ריין גייסטיג, אהן א ביימישונג פון קערפערליכע לײדענשאפטען [וועגען א ליעבע צווישען מאן און פרוי]; אן אנהענגער פון פלאטאן; איינער וואס ליעבט מיט א פלאטאנישער ליעבע.

Platon'ical *a.* (פלע-טאנ׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו פלאטאן; פלאטאניש. ז. *Platonic*.

Platon'ic bod'ies (פלע-טאנ׳-איק באד׳-איז) די פינף רעגעלמעסיגע געאמעטרישע קערפער — א טעטראעדער [א גלייכזייטיגער דרייקאנטיגער קערפער], א העקסאעדער [א קוביק], אן אקטאעדער [א גלייכזייטיגער אכטקאנטיגער קערפער], א דאדעקאעדער [א גלייכזייטיגער צוועלפקאנטיגער קערפער] און אן איקאזאעדער [א גלייכזייטיגער צוואנציגקאנטיגער קערפער].

Platon'ic love (פלע-טאנ׳-איק לאוו) פלאטאנישע ליעבע [ריינע גייסטיגע ליעבע אהן קערפערליכע תאוות].

Pla'tonism *n.* (פליי׳-טא-ניזם) פלאטאניזם, די לעהרען פון גריכישען פילאזאף פלאטאן [די גרונד=פרינציפען פון דיעזע לעהרען בעשטעהען אין פאלגענדען: 1) דער קוואל פון אונזער וויסען זיינען ניט די וואהרנעהמונגען פון אונזערע חושים, נאר אונזער ריינע פערנונפט, אונזער שכל; 2) די אלגעמיינע אידעען, ווי שעהנהייט, חכמה, טוגענד א. ד. ג. זיינען ניט קיין אבסטראקטע בעגריפען וועגען אייגענשאפטען פון זאכען, נאר זיי זיינען די איינציגע, וועלכע האבען א רעאלע עקזיסטענץ, און די זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, זיינען ניט מעהר ווי א טונקעלער אבשיין פון דיעזע אלגעמיינע אידעען; 3) דעם מענשען׳ס נשמה איז אייביג און אונשטערבליך, און איידער דער מענש ווערט געבארען שוועבט זי ארום אין דער וועלט פון ריינע אלגעמיינע אידעען. אין מענשליכען קערפער ווערט זי פערונרייניגט, נאר אין איהר בלייבט א שטענדיגע בייןקעניש נאך די אלגעמיינע אידעען און א שטרעבען צו פערווירקליכען זיי אויף וויפיעל דאס איז מעגליך אין דער סביבה פון חומר און נשמיות; 4) די העכסטע אלגעמיינע אידעע איז די טוגענד, און דיעזע אידעע ווערט פערווירקליכט דורך הארמאניע און דיסציפלין אין געזעלשאפטליכען לעבען פון די מענשען]; פלאטאן׳ס א זאגע אדער שפריכווארט.

Pla'tonist *n.* (פליי׳-טא-ניסט) א פלאטאניסט, אן אנהענגער פון די לעהרען פון דעם גריכישען פילאזאף פלאטאן.

Platonis'tic *a.* (פליי-טא-ניס׳-טיק) פלאטאניסטיש, וואס איז שייך צו פלאטאן׳ען; צו זיינע לעהרען אדער צו זיינע נאכפאלגער.

Pla'tonize *v.* (פליי׳-טא-נאיז) געהערען צו פלאטאן׳ס שוהלע; ערקלערען א זאך אויף׳ן גרונד פון פלאטאן׳ס לעהרען.

Pla'tonizer *n.* (פליי׳-טא-נאי-זער) א פלאטאניסט, איינער וועלכער ערקלערט א זאך לויט די לעהרען און מעטאדען פון גריכישען פילאזאף פלאטאן.

platoon' *n.* (פלע-טוהן׳) א קליינע אבטיילונג [פון סאלדאטען, פאליציי אדער פייערלייט].

plat'ted *a.* (פלעט׳-עד) ז. *plaited*.

plat'ten *v.* (פלעט׳-ען) אין גלאז=פאבריקאציאן — אויסציהען, פלאך מאכען, מאכען גלאז=פלאטען.

plat'tening *n.* (פלעט׳-ען-אינג) אין גלאז=פאבריקאציאן — דאס אויסציהען, דאס פלאך מאכען, דאס מאכען גלאז=פלאטען.

plat'ter *n.* (פלעט׳-ער) א טעלער, א שיסעל; א גרויסע פלאכע ליימענע שיסעל אדער טעלער [הויפטזעכליך צום פאנאנדערשניידען אן עוף]; א פלעכטער, א מאטען=פלעכטער, ראנאזשעס=פלעכטער.

plat'ter-faced *a.* (פלעט׳-ער-פייסט) וואס האט א ברייט פלאטשיג פנים.

plat'ting *n.* (פלעט׳-אינג) דאס געפלעכט, געפלאכטענע זאכען [ווי פון ריטלעך, שטרוי א. ז. וו.]; דאס פלעכטען [ריטלעך, שטרוי א. ז. וו.].

pla'ty *a.* (פליי׳-טי) ענליך צו א פלאטע; בעשטעהענד פון פלאטען.

platyceph'alous *a.* (פלעט-אי-סעפ'-ע-לאס) ברייט-קעפיג.

platyco'ria *n.* (פלעט-אי-קאו'-רי-א) א קראנקהאפטע פאנאנדערגעצויגענהייט פון דעם שווארצאפעל פון אויג.

plat'ypus *n.* (פלעט'-אי-פאס) דאס שנאבעל-טהיער. ז. *duckbill*.

plat'yrhine *a. and n.* (פלעט'-אי-רין) מיט א פלאכער נאז; ברייט-נעזיג, מיט א ברייטער נאז [ווענען די אמעריקאנישע מאלפעס]; א ברייט-נעזיגע אמעריקאנישע מאלפע.

plat'yrrhine *a. and n.* (פלעט'-אי-רין) ז. *platyrhine*.

platyrrhin'ian *a. and n.* (פלעט-אי-רינ'-אי-ען) וואס האט א ברייטע, פלאכע נאז; א מענש אדער חיה מיט א ברייטער, פלאכער נאז.

platys'ma *n.* (פלע-טיס'-מא) א פלאכער, ברייטער מוסקול וואס ציהט זיך פארביי דעם האלז פון דער ברוסט און אקסלען צום פנים.

plau'dit *n.* (פלאה'-דיט) דאס פאטשען בראווא, א הויכער בייפאל; לויב, בייפאל.

plau'ditory *a.* (פלאה'-די-טא-רי) אפלאדירענד, אויסדריקענד בייפאל.

plau'dits *n.* (פלאה'-דיטס) אפלאדיסמענטען.

plausibil'ity *n.* (פלאה-זי-ביל'-אי-טי) לויבענסווירדיגקייט, אננעהמליכקייט, וואס רופט ארויס בייפאל; דאס זיין אויסערליך אדער שיינבאר גוט, לויבענסווערטה אדער ריכטיג.

plau'sible *a.* (פלאה'-זיבל) 1. וואס שיינט צו זיין לויבענסווערטה, פערטרויענסווערטה, גוט אדער ריכטיג; 2. וואס מאכט א שיינבאר גוטען איינדרוק; 3. וואס גיט שיינבאר ריכטיגע ארגומענטען.

1. He gave a **plausible** excuse for his absence. 2. He is a **plausible** person.

plau'sibleness *n.* (פלאה'-זיבל-נעס) ז. *plausibility*.

plau'sibly *adv.* (פלאה'-זי-בלי) אזוי אז עס זאל שיינען צו זיין לויבענסווירדיג, פערטרויענסווערטה, גוט אדער ריכטיג; אזוי עס זאל אויסערליך מאכען א גוטען איינדרוק.

plau'sive *a.* (פלאה'-סיוו) אפלאדירענד, אויסדריקענד בייפאל.

play *v. and n.* (פליי) 1. שפיעלען; זיך שפיעלען, זיך אמוזירען; שפיעלען א ראלע; 2. פלאטערען, שוועבען, זיך שנעל און לייכט בעוועגען; ארומטאנצען; 3. פעכטען, מאכען איבונגען [הויפטזעכליך מיט וואפען]; 4. האנדלען, זיך בענעהמען; 5. דערלאנגען א קלאפ נאך א קלאפ, אהן אויפהער אטאקירען; 6. טהאן, אבטהאן, מאכען; 7. א שפיעל; דאס פארבען-שפיעל; דאס שפיעלען [אין קארטען, אויף דער ביהנע, אויף אינסטרומענטען]; דאס פלאטערען, דאס שוועבען, דאס אומטאנצען; איבונגען [הויפטזעכליך מיט וואפען]; דאס שפיעלען זיך; דאס אמוזירען זיך; שפאס; א דראמאטישע פארשטעלונג, א שוישפיעל; האנדלונג, בענעהמונג.

2. Tonques of fire, like serpents, **played** over the house. 4. **Play fair** with your friends and enemies. 5. The firemen **played** upon the burning building. 6. He can **play** tricks.

play'able *a.* (פליי'-עבל) וואס קען געשפיעלט ווערען.

play'-ac'ting *n.* (פליי'-עק'-טינג) שוישפיעלעריי.

play'-ac'tor *n.* (פליי'-עק'-טאר) אן אקטיאר.

play'-ac'torism *n.* (פליי'-עק'-טאר-איזם) אקטיארסטווע; שוישפיעלעריי, שוישפיעלערישע מאניערען; טעאטראלישקייט; אפעקטאציע, געמאכטקייט, אומנאטירליכקייט.

play'bill *n.* (פליי'-ביל) א טעאטער-אפישע; א טעאטער-פראגראם.

play'-book *n.* (פליי'-בוק) א זאמלונג פון טעאטער-פיעסען; א בוך מיט בילדער פאר קינדער; א בוך פון קינדער-שפיעלען.

play boo'ty (פליי בוה'-טי) שפיעלען אזוי אז מען זאל ארייננארען דעם מיטשפיעלער; פאלש שפיעלען, אבנארען, בעשווינדלען.

play by ear (פליי באי איער) שפיעלען נאך'ן געהער [ניט פון נאטען].

play'-day *n.* (פליי'-דיי) א שפיעל-טאג, א פרייער טאג, א יום טוב; א שוהל-פייערטאג [א טאג וואס קינדער זיינען פריי פון לערנען].

play duck and drake (פליי דאק ענד דרייק) מאכען קאטשקעלעך [ווארפען פלאכע שטיינדלעך אויף'ן וואסער אזוי, אז זיי זאלען איינינע מאל אבשפרינגען פון דער אויבערפלעכע]; נאכלעסיג אומגעהן מיט עפעס, פאנאנדערווארפען, אנמאכען אונארדנונג.

played out (פלייד אוט) אויסגעשפיעלט, אויסגעשעפט, פערברויכט, אבגענוצט.

play'er *n.* (פליי'-ער) א שפיעלער; א שוישפיעלער; איינער וואס שפיעלט זיך ארום; א פוילאק, א ליידיג-געהער.

play'erly *a.* (פליי'-ער-לי) שוישפיעלעריש; וואס איז בלויז פאר שפאס.

play'er pian'o (פליי'-ער פי-ענ'-או) א פיאנאלא. ז. *pianola*.

play fair (פליי פעהר) האנדלען אויפריכטיג.

play false (פליי פאהלס) אונטערשטעלען איינעם א פיסעל; בעטריגען, בעשווינדלען.

play fast and loose (פליי פעסט ענד לוהס) בעשווינדלען, שפיעלען א שווינדעל-שפיעל [ז. *fast and loose*]; זיך דרעהען, שפיעלען א צוויידייטיגע שפיעל.

play'fellow *n.* (פליי'-פעל-או) א שפיעל-קאמעראד, א מיטשפיעלער.

play first fid'dle (פליי פוירסט פידל) שפיעלען די ערשטע פידעל, שפיעלען די ערשטע ראלע, שטעהן בראש.

play for love (פליי פאר לאוו) שפיעלען צוליעב פערגניגען [ניט אויף געלד].

play foul (פליי פאול) אונטערשטעלען א פיסעל, האנדלען ניט אויפריכטיג, זיין פאלש.

play'ful *a.* (פליי'-פול) שפיעלעדיג, לעבעדיג, לוסטיג.

The child is of a very **playful** disposition.

play'fully *adv.* (פליי'-פול-אי) מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט; שפיעלענדיג.

play'fulness *n.* (פליי'-פול-נעס) שפיעלעדיגקייט, לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט.

play'game *n.* (פליי'-גיים) א קינדער-שפיעל.

play'goer *n.* (פליי'-גאו-ער) אן אפטער טעאטער-בעזוכער.

play'going *n.* (פליי'-גאו-אינג) אפטער טעאטער-בעזוך.

play goose'berry (פליי גוהס'-בער-אי) בעגלייטען געליעבטע, זיין א שומר ביי געליעבטע.

play'ground *n.* (פליי'-גראונד) א שפיעל-פלאץ [הויפטזעכליך ביי א לעהר-אנשטאלט].

play high (פליי האי) שפיעלען גרויס, אויף פיעל געלד, פיעל ריזיקירען.

play hob (פליי האב) אבטהאן שפיצלעך.

play hook'y (פליי הוק'-אי) זיין אבוועזענד פון שוהל אהן ערלויבניס.

play'house *n.* (פליי'-האוס) א טעאטער.

play in (פליי אין) באלד אנהויבען.

play'ing *n.* (פליי'-אינג) דאס שפיעלען, דאס שפיעל.

play'ing-card *n.* (פליי'-אינג-קארד) א שפיעל-קארט.

play in'to one's hands (פליי אינ'-טו הוואנז הענדז) טהאן עטוואס פון וואס א צווייטער בעקומט די אויבערהאנד אדער פארטייל.

play'-ma'ker *n.* (פליי'-מיי'-קער) ז. *playwright*.

play'mate *n.* (פליי'-מייט) א שפיעל-חבר; א מיטשפיעלער.

play'-night *n.* (פליי'-נאיט) א פארשטעלונגס-אבענד [אין טעאטער].

play off (פליי אף) 1. אנהויבען שפיעלען; אנפאנגען, מאכען אן אנפאנג; 2. זיך מאכען כלומר'שט, זיך פערשטעלען; 3. צייגען, ארויסווייזען, אבטהאן.

2. The beggar is not blind, he is **playing off**. 3. The acrobate **plays off** tricks.

play off a per'son (פליי אף ע פויר'-סאן) לוסטיג מאכען מענשען אויף אימעצענס חשבון.

play on (פליי אן) פארטזעצען שפיעלען; פארטזעצען; זיך ארומשפיעלען מיט אימעצען אדער עפעס; אבשווינדלען, אויסנוצען פאר זיך. ז. *play upon*.

play out (פליי אוט) אויסשפיעלען ביז צו ענדע; ברייננען צו אן ענדע; אויסשעפען, פערברויכען; אבטראגען.

play pos'sum (פליי פאס'-אם) זיך מאכען כלומר'שט טויט; זיך פערשטעלען, מאכען אן אנשטעל.

play'-right *n.* (פליי-ראיט) אויטאר-רעכט אויף דראמאטישע און מוזיקאלישע ווערק.

play sec'ond fid'dle (פליי סעק'-אנד פידל) שפיעלען די צווייטע פידעל אין אן ארקעסטער; שפיעלען א צווייטע, אונטערגעארדנעטע ראלע.

play'some *a.* (פליי'-סאם) ז. *playful*.

play'someness *n.* (פליי'-סאם-נעס) ז. *playfulness*.

play the can'non (פליי טהי קענ'-אן) באמבארדירען פון הארמאטען.

play the deuce (פליי טהי דיוס) אנטהאן צרות אדער שאדען; בעלעסטיגען.

play the dev'il (פליי טהי דעוול) ז. *play the deuce*.

play the dick'ens (פליי טהי דיק'-ענס) ז. *play the deuce*.

play the fool (פליי טהי פוהל) מאכען זיך צום נאר, זיך נאריש מאכען.

play the game (פליי טהי גיים) שפיעלען לויט די כללים; האנדלען אויפריכטיג און ערהענהאפט.

play the tru'ant (פליי טהי טרו'-ענט) ארומשלעפען זיך לעדיג; זיין אבוועזענד פון שוהל אהן ערלויבניס.

play'thing *n.* (פליי'-טהינג) א שפיעלכעל, א צאצקע.

play'time *n.* (פליי'-טאים) שפיעל-צייט, אמוזירונגס-צייט, פרייע צייט.

play to the gal'lery (פליי טו טהי געל'-ע-רי) שפיעלען פאר דער גאלעריע,

שטרעבען אויסצונעהמען ביים גרויסען עולם.

play up (פליי אפ) [מוזיק] שפּיעלען מיט מעהר קראפט; אנהויבען שפּיעלען; פארטזעצען.

play upon' (פליי א־פאן') 1. זיך לוס־טיג מאכען, זיך ארומשפּיעלען מיט עפּעס אדער אימעצען; 2. אבשווינדלען, אויס־נוצען פאר זיך; 3. ווירקען אויף...

2. Don't **play upon** my sympathies with your hard luck stories. 3. The demagogue **plays upon** the feelings of the people.

play upon' words (פליי א־פאן' הוואירדז) מאכען א ווארט־שפּיעל; א ווארט־שפּיעל.

play with fire (פליי הוויטה פאיר) זיך שפּיעלען מיט פייער, ניט פארזיכ־טיג אומגעהן מיט עפּעס וואס קען זיך ענדיגען מיט א צרה.

play'wright *n.* (פליי'־ראיט) א שריי־בער פון טעאטער־שטיקער, א שוישפּיעל־פערפאסער.

play'-wri'ter *n.* (פליי'־ראי'־טער) ז. ***playwright***

pla'za *n.* (פּלא'־זא) א מארק־פּלאץ, אן עפענטליכער פּלאץ ארומגערינגעלט מיט הייזער [אין די שפּאניש־אמעריקאנישע שטעדט].

plea *n.* (פּליע) 1. א פּראצעס, א גע־ריכטס־קלאגע; אן ענטפער, א פערענט־פערונג אדער אבוועהנדונג פון דעם אנגע־קלאגטען; 2. א טענה, אן אורזאכע, אן ענטשולדיגונג, א גרונד; 3. אן אויסריידי, א כלומר'שדיגע אורזאכע.

2. One of the **pleas** for the reduction of the tariff is the high cost of living. 3. The Spaniards subdued the Indians under the **plea** of converting them to Christianity.

pleach *v.* (פּליעטש) פלעכטען, פערפלעכ־טען, איבערפלעכטען.

plead *v.* (פּליעד) 1. מאכען אן ערקלע־רונג פאר'ן גריכט [אלס בעשולדיגטער]; 2. פערטיידיגען, פיהרען א פּראצעס [אלס אדוואקאט]; 3. טענה'ן, ארגומענ־טירען, שטרעבען צו איבערצייגען; 4. אנ־געבען אלס אורזאכע, זיך פערענטפערען אדער זיך ענטשולדיגען מיט עפּעס; 5. דרינגענד בעטען.

1. The criminal **pleaded** guilty. 3. We **pleaded** with him in vain, urging him to reform. 4. The accused **pleaded** ignorance. 5. He **pleaded** for mercy.

plea'dable *a.* (פּליע'־דעבל) וואס קען פערטיידיגט ווערען; וואס קען געבראכט ווערען אלס אנוועגדונג, פערענטפערונג אדער פערטיידיגונג.

plea'der *n.* (פּליע'־דער) א קלעגער אדער אנגעקלאגטער אין געריכט; א פערטיידי־גער, אן אדוואקאט.

plead guil'ty (פּליעד גיל'־טי) זיך ער־קלערען שולדיג; אנערקענען די קלאגע.

plea'ding *n. and a.* (פּליע'־דינג) דאס פיהרען א פּראצעס, דאס פערטיידיגען אין געריכט [אלס אדוואקאט]; פערטיידיגונג; א געריכטס־קלאגע, א געריכטס־פערטיידי־גונג; פּראצעס־אקטען; בעטענד.

plea'dingly *adv.* (פּליע'־דינג־לי) מיט געבעט, בעטענדיג.

plea'ding-place *n.* (פּליע'־דינג־פּלייס) א געריכטס־הויף, א געריכטס־פּלאץ, א גע־ריכט.

plea in abate'ment (פּליע אין ע־בייט'־מענט) אן אפּעלאציאן צו קאסי־רען א משפּט אויף א גרונד, וואס האט ניט צו טהאן מיט דער ריכטיגקייט פון דעם משפּט [ווי למשל, ווען עס ווערט גע־מאכט א בעהויפּטונג, אז דער פעראור־טיילטער איז איצטער ניט ביים פולען זינען און די שטראף קען צוליעב דעם ניט אויסגעפיהרט ווערען].

plea in avoi'dance (פּליע אין ע־וואי'־דענס) אן אנוועגדונג פון אן אנ־געקלאגטען אין א געריכטס־פּראצעס, וועל־כע לייקענט ניט אב דעם קלעגער'ס בע־הויפּטונג, ברינגט אבער פאקטען, וועל־כע מאכען צו נישט די קלאגע.

plea in bar (פּליע אין באר) אזא איינ־ווענדונג געגען א קלאגע, וואס אויב זי זאל אנגענומען ווערען, ווארפט זי אום ניט נור די איצטיגע קלאגע, נאר אויך אלע מעגליכע קלאגען פון דיזען מין.

plea in law (פּליע אין לאה) א פּערטיי־דיגונג, אז דער פּראצעס איז ניט גע־פיהרט געווארען לויט'ן געזעץ.

plea of preg'nancy (פּליע אוו פּרעג'־נענ־סי) אן אפּעלאציאן צום געריכט, אז צוליעב שוואנגערשאפט פון א פעראור־טיילטער זאל אבגעלעגט ווערען די אויס־פיהרונג פון דעם אורטייל.

pleas'ance *n.* (פּלעז'־ענס) פרייד, פרעהליכקייט, מונטערקייט, תענוג, פער־גניגען; גוטער ווילען; אנגענעהמע מא־ניערען, אנגענעהמע האלטונג; א גאר־טען, א לוסט־גארטען.

pleas'ant *a.* (פּלעז'־ענט) אנגענעהם; פרעהליך, מונטער, לוסטיג.

pleas'antly *adv.* (פּלעז'־ענט־לי) מיט אנגענעהמליכקייט; אויף א פרעהליכען, מונטערען, לוסטיגען אופן.

pleas'antness *n.* (פּלעז'־ענט־נעס) אנ־גענעהמליכקייט; לוסטיגקייט, פרעהליכ־קייט, מונטערקייט.

pleas'antry *n.* (פּלעז'־ען־טרי) לוסטיג־קייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט; וויצי־קייט; א וויץ, א שפּאס, א קאטאוועס; א שפּאסיגער, לעכערליכער אויפטהו, בע־וועגונג א. ז. וו.

At our first meeting we only exchanged **pleasantries**.

pleas'ant-spir'ited *a.* (פּלעז'־ענט־ספּיר'־אי־טעד) מונטער, לעבעדיג, לוס־טיג.

pleas'ant-tongued *a.* (פּלעז'־ענט־טאנגד) וואס רעדט אנגענעהם.

please *v.* (פּליעז) זיין אנגע־נעהם; פערשאפען פערגניגען; צופריע־דענשטעלען; טהאן א געפאלען; ביטע!

pleased *a.* (פּליעזד) צו־פערגניגט; פריעדען.

plea'sedly *adv.* (פּליע'־זעד־לי) אויף א פערגניגענדען אופן; מיט פערגניגען, מיט צופריעדענהייט.

please God (פּליעז גאד) הלואי! גיב גאט!

please'man *n.* (פּליעז'־מען) א שמייכ־לער, א חונף, אן אונטערלעקער.

plea'ser *n.* (פּליע'־זער) איינער וואס בעפריעדיגט אדער שטעלט צופריעדען.

please the pigs (פּליעז טהי פּיגז) אויב עס וועט מעגליך זיין, אויב די אומשטענ־דען וועלען ערלויבען.

plea'sing *a. and n.* (פּליע'־זינג) אנגע־נעהם, ליעבליך; געפעליג; אנגענעהמליכ־קייט; ליעבליכקייט; געפעליגקייט.

plea'singly *adv.* (פּליע'־זינג־לי) אויף אן אנגענעהמען אדער ליעבליכען אופן; געפעליג.

plea'singness *n.* (פּליע'־זינג־נעס) אנ־גענעהמליכקייט, געפעליגקייט, ליעבליכ־קייט.

pleas'urable *a.* (פּלעזש'־אור־עבל) 1. אנגענעהם, פערגניגענד; 2. פערגניגען־צוכענד.

1. Feeling is a state of consciousness which is either **pleasurable** or painful. 2. He is a man of a **pleasurable** turn of mind.

pleas'urableness *n.* (פּלעזש'־אור־עבל־נעס) אנגענעהמליכקייט, דאס פער־שאפען פערגניגען.

pleas'urably *adv.* (פּלעזש'־אור־ע־בלי) אויף אן אנגענעהמען, פערגניגענדען אופן.

pleas'ure *n. and v.* (פּלעזש'־אור) פערגניגען, לוסט, פרייד; דער גוטער ווי־לען, דער רצון; א טובה, א געפעליגקייט; פערשאפען פערגניגען.

pleas'ure-ground *n.* (פּלעזש'־אור־גראונד) א פערגניגונגס־פּלאץ, א לוסט־גארטען.

Coney Island is New York's **pleasure-ground**.

pleas'ure-house *n.* (פּלעזש'־אור־האוס) א לוסט־הויז, א לאנד־הויז, א זו־מער־הויז, א דאטשע.

pleas'ureless *a.* (פּלעזש'־אור־לעס) וואס פערשאפט ניט קיין פערגניגען.

pleas'urer *n.* (פּלעזש'־אור־ער) א פערגניגונגס־זוכער, איינער וואס יאגט זיך נאך פערגניגענס.

pleas'ure-train *n.* (פּלעזש'־אור־טריין) א לוסט־צוג, אן עקסקורסיאן־צוג, אן אויס־פלוג־צוג.

pleas'ure-trip *n.* (פּלעזש'־אור־טריפּ) א לוסט־רייזע, א לוסט־אויספלוג.

pleat *n. and v.* (פּליעט) ז. ***plait***

pleb *n.* (פּלעב) א פּלעבעער, איינער פון פּראסטען פאלק, א מענש פון המון.

plebe *n.* (פּליעב) אין די אמעריקאנער מיליטערישע און פלאט־אקאדעמיעס — אן אנפאנגער, א נייליגג.

plebe'ian *a. and n.* (פּלי־בי'־ען) פּלע־בעאיש, געמיין, פּראסט [וואס געהערט צום פּראסטען פאלק]; א פּלעבעער, א פּראסטער מענש, א מענש פון פּראסטען פאלק, א המון־מענש.

plebe'ianism *n.* (פּלי־בי'־ען־איזם) דאס פּלעבעערטום; דאס זיין פּלעבעאיש; פּראסטקייט, וואולגאריטעט.

plebe'ianize *v.* (פּלי־בי'־ען־איז) מא־כען פּלעבעאיש, מאכען פּראסט אדער וואולגאר.

plebifica'tion *n.* (פּלעב־אי־פי־קיי'־שאן) דאס מאכען פּלעבעאיש, געמיין, פּראסט אדער וואולגאר.

pleb'ify *v.* (פּלעב'־אי־פאי) מאכען פּלע־בעאיש, מאכען געמיין אדער פּראסט, וואולגאריזירען.

plebisci'ta *n.* (פּלעב־אי־סאי'־טא) פּלע־ביסציטען. ז. ***plebiscitum***

pleb'iscitary *a.* (פּלעב'־אי־סי־טע־רי) וואס איז שייך צו א פּלעביסציט.

plebiscite ז.

pleb'iscite *n.* (פּלעב'־אי־סיט) א פּלע־ביסציט, דער אויסדרוק פון פאלקס ווי־לען דורך אן אלגעמיינער אבשטימונג; א געזעץ, וואס פּלעגט אין אלטען רוים דורכגעפיהרט ווערען דורך דער אבשטי־מונג פון פאלק.

plebisci'tum *n.* (פּלעב־אי־סאי'־טאם) א פּלעביסציט, א געזעץ, וואס פּלעגט אין אלטען רוים דורכגעפיהרט ווערען דורך דער אבשטימונג פון פאלק.

plebs *n.* (פּלעבז) דער המון, דאס פּעבעל, דאס פּראסטע פאלק.

plec'tra *n.* (פּלעק'־טרא) ביינדלעך אדער אייזענדלעך צו שפּיעלען אויף א מאנדא־לין אדער גיטארע. ז. ***plectrum***

plec'tron *n.* (פּלעק'־טראן) ז. ***plectrum***

plec'trum *n.* (פלעק׳-טראם) אזא קליין ביינדעל אדער אייזענדעל מיט וועלכען דער שפיעלער אויף א מאנדאלין אדער גיטארע קלאפט איבער די סטרונעס.

pled (פלעד) געמאכט א געריכטליכע ערקלערונג; פערטיידיגט. ז. *plead*.

pledge *n. and v.* (פלעדזש) א פערשפרעכען, א פערזיכערונגס=ווארט; א משכון; ערבות, א זיכערהייטס=משכון; א גאראנטיע; א טרונק לחיים [ביי א פערשפרעכען]; א קינד; א נדר ניט צו נעברויכען קיין אלקאהאלישע משקאות; געבען דאס ווארט, פערשפרעכען; פער׳משכון׳ען, פערזעצען; ערב זיין; פערזיכערען; גאראנטירען; טרינקען לחיים [ביי אן אבמאך אדער א פערשפרעכען].

pledge'-cup *n.* (פלעדזש׳-קאפ) א כוס צו טרינקען לחיים, א גרויסער כוס וואס געהט פון האנד צו האנד.

pledgee' *n.* (פלע-דזשיע׳) איינער ביי וועמען מען לעגט איין א משכון; איינער וואס לייהט געלד אויף משכנות.

pledge'less *a.* (פלעדזש׳-לעס) אהן א משכון, אהן א גאראנטיע.

pledge one's self (פלעדזש הוואנז סעלף) זיך פערפפליכטען.

pledge'or *n.* (פלעדזש׳-אר) איינער וואס גיט א משכון, אן ערב.

pledg'er *n.* (פלעדזש׳-ער) דער וואס גיט א משכון; אן ערב; איינער וואס גיט א פערשפרעכען; א צוטרינקער, איינער וואס טרינקט לחיים.

pledg'et *n.* (פלעדזש׳-עט) א קליין קישעלע פון וואטע אדער מארלע, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א וואונד איינצוזוינען די פלאגמע [אייטער].

Plei'ad *n.* (פלאי׳-עד) די פלעיאדע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון אטלאס׳עס זיבען טעכטער, וועלכע צעאוס האט פערוואנדעלט אין שטערען]; א שטערען פון א געוויסער גרופע קליינע שטערען.

Pleis'tocene *n.* (פלאיס׳-טא-סין) אין געאלאגיע — די קווארטער=צייט, די לעצטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד; דער אונטערשטער שיכט פון דער ערד וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין דער קווארטער=צייט.

ple'narily *adv.* (פלי׳-נע-רי-לי) אין פולען; פאלשטענדיג.

ple'nariness *n.* (פלי׳-נע-רי-נעס) פולקייט, פאלשטענדיגקייט.

ple'narty *n.* (פלי׳-נער-טי) א קירכליכע שטעלע וואס איז שוין פערנומען.

ple'nary *a.* (פלי׳-נע-רי) פול, פאלשטענדיג, פאלקאמען; אין יוריספרודענץ — וואס איז דורכגעגאנגען אלע פארמאליטעטען [וועגען א פראצעס]; וואס האט פאלמאכט.

ple'nary indul'gence (פלי׳-נע-רי אינ-דאל׳-דזשענס) דאס בעפרייען פון אלע שטראפען וואס עס קומט פאר א זינד.

ple'nary inspira'tion (פלי׳-נע-רי אינ-ספי-ריי׳-שאן) די פאלשטענדיגע געטליכקייט פון די הייליגע שריפטען [ביבעל] אין אלע זייערע טיילען.

plenip'otence *n.* (פלי-ניפ׳-א-טענס) פאלמאכט.

plenip'otent *a.* (פלי-ניפ׳-א-טענט) פאלמעכטיג.

plenipoten'tiary *n. and a.* (פלענ-אי-פא-טענ׳-שי-ע-רי) א בעפאלמעכטיגטער; א בעפאלמעכטיגטער געזאנדטער; א משולח מיט א פאלמאכט; בעפאלמעכטיגט.

plen'ish *v.* (פלענ׳-איש) אנפילען.

plen'ishing-nail *n.* (פלענ׳-איש-אינג-נייל) א דיל=נאגעל [א טשוואק אויף צוצושלאגען דילען=ברעטער].

ple'nist *n.* (פלי׳-ניסט) איינער וועלכער האלט פון דער טעאריע, אז עס עקזיסטירט ניט אין דער נאטור א פאלשטענדיג לעדיגער אדער פוסטער רוים.

plen'itude *n.* (פלענ׳-אי-טיוד) איבערפלוס, פולקייט; פאלשטענדיגקייט.

plenitu'dinary *a.* (פלענ-אי-טיו׳-די-נע-רי) פול; פאלשטענדיג.

plen'teous *a.* (פלענ׳-טי-אס) 1. רייכליך, איבערגענוג; 2. פרוכטבאר, פראדוקטיוו.
1. They have a **plenteous** supply of provisions. 2. The seven **plenteous** years.

plen'teously *adv.* (פלענ׳-טי-אס-לי) אין איבערפלוס; איבערגענוג; בשפע.

plen'teousness *n.* (פלענ׳-טי-אס-נעס) דאס זיין איבערגענוג; איבערפלוס, רייכליכקייט; שפע.

plen'tiful *a.* (פלענ׳-טי-פול) ז. *plenteous*.

plen'tifully *adv.* (פלענ׳-טי-פול-אי) ז. *plenteously*.

plen'tifulness *n.* (פלענ׳-טי-פול-נעס) ז. *plenteousness*.

plen'ty *n. and a.* (פלענ׳-טי) איבערפלוס, פיעלקייט, שפע; פיעל, גענוג, רייכליך.

ple'num *n.* (פלי׳-נאם) א פולער רוים [אין געגענזאץ צו א וואקואום]; פולקייט [אין געגענזאץ צו פוסטקייט].

ple'onasm *n.* (פלי׳-א-נעזם) אן איבערפלוס פון ווערטער [דאס געברויכען מעהר ווערטער ווי עס איז נויטיג אויסצודריקען א געדאנק]; אן אויסדרוק וועלכער ענטהאלט אן איבערפלוס פון ווערטער; אין מעדיצין — איבערפלוס אין צאהל אדער גרוים.

ple'onast *n.* (פלי׳-א-נעסט) איינער וואס געברויכט אין ריידען אדער שרייבען מעהר ווערטער ווי עס איז נויטיג.

ple'onaste *n.* (פלי׳-א-נעסט) דער פלעאנאסט [א מין מינעראל].

pleonas'tic *a.* (פלי-א-נעס׳-טיק) וואס האט אן איבערפלוס אין ווערטער.

pleonas'tical *a.* (פלי-א-נעס׳-טי-קעל) ז. *pleonastic*.

pleonas'tically *adv.* (פלי-א-נעס׳-טי-קעל-אי) מיט אן איבערפלוס אין ווערטער; ברויכענדיג איבעריגע ווערטער.

pleonex'ia *n.* (פלי-א-נעק׳-סי-א) קראנקהאפטע זשעדנעקייט אדער זעלבסטזוכט.

plero'ma *n.* (פלי-ראו׳-מא) פולקייט, איבערפלוס; אין דער פילאזאפיע פון די גנאסטיקער — די וועלט פון גייסט, די וועלט פון ליכט.

plesiomor'phic *a.* (פלי-סי-א-מאהר׳-פיק) ז. *plesiomorphous*.

plesiomor'phism *n.* (פלי-סי-א-מאהר׳-פיזם) די בעציהונג צווישען קריסטאלען וועלכע האבען א שטארקע עהנליכקייט אין זייער פארם אבער זיי זיינען דאך ניט גלייך.

plesiomor'phous *a.* (פלי-סי-א-מאהר׳-פאס) אין מינעראלאגיע — שטארק עהנליך אין דער פארם [וועגען קריסטאלען].

Plesiosau'rus *n.* (פלי-סי-א-סאה׳-ראס) אזא ים=רעפטיל מיט א לאנגען האלז [פון די פארהיסטארישע חיות, וועלכע מען געפינט פערשטיינערטע אין דער ערד].

plessim'eter *n.* (פלע-סימ׳-ע-טער) ז. *pleximeter*.

pleth'ora *n.* (פלעטה׳-א-רא) פול=בלוטינקייט; איבערפולקייט, איבערפילטקייט.
There is a **plethora** of musical talent in our society.

plethoret'ic *a.* (פלעטה-א-רעט׳-איק) ז. *plethoric*.

plethoret'ical *a.* (פלעטה-א-רעט׳-אי-קעל) ז. *plethoric*.

plethor'ic *a.* (פלי-טהאר׳-איק) פול=בלוטיג; פול=זאפטיג; פול, איבערפילט.

plethor'ical *a.* (פלי-טהאר׳-אי-קעל) ז. *plethoric*.

plethor'ically *adv.* (פלי-טהאר׳-אי-קעל-אי) פול=בלוטיג, פול=זאפטיג; פול, איבערפילט.

pleu'ra *n.* (פלוה׳-רא) דאס ריפען=פעל, דאס ברוסט=פעל [די דינע שליימיגע הויט וואס בעדעקט דאס אינערע פון ברוסטקאסטען און שליסט איין די לונגען ווי א זעקעל]; זייט=טיילען פון קערפער [הויפטזעכליך פון דער ברוסט. ז. *pleuron*].

pleu'ral *a.* (פלוה׳-רעל) וואס איז שייך צום ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*.

pleural'gia *n.* (פלו-רעל׳-דזשי-א) א שמערץ אין ריפען=פעל, א שמערץ אין דער זייט.

pleu'ric *a.* (פלוה׳-ריק) ז. *pleural*.

pleu'risy *n.* (פלוה׳-רי-סי) פלעווריט, אן ענטצינדונג פון ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*.

pleu'risy-root *n.* (פלוה׳-רי-סי-רוהט) דער ווארצעל פון שוואלב=קרויט [א געוויסע אמעריקאנישע פלאנצע, וועלכע ווערט נעברויכט אין דער מעדיצין].

pleurit'ic *a.* (פלו-ריט׳-איק) וואס ליידט פון אן ענטצינדונג פון ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*.

pleurit'ical *a.* (פלו-ריט׳-אי-קעל) ז. *pleuritic*.

pleuri'tis *n.* (פלו-ראי׳-טיס) ז. *pleurisy*.

pleurodyn'ia *n.* (פלוה-רא-דינ׳-אי-א) א שמערץ אין די מוסקולען פון דער ברוסט.

pleu'ron *n.* (פלוה׳-ראן) א זייט=טייל אדער זייט=אויסזעהן פון קערפער; די זייט פון דער ברוסט.

pleuropneumo'nia *n.* (פלוה-רא-ניו-מאו׳-ני-א) א לונגען און ברוסט=פעל ענטצינדונג; אן אנשטעקיגע קראנקהייט פון בהמות, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט דער ענטצינדונג פון דעם ברוסט=פעל און די לונגען.

plex *v.* (פלעקס) פערפלאנטערען, פערפלעכטען; מאכען ווי א נעץ=ווערק.

plexed *a.* (פלעקסט) פערפלאנטערט, פערפלאכטען, געמאכט ווי א נעץ=ווערק.

plex'iform *a.* (פלעק׳-סי-פארם) פערפלאנטערט, פערפלאכטען; עהנליך צו א נעץ=ווערק.

plexim'eter *n.* (פלעק-סימ׳-ע-טער) אזא לאנגליכע פלאטע פון עלפענביין אדער פון הארטען גומי וואס דאקטוירים נעברויכען ארויפצולעגען אויף׳ן קערפער ביים אויסקלאפען די ברוסט אדער בויך ביי דער אונטערזוכונג פון אן איינערליכער קראנקהייט.

plex'ure *n.* (פלעק׳-שור) א פערפלעכטונג.

plex'us *n.* (פלעק׳-סאס) א נעץ=ווערק, א

גנפלעכט; דאס גנפלעכט פון די נערוען אדער פון די אדערען אין קערפער.

pliabil'ity *n.* (פלאי-ע-ביל'-אי-טי) בויגזאמקייט; נאכגיביגקייט.

pli'able *a.* (פלאי'-עבל) 1. בויגזאם; 2. נאכגיביג; וואס לאזט זיך בויגען, וואס גיט זיך אונטער.
2. He is of a pliable disposition.

pli'ableness *n.* (פלאי'-עבל-נעס) בויג-זאמקייט; דאס לאזען זיך בויגען; נאכ-גיביגקייט.

pli'ably *adv.* (פלאי'-ע-בלי) אויף א בויגזאמען אופן; נאכגיביג, לאזענדיג זיך בויגען.

pli'ancy *n.* (פלאי'-ען-סי) בויגזאמ-קייט; נאכגיביגקייט.

pli'ant *a.* (פלאי'-ענט) בויגזאם; וואס לאזט זיך בויגען, נאכגיביג.

pli'antly *adv.* (פלאי'-ענט-לי) אויף א בויגזאמען אופן; נאכגיביג.

pli'antness *n.* (פלאי'-ענט-נעס) בויג-זאמקייט; נאכגיביגקייט.

pli'ca *n.* (פלאי'-קא) א קאלטון [פון די האר]; אין באטאניק — אזא קראנק-הייט פון פלאנצען דורך וועלכער די שפראצ-אויגלעך ענטוויקלען זיך ניט אין ווירקליכע צווייגען נאר זיי וואקסען אויס אין קאלטונעוואטע קורצע צווייגלעך; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — א פאלט, א קנייטש.

pli'ca polon'ica (פלאי'-קא פא-לאנ'-אי-קא) א קאלטון [פון די האר].

pli'cate *a.* (פלאי'-קייט) געקנייטשט אדער געפאלבט [געפאלטעט] ווי א פע-כער [וועגען א בלאט]; מיט קנייטשען, מיט פאלטען.

pli'cated *a.* (פלאי'-קיי-טעד) ז. *plicate*

plica'tion *n.* (פלאי-קיי'-שאן) דאס קנייטשען, דאס פאלטען; דאס זיין גע-קנייטשט, דאס זיין געפאלבט [געפאל-טעט]; א פאלב, א פאלט.

plic'ative *a.* (פליק'-ע-טיוו) ז. *plicate*

plica'tor *n.* (פלאי-קיי'-טאר) א פאל-טער, א פאלבען-לעגער [א פארריכטונג ביי א נעה-מאשין צו מאכען פאלבען].

plic'ature *n.* (פליק'-ע-טשור) ז. *plication*

pli'er *n.* (פלאי'-ער) א בויגער, א פאל-טער; אן ארבייטזאמער, א פלייסיגער אר-בייטער.

pli'ers *n.* (פלאי'-ערז) א דראט-צווייננגל [א קליין צווייננגל צו בויגען דראט]; אין מיליטערישע בעפעסטיגונגס-ווערק — א באלאנס-געוויכט פון קלעצער אויפצו-הויבען און אראבצולאזען אן אויפצוג-בריק.

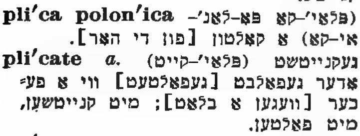

Pliers

plight *n.* and *v.* (פלאיט) א פייערליכער צוזאג אדער פערשפרעכען; א פאנד, א משכון; א צושטאנד, א לאגע; א שלעכ-טע לאגע; פערבינדען זיך דורך א פייער-ליכען פערשפרעכען אדער דורך א משכון.

pligh'ter *n.* (פלאי'-טער) איינער וואס גיט ערבות אדער זיין ווארט; אן ערב; ערבות.

Plin'ian *a.* (פלינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו פליניאוס [אן אלט-רוימישער שרייבער און נאטור-פארשער].

plinth *n.* (פלינטה) [דער פלינטוס] דער אונטערשטער גרונד-שטיין פון א זייל, א וואנד אדער א גע-שטעל פון א סטאטוע].

Plinth

Pli'ocene *n.* (פלאי'-א-סין) אין געאלא-גיע — פליאצען, די דריטע און לעצטע געאלאגישע פארמאציאן פון דער טער-טיער-צייט [א בעשטימטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד].

ploc *n.* (פלאק) א צונויפמישונג פון האר מיט פעך, מיט וועלכער מען שמירעט אויס דעם אונטערשטען דעק פון א שיף.

plo'ce *n.* (פלאו'-סי) — אין רעטאריק — דאס איבער-חזר'ען א ווארט צוויי אדער מעהרערע מאל אין איין פראזע, צוגעבענ-דיג צום איבערגע-חזר'טען ווארט עטוואס אן אנדער בעדייטונג [ווי למשל, "א מענש דארף זיין א מענש"].

plod *v.* (פלאד) זיך שלעפען מיט מיה; שווער ארבייטען, זיך אנשטרענגען, זיך אבמאטערען, זיך פלאגען.

plod'der *n.* (פלאד'-ער) א פלייסיגער ארבייטער, א הארעפאשניק, איינער וואס ארבייט שווער.

plod'ding *a.* and *n.* (פלאד'-אינג) אר-בייטזאם, וואס ארבייט שווער, וואס פלאגט זיך; הארעוואניע, אנשטרענגונג, ארבייטזאמקייט.

plod'dingly *adv.* (פלאד'-אינג-לי) פלאגענדיג זיך, שווער ארבייטענדיג, אנ-שטרענגענדיג זיך.

plon'ket *n.* (פלאנ'-קעט) א גראבער וואָ-לענער שטאף.

plot *n.* and *v.* (פלאט) א פלאץ, א שטי-קעל לאנד; א פלאן פון א פלאץ אדער שטיקעל לאנד; א פלאן, א פראיעקט; א קאנספיראציע, א געהיימע פערשווערונג; די אינטריגע אדער די פאנאנדערוויקלונג פון פאסירונגען אין א ליטעראַרישען ווערק; פעהיגקייט אויסצולעגען פלענער; א המצאה, אן איינפאל, אן ערפינדונג; פראיעקטירען, פלאנעווען; מאכען אדער פארלעגען א פלאן; קאנספירירען, מאכען א געהיימע פערשווערונג.

plot'ful *a.* (פלאט'-פול) פול מיט פלע-נער, מיט אינטריגעס, מיט פערשווערונ-גען.

plot'-proof *a.* (פלאט'-פרוּף) געזיכערט געגען אינטריגעס.

plot'ter *n.* (פלאט'-ער) א פלאן-מאכער; א פערשווערער, אן אינטריגאנט; א קאנ-ספיראטאר.

plot'ting *n.* (פלאט'-אינג) דאס מאכען א פלאן אדער א קארטע; דאס קאנספירי-רען, דאס מאכען א געהיימע פערשווערונג; אין זייף-מאנופאקטור — דאס פרעסען אויף דעם ווייכען זייף-שטאף מיט א שווערען דרוק אום צו מאכען איהם הארט.

plot'tingly *adv.* (פלאט'-אינג-לי) אויף א קאנספיראטיווען אופן; מעשה אינטרי-גאנט.

plot'ting-machine' *n.* (פלאט'-אינג-מע-שין') א מין פרעס אויסצודריקען פון שיטערער זייף הארטע שטיקער.

plot'ting-scale *n.* (פלאט'-אינג-סקייל) ביי ערד-מעסטער — די סקאלא אדער מאסשטאב אבצולעגען ליניען און ווינקלען אויף א פלאן אדער קארטע.

plough *n.* and *v.* (פלאו) ז. *plow*

plough'able *a.* (פלאו'-עבל) ז. *plowable*

plough'boy *n.* (פלאו'-באי) ז. *plowboy*

plough'land *n.* (פלאו'-לענד) ז. *plowland*

plough'man *n.* (פלאו'-מען) ז. *plowman*

plough'wright *n.* (פלאו'-ראיט) ז. *plowwright*

plov'er *n.* (פלאוו'-ער) דער רעגען-פייפער [אזא פויגעל]. ז. *golden plover*

plow *n.* and *v.* (פלאו) א סאכע, אן אקער-אייזען, א פלוג; אקערבוי, אגרי-קולטור; אן אינסטרומענט, וואס גראבט, שניידט אויס, הובעלט א. ז. וו. ווי אן אקער-אייזען [ווי דער בעשנייד-הובעל פון א בוכבינדער, דער אינסטרומענט צו בעשניידען די ווארפס פון צייג אין טוך-מאנופאקטור א. ד. ג.]; אקערען; מאכען א שרונט [ווי מיט אן אקער-אייזען]; דורכשניידען [די וועלען פון ים]; געהן פארווערטס; בעשניידען די ברעגעס פון צונויפגעלעגטע פאפיער [ווי ביי בוכ-בינדעריי].

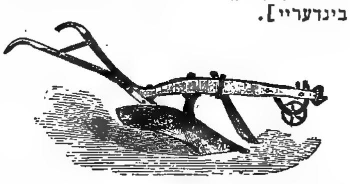

Plow

plow'able *a.* (פלאו'-עבל) וואס מען קען אקערען.

plow'-alms *n.* (פלאו'-אמז) דער פלוג-שטייער [דער שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען דער קירך פון יעדען אקער פעלד].

plow'-beam *n.* (פלאו'-ביעם) דער פלוג-באלקען [א דיקער שטאנג אדער באלקען וואס שטארצט ארויס האריזאנטאל פון פלוג אדער אקער-אייזען און צו וועלכען מען שפאנט צו די פערד].

plow'-bolt *n.* (פלאו'-באולט) א באלץ, וועלכער פערפעסטיגט צום פלוג-שטאנג די לאפעטקע אדער דאס אייזען, וואס קעהרט איבער די אויפגעאקערטע ערד.

plow'boy *n.* (פלאו'-באי) א יונגער אקערמאן; אן אונוויסענדער דארפס-יונג.

plow'er *n.* (פלאו'-ער) אן אקער-בויער, אן ערד-ארבייטער.

plow'-han'dle *n.* (פלאו'-הענ'דל) דאס הענטעל פון אן אקער-אייזען אדער פלוג.

plow'-horse *n.* (פלאו'-האהרס) אן אקער-פערד, א פערד וואס ווערט בע-נוצט אין אקערבוי.

plow in (פלאו אין) איינאקערען זאמען אין דער ערד.

plow'ing *n.* (פלאו'-אינג) דאס אקערען, דאס בעארבייטען די ערד.

plow'land *n.* (פלאו'-לענד) אקער-לאנד; א שטיק ערד, וועלכע מען קען בעארביי-טען מיט איין פלוג.

plow'man *n.* (פלאו'-מען) אן אקער-מאן, אן אקער-בויער; א דארפסמאן, א פויער; א שטארקער, געזונטער ארבייטער.

plow'man's spike'nard (פלאו'-מענז ספאיק'-נארד) א מין אייראפעאישעס גראז מיט דיקע בלעטער און מיט אן אראמאטי-שען גערוך.

Plow Mon'day (פלאו מאנ'-דיי) דער ערשטער מאנטאג נאך עפיפאניאס [דער קריסטליכער יום טוב פון 6טען יאנואר].

ז. *Epiphany*], ווען עס הויבען זיך אן די ערשטע פעלד=ארבייטען.

plow one's way (פלאו הוואנז הוויי) זיך דורכברעכען א וועג, מאכען זיך א קאריערע.

plow out (פלאו אוט) ז. *plow up*

plow'-ra'ker *n.* (פלאו'-ריי'-קער) די לאפעטקע מיט וועלכער מען שאבט אראב די ערד פון פלוג.

plow'share *n.* (פלאו'-שעהר) דאס שארפע אייזען=שטיק פון א פלוג וואס שניידט די ערד.

plow'-staff *n.* (פלאו'-סטעף) ז. *plow-raker*

plow'-swain *n.* (פלאו'-סהווייז) ז. *plowman*

plow'-tail *n.* (פלאו'-טייל) ז. *plow-handle*

plow the waves (פלאו טהי הווייווז) דורכשניידען די וועלען פון ים; דורכשניידען זיך א וועג; געהן פארווערטס [ווע=גען א שיף].

plow'-tree *n.* (פלאו'-טריע) ז. *plow-handle*

plow'-truck *n.* (פלאו'-טראק) א זיץ=פלאץ פאר'ן אקערער אויף אן אקער=אייזען.

plow up (פלאו אפ) אויסאקערען, אויסרייסען מיט א פלוג ווארצלען, ווילד גראז א. ז. וו.; ארויסאקערען; ארויסרייסען פון דער ערד.

plow'-wise *a.* (פלאו'-הוואיז) געהענד היז און צוריק אין פאראלעלע ליניען [ווי ביים אקערען].

plow'wright *n.* (פלאו'-ראיט) א פלוג=מייסטער, איינער וועלכער מאכט אדער פעררירכט פלוגען אדער אקער=אייזענס.

pluck *v. and n.* (פלאק) פליקען, שטשיפען; רייסען, צופען; ציהען, שלעפען; א ציה טהאן, א שטשיפ טהאן; א ציה, א צופ; דאס צופען, דאס שטשיפען; דאס הארץ, די לונג און לעבער פון א בהמה אדער חיה; מוטה, קוראזש, ענערגיע.

pluck a crow (פלאק ע קראו) זיך האמפערען; קריעגען זיך.

pluck asun'der (פלאק ע-סאנ'-דער) פאנאנדעררייסען.

pluck away' (פלאק ע-הוויי') אברייסען.

pluck down (פלאק דאון) אראברייסען, אראבברעכען, ארונטעררייסען, פערניכטען.

plucked *a.* (פלאקט) מוטיג, ענערגיש, דרייסט; ארומגעשארען די לאנגע האר [פון פילץ אדער פעלץ].

pluck'er *n.* (פלאק'-ער) א פליקער, א צופער; א וואל=צופ=מאשין [א מאשין צו צופען און רייניגען וואל און פערפערטיגען זי צום בערשטען].

pluck forth (פלאק פאורטה) ז. *pluck out*

pluck'ily *adv.* (פלאק'-אי-לי) אויף א מוטיגען אדער ענערגישען שטייגער; מיט מוטה, מיט קוראזש.

pluck'iness *n.* (פלאק'-אי-נעס) דרייסטקייט, מוטיגקייט; קוראזש.

pluck'less *a.* (פלאק'-לעס) מוטלאז, אבהענטיג; אהן ענערגיע.

pluck off (פלאק אף) ארונטערגעהן אין ראנג; ווערען נידריגער אין גראד.

pluck out (פלאק אוט) ארויסרייסען; אויסצופען, אויספליקען.

pluck up (פלאק אפ) אויסרייסען, אויסיעטען; אויסווארצלען, פערניכטען; פאסען מוטה; ווערען ענערגיש.

pluck'y *a.* (פלאק'-אי) דרייסט, ענערגיש; מוטיג.

pluff'y *a.* (פלאפ'-אי) אויפגעבלאזען; אויפגעשויבערט.

plug *n. and v.* (פלאג) א שטעפסעל, א שפונט, א העלצעל אדער פלעקעל מיט וועלכען מען פערשטאפט א לאך אדער חלל; די פלאמבע, מיט וועלכער א צאהן=דאקטאר פערשטאפט דאס לעכעל פון אן אויסגעפרעסענעם צאהן; א פלאך לענגליך שטיק פון צונויפגעפרעסטען טאבאק; א צילינדער=הוט; אן אנבגעניצטע אדער אויסגעטראגענע זאך; א קורצער און דיקער מענש; א בעל=מלאכה, וועלכער איז פון אנפאנג ניט געווען אין דער לעהרע ווי אנדערע בעלי=מלאכות; פערשטאפען, אריינשטעקען א שפונט; אבהאלטען עפעס דורך פערשטאפען די עפנונג.

plug'board *n.* (פלאג'-באורד) אן עלעקטרישער אפאראט, וועלכער פעראייניגט אדער אונטערברעכט פערשיעדענע עלעקטרישע שטראמען דורך שטעפסלעך וואס ווערען אריינגעשטעלט אין די פערשיעדענע לעכלעך, וועלכע זיינען געמאכט פאר דעם צוועק.

plug'-cock *n.* (פלאג'-קאק) א קראן אין א רעהר, וועלכער פערשליסט אדער עפענט אויף דעם דורכגאנג פון א פליסיגקייט, וועלכע דארף פליסען דורך דער רעהר.

plug'-fin'isher *n.* (פלאג'-פינ'-איש-ער) ביי דענטיסטען — א דין פייל=כעל אבצוגלעטען א פלאמבע, מיט וועלכער מען פילט אן א צאהן.

plug'ger *n.* (פלאג'-ער) דער אינסטרומענט ביי דענטיסטען, מיט וועלכען זיי לעגען אריין א פלאמבע אין א לעכערדיגען צאהן; איינער אדער עטוואס וואס פערשטאפט.

plug'ging-for'ceps *n.* (פלאג'-אינג-פאהר'-סעפס) ז. *plugger*

plug'-hat *n.* (פלאג'-העט) א צילינדער=הוט.

plug'-hole *n.* (פלאג'-האול) דאס לאך פאר א קארק אדער שפונט.

plug'-machine' *n.* (פלאג'-מע-שין') א קארק אדער שפונט=מאשין.

plug'-ug'ly *n.* (פלאג'-אג'-לי) א הוליגאן, א רויבער אין א שטאדט.

plum *n.* (פלאם) א פלוים; א פלוימען=בוים; א גוטע, געשמאקע זאך; דער בעסטער טייל; א ראזשינקע; א קאפיטאל פון 100,000 פונט שטערלינג, א רייכטום.

plu'ma *n.* (פלוה'-מא) א פעדער פון א פויגעל [אין אונטערשיעד פון די פוך=פעדערען].

plu'mage *n.* (פלוה'-מעדזש) די פעדערען פון א פויגעל.

plu'maged *a.* (פלוה'-מעדזשד) געפעדערט, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט פעדערען.

plumassier' *n.* (פלוה-מע-סיער') איינער וואס פאבריצירט אדער פערקויפט פעדערען [פאר היט א. ד. ג.].

plumb *n., a. adv. and v.* (פלאם) דער בליי=לאט, דער זענק=לאט [א בליי=געוויכט וואס הענגט ארונטער אויף א שנירעל צו מעסטען די גראדקייט פון די ווענד פון א געביידע]; דאס ווערטיקאלע אראבהענגען פון א בליי=לאט; אראבהענגענד, ווערטיקאל; זענקרעכט, פערפענדיקולאר; אויפריכטיג, אויסגעהאלטען [וועגען א פערזאן]; אין א ווערטיקאלער ריכטונג; אראבהענגענדיג גלייך ארונטער; גלייך אין פונקט אריין; פאלשטענדיג; לאזען אראבהענגען ווערטיקאל; ריכטען נאך'ן בליי=לאט; פעסטשטעלען די גרוים, די מאס, די ריכטונג א. ד. ג.; בעזארגען א געביידע מיט די נויטיגע רעהרען און איינריכטונגען פאר גאז און וואסער.

plumbag'inous *a.* (פלאם-בעדזש'-אי-נאס) פון בליי=ערץ, פון גראפיט אדער שווארץ=בליי.

plumba'go *n.* (פלאם-ביי'-גאו) בליי=ערץ, שווארץ=בליי, גראפיט.

plumb'-bob *n.* (פלאמ'-באב) דער פיאן, דאס געוויכט וואס הענגט ארונטער אויף'ן שנירעל פון א בליי=לאט אדער זענק=לאט.

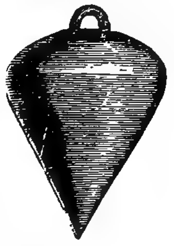

Plumb-bob

plumb down (פלאם דאון) גלייך אראב.

plum'bean *a.* (פלאמ'-בי-ען) פון בליי; עהנליך צו בליי; שווער.

plum'beous *a.* (פלאמ'-בי-אס) א בלייענער, פון בליי; שווער; פון א בלייערנעם קאליר.

plumb'er *n.* (פלאמ'-ער) א בליי=גיסער, א בליי=ארבייטער; א מייסטער פון בליי=רעהרען; אן ארבייטער וואס פיהרט איין אין געביידען גאז=רעהרען, וואסער=רעהרען, אבגוס=רעהרען א. ד. ג.

plumb'ery *n.* (פלאמ'-ער-אי) בליי=ארבייט; בליי=גיסעריי; דאס מאכען בליי=רעהרען; דאס איינפיהרען גאז=רעהרען, וואסער=רעהרען א. ד. ג.

plum'bic *a.* (פלאמ'-ביק) וואס איז שייך צו בליי, פון בליי.

plumbif'erous *a.* (פלאם-ביפ'-ע-ראס) בליי=ענטהאלטענד; בליי=ארויסגעבענד.

plumb'ing *n.* (פלאמ'-אינג) דאס אויסלעגען פערשיעדענע רעהרען און טרויבען אין א געביידע כדי דורכצופיהרען דורך זיי גאז, וואסער א. ד. ג.; די סיסטעם פון גאז=רעהרען, וואסער=טרויבען א. ד. ג. אין א הויז; די מעסטונג פון גראדקייט אדער טיעפקייט דורך א בליי=וואג.

plum'bism *n.* (פלאמ'-ביזם) אין מעדיצין — בליי=פערגיפטונג.

plumb'less *a.* (פלאמ'-לעס) וואס קען ניט אויסגעמאסטען אדער דערגרונטעוועט ווערען מיט א זענק=לאט אדער בליי=וואג; אונמעסטבאר, וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען.

plumb'-lev'el *n.* (פלאמ'-לעוו'-על) א בליי=וואג אויף א שנירעל וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די גראדקייט פון א פלעכע.

plumb'-line *n. and v.* (פלאמ'-לאין) א בליי=שנור, א בליי=וואג [א בליי=געוויכט אויף א שנירעל צום מעסטען גראדקייטען אדער טיעפקייטען]; מעסטען מיט א בליי=וואג.

plumb o'ver (פלאם או'-ווער) גלייך ארויף.

plumb'-rule *n.* (פלאמ'-רוהל) א מין ווירע אדער ליניעאל מיט א בליי=וואג אויף א שנירעל.

Plumb-rule

plum'bum *n.* (פלאמ'-באם) בליי.

plum'-cake *n.* (פלאמ'-קייק) א פלוימען=באבקע, א קוכען מיט ראזשינקעס.

plum'-col'or *n.* (פלאמ'-קאל'-אר) פלוימען=קאליר; פלוימען=פארב.

plum'-col'ored *a.* (פלאמ'-קאל'-ארד) פלוימען=פארביג; וואס האט דעם קאליר פון פלוימען.

plume *n. and v.* (פלוהם) א פעדער; א הוט=פעדער; אן עהרען=צייכען, אן אויסצייכנונגס=צייכען; עטוואס פעדעראַרטינעס; ברייננען אין ארדנונג, אויסלעגען די פעדערען [ביי פויגלען]; אבפליקען די פעדערען; בעציערען; בעציערען מיט א פעדער; שטאלצירען, זיך בעריהמען, זיך גרויסען.

plume'-al'um *n.* (פלוהמ'-על'-אם) פעדער=אלוין [א מין אלוין וואס האט דאס אויסזעהן פון פעדערען].

plume'-bird *n.* (פלוהמ'-בוירד) א פויגעל וועמעס פעדערען ווערען געברויכט אלס הוט=בעפוצונג; א מין פאראדיז=פויגעל מיט לאנגע פעדערען אויפ'ן עק, וועלכע ווערען געברויכט אלס בעפוצונג. ז. *Epimachus*

plume'-hol'der *n.* (פלוהמ'-האול'-דער) א פעדער=האלטער [א קלאמער אדער אנדער פאררינכטונג צו בעפעסטיגען א פעדער, ווי למשל אויף א הוט].

plume'less *a.* (פלוהמ'-לעס) ניט בעפעדערט, אהן פעדערען.

plume'let *n.* (פלוהמ'-לעט) א פעדערעל; א פוך=פעדערעל.

plume'-ma'ker *n.* (פלוהמ'-מיי'-קער) איינער וואס ארבייט אויס פעדערען [אלס בעפוצונג].

plume'-moth *n.* (פלוהמ'-מאטה) א פעדער=מאטען=פליגעלע [אזא קליין מאטען=פליגעלע, ביי וועלכען די פליגעלעך זיינען פאנאנדערגעשפאלטען אין פעדערען=עהנליכע טיילען].

Plume-moth

plume'-nut'meg *n.* (פלוהמ'-נאט'-מעג) דער פעדער=מוסקאט=בוים [אזא גרויסער שמעקעדיגער אויסטראלישער בוים].

plume'-plucked *a.* (פלוהמ'-פלאקט) ארומגעפליקט; אראבגעזונקען, ערנידריגט.

plu'mery *n.* (פלוה'-מע-רי) פעדערען [קאלעקטיוו], פעדערען=בעפוצונג.

plu'micorn *n.* (פלוה'-מי-קאהרן) א פעדער=אויער אדער פעדער=הארן [איינער פון די צוויי בינטלעך האר אויפ'ן קאפ פון א נאכט=אוילע אדער סאווא].

plumig'erous *a.* (פלו-מידזש'-ע-ראס) בעפעדערט; וואס האט פעדערען.

plu'miped *a. and n.* (פלוה'-מי-פעד) וואס האט פעדערען אויף די פיס; א פויגעל מיט בעפעדערטע פיס.

plu'mipede *a. and n.* (פלוה'-מי-פיעד) ז. *plumiped*

plu'mist *n.* (פלוה'-מיסט) איינער וואס ארבייט אויס פעדערען [פאר בעפוצונג].

plum'-loaf *n.* (פלאמ'-לאוף) ז. *plum-pie*

plum'mer *n.* (פלאמ'-ער) ז. *plumber*

plum'met *n. and v.* (פלאמ'-עט) א בליי=געוויכט, א זענק=בליי; אבוועגען מיט א בליי=געוויכט.

plum'my *a.* (פלאמ'-אי) עהנליך צו א פלוים; פול מיט פלוימען; ווייך, גוט, ווינשענסווערטה, אויסגעצייכענט.

plu'mose *a.* (פלוה'-מאוס) בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערען; פעדערדיג.

plumos'ity *n.* (פלו-מאס'-אי-טי) דאס האבען אויף זיך פעדערען; פעדערדיגקייט.

plu'mous *a.* (פלוה'-מאס) ז. *plumose*

plump *a., adv. and v.* (פלאמפ) 1. פול, אנגעפילט, פאנאנדערגעלאזען; קיילעכדיג, דיק, פעט, גרויס; 2. אפען, גראב; 3. מיט איין מאל, פלוצלונג, אונערווארטעט, אומגעלומפערט, פאלענדיג שווער ווי א קלאץ; גראד אראב; גראד, דירעקט; 4. ווערען דיק, פעט, קיילעכדיג אדער פול; מאכען דיק, פעט, קיילעכדיג אדער פול; 5. פאלען ווי א קלאץ [שווער און פלוצלונג]; א ווארף טהאן שווער און אונערווארטעט; 6. ארויסשיסען אומגעלומפערט [ווי מיט א בעמערקונג]; 7. שטימען פאר איין קאנדידאט בלויז, ווען מען האט א רעכט צו שטימען פאר איינינגע; גיבען עטליכע שטימען פאר איין קאנדידאט.

1. She has a **plump** figure. 2. It is a **plump** lie. 3. The swimmer fell **plump** and ducked himself. 5. The boys **plumped** a stone into the water.

plum'per *n.* (פלאמ'-פער) אזא שטיקעל שטאף וואס מען לעגט אריין אין מויל אום אויסצופילען איינגעפאלענע באקען; איינער וואס גיט איין קאנדידאט עטליכע שטימען, איינער וואס שטימט פאר איין קאנדידאט אין דער צייט ווען ער האט דאס רעכט צו שטימען פאר עטליכע; די צאהל שטימען וואס איינער גיט אויף אזא אופן אוועק פאר א קאנדידאט; אן אפענער גראבער ליגען.

plump'-faced *a.* (פלאמפ'-פייסט) מיט גראבע באקען; מיט א פולען, קיילעכדיגען פנים.

plum'-pie *n.* (פלאמ'-פאי) א ראזשינקעס=פאשטעט.

plump'ly *adv.* (פלאמפ'-לי) קיילעכדיג, פול; גלייך, אויפ'ן שטעל, אפען, אהן צערעמאניעס.

plump'ness *n.* (פלאמפ'-נעס) בעלייבטקייט, פעטקייט, דיקקייט; דאס זיין אפען, אהן צערעמאניעס.

plum'-por'ridge *n.* (פלאמ'-פאר'-אידזש) א ראזשינקעס=זופ, א זופ פון פלוימען און ראזשינקעס.

plum'-pud'ding *n.* (פלאמ'-פוד'-אינג) א פלוימען=פודינג; א ראזשינקעס=פודינג.

plum'-pud'dinger *n.* (פלאמ'-פוד'-אינג-ער) א קליינע שיף פאר וואלפישיאגד.

plum'py *a.* (פלאמ'-פי) פול, פעט.

plum'-tree *n.* (פלאמ'-טריע) א פלוימען=בוים.

plu'mula *n.* (פלוה'-מיו-לא) ז. *plumule*

plumula'ceous *a.* (פלוה-מיו-ליי'-שיאס) פוכיג; וואס איז שייך צו דעם פעדער=עהנליכען אנוואוקס ביי פלאנצען, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס שטענגעל; וואס האט ניט קיין קאנטור=פעדערען [די גרויסע פעדערען, הויפטזעכליך פון עק און פון די פליגלען ביי פויגלען].

plu'mular *a.* (פלוה'-מיו-לאר) וואס האט ניט קיין קאנטור=פעדערען. ז. *plumulaceous*

plu'mule *n.* (פלוה'-מיול) א פוך=פעדערעל; דאס פעדערעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס שטענגעל ביי פלאנצען.

plu'my *a.* (פלוה'-מי) פעדערדיג, פעדער=עהנליך; בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערען; בעציערט מיט פעדערען.

plun'der *n. and v.* (פלאנ'-דער) רויב; קריעגס=רויב; פלינדערונג; הויז=זאכען; באגאזש; רויבען, פלינדערען.

plun'derage *n.* (פלאנ'-דער-עדזש) דאס צונעהמען פאר זיך אנפערטרויטע שיפס=באגאזש.

plun'derer *n.* (פלאנ'-דער-ער) א פלינדערער, א רויבער.

plun'derous *a.* (פלאנ'-דער-אס) רויבענד, פלינדערענד.

plunge *v. and n.* (פלאנדזש) 1. אריינשטעקען; אריינטונקען; 2. אריינשטויסען, שטירצען; 3. זיך טוקען, זיך אונטערטונקען; 4. זיך אריינווארפען, אריינשטירצען; 5. אויסשלאגען מיט די הינטערשטע פיס [וועגען א פערד]; זיין משופע'דיג אדער ווערטיקאל [ווי למשל, א פעלז]; שפיעלען אזארטנע, ספעקולירען, שטעלען פיעל אין קאן; 6. א שפרונג [אין וואסער], דאס אונטערטונקען זיך; אריינשטירצונג; 7. פערלעגענהייט, צרות; 8. דאס אויסשלאגען מיט די הינטערשטע פיס [וועגען א פערד].

1. The robber **plunged** a dagger into his victim's breast. 2. Political intrigues **plunged** the nation into war. 4. He **plunged** headlong into the controversy. 6. We took a **plunge** in the sea.

plunge'-bath *n.* (פלאנדזש'-בעטה) א וואנע וואס איז גענוג גרויס, מען זאל זיך אין איהר קענען אין גאנצען אונטערטונקען.

plun'geon *n.* (פלאנ'-דזשאן) א טויך=פויגעל [א פויגעל וואס טוקט זיך אין וואסער, ווי אן ענטעל].

plun'ger *n.* (פלאנ'-דזשער) א טויכער, א וואסער=טויכער; א טייל פון א מאשין וואס טויכט [ווי למשל, דער קאלבען פון א פומפ]; אן אזארטנער שפיעלער, אן אזארטנער וועטער, א ספעקולאנט; א קאוואלעריסט [א רייטענדער סאלדאט].

plun'ger-case *n.* (פלאנ'-דזשער-קיים) דער ציילינדער, אין וועלכען עס בעוועגט זיך א טויכענדער מאשינען=טייל [ווי למשל, דער קאלבען פון א פומפ].

plun'ging *a.* (פלאנ'-דזשינג) געדיכטעט פון אויבען אראב=צו, גענאסען, געווארפען א. ז. וו. פון אויבען אראב=צו.

The besieged army subjected the enemy to a **plunging** fire.

plup. אן אבקירצונג פון *pluperfect*

plu'perfect *n. and a.* (פלוה'-פויר-פעקט) אין גראמאטיק — דאס פלוסקוואמפערפעקטום אדער די לאנג=פערגאנגענע צייט [די פארם פון צייטווערטער, וואס בעצייכענט א פערגאנגענע טהעטיגקייט אדער צושטאנד וואס האט שטאטגעפונען פאר אן אנדער פערגאנגענער טהעטיגקייט אדער צושטאנד, ווי למשל: *had loved*]; וואס בעצייכענט די לאנג=פערגאנגענע צייט.

plu'ral *a. and n.* (פלוה'-רעל) מעהרער, פיעלפאך; וואס ענטהאלט צוויי אדער מעהרערע טיילען; מעהרצאהל, לשון רבים [אין גראמאטיק]; פיעלפאכהייט, פיעלהייט.

pluralisa'tion *n.* (פלוה-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. *pluralization*

plu'ralise *v.* (פלוה'-רעל-איז) ז. *pluralize*

plu'raliser *n.* (פלוה'-רעל-אי-זער) ז. *pluralizer*

plu'ralism *n.* (פלוה'-רעל-איזם) פיעלהייט, מעהרהייט; דאס האלטען עטליכע עמטער מיט איין מאל; דאס האלטען עטליכע איינטרעגליכע קירכען=שטעלען; אין פילאזאפיע — פלוראליזם, די לעהרע, אז עס עקזיסטירען מעהרערע סובסטאנצען אונאבהענגיג איינע פון די אנדערע, ווי גייסט, מאטעריע א. ז. וו. [אין געגענ=

זאץ צו דואליזם, וואס אנערקענט צוויי סובסטאנצען — מאטעריע און גייסט און צו מאניזם, וואס אנערקענט נור איין סובסטאנץ: אדער גייסט, אדער מאטעריע].

plu'ralist *n.* (פלוה'-רעל-איסט) א גייסטליכער וואס האלט מעהרערע איינטרעגליכע שטעלען; איינער וואס פערטרעט איינוגע עמטער; אין פילאזאפיע — א פלוראליסט [ז. *pluralism*]; איינער וואס האלט, אז די מענשהייט קומט ניט פון איין שטאם־פאטער.

pluralis'tic *a.* (פלוה-רע-ליס'-טיק) פלוראליסטיש. ז. *pluralism*

pluralis'tical *a.* (פלוה-רע-ליס'-טי-קעל) פלוראליסטיש. ז. *pluralism*

pluralis'tically *adv.* (פלוה-רע-ליס'-טי-קעל-אי) פלוראליסטיש. ז. *pluralism*

plural'ity *n.* (פלוה-רעל'-אי-טי) פיעלקייט, מעהרהייט; איינע פון עטליכע קירכען־שטעלען, וועלכע עס פערנעהמט א גייסטליכער; דאס פערנעהמען עטליכע קירכען־שטעלען מיט איין מאל; פלוראליטעט, א ניט אבזאלוטע מעהרהייט פון אבגעגעבענע וואהל־שטימען, נאר א מעהרהייט איבער'ן צווייטען, נעכסטען קאנדידאט [ווען עס זיינען פאראן איינוגע קאנדידאטען].

pluraliza'tion *n.* (פלוה-רעל-אי-זיי'-שאן) דאס אויסדריקען אין מעהרצאהל; דאס האלטען מעהרערע איינטרעגליכע קירכליכע עמטער.

plu'ralize *v.* (פלוה'-רעל-איז) ברויכען אין מעהרצאהל; האלטען מעהרערע איינטרעגליכע קירכליכע עמטער.

plu'ralizer *n.* (פלוה'-רעל-אי-זער) איינער וואס האלט מעהרערע איינטרעגליכע קירכליכע עמטער.

plu'rally *adv.* (פלוה'-רעל-אי) אין מעהרצאהל.

plu'ral mar'riage (פלוה'-רעל מער'-אידזש) פיעל־ווייבעריי, פאליגאמיע [ווען די פרויען לעבען ניט אין א הארעם ווי ביי די מאכמעדאנער, נאר אין בעזונדערע וואהנונגען, ווי למשל, אמאל ביי די מארמאנען].

plu'ral vote (פלוה'-רעל וואוט) א פיעלפאכע וואהל־שטימע, דאס רעכט אבצוגעבען מעהרערע שטימען [ווי ביי די פארלאמענטס־וואהלען אין בעלגיען].

plu'ral wife (פלוה'-רעל הוואיף) א פרוי פון א פאליגאמיסט. ז. *plural marriage*

pluriflo'rous *a.* (פלוה-רי-פלאו'-ראס) פיעל־בלומיג, וואס האט מעהרערע בלומען.

plurifo'liate *a.* (פלוה-רי-פאו'-לי-אייט) פיעל־בלעטערדיג [װעגען פלאנצען].

plurifo'liolate *a.* (פלוה-רי-פאו'-לי-א-לייט) פיעל־בלעטערדיג [װעגען א צוזאמענגעזעצטען פלאנצען־בלאט].

plurilit'eral *a. and n.* (פלוה-רי-ליט'-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון מעהרערע בוכשטאבען; א ווארט, וואס בעשטעהט פון מעהרערע בוכשטאבען.

plurip'ara *n.* (פלוה-ריפ'-ע-רא) א פרוי וואס געבעהרט ניט צום ערשטען מאל; א פרוי וואס האט שוין געהאט צוויי אדער מעהר קינדער.

pluripar'ity *n.* (פלוה-רי-פער'-אי-טי) דאס געבעהרען ניט צום ערשטען מאל; דאס זיין א מוטער פון צוויי אדער מעהרערע קינדער.

plurip'arous *a.* (פלוה-ריפ'-ע-ראס) וואס געבעהרט מעהרערע קינדער אויף איין מאל; וואס איז שייך צו א פרוי וואס געבעהרט ניט צום ערשטען מאל; וואס איז שייך צו א מוטער פון צוויי אדער מעהרערע קינדער.

plu'risy *n.* (פלוה'-רי-סי) איבער־פולקייט; פולבלוטיגקייט.

plus *a. and n.* (פלאס) גרעסער, פערגרעסערט, מעהר [מיט א געוויסער צאהל]; וואס איז מעהר ווי נול, וואס האט פאר זיך דעם צייכען פלוס, פאזיטיוו [װעגען אלגעבראאישע צאהלען]; צוזאמען מיט...., צוגעגעבען; דער פלוס־צייכען, דער חבור־צייכען [+]; עטוואס צוגעגעבענעס.

plush *n.* (פלאש) פלוש [א מין ווייכעס, האריגעס סאמעט־צייג].

plush'y *a.* (פלאש'-אי) פלושיג, עהנליך צו פלוש.

plu'tarchy *n.* (פלוה'-טאר-קי) פלוטאקראטיע. ז. *plutocracy*

Plu'to *n.* (פלוה'-טאו) פלוטא [דער גאט פון גיהנם אדער פון דער אונטערוועלט ביי די פארצייטיגע רוימער].

Pluto

plutoc'racy *n.* (פלו-טאק'-רע-סי) פלוטאקראטיע, די הערשאפט פון דער געלד־אריסטאקראטיע, די הערשענדע געלד־אריסטאקראטיע.

plu'tocrat *n.* (פלוה'-טא-קרעט) א פלוטאקראט, א הערשער און מאכט־האבער אין דער געזעלשאפט צוליעב זיין רייכטום.

plutocrat'ic *a.* (פלוה-טא-קרעט'-איק) פלוטאקראטיש, וואס איז שייך צו דער הערשאפט פון דער געלד־אריסטאקראטיע, וואס איז שייך צו הערשאפט צוליעב געלד־מאכט.

plutol'ogist *n.* (פלו-טאל'-א-דזשיסט) אן עקאנאמיסט. ז. *political economy*

plutol'ogy *n.* (פלו-טאל'-א-דזשי) פאליטישע עקאנאמיע. ז. *political economy*

Pluto'nian *a. and n.* (פלו-טאו'-ני-ען) פלוטאניש, וואס איז שייך צום אלט־גריכישען גאט פלוטא [דער גאט פון דער אונטער־וועלט אדער פון גיהנם]; אין געאלאגיע — פלוטאניש, וואולקאניש; א פלוטאניסט, אן אנהענגער פון פלוטאניזם. ז. *Plutonism*

Pluton'ic *a.* (פלו-טאנ'-איק) פלוטאניש; וואס איז שייך צו פלוטא [דער אלט־רוימישער גאט פון דער אונטער־וועלט אדער פון גיהנם], אונטער־ערדיש, פינסטער; וואס איז שייך צום פלוטאניזם [ז. *Plutonism*]; געבילדעט טיעף אין דער ערד [װעגען פעלזען].

Pluton'ic the'ory (פלו-טאנ'-איק טהי'-א-רי) פלוטאניזם. ז. *Plutonism*

Plu'tonism *n.* (פלוה'-טא-ניזם) פלוטאניזם [די לעהרע לויט וועלכער די ערד האט זיך אויסגעבילדעט הויפטזעכליך א דאנק דער ווירקונג פון פייער. אין געגענזאץ צו נעפטוניזם. ז. *Neptunism*].

Plu'tonist *n.* (פלוה'-טא-ניסט) א פלוטאניסט, אן אנהענגער פון פלוטאניזם. ז. *Plutonism*

Plu'tus *n.* (פלוה'-טאס) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — פלוטוס, דער גאט פון רייכטום [די לעגענדע דערצעהלט, אז דער הויפט גאט צעאוס האט איהם געמאכט בלינד, כדי ער זאל ניט קענען בעשענקען מיט רייכטום בלויז די גוטע].

plu'vial *a. and n.* (פלוה'-ווי-על) רעגנדיג; פייכט, נאס; אין געאלאגיע — וואס הענגט אב אדער שטאמט פון דער ווירקונג פון רעגענס; א ריזע, א קירכען־מאנטעל.

plu'vialine *a.* (פלוה'-ווי-ע-לין) וואס איז שייך צו א רעגען־פייפער, עהנליך צו א רעגען־פייפער [אזא פויגעל]. ז. *golden plover*

pluviam'eter *n.* (פלוה-ווי-עמ'-ע-טער) ז. *pluviometer*

pluviamet'rical *a.* (פלוה-ווי-ע-מעט'-רי-קעל) ז. *pluviometric*

plu'viograph *n.* (פלוה'-ווי-א-גרעף) אן אויטאמאטישער רעגען־מעסטער [אן אינסטרומענט צו פערצייכנען די מאס וואסער פון א רעגען־פאל].

pluviom'eter *n.* (פלוה-ווי-אמ'-ע-טער) א רעגען־מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס וואסער פון א רעגען־פאל אדער שנעע־פאל].

pluviomet'ric *a.* (פלוה-ווי-א-מעט'-ריק) געמאכט מיט דער הילף פון א רעגען־מעסטער. ז. *pluviometer*

pluviomet'rical *a.* (פלוה-ווי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *pluviometric*

pluviomet'rically *adv.* (פלוה-ווי-א-מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א רעגען־מעסטער. ז. *pluviometer*

pluviom'etry *n.* (פלוה-ווי-אמ'-עט-רי) די קונסט צו בעשטימען די מאס וואסער פון א רעגען־פאל.

plu'vioscope *n.* (פלוה'-ווי-א-סקאופ) ז. *pluviometer*

plu'vious *a.* (פלוה'-ווי-אס) רעגענדיג; נאס, פייכט.

ply *v. and n.* (פלאי) 1. פלייסיג אנווענדען עפעס אדער עפעס געברויכען; אנשטרענגען; פלייסיג, אנגעשטרענגט ארבייטען אדער טהאן עפעס, 2. אטאקירען אהן אויפהער; 3. דרינגענד בעטען; ארויפדרינגען; 4. זיך איילען; 5. האבען א רעגולערען קורס, געהן רעגעלמעסיג היין און צוריק [ווי א שיף]; 6. זעגלען מיט'ן ווינד; 7. פארשלאגען דיענסטע [ווי אלס טרעגער, שיפער א. ז. וו.]; 8. פאכינקייט, דיקקייט; 9. נייגונג, נעוואהנהייט.

1. They **ply** their work from morning till evening. 3. The wealthy are often **plied** with flattery. 5. Many steamers **ply** on the Hudson. 7. He is forced to **ply** in the street as a porter. 8. A three-**ply** thread.

ply a trade (פלאי ע טרייד) בעשעפטיגען זיך מיט א מלאכה.

ply'er *n.* (פלאי'-ער) ז. *plier*

ply one's books (פלאי הוואנז בוקס) פלייסיג שטודירען.

P. M. ראשי תבות פון *post meridiem* [נאך האלבען טאג], פון *postmaster*

[פאסטמייסטער] אדער פון *past-master*.

pne'ograph *n.* (ני'-א-גרעף) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אטהעמונגס=קראפט פון די לונגען.

pneom'eter *n.* (ני-אמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מאס איינגעאטהעמטע און אויסגעאטהעמטע לופט פון די לונגען.

pneom'etry *n.* (ני-אמ'-עט-רי) דאס מעסטען די איינגעאטהעמטע און אויסגעאטהעמטע לופט.

pne'oscope *n.* (ני'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט צו מעסטען די בעוועגונג אדער די אויסברייטונג פון דעם ברוסט=קאסטען.

pneu'ma *n.* (ניו'-מא) דער אטהעם; דער גייסט, די נשמה; דאס אטהעמען.

pneumat'ic *a.* (ניו-מעט'-איק) פנייומאטיש; וואס איז שייך צו לופט אדער גאזען; וואס בענוצט צוזאמענגעפרעסטע לופט אלס בעטריעבס=קראפט; וואס בעשטעהט פון לופט; לופטיג; וואס בעוועגט זיך אדער ווערט געשפיעלט מיט דער הילף פון לופט; אנגעפילט מיט לופט; וואס איז שייך צו דער אטהעמונגס=סיסטעם; פנייומאטאלאגיע [ז. *pneumatology*].

pneumat'ical *a.* (ניו-מעט'-אי-קעל) פנייומאטיש. ז. *pneumatic*.

pneumat'ically *adv.* (ניו-מעט'-אי-קעל-אי) פנייומאטיש, מיט דער קראפט אדער מיט דער הילף פון לופט.

pneumat'ic cab'inet (ניו-מעט'-איק קעב'-אי-נעט) א פנייומאטישער קאבינעט [א לופט=אבגעשלאסענעם צימער וואס א דאקטאר בענוצט צו בעהאנדלען דארטען אזעלכע פאציענטען פאר וועלכע מען דארף רעגולירען דעם לופט=דרוק אויף זייער קערפער].

pneumat'ic despatch' (ניו-מעט'-איק דעס-פעטש') א ראהר=פאסט, דאס שיקען בריעף אדער ארטיקלען דורך א ראהר מיט דער הילף פון געפרעסטער לופט [די ארטיקלען אדער די בריעף ווערען פערפאקט אין א קעסטעל וואס ווערט געטריבען מיט דער הילף פון געפרעסטער לופט דורך א ראהר, וואס איז געמאכט פאר דעם צוועק].

pneumat'ic en'gine (ניו-מעט'-איק ענ'-דזשין) א לופט=פומפע.

pneumatic'ity *n.* (ניו-מע-טיס'-אי-טי) דאס זיין פנייומאטיש; דאס זיין אנגעפילט מיט לופט.

pneumat'ics *n.* (ניו-מעט'-איקס) פנייומאטיק, דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די מעכאנישע אייגענשאפטען פון לופט און גאזען [ווי געוויכט, דרוק, עלאסטיציטעט, געדיכטקייט, בעוועגונג א. ד. ג.].

pneumat'ic trough (ניו-מעט'-איק טראהף) א פנייומאטישע וואנע [אזא כלי, וועלכע ווערט בענוצט פון פיזיקער און כעמיקער צו מאכען פראבען מיט גאזען].

pneu'matize *v.* (ניו'-מע-טאיז) אנפילען מיט לופט.

pneu'matocele *n.* (ניו'-מע-טא-סיעל) א לונגען=ברוך; א ווינד=ברוך [אן אויפגעבלאזענע געשווילעכץ פון דעם אייער=בייטעל].

pneumatog'raphy *n.* (ניו-מע-טאג'-רע-פי) גייסטער=שריפט [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען — די שריפט פון גייסטער, וואס ערשיינט אהן דער פערבינדונג מיט דעם מעדיום אדער מיט וועלכער עס איז מאטעריעלער זאך, ווי שרייב=געצייג א. ז. וו.]; די בעשרייבונג פון די גלויבענס וועגען די בעציהונגען צווישען מענשען און דער גייסטער=וועלט.

pneumatolog'ical *a.* (ניו-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל) פנייומאטאלאגיש, וואס איז שייך צו פנייומאטאלאגיע. ז. *pneumatology*.

pneumatol'ogist *n.* (ניו-מע-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין פנייומאטאלאגיע. ז. *pneumatology*.

pneumatol'ogy *n.* (ניו-מע-טאל'-א-דזשי) פנייומאטאלאגיע, דער טייל פון פילאזאפיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער טהעטיגקייט פון גייסט און פון שכל; די ספיריטואליסטישע פילאזאפיע, די לעהרע וועגען די גלויבענס, וועלכע עקזיסטירען וועגען די בעציהונגען צווישען מענשען און דער גייסטער=וועלט; די לעהרע וועגען דעם הייליגען גייסט [אין דער קריסטליכער רעליגיאן].

Pneumatoma'chian *n. and a.* (ניו-מע-טא-מיי'-קי-ען) איינער וואס לייקענט אב די געטליכקייט אדער די עקזיסטענץ פון דעם קריסטליכען הייליגען גייסט; וואס איז שייך צו איינעם וואס לייקענט אב די געטליכקייט אדער די עקזיסטענץ פון דעם קריסטליכען הייליגען גייסט.

pneumatom'eter *n.* (ניו-מע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קוואנטיטעט לופט וואס ווערט מיט איין צוג איינגעאטהעמט אדער אויסגעאטהעמט פון די לונגען.

pneumato'sis *n.* (ניו-מע-טאו'-סיס) א קראנקהאפטע אנזאמלונג פון גאזען אין וועלכען עס איז טייל פון קערפער.

pneumoc'ace *n.* (ניו-מאק'-ע-סי) א גאנגרענע פון די לונגען.

pneumoenteri'tis *n.* (ניו-מא-ענ-טע-ראי'-טיס) שוויינען=פעסט; חזירים=כאליעריע.

pneumogas'tric *a. and n.* (ניו-מא-געס'-טריק) וואס געהערט צו די לונגען און מאגען. אדער צו די פונקציאנען פון אטהעמונג און פערדייאונג; דער לונגען=מאגען=נערוו.

pneumog'raphy *n.* (ניו-מאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די לונגען, אן אבהאנדלונג וועגען די לונגען אדער די אהטעמונגס=ארגאנען.

pneumol'ogy *n.* (ניו-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די לונגען אדער די אטהעמונגס=ארגאנען.

pneumom'eter *n.* (ניו-מאמ'-ע-טער) ז. *pneumatometer*.

pneumonal'gia *n.* (ניו-מא-נעל'-דזשי-א) א שמערץ אין די לונגען.

pneumo'nia *n.* (ניו-מאו'-ני-א) לונגען=ענטצינדונג.

pneumon'ic *a. and n.* (ניו-מאנ'-איק) וואס איז שייך צו די לונגען; וואס איז שייך צו לונגען=ענטצינדונג; א מיטעל געגען לונגען=קראנקהייטען.

pneumonit'ic *a.* (ניו-מא-ניט'-איק) וואס איז שייך צו לונגען=ענטצינדונג.

pneumoni'tis *n.* (ניו-מא-נאי'-טיס) לונגען=ענטצינדונג.

pneu'mony *n.* (ניו'-מא-ני) ז. *pneumonia*.

P. O. ראשי תבות פון *post-office*

poach *v.* (פאוטש) ווייך אבקאכען אייער דורך דעם וואס מען ברעכט אויף זייער שאלעכץ און דאס ווייסעל מיט דעם געלכעל ווערען אריינגעגאסען אין קאכענדען וואסער; דורכשטעכען, דורכבויערען; טרעטען אין בלאטע; לאזען שפורען פון די פיס=טריט; זיין ווייך ווי א בלאטיגער אדער זומפיגער גרונט; זיין זומפיג; געהן אויף געיעג אין פרעמדע וועלדער אדער פעלדער; געהן אויף געיעג אין ערטער, וועלכע זיינען פערבאטען פון געזעץ; זיך איינברעכען וואו עס איז אונגעזעצליך פאר וועלכען עס איז צוועק.

poa'cher *n.* (פאו'-טשער) איינער וועלכער געהט אויף געיעג אין פרעמדע וועלדער; דער ים=רויבער [אזא פיש]; די רויב=ענטעל [אזא ענטעל וואס רויבט אוועק די שפייז פון אנדערע ענטלעך].

poa'chiness *n.* (פאו'-טשי-נעס) פייכטקייט, נאסקייט [וועגען ערד]; בלאטיגקייט, זומפינקייט.

poa'chy *a.* (פאו'-טשי) זומפיג, בלאטיג; נאס און ווייך [וועגען ערד].

poak *n.* (פאוק) דער אבפאל ביי גארבעריי.

po'chard *n.* (פאו'-טשארד) די רייהער=ענטעל [אזא זארט פערשיעדען=פארביגע ענטעל וועלכע איז שטארק פערשפרייט אין אייראפא].

pock *n.* (פאק) א פאק; א בלאטער.

pock'-bro'ken *a.* (פאק'-בראו'קן) וואס האט צייכענס פון פאקען; געשטופעלט.

pocked *a.* (פאקט) געפאקט, געשטופעלט פון פאקען.

pock'et *n. and v.* (פאק'-עט) א קעשענע, א טאש; פינאנציעלע מיטעל, געלד; א בייטעל; א ביליארד=בייטעל; א לאך אין דער פארם פון א זעקעל; א טהאל, אן אויסהוילונג אדער פערטיעפונג צווישען בערג; א פערטיעפונג אין א שאכטע וואו עס געפינט זיך ערץ [רויהער מעטאל]; א באלען [א געוויכט פון 160 פונט. ווערט בענוצט אלס וואג=איינהייט פאר האפען, וואל, באוועל א. ד. ג.]; אריינלעגען אין קעשענע; צונעהמען; לאזען ליעגען אין קעשענע [וועגען א געזעץ וואס דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא אדער דער גאווערנאר פון א שטאאט וויל ניט בעשטעטיגען און ער לאזט עס ליעגען ניט אונטערגעשריבען. ז. *pocket veto*]; אראבשלינגען [א בעליידיגונג]; פערבארגען, בעהאלטען, ניט פערעפענטליכען, אונטערדריקען; האבען די קאנטראלע, האבען ווי ביי זיך אין קעשענע.

pock'et-book *n.* (פאק'-עט-בוק) א נאטיץ=ביכעל, א טאשען=ביכעל; א בוך אין א קליינעם פארמאט, וואס קען געטראגען ווערען אין קעשענע; א טייסטער, א פאפיארעס; געלד=מיטעל; געלד.

pock'et bor'ough (פאק'-עט באר'-או) א געמיינדע אדער בעצירק אמאל אין ענגלאנד, וואו דאס רעכט צו שיקען פון דארטען פערטרעטער אין פארלאמענט איז געלעגען אין די הענד פון איין פערזאן אדער פון איין פאמיליע.

pock'et-dic'tionary *n.* (פאק'-עט-דיק'-שאנ-ע-רי) א טאשען=ווערטערבוך [א קליין ווערטער=ביכעל].

pock'et-edi'tion *n.* (פאק'-עט-ע-דיש'-אן) א טאשען=אויסגאבע [די אויסגאבע פון ביכער אין א קליינעם פארמאט, אז מען זאל זיי קענען טראגען אין קעשענע].

pock'et-flap *n.* (פאק'-עט-פלעפ) א טאשען=קלאפע, א פאט.

pock'etful *n.* (פאק'-עט-פול) א פולע קעשענע.

Why do you carry with you a **pocketful** of change?

pock'et-go'pher *n.* (פאק'-עט-גאו'-פער) אזא אמעריקאניש גריזשענד חיה'לע.

pock'et-hand'kerchief *n.* (פאק'-עט-הענ'-קער-טשיף) א טאשען=טיכעל, א נאז=טיכעל.

pock'et in'terest (פאק'-עט אינ'-טער-עסט) אייגענ=נוצען; קעשענע=אינטערעסען.

pock'et-knife *n.* (פאק'-עט-נאיף) א טאשען=מעסערעל, א פעדער=מעסערעל.

pock'et-lid *n.* (פאק'-עט-ליד) ז. ***pocket-flap***

pock'et-mon'ey *n.* (פאק'-עט-מאנ'-אי) טאשען=געלד [געלד אויף קליינע אויסגאבען].

pock'et-net *n.* (פאק'-עט-נעט) א פיש=נעץ מיט אבטיילונגען ווי קעשענעס.

pock'et-piece *n.* (פאק'-עט-פיעס) א מטבע, מייסטענס אן אלטע, וואס מען האלט אין קעשענע און מען גיט זי ניט אויס.

pock'et-pis'tol *n.* (פאק'-עט-פיס'-טאל) א טאשען=פיסטאלעט [א קליינער פיסטאלעט]; א קליין בראנפען=פלעשעל וואס מען האלט ביי זיך אין קעשענע.

pock'et-sher'iff *n.* (פאק'-עט-שער'-איף) א קרוין=שעריף [א שעריף אין ענגלאנד וואס ווערט בעשטימט פון דעם קעניג אליין].

pock'ets to let (פאק'-עטס טו לעט) ליידיגע קעשענעס.

pock'et up (פאק'-עט אפ) בעהאלטען אין קעשענע; בעהאלטען, פערפאקען.

pock'et ve'to (פאק'-עט ווי'-טאו) א געוויסע פארם פון א וועטא וואס דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אדער דער גאווערנאר פון א שטאאט לעגט ארויף אויף א געזעץ, וואס ער וויל ניט אונטערשרייבען: לויט דער אמעריקאנער קאנסטיטוציאן, ווען א געזעץ=פארשלאג [ביל] ווערט אנגענומען אין קאנגרעס און דער פרעזידענט לעגט ניט זיין וועטא, ווערט דער ביל א געזעץ נאכדעם ווי צעהן טעג געהען אריבער. ווען אבער דער ביל איז אנגענומען געווארען אין דעם משך פון די לעצטע צעהן טעג, איידער דער קאנגרעס ווערט געשלאסען, דאן מעג דער פרעזידענט, ווען ער וויל דעם ביל ניט בעשטעטיגען, איהם לאזען ליעגען אין "קעשענע" אויך אהן א וועטא און ער ווערט ניט קיין געזעץ.

pock'-hole *n.* (פאק'-האול) ז. ***pock-mark***

pock'-house *n.* (פאק'-האוס) א שפיטאל פאר פאקען=קראנקע.

pock'iness *n.* (פאק'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט פאקען, דאס זיין קראנק אויף פאקען.

pock'-mark *n.* (פאק'-מארק) א פאקען=צייכען, א פאקען=גריבעל, א פאק.

pock'-marked *a.* (פאק'-מארקט) גע=שטופעלט [פון פאקען].

pock'-pit'ted *a.* (פאק'-פיט'-עד) גע=שטופעלט [פון פאקען].

pock'wood *n.* (פאק'-הוואוד) ז. ***lignum-vitæ***

pock'y *a.* (פאק'-אי) פאקיג, בעדעקט מיט פאקען, קראנק אויף פאקען; סיפיליסטיש; נידערטרעכטיג, לומפיג.

po'co *adv.* (פאו'-קאו) אין מוזיק — עט=וואס, אביסעל.

pococuran'te *n.* (פאו-קא-קו-רענ'-טע) א גלייכגילטיגער מענש; א נאכלעסיגער, אן אבגעלאזענער אדער אונפינקטליכער מענש.

pococuran'tism *n.* (פאו-קא-קו-רענ'-טיזם) גלייכגילטיגקייט; נאכלעסיגקייט, אבגעלאזענקייט; אונפינקטליכקייט.

poco'sin *n.* (פא-קאו'סן) זומפ=לאנד בעדעקט מיט וואלד.

poc'uliform *a.* (פאק'-יו-לי-פארם) בע=כער=פערמיג, ווי א בעכער.

pod *n. and v.* (פאד) א שויט, א הילז, א סטרוטשקע; בעקומען שויטען; אנשוועלען ווי א שויט; צוזאמענטרייבען ים=הינד אדער וואלראסען, אום זיי צו טויטען.

podag'ra *n.* (פא-דעג'-רע) פאדאגרא, פוס=גיכט [אזא קראנקהייט אין די פיס].

pod'agral *a.* (פאד'-ע-גרעל) ז. ***podagric***

podag'ric *a.* (פא-דעג'-ריק) פאדאגריש, וואס האט פאדאגרא אדער פוס=גיכט [א מין פוס=קראנקהייט]; וואס איז שייך צו פאדאגרא.

podag'rical *a.* (פא-דעג'-רי-קעל) ז. ***podagric***

pod'agrous *a.* (פאד'-ע-גראס) ז. ***podagric***

podal'gia *n.* (פא-דעל'-דזשי-א) פוס שמערצען, ניירालגיע אין די פיס.

podal'ic *a.* (פא-דעל'-איק) וואס איז שייך צו די פיס.

podarthri'tis *n.* (פאד-אר-טהראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די פוס=געלענקען.

pod'der *n.* (פאד'-ער) א שויטען=זאמ=לער.

pod'dy *a.* (פאד'-אי) רונד=בייכיג.

podestà' *n.* (פאו-דעס-טא') א מאגיס=טראט אדער בירגערמייסטער אין איטא=ליען.

podge *n. and v.* (פאדזש) א לוזשע; שווער ארבייטען, זיך פלאגען.

podg'y *a.* (פאדזש'-אי) ז. ***pudgy***

po'dial *a.* (פאו'-די-על) וואס איז שייך צו א פאדיום. ז. ***podium***

podis'mus *n.* (פא-דיס'-מאס) ספאזמען אין דיא מוסקולען פון דיא פיס.

po'dium *n.* (פאו'-די-אם) א פאדיום, אן עסטראדע, א פלאטפארמע [אין א פערזאמלונגס=זאאל].

podyperidro'sis *n.* (פאד-אי-פער-אי-דראו'-סיס) א שטארקע שוויצונג פון די פיס.

po'e *n.* (פאו'-ע) ז. ***poe-bird***

po'e-bird *n.* (פאו'-ע-בויירד) די פאע אדער דער פאסטאר=פויגעל. ז. ***parson-bird***

po'em *n.* (פאו'-עם) א פאעמא, א גע=דיכט.

poemat'ic *a.* (פאו-ע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א פאעמא אדער געדיכט; ווי א פאעמא; פאעטיש.

poeph'agous *a.* (פא-עפ'-ע-גאס) וואס שפייזט זיך מיט גראז, גראז=פרעסענד; וואס בעלאנגט צו דעם מין בייטעל=טהיע=רע, וועלכע שפייזען זיך מיט פלאנצען.

po'esy *n.* (פאו'-ע-סי) פאעזיע; די דיכט=קונסט.

po'et *n.* (פאו'-עט) א פאעט, א דיכטער.

po'etaster *n.* (פאו'-עט-עס-טער) א פא=עטעל, א גראמען=מאכער.

po'etastry *n.* (פאו'-עט-עס-טרי) גרא=מען=מאכעריי; שלעכטע פאעזיע.

po'etess *n.* (פאו'-עט-עס) א דיכטערין.

po'ethood *n.* (פאו'-עט-הוד) דאס זיין א פאעט.

poet'ic *a.* (פא-עט'-איק) פאעטיש, דיכ=טעריש.

poet'ical *a.* (פא-עט'-אי-קעל) ז. ***poetic***

poet'ically *adv.* (פא-עט'-אי-קעל-אי) אויף א פאעטישען אופן; אין בעצוג צו די כללים פון פאעזיע.

poet'ics *n.* (פא-עט'-איקס) די טעאריע פון פאעזיע.

poet'icule *n.* (פא-עט'-אי-קיול) ז. ***poetaster***

poetiza'tion *n.* (פאו-עט-אי-זיי'-שאן) דאס שרייבען אין פערזען; דאס פער=וואנדלען אין א פאעטישער פארם.

po'etize *v.* (פאו'-עט-איז) דיכטען, שרייבען געדיכטע; אויסדריקען אין א פא=עטישער פארם.

po'et lau'reate (פאו'-עט לאה'-רי-אייט) דער קעניגליכער הויף=פאעט אין ענגלאנד.

po'etry *n.* (פאו'-עט-רי) פאעזיע, דיכ=טונג; דיכט=קונסט.

po'etship *n.* (פאו'-עט-שיפ) ז. ***poethood***

poh *int.* (פאו) פוי, פע!

poig'nancy *n.* (פאי'-נען-סי) שארפ=קייט, בייסעדיגקייט, ביטערקייט; שטעכע=דינקייט; שמערצליכקייט.

poig'nant *a.* (פאי'-נענט) שארף; בי=טער; בייסענד; שטעכעדיג; סאטיריש; העפטיג, זעהר שמערצליך.

poig'nantly *adv.* (פאי'-נענט-לי) מיט שארפקייט; בייסענד; שטעכעדיג; שמערצליך.

point *n. and v.* (פאינט) א פינטעל; א פונקט; א שפיץ; א זאך אדער אינ=סטרומענט וואס האט א שפיץ; א לאנד=שפיץ [א שמאל שטיקעל לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; א כאראקטעריסטישער שטריך אדער איינענשאפט; א גראד, א שטופע; א צוועק; דער עצם, דער תמצית פון א זאך; א בעשטימטער פלאץ אדער לאגע; א דעטאל, אן איינצעלהייט פון א סעריע זאכען; א מאמענט, אן אויגענבליק; א קליין שטריקעל אדער רימען [ווי איינס פון די שטריקלעך וועלכע העננען אראב פון די ראנדען פון א שיף=זעגעל]; אן איינשניט אדער צייכען וואס ווערט גע=מאכט מיט א שארף פערשפיצטען אינסטרו=מענט; אין גראמאטיק — דאס פינטעל וואס בעצייכענט דעם ענד פון א זאץ; אן אוינ [אין קארטען=שפיעל]; די האל=טונג אדער בענעהמונג פון א יאנד=הונד, ווען ער געפינט אויס וואו די חיה אדער פויגעל האלט זיך אויף; די מינדעסטע זאך וואס איז כאראקטעריסטיש פאר פינקטליכקייט; א חוט=השערה; איינע פון 32 טיילען, אויף וועלכע דער קאמפאס אויף א שיף איז געטיילט; אין מאטע=מאטיק — א פונקט [דאס, וואס קען ניט געמאסטען ווערען אין דער לענג, ברייט אדער טיעף]; אין דרוקעריי — אן איינ=הייטס=מאס פון דער גרויס פון שריפט; דער עק פון א חיה; די טאמבורירטע שפי=צען אדער קרוזשעווע; שפיצען, צושפי=צען; שארפען; צוגעבען שארפקייט, מא=כען פיקאנט; בעצוועקען; ריכטען צו א געוויסען פונקט; אנציינגען, אנווייזען; צי=הען די אויפמערקזאמקייט צו עפעס; פונק=טירען, פינטלען; ביי מוליארעס — אנפי=לען דעם פלאץ צווישען צונויפגעלעגטע ציעגעל מיט וואפנע און עס פערגלעטען; אנציינגען דאס ארט, וואו די יאנד=רויב געפינט זיך [וועגען א יאנד=הונד]; אנ=שטעלען איינעם; בעשטימען.

poin'tal *n.* (פאינ'-טעל) א שארף=פער=שפיצטע זאך [ווי למשל, א פיסטיל פון א פלאנצע]; א ברוק אדער פארלאגע אויסגעפלאסטערט מיט שרעג=ליעגענדע פיערעקיגע פלאטען. ז. ***pointel***

point a rope (פאינט ע ראופ) פערשפיצען א שטריק [ווי כדי דורכצוציהען איהם דורך א שמאל לעכעל].

point at (פאינט עט) מיט'ן פינגער ווייזען אויף עפעס אדער אימעצען; אנצייגען.

point'-blank' *a., adv. and n.* (פאינט'-בלענק') גלייך אין פונקט, גלייך אין ציעל; אין א גלייכער ליניע; אויסדריקליך; גאנץ שארף; א שאס גלייך אין ציעל אריין.

He refused **point-blank** to obey the order.

point'-blank' range (פאינט'-בלענק' ריינדזש) די דיסטאנץ וואס א קויל פון א הארמאט פליהט אין א גלייכער ליניע, ניט אבבויגענדיג זיך צו דער ערד.

poin'ted *a.* (פאינ'-טעד) שפיציג, שארף פערשפיצט; שארף, שטעכיג, בייסענד [ווי א שטעך־ווערטעל]; דירעקט; דירעקט געציעלט אין א געוויסער פערזאן.

poin'ted arch (פאינ'-טעד ארטש) אין ארכיטעקטור — א פערשפיצטע ארקע, א פערשפיצטער בויגען.

poin'ted ball (פאינ'-טעד - באהל) די שפיץ־קוגעל, א שיס־קוגעל אין דער פארם פון א קאנוס.

poin'tedly *adv.* (פאינ'-טעד-לי) אויף א פערשפיצטען שטייגער; בייסענד; שארף, קלוג; דייטליך, קלאר, דירעקט ציעלענד אין אימעצען.

poin'tedness *n.* (פאינ'-טעד-נעס) שפיציגקייט; שארפקייט [פון אן אויסדרוק].

poin'ted roof (פאינ'-טעד רוהף) דער משופע'דיגער גאטישער דאך; דער שפיץ־דאך. ז. *Gothic style*

poin'ted style (פאינ'-טעד סטאיל) אין ארכיטעקטור — דער גאטישער בוי־סטיל; דער סטיל פון פערשפיצטע ארקען אדער בוינענס. ז. *Gothic style*

poin'tel *n.* (פאינ'-טעל) א שארפער שפיציגער אינסטרומענט; א מין קריץ־פען, וועלכע מען פלעגט בענוצען אין מיטעלאלטער; א שארף־פערשפיצטע זאך וואס איז עהנליך צו א גריפעל אדער בליישטיפט [ווי דער פיסטיל אין א פלאנצע]; א ברוק אדער פאדלאגע וואס איז אויסגעפלאסטערט מיט שרעג־ליעגענדע פיערעקיגע פלאטען.

poin'ter *n.* (פאינ'-טער) אן אנצייגער, אן אנווייזער; דער ווייזער פון א זייגער אדער פון א קאמפאס; א טייטעל; אן אינסטרומענט מיט א שארפען שפיץ דורכצושניידען אדער דורכצושטעכען עפעס; ביי מויערער — אן אינסטרומענט אויסצוהאקען די אלטע פערטריקענטע וואפנע צווישען די ציעגעל אין א מויער; דער הויבעל איבערצושטעלען די ווייכע פון אן אייזענבאהן [די בעוועגליכע רעלסע אדער שינע, דורך וועלכער מען פיהרט איבער א צוג פון איין אייזענבאהן־ליניע אויף א צווייטער]; דער שפיר־הונד [א מין יאגד־הונד].

Pointer

poin'ter-dog *n.* (פאינ'-טער-דאג) דער שפיר־הונד. ז. *pointer*

point'-fin'der *n.* (פאינט'-פאינ'-דער) אין פערספעקטיוו־צייכנונג — אן אינסטרומענט, דורך וועלכען עס ווערט בעשטימט דער פערשווינדע־פונקט אין א צייכנונג. ז. *vanishing-point*

poin'ting *n.* (פאינ'-טינג) דאס פונקטירען, דאס שטעלען אבשטעל־צייכענס [אין שרייבען]; די פונקטיר־צייכענס, די אבשטעל־צייכענס; דאס ארויסהאקען די פערטריקענטע וואפנע צווישען ציעגעל אין א מויער און דאס אנפילען דעם לעדיגען פלאץ מיט נייער וואפנע; אין סקולפטור — דאס אבצייכנען מיט פונקטען די אויסערע ליניען פון א מאדעל אום איהם צו רעפראדוצירען אין מארמאר; אין גרויסע מיהלען — דער ערשטער פראצעס אין מאהלען קארן [דאס אבריייניגען די קערנדלעך פון די אנגעוואקסענע שפיצלעך און פון שאלעכץ].

poin'ting-machine' *n.* (פאינ'-טינג-מע-שין') א מאשין צו פערשפיצען פלעקלעך, טשוועקלעך, נאדלען, שפילקעס א. ד. ג.; אן אפאראט וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען אבצוצייכנען מיט פונקטען די אויסערע ליניען פון א סקולפטור־מאדעל אום איהם צו רעפראדוצירען פינקטליך אין מארמאר; א מאשין וואס לעגט אויס אבגעדרוקטע בויגענס פאפיער אום זיי צו בעשניידען.

poin'ting-stock *n.* (פאינ'-טינג-סטאק) א געגענשטאנד פון שפאט [א זאך פון וועלכער מען לאכט אב]. ז. *laughing-stock*

point'-lace *n.* (פאינט'-לייס) דין טאמבורירטע שפיצען אדער קרוזשעווע.

point'less *a.* (פאינט'-לעס) 1. אהן א שפיץ; טעמפ; ניט שטעכיג; 2. ניט צום פונקט, ניט צו דער זאך.

2. The argument was **pointless.**

point of attack' (פאינט אוו ע-טעק') דער פונקט אין א פעסטונג, אויף וועלכען עס איז געריכטעט די הויפט אטאקע פון שונא.

point of con'tact (פאינט אוו קאנ'-טעקט) א בעריהרונגס־פונקט.

The relationship of buyer and seller is our only **point of contact.**

point of con'troversy (פאינט אוו קאנ'-טרא-וואיר-סי) א שטרייט־פונקט.

point of exclama'tion (פאינט אוו עקס-קלע-מיי'-שאן) אן אויסגעשריי־צייכען אין שריפט [!].

point of hon'or (פאינט אוו אנ'-אר) אן עהרען־פונקט, אן עהרען־פראגע, א זאך אדער ווארט וואס ריהרט אן אייגעמס עהרע.

point of in'cidence (פאינט אוו אינ'-סי-דענס) אין אפטיק — א פונקט אויף אן אויבערפלעכע, אויף וועלכער עס פאלט א ליכט־שטראהל.

point of interroga'tion (פאינט אוו אינ-טער-א-גיי'-שאן) א פראגע־צייכען [?].

point of land (פאינט אוו לענד) א לאנד־שפיץ [א שמאל שטיקעל לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין וואסער].

point of law (פאינט אוו לאה) א יורידישער פרינציפ אדער רעגעל; א זאך וואס איז שייך צו יוריספרודענץ.

point of or'der (פאינט אוו אהר'-דער) א בעמערקונג צום טאגעס־ארדנונג [א פראגע וואס ווערט געשטעלט צום פארזיצענדען פון דער פערזאמלונג אדער צו דער פערזאמלונג גופא אויב דער פונקט וואס ווערט פערהאנדעלט איז געזעצליך לויט די פארלאמענטארישע רעגעלען אדער לויט דער קאנסטיטוציאן פון דער ארגאניזאציאן].

point of se'cancy (פאינט אוו סיע'-קען-סי) אין מאטעמאטיק — דער שניט־פונקט [ווען א ליניע שניידט דורך א קרייז].

point of sight (פאינט אוו סאיט) דער שטאנדפונקט, דער געזיכטס־פונקט, דער פונקט פון וועלכען מען בעטראכט עפעס.

point of view (פאינט אוו וויו) דער שטאנדפונקט.

From the **point of view** of America, European countries are unprogressive.

point of vi'sion (פאינט אוו וויזש'-אן) דער שטאנדפונקט, דער געזיכטס־פונקט, דער פונקט, פון וועלכען עטוואס ווערט בעטראכט אדער בעאבאכטעט.

point out (פאינט אוט) אנצייגען, אנווייזען, ציינען, ווייזען, אנווינקען; בעצייכנען; בעשטימען.

points'man *n.* (פאינטס'-מען) אין ענגלאנד — דער ווייכען־שטעלער אויף אן אייזענבאהן [דער ארבייטער וועלכער שטעלט איבער די בעוועגליכע רעלסע אדער שינע אום אריבערצופיהרען א צוג פון איין אייזענבאהן־ליניע אויף א צווייטער].

points'man's house (פאינטס'-מענז האוס) דאס הייזעל פון אייזענבאהן־ווערטער.

points of the com'pass (פאינטס אוו טהי קאמ'-פעס) די פונקטען, וואו די 32 ליניען וואס געהען ארוים פון צענטער פון א קאמפאס שניידען זיך איבער מיט דעם קרייז.

point to (פאינט טו) ציינען אויף עפעס.

point'-to-point' *adv.* (פאינט'-טו-פאינט') אין א גלייכער ליניע; פון איין ענדע־פונקט ביז'ן צווייטען.

poise *v. and n.* (פאיז) ווענען, אבוועגען; באלאנסירען; איבערלעגען זיך; זיין אין גלייכגעוויכט מיט עפעס אדער אימעצען; האלטען אין גלייכגעוויכט; אראבווענען, אראבדריקען; הענגען [ווי אין דער לופטען], זיין אונבעשטימט; געוויכט, שווערקייט; א וואג; א נענען־געוויכט, א גלייכגעוויכט; נעזעצטקייט, רוהיגקייט, גלייכמעסיגקייט [אין כאראקטער]; דאס הענגען אין דער לופט; דאס באלאנסירען.

poised *a.* (פאיזד) אבגעוואגען; גלייך שווער, אין גלייכגעוויכט.

poise down (פאיז דאון) איבערוועגען, ארונטערדריקען.

poise'less *a.* (פאיז'-לעס) אהן געוויכט; זעהר לייכט.

poi'ser *n.* (פאי'-זער) איינער וואס וועגט, אן אבוועגער.

poi'son *n. and v.* (פאיזן) גיפט, סם; פערגיפטען; פערפעסטען, פערדארבען.

poi'sonable *a.* (פאי'זנ-עבל) וואס קען פערגיפטעט אדער פער'סמ'ט ווערען.

poi'son-ash *n.* (פאי'זנ-עש) ז. *poison-sumac*

poi'son-bag *n.* (פאי'זנ-בעג) ז. *poison-sac*

poi'son-cup *n.* (פאי'זנ-קאפ) דער גיפט־בעכער [אזא בעכער אדער קרוג, וועלכער, ווי מען האט געגלויבט, ווערט צובראכען, ווען מען גיסט אין איהם אריין גיפט און דערמיט קען מען ענטדעקען אויב די פליסיגקייט, וואס איז אין איהם אריינגעגאסען, איז פערגיפטעט].

poi′son-dog′wood *n.* (פאָי′זן-דאָג′-הוואוד) ז. *poison-sumac*

poi′son-el′der *n.* (פאָי′זן-על′-דער) ז. *poison-sumac*

poi′soner *n.* (פאָי′זן-ער) אַ פערגיפ־טער, אַ גיפט־מישער; אַ פערדאַרבער.

poi′son-fang *n.* (פאָי′זן-פענג) דער גיפט־צאָהן [פון אַ שלאַנג].

poi′son-hem′lock *n.* (פאָי′זן-העמ′-לאָק) ז. *hemlock*

poi′son-i′vy *n.* (פאָי′זן-אַי′-ווי) אַ גיפטיגער קוסט אָדער בוש מיט דינע צווייגלעך וואָס קלעטערען און פלעכטען זיך איבער בוימער, פעלזען א. ד. ג.

poi′son-nut *n.* (פאָי′זן-נאַט) דער ברעך־נוס [אַ מין פלאַך־רונדעס זעהר גיפטי־געס קערנדעל פון אַן אַזיאַטישען בוימעל].

poi′son-oak *n.* (פאָי′זן-אוק) ז. *poison-ivy*

poi′son-or′gan *n.* (פאָי′זן-אָהר′-גען) אַ גיפטיגער אָרגאַן אָדער גליעד.

poi′sonous *a.* (פאָי′זן-אַס) גיפטיג; זעהר שעדליך, געפעהרליך.

poi′sonously *adv.* (פאָי′זן-אַס-לי) אויף אַ גיפטיגען, שעדליכען אָדער גע־פעהרליכען שטייגער.

poi′sonousness *n.* (פאָי′זן-אַס-נעס) גיפטיגקייט; פערדערבליכקייט.

poi′son-sac *n.* (פאָי′זן-סעק) אַ גיפט־האַלטער, אַ גיפט־בייטעל אָדער גיפט־דריזע [ווי ביי שלאַנגען].

poi′son-su′mac *n.* (פאָי′זן-שוה′-מעק) אַ קליין זעהר שעהן און גיפטיג בוימעל פון די מערב־געגענדען פון צפון־אַמעריקאַ.

poi′son the mind (פאָיזן טהי מאַינד) 1. פערגיפטען דעם מוח, גייסטיג פערדאַר־בען; 2. אַרויסרופען האַס אָדער פערבי־טערונג געגען אימעצען.

2. The stepmother poisoned the father's mind against the children.

poi′son-tooth *n.* (פאָי′זן-טוהטה) ז. *poison-fang*

poi′son-tree *n.* (פאָי′זן-טריע) אַ גיפ־טיג בוימעל פון דרום־אַזיען און אויס־טראַליען.

poissarde′ *n.* (פּואַ-סאַרד′) אַ גנב; אַ געמיינע פרוי; אַ מאַרק־פרוי, אַ סעדעכע.

poi′trel *n.* (פאָי′-טרעל) אַן אייזערנער פאַנציר צו בעשיצען די ברוסט פון אַ קריעגס־פערד [אין מיטעלאַלטער].

poi′trine *n.* (פאָי′-טרין) אַ ברוסט־פאַנ־צער [פאַר אַ מענשען אָדער פאַר אַ פערד].

pokal′ *n.* (פּאָ-קאַל′) אַ באָקאַל, אַ בע־כער.

poke *v. and n.* (פּאָוק) אַריינרוקען, אַריינשטעקען; דורכשטעכען, אַריינשטע־כען; געבען אַ לייכטען שטויס אָדער שטופּ; אויפוועקען אָדער אויפרעגען אימעצען; געהן לאַנגזאַם מיט פוילע טריט; טאַפּען אין דער פינסטער; דאָס אַריינרוקען, דאָס אַריינשטעכען; אַ זאַק, וואָס מען שטעכט אָדער שטעקט אַריין [ווי אַ שאַרף פּלע־קעל, אַן אָהל א. ד. ג.]; אַ מין האַלז־באַנד אָדער קראַגען מיט אַ צוגעבונדענעם קורצען שטאַנג, וואָס מען טהוט אָן אויף׳ן האַלז פון אַ בהמה אָדער חיה אום זי זאָל ניט קענען אַרויסגעהן פון אַן אַרומ־געצאַמטען פּלאַץ; איינער וועלכער געהט לאַנגזאַם מיט פוילע טריט; אַ פוילאַק, אַ לעדיג־געהער; אַן אַלטמאָדישער פרויען־הוט מיט אַן אַרויסגעשטאַרצטען פראַנט; אַ טאַש, אַ קעשענע; אַ זעקעל; דער לופט־פענכער פון אַ פיש; די קערמעס־בעערע [אַ מין אַמעריקאַנער גראָז].

poke at home (פּאָוק עט האָום) זיצען אין דער היים, זיך ניט ריהרען פון שטוב.

poke′-bon′net *n.* (פּאָוק′-באָנ′-עט) אַ הויכער פרויען־הוט מיט אַן אַרויסגע־שטאַרצטען פראַנט וואָס מען פלעגט טראַ־גען אין אָנהויב פון נייַנצעהנטען יאָהר־הונדערט.

poke fun (פּאָוק פאַן) שפּאַס מאַכען, טרייבען קאַטאַוועס.

poke fun at (פּאָוק פאַן עט) אויסלאַ־כען איינעם, אָבשפּאַטען.

poke′-net *n.* (פּאָוק′-נעט) אַ נעץ אויף אַ שטעקען. ז. *pole-net*

poke out (פּאָוק אַוט) אַרויסשטופּען, אַרויסרייסען, אַרויסציהען; אַרויסשטע־כען, אַרויסשטאַרצען.

poke out one's way (פּאָוק אַוט וואַנז הוויי) אויסגעפינען דעם וועג טאַפּענדי־געררהייד.

po′ker *n.* (פּאָו′-קער) אַ קאָטשערע, אַ פייער־פערשאַרער, אַ שאַר־אייזען; פּאָו־קער [אַזאַ אַמעריקאַנער קאָרטען־שפּיעל]; אַ שרעק־בילד, אַ סטראַשידלע.

Poker

po′kerish *a.* (פּאָו′-קער-איש) 1. וואָס וואַרפט אַן אַ פּחד; מוראדיג; 2. ווי אַ קאָטשערע; שטייף.

1. There is something pokerish about a deserted dwelling, even in broad daylight. 2. Trying to be reserved he looks stiff and pokerish.

po′kerishly *adv.* (פּאָו′-קער-איש-לי) שטייף; ווי אַ קאָטשערע.

po′ker-pain′ting *n.* (פּאָו′-קער-פּיינ′-טינג) דאָס מאַכען אַ בילד אויף האָלץ מיט אַ צוגליהטען אייזען.

po′ker-pic′ture *n.* (פּאָו′-קער-פּיק′-טשור) אַ בילד וואָס איז געמאַכט אויף האָלץ מיט אַ צוגליהטען אייזען.

poke′weed *n.* (פּאָוק′-הוויעד) אַ מין אַמעריקאַנער צווייגיג גראָז מיט ווייסע בליהונגען און מיט פּורפּור־רויטע יאַ־דעס.

po′king *a.* (פּאָו′-קינג) נידריג, קנעכ־טיש, געמיין.

po′ky *a.* (פּאָו′-קי) טעמפּ, דום, נאַריש [ווענען מענשען]; ענג, שמאָל [ווענען אַ פּלאַץ]; אָרים, געמיין.

polac′ca *n.* (פּאָ-לעק′-אַ) אַ מין שיף מיט צוויי אָדער דריי מאַסטען [אין מי־טעללענדישען ים]; אַ פּאָלאַנעז [אַזאַ טאַנץ], די מוזיק פון אַ פּאָלאַנעז.

Po′lack *n.* (פּאָו′-לעק) אַ פּאָליאַק, אַ פּוילישער.

pola′cre *n.* (פּאָ-לאַ′-קער) אַ שיף מיט צוויי אָדער דריי מאַסטען; אַ מאַסט וואָס איז געמאַכט פון איין שטיק האָלץ.

Po′lander *n.* (פּאָו′-לענ-דער) אַ פּאָ־ליאַק, אַ פּוילישער.

po′lar *a.* (פּאָו′-לאַר) פּאָלאַר, וואָס איז שייך צום פּאָל אָדער צום ענד־פּונקט פון דער אימאַגינערער [פערגעשטעלטער אין געדאַנק] אַקס־ליניע פון אַ קוגעל; וואָס איז שייך צום פּאָל פון ערד־קוגעל; וואָס געפינט זיך אָדער וואָס קומט פון די פּאָ־לאַרע געגענדען פון דער ערד; וואָס איז שייך צום פּאָל אָדער צום ענד־פּונקט פון אַ מאַגנעט.

po′lar bear (פּאָו′-לאַר בעהר) דער אייז־בער [דער ווייסער בער וואָס לעבט אין די קאַלטע געגענדען אַרום נאָרד־פּאָל פון דער ערד].

Polar Bear

po′lar cir′cles (פּאָו′-לאַר סוירקלז) די פּאָלאַר־קרייזען [די ביידע קרייזען אויף דעם ערד־קוגעל, וואָס ליעגען פּאַראַלעל צום עקוואַטאָר און שטעהען אָב פון די פּאָלען אויף אַ שטרע־קע פון 23½ גראַד. די פּאָלאַר־קרייזען בע־צייכנען די גרענעץ פון די קאַלטע פּאָלאַר־גע־געגנדען פון דער ערד].

po′lar dis′tance (פּאָו′-לאַר דיס′-טענס) די דיסטאַנץ אָדער דער מרחק פון אַ געוויסען פּונקט אויף אַ קוגעל ביז דעם פּאָל פון דיע־זען קוגעל.

polarim′eter *n.* (פּאָו-לע-רימ′-ע-טער) אַ פּאָלאַריסקאָפּ. ז. *polariscope*

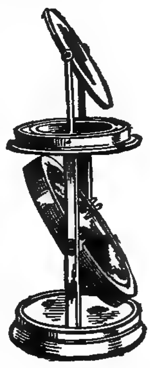

Polariscope

polar′iscope *n.* (פּאָ-לער′-אי-סקאָופּ) אַ פּאָ־לאַריסקאָפּ [אַן אינסטרומענט צו אונטער־זוכען פּאָלאַריזירטעס ליכט]. ז. *polarization of light*

po′larise *v.* (פּאָו′-לאַר-איז) ז. *polarize*

polar′ity *n.* (פּאָ-לער′-אי-טי) פּאָלאַרי־טעט; דאָס האָבען צוויי ענטגעגענגעזעצ־טע פּאָלען; דער אונטערשיעד אין געווי־סע פיזישע אייגענשאַפטען, וואָס ווייזען זיך אַרויס אין צוויי ענטגעגענגעזעצטע פּונקטען אָדער פּאָלען פון אַ זאַך [ווי פון אַ מאַגנעט, אַ ליכט־שטראַהל א. ד. ג.]; דאָס זיין צוגעצויגען צו איין פּאָל און אָבגעשטויסען פון צווייטען; פּאָלאַריזאַ־ציאָן, די נאַטור פון אַ ליכט־שטראַהל צו בעזיצען פערשיעדענע אייגענשאַפטען אין זיינע פערשיעדענע ריכטונגען.

po′larizable *a.* (פּאָו′-לאַר-אַי-זעבל) וואָס קען פּאָלאַריזירט ווערען. ז. *polarization*

polariza′tion *n.* (פּאָו-לאַר-אי-זיי′-שאַן) פּאָלאַריזאַציאָן, דער אונטערשיעד אין געוויסע פיזישע אייגענשאַפטען, וואָס ווייזען זיך אַרויס אין צוויי ענטגעגענגע־זעצטע ענדען אָדער פּאָלען פון אַ זאַך; אין אָפּטיק — די נאַטור פון אַ ליכט־שטראַהל צו בעזיצען פערשיעדענע איי־גענשאַפטען אין זיינע פערשיעדענע ריכ־טונגען; אין עלעקטריציטעט — דאָס אָב־זעצען זיך פון גאַזען אויף די עלעקטראָ־דען אין אַן עלעקטרישער באַטעריי דורך די מאָלעקולאַרע בעוועגונגען וואָס ווערען אַרויסגערופען פון דעם עלעקטרישען שטראָם.

polariza'tion of light (פּאָו–לאַר–אַי–זיי׳–שאַן אָוו לאַיט) די פּאָלאַריזאַציאָן פון ליכט, די איינגעשאַפט וואָס א ליכט-שטראַהל בעקומט דורך געוויסע בעדינגונגען, דאָס אַלע וויבראַציאָנען [בעוועגונגען] פון עטהער אין דיזען שטראַהל קומען פאָר אין איין איינציגער פלעכע, וועהרענד אין א געוועהנליכען ליכט-שטראַהל קומען דיזע וויבראַציאָנען פאָר אין פערשידענע פלעכען. אזא פּאָלאַרירטער שטראַהל פערלירט די פעהיגקייט רעפלעקטירט [צוריקגעוואָרפען] צו ווערען אדער געבראָכען צו ווערען [א ליכט-שטראַהל ווערט פּאָלאַריזירט, ווען ער ווערט רעפלעקטירט אדער צוריקגעוואָרפען פון א שפּיגעל, פון א וואַסער-פלעכע א. ד. ג., ווען ער ווערט דורכגעלאָזען דורך א סעריע דורכזיכטיגע גלאָז-פּלאַטען, וועלכע שטעהען אין א פּאַראַלעלער ריכטונג צו דעם איינפאַלס-ווינקעל פון דעם שטראַהל און דורך א דאָפּעלטער שטראַהלען-ברעכונג].

po'larize *v.* (פּאָו׳–לאַר–איז) פּאָלאַריזירען [ווי דאָס ווערט געטהאָן מיט א ליכט-שטראַהל, אַז ער זאָל פערלירען די פעהיגקייט רעפלעקטירט אדער געבראָכען צו ווערען. ז. ***polarization of light***]; אין עלעקטריציטעט — בעדעקען מיט א גאַז-שיכט דורך דער ווירקונג פון עלעקטרישען שטראָם [ווי דאָס פּאַסירט מיט דער נעגאַטיווער פּלאַטע פון א וואָלטאַישער באַטעריי].

po'larized *a.* (פּאָו׳–לאַר–איזד) פּאָלאַריזירט. ז. ***polarize***.

po'larizer *n.* (פּאָו׳–לאַר–אַי–זער) דער טייל פון א פּאָלאַריסקאָפּ [אַן אָפּטישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען פּאָלאַריזירטעס ליכט] דורך וועלכען עס ווערט פּאָלאַריזירט דאָס ליכט. ז. ***polariscope***.

po'lar lights (פּאָו׳–לאַר לאַיטס) דאָס נאָרד-ליכט [א ליכט-ערשיינונג וואָס טרעפט זיך אָפט אין די פּאָלאַר-לענדער און ווייזט זיך אַרויס ווי זעהר א גרויסער העל-שיינענדער בויגען פון א בלייך-געלבען קאָליר מיט שטראַהלען וואָס שיינען אָב אויף א זעהר וויטער שטרעקע].

po'lar star (פּאָו׳–לאַר סטאַר) דער פּאָלאַר-שטערן, דער פּלאַנעט ווענוס.

pol'der *n.* (פּאָול׳–דער) א נידריגעס און זומפּיגעס שטיק לאַנד, וואָס איז אַרומגעבויט מיט א וואָל אום עס זאָל ניט פערפלייצט ווערען פון וואַסער [אַזעלכע שטיקער לאַנד זיינען פאַראַן פיעל אין האָלאַנד און צפון-דייטשלאַנד].

pole *n. and v.* (פּאָול) [איי-] דער פּאָל [דער פּונקט פון די צוויי ענד-פּונקטען פון אַן אַקס-ליניע, וואָס שניידט דורך א קוגעל]; דער נאָרדליכער אדער זידליכער ענד-פּונקט פון דער ערד; איינער פון די צוויי פּונקטען אין הימעל-געצעלט, וואו די אימאַגינער [פאַרגעשטעלט] פערלענגערטע אַקס-ליניע פון דער ערד שניידט דורך דעם הימעל; דער פּאָלאַר-שטערן; איינער פון די צוויי פּונקטען פון א מאַגנעט, עלעקטרישער באַטעריי א. ד. ג., אויף וועלכע עס זיינען קאָנצענטרירט ענטגעגענגעזעצטע פיזישע אייגענשאַפטען [ווי צוציהונג און אָבשטויסונג]; א שטאַנג; א לאַנגער פערשפּיצטער פּלאָקען; דער דייקסעל אדער דישעל פון א וואָגען; דער מאָס-רוט [א שטאַנג צו מעסטען לאַנד. האַלט 5½ יאַרד אדער 16½ פוס]; אַנשטעלען פּלעקער אַלס שטיץ-שטאַנגען; אַנבינדען אויף שטאַנגען [ווי די שטענגלעך פון באָב-פּלאַנצען]; טראָגען אויף שטאַנגען; טרייבען אדער שטופּען [א שיף] מיט א האַקען-שטאַנג [קעקשע].

Pole *n.* (פּאָול) א פּאָליאַק, א פּוילישער, א געבאָרענער אדער איינוואוינער פון פּויילען.

pole'ax *n.* (פּאָול׳–עקס) א פּאַרציטיגע וואָפע אין דער פאָרם פון א האַק אויף א לאַנגען שטעקען; א שטריים-האַק.

pole'cat *n.* (פּאָול׳–קעט) א טכויר, אַן אילטיס, א שעשקע.

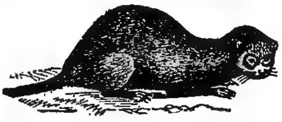

Polecat

pole'-chan'ger *n.* (פּאָול׳–טשיינ׳–דזשער) א פּאָל-ווענדער, א שטראָם-ווענדער [א פאָרריכטונג, דורך וועלכער מען קען אומבייטען די ריכטונג פון אַן עלעקטרישען שטראָם].

pole'-fence *n.* (פּאָול׳–פענס) א צאַם פון אריינגעשלאָגענע פּלעקער.

pole'-hedge *n.* (פּאָול׳–העדזש) ז. ***pole-fence***.

pole'-hook *n.* (פּאָול׳–הוק) א האַקען אדער קרוק אויף דעם ענד פון א דייקסעל אדער דישעל פון א וואָגען.

pole'-horse *n.* (פּאָול׳–האָרס) א דישעל-פערד [דאָס מיטעלסטע פערד אין די אַלאַבלעס].

pole'less *a.* (פּאָול׳–לעס) אָהן א דייקסעל אדער דישעל [וועגען א וואָגען].

pol'emarch *n.* (פּאָל׳–ע–מאַרק) דער פּאָלעמאַרך [דער טיטול פון א הויכען בעאַמטען אין אַלט-גריכענלאַנד].

pole'-mast *n.* (פּאָול׳–מעסט) א מאַסט [אויף א שיף] וואָס איז געמאַכט פון איין בוים.

polem'ic *a. and n.* (פּאָ–לעמ׳–איק) פּאָלעמיש, וואָס איז שייך צו א פּאָלעמיק [א מינדליכער אדער שריפטליכער שטרייט וועגען א ליטעראַרישער, וויסענשאַפטליכער אדער סאָציאַל-פּאָליטישער פראַגע]; א פּאָלעמיק, א פּלוגתא, א וואָרט-שטרייט; א פּאָלעמיקער, איינער וואָס פיהרט אַן א מינדליכען אדער שריפטליכען שטרייט וועגען א געוויסער פראַגע.

polem'ical *a.* (פּאָ–לעמ׳–אי–קעל) פּאָלעמיש, וואָס איז שייך צו א פּאָלעמיק. ז. ***polemic***.

polem'ically *adv.* (פּאָ–לעמ׳–אי–קעל–אי) אויף א פּאָלעמישען שטייגער; פיהרענדיג א מינדליכען אדער שריפטליכען שטרייט איבער א געוויסער פראַגע.

polem'ics *n.* (פּאָ–לעמ׳–איקס) פּאָלעמיק, דאָס האַלטען ויכוחים איבער געוויסע פראַגען; די געשיכטע אדער די אַרט-און-ווייזע פון פיהרען ויכוחים איבער פערשידענע רעליגיעזע פראַגען.

pol'emist *n.* (פּאָל׳–ע–מיסט) א פּאָלעמיסט, א פּאָלעמיקער, איינער וואָס פיהרט אַן א מינדליכען אדער שריפטליכען שטרייט איבער א געוויסער פראַגע.

pol'emoscope *n.* (פּאָל׳–ע–מאָ–סקאָופּ) א מיליטערישער שפּאַקטיוו, דורך וועלכען מען קען קוקען אין אַלע זייטען אין איין צייט.

pole'-net *n.* (פּאָול׳–נעט) א נעץ אויף א שטעקען.

polen'ta *n.* (פּאָ–לענ׳–טאַ) פּאָלענטאַ, מאַמאַליגע [א קאַשע פון מאַאיס אדער קוקורוזע-מעהל].

pole'-plate *n.* (פּאָול׳–פּלייט) דער האָריזאָנטאַל-ליגענדער באַלקען, אויף וועלכען עס האַלטען זיך די קראָקוועס פון א דאַך.

pole'-star *n.* (פּאָול׳–סטאַהר) דער פּאָלאַר-שטערן, דער נאָרד-שטערן; דאָס וואָס דיענט אַלס פיהרער אדער וועג-ווייזער.

pole'-strap *n.* (פּאָול׳–סטרעפּ) א דיקער רימען, וואָס פעראייניגט א וואָגען-דישעל מיט'ן האַלז פון דעם איינגעשפּאַנטען פערד.

pole'-vault *n.* (פּאָול׳–וואָהלט) א שפּרונג [איבער א קלאָץ] מיט דער הילף פון א לאַנגען שטעקען.

pole'-vault'ing *n.* (פּאָול׳–וואָהלט׳–אינג) דאָס שפּרינגען מיט דער הילף פון א שטעקען.

pole'ward *adv.* (פּאָול׳–וואַרד) אין דער ריכטונג צום נאָרד אדער זיד-פּאָל.

pole'wards *adv.* (פּאָול׳–וואַרדז) ז. ***poleward***.

po'ley *a.* (פּאָו׳–לי) לאַבאַטע, אָהן הערנער.

police' *n. and v.* (פּאָ–ליעס׳) 1. פּאָליציי; עפענטליכע אָרדנונג און פערוואַלטונג; 2. דאָס אָבריינינען, דאָס בריינגען אין אָרדנונג; ערפילונג פון ניט מיליטערישע פליכטען [ביי מיליטער]; 3. בעוואַכען, אויפהאַלטען אָרדנונג; בעשיצען [דורך פּאָליציי]; אָבריינינען, בריינגען אין אָרדנונג [ביי מיליטער].
3. It is difficult to police the town during a strike.

police' board (פּאָ–ליעס׳ באָורד) א קאָמיטעט וואָס פערוואַלטעט דעם פּאָליציי-דעפּאַרטאַמענט פון א שטאָדט.

police' cap'tain (פּאָ–ליעס׳ קעפּ׳–טיין) א פּאָליציי-קאָמיסאַר [פּריסטאַוו].

police' commis'sioner (פּאָ–ליעס׳ קאָ–מיש׳–אָנ–ער) א פּאָליציי-פּרעפעקט, דער הויפּט פון דעם פּאָליציי-דעפּאַרטאַמענט אין א שטאָדט.

police' con'stable (פּאָ–ליעס׳ קאָנ׳–סטאַבל) א פּאָליציסט.

police' court (פּאָ–ליעס׳ קאָורט) א פּאָליציי-גריכט.

police' force (פּאָ–ליעס׳ פאָורס) די פּאָליציי.

police' inspec'tor (פּאָ–ליעס׳ אינ–ספּעק׳–טאָר) א פּאָליציי-אינספּעקטאָר, דער העכסטער פּאָליציי-בעאַמטער פון א שטאָדט-דיסטריקט.

police' jus'tice (פּאָ–ליעס׳ דזשאָס׳–טיס) ז. ***police magistrate***.

police' mag'istrate (פּאָ–ליעס׳ מעדזש׳–איס–טרייט) א פּאָליציי-ריכטער, א ריכטער פון א פּאָליציי-גריכט.

police'man *n.* (פּאָ–ליעס׳–מען) א פּאָליציסט.

police'-nip'pers *n.* (פּאָ–ליעס׳–ניפּ׳–ערז) קאַנדאַלען.

police' of'fice (פּאָ–ליעס׳ אָפ׳–איס) ז. ***police station***.

police' of'ficer (פּאָ–ליעס׳ אָפ׳–אי–סער) א פּאָליציסט.

police' rate (פּאָ–ליעס׳ רייט) א שטאָדטישער שטייער צום אויסהאַלטען די פּאָליציי [אין ענגלאַנד].

police' ser'geant (פּאָ–ליעס׳ סאַר׳–דזשענט) א פּאָליציי-סערזשאַנט, א קליינער פּאָליציי-בעאַמטער.

police' sta'tion (פּאָ–ליעס׳ סטיי׳–שאַן) א פּאָליציי-צירקעל, א פּאָליציי-וואַך.

policlin'ic *n.* (פאל-אי-קלינ'-איק) א פאליקליניק, אן אלגעמיינער שטאָרטישער שפיטאל. ז. *polyclinic*

pol'icy *n.* (פאל'-אי-סי) 1. פאליטיק; טאקטיק; טאקטישקייט; 2. א פערזיכערונגס=ציינגנים, א פאליסע; א רעגירונגס=אקציע [אין ענגלאנד]; דאס וועטען אויף לאטערעע=נומערען.
1. Honesty is the best **policy.**

pol'icy-book *n.* (פאל'-אי-סי-בוק) א בוך פון א פערזיכערונגס=געזעלשאפט, וואו עס זיינען פערשריבען די פאליסעס אדער פערזיכערונגס=ציינגניסע, וואס די געזעלשאפט האט ארויסגעגעבען.

pol'icy-hol'der *n.* (פאל'-אי-סי-האול'-דער) דער בעזיצער פון א פערזיכערונגס=שיין [פאליסע], א פערזיכערטער, אן אסעקורירטער.

pol'icy-shop *n.* (פאל'-אי-סי-שאפ) א פלאץ וואו מען וועט אויף לאטערעע=נומערען.

pol'icy-slip *n.* (פאל'-אי-סי-סליפ) א ציינגנים וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף דעם איינגעלעגטען געלד ביים וועטען אויף לאטערעע=נומערען.

poliencephali'tis *n.* (פאל-אי-ענ-סעפ-ע-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם גרויען מארך=שטאף אין קאפ.

po'ling *n.* (פאו'-לינג) דאס נעברויכען א פלאקען; דער הילצערנער ארומשלאג אדער אויספוטערונג אין א טונעל; זיך אנשטאפען דעם קאפ [לערנענדיג פאר אן עקזאמען].

poliomyeli'tis *n.* (פאל-אי-א-מאי-ע-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם גרויען שטאף פון דעם רוקען=מארך.

pol'ish *v. and n.* (פאל'-איש) 1. פאלירען, שלייפען, גלאט מאכען, ארויפציהען א גלאנץ; 2. פערפיינערען, אויסעדלען, מאכען עלעגאנט; 3. קריענען א גלאנץ, ווערען גלאט אדער פאלירט; שמייסען, שלאגען; 4. גלאטקייט, גלאנץ, פאלירטקייט, געשליפענקייט, פאליטור; 5. עלעגאנץ, פערפיינערונג.
1. Let me **polish** my shoes. 5. A college education gives a man **polish.**

Po'lish *a. and n.* (פאו'-ליש) פוילישׁ; די פוילישע שפראך; א מין שעהנע הוהן; דאמקעס.

pol'ishable *a.* (פאל'-איש-עבל) וואס קען פאלירט ווערען אדער געשליפען ווערען; וואס קען געמאכט ווערען גלאט אדער גלאנציג.

Po'lish ber'ry (פאו'-ליש בער'-אי) א מין אינזעקט, פון וועלכען מען מאכט רויטע פארב.

Po'lish check'ers (פאו'-ליש טשעק'-ערז) דאמקעס.

Po'lish draughts (פאו'-ליש דרעפטס) ז. *Polish checkers*

pol'ished *a.* (פאל'-אישט) 1. פאלירט; געשליפען, גלאנציג, גלאט; 2. פיין, עלעגאנט, העפליך.
2. He is a man of refined, **polished** manners.

pol'isher *n.* (פאל'-איש-ער) איינער אדער עטוואס וואס פאלירט, שלייפט, מאכט גלאט אדער גלאנציג; א פאלירער; א בוכבינדער-אינסטרומענט צו מאכען גלאט און גלאנציג דאס לעדער פון'ם באנד.

pol'ishing *n.* (פאל'-איש-אינג) דאס פאלירען אדער שלייפען; פאליטור; פערפיינערונג.

pol'ishing-bed *n.* (פאל'-איש-אינג-בעד) אזא מאשין צו שלייפען שטיינער.

pol'ishing-cask *n.* (פאל'-איש-אינג-קעסק) א פעסעל, אין וועלכען קליינע מעטאלענע זאכען ווערען בעדעקט מיט פאליר=שטאף און ווערען פאלירט רייבענדיג זיך איינע אין די אנדערע, ווען דאס פעסעל ווערט געבראכט אין בעוועגונג.

pol'ishing-disk *n.* (פאל'-איש-אינג-דיסק) א שלייף=רעדעל [אן אינסטרומענט פון דענטיסטען צו שלייפען צייהנער].

pol'ishing-i'ron *n.* (פאל'-איש-אינג-אי'-ערן) א פאליר=אייזען, א גלעט=אייזען אין בוכבינדעריי; א פלעט=אייזען אין א וואש=הויז צו פרעסען אנגעקראכמאלעטע וועש.

pol'ishing-machine' *n.* (פאל'-איש-אינג-מע-שין') א פאליר=מאשין, א שלייף=מאשין, א מאשין צו מאכען גלאט און גלאנציג [מעטאלען, שטיינער, גלאז א. ז. וו.].

pol'ishing-paste *n.* (פאל'-איש-אינג-פייסט) שוה=וואקס; מעבעל=פאליטור [אין א פערהארטעוועטער אדער טייגיגער פארם].

pol'ishing-pow'der *n.* (פאל'-איש-אינג-פאו'-דער) פאליר=פולווער.

pol'ishings *n.* (פאל'-איש-אינגז) דער שלייף=שטויב, דער שטויב וואס קומט אראב ביים שלייפען [הויפטזעכליך פון עדעלשטיינער].

pol'ishing-slate *n.* (פאל'-איש-אינג-סלייט) דער פאליר=שיעפער [א שיעפער=שטיין, מיט וועלכען מען פאלירט גלאז, מארמאר א. ז. וו.]; א מין שארפשטיין [צו שארפען און שלייפען געצייג].

pol'ishing-stone *n.* (פאל'-איש-אינג-סטאון) ז. *polishing-slate*

pol'shing-wheel *n.* (פאל'-איש-אינג-הוויעל) א פאליר=ראד [א ראד, אויף וועלכען מען פאלירט, מען מאכט גלאט און גלאנציג פערשיעדענע זאכען].

pol'ish off (פאל'-איש אף) שנעל אב'פטר'ען.

polite' *a.* (פא-לאיט') 1. העפליך, עדעל, פיין; גוט=ערצויגען; 2. ראפינירט, פערפיינערט, געשליפען [אין סטיל].
1. Children should be taught to be **polite.**

polite' arts (פא-לאיט' ארטס) די שעהנע קינסטע.

polite' lit'erature (פא-לאיט' ליט'-ע-רע-טשור) די שעהנע ליטעראטור, בעלעטריסטיק.

polite'ly *adv.* (פא-לאיט'-לי) מיט העפליכקייט; אויף אן עדעלען, פיינעם, גוט=ערצויגענעם אופן.

polite'ness *n.* (פא-לאיט'-נעס) העפליכקייט, עדעלקייט, פיינקייט.

polite' soci'ety (פא-לאיט' סא-סאי'-ע-טי) די הויכע געזעלשאפט.

politesse' *n.* (פאל-אי-טעס') ז. *politeness*

pol'itic *a.* (פאל'-אי-טיק) פאליטיש; קלוג, וועלט=קלוג, כיטרע.

polit'ical *a. and n.* (פא-ליט'-אי-קעל) פאליטיש; א ציווילער בעאמטער; א פאליטישער פערברעכער.

polit'ical assess'ments (פא-ליט'-אי-קעל ע-סעס'-מענטס) בייסטייערונגען פון בעאמטע און וואהל=קאנדידאטען פאר א וואהל=אגיטאציאן [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

polit'ical econ'omist (פא-ליט'-אי-קעל אי-קאנ'-א-מיסט) אן עקאנאמיסט, א קענער פון פאליטישער עקאנאמיע, א לעהרער פון פאליטישער עקאנאמיע, א שרייבער איבער פאליטישער עקאנאמיע. ז. *political economy*

polit'ical econ'omy (פא-ליט'-אי-קעל אי-קאנ'-א-מי) פאליטישע עקאנאמיע [די וויסענשאפט, וועלכע פארשט די געזעצע פון דער ווירטשאפטליכער ענטוויקלונג פון די פעלקער און די בעדינגונגען פון פראדוקציאן און פערטיילונג פון רייכטימער].

polit'ical geog'raphy (פא-ליט'-אי-קעל דזשי-אג'-רע-פי) פאליטישע געאגראפיע [דער טייל פון געאגראפיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער פאליטישער איינטיילונג פון דער ערד].

polit'icalism *n.* (פא-ליט'-אי-קעל-איזם) דאס זיין שטארק פערטהאן אין פאליטיק.

polit'ical law (פא-ליט'-אי-קעל לאה) דער טייל פון יוריספרודענץ, וואס האט א שייכות צו דער ארגאניזאציאן פון שטאאטען און צו זייערע בעציהונגען צווישען זיך און צו זייערע בירגער.

polit'ical lib'erty (פא-ליט'-אי-קעל ליב'-ער-טי) פאליטישע פרייהייט [ווי די פרייהייט פון פערזאן, פרעס=פרייהייט, רעדע=פרייהייט, געוויסענס=פרייהייט, דאס רעכט אנטייל צו נעהמען אין די וואהלען פון רעגיערונגס=בעאמטע, פאלקס=פערטרעטער א. ד. ג.]; פאליטישע פרייהייט אדער אונאבהענגינקייט פון א לאנד.

polit'ically *adv.* (פא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף א פאליטישען אופן; אין בעצוג צו פאליטיק.

polit'ical pow'er (פא-ליט'-אי-קעל פאו'-ער) פאליטישע מאכט; איינפלוס אויף דער רעגיערונג.

polit'ical sci'ence (פא-ליט'-אי-קעל סאי'-ענס) פאליטישע וויסענשאפט, שטאאטס=וויסענשאפט [די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטינט זיך מיט דער פארם פון רעגיערונגען, מיט די פרינציפען, אויף וועלכע זיי זיינען געבוית, מיט די געזעצען וועגען דער בעציהונג פון כלל צום יחיד און פון איין בירגער צום צווייטען א. ד. ג.].

polit'icaster *n.* (פא-ליט'-אי-קעס-טער) אן אויך מיר פאליטיקער, א הינטער=אויווען פאליטיקער, א לעזשאנקע=פאליטיקער.

politi'cian *n.* (פאל-אי-טיש'-ען) א פאליטיקער, א שטאאטסמאן; איינער וואס מישט זיך אין פאליטיק; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט פאליטיק צוליעב פערזענליכע צוועקען.

polit'icise *v.* (פא-ליט'-אי-סאיז) ז. *politicize*

polit'icize *v.* (פא-ליט'-אי-סאיז) זיך פערנעהמען מיט פאליטיק.

pol'itics *n.* (פאל'-אי-טיקס) פאליטיק; שטאאטס=וויסענשאפט.

pol'ity *n.* (פאל'-אי-טי) א רעגיערונגס=פארם, א רעגיערונגס=סיסטעם.

polk *v.* (פאולק) טאנצען א פאלקע.

pol'ka *n.* (פאול'-קא) א פאלקע [אזא טאנץ]; די מוזיק פון א פאלקע.

pol'ka-dot *n.* (פאול'-קא-דאט) א מוסטער פון שטאף פאר פרויען=קליידער וואס בעשטעהט פון קייקעלעך אדער רונדע פינטעלעך.

pol'ka-gauze *n.* (פאול'-קא-גאהז) מארלע אדער גאז [א לייכטער דורכזיכטינער געוועב] וואס איז דורכגעוועבט מיט דיקע פונקטען אדער קייקעלעך [ווי פרויען=שלייערס א. ד. ג.].

pol'ka-jack'et *n.* (פאול'-קא-דזשעק'-

עט) אזא קורצער געשטריקטער דאמען=יאק.

poll *n. and v.* (פאול) דער קאפ; דער הינטער=קאפ, די פאטילניצע; א פערזאן, וואס איז פערשריבען אין א ליסטע; א ליסטע פון פערזאנען; א וואהל=ליסטע; א שטים=פלאץ, א פלאץ וואו מען גיט אב די שטימען ביי די וואהלען; א קאפ=שטייער; דער ברייטער ענד פון א האמער; דער דיק=קאפ [אזא פיש]; א פאפוגאי; א סטודענט פון קעמברידזשער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד, וועלכער האט אויסגעהאלטען דעם עקזאמען אבער אהן אן אויסצייכנונג; קעפען, אבהאקען דעם קאפ; אבהאקען די שפיצען, די הערנער א. ד. ג.; אבשערען די האר; אבשניידען, אבהאקען; בערויבען, בעפלינדערען; פערשרייבען אין דער וואהל=ליסטע; רעגיסטרירען; צאהלען קאפ=שטייער; אויספארשען אדער זיך דערוויסען אימעצענס מיינונג; שטימען, ווארפען א נאלקע, אבגעבען א שטימע ביי די וואהלען; ציהען אדער קריגען שטימען ביי די וואהלען.

pol'lack *n.* (פאל'-עק) אזא ים=פיש, וועלכער געפינט זיך אין פערשיעדענע געגענדען אין אייראפא, ווי אויך אין פאסיפישען ים.

poll'-adz *n.* (פאול'-עדז) א העקעל וואס דער צווייטער ענד איז א האמער.

poll a ju'ry (פאול ע דזשו'-רי) אויסרופען יעדען פון די געשווארענע ריכטער מיט'ן נאמען און איהם פרעגען, אויב דער אורטייל וואס דער פארזיצענדער האט פארגעלעזען איז אין דער ווירקליכקייט דער, צו וועלכען יעדער איינער האט איינגעשטימט.

pol'lan *n.* (פאל'-ען) אזא זארט אירלענדישער טייך=הערינג.

pol'lard *n. and v.* (פאל'-ארד) אן ארום=געשניטענע מטבע; אן ארומגעהאקטער בוים; א לאבאטע בהמה אדער חיה [אן אקס אדער הירש א. ד. ג. וואס האט קיין הערנער ניט]; קלייען פון ווייץ; דער דיק=קאפ [אזא פיש]; ארומהאקען א בוים.

poll'-book *n.* (פאול'-בוק) א וואהל=ליסטע, א וואהל=רעגיסטער.

poll'-clerk *n.* (פאול'-קלוירק) א געהילף פון דעם פארזיצענדען ביי די וואהלען, דער שרייבער, וואס פערצייכענט די וואהל=שטימען.

polled *a.* (פאולד) ארומגעהאקט, ארום=געשניטען [ווי א בוים]; פליכעוואטע; ארומגעשארען [די האר]; ראזירט; לאבאטע [אהן הערנער].

pol'len *n. and v.* (פאל'-ען) בלומען=שטויב; בעדעקען מיט בלומען=שטויב [דער בעפרוכטונגס=שטאף פון פלאנצען, וואס האט די פארם פון א גאנץ דינעם געלבליכען שטויב].

pollena'rious *a.* (פאל-ע-ניי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון מעהל; וואס בעשטעהט פון בלומען=שטויב.

pollena'tion *n.* (פאל-ע-ניי'-שאן) ז. ***pollenization***.

pol'len-catarrh' *n.* (פאל'-ען-קע-טאר') ז. ***hay-fever***.

pol'len-fe'ver *n.* (פאל'-ען-פיע'-ווער) ז. ***hay-fever***.

polleniza'tion *n.* (פאל-ען-אי-זיי'-שאן) דאס בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב.

pol'lenize *v.* (פאל'-ען-איז) בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב.

pol'len-paste *n.* (פאל'-ען-פייסט) בלומען=שטויב געמישט מיט האניג ווי די ביענען מאכען עס צו שפייזען די יונגע.

pol'lent *a.* (פאל'-ענט) קרעפטיג, מעכטיג.

poll'er *n.* (פאול'-ער) א שטים=אבגעבער, א וועהלער; איינער וואס רעגיסטרירט די וועהלער; איינער וואס האקט ארום בוימער; א שערער, א ראזירער.

poll'-e'vil *n.* (פאול'-אי'וול) אזא נאקען=געשוויר אדער קאפ=געשוויר ביי א פערד.

pol'lex *n.* (פאל'-עקס) דער גראבער פינגער [פון דער האנד אדער פוס].

pol'lical *a.* (פאל'-אי-קעל) וואס איז שייך צום גראבען פינגער [פון דער האנד אדער פון פוס].

pollicita'tion *n.* (פא-ליס-אי-טיי'-שאן) א פערשפרעכען; א פרייוויליגע פערפליכטונג; אן איינזייטיגעס פערשפרעכען [א פערשפרעכען וואס איז נאך ניט אנגענומען געווארען פון דער פערזאן צו וועמען עס איז געמאכט].

pol'linar *a.* (פאל'-אי-נאר) אין באטאניק — בעדעקט מיט א דינעם שטויב וואס איז עהנליך צו בלומען=שטויב.

pol'linate *v.* (פאל'-אי-נייט) ז. ***pollenize***.

pol'linated *a.* (פאל'-אי-ניי-טעד) אין באטאניק — בעזארגט מיט בלומען=שטויב.

pollina'tion *n.* (פאל-אי-ניי'-שאן) אין באטאניק — דאס בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב; די בעפרוכטונג פון פלאנצען דורך אינזעקטען, וועלכע ברייגנען צו זיי דעם בלומען=שטויב.

pollinc'tor *n.* (פא-לינק'-טאר) איינער וואס פארבערייטעט די מאטעריאלען צום איינבאלזאמירען טויטע קערפערס.

poll'ing-booth *n.* (פאול'-אינג-בוהטה) א וואהל=לאקאל [דער פלאץ וואס עס ווערט איינגעריכטעט אבצוגעבען די שטימען ביי די וואהלען].

poll'ing-place *n.* (פאול'-אינג-פלייס) א וואהל=לאקאל, א וואהל=פלאץ.

poll'ing-sta'tion *n.* (פאול'-אינג-סטיי'-שאן) ז. ***polling-place***.

pollin'ic *a.* (פא-לינ'-איק) וואס איז שייך צו בלומען=שטויב.

pollinif'erous *a.* (פאל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט בלומען=שטויב, וואס טראגט בלומען=שטויב [וועגען קערפער=טיילען פון אינזעקטען, אין וועלכע זיי טראגען אריבער בלומען=שטויב פון איין פלאנצע צו דער אנדערער].

pollinig'erous *a.* (פאל-אי-נידזש'-ע-ראס) וואס זאמלען און טראגען בלומען=שטויב [ווי ביענען].

pol'liwig *n.* (פאל'-אי-הוויג) די ערשטע פארם פון א פראש אין די מעטאמארפאזען פון איהר ענטוויקלונג. ז. ***metamorphosis***.

pol'liwog *n.* (פאל'-אי-הוואג) ז. ***polliwig***.

poll'-mon'ey *n.* (פאול'-מאנ'-אי) ז. ***poll-tax***.

poll'-par'rot *n.* (פאול'-פער'-אט) א פאפוגאי.

poll'-tax *n.* (פאול'-טעקס) קאפ=שטייער, קאפ=געלד, א שטייער וואס איז ארויפגעלעגט אויף יעדען שטים=אבגעבער אדער וועהלער.

pollute' *v.* (פא-ליוט') 1. בעפלעקען, בעשמוצען, פעראונרייניגען, מטמא זיין; פראפאנירען, מחלל זיין; 2. פערגוואלטיגען [א פרויענצימער].

1. The sewage of the town **polluted** the stream. 2. The assassins murdered the father and **polluted** the woman.

pollu'ted *a.* (פא-ליו'-טעד) בעפלעקט, בעשמוצט; בערויבט פון עהרע, פערגוואלדיגט [וועגען א פרוי].

pollu'tedness *n.* (פא-ליו'-טעד-נעס) בעפלעקטקייט, בעשמוצטקייט; דאס זיין פעראונרייניגט; דאס זיין בערויבט פון עהרע אדער פערגוואלדיגט [וועגען א פרוי].

pollu'ter *n.* (פא-ליו'-טער) א בעפלעקער, א מחלל; איינער וואס פערשוועכט אדער פעראונרייניגט; איינער וואס רויבט די עהרע פון א פרוי.

pollu'tingly *adv.* (פא-ליו'-טינג-לי) אויף א פעראונרייניגענדען, פערשוועכענדען שטייגער.

pollu'tion *n.* (פא-ליו'-שאן) די בעפלעקונג, די בעשמוצונג, די פעראונרייניגונג, דער חלול; פאלוציאן [דאס ארויסלאזען דעם זאמען אדער שכבת=זרע ניט אין דער צייט פון געשלעכטס=פעראייניגונג מיט א פרוי].

pol'ly *n.* (פאל'-אי) א פאפוגאי.

pol'lywig *n.* (פאל'-אי-הוויג) ז. ***polliwig***.

pol'lywog *n.* (פאל'-אי-הוואג) ז. ***polliwig***.

po'lo *n.* (פאו'-לאו) א מין פילקע=שפיעל, וואו די שפיעלער רייטען אויף פערד; א מין שפאנישער טאנץ.

polonaise' *n.* (פאו-לא-נייז') א פאלאנעז [א מין טאנץ]; די מוזיק פון א פאלאנעז; א מין אלטמאדיש פרויען=קלייד.

Polonese' *n.* (פאו-לא-ניס') די פוילישע שפראך.

Polo'nian *a. and n.* (פא-לאו'-ני-ען) פויליש, וואס איז שייך צו פוילען אדער צו די פאליאקען; א פאליאק.

polo'nium *n.* (פא-לאו'-ני-אם) פאלאניום, א כעמישער עלעמענט עהנליך צו ראדיום.

Po'lonize *v.* (פאו'-לא-נאיז) פאלאניזירען, מאכען פויליש.

polo'ny *n.* (פא-לאו'-ני) טרוקענע וואורשט פון האלב=געקאכטען שוויינען=פלייש.

pol'ska *n.* (פאול'-סקא) א מין שוועדישער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

polt *n.* (פאולט) א שלאג, א שטויס.

polt'-foot *n. and a.* (פאולט'-פוט) א קרומפיסיגער; קרומפיסיג.

poltroon' *n.* (פאל-טרוהן') א שוואך=הערציגער מענש, א טרוס, א שוועכלינג, א שרעקעדיגער, א פחדן.

poltroon'ery *n.* (פאל-טרוהנ'-ע-רי) שרעקעדינקייט, פיינהייט, שוואך=הערציגקייט.

poltroon'ish *a.* (פאל-טרוהנ'-איש) שרעקעדיג; מוטלאז.

pol'verin *n.* (פאל'-ווע-רין) ז. ***polverine***.

pol'verine *n.* (פאל'-ווע-רין) איבערגעברענטע אש פון א געוויסער פלאנצע [ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון גלאז].

po'ly *n.* (פאו'-לי) א מין גאמאנדער [אזא פלאנצע]. ז. ***germander***.

polyacous'tic *a. and n.* (פאל-אי-ע-קוהס'-טיק) וואס פערגרעסערט דעם קלאנג; אן אינסטרומענט צו פערגרעסערן אדער פערשטארקערן דעם קלאנג.

polyacous'tics *n.* (פאל-אי-ע-קוהס'-טיקס) די לעהרע וועגען פערגרעסערן אדער פערמעהרען די קלאנגען.

pol'yact *a.* (פאל׳-אי-עקט) וואס האט פיעל שטראהלען [ווענען די שטערען=ארטיגע ים=חיות און ים=פלאנצען].

polyac'tinal *a.* (פאל-אי-עק׳-טי-נעל) וואס האט פיעל שטראהלען. ז. ***polyact***

pol'yadelph *n.* (פאל׳-אי-ע-דעלף) אין באטאניק — א פלאנצע וואס האט דריי אדער עטליכע בינטלעך שטויב=געפעס [די מענליכע געשלעכטס=ארגאנען].

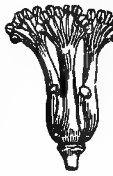
Polyadelph

Polyadel'phia *n.* (פאל-אי-ע-דעל׳-פי-א) אין באטאניק — די פלאנצען מיט שטויב=געפעס, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען אין דריי אדער מעהר בינטלעך. ז. ***polyadelph***

polyadel'phian *a.* (פאל-אי-ע-דעל׳-פי-ען) אין באטאניק — וואס האט שטויב=געפעס, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען אין דריי אדער מעהר בינטלעך; פאליאדעלפיש.

polyadel'phous *a.* (פאל-אי-ע-דעל׳-פאס) ז. ***polyadelphian***

polyan'dria *n.* (פאל-אי-ען׳-דרי-א) פאליאנדריע, דאס האבען עטליכע מאנען מיט איין מאל; אין באטאניק — א קלאס פלאנצען, וועלכע האבען פיעל בעזונדערע שטויב=געפעס [די מענליכע געשלעכטס=ארגאנען פון א פלאנצע].

polyan'drian *a.* (פאל-אי-ען׳-דרי-ען) אין באטאניק — פיעל=מעניג, מיט א סך שטויב=געפעס [מענליכע געשלעכטס=ארגאנען].

polyan'dric *a.* (פאל-אי-ען׳-דריק) פאליאנדריש, וואס איז שייך צו פאליאנדריע. ז. ***polyandry***

polyan'drous *a.* (פאל-אי-ען׳-דראס) ז. ***polyandrian***

polyan'dry *n.* (פאל-אי-ען׳-דרי) פאליאנדריע, פיעל=מענעריי [דאס האבען עטליכע מאנען מיט א מאל].

polyan'gular *a.* (פאל-אי-ען׳-גיו-לאר) וואס האט פיעל ווינקלען.

polyan'thous *a.* (פאל-אי-ען׳-טהאס) וואס האט פיעל בלומען [ווענען א פלאנצע].

polyan'thus *n.* (פאל-אי-ען׳-טהאס) די שליסעל=בלום אדער פרימעל [אזא געלבע גארטען=בלום אויף הויכע שטענגלעך, וועלכע געהען ארויס פון א בינטעל ברייטע בלעטער]. ז. ***primrose***

Polyanthus

pol'yarchist *n.* (פאל׳-אי-אר-קיסט) א פאליארכיסט, אן אנהענגער פון פאליארכיע [א רעגיערונג פון פיעלע].

pol'yarchy *n.* (פאל׳-אי-אר-קי) פאליארכיע [א רעגיערונג וואס ווערט געפיהרט פון מעהרערע רעגיערער און ניט פון איין הערשער].

polyautog'raphy *n.* (פאל-אי-אה-טאג׳-רע-פי) פאליאויטאגראפיע, דאס אראבנעהמען מעהרערע קאפיעס פון א געשריבענעם מאנוסקריפט ווי דורך ליטאגראפיע [שטיין=דרוק] א. ד. ג.

polycar'pic *a.* (פאל-אי-קאר׳-פיק) פיעל=פרוכטיג, וואס גיט ארויס פרוכט מעהרערע מאל.

Polycar'pon *n.* (פאל-אי-קאר׳-פאן) די נאגעל=קרויט פלאנצען [אזא מין גראזען וועלכע וואקסען אין די מעסיג=ווארימע און הייסע געגענדען, אויף וועלכע עס וואקסען קליינע ווייסע בלימעלעך איינגעהילט אין פינף קעלך=בלעטלעך און האבען דריי אדער פינף שטענגלעך].

polycel'lular *a.* (פאל-אי-סעל׳-יו-לאר) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון פיעלע צעלען.

polycen'tric *a.* (פאל-אי-סען׳-טריק) וואס האט מעהרערע צענטערען אדער מיטעלפונקטען.

polyceph'alous *a.* (פאל-אי-סעפ׳-ע-לאס) פיעל=קעפיג.

pol'ychord *a. and n.* (פאל׳-אי-קאהרד) וואס האט א סך סטרונעס; אזא באנדורע=עהנליכער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט צעהן סטרונעס.

polychres'tic *a.* (פאל-אי-קרעס׳-טיק) וואס לאזט זיך געברויכען אויף פערשיעדענע אופנים אדער אין פערשיעדענע פערבינדונגען [ווי א מעדיצין, א ווארט א. ד. ג.].

polychromat'ic *a.* (פאל-אי-קרא-מעט׳-איק) פיעל=פארביג, פערשיעדען=פארביג.

polychromat'ic proc'ess (פאל-אי-קרא-מעט׳-איק פראס׳-עס) א געוויסער פאטאגראפישער פראצעס צו מאכען בילדער אין פערשיעדענע קאלירען.

pol'ychrome *a. and n.* (פאל׳-אי-קראום) פיעל=פארביג; אזא שימערענדער שטאף, וועלכער בעשטעהט פון א פערבינדונג פון קויהלען=שטאף, וואסער=שטאף און זויער=שטאף [ער האט די פארם פון פריזמאטישע קריסטאלען, האט א ביטערען געשמאק און קיין גערוך].

pol'ychrome prin'ting (פאל׳-אי-קראום פרינ׳-טינג) פיעל=פארביגע דרוקעריי.

polychro'mic *a.* (פאל-אי-קראו׳-מיק) ז. ***polychromatic***

pol'ychromy *n.* (פאל׳-אי-קראו-מי) פיעל=פארבינקייט, פערשיעדען=פארבינקייט; דאס מאלען מיט פערשיעדענע פארבען.

Polycle'tan *a.* (פאל-אי-קלי׳-טען) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט=גריכישען סקולפטאר פאליקלעטוס פון ארגאס אדער צו די קונסט=פרינציפען, וועלכע ער האט געשאפען.

polyclin'ic *n.* (פאל-אי-קלינ׳-איק) א פאליקליניק, א שטאדטישער אלגעמיינער שפיטאל [הויפטזעכליך וואו קראנקע ליעגען ניט, נאר בעקומען בלויז מעדיצינישען ראטה].

polyco'ria *n.* (פאל-אי-קאו׳-רי-א) דאס פערהאנדען זיין פון מעהר ווי איין שווארצאפעל אין אויג.

polycotyle'don *n.* (פאל-אי-קאט-אי-לי׳-דאן) א פלאנצע וואס האט מעהר ווי צוויי זאמען=בלעטלעך [די בלעטלעך וועלכע שפראצען ארויס פון זאמען=קערנדעל].

polycotyle'donous *a.* (פאל-אי-קאט-אי-לי׳-דאנ-אס) וואס זייערע זאמען=קערנדלעך האבען מעהר ווי צוויי זאמען=בלעטלעך [ווענען פלאנצען].

polyc'racy *n.* (פא-ליק׳-רע-סי) פיעל=הערשאפט, א רעגיערונג פון פיעלע הערשער.

polycyc'lic *a.* (פאל-אי-סיק׳-ליק) פיעל=פאך געדרעהט, וואס האט פיעל רונדונגען.

polycythe'mia *n.* (פאל-אי-סאי-טהי׳-מי-א) אן איבערפלוס פון רויטע קארפוסקעלס [קייקעלעך] אין בלוט.

polydac'tyl *a. and n.* (פאל-אי-דעק׳-טיל) פיעל=פינגערדיג, וואס האט פיעל פינגער [מעהר ווי נארמאל]; א חיה וואס האט פיעל פינגער.

polydac'tylism *n.* (פאל-אי-דעק׳-טי-ליזם) דאס האבען מעהר פינגער ווי נארמאל.

polydac'tylous *a.* (פאל-אי-דעק׳-טי-לאס) פיעל=פינגערדיג, וואס האט מעהר פינגער ווי נארמאל.

polydac'tyly *n.* (פאל-אי-דעק׳-טי-לי) ז. ***polydactylism***

polydimen'sional *a.* (פאל-אי-די-מענ׳-שאנ-על) וואס האט מעהר ווי דריי דימענזיאנען [ווענען אן אבסטראקטער פיגור, וועלכע מען שטעלט זיך פאר, אז זי האט מעהר ווי די דריי מעגליכע אויסמעסטונגען: ברייט, הויך און לענג].

polydip'sia *n.* (פאל-אי-דיפ׳-סי-א) א קראנקהאפטער איבערטריבענער דורשט.

polyem'bryony *n.* (פאל-אי-עמ׳-ברי-א-ני) אין באטאניק — די עקזיסטענץ פון צוויי אדער מעהר עמבריאס אין איין זאמען=קערנדעל.

polyer'gic *a.* (פאל-אי-איר׳-דזשיק) וואס ווירקט אדער וואס האט די קראפט צו ווירקען אין מעהרערע ווענען אדער אויף פערשיעדענע אופנים.

polyeth'nic *a.* (פאל-אי-עטה׳-ניק) וואס איז בעוואהנט פון אדער וואס ענטהאלט מעהרערע נאציאנען אדער ראסען.

pol'yfoil *n. and a.* (פאל׳-אי-פאיל) אין ארכיטעקטור — אן עפנונג [ווי א פענסטער אדער טהיר] אדער אן ארנאמענט וואס בעשטעהט פון פיעל בלעטערפערמיגע ארנאמענטען; וואס איז בעציערט מיט פיעל בלעטער [מעהר ווי פינף]; וואס בעשטעהט פון פיעל בלעטער [ווענען אן ארכיטעקטור=בעציערונג].

polyga'mian *a.* (פאל-אי-גיי׳-מי-ען) מיט מענליכע און ווייבליכע בליטהען אויף דערזעלבער פלאנצע.

polyg'amist *n.* (פא-ליג׳-ע-מיסט) א פאליגאמיסט, איינער וואס האט עטליכע ווייבער.

polyg'amize *v.* (פא-ליג׳-ע-מאיז) פראקטיצירען פאליגאמיע; האבען פיעל ווייבער.

polyg'amous *a.* (פא-ליג׳-ע-מאס) פאליגאמיש, וואס איז שייך צו פאליגאמיע. ז. ***polygamy***

polyg'amy *n.* (פא-ליג׳-ע-מי) פאליגאמיע [דאס האבען פיעל ווייבער אויף איין מאל].
The Mormons believe in the practice of **polygamy** as an article of faith.

polygas'trian *a. and n.* (פאל-אי-געס׳-טרי-ען) ז. ***polygastric***

polygas'tric *a. and n.* (פאל-אי-געס׳-טריק) מיט פיעלע מאגענס; א בעשעפעניש [ווי געוויסע מיקראסקאפישע חיה=

לעך] וואס האבען אדער שיינען צו האַבען פיעל פערדייאונגס-זעקעלעך אדער מאגענס.

polygen'esis *n.* (פאל-אי-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — פאליגענעזיס, די לעהרע, אז ארגאניזמען ענטשטעהען פון פיעל פערשיעדענארטיגע צעלען אדער עמבריאנען.

polygenet'ic *a.* (פאל-אי-דזשי-נעט'-איק) וואס שטאמט פון מעהרערע פערשיעדענע אורזאכען; וואס האט זיך געבילדעט אויף פערשיעדענע אופנים אדער פון מעהרערע פערשיעדענע טיילען; פאליגענעטיש, וואס איז שייך צו פאליגענעזיס [ז. *polygenesis*].

polygen'ic *a.* (פאל-אי-דזשענ'-איק) צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע זאַרטען.

polyg'enism *n.* (פא-לידזש'-ע-ניזם) ז. *polygeny*.

polyg'enist *n. and a.* (פא-לידזש'-ע-ניסט) א פאליגעניסט, איינער וועלכער האלט אז די מענשליכע ראסען זיינען ענטשטאנען פון פערשיעדענארטיגע זאאלאגישע אבשטאמונגען; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע מינים.

polygenis'tic *a.* (פאל-אי-דזשי-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו פאליגעניע. ז. *polygeny*.

polyg'enous *a.* (פא-לידזש'-ע-נאס) וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע זארטען.

polyg'eny *n.* (פא-לידזש'-ע-ני) אין אנטראפאלאגיע — פאליגעניע, די לעהרע אז די מענשליכע ראסען זיינען ענטשטאנען פון בעזונדערע און פערשיעדענארטיגע זאאלאגישע אבשטאמונגען.

polyglos'sary *n.* (פאל-אי-גלאס'-ע-רי) א ווערטער-בוך אין פערשיעדענע שפראכען.

pol'yglot *a. and n.* (פאל'-אי-גלאט) פיעל-שפראכיג, וואס איז געברויכט אדער געשריבען אין פיעל שפראכען; א פאליגלאט [א בוך, בעזאנדערס די ביבעל, וואו די פסוקים זיינען געדרוקט אין בעזונדערע שורות אויף פערשיעדענע שפראכען]; איינער וואס קען פיעל שפראכען.

pol'yglott *n.* (פאל'-אי-גלאט) ז. *polyglot*.

polyglot'tic *a.* (פאל-אי-גלאט'-איק) וואס קען פיעל שפראכען.

polyglot'tous *a.* (פאל-אי-גלאט'-אס) ז. *polyglottic*.

pol'ygon *n.* (פאל'-אי-גאן) אין געאמעטריע — א פאליגאן [א פיגור וואס האט פיעלע עקען אדער ווינקלען].

polyg'onal *a.* (פא-ליג'-א-נעל) וואס האט די פארם פון א פאליגאן; פיעל-עקיג, פיעל-ווינקעלדיג, פיעל-קאנטיג.

polyg'onate *a.* (פא-ליג'-א-נייט) פיעל-גליעדערדיג, וואס האט פיעל געלענקען [וועגען חיות און פלאנצען].

polygoneu'tic *a.* (פאל-אי-גא-ניו'-טיק) וואס ווערען אויסגעבריהט אדער געבארען עטליכע מאל אין יאהר [וועגען די דורות פון אינזעקטען].

polygonomet'ric *a.* (פאל-אי-גאנ-א-מעט'-ריק) פאליגאנאמעטריש, וואס איז שייך צו פאליגאנאמעטריע. ז. *polygonometry*.

polygonom'etry *n.* (פאל-אי-גא-נאמ'-ע-טרי) פאליגאנאמעטריע, די מעסטונג פון פיגורען וואס האבען פיעלע עקען אדער ווינקלען.

polyg'onous *a.* (פא-ליג'-א-נאס) ז. *polygonal*.

Polyg'onum *n.* (פא-ליג'-א-נאם) א מין גראז-ארטיגע פלאנצען מיט דיקע שטענגלעך, מיט דיק אנגעוואקסענע קנאטען אדער געלענקען און מיט ברייטע בלעטער וואס וואקסען ארויס פון די קנאַטען.

Polygonum

pol'ygram *n.* (פאל'-אי-גרעם) א פאליגראם, א פיגור וואס בעשטעהט פון פיעלע ליניען אדער שטריכען.

pol'ygraph *n.* (פאל'-אי-גרעף) א מאשין וואס שרייבט עטליכע קאפיעס מיט אמאל; א פערפאסער פון פיעלע ווערק; א פערפאסער, וועלכער שרייבט וועגען זאַכען וואס געהערען צו פערשיעדענע טיילען פון וויסענשאפט; א זאמלונג פון פערשיעדענע ווערק געשריבען פון איינעם אדער פון פיעל מחברים.

polygraph'ic *a.* (פאל-אי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צום שרייבען עטליכע קאפיעס מיט אמאל [ווי דורך א געוויסער שרייב-מאשין]; וואס איז געמאכט מיט א מאשין, וועלכע שרייבט עטליכע קאפיעס מיט אמאל.

polygraph'ical *a.* (פאל-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *polygraphic*.

polyg'raphy *n.* (פא-ליג'-רע-פי) פיעל-שרייבעריי, דאס שרייבען א סך; די קונסט צו שרייבען פיעלע פערשיעדענע שריפטען; די קונסט צו לעזען פערשיעדענע שריפטען.

pol'ygyn *n.* (פאל'-אי-דזשין) אין באַטאניק — איינע פון די פלאנצען, וועלכע האבען אין זייערע בלומען מעהר ווי 12 נארבען [אויבערשטע עפענונגען פון פיסטיל, וועלכע נעהמען אין זיך אריין דעם בלומען-שטויב, אום בעפרוכטעט צו ווערען].

polygyn'ia *n.* (פאל-אי-דזשינ'-אי-א) פאליגעניע. ז. *polygyny*.

polygyn'ian *a.* (פאל-אי-דזשינ'-אי-ען) ז. *polygynous*.

polyg'ynist *n.* (פא-לידזש'-אי-ניסט) א פאליגיניסט, איינער וואס הייראט עטליכע ווייבער.

polyg'ynous *a.* (פא-לידזש'-אי-נאס) פאליגיניש, וואס הייראט מיט פיעל ווייבער; אין באטאניק — וואס געהערט צו דעם מין פלאנצען, וועלכע האבען אין זייערע בלומען מעהר ווי 12 נארבען [אויבערשטע עפענונגען פון פיסטיל, וועלכע נעהמען אין זיך אריין דעם בלומען-שטויב אום בעפרוכטעט צו ווערען].

polyg'yny *n.* (פא-לידזש'-אי-ני) פאליגיניע, דאס הייראטען מיט פיעל ווייבער.

polygy'ral *a.* (פאל-אי-דזשאי'-רעל) וואס האט פיעל רונדונגען אדער אבגערונדעטע קנייטשען [וועגען מושלען].

polyhe'dral *a.* (פאל-אי-הי'-דרעל) ז. *polyhedrous*.

polyhe'dric *a.* (פאל-אי-הי'-דריק) ז. *polyhedrous*.

polyhe'dron *n.* (פאל-אי-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א סאלידער קערפער וואס האט פיעל פלאכע זייטען.

polyhe'drous *a.* (פאל-אי-הי'-דראס) פיעל-זייטיג, וואס האט פיעלע פלאכע זייטען.

polyhe'mia *n.* (פאל-אי-הי'-מי-א) פול-בלוטיגקייט; דאס האבען צופיעל בלוט.

polyhis'tor *n.* (פאל-אי-היס'-טאר) זעהר א געלעהרטער מאן, א גרויסער למדן, א פיעל-זייטיגער געלעהרטער.

Polyhym'nia *n.* (פאל-אי-הימ'-ני-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — פאליהימניא, די מוזע פון רעליגיעזען געזאנג [אויך פון לערנען און געדענקען]. ז. *Nine Muses*.

polylep'idous *a.* (פאל-אי-לעפ'-אי-דאס) אין באטאניק — וואס האט א סך שופען; וואס איז בעדעקט מיט פיעל שופען אדער קליינע שאלעכצלעך [וועגען געוויסע פלאנצען].

pol'ymagnet *n.* (פאל'-אי-מעג-נעט) אן אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון עטליכע עלעקטרא-מאגנעטען.

polymas'tia *n.* (פאל-אי-מעס'-טי-א) דאס האבען מעהר בריסט אדער ברוסט-נאפלען ווי די נארמאלע צאהל.

pol'ymath *n.* (פאל'-אי-מעטה) א פיעל-זייטיגער געלעהרטער.

polymath'ic *a.* (פאל-אי-מעטה'-איק) וואס ווייסט פיעל, וואס איז פיעל-געלעהרט.

polym'athist *n.* (פא-לימ'-ע-טהיסט) ז. *polymath*.

polym'athy *n.* (פא-לימ'-ע-טהי) דאס זיין געלערענט אין פיעל צווייגען פון וויסענשאפט.

polyma'zia *n.* (פאל-אי-מיי'-זי-א) ז. *polymastia*.

polymer'ic *a.* (פאל-אי-מער'-איק) אין כעמיע — וואס איז שייך צו אדער האט דעם כאראקטער פון פאלימעריע. ז. *polymerism*.

polymerisa'tion *n.* (פאל-אי-מער-אי-זיי'-שאן) ז. *polymerization*.

polym'erism *n.* (פא-לימ'-ע-ריזם) אין כעמיע — פאלימעריע [די אייגענשאפט פון געוויסע כעמישע מישונגען צו אונטערשיידען זיך אין זייער מאלעקולארען געוויכט און כעמישע אייגענשאפטען, כאטש זיי זיינען געבילדעט פון דיזעלבע עלעמענטען און פעראייניגט אין דערזעלבער פראפארציע].

polymeriza'tion *n.* (פאל-אי-מער-אי-זיי'-שאן) די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע מאלעקולען אין א כעמישער פערבינדונג, אויסבילדענדיג א מעהר קאמפליצירטען מאלעקול מיט א גרעסערען אטאמישען געוויכט און מיט עטוואס אנדערע פיזישע און כעמישע אייגענשאפטען.

polym'erous *a.* (פא-לימ'-ע-ראס) וואס האט פיעל טיילען אדער גליעדער; וואס איז שייך צו פאלימעריע. ז. *polymerism*.

polym'eter *n.* (פא-לימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען; אן אפאראט צו מעסטען די דיסטאנץ צווישען די רעלסען אדער שינען פון אן אייזענבאהן.

pol'ymorph *n.* (פאל'-אי-מאהרף) אין כעמיע — א שטאף וואס קריסטאליזירט זיך אין צוויי אדער עטליכע בעזונדערע פארמען; אין ביאלאגיע — אן אינדיווידואום פון א געוויסען מין אדער גאַ-

טונג, וועלכער אונטערשיידעט זיך אין פיעל פאכען פון די אנדערע אינדיווידואומען פון דעמזעלבען מין.

polymor'phic *a.* (פאל-אי-מאהר'-פיק) ז. ***polymorphous***

polymor'phism *n.* (פאל-אי-מאהר'-פיזם) פאלימארפיזם [אין כעמיע — די אייגענשאפט פון געוויסע שטאפען צו קריסטאליזירען זיך אין עטליכע פערשיעדענארטיגע פארמען; אין ביאלאגיע — די פערשיעדענארטיגקייט פון פארמען ביי די אינדיווידואומען פון איינעם און דעמזעלבען מין].

polymor'phous *a.* (פאל-אי-מאהר'-פאס) פיעל-געשטאלטיג; וואס שטעלט מיט זיך פאר פערשיעדענארטיגע פארמען.

pol'ymorphy *n.* (פאל'-אי-מאהר-פי) ז. ***polymorphism***

polymyosi'tis *n.* (פאל-אי-מאי-א-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון עטליכע מוסקולען.

pol'yneme *n.* (פאל'-אי-נים) א מין פיש מיט אונטערשטע פלוס-פעדערען, וועלכע בעשטעהען פון לאנגע פעראייןצעלטע ניט צוזאמענגעוואקסענע בויגיגע שטעקלעך [געפינט זיך אין די ימים פון די הייסע לענדער].

Polyne'sian *a. and n.* (פאל-אי-ני'-שיען) פאלינעזיש; וואס איז שייך צו די פאלינעזישע אינזלען; אן איינוואהנער פון פאלינעזיען.

polyne'sian *a.* (פאל-אי-ני'-שיען) פול מיט אינזלען; אויסגעזעצט מיט אינזלען.

polyneuri'tis *n.* (פאל-אי-ניו-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון עטליכע נערווען מיט אמאל.

polyn'ia *n.* (פא-לינ'-אי-א) אן אפענער ניט פערפרארענער פלאץ אין דעם אייז וואס בעדעקט א טייך אדער אן אזערע.

pol'ynome *n.* (פאל'-אי-נאום) אן אלגעבראאישער אויסדרוק פון עטליכע גליעדער; אין זאאלאגיע און באטאניק — א נאמען וואס בעשטעהט פון מעהר ווי צוויי ווערטער. ז. ***polynomial***

polyno'mial *a. and n.* (פאל-אי-נאו'-מי-על) וואס בעשטעהט פון פיעל נעמען אדער טערמינען; אין מאטעמאטיק — אן אלגעבראאישער אויסדרוק, וועלכער בעשטעהט פון עטליכע גליעדער, וועלכע זיינען פעראייניגט דורך די צייכענס + אדער — [ווי למשל, $ax^2+by-cz$]; אין זאאלאגיע און באטאניק — א וויסענשאפטליכער נאמען פון א געוויסען מין חיות אדער פלאנצען, וואס בעשטעהט פון מעהר ווי צוויי בעזונדערע ווערטער אדער טערמינען.

polyno'mialism *n.* (פאל-אי-נאו'-מי-על-איזם) די מעטאדע צו בעצייכנען דעם וויסענשאפטליכען נאמען פון פערשיעדענע מינים חיות אדער פלאנצען מיט עטליכע ווערטער אדער טערמינען.

polyom'matous *a.* (פאל-אי-אמ'-ע-טאס) פיעל-אויגיג; וואס האט פיעל אויגען.

polyon'omous *a.* (פאל-אי-אנ'-א-מאס) וואס האט פיעל נעמען אדער טיטולען.

polyon'omy *n.* (פאל-אי-אנ'-א-מי) ז. ***polynomialism***

pol'yonym *n.* (פאל'-אי-א-נים) א פאליאנים, א נאמען פון א מין חיות אדער פלאנצען, וואס בעשטעהט פון עטליכע בעזונדערע ווערטער אדער טערמינען.

polyon'ymy *n.* (פאל-אי-אנ'-אי-מי) ז. ***polynomialism***

polyo'pia *n.* (פאל-אי-או'-פי-א) דאס פיעלפאכע זעהן, דאס זעהן עטליכע געגענשטענדע מיט אמאל ווען אין דער ווירקליכקייט איז דא נור איינער.

polyop'tron *n.* (פאל-אי-אפ'-טראן) ז. ***polyoptrum***

polyop'trum *n.* (פאל-אי-אפ'-טראם) א שפעקטיוו, דורך וועלכען א זאך ווערט געזעהן פיעלפאכיג, אבער פערקלענערט.

pol'yopy *n.* (פאל'-אי-א-פי) ז. ***polyopia***

polyora'ma *n.* (פאל-אי-א-רא'-מא) א פאנאראמע. ז. ***panorama***

pol'yp *n.* (פאל'-איפ) א פאליפ [א קליין ים-חיה'לע פון דעם קלאס ווייך-טהיערע, ביי וועלכען דער ארגאניזם בעשטעהט פון א זעקעלע, וואס ענדיגט זיך מיט א קרוינדעל אדער רונדער רייהע פון פיהל-הערנלעך, מיט וועלכע עס כאפט די רויב. די פאליפען בילדען אויס די קאראלען אין ים. זעה די אילוסטראציאן אונטען].

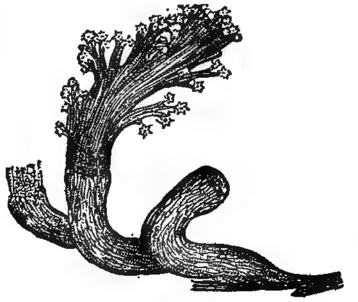

Coral showing Polyps

polypa'ria *n.* (פאל-אי-פיי'-רי-א) ז ***polypary***

polypa'rium *n.* (פאל-אי-פיי'-רי-אם) ז. ***polypary***

pol'ypary *n.* (פאל'-אי-פע-רי) דער שטאם, צו וועלכען פאליפען זיינען צוגעוואקסען.

pol'yp-col'ony *n.* (פאל'-איפ-קאל'-א-ני) א צוזאמענקלייבונג אדער צוזאמענוואקסונג פון פאליפען.

pol'ype *n.* (פאל'-איפ) ז. ***polyp***

polyp'ean *a. and n.* (פא-ליפ'-אי-ען) וואס איז שייך צו א פאליפ, ווי א פאליפ; א פאליפ; א פאליפען-עהנליכער ארגאניזם. ז. ***polyp***

polypet'alous *a.* (פאל-אי-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט צוויי אדער מעהר בלומען-בלעטלעך.

polypha'gia *n.* (פאל-אי-פיי'-דזשי-א) אין מעדיצין — פאליפאגיע, דאס שטענדיג וועלען עסען, אן אונבעפרידיגטער אפעטיט; אין זאאלאגיע — דאס ערנעהרען זיך מיט פערשיעדענע ארטען שפייז.

polyphag'ic *a.* (פאל-אי-פעדזש'-איק) פאליפאגיש, וואס ערנעהרט זיך מיט פערשיעדענע ארטען שפייז.

polyph'agous *a.* (פא-ליפ'-ע-גאס) פיעלעס פרעסענד [וואס ערנעהרט זיך מיט פערשיעדענע זאכען].

polyph'agy *n.* (פא-ליפ'-ע-דזשי) ז. ***polyphagia***

polyphar'macy *n.* (פאל-אי-פאר'-מע-סי) דאס פערשרייבען פיעל רפואות אין איין רעצעפט; דאס קארמען מיט א סך רפואות.

polyphe'mous *a.* (פאל-אי-פי'-מאס) איין-אויגיג; מיט איין אויג; ציקלאפיש. ז. ***polyphemus***

polyphe'mus *n.* (פאל-אי-פי'-מאס) א חיה וואס האט נאר איין אויג; א ציקלאפ [א לעגענדארער איין-אויגיגער ריעז]; א גרויסער אמעריקאנישער זייד-ווארים אדער זייד-באבעלע.

polypho'bia *n.* (פאל-אי-פאו'-בי-א) א קראנקהאפטער שרעק אדער מורא פאר פיעל זאכען.

pol'yphone *n.* (פאל'-אי-פאון) א פאליפאן, א מוזיקאלישער שפיעל-קאסטען, וועלכער שפיעלט איין מעלאדיע אין פיעלע שטימען; א בוכשטאב אדער שריפטליכער צייכען, וואס האט עטליכע קלאנגען אדער אויסשפראכען.

polypho'nian *a.* (פאל-אי-פאו'-ני-ען) ז. ***polyphonic***

polyphon'ic *a.* (פאל-אי-פאנ'-איק) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען פיעלארטיג אדער פערשיעדענארטיג; וואס בעשטעהט פון פיעל קלאנגען; אין מוזיק — וואס איז שייך צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן, וועלכע ווערט אויסגעפיהרט דורך פיעל שטימען און יעדע שטימע פערליערט ניט איהר זעלבסטשטענדיגקייט.

pol'yphonism *n.* (פאל'-אי-פאו-ניזם) פיעל-קלאנגיגקייט, דאס האבען פיעלע ווידער-קלאנגען; אין מוזיק — דאס אויספיהרען א מוזיקאליש שטיק מיט פיעל שטימען וואו יעדע שטימע ווערט דורכגעפיהרט זעלבסטשטענדיג.

pol'yphonist *n.* (פאל'-אי-פאו-ניסט) איינער וועלכער קען נאכאהמען פערשיעדענע שטימען; איינער וועלכער פערבינדעט פערשיעדענע מוזיקאלישע טיילען אין איין הארמאנישע גאנצע.

pol'yphonous *a.* (פאל'-אי-פאו-נאס) ז. ***polyphonic***

pol'yphony *n.* (פאל'-אי-פאו-ני) פאליפאניע, דאס ווערען אויסגעשפראכען פערשיעדענארטיג [ווענען א בוכשטאב אדער שריפטליכען צייכען]; אין מוזיק — דאס פעראייניגען אין א מוזיקאלישען שטיק פערשיעדענארטיגע זעלבסטשטענדיגע שטימען אין איין הארמאנישע גאנצע.

polyphylet'ic *a.* (פאל-אי-פאי-לעט'-איק) וואס ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך פון פערשיעדענארטיגע אבשטאמונגס-ווארצלען; וואס איז שייך צו דער לעהרע, אז די פערשיעדענע מינים חיות זיינען געווארען בעזונדער בעשאפען אדער שטאמען ארויס פון פערשיעדענארטיגע ווארצלען.

polyphyl'line *a.* (פאל-אי-פיל'-אין) ז. ***polyphyllous***

polyphyl'lous *a.* (פאל-אי-פיל'-אס) אין באטאניק — פיעל-בלעטעריג, וואס האט פיעל בלעטלעך [ווענען געוויסע בלומען].

Pol'ypi *n.* (פאל'-אי-פאי) דער מין פאליפען. ז. ***polyp***

polypia'rium *n.* (פאל-אי-פי-איי'-רי-אם) ז. ***polypary***

polypif'erous *a.* (פאל-אי-פיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס פאליפען.

pol'ypite *n.* (פאל'-אי-פאיט) א פערשטיינערטער פאליפ.

polyplas'tic *a.* (פאל-אי-פלעס'-טיק) וואס האט אדער וואס נעהמט אן פיעל פארמען.

pol'ypod *a. and n.* (פאל'-אי-פאד) וואס האט א סך פיס; וואס געהערט צו

פיעל־פיסיגע אינזעקטען; א מין פיעל־ פיסיגע פליגע.

Polypo'dium *n.* (פאל־אי־פאו־די־ אם) די פארן־פלאנצע אדער פאפאראטני־ קעס [פון זיי עקזיסטירען ביז 400 מינים].

Polypodium

pol'ypody *n.* (פאל'־אי־פאו־די) א מין פארן־פלאנצע אדער פאפאראטניק וואס וואקסט מייסטענס אויף פעלזען.

pol'ypoid *a.* (פאל'־אי־פאיד) וואס איז עהנליך צו א פאליפ. ז. *polyp*

polyp'orous *a.* (פא־ליפ'־א־ראס) וואס האט פארען אדער לעכעלעך; דורכגעלע־ בערט ווי א זיפ; זיפ־פערמיג.

pol'ypous *a.* (פאל'־אי־פאס) פאליפען־ ארטיג, ווי א פאליפ. ז. *polypus*

polypragmat'ic *a. and n.* (פאל־אי־ פרעג־מעט'־איק) צופיעל בעשעפטיגט; איינער וואס מישט זיך איין אלץ: א צופיעל בעשעפטיגטער מענש; א פערזאן, וועלכע מישט זיך איין אלץ.

polypragmat'ical *a.* (פאל־אי־פרעג־ מעט'־אי־קעל) צופיעל בעשעפטיגט; וואס מישט זיך איבעראל.

polyprag'mon *n.* (פאל־אי־פרעג'־מאן) א שטענדיג־פערנומענער מענש; א פער־ זאן, וועלכע מישט זיך איין אלץ.

pol'ypus *n.* (פאל'־אי־פאס) א פאליפ, א רויטליכער און שמערצליכער אנוואוקס אויף דער שליים־הויט פון נאז אדער פון אנדערע טיילען פון קערפער; א פאליפ, א ווייך־טהיער. ז. *polyp*

pol'ysperm *n.* (פאל'־אי־ספוירם) א בוים, אויף וועלכען עס וואקסען פרוכטען מיט פיעל זאמען־קערנדלעך.

polysper'mal *a.* ז. *polyspermous*

polysper'mous *a.* (פאל־אי־ספויר'־ מאס) מיט פיעל זאמען־קערנדלעך.

pol'yspermy *n.* (פאל'־אי־ספויר־מי) די בעפרוכטונג דורך מעהר ווי איין ספער־ מאטאזאאיד. ז. *spermatozoon*

pol'ystome *n.* (פאל'־אי־סטאום) א בע־ שעפעניש מיט פיעל מיילער.

pol'ystyle *a.* (פאל'־אי־סטאיל) אין אר־ כיטעקטור — וואס האט פיעל זיילען; וואס שטיצט זיך אויף פיעל זיילען [ווע־ גען א געביידע].

polysty'lous *a.* (פאל־אי־סטאי'־לאס) אין באטאניק — וואס האט עטליכע פיס־ טיל־שטענגלעך [ווענען א ווייבליכען גע־ שלעכטס־ארגאן פון א פלאנצע].

polysyllab'ic *a.* (פאל־אי־סי־לעב'־איק) פיעל־זילביג; וואס האט פיעל זילבען [ווענען א ווארט].

polysyllab'ical *a.* (פאל־אי־סי־לעב'־ אי־קעל) ז. *polysyllabic*

polysyllab'icism *n.* (פאל־אי־סי־לעב'־ אי־סיזם) דאס זיין צוזאמענגעשטעלט פון פיעל זילבען [ווענען א ווארט].

polysyl'labism *n.* (פאל־אי־סיל'־ע־ ביזם) ז. *polysyllabicism*

polysyl'lable *n.* (פאל־אי־סיל'־עבל) א פיעל־זילביגעס ווארט [א ווארט וואס בע־ שטעהט פון פיעל זילבען].

polysyl'logism *n.* (פאל־אי־סיל'־א־ דזשיזם) אין לאגיק — א קייט אדער צו־ זאמענהעפטונג פון עטליכע סילאגיזמען אדער שלוס־פאלגערונגען.

polysyn'deton *n.* (פאל־אי־סינ'־דע־ טאן) אין גראמאטיק — די אפטע ווידער־ האלונג פון א בינד־ווארט [צ. ב. און ער איז געקומען און האט געזעהן און האט געזאגט].

polysynthet'ic *a.* (פאל־אי־סין־טהעט'־ איק) פאליסינטעטיש, צוזאמענגעזעצט פון פיעל פערשיעדענע עלעמענטען.

polysynthet'ical *a.* (פאל־אי־סין־ טהעט'־אי־קעל) ז. *polysynthetic*

polytech'nic *a. and n.* (פאל־אי־טעק'־ ניק) פאליטעכניש; וואס איז שייך צו די לימודים פון פערשיעדענע ארטען פון דער טעכניק; א פאליטעכניקום [א הויך־שול וואו מען לערענט פערשיעדענע ארטען פון דער טעכניק].

polytech'nical *a.* (פאל־אי־טעק'־ני־ קעל) ז. *polytechnic*

polytech'nics *n.* (פאל־אי־טעק'־ניקס) די טעכנישע וויסענשאפטען.

polytech'nic school (פאל־אי־טעק'־ניק סקוהל) די פאליטעכנישע שול, דאס פא־ ליטעכניקום.

pol'ytheism *n.* (פאל'־אי־טהי־איזם) פאליטעאיזם, פיעל־געטעריי [דאס גלוי־ בען אין פיעלע געטער].

pol'ytheist *n.* (פאל'־אי־טהי־איסט) א פאליטעאיסט, איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון פיעל געטער.

polytheis'tic *a.* (פאל־אי־טהי־איס'־ טיק) פאליטעאיסטיש, וואס געהערט צו פיעל־געטעריי. ז *polytheism*

polytheis'tical *a.* (פאל־אי־טהי־איס'־ טי־קעל) ז. *polytheistic*

polytheis'tically *adv.* (פאל־אי־טהי־ איס'־טי־קעל־אי) אויף א פאליטעאיסטי־ שען אופן; דורך גלויבען אין פיעל געטער.

pol'ytheize *v.* (פאל'־אי־טהי־איז) זיין פאליטעאיסטיש, גלויבען אין דער עקזיס־ טענץ פון פיעל געטער.

polyt'ocous *a.* (פא־ליט'־א־קאס) וואס געבעהרט עטליכע קינדער מיט איין מאל [ווענען חיות]; וואס פראדוצירט יעהר־ ליכע פרוכטען [ווענען פלאנצען].

polyt'omy *n.* (פא־ליט'־א־מי) א פא־ נאנדערטיילונג אין פיעל טיילען.

pol'ytypage *n.* (פאל'־אי־טאי־פעדזש) א פאליטיפאזש, א גראוויור אין האלץ אדער אין אן אנדער זאך, וואס ווערט ארונ־ טערגענומען אויף א מעטאלענער פלאטע צום דרוקען.

pol'ytype *n., a. and v.* (פאל'־אי־טאיפ) א מעטאלענע מאטריצע וואס ווערט אראב־ גענומען פון א הילצערנער אדער אנדע־ רער גראוויור; פאליטיפיש; געמאכט אויף דעם אופן ווי א פאליטיפאזש; מא־ כען א פאליטיפאזש. ז. *polytypage*

polytyp'ical *a.* (פאל־אי־טיפ'־אי־קעל) וואס שטעלט מיט זיך פאר פערשיעדענע טיפען; וואס האט פיעל פערשיעדענע פאר־ מען.

polyure'sis *n.* (פאל־אי־יו־רי'־סיס) ז. *polyuria*

polyu'ria *n.* (פאל־אי־יו'־רי־א) דאס ארויסלאזען צופיעל אורין אדער השתנה.

polyu'ric *a. and n.* (פאל־אי־יו'־ריק) וואס לאזט ארויס צופיעל אורין אדער השתנה; איינער וואס ליידט פון ארויס־ לאזען צופיעל אורין.

polyvol'tine *n.* (פאל־אי־וואל'־טין) א זייד־ווארים וועלכער מאכט אין א יאהר מעהר ווי די נארמאלע צאהל קאקאנעס אדער שפין־געוועב. ז. *cocoon*

Polyzo'a *n.* (פאל־אי־זאו'־א) די פא־ ליזאען [א קלאס פון ווייכע ים־חיה'לעך, וועלכע בילדען אויס קאלאניען אין דער פארם פון פערשיעדנארטיגע צווייגיגע ים־מאך און ים־פלאנצען].

polyzo'al *a.* (פאל־אי־זאו'־על) וואס איז שייך צו די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

polyzo'an *a. and n.* (פאל־אי־זאו'־ען) וואס איז שייך צו די פאליזאען; א חיה'לע פון די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

polyzo'nal *a.* (פאל־אי־זאו'־נעל) וואס בעשטעהט פון פיעל רינגען אדער ריי־ פען [ווענען געוויסע ברען־גלעזער].

polyzo'on *n.* (פאל־אי־זאו'־אן) א חיה'לע פון די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

pom'ace *n.* (פאמ'־איס) אויסגעקוועטש־ טע עפעל [אדער אנדערע עהנליכע ווייכע (פליישיגע) קערנדיגע פרוכט, ווי בארנעס, למשל]; פיש, פון וועלכע מען האט אויס־ געקוועטשט דאס פעט [ווערען געטריקענט און געברויכט אלס בעמיסטיגונג]; אויס־ געקוועטשטע ריצין־אויל קערנער.

poma'ceous *a.* (פא־מיי'־שאס) עהנ־ ליך צו עפעל; וואס בעשטעהט פון עפעל.

pomade' *n. and v.* (פא־מייד') פאמא־ דע, האר־זאלב; שמירען מיט פאמאדע.

pomalol'ogy *n.* (פאו־מע־לאל'־א־דזשי) פאמאלאגיע [די לעהרע וועגען אויבסט אדער פרוכט־ביימער]. ז. *pomology*

poman'der *n.* (פא־מענ'־דער) א פאר־ פיום־קוגעל, וואס מען פלעגט אמאל טרא־ גען אלס א קמיע; א קעסטעל פאר דיזען פארפיום־קוגעל.

poman'der-ball *n.* (פא־מענ'־דער־ באהל) ז. *pomander*

poma'tum *n. and v.* (פא־מיי'־טאם) ז. *pomade*

pome *n.* (פאום) אן עפעל; אויבסט, א ווייכע [פליישיגע] פרוכט, וואס האט קערנדלעך [ווי עפעל, בארנעס א. ז. וו.]; אזא קליינער זילבערנער קוגעל אנגעפילט מיט הייסען וואסער וואס גלחים פלעגען אמאל געברויכען אין די קלויסטערס צו ווארימען די הענד אין קאלטען וועטער.

pome'citron *n.* (פאמ'־סיט־ראן) א ציטראן; א ציטראן־עפעל [אזא עפעל].

pome'granate *n.* (פאמ'־גרענ־אייט) א גראנאט־עפעל, א מילגרוים; א גראנאט־ עפעל־בוים.

pome'granate-tree *n.* (פאמ'־גרענ־ אייט־טריע) א גראנאט־עפעל בוים, א מיל־ גרוימען־בוים.

pom'elo *n.* (פאמ'־ע־לאו) א מין פאמ־ פעלמוזע אדער שעדאק [אזא גרויסער פעלסין].

pomerid'ian *a.* (פאו־מע־ריד'־אי־ען) נאכמיטאגדיג; וואס פליהט אום בייטאג [ווענען אינזעקטען]; וואס בליהט ביי־ טאג [ווענען פלאנצען].

pome'roy *n.* (פאמ'־ראי) דער קעניגס־ עפעל [אזא עפעל]. ז. *king-apple*

pom'fret *n.* (פאמ'־פרעט) אזא פלאטשי־ גער פיש [הויפטזעכליך פון די אסט־אינדי־

שע וואסערען] מיט לאנגע פלוס־פעדערען, וואס ווערט זעהר הויך געשעצט אלס שפייז.

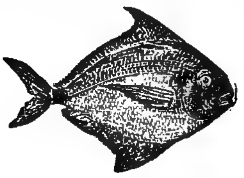

Pomfret

pomif'erous *a.* (פא-מיפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארוים אויבסט [אין געגענזאץ צו יאגדעס־פלאנצען].

po'miform *a.* (פאו'-מי-פארם) עפעל־פערמיג.

pom'mel *n. and v.* (פאמ'-על) 1. א קנאפ; דער קנאפ־עהנליכער טייל פון דעם הענטעל פון א שווערד און אנדערע עהנליכע וואפען; דער קנאפ־עהנליכער ענד פון א זאטעל; 2. שלאגען, צושלאגען, אנברעכען די ביינער.

2. Why do you pommel the poor fellow?

pom'meler *n.* (פאמ'-על-ער) א שלעגער.

pom'mel to a jel'ly (פאמ'-על טו ע דזשעל'-אי) צושלאגען ווי אן עפעל, גוט אנברעכען די ביינער.

pomolog'ical *a.* (פאו-מא-לאדזש'-אי-קעל) פאמאלאגיש [וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען אויבסט, וואס איז שייך צו דער פלאנצונג פון פרוכט־בוימער].

pomol'ogist *n.* (פא-מאל'-א-דזשיסט) א פאמאלאג, אן אויבסט־קענער; א פלאנצער פון פרוכט־בוימער.

pomol'ogy *n.* (פא-מאל'-א-דזשי) פאמאלאגיע, די לעהרע וועגען אויבסט אדער פרוכט־בוימער; אן אבהאנדלונג וועגען אויבסט.

pomp *n.* (פאמפ) פאמפ, פראכט, גלאנץ, פאראד.

pom'padour *n.* (פאמ'-פע-דוהר) א פאמפאדור [אזא האר־פריזור וואס פרויען האבען געטראגען אין 18טען יאהרהונדערט; דאס קאמען די האר גלייך ארויף צו].

pom'padour pat'tern (פאמ'-פע-דוהר פעט'-ערן) א פאמפאדור־מוסטער [אזא מוסטער אויף זייד, וועלכער בעשטעהט פון בלעטלעך און בלומען פון ראזעווען און בלויען קאליר].

pom'pal *a.* (פאמ'-פעל) פרעכטיג; שטאלץ, מיט פאמפ, מיט גלאנץ, פאראדנע.

Pompe'ian *a. and n.* (פאמ-פיע'-ען) פאמפעאיש, פאמפעיאניש, וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער רוימישער שטאדט פאמפיי, וועלכע איז פערשאטען געווארען אין יאהר 79 פון דעם וואולקאן וועזוואוויוס; וואס איז שייך צו הויז־דעקאראציאנען, וועלכע זיינען געווען אין דער מאדע אין רוים אין אנפאנג פון דער קריסטליכער צייט־רעכנונג [וואס זיינען בעקאנט געווארען פון די אויסגראבונגען אין פאמפיי]; א פאמפעיאנער, אן איינוואהנער פון פאמפיי.

pom'pelmoose *n.* (פאמ'-פעל-מוהס) ז. *pompelmous*

pom'pelmous *a.* (פאמ'-פעל-מאס) א שעדאק, א פאמפעלמוזע [אזא גרויסער פאמעראנץ].

pom'pholyx *n.* (פאמ'-פא-ליקס) צינק־אקסיד [צינק־בלומען]; אזא אויסשלאג אויף די האנד־פלעכען [דלאניעס] און אויף די פיס־זוילען.

pompo'leon *n.* (פאמ-פאו'-לי-אן) ז. *pompelmous*

pom'pon *n.* (פאמ'-פאן) א טשוב פון פעדערען אדער לענטעס אויף א פרויען־הוט; א קאלירטער וואל־קנויל אויף א סאלדאטסקען היטעל.

pompos'ity *n.* (פאמ-פאס'-אי-טי) פאראדנעקייט, פראכט, גלאנץ, אנגעבלאזענקייט.

pompo'so *a.* (פאמ-פאו'-סאו) אין מוזיק — ערנסט, ערהאבען.

pom'pous *a.* (פאמ'-פאס) פרעכטיג, פאראדנע, אויפגעבלאזען.

pom'pously *adv.* (פאמ'-פאס-לי) פרעכטיג, פאראדנע.

pom'pousness *n.* (פאמ'-פאס-נעס) פאראדנעקייט, פרעכטיגקייט.

po'mum *n.* (פאו'-מאם) אן עפעל; דער גארגעל־קנאפ [די פאדערשטע ארויסשטארצונג פון גארגעל, הויפטזעכליך ביי מענער].

pon'cho *n.* (פאנ'-טשאו) א פאנטשא [אזא אינדיאנישער באוועלנער מאנטעל]; קאמעלאט, אזא גראבער וואלענער שטאף.

pond *n. and v.* (פאנד) א טייכעל; א סאזשעלקע; מאכען א סאזשעלקע [אבצאמענדיג דאס וואסער].

pon'dage *n.* (פאנ'-דיידזש) די מאס וואסער, וואס ווערט פערהאלטען פון א דאמבע.

pon'der *v.* (פאנ'-דער) איבערלעגען, נאכדענקען, טראכטען.

Ponder carefully before you make a final decision.

ponderabil'ity *n.* (פאנ-דער-ע-ביל'-אי-טי) וועגבארקייט, דאס האבען געוויכט; עטוואס וואס האט געוויכט.

pon'derable *a.* (פאנ'-דער-עבל) וועגבאר, וואס מען קען וועגען, וואס האט געוויכט.

pon'derableness *n.* (פאנ'-דער-עבל-נעס) ז. *ponderability*

pon'deral *a.* (פאנ'-דער-על) געוועגען, לויט'ן געוויכט, לויט דער וואג.

pon'derance *n.* (פאנ'-דער-ענס) געוויכט, וואג, שווערקייט.

pon'derate *v.* (פאנ'-דער-אייט) וועגען, האבען וואג.

pondera'tion *n.* (פאנ-דע-ריי'-שאן) געוויכט, וואג.

pon'derer *n.* (פאנ'-דער-ער) איינער וואס איבערלעגט, דענקט נאך אדער טראכט.

pon'deringly *adv.* (פאנ'-דער-אינג-לי) מיט נאכדענקונג, נאכדענקענד, איבערלעגענד, טראכטענד.

ponderos'ity *n.* (פאנ-דע-ראס'-אי-טי) 1. וואג, שווערקייט; 2. געוויכט, וויכטיגקייט; 3. עטוואס וואס האט וואג, איז פון בעדייטענדען געוויכט אדער וויכטיגקייט; 4. טעמפקייט, שווערקייט, אונגעלומפערטקייט.

1. Iron is remarkable for its ponderosity.
4. He preached with his usual ponderosity.

pon'derous *a.* (פאנ'-דער-אס) 1. געוויכטיג, שווער; וויכטיג; 2. טעמפ, שווער, אונגעלומפערט.

2. His style is exceptionally ponderous.

pon'derously *adv.* (פאנ'-דער-אס-לי) שווער, געוויכטיג; מיט וויכטיגקייט; אויף א טעמפען, שווערען, אונגעלומפערטען שטייגער.

pon'derousness *n.* (פאנ'-דער-אס-נעס) ז. *ponderosity*

pond'-fish *n.* (פאנד'-פיש) סאזשעלקע־פיש [ווי למשל, אן אקון אדער קארפ].

pond'-lil'y *n.* (פאנד'-ליל'-אי) די וואסער־רויז אדער די געלבע וואסער־ליליע [אזא וואסער־פלאנצע מיט קיילעכדיגע געלבע בליטהען]. ז. *water-lily*

pond'-pick'erel *n.* (פאנד'-פיק'-ע-רעל) א מין העכט. ז. איל. *"Fishes"*

pond'weed *n.* (פאנד'-הוויעד) לאיכקרויט [א מין וואסער־גראז].

pone *n.* (פאון) א מין מאמאליגע, א מין געבעקס פון קוקורוזע [אינדישער קארן, מאאיס אדער טערקישע ווייץ].

pongee' *n.* (פאנ-דזשיע') פאנדזשי [אזא ווייכע ניט־געבלייכטע וואש־זייד וואס ווערט געמאכט אין כינא].

pon'go *n.* (פאנ'-גאו) דער פאנגא [א מין אראנג־אוטאנג אין בארנעא].

pon'iard *n. and v.* (פאנ'-יארד) א דעגען, א קינזשאל; דערשטעכען [ווי מיט א קינזשאל].

pons *n.* (פאנז) אין אנאטאמיע — א צוזאמענבינדענדער טייל; דער הינטערשטער טייל פון קאפ־מארך וואס פעראייניגט ביידע טיילען פון די געהירען.

Pon'tacq *n.* (פאנ'-טעק) פאנטאק [א מין ווייסער פראנצויזישער וויין].

pon'tage *n.* (פאנ'-טעדזש) בריק־שטייער, געצאהלט פאר פאהרען אויף א בריק, א שטייער פאר אויפהאלטען בריקען.

pontee' *n.* (פאנ-טיע') ז. *pontil*

pon'tes *n.* (פאנ'-טיעז) אין אנאטאמיע—צוזאמענבינדענדע טיילען. ז. *pons*

pon'tic *a.* (פאנ'-טיק) וואס איז שייך צום הינטערשטען טייל פון קאפ־מארך, וואס פעראייניגט ביידע טיילען פון די געהירען.

pon'tifex *n.* (פאנ'-טי-פעקס) אין פארצייטיגען רוים — א פאנטיפעקס, אן אויבער־פריסטער; א בישאף; א פאפסט.

pon'tiff *n.* (פאנ'-טיף) א פאנטיפעקס [אן אויבער־פריסטער אין פארצייטיגען רוים]; אן אויבער־פריסטער, א כהן גדול; א בישאף; א פאפסט.

pontif'ic *a.* (פאנ-טיפ'-איק) אויבער־פריסטערליך, פאפסטליך; וואס איז שייך צו א פאנטיפעקס [אן אויבער־פריסטער אין פארצייטיגען רוים].

pontif'ical *a. and n.* (פאנ-טיפ'-אי-קעל) אויבער־פריסטערליך; פאפסטליך; בישאפליך; דער קירכען־צערעמאניען־בוך פאר א בישאף.

pontifica'lia *n.* (פאנ-טיפ-אי-קיי'-לי-א) ז. *pontificals*

pontif'ically *adv.* (פאנ-טיפ'-אי-קעל-אי) אויבער־פריסטערליך; פאפסטליך; ווי א בישאף; פראווען א גאטעסדיענסט אין פאראדנע בישאף־קליידער.

pontif'ical mass (פאנ-טיפ'-אי-קעל מעס) א מעסע, א גאטעסדיענסט געפראוועט פון א בישאף אין זיינע פאראדנע קליידער.

pontif'icals *n.* (פאנ-טיפ'-אי-קעלז) פריסטער־קליידער; די קליידער פון אן אויבער־פריסטער, כהן גדול, בישאף אדער פאפסט.

pontif'icate *n. and v.* (פאנ-טיפ'-אי-קייט) פריסטערטום, כהונה; בישאפס־אמט; פאפסטענטום; די צייט וואס איינער האלט אן אמט פון אן אויבער־פריסטער, בישאף אדער פאפסט; ערפילען די פליכטען פון א בישאף.

pon'tifice *n.* (פאנ'-טי-פיס) בריק־ארבייט; א בריק.

pontif'ices *n.* (פאנ-טיפ'-אי-סיעז) פאנטיפעקסען, אויבער־פריסטער. ז. *pontifex*

pon'til *n.* (פאנ'-טיל) אן אייזערנער

שטאנג וואס ווערט בענוצט אין גלאזפאבריקאציאן אומצוגעהן מיט צושמאלצענעם גלאז אדער צו דרעהען צושמאלצענעם גלאז, אום דעם צוצוגעבען א בעשטימטע פארם.

pontlev'is *n.* (פאנט-לעוו'-איס) א ציהבריק; דאס אפטע שטעלען זיך פון א פערד דיבאם [אויף די הינטערשטע פיס].

pontonier' *n.* (פאנ-טא-ניער') א פאנטאניער [א סאלדאט וואס איז אנגעשטעלט ביי פאנטאנען]; איינער וואס מאכט פאנטאנען אדער שיפס=בריקען. ז. *pontoon*.

pontoon' *n.* (פאנ-טוהן') א פאנטאן [א פלאך שיפעל וואס האלט אונטער א בריק]; אזא בארזשע וואס ווערט געברויכט צום איינבויגען א שיף ביים רעפארירען; אזא פארריכטונג אויפצוהויבען א געזונקענע שיף; אזא פארריכטונג צו פערשטעלען דעם אריינגאנג צו א האפען אדער שליוזע; דער שלייף=עהנליכער טייל פון דער קליינער קישקע.

pontoon'-bridge *n.* (פאנ-טוהנ'-ברידזש) א פאנטאן=בריק, א שיף=בריק [א בריק וואס ליעגט אויף שיפלעך].

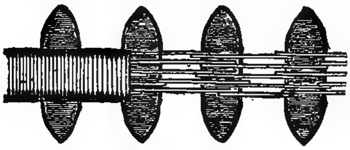

Pontoon-bridge

pontoon'-train *n.* (פאנ-טוהנ'-טריין) די בריק=שיפלעך און אנדערע בוי=ווערק, וואס אן ארמעע פיהרט מיט זיך צו מאכען פאנטאן=בריקען. ז. *pontoon-bridge*.

pon'ty *n.* (פאנ'-טי) ז. *pontil*.

pon'ty-stick'er *n.* (פאנ'-טי-סטיק'-ער) אין גלאז=פאבריקאציאן — אן ארבייטער וואס לעגט ארויף צושמאלצענעם גלאז אויף אזא שטעקען, מיט וועלכען מען גיט צו דעם גלאז א בעשטימטע פארם.

po'ny *n. and v.* (פאו'-ני) א פאני [א קליין פערדעל]; א סומע פון 25 פונט אויף וועלכער עס ווערט געוועט ביי וועטלויפען פון פערד [אין ענגלאנד]; א פארטיגע איבערזעצונג וואס ווערט געברויכט בגנבה פון שילער ביים איבערזעצען פון גריכיש און לאטיין; א בוך אדער שריפט וואס ווערט געברויכט בגנבה פון שילער ביים מאכען די אויפגאבען; א קליינע טרינק=גלאז; זיך בענוצען בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען, ביכער און שריפטען ביים מאכען אויפגאבען.

po'ny up (פאו'-ני אפ) אבצאהלען, צאהלען די מזומנים.

He had to **pony up** five dollars as a fine.

P. O. O. אן אבקירצונג פון די ווערטער *post-office order* [א פאסט=געלד=אנווייזונג].

pood *n.* (פוהד) א פוד [א רוסישע וואג=מאס פון 40 רוסישע פונט אדער 36 ענגלישע פונט].

poo'dle *n.* (פוהדל) א פודעל [אזא קליין הינטעל מיט געגרייזעלטע לאנגע האר].

pooh *int.* (פוה) טפוי! פוי! פע!

pooh'-pooh *int. and v.* (פוה'-פוה) אוועקווארפען מיט פעראכטונג אדער עקעל; אויסדריקען פעראכטונג, עקעל אדער שפאט; טפוי! פוי! פע!

pool *n. and v.* (פוהל) א טייכעל, א לוזשע; אן איינשטעל, א סטאווקע [וואס מען שטעלט איין אין קאן]; פול [אזא ביליארד=שפיעל]; שותפות ביים וועטען [ווען פיעלע פערזאנען וועטען אויף איינם און דאסזעלבע און קריעגען פון׳ם געווינס חלקים פראפארציאנעל צו די איינגעלעגטע סומען]; א פעראייניגונג מיט׳ן צוועק צו קאנטראלירען מארק=פרייזען; מאכען שותפות, צוזאמענגיסען די אינטערעסען, זיך פעראייניגען.

pool'-ball *n.* (פוהל'-באהל) א פול=באל, א ביליארד=באל [אין פול=שפיעל].

pool is'sues (פוהל איש'-אוהז) זיך פעראייניגען צוליעב פערזענליכע נוצען אדער אום צו ציהען דערפון פראפיטען.

pool'-room *n.* (פוהל'-רוהם) א פול=זאל, א ביליארד=זאל, א פלאץ, וואו מען שפיעלט פול [אזא ביליארד=שפיעל]; א פלאץ, וואו מען נעהמט אן איינצאהלונגען אויף א שותפות׳דיגען וועט. ז. *pool*.

pool'-sell'er *n.* (פוהל'-סעל'-ער) איינער וואס נעהמט אן איינצאהלונגען אויף א שותפות׳דיגען וועט. ז. *pool*.

pool'-snipe *n.* (פוהל'-סנאיפ) דער רויט=פוס [אזא פויגעל]. ז. *redshank*.

pool'-tick'et *n.* (פוהל'-טיק'-עט) א קוויטאנציע אויף אן איינצאהלונג צו א שותפות׳דיגען וועט. ז. *pool*.

poon *n.* (פוהן) ז. *poon-wood*.

poo'na-wood *n.* (פוה'-נא-הוואוד) ז. *poon-wood*.

poo'nay-oil *n.* (פוה'-ניי-איל) ז. *poon-oil*.

poon'-oil *n.* (פוהנ'-איל) סינגאפור=אויל [אזא געדיכט אויל פון דונקעל=גרינעם קאליר מיט א שטארקען ריח און א ביטערען געשמאק, וואס בעקומט זיך פון די קערנער פון דעם סינגאפור=בוים אין אסט=אינדיען].

poon'-wood *n.* (פוהנ'-הוואוד) דאס סינגאפור=האלץ, אזא האלץ פון געוויסע אסט=אינדישע בוימער וואס ווערען געברויכט פאר שיפס=בוי.

poop *n. and v.* (פוהפ) דער הינטער=טייל פון א שיף; א דעק אויף דעם הינטער=טייל פון א שיף וואס ליעגט איבער דעם געוועהנליכען דעק; אנגרייפען דעם הינטער=טייל פון א שיף.

poor *a.* (פוהר) 1. ארים; 2. פעהלערהאפט, שלעכט; 3. מאגער; אונפרוכטבאר; קרענקליך, שוואך; 4. ווערטהלאז; 5. אונגליקליך, עלענד; נידריג, געמיין.

2. He is in **poor** health. 4. He wrote a very **poor** essay. 5. The murderer was a **poor** creature.

poor as Job (פוהר עז דזשאוב) ארים ווי איוב, בלוט=ארים.

poor'-box *n.* (פוהר'-באקס) א צדקה=פושקע.

poor debt'or's oath (פוהר דעט'-ארז אוטה) א שבועה, אז מען איז ארים [פון איינעם וואס איז ארעסטירט פאר חובות].

poor'-farm *n.* (פוהר'-פארם) א פערמע, וואו מען האלט אוים ארימע לייט.

poor'house *n.* (פוהר'-האוס) אן ארים=הויז, א הקדש, אן אנשטאלט פאר ארימע לייט.

poor in spir'it (פוהר אין ספיר'-איט) עניוות׳דיג, בעשיידען, ניט שטאלץ.

poor law (פוהר לאה) דאס פאופער=געזעץ וועגען קהל׳שער צדקה [אין ענגלאנד].

poor'-lights *n.* (פוהר'-לאיטס) ליכט פאר די לויות פון ארימע לייט.

poor'liness *n.* (פוהר'-לי-נעס) שוואכקייט [אין געזונד].

poor'ly *a. and adv.* (פוהר'-לי) 1. ניט אין גאנצען געזונד; 2. אין ארימקייט; 3. שלעכט, פעהלערהאפט, אהן ערפאלג; 4. געמיין, נידריג.

2. We live **poorly**. 3. Means **poorly** adapted to the purpose.

poor'master *n.* (פוהר'-מעס-טער) א בעצירק=בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער קהל׳שער צדקה.

poor'ness *n.* (פוהר'-נעס) ארימקייט; געזונד=שוואכקייט; אונפרוכטבארקייט; שלעכטקייט; נידריגקייט, געמיינהייט.

poor'-rate *n.* (פוהר'-רייט) א טאקסע אויף אויסצוהאלטען ארימע לייט.

poor's box (פוהרז באקס) ז. *poor-box*.

poor'-spir'ited *a.* (פוהר'-ספיר'-אי-טעד) מוטלאז, שוואך=הערציג, שרעקעדיג.

poor'-spir'itedness *n.* (פוהר'-ספיר'-אי-טעד-נעס) מוטלאזיגקייט, שוואך=הערציגקייט, שרעקעדיגקייט.

poor'-will *n.* (פוהר'-הוויל) אזא פויגעל וועמענס געשריי איז עהנליך צו די קלאנגען "פור=וויל".

pop *v., n. and adv.* (פאפ) א קנאל טהאן; פלוצלונג ערשיינען אדער פערשווינדען; מאכען א הייראטס=פארשלאג; ארויסברייגגען מיט א קנאל; שנעל און אונערווארטעט א ווארף טהאן, פארשלאגען אדער ארויסקומען מיט עפעס; אבווארפען אדער אבענדיגען עפעס שנעל און אונערווארטעט; פער׳משכונ׳ען; א קנאל [ווי פון אן אויפגעקארקטער פלאש]; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק; א פיסטאלעט; פלוצלונג, אונערווארטעט [ערשיינענד אדער פערשווינדענד].

pop'-corn *n.* (פאפ'-קאהרן) א זארט קוקורוזע, ביי וועלכער די קערנער ווערען פון היץ אויפגעבלאזען און פלאצען; דיעזע קוקורוזע אויפגעבלאזען פון היץ.

pop corn (פאפ קאהרן) טריקענען א געוויסען מין קוקורוזע אזוי, אז זי זאל ווערען אויפגעבלאזען.

pope *n.* (פאופ) דער פאפסט; א פאפ, א גלח [אין גריכענלאנד אדער רוסלאנד].

pope'dom *n.* (פאופ'-דאם) פאפסטום, פאפסט=אמט; פאפסטליכע מאכט אדער ווירדע.

pope'hood *n.* (פאופ'-הוד) פאפסטליכקייט; דאס זיין א פאפסט; פאפסטליכע ווירדע.

pope'-Joan' *n.* (פאופ'-דזשאון') א מין קארטען=שפיעל.

pope'kin *n.* (פאופ'-קין) א פאפסטעל, א גלח׳על.

pope'ling *n.* (פאופ'-לינג) א פאפסטעל, אן אונבעדייטענדער פאפסט; איינער וואס אהמט נאך א פאפסט.

po'pery *n.* (פאו'-פע-רי) פאפסטליכקייט, פאפסטום, קאטויליציזם.

pope's'-eye *n.* (פאופס'-אי) א דריזע פון אן אקסען=פוס אדער שעפסען=פוס בעוואקסען מיט שמאלץ.

pope's'-head *n.* (פאופס'-העד) אזא לאנגע רונדע בארשט צו רייניגען באלקענס, קארניזען א. ז. וו.

pope'ship *n.* (פאופ'-שיפ) ז. *popehood*.

pope's'-nose *n.* (פאופס'-נאוז) דער הינטערטייל, דאס תחת׳על פון אן עוף.

pop'-eyed *a.* (פאפ'-איד) וואס האט ארויסשטארצענדע, גרויסע אויגען.

pop'-eyes *n.* (פאפ'-איז) גרויסע, ארויסגעשטארצטע אויגען.

pop forth (פאפ פאורטה) פלוצלונג ערשיינען, ארויס׳שיסען.

pop'-gun *n.* (פאפ'-גאן) א קנאל-ביקס.

pop'injay *n.* (פאפ'-אינ-דזשיי) א פא-פוגאי; דער האלץ-פיקער [אזא פויגעל]; די פיגור פון א פאפוגאי אדער אנדער פויגעל [אלס א ציעל ביים לערנען זיך שיסען]; א פראנט.

po'pish *a.* (פאו'-פיש) פאפיסטיש, קא-טויליש.

po'pishly *adv.* (פאו'-פיש-לי) פאפיס-טיש, קאטויליש.

pop'joying *n.* (פאפ'-דזשאי-אינג) דאס פוסט-און-פאסטוועז, א לוסטיגער צייט-פערטרייב.

pop'lar *n.* (פאפ'-לער) דער פאפעל-בוים אדער טאפאל [א בוים, וועלכער וואקסט שנעל און האט א לייכטען ווייכען האלץ, וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען, בעזאנדערס פאר פאפיער]; פא-פעל-האלץ.

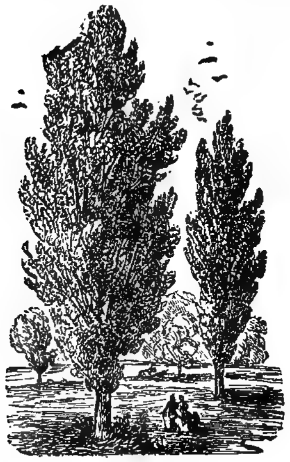

Poplar

pop'les *n.* (פאפ'-ליז) די קניע-קעהלע, די אונטער-קניע, די הינטערשטע זייט פון דער קניע.

pop'lin *n.* (פאפ'-לין) [א מין פאפעלין וואלען-צייג געמישט מיט זייד].

poplite'al *a.* (פאפ-לי-טי'-על) וואס איז שייך צו דער קניע-קעהלע אדער אונ-טער-קניע [די הינטערשטע זייט פון דער קניע].

pop'lites *n.* (פאפ'-לי-טיז) די קניע-קעהלען, די הינטערשטע זייטען פון דער קניע. ז. ***poples***

poplit'ic *a.* (פאפ-ליט'-איק) ז. ***popliteal***

pop off (פאפ אף) פלוצלונג פערשווינ-דען; שטארבען.

pop'per *n.* (פאפ'-ער) אזא געפעס צו באקען א געוויסען זארט קוקורוזע [ז. ***pop-corn***]; עטוואס וואס קנאלט [ווי פייער-ווערק, א פיסטאלעט א. ד. ג.].

pop'pet *n.* (פאפ'-עט) א דראט-ליאלקע, א טאנץ-פאפקע, א מאריאנעטקע; א קלע-צעל צום אונטערשפארען א שיף ביים אראבלאזען זי אין וואסער; א קאפ פון א דרעה-באנק אדער דרעקסעל-באנק.

pop'pied *a.* (פאפ'-איד) בעוואקסען מיט מאהן; וואס קומט דורך דעם געברויך פון מאהן-זאפט אדער פון אפיום; זארג-לאז, גלייכגילטיג.

pop'ple *v. and n.* (פאפל) זיך קאטשען, זיך בעוועגען ארויף און ארונטער אויף'ן וואסער; דאס קרייזלען זיך אין קליינע וועלען אדער כוואליעס; א פאפעל-בוים.

pop'py *n.* (פאפ'-אי) מאהן; א ראזעטען-ארטיגע פערציערונג אויסגעשניצט פון האלץ. ז. ***opium poppy***

pop'pycock *n.* (פאפ'-אי-קאק) פוסטע דבורים, דברים בטלים.

pop'py-head *n.* (פאפ'-אי-העד) א מאהן-קאפ; א ראזעטען-ארטיגע פערציערונג אויסגעשניצט פון האלץ.

pop'py-oil *n.* (פאפ'-אי-איל) מאהן-אויל.

pop'py-seed *n.* (פאפ'-אי-סיעד) מאהן-קערנדלעך.

pop'-shop *n.* (פאפ'-שאפ) א לאמבארד, א פפאנד-הויז [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pop the ques'tion (פאפ טהי קהוועס'-טשאן) מאכען א הייראטס-פארשלאג.

pop'ulace *n.* (פאפ'-יו-לייס) דאס גע-מיינע פאלק, דער פראסטער המון.

pop'ular *a.* (פאפ'-יו-לער) פאפולער; לייכט-פערשטענדליך; פאלקסמעסיג; פון פאלק; וואס איז שייך צום פאלק; אל-בעקאנט; בעליעבט ביים פאלק; איינגע-בילדעט, איינגעגלויבט אין זיך.

popularisa'tion *n.* (פאפ-יו-לער-אי-זיי'-שאן) ז. ***popularization***

pop'ularise *v.* (פאפ'-יו-לער-איז) ז. ***popularize***

pop'ularist *n.* (פאפ'-יו-לער-איסט) ז. ***popularizer***

popular'ity *n.* (פאפ-יו-לער'-אי-טי) פאפולאריטעט; פאלקסמעסיגקייט, פאלקס-טימליכקייט; אלגעמיינע בעליעבטהייט, אלגעמיינע בעוואוסטהייט.

populariza'tion *n.* (פאפ-יו-לער-אי-זיי'-שאן) פאפולאריזירונג, דאס מאכען לייכט און פערשטענדליך; פערשפרייטונג צווישען פאלק.

pop'ularize *v.* (פאפ'-יו-לער-איז) פא-פולאריזירען, מאכען פאפולער, מאכען צו-גענגליך פאר'ן פאלק, מאכען לייכט און פערשטענדליך; פערשפרייטען צווישען פאלק.

pop'ularizer *n.* (פאפ'-יו-לער-אי-זער) א פאפולאריזירער, איינער וואס מאכט פאפולער אדער לייכט פערשטענדליך.

pop'ularly *adv.* (פאפ'-יו-לער-לי) אויף א פאפולערען אופן; אזוי דאס עס זאל זיין צוגעפאסט צום פאלק; צווישען פאלק, אלגעמיין.

pop'ularness *n.* (פאפ'-יו-לער-נעס) ז. ***popularity***

pop'ulate *v. and a.* (פאפ'-יו-לייט) בע-פעלקערען, בעזעצען; זיך פערמעהרען; בעפעלקערט, בעזעצט.

popula'tion *n.* (פאפ-יו-ליי'-שאן) די בעפעלקערונג; דאס בעפעלקערען.

Pop'ulism *n.* (פאפ'-יו-ליזם) די פא-ליטישע פרינציפען און טאקטיק פון די פאפוליסטען. ז. ***Populist***

Pop'ulist *n. and a.* (פאפ'-יו-ליסט) א פאפוליסט, אן אנהענגער פון דער פא-פוליסטישער פארטיי [א פאליטישע פאלקס-פארטיי, וועלכע האט זיך געגרינ-דעט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין יאהר 1891. איהרע הויפט-פרינציפען זיינען געווען די קאנטראלע און אייגענטום פון דער רעגירונג איבער די אייזענבאהנען און טעלעגראפען א. ד. ג., די בעשרענקונג פון אייגענטומס-רעכט אויף לאנד, דירעקטע שטייער פון הכנסות א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו דער פא-פוליסטישער פארטיי.

pop'ulous *a.* (פאפ'-יו-לאס) שטארק בעפעלקערט.

pop'ulously *adv.* (פאפ'-יו-לאס-לי) מיט א גרויסער בעפעלקערונג; שטארק בעפעלקערט.

pop'ulousness *n.* (פאפ'-יו-לאס-נעס) דאס פערמאגען א געדיכטע בעפעלקערונג; דאס זיין שטארק בעפעלקערט.

po'ral *a.* (פאו'-רעל) וואס איז שייך צו די פארען [קליינע לעכעלעך] פון קער-פער.

por'beagle *n.* (פאהר'-ביגעל) דער הערינג-האיפיש [אזא פיש].

por'cate *a.* (פאהר'-קייט) מיט אויסגע-גראבענע שטרייפען, מיט שרונטען, מיט רינוועס.

por'cated *a.* (פאהר'-קיי-טעד) ז. ***porcate***

porce'lain *n. and a.* (פאהרס'-ליין) פארצעלייַ, פארפאר; פון פארצעלייַ, פאר-צעלייען.

porce'lain-cement' *n.* (פאהרס'-ליין-סי-מענט') פארצעלייַ-צעמענט.

porce'lain-clay *n.* (פאהרס'-ליין-קליי) קאאלין, פארצעלייַ-ערד.

porce'lain-col'or *n.* (פאהרס'-ליין-קאל'-אר) א פארב-שטאף מיט וועלכען מען פארבט פארצעלייַ.

porce'lain-gil'ding *n.* (פאהרס'-ליין-גיל'-דינג) א גאלד-פארב וואס ווערט בע-נוצט פאר פארצעלייַ-בעפוצונגען.

porce'lainist *n.* (פאהרס'-ליין-איסט) א זאמלער פון פארצעלייענע זאכען; א דע-קארירער פון פארצעלייַ.

porce'lain-ov'en *n.* (פאהרס'-ליין-אוו'-ען) אן אויווען וואו עס ווערען אויסגע-ברענט פארצעלייענע כלים.

porce'lain-pa'per *n.* (פאהרס'-ליין-פיי'-פער) פארצעלייַ-פאפיער [אזא זארט פראנצויזישעס גלאזירטעס פאפיער].

por'celanous *a.* (פאהר'-סע-ליי-נאס) עהנליך צו פארצעלייַ; ווי פארצעלייַ.

porcella'neous *a.* (פאהר-סע-ליי'-ני-אס) ז. ***porcelanous***

por'cellanous *a.* (פאהר'-סע-ליי-נאס) ז. ***porcelanous***

porch *n.* (פאורטש) א ווערענדע; א פאר-הויז, א פאר-האלע; א קאלאנאדע, א זיילען-גאנג.

por'cine *a.* (פאהר'-סין) עהנליך צו א שוויין; שווייניש.

por'cupine *n.* (פאהר'-קיו-פאין) א שטאכעל-שוויין, א שטאכעל-טהיער, א יאזשיק [א חיה מיט שטעכעדיגע האר ווי נאד-לען].

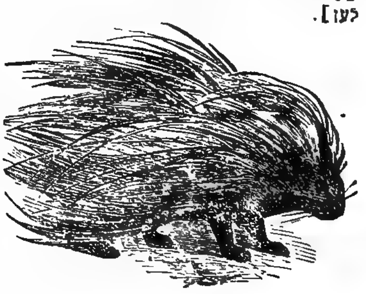

Porcupine

por'cupine-fish *n.* (פאהר'-קיו-פאין-פיש) דער שטאכעל-שוויין-פיש [אזא פיש מיט א שטעכעדיגער הויט].

pore *n. and v.* (פאור) א פארע, א שווייס-לעכעלע; א קליין לעכעלע; גענוי דורכקוק-קען, אויפמערקזאם דורכלעזען, פערשענד אנזעהען.

pore o'ver (פאור או'-ווער) אויפמערק-

זאס דורכקוקען אדער דורכלעזען; זיך פערטיפען [אין עטוואס].
The child is poring over the geography lesson.

pore upon′ (פאור א-פאן) ז. *pore over*

por′gy *n.* (פאהר׳-גי) א נאמען פון פער-שיעדענע פיש.

po′rifer *n.* (פאו׳-רי-פער) עטוואס וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך], ווי א שוואם.

porif′eral *a.* (פא-ריפ׳-ע-רעל) וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך], ווי א שוואם.

porif′erous *a.* (פא-ריפ׳-ע-ראס) וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך].

po′riform *a.* (פאו׳-רי-פארם) וואס האט די פארם פון א פארע [א קליין לעכעלע].

po′rism *n.* (פאו׳-ריזם) אין מאטעמא-טיק — א טעארעמע לויט וועלכער א גע-וויסע אויפגאבע קען גארניט געלעזט ווע-רען אדער זי קען געלעזט ווערען אויף פיעל אופנים.

po′rite *n.* (פאו׳-ראיט) דער שוואם-קאראל.

pork *n.* (פאורק) שווייגען-פלייש, חזיר-פלייש.

pork′-butch′er *n.* (פאורק׳-בוטש׳-ער) א חזירים-קצב, א קאלבאסניק.

pork′-chop′ *n.* (פאורק׳-טשאפ׳) א שווייגען-קאטלעט, א שטיקעל שווייגען רי-פען-פלייש.

pork′-ea′ter *n.* (פאורק׳-איע׳-טער) א שווייגען-פלייש-עסער.

por′ker *n.* (פאו׳-קער) א שוויין, א חזיר; אן אבגעקארמעטער חזיר צו שלאכטען.

por′ket *n.* (פאו׳-קעט) א חזיר׳על.

pork′ling *n.* (פאורק׳-לינג) א חזיר׳על.

pork′-pie′ *n.* (פאורק׳-פאי׳) א פיראג אדער פאשטעט פון חזיר-פלייש.

pork′-pie hat (פאורק׳-פאי העט) אזא פארצייטיגער פלאכער הוט עהנליך צו א פיראג.

pork′wood *n.* (פאורק׳-הוואוד) קארק-האלץ.

pork′y *a.* (פאו׳-קי) ווי חזיר-פלייש; פעט, דיק.

por′nial *a.* (פאהר׳-ני-על) אויסגעלא-סען.

pornoc′racy *n.* (פאהר-נאק׳-רע-סי) די הערשאפט פון פראסטיטוטקעס אדער קורטיזאנקעס.

por′nograph *n.* (פאהר׳-נא-גרעף) א בילד אדער שריפט מיט א פארנאגראפי-שען אינהאלט. ז. *pornography*

pornog′rapher *n.* (פאהר-נאג׳-רע-פער) א פארנאגראפישער שרייבער, איי-נער וואס בעשרייבט דאס לעבען פון פראסטיטוטקעס אדער שילדערט אויסגע-לאסענקייט און געשלעכטליכע בעציהונ-גען.

pornograph′ic *a.* (פאהר-נא-גרעפ׳-איק) פארנאגראפיש, וואס איז שייך צו פארנאגראפיע. ז. *pornography*

pornog′raphy *n.* (פאר-נאג׳-רע-פי) פארנאגראפיע, די בעשרייבונג אדער שיל-דערונג פון פראסטיטוטקעס אדער הורע-ריי; מאלעריי אדער בילדער פון גע-שלעכטליכע בעציהונגען אדער הורעריי; אונזיטליכע ליטעראטור.

po′rose *a.* (פאו׳-ראוס) פארעז, וואס האט פארען, וואס איז פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך].

poro′sis *n.* (פא-ראו׳-סיס) די בילדונג פון קנארפעל [כראמשקע] וואס ווערט נאכדעם פערהארטעוועט אין ביין ווי דאס קומט פאר ביי דער צוזאמענוואקסונג פון א געבראכענעם ביין.

poros′ity *n.* (פא-ראס׳-אי-טי) דאס זיין פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך]; א פארע.

po′rotype *n.* (פאו׳-רא-טאיפ) א קאפיע פון א צייכנונג אדער פון א שריפט וואס ווערט אראבגענומען אויף א כעמיש-פרע-פארירטען פאפיער, וואס ווערט בעאיינ-פלוסט פון ליכט.

po′rous *a.* (פאו׳-ראס) פארעז, וואס האט פארען, וואס איז פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך].

po′rous cup (פאו׳-ראס קאפ) א פא-רעזער געפעס [א ליימענע אדער פארצע-לייענע כלי אהן א גלייז, דורך וועלכער עס קען דורכדרינגען א פליסיגקייט, ווי די וואס ווערט בענוצט אין דער דאני-עלשער עלעקטרישער באטאריי].

po′rously *adv.* (פאו׳-ראס-לי) אויף א פארעזען אופן, דורך פארען, מיט פארען [קליינע לעכעלעך]; לאזענדיג דורכדרינ-גען.

po′rousness *n.* (פאו׳-ראס-נעס) ז. *porosity*

po′rous plas′ter (פאו׳-ראס פלעס׳-טער) א פארעזער פלאסטער [א פלאסטער וואס איז פול מיט קליינע לעכעלעך].

por′pezite *n.* (פאהר׳-פעז-איט) אזא זארט גאלד וואס ענטהאלט א געוויסען פראצענט פאלאדיום.

porphyra′ceous *a.* (פאהר-פי-ריי׳-שיאס) ז. *porphyritic*

porphyrit′ic *a.* (פאהר-פי-ריט׳-איק) ווי פארפיר-שטיין, וואס בעשטעהט פון פארפיר-שטיין.

porphyrit′ical *a.* (פאהר-פי-ריט׳-אי-קעל) ז. *porphyritic*

porphyrit′ically *adv.* (פאהר-פי-ריט׳-אי-קעל-אי) אזוי ווי פארפיר-שטיין.

porphyriza′tion *n.* (פאהר-פי-רי-זיי׳-שאן) דאס מאכען עהנליך צו פארפיר-שטיין; דאס צורייבען עטוואס אויף א פארפיר-שטיינערנער פלאטע.

por′phyrize *v.* (פאהר׳-פי-ראיז) מא-כען עהנליך צו פארפיר-שטיין; צוריי-בען אויף א פארפיר-שטיינערנער פלאטע.

por′phyry *n.* (פאהר׳-פי-רי) פארפיר [אזא הארטער געפלעקטער שטיין].

por′poise *n.* (פאהר׳-פאס) דער הערינג-שוויין, דער ים-חזיר [א מין קליינער די-קער וואלפיש, אונגעפעהר 5 פוס לאנג, וועלכער געפינט זיך מייסטענס אין דעם נארד-אטלאנטישען אקעאן. זיין פלייש ווערט געגעסען, פון זיין פעט ווערט פאב-ריצירט א פיינער זארט אויל און פון זיין הויט ווערט געמאכט לעדער].

por′pus *n.* (פאהר׳-פאס) ז. *porpoise*

porra′ceous *a.* (פא-ריי׳-שיאס) וואס האט דעם קאליר פון פאריי-גראז אדער ציבעלע, גרינליך.

porrect′ *v.* and *a.* (פא-רעקט׳) הארי-זאנטאל אויסשטרעקען; אויסגעשטרעקט.

porrec′tate *a.* (פא-רעק׳-טייט) אויס-געשטרעקט.

porrec′tion *n.* (פא-רעק׳-שאן) דאס האלטען אין אויסגעשטרעקטע הענד צו דערלאנגען; דאס דערלאנגען.

por′ridge *n.* and *v.* (פאר׳-אידזש) זופ; מעהל-זופ, קאשע-זופ; אנגעהמען די פארם פון זופ, פערוואנדעלט ווערען אין זופ; בעצוארגען מיט זופ.

porrig′inous *a.* (פא-רידזש׳-אי-נאס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א גרינדע אדער א פארך; פארכיג.

porri′go *n.* (פא-ראי׳-גאו) א גרינדע, א פארך.

por′ringer *n.* (פאר׳-אינ-דזשער) א שיי-סעלע, א זופ-טעלער.

port *n.* and *v.* (פאורט) א פארט, א האפען [פאר שיפען]; א פארטע, א טויער; א שטאדט-טויער, א פעסטונגס-טויער; א פארטקע אדער עפנונג אין דער זייט פון א שיף, א קאנאנען-לאך אין דער זייט פון א קריעגס-שיף; אן עפנונג אין א מאשין ארויסצולאזען דאמפף, לופט, וואסער א. ד. ג.; דאס באקבארד [די לינקע זייט פון א שיף, קוקענדיג אין דער ריכטונג ווי זי געהט]; האלטונג, מיענע, מאניער; פארט-וויין; בעזארגען מיט פ׳יערען אדער טהירען; טראגען; טרא-גען אדער האלטען די ביקס מיטביידע הענד אין א דיאגאנאלער ריכטונג פאר קוועד דעם קערפער; ווענדען צום באק-באָרד [די לינקע זייט פון שיף]; קירע-ווען לינקס [ווענען א שיף].

por′ta *n.* (פאור׳-טא) די לעבער-פארטע. ז. *portal*

portabil′ity *n.* (פאור-טע-ביל׳-אי-טי) טראגבארקייט, דאס קענען געטראגען ווע-רען.

por′table *a.* (פאור׳-טעבל) טראגבאר, וואס קען געטראגען ווערען, וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איין ארט צו א צווייטען.

He bought a portable summer house.

por′tableness *n.* (פאור׳-טעבל-נעס) ז. *portability*

por′tage *n.* (פאור׳-טעדזש) טראנס-פארט; דאס איבערטראגען, דאס אריבער-פיהרען; טראנספארט-געלד; פראכט-געלד; טרעגער-לוין; לאדונג, פראכט, געפעק; די שטרעקע איבער וועלכער א שיפס-לא-דונג ווערט טראנספארטירט פון איין שיף צו א צווייטער.

por′tal *n.* and *a.* (פאור׳-טעל) א מהיר, אן אריינגאנג, א טויער; א הויפט-איינ-גאנג; וואס איז שייך צו א טויער; אריינגעהענד אין טויער; וואס איז שייך צו דער לעבער-פארטע [דאס ארט וואו עס קומט אריין דער גרויסער אדער וואס פיהרט דאס בלוט צום לעבער]; וואס איז שייך אדער עהנליך צום פארטע-אדער פון לעבער.

por′tal sys′tem (פאור׳-טעל סיס׳-טעם) די פארטע-סיסטעם פון לעבער [דער פארטע-אדער פון לעבער מיט אלע זיינע פערצווייגונגען].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

por′tal vein (פאור׳-טעל וויין) דער פארטע-אדער פון לעבער [דער גרויסער אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון די גע-דערים צום לעבער].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

portamen′to *n.* (פאור-טא-מען׳-טאו) א גלייכמעסיגער שטופענווייזער איבער-גאנג פון איין טאן צו א צווייטען אין זינגען אדער אין שפיעלען אויף א שטרייך-אינסטרומענט.

por′tant *a.* (פאור׳-טענט) ז. *portate*

port arms (פאורט ארמז) א מיליטע-רישער בעפעהל צו נעמען די ביקס מיט ביידע הענד אין א דיאגאנאלער ריכטונג פאר קוועד דעם קערפער.

por′tate *a.* (פאור׳-טייט) שרעג, ווי גע-

טראגען אויף דער פלייצע [וועגען א קרייץ אויף א שילד אדער הערב].

por'tatile *a.* (פאור'-טע-טיל) ז. *portable*

por'tative *a.* (פאור'-טע-טיוו) טראג־באר, וואס קען געטראגען ווערען אדער איבערגעטראגען ווערען פון איין ארט אויף'ן צווייטען; וואס איז שייך צו דער טראג־קראפט.

port'-bar *n.* (פאורט'-באר) א האפען־שטאנג [א שטאנג וועלכער פערשפארט דעם אריינגאנג אין האפען].

port'-cray'on *n.* (פאורט'-קריי'-אן) א בליישטיפט־האלטער, א קרייד־שטיפט־האלטער.

portcul'lis *n. and v.* (פאורט-קאל'-אים) א פאל־גראטע, א פאל־טויער [אזא טויער פון א פעסטונג וואס ווערט ארויפ־געצויגען און אראבגעלאזען אויף קייטען]; בעזארגען מיט א פאל־טויער; פערשפארען.

Porte *n.* (פאורט) די פארטע, דער טער־קישער הויף, די טערקישע רעגירונג.

porte'-cochère' *n.* (פאורט'-קאו-שעהר') אן אריינפאהר אדער דורכפאהר אין א געביידע פאר קארעטען אדער פוהרען.

porte'-cray'on *n.* (פאורט'-קריי'-אן) ז. *port-crayon*

port'-elec'tric *a.* (פאורט'-אי-לעק'-טריק) וואס ווערט געטראגען דורך עלעק־טריציטעט [וועגען א נעוויסער סיסטעם פון אריבערשיקען פאסט־פאקעטען].

porte'-lumière' *n.* (פאורט'-לו-מיעהר') אזא אפאראט וואס בעשטעהט פון א פלאכען שפיגעל, וועלכער קען אנגעשטעלט ווערען דורך שרויפען אויף אזא אופן, דאס מען זאל קענען קאנטראלירען די ריכטונג פון די ליכט־שטראהלען, וועלכע ווערען פון איהם רעפלעקטירט.

porte'-monnaie' *n.* (פאורט'-מא-ניי') א פארטמאנע, א געלד־בייטעל, א טייסטער.

portend' *v.* (פאור-טענד') פאראויסזאגען, פאראויס אנציינען.

The heavy clouds portend rain.

portent' *n.* (פאור-טענט') א פארבע־דייטונג, א פארציינען; א שלעכטער סמן, א בייזע פארבעדייטונג.

porten'tous *a.* (פאור-טענ'-טאס) פאר־בעדייטענד; וואס זאגט פאראויס שלעכטס; שרעקליך; וואונדערליך, גוואלטיג.

porten'tously *adv.* (פאור-טענ'-טאס-לי) אויף א פארבעדייטענדען אופן; פון שלעכטער פארבעדייטונג; שרעקליך, גוואלטיג; וואונדערליך.

por'ter *n.* (פאור'-טער) א פארטיער, א שווייצאר, א טהיר־בעדיענטער, א משרת; א לאסט־טרעגער; פארטער־ביער; עטוואס וואס ווערט געברויכט ביים טרא־גען אדער צום אונטערהאלטען עפעס.

por'terage *n.* (פאור'-טער-עדזש) די שטעלע אדער פליכטען פון א פארטיער אדער שווייצאר; טרעגער־געצאהלט, טרע־גער־לוין; דאס טראגען; טראנספארט; טראנספארט־קאסטען.

por'teress *n.* (פאור'-טער-עס) א פאר־טיערין, א טהיר־בעדיענטע, א טויער־היי־טערין.

por'ter-house *n.* (פאור'-טער-האוס) א ביער־הויז; א רעסטאראן.

por'terly *a.* (פאור'-טער-לי) ווי א טרעגער; גראב, געמיין.

port'-fire *n.* (פאורט'-פאיר) א צינד־שנור וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען פאר הארמאטען.

portfo'lio *n.* (פאורט-פאו'-ליאו) א פארטפעל [אזא גרויסער טייסטער צו האלטען פאפיערען אדער דאקומענטען]; א מיניסטער־אמט.

port'-hole *n.* (פאורט'-האול) א קאנא־נען־לאך פון א קריעגס־שיף; א לאך אין א צילינדער פון א דאמפף־מאשין אריינ־צולאזען אדער ארויסצולאזען דאמפף.

por'tico *n.* (פאור'-טי-קאו) א פארטי־קוס, א זיילען־גאנג [א רייה זיילען, וועל־כע האבען איבער זיך א דאך]; א גא־לעריי; א ווערענדע.

por'ticoed *a.* (פאור'-טי-קאוד) מיט א פארטיקוס. ז. *portico*

portière' *n.* (פאור-טיעהר') א פארטיער, א טהיר־פארהאנג.

por'tify *v.* (פאור'-טי-פאי) זיך מאכען וויכטיג, זיך האלטען פאר א וויכטיגען מענשען.

por'tio *n.* (פאור'-שי-או) אין אנאטא־מיע — א טייל, א צווייג.

por'tion *n. and v.* (פאור'-שאן) א פאר־ציאן; א טייל, א חלק; א חלק ירושה; אן אויסשטייער פון א פרוי; א הייראטס־גוט, נדן; דער גורל, דאס שיקזאל, דאס מזל; טיילען; צוטיילען; איינטיילען; געבען א טייל; נעבען א טייל ירושה.

por'tionable *a.* (פאור'-שאנ-עבל) פראפארציאנעל.

por'tioner *n.* (פאור'-שאנ-ער) א טיי־לער, א פערטיילער, אן אויסטיילער; א בעזיצער פון א קליינעם טייל לאנד; א גלח וואס דיענט אין א געמיינדע צוזאמען מיט נאך גלחים און קריעגט נור א טייל פון דער הכנסה.

por'tionist *n.* (פאור'-שאנ-איסט) א גלח וואס דיענט אין א געמיינדע צוזאמען מיט אנדערע גלחים און קריעגט נור א טייל פון דער הכנסה.

por'tionless *a.* (פאור'-שאנ-לעס) אהן א חלק; אהן נדן, אהן אן אויסשטייער.

Port'land cement' (פאורט'-לענד סי-מענט') פארטלאנד־צעמענט [אזא זארט צעמענט וואס האט א גרויליכען קאליר ווי פון פארטלאנד־שטיין].

port'last *n.* (פאורט'-לעסט) דאס שאנ־דעק [פון א שיף].

port'-lid *n.* (פאורט'-ליד) דאס טהירעלע פון א קאנאנען־לאך אין א קריעגס־שיף.

port'liness *n.* (פאורט'-לי-נעס) שטאט־ליכקייט, סטאטעטשנעקייט, סטאטקאווני־קייט; דאס האלטען זיך מיט ווירדע.

port'ly *a.* (פאורט'-לי) שטאטליך, סטא־טעטשנע; מיט ווירדע; דיק, גראב, גרויס.

port'man *n.* (פאורט'-מען) אן איינ־וואהנער פון א האפען־שטאדט; אן איינ־וואהנער פון איינעם פון די פאלגענדע פינף ענגלישע האפען־שטעדט: הייסטינגס, ראמני, דאווער, האיטהע און סאנדוויטש.

portman'teau *n.* (פאורט-מענ'-טאו) א קליידער־טשעמאדאן; א רייזע־זאק, א רייזע־טשעמאדאן; א האקען אויפצוהיינ־גען א קלייד [הויפטזעכליך צום באר־שטען].

port'-mote *n.* (פאורט'-מאוט) א הא־פען־געריכט, א פערזאמלונג פון פאלקס־פערטרעטער פון א האפען־שטאדט [אמאל אין ענגלאנד].

port of en'try (פאורט אוו ענ'-טרי) א האפען וואו עס געפינט זיך א צאל־הויז פאר אויסלענדישע סחורות.

por'toise *n.* (פאור'-טיז) ז. *portlast*

por'trait *n.* (פאור'-טריט) א פאר־טרעט; א בילד; א בילדליכע בעשריי־בונג אדער שילדערונג.

por'traitist *n.* (פאור'-טריי-טיסט) א פארטרעט־מאלער; איינער וואס מאכט בילדער [ווי א פאטאגראף].

por'trait-pain'ter *n.* (פאור'-טריט-פיינ'-טער) א פארטרעט־מאלער.

por'traiture *n.* (פאור'-טריי-טשור) א פארטרעט, א בילד; אן אבבילדונג; פארטרעט־מאלעריי.

portray' *v.* (פאור-טריי') מאלען, אב־מאלען; שילדערען, בעשרייבען.

portray'al *n.* (פאור-טריי'-על) דאס אבמאלען; שילדערונג, בעשרייבונג, פאר־שטעלונג.

portray'er *n.* (פאור-טריי'-ער) א פאר־טרעט־מאלער; א שילדערער, א בעשריי־בער.

port'reeve *n.* (פאורט'-ריעוו) א האפען־מאגיסטראט, א ריכטער אין א האפען אדער האפען־שטאדט; א קעניגליכער פארשטעהער אדער בעאמטער אין א האנדעלס־שטאדט אמאל אין ענגלאנד.

por'tress *n.* (פאור'-טרעס) ז. *porteress*

port'-sale *n.* (פאורט'-סייל) אן אויק־ציאן, א ליציטאציע.

port'-town *n.* (פאורט'-טאון) א פאר־טאווע שטאדט, א האפען־שטאדט.

Por'tugal *n. and a.* (פאור'-טשו-געל) דאס לאנד פארטוגאל; וואס איז שייך צו פארטוגאל; פארטוגעזיש.

Portuguese' *a. and n.* (פאור-טשו-גיעס') פארטוגעזיש; וואס איז שייך צו פארטוגאל; א פארטוגעזער; דאס פאר־טוגעזישע פאלק; די פארטוגעזישע שפראך.

portula'ca *n.* (פאור-טיו-ליי'-קא) פאר־טולאק [א מין פלאנצע מיט דיקע זאפ־טיגע בלעטער און מיט געלבע, רויטע אדער פורפור־בלומען]. ז. *purslane*

port'-wine' *n.* (פאורט'-הוואין') פארט־וויין.

posa'da *n.* (פאו-סא'-דא) א גאסט־הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

pose *n. and v.* (פאוז) די פאזע, די שטעלונג אדער האלטונג פון קערפער; אוועקשטעלען אין א בעשטימטער פאזע אדער האלטונג; פאזירען, אננעהמען א פאזע; בעהויפטען עפעס; פערווירען, שטעלען אין פערלעגענהייט [מיט א פרא־גע אדער בעהויפטונג].

pose as (פאוז עז) פיגורירען אדער אויפטרעטען אלס...

Posei'don *n.* (פא-סאי'-דאן) אין דער אלט־גריכישער מיטאלאגיע — פאסיידאן, דער גאט פון ים [ביי די אלטע רוימער האט ער זיך גערופען נעפטון].

po'ser *n.* (פאו'-זער) א שווערע אויפ־גאבע, א הארבע שאלה; א פראגען־שטע־לער, אן עקזאמענירער.

poseur' *n.* (פאו-זיור') איינער וועל־כער פאזירט אדער נעהמט אן א געווי־סע פאזע.

po'sied *a.* (פאו'-זיד) בעצייכענט מיט א מאטא. ז. *posy*

pos'it *v.* (פאז'-איט) פעסטשטעלען; בעהויפטען; שטעלען אין א פאזיציאן, שטעלען א זאך אין בעציהונג צו אנדערע זאכען.

pos'ited *a.* (פאז'-אי-טעד) געלעגט, געשטעלט.

posi'tion *n. and v.* (פא-זיש'-אן) די פאזיציאן [די שטעלונג פון א זאך אין בעציהונג צו אנדערע זאכען]; די שטע־לונג, די לאגע, דער צושטאנד; דער זאץ,

דער טעזיס, א גרונד=זאץ, א כלל; דאס
אויסשטעלען, די אויסשטעלונג, די בע=
הויפטונג; די בענעהמונג; אן ארט, א
שטעלע; שטעלען אין א בעשטימטען
פלאץ; שטעלען אין א פאזיציאן.

posi′tion-fin′der *n.* (פא-זיש′-אנ-
פאינ′-דער) אן אפאראט, דורך וועלכען
מען קען אנשטעלען א ביקס אדער האר=
מאט אזוי, אז מען זאל קענען שיסען אין
א געוויסען ציעל=פונקט, ניט זעהענדיג
דיעזען פונקט.

pos′itive *a. and n.* (פאז′-אי-טיוו)
פאזיטיוו; פעסטגעזעצט; אנגענומען;
געזעצליך פארגעשריבען אדער נעגעבען;
בעשטימט, אויסגעמאכט; זיכער, געווים,
וואהר, ווירקליך; בעהויפטענד, בעווי=
זענד; ענטשיידענד; אויסדריקליך, ניט
איינגעשרענקט; פעסט איבערצייגט; צו
שטארק זיכער אדער בעשטימט, דאגמא=
טיש; אין פיזיק — פאזיטיוו [אין גע=
גענזאץ צו נעגאטיוו]; אין אפטיק און
פאטאגראפיע — פאזיטיוו [וואס ענט=
שפרעכט דעם אריגינאל]; דאס פאזיטי=
ווע, די ווירקליכקייט; אין גראמאטיק —
דאס פאזיטיוו. ז. ***positive degree***

pos′itive degree′ (פאז′-אי-טיוו די-
גריע′) אין גראמאטיק — דאס פאזיטיוו
[א ווארט וואס בעצייכענט אן אייגענ=
שאפט פון א זאך, ניט פערגלייכענדיג זי
מיט דערזעלבער אייגענשאפט ביי אנדערע
זאכען, ווי למשל, אין דעם זאץ "א שעה=
נע פרוי" איז דאס ווארט "שעהנע" א
פאזיטיוו, אין נעגענזאץ צו די פארמען
פון אייגענשאפטס=ווערטער, וואס בעצייכ=
נען א פערגלייך, "שעהנער", "די שעהנ=
סטע"].

pos′itive discrep′ancy (פאז′-אי-
טיוו דיס-קרעפ′-ענ-סי) די בעציהונג צווי=
שען די צייגניסע פון צוויי עדות, ווען
איינער זאגט בעשטימט "יא" און דער
צווייטער זאגט בעשטימט "ניין".

pos′itive electric′ity (פאז′-אי-טיוו
אי-לעק-טריס′-אי-טי) פאזיטיווע עלעק=
טריציטעט [די עלעקטריציטעט וואס בע=
קומט זיך פון גלאז ווען מען רייבט עס
מיט זייד].

pos′itive ev′idence (פאז′-אי-טיוו
עוו′-אי-דענס) א פאזיטיוועס צייגניס
[א צייגניס פון אן עדות, וועלכער האט
געזעהן דעם פאקט אדער געשעהעניש מיט
זיינע אויגען].

pos′itive law (פאז′-אי-טיוו לאה) גע=
זעצען אדער א געזעץ וואס איז ארויסגע=
געבען געווארען פון א געזעץ=געבענדער
מאכט [אין אונטערשיעד פון געזעצען
אין אלגעמיין, ווי די געזעצען פון דער
נאטור א. ד. ג.].

pos′itively *adv.* (פאז′-אי-טיוו-לי)
פאזיטיוו, זיכער, געווים, אונבעשטרייט=
באר, אונצווייפעלהאפט.

pos′itiveness *n.* (פאז′-אי-טיוו-נעס)
בעשטימטהייט; ווירקליכקייט; זיכער=
קייט, געוויסהייט; דאגמאטישקייט, אי=
בערטריבענע בעשטימטהייט.

pos′itive philos′ophy (פאז′-אי-טיוו
פי-לאס′-א-פי) די פאזיטיווע פילאזאפיע,
פאזיטיוויזם. ז. ***positivism***

pos′itive pole (פאז′-אי-טיוו פאול)
דער פאזיטיווער פאל, דער פאל פון אן
עלעקטרישער באטעריי, פון וועלכען מען
בעקומט פאזיטיווע עלעקטריציטעט; דער
פאל פון א מאגנעט, וועלכער איז געווענ=
דעט צו צפון=זייט.

pos′itive quan′tity (פאז′-אי-טיוו
קהוואנ′-טי-טי) אין אלגעברא — די פא=
זיטיווע גרעסע, א גליעד פון אן אלגע=
בראאישען אויסדרוק, פאר וועלכען עס
שטעהט דער צייכען +.

pos′itivism *n.* (פאז′-אי-טיוו-איזם)
פאזיטיוויזם אדער די פאזיטיווע פילאזא=
פיע [די פילאזאפישע שיטה וואס איז
געגרינדעט פון אוגוסט קאנט (נעב. 1798,
געשט. 1857) און וועלכע האלט, אז קיין
אנדער וויסען עקזיסטירט ניט אויסער
דאס וויסען וועגען פענאמענען אדער ער=
שיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט
אונזערע חושים. די מענשליכע קענטנים
אדער וויסען וועגען די ערשיינונגען האט
איבערגעלעבט אין פערלויף פון דער גע=
שיכטע דריי בעזונדערע ענטוויקלונגס=
שטופען: 1) די טעאלאגישע, ווען
מענשען האבען זיך ערקלערט יעדע ער=
שיינונג אלס א רעזולטאט פון געטליכען
ווילען; 2) די מעטאפיזישע, ווען
מענשען האבען זיך ערקלערט די ערשיי=
נונגען אלס רעזולטאט פון אונבעגרייפלי=
כע אבסטראקטע קרעפטען, און 3) די
פאזיטיווע, ווען מענשען ערקלערען
זיך די ערשיינונגען אלס פאלגען פון נא=
טור=געזעצען, וועלכע זיינען ענטדעקט גע=
ווארען דורך וויסענשאפטליכער ערפאה=
רונג]; פאקטישע קענטנים; פאזיטיווע
וויסענשאפטען.

pos′itivist *n.* (פאז′-אי-טיוו-איסט) א
פאזיטיוויסט, אן אנהענגער פון דער פא=
זיטיווער פילאזאפיע. ז. ***positivism***

positivis′tic *a.* (פאז-אי-טי-וויס′-טיק)
פאזיטיוויסטיש; וואס איז שייך צו פא=
זיטיוויזם אדער צו די פאזיטיוויסטען.
ז. ***positivism***

positiv′ity *n.* (פאז-אי-טיוו′-אי-טי)
ז. ***positiveness***

pos′net *n.* (פאס′-נעט) א שיסעלע, א
שאל.

posolog′ic *a.* (פאס-א-לאדזש′-איק)
פאסאלאגיש, וואס איז שייך צו פאסאלא=
גיע. ז. ***posology***

posolog′ical *a.* (פאס-א-לאדזש′-אי-
קעל) ז. ***posologic***

posol′ogy *n.* (פא-סאל′-א-דזשי) פא=
סאלאגיע [דער טייל פון מעדיצין וואס
זוכט צו בעשטימען די גרויס פון יעדער
פארציע אדער דאזע מעדיצין, וואס דארף
איינגענומען ווערען].

pos′se *n.* (פאס′-אי) די מעגליכקייט, דאס
זיין בכח [ניט בפועל]; א בעוואפענטע
מאכט; נויט=סאלדאטען [איינפאכע ביר=
גער וואס א שעריף רופט צו הילף אין
א נויטפאל].

pos′se comita′tus (פאס′-אי קאמ-
אי-טיי′-טאס) נויט=סאלדאטען [איינפא=
כע בירגער וואס א שעריף האט רעכט
אויפצופאדערען צו הילף אין א נויט=
פאל].

possess′ *v.* (פא-זעס′) בעזיצען, פערמא=
גען; פערנעהמען, ווערען דער אייגענ=
טימער פון עפעס; בעהערשען, גייסטיג
קאנטראלירען; דורכדרינגען אדער ווערען
דורכגעדרונגען מיט עפעס [ווי מיט גע=
וויסע געפיהלען אדער געדאנקען].

possessed′ *a.* (פא-זעסט′) 1. וואס איז
אין בעזיץ; 2. בעהערשט פון א ניט=גוטען;
משוגע, פערריקט.

1. He is possessed of much real estate. 2. This old woman is evidently possessed.

posses′sion *n.* (פא-זעש′-אן) 1. אן
איינגענומענעס לאנד; 2. א בעזיץ, אן
אייגענטום; א גוט, א פאסעסיע; 3. אן
איבערצייגונג; 4. דאס זיין בעהערשט פון
א ניט=גוטען; דאס זיין משוגע.

1. England has possessions in all parts of the world. 2. The book is in my possession.

posses′sional *a.* (פא-זעש′-אנ-על)
ז. ***possessive***

posses′sionary *a.* (פא-זעש′-אנ-ע-רי)
וואס איז שייך צו בעזיץ אדער אייגענ=
טום.

possess′ive *a. and n.* (פא-זעס′-איוו)
בעזיצענד, אנגעהעריג, וואס ציינט אן אנ=
געהערינקייט; א ווארט וואס בעצייכענט
די אנגעהערינקייט פון איין זאך צו אן
אנדערער; אין גראמאטיק — דער בע=
זיץ=פאל. ז. ***possessive case***

possess′ive case (פא-זעס′-איוו קיים)
אין גראמאטיק — דער בעזיץ=פאל, די
פארם פון א ווארט ווען עס בעצייכענט
די אנגעהערינקייט פון איין זאך צו אן
אנדערער [ווי למשל, דאס ווארט "פא=
טער'ס" אין דעם זאץ "מיין פאטער'ס
הויז"].

possess′ively *adv.* (פא-זעס′-איוו-לי)
אויסדריקענדיג די אנגעהערינקייט פון
איין זאך צו אן אנדערער.

possess′ive pro′noun (פא-זעס′-איוו
פראו′-נאון) דאס בעזיץ=אנצייגענדע פיר=
ווארט [אין גראמאטיק — די פארמע
פון א פירווארט וואס בעצייכענט בעזיץ
אדער אנגעהערינקייט, ווי די ווערטער
מיין, דיין, זיין, איהר א. ז. וו.].

possess′or *n.* (פא-זעס′-אר) א בעזי=
צער, אן אייגענטימער.

possess′ory *a.* (פא-זעס′-א-רי) וואס
איז שייך צו בעזיץ; וואס בעזיצט; וואס
קומט ארויס פון בעזיצען עפעס.

possess′ory ac′tion (פא-זעס′-א-רי
עק′-שאן) א געריכטס=פראצעס צו בעשטי=
מען דאס רעכט צו פערהאלטען אדער בע=
זיצען עפעס.

possess′ory judg′ment (פא-זעס′-א-
רי דזשאדזש′-מענט) אין שאטלענדישער
געזעצגעבונג — א געריכטס=אורטייל, וועל=
כער גיט דאס רעכט צו איינעם, וואס בע=
זיצט א גוט אין פערלויף פון זיבען יאהר,
צו בעזיצען עס ווייטער ביז די פראגע
וועגען דעם רעכט אויף דיעזען גוט וועט
ענטשיעדען ווערען דורך'ן געזעץ.

possess′ the mind (פא-זעס′ טהי
מאינד) בעהערשען דעם גייסט אדער דעם
געדאנק, זיין בעפעסטיגט אין געדאנק.

possess′ the soul (פא-זעס′ טהי סאול)
דורכדרינגען די נשמה.

pos′set *n.* (פאס′-עט) א געטראנק פון
הייסער מילך מיט וויין.

possibil′ity *n.* (פאס-אי-ביל′-אי-טי)
מעגליכקייט; א מעגליכע זאך.

pos′sible *a.* (פאס′-איבל) מעגליך; וואס
קען זיין.

pos′sibly *adv.* (פאס′-אי-בלי) מעגליך;
אפשר, פיעלייכט.

pos′sum *n. and v.* (פאס′-אם) אן
אפאסום [ז. *opossum*]; זיך מאכען
טויט; זיך פערשטעלען.

post *n., a. and v.* (פאוסט) א סלופ;
א שטיץ=זייל; דאס שטארצענדע אייזענ=
דעל אין א שלאס וואס געהט אריין אין
שליסעל; א בעשטימטער פלאץ וואס איז
מיט עפעס פערנומען [ווי א מיליטערי=
שער פאסט, דער פאסט פון דעם צענטער=
שפיעלער אין פוסבאל=שפיעל א. ז. וו.];
א שטעלע, אן אמט; די שטעלונג, די לא=
גע; די פאסט פאר בריעף, פאקעטען א.
ד. ג.; א פאסטשטאליאן, א שליח, א
ידיעות=ברייננער; פאסט=פאפיער [פא=

פיער פון א געוויסען פארמאט פאר בריעף]; איילענד, אין דער גיך; צושלאגען אדער צוקלעפען צו א סלופ [ווי א פלאקאט, אן אפישע, א מודעה א. ז. וו.]; פערעפענטליכען, בעקאנט מאכען דעם עולם מיט עפעס; בעשטימען צו א געוויסען פאסט אדער שטעלע; פאנאנדערשטעלען; אבגעבען אין פאסט; אריינווארפען [א בריעף] אין פאסט-קעסטעל; אין בוכהאלטעריע — אריינשרייבען אדער איינטראגען אין הויפט-בוך; שיקען דורך פאסט, דעפעשירען; געבען ידיעות; רייזען מיט דער פאסט, איילען.

post ad′jutant (פאוסט עדזש′-או-טענט) דער אפיציער וואס האט אויפזיכט איבער די סאלדאטען וואס זיינען פאנאנדערגעשטעלט אויף פערשיעדענע פאסטען.

pos′tage *n.* (פאוס′-טעדזש) פאסט-געלד, פארטא; דאס פאהרען מיט פאסט; א רייזע.

pos′tage cur′rency (פאוס′-טעדזש קאר′-ען-סי) קליינגעלד [פון מעטאל אדער פאפיער, . ווי למשל, האלבע-דאלארדיגע, פיערטעל-דאלארדיגע, צעהן-סענטיגע א. ז. וו.].

pos′tage paid (פאוס′-טעדזש פייד) פאסט-פריי, פראנקא, איינגעצאהלט [וועגען בריעף אדער פאקעטען וואס ווערען געשיקט דורך פאסט].

pos′tage-stamp *n.* (פאוס′-טעדזש-סטעמפ) א פאסט-מארקע.

pos′tal *a. and n.* (פאוס′-טעל) וואס געהערט צו דער פאסט; א פאסט-קארטעל; א פאסט-אנווייזונג.

pos′tal car (פאוס′-טעל קאר) א פאסט-וואגאן [אן אייזענבאהן-וואגאן פאר פאסט-זאכען].

pos′tal card (פאוס′-טעל קארד) א פאסט-קארטעל.

pos′tal communica′tion, (פאוס′-טעל קא-מיו-ני-קיי′-שאן) די פאסט-פערבינדונג.

pos′tal note (פאוס′-טעל נאוט) א פאסט-אנווייזונג [צו בעצאהלען א געוויסע סומע געלד, ווייניגער ווי 5 דאלאר].

pos′tal or′der (פאוס′-טעל אהר′-דער) אין ענגלאנד — א פאסט-אנווייזונג. ז. ***postal note***

pos′tal stea′mer (פאוס′-טעל סטיע′-מער) א פאסט-דאמפף-שיף.

pos′tal tube (פאוס′-טעל טיוב) א רעהרען-פערמיג שאכטעל, אין וועלכען מען שיקט פאסט-זאכען, וואס דארפען צונויפגעראלט ווערען.

pos′tament *n.* (פאוס′-טע-מענט) א פאסטאמענט, א פעדעסטאל אדער אונטערשטיצע [ווי למשל פון א וואזע].

post away′ (פאוסט ע-הוויי′) אוועקגעהן, אוועקלויפען אין איילעניש.

post away′ with (פאוסט ע-הוויי′ הוויטה) עפעס שנעל אבטהאן; זיך אבטראגען מיט עפעס.

post′-bag *n.* (פאוסט′-בעג) א בריעף-זאק [א זאק, אין וועלכען מען טראגט בריעף].

post′-box *n.* (פאוסט′-באקס) א בריעף-קאסטען.

post′boy *n.* (פאוסט′-באי) א פאסט-יונג, א פאסט-דינער; א קוריער.

post′-cap′tain *n.* (פאוסט′-קעפ′-טיין) איינער פון די העכערע אפיציערען אין דער אמעריקאנער און ענגלישער פלאטע.

post′-card *n.* (פאוסט′-קארד) א פאסט-קארטעל.

post′-chaise *n. and v.* (פאוסט′-שייז) א פאסט-וואגען צו פיהרען פאסאזשירען; פאהרען מיט פאסט.

postclas′sical *a.* (פאוסט-קלעס′-אי-קעל) פאסט-קלאסיש, וואס האט פאסירט אדער וואס האט עקזיסטירט נאך דער קלאסישער פעריאדע פון דער גריכיש-רוימישער ליטעראטור.

post′-coach *n.* (פאוסט′-קאוטש) א פאסט-וואגען. ז. ***post-chaise***

post-commu′nion *n.* (פאוסט-קא-מיו′-ניאן) די תפילה אדער די עבודה אין דער קריסטליכער קירך נאך דעם הייליגען אבענדמאהל. ז. ***communion***

post′date *n.* (פאוסט′-דייט) א שפעטעריגע דאטע אויף א דאקומענט [ניט די ריכטיגע, ווען דער דאקומענט איז געשריבען געווארען].

postdate′ *v.* (פאוסט-דייט′) שטעלען א שפעטעריגע דאטע אויף א דאקומענט [ניט די ריכטיגע, פריהערע דאטע, ווען דער דאקומענט איז געשריבען געווארען].

post′-day *n.* (פאוסט′-דיי) א פאסט-טאג [דער טאג ווען די פאסט קומט אן אדער געהט אוועק].

postdilu′vial *a.* (פאוסט-די-לוה′-ווי-על) וואס האט פאסירט אדער עקזיסטירט נאך׳ן מבול.

postdilu′vian *a. and n.* (פאוסט-די-לוה′-ווי-ען) וואס עקזיסטירט אדער וואס האט פאסירט נאך׳ן מבול; איינער וואס האט געלעבט אין די צייטען נאך דעם מבול.

post-dissei′zin *n.* (פאוסט-דיס-סיע′-זין) אין געזעצגעבונג — דאס אוועקנעהמען ביי אימעצען ערד-אייגענטום אדער הייזער, וואס מען האט שוין איין מאל געריכטליך צוגענומען ביי איהם און צוריקגעגעבען איהם.

post-dissei′zor *n.* (פאוסט-דיס-סיע′-זאר) איינער וואס געהמט אוועק ביי אימיצען ערד-אייגענטום אדער הייזער, וואס ער האט שוין איין מאל געריכטליך צוגענומען ביי איהם און צוריקגעגעבען איהם.

pos′ted up (פאוס′-טעד אפ) גוט בעקאנט מיט דער זאך.

post′-en′try *n.* (פאוסט′-ענ′-טרי) די בעקאנטמאכונג אין צאל-הויז אדער טאמאזשנע וועגען סחורות אויף א שיף, וועלכע זיינען ניט אנגעגעבען געווארען פריהער, בעת די שיף איז אריין אין האפען; אין בוכהאלטעריע — דאס אריינטראגען אדער אריינשרייבען אין בוך א צאהל אדער חשבון וואס האט געדארפט פריהער אריינגעטראגען ווערען.

pos′ter *n.* (פאוס′-טער) אן אפישען-קלעפער; אן אפישע; א בעקאנטמאכונג; איינער וואס פאהרט מיט פאסט; א פאסט-פערד.

poste restante′ (פאוסט רעס-טאנט′) פאסט רעסטאנט, פאסט-לאגערנד [די אבטיילונג אין פאסט, וואו עס ווערען געהאלטען בריעף ביז די פערזאן, צו וועמען דער בריעף איז אדרעסירט, קומט נאך איהם].

poste′rial *a.* (פאס-טי′-רי-על) ז. ***posterior***

poste′rior *a. and n.* (פאס-טי′-רי-אר) הינטער; נאכקומענד, שפעטער; א שפעטערער, א נאכהעריגער, א הינטערער.

posterior′ity *n.* (פאס-טי-רי-אר′-אי-טי) דאס זיין נאכפאלגענד נאך עפעס; דאס זיין הינטער אדער שפעטער.

poste′riorly *adv.* (פאס-טי′-רי-אר-לי) הינטער, שפעטער; אין שפעטערער צייט; נאך.

poste′rior tib′ial ar′tery (פאס-טי′-רי-אר טיב′-אי-על אר′-טע-רי) די הינטערשטע ארטעריע אדער שלאג-אדער פון שינביין.

ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

poster′ity *n.* (פאס-טער′-אי-טי) די נאכקאמענשאפט, די קינדער, די קומענדע דורות.

pos′tern *n. and a.* (פאוס′-טערן) א הינטער-טהירעל, א הינטער-טהיר; א קליין טהירעל נעבען א טויער אדער דעם הויפט אריינגאנג; אין א פעסטונג — א פערבארגען טהירעל נעבען הויפט-טויער; וואס איז הינטען; פריוואט [וועגען אריינגאנג].

pos′tern-door *n.* (פאוס′-טערן-דאור) ז. ***postern***

pos′tern-gate *n.* (פאוס′-טערן-גייט) ז. ***postern***

posterolat′eral *a.* (פאס-טע-רא-לעט′-ע-רעל) וואס געפינט זיך הינטען און ביי דער זייט.

posteroter′minal *a.* (פאס-טע-רא-טויר′-מי-נעל) וואס געפינט זיך הינטען און ביי דעם ענד.

post-exil′ian *a.* (פאוסט-עג-זיל′-אי-ען) וואס איז פארגעקומען נאך גלות בבל.

post-exil′ic *a.* (פאוסט-עג-זיל′-איק) ז. ***post-exilian***

post-exis′tence *n.* (פאוסט-עג-זיס′-טענס) די קינפטיגע עקזיסטירונג; דאס קינפטיגע זיין.

post-exis′tent *a.* (פאוסט-עג-זיס′-טענט) וואס עקזיסטירט אדער לעבט נאכדעם.

postfact′ *a. and n.* (פאוסט-פעקט′) וואס איז שייך צו א פאקט וואס קומט פאר נאך אן אנדער פאקט; א פאקט וואס קומט פאר נאך אן אנדער פאקט.

post fac′to (פאוסט פעק′-טאו) נאך דער טהאט, אחר המעשה.

post′fix *n.* (פאוסט′-פיקס) אין גראמאטיק — א סופיקס, א בוכשטאב, זילבע אדער אווארט וואס ווערט צוגעזעצט צום ענד פון א ווארט.

postfix′ *v.* (פאוסט-פיקס′) צוגעבען א סופיקס [א בוכשטאב, זילבע אדער ווארט צוגעגעבען צום ענדע פון א ווארט].

post′-free *a.* (פאוסט′-פריע) פאסט-פריי, אהן געצאהלט פאר׳ן איבערשיקען.

post-gen′iture *n.* (פאוסט-דזשענ′-אי-טשור) דער שפעטער אדער צווייטער געבארענער [פון א צווילינג].

post-gla′cial *a.* (פאוסט-גליי′-שיעל) אין געאלאגיע — וואס איז פארגעקומען אדער וואס האט זיך אויסגעבילדעט נאך דער אייז-פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד.

postgrad′uate *a. and n.* (פאוסט-גרעד′-יו-אייט) וואס איז שייך צו א קורס פון למודים, וואס ווערט גענומען נאך׳ן ענדיגען א העכערע שולע; איינער וואס נעהמט א קורס פון למודים נאכדעם ווי ער האט שוין געענדיגט א לעהר-אנשטאלט.

post′-hack′ney *n.* (פאוסט′-העק′-ני) ז. ***post-horse***

post-haste′ *n., a. and adv.* (פאוסט-הייסט′) איילעניש, שנעלקייט [ווי דאס לויפען פון פאסט אדער פון א קוריער]; שנעל, גיך; שוין; באלד; אין דער גיך; אין איילעניש.

posthet'omist *n.* (פאס-טהעט'-א-מיסט) א בעשניידער, א מוהל.

posthet'omy *n.* (פאס-טהעט'-א-מי) דאס בעשניידען; מלה.

posthi'tis *n.* (פאס-טהאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער ערלה [דאס ענד-הייטעל פון דעם מענליכען געשלעכטס-ארגאן].

post hoc, ergo prop'ter hoc (פאוסט האק, ער'-גאו פראפ'-טער האק) נאך דעם, פאלגליך צוליעב דעם [א פאלשער לאגישער שלוס, ווען מען נעהמט אן, אז איין ערשיינונג איז די אורזאכע פון דער צווייטער מעהר ניט צוליעב דעם, ווייל די צווייטע פאלגט נאך דער ערשטער. ווי למשל, די נאכט פאלגט נאך'ן טאג, פאלגליך, דער טאג איז די אורזאכע פון דער נאכט].

post'-hole *n.* (פאוסט'-האול) די גרוב וואס מען גראבט אויס אום אריינצושטעלען א סלופ.

post'-horn *n.* (פאוסט'-האהרן) א פאסט-הארן [דער טרומייט פון אן אמאליגען פאטשטאליאן אויף א פאסט-וואגען].

post'-horse *n.* (פאוסט'-האהרס) א פאסט-פערד [איינס פון די פערד, וועלכע מען האלט אויף די פאסט-סטאנציעס צו פיהרען פאסאזשירען אדער קוריערען פון איין סטאנציע צו דער צווייטער].

post'-house *n.* (פאוסט'-האוס) א פערד-פאסט-הויז; א פאסט-קאנטאר.

pos'thumous *a.* (פאס'-טשו-מאס) נאכגעבארען, געבארען נאך'ן פאטער'ס טויט; וואס איז ערשיענען נאך'ן טויט פון דעם שאפער אדער פערפאסער [ווי א בוך וואס ערשיינט נאך'ן טויט פון מחבר].

pos'thumous child (פאס'-טשו-מאס טשאילד) א קינד וואס ווערט געבארען נאך'ן פאטער'ס טויט.

pos'thumous fame (פאס'-טשו-מאס פיים) דער רוהם נאך'ן טויט.

pos'thumously *adv.* (פאס'-טשו-מאס-לי) נאך'ן טויט פון דעם שאפער אדער פערפאסער.

postiche' *a.* (פאס-טיש') וואס איז צוגעגעבען געווארען נאך דעם ווי די ארבייט האט זיך געענדיגט [ווי א צונגעבענער ניט ריכטיג-פאסענדער ארנאמענט].

pos'til *n.* (פאס'-טיל) אן אנמערקונג וואס מען שרייבט אן אויף דעם ברעג פון די זייטען אדער בלעטער פון א בוך אדער מאנוסקריפט; א פירוש [בעזונדערס אויף די הייליגע שריפטען]; א קירכען-פרעדיגט.

postil'ion *n.* (פאס-טיל'-יאן) ז. ***postillion***.

postil'lion *n.* (פאס-טיל'-יאן) א פאסטיליאן, א פאטשטאליאן, א בריעף-טרעגער, א בריעף-פיהרער; א פאר-רייטער.

pos'ting *n.* (פאוס'-טינג) אין בוכהאלטעריע — די אריינטראגונג אין הויפט-בוך; דאס רייזען שנעל, דאס רייזען מיט דער פאסט.

pos'ting-house *n.* (פאוס'-טינג-האוס) ז. ***post-house***.

pos'ting-sta'tion *n.* (פאוס'-טינג-סטיי'-שאן) ז. ***post-house***.

postique' *a.* (פאס-טיק') וואס איז צוגעגעבען צופיעל; געטהאן נאכדעם אז די ארבייט איז שוין געווען געענדיגט [ווענען א פערציערונג אין סקולפטור אדער ארכיטעקטור, איבערהויפט ווען דאס צוגעגעבענע איז אונפאסענד אדער אהן געשמאק]. ז. ***postiche***.

post'-jack *n.* (פאוסט'-דזשעק) א געצייג ארויסצוהויבען סלופעס פון די גריבער.

postlim'inary *a.* (פאוסט-לימ'-אי-נע-רי) וואס איז שייך צום רעכט פון בעקומען די אלטע פריווילעגיע נאך דעם אומקעהרען זיך פון פערשיקונג, פון געפאנגענשאפט א. ד. ג. ז. ***postliminy***.

postlimin'iary *a.* (פאוסט-לי-מינ'-אי-ע-רי) ז. ***postliminary***.

postlimin'ious *a.* (פאוסט-לי-מינ'-אי-אס) ז. ***postliminary***.

postlimin'ium *n.* (פאוסט-לי-מינ'-אי-אם) ז. ***postliminy***.

postlim'iny *n.* (פאוסט-לימ'-אי-ני) דאס קריגען די פריהעריגע רעכטען און פריווילעגיעס פון איינעם, וואס איז געווען פערשיקט אדער געפאנגען, ווען ער קומט צוריק אהיים.

post'-line *n.* (פאוסט'-לאין) אן אייזענבאהן אויף סלופעס, א הויך-באהן.

post'lude *n.* (פאוסט'-ליוד) אין מוזיק — א נאך-שפיעל [דאס שפיעלען פון ארגעל אין א קירך נאך דעם שלוס פון דעם גאטעס-דיענסט].

post'man *n.* (פאוסט'-מען) א פאטשטאליאן, א בריעף-טרעגער.

post'mark *n. and v.* (פאוסט'-מארק) א פאסט-מארקע; א פאסט-שטעמפעל [מיט'ן דאטום און פלאץ]; צוקלעפען א פאסט-מארקע צו א בריעף.

post'master *n.* (פאוסט'-מעס-טער) א פאסט-מייסטער, א פאסט-דירעקטאר.

post'master-gen'eral *n.* (פאוסט'-מעס-טער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל-פאסט-דירעקטאר [דער הויפט-פערוואלטער פון דער פאסט-סיסטעם אין לאנד].

post'master-gen'eralship *n.* (פאוסט'-מעס-טער-דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דאס אמט פון א גענעראל-פאסט-דירעקטאר.

post'mastership *n.* (פאוסט'-מעס-טער-שיפ) דאס אמט פון א פאסט-מייסטער אדער פאסט-דירעקטאר.

postmerid'ian *a. and n.* (פאוסט-מי-ריד'-אי-ען) וואס קומט פאר נאך האלבען טאג; וואס איז שייך צו נאכמיטאגס-צייט; די נאכמיטאגס-צייט.

post merid'iem (פאוסט מי-ריד'-אי-עם) נאך האלבען טאג [ווענען דער צייט צווישען האלבען טאג און האלבער נאכט].

postmerid'ional *a.* (פאוסט-מי-ריד'-אי-אנ-על) וואס קומט פאר נאך האלבען טאג; וואס איז שייך צו נאכמיטאגס-צייט.

post'mistress *n.* (פאוסט'-מיס-טרעס) א פרויענצימער וואס פערנעהמט דאס אמט פון א פאסט-מייסטער.

post'-mon'ey *n.* (פאוסט'-מאנ'-אי) פאסט-געלד, דאס געצאהלט פאר בענוצען פאסט-פערד אויף א רייזע.

post-mor'tem *a. and n.* (פאוסט-מאהר'-טעם) נאך'ן טויט; א מעדיצינישע אדער געריכטליכע אונטערזוכונג פון קערפער נאך'ן טויט.

post-mor'tem examina'tion (פאוסט-מאהר'-טעם עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) 1. די אונטערזוכונג פון א טויטען קערפער; 2. דאס אונטערזוכען עפעס לאחר המעשה, נאכדעם ווי די זאך האט פאסירט.
2. The leaders of the party gathered for a post-mortem examination of the election returns.

post-mor'tuary *a.* (פאוסט-מאהר'-טשו-ע-רי) וואס האט געטראפען אדער וואס איז פארגעקומען נאך'ן טויט.

postna'tal *a.* (פאוסט-ניי'-טעל) וואס געשעהט נאך דער געבורט.

postna'tus *n.* (פאוסט-ניי'-טאס) אין געזעצגעבונג — דער צווייטער זוהן; איינער וואס איז געבארען געווארען נאך א בעשטימטער געשעהעניש [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס איז געבארען געווארען נאך דער אונאבהענגיגקייטס-ערקלערונג פון יאהר 1776].

post'-note *n.* (פאוסט'-נאוט) א פאסטאנווייזונג אויף א געוויסער סומע געלד [ניט מעהר פון 5 דאלאר]; א באנק-אנווייזונג צו בעצאהלען א סומע געלד אין א בעשטימטען שפעטעריגען סראק און ניט לויט דער פאדערונג.

post-nup'tial *a.* (פאוסט-נאפ'-שעל) נאך דער הייראט; וואס פאסירט נאך דער חתונה.

post'-oak *n.* (פאוסט'-אוק) א מין נארד-אמעריקאנער דעמבע, וואס וואקסט ביז 70 פוס הויך און האט זעהר א שטארקען האלץ.

post-o'bit *n.* (פאוסט-או'-ביט) אן אבליגאציאן אדער פערזיכערונג וואס איינער גיט ארויס זיין מלוה צו בעצאהלען איהם די אנטליהענע סומע געלד נאך דעם טויט פון א פערזאן, וועלכע דער אנטלייהער ערווארטעט צו ירשנ'ען; א מעדיצינישע אדער געריכטליכע אונטערזוכונג פון א קערפער נאך'ן טויט.

post-o'bit bond (פאוסט-או'-ביט באנד) אן אבליגאציאן אויף ירושה. ז. ***post-obit***.

post off (פאוסט אף) אוועקגעהן, אוועקלויפען אין אייליגניש.

post'-of'fice *n.* (פאוסט'-אפ'-איס) א פאסט-קאנטאר; א פאטשט.

post'-of'fice box (פאוסט'-אפ'-איס באקס) א קעסטעל אין א פאסט-קאנטאר צו האלטען בעזונדער די קארעספאנדענץ פון א געוויסער פערזאן אדער פירמע [אנשטאט זי אבצושיקען אהיים].

Post'-of'fice Depart'ment (פאוסט'-אפ'-איס די-פארט'-מענט) דער פאסט-דעפארטאמענט.

post'-of'fice or'der (פאוסט'-אפ'-איס אהר'-דער) ז. ***money-order***.

post'-of'fice sav'ings-bank (פאוסט'-אפ'-איס סייוו'-אינגז-בענק) א פאסט שפאר-קאסע [א רעגיערונגס-שפאר-קאסע אין א פאסט-קאנטאר].

post-op'erative *a.* (פאוסט-אפ'-ע-ריי-טיוו) וואס קומט פאר נאך דער אפעראציאן [ווי אן אונטערזוכונג פון א פאציענט נאכדעם ווי מען האט איהם אפערירט].

post'-paid *a.* (פאוסט'-פייד) פראנקא, איינגעצאהלט דאס פאסט-געלד.

post'-pa'per *n.* (פאוסט'-פיי'-פער) פאסט-פאפיער, בריעף-פאפיער.

post-par'tum *a.* (פאוסט-פאר'-טאם) וואס קומט פאר נאך דער געבורט פון א קינד.

postpo'nable *a.* (פאוסט-פאו'-נעבל) וואס קען אבגעלעגט ווערען אויף שפעטער.

postpone' *v.* (פאוסט-פאון') אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; בעטראכטען אלס ווענינגער וויכטיג.

postpone'ment *n.* (פאוסט-פאונ'-מענט) דער אבלעג, דאס אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; דאס בעטראכטען אלס ווענינגער וויכטיג.

postpo'ner *n.* (פאוסט-פאו'-נער) אן אבלעגער; איינער וואס לעגט עפעס אב אויף שפעטער.

postposi'tion *n.* (פאוסט־פא־זיש'־אן) דאס שטעלען אדער דאס זיין גע־שטעלט אהינטער.

postposi'tional *a.* (פאוסט־פא־זיש'־אנ־על) וואס שטעלט אדער וואס ווערט געשטעלט אהינטער.

postpos'itive *a.* (פאוסט־פאז'־אי־טיוו) וואס איז געשטעלט נאך עפעס.

postpran'dial *a.* (פאוסט־פרענ'־די־על) וואס פאסירט נאך מיטאג־עסען.

post'-ri'der *n.* (פאוסט־ראי'־דער) א רייטענדער בריעף־טרעגער.

post'-road *n.* (פאוסט'־ראוד) א פאסט־וועג, א וועג וואו עם געפינען זיך פערד־פאסט־סטאציאנען; א וועג דורך וועלכען די פאסט פיהרט די בריעף.

postrorse' *a.* (פאס־טראהרס') אומגע־קעהרט צוריק; פערבויגען צוריק.

postsce'nium *n.* (פאוסט־סי'־ני־אם) דער פלאץ הינטער דער ביהנע אין א טעאטער.

postscribe' *v.* (פאוסט־סקראיב') צו־שרייבען אדער אונטערשרייבען נאכדעם.

post'script *n.* (פאוסט'־סקריפט) א פאסט־סקריפטום, א נאכשריפט [דאס וואס ווערט צוגעגעבען צו א בריעף נאכ־דעם ווי ער איז שוין געענדיגט].

post'scriptal *a.* (פאוסט'־סקריפ־טעל) וואס איז שייך צו א פאסט־סקריפטום. ז. ***postscript***

post'-stamp *n.* (פאוסט'־סטעמפ) ז. ***postage-stamp***

Post-ter'tiary *a. and n.* (פאוסט־טויר'־שי־ע־רי) אין געאלאגיע — נאך דער טערטיער־צייט אין דער ענטוויק־לונגס־געשיכטע פון דער ערד: די קוואר־טער־צייט. ז. ***Quaternary*** און ***Tertiary***

post-ton'ic *a.* (פאוסט־טאנ'־איק) וואס קומט נאך דער זילבע, אויף וועלכער עס געפינט זיך דער אקצענט.

post'-town *n.* (פאוסט'־טאון) א פאסט־שטאדט [א שטאדט מיט א פאסט־קאנ־טאר].

post'-train *n.* (פאוסט'־טריין) א פאסט־צוג.

pos'tulant *n.* (פאס'־טשו־לענט) א פאס־טולאנט, א זוכער, א פאדערער, א פער־לאנגער; א קאנדידאט אויף אויפגענומען צו ווערען אין א רעליגיעזען ארדען; איי־נער וואס שלאגט זיך פאר פאר א גלח־שטעלע [אין דער אמעריקאנישער עפיס־קאפאלישער קירך].

pos'tulate *n. and v.* (פאס'־טשו־לייט) א פאסטולאט, א בעהויפטונג וואס פא־דערט קיין בעוויוז, א זעלבסטפערשטענד־ליכע וואהרהייט; אין געאמעטריע — א בעהויפטונג וועלכע פאדערט ניט קיין בע־וויוז, אז א געוויסע קאנסטרוקציאן איז מעגליך [צ. ב. די בעהויפטונג, אז צווי־שען יעדע צווי פונקטען קען געצויגען ווערען א גראדע ליניע]; א נויטווענדיגע בעדינגונג [פאר דער אויספיהרליכקייט פון עפעס]; אננעהמען אלס ריכטיג אהן א בעוויוז; פארויסזעצען, אז עס איז ריכ־טיג; פאדערען, פערלאנגען; מאכען א פאסטולאט.

postula'tion *n.* (פאס־טשו־ליי'־שאן) דאס פאסטולירען, דאס מאכען א בעהויפ־טונג, וועלכע איז זעלבסטפערשטענדליך און פאדערט ניט קיין בעוויוז; דאס בע־שטימען אדער אויסוועהלען צו א קירכען־אמט א מענשען, וועגען וועלכען עס איז בעוויזען געווארען אז ער איז ניט ווערטה דיעזען אמט.

pos'tulatory *a.* (פאס'־טשו־ליי־טא־רי) וואס ווערט אנגענומען אהן א בע־וויוז; וואס נעהמט אן אהן א בעוויוז.

postula'tum *n.* (פאס־טיו־ליי'־טאם) א פאסטולאט. ז. ***postulate***

pos'ture *n. and v.* (פאס'־טשור) א לא־גע, א צושטאנד; א פאזע, א שטעלונג; אוועקשטעלען, ברייגגען אין א געוויסער לאגע; אננעהמען א פאזע; פאזירען, מאכען אן אנשטעל, אפעקטירען; מאכען אקראבאטישע שטיק.

pos'ture-ma'ker *n.* (פאס'־טשור־מיי'־קער) אן אקראבאט.

pos'ture-ma'king *n.* (פאס'־טשור־מיי'־קינג) אקראבאטישע שטיק.

pos'turer *n.* (פאס'־טשור־ער) אן אק־ראבאט.

pos'turist *n.* (פאס'־טשור־איסט) אן אקראבאט.

post'-wag'on *n.* (פאוסט'־וועג'־אן) א פאסט־וואגען.

po'sy *n.* (פאו'־זי) אן עפי־גראם; א מאטא, אן אויפשריפט [אויף א רינג אדער אנדער זאך]; א בוקעט.

po'sy-ring *n.* (פאו'־זי־רינג) א רינג מיט אן איינגעקריצטער מאטא.

pot *n. and v.* (פאט) א טאפ; א קאן; א קרוג; א קווארט; שטיין־גוט, טעפער־וואארע; א גרוב, א לאך; א געוויסע גרויס פון שרייב־פאפיער; א גרויסע סו־מע געלד; לעגען אין טעפ; בעהאלטען אין טעפ; קאכען אין א טאפ; פלאנצען אין א טאפ; מאכען לייזמענע אדער פאר־צעלייענע טעפ; דערשיסען; טרינקען, זויפען; בעטריגען, אבנארען.

po'table *a. and n.* (פאו'־טעבל) טרינק־באר, וואס קען געטרונקען ווערען; פלי־סיג; עטוואס וואס קען געטרונקען ווערען; א געטראנק.

po'tableness *n.* (פאו'־טעבל־נעס) טרינקבארקייט, דאס קענען געטרונקען ווערען.

potage' *n.* (פא־טאזש') ז. ***pottage***

potamog'raphy *n.* (פאט־ע־מאג'־רע־פי) א בעשרייבונג פון טייכען.

potamolog'ical *a.* (פאט־ע־מא־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט אדער שטודיום וועגען טיי־כען.

potamol'ogy *n.* (פאט־ע־מאל'־א־דזשי). די וויסענשאפט אדער שטודיום פון טייכען; אן אבהאנדלונג וועגען טיי־כען.

po'tance *n.* (פאו'־טענס) ז. ***potence***

pot'ash *n.* (פאט'־עש) פאטאש, קאלי [א שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון האלץ־אש].

potass' *n.* (פא־טעס') ז. ***potash***

potas'sa *n.* (פא־טעס'־א) ז. ***potash***

potas'sic *a.* (פא־טעס'־איק) פון פא־טאש, פון קאלי; וואס איז שייך צו קא־ליום [ז. ***potassium***].

potas'sium *n.* (פא־טעס'־אי־אם) קא־ליום [א זעהר לייכטער זילבער־ווייסער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

pota'tion *n.* (פא־טיי'־שאן) טרינקעריי, זויפעריי, פיעל־טרינקעריי; א הוליאנקע; א געטראנק; א טרונק בראנפען.

pota'to *n.* (פא־טיי'־טאו) א קארטא־פעל, א בולבע; די באטאטע [זיסער שפאנישער קארטאפעל].

pota'to-bee'tle *n.* (פא־טיי'־טאו־בי'־טל) א מין אמעריקאנער זשוק, וואס ערנעהרט זיך פון קארטאפעל און מאכט א פיעל שאדען.

pota'to-blight *n.* (פא־טיי'־טאו־בלאיט) א מין קארטאפעל־קראנקהייט, וואס ווערט פעראורזאכט פון א געוויסען פאראזיטישען שוועמעל.

pota'to-bug *n.* (פא־טיי'־טאו־באג) ז. ***potato-beetle***

pota'to-dig'ger *n.* (פא־טיי'־טאו־דיג'־ער) א מאשין צו גראבען קארטאפעל.

pota'to-disease' *n.* (פא־טיי'־טאו־די־זיעז') ז. ***potato-blight***

pota'to-hook *n.* (פא־טיי'־טאו־הוק) א האנד־אינסטרומענט אין דער פארם פון א קאטשערע צו גראבען קארטאפעל.

pota'to-mur'rain *n.* (פא־טיי'־טאו־מאר'־ען) ז. ***potato-blight***

pota'to-pen *n.* (פא־טיי'־טאו־פען) א הילצערן צימערעל אויף'ן דעק פון א שיף צו האלטען קארטאפעל און אנדערע גרינ־סען.

pota'to-plan'ter *n.* (פא־טיי'־טאו־פלענ'־טער) אן אינסטרומענט צו זייהען קארטאפעל.

pota'tor *n.* (פא־טיי'־טאר) א טרינקער, א שכור.

pota'to-rot *n.* (פא־טיי'־טאו־ראט) ז. ***potato-blight***

po'tatory *a.* (פאו'־טיי־טא־רי) וואס ווערט געטרונקען.

pota'to-scoop *n.* (פא־טיי'־טאו־סקופ) א זיפ־פערמיגער שופעל צו נעהמען פון דער ערד אויסגעגראבענע קארטאפעל [די ערד פאלט ארויס דורך דער זיפ און די קארטאפעל בלייבען אין שופעל].

pota'to-spir'it *n.* (פא־טיי'־טאו־ספיר'־איט) קארטאפעל־שנאפס [שנאפס וואס ווערט געטריבען פון קארטאפעל].

pot'-bel'lied *a.* (פאט'־בעל'־איד) גראב־בייכיג, פוזאטע.

pot'-bel'ly *n.* (פאט'־בעל'־אי) א גראב־בער בויך, א פוזע.

pot'-boi'ler *n.* (פאט'־באי'־לער) א קינסטלערישע אדער ליטעראַרישע אר־בייט וואס ווערט געמאכט בלויז צוליעב פרנסה.

pot'-boi'ling *n.* (פאט'־באי'־לינג) דאס מהאן א קינסטלערישע אדער ליטעראַרי־שע ארבייט בלויז צוליעב פרנסה.

pot'-boy *n.* (פאט'־באי) א יונג אין א שענק.

potch *v.* (פאטש) דורכבויערען, דורכ־שטעכען, דורכלעכערען; אין פאפיער־פאבריקאציאן — בלייכען פאפיער מיט נאז דורך אזא בלייכונגס־מאשין.

pot'-cheese *n.* (פאט'־טשיעס) צוואַראַג.

potch'er *n.* (פאטש'־ער) ז. ***potching-machine***

potch'er-en'gine *n.* (פאטש'־ער־ענ'־דזשין) ז. ***potching-machine***

potch'ing-machine' *n.* (פאטש'־אינג־מע־שין') אין פאפיער־פאבריקאציאן — א מאשין צו וואשען און בלייכען פאפיער.

pot'-claw *n.* (פאט'־קלאה) א קרוק איבער אן אייוועז אויפצוהענגען א טאפ אדער קעסעל.

pot'-clep *n.* (פאט'־קלעפ) ז. ***pot-claw***

pot'-compan'ion *n.* (פאט'־קאם־פענ'־יאן) א טרינק־ברודער, א מיט־טרינקער.

pot'-con'vert *n.* (פאט'־קאנ'־ווערט) איינער וואס שמד'ט זיך [אין קאטולי־שען גלויבען] צוליעב א גוטען מאהל־צייט.

poteen′ *n.* (פא-טיען′) אירלענדישער בראנפען.

po′tence *n.* (פאו′-טענס) מאכט, כח; ווירקזאמקייט; א קרייץ אין דער פארם פון א גרויסען בוכשטאב *T* אויף א וואפען אדער שילד; דער טייל פון א טאשען־זייגער וואו די צאפען־שטיינדלעך פאר'ן צילינדער אדער פאר דעם באלאנסרעדעל זיינען אריינגעזעצט.

po′tency *n.* (פאו′-טענ-סי) מאכט, כח; ווירקזאמקייט; ענטוויקלונגס־מעגליכקייט.

po′tent *a.* (פאו′-טענט) מעכטיג, שטארק; ווירקזאם.

po′tentate *n.* (פאו′-טענ-טייט) א מאכט־האבער, א הערשער.

poten′tial *a. and n.* (פא-טענ′-שעל) פאטענציעל, וואס איז דא בכח [הגם ניט בפועל], וואס עקזיסטירט אין דער מעגליכקייט [הגם ניט אין דער ווירקליכקייט]; אין פיזיק — וואס ענטהאלט איינערליך אין זיך אבער איז ניט אין בעווענונג [וועגען ענערגיע]; אין גראמאטיק — וואס דריקט אויס די מעגליכקייט; עטוואס וואס איז מעגליך; א מעגליכקייט; א פאטענציאל [אין מעכאניק — די ארבייט וואס וואלט פערברויכט ווערען אריבערצוטראגען אלע פונקטען פון א סיסטעם פון דער אונענדליכקייט צו זייער ווירקליכער פאזיציאן אין וועלכער זיי געפינען זיך]; אין עלעקטריציטעט — די כאראקטעריסטיק פון א פונקט אין אן עלעקטריזירטען קערפער אדער רוים, וועלכע ווערט בעצייכענט דורך דער ארבייט וואס דארף פערברויכט ווערען צו ברענגען צו איהם [צום פונקט] אן איינהייט פון פאזיטיווער עלעקטריציטעט פון דער אונענדליכקייט; דער עלעקטריזירונגס־גראד אין בעצוג צו אן אנגענעבענער מאס אדער מאסשטאב [ווי פון דער ערד, למשל]; אין גראמאטיק — די פאטענציעלע פארם, די מעגליכקייטס־פארם.

poten′tial be′ing (פא-טענ′-שעל בי′-אינג) פאטענציעלע עקזיסטענץ [דאס וואס עקזיסטירט בכח אבער נאך ניט בפועל].

poten′tial en′ergy (פא-טענ′-שעל ענ′-ער-דזשי) פאטענציעלע ענערגיע [די אינערליכע ענערגיע, וועלכע איז נאך ניט ארויס מכח אל הפועל].

poten′tial exis′tence (פא-טענ′-שעל עג-זיס′-טענס) פאטענציעלע עקזיסטענץ, דאס עקזיסטירען בכח אבער ניט בפועל.

potential′ity *n.* (פא-טענ-שי-על′-אי-טי) דאס זיין אין א פאטענציעלען צושטאנד, דאס זיין בכח; דאס בעזיצען די אינערליכע מעגליכקייט צו זיין ווירקזאם אדער צו עקזיסטירען; מעגליכקייט; ווירקונגס־פעהיגקייט.

poten′tialize *v.* (פא-טענ′-שעל-איז) מאכען פאטענציעל, מאכען עס זאל זיין בכח אבער ניט בפועל, פערוואנדלען אין א פאטענציעלער פארם [וועגען ענערגיע]. ז. *potential*.

poten′tially *adv.* (פא-טענ′-שעל-אי) אין א פאטענציעלען צושטאנד; זייענדיג בכח אבער ניט בפועל, בעזיצענדיג די אינערליכע מעגליכקייט.

poten′tial mood (פא-טענ′-שעל מוהד) די פארם פון א צייטווארט, וואס בעצייכענט די מעגליכקייט פון א האנדלונג.
The expressions "I may go" and "He can write" are in the **potential mood.**

poten′tiary *n.* (פא-טענ′-שי-ע-רי) א מאכט־האבער; איינער וואס האט מאכט אדער איינפלוס.

poten′tiate *v.* (פא-טענ′-שי-אייט) געבען מאכט אדער קראפט.

potentia′tion *n.* (פא-טענ-שי-איי′-שאן) דאס האבען די קראפט; צוגעפאסטקייט צו געוויסע ארבייט, אויפגאבען אדער ציעלען.

po′tently *adv.* (פאו′-טענט-לי) מעכטיג, שטארק; ווירקזאם; זעהר, ענטשיעדען.

po′tentness *n.* (פאו′-טענט-נעס) מעכטיגקייט, מאכט; ווירקזאמקייט.

pot′-fish *n.* (פאט′-פיש) דער פאטוואלפיש אדער קאשעלאט [אזא וואלפיש].

pot′-fish′er *n.* (פאט′-פיש′-ער) א פישער וואס כאפט פיש האלטענדיג זיך אויף'ן וואסער מיט דער הילף פון א ליימענער כלי; א פישער אדער יעגער וואס רעכענט זיך ניט מיט די רעגולאציאנען און מיט דער עטהיק פון פיש־פאנג און יאגד.

pot′-fish′erman *n.* (פאט′-פיש′-ער-מען) איינער וואס כאפט פיש האלטענדיג זיך אויף'ן וואסער מיט דער הילף פון א ליימענער כלי.

pot′ful *n.* (פאט′-פול) א טאפ פול, אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א טאפ אדער אין א קאן.

pot′-hang′er *n.* (פאט′-הענג′-ער) ז. *pothook*.

pot′-hat *n.* (פאט′-העט) אזא רונדער שטייפער פילץ־הוט.

pot′head *n.* (פאט′-העד) א דומקאפ, א נאר.

potheen′ *n.* (פא-טהיען′) ז. *poteen*.

poth′er *n. and v.* (פאטה′-ער) א גערודער, א לארם, א טומעל; מאכען א גערודער, א לארם אדער טומעל; קוועלען, דאקוטשען.

pot′-herb *n.* (פאט′-אוירב) קיך־גרינס, געמיזען.

pot′-hole *n.* (פאט′-האול) אן אויסהוילונג אין א פעלז, וואו שטיינער דרעהען זיך דורך דער קראפט פון א וואסער־שטראם.

pot′hook *n.* (פאט′-הוק) א טאפ־הענגער, א קעסעל־הענגער [א האקען, אויף וועלכען מען הענגט אויף טעפ אדער קעסלען]; א האקען אראבצונעהמען די הייסע דעקלעך אדער טעפ פון אן אויווען; פערדרעהטע שטריכען ביים לערנען זיך שרייבען; א געקריצעל, א געפאטשקעטע שריפט, "קאטשערעס מיט לאפעטעס".

pot′hooks and hang′ers (פאט′-הוקס ענד הענג′-ערז) "קאטשערעס מיט לאפעטעס", א שלעכטע שריפט, א פאטשקעריי.

pot′-house *n.* (פאט′-האוס) א ביערהויז, א שענק.

pot′-house politi′cian (פאט′-האוס פאל-אי-טיש′-ען) א שענק־פאליטיקער, א פערדארבענער, אונפעראנטווארטליכער קליינליכער פאליטיקאן.

pot′-hun′ter *n.* (פאט′-האנ′-טער) א יעגער אדער פישער וואס רעכענט זיך ניט מיט די רעגעלען אדער עטהיק פון יאגד אדער פיש־פאנג.

pot′-hun′ting *n.* (פאט′-האנ′-טינג) פיהרען יאגד אדער כאפען פיש, ניט רעכענענדיג זיך מיט די רעגעלען אדער עטהיק פון יאגד אדער פיש־פאנג.

potichoma′nia *n.* (פאט-אי-קא-מיי′-ני-א) בילינע בעציערונגען פון פאפיער און לייווענד אויף גלאז אדער פארצעליי.

po′tion *n.* (פאו′-שאן) א טראנק, א געטראנק [הויפטזעכליך א מעדיצינישער].

pot′-knight *n.* (פאט′-נאיט) א שכור.

pot′-lace *n.* (פאט′-לייס) שפיצען [קרושעוועס], וואס די אוזארען שטעלען מיט זיך פאר קוישעלעך אדער טעפ מיט בלומען.

pot′-la′dle *n.* (פאט′-ליי′דל) א פאלאנעק, א קאך־לעפעל.

pot′-lead *n. and v.* (פאט′-לעד) גראפיט; בעדעקען מיט גראפיט.

pot′-lid *n.* (פאט′-ליד) א טאפ־דעקעל.

pot′-lid valve (פאט′-ליד וועלוו) א דעקעל־קלאפע [ביי מאשינען].

pot′-luck′ *n.* (פאט′-לאק′) עפעס וואס עס איז צום עסען; א מאהלצייט, ביי וועלכען מען האט ניט געמאכט קיין פארבערייטונגען פאר געסט.

pot′-man *n.* (פאט′-מען) א שכור; א יונג אין א שענק, א שענק־דיענער.

pot′-mar′igold *n.* (פאט′-מער′-אי-גאולד) א מין זופען־גרינס.

pot′-met′al *n.* (פאט′-מעט′-על) אזא מעטאל וואס בעשטעהט פון א מישונג פון בליי און קופער; א מין גוס־אייזען [טשוגון] צו מאכען טעפ; גלאז וואס איז געפארבט דורך און דורך.

pot′-met′al glass (פאט′-מעט′-על גלעס) גלאז געפארבט דורך און דורך.

potoma′nia *n.* (פאו-טא-מיי′-ני-א) שכרות־קראנקהייט [אן אונערזעטליכער פערלאנג נאך פער'שכור'ענדע משקאות]. ז. *dipsomania*.

pototroma′nia *n.* (פאו-טא-טרא-מיי′-ני-א) משוגעת וואס קומט פון שכרות.

pot′-pie *n.* (פאט′-פאי) א פאשטעט פון פלייש [געבאקען אין א טאפ]; א פריקאסע פון פלייש אין שטיקלעך פודינג.

pot′-plant *n.* (פאט′-פלענט) א טאפ־פלאנצע.

pot′-plate *n.* (פאט′-פלייט) אזא פארצעלייען טעצעל מיט ארנאמענטען אין דער פארם פון וואזעס, קערבלעך א. ז. וו.

potpourri′ *n.* (פאו-פוה-ריע′) א פאפורי, א געמישטע מוזיקאלישע מעלאדיע; א ליטערארישע זאמלונג פון זאכען וואס האבען ניט קיין צוזאמענהאנג; א מישמאש; א געמישט געריכט [פון פלייש און גרינסען]; א ראסעל־פלייש; א געמיש פון פארפיומען.

potpourri′-jar *n.* (פאו-פוה-ריע′-דזשאר) א סלאי צו האלטען געמישטע פארפיומען אדער פערשיעדענע שמעקעדיגע בלומען.

pot′-roast *n.* (פאט′-ראוסט) געבראטענס.

pot′shard *n.* (פאט′-שארד) ז. *potsherd*.

pot′shell *n.* (פאט′-שעל) ז. *potsherd*.

pot′sherd *n.* (פאט′-שוירד) א שערבעל פון א טאפ.

pot′-shop *n.* (פאט′-שאפ) א שענקעל.

pot′-shot *n.* (פאט′-שאט) א שאס פאר'ן טאפ [א שאס פון א יעגער, וועלכער איז געציעלט אבי נור צו דערשיסען די חיה אום צו האבען איהר פלייש פאר'ן טאפ, ניט קוקענדיג וואס דער שאס איז ניט קינסטלעריש געניט פון א יעגער־שטאנדפונקט]; א גוט געציעלטער שאס.

pot′-stick *n.* (פאט′-סטיק) א שטעקעל צו מישען קאשע.

pot′stone *n.* (פאט′-סטאון) טאפ־שטיין [א מין בארנע־עהנליכע אויסגעהוילטע מאסע פון קרעמען]; פעט־שטיין, זייף־שטיין [ז. *soapstone*].

pot′tage *n.* (פאט′-ערדזש) זופ; קאשע.

pot'ted beef (פאט'-עד ביעף) ז. *potted meat*

pot'ted meat (פאט'-עד מיעט) פלייש-קאנזערוועז [איבערהויפט פון געווירצטע רינד-פלייש, געשניטען אין קליינע שטיקלעך].

potteen' *n.* (פא-טיען') ז. *poteen*

pot'ter *n. and v.* (פאט'-ער) א טעפער; א קאנזערווירער [פון פלייש, גרינסען א. ז. וו.]; זיך אבגעבען מיט פוסטע זאכען; פטר'ען צייט; ארבייטען מיט ווייניג ענערגיע; געהן לאנזאם און שווער, קריכען; דאקוטשען, בעלעסטיגען.

pot'ter about' (פאט'-ער ע-באוט') זיך ארומשלעפען אהן א ציעל.

pot'terer *n.* (פאט'-ער-ער) איינער וואס שלעפט זיך פויל ארום, וואס צו'פטר'ט צייט; איינער אדער עטוואס וואס בעאונרוהיגט, דאקוטשעט אדער בעלעסטיגט.

pot'ters' asth'ma (פאט'-ערז עסט'-מא) ז. *potters' bronchitis*

pot'ters' bronchi'tis (פאט'-ערז בראנ-קאי'-טיס) טעפער-בראנכיטיס [ענטצינדונג פון די לופט-רעהרען וואס ענטוויקעלט זיך ביי טעפער-ארבייטער].

pot'ter's clay (פאט'-ערז קליי) ליים צו מאכען טעפ.

pot'ters' consump'tion (פאט'-ערז קאנ-סאמפ'-שאן) ז. *potters' bronchitis*

pot'ter's field (פאט'-ערז פיעלד) א קהל'שער בית-עלמין פאר ארימע און עלענדע.

pot'ters' lathe (פאט'-ערז לייטה) ז. *potters' wheel*

pot'ters' ore (פאט'-ערז אור) בליי-גלאנץ [רויהער בליי וואס ווערט גענוצט צו גלאזירען ליימענע כלים].

pot'ters' wheel (פאט'-ערז הוויעל) דאס דרעה-ראד פון א טעפער [אויף וועלכען די טעפ בעקומען א רונדע פארם].

pot'ter-wasp *n.* (פאט'-ער-הוואספ) די טעפער-וועספע [אזא אינזעקט וואס בויט בלאטע-צעלען אין קיילעכדיגע אויסהוילונגען, ווי אין שפולען, אין צונויפגעוויקלעטע שטיקלעך פאפיער א. ז. וו.].

pot'tery *n.* (פאט'-ער-אי) טעפער-וואארע; א טעפעריי, א טעפ-פאבריק; טעפער-ארבייט, טעפ-פאבריקאציאן.

pot'tery-tis'sue *n.* (פאט'-ער-אי-טיש'-אוה) אזא דין פאפיער, מיט דער הילף פון וועלכען מען מאכט אוזארען אויף ליימענע כלים.

pot'tery-ware *n.* (פאט'-ער-אי-הוועהר) טעפער-וואארע.

pot'ting *n.* (פאט'-אינג) דאס טרינקען; קאנזערווירונג פון פלייש; דאס איבערטראגען פלאנצען פון גארטען אין טעפ אדער פון איין טאפ אין צווייטען.

pot'ting-house *n.* (פאט'-אינג-האוס) א געביידע, וואו מען זעצט פלאנצען אין טעפ.

pot'tle *n.* (פאטל) א טרינק-קאן: א טאפ: א קערבעל פאר פרוכטען; א מאס פון צוויי קווארט.

pot'tle-bel'lied *a.* (פאט'ל-בעל'-איד) ז. *pot-bellied*

pot'tle-bod'ied *a.* (פאט'ל-באד'-איד) ז. *pot-bellied*

pot'tle-deep *a.* (פאט'ל-דיעפ) ביז'ן דעק פון דעם טרינק-קאן.

pot'-val'iancy *n.* (פאט'-וועל'-יענ-סי) ז. *pot-valiantry*

pot'-val'iant *a.* (פאט'-וועל'-יענט) בעהארצט פון טרינקען, מוטיג נאך א גלעזעל משקה.

pot'-val'iantry *n.* (פאט'-וועל'-יענט-רי) מוטיגקייט נאך א גלעזעל משקה, שכרות-מוטה.

pot'-wab'bler *n.* (פאט'-הוואב'-לער) ז. *pot-walloper*

pot'-wal'ler *n.* (פאט'-הוואל'-ער) ז. *pot-walloper*

pot'-wal'loper *n.* (פאט'-הוואל'-אפ-ער) א קוכער, א שיפס-קוכער; א געשירוואשער, א טעלער-שווענקער; איינער וואס קאכט פאר זיך אליין; אן אונפערהייראטער הויז-פיהרער; אין דער ענגלישער געשיכטע — איינער וואס האט זעקס מאנאטען געוואהנט אין א בעצירק און האט פאר א יאהר צייט ניט גענומען קיין צדקה [בלויז אזעלכער האט פאר דער וואהל-רעפארמע פון 1832 רעכט געהאט צו שטימען ביי די פארלאמענטס-וואהלען].

pot'-wal'loping *n. and a.* (פאט'-הוואל'-אפ-אינג) דאס רוישען פון א זידענדען טאפ; וואס האט רעכט געהאט צו שטימען ביי פארלאמענט-וואהלען אין ענגלאנד פאר דער וואהל-רעפארמע פון 1832. ז. *pot-walloper*

pot'-wheel *n.* (פאט'-הוויעל) א ראד ארומגעהאנגען מיט עמערס צו שעפען וואסער. ז. *noria*

pot'work *n.* (פאט'-הוואירק) א קליינע טעפער-פאבריק; א פאבריקעל וואו מען מאכט די געמיינערע זארטען טעפער-וואארע.

pot'-work *n.* (פאט'-הוואירק) א פיש-אויל פאבריק.

pot'-works *n.* (פאט'-הוואירקס) ז. *pot-work*

pot'-wrest'ler *n.* (פאט'-רעסט'-לער) א קוכער; א קעכין.

pouch *n. and v.* (פאוטש) א זאק; א בייטעל; א טאש, א קעשענע; א פאסט-זאק, א פאטראנען-טאש; א בייטעל-עהנליכע פאנאנדערציהונג פון די באקען; די בייטעל-טהיערע; אריינלעגען אין קעשענע, אין א בייטעל אדער זאק; איינשלינגען; פערשווייגען; אנפילען די קעשענעס, בעזארגען מיט געלד; אויפבלאזען; ווערען אויפגעבלאזען.

pouched *a.* (פאוטשט) מיט א בייטעל [וועגען די בייטעל-טהיערע]. ז. *Marsupialia*

pouched an'imals (פאוטשט ענ'-אי-מעלז) די בייטעל-טהיערע. ז. *Marsupialia*

pou'chet-box *n.* (פאו'-טשעט-באקס) ז. *pounce-box*

pouch'-hook *n.* (פאוטש'-הוק) א האקען אויפצוהענגען פאסט-זעק ביים סארטירען פאסט-זאכען.

pouch'less *a.* (פאוטש'-לעס) אהן א בייטעל [וועגען חיות — אין געגענזאץ צו בייטעל-טהיערע].

pouch'-ma'ker *n.* (פאוטש'-מיי'-קער) א בייטעל-מאכער.

pouchong' *n.* (פוה-טשאנג') א מין כינעזישע טהעע.

poudrette' *n.* (פוה-דרעט') א מיסטונג פאר פעלדער וואס ווערט געמאכט פון געטריקענטע מיסט אויסגעמישט מיט האלץ-קויהלען, גיפס א. ז. וו.

pouffe *n.* (פוהף) עטוואס וואס איז קוילעכדיג און ווייך; א פוף [אן אויפגעפאלדעוועטער, אויפגעבלאזענער טייל פון א קלייד]; א ווייכע אטאמאנקע [אזא דיוואן] אויף פרוזשינעס.

poule *n.* (פוהל) סטאווקע, איינשטעל [אין געוויסע שפיעלען]; פול [א מין ביליארד-שפיעל]; די דריטע פיגור אין קאדריל.

poulp *n.* (פוהלפ) א טינט-פיש, אן אק-טאפוס. ז. *cuttlefish*

poulpe *n.* (פוהלפ) ז. *poulp*

poult *n. and v.* (פאולט) א היהנדעלע, א יונגער הויז-פויגעל [ווי אן אינדיק, ענטעל א. ד. ג.]; שעכטען אדער טויטען הויז-פויגעל.

poul'terer *n.* (פאול'-טער-ער) א היהנער-הענדלער; איינער וואס האנדעלט מיט עופות [אויך מיט קליינע יאגד-טהיערע]; פארצייטענס אין ענגלאנד — דער אויפזעהער איבער די קעניגליכע עופות.

poul'tice *n. and v.* (פאול'-טיס) א קרייטער-פלאסטער; צולעגען א קרייטער-פלאסטער.

poul'try *n.* (פאול'-טרי) הויזליכע געפליגעל, הויזליכע עופות; היהנער.

poul'try-farm *n.* (פאול'-טרי-פארם) אן עופות-פערמע [וואו מען בעשעפטיגט זיך מיט האדעווען עופות].

poul'try-fee'der *n.* (פאול'-טרי-פיע'-דער) אן עפענונג אין דער פארם פון א לייקע, דורך וועלכער עס שיטען זיך אויטאמאטיש קערנער אין דער כלי, פון וועלכער די עופות פיקען.

poul'try-house *n.* (פאול'-טרי-האוס) א היהנער-הויז, א היהנער-שטאל.

poul'try-yard *n.* (פאול'-טרי-יארד) א היהנער-הויף.

pounce *n. and v.* (פאונס) א קלויע [א פוס-נאגעל פון א פויגעל אדער פון א חיה]; טינט-פולווער [א פולווער צום פערהיטען דאס פלייצען פון טינט אויף פאפיער]; קויהלען-שטויב [געברויכט ביים קאפירען א צייכנונג]; ארויפפאלען מיט די קלויען; ארויפפאלען; כאפען מיט די נעגעל; כאפען; בעשפרענקלען מיט קויהלען-שטויב; דורכשטויבען; דורכלעכערען, דורכשטעכען; מאכען א בארווע אויף א פילץ-הוט; אברייבען א פילץ-הוט מיט זאמד-פאפיער.

pounce'-bag *n.* (פאונס'-בעג) א שטריי-זעקעל, א זעקעל מיט לעכלעך, אנגעפילט מיט קויהלען-שטויב [ווערט בענוצט ביי איבערקאפירען א צייכנונג].

pounce'-box *n.* (פאונס'-באקס) א שטריי-קעסטעלע [א קעסטעלע מיט לעכלעך צום שטרייען קויהל-שטויב אדער זאמד]: א פארפיומען-קעסטעלע.

pounced *a.* (פאונסט) געלעכערט; בעשטויבט; וואס האט נענעל אדער קלויען [וועגען חיות און פויגלען].

pounce'-pa'per *n.* (פאונס'-פיי'-פער) א מין קאפיר-פאפיער.

poun'cet-box *n.* (פאונ'-סעט-באקס) ז. *pounce-box*

pound *n. and v.* (פאונד) א פונט; א פונט סטערלינג [אן ענגלישע געלד-איינהייט, אונגעפעהר 5 אמעריקאנער דאלאר]; א קלאפ, א קנאל; א פפאנד-שטאל [א שטאל אדער ארומצאמונג וואו מען פערהאלט אלס שטראף בהמות און מען האלט זיי אלס משכון]; אזא זעהר גרויסער פיש-נעץ; אן אבטיילונג אין אזא נעץ; איינשפארען אין א פפאנד-שטאל; איינשפארען; צוריקהאלטען, צוימען; איינטיילען [אין אבטיילונגען]; צושלאגען, צושטויבען; קלאפען, שלאגען אהן אויפהער; געהן שווער און לאנגזאם.

poun'dage *n.* (פאונ'–רעדזש) קאמיסיאן פון פונט סטערלינג; פונט־צאהל, אבצאהלונג פון פונט; א געוויסער פראצענט פון דעם ווערטה פון ארעסטירטען פערמעגען, וואס ווערט נעגעבען אלס בעלוינונג דעם בעאמטען, וואס האט אויסגעפיהרט דעם ארעסט; דאס איינשפארען בהמות אלס שטראף און משכון; דאס אויסלעז־געלד פון פערנומענע בהמות; די זאלץ וואס ענטהאלט זיך אין א קוביקפוס פון געזאלצענעם וואסער; זאמלען אלס קאמיסיאן פון פונט סטערלינג; ארויפלעגען אן אבצאהל פון פונט.

pound'-breach *n.* (פאונד'–בריעטש) דאס בעפרייען מיט געוואלט ארעסטירטעס פערמעגען.

pound'-cake *n.* (פאונד'–קייק) אזא זיסער קוכען.

poun'der *n.* (פאונ'–דער) א שטויסעל, א מאלקאטש, א שטאמפ; א זאך אדער פערזאן וואס וועגט א געוויסע צאהל פונטען; אן אויפזעהער איבער א שטאל וואו מען שפארט איין פערהאלטענע פיה.

pound'-fool'ish *a.* (פאונד'–פוהל'–איש) וואס פערנאכלעסיגט גרויסע זאכען אדער גרויסע סומען געלד, אום צו פערהיטען קלייניגקייטען.

pound for pound (פאונד פאר פאונד) א פונט פאר א פונט, אין א גלייכער מאס אדער פראפארציאן.

poun'ding *n.* (פאונ'–דינג) דאס פרובירען דאס געוויכט פון מטבעות פאר'ן פרעגען [שטעמפלען].

poun'ding-machine' *n.* (פאונ'–דינג–מע–שין') א שטויס־מאשין, א פולווער־מאשין.

poun'ding-mill *n.* (פאונ'–דינג–מיל) ז. ***pounding-machine***

pound'-kee'per *n.* (פאונד'–קיע'–פער) אן אויפזעהער איבער א שטאל וואו מען שפארט איין פערנומענע פיה אלס משכון.

pound'man *n.* (פאונד'–מען) א פישער וואס כאפט פיש מיט דער הילף פון א מין גרויסען פיש־נעץ.

pound'master *n.* (פאונד'–מעס–טער) ז. ***pound-keeper***

pound'-net *n.* (פאונד'–נעט) א מין גרויסער פיש־נעץ אדער פיש־פאסטקע.

pound'-weight *n.* (פאונד'–הווייט) א פונט־געוויכט.

pour *v. and n.* (פאור) גיסען, שיטען; שטארק פליסען; שטארק רעגנען; שטראמען; זיך פערשפרייטען; פערגיסען, מאכען פליסען; א גוס, א שטרעמונג, א שטארקער פלוס, א שלאקס־רעגען.

pour'er *n.* (פאור'–ער) א גיסער, אן אויסגיסער.

pour oil on the fire (פאור איל אן טהי פאיר) גיסען אויל אויף'ן פייער, פערערגערען, פערגרעסערען [כעס, האס א. ז. וו.].

pourpar'ler *n.* (פוהר–פאר'–לייי) א פאר־קאנפערענץ, א פארבערייטונגס־אונטערהאנדלונג.

pour wa'ter in'to a sieve (פאור הוואה'–טער אינ'–טו ע סיוו) גיסען וואסער אין א זיפ, טהאן א נוצלאזע זאך.

pour wa'ter on the hands (פאור הוואה'–טער אן טהי הענדז) בעדיענען [א ביבלישער אויסדרוק].

poussette' *v.* (פוה–סעט') זיך דרעהען טאנצענדיג אין פארלעף.

pou sto (פוה סטאו) א שטיץ־פונקט, א פלאץ צום שטעהען אדער אנצושפארען זיך; א טהעטיגקייטס־באזיס; א שטאנד־פונקט.

Archimedes is reported to have said: "Give me a pou sto and with a lever I would move the world".

pout *n. and v.* (פאוט) א נאמען פון פערשיעדענע פיש, וועלכע האבען אויפגעבלאזענע קערפער־טיילען; דער הארן־קאץ־פיש [א מין אמעריקאנער קאץ־פיש [ז. ***catfish***]; דער האזעל־האהן, די בירקען־הוהן אדער וואלד־קוראפאטקע; אנגעבלאזענע ליפען; שלעכטע שטימונג; אנבלאזען די ליפען, זיך בלאזען; אויפגעבלאזען ווערען; געהן אין יאגד אויף קוראפאטקעס; כאפען קאץ־פיש.

pou'ter *n.* (פאו'–טער) איינער וואס בלאזט זיך אדער וואס איז אנגעבלאזען; די קראפ־טויב [א מין טויב וואס האט א טבע אנצובלאזען די ברוסט]; א מין פיש [ז. ***pout***]; איינער וואס פיהרט יאגד אויף בירקען־היהנער אדער קוראפאטקעס.

Pouter

pou'ting *n.* (פאו'–טינג) דאס אנבלאזען די ליפען, דאס אנבלאזען זיך; די יאגד אויף בירקען־היהנער אדער קוראפאטקעס; דאס כאפען קאץ־פיש אדער עהנליכע מינים פיש. ז. ***pout***

pou'tingly *adv.* (פאו'–טינג–לי) מיט אנגעבלאזענע ליפען, אנגעבלאזען.

pov'erty *n.* (פאוו'–ער–טי) ארימקייט; נויט.

pov'erty-strick'en *a.* (פאוו'–ער–טי–סטריק'ן) פעראריעמט; נויט־בעדירפטיג.

pow'der *n. and v.* (פאו'–דער) שטויב; פודער; פולווער, שיס־פולווער; א פראשעק; בעשיטען מיט פודער, שטויב, אש א. ז. וו.; אנפודערען; זיך פודערען; פעקלען, קאנזערווירען; בעשפרענקלען, פאנאנדערוואַרפען; פערוואנדעלט ווערען אין שטויב; בעציערען מיט קליינע אוזארען, וואס האלטען זיך אין איין ווידערהאלען; שטארק אנגרייפען; אנמאכען א ליארם.

pow'der and shot (פאו'–דער ענד שאט) פולווער און בליי.

pow'der-blow'er *n.* (פאו'–דער–בלאו'–ער) א מעדיצינישער אינסטרומענט צום בעשיטען וואונדען מיט פודער; א פאר־ריכטונג פאנאנדערצושפרייטען פולווערי־זירטען אינזעקטען־גיפט.

pow'der-box *n.* (פאו'–דער–באקס) א פודער־פושקעלע; א שטרוי־פושקעלע מיט זאמד צו בעשטרייען געשריבען פאפיער כדי די טינט זאל אבטריקענען.

pow'der-cart *n.* (פאו'–דער–קארט) א פולווער־וואגען [אין מיליטער].

pow'der-cham'ber *n.* (פאו'–דער–טשיים'–בער) א פלאץ אונטער דער ערד וואו מען האלט פולווער.

pow'der-chest *n.* (פאו'–דער–טשעסט) א קעסטעל מיט פולווער, טשוועקעס א. ז. וו. וואס פלעגט זיין בעפעסטיגט ביי די זייטען פון פארצייטיגע שיפען און פלעגט עקספלאדירט ווערען בעת א פיינדליכען איבערפאל.

pow'der-divi'sion *n.* (פאו'–דער–די–וויזש'–אן) די מאטראזען־אבטיילונג אויף א קריעגס־שיף וואס דערלאנגט צו דער האנד די נויטיגע שיס־מאטעריאלען בעת א שלאכט.

pow'dered *a.* (פאו'–דערד) געפודערט, בעשטויבט; געזאלצען, געפעקעלט; פערברענט ביים רויכערען [ווי למשל, הערינג]; בעציערט מיט א רייה קליינע אוזארען, וואס האלטען זיך אין איין ווידערהאלען.

pow'der-flag *n.* (פאו'–דער–פלעג) א רויטער פלאג, וועלכען מען היינגט ארויס אויף א שיף אלס צייכען, אז מען האלט אין אנלאדען אדער אויסלאדען שיס־פולווער.

pow'der-flask *n.* (פאו'–דער–פלעסק) א פולווער־פלאש, א פולווער־הארן.

pow'der-gun *n.* (פאו'–דער–גאן) אן אינסטרומענט אויסצושטרייען אינזעקטען־פולווער.

pow'der-horn *n.* (פאו'–דער–האהרן) א פולווער־הארן [אזא גרויסער הארן אין וועלכען יעגער האלטען פולווער].

pow'deriness *n.* (פאו'–דער–אי–נעס) שטויביגקייט, דאס זיין צושטויסען אדער צוריבען ווי פולווער.

pow'dering *n.* (פאו'–דער–אינג) דאס צורייבען אין שטויב; דאס פודערען; דאס בעשטויבען; דאס זאלצען, דאס פעקלען [פלייש, פיש]; דאס בעציערען מיט קליינע אוזארען [מעהרסטענטייל אזעלכע וואס האלטען זיך אין איין ווידערהאלען].

pow'dering-gown *n.* (פאו'–דער–אינג–גאון) א לייכטער מאנטעל וואס פרויען און מענער פלעגען אמאל טראגען, אום זייערע קליידער זאלען ניט פערשטויבט ווערען פון דעם קאפ־פודער; א מארגען־קלייד, א בלאט.

pow'dering-mill *n.* (פאו'–דער–אינג–מיל) א צושטויבונגס־מאשין, א צושטויבונגס־אפאראט.

pow'derings *n.* (פאו'–דער–אינגז) שטיקלעך פעלץ, וועלכע ווערען ארויפגעלעגט אויף פעלץ־פעל [כדי עס זאל אויסזעהן ווי הערמעלין־פעלץ. ז. ***ermine***].

pow'dering-tub *n.* (פאו'–דער–אינג–טאב) אן איינזאלצונגס־פאס; א שוויץ־וואנע.

pow'der-magazine' *n.* (פאו'–דער–מעג–ע–זין') א פולווער־מאגאזין; א פולווער־סקלאד, א פולווער־לאגער; א פולווער־קאמער אין א שיף.

pow'der-mill *n.* (פאו'–דער–מיל) א פולווער־פאבריק.

pow'der-mine *n.* (פאו'–דער–מאין) א מינע [אן אויסהוילונג אנגעפילט מיט אויפרייסונגס־שטאפען].

pow'der-mon'key *n.* (פאו'–דער–מאנ'–קי) א שיפס־יונג וואס טראגט צו פולווער צו די קאנאנען.

pow'der of sym'pathy (פאו'–דער אוו סימ'–פע–טהי) אזא פראשעק, וועגען

וועלכען מען פלעגט אמאל גלויבען, אז ער קען היילען וואונדען, ווען מען זאל מיט איהם בעשיטען די בלוט-פלעקען אויף די קליידער פון דעם פערוואונדעטען.

pow'der-pa'per *n.* (פאו'-דער-פיי'-פער) אזא פאפיער אנגעזאפט מיט פערשיעדענע כעמישע שטאפען, וואס דיענט אלס שיס-פולווער.

pow'der-post *n.* (פאו'-דער-פאוסט) האלץ וואס איז דורכגעפוילט און דורכגעפרעסען פון ווערים.

pow'der-pro'ver *n.* (פאו'-דער-פרוה'-ווער) א פולווער-פראביר-אפאראט.

pow'der-puff *n.* (פאו'-דער-פאף) א פודער-שפריצער; א פודער-קישעלע [צום פודערען].

pow'der-room *n.* (פאו'-דער-רוהם) א פולווער-קאמער אויף א קריעגס-שיף.

pow'der-sug'ar *n.* (פאו'-דער-שוג'-אר) מעהל-צוקער, זאמד-צוקער, מעלעץ.

pow'dery *a.* (פאו'-דער-אי) מעהליג, שטויביג; בעפודערט, ווי בעפודערט; וואס קען צוריבען ווערען, וואס צושיט זיך.

pow'er *n.* (פאו'-ער) קראפט, מאכט, שטארקייט; פעהיגקייט, טאלאנט; ווירקזאמקייט; פאלמאכט; א מענגע, א גרויסע צאהל; מעכאנישע ענערגיע, בעוועגונגס-קראפט; אין מאטעמאטיק — די פאטענץ [דער רעזולטאט וואס בעקומט זיך פון כפל'ען א צאהל אויף זיך אליין, ווי x^2, y^3 א. ד. ג.]; א מאכטהאבער; א רעגיערונג; אן ארמעע, מיליטערישע מאכט, ים-מאכט; א צייכען פון אונטערטעניגקייט; א שלייער; די פערגרעסערונגס-קראפט פון א גלאז; די גלעזער פון א טעלעסקאפ אדער מיקראסקאפ; א גייסטיגעס וועזען.

pow'erful *a. and adv.* (פאו'-ער-פול) מעכטיג, קרעפטיג, שטארק; ווירקזאם; צאהלרייך; זעהר.

pow'erfully *adv.* (פאו'-ער-פול-אי) מיט קראפט, מיט מאכט; שטארק, ענערגיש; ווירקזאם.

pow'erfulness *n.* (פאו'-ער-פול-נעס) מעכטיגקייט, שטארקייט; ווירקזאמקייט.

pow'er-house *n.* (פאו'-ער-האוס) א קראפט-אנלאגע, א פלאץ, וואו עס געפינט זיך די טרייב-קראפט פאר מאשינעריע.

pow'erless *a.* (פאו'-ער-לעס) מאכטלאז, קראפטלאז; אונווירקזאם.

pow'erlessly *adv.* (פאו'-ער-לעס-לי) אויף א מאכטלאזען אדער קראפטלאזען אופן.

pow'erlessness *n.* (פאו'-ער-לעס-נעס) קראפטלאזיגקייט; מאכטלאזיגקייט; אונווירקזאמקייט.

pow'er-loom *n.* (פאו'-ער-לוהם) א וועבער-שטוהל וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער, דאמפף אדער דורך אן אנדערער מעכאנישער קראפט.

pow'er-machine' *n.* (פאו'-ער-מע-שין') א מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך א געוויסער מעכאנישער קראפט [ניט דורך די הענד].

pow'er of ac'ting (פאו'-ער אוו עק'-טינג) שוישפיעל-טאלענט [טאלענט אדער פעהיגקייט צו שפיעלען אלס אקטיאר].

pow'er of attor'ney (פאו'-ער אוו ע-טויר'-ני) די פאלמאכט צו האנדלען אדער ארויסצוטרעטען פאר אן אנדערען [ווי ביים קויפען אדער פערקויפען אייגענטום, ביים זאמלען ארענדע-געלד א. ז. וו].

pow'er of inactiv'ity (פאו'-ער אוו אינ-עק-טיוו'-אי-טי) אין מעכאניק — די רוה-קראפט, אינערציע.

pow'er of restitu'tion (פאו'-ער אוו רעס-טי-טיו'-שאן) די קראפט, וואס א קערפער האט אנצונעהמען די פריהערדיגע פארם, לאגע אדער געשטאלט [וועגען עלאסטישע קערפער].

pow'er-press *n.* (פאו'-ער-פרעס) א דרוק-פרעס וואס ווערט בעטריבען מיט עלעקטריציטעט, דאמפף, גאז אדער דורך אן אנדערער מעכאנישער קראפט.

pow'ers (*the*) (פאו'-ערז) די מעכטע, די גרויסמעכטע פון אייראפא [ענגלאנד, פראנקרייך, דייטשלאנד, עסטרייך, רוסלאנד און איטאליען].

pow'ers of dark'ness (פאו'-ערז אוו דארק'-נעס) דעם שטן'ס חילות, די מלאכי חבלה.

pow'wow *n. and v.* (פאו'-הוואו) אן אינדיאנער גייסטליכער; א קראנקהייטס-בעשווערונג ביי די אינדיאנער וואס ווערט אויסגעפיהרט אונטער טענץ און לארם; א לארמענדע פערזאמלונג; היילען קראנקהייטען דורך בעשווערונג און לחשים; אבהאלטען א בעראטונג; אבהאלטען א לארמענדע פערזאמלונג.

pox *n.* (פאקס) פאקען; סיפילים.

pox of (פאקס אוו) ז. *pox on*

pox on (פאקס אן) א מגפה אויף [אלס קללה].

poy *n.* (פאי) א באלאנסיר-שטאנג [א שטאנג וואס א שטריק-טענצער האט אין די הענד צו האלטען גלייכגעוויכט בשעת ער געהט אויף'ן שטריק].

pozzuola'na *n.* (פאט-סו-א-לא'-נא) פוצאלאן-ערד [א מין ערד וואס ווערט געמישט אין צעמענט].

pp. אבקירצונג פון *pages* [זייטען].

pr. אבקירצונג פון *pronoun*

praam *n.* (פראהם) א האלענדישע אדער באלטישע בארזשע מיט א פלאכען דעק; א שווימענדע באטאריי [א בארזשע בעוואפענט מיט הארמאטען].

practicabil'ity *n.* (פרעק-טי-קע-ביל'-אי-טי) אויספיהרבארקייט, מעגליכקייט; אנווענדבארקייט; ברויכבארקייט.

prac'ticable *a.* (פרעק'-טי-קעבל) מעגליך, אויספיהרבאר; אנווענדבאר; געברויכבאר; פאהרבאר [וועגען א וועג].

prac'ticableness *n.* (פרעק'-טי-קעבל-נעס) ז. *practicability*

prac'ticably *adv.* (פרעק'-טי-קע-בלי) אויף אן אויספיהרבארען אופן; אויספיהרבאר; דורכגענגליך, דורכפאהרבאר [וועגען א וועג].

prac'tical *a.* (פרעק'-טי-קעל) 1. פראקטיש; וואס קומט פון דער פדאקטיק אדער פון ערפאהרונג; 2. ווירקליך, פאקטיש.

2. The victory may be turned into a practical defeat.

prac'tical chem'istry (פרעק'-טי-קעל קעמ'-אים-טרי) פראקטישע כעמיע [כעמיע וואס ווערט בענוצט אין פאבריקאציאן און אין פראקטישען לעבען].

prac'tical geom'etry (פרעק'-טי-קעל דזשי-אמ'-ע-טרי) די געאמעטריע וואס ווערט בענוצט ביי לאנד-מעסטען אדער אויפנעהמען פלענער; געאמעטרישעס צייכנען.

practical'ity *n.* (פרעק-טי-קעל'-אי-טי) פראקטישקייט.

prac'tical joke (פרעק'-טי-קעל דזשאוק) א שפיצעל וואס ווערט אימעצען אבגעטהאן.

prac'tical judg'ment (פרעק'-טי-קעל דזשאדזש'-מענט) א פראקטישער שכל, א פראקטישער פערשטאנד.

prac'tical knowl'edge (פרעק'-טי-קעל נאל'-עדזש) פראקטישע קענטניסע; קענטניסע וועלכע קענען אנגעווענדעט ווערען אין פראקטישען לעבען.

prac'tically *adv.* (פרעק'-טי-קעל-אי) אויף א פראקטישען אופן; פון א פראקטישען שטאנדפונקט; דורך ווירקליכער ערפאהרונג; פאקטיש, ווירקליך.

prac'tical man (פרעק'-טי-קעל מען) א פראקטישער מענש, א מענש מיט ערפאהרונג.

prac'ticalness *n.* (פרעק'-טי-קעל-נעס) ז. *practicality*

prac'tical philos'ophy (פרעק'-טי-קעל פי-לאס'-א-פי) פראקטישע פילאזאפיע, די פילאזאפיע וואס האט פראקטישע רעזולטאטען.

prac'tical rea'son (פרעק'-טי-קעל ריעזן) דער פראקטישער שכל, די ווירקונג פון דער מענשליכער פערנונפט [שכל] בנוגע צו פראקטישע האנדלונגען; אין קאנט'ס פילאזאפיע — די פראקטישע פערנונפט, די פערנונפט, וועלכע גיט אונז אונמיטעלבארע קענטניסע פון פליכט, נשמה און גאט.

prac'tice *n. and v.* (פרעק'-טיס) פראקטיק; איבונג; האנדלונג; ערפאהרונג; געוועהנהייט; ערפאהרענהייט; פראקסיס; קונדשאפט [ווי פון א דאקטאר אדער אדוואקאט]; פראקטיצירען; אויספיהרען, אויסאיבען; עקספערימענטירען; זיך איינאיבען, זיך איינלערנען, זיך איינגעוועהנען אין עפעס; אינטריגירען; אונטערשטעלען א פיסעל; קאנספירירען; מאכען א פערשווערונג.

Prac'tice Act (פרעק'-טיס עקט) געוויסע סטאטוטען אין איינינע שטאאטען פון נארד-אמעריקא וועגען דער רעגולירונג פון דער פראצעדורע אין געריכט ביים פיהרען ציווילע משפטים.

prac'tice at the bar (פרעק'-טיס עט טהי באר) פראקטיצירען אלס אדוואקאט.

prac'ticer *n.* (פרעק'-טיס-ער) א פראקטיקאנט, איינער וואס פראקטיצירט; אן אינטריגאנט, א קאנספיראטאר, א פערשווערער.

prac'tice-ship *n.* (פרעק'-טיס-שיפ) א שיף צו מאכען איבונגען פאר יונגע מאטראזען.

practi'cian *n.* (פרעק-טיש'-ען) א פראקטיקער.

prac'tise *v.* (פרעק'-טיס) פראקטיצירען; אויספיהרען; אויסאיבען; עקספערימענטירען; זיך איינאיבען, זיך איינלערנען, זיך איינגעוועהנען אין עפעס; אינטריגירען; קאנספירירען; מאכען א פערשווערונג; אונטערשטעלען א פיסעל.

prac'tiser *n.* (פרעק'-טיס-ער) ז. *practicer*

practi'tioner *n.* (פרעק-טיש'-אנ-ער) 1. א פראקטיקאנט, איינער וואס פראקטיצירט; 2. א מענש מיט פראקטיק, אן ערפאהרענער מענש.

1. Our physician is a noted practitioner.

prad *n.* (פרעד) א פערד [אויף גנבים-שפראך].

prad'-hol'der *n.* (פרעד'-האול'-דער) א צוים פון א פערד.

præc'ipe *n.* (פרעס'-אי-פי) א שריפט, וואס בעפעהלט, אז עטוואס זאל געטהאן ווערען אדער פערלאנגט אן אורזאכע וואַרום עטוואס איז פערנאכלעסיגט געווארען;

א שריפטליכע פאדערונג וואס ווערט איבערגעגעבען אין גערישט פון דעם קלעגער אדער פון זיין פערטרעטער, דאס עס זאל ארויסגעגעבען ווערען אן אנקלאגעשריפט נעגען דעם אנגעקלאגטען.

præcog'nita *n.* (פרי-קאג'-ני-טא) פארקענטניסע. ז. ***præcognitum***

præcog'nitum *n.* (פרי-קאג'-ני-טאם) א פארקענטניס [עטוואס פון דער וויסענשאפט וואס מען דארף פערשטעהן אום מען זאל קענען לערנען עפעס אנדערס].

præme'tial *a.* (פרי-מי'-שי-על) וואס איז שייך צו די ערשטע פרוכטען.

præmuni're *n. and v.* (פרי-מיו-נאי'-רי) אין ענגלישער געזעצגעבונג—דאס פערברעכען פון איינפיהרען א פרעמדע מאכט אין לאנד, וועלכע בעשרענקט די קעניגליכע מאכט [בעזאנדערס די איינפיהרונג פון דער פאפסטליכער מאכט]; די שטראף פאר אזא פערברעכען; די אנקלאגע אדער בעשולדיגונגס-אקט פאר אזא פערברעכען; אנקלאגען פאר אזא פערברעכען.

præno'men *n.* (פרי-נאו'-מען) דער אלט-רוימישער פארנאמען [דער נאמען פאר דעם פאמיליען-נאמען, ווי דער ערשטער אדער פערזענליכער נאמען היינט].

præpos'iter *n.* (פרי-פאז'-אי-טער) ז. ***prepositor***

præpos'itor *n.* (פרי-פאז'-אי-טאר) ז. ***prepositor***

prætermit' *v.* (פרי-טויר-מיט') ז. ***pretermit***

præ'tor *n.* (פריע'-טאר) אן אלט-רוימישער פרעטאר [א מאגיסטראט אדער בירגער-מייסטער, וועלכער פלעגט יעדעס יאהר געוועהלט ווערען].

præto'rian *n. and a.* (פרי-טאו'-רי-ען) א פרעטאריאנער; פרעטאריאניש. ז. ***pretor***

præto'rium *n.* (פרי-טאו'-רי-אם) ז. ***pretorium***

præ'torship *n.* (פריע'-טאר-שיפ) דאס פרעטאר-אמט. ז. ***prætor***

pragmat'ic *a. and n.* (פרעג-מעט'-איק) פראגמאטיש; וואס איז שייך צו ציווילע ענינים, וואס איז שייך צו די ציווילע ענינים פון א שטאאט אדער געמיינדע; וואס פארשט אוים די אורזאכען און פאלגען [וועגען געשיכטע]; אין קאנט'ס פילאזאפיע — וואס גיט אן די נויטינע מיטלען פון גליק; טהעטיג, ארבייטזאם, פלייסיג; וואס איז פערנומען מיט אלטעגליכע בעשעפטיגונגען; אלטעגליך, וואכעדיג; וואס בעשעפטיגט זיך מיט קלייניגקייטען; וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים, וואס שטעקט אריין איבעראל די נאז; איינגעבילדעט, וויכטיג ביי זיך; א בעפעהל אדער ארדינאנץ, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון דעם הויפט פון א שטאאט; א צודרינגליכע פערזאן, איינער וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים.

pragmat'ica *n.* (פרעג-מעט'-אי-קא) א בעפעהל אדער ארדינאנץ, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון דעם הויפט פון א שטאאט.

pragmat'ical *a.* (פרעג-מעט'-אי-קעל)ווירקליך, פאקטיש; טהעטיג, ארבייטזאם, פלייסיג; וואס איז פערנומען מיט אלטעגליכע בעשעפטיגונגען; אלטעגליך, וואכעדיג; וואס בעשעפטינט זיך מיט קלייניגקייטען; וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים, וואס שטעקט אריין איבעראל די נאז; איינגעבילדעט, וויכטיג ביי זיך.

pragmat'ically *adv.* (פרעג-מעט'-אי-קעל-אי) זייענדיג שטארק בעשעפטינט; זייענדיג פערנומען מיט אלטעגליכע בעשעפטיגונגען; מישענדיג זיך אין פרעמדע עסקים, אריינשטעקענדיג איבעראל די נאז.

pragmat'icalness *n.* (פרעג-מעט'-אי-קעל-נעס) צודרינגליכקייט, דאס מישען זיך אין פרעמדע עסקים, דאס אריינשטעקען איבעראל די נאז; טהעטינקייט, ארבייטזאמקייט, פלייסיגקייט, בעשעפטיגונג.

pragmat'ic meth'od (פרעג-מעט'-איק מעטה'-אד) די פראגמאטישע מעטאדע, די מעטאדע פון אויספארשען היסטארישע פאסירתגען און ערשיינונגען אין בעצוג צו זייערע אורזאכען און פאלגען.

pragmat'ic sanc'tion (פרעג-מעט'-איק סענק'-שאן) א פראגמאטישע סאנקציאן, א דעקרעט אדער בעפעהל פון דעם הויפט פון צ לאנד וועגען א וויכטיגען ענין; דער דעקרעט פון קעניג קארל דעם 6טען, דאס די ערבשאפט פון עסטרייכישען טהראן קען אויך איבערגעהן צו פרויען.

pragmat'ic treat'ment (פרעג-מעט'-איק טריעט'-מענט) די פראגמאטישע בעהאנדלונג פון היסטארישע ערשיינונגען און פאסירונגען. ז. ***pragmatic method***

prag'matism *n.* (פרעג'-מע-טיזם) צודרינגליכקייט; אריינמישונג אין פרעמדע עסקים; די פראגמאטישע מעטאדע אין שטודירען געשיכטע [ז. ***pragmatic method***]; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז דער גאנצער אינהאלט פון אונזער דענקען און וויסען ווערט בעשטימט דורך פראקטישע ציעלען און דעריבער איז ניטא קיין שום געדאנק אדער אידעע וואס זאל בעשאפען ווערען צוליעב א ריין טעארעטישען אדער אבסטראקטען אינטערעס. דאס וואס מיר רופען רעאליטעט אדער ווירקליכקייט איז ניט אן אבסאלוטע, פון אייביג עקזיסטירענדע זאך, נאר דאס געפינט זיך שטענדיג אין פראצעס פון בעשאפען ווערען, און די הויפטראלע אין דיעזער בעשאפונג שפיעלען די פראקטישע אינטערעסען און צוועקען פון די מענשען.

prag'matist *n.* (פרעג'-מע-טיסט) איינער וואס מישט זיך אומעטום; אן אנהענגער פון דער פראגמאטישער מעטאדע. ז. ***pragmatic method***

prag'matize *v.* (פרעג'-מע-טאיז) מאכען ווירקליך, מאכען פאקטיש; צוגעבען א ווירקליכע אדער ממשות'דיגע עקזיסטענץ צו עטוואס פאנטאסטישעס.

prag'matizer *n.* (פרעג'-מע-טאי-זער) איינער וואס גיט צו א ווירקליכע אדער ממשות'דיגע עקזיסטענץ צו עטוואס איינגעבילדעטעס אדער פאנטאסטישעס.

prai'rie *n.* (פריי'-רי) א פריירי, א גראז-לאנקע, א גראז-סטעפע, א שטיק לאנד אהן בוימער בעוואקסען מיט גראז; די גראז-פעלדער ביי דעם טייך מיסיסיפי [אין אמעריקא].

prai'rie-bird *n.* (פריי'-רי-בוירד) ז. ***prdirie-chicken***

prai'rie-chick'en *n.* (פריי'-רי-טשיק'-ען) די פריירי-הוהן [אזא נארד-אמעריקאנישער פויגעל אין די וועסטליכע טיילען פון לאנד, וועלכע האט א בינטעל שפיציגע פעדערען אויף די זייטען פון האלז].

prai'rie-cock'tail *n.* (פריי'-רי-קאק'-טייל) אן אמעריקאנער געטראנק, וועלכער בעשטעהט פון רויהע אייער מיט זאלץ און ספיריטוס.

prai'ried *a.* (פריי'-ריד) ארומגעצוימט אדער ארומגערינגעלט מיט גראז-לאנקעס אדער סטעפעס.

prai'rie-dog *n.* (פריי'-רי-דאג) דער פריירי-הונד [א נארד-אמעריקאניש גריזשענד חיה'לע וואס בילט ווי א הונד. געפינט זיך אין די וועסט-טיילען פון לאנד].

Prairie-dog

prai'rie-grouse *n.* (פריי'-רי-גראוס) ז. ***prairie-chicken***

prai'rie-hen *n.* (פריי'-רי-העז) ז. ***prairie-chicken***

prai'rie-mar'mot *n.* (פריי'-רי-מאר'-מאט) ז. ***prairie-dog***

prai'rie-oys'ter *n.* (פריי'-רי-אוס'-טער) ז. ***prairie-cocktail***

prai'rie-plow *n.* (פריי'-רי-פלאו) אזא גרויסער פלוג מיט רעדער פון פארענט ארויסצואקערען גרויסע פלאכטעס ערד.

prai'rie-rat'tlesnake *n.* (פריי'-רי-רעט'ל-סנייק) די פריירי קלאפער-שלאנג [איינע פון די פערשיעדענע קלאפער-שלאנגען, וועלכע געפינען זיך אין די גראז-סטעפעס פון די וועסטליכע געגענדען פון נארד-אמעריקא].

prai'rie-rose *n.* (פריי'-רי-ראוז) די פריירי-רויז [אזא ווילדע קלעטערנדע רויז אין נארד-אמעריקא].

prai'rie-schoo'ner *n.* (פריי'-רי-סקוה'-נער) אזא געצעלט-וואגען, מיט וועלכען מען פלעגט זיך בענוצען אין די פרייריס [גראז-סטעפעס] אין אמעריקא, איידער אייזענבאהנען זיינען נאך דארטען געבויט געווארען.

prai'rie-squir'rel *n.* (פריי'-רי-סקהוואר'-על) די פריירי-וועווערקע [אזא נארד-אמעריקאניש חיה'לע עהנליך צו א וועווערקע, וואס געפינט זיך אין די גראז-סטעפעס פון די וועסטליכע געגענדען פון נארד-אמעריקא].

prai'rie-wolf *n.* (פריי'-רי-הוואולף) דער פריירי-וואלף [אזא קליינער וואלף, וועלכער געפינט זיך אין די גראז-סטעפעס פון די וועסטליכע געגענדען פון נארד-אמעריקא].

praise *v. and n.* (פרייז) לויבען, ריהמען; לויב, א שבח; דאנק, רוהם; א געגענשטאנד אדער גרונד פון א לויב אדער שבח; א פערזאן אדער זאך וואס איז ווערטה געלויבט צו ווערען.

praise at par'ting (פרייז עט פאר'-טינג) אן אבשיעדס-וואונש.

praise'ful *a.* (פרייז'-פול) לויבענסווערטה; פול מיט לויב.

praise'less *a.* (פרייז'-לעס) אהן לויב, אהן א שבח; ניט ווערטה קיין לויב.

praise'-mee'ting *n.* (פרייז'-מיט'-טינג) א גאטעסדיענסט אין די פעראייניג-טע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון געזאנג.

prai'ser *n.* (פריי'-זער) איינער וואס לויבט אדער ריהמט; א שבחים-זאגער.

praise up (פרייז אפ) לויבען אין הי-מעל אריין.

praise'worthily *adv.* (פרייז'-הוואיר-טהי-לי) לויבענסווערטה, אויף א לויבענס-ווערטהען אופן.

praise'worthiness *n.* (פרייז'-הוואיר-טהי-נעס) לויבענסווירדיגקייט.

praise'worthy *a.* (פרייז'-הוואיר-טהי) לויבענסווערטה, וואס איז ווערטה גע-לויבט צו ווערען.

pra'line *n.* (פרא'-לין) אזא קאנפעקט וואס ווערט געמאכט פון מאנדלען אדער ניס-יאדערס, וועלכע ווערען איינגעקאכט אין צוקער.

pram *n.* (פראם) אזא האלענדישע אדער באלטישע בארושע [שיף] מיט א פלא-כען דעק; א בארושע אויף וועלכער עס איז אויפגעשטעלט א הארמאטען-באטאריי.

prance *v.* (פרענס) שטאלץ געהן; שטאלץ רייטען; אונטערשפרינגען געהענדיג, הוי-בען אין דער הויך די הינטערשטע פיס [ווענען א פערד].

pran'cer *n.* (פרענ'-סער) א שפרינג-פערד, א פערד וואס שפרינגט אונטער אדער געהט שטאלץ ביים רייטען.

pran'cing *n. and a.* (פרענ'-סינג) דאס אונטערשפרינגען אדער דאס שטאלץ גע-העז פון א פערד ביים רייטען; אונטער-שפרינגענדיג, שטאלץ רייטענדיג.

pran'cingly *adv.* (פרענ'-סינג-לי) אונ-טערשפרינגענדיג, שטאלץ געהענדיג [ווע-גען א פערד]; שטאלץ-רייטענדיג.

pran'dial *a.* (פרענ'-די-על) וואס איז שייך צו א מאהלצייט אדער צו מיטאגס-עסען.

prank *v. and n.* (פרענק) דעקארירען; אויספוצען; פערציערען; א שפאס, א שטוקע, א שפיצעל, א שטיפעריי.

pran'ker *n.* (פרענ'-קער) א פראנט, איי-נער וואס ליעבט זיך צו פוצען.

pran'kingly *adv.* (פרענ'-קינג-לי) אויסגעפוצטערהייד.

pran'kish *a.* (פרענ'-קיש) שטיפעריש; וואס האט ליעב צו מאכען שפאס אדער אבטהאן א שפיצעל.

prank'some *a.* (פרענק'-סאם) ז. *prankish*

prase *n.* (פרייז) דער פראזעם [אזא טיי-ערער שטיין פון העל-גרינעם קאליר].

pras'eolite *n.* (פרעס'-אי-א-לאיט) דער פראזעאליט [אזא מינעראל].

pras'ine *a.* (פרעס'-אין) העל-גריון, געלב-גריון.

pras'inous *a.* (פרעס'-אי-נאס) ז. *prasine*

pra'tal *a.* (פריי'-טעל) וואס וואקסט אויף לאנקעס.

prate *v. and n.* (פרייט) פלוידערען, פלאפלען; פלוידעריי, פלאפלעריי.

pra'ter *n.* (פריי'-טער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

prat'ic *n.* (פרעט'-איק) ז. *pratique*

pra'ting *n. and a.* (פריי'-טינג) פלאפ-לעריי, פלוידעריי; פלאפלענד, פלוידע-רענד.

pra'tingly *adv.* (פריי'-טינג-לי) פלאפ-לענדיג, פלוידערענדיג.

prat'ique *n.* (פרעט'-איק) אן ערלויבניש צום האנדעלס-פערקעהר פון א שיף וואס עס ווערט ארויסגעגעבען פון דעם האפען-בעאמטען [נאכדעם ווי עס איז אונטער-זוכט געווארען דער געזונדהייטס-צושטאנד פון דער שיף].

prat'tle *v. and n.* (פרעטל) פלאפלען, פלוידערען; בריינגען צו עפעס דורך פלוי-דעריי; פלוידעריי, פלאפלעריי.

prat'tlebox *n.* (פרעט'ל-באקס) א פלוי-דערזאק, א פלאפלער.

prat'tlement *n.* (פרעט'ל-מענט) פלוי-דעריי, פלאפלעריי.

prat'tler *n.* (פרעט'-לער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

prat'tling *a.* (פרעט'-לינג) פלוידע-רענד, פלאפלענד.

prav'ity *n.* (פרעוו'-אי-טי) פערדאר-בענהייט.

prawn *n.* (פראהן) דער קרעוועט אדער גראנאט-קרעבס [אזא קליינער ים-ראק, ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז אין ענגלאנד].

prax'is *n.* (פרעק'-סיס) פראקסיס, פראק-טיק, איבונג; א ביישפיעל אדער א זאמ-לונג פון ביישפיעלע צו לערנען די פראק-טיק פון א וויסענשאפט אדער קונסט.

Praxitele'an *a.* (פרעקס-איט-ע-לי'-ען) וואס איז שייך צו פראקסיטעלעס [איי-נער פון די גרעסטע סקולפטארען אין אלט-גריכענלאנד].

pray *v.* (פריי) בעטען, ארויסטרעטען מיט א בקשה; גאט בעטען, מתפלל זיין; דאווענען.

prayer *n.* (פרעהר) א ביטע, א געבעט; א בקשה; א תפלה.

pray'er *n.* (פריי'-ער) איינער וועלכער בעט; א בעל תפלה.

prayer'-book *n.* (פרעהר'-בוק) א גע-בעט-בוך, א סדור תפלות.

prayer'-cure *n.* (פרעהר'-קיור) דאס היילען א קראנקהייט מיט תפלות.

prayer'ful *a.* (פרעהר'-פול) וואס איז שטענדיג מתפלל, וואס דאווענט פיעל; פרום.

prayer'fully *adv.* (פרעהר'-פול-אי) דאווענענדיג שטענדיג; דיענענדיג גאט אויף א פרומען שטייגער.

prayer'fulness *n.* (פרעהר'-פול-נעס) דאס שטענדיגע מתפלל זיין; פרומקייט.

prayer'less *a.* (פרעהר'-לעס) וואס דא-ווענט ניט, וואס איז ניט פרום; וועמען עס העלפען ניט קיין תפלות.

prayer'lessness *n.* (פרעהר'-לעס-נעס) דאס ניט האבען די געוואהנהייט צו דאווי-נען.

prayer'-mee'ting *n.* (פרעהר'-מיע'-טינג) דאס צוזאמענקומען צו דיענען גאט [ניט אין א קירך].

prayer'-mill *n.* (פרעהר'-מיל) ז. *praying-wheel*

prayer'-mon'ger *n.* (פרעהר'-מאנ'-גער) א פראפעסיאנעלער בעל-תפלה; איי-נער וואס מאכט א געשעפט פון מתפלל זיין פאר אנדערע.

prayer'-rug *n.* (פרעהר'-ראג) ביי מאה-מעדאנער — א קליינער קאווער, אויף וועלכען מען פאלט כרעים ביים דאווענען.

pray'ing *n.* (פריי'-אינג) גאטעסדיענסט, די עבודה, א תפלה, א געבעט.

pray'ing-in'sect *n.* (פריי'-אינג-אינ'-סעקט) ז. *Mantis*

pray'ingly *adv.* (פריי'-אינג-לי) בע-טענדיג, אויף א בעטענדען שטייגער.

pray'ing-machine' *n.* (פריי'-אינג-מע-שין') ז. *praying-wheel*

pray'ing-man'tis *n.* (פריי'-אינג-מענ'-טיס) ז. *Mantis*

pray'ing-wheel *n.* (פריי'-אינג-הוויעל) ביי די בודיסטען פון מזרח-אזיען — א ראד אדער צילינדער, צו וועלכען עס זיי-נען צוגעקלעפט פערשיעדענע תפילות, און יעדע בעוועגונג פון ראד אדער צילינדער ווערט גערעכענט ווי עס איז געזאגט גע-ווארען א תפילה פון דעם, ווער עס בעו-וועגט איהם.

preaccusa'tion *n.* (פרי-עק-יו-זיי'-שאן) א פריהערינע בעשולדיגונג.

preach *v. and n.* (פריעטש) דרש'ענען, פרעדיגען, זאגען מוסר; עפענטליך ער-קלערען; מודיע זיין; האלטען א דרשה; א דרשה, א פרעדיגט.

preach down (פריעטש דאון) ארונטער-רייסען, קריטיקירען; טאדלען; פערדא-מען; בעזיגען דורך פרעדיגען.

prea'cher *n.* (פריע'-טשער) א דרשן, א פרעדיגער, א מוסר-זאגער; א מגיד, א בעל-מוכיח.

prea'chership *n.* (פריע'-טשער-שיפ) דאס אמט פון א פרעדיגער.

prea'chify *v.* (פריע'-טשי-פאי) האל-טען לאנגע און נודנע דרשות.

prea'ching *n.* (פריע'-טשינג) דאס פרע-דיגען, דאס האלטען דרשות; דאס וואס ווערט געפרעדיגט, א לעהרע, א טעאריע.

prea'ching-cross *n.* (פריע'-טשינג-קראהס) א צלם אין א גאס אדער אין אן אפענעם פלאץ וואו גלחים אדער מאנאכען שטעלען זיך אב און האלטען א דרשה פאר דעם עולם.

prea'ching-house *n.* (פריע'-טשינג-האוס) א געבעט-הויז, א בית-תפלה.

preach'man *n.* (פריעטש'-מען) א פרע-דיגער, א דרשן.

preach'ment *n.* (פריעטש'-מענט) א פרעדיגט, דרשה; א לאנגווייליגע מוסר-דרשה.

preach up (פריעטש אפ) פרעדיגען לטובת אימעצען אדער עפעס.

prea'chy *a.* (פריע'-טשי) גענייגט צו האלטען לאנגווייליגע מוסר-דרשות.

preacquaint' *v.* (פרי-ע-קהווינט') בייצייטען אדער לכתחלה בעקענען מיט עפעס.

preacquain'tance *n.* (פרי-ע-קהוויינ'-טענס) דאס זיין בעקאנט אדער דאס ווי-סען עפעס לכתחלה, נאך פון פריהער.

preact' *v.* (פרי-עקט') טהאן עפעס פאריוס, לכתחלה.

preadam'ic *a.* (פרי-ע-דעמ'-איק) פאר אדם הראשון'ען.

pread'amite *a. and n.* (פרי-עד'-ע-מאיט) וואס האט עקזיסטירט פאר אדם הראשון; איינער אדער עפעס וואס האט עקזיסטירט פאר אדם הראשון; איינער וועלכער האלט, אז אויף דער ערד האבען זיך געפונען מענשען נאך פאר אדם הראשון.

preadamit'ic *a.* (פרי-עד-ע-מיט'-איק) פאר אדם הראשון'ען.

preadamit'ical *a.* (פרי-עד-ע-מיט'-אי-קעל) ז. *preadamitic*

preadapta'tion *n.* (פרי-עד-עפ-טיי'-שאן) דאס צופאסען זיך פאריוס.

preadjust'ment *n.* (פרי-ע-דושאסט'-מענט) א פריהערדיגע איינארדנונג אדער צורעכטמאכונג.

preadmis'sion *n.* (פרי-עד-מיש'-אן) דאס אריינלאזען אדער צולאזען פאריוס; דאס צונעבען פאריוס.

preadmon'ish *v.* (פרי-עד-מאנ'-איש) דערמאנען אדער ווארנען [מזהיר זיין] פון פריהער.

preadmoni'tion *n.* (פרי-עד-מא-ניש'-אן) א פריהערדיגע ווארנונג.

pread'vertise *v.* (פרי-עד'-וואיר-טאיז) אנזאגען אדער אנאנסירען פון פריהער; לאזען פארויס וויסען.

pre'amble *n.* and *v.* (פרי'-עמבל) אן איינלייטונג צו א רעדע אדער שריפט; א הקדמה, א פאררעדע; דער איינלייטענדער טייל פון א סטאטוט אדער פראגראם, וועלכער דריקט אויס די הויפטגרינדע פון די נאכפאלגענדע פאדערונגען; דיענען אלס הקדמה אדער פאררעדע; מאכען א פאררעדע.

pream'bular *a.* (פרי-עמ'-ביו-לאר) ז. *preambulary*

pream'bulary *a.* (פרי-עמ'-ביו-לע-רי) איינלייטענד; וואס דיענט אלס הקדמה.

preannounce' *v.* (פרי-ע-נאונס') פריהער אנזאגען, פריהער אנאנסירען.

preappoint' *v.* (פרי-ע-פאינט') בעשטימען פון פריהער.

preappoint'ment *n.* (פרי-ע-פאינט'-מענט) די פריהער-אבגעמאכטע אדער בעשטימטע זאך.

preapprehen'sion *n.* (פרי-עפ-רי-הענ'-שאן) א פארגעפאסטע מיינונג [א מיינונג איבער א זאך וואס איז געפאסט געווארען איידער די זאך איז בעטראכט געווארען].

prearrange' *v.* (פרי-ע-ריינדזש') איינארדנען פון פריהער; לכתחלה בעשטימען.

prearrange'ment *n.* (פרי-ע-ריינדזש'-מענט) א בעצייטיגע צוגרייטונג אדער איינארדנונג פון א זאך.

preau'dience *n.* (פרי-אה'-די-ענס) אין ענגלאנד — דאס רעכט פון געוויסע אדוואקאטען צו רעדען פאר'ן געריכט פריהער פאר אנדערע.

preb'end *n.* (פרעב'-ענד) די פרעבענדע [א בעשטימטע יעהרליכע הכנסה וואס א גייסטליכער אדער געוועהנליכער מענש בעקומט פאר ערפילען געוויסע פליכטען אין א קירך אדער קאטעדראל]; דאס אמט פון א פרעבענדאר [איינער וואס בעקומט א פרעבענדע].

preb'endal *a.* (פרעב'-ענ-דעל) וואס איז שייך צו א פרעבענדע. ז. *prebend*

preb'endal stall (פרעב'-ענ-דעל סטאהל) די פרעבענדאר'ס שטאדט אדער ארט אין קירך. ז. *prebendary*

preb'endary *n.* (פרעב'-ענ-דע-רי) א פרעבענדאר [א גייסטליכער וואס בעקומט א געוויסע יעהרליכע הכנסה פאר ערפילען אין א קירך אדער קאטעדראל געוויסע קירכליכע פליכטען].

preb'endaryship *n.* (פרעב'-ענ-דע-רי-שיפ) דאס אמט פון א פרעבענדאר. ז *prebendary*

preb'endate *v.* (פרעב'-ענ-דייט) מאכען פאר א פרעבענדאר; אויפהויבען צום ראנג פון א פרעבענדאר. ז. *prebendary*

preb'endship *n.* (פרעב'-ענד-שיפ) ז. *prebendaryship*

preca'rious *a.* (פרי-קיי'-רי-אס) אונזיכער, ניט-געוויס, אבהענגיג [פון איינעמס ווילען]; וואקעלדיג.

preca'riously *adv.* (פרי-קיי'-רי-אס-לי) אויף אן אונזיכערען, ניט-געוויסען אופן; אבהענגיג [פון איינעמס גוטסקייט].

preca'riousness *n.* (פרי-קיי'-רי-אס-נעס) אונזיכערקייט, אונגעוויסהייט.

preca'rium *n.* (פרי-קיי'-רי-אם) אין דער אלט-רוימישער געזעצגעבונג — א הלואה אדער א מתנה, וואס קען צוריק אבגענומען ווערען, ווען דער מלוה אדער שענקער וויל עס.

prec'ative *a.* (פרעק'-ע-טיוו) בעטענד; וואס ענטהאלט א פערלאנג אדער בקשה.

prec'atory *a.* (פרעק'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו א געבעט; אין דער פארם פון א בקשה.

precausa'tion *n.* (פרי-קאה-זיי'-שאן) ז. *foreordination*

precau'tion *n.* and *v.* (פרי-קאה'-שאן) פארזיכט; פארזיכטיגקייט; ווארנונג; דאס בעווארענען אדער פערהיטען; א מיטעל צו בעווארענען אדער פערהיטען; ווארנען, מזהיר זיין.

precau'tional *a.* (פרי-קאה'-שאנ-על) ז. *precautionary*

precau'tionary *a.* (פרי-קאה'-שאנ-ע-רי) ווארנענדיג; וואס דיענט אלס פערהיטונג געגען עפעס.

precau'tious *a.* (פרי-קאה'-שאס) פארזיכטיג.

precau'tiously *adv.* (פרי-קאה'-שאס-לי) אויף א פארזיכטיגען אופן; מיט פארזיכטיגקייט; בעווארענדיג אדער פערהיטענדיג אין פארויס.

precede' *v.* (פרי-סיעד') געהן פארויס, זיין פריהער, שטעהן פון פארענט; זיין העכער אין טיטול אדער ראנג; געשעהן פריהער; שטעלען עפעס אין פארענט, מאכען א הקדמה צו עפעס.

prece'dence *n.* (פרי-סיע'-דענס) דאס געהן פארויס; דאס זיין העכער אין טיטול אדער ראנג; דאס רעכט צו שטעהן אדער ארויסצוטרעטען פריהער פון אנדערע אין געוויסע צערעמאניען; דער פארראנג, דער פארטריט, דער פארצוג; דאס וואס איז געשעהן פריהער.

prece'dency *n.* (פרי-סיע'-דענ-סי) ז. *precedence*

prece'dent *a.* (פרי-סיע'-דענט) פריהערדיג; פארויסגעהענד.

prec'edent *n.* (פרעס'-אי-דענט) א פרעצעדענט, א געוועזענער פאל, וואס דיענט אלס מוסטער פאר אנדערע נייע פעלע; א געריכטליכע ענטשיידונג, וואס קען דיענען אלס א כלל אין ווייטעריגע אזעלכע געריכטליכע פעלע.

prece'dent condi'tion (פרי-סיע'-דענט קאנ-דיש'-אן) אין געזעצגעבונג — א תנאי, אז א געוויסע זאך מוז פריהער אויסגעפיהרט ווערען אום א געוויסער געזעצליכער אקט זאל אריינגעהן אין מאכט.

prec'edented *a.* (פרעס'-אי-דענ-טעד) וואס איז בערעכטיגט אדער בעשטעטיגט דורך א פרעצעדענט אדער געוועזענעם עהנליכען פאל; לויט דעם פארויס-איינגעפיהרטען מנהג.

prece'dently *adv.* (פרי-סיע'-דענט-לי) קומענדיג פארויס אדער פון פריהער.

precen'tor *n.* (פרי-סענ'-טאר) דער רעגענט פון א כאר אין א קירך.

precen'torship *n.* (פרי-סענ'-טאר-שיפ) דאס אמט פון רעגענט פון א קירכען-כאר.

pre'cept *n.* (פרי'-סעפט) א פארשריפט, א לעהרע, א מצוה, א כלל, א רעגעל; א שריפטליכער בעפעהל פון א געריכט אדער ריכטער.

precep'tive *a.* (פרי-סעפ'-טיוו) דידאקטיש, בעלעהרענד.

precep'tor *n.* (פרי-סעפ'-טאר) א לעהרער, אן ערציהער.

precepto'rial *a.* (פרי-סעפ-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א לעהרער אדער ערציהער.

precep'torship *n.* (פרי-סעפ'-טאר-שיפ) לעהרערשאפט.

precep'tory *n.* (פרי-סעפ'-טא-רי) א רעליגיעזע ערציהונגס-אנשטאלט.

precep'tress *n.* (פרי-סעפ'-טרעס) אן ערציהערין, א לעהרערין.

preces'sion *n.* (פרי-סעש'-אן) דאס געהן פארויס פאר אנדערע מענשען אדער זאכען; אין פילאלאגיע — די אבשוואכונג פון א וואקאל אין א ווארט צוליעב דער אומבייטונג פון אקצענט.

preces'sional *a.* (פרי-סעש'-אנ-על) וואס געהט פריהער, פארויס.

prechris'tian *a.* (פרי-קריס'-טשען) וואס איז שייך צו די צייטען איידער עס איז ענטשטאנען דאס קריסטענטום.

prechristian'ic *a.* (פרי-קריס-טשי-ענ'-איק) ז. *prechristian*

pre'cinct *n.* (פרי'-סינקט) א גרענעץ-ליניע; אן אבגעגרענעצטער פלאץ; אן אבגעצאמטער פלאץ; א בעצירק; א דיסטריקט, א שטאדט-בעצירק.

precios'ity *n.* (פרעש-אי-אס'-אי-טי) איבערטריבענע עלעגאנץ אדער פערפיינערטקייט.

pre'cious *a.* and *adv.* (פרעש'-אס) קאסטבאר, טייער, ווערטהפול; פארטרעפליך, זעהר שעהן [אן איראנישער אויסדרוק ווענען א נישט-ווירדיגער זאך אדער פערזאן]; גרויס, ריעזיג; איבערקלייבעריש; ווענען עס איז שווער צו בעפריעדיגען; זעהר, אונגעהייער.

pre'ciously *adv.* (פרעש'-אס-לי) אויף א קאסטבארען, טייערען אדער ווערטהפולען שטייגער; מעשה פיינער יונג [איראניש]; צופיעל, אונגעהייער; זעהר איבערקלייבעריש.

pre'cious mèt'als (פרעש'-אס מעט'-עלז) טייערע מעטאלען [גאלד, זילבער].

pre'ciousness *n.* (פרעש'-אס-נעס) קאסטבארקייט, טייערקייט; דאס זיין איבערקלייבעריש.

pre'cious soon (פרעש'-אס סוהן) באלד, טאקע די מינוט.

pre'cious stones (פרעש'-אס סטאונז) טייערע שטיינער, עדעלשטיינער [ווי דימענטען, בריליאנטען א. ד. ג.].

prec'ipe *n.* (פרעס'-אי-פי) ז. *præcipe*

prec'ipice *n.* (פרעס'-אי-פיס) א סטיילער, א משופע'דיגער אדער זעהר קרוטער בארג-אראב; דער ברעג אדער ראנד פון א סטיילען, שארף-משופע'דיגען פעלז; אן אבגרונד, אן אבהאנג; א געפאהר, א סכנה; א געפעהרליכער ארט.

precip'ient *a.* (פרי-סיפ'-אי-ענט) ריכטענד, אנפיהרענד.

precipitabil'ity *n.* (פרי-סיפ-אי-טע-ביל'-אי-טי) די איינגענשאפט, וואס געוויסע סובסטאנצען האבען, זיך אבצוזעצען אין א פליסיגקייט.

precip'itable *a.* (פרי-סיפ'-אי-טעבל) אין כעמיע — וואס קען זיך אבזעצען [אין א פליסיגקייט].

precip'itance *n.* (פרי-סיפ'-אי-טענס) אימפעט, האסט; איבעראיילונג.

precip'itancy *n.* (פרי-סיפ'-אי-טענ-סי) ז. *precipitance*

precip'itant *a.* and *n.* (פרי-סיפ'-אי-טענט) האסטיג, מיט אימפעט; אונערווארטעט, היציג; ניט איבערלעגט; פאלענד

שנעל אראב; אין כעמיע — א פאקטאר אדער א ווירקענדעס מיטעל וואס מען גיט צו צו א פליסיגקייט, אום דער שטאף, וואס איז אין איהר פאנאנדערגעלאזען, זאל זיך אבזעצען אויף'ן דעק פון דער כלי.

precip'itantly *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טענט-לי) מיט אימפעט, האסטיג; אונערווארטעט; היציג, ניט-בעטראכט, ניט איבערלעגט.

precip'itate *v., a. and n.* (פרי-סיפ'-אי-טייט) אראבשליידערען; אראבווארפען; ווירקען אז א שטאף, וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין א פליסיגקייט, זאל זיך אבזעצען אויף'ן דעק פון דער כלי; טרייבען שנעל; איילען, מאכען גיך; טהאן עפעס אין איילעניש, איבערפיהרען, פערדארבען; אראבפאלען; זיין אין אימפעט, טהאן עפעס אונבעטראכט; אראבשליידערענד; אראבפאלענד; האסטיג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט; דער אבזאץ; דאס וואס זעצט זיך אב אין א פליסיגקייט.

precip'itately *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טייט-לי) אויף א האסטיגען אדער אונבעזאנענעם שטייגער; מיט גרויס אימפעט.

precip'itateness *n.* (פרי-סיפ'-אי-טייט-נעס) האסטיגקייט, אימפעט; ניט-בעטראכטקייט.

precipita'tion *n.* (פרי-סיפ-אי-טיי'-שאן) דאס אראבשליידערען; דאס פאלען אראב פון א גרויסער הויך; האסט, אימפעט; דאס אבזעצען זיך אויף'ן דעק פון א כלי [וועגען אויפגעלעזטע שטאפען אין א פליסיגקייט].

precip'itator *n.* (פרי-סיפ'-אי-טיי-טאר) איינער וואס ברייננט צו א שנעלען סוף; אן אראבשליידערער; דאס כעמישע מיטעל וואס ווירקט אז געוויסע סובסטאנצען זאלען זיך אבזעצען אין דער פליסיגקייט, אין וועלכער זיי זיינען פאנאנדערגעלאזען.

precip'itous *a.* (פרי-סיפ'-אי-טאס) קרוטע, סטייל; שארף משופע'דיג; שנעל אראבפאלענד; האסטיג.

precip'itously *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טאס-לי) שנעל אראבפאלענדיג; האסטיג; היציג; מיט אימפעט, הענדום-פענדום.

precip'itousness *n.* (פרי-סיפ'-אי-טאס-נעס) משופע'דיגקייט; גרויסע האסט, אימפעט; ניט-בערעכענטקייט, אונבעזאנענהייט.

précis' *n.* (פריי-סי') א קורץ-געפאסטע ערקלערונג; א קורצער רעזומע פון דעם אינהאלט; דאס רעזומירען, דאס איבערגעבען בקצור דעם אינהאלט.

precise' *a.* (פרי-סאיס') 1. גענוי, פינקטליך, אקוראט; ריכטיג בעשטימט אדער אויסגעדריקט; פונקט ווי די זאך איז; 2. צו פינקטליך; פארמאליסטיש; 3. אין לאגיק — קלאר, דייטליך [וואס ענטהאלט ניט קיין זאך, וועלכע איז ניט צום ענין].
1. The watch does not show the **precise** time.
2. **Precise** diction does not always make a good style.

precise'ly *adv.* (פרי-סאיס'-לי) אויף א פינקטליכען שטייגער; מיט פינקטליכקייט, מיט גענויאיגקייט; אקוראט; זעהר פארמאליסטיש, אבהיטענדיג יעדען פונקט פון א מנהג אדער צערעמאניע.

precise'ness *n.* (פרי-סאיס'-נעס) בעשטימטקייט, גענויאיגקייט; א צו גרויסע פינקטליכקייט; פארמאליטעט.

preci'sian *n. and a.* (פרי-סיזש'-ען) א פארמאליסט, א ריגאריסט [איינער וואס פאלגט גענוי אלע אנגענומענע פארמען און צערעמאניעס אהן שום קריטיק]; א פוריטאנער; פינקטליך; פארמאליסטיש; וואס איז מדקדק כחוט השערה.

preci'sianism *n.* (פרי-סיזש'-ען-איזם) פארמאליזם, ריגאריזם [דאס שטרענגע אבהיטען אלע אנגענומענע פארמען און מנהגים, אהן שום קריטיק].

preci'sianist *n.* (פרי-סיזש'-ען-איסט) א פארמאליסט, א ריגאריסט.
ז. *precisian*

preci'sion *n.* (פרי-סיזש'-אן) גענויאיגקייט, פינקטליכקייט; דאס זיין זעהר אקוראט; אין רעטאריק — קלארקייט און דייטליכקייט פון אויסדרוק; אין לאגיק — דאס אבטיילען יעדען זייטיגען אדער ניט וויכטיגען עלעמענט ביים דעפינירען אדער בעשטימען א זאך.

preci'sionist *n.* (פרי-סיזש'-אנ-איסט) ז. *precisianist*

preci'sionize *v.* (פרי-סיזש'-אנ-איז) מאכען אקוראט אדער גענוי; צוגעבען פינקטליכקייט; מאכען א קלארע און גענויע בעהויפטונג.

preci'sive *a.* (פרי-סאי'-סיוו) אבשניידענד, אמפוטירענד, אויסווארצלענד; שטרענג אויסשליסענד די זייטיגע אדער ניט וויכטיגע עלעמענטען [ביים דעפינירען אדער בעשטימען א זאך].

preci'sive abstrac'tion (פרי-סאי'-סיוו עב-סטרעק'-שאן) דאס דענקען וועגען א טייל פון א זאך, ווען אין דער ווירקליכקייט קען דער טייל ניט אבגעטיילט ווערען [ווי למשל, דאס אבטיילען אין געדאנק די פארם פון אינהאלט און דאס דענקען בלויז וועגען דער פארם].

preci'sively *adv.* (פרי-סאי'-סיוו-לי) שארף אבשניידענדיג; בעגרענצענדיג.

preclude' *v.* (פרי-קלוהד') אויסשליסען; ניט דערלאזען; הינדערען, שטערען; מאכען אונטהעטיג אדער אונערפאלגרייך.

preclu'sion *n.* (פרי-קלוה'-זשאן) דאס אויסשליסען, דאס ניט-דערלאזען; די אויסמיידונג; די שטערונג, די הינדערונג.

preclu'sive *a.* (פרי-קלוה'-סיוו) אויסשליסענד; וואס שליסט אויס, וואס מיידט אויס, וואס שטערט.

preclu'sively *adv.* (פרי-קלוה'-סיוו-לי) אויסשליסענדיג, אויסמיידענדיג; שטערענדיג.

preco'cious *a.* (פרי-קאו'-שאס) פריהצייטיג; וואס איז צו-פריה רייף געווארען; אין באטאניק — וואס ערשיינט איידער די בלעטער שפראצען ארויס [וועגען בלומען פון געוויסע פלאנצען].

preco'ciously *adv.* (פרי-קאו'-שאס-לי) פריהצייטיג, פאר דער צייט.

preco'ciousness *n.* (פרי-קאו'-שאס-נעס) פריה-צייטיגקייט, דאס ווערען רייף פאר דער צייט.

precoc'ity *n.* (פרי-קאס'-אי-טי) ז. *precociousness*

precog'itate *v.* (פרי-קאדזש'-אי-טייט) בעדענקען אדער האבען עפעס אין זינען פון פריהער.

precogita'tion *n.* (פרי-קאדזש-אי-טיי'-שאן) דאס בעדענקען אדער דאס האבען עפעס אין זינען פון פריהער.

precogni'tion *n.* (פרי-קאג-ניש'-אן) דאס פארוויסען, די פארקענטניס, דאס וויסען אדער קענען עפעס פון פריהער; א פאר-אונטערזוכונג אדער אויספארשונג פון אן עדות אדער פון אן עדות-זאגען.

pre-Colum'bian *a.* (פרי-קא-לאמ'-בי-ען) פון פאר קאלומבוס'עס צייטען, וואס האט פאסירט אדער וואס האט עקזיסטירט איידער קאלומבוס האט ענטדעקט אמעריקא.

precompose' *v.* (פרי-קאמ-פאוז') צוזאמענשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון פריהער.

preconceit' *n.* (פרי-קאנ-סיט') א פאראורטייל, א מיינונג וואס איז געפאסט געווארען פון פריהער.

preconceive' *v.* (פרי-קאנ-סיוו') פאסען א פארשטעלונג אדער אידעע וועגען א זאך איידער די זאך איז ריכטיג ערקענט געווארען.

preconcep'tion *n.* (פרי-קאנ-סעפ'-שאן) דאס בילדען זיך א מיינונג פריהער; א פריהער געבילדעטע מיינונג אדער אידעע; א פאראורטייל.

preconcert' *v.* (פרי-קאנ-סורט') פריהער אברעדען; פארויס אבמאכען; פריהער איינריכטען.

precon'cert *n.* (פרי-קאנ'-סורט) דאס אברעדען פריהער, דאס איינארדנען פריהער, דאס אבמאכען פארויס.

preconcer'tedly *adv.* (פרי-קאנ-סור'-טעד-לי) דורך א פריהערינגען אברייד אדער אבמאך; דורך א פריהעריגער איינארדנונג.

preconcer'tedness *n.* (פרי-קאנ-סור'-טעד-נעס) דאס זיין אבגעמאכט אדער אבגערעדט פון פריהער.

preconcer'tion *n.* (פרי-קאנ-סור'-שאן) דאס אבמאכען אדער איינארדנען פון פריהער.

precondemn' *v.* (פרי-קאנ-דעם') פעראורטיילען אין פארויס.

precondemna'tion *n.* (פרי-קאנ-דעמ-ניי'-שאן) דאס פעראורטיילען אין פארויס.

precondi'tion *n.* (פרי-קאנ-דיש'-אן) א פרעלימינארע בעדינגונג, א פארבעדינגונג, א בעדינגונג, וועלכע פאדערט זיך צו אלער ערשט.

preconfor'mity *n.* (פרי-קאנ-פאהר'-מי-טי) א פון פריהער-דערגרייכטער הסכם, איינינקייט אדער הארמאניע.

preconsent' *n.* (פרי-קאנ-סענט') א הסכמה וואס איז דערגרייכט געווארען פון פריהער.

preconsign' *v.* (פרי-קאנ-סאין') לכתחלה בעאויפטראגען איינעם; לכתחלה איבערגעבען עפעס צו איינעם.

precon'stitute *v.* (פרי-קאנ'-סטי-טיוט) בעשטימען אדער פעסטשטעלען עפעס פון פריהער.

precon'tract *n.* (פרי-קאנ'-טרעקט) א פריהערדיגער קאנטראקט; א פריהערדיגער הייראטס-אבמאך.

precontract' *v.* (פרי-קאנ-טרעקט') פריהער אבמאכען; פריהער פערקנס'ען; בינדען מיט א פריהערדיגען קאנטראקט אדער אבמאך.

precontrac'tor *n.* (פרי-קאנ-טרעק'-טאר) איינער אדער איינע, וואס האט פון פריהער געשלאסען אן אבמאך.

precontrive' *v.* (פרי-קאנ-טראיוו') פלאנעווען פון פריהער.

precor'dial *a.* (פרי-קאהר'-די-על) וואס ליגט אין'ם פאדערטייל פון'ם הארץ.

precur'ser *n.* (פרי-קויר'-סער) ז. *precursor*

precur'sive *a.* (פרי-קויר'-סיוו) וואס לויפט פארויס, ווי א העראלד אדער שליח; פארויסזאגענד, אנזאגענד.

precur'sor *n.* (פרי-קויר'-סאר) א פארלויפער, א שליח וואס לויפט פארויס;

עפעס וואס קומט פאר פאר א געוויסער פאַ=
סירונג און דיענט אלס אנזאגער פון איהר.

precur'sory *a.* (פרי-קויר'-סא-רי)
פארויסגעהענד, פארויסלויפענד [ווי א העַ=
ראלד אדער שליח]; פארויסזאגענד, אנ=
זאגענד.

preda'cean *n.* (פרי-דיי'-סי-ען) א
רויב=טהיער.

preda'ceous *a.* (פרי-דיי'-שיאס) וואס
לעבט פון רויב; וואס געהערט צו רויב=
חיות.

pre'dal *a.* (פרי'-דעל) רויבענד, רויבע=
ריש.

predate' *v.* (פרי-דייט') אויפשרייבען
א פריהעריגע דאטע; פארקומען אין א
פריהעריגער דאטע.

preda'tion *n.* (פרי-דיי'-שאן) דאס
רויבען; רויב; גזלנות.

pred'atorily *adv.* (פרעד'-ע-טא-רי-
לי) בערויבענדיג; אויף א רויברישען
שטייגער.

pred'atoriness *n.* (פרעד'-ע-טא-רי-
נעס) דאס זיין רויבעריש; די נייגונג צו
רויבען אדער פלינדערען.

pred'atory *a.* (פרעד'-ע-טא-רי) רויבע=
ריש; וואס לעבט פון רויב.

predecease' *v. and n.* (פרי-די-סיעס')
שטארבען פריהער פון אן אנדערען; דאס
פריהערע שטארבען.

predeces'sive *a.* (פרי-די-סעס'-איוו)
פארויסגעהענד; וואס קומט פריהער.

predeces'sor *n.* (פרי-די-סעס'-אר) א
פארגענגער; איינער וואס האט פריהער
געהאט דעם אמט.

predeclare' *v.* (פרי-די-קלעהר') פארויס=
זאגען; ערקלערען אין פארויס.

predediea'tion *n.* (פרי-דעד-אי-קיי'-
שאן) א פריהעריגע ווידמונג; דאס וויד=
מען עפעס צו איינעם נאך פון פריהער.

predefine' *v.* (פרי-די-פאין') פארויס
בעשטימען.

predefini'tion *n.* (פרי-דעפ-אי-ניש'-
אן) די פארויס=בעשטימונג; דאס בעשטי=
מען עפעס פון פריהער.

predelibera'tion *n.* (פרי-די-ליב-ע-
ריי'-שאן) דאס איבערערענקען אדער דער
ישוב=הדעת נאך פון פריהער.

predelinea'tion *n.* (פרי-די-לין-אי-
איי'-שאן) די ערשטע סקיצירונג; דאס
אנווארפען א צייכנונג פון פריהער.

predesign' *v.* (פרי-די-זאין') פון פרי=
הער בעשטימען אדער בעצייכנען.

predes'ignate *a. and v.* (פרי-דעס'-
אינ-נייט) אין לאגיק — וואס דריקט דייט=
ליך אויס די קוואנטיטעט פון סוביעקט אדער
פון געגענשטאנד, וועגען וועלכען עס רעדט
זיך אין זאץ [ווי למשל, דאס ווארט "אלע"
אין דעם זאץ "אלע מענשען זיינען שטערב=
ליך"]; וואס איז פארויס בעשטימט גע=
ווארען; פארויס בעשטימען.

predesigna'tion *n.* (פרי-דעס-אינ-ניי'-
שאן) אין לאגיק — דאס ווארט וואס בע=
צייכענט די קוואנטיטעט פון הויפט-געגענ=
שטאנד אדער סוביעקט אין א זאץ [ווי
די ווערטער "אלע", "יעדער", "קיינער ניט"
א. ז. וו.]; דאס בעשטימען די קוואנטי=
טעט פון סוביעקט [אין א לאגישען זאץ].

predes'ignatory *a.* (פרי-דעס'-איג-
ניי-טא-רי) אין לאגיק — וואס בעשטימט
די לאגישע קוואנטיטעט אין א זאץ.
ז. *predesignation*.

predestina'rian *n. and a.* (פרי-דעס-
טי-ניי'-רי-ען) איינער וואס גלויבט אין
פרעדעסטינאציאן אדער פארויס=בעשטי=
מונג; וואס איז שייך צו פרעדעסטינאציאן.
ז *predestination*

predestina'rianism *n.* (פרי-דעס-טי-
ניי'-רי-ען-איזם) דער גלויבען, אז אלץ
איז פארויס בעשטימט פון דער געטלי=
כער השגחה און עס איז אויך פון אנפאנג
אן בעשטימט ווער עס וועט קומען אין
גן=עדן און ווער עס וועט ליידען אייביגע
יסורים אין גיהנם.

predes'tinate *v., a. and n.* (פרי-דעס'-
טי-נייט) פארויס בעשטימען; פארויס בע=
שטימט; איינער וואס איז פארויס בע=
שטימט צו עפעס.

predestina'tion *n.* (פרי-דעס-טי-ניי'-
שאן) פרעדעסטינאציאן, פארויס=בעשטי=
מונג [די לעהרע, אז אלץ וואס עס קומט
פאר, איז פארויס בעשטימט פון דער געט=
ליכער השגחה און אז עס איז אויך פארויס
בעשטימט וועגען יעדען איינעם צו זיין
גליקזעליג אין גן=עדן אדער ליידען יסורים
אין גיהנם].

predes'tinative *a.* (פרי-דעס'-טי-ניי-
טיוו) פארויס=בעשטימענד.

predes'tinatively *adv.* (פרי-דעס'-טי-
ניי-טיוו-לי) דורך פרעדעסטינאציאן אדער
פארויס=בעשטימונג. ז. *predestination*.

predes'tinator *n.* (פרי-דעס'-טי-ניי-
טאר) דער וואס בעשטימט פארויס; דער
וואס גלויבט, אז אלעס איז בעשטימט
לכתחלה פון דער געטליכער השגחה.

predes'tine *v.* (פרי-דעס'-טין) פארויס
בעשטימען.

predeter'minable *a.* (פרי-די-טויר'-
מי-נעבל) וואס קען פארויס בעשטימט ווע=
רען.

predeter'minate *a.* (פרי-די-טויר'-מי-
נייט) פארויס=בעשטימט.

predetermina'tion *n.* (פרי-די-טויר-
מי-ניי'-שאן) די פארויס=בעשטימונג; דאס
זיין בעשטימט פון פריהער.

predeter'mine *v.* (פרי-די-טויר'-מין)
פארויס בעשטימען.

predeter'minism *n.* (פרי-די-טויר'-
מי-ניזם) ז. *determinism*.

predevote' *a.* (פרי-די-וואוט') פארויס
בעשטימט.

pre'dial *a. and n.* (פרי'-די-על) וואס
בעשטעהט פון לאנד=גיטער; וואס איז צו=
געבונדען צו א לאנד=גוט [ווי א לייב=איי=
גענער אדער פאנשטשיזניק]; וואס בע=
קומט זיך פון א לאנד=גוט [ווי מעשר,
תרומה א. ד. ג.]; א לאנד=שקלאף, א
פאנשטשיזניק.

pre'dial estate' (פרי'-די-על עס-טייט')
א לאנד=גוט.

pre'dial tithes (פרי'-די-על טאיטהס)
מעשר, דאס צעהנטעל פון די פרוכטען פון
דער ערד.

predicabil'ity *n.* (פרעד-אי-קע-ביל'-
אי-טי) דאס קענען צוגעשריבען ווערען צו
עפעס אלס אייגענשאפט; דאס קענען דיע=
נען אלס פרעדיקאט. ז. *predicate*.

pred'icable *a. and n.* (פרעד'-אי-קעבל)
וואס קען געזאגט ווערען וועגען עפעס;
וואס קען צוגעשריבען ווערען; אן אטרי=
בוט, א צוגעשריבענע אייגענשאפט.

predic'ament *n.* (פרי-דיק'-ע-מענט)
א צושטאנד, א לאגע; אן אונאנגענעהמע
לאגע, א פערלעגענהייט; א קאטעגאריע,
א קלאס אדער מין וואס כאראקטעריזירט
זיך מיט בעשטימטע סמנים; אין לאגיק—
אן אטריבוט, א צוגעשריבענע אייגענשאפט.

predicamen'tal *a.* (פרי-דיק-ע-מענ'-
טעל) וואס איז שייך צו א קאטעגאריע
אדער אטריבוט. ז. *predicament*.

pred'icant *n. and a.* (פרעד'-אי-קענט)
איינער וואס בעהויפטעט עפעס; א פרע=
דיגער; בעהויפטענד; פרעדיגענד.

pred'icate *v., a. and n.* (פרעד'-אי-
קייט) בעהויפטען; צוגעבען אדער צושריי=
בען אלס אן אייגענשאפט אדער כאראק=
טעריסטיק; בעגרינדען; פערזיכערען אויף'ן
גרונד פון געוויסע פאקטען; וואס ווערט
בעהויפטעט אדער געזאגט וועגען א זאך;
אין גראמאטיק — דער פרעדיקאט, דאס
ווארט אדער די ווערטער אין א זאץ, וועל=
כע דריקען אויס דאס, וואס ווערט בעהויפ=
טעט וועגען סוביעקט [דער הויפט-געגענ=
שטאנד, וועגען וועלכען עס רעדט זיך אין
זאץ].

predica'tion *n.* (פרעד-אי-קיי'-שאן)
א בעהויפטונג אדער ערקלערונג; דאס בע=
הויפטען עפעס וועגען איינעם.

pred'icative *a.* (פרעד'-אי-קיי-טיוו)
בעהויפטענד; וואס איז שייך צום פרעדי=
קאט. ז. *predicate*.

pred'icatively *adv.* (פרעד'-אי-קיי-
טיוו-לי) אלס פרעדיקאט.

pred'icatory *a.* (פרעד'-אי-קיי-טא-רי)
בעהויפטענד; זאגענד וועגען עפעס.

predict' *v.* (פרי-דיקט') פארויסזאגען,
פראפעצייען, זאגען נביאות.

predic'table *a.* (פרי-דיק'-טעבל) וואס
קען פארויסגעזאגט ווערען; וואס מען קען
פראפעצייען.

predic'tion *n.* (פרי-דיק'-שאן) פארויס=
זאגונג, פראפעצייאונג; נביאות.

predic'tional *a.* (פרי-דיק'-שאנ-על)
ז. *predictive*.

predic'tive *a.* (פרי-דיק'-טיוו) פארויס=
זאגענד; פראפעצייענד; פראפעטיש.

predic'tively *adv.* (פרי-דיק'-טיוו-לי)
פראפעצייענדיג, בדרך נבואה.

predic'tor *n.* (פרי-דיק'-טאר) א פארויס=
זאגער, א פראפעצייער, א נביא.

predigest' *v.* (פרי-די-דזשעסט') פער=
דייען אדער איבערקאכען שפייז דורך
קינסטליכע מיטלען איידער מען עסט זי.

prediges'tion *n.* (פרי-די-דזשעס'-
טשאן) דאס צו=ניכיגע פערדייען; דאס פער=
דייען שפייז דורך קינסטליכע מיטלען איי=
דער מען עסט זי.

predilect' *v.* (פרי-די-לעקט') האבען א
פאר=ליעבע, א שטארקערע נייגונג אדער
א גרעסערע סימפאטיע צו איין זאך מעהר
איידער צו די אנדערע.

predilec'tion *n.* (פרי-די-לעק'-שאן)
א פארליעבע, א שטארקערע נייגונג אדער
א בעזונדערע ליעבע צו איין זאך מעהר
איידער צו די אנדערע.

prediscov'er *v.* (פרי-דיס-קאוו'-ער)
ענטדעקען פריהער; פארויסזעהן.

prediscov'ery *n.* (פרי-דיס-קאוו'-ער-
אי) די פריהעריגע ענטדעקונג; אן ענט=
דעקונג פון פריהער.

predispo'nency *n.* (פרי-דיס-פאו'-נענ-
סי) ז. *predisposition*.

predispo'nent *a. and n.* (פרי-דיס-
פאו'-נענט) וואס בעשאפט אן אנלאגע
אדער נייגונג צו עפעס; די אורזאכע וואס
רופט ארויס א נייגונג אדער אנלאגע צו
עפעס [ווי צו א געוויסער קראנקהייט].

predispose' *v.* (פרי-דיס-פאוז') פרע=
דיספאנירען, בעשאפען אדער ארויסרופען
אן אנלאגע אדער נייגונג צו עפעס [ווי
צו א געוויסער קראנקהייט].

predispo'sing *a.* (פרי-דים-פאו'-זינג) וואס רופט ארויס אן אנלאגע צו עפעס.

predisposi'tion *n.* (פרי-דים-פא-זיש'-אן) די פרעדיספאזיציאן, א פאר־נייגונג צו עפעס; אין מעדיצין — אן אנלאגע צו א געוויסער קראנקהייט.

predisposi'tional *a.* (פרי-דים-פא-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א פארנייגונג אדער אנלאגע צו עפעס.

predom'inance *n.* (פרי-דאמ'-אי-נענס) אן איבערוועלטיגונג; אן אויבערהאנד; אן אויבערמאכט; אן איבערגעוויכט.

predom'inancy *n.* (פרי-דאמ'-אי-נענ-סי) ז. *predominance*

predom'inant *a.* (פרי-דאמ'-אי-נענט) הערשענד; איבערוועגענד; וואס האט די אויבערהאנד אדער אויבערמאכט.

predom'inantly *adv.* (פרי-דאמ'-אי-נענט-לי) מיט אן איבערוועגענדער מאכט.

predom'inate *v. and a.* (פרי-דאמ'-אי-נייט) האבען די אויבערהאנד אדער איבערגעוויכט איבער עפעס; הערשען; געוועלטיגען; איבערוועגענד; בעהערשענד.

predom'inatingly *a.* (פרי-דאמ'-אי-ניי-טינג-לי) ז. *predominantly*

predomina'tion *n.* (פרי-דאמ-אי-ניי'-שאן) דאס האבען די אויבערהאנד איבער עפעס; דאס געוועלטיגען מיט אן אויבערמאכט.

predoom' *v.* (פרי-דוהם') אין פארויס פעראורטיילען; פארויס בעשטימען.

preelect' *v.* (פרי-אי-לעקט') אויסוועהלען אדער אויסקלייבען אין פארויס.

preelec'tion *n.* (פרי-אי-לעק'-שאן) א וואהל, וועלכע איז געמאכט געווארען אין פארויס.

preem'inence *n.* (פרי-עמ'-אי-נענס) פארטייל, פארצוג; דאס שטעהן העכער אין ראנג; איבערמאכט, איבערגעוויכט.

preem'inency *n.* (פרי-עמ'-אי-נענ-סי) ז. *preeminence*

preem'inent *a.* (פרי-עמ'-אי-נענט) העכער, גרעסער, וויכטיגער אדער בעדייטענדער פון ווען עס איז; העכסט, איבערטרעפענד.

preem'inently *adv.* (פרי-עמ'-אי-נענט-לי) אין העכסטען גראד, איבער אלע מאסען.

preemploy' *v.* (פרי-עמ-פלאי') נעהמען פריהער אימעצען אין דיענסט; געבען איינעם בעשעפטיגונג פריהער ווי אן אנדערען.

preempt' *v.* (פרי-עמפט') בעקומען דאס רעכט אבצוקויפען ניט בעארבייטע אדער ניט בעבויטע קהל'שע ערד פריהער פאר אנדערע [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; בעקומען קהל'שע ערד לויט פאר־קויף־רעכט [דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אן אנדערער].

preemp'tion *n.* (פרי-עמפ'-שאן) פאר־קויף [דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אן אנדערער].

preemp'tive *a.* (פרי-עמפ'-טיוו) וואס האט דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אנדערע, וואס איז שייך צו פאר־קויף־רעכט.

preemp'tor *n.* (פרי-עמפ'-טאר) איינער וואס האט א רעכט אבצוקויפען אונבעארבייטע אדער אונבעבויטע קהל'שע ערד פריהער פאר אנדערע.

preen *v. and n.* (פריען) פוצען די פעדערען [ווי די פויגלען טהוען עס מיט'ן שנאבעל]; ארומפוצען אדער ארומשניידען די צווייגען פון א בוים; אזא אינסטרומענט ארומצוגלייכען אדער ארומצופוצען געוואנד.

preengage' *v.* (פרי-ען-גיידזש') 1. פריהער אדער אין פארויס אנגאזשירען; פריהער אדער אין פארויס בעשטעלען; פריהער אדער אין פארויס זיך פערבינדען אדער פערפליכטען; 2. פריהער פערנעהמען אדער צוציהען.

2. My friend **preengaged** his attention.

preengage'ment *n.* (פרי-ען-גיידזש'-מענט) 1. א פריהערע פערבינדליכקייט אדער פערפליכטונג; א פריהערדיגער קאנטראקט; א פריהערדיגע בעשטעלונג; 2. א פריהעריגע נייגונג, א פארנייגונג.

1. The **preengagement** of the teacher was unknown to the principal of the school.

preerect' *v.* (פרי-אי-רעקט') ז. *preestablish*

preestab'lish *v.* (פרי-עס-טעב'-ליש) פריהער פעסטשטעלען, פריהער איינפיהרען, אין פארויס איינארדנען.

preestab'lishment *n.* (פרי-עס-טעב'-ליש-מענט) א פאר־איינריכטונג; א פריהערע פעסטזעצונג אדער איינארדנונג.

prees'tival *a.* (פרי-עס'-טי-וועל) וואס קומט פאר דעם מיטען זומער.

Some birds are distinguished for their beautiful **preestival plumage.**

preexamina'tion *n.* (פרי-ענ-זעמ-אי-ניי'-שאן) די פריהערדיגע אויספארשונג; א פארויס־פרופונג.

preexam'ine *v.* (פרי-ענ-זעמ'-אין) פריהער אונטערזוכען; פריהער אויספארשען; פארויס פרואווען.

preexist' *v.* (פרי-ענ-זיסט') פריהער עקזיסטירען, פריהער פארהאנדען זיין; עקזיסטירען אין א פריהערדיגען צושטאנד.

preexis'tence *n.* (פרי-ענ-זיס'-טענס) דאס עקזיסטירען פריהער [אלס עטוואס אנדערעס]; דאס עקזיסטירען אין א פריהערדיגען צושטאנד; פרעעקזיסטענץ, די עקזיסטענץ פון דער נשמה איידער זי האט זיך בעהעפט מיט'ן גוף [לויט דער פילאזאפיע פון פלאטאן].

preexis'tencist *n.* (פרי-ענ-זיס'-טענ-סיסט) איינער וואס גלויבט אין פרעעקזיסטענץ. ז. *preexistence*

preexis'tent *a.* (פרי-ענ-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט פריהער, וואס איז פאראן פון פריהער.

preexpecta'tion *n.* (פרי-עקס-פעק-טיי'-שאן) א פריהערדיגע ערווארטונג, ערווארטונג אין פארויס.

pref'ace *n. and v.* (פרעפ'-עס) אן איינלייטונג, א פאררעדע, א הקדמה; שרייבען א פאררעדע, מאכען א הקדמה, איינלייטען.

pref'acer *n.* (פרעפ'-עס-ער) אן איינלייטער; א שרייבער פון א הקדמה, א פערפאסער פון א פאררעדע.

prefac'tor *n.* (פרי-פעק'-טאר) די ערשטע פון די צוויי צאהלען, וועלכע ווערען גע'כפל'ט.

prefato'rial *a.* (פרעפ-ע-טאו'-רי-על) איינלייטענד; וואס דיענט אלס א פאררעדע אדער הקדמה.

pref'atorily *adv.* (פרעפ'-ע-טא-רי-לי) אלס א פאררעדע אדער הקדמה; דורך אן איינלייטונג.

pref'atory *a.* (פרעפ'-ע-טא-רי) איינלייטענד; וואס איז שייך צו אדער וואס דיענט אלס א פאררעדע אדער הקדמה.

pre'fect *n.* (פרי'-פעקט) א פרעטאר, א פערוואלטער, אן אדמיניסטראטאר אין אלטען רוים; א פרעפעקט, א הויפט פון א רעגירונגס־דעפארטאמענט אין פראנקרייך.

prefec'toral *a.* (פרי-פעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו א פרעפעקט, דעם פרעפעקט'ס. ז. *prefect*

prefecto'rial *a.* (פרי-פעק-טאו'-רי-על) ז. *prefectoral*

pre'fectship *n.* (פרי'-פעקט-שיפ) ז. *prefecture*

pre'fecture *n.* (פרי'-פעק-טשור) דאס אמט פון א פרעפעקט, דאס רעכט אדער מאכט פון א פרעפעקט; דער אמטס־געביעט פון א פרעפעקט; די פרעפעקטור, די קאנצעלאריע אדער אמטס־הויז פון א פרעפעקט. ז. *prefect*

prefer' *v.* (פרי-פויר') 1. פארציהען, געבען דעם פארצוג [יתרון]; העכער שעצען; האלטען פאר בילכער; 2. פארלעגען, פארברייגנען; 3. דערהויבען צו א העכערען ראנג, אמט, טיטול א. ד. ג.

1. He **prefers** starving to working.

preferabil'ity *n.* (פרעפ-אויר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין בעפארצוגט, דאס זיין בילכער, דאס זיין ווינשענסווערטהער.

pref'erable *a. and n.* (פרעפ'-אויר-עבל) ווינשענסווערטהער, וואס פערדיענט א פארצוג, בילכער, בעסער אלס...; עטוואס וואס איז בעסער אדער מעהר ווינשענסווערטה.

pref'erableness *n.* (פרעפ'-אויר-עבל-נעס) ז *preferability*

pref'erably *adv.* (פרעפ'-אויר-ע-בלי) פארצוגסווייזע; ווינשענסווערטהער, בעסער, בילכער אדער ליעבער אלס...

pref'erence *n.* (פרעפ'-אויר-ענס) א פארצוג [יתרון]; בילכערקייט.

pref'erence shares (פרעפ'-אויר-ענס שעהרז) ז. *preferred stock*

preferen'tial *a.* (פרעפ-ע-רענ'-שעל) פארבערעכטיגט, וואס האט דעם פארצוג, פריווילעגירט, בילכער.

preferen'tially *adv.* (פרעפ-ע-רענ'-שעל-אי) דורך א פארצוג; בילכער; זייענדיג פארבערעכטיגט.

preferen'tial un'ion shop (פרעפ-ע-רענ'-שעל יונ'-יאן שאפ) א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו ארבייטער, וועלכע זייען ארגאניזירט אין יוניאנס [פראפעסיאנעלע פעראיינען אדער געווערקשאפטען] זיינען בילכער ווי די וואס געהערען ניט צו דער יוניאן [ד. ה. אז ביי גלייכע געשיקטקייט און קענטניסע אין דער ארבייט דארף געגעבען ווערען דער פארצוג צו די ארבייטער וואס זיינען מיטגליעדער פון דער יוניאן איבער די וועלכע זיינען ניט קיין מיטגליעדער].

prefer'ment *n.* (פרי-פויר'-מענט) דאס העכער שעצען, דאס זיין העכער געשעצט; די דערהויבונג צו אן אמט; די דערהויבונג צו א העכערען אמט אדער ראנג; א העכערער אמט [בעזאנדערס אין א קירך].

preferred' stock (פרי-פוירד' סטאק) פריאריטעטס־אקציעס, אקציעס אויף וועלכע עס דארף אויסגעצאהלט ווערען דיווידענד פריהער ווי אויף די אנדערע, וועלכע רופען זיך געוועהנליכע אקציעס [די איינענטימער פון פריאריטעטס־אקציעס האבען ניט קיין דעה אין דער פערוואלטונג פון געשעפט].

prefer'rer *n.* (פרי-פויר'-ער) איינער וואס ציהט עפעס פאר; איינער וואס גיט דעם פארצוג [יתרון] צו איינעם אדער צו עפעס.

préfet' *n.* (פריי-פיי') א [א פרעפעקט

העכערער בעאמטער אין פראנקרייך, וואס
האט צו זאגען איבער א דעפארטאמענט
אדער פראווינץ].

prefigura'tion *n.* (פרי-פיג-יו-ריי'-שאן) דאס פארשטעלען אדער פארויסזאגען דורך פריהערדיגע צייכענס; א פארבילד, א סימבאלישע פארשטעלונג.

prefig'urative *a.* (פרי-פיג'-יו-ריי-טיוו) וואס שטעלט פאר אדער זאגט פארויס דורך פריהערדיגע צייכענס; וואס דיענט אלס פארבילד.

prefig'ure *v.* (פרי-פיג'-יור) פארשטעלען בילדליך וואס עס וועט זיין; פארשטעלען אדער פארויסזאגען דורך פריהערדיגע צייכענס; נביאות זאגען.

prefig'urement *n.* (פרי-פיג'-יור-מענט) דאס פארשטעלען אדער פארויסזאגען דורך פריהערדיגע צייכענס אדער בילדער; נביאות.

prefix' *v.* (פרי-פיקס') צוגעבען פון פאראנט, שטעלען אין אנהויב; פריהער פעסטשטעלען אדער בעשטימען.

pre'fix *n.* (פרי'-פיקס) א פרעפיקס, א פארזילבע [א זילבע וואס ווערט געשטעלט אין אנהויב ווארט, צ. ב. אין'ם ווארט "צושטעלען" איז צו דער פרעפיקס]; דאס שטעלען א פרעפיקס.

pre'fixal *a.* (פרי'-פיק-סעל) וואס האט דעם כאראקטער פון א פרעפיקס. ז. *prefix*

prefix'ion *n.* (פרי-פיק'-שאן) דאס צוגעבען פון אנהויב, דאס שטעלען א פרעפיקס. ז. *prefix*

prefix'ture *n.* (פרי-פיקס'-טשור) ז. *prefixion*

preflora'tion *n.* (פרי-פלא-ריי'-שאן) אין באטאניק — די לאגערונג פון די בלומען-בלעטלעך אין דער קנאספע.

prefolia'tion *n.* (פרי-פאו-לי-איי'-שאן) אין באטאניק — די לאגע פון די בלעטער אין דער קנאספע.

preform' *v.* (פרי-פארם') פריהער פארמירען, פריהער בעשאפען; אין ביאלאגיע — בעשטימען אין פארויס די פארם.

preforma'tion *n.* (פרי-פאר-מיי'-שאן) דאס פארמירען אדער אויסבילדען פון פריהער.

prefor'mative *n.* and *a.* (פרי-פאר'-מע-טיוו) א פארזילבע, אן אנפאנגס-בוכשטאב [א בוכשטאב אדער זילבע וואס ווערט געברויכט צום בילדען א ווארט]; וואס פארמירט פון פריהער, וואס ענטהאלט אין זיך דעם קערן פון שפעטערדיגער אויסבילדונג אדער ענטוויקלונג.

preful'gency *n.* (פרי-פאל'-דזשענ-סי) א העלער גלאנץ, א גרויסע ליכטיגקייט.

pregla'cial *a.* (פרי-גליי'-שיעל) אין געאלאגיע — וואס איז פריהער פון דער אייז-פעריאדע. ז. ***glacial epoch***

preg'nable *a.* (פרעג'-נעבל) וואס קען איינגענומען ווערען, וואס קען געוואונען ווערען דורך מאכט.

preg'nance *n.* (פרעג'-נענס) ז. ***pregnancy***

preg'nancy *n.* (פרעג'-נענ-סי) טראגעדיגקייט, שוואנגערשאפט; פרוכטבארקייט; בעדייטונג, וויכטיגקייט.

preg'nant *a.* and *n.* (פרעג'-נענט) 1. טראגעדיג, שוואנגער; פרוכטבאר; בעלאדען; פול, אנגעפילט; 2. אינהאלטספול; גייסטרייך, זינרייך, וויציג; געשיקט; 3. א טראגעדיגע, א שוואנגערע.
2. The writer's every sentence is **pregnant** with great thoughts.

preg'nantly *adv.* (פרעג'-נענט-לי) טראגעדיג, שוואנגער; פרוכטבאר; פול מיט בעדייטונג; אויף א גייסטרייכען אדער וויציגען אופן.

preg'nantness *n.* (פרעג'-נענט-נעס) ז. ***pregnancy***

pregusta'tion *n.* (פרי-גאס-טיי'-שאן) א פארגעשמאק; דאס פערזוכען פריהער דעם טעם; א פארגעפיהל.

prehen'sible *a.* (פרי-הענ'-סיבל) וואס קען אנגעפאסט אדער אנגעגריפען ווערען.

prehen'sile *a.* (פרי-הענ'-סיל) צוגעפאסט צום אנכאפען, אנגרייפען אדער האלטען; וואס כאפט, גרייפט אדער האלט.

prehen'sile-tailed *a.* (פרי-הענ'-סיל-טיילד) וואס האט אן עק זיך אנצוהאלטען אדער אנצוכאפען [וועגען געוויסע חיות, ווי אן אבעזיאנע, *למשל*].
The monkey is a **prehensile-tailed** animal.

prehen'sion *n.* (פרי-הענ'-שאן) דאס כאפען, פאקען אדער גרייפען; דאס בעגרייפען, דאס משיג זיין.

prehen'sive *a.* (פרי-הענ'-סיוו) ז. ***prehensile***

prehen'sory *a.* (פרי-הענ'-סא-רי) ז. ***prehensile***

prehistor'ic *a.* (פרי-היס-טאר'-איק) פארהיסטאריש, פארגעשיכטליך [וואס שטאמט פון א צייט אדער איז געשעהן אין א צייט, פון וועלכער מיר האבען ניט קיין נעשריבענע געשיכטע].

prehistor'ical *a.* (פרי-היס-טאר'-אי-קעל) ז. ***prehistoric***

prehis'tory *n.* (פרי-היס'-טא-רי) געשיכטע פון פאר דער צייט, פון וועלכער מיר האבען געשריבענע דאקומענטען.

prehu'man *a.* (פרי-היו'-מען) וואס איז פארגעקומען אדער האט עקזיסטירט איידער עס האט זיך אויף דער ערד ענטוויקעלט דער מין מענש.

prein'dicate *v.* (פרי-אינ'-די-קייט) פארויסזאגען.

preinstruct' *v.* (פרי-אינ-סטראקט') פון פריהער בעלעהרען, אין פארויס אונטערריכטען.
He had been **preinstructed** by men of the same spirit.

preintima'tion *n.* (פרי-אינ-טי-מיי'-שאן) א פריהערדיגע אנדייטונג.

prejudge' *v.* (פרי-דזשאדזש') אין פארויס בעשליסען; בעשליסען אהן איבערלעגונג; אין פארויס פעראורטיילען [ניט אויסהערענדיג אדער ניט אונטערזוכענדיג].

prejudge'ment *n.* (פרי-דזשאדזש'-מענט) ז. ***prejudgment***

prejudg'ment *n.* (פרי-דזשאדזש'-מענט) דאס אורטיילען אדער בעשליסען אין פארויס, דאס בעשליסען אהן איבערלעגונג; דאס פעראורטיילען אדער פער'משפט'ען אין פארויס [ניט אויסהערענדיג און ניט אונטערזוכענדיג].

preju'dical *a.* (פרי-דזשוה'-די-קעל) וואס איז שייך צום בעשטימען אדער בעשליסען א זאך אדער פאל, וואס איז פריהער ניט בעשטימט אדער ניט בעשלאסען געווארען.

preju'dicate *v.* (פרי-דזשוה'-די-קייט) פאסען אן איבעראיילטען בעשלוס; אין פארויס בעשליסען; אין פארויס פעראורטיילען אדער פער'משפט'ען [ניט אונטערזוכענדיג].

prejudica'tion *n.* (פרי-דזשוה-די-קיי'-שאן) דאס אורטיילען אין פארויס; א ניט איבערלעגטער אורטייל; אין דער אלט-רוימישער געזעצגעבונג — א פרעצעדענט, א פריהערדיגער אורטייל; א פאראונטערזוכונג.

preju'dicative *a.* (פרי-דזשוה'-די-קיי-טיוו) וואס אורטיילט, ענטשיידעט אדער בעשליסט אין פארויס [ניט אונטערזוכענדיג]; וואס איז געבויט אויף א בעשלוס אדער אורטייל אהן אן אונטערזוכונג.

prej'udice *n.* and *v.* (פרעדזש'-או-דיס) א פאראורטייל; א פניה; א שאדען; איינפליסען יענעם א פאראורטייל; פעראורזאכען אדער ברענגען שאדען.

prejudi'cial *a.* (פרעדזש-או-דיש'-על) וואס איז שייך צו א פאראורטייל; מיט א פאראורטייל; וואס פעראורזאכט שאדען; שעדליך.

prejudi'cially *adv.* (פרעדזש-או-דיש'-על-אי) צום שאדען, אויף א שעדליכען אופן; מיט פאראורטייל.

prejudi'cialness *n.* (פרעדזש-או-דיש'-על-נעס) שעדליכקייט; דאס זיין געגרינדעט אויף א פאראורטייל.

preknowl'edge *n.* (פרי-נאל'-עדזש) פארקענטניס.

prel'acy *n.* (פרעל'-ע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער]; די קירכען-סיסטעם, וואו עס זיינען פאראן העכערע און נידריגערע גייסטליכע; דאס פרעלאטענטום, די העכערע גייסטליכקייט.

prel'ate *n.* (פרעל'-אייט) א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער].

prel'ateship *n.* (פרעל'-אייט-שיפ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [א העכערער גייסטליכער]. ז. ***prelate***

prel'atess *n.* (פרעל'-אייט-עס) די פרוי פון א פרעלאט [אין א הומאריסטישען זין]; א פרוי א פרעלאט.

prelat'ic *a.* (פרי-לעט'-איק) פון די פרעלאטען, פון די העכערע גייסטליכע.

prelat'ical *a.* (פרי-לעט'-אי-קעל) ז. ***prelatic***

prelat'ically *adv.* (פרי-לעט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי א פרעלאט, אין בעצוג צו דער העכערער גייסטליכקייט.

prel'atism *n.* (פרעל'-ע-טיזם) דאס אמט אדער ווירדע פון א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער]; דאס פרעלאטען-סיסטעם אין א קירך; דאס פרעלאטענטום [ז. ***prelacy***]; אנהענגערשאפט צו א פרעלאטען-סיסטעם אין א קירך.

prel'atist *n.* (פרעל'-ע-טיסט) אן אנהענגער פון פרעלאטענטום, איינער וואס האלט, אז די קריסטליכע קירך דארף רעגירט ווערען פון פרעלאטען [העכערע גייסטליכע]; אן אנהענגער פון דער עפיסקאפאלישער קירך.

prel'atize *v.* (פרעל'-עט-איז) בריינגען אונטער דעם איינפלוס פון פרעלאטען [העכערע גייסטליכע]; דאס פרעלאטענטום, די העכערע גייסטליכקייט.

prel'ature *n.* (פרעל'-ע-טשור) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [העכערער גייסטליכער].

prelect' *v.* (פרי-לעקט') האלטען א פארלעזונג, געבען א לעקציע, האלטען א פארטראג.

prelec'tion *n.* (פרי-לעק'-שאן) א פארלעזונג, א לעקציע, א פארטראג.

prelec'tor *n.* (פרי-לעק'-טאר) א פארלעזער, איינער וואס האלט פארטרעגע; א לעקטאר [אין אוניווערזיטעט].

preliba'tion *n.* (פרי-לאי-ביי'-שאן) א פארגעשמאק; דאס פערזוכען דעם טעם

אין פארויס; א קרבן וואס ווערט פריהער געבראכט.

prelim'inarily *adv.* (פרי-לימ'-אי-נע-רי-לי) פריהערדיג, דערווייליג, פארלויפיג; אלס אן איינלייטונג, אלס דער ערשטער שריט.

prelim'inary *a. and n.* (פרי-לימ'-אי-נע-רי) פריהערדיג, דערווייליג, פארלויפיג; אן איינלייטונג; אן ערשטער שריט; א הכנה, א פארבערייטונג.

prelin'gual *a.* (פרי-לינ'-גהוועל) וואס איז פאר דער ענטוויקלונג פון דער שפראך; וואס איז פאר דעם ווי מען בעקומט די פעהיגקייט צו ריידען.

prelude' *v.* (פרי-ליוד') מאכען אדער שפיעלען אן איינלייטונג [צו א מוזיקאלישער פערפאסונג]; שפיעלען א פארשפיעל; פארבערייטען דעם וועג; איינפיהרען, אנהויבען.

pre'lude *n.* (פרי'-ליוד) א פארשפיעל; א הקדמה, אן איינלייטונג.

pre'luder *n.* (פרי'-ליו-דער) אן איינלייטער; איינער וואס שפיעלט א פארשפיעל אדער אן איינלייטונג.

prelu'dial *a.* (פרי-ליו'-די-על) וואס איז שייך צו אן איינלייטונג; איינלייטענד.

prelum'bar *a.* (פרי-לאמ'-בער) וואס ליעגט אין פארענט פון די לענדען.

prelu'sive *a.* (פרי-ליו'-סיוו) וואס דיענט אלס פארשפיעל; איינלייטענד; וואס איז אלס הקדמה.

prelu'sively *adv.* (פרי-ליו'-סיוו-לי) ז. *prelusorily*

prelu'sorily *adv.* (פרי-ליו'-סא-רי-לי) אלס א הקדמה; דורך אן איינלייטונג.

prelu'sory *a.* (פרי-ליו'-סא-רי) ז. *prelusive*

premani'acal *a.* (פרי-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס איז בעפאר משוגעת.

premature' *a.* (פרי-מע-טשור') צו פריה, פריהצייטיג; אונצייטיג, וואס קומט פאר דער צייט.

premature' la'bor (פרי-מע-טשור' ליי'-באר) פריהצייטיגע געבורט [דאס האבען א קינד, דאס געלעגען ווערען פאר דעם פערלויף פון ניין מאנאטען, געוועהנליך אין די לעצטע דריי מאנאטען פון שוואנגערשאפט, אזוי אז דאס קינד קען בלייבען לעבען].

premature'ly *adv.* (פרי-מע-טשור'-לי) צו פריה, פריהצייטיג, אונצייטיג.

premature'ness *n.* (פרי-מע-טשור'-נעס) אונצייטיגקייט, פריהצייטיגקייט.

prematu'rity *n.* (פרי-מע-טשו'-רי-טי) ז. *primatureness*

premax'illary *a. and n.* (פרי-מעק'-סי-לע-רי) וואס געפינט זיך אין דעם פארדערשטען טייל פון דער קינבאק; וואס איז שייך צום קינבאק-ביין; דער קינבאק-ביין.

premed'itate *v.* (פרי-מעד'-אי-טייט) פריהער זיך איבערלעגען, פריהער בעטראכטען.

premed'itated *a.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד) וואס איז פריהער בעטראכט אדער איבערלעגט געווארען.

premed'itatedly *adv.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-לי) מיט איבערלעגונג, פון פריהער בעטראכט.

premed'itatedness *n.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-נעס) איבערלעגטקייט, דאס זיין פארויס געפלאנעוועט אדער דורכגעטראכט.

premed'itately *adv.* (פרי-מעד'-אי-טייט-לי) מיט איבערלעגונג, פון פריהער בעטראכט; אבזיכטליך, בכיון.

premedita'tion *n.* (פרי-מעד-אי-טיי'-שאן) דאס איבערלעגען זיך פריהער, דאס טראכטען, איבערלעגען זיך אדער פלאנעווען פארויס.

premed'itative *a.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טיוו) וואס בעטראכט אדער איבערלעגט זיך פריהער; וואס צייגט איבערלעגונג און פארויס-בעטראכטונג.

premen'strual *a.* (פרי-מענ'-סטרו-על) וואס קומט פאר מענסטרואציע [מאנאטליכע ביי פרויען].

premerid'ian *a.* (פרי-מע-ריד'-אי-ען) וואס איז גלייך פאר מיטאג.

pre'mial *a.* (פרי'-מי-על) ז. *premiant*

pre'miant *a.* (פרי'-מי-ענט) וואס דיענט אלס פרעמיע אדער בעלוינונג.

prem'ices *n.* (פרעמ'-אי-סעז) די ערשטע פרוכט.

pre'mier *a., n. and v.* (פרי'-מי-ער) וואס איז דאס הויפט, דאס ערשטע אדער דאס עלטסטע; דער פרעמיער, דער ערשטער מיניסטער, דער הויפט פון א מיניסטארען-קאבינעט; האלטען דאס אמט פון א פרעמיער.

première' *a. and n.* (פרע-מיעהר') וואס פערנעהמט דעם ערשטען פלאץ [וועגען פרויען]; די הויפט אקטהיסע; די הויפט-טענצערין [אין א באלעט]; די הויפט-מייסטערין אין א קליידער-ווערקשטאט אדער פאבריק.

pre'miership *n.* (פרי'-מי-ער-שיפ) דאס זיין דער הויפט אדער דער ערשטער; דאס אמט פון א פרעמיער [ערשטער מיניסטער, הויפט פון א מיניסטארען-קאבינעט].

premillena'rian *a. and n.* (פרי-מיל-ע-ניי'-רי-ען) וואס קומט פאר'ן מילעניום; וואס איז שייך צו דער קריסטליכער לעהרע, אז יעזוס וועט צום צווייטען מאל קומען אויף דער וועלט פאר'ן מילעניום [די טויזענד יאהר פאר דעם וועלט-אונטערגאנג, אין וועלכע, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, די וועלט וועט רעגיערט ווערען פון קריסטוס'ען און וועט זיין פול מיט גליק, גאטספארכטיגקייט און גערעכטיגקייט]; איינער וואס האלט זיך אז דער שטה, אז יעזוס וועט קומען צום צווייטען מאל אויף דער וועלט פאר דעם מילעניום.

premillena'rianism *n.* (פרי-מיל-ע-ניי'-רי-ענ-איזם) די שטה, אז יעזוס וועט צום צווייטען מאל קומען אויף דער וועלט פאר'ן מילעניום. ז. *premillenarian*

premillen'nial *a.* (פרי-מי-לענ'-אי-על) וואס קומט פאר'ן מילעניום. ז. *premillennarian*

premillen'nialism *n.* (פרי-מי-לענ'-אי-על-איזם) ז. *premillenarianism*

premillen'nialist *n.* (פרי-מי-לענ'-אי-על-איסט) איינער וואס גלויבט אז יעזוס וועט ווידער אמאל קומען פאר'ן מילעניום]. ז. *premillenarian*

prem'ise *n.* (פרעמ'-איס) א פרעמיסע, א פאדערזאץ [א בעהויפטונג, אויף וועלכער עס בויט זיך א לאגישער שלוס].

premise' *v.* (פרי-מאיז') זאגען אין פארויס [אלס איינלייטונג אדער קצור דערפון וואס פאלגט]: אויפשטעלען א פרעמיסע [א בעהויפטונג, אויף וועלכער עס בויט זיך א לאגישער שלוס].

prem'ises *n.* (פרעמ'-אימ-עז) 1. אין געזעצליכע דאקומענטען — דאס פריהער דערמאהנטע [הויפטזעכליך די הויפט-טיילען פון דעם דאקומענט, וואו עס געפינען זיך די נעמען פון די וואס שליסען דעם אבמאך און די הויפט פונקטען פון דעם אבמאך]; 2. איינענטום [הייזער, גרונד-איינענטום], וועגען וועלכען עס האנדעלט זיך אין אן אבמאך; 3. א געביידע צוזאמען מיט די נעבען-געביידעס און דעם נעבען-גרונט.

3. We rented a house and we shall shortly occupy the premises.

prem'iss *n.* (פרעמ'-אים) א פרעמיסע, א פאהערזאץ. ז. *premise*

pre'mium *n.* (פרי'-מי-אם) א פרעמיע, א בעלוינונג, אן עקסטרא בעלוינונג, א פריז [א געוואונענע בעלוינונג]; לעהר-געלד [פאר א פראפעסיאן]; פראצענטען [פאר א הלואה]; אסעקוראנץ-פרעמיע, פערזיכערונגס-פרייז [איינצאהלונג אויף א פערזיכערונגס-פאליסע]; דער קורס-אונטערשיעד פון געלד פון דעמזעלבען לאנד, ווי למשל פון גאלדענע מטבעות און פאפיער-געלד; דער קורס-ווערטה פון ווערטה-פאפיערען איבער דעם נאמינעלען פרייז.

premo'lar *a. and n.* (פרי-מאו'-לאר) וואס קומט פאר א באק-צאהן [אין צייט אדער פלאץ]; וואס איז שייך צו א צאהן וואס קומט פאר א באק-צאהן; א מילך-באק-צאהן; א באק-צאהן.

premonar'chical *a.* (פרי-מא-נאר'-קי-קעל) וואס האט עקזיסטירט איידער עס איז אנגענומען געווארען א מאנארכישע רעגיערונגס-פארם.

premon'ish *v.* (פרי-מאנ'-איש) ווארנען, אנזאגען פארויס, פארויסזאגען, מזהיר זיין.

premon'ishment *n.* (פרי-מאנ'-איש-מענט) ז. *premonition*

premoni'tion *n.* (פרי-מא-ניש'-אן) דאס אנזאגען פארויס; א ווארנונג, אן אזהרה.

I had a premonition of trouble as soon as I arrived in town.

premon'itive *a.* (פרי-מאנ'-אי-טיוו) ווארנענד.

premon'itively *adv.* (פרי-מאנ'-אי-טיוו-לי) אלס ווארנונג.

premon'itor *n.* (פרי-מאנ'-אי-טאר) דער וואס ווארענט פריהער; א ווארנונג.

premon'itorily *adv.* (פרי-מאנ'-אי-טא-רי-לי) בדרך אזהרה, ווארנענדיג.

premon'itory *a.* (פרי-מאנ'-אי-טא-רי) ווארנענד, וואס איז מזהיר.

Premon'strant *n.* (פרי-מאנ'-סטרענט) א פרעמאנסטראנטענזער אדער נארבענטינער [א מיטגליעד פון א געוויסען קאטולישען ארדען, וואס איז יעצט כמעט אין גאנצען אונטערגעגאנגען].

premorse' *a.* (פרי-מאהרס') אבגעביסען; ווי אבגעביסען.

Premosa'ic *a.* (פרי-מא-זיי'-איק) וואס איז פארגעקומען פאר משה רבנו'ס צייטען; וואס בעלאנגט צו דער צייט פאר משה רבנו.

premo'tion *n.* (פרי-מאו'-שאן) דער פריהערדיגער איינפלוס אדער אנטריעב.

premove' *v.* (פרי-מוהוו') אנרעגען, אנטרייבען.

premuni're *n. and v.* (פרי-מיו-נאי'-רי) ז. *præmunire*

premuni'tion *n.* (פרי-מיו-ניש'-אן) דאס בעפעסטיגען זיך אדער בעשיצען זיך אין פארויס; א שוץ-מיטעל אדער פערטיידיגונגס-מיטעל צוגעגרייט פארויס.

premu'nitory *a.* (פרי-מיו'-ני-טא-רי)

וואס איז שייך צו א שטראף אין פאל פון בעגרענצען די קעניגליכע מאכט [אין אמאליגען ענגלאנד]. ז. *præmunire*.

prena'tal *a.* (פרי-ניי'-טעל) וואס איז נאך פאר דער געבורט; וואס איז שייך צו דער עקזיסטענץ פאר דער געבורט.

prena'tally *adv.* (פרי-ניי'-טעל-אי) פאר'ן געבוירען ווערען.

pren'der *n.* (פרענ'-דער) דאס רעכט אדער די מאכט צוצונעהמען עפעס פאר זיך.

preno'men *n.* (פרי-נאו'-מען) א פאר-נאמען [דער ערשטער נאמען].

preno'tion *n.* (פרי-נאו'-שאן) א פאר-בעגריף, א פארקענטניס; א פארגעפיהל.

pren'tice *n.* (פרענ'-טיס) ז. *apprentice*.

pren'ticehood *n.* (פרענ'-טיס-הוד) ז. *apprenticeship*.

pren'ticeship *n.* (פרענ'-טיס-שיפ) ז. *apprenticeship*.

preobtain' *v.* (פרי-אב-טיין') פריהער ערהאלטען.

preoc'cupancy *n.* (פרי-אק'-יו-פענ-סי) דאס נעהמען אין בעזיץ אדער פערכאפען פריהער פון אנדערע; דאס רעכט צו פערנעהמען אדער פערכאפען פריהער פון אן אנדערען.

preoc'cupant *n.* (פרי-אק'-יו-פענט) איינער וואס פערכאפט עפעס פריהער פון אן אנדערען.

preoccupa'tion *n.* (פרי-אק-יו-פיי'-שאן) דאס פערכאפען פריהער פון אנדערע; דאס זיין פריהער פערטיעפט אין א געדאנק; פערטיעפטקייט, צוטראגענקייט, צושטרייטקייט.

preoc'cupied *a.* (פרי-אק'-יו-פאיד) 1. פערנומען, צושטרייט; פריהער פערנומען, פריהער פערכאפט; 2. בעאיינפלוסט מיט פריהער-געפאסטע מיינונגען אדער פאראורטיילע.

1. I was so **preoccupied** that I did not notice your entrance into my office.

preoc'cupy *v.* (פרי-אק'-יו-פאי) פערכאפען פריהער פון אנדערע; פריהער פערנעהמען; בעאיינפלוסען פון פאראורטיילע אדער פון פארויסגעפאסטע מיינונגען.

preopin'ion *n.* (פרי-א-פינ'-יאן) א פאראורטייל, א פארגעפאסטע מיינונג.

preop'tion *n.* (פרי-אפ'-שאן) דאס רעכט אויסצוקלייבען זיך עפעס דער ערשטער.

preo'ral *a.* (פרי-או'-רעל) וואס געפינט זיך אין פארענט פון מויל אדער פאר דעם מויל.

preo'rally *adv.* (פרי-או'-רעל-אי) פאר דעם מויל.

preordain' *v.* (פרי-אהר-דיין') בעשטימען אין פארויס.

preor'der *v.* (פרי-אהר'-דער) פארויס איינריכטען, פארויס בעשטימען.

preor'dinance *n.* (פרי-אהר'-די-נענס) די פריהער-איינגעפיהרטע ארדנונג אדער רעגעל.

preordina'tion *n.* (פרי-אהר-די-ניי'-שאן) פארבעשטימונג, פריהערע בעשטימונג.

prep *n.* (פרעפ) א סטודענט וואס געהט דורך א פארבערייטונגס-קורס; איינער וואס פארבערייטעט זיך פאר א העכערער לעהר-אנשטאלט.

prep. אבקירצונג פון *preposition*

prepaid' *a.* (פרי-פייד') פארויס בעצאהלט.

prep'arable *a.* (פרעפ'-ע-רעבל) וואס מען קען צוגרייטען.

prepara'tion *n.* (פרעפ-ע-ריי'-שאן) פארבערייטונג, צוגרייטונג, פערפערטיגונג; צוגעגרייטקייט; צוריכטונג, אויסריכטונג; צוזאמענשטעלונג, פאבריצירונג; א פרעפאראט, עטוואס וואס איז צוזאמענגעשטעלט, פארבערייטעט אדער פאבריצירט [ווי א כעמישער שטאף, למשל]; א קערפער אדער קערפער-טייל פארבערייטעט פאר אנאטאמישע צוועקען; א פארבערייטונגס-טאג, פרייטאג, אן ערב יום טוב [ביי אידען].

prepar'ative *a. and n.* (פרי-פער'-ע-טיוו) פארבערייטענד; עטוואס וואס דיענט אלס פארבערייטונג.

prepar'atively *adv.* (פרי-פער'-ע-טיוו-לי) אלס פארבערייטונג; צוגרייטענדיג.

prepar'ator *n.* (פרי-פער'-ע-טאר) א פארבערייטער, א צוגרייטער, א צוריכטער; איינער וואס פרעפארירט קערפערס פאר אנאטאמישע צוועקען.

prepar'atorily *adv.* (פרי-פער'-ע-טא-רי-לי) ז. *preparatively*.

prepar'atory *a.* (פרי-פער'-ע-טא-רי) פארבערייטענד; צוגרייטענד; וואס געפינט זיך אין פארבערייטונגס-צושטאנד; וואס האלט זיך אין פארבערייטען.

prepar'atory school (פרי-פער'-ע-טא-רי סקוהל) א פארבערייטונגס-שול, א שול וואס גרייט צו פאר העכערע לעהר-אנשטאלטען.

prepare' *v.* (פרי-פעהר') פארבערייטען, צוגרייטען, מאכען גרייט, פארטיג מאכען; אויסריכטען; זיך צוגרייטען, זיך אויסריכטען, זיך פארטיג מאכען; מאכען, פארמירען, צוזאמענשטעלען, פאבריצירען, מאכען פרעפאראטען.

prepar'edly *adv.* (פרי-פעהר'-עד-לי) צוגעגרייט ווי עס דארף צו זיין.

prepar'edness *n.* (פרי-פעהר'-עד-נעס) בערייטשאפט, פערטיגקייט, גרייטקייט.

prepar'er *n.* (פרי-פעהר'-ער) א פארבערייטער, א צופערטיגער; וואס גרייט צו, מאכט אדער פאבריצירט.

prepay' *v.* (פרי-פיי') צאהלען אין פארויס; פארויס בעצאהלען.

prepay'ment *n.* (פרי-פיי'-מענט) דאס צאהלען אין פארויס; א צאהלונג אין פארויס.

prepense' *a.* (פרי-פענס') פארויס בעטראכט אדער געפלאנעוועט, איבערלעגט; אבזיכטליך.

prepense'ly *adv.* (פרי-פענס'-לי) איבערלעגטערהייד, פארויס בעטראכט אדער געפלאנעוועט; בכיון.

prepen'sive *a.* (פרי-פענ'-סיוו) ז. *prepense*.

preplacen'tal *a.* (פרי-פלע-סענ'-טעל) וואס איז פאר דער אויסבילדונג פון דער פלאצענטא אדער פון ארט [די איינהילונג, אין וועלכען עס געפינט זיך דאס קינד אין דער מוטער'ס בויך].

prepol'lence *n.* (פרי-פאל'-ענס) איבערגעוויכט, גרעסערע מאכט אדער איינפלוס.

The **prepollence** of evil in the world is the basic idea of the pessimistic philosophy.

prepol'lency *n.* (פרי-פאל'-ען-סי) ז. *prepollence*.

prepol'lent *a.* (פרי-פאל'-ענט) איבערוועגענד, וואס האט א גרעסערע מאכט אדער ווירקונג.

prepon'derance *n.* (פרי-פאנ'-דער-ענס) דאס איבערוועגען; איבערגעוויכט; דאס האבען א גרעסערע קראפט, ווירקונג, מאסע אדער צאהל; דאס זיין בעדייטענדער אדער וויכטיגער.

prepon'derance of ev'idence (פרי-פאנ'-דער-ענס אוו עוו'-אי-דענס) איבערוועגענדע אדער קרעפטיגערע בעווייזע.

In conflicting testimony the jury must give weight to the **preponderance** of evidence.

prepon'derancy *n.* (פרי-פאנ'-דער-ען-סי) ז. *preponderance*.

prepon'derant *a.* (פרי-פאנ'-דער-ענט) איבערוועגענד, וואס האט מעהר געוויכט, בעדייטונג, מאכט, קראפט אדער ווירקונג.

prepon'derantly *adv.* (פרי-פאנ'-דער-ענט-לי) איבערוועגענדיג; מיט איבערמאכט; מיט מעהר קראפט, ווירקונג אדער בעדייטונג.

prepon'derate *v.* (פרי-פאנ'-דער-אייט) איבערוועגען; האבען מעהר קראפט, וואג אדער ווירקונג.

prepon'deratingly *adv.* (פרי-פאנ'-דער-איי-טינג-לי) ז. *preponderantly*.

prepondera'tion *n.* (פרי-פאנ-דע-ריי'-שאן) ז. *preponderance*.

prepon'derous *a.* (פרי-פאנ'-דער-אס) ז. *preponderant*.

prepose' *v.* (פרי-פאוז') צושטעלען אדער צוגעבען פון אנהויב אדער פון פארענט.

preposi'tion *n.* (פרעפ-א-זיש'-אן) אין גראמאטיק — א פרעפאזיציאן, א פאר-ווארט אדער פערהעלטניס-ווארט [א ווארט וואס שטעהט פאר א הויפטווארט און ציינט אן זיין בעציהונג צו א צייטווארט, איינענשאפטס-ווארט אדער צו אן אנדער הויפטווארט, ווי למשל: אין, פון, צו א. ז. וו.]; א טייל פון א ווארט צוגעגעבען אין אנהויב [הויפטזעכליך א פרעפאזיציאן פעראייניגט מיט א צייטווארט, ווי "צוגעהן"].

preposi'tional *a.* (פרעפ-א-זיש'-אנ-על) פרעפאזיציאנעל, וואס האט די איינענשאפט פון א פארווארט אדער איז געברויכט ווי א פארווארט. ז. *preposition*.

preposi'tionally *adv.* (פרעפ-א-זיש'-אנ-על-אי) אלס פארווארט אדער פרעפאזיציאן. ז. *preposition*.

preposi'tional phrase (פרעפ-א-זיש'-אנ-על פרייז) א הויפטווארט צוזאמען מיט א פרעפאזיציאן וואס דיענט אלס איינענשאפטס-ווארט אדער אלס אומשטאנדס-ווארט [אדווערבום].

In the sentence "he spoke with haste," "with haste" is a **prepositional phrase**.

prepos'itive *a. and n.* (פרי-פאז'-אי-טיוו) וואס שטעהט פריהער אדער איז צוגעגעבען פון אנהויב; א ווארט וואס שטעהט פאר אן אנדער ווארט, א ווארט-טייל אין אנהויב פון א ווארט.

prepos'itor *n.* (פרי-פאז'-אי-טאר) דער עלטערער שילער אין א קלאס, וואס ווערט בעשטימט פון לעהרער צו העלפען איהם האלטען ארדנונג אין קלאס.

prepos'iture *n.* (פרי-פאז'-אי-טשור) דאס אמט פון א פראוואסט, פארשטעהער אדער נאטשאלניק. ז. *provost*.

prepossess' *v.* (פרי-פא-זעס') פערכאפען פריהער אין בעזיץ; בעאיינפלוסען פארויס; איינפליסען א גוטע מיינונג, מאכען א גוטען איינדרוק.

prepossess'ing *a.* (פרי-פא-זעס'-אינג) חן'עוודיג, אנגענעהם, וואס מאכט א גוטען איינדרוק.

He is a young man of **prepossessing** appearance.

prepossess'ingly *adv.* -(פרי-פא-זעס')
אינג-לי) מאכענדיג א גוטען איינדרוק.

preposses'sion *n.* (פרי-פא-זעש'-אן)
1. דאס פערכאפען אין בעזיץ פון פריהער;
2. א פאראורטייל [הויפטזעכליך א גינ=
סטיגער] וועגען אימעצען אדער עפעס;
3. א גוטע מיינונג; סימפאטיע.

2. My prepossessions are all in favor of our new Mayor.

preposses'sor *n.* (פרי-פא-זעס'-אר)
איינער וואס כאפט אריין עפעס אין בע=
זיץ פריהער פון אלעמען.

prepos'ter *n.* (פרי-פאס'-טער)
ז. *prepositor*

prepos'terous *a.* (פרי-פאס'-טע-ראס)
אבסורד, אונזיניג, לעכערליך, נאריש.

prepos'terously *adv.* -(פרי-פאס'-טע
ראס-לי) קאפויר, מיט'ן קאפ אראב; אב=
סורד, נאריש.

prepos'terousness *n.* -(פרי-פאס'-טע
ראס-נעס) אונלאגישקייט, אונזיניגקייט,
קאפויערדיגקייט, אבסורדיטעט.

prepos'tor *n.* (פרי-פאס'-טאר)
ז. *prepositor*

prepo'tence *n.* (פרי-פאו'-טענס)
ז. *prepotency*

prepo'tency *n.* (פרי-פאו'-טענ-סי) די
איבערמאכט, דאס איבערגעוויכט, די
שטארקערע אדער הערשענדע מאכט.

prepo'tent *a.* (פרי-פאו'-טענט) איבער=
וועגענד; שטארקער אין מאכט, אין וויר=
קונג א. ד. ג.; וואס האט א שטארקע פא=
טענציאלע קראפט.

prepoten'tial *a.* (פרי-פא-טענ'-שעל)
ז. *prepotent*

preprovide' *v.* (פרי-פרא-וואיד') בע=
זארגען מיט עפעס פון פריהער.

pre'puce *n.* (פרי'-פיוס) די פארהויט
[פון מענליכען געשלעכטס=ארגאן], די
ערלה.

prepunc'tual *a.* (פרי-פאנק'-טשו-על)
צופיעל פינקטליך, איבערטריבען פינקט=
ליך; וואס פאסירט פאר דער בעשטימטער
צייט.

prepunctual'ity *n.* -(פרי-פאנק-טשו
על'-אי-טי) צופיעל פינקטליכקייט; דאס
זיין א צו=גרויסער מקפיד.

prepu'tial *a.* (פרי-פיו'-שעל) וואס איז
שייך צו דער פארהויט אדער ערלה [פון
מענליכען געשלעכטס=ארגאן].

prepu'tium *n.* (פרי-פיו'-שי-אם) די
פארהויט [פון מענליכען געשלעכטס=אר=
גאן]. ז. *prepuce*

Preraph'aelite *a. and n.* -(פרי-רעפ'
ע-על-איט) וואס איז שייך צו דער פרע=
ראפאעליטישער שוהל אין מאלעריי [א
ריכטונג אין דער ענגלישער מאלעריי אין
19טען יאהרהונדערט, וואס איז געגאנגען
אין די וועגען פון די איטאליענישע פאר=
ראפאעליטישע מאלער פון 15טען יאהר=
הונדערט]; איינער פון די פרעראפאע=
ליטען.

Preraph'aelitish *a.* -(פרי-רעפ'-ע-על
אי-טיש) לויט די פרינציפען פון דער
פרעראפאעליטישער שוהל אין מאלעריי.
ז *Preraphaelite*

Preraph'aelitism *n.* -(פרי-רעפ'-ע
על-אי-טיזם) דער פרעראפאעליטיזם [א
סטיל אין דער איטאליענישער מאלעריי,
וואס האט געהערשט איז'ם 15טען יאהר=
הונדערט ביז ראפאעל'ס צייטען]; די
אויפלעבונג פון'ם פרעראפאעליטישען
סטיל אין דער ענגלישער מאלעריי אין
19טען יאהרהונדערט; די קונסט און לי=
טעראטור=ריכטונג, וואס איז פערבונדען
מיט דיזען סטיל.

preremote' *a.* (פרי-רי-מאוט') נאר=
אמאליג; נאך פאר די אלטע צייטען; וואס
קומט נאך פריהער [אין צייט אדער ארד=
נונג].

prerequire' *v.* (פרי-רי-קהוואיר') פא=
דערען פריהער, נויטיג האבען פון פריהער.

prereq'uisite *a. and n.* -(פרי-רעק'
הווי-זיט) וואס פאדערט זיך אדער וואס
איז נויטיג פון פריהער; א נויטיגע פאר=
בעדינגונג.

preresolve' *v.* (פרי-רי-זאלוו') בע=
שליסען פון פריהער.

prerevolu'tionary *a.* -(פרי-רעוו-א
ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז געווען אדער גע=
שעהן פאר דער רעוואלוציאן [בעזאנדערס
פאר דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

prerog'ative *n., a. and v.* —(פרי
ראג'-ע-טיוו) א פרעראגאטיוו, א פריווי=
לעגיע, א רעכט וואס אנדערע האבען ניט;
וואס איז שייך צו א פרעראגאטיוו אדער
אויסשליסליכער פריווילעגיע; געבען א
פרעראגאטיוו אדער אויסשליסליכעס רעכט
אדער פריווילעגיע.

prerog'ative court (פרי-ראג'-ע-טיוו
קאורט) דאס אמאליגע קירכליכע געריכט
אין ענגלאנד, וואס האט געהאט צו זאגען
אויף ירושה=פראצעסען און צואה=ענינים.

prerog'atively *adv.* -(פרי-ראג'-ע-טיוו
לי) אלס אן אויסשליסליכע פריווילעגיע;
דורך אן אויסשליסליכען רעכט.

presage' *v.* (פרי-סיידזש') אנזאגען,
זיין א סמן; פיהלען פריהער, אהנען;
פארויסזעהן וואס וועט זיין, נביאות זא=
גען.

pres'age *n.* (פרעס'-עדזש) עפעס וואס
זאגט אן וואס וועט זיין, א סמן צום גו=
טען אדער שלעכטען; א פארגעפיהל, אן
אהנונג; פראפעטישע בעדייטונג.

pres'ageful *a.* (פרעס'-עדזש-פול) פול
מיט פארבעדייטונגען; פול מיט סמנים,
וואס זאגען אן וואס עס וועט זיין.

presage'ment *n.* (פרי-סיידזש'-מענט)
א סמן צום גוטען אדער צום שלעכטען;
א נביאה.

presa'ger *n.* (פרי-סיי'-דזשער) א
נביאות=זאגער; א נביא, א פראפעט.

presa'gious *a.* (פרי-סיי'-דזשאס)
ז. *presageful*

presarto'rial *a.* -(פרי-סאר-טאו'-רי
על) פאר דער שניידעריי=צייט; איידער
מען האט אנגעהויבען טראגען מאדע=
קליידער.

pres'byope *n.* (פרעס'-בי-אופ) איינער
וואס ליידעט פון פרעסביאפיע.
ז. *presbyopia*

presbyo'pia *n.* (פרעס-בי-או'-פי-א)
פרעסביאפיע, אן אויגען=פעהלער ביי אל=
טע מענשען, צוליעב וועלכען זיי זעהן
שלעכט פון נאהנט.

pres'byopy *n.* (פרעס'-בי-או-פי)
ז. *presbyopia*

pres'byte *n.* (פרעס'-באיט)
ז. *presbyope*

pres'byter *n.* (פרעס'-בי-טער) א פרעס=
ביטער, דער עלטסטער פון א קירכליכער
געמיינדע; א קירכען=פארשטעהער; ביי
די קאטוילִיקען און אנדערע יערארכישע
קירכליכע ארגאניזאציאנען — א גלח, וואס
שטעהט עטוואס נידריגער אין ראנג פון
א בישאף.

presbyt'eral *a.* (פרעס-ביט'-ער-על)
וואס איז שייך צו א פרעסביטער אדער
קירכען=עלטסטען.

presbyt'erate *n.* (פרעס-ביט'-ער-אייט)
דאס אמט פון א פרעסביטער אדער קיר=
כען=עלטסטען; א פערזאמלונג פון די
עלטסטע פון א קירך.

presbyte'rial *a.* (פרעס-בי-טי'-רי-על)
פרעסביטעריאניש, וואס איז שייך צו די
פרעסביטערם אדער קירכען=עלטעסטע,
וועלכע רעגירען די קירך; וואס איז שייך
צו א קירכען=רעגיערונג דורך קירכען=על=
טעסטע.

presbyte'rially *adv.* -(פרעס-בי-טי'
רי-על-אי) אויף דעם אופן פון פרעסבי=
טערס [קירכען=עלטעסטע]; אין בעצוג צו
פרעסביטעריאניזם.
ז. *Presbyterianism*

Presbyte'rian *n. and a.* -(פרעס-בי
טי'-רי-ען) א פרעסביטעריאנער, איינער
וואס גלויבט, אז די קירך דארף רעגיערט
ווערען דורך פערטרעטער פון דער גע=
מיינדע [קירכען=עלטעסטע] און אז צווי=
שען די גייסטליכע דארפען ניט זיין קיין
העכערע אין ראנג און נידריגערע; פרעס=
ביטעריאניש

Presbyte'rianism *n.* -(פרעס-בי-טי'
רי-ענ-איזם) פרעסביטעריאניזם, די סיס=
טעם פון א קירכען=רעגיערונג דורך פרעס=
ביטערם אדער קירכען=עלטעסטע, ביי וועל=
כער צווישען די גייסטליכע דארפען ניט
זיין קיין העכערע אין ראנג און קיין נידרי=
גערע.

Presbyte'rianize *v.* -(פרעס-בי-טי'
רי-ענ-איז) מאכען פרעסביטעריאניש.
ז. *Presbyterian*

Presbyte'rianly *adv.* -(פרעס-בי-טי'
רי-ענ-לי) אויף דעם אופן פון די פרעס=
ביטעריאנער. ז. *Presbyterian*

pres'bytership *n.* -(פרעס'-בי-טער
שיפ) דאס אמט פון א פרעסביטער אדער
קירכען=עלטעסטען.

pres'bytery *n.* (פרעס'-בי-טער-אי)
פרעסביטעריום, די קירכען=עלטעסטע; א
קאנסיסטאריום אין דער פרעסביטעריאני=
שער קירך [בעשטעהט פון אלע גייסטלי=
כע און פון קירכען=עלטעסטע, יערע
קירך איז א בעצירק שיקט צו איינעם];
א קירכען=דיסטריקט וואס שטעהט אונ=
טער א פרעסביטער [קירכען=עלטעסטען];
דער פריסטער=פלאץ אין א קירך; דאס
פריסטערליכע הויז [ביי די קאטוילִיקען].

pre'science *n.* (פרי'-שיענס) דאס ווי=
סען אין פארויס אדער פון פריהער; דאס
פארויסזעהן.

pre'scient *a.* (פרי'-שיענט) וואס ווייסט
אין פארויס אדער פון פריהער; פארויס=
זעהענד.

prescientif'ic *a.* -(פרי-סאי-ענ-טיפ'
איק) וואס עקזיסטירט נאך בעפאר די
וויסענשאפט איז פעסטגעשטעלט געווארען.

pre'sciently *adv.* (פרי'-שיענט-לי)
וויסענדיג אין פארויס אדער פון פריהער;
פארויסזעהענדיג.

prescind' *v.* (פרי-סינד') 1. אבטיילען
אדער אבזונדערען פון אלע אנדערע פאק=
טען, מאמענטען אדער אידעען; 2. אב=
ציהען די אויפמערקזאמקייט, ניט נעה=
מען אין בעטראכט.

1. Force cannot be prescinded from gravity and matter. 2. In his article he prescinds entirely from all theories.

prescin'dent *a.* (פרי-סינ'-דענט) אב=
טיילענדיג, אבזונדערענדיג.

prescribe' *v.* (פרי-סקראיב') פארשריי=
בען, ארדנען, הייסען; פערשרייבען, פער=
ארדנען [א רעצעפט, א רפואה]; מאכען
אונגילטיג צוליעב פעריעהרונג [ווייל א

געוויסע צייט איז פאריבער]; האבען א טענה פון חזקה אויף עטוואס צוליעב בענוצען עס א לענגערע צייט.

prescri'ber *n.* (פרי-סקראי'-בער) איינער וואס שרייבט פאר אדער בעפעהלט; איינער וואס פערשרייבט [א רעצעפט, א רפואה].

pre'script *n. and a.* (פרי'-סקריפט) א פארשריפט, א בעפעהל, א פעראָרדנונג, א געזעץ; פארגעשריבען, בעפוילען.

prescriptibil'ity *n.* (פרי-סקריפ-טי-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשריבען ווערען [ווי א געזעץ]; פעריעהרבארקייט [די מעגליכקייט אז א רעכט זאל בטל ווערען צוליעב דעם וואס א געוויסע צייט איז פאריבער אדער צו האבען א טענה אויף חזקה אויף עטוואס צוליעב בענוצען עס א לענגערע צייט].

prescrip'tible *a.* (פרי-סקריפ'-טיבל) וואס קען פארגעשריבען ווערען; וואס העננט אב אדער איז בעגרינדעט אויף'ן יסוד פון חזקה אדער פעריעהרונג [דאס אריבערגעהן פון א לענגערע צייט].

prescrip'tion *n.* (פרי-סקריפ'-שאן) א פארשריפט; א בעפעהל, א פעראָרדנונג; א רעצעפט; פעריעהרונג [דאס פערלירען א רעכט צוליעב דעם וואס א געוויסע צייט איז פאריבער]; געוואוהנהייטס-רעכט, דאס רעכט פון חזקה [צוליעב בענוצען זיך מיט עטוואס א לענגערע צייט].

prescrip'tion-glass *n.* (פרי-סקריפ'-שאן-גלעס) א גלעזערנע כלי איינגעטיילט אין גראַדען אדער מאסען פאר רעצעפטען אדער רפואות; אן אויגען-גלאז אדער בריל וואס איז געמאכט לויט דער פארשריפט פון אן אויגען-דאקטאר.

prescrip'tionist *n.* (פרי-סקריפ'-שאנ-איסט) א רעצעפטען-מאכער.

prescrip'tive *a.* (פרי-סקריפ'-טיוו) וואס איז בעגרינדעט אויף פעריעהרונג; וואס איז בעגרינדעט אדער ערווארבען אויף דעם יסוד פון חזקה; וואס איז שייך צו געוואהנהייטס-רעכט אדער צו חזקה-רעכט.

presee' *v.* (פרי-סיע') פארויסזעהן.

preselect' *v.* (פרי-סי-לעקט') אויס-קלייבען פון פריהער.

pres'ence *n.* (פרעז'-ענס) די אנוועזענהייט; די געגענווארט; די אנוועזענדע, די אודיענץ; דאס אודיענץ-צימער; פערזענליכקייט; בעגלייטונג, געזעלשאפט; נאהענטקייט; פערזאמלונג [הויפטזעכליך פון הויכגעשטעלטע פערזענליכקייטען]; א גייסט, א גייסטערהאפטע ערשיינונג; דאס אויסזעהן [פון א מענשען]; דער שטאט, די פיהרונג; דער שטעל.

pres'ence-cham'ber *n.* (פרעז'-ענס-טשיימ'-בער) דער אודיענץ-זאל [ביי א קעניג אדער פירסט, וואו ער נעהמט אויף הויכגעשטעלטע פערזאנען]; דאס גאסט-צימער [ביי הויכגעשטעלטע פערזאנען].

pres'ence of mind (פרעז'-ענס אוו מאינד) זעלבסטבעהערשונג, רוהיגקייט, קאלטבלוטיגקייט, דאס ניט-פערלירען זיך אין א געפעהרליכער לאגע.

pres'ence-room *n.* (פרעז'-ענס-רוהם) ז. *presence-chamber*.

presen'sion *n.* (פרי-סענ'-שאן) א פאר-געפיהל, א פארעמפפינדונג.

pres'ent *a. and n.* (פרעז'-ענט) אנוועזענד, געגענווערטיג; איצטיג; גרייט צו דער האנד [צו העלפען]; די איצטיגע צייט, די געגענווארט; א פרעזענט, א מתנה.

present' *v.* (פרי-זענט') [א] דערלאנגען [א פעטיציע, א קלאגע א. ז. וו.]; פארשטעלען; בעווייזען, ארויסשטעלען; געבען עפעס במתנה; איבערגעבען עפעס צערעמאניש; בעשטימען איינעם אויף א קירכליכען אמט; אנדייטען אויף עפעס פאר א רעגיערענדער מאכט זי זאל עס נעהמען אין אנבעטראכט; ריכטען א געוועהר געגען אימעצען אדער עפעס.

presentabil'ity *n.* (פרי-זענ-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פרעזענטאבעל, דאס האבען א גינסטיגען אויסזעהן, דאס קענען פארגעשטעלט ווערען.

presen'table *a.* (פרי-זענ'-טעבל) פרע-זענטאבעל, געקליידעט אנשטענדיג [דאס מען קען איהם פארשטעלען צו א הויכער פערזאן]; וואס קען אויסגעדריקט, פאר-געשטעלט אדער פארגעשלאגען ווערען.

present' an interpella'tion (פרי-זענט' ען אינ-טער-פע-ליי'-שאן) אריינ-טראגען אן אנפראגע אדער אינטערפעלא-ציע אין א פארלאמענט.

present' a peti'tion (פרי-זענט' ע פע-טיש'-אן) דערלאנגען א פעטיציע אדער א ביטשריפט.

present' arms (פרי-זענט' ארמז) אין מיליטער — סאלוטירען, "נא קראאול", אויסשטעלען די ביקס פערפענדיקולאר צום קערפער [ווי ביים סאלוט פון א העכערען אפיציער].

presenta'tion *n.* (פרעז-ען-טיי'-שאן) דאס פרעזענטירען, דאס געבען עפעס במתנה, דאס דערלאנגען א מתנה; דאס ארויסצייגען, דאס ארויסווייזען, דאס פאר-שטעלען; דאס רעקאמענדירען איינעם צו א קירכען-אמט אדער קירכען-שטעלע; דאס דערלאנגען [א פעטיציע]; די קער-פער-לאגע פון קינד בעת עס געהט ארויס פון מוטער'ס לייב; אן אידעע, א פארשטע-לונג.

presenta'tion cop'y (פרעז-ען-טיי'-שאן קאפ'-אי) אן עקזעמפלאר פון א בוך מיט אן אויפשריפט פון'ם שרייבער.

presen'tative *a.* (פרי-זענ'-טע-טיוו) וואס קען פארגעשלאגען ווערען פאר א קירכען-אמט; אין פילאזאפיע — וואס איז שייך צו אינטואיטיווע אדער אונמיטעל-בארע קענטניס פון עפעס.

pres'ent com'pany al'ways ex-cep'ted (פרעז'-ענט קאמ'-פע-ני אהל'-הוייז עק-סעפ'-טעד) פון אנוועזענדע רעדט מען ניט.

presentee' *n.* (פרי-זענ-טיע') איינער וואס איז רעקאמענדירט פאר א קירכען-אמט.

presen'ter *n.* (פרי-זענ'-טער) 1. איי-נער וואס לעגט פאר; 2. איינער וואס גיט א מתנה.

1. Who was the presenter of the bill?

presen'tial *a.* (פרי-זענ'-שעל) וואס איז פארהאנדען; וואס איז פארגעשטעלט.

presential'ity *n.* (פרי-זענ-שי-על'-אי-טי) די אנוועזענהייט, דאס פארהאנדען זיין.

presen'tially *adv.* (פרי-זענ'-שעל-אי) דורך אנוועזענהייט.

presen'tialness *n.* (פרי-זענ'-שעל-נעס) דאס זיין אנוועזענד; אנוועזענהייט.

presen'tient *a.* (פרי-סענ'-שיענט) וואס האט א פארגעפיהל; וואס זעהט פארויס.

presen'timent *n.* (פרי-סענ'-טי-מענט) א פארגעפיהל [בעזאנדערס פון אן אומ-גליק וואס דארף געשעהן].

presentimen'tal *a.* (פרי-סענ-טי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א פארגעפיהל.

presen'tive *a. and n.* (פרי-זענ'-טיוו) וואס רופט ארויס אן אונמיטעלבארען בע-גריף אדער פארשטעלונג פון עפעס; אין גראמאמטיק — א ווארט אדער דער קלאס ווערטער, וועלכע בעצייכנען געוויסע זאכען אדער טהעטיגקייטען אונמיטעלבאר [אין געגענזאץ צו סימבאלישע ווערטער].

presen'tiveness *n.* (פרי-זענ'-טיוו-נעס) די אייגענשאפט אדער פעהיגקייט פון געוויסע ווערטער ארויסצורופען אן אונ-מיטעלבארען בעגריף אדער פארשטעלונג פון געוויסע זאכען אדער טהעטיגקייטען.

pres'ently *adv.* (פרעז'-ענט-לי) גלייך, באלד; שוין; אין דער מינוט.

present'ment *n.* (פרי-זענט'-מענט) דאס פרעזענטירען, דאס פארלעגען; דאס דערלאנגען [א פעטיציע, א קלאגע]; דאס וואס ווערט פארגעשטעלט, ארויסגעצייגט אדער ארויסגעוויזען; אין יוריספרודענץ — אן אנקלאגע אדער בעשולדיגונג וואס גע-ריכטס-געשווארענע גיבען איבער צום פרא-קוראר לויט זייער אייגענער איניציאטיווע; אן אנקלאגע פון א קירכליכער געמיינדע צום בישאף; דאס צושטעלען צום אבצאה-לען [ווי למשל, א וועקסעל].

pres'ent mon'ey (פרעז'-ענט מאנ'-אי) מזומן געלד.

pres'entness *n.* (פרעז'-ענט-נעס) ז. *presence*.

presentoir' *n.* (פרעז-ען-טואר') א פרעזענטיר-טעלער, א מין פלאכער טעלער אדער טאץ אויף א געשטעל, אויף וועלכער מען דערלאנגט פרוכטען אדער געבעקס.

Presentoir

pres'ent par'ticiple (פרעז'-ענט פאר'-טי-סיפל) א פארטיציפיום, וואס בעצייכענט א האנדלונג וועלכע קומט איצט פאר [צ. ב. *going*]. ז. *participle*.

pres'ent ques'tion (פרעז'-ענט קהוועס'-טשאן) די איצט-דיסקוטירטע פראגע.

present' respects' (פרי-זענט' רי-ספעקטס') לאזען אימעצען גריסען.

pres'ents *n.* (פרעז'-ענטס) אין אפיציע-לע פאפיערען — דער דאקומענט, דאס געריכטליכע פאפיער; מתנות.

pres'ent tense (פרעז'-ענט טענס) אין גראמאטיק — די געגענווערטיגע צייט.

preservabil'ity *n.* (פרי-זויר-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בעווארענט אדער פערהיט ווערען; דאס קענען קאנזערווירט ווערען.

preser'vable *a.* (פרי-זויר'-וועבל) וואס מען קען קאנזערווירען, פערהיטען, בעשי-צען אדער איינהאלטען.

preserva'tion *n.* (פרעז-ער-ווי'-שאן) דאס בעשיצען, דאס פערהיטען; דאס קאנ-זערווירען [פרוכטען, פליישען]; דאס

קענען פערהיטן ווערען; א פערהיטונגס-מיטעל.

preser'vative *a. and n.* (פרי-זויר'-ווע-טיוו) פערהיטענד; וואס פערהיט, וואס בעשיצט; א מיטעל וואס פערהיט; א בעוואהרונגס-מיטעל.

preser'vatory *a. and n.* (פרי-זויר'-ווע-טא-רי) פערהיטענד, בעשיצענד; א פרעזערוואטאריו [אן אפאראט אדער געביידע צו קאנזערווירען פרוכטען, פליישען א. ד. ג.].

preserve' *v. and n.* (פרי-זוירוו') 1. איינהיטען, בעשיצען; איינהאלטען; קאנזערווירען; מאכען קאנזערוועז [ווי פון פרוכטען, פליישען א. ד. ג.]; קאנזערוועז, קאנזערווירטע זאכען; 2. אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר חיות, וועלכע ווערען אבגעהיט און בעשיצט ביז דעם יאגד-סעזאן.

2. The king's shooting preserves are filled with game.

preser'ver *n.* (פרי-זויר'-ווער) א פערהיטער, א בעשיצער; איינער וואס מאכט קאנזערוועז; איינער וואס פערהיט און בעשיצט חיות אין אן ארומגעצאמטען פלאץ ביז דעם יאגד-סעזאן.

preserves' *n.* (פרי-זוירווז') א מין ברילען אדער שפאקולען מיט בלויע אדער רויטע גלעזער צו פערהיטען די אויגען פון א צו-שטארקער שיין.

preside' *v.* (פרי-זאיד') פרעזידירען, זיין דער פארזיצענדער אדער פארשטעהער; שטעהן אן דער שפיצע פון אן אונטערנעהמונג.

pres'idency *n.* (פרעז'-אי-דענ-סי) דאס פרעזידירען, דאס זיין א פארזיצענדער; דער פארזיץ, די פרעזידענטשאפט; דאס פרעזידענטען-אמט.

Pres'idency *n.* (פרעז'-אי-דענ-סי) דאס אמט פון פרעזידענט פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pres'ident *n.* (פרעז'-אי-דענט) דער פארזיצענדער [פון א פאראיין, ארגאניזאציע]; דער פרעזידענט.

president'al *a.* (פרעז-אי-דענט'-על) פרעזידענטיש; וואס איז שייך צום פרעזידענט אדער פארזיצענדען.

pres'identess *n.* (פרעז'-אי-דענט-עס) א פרעזידענטקע; א פארזיצענדע.

presiden'tial *a.* (פרעז-אי-דענ'-שעל) פרעזידענטיש, וואס איז שייך צו פרעזידענטשאפט; וואס איז שייך צו א פרעזידענט.

presiden'tial elec'tors (פרעז-אי-דענ'-שעל אי-לעק'-טארז) אין די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פערזאנען, וועלכע די בירגער קלייבען אויס זיי זאלען ערוועהלען דעם פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט [יעדער שטאאט קלייבט אויס אזוי פיעל וועהלער, וויפיעל ער האט קאנגרעסלייטע און סענאטארען אין קאנגרעס אדער פארלאמענט].

pres'identship *n.* (פרעז'-אי-דענט-שיפ) דאס אמט אדער די שטעלע פון א פרעזידענט; דער משך פון פרעזידענטשאפט.

presi'der *n.* (פרי-זאי'-דער) דער פארזיצענדער.

presid'ial *a.* (פרי-סיד'-אי-על) וואס איז שייך צו א גארניזאן אדער סאלדאטען-בעזעצונג.

presid'iary *a. and n.* (פרי-סיד'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צו א גארניזאן אדער סאלדאטען-בעזעצונג; א וואך.

presid'ing el'der (פרי-זאיד'-אינג על'-דער) אין דער מעטאדיסטישער קירך — א גייסטליכער, וועלכער פערטרעט אין געוויסע אנגעלעגענהייטען דעם בישאף.

presid'ing judge (פרי-זאיד'-אינג דזשאדזש) דער פארזיצענדער ריכטער אין א געריכט.

presid'io *n.* (פרי-סיד'-אי-או) דאס ארט וואו עס געפינט זיך א העכערער מיליטערישער בעאמטער; א רעגיערונגס-רעזידענץ; א מיליטערישער פאסט; אן ארט וואו מען פערשיקט פערברעכער.

press *v. and n.* (פרעס) פרעסען, דריקען, קוועטשען; אויסאיבען א דרוק; צווינגען, טרייבען, שטופען; נויטען; ארויפצווינגען; בעשטעהן אויף עפעס; אונטעריאגען; דרינגענד בעטען; זיך שפארען, זיך שטופען; לעגען אויף עפעס ספעציעלע געוויכט, אונטערשטרייכען; צווינגען צו דיענסט [הויפטזעכליך מיליטערישער]; דאס פרעסען, דאס דריקען; דרוק; א געדרענג, א מחנה; א דראנג; א שווערע, דרינגענדע לאגע; א פרעס; א פרעס-מאשין; א דרוק-מאשין; די פרעסע [פעריאדישע אויסגאבען]; א שראנק; א קאסטען; א ביכער-שראנק; א בעפעהל אדער אויפגאבע צו צווינגען מענשען אריינצוטרעטען אין מיליטער-דיענסט אדער אין דער פלאטע.

press'able *a.* (פרעס'-עבל) וואס קען געפרעסט אדער געדריקט ווערען.

press'-a'gent *n.* (פרעס'-איי'-דזשענט) אן אנגעשטעלטער וואס דארף צושטעלען נייעס פאר די צייטונגען וועגען א טעאטער, אנשטאלט, פערזאן א. ז. וו. און אויף אזא אופן צוציהען צו זיי דעם עולם'ס אויפמערקזאמקייט.

press'-bed *n.* (פרעס'-בעד) א בעט וואס קען זיך צונויפלעגען און זיך פערוואנדלען אין א שראנק אדער קאסטען.

press'-blan'ket *n.* (פרעס'-בלענ'-קעט) פלאנעל, נעוואנד אדער פילץ געברויכט אויף א דרוק-פרעס.

press'-blocks *n.* (פרעס'-בלאקס) שטיקער האלץ וואס פילען אויס די לעדיגע פלעצער אין א דרוקער-פרעס אדער בוכבינדער-פרעס.

press'-boards *n.* (פרעס'-באורדז) די לייסטלעך אדער ברעטלעך אין א דרוק-מאשין צווישען וועלכע עס האלטען זיך צוזאמען די דרוק-בויגענס.

press'-boy *n.* (פרעס'-באי) אן ארויסהעלפער ביי א דרוק-מאשין.

pressed for mon'ey (פרעסט פאר מאנ'-אי) נעענגט אין געלד.

pressed for time (פרעסט פאר טאים) נעענגט אין צייט.

press'er *n.* (פרעס'-ער) איינער אדער עטוואס וואס דריקט, פרעסט אדער פלעט; א קאלטערער; א זאפט-פרעסער; א פרעסער, א בינלער; איינער וואס ארבייט ביי א פרעס; אין טעפעריי — איינער וואס מאכט די הענטלעך, אויערלעך און די דעקאראציאנען פאר די געשיר; דאס פיסעל פון א נעה-מאשין וואס דריקט צו דאס צייג ביים נעהען; א מין בינגל-מאשין; איינער וואס צווינגט ארויף אדער רעדט איין.

press'er-foot *n.* (פרעס'-ער-פוט) דאס פיסעל פון א נעה-מאשין וואס דריקט צו דאס צייג ביים נעהען.

press'-gang *n.* (פרעס'-גענג) א מיליטערישע אבטיילונג וואס צווינגט מענשען צו ווערען מאטראזען אדער סאלדאטען.

press'ing *n. and a.* (פרעס'-אינג) דאס פרעסען; דרוק; דריקונג; דאס אויסגעפרעסטע [ווי אויל, זאפט א. ז. וו.]; דרינגענד, וואס קען נים אבגעלעגט ווערען.

press'ing-bag *n.* (פרעס'-אינג-בעג) א זעקעל אין וועלכען מען קוועטשט אויס אויל פון זאמען.

press'ing-board *n.* (פרעס'-אינג-באורד) א בינעל-ברעט; אזעלכע ברעטלעך אין א גרויסער דרוקער אדער בוכבינדער-פרעס.

press'ing-i'ron *n.* (פרעס'-אינג-אי'-ערן) א פרעסעל, א פלעט-אייזען, א בינעל-אייזען.

press'ingly *adv.* (פרעס'-אינג-לי) מיט דרינגליכקייט; אויף א דרינגענדען אופן.

press'ingness *n.* (פרעס'-אינג-נעס) דרינגליכקייט.

press'ing-plate *n.* (פרעס'-אינג-פלייט) אזא ברעט אין אן אויל-פרעס.

press in one's arms (פרעס אין וואנז ארמז) ארומנעהמען, דריקען צום הארצען.

pres'sion *n.* (פרעש'-אן) ז. *pressure*.

press'man *n.* (פרעס'-מען) א פרעסער, א דרוקער; דער וואס טרעט די ווייןטרויבען, א קעלטערער; א צייטונגס-מאן, א רעפארטער; איינער פון א מיליטערישער אבטיילונג, וואס צווינגט מענשען צו ווערען סאלדאטען אדער מאטראזען; איינער וואס איז דורך צוואנג געווארען א סאלדאט אדער מאטראז.

press'-mark *n. and v.* (פרעס'-מארק) א ביבליאטעק-צייכען אויף א בוך [וואס צייגט אן די אבטיילונג, צו וועלכער דאס בוך בעלאנגט, זיין פלאץ א. ז. וו.]; מאכען א ביבליאטעק-צייכען אויף א בוך.

press'-mas'ter *n.* (פרעס'-מעס'-טער) דער הויפט פון א קאמאנדע, וואס צווינגט מענשען אריינצוטרעטען אין דער ארמעע אדער פלאטע.

press'-mon'ey *n.* (פרעס'-מאנ'-אי) ז. *prest-money*.

press on (פרעס אן) טרייבען ווייטער, שטופען ווייטער, מאכען עס גיכער, בעוועגען זיך פארווערטס, איילען זיך.

press'-pack *v.* (פרעס'-פעק) פאקען מיט דער הילף פון א פרעס.

press'-plate *n.* (פרעס'-פלייט) אזא דינע אייזערנע פלאטע אין א פרעס-מאשין.

press'-proof *n.* (פרעס'-פרוהף) די לעצטע קארעקטור [איידער מען נעהמט זיך דרוקען]; א קארעקטור פון געדרוקטע בויגענס [צו זעהן די פעהלערען פון דער דרוק].

press'-revise' *n.* (פרעס'-רי-וואיז') די לעצטע קארעקטור [איידער מען נעהמט זיך דרוקען].

press'-room *n.* (פרעס'-רוהם) דאס דרוק-צימער אין א דרוקעריי; א פרעס-אבטיילונג אין א פאבריק.

press sail (פרעס סייל) שפרייטען די זעגלען; זיך יאגען [וועגען א שיף].

press upon' (פרעס א-פאן') זיין צודרינגליך; אטאקירען, בעפאלען.

pres'sural *a.* (פרעש'-יו-רעל) וואס איז שייך צו דרוק-קראפט.

pres'sure *n.* (פרעש'-יור) דאס פרעסען, דאס דריקען, דאס זיין געדריקט אדער געפרעסט; דרוק; צוואנג; דרוק-קראפט; דראנג, דרינגליכקייט; אבדריק.

pres'sure for mon'ey (פרעש'-יור פאר מאנ'-אי) געלד-נויט, געלד-מאנגעל, געלד-ענגשאפט.

pres'sure-gage *n.* (פרעש'-יור-גיידזש) אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם דרוק פון דאמפף אין א דאמפף-מאשין; אן אינסטרומענט צו בעשטימען דעם דרוק פון פולווער-גאז אין א שיס-געוועהר.

pres'sure-note *n.* (פרעש'-יור-נאוט) א נאטע מיט א צייכען וואס בעדייטעט, אז די נאטע דארף גענומען ווערען שטארקער צו ענדע.

pres'sure-reg'ister *n.* (פרעש'-יור-רעדזש'-איס-טער) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דעם דרוק פון גאזען און פליסיגקייטען.

pres'sure-spot *n.* (פרעש'-יור-ספאט) א פונקט אויף א קערפער, וואס איז עמפפינדליך צו דרוק.

press'work *n.* (פרעס'-הוואירק) דרוק-ארבייט.

presta'tion *n.* (פרעס-טיי'-שאן) צאהלונג, אבצאהלונג; אמאל אין ענגלאנד — אן אבצאהלונג אדער שטייער פאר דאס רעכט צו נעהמען האלץ פון וואלד.

pres'ter *n.* (פרעס'-טער) א גלח [אפט געברויכט אלס טיטול פון א לעגענדארישען מיטעלאלטערליכען קעניג און פריסטער יאהאן].

prestez'za *n.* (פרעס-טעט'-סא) אין מוזיק — געשווינדקייט.

prestidigita'tion *n.* (פרעס-טי-דידזש-אי-טיי'-שאן) טאשענשפיעלער-קונסט, קונצענמאכעריי.

prestidig'itator *n.** (פרעס-טי-דידזש'-אי-טיי-טאר) א פאקוסניק, א קונצענמאכער.

prestige' *n.* (פרעס-טידזש') א פרעסטיזש, א גוטע רעפוטאציע, א גוטער נאמען; אנציהונג, וויכטיגקייט, איינפלוס.
The Turks lost **prestige** in the Balkan war.

prestig'iator *n.* (פרעס-טידזש'-אי-איי-טאר) א קונצענמאכער, א פאקוסניק; א פערבלענדער, א שווינדלער.

pres'timony *n.* (פרעס'-טי-מא-ני) א פאנד צום אויסהאלטען א גייסטליכען, איבער וועלכען עס האט צו זאגען דער וואס האט מנדב געווען.

prestis'simo *adv.* (פרעס-טיס'-אי-מאו) אין מוזיק — זעהר שנעל.

prest'-mon'ey *n.* (פרעסט'-מאנ'-אי) געצאהלט פאר ענגלישע סאלדאטען און מאטראזען.

pres'to *adv.* and *n.* (פרעס'-טאו) שנעל, באלד, אין איילעניש; אין מוזיק— אין שנעלען טעמפא; א מוזיקאלישע זאך געשפיעלט אין א שנעלען טעמפא.

prestric'tion *n.* (פרי-סטריק'-שאן) בלינדקייט, בלינדעניש.

prestud'y *v.* (פרי-סטאד'-אי) שטודירען פון פריהער.

presu'mable *a.* (פרי-זיו'-מעבל) וואס קען אנגענומען ווערען, וואס מען קען משער זיין.

presu'mably *adv.* (פרי-זיו'-מע-בלי) לויט ווי עס ווייזט אויס; לויט ווי מען קען זיך משער זיין.

presume' *v.* (פרי-זיום') אננעהמען, משער זיין; וואגען, אונטערנעהמען; האבען די דרייסטקייט.

presu'medly *adv.* (פרי-זיו'-מעד-לי) לויט ווי עס ווייזט אויס; וואהרשיינליך.

presume' on (פרי-זיום' אן) וואגען אדער ווערען חוצפה'דיג, אננעהמענדיג א געוויסע השערה אדער בויענדיג אויף עפעס.
Do not **presume on** the good nature of your friends.

presu'mer *n.* (פרי-זיו'-מער) איינער וואס וואגט; אן איבערמוטיגער מענש; א העזה'ניק, איינער וואס איז איבערטריבען דרייסט.

presume' upon' (פרי-זיום' א-פאן') ז. ***presume on***

presu'ming *a.* (פרי-זיו'-מינג) שטארק איינגעבילדעט; צופיעל איינגעגלויבט אין זיך; איבערטריבען דרייסט, איבערמוטיג.

presu'mingly *adv.* (פרי-זיו'-מינג-לי) מיט גרויס העזה, מיט איבערטריבענער דרייסטקייט; איבערמוטיג; צופיעל איינגעבילדעט אין זיך.

presump'tion *n.* (פרי-זאמפ'-שאן) א השערה, א שטארקע וואהרשיינליכקייט; דאס מאכען א השערה; איינבילדונג; דאס זיין צופיעל איינגעבילדעט אין זיך; איבערטריבענע דרייסטקייט; א גרונד פאר א השערה.

presump'tive *a.* (פרי-זאמפ'-טיוו) געבויט אויף א השערה אדער אויף א וואהרשיינליכקייט; מעגליך, וואהרשיינליך.

presump'tive ev'idence (פרי-זאמפ'-טיוו עוו'-אי-דענס) וואהרשיינליכקייטס-בעווייזע, אזעלכע בעווייזע וועלכע זיינען נעניגענד פארגעבראכט צו ווערען פאר דער יורי [געריכטס-געשווארענע], אז זי זאל קענען ארויסגעבען אן ענטשיידונג; בעווייזע וועלכע זיינען גענוגענד ארויסצוגעבען אויף זייער סמך אן אורטייל, ווען קיין אנדערע געגען-בעווייזע זיינען ניט פארגעבראכט געווארען.

presump'tively *adv.* (פרי-זאמפ'-טיוו-לי) אויף דעם גרונד פון השערות אדער וואהרשיינליכקייטען.

presump'tuous *a.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס) איבערמוטיג, שטארק איינגעגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט; איבערטריבען דרייסט, העזה'דיג; וואס נעהמט אויף זיך צו פיעל.
It would be **presumptuous** for me to criticise a work of art.

presump'tuously *adv.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס-לי) אויף אן איבערמוטיגען אופן; זייענדיג צופיעל איינגעגלויבט אין זיך, נעהמענדיג צופיעל אויף זיך; מיט איבערטריבענער דרייסטקייט.

presump'tuousness *n.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס-נעס) איבערמוט, איינבילדונג, א צו-גרויסע איינגעגלויבטקייט אין זיך; איבערטריבענע דרייסטקייט.

presuppo'sal *n.* (פרי-סא-פאו'-זעל) א פריהערדיגע השערה; א פארויסזעצונג.

presuppose' *v.* (פרי-סא-פאוז') פאראויסזעצען.

presupposi'tion *n.* (פרי-סאפ-א-זיש'-אן) א פארויסזעצונג, א פארויסגעמאכטע השערה.

presupposi'tionless *a.* (פרי-סאפ-א-זיש'-אנ-לעס) אהן א פארויסזעצונג.

presurmise' *n.* (פרי-סויר-מאיז') א פריהער געמאכטע השערה; א פארפערדאכט.

pretence' *n.* (פרי-טענס') ז. ***pretense***

pretend' *v.* (פרי-טענד') 1. געבען א תירוץ, געפינען אן אויסרייד; אנגעבען אלס ענטשולדיגונג; 2. פרעטענדירען, מאכען אן אנשפרוך, האבען תביעות, ארויסטרעטען מיט א פרעטענזיע אויף עטוואס; 3. מאכען אן אנשטעל; מאכען זיך גלייך ווי...; 4. בעצוועקען.
3. Many ignorant persons **pretend** to be educated.

preten'dant *n.* (פרי-טענ'-דענט) א פרעטענדענט, איינער וואס האט אן אנשפרוך אדער פרעטענזיע אויף עטוואס.

preten'ded *a.* (פרי-טענ'-דעד) כלומר'שדיג; מאכענדיג אן אנשטעל.

preten'dedly *adv.* (פרי-טענ'-דעד-לי) כלומר'שט; אלס תירוץ, אויסרייד אדער אנשטעל; דורך פרעטענזיעס אדער תביעות.

preten'dent *n.* (פרי-טענ'-דענט) ז. ***pretendant***

preten'der *n.* (פרי-טענ'-דער) א פרעטענדירער; איינער וואס גיט זיך ארויס פאר...; איינער וואס מאכט אן אנשטעל; איינער וואס האט תביעות אדער פרעטענזיעס; א פרעטענדענט [איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף א קעניגליכען טהראן].

preten'dership *n.* (פרי-טענ'-דער-שיפ) די תביעות אדער פרעטענזיעס פון א פרעטענדענט. ז. ***pretender***

preten'ding *a.* (פרי-טענ'-דינג) וואס פרעטענדירט, וואס האט תביעות אדער פרעטענזיעס; וואס מאכט אן אנשטעל.

preten'dingly *adv.* (פרי-טענ'-דינג-לי) מיט תביעות אדער פרעטענזיעס; מאכענדיג אן אנשטעל.

pretense' *n.* (פרי-טענס') 1. א תירוץ, אן אויסרייד; 2. א פרעטענזיע, א תביעה; 3. אן אנשטעל; א כלומר'שדיגע טענה.
3. Pretense is but a form of vanity.

pretensed' *a.* (פרי-טענסט') ז. ***pretended***

pretense'less *a.* (פרי-טענס'-לעס) אהן פרעטענזיעס, אהן תביעות; אהן אנשטעלען.

preten'sion *n.* (פרי-טענ'-שאן) א פרעטענזיע; א תביעה; א בעהויפטונג; אן אונבערעכטיגטע תביעה אדער טענה; א טענה; אן אנשטעל; דאס ארויסטרעטען מיט פרעטענזיעס אדער מיט תביעות.

preten'tious *a.* (פרי-טענ'-שאס) ניט בעגרינדעט, פאלש; פול מיט פרעטענזיעס; וואס מאכט אן אנשטעל, וואס מאכט פון זיך א פוריע, וואס שטעלט זיך ארויס גרעסער און וויכטיגער ווי ער איז.

preten'tiously *adv.* (פרי-טענ'-שאס-לי) דורך פרעטענזיעס; מאכענדיג אן אנשטעל; מאכענדיג פון זיך א פוריע.

preten'tiousness *n.* (פרי-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין פרעטענציעז, דאס האבען פרעטענזיעס אויף גרויסקייט, וויכטיגקייט א. ד. ג.; דאס מאכען אן אנשטעל.

preterhu'man *a.* (פרי-טויר-היו'-מען) מעהר ווי מענשליך, איבערמענשליך.

prete'rient *a.* (פרי-טי'-רי-ענט) וואס קומט פריהער; פארהער, פריהער.

preterimper'fect *n.* (פרי-טויר-אים-פויר'-פעקט) אימפערפעקטום [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אויס די ניט אין גאנצען פערגאנגענע צייט].

pret'erist *n.* and *a.* (פרעט'-ע-ריסט) איינער וואס לעבט נור מיט דער פערגאנגענהייט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — א פרעטעריסט, איינער וואס גלויבט, אז די נביאות פון דער אפאקאליפסע זיינען כמעט אלע אדער גאר אין גאנצען שוין מקוים געווארען; וואס איז שייך צו די פרעטעריסטען אדער צו זייער אנזיכטען.

pret'erit *a.* and *n.* (פרעט'-ע-ריט) פערגאנגען, אמאליג; אין גראמאטיק — וואס דריקט אויס די פערגאנגענע צייט; דאס אימפערפעקטום, די פערגאנגענע צייט [ווי ***wrote*** פון ***write***].

pret'erite *a.* and *n.* (פרעט'-ע-ריט) ז. ***preterit***

preteri′tion *n.* (פרעט-ע-ריש′-אַן) דאָס אויסלאָזען, דאָס איבערהיפּען; דאָס אויסלאָזען אין אַ צוואה איינעם פון די יורשים; אַ רעדע-פאָרם, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואָס דער רעדנער מאַכט דעם אָנשטעל, אַז ער וויל אויסמיידען צו ריידען וועגען אימעצען און דערביי זאָגט ער דאָך אַלץ וואָס ער האָט געוואָלט [צ. ב. איך וויל ניט זאָגען, אַז ער איז אַ ליגנער און אַ גנב, אָבער...]; אין דער קאַלוויניסטישער טעאָלאָגיע — די בעהויפּטונג, אַז בשעת גאָט האָט בעשטימט געוויסע מענשען אויסצולעזען צו ווערען, האָט ער אויסגעלאָזען אַלע איבריגע.

preter′itive *a.* (פּרי-טער′-אי-טיוו) אין גראַמאַטיק — וואָס דריקט אויס די פערגאַנגענע צייט; וואָס ווערט געברויכט נור אין פערפעקטום אָדער אין דער פערגאַנגענער צייט [וועגען צייטווערטער].

pret′eritness *n.* (פּרעט′-ע-ריט-נעס) פערגאַנגענהייט, אַמאָליגקייט.

pret′erit-pres′ent *a. and n.* (פּרעט-ע-ריט-פּרעז′-ענט) אין גראַמאַטיק — וואָס פערבינדט די פערגאַנגענע צייט מיט דער געגענוואַרטיגער [ווי דאָס איז דער פאַל ביי געוויסע דייטשע צייטווערטער]; אַ צייטוואָרט וואָס דריקט אויס אין דער זעלביגער פאָרם פערגאַנגענהייט און געגענוואַרט.

preterlapsed′ *a.* (פּרי-טער-לעפּסט′) אַמאָליג, פערגאַנגען.

pretermis′sion *n.* (פּרי-טויר-מיש′-אַן) דאָס אויסלאָזען, דאָס איבערהיפּען; דאָס ניט דערמאָנען; דאָס מאַכען דעם אָנשטעל אין אַ רעדע עטוואָס אָדער אימעצען ניט צו דערמאָנען. ז. ***preterition***

pretermit′ *v.* (פּרי-טויר-מיט′) איבערהיפּען, אויסלאָזען; ניט דערמאָנען עפּעס; פערנאַכלעסיגען עטוואָס צו טהאָן; לאָזען עטוואָס ניט געטהאָן.

pretermit′ter *n.* (פּרי-טויר-מיט′-ער) איינער וואָס לאָזט אויס אָדער היפּט איבער; איינער וואָס פערנאַכלעסיגט עטוואָס צו טהאָן.

preternat′ural *a.* (פּרי-טויר-נעטש′-או-רעל) אויסערנאַטירליך.

preternat′uralism *n.* (פּרי-טויר-נעטש′-או-רעל-איזם) די טענדענץ אָדער געוואוהנהייט צוצושרייבען אויסערנאַטירליכע אייגענשאַפטען אָדער קרעפטען צו זאַכען אָדער ערשיינונגען, וועלכע זיינען גאַנץ נאַטירליך; דאָס גלויבען אין אויסערנאַטירליכען; אַן אויסערנאַטירליכע עקזיסטענץ.

preternat′urally *adv.* (פּרי-טויר-נעטש′-או-רעל-אי) שלא כדרך הטבע, אויסערנאַטירליך.

preternat′uralness *n.* (פּרי-טויר-נעטש′-או-רעל-נעס) אויסערנאַטירליכקייט; דאָס זיין שלא כדרך הטבע.

preternup′tial *a.* (פּרי-טויר-נאָפּ-שעל) וואָס איז ניט ערלויבט אויסער דער הייראַט; אויסערעלאָסען.

preterper′fect *a. and n.* (פּרי-טויר-פּויר′-פעקט) אין גראַמאַטיק — פערגאַנגען, אַמאָליג; דאָס פערפעקטום, די פערגאַנגענע צייט.

preterplu′perfect *n. and a.* (פּרי-טויר-פּלוה′-פּויר-פעקט) אין גראַמאַטיק — דאָס פּלוסקוואַמפּערפעקטום [די לאַנג-פערגאַנגענע צייט, ווי ***I had written***]; לאַנג פערגאַנגען.

preterplural′ity *n.* (פּרי-טויר-פּלו-רעל′-אי-טי) אַן אויסערגעוועהנליך גרויסע צאָהל.

pre′text *n.* (פּרי′-טעקסט) אַן אויסריידּ אָדער תירוץ; אַ פּרעטשעפּקע; אַ תירוץ זיך אַרויסצודרעהען אָדער עטוואָס צו בעהאַלטען.

The police were looking for a **pretext** to arrest him.

pretex′ture *n.* (פּרי-טעקס′-משור) ז. ***pretext***

prethought′ful *a.* (פּרי-טהאָהט′-פול) וואָס בעטראַכט פריהער; בעדאַכט, איבערלעגט.

pretib′ial *a.* (פּרי-טיב′-אי-על) וואָס געפינט זיך פון פאָרענט אויף דעם אונטערשטען טייל פון פוס.

pre′tium affectio′nis (פּרי′-שי-אַם ע-פעק-שי-אָו′-ניס) דער ווערטה וואָס ווערט געשטעלט אויף אַ געגענשטאַנד דורך דעם אייגענטימער, ניט קוקענדיג אויף דעם ווירקליכען מאַרק-ווערטה אָדער פערקויפס-ווערטה.

pre′tor *n.* (פּרי′-טאָר) [אַ פּרעטאָר] אַ מיטול אין אַלטען רוים. פריהער זיינען די פּרעטאָרען געווען די קאָנסולען, אַלס אַרמעע-פיהרער; שפּעטער-צו פלעגען צו צוויי פּרעטאָרען מיטפאַהרען מיט די קאָנסולען אַלס ריכטער און משפט'ען די רוימער און פרעמדע. שפּעט זיינען זיי געוואָרען גובערנאַטאָרען איבער גאַנצע פּראָווינצען]; אַ מאַגיסטראַט, אַ בירגערמייסטער.

preto′rial *a.* (פּרי-טאָו′-רי-על) פּרעטאָריאַניש, ריכטערליך, ווי אַ פּרעטאָר. ז. ***pretor***

preto′rian *a. and n.* (פּרי-טאָו′-רי-ען) פּרעטאָריאַניש, ריכטערליך; ווי אַ פּרעטאָר; וואָס האָט געהערט צו דער לייב-וואַך פון אַ רוימישען קייזער; אַ פּרעטאָריאַנער [איינער פון דער קייזערליכער לייב-וואַך אין אַלטען רוים].

preto′rium *n.* (פּרי-טאָו′-רי-אַם) דער טייל פון אַן אַלט-רוימישען לאַגער וואו דעם גענעראַל'ס געצעלט איז געשטאַנען; די אַמטליכע וואוהנונג פון אַ גובערנאַטאָר אין אַלטען רוים; אַ געריכטס-הויז; אַ פּאַלאַץ.

pre′torship *n.* (פּרי′-טאָר-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ פּרעטאָר. ז. ***pretor***

pret′tify *v.* (פּריט′-אי-פאַי) מאַכען שעהן; מאַכען נעט; פערשעהנערען, פערציערען.

pret′tily *adv.* (פּריט′-אי-לי) אויף אַ שעהנעם אָדער נעטען אופן; מיט געשמאַק; גראַציעז.

pret′tiness *n.* (פּריט′-אי-נעס) היבשקייט, שעהנקייט; עלעגאַנטקייט; נעטקייט; חנ'עוודיגקייט; אָנגענעהמקייט, גראַציעזקייט; אַ שעהנהייט; אַ שעהנע זאַך אָדער פּערזאָן; געקינסטעלטקייט.

pret′ty *a. and adv.* (פּריט′-אי) היבש, שעהן, נעט, פיין; אויסגעצייכענט; עלעגאַנט, גראַציעז, חנ'עוודיג; אָנגענעהם; צימליך, ניש-קשה'דיג, בעדייטענד, גאַנץ.

pret′tyism *n.* (פּריט′-אי-איזם) געקינסטעלטקייט [אין מאַניערען, סטיל א. ד. ג.].

pret′ty much (פּריט′-אי מאַטש) גאַנץ בעדייטענד, גאַנץ נאָהנט, כמעט.

pret′typretty *n.* (פּריט′-אי-פּריט-אי) אַ שפּיעלצייג, אַ קליינינקייט.

pretyp′ify *v.* (פּרי-טיפּ′-אי-פאַי) פּאָרויסזאָגען, פּאָרויסזעהן; פּאָרשטעלען אין פּאָרויס.

pret′zel *n.* (פּרעט′-סעל) אַ פּרעצעל, אַזאַ געפלאָכטענער טרוקען-געבאַקענער בייגעל בעשאָטען מיט זאַלץ.

prevail′ *v.* (פּרי-וועיל′) 1. האָבען די אויבערהאַנד, האָבען די איבערמאַכט; בעהערשען; מנצח זיין, טריאומפירען; מצליח זיין, האָבען ערפאָלג; 2. ווירקען, האָבען אַ ווירקונג אָדער אַן איינפלוס; 3. זיין פּערשפּרייט.

1. The Democratic Party **prevailed** in the last election. 2. We **prevailed** upon her to stay with us. 3. The **prevailing** sentiment in the West is more democratic than in the East.

prevai′ling *a.* (פּרי-וועי′-לינג) 1. הערשענד, איבערוועגענד; וואָס האָט אַ גרעסערע ווירקונג אָדער איינפלוס; 2. שטאַרק פּערשפּרייט, אַלגעמיין אָנגענומען.

2. Few are bold enough to oppose the **prevailing** opinions.

prevai′lingly *adv.* (פּרי-וועי′-לינג-לי) מיט איבערמאַכט; האָבענדיג די אויבערהאַנד; מיט אַ גרעסערער ווירקונג אָדער איינפלוס; אַלגעמיין, געוועהנליך, מעהרסטענטייל.

prevail′ on (פּרי-וועיל′ אָן) ווירקען, איבערצייגען איינעם, בעוועגען צו טהאָן.

He has **prevailed on** me to stay at his house.

prevail′ with (פּרי-וועיל′ וויטה) ווירקען, האָבען אַ ווירקונג; איבערצייגען, בעוועגען [צו טהאָן].

Gold and silver cannot **prevail with** him.

prev′alence *n.* (פּרעוו′-ע-לענס) איבערמאַכט; איבערגעוויכט; דאָס האָבען די אויבערהאַנד [אין שטאַרקייט, איינפלוס, ווירקזאַמקייט א. ד. ג.]; דאָס זיין שטאַרק פּערשפּרייט אָדער אַלגעמיין אָנגענומען.

prev′alency *n.* (פּרעוו′-ע-לען-סי) ז. ***prevalence***

prev′alent *a.* (פּרעוו′-ע-לענט) 1. הערשענד; איבערוועגענד, האָבענדיג די אויבערמאַכט אָדער די אויבערהאַנד; 2. ווירקזאַם; וואָס האָט אַ ווירקונג אָדער אַן איינפלוס; 3. שטאַרק פּערשפּרייט; אַלגעמיין אָנגענומען.

3. Smallpox is now **prevalent** in our town.

prev′alently *adv.* (פּרעוו′-ע-לענט-לי) ז. ***prevailingly***

prevar′icate *v.* (פּרי-וועד′-אי-קייט) זיך אַרויסדרעהען פון אמת; זיך אַרוים-דרעהען צו האַנדלען עהרליך אָדער ריכטיג; אויסווייכען אָדער אויסמיידען צו זאָגען דעם אמת; ריידען מיט'ן האַלבען מויל.

prevarica′tion *n.* (פּרי-וועד-אי-קיי′-שאַן) דאָס אַרויסדרעהען זיך פון אמת; דאָס אויסווייכען אָדער אויסמיידען צו זאָגען דעם אמת; דאָס אַרויסדרעהען זיך פון האַנדלען עהרליך אָדער ריכטיג; דאָס ניט טריי זיין צו פליכטען.

prevar′icator *n.* (פּרי-וועד′-אי-קיי-טאָר) איינער וואָס דרעהט זיך אַרויס פון אמת; איינער וואָס פערדרעהט דעם אמת; איינער וואָס איז ניט טריי צו זיינע פליכטען.

prevene′ *v.* (פּרי-וויין′) קומען אָדער געהן פריהער; שטערען, הינדערען.

preve′nience *n.* (פּרי-ווי′-ניענס) דאָס קומען פריהער, דאָס פּערקאַפּען פריהער.

preve′nient *a.* (פּרי-ווי′-ניענט) וואָס קומט פריהער, וואָס פערכאַפּט פריהער; וואָס שטערט, וואָס הינדערט.

prevent′ *v.* (פּרי-וועגט′) ניט דערלאָזען, הינדערען; פּערהיטען; פּערמיידען.

preventabil′ity *n.* (פּרי-וועגט-ע-ביל′-אי-טי) דאָס קענען פּערהיט ווערען, דאָס קענען פערהינדערט אָדער פּערמיעדען ווערען.

preven′table *a.* (פּרי-וועגט′-טעבל) וואָס

קען בעוואָרענט אדער פערהיט ווערען; וואָס קען געשטערט, פערמידען אדער געהינדערט ווערען.

preven'tative *a. and n.* (פרי-וועג'-טע-טיוו) ז. ***preventive***

preven'ter *n.* (פרי-וועג'-טער) איינער וואָס הינדערט אדער שטערט; איינער וואָס פערהיט אדער דערלאָזט ניט; א מי־טעל צום פערהיטען; א רעזערווע קייט אדער שטריק אויף א שיף צום אונטער־שטיצען אן אנדער קייט אדער שטריק, ווען זיי זיינען צו שטאַרק אנגעשטרענגט.

preven'tion *n.* (פרי-וועג'-שאָן) דאָס שטערען, דאָס ניט לאָזען; א פערהינדע־רונג, א מניעה, א שטערניש; א פער־היטונג.

preven'tive *a. and n.* (פרי-וועג'-טיוו) וואָס פערהינדערט, וואָס דערלאָזט ניט; וואָס פערהיט [א קראַנקהייט, א שאָדען, אן אונגערעכטיגקייט א. ד. ג.]; א פער־היטונגס־מיטעל; א פערהינדערונגס־מי־טעל.

preven'tively *adv.* (פרי-וועג'-טיוו-לי) אויף א שטערענדען אדער פערהיטענדען אופן; דורך פערהינדערונג, דורך פערהי־טונג; אַלס מיטעל צו פערהינדערען אדער צו פערהיטען.

preven'tiveness *n.* (פרי-וועג'-טיוו-נעס) דאָס קענען שטערען אדער פערהינ־דערען; דאָס קענען פערהיטען אדער ניט דערלאָזען.

preven'tive ser'vice (פרי-וועג'-טיוו סויר'-וויס) די ברעג־וואַך, וואָס פערהיט אז מען זאָל ניט אריינפיהרען קיין קאָנ־טראַבאַנדע.

preview' *v.* (פרי-וויו') פאָרויסזעהן.

pre'vious *a.* (פרי'-ווי-אָס) וואָס איז געווען פריהער; פריהערדיג, פאָרהער, בע־פאָר.

pre'viously *adv.* (פרי'-ווי-אָס-לי) פון פריהער, בעפאָר, פאָרהער.

pre'viously to (פרי'-ווי-אָס-לי טו) איידער; פריהער אַלס.

pre'viousness *n.* (פרי'-ווי-אָס-נעס) פריהערדיגקייט.

pre'vious ques'tion (פרי'-ווי-אָס קהוועס'-טשאָן) אין פאַרלאַמענטאַריזם — די פראַגע אויב א פאָרשלאַג זאָל גלייך אבגעשטימט ווערען אָהן ווייטערדיגע דע־באַטען; שלוס דער דעבאַטע.

pre'vious to (פרי'-ווי-אָס טו) וואָס איז געשעהן פריהער; איידער.

previse' *v.* (פרי-וואַיז') פאָרויסזעהן; וואָרנען אדער מזהיר זיין פון פריהער.

previ'sion *n.* (פרי-וויזש'-אָן) דאָס פאָרויסזעהן, דאָס פאָרויס וויסען.

prewarn' *v.* (פרי-הוואָהרן') וואָרנען פון פריהער.

prex *n.* (פרעקס) ז. ***prexy***

prex'y *n.* (פרעק'-סי) דער פרעזידענט פון אן אוניווערזיטעט [אין די פעראיי־ניגטע שטאַאטען פון אמעריקא].

prey *n. and v.* (פריי) רויב; אוועק־גערויבטע זאכען; פערצוקונג [דאָס וואָס א רויב־טהיער פערצוקט]; דאָס וואָס איז אונטערגעפאַלען אונטער דער מאַכט פון אן אנדערען; דאָס רויבען, דאָס ראַבע־ווען; ראַבירונג; פערצוקונג; רויבען, ראַ־בעווען; פערצוקען; פערניכטען, צושטע־רען.

prey'er *n.* (פריי'-ער) א רויבער; א פלינדערער; איינער וואָס רויבט אדער פערשלינגט; א פערניכטער, א צושטערער.

prey upon' (פריי א-פאָן) 1. לעבען פון רויב; רויבען; אנפאַלען, פרעסען; 2. פערצעהרען, א תל מאַכען, צושטערען.

1. Birds prey upon insects. 2. The memory of the accident preys upon his nerves.

pri'apism *n.* (פראַי'-ע-פיזם) דער פריאַפיזמוס [א קראַנקהייט, ביי וועלכער דער געשלעכטליכער אָרגאַן איז שטענדיג אויפגערעגט און שטייף].

Pria'pus *n.* (פראַי-איי'-פאָס) אין דער אַלט־גריכישער מיטאָלאָגיע — פריאַפוס, דער גאָט פון בעפרוכטונג [דיעזער גאָט איז געווען פאָרגעשטעלט אַלס זעהר א העסליכער מאַנספערזאָן מיט אן אונגע־הייער גרויסען געשלעכטס־אָרגאַן].

prib'ble-prab'ble *n.* (פריב'ל-פרעב'ל) פוסטער שוואַץ, נאַרישע פלוידעריי; אומזיסטע צאַנקעריי.

price *n. and v.* (פראַיס) דער פרייז, דער ווערטה; דער מקח; די בעלוינונג, דער לוין; די שאַצונג; שאַצען, אבשאַ־צען; פאָדערען דעם מקח; אוועקשטעלען א פרייז.

price'-cur'rent *n.* (פראַיס'-קאָר'-ענט) א פרייז־קוראַנט [א ליסטע, וואו עס זיי־נען אנגעגעבען די מאַרק־פרייזען פון פער־שיעדענע סחורות].

priced *a.* (פראַיסט) מיט אבגעשאַצט; א בעשטימטען מקח; וואו עס זיינען אנ־געדייטעט די פרייזען.

price'less *a.* (פראַיס'-לעס) אָהן שאַץ, ניט אבצושעצען.

The bride received priceless wedding presents.

price'lessness *n.* (פראַיס'-לעס-נעס) אונשעצבאַרקייט; דאָס ניט האָבען קיין פרייז.

price'-list *n.* (פראַיס'-ליסט) ז. ***price-current***

price'-mark *n.* (פראַיס'-מאַרק) א יאַר־ליק אדער צעטעל, וואָס מען קלעפט אן אויף א סחורה, אנדייטענדיג איהר פרייז.

price of subscrip'tion (פראַיס אָוו סאָב-סקריפ'-שאָן) אבאָנימענט־פרייז.

prick *n. and v.* (פריק) א דינער פער־שפיצטער אינסטרומענט, א שטאַכעל; דאָס שטעכען; א שטאָך; דער צייכען אדער שפור פון א שטאָך; א פונקט; דער ציעל־פונקט; דאָס ציעל; דער שפור פון די טריט פון א האָז אדער הירש; דאָס וואָס בויערט דעם מח; געוויסענסביסע; דער מענליכער געשלעכטס־אָרגאַן, דער גיד; אריינשטעכען, דורכלעכערען מיט א שטאַ־כעל; זעצען אויף א שפיציגען פלאָקען [אן אַלטע פאָרם פון טויט־שטראָף]; צו־שטעכען; ארויסקאַלופען פון עפעס ווי מיט א נאָדעל; א שטאָך טהאָן [ווי א פערד מיט די שפאָרען]; אנטרייבען; אויפרעגען צו עפעס; פערשאַפען א שטע־כיגען אדער שאַרפען וועהטאָג; פערשפי־צען אדער אנשטעלען די אויערען [ווי ביי א פערד]; פונקטירען, מאַכען א פונקט; צייכנען עפעס מיט פונקטען; נאָכ־געהן נאָך די שפורען פון די טריט [פון א האָז אדער הירש]; פיהלען א שטאָך; שנעל לויפען, איילען; זיין אויסגעשטרעקט ארויף־צו; זויער ווערען.

prick a hare (פריק ע העהר) נאָכיאָ־גען נאָך א האָז נאָך זיינע פוס־שפורען איבער'ן שנעע.

prick'-eared *a.* (פריק'-איערד) מיט אויפגעשפיצטע אויערען; פוריטאַניש [א הומאָריסטישער אויסדרוק].

pricked *a.* (פריקט) בעציערט מיט קליי־נע קאָרבען וואָס זיינען געמאַכט מיט א שפיציגען ריטעל אדער מיט די שפּיצי־נע צייהנדלעך פון א קאַם [וועגען געווי־סע ליימענע און פאָרצעלייענע כלים].

prick'er *n.* (פריק'-ער) דאָס וואָס שטעכט דורך; א שטעך־אינסטרומענט; אן אָהל, א שוסטער־אָהל; א נאָדעל; א שטאַכעל, א שפילקע; איינער וואָס שטעכט; איי־נער וואָס פלעגט פאַרצייטענס מאַטערען דורך שטעכען פרויען, וועלכע מען האָט בעשולדיגט, אז זיי זיינען מכשפות; א רייטער מיט שפאָרען.

prick'et *n.* (פריק'-עט) א באָק אדער הירש אויף'ן צווייטען יאָהר; א לייכטער, אויף וועלכען מען פלעגט די ליכט ארויפ־שטעכען.

prick'ing *n.* (פריק'-אינג) דאָס שטעכען; דאָס פיהלען א שאַרפען אדער שטעכיגען וועהטאָג; א האָזען־שפור; דאָס נאָכיאָגען נאָך א האָז לויט די שפורען פון זיינע טריט; דאָס זויער ווערען.

prick'ing-note *n.* (פריק'-אינג-נאָוט) א דאָקומענט פון איינעם וואָס שיקט ארויס סחורות, וועלכער בעפאָלמעכטיגט דעם ברייננגער פון דיעזען דאָקומענט צו בע־קומען זיי.

prick'ing-wheel *n.* (פריק'-אינג-הוויעל) אזאַ צייהניגעם רעדעל וואָס זאָט־לער געברויכען אנצוצייכנען אויף'ן לע־דער דאָס אָרט און די צאָהל פון די שטעך, וואָס דאַרפען אין איהם געמאַכט ווערען.

prick'le *n. and v.* (פריקל) א שטאַכעל, א דאָרן; א שפּיץ, א שפיציגע זאַך; א מין קאָרב; שטעכען, דורכשטעכען; פער־אורזאַכען א שאַרפען אדער שטעכיגען וועהטאָג; פונקטירען; מאַכען שטעך אדער פונקטען; זיין שטעכיג.

prick'leback *n.* (פריק'ל-בעק) דער שטיכלינג, אזאַ פיש מיט שטאַכלען אויף'ן רוקען. ז. ***stickleback***

prickled *a.* (פריקלד) שטאַכעלדיג, מיט שטאַכלען.

prick'le-fish *n.* (פריק'ל-פיש) ז. ***prickleback***

prick'liness *n.* (פריק'-לי-נעס) שטאַ־כעלדיגקייט, דאָס האָבען פיעל שטאַכלען.

prick'louse *n.* (פריק'-לאַוס) א שניידער [א שפּאָט־נאָמען].

prick'-lugged *a.* (פריק'-לאָגד) מיט אויפגעשפיצטע אויערען.

prick'ly *a.* (פריק'-לי) שטאַכעלדיג, פול מיט שטאַכלען אדער דערנער; שטעכיג.

prick'ly-broom *n.* (פריק'-לי-ברוהם) ז. ***furze***

prick'ly-pear *n.* (פריק'-לי-פעהר) די פרוכט פון א מין קאַקטוס־פלאַנצע וואָס איז עהנליך צו א באַרנע און איז בעדעקט מיט שטאַכלען.

Prickly-pear

prick'ly-pear cac'tus (פריק'-לי- פעהר קעק'-טאס) *prickly-pear* .ז

prick out (פריק אוט) — אין גערטנעריי איבערזעצען ארויסגעשפראצטע זאמען פון אַ אראנזשעריי אין אַ אפענעם גארטען.

prick'-post *n.* (פריק'-פאוסט) *queen-post* .ז

prick'-punch *n.* (פריק'-פאנטש) *center-punch* .ז

pricks of con'science (פריקס אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

prick'-spur *n.* (פריק'-ספיור) אַ שפאָ-רע [איינע פון די שפארען, וועלכע אַ רייטער טהוט אן אויף די פיס צו שטע-כען דאס פערד אום אנצוטרייבען עס].

prick'-the-louse' *n.* (פריק'-טהי- לאוס') *pricklouse* .ז

prick'-tim'ber *n.* (פריק'-טים'-בער) *prickwood* .ז

prick up (פריק אפ) אויפשטעלען, אויפ-שפיצען [די אויערען]; זיך אויפהויבען [וועגען אַ ווינד]; ארויפלעגען די ערשטע פלאסטער-שיכטען.

prick up the ears (פריק אפ טהי איערז) אנשטעלען די אויערען, הערען מיט גרויס אויפמערקזאמקייט.

prick'-wheel *n.* (פריק'-הוויעל) אַ שטופעל [אַ רעדעל מיט שפּיציגע ציינ-נער] וואס ווערט בענוצט אויסצושניידען מוסטערען פון פאפיער.

prick'wood *n.* (פריק'-הוואוד) דער שפינדעל-בוים [אַ קליין בוימעל אדער קוסטארניק פון מיטעל-אייראפא מיט אַ הארטען האלץ וואס ווערט געברויכט אין מאקער-ארבייט].

prick'y *a.* (פריק'-אי) שארף, שטאכעל-דיג.

pride *n. and v.* (פראיד) שטאלץ, גאוה, הויכמוטה; גדלות; זעלבסטווירדע; דאס, מיט וואס מען קען שטאלצירען; הויכ-קייט, אַ הויכע שטעלונג, פראמינענטקייט; די פראכט פון יוגענד; פייער, ברענענ-דע לוסט, היציגקייט, אייפריגקייט [ספע-ציעל ביי יונגע חיות]; מיט עטוואס שטאלצירען; זיין שטאלץ; פאנאנדער-שפרייטען די פעדערען פון עק [וועגען פויגלען].

pride'ful *a.* (פראיד'-פול) שטאלץ, מיט גאוה; העזה'דיג.

pride'fully *adv.* (פראיד'-פול-אי) אויף אַ שטאלצען שטייגער; העזה'דיג.

pride'fulness *n.* (פראיד'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט שטאלץ אדער גאוה.

pride'less *a.* (פראיד'-לעס) אהן שטאלץ, אהן גאוה.

prid'ian *a.* (פריד'-אי-ען) וואס איז שייך צום נעכטיגען טאג; פון נעכטען.

pri'dingly *adv.* (פראי'-דינג-לי) שטאלץ, מיט גאוה.

prie-dieu' *n.* (פרי-דיעי') אַ קליינער סטענדער מיט אַ פוס-בענקעלע, אויף וועל-כען מען קען זיך שטעלען אויף די קניע [אין אַ קירך]; אַ מין היישעריק [.ז *Mantis*].

pri'er *n.* (פראי'-ער) אַ בעאבאכטער, אַ נאכפארשער; אַ קוקער.

priest *n. and v.* (פריסט) אַ כהן, אַ פריסטער, אַ גייסטליכער; אזא גאטונג, אדער זארט פון הויז-טויבען; מאכען פאר אַ כהן אדער פריסטער.

priest'craft *n.* (פריסט'-קרעפט) די אינטריגעס און שווינדעל פון גייסטליכע.

pries'tess *n.* (פריס'-טעס) אַ פריסטערין.

priest'hood *n.* (פריסט'-הוד) דאס פריסטער-אמט, די כהונה; דער פריסטער-קלאס, די גייסטליכקייט.

priest'like *a.* (פריסט'-לאיק) פריסטע-ריש, פריסטערליך; ווי אַ פריסטער אדער גייסטליכער.

priest'liness *n.* (פריסט'-לי-נעס) פריס-טערליכקייט, דאס אויסזעהן אדער די אויפ-פיהרונג פון אַ פריסטער.

priest'ly *a.* (פריסט'-לי) פריסטערליך, גייסטליך, וואס איז שייך צו אַ פריסטער אדער גייסטליכען.

priest'rid *a.* (פריסט'-ריד) *priestridden* .ז

priest'ridden *a.* (פריסט'-רידן) וואס ווערט פערוואלטעט אדער אנגעפיהרט פון גייסטליכע; אונטערווארפען אונטער גייסט-ליכע.

prig *n. and v.* (פריג) אַ שורקע, אַ פאר-לעץ; אַ גנב; אַ שוטה, אַ נאר; גנב'ענען; פוצען זיך, פראנטעווען.

prig'ger *n.* (פריג'-ער) אַ גנב.

prig'gery *n.* (פריג'-ער-אי) דאס גנב'ע-נען; גנבות.

prig'gish *a.* (פריג'-איש) העזה'דיג, נא-כאלנע, מיט גדלות; גנב'יש, ווי אַ גנב.

prig'gishly *adv.* (פריג'-איש-לי) חוצפה'דיג, העזה'דיג, מיט גדלות.

prig'gishness *n.* (פריג'-איש-נעס) דאס זיין חוצפה'דיג אדער העזה'דיג.

prig'gism *n.* (פריג'-איזם) חוצפה, העזה, דאס גדל'ענען זיך; גנב'ישע שטיק; דאס זיין אַ גנב.

prill *n.* (פריל) אַ שטיק ערץ, פון וועלכען עס איז ארויסגענומען געווארען די פסלת; אַ בוט אדער פלאנדערקע [אזא ברייטער און פלאטשיגער ים-פיש].

prim *a., n. and v.* (פרים) שעהן, ציכ-טיג, געציערט, געקינסטעלט; דער הארט-רינגעל [אַ מין בוימעל. .ז *privet*]; זיך פוצען, ציערען.

pri'ma *a.* (פרי'-מא) וואס איז דער ערשטער אדער די ערשטע.

pri'macy *n.* (פראי'-מע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון אַ אויבער-בישאף; דאס זיין דער ערשטער; דאס שטעהן בראש.

pri'ma don'na (פרי'-מא דאנ'-א) די פרימאדאנא, די ערשטע אדער הויפט-זינ-גערין אין אפערע.

pri'ma fa'cie (פראי'-מא פיי'-שי-אי) אויף'ן ערשטען בליק.

pri'ma fa'cie case (פראי'-מא פיי'-שי-אי קיים) אין יוריספּרודענץ — אַ אנ-קלאגע וואס האט גענוג גרינדע איבערגע-געבען צו ווערען צו די געריכטס-געשווא-רענע.

pri'ma fa'cie ev'idence (פראי'-מא פיי'-שי-אי עוו'-אי-דענס) אין יוריספרו-דענץ — אַ גענוגענדער בעוויז פאר אן אנקלאגע אום זי זאל איבערגעגעבען ווע-רען צו די געריכטס-געשווארענע.

pri'mage *n.* (פראי'-מעדזש) אַ געוויי-סער פראצענט פון פראכט-געלד וואס ווערט אבגעגעבען דעם קאפיטאן פון אַ האנדעלס-שיף; די קוואנטיטעט פון וואסער וואס ווערט גוצלאז פערשווענדעט אין קעסעל פון אַ דאמפף-מאשין [ווי דורך מיטגע-שלעפט ווערען מיט דעם דאמפף אין צי-לינדער א. ז. וו.].

pri'mal *a.* (פראי'-מעל) ערשט; אור-שפרינגליך; פון די ערשטע; פרימיטיוו; וואס איז שייך צום מין פלאנצען-חיות [.ז *Primalia*].

Prima'lia *n.* (פראי-מיי'-לי-א) דער מין פלאנצען-חיות [דער מין בעשעפעני-שען, ווי למשל, שוואמען, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר אַ צווישען-שטופע צווישען פלאנצען און חיות].

Prima'ria *n.* (פראי-מיי'-רי-א) *Primates* .ז

prima'ria *n.* (פראי-מיי'-רי-א) איינע פון די לאנגע פעדערען אין די פליגלען פון אַ פויגעל.

pri'marily *adv.* (פראי'-מע-רי-לי) אנפאנגליך, צוערשט, ראשית.

pri'mariness *n.* (פראי'-מע-רי-נעס) אנפאנגליכקייט, צוערשטקייט; דאס זיין אורשפרינגליך אדער פרימיטיוו.

pri'mary *a. and n.* (פראי'-מע-רי) ערשט; אורשפרינגליך; פארנעהמסט; עלע-מענטאר; דער ערשטער, דאס ערשטע, איינער אדער עפעס וואס שטעהט בראש; איינע פון די לאנגע פעדערען אין די פליגלען פון אַ פויגעל; איינער פון די פאדער-פליגלען ביי אן אינזעקט; אַ פער-זאמלונג פון בירגער — מיטגליעדער פון איין פארטיי — צו נאמינירען קאנדידא-טען פאר די צוקינפטיגע וואהלען.

pri'mary assem'bly (פראי'-מע-רי ע-סעמ'-בלי) די אורוועהלער-פערזאמלונג [אַ פערזאמלונג, אין וועלכער יעדער ביר-גער קען נעהמען אנטייל, אין געגענזאץ צום פארלאמענט, וואו עס קומען זיך צו-נויף נור די ערוועהלטע פארשטעהער פון די בירגער].

pri'mary col'ors (פראי'-מע-רי קאל'-ארז) אין פיזיק — די גרונד-פארבען פון ספעקטרום [רויט, בלוי און גרין].

pri'mary educa'tion (פראי'-מע-רי עד-יו-קיי'-שאן) די עלעמענטאר-בילדונג.

pri'mary elec'tions (פראי'-מע-רי אי-לעק'-שאנז) די פאר-וואהלען [דאס וועהלען אויף אַ פערזאמלונג פון ביר-גער — מיטגליעדער פון איין פארטיי — די קאנדידאטען, וועלכע זאלען געשטעלט ווערען אויף'ן באלאט אדער שטימ-צע-טעל].

pri'mary ev'idence (פראי'-מע-רי עוו'-אי-דענס) אין יוריספרודענץ — די הויפט אדער די בעסטע צייגניסע פון עפעס [ווי אין דער פראגע וועגען דעם אינ-האלט פון אַ געוויסען דאקומענט איז די ערשטע אדער די הויפט צייגניס דער דאקומענט אליין].

pri'mary quills (פראי'-מע-רי קהווילז) די לענגסטע פעדערען אין די פליגלען פון אַ פויגעל.

pri'mary rocks (פראי'-מע-רי ראקס) די אורעלטע פעלזען [די פעלזען, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט אין די ערשטע צייטען פון דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד].

pri'mary school (פראי'-מע-רי סקוהל) אַ אנפאנגס-שול, עלעמענטאר-שול.

pri'mary symp'toms (פראי'-מע-רי סימפ'-טאמז) די ערשטע סימפטאמען אדער סמנים [ווי פון אַ קראנקהייט].

pri'mate *n.* (פראי'-מייט) דער פרימאס, אַ ערצבישאף, אן אויבערבישאף; אין זאאלאגיע — איינער פון די פרימאטען [.ז *Primates*].

Prima'tes *n.* (פראי-מיי'-טיז) די פרי-מאטען, דער קלאס זויג-טהיערע, ביי וועל-כע איינער פון די כאראקטעריסטישע סמנים איז דער בעוועגליכער גראבער פינ-גער וואס שטעהט אנטקעגען די איבריגע פינגער, וואס דאס גיט זיי די מעגליכקייט אנצונעהמען עפעס זאכען [צו דיעזען

קלאס געהערען מענשען, אפען און לעמו־רען].

pri'mateship *n.* (פראי־מייט־שיפ) דאס אמט אדער ווירדע פון א פרימאס אדער ערצבישאף.

prima'tial *a.* (פראי־מיי־שעל) וואס איז שייך צו די פרימאטען אדער צום העכערען קלאס זויג־טהיערע, צו וועלכען עס בעלאנגען די מענשען, אפען און לע־מורען; וואס איז שייך צו א פרימאס אדער ערצבישאף.

primat'ic *a.* (פראי־מעט־איק) וואס איז שייך צו די פרימאטען. ז. ***Primates***

primat'ical *a.* (פראי־מעט'־אי־קעל) וואס איז שייך צו א פרימאס אדער ערצ־בישאף.

prime *a., n. and v.* (פראים) ערשטע; וואס איז דער ערשטער אדער די ערשטע; אורשפרינגליך, פרימיטיוו, ארגינאל; וואס איז דער הויפט, דער וויכטיגסטער אדער בעסטער; אין מאטעמאטיק—וואס איז פרים אדער אנפאנגליך [ווענען א צאהל, וואס קען זיך טיילען אהן א רעשט נור אויף זיך אדער אויף איינס, ווי למשל: 3, 5, 7, 11, 13 א. ז. וו.]; דער אנפאנג, די ערשטע צייט; דער פריהלינג, דער טאגעס־אנברוך, דער פריהמארגען; די בליהונגס־צייט פון לעבען, די יוגענד; דער בעס־טער טייל פון עפעס, דער קערן, דער עיקר; אין געפעכט — די ערשטע פאזי־טורע אדער לאגע פון קערפער ביים אנפ־טען זיך מיט שווערדען; אין מאטעמא־טיק — די פרים־צאהל [א צאהל וואס קען זיך ניט טיילען אויף אנדערע אהן א רעשט]; דער שפור פון די טריט פון א הירש; אין כעמיע — די צאהל, וועלכע דריקט אויס די מישונג־פערהעלטניסע פון צוויי אדער עטליכע כעמישע עלעמענטען; דער צינד־מאטעריאל פון א ביקס אדער הארמאט, צוליעב וועלכען דער פאטראן עקספלאדירט; אריינלעגען אין א ביקס אדער הארמאט צינד־פולווער; אין א דאמפף־מאשין — מיטנעהמען היים וואס־סער פון קעסעל אין צילינדער [ווי עס טרעפט זיך ביי אן אונגארמאלען צושטאנד פון דער מאשין, ווען צוזאמען מיט'ן דאמפף ווערט אריינגעצויגען אין צילינ־דער אויך זודיג וואסער]; ביי מאלען א בילד — גרונטעווען, לעגען די ערשטע פארב אויף'ן לייוועגד; צופערטיגען, צו־גרייטען.

prime and load (פראים ענד לאוד) זיין גרייט צו מלחמה.

prime condi'tion (פראים קאנ־דיש'־אן) דער בעסטער צושטאנד.

prime cost (פראים קאהסט) קאסט־פרייז, איינקויפס־פרייז, דער קרן.

primed *u.* (פראימד) שכור.

prime'ly *adv.* (פראימ'־לי) פארטרעפ־ליך; אויסגעצייכענט.

prime min'ister (פראים מינ־אים־טער) דער פרעמיער־מיניסטער [דער הויפט פון מיניסטארען־קאבינעט].

prime'ness *n.* (פראימ'־נעס) די בכורה, בכורה'שאפט, דער פארצוג.

prime of life (פראים אוו לאיף) די בליהונגס־צייט פון לעבען, די צייט פון העכסטער טהעטיגקייט.

At forty a man may still be in the prime of life.

prime of the moon (פראים אוו טהי מוהן) נייע־חדש, ניי־מאנד [די ערשטע וואך פון חדש].

pri'mer *n.* (פראי'־מער) א פארריכטונג אין א ביקס, הארמאט אדער אין א מינע, דורך וועלכער דאס אויפרייסונגס־מאטע־ריאל עקספלאדירט.

prim'er *n.* (פרימ'־ער) אן אנפאנגס־בוך פאר קינדער, אן אלף־בית; א געבעט־בוך [ביי די קאטוילי קען]; פרימער [א מין דרוק־שריפט].

prime'ro *n.* (פרי־מי'־ראו) פרימא־שפיעל [אן אלטפרענקישעס קארטען־שפיעל].

prime'val *a.* (פראי־מי'־וועל) ערשט, אורשפרינגליך, פון די ערשטע דורות; פרימיטיוו.

prime'val for'est (פראי־מי'־וועל פאר'־עסט) אן אור־וואלד, א וואלד פון די אוראלטע צייטען, א וואלד וואס איז נאך קיין מאל ניט געהאקט געווארען.

prime'vally *adv.* (פראי־מי'־וועל־אי) אורשפרינגליך; נאך פון די אוראלטע צייטען.

prime'vous *a.* (פראי־מי'־וואס) ז. ***primeval***

primige'nial *a.* (פראי־מי־דזשי'־ני־על) פון דער ערשטער ארויסשטאמונג; צום ערשטען מאל געבארען; וואס איז שייך צו די חיות, וועלכע האבען אנגעהאל־טען דעם טיפ אדער די פארם פון מין ווי ער האט אויסגעזעהן ביי זיין ערשטער ארויסשטאמונג.

primige'nious *a.* (פראי־מי־דזשי'־ני־אס) ז. ***primigenous***

primig'enous *a.* (פראי־מידזש'־ע־נאס) אורשפרינגליך, ערשט.

primigrav'ida *n.* (פראי־מי־גרעוו'־אי־דא) א פרוי וואס איז שוואנגער דאס ערשטע מאל.

primin'ary *n.* (פראי־מינ'־ע־רי) ז. ***priminery***

promin'ery *n.* (פראי־מינ'־ע־רי) א פערלעגענהייט; א שווערע לאגע.

pri'ming *n.* (פראי'־מינג) דאס מאטע־ריאל אדער די פארריכטונג וואס ווירקט אויף'ן פולווער פון א שיס־געווער אדער פון א מינע עס זאל עקספלאדירען אדער אויפרייסען; ביי מאלער — די גרונטאוו־קע, די ערשטע פארב וואס ווערט געלעגט אויף'ן לייוועגד פון א בילד; אין א דאמפף־מאשין — דאס זודיגע וואסער, וואס ווערט אריינגעצויגען צוזאמען מיט'ן דאמפף אין צילינדער פון קעסעל; אריינ־ציהונג פון זודיגען וואסער צוזאמען מיט'ן דאמפף אין צילינדער פון א קעסעל; א קלייניגקייט, א גארנישט [אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש].

pri'ming-horn *n.* (פראי'־מינג־האהרן) א פולווער־הארן.

pri'ming-i'ron *n.* (פראי'־מינג־אי'־ערן) א פולווער־דראט [א שפיציגער דראט צום אויפריהרען און מאכען עקס־פלאדירען דאס שיס־פולווער אין א שיס־גע־וועהר].

pri'ming-pow'der *n.* (פראי'־מינג־פאו'־דער) דאס צינד־פולווער פון א שיס־געוועהר.

pri'ming-var'nish *n.* (פראי'־מינג־וואר'־ניש) דער ערשטער לאק, וועלכען מען לעגט אלס גרונט אויף א לייוועגד, אויף וועלכען מען מאלט א בילד.

pri'ming-wire *n.* (פראי'־מינג־הוואיר) ז. ***priming-iron***

primip'ara *n.* (פראי־מיפ'־ע־רא) אן ערשטלינג, א פרויענצימער וואס האט דאס ערשטע מאל געהאט א קינד.

primipi'lar *a.* (פראי־מי־פאי'־לאר) וואס איז שייך צום ערשטען צענטוריאן [אטריאר] פון א לעגיאן סאלדאטען [ביי די אלטע רוימער].

primi'tiæ *n.* (פראי־מיש'־אי־אי) די ערשטלינגע אדער בכורים; די ערשטלינגס־פרוכטען; די ערשטע פרוכטען פון דער ערד, וועלכע מען פלעגט אוועקגעבען דער קירך; די פליסיגקייט וואס קומט ארויס פאר דער געבורט פון א קינד.

primi'tial *a.* (פראי־מיש'־על) וואס איז שייך צו די ערשטלינגע אדער בכורים. ז. ***primitiæ***

prim'itive *a. and n.* (פרימ'־אי־טיוו) פרימיטיוו, אורשפרינגליך, פון דעם ער־שטען אנפאנג; אלטפרענקיש, פון פארציי־טען, איינפאך, אהן קונסט; אין גראמא־טיק — ווארצעלהאפט [ווענען א ווארט, וואס האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט]; אין ביאלאגיע — רודימענטאר, וואס בעצייכענט דעם אנ־פאנג אדער דעם ארויסגאנגס־פונקט אין דער ענטוויקלונג פון אן ארגאניזם אדער פון א מין; אין געאלאגיע—פון די ערשטע פארמאציאנען אין דער ענטוויקלונגס־גע־שיכטע פון דער ערד; אין גראמאטיק— א ווארצעל־ווארט [א ווארט וואס האט א זעלבסטשטענדיגע אבשטאמונג און האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט]; אין מאטעמאטיק — א געא־מעטרישע אדער אלגעבראאישע פארם, פון וועלכער עס שטאמען אב אדער בילדען זיך אויס אנדערע פארמען.

prim'itive church (פרימ'־אי־טיוו טשוירטש) די אור־קירך [די קירך פון די ערשטע קריסטליכע געמיינדען].

prim'itive col'ors (פרימ'־אי־טיוו קאל'־ארז) די גרונד־פארבען [רויט, בלוי און גריז, פון וועלכע עס ווערען צונויפ־געשטעלט די אלע מעגליכע פארבען].

prim'itive fa'thers (פרימ'־אי־טיוו פא'־טהערז) די לעהרער פון קריסטענטום פון די ערשטע דריי יאהרהונדערטע.

prim'itively *adv.* (פרימ'־אי־טיוו־לי) אורשפרינגליך; פון אנהויב אן; אריגי־נעל; אויף אן אלטפרענקישען שטייגער; ווי אין די אלטע צייטען.

prim'itiveness *n.* (פרימ'־אי־טיוו־נעס) אורשפרינגליכקייט; איינפאכקייט; אלט־פרענקישקייט.

prim'itive qual'ity (פרימ'־אי־טיוו קהוואל'־אי־טי) אן אייגענשאפט וואס קען ניט בעטראכט ווערען אלס רעזולטאט פון אן אנדער אייגענשאפט; אן אריגינעלע אייגענשאפט.

prim'itive rocks (פרימ'־אי־טיוו ראקס) די אור־פעלזען [די פעלזען פון די ערשטע עפאכען אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד].

prim'itive word (פרימ'־אי־טיוו הווארד) אין גראמאטיק — דאס ווארצעל־ווארט [א ווארט, וואס האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט].

primitiv'ity *n.* (פרים־אי־טיוו'־אי־טי) ז. ***primitiveness***

pirm'ly *adv.* (פרימ'־לי) אויף אן אויס־געציערטען, אויסגעפוצטען שטייגער; מיט גדלות.

prim'ness *n.* (פרימ'־נעס) געציערט־קייט, געקינסטעלטקייט.

pri'mo *n.* (פרי'־מאו) אין מוזיק — דער ערשטער אדער הויפט־טייל [ווי אין א דועט אדער טריא].

primogen'ital *a.* (פראי־מא־דזשעני'־אי־טעל) ז. ***primogenitary***

primogen'itary *a.* (פראי־מא־דזשעני'־

אי-טע-רי) וואס איז שייך צו די רעכטן פון אן ערשט-געבארענעם אדער בכור.

primogen'itive *a.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טיוו) וואס איז שייך צו דער ערשט-געבורט אדער בכורה.

primogen'itor *n.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טאר) אן אור-פאטער, א שטאם-פאטער.

primogen'iture *n.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טשור) ערשט-געבורט; די בכורה; דאס ירושה-רעכט פון א בכור.

primogen'itureship *n.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טשור-שיפ) די לאגע אדער דאס רעכט פון א בכור.

primor'dial *a. and n.* (פראי-מאהר'-די-על) וואס איז דער ערשטער פון דער רייהע; אורשפרינגליך, אנפאנגליך; דער ערשטער עלעמענט פון עפעס; דער אנהויב; די ערשטע סבה.

primordial'ity *n.* (פראי-מאהר-די-על'-אי-טי) דאס זיין דער ערשטער; דאס ניט בעקומען זיך פון קיין אנדער זאך.

primor'dially *adv.* (פראי-מאהר'-די-על-אי) אורשפרינגליך; פון אנהויב אן; צום ערשטען אנפאנג.

primor'dial state (פראי-מאהר'-די-על סטייט) דער אורשטאנד, דער פרימיטיווער צושטאנד.

primor'diate *a.* (פראי-מאהר'-די-אייט) אורשפרינגליך; וואס עקזיסטירט פון אנפאנג אן.

primp *v.* (פרימפ) פוצען זיך, ציערען זיך.

prim'py *a.* (פרימ'-פי) געציערט, שעהן געקליידעט.

prim'rose *n. and a.* (פרימ'-ראוז) די שליסעל-בלום [א מין אייראפעאיש גראז, וואס בליהט פריה אין פריהלינג, מיט געלבע בליהונגען, וועלכע האלטען זיך אויף זעהר א קורצען שטענגעל און שטארצען ארויס פון א בינטעל ברייטע בלעטער]; וואס איז שייך צו א שליסעל-בלום; עהנליך צום קאליר פון א שליסעל-בלום [בלייך-געלב]; בליהענד; פרעהליך, מונטער.

Primrōse

prim'rose-col'ored *a.* (פרימ'-ראוז-קאל'-ארד) פון דעם קאליר פון א שליסעל-בלום; העל-געלב. ז. *primrose*

prim'rosed *a.* (פרימ'-ראוזד) בעדעקט אדער בעציערט מיט שליסעל-בלומען. ז. *primrose*

Prim'rose League (פרימ'-ראוז ליעג) א קאנסערוואטיווער פעראיין אין ענגלאנד פון די אנהענגער און פערעהרער פון לארד ביקאנספיעלד [דער פעראיין האט געטראגען דיעזען נאמען, ווייל די "פרימ-ראז" אדער שליסעל-בלום איז געוועזן ביקאנספיעלד'ס ליעבלינגס-בלום].

Prim'ula *n.* (פרימ'-יו-לא) א מין גראז-ארטיגע גראז-פלאנצע מיט העל-געלבע בליהונגען און מיט לאנגליך-ברייטע בלעטער, וועלכע וואקסען פארוויין אויף די שטענגלעך.

pri'mus *n.* (פראי'-מאס) דער ערשטער; דער הויפט; דער העכסטער צווישען אלע בישאפען אין דער עפיסקאפאלער קירך אין שאטלאנד.

pri'mus in'ter pa'res (פראי'-מאס אינ'-טער פיי'-ריז) דער ערשטער צווישען גלייכע [א הויפט אדער הערשער, וועלכער האלט זיך ווי א גלייכער מיט די אונטערגעארדענטע אדער אונטערטהאנען].

prince *n. and v.* (פרינס) א פרינץ; א קרוינפרינץ; א פירסט; א הערשער, א קעניג; דער פארנעהמסטער אין זיין פאך; זיך אויפפיהרען ווי א פרינץ, זיך מאכען פאר א גרויסען פריץ.

Prince Al'bert coat (פרינס על'-בערט קאוט) א פרינץ-אלבערט, א סטאן-ראק, א טאליע-ראק, א סורדוט.

prince con'sort (פרינס קאנ'-סאהרט) דער מאן פון א הערשענדער קעניגין.

prince'dom *n.* (פרינס'-דאם) פירסטענטום, פרינצענטום, פרינצען-שטאנד; הערשער-שטאנד, קעניגליכער שטאנד; א מלאכים-קלאס [אין דער קריסטליכער טעאלאגיע].

prince'hood *n.* (פרינס'-הוד) דער ראנג אדער ווירדע פון א פרינץ, פירסט, הערשער אדער קעניג.

prince impe'rial (פרינס אימ-פי'-רי-על) דער קרוינפרינץ פון אן אימפעריע.

prince'kin *n.* (פרינס'-קין) א פרינצעל, א פירסטעל, א הערשערעל, א קעניגעל.

prince'less *a.* (פרינס'-לעס) אהן א פרינץ, פירסט, הערשער אדער קעניג.

prince'let *n.* (פרינס-לעט) ז. *princekin*

prince'like *a.* (פרינס'-לאיק) ווי א פרינץ, פרינצליך, פירסטליך.

prince'liness *n.* (פרינס'-לי-נעס) פירסטליכקייט, די פירסטליכע בענעהמונג, פירסטליכער אדער קעניגליכער גלאנץ.

prince'ling *n.* (פרינס'-לינג) ז. *princekin*

prince'ly *a. and adv.* (פרינס'-לי) פרינצליך, פירסטליך, קעניגליך; אויף א פירסטליכען אדער קעניגליכען אופן.

prince of dark'ness (פרינס אוו דארק'-נעס) דער פירסט פון שאטען-לאנד, דער אשמדאי.

Prince of Peace (פרינס אוו פיעס) יעזוס קריסטוס.

prince of the blood (פרינס אוו טהי בלאד) דעם קעניג'ס א זוהן, א ברודער אדער אן אנקעל.

Prince of the Captiv'ity (פרינס אוו טהי קעפ-טיוו'-אי-טי) דער ראש גלותא [דער טיטול פון דעם הויפט און פערטרעטער פון די אידען אין מעסאפאטאמיען, נאך'ן צווייטען חורבן].

prince of the sen'ate (פרינס אוו טהי סענ'-אייט) דער סענאטאר אין פארצייטיגען רוים, וועמעס נאמען מען פלעגט צום ערשטען פארלייענען פון דער ליסטע [געוועהנליך איז ער געוועזן א קאנסול אדער צענזאר].

Prince of Wales (פרינס אוו הוויילז) דער טיטול פון דעם ענגלישען טהראן-פאלגער אדער קרוינפרינץ.

Prince of Wales feath'ers (פרינס אוו הוויילז פעטה'-ערז) א בינטעל פון דריי שטרויס-פעדערען.

Prince'-of-Wales's'-feath'er *n.* (פרינס'-אוו-הוויילז'-פעטה'-ער) ז. *prince's-feather*

prin'ceps *a. and n.* (פרינ'-סעפס) וואס איז דאס ערשטע אדער אריגינעלע; וואס איז געדרוקט צום ערשטען, וואס בעלאנגט צו דער ערשטער אויסגאבע [פון א בוך]; א הויפט; דאס הויפט, דאס ערשטע, דאס אריגינעלע; אן ערשטע אויסגאבע [פון א בוך].

prince roy'al (פרינס ראי'-על) דער קרוינפרינץ, דער טהראן-פאלגער, דעם קעניג'ס עלטסטער זוהן.

prin'ce's-feath'er *n.* (פרינ'-סעז-פעטה'-ער) דער פורפור-פארבינער אמאראנט [אזא שעהנע זיד-אמעריקאנישע פלאנצע מיט קליינע רויטע בלימעלעך].

prin'cess *n.* (פרינ'-סעס) א פרינצעסין; א פירסטין; א הערשערין, א קעניגין.

princesse' *a.* (פרינ-סעס') אין דעם פאסאן פון א פרינצעסין-קלייד [אזא שטויף-פאסענדעם פרויען-קלייד פון איין שטיק].

prin'cess of the blood (פרינ'-סעס אוו טהי בלאד) דעם קעניג'ס אדער דער הערשענדער קעניגין'ס א טאכטער, א שוועסטער אדער א מוהמע.

prin'cess roy'al (פרינ'-סעס ראי'-על) דעם קעניג'ס עלטסטע טאכטער, די קרוינפרינצעסין.

'prin'cified *a.* (פרינ'-סי-פאיד) וואס קארטשעט פון זיך א פרינץ; וואס וויל אויסזעהן ווי א פירסט.

prin'cipal *a. and n.* (פרינ'-סי-פעל) הויפט; וואס איז דאס העכסטע אדער וויכטיגסטע; א הויפט; איינער וואס שפיעלט די הויפט-ראלע, וואס נעהמט דעם נאהנטסטען אנטייל אדער איז אם נעהנטסטען פעראינטערעסירט אין עפעס; א פארזיצענדער, א דירעקטאר; א הויפט פון א לעהר-אנשטאלט; אין יוריספרודענץ — איינער וואס גיט געזעצליכע פאלמאכט; איינער פאר וועמען מען איז ערב; איינער וואס האט אנטייל גענומען אין א פערברעכען; דער קרן, דער קאפיטאל; געלד וואס בריינגט פראצענט; אין מוזיק — א סאלא-זינגער אדער סאלא-שפיעלער; א מין טרומייט; דער הויפט-מאטיוו אדער געדאנק פון א קונסט-ווערק; אן אריגינעלעם קונסט-ווערק.

prin'cipal and in'terest (פרינ'-סי-פעל ענד אינ'-טער-עסט) דאס קאפיטאל און פראצענטען.

principal'ities *n.* (פרינ-סי-פעל'-אי-טיז) א מלאכים-קלאס [אין דער קריסטליכער טעאלאגיע].

principal'ity *n.* (פרינ-סי-פעל'-אי-טי) א פירסטענטום; א קעניגרייך; הערשאפט, אויבער-הערשאפט; א פירסט, א פרינץ, א הערשער.

prin'cipally *adv.* (פרינ'-סי-פעל-אי) הויפטזעכליך, בעזונדערס.

prin'cipalness *n.* (פרינ'-סי-פעל-נעס) ערשטקייט, הויפטקייט, פאר-ראנג.

prin'cipalship *n.* (פרינ'-סי-פעל-שיפ) דער שטאנד אדער דער ראנג פון א הויפט אדער פון איינעם וואס פערנעהמט דעם ערשטען פלאץ אין עפעס.

prin'cipate *n.* (פרינ'-סי-פייט) הערשאפט, אויבערהערשאפט; א פירסטענטום.

prin'cipes *n.* (פרינ'-סי-פיז) הויפטלינגע; די ערשטע אדער וויכטיגסטע; די ערשטע אויסגאבען פון א בוך. ז. *princeps*

princip'ia *n.* (פרינ-סיפ'-אי-א) די ערשטע פרינציפען, די ערשטע גרונד=זעצע, גרונד=עלעמענטען, גרונד=יסודות.

princip'ial *a.* (פרינ-סיפ'-אי-על) עלעמענטאר, וואס איז שייך צו די גרונד=עלעמענטען אדער ערשטע פרינציפען.

princip'iant *a. and n.* (פרינ-סיפ'-אי-ענט) וואס איז שייך צו די גרונד=פרינציפען; וואס איז שייך צום אנפאנג; אן אנפאנגער.

princip'iate *v.* (פרינ-סיפ'-אי-אייט) אנפאנגען, ארויסרופען, ארויסברייגנגען.

principia'tion *n.* (פרינ-סיפ-אי-איי'-שאן) אנאליז, צוגליעדערונג, פאנאנדערלעגונג פון שטאפען אויף זייערע כעמישע עלעמענטען.

prin'ciple *n. and v.* (פרינ'-סיפל) 1. א פרינציפ, א רעגעל, א כלל, אן אנגענומענע ווארהייט, א יסוד, א גרונד=זאץ, א גרונד=עלעמענט; 2. אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט; 3. איינגעבארענע גייסטיגע פעהינקייט; 4. אורזאכע, אור=קוועלע, אור=שטאף; 5. גרונד, גרונד=נעדאנק; 6. אין כעמיע — א בעשטאנד=טייל; 7. א נאטור=געזעץ, א נאטירליכע איינענשאפט [וועלכע מען קען ניט, לויט'ן געזעץ, פאטענטירען]; פעסטשטעלען בעשטימטע פרינציפען אדער כללים; איבערגעבען איינעם געוויסע פרינציפען.

2. He is a man of principle. 5. In principle I agree with you.

prin'ciple of causal'ity (פרינ'-סיפל אוו קאה-זעל'-אי-טי) דאס קאוזאליטעט=געזעץ. ז. *law of causation*

prink *v.* (פרינק) זיך פוצען, זיך ציערען; פוצען, בעציערען.

prin'ker *n.* (פרינ'-קער) איינער וואס פוצט זיך.

prin'kum-pran'kum *n.* (פרינ'-קאם-פרענ'-קאם) אזא מין טאנץ.

print *v. and n.* (פרינט) 1. דרוקען; אין פאטאגראפיע — מאכען א בילד פון נעגאטיוו; אבדרוקען; שטעמפלען; 2. נאכשרייבען גערדוקטע בוכשטאבען; 3. כאראקטעריזירען אלס...; 4. דרוק; א נעדרוקטע אדער נעשטעמפעלטע זאך; עטוואס וואס האט אויף זיך אבגעשטעמפעלטע אוזארען; קאליקא, קאטון אדער ציץ מיט אוזארען; א בוך, א צייטשריפט; א שטעמפעל; א גראוויורע; א פאטאגראפישעס בילד; אן אבדרוק, א שפור.

2. The child can print, but has not learned to write yet. 3. He was printed a coward.

print'-cloth *n.* (פרינט'-קלאהטה) ציץ [קאטון] איידער מען דרוקט אויף דעם אב די אוזארען.

print'-cut'ter *n.* (פרינט'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט ארומצושניידען פאטאגראפישע בילדער.

prin'ter *n.* (פרינ'-טער) א דרוקער, א בוך=דרוקער; אן ארויסגעבער; א טעלעגראפישער אינסטרומענט, וואו די צייכענס בעשטעהן פון געדרוקטע בוכשטאבען.

prin'ter's dev'il (פרינ'-טערז דעוול) א שיק=אינגעל אין א דרוקעריי.

prin'ter's flow'er (פרינ'-טערז פלאו'-ער) א בוך=בעציערונג, א ווינעטקע.

prin'ter's rea'der (פרינ'-טערז ריע'-דער) דער קארעקטאר.

prin'ters' ream (פרינ'-טערז ריעם) א ריעז פאפיער פון 560 בויגען [אנשטאט די געוועהנליכע 480].

prin'tery *n.* (פרינ'-טער-אי) א פאבריק וואו מען דרוקט ציץ [קאטון]; א דרוקעריי.

print'-field *n.* (פרינט'-פיעלד) א פאבריק וואו מען מאכט אוזארען אויף קאטון [ציץ] אדער אויף טאפעטען [אביטשעס, שפאליר].

print'-hol'der *n.* (פרינט'-האול'-דער) א געשטעל אדער א מאלבערט פאר א פאטאגראפיע אדער גראוויורע.

prin'ting *n.* (פרינ'-טינג) דאס דרוקען; דאס מאכען אוזארען [אויף ציץ, ליימענע כלים א. ז. וו.]; דרוקער=קונסט, בוך=דרוקער=קונסט; מודעות, אפישען א. ז. וו. פון א טעאטער.

prin'ting-bod'y *n.* (פרינ'-טינג-באד'-אי) ליימענע כלים, אויף וועלכע מען דארף ערשט ארויפציהען מוסטערען [אוזארען].

prin'ting-frame *n.* (פרינ'-טינג-פריים) א ראהם, אין וועלכען מען שליסט איין דאס פאטאגראפישע גלאז, אום צו בעקומען א בילד.

prin'ting-house *n.* (פרינ'-טינג-האוס) ז. *printing-office*

prin'ting-ink *n.* (פרינ'-טינג-אינק) דרוק=טינט, דרוק=פארב.

prin'ting-machine' *n.* (פרינ'-טינג-מע-שין') א דרוק=מאשין, א שנעל=פרעס.

prin'ting-of'fice *n.* (פרינ'-טינג-אפ'-איס) א דרוקעריי.

prin'ting-pa'per *n.* (פרינ'-טינג-פיי'-פער) דרוק=פאפיער, בוך=דרוקער=פאפיער.

prin'ting-press *n.* (פרינ'-טינג-פרעס) א דרוק=פרעס.

prin'ting ream (פרינ'-טינג ריעם) ז. *printers' ream*

prin'ting-tel'egraph *n.* (פרינ'-טינג-טעל'-אי-גרעף) א דרוק=טעלעגראף [א טעלעגראף ביי וועלכען די טעלעגראמען ווערען פון אפאראט איבערגעגעבען דורך בוכשטאבען אנשטאט די אנגענומענע טעלעגראפישע צייכענס].

prin'ting-type *n.* (פרינ'-טינג-טאיפ) דרוק=שריפט.

prin'ting-wheel *n.* (פרינ'-טינג-הוויעל) א ראד מיט בוכשטאבען אדער נומערען אין א נומערירונג=מאשין [א מאשין וואס נומערירט אויטאמאטיש די בלעטער פון ביכער, בילעטען א. ז. וו.].

print'less *a.* (פרינט'-לעס) וואס האט אויף זיך ניט קיין שפור אדער אבדרוק; וואס נעהמט ניט אויף קיין אבדרוק; וואס מאכט ניט קיין אבדרוק, וואס לאזט ניט קיין שפור.

print'-room *n.* (פרינט'-רוהם) א צימער, וואו מען האלט זאמלונגען פון ארטיסטישע דרוק=זאכען, בילדער און גראוויורען.

print'-sell'er *n.* (פרינט'-סעל'-ער) א הענדלער פון ארטיסטישע דרוק=זאכען, א גראוויורען=פערקויפער.

print'-shop *n.* (פרינט'-שאפ) א גראוויור=האנדלונג, א פלאץ וואו מען האנדעלט מיט ארטיסטישע דרוק=זאכען און גראוויורען.

print'-works *n.* (פרינט'-הוואירקס) א פאבריק וואו עס ווערען נעדרוקט די מוסטערען אויף קאטון [ציץ] און אויף טאפעטען [שפאליר, אביטשעס].

Pri'onus *n.* (פראי'-א-נאס) א מין גרויסע זשוקעס [קעפערס] מיט לאנגע פיהלערנער וואס זיינען זעהר שעדליך פאר פלאנצען.

pri'or *a. and n.* (פראי'-אר) פריהער, פריהעריג; העכער אין ראנג אדער ווירדע; א הויפט; א פריאר [אן אויפזעהער פון א מאנאסטיר פון קלענערער וויכטיגקייט].

pri'orate *n.* (פראי'-אר-אייט) פריאראט [דאס אמט, דער ראנג אדער ווירדע פון א פריאר. ז. *prior*]; די צייט וואס מען האלט אז א פריאראט.

pri'oress *n.* (פראי'-אר-עס) א פריארין, אן אויפזעהערין פון א מאנאסטיר פון קלענערער וויכטינקייט.

prior'ity *n.* (פראי-אר'-אי-טי) פריאריטעט, ערשטקייט; פריהערינקייט; דאס זיין בילכער; דאס זיין העכער אין ראנג אדער ווירדע; דאס זיין א פריארי [ניט בעגרינדעט מיט פאקטען, נאר דער שכל זאל מחיב זיין, אז עס איז אזוי].

prior'ity of birth (פראי-אר'-אי-טי אוו בוירטה) די בכורה.

pri'orly *adv.* (פראי'-אר-לי) פריהער, פאר דעם.

pri'orship *n.* (פראי'-אר-שיפ) א פריאראט. ז. *priorate*

pri'ory *n.* (פראי'-אר-אי) א מאנאסטיר פון וועניגער וויכטינקייט.

pri'sage *n.* (פראי'-זעדזש) דאס צונעהמען א טייל פון עפעס פאר דעם קעניג; דאס רעכט צוצונעהמען א טייל פון אייגענטום, הויפטזעכליך פון אריינגעפיהרטע סחורות, פאר'ן קעניג [פארצייטען אין ענגלאנד און פראנקרייך].

prise *n. and v.* (פראיז) דאס הויבען מיט א הויבעל [ריטשאג]; דאס געברויכען א הויבעל; הויבען מיט א הויבעל; געברויכען א הויבעל [ביים אויפברעכען].

prise o'pen (פראיז אופן) אויפברעכען.

prism *n.* (פריזם) א פריזמע, א קאנטיגע פיגור [א דריי=קאנטיגע, פיער=קאנטיגע, פינף=קאנטיגע א. ז. וו., ביי וועלכער די ענד=פלעכען זיינען פאראלעל]; א דריי=קאנטיג שטיקעל געשליפען גלאז אדער אנדער דורכזיכטיג מאטעריאל מיט פאראלעלע ענדען וואס ווערט בענוצט פאר אפטישע צוועקען [ווען א ליכט=שטראהל נעהט דורך אזא פריזמע, ווערט ער צוויי מאל אבגעבויגען פון זיין וועג אין דערזעלבער ריכטונג, איינמאל ביים אריינטרעטען אין דער פריזמע און א צווייטען מאל ביים ארויסטרעטען פון איהר. דער שטראהל ווערט דאן צוטיילט אין זיינע קאלירען און בילדעט א ספעקטרום]; א ספעקטרום. ז. *spectrum*

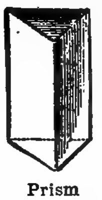

Prism

prismat'ic *a.* (פריז-מעט'-איק) פריזמאטיש, עהנליך צו א פריזמע; געמאכט ווי דורך א פריזמע; פערשיעדענפארביג; פאנאנדערגעלעגט, פאנאנדערגעטיילט ווי דורך א פריזמע, פון רעגענבויגען=קאלירען. ז. *prism*

prismat'ical *a.* (פריז-מעט'-אי-קעל) ז. *prismatic*

prismat'ically *adv.* (פריז-מעט'-אי-קעל-אי) פריזמאטיש, ווי א פריזמע; מיט דער הילף פון א פריזמע. ז. *prism*

pris'matize *v.* (פריז'-מע-טאיז) פאנאנדערלעגען [א שטראהל] דורך א פריזמע. ז. *prism*

pris'matoid *n.* (פריז'-מע-טאיד) א פריזמאאיד, א פריזמע=עהנליכער געאמעטרישער קערפער. ז. *prism*

pris'moid *n.* (פריז'-מאיד) א פריזמאאיד, א פריזמע=עהנליכער געאמעטרישער קערפער. ז. *prism*

prismoi'dal *a.* (פריז-מאי'-דעל) עהנליך צו א פריזמע, וואס איז שייך צו א פריז=

מאאיד [א פריזמע-עהנליכער געאמעטרי-שער קערפער]. ז. *prism*

prism'-train *n.* (פריזמ'-טריין) א רייה פריזמען [פאר אפטישע צוועקען]. ז. *prism*

pris'my *a.* (פריז'-מי) פריזמאטיש, עהנליך צו א פריזמע. ז. *prism*

pris'on *n. and v.* (פריזן) א געפענג-ניס, א תפיסה; איינשפארען אין א גע-פענגניס; נעהמען געפאנגען.

pris'on-bars *n.* (פריז'נ-בארז) געפענג-ניס-שטאנגען, געפענגניס-גראטעס; דאס פאנג-שפיעל [א קינדער-שפיעל. ז. *prisoner's base*].

pris'on-base *n.* (פריז'נ-בייס) דאס פאנג-שפיעל. ז. *prisoner's base*

pris'oner *n.* (פריז'נ-ער) א געפאנגע-נער; אן ארעסטאנט.

pris'oner at the bar (פריז'נ-ער עט טהי באר) אן אנגעקלאגטער וואס איז אנ-וועזענד ביי זיין פערהער.

pris'oner's bars (פריז'נ-ערז בארז) ז. *prisoner's base*

pris'oner's base (פריז'נ-ערז בייס) פאנג-שפיעל [א קינדער-שפיעל. בעשטעהט אין דעם וואס לויפענדיג פון איין ציעל צום צווייטען ווערען די שפיעלער פון איין צד אנגערירהט פון די שפיעלער פון צוויי-טען צד. דער אנגעריהרטער ווערט געפאנ-גען און דאס שפיעל ענדיגט זיך, ווען איין צד איז שוין אין גאנצען געפאנגען].

pris'on-fe'ver *n.* (פריז'נ-פיע'-ווער) טיפוס.

pris'on-house *n.* (פריז'נ-האוס) א גע-פענגניס, א תפיסה.

pris'onment *n.* (פריז'נ-מענט) געפאנ-גענשאפט; דאס זיין ארעסטירט.

pris'on-ship *n.* (פריז'נ-שיפ) א געפענג-ניס-שיף.

pris'on-van *n.* (פריז'נ-ווען) א געפענג-ניס-וואגען [צו פיהרען ארעסטירטע].

pris'tav *n.* (פריס'-טעוו) א פריסטאוו [א העכערער רוסישער פאליציי-בעאמ-טער].

pris'tine *a.* (פריס'-טין) פרימיטיוו, אור-אלט, אורשפרינגליך, וואס בעלאנגט צו דער פריהעסטער פעריאדע אדער צום אור-שפרינגליכען צושטאנד.

Pris'tis *n.* (פריס'-טיס) דער זעגע-פיש [א מין לענגליכער ים-פיש מיט א פיסק וואס איז בעדעקט מיט שפיצען ווי א זעגע]. ז. *saw-fish*

prith'ee (פריטה'-אי) ביטע! הער דאך! [פערקירצונג פון *pray thee*].

prit'tle-prat'tle *n.* (פריט'ל-פרעט'ל) פלוידעריי, פלאפלעריי.

pri'us *n.* (פראי'-אס) עטוואס וואס געהט גויטווענדיגערוייזע פאראוס, א פארבעדינ-גונג.

priv. [אין גראמאטיק] אבקירצונג פון *privative*.

pri'vacy *n.* (פראי'-ווע-סי) פריוואט-קייט, אבגעזונדערטקייט, איינזאמקייט; אן אבגעזונדערטער פלאץ; סעקרעטנעקייט; א פריוואטע אנגעלעגענהייט.

privat'-docent' *n.* (פרי-וואט'-דא-צענט') א פריוואט-דאצענט [אין איינינע אייראפעאישע אוניווערזיטעטען — איינער וואס לייענט לעקציעס אין אן אוניווערזי-טעט, האט אבער נאך ניט דעם טיטול פראפעסאר].

pri'vate *a. and n.* (פראי'-וועט) פרי-וואט; פערזענליך; ניט עפענטליך, גע-היים; וואס האלט ניט קיין קהל'שען אמט; וואס טראגט ניט קיין קהל'שען, עפענטלי-כען כאראקטער; אבגעזונדערט; פערטרויט, וואס האלט א סוד; ספעציעל, בעזונדער, אינדיווידועל; וואס איז שייך צו א פשוט'ען סאלדאט; א פשוט'ער סאלדאט.

pri'vate act (פראי'-וועט עקט) א גע-זעץ וואס איז נוגע פריוואט פערזאנען.

pri'vate bank (פראי'-וועט בענק) א פריוואט באנק [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, א באנק וואס האט ניט קיין פערזיכערונגס-פאנד ביי דער רעגירונג].

pri'vate bill (פראי'-וועט ביל) א פרי-וואט-ביל [א געזעץ-פראיעקט, וועלכער בעריהרט נור די פריוואטע אינטערעסען פון א פערזאן אדער געזעלשאפט].

pri'vate-clothes man (פראי'-וועט-קלאוטהז מען) א געהיים-פאליציסט [אין ציווילע קליידער].

pri'vate corpora'tions (פראי'-וועט קאהר-פא-ריי'-שאן) א פריוואט-קארפא-ראציאן [א קארפאראציאן, וואס האט ניט דעם צוועק פון קהל'שער טהעטיגקייט, אפילו ווען זי אפערירט מיט זאכען וואס זיינען ניט פון פריוואטען כאראקטער, ווי למשל, אן אייזענבאהן-געזעלשאפט]. ז. *corporation*

pri'vate ends (פראי'-וועט ענדז) פער-זענליכע צוועקען.

privateer' *n. and v.* (פראי-ווע-טיער') א קאפער-שיף [א פריוואטע קריעגס-שיף, וואס האט די רעגירונגס-ערלויבניס צו בעפאלען שיפען פון א פיינדליכען לאנד]; א קאפער [א מאטראז אדער קאפיטאן פון א קאפער-שיף]; זיין א קאפער, ארומ-פאהרען אויף א קאפער-שיף [מיט'ן צוועק צו בעפאלען שיפען פון א פיינדליכען לאנד].

privateer'ing *n.* (פראי-ווע-טיער'-אינג) קאפעריי, דאס זיין א קאפער. ז. *privateer*

privateer'ism *n.* (פראי-ווע-טיער'-איזם) אונגעזעצליכע אויפפיהרונג אויף'ן ים [ניט לויט די אנגענומענע אינטערנא-ציאנאלע קריעגס-כללים].

privateer' prac'tice (פראי-ווע-טיער' פרעק'-טיס) ז. *privateering*

privateers'man *n.* (פראי-ווע-טיערז'-מען) אן אפיציער אדער מאטראז אויף א קאפער-שיף. ז. *privateer*

pri'vate interna'tional law (פראי'-וועט אינ-טער-נעש'-אנ-על לאה) די פרינ-ציפען, לויט וועלכע די ציווילע געזעצע פון איין לאנד ווערען אבגעהיט אין די געריכטען פון אן אנדער לאנד, ווען עס האנדעלט זיך וועגען אויסלענדישע ביר-גער.

pri'vate judg'ment (פראי'-וועט דזשאדזש'-מענט) אין טעאלאגיע — די פערזענליכע אויסטייטשונג פון די הייליגע שריפטען [אין נעגענזאץ צו דער פעסטגעשטעלטער קירכליכער אויסטיי-טשונג].

pri'vate law (פראי'-וועט לאה) דער טייל פון דער געזעצגעבונג וואס האט צו טהאן מיט די רעכטע און פליכטען פון פריוואט בירגער [אין נעגענזאץ צו דער געזעצגעבונג וועגען שטאאטס-פערוואלטונג און שטאאטס-בעאמטע].

pri'vate laws (פראי'-וועט לאהז) גע-זעצע וואס זיינען נוגע די פריוואטע אינ-טערעסען פון פערזאנען אדער געזעל-שאפטען.

pri'vate legisla'tion (פראי'-וועט לעדזש-איס-ליי'-שאן) געזעצגעבונג וואס איז נוגע בלויז בעזונדערע פערזאנען אדער קערפערשאפטען.

pri'vately *adv.* (פראי'-וועט-לי) אין גע-היים; פריוואט; פערזענליך.

pri'vateness *n.* (פראי'-וועט-נעס) פרי-וואטקייט; סעקרעטנעקייט; אבגעזונדערט-קייט; דאס זיין א פריוואט מענש [ניט קיין קהל'שער בעאמטער].

pri'vate parts (פראי'-וועט פארטס) די געשלעכטס-גליעדער.

pri'vate per'son (פראי'-וועט פויר'-סאן) א פריוואט פערזאן [ניט קיין קהל'שער בעאמטער].

pri'vate prop'erty (פראי'-וועט פראפ'-ער-טי) פריוואט-אייגענטום.

pri'vate rights (פראי'-וועט ראיטס) פריוואטע רעכטע אויף אייגענטום, פרי-וואט-אייגענטום.

pri'vates *n.* (פראי'-וועטס) געשלעכטס-גליעדער.

pri'vate sol'dier (פראי'-וועט סאול'-דזשער) א פראסטער סאלדאט.

private war (פראי'-וועט הוואהר) א קריעג געפיהרט פון בירגער אהן דער סאנק-ציע פון דעם שטאאט.

pri'vate wrong (פראי'-וועט ראהנג) א ציווילע בעשעדיגונג, אן אנגריף אויף פערזענליכע רעכטע.

priva'tion *n.* (פראי-וויי'-שאן) אוועק-נעהמונג; אבוועזענהייט פון עפעס, מאנ-געל; נויטה; אראבזעצונג פון אמט.

priv'ative *a. and n.* (פריוו'-ע-טיוו) אוועקנעהמענד; וואס פעראורזאכט מאנ-געל אין עפעס; אין גראמאטיק — פרי-וואטיוו, פערנייענענד [ווי די ווערטער אהן, ניט, קיין א. ז. וו. אדער דער פרעפיקס אונ—]; עטוואס וואס איז אבהענגיג פון דער אבוועזענהייט פון עפעס אנדערש [ווי למשל, שטילקייט איז אב-העגניג פון דער אבוועזענהייט פון קלאנ-גען]; אין גראמאטיק — א פריוואטי-וואום [א ווארט אדער ווארט-טייל וואס פערנייענט].

priv'atively *adv.* (פריוו'-ע-טיוו-לי) נעגא-טיוו, פערנייענענד.

priv'et *n.* (פריוו'-עט) דער הארטריענעל [א מין שעהנער קוסט אדער בוימעל מיט אייבינ-גרינע בלע-טער און מיט קליינע ווייסע בלומען].

Privet

priv'ilege *n. and v.* (פריוו'-אי-לעדזש) 1. א פריווילעגיע, א ספעציעלעס רעכט; 2. געבען א פריווילעגיע, מאכען פריווי-לעגירט.

1. Members of Congress have certain privileges. 2. I was privileged to meet the president.

priv'ily *adv.* (פריוו'-אי-לי) אין געהיים.

priv'ity *n.* (פריוו'-אי-טי) דאס מיט-וויסען, דאס וויסען פריוואט אדער קאנ-פידענציעל; אנטייל-נעהמונג אין א פרי-וואטער, פערטרויטער אדער געהיימער אנגעלעגענהייט; מיטשולדיגקייט; געמיינ-זאמער אינטערעס, געגענזייטיגע געזעצלי-כע פערבינדונג.

priv'y *a. and n.* (פריוו'-אי) 1. פריוואט, פערזענליך; געהיים, ניט עפענטליך; אב-געזונדערט; 2. מיטוויסענד, פערטרויט, אנטיילנעהמענד אין א געהיימניס; מיט-

שולדיג; 3. אז אנטיילנעהמער; איינער וואס האט נעמיינזאמע אינטערעסען מיט אן אנדערען; איינער וואס איז נעגנזייטיג פערבונדען נעזעצליך מיט א צווייטען; 4. אן אבטרים, א בית=הכסא.

3. A and B are privies to a contract.

priv'y cham'ber (פריוו'-אי טשיימ'-בער) א נעהיימער קאבינעט, א פריוואט=צימער [אין קעניגליכען פאלאץ אין ענגלאנד].

priv'y coun'cil (פריוו'-אי קאונ'-סיל) דער געהיים=ראטה [אין ענגלאנד — א קערפערשאפט, אין וועלכער עס נעהען אריין די העכסטע בעאמטע פון לאנד און די מיטגליעדער פון דער קעניגליכער פאמיליע].

priv'y coun'cilor (פריוו'-אי קאונ'-סיל-אר) א מיטגליעד פון ענגלישען געהיים=ראטה. ז. *privy council*

priv'y mem'ber (פריזו'-אי מעמ'-בער) דער מענליכער נעשלעכטס=ארגאן.

priv'y parts (פריוו'-אי פארטס) די נעשלעכטס=גליעדער.

priv'y to (פריוו'-אי טו) איינפערטרויט אין עפעס.

He also was privy to all the negotiations.

prix *n.* (פריע) א פריז, א פרעמיע, אן אויסצייכנונגס=געווינס.

pri'zable *a.* (פראי'-זעבל) ווערטהפול.

prize *n., a. and v.* (פראיז) דאס אוועקנעהמען אדער דאס פערכאפען דעם שונא'ס איינענטום אין צייט פון קריעג; דאס וואס ווערט אוועקנענומען פון שונא'ס איינענטום [הויפטזעכליך א שיף]; דער קלאנג פון יעגער=הארן וואס זאגט אז, אז די חיה איז געכאפט אדער געטויטעט; פארצייטען אין ענגלאנד — דאס צונעהמען אדער דאס רעכט צוצונעהמען א טייל פון פערמעגען פאר'ן קעניג; א פריז, א פרעמיע, אן אויסצייכנונגס=בעלוינונג; א לאטערעע=געווינס; א געווינס, א פארטייל, א פריווילעגיע; דאס הויבען אדער אויפברעכען מיט א הויבעל [ריטשאג]; וואס איז ווערטה א פריז, וואס האט נעקראגען א פרעמיע אדער אן אויסצייכנונגס=געווינס; אבשאצען; שעצען; אויפהויבען אדער אויפברעכען מיט א הויבעל.

prize'able *a.* (פראיז'-עבל) ז. *prizable*

prize'-court *n.* (פראיז'-קאורט) דאס פריזען=געריכט [א געריכט וואס פערהאנדעלט וועגען פערכאפטע פיינדליכע שיפען].

prize'-fight *n.* (פראיז'-פאיט) א פרייז=קאמפף [א באקס אדער פויסטען=קאמפף פאר א פריז אדער בעלוינונג].

prize'-figh'ter *n.* (פראיז'-פאי'-טער) א פרייז=קעמפפער [א באקסער אדער פויסטען=קעמפפער וואס שלאגט זיך צוליעב א פריז אדער בעלוינונג].

prize'-figh'ting *n.* (פראיז'-פאי'-טינג) א פרייז=קאמפף. ז. *prize-fight*

prize'-list *n.* (פראיז'-ליסט) א ליסטע פון די וואס האבען נעוואונען פריזען [פרעמיעס, אויסצייכנונגס=בעלוינונגען]; א ליסטע פון די מאטראזען און אפיציערען וואס זיינען בערעכטיגט צו א חלק פון דעם שונא'ס איינענטום וואס איז פערכאפט געווארען אויף'ן ים.

prize'man *n.* (פראיז'-מען) דער פריז=געווינער [דער וואס בעקומט די פרעמיע אויף א קאנקורס].

prize'-mas'ter *n.* (פראיז'-מעס'-טער) דער פריז=מייסטער [איינער וואס קאמאנדירט א שיף וואס מען האט צוגענומען ביים שונא].

prize'-med'al *n.* (פראיז'-מעד'-על) אן עהרען=מעדאל, וואס ווערט ארויסגעגעבען צו א געווינער אויף א קאנקורס.

prize'-mon'ey *n.* (פראיז'-מאנ'-אי) געלד וואס מען נעהמט אב פאר א פערכאפטער פיינדליכער שיף און וואס ווערט פאנאנדערגעטיילט צווישען די מאטראזען וואס האבען די שיף פערכאפט.

pri'zer *n.* (פראי'-זער) אן אבשאצער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א קאנקורס אדער פרייז=קאמפף. ז. *prize-fight*

prize'-ring *n.* (פראיז'-רינג) דער פרייז=קאמפף קרייז [דאס פלאץ וואו עס קומט פאר א פרייז=קאמפף אדער וועט=קאמפף].

prize'-ta'ker *n.* (פראיז'-טיי'-קער) דער וואס בעקומט דעם פריז [אין א וועט=קאמפף אדער קאנקורס].

pro *n. and prep.* (פראו) אן ארגומענט אדער גרונד צו גונסטען פון עטוואס; פרא, פאר.

pro'a *n.* (פראו'-א) א פראא [א קליין לייכט און שנעל שיפעל ביי די מאלאישע פעלקער].

pro'al *a.* (פראו'-על) וואס איז געריכטעט צו פארענט צו.

pro and con (פראו ענד קאן) פאר און נעגען:

The judge heard the argument pro and con and reserved his decision.

proau'lion *n.* (פראו-אה'-לי-אן) אין דער אלטער קירכליכער ארכיטעקטור — א ווערענדע אדער פארהויז פון א קירך.

probabil'iorism *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-אר-איזם) פראבאביליאריזם [די לעהרע אין דער קאטוילישער קירך, אז ווען עס זיינען פאראן וועגען א געוויסער האנדלונג צוויי וואהרשיינליכע מיינונגען, דארף מען אננעהמען די מעהר וואהרשיינליכע מיינונג און די האנדלונג איז פערבאטען, ווען ביידע מיינונגען זיינען גלייך וואהרשיינליך].

probabil'iorist *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-אר-איסט) א פראבאביליאריסט, אן אנהענגער פון פראבאביליאריזם. ז. *probabiliorism*

prob'abilism *n.* (פראב'-ע-ביל-איזם) דער פראבאביליזם [די לעהרע אין דער קאטוילישער קירך, אז ווען עס גיבען וועגען א געוויסער האנדלונג צוויי וואהרשיינליכע מיינונגען, וואס ביידע זיינען ניט זיכער, לויט איין מיינונג איז דיעזע האנדלונג מאראליש און לויט דער צווייטער — אונמאראליש, קען מען דיעזע האנדלונג האלטען פאר מאראליש.

prob'abilist *n.* (פראב'-ע-ביל-איסט) איינער וואס האלט פון דער בעהויפטונג, אז געוויסעס און זיכערעס עקזיסטירט ניט און עס זיינען נור פאראן וואהרשיינליכקייטען; א פראבאביליסט, אן אנהענגער פון פראבאביליזם. ז. *probabilism*

probabil'ities *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-טיז) וואהרשיינליכקייטען; פארויסזאגונגען וועגען וועטער; וועטער=נביאות.

probabil'ity *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-טי) וואהרשיינליכקייט; אין מאטעמאטיק — דאס פערהעלטניס אדער פראפארציע פון די צופעלע, וועלכע זיינען צו גונסטען פון א פאסירונג, צו דער טאטאלער צאהל צופעלע, וועלכע זיינען פאר און נעגען דיעזער פאסירונג; א וועטער=נביא.

prob'able *a.* (פראב'-עבל) וואהרשיינליך; וואס האט מעהר ראיות פאר איידער געגען.

prob'able caus'es (פראב'-עבל קאהז'-עז) וואהרשיינליכקייטס=פאקטען אדער אומשטענדען [פאקטען אדער אומשטענדען נעגען א בעשולדיגטען, וועלכע זיינען אויף אזוי פיעל וואהרשיינליך, דאס מען קען דעם בעשולדיגטען אויף זייער סמך פער'משפט'ען].

prob'ably *adv.* (פראב'-ע-בלי) וואהרשיינליך.

The story is probably true.

pro'bang *n.* (פראו'-בענג) אזא בוינזאמער זאנד, מייסטענס פון פיש=ביין, וואס דאקטוירים געברויכען צו קורירען דעם האלז אדער ארויסצונעהמען עטוואס וואס האט זיך פערהאלטען אין גארגעל אדער אין דער שפייז=רעהר.

pro'bate *a. and n.* (פראו'-בייט) וואס איז שייך צו דער בעשטעטיגונג פון א צוואה; אן אפיציעלע בעשטעטיגונג פון א צוואה; די קאפיע פון אזא בעשטעטיגונג.

pro'bate court (פראו'-בייט קאורט) א געריכט וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די בעשטעטיגונג פון צוואות און ירושות.

pro'bate-du'ty *n.* (פראו'-בייט-דיו'-טי) ערבשאפטס=שטייער [דער שטייער וועלכען מען בעצאהלט פאר א פערמעגען וואס נעהט איבער בירושה].

pro'bate judge (פראו'-בייט דזשאדזש) א ריכטער וואס האט די אויפזיכט אויף צוואות [צו פראבירען זייער ריכטיגקייט און זיי צו בעשטעטיגען].

proba'tion *n.* (פרא-ביי'-שאן) א בעווייז; די בעווייז=פיהרונג [פאר'ן געריכט]; די פראבירונג, די פראבע, דער עקזאמען; די פראבע אדער עקזאמען, וואס א מאנאך דארף בעשטעהן ביים אריינעהמען איהם אין א מאנאסטיר; דאס האלטען אונטער אויפזיכט א פעראורטיילטען צו געפענגניס, אום זיך צו איבערצייגען, אז ער קען זיך אויפפיהרען גוט און קען בעפרייט ווערען פון'ם אורטייל.

proba'tional *a.* (פרא-ביי'-שאנ-על) וואס דיענט אלס פראבע; וואס דיענט אלס בעווייז. ז. *probation*

proba'tionary *a.* (פרא-ביי'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א פראבע; וואס דיענט אלס פראבע.

proba'tioner *n.* (פרא-ביי'-שאנ-ער) איינער וואס ווערט עקזאמענירט; איינער וואס ווערט אנגענומען אויף פראבע; א נייליננ, אן אנפאנגער.

proba'tionership *n.* (פרא-ביי'-שאנ-ער-שיפ) דאס געפינען זיך אונטער פראבע; דאס זיין א נייליננ אדער אנפאנגער.

proba'tionist *n.* (פרא-ביי'-שאנ-איסט) ז. *probationer*

proba'tion of'ficer (פרא-ביי'-שאן אפ'-איס-ער) א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער א פעראורטיילטען צו געפענגנים וואס איז אויף פראבע. ז. *probation work*

proba'tion work (פרא-ביי'-שאן הוואירק) דאס האלטען אונטער אויפזיכט א פעראורטיילטען צו געפענגנים, אום זיך צו איבערצייגען, אז ער קען זיך אויפפיהרען גוט און קען בעפרייט ווערען פון דער שטראף.

pro'bative *a.* (פראו'-ביי-טיוו) וואס דיענט צו פראבע אדער צום בעווייז; בעווייזענד.

roba'tor *n.* (פרא-ביי'-טאר) א פראבירער, אן עקזאמענירער.

ro'batory *a. and n.* (פראו'-ביי-טא-רי) וואס דיענט אלס בעווייז אדער אלס פראבע; דאס הויז וואו מען האלט די קאנדידאטען פאר מאנאכען, וועלכע דארפען אויסהאלטען א געוויסע פראבע איידער זיי ווערען אויפגענומען אין קלויסטער.

roba'tum est (פרא-ביי'-טאם עסט) עס איז אויספראבירט געווארען [ווערט מייסטענס געברויכט אלס א בעמערקונג אויף א רעצעפּט].

robe *v. and n.* (פראוב) עקזאמענירען, אונטערזוכען [בעזאנדערס דעם קערפער אדער א וואונד]; זאנדירען, אונטערזוכען מיט א זאנד; אויספארשען; דורכשטעכען [א פערמאכטע כלי, כדי ארויסצולאזען די צונויפגעדריקטע לופט אדער גאז וואס געפינט זיך דארטען]: א פראבע; א זאנד [א כירורגישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען א וואונד אדער וועלכע עס איז עפנונג אין קערפער].

robe'-poin'ted *a.* (פראוב'-פאינ'-טעד) וואס האט א טעמפען שפיץ, ווי א זאנד.

robe'-scis'sors *n.* (פראוב'-סיז'-ארז) א שערעלע צו עפענען וואונדען [האט א קעפעלע אויף'ן שפּיץ].

ro'bingly *adv.* (פראו'-בינג-לי) אונטערזוכענד.

rob'ity *n.* (פראב'-אי-טי) עהרליכקייט; אויפריכטינקייט.

rob'lem *n.* (פראב'-לעם) א פראבלעמע, אן אויפגאבע, א שווערע פראגע.

roblemat'ic *a.* (פראב-לע-מעט'-איק) פראבלעמאטיש, פראגליך, צווייפעלהאפט, אונבעשטימט.

roblemat'ical *a.* (פראב-לע-מעט'-אי-קעל) ז. ***problematic***

roblemat'ically *adv.* (פראב-לע-מעט'-אי-קעל-אי) פראבלעמאטיש, פראגליך, צווייפעלהאפט.

rob'lematize *v.* (פראב'-לעם-ע-טאיז) פארלעגען פראבלעמען אדער אויפגאבען.

ro bo'no pub'lico (פראו באו'-נאו פאב'-לי-קאו) לטובת הכלל, פאר דאס בעסט פון פובליקום.

roboscid'ean *a. and n.* (פראו-בא-סיד'-אי-ען) ז. ***proboscidian***

roboscid'ian *n. and a.* (פראו-בא-סיד'-אי-ען) א ריסעל-חיה, א חיה וואס האט א ריסעל [א לאנגער שנויץ] ווי דער עלפאנט, למשל; וואס האט א שנויץ-עהנליך מויל [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א ריסעל.

robos'cis *n.* (פרא-באס'-איס) דער ריסעל [שנויץ] פון אן עלפאנט; א לאנגע בויגזאמע נאז אדער שנויץ; א שנויץ-עהנליך מויל [ביי אינזעקטען].

robos'cis-mon'key *n.* (פרא-באס'-איס-מאנ'-קי) אזא אפע [אבעזיאנע] וואס האט א לאנגע און בויגזאמע נאז.

roca'cious *a.* (פרא-קיי'-שאס) אונפערשעהמט, חוצפה'דיג.

rocac'ity *n.* (פרא-קעס'-אי-טי) אונפערשעהמטקייט, חוצפה.

rocar'dium *n.* (פרא-קאר'-די-אם) דאס הארץ-גריבעלע, דאס לעפעלע [דאס גריבעלע אונטער דער ברוסט געגענאיבער דעם מאגען].

roceden'do *n.* (פראו-סי-דענ'-דאו) די אויפפאדערונג פון א העכערען געריכט צו א ריכטער פון א נידריגערען געריכט פארטצוזעצען די פיהרונג פון א פראצעס, וועלכען ער האט אבגעלעגט.

proce'dure *n.* (פרא-סיע'-דזשור) די פראצעדורע, דער גאנג פון א זאך; די בעגעהונג, די האנדלונג.

proceed' *v.* (פרא-סיעד') 1. פארטזעצען, געהן ווייטער; 2. ארויסקומען, ענטשטעהן; 3. האנדלען, זיך בעגעהן אדער ווירקען אויף א געוויסען אופן; זיך נעהמען צו דער ארבייט; 4. אנפאנגען אדער פיהרען א פראצעס געגען אימעצען.

1. Let us **proceed** on our journey. 2. The new **proceeds** always from the old. 3. He **proceeds** on certain principles, which I do not accept. 4. The courts will **proceed** against the offender.

procee'der *n.* (פרא-סיע'-דער) דער, וואס זעצט פאר, וואס געהט פארווערטס, וואס מאכט פארטשריטע; איינער וואס קריעגט אן אקאדעמישען טיטול.

procee'ding *n.* (פרא-סיע'-דינג) א האנדלונג; א פאסירונג; א פארטזעצונג; א פארטשריט.

procee'dings *n.* (פרא-סיע'-דינגז) 1. די פיהרונג פון א פראצעס; פראצעס-אקטען; פראצעס-פאפּיערען; 2. די פערהאנדלונגען פון א פעראיין אדער פון א געזעלשאפט, דער פראטאקאל פון די פערהאנדלונגען.

1. The **proceedings** in this case are published in the court records. 2. The society issues an annual report of its **proceedings**.

pro'ceeds *n.* (פראו'-סיעדז) די איינגאהמען, די איינקונפט, די הכנסה [פון עטוואס וואס מען האט פערקויפט].

He sold his property and invested the **proceeds** in government bonds.

proceleusmat'ic *a. and n.* (פראס-ע-ליוס-מעט'-איק) אויפמונטערענד, ערמוטיגענד; וואס בעשטעהט פון פיער קורצע זילבען [וועגען א פערזען-פוס]; א פערזען-פוס וואס בעשטעהט פון פיער קורצע זילבען.

procella'rian *n. and a.* (פראס-ע-ליי'-רי-ען) דער שטורם-פויגעל [אזא קליינער שווארץ-ווייסער ים-פויגעל]; וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו א שטורם-פויגעל; וואס איז שייך צו א שטורם-פויגעל אדער צום מין שטורם-פויגלען. ז. ***petrel***

procer'ity *n.* (פראו-סער'-אי-טי) הויכקייט, א הויכער וואוקס.

proc'ess *n. and v.* (פראס'-עס) דער פראצעס, דער גאנג, לויף; דער פארגאנג, דער פערלויף; די מעטאדע; א פארטזעצונג; א פארטשריט; א פראצעס, א משפט; א צואוואוקס, אן ארויסשטארצונג; פערפיהרען א פראצעס אדער משפט [געגען אימעצען]; רעפראדוצירען דורך א מעכאנישען אדער פאטאגראפישען פראצעס.

proces'sion *n. and v.* (פרא-סעש'-אן) א פראצעסיאן, א מארש, א מאסען-מארש; דאס ארויסקומען [ספעציעל וועגען הייליגען גייסט אדער וועגען דער נשמה]; געהן אין א פראצעסיאן אדער מארש; מארשירען צו בעזעצען שטיקער לאנד [אן אויסדרוק געברויכט אין נארד-קאראלאינע און טענעסי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

proces'sional *a. and n.* (פרא-סעש'-אנ-על) געברויכט אין א פראצעסיאן; וואס געהערט צו א פראצעסיאן; דאס פראצעסיאנס-בוך [א בוך וואס ענטהאלט די דינים און די הימנען פון די פראצעסיאנען פון דער קאטוילישער קירך]; א הימנע וואס ווערט געזונגען אין א רעליגיעזער פראצעסיאן.

proces'sionalist *n.* (פרא-סעש'-אנ-על-איסט) אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sionally *adv.* (פרא-סעש'-אנ-על-אי) אויף דעם אופן פון א פראצעסיאן; אין א פייערליכען מארש.

proces'sionary *a. and n.* (פרא-סעש'-אנ-איי-רי) וואס געהערט צו א פראצעסיאן; וואס בעוועגען זיך אין א רייה ווי אין א פראצעסיאן [וועגען געוויסע ווערים אדער אינזעקטען]; א בעאמטער אין נארד-קאראלאינע און טענעסי [נארד-אמעריקאנער שטאאטען], וועלכער דארף אויסמעסטען לאנד-טיילען אויף דעם פערלאנג פון די אייגענטימער.

proces'sionary cat'erpillar (פרא-סעש'-אנ-איי-רי קעט'-ער-פיל-אר) די פראצעסיאנס-רויפע [אזא ווארים, וועלכער נעהט אלע מאל אין רייהע מיט אנדערע אזעלכע ווערים ווי אין א פראצעסיאן.].

proces'sioner *n.* (פרא-סעש'-אנ-ער) א בעאמטער אין נארד-קאראלאינע און טענעסי [נארד-אמעריקאנער שטאאטען], וועלכער דארף אויסמעסטען לאנד-טיילען אויף דעם פערלאנג פון די אייגענטימער; אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sion-flow'er *n.* (פרא-סעש'-אנ-פלאו'-ער) די מילך-פלאנצע. ז. ***milkwort***

proces'sioning *n.* (פרא-סעש'-אנ-אינג) דאס אויסמעסטען און אונטערזוכען די לאנד-גרענעצען אין איינינע פון די אמעריקאנער שטאאטען דורך די ארטיגע בעאמטע, כדי צו בעשטימען די ריכטיגע גרוים און די גרענעצען פון די לאנד-טיילען פון יעדען לאנד-אייגענטימער.

proces'sionist *n.* (פרא-סעש'-אנ-איסט) אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sive *a.* (פרא-סעס'-איוו) וואס נעהט פארווערטס, פארטשטרייטענד.

proc'ess-ser'ver *n.* (פראס'-עס-סויר'-ווער) א געריכטס-דיענער, אן אנגעשטעלטער אין געריכט וואס ברייננט די פארלאדונג [פאוועסטקע] צום געריכט.

proces'sus *n.* (פרא-סעס'-אס) אן אנוואוקס אדער אויסוואוקס אויף'ן קערפער.

pro'chein amy' (פראו'-שען א-מי') אין יוריספרודענץ — דער נעכסטער פריינד [איינער וואס נעהמט זיך אן פאר די רעכטען פון א מינדעריעהריגען].

pro'chronism *n.* (פראו'-קראנ-איזם) א פריהערדינע דאטירונג [דאס אנגעבען די צייט פון א פאסירונג פריהער ווי אין דער ווירקליכקייט].

proc'idence *n.* (פראס'-אי-דענס) דאס אראבפאלען; אין מעדיצין — דאס אראבפאלען אדער אראבלאזען זיך [וועגען א טייל פון קערפער וואס לאזט זיך אראב פון זיין נארמאלען ארט].

proc'ident *a.* (פראס'-אי-דענט) אראבפאלענד; אין מעדיצין — וואס פאלט אדער לאזט זיך אראב פון זיין נארמאלען ארט [וועגען קערפער-גליעדער].

procid'uous *a.* (פרא-סידזש'-יו-אס) אראבפאלענד, וואס פאלט אראב פון זיין ריכטיגען פלאץ.

procinct' *n.* (פרא-סינקט') צוגענרייטקייט, פארטיגקייט [בעזונדערס צו מלחמה].

proclaim' *v.* (פרא-קליים') פראקלאמירען, אויסרופען, בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; שטעלען אונטער פאליציי-אויפזיכט.

proclai'mant *n.* (פרא-קליי'-מענט) ז. *proclaimer*.

proclai'mer *n.* (פרא-קליי'-מער) א פראקלאמירער, אן אויסרופער, א בעקאנט־מאכער.

proclama'tion *n.* (פראק-ליי-מיי'-שאן) א פראקלאמאציאן, אן אויסרופונג, א בעקאנטמאכונג, א פערעפענטליכונג; אן עפענטליכע ערקלערונג.

proclama'tion of war (פראק-ליי-מיי'-שאן אוו הוואהר) קריעגס־ערקלערונג.

procline' *v.* (פרא-קלאין') זיך לעהנען, נייגען אדער בויגען נאך פארענט.

proclit'ic *a. and n.* (פרא-קליט'-איק) אין גראמאטיק — פראקליטיש, וואס איז אבהענגיג אין אקצענט פון דעם נעכסטען ווארט, וואס האט ניט קיין אייגענעם אקצענט [וועגען געוויסע איינזילביגע ווערטער]; אן איינזילביגעס ווארט וואס האט ניט קיין אייגענעם אקצענט און גיסט זיך צוזאמען אין דער אויסשפראך מיט דעם ווארט וואס קומט נאך איהם.

proclive' *v.* (פרא-קלאיוו') נייגען; זיין גענייגט.

procliv'ity *n.* (פרא-קליוו'-אי-טי) נייגונג; פעהינקייט צום לערנען, אויפפאסונגס־פעהינקייט.

procli'vous *a.* (פרא-קלאי'-וואס) גענייגט; געבויגען.

He has proclivous teeth.

procli'vousness *n.* (פרא-קלאי'-וואס-נעס) גענייגטקייט; געבויגענקייט.

procon'sul *n.* (פרא-קאנ'-סאל) א פראקאנסול [א פארצייטיגער רוימישער בעאמטער וואס פלעגט פערנעהמען די שטעלע פון א קאנסול ניט זייענדיג אליין א קאנסול].

procon'sular *a.* (פרא-קאנ'-סיו-לאר) פראקאנסולאריש, וואס איז שייך צו א פראקאנסול. ז. *proconsul*.

procon'sulary *a.* (פרא-קאנ'-סיו-לע-רי) ז. *proconsular*.

procon'sulate *n.* (פרא-קאנ'-סיו-לייט) ז. *proconsulship*.

procon'sulship *n.* (פרא-קאנ'-סאל-שיפ) דאס אמט פון א פראקאנסול. ז. *proconsul*.

procras'tinate *v.* (פרא-קרעס'-טי-נייט) אבלעגען אויף שפעטער; מעדלעווען, פערשפעטיגען.

procrastina'tion *n.* (פרא-קרעס-טי-ניי'-שאן) די אבלעגונג; די געוועהנהייט אבצולעגען אדער צו פערשפעטיגען.

procras'tinative *a.* (פרא-קרעס'-טי-ניי-טיוו) פערשפעטיגענד, וואס מעדלעוועט, אבלעגענד.

procras'tinator *n.* (פרא-קרעס'-טי-ניי-טאר) אן אבלעגער, אן אבציהער; איינער וואס מעדלעוועט אדער פערציהט א זאך אדער טהעטיגקייט.

procras'tinatory *a.* (פרא-קרעס'-טי-ניי-טא-רי) וואס איז שייך צו פערשפעטיגונג; וואס פאדערט אבלעגונג.

pro'creant *a. and n.* (פראו'-קרי-ענט) געבעהרענד, וואס געבעהרט; פרוכטבאר; א שאפענדער; א געבעהרענדע, א געבעהרער.

pro'create *v.* (פראו'-קרי-אייט) געבעהרען; ארויסברייננען, בעשאפען, ארויסגעבען.

procrea'tion *n.* (פראו-קרי-איי'-שאן) די געבעהרונג, די ארויסברייננונג; די בעשאפונג, די ארויסגעבונג.

pro'creative *a.* (פראו'-קרי-איי-טיוו) געבעהרענד, וואס געבעהרט; פרוכטבאר.

pro'creative fac'ulty (פראו'-קרי-איי-טיוו פעק'-אל-טי) ז. *procreativeness*.

pro'creativeness *n.* (פראו'-קרי-איי-טיוו-נעס) די ארויסברייננונגס־קראפט, די בעשאפונגס־קראפט, די געבעהרונגס־קראפט.

pro'creator *n.* (פראו'-קרי-איי-טאר) א בעשאפער, אן ארויסברייננער, א געבעהרער, א פאטער.

pro'creatrix *n.* (פראו'-קרי-איי-טריקס) א געבעהרענדע, א מוטער.

Procrus'tean *a.* (פרא-קראס'-טי-ען) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו פראקרוסטוס [א גזלן אין אלטען גריכענלאנד וועגען וועלכען די לעגענדע דערצעהלט, אז יעדען וועמען ער פלעגט ארייכאפען, פלעגט ער אויסציהען אויף א בעט, און אויב דער קרבן איז געוועז צו לאנג, פלעגט ער איהם אבהאקען די פיס]; צוגעבענד א געוויסע פארם דורך גוואלט.

procrus'teanize *v.* (פרא-קראס'-טי-ען-איז) צוגעבען א געוויסע פארם דורך גוואלט; אויסציהען אדער איינציהען דורך גוואלט. ז. *Procrustean*.

proctag'ra *n.* (פראק-טעג'-רא) ז. *proctalgia*.

proctal'gia *n.* (פראק-טעל'-דזשי-א) א שמערץ אין דעם מאסט־דארם אדער גלייכער קישקע. ז. *rectum*.

procti'tis *n.* (פראק-טאי'-טיס) אן ענט־צינדונג פון מאסט־דארם [גלייכע קישקע]. ז. *rectum*.

proctopto'ma *n.* (פראק-טאפ-טאו'-מא) אין מעדיצין — די אבשוואכונג פון דעם מאסט־דארם [די גלייכע קישקע, אין וועלכער עס קלייבט זיך אן די צאה איידער זי געהט ארויס פון קערפער].

proc'tor *n. and v.* (פראק'-טאר) א געשעפטס־פערוואלטער; א בעפאלמעכטיגטער; א פראקוראטאר; אן אדוואקאט אדער פראקוראר אין א קירכליכען געריכט; אן אינספעקטאר אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט, וועלכער האט אויפזיכט איבער דער ארדנונג; א משגיח; פערוואלטען; אנפיהרען איינעמס געשעפט; פערטרעטען אימעצען אדער עפעס אלס אדוואקאט אדער פראקוראר.

proc'torage *n.* (פראק'-טאר-עדזש) די פערוואלטונג אדער אנפיהרונג פון עפעס.

procto'rial *a.* (פראק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער, פערוואלטער אדער משגיח.

proctor'ical *a.* (פראק-טאר'-אי-קעל) אויפזעהעריש [וואס געהערט צו אן אויפזעהער פון א שוהל אדער אוניווערזיטעט].

proctorrha'gia *n.* (פראק-טא-ריי'-דזשי-א) א בלוט־פלוס פון דער עפנונג פון הינטער־לייב.

proctorrhe'a *n.* (פראק-טא-רי'-א) א קראנקהאפטע פליסונג פון דער עפנונג פון הינטער־לייב.

proc'tor's dogs (פראק'-טארז דאגז) די אונטער־משגיחים [אין אוניווערזיטעט].

proc'torship *n.* (פראק'-טאר-שיפ) אויפזעהערשאפט [דאס אמט פון א משגיח אין א שוהל אדער אוניווערזיטעט].

procum'bent *a.* (פרא-קאמ'-בענט) אנידערגעלעגט, אויסגעשטרעקט [אוועקגעלעגט מיט'ן פנים צו דער ערד]; אין באטאניק — אויסגעשטרעקט, אויסגעצויגען [וועגען פלאנצען וואס ליעגען אויסגעצויגען איבער דער ערד].

procur'able *a.* (פרא-קיור'-עבל) וואס מען קען בעקומען אדער קריעגען; וואס קען פערשאפט ווערען.

proc'uracy *n.* (פראק'-יו-ריי-סי) דאס פיהרען איינעמס געשעפטען אדער איינעמס פראצעס; דאס אמט אדער די דיענסטע פון א פראקוראטאר. ז. *procurator*.

procura'tion *n.* (פראק-יו-ריי'-שאן) די פערשאפונג אדער איינשאפונג; די פערוואלטונג, די פיהרונג פון איינעמס געשעפטען; די פאלמאכט; דער דאקומענט וואס גיט א פאלמאכט איבער עפעס; דאס געלד וואס ווערט אויסגעצאהלט צו א בישאף פאר ערפילען געוויסע פליכטען.

procura'tion-mon'ey *n.* (פראק-יו-ריי'-שאן-מאנ'-אי) מעקלער־געלד [דאס געצאהלט וואס א געלד־מעקלער בעקומט פאר שאפען איינעם א הלואה].

proc'urator *n.* (פראק'-יו-ריי-טאר) אין אלטען רוים — א פראקוראטאר, דער פערוואלטער איבער די קייזערליכע הכנסות אין דער פראווינץ; א רעגיערונגס צאלבעאמטער; איינער וואס פיהרט אן אנדערנס געשעפטען; א פערוואלטער, א פארשטעהער.

procurato'rial *a.* (פראק-יו-ריי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראקוראטאר. ז. *procurator*.

proc'uratorship *n.* (פראק'-יו-ריי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א פראקוראטאר. ז *procurator*.

proc'uratory *a. and n.* (פראק'-יו-ריי-טא-רי) וואס איז שייך צו א פאלמאכט צו פערוואלטען איינעמס געשעפטען אדער צו פערטרעטען איינעם אין געריכט; דער דאקומענט וואס בעשטעטיגט אזא פאלמאכט.

procure' *v.* (פרא-קיור') פערשאפען, קריעגען, בעקומען, ערהאלטען; פעראורזאכען, אנמאכען; פערמיטלען; צושטעלען, פערמעקלערען [פראסטיטוטקעס].

procure'ment *n.* (פרא-קיור'-מענט) די פערשאפונג, די פערמיטלונג; דאס צושטעלען; דאס ערווערבען.

procur'er *n.* (פרא-קיור'-ער) א פערשאפער; דער וואס פעראורזאכט אז עפעס זאל געטהאן ווערען; א פערמיטלער; א פאקטאר, א קופלער [איינער וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס].

procur'ess *n.* (פרא-קיור'-עס) א פאקטארקע, א קופלערין [איינע וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס].

procureur' *n.* (פרא-קיו-רויר') א פראקוראר, אן אדוואקאט וואס פערטרעט דעם שטאאט אדער די רעגיערונג אין אן אנקלאגע.

procur'sive *a.* (פרא-קויר'-סיוו) וואס לויפט פארויס.

procurva'tion *n.* (פראו-קויר-וויי'-שאן) דאס בויגען זיך פארויס.

prod *n. and v.* (פראד) א שפיציג געוועהר אדער געצייג, ווי א שפיציגער שטעקען [צום אנטרייבען פיה] אדער אן אהל; א שטאך מיט א שפיציגער זאך; שטעכען [ווי מיט א טרייב־שטעקען אדער מיט אן אהל].

prod'igal *n. and a.* (פראד'-אי-געל) פערשווענדעריש; אויסברייננעריש; א פערשווענדער, אן אויסברייננער.

prod'igalise *v.* (פראד'-אי-געל-איז) ז. ***prodigalize***

prodigal'ity *n.* (פראד-אי-געל'-אי-טי) פערשווענדונג, אויסברייננגעריי [פון געלד]; ותרנות; ברייט-הארציגקייט.

prod'igalize *v.* (פראד'-אי-געל-איז) אויסברייננגען צופיעל; זיין פערשווענדעריש.

prod'igally *adv.* (פראד'-אי-געל-אי) אויף א פערשווענדערישען אדער אויס-ברייננגערישען אופן.

prod'igate *v.* (פראד'-אי-גייט) פער-שווענדען, אויסברייננגען.

prodig'ious *a.* (פרא-דידזש'-אס) וואונ-דערבאר גרויס; אונגעהייער, שרעקליך.

prodig'iously *adv.* (פרא-דידזש'-אס-לי) אויף א וואונדערבארען, אונגעהייערען אדער שרעקליכען אופן.

prodig'iousness *n.* (פרא-דידזש'-אס-נעס) וואונדערבארקייט; אונגעהייערקייט, שרעקליכקייט.

prod'igy *n.* (פראד'-אי-דזשי) א וואונ-דער; אן אונגעהייערע זאך, א משונה'די-גע בעשעפעניש; א סטראשידלע.

prod'romal *a.* (פראד'-רא-מעל) פאר-גענגליך, פארלויפיג [ווענען די ערשטע סמנים, וועלכע ווייזען זיך ארויס ביים אנהויב פון א געוויסער קראנקהייט].

prodrom'ata *n.* (פרא-דראמ'-ע-טא) די ערשטע סימפטאמען אדער סמנים וואס ווייזען זיך ארויס ביים אנהויב פון א קראנקהייט.

pro'drome *n.* (פראו'-דראום) א פרא-דראם, איינע פון די ערשטע סמנים פון א קראנקהייט; א ליטעראַרישעס אדער וויסענשאַפטליכעס ווערק וואס דיענט אלס איינלייטונג צו אן אנדער ווערק.

prodrom'ic *a.* (פרא-דראמ'-איק) וואס איז שייך צו א פראדראם אדער צו דעם ערשטען סמן פון א קראנקהייט.

prod'romous *a.* (פראד'-רא-מאס) ז. ***prodromal***

prod'romus *n.* (פראד'-רא-מאס) ז. ***prodrome***

prod'romy *n.* (פראד'-רא-מי) א צייכען דערפון וואס דארף קומען, אן אנדייטונג אויף דער צוקונפט.

produce' *v.* (פרא-דיוס') 1. ארויסבריינ-גען, ארויסגעבען, פראדוצירען; 2. פער-אורזאכען; בריינגען, געבען, צייגען; פער-לענגערען, אויסציהען.

1. The manager **produced** five new plays last season. 2. Small mistakes often **produce** most serious consequences.

prod'uce *n.* (פראד'-יוס) דאס פראדוקט; פערמעגע-פראדוקט; איינקונפט.

prod'uce-bro'ker *n.* (פראד'-יוס-בראו'-קער) דער פראדוקטען-מאקלער.

produce' by incuba'tion (פרא-דיוס' באי אינ-קיו-ביי'-שאן) אויסבריהען.

prod'uce-exchange' *n.* (פראד'-יוס-עקס-טשיינדזש') א בערזע וואו פראדוק-טען ווערען געקויפט און פערקויפט.

prod'uce-mer'chant *n.* (פראד'-יוס-מויר'-טשענט) א הענדלער אדער מעק-לער פון פראדוקטען.

produ'cent *n.* (פרא-דיו'-סענט) דער אדער דאס וואס פראדוצירט אדער בריינגט ארויס.

produ'cer *n.* (פרא-דיו'-סער) אן ארויסברייננגער, א פראדוצירער, א שאַ-פער.

producibil'ity *n.* (פרא-דיו-סי-ביל'-אי-טי) פראדוצירבארקייט; דאס קענען ארויסגעבראכט ווערען.

produ'cible *a.* (פרא-דיו'-סיבל) וואס קען פראדוצירט ווערען; וואס קען ארויס-געבראכט ווערען.

produ'cibleness *n.* (פרא-דיו'-סיבל-נעס) דאס קענען פראדוצירט אדער ארויס-געבראכט ווערען.

prod'uct *n.* (פראד'-אקט) א פראדוקט; דאס רעזולטאט, די סומע [פון א רעכ-נונג, איבערהויפט פון א כפל].

produc'tile *a.* (פרא-דאק'-טיל) וואס קען פערלענגערט ווערען, וואס קען אויס-געצויגען ווערען.

produc'tion *n.* (פרא-דאק'-שאן) פרא-דוצירונג, ארויסברייננגונג, שאפונג; א ווערק; א פראדוקט.

produc'tive *a.* (פרא-דאק'-טיוו) פרא-דוקטיוו; פרוכטבאר; ארויסברייננגענד, שאפענד.

produc'tively *adv.* (פרא-דאק'-טיוו-לי) אויף א פראדוקטיווען שטייגער.

produc'tiveness *n.* (פרא-דאק'-טיוו-נעס) די פראדוקטיוויטעט, די פרוכטבאר-קייט.

productiv'ity *n.* (פראו-דאק-טיוו'-אי-טי) פראדוקטיוויטעט, פרוכטבארקייט.

produc'tress *n.* (פרא-דאק'-טרעס) די פראדוצירעריו, די וואס שאפט אדער בריינגט עפעס ארויס.

pro'em *n.* (פראו'-עם) א פארריידע, א הקדמה, אן איינלייטונג.

proe'mial *a.* (פרא-אי'-מי-על) איינלייטענד; וואס איז שייך צו א הקדמה אדער פארריידע.

profana'tion *n.* (פראפ-ע-ניי'-שאן) פראפאנאציע, פערשוועכונג, ענטהייליגונג, דאס מחלל זיין.

profan'atory *a.* (פרא-פענ'-ע-טא-רי) פראפאנירענד; פערשוועכענד [א הייליג-קייט]; וואס איז מחלל.

profane' *v. and a.* (פרא-פיין') פרא-פאנירען, מחלל זיין, פערשוועכען, ענטהיי-ליגען, וואכעדיג מאכען; פערשוועכט, וואַ-כעדיג, אונריין, ניט הייליג; וועלטליך, געוועהנליך, פראסט.

profane' his'tory (פרא-פיין' היס'-טא-רי) די וועלט-געשיכטע [אין געגענ-זאץ צו דער קירכען-געשיכטע].

profane'ly *adv.* (פרא-פיינ'-לי) וואכע-דיג, אונהייליג; אויף א פראפאנירענדען אדער פערשוועכענדען שטייגער.

profane'ness *n.* (פרא-פיינ'-נעס) פרא-פאנאציע, די אונאכטונג צו עפעס; אונ-אנשטענדיגקייט, גראבקייט, שמוציגקייט, שמוציגע רייד, נבול פה; אונריינקייט, אונהייליגקייט.

profa'ner *n.* (פרא-פיי'-נער) א מטמא, א פראפאנירענער, א מחלל, א פערשווע-כער.

profan'ity *n.* (פרא-פענ'-אי-טי) ז. ***profaneness***

profecti'tious *a.* (פראו-פעק-טיש'-אס) וואס ענטשטעהט פון עפעס; וואס שטאמט ארויס פון אימיצען [ווי פון א פאטער].

pro'fert *n.* (פראו'-פערט) אין יוריס-פרודענץ — דאס צושטעלען דאקומענטען צום געריכט.

profess' *v.* (פרא-פעס') 1. עפענטליך ערקלערען; בעקענען; זיך בעקענען צו א געוויסער לעהרע; 2. פערזיכערען, בע-הויפטען [וועגען קענען א געוויסע זאך]; עפענטליך לערנען [יענעם].

2. I do not **profess** to know French.

professed' *a.* (פרא-פעסט') 1. עפענט-ליך ערקלערט; בעהויפטעט; 2. גוט בע-קאנט, אויסגעשפראכען.

1. His **professed** intention was to return next week. 2. He is a **professed** woman-hater.

profess'edly *adv.* (פרא-פעס'-עד-לי) אפען, עפענטליך; לויט דער אייגענער ער-קלערונג אדער בעהויפטונג; בעקאנט, אויסגעשפראכען.

profes'sion *n.* (פרא-פעש'-אן) דאס בעקענטניס, די עפענטליכע ערקלערונג, די עפענטליכע אנערקענונג פון א רעליגיאן; די בעקענונג; א פראפעסיאן, א בערוף; א פראפעסיאנעלער פאך; דאס ווערען א מאנאך.

profes'sional *a. and n.* (פרא-פעש'-אנ-על) פראפעסיאנאל, וואס איז שייך צו א פאך אדער פראפעסיאן; וואס בעשעפ-טיגט זיך מיט א געוויסער פראפעסיאן; פאכמאניש; וואס ציהט חיונה פון עפעס [אין געגענזאץ צו א דילעטאנט אדער ליעבהאבער]; א פאכמאן, איינער וואס בעשעפטיגט זיך ספעציעל מיט א געוויסער פראפעסיאן אדער קונסט.

profes'sional dig'nity (פרא-פעש'-אנ-על דיג'-ני-טי) דער כבוד פון דער פראפעסיאן.

profes'sional du'ties (פרא-פעש'-אנ-על דיו'-טיז) די בערופס-פפליכטען; די פפליכטען וואס עס פאדערט דער פאך.

profes'sionalism *n.* (פרא-פעש'-אנ-על-איזם) פראפעסיאנאליזם, די מעטא-דען און אויפפיהרונגען פון די מענשען, וועלכע גיבען זיך אב צו א געוויסען ספארט א. ד. ג. ניט אלס ליעבהאבער, נאר אלס פאך-לייטע.

profes'sionally *adv.* (פרא-פעש'-אנ-על-אי) ווי א פראפעסיאנאליסט; לויט דער פראפעסיאן.

profes'sional man (פרא-פעש'-אנ-על מען) א מאן פון א אינטעליגענטער פראפעסיע [ווי דאקטאר, יוריסט א. ד. ג.].

profes'sional tour (פרא-פעש'-אנ-על טוהר) דאס ארומרייזען פון א קינסט-לער איבער פערשיעדענע שטעדט [גע-בענדיג קאנצערטען].

profes'sor *n.* (פרא-פעס'-אר) א פרא-פעסאר, א לעהרער; אן אויסגעשפראכע-נער אנהענגער פון א געוויסער אמונה; א נאכפאלגער פון א געוויסער לעהרע.

profes'sorate *n.* (פרא-פעס'-אר-אייט) די פראפעסאר-שטעלע, דאס אמט אדער די לאגע פון א פראפעסאר אדער לעהרער; די דויער-צייט פון א פראפעסאר-שטעלע; די קאלעגיע פון פראפעסארען אין אן אוני-ווערזיטעט.

professo'rial *a.* (פראו-פע-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראפעסאר.

professo'rially *adv.* (פראו-פע-סאו'-רי-על-אי) מעשה פראפעסאר.

professo'rial so'cialism (פראו-פע-סאו'-רי-על סאו'-שעל-איזם) קאטעדער-סא-ציאליזם. ז. ***socialism of the chair***

professo'riate *n.* (פראו-פע-סאו'-רי-אייט) ז. ***professorate***

profes'sor's chair (פרא-פעס'-ארז טשעהר) די פראפעסור; די פראפעסאר-שטעלע.

profes'sorship *n.* (פרא-פעס'-אר-שיפ) פראפעסארשאפט; דאס אמט פון א פרא-פעסאר.

profes'sory *a.* (פרא-פעס'-א-רי) ז. ***professorial***

prof'fer *v. and n.* (פראפ'-ער) אנבא-טען, פארלעגען, פארשלאגען; אן אנבאט.

prof'ferer *n.* (פראפ׳-ער-ער) א פארלעגער, אן אנבאטער, א פארשלאגער.

profi'cience *n.* (פרא-פיש׳-ענס) ז. *proficiency*

profi'ciency *n.* (פרא-פיש׳-ענ-סי) א פארטשריט, א פעולה [אין לערנען].

profi'cient *a.* and *n.* (פרא-פיש׳-ענט) פארטגעשריטען; מיט ערפאהרונג; וואס האט געהאט שטארקע פעולה; איינער וואס האט געמאכט פארטשריט; א קענער.

profi'ciently *adv.* (פרא-פיש׳-ענט-לי) מיט פארטשריט, מיט א פעולה [אין לערנען אדער קענען עפעס].

pro'file *n.* and *v.* (פראו׳-פיל) א פראפיל, א זייטען־אנזיכט, א זייטען־בילד, א האלב־געזיכט [א בילד וואס שטעלט פאר א פיגור פון דער זייט]; אין ארכיטעקטור — דער קווער־דורכשניט [א צייכנונג וועלכע שטעלט פאר א געביידע ווי זי איז קווער דורכגעשניטען]; פראפילירען, אראבנעהמען א פראפיל אדער זייטען־בילד פון עפעס; אין ארכיטעקטור — צייכנען א געביידע ווי זי איז קווער דורכגעשניטען.

pro'filist *n.* (פראו׳-פיל-איסט) דער וואס נעהמט אראב א בילד אין פראפיל.

profil'ograph *n.* (פרא-פיל׳-א-גרעף) אן אינסטרומענט אויף א לייכטען וואגען וואס פארצייכענט אויטאמאטיש די אונגלייכהייט פון באדען, וואו דער וואגען איז דורכגעפאהרען.

prof'it *n.* and *v.* (פראפ׳-איט) 1. פראפיט, פערדיענסט, ריוח; 2. געווין; נוץ; 3. בעגינסטיגען; פערפאלקאמען; געווינען, בענוצען; 4. ברייגנען פראפיט אדער ריוח; נוצען, טויגען; 5. מאכען פארטשריט.

1. The profits of this business are not large.
2. There is no profit in endless discussions.
4. Quarrels and disputes profit no one.

prof'itable *a.* (פראפ׳-אי-טעבל) פארטיילהאפט, ניצליך, איינטרעגליך; וואס ברייגנט איין פראפיט.

He conducts a profitable business.

prof'itableness *n.* (פראפ׳-אי-טעבל-נעס) דאס איינברייגנען פראפיט; פארטיילהאפטיגקייט, ניצליכקייט, איינטרעגליכקייט.

prof'itably *adv.* (פראפ׳-אי-טע-בלי) פארטיילהאפט, מיט פראפיט; אויף א נוצליכען אדער איינטרעגליכען שטייגער.

prof'it and loss (פראפ׳-איט ענד לאהס) פערדיענסטע און אנווערה [ווי עס ווערט פערצייכענט אין קאמערציעלע ביכער ביים קויפען אדער פערקויפען סחורות].

prof'itless *a.* (פראפ׳-איט-לעס) אהן פראפיט; ניט איינטרעגליך; נוצלאז.

prof'itlessly *adv.* (פראפ׳-איט-לעס-לי) אהן פראפיט, אהן נוצען; ניט איינטרעגליך.

prof'it-shar'ing *n.* (פראפ׳-איט-שעהר׳-אינג) דאס טיילען זיך מיט די פראפיטען מיט די ארבייטער און אנגעשטעלטע [א סיסטעם, ביי וועלכער די אנגעשטעלטע און ארבייטער פון אן אונטערנעהמונג קריגען א געוויסען פראצענט פון דעם ריינעם ריוח אויסער זייער געהאלט].

prof'ligacy *n.* (פראפ׳-לי-גע-סי) זינדיגקייט; פערדארבענהייט; געמיינהייט; א שענדליכע אויפפיהרונג.

prof'ligate *a.* and *n.* (פראפ׳-לי-גייט) זינדיג; שענדליך, אהן בושה; א פערדארבענער, שענדליכער יונג.

prof'ligately *adv.* (פראפ׳-לי-גייט-לי) אויף א שענדליכען אופן; נידריג, אהן בושה.

prof'ligateness *n.* (פראפ׳-לי-גייט-נעס) ז. *profligacy*

prof'luent *a.* (פראפ׳-לו-ענט) פליסענד; וואס שטראמט פארווערטס.

pro for'ma (פראו פאהר׳-מא) צוליעב דעם אויסערליכען אויסזעהן; בלויז אלס פארמאליטעט.

profound' *a.* and *n.* (פרא-פאונד׳) טיעף; דורכדרינגליך, גרינדליך; טיעפזיניג; פאלשטענדיג, פאלקאם; דונקעל, פערבארגען; שווער צו פערשטעהן; א טיעפעניש, אן אבגרונד, א תהום.

profound' atten'tion (פרא-פאונד׳ ע-טען׳-שאן) געשפאנטע אויפמערקזאמקייט.

profound' ig'norance (פרא-פאונד׳ איג׳-נא-רענס) פאלשטענדיגע אונוויסענהייט.

profound' knowl'edge (פרא-פאונד׳ נאל׳-עדזש) א גרינדליכע קענטניס פון עפעס.

profound'ly *adv.* (פרא-פאונד׳-לי) מיט טיעפקייט; מיט דורכדרינגליכקייט.

profound'ness *n.* (פרא-פאונד׳-נעס) די טיעפקייט, די גרינדליכקייט.

proful'gent *a.* (פרא-פאל׳-דזשענט) שטראהלענד; אבשיינענד.

profun'dity *n.* (פרא-פאנ׳-די-טי) טיעפקייט, גרינדליכקייט; טיעפעניש; אן אבגרונד, א תהום.

profuse' *a.* (פרא-פיוס׳) 1. פערשווענדעריש, איבערמעסיג; עקסטראוואגאנט; 2. רייכליך, בשפע.

1. The young man was profuse in his attention to my daughter.

profuse'ly *adv.* (פרא-פיוס׳-לי) אין איבערפלוס; בשפע; זעהר פיעל; אויף א פערשווענדערישען אופן.

profuse'ness *n.* (פרא-פיוס׳-נעס) שפע, איבערפלוס, פיעלקייט, א סך; פערשווענדונג.

profu'sion *n.* (פרא-פיו׳-זשאן) 1. פערשווענדונג; אויסברייגנגעריי; 2. איבערפלוס, פיעלקייט.

2. In our garden we have a profusion of flowers.

prog *v.* and *n.* (פראג) אומגעהן בעטלען; שנארען איבער די הייזער; גנב'ענען קלייניגקייטען; לאטכענען; אוועקשלעפען פון אונטער דער האנד; ריהרען זיך, פארקען זיך [ווי זוכענדיג עפעס אין זאמד]; א בעטלער, א שנארער; עסענווארג וואס מען בעקומט דורך בעטלען; שפייז; א שפיציגער שטעקען.

progen'itor *n.* (פרא-דזשענ׳-אי-טאר) אן אור־פאטער, פון וועלכען די משפחה שטאמט ארויס.

progenito'rial *a.* (פרא-דזשענ-אי-טאו׳-רי-על) וואס איז שייך צו אן אורפאטער.

progen'itress *n.* (פרא-דזשענ׳-אי-טרעס) אן אור־מוטער [די פרוי, פון וועלכער עס שטאמט ארויס די משפחה אדער שבט].

progen'itrix *n.* (פרא-דזשענ׳-אי-טריקס) ז. *progenitress*

prog'eny *n.* (פראדזש׳-ע-ני) די נאכקומענדע דורות, דאס געשלעכט.

progermina'tion *n.* (פרא-דזשור-מי-ניי׳-שאן) די אבשטאמונג, דאס געבארען ווערען פון עפעס.

proglot'tid *n.* (פרא-גלאט׳-איד) ז. *proglottis*

proglot'tis *n.* (פרא-גלאט׳-איס) די פראגלאטידע, איינע פון די זעלבסטבעפרוכטענדע רינגעלעך, וועלכע בילדען אויס דעם קערפער פון געוויסע ווערים, ווי א סאליטער א. ד. ג. [יעדעס רינגעלע בעזיצט מענליכע און ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען, און דעריבער ווען עס רייסט זיך אב, קען עס עקזיסטירען זעלבסטשטענדיג א געוויסע צייט און אנטוויקעלט פון זיך נייע רינגעלעך].

prognath'ic *a.* (פראג-נעטה׳-איק) פראגנאטיש, וואס האט ארויסגעשטארצטע אדער ארויסשטעהענדע באקען־ביינער [ווי די נעגערס, אויסטראליער א. ד. ג.].

prog'nathism *n.* (פראג׳-נע-טהיזם) פראגנאטיזם, דאס האבען ארויסשטעהענדע אדער ארויסגעשטארצטע באקען־ביינער [ווי ביי די נעגערס, אויסטראליער א. ד. ג.].

prog'nathous *a.* (פראג׳-נע-טהאס) ז. *prognathic*

prog'nathy *n.* (פראג׳-נע-טהי) ז. *prognathism*

progno'sis *n.* (פראג-נאו׳-סיס) א פראגנאזע, א פארקענטעניס; א פארויסזאגונג וועגען דעם גאנג פון א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

prognos'tic *a.* and *n.* (פראג-נאס׳-טיק) פראגנאסטיש, פאר־אנדייטענד; א פאר־צייכען, א פארבעדייטונג; א פראזאגונג.

prognos'ticable *a.* (פראג-נאס׳-טי-קעבל) וואס קען אנגעזאגט ווערען אדער אנגעדייטעט ווערען פארויס.

prognos'ticate *v.* (פראג-נאס׳-טי-קייט) זאגען פארויס לויט געוויסע סמנים; פארבעדייטען; אנצייגען; אורטיילען וועגען א שפעטערדיגער זאך אדער ערשיינונג לויט געוויסע סמנים.

prognostica'tion *n.* (פראג-נאס-טי-קיי׳-שאן) די פארהער־דייטונג לויט געוויסע סמנים; א פאר־צייכען.

prognos'ticative *a.* (פראג-נאס׳-טי-קיי-טיוו) וואס קען פארויסזאגען; וואס האט דעם כאראקטער פון א פראגנאזע אדער פארדייטונג.

prognos'ticator *n.* (פראג-נאס׳-טי-קיי-טאר) א פארויס־זאגער, א פארדייטער; א וואהרזאגער.

pro'gram *n.* (פראו׳-גרעם) ז. *programme*

pro'gramme *n.* (פראו׳-גרעם) א פראגראם; א ליסטע פון נומערען אדער שטיקער, וואס ווערען געשפיעלט אדער אויפגעפיהרט אויף א קאנצערט, אין א טעאטער־פארשטעלונג א. ד. ג.; די ארט און ווייזע פון טהעטיגקייט וואס ווערט אנגעצייכענט פון א פערזאן אדער פארטיי; די טאגעס־ארדנונג פון די פערהאנדלונגען אויף א פערזאמלונג אדער אויף דער זיצונג פון א קאמיטעט; א פארערדע אדער אן איינלייטענדע ערקלערונג צו א בעקאנטמאכונג.

prog'ress *n.* (פראג׳-רעס) פראגרעס, פארטשריט; דער גאנג; די רייזע; דאס ארומפאהרען איבער'ן לאנד [וועגען א קעניג אדער אן אנדער הויכגעשטעלטער פערזאן]; דער וואוקס, די ענטוויקלונג, די פארטשריטליכע אויסבעסערונג פון עפעס.

progress' *v.* (פרא-גרעס׳) מאכען פארטשריט; פראגרעסירען, פארטשרייטען, געהן

וויטער; שטופּען אדער טרייבען פאָר-ווערטס.

progres'sion *n.* (פּראָ-גרעש'-אָן) דער פאָרטשריט, דער גאַנג ווייטער; די רייזע; די שטייגערונג; אין מאַטעמאַטיק — אַ פּראָגרעסיאָן [אַ רייהע צאָהלען, פון וועלכע יעדע פאָלגענדע בעקומט זיך פון דער פריהעריגער דורך כפל'ען אויף איין און דערזעלבער צאָהל אדער דורך צוגעבען איין און דיזעלבע צאָהל, ווי למשל: 1, 2, 4, 8, 16 א. ז. וו. אדער 1, 3, 5, 7 א. ז. וו. די ערשטע פּראָגרעסיאָן רופט זיך געאָמעטרישע און די צווייטע — אריטמע-טישע].

progres'sional *a.* (פּראָ-גרעש'-אָנ-על) וואָס געהערט צו פאָרטשריט אדער שטייגערונג; וואָס איז שייך צו אַ פּראָגרעסיאָן. ז. *progression*.

progres'sionist *n.* (פּראָ-גרעש'-אָנ-איסט) דער פּראָגרעסיסט, דער פריינד פון פאָרטשריט; איינער וועלכער האַלט, אַז די אַלע מינים חיות און פּלאַנצען זיינען ניט מיט אַמאָל בעשאַפען געוואָרען, נאָר האָבען זיך ענטוויקעלט פון איין איינפאַכער פאָרם.

prog'ressist *n.* (פּראָג'-רעס-איסט) אַ פּראָגרעסיסט, אַן אַנהענגער אדער נאָכפאָלגער פון פאָרטשריטענע אידעען.

progress'ive *a. and n.* (פּראָ-גרעס'-איוו) פּראָגרעסיוו, פאָרטשרייטענד, שטייגענד; וואָס געהט פאָרווערטס; אַ פּראָגרעסיסט, אַ נאָכפאָלגער פון פאָרטגעשריטענע אידעען.

Progress'ive *n.* (פּראָ-גרעס'-איוו) אַ פּראָגרעסיווער, אַ מיטגליעד פון דער פּראָגרעסיווער פּאַרטיי אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ. ז. *Progressive party*.

progress'ively *adv.* (פּראָ-גרעס'-איוו-לי) אויף אַ פּראָגרעסיווען אופן; פאָרטשריטליך; שטופּענווייז; נאָך און נאָך.

progress'iveness *n.* (פּראָ-גרעס'-איוו-נעס) די פאָרטשרייטונג, די שטייגונג; דאָס זיין פּראָגרעסיוו אדער פאָרטשריטליך.

Progress'ive par'ty (פּראָ-גרעס'-איוו פּאַר'-טי) די פּראָגרעסיווע פּאַרטיי אדער די בול-מוז-פּאַרטיי [אַ פּראָגרעסיווע פּאָליטישע פּאַרטיי אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ, וועלכע איז געגרינדעט געוואָרען אין יאָהר 1912 פון דעם געוועזענעם פּרעזידענט טהעאָדאָר רוזוועלט אלס אָפּאָזיציאָן צו דער רעפּובליקאַנער פּאַרטיי, פון וועלכער רוזוועלט איז פריהער געווען דער פיהרער].

progress'or *n.* (פּראָ-גרעס'-אָר) אַן אַרומפאָהרער, אַן אַרומרייזער; איינער וואָס פּראָגרעסירט אדער מאַכט פאָרטשריטע.

progymna'sium *n.* (פּראָ-דזשים-ניי'-זי-אָם) אַ פּראָגימנאַזיום [אַ גימנאַזיום אדער מיטעל-שולע אָהן די העכערע קלאַסען].

prohib'it *v.* (פּראָ-היב'-איט) הינדערען, שטערען, פערבאָטען.

prohib'iter *n.* (פּראָ-היב'-אי-טער) אַ פערביטער, איינער וואָס פערבאָט.

prohibi'tion *n.* (פּראָ-הי-ביש'-אָן) דער פערבאָט, די פערבאָטונג; די איינהאַלטונג; די פערבאָטונג צו פערקויפען שטאַרקע געטרענקע.

Prohibi'tionism *n.* (פּראָ-הי-ביש'-אָנ-איזם) די לעהרע און מעטאָדען פון די פּראָהיביציאָניסטען אדער פון דער פּראָהיביציאָניסטישער פּאַרטיי. ז. *Prohibition party*.

prohibi'tionist *n.* (פּראָ-הי-ביש'-אָנ-איסט) איינער וואָס שטעהט פאַר פערבאָטונגס-געזעצען, בעזונדערס איינער וואָס האַלט, אַז מען דאַרף פערבאָטען די פּראָדוקציאָן און פערקויף פון אַלקאָהאָלישע געטרענקע.

Prohibi'tionist *n.* (פּראָ-הי-ביש'-אָנ-איסט) אַ פּראָהיביציאָניסט, אַ מיטגליעד פון דער פּראָהיביציאָניסטישער פּאַרטיי. ז. *Prohibition party*.

Prohibi'tion par'ty (פּראָ-הי-ביש'-אָן פּאַר'-טי) אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — די פּראָהיביציאָניסטישע פּאַרטיי [אַ פּאָליטישע פּאַרטיי, וועלכע פאָדערט צו פערבאָטען דורך'ן געזעץ די פּראָדוקציאָן און פערקויף פון אַלקאָהאָלישע געטרענקע, אויסער פאַר מעדיצינישע און רעליגיעזע צוועקען].

prohib'itive *a.* (פּראָ-היב'-אי-טיוו) פערבאָטענד.

prohib'itively *adv.* (פּראָ-היב'-אי-טיוו-לי) פערבאָטענדיג; דורך אַ פערבאָט.

prohib'itor *n.* (פּראָ-היב'-אי-טאָר) אַ פערביטער, איינער וואָס פערבאָט.

prohib'itory *a.* (פּראָ-היב'-אי-טאָ-רי) ז. *prohibitive*.

prohib'itory du'ties (פּראָ-היב'-אי-טאָ-רי דיו'-טיז) זעהר הויכע שטייערען אויף געוויסע סחורות, כדי זיי זאָלען ניט אריינגעפיהרט ווערען אין לאַנד.

project' *v.* (פּראָ-דזשעקט') אַבשטעהן, אַרויסשטאַרצען, זיך אַרויסגעבען [ווי אַ בערגעל אדער הויקער]; פּלאַנירען, פּלאַנעווען, פּראָיעקטירען; אויסטראַכטען אַ סכעמע אדער פּלאַן; אין געאָמעטריע — אַנוואַרפען אדער ציהען ליניען פון אַ געוויסען צענטער.

proj'ect *n.* (פּראַדזש'-עקט) אַ פּראָיעקט, אַ פּלאַן; אַ סכעמע; אַ צייכנונג.

projec'tile *a. and n.* (פּראָ-דזשעק'-טיל) וואָס טרייבט פאָרווערטס; אַבשטויסענד, אַבוואַרפענד; אַ זאַך וואָס ווערט געוואָרפען מיט קראַפט, ווי אַ קויל, אַ באָמבע א. ד. ג.

projec'tingly *adv.* (פּראָ-דזשעק'-טינג-לי) אַרויסשטאַרצענדיג.

projec'tion *n.* (פּראָ-דזשעק'-שאָן) דאָס וואָרפען, דער וואָרף; אַן אַרויסשטאַרצונג, אַן אַבשטעהונג; אַן אינערליכער פּסיכאָלאָגישער פּראָצעס, וואָס ווייזט זיך אויס ווי אַן אויסערליכע רעאַליטעט [ווי די וואָהרנעהמונג פון פאַרבען, קלאַנגען א. ד. ג.]; אַ פּראָיעקט, אַ פּלאַן, אַ סכעמע; דאָס סקיצירען, דאָס אַנצייכנען אַ פּלאַן אדער בילד פון עפּעס; די פּראָיעקטירונג.

projec'tor *n.* (פּראָ-דזשעק'-טאָר) אַ פּראָיעקט-מאַכער, אַ פּלאַנען-מאַכער; דאָס וואָס וואַרפט אַב, ליכט-שטראַהלען; אַ קאַמערע אדער פאָטאָגראַפישער אַפּאַראַט אַבצוּוואַרפען אַ בילד אויף אַ ליינוואַנד דורך דער הילף פון עלעקטרישער אדער אַנדערער בעלייכטונג.

projec'ture *n.* (פּראָ-דזשעק'-טשור) די אַבשטעהונג, די אַרויסשטאַרצונג, די אַבגעשטאַנענקייט [ווי פון אַ בערגעל אדער אַ גזימס].

projet' (פּראָ-זשיי') אַ פּראָיעקט, אַ פּלאַן, אַ סכעמע.

prolapse' *n. and v.* (פּראָ-לעפּס') אין פּאַטאָלאָגיע — דאָס אַרויספאַלען אדער אַרונטערפאַלען פון אַ געוויסען טייל פון קערפּער פון זיין נאָרמאַלער לאַגע [ווי דאָס אַרונטערפאַלען פון דער געבעהר-מוטער פון איהר נאָרמאַלען אָרט]; אַרונטערפאַלען, אַרויספאַלען.

prolap'sus *n.* (פּראָ-לעפּ'-סאָס) ז. *prolapse*.

pro'late *a.* (פּראָ'-לייט) לענגליך, אויס-געצויגען אין דער לענג [ווי דער ערד-קוגעל איז לענגליך אויסגעצויגען אין דער ריכטונג פון איין פּאָל ביז'ן צווייטען].

pro'lateness *n.* (פּראָ'-לייט-נעס) דאָס זיין אויסגעצויגען אין דער לענג [ווי אַן איי אדער דער ערד-קוגעל].

pro'leg *n.* (פּראָ'-לעג) דער פאַלשער פוס [איינס פון די פיסעלעך אדער אַנוואַקסונגען אויף'ן בויך ביי די לאַרווען פון געוויסע אינזעקטען].

prolegom'ena *n.* (פּראָ-לע-גאָמ'-ע-נאַ) פאָרבעמערקונגען; אַ קורץ-געפאַסטע אַבהאַנדלונג איבער אַ געוויסער פראַגע, וואָס דיענט אלס איינלייטונג צו אַ גרעסערען ווערק.

prolegom'enary *a.* (פּראָ-לע-גאָמ'-ע-נע-רי) וואָס דיענט אלס פאָרבעמערקונגען צו אַ געוויסען ווערק אדער אַבהאַנדלונג.

prolegom'enon *n.* (פּראָ-לע-גאָמ'-ע-נאָן) אַ פאָרבעמערקונג צו אַ געוויסען ווערק. ז. *prolegomena*.

prolegom'enous *a.* (פּראָ-לע-גאָמ'-ע-נאָס) פאָרבעריידענד, איינלייטענד; וואָס דיענט אלס פאָרבעמערקונג.

prolep'sis *n.* (פּראָ-לעפּ'-סיס) אַ פּראָלעפּסיס, דאָס פערכאַפּען אדער אַננעהמען פון פריהער; דאָס פערענטפערען אַ זאַך איידער די פראַגע וועגען איהר איז געשטעלט געוואָרען; דאָס שטעלען אַ דאַטע פון אַ געוויסער פּאַסירונג, וועלכע איז אין דער ווירקליכקייט פאָרגעקומען שפּעטער איידער דיזע דאַטע; אין גראַמאַטיק — אַ הויפּט-וואָרט אדער בייוואָרט, וואָס בעצייכענט די פאָרם אדער דעם רעזולטאַט פון אַ טהעטיגקייט איידער די טהעטיגקייט איז געשעהן [ווי למשל, "ער וויל דערשיסען איהם אויף טויט"]; אין פילאָזאָפיע — אַן אינטואיציאָן, אַן אוּנמיטעלבאַרע ערקענטניס, אַן אידעע אדער איבערצייגונג וועגען עפּעס אָהן שום בעווייזע דאַפיר; אַן אַקסיאָמע.

prolep'tic *a.* (פּראָ-לעפּ'-טיק) פּראָלעפּטיש, פערכאַפּענד, פריהער-קומענד; פערכאַפּט פון פריהער [ווי אַן ענטפער אויף אַ פראַגע, וואָס איז נאָך ניט געשטעלט געוואָרען]; אַקסיאָמאַטיש, וואָס ווערט אַנגענומען ווי אַן אַקסיאָמע [אַן אוּנמיטעלבאַרע איבערצייגונג אָהן קיינע לאָגישע בעווייזע דאַפיר].

prolep'tical *a.* (פּראָ-לעפּ'-טי-קעל) ז. *proleptic*.

prolep'tically *adv.* (פּראָ-לעפּ'-טי-קעל-לי) אין פאָרויס; דורך פערכאַפּען פריהער.

prolep'tics *n.* (פּראָ-לעפּ'-טיקס) אין מעדיצין — די קונסט אדער וויסענשאַפט פון פאָרויסזאָגען וועגען דעם גאַנג און רעזולטאַט פון אַ קראַנקהייט.

proletaire' *a. and n.* (פּראָ-לע-טעהר') ז. *proletarian*.

proleta'rian *n. and a.* (פּראָ-לע-טיי'-רי-ען) אַ פּראָלעטאַריער, אַן אַרבייטער וואָס בעזיצט ניט קיין קאַפּיטאַל און לעבט נור פון שכירות אדער אַרבייטס-לוין; איינער פון דעם אונטערשטען אדער נידריגסטען קלאַס פון דער געזעלשאַפט; פּראָ-

לעטאריש, וואס איז שייך צו א פראלע־טאריער אדער צום פראלעטאריאט. ז. *proletariat*

proleta'rianism *n.* (פראו־לע־טיי׳־רי־ען־איזם) דער צושטאנד אדער די פאליטיש ווירקונג פון פראלעטאריאט אדער ארבייטער־קלאס.

proleta'rianize *v.* (פראו־לע־טיי׳־רי־ען־איזן) מאכען פראלעטאריש; ארונטער־ברענגען צו דער מדרגה פון פראלעטאריאט אדער אונטערשטען קלאס פון דער געזעלשאפט.

proleta'riat *n.* (פראו־לע־טיי׳־רי־עט) דאס פראלעטאריאט, דער ארבייטער־קלאס [דער קלאס פון דער געזעלשאפט, וועלכער בעזיצט ניט קיין קאפיטאל, קיין אונ־בעוועגליכעס אייגענטום און קיינע פרא־דוקציאנס־מיטלען און לעבט נור פון שכירות אדער ארבייטס־לוין]; אין אל־טען רוים — דער נידריגסטער און ארעמ־סטער קלאס פון די בירגער.

proleta'riate *n. and a.* (פראו־לע־טיי׳־רי־איים) דאס פראלעטאריאט; פרא־לעטאריש. ז. *proletariat*

pro'letary *a. and n.* (פראו׳־לע־טע־רי) פראלעטאריש; א פראלעטאריער. ז. *proletarian*

pro'licide *n.* (פראו׳־לי־סאיד) דאס פער־ברעכען פון טויטען דאס אייגענע קינד [פאר אדער נאך דער געבורט].

prolif'erate *v.* (פרא־ליפ׳־ע־רייט) אין ביאלאגיע — וואקסען דורך א שנעלער ענט־וויקלונג פון נייע צוגעקומענע טיילען, קנאספען אדער צעלען [ווי עס וואקסט א קאראל דורך דעם, וואס איין פאליפ וואקסט אויס אויף אן אנדערען א. ז. וו.].

prolifera'tion *n.* (פרא־ליפ־ע־ריי׳־שאן) אין ביאלאגיע — א שנעלער וואוקס פון נייע טיילען דורך א שטענדיגער ווי־דערהאלענדער צעלען־טיילונג. ז. *proliferate*

prolif'erous *a.* (פרא־ליפ׳־ע־ראס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויסוואקסען פון זיך נייע ארויסשפראצונגען אדער קנאס־פען; אין זאאלאגיע — וואס ענטוויקעלט פון זיך נייע צוגעקומענע טיילען [ווי דער וואוקס פון א קאראל].

prolif'erously *adv.* (פרא־ליפ׳־ע־ראס־לי) לאזענדיג וואקסען פון זיך נייע ארויס־שפראצונגען אדער קנאספען.

prolif'ic *a.* (פרא־ליפ׳־איק) בעפרוכ־טענד, וואס מאכט פרוכטבאר; פרוכט־באר; וואס איז פעהיג צו געבעהרען.
Guinea-pigs are prolific breeders.

prolif'icacy *n.* (פרא־ליפ׳־אי־קיי־סי) פרוכטבארקייט.

prolif'ical *a.* (פרא־ליפ׳־אי־קעל) ז. *prolific*

prolif'ically *adv.* (פרא־ליפ׳־אי־קעל־אי) אויף א פרוכטבארען שטייגער.

prolif'icate *v.* (פרא־ליפ׳־אי־קייט) בעפרוכטען; מאכען פרוכטבאר.

prolifica'tion *n.* (פרא־ליפ־אי־קיי׳־שאן) דאס געבעהרען, דאס האבען נאכקו־מענשאפט אדער קינדער; אין באטאניק — דאס ארויסשפראצען אדער דאס ארויס־וואקסען [ווי עס וואקסט ארויס איין בלום פון אן אנדערער].

prolif'icness *n.* (פרא־ליפ׳־איק־נעס) דאס זיין פרוכטבאר; פרוכטבארקייט.

pro'lify *v.* (פראו׳־לי־פאי) לאזען פון זיך ארויסשפראצונגען.

pro'lix *a.* (פראו׳־ליקס) פאנאנדערגעצוי־גען, לאנג; לאנגווייליג [ווי א לאנגע רע־דע].

prolix'ity *n.* (פרא ליק׳־סי־טי) לאנג־קייט; לאנגווייליגקייט; פאנאנדערגעצוי־גענקייט.

pro'lixly *adv.* (פראו׳־ליקס־לי) אויף א לאנגען, פאנאנדערגעצויגענעם אדער לאנג־ווייליגען שטייגער.

pro'lixness *n.* (פראו׳־ליקס־נעס) ז. *prolixity*

proloc'utor *n.* (פראו־לאק׳־יו־טאר) דער פארזיצענדער פון דער פערזאמלונג פון די אנגליקאנישע גייסטליכע וועגען קירכליכע ענינים [אין ענגלאנד]; א פאר־שפרעכער, איינער וואס רעדט פאר אנדע־רע, א ראש המדברים.

proloc'utorship *n.* (פרא־לאק׳־יו־טאר־שיפ) די פרעזידענטשאפט [אויף די אסיפות פון אנגליקאנישע גייסטליכע אין ענגלאנד].

pro'log *n.* (פראו׳־לאג) ז. *prologue*

pro'logize *v.* (פראו׳־לאג־איזן) ז. *prologuize*

pro'logue *n. and v.* (פראו׳־לאג) א פראלאג, אן ערעפנונגס־רעדע; א הקדמה פון א טעאטער־שפיעל; דער וואס לעזט פאר דעם פראלאג פון א דראמא אויף דער סצענע פון טעאטער; פארלעזען א פראלאג אדער אן איינלייטונגס־רעדע; איינפיהרען, איינלייטען.

pro'loguize *v.* (פראו׳־לאג־איז) פאר־לעזען א פראלאג, האלטען אן איינליי־טונגס־רעדע.

pro'loguizer *n.* (פראו׳־לאג־אי־זער) דער וואס האלט די איינלייטונגס־רעדע אדער דעם פראלאג.

prolong' *v.* (פרא־לאהנג׳) פערלענגערען, לענגער מאכען; פערציהען, אבלעגען.

prolong'able *a.* (פרא־לאהנג׳־עבל) וואס קען פערלענגערט אדער פערצויגען ווערען.

prolonga'tion *n.* (פרא־לאהנ־גיי׳־שאן) די פערלענגערונג אדער פערציהונג פון עפעס; אן אויסציהונג; אן אבלעגונג.

prolong'er *n.* (פרא־לאהנג׳־ער) א פער־לענגערער, איינער וואס פערלענגערט.

prolong'ment *n.* (פרא־לאהנג׳־מענט) א פערלענגערונג; א פערציהונג.

prolu'sion *n.* (פרא־ליו׳־זשאן) א פאר־שפיעל, א פרעליודיע [פון א מוזיקאלישען אדער טעאטראלישען שטיק]; א פראבע, א פאר־איבונג; א פארבערייטונגס־אב־האנדלונג [א קורצע, אויבערפלעכליכע אב־האנדלונג איבער אן ענין, וועלכער דארף שפעטער ברייטער בעהאנדעלט ווערען].

prom'achos *n.* (פראמ׳־ע־קאס) אין דער אלט־גריכישער מיטאלאגיע — א שוץ־גאט אדער שוץ־געטין אין א מלחמה [הויפט־זעכליך וועגען אטהענע און אפאלא].

promam'mal *n.* (פראו־מעמ׳־על) א ניט־עקזיסטירענדע חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז פון איהר מיז שטאמען די איצטער־עקזיסטירענדע זויג־טהיערע.

promamma'lian *a. and n.* (פראו־מע־מיי׳־ליען) וואס איז שייך צו די שטאם־עלטערען פון די איצט־עקזיסטירענ־דע זויג־טהיערע; א ניט־עקזיסטירענדע חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז פון איהר מיז שטאמען עס די איצטיגע זויג־טהיערע.

promana'tion *n.* (פראמ־ע־ניי׳־שאן) אויספליסונג, אויסשטראמונג.

promenade' *n. and v.* (פראמ־ע־נאר׳) א פראמענאדע, א שפאציר; א שפאציר־גאנג; א שפאציר־פלאץ; שפאצירען; זיך דורכפאהרען, זיך דורכרייטען, זיך דורכשיפען; פיהרען אויף א שפאציר.

promenade' con'cert (פראמ־ע־נאר׳ קאנ׳־סורט) א פראמענאדען־קאנצערט, א קאנצערט, אין פערלויף פון וועלכען דער עולם בלייבט ניט זיצען, נאר טאנצט, שפאצירט ארום א. ד. ג.

promena'der *n.* (פראמ־ע־נא׳־דער) א שפאצירער.

prom'erope *n.* (פראמ׳־ע־ראופ) אזא פויגעלע מיט א דינעם לאנגען שנאבעל און מיט א זעהר לאנגען עק.

prom'erops *n.* (פראמ׳־ע־ראפס) ז. *promerope*

prome'thea *n.* (פרא־מי׳־טהי־א) אזא גרויסער זייד־ווארים.

Prome'thean *a.* (פרא־מי׳־טהי־ען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פראמעטהעאוס, וועלכער האט, לויט דער גריכישער לעגענדע, אויסגעלערנט די מענשען צו בענוצען פייער און איז פון דעם גרעסטען גאט צעאוס צוגעשמידט גע־ווארען צו א פעלז, וואו רויב־פויגלען האבען געפיקט זיין הארץ.

prome'thean *n.* (פרא־מי׳־טהי־ען) א קליין גלאז־רעהרעל אנגעפילט מיט שוועבעל־זויערע און ארומגעלענט מיט אן אויפפלאמענדען מאטעריאל, וואס צינדט זיך אן, ווען מען גיט עס א דריק; אזא גרויסער זייד־ווארים.

prome'theus *n.* (פרא־מי׳־טהי־אס) אזא פויגעל [ז. *Blackburnian warbler*]; אזא גרויסער זייד־ווארים.

prom'inence *n.* (פראמ׳־אי־נענס) 1. דאס ארויסשטארצען, ארויסשטארצונג. 2. פראמינענץ, אנגעזעהענקייט.
1. The body of the murdered man was identified by a prominence on his left cheek.

prom'inency *n.* (פראמ׳־אי־נענ־סי) ז. *prominence*

prom'inent *a.* (פראמ׳־אי־נענט) 1. אנ־געזעהען; פראמינענט; 2. ארויסשטאר־צענד.
1. Prominent speakers will address the meeting.

prom'inently *adv.* (פראמ׳־אי־נענט־לי) ארויסשטארצענד; אויף א פראמי־נענטען אדער אנגעזעהענעם אופן.

promiscu'ity *n.* (פרא־מיס־קיו׳־אי־טי) א מישמאש, א צוזאמענמישונג, אן אונארדנונג; געמישטער געשלעכטליכער פערקעהר [ווען אלע מענער האבען פער־העלטניס מיט אלע פרויען, ווי עס איז דער פאל, למשל, ביי איינינע ניט־ציוויליזירטע שבטים].

promis'cuous *a.* (פרא־מיס׳־קיו־אס) געמישט, אין אונארדנונג, צוזאמענגענומען אהן א פאסיגען אויסוואהל. ז. *promiscuity*

promis'cuously *adv.* (פרא־מיס׳־קיו־אס־לי) געמישט, אויסגעמישט; אהן אונ־טערשיעד, אהן אן אויסוואהל, אהן ארד־נונג.

promis'cuousness *n.* (פרא־מיס׳־קיו־אס־נעס) פערמישונג, געמישטקייט.

prom'ise *n. and v.* (פראמ׳־איס) א פערשפרעכען, א פערזיכערונג; פערשפרע־כען.

Prom'ise (the) *n.* (פראמ׳־איס) גאט'ס הבטחה צו אברהם'ען.

prom'ise-brea'ker *n.* (פראמ׳־איס־בריי׳־קער) איינער וואס האלט ניט זיין פערשפרעכען.

prom'ised land (פראמ׳־איסט לענד) דאס פערשפראכענע לאנד; ארץ ישראל, פאלעסטינא. ז. *land of promise*

promisee′ *n.* (פראמ-אי-סיע׳) איינער וועמען מען האט עפעס פערשפראכען.

prom′iseful *a.* (פראמ׳-איס-פול) פער־שפרעכענד; פיעל־פערשפרעכענד.

prom′iser *n.* (פראמ׳-אי-סער) א פער־שפרעכער, א פערזיכערער.

prom′ising *a.* (פראמ׳-אי-סינג) 1. פער־שפרעכענד, פערזיכערענד; 2. וואס רופט ארויס אדער גיט גוטע האפנונגען אויף שפעטער.

2. He is a very **promising** young man.

prom′isingly *adv.* (פראמ׳-אי-סינג-לי) פערשפרעכענד; וואס גיט גוטע אויסזיכ־טען אויף דער צוקונפט.

prom′isor *n.* (פראמ׳-אי-סאר) ז. ***promiser***

prom′issorily *adv.* (פראמ׳-אי-סא-רי-לי) דורך א פערשפרעכען.

prom′issory *a.* (פראמ׳-אי-סא-רי) פערשפרעכענד.

prom′issory note (פראמ׳-אי-סא-רי נאוט) א געשריבענע פערפליכטונג צו בע־צאהלען א סומע אין א געוויסען טערמין; א וועקסעל.

prom′issory oath (פראמ׳-אי-סא-רי אוטה) א שבועה צו האלטען א פערשפרע־כען [ווי למשל די שבועה פון א קעניג צו היטען די קאנסטיטוציאנעלע רעכטע פון דעם לאנד].

promonto′rious *a.* (פראמ-אנ-טאו׳-רי-אס) עהנליך צו א פארגעבירגע [א הויך שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; ארויסשטארצענד.

promonto′rium *n.* (פראמ-אנ-טאו׳-רי-אם) אין אנאטאמיע — אן ארויס־שטארצונג.

prom′ontory *n.* (פראמ׳-אנ-טא-רי) א פארגעבירגע [א הויך שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; אן ארויסשטארצונג [אין אנאטאמיע].

promote′ *v.* (פרא-מאוט׳) פארווערטס בריינגען; מיטווירקען, העלפען [אויפבוי־ען עפעס, עפעס פערבעסערען אדער פער־גרעסערען]; דערהויבען צו א העכערען ראנג; איבערפיהרען [א שילער] אין א העכערען קלאס.

promote′ a com′pany (פרא-מאוט׳ ע קאמ׳-פע-ני) גרינדען א געזעלשאפט.

promo′ter *n.* (פרא-מאו׳-טער) 1. איי־נער וואס בריינגט פארווערטס; אן ערמו־טיגער, א העלפער; 2. א גרינדער; איי־נער וואס העלפט גרינדען א פינאנציעלע אונטערנעהמונג [הויפטזעכליך פאר ספע־קולאציאן].

2. The land company was organized by a **promoter**.

promo′tion *n.* (פרא-מאו׳-שאן) דאס בריינגען פארווערטס; דאס העלפען, דאס ערמוטיגען; ערהויבונג, דאס מאכען שטייגען, דאס איבערזעצען אין א העכערען קלאס [ווענען שילער אין שו־לע]; דאס העלפען גרינדען פינאנציעלע אונטערנעהמונגען [הויפטזעכליך פאר ספע־קולאציאן].

promo′tive *a.* (פרא-מאו׳-טיוו) בריינ־גענד פארווערטס; העלפענד צו עפעס; ערהויבענד [צו א העכערען ראנג אדער קלאס].

prompt *a., v. and n.* (פראמפט) 1. פראמפט; גרייט און ווילינ; פערטיג; 2. שנעל, געשווינד; פינקטליך; 3. אנ־טרייבען, אנרעגען [עטוואס צו טהאן]; הייסען; בריינגען צו... בעאיינפלוסען, איינגעבען שכל; 4. אונטערהעלפען, אונ־טערזאגען; 5. א צאהלונגס־טערמין; 6. אן אונטערגעזאגטעס ווארט אדער זאץ.

1. I am always **prompt** in my work. 2. He is **prompt** in attendance. 3. Your kindness **prompts** me to ask you a favor. 4. Don't let the pupils **prompt** one another.

prompt′-book *n.* (פראמפט׳-בוק) א סופלער־בוך [דאס בוך פון וועלכען דער סופלער אין טעאטער זאגט אונטער די אקטיארען].

promp′ter *n.* (פראמפ׳-טער) א סופלער אין א טעאטער, אן אונטערזאגער; איי־נער אדער עטוואס וואס רעגט אן אדער טרייבט אן [עטוואס צו טהאן].

promp′ting *n.* (פראמפ׳-טינג) דאס אנ־רעגען, דאס אנטרייבען [עטוואס צו טהאן]; אן אנרעגונג, אן אימפולס [דורך אן אינערליכען פערלאנג].

promp′titude *n.* (פראמפ׳-טי-טיוד) פראמפטקייט, שנעלקייט; פערטיגקייט, בע־רייטווילינקייט; אנרעגונג, אימפולס.

prompt′ly *adv.* (פראמפט׳-לי) פראמפט, שנעל; פערטיג; בערייטוויליג.

prompt′ness *n.* (פראמפט׳-נעס) פראמפטקייט; בערייטווילינקייט, פערטיג־קייט; שנעלקייט; פינקטליכקייט.

He acted with **promptness** and energy.

prompt′-note *n.* (פראמפט׳-נאוט) א רעכנונג וואס ווערט איבערגעגעבען דעם קויפער, וואו עס איז אנגעגעבען דער צאהלונגס־טערמין פאר דער סחורה.

promp′tuary *n.* (פראמפ׳-טשו-איי-רי) א מאגאזין, א וואארען־לאגער.

promp′ture *n.* (פראמפ׳-טשור) אן אנ־רעגונג.

promul′gate *v.* (פרא-מאל׳-גייט) עפענטליך בעקאנט מאכען, פערעפענטלי־כען.

The ruler **promulgated** an edict.

promulga′tion *n.* (פרא-מאל-גיי׳-שאן) אן עפענטליכע בעקאנטמאכונג, פערעפענטליכונג; די ערשטע אפיציעלע פערעפענטליכונג פון א געזעץ אדער פער־ארדנונג.

pro′mulgator *n.* (פראו׳-מאל-גיי-טאר) א בעקאנטמאכער; איינער וואס פערע־פענטליכט.

promulge′ *v.* (פרא-מאלדזש׳) ז. ***promulgate***

promul′ger *n.* (פרא-מאל׳-דזשער) ז. ***promulgator***

promus′cis *n.* (פרא-מאס׳-אים) א שנויץ־עהנליך מויל [ביי אינזעקטען]. ז. ***proboscis***

prona′os *n.* (פראו-ניי׳-אס) אן אפגעער פאדער־זאל פון אן אלט־גריכישען טעמ־פעל.

pro′nate *v.* (פראו׳-נייט) איבערבויגען די האנד מיט דער האנד־פלעכע [דלאָ־ניע] אראב.

prona′tion *n.* (פרא-ניי׳-שאן) דאס אויסבויגען די הענד מיט די האנד־פלעכען [דלאניעס] אראב.

prona′tor *n.* (פרא-ניי׳-טאר) דער מוס־קול דורך וועלכען מען בויגט אויס די האנד מיט דער האנד־פלעכע [דלאניע] אראב.

prone *a.* (פראון) געלעגט מיט׳ן געזיכט אראב; געבויגען אראב, ארונטערגעבויגען, איינגעבויגען; ליגענד אויסגעצויגען; פאלענדיג שרעג אראב; געניינט, וואס האט א שטארקע נייגונג [מייסטענס אין א שלעכטען זין].

prone′ly *adv.* (פראונ׳-לי) אין אן אראבגעבויגענעם צושטאנד.

prone′ness *n.* (פראונ׳-נעס) 1. איינגע־בויגענקייט, אראבגעבויגענקייט; דאס ליגען אויסגעצויגען מיט׳ן געזיכט אראב; 2. משופע׳דיגקייט [ווי פון א בארג]; 3. נייגונג, געניינטקייט.

3. His **proneness** to speculation has been the cause of his ruin.

prong *n. and v.* (פראנג) א גאפעל; א צאהן פון א גאפעל; א שפיציגער אינ־סטרומענט; איינער פון די שפיציגע טיי־לען פון א געגנשטאנד [ווי דער צאהן פון א גאפעל, א שפיץ פון א הירש־הארן א. ד. ג.]; שטעכען [ווי מיט א גאפעל].

prong′buck *n.* (פראנג׳-באק) די אמע־ריקאנער אנטילאפע ז. ***pronghorn***

prong′doe *n.* (פראנג׳-דאו) די "זי" פון דער אמעריקאנער אנטילאפע. ז. ***pronghorn***

prong′-hoe *n.* (פראנג׳-האו) אזא האק אדער קירקע מיט צייהנער אויפצוגרא־בען ערד.

prong′horn *n. and a.* (פראנג׳-האהרן) די אמעריקאנער אנטילאפע [אזא הירש־עהנליכע חיה מיט שפיציג־פערצווייגטע הערנער. געפינט זיך בלויז אין אמעריקא]; וואס האט גאפעל־עהנליכע הערנער.

Pronghorn

pronom′inal *a.* (פרא-נאמ׳-אי-נעל) וואס געהערט צו א פירווארט אדער פרא־נאמען. ז. ***pronoun***

pronom′inally *adv.* (פרא-נאמ׳-אי-נעל-אי) אלס א פירווארט אדער פראנא־מען. ז. ***pronoun***

pro′noun *n.* (פראו׳-נאון) א פראנאמען, א פירווארט [א ווארט וואס ווערט גע־בריכט אנשטאט דעם נאמען פון א פער־זאן אדער א זאך, ווי די ווערטער ער, זי, עס, מיר א. ז. וו.].

pronounce′ *v.* (פרא-נאונס׳) 1. אויס־שפרעכען, אויסרעדען; 2. שפרעכען, האל־טען א רעדע; 3. זיך ערקלערען; מאכען אן ערקלערונג; ערקלערען; אויסדריקען א מיינונג; 4. ארויסזאגען [אן אורטייל].

1. He cannot **pronounce** "th" correctly. 2. Don't **pronounce** any orations. 4. The judges **pronounced** the sentence.

pronoun′ceable *a.* (פרא-נאונ׳-סעבל) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען.

pronounced′ *a.* (פרא-נאונסט׳) קלאר און שארף אויסגעשפראכען, בעשטימט, ענט־שיעדען.

The differences between him and his wife became more **pronounced** daily.

pronounce′ment *n.* (פרא-נאונס׳-מענט) אויסשפרעכונג; בעקאנטמאכונג, פראקלאמירונג.

pronoun′cer *n.* (פרא-נאונ׳-סער) אן

אויסשפּרעכער; אן ערקלערער, א פּאַרטראַגער.

pronoun'cing *a.* (פּראַ-נאַונ'-סינג) וואס גיט אן די אויסשפּראַכע.

pronoun'cing dic'tionary (פּראַ-נאַונ'-סינג דיק'-שאַנ-ע-רי) א ווערטערבוך וואו עס ווערט אנגעגעבען די אויסשפּראַכע פון די ווערטער.

pronun'cial *a.* (פּראַ-נאַנ'-שיעל) וואס איז שייך צו דער אויסשפּראַכע.

pronunciamen'to *n.* (פּראַ-נאַנ-סי-ע-מענ'-טאָו) אן עפענטליכע ערקלערונג; א מאַניפעסט; א רעוואָלוציאָנערע פּראָקלאַמאַציאָן אדער מאַניפעסט.

pronunciamien'to *n.* (פּראָו-נונ-טהי-א-מיענ'-טאָו) ז. *pronunciamento*

pronuncia'tion *n.* (פּראַ-נאַנ-סי-איי'-שאַן) די אויסשפּראַכע; דאס אויסשפּרעכען.

pronun'ciative *a.* (פּראַ-נאַנ'-סי-איי-טיוו) ז. *pronunciatory*

pronun'ciator *n.* (פּראַ-נאַנ'-סי-איי-טאָר) ז. *pronouncer*

pronun'ciatory *a.* (פּראַ-נאַנ'-סי-איי-טאָ-רי) וואס איז שייך צו דער אויסשפּראַכע.

proof *n. and a.* (פּרוהף) א בעווייז; א פּראָבע; א מיטעל אויסצוגעפינען די ריכטיגקייט פון א חשבון; דאס קענען אויסשטעהן א פּראָבע, זיכערהייט, שטאַרקייט, האַרטקייט, אונדורכדרינגליכקייט; אין דרוקעריי — א קאָררעקטור, א פּראָבע-בויגען, א פּראָבע-אַבדרוק; אין בוכבינדעריי — די קירצערע, ניט אַרומגעשניטענע בלעטער; פעהיג אויסצושטעהן א פּראָבע; זיכער, פעסט, האַרט, אונדורכדרינגליך; אויסגעצייכענט [ווענען לאַנד]; וואס ענטהאַלט אויף העלפט ריינעם אַלקאָהאָל, וואס איז פון נאָרמאַלער שטאַרקייט [ווענען אַלקאָהאָלישע משקאות].

proof against' entrea'ties (פּרוהף ע-גענסט' ענ-טריע'-טיז) האַרט ווי א שטיין, ניט איינצובעטען.

proofed *a.* (פּרוהפט) וואס איז זיכער געגען עפּעס, וואַסער-דיכט [אונדורכדרינגליך פאַר וואַסער].

proof'-gal'ley *n.* (פּרוהף'-געל'-אי) א קאָררעקטור-שופלע [אזא פּלאַך, שמאַל קעסטעל צו האַלטען שריפט-זאַץ, פון וועלכען מען נעהמט א קאָררעקטור]. ז. *galley*

proof'-impres'sion *n.* (פּרוהף'-אים-פּרעש'-אַן) א פּראָבע-בויגען, א קאָררעקטור-בויגען, א פּראָבע-אַבדרוק, א קאָררעקטור.

proof'-leaf *n.* (פּרוהף'-ליהף) א קאָררעקטור, א קאָררעקטור-בויגען, א פּראָבע-אַבדרוק.

proof'less *a.* (פּרוהף'-לעס) אונבעוויזען, ניט בעוויזען.

proof'lessly *adv.* (פּרוהף'-לעס-לי) אהן בעווייז.

proof'-mark *n.* (פּרוהף'-מאַרק) א שטעמפּעל, א צייכען אויף שיס-געוועהר צו בעשטעטיגען, אז עס איז אויסגעפּרובירט.

proof'-press *n.* (פּרוהף'-פּרעס) א פּרעס אַרויסצוציהען פּראָבע-בויגענס [קאָררעקטורען].

proof'-print *n.* (פּרוהף'-פּרינט) א פּראָבע-אַבדרוק פון א גראַווירונג.

proof'-prin'ter *n.* (פּרוהף'-פּרינ'-טער) אן אַרבייטער וואס מאַכט פּראָבע-אַבדריקע פון גראַווירונגען.

proof'-pull'er *n.* (פּרוהף'-פּול'-ער) א קאָררעקטור-ציהער [איינער וואס נעהמט אַראָב קאָררעקטורען].

proof'-rea'der *n.* (פּרוהף'-ריע'-דער) א קאָררעקטור-לעזער, אן איבערזעהער פון פּראָבע-בויגענס.

proof'-rea'ding *n.* (פּרוהף'-ריע'-דינג) קאָררעקטור-איבערזעהונג, דאס איבערזעהען קאָררעקטורען.

proof'-sheet *n.* (פּרוהף'-שיעט) א קאָררעקטור, א קאָררעקטור-בויגען.

proof'-spir'it *n.* (פּרוהף'-ספּיר'-איט) אן אַלקאָהאָלישער געטראַנק פון נאָרמאַלער שטאַרקייט; אן אַלקאָהאָלישער געטראַנק וואס בעשטעהט א העלפט פון ריינעם אַלקאָהאָל.

proof'-stick *n.* (פּרוהף'-סטיק) א הילצערן שטעקעל צו אונטערזוכען קאָכעדיגען צוקער-סירופּ.

proof'-text *n.* (פּרוהף'-טעקסט) א פּסוק פון די הייליגע שריפטען אלס ראיה.

prop *v. and n.* (פּראַפּ) אונטערשפּאַרען, אונטערשטיצען, אונטערהאַלטען; שטיצען; זיך פּלוצלונג אוועקשטעלען [ווענען א פערד]; שטיצע, אונטערשטיצונג; אן אונטערשפּאַרע, א שטיץ-באַלקען, א שטיץ-זייל; א מושעל געברויכט אין א מין מושעל-שפּיעל [ז. *props*].

propædeu'tic *a. and n.* (פּראָו-פּי-דיו'-טיק) פאָרבערייטענד [צו א געוויסען שטודיום]; די צוגרייטונגס-לעהרע צו א געוויסען שטודיום.

propædeu'tical *a.* (פּראָו-פּי-דיו'-טי-קעל) פאָרבערייטענד [צו א געוויסען שטודיום].

propædeu'tics *n.* (פּראָו-פּי-דיו'-טיקס) פאָרבערייטונגס-לעהרע, פאָרבערייטונגס-אונטערריכט.

prop'agable *a.* (פּראַפּ'-ע-געבל) וואס קען פערברייטעט ווערען [ווי אידעען, למשל]; וואס קען פאָרטגעפּלאַנצט ווערען אדער זיך פּראָפּאַגירען.

prop'agand *n.* (פּראַפּ'-ע-גענד) ז. *propaganda*

propagan'da *n.* (פּראַפּ-ע-גענ'-דא) פּראָפּאַגאַנדע [פערברייטונג פון מיינונגען, אידעען, גלויבענס]; פּראָפּאַגאַנדע-טהעטיגקייט; א פּראָפּאַגאַנדע-געזעלשאַפט אדער אַנשטאַלט; א קאָמיטעט פון קאַרדינאַלען, געגרינדעט פון פּאַפּסט גרעגאָרי דעם 15טען אין 1622 מיט'ן צוועק צו פערשפּרייטען דעם קאַטאָליציזם.

propagan'dic *a.* (פּראַפּ-ע-גענ'-דיק) פּראָפּאַגאַנדיסטיש.

propagan'dism *n.* (פּראַפּ-ע-גענ'-דיזם) פּראָפּאַגאַנדיזם [דער נייגונג צו פערברייטען מיינונגען אדער אידעען].

propagan'dist *n.* (פּראַפּ-ע-גענ'-דיסט) א פּראָפּאַגאַנדיסט [א פערברייטער פון מיינונגען אדער אידעען].

propagandis'tic *a.* (פּראַפּ-ע-גענ-דיס'-טיק) פּראָפּאַגאַנדיסטיש.

prop'agate *v.* (פּראַפּ'-ע-גייט) אַרויסבריינגען, געבעהרען, אַנפּלאַנצען; פערברייטען, פערשפּרייטען; זיך מעהרען, זיך פּלאַדיען; זיך פּראָפּאַגירען; זיך פערברייטען.

propaga'tion *n.* (פּראַפּ-ע-גיי'-שאַן) דאס פּלאַדיען זיך, דאס מעהרען זיך; פּראָפּאַגירונג; פאָרטפּלאַנצונג; פערשפּרייטונג, פערברייטונג.

prop'agative *a.* (פּראַפּ'-ע-גיי-טיוו) זיך אויסברייטענד; אויסברייטענד, פערשפּרייטענד; וואס פּראָפּאַגירט זיך.

prop'agator *n.* (פּראַפּ'-ע-גיי-טאָר) א פערמעהרער, איינער וואס פּלאַדיעט; א פאָרטפּלאַנצער; א פערברייטער [פון אידעען, גלויבענס א. ז. וו.].

propagato'rium *n.* (פּראַפּ-ע-גע-טאָו'-רי-אַם) דער פאָרטפּלאַנצונגס-אַפּאַראַט [די טהיילען פון קערפּער וואס זיינען פערבונדען מיט די געשלעכטס-פונקציאָנען].

prop'agatory *a.* (פּראַפּ'-ע-גיי-טאָ-רי) וואס דיענט פאַר פערמעהרונג, פאָרטפּלאַנצונג אדער פּראָפּאַגירונג [ווי למשל, די געשלעכטס-אָרגאַנען].

propale' *v.* (פּראַ-פּייל') פערעפענטליכען, אויפדעקען.

propal'inal *a.* (פּראַ-פּעל'-אי-נעל) וואס בעוועגט זיך פאָראויס און צוריק-צו.

propar'ent *n.* (פּראָו-פּעהר'-ענט) איינער, וואס פערנעהמט דעם פּלאַץ פון א פאַטער; איינער וואס פערנעהמט דעם פּלאַץ פון א מוטער.

pro pa'tria (פּראָו פּיי'-טרי-א) פאַר'ן פאַטערלאַנד.

propel' *v.* (פּראַ-פּעל') טרייבען, שטויסען, וואַרפען, בעוועגען.

propel'lant *n.* (פּראַ-פּעל'-ענט) עפּעס וואס טרייבט, שטויסט אדער ברייגנט אין בעוועגונג.

propel'lent *a.* (פּראַ-פּעל'-ענט) טרייבענד, שטויסענד, בעוועגענד.

propel'ler *n.* (פּראַ-פּעל'-ער) איינער אדער עפּעס וואס טרייבט, שטויסט אדער ברייגנט אין בעוועגונג; עפּעס מיט וואס מען טרייבט א שיף [ווי לאָפּעטעס, זעגעלען א. ז. וו.]; א טרייב-אַפּאַראַט, א טרייב-שרויף; א שיף וואס ווערט געבראַכט אין בעוועגונג דורך א טרייב-שרויף; א ווענטילאַטאָר-האַקען, וועלכער דרעהט זיך אין וואַסער.

propel'ler-en'gine *n.* (פּראַ-פּעל'-ער-ענ'-דזשין) א מאַשין צו ברייגנען אין בעוועגונג א טרייב-שרויף פון א שיף.

propel'ling *a.* (פּראַ-פּעל'-אינג) טרייבענד, שטויסענד, בעוועגענד.

propel'ling pow'er (פּראַ-פּעל'-אינג פּאַו'-ער) די טרייב-קראַפט.

propel'ment *n.* (פּראַ-פּעל'-מענט) דאס טרייבען, שטויסען אדער בעוועגען; א בעוועגונגס-מעכאַניזם, א טרייב-מעכאַניזם [ווי אין א זייגער, למשל].

propen'dent *a.* (פּראַ-פּענ'-דענט) אַנגעבויגען; אַראָבגעהאַנגען [ווענען פּלאַנצען].

propense' *a.* (פּראַ-פּענס') גענייגט, געזאָנען.

propense'ly *adv.* (פּראַ-פּענס'-לי) גענייגט; מיט א נייגונג, מיט א נאַטירליכער נייגונג, בטבע.

propense'ness *n.* (פּראַ-פּענס'-נעס) נייגונג, נאַטירליכע נייגונג; די טבע.

propen'sion *n.* (פּראַ-פּענ'-שאַן) גענייגטקייט, נאַטירליכע נייגונג; א נאַטירליכע נייגונג זיך צו בעוועגען אין א בעשטימטער ריכטונג.

propen'sity *n.* (פּראַ-פּענ'-סי-טי) גענייגטקייט, נייגונג, נאַטירליכע נייגונג, געזאָנענהייט [הויפּטזעכליך צו שלעכטס]. Sailors have a strong **propensity** to drink when ashore.

propen'sive *a.* (פּראַ-פּענ'-סיוו) גענייגט, געזאָנען.

prop'er *a., n. and adv.* (פּראַפּ'-ער) 1. אייגענטימליך, בעזונדער, ספּעציעל; 2. נאַטירליך, איינגעבאָרען; 3. אייגען, וואס בעלאַנגט צו איין פּערזאָן אדער מין; 4. פּאַסענד, פּאַסיג, צוגעפּאַסט; ריכטיג, געהעריג, גענוי; 5. געברויכט אין ריכטיגען אדער ענגען זין פון ווארט, אייגענט-

ליך; 6. אנשטענדיג; 7. גוט נעבויט, שעהן; 8. נעברויכט בלויז אין א געוויסער צייט [ווענען תפלות ביי קריסטען]; עטוואס וואס איז בעשטימט בלויז פאר א געוויסער צייט; זעהר.

1. Plants can only grow in their proper soils. 4. He was taught the proper use of words. 5. Shell-fishes are not fishes proper.

prop'er frac'tion (פראפ'-ער פרעק'-שאַן) אן עכטע ברוך־צאהל [א ברוך־צאהל וואס איז וועניגער ווי 1, ווי ⅝, ¾ א. ז. וו.].

prop'erly *adv.* (פראפ'-ער-לי) 1. פאסליך, געהעריג, וויא עס דארף צו זיין; אייגענטליך; 2. זעהר, אונגעהייער.

1. Some grasses have a healing effect when properly used.

prop'erly spea'king (פראפ'-ער-לי ספיע'-קינג) דעם אמת גענאגט, ריכטיג גערעדט.

prop'er mo'tion (פראפ'-ער מאו'-שאַן) אין אסטראנאמיע — די בעוועגונג פון א שטערן אין בעצוג צו אנדערע שטערען.

prop'er name (פראפ'-ער ניים) אן אייגען־נאמען [ווי דער נאמען פון א מענשען, פון א שטאדט א. ד. ג.].

prop'erness *n.* (פראפ'-ער-נעס) אייגענטימליכקייט; פאסיגקייט; ריכטיגקייט; אנשטענדיגקייט; גענויאיגקייט. ז. *proper*.

prop'er noun (פראפ'-ער נאַון) אין גראמאטיק — א הויפט־ווארט וואס בעצייכענט אן אייגען־נאמען [ווי אברהם, אמעריקא א. ז. וו.].

prop'ertied *a.* (פראפ'-ער-טיד) וואס בעזיצט אייגענטום.

prop'erties *n.* (פראפ'-ער-טיז) טעאטער־רעקוויזיטען, טעאטער־ארטיקלען [אויסער די דעקאראציאנען]; זאכען וואס זיינען נויטווענדיג פאר א געוויסען צוועק.

prop'erty *n.* (פראפ'-ער-טי) 1. אייגענטימליכקייט, אייגענשאפט; 2. אייגענטום, בעזיץ; אייגענטומס־רעכט.

1. Brittleness is a property of glass. 2. He possesses much property.

prop'erty-man *n.* (פראפ'-ער-טי-מען) דער רעקוויזיטען־מייסטער, דער אויפזעהער פון רעקוויזיטען [טעאטער־זאכען, אויסער דעקאראציאנען].

prop'erty-mas'ter *n.* (פראפ'-ער-טי-מעס'-טער) דער הויפט רעקוויזיטען־מייסטער. ז. *property-man*.

prop'erty-plot *n.* (פראפ'-ער-טי-פלאט) א ליסטע פון זאכען, וועלכע זיינען נויטיג פאר א טעאטער־פארשטעלונג.

prop'erty qualifica'tion (פראפ'-ער-טי קוואל-אי-פי-קיי'-שאַן) דער וואהל־צענזוס, אייגענטום בעזיץ וואס איז נויטווענדיג אום צו האבען שטימרעכט.

prop'erty-room *n.* (פראפ'-ער-טי-רוהם) דאס צימער פאר ביהנען־רעקוויזיטען [טעאטער־ארטיקלען אויסער די דעקאראציאנען].

prop'erty-tax *n.* (פראפ'-ער-טי-טעקס) פערמעגענס־שטייער, א דירעקטער שטייער אויף פערמעגען.

proph'asis *n.* (פראפ'-ע-סיס) די פראגנאזע, דאס פאראויסזעהען דעם גאנג און דעם רעזולטאט פון א קראנקהייט.

proph'ecy *n.* (פראפ'-ע-סי) די פראפעצייאונג, די פאראויסזאגונג, נביאות.

proph'ecy-mon'ger *n.* (פראפ'-ע-סי-מאַנ'-גער) א פראפעצייער, א נביא [אין פעראכטליכען זין].

proph'esier *n.* (פראפ'-ע-סאי-ער) א פראפעט, א נביא, א פראפעצייער, א פאראויסזאגער.

proph'esy *v.* (פראפ'-ע-סאי) פראפעצייען, פאראויסזאגען, זאגען נביאות.

proph'esying *n.* (פראפ'-ע-סאי-אינג) נביאות, דאס נביאות־זאגען, פראפעצייאונג, פאראויסזאגונג.

proph'et *n.* (פראפ'-עט) א פראפעט, א נביא, א פאראויסזאגער, א פראפעצייער; א מין היישעריק [*Mantis*].

proph'etess *n.* (פראפ'-עט-עס) א פראפעטין, א פאראויסזאגערין; א נביאה.

proph'ethood *n.* (פראפ'-עט-הוד) די אייגענשאפט, די לאגע אדער די דיענסט פון א פראפעט.

prophet'ic *a.* (פרא-פעט'-איק) פראפעטיש, פראפעצייענד, פאראויסזאגענד.

prophet'ical *a.* (פרא-פעט'-אי-קעל) ז. *prophetic*.

prophet'ically *adv.* (פרא-פעט'-אי-קעל-אי) ווי א נביא, מעשה נביא.

proph'etism *n.* (פראפ'-עט-איזם) נביאות.

proph'etship *n.* (פראפ'-עט-שיפ) ז. *prophethood*.

prophylac'tic *a. and n.* (פראפ-אי-לעק'-טיק) אין מעדיצין — פראפילאקטיש, פערהיטענד, וואס פערהיט פון א קראנקהייט; א רפואה צו פערהיטען פון א קראנקהייט.

prophylac'tical *a.* (פראפ-אי-לעק'-טי-קעל) אין מעדיצין — פראפילאקטיש. ז. *prophylactic*.

prophylax'is *n.* (פראפ-אי-לעק'-סיס) די פערהיטונג פון א קראנקהייט.

proph'ylaxy *n.* (פראפ'-אי-לעק-סי) ז. *prophylaxis*.

prophyl'lum *n.* (פרא-פיל'-אם) אן ערשטעס בלאט, איינס פון די ערשטע בלעטער אויף א צווייג.

propina'tion *n.* (פרא-פאי-ניי'-שאַן) דאס טרינקען, "לחיים" צו איינעם.

propine' *v.* (פרא-פאין') טרינקען צו אימעצען "לחיים".

propin'quate *v.* (פרא-פינ'-קוויט) זיך דערנעהנטערען; זיין נאהנט.

propinque' *a.* (פרא-פינק') נאהנט.

propin'quity *n.* (פרא-פינ'-קווי-טי) נאהנטקייט [אין צייט אדער פלאץ]; שכנות'שאפט; קרובה'שאפט.

propi'tiable *a.* (פרא-פיש'-אי-עבל) וואס לאזט זיך איבערבעטען, לייכט פערגעביג.

propi'tiate *v.* (פרא-פיש'-אי-אייט) איבערבעטען; מאכען גנעדיג.

propitia'tion *n.* (פרא-פיש-אי-איי'-שאַן) דאס איבערבעטען, דאס גנעדיג־מאכען.

propi'tiator *n.* (פרא-פיש'-אי-איי-טאר) אן איבערבעטער; א גנאדען־אויסבעטער.

propi'tiatorily *adv.* (פרא-פיש'-אי-איי-טא-רי-לי) דורך איבערבעטונג; דורך מחילה.

propi'tiatory *a. and n.* (פרא-פיש'-אי-איי-טא-רי) איבערבעטענד; גנעדיג מאכענד; דער כפרת פון דעם ארון אין בית המקדש.

propi'tious *a.* (פרא-פיש'-אַס) גנעדיג; גינסטיג; גרייט צו פערגעבען אדער מוחל צו זיין.

He proposed to her in a propitious moment.

propi'tiously *adv.* (פרא-פיש'-אַס-לי) גינסטיג, גיטיג.

propi'tiousness *n.* (פרא-פיש'-אַס-נעס) גנעדיגקייט; גינסטיגקייט; גיטיגקייט.

pro'plasm *n.* (פראו'-פלעזם) א פורם, א מאדעל.

proplas'tic *a.* (פרא-פלעס'-טיק) וואס מאכט דעם פורם.

proplas'tics *n.* (פרא-פלעס'-טיקס) די קונסט פון מאכען פורמס אדער מאדעלען.

prop'olis *n.* (פראפ'-א-ליס) שטאפ־וואקס [א מין פאר־וואקס אדער וואקס־עהנליכער רויטליכער, שמעקענדער שטאף, מיט וועלכען די ביענען פערשטאפען די שפאלטען און לעכער אין די ביענשטעקען].

prop'olize *v.* (פראפ'-א-לאיז) בעדעקען מיט שטאפ־וואקס. ז. *propolis*.

propone' *v.* (פרא-פאון') פארשלאגען, פארלעגען.

propo'nent *n. and a.* (פרא-פאו'-נענט) א פארשלעגער; איינער וואס לעגט פאר; איינער וואס לעגט פאר א צוואה פאר בעשטעטיגונג; פארלעגענד, פארשלאגענד.

propor'tion *n. and v.* (פרא-פאור'-שאַן) א פראפארציע; א פערהעלטניס; אן ערך; סימעטריע, הארמאניע; גלייכע מאס; א חלק, א טייל; אין מאטעמאטיק — א פראפארציאן, די גלייכקייט פון פערהעלטניסע אדער בעציהונגען; רעגעל דע טרי אדער פראפארציאנס־רעכנונג [דער כלל אין אריפמעטיק דורך וועלכען מען קען אויסגעפינען די פיערטע פראפארציאנעלע צאהל צו דריי געגעבענע]; אין מוזיק — דאס פערהעלטניס צווישען די וויבראציאנען פון צוויי טענער; ריטם; איינטיילען אדער איינריכטען לויט פראפארציע, פערהעלטניס אדער ערך; מאכען סימעטריש, צוגעבען א סימעטרישע פארם; מאכען פראפארציאנעל.

propor'tionable *a.* (פרא-פאור'-שאַנ-עבל) וואס קען געמאכט ווערען פראפארציאנעל; וואס איז אין פראפארציע, פערהעלטניסמעסיג.

propor'tionableness *n.* (פרא-פאור'-שאַנ-עבל-נעס) דאס קענען געמאכט ווערען פראפארציאנעל; פערהעלטניסמעסיגקייט.

propor'tionably *adv.* (פרא-פאור'-שאַנ-עב-לי) אין פראפארציע, פערהעלטניסמעסיג; נאך דער פראפארציע.

propor'tional *a. and n.* (פרא-פאור'-שאַנ-על) פערהעלטניסמעסיג; פראפארציאנעל; אין מאטעמאטיק — וואס האט די זעלבינע פראפארציאן אדער פערהעלטניס; די פראפארציאנאלע, איינער פון די צאהלען־גליעדער אין א פראפארציאנס־רעכנונג [אזא רעכנונג בעשטעהט פון 4 גליעדער, צוויי אויסערע און צוויי אינערע ווי $a:b=c:d$].

proportional'ity *n.* (פרא-פאור-שא-נעל'-אי-טי) פערהעלטניסמעסיגקייט, פראפארציאנעלקייט.

propor'tionally *adv.* (פרא-פאור'-שאַנ-על-אי) אין פערהעלטניס, אין פראפארציע; לפי ערך.

propor'tional representa'tion (פרא-פאור'-שאַנ-על רעפ-רי-זען-טיי'-שאַן) פראפארציאנעלע פערטרעטערשאפט [ווען די פערטרעטער אין געזעצגעבענדע קערפערשאפטען, צו קאנווענציאנען, קאנגרעסען א. ד. ג. ווערען געוועהלט לויט איינוואהנער, פון די שטעדט א. ד. ג.; א פארם פון וואהלען, וועלכע גיט די מעגליכקייט דער מינאריטעט צו זיין פערטרעטען לויט איהר צאהל].

propor'tionate *a. and v.* (פּראָ-פּאָר'-שאַנ-אייט) 1. וואָס האָט אַ פּראָפּאָרציע, וואָס איז איינגעשטעלט אָדער איינגעריכטעט לויט פּראָפּאָרציע; פּערהעלטניסמעסיג, פּראָפּאָרציאָנעל; 2. מאַכען פּראָפּאָרציאָנעל אָדער פּערהעלטניסמעסיג; צופּאַסען לויט...

2. We should **proportionate** punishments to crimes.

propor'tionately *adv.* (פּראָ-פּאָר'-שאַנ-אייט-לי) לויט פּראָפּאָרציע; פּערהעלטניסמעסיג; לפי ערך.

propor'tionateness *n.* (פּראָ-פּאָר'-שאַנ-אייט-נעס) פּערהעלטניסמעסיגקייט; פּראָפּאָרציאָנעלקייט.

propor'tioning *n.* (פּראָ-פּאָר'-שאַנ-אינג) די פּראָפּאָרציאָנירונג; די בעציהונג פון גרויס, הויך א. ז. וו.

propor'tionless *a.* (פּראָ-פּאָר'-שאַנ-לעס) אָהן פּראָפּאָרציע, ניט פּראָפּאָרציאָנעל.

propor'tionment *n.* (פּראָ-פּאָר'-שאַנ-מענט) די פּראָפּאָרציאָנירונג; דאָס זיין פּראָפּאָרציאָנירט.

propos' *n.* (פּראָ-פּאָ') אַ פּאָרשלאַג; אַ בעהויפּטונג.

propo'sal *n.* (פּראָ-פּאָ'-זעל) אַ פּאָרשלאַג, אַ פּאָרלאַגע; אַ פּלאַן.

propose' *v.* (פּראָ-פּאָוז') 1. פּאָרשלאַגען, פּאָרלעגען; 2. אָנבאָטען; 3. מאַכען אַ פּלאַן, האָבען אין זינען, האָבען אַן אויסזיכט; 4. מאַכען אַ הייראַטס-פּאָרשלאַג.

1. I would **propose** a subject for discussion. 3. Man **proposes**, but God disposes. 4. He **proposed** to her the first time they met.

propo'ser *n.* (פּראָ-פּאָ'-זער) אַ פּאָרשלעגער, אַ פּאָרלעגער.

proposi'tion *n.* (פּראָפּ-אָ-זיש'-אַן) אַ פּאָרשלאַג; אַ פּאָרלאַגע; דאָס פּאָרשלאַגען; דאָס פּאָרלעגען; אין גראַמאַטיק און לאָגיק — אַ זאַץ, אַ בעהויפּטונג; אין מאַטעמאַטיק — אַ לעהר-זאַץ, אַ טעאָרעמע, אַ פּראָבלעם; אין פּאָעזיע — דער ערשטער טייל פון אַ פּאָעמאַ, וואו דער פּערפאַסער גיט אַן די טעמאַ וואָס ער בעהאַנדעלט אין דער פּאָעמאַ.

proposi'tional *a.* (פּראָפּ-אָ-זיש'-אַנ-על) וואָס געהערט אָדער בעציהט זיך אויף אַ זאַץ אָדער בעהויפּטונג.

proposi'tionally *adv.* (פּראָפּ-אָ-זיש'-אַנ-על-אי) אין דער פּאָרם פון אַ זאַץ אָדער בעהויפּטונג; זאַץ-מעסיג.

proposi'tionize *v.* (פּראָפּ-אָ-זיש'-אַנ-איז) אויסדריקען אַ זאַץ אָדער בעהויפּטונג; מאַכען אַ פּאָרשלאַג אָדער אַ פּאָרלאַגע.

propound' *v.* (פּראָ-פּאַונד') פּאָרשלאַגען, פּאָרלעגען; פּאָרשלאַגען אַלס מיטגליעד אין אַ קאָנגרעגאַציאָ [אַ קירכען-פּעראיין].

propoun'der *n.* (פּראָ-פּאַונ'-דער) אַ פּאָרשלעגער, אַ פּאָרלעגער; אַ מאָנאָפּאָליסט [ז. *monopolist*].

prop'page *n.* (פּראָפּ'-אייזדזש) אַן אונטערשפּאַרע, מאַטעריאַל וואָס דיענט אַלס אַן אונטערשפּאַרע אָדער שטיצע.

propre'tor *n.* (פּראָו-פּרי'-טאָר) אַ פּראָ-פּרעטאָר, אַ מאַגיסטראַט ביי די אַלטע רוימער, וואָס האָט פּערנומען דעם אַמט פון אַ פּרעטאָר [ז. *pretor*].

propreto'rial *a.* (פּראָו-פּרי-טאָו'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַ פּראָפּרעטאָר.

ז. ***propretor***

propri'etary *a. and n.* (פּראָ-פּראַי'-ע-טיי-רי) וואָס געהערט צו אַן איינגענטימער; אַן איינגענטימער; די אַלע איי-גענטימער; איינגענטומס-רעכט; אַ מאָנאָפּאָל אין אַ מאָנאָפּאָל וואָס איז פערטהיילט פּאַר אַ מאַנאַסטיר וועלכער האָט בעהאַלטען עפּעס פון זיין פּערמעגען פּאַר זיך, ניט ערפילענדיג זיין פּערשפּרעכען דורך וועלכען ער האָט זיך דערפון אָנגעזאָגט פּאַר דער צייט, וואָס ער וועט זיין מאָנאַך.

propri'etary col'ony (פּראָ-פּראַי'-ע-טיי-רי קאָל'-אָ-ני) אַ קאָלאָניע, וועלכע געהערט צו פּריוואַט איינגענטימער ווי די אַמעריקאַנער שטאַאַטען פּענסילוועניאַ, דעלאַווער און מערילענד, וועלכע האָבען אַמאָל געהערט צו פּריוואַטע איינגענטימער אַלס זייערע קאָלאָניעס.

propri'etary med'icine (פּראָ-פּראַי'-ע-טיי-רי מעד'-אי-סין) אַ פּאַטענטירטער מעדיצינישער מיטעל; אַ מעדיצינישער מיטעל, וואָס דער ערפינדער בעהויפּטעט, אַז ער האָט איהם צוזאַמענגעשטעלט אויף אַ ספּעציעלען נייעם שטייגער.

The American public is addicted to the use of **proprietary medicines**.

propri'etary right (פּראָ-פּראַי'-ע-טיי-רי ראַיט) איינגענטומס-רעכט, בעזאָנדערס דאָס איינגענטומס-רעכט פון אַ פּערפּאַסער פון אַ טעאַטער-שטיק, וואָס קען אָהן זיין ערלויבניס ניט אויפגעפיהרט ווערען.

propri'eties *n.* (פּראָ-פּראַי'-ע-טיז) אָנגענומענע מנהגים, בענעהמונגען אָדער זיטען פון דער געזעלשאַפט.

In social life one must strictly observe the **proprieties**.

propri'etor *n.* (פּראָ-פּראַי'-ע-טאָר) אַן איינגענטימער, אַ בעל-הבית.

proprieto'rial *a.* (פּראָ-פּראַי-ע-טאָו'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַן איינגענטימער אָדער בעזיצער.

propri'etorship *n.* (פּראָ-פּראַי'-ע-טאָר-שיפּ) איינגענטומס-רעכט; דאָס זיין אַן איינגענטימער.

propri'etress *n.* (פּראָ-פּראַי'-ע-טרעס) אַן איינגענטימעריו.

propri'etrix *n.* (פּראָ-פּראַי'-ע-טריקס)

ז. ***proprietress***

propri'ety *n.* (פּראָ-פּראַי'-ע-טי) פּאַסיגקייט; געהעריגקייט, ריכטיגקייט; אָנשטאַנד, שיקליכקייט.

proproc'tor *n.* (פּראָו-פּראָק'-טאָר) דער וויצע-פּראָקטאָר [אַ געהילף-אינספּעקטאָר אין אַן ענגלישען אוניווערזיטעט].

props *n.* (פּראָפּס) אַ געוויסע שפּיעל מיט מוישער-קעפּלעך; די מוישער-קעפּלעך מיט וועלכע מען שפּיעלט; דער רעקווי-זיטען-מייסטער [ז. *property-man*].

propugn' *v.* (פּראָ-פּיון') קעמפּפען; פּערטיידיגען.

propugnac'ulum *n.* (פּראָו-פּאַג-נעק'-יו-לאַם) אַ שוץ; אַ פּערטיידיגונג; אַ פּעסטונג.

propug'ner *n.* (פּראָ-פּיו'-נער) אַ פּערטיידיגער.

propul'sion *n.* (פּראָ-פּאַל'-שאַן) דאָס טרייבען אָדער שטויסען פּאָרווערטס; דאָס ברייגגען אין בעוועגונג, דאָס געבען דעם אימפּולס.

propul'sity *n.* (פּראָ-פּאַל'-סי-טי) די אַנטרייבונג; די אַנטריבס-קראַפט.

propul'sive *a.* (פּראָ-פּאַל'-סיוו) וואָס טרייבט פּאָרווערטס, וואָס גיט דעם אַנטריב; וואָס האָט די קראַפט צום אַנטרייבען.

propul'sory *a.* (פּראָ-פּאַל'-סאָ-רי)

ז. ***propulsive***

propylæ'um *n.* (פּראָפּ-אי-ליע'-אַם) אין דער אַלט-גריכישער אַרכיטעקטור — אַ פּאָרהאַלע אָדער פּאָרהויז אין אַ געביידע; אַ פּאָרהאַלע פון אַ טעמפּעל.

prop'ylon *n.* (פּראָפּ'-אי-לאַן) אין דער אַלט-עגיפּטישער אַרכיטעקטור — אַ פּאָר-טהויער [בעזאָנדערס פּאַר אַ טעמפּעל].

pro ra'ta (פּראָו ריי'-טאַ) אין פּראָ-פּאָרציע, לויט פּערהעלטניס.

The loss was shared **pro rata**.

pro-ra'table *a.* (פּראָו-ריי'-טעבל) וואָס קען פּערטיילט ווערען פּראָפּאָרציאָנעל.

pro-rate' *v.* (פּראָו-רייט') פּראָפּאָרציאָנעל פּערטיילען אָדער צוטיילען; שליסען אַן אָבמאַך אויף דעם באַזיס פון פּראָפּאָרציאָנעלער פּערטיילונג.

prore *n.* (פּראָור) דער פּאָדערטייל אָדער די נאָז פון אַ שיף.

prorec'tor *n.* (פּראָו-רעק'-טאָר) אַ פּראָ-רעקטאָר, אַ שטעל-פּערטרעטער פון אַ רעקטאָר [דער העכסטער בעאַמטער אין אַן אוניווערזיטעט אין דייטשלאַנד, שווייץ אָדער רוסלאַנד].

pro re na'ta (פּראָו רי ניי'-טאַ) פּאַר אַן אונערוואַרטעטען צופּאַל.

prorep'tion *n.* (פּראָ-רעפּ'-שאַן) דאָס קריכען פּאָרווערטס.

pro'rogate *v.* (פּראָו'-ראָ-גייט)

ז. ***prorogue***

proroga'tion *n.* (פּראָו-ראָ-גיי'-שאַן) די אָבלעגונג [דאָס אָבלעגען אויף אַן אַנ-דער צייט]; די פּערטאַגונג פון פּאַרלאַ-מענט [דאָס אָבלעגען די זיצונגען].

prorogue' *v.* (פּראָ-ראָוג') אָבלעגען [אויף אַן אַנדער צייט]; פּערטאַגען [אָב-לעגען די זיצונגען פון פּאַרלאַמענט, פון אַ קאָנגרעס, קאָנווענציאָ א. ד. ג.].

prorup'tion *n.* (פּראָ-ראַפּ'-שאַן) דאָס אויפרייסען; אַן אויסברוך.

prosa'ic *a.* (פּראָ-זיי'-איק) פּראָזאַאיש, ניט-פּאָעטיש; טרוקען, לאַנגווייליג.

prosa'ical *a.* (פּראָ-זיי'-אי-קעל)

ז. ***prosaic***

prosa'ically *adv.* (פּראָ-זיי'-אי-קעל-אי) אויף אַ פּראָזאַאישען אופן.

prosa'icism *n.* (פּראָ-זיי'-אי-סיזם) פּראָזאַאישקייט, אַ פּראָזאַאישער סטיל.

prosa'icness *n.* (פּראָ-זיי'-איק-נעס) דאָס זיין פּראָזאַאיש; טרוקענקייט, לאַנגווייליגקייט.

pro'saism *n.* (פּראָו'-זע-איזם) אַ פּראָזאַאישער אויסדרוק.

pro'saist *n.* (פּראָו'-זע-איסט) אַ פּראָזע-שרייבער; אַ פּראָזאַאיקער, אַ מענש אָהן פּאָעטישע געפיהלען, אַ טרוקענער מענש.

pros and cons (פּראָוז ענד קאָנז) די ראיות אָדער טענות פּאַר און נעגען.

pro'sar *n.* (פּראָו'-זאַר) אַ בוך מיט פּראָזאַ [לאַטיינישע קירכען-געזאַנגע אין גראַמען].

prosce'nium *n.* (פּראָ-סי'-ני-אַם) די פּראָסצעניום אָדער פּאָדער-ביהנע [די פּאָדער-סצענע פון אַ טעאַטער].

prosce'nium-box *n.* (פּראָ-סי'-ני-אַם-באָקס) די פּראָסצעניום-לאָזשע, די און ערשטע לאָזשע אין טעאַטער.

proscribe' *v.* (פּראָ-סקראַיב') מחרים זיין, פערדאַמען; אַרויסטרייבען; אויס-שליסען; פּערבאַטען; פּער'משפט'ען צום טויט אָדער צום פּערשיקען.

proscri'ber *n.* (פּראָ-סקראַי'-בער) אַ פּערדאַמער; אַן אַרויסשיקער, אַן אַרויס-טרייבער; אַ פּערבאָטער.

pro'script *n.* (פּראָו'-סקריפּט) אַ פּער-דאַמטער; אַן אַרויסגעשיקטער, אַן אויסגע-

שלאסענער אדער אן ארויסגעטריבענער; א פערבאט; א פערדאמונג.

proscrip'tion *n.* (פרא-סקריפ'-שאן) פערדאמונג; ארויסשיקונג, ארויסטרייבונג; פערבאטונג.

proscrip'tive *a.* (פרא-סקריפ'-טיוו) פערדאמענד; ארויסשיקענד, ארויסטרייבענד; אויסשליסענד; פערבאטענד.

proscrip'tively *adv.* (פרא-סקריפ'-טיוו-לי) פערדאמענדיג; ארויסשיקענדיג, ארויסטרייבענדיג; אויסשליסענדיג; פערבאטענדיג.

prose *n., v. and a.* (פראוז) פראזא, א געוועהנליכע שפראך [אהן פאעזיע]; געוועהנליכע אלטעגליכע אידעען אדער געשפרעכען; א פראזא [א לאטיינישער קירכען-געזאנג אין גראמען]; שרייבען פראזא, שרייבען אהן מליצות; ריידען אדער שרייבען לאנגווייליג; פראזאאיש, ניט פאעטיש, איינפאך.

prosect' *v.* (פרא-סעקט') צושניידען, צוגליעדערען אין פארויס א קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען, פארברייטען א קערפער פאר אנאטאמישע דעמאנסטראציאנען ווי דאס טהוט א פראפעסאר.

prosec'tion *n.* (פרא-סעק'-שאן) דאס צושניידען א קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען דורך א פראזעקטאר. ז. *prosector*

prosec'tor *n.* (פרא-סעק'-טאר) א פראזעקטאר, א געהילף פון פראפעסאר פון אנאטאמיע, וועלכער גרייט צו און צושניידט די קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען.

prosecto'rial *a.* (פראו-סעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראזעקטאר אדער צו זיין ארבייט. ז. *prosector*

prosec'torship *n.* (פרא-סעק'-טאר-שיפ) די שטעלע פון א פראזעקטאר. ז. *prosector*

pros'ecutable *a.* (פראס'-אי-קיו-טעבל) וואס קען פערפאלגט ווערען.

pros'ecute *v.* (פראס'-אי-קיוט) 1. פערפאלגען געריכטליך, פערקלאגען, פערפיהרען א משפט [געגען אימעצען]; 2. פארטזעצען, געהן ווייטער מיט דעמזעלבען וועג; פערפאלגען [א ציעל, א פלאן, א שטודיום א. ד. ג.].

1. You should **prosecute** him for fraud. 2. I advise you to **prosecute** your undertaking.

prosecu'tion *n.* (פראס-אי-קיו'-שאן) 1. די אנקלאגע, די געריכטליכע פערפאלגונג; די פיהרונג פון דער אנקלאגע; 2. דער אנקלאגענדער צד; 3. די פארטזעצונג; די פערפאלגונג [פון א ציעל, פלאן, שטודיום א. ד. ג.].

2. The **prosecution** presents its case. 3. I am engaged in the **prosecution** of a line of scientific research.

pros'ecutor *n.* (פראס'-אי-קיו-טאר) א קלעגער, א געריכטליכער פערפאלגער; א פארטזעצער; א פערפאלגער [פון א ציעל, א פלאן א. ד. ג.].

pros'ecutrix *n.* (פראס'-אי-קיו-טריקס) אן אנקלעגערין; א פערפאלגערין.

pros'elyte *n. and v.* (פראס'-אי-לאיט) א פראזעליט, א ניי-בעקעהרטער, א גר [איינער וואס בעקעהרט זיך צו א נייער אמונה אדער איז זיך מגייר]; בעקעהרען, מאכען פאר א גר, מגייר זיין.

pros'elytise *v.* (פראס'-אי-לי-טאיז) ז. *proselytize*

pros'elytism *n.* (פראס'-אי-לי-טיזם) פראזעליטיזם, די טהעטיגקייט צו בעקעהרען מענשען צו א נייער אמונה, אידעע, סעקטע, פארטיי א. ד. ג.; די בעקעהרונג צו א נייער אמונה, אידעע א. ד. ג.

pros'elytize *v.* (פראס'-אי-לי-טאיז) בעקעהרען אימעצען צו א נייער אמונה.

pros'elytizer *n.* (פראס'-אי-לי-טאי-זער) איינער וואס בעקעהרט אנדערע צו זיין אמונה, אידעע, פארטיי א. ד. ג.

prose'-man *n.* (פראוז'-מען) א שרייבער פון פראזא [ניט קיין פאעט]; א לאנגווייליגער דערצעהלער אדער שרייבער.

prosem'inary *n.* (פראו-סעמ'-אי-נע-רי) א פארבערייטונגס-סעמינאר, א פארבערייטונגס-שוהל.

prosem'inate *v.* (פרא-סעמ'-אי-נייט) פערזייהען; פערשפרייטען.

prosemina'tion *n.* (פרא-סעמ-אי-ניי'-שאן) די פערשפרייטונג דורך זריעה.

pro'ser *n.* (פראו'-זער) א פראזאאיקער; א לאנגווייליגער דערצעהלער אדער שרייבער.

Pros'erpine *n.* (פראס'-ער-פין) פראזערפינע [די געטין פון דער אונטערוועלט, אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

proseu'cha *n.* (פראס-יו'-קא) א געבעטס-פלאץ, א אידישע שוהל צום דאווענען.

proseu'che *n.* (פראס-יו'-קי) ז. *proseucha*

prose'-wri'ter *n.* (פראוז'-ראי'-טער) א פראזאאיקער, א פראזא-שרייבער.

pro'sily *adv.* (פראו'-זי-לי) אויף א פראזאאישען אופן; פראזאאיש, לאנגווייליג.

prosimet'rical *a.* (פראו-זי-מעט'-רי-קעל) וואס בעשטעהט אי פון פראזא אי פון פאעזיע.

pro'siness *n.* (פראו'-זי-נעס) דאס זיין פראזאאיש; טרוקענקייט, לאנגווייליגקייט.

pro'sing *n.* (פראו'-זינג) לאנגווייליגקייט אין שרייבען אדער דערצעהלען.

pro'singly *adv.* (פראו'-זינג-לי) ז. *prosily*

pro'sit (פראו'-זיט) פראזיט, גוט גליק, לחיים [א טרינק-שפרוך ביי דייטשען און סקאנדינאוויער].

prosla'very *a.* (פראו-סליי'-ווער-אי) וואס האלט פאר שקלאפעריי.

proso'dial *a.* (פרא-סאו'-די-על) ז *prosodic*

proso'dian *n.* (פרא-סאו'-די-ען) א פראזאדיסט, א קענער פון דער לעהרע פון זילבען-מאס אדער פערזען-בוי אין פאעזיע.

prosod'ic *a.* (פרא-סאד'-איק) פראזאדיש, וואס געהערט צו זילבען-מעסטונג אין פאעזיע אדער צו דער לעהרע וועגען פערזען-בוי

prosod'ical *a.* (פרא-סאד'-אי-קעל) ז. *prosodic*

prosod'ically *adv.* (פרא-סאד'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פראזאדיע. ז. *prosody*

proso'dion *n.* (פרא-סאו'-די-אן) א ליעד אדער הימנע וואס פלעגט געזונגען ווערען ביי די אלטע גריכען אין דער פראצעסיאן געהענדיג צום טעמפעל אדער אלטאר צו ברייננגען א קרבן.

pros'odist *n.* (פראס'-א-דיסט) ז. *prosodian*

pros'ody *n.* (פראס'-א-די) פראזאדיע, די זילבען-מעסטונג, די לעהרע איבער דער מעסטונג פון זילבען אין פאעזיע, די לעהרע וועגען פערזען-בוי.

prosopal'gia *n.* (פראס-א-פעל'-דזשי-א) געזיכטס-נייראלגיע, וועהטאג אין געזיכט.

prosopog'raphy *n.* (פראס-א-פאג'-רע-פי) די שילדערונג אדער בעשרייבונג פון דעם אויסזעהן פון א פערזאן.

prosopol'ogy *n.* (פראס-א-פאל'-א-דזשי) ז. *physiognomy*

prosopope'ia *n.* (פרא-סאו-פא-פי'-יא) פערזאניפיקאציאן, דאס פארשטעלען אן אויסגעטראכטע זאך אדער ניט קיין לעבעדיגען געגענשטאנד אלס א לעבעדיגען מענשען.

pros'pect *n. and v.* (פראס'-פעקט) אן אויסזיכט; אן ערווארטונג; זעה-ווייטקייט; אן אנזיכט; דאס וואס מען זעהט; א בעאבאכטונגס-געגענשטאנד; א געגענשטאנד צום בעטראכטען און נאכדענקען; א לאנגע ברייטע גאס; דער פאסאר, דער פראנט; דער אויסזעהען; פארויסזעהונג; אן אויסזעהן פון א געגענד, פון וועלכען מען קען שליסען, אז די ערד ענטהאלט מעטאלען; זוכען אדער אויספארשען געגענדען, אויב דארט געפינען זיך ניט אין דער ערד מעטאלען, מאכען פראבע-אויסגראבונגען [זוכענדיג מעטאלען אין דער ערד].

prospect' *v.* (פרא-ספעקט') בעקוקען, בעטראכטען, זעהן פון דער ווייטענס.

pros'pecter *n.* (פראס'-פעק-טער) ז. *prospector*

prospec'tion *n.* (פרא-ספעק'-שאן) פארויסזיכט, דאס פערזארגען זיך אויף שפעטער.

prospec'tive *a. and n.* (פרא-ספעק'-טיוו) וואס האט אין זינען די צוקונפט, וואס פערזארגט אויף שפעטער, וואס האט א שייכות צו דער צוקונפט; וואס מען האט דארויף אן אויסזיכט, וואס מען קען דערפון עפעס ערווארטען, ערווארטעט; אן אויסזיכט, אן ערווארטונג.

prospec'tive buy'er (פרא-ספעק'-טיוו באי'-ער) אן ערווארטעטער קונה; איינער וואס מען קען ערווארטען, אז ער וועט קויפען.

prospec'tive law (פרא-ספעק'-טיוו לאה) א געזעץ פאר צוקינפטינע פעלע.

prospec'tively *adv.* (פרא-ספעק'-טיוו-לי) מיט פארויסזיכט, אין בעצוג צו דער צוקונפט.

prospec'tiveness *n.* (פרא-ספעק'-טיוו-נעס) פארויסזיכט, דאס האבען אין זינען די צוקונפט, דאס פערזארגען אויף שפעטער.

prospec'tive pur'chase (פרא-ספעק'-טיוו פויר'-טשיס) אן ערווארטעטע קניה, א קניה אין אויסזיכט.

pros'pector *n.* (פראס'-פעק-טאר) איינער וואס מאכט אונטערזוכונגען, אום צו געפינען מעטאלען אין דער ערד.

prospec'tus *n.* (פרא-ספעק'-טאס) א פראספעקט, א פלאן אדער עפענטליכע ערקלערונג וועגען א פלאן פון א נייער אונטערנעהמונג.

pros'per *v.* (פראס'-פער) 1. געדייהען, געלינגען, גליקען, זיך איינגעבען; האבען ערפאלג; 2. מאכען ערפאלגרייך, בעגינסטיגען.

1. Everything **prospers** under his skilful management. 2. All things tend to **prosper** our designs.

prosper'ity *n.* (פראס-פער'-אי-טי) געדייהונג, גליק, ערפאלג, גוטער צושטאנד, דאס גוט-געהן.

pros'perous *a.* (פראס'-פער-אס) 1. גינ-

סטיג, גוט; 2. בליהענד, געדייהענד; גוט־געהענד, ערפאלגרייך.

1. We had a prosperous wind all the time during the voyage. 2. He has a prosperous business.

pros'perously *adv.* (פראס'-פער-אס-לי) בליהענד, מיט מזל און ברכה, ערפאלגרייך, געדייהענד, גוט־געהענד, איינגענגעבען.

pros'perousness *n.* (פראס'-פער-אס-נעס) ערפאלגרייכקייט, געדייהונג, דאס זיין געלונגען אדער גוט־געהענד.

pros'physis *n.* (פראס'-פי-סיס) אין מעדיציג — אן אבנארמאלע צוזאמענוואקסונג.

prospi'cience *n.* (פרא-ספיש'-ענס) דאס קוקען פארויס, דאס פארויסזעהן.

pros'tata *n.* (פראס'-טע-טא) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostatal'gia *n.* (פראס-טע-טעל'-דזשי-א) וועהטאג אין דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'tate *n. and a.* (פראס'-טייט) די פראסטאטא אדער די פארשטעהער־דריזע [די דריזע וואס רינגעלט ארום די עפנונג פון אורין־קאנאל ביי מענער. בעת דעם געשלעכטליכען פערקעהר טיילט די פראסטאטא אויס אזא קלעפיגע פליסיגקייט, וועלכע מאכט שיטערער די זרע]; וואס געפינט זיך פון פארענט [וועגען דער פראסטאטא].

pros'tate bod'y (פראס'-טייט באד'-אי) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'tate gland (פראס'-טייט גלענד) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostat'ic *a.* (פראס-טעט'-איק) וואס איז שייך צו דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostat'ica *n.* (פראס-טעט'-אי-קא) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostati'tis *n.* (פראס-טע-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostatocysti'tis *n.* (פראס-טע-טא-סיס-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם אורין־פענכער און פון דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'thesis *n.* (פראס'-טהע-סיס) אין גראמאטיק — די צושטעלונג פון א בוכשטאב אדער זילבע צו א ווארט [הויפטזעכליך אין אנפאנג]; אין כירורגיע — די אומבייטונג פון אן אראבגעשניטענעם אבר מיט א קינסטליכען.

prosthet'ic *a.* (פראס-טהעט'-איק) צוגעגעבען [וועגען בוכשטאבען וואס ווערען צוגעגעבען צו א ווארט, הויפטזעכליך אין אנפאנג].

pros'titute *n., a. and v.* (פראס'-טי-טיוט) 1. א פראסטיטוטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי; 2. איינער וואס פערקויפט זיך, א פערקויפטע נשמה; 3. פראסטיטואירט, שענדליך, וואס פערקויפט זיך; 4. פראסטיטואירען, פערקויפען אדער איבערגעבען צו שאנדע, שענדען.

4. Hunger compelled him to prostitute his talent.

prostitu'tion *n.* (פראס-טי-טיו'-שאן) פראסטיטוציאן; פערקויפליכקייט; פראסטיטואירונג, שענדונג.

pros'titutor *n.* (פראס'-טי-טיו-טאר) אן אויסגעלאסענער; א שענדער, א בעשימפער; א פערקויפטע נשמה; איינער אדער איינע וואס פראסטיטואירט זיך אדער אנדערע.

pros'trate *v. and a.* (פראס'-טרייט) אומווארפען, אוועקלעגען; אומשטירצען, פערניכטען, רואינירען; אומפאלען, זיך אויסציהען, זיך אוועקלעגען, זיך בוקען, פאלען מיט'ן פנים צו דער ערד; געבען מיט עהרפורכט און אונטערטהעניגקייט; אין מעדיצין — פערקלענערען, פערניכטען [די קראפט]; אומגעווארפען, געשטירצט, אומגעפאלען; ליעגענד פלאך און אויסגעצויגען; זיך בוקענד, פאלענד כורעים.

prostra'tion *n.* (פראס-טריי'-שאן) אומווארפונג, שטירצונג, דאס אוועקלעגען אדער אויסציהען אויף דער ערד; דאס פאלען, דאס אנידערפאלען; דאס בוקען זיך, דאס פאלען כורעים; נידערגעשלאגענהייט; דאס פערלירען דעם כח.

pros'trator *n.* (פראס'-טריי-טאר) איינער וואס ווארפט אום, שטירצט אדער לעגט אוועק [ווי מיט א קלאפ].

pro'style *a.* (פראו'-סטאיל) וואס איז שייך צו א פארטיקוס אדער זיילען־גאנג, וועלכער געפינט זיך נור אין פראנט פון דער וואנד; וואס איז שייך צו א טעמפעל וואס האט זיילען נור פון פארענט.

pro'sy *a.* (פראו'-זי) פראזאאיש; טרוקען, לאנגווייליג.

prosyl'logism *n.* (פראו-סיל'-א-דזשיזם) דער פראסילאגיזם, דער שלוס פון איין סילאגיזם, וועלכער דיענט אלס פארויסזעצונג צו א צווייטען.

Prot. אבקירצונג פון *Protestant*

protac'tic *a.* (פרא-טעק'-טיק) וואס שטעהט אין אנהויב, פריהעריג.

protag'onist *n.* (פרא-טעג'-א-ניסט) די הויפט פערזאן אין אן אלט־גריכישער דראמא; דער הויפט, דער פראמינענטעסטער.

pro tan'to (פראו טענ'-טאו) אויף אזוי פיעל, אזוי ווייט.

pro'tarch *n.* (פראו'-טארק) א הויפט־הערשער.

prot'asis *n.* (פראט'-איי-סיס) דער ערשטער טייל פון א קאנדיציאנעלען אדער בעדינגונגס־זאץ [ווי למשל, "ווען מיר וועלען געהן שנעל, וועלען מיר ניט פערשפעטיגען" אדער "כאטש מיר וועלען געהן שנעל, וועלען מיר פערשפעטיגען"]; דער ערשטער טייל אדער איינלייטונג פון א דראמא [ביי די אלטע גריכען].

protat'ic *a.* (פרא-טעט'-איק) איינלייטענד; וואס איז שייך צו דער איינלייטונג אדער ערשטען טייל פון אן אלט־גריכישער דראמא.

Pro'tean *a.* (פראו'-טי-ען) וואס איז שייך צו פראטעאוס, דער ים־גאט פון דער אלט־גריכישער מיטאלאגיע, וועלכער האט יעדען מאל געקענט אומענדערען זיין געשטאלט; וואס ענדערט זיין געשטאלט, פיעל־געשטאלטיג.

pro'tean *a. and n.* (פראו'-טי-ען) אין זאאלאגיע — וואס ענדערט די פארם, וואס בייט די געשטאלט; אן אקטיאר וואס שפיעלט אייניגע ראלען אין איין פיעסע; דער אלם [ז. *proteus*].

Pro'teanly *adv.* (פראו'-טי-ען-לי) ווי פראטעאוס, אננעהמענדיג פערשיעדענע געשטאלטען. ז. *Protean*.

protect' *v.* (פרא-טעקט') שיצען, בעשיצען; בעשיצען געגען אויסלענדישער קאנקורענץ.

protec'tingly *adv.* (פרא-טעק'-טינג-לי) שיצענדיג, בעשיצענדיג; דורך בעשיצונג.

protec'tion *n.* (פרא-טעק'-שאן) פראטעקציאן; שוץ, בעשיצונג; א פאספארט, א שוץ־בריעף; א פאס וואס ווערט ארויסגעגעבען אין אמעריקא צו מאטראזען אלס ציינגים, דאס זיי זיינען אמעריקאנער בירגער; שוץ געגען אויסלענדישער קאנקורענץ [די שוץ פון דער אינלענדישער פראדוקציאן געגען דער אויסלענדישער קאנקורענץ דורך ארויפלעגען א הויכען גרענעץ־אבצאהל אויף די אריינגעפיהרטע סחורות].

protec'tional *a.* (פרא-טעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פראטעקציאן. ז. *protection*.

protec'tionism *n.* (פרא-טעק'-שאנ-איזם) פראטעקציאניזם, דאס סיסטעם פון שוץ־צאל, די טעאריע, אז די אינלענדישע פראדוקציאן דארף געשיצט ווערען געגען דער אויסלענדישער קאנקורענץ דורך ארויפלעגען א הויכען גרענעץ־אבצאהל.

protec'tionist *n. and a.* (פרא-טעק'-שאנ-איסט) 1. א פראטעקציאניסט, אן אנהענגער פון דער סיסטעם פון שוץ־צאל; 2. וואס איז צו גונסטען פון פראטעקציאניזם. ז. *protectionism*.

2. Pennsylvania has always been a protectionist state.

protec'tive *a. and n.* (פרא-טעק'-טיוו) שיצענד, בעשיצענד; דאס וואס בעשיצט.

protec'tively *adv.* (פרא-טעק'-טיוו-לי) געאייגענט אדער צוגעפאסט צו שוץ; אזוי אז עס זאל שיצען; שיצענדיג.

protec'tiveness *n.* (פרא-טעק'-טיוו-נעס) די נייגונג אדער פעהיגקייט צו בעשיצען.

protec'tor *n.* (פרא-טעק'-טאר) א שיצער, א בעשיצער; אן אפעקון, אן אפטרופוס; א פראטעקטאר, א רעגענט [דער וואס רעגיערט אין לאנד אין דער צייט ווען דער קעניג איז נאך ניט מינדיג].

protec'toral *a.* (פרא-טעק'-טאר-על) וואס איז שייך צו א פראטעקטאר. ז. *protector*.

protec'torate *n.* (פרא-טעק'-טאר-אייט) א פראטעקטאראט, א שוץ־פערוואלטונג [די פערוואלטונג פון א לאנד דורך בעאמטע פון אן אנדער רעגיערונג]; דאס אמט אדער די רעגיערונג פון א פראטעקטאר אדער רעגענט. ז. *protector*.

protecto'rial *a.* (פראו-טעק-טאו'-רי-על) ז. *protectoral*.

protec'torless *a.* (פרא-טעק'-טאר-לעס) אהן א בעשיצער.

protec'torship *n.* (פרא-טעק'-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די רעגיערונג פון א פראטעקטאר אדער רעגענט. ז. *protectorate*.

protec'tory *n.* (פרא-טעק'-טא-רי) אן ערציהונגס־אנשטאלט פאר צולאזענע קינדער.

protec'tress *n.* (פרא-טעק'-טרעס) א שיצערין, א בעשיצערין.

protec'trix *n.* (פרא-טעק'-טריקס) ז. *protectress*.

protégé' *n.* (פרא-טיי-זשיי') א פראטעזשע, א שיצלינג, א גינסטלינג [איינער וואס ווערט געשיצט אדער אונטערשטיצט פון אימעצען].

protégée' *n.* (פרא-טיי-זשיי') א מיידעל אדער פרוי וואס ווערט געשיצט אדער אונטערשטיצט פון אימעצען.

pro'teid *n.* (פראו'-טי-איד) פראטעאיד [אן ארגאנישער שטאף, וואס בעשטעהט פון א צוזאמענזעצונג פון קויהלען־שטאף, וואסער־שטאף, זויער־שטאף, שטיק־שטאף און שוועבעל. געפינט זיך אין אלע לעבעדיגע בעשעפענישען און פלאנצען]; דער אלם [ז. *proteus*].

pro'tein *n.* (פראו'-טי-אין) פראטעאין [א כעמישע פערבינדונג וועלכע ווערט ערהאלטען פון פראטעאיד. ז. ***proteid***].

pro tem. ***pro tempore*** אבקירצונג פון

pro tem'pore (פראו טעמ'-פא-רי) טעמפארער, פארלויפיג, דערוויילע.
He is secretary **pro tempore.**

protend' *v.* (פרא-טענד') אויסשטרעקען [בעזאנדערס וועגען א שפיז].

proten'sion *n.* (פרא-טענ'-שאן) צייטדויער, אויסציהונג [פון צייט].

proten'sity *n.* (פרא-טענ'-סי-טי) צייטפערציהונג.

proten'sive *a.* (פרא-טענ'-סיוו) אויסגעשטרעקט, אויסגעצויגען, וואס פערנעהמט צייט.

proteran'dry *n.* (פראט-ע-רענ'-דרי) א צושטאנד ביי הערמאפראדיטישע חיות אדער פלאנצען [אזעלכע וואס האבען אי מענליכע אי ווייבליכע ארגאנען], ווען די מענליכע ארגאנען ווערען רייף פריהער פון די ווייבליכע.

proterog'yny *n.* (פראט-ע-ראדזש'-אי-ני) א צושטאנד פון הערמאפראדיטישע פלאנצען [אזעלכע וואס האבען אי ווייבליכע אי מענליכע ארגאנען], ווען די ווייבליכע ארגאנען ווערען פריהער רייף ווי די מענליכע.

proter'vity *n.* (פרא-טויר'-ווי-טי) מוטוויליגקייט, דרייסטקייט, פרעכהייט, עזות, חוצפה.

protest' *v.* (פרא-טעסט') פראטעסטירען, זיך ערקלערען געגען; אויסדריקען א פראטעסט; מאכען א פייערליכע ערקלערונג; עדות זאגען; פערזיכערען; פראטעסטירען [א וועקסעל].

pro'test *n.* (פראו'-טעסט) א פראטעסט, אן עפענטליכע ערקלערונג געגען; א וועקסעל=פראטעסט [אן ערקלערונג וועגען א וועקסעל וואס איז ניט בעצאהלט געווארען אין דער צייט און איז איבערגעגעבען געווארען צום געריכט איינגעמאהנט צו ווערען].

Prot'estancy *n.* (פראט'-עס-טענ-סי) ז. ***Protestantism***.

Prot'estant *n. and a.* (פראט'-עס-טענט) א פראטעסטאנט, א פראטעסטאנטקע; פראטעסטאנטיש.

protes'tant *n. and a.* (פרא-טעס'-טענט) א פראטעסטירענדער; פראטעסטירענד.

Prot'estantism *n.* (פראט'-עס-טענ-טיזם) דער פראטעסטאנטיזם, די רעליגיאנס=פרינציפען פון די פראטעסטאנטען [די געגנער פון קאטוליציזם ווי די לוטעראנער, קאלווינער א. ד. ג.].

Prot'estantize *v.* (פראט'-עס-טענ-טאיז) מאכען פראטעסטאנטיש.

protesta'tion *n.* (פראט-עס-טיי'-שאן) 1. א פייערליכע ערקלערונג, א פערזיכערונג; 2. א פראטעסט.
1. I have no faith in his **protestation** of friendship for me.

prot'estator *n.* (פראט'-עס-טיי-טאר) א פראטעסטירענדער.

protes'ter *n.* (פרא-טעס'-טער) איינער וואס מאכט א פייערליכע ערקלערונג; איינער וואס מאכט א פארמעלע פערזיכערונג; א פראטעסטירענדער; איינער וואס פראטעסטירט א וועקסעל.

protes'tingly *adv.* (פרא-טעס'-טינג-לי) אונטער פראטעסט, דורך פראטעסט.

Pro'teus *n.* (פראו'-טיוס) פראטעאוס [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א ים=גאט וואס האט זיך געקענט פערשטעלען אין פערשידענע געשטאלטען].

pro'teus *n.* (פראו'-טיוס) דער אלם, אזא סאלאמאנדער=עהנליכע אמפיביע [א חיה וואס קען לעבען אין וואסער און אויף דער יבשה].

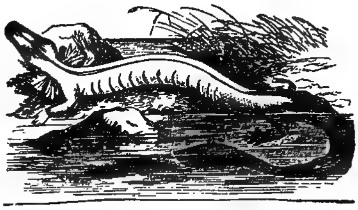

Proteus

pro'text *n.* (פראו'-טעקסט) א בוך=טעקסט אדער טייל, וואס קומט פאר א דערמאהנטער שטעלע.

prothala'mion *n.* (פראו-טהע-ליי'-מי-אן) ז. ***prothalamium***.

prothala'mium *n.* (פראו-טהע-ליי'-מי-אם) א חתונה=געדיכט, א געריכט לכבוד אימעצענס חתונה.

proth'esis *n.* (פראטה'-ע-סיס) דער קרעדענץ=טיש [דער טיש אדער אלטאר אין א גריכיש=קאטוילישער קירך, אויף וועלכען דאס הייליגע ברויט און וויין ווערט פארבערייטעט]; דאס פארבערייטען דאס הייליגע ברויט און וויין אין דער גריכיש=קאטוילישער קירך; אין גראמאטיק — די צוגאבע פון איינעם אדער מעהר בוכשטאבען אין דעם אנפאנג פון א ווארט; אין כירורגיע — דאס צושטעלען א פעהלענדען גליעד צום קערפער [ווי א הילצערנעם פוס א. ד. ג.].

prothonota'rial *a.* (פרא-טהאנ-א-טיי'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראטאנאטאר. ז. ***prothonotary***.

prothon'otary *n.* (פרא-טהאנ'-א-טיי-רי) א פראטאנאטאר, אן אויבער=נאטאריוס; אן אויבער=שרייבער [אין א קאנצעלאריע].

prothon'otaryship *n.* (פרא-טהאנ'-א-טיי-רי-שיפ) דאס אמט פון אן אויבער=נאטאריוס אדער פראטאנאטאר.

protho'rax *n.* (פרא-טהאו'-רעקס) די פאדער=ברוסט אדער דער האלז=שילד פון אן אינזעקט.

protochlo'ride *n.* (פראו-טא-קלאו'-ריד) דאס כלאריד [א כעמישע כלאר=פערבינדונג וואס יעדער מאלעקול ענטהאלט אין זיך בלויז איין אטאם כלאר].

protochlo'ride of mer'cury (פראו-טא-קלאו'-ריד אוו מויר'-קיו-רי) ז. ***calomel***.

Pro'tocol *n.* (פראו'-טא-קאל) א געוויסער אבמאך צווישען א פאבריקאנטען=פערבאנד און אן ארבייטער=יוניאן [דער אבמאך צווישען די דאמען=מאנטעל שניידער אין ניו=יארק מיט די פאבריקאנטען פון דיעזער אינדוסטריע האט צוערשט בעקומען דעם נאמען "פראטאקאל"].

pro'tocol *n. and v.* (פראו'-טא-קאל) א פראטאקאל; אן ערשטער ענטוואורף פון א דיפלאמאטישען דאקומענט; די פרטים פון אן אבמאך צווישען צוויי צדדים; א בעריכט; פראטאקאלירען, פערצייכנען; מאכען א פראטאקאל.

pro'tocol-book *n.* (פראו'-טא-קאל-בוק) א פראטאקאל=בוך.

pro'tocolist *n.* (פראו'-טא-קאל-איסט) א פראטאקאליסט, א פראטאקאל=שרייבער.

Pro'tocolist *n.* (פראו'-טא-קא-ליסט) אן אנהענגער פון א פראטאקאל=אבמאך צווישען פאבריקאנטען און ארבייטער. ז. ***Protocol***.

pro'tocolize *v.* (פראו'-טא-קאל-איז) שרייבען פראטאקאלען.

protog'enal *a.* (פרא-טאדזש'-ע-נעל) צום ערשטען געשאפען, פרימיטיוו [וועגען לעבעדיגען שטאף].

protogen'esis *n.* (פראו-טא-דזשענ'-ע-סיס) די אבשטאמונג פון לעבען פון ניט לעבעדיגען שטאף.

pro'togine *n.* (פראו'-טא-דזשין) פראטאגין=גראניט אדער טאלק=גראניט [א מין גראניט אין די אלפישע בערג].

pro'tograph *n.* (פראו'-טא-גרעף) אן ערשטער אבשריפט, א פארלויפיגער ענטוואורף פון א שריפט.

protomar'tyr *n.* (פראו-טא-מאר'-טיר) דער ערשטער מארטירער; דער ערשטער קריסטליכער מארטירער [סטעפאן].

proton'otary *n.* (פרא-טאנ'-א-טיי-רי) ז. ***prothonotary***.

proto-or'ganism *n.* (פראו-טאו-אהר'-גענ-איזם) א מיקרא=ארגאניזם. ז. ***micro-organism***.

protopap'as *n.* (פראו-טא-פעפ'-עס) א רוסישער אדער גריכישער פאפ [גלח] פון העכערען ראנג.

protopar'ents *n.* (פראו-טא-פעהר'-ענטס) אור=עלטערען.

pro'toplasm *n.* (פראו'-טא-פלעזם) פראטאפלאזמע [א האלב=פליסיגער, קלעפיגער שטאף, וואס איז עהנליך צו ווייסעל פון אן איי און וועלכער בעשטעהט פון א פערבינדונג פון קויהלען=שטאף, זויערשטאף, שטיק=שטאף און וואסער=שטאף. דיעזער שטאף בילדעט דעם הויפט=בעשטאנדטייל פון דער •צעלע ביי לעבעדיגע בעשעפענישען און ביי פלאנצען און ער איז דער פיזיקאלישער יסוד פון לעבען].

protoplas'ma *n.* (פראו-טא-פלעס'-מא) ז. ***protoplasm***.

protoplas'mal *a.* (פראו-טא-פלעז'-מעל) ז. ***protoplasmic***.

protoplasmat'ic *a.* (פראו-טא-פלעז-מעט'-איק) ז. ***protoplasmic***.

protoplas'mic *a.* (פראו-טא-פלעז'-מיק) וואס נעהערט אדער וואס איז עהנליך צו פראטאפלאזמע; פראטאפלאזמאטיש; וואס איז די ערשטע פארם פון אן ארגאנישער בעשעפעניש; אורשפרינגליך, פרימיטיוו נעפארמט; פראטאפלאסטיש, בילדענד, פארמירענד.

pro'toplast *n.* (פראו'-טא-פלעסט) די אור=בעשעפעניש, דער ארינינאל; די ערשטע פארם אדער נעשטאלט פון אן ארגאנישער בעשעפעניש; דער ערשטער מענש, אדם הראשון; דאס אור=חיה'לע, די ערשטע איינצעליגע לעבעדיגע בעשעפעניש.

protoplas'tic *a.* (פראו-טא-פלעס'-טיק) פראטאפלאסטיש, וואס איז די ערשטע פארם אדער דער ארינינאל, אורשפרינגליך נעפארמט.

pro'topope *n.* (פראו'-טא-פאופ) א רוסישער אדער גריכישער פאפ [גלח] פון העכערען ראנג.

pro'tosalt *n.* (פראו'-טא-סאהלט) א מעטאל=זאלץ אין דער נידרינגסטער אקסידאציאנס=שטופע [די יעניגע פון צוויי אדער עטליכע כעמישע פערבינדונגען פון דעמזעלבינען מעטאל מיט דערזעלבינער זויערע, וועלכע ענטהאלט אין זיך פראפארציאנעל די קלענסטע קוואנטיטעט פון מעטאל].

pro'totypal *a.* (פּראָ׳-טאָ-טאַי-פּעל) פּראָטאָטיפּיש, אורבילדליך, אָריגינעל.

pro'totype *n.* (פּראָ׳-טאָ-טאַיפּ) אַ פּראָטאָטיפּ, אַן אורבילד; אַ מוסטער, אַ מאָדעל, אַן אָריגינאַל פון וועלכען עטוואָס ווערט נאָכגעמאַכט.

protox'id *n.* (פּראָ-טאָק׳-סיד) פּראָטאָקסיד [אַ כעמישע פערבינדונג, וואָס ענטהאַלט איין אַטאָם זויער־שטאָף].

Protozo'a *n.* (פּראָ-טאָ-זאָ׳-אַ) די פּראָטאָזאָען, די נידריגסטע פּרימיטיווסטע לעבעדיגע בעשעפּעניששען, וועלכע בעשטעהען בלויז פון איין צעלע.

protozo'an *a. and n.* (פּראָ-טאָ-זאָ׳-ען) וואָס איז שייך צו די פּראָטאָזאָען [ז. *Protozoa*]; דאָס ערשטע פּרימיטיווסטע אור־חיה׳לע, וואָס בעשטעהט בלויז פון איין צעלע.

protozo'ary *n.* (פּראָ-טאָ-זאָ׳-ע-רי) אַן אור־חיה׳לע וואָס בעשטעהט בלויז פון איין צעלע.

protozo'ic *a.* (פּראָ-טאָ-זאָ׳-איק) וואָס איז שייך צו אַן אור־חיה׳לע וואָס בעשטעהט פון איין צעלע; אין געאָלאָגיע — וואָס ענטהאַלט די ערשטע שפּורען פון לעבען.

protozo'on *n.* (פּראָ-טאָ-זאָ׳-אָן) איינער פון דעם מין פּראָטאָזאָען. ז. *Protozoa*.

protozo'um *n.* (פּראָ-טאָ-זאָ׳-אָם) ז. *protozoon*.

protract' *v.* (פּראָ-טראַקט׳) אויסציהען; פערלענגערען; פערציהען, אָבלענען; צייכענען אַ פּלאַן, צייכענען נאָך אַ מאַסשטאַב; אָבצייכענען אַ ווינקעל מיט דער הילף פון אַ טראַנספּאָרטער אָדער אַ ווינקעל־מעסטער [ז. *protractor*].

protrac'tedly *adv.* (פּראָ-טרעק׳-טעד-לי) אָבלענענדיג, פערציהענדיג; לאַנגווייליג.

protrac'ter *n.* (פּראָ-טרעק׳-טער) איינער וואָס פערלענגערט אָדער פערציהט [די צייט].

protrac'tile *a.* (פּראָ-טרעק׳-טיל) וואָס קען אַרויסגעצויגען ווערען אָדער אַרויסגעשטעקט ווערען [ווי למשל, דער צונג פון אַ פּיקהאָלץ].

protrac'tion *n.* (פּראָ-טרעק׳-שאַן) די פערציהונג, די פערלענגערונג; די אויסציהונג; דאָס צייכענען אַ פּלאַן פון אַ לאַנד, געגענד א. ד. ג. אויף׳ן פּאַפּיער; אַ געצייכענטער פּלאַן.

protrac'tive *a.* (פּראָ-טרעק׳-טיוו) פערלענגערענד, פערציהענד; אָבלענענד.

protrac'tor *n.* (פּראָ-טרעק׳-טאָר) איינער אָדער עטוואָס וואָס ציהט אויס; אַ טראַנספּאָרטער, אַ ווינקעל־מעסטער [אַן אינסטרומענט צום מעסטען און אַריבערטראָגען ווינקלען פון פּלאַנען אויף פּאַפּיער]; אַן אויסציה־מוסקול; אַ מוסטער־מאָס וואָס שניידער בענוצען ביים שניידען קליידער.

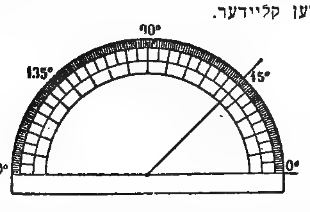

Protractor

protrep'tical *a.* (פּראָ-טרעפּ׳-טי-קעל) אָנרעגענד, ערמונטערענד, צוגעבענדיג חשק, איינרעדענד, איבערצייגענד.

protru'dable *a.* (פּראָ-טרוה׳-דעבל) ז. *protrusile*.

protrude' *v.* (פּראָ-טרוהד׳) שטויסען פאָרווערטס, פאָרויסשטויסען; דורכשלאָגען זיך, פאַרדרינגען, דורכשטויסען זיך פאָרווערטס; אַרויסשטעקען, אַרויסשטאַרצען.

protru'sible *a.* (פּראָ-טרוה׳-סיבל) ז. *protrusile*.

protru'sile *a.* (פּראָ-טרוה׳-סיל) וואָס קען אַרויסגעשטופּט אָדער אַרויסגעשטויסען ווערען; וואָס קען דורכגעשטויסען אָדער דורכגעשפּאַרט ווערען.

protru'sion *n.* (פּראָ-טרוה׳-זשאַן) דאָס שטויסען פאָרווערטס, דאָס דורכשפּאַרען, דאָס דורכשלאָגען; עטוואָס וואָס איז אַרויסגעשטעקט אָדער אַרויסגעשטאַרצט.

protru'sive *a.* (פּראָ-טרוה׳-סיוו) פאָרשטויסענד, פאַרדרינגענד, וואָס שפּאַרט אַרויס; אַרויסגעשטאַרצט, אַרויסגעשטעקט.

protru'sively *adv.* (פּראָ-טרוה׳-סיוו-לי) דורכשפּאַרענדיג, פאַרשטויסענדיג, פאַרדרינגענדיג.

protru'sive mo'tion (פּראָ-טרוה׳-סיוו מאָ׳-שאַן) די שטויס־בעוועגונג.

protru'siveness *n.* (פּראָ-טרוה׳-סיוו-נעס) דאָס פאַרשטויסען אָדער פאַרדרינגען; דאָס דורכשפּאַרען אָדער דורכשטויסען.

prott'-goose *n.* (פּראָט׳-גוהס) ז. *brand-goose*.

protu'berance *n.* (פּראָ-טיו׳-בע-רענס) אַן ערהעהונג, אַ בערגעל, אַן אַרויסשטאַרצונג; אַ הויקער, אַ האָרב; אַ גוז, אַן אויסוואוקס, אַ געשוויילעכץ.

protu'berancy *n.* (פּראָ-טיו׳-בע-רען-סי) ז. *protuberance*.

protu'berant *a.* (פּראָ-טיו׳-בע-רענט) פּוקלע, אַרויסגעשטאַרצט; האָרבאַטע, הויקערדיג; געשוואָלען.

protu'berantly *adv.* (פּראָ-טיו׳-בע-רענט-לי) אַרויסשטאַרצענדיג ווי אַ הויקער; אַזוי ווי אויפגעשוואָלען.

protu'berate *v.* (פּראָ-טיו׳-בע-רייט) אַרויסשטאַרצען, אַרויסשטעהן, זיין פּוקלע.

protubera'tion *n.* (פּראָ-טיו-בע-ריי׳-שאַן) דאָס אַרויסשטאַרצען, דאָס אַרויסשטעהן; דאָס געשוואָלען ווערען.

proud *a.* (פּראַוד) שטאָלץ; מוטיג; קרעפּטיג; פּרעכטיג, גרויסאַרטיג.

proud flesh (פּראַוד פלעש) ווילד־פלייש [אויף אַ וואונד].

proud'-hear'ted *a.* (פּראַוד׳-האַר׳-טעד) גאוה׳דיג, שטאָלץ; עזות׳דיג.

proud'ly *adv.* (פּראַוד׳-לי) מיט שטאָלץ, מיט קראַפט; מיט פּראַכט.

proud'ness *n.* (פּראַוד׳-נעס) גאוה, שטאָלצקייט, שטאָלץ; קראַפט; גרויסאַרטיגקייט, פּראַכט.

proud stom'ach (פּראַוד סטאַמ׳-עק) אַ גאוה׳דיגע, שטאָלצע, עזות׳דיגע האַלטונג.

proud'-stom'ached *a.* (פּראַוד׳-סטאַמ׳-עקט) גאוה׳דיג, שטאָלץ, עזות׳דיג.

pro'vable *a.* (פּרוה׳-וועבל) בעווייזליך, וואָס קען בעוויזען ווערען.

pro'vable debt (פּרוה׳-וועבל דעט) אַ חוב וואָס קען אָנערקענט ווערען ביים פּאַנאַנדערטיילען דאָס פערמעגען פון אַ באַנקראָטירטען.

pro'vableness *n.* (פּרוה׳-וועבל-נעס) בעווייזליכקייט; דאָס קענען בעוויזען ווערען.

pro'vably *adv.* (פּרוה׳-וועב-לי) אַזוי אַז עס זאָל קענען בעוויזען ווערען.

prove *v.* (פּרוהוו) 1. פּראָבירען; 2. פערזוכען, האָבען אייגענע ערפאַהרונג; 3. בעווייזען; 4. בעשטעטיגען [די ריכטיגקייט פון עפּעס]; 5. אין אַריטמעטיק — מאַכען אַ פּראָבע [בעווייזען די ריכטיגקייט פון אַ חשבון]; 6. אין דרוקעריי — אָראָבנעהמען אַ קאָרעקטור; 7. זיך אַרויסצייגען אַלס...; 8. זיין קעלביג, זיין טראָגעדיג [וועגען בהמות].

2. He proved all the joys of life. 4. The will was proved by a notary. 7. The scheme proved a complete failure.

proved'itor *n.* (פּראָ-וועד׳-אי-טאָר) אַ ליפעראַנט, אַ פּראָוויאַנט־ליפעראַנט; אַן אויפזעהער, אַ פערוואַלטער.

prov'edor *n.* (פּראָוו׳-ע-דאָהר) אַ ליפעראַנט, אַ פּראָוויאַנט־ליפעראַנט.

prov'edore *n.* (פּראָוו׳-ע-דאָר) ז. *provedor*.

pro'ven (פּרוהוון) בעוויזען. ז. *prove*.

prov'enance *n.* (פּראָוו׳-ע-נענס) ז. *provenience*.

prov'ender *n. and v.* (פּראָוו׳-ען-דער) קאָרמע, פיה־פוטער; קאָרמענען, פיטערען [בהמות].

prove'nience *n.* (פּראָ-וויע׳-ניענס) אָבשטאַמונג, אָבשטאַמונגס־אָרט [הויפּטזעכליך וועגען אַרכעאָלאָגישע ענטדעקונגען, מאַנופאַקטור־פּראָדוקטען און קונסט־זאַכען].

proventric'ulus *n.* (פּראָ-ווען-טריק׳-יו-לאָס) דער צווייטער מאָגען ביי אַ פויגעל, דער צווייטער טייל פון דער שפּייז־רעהר אונטער דער וואָליע [קראָפּ]; דער ערשטער מאָגען ביי אינזעקטען [די פּאַנאַנדערשפּרייטונג אם ענד פון דער שפּייז־רעהר].

pro'ver *n.* (פּרוה׳-ווער) אַ בעווייזער; אַ פּראָבירער; אַ דרוק־אַרבייטער וואָס ציהט פּראָבע־בויגענס פון גראַוויורען.

prov'erb *n. and v.* (פּראָוו׳-אוירב) אַ שפּריכוואָרט; אַ שפּרוך; אַ פּאַראַוואָרף; עטוואָס וואָס איז צו שאַנד און שפּאָט; אַן אויסדרוק מיט אַ פערבאָרגענעם זין; אַ דראַמאַטישע פאָרשטעלונג מיט אַ סיוזשעט וואָס איז געבויט אויף אַ בעקאַנטען שפּריכוואָרט; אויסדריקען אין שפּריכווערטער; געברויכען אַלס מוסטער פון שפּאָט און שאַנד.

prover'bial *a.* (פּראָ-וואיר׳-בי-על) 1. שפּריכווערטערליך; געברויכט אין אַ שפּריכוואָרט; 2. גוט בעקאַנט.

1. He expresses himself with proverbial brevity. 2. His hospitality is proverbial in the neighborhood.

prover'bialism *n.* (פּראָ-וואיר׳-בי-על-איזם) אַ שפּריכוואָרט, אַ שפּריכווערטערליכער אויסדרוק.

prover'bialist *n.* (פּראָ-וואיר׳-בי-על-איסט) איינער וואָס רעדט מיט שפּריכווערטער; אַ זאַמלער פון שפּריכווערטער; איינער וואָס שאַפט שפּריכווערטער.

prover'bialize *v.* (פּראָ-וואיר׳-בי-על-איז) געברויכען שפּריכווערטער; מאַכען פאַר אַ שפּריכוואָרט.

prover'bially *adv.* (פּראָ-וואיר׳-בי-על-אי) אַלס שפּריכוואָרט; ווי אַ שפּריכוואָרט.

Prov'erbs *n.* (פּראָוו׳-אוירבז) ספר משלי.

provi'dable *a.* (פּראָ-וואַי׳-דעבל) וואָס קען פערזאָרגט ווערען אָדער צוגעגרייט ווערען; וואָס מען קען שאַפען אָדער צושטעלען.

provide' *v.* (פּראָ-וואַיד׳) 1. פערזאָרגען מיט...; 2. צוגרייטען; 3. בעשיצען, פערהיטען, אָננעהמען מיטלען געגען...;

4. מאכען א פארבעדינגונג אדער פאראבמאך, גאראנטירען.
1. New York is well **provided** with means of transportation. 2. Turkey was not **provided** with funds for the last war. 3. Nobody is **provided** against misfortunes. 4. Our constitution **provides** for civil liberty.

provi'ded (פרא-וואי'-דעד) אנגענומען, בתנאי, מיט דעם בעדינג; ווען, ווען נאר.
We will accept your proposition **provided** that you will personally guarantee for the fulfilment of the contract.

prov'idence *n.* (פראוו'-אי-דענס) פארזיכט, פארזיכטיגקייט; פארזעהונג; שפארזאמקייט; געטליכע השגחה.

Prov'idence *n.* (פראוו'-אי-דענס) גאט; די געטליכע השגחה.

prov'ident *a.* (פראוו'-אי-דענט) פארזיכטיג, וואס פערזארגט זיך אויף שפעטער; שפארזאם.

prov'ident bank (פראוו'-אי-דענט בענק) א שפאר-באנק, א שפאר-קאסע.

providen'tial *a.* (פראוו-אי-דענ'-שעל) וואס קומט פון דער געטליכער השגחה.

providen'tially *adv.* (פראוו-אי-דענ'-שעל-אי) דורך דער געטליכער פארזעהונג, דורך השגחה פרטית.

prov'idently *adv.* (פראוו'-אי-דענט-לי) מיט פארזיכט, מיט פארויסזעהן, פערזארגענדיג זיך אויף שפעטער.

prov'identness *n.* (פראוו'-אי-דענט-נעס) פארזיכטיגקייט, פארזיכט, פארויסזעהונג, דאס פערזארגען זיך אויף שפעטער.

prov'ident soci'ety (פראוו'-אי-דענט סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין, א חברה פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

provi'der *n.* (פרא-וואי'-דער) א בעזארגער.

prov'idore *n.* (פראוו'-אי-דאור) ז. *provedor*.

prov'ince *n.* (פראוו'-אינס) 1. א פראווינץ [א טייל פון א לאנד]; 2. די פראווינץ [דאס לאנד, אויסער דער הויפט-שטאדט און די גרויסע שטעדט]; 3. געביעט, טהעטיגקייטס-ספערע, פאך, בערוף, בעשעפטיגונג; 4. אן אבטיילונג, א דעפארטאמענט; 5. אין זאאלאגיע — אן אונטער-קלאס, א צווייג פון א מין [חיות], א מין; א טייל פון א לאנד אונטער דער יורידיקציע פון א בישאף אדער מיטראפאליט; א קירכליכער בעצירק.
1. After the second fall of Jerusalem Judea became a **province** of the Roman empire. 2. In summer time the New York actors play in the **provinces**. 3. The home is the **province** of women. 4. He is at home in all the **provinces** of human knowledge and thought.

prov'ince-rose *n.* (פראוו'-אינס-ראוז) די קרויט-רויז. ז. *Provincial rose*

provin'cial *a. and n.* (פרא-ווינ'-שעל) פראווינציעל, וואס בילדעט א פראווינץ, וואס איז שייך צו דער פראווינץ; לאקאל; קליינשטעדטעלדיג, ניט געשליפען, גראב, דארפיש, פויעריש; א פראווינציאל [אן איינוואהנער פון דער פראווינץ, ניט פון דער הויפט-שטאדט, ניט פון א גרויסער שטאדט]; אן אויבער-גייסטליכער אין א בעצירק. ז. *province*.

Provin'cial *a.* (פרא-ווינ'-שעל) וואס איז שייך צו פראוואנס [אין פראנקרייך].

provin'cialism *n.* (פרא-ווינ'-שעל-איזם) פראווינציאליזם, קליינשטעדטעלדיגקייט, ניט-פאלירטקייט, גראבקייט, פויערישקייט; א פראווינציאליזם [א לאקאלער אויסדרוק אדער דיאלעקט].

provin'cialist *n.* (פרא-ווינ'-שעל-איסט) א פראווינציאל [אן איינוואהנער פון דער פראווינץ, אין געגענזאץ צו דער הויפט שטאדט אדער צו גרויסע שטעדט בכלל]; איינער וואס רעדט מיט א פראווינציאל-דיאלעקט [א לאקאלען דיאלעקט].

provincial'ity *n.* (פרא-ווינ-שי-על'-אי-טי) פראווינציאליטעט, דארפישקייט, קליינשטעדטעלדיגקייט; לאקאליטעט.

provin'cialize *v.* (פרא-ווינ'-שעל-איז) מאכען פראווינציעל [לאקאל, קליינשטעדטעלדיג אדער דארפיש].

provin'cially *adv.* (פרא-ווינ'-שעל-אי) נאך די פראווינצען; ווי א פראווינציאל, מעשה ישוב'ניק.

Provin'cial rose (פרא-ווינ'-שעל ראוז) די קרויט-רויז אדער הונדערט-בלעטער פלאנצע [אזא פלאנצע מיט גרויסע בליטהען]; אן אויסגעבונדענע סטענגע אין דער פארם פון א בלום אויף א שוך.

provin'cialship *n.* (פרא-ווינ'-שעל-שיפ) דאס אמט פון אן אויבער-גייסטליכען [אין א קירכען-בעצירק].

provine' *v.* (פרא-וואין') פאנאנדערפיהרען וויינשטאקען דורך דעם וואס מען בויגט אב א צווייג פון א וויינשטאק און מען פערגראבט איהם אין דער ערד.

pro'ving *n.* (פרוה'-ווינג) פרובירענד; בעווייזענד.

pro'ving-ground *n.* (פרוה'-ווינג-גראונד) א פלאץ, וואו מען מאכט פראבען אויף פולווער, הארמאטען אדער מיליטערישע שליידער-מאשינען.

pro'ving-press *n.* (פרוה'-ווינג-פרעס) א פרעס צו פרובירען די שטארקייט פון אייזערנע באלקענס און עהנליכע זאכען.

Prov'ins rose (פראוו'-אינס ראוז) א קרויט-רויז. ז. *Provincial rose*.

provi'sion *n. and v.* (פרא-וויזש'-אן) 1. פראוויזיאן, פראוויאנט, עסענווארג; פארראט, זאפאס; 2. פארבערייטונג, צוגרייטונג, פערזארגונג; 3. א מיטעל, א בעווארעניש; דאס בעווארענען; 4. א מאסרעגעל, א פעראָרדנונג, א געזעץ, א כלל, א פונקט פון א דאקומענט; 5. אין דער קריסטליכער קירך — די דערהויבונג צו אן אמט דורך א העכערען גייסטליכען; די דערהויבונג דורך דעם פאפסט צו א קירכען-אמט, וואס דארף ערשט לעדיג ווערען; 6. בעזארגען מיט'ן נויטיגען, בעזארגען מיט פראוויאנט.
1. The government has stores of **provisions** for the army. 2. One ought to save to make **provision** for a rainy day. 4. By the **provisions** of the constitution all citizens are equal before the law.

provi'sional *a.* (פרא-וויזש'-אנ-על) פראוויזאריש, צייטווייליג, דערווייליג, פארלויפיג.
The revolutionists elected a **provisional** president.

provi'sionally *adv.* (פרא-וויזש'-אנ-על-אי) צייטווייליג, פארלויפיג, לעת עתה, אויף דערווייל.

provi'sionary *a.* (פרא-וויזש'-אנ-ע-רי) אנגרייטענד, פערזארגענד; וואס ענטהאלט פארויסזעצונגען וועגען כללים, פונקטען אדער מאסרעגעלען; וואס ענטהאלט א פעראָרדנונג; פראוויזאריש, צייטווייליג, פארלויפיג.

provi'sion-car *n.* (פרא-וויזש'-אנ-קאר) א פראוויזיאנס-וואגאן, א פראוויאנט-וואגאן.

provi'sion-dea'ler *n.* (פרא-וויזש'-אנ-דיע'-לער) ז. *provision-merchant*.

provi'sioner *n.* (פרא-וויזש'-אנ-ער) א פראוויאנט-ליפעראנט.

provi'sion-mer'chant *n.* (פרא-וויזש'-אנ-מויר'-טשענט) א באקאליי-הענדלער, א דעליקאטעסען-הענדלער, א שפייז-הענדלער.

provi'so *n.* (פרא-וואי'-זאו) א בעדינגונג, א תנאי, א פונקט פון א דאקומענט, אבמאך, געזעץ א. ז. וו.

provi'sor *n.* (פרא-וואי'-זאר) איינער וואס ווערט בעשטימט פון פאפסט צו פערנעהמען א בעשטימטען קירכליכען אמט, וועלכער דארף ערשט שפעטער לעדיג ווערען.

provi'sorily *adv.* (פרא-וואי'-זאר-אי-לי) פראוויזאריש, צייטווייליג, אויף דערווייל; בתנאי, מיט א בעדינגונג.

provi'sory *a.* (פרא-וואי'-זאר-אי) פראוויזאריש, צייטווייליג, פארלויפיג, דערווייליג; וואס ענטהאלט א בעדינגונג; וואס העגנט אב פון א תנאי, בעדינגונגס-מעסיג.

provo'cable *a.* (פרא-וואו'-קעבל) ז. *provokable*.

provoca'tion *n.* (פראוו-א-קיי'-שאן) 1. רייצונג, אנרייצונג, אויפרעגונג; דאס ברייגנען אין כעס; אנרעגונג; עטוואס וואס רייצט אויף, רעגט אן, פאדערט ארויס אדער רופט ארויס [א טהאט אדער געפיהל]; 2. אין יוריספרודענץ — א פראוואקאציאן, א האלטונג, וואס קען בערעכטיגען אן אנגריף; 3. די צייט וואס די אידען האבען געוואנדערט אין דער מדבר [ווען זיי האבען מיט זייערע זינד דערוועקט גאט'ס צארן].
2. The man was assaulted by the policeman without **provocation**.

provoc'ative *a. and n.* (פרא-וואק'-ע-טיוו) רייצענד, אויפרעגענד; פראוואצירענד, אנרעגענד, ארויסרופענד, ארויספאדערענד; אין מעדיצין — א רייץ-מיטעל, א מיטעל צו דערוועקען אפעטיט, כעס א. ז. וו.

provoc'ativeness *n.* (פרא-וואק'-ע-טיוו-נעס) דאס זיין רייצענד, אויפרעגענד, אנרעגענד, פראוואצירענד אדער ארויספאדערענד.

provo'kable *a.* (פרא-וואו'-קעבל) אויפרייצבאר, אויפרעגנבאר.

provoke' *v.* (פרא-וואוק') רייצען, אויפרעגען, דערצארענען, אנרייצען; אנרעגען צו עפעס; ארויסרופען, ארויספאדערען, פראוואצירען.

provo'ker *n.* (פרא-וואו'-קער) א רייצער, אן אנרייצער, אן אויפרעגער; אן ארויספאדערער; איינער וואס פראוואצירט; איינער וואס רעגט אן צו עפעס.

provo'king *a.* (פרא-וואו'-קינג) רייצענד, אויפרעגענד, פראוואצירענד.

provo'kingly *adv.* (פרא-וואו'-קינג-לי) אויף א פראוואצירענדען אדער אויפרעגענדען אופן.

prov'ost *n.* (פראוו'-אסט) א פראוואסט אדער פראפאס, אן עלטסטער, א רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט, דער הויפט פון א קריסטליכער רעליגיעזער אנשטאלט אדער ארדען; א נעפענגנים-וועכטער; א בירגערמייסטער [אין שאטלאנד]; א מיליטערישעס ארעסט-הויז.

prov'ost mar'shal (פראוו'-אסט מאר'-שעל) דער גענעראל-פראפאס [דער וואס פערוואלטעט די פאליציי-אנגעלעגענהייטען אין דער ארמעע]; איינער וואס האט די אויפזיכט איבער ארעסטירטע, וואס דארפען געשטעלט ווערען פאר א געריכט, אין דער פלאטע.

prov'ost ser'geant (פראוו'-אסט סאר'-דזשענט) א פאליציי-סערזשאנט אין דער ארמעע, אן אויפזעהער אין א מיליטערישען ארעסט-הויז.

prov'ostship *n.* (פּראָוו'-אַסט-שיפּ) פּאַר־שטעהערשאַפט; דאָס אַמט פון אַ פּראָ־וואָסט, אַן עלטסטען, פאָרשטעהער, ביר־גערמייסטער, אויפזעהער אָדער רעקטאָר. ז. *provost*

prow *n. and a.* (פּראַו) דער אויבער־שטער טייל פון דעם פאָדער־טייל פון אַ שיף, די שיף־נאָז; העלדיש, בעהאַרצט, מוטיג.

prow'ess *n.* (פּראַו'-עס) העלדישקייט, בעהאַרצטקייט, מוטיגקייט, נעוואַגטקייט [הויפּטזעכליך מיליטערישע].

prowl *v. and n.* (פּראַול) זיך אַרום־שלעפּען, זיך אַרומטרייבען [ווי פאַר'גנב'ע־טערהייד, לויערענד אָדער מיט רויבערי־שע צוועקען]; דאָס אַרומטרייבען זיך, דאָס לויערען, דאָס אַרומשלעפּען זיך [פאַר'גנב'עטערהייד, לויערענד אָדער מיט רויבערישע צוועקען].

The outcast prowls for his prey in the darkness of the night.

prow'ler *n.* (פּראַו'-לער) איינער וואָס טרייבט זיך אַרום אָדער שלעפּט זיך אַרום [ווי לויערענד, פאַר'גנב'עטערהייד אָדער מיט רויבערישע צוועקען].

prow'lingly *adv.* (פּראַו'-לינג-לי) זיך אַרומשלעפּענדיג אָדער אַרומטרייבענדיג [לויערענד, פאַר'גנב'עטערהייד אָדער מיט רויבערישע צוועקען].

prox *n.* (פּראָקס) אַ ליסטע פון וואַהל־קאַנדידאַטען; אַ באַלאָטיר־צעטעל מיט אַ ליסטע פון קאַנדידאַטען [אין רהאָוד איי־לאַנד, איינער פון די פעראייניגטע שטאַא־טען פון אַמעריקא].

prox. אַבקירצונג פון *proximo*

prox'enus *n.* (פּראָק'-סע-נאָס) אַ פּאַר־צייטיגער גריכישער קאָנסול.

prox'imad *adv.* (פּראָק'-סי-מעד) צום איינפּאַסונגס־טייל [וועגען אַ קערפּער־גליעד, ביין, צווייג א. ז. וו. וואָס איז אַם נעהנטסטען צום פעראייניגונגס־פּונקט מיט אַן אַנדער טייל, מיט'ן קערפּער אָדער מיט דער פלאַנצע].

The shoulder is proximad of the elbow, but the elbow is proximad of the wrist.

prox'imal *a. and n.* (פּראָק'-סי-מעל) נעכסט, וואָס איז אַם נעהנטסטען; וואָס איז שייך צום ענד פון אַ קערפּער־גליעד, ביין אָדער פלאַנצען־טייל, וואָס איז אַם נעהנטסטען צום איינפּאַסונגס־אָרט אָדער צו דער פערבינדונג מיט אַן אַנדער גליעד, מיט'ן קערפּער אָדער מיט דער פלאַנצע; דער איינגעפּאַסטער טייל פון אַ קערפּער־גליעד.

prox'imally *adv.* (פּראָק'-סי-מעל-אי) צום איינפּאַסונגס־טייל אָדער פערבינדונגס־ענד פון אַ קערפּער־טייל. ז. *proximad*

prox'imate *a.* (פּראָק'-סי-מייט) נעכסט, דירעקט פאָלגענד, וואָס איז אַם נאָהנט־סטען; באַלדיג.

prox'imate anal'ysis (פּראָק'-סי-מייט ע-נעל'-אי-סיס) די פאַנאַנדערלעגונג פון אַ כעמישען שטאָף אויף זיינע בעשטאַנד־טיילען.

prox'imate cause (פּראָק'-סי-מייט קאָהז) די דירעקטע, אונמיטעלבאַרע אור־זאַכע.

prox'imately *adv.* (פּראָק'-סי-מייט-לי) דירעקט, נעכסט פאָלגענד, אונמיטעלבאַר; דורך דירעקטער פערבינדונג; באַלד.

proxim'ity *n.* (פּראָק-סימ'-אי-טי) נאָהנטקייט; דאָס זיין נעכסט, דאָס פאָל־גען גלייך.

proxim'ity of blood (פּראָק-סימ'-אי-טי אָוו בלאָד) בלוט־פערוואַנדטשאַפט.

prox'imo *adv.* (פּראָק'-סי-מאָו) נעכסטער מאָנאַט, אין קומענדען חודש.

I will return from my vacation on the first proximo.

prox'y *n. and v.* (פּראָק'-סי) אַ סובּ־סטיטוט, אַ פערטרעטער; אַ בעפאָלמעכ־טיגטער, עמוואָס וואָס פערנעהמט דעם פּלאַץ פון אַן אַנדער זאַך; פערטרעטער־שאַפט; אַ געשריבענע פאָלמאַכט; וואַה־לען, אַ וואַהל־טאָג [אין קאָנעקטיקוט, איי־נער פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא]; אַן אַבצאָהלונג פון אַ קירך אָדער פון קריסטליכע גייסטליכע צו אַ הע־כערען גייסטליכען; טהאָן עפּעס דורך אַ פערטרעטער; אַבגעבען אַ שטימע דורך אַן אַנדערען; זיין אַ פערטרעטער.

prox'yship *n.* (פּראָק'-סי-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ סובּסטיטוט, פון אַ שטעלפער־טרעטער אָדער בעפאָלמעכטיגטען.

prude *n.* (פּרוהד) אַ פרויענצימער וואָס איז זעהר שטרענג און צוריקגעהאַלטען אין אויפפיהרונג און וואָס דערלאָזט ניט קיין לייכטזיניגקייט און קיין שפּאַס; איינע אָדער איינע וואָס פיהרט זיך אויף זעהר נוט.

pru'dence *n.* (פּרוה'-דענס) פאָרזיכטיג־קייט; איבערלעגטקייט; געשייטקייט; קלוגהייט; וויסען, געלעהרזאַמקייט.

pru'dent *a.* (פּרוה'-דענט) פאָרזיכטיג, איבערלעגט, אויסגערעכענט, געשייט, קלוג.

pruden'tial *a. and n.* (פּרו-דענ'-שעל) קלוג, אויסגערעכענט, פאָרזיכטיג; נעלע־רענט; עטוואָס וואָס פאָדערט פאָרזיכטיג־קייט און קלוגהייט.

pruden'tial commit'tee (פּרו-דענ'-שעל קאַ-מיט'-אי) אַ פערוואַלטונגס־קאָמי־טעט, אַ קאָמיטעט וואָס האָט רעכט צו האַנדלען לויט דעם אייגענעם פערשטאַנד.

pruden'tialism *n.* (פּרו-דענ'-שעל-איזם) דאָס פיהרען זיך מיט קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pruden'tialist *n.* (פּרו-דענ'-שעל-איסט) איינער וואָס האַנדעלט קלוג, פאָר־זיכטיג און אויסגערעכענט.

prudential'ity *n.* (פּרו-דענ-שי-על'-אי-טי) דאָס בענעהן זיך מיט קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pruden'tially *adv.* (פּרו-דענ'-שעל-אי) ז. *prudently*

pruden'tials *n.* (פּרו-דענ'-שעלז) די רעגעלען פון פּראַקטישקייט, קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pru'dently *adv.* (פּרוה'-דענט-לי) קלוג, אויסגערעכענט, פאָרזיכטיג.

pru'dery *n.* (פּרוה'-דע-רי) דאָס זיין זעהר שטרענג אין אויפפיהרונג; דאָס ניט דערלאָזען קיין שום שפּאַס און לייכטזי־ניגקייט [בעזונדערס וועגען פרויענצי־מער]; כלומר'שדיגע בעשיידענהייט און שטרענגע אויפפיהרונג.

prud'homme' *n.* (פּרו-דאָם') אַ קלוגער מענש; אין פראַנקרייך — אַ מיטגליעד פון אַ קערפּערשאַפט, וואו עס זיינען פער־טראַטען אַרבייטער און אַרבייטס־געבער, וואָס האָט די אויפגאַבע צו שליכטען אַר־בייטער שטרייט־פראַגען.

pru'dish *a.* (פּרוה'-דיש) זעהר שטרענג אין אויפפיהרונג; מיט געמאַכטער בעשיי־דענהייט אָדער שטרענגקייט אין דער אויפ־פיהרונג.

pru'dishly *adv.* (פּרוה'-דיש-לי) מיט שטרענגער צוריקגעהאַלטענער אָדער צנועה'־דיגער האַלטונג; מיט געמאַכטער בעשיי־דענהייט.

pru'dishness *n.* (פּרוה'-דיש-נעס) ז. *prudery*

pru'inate *a.* (פּרוה'-אי-נייט) ז. *pruinous*

pruines'cence *n.* (פּרוה-אי-נעס'-ענס) דאָס זיין בעדעקט ווי מיט פראָסט־טהוי [וועגען פלאַנצען, וועלכע זיינען בעדעקט מיט אַ גרויליכען שטויב, וואָס איז עהנ־ליך צו פראָסט־טהוי].

pru'inose *a.* (פּרוה'-אי-נאָוס) ז. *pruinous*

pru'inous *a.* (פּרוה'-אי-נאָס) בעדעקט ווי מיט פראָסט־טהוי, בעדעקט מיט בלו־מען־שטויב וואָס איז עהנליך צו פראָסט־טהוי [וועגען פלאַנצען].

prune *n. and v.* (פּרוהן) 1. אַ פלוים; אַ געטריקענטע פלוים; 2. אַרומשניידען; אַרומשניידען די צווייגען פון אַ בוים; בע־זייטיגען עטוואָס וואָס איז איבריג; 3. פּו־צען די פעדערען [וועגען פויגלען]; 4. זיך פּוצען, זיך ציערען.

2. Laws are to be pruned and reformed from time to time. 4. Some men love to prune themselves with borrowed feathers.

prune'let *n.* (פּרוהנ'-לעט) אויפגוס [נאַליוועק] פון פלוימען.

prunell' *n.* (פּרו-נעל') פּרונעל [אַ מין לאַסטיק־עהנליכער וואָל־צייג].

prunel'la *n.* (פּרו-נעל'-אַ) די פּרונעלע [אַזאַ גראָז־פלאַנצע מיט שעהנע בליטהען. די בלעטער און דאָס שטענגעל ווערען גע־ברויכט אַלס מיטעל צו היילען וואונדען]; פּרונעל [אַ מין לאַסטיק־עהנליכער וואָלען־צייג]; פּרונעלען־זאַלץ [געשמאָלצענער סאַלפּעטער אין רונדע קנוילען].

prunel'lo *n.* (פּרו-נעל'-אָו) פּרונעל [אַ מין לאַסטיק־עהנליכער וואָלען־צייג]; אַ פּרונעל [אַ מין געטריקענטע פלוים, פון וועלכער מען נעהמט פאַר'ן טריקענען אַרויס דאָסביינדעל און מען נעהמט אַראָב דאָס הייטעל].

prune'-pur'ple *n.* (פּרוהנ'-פּויר'פּל) אַ טונקעלער רויטליכער פּורפּור־קאָליר.

pru'ner *n.* (פּרוה'-נער) 1. אַ בעשניי־דער, איינער וואָס האַקט אַב די אונניציגע צווייגען אויף אַ בוים; 2. איינער וואָס בע־זייטיגט אונניציגע זאַכען.

2. He is an honest pruner of his country's vines.

prune'-tree *n.* (פּרוהנ'-טריע) אַ פלוי־מען־בוים.

prunif'erous *a.* (פּרו-ניפ'-ע-ראָס) וואָס ברייננט אַרויס פלוימען.

pru'ning *n.* (פּרוה'-נינג) דאָס בעשניי־דען [בוימער]; דאָס בעזייטיגען אונ־נויטיגע זאַכען; דער אַבפאַל פון בוימער [ווי טרוקענע צווייגען] אָדער פון פעדע־רען [ווען אַ פויגעל רייניגט און פּוצט זיינע פעדערען].

pru'ning-hook *n.* (פּרוה'-נינג-הוק) ז. *pruning-knife*

pru'ning-knife *n.* (פּרוה'-נינג-נאַיף) אַ גערטנער־מעסער [אַזאַ מעסער מיט אַ געבויגענעם קלינג צו בעשניידען און אַרום־גלייכען בוימער און אַנדערע פלאַנצען].

pru'ning-saw *n.* (פּרוה'-נינג-סאָה) אַ גערטנער־זעג [צום בעשניידען און אַרום־גלייכען בוימער].

pru'ning-shears *n.* (פּרוה'-נינג-שיערז) אַ גאָרטען־שער, אַ גערטנער־שער [אַרומצושניידען און אַרומצוגלייכען קוסטעס און בוימלעך].

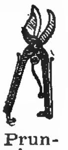

Prun-ing-shears

Pru'nus *n.* (פּרוה'-נאָס) דער מין בוימער און קוסטעס, צו וועלכען עס בעלאַנגען פיעלע פרוכט־בוימער, ווי פלוימען, קאַרשען, מאַנדלען, אַפּריקאָזען א. ז. וו.

pru'rience *n.* (פרוה'-רי-ענס) ז. *pruriency*

pru'riency *n.* (פרוה'-רי-ען-סי) 1. בייסעניש, קיצלעניש, א ליידענשאפטליכער פערלאנג, א שטארקער בעגעהר; 2. אויסגעלאסענהייט, זינדיגקייט, אונריינע געדאנקען אדער פערלאנגען, תאוה'דיגקייט.

1. Impotent **pruriency** for fame ruined many a man. 2. He is excluded from all decent society on account of his **pruriency**.

pru'rient *a.* (פרוה'-רי-ענט) 1. בייסענד, קיצלענד; געלוסטענד, וואס האט א שטארקען בעגעהר פאר עפעס; 2. אויסגעלאסען, מיט זינדיגע געדאנקען אדער פערלאנגען, תאוה'דיג.

1. Men have always had a **prurient** desire for knowledge of future events. 2. The eyes of the **prurient** are always turned to objects that suggest obscenity.

pru'riently *adv.* (פרוה'-רי-ענט-לי) בייסענד, קיצלדיג, געלוסטענדיג, מיט א שטארקען בעגעהר; מיט זינדיגע געדאנקען אדער פערלאנגען, אויסגעלאסען, תאוה'דיג.

prurig'inous *a.* (פרו-רידזש'-אי-נאס) בייסענד, וואס בייסט, וואס שמארצט; וואס ליידעט פון א קרעץ=אויסשלאג; וואס קומט פון קרעץ=אויסשלאג.

pruri'go *n.* (פרו-ראי'-גאו) א קליינער קרעץ=אויסשלאג.

prurit'ic *a.* (פרו-ריט'-איק) וואס איז שייך צו הויט=בייסעניש.

pruri'tus *n.* (פרו-ראי'-טאס) א בייסעניש, א הויט=בייסעניש.

prusia'no *n.* (פרוה-סי-א'-נאו) אזא פינק [אין די זיד=וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און אין מעקסיקא] פון בלויליכען קאליר מיט פורפור=שאטירונגען. ז. *finch*

Prus'sia *n.* (פראש'-א) [דער פרייסען הויפט=שטאאט פון דייטשלאנד].

Prus'sian *n.* and *a.* (פראש'-ען) א פרייס, א פרייסישער, אן איינוואהנער אדער געבארענער פון פרייסען; די אלטע פרייסישע שפראך; פרייסיש, וואס איז שייך צו פרייסען.

Prus'sian blue (פראש'-ען בלוה) בערלינער בלוי [א געוויסע כעמישע פערבינדונג וועלכע ווערט בענוצט אלס א פארב].

Prus'sianize *v.* (פראש'-ען-איז) מאכען פרייסיש, צוגעבען א פרייסישען כאראקטער.

prus'siate *n.* (פראס'-אי-אייט) דאס פרוסיאט [אייזען=בלוי=זויערע זאלץ].

prus'sic *a.* (פראס'-איק) וואס איז שייך צו ציאן=זויערע אדער בערלינער בלוי.

prus'sic ac'id (פראס'-איק עס'-איד) בלוי זויערע, ציאן=וואסערשטאף=זויערע [א כעמישער פראדוקט].

pry *v.* and *n.* (פראי) זיך גריבלען, זוכען, נאכפארשען, אויספרעגען; קוקען מיט אויספארשענדע אויגען; אויפהויבען מיט א בראך=שטאנג אדער הויבעל; א נייגעריגער בליק; א נייגעריגער מענש; א בראך=שטאנג אדער א גרויסער, שטארקער הויבעל צו הויבען א שווערע משא.

pry'ing *a.* (פראי'-אינג) נייגעריג, אויספארשעריש; קוקענדיג מיט אויספארשענדע בליקען.

The neighbors are always **prying** into our private affairs.

pry'ingly *adv.* (פראי'-אינג-לי) מיט נייגעריגקייט; מיט אויספארשענדע בליקען.

prytane'um *n.* (פריט-ע-ני'-אם) דאס פריטאנעאום [אן עפענטליכע געביידע אין די אלט=גריכישע שטעדט, וואו די סענאטארען פלעגען עסען אויף'ן קהל'שען חשבון].

pryt'anis *n.* (פריט'-ע-ניס) א פריטאנע, א מיטגליעד פון סענאט אין אלט=גריכענלאנד; דער הויפט מאגיסטראט אדער גייסטליכער אין געוויסע טיילען פון אלט=גריכענלאנד.

pryt'any *n.* (פריט'-ע-ני) אין אלט=גריכענלאנד — די פרעזידענטשאפט אדער אקציאנס=קאמיטעט פון סענאט; די צייטדויער וואס די פרעזידענטשאפט פון סענאט אין אטהען, אלט=גריכענלאנד, פלעגט געהערען צו א געוויסער אבטיילונג אדער שבט פון די פריטאנען [סענאטארען] און פלעגט נאכהער איבערגעהן צו אן אנדער אבטיילונג; דאס אמט אדער ווירדע פון א פריטאנע [סענאטאר].

P. S. *postscript* די ראשי תבות פון

psalm *n.* and *v.* (סאהם) א פסאלם, א מזמור, א הייליג ליעד; א מזמור פון תהלים; זינגען מזמורים אדער פסאלמען.

psalm'-book *n.* (סאהם'-בוק) א פסאלם=בוך, א זאמלונג פון מזמורים אדער הייליגע ליעדער.

psal'mist *n.* (סאה'-מיסט) א פערפאסער פון הייליגע מזמורים; דער פערפאסער פון ספר תהלים [דוד המלך]; א פסאלמען=זינגער אין קירך; א תהלים=זאגער.

psal'mister *n.* (סאה'-מיס-טער) א פסאלמען=זינגער אין קירך; א תהלים=זאגער.

psal'mistry *n.* (סאה'-מיס-טרי) דאס זינגען פסאלמען, הייליגע ליעדער אדער מזמורים פון תהלים.

psalmod'ic *a.* (סעל-מאד'-איק) פסאלמאדיש, ווי פסאלמען=געזאנג; וואס איז שייך צו פסאלמען=געזאנג.

psalmod'ical *a.* (סעל-מאד'-אי-קעל) ז. *psalmodic*

psal'modist *n.* (סעל'-מא-דיסט) א זינגער אדער פערפאסער פון פסאלמען אדער הייליגע ליעדער.

psal'modize *v.* (סעל'-מא-דאיז) זינגען פסאלמען אדער הייליגע מזמורים.

psal'mody *n.* and *v.* (סעל'-מא-די) פסאלם=געזאנג, דאס זינגען הייליגע מזמורים [אין גאטעס=דיענסט]; א זאמלונג פון פסאלמען פאר גאטעס=דיענסט; זינגען פסאלמען אדער הייליגע מזמורים פאר נאט.

psalmog'rapher *n.* (סעל-מאג'-רע-פער) א פערפאסער פון פסאלמען אדער פון הייליגע ליעדער.

psalmog'raphy *n.* (סעל-מאג'-רע-פי) דאס שרייבען פסאלמען אדער הייליגע ליעדער.

Psalms *n.* (סאהמז) דער ספר תהלים.

psalm'-sing'er *n.* (סאהמ'-סינג'-ער) א פסאלמען=זינגער; איינער וואס האלט, אז דאס זינגען פסאלמען אין קירך איז נויטיג פאר גאטעס=דיענסט.

psalm'-sing'ing *n.* (סאהמ'-סינג'-אינג) דאס זינגען פסאלמען אדער הייליגע ליעדער ביי דער גאטעס=דיענסט.

psalm'-tone *n.* (סאהמ'-טאון) א פסאלם=מעלאדיע, א קירכען=מעלאדיע.

Psal'ter *n.* (סאהל'-טער) דאס פסאלמען=בוך וואס איז צונויפגעשטעלט פאר דער קאטוילישער קירך; דער ספר תהלים.

psal'ter *n.* (סאהל'-טער) א פסאלם אדער מזמור וואס ווערט געזונגען אין קירך אין א בעשטימטען טאג אדער ביי א בעשטימטער גאטעס=דיענסט, א שיר של יום; א סעריע פון 150 רעליגיעזע מזמורים אין דער קאטוילישער קירך; א שנור פון 150 קארעלען וועלכע ענטשפרעכען דיעזע 150 הייליגע מזמורים און וועלכע די קאטויליקען בענוצען.

psalte'rium *n.* (סעל-טי'-רי-אם) דער דריטער מאגען ביי א מעלה גרה'דיגער חיה; א פסאלם אדער מזמור וואס ווערט געזונגען אין א בעשטימטען טאג אדער ביי א בעשטימטער גאטעס=דיענסט, א שיר של יום; א פסאלטער [אזא הארפע וואס איז בענוצט געווארען פון די אידען אין די ביבלישע צייטען און וועלכע ווערט דערמאהנט אין תהלים].

psal'tery *n.* (סאהל'-טער-אי) א פסאלטער [א מין הארפע וואס איז בענוצט געווארען פון די אידען אין די ביבלישע צייטען און וועלכע ווערט דערמאהנט אין תהלים]; אזא מיטעלאלטערליכער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט 13 סטרונעס; א פסאלם, א הייליגער מזמור.

psal'tress *n.* (סאהל'-טרעס) א פרוי, וועלכע שפיעלט אויף א פסאלטער. ז. *psaltery*

psammis'mus *n.* (סע-מיס'-מאס) זאמד=שטיין אין אורין [השתנה].

psam'mite *n.* (סעמ'-איט) זאמד=שטיין.

psel'lism *n.* (סעל'-איזם) ז. *psellismus*

psellis'mus *n.* (סע-ליס'-מאס) א פעה=לערהאפטע אדער קראנקהאפטע אויספראכע [ווי שטאמלען, ריידען צווישען די צייהנער א. ד. ג.].

pseudacu'sis *n.* (סיו-דע-קיו'-סיס) א ניט ריכטיגער געהער, א ניט ריכטיגער חוש השמיעה.

pseudæsthe'sia *n.* (סיו-דעס-טהי'-סי-א) א פאלשע אדער כלומר'שדיגע פיהלונג [ווי למשל, ווען מען שניידט איינעם אב אן אבר און איהם דאכט זיך אוים, אז דער אבגעשניטענער אבר טהוט איהם וועה].

pseudel'ephant *n.* (סיו-דעל'-אי-פענט) א מאסטאדאן. ז. *mastodon*

pseudepig'rapha *n.* (סיו-דע-פיג'-רע-פא) א ניט עכטע שריפט, א ניט עכטע הייליגע אדער ביבלישע שריפט.

pseu'do-apos'tle *n.* (סיו'-דאו-ע-פאס'ל) א פאלשער אפאסטעל.

pseu'do-Bi'ble *n.* (סיו'-דאו-באי'בל) א פאלשע ביבעל.

pseudoblep'sia *n.* (סיו-דא-בלעפ'-סי-א) ז. *pseudoblepsis*

pseudoblep'sis *n.* (סיו-דא-בלעפ'-סיס) דאס פאלש=זעהן [אלס קראנקהייט]; דאס זעהן אילוזיעס אדער האלוצינאציעס.

pseu'do-Christ *n.* (סיו'-דאו-קראיסט) א פאלשער קריסט.

pseudochro'mia *n.* (סיו-דא-קראו'-מי-א) א פאלשער בעגריף וועגען קאלירען, א ניט ריכטיגע אונטערשיידונג פון קאלירען.

pseu'do-cit'izen *n.* (סיו'-דאו-סיט'-איזן) א כלומר'שדיגער בירגער [איינער וואס גיט זיך אן פאר א בירגער ווערהענד ער איז עס ניט].

pseudo-clas'sicism *n.* (סיו-דאו-קלעס'-אי-סיזם) פאלשער, ניט עכטער קלאסיציזם. ז. *classicism*

pseu'do-crit'ic *n.* (סיו'-דאו-קריט'-איק) א כלומר'שדיגער קריטיקער.

pseudodip'teral *a.* (סיו-דא-דיפ'-טע-רעל) אין ארכיטעקטור—מיט א שיינבארען דאפעלטען זייל=גאנג [מיט וואנד=זיילען אנשטאט פרייע זיילען].

pseu'dodox *n.* (סיו'-דא-דאקס) א

פאלשע, אבוואהל אלגעמיין=אנגענומענע מיי=
נונג.
pseudogeu'sia *n.* (סיו-דא-גיו'-סי-א)
א פאלשער אדער כלומר'שדינער געשמאק
[חוש הטעם].
pseudogeus'tia *n.* (סיו-דא-גיוס'-טי-
א) ז. *pseudogeusia*
pseu'dograph *n.* (סיו'-דא-גרעף) א
פאלשע שריפט.
pseudog'raphy *n.* (סיו-דאג'-רע-פי)
א פאלשע אויסלעגונג פון די ווערטער אין
שרייבען.
pseudol'ogy *n.* (סיו-דאל'-א-דזשי)
פאלשקייט, ליגען.
pseu'domorph *n.* (סיו'-דא-מאהרף)
א מינעראל וואס האט די אויסערליכע
פארם און אויסזעהן פון אן אנדער מי=
נעראל; א ניט רעגעלמעסיגע, פאלשע
פארם.
pseudomor'phism *n.* (סיו-דא-מאהר'-
פיזם) דאס האבען ניט די ריכטיגע פארם
[ווענען מינעראלען], דאס האבען די
פארם און אויסזעהן פון אן אנדער מי=
נעראל.
pseudomor'phous *a.* (סיו-דא-מאהר'-
פאס) וואס האט ניט די ריכטיגע פארם
[ווענען מינעראלען]; די פארם און דאס
אויסזעהן פון אן אנדער מינעראל.
pseu'donym *n.* (סיו'-דא-נים) א פסעוו=
דאנים, א פאלשער נאמען; א פיקטיווער
אדער אויסגעטראכטער נאמען מיט וועל=
כען א שרייבער צייכענט אונטער זיינע
ארטיקלען, ווען ער וויל ניט ארויסגעבען
זיין ריכטיגען נאמען; אין נאטור=וויסענ=
שאפט — א היימישער נאמען, א נאמען
פון א בעשעפעניש אדער פלאנצע ווי ער
ווערט בענוצט אין דער פאלקס=שפראך
און ניט ווי אין דער וויסענשאפט.
pseudonym'ity *n.* (סיו-דא-נימ'-אי-
טי) דאס שרייבען אונטער א פסעוודאנים;
דאס זיין אונטערגעשריבען מיט א פסעוו=
דאנים. ז. *pseudonym*
pseudon'ymous *a.* (סיו-דאנ'-אי-מאס)
וואס טראגט א פסעוודאנים אדער איז
אונטערגעשריבען מיט א פסעוודאנים [א
פיקטיווען אדער אויסגעטראכטען נאמען].
pseudon'ymously *adv.* (סיו-דאנ'-
אי-מאס-לי) אונטער א פסעוודאנים, מיט
א פיקטיווען אדער אויסגעטראכטען נא=
מען.
pseu'dopod *n.* (סיו'-דא-פאד) א פסיי=
דאפאד, א פאלש=פיסלער, אן איין=צעליג
חיה'לע אדער פראטאפלאזמישע צעלע,
וועלכע לאזט ארוים פון זיך אזעלכע פע=
דים=ארטיגע טיילען ווי פיסלעך זיך צו
בעוועגען.
pseudop'odal *a.* (סיו-דאפ'-א-דעל)
וואס איז שייך צו א פסיידאפאד.
ז. *pseudopod*
pseu'dopode *a.* (סיו'-דא-פאוד)
ז. *pseudopod*
pseudopo'dium *n.* (סיו-דא-פאו'-די-
אם) א פסיידאפאד, א פאלש=פיסלער
[ז. *pseudopod*]; ביי די איינצעליגע
חיה'לעך אדער ביי א פראטאפלאזמישער צע=
לע — דאס ארויסלאזען פון זיך פעדים=
ארטיגע טיילען ווי פיסלעך זיך צו בעווע=
גען אדער אויפצונעהמען שפייז; א פאל=
שער בליהונג=שטענגעל ביי געוויסע מאכען.
pseudop'sia *n.* (סיו-דאפ'-סי-א) א
פאלשע ראיה, דאס זעהן ניט ריכטיג.
pseudosci'ence *n.* (סיו-דא-סאי'-ענס)
כלומר'שדיגע וויסענשאפט; פאלשע וויסענ=
שאפט.
pseu'doscope *n.* (סיו'-דא-סקאופ) א
פסיידאסקאפ, אן אפטישער אינסטרומענט
וואס צייגט קאנקאווע טיילען אלס קאנווע=
קסע און קאנוועקסע טיילען אלס קאנקאווע.

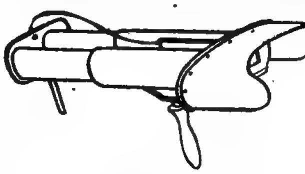

Pseudoscope

pseu'do-volcan'ic *a.* (סיו'-דאו-וואל-
קענ'-איק) פסיידא=וואלקאניש, ווי א פסיי=
דא=וואלקאנא. ז. *pseudo-volcano*
pseu'do-volca'no *n.* (סיו'-דאו-וואל-
קיי'-נאו) א פסיידא=וואלקאן [א וואלקאן
אדער פייערשפייענדער בארג וואס לאזט
ארוים פון זיך בלויז רויך און פלאמען
אבער ניט קיין לאווע; א ברענענדע קויה=
לען=גרוב].
psha *int.* (שאה) ז. *pshaw*
pshah *int.* (שאה) ז. *pshaw*
pshaw *int.* (שאה) פש! באַ! האסטו
געהערט! [אן אויסדרוק פון פעראכטונג].
psilan'thropism *n.* (סאי-לענ'-טהרא-
פיזם) די לעהרע אדער דער גלויבען, אז
קריסטוס איז געווען ניט מעהר ווי א
פשוט'ער בשר ודם.
psilan'thropist *n.* (סאי-לענ'-טהרא-
פיסט) איינער וואס האלט, אז קריסטוס
איז געווען א פשוט'ער בשר ודם.
psilan'thropy *n.* (סאי-לענ'-טהרא-
פי) ז. *psilanthropism*
psitta'cean *a.* (סי-טיי'-סי-ען) וואס איז
פון דעם מין פויגלען צו וועלכען עס גע=
הערען די פאפוגאיען.
psitta'ceous *a.* (סי-טיי'-סי-אס)
ז. *psittacean*
Psit'taci *n.* (סיט'-ע-סאי) דער מין
פויגלען צו וועלכען עס געהערען די פאפו=
גאיען; דער מין פאפוגאיען פויגלען.
psit'tacid *n. and a.* (סיט'-ע-סיד) א
פאפוגאי; וואס איז שייך צו דעם מין
פויגלען צו וועלכען עס געהערען די פאפו=
גאיען.
psit'tacine *a.* (סיט'-ע-סין) עהנליך צו
א פאפוגאי.
pso'as *n.* (סאו'-עס) א לענדען=מוסקעל.
psoi'tis *n.* (סא-אי'-טיס) ענטצינדונג
פון דעם לענדען=מוסקול.
pso'ra *n.* (סאו'-רע) אן אויסשלאג, קרעץ.
psori'asis *n.* (סא-ראי'-ע-סיס) שופען;
קרעץ, אזא כראנישער אויסשלאג אויף'ן
לייב וואס שיילט זיך ווי אין שופען.
pso'ric *a. and n.* (סאו'-ריק) קרעציג,
קרעץ=ארטיג; א מיטעל פאר בייסעניש.
psychal'gia *n.* (סאי-קעל'-דזשי-א) די
ליידען וואס קומען פון מעלאנכאליע [מרה=
שחורה].
Psy'che *n.* (סאי'-קיע) פסיכעע [אין
דער מיטאלאגיע — די פערקערפערונג פון
דעם גייסט אדער פון דער נשמה, א געמיין
וואס איז פארגעשטעלט געווארען אלס יונג
מיידעל מיט פליגלען פון א שמעטערלינג.
זי איז געווען די געליעבטע פון ערוס אדער
קופיד, וועלכער פלעגט זי דא צערטלען, דא
מאטערען]; דער 16טער פלאנעטאאיד [א
קליינער פלאנעט].
psy'che *n.* (סאי'-קיע) דער מענשליכער
גייסט, די זעעלע, די נשמה; די נערווע=
סיסטעם פון דעם קאפ=מארך און רוקען=
מארך; אזא גרויסער הענגענדער שפיעגעל.
psy'che-glass *n.* (סאי'-קיע-גלעס) אזא
גרויסער הענגענדער שפיעגעל.
psychi'ater *n.* (סאי-קאי'-ע-טער) א
פסיכיאטער, א משוגעים=דאקטאר, איינער
וואס היילט גייסטיגע קראנקהייטען.
psychia'tria *n.* (סאי-קי-איי'-טרי-א)
ז. *psychiatry*
psychiat'ric *a.* (סאי-קי-עט'-ריק) פסי=
כיאטריש, וואס איז שייך צו פסיכיאטריע
[היילונג פון משוגעת אדער פון גייסטי=
גע קראנקהייטען].
psychiat'rical *a.* (סאי-קי-עט'-רי-קעל)
ז. *psychiatric*
psychi'atrist *n.* (סאי-קאי'-ע-טריסט)
ז. *psychiater*
psychi'atry *n.* (סאי-קאי'-ע-טרי) פסי=
כיאטריע, היילונג פון גייסטיגע קראנקהיי=
טען [משוגעת].
psy'chic *a. and n.* (סאי'-קיק) פסיכיש,
גייסטיג, פסיכאלאגיש; וואס איז שייך צו
געהיימניספאלע, מיסטעריעזע גייסטיגע ער=
שיינונגען [ווי למשל די, מיט וועלכע עס
בעשעפטיגען זיך די ספיריטיסטען]; וואס
איז שייך צום לעבענס=גייסט אדער רוח
[אין נעגענזאץ צו דער נשמה]; א מעדיום
[אין ספיריטיזם — א מענש, דורך ווע=
מען מען האט פערבינדונגען מיט גייסטער
אדער וועלכער ווערט בעאיינפלוסט פון אי=
בערנאטירליכע קרעפטען].
psy'chical *a.* (סאי'-קי-קעל) פסיכיש,
גייסטיג, פסיכאלאגיש; מיסטעריעז; וואס
איז שייך צום רוח אדער לעבענס=גייסט.
ז. *psychic*
psy'chically *adv.* (סאי'-קי-קעל-אי) אין
בעצוג צום גייסט אדער צו דער נשמה, פסי=
כיש [אין נעגענזאץ צו פיזיש].
psy'chical research' (סאי'-קי-קעל
רי-סורטש') אן אונטערזוכונג ווענען די
ערשיינונגען, וועלכע פערבינדען, לויט דעם
גלויבען פון די ספיריטיסטען, די וועלט
מיט יענער וועלט און בכלל ווענען די מיס=
טעריעזע זאכען, אין וועלכע עס גלויבען
די ספיריטיסטען.
psy'chic force (סאי'-קיק פאורס) די
פסיכישע קראפט [אן אומבעוואוסטע
קראפט, וועלכע שאפט כלומר'שט די אי=
בערנאטירליכע ספיריטיסטישע וואונדער].
psy'chics *n.* (סאי'-קיקס) פסיכאלאגיע
[די לעהרע ווענען גייסט]; די לעהרע ווע=
גען די מיסטעריעזע ספיריטיסטישע ער=
שיינונגען; די לעהרע, אז די גייסטיגע ער=
שיינונגען זיינען ניט קיין רעזולטאט פון
קערפערליכע פונקציאנען.
psy'chism *n.* (סאי'-קיזם) די לעהרע,
אז עס עקזיסטירט אין דער נאטור אזא
גאז, וואס בעלעבט אלע בעשעפענישען;
דאס זיין פסיכיש אדער גייסטיג.
psy'chist *n.* (סאי'-קיסט) איינער וואס
גלויבט אין די ערשיינונגען וואס פערבינ=
דען די וועלט מיט יענער וועלט און אין
דער מעגליכקייט פון די פערשיעדענע ספי=
ריטיסטישע וואונדער.
psychodom'eter *n.* (סאי-קא-דאמ'-
ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם
דויער פון גייסטיגע פראצעסען.
psy'cho-eth'ical *a.* (סאי'-קאו-עטה'-
אי-קעל) וואס איז שייך צו איינגעבארענע
מאראלישע בעגריפען.
psychog'eny *n.* (סאי-קאדזש'-ע-ני)
די ענטוויקלונג פון דעם גייסט; די לעהרע
ווענען די ענטוויקלונג פון דעם גייסט.
psychog'ony *n.* (סאי-קאג'-א-ני) די
לעהרע ווענען דער ענטוויקלונג פון דעם
גייסט.
psy'chograph *n.* (סאי'-קא-גרעף) אן

אינסטרומענט געברויכט פון ספיריטיסטען, מיט דער הילף פון וועלכען די גייסטער גיבען כלומר'שט שריפטליך איבער ענטפערס דורך'ן מעדיום [דעריעניגער דורך וועמען מען האט פערבינדונגען מיט די גייסטער].

psychograph'ic *a.* (סאי-קא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו גייסטער=שריפט. ז. *psychography*

psychog'raphy *n.* (סאי-קאג'-רע-פי) גייסטער=שריפט [געשריבענע ענטפערס, וואס גייסטער גיבען דורך'ן מעדיום, לויט דער בעהויפטונג פון די ספיריטיסטען]; בעשרייבונג פון גייסטיגע ערשיינונגען.

psycholog'ic *a.* (סאי-קא-לאדזש'-איק) פסיכאלאגיש, וואס איז שייך צו פסיכאלאגיע [זעעלען=לעהרע, די לעהרע וועגען מענשליכען גייסט אדער וועגען די גייסטיגע ערשיינונגען ביי מענשען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.].

psycholog'ical *a.* (סאי-קא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *psychologic*

psycholog'ically *adv.* (סאי-קא-לאדזש'-אי-קעל-אי) פסיכאלאגיש, אין בעצוג צו פסיכאלאגיע, פון א פסיכאלאגישען שטאנדפונקט.

psycholog'ics *n.* (סאי-קא-לאדזש'-איקס) פסיכאלאגיע [זעעלען=לעהרע, די לעהרע וועגען גייסטיגע ערשיינונגען ביי מענשען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.]; מעטאפיזיק [ז. *metaphysics*].

psychol'ogist *n.* (סאי-קאל'-א-דזשיסט) א פסיכאלאג, א קענער פון פסיכאלאגיע, א קענער פון דער מענשליכער נשמה.

psychol'ogize *v.* (סאי-קאל'-א-דזשאיז) פסיכאלאגיש אויספארשען; היפנאטיזירען.

psy'chologue *n.* (סאי'-קא-לאג) ז. *psychologist*

psychol'ogy *n.* (סאי-קאל'-א-דזשי) פסיכאלאגיע [די זעעלען=לעהרע, די לעהרע וועגען די גייסטיגע ערשיינונגען ביים מענשען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.].

psychom'achy *n.* דער (סאי-קאמ'-ע-קי) קאמפף פון דער זעעלע מיט דעם קערפער.

psy'chomancy *n.* (סאי'-קא-מענ-סי) וואהרזאגעריי דורך פערבינדונג מיט די נשמות פון פערשטארבענע; דער איינפלוס פון איין נשמה אויף א צווייטער.

psychom'etry *n.* אן (סאי-קאמ'-עט-רי) איבערנאטירליכע פעהיגקייט צו טרעפען פערשיעדענע פערבארגענע זאכען דורך אנריהרען [ווי למשל, בעשטימען א קראנקהייט בלויז דורך אנריהרען דאס קראנקע ארט אדער טרעפען איינעמס כאראקטער אנריהרענדיג זיינעם א בריעף אדער בילד]; דאס בעשטימען די צייט וואס עס האלט אן א פסיכישער פראצעס.

psychonosol'ogy *n.* (סאי-קא-נא-סאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון גייסטיגע קראנקהייטען.

psychopan'nychism *n.* (סאי-קא-פענ'-אי-קיזם) דאס גלויבען, אז נאך א מענשען'ס טויט שלאפט זיין נשמה איין און כאפט זיך ניט אויף ביז תחית המתים.

psychopar'esis *n.* (סאי-קא-פער'-ע-סיס) גייסטיגע שוואכקייט.

psy'chopath *n.* (סאי'-קא-פעטה) א פסיכאפאט, א גייסטיג=אוננארמאלער מענש.

psychopath'ic *a. and n.* (סאי-קא-פעטה'-איק) פסיכאפאטיש, גייסטיג=אוננארמאל, קראנקהאפט=עמפפינדליך; א פסיכאפאט, א גייסטיג=אוננארמאלער, א משוגענער.

psychop'athist *n.* (סאי-קאפ'-ע-טהיסט) א פסיכאפאטען=דאקטאר, א פסיכיאטר, א משוגעים=דאקטאר.

psychop'athy *n.* (סאי-קאפ'-ע-טהי) פסיכאפאטיע, גייסטיגע אוננארמאלקייט; דאס היילען קראנקע דורך גייסטיגער בעאיינפלוסונג.

psychophys'ics *n.* (סאי-קא-פיז'-איקס) פסיכאפיזיק [די לעהרע וועגען דער שייכות פון פיזישע און גייסטיגע ערשיינונגען].

psychophysiol'ogy *n.* (סאי-קא-פיז-אי-אל'-א-דזשי) ז. *physiological psychology*

psycho'sis *n.* דער (סאי-קאו'-סיס) גייסטיגער צושטאנד; פסיכאז, א גייסטיגע קראנקהייט.

psychosomat'ic *a.* (סאי-קא-סא-מעט'-איק) וואס איז שייך אי צום גייסט אי צום קערפער.

psy'chotheism *n.* (סאי'-קא-טהיע-איזם) די לעהרע, אז גאט איז בלויז גייסט.

psychotherapeu'tics *n.* (סאי-קא-טהער-ע-פיו'-טיקס) די קונסט צו היילען גייסטיגע קראנקהייטען.

psychother'apy *n.* (סאי-קא-טהער'-ע-פי) ז. *psychotherapeutics*

psychovi'tal *a.* (סאי-קא-וואי'-טעל) וואס איז שייך צום גייסט און צום לעבען.

psychozo'ic *a.* (סאי-קא-זאו'-איק) ז. *psychovital*

psychrom'eter *n.* (סאי-קראמ'-ע-טער) א פסיכראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די פייכטקייט פון דער לופט].

psychrom'etry *n.* (סאי-קראמ'-עט-רי) פסיכראמעטריע [דאס בעשטימען די פייכטקייט פון דער לופט מיט דער הילף פון א פסיכראמעטער]. ז. *psychrometer*

psychropho'bia *n.* (סאי-קרא-פאו'-בי-א) מורא פאר קעלט [הויפטזעכליך פאר קאלטען וואסער]; שטארקע עמפפינדליכקייט צו קעלט.

pt. אן אבקירצונג פון *part* אדער פון *pint*

ptar'mic *n.* (טאר'-מיק) א מיטעל צום ניסען.

ptar'migan *n.* די שנעע= (טאר'-מי-גען) הוהן [א מין פויגעל וואס לעבט אין בערגיגע געגענדען און אין די קאלטע לענדער פון דער נארדליכער העלפט פון ערד=קוגעל. אום ווינטער ווערען די פעדערען פון דיעזען פויגעל שנעע=ווייס].

Ptarmigan

ptere *n.* (טיער) א פליגעל=עהנליכער קערפער=טייל [ביי חיות].

pterid'ium *n.* (טע-ריד'-אי-אם) ז. *samara*

pteridol'ogy *n.* (טער-אי-דאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פארנען [פאראטניקעס]; אן אבהאנדלונג איבער פארן=פלאנצען. ז. *fern*

pterodac'tyl *n.* אן (טער-א-דעק'-טיל) אמאל=עקזיסטירענדער עקדיש אדער פליהענדער דראכען [ז. *flying-dragon*] עהנליך צו א פלעדערמויז.

Pterodactyl

pterodac'tyle *n.* (טער-א-דעק'-טיל) ז. *pterodactyl*

pterog'raphy *n.* א (טע-ראג'-רע-פי) בעשרייבונג פון פויגעל=פעדערען.

pte'ron *n.* (טיע'-ראן) ז. *portico*

pter'ope *n.* דער (טער'-אופ) פליה=פוקס [אזא פלעדערמויז]. ז. *flying-fox*

pter'opod *a. and n.* (טער'-א-פאד) וואס האט א פליגעל=עהנליכען פוס [וועגען א געוויסען מין מאלוסקען אדער ווייך=טהיערע]; דער פלוס=פיסלער [אזא מאלוסקעל מיט פליגעל=עהנליכע פיס].

pter'opode *n.* א פליה= (טער'-א-פאוד) פוקס [ז. *flying-fox*]; א פלוס=פיסלער [ז. *pteropod*].

pteropo'dium *n.* (טער-א-פאו'-די-אם) דער פליגעל=עהנליכער טייל פון דעם פוס פון א פלוס=פיסלער. ז. *pteropod*

pter'ygoid *a. and n.* (טער'-אי-גאיד) פליגעל=עהנליך; אזא מין ביין אין דעם געזיכט.

ptis'an *n.* א לייכטער נע= (טיז'-ען) טראנק, ווי גערשטען=וואסער אדער בלומען=טהעע; וויינטרויבען=זאפט וואס רינט אליין ארויס אהן אויסצודריקען.

P. T. O. ראשי תבות פון די ווערטער *please turn over* [א בעמערקונג וואס ווערט געמאכט אויף דעם ענד פון א געשריבענעם אדער געדרוקטען בלאט פאפיער, אז מען זאל עס איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט צו לעזען דאס ווייטערדיגע].

Ptolema'ic *a.* פטא= (טאל-ע-מיי'-איק) לעמעאיש, וואס איז שייך צום עגיפטי=גריכישען געאגראף און אסטראנאם פטאלעמעאוס אדער צו זיין אסטראנאמישער סיסטעם; וואס איז שייך צו דעם עגיפטישען קעניג פטאלעמעאוס אדער צו זיינע נאכפאלגער, וועלכע האבען זיך גערופען מיט דיעזען נאמען [האבען געהערשט אין עגיפטען פון ענדע דעם 4-טען יאהרהונדערט ביז צום ערשטען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט].

Ptolema'ic sys'tem (טאל-ע-מיי'-איק סיס'-טעם) דאס פטאלעמעאישע אסטראנאמישע סיסטעם, די אלטע אסטראנאמישע לעהרע פון דעם עגיפטיש=גריכישען אסטראנאם פטאלעמעאוס [האט געלעבט אן ערך 140 יאהר פאר קריסטוס] וואס בעהויפטעט, אז די ערד שטעהט אונבעוועגליך, אז זי איז דער מיטעלפונקט פון אוניווערזום [וועלט=אל] און אז ארום איהר דרעהען זיך די זון און אלע פלאנעטען.

pto'main *n.* א כעמישער (טאו'-מע-אין) גיפטיגער שטאף, וועלכער ווערט ערהאלטען פון פערפוילטע בעשעפענישען.

pto'maine *n.* (טאו'-מע-אין) ז. *ptomain*

pto'sis *n.* (טאו'-סיס) דאס אראבפאלען פון דעם אויבערשטען אויגען=לעדעל; אונפעהיגקייט אויפצוהויבען דאס אויבער=שטע אויגען=לעדעל.

pty'alism *n.* (טאי'-ע-ליזם) שפייעכץ=פלוס [א קראנקהאפטער איבערפלוס פון שפייעכץ].

ptyal'ogogue *n.* (טאי-על'-א-גאג) ז. ***ptysmagogue***

ptys'magogue *n.* (טיס'-מע-גאג) א מי=טעל ארויסצורופען שפייעכץ.

pub *n.* (פאב) א גאסט=הויז, אן אכסניה, א שענק.

pub. doc. אן אבקירצונג פון די ווער=טער ***public document***

pu'beral *a.* (פיו'-בע-רעל) וואס איז שייך צו דער ערשטער פעריאדע פון גע=שלעכטליכער רייפקייט [ווען א מאן אדער פרוי ווערען פעהיג צו האבען קינדער] אדער צו דער צייט, ווען א פלאנצע הויבט אן צו בליהען.

pu'berty *n.* (פיו'-בער-טי) די ערשטע פעריאדע פון געשלעכטליכער רייפקייט [ווען א מאן אדער פרוי ווערען פעהיג צו האבען קינדער]; די צייט, ווען א פלאנ=צע הויבט אן צו בליהען.

puber'ulent *a.* (פיו-בער'-א-לענט) פו=כיג, בעדעקט מיט קוים=מערקבארען פוך.

pu'bes *n.* (פיו'-ביעז) דער טייל פון מענשליכען קערפער וואס ווערט בעדעקט מיט האר אין דער ערשטער פעריאדע פון געשלעכטליכער רייפקייט; די ביינער ארום די געשלעכטס=ארגאנען; הארינקייט פון געשלעכטס=ארגאנען; פוכינקייט פון פלאנ=צען; שאם=ביינער [ז. ***pubis***].

pubes'cence *n.* (פיו-בעס'-ענס) גע=שלעכטס=רייפקייט [אין דער ערשטער פע=ריאדע]; דאס ווערען געשלעכטס=רייף; הארינקייט; פוך אויף פלאנצען.

pubes'cency *n.* (פיו-בעס'-ען-סי) ז. ***pubescence***

pubes'cent *a.* (פיו-בעס'-ענט) וואס ווערט געשלעכטליך=רייף; פוכיג, בעדעקט מיט פוך.

pu'bic *a.* (פיו'-ביק) וואס געהערט צום שאם=ביין. ז. ***pubis***

pu'bis *n.* (פיו'-ביס) דער שאם=ביין [דער ביין וואס געפינט זיך איבער דעם געשלעכטס=גליעד].

pub'lic *a. and n.* (פאב'-ליק) פון קהל, וואס געהערט צו קהל; געזעלשאפטליך; עפענטליך; אלגעמיין; וואס בעלאנגט אדער איז שייך צום גאנצען פאלק; וואס איז שייך צום כלל; דאס פובליקום, דער עולם.

pub'lic acts (פאב'-ליק עקטס) געזעצע און רעגולאציאנען וועגען עפענטליכע, גע=זעלשאפטליכע אנגעלעגענהייטען [אזעלכע וואס זיינען נוגע דעם כלל].

pub'lic admin'istrator (פאב'-ליק עד-מינ'-יס-טריי-טאר) א רעגיערונגס=בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער דעם אייגענטום פון דיעניגע וואס זיינען געשטארבען נים איבערלאזענדיג קיין צואה.

pub'lican *n.* (פאב'-לי-קען) א גאסט=ווירטה, א שענקער; א צאל=בעאמטער; אין פארצייטיגען רוים — אן אטקופשטשיק, איינער וואס האט געהאלטען אין ארענדע פערשיעדענע שטייערען.

publica'tion *n.* (פאב-לי-קיי'-שאן) פובליקאציאן, פערעפענטליכונג, עפענטליכע בעקאנטמאכונג, ארויסגעבונג פון גענדרוק=טע זאכען [ביכער, זשורנאלען, צייטונגען, מוזיק=שטיקער, לאנד=קארטען א. ז. וו.]; א פובליקאציאן, א געדרוקטע ארויסגאבע.

publica'tion price (פאב-לי-קיי'-שאן פראיס) דער פערקויפס=פרייז פון א בוך, צייטשריפט א. ז. וו.

pub'lic at large (פאב'-ליק עט לארדזש) דער גרויסער עולם, די מאסע.

pub'lic auc'tion (פאב'-ליק אהק'-שאן) א ליציטאציע, אן אויקציאן, אן עפענטלי=כער אויספערקויף.

pub'lic bill (פאב'-ליק ביל) א געזעץ=פארשלאג וואס איז נוגע דעם כלל.

pub'lic char'acter (פאב'-ליק קער'-עק-טער) א בעקאנטע פערזענליכקייט, אן עפענטליכע פערזאן.

pub'lic corpora'tion (פאב'-ליק קאהר-פא-ריי'-שאן) אן עפענטליכע אדער קהל'שע קארפאראציאן, ווי א געמיינדע, א שטאדט א. ז. וו. [א קארפאראציאן איז א קער=פערשאפט, וואס ווערט אנערקענט אלס יו=רידישע פערזאן און בעקומט דאס געזעצ=ליכע רעכט אויף א געוויסער טהעטיגקייט אדער אונטערנעהמונג]. ז. ***corporation***

pub'lic cred'it (פאב'-ליק קרעד'-איט) עפענטליכער קרעדיט [דער קרעדיט פון א שטאאט, שטאדט, געמיינדע א. ז. וו.].

pub'lic debt (פאב'-ליק דעט) שטאאטס=שולדען.

pub'lic doc'ument (פאב'-ליק דאק'-יו-מענט) א דרוק=אויסגאבע פון דער רע=גיערונג [מיט אינפארמאציאנען, סטאטיס=טישע מאטעריאלען א. ז. וו.].

pub'lic domain' (פאב'-ליק דא-מיין') רעגיערונגס=לאנד, גרונד=אייגענטום וואס בעלאנגט צום שטאאט.

pub'lic en'emy (פאב'-ליק ען'-ע-מי) איינער וואס קעמפט געגען דער שטאאט פיהרט קריעג; א שונא פון דעם כלל; א ים=רוי=בער.

pub'lic func'tion (פאב'-ליק פאנק'-שאן) אן עפענטליכע אונטערהאלטונג.

The inauguration ball was a most enjoyable **public function**.

pub'lic func'tionary (פאב'-ליק פאנק'-שאן-ער-אי) אן עפענטליכער בעאמ=טער, א שטאאטס=בעאמטער.

pub'lic funds (פאב'-ליק פאנדז) שטאאטס=געלד.

pub'lic good (פאב'-ליק גוד) טובת הכלל.

pub'lic-hear'ted *a.* (פאב'-ליק-האר'-טעד) ז. ***public-spirited***

pub'lic hol'iday (פאב'-ליק האל'-אי-דיי) א געזעצליכער יום טוב.

pub'lic house (פאב'-ליק האוס) א גאסט=הויז, אן אכסניה, א האטעל, א שענק; אן עפענטליכעס הויז; א שאנד=הויז, א פראסטיטוציאנס=הויז; א פלאץ, וואו מען קומט צוליעב אונמאראלישע צוועקען, צו שפיעלען קארטען א. ז. וו.

pub'lic inde'cency (פאב'-ליק אין-דיע'-סען-סי) אין יוריספרודענץ—עפענט=ליכע אונאנשטענדיגקייט [אלעס וואס איז געגען דער עפענטליכער מאראל אדער קען זי פערדארבען, ווי למשל: געברויכען עפענטליך אונאנשטענדיגע אויסדריקע, צייגען דעם נאקעטען קערפער, ארויסשטע=לען אונאנשטענדיגע בילדער א. ז. וו.].

pub'lic institu'tion (פאב'-ליק אינ-סטי-טיו'-שאן) אן עפענטליכע אנשטאלט [ווי פאר ערציהונג, צדקה א. ז וו.] לטובת הכלל.

pub'licist *n.* (פאב'-לי-סיסט) איינער וואס שרייבט איבער שטאאטס=רעכטע אדער פעלקער=רעכטע; א פובליציסט [א שריי=בער איבער פאליטישע טאגעס=פראגען].

public'ity *n.* (פאב-ליס'-אי-טי) עפענט=ליכקייט, בעקאנטקייט.

The papers always give a wide **publicity** to any remarks of our mayor.

pub'lic lands (פאב'-ליק לענדז) רעגיע=רונגס=לאנד [הויפטזעכליך צום אויסטיי=לען און פערקויף].

pub'lic law (פאב'-ליק לאה) שטאאטס=רעכט, אינטערנאציאנאלעס רעכט.

pub'lic laws (פאב'-ליק לאהז) געזעצע וואס זיינען נוגע דעם גאנצען כלל.

pub'lic li'brary (פאב'-ליק לאי'-ברע-רי) אן עפענטליכע, קהל'שע ביבליאטעק.

pub'licly *adv.* (פאב'-ליק-לי) 1. עפענט=ליך; 2. מיט אלגעמיינער צושטימונג, אין נאמען פון דעם כלל.

1. It was **publicly** announced that Mr. X. would be the next ambassador to England.

pub'lic man (פאב'-ליק מען) א קהל'שער מענש, א כלל=טהוער.

pub'lic-min'ded *a.* (פאב'-ליק-מאינ'-דעד) ז. ***public-spirited***

pub'lic-min'dedness *n.* (פאב'-ליק-מאינ'-דעד-נעס) ז. ***public sipirt***

pub'licness *n.* (פאב'-ליק-נעס) עפענט=ליכקייט; אלגעמיינהייט [פון בעזיץ], דאס בעלאנגען צו קהל, דאס זיין אלגעמיין.

pub'lic nui'sance (פאב'-ליק ניו'-סענס) 1. אן אונגעזעצליכע טהאט, א שטע=רונג, א בעלעסטיגונג וואס בעריהרט דעם כלל; 2. איינער וואס בענעהט אזעלכע טהאטען, מאכט שטערונגען אדער בעלעס=טיגט.

1. Speeding on the highways in an automobile is regarded as a **public nuisance** and is punished as such.

pub'lic of'fice (פאב'-ליק אפ'-איס) א רעגיערונגס=אמט.

pub'lic opin'ion (פאב'-ליק א-פינ'-יאן) די עפענטליכע מיינונג.

pub'lic or'ator (פאב'-ליק אר'-ע-טאר) א בעאמטער פון אן ענגלישער אוניווער=זיטעט, וואס ערפילט געוויסערמאסען די פליכטען פון א סעקרעטער.

pub'lic pol'icy (פאב'-ליק פאל'-אי-סי) די אינטערעסען פון כלל.

The Sherman anti-trust law declares contracts in restraint of trade against **public policy**.

pub'lic prin'ter (פאב'-ליק פרינ'-טער) דער פערוואלטער פון דער פעדע=ראלער רעגיערונגס=דרוקעריי אין די פער=איינגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pub'lic prints (פאב'-ליק פרינטס) פע=ריאדישע אויסגאבען [צייטונגען, זשור=נאלען].

pub'lic prop'erty (פאב'-ליק פראפ'-ער-טי) 1. שטאאטס=בעזיץ, קהל'שעם איי=גענטום; 2. עטוואס וואס איז אלגעמיין בעקאנט, וואס איז נים קיין סוד.

1. In some countries railroads are **public property**. 2. His family troubles are **public property**.

pub'lic pros'ecutor (פאב'-ליק פראס'-אי-קיו-טאר) א פראקוראר.

pub'lic rec'ords (פאב'-ליק רעק'-ארדז) אפיציעלע פראטאקאלען, פערצייכ=נונגען אדער טאבעלען.

pub'lic rev'enues (פאב'-ליק רעוו'-ע-ניוז) שטאאטס=הכנסות.

pub'lic rights (פאב'-ליק ראיטס) די רעכטע פון דעם שטאאט איבער די ביר=גער און דאס רעכט פון די בירגער אין שטאאט אדער בנוגע צום שטאאט.

pub'lic sale (פאב'-ליק סייל) ז. ***public auction***

pub'lic school (פאב'-ליק סקוהל) אין

די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן עלעמענטאר־שול; אין שאטלאנד — א שול אונטער דער אויפזיכט פון א פערוואלטונגס־קאמיטעט; אין ענגלאנד — א פריוואט מיטעל־שול [אויסגעהאלטען מעהרסטענס פון די רייכע קלאסען].

pub'lic spir'it (פאב'-ליק ספיר'-איט) איבערגעבענהייט צו קהל'שע אינטערעסען; אפפערוויליגקייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'ited *a.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד) פאטריאטיש, איבערגעגעבען צו קהל'שע אינטערעסען, וואס ארבייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'itedly *adv.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד-לי) פאטריאטיש, מיט איבערגעבענהייט אדער אפפערוויליגקייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'itedness *n.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד-נעס) דאס זיין פאטריאטיש, איבערגעבען צו קהל'שע אינטערעסען אדער דאס זיין געניינט צו אפפערען מיט די אייגענע אינטערעסען לטובת הכלל.

pub'lic stores (פאב'-ליק סטאורז) פארראט־לאגערען, מאגאזינען מיט די נויטיגע זאכען פאר דעם מיליטער אדער פאר דער פלאטע; רעגיערונגס־מאגאזינען, וואוהין מען בריינגט אימפארטירטע סחורות צום אבשאצען [אום צו בעשטימען די איינפיהר־שטייערען] אדער וואו מען האלט אימפארטירטע סחורות אלס משכון פאר שטייערען.

pub'lic trust (פאב'-ליק טראסט) א ירושה־פאנד לטובת הכלל, פערוואלטעט פון א ספעציעלען קאמיטעט.

pub'lic use (פאב'-ליק יוס) קהל'שער געברויך, געברויך פאר אלגעמיינע קהל'שע צוועקען.

pub'lic works (פאב'-ליק הוואירקס) קהל'שע ארבייטען [ווי אייזענבאהנען, האפענס, קאנאלען א. ז. וו.].

pub'lish *v.* (פאב'-ליש) פערעפענטליכען; אויפדעקען, בריינגען צום שיין, אויסשטעלען, ציינען, בעקאנטמאכען; פערלעגען, דרוקען, ארויסגעבען [צייטונגען, ביכער א. ז. וו.].

pub'lishable *a.* (פאב'-ליש-עבל) וואס קען פערעפענטליכט ווערען; וואס קען ארויסגעגעבען ווערען אדער געדרוקט ווערען [ווי ביכער, צייטונגען א. ז. וו.].

pub'lisher *n.* (פאב'-ליש-ער) אן ארויסגעבער, א פערלעגער [פון ביכער, צייטונגען א. ז. וו.]; איינער וואס פערעפענטליכט אדער מאכט בעקאנט.

pub'lisher's im'print (פאב'-ליש-ערז אימ'-פרינט) דעם פערלעגער'ס נאמען, אדרעס און דער דאטום פון דער פובליקאציאן [מעהרסטענטייל אויף דער פאדער־זייט].

pub'lishing *a. and n.* (פאב'-ליש-אינג) בעקאנטמאכענד; ארויסגעבענד [ביכער, צייטונגען א. ז. וו.]; פערעפענטליכונג, ארויסגעבונג.

pub'lishing house (פאב'-ליש-אינג האוס) א פערלאגס־געשעפט, א פערלאגס־פירמע.

pub'lishment *n.* (פאב'-ליש-מענט) פערעפענטליכונג, בעקאנטמאכונג; אן אפיציעלע עפענטליכע ערקלערונג וועגען א געפלאנטעטער הייראט [ז. *bannes*].

puccoon' *n.* (פא-קוהן') דאס קאנאדישע בלוט־קרויט [אזא פלאנצע]; אזא אמעריקאנער פלאנצע מיט געלד־געלבע טעלער־פערמיגע און האריגע בלומען.

puce *a.* (פיוס) רויט־ברוין, פורפור־ברוין; וואס האט דעם קאליר פון א פלוי.

pu'ceron *n.* (פיו'-סע-ראן) די בלאט־לויז, די גראז־לויז.

puck *n.* (פאק) א וואלד־טייוועל, א שד, א רוח; א לוסטיגער טייוועל.

Puck *n.* (פאק) א אויבער־טייוועל, א וואזשנער שד.

puck'-ball *n.* (פאק'-באהל) ז. *puffball*

puck'er *v. and n.* (פאק'-ער) 1. צונויפקנייטשען, צורונצלען; מאכען פאלטען; צונויפציהען אין קנייטשען אדער פאלטען; ווערען צוקנייטשט אדער צורונצעלט; 2. א קנייטש, א פאלט; 3. אויפרעגונג, צוטומלונג, פערווירונג.

1. His skin puckered up in wrinkles. 3. The whole community was in a pucker.

puck'erer *n.* (פאק'-ער-ער) א קנייטשער, א פאלטער.

puck'ery *a.* (פאק'-ער-אי) 1. וואס ציהט צוזאמען דאס מויל אין קנייטשען [וועגען א שארפען געשמאק, ווי זויערקייט אדער ביטערקייט]; 2. וואס צורונצעלט אדער צוקנייטשט; וואס קנייטשט אדער רונצעלט זיך.

1. Some of these apples are acrid and puckery.

puck'ery taste (פאק'-ער-אי טייסט) א געשמאק וואס ציהט צונויף דאס מויל אין קנייטשען [ווי ביטערקייט אדער זויערקייט].

puck'ish *a.* (פאק'-איש) ווי א וואלד־טייוועל; לוסטיג.

pud *n.* (פאד) א לאפע, א פויסט, א האנד.

pud'dening *n.* (פוד'-נינג) אזא דיקע קישען געמאכט פון שטיקער פאנאנדערגעפלאכטענע שטריק און בעדעקט מיט דיקען לייוועגט וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פאר דעם פאדערשטען ענד פון א שיף.

pud'der *v. and n.* (פאד'-ער) ליארמען, טומלען; א ליארם, א טומעל.

pud'ding *n.* (פוד'-אינג) א פודינג; א קוגעל; א פלייש־ווארשט, געהאקטעס פלייש געפילט אין א קישקע; א קישען געמאכט פון שטיקער פאנאנדערגעפלאכטענע שטריק וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פאר דעם פאדערשטען ענד פון א שיף.

pud'ding-bag *n.* (פוד'-אינג-בעג) א זעקעל אין וועלכען עס ווערט אריינגעלעגט א קוגעל איהם אויסצוקאכען.

pud'ding-cloth *n.* (פוד'-אינג-קלאטה) א שטיקעל צייג אין וואס עס ווערט איינגעוויקעלט און פערבונדען א קוגעל איהם אויסצוקאכען.

pud'ding-faced *a.* (פוד'-אינג-פייסט) מיט א רונדען פעטען געזיכט [ווי א קוגעל].

pud'ding-fish *n.* (פוד'-אינג-פיש) דער בלוי־פיש [אזא פיש, וועלכער געפינט זיך אין די וועסט־אינדישע וואסערען]. ז. *bluefish*

pud'ding-head *n.* (פוד'-אינג-העד) א קוגעל־קאפ, א פערשטאפטער קאפ, א שוטה, א גולם.

pud'ding-head'ed *a.* (פוד'-אינג-העד'-עד) מיט א פערשטאפטען קאפ, דום, נאריש.

pud'ding-pie *n.* (פוד'-אינג-פאי) א פלייש־פודינג, א פודינג געפילט מיט פלייש.

pud'ding-sleeve *n.* (פוד'-אינג-סליעוו) א ברייטער ארבעל; אן ארבעל פון א גלח'שען מאנטעל.

pud'ding-stone *n.* (פוד'-אינג-סטאון) דער קוגעל־שטיין [א שטיין וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע שטיינדלעך, וועלכע האלטען זיך צוזאמען].

pud'ding-time *n.* (פוד'-אינג-טאים) די עס־צייט, די צייט פון מיטאג־עסען; די רעכטע צייט.

pud'ding-wife *n.* (פוד'-אינג-הוואיף) אזא לאנגער אמעריקאנער בלוי־פיש מיט גרויסע שופען פון בלויליכען אדער בראנזקאליר מיט וועלען־פערמיגע הימעל־בלויע שטרייפען. ז. *bluefish*

pud'dingy *n.* (פוד'-אינג-אי) ווי א קוגעל, עהנליך צו א פודינג.

pud'dle *n. and v.* (פאדל) א לוזשע; א בלאטיג טייכעל; א געדיכטע ליים־מישונג צום פערקלעפען שפאלטען אדער לעכער, אז קיין וואסער זאל ניט דורכגעהן; אונגעלומפערטער אדער פלומפער מענש; מאכען בלאטיג אדער מוטנע; בעשמוצען, פעראונרייניגען; פערקלעפען מיט ליים; מאכען, אז קיין וואסער זאל ניט אריינדרינגען דורך פערקלעפען מיט ליים; אויפריהרען, אויפרודערען ווי א בלאטיג טייכעל; בעשמוצען; פערוואנדלען גוס־אייזען אין שמיעד־אייזען.

pud'dle-ball *n.* (פאד'ל-באהל) א שטיק גליהענדעס אייזען וואס ווערט ארויסגענומען פון גליה־אויווען צום שמידען אדער צום וואלצען.

pud'dle-bar *n.* (פאד'ל-באר) אן אייזען־שטאנג ווי ער קומט ארויס פון די וואלצען און איז פערוואנדעלט געווארען אין שמיעד־אייזען.

pud'dle-duck *n.* (פאד'ל-דאק) די געוועהנליכע היימישע ענטעל [קאטשקע].

pud'dler *n.* (פאד'-לער) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים פערוואנדלען גוס־אייזען אין שמיעד־אייזען; איינער וואס רודערט אויף א בלאטע [אין א טייכעל]; איינער וואס פערשמירט מיט ליים; איינער וואס בעשמוצט.

pud'dle-rolls *n.* (פאד'ל-ראולז) א פאר שווערע אייזען־וואלצען דורך וועלכע עס ווערען דורכגעלאזען גליהענדע שטיקער אייזען וועלכע דארפען פערוואנדעלט ווערען פון גוס־אייזען אין שמיעד־אייזען.

pud'dling *n.* (פאד'-לינג) דאס אויספילען אדער אויסשמירען מיט ליים אדער וואפנע, אז קיין וואסער זאל ניט דורכדרינגען; א געדיכטע ליים־מישונג אדער וואפנע, וואס ווערט בענוצט פאר דיזען צוועק; דאס פערוואנדלען גוס־אייזען אין שמיעד־אייזען דורך גליהען אין א פלאם־אויווען.

pud'dling-fur'nace *n.* (פאד'-לינג-פויר'-נעס) א פלאם־אויווען צו פערוואנדלען גוס־אייזען אין שמיעד־אייזען.

pud'dly *a.* (פאד'-לי) בלאטיג, מוטנע.

pud'dy *a.* (פאד'-אי) ז. *pudgy*

pu'dency *n.* (פיו'-דענ-סי) שעמעוודיגקייט, צניעות.

puden'da *n.* (פיו-דענ'-דא) די געשלעכטס־טיילען, די געשלעכטס־גליעדער; די נעגענדען פון די געשלעכטס־טיילען. ז. *pudendum*

puden'dal *a.* (פיו-דענ'-דעל) וואס איז שייך צו די געשלעכטס־טיילען.

puden'dum *n.* (פיו-דענ'-דאם) די געגענד פון די געשלעכטס־טיילען.

pudg'y *a.* (פאדזש'-אי) קורץ און דיק, קליין און פעט.

pu'dic *a.* (פיו'-דיק) וואס איז שייך צו די געשלעכטס־טיילען.

pu'dical *a.* (פיו'-די-קעל) ז. *pudic*

pu'dic ar'teries (פיו'-דיק אר'-טער-איז) די ארטעריען וועלכע געהען צו די געשלעכטליכע טיילען.

pudic'ity *n.* (פיו-דיס'-אי-טי) שעמעוו־דינקייט, צניעות.

pud'sy *a.* (פאד'-זי) ז. *pudgy*

pueb'lo *n.* (פועב'-לאו) א געמיינדע, א שטאדט אדער א דארף אין ניו־מעקסיקא אדער אין די שפאנישע געגענדען פון אמעריקא.

Pueb'lo *n.* (פועב'-לאו) א פועבלא אינ־דיאנער. ז. *Pueblo Indians*

Pueb'lo In'dians (פועב'-לאו אינ'-די-ענז) די פועבלא אינדיאנער [די טייל־וויז ציוויליזירטע אינדיאנער־שבטים אין די אמעריקאנער שטאאטען ניו־מעקסיקא און אריזאנא, וועלכע וואהנען אין קא־מונאלע דערפער [פועבלאס].

pu'erile *a.* (פיו'-ע-ריל) 1. קינדעריש; 2. קינדיש.

2. It is puerile to deny facts.

pu'erilely *adv.* (פיו'-ע-ריל-לי) מעשה אינגעל, אויף א קינדישען אופן.

pu'erileness *n.* (פיו'-ע-ריל-נעס) ז. *puerility*

pueril'ity *n.* (פיו-ע-ריל'-אי-טי) קינ־דעריי; די צייט פון קינדשאפט, דאס אינגעלשע עלטער [פון 7 יאהר ביז 14]; קינדישקייט.

puer'peral *a.* (פיו-אויר'-פע-רעל) פון קינפעט; וואס קומט פון אדער וואס איז שייך צו קינפעט.

puer'peral convul'sions (פיו-אויר'-פע-רעל קאנ-וואל'-שאנז) נעבורטס־קאנ־וואולסיעס.

puer'peral fe'ver (פיו-אויר'-פע-רעל פי'-ווער) קינפעט־פיבער.

puer'peral insan'ity (פיו-אויר'-פע-רעל אינ-סען'-אי-טי) וואהנזין [משוגעת] וואס קומט פון קינפעט.

puer'perally *adv.* (פיו-אויר'-פע-רעל-אי) אין פערבינדונג מיט קינפעט [ווי קינפעט־פיבער א. ד. ג.].

puer'perous *a.* (פיו-אויר'-פע-ראס) ליעגענדיג אין קינפעט.

puer'pery *n.* (פיו-אויר'-פע-רי) קינ־פעט, דער קינפעט־צושטאנד.

pu'et *n.* (פיו'-עט) ז. *pewit*

puff *n., v. and int.* (פאף) אן אויס־פוף; א בלאז, א שטאַרקער הויך, א ווינד־בלאז; דער באוויסט אדער שטויב־שוועמעל [אזא שוואמיגע פלאנצע, וועלכע פערשפרייט ארום זיך א גדיכטען שטויב פון זוימען־קערנדלעך, ווען מען גיט זי א בלאז אדער א שאקעל]; עטוואס לייכטעס, אויפגעבלאזענעס און שוואמיגעס; שוואם־קוכען, אויפגעבלאזענע געבעק; א פודער־בערשטעל [אזא בערשטעל פון פוך אדער פון אן אנדער עהנליכען שטאף צום פו־דערען דאס געזיכט]; א רונד־פאלב [אז ארויפגענעהטער פאלב, אויף א קלייד, וואס איז אין מיטען אויפגעבלאזען אדער אויפגעפופט]; א מארק־שרייעריש אדער אויפגעבלאזענע רעקלאמע; אן אויפגעבלא־זענע בעריהמעריי; א רעקלאמען־מאכער; א פוסטער בעריהמער; איינער וואס בלאזט פון זיך; א פארפיום־שטרייער [א פלעשעל מיט א דעקעל מיט קליינע לעכעלעך צו שטרייען פארפיום]; בלאזען; הויכען; אויספופען, ארויסלאזען ווינד אדער רויך; שטארק אטעמען; "פייפען" אויף אימעצען; זיך גרויס מאכען, זיך אויפבלאזען, בלאזען פון זיך; מאכען רעקלאמע, לויבען אין הימעל אריין, אויפבלאזען; אוועקבלאזען; אן אויסרוף פון פעראכטונג אדער אונגע־דולד.

puff'-ad'der *n.* (פאפ'-עד'-ער) די פוף־שלאנג [די גרעסטע און די גיפטיג־סטע שלאנג אין אפריקא. זי ליעגט גע־וועהנליך אין גאנצען פערגראבען אין זאמד פון וועלכען דער קאפ שטעקט ארויס. ווען זי ווערט גערייצט, בלאזט זי אויף דעם אויבערשטען טייל פון איהר קערפער].

puff'ball *n.* (פאפ'-באהל) דער באוויסט אדער דאס שטויב־שוועמעל [אזא שוואמיגע פלאנצע וועלכע פערשפרייט ארום זיך א געדיכטען שטויב פון זאמען־קערנד־לעך ווען מען גיט זי א שאקעל אדער א בלאז].

puff'-bird *n.* (פאפ'-בוירד) אזא אמע־ריקאנער קליינער פויגעל, וועלכער האט די געוועהנהייט אויפצובלאזען זיינע פע־דערען; דער נאנען־פויגעל. ז. *nun-bird*

puff'-box *n.* (פאפ'-באקס) א פודער־קעסטעל.

puffed *a.* (פאפט) מיט פופען, מיט אויפגעבלאזענע קרויזען אדער פאלבען [ווענען קליידער].

puff'er *n.* (פאפ'-ער) א רעקלאמען־מא־כער, אן אויפבלאזער, א לויבער, א ריה־מער; א געדונגענער ארויפבאטער אדער פרייז־שטייגער אויף ליציטאציעס [אויק־ציאנען]; א בלאז־פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף]; אזא קעסעל אין וועל־כען מען ריינינגט לייוונט אדער באוועל דורך קאכען.

puff'ery *n.* (פאפ'-ער-אי) רעקלאמען־מאכעריי, ריהמעריי.

puff'-fish *n.* (פאפ'-פיש) דער בלאז־פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף].

puff'ily *adv.* (פאפ'-אי-לי) אויף אן אויפגעבלאזענעם אופן.

puf'fin *n.* (פאפ'-אין) דער פאפונאי־טויכער אדער דער ים־פאפונאי [אזא פאפונאי־עהנליכער פויגעל וועלכער לעבט ביים ים]; א שטויב־שוועמעל. ז. *puffball*

Puffin

puff'iness *n.* (פאפ'-אי-נעס) אויפגעבלאזענקייט.

puff'ing *n. and a.* (פאפ'-אינג) רעקלא־מען־שרייבעריי, מארק־שרייעריש ריהמע־ריי; פופען, געפופטע אדער אויפגעבלא־זענע פאלבען אדער קרויזען פון א קלייד; מארק־שרייעריש, ריהמעריש.

puff'ingly *adv.* (פאפ'-אינג-לי) אויפ־בלאזענדיג, ריהמענדיג, אויף א מארק־שרייערישען אופן.

puff'-paste *n.* (פאפ'-פייסט) אויפלויף, אויפגעבלאזענער טייג.

puffs *n.* (פאפס) א פרעמדע אויפגעפופטע האר־געפלעכט וואס פרויען טראגען אויף'ן קאפ.

puff'y *a.* (פאפ'-אי) 1. אנגעבלאזען, אויפגעשוואלען; 2. באמבאסטיש, אויפגע־בלאזען; 3. מיט ווינד־שטויסען, שטורמדיג.

2. He has a puffy style.

pug *n. and v.* (פאג) א ליעבלינג, א ליעבלינגס־בעשעפעניש; אן אפע; א מאפס [אזא הינטעל]; א פוקס; א פוס־שפור; א פערדריסענע נאז [ווי ביי א מאפס]; צוקנעטענע ליים מיט וואסער פאר ציגעל אדער טעפ; אויסטינקעווען אדער אויס־שמירען מיט וואפנע; צוקנעטען ליים מיט וואסער צו מאכען דערפון טעפ אדער ציי־געל.

pug'-dog *n.* (פאג'-דאג) א מאפס [אזא הינטעל].

pug'-faced *a.* (פאג'-פייסט) וואס האט אן אפען־געזיכט.

pug'gery *n.* (פאג'-ער-אי) ז. *pugree*

pug'gi *n.* (פאג'-אי) אין אינדיען — א נאכשפירער פון גנבים, איינער וואס גע־פינט אויס גנבים נאך זייערע פוס־שפורען.

pug'ging *n.* (פאג'-אינג) דאס פערפער־טיגען ליים פאר ציגעל; אין ארכיטעק־טור — דאס אויספילען אין א געביידע דעם צווישען־רוים פון די דילען אדער פון די שייד־ווענד מיט וועלכען עס איז מא־טעריאל צוליעב אקוסטישע צוועקען [אז א קלאנג אדער שטימע זאל ניט צופיעל אבהילכען].

pugh *int.* (פוה) פוי!

pu'gil *n.* (פיו'-דזשיל) ז. *pugilist*

pu'gilism *n.* (פיו'-דזשי-ליזם) פויסט־קאמפף; באקס־קונסט.

pu'gilist *n.* (פיו'-דזשי-ליסט) א באקס־סער, א פויסט־קעמפפער.

pugilis'tic *a.* (פיו-דזשי-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו פויסט־קאמפף אדער באקס־קונסט.

pugilis'tically *adv.* (פיו-דזשי-ליס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון פויסט־קאמפף; אין בעצוג צו פויסט־קאמפף אדער באקס־קונסט.

pug'-mill *n.* (פאג'-מיל) א מאשין צו קנעטען ליים.

pugna'cious *a.* (פאג-ניי'-שאס) קאמפפס־לוסטיג, קריגעריש, וואס האט א נייגונג צו שלאגען זיך.

pugna'ciously *adv.* (פאג-ניי'-שאס-לי) אויף א קריגערישען אופן; קאמפפס־לוסטיג.

pugnac'ity *n.* (פאג-נעס'-אי-טי) קאמפפס־לוסטיגקייט; די בערייטקייט אדער די נייגונג צו שלאגען זיך; קריגעס־לוסטיגקייט.

pug'-nose' *n.* (פאג'-נאוז') אן ארויפגע־ריסענע נאז; א קורנאסע.

pug'-nosed *a.* (פאג'-נאוזד) וואס האט אן ארויפגעריסענע נאז, וואס איז א קור־נאסע.

pug'-piles *n.* (פאג'-פאילז) זיילען, וועלכע זיינען געשלאסען איינע מיט די אנ־דערע דורך קיעלען־פערמיגע אדער דורך שוואלבען־עק עהנליכע פערבינדונגען. ז. *dovetail*

pug'ree *n.* (פאג'-רי) אזא זיידענע אדער באוועלנע שאל אין אינדיען, עהנליך צו א טורבאן, וואס ווערט ארומגעוויקעלט ארום דעם הוט אדער ארום דעם העלם צו שיצען דעם קאפ פון דער זון.

puis'ne *n. and a.* (פיו'-ני) דער אונ־טערער, דער אינגערער; אן אונטער־ריכ־טער, א ריכטער פון א נידריגערען ראנג; אינגער אדער נידריגערער [ווענען א ריכטער].

pu'issance *n.* (פיו'-אי-סענס) מאכט, שטארקייט.

pu'issant *a.* (פיו'-אי-סענט) מעכטיג, שטארק.

pu'issantly *adv.* (פיו'-אי-סענט-לי) אויף א מעכטיגען אופן; שטארק, מעכטיג.

pu'issantness *n.* (פיו'-אי-סענט-נעס) מאכט, שטארקייט.

puke *v. and n.* (פיוק) ברעכען [פון ניט־גוטקייט]; ברייננען צום ברעכען;

דאס אויסגעבראכענע; א ברעך־מיטעל; אן אבשייליכער אדער עקעלהאפטער מענש.

Puke *n.* (פיוק) אן איינוואוינער פון דעם סטאאט מיזורי, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס צונעמעניש].

pu'ker *n.* (פיו'-קער) איינער וואס ברעכט.

pu'king-fe'ver *n.* (פיו'-קינג-פי'-ווער) די מילך־פעסט. ז. ***milk-sickness***

pul'chritude *n.* (פאל'-קרי-טיוד) שעהנקייט.

pule *v.* (פיול) שרייען אדער וויינען ווי א קינד; פישטשען ווי א פויגעלע.

pu'ler *n.* (פיו'-לער) איינער וואס שרייט אדער וויינט, א פערזאן וואס בעקלאגט זיך.

Pu'lex *n.* (פיו'-לעקס) דער מין אינזעקטען צו וועלכען עס געהערען פליי.

pu'lex *n.* (פיו'-לעקס) א פלוי.

pu'lic *n.* (פיו'-ליק) [אזא פלוי־קרויט פלאנצע, וועלכע איז אמאל בעטראכט געווארען אלס מיטעל געגען פליי].

pu'ling *n. and a.* (פיו'-לינג) א פישטשען ווי פון א פויגעלע; א וויינען [ווי פון א קינד]; א קלאגען; פישטשענדיג, וויינענדיג, קלאגענדיג.

pu'lingly *adv.* (פיו'-לינג-לי) וויינענדיג, קלאגענדיג; פישטשענדיג [ווי א פויגעלע].

pull *v. and n.* (פול) 1. ציהען, ארויסציהען, שלעפען; רייסען, צורייסען; פליקען, קלייבען, רייסען [פלאנצען]; פיהרען אויף א רודער־שיף, רודערען; גנב'ענען [אויף גנבים־שפראך]; אראבנעהמען די האר פון פעל; 2. מאכען א פאליציי־איבערפאל; 3. א ציה, א שלעפ; 4. דאס רודערען; 5. עטוואס וואס ווערט געצויגען אדער געשלעפט [ווי למשל, דאס הענטעל פון א טהיר־גלאק]; 6. איינפלוס, מאכט, פראטעקציע; 7. א גינסטיגע געלעגענהייט, א פארטייל; 8. א זופ, א טרונק; א קאפיע, אן עקזעמפלאר [פון א דרוק־פרעס].

2. The police **pulled** the gambling-house. 4. It is healthy to have a good **pull** after a hearty dinner. 6. He has a **pull** with the governor.

pull a face (פול ע פיים) מאכען א גרימאסע, זיך פערקרימען.

pull a long face (פול ע לאהנג פיים) אננעהמען א זעהר ערנסטע מיענע.

pull and haul (פול ענד האהל) זיך ווארפען היז און הער.

pull apart' (פול ע-פארט') זיך פאנאנדעררייסען, זיך צורייסען.

Be careful: the rope will **pull apart**.

pull asun'der (פול ע-סאנ'-דער) ז. ***pull apart***

pull at the same end of the rope (פול עט טהי סיים ענד אוו טהי ראופ) געהן האנד אין האנד; צוזאמענווירקען.

pull'-back *n.* (פול'-בעק) א צוריקשטויס, א שטויס צוריק, א הינדערניס, א שטערונג; א פארריכטונג צוזאמענצוציהען פון הינטען א פרויען־קלייד.

pull'-dev'il *n.* (פול'-דעוו'ל) אזא פאררריכטונג פון עטליכע האקענס צום כאפען פיש.

pull dif'ferent ways (פול דיפ'-ער-ענט הוייז) ציהען אין פערשיעדענע ריכטונגען; ניט ארבייטען הארמאניש.

pull'doo *n.* (פול'-דו) די אמעריקאנער וואסער־הוהן. ז. ***coot***

pull down (פול דאון) 1. אראבררייסען, פאנאנדערווארפען, פאנאנדערנעהמען [ווי א הויז, למשל]; 2. צושטערען, פערניכטען, חרוב מאכען; 3. אראבדריקען, ערנידריגען.

2. It is not always advisable to **pull down** old institutions.

pull'-down *n.* (פול'-דאון) דער דראט, וואס עפענט אויף די הילצערנע פלאטע פון אן ארגעל, וועלכע ציהט אריין און שטויסט ארויס די לופט.

pull'er *n.* (פול'-ער) איינער וואס שלעפט, א ציהער, א רייסער; אן אינסטרומענט עפעס ארויסצוציהען [ווי טשוועקעס, למשל]; איינער וואס נעהמט אראב די האר פון פעל; א פערד אין געשפאן וואס ציהט אוים די מארדע.

pull'er-in' *n.* (פול'-ער-אין') אן ארייננשלעפער, אן אנגעשטעלטער פון א ביליגען געשעפט וואס שלעפט קונים פון גאס.

pul'let *n.* (פול'-עט) א היהנדעלע; אזא עסבארער אייראפעאישער מושעל.

pul'ley *n.* (פול'-אי) א ראלע, א רעדעל, א בלאק, א שייבע, א רעדעל פון א הויב־מאשין אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק אדער רימען צום אויפהויבען משאות.

Pulley-block

pul'ley-block *n.* (פול'-אי-בלאק) א קאפסעל אין וועלכען עס ווערט איינגעפאסט די ראלע אדער רעדעל פון א הויב־מאשין אויף וועלכען עס דרעהט זיך דער שטריק.

pul'ley-door *n.* (פול'-אי-דאור) א טהיר וואס מאכט זיך אליין צו דורך א געוויכט וואס הענגט אויף א שטריק, וועלכער דרעהט זיך אויף א רעדעל.

pul'ley-drum *n.* (פול'-אי-דראם) ז. ***pulley-block***

pull'-foot *v.* (פול'-פוט) זיך לויפען; אייליען.

pull for (פול פאר) רודערען אין דער ריכטונג צו...

As the storm was approaching, we **pulled for** the shore.

pull in one's horns (פול אין הוואנז הארנז) ווערען געלאסענער, זיך לאזען א ביסעל בויגען.

pull in two (פול אין טוה) צורייסען אויף צוויי.

pull'-i'ron *n.* (פול'-אי'-ערן) א האקען ביי א וואגאן, אן וועלכען מען טשעפעט אן א קייט, ווען מען דארף דעם וואגאן שלעפען מיט פערד.

Pull'man *n.* (פול'-מען) א שלאף־וואגאן, א סאלאן־וואגאן.

Pull'man car (פול'-מען קאר) ז. ***Pullman***

pull'-off' *n.* (פול'-אף') די קראפט וואס פאדערט זיך צום אויסשיסען פון א שיס־געוועהר.

pull one's leg (פול הוואנז לעג) ארויסקריגען עפעס [הויפטזעכליך געלד] דורך א שפיצעל אדער שווינדעל

pull one's self togeth'er (פול הוואנז סעלף טו-געטה'-ער) זיך בערוהיגען, זיך נעהמען אין די הענד אריין, זיך קאנטראלירען.

pull one through (פול הוואן טהרוה) ארויסשלעפען פון א צרה אדער פערלעגענהייט, דורכשלעפען.

pull'-piece *n.* (פול'-פיעס) א שטריקעל אדער דרעטעל ביי א וואנד־זייגער צום מאכען קלינגען דעם זייגער, ווען מען דארף רעגולירען דעם קלינג־מעכאניזם.

pull the long'bow (פול טהי לאהנג'-באו) איבערטרייבען, דערצעהלען גישט־געשטויגענע גישט־געפלויגענע זאכען.

pull the strings (פול טהי סטרינגז) ציהען די שטריקלעך [ביי טאנצענדע ליאלקעס]; זיין דער בעל הבית, קאנטראלירען [הינטען־ארום].

pull the trig'ger (פול טהי טריג'-ער) אויסשיסען.

pull the wires (פול טהי הוואירז) דורכפיהרען עטוואס הינטען־ארום דורך פערשיעדענע פלענער, ווי דורך בעאיינפלוסען פערזאנען, דורך צונויפריידען זיך א. ד. ג.

pull the wool o'ver one's eyes (פול טהי הוואול או'-ווער הוואנז איז) אבנארען, פערפיהרען, פערבלענדען.

pull through (פול טהרוה) זיך דורכשלעפען אדער דורכקריכען מיט שוועריגקייט; זיך ארויסדרעהן פון א צרה אדער פערלעגענהייט; דורכשלעפען.

pul'lulate *v.* (פאל'-יו-לייט) אויסשפראצען.

pullula'tion *n.* (פאל-יו-ליי'-שאן) אויסשפראצונג.

pull up (פול אפ) איינהאלטען די לייצעס; זיך אבשטעלען; ארויסשלעפען, ארויסרייסען; צושטערען, פערניכטען, חרוב מאכען; אויסזידלען, אוועקגעבען א נאב; ארייננעהמען אין די הענד; ארעסטירען [און ברייננגען פאר א געריכט].

pull up stakes (פול אפ סטייקס) זיך איינפאקען, זיך קלייבען צו פערלאזען א פלאץ.

pul'lus *n.* (פאל'-אס) א יונג פויגעלע; א יונגע חיה.

pulmobran'chiæ *n.* (פאל-מא-ברענ'-קי-אי) די אטהעמונגס־ארגאנען ביי מושלען, ביי איינינע מינים שפינען און עהנליכע בעשעפעניש.

pulmobran'chiate *a.* (פאל-מא-ברענ'-קי-אייט) בעזיצענד אזעלכע ביי־טעל־עהנליכע אטהעמונגס־ארגאנען, ווי מושלען, שפינען און אנדערע עהנליכע בעשעפענישען.

pulmom'eter *n.* (פאל-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קאפאציטעט [רוים, גרוים] פון די לונגען.

pulmom'etry *n.* (פאל-מאמ'-ע-טרי) מעסטונג פון דער קאפאציטעט [רוים, גרוים] פון די לונגען.

pul'monar *a.* (פאל'-מא-נאר) וואס האט לונגען אדער לונגען־עהנליכע קערפער־טיילען.

pulmona'rious *a.* (פאל-מא-ניי'-רי-אס) קראנק אויף די לונגען.

pul'monary *a. and n.* (פאל'-מא-נע-רי) וואס איז שייך צו די לונגען אדער צום אטהעמען; וואס בעריהרט די לונגען [ווי א קראנקהייט]; וואס דיענט אלס מיטעל צו לונגען־קראנקהייטען; וואס האט לונגען אדער לונגען־עהנליכע קערפער־טיילען; לונגען־קרויט [ז. ***lungwort***]; אזא שפין אדער שפין־עהנליכע בעשעפעניש, וואס האט אזעלכע פאלדען־עהנליכע אטהעמונגס־ארגאנען.

pul'monary ar'tery (פאל'-מא-נע-רי אר'-טע-רי) א לונגען־ארטעריע [א שלאגאדער וואס פיהרט דאס בלוט פון הארצען צו די לונגען].

ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

pul'monary bran'chiæ (פאל'-מא-נע-רי ברענ'-קי-אי) אזעלכע זשאברעס אדער אטהעמונגס־ארגאנען ביי שפינען און

שפּינען־עהנליכע בעשעפּענישען, וועלכע בעשטעהען פון א רייהע פּאלדען.

pul'monary consump'tion (פּאל'-מא-נע-רי קאנ-סאמפּ'-שאן) לונגען־שווינד־זוכט.

pul'monary vein (פּאל'-מא-נע-רי וויין) אן אדער דורך וועלכען עס שטראמט דאס בלוט פון די לונגען צום הארצען. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

pulmonibran'chiate *a.* (פּאל-מא-ני-ברענ'-קי-אייט) ז. ***pulmobranchiate***

pulmon'ic *a. and n.* (פּאל-מאנ'-איק) וואס איז שייך צו די לונגען; א מעדיצי־נישער מיטעל פאר קראנקע לונגען; איי־נער וואס איז קראנק אויף די לונגען.

pulp *n. and v.* (פּאלפּ) א ווייכע מאסע; דאס פליישׁ אדער דאס ווייכע פון פרוכט; קימוס [שפּייז וואס איז איבערגעקאכט געווארען אין מאגען און איז אריין אין די קישקעס]; די פולפּע פון א צאהן [דער נערוו וואס איז אין צאהן]; די בראמשקע וואס געפינט זיך ביי דער שליסונג פון די טיילען פון דעם רוקען־ביין; די צוריבע־נע מאסע, פון וועלכער מען דארף מאכען פּאפּיער; צושטויבטער רויהער מעטאל גע־מישט מיט וואסער; פערוואנדלען אין א ווייכער מאסע [ווי למשל, פערשיעדענע מאטעריאלען צו מאכען פּאפּיער]; אראב־נעהמען דעם ווייכען טייל [פון פרוכט]; ווערען רייף און זאפטיג [ווי דער פליי־שיגער טייל פון א פרוכט].

pulp'-boi'ler *n.* (פּאלפּ'-באי'-לער) ז. ***pulp-digester***

pulp'-cav'ity *n.* (פּאלפּ'-קעוו'-אי-טי) דער נערוו־קאנאל אין א צאהן.

pulp'-diges'ter *n.* (פּאלפּ'-די-דזשעס'-טער) א מאשין אויסצוקאכען און פער־וואנדלען שטרוי און האלץ אין א ווייכער מאסע, פון וועלכער מען מאכט פּאפּיער.

pulp'-dress'er *n.* (פּאלפּ'-דרעס'-ער) אן אפּאראט צו רייניגען דעם צוריבע־נעם מאטעריאל, פון וועלכען מען דארף מאכען פּאפּיער.

pulp'-en'gine *n.* (פּאלפּ'-ענ'-דזשין) אין פּאפּיער־פאבריקאציאן — א מאשין איבערצוקאכען שמאטעס און אנדערע עהנ־ליכע מאטעריאלען.

pul'per *n.* (פּאל'-פּער) ז. ***pulp-mill***

pul'pifier *n.* (פּאל'-פּי-פאי-ער) אן אפּאראט צו פערוואנדלען פליישׁ אין א קאשע־עהנליכער מאסע [פאר מענשען וואס ליידען אויף'ן מאגען].

pul'pify *v.* (פּאל'-פּי-פאי) פערוואנד־לען אין א ווייכער מאסע, מאכען עהנליך צו א קאשע.

pul'piness *n.* (פּאל'-פּי-נעס) פליישיג־קייט [ווי פון א פרוכט], דאס זיין ווייך ווי קאשע. ז. ***pulp***

pul'ping-machine' *n.* (פּאל'-פּינג-מע-שין') א מאשין צו מאהלען ריבען.

pul'pit *n. and a.* (פּול'-פּיט) א רעדנער־ביהנע, א בימה פאר א פּרעדיגער; אן עמוד; אזא שטאנג, אויף א שיפעל וואס ווערט געברויכט פאר וואלפיש־פאנג, וואס פערהיט, אז דער הארפון־ווארפער זאל ניט אריינפאלען אין וואסער; וואס איז שייך צו דער פּרעדיגער־בימה, צו פּרע־דיגער אדער צו זייערע פּרעדיגטען.

pulpiteer' *n.* (פּול-פּי-טיר') א פּרע־דיגער [א פערעכטליכער אויסדרוק].

pul'pitish *a.* (פּול'-פּי-טיש) ווי א בעל דרשן.

pul'pitry *n.* (פּול'-פּיט-רי) דאס פּרע־דיגען.

pulp'less *a.* (פּאלפּ'-לעס) אהן פליישׁ, אהן ווייכע טיילען [וועגען פרוכט]; אהן א פולפּע [צאהן־נערוו]. ז. ***pulp***

pulp'-machine' *n.* (פּאלפּ'-מע-שין') ז. ***pulp-engine***

pulp'-mill *n.* (פּאלפּ'-מיל) א מאשין אויסצוקאכען און פערוואנדלען אין א קאשע פערשיעדענע מאטעריאלען פאר פּאפּיער־פאבריקאציאן; א מאשין צו מאה־לען ריבען; א מאשין אראבצונעהמען דעם ווייכען, פליישיגען טייל פון קאפע־קערנער.

pul'pous *a.* (פּאל'-פּאס) [ווע־] פליישיג [נען פרוכטען]; קאשע־עהנליך.

pul'pousness *n.* (פּאל'-פּאס-נעס) ווייכ־קייט; דאס זיין עהנליך צו קאשע.

pulp'-stone *n.* (פּאלפּ'-סטאון) א שטיין געברויכט צום צומאהלען האלץ פאר דער פּאפּיער־פאבריקאציאן פון פּאפּיער.

pulp'-wash'er *n.* (פּאלפּ'-וואש'-ער) ז. ***pulp-dresser***

pulp'-wood *n.* (פּאלפּ'-ווואוד) האלץ, פון וועלכען מען מאכט פּאפּיער.

pul'py *a.* (פּאל'-פּי) ז. ***polpous***

pul'que *n.* (פּול'-קע) [א מעקסי־קאנישער בערוישענדער געטראנק געמאכט פון אגאווע (אזא פלאנצע)]. ז. ***Agave***

pul'que-bran'dy *n.* (פּול'-קע-ברענ'-די) דיסטילירטע פולקע. ז. ***pulque***

pul'sate *v.* (פּאל'-סייט) פולסירען, שלא־גען, קלאפּען [ווי דאס הארץ אדער דער פולס].

pul'satile *a. and n.* (פּאל'-סע-טיל) פולסירענד, שלאגענד, קלאפּענד; וואס גיט ארויס קלאנגען דורך שלאגען אדער קלאפּ־פען [ווי א פויק, א גלאק א. ז. וו.]; אן אינסטרומענט וואס גיט ארויס קלאנגען דורך קלאפּען [ווי א פויק, א טאמבורין א. ז. וו.].

pulsa'tion *n.* (פּאל-סיי'-שאן) פולסירונג [דאס שלאגען פון הארץ אדער פון א פולס־אדער]; א פולס־שלאג; א קלאפּ, א שלאג; אין יוריספּרודענץ — דאס געבען א קלאפּ ניט פּערווארזאכענדיג קיין וועה־טאג.

pul'sative *a.* (פּאל'-סע-טיוו) פולסירענד, שלאגענד, קלאפּענד [ווי דאס הארץ אדער פולס]; וואס גיט ארויס קלאנגען דורך קלאפּען [ווי א פויק, למשל].

pulsa'tor *n.* (פּאל-סיי'-טאר) איינער וואס קלאפּט אדער שלאגט; א פולסא־מעטער [אזא פּומפּ. ז. ***pulsometer***].

pul'satory *a.* (פּאל'-סע-טא-רי) ז. ***pulsative***

pulse *n. and v.* (פּאלס) דער פולס, דער פולס־שלאג; א קלאפּ, א ריטמישעס קלאפּען, וואס ווידערהאלט זיך רעגעלמע־סיג; פולסירונג; וויבראציאן; אין מו־זיק — דער טאקט; סטרוטשקע־פרוכט [ווי ארבעס, פאסאליעס א. ז. וו.]; א סטרוטשקע־פלאנצע; שטימונג, נייגונג; פולסירען, שלאגען [ווי א פולס־אדער, למשל].

pulse'-glass *n.* (פּאלס'-גלעס) דער פולס־האמער [א גלעזערנער אפּאראט אנגע־פילט מיט עטהער, וועלכער הויבט אן צו זידען, ווען מען נעהמט איהם אין דער האנד].

pulse'less *a.* (פּאלס'-לעס) וואס האט ניט קיין פולס, ביי וועלכען דער פולס שלאגט ניט; אהן לעבען.

pulse'lessness *n.* (פּאלס'-לעס-נעס) דאס זיין אהן א פולס; לעבענסלאזיגקייט.

pulse'-rate *n.* (פּאלס'-רייט) די צאהל פולס־שלעגע פון א שלאג־אדער אין א מינוט.

pulse'-war'mer *n.* (פּאלס'-וואהר'-מער) א ווארימער האנד־מאנזשעט [צו האלטען ווארעם דעם פולס].

pulsif'ic *a.* (פּאל-סיפ'-איק) וואס רעגט אויף דעם פולס; וואס רופט ארויס פולסירונג.

pulsim'eter *n.* (פּאל-סים'-ע-טער) א פולס־מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעס־טען די קראפט, אפּטקייט און וואריאציא־נען פון פולס.

pul'sion *n.* (פּאל'-שאן) דאס טרייבען פאראויס, דאס שטויסען.

pul'sive *a.* (פּאל'-סיוו) אימפּולסיוו. ז. ***impulsive***

pulsom'eter *n.* (פּאל-סאמ'-ע-טער) א פולס־מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעס־טען דעם פולס]; א פולסאמעטער [א מין פּומפּ וואס ארבייט מיט דער הילף פון צו־זאמענגעפּרעסטען דאמפּף].

pulta'ceous *a.* (פּאל-טיי'-שאס) ווייך, עהנליך צו קאשע; האלב־פערדייהט אדער האלב־איבערגעקאכט אין מאגען.

pulv. אין מעדיצין — אבקירצונג פון ***pulvis*** [א פולווער, א פּראשעק].

pul'verable *a.* (פּאל'-ווע-רעבל) וואס קען צופולווערט ווערען, וואס קען צומא־לען ווערען אויף פולווער.

Pulverato'res *n.* (פּאל-ווע-רע-טאו'-ריעז) דער מין פויגלען, וואס האבען א טבע זיך צו קייקלען אין שטויב [ווי היה־נער, למשל].

pulve'reous *a.* (פּאל-וויע'-רי-אס) בע־שטויבט, ווי בעדעקט מיט שטויב.

pul'verin *n.* (פּאל'-ווע-רין) ז. ***pulverine***

pul'verine *n.* (פּאל'-ווע-רין) באריל־א־אש, דאס אש פון בארילא אדער זאלץ־קרויט [א פלאנצע, פון וועלכער מען מאכט סאדא].

pul'verisable *a.* (פּאל'-ווע-ראי-זעבל) ז. ***pulverizable***

pulverisa'tion *n.* (פּאל-ווע-רי-זיי'-שאן) ז. ***pulverization***

pul'verise *v.* (פּאל'-ווע-ראיז) ז. ***pulverize***

pul'veriser *n.* (פּאל'-ווע-ראי-זער) ז. ***pulverizer***

pul'verizable *a.* (פּאל'-ווע-ראי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין פול־ווער.

pulveriza'tion *n.* (פּאל-ווע-רי-זיי'-שאן) צופולווערונג, פערוואנדלונג אין פול־ווער, דאס צומאלען אויף שטויב.

pul'verize *v.* (פּאל'-ווע-ראיז) צושטוי־בען, צופולווערען, צומאלען, פערוואנדלען אין פולווער; ווערען צופולווערט אדער צוריבען אין שטויב; זיך קייקלען אדער וואלגערען אין שטויב [ווי היהנער און איינינע אנדערע פויגלען].

pul'verizer *n.* (פּאל'-ווע-ראי-זער) איינער וואס צושטויבט אדער צומאהלט; א מאשין צום צומאהלען אדער צום צו־שטויבען; א פוינעל, וואס קייקעלט זיך אין שטויב [ווי למשל, א הוהן].

pul'verizing har'row (פּאל'-ווע-ראי-זינג הער'-או) אזא בראנע מיט ברייטע צייהנער וואס צוברעקעלט זעהר שטארק די אויפגעאקערטע ערד. ז. ***harrow***

pul'verous *a.* (פּאל'-ווע-ראס) פולווער־ארטיג, שטויבארטיג; וואס בעשטעהט פון פולווער אדער שטויב.

pulver'ulence *n.* (פּאל-ווער'-או-לענס) שטויביגקייט, פולווערארטיגקייט, שטויב־

ארטיגקייט, בעשטויבטקייט, דאס זיין בעשטויבט.

pulver'ulent *a.* (פאל-ווער'-או-לענט) שטויביג, שטויבארטיג; בעדעקט ווי מיט שטויב [וועגען אינזעקטען און פלאנצען]; שוואך בעהעפט [וועגען צעלען=געוועב]; וואס האט א טבע זיך צו קייקלען אדער וואלגערען אין שטויב [ווי היהנער אדער אנדערע פויגלען].

pul'villar *a.* (פאל'-ווי-לאר) קישען=עהנליך [וועגען קערפער=טיילען, הויפטזעכליך וועגען די קישעלעך אויף די פיסלעך פון אן אינזעקט].

pulvil'liform *a.* (פאל-וויל'-אי-פארם) ז. ***pulvillar***

pulvil'lus *n.* (פאל-וויל'-אס) דאס קישעלע אדער דער קישען=עהנליכער טייל פון די פיסלעך ביי אינזעקטען.

pul'vinate *a.* (פאל'-ווי-נייט) עהנליך צו א קישען [אין אויסזעהען].

pul'vinated *a.* (פאל'-ווי-ניי-טעד) אין ארכיטעקטור — אנגעשוואלען, וואס האט ווי אן אנשוועלונג [וועגען א זייל].

pu'ma *n.* (פיו'-מא) די פומא, דער קוגואר. ז. ***cougar***

pum'ice *n.* and *v.* (פאמ'-איס) פימס=שטיין [אזא שוואם=עהנליכער לאווא=שטיין]; רייבען אדער פאלירען מיט פימס=שטיין.

pumi'ceous *a.* (פיו-מיש'-יאס) עהנליך צו פימס=שטיין, שוואם=ארטיג. ז. ***pumice***

pum'ice-stone *n.* (פאמ'-איס-סטאון) פימס=שטיין. ז. ***pumice***

pum'iciform *a.* (פאמ'-אי-סי-פארם) עהנליך צו פימס=שטיין [אזא שוואם=ארטיגער לאווא=שטיין].

pum'mel *n.* and *v.* (פאמ'-על) ז. ***pommel***

pum'melo *n.* (פאמ'-ע-לאו) ז. ***pomelo***

pump *n.* and *v.* (פאמפ) א פומפ; א שטרעבונג עפעס ארויסצוקריגען אדער אויסצונארען ביי אימעצען [געלד, א סוד א. ז. וו.]; א טאנץ=שוך, א טאנץ=טופליע; פומפען, אויספומפען; ארויסקריגען אדער אויסנארען עפעס.

pum'page *n.* (פאמ'-פיידזש) די מאס פליסיגקייט וואס ווערט אויסגעפומפט מיט איין מאל אדער אין פערלויף פון א בעשטימטער צייט.

pump'-bar'rel *n.* (פאמפ'-בער'-על) דאס פומפ=פאס, דער צילינדער פון א פומפ.

pump'-bit *n.* (פאמפ'-ביט) די פומפ=רעהר [די רעהר וואס געהט אריין און ארויס אין פומפ].

pump'-brake *n.* (פאמפ'-בריק) ז. ***pump-handle***

pump'-cart *n.* (פאמפ'-קארט) א וואגען צו פיהרען וואסער מיט א פומפ צום בעוואסערען א פעלד אדער גארטען.

pump'-cis'tern *n.* (פאמפ'-סיס'-טוירן) א פומפ=ציסטערנע [אזא קאסטען איבער א קייט=פומפ אויף א שיף, וואוהין עס גיסט זיך אריין דאס אנגעשעפטע וואסער]; אזא פארריכטונג צו פערהיטען, אז קיין זייטיגע זאכען זאלען ניט אריינקומען אין א קייט=פומפ. ז. ***chain-pump***

pump'-dale *n.* (פאמפ'-דייל) א פומפ=רעהר [א רעהר אבצופיהרען דאס וואסער פון א פומפ].

pumped *a.* (פאמפט) אהן אן אטהעם; אנגעטהאן אין באל=שיך אדער טאנץ=שיך.

pum'per *n.* (פאמ'-פער) איינער אדער עטוואס וואס פומפט; א פעטראלעאום=קוואל, פון וועלכען מען מוז דאס פעטראלעאום אויספומפען [אנשטאט עס זאל אליין ארויסשיסען אויף דער אויבערפלעכע].

pum'pernickel *n.* (פאמ'-פער-ניק-על) פומפערניקעל, א מין גראבעם שווארצעם קארן=ברויט.

pump'-gear *n.* (פאמפ'-גיער) דער אפאראט פון א פומפ.

pump'-han'dle *n.* (פאמפ'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א פומפ.

pump'-house *n.* (פאמפ'-האוס) ז. ***pump-room***

pum'ping-en'gine *n.* (פאמ'-פינג-ענ'-דזשין) א פומפ=מאשין, א מאשין צו ברייגנען אין בעוועגונג א פומפ.

pum'pion *n.* (פאמ'-פיאן) ז. ***pumpkin***

pump'kin *n.* (פאמפ'-קין) א קירבעס; די קירבעס=פלאנצע.

Pumpkin

pump'kin-head *n.* (פאמפ'-קינ-העד) א נאר, א דומער יונג.

pump'kin-seed *n.* (פאמפ'-קינ-סיעד) קירבעס=קערנער; דער אמעריקאנישער זון=פיש; א נאמען פון פערשיעדענע קליינע פיש; א מין פלאכעם ברייטעם רודער=שיפעל.

pump'kin-vine *n.* (פאמפ'-קין-וואין) די קירבעס=פלאנצע.

pump'-pis'ton *n.* (פאמפ'-פיס'-טאן) דער פומפ=קאלבען.

pump'-room *n.* (פאמפ'-רוהם) דער טרינק=זאל אין באדע=פלעצער [וואו מען טרינקט מינעראל=וואסער]; א פלאץ, וואו עס געפינען זיך פומפען.

pump ship (פאמפ שיפ) משתין זיין, פישען.

pump'-spear *n.* (פאמפ'-ספיער) א פומפ=שטאנג, א קאלבען=שטאנג.

pump'-staff *n.* (פאמפ'-סטעף) ז. ***pump-spear***

pump'-thun'der *n.* (פאמפ'-טהאנ'-דער) דער אמעריקאנישער רייהער=שנאבעל [אזא וואלד=פויגעל].

pump'-well *n.* (פאמפ'-הוועל) א ברונעם, פון וועלכען מען ציהט וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט מיט דער הילף פון א פומפ; אן ארומצאמונג ארום די פומפען פון א שיף.

pun *n.* and *v.* (פאן) אווארט=שפיעל [מעהרסטענטייל אלס וויץ]; שפיעלען מיט ווערטער, מאכען ווארט=וויצען.

pu'na *n.* (פוה'-נא) די הויכע פלאכע געגענד צווישען די קארדיליערא=בערג אין פערו און באליוויא.

pu'na-wind *n.* (פוה'-נא-הווינד) אזא קאלטער טרוקענער ווינד וואס בלאזט אין געוויסע געגענדען פון פערו. ז. ***puna***

punch *n.* and *v.* (פאנטש) א געצייג עפעס אריינצוקלאפען אדער דורכצולעכערען; א דורכשניידער, א לאך=אייזען, א לעכעל=אויסהאקער; א בלאק אייזען צו שלאגען פאליעס; א פויסט=שלאג, א קלאפ, א שטויס [מיט'ן פויסט, מיט'ן עלענבויגען אדער מיט דער קניע]; פונש [א געטראנק]; א קליין מענשעלע; אזא קליין, קיילעכדיג פערדעל; בויערען; אויסהאקען א לעכעל; שלאגען, געבען קלעפ.

punch'-bowl *n.* (פאנטש'-באול) א פונש=שיסעלע [א שיסעלע, אין וועלכען מען מאכט פונש].

pun'cheon *n.* (פאנ'-טשאן) אן אינסטרומענט צום דורכלעכערען; א שטעמפעל; א פאס, א פעסעל [פון 72 גאלאן]; א קורצע, שטארקע וואנד=זייל אדער אונטערשפארע.

pun'cher *n.* (פאנ'-טשער) א דורכשניידער, א לאך=אייזען, א לעכעל=אויסהאקער; איינער וואס שטעמפעלט.

punch'-glass *n.* (פאנטש'-גלעס) א פונש=גלאז [א גלאז צום טרינקען פונש].

Punchinel'lo *n.* (פאנ-טשי-נעל'-או) א פאיאץ, א שפאס=מאכער, א פורים=שפיעלער, א בדחן.

pun'ching-bag *n.* (פאנ'-טשינג-בעג) א הענגענדער שווערער לעדערנער בייטעל, וועלכען מען קלאפט מיט די פויסטען צוליעב קערפערליכע איבונגען.

pun'ching-bear *n.* (פאנ'-טשינג-בעהר) א הידראלישע לאך=מאשין [א מאשין דורכצושלאגען לעכער אין אייזען=פלאטען, וועלכע ווערט בעטריבען מיט וואסער=קראפט].

pun'ching-machine' *n.* (פאנ'-טשינג-מע-שין') א לאך=מאשין [א מאשין צו מאכען לעכער אין אייזען].

punch'-la'dle *n.* (פאנטש'-ליי'דל) א לעפעל, מיט וועלכען מען גיסט אן פונש אין די גלעזער.

punch'-pli'ers *n.* (פאנטש'-פלאי'-ערז) א שטעמפעל=צווייגנעל [ווי דאס צווייגנעל, מיט וועלכען קאנדוקטארען שטעמפלען אייזענבאהן=בילעטען].

pun'chy *a.* (פאנ'-טשי) קורץ און גראב.

punc'tate *a.* (פאנק'-טייט) פערשפיצט; נעפינטעלט, פונקטירט.

punc'tated *a.* (פאנק'-טיי-טעד) פונקטירט, נעפינטעלט.

puncta'tion *n.* (פאנק-טיי'-שאן) שפיציגקייט; פערשפיצטקייט; נעפינטעלטקייט; א צייטווייליגער קאנטראקט איידער דער ריכטיגער קאנטראקט געהט אריין אין קראפט [ווערט געמאכט מעהרסטענטייל מיט'ן צוועק קלאר צו מאכען די פונקטען פון אבמאך].

puncta'tor *n.* (פאנק-טיי'-טאר) א פונקטירער, איינער וואס פונקטירט; איינער פון די בעלי=המסורה, וועלכע האבען געשטעלט די נקודות פון תנ"ך.

punctic'ulate *a.* (פאנק-טיק'-יו-לייט) ז. ***punctulate***

punc'tiform *a.* (פאנק'-טי-פארם) פונקטפערמיג, עהנליך צו א פונקט.

punctil'io *n.* (פאנק-טיל'-יאו) גרויסע פינקטליכקייט, איבערטריבענע נענויאיגקייט; פארמאליטעט, צערעמאניע.

punctil'ious *a.* (פאנק-טיל'-יאס) פינקטליך, נענוי; איבערטריבען=פינקטליך; פארמאליסטיש, צערעמאניעל.

Don't be too punctilious about your dress.

punctil'iously *adv.* (פאנק-טיל'-יאס-לי) מיט נענויאיגקייט און פינקטליכקייט.

punctil'iousness *n.* (פאנק-טיל'-יאס-נעס) ז. ***punctilio***

punc'tion *n.* (פאנק'-שאן) א שטאך; אן איינגעדריקטער פלאץ [ווי פון א שטאך].

punc'tist *n.* (פאנק'-טיסט) ז. ***punctator***

punc'to *n.* (פאנק'-טאו) דער שפיץ פון א שווערד, א שטויס מיט'ן שפיץ פון א שווערד [ביים פעכטען].

punc'tual *a.* (פאנק'-טשו-על) אקוראט; פינקטליך; נענוי; וואס בעשטעהט פון א פונקט אדער פינטעל; וואס שטעלט פאר א פונקט.

punctual'ity *n.* (פאנק-טשו-על'-אי-טי) נענויאינקייט, אקוראטקייט, פינקטליכקייט; דאס בעשטעהן פון א פונקט אדער פינטעל; דאס פארשטעלען מיט זיך א פונקט.

punc'tually *adv.* (פאנק'-טשו-על-אי) פינקטליך, נענוי, אקוראט.

punc'tualness *n.* (פאנק'-טשו-על-נעס) פינקטליכקייט, אקוראטקייט, נענויאינקייט.

punc'tuate *v. and a.* (פאנק'-טשו-אייט) 1. פונקטירען, שטעלען אבשטעל=ציייכענס [ווי קאמא (,), פונקט (.), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.]; שטעלען נקודות; 2. אונטערשטרייכען, פערשטארקערען; 3. פונקטירט, געפינטעלט [ווענען אינזעקטען].

2. The orator **punctuated** his remarks by gestures.

punc'tuated *a.* (פאנק'-טשו-איי-טעד) אין זאאלאגיע — פונקטירט, נעפינטעלט.

punctua'tim *adv.* (פאנק-טשו-איי'-טים) פונקט נאך פונקט, זיך האלטענדיג אן יעדען פונקט אדער אבשטעל=ציייכען פון דער פונקטאציאן [ווי קאמא (,), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.].

The work was translated verbatim, literatim and **punctuatim**.

punctua'tion *n.* (פאנק-טשו-איי'-שאן) אינטערפונקציאן, פונקטואציאן, פונקטירונג, אבשטעל=ציייכענס [ווי קאמא (,), פונקט (.), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — פונקטירונג, נעפינטעלטקייט.

punc'tuative *a.* (פאנק'-טשו-איי-טיוו) וואס איז שייך צו פונקטואציאן אדער אינטערפונקציאן; פונקטירענד, פאנאנדערטיילענד מיט אבשטעל=ציייכענס.
ז. *punctuation*

punc'tuator *n.* (פאנק'-טשו-איי-טאר) א פונקטירער, איינער וואס שטעלט נקודות אדער מאכט פונקטאציאנען.
ז. *punctuation*

punc'tulate *a.* (פאנק'-טשו-לייט) דריבנע נעפינטעלט.

punc'tulated *a.* (פאנק'-טשו-ליי-טעד)
ז. *punctulate*

punctula'tion *n.* (פאנק-טשו-ליי'-שאן) דריבנע פונקטירונג; דאס זיין בעדעקט מיט קליינינקע פונקטען; א רייה קליינינקע פונקטען.

punc'tule *n.* (פאנק'-טשול) א קליינינקער פונקט, א פינטעלע אדער איינדריקונג [ביי אינזעקטען].

punc'tulum *n.* (פאנק'-טשו-לאם)
ז. *punctule*

punctura'tion *n.* (פאנק-טשו-ריי'-שאן) אין כירורגיע — דאס שטעכען אדער דורכשטעכען [ווי מיט א לאנצעט, נאדעל א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — געפינטעלטקייט, דאס זיין בעדעקט מיט פונקטען אדער קליינע פערטיעפונגען.

punc'ture *n. and v.* (פאנק'-טשור) א שטאך; דאס שטעכען [מיט א לאנצעט, נאדעל א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — א קליינע איינדריקונג אדער פערטיעפונג; שטעכען, א שטאך טהאן.

punc'tureless *a.* (פאנק'-טשור-לעס) אהן איינדריקונגען אדער פערטיעפונגען, גלאט [ווענען אינזעקטען].

pun'dit *n.* (פאנ'-דיט) א געלעהרטער בראהמין [אין אינדיען]; א קענער פון דער סאנסקריטישער שפראך, פון די געזעצען און פון דער רעליגיאן פון אינדיען; א געלעהרטער מאן.

pun'donor' *n.* (פאנ'-דא-נאהר') אן עהרענ=פונקט.

pung *n.* (פאנג) א מין דארפס=שליטען.

pun'gence *n.* (פאנ'-דזשענס)
ז. *pungency*

pun'gency *n.* (פאנ'-דזשענ-סי) שטעכעדיגקייט; שארפקייט; בייסעדיגקייט; שניידיגקייט.

pun'gent *a.* (פאנ'-דזשענט) שטעכענד; שארף; שניידענד, בייסענד.

pun'gently *adv.* (פאנ'-דזשענט-לי) שטעכענד; בייסענד; מיט שארפקייט; מיט שניידיגקייט.

pung'y *n.* (פאנג'-אי) אזא לייכט שיפעל.

Pu'nic *a. and n.* (פיו'-ניק) פוניש, קארטהאגיש, ווי די איינוואהנער פון דער שטאדט קארטהאגא [אן אמאליגע בעוואוסטע שטאדט אין אפריקא], וועלכע די רוימער האבען כאראקטעריזירט אלס פאלשע און טרייאלאזע מענשען; אונטריי, פעררעטעריש; די קארטהאגישע שפראך.

Pu'nic ap'ple (פיו'-ניק עפל) א גראנאט=עפעל, א מילגרוים.

puni'ceous *a.* (פיו-ניש'-יאס) פורפור=רויט [ווי דער קאליר פון א גראנאט=עפעל אדער מילגרוים].

Pu'nic faith (פיו'-ניק פייטה) פאלשקייט, פעררעטערישקייט. ז. *Punic*

Pu'nic wars (פיו'-ניק וואהרז) די פונישע מלחמות [די דריי מלחמות, וועלכע רוים האט אנגעפיהרט נעגען קארטהאגא אין די יאהרען פון 264 ביז 146 פאר קריסטוס'עס געבורט].

pu'niness *n.* (פיו'-ני-נעס) קליינקייט; שוואכקייט.

pun'ish *v.* (פאנ'-איש) בעשטראפען, שטראפען; טיכטיג דערלאנגען [ביים פויסטען=קאמפף]; געבען א טיכטיגען יאג דאס פערד ביים וועט=לויפען; געבען א שטארקען ווארף דעם באל ביי ביים=באל שפיעלען; א כאפ נעבען א רעכטען חלק.

punishabil'ity *n.* (פאנ-איש-ע-ביל'-אי-טי) שטראפבארקייט; בעשטראפליכקייט.

pun'ishable *a.* (פאנ'-איש-עבל) בעשטראפליך, שטראפבאר.

pun'ishableness *n.* (פאנ'-איש-עבל-נעס) בעשטראפליכקייט; שטראפבארקייט.

pun'isher *n.* (פאנ'-איש-ער) א שטראפער; א בעשטראפער.

pun'ishment *n.* (פאנ'-איש-מענט) א שטראף, א בעשטראפונג; פערוואונדונג, פערשאפטע שמערצען.

pu'nitive *a.* (פיו'-ני-טיוו) שטראפענד, בעשטראפענד.

pu'nitive expedi'tion (פיו'-ני-טיוו עקס-פי-דיש'-אן) א שטראף=עקספעדיציאן [סאלדאטען געשיקט אין אן אונרוהיגער נעגענד אום צו בעשטראפען דיעניגע וואס זיינען שולדיג אין דיא אונרוהען אדער אין דעם אויפשטאנד].

pu'nitive law (פיו-ני-טיוו לאה) א שטראף=געזעץ.

pu'nitory *a.* (פיו'-ני-טא-רי)
ז. *punitive*

punk *n. and a.* (פאנק) צינדער=האלץ [פערפוילטעס טרוקענעס האלץ וואס ווערט בענוצט אלס צינד=שוואם]; א קינסטליכער צונעריכטער שטאף וואס ברענט אהן א פלאם; א פראסטיטוטקע, א קורטיזאנקע; וואס טויג אויף כפרות, שלעכט.

pun'ka *n.* (פאנ'-קא) א פאכער; א ווענטילאטאר.

pun'ky *n.* (פאנ'-קי) אזא קליינער בייסענדער אינזעקט וועלכער געפינט זיך אין די אדיראנדאק געגענדען און אין די וועלדער פון מיין, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pun'ner *n.* (פאנ'-ער) ז. *punster*

pun'net *n.* (פאנ'-עט) א מין פלאכער פרוכט אדער בלומען=קארב.

pun'ning *n. and a.* (פאנ'-אינג) ווארט=שפיעל מאכונג; דאס וויצלען זיך דורך ווארט=שפיעלע; מאכענדיג וויציגע ווארט=שפיעלע.

pun'ster *n.* (פאנ'-סטער) א ווארט=שפיעל מאכער.

punt *n. and v.* (פאנט) א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל וואס ווערט מייסטענס געשיפט מיט דער הילף פון א רודער=שטאנג]; אין פוס=באל שפיעל — דאס געבען א בריק דעם באל איידער ער פאלט אויף דער ערד; א פונקט אין באסעט [אזא קארטען=שפיעל]; פאהרען אין א שאוקע; טרייבען פארווערטס ווי א שאוקע מיט דער הילף פון א רודער=שטאנג; א בריק געבען דעם באל אין פוס=באל שפיעל איידער ער איז נאך אראבגעפאלען אויף דער ערד; פאהרען אויף יאגד אין א שאוקע צו שיסען וואסער=פויגלען; שפיעלען אין באסעט [אזא קארטען=שפיעל].

pun'ter *n.* (פאנ'-טער) איינער וואס פאנגט פיש אדער וואסער=פויגלען אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל]; איינער וואס טרייבט א שיפעל מיט דער הילף פון א רודער=שטאנג; איינער וואס פערצייכענט די פונקטען אין באסעט [אזא קארטען=שפיעל].

punt'-fish'ing *n.* (פאנט'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש אין א שיפעל.

punt'-gun *n.* (פאנט'-גאן) אזא גרויסע ביקס וואס ווערט בענוצט צו שיסען וואסער=פויגלען פאהרענדיג אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל].

puntil'la *n.* (פאנ-טיל'-א) שפיצען [קרוזשעווע]; שפיצען=עהנליכע דעקאראציאנען.

pun'to *n.* (פאנ'-טאו) א פונקט [בעזונדערס אין מוזיק=נאטען]; א שטויס אין פעכטען; א נאהט=שטאך מיט דער נאדעל.

punts'man *n.* (פאנטס'-מען) איינער וואס שיפט זיך אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל] צו שיסען וואסער=פויגעל אדער פאנגען פיש.

pu'ny *a.* (פיו'-ני) קליין, שוואך.

pup *n. and v.* (פאפ) א הינטעלע; זיך הינטלען, האבען הינטעלעך.

pu'pa *n.* (פיו'-פא) די פופע [דאס ווערימעל פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט, ווי א שמעטערלינג, א מאט א. ד. ג. אין זיין דריטער פעריאדע].

pu'pal *a.* (פיו'-פעל) וואס איז שייך צו א פופע. ז. *pupa*

pu'pate *v.* (פיו'-פייט) ווערען א פופע, אריינטרעטען אין דעם צושטאנד פון א פופע. ז. *pupa*

pupe *n.* (פיופ) ז. *pupa*

pu'piform *a.* (פיו'-פי-פארם) וואס האט די פארם פון א פופע. ז. *pupa*

pu'pil *n. and a.* (פיו'-פיל) א שילער, א שילעריןֹ, א לעהרלינג; א מינדער=יעהריגער [אין דעם אלטער פון 14 יאהר פאר אינגלעך און 12 יאהר פאר מיידלעך], וואס דארף לויט געזעץ האבען אן אפעקון;

דער שווארץ־אפּעל פון אויג; מינדער־
יעהריג.

pu'pilage *n.* (פיו'־פּי־לעדזש), שילער־
שטאנד, די צייט וואס מען איז א שילער;
אונמינדיגקייט, מינדער־יעהריגקייט.

pu'pilar *a.* (פיו'־פּי־לאר) ז. ***pupilary***

pupilar'ity *n.* (פיו־פּי־לער'־אי־טי)
מינדער־יעהריגקייט [דער אלטער פון 14
יאהר פאר אינגלעך און 12 יאהר פאר
מיידלעך]; שילער־שטאנד, די צייט וואס
מען איז א שילער.

pu'pilary *a.* (פיו'־פּי־לע־רי) וואס איז
שייך צו א מינדער־יעהריגען [וועלכער
שטעהט אונטער אן אפּעקון]; וואס גע־
הערט צום שווארץ־אפּעל פון אויג.

pu'pilize *v.* (פיו'־פּי־לאיז) אנגעמען
שילער, אונטעררינטען.

pu'pillage *n.* (פיו'־פּי־לעדזש)
ז. ***pupilage***

pu'pillar *a.* (פיו'־פּי־לאר)
ז. ***pupilary***

pupillar'ity *n.* (פיו־פּי־לער'־אי־טי)
ז. ***pupilarity***

pu'pillary *a.* (פיו'־פּי־לע־רי)
ז. ***pupilary***

pu'pillize *v.* (פיו'־פּי־לאיז)
ז. ***pupilize***

pup'pet *n.* (פּאפּ'־עט) א טאנץ־ליאלקע,
א דראט־פּופּע, א מאריאנעטקע; איינער
וואס טאנצט נאך יענעמס דודקע.

pup'petish *a.* (פּאפּ'־עט־איש) ווי א
פּאפּקע, ווי א ליאלקע; געפּוצט.

pup'petman *n.* (פּאפּ'־עט־מען) א קונ־
צען־מאכער מיט ליאלקעס, א פּופּען־קא־
מעדיאנט, א מאריאנעטען־שפּיעלער.

pup'pet-play *n.* (פּאפּ'־עט־פּליי) פּו־
פּען־שפּיעל, מאריאנעטען־שפּיעל.

pup'pet-play'er *n.* (פּאפּ'־עט־פּליי'־
ער) ז. ***puppetman***

pup'petry *n.* (פּאפּ'־עט־רי) פּוצעריי,
ציערעריי [ווי פון א ליאלקע]; פּופּען־
שפּיעל, מאריאנעטען־שפּיעל.

pup'pet-show *n.* (פּאפּ'־עט־שאו)
ז. ***puppet-play***

pup'py *n. and v.* (פּאפּ'־אי) א הינטע־
לע; א נאר, א פּוסטער פראנט; א נארי־
שער אינגעל, א פּוסטער פראנטעל; זיך
הינטלען [געבעהרען הינטלעך].

pup'py-dog *n.* (פּאפּ'־אי־דאג) א הינ־
טעל.

pup'py-head'ed *a.* (פּאפּ'־אי־העד'־
עד) דום, נאריש.

pup'pyhood *n.* (פּאפּ'־אי־הוד) די
יונגע יאהרען פון א הונד.

pup'pyism *n.* (פּאפּ'־אי־איזם) פּוצע־
ריי [ווי א ליאלקע], פּוסטע פראנטעריי.

pur *v. and n.* (פּויר) צופריעדען בור־
טשען אדער ברומען; א צופריעדענע בור־
טשעריי אדער ברומעריי.

The cat is purring as she is lying down near the fireplace.

pur'blind *a.* (פּויר'־בלאינד) בלינדליך;
מיט א טונקעלער ראיה.

pur'blindly *adv.* (פּויר'־בלאינד־לי)
בלינדליך, מיט א טונקעלער ראיה.

pur'blindness *n.* (פּויר'־בלאינד־נעס)
קורצזיכטיגקייט; בלינדליכקייט, טונקעל־
קייט פון דער ראיה.

pur'chasable *a.* (פּויר'־טשע־סעבל)
קויפבאר; קויפליך, וואס מען קען קויפען
אדער ערווערבען.

pur'chase *v. and n.* (פּויר'־טשעס) קוי־
פען; ערווערבען; אויפהויבען דורך א
הויבעל אדער וועלכער ניט איז מעכאני־
שער קראפט; ארויפציהען א שיפס־אנקער;
דער קויף; דאס געקויפטע; ערווערבונג;
ווערטה; דאס קויפען אן אמט אדער א
העכערונג אין ראנג; דאס האלטען עפּעס
פעסט און בעקוועם; מעכאנישע קראפט;
א הויבעל; א קנאפּ אין הינטערשטען טייל
פון א כלי־דעקעל, מיט דער הילף פון
וועלכען מען קען עפענען דאס דעקעל מיט
דערזעלבער האנד, מיט וועלכער מען האלט
דאס אויערעל פון דער כלי.

pur'chaseable *a.* (פּויר'־טשע־סעבל)
ז. ***purchasable***

pur'chase-mon'ey *n.* (פּויר'־טשעס־
מאנ'־אי) קויף־געלד.

pur'chase-price *n.* (פּויר'־טשעס־
פּראיס) דער קויף־פּרייז.

pur'chaser *n.* (פּויר'־טשע־סער) א קוי־
פער; אן ערווערבער.

pure *a., n. and v.* (פּיור) 1 ריין, ניט
געמישט, לויטער, עכט, ניט בעפלעקט;
אונשולדיג, צנוע'דיג; 2. בלויז, נאר; דורך
און דורך; אבסאלוט; 3. הינטישע צאה
געברויכט ביים בעארבייטען פעל; רייני־
גען; געברויכען הינטישע צאה ביים בע־
ארבייטען פעל.

1. The garment was made of pure wool.
2. It was done out of pure spite.

purée' *n.* (פּיו־ריי') א זופּ פון פליש,
פיש און געקאכטע גרינסען אדער פרוכ־
טען, וועלכע ווערען דורכגעריבען דורך א
זיפּ.

pure'ly *adv.* (פּיור'־לי) 1. ריין, עכט,
אהן ביימישונג, אונבעפלעקט; אונשול־
דיג, צנוע'דיג; 2. פאלשטענדיג, אבסאלוט,
דורך און דורך.

2. The loss of his limbs was purely accidental.

pure'ness *n.* (פּיור'־נעס) ריינקייט, לוי־
טערקייט, ריינליכקייט; אונשולדיגקייט,
ריינקייט פון זינד.

pur'fle *v. and n.* (פּוירפל) מאכען א
בעציערטען ראנד, ארומלעגען ביים ברעג,
בעברעמען [מיט שטיקעריי, מיט פוטער,
מיט טייערע הולץ, מיט עלפאנטביין א.
ז. וו.]; ציירכען אין פּראפיל; ארומזוי־
מען; א בעציערטער ראנד [הויפּטזעכליך
מיט שטיקעריי].

pur'fling *n.* (פּויר'־פלינג) בעציערטע
ראנדען אויף פידלען און אנדערע ענהלי־
כע מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

pur'fly *a.* (פּויר'־פלי) מיט
געקנייטשט, מיט
קנייטשען.

He is a large, purfly, flabby man.

pur'gament *n.* (פּויר'־גע־מענט) אן אב־
פיהרונגס־מיטעל, א ריינינגונגס־מיטעל;
אבפאל, אויסוואורף.

purga'tion *n.* (פּויר־גיי'־שאן) רייני־
גונג; אבפיהרונג [פון מאגען]; ריינ־
וואשונג פון א בעשולדיגונג [אין די אל־
טע צייטען. די ריינוואשונג פלעגט פאר־
קומען אויף צוויי אופנים: אדער דורך
דעם וואס דער בעשולדיגטער מיט זיינע
עדות פלעגען שווערען, אז ער איז אונשול־
דיג, אדער דורך גאט'ס משפט. ז.
ordeal].

pur'gative *a. and n.* (פּויר'־גע־טיוו)
ריינינגענד; אבפיהרענד [פון מאגען];
ריינינגענד אדער אויסקויפענד א בעשול־
דיגונג [אין די אלטע צייטען — ווענען
די פיינינגונגען בעת א משפט, ווען דער
בעשולדיגטער האט אונטער די פיינינגו־
גען נעגענטפערט די פראגען אויף א צו־
פרידענשטעלענדען אופן און דערמיט בע־
וויזען אז ער איז ריין]; אן אבפיהרונגס־
מיטעל.

pur'gatively *adv.* (פּויר'־גע־טיוו־לי)
ריינינגענדיג; אבפיהרענדיג.

purgato'rial *a.* (פּויר־גע־טאו'־רי־על)
ריינינגענד, אויסקויפענד די זינד; וואס
איז שייך צום פלאץ אין גיהנם, וואו מען
ווערט דורך פייער געריינינגט פון זינד
[לויט דעם גלויבען פון די קאטוילִיקען],
אדער צום ריינינגונגס־פייער אין גיהנם.

purgato'rian *a. and n.* (פּויר־גע־
טאו'־רי־ען) ריינינגענד, אויסקויפענד די
זינד; וואס איז שייך צום פלאץ אין
גיהנם, וואו מען ווערט [לויט דעם גלוי־
בען פון די קאטוילִיקען] דורך פייער גע־
ריינינגט פון זינד, אדער צום ריינינגונגס־
פייער אין גיהנם; איינער וואס גלויבט
אין דעם ריינינגונגס־גיהנם־פייער.

purgato'rious *a.* (פּויר־גע־טאו'־רי־
אס) וואס איז שייך צום ריינינגונגס־פייער
אין גיהנם [לויט דעם גלויבען פון די
קאטוילִיקען]. ז. ***purgatory***

pur'gatory *a. and n.* (פּויר'־גע־טא־
רי) ריינינגענד, ריינינגענד פון זינד; לויט
דעם גלויבען פון די קאטוילִיקען — א
פלאץ אין גיהנם, וואו די נשמות ווערען
געלייטערט פון זינד דורך פייער; א פלאץ,
וואו מען ליידט צייטווייליג.

purge *v. and n.* (פּוירדזש) ריינינגען,
לייטערען; זיך ריינינגען, זיך לייטערען;
ריין מאכען פון א בעשולדיגונג אדער פער־
דאכט; אבפיהרען [ריינינגען דעם מא־
גען]; נעהמען אן אבפיהרונגס־מיטעל;
ריין ווערען אדער לויז ווערען פון געווי־
סע גאזען [ווענען טייכען און אזערעס];
ריינינגונג, לייטערונג; א ריינינגונגס־מי־
טעל; אן אבפיהרונגס־מיטעל.

purge away' (פּוירדזש ע־הוויי') בע־
זייטיגען, אויסריינינגען.

purge off (פּוירדזש אף)
ז. ***purge away***

pur'ger *n.* (פּויר'־דזשער) איינער אדער
עטוואס וואס ריינינגט; א ריינינגונגס־מי־
טעל; אן אבפיהרונגס־מיטעל.

pur'ging *n.* (פּויר'־דזשינג) די רייני־
גונג; לויז־לייביגקייט, מאגען־שוואכקייט.

purifica'tion *n.* (פּיו־רי־פי־קיי'־שאן)
דאס לייטערען [פון זינד]; דאס מאכען
ריין [בנוגע צו די רעליגיעזע צערעמא־
ניעס וועגען טהרות]; ריינינגונג, לייטע־
רונג; אין דער קאטוילִישער און אנגלי־
קאנישער קירך — דאס אויסשווענקען דעם
בעכער מיט וויין ביים היילינגען אבענד־
מאהל [דער וויין ווערט נאכדעם אויסגע־
טרונקען פון גלח]:

pu'rificative *a.* (פּיו'־רי־פי־קיי־טיוו)
ריינינגענד.

pu'rificator *n.* (פּיו'־רי־פי־קיי־טאר)
אין דער קאטוילִישער און אנגליקאנישער
קירך — א טישטיכעל אויסצואווישען די
כלים און דעם גלח'ס הענד ביים היילינגען
אבענדמאהל.

pu'rificatory *a. and n.* (פּיו'־רי־פי־
קיי־טא־רי) ריינינגענד; א טישטיכעל גע־
ברויכט ביים קריסטליכען היילינגען אבענד־
מאהל. ז. ***purificator***

pu'rifier *n.* (פּיו'־רי־פאי־ער) א רייני־
גער, א לייטערער; דאס טישטיכעל וואס
ווערט געברויכט צום אויסווישען די כלים
און דעם גלח'ס הענד ביים היילינגען אבענד־
מאהל. ז. ***purificator***

pu'riform *a.* (פּיו'־רי־פארם) ענהליך
צו אייטער [מאטעריע].

pu'rify *v.* (פּיו'־רי־פאי) ריינינגען, לייי־
טערען; מטהר זיין; ווערען ריין אדער
געלייטערט.

Pu'rim *n.* (פּיו'־רים) [דער אי־
פורים] דישער יום טוב דעם 14טען אדר].

pur'ism *n.* (פיור'-איזם) פוריזם, ריינ=
קייט, די שטרעבונג צו געברויכען א ריי=
נע, ניט געמישטע שפראך און שעהנע
אויסדריקע.

pur'ist *n.* (פיור'-איסט) א פוריסט, א
מדקדק אין דער ריינקייט פון דער שפראך,
איינער וואס געברויכט א ריין ליטערארי=
שע שפראך.

puris'tic *a.* (פיו-ריס'-טיק) פוריסטיש,
ריין פון פרעמדע ביימישונגען [וועגען א
שפראך], וואס איז מדקדק אין דער ריינ=
קייט פון דער שפראך.

puris'tical *a.* (פיו-ריס'-טי-קעל)
ז. ***puristic***

pu'ritan *n.* (פיו'-רי-טען) איינער וואס
איז זעהר שטרענג אבגעהיט אין זיין רע=
ליגיעזען לעבען; איינער וואס שטרעבט
צו גרויס ריינקייט אין לעבען, א פרוש.

Pu'ritan *n.* and *a.* (פיו'-רי-טען) א
פוריטאנער [א מיטגליעד פון א געווי=
סער פראטעסטאנטישער קריסטליכער סעק=
טע, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין ענג=
לאנד אין 16טען יאהרהונדערט און וועלכע
האט נעמאכט פאר איהרע הויפט=פרינצי=
פען: די פרייהייט פון געוויסען, פאלקס=
רעכט, די איינפיהרונג פון איינפאכער גא=
טעס=דיענסט אין די קירכען אהן די פער=
שיעדענע צערעמאניעס און די שטרענגע
אבהיטונג פון מאראל. פיעל פון דיזער
סעקטע האבען אויסגעוואנדערט קיין אמע=
ריקא און האבען זיך בעזעצט אין די ניי=
ענגלאנד שטאאטען. זיי רעכענען זיך אלס
די עכטע אמעריקאנער]; אן איינוואהנער
פון די ניי=ענגלאנד שטאאטען אין אמע=
ריקא; פוריטאניש, פון די פוריטאנער.

Puritan'ic *a.* (פיו-רי-טענ'-איק) וואס
איז שייך צו די פוריטאנער און צו זייערע
לעהרען. ז. ***Puritan***

puritan'ic *a.* (פיו-רי-טענ'-איק) זעהר
שטרענג אין רעליגיעזע ענינים;
וצדקתך'דיג.

Puritan'ical *a.* (פיו-רי-טענ'-אי-קעל)
ז. ***Puritanic***

puritan'ical *a.* (פיו-רי-טענ'-אי-קעל)
ז. ***puritanic***

puritan'ically *adv.* (פיו-רי-טענ'-
אי-קעל-אי) אויף א פוריטאנישען אופן,
לויט די מנהגים פון די פוריטאנער.
ז. ***Puritan***

pu'ritanism *n.* (פיו'-רי-טענ-איזם)
פוריטאניזם, שטרענגקייט און אויסגעהאל=
טענקייט אין רעליגיעזען לעבען; די לעה=
רען און די פרינציפען פון די פוריטאנער.
ז. ***Puritan***

Pu'ritanize *v.* (פיו'-רי-טענ-איז) בע=
קעהרען צום פוריטאניזם.

pu'rity *n.* (פיו'-רי-טי) ריינקייט; אונ=
שולדיגקייט, ריינקייט אין מדות.

purl *v.* and *n.* (פוירל) ווירבלען, דרע=
הען אין דער רונד; זיך קרייזלען, זיך
ווירבלען; רוישען אדער מורמלען ווי א
טייכעל וואס פליסט צווישען אדער איבער
שטיינער; בעפוצען דעם ראנד מיט קרוי=
זען, פראנזען אדער שפיצען; מאכען א
זוים, בעזוימען; אומשטירצען, אומוואר=
פען, איבערקעהרען [ווי א צוואווילדע=
וועט פערד], איבערדרעהען; ארויפוויק=
לען פאדים אויף א שפולקע אדער שפינ=
דעל; א גערויש, א געמורמעל ווי פון א
שטראמיגען טייכעל; א וואסער=ווירבעל;
א ראנד פון שפיצען [קרוזשעווע] אדער
פראנזען; א ספיראל פון גאלד אדער זיל=
בער=דראט; א פאלט [פאלב] אין א
קליידער=שטיק; א זארט שפיצען [קרו=
זשעווע]; ווארעם=ביער [אזא געטראנק,
וועלכער בעשטעהט פון ביער מיט א ביי=
מישונג פון צוקער, אינגבער און וואכאל=
דער בראנפען].

purl'-goods *n.* (פוירל'-גודז) מאשינ=
געמאכטע שפיצען [קרוזשעווע].

purl'-house *n.* (פוירל'-האוס) א שענק
וואו ווארעם=ביער ווערט פערקויפט און
געטרונקען. ז. ***purl***

pur'lieus *n.* (פויר'-ליוז) די גרענעצען
פון אן ארט אדער אומגעגענד; די ארומי=
גע פלעצער אדער אומגעגענדען; די גרע=
נעץ=בעצירקען.

pur'lin *n.* (פויר'-לין) א האריזאנטא=
לער שטיץ=באלקען פאר א דאך; א קווער=
באלקען פון א דאך.

pur'line *n.* (פויר'-לין) ז. ***purlin***

purl'man *n.* (פוירל'-מען) א פערקוי=
פער פון ווארעם=ביער. ז. ***purl***

purloin' *v.* (פויר-לאין') אוועקלאטכענען,
אוועק'גנב'ענען; זיך פערנעהמען מיט
גנבה.

purloi'ner *n.* (פויר-לאי'-נער) א גנב.

pur'ple *n.*, *a.* and *v.* (פוירפל) פורפור=
פארב, פורפור=קאליר [א פארב וואס בע=
קומט זיך פון א מישונג פון רויט און
בלוי]; א פורפור=קלייד, א פורפור=מאנ=
טעל [אלס א קעניגליכער מלבוש]; די
קעניגליכע אדער קייזערליכע מאכט; די
קארדינאל=ווירדע [די פאפסטליכע קאר=
דינאלען טראגען פורפור=מאנטלען]; פור=
פור=רויט, פון פורפור=קאליר; קעניגליך;
פארבען פורפור=רויט; צונעבען א פור=
פור=קאליר; ווערען פורפור=פארביג, בע=
קומען א פורפור=קאליר.

pur'ple fe'ver (פוירפל פי'-ווער) פלעק=
פיבער, טיפוס.

pur'ple finch (פוירפל פינטש) דער
פורפור=פינק [אזא רויטער פויגעל].
ז. איל. ***"Birds of the United States"***

pur'ple-heart *n.* (פויר'פל-הארט)
ז. ***purple-wood***

pur'ple mar'tin (פוירפל מאר'-טין)
אזא אמעריקאנער בלוי=שווארצע שוואלב.

pur'ple of Amor'gos (פוירפל אוו
ע-מאר'-גאס) א געוויסע פורפור=פארב,
וועלכע מען פלעגט בעקומען פון דעם גרי=
כישען אינזעל אמארגאס.

pur'ple of Cas'sius (פוירפל אוו
קעש'-אס) קאסיושע גאלד=פורפור [א
געוויסע דויערהאפטע פורפור=פארב].

pur'ples *n.* (פוירפלז) פורפור=פריעזעל
[אזא קראנקהייט פון וועלכער די הויט
ווערט אויסגעשלאגען אין רויטע פלעקען];
אזא קראנקהייט פון ווייץ, וועלכע ווערט
פעראורזאכט פון א געוויסען ווארים; א
מין ארכידעען=בלומען, וואס בליהען אין
פריהען פריהלינג.

pur'ple-wood *n.* (פויר'פל-הוואוד)
פורפור=האלץ [אזא זארט האלץ וואס
וואקסט מייסטענס אין בראזיליען].

pur'port *n.* and *v.* (פויר'-פאורט) אן
אינהאלט, א זין, א בעדייטונג; בעדייטען,
מיינען.

pur'portless *a.* (פויר'-פאורט-לעס)
זינלאז, אינהאלטסלאז.

pur'pose *v.* and *n.* (פויר'-פאס) האבען
אין זינען, האבען בדעה, בעאבזיכטיגען,
בעצוועקען, זיך פארנעהמען; אן אבזיכט;
א צוועק; א ציעל; א כונה; א זין; אן
אינהאלט; א בעשלוס, א בעשטימונג.

pur'poseful *a.* (פויר'-פאס-פול) מיט
אבזיכט; מיט א בעשטימטען צוועק; מיט
א מיין.

pur'posefully *adv.* (פויר'-פאס-פול-
אי) אבזיכטליך, מיט אבזיכט.

pur'posefulness *n.* (פויר'-פאס-פול-
נעס) בעצוועקונג; צוועקמעסיגקייט.

pur'poseless *a.* (פויר'-פאס-לעס)
צוועקלאז; נוצלאז.

pur'poselessly *adv.* (פויר'-פאס-לעס-
לי) אויף א צוועקלאזען אדער נוצלאזען
אופן.

pur'poselessness *n.* (פויר'-פאס-לעס-
נעס) צוועקלאזיגקייט; נוצלאזיגקייט.

pur'pose-like *a.* (פויר'-פאס-לאיק)
צוועקמעסיג; פראקטיש; וואס האט א
בעשטימטען צוועק; וואס זעהט אויס ווי
צוגעפאסט צו א בעשטימטען צוועק.

pur'posely *adv.* (פויר'-פאס-לי) אב=
זיכטליך, בכיוון, אומיסטנע.

pur'poser *n.* (פויר'-פאס-ער) איינער
וואס האט אן אבזיכט אדער וואס פאסט
א בעשלוס; איינער וואס שלאגט עפעס
פאר.

purprise' *n.* (פויר-פראיז') אן איינגע=
שלאסענער פלאץ, אן אבגעגרענעצט ארט.

pur'pura *n.* (פויר'-פיו-רא) פורפור=
פריעזעל [אזא קראנקהייט פון וועלכער
די הויט פון קערפער ווערט אויסגעשלא=
גען אין רויטע פלעקען].

Pur'pura *n.* (פויר'-פיו-רא) דער מין
פורפור=שנעקען [אזא מין שנעקען וועל=
כע לאזען ארויס פון זיך א פורפור=פאר=
ביגע פליסיגקייט].

purpura'ceous *a.* (פויר-פיו-ריי'-
שיאס) פון א פורפור=קאליר.

pur'purate *a.* and *n.* (פויר'-פיו-
רייט) פון א פורפור=קאליר; וואס פרא=
דוצירט א פורפור=קאליר; וואס איז שייך
צו פורפור=פריעזעל [ז. ***purpura***];
פורפוראט [א מין כעמישער זאלץ].

purpu'real *a.* (פויר-פיו'-רי-על) פור=
פור=פארביג; פורפור=רויט.

purpu'ric *a.* (פויר-פיו'-ריק) וואס האט
א פורפור=קאליר; וואס פראדוצירט א
פורפור=קאליר [בעזאנדערס וועגען געווי=
סע כעמישע פערבינדונגען]; וואס איז שייך
צו פורפור=פריעזעל [ז. ***purpura***];

pur'purin *n.* (פויר'-פיו-רין)
ז. ***purpurine***

pur'purine *n.* (פויר'-פיו-רין) פורפורין
[אזא כעמיש=צונויפגעזעצטע פורפור=
פארב, וועלכע ווערט בענוצט אין פארבען
קליידער=שטאף].

purr *v.* and *n.* (פויר) צופריעדען בור=
טשען ווי א קאץ; דאס צופריעדענע בור=
טשען פון א קאץ; אזא מאלוסק וועלכער
געפינט זיך ביים ברעג פון די אייראפע=
אישע וואסערען; אזא שטראנד=לויפער
[אזא פויגעל מיט א לאנגען שנאבעל. ז.
dunlin].

purre *n.* (פויר) אזא שטראנד=לויפער
[אזא פויגעל]. ז ***dunlin***

pur'ree *n.* (פאר'-אי) דאס אינדיש=געלב
[א מין פארב].

pur'ring *n.* (פויר'-אינג) דאס צופריע=
דענע בורטשען פון א קאץ.

purse *n.* and *v.* (פוירס) א בייטעל, א
געלד=בייטעל; געלד=מיטעל, געלד=קוועלען;
פינאנסען; די קאזנא; א בייטעל געלד
[א געוויסע געלד=סומע]; א סומע פון
500 פיאסטער אין טערקיי; אין אנאטא=
מיע — דער בייטעל ביי די בייטעל=טהיע=
רע; דער אייער=בייטעל ביי א זכר;
אריינלעגען אין א בייטעל; צונויפציהען,
צוזאמענציהען.

purse'-bear'er *n.* (פּוירס'-בעהר'-ער) איינער וואס היט דעם צווייטענס געלד־בייטעל.

purse'-boat *n.* (פּוירס'-באוט) א געוויסע שיף ביי פישער.

purse'-crab *n.* (פּוירס'-קרעב) אזא גרויסער צעהן־פיסיגער קרעבס [ראק], וועלכער געפינט זיך מייסטענס ביי די ברעגען פון די מזרח־אינזלען אין אינ־דישען אקעאן].

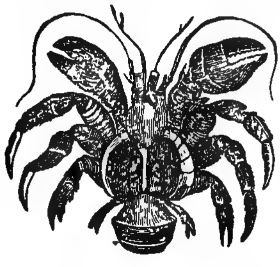

Purse-crab

purse'-cut'ter *n.* (פּוירס'-קאט'-ער) א בייטעל־שניידער [א גנב].

purse'ful *a. and n.* (פּוירס'-פול) רייך; אזוי פיעל וויפיעל אין בייטעל קען אריין.

purse'-net *n.* (פּוירס'-נעט) א נעץ וואס קען זיך צוזאמענציהען ביי דער עפנונג ווי א בייטעל מיט א שנירעל.

purse'-pinched *a.* (פּוירס'-פּינטשט) מיט א לעדיגען בייטעל, ארעם.

purse'-pride *n.* (פּוירס'-פּראיד) ביי־טעל־שטאלצקייט, די גאוה אדער די חוצפה וואס נעהמט זיך פון האבען פיעל געלד.

purse'-proud *a.* (פּוירס'-פּראוד) שטאלץ אויף'ן בייטעל; וואס שטאלצירט מיט זיין רייכטום.

pur'ser *n.* (פּויר'-סער) דער צאהל־מייס־טער אדער קאזנאטשיי פון א שיף.

pur'sership *n.* (פּויר'-סער-שיפּ) דאס אמט פון א צאהלמייסטער אדער קאזנא־טשיי אויף א שיף.

purse'-seine *n.* (פּוירס'-סיין) א נעץ וואס איז צונויפגעלעגט אדער אויסגע־פלאכטען ווי א בייטעל.

purse'-silk *n.* (פּוירס'-סילק) א זארט שטארקע זיידענע פאדים וואס ווערט בע־נוצט צו שטריקען בייטלען און אויך פאר אנדערע זארטען שטריקעריי און העפ־טעריי.

purse'-strings *n.* (פּוירס'-סטרינגז) די בייטעל־שנירלעך, די שנירלעך מיט וועל־כע מען בינדט צו אדער מען ציהט צו־נויף א בייטעל.

purse'-ta'king *n.* (פּוירס'-טיי'-קינג) בייטעל־שניידעריי; דאס גנב'ענען, דאס בעראבעווען.

purse up (פּוירס אפּ) צונויפציהען אין פאלטען [ווי א בייטעל], אנקנייטשען, צונויפקארטשען.

purse up the brow (פּוירס אפּ טהי בראו) קנייטשען דעם שטערען, זיין אנגע־כמורעט.

purse up the mouth (פּוירס אפּ טהי מאוטה) פערציהען [מיט פעראכטונג] די ליפּען.

pur'siness *n.* (פּויר'-סי-נעס) דאס זיין אויפגעשוואלען; דאס האבען א קורצען אטהעם.

purs'lane *n.* (פּוירס'-לען) פּארטולאק [א מין גראז מיט קליינע געלבע בלי־טהען, וואס וואקסט אין דרום־אייראפּא און בכלל אין ווארימע לענדער. ווערט גע־ברויכט אלס פּאטראווע צו זופּ און אויך אין סאלאט].

pursu'able *a.* (פּויר-סיו'-עבל) וואס קען נאכגעפאלגט אדער פערפאלגט ווערען.

pursu'ance *n.* (פּויר-סיו'-ענס) די פער־פאלגונג, די פארטזעצונג, די אנהאלטונג [פון א זאך].

pursu'ant *a.* (פּויר-סיו'-ענט) צו פאל־גע, לויט, געמעס, לפי.

pursue' *v.* (פּויר-סיו') פערפאלגען, פארטזעצען, אנהאלטען [א זאך]; נאכ־פאלגען, נאכגעהן; זוכען; פערפאלגען, יאַ־גען.

pursu'er *n.* (פּויר-סיו'-ער) א פערפאל־גער; איינער וואס יאגט זיך נאך עפּעס צו דערגרייכען עס.

pursuit' *n.* (פּויר-סיוט') די פערפאלגונג, די נאכיאגונג; דאס זוכען; די בעשטרע־בונג; די זאך אדער דער געגענשטאנד, נאך וועלכען מען יאגט זיך אדער צו וועל־כען מען שטרעבט.

pur'suivant *n.* (פּויר'-סהווי-וענט) דער געהילף פון א העראלד אדער קוריער; א קריעגס־קוריער פון קעניג.

pur'sy *a.* (פּויר'-סי) שווער־אטהעמדיג [פון פעטקייט אדער דיקקייט]; מיט א קורצען אטהעם.

pur'tenance *n.* (פּויר'-טע-נענס) די פּאטראכע, די מנוסע [די אינגעווייד פון קעלבער, שעפּסען א. ז. וו.].

pu'rulence *n.* (פּיו'-רו-לענס) די איי־טערונג פון א וואונד; דאס אויסבילדען זיך פון מאטעריע אדער פלאגמע אין א וואונד.

pu'rulency *n.* (פּיו'-רו-לען-סי) ז. *purulence*

pu'rulent *a.* (פּיו'-רו-לענט) אייטערדיג; וואס בעשטעהט פון אדער וואס איז ענה־ליך צו אייטער אדער מאטעריע [פון א וואונד].

pu'rulently *adv.* (פּיו'-רו-לענט-לי) ארויסלאזענדיג אייטער אדער מאטעריע.

purvey' *v.* (פּויר-וויי') פערזארגען מיט עפּעס; בעזארגען; שאפען; אנגרייטען פראוויזיע פאר א צאהל מענשען.

purvey'ance *n.* (פּויר-וויי'-ענס) די פערזארגונג אדער שאפונג פון לעבענס־מיטעל; פּראוויזיע, די אנגעגרייטעטע לע־בענסמיטלען.

purvey'or *n.* (פּויר-וויי'-אר) א שפּייז־ליפערער, א שפּייז־פערזארגער; א פּאק־טאר פון נקבות, איינער וואס שטעלט צו פּראסטיטוטקעס.

pur'view *n.* (פּויר'-וויו) דער ווירקונגס־קרייז פון א געזעץ, פון א מאכט א. ז. וו.; דער הויפּט־זאץ פון א געזעץ אדער סטא־טוט.

pus *n.* (פּאס) אייטער, מאטעריע [פון א געשוויר].

push *v. and n.* (פּוש) שטויסען, שטופּ־פען, דרענגען; דריקען, בעלעסטיגען; שטעלען אין פערלעגענהייט; זיין אין א קריטישער לאגע; זיין צודרינגליך; אנ־גרייפען, אנפאלען; אונטערטרייבען; שטויסען פארווערטס; א שטויס, א טריעב, אן אנטרייב; אן אנגריף, אן אנפאל; אנ־שטרענגונג, ענערגיע; אונטערנעהמונגס־גייסט; די קנאפּקע וואס מען דריקט אן אום צו עפענען אדער שליסען אן עלעק־טרישען שטראם.

push a bold face (פּוש ע באולד פּיים) קוקען דרייסט, קוקען גלייך אין די אויגען אריין.

push about' (פּוש ע-באוט') ארומ־שטויסען.

push aside' (פּוש ע-סאיד') לאזען אונבעאכטעט; לעגען אן א זייט.

push back (פּוש בעק) אבשטויסען, אבווארפען; פערטרייבען צוריק.

push'-cart *n.* (פּוש'-קארט) א שטופּ־וועגעלע [א קליין וועגעלע אויף צוויי רע־דער, וואס ווערט בענוצט פון פרוכט־הענד־לער, פּעדלערס א. ד. ג.].

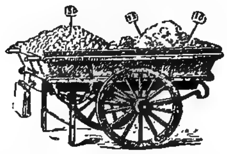

Push-cart

push down (פּוש דאון) ארונטערשטופּ־פען.

pushed for mon'ey (פּושט פאר מאנ'-אי) געדריקט אין געלד.

push'er *n.* (פּוש'-ער) א שטויסער, א טרייבער; עטוואס וואס שטויסט אדער שטופּט עפּעס ארויס.

push for a thing (פּוש פאר ע טהינג) עפּעס וועלען האבען, נאך עפּעס שטרעבען.

push'ing *a.* (פּוש'-אינג) וואס שטופּט זיך פארווערטס אין געשעפט; מיט אן אונטערנעהמענדען גייסט און ענערגיע; וואס שטופּט זיך, וואס שטעלט זיך ארויס.

push'ingly *adv.* (פּוש'-אינג-לי) מיט א שטארקער ענערגיע; מיט א גרויסען אונ־טערנעהמונגס־גייסט [אין געשעפט].

push off (פּוש אף) אבשטויסען, אבשטופּ־פען, אברוקען.

push on (פּוש אן) אונטערטרייבען, אונ־טערשטופּען; רוקען פארווערטס; זיך שטו־פּען, זיך רוקען פארווערטס.

push on! (פּוש אן) פארווערטס!

push out (פּוש אוט) ארויסשטויסען, ארויסשטופּען.

push'-pin *n.* (פּוש'-פּין) א קינדער־שפּיעל, ביי וועלכען שפּילקעס ווערען גע־רוקט פארווערטס, איינע איבער דער אנ־דערער.

pusillanim'ity *n.* (פּיו-סי-לע-נימ'-אי-טי) קליינמוטיגקייט, שרעקעדיגקייט, שוואכהערציגקייט.

pusillan'imous *a.* (פּיו-סי-לען'-אי-מאס) קליינמוטיג, שרעקעדיג, וואיכהערציג.

pusillan'imously *adv.* (פּיו-סי-לען'-אי-מאס-לי) אויף א פחדן'ישען, וואיכהער־ציגען אדער שרעקעדיגען שטייגער.

pusillan'imousness *n.* (פּיו-סי-לען'-אי-מאס-נעס) ז. *pusillanimity*

pus'ley *n.* (פּאס'-לי) ז. *purslane*

puss *n.* (פּוס) א קעצעלע; א האז; א מין מאיל אדער פליגעלע; קעצעלע [א צערט־ליכער נאמען פאר א קינד אדער יונגע פרוי].

pus'sly *n.* (פּאס'-לי) ז. *purslane*

pus'sy *n.* (פּוס'-אי) א קעצעלע.

pus'sy *a.* (פּאס'-אי) פול מיט אייטער אדער פליאגמע.

pus'sy-cat *n.* (פּוס'-אי-קעט) א קעצע־לע; דאס שפּיעל אין טשיזשיקעס [א קינדער־שפּיעל, וואו א קליין פלעקעל מיט פערשפּיצטע ענדען ווערט געלעגט אויף דער ערד און מיט א שטעקעל קלאפּט מען עס אב. ווען דאס פלעקעל שפּרינגט אויף פון דעם קלאפּ, דארף מען עס מיט דעם שטעקעל א צווייטען מאל אבקלאפּען].

pus'sy-wil'low *n.* (פוס'-אי-הוויל'-או) די אמעריקאנישע איווא [א קליין אמעריקאנער בוימעל אדער קוסט, וואס וואקסט אין פייכטע זומפינע ערטער].

pus'tular *a.* (פאס'-טשו-לאר) קרעציג; בעדעקט מיט קרעצלעך אדער פרישטשעקעס; אין באטאניק און זאאלאגיע — בעדעקט מיט קליינע בלעזלעך.

pus'tulate *v. and a.* (פאס'-טשו-לייט) זיך בעדעקען מיט בלאטערען אדער פרישטשיקעס; ווערען קרעציג; אין באטאניק — בעדעקט מיט קליינע בלעזלעך.

pus'tule *n.* (פאס'-טשול) א פרישטשיק, א געשווירעל; אין זאאלאגיע — א בלעזעל אויף דער הויט ווי א בלאטער; א קליינער פלעק אויף'ן לייב.

pus'tulous *a.* (פאס'-טשו-לאס) פרישטשעדיג, קרעצעדיג, בעדעקט מיט פרישטשיקעס אדער קרעצלעך.

put *v. and n.* (פוט) לעגען, זעצען, שטעלען; אוועקלעגען, אריינשטעלען; פערווענדען, געברויכען; געבען עפעס אימעצען, איינפערטרויען; פארלעגען; פעראורזאכען, לאזען מאכען, ארויסברייננגען; נויטיגען; נויטען, צווינגען; טרייבען, בעוועגען; מאכען א וועט, וועטען זיך; בעהויפטען, ארויסזאגען; נעהן שנעל, איילען; זיך ווענדען; א שטויס, א שטופ; א ווארף; א מין קארטען-שפיעל; א קאנטראקט, לויט וועלכען איינער פערפליכטעט זיך צו קויפען פון צווייטען געוויסע סחורות אין א שפעטערינגער צייט אויף א פריהער-אבגעמאכטען פרייז.

put a bold face on (פוט ע באולד פייס אן) זיך מאכען קוראזש.

put about' (פוט ע-באוט') 1. קירעווען [א שיף]; ענדערען די ריכטונג; זיך אומקקעהרען; 2. שטעלען אין אן אונאנגענעהמליכקייט; 3. פובליצירען; פערעפענטליכען, לאזען צירקולירען.

2. He was much **put about** by that occurrence.

pu'tage *n.* (פיו'-טעדזש) אין געזעצגעבונג — ניאוף, פראסטיטוציאן [פון א פרויענצימער].

puta'men *n.* (פיו-טיי'-מען) אין באטאניק — די הארטע שאלעכץ פון א פרוכט-ביינדעל [ווי די שאלעכץ פון א נוס, פון א קארשען אדער פלוימען-ביינדעל א. ד. ג.]; דאס וויכע הייטעל פון אן איי אונטער דער שאלעכץ.

putam'inous *a.* (פיו-טעמ'-אי-נאס) וואס איז שייך צו דער הארטער שאלעכץ פון א פרוכט-ביינדעל; וואס איז שייך צום וויכען הייטעל פון אן איי אונטער דער שאלעכץ. ז. ***putamen***.

put an end to (פוט ען ענד טו) מאכען א סוף צו עפעס; פערניכטען, אומברייננגען, טויטען.

pu'tanism *n.* (פיו'-טע-ניזם) פראסטיטוציאן, צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט [פון א פרויענצימער].

put apart' (פוט ע-פארט') אבלעגען אן א זייט, שטעלען בעזונדער.

put aside' (פוט ע-סאיד') לעגען אין א זייט, לאזען אונבעאכטעט.

put a stop to (פוט ע סטאפ טו) אבשטעלען, פערהאלטען.

puta'tion *n.* (פיו-טיי'-שאן) דאס בעטראכטען, דאס בעטראכטען עפעס אלס...; דאס אורטיילען; דאס ארומשניידען די צווייגען פון בוימער אדער קוסטעס.

pu'tative *a.* (פיו'-טע-טיוו) וואס ווערט בעטראכט אלס...; וועלכען מען רעכענט אדער מען האלט אלס...

put away' (פוט ע-הוויי') אבשאפען; פערווארפען; דערווייטערען; אבזאגען זיך פון...; אוועקלעגען אן א זייט.

put back (פוט בעק) הינדערען, שטערען; אבלעגען; אומקעהרען אדער אוועקשטעלען אויף דעם פריהערינגען פלאץ; דרעהען צוריק די ווייזערס פון א זייגער; ניט אננעהמען, זאגען אויף עפעס "ניין".

put by (פוט באי) אבווענדען, אבקעהרען; בעהאלטען, אבשפארען; אבווארפען אן א זייט.

putchuck' *n.* (פא-טשאק') דער קאסט-ווארצעל [דער ווארצעל פון א שמעקענדען אסט-אינדישען גראז. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

put down (פוט דאון) אראבדריקען, אונטערדריקען; דעגראדירען, ארונטערזעצען פון אמט, פערמינדערען אין ווערטה, עהרע א. ד. ג.; בייקומען; אונטערווארפען; פערמאכען דאס מויל; אריינשרייבען [איינעמס נאמען] אין א סובסקריפציאנס-ליסט אדער אין א פראגראם.

pu'teal *n.* (פיו'-טי-על) אן ארומגעבויטער צאם אדער פארקאן ארום א ברונען, כדי מען זאל ניט אריינפאלען אין איהם.

put fair (פוט פעהר) אנבאטען אנשטענדיג; געבען א פאסענדען מקח.

put for (פוט פאר) ארויסטרעטען צוליעב עפעס מיט ענטשלאסענהייט און ענערגיע.

put forth (פוט פאורטה) ארויסשטרעקען; ארויסברייננגען, ארויסשפראצען; אנשטרענגען, זעצען אין טהעטיגקייט; פארלעגען; ארויסלאזען, ארויסגעבען, פובליצירען; פערעפענטליכען.

put for'ward (פוט פאר'-הווארד) אויפהויבען צו א העכערער שטעלע אדער ראנג; איבעררוקען פארווערטס די ווייזערס פון א זייגער.

put heads togeth'er (פוט העדז טו-געטה'-ער) זיך צוזאמען בעראטהען.

pu'tid *a.* (פיו'-טיד) געמיין, נידריג, שענדליך, עקעלדיג.

put in (פוט אין) אריינלעגען, אריינשטעלען, אריינטהאן; אריינזעגלען [אין א האפען]; אריינגעהן; צושטעלען [אן ענטפער געגען א טענה]; אריינזעצען אין אמט; אריינגעהן; אריינמישען.

put in a fret (פוט אין ע פרעט) רייצען, בייז מאכען.

put in a fright (פוט אין ע פראיט) אנווארפען א מורא.

put in an appear'ance (פוט אין ען ע-פיער'-ענס) ערשיינען [פאר א געריכט]; זיך לאזען זעהן.

put in a pas'sion (פוט אין ע פעש'-אן) אריינברייננגען אימעצען אין כעס.

put in a word for (פוט אין ע הווארד פאר) זאגען א גוט ווארט פאר איינעם.

put in bail (פוט אין בייל) לעגען ערבות, געבען גאראנטיע.

put in for (פוט אין פאר) פאדערען א רעכט אדער פריווילעגיע אויף עפעס.

put in hand (פוט אין הענד) נעהמען עפעס אין דער ארבייט.

put in i'rons (פוט אין אי'-ערנז) אנטהאן קייטען.

put in march (פוט אין מארטש) אין בעוועגונג, ברייננגען, שטעלען אין גאנג.

put in mind (פוט אין מאינד) דערמאנען.

put in mo'tion (פוט אין מאו'-שאן) אין בעוועגונג ברייננגען.

put in one's oar (פוט אין הוואנז אור) זיך אריינמישען אין איינעמס געשפרעך אדער געשעפט.

put in pledge (פוט אין פלעדזש) פער'משכונ'ען.

put in prac'tice (פוט אין פרעק'-טיס) אויספיהרען; דורכפיהרען עפעס אין לעבען.

put in remem'brance (פוט אין רי-מעמ'-ברענס) דערמאנען איינעם [אן עפעס].

put in the pin (פוט אין טהי פין) אויפהערען, פערווארפען א שלעכטע געוועהנהייט [ווי טרינקען, רויכערען א. ד. ג.].

put in'to act (פוט אינ'-טו עקט) צו אויספיהרונג ברייננגען.

put it nice'ly (פוט איט נאיס'-לי) זיך שעהן אויסדריקען.

put it strong (פוט איט סטראהנג) זיך שטארק אויסדריקען.

put'log *n.* (פוט'-לאג) ביי מויערער — איינער פון די קורצע קלעצער אדער שטאנגען, אויף וועלכע עס לעגען זיך אוים די ברעטער פון א רעשטאוואניע [איין עק פון קלאץ ווערט צוגעבונדען צום סלופ, וואס שטעקט אין דער ערד, און דער צווייטער עק איז אריינגעשטעלט אין לאך פון דער געמויערטער וואנד].

put off (פוט אף) אראבנעהמען, אויסטהאן, אראבציהען; ענטלאסען, ענטזאגען [פון שטעלע]; אבלעגען אויף שפעטער; צו נישט מאכען; אבזעגלען, אבשווימען פון ברעג [וועגען א שיף]; אב'פטר'ען, אויספערקויפען; אריינשווינדלען.

put'-off *n.* (פוט'-אף) אן ענטשולדיגונג, א תירוץ.

put on (פוט אן) אנטהאן; אננעהמען [א געשטאלט]; אנווענדען אדער צוגעבען [היץ, דאמפף א. ד. ג.]; ברייננגען צו עפעס, דורכפיהרען; אויפהעצען צו עפעס; אבנארען, בעשווינדלען; אנלעגען; ארויפלעגען; עטוואס אריינשטעלען אדער אריינשרייבען דורך א פאלשקייט אדער שווינדעל; זיך בעוועגען, זיך ריהרען, זיך איילען.

put on airs (פוט אן עהרז) מאכען אן אנשטעל.

We dislike him because he **puts on airs.**

put one in a hole (פוט הוואן אין ע האול) צוקוועטשען צו דער וואנד; שטעלען אין א לאגע, פון וועלכער עס איז שווער ארויסצוקריכען.

put one on his met'tle (פוט הוואן אן היז מעטל) מאכען איינעם ארויסצווייזען זיין שטארקסטע ענערגיע און אייפריגקייט צו עפעס.

The severity of the examination **put** the students **on their mettle.**

put one's back up (פוט הוואנז בעק אפ) ארויסווייזען אנטיפאטיע, עקעל אדער צארן.

put one's best foot for'ward (פוט הוואנז בעסט פוט פאר'-הווארד) טהאן אלץ וואס איז מעגליך אום צו מאכען א גוטען איינדרוק.

put one's fin'ger on (פוט הוואנז פינ'-גער אן) עפעס גוט בעגרייפען.

put one's foot in it (פוט הוואנז פוט אין איט) איבערפיהרען א זאך, מאכען זי אונטויגבאר.

put one's foot in'to (פוט הוואנז פוט אינ'-טו) אריינגעהן, אריינטרעטען, צושטעהן [צו א פארטיי]; אריינקריכען אין בלאטע; זיין אין א פערלעגענהייט.

put one's hand to (פוט הוואנז הענד

טו) אריינשטעקען א האנד, גנב'ענען; העלפען.

put one's nose to the grind'stone (פוט הוואנז נאוז טו טהי גראינד'-סטאון) טהאן שווערע, קאטארזשנע ארבייט.

put one to the door (פוט הוואן טו טהי דאור) ארויסטרייבען; אבזאגען פון דער שטעלע.

put on flesh צונעהמען (פוט אן פלעש) אין געוויכט, דיקער ווערען.

put on the best pace (פוט אן טהי בעסט פיים) מאכען שנעלערע טריט; פערגיכערען דעם גאנג.

put on the stage (פוט אן טהי סטיידזש) ברענגען אויף דער ביהנע, אויפפיהרען [א פיעסע].

put out ארויסלעגען, ארויס- (פוט אוט) שטעלען; ארויסגעבען [א בוך]; ארויסשיקען, אויפהויבען [א פאהן]; ארויסטרייבען, ווייזען די טהיר; אויסשטעכען [די אויגען]; פאנאנדערלאזען [בלעטער]; פערלייהען געלד אויף צינזען; אויסלעגען אדער אויסגעבען געלד; צוטומלען, ברייננען אין פערלעגענהייט; בעליידיגען; אויסלינקען; אויסלעשען [א ליכט, א לאמפ].

put out of coun'tenance (פוט אוט אוו קאונ'-טע-נענס) שטעלען אין א פערלעגענהייט.

put out of hu'mor (פוט אוט אוו היו'-מאר) ברייננען אין א שלעכטער שטימונג.

The noise that the children made **put** the father **out of humor.**

put out of joint (פוט אוט אוו דזשאינט) אויסלינקען [א גליעד]; ברענגען אין אונארדנונג.

put out of sight (פוט אוט אוו סאיט) פערבארגען פון אויג; מאכען אונגעזעהן; פערצעהרען, פערברויכען.

put o'ver 1. אבשיקען, (פוט או'-ווער) איבערגעבען; 2. אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; 3. שטעלען אין ראנג העכער איבער אן אנדערען; 4. דורכפיהרען דורך א שפיצעל; בעזיעגען, בייקומען; 5. אריבערפיהרען [ווי איבער א טייך].

2. The trial was **put over** till the fall.
4. The nomination of the candidate was **put over** in the convention in spite of the wishes of the delegates.

put'-pin *n.* (פוט'-פין) ז. ***push-pin***

putred'inous *a.* (פיו-טרעד'-אי-נאס) וואס קומט פון פוילונג; שטינקענד.

putrefa'cient *a. and n.* (פיו-טרי-פיי'-שיענט) וואס איז שייך צו פוילונג, וואס פעראורזאכט פוילונג; עטוואס וואס פעראורזאכט פוילונג.

putrefac'tion *n.* (פיו-טרי-פעק'-שאן) די פוילונג, פוילענים; צופוילטע שטאף.

putrefac'tive *a.* (פיו-טרי-פעק'-טיוו) וואס איז שייך צו פוילונג; וואס פעראורזאכט פוילונג.

putrefac'tiveness *n.* (פיו-טרי-פעק'-טיוו-נעס) א פוילענדער צושטאנד; דאס האלטען אין פוילען.

pu'trefiable *a.* (פיו'-טרי-פאי-עבל) פוילבאר; וואס קען צופוילט ווערען; וואס פעראורזאכט פוילונג.

pu'trefy *v.* מאכען פוי- (פיו'-טרי-פאי) לען, פעראורזאכען פוילונג, פערדארבען; פוילען, פערפוילט ווערען, פערדארבען ווערען.

One rotten apple may **putrefy** an entire basketful.

putres'cence *n.* דאס (פיו-טרעס'-ענס) פוילען, די פוילונג; א פוילענדער צושטאנד.

putres'cent *a.* פוי- (פיו-טרעס'-ענט) לענד; אין א פוילענדען צושטאנד; וואס איז שייך צום פראצעס פון פוילען.

putres'cible *a.* וואס (פיו-טרעס'-איבל) קען פערדארבען ווערען, וואס קען פוילען.

pu'trid *a.* פויל, שטינ- (פיו'-טריד) קענד, פערדארבען.

putrid'ity *n.* פויל- (פיו-טריד'-אי-טי) קייט, צופוילטקייט, פוילענים; צופוילטע שטאף.

pu'tridness *n.* (פיו'-טריד-נעס) ז. ***putridity***

putrifica'tion *n.* (פיו-טרי-פי-קיי'-שאן) ז. ***putrefaction***

pu'trify *v.* (פיו'-טרי-פאי) ז. ***putrefy***

pu'trilage *n.* איי- (פיו'-טרי-לעדזש) טער, מאטעריע, פליאנמע.

putt *v. and n.* אין גאלף-שפיעל — (פאט) אבקלאפען דעם באל מיט א קורצען און רונד-פערשפיצטען שטעקען [ווען דער באל ליעגט ניט ווייט פון גריבעל]; דער שטויס וואס ווערט געגעבען דעם באל מיט אזא קורצען שטעקען.

put'ter *n.* אן אוועקשטעלער, (פוט'-ער) אן אוועקזעצער, אן אוועקלעגער א. ז. וו. ז. ***put***

put'ter *n.* אין גאלף-שפיעל — (פאט'-ער) א קורצער רונד-פערשפיצטער שטעקען, מיט וועלכען מען קלאפט אב דעם באל, ווען ער געפינט זיך ניט ווייט פון גריבעל.

put the ax in the helve (פוט טהי עקס אין טהי העלוו) אויסגעפינען א רעטעניש; ארויסגעהן פון ספק.

put the boot on the wrong leg (פוט טהי בוהט אן טהי ראהנג לעג) לויבען אדער טאדלען איינעם, ווען ער האט עס גאר ניט פערדיענט.

put the cart before' the horse (פוט טהי קארט בי-פאור' טהי האהרס) טהאן עפעס קאפויר.

put the case אננעהמען (פוט טהי קיים) דעם פאל; פארשטעלען זיך די זאך.

put the hand to (פוט טהי הענד טו) צולעגען א האנד צו עפעס; אונטערנעהמען; אנהויבען עפעס; לאטכענען, גנב'ענען.

put the kibosh' on (פוט טהי קי-באש' אן) מאכען אוים קאפעליוש-מאכער.

put the licks in (פוט טהי ליקס אין) זיך אנשטרענגען.

put the lid on (פוט טהי ליד אן) שטרענג קאנטראלירען, שטרענג פערפאלגען [וועגען דער בעציהונג פון דער פאליציי צו פערברעכער]; ארויפלעגען דאס דעקעל, צודעקען.

put the skid on! (פוט טהי סקיד אן) האלט איין! שווייג שטיל!

put this and that togeth'er (פוט טהיס ענד טהעט טו-געטה'-ער) ציהען א שלוס פון געוויסע אנגעגעבענע פאקטען אדער בעהויפטונגען.

put through דורכפיהרען (פוט טהרוה) עפעס; ברייננען צו א געווינשטען רעזולטאט.

put'ting-green *n.* (פאט'-אינג-גריען) אין גאלף-שפיעל — די גלאטע ערד ארום דעם לאך, אין וועלכען מען שטויסט אריין דעם באל.

put'ting-stone *n.* (פאט'-אינג-סטאון) א שליידער-שטיין [א שטיין וואס ווערט געשליידערט, כדי צו פרובירען דעם כח].

put to (פוט טו) צוגעבען, בעהעפטען אדער פעראייניגען מיט עפעס; אנווענדען, בענוצען; טרייבען, נויטען, צווינגען; שיקען; ברייננען; בעשרענקען אדער בעגרענעצען ביז עפעס.

put to a stand (פוט טו ע סטענד) אבשטעלען; פערהאלטען.

put to a stop אב- (פוט טו ע סטאפ) האלטען, אבשטעלען.

put'tock *n.* דער איירָאפּע- (פאט'-אק) אישער שפארבער; א מין אמעריקאנישער פאלק-פויגעל אדער סאקאל. ז. ***kite***

put to death הינריכ- (פוט טו דעטה) טען; טויטען.

put to flight פעריא- (פוט טו פלאיט) גען, צווינגען צו אנטלויפען.

put togeth'er פער- (פוט טו-געטה'-ער) אייניגען; נעהמען צוזאמען.

put to grass טרייבען (פוט טו גרעס) אויף פאשע.

put to inconve'nience (פוט טו אינ-קאנ-ווי'-ניענס) פעראורזאכען אונבעקוועמליכקייט.

put to pain אימעצען (פוט טו פיין) פערשאפען שמערצען; פייניגען, קוועלען.

put to pren'tice (פוט טו פרענ'-טיס) אוועקגעבען אין דער לעהרע [צו א בעל מלאכה].

put to rights בריינ- (פוט טו ראיטס) גען אין ארדנונג; ברייננען צו א נארמאלען צושטאנד.

put to shame איינעם (פוט טו שיים) פערשעמען, בעליידיגען.

put to si'lence (פוט טו סאי'-לענס) מאכען איינעם שווייגען.

put to stake שטעלען (פוט טו סטייק) אין קאן, ריזיקירען.

put to test שטעלען (פוט טו טעסט) אויף פראבע.

put to the blush (פוט טו טהי בלאש) ברייננען צו שאנדע; פערשעמען.

put to the door (פוט טו טהי דאור) ווייזען די טהיר; ארויסטרייבען.

put to the rack (פוט טו טהי רעק) אויפציהען אויף דער פייניגונגס-באנק; פייניגען, קוועלען.

put to tri'al שטע- (פוט טו טראי'-על) לען צום געריכט; נעהמען אויף פראבע.

put to use נוצליך פער- (פוט טו יוס) ווענדען; אויסנוצען.

put'ty *n. and v.* ציין-אש (פאט'-אי) [צו פאלירען כלים]; גלעזער-קיט; פערקיטעווען [א שויב אין א פענסטער].

put'ty-knife *n.* א (פאט'-אי-נאיף) קיט-מעסער [א מין מעסער, וואס ווערט געברויכט פון גלעזער צו פערקיטעווען שויבען].

put un'der arrest' (פוט אנ'-דער ע-רעסט') ארעסטירען.

put un'der seal (פוט אנ'-דער סיעל) פער'חתמ'ענען.

put up דערהויבען, אויפ- (פוט אפ) הענגען, אויפשטעלען; פרעזענטירען, פארלעגען; אנזאמלען, אבקלייבען, אבלעגען אין זאפאס; פאקען, קאנזערווירען; אריינלעגען, אריינשטעלען [ווי א שווערד אין שייד]; געבען אן אבדאך, לאזען איבערנעכטיגען; ארויסשטעלען אלס א קאנדידאט צו די וואהלען.

put'-up *a.* געפלאנעוועט און (פוט'-אפ) פערפערטיגט פון אייגענע מענשען [אבער אזוי אז עס זאל אויסקומען, אז עס קומט ניט פון זיי]; בעטריגעריש געפלאנעוועט און דורכגעפיהרט.

put up at זיך אבשטע- (פוט אפ עט) לען ביי איינעם אלס גאסט.

put up for (פוט אפ פאר) זוכען א שטעלע, זיך פארשטעלען אלס קאנדידאט פאר א געוויסען אמט.

put'-up job (פוט'-אפ דזשאב) א שפיצעל, שווינדעל אדער בעטרוג וואס איז געפלאנעוועט געווארען פון פריהער.

put upon' (פוט א-פאן') ז. *put on*

put up to (פוט אפ טו) געבען ידיעות וועגען עפעס; בעקאנט מאכען; ערקלערען; לערנען עפעס.

put up with (פוט אפ הוויטה) פערטראגען, דולדען; ליידען.

puz'zle *n. and v.* (פאזל) א פלאנטער, א רעטעניש; א פערלעגענהייט; פערפלאנטערען; ברייננען אין פערלעגענהייט, פערווירען, צוטומלען; זיין אין פערלעגענהייט.

puz'zle-cup *n.* (פאז'ל-קאפ) ז. *surprise-cup*

puz'zledom *n.* (פאז'ל-דאם) א פערפלאנטערטער ענין; א רעטזעלהאפטער צושטאנד; רעטזעלהאפטיגקייט; פערווירונג, צוטומלונג.

puz'zlehead *n.* (פאז'ל-העד) א צופלאנטערטער קאפ, א פערדרעהטער מח.

puz'zle-head'ed *a.* (פאז'ל-העד'-עד) מיט א צופלאנטערטען קאפ, מיט א פערדרעהטען מח.

puz'zle-head'edness *n.* (פאז'ל-העד'-עד-נעס) דאס האבען א צופלאנטערטען קאפ, דאס זיין א צודרעהטער מח.

puz'zle-jug *n.* (פאז'ל-דזשאג) ז. *surprise-cup*

puz'zle-lock *n.* (פאז'ל-לאק) א שלאס מיט א סעקרעט, וואס מען דארף טרעפען ווי איהם צו פערשליסען אדער אויפצושליסען.

puz'zlement *n.* (פאז'ל-מענט) פערווירונג; פערלעגענהייט.

puz'zle one's brains (פאז'ל הוואנז ברייננז) זיך צוברעכען דעם קאפ [טראכטענדיג איבער עפעס].

puz'zle out (פאזל אוט) אויסגעפינען א רעטעניש.

puz'zle-peg *n.* (פאז'ל-פעג) אזא שטיקעל האלץ, אונטערגעבונדען אונטער דער מארדע פון א הונד.

puz'zler *n.* (פאז'-לער) א רעטזעלהאפטער; איינער אדער עטוואס וואס שטעלט מיט זיך פאר א רעטעניש.

puz'zling *a.* (פאז'-לינג) רעטזעלהאפט, פערווירענד.

puz'zlingly *adv.* (פאז'-לינג-לי) אויף א רעטזעלהאפטען אדער פערווירענדען אופן.

puzzola'na *n.* (פאז-א-לא'-נא) ז. *pozzuolana*

puzzola'no *n.* (פאז-א-לא'-נאו) ז. *pozzuolana*

puz'zolite *n.* (פאז'-א-לאיט) ז. *pozzuolana*

pwt. אן אבקירצונג פון *pennyweight*

pyc'nite *n.* (פיק'-נאיט) דער פיקניט [אזא מין טאפאז=שטיין].

Pycnogon'ida *n.* (פיק-נא-גאנ'-אי-דא) די ים=שפינען [אזא מין גרויסע שפינען־עהנליכע בעשעפענישען, וועלכע געפינען זיך אין ים].

pycnog'onoid *a.* (פיק-נאג'-א-נאיד) עהנליך צו א ים=שפין; וואס איז שייך צו ים=שפינען. ז. *Pycnogonida*

pycnom'eter *n.* (פיק-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געדיכטקייט אדער דאס ספעציפישע געוויכט פון פעסטע קערפער.

py'garg *n.* (פאי'-גארג) א ים=אדלער [אזא רויב=פויגעל וואס נעהרט זיך מיט פיש].

pygme'an *a.* (פיג-מי'-ען) וואס איז שייך צו א קארליק [צווערג]; ווי א קארליק; זעהר קליין.

Pyg'my *n.* (פיג'-מי) א פיגמיי, איינער פון די פאבעלהאפטע אדער פאנטאסטישע קארליקעס, וועלכע — לויט די בעשרייבונגען פון די אלט=גריכישע פאעטען — האבען כלומרשט געוואהנט ביים ברעג ים און פלעגען כסדר מלחמה האלטען מיט קראניכען אדער זשוראוולען [אזעלכע גרויסע פויגלען].

pyg'my *n. and a.* (פיג'-מי) א פיגמיי, א קארליק, א צווערג, א קליין מענשעלע; ווי א קארליק; זעהר קליין.

py'ic *a.* (פאי'-איק) אייטערדיג, מיט מאטעריע אדער פלאגמע.

pyja'mas *n.* (פאי-דזשא'-מעז) ז. *pajamas*

py'lon *n.* (פאי'-לאן) אין ארכיטעקטור — א פילאן, א פיראמידאלער טויער ביים אריינגאנג אין די אלט=עגיפטישע טעמפלען.

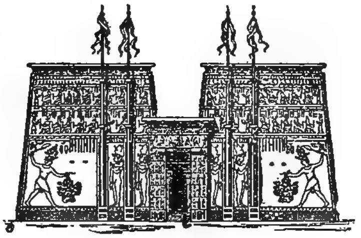

Pylon

pylor'ic *a.* (פאי-לאר'-איק) וואס איז שייך צו דער אונטערשטער עפנונג פון מאגען.

pylo'rus *n.* (פאי-לאו'-ראס) די אונטערשטע עפנונג פון מאגען.

pyogen'esis *n.* (פאי-א-דזשענ'-ע-סיס) אייטערונג, אויסבילדונג פון אייטער [מאטעריע, פלאגמע].

pyogenet'ic *a.* (פאי-א-דזשי-נעט'-איק) וואס רופט ארויס אייטערונג; וואס איז שייך צו אייטערונג.

py'oid *a.* (פאי'-איד) אייטערדיג, עהנליך צו אייטער [מאטעריע, פלאגמע].

pyonephri'tis *n.* (פאי-א-נעפ-ראי'-טיס) אן אייטערדיגע ענטצינדונג פון די ניערען.

pyophtal'mia *n.* (פאי-אפ-טהעל'-מי-א) אייטערונג פון אויג.

py'oscope *n.* (פאי'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די פעטקייט פון מילך.

pyo'sis *n.* (פאי-או'-סיס) די בילדונג פון אייטער [מאטעריע, פלאגמע].

pyr'acanth *n.* (פיר'-ע-קענטה) דער פייער=דארן [אזא דארן=פלאנצע מיט פייער=פארבינע יאגדעס].

pyrac'id *n.* (פאי-רעס'-איד) ז. *pyro-acid*

py'ral *a.* (פאי'-רעל) וואס איז שייך צו א שייטער=הויפען אדער האלץ=שטוים אויף וועלכען מען פערברענט די קערפער פון טויטע.

pyr'amid *n.* (פיר'-ע-מיד) א פיראמידע [א מאסיווע פיעל=עקיגע געביידע וועלכע ענדיגט זיך מיט א שפיץ. געוועהנליך איז א פיראמידע פיער=עקיג, ווי די פיראמידען אין עגיפטען]; א געגענשטאנד וואס האט די פארם פון א פיראמידע; א געאמעטרישע דריי=עקיגע אדער מעהר=עקיגע פיגור וועלכע ענדיגט זיך מיט א שפיץ.

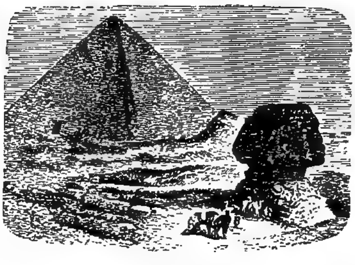

Pyramid

pyram'idal *a.* (פי-רעמ'-אי-דעל) פיראמידאל, ווי א פיראמידע; וואס איז שייך צו א פיראמידע.

pyram'idalism *n.* (פי-רעמ'-אי-דעל-איזם) די אלע פאקטען און בעשרייבונגען וועגען די פיראמידען אין עגיפטען.

pyram'idalist *n.* (פי-רעמ'-אי-דעל-איסט) ז. *pyramidist*

pyram'idally *adv.* (פי-רעמ'-אי-דעל-אי) אין דער פארם פון א פיראמידע; זעהר הויך; זעהר, אונגעהייער.

pyramid'ic *a.* (פיר-ע-מיד'-איק) פיראמידען=פערמיג; ווי א פיראמידע.

pyramid'ical *a.* (פיר-ע-מיד'-אי-קעל) ז. *pyramidic*

pyramid'ically *adv.* (פיר-ע-מיד'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א פיראמידע.

pyramid'icalness *n.* (פיר-ע-מיד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין פיראמידען=פערמיג.

pyr'amidist *n.* (פיר'-ע-מיד-איסט) א קענער אין דער געשיכטע און סטרוקטור פון די עגיפטישע פיראמידען.

pyr'amis *n.* (פיר'-ע-מיס) א פיראמידע. ז. *pyramid*

pyre *n.* (פאיר) א שייטער=הויפען, א קאסטיאר צו פערברענען טויטע קערפער.

Pyrene'an *a.* (פיר-אי-ני'-ען) פירענעאיש, וואס איז שייך צו די פירענעען [די בערג=קייט צווישען פראנקרייך און שפאניען].

pyret'ic *a. and n.* (פאי-רעט'-איק) פיבעריש, אנגעגריפען פון פיבער; א מיטעל געגען פיבער.

pyretol'ogy *n.* (פיר-ע-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס פערנעהמט זיך מיט פיבער=קראנקהייטען.

pyrex'ia *n.* (פאי-רעק'-סי-א) א העכערע קערפער=טעמפעראטור אלס נארמאל, פיבער.

pyrex'ial *a.* (פאי-רעק'-סי-על) פיבערהאפט; וואס איז שייך צו פיבער.

pyrex'ic *a.* (פאי-רעק'-סיק) ז. *pyrexial*

pyrex'ical *a.* (פאי-רעק'-סי-קעל) ז. *pyrexial*

pyr'exy *n.* (פיר'-עק-סי) ז. *pyrexia*

pyrheliom'eter *n.* (פויר-הי-לי-אמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון דער זונען=היץ.

pyr'iform *a. and n.* (פיר'-אי-פארם) בארנע=פערמיג, וואס האט די פארם פון א בארנע; אזא פלאכער דריי=עקיגער מוסקול ביים בעקען אדער טאז. ז. *pelvis*

pyrifor'mis *n.* (פיר-אי-פאהר'-מיס)

אזא פלאכער דריי=עקיגער מוסקול ביים בעקען אדער טאז. ז. *pelvis*

pyr'ite *n.* (פיר'-איט) פיריט, שוועבעל=קיעז, אייזען=קיעז [א מינעראל פון א בלייך=געלבען קאליר, וואס בעשטעהט פון אייזען און שוועבעל].

pyri'tes *n.* (פי-ראי'-טיז) אייזען=קיעז אדער קופער=קיעז [א מינעראל וואס בע=שטעהט פון אייזען מיט שוועבעל אדער פון קופער מיט שוועבעל].

pyrit'ic *a.* (פי-ריט'-איק) ווי פיריט, ווי שוועבעל=קיעז. ז. *pyrite*

pyrit'ical *a.* (פי-ריט'-אי-קעל) ז. *pyritic*

pyr'itous *a.* (פיר'-אי-טאס) וואס בע=שטעהט פון פיריט. ז. *pyrite*

pyro-acet'ic *a.* (פאי-רא-ע-סעט'-איק) וואס ווערט ערהאלטען פון עסיג=עסענץ ווען ער ווערט געבראכט אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-acet'ic spir'it (פאי-רא-ע-סעט'-איק ספיר'-איט) האלץ=עסיג=עטהער.

pyro-ac'id *n.* (פאי-רא-עס'-איד) א פראדוקט וואס ווערט ערהאלטען דורך דעם וואס געוויסע ארגאנישע זויערען ווערען געבראכט אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-elec'tric *a. and n.* (פאי-ראו-אי-לעק'-טריק) פירא=עלעקטריש, טהערמא=עלעקטריש, וואס האט די אייגענשאפט צו ווערען עלעקטריש אונטער דער ווירקונג פון היץ; א שטאף וואס ווערט עלעקטריש אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-electric'ity *n.* (פאי-ראו-אי-לעק-טרים'-אי-טי) פירא=עלעקטריציטעט, טהערמא=עלעקטריציטעט [דער טייל פון עלעקטריציטעט וואס בעשעפטיגט זיך מיט ארויסרופען עלעקטריציטעט אין געוויסע שטאפען דורך טעמפעראטור=ענדערונגען].

pyrogal'lic *a.* (פאי-רא-געל'-איק) וואס ווערט ערהאלטען פון גאל=זויערע דורך דער ווירקונג פון היץ.

py'rogen *n.* (פאי'-רא-דזשען) א שטאף וואס פעראורזאכט פיבער, ווען ער דרינגט אריין אין דעם בלוט פון קערפער.

pyrogen'esis *n.* (פאי-רא-דזשענ'-ע-סיס) די פראדוצירונג פון היץ אדער פייער.

pyrogenet'ic *a.* (פאי-רא-דזשי-נעט'-איק) וואס פראדוצירט היץ.

pyrogen'ic *a.* (פאי-רא-דזשענ'-איק) וואס פראדוצירט פיבער.

pyrog'enous *a.* (פאי-ראדזש'-ע-נאס) וואס רופט ארויס היץ, וואס פראדוצירט פייער; וואס ווערט פראדוצירט דורך פייער.

pyrog'raphy *n.* (פאי-ראג'-רע-פי) די קונסט אויסצוברענען צייכנונגען אין האלץ אדער אין לעדער.

pyrol'atry *n.* (פאי-ראל'-ע-טרי) די פייער=פערגעטערונג.

pyrol'eter *n.* (פאי-ראל'-ע-טער) אזא אפאראט אויסצולעשען א פייער.

pyrolig'neous *a.* (פאי-רא-ליג'-ני-אס) וואס ווערט ערהאלטען פון האלץ [ווע=נען כעמישע זויערען, ווי האלץ=עסיג זויערע א. ד. ג.].

pyrolig'neous ac'id (פאי-רא-ליג'-ני-אס עס'-איד) האלץ=עסיג=זויערע.

pyrolig'nic *a.* (פאי-רא-ליג'-ניק) ז. *pyroligneous*

pyrolig'nite *n.* (פאי-רא-ליג'-נאיט) האלץ=עסיג=זויערע זאלץ.

pyrolig'nous *a.* (פאי-רא-ליג'-נאס) ז. *pyroligneous*

pyrol'ogist *n.* (פאי-ראל'-א-דזשיסט) א פיראלאגיסט, א קענער אדער פארשער פון די געזעצען וועגען היץ.

pyrol'ogy *n.* (פאי-ראל'-א-דזשי) פי=ראלאגיע, ווארעמקייט=לעהרע [די וויסענ=שאפט וועגען היץ אדער ווארעמקייט].

pyrolu'site *n.* (פאי-רא-ליו'-סאיט) דער פיראלוסיט, דער גרוי=ברוין=שטיין [א מי=נעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון מאנגאנעזיע און זויער=שטאף].

pyromagnet'ic *a.* (פאי-רא-מעג-נעט'-איק) פיראמאגנעטיש, וואס איז שייך צו מאגנעטיזם וואס ווערט בעאיינפלוסט פון היץ [די מאגנעטישע קראפט אין אייזען ווערט דורך היץ פערקלענערט].

py'romancy *n.* (פאי'-רא-מענ-סי) נביאות אדער כשוף דורך פייער.

pyroma'nia *n.* (פאי-רא-מיי'-ני-א) פיראמאניע, פייער=משוגעת [א משוגענע נייגונג צום אונטערצינדען].

pyroma'niac *a. and n.* (פאי-רא-מיי'-ני-עק) וואס ליידעט פון פיראמאניע [פייער=משוגעת]; א פערזאן, וואס לייי=דעט פון פיראמאניע. ז. *pyromania*

pyromani'acal *a.* (פאי-רא-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס ליידעט פון פיראמאניע [פייער=משוגעת, א משוגענע נייגונג אונ=טערצוצינדען].

pyroman'tic *a. and n.* (פאי-רא-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו כשוף אדער נביאות דורך פייער; איינער וואס מאכט כשוף אדער זאגט נביאות דורך פייער.

pyrom'eter *n.* (פאי-ראמ'-ע-טער) א פיראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעס=טען די ענדערונגען וואס קומען פאר אין דער גרויס פון פעסטע קערפער [ווי מע=טאל, האלץ א. ד. ג.] אונטער דעם איינ=פלוס פון היץ; א היץ=מעסטער.

pyromet'ric *a.* (פאי-רא-מעט'-ריק) פיראמעטריש; וואס איז שייך צו א פי=ראמעטער. ז. *pyrometer*

pyromet'rical *a.* (פאי-רא-מעט'-רי-קעל) ז. *pyrometric*

pyromet'rically *adv.* (פאי-רא-מעט'-רי-קעל-אי) דורך דער הילף פון א פירא=מעטער. ז. *pyrometer*

pyrom'etry *n.* (פאי-ראמ'-ע-טרי) פי=ראמעטריע, די מעסטונג פון היץ.

pyromor'phite *n.* (פאי-רא-מאהר'-פאיט) פיראמארפיט, בליי=פאספאט [אזא מינעראל וואס בעשטעהט פון א בליי=פער=בינדונג].

py'rope *n.* (פאי'-ראופ) דער פיראפ, דער פייער=גראנאט [אזא דונקעל=רויטער גראנאט=שטיין].

py'rophane *n.* (פאי'-רא-פיין) דער פיראפאן [אזא מין אפאל=שטיין].

pyroph'anous *a.* (פאי-ראפ'-ע-נאס) וואס ווערט דורכזיכטיג דורך דער ווירקונג פון היץ.

pyropho'bia *n.* (פאי-רא-פאו'-בי-א) פיראפאביע, א קראנקהאפטע מורא פאר פייער.

py'rophore *n.* (פאי'-רא-פאור) א שטאף וואס צינדט זיך אן, ווען ער קומט אין בעריהרונג מיט דער פרייער לופט אדער מיט וואסער: א צינד=אפא=ראט, א מאשינקע צו מאכען פייער.

pyrophor'ic *a.* (פאי-רא-פאר'-איק) ז. *pyrophorous*

pyroph'orous *a.* (פאי-ראפ'-א-ראס) וואס איז שייך צו א זעלבסט=צינדער. ז. *pyrophorus*

pyroph'orus *n.* (פאי-ראפ'-א-ראס) א זעלבסט=צינדער [א שטאף וואס צינדט זיך אן פון זיך אליין אין דער לופט].

Pyroph'orus *n.* (פאי-ראפ'-א-ראס) א געוויסער מין לייכטענדע זשוקעס אדער פליעגען וועלכער געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא.

pyrophos'phate *n.* (פאי-רא-פאס'-פייט) א זאלץ וואס ווערט ערהאלטען דורך דערהיצען א פאספאר=זויערע.

pyrophosphor'ic *a.* (פאי-רא-פאס-פאר'-איק) וואס ווערט געבילדעט דורך דערהיצען א פאספאר=זויערע.

pyrophotog'raphy *n.* (פאי-רא-פא-טאג'-רע-פי) א פאטאגראפישער פראצעס וואו די ווירקונג פון היץ ווערט בענוצט.

pyrophyl'lite *n.* (פאי-רא-פיל'-איט) פיראפיליט [אזא מין טאלק]. ז. *talk*

py'roscope *n.* (פאי'-רא-סקאופ) אן אינ=סטרומענט צו מעסטען אויסשטראהלענדע היץ אדער קעלט.

pyrotartar'ic *a.* (פאי-רא-טאר-טער'-איק) וואס ווערט ערהאלטען דורך דער=היצען ווייגשטיין=זויערע.

pyrotech'nian *n.* (פאי-רא-טעק'-ני-ען) א פיראטעכניקער, א פייער=ווערק מייסטער.

pyrotech'nic *a.* (פאי-רא-טעק'-ניק) פי=ראטעכניש, וואס איז שייך צו דער פייער=ווערק קונסט.

pyrotech'nical *a.* (פאי-רא-טעק'-ני-קעל) ז. *pyrotechnic*

pyrotechni'cian *n.* (פאי-רא-טעק-ניש'-ען) ז. *pyrotechnist*

pyrotech'nics *n.* (פאי-רא-טעק'-ניקס) פיראטעכניק, די פייער=ווערק קונסט, די קונסט צו מאכען פייער=ווערק.

pyrotech'nist *n.* (פאי-רא-טעק'-ניסט) א פיראטעכניקער, איינער וואס מאכט פייער=ווערק; א פייער=ווערק קינסטלער.

py'rotechny *n.* (פאי'-רא-טעק-ני) די מעכאנישע אנווענדונג פון פייער; די פאבריקאציאן פון פייער=ווערק.

pyrot'ic *a. and n.* (פאי-ראט'-איק) עצענד, אויסברענענד, אויספרעסענד; אן אויסברען אדער אויספרעס=מיטעל.

py'roxene *n.* (פאי'-ראק-סין) פיראקסין [אזא מינעראל].

pyrox'yle *n.* (פאי-ראק'-סיל) ז. *pyroxylin*

pyroxyl'ic *a.* (פאי-ראק-סיל'-איק) וואס ווערט ערהאלטען דורך דיסטילירען האלץ [ווי האלץ=ספיריטוס].

pyroxyl'ic spir'it (פאי-ראק-סיל'-איק ספיר'-איט) האלץ=ספיריטוס, מעטיל=אלקאהאל.

pyrox'ylin *n.* (פאי-ראק'-סי-לין) פי=ראקסילין, שיס=בוימוואל.

pyrox'yline *n.* (פאי-ראק'-סי-לין) ז. *pyroxylin*

pyr'rhic *n. and a.* (פיר'-איק) אן אלט=גריכישער מיליטערישער טאנץ; א פי=רישע סטאפע [א טייל פון א פאעטישען פערז וואס בעשטעהט פון 2 קורצע זיל=בען]; פיריש, בעשטעהענד פון 2 קורצע זילבען; וואס איז שייך צו דעם אלט=גרי=כישען מיליטערישען טאנץ.

Pyrrhon'ic *a.* (פי-ראנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם גריכישען סקעפטיקער פי=לאזאף פירהא [געלעבט אין דעם 4טען יאהרהונדערט בעפאר קריסטוס]; סקעפ=טיש, צווייפלעריש.

Pyr'rhonism *n.* (פיר'-א-ניזם) די פי=לאזאפישע לעהרע פון פירהא [דער גרונד=געדאנק פון דיעזער לעהרע בעשטעהט

אין דעם, דאס מען קען אימער געפינען אזוי פיעל ארגומענטען פאר א מיינונג ווי געגען איהר און דריבער קען מען זיך וועניג פערלאזען סאי אויף דעם שכל סאי אויף די חושים]; סקעפטיציזם, צווייפעל.

Pyr'rhonist *n.* (פיר'-א-ניסט) אן אנהענגער פון דעם אלט=גריכישען פילאזאף פירהא, א סקעפטיקער, א צווייפלער, איינער וואס צווייפעלט אין אלעם.

Pythagore'an *n. and a.* (פי-טהעג-א-רי'-ען) אן אנהענגער פון דעם גריכישען מאטעמאטיקער און פילאזאף פיטהאגאראס [געלעבט אונגעפעהר אין 6טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס]; פיטהאגאריש, וואס איז שייך צו דער פילאזאפיע פון פיטהאגאראס אדער צו זיין שוהל וואס ער האט געגרינדעט.

Pythagore'anism *n.* (פי-טהעג-א-רי'-ען-איזם) ז. ***Pythagorism***

Pythagore'anize *v.* (פי-טהעג-א-רי'-ען-איז) ז. ***Pythagorize***

Pythagor'ic *a.* (פיטה-ע-גאר'-איק) פיטהאגאריש, וואס איז שייך צו דער לעהרע פון דעם גריכישען פילאזאף פיטהאגאראס.

Pythagor'ical *a.* (פיטה-ע-גאר'-אי-קעל) ז. ***Pythagoric***

Pythag'orism *n.* (פי-טהעג'-א-ריזם) פיטאגאריזם, די פילאזאפישע שולע און די לעהרען פון גריכישען מאטעמאטיקער און פילאזאף פיטהאגאראס, וועלכער האט געלעבט אין 6טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עם געבורט. לויט די לעהרען פון פיטהאגאראס און זיינע נאכפאלגער איז די סובסטאנץ אדער דער גרונד=עלעמענט פון יעדער זאך — א צ א ה ל, און די הויפט=יסודות, פון וועלכע עס בעשטעהט די וועלט, זיינען אבסטראקטע צאהלען. די צאהל איינס, למשל, איז דער מקור פון יעדער שאפונג, דער יסוד פון שכל און הארמאניע, פון וועלכע עס בעשטעהט די וועלט. די צאהל צוויי איז דער מקור אדער גרונד=עלעמענט פון חומר, פון מאטעריע און שלעכטס; די צאהל דריי איז דער מקור פון פערמיטלונג, פון פעראייניגונג פון ענטגעגענגעזעצטע זאכען; די צאהל פיער איז דער אנהויב פון יושר און גערעכטיגקייט, א. ז. וו. די פיטהאגארישע שולע, וועלכע האט זיך אויף אזא אופן פיעל בעשעפטיגט מיט צאהלען, האט פיעל מיטגעהאלפען דער ענטוויקלונג פון מאטעמאטישע וויסענשאפטען.

Pythag'orize *v.* (פי-טהעג'-א-ראיז) ווערען אן אנהענגער פון דער פיטהאגארישער פילאזאפיע. ז. ***Pythagorism***

Pyth'ia *n.* (פיטה'-אי-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די פריסטערין און וואהרזאגערין פון דעם גאט אפאלא, וועלכע פלעגט קריגען פון איהם די אראקעלס [נביאות] אין דעם גרויסען טעמפעל פון דעלפי.

Pyth'ian *a.* (פיטה'-אי-ען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — וואס איז שייך צו דעלפי אדער צו די פריסטערינס פון דעם גאט אפאלא אין דעלפי.

Py'thon *n.* (פאי'-טהאן) א פראפעצייענדער גייסט; א וואהרזאגער, א נביא.

py'thon *n.* (פאי'-טהאן) א ריעזען=שלאנג.

pyth'oness *n.* (פיטה'-א-נעס) א פריסטערין פון דעם גאט אפאלא אין דעלפי [ז. ***Pythia***]; א וואהרזאגערין, א נביאה.

python'ic *a.* (פי-טהאנ'-איק) וואהרזאגעריש, נביאות'דיג; ענליך צו א ריעזען=שלאנג.

pyth'onism *n.* (פיטה'-א-ניזם) וואהרזאגעריי, נביאות.

pyx *n. and v.* (פיקס) די וואזע אין וועלכער עס ווערט געהאלטען דאס הייליגע ברויט אין דער קאטוילישער קירך; א קעסטעל אין וועלכען עס ווערען געהאלטען די פראבע=מטבעות אין דעם בריטישען מינץ=הויז [דאס הויז וואו מען מאכט מטבעות]; דאס קאמפאס=קעסטעל [דאס קעסטעל וואו דער קאמפאס פון א שיף איז אריינגעשטעלט]; אבפראבירען דורך וועגען, ווי די פראבע=מטבעות אין מינץ=הויז.

pyxid'ium *n.* (פיק-סיד'-אי-אם) אין באטאניק — א זוימען=קאפסעל וואס דער אויבערשטער טייל נעהמט זיך אראב ווי א דעקעל.

pyx'is *n.* (פיק'-סיס) אזא געציערטעס טואלעט=קעסטעלע; א ציערונגס=שאכטעל; א זאלב וואס מאכט ווייך; אין באטאניק — א זוימען=קאפסעל וואס דער אויבערשטער טייל נעהמט זיך אראב ווי א דעקעל; די אויסהוילונג פון דעם היפטען=ביין; אזא לאנד=שילדקראט [טשערעפאכע] אין מאדאגאסקאר.

Q

Q, q (קיו) דער זיעבצעהנטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

Q. E. D. ראשי תבות פון די ווערטער ***quod erat demonstrandum*** (קוואד ער'-אט דע-מאנ-סטראנ'-דאם) וואס עס האט זיך געפאדערט צו בעווייזען.

Q. M. אבקירצונג פון ***quartermaster***

Qr. אבקירצונג פון ***quire*** אדער ***quarter***

Qt. אבקירצונג פון ***quart***

Qto. פערקירצונג פון ***quarto***

quab *v. and n.* (קהוואב) פלאטערען, ציטערען, טרייסלען זיך; א זומפ.

qua'-bird *n.* (קהווא'-בוירד) א מין אמעריקאנער צאפליע. ז. ***heron***

quack *v., n. and a.* (קהוועק) קוואקען [ווי אן ענטעל]; בעריהמען זיך; ארויסשטעלען זיך פאר א קענער פון עפעס, בעזונדערס פון דאקטאריע; דאס קוואקען, דער געשריי פון אן ענטעל; א בעריהמער; א שארלאטאן, איינער וואס שטעלט זיך ארויס פאר א כלומרש'דיגען דאקטאר; וואס איז שייך צו בעריהמעריי, שארלאטאניש.

quack'ery *n.* (קהוועק'-ער-אי) בעריהמעריי; שארלאטאנסטווע [בעזונדערס אין מעדיצין].

quack'ish *a.* (קהוועק'-איש) בעריהמעריש, שארלאטאניש; ווי א שארלאטאן.

quack'ism *n.* (קהוועק'-איזם) שארלאטאנסטווע [בעזונדערס אין דאקטאריע].

quack'salver *n.* (קהוועק'-סעל-ווער) דער קוואק=זאלבער, איינער וואס שטעלט זיך ארויס פאר א דאקטאר; א שארלאטאן.

quack'salving *a.* (קהוועק'-סעל-ווינג) שארלאטאניש, שווינדלעריש.

quad *n. and v.* (קהוואד) א הויף; דער הויף פון א טורמע; א טורמע; אריינזעצען אין טורמע; ביי דרוקער — א שריפט=קוואדראט [ז. ***quadrat***]; אנפילען [זאץ] מיט שריפט=קוואדראטען.

quad'rable *a.* (קהוואד'-רעבל) אין געאמעטריע — וואס קען מיט זיך פארשטעלען א קוואדראט; וואס קען איינגעטיילט ווערען אין קוואדראטען.

quadragena'rious *a.* (קהוואד-רע-דזשי-ניי'-רי-אס) פיערציג=יעהריג; וואס בעשטעהט פון פיערציג.

quad'ragene *n.* (קהוואד'-רע-דזשין) אין דער קאטוילישער קירך — אן אינדולגענציע אדער זינד=פערגעבונג, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון פאפסט אויף פיערציג טעג.

Quadrages'ima *n.* (קהוואד-רע-דזשעס'-אי-מא) די פיערציג טעג פון דער קריסטליכער פאסט=צייט; די קריסטליכע פאסט=צייט.

quadrages'imal *a. and n.* (קהוואד-רע-דזשעס'-אי-מעל) וואס געהערט צו דער קריסטליכער פאסט=צייט; א מתנה פון אן אונטערגעארדענטער קירך פאר א הויפט=קירך [אין פאסט=צייט].

Quadrages'ima Sun'day (קהוואד-רע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) דער ערשטער זאנטאג פון דער קריסטליכער פאסט=צייט.

quad'rangle *n.* (קהוואד'-רענגל) א פיער=עק, א פיער=קאנטיגע פיגור; א פיער=עקיגער הויף פון א געביידע.

quadran'gular *a.* (קהוואד-רענ'-גיו-לאר) פיער=עקיג, פיער=קאנטיג.

quadran'gularly *adv.* (קהוואד-רענ'-גיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א פיער=עק.

quad'rans *n.* (קהוואד'-רענז) אן אלט=רוימישע קליינע קופערנע מטבע.

quad'rant *n.* (קהוואד'-רענט) א פיערטעל פון א קרייז; א קוואדראנט [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט צו מעסטען די הויך און די נייגונג פון דער זון און פון די שטערען]; אן אינסטרומענט צו מעסטען די אנבויגונג פון א הארמאט אין בעצוג צום האריזאנט [ביים אנשטעלען דעם ציעל].

quad'rantal *a. and n.* (קהוואד'-רענ-טעל) וואס געהערט צו א פיערטעל פון א קרייז; וואס געהערט צו א קוואדראנט [ז. ***quadrant***]; אזא פארצייטיגע אלט=רוימישע פליסיגקייטס=מאס.

quad'rantid *n.* (קהוואד'-רענ-טיד) איינער פון א מאסע פאלענדע שטערען וואס ווערען בעאבאכטעט אום צווייטען און דריטען יאנואר.

quad'rat *n.* (קהוואד'-רעט) א שריפט=קוואדראט [א פיער=עקיגעס שטיקעל בליי

אויסצופֿילען און פֿאַנאַנדערשפּרייטען דרוק=שריפֿטן]; אַזאַ אינסטרומענט צו מעסטען די הויך פֿון געגענשטענדע; אַ סעריע פֿון פֿיער.

quad'rate *a., n. and v.* (קהוואַד'-רייט) פֿיער=עקיג, פֿיער=זייטיג; קוואַדראַטיש, גע'כפֿל'ט אויף זיך אַליין; אַ קוואַדראַט [אַ פֿיער=עקיגע פֿיגור, ביי וועלכער אַלע זייטען און אַלע ווינקלען זיינען גלייך]; אַ קוואַדראַט [דער פּראָדוקט וואָס בעקומט זיך פֿון כפֿל'ען אַ צאָהל אויף איהר אַליין, ווי 3×3=9, 10×10=100 אַ. ז. וו.]; פּאַסען, זיין אַנגעמאָסטען, האַרמאָנירען.

quadrat'ic *a. and n.* (קהוואַד-רעט'-איק) קוואַדראַטיש; אין אַלגעבראַ — אַ קוואַדראַטישע גלייכונג [אַ גלייכונג, וואו די אונבעוואוסטע צאָהל איז גע'כפֿל'ט אויף זיך אַליין ווי $ax^2+2bx+c=o$].

quadrat'ically *adv.* (קהוואַד-רעט'-אי-קעל-אי) אויף דער אַרט פֿון אַ קוואַדראַט; גע'כפֿל'ט אויף זיך אַליין.

quadrat'ic equa'tion (קהוואַד-רעט'-איק אי-קהוויי'-שאַן) אַ קוואַדראַטישע גלייכונג. ז. *quadratic*

quadrat'ic fig'ure (קהוואַד-רעט'-איק פֿיג'-יור) אַ קוואַדראַטישע פֿיגור, אַ פֿיגור וואָס האָט נור צוויי דימענזיאָנען, ד. ה. זי מעסט זיך נור אין דער לענג און אין דער ברייט.

quadrat'ics *n.* (קהוואַד-רעט'-איקס) דער טייל פֿון אַלגעבראַ וואָס בעשעפֿטיגט זיך מיט קוואַדראַטישע גלייכונגען. ז. *quadratic*

quadra'trix *n.* (קהוואַד-ריי'-טריקס) אין געאָמעטריע — די קוואַדראַטריקס, אַ קרומע ליניע, דורך וועלכער מען קען אויסגעפֿינען די קוואַדראַטור פֿון אַנדערע קרומע ליניען.

quad'rature *n.* (קהוואַד'-רע-טשור) אין געאָמעטריע — די קוואַדראַטור, דאָס אויס'חשבונ'ען אַזוי, אַז אַ פֿלעכע פֿון אַ געוויסער פֿאָרם זאָל זיין גלייך צו אַ קוואַדראַט אָדער פֿיער=עק; דאָס פֿערוואַנדלען אין אַ קוואַדראַט; אין אַסטראָנאָמיע — די קוואַדראַטור, די לאַגע פֿון אַ פּלאַנעט בנוגע צו אַן אַנדער פּלאַנעט אָדער צו דער זון, ווען זיי זיינען דערווייטערט איינע פֿון די אַנדערע אויף אַ פֿיערטעל קרייז אָדער 90 גראַד.

quad'rel *n.* (קהוואַד'-רעל) אין אַרכיטעקטור — אַ פֿיער=עקיגער שטיין, ציעגעל א. ד. ג.

quadrelle' *n.* (קהוואַד-רעל') אַ פֿיער=קאַנטיגער וואַרף=שטיין אָדער קויל.

quadren'nial *a. and n.* (קהוואַד-רענ'-אי-על) פֿיער=יעהריג, פֿיער=יעהרליך; וואָס פּאַסירט אַלע פֿיער יאָהר; אַ פֿיער=יעהריגער יובילעאום.

quadren'nially *adv.* (קהוואַד-רענ'-אי-על-אי) איין מאָל אין פֿיער יאָהר, פֿיער=יעהרליך.

quadren'niate *n.* (קהוואַד-רענ'-אי-אייט) ז. *quadrennium*

quadren'nium *n.* (קהוואַד-רענ'-אי-אַם) אַ פּעריאָדע פֿון פֿיער יאָהר.

quadriartic'ulate *a.* (קהוואַד-רי-אַר-טיק'-יו-לייט) וואָס האָט פֿיער געלענקען.

quadricap'sular *a.* (קהוואַד-רי-קעפּ'-סיו-לאַר) אין באָטאַניק — וואָס האָט פֿיער זאַמען=ביימעלעך.

quadricenten'nial *a. and n.* (קהוואַד-רי-כען-טענ'-אי-על) וואָס איז שייך צו אָדער וואָס בעשטעהט פֿון אַ פּעריאָדע פֿון פֿיער הונדערט יאָהר; אַ פֿיער=הונדערט=יעהריגער יובילעאום.

quadricin'ium *n.* (קהוואַד-רי-סינ'-אי-אַם) אין מוזיק — אַ קאָמפּאָזיציאָן פֿאַר פֿיער שטימען.

quad'ricorn *a. and n.* (קהוואַד'-רי-קאָהרן) וואָס האָט פֿיער הערנער; אַ חיה מיט פֿיער הערנער.

quadrien'nial *a.* (קהוואַד-רי-ענ'-אי-על) פֿיער=יעהריג, פֿיער=יעהרליך, וואָס פּאַסירט אַלע פֿיער יאָהר.

quadrien'nium *n.* (קהוואַד-רי-ענ'-אי-אַם) ז. *quadrennium*

quadrifa'rious *a.* (קהוואַד-רי-פֿיי'-רי-אַס) אויסגעלעגט אין פֿיער צייל֗ען אָדער שורות.

quadrifa'riously *adv.* (קהוואַד-רי-פֿיי'-רי-אַס-לי) אַזוי, עס זאָל זיין אויסגעלעגט אין פֿיער צייל֗ען.

quad'rifid *a.* (קהוואַד'-רי-פֿיד) טיעף איינגעשניטען אין פֿיער טיילען; פֿיער=שפּאַלטיג.

quadrifo'liate *a.* (קהוואַד-רי-פֿאָו'-לי-אייט) פֿיער=בלעטעריג, מיט פֿיער בלעטער [וועגען פֿלאַנצען].

quad'riform *a.* (קהוואַד'-רי-פֿאָרם) וואָס האָט אַ פֿיער=פֿאַכיגע געשטאַלט אָדער אויסזעהן.

quad'rifrons *a.* (קהוואַד'-רי-פֿראָנז) וואָס האָט פֿיער צורות אָדער געזיכטער.

quadrifur'cate *a.* (קהוואַד-רי-פֿויר'-קייט) וואָס האָט פֿיער צווייגען, פֿיער גאָפּלען אָדער איינטיילונגען [וועגען פֿלאַנצען].

quadri'ga *n.* (קהוואַד-ראַי'-גאַ) אַ פֿאַר=צייטיגער רייט=וואַגען אויף צוויי רעדער, מיט אַ געשפּאַן פֿון פֿיער פֿערד.

quadrigena'rious *a.* (קהוואַד-רי-דזשי-ניי'-רי-אַס) וואָס בעשטעהט פֿון פֿיער הונדערט.

quadriglan'dular *a.* (קהוואַד-רי-גלענ'-דיו-לאַר) פֿיער=דריזיג, וואָס האָט פֿיער דריזען.

quadriju'gate *a.* (קהוואַד-רי-דזשוה'-גייט) פֿיערפֿאַך געפּאָרט [ווי פֿלאַנצען וואָס האָבען צו פֿיער פּאָר בלעטלעך].

quadriju'gous *a.* (קהוואַד-רי-דזשוה'-גאַס) ז *quadrijugate*

quadrilat'eral *a. and n.* (קהוואַד-רי-לעט'-ע-רעל) פֿיער=זייטיג; צוזאַמענגעשטעלט פֿון פֿיער ליניען; אַ פֿיגור וואָס איז צוזאַמענגעשטעלט פֿון פֿיער גלייכע ליניען; אין פֿעסטונגס=ווערק — אַ פּלאַץ אַרומגערינגעלט אָדער בעשיצט פֿון פֿיער פֿעסטונגען.

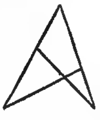

Quadrilateral

quadrilit'eral *a. and n.* (קהוואַד-רי-ליט'-ע-רעל) וואָס בעשטעהט פֿון פֿיער בוכשטאַבען; אַ וואָרט וואָס בעשטעהט פֿון פֿיער בוכשטאַבען.

quadrille' *n., v. and a.* (קהוואַ-דריל') אַ קאַדריל [אַ מין טאַנץ פֿון פֿיער פּערזאָן אָדער פֿיער פּאָר]; די מוזיק צו אַזאַ טאַנץ; אַ מין קאָרטען=שפּיעל פֿון פֿיער פּערזאָנען מיט פֿיערציג קאָרטען; טאַנצען אַ קאַדריל; צוטיילט אין קוואַדראַטען [וועגען מוסטערען אויף שטאָפֿען אָדער פּאַפּיער].

quadril'lion *n.* (קהוואַד-ריל'-יאַן) אַ קוואַדריליאָן, אַ מיליאָן ביליאָנען [אַ צאָהל וואָס בעשטעהט פֿון אַן 1 מיט 15 נולען].

quadrilo'bate *a.* (קהוואַד-רי-לאָו'-בייט) מיט פֿיער לאַפּען אָדער אַבגערונדעטע טיילען [וועגען פֿלאַנצען].

quad'rilobed *a.* (קהוואַד'-רי-לאָובד) ז. *quadrilobate*

quadriloc'ular *a.* (קהוואַד-רי-לאַק'-יו-לאַר) וואָס האָט פֿיער קעמערלעך אָדער חלולים [ווי דאָס האַרץ פֿון זויג=טהיערע אָדער ווי דער נעבוי פֿון געוויסע בלומען].

quadriloc'ulate *a.* (קהוואַד-רי-לאַק'-יו-לייט) ז. *quadrilocular*

quadrino'mial *a. and n.* (קהוואַד-רי-נאָו'-מי-על) פֿיער=טייליג, פֿיער=גליעדעריג [וועגען אַן אַלגעבראַאישען אויסדרוק וואָס בעשטעהט פֿון פֿיער צאָהל=גליעדער]; אַן אַלגעבראַאישע צאָהל אָדער אויסדרוק פֿון פֿיער גליעדער.

quadrinom'ical *a.* (קהוואַד-רי-נאָמ'-אי-קעל) ז. *quadrinomial*

quadrip'ara *n.* (קהוואַד-ריפּ'-ע-ראַ) אַ פֿרוי וואָס שוואַנגערט דאָס פֿיערטע מאָל.

quadrip'arous *a.* (קהוואַד-ריפּ'-ע-ראַס) וואָס לעגט פֿיער אייער [וועגען פֿויגלען].

quadripar'tite *a. and n.* (קהוואַד-רי-פּאַר'-טאַיט) איינגעטיילט אין פֿיער טיילען; אַ בוך איינגעטיילט אין פֿיער טיילען.

quadripar'titely *adv.* (קהוואַד-רי-פּאַר'-טאַיט-לי) אין פֿיער חלקים, איינגעטיילט אין פֿיער טיילען.

quadriparti'tion *n.* (קהוואַד-רי-פּאַר-טיש'-אַן) אַ פֿאַנאַנדערטיילונג אין פֿיער חלקים.

quadripen'nate *a. and n.* (קהוואַד-רי-פּענ'-אייט) וואָס האָט פֿיער פֿליגלען [וועגען געוויסע אינזעקטען]; אַן אינזעקט מיט פֿיער פֿליגלען.

quadriphyl'lous *a.* (קהוואַר-רי-פֿיל'-אַס) פֿיער=בלעטעריג, וואָס האָט פֿיער בלעטער [וועגען פֿלאַנצען].

quadrip'licate *a. and n.* (קהוואַד-ריפּ'-לי-קייט) פֿיערפֿאַכיג; איינער פֿון פֿיער זאַכען וואָס זיינען עהנליך איינע צו דער צווייטער.

quadrira'diate *a.* (קהוואַד-רי-ריי'-די-אייט) וואָס האָט פֿיער שטראַהלען אָדער שפּיצען [ווי געוויסע שטערן=פֿיש].

quad'rireme *n.* (קהוואַד'-רי-רים) די קוואַדרירעם [אַ מין אַלט=רוימישע און אַלט=גריכישע שיף מיט פֿיער פּאָר רודערס].

quadrisec'tion *n.* (קהוואַד-רי-סעק'-שאַן) אַ טיילונג אין פֿיער חלקים.

quadrisyllab'ic *a.* (קהוואַד-רי-סי-לעב'-איק) וואָס בעשטעהט פֿון פֿיער זילבען.

quadrisyllab'ical *a.* (קהוואַד-רי-סי-לעב'-אי-קעל) ז. *quadrisyllabic*

quadrisyl'lable *n.* (קהוואַד-רי-סיל'-עבל) אַ פֿיער=זילבינעס וואָרט.

quad'rivalve *n. and a.* (קהוואַד'-רי-וועלוו) איינער פֿון די פֿיער פֿליגלען, וואָס בילדען אויס אַ טויער אָדער טהיר; אין זאָאָלאָגיע און באָטאַניק — וואָס האָט פֿיער דעקלעך אָדער קלאַפּאַנעס.

quadrival'vular *a.* (קהוואַד-רי-וועל'-וויו-לאַר) אין זאָאָלאָגיע און באָטאַניק — וואָס האָט פֿיער דעקלעך אָדער קלאַפּאַנעס.

quadriv'ial *a. and n.* (קהוואַד-ריוו'-אי-על) וואָס האָט פֿיער וועגען וועלכע טרעפֿען זיך ביי איין פּונקט; וואָס פֿיהרט אין פֿיער ריכטונגען; וואָס איז שייך צום

קוואדריוויאום; איינער פון די פיער טיילען פון דעם קוואדריוויאום. ז. *quadrivium*

quadriv'ious *a.* (קהוואד-ריוו׳-אי-אס) וואס געהט אין פיער ריכטונגען.

quadriv'ium *n.* (קהוואד-ריוו׳-אי-אם) דער קוואדריוויאום, די פיער מאטעמאטישע וויסענשאפטען [אריטמעטיק, מוזיק, געאמעטריע און אסטראנאמיע], וועלכע מען פלעגט לערנען אין די מיטעלאלטערליכע שולען. דער "קוואדריוויאום" צוזאמען מיט'ן "טריוויאום" [גראמאטיק, לאגיק און רעטאריק] האבען צוזאמענגעשטעלט די "זיעבען חכמות", וועלכע מען פלעגט שטודירען אין יענער צייט.

quadroon' *n.* (קהוואד-רוהן׳) א קינד פון א מולאט אדער מולאטקע, וועלכע האט געהייראט מיט א ווייסען מענשען.

quad'ruman *n.* (קהוואד׳-רו-מען) ז. *quadrumane*

Quadru'mana *n.* (קהוואד-רוה׳-מע-נא) די קוואדרומאנען, דער מין פיער-הענטיגע חיות [אפען און לעמורען].

quad'rumane *n.* (קהוואד׳-רו-מיין) א פיער-הענטיגע חיה [ווי אן אפע אדער לעמור].

quadru'manous *a.* (קהוואד-רוה׳-מע-נאס) פיער-הענטיג; וואס האט אלע פיער פיס וויא הענד [וועגען אפען און לעמורען].

quad'ruped *n. and a.* (קהוואד׳-רו-פעד) א פיער-פיסיגע חיה; א פיער-פיסיגעס זויג-טהיער; וואס האט פיער פיס; פיער-פיסיג.

quad'rupedal *a.* (קהוואד׳-רו-פעד-על) פיער-פיסיג; וואס איז שייך צו א פיער-פיסיגען זויג-טהיער.

quad'ruple *a., n. and v.* (קהוואד׳-רופל) פיערפאך; א פיערפאכע צאהל; פערפיערפאכען, פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל; זיך פערפיערפאכען, זיך פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל.

quad'ruplet *n.* (קהוואד׳-רו-פלעט) א קאמבינאציאן אדער פעראייניגונג פון פיער זאכען; איינס פון פיער קינדער וואס זיינען געבארען געווארען מיט איין מאל.

quad'ruplex *a., n. and v.* (קהוואד׳-רו-פלעקס) פיערפאכיג [וועגען א טעלעגראפישען אפאראט וואס קען איבערגעבען מיט איין מאל פיער טעלעגראמען]; א פיערפאכיגער טעלעגראפישער אפאראט; פערפיערפאכען, איבערגעבען פיער טעלעגראמען מיט איין מאל.

quadru'plicate *v., a. and n.* (קהוואד-רוה׳-פלי-קייט) פערפיערפאכען, פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל; פיערפאכיג; איינע פון פיער זאכען וואס זיינען זעהר עהנליך איינע צו דער אנדערער.

quadruplica'tion *n.* (קהוואד-רוה-פלי-קיי׳-שאן) די פערפיערפאכונג, די פערמעהרונג פיער מאל אזוי פיעל.

quadruplic'ity *n.* (קהוואד-רו-פליס׳-אי-טי) פיערפאכיגקייט.

quad'ruply *adv.* (קהוואד׳-רו-פלי) ביז א פיערפאכען גראד.

quæ're *n.* (קהווי׳-רי) ז. *query*

quæsi'tum *n.* (קהווי-סאי׳-טאם) עטוואס וואס ווערט געזוכט אדער געפאדערט.

quæs'ta *n.* (קהוועס׳-טא) א פאפסטליכע זינד-פערגעבונג אלס בעלוינונג פאר א נדבה פאר דער קירך.

quæs'tor *n.* (קהוועס׳-טאר) ז. *questor*

quaff *v. and n.* (קהוועף) שלוקען, טרינקען פיעל, זויפען, זופען; דאס זויפען, דאס טרינקען פיעל, דאס שכור'ען; א טרונק משקה, א כוסה.

quaff'er *n.* (קהוועפ׳-ער) א זויפער, א טרינקער.

quaff the bit'ter cup (קהוועף טהי ביט׳-ער קאפ) שלינגען ביטערע פילען [קענען פיעל ליידען].

quag *n.* (קהוועג) א זומפ, א בלאטע.

quag'ga *n.* (קהוועג׳-א) די קוואגא [א מין אפריקאנישעס זויג-טהיער פון דער פערד-פאמיליע וואס איז עהנליך צו א זעברא. ז. *zebra*].

Quagga

quag'gy *a.* (קהוועג׳-אי) ווייך, זומפיג, בלאטיג.

quag'mire *n. and v.* (קהוועג׳-מאיר) א זומפ, א בלאטע; א זומפיגער ארט; זינקען אין א זומפ.

quahaug' *n.* (קהווע-האהג׳) די רונדע ווענוס-מושעל וועלכע ווערט געפאנגען ביי די ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן אין נארד-אמעריקא.

quahog' *n.* (קהווע-האג׳) ז. *quahaug*

quail *n. and v.* (קהווייל) א וואכטעל [אזא פויגעל]; פערלירען דעם מוטה; זיך אבשרעקען; בעקומען מורא; אונטערדריקען, בעצווינגען; איינשרעקען; פערדיכטעט ווערען, פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך [וועגען מילך].

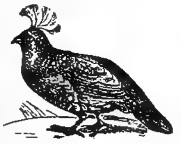

Quail

quail'-call *n.* (קהווייל׳-קאהל) ז. *quail-pipe*

quail'-dove *n.* (קהווייל׳-דאוו) די וואכטעל-טויב [אזא אמעריקאנער טויב].

quail'-pipe *n.* (קהווייל׳-פאיפ) א וואכטעל-פייפעל [א פייפעל צו פערנארען וואכטלען אין נעץ].

quaint *a.* (קהוויינט) וואונדערליך, זעלטזאם, זאנדערבאר, אונגעוועהנליך; אלט-פרענקיש, אנטיקוואריש, זעלטען.

quaint'ly *adv.* (קהוויינט׳-לי) אויף א זאנדערבארער אדער זעלטזאמער ארט; אויף אן אלטפרענקישען אופן.

quaint'ness *n.* (קהוויינט׳-נעס) זאנדערבארקייט, זעלטזאמקייט; אלט-פרענקישקייט.

quake *v. and n.* (קהווייק) שוואנקען; ציטערען; זיך טרייסלען; דאס ציטערען; דאס שוואנקען, דאס טרייסלען זיך.

qua'ker *n.* (קהוויי׳-קער) איינער וואס ציטערט אדער טרייסעלט זיך; א פאלשער הארמאט [געמאכט פון האלץ אויף אבצושרעקען דעם פיינד].

Qua'ker *n.* (קהוויי׳-קער) א קווייקער [איינער פון אן ענגלישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז געווען געגען מלחמה און פריסטערטום און האט געפרעדיגט איינפאכקייט אין אלעם].

qua'ker-bird *n.* (קהוויי׳-קער-בוירד) א מין אלבאטראס [אזא פויגעל]. ז. *albatross*

Qua'ker Cit'y (קהוויי׳-קער סיט׳-אי) די קווייקער-שטאדט [די שטאדט פילאדעלפיא אין די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

Qua'ker-col'or *n.* (קהוויי׳-קער-קאל׳-אר) אליוו-גרוי [א פארב וואס די קווייקערס האבען זעהר פיעל געטראגען].

Qua'keress *n.* (קהוויי׳-קער-עס) א קווייקערין. ז. *Quaker*

Qua'ker gun (קהוויי׳-קער גאן) א פאלשער הארמאט [געמאכט פון האלץ, אום אבצושרעקען דעם פיינד].

Qua'kerish *a.* (קהוויי׳-קער-איש) קווייקערמעסיג, ווי א קווייקער. ז. *Quaker*

Qua'kerism *n.* (קהוויי׳-קער-איזם) קווייקעריזם, די רעליגיעזע מנהגים און די לעהרען פון די קווייקערס. ז. *Quaker*

Qua'kerly *a. and adv.* (קהוויי׳-קער-לי) ווי א קווייקער; מעשה קווייקער. ז. *Quaker*

qua'kiness *n.* (קהוויי׳-קי-נעס) ציטערדיגקייט, שוואנקעדיגקייט, שאקעלדיגקייט, טרייסעלדיגקייט.

qua'king *n.* (קהוויי׳-קינג) ציטערניס, מורא.

qua'king-grass *n.* (קהוויי׳-קינג-גרעס) דאס ציטער-גראז.

qua'kingly *adv.* (קהוויי׳-קינג-לי) ציטערענדיג, זיך טרייסלענדיג.

qua'ky *a.* (קהוויי׳-קי) ציטערדיג, שאקעלדיג, טרייסעלדיג.

qual'ifiable *a.* (קהוואל׳-אי-פאי-עבל) וואס קען געמאכט ווערען פעהיג אדער טויגליך צו עפעס; וואס קען צוגעפאסט ווערען; וואס מען קען צוגעבען אייגענשאפטען. ז. *qualify*

qualifica'tion *n.* (קהוואל-אי-פי-קיי׳-שאן) א קוואליפיקאציאן; אן אייגענשאפט; אן ערפארדערליכע אייגענשאפט אדער פעהיגקייט; צופאסיגקייט; דאס מאכען פעהיג, די בעפעהיגונג; רעכטס-פעהיגקייט; די צוגעבונג פון א בעצייכנונג אדער אייגענשאפט; א געוויסע בעדינגונג אדער בעשטימונג, אן איינשרענקונג, א בעשרענקונג; א מעסיגונג.

qual'ificative *a. and n.* (קהוואל׳-אי-פי-קיי-טיוו) קוואליפיצירענד, מאדיפיצירענד; מיט געוויסע בעדינגונגען אדער בעשטימונגען; עטוואס וואס קוואליפיצירט אדער מאדיפיצירט, עטוואס וואס בעשטימט גענויער אדער בעשרענקט.

qual'ificator *n.* (קהוואל׳-אי-פי-קיי-טאר) א קוואליפיקאטאר [אין דער קאטוילישער קירך — א בעאמטער פון דעם קירכען-געריכט וואס האט די אויפגאבע צו אונטערזוכען די קלאגען און זיי פארצובערייטען פאר'ן געריכט].

qual'ified *a.* (קהוואל׳-אי-פאיד) 1. קוואליפיצירט, רעכטס-פעהיג; וואס האט די ערפארדערליכע אייגענשאפטען; געאייגענט, פאסענד; 2. מיט געוויסע בעדינגונגען אדער בעשטימונגען; מיט בעשרענקונגען; 3. וואס האט די מעגליכקייט אדער דאס רעכט צו האלטען צוויי קירכליכע עמטער.

2. The acceptance of his nomination was qualified by certain conditions.

qual'ifiedly *adv.* (קהוואל׳-אי-פאיד-לי) קוואליפיצירט; מיט די ערפארדערליכע אייגענשאפטען; מיט קוואליפיקאציאנען אדער בעשרענקונגען.

qual'ifiedness *n.* (קהוואל׳-אי-פאיד-נעס) דאס זיין געאייגענט אדער פאסענד; די בעפעהיגונג.

qual'ifier *n.* (קהוואל׳-אי-פאי-ער) איי-

נער אדער עטוואס וואס קוואליפיצירט, מאדיפיצירט, בעשרענקט אדער מעסיגט; אין גראמאטיק — א ווארט וואס בעשטימט אדער מאדיפיצירט אן אנדער ווארט.

qual'ify *v.* (קהוואל'-אי-פאי) קוואליפיצירען; אויסדריקען אדער בעצייכענען די אייגענשאפטען [פון עפעס]; צוגעבען [עפעס אדער אימעצען] די נויטיגע אייגענשאפטען; מאכען געאייגענט אדער פאסענד [פאר עפעס]; מאכען געזעצליך פעהיג אדער געאייגענט [ווי צו וועהלען אדער געוועהלט צו ווערען]; אין גראמאטיק — אויסדריקען אן אייגענשאפט, מאדיפיצירען, בעשרייבען, בעשטימען; בעשרענקען, בעגרענעצען; מעסיגען, מילדערען; מאדיפיצירען א געטראנק דורך א צוזאץ [שטארקער מאכען אדער צוגעבען א בייגעשמאק]; רעגולירען, קאנטראלירען; בעווייזען, בעשטעטיגען; נעהמען א שבועה צו ערפילען טריי די פליכטען איידער מען געהט אריין אין אמט; נעהמען די נויטיגע שריט זיך צו מאכען געאייגענט אנצונעהמען אן אמט אדער צו בעקומען א פריווילעגיע; קריגען די בערעכטיגונג [ווי דאס רעכט צו וועהלען, אנצונעהמען אן אמט א. ד. ג.]; שווערען וועגען דער ריכטיגקייט פון א פאקט.

qual'ifying *a.* (קהוואל'-אי-פאי-אינג) אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט אן אייגענשאפט [ווענען ווערטער וואס בעצייכענען די אייגענשאפטען פון פערזאנען אדער זאכען]; וואס קוואליפיצירט אדער מאדיפיצירט; וואס מאכט פאסיג אדער געאייגענט. ז. *qualify*.

qual'itative *a.* (קהוואל'-אי-טע-טיוו) קוואליטאטיוו, וואס בעצייכענט די קוואליטעט [די בעשאפענהייט, די אייגענשאפט].

qual'itative anal'ysis (קהוואל'-אי-טע-טיוו ע-נעל'-אי-סיס) אין כעמיע — די קוואליטאטיווע אנאליזע [די כעמישע בעשטימונג פון די בעשטאנד-טיילען פון א קערפער, ניט נעהמענדיג אין אכבעטראכט די קוואנטיטעט, ד. ה. די צאהל און מאס].

qual'itatively *adv.* (קהוואל'-אי-טע-טיוו-לי) לויט דער קוואליטעט, אין בעצוג צו דער קוואליטעט [אייגענשאפט, בעשאפענהייט].

qual'itied *a.* (קהוואל'-אי-טיד) מיט אייגענשאפטען [גוטע אדער שלעכטע]; בעגאבט.

qual'ity *n.* (קהוואל'-אי-טי) 1. קוואליטעט, בעשאפענהייט; 2. ראנג, גראד; שטאנד; אדעל; 3. בעשעפטיגונג, פראפעסיאן.

1. The silk is of a good quality. 2. His family is one of quality.

qual'ity-bin'ding *n.* (קהוואל'-אי-טי-באינ'-דינג) אזא באנד אדער שנורען ביי די ברעגען פון טעפיכען [קאווערען].

qualm *n. and v.* (קהוואהם) א פלעצליכער אנפאל פון א קראנקהייט, אהנמאכט; ניט-גוטקייט, איבעלקייט; געוויסענסביס; אונרוהיגקייט פון געוויסען; פעראורזאכען שמערצען, ניט-גוטקייט אדער איבעלקייט.

qual'mish *a.* (קהוואה'-מיש) וואס פיהלט איבעלקייט אדער ניט-גוטקייט, גענייגט צום ברעכען; שלעכט געשטימט.

qual'mishly *adv.* (קהוואה'-מיש-לי) פיהלענדיג איבעלקייט אדער ניט-גוטקייט; קעהרענדיג צו ברעכען.

qual'mishness *n.* (קהוואה'-מיש-נעס) איבעלקייט, ניט-גוטקייט.

qualms of con'science (קהוואהמז אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

qual'my *a.* (קהוואה'-מי) איבעלדיג; וואס פעראורזאכט איבעל אדער ניט-גוטקייט.

quam prox'ime (קהוועם פראק'-סי-מי) כמעט; אזוי נאהנט ווי מעגליך.

quan'dary *n. and v.* (קהוואנ'-דע-רי) א שוויריגע לאגע, א פערלעגענהייט, א שוויריגקייט; ברייגגען אין א פערלעגענהייט; זיין אין א פערלעגענהייט אדער אין א שוויריגקייט.

The chess player was in a quandary when his next move came.

quant *n.* (קהוואנט) א שפרינג-שטאנג מיט א ברעטעל אדער מיט א דיקען שטיק האלץ ביים ענד וואס דערלאזט ניט אז ער זאל זיך אריינשטעקען אין דער ווייכער ערד; א שפאציער-שטאק.

quan'ta *n.* (קהוואנ'-טא) קוואנטומס. ז. *quantum*.

quantifica'tion *n.* (קהוואנ-טי-פי-קיי'-שאן) דאס בעשטימען די קוואנטיטעט; דאס צוגעבען א קוואנטיטעט צו עפעס. ז. *quantity*.

quan'tify *v.* (קהוואנ'-טי-פאי) בעשטימען אדער בעצייכנען די קוואנטיטעט. ז. *quantity*.

quan'titative *a.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו) קוואנטיטאטיוו, בעציהענדיג זיך צו דער גרויס אדער צו דער מאס.

quan'titative anal'ysis (קהוואנ'-טי-טע-טיוו ע-נעל'-אי-סיס) אין כעמיע — די קוואנטיטאטיווע אנאליזע [די כעמישע בעשטימונג פון די עלעמענטען פון א קערפער לויט זייער גרויס, צאהל און מאס].

quan'titatively *adv.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו-לי) אין בעצוג צו קוואנטיטעט [גרויס און מאס].

quan'titativeness *n.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו-נעס) דאס זיין קוואנטיטאטיוו, בעציהונג צו קוואנטיטעט [גרויס און מאס].

quan'titive *a.* (קהוואנ'-טי-טיוו) ז. *quantitative*.

quan'titively *adv.* (קהוואנ'-טי-טיוו-לי) ז. *quantitatively*.

quan'tity *n.* (קהוואנ'-טי-טי) קוואנטיטעט, כמות, פיעלהייט, אלעס וואס קען אויסגעדריקט ווערען דורך א צאהל [ווי מאס, געוויכט, גרויס א. ז. וו.]; א גרויסע מאסע, א גרויסע צאהל; אין פאעזיע — דער מעטער, דאס זילבען-מאס, טאן-מאס, צייט-מאס.

quan'tity-cul'ture *n.* (קהוואנ'-טי-קאל'-טשור) אין באקטעריאלאגיע — דאס הארעווען און ענטוויקלען אין א געוויסער אומגעבונג א גרויסע צאהל באקטעריען אדער באצילען.

quan'tity of mo'tion (קהוואנ'-טי-טי אוו מאו'-שאן) אין מעכאניק — דאס מאמענט, די סומע פון דער ווירקזאמקייט פון א קראפט ארויסצורופען א בעוועגונג.

quantiv'alence *n.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענס) אין כעמיע — די ווערטיגקייט [דאס ווערטה אדער די פערבינדונגס-קראפט פון אן אטאם אין פערגלייך מיט אן אנדער אטאם וואסער-שטאף וועלכער ווערט גענומען אלס אן איינהייטס-מאס]. ז. *valence*.

quantiv'alency *n.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענ-סי) ז. *quantivalence*.

quantiv'alent *a.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענט) וואס איז כעמיש עקוויוואלענט; וואס האט דיזעלבינע כעמישע פערבינדונגס-קראפט.

quan'tum *n.* (קהוואנ'-טאם) דאס קוואנטום, די סומע, דער סך הכל; עטוואס וואס האט א קוואנטיטעט; א בעשטימטע קוואנטיטעט, א בעשטימטע אדער פאסיגע מאס אדער צאהל.

quaquaver'sal *a.* (קהווא-קהווא-וואיר'-סעל) אין געאלאגיע — וואס נייגט זיך אין אלע ריכטונגען פון א מיטעלפונקט.

quar'antinable *a.* (קהוואר'-ענ-טינ-עבל) וואס דארף אבגעזונדערט ווערען אדער געהאלטען ווערען אין קאראנטין. ז. *quarantine*.

quar'antine *n. and v.* (קהוואר'-ענ-טין) קאראנטין, דער פערבאט אויף א געוויסער צייט צו האבען א וועלכען ניט איז אויפטראג אדער פערבינדונג מיט פערזאנען, שיפען אדער סחורות, וואס זיינען געקומען פון א פלאץ, וואו עס הערשט אן אנשטעקיגע קראנקהייט, ווי כאלערא, טיפוס א. ד. ג.; דער פלאץ וואס איז בעשטימט פאר די פערהאלטענע פערזאנען, שיפען אדער סחורות; אן ארויפגעצוואונגענע אבזונדערונג פון מענשען אדער פלעצער מיט אן אנשטעקיגער קראנקהייט; יעדע ארויפגעצוואונגענע איזאלאציאן אדער אבזונדערונג; א פעריאדע פון 40 טעג; אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — א פעריאדע פון 40 טעג נאך איינעמס טויט, אין וועלכער די אלמנה קען וואהנען אין איהר מאנ'ס הויז, ווארטענדיג ביז איהר ירושה וועט בעשטימט ווערען; האלטען אין קאראנטין; איזאלירען; אבזונדערען.

quar'antine flag (קהוואר'-ענ-טין פלעג) א קאראנטין-פלאג [א געלבער פלאג וואס ווערט ארויפגעהאנגען אויף א שיף אנצוצייגען, אז זי איז פערהאלטען געווארען אין קאראנטין אדער אז אויף איהר געפינען זיך אנשטעקענדע קראנקע]. ז. *quarantine*.

quar'antine of observa'tion (קהוואר'-ענ-טין אוו אב-זיר-וויי'-שאן) א צייט פון 3 אדער 6 טעג, אויף וועלכער יעדע שיף קען פערהאלטען ווערען אין פארט, אום צו זעהן צי זי איז פאלשטענדיג ריין פון אנשטעקיגע קראנקהייטען.

quarl *n.* (קהווארל) א זשעלע-פיש. ז. *jellyfish*.

quar'rel *n. and v.* (קהוואר'-על) א קריעג, א צאנק, א שטרייט; די אורזאכע וואס רופט ארויס א קריעג אדער שטרייט; א בעשולדיגונג, אן אנקלאגע; א שנאה; טאדלען; זיך קריעגען, זיך צאנקען, שטרייטען; א פיער-עקיגער ציעגעל, ברעטעל אדער שויב פון א פענסטער; א פייל וואס פערענדיגט זיך מיט א פיער-קאנטיגען שפיץ; דער דימענט, מיט וועלכען א גלעזער שניידט דאס גלאז; א מויערער-דלאט.

quar'reller *n.* (קהוואר'-על-ער) א צאנקער, אן ארומקריעגער.

quar'rel-pick'er *n.* (קהוואר'-על-פיק'-ער) איינער וואס זוכט קריעג; א גלעזער.

quar'relsome *a.* (קהוואר'-על-סאם) קריעגעריש, צאנקזיכטיג, שטרייטזיכטיג.

quar'relsomely *adv.* (קהוואר'-על-סאם-לי) זוכענדיג קריעג; דורך צאנקעריי.

quar'relsomeness *n.* (קהוואר'-על-סאם-נעס) צאנקזוכט, שטרייטזוכט, די נאטור צו קריעגען זיך.

quar'ried *a.* (קהוואר'-איד) אויסגעלעגט מיט פיער-עקיגע ברעטלעך אדער פלאטען.

quar'rier *n.* (קהוואר'-אי-ער) א שטיינהאקער אין א שטיין-גרוב [דאס ארט וואו מען האקט אויס שטיינער].

quar'ry *n. and v.* (קהוואר'-אי) דער שטיין-ברוך [אן ארט וואו מען האקט אויס אדער מען רייסט אויף שטיינער];

א פיער-עקיגע פלאטע אדער שויב; א פייל מיט א פיער-קאנטיגען שפיץ; געיעגנרויב; דאס טהיער, נאך וועלכען מען געהט אויף געיעג; ברעכען שטיינער אין א שטיין-ברוך; רויבען, כאפען רויב.

quar'ry-faced *a.* (קהוואר'-אי-פייסט) וואס איז געמויערט ווי פון ערשט אויסגעהאקטע ניט פאלירטע שטיינער.

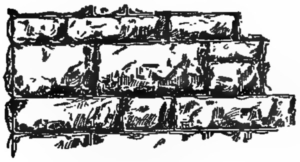

Quarry-faced Masonry

quar'rying-machine' *n.* (קהוואר'-אי-אינג-מע-שין') א פעלזען-בויערער, א מאשין אויסצובויערען א לאך אין א פעלז.

quar'ryman *n.* (קהוואר'-אי-מען) א שטיין-ברעכער, אן ארבייטער אין א שטיין-ברוך.

quar'ry-slave *n.* (קהוואר'-אי-סלייוו) א שקלאף וואס איז געצוואונגען צו ארבייטען אין א שטיין-ברוך.

quart *n.* (קהוואהרט) א קווארט, א פיערטעל [פון א גאלאן]; אין מוזיק — א פיערטעל טאן.

quart *n.* (קארט) — א אין קארטען-שפיעל — א נאנג פון פיער קארטען פון איין מאסט.

quar'tan *n. and a.* (קהוואהר'-טען) דאס פיער-טעגיגע פיעבער, קדחת רביעית; א פיעבער וואס דער אנפאל קומט פאר יעדען פיערטען טאג; וואס פאסירט אדער טרעפט זיך יעדען פיערטען טאג.

quarta'tion *n.* (קהוואהר-טיי'-שאן) אין מעטאלורגיע — קווארטאציאן, דאס אבטיילען גאלד פון זילבער אין א צוזאמענשמעלצונג.

quar'ter *n. and v.* (קהוואהר'-טער) א פיערטעל; א פיערטעל פון א הונדערטוואג [25 פונט]; אין ענגלאנד — א פיערטעל פון א טאן [500 פונט]; א פיערטעל שטונדע [15 מינוט]; א פיערטעל יאהר [3 חדשים]; א זמן; א פיערטעל פון א פיער-פיסיגער חיה; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א "קוואדער", א פיערטעל דאלאר [25 סענט]; איינע פון די פיער פאזען פון דער לבנה; איינער פון די פיער פונקטען פון א קאמפאס אדער פון האריזאנט; אן ארט, א געגענד; א בעשטימטער פלאץ; א לאגער; א קווארטיר; א צייטווייליגער אויפהאלטונגס-פלאץ; א קווארטאל, א שטאדט-פיערטעל; אויף א שיף — דער קווארטער-דעק [דער טייל פון אויבערשטען דעק צווישען דער מיטעלער און הינטערשטער מאסט]; גנאדע; ערבארמונג; טיילען אויף פיער; פיערטלען; פאנאנדערטיילען, צורייסען; איינקווארטירען, אריינשטעלען [סאלדאטען]; איינשטעהן קווארטיר; זיין איינגעקווארטירט.

quar'terage *n.* (קהוואהר'-טער-עדזש) א פיערטעל-יעהריגעס געהאלט; דאס שטעהן קווארטיר; דאס איינקווארטירען [סאלדאטען].

quar'ter-back *n.* (קהוואהר'-טער-בעק) א געוויסער שפיעלער אדער א געוויסע פאזיציאן אין פוס-באל-שפיעל.

quar'ter-bill *n.* (קהוואהר'-טער-ביל) אויף א קריעגס-שיף — א צעטעל, אין וועלכען עס ווערט בעשטימט, וואו יעדער סאלדאט דארף שטעהן און וואס ער האט צו טהאן אין דער צייט פון שלאכט.

quar'ter bin'ding (קהוואהר'-טער באינ'-דינג) אין בוכבינדעריי — א ביינער לעדערנער אדער לייווענטענער רוקען פון א בוך [די ברעגעס פון דיעזען רוקען ווערען ארומגעשניטען גלאט מיט די בלעטער פון בוך].

quar'ter-boot *n.* (קהוואהר'-טער-בוהט) א לעדערנער שוך צו בעשיצען דעם פאדערשטען פוס פון א פערד, ווען ער ווערט אבגעקלאפט פון דעם הינטערשטען פוס.

quar'ter-day *n.* (קהוואהר'-טער-דיי) אין ענגלאנד — דער טאג, מיט וועלכען עס הויבט זיך אן יעדעס פיערטעל יאהר [דעם 25טען מערץ, 24טען יוני, 29טען סעפטעמבער און 25טען דעצעמבער].

quar'ter-deck *n.* (קהוואהר'-טער-דעק) דער קווארטער-דעק [דער טייל פון דעם אויבערשטען דעק פון א קריעגס-שיף צווישען דעם הויפט-מאסט און דעם הינטערשטען מאסט. אויף דיעזען דעק קענען ארומגעהן נור די אפיציערען].

quar'tered *a.* (קהוואהר'-טערד) צוטיילט אין פיערטלען; גרופירט אין פיער טיילען; געמאכט פון א קלאץ, וועלכער איז פאנאנדערגעשפאלטען אדער פאנאנדערגעזעגט אין פיער פיערטלען; איינגעקווארטירט; איינשטעהענד קווארטיר.

quar'ter-face *n.* (קהוואהר'-טער-פייס) דאס אויסזעהן פון פנים, ווען דריי פיערטעל פון איהם איז אבגעקעהרט.

quar'ter-gal'lery *n.* (קהוואהר'-טער-געל'-ער-אי) אויף א גרויסער שיף — דער באלקאן פון דעם קווארטער-דעק [א טייל פון דעם אויבערשטען דעק צווישען דעם מיטעלסטען און הינטערשטען מאסט].

quar'ter-guard *n.* (קהוואהר'-טער-גארד) אין מיליטער — א קליינע וואך ביי יעדען באטאליאן אין די לאגערען.

quar'tering *n.* (קהוואהר'-טער-אינג) דאס צוטיילען אין פיערען; דאס איינקווארטירען [סאלדאטען]; די איינקווארטירונג; א קווארטיר; אין ארכיטעקטור — א רייה פון דינע ווערטיקאל-שטעהענדע שטעקענס אדער סלופעס, וואס דיענט אלס א ווענטעל צווישען צוויי פלעצער.

quar'terly *a., n. and adv.* (קהוואהר'-טער-לי) וואס בעשטעהט פון פיער טיילען; וואס קומט פאר צום סוף פון יעדען פיערטעל יאהר [ווי דאס צאהלען דירה-געלד]; א פעריאדישע אויסגאבע, וואס געהט ארויס אלע פיערטעל יאהר; פיערטעלדיג, אין פיערטלען; איין מאל אין א פיערטעל יאהר.

quar'terman *n.* (קהוואהר'-טער-מען) אן אפיציער איבער א ראטע סאלדאטען אדער מאטראזען וואס ארבייטען אין קריעגס-האפען.

quar'termaster *n.* (קהוואהר'-טער-מעס-טער) א קווארטיר-מייסטער [א מיליטערישער בעאמטער, וועלכער האט צו זאגען אויף דיא נאהרונג און לאגער פון סאלדאטען]; א קווארטיר-מייסטער פון א שיף [א קליינער בעאמטער פון א שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די סיגנאלען א. ד. ג.].

quar'termaster-gen'eral *n.* (קהוואהר'-טער-מעס-טער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל-קווארטיר-מייסטער פון דער ענגלישער אדער אמעריקאנישער ארמעע.

quar'termaster's depart'ment (קהוואהר'-טער-מעס-טערז די-פארט'-מענט) דער דעפארטאמענט אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער בעזארגט די ארמעע מיט קאזארמעס, לאגערען און פראוויאנט.

quar'tern *n.* (קהוואהר'-טערן) א פיערטעל פון א האלבער קווארט [אן אכטעל קווארט].

quar'tern-loaf *n.* (קהוואהר'-טערנ-לאוף) א לעבעל ברויט וואס וועגט פיער פונט.

quar'ter-note *n.* (קהוואהר'-טער-נאוט) א פיערטעל-נאטע [אין מוזיק].

quarteroon' *n.* (קהוואהר-טע-רוהן') ז. *quadroon*

quar'ter-pace *n.* (קהוואהר'-טער-פייס) א קליינע ווינקעל-פלאטפארמע אויף א טרעפ אין דעם ארט, וואו די טרעפ פערבויגען זיך.

quar'ter-parti'tion *n.* (קהוואהר'-טער-פאר-טיש'-אן) א ווענטעל פון ווערטיקאל-שטעהענדע שטעקענס אדער סלופעס. ז. *quartering*

quar'ter-point *n.* (קהוואהר'-טער-פאינט) א פיערטעל פון א קאמפאס-שטריך [א פיערטעל פון דער דיסטאנץ צווישען צוויי פונקטען פון א קאמפאס, וואס דאס איז אונגעפעהר $2\frac{49}{60}$ גראד].

quar'ter-round *n.* (קהוואהר'-טער-ראונד) ז. *ovolo*

quar'ters *n.* (קהוואהר'-טערז) קווארטיר; לאגער. ז. *quarter*

quar'ter-sec'tion *n.* (קהוואהר'-טער-סעק'-שאן) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטיק לאנד פון 160 אקער.

quar'ter-ses'sions *n.* (קהוואהר'-טער-סעש'-אנז) אן ענגלישעס געריכט וואס האלט דריי-מאנאטליכע אסיפות.

quar'ter-staff *n.* (קהוואהר'-טער-סטעף) א קורצעס דיקעס שטעקעל אדער א דובינקע וואס פלעגט פארצייטען בענוצט ווערען אין ענגלאנד אלס וואפע.

quar'ter-wind *n.* (קהוואהר'-טער-הווינד) א ווינד אויף'ן ים וואס בלאזט אויף דעם אויבערשטען דעק פון א שיף צווישען דעם מיטעלען און הינטערשטען מאסט.

quartet' *n.* (קהוואהר-טעט') א קווארטעט; א מוזיקאליש שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אדער געזונגען פון פיער פערזאנען; א סטאנזא, א פערז פון פיער צייל‏ען.

quartette' *n.* (קהוואהר-טעט') ז. *quartet*

quartet'to *n.* (קהוואהר-טעט'-או) ז. *quartet*

quar'tile *n.* (קהוואהר'-טיל) אין אסטראלאגיע — די לאגע פון צוויי אדער עטליכע פלאנעטען, ווען זיי זייגען דערווייטערט איינע פון די אנדערע אויף 90 גראד.

quar'to *n. and a.* (קהוואהר'-טאו) קווארטא-פארמאט, פיערטעל-פארמאט [פון א בוך]; פון קווארטא-פארמאט.

Quartodec'iman *n. and a.* (קהוואהר-טא-דעס'-אי-מען) איינער פון א פארצייטיגער קריסטליכער סעקטע, וואס פלעגט פייערען פאסכא אין דער צייט פון אידישען פסח; וואס איז שייך צו דיעזער סעקטע.

quartz *n.* (קהוואהרטס) קווארץ אדער גלאז-שטיין [א מינעראל וואס איז אין ריינעם צושטאנד דורכזיכטיג ווי גלאז. קווארץ איז דער וויכטיגסטער בעשטאנדטייל פון פעלזען].

quartz'-crush'er *n.* (קהוואהרטס'-

קראש'-ער) א מאשין צו פולווערייזירען [צורייבען אין פולווער] קווארץ. ז. *quartz*

quartzif'erous *a.* (קהוואהרט-סיפ'-ע-ראס) וואס בעשטעהט פון קווארץ; וואס ענטהאלט קווארץ. ז. *quartz*

quartz'ite *n.* (קהוואהרטס'-איט) דער קווארציט, דער קווארץ-פעלז [א פעלז וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון קווארץ].

quartzit'ic *a.* (קהוואהרטס-איט'-איק) וואס איז שייך צו קווארציט. ז. *quartzite*

quartz'ose *a.* (קהוואהרטס'-אוס) וואס ענטהאלט קווארץ. ז. *quartz*

quartz'-rock *n.* (קהוואהרטס'-ראק) דער קווארץ-פעלז [א פעלז, וואס ענטהאלט אין זיך פיעל קווארץ].

quartz'y *a.* (קהוואהרטס'-אי) קווארציג, פון קווארץ; קווארץ-ארטיג, ווי קווארץ. ז. *quartz*

quash *v.* (קהוואש) קוועטשען, צודריקען; צושמעטערען; אונטערדריקען; פערניכטען, מאכען צו נארנישט, בטל מאכען; זיך טרייסלען; ווערען געבויטשעט [ווי א פליסיגקייט].

quash'ey *n.* (קהוואש'-אי) ז. *pumpkin*

qua'si *c. and adv.* (קהוויי'-סאי) אזוי ווי; אין א געוויסען זינען; ביז א געוויסען גראד; פאסט, כמעט; כלומר'שט. In some matters the mayor exercises a quasi-judicial function.

qua'si con'tract (קהוויי'-סאי קאנ'-טרעקט) א פערפליכטונג וואס ווערט ארויפגעלעגט פון געזעץ נעגען איינעמס ווילען, כאטש עס איז ניט אבגעמאכט דורך א קאנטראקט [ווי למשל, די פערפליכטונג צו צאהלען א ווייב'ס חובות].

Quasimo'do *n.* (קהוועס-אי-מאו'-דאו) ז. *Low Sunday*

quassa'tion *n.* (קהווע-סיי'-שאן) דאס טרייסלען, דאס ציטערען, דאס שאקלען.

Quas'sia *n.* (קהוועש'-יא) דער מין קוואסיא-בוימער [א מין קוסטעס אדער בוימלעך פון די הייסע לענדער פון אמעריקא מיט זעהר א ביטערען האלץ. זייער ביטערער ווארצעל ווערט אפט געברויכט אין מעדיצין].

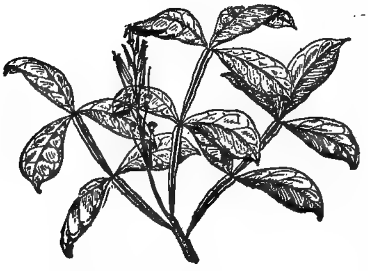

Quassia

quas'sin *n.* (קהוועס'-אין) קוואסין [דער ביטערער שטאף וואס ענטהאלט זיך אין א קוואסיא-בוים]. ז. *Quassia*

quas'site *n.* (קהוועס'-איט) ז. *quassin*

qua'ter-cous'in *n.* (קיי'-טער-קאז'ן) א שוועסטערקינד פון פיערטען גליעד.

qua'tern *a.* (קהוויי'-טערן) וואס בעשטעהט פון פיער.

quater'nary *a. and n.* (קהווע-טויר'-נע-רי) פיעריג, וואס בעשטעהט פון פיער; א גרופע פון פיער זאכען.

Quater'nary *n.* (קהווע-טויר'-נע-רי) אין געאלאגיע — די קוואטערנער-צייט, די עפאכע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד צווישען דער טערטיער-צייט און אונזער צייט. די חיות און פלאנצען פון דער קוואטערנער צייט זיינען שוין עהנליך צו אונזערע, כאטש עס האבען נאך דעמאלט עקזיסטירט פיעל אויסגעשטארבענע מינים, ווי מאמאנטען, מאסטאדאנטען א. ד. ג.

quater'nate *a.* (קהווע-טויר'-נייט) וואס בעשטעהט פון פיער.

quater'nion *n. and v.* (קהווע-טויר'-ני-אן) פיער; א גאנג פון פיער; א ווארט פון פיער זילבען; צוטיילען צו פיער.

quater'nity *n.* (קהווע-טויר'-ני-טי) דאס זיין פיער אין צאהל; א גרופע פון פיער.

quator'zain *n.* (קע-טאהר'-זיין) א פאעמע פון פיערצעהן שורות.

quatorze' *n.* (קע-טאהרז') אין א געוויסען קארטען-שפיעל — דאס האלטען אין האנד פיער טייז, פיער קעניגע א. ד. ג., ווייל אזעלכע פיער קארטען גיבען דעם שפיעלער 14 אויגען.

quat'rain *n.* (קהוואט'-ריין) א פאעטישער פערז פון פיער שורות, וואו די ערשטע שורה גראמט זיך מיט דער דריטער און די צווייטע מיט דער פיערטער.

quat'refoil *n.* (קעט'-ער-פאיל) דאס פיער-בלאט [א בלאט וואס בעשטעהט פון פיער בלעטלעך]; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון א פיער-בלאט.

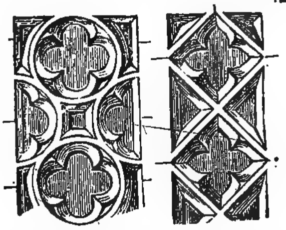

Quatrefoils

quattri'no *n.* (קהווא-טרי'-נא) אן איטאליענישע מטבע [האט דעם ווערטה פון א האלבען אמעריקאנער סענט].

quattrocen'tist *n.* (קהוואט-רא-טשענ'-טיסט) אן איטאליענישער קינסטלער פון 15טען יאהרהונדערט. ז. *quattrocento*

quattrocen'to *n. and a.* (קהוואט-רא-טשענ'-טא) דער 15טער יאהרהונדערט [אלס א בעזונדערע עפאכע אין דער איטאליענישער קונסט און ליטעראטור]; וואס איז שייך צום 15טען יאהרהונדערט; פון דעם סטיל פון 15טען יאהרהונדערט.

quat'uor *n.* (קהוואט'-יו-אהר) אין מוזיק — א קווארטעט, א מוזיקאליש שטיק, וואס ווערט געשפיעלט מיט פיער אינסטרומענטען.

quaught *v.* (קהוואהכט) טרינקען, זויפען, שכור'ען.

qua'ver *v. and n.* (קהוויי'-ווער) ציטערען; רעדען מיט א ציטערענדער שטימע; טרילערען, זינגען מיט טרעלען; דאס ציטערען, דאס טרייסלען; א טרעל; אן אכטעל-נאטע [אין מוזיק].

qua'verer *n.* (קהוויי'-ווער-ער) איינער וואס טרילערט אדער טרעלט; א פויגעל וואס זינגט מיט טרעלען.

qua'veringly *adv.* (קהוויי'-ווער-אינג-לי) אין א ציטערענדער שטימע; דורך טרעלען.

qua'very *a.* (קהוויי'-ווער-אי) ציטערענד, טרייסלענד; שאקלענדיג.

quay *n. and v.* (קי) א געפלאסטערטער האפען פאר שיפען צום אנלאדען אדער אויסלאדען; בויען א לאדונגס-ארט פאר שיפען.

quay'age *n.* (קי'-עדזש) אבצאהל פאר בענוצען דעם לאדונגס-האפען; שטייערען פאר פעררריכטען א לאדונגס-האפען.

queach *n.* (קהוויעטש) אן ארט, וואס איז בעוואקסען מיט געדיכטע שטעכיגע קוסטעס.

quea'chy *a.* (קהוויע'-טשי) וואס איז ווייך און זינקט אונטער די פיס, ווי א זומפיגער ארט.

quean *n.* (קהוויען) א פרויענצימער; א נקבה; אן אויסגעלאסענע פרוי.

quea'sily *adv.* (קהוויע'-זי-לי) חלשות'דיג; מיט איבעל, מיט עקעל.

quea'siness *n.* (קהוויע'-זי-נעס) עקעל, עקעלהאפטיגקייט; איבעלקייט; חלשות, ניט-גוטקייט צום ברעכען.

quea'sy *a.* (קהוויע'-זי) וואס פיהלט איבעלקייט אדער ניט-גוטקייט; גענייגט צו ברעכען; איבערקלייבעריש; וואס איז שווער צופריעדענצושטעלען; דעליקאט, עדעל; וואס פאדערט א פארזיכטיגע און צארטע בעהאנדלונג.

queen *n. and v.* (קהוויען) די קעניגין, די הערשערין; די מלכה, די דאמע [אין קארטען-שפיעל]; די קעניגין [אין שאך-שפיעל]; די ביענען-קעניגין; שפיעלען די ראלע פון א קעניגין; אין שאך-שפיעל — מאכען א קעניגין פון א פעשקע.

Queen Anne style (קהוויען ען סטאיל) דער סטיל פון ארכיטעקטור וואס האט געהערשט אין ענגלאנד אין אנהויב פון 18טען יאהרהונדערט.

queen'-ap'ple *n.* (קהוויענ'-עפ'ל) א ראנעט [א זארט זומער-עפעל].

queen bee (קהוויען ביע) די ביענען-קעניגין.

queen clo'ser (קהוויען קלאו'-זער) ביי מויערער — א האלבער אדער פיערטעל ציעגעל, וועלכער פערענדיגט א שורה פון ציעגעל אין א געמויערטער וואנד.

queen con'sort (קהוויען קאנ'-סאהרט) די פרוי פון א קעניג [אין געגענזאץ צו א קעניגין, וועלכע הערשט אליין].

queen'craft *n.* (קהוויענ'-קרעפט) די רעגיערונג אדער די קונסט צו רעגיערען פון א קעניגין.

queen dow'ager (קהוויען דאו'-ע-דזשער) די אלמנה פון א קעניג.

queen'fish *n.* (קהוויענ'-פיש) א קלייגער עסבארער פיש ארום די פאסיפיי'שע ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Queenfish

queen'hood *n.* (קהוויענ'-הוד) די לאגע אדער די ווירדע פון א קעניגין.

quee'ning *n.* (קהוויע'-נינג) א געוויסער זארט עפעל

queen it (קהוויען איט) הערשען, בעל-הבית'עווען; שפיעלען די ראלע פון א בעל-הבית'טע.

queen'like *a.* (קהוויענ'-לאיק) ווי א קעניגין.

queen'liness *n.* (קהוויענ'-לי-נעס) דאס

זיין ווי א קעניגין; דאס בענעהמען זיך ווי א קעניגין.

queen'ly *a. and adv.* (קהוויענ'-לי) ווי א קעניגין; ווי עס פאסט פאר א קעניגין; מעשה קעניגין.

queen'-moth'er *n.* (קהוויענ'-מאטה-ער) א קעניגין אן אלמנה, וועלכע איז די מוטער פון הערשענדען קעניג.

queen' - of - the - mead'ows *n.* (קהוויענ'-אוו-טהי-מעד'-אוז) די וויעזען-קעניגין [א הויך גראז מיט פעדערען-עהנליכע בלעטער און מיט קליינע געלב-וויסע בליהונגען].

queen'-post *n.* (קהוויענ'-פאוסט) איי-נער פון די ווערטיקאל-שטעהענדע סלופעס, וועלכע האלטען אונטער די קראקוועס פון א דאך.

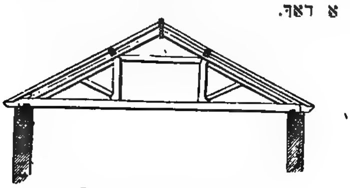

Queen-post Roof

queen'ship *n.* (קהוויענ'-שיפ) דער ראנג אדער ווירדע פון א קעניגין.

queen's'-met'al *n.* (קהוויענז'-מעט-על) דאס ווייס-מעטאל [א לעגירונג אדער צוזאמענשמעלצונג פון עטליכע מעטאלען, וואו דער הויפט עלעמענט איז צין].

queen'-stitch *n.* (קהוויענ'-סטיטש) אן ארט שפיצען אדער קרוזשעווע.

queen's'-ware *n.* (קהוויענז'-הוועהר) טעפער-וואארע אדער ווערזשוואוד פון העל-געלבען קאליר. ז. *Wedgwood ware*.

queer *a., n. and v.* (קהוויער) זאנדער-באר, וואונדערליך, מאדנע; צודרעהט, משונג'וואטע; פון א צווייפעלהאפטען כא-ראקטער, פערדעכטיג; ניט עכט, פאלש; פאלשעס געלד; לעכערליך מאכען, אבלא-כען, אבשפאטען.

queer'er *n.* (קהוויער'-ער) אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

queer'ly *adv.* (קהוויער'-לי) אויף א זאנדערבארער, מאדנער ארט.

queer'ness *n.* (קהוויער'-נעס) זאנדער-בארקייט, וואונדערליכקייט, מאדנעקייט.

quell *v.* (קהוועל) אונטערדריקען, שטיל מאכען; איינשטילען; בערוהיגען.

quell'er *n.* (קהוועל'-ער) אן אונטער-דריקער; א טויט-שלעגער.

quelque'chose *n.* (קעלק'-שאוז) א בי-סעלע, א קלייניגקייט; עטוואס.

quench *v.* (קהוועכטש) לעשען [א פייער אדער דעם דארשט]; איינ-שטילען [א ליידענשאפט]; ארייגלעגען אין וואסער [אן אבגעברענטען אייזען]; פערלאשען ווערען; אויסגעהן; ווערען קאלט צו עפעס; פערלירען דעם חשק.

quen'chable *a.* (קהוועג'-טשעבל) וואס קען אייגעלאשען אדער איינגעשטילט ווע-רען.

quen'cher *n.* (קהוועג'-טשער) דער אדער דאס וואס לעשט איין; אן איינשטילער.

quen'ching *n.* (קהוועג'-טשינג) דאס איינלעשען; דאס פערלאשען ווערען; אין מעטאל-ניסעריי — א מעטאדע צו מא-כען אז צושמאלצענער מעטאל זאל זיך בעדעקען ווי מיט א הארטער קארע.

quench'less *a.* (קהוועגטש'-לעס) אונ-אויסלעשליך; אונלעשבאר, אונשטילבאר, וואס קען ניט געשטילט ווערען.

quench'lessly *adv.* (קהוועגטש'-לעס-לי) אויף אן אונלעשבארען שטייגער; ניט איינצושטילען.

quench'lessness *n.* (קהוועגטש'-לעס-נעס) דאס ניט קענען איינגעלאשען אדער איינגעשטילט ווערען.

quer'cine *a.* (קהוואיר'-סין) וואס איז שייך צו אייכען אדער אייכען-בוימער [דעמבעס].

quer'citron *n.* (קהוואיר'-סיט-ראן) דער שווארצער אייכען-בוים אדער דעמב [אן אמעריקאנער בוים]; די קארע פון אזא דעמב.

querciv'orous *a.* (קהוואיר-סיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך פון אן איי-כען-בוים אדער דעמב [ווענען געוויסע אינזעקטען].

Quer'cus *n.* (קהוואיר'-קאס) דער מין אייכען-בוימער [דעמבעס].

Quercus

que'rent *n.* (קהווי'-רענט) אן אנקלאגער, איינער וואס קלאגט אן דעם אנדערען אין גריכט.

querimo'nious *a.* (קהווער-אי-מאו'-ני-אס) וואס בעקלאגט זיך; קלאגעדיג.

querimo'niously *adv.* (קהווער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף אן אנקלאגענדען שטייגער; מיט אן אנקלאגע.

querimo'niousness *n.* (קהווער-אי-מאו'-ני-אס-נעס) דאס בעקלאגען זיך.

que'rist *n.* (קהווי'-ריסט) א פרעגער, אן אנפרעגער, אן אויספרעגער; א מקשן.

querk *v.* (קהוואירק) זיך שטיקען, ווארגען.

querl *v. and n.* (קהוואירל) ווילקלען, אנוויקלען, קייקלען, ארומדרעהען; א קנויל, א צונויפגעקייקעלטע זאך.

quern *n. and v.* (קהווירן) א האנד-מיהלכעל [צו מאהלען פעפער א. ד. ג.]; א שטיין, אויף וועלכען מען פלעגט אמאל מאהלען קארן מיט דער האנד; מאהלען.

quern'-stone *n.* (קהווירנ'-סטאון) א מיהל-שטיין.

quer'quedule *n.* (קהוואיר'-קהווי-דיול) א מין קאטשקע אדער ענטעל.

querula'tion *n.* (קהווער-או-ליי'-שאן) א קלאגע, אן אויסגעדריקטע אונצופריע-דענהייט.

quer'ulous *a.* (קהווער'-או-לאס) קלאגע-ליך, קלאגענד, יאמערענד.

quer'ulously *adv.* (קהווער'-או-לאס-לי) קלעגליך, יאמערענדיג, קלאגענדיג; אויף א קלאגענדען שטייגער.

quer'ulousness *n.* (קהווער'-או-לאס-נעס) קלעגליכקייט; א קלאגענדיגע נאטור.

que'ry *v. and n.* (קהווי'-רי) פרעגען; שטעלען פראגען; פארשען, אונטערזוכען; א פראגע; א געגויע אונטערזוכונג.

quest *n. and v.* (קהוועסט) דאס זוכען, אונטערזוכונג, נאכזוכונג; א גרופע פון אויסזוכער אדער נאכפארשער; אן אונ-טערזוכונג; א פערלאנג; א בקשה; א יורי, געריכטס-געשווארענע צו אונטער-זוכען א געוויסע זאך; זוכען, נאכשפי-רען, אונטערזוכען; בעטען; בעטלען; אנהויבען בילען [ווענען א יאגד-הונד בעת ער דערשפירט דאס רויב].

ques'ter *n.* (קהוועס'-טער) א זוכער, א נאכפארשער, א נאכשפירער; א הונד וואס ווערט בענוצט אין נאכשפירען דאס רויב אויף דער יאגד.

quest'ful *a.* (קהוועסט'-פול) זוכענד, נאכשפירענד, נאכפארשענד.

ques'tion *n. and v.* (קהוועס'-טשאן) א פראגע; א קשיה; א צווייפעל, א ספק; אן אונטערזוכונג; אן אויפגאבע צו ענט-שיידען; פרעגען; שטעלען פראגען; צוויי-פלען.

ques'tionable *a.* (קהוועס'-טשאן-עבל) אונגעוויס, צווייפעלהאפט.

The truth of the story is questionable.

ques'tionableness *n.* (קהוועס'-טשאן-עבל-נעס) צווייפעלהאפטיגקייט, אונגעוויס-הייט.

ques'tionably *adv.* (קהוועס'-טשאן-עב-לי) אויף אן אונגעוויסען, צווייפעלהאפ-טען שטייגער.

ques'tionary *a. and n.* (קהוועס'-טשאן-ע-רי) וואס שטעלט פראגען; וואס אונטערזוכט; איינער וואס רייזט ארום פון ארט צו ארט און פערקויפט קמיעות, לחשים און מחילה-צעטלען; א פראגע-ליסטע פאר סטאטיסטישע אונטערזוכונ-גען.

ques'tion-book *n.* (קהוועס'-טשאן-בוק) א לעהר-בוך פאר שילער, וואו עס זיינען געדרוקט נור פראגען און די שילער דאר-פען אויף זיי ענטפערען.

ques'tioner *n.* (קהוועס'-טשאן-ער) א פרעגער, אן אויספרעגער, אן אונטערזו-כער.

ques'tioning *n.* (קהוועס'-טשאן-אינג) דאס נאכפארשען; אן אונטערזוכונג; צווייפעל; ספק; חשד.

ques'tioningly *adv.* (קהוועס'-טשאן-אינג-לי) דורך אויספרעגען; דורך נאכפרא-גען; מעשה אויספרעגער.

ques'tionist *n.* (קהוועס'-טשאן-איסט) אן אויספרעגער, אן אונטערזוכער; איי-נער וואס שטעלט פראגען, א מקשן; א צווייפלער, א בעל-ספק; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — א סטודענט, וועלכער איז שוין אבגעוועזען דריי יאהר אין או-ניווערזיטעט און ווערט א קאנדידאט אויף א געוויסען אוניווערזיטעטס-טיטעל.

ques'tionless *a. and adv.* (קהוועס'-טשאן-לעס) אהן צווייפעל, אהן א פראגע, געוויס.

ques'tion-mark *n.* (קהוועס'-טשאן-מארק) א פראגע-צייכען.

questionnaire' *n.* (קעס-טיא-נעהר') א ליסטע פון פראגען איבער א געוויסען פונקט אדער געגענשטאנד, וואס ווערט צוטיילט צווישען פיעל מענשען, און די ענטפערס אויף דיעזע פראגען דיענען אלס מאטעריאל פאר סטאטיסטישע אונ-טערזוכונגען.

ques'tion of fact (קהוועס'-טשאן אוו פעקט) א פראגע פון פאקט אדער פון דער ווירקליכקייט פון דער זאך, אין געגענ-

זאץ צו א פראגע פון רעכט אדער געזעץ [ווי למשל, די פראגע: צי זיינען די ווערטער געזאגט געוואָרען? איז א פראגע פון פאקט; און די פראגע: צי זיינען די ארויסגעזאגטע ווערטער בינדענד? איז א פראגע פון געזעץ].

ques'tion of or'der (קהוועס'־טשאן אוו אהר'־דער) א פראגע וואס ווערט געשטעלט דעם פארזיצענדען פון א געזעצגעבערישער פערזאמלונג איבער דער פונקט וואס ווערט פערהאנדעלט איז גערעכטמעסיג לויט די רעגעלען פון דער פערזאמלונג אדער לויט דער קאנסטיטוציאן פון דער ארגאניזאציאן.

ques'tor *n.* (קהוועס'־טאר) אין אלטען רוים — דער קוועסטאר, דער הויפט שאץ־מייסטער אדער קאזנאטשיי פון דער מלוכה; א שאץ־מייסטער.

ques'torship *n.* (קהוועס'־טאר־שיפ) אין אלטען רוים — דאס אמט פון קוועסטאר אדער שאץ־מייסטער.

ques'tus *n.* (קהוועס'־טאס) אין יוריספרודענץ — לאנד וואס איז ערווארבען געווארען ניט דורך ירושה, נאר דורך אייגענער פראצע.

queue *n. and v.* (קיו) אן עק; א צאפ; מענשען וואס ווארטען אין רייה [אטשערעד]; דאס שטיקעל האלץ אין דער פארם פון א דרייעק, צו וועלכען עס זיינען צוגעבונדען די סטרונעס פון א פידעל אדער אנדער שטרייך־אינסטרומענט; אין מוזיקאלישע נאטען — דאס עקעלע וואס ווערט צוגעגעבען צום פונקט פון א נאטע; פערבינדען אדער פערפלעכטען [די האר] ווי א צאפ.

quib'ble *n. and v.* (קהוויבל) א דריידעל, א שפיצעל, א חכמה; א וויצעל, א ווארט־שפיעל; שפיעלען מיט ווערטער, מאכען וויצען מיט ווערטער; זיך ארויסדרעהען דורך א שפיצעל אדער ווארט־שפיעל.

quib'bler *n.* (קהוויב'־לער) א ווארט־שפיעלער, א ווארט־וויצלער; איינער וואס דרעהט זיך ארוים מיט א שפיצעל אדער ווערטעל.

quib'bling *n.* (קהוויב'־לינג) א ווארט־שפיעל; א וויץ.

quib'blingly *adv.* (קהוויב'־לינג־לי) ארויסדרעהענדיג זיך מיט א חכמה אדער ווארט־שפיעל.

quick *a., adv. and n.* (קהוויק) לעבעדיג, לעבהאפט, פייערדיג; שוואנגער [אין די העכערע מאנאטען]; שנעל, פלינק; באלד, גלייך; דאס לעבעדיגע, עמפפינדליכע פלייש פון קערפער; א פארקאן פון לעבעדיגע וואקסענדע פלאנצען.

quick'-ac'tion *a.* (קהוויק'־עק'־שאן) שנעל־ווירקענד.

This revolver is of the quick-action type.

quick'-beam *n.* (קהוויק'־ביעם) דער ווילדער יאסען [א זאָ בוים]. ז. ***mountain-ash***

quick'-birth *n.* (קהוויק'־בוירטה) דאס געבעהרען א לעבעדיג קינד.

quick'-born *a.* (קהוויק'־באהרן) וואס איז געבארען געווארען לעבעדיג.

quick'en *v. and n.* (קהוויקן) בעלעבען, מאכען לעבעדיג אדער פריש; אנטרייבען; פערגיכען, איילען; ווערען לעבעדיג; ווערען לעבהאפט; זיין אין די חדשים פון שוואנגערשאפט, ווען דאס קינד הויבט זיך אן פיהלען אין בויך; דער ווילדער יאסען [א זאָ בוים. ז. ***mountain-ash***].

quick'ener *n.* (קהוויק'נ־ער) איינער וואס מאכט לעבעדיג, איינער וואס בעלעבט; אן אנטרייבער, א פערשנעלערער.

quick'ening *n.* (קהוויק'נ־אינג) דאס בעלעבען; שוואנגערשאפט אין די מאנאטען, ווען דאס קינד פיהלט זיך בעלעבט אין בויך.

quick'-eyed *a.* (קהוויק'־איד) מיט א שארפער ראיה; שארפזיכטיג.

quick'-goods *n.* (קהוויק'־גודז) פיה; הויז־טהיערע.

quick'lime *n.* (קהוויק'־לאים) איבערגעברענטער, נאך ניט געלאשענער קאלך.

quick'ly *adv.* (קהוויק'־לי) אויף א לעבהאפטיגער ארט; שנעל, באלד.

quick'-march *n.* (קהוויק'־מארטש) ז. ***quickstep***

quick'ness *n.* (קהוויק'־נעס) לעבהאפטיגקייט; געשווינדקייט; שנעלקייט; שארפקייט.

quick'sand *n.* (קהוויק'־סענד) זינק־זאמד [זאמד וואס זינקט אונטער די פיס].

quick'sandy *a.* (קהוויק'־סענ־די) וואס ענטהאלט מאסען זינק־זאמד. ז. ***quicksand***

quick'-scen'ted *a.* (קהוויק'־סענ'־טעד) וואס האט א שארפען חוש־הריח.

quick'set *n., a. and v.* (קהוויק'־סעט) א לעבעדיגע פלאנצע וואס דיענט אלס צאם אדער פארקאן; ארומגעצאמט מיט לעבעדיגע פלאנצען; ארומצאמען מיט לעבעדיגע פלאנצען.

quick'-sigh'ted *a.* (קהוויק'־סאי'־טעד) שארפזיכטיג.

quick'-sigh'tedness *n.* (קהוויק'־סאי'־טעד־נעס) שארפזיכטיגקייט.

quick'silver *n. and v.* (קהוויק'־סיל־ווער) קוועקזילבער; איבערציהען מיט קוועקזילבער.

quick'silvered *a.* (קהוויק'־סיל־ווערד) בעדעקט מיט קוועקזילבער.

quick'step *n.* (קהוויק'־סטעפ) דער שנעל־שריט־מארש [א מוזיקאלישער מארש געשריבען לויט דעם שנעלען טאקט פון דעם גאנג פון מיליטער]; א מיליטערישער שנעל־מארש.

quick'-tem'pered *a.* (קהוויק'־טעמ'־פערד) היציג; וואס ווערט שנעל אויפגעבראכט אדער אויפגערעגט.

quick'-wit'ted *a.* (קהוויק'־הוויט'־עד) שארפזיניג; וואס האט א שנעלע תפיסה.

quick'-wit'tedness *n.* (קהוויק'־הוויט'־עד־נעס) שארפזיניגקייט; דאס האבען א שנעלע תפיסה.

quick'-work *n.* (קהוויק'־הוואירק) דער טייל פון שיפס־קערפער וואס געפינט זיך אונטער'ן וואסער.

quid *n. and v.* (קהוויד) א שטיקעל קיי־טאבאק וואס ווערט אריינגענומען מיט איין מאל אין מויל; דער עצם, די נאטור פון עפעס; ארויסווארפען איבערגעקייטע שפייז פון מויל [ווענען א פערד].

quid'dany *n.* (קהוויד'־ע־ני) איינגעמאכטס פון קוויטע [א מין פרוכט. ז. ***quince***] מיט צוקער.

quid'dative *a.* (קהוויד'־ע־טיוו) וועזענטליך, וויכטיג; וואס ענטהאלט דעם עיקר אדער דעם עסענץ [פון א זאך].

quid'dit *n.* (קהוויד'־איט) צווייטייטיגקייט; דאס רעדען אזוי, אז מען זאל עס קענען פערשטעהן אי אזוי אי אנדערש.

quid'ditative *a.* (קהוויד'־אי־טע־טיוו) ז. ***quiddative***

quid'dity *n.* (קהוויד'־אי־טי) אין דער סכאלאסטישער פילאזאפיע — דאס וואס אונטערשיידעט איין זאך פון די אנדערע זאכען און מאכט זי פאר דאס וואס זי איז און ניט אנדערש; דער עיקר, דער תמצית, די טבע פון דער זאך; א פלפול, א דריידעל, א צוטשעפעניש צו א ווארט, צו אן אויסדרוק א. ד. ג.

quid'dle *v. and n.* (קהווידל) זיך אבגעבען מיט פוסטע זאכען; בעציהען זיך צו עפעס לייכטזיניג אדער איבערפלעכליך; זיין א פוסטער צייט־פערטרייבער; איינער וואס גיט זיך אב מיט פוסטע זאכען.

quid'dler *n.* (קהוויד'־לער) איינער וואס גיט זיך אב מיט פוסטע זאכען אדער בעציהט זיך לייכטזיניג צו עפעס.

quid'nunc *n.* (קהוויד'־נאנק) איינער וואס האט ליעב צו הערען און דערצעהלען נייעס; איינער וואס ווייסט אדער זאגט אז ער ווייסט אלע נייעסען.

quid pro quo (קהוויד פראו קהוואו) עטוואס פאר עטוואס; גלייכעס מיט גלייכען בעצאהלט; עטוואס גלייכווערטיגעס אלס ענטגעלטונג.

The agreement could not last since there was no **quid pro quo** in the contract.

quiesce' *v.* (קהוואי־עס') רוהען, זיין שטיל; ווערען שטיל; ווערען שטום, פערלירען דעם קלאנג [ווענען א בוכשטאב אין א ווארט].

quies'cence *n.* (קהוואי־עס'־ענס) רוה, שטילקייט; אונבעוועגליכקייט; אונטהעטיגקייט; אין פילאלאגיע — די שטומקייט אדער דאס ניט הערען זיך פון א בוכשטאב אין א ווארט.

quies'cent *a. and n.* (קהוואי־עס'־ענט) רוהענד, שטיל; שטום; וואס האט ניט קיין קלאנג [ווענען א בוכשטאב אין א ווארט]; א שטומער בוכשטאב.

quies'cently *adv.* (קהוואי־עס'־ענט־לי) מיט רוהיגקייט; אויף א שטילער אונבעוועגליכער ארט.

qui'et *a., n. and v.* (קהוואי'־עט) 1. רוהיג, שטיל; פריעדליך; רוה, רוהיגקייט; פריעדען; 2. בערוהיגען; שטילען; שטיל ווערען.

1. We spent a quiet day in the woods.
2. The doctor prescribed a remedy to quiet the patient.

qui'eter *n.* (קהוואי'־עט־ער) דער אדער דאס וואס בערוהיגט; א בערוהיגונגס־מיטעל, א שטילונגס־מיטעל.

qui'etism *n.* (קהוואי'־עט־איזם) קוויעטיזם, געמיטהס־רוה [די לעהרען און פרינציפען פון א מיסטישער סעקטע פון 17טען יאהרהונדערט, וועלכע האט געפרעדיגט, אז דער מענש זאל זיך איבערגעבען צו א פאלשטענדיגער גייסטיגער רוה און אין דיזער רוה זאל זיין נשמה זיך איבערגעבען צו א שטילען און טיעפען טראכטען ווענען גאט און געטליכקייט]; רוהיגקייט, פריעדליכקייט, געמיטהס־רוהיגקייט.

qui'etist *n.* (קהוואי'־עט־איסט) א קוויעטיסט, איינער וואס זוכט רוהיגקייט און פריעדליכקייט; איינער וואס פרעדיגט צו האלטען זיך רוהיג און ניט אנפיהרען קיין שום קאמפף.

Qui'etist *n.* (קהוואי'־עט־איסט) א קוויעטיסט. ז. ***quietism***

quietis'tic *a.* (קהוואי־ע־טיס'־טיק) קוויעטיסטיש, וואס איז שייך צו קוויעטיזם אדער צו די קוויעטיסטען. ז. ***quietism***

qui'etive *n.* (קהוואי'־עט־איוו) עפעס וואס בערוהיגט אדער שטילט איין.

qui'etize *v.* (קהוואי'-עט-איז) בערוהיגען, איינשטילען.

qui'etly *adv.* (קהוואי'-עט-לי) רוהיג, שטיל; אויף א רוהיגער, שטילער ארט.

qui'etness *n.* (קהוואי'-עט-נעס) רוהיגקייט, שטילקייט.

qui'etude *n.* (קהוואי'-ע-טיוד) רוה, שטילקייט.

quie'tus *n.* (קהוואי-אי'-טאס) 1. דאס איינשטילען אויף אייביג; 2. דאס ענדיגען אלע חשבונות; 3. דער טויט; די ענדע.

1. His friends put a quietus on his absurd schemes. 3. A single pistol shot put a quietus on his life.

quill *n. and v.* (קהוויל) א נעגזענע פעדער; א פען; א שרייבער; שרייבעריי; דער פוסטער הארנדיגער שטאם פון א פעדער; איינער פון די שפיציגע הארנדיגע שטאכלען פון א שטאכעל-שווייז, איגעל א. ד. ג.; א וועבער-שפולקע; א רונדער קנייטש אדער פאלט, א קרויז; דער צאפען פון א פאס; דאס קליינע ווייכע ביינדעל, מיט וועלכען א שפיעלער אויף א מאנדאליז אדער גיטארע קלאפט איבער די סטרונעס; אויסרייסען די דיקע פעדערען פון א גאנז, אינדיק א. ד. ג.; אויסלעגען אדער אויספרעסען רונדע פאלטען אויף טוך אדער צייג.

quill'-dri'ver *n.* (קהוויל'-דראי'-ווער) א שרייבער, א שמירער.

quill'-dri'ving *n.* (קהוויל'-דראי'-ווינג) דאס ארבייטען מיט דער פען; דאס שרייבען.

quilled *a.* (קהווילד) וואס האט פעדערען; אין דער פארם פון א פעדער; אנגעקנייטשט, צונויפגעפאלטעוועט.

quill'-feath'er *n.* (קהוויל'-פעטה'-ער) א פליגעל-פעדער פון אן עוף.

quill'ing *n.* (קהוויל'-אינג) א שמאלער קרויז פון שפיצען [קרוזשעווע] אלס בעפוצונג [ווי פאר א קלייד א. ד. ג.].

quill'-work *n.* (קהוויל'-הוואירק) שטיקעריי-ארבייט מיט שטאכלען פון א שטאכעל-שווייז [ווי דאס ווערט געמאכט פון די אינדיאנער פון נארד-אמעריקא].

quilt *n. and v.* (קהווילט) א קאלדרע, א געשטעפטע דעקע; שטעפען ווי מען שטעפט א קאלדרע; דורכנעהען; שטאפען, אויסשטאפען.

quil'ter *n.* (קהוויל'-טער) איינער אדער עפעס וואס שטעפט צונויף שטיקער צייג [ווי מאכענדיג א קאלדרע].

quil'ting *n.* (קהוויל'-טינג) [א פיקע מין צייג]; דעקע-צייג [צייג פון וועלכער מען מאכט קאלדרעס]; דאס שטעפען א קאלדרע.

quina'rius *n.* (קהוואי-ניי'-רי-אס) א קווינאריוס, אן אלט-רוימישע זילבערנע מטבע, א העלפט פון א דינאריוס אדער דינור [האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 8 אמעריקאנער סענט].

qui'nary *a. and n.* (קהוואי'-נע-רי) וואס בעשטעהט פון פינף; עטוואס וואס בעשטעהט פון פינף טיילען.

Quince

quince *n.* (קהווינס) די קוויטע [א מין געלבע בארנע-ארטיגע פרוכט, פון וועלכער מען פרעגעלט איינגעמאכטס]; דער קווימען-בוים.

quincen'tenary *a. and n.* (קהווינ-סענ'-טע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון פינף הונדערט; וואס איז שייך צו א פעריאדע פון פינף הונדערט יאהר; דאס וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פינף הונדערט; א פינף הונדערט יעהריגער יובילעאום.

quince'-tree *n.* (קהווינס'-טריע) דער קווימען-בוים. ז. ***quince***

quincun'cial *a.* (קהווינ-קאנ'-שעל) אויסגעשטעלט אין פינף אדער אין פינפטע רייהען; אויסגעשטעלט אין א קווינקונקס. ז. ***quincunx***

quincun'cial or'der (קהווינ-קאנ'-שעל אהר'-דער) די שרעגע פלאנצונג פון בוימער; די אויסשטעלונג פון פינף זאכען אין א פיער-עקיגער פארם [פיער אין יעדען ווינקעל פון פיער-עק און די פינפטע אין מיטען].

quin'cunx *n.* (קהווינ'-קאנקס) א קווינקונקס, א פאנאנדערשטעלונג פון פינף זאכען אין דער פארם פון א קוואדראט [פיער אין יעדען ווינקעל און די פינפטע אין מיטען ⁙]; דאס פלאנצען בוימער אין דער ⁙ פארם פון א קווינקונקס.

quindec'agon *n.* (קהווינ-דעק'-ע-גאן) אין געאמעטריע — א פופצעהן-עקיגע פיגור, א פלאכע פיגור מיט פופצעהן זייטען און פופצעהן ווינקלען.

quin'ible *n.* (קהווינ'-איבל) — אין מוזיק אן אינטערוואל פון איין פינפטעל.

qui'nine *n.* (קהוואי'-נאין) כינין [א ביטערער פולווער אדער קריסטאלען, וואס מען בעקומט פון דער קארע פון כינין-בוים. ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

quink'-goose *n.* (קהווינק'-גוהס) ז. ***brand-goose***

quinquagena'rian *a. and n.* (קהווינ-קהווע-דזשע-ניי'-רי-ען) וואס איז אלט פופציג יאהר; א פערזאן אין עלטער צווישען פופציג און זעכציג יאהר.

quinquages'ima *n.* (קהווינ-קהווע-דזשעס'-אי-מא) א צייט פון פופציג טעג.

Quinquages'ima Sun'day (קהווינ-קהווע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) דער זונטאג וואס איז דער פופציגסטער טאג פאר דעם קריסטליכען פסח [דער לעצטער זונטאג פאר דער פאסט-צייט].

quinquan'gular *a.* (קהווינ-קהוואנ'-גיו-לאר) וואס האט פינף ווינקלען.

quinque-an'gled *a.* (קהווינ-קהווי-ענ'גלד) פינף-ווינקלדיג.

quinquefo'liate *a.* (קהווינ-קהווי-פאו'-לי-אייט) אין באטאניק — וואס האט פינף בלעטער.

quinquefo'liated *a.* (קהווינ-קהווי-פאו'-לי-איי-טעד) ז. ***quinquefoliate***

quinquefo'liolate *a.* (קהווינ-קהווי-פאו'-לי-א-לייט) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון פינף בעזונדערע בלעטעלעך [וועגען דעם געבוי פון געוויסע בלעטער].

quinquelit'eral *a.* (קהווינ-קהווי-ליט'-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון פינף בוכשטאבען.

quinquen'niad *n.* (קהווינ-קהווענ'-אי-עד) א פעריאדע פון פינף יאהר.

quinquen'nial *a. and n.* (קהווינ-קהווענ'-אי-על) פינף-יעהריג; וואס טרעפט זיך איין מאל אין פינף יאהר; וואס דויערט פינף יאהר; א פעריאדע פון פינף יאהר; א פינף-יעהריגער יובילעאום אדער יום-טוב.

quinquen'nially *adv.* (קהווינ-קהווענ'-אי-על-אי) איין מאל אין פינף יאהר; אין משך פון פינף יאהר.

quinquen'nium *n.* (קהווינ-קהווענ'-אי-אם) א פעריאדע פון פינף יאהר.

quinquepar'tite *a.* (קהווינ-קהווי-פאר'-טאיט) וואס איז איינגעטיילט אין פינף טיילען.

quin'quereme *n.* (קהווינ'-קהווי-רים) א שיף מיט פינף ציילען רודערערס ביי די אלטע גריכען און רוימער.

quin'quesect *v.* (קהווינ'-קהווי-סעקט) פאנאנדערשניידען אדער פאנאנדערהאקען אין פינף גלייכע טיילען.

quinquesec'tion *n.* (קהווינ-קהווי-סעק'-שאן) דאס פאנאנדערשניידען אין פינף גלייכע טיילען.

quinquese'rial *a.* (קהווינ-קהווי-סי-רי-על) וואס איז איינגעארדנעט אין פינף סעריעס אדער ציילען.

quinquesyllab'ic *a.* (קהווינ-קהווי-סי-לעב'-איק) פינף-זילביג, וואס האט פינף זילבען [וועגען געוויסע ווערטער].

quinquesyl'lable *n.* (קהווינ-קהווי-סיל'-עבל) א ווארט פון פינף זילבען.

quin'quina *n.* (קינ'-קי-נא) די קארע פון כינין-בוים.

quin'quino *n.* (קינ'-קי-נאו) דער באלזאם-בוים פון פערו [דרום-אמעריקא].

quin'sy *n.* (קהווינ'-זי) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען [אין האלז].

quin'sy-ber'ry *n.* (קהווינ'-זי-בער'-אי) די שווארצע ווינפערלעך.

quint *n.* (קהווינט) א גאנג אדער סעריע פון פינף; די קווינטע [די דינסטע סטרונע פון א פידעל].

quin'tain *n.* (קהווינ'-טיין) א פיגור אדער זאך צום שטעכען מיט א פיקע א. ז. וו. [אלס איבונג פאר סאלדאטען]; דאס איבען זיך אין שטעכען מיט וואפען אין א פיגור.

quin'tal *n.* (קהווינ'-טעל) א געוויכט פון 100 פונט.

quin'tan *a. and n.* (קהווינ'-טען) וואס טרעפט יעדען פינפטען טאג; א פיבער וואס כאפט אן דעם מענשען יעדען פינפטען טאג.

quintes'sence *n.* (קהווינ-טעס'-ענס) די קווינטעסענץ, דער עיקר; דאס בעסטע, דאס וויכטיגסטע.

quintessen'tial *a.* (קהווינ-טע-סענ'-שעל) וואס געהערט צום קווינטעסענץ אדער צו דעם עיקר פון עפעס.

quintet' *n.* (קהווינ-טעט') א קווינטעט [א שטיק מוזיק וואס ווערט אויסגעפיהרט פון פינף בעזונדערע שטימען אדער אינסטרומענטען; א קאמפאניע פון פינף זינגער אדער שפיעלער].

quintette' *n.* (קהווינ-טעט') ז. ***quintet***

quintet'to *n.* (קהווינ-טעט'-או) ז. ***quintet***

quin'tile *n.* (קהווינ'-טיל) דאס אויסזעהן פון שטערען ווען זיי זיינען איינע פון די אנדערע ווייט א פינפטעל טייל פון דעם זאדיאק, ד. ה. ווען זיי זיינען 72 גראד ווייט.

quintil'lion *n.* (קהווינ-טיל'-יאן) א קווינטיליאן, א ביליאן ביליאנען [א צאהל וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 18 נולען].

quintroon' *n.* (קהווינ-טרוהן') דער קווינטראן [א קינד פון א ווייסען, וואס האט געהייראט מיט א מולאטקע, וועלכע האט אין זיך א זעכצעהנטעל נעגערישעס בלוט].

quin'tuple *a. and v.* (קהווינ'-טיופל) פינפפאכיג; מאכען אדער ווערען פינפפאכיג.

quin'tuplet *n.* (קהווינ'-טיו-פלעט) א גאנג אדער סעריע פון פינף.

quin'tuplets *n.* (קהווינ'-טיו-פלעטס) א פינפטלינג [פינף קינדער וואס זיינען געבארען געווארען מיט איין מאל].

quintu'plicate *v., a. and n.* (קהווינ-טיו'-פלי-קייט) פערפינפפאכען, מאכען פינפפאכיג; פערגרעסערען ביז פינף מאל; וואס בעשטעהט פון א גאנג פון פינף; איינע פון פינף זאכען, וועלכע זיינען זעהר ענהליך איינע צו די אנדערע.

quintuplica'tion *n.* (קהווינ-טיו-פלי-קיי'-שאן) דאס מאכען פינפפאכיג; דאס פערגרעסערען אין פינף מאל.

quin'zain *n.* (קהווינ'-זיין) דער פיערצעהנטער טאג נאך א פעסט־טאג אדער יום־טוב; א סטאנזא פון א געדיכט וואס בעשטעהט פון פופצעהן צייל[ע]ן.

quin'zaine *n.* (קהווינ'-זיין) ז. ***quinzain***

quip *n. and v.* (קהוויפ) א שטאך, א שטאך־וויץ, א שטאך־ווארט; שטעכען מיט רייד, בייסען מיט הלצות; רעדען מיט סארקאזם.

quir'cal *n.* (קהוואיר'-קעל) א מין זיידען־אפע. ז. ***marmoset***

quire *n. and v.* (קהוואיר) א כאר; דאס ארט אין א קירך וואו דער כאר שטעהט; א ליוועד פאפיער [24 בויגען]; זינגען אין כאר; צונויפלעגען פאפיער אין ליווערס.

quirita'tion *n.* (קהוויר-אי-טיי'-שאן) א געשריי נאך הילף.

Quir'ite *n.* (קהוויר'-איט) א קוויריט, איינער פון די קוויריטען [אזוי פלעגט מען אמאל רופען די אלט־רוימישע בירגער].

quirk *n. and v.* (קהוואירק) א פלעצליכע אבווייכונג פון דער ריכטונג; א קעהר אין א זייט; אן אויסדרעהונג; אן אויסדרעה, א תירוץ זיך אויסצודרעהען; אן איינפאל, א המצאה; א שארפער וויץ, א שטאך־ווארט; א פלעצליכע אומווענדונג אין דער שטימונג, א שארפער איבערגאנג פון איין שטימונג אין אן אנדערער; א מוזיקאלישע ווריאציאן מיט פלעצליכע איבערגאנגען פון איין טאן אין אן אנדערען; אין ארכיטעקטור — א טיעפע איינשניידונג אדער איינקארבונג; פלוצלונג ענדערען [די שטימונג, ריכטונג א. ז ו.]; זיין אונרעגעלמעסיג; טיעף איינשניידען.

quirk mol'ding (קהוואירק מאול'-דינג) א געזימס אדער קארניז וואס ווערט פארמירט אדער געשניצט מיט א שארפען אריבערגאנג פון קאנקאוו צו קאנוועקס און פערקעהרט.

quirt *n. and v.* (קהוואירט) אזא געפלאכטענע רייטער־בייטש מיט א קורצען הענטעל; שמייסען מיט אזא בייטש.

quit *v. and a.* (קהוויט) קוויטירען, אויסגלייכען; סילוק'ען, אב'פטר'ען [א חוב]; בעלוינען, פערגעלטען, גוט מאכען [א הבטחה]; בעפרייען [פון א פערפליכטונג]; צוריקצאהלען [די קאסטען, די טרחה]; פערלאזען [אן ארט]; אויפגעבען [א שטעלע]; אבמאכען [אן עסק]; אבטאהן, דורכפיהרען, אויספיהרען; פריי, קוויט.

quitch *n.* (קהוויטש) ז. ***quitch-grass***

quitch'-grass *n.* (קהוויטש'-גרעס) קוועקע [א מין גראז, ענהליך צו ווייץ. ווערט געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

Quitch-grass

quit'claim *v. and n.* (קהוויט'-קליים) אויפגעבען דאס רעכט, אויפהערען צו פאדערען; קוויטירען [א חוב]; פריישפרעכען [פון א פערפליכטונג]; א דאקומענט, דורך וועלכען איינער גיט אויף זיין רעכט אויף עפעס; די פריילאזונג פון עפעס.

Upon payment of $500 I shall give you a **quitclaim** to this property.

quit'claimance *n.* (קהוויט'-קליי-מענס) א דאקומענט, דורך וועלכען איינער ענטזאגט זיך פון זיין פאדערונג אדער פון זיין רעכט אויף עפעס.

quit cost (קהוויט קאהסט) דעקען די הוצאות.

quite *adv.* (קהוואיט) גאנץ, דורכאויס; גענצליך, פאלשטענדיג; צימליך; ביז א געוויסען גראד.

quite a few (קהוואיט ע פיו) א גאנץ נישקשה'דיגע צאהל, א היבש ביסעל.

quite a lit'tle (קהוואיט ע ליטל) א היבש ביסעל.

quite an acquisi'tion (קהוואיט ען ע-קהווי-זיש'-אן) א גרויסער געווינס.

His coming was **quite an acquisition** to our camping party.

quite se'rious (קהוואיט סי'-רי-אס) גאנץ ערנסט; אהן שפאס.

quite so (קהוואיט סאו) יא, גאנץ ריכטיג, אזוי ווי איהר זאגט.

quit'-rent *n.* (קהוויט'-רענט) די רענטע אדער ראטע, וואס אן ארענדאר אדער פאכטער צאהלט יעהרליך דעם פריץ און דערמיט ווערט ער בעפרייט פון פערשיעדענע אנדערע פערפליכטונגען.

quits *a.* (קהוויטס) קוויט, פריי.

quit scores (קהוויט סקאורז) קוויטירען די רעכנונגען.

quit'table *a.* (קהוויט'-עבל) וואס קען אויפגעגעבען אדער פערלאזען ווערען.

quit'tance *n.* (קהוויט'-ענס) די בעצאהלונג, די קוויטירונג [פון א חוב]; די בעלוינונג; די פערגעלטונג; א קוויטאנציע.

quit'ter *n. and v.* (קהוויט'-ער) דער וואס קוויטירט אדער צאהלט זיך פאנאנדער; א הארטער געשוויר אויף דעם אונטערשטען טייל פון פוס אדער אויף דער קאפיטע פון א פערד; לאזען פון זיך אייטער אדער פלאגמע [ווי אן אפענע וואונד].

quit'tor *n.* (קהוויט'-אר) אזא הארטער געשוויר אויף א פערד'ס פוס. ז. ***quitter***

quiv'er *n. and v.* (קהוויוו'-ער) א שיידעל אדער קעסטעל פאר שיס־פיילען; א ציטער, א טרייסעל; דאס ציטערען, דאס פלאטערען, דאס טרייסלען זיך; ציטערען; פלאטערען, טרייסלען זיך.

quiv'ered *a.* (קהוויוו'-ערד) מיט א פיילען־שיידעל; אריינגעלעגט אדער בעהאלטען אין א פיילען־שיידעל.

quiv'ering *n.* (קהוויוו'-ער-אינג) דאס ציטערען, דאס פלאטערען, דאס טרייסלען זיך.

quiv'eringly *adv.* (קהוויוו'-ער-אינג-לי) ציטערענדיג; טרייסלענדיג זיך.

quiv'erish *a.* (קהוויוו'-ער-איש) ציטערענד; זיך טרייסלענד.

quix'ote *v.* (קהוויק'-סאט) טהאן ווי דאן־קיכאט; שפיעלען די ראלע פון א דאן־קיכאט. ז. ***Don Quixote***

quixot'ic *a.* (קהוויק-סאט'-איק) ווי דאן קיכאט; נאריש־ראמאנטיש, פאנטאסטיש, אונזיניג; שטרעבענד צו אונדערגרייכבארע אדער אונפראקטישע אידעאלען.

quixot'ically *adv.* (קהוויק-סאט'-אי-קעל-אי) אויף א נאריש־ראמאנטישער, פאנטאסטישער ארט.

quix'otism *n.* (קהוויק'-סאט-איזם) דאן־קיכאטיזם, נארישע ראמאנטישקייט; דומהייט, פוסטקייט, אונזין, פאנטאזיע; נאריש־ראמאנטישע פאסירונגען אדער האנדלונגען; אונגעבעטענע אדער אונניצליכע גרויסמוטיגקייט אדער העלדישקייט.

quix'otry *n.* (קהוויק'-סאט-רי) ז. ***quixotism***

quiz *n. and v.* (קהוויז) א רעטעניש, א רעטזעלהאפטע פראגע; א שפאס, א שלעכטער וויץ; לצנות, שפעטעריי; אן אבלאכער, אן אבשפאטער; איינער אדער עפעס, פון וואס מען מאכט שפאס; א לארנעט; סטודענטישע נאטיצען פון לעקציעס; שטעלען רעטזעלהאפטע פראגען; חוזק מאכען; מינדליך עקזאמינירען א מעדיצינישען סטודענט [ז. ***quiz-class***]; קוקען אויף איינעם מיט עזות [ווי דורך א לארנעט]; א מין דריידעל [א קינדער־שפיעלצייג].

quiz'-class *n.* (קהוויז'-קלעס) אן עקזאמענאציאנס־קלאס [א קלאס, וואו סטודענטען ווערען מינדליך עקזאמענירט. אדער פון א לעהרער אדער איינער פון'ם צווייטען, אום גענויער צו שטודירען די לעהרנגענשטענדע].

quiz'-mas'ter *n.* (קהוויז'-מעס'-טער) דער לעהרער אדער פיהרער פון אן עקזאמענאציאנס־קלאס. ז. ***quiz-class***

quiz'zer *n.* (קהוויז'-ער) א חוזק־מאכער, איינער וואס טרייבט לצנות; אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

quiz'zery *n.* (קהוויז'-ער-אי) לצנות, חוזק, שפאטעריי, אבלאכעריי.

quiz'zical *a.* (קהוויז'-אי-קעל) שפאטיש, לצנות'דיג.

quizzical'ity *n.* (קהוויז-אי-קעל'-אי-טי) אבלאכעריי; דאס טרייבען שפאס, דאס מאכען חוזק.

quiz'zically *adv.* (קהוויז'-אי-קעל-אי) אויף א שפאטישער ארט; מיט לצנות; מאכענדיג חוזק.

quizzifica'tion *n.* (קהוויז-אי-פי-קיי'-שאן) א שפאס, א הלצה.

quiz'zify *v.* (קהוויז'-אי-פאי) חוזק מאכען; טרייבען לצנות.

quiz'ziness *n.* (קהוויז'-אי-נעס) זאנדערבארקייט; מאדנעקייט.

quiz'zing *n.* (קהוויז'-אינג) דאס אבשפאטען, דאס מאכען חוזק, דאס טרייבען לצנות, דאס מאכען צו געלעכטער.

quiz'zing-glass *n.* (קהוויז'-אינג-גלעס) א מאנאקל, אן איינצעלנעס גלעזעל וואס האלט זיך נעבען אויג דורך די ארומיגע מוסקולען.

quob *v. and n.* (קהוואב) ז. ***quab***

quod *n. and v.* (קהוואד) א הויף; א געפעננגנים־הויף; א געפענגנים; איינשפארען אין א געפענגנים.

quod'dle *v.* (קהוואדל) שווימען: זיך פליושקען אין וואסער [ווי א שווים־פויגעל].

quod'dy *n.* (קהוואד'-אי) א מין גרויסער הערינג.

quod'libet *n.* (קהוואד'-לי-בעט) אין מוזיק — א פאפורי, א מוזיקאלישׁ שטיק געמישט פון פערשיעדענע מעלאדיען; א שטריימ=פונקט אין א ויכוח אדער דעבאטע.

quodlibeta'rian *n.* (קהוואד-לי-בע-טיי'-רי-ען) איינער וואס פיהרט ויכוחים אדער איז זיך מפלפל.

quodlibet'ic *a.* (קהוואד-לי-בעט'-איק) וואס איז ניט בעשרענקט אויף איין בעשטימטען פונקט [וועגען א דעבאטע אדער פלפול]; וואס ווערט דעבאטירט פאר צייט=פערטרייב; וואס האט ליעב שארפען פלפול.

quoin *n. and v.* (קאין) אין ארכיטעקטור — דער עק=שטיין [א פיער=קאנטיגער שטיין אין ווינקעל פון א געביידע]; א ווינקעל=שטיין; דער אויסערליכער ווינקעל פון א בנין; א קלין=פערמיגער שטיין פון אן ארקע; אין דרוקעריי — א קלין אדער איינער פון די צוויי קלינעס, מיט וועלכע מען בעפעסטיגט דעם שריפט=זאץ אין דעם דרוק=ראהם; פערפעסטיגען, צוזאמענדרוקען אדער אויפהויבען מיט דער הילף פון א קלין.

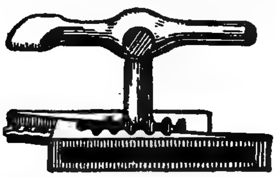

Quoins

quoit *n. and v.* (קהוואיט) א ווארף=רינג, א ווארף=שטיין [צום שפיעלען זיך]; ווארפען; זיך שפיעלען מיט ווארף=רינגען אדער ווארף=שטיינער; שליידערען.

Quoit

quon'dam *a. and n.* (קהוואנ'-דעם) דער געוועזענער, דער פריהערדיגער; דער אדער דאס וואס איז געווען פריהער; א פריהעריגער בעאמטער.

quo'rum *n.* (קהוואו'-ראם) א קווארום, א פעסטגעשטעלטע צאהל מיטגליעדער, וועלכע זיינען נויטיג אויף א פערזאמלונג [ווי למשל אין פארלאמענט] אום זייערע בעשליסע זאלען זיין געזעצליך.

quo'ta *n.* (קהוואו'-טא) א פערהעלטניס=מעסיגער טייל; א טייל וואס שטעהט איין א געוויסער בעציהונג צו די אנדערע טיילען.

quotabil'ity *n.* (קהוואו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ציטירט ווערען.

quo'table *a.* (קהוואו'-טעבל) וואס קען אנגעגעבען ווערען [אין אימעצענס נאמען]; וואס קען ציטירט ווערען.

quo'tably *adv.* (קהוואו'-טע-בלי) אזוי, דאס מען זאל עס קענען ציטירען.

quota'tion *n.* (קהוואו-טיי'-שאן) 1. די אנגעבונג פון אימעצענס רייד; אן אנגעגעבענע שטעלע פון א בוך; א ציטאטע; אנגעגעבענע רייד; 2. די פערצייכנונג פון פרייזען אדער פון קורס; 3. די ציטירונג.
1. The book is full of quotations. 2. The stock quotations show a decline since last month.

quota'tional *a.* (קהוווא-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א ציטאטע אדער צו אן אנגעגעבענער שטעלע פון איינעמס בוך אדער רעדע.

quota'tionist *n.* (קהוווא-טיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער ציטירט אדער נאטירט.

quota'tion-mark *n.* (קהוווא-טיי'-שאנ-מארק) גענזענפיסלעך, קאוויטשקעס [„—“], איינער פון די צייכענס מיט וועלכע מען בעצייכענט א ציטאטע אדער ווערטער וואס זיינען גענומען פון אן אנדערענס בוך אדער רעדע.

quote *v. and n.* (קהוואוט) אנגעבען א שטעלע פון א בוך, ברייננען אימעצענס רייד; ציטירען; בעשטימען א פרייז; שטעלען אין גענזענפיסלעך אדער קאוויטשקעס; א ציטאטע.

quo'ted *a.* (קהוואו'-טעד) 1. נאטירט, ציטירט; 2. פערצייכענט [וועגען פרייזען אדער פון קורס].
1. The governor is quoted as being in favor of the bill .2. Wheat is quoted cheaper than last year.

quote'less *a.* (קהוואוט'-לעס) ניט פעהיג אדער ניט ווירדיג דערמאנט צו ווערען אדער ציטירט צו ווערען.

quote'-mark *n.* (קהוואוט'-מארק) ז. *quotation-mark*.

quo'ter *n.* (קהוואו'-טער) איינער וואס ברייננט א שטעלע פון א בוך אדער פון אימעצענס רייד; איינער וואס ציטירט אדער נאטירט.

quotes *n.* (קהוואוטס) ציטירונגס=צייכענס, גענזענפיסלעך. ז. *quotation-mark*.

quote'worthy *a.* (קהוואוט'-הוואיר-טהי) וואס איז ווערטה דערמאנט צו ווערען; וואס איז וויכטיג צו ציטירען אדער פארצובריינגען.

quo'tha *int.* (קהוואו'-טהא) ווירקליך! איהר מיינט עס אויף אמת! ? [מייסטענס אין א פעראכטענדען טאן].

quotid'ian *a. and n.* (קהוווא-טיד'-אי-ען) טעגליך, אלטעגליך; עטוואס טעגליכעס [ווי טעגליכע קדחת].

quo'tient *n.* (קהוואו'-שענט) דער קוואציענט, די צאהל, וועלכע בעקומט זיך ביים צוטיילען איין צאהל אויף אן אנדערער.
Six divided by two give three as a quotient.

quoti'ety *n.* (קהוווא-טאי'-ע-טי) די פערהעלטניסמעסיגע אפטקייט פון א פאסירונג אדער עראייגניס.

quot'ity *n.* (קהוואט'-אי-טי) די צאהל פון איינצעלנע זאכען אין א זאמלונג.

quo warran'to *n.* (קהוואו הווא-רענ'-טאו) א פאדערונג צו בעווייזען מיט וואס פאר א רעכט איינער האלט אן אמט אדער בענוצט זיך מיט א פריווילעגיע.

Quran' *n.* (קא-רען') דער קאראן. ז. *Koran*.

R

R, r (אר) דער אכטצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Ra *n.* (רא) רא [דער אלט=עגיפטישער הויפט=גאט, דער גאט פון דער זון].

R. A. *Royal Academy* ראשי תבות פון און *Rear-Admiral*

rab *n.* (רעב) רב [א העברעאישער געלעהרטען=טיטול].

rabat' *n.* (רע-בעט') אזא לייוועגטענער קאלנער וואס עס טראגען גייסטליכע; א מין פאליר=מאטעריאל.

rabate' *v.* (רע-בייט') ארונטערשלאגען; ארונטערברייננגען; צוריקברייננגען צום יענער א יאגד=פאלק [סאקאל].

rab'ban *n.* (רעב'-ען) רבן [א תלמודישער טיטול, וועלכער איז העכער אלס רבי].

rab'banist *n.* (רעב'-ענ-איסט) ז. *rabbinist*.

rab'bet *n. and v.* (רעב'-עט) א פוגע אדער א פאלץ [אן איינשניט אין א ברעט, אום עס צוזאמענצושליסען מיט אן אנדערען]; א הובעל צו מאכען פוגען אדער איינשליסונגס=איינשניטע; א פוגען=פעראייניגונג; מאכען איינשליסונגס=איינשניטע, פעראייניגען דורך פוגען.

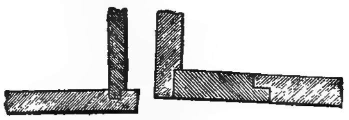

Rabbets

rab'beting-machine' *n.* (רעב'-עט-אינג-מע-שין') א מאשין צו שניידען פוגעס. ז. *rabbet*.

rab'bet-joint *n.* (רעב'-עט-דזשאינט) א פוגען=פעראייניגונג [פון ברעטער]. ז. *rabbet*.

rab'bet-plane *n.* (רעב'-עט-פליין) א הובעל צו מאכען פוגעס אדער איינשניטע אין ברעטער, אום זיי זאלען זיך קענען צוזאמענשליסען.

rab'bi *n.* (רעב'-אי) רבי, א רב, א ראבינער.

rab'bin *n.* (רעב'-אין) ז. *rabbi*.

rab'binate *n.* (רעב'-אינ-אייט) דאס ראבינאט, די ווירדע אדער דאס אמט פון א רבי, רב אדער ראבינער.

Rabbin'ic *n.* (רע-בינ'-איק) די רבנ'ישע [ראבינישע] שפראך, די העברעאישע שפראך פון די רעליגיעזע שריפטען וואס איז אריין אין געברויך נאך דעם גלות בבל; די שפראך פון די חכמי התלמוד.

rabbin'ic *a.* (רע-בינ'-איק) ז. *rabbinical*.

rabbin'ical *a.* (רע-בינ'-אי-קעל) רבנ'יש, ראביניש; וואס איז שייך צו דער שפראך פון די אידישע רעליגיעזע שריפטען, וואס איז אריין אין געברויך נאך גלות בבל; וואס איז שייך צו די לעהרען פון די חכמי התלמוד און פון די אחרונים.

rabbin'ical He'brew (רע-בינ'-אי-קעל הי'-ברוה) ז. *Rabbinic*.

rabbin'ically *adv.* (רע-בינ'-אי-קעל-אי) אויף א רבנ'ישען אדער ראבינישען שטייגער; מעשה רב אדער רבי.

rab'binism *n.* (רעב'-אינ-איזם) דער ראביניזם, די לעהרע פון די רבנים, די

לעהרע פון די חכמי התלמוד אדער פון די אחרונים; א רבני'ישער אויסדרוק, אן אויסדרוק פון די חכמי התלמוד אדער פון די אחרונים.

rab'binist *n.* (רעב'-אינ-איסט) אן אנ־ הענגער פון דער לעהרע פון תלמוד און פון די אחרונים [א איד, אין נעגענזאץ צו א קראי אדער קאראאים, וועלכער אנערקענט ניט די תורה שבעל פה].

rab'binite *n.* (רעב'-אינ-איט) ז. *rabbinist*.

rab'bit *n., v. and int.* (רעב'-איט) א קראליק [קאנינכען]; א האז; פיהרען יאגד אויף קראליקעס; צום טייפעל!

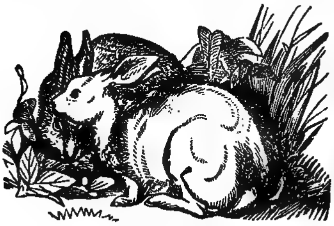

Rabbit

rab'biter *n.* (רעב'-אי-טער) א קראלי־ קעס־יעגער.

rab'bit-hutch *n.* (רעב'-איט-האטש) א שטייג, וואו מען האלט קראליקעס.

rab'bit-root *n.* (רעב'-איט-רוהט) דער ווילדער סאססאפאריל־ווארצעל. ז. *sarsaparilla*.

rab'bitry *n.* (רעב'-איט-רי) א זאמ־ לונג פון קראליקעס; א פלאץ, וואו מען האדעוועט קראליקעס.

rab'bit-war'ren *n.* (רעב'-איט-הוואר'-ען) א פלאץ, וואו מען האדעוועט קרא־ ליקעס.

rab'ble *n., a. and v.* (רעבל) א טו־ מעלנדע מחנה, א טומעלנדער המון; דער פעבעל, דער המון; א מישמאש [הויפט־ זעכליך פון ווערטהלאזע זאכען אדער אונ־ ווירדיגע מענשען]; אזא געצייג אדער שטאנג צו מישען געשמאלצענעם אייזען; פעבעלהאפט, גראב, וואלגאר, טומעלדיג; מישען געשמאלצענעם אייזען.

rab'blement *n.* (רעב'-ל-מענט) פלאפ־ לעריי; א טומעלנדער המון, אן אונרוהיגע טומעלנדע מחנה; אבפאל.

rab'bler *n.* (רעב'-לער) אזא געצייג אדער שטאנג צו מישען געשמאלצענעם אייזען; איינער וואס מישט צושמאלצע־ נעם אייזען מיט דיעזען געצייג.

rabbo'ni *n.* (רע-באו'-ני) רבני [א הויכער תלמוד'ישער טיטול].

rab'doid *n.* (רעב'-דאיד) ז. *rhabdoid*.

rabdol'ogy *n.* (רעב'-דאל'-א-דזשי) ז. *rhabdology*.

rab'domancy *n.* (רעב'-דא-מענ-סי) ז. *rhabdomancy*.

ra'biate *a.* (רײ'-בי-אייט) וויטהענד, ווילד, משוגע. ז. *rabid*.

rab'ic *a.* (רעב'-איק) הידראפאביש, אנ־ געשטעקט מיט הידראפאביע, וואס קומט פון הידראפאביע אדער וואסער־פורכט [אזא קראנקהייט, משוגעת ביי הינד אדער ביי מענשען, וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rab'id *a.* (רעב'-איד) 1. וויטהענד, גרימ־ צארנדיג, ווילד, משוגע; ווילד איבער־ געבען צו עפעס, ווילד פאנאטיש; 2. הי־ דראפאביש; אנגעשטעקט מיט הידראפא־ ביע אדער וואסער־פורכט ז. *hydrophobia*.

1. He made a rabid speech attacking the President. 2. The rabid dog was shot.

rab'idly *adv.* (רעב'-איד-לי) מיט וואוטה אדער גרימצארן; ווילד צוקאכט; ווילד, משוגע.

rab'idness *n.* (רעב'-איד-נעס) דאס זיין וויטהענד; ווילדקייט, משוגעת.

ra'bies *n.* (רײ'-בי-איז) הונד־משוגעת; הידראפאביע אדער וואסער־פורכט. ז. *hydrophobia*.

rabiet'ic *a.* (רײ-בי-עט'-איק) וואס איז שייך צו הינד־משוגעת, וואס איז שייך צו הידראפאביע אדער וואסער־פורכט [אזא קראנקהייט וואס קומט פון'ם ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rabif'ic *a.* (רע-ביפ'-איק) וואס שטעקט אן מיט הונד־משוגעת, וואס פעראורזאכט הידראפאביע אדער וואסער־פורכט [אזא קראנקהייט וואס קומט פון א ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rabigen'ic *a.* (רעב-אי-דזשענ'-איק) ז. *rabific*.

ra'ca *a.* (רא'-קא) ווערטהלאז, פערעכט־ ליך.

raccoon' *n.* (רע-קוהן') ז. *racoon*.

race *n., v. and a.* (רייס) א לויפען, דאס יאגען זיך; א וועט־לויף, א וועט־ קאמפף אין שנעלקייט; א קורס, א לע־ בענס־וועג; א ראסע, א געשלעכט, א שבט, א שטאם; דאס מענשען־געשלעכט; א קינסטליך ארויסגעבראכטער מין פון הויז־ חיות אדער פון קולטיווירטע פלאנצען; א מין; א שטארקער וואסער־שטראם; דער קאנאל וואס פיהרט דאס וואסער צו א מיהל־ראד און פון דעם מיהל־ראד ווײ־ טער; א ווארצעל; לויפען, זיך יאגען; אנטייל נעהמען אין א וועט־לויף; האל־ טען פערד צום וועט־לויף; טרייבען [אין א וועט־לויף]; וואס איז שייך צו א ראסע.

race'-card *n.* (רייס'-קארד) א צעטעל מיט אינפארמאציאנען וועגען וועט־לויפען.

race'-cloth *n.* (רייס'-קלאהטה) א זא־ טעל־דעקע מיט קעשענעס, אין וועלכע מען לעגט אריין געוויכט, אום אויסצוגלייכען די שאנסען ביים וועט־לויפען.

race'-course *n.* (רייס'-קאורס) א פלאץ, וואו עס קומט פאר א וועט־לויף פון פערד; דער קאנאל, וואס פיהרט דאס וואסער צו א מיהל־ראד אדער פון א מיהל־ראד.

race'-cup *n.* (רייס'-קאפ) א בעכער אדער אן אנדער אויסצייכנונגס־צייכען, וואס מען געווינט ביים וועט־לויפען פון פערד.

race'-gin'ger *n.* (רייס'-דזשינ'-דזשער) ניט קיין געבראכענער אדער ניט קיין גע־ מאהלענער אינגבער.

race'-ground *n.* (רייס'-גראונד) א פלאץ וואס איז בעשטימט פאר וועט־לויף.

race'-horse *n.* (רייס'-האהרס) א וועט־ לויף פערד; א מין ענטעל [קאמשקע]; א מין היישעריק. ז. *Mantis*.

race'-knife *n.* (רייס'-נאיף) אן אינ־ סטרומענט מיט א פערבויגענעם ענד צו מאכען צייכענס, איינקארבונגען א. ז. וו.

racema'tion *n.* (רעס-אי-מײ'-שאן) דאס בילדען זיך אין בינטלעך [ווי טרוי־ בען]; א בינטעל [ווי פון טרויבען]; בינטעלדיגקייט.

raceme' *n.* (רע-סימ') א בינטעל [ווי פון טרויבען]; א טרויבענארטיגע בליהונג [ווי למשל, ביי דער מאי־בלום]. ז. *lily-of-the-valley*.

racemed' *a.* (רע-סימעד') טרויבענארטיג [וועגען בליטהען און פרוכטען]; געוואק־ סען ווי טרויבען־בינטלעך.

race'-mee'ting *n.* (רייס'-מיע'-טינג) א צוזאמענטרעפונג צוליעב וועט־לויף.

racem'ic *a.* (רע-סעמ'-איק) וואס איז שייך צו בינטלעך טרויבען; וואס איז שייך צו א טרויבענארטיגער בליהונג. ז. *raceme*.

racem'ic ac'id (רע-סעמ'-איק עס'-איד) טרויבען־זויערע.

racemif'erous *a.* (רעס-אי-מיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס טרויבענארטי־ גע בליטהען. ז. *raceme*.

rac'emose *a.* (רעס'-אי-מאוס) צוזא־ מענגעשטעלט, געבילדעט ווי בינטלעך טרויבען.

rac'emosely *adv.* (רעס'-אי-מאוס-לי) אין דער פארם פון א בינטעל טרויבען.

rac'emous *a.* (רעס'-אי-מאס) ז. *racemose*.

rac'emule *n.* (רעס'-אי-מיול) א קליין בינטעל [ווי פון טרויבען]; א קליינע טרויבענארטיגע בליהונג. ז. *raceme*.

ra'cer *n.* (ריי'-סער) א לויפער, א וועט־ לויפער; א וועט־לויף פערד; עטוואס וואס בעוועגט זיך זעהר שנעל; די שווארצע אמעריקאנישע שלאנג; א מאגערער פיש; א זאמד־קרעבס [ז. *sand-crab*].

ra'ces *n.* (ריי'-סעז) וועט־לויף פון פערד.

race'-track *n.* (רייס'-טרעק) דער פלאץ פון א וועט־לויף פון פערד; דער וועג פון א וועט־לויף.

race'way *n.* (רייס'-הוויי) א קינסטליכער אבגאנג פאר וואסער וואס פליסט פון א וואסער־פאל אדער פון א דאמבע; דער וואסער־וועג צו א מיהל־ראד.

ra'chial *a.* (ריי'-קי-על) ז. *rachidial*.

rachial'gia *n.* (ריי-קי-על'-דזשי-א) וועהטאג אדער נייראלגיע אין ווירבעל־ זייל [רוקען־ביין, חוט השדרה].

rachid'ial *a.* (רע-קיד'-אי-על) וואס איז שייך צום ווירבעל־זייל [חוט השדרה, רוקען־ביין]; וואס איז שייך צו עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווירבעל־זייל [ווי דער טייל פון א פלאנצען־שטענגעל, אויף וועלכען עס געפינען זיך די בליטהען, דער שטענגעל פון א פעדער א. ז. וו.]. ז. *rachis*.

rachid'ian *a.* (רע-קיד'-אי-ען) ז. *rachidial*.

rachip'agus *n.* (רע-קיפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען וואס זיינען צוזאמענגעוואקסען ביים רוקען־ביין [חוט השדרה].

ra'chis *n.* (ריי'-קיס) דער רוקען־ביין [ווירבעל־ביין, חוט השדרה]; דער טייל פון א פלאנצען־שטענגעל, אויף וועלכען עס וואקסען די בליטהען אדער בלעטלעך [וועז זיי וואקסען פון ביידע זייטען]; דאס שטענגעל אדער די פענקע פון א פעדער.

rachit'ic *a.* (רע-קיט'-איק) וואס ליידט פון ראכיטיס [ענגלישע קראנקהייט. ז. *rachitis*]; וואס איז שייך צום רוקען־ ביין [חוט השדרה].

rachi'tis *n.* (רע-קאי'-טיס) ראכיטיס אדער די ענגלישע קראנקהייט [אזא קראנקהייט ביי קינדער, בעשטעהט אין דעם וואס די ביינער זיינען ווייך און ווע־ רען אויסגעקרימט]; אזא קראנקהייט ביי פלאנצען, וואס בעשטעהט אין פריהצייטי־ גען פאלען פון פרוכטען אדער זאמען.

rach'itome *n.* (רעק'-אי-טאום) אזא מע־ דיצינישער אינסטרומענט צו עפענען דעם רוקען־ביין קאנאל.

ra'cial *a.* (ריי'-שיעל) וואס איז שייך
צו א ראסע, וואס איז כאראקטעריסטיש
פאר א ראסע ארער פאלקס=שטאם.

ra'cially *adv.* (ריי'-שיעל-אי) אין בע=
צוג צו א ראסע; בעאיינפלוסט פון ראסען=
איינגענשאפטען אדער פון פאלקס=אבשטא=
מונג.

ra'cily *adv.* (ריי'-סי-לי) מיט אן איי=
גענטימליכען אנגענעהמען געשמאק; פעפער=
דיג; מיט שארפער, אנגענעהמער איינגע=
טימליכקייט; גייסטרייך; אויף א שארפען,
קרעפטיגען, פיקאנטען אדער גייסטרייכען
אופן.

ra'ciness *n.* (ריי'-סי-נעס) דאס האבען
אן אייגענטימליכען אנגענעהמען געשמאק;
דאס האבען שטארקע כאראקטעריסטישע
צייכענס פון אייגענטימליכקייט; שארפ=
קייט, קרעפטיגקייט, פיקאנטקייט, גייסט=
רייכקייט.

ra'cing *n.* (ריי'-סינג) דאס וועט=לויפען;
דאס בעשעפטיגען זיך מיט פעראנשטאל=
טען וועט=לויפען [הויפטזעכליך פון
פערד].

ra'cing-bit *n.* (ריי'-סינג-ביט) א לייכ=
טער צוים=געבים פון א פערד.

ra'cing-cal'endar *n.* (ריי'-סינג-קעל'-
ענ-דאר) א ליסטע פון וועט=לויפען.

rack *n. and v.* (רעק) אן אפאראט צום
ציהען אדער שטרעקען; א קוועל=מאשין,
א מאשין צו מאטערען [ווי אין דער שפא=
נישער אינקוויזיציאן]; די טארטור=באנק
[די באנק אויף וועלכער מען פלעגט אמאל
פאנאנדערציהען די גליעדער פון פערברע=
כער אדער אפיקורסים [ז. איל.]; דאס

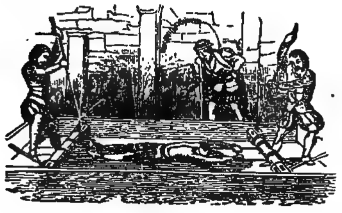

Rack

מאטערען; פייניגונג, קוועלונג; דאס מא=
טערען מיט א קוועל=מאשין אדער אויף
א טארטור=באנק; א גראטע; א געשטעל;
א גראטעדיגער אדער לעכערדיגער גע=
שטעל, אלמער אדער אונטערשטיצונג; א
משופע'דיגער טיש צו וואשען רויהען מע=
טאל; א צאהן=שטאנג [אן אייזען מיט
צייהנער, אין וועלכע עס קומען אריין די
צייהנער פון א ראד]; דאס האלז=שטיק
פון שעפסען=פלייש אדער חזיר; צושטע=
רונג, חורבן; אזא פיש=קאשיק; אזא מאס
פון שפיצען [קרוזשעוועס]; א מין לוי=
פען פון פערד [אזוי אז די הינטערשטע
פיס בעווענען זיך ווי ביים לויפען און די
פאדערשטע — ווי ביי גאלאפ]; ווייט=
קייט, מאס [פון אויג, פון בליק];
א יונגער האז; אראק [רייז=בראנ=
פען]; שטיקלעך פליהענדע וואלקענס;
שטרעקען, ציהען, אנציהען; צורייסען, צו=
ברעכען; מאטערען דורך אנשטרענגען
אדער אנציהען; קוועלען, פייניגען; דריי=
קען, אויספרעסען; אריבערכאפען די מאס;
אנזאמלען אין אן אלמער; געברויכען א
גראטע אדער געלעכערטען געשטעל;
בילדען א גראטע; פערדרעהן [צוויי
שטריק]; וואשען רויהען מעטאל אויף
אזא משופע'דיגען טיש; זיך בעווענען
אזוי [וועגען פערד], אז די הינטערשטע
פיס זאלען זיך בעווענען ווי געוועהנליך
ביים לויפען און די פאדערשטע ווי אין
גאלאפ; אבציהען, אבריינינען פון אב=
זאץ [משקאות].

rack'abones *n.* (רעק'-ע-באונז) א
זעהר מאגערער מענש; א זעהר מאגערע
בהמה אדער חיה.

rack and pin'ion (רעק ענד פינ'-יאן)
אין מאשינעריע — א קליינער צאהן=ראד
פעראייניגט מיט א צאהן=שטאנג.

Rack and Pinion

rack and ru'in (רעק ענד רוה'-אין) א
פאלקאמענע פערניכטונג, א פאלשטענדי=
גער חורבן.
The tenants moved and left the house in rack and ruin.

rack and worm (רעק ענד הוואירם) א
צאהן=שטאנג פעראייניגט מיט א שנעקען=
שרויף.

rack'-car *n.* (רעק'-קאר) א פראכט=
וואגאן מיט ווענט און א דאך געמאכט ווי
גראטעס.

rack'er *n.* (רעק'-ער) איינער וואס מא=
טערט אדער פייניגט; איינער וואס מאכט
א תל פון עפעס; איינער וואס דריקט
אדער פרעסט אויס; איינער וואס ציהט
אב משקאות פון דעם הייוועז [אבזאץ];
א פארריכטונג אבצוציהען משקאות פון
דעם אבזאץ; א פערד וואס בעווענט זיך
אזוי, אז די הינטערשטע פיס בעווענען זיך
ווי געוועהנליך ביים לויפען און די פא=
דערשטע — ווי אין גאלאפ.

rack'et *n. and v.* (רעק'-עט) א טומעל,
א ליארם; אן אונארדנונג; א טומעלדיגע
פערזאמלונג, א ליארמדיגע אונטערהאל=
טונג; עטוואס וואס קומט פאר; א פלאן,
א פראיעקט; א שלאג=נעץ [אין טעניס=
שפיעל. ז. איל]; א מין נעץ; א שנעע=
שוך צו געהן אויף שנעע; אזא שוך
פאר פערד צו ערמעגליכען זיי דעם גאנג
אויף א ווייכען אדער בלאטיגען באדען;
מאכען א טומעל, זיך בעוועגען מיט ליארם;
נעהמען אנטייל אין טומעלדיגע פערזאמ=
לונגען אדער אונטערהאלטונגען; פיהרען
א צערשטרייטעם לעבען, צו פיעל אנטייל
נעהמען אין געזעלשאפטליכע אונטערהאל=
טונגען; טהאן עפעס מיט קראפט און
ענערגיע.

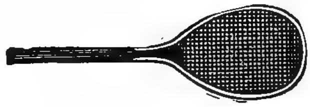

Racket

rack'et-court *n.* (רעק'-עט-קאורט) א
טעניס=פלאץ, א פלאץ צו שפיעלען טעניס.
ז. *tennis*

rack'eter *n.* (רעק'-עט-ער) איינער וואס
לעבט א טומעלדיגן פרעהליך לעבען.

rcak'et-ground *n.* (רעק'-עט-גראונד)
ז. *tennis-court*

rack'ets *n.* (רעק'-עטס) טעניס=שפיעל.
ז. *tennis*

rack'ettail *n.* (רעק'-עט-טייל) א מין
זשום=פויגעלע [וואס האט צוויי פעדערען
אין עק, וועלכע זיינען עהנליך צו א טע=
ניס=שלאג=נעץ]. ז. *humming-bird*

rack'et-tailed *a.* (רעק'-עט-טיילד) וואס
האט אן עק וואס איז עהנליך צו א טעניס
שלאג=נעץ [וועגען פויגלען].

rack'ety *a.* (רעק'-עט-אי) טומעלדיג,
ליארעמדיג.

rack'ing *n.* (רעק'-אינג) דאס מאטערען
[אויף א טארטור=באנק]; א שטיקעל
שטאף, מיט וועלכען מען דרעהט צונויף
צוויי שיפס=שטריק; וועגען פערד — לוי=
פען אזוי, אז די הינטערשטע פיס בעווע=
גען זיך ווי געוועהנליך און די פאדערשטע
— ווי ביי גאלאפ.

rack'ing-can *n.* (רעק'-אינג-קען) א
כלי, פון וועלכער מען קען ארויסציהען
דעם וויין אזוי, אז דער הייוועז [אב=
זאץ] זאל בלייבען אונבעריהרט.

rack of bones (רעק אוו באונז) א
סקעלעט.

rack one's brains (רעק הוואנז בריינז)
זיך צוברעכען דעם קאפ.

rack punch (רעק פאנטש) פונש פער=
פערטיגט מיט אראק [רייז=בראנפען].

rack'-rail *n.* (רעק'-רייל) א צאהן=שטאנג
רעלסע [שינע], געברויכט פאר אייזענ=
באהן=ליניען אויף בערג.

rack'-rail'way *n.* (רעק'-רייל'-הוויי)
אן אייזענבאהן, וואס ווערט געפיהרט מיט
דער הילף פון צאהן=שטאנגען רעלסען [אין
בערגיגע געגענדען].

rack'-rent *n. and v.* (רעק'-רענט) א
הויט=שינדערישע ארענדע=צאהלונג; ריי=
סען צו פיעל ארענדע=געלד.

rack'-ren'ter *n.* (רעק'-רענ'-טער) איי=
נער וואס רייסט אונערטרעגליך=הויכעס
פאכט=געלד; איינער, ביי וועמען מען
רייסט צו פיעל פאכט=געלד.

rack'-saw *n.* (רעק'-סאה) א בריט=
צייהניגע זעג.

rack'work *n.* (רעק'-הוואירק) א מעכא=
ניזם, אין וועלכען עס ווערט געברויכט א
צאהן=שטאנג.

racoon' *n.* (רע-קוהן') א וואש=בער, שופ
אדער יענאט [אזא קליין גרוי חיה'לע
מיט שווארצע רינגען אויף'ן עק].

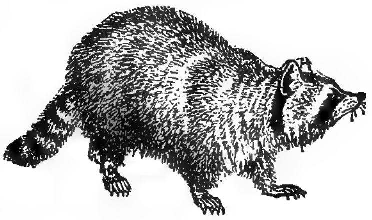

Racoon

racqu'et *n.* (רעק'-עט) א שלאג=נעץ
[אין טעניס=שפיעל]. ז. *racket*

ra'cy *a.* (ריי'-סי) וואס האט א בעזונ=
דערען אייגענטימליכען געשמאק; קרעפ=
טיג, אייגענטימליך; גייסטרייך; שארף;
וואס איז שייך צו א ראסע אדער מין.

rad'dle *n. and v.* (רעדל) א שטיקעל
האלץ פון א געפלאכטענעם פלויט [פלאנ=
קען]; א געפלאכטענער פלויט; אזא פאר=
ריכטונג ביים וועבען, אז די פעדים זא=
לען זיך ניט פלאנטערען; רויטער קרייד,
רויט=שטיין; א שיכט רויטע פארב; אזא
שטאנג צום מישען געשמאלצענעם אייזען;
פלעכטען [פון ריטער אדער צווייגען];
פארבען מיט רויט, שמינקען; פארבען מיט
רויטען קרייד.

rad'dle-hedge *n.* (רעד'ל-העדזש) א
געפלאכטענער פלויט [פלאנקען].

rad'dock *n.* (רעד'-אק) ז. *ruddock*

radeau' *n.* (רע-דאו') א פאראם; א פליט.

ra'dial *a. and n.* (ריי'-די-על) שטראה=

ליג, וואס איז שייך צו א שטראהל; וואס איז שייך צו א ראדיוס [א ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון א קרייז מיט דער קרייז=ליניע]; וואס קומט ארויס ווי פון א צענטער, וואס איז עהנליך צו א ראדיוס אדער שטראהל; וואס איז שייך צום ביין פון פאדער=ארם [דער טייל פון דער האנד צווישען דעם עלענבויגען און האנד=געלענק]; א שטראהל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ראדיוס אדער שטראהל; אין אנאטאמיע — דאס שפינדעל [ז. *radius*].

ra'dial ar'tery (ריי'-די-על אר'-טע-רי) א בלוט=אדער וואס ציהט זיך פון פאדער=ארם צו דעם האנד=געלענק, וואו ער פערצווייגט זיך און גערט ביז דער האנד=פלעכע [דלאניע].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

radial'ity *n.* (ריי-די-על'-אי-טי) דאס זיין שטראהלען=עהנליך אדער עהנליך צו ראדיוסען [ליניען וואס געהען ארויס אין פערשיעדענע ריכטונגען פון איין צענטער].

radializa'tion *n.* (ריי-די-על-אי-זיי'-שאן) דאס אננעהמען די פארם פון א בינטעל שטראהלען.

ra'dialize *v.* (ריי'-די-על-איז) מאכען שטראהלען=עהנליך, צוגעבען עפעס די פארם פון א בינטעל שטראהלען.

ra'dially *adv.* (ריי'-די-על-אי) אין דער פארם פון שטראהלען אדער ראדיוסען. ז. *radial*.

ra'dian *n.* (ריי'-די-ען) א טייל פון א קרייז וואס איז גלייך אין לענג צו דעם ראדיוס פון דעם קרייז [א ראדיוס איז א ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון דעם קרייז מיט דעם אומקרייז]; דער ווינקעל וואס אזא קרייז=טייל בילדעט מיט'ן צענטער פון דעם קרייז [אונגעפעהר 57 גראד].

ra'diance *n.* (ריי'-די-ענס) גלאנץ, בליאסק; שיינונג; שטראהלונג; אויסשטראהלונג; אויסשטראמונג אויף א שטראהלען=פערמיגען אופן [וועגען ליכט און ווארימקייט].

ra'diancy *n.* (ריי'-די-ען-סי) ז. *radiance*.

ra'diant *a. and n.* (ריי'-די-ענט) שטראהלענד, שיינענד, גלענצענד; וואס לאזט ארויס שטראהלען; עהנליך צו שטראהלען; אויסשטראהלענד, אויסשטראמענד אויף א שטראהלען=פערמיגען אופן [וועגען ליכט און ווארימקייט].

ra'diant heat (ריי'-די-ענט היעט) אויסשטראהלענדע היץ [היץ וואס פערשפרייט זיך אין אלע ריכטונגען פון א ווארימען קערפער].

ra'diantly *adv.* (ריי'-די-ענט-לי) גלענצענדיג, שטראהלענדיג, מיט גלאנץ; אויסשטראהלענד, פערשפרייטענדיג זיך ווי שטראהלען.

ra'diant point (ריי'-די-ענט פאינט) דער פונקט, פון וועלכען עס פערשפרייטען זיך ליכט=שטראהלען אדער היץ=שטראהלען.

Radia'ta *n.* (ריי-די-איי'-טא) דער מין שטערען=עהנליכע אדער שטראהלען=עהנליכע ים=בעשעפענישען, צו וועלכען עס בעלאנגט דער ים=שטערען. ז. *starfish*.

ra'diate *v., a. and n.* (ריי'-די-אייט) שטראהלען, גלענצען; זיך פערשפרייטען אין פערשיעדענע ריכטונגען פון איין צענטער; ארויסלאזען עפעס פון זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען [ווי שטראהלען]; מאכען שטראהלען=פערמיג; שטראהליג, וואס לאזט ארויס פון זיך ווי שטראהלען, שטראהלענפערמיג; וואס בעשטעהט פון שטראהלען אדער שטראהלען=עהנליכע טיילען, פארגעשטעלט אין שטראהלען [וועגען פיגורען אויף מטבעות]; א שטראהל, א שטראהל=עהנליכער טייל אדער ארויסשטארצונג; א שטראהלען=עהנליכע אדער שטערען=עהנליכע ים=בעשעפעניש [ווי למשל, דער ים=שטערען. ז. *starfish*].

ra'diated *a.* (ריי'-די-איי-טעד) שטראהליג, וואס לאזט פון זיך ארויס ווי שטראהלען; שטראהלען=פערמיג; וואס בעשטעהט פון שטראהלען אדער שטראהלען=עהנליכע טיילען.

ra'diated an'imals (ריי'-די-איי-טעד ענ'-אי-מעלז) ז. *Radiata*.

ra'diately *adv.* (ריי'-די-אייט-לי) אין דער פארם פון שטראהלען, ארויסגעהענדיג אין פערשיעדענע ריכטונגען פון אן אלגעמיינעם צענטער.

ra'diateness *n.* (ריי'-די-אייט-נעס) ז. *radiality*.

radia'tiform *a.* (ריי-די-איי'-טי-פארם) שטראהלען=פערמיג.

ra'diatingly *adv.* (ריי'-די-איי-טינג-לי) ז. *radiately*.

ra'diating point (ריי'-די-איי-טינג פאינט) ז. *radiant point*.

ra'diating pow'er (ריי'-די-איי-טינג פאו'-ער) ז. *radiative power*.

radia'tion *n.* (ריי-די-איי'-שאן) דאס שטראהלען, שטראהלונג; אויסשטראהלונג [פערשפרייטונג אין פערשיעדענע ריכטונגען פון איין צענטער, ווי למשל, פון היץ]; אין זאאלאגיע — שטראהלען=עהנליכער קערפער=בוי.

ra'diative *a.* (ריי'-די-איי-טיוו) היץ=אויסשטראהלענד.

ra'diative pow'er (ריי'-די-איי-טיוו פאו'-ער) היץ=אויסשטראהלונגס=קראפט, די פעהיגקייט אויסצוטיילען פון זיך ווארימקייט.

ra'diator *n.* (ריי'-די-איי-טאר) א ווארימקייט=אויסשטראהלער, עטוואס וואס טיילט פון זיך אויס ווארימקייט; א טייל פון א הייץ=אפאראט צו ווארימען א וואהנונג [ז. איל.]; אן אפאראט צו קיהלען אדער ווארימען.

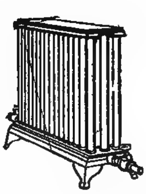
Radiator

ra'diatory *a.* (ריי'-די-ע-טא-רי) ז. *radiated*.

rad'ical *a. and n.* (רעד'-אי-קעל) ראדיקאל, פאלשטענדיג, גרינדליך; ראדיקאל, עקסטרעם [אין אנזיכטען]; וואס איז שייך צום סאמע עצם פון דער זאך, וואס איז דער הויפט=עלעמענט, פונדאמענטאל; ארגאניש, איינגעבארען, וואס בעלאנגט אדער איז שייך צום ווארצעל אדער שרש [פון א פלאנצע, צאהל אדער ווארט]; א ראדיקאל, א ווארצעל, א שטאם=ווארט אדער ווארט=טייל, א בוכשטאב וואס בעלאנגט צום שרש פון א ווארט, דער גרונד=שטאף פון א כעמישער פערבינדונג; א מענש מיט עקסטרעמע אנזיכטען.

rad'ical expres'sion (רעד'-אי-קעל עקס-פרעש'-אן) אן אלגעבראאישער אויסדרוק וואס ענטהאלט א ראדיקאל=צייכען אדער ווארצעל=צייכען. ז. *radical sign*.

rad'icalise *v.* (רעד'-אי-קעל-איז) ז. *radicalize*.

rad'icalism *n.* (רעד'-אי-קעל-איזם) ראדיקאליזם, דאס זיין עקסטרעם אדער גרינדליך, עקסטרעמער פאליטישער ליבעראליזם.

rad'icalize *v.* (רעד'-אי-קעל-איז) מאכען ראדיקאל, ווערען א ראדיקאל.

rad'ically *adv.* (רעד'-אי-קעל-אי) 1. ראדיקאל, גרינדליך, דורך און דורך, אין עצם, פונדאמענטאל; 2. פון דער נאטור; 3. לויט דער אבשטאמונג, פון דעם שרש.

1. His assertions are **radically** wrong. 3. A good many English terms are **radically** derived from Latin words.

rad'icalness *n.* (רעד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ראדיקאל, גרינדליך, פונדאמענטאל; דאס בעלאנגען צום ווארצעל אדער צום שרש; דאס זיין ארגאניש, דאס בעלאנגען צום עצם פון דער זאך.

rad'ical sign (רעד'-אי-קעל סאין) דער ראדיקאל=צייכען אדער ווארצעל=צייכען [דער צייכען $\sqrt{}$, וואס בעדייטעט, אז מען דארף ארויסבעקומען דעם ראדיקאל אדער ווארצעל פון א צאהל, וואס איז גע'כפל'ט אויף זיך אליין איין מאל אדער מעהרערע מאל. למשל $\sqrt{25}$, $\sqrt[3]{64}$ א. ז. וו.].

radicand' *n.* (רעד-אי-קענד') ז. *radical expression*.

rad'icant *a.* (רעד'-אי-קענט) וואס לאזט ארויס ווארצלען.

radica'rian *a.* (רעד-אי-קיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו ווארצלען.

rad'icate *v. and a.* (רעד'-אי-קייט) זיך איינווארצלען, לאזען ווארצלען; איינווארצלען, איינפלאנצען; איינגעווארצעלט; בעפעסטיגט צו עפעס.

rad'icated *a.* (רעד'-אי-קיי-טעד) איינגעווארצעלט.

rad'icating *a.* (רעד'-אי-קיי-טינג) ז. *radicant*.

radica'tion *n.* (רעד-אי-קיי'-שאן) איינווארצלונג; דאס זיין צוגעפעסטיגט.

rad'icel *n.* (רעד'-אי-סעל) א ווארצעל, א קליינער דינער ווארצעל; איינער פון די ווארצעל=פאזערען פון א פלאנצע.

radi'ces *n.* (רע-דאי'-סיעז) ווארצלען [פון ווערטער, צאהלען א. ז. וו.]. ז. *radix*.

radicic'olous *a.* (רעד-אי-סיק'-א-לאס) וואס לעבט אויף די ווארצלען [הויפטזעכליך וועגען דער פילאקסערא אדער פאראזיטען, וואס פערניכטען וויינטרויבען].

rad'icle *n.* (רעד'-איקל) אין באטאניק — א קליין ווארצעלע; אין אנאטאמיע — א ווארצעל=עהנליכער טייל [ווי פון אן אדער אדער פון א נערוו]; אין כעמיע — א ראדיקאל, אן אטאם אדער א גרופע אטאמען, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר דעם גרונד=עלעמענט פון א כעמישער פערבינדונג.

radic'olous *a.* (רע-דיק'-א-לאס) ז. *radicicolous*.

rad'icose *a.* (רעד'-אי-קאוס) וואס האט א גרויסען ווארצעל [וועגען פלאנצען].

radic'ular *a.* (רע-דיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די פאזערן פון ווארצעל [ביי פלאנצען].

rad'icule *n.* (רעד'-אי-קיול) א קליין ווארצעלע פון א פלאנצע.

radic'ulose *a.* (רע-דיק'-יו-לאוס) אין

באטאניק — בעדעקט מיט ווארצעל־פאזערן.

ra'dii *n.* (ריי'־די־אי) שטראהלען; אין אנאטאמיע — שפינדלען. *radius* .ז

ra'diograph *n.* (ריי'־די־א־גרעף) א ראדיאגראף, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון דער אויסשטראהלונג פון דער זון.

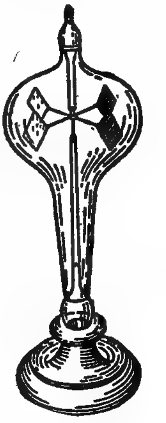

Radiometer

radiom'eter *n.* (ריי־די־אמ'־ע־טער) א ראדיאמעטער [אן אפאראט צו פערוואנדלען אויסשטראהלענדע ענערגיע אין מעכאנישע].

radiomet'ric *a.* (ריי־די־א־מעט'־ריק) ראדיאמעטריש; וואס איז שייך צו א ראדיאמעטער. *radiometer* .ז

radiophon'ic *a.* (ריי־די־א־פאנ'־איק) וואס איז שייך צו ראדיאפאניע. *radiophony* .ז

ra'diophony *n.* (ריי'־די־א־פאו־ני) ראדיאפאניע, דאס ארויסברייינגען קלאנגען דורך דער ווירקונג פון היץ־שטראהלען.

rad'ish *n.* (רעד'־איש) רעטיך.

ra'dium *n.* (ריי'־די־אם) ראדיום [א כעמישער עלעמענט וואס לאזט פון זיך ארויס אונזיכטבארע שטראהלען, וועלכע האבען זעלטענע אייגענשאפטען. ראדיום איז ריינעם צושטאנד, ד. ה. ניט געמישט מיט אנדערע עלעמענטען, האט מען נאך ניט בעקומען, נאר דאס וואס איז שוין ענטדעקט געווארען, האט אויפגעפעגנט א וועג אין נייע אונבעוואוסטע געביעטען פון כעמיע און פיזיק].

ra'dius *n.* (ריי'־די־אס) אין געאמעטריע — א ראדיוס, די ליניע וואס ווערט געצויגען פון דעם צענטער פון א קרייז צו דער קרייז־ליניע; אין אנאטאמיע — דאס שפינדעל, איינער פון די צווי לאנגע ביינער פון פאדער־ארם [דער ביין וואס ציהט זיך פון עלענבויגען און פעראייניגט זיך מיט די ביינדלעך פון גראבען פינגער]; אין באטאניק — דער שטראהל פון א שטראהלען־פלאנצע. *ray-flower* .ז

ra'dius vec'tor (ריי'־די־אס וועק'־טאר) א ראדיוס־וועקטאר [אין מאטעמאטיק — די שטרעקע פון א פעסטען פונקט, ווי פון א צענטער אדער ברענ־פונקט, צו וועלכען עס איז פונקט פון א קרומער אדער געבויגענער ליניע. די שטרעקע *AF* אדער *AE* אין דער נעציי־כענטער עליפסע איז א ראדיוס־וועקטאר; אין אסטראנאמיע — א גראדע ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון אן אנציהענדען הימעלס־קערפער מיט דעם צענטער פון דעם קערפער וואס בעוועגט זיך ארום איהם אין אן ארביט. צ. ב. די ליניע וואס פערבינדעט דעם צענטער פון דער זון מיט דעם צענטער פון דער ערד].

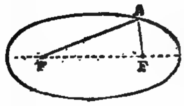

Radius Vector

ra'dix *n.* (ריי'־דיקס) א ווארצעל [ווי פון א ווארט, פון א צאהל א. ד. ג.].

radoub' *n.* (רע־דוהב') די פערריכטונג און אויסריכטונג פון א שיף צו א רייזע.

raff *n.* (רעף) א טומעלגדער עולם; א המון פון אונווירדיגע פערזאנען; א טויגעניכטס, אן אויסוואורף; א מישמאש פון ווערטהלאזע זאכען. *riffraff* .ז

raf'fia *n.* (רעפ'־אי־א) א מאדאגאסקארער פאלמען־בוים; די פיבערן [פאזערן, פעדים] פון דיעזען בוים.

raff'ish *a.* (רעפ'־איש) ווערטהלאז, גאר נישט; ווי א המון פון אונווירדיגע פערזאנען; ווי א טויגעניכטס.

raf'fle *v. and n.* (רעפל) מאכען א לאטעריי, אויסשפיעלען, פלעטען; א לאטעריי, א פלעט; געהיליך־אבפאל; אבפאל.

raft *n. and v.* (רעפט) א פליט [צוזאמענגעבונדענע קלעצער און געהילץ וואס ווערען געטריבען מיט'ן שטראם פון טייך]; דאס טרייבען פליטען; אן אנהויפונג פון אויסגעבראכענע בוימער און צווייגען אין א טייך; א הויפען; א מישמאש; מאכען א פליט; טרייבען פליטען איבער'ן וואסער.

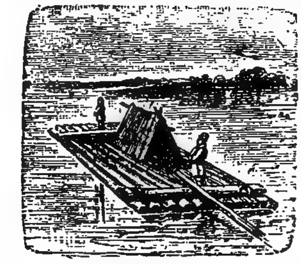

Raft

raft'-dog *n.* (רעפט'־דאג) א שטיק אייזען, ביי וועלכען ביידע ענדען זיינען אבגעבויגען און פערשפיצט און וואס דיענט צו בעפעסטיגען צוויי סלופעס אדער קלעצער איינע צו די אנדערע.

raf'ter *n. and v.* (רעפ'־טער) א קראקווע פון א דאך [איינער פון די משופעדיגע באלקענס, וואס שטעלען זיך אויף די ווענד פון א געביידע און אויף וועלכע עס ליגט דער דאך]; איינער וואס מאכט קראקוועס; מאכען קראקוועס צו א געביידע; אין ערד־ארבייט — אקערען א פעלד אזוי, אז די אויפגעאקערטע ערד זאל זיך אויסלעגען אויף א פאס וואס ווערט ניט געאקערט.

raf'ting-dog *n.* (רעפ'־טינג־דאג) *raft-dog* .ז

raft'-like *a.* (רעפט'־לאיק) פליטען־עהנליך, פלאך־דעקיג, מיט א פלאכען דעק.

raft'-mer'chant *n.* (רעפט'־מויר'־טשענט) א האלץ־הענדלער, איינער וואס האנדעלט מיט געהילץ.

raft'-port *n.* (רעפט'־פאורט) אין גע־וויסע שיפען — א ברייט פיער־עקיג לאך אין דער זייט פון דער שיף, דורך וועלכע מען לאדט זי אן מיט קלעצער.

rafts'man *n.* (רעפטס'־מען) א פליטען־טרייבער [איינער וואס טרייבט פליטען אויף'ן וואסער].

rag *n., a. and v.* (רעג) א שמאטע, א לופעט, אן אניטשע; א נעצאקטער אדער געקארבטער ברעג אדער ראנד [ווי פון אן אייזען אדער שטיין]; א שפיציגער, שארפסטיגער פעלז; א שארפסטיגער אבגעבראכענער טייל פון א פעלז; א לומפ; א בעטלער; געמאכט פון שמאטעס אדער לומפען; ווערען א שמאטע, א לופעט; מאכען שארפסטיג אדער שפיציג; זיך אנקליידען, זיך אנטהאן.

rag'amuffin *n. and a.* (רעג'־ע־מאפ־אין) א לומפ, א ליידאק, א פאדלעץ; נידריג, געמיין, בעטלעריש.

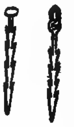

Rag-bolts

rag'-bolt *n.* (רעג'־באולט) א מין באלץ אדער טשוואק מיט ארויסשטעכענדע שפיצען פון די זייטען.

rag'-book *n.* (רעג'־בוק) א בוך פאר קינדער געדרוקט אויף גלאנציגער שטייפער לייווענד, כדי עס זאל ניט צו־ריסען ווערען.

rag'-bush *n.* (רעג'־בוש) אין געוויסע נעצענדיגערישע לענדער — א קוסט אדער בוש, הויפטזעכליך נעבען א ברונעם, וועלכען די דארטיגע איינוואהנער און פאר־בייגעהער בעהענגען מיט שטיקער שמאטעס אלס מתנה פאר די רוחות און גייסטער, וועלכע געפינען זיך, ווי מען גלויבט, אין ברונעם.

rag car'pet (רעג קאר'־פעט) א מין בילינער קאוויאר אדער טעפיך [ווערט געוועבט פון שטיקלעך ציינ און שמאטעס].

rag'-dea'ler *n.* (רעג'־דיע'־לער) א לומפען־הענדלער.

rag'-dust *n.* (רעג'־דאסט) די פסלת פון וואלענע שמאטעס [לופעטעס], וואס ווערט צומאלען און געפארבט אין פער־שיעדענע קאלירען, אום צו בעדעקען א געוויסען זארט טאפעטען [אביטשעס].

rage *n. and v.* (ריידזש) .1 וואוט, צארן; צורייצטקייט, אויפגעקאכטקייט; די העכסטע אנשטרענגונג פון א טהעטיגקייט אדער עפעקט; .2 ענטוזיאזם, בעגייסטערונג; דער געגענשטאנד פון ענטציקונג אדער פון דער מאדע; .3 זיין אויפגעקאכט פון כעס, זיין צורייצט; שטורמען, ליארמען; .4 פארקומען אין א שטארקער העפטיגקייט; אויפרעגען, צורייצען; ארייגבריינגען אין צארן.

2. Draped dresses are the **rage** this season.
3. The governor **raged** when he heard that he was impeached.

rag'-fair *n.* (רעג'־פעהר) א טריידעל־מארק, א לויז־מארק, א טאלקוטשקע.

rag'-gath'erer *n.* (רעג'־געטה'־ער־ער) א לומפען־קלייבער.

rag'ged *a.* (רעג'־עד) אבגעריסען, אבגעשליסען, נעקליידט אין לומפען; צו־לומפט, צוריסען; שארסטקע, רויה, ניט גלאט.

rag'gedly *adv.* (רעג'־עד־לי) צוריסען; צושליסען; אין שמאטעס, אין לומפען; שארסטקע, ניט גלאט.

rag'gedness *n.* (רעג'־עד־נעס) אבגעריסענקייט, אבגעשליסענקייט; צולומפטקייט, צוריסענקייט; שארסטיגקייט, רויהייט, ניט־גלאטקייט.

rag'ged-rob'in *n.* (רעג'־עד־ראב'־אין) די קוקוק־בלום [א מין גראז מיט רויטע בליהונגען. וואקסט אין זומפיגע ערטער]. *cuckoo-flower* .ז

rag'ged-school *n.* (רעג'־עד־סקוהל) א שוהל פאר ארימע, פערלאזענע קינדער.

rag'ging *n.* (רעג'־אינג) א מעטאדע צו כאפען פיש, ביי וועלכער א רויטע שמאטע ווערט אנגעטשעפעט אויף'ן האטשעק פון דער ווענטקע; אין בערג־ארבייט — דאס אבטיילען פון אויסגעגראבענע ערץ די פסלת וואס טויגען אויף נארנישט.

rag'gle *n. and v.* (רעגל) א שמאטע, א אבגעריסענעס שטיק; מאכען שארסטקע, ניט גלאט אדער נעצאקט.

ra'ging *a.* (ריי'־דזשינג) וויטהענד, צארנדיג, אויפגעקאכט.

ra'gingly *adv.* (רײ'-דזשינג-לי) אויף א װיטהענדע, צארנדיגען אדער אויפגע־קאכטען שטײגער.

ra'gingness *n.* (רײ'-דזשינג-נעס) כעס, גרימצארן, אויפגעבראכטקײט.

rag'man *n.* (רעג'-מען) א לומפען־הענדלער.

rag'-mon'ey *n.* (רעג'-מאָנ'-אי) פאַ־פיער־געלד.

ragout' *n. and v.* (רע-גוה') ראגו, גע־װירץ־פלייש [געקאכטעס צוגעװירצטעס פלייש]; א געמיש פון פיקאנטע זאכען אדער פערזאנען; מאכען א ראגו; מאַ־כען א געמיש פון פיקאנטע זאכען.

rag'-pick'er *n.* (רעג'-פיק'-ער) א לומפען־קלײבער; א מאשין פאנאנדערצוי־געהמען און פאנאנדערצורײסען לומפען.

rag'shag *n.* (רעג'-שעג) איינער װאס איז שטארק אבגעריסען און אבגעשליסען [הױפטזעכליך, װען ער טהוט עס אומיסט־גע, אום אויסצוזעהן אריגינעל].

rag'-shop *n.* (רעג'-שאפּ) א קראם װאו מען קױפט און פערקױפט אויפגעקליבע־נע אלטע שמאטעס.

rag'stone *n.* (רעג'-סטאון) אזא גראבער, טונקעל־גרױער זאמד־שטײן; שטײנער אין דינע שטיקער [צום בױען].

rag'-tag *n.* (רעג'-טעג) דער לומפען־המון, דאס געמײנע פאלק, דער פעבעל.

rag, tag, and bob'tail (רעג, טעג, ענד באב'-טײל) אן ערב־רב פון לומפען און אויסװאורפען.

rag'-time *a. and n.* (רעג'-טאים) אן ארט טאנץ־מוזיק, װאס איז כאראקטע־ריסטיש פאר די נעגערשע מעלאָדיען אין אמעריקא; װאס האט דעם כאראקטער פון אזא ארט מוזיק.

rag'-trade *n.* (רעג'-טרײד) דער האנדעל מיט שמאטעס [לופּעטעס]; דאס קױפען פאלשע באנק־פאפּירען; שנײדערײ.

rag'weed *n.* (רעג'-הװיד) די אמבראזיע [אן אמעריקאנישע פערצװײגטע פלאנ־צע מיט בלעטער װאס האבען טיפע אײנ־שניטען און גרינליכע זעהר קלײ־ניגקע בליהונגען. דעם בליטהען־שטויב פון דיזער פלאנצע האלט מען אלס די אור־זאכע פון היי־פיבער. ז. ***hay-fever***].

rag'-wheel *n.* (רעג'-הװיל) א ראד מיט א געקארבטען אדער געצײהנדעלטען ראנד; א שלײף־רעדעל פון עטלי־כע צונויפגעלעגטע שטי־קער געװאנד צו שלײפען מעסערס א. ד. ג.

Ragwort

rag'wort *n.* (רעג'-הװאירט) א מין גראז מיט געקארבטע אדער צײהניגע בלעטער און מיט העל־געלבע בליהונ־גען, װאס געהען ארױס װי שטראהלען פון א קערבעלע.

raid *n. and v.* (רײד) א בעפאל; א פּלוצליכער אנפאל; בעפאלען.

The police made a raid upon the gambling-house.

rai'der *n.* (רײ'-דער) א בעפאלער, אן אריינרײסער.

raid the mar'ket (רײד טהי מאר'-קעט) קינסטליך ארונטערדריקען די מקחים פון סחורות אויף דער בערזע.

rail *n. and v.* (רײל) א שטאנג, א גראַ־טע; א צאם; א געלענדער; א רעלסע אדער שינע; אן אײזענבאהן; די װאסער־ראלע [א זומפּ־פויגעל מיט א גלײכען די־נעם שנאבעל]; דער װאכטעל־קעניג [א קלײנער פויגעל, װאס האלט זיך אויף צװישען תבואות פון פעלדער]; ארומ־צאמען מיט א גראטע; אבטײלען מיט א גראטע; אויסלעגען שינען, אויסלעגען אן אײזענבאהן; פישען מיט א װענטקע פון א שיף; זידלען, שימפפען.

rail'-ben'der *n.* (רײל'-בענ'-דער) א מין פרעס אדער שרויף צו בויגען רעלסען אדער שינען.

rail'-bird *n.* (רײל'-בוירד) די קארא־לאינישע ראלע [אזא פויגעל]. ז. ***rail***.

rail'-bor'er *n.* (רײל'-באָר'-ער) א גע־צײג צו בױערען לעכער אין רעלסען אדער שינען.

rail'-car *n.* (רײל'-קאר) אן אײזענבאהן־װאגאן.

rail'-chair *n.* (רײל'-טשעהר) אן אײ־זערנעס קלעצעל דורך װעלכען אן אײזענ־באהן־רעלסע װערט בעפעסטיגט צו דער שפאלע.

railed *a.* (רײלד) מיט רעלסען; מיט גראטען.

rai'ler *n.* (רײ'-לער) אײנער װאס לעגט רעלסען אדער שינען; אײנער װאס זי־דעלט אדער שימפּפט.

rail'-guard *n.* (רײל'-גארד) א רעלסען־ראמער [א פאררינטונג אין פארענט פון א לאקאמאטיװ אבצוראמען שטערונגען, װעלכע געפינען זיך אויף די רעלסען פון אײזענבאהנען].

rai'ling *n.* (רײ'-לינג) א צאם, א גראטע; א געלענדער.

rai'lingly *adv.* (רײ'-לינג-לי) שימפּפ־ליך; מיט זידלערײ.

rail'lery *n.* (רײל'-ער-אי) לצנות, שפאס.

rail'-post *n.* (רײל'-פאוסט) דער שטײ־קעם פון א געלענדער אדער פארענטשע; דער טרעפּען־זײל [דער זײל, ארום װעל־כען עס דרעהט זיך א שװינדעל־טרעפּ].

rail'road *n. and v.* (רײל'-ראוד) אן אײזענבאהן; אײלען, דורכפיהרען אין אײלעניש [װי א געזעץ אין פארלאמענט].

rail'roader *n.* (רײל'-ראו-דער) אײ־נער װאס איז בעשעפטיגט מיט אײזענ־באהנען.

rail'roading *n.* (רײל'-ראו-דינג) דאס בעשעפטיגען זיך מיט אײזענבאהנען; דאס דורכפיהרען אין אײלעניש [װי א געזעץ אין פארלאמענט].

rail'-saw *n.* (רײל'-סאה) א קלײנע זעג־מאשין, װאס װערט בענוצט צו זעגען רעלסען [שינען].

rail'-split'ter *n.* (רײל'-ספּליט'-ער) אײנער װאס שפּאלט האלץ צו מאכען שטאנגען אדער שטעקלעך פאר גראטעס, שטאקעטען א. ד. ג.

rail'-tongs *n.* (רײל'-טאהנגז) אזעלכע צװאנגען אריבערצוטראגען רעלסען.

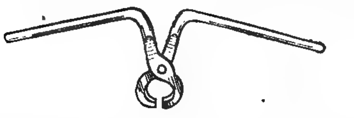

Rail-tongs

rail'way *n.* (רײל'-הװײ) אן אײזענבאהן.

rail'way-car *n.* (רײל'-הװײ-קאר) אן אײזענבאהן־װאגאן.

rail'way-car'riage *n.* (רײל'-הװײ-קער'-עדזש) ז. ***railway-car***.

rail'way-chair *n.* (רײל'-הװײ-טשעהר) ז. ***rail-chair***.

rail'way-com'pany *n.* (רײל'-הװײ-קאמ'-פּע-ני) אן אײזענבאהן־געזעלשאפט [אן אקציען־געזעלשאפט, צו װעלכער עס בעלאנגט א געװיסע אײזענבאהן].

rail'way-cross'ing *n.* (רײל'-הװײ-קראהס'-אינג) די קרײצונג פון צװײ אײ־זענבאהנען אדער פון א געװעהנליכען װעג מיט אן אײזענבאהן.

rail'way de'pot (רײל'-הװײ די'-פּאו) א װאקזאל, א באהן־הויף.

rail'way post'-of'fice (רײל'-הװײ פאוסט'-אָפ'-איס) אן אײזענבאהן־װאגאן אין װעלכען מען זארטירט אויפגענומענע בריעף בעת דער רײזע.

rail'way-switch *n.* (רײל'-הװײ-סװיטש) אן אײזענבאהן־װײכע [א בע־װעגליכע רעלסע, װאס װערט צוגערוקט צו אדער אבגערוקט פון א בעפעסטיגטער רעלסע, כדי איבערצופיהרען א װאגאן אדער א צוג פון אײן פאר רעלסען אויף אן אנדערער].

rail'way ter'minal (רײל'-הװײ טויר'-מי-נעל) דער צענטער פון אן אײזענבאהן־סיסטעם.

rail'way-tick'et *n.* (רײל'-הװײ-טיק'-עט) אן אײזענבאהן־בילעט.

rail'way track (רײל'-הװײ טרעק) אן אײזענבאהן־ליניע.

rail'way traf'fic (רײל'-הװײ טרעפ'-איק) אײזענבאהן־פערקעהר.

rail'way-train *n.* (רײל'-הװײ-טרײן) אן אײזענבאהן־צוג.

rail'way-wor'ker *n.* (רײל'-הװײ-הװאיר'-קער) אן אײזענבאהן־ארבײטער.

rai'ment *n.* (רײ'-מענט) קלײדונג.

rain *n. and v.* (רײן) א רעגען; רעגנען.

rain'-bird *n.* (רײנ'-בוירד) א פויגעל װאס זאגט פאראויס א רעגען [דורך גע־שרײען אדער געװיסע בעװעגונגען].

rain'bow *n. and v.* (רײנ'-באו) א רע־גענבויגען; א רעגענבויגען־קאליברי [א מין זשום־פויגעלע מיט פערשידענפאר־ביגע, רײך־קאלירטע פעדערען]. ז. ***humming-bird***; א רעגענבויגען־פיש [א מין רײך־קאלירטער פיש]; פארבען אין רעגענבויגען־פארבען; ארומ־רינגלען װי מיט א רעגענבויגען.

rain'bowed *a.* (רײנ'-באוד) רעגענבוי־גען־פארביג; װאס קומט פון א רעגע־נבויגען; ארומגערינגעלט מיט א רעגענבוי־גען אדער שטראהלען־קרוין.

rain'bow-fish *n.* (רײנ'-באו-פיש) א רעגענבויגען־פיש [א מין רײך־קאלירטער פיש].

rain'-box *n.* (רײנ'-באקס) א פאררינ־טונג אין א טעאטער נאכצואהמען דאס רױשען פון א רעגען.

rain cats and dogs (רײן קעטס ענד דאגז) שטארק רעגענען, גיסען װי פון עמערס.

rain'-cham'ber *n.* (רײנ'-טשײמ'-בער) א פאררינטונג בײ א שמעלץ־אויװען, װאו די אויסדונסטונגען פון די מעטאלען װערען פערדיכטעט מיט דער הילף פון װאסער.

rain'-chart *n.* (רײנ'-טשארט) א רע־גען־מאפע [א מאפע אדער קארטע מיט אויסקינפטע װעגען רעגען־פאל].

rain'-cloud *n.* (רײנ'-קלאוד) א רעגען־װאלקען.

rain'coat *n.* (רײנ'-קאוט) א רעגען־מאנטעל.

rain'deer *n.* (ריינ'-דיער) ז. *reindeer*.

rain'-doc'tor *n.* (ריינ'-דאַק'-טאָר) א מכשף [ביי די ווילדע שבטים] וואָס בעהויפּטעט, אַז ער קען דורך פערשיעדענע איבערנאַטירליכע מיטלען אַרויסרופען רעגען.

rain'drop *n.* (ריינ'-דראָפּ) א רעגען־טראָפּען.

rain'fall *n.* (ריינ'-פּאָהל) דאָס רעגענען; א רעגען־פאַל [די מאָס וואַסער וואָס פאַלט דורך רעגנען, שנייען א. ז. וו.].

rain'-gage *n.* (ריינ'-גיידזש) א רעגען־פאַל מעסטער [אַן אינסטרומענט צו זאַמלען און אויסמעסטען דעם רעגען וואָס פאַלט אין א בעשטימטען אָרט].

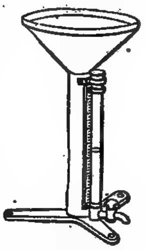
Rain-gage

rai'niness *n.* (ריי'-ני-נעס) רעגענדיגקייט, רעגענדיגער וועטער.

rain'less *a.* (ריינ'-לעס) אָהן רעגען, וואָס האָט ניט קיין רעגען.

rain'-ma'ker *n.* (ריינ'-מיי'-קער) א מכשף ביי די ווילדע שבטים, וואָס בעהויפּטעט, אַז ער קען דורך איבערנאַטירליכע מיטלען אַרויסרופען רעגען; איינער וואָס בעהויפּטעט, אַז ער קען קינסטליך אַרויסרופען א רעגען [ווי דורך פּולווער־עקספּלאָזיאָנען א. ז. וו.].

rain'-map *n.* (ריינ'-מעפּ) ז. *rain-chart*.

rain or shine (ריין אָהר שאַין) אין יעדען וועטער; אין אַלע פעלע, אונטער אַלע אומשטענדען.

rain pitch'forks (ריין פּיטש'-פּאָהרקס) ז. *rain cats and dogs*.

rain'pour *n.* (ריינ'-פּאָור) א שלאַקס־רעגען.

rain'-proof *a.* (ריינ'-פּרוהף) רעגען־זיכער, אונדורכדרינגליך פאַר'ן רעגען, וואָס לאָזט ניט דורך קיין רעגען.

rain'-storm *n.* (ריינ'-סטאָהרם) א רעגען־שטורם; א גרויסער רעגען.

rain'-tight *a.* (ריינ'-טאַיט) אַזוי פערמאַכט, אַז עס לאָזט ניט דורך קיין רעגען.

rain'-wa'ter *n.* (ריינ'-וואָה'-טער) רעגען־וואַסער.

rai'ny *a.* (ריי'-ני) רעגענדיג.

rai'ny day (ריי'-ני דיי) 1. א רעגענדיגער טאָג; 2. א שלעכטע שטיקעל צייט; א צייט פון נויט און עלענד וואָס קען אַמאָל קומען.

2. Every one should save up for a rainy day.

rai'sable *a.* (ריי'-זעבל) וואָס קען אויפגעהויבען אָדער דערהויבען ווערען; וואָס קען פּראָדוצירט ווערען אָדער אויפגעהאָדעוועט ווערען. ז. *raise*.

raise *v. and n.* (רייז) 1. הויבען, אויפהויבען; העכערען; דערהויבען; הויבען אין הימעל אַריין; 2. אויפשטעלען; אויפבויען; 3. אַראָבנעהמען, אויפגעבען, אויפהערען [עפּעס]; 4. מאַכען, אַז עפּעס זאָל זיך אויפהויבען; 5. האָדעווען, ערציהען, קולטיווירען; 6. אויפרעגען, אויפריהרען; 7. שאַפען, קריעגען, צונויפזאַמלען, צונויפקריעגען [ווי געלד, שטייער, מיליטער א. ז. וו.]; 8. ערוועקען, אַרויסרופען, פעראורזאַכען; 9. מאַכען זיכטבאַר [ווי ביים דערנעהענטערען זיך מיט א שיף]; 10 מאַכען רעליעף; אַרויסברייננגען אָדער אַרויסשפּייען ליחה אָדער בלוט; אויפהויבונג; 11 העכערונג; 12 דאָס קריעגען, דאָס צונויפזאַמלען עפּעס.

2. The building was **raised** in a few days. 3. The enemy was forced to **raise** the blockade. 5. We **raise** a variety of flowers in our garden. 7. The friends of the accused **raised** a fund for his defense. 8. His remarks **raised** a roaring laugh. 11. A **raise** of wages was promised to the clerk.

raise a bead (רייז ע ביעד) מאַכען אַן בלעזעלעך אין ספּירטס דורך טרייסלען.

raise a blockade' (רייז ע בלאַ-קייד') אַראָבנעהמען די בלאָקאַדע [איינשליסונג אָדער בעלאַגערונג פון א האַפען אָדער פעסטונג דורך קריעגס־שיפען].

raise a loan (רייז ע לאָון) מאַכען אַן אַנלייהע.

China desires to **raise** a **loan** of $50,000,000.

raise a rack'et (רייז ע רעק'-עט) קעהרען א וועלט, אָנמאַכען א טומעל, אָנמאַכען צרות.

raise a row (רייז ע ראָו) ז. *raise a racket*.

raise a rum'pus (רייז ע ראַמ'-פּאַס) ז. *raise a racket*.

raise a siege (רייז ע סיעדזש) אַראָבנעהמען א בעלאַגערונג, אויפהערען צו בעלאַגערען; צווינגען אויפצוגעבען א בעלאַגערונג.

raise a smile (רייז ע סמאַיל) אַרויסרופען א שמייכעל.

raise bread (רייז ברעד) מאַכען, אַז ברויט זאָל אויפגעהן [ווי פון הייוועז].

raise Cain (רייז קיין) ז. *raise a racket*.

raised embroi'dery (רייזד עמ-בראָי'-דער-אי) שטיקעריי אין רעליעף.

raise dough (רייז דאָו) לאָזען טייג אויפגעהן.

raised point (רייזד פּאָינט) א רעליעפער שטאָף אָדער נאָהט אין שפּיצען [קרוזשעווע].

raised roof (רייזד רוהף) א דאַך פון א וואַגאָן מיט אַן אויבער־דאַך, וואו עס געפינען זיך די ווענטילאַציאָנס־עפענונגען.

raised stitch (רייזד סטיטש) א בולט'ער שטאָף ביים אויסנעהען [די שטעך ווערען געמאַכט לויז און שלייפעליך, וועלכע מען שערט אָב און עס בעקומט זיך א סאַמעט־עהנליכע פּלעכע].

raise from the dust (רייז פראָם טהי דאַסט) ווערען פון נידריג הויך; דערהויבען פון א נידריגען שטאַנד.

raise hell (רייז העל) ז. *raise a racket*.

raise mon'ey (רייז מאַנ'-אי) שאַפען געלד.

raise mon'ey on (רייז מאַנ'-אי אָן) קריעגען געלד אויף א משכון.

raise one's bris'tles (רייז וואַנז בריסלז) אויפרעגען, אַריינברייננגען אין כעס.

raise one's dan'der (רייז וואַנז דענ'-דער) אויפרעגען, אַריינברייננגען אין כעס.

rai'ser *n.* (ריי'-זער) א הויבער, אַן אויפהויבער; א גרינדער; אַן ערציהער פון פיה; איינער וואָס קולטיווירט, האָדעוועט אָדער ערציהט; איינער וואָס שטעלט אויף געביידעס; עטוואָס וואָס הויבט אויף.

raise the cur'tain (רייז טהי קויר'-טען) אויפהויבען דעם ביהנע־פאָרהאַנג; אָנהויבען די טעאַטער־פאָרשטעלונג.

raise the dev'il (רייז טהי דעוול) ז. *raise a racket*.

raise the dust (רייז טהי דאַסט) קריעגען געלד אויף עפּעס.

raise the hatch'et (רייז טהי העטש'-עט) זיך גרייטען צו מלחמה.

raise the land (רייז טהי לענד) צוקומען אַלץ נעהנטער צו דער יבשה און זי אָנהויבען זעהן.

raise the mar'ket upon' (רייז טהי מאַר'-קעט אַ-פּאָן') רעכענען מעהר וויפיעל עס איז דער מאַרק־פּרייז אָדער דער אַנגענומענער פּרייז.

raise the wind (רייז טהי ווינד) אָנמאַכען א טומעל; קריעגען געלד.

rai'sin (רייזן) א ראָזשינקע.

rai'sing *n.* (ריי'-זינג) הויבונג, אויפהויבונג; דערהויבונג; אויפשטעלונג, אויפבויאונג; קולטיווירונג, ערציהונג, דאָס האָדעווען; אַראָבנעהמונג, אויפגעבונג [ווי למשל, פון א בעלאַגערונג]; דאָס קריעגען, שאַפען אָדער צונויפזאַמלען; פעראורזאַכונג; דאָס מאַכען זיכטבאַר [לאַנד], דאָס צוקומען צו א לאַנד; דאָס בעציערען מעטאַל־אַרבייטס; דאָס מאַכען פעל אויפגעשוואָלען [דורך פערשיעדענע זווערשטאָפען]; הייוועז [אָדער אַנדערע עהנליכע שטאָפען צו מאַכען טייג אויפגעהן]; דאָס אויפשטעלען די ראַהם פון א געביידע [מיט דער הילף פון די שכנים־פריינדע]; א מויער־לאַטע אָדער אונטערלאַג־באַלקען [א קלעצעל וואָס דיענט אַלס אונטערלאַגע פאַר א באַלקען אויף געמויערטע ווענד].

rai'sing-bee *n.* (ריי'-זינג-ביע) א פערזאַמלונג פון שכנים [אין דערפער] צו העלפען אויפשטעלען א ראַהם פון א הויז.

rai'sing-board *n.* (ריי'-זינג-באָורד) אַזא ברעט, מיט וועלכען מען מאַכט לעדער נעגאַרבט [שאַרסטקע, ניט־גלאַט].

rai'sing-gig *n.* (ריי'-זינג-גיג) א מאַשין צו מאַכען א באַרווע [אויפצוהויבען די האָר, מאַכען האָריג] אויף געוואַנד.

rai'sing-ham'mer *n.* (ריי'-זינג-העמ'-ער) אַזא רונדער האַמער געברויכט פון קופּער־שמידען און זילבער־שמידען אויסצוקלאַפּען אויסגעהוילטע קיילעכדיגע זאַכען.

rai'sing-knife *n.* (ריי'-זינג-נאַיף) א באַנדאַר'ס מעסער צו מאַכען קליאַפּקעס.

rai'sing-piece *n.* (ריי'-זינג-פּיעס) א מויער־לאַטע אָדער אונטערלאַג־באַלקען [א האָלץ־קלעצעל וואָס ווערט געלעגט אויף א געמויערטער וואַנד אַלס אַן אונטערלאַגע פאַר א באַלקען].

rai'sing-plate *n.* (ריי'-זינג-פּלייט) א האָריזאָנטאַלער באַלקען וואָס ווערט געלעגט אויבען אויף א וואַנד אַלס אַן אונטערלאַגע פאַר די ווערטיקאַלע באַלקענס.

rai'sin-wine *n.* (ריי'-זנ-וואַין) ראָזשינקעס־וויין.

raison' d'être (ריי-זאָהן' דייטר) בערעכטיגונג אָדער אורזאַכע צו עקזיסטירען.

The **raison d'être** of a political party is the furtherance of the welfare of the country.

ra'ja *n.* (ראַ'-דזשאַ) א ראַדזשאַ [א הינדוסטאַנישער אָדער אינדישער פּירסט אָדער הערשער].

ra'jah *n.* (ראַ'-דזשאַ) ז. *raja*.

ra'jahship *n.* (ראַ'-דזשאַ-שיפּ) ז. *rajaship*.

ra'jaship *n.* (ראַ'-דזשאַ-שיפּ) די ראַדזשאַשאַפט [די ווירדע פון אַן אינדישען פּירסט אָדער הערשער].

rake *n. and v.* (רייק) 1. א גראַבליע [צונויפצושאַרען שטרוי, היי א. ז. וו.]; דאָס זיין אַנגעבויגען [ווי מאַסטען, למשל]; א צולאָזענער יונג; שאַרען, צונויפשאַרען [ווי מיט א גראַבליע]; צו־

נויפקראצען, צונויפשלעפען; 2. דורכ־גריבלען, דורכזוכען, דורכשארען, איבער־ווארפען [ווי זוכענדיג עפעס]; 3. א קראץ טהאן; שנעל פאריבערלויפען; 4. שיסען אין דער לענג [פון א שיף, למשל]; פער־קריכען אויף א פאלשען וועג, ווייט פון דער פערפאלגטער חיה אדער פויגעל [ווע־גען הינד אדער פאלקען]; זיין אנגעבוי־גען; פיהרען אן אויסגעלאסען לעבען.

2. The police **raked** the town in search of the murderer. 3. The skyscrapers often seem to **rake** the passing clouds.

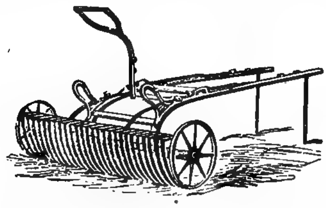

Rake

rake'hell *n. and a.* (רייק־העל) אן אויסגעלאסענער מענש, א פערדארבענער יונג; צולאזען, אויסגעלאסען; פערדאר־בען.

rake hell (רייק העל) דעם איבערקעהרען גיהנם [זוכענדיג א גלייכען אין פערדאר־בענהייט].

rake'helly *adv.* (רייק־העל־אי) אויס־געלאסען, צולאזען, פערדארבען.

rake'-off *n.* (רייק־אף) דער פראצענט פון קארטען־שפיעל אדער אנדערע אזארט־נע שפיעלען וואס עס נעהמט אראב דער אייגענטימער פון דעם שפיעל־הויז; א חלק פון אן אונטערנעהמונג [הויפטזאכ־ליך ווען די אונטערנעהמונג איז א שווינד־לערישע אדער ווען מען נעהמט צו אויף א שווינדלערישען אופן קהל'שעם געלד].

ra'ker *n.* (ריי־קער) א גראבליע אדער עטוואס וואס שארט; א גראבליע־שארער, א שארער; איינער אדער עטוואס וואס שארט; א גאסען־רייניגער; איינער וואס גריבעלט זיך אדער זוכט; א מאשין צו שארען היי אדער שטרוי; א פארריכ־טונג אדער אינסטרומענט ארויסצושארען אש פון אן אויווען; א הארמאט געשטעלט אזוי, אז ער זאל שיסען אין א שיף אין דער לענג; אן אינסטרומענט ארויסצו־נעהמען ציעגעל פון א וואנד; עטוואס אויסערגעוועהנליכעס [ווי א גרויסער וועט, זעהר שנעלעס לויפען אין א וועט־לויף א. ז. וו.].

rake'shame *n.* (רייק־שיים) ז. *rakehell*.

rake up (רייק אפ) 1. פערשארען [בע־דעקען מיט עפעס וואס ווערט צונויפגע־שארט]; 2. אויפגראבען, אבפרישען, צו־ריק אבלעבען.

1. He **raked up** the fire and added more coal. 2. They **raked up** some old charges against him.

ra'king *n. and a.* (ריי־קינג) דאס שא־רען, דאס געברויכען א גראבליע; דאס צו־נויפגעשארטע אדער צונויפגעזאמעלטע; דאס גראבען זיך אדער גריבלען זיך; דאס זוכען, דאס נישטערען; דאס זידלען, דאס אויסריידען; פערשארט [ווי א פייער בעדעקט מיט אש]; געבויגען, גענייגט, משופע'דיג; שנעל פאריבערלויפענד; גע־ריכטעט אין דער לענג [וועגען שיסעריי].

ra'king view (ריי־קינג וויו) א ווייטע אויסזיכט.

ra'kish *a.* (ריי־קיש) וואס אויסגעלאסען; זעהט אויס ווי אן אויסגעלאסענער מענש; וואס האט איינגעבויגענע מאסטען; לוס־טיג.

ra'kishly *adv.* (ריי־קיש־לי) אויף א צולאזענעם אופן; מיט לוסטיגקייט.

ra'kishness *n.* (ריי־קיש־נעס) אויס־געלאסענקייט, לוסטיגקייט; דאס אויסזעהן פון א שיף מיט איינגעבויגענע מאסטען.

rall. אבקירצונג פון *rallentando*

rallentan'do *a. and adv.* (רעל־לען־טען'־דא) אין מוזיק — ווערענדיג לאנג־זאמער; מיט א טעמפא וואס ווערט אלץ לאנגזאמער און לאנגזאמער.

ral'lier *n.* (רעל'־אי־ער) איינער וואס זאמעלט צונויף, פעראייניגט אויפס־ניי אדער ברייננגט אין ארדנונג. ז. *rally*.

ral'liform *a.* (רעל'־אי־פארם) ווי א וואסער־ראלע; עהנליך צו א וואסער־ראלע און אנדערע פערוואנדטע מינים פויגלען. ז. *rail*.

ral'line *a.* (רעל'־אין) וואס איז שייך אדער עהנליך צו דעם מין וואסער־ראלען. ז. *rail*.

ral'ly *v. and n.* (רעל'־אי) צוזאמענ־ברייננגען, צוזאמענרופען, צוזאמענקלייבען, פעראייניגען [פאר אן אלגעמיינעם צוועק אדער טהעטיגקייט]; ענערגיש צוזאמענ־נעהמען אדער קאנצענטרירען; זיך צוזא־מענקומען אין איילעניש און מיט בעגייס־טערונג; זיך אויפס־ניי פעראייניגען; זיך צוזאמענקלייבען פאר אן אלגעמיינעם צוועק; זיך ערהאלען צו א נייער ענער־גישער טהעטיגקייט; זיך לוסטיג מאכען אויף אימעצענס חשבון, לוסטיג אבלאכען; א שנעלע פעראייניגונג אויפס־ניי [ווי למשל, פון אן אנטלאפענער ארמעע]; בע־נייאונג פון טהעטיגקייט, ענערגיע אדער אנשטרענגונג; א שנעלע ערהאלונג; דאס קומען צו זיך אדער צום פריהערדיגען צו־שטאנד; אין טעניס־שפיעל — דאס אונ־אויפהערליכע פליהען פון דעם באל איבער דער נעץ עטליכע מאל כסדר.

ral'lying-point *n.* (רעל'־אי־אינג־פאינט) א פלאץ, געגענשטאנד אדער פער־זאן, ארום וועלכען מען פערזאמעלט זיך פאר אן אלגעמיינער טהעטיגקייט.

ram *n., v. and a.* (רעם) א בעראן; א שטורם־באק, א מויער־ברעכער [א פאר־צייטיגע בעלאגערונגס־מאשין צו צוברע־כען א פעסטונגס־וואנד]; אן ארויסגע־שטארצטער שפיץ אין פארענט פון א קריעגס־שיף, מיט וועלכען זי שניידעט זיך אריין אין שונא'ס שיף און צוברעכט זי; די באבעצע [דאס שווערע אייזערנע גע־וויכט, מיט וועלכען מען שלאגט אריין פאליעס אין דער ערד]; דער קאלבען פון גרויסען צילינדער אין א הידראולישער פרעס; אין מעטאל־ארבייט — א דאמפף־האמער; א קריעגס־שיף מיט א פארריכ־טונג זיך אריינצושניידען אין שונא'ס שיף; קלאפען מיט א שטורם־באק; שלאגען, שטויסען; ארייננקלאפען; אנשטאפען; וואס האט א שטארקען גערוך; שטינקענד.

Ramadan' *n.* (רעמ־ע־דען') ראמאדאן, דער פאסט־מאנאט ביי די מאכמעדאנער [דער 9טער מאנאט פון מאכמעדאנישען אדער מוסולמאנישען יאהר].

Ramadhan' *n.* (רעמ־ע־דען') ז. *Ramadan*.

ra'mal *a.* (ריי'־מעל) וואס גע־הערט צו צווייגען, וואס וואקסט אויף צוויי־גען; וואס קומט ארויס פון אן אבצווייגונג פון א קערפער־גליעד.

ram'ble *v. and n.* (רעמבל) 1. נעהן שפאצירען; א שפאציער־גאנג; 2. ארומ־בראדזשען, ארומבלאנקען, ארומשמייען; זיך ארומטריבען; 3. אראבקריכען פון וועג [ביים רעדען]; דאס אומוואנדערען; דאס ארומבלאנקען.

1. The lovers **rambled** in the woods. 3. The lecturer **rambled** toward the end of his speech.

ram'bler *n.* (רעמ'־בלער) אן ארומוואנ־דערער; א שפאציער־געהער.

ram'bling *n.* (רעמ'־בלינג) דאס ארום־וואנדערען, דאס ארומשמייען; א שפא־ציער הין און צוריק.

rambus'tious *a.* (רעמ־באס'־טשאס) פרעך, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

ram'-cat *n.* (רעמ'־קעט) א קאטער, דער "ער" פון קעץ.

ra'meal *a.* (ריי'־מי־על) וואס איז שייך צו א צווייג; וואס וואקסט אויף א צווייג.

ramenta'ceous *a.* (רעמ־ען־טיי'־שאס) אין באטאניק — בעדעקט מיט דינע שו־פען.

ra'meous *a.* (ריי'־מי־אס) ז. *rameal*.

ram'ie *n.* (רעמ'־אי) דאס כינעזישע גראז אדער דאס זייד־גראז [א כינעזישע און אסט־אינדישע פלאנצע עהנליך צו קראפּיווע מיט פיעל ריטלעך און מיט גרויסע הארץ־פערמיגע בלעטער; די דינע פאזע־רען פון דיזער פלאנצע וואס ווערען אפט געברויכט אנשטאט באוועל].

ram'ie-plant *n.* (רעמ'־אי־פלענט) ז. *ramie*.

ramifica'tion *n.* (רעמ־אי־פי־קיי'־שאן) די פערצווייגונג; א צווייג, אן אב־טיילונג.

ra'miform *a.* (ריי'־מי־פארם) עהנליך צו א צווייג.

ram'ify *v.* (רעמ'־אי־פאי) זיך פער־צווייגען; טיילען אין צווייגען.

ram'mer *n.* (רעמ'־ער) אן איינשלאגער [א שטיק מיט וואס מען שלאגט עפעס איין]; דער לאד־שטאק פון א ביקס.

ram'mish *a.* (רעמ'־איש) ווי א בעראן; וואס האט א שארפען גערוך; שטינקענד; תאוה'דיג, יצר־הרע'דיג; אויסגעלאסען.

ram'mishness *n.* (רעמ'־איש־נעס) שארפקייט, אונאנגענעהמליכקייט [פון ריח]; תאוה'דיגקייט, יצר־הרע'דיגקייט.

ram'my *a.* (רעמ'־אי) ז. *rammish*.

ramoon' *n.* (רע־מוהן') א צענטראל־אמעריקאניש בוימעל, פון וועלכען עס טריפט אזא מילך־ארטיגער זאפט. זיינע צווייגלעך און בלעטער ווערען אפט גע־ברויכט אלס פוטער אדער קארמע פאר בהמות.

ra'mose *a.* (ריי'־מאוס) ז. *ramous*.

ra'mous *a.* (ריי'־מאס) צווייגיג, מיט צווייגען.

ramp *v. and n.* (רעמפ) זיך גרייט מא־כען א שפרונג צו טהאן [ווי א ווילדע חיה אויף איהר רויב]; שפרינגען; ארויפ־ווארפען זיך; שפיעלען זיך; שטיפען; קלעטערען, זיך פלעכטען [ווי א קלע־טערענדע פלאנצע]; בערויבען, בע'גזלנ'ען; ארויס פון די כלים; די גארטען גלאקען־בלום [ז. *rampion*] אדער איהר וואר־צעל; א שפרונג; אן אבוואנדונג, אן אב־בייגונג אן א זייט; די משופע'דיגע זייט פון א פעסטונגס־וואל, פון א וואנד א. ד. ג.; א גזלן, א רויבער.

rampa'cious *a.* (רעמ־פיי'־שאס) ז. *rampageous*.

ram'page *v. and n.* (רעמ'־פעדזש) שפרינגען אדער ווארפען זיך פון כעס אדער אויפרעגונג; ארומלויפען אהין און אהער; "ארויסשפרינגען פון די כלים"; דאס זיין אויסער זיך; דאס "שפרינגען פון די כלים".

rampa'geous *a.* (רעמ-פּיי'-דזשאַס) שטורמדיג; זיך ווארפענד; מיט "שריי־ענדע" פאַרבען; מיט א "שרייענדען" סטיל.

rampa'geousness *n.* (רעמ-פּיי'-דזשאַס-נעס) דאס זיין "שרייענד" [אין פאַרבען, אין סטיל]; דאס זיין שטורמ־דיג.

ram'pancy *n.* (רעמ'-פּענ-סי) איבער־פלוס, דאס זיין צו־פיעל, איבערמעסיגקייט.

ram'pant *a.* (רעמ'-פּענט) איבערפלול; איבערפליסיג; וואס שפּרינגט ארויס פון גדר, וואס נעהמט אריבער יעדע מאָס; ניט איינגעהאלטען; זיך מאַכענדיג גרייט א שפּרונג צו טהאָן, שפּרינגענד [ווענען א פיער־פיסיגער חיה]; אין ארכיטעקטור — וואס שטייגט אין דער הויך אין א שרעגער ריכטונג [ווי דער אויסגעבויגענער באל־קען פון אַן ארקע].

ram'pantly *adv.* (רעמ'-פּענט-לי) מיט איבערפלוסקייט, אויף אַן איבערמעסיגען שטייגער; ארויסשפּרינגענדיג פון גדר.

ram'part *n. and v.* (רעמ'-פּאַרט) אין פעסטונגס־ווערק — די ברוסטוועהר [אַן אנגעשאָטענער וואל צו בעשיצען א גע־וויסען טייל פון פעסטונג]; א שוץ־וואל; דאס וואס דיענט אלס שוץ אדער פער־טיידיגונג; בעפעסטיגען מיט א ברוסט־וועהר; בעשיצען; פערשטאַרקען.

ram'pion *n.* (רעמ'-פּי-אַן) איינע פון די גלאָקען־בלומען פון צענטראל און זיד־אייראָפּא [א מין פלאַנצע, וועלכע מען פלעגט פיעל קולטיווירען אין די גערט־נער צוליעב איהר ווארצעל, וואס מען פלעגט געברויכען אלס סאלאַט].

ramps'man *n.* (רעמפּס'-מען) א גזלן, א רויבער.

ram'rod *n.* (רעמ'-ראד) דער לאָד־שטאָק פון א ביקס.

ram'roddy *a.* (רעמ'-ראד-אי) ווי א לאָד־שטאָק; שטייף; פאָרמאַליסטיש; פער'עקשנ'ט.

ram'shackle *a.* (רעמ'-שעקל) קאַליע, שלעכט געמאַכט; צושטערט, פערדאָרבען; צובראָכען.

ram'shackled *a.* (רעמ'-שעקלד) ז. *ramshackle*

ram'shackly *a.* (רעמ'-שעק-לי) ז. *ramshackle*

ram's'-head *n.* (רעמז'-הער) א פלאַנ־צע פון דעם מין "פּרויען־שיך", ז. *lady's-slipper*

ram's'-horn *n.* (רעמז'-האהרן) א האלב־רונדער נעבוי אין גראַבען פון א פעס־טונג; א מין פערשטיינערטע מושעלען, וועלכע מען געפינט אין געוויסע געאָלאָ־גישע שיכטען פון דער ערד.

ram'skin *n.* (רעמ'-סקין) אַזא קען־קוכען.

ram'sons *n.* (רעמ'-זאַנז) א מין קנאָ־בעל, וואס וואַקסט אין די צפון־געגענדען פון אייראָפּא און אזיען.

ram'ulose *a.* (רעמ'-יו-לאָוס) ז. *ramulous*

ram'ulous *a.* (רעמ'-יו-לאָס) פער־צווייגט; וואס האט פיעל צווייגעלעך.

ram'ulus *n.* (רעמ'-יו-לאָס) א צוויי־געל.

ra'mus *n.* (ריי'-מאָס) א צווייגעל אדער א פערצווייגטער טייל [ווי פון א פלאַנצע, פון א בלוט־אָדער א. ד. ג.].

ramus'cule *n.* (רע-מאָס'-קיול) א צווייגעלע.

ran *n.* (רען) א ליעד; געלאָפען. [ז. *run*].

Ra'na *n.* (ראַ'-נאַ) א פּרינץ [דער טי־טול פון א הויפּטלינג אין פערשיעדענע טיילען פון אָסט־אינדיען].

Ra'na *n.* (ריי'-נאַ) דער מין פּרעש.

ra'na *n.* (ריי'-נאַ) א פּראָש.

rana'rium *n.* (רע-ניי'-רי-אַם) א זאַמ־לונג פון לעבעדיגע פּרעש; אַן ארט וואו מען האלט לעבעדיגע פּרעש צו שטודירען זייער קערפּערליכען געבוי, זייער וואוקס און ענטוויקלונג.

rance *n.* (רענס) איינע פון די קרייז־שטעקלעך צווישען די פיסלעך פון א שטוהל; א געשטעל, וואס שפּאַרט עפּעס אונטער און דיענט אלס שטיצע.

rances'cent *a.* (רענ-סעס'-ענט) וואס ווערט טוכלע אדער שימלדיג.

ranch *n. and v.* (רענטש) אין די מערב־געגענדען פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון אמעריקא — די פיה־ווירטשאַפט, א פאַרמע וואו מען קולטיווירט גרויסע שטערעדען פיה; די פערזאָנען וואס זיי־נען אויף אַזא פאַרמע; אַנ־פיהרען א גרויסע פיה־ווירטשאַפט, בע־שעפטיגען זיך מיט פאַסטוכערייי.

ran'cher *n.* (רענ'-טשער) איינער וואס איז בעשעפטיגט אין א גרויסער פיה־ווירטשאַפט. ז. *ranch*

rancheri'a *n.* (רענ-טשע-רי'-אַ) אין מעקסיקא — דער צוזאַמענקונפטס־ארט אדער דאס הויז פון די פאַסטוכער.

ranche'ro *n.* (רענ-טשיי'-ראָו) אין מעק־סיקא — א פאַסטוך, א הירט.

ranch'-house *n.* (רענטש'-האוס) דאס וואהנונגס־הויז פון די פאַסטוכער פון א פיה־ווירטשאַפט. ז. *ranch*

ranch'man *n.* (רענטש'-מען) ז. *rancher*

ran'cho *n.* (רענ'-טשאָו) א גרויסע פאַרמע, א גרויסע פאַכט. ז. *ranch*

ran'cid *a.* (רענ'-סיד) טוכלע, שימל־דיג.

rancid'ity *n.* (רענ-סיד'-אי-טי) טוכ־לעקייט, שימל.

ran'cidness *n.* (רענ'-סיד-נעס) ז. *rancidity*

ran'cor *n.* (רענ'-קאַר) א ביטערער האס; בייזהאַפטיגקייט, פיינדליכקייט.
The party is suffering from the rancor of factions.

ran'corous *a.* (רענ'-קאַר-אַס) מיט א ביטערען האס; בייזהאַפט, פיינדזעליג.

ran'corously *adv.* (רענ'-קאַר-אַס-לי) אויף א בייזהאַפטען, פיינדזעליגען שטיי־נער.

rand *n.* (רענד) ראַנט, א ראַנד־לעדערעל [א שטיקעל לעדער צווישען דער פּאָדעש־ווע און דער זויל].

rand'ing-tool *n.* (רענד'-אינג-טוהל) אַן אינסטרומענט אויסצושניידען ראַנטען. ז. *rand*

Ran'dolph ap'ple (רענ'-דאָלף עפּל) אַזא זאָרט עפּעל. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

ran'dom *a. and n.* (רענ'-דאַם) וואס איז געטהאַן געוואָרען סתם אין דער וועלט אריין; וואס איז אויסגעקליבען געוואָרען צופעליג, אַהן א פאָרויס־בעשטימטען צוועק; צוועקלאָז, ציעללאָז; א זאַך וואס ווערט געטהאַן צופעליג; א צופאל; צו־פעליגקייט; די גרייך־ווייטקייט פון א שאָס.

ran'domly *adv.* (רענ'-דאַם-לי) אויף א צוועקלאָזען אופן; סתם אזוי.

rang (רענג) געקלונגען. ז. *ring*

range *v. and n.* (ריינדזש) אָרדנען, שטעלען אין אָרדנונג; שטעלען אין רייה; איינאָרדנען אין קלאַסען אדער קאַטעגאָ־ריעס, קלאַסיפיצירען; שטעהן אין רייה; זיין אין א גלייכען צושטאַנד אדער ראַנג; וואַנדערען, זיך ארומטרייבען; ארומבראָ־דזשען; דורכוואַנדערען, דורכגעהן; ארי־בערשרייטען, אריבערגעהן; זיך פערשפּריי־טען, זיך אויסציהען; א רייה, א שורה, א ליניע; א קלאַס, א גאַטונג; די אָרד־נונג; די וואַנדערונג; דער גאַנג, דער לויף; די גרויס, דער אומפאַנג; די שטרע־קע, די ווייטקייט; דער שטח; דער אומ־קרייז; דער רוים; די ווירקונגס־ווייט־קייט, די גרייך־ווייטקייט; א פייער־גראַ־טע; א קיך־פּליטע, א קאָך־אויווען; א טרעפּעל פון א לייטער; א מעהל־זיפּ; די איבריגע לענג פון דער אַנקער־קייט, וועלכע בלייבט אויף'ן שיף־דעק, ווען דער אַנקער ווערט אַראָבגעלאָזען אין וואַסער; א שטרייף לעדער אָבגעשניטען פון דעם ראַנד פון א זויל.

range by (ריינדזש באי) פערבייזעגלען, פערבייפאַהרען [ווענען א שיף].

range'-fin'der *n.* (ריינדזש'-פאַינ'-דער) אַן אָפּטישער אינסטרומענט צו בע־שטימען די ווייטקייט פון א געגענשטאַנד פון דעם בעטראַכטונגס־פּונקט.

range'-lights *n.* (ריינדזש'-לאַיטס) ליכט־לעמפּלעך, וועלכע זיינען אויסגע־שטעלט אויף דעם דעק פון א שיף אין א געוויסען האָריזאָנטאַלען מרחק איינע פון די אַנדערע און אין דיעזעלביגער פלעכע מיט דעם קיעל [אַזא איינאָרדנונג פון דער בעלייכטונג צייגט בעסער אַן פאַר די אַנדערע שיפען די ענדערונגען פון דער שיף־ריכטונג]; צוויי אדער מעהרערע ליכטער פון א לייכט־טורם, וועלכע זיינען געשטעלט אין א רייה אום בעסער צו בע־לייכטען דעם וועג פון א שיף אריינצוגעהן אין א קאַנאַל.

range of moun'tains (ריינדזש אוו מאַונ'-טענז) א בערג־קייט [א רייה בערג].

ran'ger *n.* (ריינ'-דזשער) אַן ארומוואַנ־דערער פאַר א געוויסען צוועק; א וואַלד־מייסטער, א וואַלד־אויפזעהער; א שפּיר־הונד; א מיליטער־אַבטיילונג אדער איר־נענד וועלכע בעוואָפענטע מחנה, וואס וואַנדערט דורך א געגענד פאַר א געווי־סען צוועק; א רויבער־וואַנדערער; א רויבער; אַזא פיש; אַזא ים־הונד.

ran'gership *n.* (ריינ'-דזשער-שיפּ) דאס אמט פון א וואַלד־מייסטער.

range'-stove *n.* (ריינדזש'-סטאָוו) א קאָך־אויווען, א קיך־פּליטע.

ran'ging-pole *n.* (ריינ'-דזשינג-פּאָול) ז. *ranging-rod*

ran'ging-rod *n.* (ריינ'-דזשינג-ראד) א שטעקען אדער סלופּ געברויכט ביים לאַנד־מעסטען.

ran'gy *a.* (ריינ'-דזשי) בעוועגליך; וואַנדערנד; גערוים, בעקוועם.

ran'iform *a.* (רענ'-אי-פאָרם) פּראָש־עהנליך, וואס האט די פאָרם פון א פּראָש.

ra'nine *a.* (ריי'-נין) וואס איז שייך צו פּרעש; וואס איז שייך צו דער אונ־טערשטער זייט פון שפּיץ צונג.

raniv'orous *a.* (רע-ניוו'-אָ-ראַס) וואס עסט פּרעש.

rank *n., a. and v.* (רענק) א ראַנג; א שטאַנד; א קלאַס; א גראַד; א רייה, א שערענגע; שטאַרק; קרעפטיג; איבער־מעסיג; פּרוכטבאַר, שטאַרק אין וואַקסען, גרויס און דיק [ווענען פלאַנצען]; וואס פּעראורזאַכט א שטאַרקען וואַקסען; שאַרף אדער שטאַרק [אין געשמאַק, גערוך א. ד. ג.]; פערדאָרבען, עקעלהאַפט, אונזיט־

ליד; איבערטריבען, איבערטריבען אין ווערטה; אונגעדולדיג; אין מעכאניק — וואס שניידעט צו טיעף; ארדנען אין א רייה אדער שערענגע; צושטעלען צו א געוויסען קלאס, שטאנד אדער אבטיילונג; אריבערשטייגען אין ראנג; אויסשטעלען אין ארדנונג; פערנעהמען א געוויסען שטאנד אדער פאזיציאן אין פערגלייך מיט אנדערע; אריינברייינגען א קלאגע אויף דעם אייגענטום פון א באנקראטירטען.

rank and file (רענק ענד פאיל) די סאלדאטען-רייהען, די פראסטע סאלדא-טען אהן די קאמאנדירענדע אפיציערען; די מאסע פון אן ארגאניזאציאן אדער פארטיי [אין אונטערשיעד צו די פיה-רער].

ran'ker *n.* (רענ'-קער) איינער וואס אר-דערט אדער שטעלט אויס אין רייהען; א פראסטער סאלדאט, וואס איז דערהויבען געווארען צום אפיציערען-ראנג.

ran'kle *v.* (רענקל) פעראורזאכען ענט-צינדונג, רייצונג אדער אייטערונג; פער-אורזאכען אן אייטערענדע וואונד; זיך ענטצינדען, אנפאנגען אייטערען; אויפ-רייצען, אריינברייינגען אין כעס; אויפגע-רייצט ווערען, אין כעס ווערען.

rank'ly *adv.* (רענק'-לי) אויף אן אי-בערמעסיגען אופן; אין א צו שטארקען גראד; עקעלהאפט, ווידעריג; גראב, אונ-אנשטענדיג.

rank'ness *n.* (רענק'-נעס) שטארקייט, שארפקייט [אין גערוך, טעם א. ד. ג.]; איבערמעסיגקייט, איבערטריבענקייט; א שטארקער אדער שנעלער וואוקס; שטאר-קע פרוכטבארקייט; אן עקעלהאפטער גע-רוך אדער געשמאק; טוכלעקייט.

ranks *n.* (רענקס) פראסטע סאלדאטען וואס שטעהען אין רייה; שערענגעס.

rank'-scen'ted *a.* (רענק'-סענ'-טעד) וואס האט אן איבעלדיגען גערוך; וואס האט א שטארקען גערוך.

rank with (רענק וויטה) שטעהן אין גלייכער ליניע מיט...

ran'sack *v.* (רענ'-סעק) גענוי דורכ-זוכען; פלינדערען, רויבען.

ran'som *n. and v.* (רענ'-סאם) אויסלייז-געלד; אויסקויפונג דורך אויסלייז-געלד; אויסלעזונג פון געפאנגענשאפט; אויס-לעזען פון געפאנגענשאפט; אויסקויפען דורך אויסלייז-געלד; אויסלעזען, אויס-קויפען.

ran'somable *a.* (רענ'-סאם-עבל) וואס קען אויסגעלעזט אדער אויסגעקויפט ווע-רען.

ran'som-bill *n.* (רענ'-סאם-ביל) א קריעגס-אבמאך וועגען אויסקויפען דורך אויסלייז-געלד אייגענטום וואס איז פער-כאפט געווארען אויף'ן ים.

ran'somer *n.* (רענ'-סאם-ער) אן אויס-קויפער, אן אויסלעזער.

ran'som-free *a.* (רענ'-סאם-פריע) פריי פון אויסלייז-געלד.

ran'somless *a.* (רענ'-סאם-לעס) פריי פון אויסלייז-געלד, אהן אויסלייז-געלד.

rant *v. and n.* (רענט) ריידען מיט א הויכען, שרייענדען קול, ריידען זעהר ליארמדיג, שרייען ווי משוגע; ריידען מיט הויכע קנאקעדיגע פראזען; א באמ-באסטישע שפראך אדער רעדע; דאס רע-דען מיט פוסטע הויכע פראזען אדער מיט אן אויפגעבלאזענער שפראך.

ran'ter *n.* (רענ'-טער) א הויך-שפרעכער, א שרייער; א באמבאסטישער רעדנער; אזא גרויסער ביער-קרוג.

ran'tingly *adv.* (רענ'-טינג-לי) ריידענ-דיג מיט גרויס ליארם; ריידענדיג באמ-באסטיש אדער מיט הויכע פוסטע פרא-זען.

ran'tipole *a., n. and v.* (רענ'-טי-פאול) ווילד, אויסגעלאסען; א ווילדער, אויסגעלאסענער יונג; א ווילדעס, אויס-געלאסענעס מיידעל; ווילד ארומלויפען.

ran'ula *n.* (רענ'-יו-לא) א פראש-גע-שוויר [אזא געשוויר אונטער דער צונג].

ran'ular *a.* (רענ'-יו-לאר) וואס איז ווי אדער וואס איז שייך צו א פראש-געשוויר. ז. *ranula*.

Ranuncula'ceæ *n.* (רע-נאנ-קיו-ליי'-סי-אי) א געוויסער מין שטרויך אדער האלץ-פלאנצען צו וועלכען עס צעהלען זיך ביז ארום 12 הונדערט גאטונגען, צווישען וועלכע עס געפינען זיך א גרוי-סע צאהל גארטען-בלומען. דער גרעסטער טייל פון דיעזע פלאנצען ענטהאלטען אין זיך א קאלירלאזען גיפטיגען זאפט, וועל-כער ווערט בענוצט אין מעדיצין.

ranuncula'ceous *a.* (רע-נאנ-קיו-ליי'-שיאס) עהנליך צו דער ראנונקעל-פלאנצע. ז. *ranunculus*.

Ranun'culus *n.* (רע-נאנ'-קיו-לאס) דער מין ראנונקעל-פלאנצען [א געוויסער מין בלומען-פלאנצען, די מייסטען זיינען מיט העל-געלבע בלומען און מיט געצאק-טע געטיילטע בלעטער].

ranun'culus *n.* (רע-נאנ'-קיו-לאס) די ראנונקעל [אזא בלומען-פלאנצע].

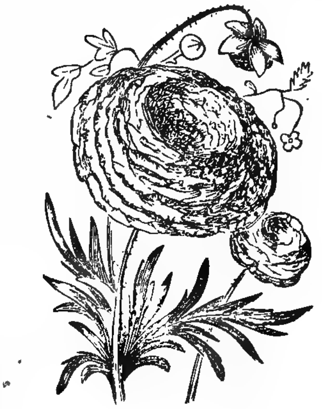

Ranunculus

ranz des vaches (ראנס דיי וועש) קוהריטען [איינע פון די בעקאנטע מע-לאדיען וואס די פאסטוכער אין דער שווייץ שפיעלען מיט דעם אלפען-הארן].

rap *v. and n.* (רעפ) קלאפען, אנקלא-פען, א קלאפ טהאן; ארויסשיסען [מיט א ווארט, אויסדרוק, קללה]; שווערען, פאלש שווערען [אין דער גנבים-שפראך]; הינרייסען, בעגייסטערען; א שווערער אדער שנעלער קלאפ; דאס קלאפען; אין ספיריטיזם — דאס קלאפען וואס ווערט כלומר'שט ארויסגערופען פון גייסטער; א פאלשע פארצייטיגע אירלענדישע מטבע [א האלבע פעני]; א ווערטהלאזע זאך, א גארנישט; א קנויל פלאקס פון 120 יארד.

Rapa'ces *n.* (רע-פיי'-סיז) דער מין רויב-טהיערע און רויב-פויגלען.

Rapa'cia *n.* (רע-פיי'-שי-א) דער מין רויב-טהיערע.

rapa'cious *a.* (רע-פיי'-שאס) רויבע-ריש, רויב-גיעריג.

rapa'ciously *adv.* (רע-פיי'-שאס-לי) אויף א רויבערישען אופן; מיט רויב-גיערינקייט.

rapa'ciousness *n.* (רע-פיי'-שאס-נעס) רויבערישקייט, רויבגיערינקייט.

rapac'ity *n.* (רע-פעס'-אי-טי) ז. *rapaciousness*.

raparee' *n.* (רעפ-ע-ריע') ז. *rapparee*.

rape *v. and n.* (רייפ) רויבען [מענ-שען אדער זאכען]; פערפיהרען; פער-געוואלדיגען, שענדען; רויבונג; שענדונג, פערגוואלדיגונג; ראפס [אזא ריבען-פלאנצע. די בלעטער ווערען געברויכט אלס פוטער פאר בהמות און פון די זא-מען מאכט מען אויל. ז. אילוסטראציאן]; א ווייןטרויבען-שטענגעל; דער אבפאל פון אויסגעקוועטשטע ווייןטרויבען [די שאלעכץ און די שטענגלעך]; אבפאל-ווייןטרויבען; א פילטער געברויכט אין דער פראדוקציאן פון עסיג.

Rape

rape'-cake *n.* (רייפ'-קייק) א קנויל פון אויסגעפרעסטע ראפס-זאמען. ז. *rape*.

rape'-oil *n.* (רייפ'-איל) ראפס-אויל [אויסגעדריקט פון ראפס-זאמען]. ז. *rape*.

rape'-seed *n.* (רייפ'-סיעד) ראפס; ראפס-זאמען. ז. *rape*.

rape'-seed oil (רייפ'-סיעד איל) ז. *rape-oil*.

rape'-wine *n.* (רייפ'-הוואין) זעהר א פראסטער זארט וויין געמאכט פון דעם אבפאל פון ווייןטרויבען אדער פון שוין אויסגעפרעסטע ווייןטרויבען.

rap'-full *a. and n.* (רעפ'-פול) פול מיט ווינד, פול אנגעצויגען [וועגען זעגלען]; א פול אנגעצויגענער אדער אנגעבלאזע-נער זעגעל.

Raphaelesque' *a.* (רעפ-ע-על-עסק') ראפאעליש, עהנליך צו דעם סטיל פון דעם מאהלער ראפאעל.

Raph'aelism *n.* (רעפ'-ע-על-איזם) רא-פאעליזם, דער סטיל אדער מעטאדע פון דעם מאהלער ראפאעל.

Raph'aelite *n.* (רעפ'-ע-על-איט) א ראפאעליט, אן אנהענגער אדער נאכפאל-גער פון ראפאעל'ס סטיל אין מאלעריי.

ra'phe *n.* (ריי'-פיע) אין אנאטאמיע און באטאניק — א נאהט, א נאהט-עהנליכע פערבינדונג.

Ra'phia *n.* (ריי'-פי-א) א מין פאלמען, ביי וועלכע די צווייגען שפרייטען זיך פא-

נאנדער אין דער הויך אין דער פארם פון גרויסע פעדערען.

rap'id *a. and n.* (רעפ'־איד) שנעל, געשווינד, רייסענד־שנעל; א שנעלער שטראם אין א טייך.

rapidamen'te *adv.* (רע־פי־דא־מענ'־טע) אין מוזיק — שנעל.

rapid'ity *n.* (רע־פיד'־אי־טי) שנעל־קייט, געשווינדקייט.

rap'idly *adv.* (רעפ'־איד־לי) מיט שנעל־קייט, מיט געשווינדקייט.

rap'idness *n.* (רעפ'־איד־נעס) ז. *rapidity*.

rap'ido *adv.* (רעפ'־אי־דא) אין מו־זיק — שנעל, לעבעדיג.

rap'ids *n.* (רעפ'־אידז) א שנעלע שטרע־מונג אין א טייך, א שנעלע וואסער־שטרע־מונג.

ra'pier *n.* (ריי'־פי־ער) א ראפיער, א שפאגע, א פעכט־שווערד.

ra'pier-fish *n.* (ריי'־פי־ער־פיש) א שווערד־פיש. ז. *sword-fish*.

rapil'lo *n.* (רע־פיל'־או) צופולווערטע וואולקאנישע שטפען [וואס קומען פון א פייער־שפייענדען בארג].

rap'ine *n.* (רעפ'־אין) רויב, רויבונג, רויבעריי.

ra'ping *a.* (ריי'־פינג) רויבעריש, רויב־גיריג [ווענען א רויב־טהיער אויף א שילד]; פערפיהרעריש.

rap out (רעפ אוט) ארויסשיסען מיט א ווארט, אויסדרוק, קללה א. ז. וו.; אויס־קלאפען, געבען צייכענס דורך קלאפען [הויפטזעכליך ווענען דעם קלאפען פון די גייסטער, לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

rapparee' *n.* (רעפ־ע־ריע') א בעוואַ־פענטער אירלענדישער רויבער; א וואַ־גאבונד, א בראדיאגע.

rappee' *n.* (רע־פיע') א מין שטארקער שמעק־טאבאק.

rappel' *n.* (רע־פעל') דער פויקען־שלאג צוזאמענצורופען סאלדאטען; א מין מו־זיקאלישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א רינג בעהאנגען מיט גלעקלעך אדער בלעכלעך.

rap'pen *n.* (רעפ'־ען) א ראפען [אזא קליינע שווייצארישע קופערנע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון א סאנטים].

rap'per *n.* (רעפ'־ער) אן אנקלאפער, א קלאפער [איבערהויפט ביי די ספירי־טיסטען — א גייסט, וואס גיט סיגנאלען דורך קלאפען].

rap'ping *n.* (רעפ'־אינג) דאס קלאפען וואס ווערט כלומרשט ארויסגערופען פון גייסטער לויט דעם גלויבען פון די ספי־ריטיסטען.

Rap'pist *n.* (רעפ'־איסט) א ראפיסט. ז. *Harmonist*.

Rap'pite *n.* (רעפ'־איט) א ראפיסט. ז. *Harmonist*.

rapport' *v.* (רע־פאורט') זיין אין בעצי־הונג, זיך בעציהען צו...

rapport' *n.* (רע־פאור') איבעראיינשטי־מונג, הארמאנישער צוזאמענהאנג; א רא־פארט.

I am not in **rapport** with the present city administration.

rapproche'ment *n.* (רע־פראוש'־מאן) פעראייניגונג, דאס שלום מאכען, דאס ברייננען צו איבעראיינשטימונג.

rapscal'lion *n.* (רעפ־סקעל'־יאן) א וואגאבונד, א בראדיאגע; אן אויסוואורף, א טויגעניכטס.

rapt *a.* (רעפט) הינגעריסען, בעגייסטערט, אין התלהבות; אנגעקלאפט.

rap'ter *n.* (רעפ'־טער) ז. *raptor*.

rap'tor *n.* (רעפ'־טאר) א רויבער.

Rapto'res *n.* (רעפ־טאו'־ריז) די רויב־פויגעל בכלל.

rapto'rial *a. and n.* (רעפ־טאו'־רי־על) וואס איז צוגעפאסט צו רויב [ווי דער שנאבעל און די נעגעל פון א רויב־פויגעל]; וואס איז שייך צו רויב־פויגעל; רויבעריש, רויבגיעריג; א רויב־פויגעל.

rap'ture *n.* (רעפ'־טשור) א העפטיגע בעוועגונג; בעוועגונגס־ענערגיע; א שנע־לע הינרייסענדע בעוועגונג; ענטציקונג; הינרייסונג; א העפטיגע ליידענשאפט.

rap'tured *a.* (רעפ'־טשורד) ענטציקט; הינגעריסען.

rap'turous *a.* (רעפ'־טשור־אס) ענטצי־קענד; הינרייסענד; ענטציקט.

rap'turously *adv.* (רעפ'־טשור־אס־לי) מיט ענטציקונג; מיט הינרייסונג; מיט העפטיגער ליידענשאפט.

ra'ra *n.* (רא'־רא) דער פלאנצען־שניידער [אזא דרום־אמעריקאנישער פויגעל, וואס לאזט ארויס א כארכלענדען געשריי].

ra'ra a'vis (ריי'־רא איי'־וויס) א זעל־טענער פויגעל; א מאדנער מענש אדער זאך; א זעלטענער מענש.

rare *a.* (רעהר) זעלטען; אויסערגעוועהנ־ליך; אויסגעצייכענט; שיטער; ניט דער־קאכט, האלב־רויה, האלב־געזאטען [ווענען פלייש].

rare'bit *n.* (רעהר'־ביט) אזא נעריכט געמאכט פון צוריבענעם אנגעווארעמטען קעז, וואס ווערט בענאסען אויף געפרע־געלטען ברויט.

rar'ee-show *n.* (רער'־אי־שאו) א קוק־קאסטען [א קאסטען, אין וועלכע מען ווייזט אנטיקען].

rarefac'tion *n.* (רער־אי־פעק'־שאן) די פערשיטערונג, דאס שיטער מאכען.

rar'efiable *a.* (רער'־אי־פאי־עבל) וואס קען געמאכט ווערען שיטער.

rarefica'tion *n.* (רער־אי־פי־קיי'־שאן) ז. *rarefaction*.

rar'efy *v.* (רער'־אי־פאי) מאכען שי־טער; ווערען שיטער.

rare'ly *adv.* (רעהר'־לי) זעלטען; אויס־געצייכענט, פארטרעפליך; ניט־דערקאכט, האלב־רויה [ווענען פלייש].

rare'ness *n.* (רעהר'־נעס) זעלטענקייט; שיטערקייט; דאס זיין ניט־דערקאכט אדער האלב־רויה [ווענען פלייש].

rare'ripe *a. and n.* (רעהר'־ראיפ) פריה־רייף, וואס ווערט רייף פאר דער צייט [ווענען פרוכט]; א פרוכט וואס ווערט פריה רייף אדער צייטיג.

rar'ity *n.* (רער'־אי־טי) זעלטענקייט; א זעלטענהייט, אן אנטיק; שיטערקייט.

ra'sant *a.* (ריי'־זענט) שטרייכענד, שטרייפענד, קעהרענד ווי מיט א בעזים [ווענען אן ארט שיסען פון א פעסטונג].

ras'cal *n. and a.* (רעס'־קעל) א שופט, א ליידאק, א שורקע, א שעלמאק, א לומפ; א חיה וואס לוינט ניט פאר'ן יעגער צו שיסען אדער צו פאנגען; א מאגערער הירש וואס לוינט ניט צו שיסען אדער צו פאנגען; נידריג, געמיין, נידערטרעכטיג, לומפיג.

ras'caldom *n.* (רעס'־קעל־דאם) א לומ־פען־געזינדעל; שורקעריי, לומפעריי.

ras'calism *n.* (רעס'־קעל־איזם) שור־קעריי, שופטעריי, לומפעריי, געמיינהייט.

rascal'ity *n.* (רעס־קעל'־אי־טי) שורקע־ריי, שופטעריי, געמיינהייט, לומפעריי.

ras'cal-like *a.* (רעס'־קעל־לאיק) ווי א שורקע, א לומפ אדער א שופט; ווי א מאגערער הירש וואס לוינט זיך ניט פאר'ן יעגער איהם צו פאנגען אדער שיסען.

rascal'lion *n.* (רעס־קעל'־יאן) א ני־דערטרעכטיגער יונג, א לומפ, א שורקע.

ras'cally *a.* (רעס'־קעל־אי) לומפיג, נידערטרעכטיג, געמיין.

rase *v. and n.* (רייז) אברייבען, אב־קראצען; אויסמעקען, פערניכטען; צושטע־רען; אן אברייבונג; א קראץ; א לייכ־טע וואונד.

rasga'do *n.* (רעס־גא'־דאו) ראסגאדא, דער קלאנג וואס בעקומט זיך פון דורכ־פיהרען דעם גראבען פינגער איבער די סטרונעס פון א גיטארע.

rash *a. and n.* (רעש) ראש, האסטיג, איבעראיילט, אונבעזאנען; אן אויסשלאג; אן אויסשיטונג; א מין זיידען־צייג פון א פראסטען זארט.

rash'er *n.* (רעש'־ער) א פענעץ [פון חזיר־פלייש]; א מין קאליפארנישער פיש פון א רויטליכען קאליר.

rash'ly *adv.* (רעש'־לי) אויף א ראשען, האסטיגען שטייגער; איבעראיילט, אהן ישוב הדעת.

rash'ness *n.* (רעש'־נעס) איבעראיילט־קייט, האסטיגקייט, אונבעזאנענהייט; עפעס וואס ווערט געטהאן האסטיג, אונבעזאנען.

ra'sing-knife *n.* (ריי'־זינג־נאיף) א מין מעסער מיט אן אויסגעבויגענעם שפיץ אויסצושניידען צייכענס אין האלץ, בליי א. ד. ג.

Raskol'niks *n.* (רעס־קאל'־ניקס) די ראסקאלניקעס [פערשיידענע רוסישע רע־ליגיעזע סעקטען וועלכע טרעטען ארויס געגען דעם רוסישען ארטאדאקסישען גלוי־בען, ד. ה. געגען דער פראוואסלאווער קירך].

Raso'res *n.* (רע־סאו'־ריז) דער מין פויגעל, וועלכע קראצען און שארען מיט די פיס [ווי היהנער א. ד. ג.].

raso'rial *a.* (רע־סאו'־רי־על) קראצי־גע, שאריגע [פון דעם מין פויגלען, וואס קראצען אדער שארען מיט די פיסלעך].

rasp *n. and v.* (רעספ) א גראבע פייל; א מאשין צום אבפיילען אדער אבריייבען עפעס; א געקראצטע אדער שארסטקע אויבערפלעכע; פיילען אדער רייבען מיט א גראבער פייל; קראצען; שטארק אנ־ריהרען איינעמס געפיהלען.

ras'patory *n.* (רעס'־פע־טא־רי) דאס ראספאטאריום [א כירורגישער אינסטרו־מענט אבצורייבען אדער ארומצופיילען א ביין בעת אן אפעראציע].

rasp'berry *n.* (רעז'־בער־אי) א מאלינע, א הימבעערע [אזא מין יאגדע]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען מא־לינעס.

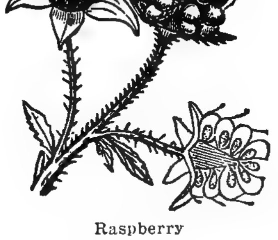

Raspberry

rasp'berry-bush *n.* (רעזפ׳-בער-אי-בוש) א קוסט אדער בוש פון מאלינעס.

ras'per *n.* (רעס׳-פער) א פיילער, א מאשין צו פיילען אדער אבצורייבען עפעס.

ras'ping *n. and a.* (רעס׳-פינג) איינע פון די שטיקלעך וואס פאלען אראב ביים פיילען אדער שקראבען עפעס; קראצענד; גרילצענד.

ras'pingly *adv.* (רעס׳-פינג-לי) מיט א קראצענדען אדער גרילצענדען קלאנג; שקראבענדיג, רייבענדיג, קראצענדיג.

ras'ping-machine' *n.* (רעס׳-פינג-מע-שין׳) א מאשין צו רייבען האלץ, קארע א. ד. ג.; א מאשין צו רייבען צוקער-ריבען צו פאבריצירען צוקער.

ras'ping-mill *n.* (רעס׳-פינג-מיל) א זעג-עהנליכע מאשין צו צורייבען אדער צושניידען אין קליינע שטיקלעך האלץ, קארע א. ד. ג. פאר פערשיעדענע צוועקען.

ras'pings *n.* (רעס׳-פינגז) פייל-שפענער, אפילקעס, די אבפיילעכץ [די אבגעריבענע אדער אבגעפיילטע שטיקלעך].

ras'py *a.* (רעס׳-פי) קראצענד, גרילצענד, גראב.

ras'trum *n.* (רעס׳-טראם) א פינף-שפיציגע שרייב-פעדער צו מאכען ליניעס פאר מוזיק-נאטען; א גראטע, א פארקאן מיט שפיצען צו מאכען שווער דאס איבערקלעטערען איבער איהם.

ra'sure *n.* (ריי׳-זשור) דאס אויסמעקען, דאס אויסקראצען.

rat *n.* (רעט) א ראץ [א ראט]; א רענעגאט, איינער וואס לויפט אריבער אין שונא'ס לאגער צוליעב פערזענליכע צוועקען; א סקעב, א סטרייק-ברעכער; אן ארבייטער וואס בעלאנגט ניט צו א טרייד-יוניאן [א געווערקשאפט, פראפעסיאנעלער פעראיין].

ratabil'ity *n.* (ריי-טע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען אבגעשאצט ווערען; פערהעלטניסמעסיגקייט, דאס זיין פראפארציאנעל.

ra'table *a.* (ריי׳-טעבל) וואס קען אבגעשאצט ווערען; שטייערבאר, וואס דארף בעשטייערט ווערען; פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג.

ra'tableness *n.* (ריי׳-טעבל-נעס) ז. *ratability*

ra'tably *adv.* (ריי׳-טע-בלי) אין פערהעלטניס, נאך׳ן ערך.

ratafi'a *n.* (רעט-ע-פי׳-א) ראטאפיא, נאליווקע, פרוכט-ליקער [א שנאפס אנגעגאסען אויף פרוכט].

ratan' *n. and v.* (רע-טען׳) דער ראטאנג אדער שפאנישער ראהר, א מין דינע קלעטערענדע אסט-אינדישע פאלמע; דער שטאם פון אזעלכע פאלמען; שפאציער-שטעקלעך וואס ווערען געמאכט פון דיעזע שטאמען; אויסארבייטען אדער בענוצען שפאנישען ראהר.

rat'any *n.* (רעט׳-ע-ני) די ראטאניע [א דרום-אמעריקאנישער קוסט אדער בוש מיט בלעטלעך פון א גרוי-זילבערנעם קאליר. זיין ווארצעל ווערט געברויכט אין מעדיצין]; א מעדיצינישער שטאף, וואס מען בעקומט פון דיעזער פלאנצע.

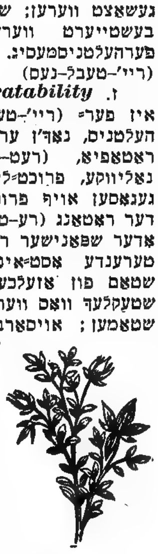

Ratany

rataplan' *n.* (רעט-ע-פלאן׳) דאס קלאפען אדער די מוזיק פון א באראבאן.

rat'-a-tat' *n.* (רעט׳-ע-טעט׳) דאס קלאפען [ווי פון א באראבאן].

rat'-catch'er *n.* (רעט׳-קעטש׳-ער) א ראצען-כאפער.

ratch *n.* (רעטש) ז. *ratchet-wheel*

ratch'et *n.* (רעטש׳-עט) א שפאר-האקען אדער שפאר-ריגעל [א קליין שפיציג צינגעלע, וואס שטעלט זיך אריין צווישען די צייהנדלעך פון א צאהן-רעדעל אנצוטרייבען אדער אבצוהאלטען זיין גאנג, ווי אין א זייגער, למשל].

ratch'et-wheel *n.* (רעטש׳-עט-הוויעל) א שפאר-ראד, א פערהאלט-ראד [א צאהן-רעדעל, אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין א קליין צינגעל אנצוטרייבען אדער צו פערהאלטען זיין גאנג].

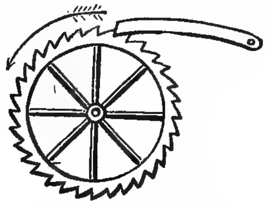

Ratchet-wheel

ratch'ety *a.* (רעטש׳-ע-טי) ווי די בעוועגונגען פון צינגעל וואס פערהאלט א צאהן-רעדעל; אבשפרינגענד, קלאפענד.

rate *v. and n.* (רייט) אויסזידלען, אנשרייען, אויסרעדען; אבשאצען; ארויפלעגען א טאקסע, בעשטייערען; סארטירען, בעשטימען צו וואס פאר א קלאס, ראנג אדער לאגע איינער אדער עפעס געהערט; די ראטע אדער די מאס פון א זאך [אין איהר פערהעלטניס צו עפעס]; א פראפארציאנעלע סומע אדער גראד; דער ווערטה; דער פרייז; דער ראנג אדער קלאס פון א קריעגס-שיף אדער האנדעלס-שיף; דער גאנג פון א זייגער [די ארט און ווייזע פון זיין לויפען אדער פערשפעטיגען זיך]; אין ענגלאנד — א טאקסע וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף אייגענטום פאר לאקאלע בעדערפנישען; א בעשטימטע סומע.

rate'-book *n.* (רייט׳-בוק) א שטייער-בוך, א בוך, וואו עס איז פערשריבען די ראטע אדער שטייערען, מיט וועלכע יעדער איז טאקסירט.

rate'payer *n.* (רייט׳-פיי-ער) אין ענגלאנד — א שטייער-צאהלער, איינער וועלכער איז פערפפליכטעט צו צאהלען א געוויסען שטייער פאר לאקאלע בעדערפנישען פון דער געמיינדע.

rate'paying *a.* (רייט׳-פיי-אינג) וואס צאהלט א לאקאלען שטייער. ז. *ratepayer*

ra'ter *n.* (ריי׳-טער) דער אבשאצער, דער וואס בעשטימט דעם ווערטה פון עפעס.

rat'-hare *n.* (רעט׳-העהר) אזא גרייזשענד חיה'לע עהנליך צו א ראץ פון די בערגיגע לענדער פון אייראפא און אזיען.

Rat-hare

rath'er *adv.* (רעטה׳-ער) פריהער, גיכער, ליעבער, בעסער, פיעל מעהר; עטוואס, צימליך, נישקשה'דיג.

rath'er than (רעטה׳-ער טהען) עטוואס מעהר איידער.

rat'-hole *n.* (רעט׳-האול) א לאך אין האלץ וואס איז אויסגעגריזשעט פון א ראץ.

ratifica'tion *n.* (רעט-אי-פי-קיי׳-שאן) ראטיפיקאציאן, ראטיפיצירונג, בעשטעטיגונג, דאס סאנקציאנירען אדער בעשטעטיגען א זאך וואס איז געטהאן געווארען פון אן אנדערען.

ratifica'tion mee'ting (רעט-אי-פי-קיי׳-שאן מיע׳-טינג) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ראטיפיקאציאנס-פערזאמלונג, א פאליטישע פערזאמלונג וואס ווערט צוזאמענגערופען, כדי אנצונעהמען און בעשטעטיגען די קאנדידאטור פון איינעם, וועלכען די פארטיי האט ארויסגעשטעלט.

rat'ifier *n.* (רעט׳-אי-פאי-ער) א בעשטעטיגער, א בעקרעפטיגער, איינער וואס סאנקציאנירט א זאך וואס איז געטהאן געווארען פון אן אנדערען אדער אנדערע.

rat'ify *v.* (רעט׳-אי-פאי) ראטיפיצירען, בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען.

ra'ting *n.* (ריי׳-טינג) דאס אנזידלען, דאס אנשרייען; דאס אבשאצען, דאס בעשטימען דעם פערהעלטניסמעסיגען ווערטה אדער רעכט פון עפעס; דאס סארטירען אדער פאנאנדערטיילען לויט דעם גראד אדער ראנג.

ra'tio *n.* (ריי׳-שיאו) דאס פערהעלטנים, דער ערך, די פראפארציע.

ratioc'inant *a.* (רעש-אי-אס׳-אי-נענט) וואס ציהט לאגישע שליסע; וואס דענקט לאגיש.

ratioc'inate *v. and a.* (רעש-אי-אס׳-אי-נייט) דענקען לאגיש; ציהען שלוס-פאלגערונגען; וואס עס איז איבער דעם נעדענקט געווארען.

ratiocina'tion *n.* (רעש-אי-אס-אי-ניי׳-שאן) דאס לאגישע דענקען; א לאגישע שלוספאלגערונג, א פערנונפט-שלוס.

ratioc'inative *a.* (רעש-אי-אס׳-אי-נע-טיוו) וואס בויט זיך אויף לאגישע שלוס-פאלגערונגען; וואס איז נעגרינדעט אויף די שליסע פון פערנונפט.

ra'tion *n. and v.* (ריי׳-שאן) א פארציאן, א פארציע [א בעשטימטע צאהל פראוויזיע אדער לעבענס-מיטעל וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף א בעשטימטער צייט]; ארויסגעבען א פארציע.

rationabil'ity *n.* (רעש-אנ-ע-ביל׳-אי-טי) פערנינפטיגקייט, דאס האבען שכל [אלס אייגענשאפט, מיט וועלכער א מענש אונטערשיידט זיך פון א חיה].

ra'tionable *a.* (רעש׳-אנ-עבל) לאגיש דענקענד; שכל'דיג.

ra'tional *a. and n.* (רעש׳-אנ-על) פערנינפטיג, פערשטענדיג; שכל'דיג; קלוג; אין מאטעמאטיק — ראציאנאל [ווענען א קוואנטיטעט וואס קען זיך אויסדריקען אין א בעשטימטער צאהל]; אן אוניווערזאליום, אן אלגעמיינהייט; אן אלגעמיינער בעגריף; א סובסטאנץ, דער עיקר פון עפעס; דער חשן, וואס דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף׳ן הארצען; א גאלדענע אדער זילבערנע פלאטע, וועלכע א בישאף פלעגט טראגען בעת דער עבודה אין קירך.

rationa'le *n.* (רעש-א-ניי׳-לי) דער שכל פון א זאך, דאס וואס ערקלערט די עקזיסטענץ פון עפעס; א טעארעטישע ערקלערונג, א לאגישע שלוס-פאלגערונג; דער חשן וואס דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף׳ן הארצען.

ra'tional hori'zon (רעש'-אנ-על הא-ראי'-זאן) דער אסטראנאמישער האריזאנט [די פלעכע וואס איז פאראלעל דעם ווירקליכען האריזאנט און שניידט דורך דעם צענטער פון דער ערד]; די גרענעץ פון ראציאנאלער אדער שכל'דיגער קענטניס.

ra'tional in'stinct (רעש'-אנ-על אינ'-סטינקט) אן איינגעבארענע אידעע; א גלויבען וואס נעהמט זיך ניט פון ערפאהרונג.

ra'tionalism *n.* (רעש'-אנ-על-איזם) ראציאנאליזם, דאס שטעלען העכער דעם שכל איידער אירגענד וועלכע אויטאריטעט אין די פראגען פון גלויבען און אויפפיהרונג; דער ראציאנאליזם [אין פילאזאפיע — די שטה, אז דער ווירקליכער קוואל פון קענטנים איז ניט די ערפאהרונג דורך די חושים, נאר די "ריינע פערנונפט", ד. ה. די אונמיטעלבארע דענקונגס-פעהיגקייט פון מענשען; אין טעאלאגיע — דאס אבלייקענען אין די רעליגיעזע לעהרען און דאגמען אלץ וואס עס לענט זיך ניט אויף'ן שכל].

ra'tionalist *n.* (רעש'-אנ-על-איסט) א ראציאנאליסט, איינער וואס רעכענט זיך מעהר מיט'ן שכל איידער מיט אן אויטאריטעט אין די פראגען פון גלויבען און אויפפיהרונג; אן אנהענגער פון פילאזאפישען אדער טעאלאגישען ראציאנאליזם. ז. ***rationalism***

rationalis'tic *a.* (רעש-אנ-ע-ליס-טיק) ראציאנאליסטיש, שכל'דיג, פערנינפטיג; וואס איז שייך צו ראציאנאליזם. ז. ***rationalism***

rationalis'tical *a.* (רעש-אנ-ע-ליס'-טי-קעל) ז. ***rationalistic***

rationalis'tically *adv.* (רעש-אנ-ע-ליס'-טי-קעל-אי) אויף א ראציאנאליסטישען שטייגער. ז. ***rationalistic***

rational'ity *n.* (רעש-א-נעל'-אי-טי) ראציאנאליטעט, דענקונגס-פעהיגקייט; פערנינפטיגקייט, שכל'דיגקייט; דאס וואס לענט זיך אויף'ן שכל.

rationaliza'tion *n.* (רעש'-אנ-על-אי-זיי'-שאן) ראציאנאליזירונג, דאס מאכען ראציאנעל אדער דענקבאר; אין אלגעברא — דאס פערוואנדלען אין ראציאנעלע צאהלען [דאס בעפרייען אן אלגעבראאישע גלייכונג פון די ווארצעל-צייכענס]. ז. [***radical sign***]

ra'tionalize *v.* (רעש'-אנ-על-איז) ראציאנאליזירען, ערקלערען על פי שכל [ווי אין דער רעליגיאן — ערקלערען די נסים און מופתים אויף דעם נאטירליכען וועג]; נעהן נאך דעם איינענעם שכל, ניט האלטען פון קיינע דאגמען.

ra'tionalizer *n.* (רעש'-אנ-על-אי-זער) איינער וואס נעהט נאך'ן איינענעם שכל און גלויבט ניט אין קיינע דאגמען; איינער וואס האלט מיט די ראציאנאליסטען און זייערע מעטאדען. ז. ***rationalist***

ra'tional knowl'edge (רעש'-אנ-על נאל'-עדזש) די קענטנים וואס נעהמט זיך פון שכל'דיגע חקירות און ניט פון ערפאהרונג.

ra'tionally *adv.* (רעש'-אנ-על-אי) לויט דער פערנונפט; על פי שכל.

ra'tionalness *n.* (רעש'-אנ-על-נעס) דאס זיין ראציאנאל, דאס געהן נאך'ן שכל.

ratoon' *n. and v.* (רע-טוהן') א נייע ארויסשפראצונג פון דעם ווארצעל פון אן אבגעשניטענער פלאנצע [ספעציעל פון א צוקער-ראהר]; די הארץ-בלעטער פון א טאבאק-פלאנצע; ארויסלאזען א נייע שפראצונג פון ווארצעל נאכדעם ווי די פלאנצע איז אבגעשניטען געווארען.

rats *int.* (רעטס) אן אויסרוף פון פעראכטונג, סארקאזם אדער גלייכגילטיגקייט.

rats'bane *n. and v.* (רעטס'-ביין) מייז-סם; ראצען-גיפט, ראצען-פולווער; ארזעניק; פער'סמ'ען מייז אדער ראצען מיט ארזעניק.

rat'-tail *n. and a.* (רעט'-טייל) א מין קראנקהייט ביי פערד פון וועלכער עס קריכט ביי זיי אויס די האר פון עק; אן אויסגעקראכענער עק פון א פערד; וואס האט א ראצען-עק [וועגען א פערד, ביי וועלכען דער עק איז אויסגעקראכען].

rat'tail *n.* (רעט'-טייל) א פערד מיט אן אויסגעקראכענעם עק; איינע פון די מינים פלאנצען, ביי וועלכע די בליהונגען האבען דעם אויסזעהן פון אראבגעהאנגענע עקעלעך; א מין פיש מיט א שפיציגען עק, וואס לעבט זעהר טיעף אין די וואסערען פון אטלאנטישען אקעאן.

rat'-tailed *a.* (רעט'-טיילד) ווי א מייזישער עקעל, וואס האט די פארם פון דעם עק פון א ראץ; מיט אן אויסגעקראכענעם עק [וועגען א פערד].

rattan' *n. and v.* (רע-טען') ז. ***ratan***

ratteen' *n.* (רע-טיען') ראטין [א מין דיקע וואלען-צייג].

rat'ten *v.* (רעטן) פערפאלגען אן אונגעווינשטע פערזאן דורך אבטהאן איהם פערשיעדענע שפיצלעך.

rat'ter *n.* (רעט'-ער) א ראצען-פאנגער [איבערהויפט וועגען הינד און קעץ]; א רענעגאט, איינער וואס געהט אריבער אויף דעם שונא'ס זייט; א סקעב, א שטרייק-ברעכער.

rat'-ter'rier *n.* (רעט'-טער'-אי-ער) אזא קליין הינטעל וואס ווערט געלערענט צו פאנגען ראצען אדער מייז.

rattinet' *n.* (רעט-אי-נעט') אזא וואלען-שטאף וואס איז דינער פון ראטין. ז. ***ratteen***

rat'ting *n.* (רעט'-אינג) דאס דעזערטירען, דאס אריבערגעהן אויף'ן שונא'ס צד; דאס זיין א סקעב אדער שטרייק-ברעכער; א מין ספארט, ביי וועלכען מען לאזט אריין א הונד אין א שטיינ וואו עס געפינען זיך ראצען און מען זעהט וויפיעל ראצען דער הונד איז פעהיג צו טויטען אין א געוויסער צייט.

rat'tish *a.* (רעט'-איש) ווי א ראץ; וואס האט דעם כאראקטער פון א ראץ.

rat'tle *v. and n.* (רעטל) קלאפען, רוישען, פילדערען; צומישען, צוטומלען; אויפרעגען; פלאפלען, פלוידערען; זיך בייזערען; אנשרייען; טהאן עפעס מיט ליארם און טומעל; א קלאפעריי, א געפילדער, א געטומעל; א קלאפער-געצייג, א גראגער, א קאלאקאטקע; א פלאפלער, א פלוידערער; דאס אנזידלען, דאס אנשרייען; א שרייער; דער האהן-קאם [א מין איראפעאישעס און אזיאטישעס גראז].

rat'tlebrain *n.* (רעט'ל-ברעין) א פלוידערזאק, א פלאפלער; א "פוסטע כלי".

rat'tlecap *n.* (רעט'ל-קעפ) א הייז-קאפ; א צולאזען מיידעל.

rat'tlehead *n.* (רעט'ל-העד) ז. ***rattlebrain***

rat'tle-head'ed *a.* (רעט'ל-הער'-עד) וואס טומעלט; וואס פלאפלעט; וואס שיט מיט פוסטע רייד.

rat'tle in the throat (רעטל אין דעם טהראוט) ריידען הייזעריג, כארכלען.

rat'tle-pa'ted *a.* (רעט'ל-פיי'-טעד) ז. ***rattle-headed***

rat'tler *n.* (רעט'-לער) א פלאפלער, א טומלער, א פלוידערער; א גרויסער אדער פרעכער ליגען; אזא שלאנג; א מין זעהר דינער נאל-מעסער.

rat'tlesnake *n.* (רעט'ל-סנייק) די קלאפער-שלאנג [א גרויסע גיפטיגע שלאנג, וועלכע האט אויף'ן עק איינינע הארן-רינגען, וואס קלאפען בעת זי בעוועגט זיך].

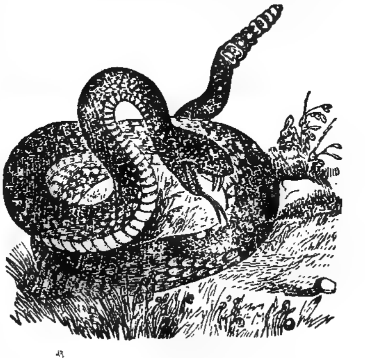

Rattlesnake

rat'tletrap *n.* (רעט'ל-טרעפ) א קלאפענדע אדער רוישענדע זאך; א ראד וואס קלאפט בעת ער דרעהט זיך.

rat'tletraps *n.* (רעט'ל-טרעפס) כלים אדער זאכען וואס קלאפען זיך איינע אן די אנדערע.

rat'tling *n. and a.* (רעט'-לינג) דאס קלאפערן, דאס רוישען; דאס אנזידלען, דאס אנשרייען; וואס רופט ארויס א גערויש; וואס ערגענט; שארף, לעבעדיג; אונגעהויער גרויס.

rattoon' *n.* (רע-טוהן') א שפראצונג, וואס וואקסט ארויס פון דעם ווארצעל פון אן אראבגעשניטענער פלאנצע [בעזאנדערס פון אן אבגעשניטענעם צוקער-ראהר]; דער ראטאנג אדער שפאנישער ראהר [אזא פאלמען-בוים]; א שטעקעל פון דיזען פאלמען-בוים.

rat'-trap *n.* (רעט'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען ראצען [ז. ראצען].

rau'cid *a.* (ראה'-סיד) ז. ***raucous***

rau'city *n.* (ראה'-סי-טי) הייזעריגקייט; רויהקייט פון דער שטימע.

rau'cous *a.* (ראה'-קאס) הייזעריג; רויה [וועגען א שטימע אדער קלאנג].

rau'cously *adv.* (ראה'-קאס-לי) אויף א הייזערינען אופן; מיט א רויהער שטימע.

rav'age *n. and v.* (רעוו'-עדזש) צושטערונג, פערוויסטונג; פערוויסטען, מאכען א תל, צושטערען, פערניכטען.

rav'ager *n.* (רעוו'-עדזש-ער) א פערוויסטער, א צושטערער; א פלינדערער.

rave *v. and n.* (רייוו) רעדען פון זינען, ריידען מעשה משוגע'נער; פלוידערען, ריידען וואס ניט געשטויגען און ניט געפלויגען; ריידען מיט פוסטע קנאקעדיגע פראזען; ריידען מיט גרויס ליארם; ארויסלאזען ווילדע קולות; בושעווען; איינס פון די זייטען-שטיקער פון א וואגען.

rav'el *v. and n.* (רעוו'-על) פערוויקלען, פערפלאנטערען; אבפלאנטערען, אבוויקלען; זיך פערוויקלען, זיך פערפלאנטערען;

זיך אויסדריבלען; ווערען פערפלאנטערט: ווערען מבולבל, ווערען צוטומעלט; ווערען ביסלעכווייז אויפגעלעזט אדער צופאלען; אין וועבעריי — אזא אינסטרומענט אויסצוגלייכען די פעדים אדער זיי פאנאנדערצוטיילען.

rave'lin *n.* (רעוו'-לין) א ראוועלין, א פארשאנצע [אזא דריי-עקיגע ארויסשטארצונג וואס ווערט צוגעבויט צו א פעסטונג].

rav'eling *n.* (רעוו'ל-אינג) א פאדים אדער איינינע פעדים וואס ווערט ארויסגעצויגען פון געוועבטען אדער געשטריקטען שטאף.

rav'eling-en'gine *n.* (רעוו'ל-אינג-ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע צורייבט לומפען [שמאטעס, לופּטעס] צו מאכען דערפון פאפיער.

rav'elling *n.* (רעוו'ל-אינג) ז. ***raveling***

rav'elment *n.* (רעוו'ל-מענט) דאס אויסדריבלען, דאס ארויסציהען די פעדים; א מיינונגס-צוטיילונג, א ניט איבערא‏יינשטימונג, אן אונאייניגונג אין די געפיהלען.

rav'els *n.* (רעוו'-עלז) די צוריסענע אדער פערפלאנטערטע פעדים וואס ווערען אוועקגעווארפען ביים העקלען אדער שטריקען.

ra'ven *n. and a.* (רייוון) א ראב, א שווארצער ראב, א קראהע, א וואראנע; שווארץ ווי א ראב [א וואראנע].

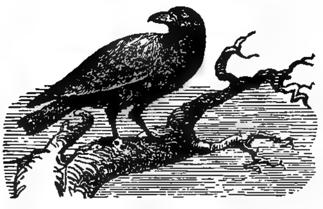

Raven

rav'en *n. and v.* (רעוון) רויב, פערצוקונג; פלינדערונג, רויבעריי; פערשלינגען מיט גיעריגקייט, זשעדנע איינשלינגען, אויפפרעסען.

rav'ening *n.* (רעוו'נ-אינג) זשעדנעקייט צו רויב, גיעריגקייט.

rav'eningly *adv.* (רעוו'נ-אינג-לי) מיט א רויבערישער זשעדנעקייט; רויב-גיעריג; שטארק זשעדנע, גיעריג.

rav'enous *a.* (רעוו'נ-אס) פרעסעריש, פרעס-גיעריג; זשעדנע, גיעריג; אונערזעטליך.

rav'enously *adv.* (רעוו'נ-אס-לי) מיט גרויס זשעדנעקייט; פרעס-גיעריג.

rav'enousness *n.* (רעוו'נ-אס-נעס) רויב-גיעריגקייט, רויבערישע זשעדנעקייט.

ra'venry *n.* (ריי'ונ-רי) א ראבען-נעסט, אן ארט וואו ראבען [ווארא‏נעס] האלטען זיך אויף.

ra'ven's-duck *n.* (ריי'ונז-דאק) אזא זארט דינער זעגעל-טוך געוועבט פון האנף [קאנאפליע].

ra'ver *n.* (ריי'-ווער) א פערריקטער, א משוגע'נער, א מאניאק.

ravine' *n.* (רע-ווין') א קלופט, א שלוכט, א שמאלער טיעפער טהאל צווישען צוויי בערג; א לאנגער טיעפער גראבען וואס איז דורכגעריסען געווארען פון א וואסערשטראם.

ra'ving *a. and n.* (ריי'-ווינג) וויטהענד, אויפגעקאכט פון צארן; וואס קען ארויסרופען בעוואונדערונג אדער ענטהוזיאזם; איבערראשענד, ערשטוינענד; א ווילדער, משוגע'נער געשריי; א משוגע'נע פלוידעריי.

ra'vingly *adv.* (ריי'-ווינג-לי) מיט ווילדקייט, מיט משוגעת; וויטהענד.

rav'ish *v.* (רעוו'-איש) 1. שענדען, פערגוואלטיגען, מאנס זיין; 2. ענטציקען, הינרייסען; 3. אוועקרויבען, אוועקנעהמען מיט גוואלט.

1. The soldiers of the victorious army ravished the women of the town.

rav'isher *n.* (רעוו'-איש-ער) אן אוועקרויבער; א פרויען-שענדער; איינער וואס ענטציקט.

rav'ishing *n. and a.* (רעוו'-איש-אינג) ענטציקונג; דאס מאנס זיין, דאס פערגוואלטיגען; ענטציקענד, הינרייסענד; אוועקרויבענד, אוועקנעהמענד מיט גוואלט; פערגוואלדיגענד, שענדענד.

rav'ishingly *adv.* (רעוו'-איש-אינג-לי) אויף אן ענטציקענדען אופן; הינרייסענד.

rav'ishment *n.* (רעוו'-איש-מענט) ענטציקונג, הינרייסונג; אוועקרויבונג; פערגוואלטיגונג, שענדונג.

rav'issant *a.* (רעוו'-אי-סענט) ווי שפרינגענדיג אויף רויב [וועגען א צייכנונג אויף א שילד אדער וואפען וואס שטעלט פאר א רויב-טהיער שפרינגענדיג אויף דעם רויב].

raw *a. and n.* (ראה) 1. רויה, ניט געקאכט; 2. ניט אויסגעארבייט, ניט בעארבייט; ניט ארויסגעפּארטיגט; 3. רויה, שארסטקע; 4. פייכט און קאלט [וועגען וועטער]; 5. אונערפאהרען, "גרין", ניט געאיבט; 6. רויה, הויטלאז [וועגען א וואונד]; שמערצהאפט, עמפפינדליך; 7. ניט געברענט [וועגען ליימענע כלים]; 8. א רויהער ארטיקעל, פּראדוקט אדער מאטעריאל; 9. א רויהע וואונד; אן עמפפינדליכער אדער אנגעוועהטאגטער ארט.

1. Boiled milk will last longer than raw milk. 2. He is importing raw materials from Europe. 4. The day was raw and dismal. 5. Most of the sailors were raw seamen. 6. The horse had a raw spot on his back.

raw'-boned *a.* (ראה'-באונד) מאגער, וואס האט נאר הויט און ביינער.

raw deal (ראה דיעל) א גראבע, ברוטאלע בעהאנדלונג; א בעהאנדלונג מיט רויהער געוואלט.

The radical faction received a raw deal at the convention.

raw'head *n.* (ראה'-העד) א סטראשידלע, א שרעקענס-בילד.

raw'hide *n. and a.* (ראה'-האיד) רויהע לעדער, ניט קיין געגארבטע פעל; א בייטש געמאכט פון רויהער פעל; וואס איז געמאכט פון רויהער פעל.

raw'ish *a.* (ראה'-איש) רויהליך.

raw'ly *adv.* (ראה'-לי) רויה, ניט בעארבייט.

raw'ness *n.* (ראה'-נעס) רויהקייט, רויההייט; דאס זיין ניט בעארבייט; נאסקייט און קאלטקייט פון וועטער; אונערפאהרענהייט, אונגעאיבטקייט, "גרינקייט".

raw silk (ראה סילק) רויהער זייד וואס ווערט אראבגעוויקעלט אויף א שפולע פון קאקאן [דאס שפינוועב, אין וועלכען דער זייד-ווארים וויקעלט זיך איין].

raw sore (ראה סאור) א רויהע אדער אפענע וואונד.

rax *v.* (רעקס) אויסשטרעקען: אויסציהען; זיך אויסשטרעקען, זיך אויסציהען.

ray *n. and v.* (ריי) א שטראהל; א ליכט-שטראהל; א שטרייף, א ליניע; אין געאמעטריע — אן אונבעגרענצטע גראדע ליניע; אין זאאלאגיע — א שטראהלען-עהנליכער גליעד אדער טייל [ווי א ביינדעל פון א פלוס-פעדער פון א פיש, די ארעמס פון א שטערען-פיש א. ד. ג.]; אין באטאניק — א שטראהלען-עהנליכע בלום אדער א שטראהלען-עהנליכער טייל פון א בלום; אזא פיש וועלכער זעהט אויס זעהר פלאטשיג דורך דעם וואס ער האט זעהר ברייטע פלוס-פעדערן, וועלכע געהען ביי איהם ארום פון ביידע זייטען און נעהמען ארום זיין גאנצען קערפּער ווי די שטראהלען-עהנליכע טיילען פון א פעכער [ז. איל.]; שטראהלען, ארויסלאזען שטראהלען פון זיך; לאזען אויסשטראהלען, מאכען עס זאל שטראהלען; בעצייכענען מיט לאנגע גראדע ליניען ווי שטראהלען.

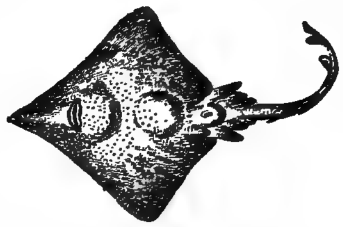

Ray

Ra'ya *n.* (רא'-יא) א ניט-מאכמעדאנישער אונטערטהאן פון דעם סולטאן אין טערקיי.

Ra'yah *n.* (רא'-יא) ז. ***Raya***

rayed *a.* (רייד) וואס האט שטראהלען; וואס האט שטראהלען-עהנליכע טיילען [ווי דער שטראהלען-פיש, די שטראהלען-בלומען א. ד. ג.].

ray'ey *a.* (ריי'-אי) וואס בעשטעהט פון שטראהלען; וואס האט שטראהלען.

ray'-flo'ret *n.* (ריי'-פלאו'-רעט) ז. ***ray-flower***

ray'-flow'er *n.* (ריי'-פלאו'-ער) א שטראהלען-עהנליכע בלום; דער זייטינער טייל פון א בלומען-בינטעל, וואס האט א בעזונדערען קאליר.

ray'-grass *n.* (ריי'-גרעס) דאס ריי-גראז [א מין גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות].

ray'less *a.* (ריי'-לעס) אהן שטראהלען, אהן ליכט, טונקעל; אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט ניט קיין שטראהלען-עהנליכע טיילען.

ray'-oil *n.* (ריי'-איל) אן אויל אדער טראן וואס בעקומט זיך פון לעבער פון די פלאך-פיש. ז. ***ray***

ray'onnant *a.* (ריי'-א-נענט) אויסגעשטעלט אין דער פארם פון שטראהלען, וועלכע געהען ארויס פון איין צענטער.

raze *v.* (רייז) מאכען א תל, צושטערען, פערטילינען, אבווישען פון דער ערד; אבמעקען, אויסמעקען.

razee' *n. and v.* (רע-זיע') א קריעגס-שיף וועלכע איז פערקלענערט געווארען דורך אבשניידען איינינע דעקען; אבשניידען א דעק פון א קריעגס-שיף אום זי קלענער צו מאכען; קלענער מאכען דורך אבשניידען אדער אויסשניידען געוויסע טיילען.

ra'zor *n.* (ריי'-זאר) א ראזיר-מעסער, א בריטווע, א גאל-מעסער; דער האק-צאהן [דער ארויסשטארצענדער גרויסער צאהן] פון א ווילדען חזיר.

ra'zor-backed *a.* (ריי'-זאר-בעקט) וואס האט א שארפען רוקען.

ra'zorbill *n.* (רייז׳-זאר-ביל) די פּעט־גאנז [אזא וואסער־פויגעל מיט א שארפען שנאבעל].

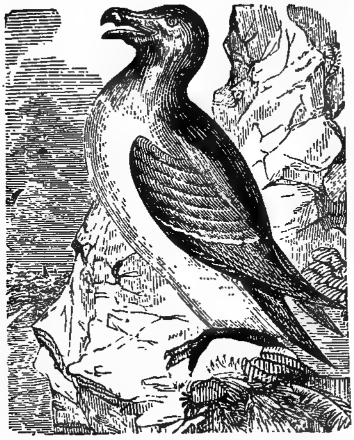

Razorbill

ra'zor-billed *a.* (רייז׳-זאר-בילד) וואס האט א שארפען שנאבעל [ווענען געוויסע פויגלען].

ra'zor-fish *n.* (רייז׳-זאר-פיש) דער מעסער־פיש [א מין פיש וואס האט א רוקען ווי א מעסער]; דער מעסער־מאלוסק [אזא מאלוסק וואס זיין מושעל האט די פארם פון א ראזיר־מעסער].

ra'zor-grass *n.* (רייז׳-זאר-גרעס) אזא וועסט־אינדישעס גראז מיט שארפע שניידענדע בלעטער.

ra'zor-hone *n.* (רייז׳-זאר-האון) א שארפשטיין צום שארפען ראזיר־מעסערס [בריטוועס].

ra'zor-paste *n.* (רייז׳-זאר-פייסט) אזא פאסטע אדער פולווער וואס ווערט בענוצט צו בעשמירען דעם רימען אויף וועלכען מען גלעט אב א ראזיר־מעסער [בריטווע].

ra'zor-shell *n.* (רייז׳-זאר-שעל) די מעסער־מושעל [אזא מושעל פון א געוויסען מאלוסק וואס איז ענליך צו א ראזיר־מעסער].

ra'zor-strap *n.* (רייז׳-זאר-סטרעפ) ז. *razor-strop*.

ra'zor-strop *n.* (רייז׳-זאר-סטראפ) א שטרייך־רימען אנצושארפען און אבצוגלעטען ראזיר־מעסערס [בריטוועס].

raz'zia *n.* (רעז׳-סי-א) א מיליטערישע שטראף־עקספעדיציע, וועלכע נעהמט אוועק דאס האב און גוטס פון די, וועלכע זי פערפאלגט; א בעוואפענטע רויבער־באנדע.

R. C. ***Roman Catholic*** ראשי תבות פון

re *n.* (ריי) רע [דער צווייטער טאן פון א מוזיקאלישער נאטען־סקאלע].

re *n.* (ריע) בעצוג, בעציהונג, פערהעלטניס, אבמאך [א יורידישער אויסדרוק].
The papers in re Brown vs. Smith disappeared from the records of the court.

reabsorb' *v.* (רי-עב-סאהרב׳) ווידער איינזויגען, צוריק אריינגעהמען אין זיך, אויפס־ניי איינשלינגען.

reabsorp'tion *n.* (רי-עב-סאהרפ׳-שאן) ווידער־איינזויגונג; דאס צוריק איינשלינגען אדער איינגעשלונגען ווערען.

reac'cess *n.* (רי-עק׳-סעס) דער ווידער־צוטריט, דער צוטריט אויפס־ניי; א בענייטער איבערפאל; דער ווידער־בעזוך.

reaccom'modate *v.* (רי-ע-קאמ׳-א-דייט) אויפס־ניי ברייננען אין ארדנונג, צוריק צופאסען.

reaccuse' *v.* (רי-ע-קיוז׳) ווידער בעשולדיגען, אויפס־ניי בעשולדיגען.

reach *v. and n.* (ריטש) שטרעקען, אויסשטרעקען; דערלאנגען, געבען, נעהמען [אויסשטרעקענדיג די האנד]; גרייכען; דערגרייכען; צוקומען; מאכען א פערזוך עפעס צו דערגרייכען; א שטרעקע; א דערגרייכונגס־שטרעקע, ווירקונגס־ווייטקייט; פעהיגקייט צו ערפילען; פערשטענדניס, פעהיגקייט צו בענעהמען אדער בעגרייפען; א שטרעבונג צו דערגרייכען עפעס; א פלאן, א מיטעל; א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א־ שפּיץ אין וואסער.

reach'able *a.* (ריטש׳-עבל) דערגרייכבאר.

reach'er *n.* (ריטש׳-ער) א דערגרייכער; איינער אדער עטוואס וואס דערגרייכט עפעס; עטוואס מיט וואס מען דערלאנגט.

reach'less *a.* (ריטש׳-לעס) אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט ערריכט ווערען.

reach'-me-down' *a.* (ריטש׳-מי-דאון׳) פארטיג־געמאכט, טאנדעט.

react' *v.* (רי-עקט׳) ווידער פארשטעלען אדער שפּילען [א טעאטער־שטיק]; רעאגירען, צוריקווירקען, געגענווירקען, געגענזייטיג ווירקען.

reac'tion *n.* (רי-עק׳-שאן) רעאגירונג אדער רעאקציאן [געגענווירקונג, צוריקווירקונג, געגענזייטיגע ווירקונג]; רעאקציאן, צוריקקעהרונג צו א פריהערינער פאליטישער ארדנונג; געגנערשאפט צום פראגרעס.

reac'tionary *a. and n.* (רי-עק׳-שאנ-ע-רי) רעאגירענד, צוריקווירקענד; געגענווירקענד, געגענזייטיג ווירקענד; רעאקציאנער, שטרעבענד אומצוקעהרען א פריהריגע פאליטישע ארדנונג, וואס איז געגען פראגרעס; א רעאקציאנער, איינער וואס קעמפפט געגען דער איצטיגער ארדנונג און שטרעבט אומצוקעהרען די אמאליגע צייטען.

reac'tionist *n.* (רי-עק׳-שאנ-איסט) א רעאקציאנער. ז. *reactionary*.

reac'tive *a.* (רי-עק׳-טיוו) רעאגירענד, צוריקווירקענד; געגענווירקענד, געגענזייטיג ווירקענד.

reac'tively *adv.* (רי-עק׳-טיוו-לי) דורך רעאגירונג, צוריקווירקונג, געגענווירקונג אדער געגענזייטיגער ווירקונג.

reac'tiveness *n.* (רי-עק׳-טיוו-נעס) געגענווירקונג, רעאגירונגס־פעהיגקייט.

reactiv'ity *n.* (רי-עק-טיוו׳-אי-טי) געגענווירקונג, דאס זיין רעאגירענד, צוריקווירקענד אדער געגענווירקענד.

read *v.* (ריעד) לייענען; לייענען אויף׳ן קול; פארלעזען; לעזען, ערקלערען [א רעטעניש, א חלום א. ז. וו.]; לערנען, איינלערנען מיט אימעצען; ארויסלייענען, פערשטעהן; ענטדעקען, אויספארשען; אויסטייטשען; ווירקען דורך לייענען; שפּילען אדער זינגען פון נאטען; שפּילען אדער זינגען עפעס אויף אן אייגענעם שטייגער; זיך לייענען, קלינגען אלס...; בעדייטען, מיינען; זיך לעזען, זיין ווינשענסווערטה צום לעזען.

read *a.* (רעד) בעלעזען.
He is well read in political economy.

readabil'ity *n.* (ריעד-ע-ביל׳-אי-טי) ז. *readableness*.

read'able *a.* (ריעד׳-עבל) לעזבאר; וואס לעזט זיך לייכט, וואס איז אינטערעסאנט צו לעזען, וואס איז ווערטה געלעזען צו ווערען.

read'ableness *n.* (ריעד׳-עבל-נעס) לעזבארקייט; דאס אינטערעסאנטע אדער ווינשענסווערטהע צו לעזען.

read'ably *adv.* (ריעד׳-ע-בלי) אויף א לעזבארען אופן.

read a lec'ture (ריעד ע לעק׳-טשור) לייענען אדער האלטען א לעקציע; געבען א נאב, אויסזידלען.

read between' the lines (ריעד בי־טהוויען׳ טהי לאינז) לייענען צווישען די שורות [פערשטעהן דעם פערבארגענעם מיין].

read by sound (ריעד באי סאונד) לעזען א טעלעגראמע לויט די קלאנגען פון טעלעגראפישען אפאראט.

readdress' *v.* (רי-ע-דרעס׳) צוריק ווענדען, אויפס־ניי אדרעסירען.

readep'tion *n.* (רי-ע-דעפ׳-שאן) דאס צוריקקריגען אדער צוריקגעווינען.

read'er *n.* (ריעד׳-ער) א לעזער; איינער וואס לעזט מאנוסקריפטען אדער ביכער וואס ווערען צוגעשיקט אין א רעדאקציע; א קארעקטאר; א לעקטאר, א פארלעזער; א בעל קורא; א לעזע־בוך [פאר שוהל־קינדער]; אן ערקלערער, אן אויסטייטשער; איינער וואס שטודירט עפעס.

read'ership *n.* (ריעד׳-ער-שיפ) דאס אמט פון אן אוניווערזיטעטס־לעקטאר.

read'ily *adv.* (רעד׳-אי-לי) גלייך, באלד, אהן פערציהונג; גרינג, לייכט; גערן, וויליג, גרייט.

read'iness *n.* (רעד׳-אי-נעס) פארטיגקייט, גרייטקייט, וויליגקייט; לייכטקייט, גרינגקייט; שנעלקייט, פלינקייט.

read'ing *n. and a.* (ריעד׳-אינג) דאס לעזען; א פארלעזונג, א לעקציע; אויסטייטשונג [פון צייכענס, פון חלומות א. ז. וו.]; לעזונג [פון רעטענישען]; דאס וואס ווערט געלעזען; צייכענס אדער אנצייגונגען פון אן אינסטרומענט [ווי א בארא־מעטער, טערמאמעטער א. ז. וו.]; א פארם, א נוסח, אן אויסדרוק, א פערשיעדענהייט אין אויסדריקע [אין שריפטען]; וואס האט ליעב צו לעזען אדער צו שטודירען.

read'ing-book *n.* (ריעד׳-אינג-בוק) א לעזע־בוך: א בוך מיט קאפיטלעך פון הייליגע שריפטען, וואס ווערען פארגעלעזען אין א קירך.

read'ing-boy *n.* (ריעד׳-אינג-באי) א אינגעל וואס לעזט פאר מאנוסקריפטען פאר א דרוק־קארעקטאר.

read'ing-clos'et *n.* (ריעד׳-אינג-קלאז׳-עט) א לעזע־צימערעל פאר א קארעקטאר.

read'ing-desk *n.* (ריעד׳-אינג-דעסק) א לעזע־טיש; א הויכער טיש צוגעפאסט צום לעזען שטעהענדיג; א לעזע־פולט אדער סטענדער אין א קירך.

read'ing-glass *n.* (ריעד׳-אינג-גלעס) א פערגרעסערונגס־גלאז צום לעזען.

read'ing-lamp *n.* (ריעד׳-אינג-לעמפ) א לאמפ צוגעפאסט צום לעזען [געמאכט אזוי, אז די שיין זאל פאלען אויף׳ן לעזע־טיש אדער לעזע־סטענדער].

read'ing-mat'ter *n.* (ריעד׳-אינג-מעט׳-ער) לעזע־שטאף פון א פעריאדישער אויסגאבע [אין געגענזאץ פון מודעות אדער בעצאהלטע אנאנסען].

read'ing-no'tice *n.* (ריעד׳-אינג-נאו׳-טיס) א בעצאהלטע מודעה אין א פעריא־

דישער אויסגאבע אין דער פארם פון געוועהנליכען לעזע-שטאף.

read'ing-room *n.* (ריעד'-אינג-רוהם) א לעזע-צימער, א צימער וואו עס זיינען אויסגעלעגט צייטונגען, זשורנאלען און ביכער צום לעזען; דאס צימערעל וואו עס ארבייט דער קארעקטאר פון א צייטונג.

read'ing-stand *n.* (ריעד'-אינג-סטענד) א לעזע-סטענדער.

read'ing-ta'ble *n.* (ריעד'-אינג-טיי'בל) א לעזע-טיש.

readjourn' *v.* (רי-ע-דזשוירן') נאך אמאל אבלעגען; נאך אמאל שליסען א פערזאמלונג און זי אבלעגען.

readjourn'ment *n.* (רי-ע-דזשוירנ'-מענט) דאס נאך אמאל אבלעגען. ז. ***readjourn***

readjust' *v.* (רי-ע-דזשאסט') וויעדער אין ארדנונג ברייננען; וויעדער אויסגלייכען; ברייננען אין ארדנונג אדער אויסגלייכען אויף א נייעם שטייגער; איינארדנען אויפס-ניי.

readjust'er *n.* (רי-ע-דזשאסט'-ער) איינער וואס ברייננט וויעדער אמאל אין ארדנונג אדער גלייכט אויס; איינער וואס ארדנעט איין אויפס-ניי אדער אויף א נייעם שטייגער.

Readjust'er *n.* (רי-ע-דזשאסט'-ער) א ריעדזשאסטער, א מיטגליעד פון א פארטיי אין ווירדזשיניא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא], וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1878 און האט געפאדערט, אז מען זאל פטור ווערען פון די שטאאטס-חובות אויף בעדינגונגען וואס דער שטאאט אליין וועט בעשטימען.

readjust'ment *n.* (רי-ע-דזשאסט'-מענט) דאס וויעדער אמאל ברייננען אין ארדנונג, אויסגלייכונג אויפס-ניי, איינארדנונג אויפס-ניי אדער אויף א נייעם שטייגער; די פלענער פון די ריעדזשאסטערס [א געוויסע פארטיי אין ווירדזשיניא] פטור צו ווערען פון די שטאאטס-חובות. ז. ***Readjuster***

readmis'sion *n.* (רי-עד-מיש'-אן) וויעדער-צולאזונג, וויעדער-ארייגלאזונג; ערלויבנים ארייצוקומען נאך אמאל.

readmit' *v.* (רי-עד-מיט') וויעדער צולאזען, וויעדער ארייגלאזען.

readmit'tance *n.* (רי-עד-מיט'-ענס) ז. ***readmission***

read mu'sic (ריעד מיו'-זיק) לעזען נאטען.

read one to sleep (ריעד הוואן טו סליעפ) איינשלעפערען דורך פארלעזען.

readopt' *v.* (רי-ע-דאפט') וויעדער אויפנעהמען, וויעדער אננעהמען; אויפס-ניי מאכען פאר אייגענעם [פרעמדעס אייגענטום]; צוריק אדאפטירען [א קינד].

readorn' *v.* (רי-ע-דאהרן') וויעדער בעשעהנען, אויפס-ניי בעציערען.

read out (ריעד אוט) 1. אויסלייענען [ביז ענדע]; לייענען הויך; 2. ארויסיאגען, ארויסשטויסען פון א געזעלשאפט דורך אן עפענטליכער ערקלערונג.

2. We shall **read** the bolters **out** of the party.

read up (ריעד אפ) גרינדליך אויסשטודירען.

The pupils were told to **read up** on the history of the American Revolution.

readvance' *v.* (רי-עד-וועגס') וויעדער פארווערטס קומען, פון דאס ניי פארטשרייטען אדער שטייגען.

readver'tency *n.* (רי-עד-וואיר'-טענ-סי) בענייטע אויפמערקזאמקייט; אויפמערקזאמקייט אויפס-ניי.

read'y *a. and n.* (רעד'-אי) פארטיג, גרייט, צוגעגרייט; פארבערייטעט; וויליג; געשווינד; גענייט; פעהיג, פלינק; בארעס געלד, מזומנים; פארטיגקייט; וויליגקייט; אין מיליטער — דאס האלטען גרייט די ביקסען צום שיסען נאך דער קאמאנדע "רעדי!" [זייט פארטיג!].

read'y about' (רעד'-אי ע-באוט') זיך אומדרעהען אין דער ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג [אין מיליטער].

read'y-made *a.* (רעד'-אי-מייד) גרייט-געמאכט; טאנדעט.

I bought a **ready-made** suit.

read'y mon'ey (רעד'-אי מאנ'-אי) מזומנים.

read'y pay'ment (רעד'-אי פיי'-מענט) א צאהלונג אין מזומנים.

read'y-reck'oner *n.* (רעד'-אי-רעק'-נער) א בוך אדער טאבעלע מיט פארטיגע רעכנונגען.

reaffirm' *v.* (רי-ע-פוירם') אויפס-ניי בעהויפטען, בעשטעטיגען אדער פערזיכערען.

The convention **reaffirmed** its belief in the party's principles.

reaffir'mance *n.* (רי-ע-פויר'-מענס) וויעדער-בעשטעטיגונג, וויעדער-בעהויפטונג, וויעדער-פערזיכערונג.

reaffirma'tion *n.* (רי-עפ-אויר-מיי'-שאן) ז. ***reaffirmance***

reaffor'est *v.* (רי-ע-פאר'-עסט) צוריק פערוואנדלען אין וואלד.

reafforesta'tion *n.* (רי-ע-פאר-עס-טיי'-שאן) פערוואנדלונג אויפס-ניי אין וואלד.

rea'gency *n.* (רי-איי'-דזשענ-סי) רעאגירונג, צוריקווירקונג, גענענווירקונג; אין כעמיע — די ווירקונג פון א רעאגענט. ז. ***reagent***

rea'gent *n.* (רי-איי'-דזשענט) אין כעמיע — א רעאגענט אדער רעאקטיוו [א פרוביר-מיטעל, א מיטעל ארויסצורופען ענדערונגען אין א שטאף פאר אונטערזוכונגס-צוועקען]; איינער אדער עפעס וואס רעאגירט אדער ווירקט צוריק.

reaggrava'tion *n.* (רי-עג-רע-וויי'-שאן) די לעצטע ווארנונג איידער מען לעגט איינעם אריין אין חרם [ביי די קאטוילוקען].

reagree' *v.* (רי-ע-גריע') וויעדער אמאל מסכים זיין, וויעדער זיך אויסגלייכען; צוריק שלום ווערען.

real' *n.* (רע-על') דער רעאל [א שפאנישע מטבע פון אונגעפעהר 5 סענט].

re'al *a., n. and adv.* (רי'-על) רעאל, ווירקליך, טהאטזעכליך; וואהר, וועזענטליך, נאטירליך; וואס געהערט צו זאכען און ניט בלויז צו ווערטער אדער בעגריפען; אין יוריספרודענץ — זאכליך, אונבעוועגליך [ווי אונבעוועגליכעם אייגענטום]; עכט, ניט נאכגעמאכט אדער פערפעלשט; א רעאליטעט, אן עקזיסטירענדע זאך; אויף א רעאלען, ווירקליכען שטייגער.

re'al ac'tion (רי'-על עק'-שאן) א קלאגע אדער געריכטס-פראצעס וועגען א ווירקליכער זאך [ווי וועגען אונבעוועגליכען אייגענטום].

re'al char'acter (רי'-על קער'-עק-טער) א שריפט-צייכען, וועלכער שטעלט פאר סימבאליש א זאך; א היעראגליפען-צייכען [ווי למשל, אין די אלט-עגיפטישע היעראגליפען — אז איבערגעפילט שיסעלע האט בעדייטעט דעם טייך נילוס].

re'al estate' (רי'-על עס-טייט') גרונד-אייגענטום; אונבעוועגליכעס פערמעגען [ווי לאנד, הייזער א. ז. וו.].

real'gar *n.* (רי-על'-גאר) רעאלגאר, א כעמישער שטאף פון שוועבעל און ארסעניק.

realisa'tion *n.* (רי-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***realization***

re'alise *v.* (רי'-על-איז) ז. ***realize***

re'alism *n.* (רי'-על-איזם) רעאליזם [אין דער מאדערנער פילאזאפיע — די לעהרע, אז די סובסטאנץ פון די זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, עקזיסטירט אין דער אויסערליכער וועלט אונאבהענגיג פון אונזערע פארשטעלונגען; אין דער מיטעלאלטערליכער פילאזאפיע — די לעהרע, אז די אלגעמיינע בעגריפען, ווי חיה, פלאנצע, חכמה, שעהנהייט א. ז. וו., האבען א רעאלע עקזיסטענץ און זיינען ניט-בלויז נעמען; אין קונסט און ליטעראטור — די ריכטונג צו מאלען בילדער און פארצושטעלען זאכען, ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט מיט אלע זייערע מעלות און חסרונות].

re'alist *n. and a.* (רי'-על-איסט) א רעאליסט, אן אנהעננער פון רעאליזם אין פילאזאפישען אדער ליטערארישען זין [ז. ***realism***]; איינער וואס שטעהט פאר טעכנישע למודים אין די שוהלען אנשטאט קלאסישע; רעאליסטיש; וואס איז שייך צו רעאליזם.

realis'tic *a.* (רי-ע-ליס'-טיק) רעאליסטיש, ווירקליך, ריכטיג פארגעשטעלט; וואס איז שייך צו רעאליזם אדער צו די רעאליסטען. ז. ***realism***

realis'tically *adv.* (רי-ע-ליס'-טי-קעל-אי) אויף א רעאליסטישען שטייגער.

real'ity *n.* (רי-על'-אי-טי) רעאליטעט, דאס ווירקליך-עקזיסטירענדע; ווירקליכקייט.

re'alizable *a.* (רי'-ע-לאי-זעבל) וואס קען פערווירקליכט ווערען.

realiza'tion *n.* (רי-על-אי-זיי'-שאן) רעאליזירונג, פערווירקליכונג; דאס פיהלען אדער דאס בעגרייפען די ווירקליכקייט פון עפעס; דאס מאכען צו געלד; דאס פערוואנדלען געלד אין גרונד-אייגענטום.

re'alize *v.* (רי'-על-איז) 1. רעאליזירען, פערווירקליכען; 2. בעגרייפען, בענעהמען; 3. מאכען רעאליסטיש, מאכען ווי עס וואלט עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט; 4. ארויסקריגען, בעקומען, בעקומען אלס פראפיט; 5. מאכען צו געלד; פערוואנדלען געלד אין גרונד-אייגענטום.

1. The plan was finally **realized**. 2. We could not **realize** the danger of our position. 4. He **realized** a fortune from his speculation.

reallege' *v.* (רי-ע-לעדזש') וויעדער דערצעהלען, וויעדער בעהויפטען.

realli'ance *n.* (רי-ע-לאי'-ענס) דאס וויעדער פערבינדען זיך; א בענייטער פערבאנד.

really' *v.* (רי-ע-לאי') וויעדער צוזאמענשטעלען; וויעדער אויסבילדען אדער פארמירען.

re'ally *adv.* (רי'-על-אי) ווירקליך, אין דער טהאט, געוויס, באמת.

I am **really** too tired to talk.

realm *n.* (רעלם) דאס קעניגרייך, דאס רייך; די ספערע פון מאכט, ווירקונג אדער טהעטיגקייט.

re'alness *n.* (רי'-על-נעס) רעאלקייט, ווירקליכקייט, דאס זיין רעאל.

re'al prop'erty (רי'-על פראפ'-ער-טי) ז. ***real estate***.

re'al-school *n.* (רי'-על-סקוהל) א רעאל- שולע [א מיטעל-שולע וואו מען לערענט מעהר טעכנישע למודים איידער קלאסי- שע].

re'al stuff (רי'-על סטאפ) דער ריכטי- גער שטאף, די ריכטיגע זאך [בעזונדערס וועגען פערשיעדענע שנאפסען].

re'alty *n.* (רי'-על-טי) אונבעוועגליכ- קייט; גרונד-אייגענטום.

ream *v. and n.* (רים) מאכען ברייט- טער א לאך דורך בויערען; א ריעם פא- פיער [ענטהאלט 20 ליוועד אדער 480 בויגען].

rea'mer *n.* (ריע'-מער) איינער וואס בויערט; א געצייג וואס ווערט געברויכט צו פערגרעסערען אדער פערברייטערען אן אויסגעבויערטען לאך.

ream'putate *v.* (רי-עמ'-פיו-טייט) נאך אמאל אבשניידען [אן אבר].

reamputa'tion *n.* (רי-עמ-פיו-טיי'- שאן) דאס נאך אמאל אבשניידען [אן אבר].

rean'imate *v.* (רי-ענ'-אי-מייט) וויע- דער בעלעבען; צוריקרופען צום לעבען; קרעפטיגען, שטארקען, צוגעבען ענערגיע.

reanima'tion *n.* (רי-ענ-אי-מיי'-שאן) די ווידער-בעלעבונג; דאס צוריקרופען צום לעבען.

reannex' *v.* (רי-ענ-עקס') ווידער צו- זעצען, ווידער צונעבען, ווידער פעראיי- ניגען.

reannexa'tion *n.* (רי-ענ-עק-סיי'-שאן) די ווידער-צוזעצונג, די ווידער-צונעבונג, די ווידער-פעראייניגונג.

reanoint' *v.* (רי-ע-נאינט') ווידער אמאל זאלבען.

rean'swer *v.* (רי-ענ'-סער) ווידער ענטפערען.

reap *v.* (ריפ) שניידען תבואה, ארבּ- נעהמען די תבואה פון די פעלדער; בע- קומען די פרוכט פון דער ארבייט.

rea'per *n.* (ריע'-פער) א שניטער, א שניטעריון [איינער אדער איינע וואס שניידט תבואה]; א מאשין צו שניידען תבואה.

reap'-hook *n.* (ריפ'-הוק) ז. ***reaping-hook***.

rea'ping-hook *n.* (ריע'-פינג-הוק) א סערפ, א שניט-מעסער.

rea'ping-machine' *a.* (ריע'-פינג- מע-שין') א שניט-מאשין [א מאשין צו שניידען תבואה פון די פעלדער].

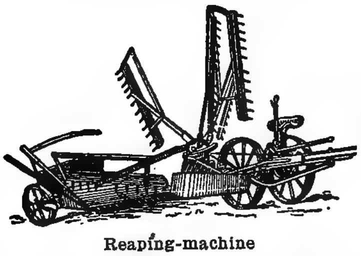

Reaping-machine

rea'ping-time *n.* (ריע'-פינג-טאים) שניט-צייט.

reappar'el *v.* (רי-ע-פער'-על) ווידער בעקליידען; איבערקליידען.

reappear' *v.* (רי-ע-פיער') ווידער ערשיינען.

reappear'ance *n.* (רי-ע-פיער'-ענס) די ווידער-ערשיינונג.

reapplica'tion *n.* (רי-עפ-לי-קיי'-שאן) דאס ווענדען זיך ווידער, די ווידער- אנווענדונג.

reapply' *v.* (רי-ע-פלאי') זיך ווידער ווענדען, אנווענדען נאך אמאל.

reappoint' *v.* (רי-ע-פאינט') ווידער בעשטימען, בעשטימען נאך אמאל.

reappoint'ment *n.* (רי-ע-פאינט'- מענט) די ווידער-בעשטימונג.

reappor'tion *v.* (רי-ע-פאור'-שאן) ווידער אויסטיילען.

reappor'tionment *n.* (רי-ע-פאור'- שאנ-מענט) דאס ווידער פאנאנדערטיי- לען, דאס ווידער אויסטיילען פראפאר- ציאנעל.

reapproach' *v.* (רי-ע-פראוטש') וויע- דער דערנעהנטערען זיך; ווידער נאהענט צוגויפברייינגען אדער זיך צונויפקומען.

rear *v., n. and a.* (ריער) אויפ- הויבען; אויפשטעלען, אויפבויען; ערצי- הען, אויפהאדעווען; קולטיווירען; זיך אויפהויבען; זיך שטעלען דיבאם [אויף די הינטערשטע פיס]; דער הינטערשטער טייל פון עפעס; עטוואס וואס געפינט זיך הינטען; הינטער-גרונד; די הינטער-אב- טיילונג, די לעצטע אבטיילונג פון אן אר- מעע אדער פלאטע; הינטער, וואס גע- פינט זיך הינטען.

rear'-ad'miral *n.* (ריער'-עד'-מי-רעל) א קאנטר-אדמיראל, אן אונטער-אדמיראל [אין אמעריקא זיינען פאראן דריי טיטו- לען אין דער קריעגס-פלאטע: אדמיראל, וויצע-אדמיראל און ריער-אדמיראל].

rear'er *n.* (ריער'-ער) איינער וואס ער- ציהט, האדעוועט אדער קולטיווירט; א פערד אדער עזעל וואס האט א געוועהנ- הייט זיך צו שטעלען דיבאם [אויף די הינטערשטע פיס].

rear'-guard *n.* (ריער'-גארד) דער אריערגארד, די הינטער-וואך [א מיליי- טער-אבטיילונג וואס האט די אויפגאבע צו בעשיצען די הינטערשטע אבטיילונג פון דער ארמעע, הויפטזעכליך ביים צו- ריקטרעטען].

rear'gue *v.** (רי-אר'-גיו) איבערדעבא- טירען, אויפס-ניי אויפנעהמען די ארגו- מענטאציאן אדער דעם ויכוח.

rear'gument *n.* (רי-אר'-גיו-מענט) א בענייטע ארגומענטאציאן, ויכוח אדער דע- באטע.

rear'horse *n.* (ריער'-האהרס) אזא אינ- זעקט, וואס האט א געוועהנהייט זיך צו שטעלען אויף די הינטערשטע פיס. ז. ***Mantis***.

rear'ing-bit *n.* (ריער'-אינג-ביט) א צוים-געבים [דאס מויל-אייזענדעל], וואס צווינגט א פערד זיך אויפצושטעלען די- באם [אויף די הינטערשטע פיס].

rear'ing-box *n.* (ריער'-אינג-באקס) א קאסטען, וואו מען קולטיווירט פיש.

rear'most *a.* (ריער'-מאוסט) וואס איז סאמע צום הינטערשטען אדער צום לעצ- טען.

rear'mouse *n.* (ריער'-מאוס) א פלע- דערמויז.

rearrange' *v.* (רי-ע-ריינדזש') 1. וויע- דער ברייינגען אין ארדנונג; ווידער אי- בערשטעלען; צוריק איינריכטען; איינ- ארדנען פון דאס ניי; 2. אויפס-ניי אב- ריידען אדער אבמאכען.

1. The furniture in the room was rearranged. 2. The plans had to be rearranged.

rearrange'ment *n.* (רי-ע-ריינדזש'- מענט) א נייע איינארדנונג; דאס איינ- ריכטען אדער איינארדנען פון דאס ניי; דאס אבמאכען אדער אבריידען אויפס-ניי.

rear'ward *n.* (ריער'-הוואהרד) אן ארי- ערגארד [ז. ***rear-guard***]; מענשען וואס געהען הינטען.

rear'ward *a., adv. and n.* (ריער'- הווארד) וואס געפינט זיך הינטען, וואס קומט צו לעצט; פון הינטען; עטוואס וואס געפינט זיך פון הינטען אדער צו לעצט; ענדע.

The battleship sailed away **rearward**.

reascend' *v.* (רי-ע-סענד') ווידער אויפשטייגען, ווידער ארויפגעהן.

reascen'sion *n.* (רי-ע-סענ'-שאן) א ווידער-ארויפשטייגונג, דאס ארויפשטיי- גען פון דאס ניי; דאס צוריק ארויפגעהן.

reascent' *n.* (רי-ע-סענט') דאס ווידער- אויפהויבען זיך נאך אן ארונטערלאזונג.

rea'son *n. and v.* (ריזן) די פערנונפט; דער פערשטאנד; א פערנינפטיגע איבער- לעגונג אדער שלוס-ציהונג; א פערנינפטי- גע זאך; א [פערנינפטיגע] אורזאכע אדער גרונד; דאס דענקען; א לאגישער אורטייל; דאס לאגישע דענקען; ארגו- מענטאציאן, בעשפרעכונג; אין לאגיק — די פרעמיסע אדער פאדערזאץ פון אן אר- גומענט; דענקען, לאגיש דענקען אדער אורטיילען, ציהען לאגישע שליסע; בע- שפרעכען, ארומריידען, ריידען; בעטראכ- טען, ארגומענטירען, דעבאטירען; אנגע- בען לאגישע גרינדע; איבערצייגען דורך ארגומענטען.

rea'sonable *a.* (ריע'זנ-עבל) פערנינפ- טיג; מעסיג; ערטרעגליך.

Your request is **reasonable** and should be granted.

rea'sonable doubt (ריע'זנ-עבל דאוט) אין יוריספרודענץ — א צווייפעל וואס קען האבען א גרונד; א צושטאנד, ווען די פאקטען וואס זיינען אנגעגעבען געווארען פאר די געריכטס-געשווארענע זיינען ניט גענוג איבערצייגענד.

rea'sonableness *n.* (ריע'זנ-עבל-נעס) פערנינפטיגקייט; מעסיגקייט; ערטרעג- ליכקייט.

rea'sonably *adv.* (ריע'זנ-ע-בלי) אויף א פערנינפטיגען, מעסיגען אדער ערטרעג- ליכען אופן.

rea'son down (ריזן דאון) בעזיעגען אימעצען מיט ארגומענטען.

rea'soned *a.* (ריעזנד) 1. דורכגעטראכט- דירט; 2. פארזיכטיג דורכגעטראכט אדער איבערלעגט; 3. לאגיש.

2. They agreed upon a well **reasoned** plan. 3. The judge delivered a **reasoned** opinion.

rea'soner *n.* (ריע'זנ-ער) א פארשער, א נאכדענקער, א דענקער.

rea'soning *n.* (ריע'זנ-אינג) דאס דענ- קען, דאס אורטיילען מיט פערנונפט; אר- גומענטאציאן, לאגישע בעווייזע.

rea'soning pow'er (ריע'זנ-אינג פאו'- ער) אורטיילס-קראפט, דענקונגס-קראפט.

The lawyer's argument shows a remarkable **reasoning power**.

rea'sonless *a.* (ריע'זנ-לעס) אונפער- נינפטיג, וואס האט ניט קיין זין אדער בערעכטיגונג.

rea'son of state (ריזן אוו סטייט) א פאליטישער גרונד פון א רעגיערונגס- טהעטיגקייט, וועלכער קען ניט פערעפענט- ליכט ווערען.

rea'son out (ריזן אוט) דורכטראכ- טען, איבערלעגען, לאגיש דורכדענקען אדער דורכדיסקוטירען.

rea'son-piece *n.* (ריע'זנ-פיעס) א זיי-

טען=קלאץ אונטער די באלקענס פון א הויז.

reassem'blage *n.* (רי-ע-סעמ'-בלעדזש) א ווידער=פערזאמלונג, דאס פערזאמלען זיך אדער זיך צוזאמענקומען פון דאס ניי.

reassem'ble *v.* (רי-ע-סעמ'בל) ווידער צוזאמענברייגנען; זיך צוזאמענקומען פון דאס ניי.

reassert' *v.* (רי-ע-סױרט') ווידער בעהויפּטען; ווידער ערקלערען אדער בעשטעהן אויף עפּעס.

reasser'tion *n.* (רי-ע-סױר'-שאן) דאס ווידער בעהויפּטען, דאס בעשטעהן אויף עפּעס פון דאס ניי.

reassess' *v.* (רי-ע-סעס') ווידער בעשטייערן, ווידער ארויפלעגען שטייערן.

reassess'ment *n.* (רי-ע-סעס'-מענט) א בענייטע אדער ווידערהאלטע בעשטייערונג.

reassign' *v.* (רי-ע-סאין') ווידער אנווייזען, צוריק איבערווייזען; ווידער בעשטימען; צוריק אבטרעטען, צוריק איבערטראגען.

reassign'ment *n.* (רי-ע-סאינ'-מענט) דאס איבערווייזען צוריק, דאס צוריק אבטרעטען אדער איבערטראגען; א ווידער=בעשטימונג.

reassim'ilate *v.* (רי-ע-סימ'-אי-לייט) ווידער אסימילירען, אויסמישען, אריינגעהמען אין זיך אדער גלייך מאכען; ווידער פערדייהען אדער פערוואנדלען אין אן אנדער שטאף.

reassimila'tion *n.* (רי-ע-סימ-אי-ליי'-שאן) די ווידער=אסימילירונג; דאס אסימילירען, גלייך מאכען, אויסמישען אדער פערדייהען אויפס=ניי.

reassume' *v.* (רי-ע-סיום') ווידער אננעהמען אדער מאכען א השערה; ווידער אויפנעהמען אדער נעהמען אויף זיך.

reassump'tion *n.* (רי-ע-סאמפּ'-שאן) דאס צוריק אננעהמען אדער נעהמען אויף זיך; דאס צוריק אננעהמען אלס השערה.

reassur'ance *n.* (רי-ע-שוהר'-ענס) א ווידער=פערזיכערונג; דאס אומקעהרען דעם מוטה אדער זיכערהייט; איבער=אסקורירונג [ז. *reinsurance*].

reassure' *v.* (רי-ע-שוהר') 1. ווידער פערזיכערען; צוריק ערמוטיגען אדער אומקעהרען די זיכערהייט; 2. איבער=אסעקורירען.

1. The doctor **reassured** the family of the patient.

reassur'er *n.* (רי-ע-שוהר'-ער) איינער וואס פערזיכערט אויפס=ניי; איינער וואס קעהרט אום דעם מוטה אדער די זיכערהייט; איינער וואס אסעקורירט איבער אדער נעהמט איבער די ריזיקע פון א פערזיכערונג [אסעקוראנץ].

reassur'ingly *adv.* (רי-ע-שוהר'-אינג-לי) ווידער=פערזיכערענדיג; אויפס=ניי ערמוטיגענדיג; אומקעהרענדיג דעם מוטה אדער די זיכערהייט.

reast *v.* (ריעסט) טריקענען פלייש [אויף דער זון אדער אין א[ן] אויווען].

reas'ted *a.* (ריעס'-טעד) טוכלע, בײטערליך, פערשימעלט.

reas'ty *a.* (ריעס'-טי) ז. *reasted*

rea'ta *n.* (רי-א'-טא) אין דרום=אמעריקא — א מין ארקאן צו כאפּען בהמות און חיות.

reattach' *v.* (רי-ע-טעטש') ווידער בעהעפטען, ווידער צובינדען אדער בעפעסטיגען; פון דאס ניי ארויפלעגען אן ארעסט.

reattach'ment *n.* (רי-ע-טעטש'-מענט) דאס ווידער בעהעפטען, פערבינדען אדער בעפעסטיגען; דאס צוריק פערהאלטען; דאס ארויפלעגען אן ארעסט פון דאס ניי.

reattain' *v.* (רי-ע-טיין') ווידער ערלייכען.

reattain'ment *n.* (רי-ע-טיינ'-מענט) די ווידער=דערגרייכונג.

reattempt' *v.* (רי-ע-טעמפּט') מאכען אויפס=ניי א פערזוך; ווידער פּרובירען.

reave *v.* (ריעוו) אוועקנעהמען, אוועקרייסען, אוועקרויבען.

reavow' *v.* (רי-ע-וואו') ווידער ערקלערען.

reawake' *v.* (רי-ע-הווייק') ווידער אויפוועקען.

rebap'tism *n.* (רי-בעפּ'-טיזם) די ווידער=טויפע.

rebap'tist *n.* (רי-בעפּ'-טיסט) איינער וואס טויפט ווידער; א ווידער=געטויפטער.

rebaptiza'tion *n.* (רי-בעפּ-טי-זיי'-שאן) דאס ווידער=טויפען.

rebaptize' *v.* (רי-בעפּ-טאיז') ווידער אמאל טויפען, טויפען פון דאס ניי; צוגעבען א נייעם נאמען [ביים ווידער=טויפען].

rebapti'zer *n.* (רי-בעפּ-טאי'-זער) א ווידער=טויפער, איינער וואס טויפט נאך אמאל.

rebate' *n. and v.* (רי-בייט') אן אבצוג, א ראבאט; אן אויסשניט ווי א רינע אין האלץ אדער אין אן אנדער מאטעריאל וואס ווערט געמאכט צו פערבינדען צוויי טיילען; א זארט הארטער שטיין וואס ווערט בענוצט צום פלאסטערען גאסען; א האלץ=קלעצעל וואס ווערט בעפעסטיגט צו א הענטעל צו שטויסען וואפנע; אויסהובלען אדער אויסשניידען א רינע.

reba'ted *a.* (רי-ביי'-טעד) טעמפּ, שטומפּף; קורץ אבגעשניטען [וועגען א צייכען אויף א וואפען אדער שילד, בעזאנדערס וועגען א קרייץ].

rebate'ment *n.* (רי-בייט'-מענט) אן אבצוג, א ראבאט; דאס מאכען אדער דאס זיין טעמפּ אדער שטומפּף; אן אבשניידונג אדער אבקירצונג פון א צייכען [ווי א קרייץ] אויף א וואפען אדער שילד; א פערשמעלערונג, א פערקירצונג.

re'bec *n.* (רי'-בעק) א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס ווערט גערעכענט אלס די ערשטע פארם פון א וויאלין [פיעדעל].

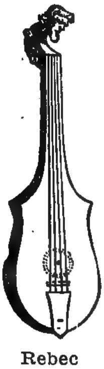
Rebec

re'beck *n.* (רי'-בעק) ז. *rebec*

reb'el *n. and a.* (רעב'-על) א רעבעל, אן אויפריהרער, א מיאטעזשניק, א בונטאווטשטשיק; וואס רעבעלירט, וואס בונטעוועט, וואס מאכט אן אויפשטאנד.

rebel' *v.* (רי-בעל') רעבעלירען, בונטעווען, רעוואלטירען, מאכען אן אויפשטאנד.

rebel'lion *n.* (רי-בעל'-יאן) א רעבעליאן, אן אויפרוהר, אן אויפשטאנד, א מיאטעזש, א בונט.

rebel'lious *a.* (רי-בעל'-יאס) רעבעליש, אויפריהרעריש, מיאטעזשנע; ווידערשפּעניסטיג; וואס האט א ווידערשטאנד, וואס איז שווער צו בעארבייטען.

rebel'liously *adv.* (רי-בעל'-יאס-לי) אויף א רעבעלישען אופן; רעבעלירענדיג; ווידערשפּענסטיג.

rebel'liousness *n.* (רי-בעל'-יאס-נעס) דאס זיין רעבעליש אדער אויפריהרעריש.

rebel'low *v.* (רי-בעל'-או) אבקלינגען אדער אבהילכען צוריק ווי מיט א רעווען פון אן אקס, אבענטפערען מיט א הויכען ווידער=קול.

rebirth' *n.* (רי-בוירטה') די ווידער=געבורט; א ווידער=אויפלעבונג.

rebite' *v.* (רי-באיט') טיעפער מאכען דורך א כעמישע זויערע אבגעריבענע ליניען אדער צייכנונגען אין גראווירטען מעטאל.

rebi'ting *n.* (רי-באי'-טינג) דאס מאכען טיעפער אבגעריבענע ליניען אדער צייכנונגען אין גראווירטען מעטאל.

rebloom' *v.* (רי-בלוהם') נאך אמאל בליהען, ווידער אויפבליהען.

reblos'som *v.* (רי-בלאס'-אם) ז. *rebloom*

reboa'tion *n.* (רעב-א-איי'-שאן) דאס אבקלינגען פון א הויכען קלאנג; א ווידער=קלאנג, א ווידער=קול.

reboil' *v.* (רי-באיל') איבערקאכען, קאכען נאך אמאל.

reboise' *v.* (רי-באיז') לאזען צוריק בעוואקסען מיט וואלד, צוריק בעפלאנצען מיט בוימער.

reboise'ment *n.* (רי-באיז'-מענט) דאס צוריק בעפלאנצען מיט בוימער.

reborn' *a.* (רי-באהרן') פון דאס ניי געבארען.

rebound' *v. and n.* (רי-באונד') אבשפּרינגען צוריק [ווי א צונויפגעדריקטע פּרוזשינע]; צוריק פאלען; צוריק ווארפען; אבקלינגען מיט א ווידער=קול; דאס אבשפּרינגען צוריק; דאס צוריקגעווארפען ווערען; אן אבקלאנג, א ווידער=קול.

rebo'zo *n.* (רע-באו'-זאו) אזא ברייטע לאנגע שאל, וואס ווערט געטראגען פון די פרויען אין די שפּאנישע געגענדען פון אמעריקא, ווי אין מעקסיקא א. ד. ג.

rebrace' *v.* (רי-בריים') בעלייען די קרעפטען; ווידער פערשטארקען.

rebreathe' *v.* (רי-בריעטה') ווידער אטהעמען; ווידער איינאטהעמען.

rebuff' *v. and n.* (רי-באף') צוריקשטויסען, צוריקווארפען; צוריקווייזען; גראב ענטזאגען; גראב אבענטפערען; א צוריקשטויסונג, א צוריקווארפונג; א צוריקווייזונג; א גראבע ענטזאגונג; א גראבער ענטפער.

rebuild' *v.* (רי-בילד') ווידער אויפבויען; צוריק אויפשטעלען; איבערבויען.

We are planning to **rebuild** our synagogue.

rebuil'der *n.* (רי-ביל'-דער) א ווידער=אויפבויער, איינער וואס בויט אויף צוריק.

rebu'kable *a.* (רי-ביו'-קעבל) טאדלונגסווערטה, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

rebuke' *v. and n.* (רי-ביוק') טאדלען, פאררווירפע מאכען, אויסזידלען; א טאדעל, א פארוואורף; א בעשטראפונג; א קלאפּ.

rebuke'ful *a.* (רי-ביוק'-פול) טאדעלהאפט.

rebuke'fully *adv.* (רי-ביוק'-פול-אי) מיט טאדעל, מיט פארווירפע.

rebu'ker *n.* (רי-ביו'-קער) א טאדלער.

rebu'kingly *adv.* (רי-ביו'-קינג-לי) מיט טאדעל, מיט פארווירפע.

rebur'y *v.* (רי-בער'-אי) פון דאס ניי בענגראבען, ווידער בעגראבען.

re'bus *n. and v.* (רי'-באס) א רעבוס, א בילדער-רעטעניש, א רעטעניש מ ט בילדער; א צייכנונג אויף א וואפען אדער שילד וואס בעשטעהט פון א בילד מיט א ווארט, וועלכע ביידע צוזאמען דריקען אויס א נאמען; א זאץ וואס בעשטעהט פון בילדער מיט ווערטער [די בילדער ווערען גענוצט ווי ווערטער]; פארשטעלען דורך א רעבוס, בעצייכענען דורך א רעבוס.

rebut' *v.* (רי-באט') צוריקשטויסען, צוריקווייזען, אבזאגען; צוריקשלאגען; אבשלאגען א בעווייז דורך א נעגען-בעווייז; פארברייננען אן אבשלאגענדען בעווייז.

rebut'table *a.* (רי-באט'-עבל) וואס קען צוריקגעשטויסען ווערען; וואס קען צוריקגעוויזען אדער אבגעזאגט ווערען; וואס קען אבגעשלאגען ווערען דורך א נעגען-בעווייז.

rebut'tal *n.* (רי-באט'-על) א נעגען-בעווייז פון אן אנגעקלאגטען אבצושלאגען א בעווייז וואס איז געבראכט נעגען איהם; א צוריקשטויסונג; א צוריקווייזונג, אן אבזאג.

rebut'ter *n.* (רי-באט'-ער) א נעגען-ענטפער, אן אבשלאגענדער בעווייז; א צוריקווייזונג.

recal'citrance *n.* (רי-קעל'-סי-טרענס) ווידערשטרעבונג, דאס ניט וועלען אונטערגעבען זיך; ווידערשפענסטינקייט.

recal'citrant *a.* (רי-קעל'-סי-טרענט) ווידערשטרעבענד, וואס וויל זיך ניט אונטערגעבען, ווידערשפענסטיג.

recal'citrate *v.* (רי-קעל'-סי-טרייט) ווידערשטרעבען, זיך ניט וועלען אונטערגעבען; זיין ווידערשפענסטיג.

recalcitra'tion *n.* (רי-קעל-סי-טריי'-שאן) ווידערשטרעבונג, דאס ניט וועלען זיך אונטערגעבען, ווידערשפענסטיגקייט.

recalesce' *v.* (רי-קע-לעס') ווידער הייס ווערען; אנגעגליהט ווערען, דערגרייכען א צושטאנד פון גליהונג.

recales'cence *n.* (רי-קע-לעס'-ענס) דאס ווידער אויפגליהען [ווי ביי א ווייס גליהענדען אייזען, ווען עס קיהלט זיך אב ביז 1000 גראד, פאנגט עס אן אויף א ווײַלע ווידער צו גליהען מיט א נאך ווייסערער גלוטה].

recall' *v. and n.* (רי-קאהל') צוריקרופען, אברופען; אבשאפען; ווידעררופען; צוריקרופען א געוועהלטען בעאמטען פון זיין אמט דורך פאלקס-אבשטימונג; צוריקברייננען; זיך דערמאהנען, ברייננען צוריק אין נעדאנק; אן אברוף; א ווידעררוף; א צוריקרופונג; א צוריקברייננונג; דאס צוריקרופען א געוועהלטען בעאמטען פון זיין אמט דורך א פאלקס-אבשטימונג; א צוריקרופונגס-סיגנאל.

recall'able *a.* (רי-קאהל'-עבל) וואס קען צוריקגערופען ווערען, וואס קען אבגערופען ווערען.

recall' of judg'es (רי-קאהל' אוו דזשאדזש'-עז) דאס צוריקרופען די וואהל פון א ריכטער [דאס רעכט פון פאלק אראבצוווארפען א געוועהלטען ריכטער פון זיין אמט, ווען מען איז מיט איהם ניט צופריעדען].

recall' of judi'cial deci'sions (רי-קאהל' אוו דזשו-דיש'-על די-סיזש'-אנז) די צוריקרופונג פון א געריכטליכער ענטשיידונג דורך א פאלקס-אבשטימונג [ווי למשל, ווען א ריכטער ענטשיידעט, אז א געוויסער דורכגעפיהרטער געזעץ איז ניט קאנסטיטוציאנעל, און די פאלקס-אבשטימונג איז מבטל דיעזע ענטשיידונג].

recall' to life (רי-קאהל' טו לאיף) צוריקרופען צום לעבען, ווידער צום לעבען ברייננען.

recant' *v.* (רי-קענט') ווידעררופען, צוריקציהען, צוריקנעהמען [א ווארט, א מיינונג א. ד. ג.].

The heretic refused to recant his belief.

recanta'tion *n.* (רי-קענ-טיי'-שאן) די ווידעררופונג, די צוריקציהונג, די צוריקנעהמונג [פון ווערטער, פון א מיינונג א. ד. ג.].

recan'tatory *a.* (רי-קענ'-טע-טא-רי) ווידעררופענד, צוריקציהענד, צוריקנעהמענד.

recan'ter *n.* (רי-קענ'-טער) א ווידעררופער, א צוריקציהער.

recapac'itate *v.* (רי-קע-פעס'-אי-טייט) ווידער מאכען אימעצען אים שטאנד [עפעס צו טהאן].

recap'italize *v.* (רי-קעפ'-אי-טעל-איז) פון דאס ניי קאפיטאליזירען, פערגרעסערען אדער בענייען דעם קאפיטאל.

recapit'ulate *v.* (רי-קע-פיטש'-יו-לייט) רעזומירען די הויפט-פונקטען, ווידערהאלען, איבער'חזר'ען דעם גרונד-נעדאנק; ווידערהאלען אין קורצען וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapitula'tion *n.* (רי-קע-פיטש-יו-ליי'-שאן) א ווידערהאלונג פון די הויפט-פונקטען, א ווידערהאלונג אין קורצען פון דעם וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapit'ulative *a.* (רי-קע-פיטש'-יו-ליי-טיוו) ווידערהאלענד די הויפט-פונקטען, רעזומירענד, איבערחזר'ענד אין קורצען וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapit'ulator *n.* (רי-קע-פיטש'-יו-ליי-טאר) איינער וואס ווידערהאלט אין קורצען.

recapit'ulatory *a.* (רי-קע-פיטש'-יו-ליי-טא-רי) וואס דיענט אלס ווידערהאלונג; וואס ענטהאלט א קורצע ווידערהאלונג.

recap'tion *n.* (רי-קעפ'-שאן) די צוריקנעהמונג, די צוריקפערכאפונג; דאס אבנעהמען צוריק עטוואס וואס איז פון איינעם אונגערעכטליך פערכאפט געווארען.

recap'tor *n.* (רי-קעפ'-טאר) איינער וואס נעהמט אב צוריק, איינער וואס פערכאפט צוריק; איינער וואס נעהמט אב צוריק א געפאנגענע שיף אדער פערכאפטעם פערמעגען.

recap'ture *v. and n.* (רי-קעפ'-טשור) צוריק אבנעהמען, צוריק פערכאפען; צוריק אבנעהמען א געפאנגענע שיף אדער פערכאפטעס פערמעגען; צוריקנעהמונג, צוריקפערכאפונג; די צוריקנעהמונג פון א געפאנגענער שיף אדער פון פערכאפטען פערמעגען; דאס צוריקגענומענע פערמעגען; א צוריקאבגענומענע געפאנגענע שיף.

recarburiza'tion *n.* (רי-קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס דערלענגען דעם קויהלען-שטאף וואס איז פריהער אבגענומען געווארען [ווי דאס ווערט געטהאן אין דער פאבריקאציאן פון שטאהל און אייזען].

recar'burize *v.* (רי-קאר'-ביו-ראיז) צוריק דערלענגען דעם קויהלען-שטאף וואס איז פריהער אבגענומען געווארען [ווי דאס ווערט געטהאן אין דער פאבריקאציאן פון שטאהל און אייזען].

recar'nify *v.* (רי-קאר'-ני-פאי) ווידער פערוואנדלען אין פלייש.

recar'riage *n.* (רי-קער'-עדזש) דאס צוריקטראגען; דאס ווידערטראגען, דאס ווידערפיהרען.

recar'ry *v.* (רי-קער'-אי) צוריקטראגען; ווידער טראגען.

recast' *v. and n.* (רי-קעסט') ווידער ווארפען; איבערשמעלצען; איבערמאכען, אומענדערען, אומפארמירען; איבעררעכענען, ווידער בערעכענען; אן אומשמעלצונג; אן אומענדערונג, אן אומפארמירונג, א מאדיפיקאציאן.

recede' *v.* (רי-סיעד') צוריקווייכען, צוריקטרעטען; זיך צוריקציהען; אבטרעטען.

The United States will not recede from its position in regard to Asiatic immigration.

receipt' *n. and v.* (רי-סיעט') עטוואס וואס ווערט ערהאלטען, דאס ערהאלטענע; אן עמפפאנג, א קבלה, דאס ערהאלטען, דאס בעקומען; א קוויטאנציע, א קוויטונג, א קבלה-צעטעל; הכנסה, איננאהמע; א רעצעפט אדער פארשריפט ווי עטוואס דארף געמאכט ווערען; געבען א קוויטונג אדער א קבלה-צעטעל; קוויטירען.

receipt'able *a.* (רי-סיעט'-עבל) פאר וואס עס קען ארויסגעגעבען ווערען א קוויטאנציע אדער א קבלה-צעטעל.

receipt'-book *n.* (רי-סיעט'-בוק) א קוויטונגס-בוך; א רעצעפט-בוך.

receipt'or *n.* (רי-סיעט'-אר) איינער וואס גיט א קוויטאנציע אדער א קבלה-צעטעל; איינער וואס בעקומט צוריק אויף א קוויטאנציע זיינע זאכען, וועלכע מען האט ביי איהם געזעצליך אבגענומען אדער ארויפגעלעגט אן ארעסט מיט דער בעדינגונג, אז ער וועט זיי צושטעלען צוריק צו יעדער צייט ווען מען וועט עס פון איהם פערלאנגען.

receivabil'ity *n.* (רי-סיע-ווע-ביל'-אי-טי) אננעהמבארקייט; אויפנעהמבארקייט; דאס קענען ערהאלטען ווערען.

recei'vable *a.* (רי-סיע'-וועבל) 1. אננעהמבאר, אנצונעהמען, אויפצונעהמען; 2. וואס קען אדער דארף ערהאלטען ווערען; 3. וואס דארף בעצאהלט ווערען אדער קוויטירט ווערען.

3. Many bills are receivable to day.

recei'vableness *n.* (רי-סיע'-וועבל-נעס) ז. *receivability*

receive' *v.* (רי-סיעוו') 1. ערהאלטען, בעקומען, קריגען; 2. עמפפאנגען, מקבל זיין; מקבל פנים זיין; אויפנעהמען; אויפנעהמען געסט [אין א געוויסען טאג]; אנטייל נעהמען אין א קבלת פנים; 3. אריינצעהמען אין זיך, ענטהאלטען; 4. אננעהמען, נעהמען אין בעטראכט, אנערקענען.

1. I received your letter. 2. The Mayor received the foreign visitor at the City Hall. 4. The testimony was received in evidence.

receive' a loss (רי-סיעוו' ע לאהס) ליידען א פערלוסט.

received' *a.* (רי-סיעווד') אלגעמיין אנגענומען; וואס שטארצט ארויס צווישען אנדערע טיילען [ביי אינזעקטען].

received' max'im (רי-סיעווד' מעק'-סים) אן אלגעמיין אנערקענטער גרונד-זאץ.

receiv'edness *n.* (רי-סיעוו'-עד-נעס) דאס זיין אלגעמיין אנגענומען, אן אלגעמיינע אננאהמע [פון א מיינונג אדער אידעע].

receiv'er *n.* (רי-סיעוו'-ער) אן עמפפאנגער, אן אויפנעהמער; א געלד-איינ=

נעהמער, א געלד-עמפפאנגער; א געלד-זאמלער [ווי פון צאל, שטייערען א. ז. וו.]; א פערוואלטער וואס ווערט אנגעשטעלט פון א געריכט איבער א געשעפט, וואס האט באנקראטירט; א צונעהמער אדער בע-האלטער פון גנבות; די טרובקע פון א טעלעפאן, וועלכע נעהמט אויף דעם גע-שפרעך; דער עמפפאנגס-מאגנעט אדער דער צייכען-געבער פון א טעלעגראף; אין כעמיע — א געפעס צו האלטען דיס-טילירטע פראדוקטען אדער גאזען; דער גלעזערנער קאלפאק פון א לופט-פומפע.

receiv'ership *n.* (רי-סיעוו'-ער-שיפ) דאס אמט פון א פערוואלטער וואס ווערט אנגעשטעלט פון׳ געריכט איבער א געשעפט, וואס האט באנקראטירט; דאס אמט פון אן אנגעשטעלטען צו עמפפאנגען אדער איינצונעהמען קהל׳שע געלדער.

receiv'ing *n. and a.* (רי-סיעוו'-אינג) דאס עמפפאנגען, דאס אויפנעהמען; דאס ערהאלטען, דאס בעקומען, דאס קריגען; עמפפאנגענד, אויפנעהמענד; ערהאלטענד, בעקומענד.

receiv'ing box (רי-סיעוו'-אינג באקס) א בריעף-קאסטען.

receiv'ing-house *n.* (רי-סיעוו'-אינג-האוס) א פאסט-קאנטאר וואו עס ווערען אויפגענומען בריעף און פאקעטען צום אבשיקען.

receiv'ing-ship *n.* (רי-סיעוו'-אינג-שיפ) א קאזארמע-שיף [א שיף וועלכע שטעהט בעשטענדיג אין האפען אויפצו-נעהמען און צו האלטען רעקרוטען פאר דער פלאטע ביז זיי ווערען פאנאנדערגע-שיקט אויף זייערע פלעצער].

receiv'ing-tomb *n.* (רי-סיעוו'-אינג-טוהם) ז. ***receiving-vault***

receiv'ing-vault *n.* (רי-סיעוו'-אינג-וואהלט) א קאמערעל, א הייל אדער סקלעפ אויף א בית עלמין, וואו מען לעגט אוועק און מען האלט צייטווייליג דעם קערפער פון א טויטען ביז דער קבר ווערט פאר-טיג.

recel'ebrate *v.* (רי-סעל'-אי-ברייט) ווידער פייערען, ווידער מאכען א יום טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען.

recelebra'tion *n.* (רי-סעל-אי-בריי'-שאן) דאס ווידער פייערען; דאס וויע-דער מאכען א יום טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען.

re'cency *n.* (רי'-סענ-סי) ניט-לאנג-קייט; נייקייט, פרישקייט; דאס זיין פון ניט לאנג צוריק.

recense' *v.* (רי-סענס') איבערקוקען, איבערזעהן, רעווידירען.

recen'sion *n.* (רי-סענ'-שאן) דאס אי-בערקוקען אדער רעווידירען עפעס [ווי א שריפט, א בוך א. ד. ג.]; א טעקסט וואס איז קריטיש דורכגעזעהן געווארען; א קריטישע איבערזיכט; א קריטיק.

recen'sionist *n.* (רי-סענ'-שאנ-איסט) אן איבערקוקער פון א טעקסט; א בעל מגיה.

re'cent *a.* (רי'-סענט) פון ערשט ניט לאנג צוריק; וואס האט ערשט פאסירט; פון דער לעצטער געשעהעניש; פון דער לעצטער צייט; ניט אלט, פריש.

Recent events have changed his views on the labor question.

re'cently *adv.* (רי'-סענט-לי) ערשט; נאר וואס; דא ניט לאנג.

They moved from here recently.

re'centness *n.* (רי'-סענט-נעס) דאס זיין פון דער לעצטער צייט; נייקייט, פרישקייט.

re'cent publica'tion (רי'-סענט פאב-לי-קיי'-שאן) די לעצטע אויסגאבע [פון א ווערק].

re'cept *n.* (רי'-סעפט) דאס וואס בע-קומט זיך; אן אידעע וואס קומט פון אן אויסערליכער ווירקונג; אן אידעע וואס קומט פון בעאבאכטונג.

recep'tacle *n.* (רי-סעפ'-טעקל) אן ארט עפעס צו ערהאלטען; א שטאף אין וועל-כען אן אנדער שטאף ווערט אריינגעטהאן; א זאך וואס נעהמט אריין אן אנדער זאך; אין באטאניק — דער בלומען-באדען [דער טייל פון א פלאנצע, אויף וועלכען עס ענט-וויקעלט זיך די בלום]; א קערפער-טייל וואס דיענט אלס רעזערוואואר פאר א פליי-סיגקייט.

receptac'ular *a.* (רי-סעפ-טעק'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס איז שייך צום בלומען-באדען; וואס דיענט אלס רע-זערוואואר פאר א פליסיגקייט [וועגען קערפער-טיילען]. ז. ***receptacle***

receptibil'ity *n.* (רי-סעפ-טי-ביל'-אי-טי) דאס קענען ענטהאלטען ווערען, דאס קענען אריינגענומען ווערען; דאס קענען ערהאלטען ווערען.

recep'tible *a.* (רי-סעפ'-טיבל) וואס קען ערהאלטען ווערען, וואס מען קען ער-האלטען; וואס קען אריינגענומען ווערען אדער ענטהאלטען ווערען:

recep'tion *n.* (רי-סעפ'-שאן) די אויפ-נאהמע, דער עמפפאנג, קבלת פנים; דאס אננעהמען עפעס; דאס אריינגנעהמען אין זיך.

recep'tion-room *n.* (רי-סעפ'-שאנ-רוהם) עמפפאנגס-צימער, א גאסט-צימער [דאס צימער וואו מען נעהמט אויף געסט].

recep'tive *a.* (רי-סעפ'-טיוו) אויפ-נעהמענד, עמפפענגליך, וואס קען אויפנעה-מען; וואס קען אריינגעהמען אין זיך אדער ענטהאלטען.

recep'tiveness *n.* (רי-סעפ'-טיוו-נעס) דאס קענען אויפנעהמען; דאס קענען אריינ-נעהמען אין זיך אדער ענטהאלטען.

receptiv'ity *n.* (רי-סעפ-טיוו'-אי-טי) דאס האבען די מעגליכקייט אויפצונעה-מען אדער צו ערהאלטען.

recess' *n. and v.* (רי-סעס') די פער-טיעפונג [א פערטיעפטער ארט אין א וואנד ווי א נישע אדער קעמערעל]; די פערבארגענהייט [פון הארצען]; פער-דעקטקייט, געהיימקייט, טיעפקייט [פון א וויסענשאפט]; א צייטווייליגע אונטער-ברעכונג [פון זיצונגען פון געזעצגעבענדע קערפערשאפטען]; רוה-צייט [ווי צווי-שען איין שול-לעקציע און א צווייטער]; א טינעל [צו שמעלצען מעטאל]; מאכען א פערטיעפונג אין א וואנד; בעהאלטען, פערבארגען; מאכען אן אונטערברעכונג, נעהמען זיך א פרייע צייט.

reces'sion *n.* (רי-סעש'-אן) דאס צו-ריקווייכען, דאס צוריקגעהן; דאס אבטרע-טען; צוריקציהונג; דאס אומקעהרען צו-ריק [ווי דאס אומקעהרען צוריק אן ערא-בערטעס לאנד צו דעם פאריגען הערשער].

reces'sional *a. and n.* (רי-סעש'-אנ-על) וואס איז פערבונדען מיט א צוריק-טרעטונג אדער צוריקציהונג [ווי ביים אוועקגעהן פון גלח און פון דעם כאר פון קלויסטער]; א הימן וואס ווערט געזונגען אין א קלויסטער בעת דער גלח און דער כאר פערלאזען דעם קלויסטער.

reces'sive *a.* (רי-סעס'-איוו) וואס טרעט אב צוריק [הויפטזעכליך וועגען אן אק-צענט פון א ווארט וואס טרעט אב צוריק פון דער לעצטער זילבע אויף דער ער-שטער].

reces'sively *adv.* (רי-סעס'-איוו-לי) אבטרעטענדיג צוריק.

Rech'abite *n.* (רעק'-ע-באיט) איינער פון די רכבים אדער בני רכב [א סעקטע ביי די פארצייטיגען אידען, וועלכע האט פערבאטען פאר איהרע מיטגליעדער צו געברויכען בערוישענדע געטרענקע ווי וויין, ביער א. ד. ג.]; איינער וואס ברויכט ניט קיין אלקאהאלישע משקאות; א מיטגליעד פון אן אמעריקאנער ארדען "בני רכב", וואו עס איז שטרענג פערבא-טען דער געברויך פון פער׳שכור׳ענדע משקאות.

Rech'abitism *n.* (רעק'-ע-באי-טיזם) די פראקטיק און פרינציפען פון די "בני רכב". ז. ***Rechabite***

recharge' *v.* (רי-טשארדזש') פארברייג-גען א נייעם-בעשולדיגונג; ווידער אנ-לאדען [א שיס-געוועהר]; ווידער אנ-גרייפען.

rechar'ter *v.* (רי-טשאר'-טער) מאכען א נייעם קאנטראקט; נעהמען א נייע ער-לויבנים אויף א געשעפט.

réchauffé' *n.* (ריי-שאו-פיי') ווידער אנגעווארעמטע שפייז; א נייער געמיש פון אלטע מאטעריאלען; אן איבערגעקיי-טעס ליטעראַרישעס ווערק.

recheat' *n. and v.* (רי-טשיעט') דער צוריקרוף, דאס צוריקרופען מיט א טרו-מייט [יאגד-הינד]; צוריקרופען מיט א טרומייט יאגד-הינד.

recherché' *a.* (רע-שער-שיי') וואס ווערט פיעל נעזוכט; זעלטען, אנטיק.

rechoose' *v.* (רי-טשוהז') אויסוועהלען פון דאס ניי; ווידער אויסקלייבען, וויע-דער אויסוועהלען.

rechose' (רי-טשאוז') ווידער אויסגע-וועהלט. ז. ***rechoose***

rechris'ten *v.* (רי-קריס'ן) ווידער טויפען; ווידער געבען א נאמען.

recid'ivist *n.* (רי-סיד'-אי-וויסט) א רעצידיוויסט, איינער וואס האט בעגאנגען דאס צווייטע מאל דעמזעלבינען פערברע-כען, פאר וועלכען ער איז שוין איינמאל בעשטראפט געווארען.

rec'ipe *n.* (רעס'-אי-פי) 1. א רעצעפט; 2. א פארשריפט ווי אזוי צוצוגרייטען א געריכט.

2. The cook mislaid the recipe for this dish.

recip'ience *n.* (רי-סיפ'-אי-ענס) ז. ***recipiency***

recip'iency *n.* (רי-סיפ'-אי-ענ-סי) דאס ערהאלטען.

recip'ient *n. and a.* (רי-סיפ'-אי-ענט) אן ערהאלטער, אן עמפפאנגער, א צונעה-מער; אן אפאראט וואס נעהמט צו אדער נעהמט עפעס איין; ערהאלטענד; וואס נעהמט עפעס איין.

recip'rocal *a. and n.* (רי-סיפ'-רא-קעל) געגענזייטיג, וועקסעלזייטיג; געגענ-זייטיג ווירקענד [איינער אויף׳ן צוויי-טען און אומגעקעהרט]; דאס וואס איז געגענזייטיג צו אן אנדער זאך; וואס בע-וועגט זיך היין און צוריק; אין מא-טעמאטיק — די רעסיפראקע גרעסע [די צאהל וואס בעקומט זיך פון צוטיילען אן א י נ ס אויף דער אנגעגעבענער צאהל, ווי למשל, די רעסיפראקע גרעסע פון 5 וועט זיין $\frac{1}{5}$, די רעסיפראקע גרעסע פון $\frac{1}{5}$ וועט זיין 5].

recip'rocal interac'tion (רי-סיפ'-

רא-קעל אינ-טער-עק'-שאן) געגענזייטיגע ווירקונג.

reciprocal'ity *n.* (רי-סיפ-רא-קעל'-אי-טי) דאס זיין געגענזייטיג אדער וועקסעלזייטיג.

recip'rocally *adv.* (רי-סיפ'-רא-קעל-אי) דורך געגענזייטיגקייט; דורך איבעראיינשטימונג; אויף א וועקסעלזייטיגען שטייגער.

recip'rocalness *n.* (רי-סיפ'-רא-קעל-נעס) געגענזייטיגקייט, וועקסעלזייטיגקייט.

recip'rocal quan'tities (רי-סיפ'-רא-קעל קהוואנ'-טי-טיז) געגענזייטיגע צאהלען [אזעלכע צאהלען, פון וועלכע עס בעקומט זיך אן איינס, ווען מען כפל'ט זיי איינע אויף דער אנדערער, ווי למשל די צאהלען $\frac{3}{5}$ און $\frac{5}{3}$].

recip'rocate *v.* (רי-סיפ'-רא-קייט) אבוועקסלען, ערוויעדערען, געבען צוריק; ווירקען וועקסעלוויז; בעוועגען היין און צוריק.

reciproca'tion *n.* (רי-סיפ-רא-קיי'-שאן) אבוועקסלונג, וועקסעלזייטיגקייט, געגענזייטיגקייט; דאס בעוועגען זיך היין און צוריק.

recip'rocative *a.* (רי-סיפ'-רא-קיי-טיוו) וואס איז געגענזייטיג.

recip'rocatory *a.* (רי-סיפ'-רא-קיי-טא-רי) וואס געהט פון איינעם אויף'ן צווייטען און פון צווייטען צוריק צום ערשטען; וואס וועקסעלט זיך אין ריכטונג אדער טהעטיגקייט.

reciproc'ity *n.* (רעס-אי-פראס'-אי-טי) געגענזייטיגע בעציהונג; געגענזייטיגע הנחות; געגענזייטיגקייט; וועקסעלזייטיגקייט; געגענזייטיגע גלייכע האנדעלס-פריווילעגיעס פאר בירגער פון צוויי לענדער.

reci'tal *n.* (רי-סאי'-טעל) דאס איבערדערצעהלען, דאס איבערזאגען עפעס וואס איז שוין פון פריהער בעוואוסט; א פארלעזונג, א דעקלאמאציאן; דאס שפיעלען א מוזיקאליש שטיק פון איין פערזאן; דער טייל פון א געזעצליכען אבמאך, וואס גיט אן די אורזאכען, וואס פיהרען צום אבמאך; א צופעליגער פאקט אין א געזעצליכען אבמאך.

recita'tion *n.* (רעס-אי-טיי'-שאן) דאס דערצעהלען אדער איבער'חזר'ען עפעס אויף אויסוועניג; דאס דעקלאמירען; דאס איבער'חזר'ען די אוראקען [לעקציעס, אויפגאבען].

recita'tionist *n.* (רעס-אי-טיי'-שאנ-איסט) איינער וואס דערצעהלט איבער אדער לעזט פאר א מעשה; איינער וואס דעקלאמירט אדער שפיעלט א מוזיקאליש שטיק.

recita'tion-room *n.* (רעס-אי-טיי'-שאנ-רוהם) א צימער אין א שול, וואו די שילער חזר'ען איבער זייערע אוראקען [לעקציעס, אויפגאבען].

recitative' *n. and a.* (רעס-אי-טע-טיוו') אין מוזיק — רעטשיטאטיוו, דעקלאמאציאן אין געזאנג [אזא ארט געזאנג, וואו די ווערטער ווערען מעהר געזאגט איידער געזונגען]; אין דער פארם פון א רעטשיטאטיוו; מעהר געזאגט איידער געזונגען.

recitative'ly *adv.* (רעס-אי-טע-טיוו'-לי) אין מוזיק — רעטשיטאטיוויש, מעהר רעדענדיג איידער זינגענדיג.

recitati'vo *n.* (ריי-טשי-טע-טי'-וואו) רעטשיטאטיוו. ז. ***recitative***

recite' *v.* (רי-סאיט') דערצעהלען; וויעדערהאלען, איבערזאגען; דעקלאמירען, פארלעזען; זינגען אין רעטשיטאטיוו. ז. ***recitative***

reci'ter *n.* (רי-סאי'-טער) אן ערצעהלער; א דעקלאמירער, א פארלעזער.

reck *v.* (רעק) זיך קימערען וועגען עפעס.

reck'less *a.* (רעק'-לעס) אונבעקימערט, זארגלאז, אונאיבערלעגט, אונבעזאנען.

reck'lessly *adv.* (רעק'-לעס-לי) זארגלאז, זיך ניט קימערענדיג וועגען קיין זאך, אהן איבערלעגונג, אונבעזאנען.

reck'lessness *n.* (רעק'-לעס-נעס) אונבעקימערטקייט, זארגלאזיגקייט, אונבעזארגטקייט, אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט.

reck'on *v.* (רעקן) רעכנען, צוזאמענרעכנען, צעהלען; אריינרעכנען אין חשבון; צורעכנען, צושרייבען; האלטען פאר...; בעטראכטען אלס אזא אדער אזא; אויסרעכנען; רעכענען אדער בויען אויף עפעס; מיינען, דענקען.

reck'oner *n.* (רעק'נ-ער) א רעכנער, א בערעכנער.

reck'oning *n.* (רעק'נ-אינג) דאס רעכנען, די בערעכנונג; דאס סלוק'ען א חשבון, דאס אברעכנען זיך; א רעכנונג פון די קאסטען; דאס אויסרעכנען דעם ארט וואו די שיף געפינט זיך אין ים; דאס נעהמען אין אנבעטראכט, שעצונג; רעפוטאציע; שטעלע, לאגע [אין בעצוג צו ראנג, ווערטה א. ז. וו.].

reck'oning-book *n.* (רעק'נ-אינג-בוק) א רעכנונגס-בוך [א בוך וואו עס ווערען פערשריבען אלע הכנסות און הוצאות].

reclaim' *v. and n.* (רי-קליים') פאדערען צוריק, וויעדער פערלאנגען; בעסערען, בעלעהרען; רעפארמירען; צוריקקריעגען, צוריק בעקומען; צוימען [ווילדע חיות]; מאכען געהארכזאם, צוגעוועהנען; פראטעסטירען; דאס אויסבעסערען, דאס רעפארמירען; דאס פערלאנגען צוריק; דאס צוריקקריעגען; דאס מאכען קולטיווירבאר [לאנד].

reclai'mable *a.* (רי-קליי'-מעבל) וואס קען רעפארמירט אדער אויסגעבעסערט ווערען; וואס מען קען צוריקקריעגען אדער צוריק בעקומען; וואס מען קען צוריקפאדערען; וואס מען קען צוימען [וועגען ווילדע חיות]; וואס מען קען מאכען ניצליך אדער קולטיווירבאר [וועגען לאנד].

reclai'mably *adv.* (רי-קליי'-מע-בלי) אזוי, עס זאל קענען אויסגעבעסערט ווערען; אזוי אז מען זאל קענען צוריק פאדערען אדער צוריק בעקומען.

reclaim'less *a.* (רי-קליים'-לעס) וואס קען ניט געבעסערט ווערען; וואס קען ניט צוריקגעפאדערט ווערען; וואס מען קען ניט צוריקקריעגען.

reclama'tion *n.* (רעק-לע-מיי'-שאן) די בעסערונג; דאס רעפארמירען; דאס פאדערען דעם צוריקקעהר פון עפעס; דאס מאכען הייזליך אדער געצוימט [ווי ווילדע חיות]; דאס מאכען קולטיווירבאר אדער ניצליך [לאנד]; א פראטעסט.

Reclama'tion law (רעק-לע-מיי'-שאן לאה) א געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1902, לויט וועלכען עס ווערט יעדען יאהר בעשטימט א געוויסע סומע פאר דער בעוואסערונג און בעארבייטונג פון וויסטע לענדער אין די מערב-שטאאטען.

réclame' *n.* (ריי-קלאם') דאס רעקלאמירען, דאס מודיע זיין פאר אלעמען; א רעקלאמע.

reclasp' *v.* (רי-קלעספ') וויעדער פעסט אננעהמען.

rec'linate *a.* (רעק'-לי-נייט) וואס בויגט זיך אראב.

reclina'tion *n.* (רעק-לי-ניי'-שאן) די לעהנונג, די איינגעבויגענקייט.

recline' *v.* (רי-קלאין') אנלעהנען, איינבויגען, צובויגען; זיך לעהנען, זיך איינבויגען, רוהען, זיך שטיצען.

recli'ning-chair *n.* (רי-קלאי'-נינג-טשעהר) א שטוהל, ביי וועלכען דער לעהן קען זיך אבבויגען העכער און נידריגער.

reclose' *v.* (רי-קלאוז') וויעדער צושליסען, צוריק צומאכען.

reclothe' *v.* (רי-קלאוטה') צוריק אנקליידען.

recluse' *a. and n.* (רי-קלוהס') אבגעזונדערט, אבגעשלאסען, צוריקגעצויגען פון דער וועלט, איינזאם; א צוריקגעצויגענער, אבגעזונדערטער מענש; א פרוש; א מאנאך וואס האט זיך אויף זיין גאנצען לעבען אבגעשלאסען אין א מאנאסטיר-קעמערעל.

recluse'ly *adv.* (רי-קלוהס'-לי) אויף א צוריקגעצויגענעם, אבגעזונדערטען, איינזאמען אופן; ווי א פרוש.

recluse'ness *n.* (רי-קלוהס'-נעס) צוריקגעצויגענקייט, איינזאמקייט, אבגעזונדערטקייט פון דער וועלט.

reclu'sion *n.* (רי-קלוה'-זשאן) צוריקגעצויגענקייט פון דער וועלט; דאס לעבען פון א מאנאך וואס האט זיך אויף'ן גאנצען לעבען איינגעשלאסען אין א מאנאסטיר-קעמערעל.

reclu'sive *a.* (רי-קלוה'-סיוו) איינזאם, צוריקגעצויגען; ווי א פרוש.

reclu'sory *n.* (רי-קלוה'-סא-רי) אן אבזונדערונגס-פלאץ פון א פרוש, דאס צימערעל פון א פרוש.

rec'ognisable *a.* (רעק'-אג-נאי-זעבל) ז. ***recognizable***

recog'nisance *n.* (רי-קאג'-ני-זענס) ז. ***recognizance***

rec'ognise *v.* (רעק'-אג-נאיז) ז. ***recognize***

recog'nisor *n.* (רי-קאג'-ני-זאר) ז. ***recognizor***

recogni'tion *n.* (רעק-אג-ניש'-אן) 1. דערקענונג; דאס וויעדער דערקענען; 2. אנערקענונג; ערקענטניס, דאס בעמערקען.

1. He has changed behind **recognition**.
2. The Mexican revolutionists are seeking the **recognition** of the United States.

recog'nitive *a.* (רי-קאג'-ני-טיוו) דערקענענד; אנערקענענד.

recog'nitor *n.* (רי-קאנ'-ני-טאר) א געריכטס-געשווארענער.

recog'nitory *a.* (רי-קאג'-ני-טא-רי) דערקענענד, דערקענענד נאך אמאל; אנערקענענד.

recognizabil'ity *n.* (רעק-אג-נאי-זע-ביל'-אי-טי) דערקענבארקייט; אנערקענבארקייט; דאס קענען דערקענט ווערען; דאס קענען אנערקענט ווערען.

rec'ognizable *a.* (רעק'-אג-נאי-זעבל) דערקענבאר, וואס מען קען דערקענען; וואס קען אנערקענט ווערען.

rec'ognizably *adv.* (רעק'-אג-נאי-זע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען דערקענען; צום אנערקענען.

recog'nizance *n.* (רי-קאג'-ני-זענס) דערקענונג; וויעדער-ערקענונג; דאס בעגרייפען פון דאס נייע; אנערקענונג; אן אנערקענונגס-צייכען, א מתנה; א פערפליכטונג פאר א געריכט [זיך אויפצו-

פיהרען אנשטענדיג, צו ערשיינען אין געריכט, צו צאהלען א חוב א. ז. וו.].

recog'nizant *a.* (רי-קאג'-ני-זענט) דערקענענד ; אנערקענענד.

recogniza'tion *n.* (רי-קאג-ני-זיי'-שאן) דערקענונג ; אנערקענונג.

rec'ognize *v.* (רעק'-אג-נאיז) דערקענען, אנערקענען ; בעגריסען א בעקאנטען ; נאך אמאל איבערקוקען אדער אונטערזוכען ; ערקענען, בעגרייפען אויפס-ניי ; זיך פערפליכטען פאר א געריכט.

recognizee' *n.* (רי-קאג-ני-זיע') איינער צו וועמען מען פערפליכטעט זיך פאר א געריכט.

rec'ognizer *n.* (רעק'-אג-נאי-זער) איינער וואס דערקענט ; איינער וואס אנערקענט.

rec'ognizingly *adv.* (רעק'-אג-נאי-זינג-לי) מיט אנערקענונג [פון פערדיענסטע אדער ווערטה].

recog'nizor *n.* (רי-קאג'-ני-זאר) איינער וואס גיט א פערפליכטונג פאר א געריכט.

recoil' *v. and n.* (רי-קאיל') זיך צוריקציהען, צוריקטרעטען ; צוריקפאלען, זיך א ווארף טהאן אדער א שפרונג טהאן צוריק ; פון דאס ניי אנוויקלען ; א שפרונג אדער פאל ריקווערטס ; א צוריקשטויס.

recoil'er *n.* (רי-קאיל'-ער) איינער וואס ציהט זיך צוריק אדער טרעט אב.

recoil'ing *a.* (רי-קאיל'-אינג) צוריקווייכענד, זיך צוריקציהענד.

recoil'ingly *adv.* (רי-קאיל'-אינג-לי) אויף א צוריקווייכענדען אופן ; צוריקציהענדיג זיך, אבטרעטענדיג.

recoil'ment *n.* (רי-קאיל'-מענט) דאס צוריקטרעטען, דאס צוריקווייכען, דאס צוריקציהען זיך.

recoin' *v.* (רי-קאין') פרעגען פון דאס ניי, איבערפרעגען [וועגען מטבעות].

recoin'age *n.* (רי-קאינ'-עדזש) די איבערפרעגונג, דאס פרעגען פון דאס ניי [וועגען מטבעות].

recoin'er *n.* (רי-קאינ'-ער) אן איבערפרעגער [פון מטבעות].

recollect' *v.* (רי-קא-לעקט') ווידער צונויפזאמלען, אויפזאמלען פון דאס ניי ; זיך ווידער פערזאמלען ; קומען צו זיך, זיך פאסען.

recollect' *v.* (רעק-א-לעקט') זיך דערמאהנען, זיך ערינערען.

Rec'ollect *n.* (רעק'-א-לעקט) ז. *Recollet.*

recollec'tedness *n.* (רעק-א-לעק'-טעד-נעס) דאס דערמאהנען זיך, דאס ערינערען זיך ; דאס צונויפנעהמען זיך מיט די געדאנקען ; פאסונג, זעלבסט-בעהערשונג.

recollec'tion *n.* (רעק-א-לעק'-שאן) דער זכרון, דאס געדעכניס ; דאס דערמאהנען זיך, דאס עראינערען זיך ; דאס צונויפנעהמען זיך מיט די געדאנקען ; אן ערינערונג ; פאסונג, זעלבסטבעהערשונג.

recollec'tive *a.* (רעק-א-לעק'-טיוו) וואס האט די פעהיגקייט זיך צו דערמאהנען אדער ערינערען.

Rec'ollet *n.* (רעק'-א-לעט) א רעקאלעט, א מיטגליעד פון א מאנאכען ארדען, וואס פיהרט זעהר א שטרענגען לעבענס-ארט מיט סגופים פון גוף [דער גרעסטער טייל פון די רעקאלעטען געהערט צו דעם פראנציסקאנער ארדען און בילדעט אין איהם א בעזונדערע אבטיילונג, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט שטרענגע מנהגים וועגען פייניגען דעם גוף].

recoloniza'tion *n.* (רי-קאל-א-ני-זיי'-שאן) די ווידער-קאלאניזירונג, דאס קאלאניזירען פון דאס ניי. ז. *colonization.*

recol'onize *v.* (רי-קאל'-א-נאיז) ווידער קאלאניזירען, קאלאניזירען פון דאס ניי.

recol'or *v.* (רי-קאל'-אר) איבערפארבען, פארבען פון דאס ניי.

recombina'tion *n.* (רי-קאם-בי-ניי'-שאן) די ווידער-פערבינדונג.

recombine' *v.* (רי-קאם-באין') צוריקפערבינדען, ווידער פערבינדען ; ווידער פעראייניגען.

recom'fort *v.* (רי-קאמ'-פארט) ווידער טרויסטען, ווידער אויפמונטערען.

recom'ing *n.* (רי-קאמ'-אינג) דאס ווידערקומען.

recommence' *v.* (רי-קא-מענס') ווידער אנפאנגען, ווידער אנהויבען.

recommence'ment *n.* (רי-קא-מענס'-מענט) דאס אנפאנגען פון דאס ניי, דאס ווידער אנהויבען.

recommend' *v.* (רעק-א-מענד') רעקאמענדירען, עמפפעהלען ; ראטהען ; איבערגעבען, אנפערטרויען.

recommen'dable *a.* (רעק-א-מענ'-דעבל) וואס איז ווערטה צו רעקאמענדירען ; לויבענסווירדיג.

recommen'dableness *n.* (רעק-א-מענ'-דעבל-נעס) דאס זיין ווערטה רעקאמענדירט צו ווערען.

recommen'dably *adv.* (רעק-א-מענ'-דע-בלי) אויף אן אופן וואס איז ווערטה צו רעקאמענדירען.

recommenda'tion *n.* (רעק-א-מענ-דיי'-שאן) א רעקאמענדאציאן, אן עמפפעהלונג ; א רעקאמענדאציאנס-בריעף.

recommen'datory *a.* (רעק-א-מענ'-דע-טא-רי) רעקאמענדירענד, וואס רעקאמענדירט, וואס עמפפעהלט.

recommen'der *n.* (רעק-א-מענ'-דער) א רעקאמענדירער, איינער וואס רעקאמענדירט אדער עמפפעהלט.

recommit' *v.* (רי-קא-מיט') ווידער פערהאפטען, ווידער ארעטירען ; פון דאס ניי איבערגעבען צום קאמיטעט [ווי צו א פארלאמענטס-קאמיטעט א. ד. ג.].

recommit'ment *n.* (רי-קא-מיט'-מענט) די ווידער-פערהאפטונג, די ווידער-ארעטירונג ; דאס איבערגעבען פון דאס ניי צו דעם קאמיטעט.

recommit'tal *n.* (רי-קא-מיט'-על) ז. *recommitment.*

recompact' *v.* (רי-קאם-פעקט') ווידער פעסט פעראייניגען, פון דאס ניי פעסט צונויפשטעלען.

rec'ompense *v. and n.* (רעק'-אם-פענס) בעלוינען, פערגעלטען ; פערגיטיגען, אומקעהרען דעם שאדען ; א בעלוינונג ; א פערגעלטונג ; א פערגיטיגונג.

rec'ompenser *n.* (רעק'-אם-פענ-סער) א בעלוינער ; א פערגעלטער.

rec'ompensive *a.* (רעק'-אם-פענ-סיוו) בעלוינענד ; פערגעלטענד ; פערגיטיגענד.

recompile' *v.* (רי-קאם-פאיל') פון דאס ניי צונויפזאמלען אדער צונויפשטעלען [לעזע-שטיקער, ארטיקלען, געזעצע א. ד. ג.].

recompile'ment *n.* (רי-קאם-פאיל'-מענט) א נייע צוזאמענשטעלונג [פון ארטיקלען, געזעצע א. ד. ג.].

recomplete' *v.* (רי-קאם-פליעט') צוריק גאנץ מאכען, ווידער מאכען פאלשטענדיג.

recomple'tion *n.* (רי-קאם-פליע'-שאן) דאס מאכען ווידער גאנץ, דאס מאכען פון דאס ניי פאלשטענדיג.

recompose' *v.* (רי-קאם-פאוז') בערוהיגען, איינשטילען ; צוזאמענשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון דאס ניי.

recomposi'tion *n.* (רי-קאם-פא-זיש'-אן) א נייע צוזאמענזעצונג ; דאס צונויפשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון דאס ניי

reconcentra'do *n.* (רע-קאן-סענ-טרא'-דאו) א פערזאן וועלכע איז געצוואונגען געווארען צו פערלאזען די היים אויף'ן לאנד און זיך בעזעצען אין שטאדט [ווי דאס איז אפט דער פאל אין דער צייט פון א קריעג אדער א רעוואלוציאן, ווען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט ווערען געצוואונגען צו קומען אין שטאדט].

reconcen'trate *v.* (רי-קאן-סענ'-טרייט) קאנצענטרירען ; צונויפזאמלען סאלדאטען אין א געוויסען פונקט ; נאך אמאל קאנצענטרירען ; קאנצענטרירען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט אין די בעפעסטיגטע שטעדט [ווי אין דער צייט פון א מלחמה אדער רעוואלוציאן].

reconcentra'tion *n.* (רי-קאן-סענ-טריי'-שאן) דאס קאנצענטרירען פון דאס ניי ; קאנצענטרירונג ; דאס קאנצענטרירען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט אין שטאדט [ווי אין דער צייט פון א מלחמה אדער רעוואלוציאן].

rec'oncilable *a.* (רעק'-אנ-סאי-לעבל) וואס לאזט זיך איבערבעטען, וואס געהט איין אויף א שלום, וואס לאזט זיך אויסגלייכען אדער פעראיינבארען ; וואס קען געבראכט ווערען אין איינקלאנג אדער צו אן איינפערשטענדניס.

rec'oncilableness *n.* (רעק'-אנ-סאי-לעבל-נעס) פעראיינבארקייט, דאס לאזען זיך איבערבעטען ; איבעראיינשטימונג.

rec'oncilably *adv.* (רעק'-אנ-סאי-לע-בלי) אויף אן אופן וואס לאזט זיך אויסגלייכען אדער מושוה ווערען ; איינגעהענדיג אויף א שלום, לאזענדיג זיך איבערבעטען.

rec'oncile *v.* (רעק'-אנ-סאיל) ווידער שלום מאכען, צוריק גוט מאכען, בעניייען די פריינדשאפט ; אויסגלייכען, פעראיינבארען ; איינינען ; שליכטען [וועגען א סכסוך] ; בריינגען צו אן איינפערשטענדניס ; בריינגען אין איינקלאנג ; צוריק הייליג מאכען עטוואס, וואס איז פערשוועכט געווארען ; אין שיף-בוי — גוט צונויפפאסען איין טייל מיט דעם אנדערען.

rec'oncilement *n.* (רעק'-אנ-סאיל-מענט) א בענייטע פריינדשאפט ; שלום-מאכונג ; אן אויסגלייכונג.

rec'onciler *n.* (רעק'-אנ-סאי-לער) אן אויסגלייכער, א פעראייניגער, א שלום-מאכער.

reconcilia'tion *n.* (רעק-אנ-סיל-אי-איי'-שאן) דאס מאכען שלום, דאס צוריק בענייען די פריינדשאפט ; דאס אויסגלייכען ; דאס בריינגען אין איינקלאנג ; דאס אבשאפען די צווישען-וואנד צווישען מענש און גאט, וועלכע איז געשאפען געווארען דורך זינד ; דאס מאכען צוריק הייליג עטוואס וואס איז פערשוועכט געווארען.

reconcil'iatory *a.* (רעק-אנ-סיל'-אי-ע-טא-רי) אויסגלייכענד ; בריינגענדיג

אין איינקלאנג; וואס מאכט שלום אדער פיהרט צו בעגייטער פריינדשאפט.

recondensa'tion *n.* (רי-קאנ-דענ-סיי'-שאן) דאס קאנדענזירען פון דאס ניי, דאס מאכען צוריק געדיכט אדער צוזאמענגעפרעסט.

recondense' *v.* (רי-קאנ-דענס') וויעדער געדיכט מאכען; וויעדער צוזאמענפרעסען.

rec'ondite *a.* (רעק'-אנ-דאיט) פערבארגען, בעהאלטען; געהיים; אונפערשטענדליך, אונקלאר.

rec'onditeness *n.* (רעק'-אנ-דאיט-נעס) דאס זיין פערבארגען; א פערבארגענער מיין, א בעהאלטענע כונה.

recon'ditory *n.* (רי-קאנ'-די-טא-רי) אן אויפבעוואהרונגס־ארט, א פארראטסקאמער, א מאגאזין.

reconduct' *v.* (רי-קאנ-דאקט') צוריק פיהרען, וויעדער פיהרען.

reconduc'tion *n.* (רי-קאנ-דאק'-שאן) א בענייאונג פון אן ארענדע־קאנטראקט.

reconfirm' *v.* (רי-קאנ-פוירם') פון דאס ניי בעשטעטיגען.

reconjoin' *v.* (רי-קאנ-דזשאין') וויעדער פעראייניגען, צוריק פעראייניגען.

recon'naissance *n.* (רי-קאנ'-ע-סענס) רעקאגנאסצירונג, אויסזוכונג, אויספארשונג, פארויס־אויספארשונג, אויסשפיאנירונג [פון א לאנד אדער פון די פאזיציאנען פון א פיינדליכער ארמעע].

recon'naissance in force (רי-קאנ'-ע-סענס אין פאורס) א מיליטערישער איבערפאל מיט'ן צוועק זיך צו דערוויסען די פאזיציאנען און די קראפט פון דער פיינדליכער ארמעע.

reconnois'sance *n.* (רעק-א-נאי'-סינס) ז. *reconnaissance*

reconnoi'ter *v. and n.* (רעק-א-נאי'-טער) רעקאגנאסצירען, אויסקוקען, אויסשפיאנירען, אויספארשען [א לאנד אדער די לאגע פון א פיינדליכער ארמעע]; רעקאגנאסצירונג, אויסזוכונג, אויספארשונג, אויסשפיאנירונג.

reconnoi'tre *v. and n.* (רעק-א-נאי'-טער) ז. *reconnoiter*

recon'quer *v.* (רי-קאנ'-קער) וויעדער עראבערען, צוריק אייננעהמען, צוריק ערווערבען.

recon'quest *n.* (רי-קאנ'-קהוועסט) וויעדער־עראבערונג, וויעדער־אייננעהמונג, וויעדער־ערווערבונג.

recon'secrate *v.* (רי-קאנ'-סי-קרייט) וויעדער הייליגען, וויעדער איינווייהען, נאך אמאל מחנך זיין.

reconsecra'tion *n.* (רי-קאנ-סי-קריי'-שאן) א וויעדער־הייליגונג, א וויעדער־איינווייהונג.

reconsid'er *v.* (רי-קאנ-סיד'-ער) וויעדער נאכדענקען, וויעדער זיך בעדענקען אדער זיך איבערלעגען וועגען עפעס; נאך אמאל אויפנעהמען א פראגע [אין געזעצגעבענדע קערפערשאפטען].

reconsidera'tion *n.* (רי-קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן) דאס בעטראכטען פון דאס ניי; א נאכאמאליגע איבערלעגונג; דאס נאך אמאל אויפנעהמען א פראגע [אין געזעצגעבענדע קערפערשאפטען].

reconsol'idate *v.* (רי-קאנ-סאל'-אי-דייט) וויעדער פעראייניגען, בעפעסטיגען, צוזאמענפרעסען אדער געדיכט מאכען.

reconsolida'tion *n.* (רי-קאנ-סאל-אי-דיי'-שאן) דאס וויעדער פעראייניגען, בעפעסטיגען, צוזאמענפרעסען אדער געדיכט מאכען.

recon'stitute *v.* (רי-קאנ'-סטי-טיוט) אויפס־ניי צונויפשטעלען אדער פארמירען.

reconstitu'tion *n.* (רי-קאנ-סטי-טיו'-שאן) דאס צונויפשטעלען אדער פארמירען פון דאס ניי.

reconstruct' *v.* (רי-קאנ-סטראקט') צוריק אויפשטעלען אדער אויפבויען, איבערבויען, רעארגאניזירען.

reconstruc'tion *n.* (רי-קאנ-סטראק'-שאן) וויעדער־אויפשטעלונג, וויעדער־אויפבויאונג; איבערבויאונג; רעארגאניזירונג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס אומקעהרען אלע רעכטען צו יענע זידליכע שטאאטען, וועלכע האבען זיך געוואלט אברייסען פון דער פעראייניגונג [נאכדעם ווי זיי זיינען בעזיעגט געווארען].

Reconstruc'tion Acts (רי-קאנ-סטראק'-שאן עקטס) די רעארגאניזירונגס־געזעצע [אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — צוויי געזעצע אנגענומען פון קאנגרעס נאך דעם בירגער־קריעג וועגען די בעדינגונגען, ווי צוריקצושטעלען די רעכטע פון די בעזיעגטע זידליכע שטאאטען, וועלכע האבען זיך געוואלט אברייסען פון דער פעראייניגונג].

reconstruc'tionist *n.* (רי-קאנ-סטראק'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון רעארגאניזירונג, איבערבויאונג אדער צוריק־אויפבויאונג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אנהענגער פון דער רעארגאניזירונגס־טאקטיק בנוגע פון דער איבערבויאונג פון די זידליכע שטאאטען נאך דעם בירגער־קריעג ז. *Reconstruction Acts*

reconstruc'tive *a. and n.* (רי-קאנ-סטראק'-טיוו) וויעדער־אויפבויענד, צוריק איינריכטענד, איבערבויענד, רעארגאניזירענד; אין מעדיצין — א מיטעל צו שאפען עפעס פון דאס ניי.

recontin'uance *n.* (רי-קאנ-טינ'-יו-ענס) דאס וויעדער פארטזעצען.

recontin'ue *v.* (רי-קאנ-טינ'-יו) וויעדער פארטזעצען.

reconvales'cence *n.* (רי-קאנ-ווע-לעס'-ענס) פאלשטענדיגע גענעזונג.

reconvene' *v.* (רי-קאנ-וויען') וויעדער פערזאמלען; וויעדער זיך פערזאמלען.
The legislature reconvened a month later.

reconven'tion *n.* (רי-קאנ-ווענ'-שאן) א רעקאנווענציאן, א געגען־קלאגע.

reconver'sion *n.* (רי-קאנ-וואיר'-שאן) די וויעדער־בעקעהרונג, דאס אב'שמד'ן נאך אמאל; די אומקעהרונג צום פריהריגען גלויבען, א וויעדער־אומוואנדלונג, א וויעדער־אומענדערונג.

reconvert' *v.* (רי-קאנ-וואירט') וויעדער בעקעהרען, וויעדער אב'שמד'ען; אומקעהרען צום אלטען גלויבען; וויעדער אומוואנדלען, צוריק אומקעהרען.

reconvey' *v.* (רי-קאנ-וויי') צוריקפיהרען; צוריק איבערגעבען.

reconvey'ance *n.* (רי-קאנ-וויי'-ענס) א צוריקפיהרונג; דאס צוריק איבערגעבען.

recop'y *v.* (רי-קאפ'-אי) פון דאס ניי קאפירען, איבערקאפירען.

record' *v.* (רי-קאהרד') פראטאקאלירען, פערצייכנען, רעגיסטרירען, פערשרייבען; איינדריקען אין זכרון; דערצעהלען; איבער'חזר'ען; זינגען; שפיעלען.

rec'ord *n.* (רעק'-ארד) א פערצייכניס, א רעגיסטער; א פראטאקאל; דאס פראטאקאל־בוך; א בוך, אין וועלכען עס ווערען אריינגעשריבען אפיציעלע דאקומענטען; דער רעקארד, די צוזאמענגעקליבענע בעוואוסטע פאקטען פון איינעמס לעבען; אין ספארט — דער רעקארד [דער העכסטער אדער ווייטסטער פונקט וואס איז דערגרייכט אין לויפען, שווימען א. ד. ג.]; א רעקארד, א מוזיק־פלאטע וואס ווערט געברויכט פאר א פאנאגראף אדער פיאנאלא [אויטאמאטיש שפיעלענדע פיאנא].

recor'dable *a.* (רי-קאהר'-דעבל) וואס קען פעררעגיסטרירט אדער פערצייכענט ווערען; וואס איז ווערטה פעררעגיסטרירט צו ווערען.

recorda'tion *n.* (רעק-אר-דיי'-שאן) ערינערונג; דאס געדענקען; דאס רעגיסטרירען, דאס פערצייכנען; א פערצייכניס.

rec'ord-brea'ker *n.* (רעק'-ארד-בריי'-קער) א רעקארד־ברעכער, איינער וואס שטייגט אריבער דעם העכסטען פונקט פון עפעס.

recor'der *n.* (רי-קאהר'-דער) א פראטאקאל־שרייבער; א רעגיסטראטאר; אן ארכיוואר, אן אויפזעהער איבער ארכיוו־פאפיערען; א שטאדט־ריכטער; דער טעלעגראפישער אפאראט וואס פערצייכענט די סיגנאלען; אן אפאראט צום רעגיסטרירען אדער פערצייכנען עפעס.

recor'dership *n.* (רי-קאהר'-דער-שיפ) דאס אמט פון א רעגיסטראטאר אדער ארכיוואר.

recor'ding sec'retary (רי-קאהר'-דינג סעק'-רי-טע-רי) א פראטאקאל־סעקרעטאר, א פראטאקאל־שרייבער.

rec'ord-of'fice *n.* (רעק'-ארד-אפ'-איס) אן ארכיוו [אן ארט וואו מען בעהאלט אלטע דאקומענטען].

recount' *v. and n.* (רי-קאונט') ערצעהלען; איבערדערצעהלען די פרטים פון עפעס; איבעררעכנען; דאס צעהלען נאך אמאל.

recount'ment *n.* (רי-קאונט'-מענט) אן אויספיהרליכע ערצעהלונג, א בעריכט מיט אלע פרטים.

recoup' *v. and n.* (רי-קוהפ') אין יוריספרודענץ — פערמינדערען א היזק דורך פערהאלטען א טייל פון איהם [ווי למשל, ביים פערהאלטען א טייל פון דעם געלד וואס עס קומט א דיענסט פאר די כלים וואס זי האט צובראכען]; דאס ארויסרעכנען, דאס אברעכנען; דאס פערהאלטען.

recoup'er *n.* (רי-קוהפ'-ער) איינער וואס האלט איין אדער רעכענט אב [א טייל פון געהאלט, א חוב א. ז. וו.].

recoup'ment *n.* (רי-קוהפ'-מענט) דאס איינהאלטען אדער אראברעכנען [א טייל פון געהאלט, פון א חוב א. ז. וו.].

recourse' *n.* (רי-קאורס') א ווענדונג נאך הילף אדער שטיצע; אן אויפהאלטונגס־פלאץ, א צוזאמענקונפטס־ארט; א צופלוכט, א רעטונג.

recov'er *v.* (רי-קאוו'-ער) 1. וויעדער בעקומען; צוריקקריגען; וויעדער געפינען; אומקעהרען צוריק; 2. וויעדער היילען; געזונד ווערען; 3. געווינען א פראצעס; 4. בעפרייען; וויעדער בעדעקען.
1. We recovered our lost baggage. 2. The patient recovered rapidly from the operation. 3. For this breach of contract I can recover at law.

recoverabil'ity *n.* (רי-קאוו-ער-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אומגעקעהרט ווע-

רען צוריק; דאס קענען ווידער געזונד ווערען.

recov'erable *a.* (רי-קאוו'-ער-עבל) וואס קען ווידער ערייכט ווערען; וואס קען צוריק אומגעקעהרט ווערען [ווי א שאדען]; היילבאר, וואס קען געזונד ווערען.

recov'erableness *n.* (רי-קאוו'-ער-עבל-נעס) ז. ***recoverability***

recov'er a debt (רי-קאוו'-ער ע דעט) איינמאהנען א חוב.

recov'er arms (רי-קאוו'-ער ארמז) אין מיליטער — א קאמאנדע־ווארט צו האלטען די ביקס פערטיג צום שיסען.

recov'er dam'ages (רי-קאוו'-ער דעמ'-ע-דזשעז) אומקעהרען דעם היזק, קריגען בעצאהלט פאר א שאדען דורך'ן געריכט.

recoveree' *n.* (רי-קאוו-ער-איע') דער, געגען וועמען דאס געריכט האט גע'פסק'נט ער זאל אומקעהרען דאס, וואס ער האט פערנומען.

recov'erer *n.* (רי-קאוו'-ער-ער) איינער וואס נעהמט עפעס אב אדער געווינט עפעס צוריק.

recov'er one's breath (רי-קאוו'-ער הוואנז ברעטה) ווידער כאפען דעם אטעם.

recov'er one's legs (רי-קאוו'-ער הוואנז לעגז) ווידער זיך שטעלען אויף די פיס.

recov'er one's self (רי-קאוו'-ער הוואנז סעלף) קומען צו זיך.

recov'ery *n.* (רי-קאוו'-ער-אי) די ווידער־ערלאנגונג, די ווידער־ערייכונג; די אומקעהרונג צוריק [פון א שאדען]; דאס געזונד ווערען; דאס שטעלען זיך אויף די פיס, דאס קומען צו זיך, ערייכונג צו א בעסערער לאגע.

rec'reance *n.* (רעק'-רי-ענס) ז. ***recreancy***

rec'reancy *n.* (רעק'-רי-ענ-סי) שרעקעדיגקייט, פחדנות; אבטריניגקייט, אבפאליגקייט; פאלשקייט, אונטריהייט.

rec'reant *a. and n.* (רעק'-רי-ענט) שרעקעדיג, טרוסליווע; אבפאלינג; אונטריי, פאלש; א פחדן, א פייגלינג; אן אונטרייע פערזאן.

rec'reantly *adv.* (רעק'-רי-ענט-לי) אויף א פייגהאפטען אדער אונטרייען שטייגער.

rec'reate *v.* (רעק'-רי-אייט) ערקוויקען, ערמונטערען, ערהאלען, דערפרישען; זיך דערפרישען, זיך ערקוויקען, זיך ערהאלען; אמוזירען.

recreate' *v.* (רי-קרי-אייט') ווידער בעשאפען.

recrea'tion *n.* (רעק-רי-איי'-שאן) די ערקוויקונג, די ערהאלונג, די ערפרישונג; א קליין מוזיקאליש שטיק צו שפיעלען אלס אברוה פון טעכנישע איבונגען אויף דעם מוזיקאלישען אינסטרומענט.

recrea'tion *n.* (רי-קרי-איי'-שאן) דאס ווידער בעשאפען.

recrea'tional *a.* (רעק-רי-איי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דערפרישונג אדער שטארקונג נאך א שווערער ארבייט.

recrea'tion-ground *n.* (רעק-רי-איי'-שאנ-גראונד) א פלאץ פאר ספארט און אנדערע ארטען אברוה אדער צייט־פערטרייב.

recrea'tion pier (רעק-רי-איי'-שאן פיער) אן איבערבוי איבער א האפען־וואנד, דאמבע אדער לאדונגס־פלאץ [פאר אמוזירונגס־צוועקען, אלס שפאציער־פלאץ אדער אלס פלאץ צו געניסען פרישע לופט].

rec'reative *a.* (רעק'-רי-איי-טיוו) ערקוויקענד, ערפרישענד; וואס דיענט צו ערהאלונג; וואס שטארקט; אמוזירענד.

rec'reatively *adv.* (רעק'-רי-איי-טיוו-לי) אויף אן ערקוויקענדען אדער שטארקענדען שטייגער.

rec'reativeness *n.* (רעק'-רי-איי-טיוו-נעס) דאס זיין ערפרישענד, דערקוויקענד, שטארקענד.

rec'rement *n.* (רעק'-רי-מענט) פסלת, שלאק, אבזאץ, שוים; אין מעדיצין — די אבזונדערונג פון קערפער, ווי ליחה, שפייעכץ א. ד. ג.; א שטאף וואס ווערט אבגעזונדערט פון בלוט און ווערט נאכהער אין איהם צוריק איינגעזויגען.

recremen'tal *a.* (רעק-רי-מענ'-טעל) שלאקיג; פון פסלת.

recrementi'tious *a.* (רעק-רי-מענ-טיש'-אס) ז. ***recremental***

recrim'inate *v.* (רי-קרים'-אי-נייט) מאכען געגען־בעשולדיגונגען; ענטפערען אויף א בעשולדיגונג מיט א געגען־בעשולדיגונג.

recrimina'tion *n.* (רי-קרים-אי-ניי'-שאן) א געגען־בעשולדיגונג, א געגען־אנקלאגע; דאס ארויסטרעטען געגען א בעשולדיגער מיט א געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inative *a.* (רי-קרים'-אי-ניי-טיוו) וואס בעשולדיגט דעם בעשולדיגער; וואס טרעט ארויס מיט א געגען־אנקלאגע אדער געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inatively *adv.* (רי-קרים'-אי-ניי-טיוו-לי) ארויסטרעטענדיג מיט א געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inator *n.* (רי-קרים'-אי-ניי-טאר) איינער וואס ענטפערט אויף א בעשולדיגונג מיט א געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inatory *a.* (רי-קרים'-אי-ניי-טא-רי) וואס ענטהאלט א געגען־בעשולדיגונג; געגען־בעשולדיגענד.

recross' *v.* (רי-קראהס') נאך אמאל איבערפאהרען [א טייך], ווידער דורכשניידען [דעם ים].

recru'cify *v.* (רי-קרוה'-סי-פאי) ווידער קרייציגען.

recru'dency *n.* (רי-קרוה'-דענ-סי) ז. ***recrudescence***

recrudesce' *v.* (רי-קרו-דעס') זיך ווידער אויפרעגען, ווערען ווידער אויפגעבראכט; ווידער בעלעבט ווערען; ווידער בעניים ווערען.

recrudes'cence *n.* (רי-קרו-דעס'-ענס) אין מעדיצין — די ווידערקעהרונג פון א קראנקהייט; אין באטאניק — א פרישע אויסשפראצונג אויף דעם שפיץ פון אן אבגעשניטענעם צווייגעל; די ווידערקעהרונג; דאס קומען פון דאס ניי; דאס ווערען ווידער אנגעוועהטאגט.

recrudes'cency *n.* (רי-קרו-דעס'-ענ-סי) ז. ***recrudescence***

recrudes'cent *a.* (רי-קרו-דעס'-ענט) ווידער־אויפברעכענד, שטארקער ווערענד [וועגען א וועהטאג, א קראנקהייט א. ד. ג.].

recruit' *v. and n.* (רי-קרוהט') רעקרוטירען, ערגענצען דאס וואס עס פעהלט [ווי ערגענצען אן ארמעע מיט א צאהל נייע סאלדאטען]; ערגענצען, משלים זיין; פערשטארקערען, דערפרישען; בעזארגען מיט נייע זאפאסען; אריינגעהן אין א האפען נאך נייע זאפאסען [וועגען א שיף]; זיך שטארקען, זיך דערפרישען; א רעקרוט, א נייער, עריטש אנגענומענער סאלדאט; דאס בעזארגען מיט נייע מאטעריאלען אדער מיט נייעם פראוויאנט.

recrui'ter *n.* (רי-קרוה'-טער) א רעקרוטירער, איינער וואס נעהמט אן נייע רעקרוטען פאר אן ארמעע; אן ערגענצער, איינער וואס דערפילט דאס וואס עס פעהלט.

recrui'ting-ground *n.* (רי-קרוה'-טינג-גראונד) א פלאץ אדער געגענד וואו מען נעהמט אן רעקרוטען.

recrui'ting-par'ty *n.* (רי-קרוה'-טינג-פאר'-טי) א צאהל סאלדאטען, וועלכע ווערען אבגעלאזען פון זייער רעגימענט, כדי אנצונעהמען רעקרוטען.

recrui'ting-ser'geant *n.* (רי-קרוה'-טינג-סאר'-דזשענט) אן אפיציער וואס נעהמט אויף רעקרוטען.

recruit'ment *n.* (רי-קרוהט'-מענט) די רעקרוטירונג, דאס נעהמען סאלדאטען.

recruit' one's spir'its (רי-קרוהט' הוואנז ספיר'-איטס) זיך אננעהמען מיט נייעם מוטה.

recrys'tallize *v.* (רי-קריס'-טעל-איז) זיך ווידער קריסטאליזירען; ווידער קריסטאליזירען. ז. ***crystallization***

rec. sec. אבקירצונג פון די ווערטער ***recording secretary***

rec'ta *n.* (רעק'-טא) די גלייכע קישקעס. ז. ***rectum***

rec'tal *a.* (רעק'-טעל) וואס איז שייך צו דעם מאסט־דארם [די גלייכע קישקע]. ז. ***rectum***

rectal'gia *n.* (רעק-טעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין דעם מאסט־דארם [גלייכע קישקע]. ז. ***rectum***

rect'angle *n.* (רעקט'-ענגל) א רעכט־עק, א פיער־עק [א פיער־קאנטיגע פלאכע געאמעטרישע פיגור מיט גראדע ווינקלען].

Rectangle

rect'angled *a.* (רעקט'-ענגלד) רעכט־ווינקעלדיג, מיט גראדע ווינקלען.

rectan'gular *a.* (רעק-טענ'-גיו-לאר) רעכט־עקיג, גראד־ווינקעלדיג; וואס האט א ווינקעל אדער ווינקלען פון 90 גראד.

rectangular'ity *n.* (רעק-טענ-גיו-לער'-אי-טי) דאס זיין מיט גראדע ווינקלען, דאס האבען גראדע ווינקלען.

rectan'gularly *adv.* (רעק-טענ'-גיו-לאר-לי) מיט גראדע ווינקלען, רעכט־ווינקעלדיג.

rectan'gularness *n.* (רעק-טענ'-גיו-לאר-נעס) ז. ***rectangularity***

rec'ti *n.* (רעק'-טאי) גלייכע מוסקולען. ז. ***rectus***

rec'tifiable *a.* (רעק'-טי-פאי-עבל) וואס קען אויסגעגליכען ווערען, וואס קען צוריק געמאכט ווערען ריכטיג, וואס קען פערריכט אדער אויסגעבעסערט ווערען; וואס קען רעקטיפיצירט ווערען [געלייטערט ווערען, ראפינירט ווערען, דיסטילירט ווערען]; אין געאמעטריע — וואס קען בערעכענט ווערען [וועגען דער לענג פון א קרומער ליניע].

rectifica'tion *n.* (רעק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען ווידער ריכטיג; אן אויסגלייכונג; רעקטיפיצירונג [דיסטילירונג, ראפינירונג, לייטערונג]; אין געאמעטריע — רעקטיפיקאציאן [דאס בערעכנען די לענג פון א קרומער ליניע].

rec'tified *a.* (רעק'-טי-פאיד) צוריק געמאכט ריכטיג; אויסגעגלייכט; פער־

ריכט, אויסגעבעסערט; געלייטערט, ראַפינירט; ענטוויקעלט אויף אַ געווינשטען שטייגער [ווענען קולטיווירטע פלאַנצען].

rec'tifier *n.* (רעק'-טי-פאַי-ער) איינער וואס מאַכט ווידער ריכטיג, גלייכט אויס, פעררעכט אדער בעסערט אויס; איינער אדער עטוואס וואס דיסטילירט, ראַפינירט אדער לייטערט; אַ דיסטיליר־כלי.

rec'tify *v.* (רעק'-טי-פאַי) ווידער ריכטיג מאַכען; אויסגלייכען; פעררעכטען, אויסבעסערען; רעקטיפיצירען [אין כעמיע — ראַפינירען, דיסטילירען, לייטערען; אין מאַטעמאַטיק — בעשטימען די לענג פון אַ קרומער ליניע].

rec'tify an account' (רעק'-טי-פאַי ען ע-קאַונט') אויסגלייכען אַ רעכנונג.

rec'tify one's con'science (רעק'-טי-פאַי וואַנז קאָנ'-שענס) ריין מאַכען דאס געוויסען.

rectilin'eal *a.* (רעק-טי-לינ'-אי-על) ז. *rectilinear*

rectilin'eally *adv.* (רעק-טי-לינ'-אי-על-אי) ז. *rectilinearly*

rectilin'ear *a.* (רעק-טי-לינ'-אי-אַר) גראַד־ליניג, וואס בעשטעהט פון גלייכע ליניען אדער איז בעגרענצט מיט גלייכע ליניען.

rectilinear'ity *n.* (רעק-טי-לינ-אי-ער'-אי-טי) גראַד־ליניגקייט, דאס בעשטעהן אדער זיין בעגרענצט פון גלייכע ליניען.

rectilin'early *adv.* (רעק-טי-לינ'-אי-אַר-לי) אין אַ גלייכער ליניע.

rectilin'earness *n.* (רעק-טי-לינ'-אי-אַר-נעס) ז. *rectilinearity*

rec'tion *n.* (רעק'-שאַן) — אין גראַמאַטיק דאס רעגירען פון ווערטער [ווען איין וואָרט פאָדערט, אַז דאס צווייטע וואָרט זאל אננעהמען די אדער יענע פאָרם].

rectit'ic *a.* (רעק-טיט'-איק) וואס איז שייך צו אדער ליידט פון ענטצינדונג פון דעם מאַסט־דאַרם אדער גלייכער קישקע.

recti'tis *n.* (רעק-טאַי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם מאַסט־דאַרם אדער גלייכער קישקע ז. *rectum*

rec'titude *n.* (רעק'-טי-טיוד) גראַדקייט, גלייכקייט; אויפריכטיגקייט, ערליכקייט, רעכטליכקייט, רעכטפערטיגקייט; ריכטיגקייט.

rec'to *n.* (רעק'-טאָו) — אין דרוקעריי — די רעכטע זייט אדער די פאָדער־זייט פון אַ בלאַט אין אַ בוך [די זייט וואס איז נומערירט מיט אום־ציפערען ווי 1, 3, 5 א. ז. וו.]; אַ שריפטליכער בעפעהל אומצוקעהרען איינגענומענס צום בעזיצער.

rectogen'ital *a.* (רעק-טאָו-דזשעג'-אי-טעל) וואס איז שייך צו די רעפּראָדוקציאָנס־אָרגאַנען [געבורטס־אָרגאַנען, געשלעכטס־אָרגאַנען] און צו דעם מאַסט־דאַרם אדער גלייכער קישקע ז. *rectum*

rec'tor *n.* (רעק'-טאַר) [אַ רעקטאָר בעציירק־גייסטליכער, אַ גייסטליכער וואס האט די אויפזיכט איבער אַ קירכליכער אַנשטאַלט אדער לעהר־אַנשטאַלט; דער הויפּט פון אַן אוניווערזיטעט אין דייטשלאַנד, פראַנקרייך, רוסלאַנד און אַנדערע לענדער; דער פּרעזידענט פון געוויסע גילדען אדער פעראיינען]; אַ הערשער, אַ פערוואַלטער.

rec'torage *n.* (רעק'-טאַר-איידזש) די איינקונפט [פון קירכען־גיטער] פון אַ בעציירקס־גייסטליכען.

rec'toral *a.* (רעק'-טאַר-על) ז. *rectorial*

rec'torate *n.* and *a.* (רעק'-טאַר-אייט) רעקטאָרשאַפט, דאס אַמט פון אַ רעקטאָר; די צייט וואס אַ רעקטאָר איז אין אַמט [ז. *rector*]; וואס איז שייך צו אַ קירכען־בעציירק; וואס איז שייך צום הויז פון דעם בעציירק־גלח.

rec'toress *n.* (רעק'-טאַר-עס) די פרוי פון אַ רעקטאָר; אַ רעקטאָרין, אַ פרוי אַ רעקטאָר [ז. *rector*]; אַ הערשערין, אַ פערוואַלטערין.

recto'rial *a.* (רעק-טאָו'-רי-על) וואס איז שייך צו אַ רעקטאָר; וואס איז שייך צו אַ קירכען־בעציירק; וואס איז שייך צום הויז פון אַ בעציירק־גלח. ז. *rector*

rec'torship *n.* (רעק'-טאַר-שיפּ) רעקטאָרשאַפט, דאס אַמט פון אַ רעקטאָר. ז. *rector*

rec'tory *n.* (רעק'-טאַר-אי) אַ קירכען־בעציירק; די וואוינונג פון אַ בעציירק־גייסטליכען.

rec'tress *n.* (רעק'-טרעס) ז. *rectoress*

rectri'ces *n.* (רעק-טראַי'-סיז) רעקטאָרינען; פערוואַלטערינען; פרויען פון רעקטאָרען; עק־פעדערען פון אַ פויגעל. ז. *rectrix*

rec'trix *n.* (רעק'-טריקס) אַ רעקטאָרין, אַ פרוי־רעקטאָר, אַ פרוי פון אַ רעקטאָר [ז. *rector*]; אַן עק־פעדער פון אַ פויגעל.

rec'tum *n.* (רעק'-טאַם) דער מאַסט־דאַרם אדער די גלייכע קישקע [די אונטערשטע קישקע וואס ענדיגט זיך אין דער עפענונג פון הינטער־לייב]. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

rec'tus *n.* (רעק'-טאַס) אַ גלייכער מוסקול.

rec'ubant *a.* (רעק'-יו-בענט) ז. *recumbent*

recul'tivate *v.* (רי-קאַל'-טי-ווייט) ווידער בעאַרבייטען, פון דאס ניי קולטיווירען.

recultiva'tion *n.* (רי-קאַל-טי-ווי'-שאַן) ווידער־בעאַרבייטונג, דאס קולטיווירען פון דאס ניי.

recum'bence *n.* (רי-קאַמ'-בענס) ז. *recumbency*

recum'bency *n.* (רי-קאַמ'-בענ-סי) אַ ליגענדער צושטאַנד; דאס זיין אנגעלעהנט; רוה, פוילקייט; אונטהעטיגקייט; דאס פערלאַזען זיך אויף עמעס אדער אימעצען.

recum'bent *a.* (רי-קאַמ'-בענט) ליגענד; אַנגעלעהנט; רוהענד; פויל; אונטהעטיג; גלייכגילטיג.

recum'bently *adv.* (רי-קאַמ'-בענט-לי) ליגענד, אַנגעלעהנט; רוהיג, אונטהעטיג; גלייכגילטיג.

recu'perable *a.* (רי-קיו'-פּע-רעבל) וואס קען צוריקגעקראַגען אדער צוריקגעוואונען ווערען.

recu'perate *v.* (רי-קיו'-פּע-רייט) צוריקגעווינען, צוריקקריגען; געזונד ווערען, זיך ערהאָלען.

recupera'tion *n.* (רי-קיו-פּע-ריי'-שאַן) דאס צוריקקריגען אדער צוריקגעווינען; דאס געזונד ווערען, ערהאָלונג.

recu'perative *a.* (רי-קיו'-פּע-ריי-טיוו) וואס איז שייך אדער איז בעהילפיג צום צוריקגעווינען אדער צוריקקריגען; וואס העלפט אדער איז שייך צו ערהאָלונג אדער צום געזונד ווערען.

recu'perator *n.* (רי-קיו'-פּע-ריי-טאַר) איינער אדער עטוואס וואס קריגט צוריק אדער געווינט צוריק; אַ רעגענעראַטאָר [אַ פּאַרריכטונג אין אַ שמעלץ־אויוון אַנצוזאַמלען די אויסגענוצטע היץ [ז. *regenerator*].

recu'peratory *a.* (רי-קיו'-פּע-ריי-טאָ-רי) ז. *recuperative*

recur' *v.* (רי-קויר') זיך אומקעהרען, צוריקקעהרען; צוריקקומען אויף'ן זינען; זיך ווידערהאָלען; זיך ווענדען, זיך ווענדען נאָך הילף אדער שטיצע, האָבען אַ צופלוכט.

recur'rence *n.* (רי-קאַר'-ענס) צוריקקעהרונג; דאס צוריקקומען אויף'ן זינען; אַ ווידערהאָלונג; דאס ווענדען זיך; דאס ווענדען זיך נאָך שטיצע אדער הילף, אַ צופלוכט.

recur'rency *n.* (רי-קאַר'-ענ-סי) ז. *recurrence*

recur'rent *a.* and *n.* (רי-קאַר'-ענט) צוריקקעהרענד; זיך ווידערהאָלענד; אין אַנאַטאָמיע — וואס קעהרט זיך אום צוריק און לויפט אין אַ פערקעהרטער ריכטונג [ווי אַן אָדער, אַ נערוו א. ז. וו.]; אַ נערוו אַן אָדער וואס בויגט זיך אָב צוריק און לויפט אין אַ פערקעהרטער ריכטונג.

recur'rently *adv.* (רי-קאַר'-ענט-לי) זיך ווידערהאָלענד.

recur'ring *a.* (רי-קויר'-אינג) צוריקקומענד, זיך ווידערהאָלענד.

recur'ring ut'terances (רי-קויר'-אינג אַט'-ער-ענס-עז) אַ מין קראַנקהייט, ווען דער קראַנקער פערלירט דאס לשון און קען ווידערהאָלען נור דאס וואָרט, וואס ער האט צום לעצטען מאָל אויסגערעדט, איידער ער האט פערלאָרען דאס לשון.

recur'sion *n.* (רי-קויר'-שאַן) צוריקקעהרונג, צוריקלויפונג.

recur'vate *v.* and *a.* (רי-קויר'-ווייט) אויסבויגען צוריק־צו; זיין צוריקגעבויגען; צוריקגעבויגען.

recurva'tion *n.* (רי-קויר-ווי'-שאַן) צוריקבויגונג; צוריקגעבויגענקייט.

recur'vature *n.* (רי-קויר'-ווע-טשור) ז. *recurvation*

recurve' *v.* (רי-קוירוו') צוריקבויגען; זיין צוריקגעבויגען.

recurved' *a.* (רי-קוירווד') צוריקגעבויגען.

recurviros'ter *n.* (רי-קויר-ווי-ראָס'-טער) דער זעגעל־שנאַבלער [אַזאַ פויגעל מיט אַ געבויגענעם שנאַבעל]. ז. *avocet*

recurviros'tral *a.* (רי-קויר-ווי-ראָס'-טרעל) וואס האט אַן אויסגעבויגענעם שנאַבעל [ווי למשל, אַ זעגעל־שנאַבלער]. ז. *avocet*

recur'vity *n.* (רי-קויר'-ווי-טי) ז. *recurvation*

recur'vous *a.* (רי-קויר'-וואַס) צוריקגעבויגען, געבויגען ריקווערטס.

rec'usance *n.* (רעק'-יו-זענס) ז. *recusancy*

rec'usancy *n.* (רעק'-יו-זענ-סי) האַרטנעקיגע ווידערשפּעננסטיגקייט; האַרטנעקיגע געגנערשאַפט [בעזאָנדערס צו דער קירך אדער צו אַ רעליגיאָן]; דאס זיין ווידערשפּעננסטיג; די פּרינציפּען אדער די גרונדזעצע פון די וואס האָבען זיך אָבגעזאָגט פון דער אַנגליקאַנישער קירך.

recu'sant *a.* and *n.* (רי-קיו'-זענט) ווידערשפּעננסטיג; וואס ענטזאָגט זיך פון גאָטסדיענסט אין דער אַנגליקאַנישער קירך; וואס איז געגען דער קעניגליכער איבערהערשאַפט אין דער אַנגליקאַנישער קירך; אַ ווידערשפּעננסטיגער, אַ האַרט־

נעקיגער געגנער פון אלגעמיינעם אנגענומענעם; א רעקוזאנט, איינער וואס ענטזאגט זיך פון גאטעסדינסט אין דער ענגליקאנישער קירך; א געגנער פון דער קעניגליכער איבערהערשאפט אין דער ענגליקאנישער קירך.

recusa'tion *n.* (רעק-יו-זיי'-שאן) אן איינוואנדונג געגען א ריכטער, א שיעדס-ריכטער אדער אן עקספערט [דאס זיי זיינען ניט פאסענד פאר א געוויסען פראצעס].

recuse' *v.* (רי-קיוז') ענטזאגען, צוריקווייזען; מאכען אן איינוואנדונג געגען א ריכטער, א שיעדס-ריכטער אדער עקספערט, אז זיי זיינען ניט פאסענד פאר א געוויסען פראצעס.

recus'sion *n.* (רי-קאש'-אן) א ריקשלאג, דאס אבקלאפען צוריק.

red *a., n. and v.* (רעד) רויט; שטארק ראדיקאל, רעוואלוציאנער: א רויטער קאליר; רויטקייט; רויטע פארב; א קופערנער סענט; א פרוטה; עטוואס וואס האט א רויטען קאליר; אן עקסטרעמער ראדיקאל, א רעוואלוציאנער; מאכען רויט; ברייגגען אין ארדנונג, איינריכטען, איינארדנען; פאנאנדערנעהמען, פאנאנדערטיילען [צווי שטרייטענדע]; אבשטעלען אדער מאכען א סוף [צו א מחלוקה], שליכטען א סכסוך.

redact' *v.* (רי-דעקט') רעדאגירען, רעדאקטירען.

redacteur' *n.* (רע-דעק-טויר') ז. *redactor*.

redac'tion *n.* (רי-דעק'-שאן) דאס רעדאגירען, די רעדאקציאן [די איבערזעהונג און צופערטיגונג פון שריפטען צום דרוקען]; א ווערק וואס איז רעדאגירט געווארען; א רעדאקציע, דער פערזאנאל פון א רעדאקציע [די שרייבער פון א צייטונג אדער זשורנאל].

redac'tor *n.* (רי-דעק'-טאר) א רעדאקטאר.

redacto'rial *a.* (רי-דעק-טאו'-רי-על) רעדאקציאנעל; וואס איז שייך צו א רעדאקטאר אדער א רעדאקציע.

redan' *n.* (רי-דען') א רעדאן, א מין דרייעקיגעם פעסטונגס-ווערק וואס ווערט געמאכט פון ערד און ווערט געשטעלט מיט'ן שפיציגען טייל צום פיינד.

Redans

red and black (רעד ענד בלעק) רויט און שווארץ-שפיעל [א קארטען-שפיעל].

red ant (רעד ענט) די רויטע מוראשקע [א קליינע רויטע מוראשקע].

red an'timony (רעד ען'-טי-מא-ני) אנטימאן-בלענדע [א רויטער מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון אנטימאניום מיט זויערשטאף און שוועבעל].

red arsen'ic (רעד אר-סען'-איק) רעאלגאר [א כעמישער שטאף]. ז. *realgar*.

red ash (רעד עש) דער רויטער עשען-בוים [א גרויסער אויסטראלישער בוים מיט א זעהר הארטען האלץ]. ז. *ash*.

red'-backed *a.* (רעד'-בעקט) מיט א רויטען רוקען.

red bay (רעד ביי) אזא אמעריקאנער לארבער-פלאנצע.

Red Bay

red'-beaked *a.* (רעד'-ביקט) מיט א רויטען שנאבעל.

red'-bel'lied *a.* (רעד'-בעל'-איד) רויט-בייכיג.

red'-billed *a.* (רעד'-בילד) וואס האט א רויטען שנאבעל.

red'bird *n.* (רעד'-בוירד) דער רויט-פויגעל [א נאמען פאר פערשיעדענע פויגלען פון רויטען קאליר].

red'-blood'ed *a.* (רעד'-בלאד'-עד) רויט-בלוטיג, וואס האט רויטעס בלוט.

Red Book (רעד בוק) דאס רויטע בוך [דאס בוך וואס ענטהאלט די נעמען פון אלע רעגיערונגס-בעאמטע; דאס בוך אין וועלכען עס זיינען פערשריעבען די נעמען פון די פערס אין ענגלאנד; א האלב אפיציעלעס בוך וואס ווערט ארויסגעגעבען אין כינא פיערטעל-יעהרליך און וואו עס זיינען פערצייכענט די נעמען און קורצע בעשרייבונגען פון אלע רעגיערונגס-בעאמטע].

red'breast *n.* (רעד'-ברעסט) דאס רויט-קעלכען [אזא אייראפעאישעס פויגעלע מיט א רויטען ברוסטעל].

red'-breas'ted *a.* (רעד'-ברעס'-טעד) רויט-ברוסטיג, וואס האט א רויטע ברוסט.

red'bud *n.* (רעד'-באד) דער יודאס-בוים [אזא קליינער בוים וועלכער בליהט אין פריהלינג מיט בליהונגען עהנליך צו א פערסיק-בוים און האט הארץ-פערמיגע בלעטער. די בליהונגען האבען א זויערליכען געשמאק און ווערען אפט בענוצט אלס סאלאט].

red'cap *n.* (רעד'-קעפ) דער גאלד-פינק, דער רויט-פינק [אזא פויגעל]; אזא ענגלישע הוהן; א גייסט וועלכער געפינט זיך, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען אין שאטלאנד, אין אלטע שלעסער [פעסטונגס-פאלאצען].

red'-capped *a.* (רעד'-קעפט) מיט א רויטען אויבערשטען טייל פון קאפ.

red ce'dar (רעד סי'-דאר) דער ווירדזשיניער וואכאלדער, דער רויטער צעדער [א געוויסער צעדער-בוים וואס וואקסט אין שטאאט ווירדזשיניא, אמעריקא].

red cent (רעד סענט) א קופערנער סענט, א פרוטה.

red chalk (רעד טשאהק) רויטער קרייד; רויט-שטיין.

red'-cheeked *a.* (רעד'-טשיקט) רויט-באקיג, מיט רויטע באקען.

red'coat *n.* (רעד'-קאוט) אן ענגלישער סאלדאט [אלס צונאמען אין דער אמעריקאנישער געשיכטע].

red cop'per (רעד קאפ'-ער) רויט-קופער [רויטער נאטירליכער קופער].

Red Cross (רעד קראהס) ז. *Red-Cross Society*.

red'-cross *a.* (רעד'-קראהס) וואס טראגט א רויטען קרייץ [דער קרייץ פון הייליגען געארג].

red'-cross knight (רעד'-קראהס נאיט) א ריטער פון דעם געארגס ארדען, א ריטער וואס טראגט דעם רויטען קרייץ.

Red'-Cross Soci'ety (רעד'-קראהס סא-סאי'-ע-טי) די געזעלשאפט פון רויטען קרייץ [א פילאנטראפישע געזעלשאפט וואס האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1864 אין גענף, שווייץ, צו געבען מעדיצינישע בעהאנדלונג די פערוואונדעטע אין א מלחמה אדער געבען הילף די ליידענדע פון א קאטאסטראפע, ווי א פערפלייצונג, אן ערד-ציטערניש א. ד. ג. דער צייכען פון דיעזער געזעלשאפט איז א רויטער קרייץ].

red cur'rant (רעד קאר'-ענט) רויטע וויינפערלעך.

redd *v.* (רעד) ברייגגען אין ארדנונג, איינריכטען, איינארדנען.

red deal (רעד דיעל) קיעפער-האלץ, פיכטען-האלץ.

red deer (רעד דיער) דער רויט-הירש [דער מין הירשען, וואס איז פערשפרייט אין די לענדער פון אייראפא און אזיען מיט א מעסיגען קלימאט. אויך דער אמעריקאנער ווייס-עקיגער הירש].

red'den *v.* (רעדען) רויט מאכען; רויט ווערען; רייכערען הערינג.

red'der *n.* (רעד'-ער) איינער וואס שטילט איין א מחלוקה, איינער וואס שליכטעט א שטרייט; איינער וואס מאכט ארדנונג.

red'ding *n.* (רעד'-אינג) איינארדנונג, דאס ברייגגען אין ארדנונג.

red'ding-comb *n.* (רעד'-אינג-קאום) אזא גרויסער קאם צום פערקעמען די האר.

red'dish *a. and n.* (רעד'-איש) רויטליך; א רויטער קאליר.

red'dishness *n.* (רעד'-איש-נעס) רויטליכקייט.

reddi'tion *n.* (רע-דיש'-אן) די אומקעהרונג; די צוריקגעבונג; די אונטערגעבונג, דאס אונטערגעבען זיך; די ערקלערונג.

red'ditive *a.* (רעד'-אי-טיוו) צוריקגעבענד, אומקעהרענד; ערווידערענד, ענטפערנד.

red'dle *n.* (רעדל) רויטער קרייד [א מין רויטער ווייכער אייזען-ערץ וואס ווערט בענוצט צו מאכען צייכענס אויף האלץ, צו מאכען סמנים אויף שעפסען א. ד. ג.].

redeem' *v.* (רי-דיעם') בעפרייען, ערלעזען [פון זינד], מכפר זיין, אויסלעזען [פון נעפענגניס]; רעטען; ארויסנעהמען, אויסלעזען [ווי א משכון]; בעגיטיגען, מטיב זיין פאר א שאדען; גוט מאכען, ערפילען [א הבטחה].

redeemabil'ity *n.* (רי-דיע-מע-ביל'-אי-טי) ז. *redeemableness*.

redee'mable *a.* (רי-דיע'-מעבל) אויסלעזליך, אויסקויפליך, וואס קען אויסגעלעזט ווערען.

redee'mableness *n.* (רי-דיע'-מעבל-נעס) אויסלעזליכקייט, אויסקויפליכקייט, די מעגליכקייט אויסצולעזען אדער צו רעטען.

redee'mer *n.* (רי-דיע'-מער) אן אויסלעזער, א רעטער, א בעפרייער, אן ערלעזער.

redee'ming *a.* (רי-דיע'-מינג) 1. וואס קען מכפר זיין; וואס קען אויסלעזען; 2. מילדערענד.
2. There is not a single **redeeming** feature in the scheme.

redeem'less *a.* (רי-דיעמ'-לעס) וואס קען ניט אויסגעלעזט ווערען; וואס קען ניט געהאלפען ווערען; וואס מען קען ניט בעקומען צוריק.

redelib'erate *v.* (רי-די-ליב'-ע-רייט) ווידער איבערדענקען, ווידער נאכדענקען.

redeliv'er *v.* (רי-די-ליוו'-ער) אבשיקען צוריק; אומקעהרען צוריק צו דעם שיקער; בעפרייען א צווייטען מאל; בעריכטען; ווידערהאלען.

redeliv'erance *n.* (רי-די-ליוו'-ער-ענס) די ווידער=בעפרייאונג; די צוריק=ליפערונג, דאס צוריק=אבגעבען, דאס צוריק=אבשיקען.

redeliv'ery *n.* (רי-די-ליוו'-ער-אי) די צוריק=ליפערונג, די צוריק=אבגעבונג; די ווידער=איבערגעבונג; די ווידער=בעפרייאונג.

redemand' *v. and n.* (רי-די-מענד') צוריקפאדערען; דאס פאדערען א צווייטען מאל; די צוריק=פאדערונג.

redeman'dable *a.* (רי-די-מענ'-דעבל) וואס מען קען פאדערען צוריק; וואס מען קען פאדערען א צווייטען מאל.

redemise' *v. and n.* (רי-די-מאיז') צוריק איבערגעבען, צוריק איבערטראגען אויף דעם נאמען פון פריהערדיגען איינענטימער [וועגען לאנד אדער א הויז]; דאס איבערגעבען אדער איבערטראגען צוריק לאנד אדער הייזער אויף דעם נאמען פון פריהערדיגען איינענטימער.

redemon'strate *v.* (רי-די-מאנ'-סטרייט) ווידער בעווייזען; ווידער דעמאנסטרירען.

redemp'tible *a.* (רי-דעמפ'-טיבל) ז. ***redeemable***

redemp'tion *n.* (רי-דעמפ'-שאן) די אויסלעזונג; די אויסקויפונג; די בעפרייאונג; דאס רעכט צוריק אויסצוקויפען; די צוריקצאהלונג [פון א חוב אדער אבליגאציאן]; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די אויסלעזונג פון דער נשמה פון זינד דורך די אבקומענישען פון יעזוס קריסטוס.

redemp'tionary *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-ע-רי) איינער וואס איז אויסגעלעזט אדער אויסגעקויפט געווארען, איינער וועמען מען קען אויסקויפען אדער אויסלעזען; איינער וואס האט זיך אויסגעקויפט אדער קען זיך אויסקויפען פון א חוב אדער אבליגאציאן.

redemp'tioner *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-ער) איינער וואס האט אבגעצאהלט פאר זיין רייזע אויף א שיף מיט ארבייט, וואס ער האט אויף איהר געטהאן.

redemp'tionist *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-איסט) א טריניטאריער. ז. ***Trinitarian***

redemp'tive *a.* (רי-דעמפ'-טיוו) וואס דיענט אויסצולעזען אדער אויסצוקויפען; אויסלעזענד, בעפרייענד.

Redemp'torist *n.* (רי-דעמפ'-טאר-איסט) א רעדעמטאריסט [א מיטגליעד פון א געוויסען קאטוילישען מיסיאנס ארדען, וועלכער איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1732 אין נעאפל און וועלכער שטעהט אין פערבינדונג מיט די יעזואיטען].

redemp'tory *a.* (רי-דעמפ'-טא-רי) צום אויסלעזען, צום אויסקויפען; בעפרייענד, אויסלעזענד.

reden'ted *a.* (רי-דענ'-טעד) פארמירט ווי די צייהנער פון א זעג.

redepos'it *v.* (רי-די-פאז'-איט) צוריק אוועקלעגען [ווי געלד אין א באנק]; ווידער אבשטעהן [ווי הייוען אויף'ן דעק].

redescend' *v.* (רי-די-סענד') ווידער אראבשטייגען.

redescent' *n.* (רי-די-סענט') די ווידער=אראבשטייגונג, די ווידער אראבפאלונג.

redescribe' *v.* (רי-דעס-קראיב') ווידער בעשרייבען, פון דאס ניי בעשרייבען.

redeter'mine *v.* (רי-די-טויר'-מין) ווידער בעשטימען.

redevel'op *v.* (רי-די-וועל'-אפ) זיך ווידער ענטוויקלען; נאך אמאל ענטוויקלען [ווי א פאטאגראפישע פלאטע אום צו פערשטארקען דאס בילד].

redevel'opment *n.* (רי-די-וועל'-אפ-מענט) דאס נאך אמאל ענטוויקלען [וועגען פאטאגראפישע פלאטען].

red'eye *n.* (רעד'-אי) א רויט=אויג [א פיש מיט רויטע אויגען, ווי למשל, די פלעצע. ז. ***rock-bass***]; דאס רויט=אויגיגע ווירעא [אזא גרינער אמעריקאנער פויגעל מיט רויטע אויגען]; אזא פייעריג שטארקער בראנפען [פון וועלכען עס ווערען רויט די אויגען].

red'-eyed *a.* (רעד'-איד) רויט=אויגיג; וואס האט רויטע אויגען.

red'-eyed vir'eo (רעד'-איד וויר'-אי-או) דאס רויט=אויגיגע ווירעא [אזא אמעריקאנער פויגעל מיט רויטע אויגען]. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

red'-fight'er *n.* (רעד'-פאיט'-ער) ז. ***bullfinch***

red'-fig'ured *a.* (רעד'-פיג'-יורד) מיט רויטע פיגורען [וועגען געוויסע גריכישע וואזען].

red'fish *n.* (רעד'-פיש) דער רויט=פיש [א נאמען פאר פערשיעדענע פיש פון רויטליכען קאליר, בעזאנדערס פאר א געוויסען זארט לאקס].

red fox (רעד פאקס) דער רויטער פוקס.

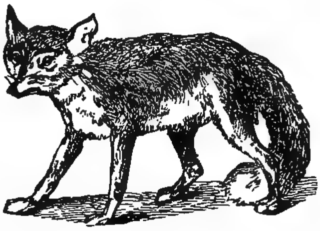

Red Fox

red'-green *a.* (רעד'-גריען) רויט=גרין, פון רויט=גרינעם קאליר.

red'-gum *n.* (רעד'-גאם) אזא אויסשלאג אויף'ן קערפער ביי קינדער [ז. ***strophulus***]; א מין קראנקהייט ביי תבואה; אזא רויטליכער גומי זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון געוויסע בוימער; דער קינא=גומי=בוים [ז. ***red-gum tree***].

red'-gum tree (רעד'-גאם טריע) דער קינא=גומי=בוים [אזא אויסטראלישער בוים פון וועלכען עס ווערט ערהאלטען א רויטליכער גומי=זאפט].

red'-haired *a.* (רעד'-העהרד) רויט=האריג, מיט רויטע האר.

red'-han'ded *a.* (רעד'-הענ'-דעד) מיט בלוטיגע הענד, וואס האט פערגאסען בלוט; געכאפט ביי דער האנד; געכאפט ביים פערברעכען.

red'head *n.* (רעד'-העד) א רויט=קעפיגער, א פערזאן מיט רויטע האר; א רויט=קעפיגע ענטעל; דער רויט=קאפ [אזא פויגעל]; אזא טראפישעס מילך=גראז מיט העל=רויטע בלימעלעך.

red'-head'ed *a.* (רעד'-העד'-עד) רויט=האריג; רויט=קעפיג.

redhibi'tion *n.* (רעד-הי-ביש'-אן) דאס מבטל זיין א מסחר אדער דאס צווינגען דעם פערקויפער צו נעהמען צוריק זיין סחורה צוליעב געפונענע חסרונות אדער צוליעב אבנארעריי.

redhib'itory *a.* (רעד-היב'-אי-טא-רי) וואס איז שייך צו מבטל זיין א מסחר. ז. ***redhibition***

red'-hot *a.* (רעד'-האט) 1. רויט=גליהענד, רויט ווי פייער; 2. פייערדיג, ברענענד.
2. He delivered a **red-hot** political speech.

redigest' *v.* (רי-די-דזשעסט') ווידער איינארדנען, אויף דאס ניי ברייגנגען אין א סיסטעמאטישער ארדנונג; נאך אמאל פערדייהען; נאך אמאל נאכדענקען.

redimin'ish *v.* (רי-די-מינ'-איש) ווידער פערקלענערען.

red'ingote *n.* (רעד'-אינ-גאוט) אזא צוויי=בארטיגער ראק.

redin'tegrate *v. and a.* (רע-דינ'-טי-גרייט) ווידער גאנץ מאכען, ווידער פערבינדען, ווידער הערשטעלען, ווידער אויפבויען, ווידער ברייגנגען אין א גוטען צושטאנד; בענייען; גאנץ געמאכט, צורעכט געמאכט פון דאס ניי; בענייט.

redintegra'tion *n.* (רע-דינ-טי-גריי'-שאן) די ווידער=אויפבויאונג, די ווידער=הערשטעלונג; די ווידער=פערבינדונג; דאס ווידער=ברייגנגען אין א גוטען צושטאנד; אין כעמיע — דאס ברייגנגען צוריק אין דעם פריהערדיגען נאטורעלען צושטאנד [וועגען שטאפען וועלכע ווערען געמישט איינער מיט דעם אנדערען]; אין פסיכאלאגיע — די טענדענץ פון גייסט ארויפצוברייגנגען אויף'ן זכרון אלע איבערלעבונגען פון א געוויסען פסיכישען צושטאנד, ווען איין טייל פון דיזען צושטאנד האט זיך ווידער געטראפען.

redirect' *v.* (רי-די-רעקט') אומאדרעסירען, פון דאס ניי אדרעסירען.
The letter was sent to Boston and from there **redirected** to New York.

redisburse' *v.* (רי-דיס-בוירס') צוריקצאהלען.

rediscov'er *v.* (רי-דיס-קאוו'-ער) ווידער ענטדעקען, פון דאס ניי ענטדעקען.

rediscov'erer *n.* (רי-דיס-קאוו'-ער-ער) איינער וואס ענטדעקט פון דאס ניי.

rediscov'ery *n.* (רי-דיס-קאוו'-ער-אי) די ווידער=ענטדעקונג.

redispose' *v.* (רי-דיס-פאוז') ווידער איינריכטען, ווידער ברייגנגען אין ארדנונג; איינטיילען פון דאס ניי.

redisposi'tion *n.* (רי-דיס-פא-זיש'-אן) דאס איינריכטען אדער איינארדנען פון דאס ניי.

redissolu'tion *n.* (רי-דיס-א-ליו'-שאן) א ווידער=אויפלעזונג; דאס ווידער צוגעהן אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען.

redissolve' *v.* (רי-די-זאלוו') ווידער אויפלעזען, ווידער שמעלצען, ווידער צוגעהן.

redistil' (רי-דיס-טיל') ווידער דיסטילירען, פון דאס ניי דיסטילירען.

redistrib'ute *v.* (רי-דיס-טריב'-יוט) פון דאס ניי אויסטיילען; ווידער פער־טיילען.

redistribu'tion *n.* (רי-דיס-טרי-ביו'- שאן) די ווידער־פערטיילונג.

redis'trict *v.* (רי-דיס'-טריקט) פון דאס ניי איינטיילען אין בעצירקען אדער דיס־טריקטען; איינטיילען אין נייע וואהל־דיסטריקטען.

redis'tricting *n.* (רי-דיס'-טריק-טינג) דאס איינטיילען אין נייע וואהל־בעצירקען אדער דיסטריקטען.

redivide' *v.* (רי-די-וואיד') ווידער צוטיילען, פון דאס ניי צוטיילען.

redivi'vus *a.* (רעד-אי-וואי'-וואס) וויע־דער אויפגעלעבט.

red June plum (רעד דזשוהן פלאם) אזא רויטע אמעריקאנער פלוים. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

red lead (רעד לעד) א [רויט־בליי צובריייטונג פון בליי וואס ווערט געברויכט אין פארבען].

red'-legged *a.* (רעד'-לעגד) רויט־פיסיג.

red'-let'ter *a.* (רעד'-לעט'-ער) מיט רויטע בוכשטאבען; בעצייכענט מיט רוי־טע בוכשטאבען.

red'-let'ter day (רעד'-לעט'-ער דיי) א וויכטיגער קירכען פייערטאג, וואס איז בעצייכענט אין קאלענדאר מיט א רויטען בוכשטאב; א גליקס־טאג, א פריידען־טאג.

red'ly *adv.* (רעד'-לי) רויטליך, מיט א רויטען קאליר.

red'-met'al *n.* (רעד'-מעט'-על) רויט־מעטאל [א נאמען פאר פערשיעדענע מע־טאל־פערבינדונגען אדער לעגירונגען, וועל־כע ענטהאלטען איין זיך קופער].

red'mouth *n.* and *a.* (רעד'-מאוטה) דאס רויט־מויל [אזא פיש מיט א רוי־טען מויל]; וואס האט א רויט מויל.

red'-necked *a.* (רעד'-נעקט) וואס האט א רויטען האלז.

red'ness *n.* (רעד'-נעס) רויטקייט.

red'-nose *a.* (רעד'-נאוז) ז. *red-nosed*.

red'-nosed *a.* (רעד'-נאוזד) רויט־נא־זיג; וואס האט א רויטע נאז אדער א רויטען שנאבעל.

redo' *v.* (רי-דו') ווידער מאכען, אי־בערמאכען, מאכען פון דאס ניי.

red'-oak *n.* (רעד'-אוק) די רויטע אייכע, די רויטע דעמבע [אזא זארט אייכען־בוים וועלכער נעפינט זיך אין די אסט־גענגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

red'olence *n.* (רעד'-א-לענס) אן אנ־גענעהמער אדער א געשמאקער ריח.

red'olency *n.* (רעד'-א-לענ-סי) ז. *redolence*.

red'olent *a.* (רעד'-א-לענט) וואויל־רי־כענד, וואס האט א געשמאקען ריח.

red'olently *adv.* (רעד'-א-לענט-לי) שמעקעדיג, ריכענדיג.

redoub'le *v.* (רי-דאב'ל) נאך אמאל דאפלען, פערדאפלען; זיך פערדאפלען; שטופענוויז פערגרעסערען; שטופענוויי־זיך פערגרעסערען.

redoubt' *n.* (רי-דאוט') א רעדוט, א געשלאסענע פעסטונג; א בעפעסטיגונג.

redoub'table *a.* (רי-דאו'-טעבל) פורכטבאר, פירכטערליך, שרעקליך.

redoub'ted *a.* (רי-דאו'-טעד) ז. *redoubtable*.

redound' *v.* and *n.* (רי-דאונד') צו־ריקפאלען; צוריקגעטריבען ווערען; זיך צוריקקייקלען; צוריקפליסען; בייטראגען, בייהעלפען; ארויסקומען אלס רעזולטאט; א צוריקפאלונג, א צוריקוואירפונג, א צו־ריקקעהרונג; א רעזולטאט.

redout' *n.* and *a.* (רי-דאוט') א רעדוט, א געשלאסענע פעסטונג, א שאנצע, א בע־פעסטיגונג; אויסנעבויינגען אין פיעל ווינק־לען [וועגען א צייכנונג אויף א וואפען אדער שילד, בעזאנדערס וועגען א קרייץ].

redou'table *a.* (רי-דאו'-טעבל) ז. *redoubtable*.

red'owa *n.* (רעד'-א-וא) א באהעמישער טאנץ, וועלכער איז ענהליך צו א וואלץ אדער פאלקא; די מוזיק פאר דיזען טאנץ.

red pep'per (רעד פעפ'-ער) דער רוי־טער פעפער.

Red pepper

red'poll *n.* (רעד'-פאול) דער האנף־פינק, דער פלאקס־פינק [אזא קליין פויגעלע מיט א רויטען קעפעל און א רויז־רויטער ברוסט].

redraft' *v.* and *n.* (רי-דרעפט') וויע־דער צייכענען, פון דאס ניי צייכענען; א נאכמאליגע צייכנונג אדער קאפיע; א ריק־וועקסעל [א וועקסעל וואס דער מלוה בעקומט אנשטאט דעם פראטעסטירטען וועקסעל און אויף וועלכען עס ווערען ארויפגעשריבען אויסער דער הלואה אויך די געריכטס־קאסטען].

redraw' *v.* (רי-דראה') איבער א נייעם צייכענען, ווידער צייכענען; נעהמען א ריק־וועקסעל [א נייעם וועקסעל אנשטאט דעם פראטעסטירטען]. ז. *redraft*.

red repub'lican (רעד רי-פאב'-לי-קען) א זעהר ראדיקאלער רעפובליקאנער [בעזאנדערס וועגען די עקסטרעמע רע־פובליקאנער אין פראנקרייך אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן].

redress' *v.* and *n.* (רי-דרעס') צורעכט מאכען, ווידער ברייגנען אין ארדנונג, ווידער גוט מאכען; אויסבעסערען; אויס־גלייכען; אבשאפען א קריוודע; העלפען אימיצען קומען צו זיין רעכט; גוט מא־כען אן עולה אדער אונרעכט; אומקליידען, איבערפוצען; דאס אויסבעסערען אן אונ־רעכט, דאס מאכען צוריק גוט, דאס אבשא־פען א קריוודע; א בעפרידיגונג פאר אן אונרעכט.

redress'er *n.* (רי-דרעס'-ער) איינער וואס שאפט אב אן אונרעכט אדער א קריוו־דע, איינער וואס העלפט אימיצען צו קו־מען צו זיין רעכט.

redress'ible *a.* (רי-דרעס'-איבל) וואס קען אבגעהאלפען ווערען, וואס קען צוריק גוט געמאכט ווערען [וועגען אן איבעל אדער אן אונרעכט].

redress'less *a.* (רי-דרעס'-לעס) וואס קען ניט אבגעהאלפען ווערען, וואס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען.

redress'ment *n.* (רי-דרעס'-מענט) דאס מאכען צוריק גוט, דאס אויסבעסערען אן אונרעכט, דאס אבשאפען א קריוודע אדער אן איבעל; א בעפרידיגונג פאר אן אונ־רעכט.

redrive' *v.* (רי-דראיוו') צוריקטרייבען; ווידער טרייבען.

red'-roan *a.* (רעד'-ראון) קאשטאנא־פון קאשטאנע־ווע קאליר מיט א העל־רויטער שאטירונג.

red'root *n.* (רעד'-רוהט) די אמעריקא־נישע זעקעל־בלום אדער ניו דזשורזי'ער טהעע [א מין קוסט]; דער שטיין־זאמען [אזא גראז].

reds *n.* (רעדז) דאס מאנאטליכע אדער רע־געל [ביי פרויען]; עקסטרעמע ראדיקא־לען, רעוואלוציאנערען.

red'shank *n.* (רעד'-שענק) דער רויט־פוס [אזא פויגעל מיט רויטע פיס].

red'shanks *n.* (רעד'-שענקס) א פער־עכטליכער נאמען פאר שאטלענדער און אירלענדער; דער ראבערט־קרייטיך [ז. *herb-robert*].

red'-short *a.* (רעד'-שאהרט) וואס ברע־קעלט זיך, ווען אנגעגליהט ביז רויט [וועגען אייזען און שטאהל].

red'skin *n.* (רעד'-סקין) א רויט־הויטי־גער, א נארד־אמעריקאנישער אינדיאנער.

red snap'per (רעד סנעפ'-ער) אזא גרויסער, שעהנער ווערטהפאלער פיש. ז. איל. *"Fishes"*.

red'start *n.* (רעד'-סטארט) דער רויט־עק [א מין פויגעל מיט א רויטען עק]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*.

red'streak *n.* (רעד'-סטריק) א מין רויט־געשטרייפטער עפעל; סידער [קוואס] פון דיזען עפעל.

red stuff (רעד סטאף) אזא פאליר־פולווער. ז. *crocus*.

red'tail *n.* and *a.* (רעד'-טייל) א רויט־עק [ז. *redstart*]; וואס האט א רוי־טען עק.

red tape (רעד טייפ) פארמאליזם, ביו־ראקראטיזם, קאנצעלארשטשינע [דער אויסדרוק שטאמט דערפון, וואס מען פלעגט אמאל אפיציעלע דאקומענטען ארומבינדען מיט רויטע שנירלעך].

red'-tape *a.* (רעד'-טייפ) פארמאליס־טיש, ביוראקראטיש. ז. *red tape*.

red'-taped *a.* (רעד'-טייפט) ז. *red-tape*.

red'-ta'pism *n.* (רעד'-טיי'-פיזם) ז. *red tape*.

red'-ta'pist *n.* (רעד'-טיי'-פיסט) א קאנצעלאריסט, א קלערק אין א רעגיע־רונגס־אנשטאלט; א פארמאליסט, א ביו־ראקראט. ז. *red tape*.

red'-thrush *n.* (רעד'-טהראש) ז. *redwing*.

red'top *n.* (רעד'-טאפ) דער ווינדהאלם [אזא גראז וואס ווערט קולטיווירט פאר פיה־פיטערונג].

reduce' *v.* (רי-דיוס') רעדוצירען, אראב־זעצען, פערקלענערען, פערמינדערען; אב־שוואכען; אונטערדריקען, אונטערטעניג מאכען, אונטעריאכען; אין כירורגיע — ברייגנען צוריק אויף דעם ריכטיגען ארט [ווי אן אויסגעלונקענעם גליעד]; מאכען, פערוואנדלען; ברייגנען אין א געוויסען צושטאנד אדער פארם; ברייגנען אין גע־וויסע גרענעצען פון אן ערקלערונג אדער בעשרייבונג; ברייגנען א פערוויקעלטען אלגעבראאישען אויסדרוק צו אן איינפא־כערען; אין אריפמעטיק — ענדערען די נאמינירונג פון מאס־איינהייטען, געלד־איינהייטען א. ד. ג. [ווי מאכען פון דא־לארס — סענטען, פון מיילען — פוס א. ז. וו.]; אוועקנעהמען פון מעטאל־ערץ די ניט־מעטאלישע בעשטאנד־טיילען.

reduced' cir'cumstances (רי-דיוסט' סויר'-קאם-סטענ-סעז) נעדריקטע אומ־שטענדען.

reduced' i'ron (רי-דיוסט' אי'-ערן) א

דינער אייזן=פולווער, וואס ווערט ערהאל=
טען דורך=א געוויסען כעמישען פראצעס.

reduce'ment *n.* (רי-דיוס'-מענט) א רע=
דוצירונג, אן אראבזעצונג, א פערקלענע=
רונג, א פערמינדערונג; דאס רעדוצירען,
דאס אראבזעצען; א צוריקברייננונג.

reduce' mon'ey (רי-דיוס' מאנ'-אי)
בייטען געלד.

redu'cent *a. and n.* (רי-דיו'-סענט)
רעדוצירענד, פערקלענערענד, פערמינדע=
רענד; אונטריאכענד; עטוואס וואס רע=
דוצירט.

redu'cer *n.* (רי-דיו'-סער) א רעדוצי=
רער; א פערוואנדלער; א צוריקברייננער;
אן אונטעריאכער; אזא מוף צו פעראיי=
ניגען ראהרען; א פאררישטונג אין אן
עלעקטרישער סטאנציע צו פערקלענערען
די עלעקטרישע שפאנונג.

reduce' the square (רי-דיוס' טהי
סקהוועהר) אויסשטעלען צוריק אין א לי=
ניע א באטאליאן סאלדאטען, וואס איז
פריהער אויסגעשטעלט געווארען אין א
קוואדראט.

reduce' to beg'gary (רי-דיוס' טו
בעג'-ער-אי) ברייננען צו בעטעל=ברויט.

reduce' to noth'ing (רי-דיוס' טו
נאטה'-אינג) מאכען צו גארנישט.

reduce' to the ranks (רי-דיוס' טו
טהי רענקס) דעגראדירען, מאכען פאר א
פראסטען סאלדאט [ווי דאס ווערט גע=
טהאן מיט ארויפגעדיענטע אין מיליטער
פאר שלעכטע אויפפיהרונג אדער פערברע=
כענס].

reduce' to wri'ting (רי-דיוס' טו
ראי'-טינג) פערשרייבען שווארץ אויף
ווייס.

To avoid misunderstandings every agreement should be reduced to writing.

reducibil'ity *n.* (רי-דיו-סי-ביל'-אי-
טי) דאס קענען רעדוצירט ווערען; דאס
קענען צוריקגעבראכט ווערען אין דעם
פריהערינען צושטאנד; דאס קענען פער=
וואנדעלט ווערען. ז. *reduce*

redu'cible *a.* (רי-דיו'-סיבל) רעדוציר=
באר; וואס קען רעדוצירט ווערען, וואס
קען פערמינדערט ווערען; וואס קען פער=
וואנדעלט ווערען.

redu'cibleness *n.* (רי-דיו'-סיבל-נעס)
דאס קענען רעדוצירט ווערען; דאס קענען
פערוואנדעלט ווערען; דאס קענען צוריק=
געבראכט ווערען [אין דעם פריהערדיגען
צושטאנד].

redu'cibly *adv.* (רי-דיו'-סי-בלי) קע=
נענדיג צוריקגעבראכט ווערען [אין דעם
פריהערדיגען צושטאנד]; קענענדיג פער=
וואנדעלט ווערען; רעדוצירבאר.

redu'cing *a.* (רי-דיו'-סינג) רעדוצי=
רענד, פערקלענערענד, פערמינדערענד.

redu'cing a'gent (רי-דיו'-סינג איי'-
דזשענט) א שטאף וואס האט די איינענ=
שאפט אוועקצונעהמען די עלעקטרא-נעגא=
טיווע בעשטאנד=טיילען פון א כעמישער
פערבינדונג און מאכט פריי די עלעקטרא=
פאזיטיווע בעשטאנד=טיילען [ווערט בע=
נוצט אבצוטיילען די ניט=מעטאלישע בע=
שטאנד=טיילען פון מעטאל=ערץ].

reduct' *n.* (רי-דאקט') אין האלץ=אר=
בייט — א קליינער אויסשניט אין וועל=
כען עס איז טייל צו מאכען עס גלייכ=
פערמיג.

reductibil'ity *n.* (רי-דאק-טי-ביל'-אי-
טי) ז. *reducibleness*

reduc'tio ad absur'dum (רי-דאק'-
שי-או עד עב-סויר'-דאם) דאס ברייננען
צו אן אבסורד [דאס בעווייזען די פאלש=
קייט פון א בעהויפטונג דורך דער אונ=
מעגליכקייט פון איהר לאגישען שלוס].

reduc'tion *n.* (רי-דאק'-שאן) די צוריק=
פיהרונג; די אומוואנדלונג, די פערזעצונג
אין א נייעם צושטאנד; די פערמינדערונג;
די רעדוצירונג; די פאנאנדערלעגונג; אין
מאטעמאטיק — די רעדוקציאן [די פער=
וואנדלונג פון איין נעאמעטרישער פיגור
אדער פון איין גרעסע אין אן אנדערער];
אין כירורגיע — דאס צוריק ארייננשטעלען
[ווי אן אויסגעלונקענעם גליעד]; די אונ=
טערווארפונג, די עראבערונג; די אונטער=
יאכונג; דאס ארונטערקומען.

reduc'tive *a. and n.* (רי-דאק'-טיוו)
צוריקפיהרענד; פערמינדערענד; אן אויפ=
לעזונגס=מיטעל; עטוואס וואס רעדוצירט
אדער פערמינדערט.

reduc'tively *adv.* (רי-דאק'-טיוו-לי)
דורך פערמינדערונג, דורך ארונטערזעצונג,
דורך פערוואנדלען אין אן אנדער פארם
אדער צושטאנד.

redun'dance *n.* (רי-דאנ'-דענס) אי=
בערפלוס, איבריגקייט; אן איבערפלוס
פון ווערטער.

redun'dancy *n.* (רי-דאנ'-דענ-סי)
ז. *redundance*

redun'dant *a.* (רי-דאנ'-דענט) איבער=
פליסיג, איבריג; איבערפליסיג אין ווער=
טער.

redun'dantly *adv.* (רי-דאנ'-דענט-לי)
אויף אן איבערפליסיגען שטייגער.

red'-un'derwing *n.* (רעד'-אנ'-דער-
הווינג) אזא זומער=פויגעלע אדער באבע=
לע, ביי וועלכען די אונטערשטע פאר
פליגעלעך זיינען רויט און האבען א
שווארצען ראנד.
ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

redu'plicate *v. and a.* (רי-דיו'-פלי-
קייט) ווידער פערדאפלען, נאך אמאל
מולטיפליצירען; ווידערהאלען, זיך וויע=
דערהאלען; ווידערהאלט; נאך אמאל
פערדאפעלט.

reduplica'tion *n.* (רי-דיו-פלי-קיי'-
שאן) די פערדאפלונג; די ווידערהאלונג;
אין רעטאריק — א זאץ אדער אויסדרוק
וואס ענדיגט זיך מיט דעמזעלבען ווארט,
מיט וועלכען דער צווייטער זאץ פאנגט
זיך אן.

redu'plicative *a.* (רי-דיו'-פלי-קיי-
טיוו) וואס בעצייכענט א ווידערהאלונג
אדער פערדאפלונג.

re'dux *a.* (רי'-דאקס) צוריקגעבראכט;
צוריקגעקומען [וועגען געוויסע פיזיאלא=
גישע ערשיינונגען, וועלכע זיינען פער=
שוואונדען צוליעב קראנקהייט].

red'water *n.* (רעד'-הוואה-טער) א
קראנקהייט ביי בהמות, דורך וועלכער די
אורין געהט ביי זיי מיט בלוט.

red'wing *n.* (רעד'-הווינג) די רויט=
דראסעל [אזא קליין זינג=פויגעלע מיט א
רויטליכען ראנד ארום די פליגלען].

red'-winged *a.* (רעד'-הווינגד) וואס
האט רויטע פליגלען.

red'wood *n.* (רעד'-הוואוד) א מין זעהר
גרויסער בוים מיט רויטליכען האלץ
[וואקסט אין קאליפארניען].

reech'o *v. and n.* (רי-עק'-או) צוריק
אבהילכען, צוריק אברופען, ווידער אב=
קלינגען; א פערדאפעלטער ווידער=קול.

reed *n. and v.* (ריעד) דער ראהר, דער
טראסטניק, דער שטאם פון געוויסע הויכע
גרעזער, וואס וואקסען אין פייכטע ער=
טער; א פייפעל וואס ווערט געמאכט פון
אזא ראהר, א דודקע; אין מוזיק — א
קליינע עלאסטישע פלאטע פון האלץ אדער

Reed

מעטאל אין מונדשטיק פון א מו=
זיקאלישען בלאז=אינסטרומענט,
ווי א קלארנעט א. ד. ג. [זעה
איל.]; אין בערג=ארבייט — א
רעהרעל אנגעפילט מיט פולווער
וואס שטעלט זיך אריין אין דעם
אויסגעבויערטען לאך, כדי אויפ=
צורייסען דעם שטיין; אין אר=
כיטעקטור — א האלב=צילינדרי=
שע פארם פון א געזימס אדער קארניז;
דאס שטעקעלע, מיט וועלכען וועבערס זונ=
דערען אב די פעדים אויף דער וועב=ראהם;
א שים=פייל; "קנה" [אזא לענג=מאס ביי
די פארצייטיגע אידען]; דער פיערטער
מאגען פון בהמות וואס זיינען מעלה גרה;
דעקען [א דאך] מיט ראהר אדער טראסט=
ניק; אין ארכיטעקטור — מאכען א געזימס
אין דער פארם פון א ראהר.

reed'-bird *n.* (ריעד'-בוירד)
ז. *bobolink*

reed'-bun'ting *n.* (ריעד'-באנ'-טינג)
דער ראהר=שפערלינג [א קליין אייראפע=
איש פויגעלע].

reed'ed *a.* (ריעד'-עד) בעוואקסען מיט
ראהר אדער קאמיש.

reed'en *a.* (ריעדן) פון ראהר, פון
טראסטניק.

reed'-fence *n.* (ריעד'-פענס) א נארטען=
פארקאן פון ראהר אדער טראסטניק.

reed'-grass *n.* (ריעד'-גרעס) ראהר=
גראז, קאמיש, טראסטניק.

reedifica'tion *n.* (רי-עד-אי-פי-קיי'-
שאן) די ווידער=אויפבויאונג.

reed'ify *v.* (רי-עד'-אי-פאי) ווידער
אויפבויען.

reed'ing *n.* (ריעד'-אינג) אין ארכיטעק=
טור — א פערציערונג אדער ארנאמענט
וואס האט די פארם פון א רייה קאנוועק=
סע אדער רונד אויסגעבויגענע שטעקעלעך:
די קארבען אויף דעם ראנד פון א מטבע.

reed'-in'strument *n.* (ריעד'-אינ'-
סטרו-מענט) א ראהר=אינסטרומענט [א
מוזיקאלישער אינסטרומענט, ווי א פאיאל
אדער קלארנעט, ביי וועלכען די טענער ווע=
רען פראדוצירט דורך דער וויבראציאן
אדער טרייסלונג פון א קליינער עלאסטי=
שער פלאטע אדער צינגעל].

reed'it *v.* (רי-עד'-איט) ווידער ארויס=
נעבען; פערעפענטליכען אויף דאס ניי.

reed'-knife *n.* (ריעד'-נאיף) אן אינ=
סטרומענט צום צורעכט מאכען די דראטען
פון א צימער=ארגעל. ז. *reed-organ*

reed'less *a.* (ריעד'-לעס) ניט בעוואקסען
מיט ראהר אדער טראסטניק.

reed'-mace *n.* (ריעד'-מייס) די וואסער=
קאלבע [א מין הויכעס גראז מיט לאנגע
שמאלע און שפיצינע בלעטער. ווערט גע=
ברויכט צו דעקען דעכער, פאר הייצונג
א. ז. וו.].

reed'-or'gan *n.* (ריעד'-אהר'-גען) דער
צימער=ארגעל [א מוזיקאלישער אינסטרו=
מענט מיט א קלאוויאטור, וואס פראדו=
צירט טענער מיט דער הילף פון וויברי=
רענדע קליינע מעטאלענע פלאטען אדער
צינגלעך].

reed'-pipe *n.* (ריעד'-פאיפ) אן ארגעל,
ביי וועלכען די טענער ווערען פראדוצירט
דורך דער וויבראציאן פון א דינער קליי=
נער פלאטע אדער צינגעל.

reed'-spar'row *n.* (ריעד'-ספער'-או)
ז. *reed-bunting*

reed'y *a.* (ריעד'-אי) בעוואקסען מיט
ראהר אדער טראסטניק; וואס בעשטעהט

reencour'age *v.* (רי-ען-קאר'-עדזש) וויעדער ערמוטיגען.

reencour'agement *n.* (רי-ען-קאר'-עדזש-מענט) דאס וויעדער ערמוטיגונג.

reendorse' *v.* (רי-ען-דאהרס') וויעדער בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט; וויעדער געבען א זשירע.

reendow' *v.* (רי-ען-דאו') וויעדער גע־בען עפעס אימעצען במתנה; וויעדער בע־גאבען אדער בעשענקען.

reenforce' *v.* (רי-ען-פאורס') ז. *reinforce*.

reenforce'ment *n.* (רי-ען-פאורס'-מענט) ז. *reinforcement*.

reengage' *v.* (רי-ען-גיידזש') וויעדער זיך פערפליכטען; וויעדער דינגען אדער אנשטעלען; וויעדער זיך אריינלאזען אין עפעס; וויעדער אריין אין געפעכט מיט אימעצען.

reengage'ment *n.* (רי-ען-גיידזש'-מענט) וויעדער־פערפליכטונג; וויעדער־בעשעפטיגונג; דאס וויעדער אריינלאזען זיך אין עפעס; א בענייטער געפעכט.

reengrave' *v.* (רי-ען-גרייוו') וויעדער איינגראווירען; וויעדער אויסקריצען.

reenjoy' *v.* (רי-ען-דזשאי') וויעדער געניסען.

reenjoy'ment *n.* (רי-ען-דזשאי'-מענט) דאס וויעדער אמאל האבען פער־גניגען; דאס וויעדער געניסען.

reenkin'dle *v.* (רי-ען-קינ'דל) וויעדער אנצינדען.

reenlist' *v.* (רי-ען-ליסט') וויעדער איינשרייבען; וויעדער אריינגעהמען אין מיליטער.

reenlist'ment *n.* (רי-ען-ליסט'-מענט) דאס וויעדער איינשרייבען אין מיליטער; דאס וויעדער אריינגעהמען.

reenslave' *v.* (רי-ען-סלייוו') וויעדער פערקנעכטען, וויעדער מאכען פאר א שקלאף.

reenslave'ment *n.* (רי-ען-סלייוו'-מענט) דאס מאכען וויעדער פאר א שקלאף, די וויעדער־פערקנעכטונג.

reen'ter *v.* (רי-ענ'-טער) וויעדער אריינגעהן; וויעדער אריין אין בעזיץ פון לאנד, וואס האט אמאל שוין בעלאנגט צו דערזעלביגער פערזאן; אין גראוויר־אר־בייט — קריצען טוואס טיעפער אום צו מאכען בולט'ער די ליניען; וויעדער אריינ־טראגען אדער אריינשרייבען אין בוך.

reenthrone' *v.* (רי-ען-טהראון') וויע־דער זעצען אויף'ן טהראן; אומקעהרען צו דער כסא־המלוכה.

reenthrone'ment *n.* (רי-ען-טהראונ'-מענט) דאס וויעדער זעצען אויף דעם כסא־המלוכה.

reen'trance *n.* (רי-ענ'-טרענס) דער וויעדער־איינטרים; דאס וויעדער אריינ־געהן.

reen'trant *a.* (רי-ענ'-טרענט) וויעדער אריינטרעטענד.

reen'try *n.* (רי-ענ'-טרי) דאס וויעדער איינטרעטען אין איינענטום; דאס וויע־דער פערשרייבען עפעס אין א בוך.

reerect' *v.* (רי-אי-רעקט') וויעדער אויפ־בויען.

reestab'lish *v.* (רי-עס-טעב'-ליש) וויעדער איינארדנען, וויעדער איינשטע־לען, וויעדער עטאבלירען, וויעדער גרינ־דען, וויעדער איינריכטען.

reestab'lisher *n.* (רי-עס-טעב'-ליש-ער) א וויעדער־איינארדנער, א וויעדער־עטאבלירער, איינער וואס שטעלט עפעס וויעדער איין.

הען; זיך דרעהען; ווארפען זיך אין אלע זייטען [ווי דער גאנג פון א שכור].

ree'lable *a.* (ריע'-לעבל) וואס קען זיך אנדרעהען אויף א שפולקע [קאטושקע].

reelab'orate *v.* (רי-אי-לעב'-א-רייט) וויעדער אויסארבייטען.

reel'-band *n.* (ריעל'-בענד) ביי פיש־כאפער — א מעטאלענער באנד, מיט וועל־כען מען פעסטיגט צו צו דער ווענטקע די שפולקע, אויף וועלכער עס דרעהט זיך אן דער פאדים.

reel'-bed *n.* (ריעל'-בעד) דאס ארט אויף א ווענטקע וואו עס איז צוגעפעס־טיגט די שפולקע, אויף וועלכער עס דרעהט זיך אן דער פאדים.

reel'-check *n.* (ריעל'-טשעק) א פאר־ריכטונג אבצוהאלטען די בעוועגונג פון דער שפולקע אויף א ווענטקע.

reel'-click *n.* (ריעל'-קליק) א פאר־ריכטונג אויף א ווענטקע, דורך וועלכער עס ווערט רעגולירט דאס אויפהויבען זיך און ארונטערלאזען זיך פון דעם פאדים.

reel'-cot'ton *n.* (ריעל'-קאט'ן) שפולקע־פאדים [נעה־פאדים].

reelect' *v.* (רי-אי-לעקט') וויעדער ער־וועהלען, ערוועהלען נאך אמאל.

reelec'tion *n.* (רי-אי-לעק'-שאן) די וויעדער־ערוועהלונג; דאס אויסקלייבען נאך אמאל.

ree'ler *n.* (ריע'-לער) איינער וואס ווי־קעלט אן אויף א שפולקע [הויפטזעכליך זייד].

reel'evate *v.* (רי-על'-אי-וועיט) וויעדער אויפהויבען.

reeligibil'ity *n.* (רי-על-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) דאס זיין פאסיג אדער ווערטה וויעדער ערוועהלט צו ווערען אויף דעמ־זעלביגען אמט.

reel'igible *a.* (רי-על'-אי-דזשיבל) וואס קען וויעדער געוועהלט ווערען.

ree'ling *n.* (ריע'-לינג) דאס אנראלען, דאס אנדרעהען [פאדים] אויף א שפולקע [קאטושקע].

reem *n. and v.* (ריעם) ראם [א ביב־לישער נאמען פון א פארצייטיגען ווילדען אקס]; פערגרעסערען א לאך דורך בוויע־רען.

reembark' *v.* (רי-עם-בארק') וויעדער ארויפזעצען זיך אויף א שיף; וויעדער ארויפזעצען אויף א שיף.

reembarka'tion *n.* (רי-עם-באר-קיי'-שאן) דאס וויעדער ארויפגעהן אויף א שיף; דאס וויעדער ארויפברייגנגען אדער ארויפזעצען אויף א שיף.

reembod'y *v.* (רי-עם-באד'-אי) וויעדער פערקערפערען; וויעדער פערפערזענליכען; וויעדער פעראייניגען אין איין מאסע.

reembrace' *v.* (רי-עם-בריים') וויעדער אומארמען, וויעדער ארומנעהמען; וויע־דער אננעהמען אדער זיך אנכאפען אן עפעס.

reemerge' *v.* (רי-אי-מוירדזש') וויעדער ארויסקומען, וויעדער ערשיינען.

reemer'gence *n.* (רי-אי-מויר'-דזשענס) דאס וויעדער ערשיינען, דאס וויעדער ארויסווייזען זיך.

reenact' *v.* (רי-ע-נעקט') וויעדער פער־ארדנען, וויעדער מאכען פאר א געזעץ.

reenac'tion *n.* (רי-ע-נעק'-שאן) ז. *reenactment*.

reenact'ment *n.* (רי-ע-נעקט'-מענט) דאס וויעדער מאכען פאר א געזעץ, דאס וויעדער פערארדנען [נאכדעם ווי עס איז שוין איינמאל פערארדנעט געווארען].

פון ראהר; עהנליך צו ראהר; אין מו־זיק — וואס איז שייך צו א טאן, וועלכער איז עהנליך צום טאן פון א ראהר־אינ־סטרומענט.

reef *n., v. and a.* (ריעף) א פעלזענריף, א פעלזען־באנק, שטיקער פעלזען אין ים, וועלכע שטארצען ארויס אביסעל פון וואַ־סער; א געוויסער טייל פון א זעגעל וועל־כער ווערט צוזאמענגעראלט אדער צוזא־מענגעצויגען, כדי צו מאכען איהם קלע־נער בעת א שטורם; צוזאמענראלען אדער צוזאמענציהען א טייל פון א זעגעל אין א שטורם; צוזאמענשנורען, איינפאלבען; בעדעקט מיט קרעץ.

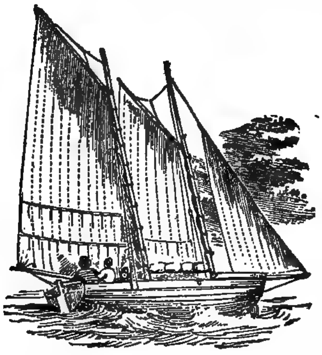

Reef

reef'-band *n.* (ריעפ'-בענד) רעף־באנד [א שטיק זעגעל־לייווענד וואס ווערט אריבער־גענעהט איבער א זעגעל איהם צו פערשטארקערען].

ree'fer *n.* (ריע'-פער) איינער וואס ראלט צונויף א שטיק זעגעל, כדי צו מאכען איהם קלענער בעת א שטורם; א מין קורצער רעקעל ביי מאטראזען און פישער; א מין אויסטערס וואס וואקסען אויף פעלזען־ריפען [פעלזען וואס שטארצען אביסעל ארויס פון ים].

ree'fing *n.* (ריע'-פינג) צוזאמענפאלטונג [פון זעגעל].

reef'-line *n.* (ריעפ'-לאין) אזא שטריק צונויפצוציהען א זעגעל פון א שיף, ווען דער ווינד בלאזט צו שטארק.

reef'-point *n.* (ריעפ'-פאינט) א קורץ שטיקעל שטריק וואס איז אריינגעצויגען אין לאך פון א זעגעל, כדי צו מאכען שנעל דאס צונויפציהען איהם בעת א שטורם.

reef'-tack'le *n.* (ריעפ'-טעק'ל) א שטריק מיט וועלכען מען ציהט ארויף די פאלב־רינגלעך פון א זעגעל אויף'ן מאסט אום איהם צוזאמענצוראלען.

ree'fy *a.* (ריע'-פי) פעלזיג, פול מיט פעלזענריפען. ז. *reef*.

reek *v.* (ריעק) רויכערען; דאמפפען; אויסדונסטען.

ree'ky *a.* (ריע'-קי) רויכיג, פעררויכ־ערט; וואס גיט ארויס א שלעכטען ריח.

reel *n. and v.* (ריעל) א שפולקע, א קאטושקע, אירגענד וועלכע פארריכטונג אנצודרעהען פאדים, שטריק, דראט א. ד. ג.; אזא פארריכטונג אויף א ווענטקע אב־צודרעהען דעם פאדים; א רעדעל־טאנץ [אן ארט לעבעדיגער טאנץ]; די מוזיק צו אזא טאנץ; אן אומדרעהונג, די בעווע־גונג מיט אונזיכערע טריט [ווי דער גאנג פון א שכור'ען]; ארומדרעהען, אנשפולען, אנדרעהען פאדים אויף א שפולקע אדער קאטושקע; טאנצען א רעדעל־טאנץ; דרע־

reestab'lishment *n.* (רי-עס-טעב'-ליש-מענט) די ווידער=איינשטעלונג, די ווידער=איינריכטונג, דאס ווידער עטאבלירען.

reeve *v. and n.* (ריעוו) — אויף א שיף דורכשטעקען א שטריק דורך א לאך אדער דורך א בלאק; א לאנד=ריכטער, א מאגיסטראט פון א פארשטעדטעל אדער פון א דארף; דער געהילף פון א ריכטער.

reexamina'tion *n.* (רי-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א נאכאמאליגע אונטערזוכונג; דאס ווידער עקזאמינירען.

reexam'ine *v.* (רי-עג-זעמ'-אין) ווידער אונטערזוכען, עקזאמענירען נאך אמאל.

reexchange' *v.* (רי-עקס-טשיינדזש') ווידער איבערבייטען, ווידער טוישען.

reexhib'it *v. and n.* (רי-עג-זיב'-איט) ווידער ווייזען; ווידער אויסשטעלען; א נייע אויסשטעלונג.

reexpel' *v.* (רי-עקס-פעל') ווידער אויסשליסען, ווידער ארויסיאגען, ווידער ארויסשיקען.

reexpe'rience *v. and n.* (רי-עקס-פי'-רי-ענס) ווידער פרופען, פערזוכען אדער מיטמאכען; דאס מיטמאכען אדער פערזוכען אויף דאס ניי.

reexport' *v.* (רי-עקס-פאורט') צוריק ארויספיהרען; צוריק עקספארטירען סחורות, וועלכע זיינען אימפארטירט געווארען.

reex'port *n.* (רי-עקס'-פאורט) סחורות וואס ווערען ארויסגעפיהרט נאכדעם ווי זיי זיינען אריינגעפיהרט געווארען.

reexporta'tion *n.* (רי-עקס-פאר-טיי'-שאן) די צוריק=ארויספיהרונג פון סחורות נאכדעם ווי זיי זיינען אימפארטירט געווארען.

reexpul'sion *n.* (רי-עקס-פאל'-שאן) דאס ווידער ארויסטרייבען, דאס ווידער פעריאגען.

refash'ion *v.* (רי-פעש'-אן) פון דאס ניי פארמירען, איבערפארמירען, איבערמאכען.

refash'ionment *n.* (רי-פעש'-אנ-מענט) ווידער=פארמירונג, דאס איבערמאכען פון דאס ניי.

refas'ten *v.* (רי-פעס'ן) ווידער בעפעסטיגען, צוריק בעפעסטיגען.

refect' *v. and a.* (רי-פעקט') דערקוויקען, דערפרישען [דורך שפייז, דורך א טרונק, דורך שלאף אדער רוה]; פערריכטען; דערפרישט, דערקוויקט, ערהאלט; פערריכט.

refec'tion *n.* (רי-פעק'-שאן) דערקוויקונג, דערפרישונג [דורך שטילען דעם הונגער און דורשט]; ערהאלונג [דורך רוה און שלאף]; פערריכטונג.

refec'tioner *n.* (רי-פעק'-שאנ-ער) איינער וואס האט די אויפזיכט איבער'ן עס=צימער און איבער די שפייז=פראדוקטען אין א מאנאסטיר.

Refec'tion Sun'day (רי-פעק'-שאן סאנ'-דיי) ז. ***Refreshment Sunday***

refec'tive *a. and n.* (רי-פעק'-טיוו) דערפרישענד; עטוואס וואס דערפרישט.

refec'torer *n.* (רי-פעק'-טא-רער) ז. ***refectioner***

refec'tory *n.* (רי-פעק'-טא-רי) אן עס=צימער [הויפטזעכליך אין א מאנאסטיר].

refer' *v.* (רי-פויר') 1. צושרייבען, זיך פעררופען אויף..., אנגעבען די אבשטאמונג אדער אורזאכע; 2. איבערגעבען; 3. ברייגגען אין פערבינדונג; קלאסיפיצירען, בעשטימען די אנגעהעריגקייט צו א קלאס, גרופע א. ז. וו.; 4. אנווייזען, נאכווייזען, אבשיקען; 5. האבען א שייכות, זיך בעציהען; 6. זיך ווענדען [נאך אינפארמאציאנען]; 7. אנדייטען, מרמז זיין; 8. רעקאמענדירען.

1. Mahomet **referred** his new laws to the angel Gabriel. 2. We **referred** our dispute to one of our mutual friends for adjustment. 4. The applicant was **referred** to the head of the department. 5. The speaker's remarks **referred** to the latest political events. 6. We can **refer** to an encyclopedia for information on these points.

ref'erable *a.* (רעפ'-ער-עבל) בעצינליך, וואס קען זיך בעציהען; וואס קען צוגעשריבען ווערען [צו איינעם אדער עפעס]. ז. ***refer***

referee' *n. and v.* (רעפ-ע-ריע') אן ענטשיידער, א שיעדעס=ריכטער, א פשרה=מאכער; איינער וואס ווערט בעשטימט פון א געריכט עפעס צו ענטשיידען אדער אונטערזוכען; אן אונפארטייאישער מענש ביי א פויסטען=קאמפף, וואס דארף בעשטימען פערשיעדענע שטרייט=פונקטען; זיין אן ענטשיידער אדער שיעדעס=ריכטער.

ref'erence *n. and v.* (רעפ'-ער-ענס) רעפערענץ, דאס צושרייבען, דאס בערופען זיך אויף עפעס, אנווייזונג; בעציהונג, בעצוג; ווענדונג [נאך אינפארמאציאנען], דאס נאכזעהן; אנדייטונג; דאס איבערגעבען צו שיעדעס=ריכטער אדער צו פערזאנען וואס זיינען בעשטימט פון א געריכט; פערהער פאר א שיעדעס=געריכט אדער פאר א הילפס=געריכט בעשטימט פון א געריכט; עטוואס, אויף וואס מען קען זיך בעציהען אדער אנדייטען; א רעקאמענדאציע; איינער וואס רעקאמענדירט; אן אנדייטונגס=צייכען; רעקאמענדירען.

ref'erence Bi'ble (רעפ'-ער-ענס באיבל) א ביבעל מיט ראנד=בעמערקונגען וועגען עהנליכע שטעלען אין אנדערע פלעצער.

ref'erence book (רעפ'-ער-ענס בוק) א רעפערענץ=בוך [ווי א ווערטערבוך, ענציקלאפעדיע א. ז. וו., וועלכע מען געברויכט ניט צום לעזען און לערנען נאר אויף נאכצוזעהן פערשיעדענע זאכען].

ref'erence li'brary (רעפ'-ער-ענס לאי'-ברע-רי) א רעפערענץ=ביבליאטעק [א ביבליאטעק ניט פון לעזע=ביכער אדער לעהר=ביכער, נאר פון רעפערענץ=ביכער, ווי ווערטערביכער, ענציקלאפעדיעס א. ז. וו., וואס ווערען געברויכט נאכצוזעהן פערשיעדענע זאכען].

ref'erence marks (רעפ'-ער-ענס מארקס) אין דרוקעריי — צייכענס וואס שיקען אב פון טעקסט צו די פוס=נאטען אדער אונטער=בעמערקונגען [ווי * א. ז. וו.].

referen'dary *n.* (רעפ-ע-רענ'-דע-רי) אן ענטשיידער, א פשרה=מאכער, א שיעדעס=ריכטער; א פערמיטלער צווישען א הערשער און דעם פאלק; אן אפיציעלער פערמיטלער צווישען דעם קאנסטאנטינאפאלער פאטריארך און דער רעגיערונג.

referen'dum *n.* (רעפ-ע-רענ'-דאם) א רעפערענדום [א סיסטעם פון געזעצגעבונג, וואו די געזעצע, וואס ווערען אנגענומען פון די געזעצגעבענדע קערפערשאפטען, ווערען איבערגעגעבען צו דער אבשטימונג פון פאלק; דאס רעכט פון פאלק אנצונעהמען אדער אבצושאפען געזעצע דורך אלגעמיינער אבשטימונג; אן אנפראגע פון א דיפלאמאט ביי זיין רעגיערונג, ווי צו האנדלען אין געוויסע אנגעלעגענהייטען].

referen'tial *a.* (רעפ-ע-רענ'-שעל) אנדייטענד, וואס איז מרמז; וואס בעציהט זיך אויף...; וואס ווערט געברויכט אלס אינפארמאציאן.

referen'tially *adv.* (רעפ-ע-רענ'-שעל-אי) אין בעצוג צו...

referment' *v.* (רי-פויר-מענט') ווידער איהרען אדער געהרען; פון דאס ניי ארויסרופען איהרונג אדער געהרונג.

refer'rer *n.* (רי-פויר'-ער) איינער וואס דייטעט אן, שיקט אב, בערופט זיך אויף אימעצען אדער עפעס אדער קלאסיפיצירט. ז. ***refer***

refer'rible *a.* (רי-פויר'-איבל) ז. ***referable***

refer'tilize *v.* (רי-פויר'-טי-לאיז) ווידער מאכען פרוכטבאר; ווידער בעפרוכטען.

refig'ure *v.* (רי-פיג'-יור) פון דאס ניי געשטאלטען, פארמירען אדער פארשטעלען.

refill' *v.* (רי-פיל') ווידער אנפילען.

Please **refill** my glass.

refi'nable *a.* (רי-פאי'-נעבל) וואס מען קען רייניגען, ראפינירען אדער לייטערען; וואס מען קען פערפיינערען.

refind' *v.* (רי-פאינד') ווידער געפינען, צוריק געפינען.

refine' *v.* (רי-פאין') רייניגען; ראפינירען, לייטערען; פערפיינערען; מאכען עלעגאנט; אויסבילדען; זיך רייניגען, זיך לייטערען; זיך אויסמענשלען, זיך פערפיינערען; ארויסצייגען עלעגאנץ אדער פיינקייט [מעהרסטענטייל איבערטריבענע] אין דענקען אדער ריידען.

refined' *a.* (רי-פאינד') גערייניגט, געלייטערט, ראפינירט; פערפיינערט, אויסגעבילדעט, עלעגאנט.

refi'nedly *adv.* (רי-פאי'-נעד-לי) עלעגאנט, ראפינירט [הויפטזעכליך ווען איבערטריבען].

refi'nedness *n.* (רי-פאי'-נעד-נעס) ריינקייט, ראפינירטקייט, געלייטערטקייט; פיינקייט, פערפיינערטקייט; כלומר'שטע ריינקייט.

refine'ment *n.* (רי-פאינ'-מענט) רייניגונג, ראפינירונג, לייטערונג; גערייניגטקייט, ריינקייט; פיינקייט, פערפיינערטקייט, עלעגאנץ; געקינסטעלטע פערפיינערטקייט אדער עלעגאנץ.

refi'ner *n.* (רי-פאי'-נער) איינער וואס ראפינירט, לייטערט אדער רייניגט; א מעטאל=לייטערער; א צוקער=ראפינירער; א פערפיינערער; איינער וואס איז געקינסטעלט אדער איבערטריבען פערפיינערט אדער עלעגאנט; אן אפאראט צום רייניגען, לייטערען אדער ראפינירען; א גאז=לייטערער.

refi'nery *n.* (רי-פאי'-נע-רי) א לייטערונגס אדער ראפינירונגס=פאבריק [וואו מען ראפינירט אדער לייטערט מעטאלען, פעטראלעאום, צוקער א. ז. וו.].

refit' *v. and n.* (רי-פיט') אויסבעסערען, פערריכטען; פערריכטונג [הויפטזעכליך פון א שיף].

refit'ment *n.* (רי-פיט'-מענט) אויסבעסערונג, פערריכטונג.

refix' *v.* (רי-פיקס') ווידער בעפעסטיגען, ווידער איינריכטען, ווידער עטאבלירען.

reflame' *v.* (רי-פליים') פון דאס ניי זיך צופלאקערען.

reflect' *v.* (רי-פלעקט') רעפלעקטירען,

צוריקווארפען ; צוריקשטראהלען, אבשפיגלען ; רעפלעקטירט ווערען ; אבשפיגלען ; צוריקפאלען אויף ; בעטראכטען, איבערדענקען; נאכדענקען, נאכטראכטען ; פערארזאכען טאדלונג, בלאמירען.

reflec'ted *a.* (רי-פלעק'-טעד) רעפלעקטירט, אבגעשפיגעלט ; צוריקגעווארפען ; אין אנאטאמיע — איבערגעבויגען, צוריקגעבויגען.

reflec'tible *a.* (רי-פלעק'-טיבל) וואס קען רעפלעקטירט ווערען אדער צוריקגעווארפען ווערען.

reflec'ting *a.* (רי-פלעק'-טינג) רעפלעקטירענד, צוריקווארפענד, אבשפיגלענד, ווידערשטראהלענד ; נאכדענקענד ; זיך איבערלעגענד.

reflec'ting cir'cle (רי-פלעק'-טינג סוירקל) א רעפלעקציאנס=קרייז [אן אסטראנאמישער שפינעל=אפאראט פאר ווינקעל=מעסטונגען].

reflec'ting di'al (רי-פלעק'-טינג דאי'-על) א שפינעל=זונען=אוהר [א זייגער וואו די שטונדען ווערען אנגעוויזען דורך א ליכט=שטרייף פון דער זון וואס ווערט רעפלעקטירט פון א שפינעל].

reflec'ting lamp (רי-פלעק'-טינג לעמפ) א לאמפ מיט א רעפלעקטאר [צו ווארפען די ליכט=שטראהלען אין א געוויסער ריכטונג].

reflec'tingly *adv.* (רי-פלעק'-טינג-לי) רעפלעקטירענדיג, צוריקווארפענדיג ; בלאמירענדיג.

reflec'ting pow'er (רי-פלעק'-טינג פאו'-ער) די אבשטראהלונגס=קראפט [די קראפט פון יעדער אויבערפלעכע אבצווארפען פון זיך מעהר אדער וועניגער די היץ=שטראהלען, וועלכע פאלען אויף איהר].

reflec'ting tel'escope (רי-פלעק'-טינג טעל'-ע-סקאופ) א שפינעל=טעלעסקאפ [א טעלעסקאפ, אין וועלכען דער שיין פון א הימעל=קערפער ווערט קאנצענטרירט אין א שפינעל].

reflec'tion *n.* (רי-פלעק'-שאן) .1 דאס אבווארפען צוריק, דאס אבשטראהלען, דאס אבשיינען ; די צוריקווארפונג, די אבשלאגונג, דער ווידער=שיין ; .2 דאס נאכדענקען ; די בעטראכטונג, די בעדענקונג ; .3 דער טאדעל, בלאמירונג ; א שטאך=ווארט, א בעליידיגונג ; .4 אין אנאטאמיע — די אומבויגונג אדער צונויפלעגונג [פון הויט].

2. Upon reflection he altered his decision. 3 My remarks are not intended as reflection upon you.

reflec'tive *a.* (רי-פלעק'-טיוו) צוריקווארפענד, ווידער=שטראהלענד, אבשלאגענד ; נאכדענקענד, זיך ארייננטראכטענד.

reflec'tively *adv.* (רי-פלעק'-טיוו-לי) אויף אן אבשלאגענדען, אבשטראהלענדען אדער אבשיינענדען שטייגער ; טיעף ארייננטראכטענדיג זיך.

reflec'tiveness *n.* (רי-פלעק'-טיוו-נעס) די אייגענשאפט אבצואווארפען שטראהלען ; דאס אריינטראכטען זיך.

reflec'tor *n.* (רי-פלעק'-טאר) א רעפלעקטאר [אן אפאראט וואס ווארפט צוריק ליכט=שטראהלען] ; עפעס וואס שלאגט אב ליכט=שטראהלען ; א בעטראכטער, א נאכדענקער.

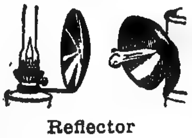

Reflector

reflec'tory *a.* (רי-פלעק'-טא-רי) וואס קען אבגעשלאגען אדער אבגעווארפען ווערען צוריק [ווי א שטראהל]; וואס קען אבגעשפיגעלט ווערען.

reflex' *v.* (רי-פלעקס') בויגען אדער אבווענדען צוריק.

re'flex *a. and n.* (רי'-פלעקס) רעפלעקטירענד, צוריקשטראהלענד ; אבווארפענד אדער אבשלאגענד צוריק; אין מאלעריי — בעלויכטען דורך א ליכט, וואס ווערט אבגעשטראהלט פון אן אנדער טייל פון דעם בילד ; אין ביאלאגיע — אבגעבויגען צוריק ; אן אבשיינונג, אן אבשפיגלונג ; אן אבשיין, א קאפיע פון עפעס ; אין פיזיאלאגיע — א רעפלעקס, א מעכאנישע אדער אונווילקירליכע בעוועגונג פון א קערפערליכען ארגאן [דיעזע בעוועגונג בעקומט זיך אלס רעזולטאט פון אן אויפרייצונג, וואס ווערט איבערגעגעבען דורך געוויסע נערווען צו א נערווען=צענטער און פון דארטען ווערט זי רעפלעקטירט דורך אנדערע נערווען צוריק צו דעם אויפגערייצטען ארט].

re'flex ac'tion (רי'-פלעקס עק'-שאן) ז. *reflex motion*

reflexed' *a.* (רי-פלעקסט') אבגעבויגען צוריק.

reflexibil'ity *n.* (רי-פלעק-סי-ביל'-אי-טי) די אבשלאגונג, די צוריק=שטראהלונג ; די אייגענשאפט צו רעפלעקטירען אדער אבשטראהלען זיך צוריק.

reflex'ible *a.* (רי-פלעק'-סיבל) וואס קען צוריקגעווארפען ווערען, וואס קען אבגעשלאגען ווערען, וואס קען רעפלעקטירט אדער צוריקגעשטראהלט ווערען.

reflex'ion *n.* (רי-פלעק'-שאן) ז. *reflection*

reflex'ive *a. and n.* (רי-פלעק'-סיוו) רעפלעקטירענד, צוריקשטראהלענד ; וואס בויגט זיך אב צוריק ; אין גראמאטיק — דאס רעפלעקסיווע צייטווארט.

ז. *reflexive verb*

reflex'ively *adv.* (רי-פלעק'-סיוו-לי) אויף א רעפלעקטיווען שטייגער ; אבשטראהלענדיג אדער אבווארפענדיג צוריק.

reflex'ive verb (רי-פלעק'-סיוו ווארב) אין גראמאטיק — דאס רעפלעקטיווע צייטווארט [א צייטווארט, וואס בעצייכענט א טהעטינקייט, וועלכע ווענדט זיך אויף דעם טהוער אליין, ווי למשל, זיך וואשען, זיך אנטהאן א. ד. ג.].

re'flex mo'tion (רי'-פלעקס מאו'-שאן) אין פיזיאלאגיע — א רעפלעקס=בעוועגונג, א מעכאנישע אדער אונווילקירליכע בעוועגונג פון א געוויסען טייל פון קערפער [ווי דאס אונווילקירליכע צומאכען זיך פון אויג, ווען איינער מאכט א בעוועגונג, ווי ער וויל כלומר'שט עם א קלאפ טהאן].

ז. *reflex*

re'flex move'ment (רי'-פלעקס מוהוו'-מענט) ז. *reflex motion*

reflores'cence *n.* (רי-פלא-רעס'-ענס) דאס ווידער בליהען.

reflour'ish *v.* (רי-פלאר'-איש) ווידער בליהען, אויפבליהען.

reflow' *v. and n.* (רי-פלאו') צוריקרינען ; צוריקפליסען ; דער צוריקפלוס, די עבע.

reflow'er *v.* (רי-פלאו'-ער) ווידער בליהען ; אויף דאס ניי ארויסרופען בליהונג.

ref'luence *n.* (רעפ'-לו-ענס) די צוריקפליסונג, א בעוועגונג צוריק.

ref'luency *n.* (רעפ'-לו-ענ-סי) ז. *refluence*

ref'luent *a.* (רעפ'-לו-ענט) צוריקפליסענד.

re'flux *n.* (רי'-פלאקס) א צוריקפלוס, די צוריקפליסונג.

refold' *v.* (רי-פאולד') ווידער צונויפלעגען; ווידער צוזאמענבויגען, צונויפקנייטשען אדער פאלדעווען.

refoot' *v.* (רי-פוט') פעררריכטען א שוך אדער א זאק דורך מאכען א נייע זויל אדער פאדעשווע.

refor'est *v.* (רי-פאר'-עסט) ווידער פערפלאנצען מיט וואלד=בוימער ; צוריק פערוואנדלען אין וואלד.

reforesta'tion *n.* (רי-פאר-עס-טיי'-שאן) דאס ווידער בעפלאנצען מיט וואלד=בוימער ; צוריק=פערוואנדלונג אין וואלד.

reforge' *v.* (רי-פאורדזש') ווידער פארמירען, פאבריצירען אדער אויסארבייטען.

refor'ger *n.* (רי-פאור'-דזשער) איינער וועלכער פארמירט, פאבריצירט אדער ארבייט ווידער אויס.

reform' *v. and n.* (רי-פאהרם') רעפארמירען, איבערמאכען, פערבעסערען ; אומענדערען ; זיך בעסערען ; די רעפארם, די פערבעסערונג, די אומענדערונג.

refor'mable *a.* (רי-פאהר'-מעבל) וואס קען רעפארמירט ווערען ; רעפאמירבאר.

reforma'tion *n.* (רעפ-אר-מיי'-שאן) די רעפארמאציאן, די אומענדערונג, די פערבעסערונג.

Reforma'tion *n.* (רעפ-אר-מיי'-שאן) די רעפארמאציאן, די גרויסע רעליגיעזע רעוואלוציאן פון 16טען יאהרהונדערט, וועלכע האט געפיהרט צו דער גרינדונג פון דער קריסטליכער פראטעסאנטישער קירך.

refor'mative *a.* (רי-פאהר'-מע-טיוו) ווידער פארמירענד ; וואס מאכט איבער די פארם ; צונעבענד א נייע געשטאלט.

refor'matory *a. and n.* (רי-פאהר'-מע-טא-רי) וואס האט א נייגונג צו מאכען א נייע ארדנונג; רעפארמירענד, אויסבעסערענד ; אן אינסטיטוט אויסצובעסערען צולאזענע אדער פערדארבענע קינדער.

reformed' *a.* (רי-פאהרמד') רעפארמירט, אויסגעבעסערט.

refor'mer *n.* (רי-פאהר'-מער) א רעפארמאטאר, אן איבערמאכער, א פערבעסערער; א רעפארמער, איינער וואס פאדערט רעפארמען אדער פערבעסערונגען אין פאליטישען און סאציאלען לעבען.

refor'mist *n.* (רי-פאהר'-מיסט) א רעפארמיסט [איינער וואס האלט פון רעפארמען אדער פערבעסערונגען אין פאליטיק].

reform' school (רי-פאהרם' סקוהל) א שול אדער אינסטיטוט אויסצובעסערען צולאזענע אדער פערדארבענע קינדער.

ז. *reformatory*

refortifica'tion *n.* (רי-פאהר-טי-פי-קיי'-שאן) דאס ווידער בעפעסטיגען.

refor'tify *v.* (רי-פאהר'-טי-פאי) ווידער בעפעסטיגען.

refos'sion *n.* (רי-פאש'-אן) דאס ווידער אויסגראבען.

refound' *v.* (רי-פאונד') אומגיסען, איבערגיסען, איבערשמעלצען ; ווידער גרינדען, ווידער עטאבלירען.

refract' *v.* (רי-פרעקט') איבערברעכען [א ליכט=שטראהל].

refrac'table *a.* (רי-פרעק'-טעבל) וואס קען געבראכען ווערען אדער אבגעבויגען ווערען אן א זייט [ווענען א ליכט=שטראהל אדער היץ=שטראהל].

refrac'ted *a.* (רי-פרעק'-טעד) אין באטאניק — וואס איז אבגעבויגען אונטער א שארפען ווינקעל.

refrac'ting *a.* (רי-פרעק'-טינג) ברע־כענד, שארף אבביוגענד [א שטראהל].

refrac'ting tel'escope (רי-פרעק'-טינג טעל'-ע-סקאופ) א רעפראקטאר [אזא מין טעלעסקאפ]. ז. *refractor*.

refrac'tion *n.* (רי-פרעק'-שאן) די ברע־כונג, די שטראהלען־ברעכונג [די אבבייגונג פון א ליכט־שטראהל פון זיין גלייכער ריכטונג, ווען ער געהט איבער פון איין מעדיום אדער שטאף אין א צווייטען, ווי למשל, פון לופט אין וואסער].

refrac'tive *a.* (רי-פרעק'-טיוו) ברע־כענד, שטראהלען־ברעכענד.

refrac'tiveness *n.* (רי-פרעק'-טיוו-נעס) דאס קענען געבראכען ווערען [ווע־גען שטראהלען].

refractiv'ity *n.* (רי-פרעק-טיוו'-אי-טי) די ברעכבארקייט [פון שטראהלען].

refrac'tor *n.* (רי-פרעק'-טאר) א רע־פראקטאר, א טעלעסקאפ, ביי וועלכען דער אביעקטיוו אדער דאס גלאז וואו עס קאנ־צענטרירען זיך די ליכט־שטראהלען בע־שטעהט נים פון א רונדען לינז, נאר פון א קאנקאווען שפיגעל, וואו די ליכט־שטראהלען ברעכען זיך איבער.

refrac'torily *adv.* (רי-פרעק'-טא-רי-לי) אויף א ווידערשפעניגען, הארטנעקי־גען אופן; מים עקשנות.

refrac'toriness *n.* (רי-פרעק'-טא-רי-נעס) ווידערשפעניגקייט, הארטנעקיגקייט.

refrac'tory *a.* (רי-פרעק'-טא-רי) 1. ווי־דערשפעניג, הארטנעקיג; 2. שווער־שמעל־ציג [וואס שמעלצט זיך נים לייכט סיידען אין א גרויסען פייער].

1. The **refractory** witness was sent to jail by the judge.

ref'ragable *a.* (רעפ'-רע-געבל) ווידער־לעגבאר, וואס קען אבגעוויזען ווערען, וואס קען בעוויזען ווערען אלס פאלש.

refrain' *v. and n.* (רי-פריין') זיך איינ־האלטען, זיך צוריקהאלטען, זיך אבהאל־טען; איינהאלטען, צוריקהאלטען, אבהאל־טען; א רעפריין, א צוזינג [די ווערטער וואס ווערען צוגעזונגען נאך יעדער סטרא־פע פון א ליעד]; א נאכגעשמאק.

refrai'ner *n.* (רי-פריי'-נער) איינער וועלכער האלט זיך אב אדער קעהרט זיך אב פון עפעס; איינער וואס האלט אב.

reframe' *v.* (רי-פריים') ווידער צוזא־מענזעצען.

refrangibil'ity *n.* (רי-פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) די ברעכבארקייט [פון שטראהלען].

refran'gible *a.* (רי-פרענ'-דזשיבל) ברעכבאר [ווענען שטראהלען].

refran'gibleness *n.* (רי-פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. *refrangibility*.

refreeze' *v.* (רי-פריז') ווידער איינ־פריהרען.

refresh' *v.* (רי-פרעש') אב־דערפרישען, אב־פרישען; זיך דערפרישען, זיך אבפרישען; זיך דערקוויקען [מיט שפייז און גע־טראנק]; ארייננעהמען פרישען פאראטה.

refresh'er *n.* (רי-פרעש'-ער) א דער־קוויקער, א דערפרישער, אן אבפרישער; א געצאהלט צו אן אדוואקאט פאר האבען אין זינען א פראצעס [אין דער צייט, ווען ער האט נאך נים צו טהאן דערביי, ווי למשל, ווען א פראצעס איז אבגעלעגט].

refresh'ful *a.* (רי-פרעש'-פול) דער־פרישענד, אבפרישענד.

refresh'fully *adv.* (רי-פרעש'-פול-אי) אויף א דערפרישענדען אדער אבפרישענ־דען אופן.

refresh'ing *a. and n.* (רי-פרעש'-אינג) דערפרישענד; ערהאלענד; דערקוויקענד; דערפרישונג; ערהאלונג.

refresh'ingly *adv.* (רי-פרעש'-אינג-לי) אבפרישענדיג; אויף א דערפרישענדען אופן.

refresh'ingness *n.* (רי-פרעש'-אינג-נעס) דאס זיין דערפרישענד אדער אב־פרישענד.

refresh'ment *n.* (רי-פרעש'-מענט) אב־פרישונג, דערפרישונג; ערהאלונג; עטוואס וואס פרישט אב אדער העלפט זיך צו ער־האלען.

refresh'ments *n.* (רי-פרעש'-מענטס) שפייז און געטראנק [צו דערפרישען אדער דערקוויקען דאס הארץ].

Refresh'ment Sun'day (רי-פרעש'-מענט סאנ'-דיי) דער פיערטער זונטאג פון דער קריסטליכער פאסט־צייט. ז. *Lent*.

refrig'erant *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-רענט) קיהלענד; א קיהל־מיטעל.

refrig'erate *v.* (רי-פרידזש'-ע-רייט) קיהלען, אבקיהלען, קאלט מאכען.

refrig'erating-cham'ber *n.* (רי-פרידזש'-ע-רייט-טינג-טשיימ'-בער) א קיהל־קאמער [צו האלטען פריש שפייז־פרא־דוקטען].

refrig'erating-machine' *n.* (רי-פרידזש'-ע-רייט-טינג-מע-שין') א קיהל־מא־שין, אן אייז־מאשין [א מאשין קינסטליך צו פראדוצירען קעלט אדער אייז].

refrigera'tion *n.* (רי-פרידזש-ע-ריי'-שאן) קיהלונג, אבקיהלונג; אבגעקיהלט־קייט.

refrig'erative *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טיוו) קיהלענד; אן אבקיהלונגס־מי־טעל.

refrig'erator *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טאר) עטוואס וואס קיהלט אדער האלט קאלט; א קיהל־אפאראט; אן אייז־שראנק.

refrig'erator-car *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טאר-קאר) א קיהל־וואגאן, אן אייז־וואגאן [א פראכט־וואגאן מיט אן אייז־קאמער צו האלטען פריש שפייז־פראדוק־טען].

refrig'eratory *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טא-רי) קיהלענד, אבקיהלענד; א קיהל־פאס, א קיהל־קעסעל, א קיהל־אפא־ראט, אן אייז־שראנק.

refrin'gency *n.* (רי-פרינ'-דזשענ-סי) די קראפט צו ברעכען שטראהלען. ז. *refract*.

refront' *v.* (רי-פראנט') איבערמאכען אדער אויפס־נייע צומאכען א פאסאד [פראנט] פון א געביידע.

reft (רעפט) בערויבט; אוועקגעריסען. ז. *reave*.

ref'uge *n. and v.* (רעפ'-יודזש) א צו־פלוכט, א רעטונגס־ארט; אן אנשטאלט פאר עלענדע און היימלאזע; א רעטונגס־מיטעל, א שוץ־מיטעל, א בעשיצונג; בע־שיצען, געבען אן אבדאך; קריגען א רע־טונגס־ארט אדער צופלוכט.

refugee' *n.* (רעפ-יו-דזשי') אן אנט־רונענער, אן אנטלאפענער, א פליכטלינג [הויפטזעכליך פון פאליטישע אדער רע־ליגיעזע פערפאלגונגען].

refugee'ism *n.* (רעפ-יו-דזשי'-איזם) די לאגע אדער צושטאנד פון א פליכט־לינג אדער אנטלאפענעם [פון פאליטישע אדער רעליגיעזע פערפאלגונגען].

reful'gence *n.* (רי-פאל'-דזשענס) א גלאנץ, א בליאסק; דאס גלאנצען, דאס בליאסקען; דאס שיינען; העלקיים, גלאנ־ציגקייט.

reful'gency *n.* (רי-פאל'-דזשענ-סי) ז. *refulgence*.

reful'gent *a.* (רי-פאל'-דזשענט) גלענ־צענד, שיינענד.

reful'gently *adv.* (רי-פאל'-דזשענט-לי) שיינענדיג, בליאסקענדיג, מיט גלאנץ.

refund' *v. and n.* (רי-פאנד') 1. צוריק־געבען, צוריקצאהלען, בעגיטיגען; 2. דע־קען אן אלטע הלואה מיט א נייער; 3. צו־ריקגעבונג, צוריקצאהלונג.

1. The manager **refunded** all the disbursements made by the clerks. 2. Our city recently **refunded** a portion of its debt.

refun'der *n.* (רי-פאנ'-דער) איינער וואס צאהלט אויס צוריק, גיט צוריק אדער בעגיטיגט.

refund'ment *n.* (רי-פאנד'-מענט) צו־ריקגעבונג, צוריקצאהלונג, בעגיטיגונג; דאס מאכען א נייע הלואה אום צו דעקען די אלטע.

refur'bish *v.* (רי-פויר'-ביש) איבער־פאלירען, איבערפוצען.

refur'nish *v.* (רי-פויר'-ניש) ווידער פערזארגען, ווידער פערזעהן מיט...; פון דאס ניי מעבלירען, איבערמעבלירען.

refu'sable *a.* (רי-פיו'-זעבל) וואס קען ענטזאגט ווערען, וואס קען צוריקגעוויזען ווערען.

refu'sal *n.* (רי-פיו'-זעל) אן ענטזא־גונג; א צוריקווייזונג; דאס רעכט אויס־צוקלייבען, א ברירה.

refuse' *v.* (רי-פיוז') ענטזאגען, אבזאגען; צוריקווייזען; ווידערשטעהן, צוריקשטו־סען, נים אננעהמען; צוריקהאלטען אדער צוריקציהען [מיליטער]; ווידער שמעל־צען, איבערשמעלצען.

ref'use *n. and a.* (רעפ'-יוס) דאס וואס ווערט צוריקגעוויזען, דאס פון וואס מען זאגט זיך אב; אבפאל; פסלת; בראק; צוריקגעוויזען, אבגעווארפען; פערברא־קירט; ווערטהלאז.

refuse' no pains (רי-פיוז' נאו פיינז) נים זשאלעווען קיין מיה.

refu'ser *n.* (רי-פיו'-זער) אן ענטזאגער, א צוריקווייזער.

refu'sion *n.* (רי-פיו'-זשאן) אומגיסונג, צוריקגיסונג; אומשמעלצונג, איבערשמעל־צונג.

refutabil'ity *n.* (רי-פיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווידערלעגט ווערען אדער בעוויזען ווערען אלס פאלש.

refu'table *a.* (רי-פיו'-טעבל) ווידערלעג־באר, וואס קען ווידערלעגט ווערען אדער בעוויזען ווערען פאר פאלש.

refu'tably *adv.* (רי-פיו'-טע-בלי) אזוי אז עס זאל קענען ווידערלעגט ווערען אדער בעוויזען ווערען פאר פאלש.

refu'tal *n.* (רי-פיו'-טעל) ז. *refutation*.

refuta'tion *n.* (רעפ-יו-טיי'-שאן) ווי־דערלעגונג, דאס בעווייזען די פאלשקייט פון עפעס.

refu'tatory *a.* (רי-פיו'-טע-טא-רי) ווי־דערלעגענד, וואס בעווייזט די פאלשקייט פון עפעס.

refute' *v.* (רי-פיוט') ווידערלעגען, בע־ווייזען די פאלשקייט פון עפעס; בעזיע־גען דורך ארגומענטען.

The argument can not be **refuted**.

refu'ter *n.* (רי-פיו'-טער) איינער אדער עטוואס וואס ווידערלעגט אדער בעווייזט די פאלשקייט פון עפעס.

regain' *v.* (רי-גיין') 1. צוריקקריגען,

צוריק געווינען, צוריק בעקומען; .2 צו־ריק דערגרייכען, צוריקקומען.
1. After years of hard labor he **regained** his lost fortune. 2. The shipwrecked **regained** the shore in safety.

re'gal *a. and n.* (ריע'־געל) קעניגליך; אזא מין פארצייטיגער קליינער ארגעל, וואס מען האט געקענט האלטען אין די הענד; א מין פארצייטיגע מויל־הארמאָ־ניקע.

rega'le *n.* (רי־גיי'־לי) א רעגאַלע [א קעניגליכע פריווילעגיע, דאס רעכט פון א הערשער]; די מאכט פון א הערשער אין קירכען־אנגעלעגענהייטען.

regale' *v. and n.* (רי־גייל') פיין אויפ־נעהמען אדער מכבד זיין; פערשאפען פער־גניגען, אמוזירען; האבען א גוטען מאהל־צייט; הוליען, זיך אמוזירען; א מאהל־צייט, אן אונטערהאלט, א הוליאנקע.
The visitors **regaled** themselves in the best hotel in the city.

regale'ment *n.* (רי־גייל'־מענט) א סעודה, א הוליאנקע, אן אונטערהאלטונג; צופרידענשטעלונג, אמוזירונג.

rega'ler *n.* (רי־גיי'־לער) איינער וואס איז פיין מכבד, נעהמט פיין אויף, אמו־זירט אדער פערשאפט פערגניגען; עמ־ווארס וואס אמוזירט אדער פערשאפט פער־גניגען.

rega'lia *n.* (רי־גיי'־ליא) [צייי רעגאליען קעניגליכע ווירדע, ווי די קרוין, דער סצעפטער א. ז. וו.]; צייכענס און בעצייערונגען פון א פעראיין; א מין צי־גאר.

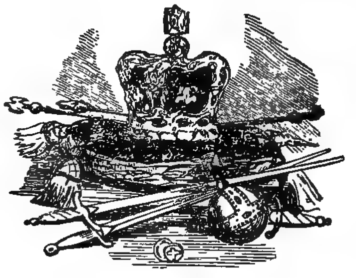

Regalia

rega'lian *a.* (רי־גיי'־ליען) קעניגליך; וואס איז שייך צו די צייכענס פון קעניג־ליכער ווירדע. ז. *regalia*

rega'lia of the church (רי־גיי'־ליא אוו טהי טשוירטש) די קירכען־רעכטע [גע־שענקט פון קעניג].

re'galism *n.* (ריע'־געל־איזם) קעניג־ליכע קאנטראלע אין קירכליכע אנגעלעגענ־הייטען.

regal'ity *n.* (רי־געל'־אי־טי) קעניגלי־כע מאכט אדער ווירדע.

re'gally *adv.* (ריע'־געל־אי) אויף א קעניגליכען אופן.

re'gal suprem'acy (רי־געל סיו־פרעמ'־ע־סי) די קעניגליכע אויבערמאכט איבער דער שטאאטס־קירך.

regard' *v. and n.* (רי־גארד') .1 אנקוי־קען, בעטראכטען, אויפמערקזאם זיין [אויף עפעס]; .2 נעהמען אין אנבע־טראכט, זיך קימערען; רעספעקטירען, אכ־טען; .3 בעהאנדלען, אנגעהן, זיך בעצי־הען מיט געוויסע געפיהלען, ארויסצייגען; א צונייגונג; .4 בעטראכטען אלס...; .5 האבען א שייכות, זיך בעציהען; .6 דאס אויסזעהן; אנזיכט; .7 דאס נעהמען אין אכט; .8 אכטונג; .9 א רעפוטאציע, א בעדייטונג, א ווichטיגקייט; .10 א בעצי־הונג, א שייכות; .11 א הינזיכט, א בע־ציהונג; .12 די רעגירונגס־אויפזיכט אי־בער וועלדער [אין ענגלאנד]; א שטיק וואלד אונטער דער אויפזיכט פון רעגיע־רונגס־בעאמטע.
2. A gentleman always **regards** the feelings of others. 3. His associates seem to **regard** him with kindness. 4. He is **regarded** as the best candidate for mayor. 5. The argument does not **regard** the question. 7. He did it without **regard** for the consequences involved. 8. Not all your friends are worthy of **regard**. 9. He is a man of the meanest **regard**. 10. Nothing has so far been done in **regard** to the question. 11. She is worthy of praise in all **regards**.

regard'able *a.* (רי־גארד'־עבל) בע־מערקענסווערטה.

regard'ant *a.* (רי־גארד'־ענט) .1 בע־טראכטענד; קוקענד [פארויס אדער נאך הינטען]; .2 אויפמערקזאם קוקענד, הי־טענד; .3 קוקענד איינער אויף'ן אנדע־רען, געווענדעט איינער צום אנדערען.
1. He gazed with **regardant** looks. 3. The marble relief represents two **regardant** portraits of a lady and a gentleman.

regard'er *n.* (רי־גארד'־ער) אן אויפ־זעהער איבער וועלדער [אין ענגלאנד]; א בעאבאכטער, א צוזעהער.

regard'ful *a.* (רי־גארד'־פול) אויפ־מערקזאם; בעאבאכטענד, וואכזאם; אכ־טונגספול, מיט אכטונג.

regard'fully *adv.* (רי־גארד'־פול־אי) מיט אויפמערקזאמקייט; וואכזאם, מיט בעאבאכטונג; מיט אכטונג, מיט רעספעקט.

regard'ing *prep.* (רי־גארד'־אינג) וואס איז שייך צו..., אין בעצוג, וועגען, אין בעטרעף פון...

regard'less *a.* (רי־גארד'־לעס) אונאויפ־מערקזאם, נאכלעסיג, וואס קימערט זיך ניט, וואס נעהמט ניט אין אכט.

regard'lessly *adv.* (רי־גארד'־לעס־לי) ניט אכטענדיג, ניט קימערענדיג זיך; ניט נעהמענדיג אין אכט; אויף א נאכלעסיגען אופן, מיט אונאויפמערקזאמקייט.

regard'lessness *n.* (רי־גארד'־לעס־נעס) אונאויפמערקזאמקייט, זארגלאזיג־קייט, נאכלעסיגקייט, דאס ניט קימערען זיך, דאס ניט נעהמען אין אכט.

regard'-ring *n.* (רי־גארד'־רינג) א רינג אויסגעזעצט מיט אזעלכע שטיינער, וואס די ערשטע בוכשטאבען פון זייערע נעמען שטעלען צוזאמען דאס ווארט *regard*, ווי ruby, emerald, garnet, amethyst, ruby און diamond.

regards' *n.* (רי־גארדז') גוטע ווינש, גריסונג, גרוסען.
Give my **regards** to your family.

regath'er *v.* (רי־געטה'־ער) ווידער צונויפזאמלען, אויפס־נייע זאמלען.

regat'ta *n.* (רי־געט'־א) א שיפען־וועט־לויף, א וועט־לויף אויף שיפען.

re'gelate *v.* (ריע'־דזשי־לייט) צוריק פערפרארען ווערען; צוזאמענגעפרארען ווערען.

regela'tion *n.* (רי־דזשי־ליי'־שאן) צו־זאמענפריהרונג.

re'gency *n.* (ריע'־דזשענ־סי) רעגיע־רונג, הערשאפט; רעגענטשאפט, דאס אמט אדער פערוואלטונג פון א רעגענט [איי־נער וואס רעגירט אנשטאט א הערשער אין פאל פון זיין אונפעהיגקייט, אבווע־זענהייט אדער מינדעריעהריגקייט], די פערוואלטונג פון א רעגענט, די מלוכה אונטער א רעגענט, די פעריאדע וואס א רעגענטשאפט איז אין מאכט; דאס אמט פון א מיטגליעד פון אן אוניווערזיטעטס־פערוואלטונג; מוניציפאלע פערוואלטונג פון איינציגע אייראפעאישע שטעדט.

regen'eracy *n.* (רי־דזשענ'־ע־ריי־סי) ווידער־געבארענקייט, דאס זיין ווידער־געבארען אדער בענייט. ז. *regenerate*

regen'erate *v. and a.* (רי־דזשענ'־ע־רייט) ווידער געבעהרען, רעפראדוצירען, צוריקשטעלען, בענייען; אין דער קריסט־ליכער טעאלאגיע — ווירקען, אז איינער זאל גייסטיג ווי ווידער געבארען ווערען, זאל ווערען א קריסט אדער זאל זיך גייס־טיג ענדערען אונטער דער געטליכער השפעה; ווידער־געבארען, רעפראדו־צירט, צוריקגעשטעלט, בענייט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — גייסטיג וויע־דער־געבארען אדער איבערגעאנגען פון א קערפערליכען אין א גייסטיגען צושטאנד.

regen'erateness *n.* (רי־דזשענ'־ע־רייט־נעס) ז. *regeneracy*

regenera'tion *n.* (רי־דזשענ־ע־ריי'־שאן) די ווידער־געבורט; א ניי לעבען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — אן ענדערונג אונטער דער ווירקונג פון דער געטליכער השפעה; די בענייאונג אדער ווידער־געבורט פון דער וועלט נאך יע־זוס'עס צווייטער ערשיינונג אויף דער ערד; אין ביאלאגיע — אויסבילדונג פון נייעם געוועבע; אויסבילדונג פון נייע קערפער־טיילען אנשטאט די פערניכ־טעטע אדער פערלארענע.

regen'erative *a.* (רי־דזשענ'־ע־ריי־טיוו) ווידער־געבעהרענד; וואס רופט ארויס ווידער־געבורט, רעפראדוצירענד, צוריקשטעלענד, בענייענד; אין מעטאל־שמעלצונג — וואס מאכט געברויך פון דער אויסגענוצטער היץ.

regen'erative fur'nace (רי־דזשענ'־ע־ריי־טיוו פויר'־נעס) א רעגענעראטאר, א זיעמענס־אויווען [אן אויווען, אין וועל־כען מען מאכט געברויך פון דער אויסגע־נוצטער היץ].

regen'eratively *adv.* (רי־דזשענ'־ע־ריי־טיוו־לי) ווידער־געבעהרענדיג, רע־פראדוצירענדיג, צוריקשטעלענדיג, בעניי־ענדיג.

regen'erator *n.* (רי־דזשענ'־ע־ריי־טאר) איינער וואס רופט ארויס ווידער־געבורט; איינער וואס רעפראדוצירט אדער בענייט; א רעגענעראטאר [א פער־ריכטונג אין א שמעלץ־אויווען אנצוזאמ־לען די אויסגענוצטע היץ].

regen'erator-fur'nace *n.* (רי־דזשענ'־ע־ריי־טאר־פויר'־נעס) א שמעלץ־אויווען מיט א רעגענעראטאר. ז. *regenerator*

regen'eratory *a.* (רי־דזשענ'־ע־ריי־טא־רי) ווידער־געבעהרענד, וואס רופט ארויס ווידער־געבורט, רעפראדוצירענד, צוריקשטעלענד, בענייענד.

regen'esis *n.* (רי־דזשענ'־ע־סיס) ז. *regeneracy*

re'gent *a. and n.* (ריע'־דזשענט) רעגיע־רענד, הערשענד; וואס איז א רעגענט אדער רעגענטין [איינער אדער איינע וואס פיהרט א מלוכה אנשטאט א הערשער צוליעב זיין אבוועזענהייט, אונפעהיגקייט אדער מינדעריעהריגקייט]; א הערשער, א רעגיערער; אנטייל־נעהמענד אין דער פערוואלטונג פון אן אוניווערזיטעט; א רעגענט, א רעגענטין; א מיטגליעד פון אן אוניווערזיטעטס־פערוואלטונג.

re'gent-bird *n.* (ריע'־דזשענט־בוירד) דער רעגענטס־פויגעל [אזא אויסטראלי־שער פויגעל מיט סאמעט־שווארצע און גאלד־געלבע פעדערען].

re'gentess *n.* (ריע'־דזשענ־טעס) א רעי־גענטין. ז. *regent*

re'gent-o'riole *n.* (ריע'-דזשענט-או'-רי-אול) ז. ***regent-bird***

re'gentship *n.* (ריע'-דזשענט-שיפ) רעגענטשאפט. ז. ***regency***

reger'minate *v.* (רי-דזשויר'-מי-נייט) וויעדער אויפשפראצען.

regermina'tion *n.* (רי-דזשויר-מי-ניי'-שאן) א וויעדער=אויפשפראצונג.

reg'icidal *a.* (רעדזש'-אי-סאי-דעל) וואס איז שייך צו א קעניג=מארד אדער קעניג=מערדער.

reg'icide *n.* (רעדזש'-אי-סאיד) א קעניג=מארד; 'א קעניג=מערדער.

regild' *v.* (רי-גילד') איבערגילטען.

régime' *n.* (ריי-זשיעם') 1. א רעזשים, א סיסטעם אדער פארם פון רעגיערונג אדער פערוואלטונג; 2. א רעגיערונגס=ארדנונג, א מלוכה=פערוואלטונג.

1. The new manager instituted a different **régime** in the office. 2. The Modero **régime** in Mexico was overthrown by a revolution.

reg'imen *n.* (רעדזש'-אי-מען) א רעגיערונגס=ארדנונג, א רעגיערונגס=סיסטעם, א רעגיערונגס=פארם; א כלל אדער פארשריפט ווי זיך אויפצופיהרען, בעזאנדערס וועגען דער אבהיטונג פון דעם געזונד; דיעטע, נאהרונגס=סיסטעם; היגיענע, געזונדהייטס=פארשריפטען; די וואהל פון שפייזען ביי חיות; אין גראמאטיק — סמיכות, די אבהענגיגקייטס=פערהעלטניס פון איין ווארט אין בעצוג צו א צווייטען [די ענדערונג וואס ווערט געמאכט אין א ווארט, ווען עס קומט אין פערבינדונג מיט א צווייטען]; דאס ווארט וואס ווערט גענענדערט צוליעב זיין פערבינדונג מיט א צווייטען ווארט.

reg'iment *n. and v.* (רעדזש'-אי-מענט) א רעגימענט, א פאלק סאלדאטען; בילדען א רעגימענט, איינטיילען סאלדאטען אין רעגימענטען אדער פאלקען.

regimen'tal *a.* (רעדזש-אי-מענ'-טעל) וואס געהערט צו א רעגימענט אדער פאלק.

regimen'tals *n.* (רעדזש-אי-מענ'-טעלז) מיליטער=קליידער, א מיליטער=מונדיר, א סאלדאטען=אוניפארם.

regimenta'tion *n.* (רעדזש-אי-מענ-טיי'-שאן) דאס פארמירען רעגימענטען, דאס איינטיילען אין פאלקען.

regim'ina *n.* (רי-דזשימ'-אי-נא) רעגיערונגס=סיסטעמען; כללים אדער פארשריפטען; דיעטען; ווערטער וואס ווערען געענדערט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער. ז. ***regimen***

regim'inal *a.* (רי-דזשימ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו רעגיערונגס=סיסטעמען; וואס איז שייך צו דיעטע; וואס איז שייך צו כללים אדער פארשריפטען [הויפטזעכליך וועגען היגיענע]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו די ענדערונגען פון ווערטער צוליעב פערבינדונגען מיט אנדערע ווערטער. ז. ***regimen***

re'gion *n.* (ריע'-דזשאן) א רעגיאן, א געגענד, א געביעט; אן ארט, א פלאץ אדער טייל פון קערפער; די איינוואהנער פון א געגענד אדער געביעט.

re'gional *a.* (רי'-דזשאנ-על) וואס איז שייך צו א בעשטימטען רעגיאן, געגענד אדער געביעט; וואס איז שייך צו דער טיילונג אין רעגיאנען.

re'gionally *adv.* (רי'-דזשאנ-על-אי) אין בעצוג צו א געוויסען רעגיאן, געגענד אדער געביעט.

re'gionary *a.* (רי'-דזשאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א רעגיאן אדער רעגיאנען.

reg'ister *n. and v.* (רעדזש'-אים-טער) א רעגיסטער, א רייסטער, א פערצייכנים; א פראטאקאל, א פראטאקאל=בוך, א רעגיסטער=בוך; א דאקומענט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון צאל=אמט [טאמאזשנע] צו א שיף אלס בעשטעטיגונג פון וואס פאר א לאנד זי קומט; דער אומפאנג אדער די גרוים פון א שטימע, דער טאן=אומפאנג פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; דער טאן=רעגיסטער פון א שטימע אדער מוזיקאלישען אינסטרומענט; אן ארגעל=רעגיסטער; א פארריכטונג צו פערצייכנען אויטאמאטיש די צאהל אומדרעהונגען פון א מאשין, דעם דאמפף=דרוק, די צאהל געמאכטע ארבייט א. ד. ג.; א צוג=שיעבער [א פארריכטונג צו רעגולירען דעם דורכגאנג פון לופט אדער ווארימקייט]; אן אויוועז=קלאפע, א קוימען=שיעבער; אין דרוקעריי — די גענויע גלייכע אויסשטעלונג פון די שורות אויף ביידע זייטען פון בלאט; די פינקטליכע איינשטעלונג פון די פארבען ביי פארבען=דרוקעריי; דער אינוועניגסטער טייל פון א מאטריצע [פורם] אין וועלכער דרוקשריפט ווערט אבגעגאסען; א בענדעל וואס ווערט בעהעפט צו א בוך אלס א לעזע=צייכען; א רעגיסטראטאר, איינער וואס רעגיסטרירט, טראגט אריין אין א רייסטער; א פערצייכנער; א פראטאקאל=שרייבער; רעגיסטרירען; פראטאקאלירען, פערשרייבען; אריינטראגען אין די ביכער, אריינטראגען דעם נאמען אין רייסטער; זיך פערשרייבען, זיך רעגיסטרירען; אין דרוקעריי — אויסשטעלען גענוי גלייך די שורות אדער די עמודים אויף ביידע זייטען פון בלאט; איינשטעלען פינקטליך די פארבען אין פארבען=דרוקעריי; צונויפדרעהען איינצעלנע פעדים אין א שטריק.

reg'isterable *a.* (רעדזש'-אים-טער-עבל) וואס קען רעגיסטרירט ווערען.

reg'istered *a.* (רעדזש'-אים-טערד) רעגיסטרירט, אריינגעטראגען אין א רייסטער אדער אין א בוך; פערשריבען.

reg'istered bond (רעדזש'-אים-טערד באנד) א רעגיסטרירטע אבליגאציאן [אן אבליגאציאן (שולד=פאפיער) פון א שטאאט אדער פון א קארפאראציאן וואס ווערט פערשריבען אין די ביכעך אויף דעם נאמען פון דעם צו וועמען זי ווערט ארויסגעגעבען.].

reg'istered let'ter (רעדזש'-אים-טערד לעט'-ער) א רעגיסטרירטער אדער רעקאמענדירטער בריעף, א זאקאזנאיער בריעף [א בריעף וואס ווערט פערשריבען אין די ביכער פון פאסט=אמט און פאר וועלכען די פאסט נעהמט די פעראנטווארטליכקייט, אז ער וועט צוגעשטעלט ווערען צום אדרעסאט].

reg'ister-grate *n.* (רעדזש'-אים-טער-גרייט) א קאמין מיט א צוג=שיעבער [צו רעגולירען די ווארימקייט].

reg'ister in bank'ruptcy (רעדזש'-אים-טער אין בענק'-ראפט-סי) ז. ***bankruptcy commissioner***

reg'istering *n.* (רעדזש'-אים-טער-אינג) ז. ***registration***

reg'istering thermom'eter (רעדזש'-אים-טער-אינג טהויר-מאמ'-ע-טער) אן אויטאמאטיש רעגיסטרירענדער טהערמאמעטער [א טהערמאמעטער וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די העכסטע אדער נידריגסטע טעמפעראטור].

reg'ister of deeds (רעדזש'-אים-טער אוו דיעדז) א בעאמטער וואס דארף רעגיסטרירען [פערשרייבען אין די ביכער יעדען קויף און פערקויף פון לאנד אדער הייזער אין א געוויסען דיסטריקט.

reg'ister-of'fice *n.* (רעדזש'-אים-טער-אפ'-אים) א רעגיסטריר=קאנטאר; א קאנטאר וואו רעגיסטערס, פראטאקאלען אדער רייסטערס ווערען געהאלטען; אן אגענטור וואס שטעלט צו הויז=בעדיענטע.

reg'istership *n.* (רעדזש'-אים-טער-שיפ) דאס אמט פון א רעגיסטראטאר. ז. ***registrar***

reg'istrable *a.* (רעדזש'-אים-טרעבל) וואס קען רעגיסטרירט ווערען.

reg'istrar *n.* (רעדזש'-אים-טראר) א רעגיסטראטאר; א פערשרייבער; א פראטאקאל=פיהרער; א סעקרעטער פון אן אוניווערזיטעטס=פערוואלטונג.

reg'istrarship *n.* (רעדזש'-אים-טראר-שיפ) ז. ***registership***

reg'istrary *n.* (רעדזש'-אים-טרע-רי) ז. ***registrar***

registra'tion *n.* (רעדזש-אים-טריי'-שאן) די רעגיסטרירונג, דאס אריינטראגען אין א בוך, די איינשרייבונג; די פראטאקאלירונג; דאס אנשטעלען דעם ארגעל=רעגיסטער.

registra'tional *a.* (רעדזש-אים-טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו רעגיסטרירונג.

reg'istry *n.* (רעדזש'-אים-טרי) די רעגיסטרירונג, פראטאקאלירונג, די איינשרייבונג, דאס איינטראגען אין די ביכער; א רעגיסטרירונגס=ארט, א פערשרייב=ארט; א רעגיסטער, א פערצייכנים; א פראטאקאל.

re'gium do'num (רי'-דזשי-אם דאו'-נאם) א קעניגליכער געשענק; דער ביי=טראג פון דער ענגלישער רעגיערונג וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען צו אונטערשטיצען די פרעסביטעריאנישע גייסטליכע אין אירלאנד.

re'gius profes'sor (רי'-דזשי-אם פרא-פעס'-אר) א קעניגליכער פראפעסאר [א פראפעסאר אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט וואס פערנעהמט א פראפעסאר=שטעלע וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען פון דעם קעניג הענרי דעם 8טען].

regive' *v.* (רי-גיוו') צוריקגעבען.

reg'let *n.* (רעג'-לעט) א זאץ=שטעג [א דין האלץ=ברעטעל וואס ווערט געלעגט צווישען די שורות פון גרויסע בוכשטאבען=זאץ בררייטער אבצוטיילען איין שורה פון דער אנדערער]; אין ארכיטעקטור—א שמאלער פלאכער לייסט אדער געזימס וואס ווערט בענוצט אלס פערציערונג אדער אבצוטיילען געוויסע טיילען פון דער געביידע איינע פון די אנדערע.

reglow' *v. and n.* (רי-גלאו') וויעדער אויפגליהען; א וויעדער=אויפגליהונג. ז. ***recalescence***

reg'nal *a.* (רעג'-נעל) וואס איז שייך צו דער רעגיערונג פון א מאנארך.

reg'nal years (רעג'-נעל יירז) די רעגיערונגס=יאהרען פון א מאנארך.

reg'nancy *n.* (רעג'-נענ-סי) דאס הערשען.

reg'nant *a.* (רעג'-נענט) רעגיערענד; הערשענד.

reg'num *n.* (רעג'-נאם) א צייכען פון קעניגליכקייט; א קרוין.

regraft' *v.* (רי-גרעפט') וויעדער מרכיב זיין [אריינזעצען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען].

regrant' *v. and n.* (רי-גרענט') וויעדער געבען, פון דאס ניי בעוויליגען; דאס געבען אדער בעוויליגונג פון דאס ניי.

regrate' *v.* (רי-גרייט') העקערען, פער-

קויפען אין דעטאיל [לאחדים]; אויפקויפען לעבענס־מיטעל און ווידער פערקויפען פאר א העכערען פרייז; אבפוצען א שטיין.

regra'ter *n.* (רי־גריי׳־טער) א קלייז־הענדלער, א דעטאיל־פערקויפער, א לאחדים׳ניק; אן אויפקויפער פון לעבענס־מיטעל אויף׳ן מארק צו פערקויפען לאחדים אויף דעמזעלביגען מארק.

regra'tor *n.* (רי־גריי׳־טאר) ז. *regrater*.

regreet' *v. and n.* (רי־גריעט׳) ווידער גריסען; גריסען צוריק; א געגענ־גרוס, א צוריקגריסונג; א בעגריסונג.

regress' *v.* (רי־גרעס׳) צוריקקעהרען, צוריקגעהן, זיך צוריק אומקעהרען; אין אסטראנאמיע — זיך בעוועגען פון מזרח צו מערב.

re'gress *n.* (רי׳־גרעס) א ריקקעהר, א ריקגאנג; א ריקטריט, א ריקשריט.

regres'sion *n.* (רי־גרעש׳־אן) א צוריקקעהרונג; א ריקקעהר; א ריקגאנג; א ריקטריט, א ריקשריט; אין אסטראנאמיע — א ריקלויפיגע בעוועגונג, א בעוועגונג פון מזרח צו מערב.

regres'sive *a.* (רי־גרעס׳־איוו) צוריקקעהרענד; צוריקטרעטענד, צוריקשרייטענד; ריקגאנגיג.

regres'sively *adv.* (רי־גרעס׳־איוו־לי) צוריקגעהענדיג, צוריקטרעטענדיג; ריקגאנגיג.

regret' *v. and n.* (רי־גרעט׳) בעדויערען; חרטה האבען, בערייהען; בענקען, צוריקווינשען; דאס בעדויערען; קומער, פערדרוס; אן אויסדרוק פון בעדויערען; אן ענטשולדיגונגס־בריעף וואו עס ווערט אויסגעדריקט א בעדויערען פאר ניט קענען אננעהמען אן איינלאדונג.

regret'ful *a.* (רי־גרעט׳־פול) פול מיט בעדויערען.

regret'fully *adv.* (רי־גרעט׳־פול־אי) מיט בעדויערען.

regrets' *n.* (רי־גרעטס׳) אן אויסדרוק פון בעדויערונג.

regret'table *a.* (רי־גרעט׳־עבל) בעדויערליך.

regret'tably *adv.* (רי־גרעט׳־ע־בלי) מיט בעדויערען.

regrowth' *n.* (רי־גראוטה׳) דאס ווידער וואקסען; דאס וואקסען פון דאס ניי.

reg'ulable *a.* (רעג׳־יו־לעבל) רעגולירבאר, וואס קען רעגולירט ווערען.

reg'ular *a. and n.* (רעג׳־יו־לאר) רעגולער, רעגולארנע, רעגעלמעסיג; רעגעלרעכט, מעטאדיש; סימעטריש, נארמאל; געהעריג, טיכטיג, דורך און דורך, פאלשטענדיג; וואס איז לויט דעם אנגענומענעם כלל; וואס איז אנגענומען אלס געזעץ אדער כלל; פערמאנענט, בעשטענדיג; וואס בעלאנגט צו דער רעגולערער ארמעע; וואס איז שייך צו א מאנאכען־ארדען; א מיטגליעד פון א מאנאכען־ארדען; א סאלדאט פון דער רעגולערער ארמעע; איינער וואס האט א רעגולערע בעשעפטיגונג.

reg'ular cler'gy (רעג׳־יו־לאר קלויר׳־דזשי) גייסטליכע וואס בעלאנגען צו א מאנאכען־ארדען.

regular'ity *n.* (רעג׳־יו־לער׳־אי־טי) דאס זיין רעגולאר; רעגעלמעסיגקייט; רעגעלרעכטיגקייט.

reg'ularize *v.* (רעג׳־יו־לאר־איז) בריינגען אין געהעריגער ארדנונג; מאכען רעגולער.

reg'ularly *adv.* (רעג׳־יו־לאר־לי) אויף א רעגולערען אופן; רעגעלמעסיג; רעגולאר.

reg'ularness *n.* (רעג׳־יו־לאר־נעס) ז. *regularity*.

reg'ulatable *a.* (רעג׳־יו־לייט־עבל) רעגולירבאר, וואס קען רעגולירט ווערען.

reg'ulate *v.* (רעג׳־יו־לייט) 1. רעגולירען; 2. איינרעגולירען; בריינגען אדער האלטען אין ארדנונג; 3. שליכטען, אויסגליכען.

1. The law regulates the hours of labor in factories for women and children.

reg'ulating *n.* (רעג׳־יו־לייט־ינג) דאס רעגולירען; דאס בריינגען אין דער געהעריגער ארדנונג; דאס צונויפשטעלען אן אייזענבאהן־צוג איידער ער ווערט געלאזען אין וועג.

regula'tion *n. and a.* (רעג־יו־ליי׳־שאן) די רעגולירונג, דאס רעגולירען, דאס בריינגען אין ארדנונג; א רעגולאציאן, א פערארדנונג, א פארשריפט; א סטאטוט, א געזעץ; וואס האט א בעשטימטען סטיל אדער ארט; לויט א געוויסען רעגעל אדער כלל.

reg'ulative *a.* (רעג׳־יו־ליי־טיוו) וואס רעגולירט, וואס דיענט צו רעגולירונג; רעגולירענד.

reg'ulator *n.* (רעג׳־יו־ליי־טאר) א רעגולירער, אן איינארדנער; אין מעכאניק — א רעגוליר־פאררריכטונג, א רעגולאטאר [א מעכאנישע פארריכטונג צו רעגולירען די גלייכמעסיגקייט פון בעוועגונג, פון דער טעמפעראטור, קראפט א. ד. ג.]; א זייגער וואס די גלייכמעסיגקייט פון זיין גאנג ווערט אויטאמאטיש רעגולירט.

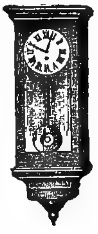

Regulator

reg'ulatory *a.* (רעג׳־יו־ליי־טא־רי) ז. *regulative*.

reg'ulus *n.* (רעג׳־יו־לאס) דאס קעניגעל [א געוויסער אייראפעאישער פויגעל מיט א גאלד־פארביגען טשוב אויף׳ן קאפ]; די ריינע מעטאל־מאסע וואס לאזט זיך אראב צום דעק פון דער כלי אין וועלכער עס ווערען געשמאלצען מעטאל־שלאקען [פסלת]; א צווישען פראדוקט, וועלכער בעשטעהט פון מעטאל סולפיד [מעטאל פערבונדען מיט שוועבעל] וואס ווערט ערהאלטען פון שמעלצען קופער־ערץ, בליי־ערץ, זילבער־ערץ און ניקעל־ערץ; אין אלכעמיע — די מעטאל־מאסע וואס בעקומט זיך פון פיזישער אדער כעמישער ווירקונג אויף מעטאל־ערץ; אין געאמעטריע — א גראד־לינירטע פלעכע אהן דורכשניטס־ליניען.

Reg'ulus *n.* (רעג׳־יו־לאס) דער רעגולוס, אזא זעהר ווייסער שטערן, וועלכער געפינט זיך אין דער קאנסטעלאציאן אדער שטערען־צוזאמענזעצונג "דער לייב" [מזל אריה]; דער מין קעניגעל פויגלען. ז. *regulus*.

regur'gitant *a.* (רי־גויר׳־דזשי־טענט) וואס גיסט זיך צוריק, וואס ווערט צוריקגעגאסען; וואס שטויסט אויף; וואס ווערט צוריק אראבגעשלונגען.

regur'gitate *v.* (רי־גויר׳־דזשי־טייט) צוריקגיסען; צוריקווארפען; צוריק ארויסגעשטויסען ווערען, צוריק געגאסען ווערען.

regurgita'tion *n.* (רי־גויר־דזשי־טיי׳־שאן) די צוריקגיסונג; די צוריק־אויסשטויסונג [ווי ביים עסען אדער טרינקען]; דאס צוריקשלינגען; דאס ברעכען ביי זויגענדע קינדער; דאס אויסשטויסען פון געטרענקע אדער טייגלען שפייז צוריק אין מויל; די צוריקפליסונג פון בלוט דורך די הארץ־ווענטילען, ווען זיי זיינען ניט אין ארדנונג.

rehabil'itate *v.* (רי־הע־ביל׳־אי־טייט) רעאביליטירען, צוריק אומקעהרען צו די פריהערדיגע רעכטע, צום פריהערדיגען שטאנד, צו דער פריהערדיגער עהרע א. ד. ג.

rehabilita'tion *n.* (רי־הע־ביל־אי־טיי׳־שאן) רעאביליטירונג, דאס צוריק אומקעהרען צו די פריהערדיגע רעכטע, צום פריהערדיגען שטאנד, לאגע א. ד. ג.

rehan'dle *v.* (רי־הענ׳דל) ווידער האלטען אין די הענד, ווידער האבען צו טהאן מיט עטוואס; איבערמאכען.

rehash' *v. and n.* (רי־העש׳) איבערמאכען, איבערארבייטען אין א נייער פארם; אן איבערגעמאכטע אדער איבערגעניצעוועטע זאך; א געריכט וואס איז צונויפגעמישט פון שוין געניצטע מאטעריאלען.

rehead' *v.* (רי־העד׳) צומאכען פון דאס ניי א קעפעל [ווי צו א טשוואק].

rehear' *v.* (רי־היער׳) ווידער הערען, פון דאס ניי הערען; נאך אמאל פערהערען, פון דאס ניי אונטערזוכען.

rehear'ing *n.* (רי־היער׳־אינג) דאס הערען פון דאס ניי; די נאכאמאליגע פערהערונג, רעווידירונג אדער אונטערזוכונג פון א פראצעס.

rehear'sal *n.* (רי־הויר׳־סעל) א ווידערהאלונג; דאס דערצעהלען, ערצעהלונג; א פראבע, א רעפעטיציע פון א טעאטער־שטיק אדער מוזיק־שטיק; א פארטראג.

rehearse' *v.* (רי־הוירס׳) ווידערהאלען; פארטראגען, דערצעהלען; מאכען פראבע, מאכען רעפעטיציע [פון א טעאטער־שטיק אדער מוזיק־שטיק].

rehear'ser *n.* (רי־הויר׳־סער) א דערצעהלער, א פארטראגער.

rehear'sing *n.* (רי־הויר׳־סינג) ז. *rehearsal*.

reheat' *v.* (רי־היעט׳) ווידער דערהיצען.

rehea'ter *n.* (רי־היע׳־טער) א ווידער־דערהיצער, אן אפאראט צו דערהיצען פון דאס ניי.

rehea'ting-fur'nace *n.* (רי־היע׳־טינג־פויר׳־נעס) א שווייס־אויווען [אן אויווען צו דערהיצען אייזען וואס דארף געוואלצט ווערען].

reheel' *v.* (רי־היעל׳) בעזארגען פון דאס ניי מיט קנאפעל; ווידער אריינשטריקען א פיאטקע [קולקע] אין א זאק.

rehire' *v.* (רי־הייר׳) ווידער דינגען.

We shall not rehire the discharged servant.

rehy'bridize *v.* (רי־האי׳־ברי־דאיז) ווידער אויסמישען אדער צונויפפארען פערשידענע מינים [חיות אדער פלאנצען].

rehypoth'ecate *v.* (רי־האי־פאטה׳־אי־קייט) געבען א צווייטען מאל אלס היפאטעקע אדער זאקלאדנע; פערזיכערען א חוב מיט גרונד־אייגענטום, וואס איז שוין פערזעצט אלס משכון פאר אן אנדער חוב.

rehypotheca'tion *n.* (רי־האי־פאטה־אי־קיי׳־שאן) דאס ווידער־פערזעצען אדער פער׳משכון׳ען; דאס געבען א צווייטען מאל אלס היפאטעקע אדער זאקלאדנע.

re'i *n.* (רי׳־אי) די אין יוריספרודענץ — אנגעקלאגטע. ז. *reus*.

Reichs'rath *n.* (ראיכס׳־ראט) דער רייכסראט, דער עסטרייכישער פארלאמענט.

Reichs'tag *n.* (ראיכס'-טאך) דער רייכס=
טאג, דער דייטשער פארלאמענט.
re'ify *v.* (רי'-אי-פאי) פערקערפערן,
פערזאניפיצירען; פארשטעלען אדער בע=
טראכטען [אן אבסטראקטען בעגריף] אלס
א מאטעריעלע זאך.
reign *v. and n.* (ריין) רעגיערען;
הערשען; די רעגיערונג, דאס רעגיערען;
מאכט, הערשונג.
Reign of Ter'ror (ריין אוו טער'-אר)
דער טעראר אדער שרעקען=הערשאפט [א
פאליטישע סיסטעם, וואס דערגרייכט איה=
רע ציעלען דורך אכזר'ישע מיטלען, וועל=
כע ווארפען אן א שרעק, ווי למשל, דער
טעראר אין דער צייט פון דער גרויסער
פראנצויזישער רעוואלוציאן].
reillume' *v.* (רי-אי-ליום') ווידער
בעלייכטען, ווידער אילומינירען.
reillu'minate *v.* (רי-אי-ליו'-מי-נייט)
ווידער אילומינירען, ווידער בעלייכטען.
reillumina'tion *n.* (רי-אי-ליו-מי-
ניי'-שאן) דאס ווידער בעלייכטען.
reimbur'sable *a.* (רי-אים-בויר'-
סעבל) צוריקצאהלבאר, צוריקקעהרבאר,
וואס קען צוריק ארויסגעצאהלט ווערען.
reimburse' *v.* (רי-אים-בוירס') ווידער
אנפילען די קאסע; צוריק אומקעהרען דאס
פערלארענע געלד.
reimburse'ment *n.* (רי-אים-בוירס'-
מענט) די צוריקצאהלונג; דאס ווידער
אנפילען די אויסגעלעדיגטע קאסע.
reimbur'ser *n.* (רי-אים-בויר'-סער)
דער צוריקצאהלער; איינער וואס קעהרט
אום דאס פערלארענע אדער אויסגעבראכ=
טע געלד.
reimplant' *v.* (רי-אים-פלענט') ווידע=
דער איינפלאנצען.
reimplanta'tion *n.* (רי-אים-פלענ-
טיי'-שאן) דאס צוריק איינפלאנצען; דאס
צוריק אריינשטעלען אויף זיין ארט א
ביין אדער א טייל פון א ביין, וואס איז
ארויסגענומען געווארען דורך א כירורגי=
שער אפעראציע.
reimport' *v.* (רי-אים-פאורט') ווידער
אריינפיהרען [אויסלענדישע וואארע];
ברייננען צוריק.
reim'port *n.* (רי-אים'-פאורט) דאס
ווידער אריינפיהרען [אויסלענדישע
סחורות]; דאס ברייננען צוריק.
reimporta'tion *n.* (רי-אים-פאר-טיי'-
שאן) די ווידער=אריינפיהרונג [פון
אויסלענדישע וואארע]; דאס וואס ווערט
ווידער אריינגעפיהרט.
reimportune' *v.* (רי-אים-פאר-טיון')
ווידער בעלעסטיגען, ווידער דאקוטשען,
ווידער צודרינגליך זיין.
reimpose' *v.* (רי-אים-פאוז') ווידער
ארויפלעגען [א שטייער, א טאקסע, א
לאסט].
reimposi'tion *n.* (רי-אים-פא-זיש'-
אן) דאס ווידער ארויפלעגען [א שטיי=
ער].
reimpreg'nate *v.* (רי-אים-פרעג'-נייט)
ווידער בעפרוכטען [א נקבה]; ווידער
שוואנגער מאכען; ווידער אנזאפען מיט
עפעס.
reimpress' *v.* (רי-אים-פרעס') וויע=
דער איינדריקען; ווידער אבדרוקען.
reimpres'sion *n.* (רי-אים-פרעש'-אן)
א נייער אבדרוק; א נייע אויפלאגע פון
א בוך.
reimprint' *v.* (רי-אים-פרינט') איבער=
דרוקען א צווייטען מאל.
reimpris'on *v.* (רי-אים-פריז'ן) וויע=
דער אריינזעצען אין געפענגנים.

reimpris'onment *n.* (רי-אים-פריז'נ-
מענט) דאס ווידער איינשפארען אין גע=
פענגנים.
rein *n. and v.* (ריין) די לייצע; א
איינצוימונג, די איינהאלטונג; דאס האל=
טען די ממשלה; קירעווען מיט די ליי=
צעס; האלטען אין צוים, צוריקהאלטען.
reinau'gurate *v.* (רי-אינ-אה'-גיו-
רייט) ווידער אמאל איינווייהען, וויע=
דער אמאל איינפיהרען אין אמט.
reincar'nate *v.* (רי-אינ-קאר'-נייט)
ווידער איינקערפערען אין פלייש; וויע=
דער בעדעקען מיט פלייש.
reincarna'tion *n.* (רי-אינ-קאר-ניי'-
שאן) דאס ווידער איינקערפערען אין
פלייש.
reincense' *v.* (רי-אינ-סענס') ווידער
אנצינדען; ווידער אויפרייצען.
reincite' *v.* (רי-אינ-סאיט') ווידער
ערמוטיגען, ווידער אנרעגען.
reincor'porate *v.* (רי-אינ-קאהר'-פא-
רייט) ווידער איינקערפערען, איינפער=
לייבען אדער פעראייניגען.
reincrease' *v.* (רי-אינ-קריעס') וויע=
דער פערגרעסערען אדער פערמעהרען;
מעהר פערשטארקען.
rein'deer *n.* (ריינ'-דיער) דאס רענטהיער
[דער הירש פון די נארדליכע קאלטע לענ=
דער].

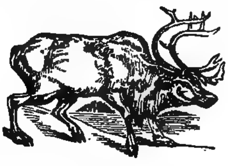

Reindeer

rein'deer-li'chen *n.* (ריינ'-דיער-
לאי'-קען) ז. *reindeer-moss*
rein'deer-moss *n.* (ריינ'-דיער-מאס)
רענטהיער=מאך [אזא זארט מאך וואס
וואקסט אין די קאלטע געגענדען און וואס
דיענט אלס שפייז פאר די דארטיגע היר=
שען].
reinduce' *v.* (רי-אינ-דיוס') ווידער בע=
וועגען צו עפעס.
reinfect' *v.* (רי-אינ-פעקט') ווידער
אנשטעקען [מיט א קראנקהייט].
reinfec'tion *n.* (רי-אינ-פעק'-שאן)
ווידער=אנשטעקונג [מיט א קראנקהייט].
reinflame' *v.* (רי-אינ-פליים') ווידער
אנצינדען; ווידער פאנאנדערפלאקערען;
פון דאס ניי אנצינדען אין פלאמען.
reinforce' *v. and n.* (רי-אינ-פאורס')
ווידער פערשטארקען; שטארקער מאכען;
פערפעסטיגען; א פערשטארקונג, א פער=
פעסטיגונג.
reinforce'ment *n.* (רי-אינ-פאורס'-
מענט) א ווידער=פערשטארקונג; א פרי=
שע פערשטארקונג; א צוגעגעבענע פער=
פעסטיגונג; הילפס=טרופען צו פערשטאר=
קען אן ארמעע אדער א פלאטע.
reinfor'cer *n.* (רי-אינ-פאור'-סער) א
פערשטארקער, א פערפעסטיגער.
reinfor'cible *a.* (רי-אינ-פאור'-סיבל)
וואס קען פון דאס ניי פערשטארקט אדער
פערפעסטיגט ווערען.
reinform' *v.* (רי-אינ-פאהרם') ווידער
אינפארמירען, ווידער מיטטיילען, וויע=
דער צו וויסען געבען.
reinfuse' *v.* (רי-אינ-פיוז') ווידער
איינפליסען.
reingra'tiate *v.* (רי-אינ-גריי'-שי-
אייט) ווידער בעליעבט מאכען, ווידער
איינקויפען אין חן.
reinhab'it *v.* (רי-אינ-העב'-איט) וויע=
דער בעוואהנען, ווידער בעזעצען.
rein'less *a.* (ריינ'-לעס) אהן לייצעס,
אהן א צוים; אהן צוריקהאלט.
reinocula'tion *n.* (רי-אינ-אק-יו-ליי'-
שאן) דאס ווידער איינאימפפען [ווי
שטעלען נאך אמאל פאקען א. ד. ג.]; דאס
ווידער איינשפריצען אונטער דער הויט;
דאס ווידער מרכיב זיין [אריינזעצען
איין צווייג פון א בוים אין דעם אנדערען].
reins *n.* (ריינז) די ניערען; דאס ארט
אדער די נעגענד פון קערפער וואו די
ניערען געפינען זיך; דאס געפיהל, דער
געמיטס=צושטאנד, די נעזינונג.
reinscribe' *v.* (רי-אינ-סקראיב') וויע=
דער איינשרייבען, נאך אמאל רעגיסטרי=
רען.
reinsert' *v.* (רי-אינ-סוירט') ווידער
אריינשטעלען, ווידער אריינזעצען; וויע=
דער אריינשיבען אדער אריינרוקען.
reinser'tion *n.* (רי-אינ-סויר'-שאן)
דאס ווידער אריינשטעלען, אריינשיעבען
אדער אריינרוקען.
reins'man *n.* (ריינז'-מען) איינער וואס
קען האלטען די לייצעס; אן אנטרייבער.
reins of a vault (ריינז אוו ע וואהלט)
אין ארכיטעקטור — די ווענט אויף וועל=
כע עס שטיצט זיך א געוועלב אדער ארקע.
reinspect' *v.* (רי-אינ-ספעקט') וויע=
דער בעזיכטיגען, ווידער בעקוקען.
reinspec'tion *n.* (רי-אינ-ספעק'-שאן)
די ווידער=בעזיכטיגונג; דאס ווידער
בעקוקען.
reinspire' *v.* (רי-אינ-ספאיר') ווידער
בעגייסטערען, פון דאס ניי בעלעבען.
reinstal' *v.* (רי-אינ-סטאהל')
ז. *reinstall*
reinstall' *v.* (רי-אינ-סטאהל') ווידער
איינזעצען אין אמט; ווידער עטאבלירען.
reinstall'ment *n.* (רי-אינ-סטאהל'-
מענט) ז. *reinstalment*
reinstal'ment *n.* (רי-אינ-סטאהל'-
מענט) די ווידער=איינזעצונג אין אמט;
די ווידער=עטאבלירונג.
reinstate' *v.* (רי-אינ-סטייט') ווידער
ברייננען צום פריהערדיגען שטאנד אדער
צושטאנד; ווידער אנשטעלען אויף דעם
פריהערדיגען פלאץ; אין פייער=פערזיכע=
רונג — אבקויפען אנדערע זאכען אויף דעם
ארט פון די בעשעדיגטע, צורעכט מאכען
דאס בעשעדיגטע אייגענטום אנשטאט צו
בעצאהלען.
reinstate'ment *n.* (רי-אינ-סטייט'-
מענט) דאס ברייננען צוריק צו דעם פרי=
הערדינען שטאנד אדער צושטאנד; דאס
אנשטעלען צוריק אויף דעם פריהערדינען
פלאץ; אין פייער=פערזיכערונג — דאס
אבקויפען אנדערע זאכען אויף דעם ארט
פון די בעשעדיגטע, דאס צורעכט מאכען
דאס בעשעדינטע אייגענטום אנשטאט צו
בעצאהלען.
reinsta'tion *n.* (רי-אינ-סטיי'-שאן)
דאס ברייננען צוריק צו דעם פריהערדיגען
שטאנד אדער צושטאנד; דאס אנשטעלען
צוריק אויף דער פריהערדיגער שטעלע.
reinstruct' *v.* (רי-אינ-סטראקט') וויע=
דער בעלעהרען; געבען נייע אינסטרוק=
ציאנען.
reinsur'ance *n.* (רי-אינ-שוהר'-ענס)
ווידער=פערזיכערונג, ווידער=אסעקורי=
רונג; ריקפערזיכערונג אדער געגען=פערזי=
כערונג [ווען דער פערזיכערער פערזיכערט
זיך אליין ביי אן אנדערען פאר דעם שא=

דען, וואס קען איהם אויסקומען צו צאה=
לען].

reinsure' *v.* (רי-אינ-שוהר') ווידער
פערזיכערען, ווידער אסעקורירען; ריק=
פערזיכערען אדער געגען=פערזיכערען.
ז. ***reinsurance***

reinsur'er *n.* (רי-אינ-שוהר'-ער) איי=
נער וואס פערזיכערט אדער אסעקורירט
א צווייטען מאל.

rein'tegrate *v.* (רי-אינ'-טי-גרייט)
ווידער צונויפנעהמען אין איין גאנצעס;
ווידער פערפאלשטענדיגען; ווידער
אומקעהרען צום געוועזענעם צושטאנד
אדער צו דער פריהערינער איינענשאפט.

reintegra'tion *n.* (רי-אינ-טי-גריי'-
שאן) דאס ווידער צונויפנעהמען אין איין
גאנצעס; דאס מאכען גאנץ פון דאס ניי.

reinter' *v.* (רי-אינ-טויר') בעגראבען פון
דאס ניי, ווידער בעגראבען.

reinter'rogate *v.* (רי-אינ-טער'-א-
גייט) פון דאס ניי פרעגען, ווידער פרע=
גען.

reinthrone' *v.* (רי-אינ-טהראון') פון
דאס ניי זעצען אויף'ן טהראן, נאך אמאל
קרוינען.

reintroduce' *v.* (רי-אינ-טרא-דיוס')
ווידער איינפיהרען, ווידער איינלייטען;
ווידער פארשטעלען.

reintroduc'tion *n.* (רי-אינ-טרא-דאק'-
שאן) דאס איינפיהרען אדער איינלייטען
פון דאס ניי; דאס ווידער פארשטעלען.

reinun'date *v.* (רי-אינ-אנ'-דייט) וויע=
דער איבערפלייצען.

rein up (ריין אפ) אבהאלטען מיט די
לייצעס; אבשטעלען [א פערד].

reinvent' *v.* (רי-אינ-ווענט') פון דאס
ניי ערפינדען, אונאבהענגיג עטוואס ער=
פינדען וואס איז שוין פריהער פון אן אנ=
דערען ערפונדען געווארען.

reinvest' *v.* (רי-אינ-וועסט') פון דאס
ניי אריינלעגען [געלד, קאפיטאל א. ד.
ג.]; פון דאס ניי בעקליידען; ווידער
בעקליידען מיט אן אמט.

reinves'tigate *v.* (רי-אינ-וועס'-טי-
גייט) ווידער אונטערזוכען, פון דאס ניי
אונטערזוכען.

reinvestiga'tion *n.* (רי-אינ-וועס-טי-
גיי'-שאן) א נאכאמאליגע אונטערזוכונג.

reinvest'ment *n.* (רי-אינ-וועסט'-
מענט) די ווידער=בעקליידונג; דאס וויע=
דער אריינלעגען [געלד אדער קאפיטאל
אין א געשעפט א. ד. ג.].

reinvig'orate *v.* (רי-אינ-וויג'-אר-
אייט) ווידער קרעפטיגען, ווידער שטאר=
קען, ווידער בעלעבען.

reinvigora'tion *n.* (רי-אינ-וויג-א-
ריי'-שאן) א ווידער=פערשטארקונג, א
ווידער=קרעפטיגונג.

reinvite' *v.* (רי-אינ-וואיט') ווידער
איינלאדען, פון דאס ניי איינלאדען.

reinvolve' *v.* (רי-אינ-וואלוו') ווידער
פערוויקלען, ווידער אריינשלעפען; פער=
פלאנטערען פון דאס ניי, ווידער מאכען
קאמפליצירט.

reis *n.* (רייס) א קליינע פארטוגעזישע
מטבע, וואס האט אונגעפעהר דעם ווערטה
פון א צעהנטעל פון אמעריקאנישען סענט.

reis'suable *a.* (רי-איש'-או-עבל) וואס
קען פון דאס ניי ארויסגעגעבען ווערען.

reis'sue *v. and n.* (רי-איש'-אוה) וויע=
דער ארויסגעבען, ווידער ארויסלאזען;
ווידער ארויסקומען, ווידער ארויסגעהן;
א נייע אויסגאבע.

rei'ter *n.* (ראי'-טער) א קאוואלעריע=סאל=
דאט, א רייטער [אין אלט=דייטשלאנד].

reit'erate *v.* (רי-איט'-ע-רייט) ווידער=
האלען, נאך אמאל און נאך אמאל, אי=
בער'חזר'ען.

reit'eratedly *adv.* (רי-איט'-ע-ריי-
טעד-לי) ווידערהאלענדיג מעהרערע מאל,
איבער'חזר'ענדיג.

reitera'tion *n.* (רי-איט-ע-ריי'-שאן)
א מעהרמאליגע ווידערהאלונג; אין דרו=
קעריי — דער ווידער=דרוק [דאס דרו=
קען די אנדערע זייט פון א בויגען פא=
פיער].

reit'erative *n.* (רי-איט'-ע-ריי-טיוו)
א ווארט וואס איז געבילדעט פון ווידער=
האלטע זילבען אדער פון ווידערהאלטע
ווערטער [ווי קלינג=קלאנג, פיף=פאף]; א
צייטווארט [פעל] וואס דריקט אויס א
ווידערהאלטע טהעטיגקייט.

reject' *v.* (רי-דזשעקט') צוריקווארפען,
צוריקווייזען; ניט אננעהמען, אבזאגען.

rejec'table *a.* (רי-דזשעק'-טעבל) וואס
איז צוריקצוווארפען, פערווערפליך; וואס
קען צוריקגעוויזען ווערען.

rejectamen'ta *n.* (רי-דזשעק-טע-מענ'-
טא) צוריקגעווארפענע אדער ארויסגעווא=
רפענע זאכען; עקסקרעמענטען, אויסוואורף
פון קערפער.

rejec'ted *a.* (רי-דזשעק'-טעד) צוריק=
געווארפען.

rejec'ter *n.* (רי-דזשעק'-טער) א צוריק=
ווארפער, א צוריקווייזער, אן אבזאגער.

rejec'tible *a.* (רי-דזשעק'-טיבל)
ז. ***rejectable***

rejec'tion *n.* (רי-דזשעק'-שאן) די צו=
ריקווארפונג, די צוריקווייזונג, די אבזא=
גונג.

rejec'tive *a.* (רי-דזשעק'-טיוו) צוריק=
ווארפענד, צוריקווייזענד.

reject'ment *n.* (רי-דזשעקט'-מענט)
אוועקגעווארפענעם מאטעריאל, דאס וואס
ווערט ארויסגעווארפען.

rejec'tor *n.* (רי-דזשעק'-טאר) א צוריק=
ווייזער, א צוריקווארפער.

rejoice' *v.* (רי-דזשאיס') זיך פרעהען,
דערפרעהען.

rejoi'cer *n.* (רי-דזשאי'-סער) איינער
וואס פרעהט זיך; איינער וואס דערפרעהט.

rejoi'cing *n. and a.* (רי-דזשאי'-סינג)
פרייד, שמחה; זיך פרעהענד, דערפרעהענד.

rejoi'cingly *adv.* (רי-דזשאי'-סינג-לי)
מיט פרייד, מיט שמחה.

rejoin' *v.* (רי-דזשאין') ווידער פעראיי=
ניגען; ווידער צושטעהן צו א קאמפא=
ניע; ענטפערען, ערווידערען.

rejoin'der *n.* (רי-דזשאינ'-דער) אן ענט=
פער; א געגען=ענטפער; דער ענטפער פון
פערקלאגטען געגען דער קלאגע.

rejoint' *v.* (רי-דזשאינט') ווידער פער=
איינינגען, פון דאס ניי פערבינדען אדער
צונויפשליסען; פון דאס ניי אויספילען
די פוגען [ווי אין די שטיינער פון אן
אלטער געביידע וואו די וואפנע איז ארויס=
געפאלען].

rejolt' *v. and n.* (רי-דזשאולט') ווידער
שאקלען אדער שטויסען; א געגען=שטויס.

rejudge' *v.* (רי-דזשאדזש') ווידער
משפט'ען, אויפנעהמען דעם משפט פון
דאס ניי.

reju'venate *v.* (רי-דזשוה'-ווע-נייט)
צוריק יונג מאכען; אבפרישען, בענייען.

rejuvena'tion *n.* (רי-דזשוה-ווע-ניי'-
שאן) דאס מאכען צוריק יונג; אבפרישונג;
בענייאונג.

reju'venator *n.* (רי-דזשוה'-ווע-ניי-
טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט
יונג אדער פריש.

rejuvenesce' *v.* (רי-דזשוה-ווע-נעס')
צוריק יונג ווערען.

rejuvenes'cence *n.* (רי-דזשוה-ווע-
נעס'-ענס) דאס ווערען צוריק יונג.

rejuvenes'cency *n.* (רי-דזשוה-ווע-
נעס'-ענ-סי) ז. ***rejuvenescence***

rejuvenes'cent *a.* (רי-דזשוה-ווע-נעס'-
ענט) ווערענדיג צוריק יונג.

reju'venize *v.* (רי-דזשוה'-ווע-נאיז)
ז. ***rejuvenate***

rekin'dle *v.* (רי-קינ'דל) ווידער אנציני=
דען, פון דאס ניי אנצינדען.

reking' *v.* (רי-קינג') ווידער מאכען
פאר א קעניג.

relade' *v.* (רי-לייד') ווידער אנלאדען.

reland' *v.* (רי-לענד') ווידער לאנדען,
ווידען קומען צו לאנד; ווידער אויס=
שטייגען אויף'ן ברעג.

relap'sable *a.* (רי-לעפ'-סעבל) וואס קען
אדער איז גענייגט צוריקצופאלען אדער
זיך צוריקצוקעהרען צו א פריהערינגען שלעכ=
טען צושטאנד.

relapse' *v. and n.* (רי-לעפס') צוריקפא=
לען, צוריק זיך אומקעהרען צו א פריהערי=
נען שלעכטען צושטאנד אדער צו פריהערי=
נע שלעכטע געוועהנהייטען; צוריק קראנק
ווערען [נאך אן ערהאלונג]; ווידער זינ=
דיג ווערען; א צוריקפאל, א צוריקקעהר
צו א פריהערינגען שלעכטען צושטאנד אדער
געוועהנהייטען; א צוריקקעהר אדער וויע=
דער=אברופונג פון צ קראנקהייט.

relap'ser *n.* (רי-לעפ'-סער) איינער וואס
פאלט צוריק, וואס קעהרט זיך אום צו
פריהערינע שלעכטע געוועהנהייטען אדער
ווערט ווידער זינדיג.

relap'sing *a.* (רי-לעפ'-סינג) צוריקפא=
לענד, זיך צוריקקעהרענד צו א פריהערינען
שלעכטען צושטאנד, צו שלעכטע געוועהנ=
הייטען אדער צו זינד.

relate' *v. and n.* (רי-לייט') דערצעהלען,
בעריכטען; זיך בעציהען, האבען בעצוג
אויף, האבען שייכות מיט; מאכען פער=
וואנדט; ברייננגען אין בעציהונג, צושריי=
בען צו עפעס; עטוואס וואס האט א שייכות
אדער געפינט זיך אין לאגישער בעציהונג
צו עפעס.

rela'ted *a.* (רי-ליי'-טעד) דערצעהלט;
פערוואנדט; וואס געפינט זיך אין וועלכער
נים איז שייכות אדער פערבינדונג.

rela'tedness *n.* (רי-ליי'-טעד-נעס)
פערוואנדשאפט.

rela'ter *n.* (רי-ליי'-טער) א דערצעה=
לער, א בעריכט=אבגעבער; א היסטארי=
קער, א געשיכטע=שרייבער.

rela'tion *n.* (רי-ליי'-שאן) דערצעה=
לונג, בעריכט=אבגעבונג; אן ערצעהלונג;
א בעריכט; א בעשרייבונג; בעציהונג,
פערבינדונג, א שייכות; פערוואנדשאפט,
קרובה'שאפט; א קרוב, א קרובה; אין מא=
טעמאטיק — א פערהעלטניס, א פראפאר=
ציאן; אין מוזיק — טאן=פערהעלטניס,
טאן=הארמאניע; אין יוריספרודענץ —
דאס בעטראכטען א פריהערינע פאסירונג
פונקט ווי זי וואלט כלומר'שט פארגעקו=
מען איצטער; אין פילאזאפיע — רעלא=
ציאן [אן אייגענשאפט וואס קען צוגענע=
בען ווערען א זאך, נור ווען זי שטעהט
אין נעגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנ=
דער זאך; יעדע שייכות צווישען זאכען
וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק
אדער אויסגעדריקט ווערען אין אן אב=
סטראקטען ווארט, ווי פערוואנדשאפט, מו=
טערשאפט, גלייכהייט, פערשיעדענהייט א.
ז. וו.].

rela'tional *a.* (רי-ליי'-שאנ-על) 1. פער=

וואנדשאפטליך; 2. וואס צייגט אן בעצי־הונג, שייכות אדער פערבינדונג [ווענען רעדע־טיילען].

2. Pronouns, prepositions and conjunctions are relational parts of speech.

relational'ity *n.* (רי־לײ־שאַנ־על־אי־טי) פערוואנדשאפטליכקייט; בעציהונגס־פעהיגקייט, דאס האבען א פערהעלטניס.

rela'tionism *n.* (רי־לײ־שאַנ־איזם) אין פילאזאפיע — רעלאציאניזם, די לעהרע, אז רעלאציאנען [שייכות'ען, בע־ציהונגען, אבסטראקטע אויסדריקע] עק־זיסטירען אין דער ווירקליכקייט [אין נעגענזאץ צו נאמינאליזם. ז. ***nominalism***]; די לעהרע, אז דאס מענשליכע וויסען איז נור רעלאטיוו אמת.

rela'tionist *n.* (רי־לײ־שאַנ־איסט) א רעלאציאניסט, אן אנהענגער פון רעלאציא־ניזם. ז. ***relationism***.

rela'tionship *n.* (רי־לײ־שאַנ־שיפ) פערוואנדשאפט, פערוואנדשאפטליכקייט; טאָז־פערהעלטניס, מאָז־הארמאָניע.

rel'atival *a.* (רעל־ע־טיוו־על) אין גראמאטיק—וואס איז שייך צו. רעלאטיווע ווערטער אדער פארמען [וואס צייגען בע־ציהונג אדער שייכות].

rel'ative *a.* and *n.* (רעל־ע־טיוו) וואס בעציהט זיך אויף עפעס, וואס האט א שייכות צו...; רעלאטיוו, ניט אבסאלוט, וואס עקזיסטירט ניט אן און פאר זיך, וואס הענגט אב פון עפעס; וואס איז פער־שטענדליך בלויז אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש; וואס בעצייכענט א שייכות אדער רעלאציאן [ז. ***relation***]; אין גראמא־טיק — רעלאטיוו, וואס בעשטימט, ער־קלערט, פערבינדעט אדער צייגט א שייכות [ווענען ווערטער און פארמען, ווי למשל, דאסווארט "וואו" אין דער פראַזע: "ער איז געבליבען ליגען דארט, וואו ער איז אנידערגעפאלען"]; אין מוזיק — וואס האט א הארמאנישע פערבינדונג; עטוואס רעלאטיוועס, עטוואס וואס ווערט בעטראכט אין שייכות מיט אן אנדער זאך; א רע־לאטיווער בעגריף; אין גראמאטיק — א רעלאטיוואוס, א רעלאטיוו־ווארט; א קרוב.

rel'atively *adv.* (רעל־ע־טיוו־לי) רע־לאטיוו, אין פערגלייך אדער אין שייכות צו אן אנדער זאך, פערהעלטניסמעסיג, ניט אבסאלוט.

rel'ativeness *n.* (רעל־ע־טיוו־נעס) רעלאטיוויטעט, דאס זיין רעלאטיוו אדער פערהעלטניסמעסיג. ז. ***relative***.

rel'ative place (רעל־ע־טיוו פלייס) דער פלאץ פון איין געגענשטאנד אין בע־צוג צו אנדערע געגענשטענדע.

rel'ative pleas'ure (רעל־ע־טיוו פלעזש־אור) פערהעלטניסמעסיגער פער־גניגען [אן אפפינדונג פון פערגניגען אין פערגלייך מיט א פריהעריגער עמפפינ־דונג פון פערגניגען].

rel'ativism *n.* (רעל־ע־טיוו־איזם) רע־לאטיוויזם, די לעהרע, אז אלע ערקענט־ניס־וואהרהייטען זיינען רעלאטיוו, ד. ה. זיי זיינען וואהרהייטען בלויז אין בעצוג צו אונזער אייגענער ערפאהרונג.

relativ'ity *n.* (רעל־ע־טיוו־אי־טי) רע־לאטיוויטעט, דאס זיין רעלאטיוו [ז. ***relative***]; דאס זיין אבהענגיג אין דער עקזיסטענץ פון עפעס אנדערש; אב־הענגיגקייט פון געגענזייטיגער שייכות; דאס עקזיסטירען אלס רעאלער געגענ־שטאנד נור אין בעצוג צו אונזער ערפאה־רונג אדער פערשטאנד.

rela'tor *n.* (רי־לײ־טאָר) א דערצעה־לער, א בעריכט־אבגעבער, א בעשרייבער; אין יוריספרודענץ — איינער צוליעב וועמעס פאָדערונג אדער קלאגע די רע־גיערונג פיהרט אן א געריכטס־פראצעס, כדי צו בעשטימען א געוויסע רעכטס־פראגע.

rela'trix *n.* (רי־לײ־טריקס) אן אנ־קלאגעריז. ז. ***relator***.

relax' *v.* (רי־לעקס) 1. נאכלאזען, פער־מינדערען [די שפאנונג אדער אנשטרענ־גונג]; 2. שוואכער מאכען, לויזער מא־כען, מאכען ווענינער שטרענג; 3. בעפריי־ען פון אנשטרענגונג, פערלייכטערען; גע־בען ערהאלונג אדער רוה; צושטרייען; 4. אוועקנעהמען; 5. נאכגעבען; 6. מאכען לויזער, עפענען [דעם מאגען]; 7. בע־פרייען, אויפגעבען, איבערגעבען; 8. ווע־רען נאכגעלאזען, לויזער, מילדער אדער שוואכער; 9. זיך ערהאלען, זיך אברו־הען, זיך צושטרייען.

1. The visitor relaxed in an armchair. 2. The new tariff law relaxed some of the import regulations. 8. His knees relax from toil.

relax'able *a.* (רי־לעקס־עבל) וואס קען גענומען ווערען לויזער, שוואכער, ווענינ־גער אנגעשטרענגט, ווענינער שטרענג אדער מילדער; וואס קען נאכגעלאזען אדער נאכגעגעבען ווערען.

relax'ant *n.* (רי־לעקס־ענט) אן אבפיהר־רונגס־מיטעל, א מיטעל לויזער צו מאכען דעם מאגען.

relaxa'tion *n.* (רי־לעק־סיי־שאַן) 1. נאכלאזונג, דאס מאכען אדער ווערען שוואכער, לויזער, ווענינער שטרענג אדער ווענינער אנגעשטרענגט; 2. ערהאלונג, אברוהע, צושטרייאונג.

2. What some people deem hard work, others consider as relaxation and mere play.

relax'ative *a.* and *n.* (רי־לעקס־ע־טיוו) ערהאלענד, צושטרייענד; לויז מא־כענד; עטוואס וואס גיט ערהאלונג, אב־רוה אדער צושטרייאונג; אן אבפיהרונגס־מיטעל, א מיטעל לויז צו מאכען דעם מא־גען.

relay' *n.* and *v.* (רי־ליי) עטוואס וואס ווערט נעהאלטען אין זאפאס [אויף אב־צופרישען דאס אלטע]; א פרישער זא־פאס; א פרישער פערד־געשפאן; א פרישע מחנה יאגד־הינד; א פרישע קאמפאניע אר־בייטער [וואס ארבייטען נאך דער רייה נאך]; א סטאנציע, וואו מען בייט פערד אדער יאגד־הינד; א הילפס־אפאראט, וואס ברייננט אין בעוועגונג א גרעסערען אפא־ראט; לעגען נאך אמאל, איבערלעגען.

relearn' *v.* (רי־לוירן) לערנען, אויפס־נייע לערנען, איבערלערנען.

relea'sable *a.* (רי־ליס־עבל) וואס קען בעפרייט ווערען; וואס קען אבגעגע־בען אדער איבערגעגעבען ווערען [ווי למשל, א רעכט אויף אייגענטום]; וואס קען פער־דונגען ווערען אויפס־ניי.

release' *v.* and *n.* (רי־ליס) אבלאזען; בעפרייען [פון געפענגניס, פון פערפליכ־טונגען, פון א שטראף, פון צרות, ליידען א. ז. וו.]; אויפגעבען, זיך אבזאגען [פון א חוב, פון א רעכט א. ז. וו.]; אויסלע־זען א משכון; פערדינגען אויפס־ניי; אב־לאזונג, בעפרייאונג; אויפגעבונג פון א רעכט, דאס אבזאגען זיך פון א רעכט; דאס אבלאזען דאס אנגעצויגענע שטריקעל פון א בויגען.

releasee' *n.* (רי־לי־סיע) איינער וועמען עס ווערען נעגעבען אייגענטומס־רעכטע.

release'ment *n.* (רי־ליס־מענט) אבלא־זונג; בעפרייאונג [פון געפענגניס, פון א חוב, פון א פערפליכטונג, שטראף א. ז. וו.]; אויפגעבונג פון א רעכט אויף אייגענטום.

release' of dow'er (רי־ליס אוו דאו־ער) אויפגעבען דער אלמנה'ס גע־זעצליכע רעכטע אויף איהר טייל פון דעם פערשטארבענעם מאַן'ס ירושה.

releas'er *n.* (רי־ליס־ער) א בעפרייער; איינער וואס בעפרייט פון געפענגניס, פון א פערפליכטונג, פון א חוב, פון א שטראף א. ז. וו.; איינער וואס זאגט זיך אב פון א רעכט אויף אייגענטום; איינער וואס פערדינגט אויפס־ניי.

release'-spring *n.* (רי־ליס־ספרינג) א פרוזשינע ביי א וואגען צו בעפרייען די רעדער פון דעם טארמאז [ברעמזע].

releas'or *n.* (רי־ליס־אָר) איינער וואס זאגט זיך אב פון א רעכט אויף אייגענטום, וואס בעפרייט פון א חוב אדער גיט אי־בער אן אייגענטומס־רעכט.

rel'egate *v.* (רעל־אי־גייט) אוועקשי־קען, פערשיקען, בעזייטיגען, דערווייטע־רען, אבלעגען אויף א לאנגער צייט אדער פאר אן אונבעשטימטען צוועק; ארויסשי־קען פון לאנד; איבערגעבען, בעשטימען.

relega'tion *n.* (רעל־אי־גיי־שאַן) פער־שיקונג, ארויסשיקונג.

relent' *v.* (רי־לענט) ווערען מילדער אדער ווייכער; גערירט ווערען, בעקו־מען מיטלייד; נאכגעבען; מאכען ווייכער אדער מילדער; פאנאנדערלאזען [ווי אין א פליסיגקייט].

relent'ing *a.* (רי־לענט־אינג) נאכגיע־ביג, ווייך, וויכהערציג.

relent'less *a.* (רי־לענט־לעס) אונ־ברחמנות'דיג, אונבארמהערציג, הארטהער־ציג, אונבעריהרט, ניט נאכגיביג.

relent'lessly *adv.* (רי־לענט־לעס־לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; אהן רחמנות, הארטהערציג.

relent'lessness *n.* (רי־לענט־לעס־נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ'ברחמנות'דיג־קייט, הארטהערציגקייט.

relent'ment *n.* (רי־לענט־מענט) מיט־לייד, רחמנות; דאס מאכען אדער דאס זיין ווייך, נאכגיביג אדער וויכהערציג.

relessee' *n.* (רי־לע־סיע) איינער וועמען מען טרעט אב אייגענטומס־רעכטע.

relessor' *n.* (רי־לעס־אָהר) איינער וואס גיט איבער אן אייגענטומס־רעכט.

relet' *v.* (רי־לעט) ווידער פערדינגען.

rel'evance *n.* (רעל־אי־ווענס) ז. ***relevancy***.

rel'evancy *n.* (רעל־אי־ווענ־סי) צוזאַ־מענהאנג, נעהעריגקייט, צוגעפאסטקייט, פאסיגקייט; אין געזעצגעבונג — דאס זיין גענוג און וויכטיג צו אורטיילען וועגען א קלאגע.

rel'evant *a.* (רעל־אי־ווענט) וואס דיענט א געוויסען צוועק; פאסיג; נעהערענד; וויכטיג פאר א קלאגע; נעניגענד צו בע־גרינדען א קלאגע.

rel'evantly *adv.* (רעל־אי־ווענט־לי) צום ציעל; אין צוזאמענהאנג, צוגעפאסט.

reliabil'ity *n.* (רי־לאי־ע־ביל־אי־טי) ז. ***reliableness***.

reli'able *a.* (רי־לאי־עבל) צופערלעסיג, אויף וואס אדער אויף וועלכען מען קען זיך פערלאזען.

reli'ableness *n.* (רי־לאי־עבל־נעס) צופערלעסיגקייט.

reli'ably *adv.* (רי־לאי־ע־בלי) אויף א צופערלעסיגען אופן, אזוי אז מען זאל זיך קענען פערלאזען.

reli'ance *n.* (רי־לאי־ענס) פערטרויען; דאס פערלאזען זיך; עטוואס אויף וואס

מען קען זיך פערלאזען אדער אויף וואס מען קען זיך פערטרויען.

reli'ant *a.* (רי-לאי'-ענט) פערטרויענד, וואס האט צוטרויען, וואס פערלאזט זיך; וואס האט זעלבסט-צוטרויען.

rel'ic *n.* (רעל'-איק) די רעשטען, דאס איבערגעבליבענע [נאך דער פערניכטונג פון עפעס]; אן אנדענקונג, אן אנדענקונגס-צייכען; א רעליקווע, א זאך וואס ווערט געהאלטען אלס טהייערע אדער הייליגע אנדענקונג פון א טויטען.

rel'ic-mon'ger *n.* (רעל'-איק-מאנ'-גער) איינער וואס האנדעלט מיט אנדענקונגס-זאכען אדער אנטיקען; א ליידענשאפטליכער זאמלער פון אנדענקונגס-זאכען אדער אנטיקען.

rel'ics *n.* (רעל'-איקס) א טויטער קערפער; א טויטער קערפער אדער קערפערטיילען פון א קריסטליכען הייליגען.

rel'ict *n. and a.* (רעל'-איקט) אן אלמנה; אן אלמן; געבליבען לעבען, איבערגעבליבען [נאך אימעצענס טויט].

relic'ted *a.* (רי-ליק'-טעד) געבליבען טרוקען [ווי לאנד וואס איז פריהער געוועזען בעדעקט מיט וואסער].

relic'tion *n.* (רי-ליק'-שאן) דאס אבטרעטען פון וואסער פון א שטיק לאנד; דאס לאזען טרוקען לאנד, וואס איז פריהער געוועזען בעדעקט מיט וואסער; דאס לאנד, וואס איז געבליבען טרוקען נאכדעם ווי דאס וואסער פון ים, פון א טייך א. ז. וו. איז צוריקגעטראטען.

relief' *n.* (רי-ליעף') פערלייכטערונג, מילדערונג, לינדערונג; בעפרייאונג [פון א לאסט, וועהטאג א. ז. וו.]; הילפע, שטיצע, אונטערשטיצונג [פאר ארימע לייט]; בעפרייאונג פון א פאסטען אדער וואך; א בענייטע וואך [וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון דער פריהעריגער]; רעליעף, בולט'קייט; א בולט'ע, רעליעפע פערציערונג; די הויך פון דער אנגעשאטענער ערד ביי א פעסטונגס-גראבען; וואס צייכענט זיך אויס אדער טיילט זיך אויס אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש; א קאנטראסט; א קלאנג פון א יעגער-הארן, וואס זאגט אן וועגען דעם צוריקקעהר פון דעם יעגער; אין געזעצגעבונג — שאדענערזאץ, בעלוינונג, פערגיטיגונג [וואס ווערט בעשטימט פון געריכט].

relief'-ful *a.* (רי-ליעפ'-פול) פערלייכטערענד, מילדערענד, לינדערענד.

relief'less *a.* (רי-ליעפ'-לעס) אונגעשטיצט; הילפלאז.

relief'lessly *adv.* (רי-ליעפ'-לעס-לי) אהן הילף, אהן שטיצע.

relief'-map *n.* (רי-ליעפ'-מעפ) א רעליעף-קארטע, א בולט'ע לאנד-קארטע [וואו העכערע געגענדען ווערען פארגעשטעלט בולט].

relief' soci'ety (רי-ליעף' סא-סאי'-ע-טי) א הילפס-פעראיין, אן אונטערשטיצונגס-פעראיין.

relief'-valve *n.* (רי-ליעפ'-וועלוו) א זיכערהייטס-ווענטיל [א דעקעל אדער קלאפאן אין א דאמפף-מאשין וואס עפענט זיך אויטאמאטיש, ווען דער דאמפף-דרוק ווערט צו גרויס]; א ווענטיל אין א דאמפף-מאשין דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער וואס קומט ארויס פון דאמפף-קעסעל מיט'ן דאמפף אין דעם הייס-וואסער-בעהעלטער; אן אויטאמאטישער ווענטיל וואס לאזט אריין לופט אין א פאס, ווען די פליסיגקייט איז פון איהר ארויסגעצויגען געווארען.

relief'-work *n.* (רי-ליעפ'-הוואירק) קהל'שע ארבייט [ווי אויסלעגען וועגען, אויפשטעלען נייע געביידעס א. ז. וו.], וואס ווערט אונטערגענומען מיט'ן צוועק צו געבען ארבייט די נויטליידענדע און ארבייטסלאזע.

reli'er *n.* (רי-לאי'-ער) איינער וואס פערלאזט זיך [אויף איינעם אדער עפעס].

reliev'able *a.* (רי-ליעוו'-עבל) וואס קען פערלייכטערט ווערען; וואס קען בעפרייט ווערען [פון א לאסט, וועהטאג א. ז. וו.]; וואס קען געשטיצט אדער געהאלפען ווערען; וואס קען קריעגען געזעצליכען שוץ.

relieve' *v.* (רי-ליעוו') 1. בעפרייען [פון א לאסט, פון וועהטאג א. ז. וו.]; 2. פערלייכטערען; מילדערען; לינדערען; בריינגען הילף [צו א בעלאגערטען פלאץ], בעפרייען פון א בעלאגערונג, בעפרייען פון א וואך; העלפען, שטיצען; בעגיטיגען פאר א שאדען [דורך א געריכטליכער ענטשיידונג]; מאכען בולט, מאכען פראמינענט; 3. מאכען איינדרוקספולער אדער אינטערעסאנטער דורך פערשיעדענארטיגקייט אדער א קאנטראסט.

1. Hospitals help to relieve the sufferings of the poor. 2. The tact of the chairman relieved the strained atmosphere of the meeting.

relieve' one's mind (רי-ליעוו' הוואנז מאינד) זיך בערוהיגען.

reliev'er *n.* (רי-ליעוו'-ער) איינער אדער עטוואס וואס העלפט, שטיצט, פערלייכטערט אדער בעפרייט [פון א לאסט, וועהטאג, ליידען א. ז. וו.].

relieve' the watch (רי-ליעוו' טהי וואטש) בעפרייען די וואך, בייטען די וואך.

relie'vo *n.* (רי-ליעי'-וואו) ז. *rilievo*.

relight' *v.* (רי-לאיט') וויעדער אנצינדען, אויפס-ניי בעלויכטען אדער ליכטיג מאכען; זיך וויעדער אנצינדען, וויעדער נעהמען לייכטען.

relig'ion *n.* (רי-לידזש'-אן) רעליגיאן; פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; געוויסענהאפטיגקייט, פליכט-טרייהייט.

relig'ionary *a. and n.* (רי-לידזש'-אנ-איי-רי) רעליגיעז; א פאנאטיקער, א פרומאק.

relig'ioner *n.* (רי-לידזש'-אנ-ער) ז. *religionist*.

relig'ionise *v.* (רי-לידזש'-אנ-איז) ז. *religionize*.

relig'ionism *n.* (רי-לידזש'-אנ-איזם) דאס זיין בלויז אויסערליך רעליגיעז; דאס אבהיטען בלויז די פארמאלע זייט פון דער רעליגיאן; דאס זיין א פרומאק; כלומר'שדיגע פרומקייט.

relig'ionist *n.* (רי-לידזש'-אנ-איסט) א רעליגיעזער מענש; א פרומאק, א פאנאטיק.

relig'ionize *v.* (רי-לידזש'-אנ-איז) מאכען רעליגיעז; זיין רעליגיעז; שפיעלען א פרומע ראלע.

relig'ionless *a.* (רי-לידזש'-אנ-לעס) ניט רעליגיעז, אונגלויביג.

religios'ity *n.* (רי-לידזש-אי-אס'-אי-טי) רעליגיעזיטעט, דאס זיין רעליגיעז.

religio'so *adv.* (רי-לי-דזשי-או'-סאו) אין מוזיק — מיט רעליגיעזע געפיהלען.

relig'ious *a. and n.* (רי-לידזש'-אס) רעליגיעז, פרום, גאטספארכטיג; וואס בעלאנגט צו א מאנאכען-ארדען, וואס פיהרט א מאנאכען-לעבען; געוויסענהאפט, פליכט-טריי; שטרענג פינקטליך; א מאנאך, א מאנאשקע [א נאנע].

relig'ious house (רי-לידזש'-אס האוס) א קלויסטער, א מאנאסטיר; א בית-תפילה.

relig'ious lib'erty (רי-לידזש'-אס ליב'-ער-טי) רעליגיאנס-פרייהייט, געוויסענס-פרייהייט, די פרייהייט צו בעלאנגען צו וועלכער עס איז רעליגיאן.

relig'iously *adv.* (רי-לידזש'-אס-לי) רעליגיעז, מיט פרומקייט, מיט גאטספארכטיגקייט; פליכט-טריי, געוויסענהאפט, שטרענג פינקטליך.

relig'iousness *n.* (רי-לידזש'-אס-נעס) רעליגיעזקייט, פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; פליכט-טרייהייט, געוויסענהאפטיגקייט, שטרענגע פינקטליכקייט; דאס בעלאנגען צו א מאנאכען-ארדען, דאס פיהרען א מאנאסטיר-לעבען.

relin'quent *a. and n.* (רי-לינ'-קהווענט) וואס גיט אויף, זאגט זיך אב פון עפעס אדער פערלאזט; איינער וואס גיט אויף, זאגט זיך אב פון עפעס אדער פערלאזט.

relin'quish *v.* (רי-לינ'-קהוויש) פערלאזען, אויפגעבען, זיך אבזאגען.

relin'quisher *n.* (רי-לינ'-קהוויש-ער) איינער וואס פערלאזט, זאגט זיך אב אדער גיט אויף.

relin'quishment *n.* (רי-לינ'-קהוויש-מענט) פערלאזונג; אויפגעבונג.

rel'iqua *n.* (רעל'-אי-קהווא) אין יוריספרודענץ — דער איבערגעבליבענער חוב [נאך אן אברעכנונג].

rel'iquary *n.* (רעל'-אי-קהווע-רי) אן אנטיקען-קאסטען [א קאסטען צו בעהאלטען אנטיקען אדער הייליגע אנדענקונגס-זאכען]; איינער, אויף וועמען עס בלייבט שטעהן א חוב נאך אן אברעכנונג; איינער וואס צאהלט אוים א חוב ביסלעכווייז.

relique' *n.* (רי-ליק') ז. *relic*.

reliq'uian *a.* (רי-ליק'-הווי-ען) וואס איז א רעליקווע [א הייליגער אנדענקונגס-צייכען]; וואס איז שייך צו רעליקווען.

reliq'uidate *v.* (רי-ליק'-הווי-דייט) וויעדער ליקווידירען [אויסגלייכען, אבצאהלען אדער בעשטימען חובות].

reliquida'tion *n.* (רי-ליק-הווי-דיי'-שאן) וויעדער-ליקווידירונג [אבצאהלונג, אויסגלייכונג אדער בעשטימונג פון חובות].

rel'ish *v. and n.* (רעל'-איש) הנאה האבען; ליעב האבען; האבען נייגונג, אפעטיט אדער חשק צו עפעס; האבען פערגניגען פון עפעס; מאכען געשמאק; זיין געשמאק; ארויסרופען אן אנגענעהמען געפיהל; גוט שמעקען; א געשמאק; אן אנגענעהמער געשמאק; אנגענעהמליכקייט, רייץ, רייצבארקייט, געשמאקהייט; נייגונג, פארליעבע, אפעטיט, חשק; א טראפעלע, א ביסעלע; עטוואס וואס גיט צו געשמאק [ווי געווירצען, למשל]; א געריכט וואס דערוועקט אפעטיט.

rel'ishable *a.* (רעל'-איש-עבל) געשמאק; וואס האט אן אנגענעהמען טעם.

rel'ishing *a.* (רעל'-איש-אינג) וואס מאכט געשמאק.

relis'ten *v.* (רי-ליס'ן) וויעדער זיך צוהערען, אויפס-ניי הארכען.

relive' *v.* (רי-ליוו') וויעדער לעבען, פון דאס ניי אויפלעבען; נאך אמאל דורכלעבען.

reload' *v.* (רי-לאוד') וויעדער אנלאדען [א ביקס]; וויעדער בעלאדען [מיט משא].

reloan' *v.* (רי-לאון') וויעדער לייהען.

relo'cate *v.* (רי-לאו'-קייט) צוריקבריינגען אויף אן ארט; וויעדער בעזעצען.

reloca'tion *n.* (רי־לאָ־קיי׳־שאַן) דאָס ברענגען צוריק אויף אַן אָרט; דאָס בעַ־זעצען אויף אַ נייעם אָרט; אין שאָטלענ־דישער געזעצגעבונג — דאָס ווידער פער־פאַכטען, פערדינגען אָדער אָבגעבען אין אָרענדע.

relodge' *v.* (רי־לאַדזש׳) ווידער איינ־קוואַרטירען.

relu'cent *a.* (רי־ליו׳־סענט) שטראַ־לענד, שיינענד.

reluct' *v.* (רי־לאַקט׳) ווידערשטרעבען, זיך שטעלען אַנטקעגען, געבען אַ ווידער־שטאַנד.

reluc'tance *n.* (רי־לאַק׳־טענס) אַ ווי־דערשטרעבען, אַ ווידערווילען, אַ ווידער־שטאַנד.

reluc'tancy *n.* (רי־לאַק׳־טען־סי) ז. *reluctance*.

reluc'tant *a.* (רי־לאַק׳־טענט) אונווילליג, ווידערווילליג, ווידערשטרעבענד.

reluc'tantly *adv.* (רי־לאַק׳־טענט־לי) מיט ווידערווילען, מיט ווידערשטרעבונג; אונווילליג.

relume' *v.* (רי־ליום׳) ווידער אַנציג־דען, ווידער בעלייכטען.

relu'mine *v.* (רי־ליו׳־מין) פון דאָס נייַ בעלייכטען; ווידער אַנצינדען.

rely' *v.* (רי־לאַי׳) זיך פערלאָזען אויף...; זיך שטיצען אויף...; זיך פערטרויען אויף...

Don't rely on his promises. He will not keep them.

remain' *v. and n.* (רי־מיין׳) בלייבען; צוריקבלייבען, נאָכבלייבען, איבערבלייבען; עטוואָס וואָס בלייבט נאָך, עטוואָס וואָס איז צוריקגעבליבען.

remain'der *n.* (רי־מיינ׳־דער) דער רעשט; דאָס איבערגעבליבענע; אין מאַ־טעמאַטיק — די דיפערענץ, דער איבער־רעשט [דאָס וואָס בלייבט איבער אַראָב־גענעמענדיג איין צאָהל פון דער אַנדערער, ווי אין חסור, אָדער ביים טיילען איין צאָהל אויף דער אַנדערער, ווי אין חלוק]; אַ צו־קינפטיגער בעזיץ, בעזאָנדערס פון לאַנד, וואָס נעהמט ערשט דאַן אַריין אין קראַפט, ווען עס ענדיגט זיך דער בעזיץ־אַנשפּרוך פון אַן אַנדערען [צ. ב. ווען מען שרייבט אָב לאַנד אָדער אַ הויז אויף אַזאַ אופן, דאָס פאָר לעבענס לאַנג זאָל עס געהערען צו ראובן'ען און אַז ראובן וועט שטאַר־בען זאָל עס געהערען צו שמעון'ען]; אי־בערגעבליבענע ביכער פון אַן אויפלאַגע פון אַן אויספערקויף אין אַ בוך־האַנדלונג, וועלכע ווערען פערקויפט מיט רעדוצירטע פרייזען.

remain'der-man *n.* (רי־מיינ׳־דער־מען) אַ פערזאָן וואָס האָט דאָס רעכט אויף אַן איינענטומס־בעזיץ נאָכדעם ווי דער בעזיץ־אַנשפּרוך פון אַן אַנדערען אויף דיזען בעזיץ האָט זיך געענדיגט.

ז. *remainder*.

remain' on hand (רי־מיין׳ אָן הענד) בלייבען אונפערקויפט [וועגען סחורות].

remains' *n.* (רי־מיינז׳) רעשטען פון אַ געשטאָרבענעם; אַ טויטער קערפער; די ניט־געדרוקטע ווערק פון אַ פערשטאָר־בענעם שרייבער; געבליבענע זאַכען.

remake' *v.* (רי־מייק׳) איבערמאַכען, מאַכען פון דאָס ניי.

remand' *v. and n.* (רי־מענד׳) צוריק־שיקען; צוריקפאָדערען; צוריקברייינגען; דאָס צוריקשיקען; דאָס צוריקרופען.

remand'ment *n.* (רי־מענד׳־מענט) דאָס צוריקשיקען; דאָס צוריקרופען.

rem'anence *n.* (רעמ׳־ע־נענס) דאָס פערבלייבען, דאָס צוריקבלייבען, די פאַרט־דויער, די פערמאַנענץ.

rem'anent *a.* (רעמ׳־ע־נענט) וואָס בלייבט; וואָס בלייבט איבער.

rem'anet *n.* (רעמ׳־ע־נעט) אַן אָבגע־לעגטער פּראָצעס [משפּט].

remanure' *v.* (רי־מע־ניור׳) פון דאָס ניי בעמיסטיגען.

remark' *n. and v.* (רי־מאַרק׳) אַ בע־מערקונג, אַן אָנמערקונג; אַ נאָטיץ; אַ צייכען; בעמערקען, דערזעהען; מאַכען אַ בעמערקונג, בעמערקען [אויסדריקען אַ מיינונג]; פון דאָס ניי בעצייכענען.

remark'able *a.* (רי־מאַרק׳־עבל) מערק־ווירדיג; בעמערקענסווערטה; אויסגעצייַ־כענט, אונגעוועהנליך, אויסערארדענטליך.

The war was the most remarkable conflict of our times.

remark'ableness *n.* (רי־מאַרק׳־עבל־נעס) די מערקווירדיגקייט.

remark'ably *adv.* (רי־מאַרק׳־ע־בלי) אויף אַ מערקווירדיגען אופן; אויסגעצייַ־כענט, אונגעוועהנליך; גאַנץ בעזונדערס.

He has a remarkably strong constitution.

remarked' *a.* (רי־מאַרקט׳) מערקוויר־דיג, אויסגעצייכענט.

remark'er *n.* (רי־מאַרק׳־ער) אַן אָנמער־קער; איינער וואָס מאַכט בעמערקונגען; אַ קריטיקער, אַ בעאָבאַכטער.

remar'riage *n.* (רי־מער׳־אידזש) אַ צווייטע הייראַט; דאָס חתונה האָבען נאָך אַמאָל.

remar'ry *v.* (רי־מער׳־אי) ווידער היי־ראַטען, חתונה האָבען נאָך אַמאָל.

remas'ticate *v.* (רי־מעס׳־טי־קייט) איבערקייען, נאָך אַמאָל קייען, מעלה גרה זיין.

remastica'tion *n.* (רי־מעס־טי־קיי׳־שאַן) דאָס איבערקייען, דאָס קייען נאָך אַמאָל, דאָס מעלה גרה זיין.

Rembrandtesque' *a.* (רעמ־ברענ־טעסק׳) וואָס איז עהנליך צום סטיל פון האָללענדישען מאָלער רעמבראַנדט [געשט. 1669].

Rem'brandtish *a.* (רעמ׳־ברענט־איש) ז. *Rembrandtesque*.

remeas'ure *v.* (רי־מעזש׳־אור) איבער־מעסטען, נאָך אַמאָל מעסטען.

reme'diable *a.* (רי־מי׳־די־עבל) וואָס קען געהאָלפען אָדער געהיילט ווערען; צו וואָס עס איז פאַראַן אַ רפואה אָדער אַ מיטעל.

reme'diableness *n.* (רי־מי׳־די־עבל־נעס) היילבאַרקייט; דאָס קענען געהיילט אָדער געהאָלפען ווערען.

reme'diably *adv.* (רי־מי׳־די־ע־בלי) אין אַ צושטאַנד וואָס מען קען נאָך העל־פען אָדער געפינען אַ תרופה.

reme'dial *a.* (רי־מי׳־די־על) היילענד, העלפענד; וואָס איז אַ תרופה, וואָס העלפט.

reme'dially *adv.* (רי־מי׳־די־על־אי) אַלס רפואה, אַלס תרופה, אַלס אַ העלפענ־דעם מיטעל.

rem'ediless *a.* (רעמ׳־ע־די־לעס) אונ־היילבאַר, ניט צום העלפען; ניט אויסצו־מיידען; אָהן אַ תרופה; וואָס קען מעהר ניט צורעכט געמאַכט ווערען.

rem'edilessly *adv.* (רעמ׳־ע־די־לעס־לי) ניט צום העלפען, אָהן אַ תרופה; אין אַן אונהיילבאַרען צושטאַנד; אין אַ צו־שטאַנד וואָס קיין תרופה קען ניט העלפען.

rem'edilessness *n.* (רעמ׳־ע־די־לעס־נעס) אונהיילבאַרקייט, דאָס זיין ניט מעהר צו העלפען.

rem'edy *n. and v.* (רעמ׳־ע־די) אַ תרופה; אַ מעדיצין, אַ רפואה; אַ מיטעל; אַ הילפס־מיטעל; די ערלויבטע פערמינדע־רונג פון דעם געוויכט פון מטבעות ביים פרעגען זיי, כדי זיי זאָלען אַרויסקומען שעהנער; קורירען, היילען; העלפען; פער־ריכטען, אויסבעסערען; אָבשאַפען אַ פעה־לער אָדער אַן איבעל.

remeet' *v.* (רי־מיעט׳) ווידער בעגעג־נען, ווידער טרעפען.

remelt' *v.* (רי־מעלט׳) איבערשמעלצען, שמעלצען נאָך אַמאָל.

remem'ber *v.* (רי־מעמ׳־בער) 1. געדענ־קען; דערמאָהנען, ערינערען; ערינערען זיך, דערמאָהנען זיך; 2. דערמאָהנען צו גוטען, איבערגעבען אַ גרוס; 3. דערמאָהנען מיט אַ מתנה, געבען אַ געשענק.

2. Remember me to your brother. 3. He remembers his friends with gifts.

remem'berable *a.* (רי־מעמ׳־בער־עבל) וואָס לאָזט זיך געדענקען; וואָס איז ווערטה צו געדענקען אָדער ערינערען.

remem'berably *adv.* (רי־מעמ׳־בער־ע־בלי) אויף אַן אופן, אַז מען זאָל קענען געדענקען; ווערטה צו געדענקען.

remem'berer *n.* (רי־מעמ׳־בער־ער) איינער וואָס געדענקט אָדער ערינערט זיך.

remem'brance *n.* (רי־מעמ׳־ברענס) דאָס געדענקען; דאָס געדעכניס, דער זכרון; די ערינערונגס־פעהיגקייט, דער כח הזכרון; אַן ערינערונג; אַן אַנדענקען; עפּעס וואָס ערינערט אָדער דערמאָהנט [אַ מצבה, מאָנומענט, אַ נאָטיץ, אַ מע־מאָראַנדום א. ד. ג.]; אַ גרוס.

remem'brance book (רי־מעמ׳־ברענס בוק) אַ נאָטיץ־ביכעל.

remem'brancer *n.* (רי־מעמ׳־ברענ־סער) אַ דערמאָהנער, אַן ערינערער; אַן אַנדענקען; אַ סעקרעטער; דער שאַצקאַ־מער־סעקרעטער אין ענגלאַנד.

remem'orative *a.* (רי־מעמ׳־אָ־ריי־טיוו) וואָס דערמאָהנט, וואָס ערינערט.

remerge' *v.* (רי־מוירדזש׳) ווידער זיך אונטערטוקען, ווידער פערזינקען; וויע־דער פערגעהן.

re'mex *n.* (רי׳־מעקס) איינער פון די פליה־פעדערען אין די פליגלען פון אַ פוי־געל [איינער פון די גרויסע שטייפע פע־דערען].

rem'iform *a.* (רעמ׳־אי־פאָרם) רודער־פערמיג, וואָס האָט די פאָרם פון אַ שיף־רודער.

rem'igable *a.* (רעמ׳־אי־געבל) מיט וואָס מען קען רודערען, וואָס עס פאַסט צום שיפען אַ רודער־שיפעל.

rem'iges *n.* (רעמ׳־אי־דזשיז) די פליה־פעדערען פון אַ פויגעל'ס פליגלען [די גרוי־סע שטייפע פעדערען]. ז. *remex*.

remig'ial *a.* (רי־מידזש׳־אי־על) וואָס איז שייך צו די פליה־פעדערען אין די פליגלען פון אַ פויגעל. ז. *remex*.

rem'igrate *v.* (רעמ׳־אי־גרייט) צוריק־וואַנדערען, צוריקפאָהרען, צוריקקעהרען זיך.

remigra'tion *n.* (רעמ־אי־גריי׳־שאַן) די צוריקוואַנדערונג; דאָס צוריקפאָהרען, דאָס צוריקקעהרען זיך.

remind' *v.* (רי־מאַינד׳) ערינערען, דער־מאָהנען.

remin'der *n.* (רי־מאַינ׳־דער) אַ דער־מאָהנער, אַן ערינערער; עטוואָס וואָס דערמאָהנט.

remind'ful *a.* (רי־מאַינד׳־פול) וואָס דערמאָהנט, וואָס ערינערט; וואָס געדענקט.

reminis'cence *n.* (רעמ־אי־ניס׳־ענס) דאָס ערינערען; די ערינערונגס־פעהיגקייט;

אן ערינערונג: א מוזיקאלישע קאמפאזי־ציע, וואס בעהאנדעלט אויף א נייעם אופן אן אלטע טהעמא.

reminis'cent *a. and n.* (רעמ-אי-ניס'-ענט) וואס דערמאהנט, וואס ערינערט; זיך ערינערנד; אן ערינערער, א דער־מאהנער.

reminiscen'tial *a.* (רעמ-אי-ני-סענ'-שעל) וואס איז שייך צו ערינערונגען, וואס קומט פון ערינערונגען.

reminiscen'tially *adv.* (רעמ-אי-ני-סענ'-שעל-אי) דורך ערינערונג, דורך דער־מאהנען זיך.

rem'iped *a. and n.* (רעמ'-אי-פעד) וואס האט רודער־פערמיגע פיס; א חיה מיט רודער־פערמיגע פיס.

remise' *v. and n.* (רי-מאיז') צוריקגע־בען; אויפגעבען [א פאדערונג אדער א רעכט], אבזאגען זיך פון א פרעטענזיע; איבערטראגען [א רעכט]; דאס אויפגע־בען [א פאדערונג אדער א רעכט]; אזא קאראקטע.

remiss' *a.* (רי-מיס') אבגעלאזען; פויל; לאנגזאם; נאכלעסיג; אהן ענערגיע.
He is very **remiss** in his duties.

remissibil'ity *n.* (רי-מיס-אי-ביל'-אי-טי) די פערצייהליכקייט [פון זינד], די מעגליכקייט פון פערצייהונג.

remis'sible *a.* (רי-מיס'-איבל) וואס קען פערצייהט ווערען, וואס קען פערגעבען ווערען.

remis'sion *n.* (רי-מיש'-אן) מחילה, פערגעבונג, פערצייהונג [פון זינד]; דאס שענקען [א חוב, א שטראף, אן ארויפגעלעגטען שטייער א. ד. ג.]; דאס נאכלאזען, דאס שוואכער ווערען [פון א שמערץ, א קראנקהייט א. ד. ג.]; א פער־מינדערונג, א מילדערונג; דאס אריבער־שיקען ערגעץ־וואו געלד.

remis'sive *a.* (רי-מיס'-איוו) וואס לאזט נאך, וואס ווערט שוואכער; וואס פער־צייהט, וואס איז מוחל.

remiss'ly *adv.* (רי-מיס'-לי) אויף א נאכלעסיגען אופן; מיט אבגעלאזענקייט; אהן ענערגיע.

remiss'ness *n.* (רי-מיס'-נעס) פויל־קייט, נאכלעסיגקייט, אבגעלאזענקייט.

remis'sory *a.* (רי-מיס'-א-רי) וואס איז שייך צו מחילה; וואס דיענט צו פערגע־בונג.

remit' *v. and n.* (רי-מיט') אבשוואַ־כען, פערמינדערען, פערקלענערען; נאכלא־זען, שוואכער ווערען, פערמינדערט ווע־רען; פערצייהען, פערגעבען; שענקען אדער נאכלאזען [א חוב, א שטראף א. ד. ג.]; אבזאגען זיך, אויפגעבען; אב־לאזען אויף א ווייל [וועגען פיבער]; אבלעגען אויף א געוויסער צייט; איבער־טראגען אדער ברייננען צוריק אין דעם פריהעריגען ארט אדער צושטאנד; ארי־בערטראגען א פראצעס פון איין געריכט אין אן אנדערען; איבערשיקען געלד; דאס צוריקשיקען א פראצעס פון איין גע־ריכט צו אן אנדערען; א פארמעלע צו־שריפט פון א העכערען געריכטס־טריבו־נאל צו א נידריגערען.

remit'ment *n.* (רי-מיט'-מענט) פער־צייהונג, פערגעבונג.

remit'table *a.* (רי-מיט'-עבל) ז. *remissible*

remit'tal *n.* (רי-מיט'-על) דאס אויפ־געבען, דאס אבזאגען זיך; דאס איבער־שיקען [געלד, וועקסלען א. ד. ג.].

remit'tance *n.* (רי-מיט'-ענס) דאס איבערשיקען געלד, וועקסלען א. ד. ג.; א געלד־סומע אדער א וועקסעל, וואס איז איבערגעשיקט געווארען צו בעצאהלען א חוב.

remit'tancer *n.* (רי-מיט'-ענ-סער) איינער וואס שיקט איבער געלד אדער א וועקסעל צו בעצאהלען א חוב.

remittee' *n.* (רי-מיט-אי') א פערזאן צו וועמען מען שיקט געלד אדער וועקס־לען.

remit'tent *a. and n.* (רי-מיט'-ענט) וואס לאזט אב אויף א ווייל און קעהרט זיך ווידער צוריק [וועגען פיבער אדער אנדערע קראנקהייטען]; א פיבער, וואס לאזט נאך אויף א ווייל און קומט ווי־דער צוריק; קדחת.

remit'ter *n.* (רי-מיט'-ער) א געלד־שיקער; איינער וואס שיקט איבער געלד אדער וועקסלען צו דעקען חובות; א פער־צייהער, א פערגעבער; דאס צוריקקעה־רען צו איינעם א טיטול אדער א רעכט וואס ער האט פריהער געהאט.

remit' to cus'tody (רי-מיט'-טו קאס־טא-די) ווידער אריינזעצען אין געפענג־ניס.

remit'tor *n.* (רי-מיט'-אר) דאס צו־ריק אומקעהרען צו איינעם א טיטול אדער רעכט וואס ער האט פריהער געהאט.

remix' *v.* (רי-מיקס') איבערמישען, מי־שען נאך אמאל.

rem'nant *n.* (רעמ'-נענט) דאס וואס בלייבט, דאס געבליבענע; דער רעשט; א רעשטעל [פון טוך אדער צייג].
This dress is made of **remnants**.

remod'el *v.* (רי-מאד'-על) איבערמא־כען, איבערגיסען אין א נייער פארם; איבערבויען; איבערארבייטען [נאך א נייעם פלאן].

remodifica'tion *n.* (רי-מאד-אי-פי-קיי'-שאן) א נייע מאדיפיקאציאן, א נייע ענדערונג, די אומענדערונג פון עפעס.

remod'ify *v.* (רי-מאד'-אי-פאי) נאך אמאל ענדערען, איבערבויען, איבערפאר־מירען.

remold' *v.* (רי-מאולד') איבערגיסען אין א נייער פארם, איבערמאכען; צו־געבען א נייע געשטאלט.

remol'lient *a.* (רי-מאל'-אי-ענט) וואס מאכט ווייכער ווייך.

remol'ten *a.* (רי-מאול'-טן) ווידער איבערגעשמאלצען.

remonetiza'tion *n.* (רי-מאנ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס ווידער איינפיהרען אלס געזעצליכעס געלד.

remon'etize *v.* (רי-מאנ'-ע-טאיז) ווידער איינפיהרען אלס געזעצליכעס געלד.

remon'strance *n.* (רי-מאנ'-סטרענס) דאס טענה'ן אדער ארגומענטירען געגען עפעס; דאס מוסר'ען, דאס אויסשטראפען איינעם; דאס ווארנען; א דורכזיכטיגע כלי צו האלטען פערהייליגטע זאכען אין א קאטוילישער קירך.

remon'strant *a. and n.* (רי-מאנ'-סטרענט) וואס האט ליעב צו מוסר'ען, וואס מוסר'ט אדער טענה'ט שטארק גע־גען עפעס; א מוסר־זאגער, איינער וואס שטראפט יענעם.

remon'strantly *adv.* (רי-מאנ'-סטרענט-לי) שארף ארויסטרעטענדיג מיט טענות געגען עפעס; מוסר'ענדיג; דורך שטראף־רייד.

remon'strate *v.* (רי-מאנ'-סטרייט) 1. ווארנען; מוסר'ען, אויסשטראפען; 2. ארגומענטירען, טענ'ען געגען עפעס; פראטעסטירען; בעווייזען; 3. נאך אמאל צייגען.
2. The meeting was called to **remonstrate** against the action of the Mayor.

remonstra'tion *n.* (רי-מאנ-סטריי'-שאן) דאס שטראפען, דאס אויסרעדען; דאס ערווידערען, דאס טענה'ען געגען.

remon'strative *a.* (רי-מאנ'-סטרע-טיוו) וואס האט ליעב צו מוסר'ען, וואס מוסר'ט אדער טענה'ט שטארק געגען עפעס.

remon'stratively *adv.* (רי-מאנ'-סטרע-טיוו-לי) ז. *remonstrantly*

remon'strator *n.* (רי-מאנ'-סטריי-טאר) איינער וואס טענה'ט געגען; א מוסר־זאגער; א ווארנער.

rem'ora *n.* (רעמ'-א-רא) — אין מעריציען: א פערהאלטונג [פון בלוט א. ד. ג.]; דער שיפסהאלטער אדער דער שילד־פיש [א מין פיש, וואס האט אויף'ן קאפ אן אנוואקסונג, מיט וועלכער ער קלעפט זיך צו צו א שיף, צו אן אנדער פיש א. ד. ג.].

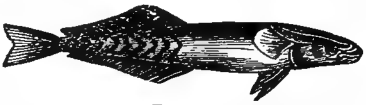

Remora

remorse' *n.* (רי-מאהרס') חרטה, געווי־סענסביס.

remorse'ful *a.* (רי-מאהרס'-פול) פול געוויסענסביסע, וואס האט געוויסענסביסע.

remorse'fully *adv.* (רי-מאהרס'-פול-אי) מיט חרטה; דורך געוויסענסביסע.

remorse'fulness *n.* (רי-מאהרס'-פול-נעס) דאס האבען חרטה אדער געוויסענס־ביסע.

remorse'less *a.* (רי-מאהרס'-לעס) אונ'רחמנות'דיג, אכזריות'דיג; גרויזאם.

remorse'lessly *adv.* (רי-מאהרס'-לעס-לי) אונ'רחמנות'דיג; אויף א גרויזאמען שטייגער.

remorse'lessness *n.* (רי-מאהרס'-לעס-נעס) אונ'רחמנות'דיגקייט, אונבארמ־הערציגקייט, גרויזאמקייט.

remote' *a.* (רי-מאוט') 1. וויט, ענט־פערנט, דערווייטערט; 2. פערוואָרפען, אבגעזונדערט; 3. וואס שטעהט אב וויט, [אין צייט, אין פערוואנדשאפט א. ז. וו.].
1. His election is a **remote** possibility. 2. Our house is situated in a **remote** part of the village. 3. He is only a **remote** relative of mine.

remote' antiq'uity (רי-מאוט' ענ־טיק'-הווי-טי) דאס גרויע אלטערטום.

remote' fu'ture (רי-מאוט' פיו'-טשור) די ווייטע צוקונפט.

remote' kins'man (רי-מאוט' קינז'-מען) א ווייטער קרוב.

remote'ly *adv.* (רי-מאוט'-לי) אויף א דערווייטערטען שטייגער.

remote'ness *n.* (רי-מאוט-נעס) די ווייטקייט [פון צייט, ארט, קרובה'שאפט א. ז. וו.].

remo'tion *n.* (רי-מאו'-שאן) דאס דער־ווייטערען, דאס זיין דערווייטערט.

remould' *v.* (רי-מאולד') ז. *remold*

remount' *v. and n.* (רי-מאונט') וויע־דער זעצען זיך אויף'ן פערד; זיך וויע־דער אויפהייבען אדער שטייגען; צוריק־קעהרען זיך; ווידער מאנטירען אדער צוזאמענשטעלען [א מאשין]; אין מילי־טער — די רעמאנטע, דאס צושטעלען נייע פערד אין קאוואלעריע.

removabil'ity *n.* (רי-מוה-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אריבערגעפיהרט ווע־

רען, בעזייטיגט ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

remo'vable *a.* (רי-מוה'-וועבל) וואס מען קען אריבערפיהרען פון איין פלאץ צו א צווייטען, פון איין אמט אדער ראנג צו אן אנדערען; וואס מען קען בעזייטיגען, אבשאפען אדער אראבזעצען פון אמט.

remo'vably *adv.* (רי-מוה'-ווע-בלי) אזוי, דאס מען קען עס אריבערפיהרען.

remo'val *n.* (רי-מוה'-וועל) 1. דאס אריבערקלייבען זיך, דאס איבערציהען [פון א וואהנונג]; 2. דאס צונעהמען פון פלאץ; 3. דאס אבשאפען; 4. דאס אראבווארפען פון אמט.

1. Notice of my friend's **removal** to Boston reached me the other day. 4. Civil Service employees are protected against **removal** from office for political reasons.

remove' *v. and n.* (רי-מוהוו') 1. ריהרען פון ארט, איבערפיהרען, איבערטראגען; 2. אראבווארפען פון אמט אדער פאסטען; 3. מאכען א סוף, פערטרייבען; 4. פטר'ן, צונעהמען פון דער וועלט; איבערקלייבען זיך, איבערציהען [אין אן אנדער דירה]; דאס איבערקלייבען זיך, דאס ציהען [אין א נייער דירה], דאס אוועקפאהרען; דאס איבערפיהרען אין אן אנדער אמט; דאס אריבערפיהרען אין א העכערען קלאס [אין שול]; דאס איבערטראגען, דאס אריבערפיהרען.

1. Please **remove** the chairs from this room. 2. The Police Commissioner was **removed** by the Mayor. 3. The dictator **removed** his opponents by devious methods.

removed' *a.* (רי-מוהווד') דערווייטערט; אבגעטיילט.

remo'vedness *n.* (רי-מוה'-וועד-נעס) דאס זיין דערווייטערט; דאס זיין אבגעזונדערט.

remove' one's eyes (רי-מוהוו' הוואנז איז) אבקעהרען, אבווענדען דעם בליק פון עפעס.

remo'ver *n.* (רי-מוה'-וועד) איינער וואס פיהרט איבער פון איין פלאץ צו אן אנדערען; איינער וואס מאכט א סוף, צושטערט; איינער וואס ווארפט אראב [פון אמט]; איינער וואס פיהרט אריבער אין אן אנדער וואהנונג; אין געריכטס-פיהרונג — דאס ארויסנעהמען א פראצעס פון איין געריכט און איבערגעבען איהם צו אן אנדערען.

remplissage' *n.* (ראנ-פלי-סאזש') דאס וואס דיענט אנצופילען א ליידיגען פלאץ [ווי אן ארטיקעל וואס דרוקט זיך אין א צייטונג, ווייל עס איז ניטא קיין וויכטיגערע זאך צום דרוקען].

remunerabil'ity *n.* (רי-מיו-נע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בעלוינט ווערען.

remu'nerable *a.* (רי-מיו'-נע-רעבל) וואס קען בעלוינט ווערען; וואס איז ווערטה בעלוינט צו ווערען.

remu'nerate *v.* (רי-מיו'-נע-רייט) בעצאהלען, בעלוינען.

remunera'tion *n.* (רי-מיו-נע-ריי'-שאן) דאס בעלוינען, דאס בעצאהלען פאר א טובה; א בעלוינונג.

remu'nerative *a.* (רי-מיו'-נע-ריי-טיוו) וואס בעצאהלט זיך גוט, וואס לוינט זיך.

His present position is a very **remunerative** one.

remu'neratively *adv.* (רי-מיו'-נע-ריי-טיוו-לי) אויף אן אופן וואס לוינט זיך, וואס בעצאהלט זיך גוט.

remu'neratory *a.* (רי-מיו'-נע-ריי-טא-רי) וואס דיענט אלס בעלוינונג.

ren *n.* (רען) א ניער. ז. *kidney*

renaissance' *n.* (רי-ניי-סאנס') א ווידער-געבורט, דאס ווידער-אויפלעבען פון עפעס.

Renaissance' *n. and a.* (רי-ניי-סאנס') די רענעסאנס, די עפאכע אין דער געשיכטע פון די אייראפעאישע פעלקער צום ענדע פון מיטעלאלטער און אנהויב פון דער נייער צייט [אונגעפעהר פון ענדע דעם 14טען יאהרהונדערט ביז'ן אנפאנג פון 17טען], וועלכע כאראקטעריזירט זיך מיט דער ווידער-אויפלעבונג פון דער קלאסישער ליטעראטור און קונסט; וואס איז שייך צו דער רענעסאנס, אין סטיל פון רענעסאנס.

Renaissance' ar'chitecture (רי-ניי-סאנס' אר'-קי-טעק-טשור) די רענעסאנס-ארכיטעקטור [א סטיל פון ארכיטעקטור און ארנאמענטען, וועלכער האט געהערשט אין אייראפא אין דער רענעסאנס עפאכע (אין 15טען און 16טען יאהרהונדערט) און איז געווען געגרינדעט אויף די כללים פון דער קלאסישער (אלט-רוימישער) בוי קונסט].

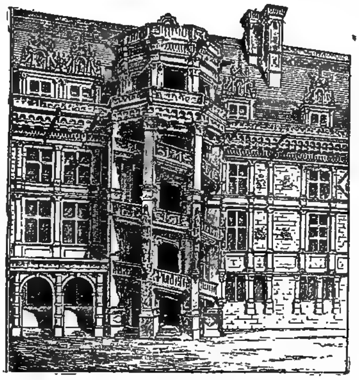

Renaissance Architecture

Renaissance' paint'ing (רי-ניי-סאנס' פיינט'-אינג) די מאלעריי פון דער רענעסאנס-עפאכע [די איטאליענישע מאלעריי פון 15טען און 16טען יאהרהונדערט, וועלכע כאראקטעריזירט זיך מיט די קונסט-ווערק פון מיקעל אנזשעלא, לעאנארדא-דא-ווינטשי, ראפאעל, טיציאן א. ז. וו.].

re'nal *a.* (רי'-נעל) וואס פון די ניערען, געהערט צו די ניערען.

re'nal ar'tery (רי'-נעל אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער שלאנ-אדער, וואס פערצווייגט זיך אין די ניערען. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

rename' *v.* (רי-ניים') געבען אן אנדער נאמען; נאך אמאל אנרופען ביים נאמען.

ren'ard *n.* (רענ'-ארד) ז. *reynard*

renas'cence *n.* (רי-נעס'-ענס) די ווידער-געבורט.

Renas'cence *n.* (רי-נעס'-ענס) ז. *Renaissance*

renas'cency *n.* (רי-נעס'-ענ-סי) ז. *renascence*

renas'cent *a.* (רי-נעס'-ענט) וואס לעבט ווידער אויף; וואס ווערט ווידער געבארען; וואס וואקסט ווידער אויף.

renas'cible *a.* (רי-נעס'-איבל) וואס קען ווידער אויפלעבען, וואס קען ווידער געבארען ווערען.

rencoun'ter *v. and n.* (רענ-קאונ'-טער) זיך בעגעגנען, זיך צוזאמענשטויסען; אנגרייפען; זיך שלאגען, זיך פעכטען; א בעגעגניש, א צוזאמענשטויס; א געשלעג, א געפעכט.

rend *v.* (רענד) רייסען, צורייסען; צוהאקען, צושפאלטען; פערצוקען; אברייסען, ארויסרייסען; זיך רייסען, זיך שפאלטען, פלאצען.

rend away' (רענד ע-הוויי') אברייסען, ארויסרייסען.

ren'der *v. and n.* (רענ'-דער) אבצאהלען, משלם זיין [פאר א טובה אדער רעה]; צוריקגעבען, אבגעבען; אבטרעטען; געבען, לייסטען, דערלאנגען [שטיצע, א טובה א. ד. ג.]; מאכען עפעס, ווירקען אז עפעס זאל ווערען; איבערזעצען; איבערגעבען איינעמס געדאנקען; פארשטעלען איינעמס כאראקטער; שפיעלען א ראלע אין א דראמא; לייטערען אדער ריין מאכען עפעס; שטוקאטורעווען א געמויערטע וואנד; דורכשלעפען דורך א לאך [א שטריק]; א בעצאהלונג; די ליים אדער וואפנע צו שטוקאטורעווען ווענד; א צורייסער, א צופליקער, א פערצוקער.

ren'derable *a.* (רענ'-דער-עבל) וואס קען צוריקגענעבען ווערען; צום איבערזעצען; וואס קען פארגעשטעלט אדער רעפראדוצירט ווערען.

ren'der a ser'vice (רענ'-דער ע סויר'-ווים) טהאן א טובה.

ren'der back (רענ'-דער בעק) צוריקגעבען; ענטפערען.

ren'der dam'ages (רענ'-דער דעמ'-ע-דזשען) צאהלען פאר'ן שאדען; אומקעהרען דעם היזק.

ren'derer *n.* (רענ'-דער-ער) דער וואס גיט אב; דער וואס בעצאהלט.

ren'dering *n.* (רענ'-דער-אינג) דאס איבערזעצען, די איבערזעצונג; דאס פערטייטשען, דאס פארשטעלען, דאס רעפראדוצירען [א פארם, א געשטאלט, א ראלע].

ren'dering of thanks (רענ'-דער-אינג אוו טהענקס) דאס דאנקען.

ren'der in'to (רענ'-דער אינ'-טו) איבערזעצען.

The poem is **rendered into** German.

ren'dezvous *n. and v.* (רענ'-דע-וואו) א ראנדעוואו, צוזאמענקונפט; א זאמעלפלאץ [בעזאנדערס פאר שיפען און סאלדאטען]; פערזאמלען [מענשען, סאלדאטען, שיפען] אין א בעשטימטען פלאץ; פערזאמלען זיך, צוזאמענקומען זיך אין א בעשטימטען פלאץ.

rend in'to (רענד אינ'-טו) צורייסען אויף שטיקלעך.

rendi'tion *n.* (רענ-דיש'-אן) דאס איבערזעצען; דאס ערקלערען דעם זין פון אווארט אדער שטעלע; די איבערזעצונג; דאס אבגעבען, דאס אבטרעטען.

ren'egade *n.* (רענ'-אי-גייד) א רענעגאט, אן אבטריניגער, א משומד, איינער וואס פערלאזט זיין גלויבען אדער נאציאן; איינער וואס געהט איבער צום שונא.

renega'do *n.* (רענ-אי-גיי'-דאו) ז. *renegade*

ren'egate *a.* (רענ'-ע-גייט) אבטריניגעריש, ווי א רענעגאט; פעררעטעריש, פאלש.

renerve' *v.* (רי-נוירוו') קרעפטיגען, צוגעבען נייע כחות.

renew' *v.* (רי-ניו') בענייען, ווידער

אויפבויען, ווידער איינפיהרען [אבגעשטארבענע מנהגים]; יונג מאכען, אויפלעבען [דאס פערשוואונדענע]; ווידער אנהויבען; איבער'חזר'ען; ווידער מאכען; זיך בענייען.

renewabil'ity *n.* (רי-ניו-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בענייט ווערען.

renew'able *a.* (רי-ניו'-עבל) וואס קען בענייט ווערען.

renew'al *n.* (רי-ניו'-על) דאס בענייען, די בענייאונג.

Renew'al Sun'day (רי-ניו'-על סאנ'-דיי) דער צווייטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.

renewed' *a.* (רי-ניוד') בענייט.

renew'edly *adv.* (רי-ניו'-עד-לי) ווידער אמאל, נאך אמאל.

renew'edness *n.* (רי-ניו'-עד-נעס) די בענייאונג.

renew'er *n.* (רי-ניו'-ער) א בענייער.

renew'ing *n.* (רי-ניו'-אינג) דאס בענייען.

renidifica'tion *n.* (רי-ניד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס בויען א נייע נעסט.

renid'ify *v.* (רי-ניד'-אי-פאי) בויען א נייע נעסט.

ren'iform *a.* (רענ'-אי-פארם) ניערענפערמיג, וואס האט די פארם פון א ניער.

ren'iform leaf (רענ'-אי-פארם ליעף) א ניערען=פערמיג בלאט.

Reniform Leaf

ren'itence *n.* (רענ'-אי-טענס) א ווידערשטאנד, א געגענווירקונג, א געגענדרוק; ווידערשפעניגקייט.

ren'itency *n.* (רענ'-אי-טענ-סי) ז. *renitence*

ren'itent *a.* (רענ'-אי-טענט) ווידערשפעניג, וואס בעווייזט א ווידערשטאנד; וואס ווירקט דאגעגען.

ren'net *n.* (רענ'-עט) א קעז=מאגען [א מאגען פון א קעלבעלע וואס ווערט בענוצט צו מאכען קעז]; עטוואס וואס מאכט זייערען מילך; דער ראנעט [אזא עפעל].

ren'neting *n.* (רענ'-עט-אינג) דער ראנעט [א זארט עפעל].

renom'inate *v.* (רי-נאמ'-אי-נייט) נאמינירען א צווייטען מאל; ווידער בעשטימען איינעם אלס קאנדידאט.

renomina'tion *n.* (רי-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס ווידער נאמינירען, דאס ווידער בעשטימען איינעם אלס קאנדידאט צו א געוויסען אמט.

renounce' *v. and n.* (רי-נאונס') אבלייקענען; זיך אבזאגען; ניט אנערקענען; אין קארטען=שפיעל — מאכען א רענאנס [געהן ניט מיט דער מאסט פון דער ערשטער האנד]; א רענאנס [דאס שפיעלען מיט א קארט פון אן אנדער מאסט ווי עס פאדערט זיך].

renounce'ment *n.* (רי-נאונס'-מענט) דאס אבזאגען זיך, דאס ניט אנערקענען; אבלייקענונג.

renoun'cer *n.* (רי-נאונ'-סער) וואס זאגט זיך אב, לייקענט אב אדער אנערקענט ניט.

renounce' the world (רי-נאונס' טהי הווארלד) זיך אבזאגען פון דער וועלט, זיך צוריקציהען פון דער וועלט.

ren'ovate *v.* (רענ'-א-ווייט) בענייען, מאכען ווי ניי; רעסטאורירען אדער ווידערשטעלען [אן אלטע געביידע]; אבפרישען אדער בענייען די קראפט אדער ווירקונג פון עפעס.

ren'ovater *n.* (רענ'-א-ווי-טער) ז. *renovator*

renova'tion *n.* (רענ-א-וויי'-שאן) בענייאונג, אבפרישונג, רעסטאורירונג; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — אויפלעבונג אונטער דער השפעה פון הייליגען גייסט [וועגען איינעם וואס טהוט תשובה].

renova'tionist *n.* (רענ-א-וויי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער אויסבעסערונג פון דער וועלט ניט דורך נאטירליכער ענטוויקלונג אדער מענשליכען איינפלוס, נאר דורך דער אויפלעבונג פון דעם מענשליכען גייסט אונטער דער געטליכער השפעה.

ren'ovator *n.* (רענ'-א-ווי-טאר) איינער וואס בענייט, רעסטאורירט, לעבט אויף אדער פרישט אב.
Sleep is the **renovator** of strength.

renown' *n. and v.* (רי-נאון') בעריהמטקייט; בעריהמט מאכען; זיך בעריהמען, זיך אויסשטעלען.

renowned' *a.* (רי-נאונד') בעריהמט.

renow'nedly *adv.* (רי-נאו'-נעד-לי) מיט בעריהמטקייט; אויף אן אופן, וואס פיהרט צו בעריהמטקייט.

renow'ner *n.* (רי.נאו'-נער) א בעריהמער; איינער וואס שטעלט זיך אויס.

rensselaer'ite *n.* (רענ-סע-לייר'-איט) א מין מאסיווער טאלק אדער שפעקשטיין [פון וועלכען מען מאכט פערשיעדענע זאכען, ווי טינטערס, לייכטער א. ד. ג.].

rent *n. and v.* (רענט) א ריס, א שפאלט, א ברוך; א שפאלטונג; רענטע, איינקונפט; צינז; ארענדע=געלד, פאכט=געלד, דירה=געלד; דאס רעכט אויף ארענדע=געלד אדער וועלכע ניט איז בעלוינונג פאר דער ערלויבניס זיך צו בענוצען מיט אייגענטום; פערדינגען, אבגעבען אין ארענדע, פערפאכטען; דינגען, נעהמען אין ארענדע; פערדונגען ווערען, אבגעגעבען ווערען אין ארענדע; צוריסען [ז. *rend*].

rent'able *a.* (רענט'-עבל) וואס קען פערדונגען ווערען אדער אבגעגעבען ווערען אין ארענדע.

rent'al *n.* (רענט'-על) אן ארענדע=בוך, א צינז=בוך [וואו עס ווערען פערשריבען אלע הכנסות און פאדאטקעס, וואס עס קומען דעם פריץ, דעם אייגענטימער פון'ם גוט פון זיינע פויערען אדער ארענדאטארען]; די הכנסה פון א גוט [ניט רעכענענדיג די הוצאות].

rent'-arrear' *n.* (רענט'-ע-ריער') ניט בעצאהלטעס אדער הינטערשטעליגעס דירה=געלד אדער ארענדע=געלד.

rent'-charge *n.* (רענט'-טשארדזש) ערבצינז, אן אבצאהלונג פון לאנד, וואס ווערט איינעם אוועקגעגעבען אלס אייגענטום בלויז פאר ארענדע=געלד [דער ארענדאטאר רעכענט זיך פאר'ן אייגענטימער פון דעם לאנד, מען קען אבער לעגען אן ארעסט אויף'ן לאנד, אויב ער צאהלט ניט דאס ארענדע=געלד].

rent'-day *n.* (רענט'-דיי) דער צינז=טאג, דער ארענדע=טאג.

rent'er *n. and v.* (רענט'-ער) א שכן, איינער וואס דינגט א הויז; א פאכטער; אן ארענדאטאר; איינער וואס פערדינגט אדער גיט אוועק אין ארענדע; פערריכטען, בענייען די מוסטערען פון טאפעטען [אביטשעס, שפאליר]; פערנעהען אזוי, אז מען זאל עס קוים בעמערקען.

rent'erer *n.* (רענט'-ער-ער) איינער וואס קען צונויפנעהען אדער צונויפשטוקעווען אזוי מען זאל עס ניט בעמערקען.

rent'er-war'den *n.* (רענט'-ער-הוואר'דן) דער רענט=מייסטער [אן אנגעשטעלטער פון א קאמפאניע וואס האט די אויפזיכט איבער די ארענדע=איינצאהלונגען].

rent'-free *a. and adv.* (רענט'-פריע) וואס האט ניט אויף זיך קיין ארענדע; אהן ארענדע=געלד, אהן געצאהלט.

rentier' *n.* (ראנ-טיעי') א ראנטיער [איינער וואס לעבט פון בעשטימטע הכנסות פון לאנד, אקציעס א. ז. וו.].

rent'-roll *n.* (רענט'-ראול) ז. *rental*

rent'-seck *n.* (רענט'-סעק) ז. *rent-service*

rent'-ser'vice *n.* (רענט'-סויר'-וויס) דאס רעכט אויף ארענדע=געלד אדער אויף אן אנדער בעלוינונג פאר דער ערלויבנים זיך צו בענוצען מיט אייגענטום.

ren'uent *a.* (רענ'-יו-ענט) אין אנאטאמיע — וואס ווארפט צוריק דעם קאפ [הויפטזעכליך וועגען די מוסקולען, וועלכע האבען אזא ווירקונג].

renum'ber *v.* (רי-נאמ'-בער) ווידער צעהלען; איבערנומערירען, געבען א נייעם נומער [ווי למשל, א הויז].

renu'merate *v.* (רי-ניו'-מע-רייט) ווידער צעהלען; פון דאס ניי איבעררעכענען; איבערנומערירען.

renuncia'tion *n.* (רי-נאנ-שי-איי'-שאן) ז. *renouncement*

renun'ciatory *a.* (רי-נאנ'-שי-איי-טא-רי) זיך אבזאגענד, אבלייקענענד, ניט אנערקענענד.

renverse' *a.* (רענ-ווארס') איבערגעקעהרט, מיט'ן קאפ אראב [וועגען פיגורען אויף הערבען].

reobtain' *v.* (רי-אב-טיין') ווידער בעקומען, ווידער קריעגען אדער דערגרייכען.

reobtain'able *a.* (רי-אב-טיינ'-עבל) וואס מען קען נאך אמאל קריעגען, בעקומען אדער דערגרייכען.

reoc'cupy *v.* (רי-אק'-יו-פאי) ווידער פערנעהמען, ווידער נעהמען אין בעזיץ.

reo'pen *v.* (רי-או'פן) ווידער עפנען, ווידער אנהויבען; זיך עפנען פון דאס ניי.

reoppose' *v.* (רי-א-פאוז') ווידער ארויסטרעטען נעגען עפעס אדער אימעצען.

reordain' *v.* (רי-אהר-דיין') ווידער פעראָרדנען, בעשטימען אדער אנשטעלען.

reor'der *v.* (רי-אהר'-דער) ווידער איינריכטען אדער ברייננען אין ארדנונג; ווידער בעפעהלען; ווידער בעשטעלען.

reordina'tion *n.* (רי-אהר-די-ניי'-שאן) א ווידער=בעשטימונג; א ווידער=איינווייהונג פון א גייסטליכען אין אן אמט; א ווידער=איינריכטונג; א בענייטער בעפעהל; דאס ווידער איינארדנען אדער איינשטעלען אין רייהען.

reorganisa'tion *n.* (רי-אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) ז. *reorganization*

reor'ganise *v.* (רי-אהר'-גענ-איז) ז. *reorganize*

reorganiza'tion *n.* (רי-אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) א רעארגאניזירונג, א רעארגאניזאציאן, א ווידער=איינריכטונג, דאס ארגאניזירען פון דאס ניי.

reor'ganize *v.* (רי-אהר'-גענ-איז) ארגאניזירען פון דאס ניי; רעארגאניזירען; ווידער איינריכטען.

rep *n.* (רעפ) ריפס [א מין זיידען אדער וואלען צייג]; עהרען=ווארט; רעפוטאציע.

Rep. אבקירצונג פון *Republican* אדער פון *Representative*

repace′ *v.* (רי-פייס′) איבערשרייטען, איבערגעהן נאך אמאל; צוריק איבערגעהן.

repac′ify *v.* (רי-פעס′-אי-פאי) ווידער בערוהיגען, ווידער איינשטילען, ווידער מאכען פריעדליך.

repack′ *v.* (רי-פעק′) ווידער איינפאקען, איבערפאקען.

repack′er *n.* (רי-פעק′-ער) איינער וואס פאקט איבער אדער פאקט צום צווייטען מאל.

repair′ *v. and n.* (רי-פעהר′) 1. פערריכטען, אויסבעסערען, רעפארירען, רעמאנטירען, רעסטאורירען; 2. גוט מאכען, פערגיטיגען; 3. געהן [צו א בעשטימטען פלאץ]; זיך בעגעבען, זיך ווענדען [צו א פלאץ]; 4. פערריכטונג, רעפארירונג, רעמאנטירונג, רעסטאורירונג; גוט־מאכונג, פערגיטיגונג; 5. א גוטער צושטאנד [בנוגע צו רעמאנט]; א צושטאנד [גוטער אדער שלעכטער] בנוגע צו רעמאנט; 6. דאס בעגעבען זיך, ווענדונג [צו א פלאץ]; אן אויפהאלטונגס־פלאץ, א פלאץ צו וועלכען מען געהט אדער וואוהין מען ווענדעט זיך.
2. Some errors can be **repaired**. 3. They **repaired** to the restaurant for dinner. 5. The building is in good **repair**.

repair′able *a.* (רי-פעהר′-עבל) וואס קען פערריכט אדער רעמאנטירט ווערען; וואס קען גוט־געמאכט ווערען.

repair′er *n.* (רי-פעהר′-ער) איינער וואס פערריכט, בעסערט אוים אדער מאכט ווידער גוט.

repair′ment *n.* (רי-פעהר′-מענט) פערריכטונג, רעמאנטירונג, רעסטאורירונג; גוט־מאכונג, פערגיטיגונג.

repairs′ *n.* (רי-פעהרז′) 1. רעמאנט; רעפארירונג, פערריכטונג; 2. די קאסט פון רעמאנט.
1. The house is very much in need of **repairs**.

repair′-shop *n.* (רי-פעהר′-שאפ) א רעמאנט־ווערקשטאט [א ווערקשטאט, וואו מען פערריכט פערשיעדענע זאכען, ווי למשל, א ווערקשטאט וואו מען מאכט רעמאנטען פאר אייזענבאהנען].

repand′ *a.* (רי-פענד′) וועלען־עהנליך, עהנליך צו כוואליעס [ווענען פלאנצען־בלעטער אדער ווענען די ברעגעס פון פלאנצען־בלעטער].

repandoden′tate *a.* (רי-פענ-דאו-דענ′-טייט) וועלען־ארטיג און געצאקט [ווענען פלאנצען־בלעטער].

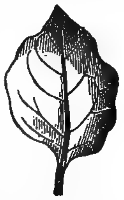
Repand Leaf

repan′dous *a.* (רי-פענ′-דאס) געבויגען ארויף־צו; קאנוועקס געקרימט.

repa′per *v.* (רי-פיי′-פער) פון דאס ניי טאפעצירען, פון דאס ניי אויסקלעפען מיט טאפעטען [אביטשעס, שפאליער].

reparabil′ity *n.* (רעפ-ע-רע-ביל′-אי-טי) דאס קענען פערריכט ווערען, רעפארירט ווערען אדער רעמאנטירט ווערען; דאס קענען גוט־געמאכט ווערען.

rep′arable *a.* (רעפ′-ע-רעבל) ז. *repairable*.

rep′arably *adv.* (רעפ′-ע-רע-בלי) אזוי אז עס זאל קענען פערריכט ווערען אדער גוט־געמאכט ווערען.

repara′tion *n.* (רעפ-ע-ריי′-שאן) גוט־מאכונג, בעניטיגונג [פאר א שאדען, בעליידיגונג א. ז. וו.]; פערריכטונג, רעמאנטירונג, רעסטאורירונג.

repar′ative *a. and n.* (רי-פער′-ע-טיוו) וואס בעסערט אוים, וואס מאכט גוט, גוט־מאכענד, וואס בעפריעדיגט פאר א שאדען; עטוואס וואס פערריכט; עטוואס וואס מאכט גוט אדער בעניטיגט [פאר א שאדען].

repart′ *v.* (רי-פארט′) פאנאנדערטיילען.

repartee′ *n.* (רעפ-אר-טיע′) 1. א שנעלער וויציגער ענטפער; 2. שלאגפערטיגקייט [פעהיגקייט צו געבען שנעלע און וויציגע ענטפערס]; ענטפערען שנעל און וויציג.
2. As a wit he is at his best in **repartee**.

repartimien′to *n.* (רע-פאר-טי-מיענ′-טאו) א טייל, אן אבטיילונג; א חלק; אין די שפאניש־אמעריקאנישע לענדער — רעפארטימיענטא [די פאנאנדערטיילונג פון דעם לאנד צוזאמען מיט די איינוואהנער צווישען די ערשטע שפאנישע ענטדעקער און עראבערער].

reparti′tion *n.* (רי-פאר-טיש′-אן) א נייע פערטיילונג, א ווידער־איינטיילונג.

repass′ *v.* (רי-פעס′) נאך אמאל איבערגעהן אדער איבערפאהרען; צוריקקומען, צוריקפאהרען; ווידער פאסירען; געהן צוריק, זיך בעוועגען צוריק.

repas′sage *n.* (רי-פעס′-עדזש) דאס צוריקקומען, דאס צוריקפאהרען; דאס ווידער איבערגעהן אדער איבערפאהרען; א צוריקגאנג.

repast′ *n. and v.* (רי-פעסט′) א מאהלצייט; שפייז; קארמענען, שפייזען אימעצען; עסען, שפייזען.

repa′triate *v.* (רי-פיי′-טרי-אייט) אומקעהרען צום פאטערלאנד.

repatria′tion *n.* (רי-פיי-טרי-איי′-שאן) די אומקעהרונג צום פאטערלאנד.

repay′ *v.* (רי-פיי′) צוריקצאהלען; אבצאהלען; בעלוינען [מיט גוטס אדער שלעכטס].

repay′able *a.* (רי-פיי′-עבל) וואס קען אדער מוז צוריקגעצאהלט ווערען.
The loan is **repayable** at the end of sixty days.

repay′ment *n.* (רי-פיי′-מענט) צוריקצאהלונג; דאס צוריקגעצאהלטע.

repeal′ *v. and n.* (רי-פיעל′) צוריקרופען, מבטל זיין, אבשאפען [א געזעץ, אן אורטייל, א בעלויגונג א. ז. וו.]; דאס מבטל זיין, צוריקרופונג, אבשאפונג [פון א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.].

repealabil′ity *n.* (רי-פיעל-ע-ביל′-אי-טי) דאס קענען צוריקגערופען ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער בטל געמאכט ווערען [וועגען געזעצע, אורטיילע, בעוויליגונגען א. ז. וו.].

repeal′able *a.* (רי-פיעל′-עבל) וואס מען קען מבטל זיין; וואס קען אבגעשאפט ווערען אדער צוריקגערופען ווערען [וועגען א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.].
Certain provisions of the American Constitution are not **repealable**.

repeal′ableness *n.* (רי-פיעל′-עבל-נעס) ז. *repealability*.

repeal′ agita′tion (רי-פיעל′ עדזש-אי-טיי′-שאן) די אמאליגע בעוועגונג אין ענגלאנד מבטל צו מאכען דעם פעראייניגונגס־אבמאך צווישען ענגלאנד און אירלאנד [פון יאהר 1801].

repeal′er *n.* (רי-פיעל′-ער) איינער וואס איז מבטל, שאפט אב אדער רופט צוריק [א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.]; איינער וואס האט אגיטירט, אז דער פעראייניגונגס־אבמאך צווישען ענגלאנד און אירלאנד [פון יאהר 1801] זאל אבגעשאפט ווערען.

repeat′ *v. and n.* (רי-פיעט′) ווידערהאלען; איבער׳חזר׳ען; פארלעזען; דעקלאמירען; שווינדלעריש שטימען מעהר ווי איין מאל פאר דעמזעלבען קאנדידאט; מאכען א פערזוך צו שטימען מעהר ווי איין מאל; אויסקלינגען נאך אמאל [וועגען א זייגער, וואס קען צו יעדער צייט נאך אמאל און נאך אמאל אויסקלינגען די שטונדע, האלבע שטונדע אדער פיערטעל שטונדע, ווען מען דריקט אן א געוויסע פרוזשינע]; ווידערהאלונג; דאס ווידערהאלטע; א ווידערהאלטער טייל פון א מוזיקאלישען שטיק; א ווידערהאלונגס־צייכען [אין מוזיק — א צייכען, וואס צייגט, אז א געוויסער טייל דארף ווידערהאלט ווערען].

repeat′edly *adv.* (רי-פיעט′-עד-לי) ווידערהאלענד, מעהר ווי איין מאל, נאך אמאל און ווידער אמאל.

repeat′er *v.* (רי-פיעט′-ער) איינער וואס ווידערהאלט; איינער וואס חזר׳ט איבער; איינער וואס שטימט אדער מאכט א פערזוך אונגעזעצליך צו שטימען מעהר ווי איין מאל פאר דעמזעלבען קאנדידאט; איינער וואס לעזט פאר אדער דעקלאמירט; א רעפעטיר־זייגער [וואס קען צו יעדער צייט אויסקלינגען די שטונדע, ווען מען דריקט אן א געוויסע פרוזשינע]; א רעפעטיר־ביקס אדער רעפעטיר־רעוואלווער [וואס שיסט עטליכע מאל כסדר]; א שיף, וואס ווידערהאלט די סיגנאלען פון דער אדמיראל־שיף; א פיגור אין א מוסטער [אויף ציץ אדער קאטון], וואס ווידערהאלט זיך רעגעלמעסיג.

repeat′ing *n.* (רי-פיעט′-אינג) ווידערהאלונג; דאס שטימען אדער דער פערזוך צו שטימען אונגעזעצליך מעהר ווי איין מאל פאר דעמזעלבען קאנדידאט.

repeat′ing ship (רי-פיעט′-אינג שיפ) א שיף וואס ווידערהאלט די סיגנאלען פון דער אדמיראל־שיף.

repel′ *v.* (רי-פעל′) צוריקטרייבען, פעריאגען [א שונא]; אבשטויסען; צוריקשטויסען; אומווארפען אן ארגומענט; ארויסציינען א ווידערשטאנד; אין מעדיצין — אבווענדען די אנזאמלונג פון פליסיגקייט, פערמיידען א געשווילעכץ.

repel′lence *n.* (רי-פעל′-ענס) ז. *repellency*.

repel′lency *n.* (רי-פעל′-ענ-סי) אבשטויסונג, צוריקשטויסונג; א צוריקשטויסונגס־קראפט; וואסער־זיכערהייט; פעהיגקייט צו פערמיידען א געשווילעכץ.

repel′lent *a. and n.* (רי-פעל′-ענט) צוריקשטויסענד; אבשטויסענד, עקעלדיג; וואסער־זיכער [וואס לאזט נים דורך קיין וואסער]; א מעדיצינישער מיטעל געגען א געשווילעכץ; א וואסער־זיכערער שטאף [געוואנד אדער פאפיער].

repel′ler *n.* (רי-פעל′-ער) א צוריקשטויסער, איינער אדער עטוואס וואס שטויסט צוריק.

repent′ *v. and a.* (רי-פענט′) 1. חרטה האבען; 2. טהאן תשובה; 3. קריכענד [וועגען פלאנצען און טהיערע].
1. Marry in haste, **repent** at leisure. 2. The child **repents** of his disobedience.

repent′ance *n.* (רי-פענט′-ענס) חרטה; תשובה.

repent′ant *a. and n.* (רי-פענט′-ענט) וואס האט חרטה; וואס טהוט תשובה; א בעל תשובה.

repent′antly *adv.* (רי-פענט′-ענט-לי) מיט חרטה, מיט תשובה.

repent′er *n.* (רי-פענט′-ער) איינער וואס האט חרטה, א בעל תשובה.

repent'ingly *adv.* (רי-פענט'-אינג-לי) מיט חרטה, מיט תשובה.

repent'less *a.* (רי-פענט'-לעס) וואס האט קיין חרטה ניט, וואס טהוט קיין תשובה ניט.

repeo'ple *v.* (רי-פיע'פל) ווידער בעפעלקערן.

reper'cept *n.* (רי-פויר'-סעפט) א וויעדערהאלטע וואהרנעהמונג.

repercep'tion *n.* (רי-פער-סעפ'-שאן) דאס ווידער בעגרייפען, א וויעדערהאלטע וואהרנעהמונג.

repercuss' *v.* (רי-פער-קאס') צוריקווארפען, צוריקשטויסען, צוריקטרייבען.

repercus'sion *n.* (רי-פער-קאש'-אן) דאס צוריקשטויסען, דאס צוריקטרייבען; דאס צוריקשפרינגען; אין מוזיק — די דאמינאנטע, דער טאן וואס ווערט אפטער ווידערהאלט.

repercus'sion of sound (רי-פער-קאש'-אן אוו סאונד) אן עכא, א ווידערקול.

repercus'sive *a. and n.* (רי-פער-קאס'-איוו) צוריקווארפענד, צוריקשטויסענד; צוריקגעווארפען; א מעדיצינישער מיטעל געגען א געשווילעכץ.

repertoire' *n.* (רעפ-ער-טואר') רעפערטואר, א ליסטע פון טעאטראלישע פיעסען, וואס א געוויסע טרופע האט איינגעשטודירט און איז בערייט צו שפיעלען אין פערלויף פון סעזאן; א זאמלונג פון פיעסען.

reperto'rium *n.* (רעפ-ער-טאו'-רי-אם) ז. ***repertory***.

rep'ertory *n.* (רעפ'-ער-טא-רי) אן אוצר, א שאצקאמער, א קאלעקציע, א שפייכלער; א רייסטער, א קאטאלאג, אן אינווענטאר-צעטעל, אן אינדעקס, א תוכן הענינים; א טעאטער-רעפערטואר.

reperu'sal *n.* (רי-פי-רוה'-זעל) דאס דורכקוקען אדער איבערלעזען עפעס נאך אמאל.

reperuse' *v.* (רי-פי-רוהז') ווידער איבערקוקען; נאך אמאל איבערלעזען.

rep'etend *n.* (רעפ'-אי-טענד) אין אריפמעטיק — די פעריאדע אין א דעצימאל ברוך-צאהל [דער ציפער אדער די ציפערען, וועלכע חזר'ען זיך איבער אונאויפהערליך אין אזא צאהל, ווי למשל, די צאהל ...0,29292929].

repetent' *n.* (רעפ-אי-טענט') א רעפעטיטאר, א פריוואט-לעהרער.

repeti'tion *n.* (רעפ-אי-טיש'-אן) דאס איבער'חזר'ען, דאס ווידערהאלען; דאס זאגען אויסענווענדיג; א רעפעטיציע; דאס וואס ווערט ווידערהאלט.

repeti'tional *a.* (רעפ-אי-טיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א ווידערהאלונג אדער איבער'חזר'ונג.

repeti'tious *a.* (רעפ-אי-טיש'-אס) וואס חזר'ט זיך איבער; וואס האלט אין איין איבער'חזר'ען.

repeti'tiously *adv.* (רעפ-אי-טיש'-אס-לי) כסדר איבער'חזר'ענדיג; אויף א לאנגווייליגען ווידערהאלענדען אופן.

repet'itive *a.* (רי-פעט'-אי-טיוו) וואס חזר'ט איבער דאסזעלבע; וואס האט אין זיך ווידערהאלונגען.

repet'itor *n.* (רי-פעט'-אי-טאר) א רעפעטיטאר, א פריוואט-לעהרער וואס לערענט אויס שילער זייערע שוהל-אויפגאבען; א פריוואט-לעהרער אין אן אוניווערזיטעט.

repicque' *n. and v.* (רע-פיק') ז. ***repique***.

repine' *v.* (רי-פאין') זיין אונצופריעדען; ערגערען זיך; פערדרוס האבען; ווארטשען, בעקלאגען זיך.

repine' at (רי-פאין' עט) קלאגען זיך אויף עפעס; אין כעס זיין אויף עפעס, האבען פערדרוס.

He **repines** at his misfortunes and at our good luck.

repi'ner *n.* (רי-פאי'-נער) א "קלאגע-מוטער", א ווארטשון, אן אונצופרידענער, איינער וואס בעקלאגט זיך שטענדיג.

repi'ning *a.* (רי-פאי'-נינג) אונצופריעדען; קלאגענד, מורמלענד, ווארטשענד.

repi'ningly *adv.* (רי-פאי'-נינג-לי) אויף אן אונצופריעדענעם שטייגער; מיט טענות.

repique' *n. and v.* (רע-פיק') אין פיקעט-שפיעל — דאס געווינען 30 אדער מעהר אויגען פון די קארטען וואס מען האט אין האנד איידער מען האט נאך אנגעהויבען שפיעלען; האבען פון די קארטען אין האנד מעהר ווי 30 אויגען נאך איידער דאס שפיעל האט זיך אנגעפאנגען.

replace' *v.* (רי-פלייס') אוועקשטעלען אויף'ן פריהעריגען פלאץ; איבערשטעלען, שטעלען אויף אן אנדער פלאץ; פערנעהמען דעם פלאץ; צוריקצאהלען; פערבייטען איינעם אדער עפעס.

repla'ceable *a.* (רי-פליי'-סעבל) וואס קען איבערגעשטעלט ווערען אויף אן אנדער פלאץ; וואס קען אומגעביטען ווערען.

replace'ment *n.* (רי-פלייס'-מענט) דאס איבערשטעלען אויף אן אנדער פלאץ; דאס אומבייטען; דאס אוועקשטעלען אויף'ן פריהעריגען פלאץ.

repla'cer *n.* (רי-פליי'-סער) איינער וואס שטעלט עפעס איבער אויף דעם פריהערינגען אדער אויף אן אנדער פלאץ; איינער וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדערען.

repla'cing-switch *n.* (רי-פליי'-סינג-סהוויטש) א פארריכטונג אויף אן אייזענבאהן, דורך וועלכער א וואגאן אדער צוג וואס איז אראב פון די רעלסען, געהט ווידער ארויף אויף זיי.

replant' *v. and n.* (רי-פלענט') ווידער פלאנצען, איבערפלאנצען; דאס וואס איז איבערגעפלאנצט געווארען.

replan'table *a.* (רי-פלענ'-טעבל) וואס קען ווידער אמאל געפלאנצט ווערען.

replanta'tion *n.* (רי-פלענ-טיי'-שאן) דאס ווידער פלאנצען.

replead' *v.* (רי-פליעד') ווידער טענה'ן, ווידער בעווייזען, ווידער פערטיידיגען [אין געריכט]. ז. ***plead***.

repledge' *v.* (רי-פלעדזש') ווידער פערזעצען; ווידער פייערליך צוזאגען, ווידער טהאן א נדר.

repledg'er *n.* (רי-פלעדזש'-ער) איינער וואס פערזעצט עפעס נאך אמאל; איינער וואס זאגט צו פייערליך ווידער, איינער וואס טהוט ווידער א נדר.

replen'ish *v.* (רי-פלענ'-איש) צוריק-אנפילען.

The glasses were **replenished** with wine.

replen'ishment *n.* (רי-פלענ'-איש-מענט) דאס אנפילען; דאס וואס דערפרישט אדער מאכט פול.

replete' *a. and v.* (רי-פליט') פול, אנגעפילט; אנפילען.

reple'tion *n.* (רי-פלי'-שאן) פולקייט; איבערפולקייט; פול-בלוטינקייט.

reple'tive *a.* (רי-פלי'-טיוו) איבערפילענד; וואס מאכט פול איבער דער מאס.

reple'tory *a.* (רי-פלי'-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו ווערען איבערפילט.

replev'iable *a.* (רי-פלעוו'-אי-עבל) וואס מען קען אויסלעזען; וואס מען קען צוריק בעקומען [וועגען זאכען, אויף וועלכע עס איז געלעגט אן ארעסט]. ז. ***replevin***.

replev'in *n. and v.* (רי-פלעוו'-אין) אין יוריספרודענץ — דאס אראבנעהמען אדער די פאדערונג אראבצונעהמען דעם פערבאט אויף געוויסע זאכען, אויף וועלכע עס איז געלעגט געווארען אן ארעסט [אונטער דער פערזיכערונג, אז אויב עס וועט דערוויזען ווערען, אז דער ארעסט איז געמאכט געווארען אויף א געזעצליכען גרונד זאלען די זאכען ווידער פערבאטען ווערען]; דער דאקומענט דורך וועלכען אזא פערבאט ווערט אראבגענומען; אראבנעהמען דעם פערבאט אויף ארעסטירטע זאכען.

replev'isable *a.* (רי-פלעוו'-אי-סעבל) ז. ***repleviable***.

replev'ish *v.* (רי-פלעוו'-איש) ז. ***replevy***.

replev'isor *n.* (רי-פלעוו'-אי-סאר) אין יוריספרודענץ — איינער וואס פאדערט צוריקצוקעהרען זאכען, אויף וועלכע עס איז געלעגט אן ארעסט.

replev'y *v.* (רי-פלעוו'-אי) בעטען ביי דעם געריכט צו בעפרייען ארעסטירטע זאכען; בעקומען צוריק ארעסטירטע זאכען.

rep'lica *n.* (רעפ'-לי-קא) א קאפיע; א קאפיע פון א קונסט-ווערק, וואס איז געמאכט פון דעם קינסטלער אליין און ווערט בעטראכט ווי אן אריגינאל; אין מוזיק — א ווידערהאלונג, א שטיק וואס ווערט נאך אמאל געשפיעלט.

rep'licant *n.* (רעפ'-לי-קענט) איינער וואס ענטפערט אדער אפאנירט.

rep'licate *a., n. and v.* (רעפ'-לי-קייט) צוריקגעבויגען; אין מוזיק — א ווידערהאלונג אויף א העכערען אדער נידריגערען טאן; אבבויגען אויף צוריק.

replica'tion *n.* (רעפ-לי-קיי'-שאן) אן ענטפער, אן ערווידערונג; אין געריכטספיהרונג — דער ענטפער פון אנקלאגער אויף די טענות פון דעם אנגעקלאגטען; א קאפיע, א פארטרעט פון עפעס; אין מוזיק — די ווידערהאלונג פון א טאן אויף א העכערער אדער נידריגערער אקטאווע; אין לאגיק — די ווידערהאלונג פון אווארט אין דעמזעלבען זאץ.

rep'licative *a.* (רעפ'-לי-קיי-טיוו) וואס איז שייך צו אן ענטפער, צו אן ערווידערונג, צו א ווידערהאלונג א. ז. וו.

repli'er *n.* (רי-פלאי'-ער) איינער וואס ענטפערט; איינער וואס שרייבט א רעפליקע אדער ערווידערונג.

replume' *v.* (רי-פלוהם') ווידער איינארדנען, ווידער אין ארדנונג ברייגנען; פוצען די פעדערען [ווי א פויגעל].

reply' *v. and n.* (רי-פלאי') ענטפערען; אן ענטפער, א תשובה.

repol'ish *v.* (רי-פאל'-איש) ווידער פאלירען.

repop'ulate *v.* (רי-פאפ'-יו-לייט) נאך אמאל בעפעלקערען.

repopula'tion *n.* (רי-פאפ-יו-ליי'-שאן) דאס ווידער בעפעלקערען, דאס בעפעלקערען פון דאס ניי.

report' *v. and n.* (רי-פאורט') רעפארטירען, בעריכטען; אבגעבען א ראפארט; פראטאקאלירען; אנמסר'ען אויף איינעם, פערקלאגען; א בעריכט, א ראפארט, א דין וחשבון; א קלאנג, א סלוך; א רעפוטאציע, א נאמען; א קנאל [פון א ביקס].

repor'table *a.* (רי-פאור'-טעבל) וואס קען בעריכטעט ווערן.

repor'tage *n.* (רי-פאור'-טעדזש) א רעפארט, א נאכריכט.

repor'ter *n.* (רי-פאור'-טער) דער וואס פראטאקאלירט, גיט אב א בעריכט; דער וואס פערשרייבט די פערהאנדלונגען פון פארלאמענט אדער געריכטליכע פערהאנדלונגען; א רעפארטער, א נייעס-בעריכטער אין א צייטונג.

repor'tingly *adv.* (רי-פאור'-טינג-לי) לויט ווי מען רעדט; לויט דעם קלאנג אדער סלוף.

reporto'rial *a.* (רי-פאר-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א רעפארטער [א נייעס-בעריכטער אין א צייטונג].

repo'sal *n.* (רי-פאו'-זעל) רוה; דאס רוהען.

repose' *n. and v.* (רי-פאוז') רוה, רוהיגקייט; רוהען, אויסרוהען זיך, זיין געגרינדעט אויף עפעס; געבען רוה; באזירען; פערלאזען זיך.

repose' con'fidence in one (רי-פאוז' קאנ'-פי-דענס אין הוואן) זיך אין אימעצען פערטרויען, גלויבען אין איינעם.

reposed' *a.* (רי-פאוזד') רוהיג, נעזעצט.

repo'sedly *adv.* (רי-פאו'-זעד-לי) אויף א רוהיגען, געזעצטען שטייגער.

repo'sedness *n.* (רי-פאו'-זעד-נעס) רוהיגקייט, געזעצטקייט.

repose'ful *a.* (רי-פאוז'-פול) בערוהיגענד; פול מיט רוה; אויף וועלכען אדער אויף וואס מען קען זיך פערלאזען.

repose' on (רי-פאוז' אן) פערלאזען זיך, האבען פערטרויען; באזירען, זיין געגרינדעט אויף עפעס.

repose' oneself' (רי-פאוז' הוואנ-סעלף') רוהען, זיך אויסרוהען.

repose' on lau'rels (רי-פאוז' אן לאה'-רעלז) קומען ביז א געוויסען פונקט פון עפענטליכען אנערקענטען ערפאלג און אבשטעלען זיך אויף דעם.

repos'it *v. and n.* (רי-פאז'-איט) לעגען, אוועקלעגען, בעהאלטען; דאס וואס איז אוועקגעלעגט אדער בעהאלטען געווארען.

reposi'tion *n.* (רי-פא-זיש'-אן) דאס אוועקלעגען עפעס אין זיכערהייט; דאס אומקעהרען צוריק אויף דעם פאריגען פלאץ אדער אין פאריגען צושטאנד.

repos'itory *n. and a.* (רי-פאז'-אי-טא-רי) א בעהאלטונגס-ארט; א לאגער אדער מאגאזין פאר סחורות; וואס איז בעשטימט צום האלטען אין א מאגאזין.

repossess' *v.* (רי-פא-זעס') ווידער בעזיצען; ווידער בעקומען עפעס אין בעזיץ.

reposses'sion *n.* (רי-פא-זעש'-אן) דאס בעזיצען עפעס נאך אמאל.

repo'sure *n.* (רי-פאו'-זשור) רוה, אברוה.

repot' *v.* (רי-פאט') איבערזעצען אין טעפ [פלאנצען]: איבערפלאנצען פון איין כלי אין דער צווייטער.

repour' *v.* (רי-פאור') ווידער גיסען.

reprehend' *v.* (רעפ-רי-הענד') טאדלען, פארווארפען, בלאמירען, מוסר'ען, אויסרעדען, אויסשטראפען.

reprehen'der *n.* (רעפ-רי-הענ'-דער) א טאדלער, א מוסר'ער, א בלאמירער.

reprehensibil'ity *n.* (רעפ-רי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס פערדיענען א פארוואורף, דאס זיין ווערטה געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sible *a.* (רעפ-רי-הענ'-סיבל) טאדעלהאפט, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sibleness *n.* (רעפ-רי-הענ'-סיבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט, דאס ווערטה זיין געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sibly *adv.* (רעפ-רי-הענ'-סי-בלי) אויף אן אופן וואס פערדיענט טאדעל אדער פארוואורף.

reprehen'sion *n.* (רעפ-רי-הענ'-שאן) א טאדעל, א פארוואורף.

reprehen'sive *a.* (רעפ-רי-הענ'-סיוו) וואס ווארפט פאר, וואס בלאמירט, וואס טאדעלט, וואס מוסר'ט, וואס רעדט אויס; וואס ענטהאלט טאדעל.

reprehen'sively *adv.* (רעפ-רי-הענ'-סיוו-לי) מיט פארוואורף; דורך טאדעל.

reprehen'sory *a.* (רעפ-רי-הענ'-סא-רי) וואס טאדעלט; וואס ענטהאלט טאדעל.

represent' *v.* (רעפ-רי-זענט') שילדערען, בעשרייבען; פארשטעלען; אויסמאהלען; פערטרעטען אימעצען; געבען צו פערשטעהן; שפיעלען [א ראלע אין טעאטער].

representabil'ity *n.* (רעפ-רי-זענ-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשטעלט ווערען.

represen'table *a.* (רעפ-רי-זענ'-טעבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען.

represen'tant *a. and n.* (רעפ-רי-זענ'-טענט) פערטרעטענד; וואס דיענט צום פערטרעטען; א פערטרעטער, א שטעל-פערטרעטער.

representa'tion *n.* (רעפ-רי-זענ-טיי'-שאן) א פארשטעלונג; א פערטרעטונג, א שטעל-פערטרעטונג; דאס פארשטעלען; א שילדערונג, א בעשרייבונג; דאס שפיעלען [א פיעסע, א ראלע]; דאס פארלעגען, דאס צייגען; דאס מוסר'ן, דאס טענה'ען; א פאלקס-פערטרעטער.

representa'tional *a.* (רעפ-רי-זענ-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צום פארשטעלען, צום שילדערען, צום פערטרעטען א. ז. וו. ז. *representation*.

represen'tative *a. and n.* (רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס שטעלט פאר; וואס פערטרעט; א פארשטעהער, א פערטרעטער, א שטעל-פערטרעטער.

represen'tatively *adv.* (רעפ-רי-זענ'-טע-טווו-לי) רעפרעזענטירענדיג, פארשטעלענדיג, פערטרעטענדיג, אלס פערטרעטער, דורך א פערטרעטער.

represen'tativeness *n.* (רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו-נעס) פארשטעהערשאפט, פערטרעטערשאפט.

represen'ter *n.* (רעפ-רי-זענ'-טער) איינער וואס שטעלט עפעס פאר; א פארשטעהער, א פערטרעטער.

repress' *v.* (רי-פרעס') אונטערדריקען; איינהאלטען, האלטען אין צוים.

repress'er *n.* (רי-פרעס'-ער) אן אונטערדריקער; איינער וואס האלט איין אדער האלט אין צוים.

repress'ible *a.* (רי-פרעס'-איבל) וואס קען אונטערדריקט ווערען אדער געהאלטען ווערען אין צוים.

repress'ibly *adv.* (רי-פרעס'-אי-בלי) אונטערדריקענדיג, איינהאלטענדיג, צוימענדיג.

repress'ing-machine' *n.* (רי-פרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין צו פרעסען אדער אויסצודריקען ציעגעל; א שווערע פרעס צונויפצופרעסען וואטע.

repres'sion *n.* (רי-פרעש'-אן) א רעפרעסיע, אן אונטערדריקונג; דאס אונטערדריקען, דאס דערשטיקען [אן אויפשטאנד], דאס איינהאלטען, דאס האלטען אין צוים.

repress'ive *a.* (רי-פרעס'-איוו) אונטערדריקענד, איינהאלטענד.

repress'ively *adv.* (רי-פרעס'-איוו-לי) אויף אן אונטערדריקענדען שטייגער.

repress'ive meas'ures (רי-פרעס'-איוו מעזש'-אורז) רעפרעסיווע אדער אונטערדריקענדע מיטלען.

reprieve' *v. and n.* (רי-פריעוו') אבלעגען אויף א צייט די אויספיהרונג פון א פסק-דין [ווי וועגען טויט-שטראף]; ראטעווען פון געפאהר, בעפרייען אויף א צייט פון אן ערווארטעטער סכנה; דאס אבלעגען אויף א צייט די אויספיהרונג פון א געריכטליכען אורטייל; דאס בעפרייען זיך אויף א צייט פון א דראהענדער געפאהר; א צייטווייליגער אברוה.

rep'rimand *n. and v.* (רעפ'-רי-מענד) א רעפרימאנד, א פארוואורף, א טאדעל; טאדלען, אויסזידלען, אנשרייען.

repriman'der *n.* (רעפ-רי-מענ'-דער) איינער וואס טאדעלט, בלאמירט אדער מוסר'ט.

reprint' *v. and n.* (רי-פרינט') איבערדרוקען; אן איבערדרוק, א נייע אויפלאגע [פון א בוך].

repri'sal *n.* (רי-פראי'-זעל) נעגען-גוואלט; דאס אבנעהמען צוריק מיט גוואלט עטוואס וואס איז אבגענומען געווארען מיט גוואלט; דאס צאהלען פאר גוואלט מיט גוואלט.

reprise' *n.* (רי-פראיז') א צוריקפערכאפטע שיף אדער פערמעגען [פון א שונא אין א מלחמה]; אין מוזיק — דאס ווידערהאלען א מוזיקאלישען זאץ; א ווידערהאלטער מוזיקאלישער זאץ; דאס אומקעהרען זיך צו דער אלטער טהעמא, דאס בענייען אדער אבפרישען אן אלטע מוזיקאלישע טהעמא; אין ארכיטעקטור — דאס איבערדרעהען א געזימס אין אן אינווענינסטען ווינקעל.

repri'ses *n.* (רי-פראי'-זעז) די אראבגענומענע יעהרליכע אבגאבען פון די הכנסות פון לאנד.

repri'zes *n.* (רי-פראי'-זעז) ז. *reprises*.

reproach' *v. and n.* (רי-פראוטש') טאדלען, פארווארפען, בלאמירען; א טאדעל, א פארוואורף; א שאנדע, א שמאך.

reproach'able *a.* (רי-פראוטש'-עבל) וואס פערדיענט געטאדעלט אדער בלאמירט צו ווערען.

reproach'ableness *n.* (רי-פראוטש'-עבל-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט אדער בלאמירט צו ווערען.

reproach'ably *adv.* (רי-פראוטש'-ע-בלי) אויף אן אופן וואס פערדיענט טאדעל, אויף א טאדעלסווערטהען אופן.

reproach'er *n.* (רי-פראוטש'-ער) א טאדלער.

reproach'ful *a.* (רי-פראוטש'-פול) בעליידיגענד; פול מיט טאדעל; שענדליך.

reproach'fully *adv.* (רי-פראוטש'-פול-אי) אויף א בעליידיגענדען אופן; מיט פארוואורף; טאדלענדיג; שענדליך.

reproach'fulness *n.* (רי-פראוטש'-פול-נעס) טאדעלהאפטיגקייט; דאס זיין טאדעלהאפט; שענדליכקייט.

reproach'less *a.* (רי-פראוטש'-לעס) וואס מען קען איהם גאר ניט פארווארפען; טאדעללאז.

rep'robate *a., n. and v.* (רעפּ'-רא-בייט) זינדיג, מאראליש פערדארבען; א פערדארבענער מענש, אן אויסוואורף; טאדלען; פערוואארפען, פערדאמען.

rep'robateness *n.* (רעפּ'-רא-בייט-נעס) פערדארבענהייט; פערדאמטקייט.

rep'robater *n.* (רעפּ'-רא-ביי-טער) א פערדאמער, א פערוואארפער, א טאדלער.

reproba'tion *n.* (רעפּ-רא-ביי'-שאן) דאס פערדאמען; דאס טאדלען; פערדא-מונג; דאס זיין פערדאמט; דאס זיין פער-דאמט צו אייביגען גיהנם; דאס אבנעה-מען דאס רעכט צו האבען אן אמט [אלס א שטראף אין מיליטער פאר פערנאכלע-סיגען פליכטען].

reproba'tioner *n.* (רעפּ-רא-ביי'-שאנ-ער) איינער וואס גלויבט אין דער קאל-וויניסטישער לעהרע, אז די ניט-אויסער-וועהלטע וועלען זיין פערדאמט צו אייבי-גען גיהנם.

rep'robative *a.* (רעפּ'-רא-בע-טיוו) פערדאמענד.

rep'robatory *a.* (רעפּ'-רא-בע-טא-רי) ז. *reprobative*

reproduce' *v.* (רי-פּרא-דיוס') רעפּרא-דוצירען, מאכען א קאפּיע; ווידער ער-ציינגען, ווידער ארויסברייננגען, ווידער געבעהרען, ווידער שאפען; ווידער צום פארשיין ברייננגען.

reprodu'cer *n.* (רי-פּרא-דיו'-סער) א רעפּראדוצירער, א ווידער-ערציינגער, א ווידער-ארויסברייננגער, א ווידער-שא-פער; די מעמבראנע פון א פאנאגראף וואס רעפּראדוצירט די שטימע.

reprodu'cible *a.* (רי-פּרא-דיו'-סיבל) וואס קען רעפּראדוצירט ווערען. ז. *reproduce*

reproduc'tion *n.* (רי-פּרא-דאק'-שאן) דאס רעפּראדוצירען, דאס ווידער-ערציי-גען, דאס ווידער-ארויסברייננגען; דאס ווידער-אבוואקסען די צושטערטע טיילען פון אן ארגאניזם; די פארטפלאנצונג, די פּרוכפערונג, דאס ארויסברייננגען נייע אר-גאניזמען פון די עקזיסטירענדע; א רע-פּראדוקציאן, א קאפּיע.

reproduc'tive *a.* (רי-פּרא-דאק'-טיוו) רעפּראדוצירענד; געבעהרענד, שאפענד, ערציינגענד.

reproduc'tive cells (רי-פּרא-דאק'-טיוו סעלז) די פארטפלאנצונגס-צעלען [די צעלען ביי פלאנצען פון וועלכע עס וואק-סען ארויס נייע פלאנצען].

reproduc'tiveness *n.* (רי-פּרא-דאק'-טיוו-נעס) די אייגענשאפט, פעהיגקייט אדער נייגונג צו רעפּראדוצירען. ז. *reproduce*

reproduc'tive or'gans (רי-פּרא-דאק'-טיוו אהר'-גענז) די געשלעכטס-ארגא-נען.

reproduc'tory *a.* (רי-פּרא-דאק'-טא-רי) ז. *reproductive*

repromul'gate *v.* (רי-פּרא-מאל'-גייט) ווידער פערעפענטליכען; ווידער בע-קאנט מאכען.

repromulga'tion *n.* (רי-פּרא-מאל-גיי'-שאן) דאס פערעפענטליכען אדער בע-קאנט מאכען פון דאס ניי.

reproof' *n.* (רי-פּרוהף') דאס טאדלען; א פארוואורף.

repro'vable *a.* (רי-פּרוה'-וועבל) טא-דעלהאפט, וואס פערדיענט פארוואורף, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

repro'vableness *n.* (רי-פּרוה'-וועבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט, דאס זיין ווערטה געטאדעלט צו ווערען.

repro'vably *adv.* (רי-פּרוה'-ווע-בלי) צום טאדלען.

repro'val *n.* (רי-פּרוה'-וועל) א טא-דעל, א פארוואורף.

reprove' *v.* (רי-פּרוהוו') טאדלען, בלא-מירען, פארווארפען.

repro'ver *n.* (רי-פּרוה'-ווער) א טאד-לער; א בלאמירער; איינער וואס מאכט פארווירפע.

repro'ving *n.* (רי-פּרוה'-ווינג) טאד-לונג; א פארוואורף.

repro'vingly *adv.* (רי-פּרוה'-ווינג-לי) טאדלענדיג, מאכענדיג פארווירפע.

reprune' *v.* (רי-פּרוהן') ווידער ארום-שניידען [ווי די צווייגען פון בוימער]; ווידער ארומפוצען; ווידער פוצען [ווי א פויגעל די פעדערען].

reps *n.* (רעפּס) ריפּס [אזא שטאף וואס ווערט מייסטענס בענוצט פאר פרויען-קליידער].

rep'tant *a.* (רעפּ'-טענט) וואס קריכט [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.].

repta'tion *n.* (רעפּ-טיי'-שאן) דאס קרי-כען אויף'ן בויך [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.].

rep'tile *a. and n.* (רעפּ'-טיל) וואס קריכט; קריכעדיג; נידריג, געמיין; א רעפּטיל, א קריכענדע בעשעפעניש [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.]; אן אמ-פיביע [א פיער-פיסיגע בעשעפעניש מיט קאלטען בלוט וואס לעבט אי אויף דער יבשה אי אין וואסער (ווי א פראש, א קראקאדיל, א שילדקראט א. ד. ג.)]; א קריכער, אן אונטערלעקער.

reptil'ia *n.* (רעפּ-טיל'-אי-א) פלעצער, וואו מען האלט רעפּטיליען. ז. *reptilium*

Reptil'ia *n.* (רעפּ-טיל'-אי-א) די רעפּ-טיליען [דער קלאס אייער-לעגענדע וויר-בעל-טהיערע וואס זייער בלוט איז קאלט און זייער הויט איז בעדעקט מיט שופּען, ווי קראקאדילען, שילדקראטען, שלאנגען א. ד. ג.].

reptil'ian *a. and n.* (רעפּ-טיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די רעפּטיליען; איינער פון די רעפּטיליען. ז *Reptilia*

reptilif'erous *a.* (רעפּ-טי-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט א קערפּער-טייל פון רעפּטי-ליען [ווי למשל, אין פעלזען].

rep'tiliform *a.* (רעפּ'-טיל-אי-פארם) וואס האט די פארם אדער דעם קערפּער-געבוי פון א רעפּטיל.

reptil'ious *a.* (רעפּ-טיל'-אי-אס) עהנ-ליך צו א רעפּטיל.

reptil'ium *n.* (רעפּ-טיל'-אי-אם) א פּלאץ, וואו מען האלט רעפּטיליען.

reptiliv'orous *a.* (רעפּ-טי-ליוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט רעפּטיליען [ווי פויגעל, למשל].

repub'lic *n.* (רי-פּאב'-ליק) א רעפּוב-ליק; א רעפּובליקאנישע רעגיערונגס-ארדנונג [וואו דער רעגיערער אדער די רעגיערער ווערען געוועהלט פון פאלק].

repub'lican *n. and a.* (רי-פּאב'-לי-קען) א רעפּובליקאנער, אן אנהענגער פון א רעפּובליקאנישער רעגיערונגס-ארדנונג; א פויגעל וואס לעבט אין געזעלשאפטען; רעפּובליקאניש; וואס לעבען אין געזעל-שאפטען [וועגען פויגלען].

Repub'lican *n. and a.* (רי-פּאב'-לי-קען) א רעפּובליקאנער, א מיטגליעד פון דער רעפּובליקאנער פארטיי אין די פער-אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; וואס געהערט אדער איז נענייגט צו דער רע-פּובליקאנער פארטיי.

repub'lican cal'endar (רי-פּאב'-לי-קען קעל'-ען-דאר) דער רעפּובליקאנישער, קאלענדאר [דער קאלענדאר וואס איז פאר א קורצער צייט איינגעפיהרט גע-ווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1793 אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואָ-לוציאן. לויט דיעזען קאלענדאר זיינען די חדשים אלע גלייך בעשטאנען פון 30 טעג און צום ענדע יאהר זיינען צוגע-לעגט געווארען 5 אדער 6 טעג. די אלטע נעמען פון די חדשים זיינען אבגעשאפט געווארען און נייע זיינען איינגעפיהרט געווארען. די חדשים זיינען איינגעטיילט אין דריי טיילען, צו צעהן טעג אין יע-דען].

repub'lican e'ra (רי-פּאב'-לי-קען אי'-רא) די רעפּובליקאנישע ערא [די צייטרעכנונג פון דער פראנצויזישער רע-פּובליק, וועלכע איז איינגעפיהרט געווא-רען דורך דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן דעם 22טען סעפּטעמבער 1792].

repub'licanise *v.* (רי-פּאב'-לי-קענ-איז) ז. *republicanize*

repub'licanism *n.* (רי-פּאב'-לי-קענ-איזם) רעפּובליקאניזם, רעפּובליקאנישע פּרינציפּען; די רעפּובליקאנישע רעגיע-רונגס-סיסטעם; איבערגעבענהייט צו רע-פּובליקאנישע פּרינציפּען אדער צו דער רעפּובליקאנישער רעגיערונגס-סיסטעם.

Repub'licanism *n.* (רי-פּאב'-לי-קענ-איזם) די פּרינציפּען פון דער רעפּובליקא-נער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאא-טען פון אמעריקא.

repub'licanize *v.* (רי-פּאב'-לי-קענ-איז) מאכען רעפּובליקאניש; מאכען פאר א רעפּובליק; מאכען פאר א רעפּובלי-קאנער.

repub'lican par'ty (רי-פּאב'-לי-קען פאר'-טי) א רעפּובליקאנישע פארטיי [א פארטיי וואס וויל איינפיהרען אדער אנ-האלטען א רעפּובליקאנישע רעגיערונגס-פארם].

Repub'lican par'ty (רי-פּאב'-לי-קען פאר'-טי) די רעפּובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האט זיך נעגרינדעט אין יאהר 1854 און וועלכע האט זיך דאן געשטעלט אלס ציעל ניט צו דערלאזען די פער-שפּרייטונג פון דער נעגער-שקלאפעריי אין די טעריטאריעס.

republica'tion *n.* (רי-פּאב-לי-קיי'-שאן) די ווידער-ארויסגאבע [פון א ווערק], א נייע אויפלאגע; דאס איבער-דרוקען; א נאכאמאליגע בעקאנטמאכונג.

repub'lish *v.* (רי-פּאב'-ליש) ארויס-געבען [א ווערק] פון דאס ניי; איבער-דרוקען; ווידער בעקאנט מאכען.

repub'lisher *n.* (רי-פּאב'-ליש-ער) איינער וואס גיט ארויס נאך אמאל א ווערק; אן איבערדרוקער.

repu'diable *a.* (רי-פּיו'-די-עבל) וואס קען פערווארפען אדער פערשטויסען ווע-רען.

repu'diate *v.* (רי-פּיו'-די-אייט) פער-ווארפען, פערשטויסען; זיך שיידען [מיט א פרוי], אב'גט'ען; אבזאגען, צוריקוויי-זען; ניט אנערקענען א חוב, זיך אבזא-גען צו צאהלען א חוב.

repudia'tion *n.* (רי-פּיו-די-איי'-שאן) דאס פערווארפען אדער צוריקווייזען;

דאס פערשטויסען; דאס פערשטויסען ווערען; דאס אב'גט'ען א פרוי; דאס ניט אנערקענען אדער דאס אבזאגען זיך צו בעצאהלען א חוב [בעזאנדערס די ניט אנערקענונג פון א חוב פון דעם שטאאט אדער פון א שטאדט-רעגיערונג].

repudia'tionist *n.* (רי-פיו-די-איי'-שאן-איסט) איינער וואס ראטה דעם שטאאט אדער דער שטאדט-רעגיערונג ניט צו אנערקענען געוויסע חובות.

repu'diator *n.* (רי-פיו'-די-איי-טאר) איינער וואס ענטזאגט אדער ווייזט צוריק; איינער וואס אנערקענט ניט אז דער שטאאט איז מחויב צו צאהלען זיינע חובות; איינער וואס אנערקענט ניט די חובות פון זיין פארגעננער אין אמט.

repugn' *v.* (רי-פיון') זיין דאגעגען; געבען א ווידערשטאנד, קעמפפען נעגען.

repug'nance *n.* (רי-פאג'-נענס) ווידערווילען, אבנייגונג; א ווידערשפרוך, א סתירה.

repug'nancy *n.* (רי-פאג'-נען-סי) א ווידערשפרוך, א סתירה.

repug'nant *a.* (רי-פאג'-נענט) זייענדיג דאגעגען, זייענדיג אין דער אפאזיציע; שטרייטענד געגען; געבענדיג א ווידערשטאנד; עקעלהאפט; וואס איז אין ווידערשפרוך, וואס איז א סתירה.

repug'nantly *adv.* (רי-פאג'-נענט-לי) אין געגענזאץ; מיט געגנערשאפט; זייענדיג דאגעגען.

repug'natorial *a.* (רי-פאג'-נע-טא-רי-על) וואס גיט א ווידערשטאנד.

repul'lulate *v.* (רי-פאל'-יו-לייט) זיך ווידער פאנאנדערוואקסען.

repullula'tion *n.* (רי-פאל-יו-ליי'-שאן) דאס ווידער פאנאנדערוואקסען זיך; דאס ווידער אויסוואקסען [וועגען א קראנקהאפטען געוויקס אויף'ן קערפער].

repulse' *v. and n.* (רי-פאלס') 1. אבשלאגען, צוריקשלאגען, צוריקשטויסען, צוריקטרייבען; 2. אבזאגען, צוריקווייזען; 3. דאס צוריקשטויסען אדער צוריקטרייבען; 4. דאס ווערען צוריקגעשטויסען אדער צוריקגעטריבען; אן אבזאג, אן ענטזאגונג.

1. The army **repulsed** the attack of the enemy. 2. The girl **repulsed** his advances.

repul'ser *n.* (רי-פאל'-סער) א צוריקשטויסער, א צוריקטרייבער.

repul'sion *n.* (רי-פאל'-שאן) צוריקטרייבונג, צוריקשטויסונג; דאס ווערען צוריקגעטריבען אדער צוריקגעשטויסען; ווידערווילען, עקעל, אבשטויסונג.

repul'sive *a.* (רי-פאל'-סיוו) צוריקשטויסענד; וואס טרייבט צוריק; אבשטויסענד, וואס רופט ארויס עקעל אדער ווידערווילען.

The features of the black race are often **repulsive** to the white race.

repul'sively *adv.* (רי-פאל'-סיוו-לי) צוריקשטויסענדיג, צוריקטרייבענדיג; ארויסרופענדיג עקעל אדער ווידערווילען.

repul'siveness *n.* (רי-פאל'-סיוו-נעס) דאס זיין אבשטויסענד אדער עקעלדיג.

repul'sive pow'er (רי-פאל'-סיוו פאו'-ער) אבשטויסונגס-קראפט [די קראפט וואס שטויסט אב איין קערפער פון דעם אנדערען].

repur'chase *v. and n.* (רי-פויר'-טשעס) ווידער קויפען, צוריק קויפען; דאס צוריק-אבקויפען; דאס ווידער קויפען.

repurge' *v.* (רי-פוירדזש') ווידער רייניגען.

repu'rify *v.* (רי-פיו'-רי-פאי) ווידער לייטערען, ווידער רייניגען.

rep'utable *a.* (רעפ'-יו-טעבל) וואס האט א גוטע רעפוטאציע אדער. א גוטען נאמען, וואס ווערט געאכטעט; אנשטענדיג, עהרבאר.

rep'utableness *n.* (רעפ'-יו-טעבל-נעס) עהרענהאפטיגקייט, א גוטער נאמען; אנשטענדיגקייט, עהרבארקייט.

rep'utably *adv.* (רעפ'-יו-טע-בלי) אויף אן עהרענהאפטען, אנשטענדיגען שטייגער.

reputa'tion *n.* (רעפ-יו-טיי'-שאן) א רעפוטאציע; א גוטער נאמען; אנזעהן, בעריהמטהייט.

repute' *v. and n.* (רי-פיוט') 1. שעצען, האלטען הויך; 2. רעכנען, האלטען פאר...; 3. א רעפוטאציע, א נאמען; א גוטער נאמען; אכטונג; 4 אן אנגענומענע מיינונג.

2. He is **reputed** a wealthy man. 3. Only men of good **repute** should be elected to public office. 4. He is considered a rascal according to common **repute**.

repu'ted *a.* (רי-פיו'-טעד) געאכטעט, געשעצט; הויך געשעצט; אנגענומען; גערעכנט אדער געהאלטען פאר...

repu'tedly *adv.* (רי-פיו'-טעד-לי) לויט דער אנגענומענער מיינונג.

repute'less *a.* (רי-פיוט'-לעס) וואס האט ניט קיין גוטע רעפוטאציע, וואס האט ניט קיין גוטען נאמען; אונאנשטענדיג.

request' *v. and n.* (רי-קהוועסט') בעטען; פערלאנגען; בעגעהרען; א בעגעהר; א ביטע; א פערלאנג; א נאכפראגע.

reques'ter *n.* (רי-קהוועס'-טער) א בעטער; א ביטע-שטעלער.

request'-pro'gram *n.* (רי-קהוועסט'-פראו'-גרעם) א מוזיקאלישעס פראגראם וואס איז צונויפגעשטעלט לויט דעם פערלאנג פון פערזאמעלטען פובליקום.

requick'en *v.* (רי-קהוויק'ן) ווידער בעלעבען, ווידער לעבעדיג מאכען.

re'quiem *n.* (רי'-קהווי-עם) די זעעלען-מעסע [די תפלה אדער הזכרת נשמות וואס די קאטוילישע קירך פראוועט נאך א טויטען]; די מוזיק פון א זעעלען-מעסע; א הימן אדער א מוזיקאלישעס גאטעסדיענסט נאך א טויטען.

re'quiem-mass *n.* (רי'-קהווי-עם-מעס) א זעעלען-מעסע. ז. ***requiem***

requies'cat in pa'ce (רעק-הווי-עס'-קעט אין פיי'-סי) זאל ער רוהען אין פריעדען [א געוויסע קריסטליכע תפלה נאך א טויטען, געברויכט אויך אלס אויפשריפט אויף מצבות].

requies'cence *n.* (רעק-הווי-עס'-ענס) רוה, אברוה.

requir'able *a.* (רי-קהוואיר'-עבל) וואס פאדערט זיך; פערלאנגט, נויטיג.

require' *v.* (רי-קהוואיר') פאדערען, פערלאנגען; בעגעהרען; הייסען; בעטען; נויטיגען זיך, בעדארפען.

require'ment *n.* (רי-קהוואיר'-מענט) א פאדערונג; א פערלאנג; א בעדארף, א בעדערפניש; א נויטיגע בעדינגונג.

requir'er *n.* (רי-קהוואיר'-ער) א פערלאנגער, א פאדערער.

requir'ing *n.* (רי-קהוואיר'-אינג) א פערלאנג, א פאדערונג, א בעדערפניש, א נויטווענדיגקייט.

req'uisite *a. and n.* (רעק'-הווי-זיט) נויטווענדיג, וואס איז דורכאויס נויטיג; א נויטיגע איינגענשאפט אדער בעדינגונג; א נויטווענדיגקייט.

req'uisitely *adv.* (רעק'-הווי-זיט-לי) נויטווענדיג, דורכאויס נויטיג.

req'uisiteness *n.* (רעק'-הווי-זיט-נעס) נויטווענדיגקייט, דאס זיין דורכאויס נויטיג.

requisi'tion *n. and v.* (רעק-הווי-זיש'-אן) דאס פאדערען, דאס פערלאנגען; א ביטע; א פאדערונג; א פערלאנג; די פאדערונג פון איין שטאאט, אז דער אנדערער שטאאט זאל ארויסגעבען אן אנטלאפענעם פערברעכער; אן אפיציעלע פאדערונג, אז די בעפעלקערונג זאל צושטעלען די נויטיגע לעבענס-פראדוקטען פאר דער ארמעע אדער פלאטע; די קאנפיסקאציע פון די נויטיגע לעבענס-פראדוקטען דורך א פיינדליכער ארמעע; א געשריבענע איינלאדונג; א פאדערונג, אז א חוב זאל בעצאהלט ווערען; פערלאנגען, פאדערען; פאדערען פון א געמיינדע צוצושטעלען לעבענס-מיטעל פאר דער ארמעע.

requis'itive *a. and n.* (רי-קהוויז'-אי-טיוו) פאדערענד, נאכזוכענד, פערלאנגענד; איינער וואס דריקט אויס א פערלאנג.

requis'itor *n.* (רי-קהוויז'-אי-טאר) איינער וואס שטעלט א פאדערונג; איינער וואס דריקט אויס א פערלאנג; איינער וואס איז בעפאלמעכטיגט דורך א פערלאנג צו מאכען אן אונטערזוכונג פון פאקטען.

requis'itory *a.* (רי-קהוויז'-אי-טא-רי) וואס פערלאנגט, וואס פאדערט.

requisi'tum *n.* (רעק-הווי-סאי'-טאם) א נויטיגע בעדינגונג פאר א פראבלעמע.

requi'table *a.* (רי-קהוואי'-טעבל) וואס קען בעלוינט ווערען [מיט גוטעס פאר גוטעס און מיט שלעכטעס פאר שלעכטעס]; וואס קען בעצאהלט ווערען מדה כנגד מדה.

requi'tal *n.* (רי-קהוואי'-טעל) בעלוינונג, פערגעלטונג [מיט גוטעס פאר גוטעס און מיט שלעכטעס פאר שלעכטעס]; דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה.

requite' *v.* (רי-קהוואיט') בעלוינען, פערגעלטען [פאר גוטעס מיט גוטעס און פאר שלעכטעס מיט שלעכטעס], צאהלען מדה כנגד מדה.

rerail' *v.* (רי-רייל') צוריק ארויפשטעלען אויף די רעלסען [שינעס].

reread' *v.* (רי-ריעד') ווידער אמאל לעזען, איבערלעזען נאך אמאל.

rere'brace *n.* (ריער'-בריים) דער טהייל פון א פאנצער וואס בעדעקט דעם ארם פון דער פלייצע [אקסעל] ביז צום עלענבויגען.

rere'dos *n.* (ריער'-דאס) דער אלטאר-רוקען [א ווענטעל אדער א דעקארירטער וואנד-טייל הינטער אן אלטאר אין א קירך]; דאס הינטער-ווענטעל פון א פייערהערד; דאס רוקען-שטיק פון א פאנצער.

rerefine' *v.* (רי-רי-פאין') ווידער ראפינירען, ווידער לייטערען.

rereflect' *v.* (רי-רי-פלעקט') ווידער רעפלעקטירען, ווידער צוריקווארפען אדער צוריקשטראהלען; ווידער בעטראכטען, ווידער איבערלעגען זיך.

rereign' *v.* (רי-ריין') ווידער רעגיערען.

rere'mouse *n.* (ריער'-מאוס) א פלעדער-מויז.

reresolve' *v.* (רי-רי-זאלוו') ווידער בעשליסען.

rerise' *v.* (רי-ראיז') ווידער אויפהויבען זיך.

resail' *v.* (רי-סייל') צוריקזעגלען, צוריקפאהרען.

resale' *n.* (רי-סייל') א ווידער-פערקויף, א פערקויף פון דער צווייטער האנד.

resaluta'tion *n.* (רי-סעל-יו-טיי'-שאן) א געגען-גרוס.

resalute′ *v.* (רי-סע-ליוט׳) וויעדער אמאל בעגריסען; ענטפערען אויף א גרוס.

rescind′ *v.* (רי-סינד׳) ערקלערען פאר אונגילטיג, צוריקרופען, אבשאפען; אבשניידען.

Finding that he had made a bad bargain he attempted to rescind the contract.

rescin′dable *a.* (רי-סינ׳-דעבל) וואס קען ערקלערט ווערען פאר אונגילטיג, וואס קען אבגעשאפט ווערען.

rescind′ment *n.* (רי-סינד׳-מענט) ז. *rescission*.

rescis′sion *n.* (רי-סיזש׳-אן) דיא אבשאפונג; דאס ערקלערען פאר אונגילטיג.

rescis′sory *a.* (רי-סיס׳-א-רי) וואס האט די מאכט אבצושאפען, וואס שאפט אב, וואס מאכט אונגילטיג.

rescoun′ter *n. and v.* (רעס-קאונ׳-טער) א געגענזייטיגע אויסגלייכונג פון קאמערציעלע חשבונות אדער תביעות; דער אויסגלייכס-טאג אויף דער בערזע; געגענזייטיג אויסגלייכען די פאסטען אין די געשעפטס-ביכער.

rescribe′ *v.* (רי-סקראיב׳) ענטפערען, צוריקשרייבען; איבערשרייבען, שרייבען פון דאס ניי.

re′script *n.* (רי׳-סקריפט) א רעסקריפט [א געשריעבענער ענטפער פון א קייזער אדער פאפסט אלס אן ענטשיידונג אויף געוויסע רעכטס-פראגען]; אן עדיקט, א קייזערליכער בעפעהל; א דופליקאט, א קאפיע [פון א שריפט].

rescrip′tion *n.* (רי-סקריפ׳-שאן) דאס ענטפערען אויף א בריעף, דאס צוריקשרייבען; אן ענטפער אויף א בריעף.

rescrip′tive *a.* (רי-סקריפ׳-טיוו) וואס איז שייך צו א רעסקריפט, וואס האט דעם כאראקטער פון א רעסקריפט [ז. *rescript*]; ענטשיידענד.

res′cuable *a.* (רעס׳-קיו-עבל) וואס קען בעפרייט ווערען.

res′cue *v. and n.* (רעס׳-קיו) רעטען, בעפרייען; וויעדער בעקומען; רעטונג, בעפרייאונג; דאס צוריק-בעקומען; אן אונגעזעצליכע בעפרייאונג, בענוצענדיג גוואלט.

res′cuer *n.* (רעס׳-קיו-ער) א בעפרייער; איינער וואס ראטעוועט.

rescussee′ *n.* (רעס-קא-סיע׳) דער ארעסטירטער, וועלכען מען בעפרייט מיט גוואלט.

rescus′sor *n.* (רעס-קאס׳-אר) איינער וואס בעפרייט אן ארעסטירטען מיט גוואלט.

research′ *n. and v.* (רי-סוירטש׳) א פארשונג, אן אונטערזוכונג; א וויסענשאפטליכע אויספארשונג וועגען עפעס; וויעדער נאכפארשען, מאכען א צווייטע אונטערזוכונג.

resear′cher *n.* (רי-סויר׳-טשער) א פארשער; איינער וואס מאכט אונטערזוכונגען.

research′ful *a.* (רי-סוירטש׳-פול) מיט פארשונגס-אייפריגקייט; וואס אונטערזוכט אדער פארשט אויס פלייסיג.

reseat′ *v.* (רי-סיעט׳) וויעדער זעצען; אריינשטעלען נייע בענק.

resect′ *v.* (רי-סעקט׳) אבשניידען.

resec′tion *n.* (רי-סעק׳-שאן) אין כירורגיע — די רעזעקציאן, דאס אויסשניידען א טייל פון אן ארגאן [בעזאנדערס א ביין].

Rese′da *n.* (רי-סי׳-דא) די רעזעדא-בלומען. ז. *mignonette*.

rese′da *n.* (רי-סי׳-דא) רעזעדא-פארב, א גרוי-גרינער קאליר.

reseek′ *v.* (רי-סיעק׳) וויעדער זוכען.

reseize′ *v.* (רי-סיעז׳) וויעדער צונעהמען; עפעס וויעדער פערכאפען; צוריק נעהמען אין בעזיץ; בעקומען אין בעזיץ.

resei′zer *n.* (רי-סיע׳-זער) א פערכאפער, איינער וואס פערכאפט וויעדער אין זיין בעזיץ.

resei′zure *n.* (רי-סיע׳-זשור) דאס פערכאפען נאך אמאל.

resell′ *v.* (רי-סעל׳) וויעדער פערקויפען.

resem′blance *n.* (רי-זעמ׳-בלענס) עהנליכקייט; אן עהנליכקייט; עפעס וואס איז עהנליך; א פארטרעט.

resem′ble *v.* (רי-זעמ׳בל) זיין עהנליך, זיין גלייך; צוגלייכען, פערגלייכען.

resem′bler *n.* (רי-זעמ׳-בלער) א גלייכען; איינער אדער עטוואס וואס איז עהנליך צו אימעצען אדער עפעס.

resem′bling *a.* (רי-זעמ׳-בלינג) עהנליך, גלייכארטיג, גלייכפערמיג.

resem′blingly *adv.* (רי-זעמ׳-בלינג-לי) אזוי, עס זאל זיין עהנליך; אויף א גלייכארטיגען אדער גלייכפערמיגען שטייגער.

resem′inate *v.* (רי-סעמ׳-אי-נייט) וויעדער פאנאנדערזייהען; וויעדער לאזען ארויסשפראצען; וויעדער פראדוצירען.

resend′ *v.* (רי-סענד׳) וויעדער שיקען; צוריקשיקען; אומקעהרען.

resent′ *v.* (רי-זענט׳) האבען פאראיבעל, זיין אין כעס אדער עמפערט [פון אן אונגערעכטיגקייט].

resent′er *n.* (רי-זענט׳-ער) דער וואס האט פאראיבעל; איינער וואס פיהלט שטארק א בעליידיגונג.

resent′ful *a.* (רי-זענט׳-פול) עמפפינדליך, וואס בעליידיגט זיך גיך, געניינט צום צארן, רייצבאר, אויפגערעגט.

resent′fully *adv.* (רי-זענט׳-פול-אי) מיט כעס, מיט פערדרוס; אויף אן אויפגערעגטען שטייגער.

resent′ive *a.* (רי-זענט׳-איוו) ז. *resentful*.

resent′ment *n.* (רי-זענט׳-מענט) א טיעף געפיהל פון בעליידיגונג [פאר אן אונגערעכטיגקייט]; שטארקער פערדרוס, כעס, ערגערניס.

reserva′tion *n.* (רעז-ער-וויי׳-שאן) דאס רעזערווירען, דאס איינהאלטען עפעס אין זאפאס; די צוריקהאלטונג; דאס וואס ווערט איינגעהאלטען אין רעזערוו אדער זאפאס; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטיק עפענטליכעס לאנד, וואס ווערט פערהאלטען פאר געוויסע צוועקען [ווי פאר שולען, פאר די אינדיאנער א. ד. ג.]; אין יוריספרודענץ — א פונקט אין א דאקומענט, דורך וועלכען איינער וואס גיט איבער לאנד לאזט איבער פאר זיך א געוויסען רעכט [ווי למשל, ווען איינער גיט איבער דעם אנדערען א פערמע און לאזט פאר זיך איבער דאס רעכט צו האבען א דורכגאנג דורך א פעלד פון דיעזער פערמע].

reser′vative *a.* (רי-זויר׳-ווע-טיוו) רעזערווירענד, איינהאלטענד, פערהיטענד.

reser′vatory *n.* (רי-זויר׳-ווע-טא-רי) דער פלאץ וואו זאכען ווערען געהאלטען.

reserve′ *v. and n.* (רי-זירוו׳) אבשפארען, פערהיטען, לעגען אן א זייט, רעזערווירען, פערהאלטען; האלטען, איבערלאזען פאר זיך; מאכען אן אויסנאהם; דאס וואס ווערט רעזערווירט אדער פערהיט אויף שפעטער; איינגעהאלטענקייט, פארזיכטיגקייט [אין אויסדריקען מיינונגען אדער געפיהלען]; אן אויסנאהם; א בעדינגונג; א בעגרענצונג; א פערבאט; רעזערוו [זאפאסנע סאלדאטען].

reserved′ *a.* (רי-זירווד׳) פערהאלטען, ניט בענוצט, רעזערווירט; איינגעהאלטען, פארזיכטיג; שעמעוודיג; ניט אפענהערציג.

reser′vedly *adv.* (רי-זויר׳-ווער-לי) אויף אן איינגעהאלטענעם, קאלטען, פארזיכטיגען אדער ניט אפענהערציגען שטייגער.

He speaks reservedly, but he speaks with sincerity.

reser′vedness *n.* (רי-זויר׳-וועד-נעס) איינגעהאלטענקייט, פארזיכטיגקייט, ניט-אפענהערציגקייט.

reser′vist *n.* (רי-זויר׳-וויסט) א רעזערוויסט, א זאפאסנער סאלדאט.

res′ervoir *n. and v.* (רעז׳-ער-וואואר) א רעזערוואואר, א באסיין אדער א כלי צו האלטען פליסיגקייטען אדער גאזען; בעזארגען מיט א רעזערוואואר; צוזאמענקלייבען אדער האלטען פליסיגקייטען אדער גאזען אין א רעזערוואואר.

reset′ *v. and n.* (רי-סעט׳) אויפזעצען נאך אמאל, וויעדער זעצען, וויעדער צוזאמענשטעלען; אויפנעהמען און געבען אבדאך א פערברעכער; דאס אויפזעצען נאך אמאל; דאס אויפנעהמען א פערברעכער; דאס בעהאלטען גע׳גנב׳עטע זאכען.

reset′ter *n.* (רי-סעט׳-ער) אין געזעצגעבונג — איינער וואס נעהמט צו גע׳גנב׳עטע זאכען; איינער וואס נעהמט אויף און גיט וואהנונג א פערברעכער; איינער וואס זעצט אדער שטעלט וויעדער איין.

reset′tle *v.* (רי-סעט׳ל) וויעדער איינארדנען, וויעדער אין ארדנונג בריינגען, וויעדר בערוהיגען; וויעדער איינשטעלען א גייסטליכען אין זיין אמט; וויעדער אנגעשטעלט ווערען אלס גייסטליכער.

reset′tlement *n.* (רי-סעט׳ל-מענט) דאס וויעדער איינארדנען, דאס וויעדער איינשטעלען; א נייע איינשטעלונג אדער איינארדנונג.

reshape′ *v.* (רי-שייפ׳) וויעדער אמאל פארמירען; צונעבען א נייע פארם אדער געשטאלט.

reship′ *v.* (רי-שיפ׳) וויעדער עקספעדירען פער שיף, וויעדער אמאל אבשיקען מיט א שיף; צוריקשיקען.

reship′ment *n.* (רי-שיפ׳-מענט) דאס וויעדער אמאל עקספעדירען פער שיף; דאס צוריקשיקען.

reside′ *v.* (רי-זאיד׳) 1. וואהנען, רעזידירען, זיך אויפהאלטען; 2. זיין איינגעבארען, געפינען זיך אין... [וועגען אן איינגענשאפט].

1. We shall reside in Paris.

res′idence *n.* (רעז׳-אי-דענס) דאס וואהנען, דאס אויפהאלטען זיך לאנג אויף אן ארט; א וואהנונג, א רעזידענץ, א וואהן-ארט; דאס זיין שטענדיג אויף׳ן פאסט [דאס געפינען זיך אויף׳ן ארט וואס עס פאדערט די פליכט אדער דאס אמט].

res′idency *n.* (רעז׳-אי-דענ-סי) א רעזידענץ, א וואהנונגס-ארט: אין אסט-אינדיען — דער אפיציעלער וואהנונגס-ארט פון דעם בעאמטען, וואס פערטרעט דעם וויצע-קעניג אין איינעם פון די וויכטיגסטע געריכטען.

res′ident *a. and n.* (רעז׳-אי-דענט) וואהנענד: וואס האלט זיך אויף לאנג אין א בעשטימטען ארט; וואס געפינט זיך אין

א געוויסען פלאץ דאס גאנצע יאהר, וואס וואנדערט ניט [וועגען פויגעל]; אן איינוואהנער; א רעזידענט, א דיפלאמאטישער פערטרעטער אין אן אויסלענדישען הויף; אין אסט-אינדיען — דער פערטרעטער פון ענגלישען וויצע-קעניג אין געריכט.

residen'tiary *a. and n.* (רעזי-אי-דענ'-שיע-רי) וואהנענד; וואס איז פערפליכטעט צו וואהנען א געוויסע צייט אין א קאטעדראל-קירך [וועגען א גייסטליכען]; א גלח וואס איז פערבונדען מיט א געווייסער קירך; אן איינוואהנער.

res'identship *n.* (רעזי'-אי-דענט-שיפ) די שטעלע אדער דאס אמט פון א רעזידענט אדער דיפלאמאטישען פערטרעטער אין אן אויסלענדישען הויף.

resi'der *n.* (רי-זאי'-דער) אן איינוואהנער, א תושב.

resid'ual *a. and n.* (רי-זידזש'-יו-על) וואס איז שייך צו א רעשט אדער דיפערענץ; וואס איז איבערגעבליבען, וואס בלייבט איבער; א רעשט; אין מאטעמאטיק — דער דיפערענץ.

resid'uary *a.* (רי-זידזש'-יו-ע-רי) וואס איז איבערגעבליבען; איבעריג; צוריקבלייבענד, נאכבלייבענד.

resid'uary estate' (רי-זידזש'-יו-ע-רי עס-טייט') דער טייל פון א ירושה, וואס בלייבט נאכדעם ווי מען האט אויסגעצאהלט אלע חובות און געמאכט אלע אנדערע אויסצאהלונגען [ווי נדבות א. ד. ג.] לויט דער צואה פון פערשטארבענעם.

resid'uary legatee' (רי-זידזש'-יו-ע-רי לעג-ע-טיע') דער יורש וואס בעקומט די גאנצע איבערנעבליבענע ירושה [נאכדעם ווי מען האט אויסגעצאהלט די חובות פון פערשטארבענעם און אויך די געלדער וואס ער האט פערזאגט אין זיין צואה צו אנדערע מענשען].

resid'uary prop'erty (רי-זידזש'-יו-ע-רי פראפ'-ער-טי) דער טייל ירושה, וואס בלייבט נאך'ן אבצאהלען אלע חובות פון'ם פערשטארבענעם און אויך אלע געלדער און אייגענטום וואס ער האט פערזאגט אין צואה צו אנדערע מענשען.

res'idue *n.* (רעזי'-אי-דיו) דער רעשט, דאס איבערגעבליבענע; דער אבזאץ; דאס איבערגעבליבענע פערמעגען [נאך'ן אויסצאהלען אלע שולדען און לעגאטען פון'ם פערשטארבענעם].

resid'uum *n.* (רי-זידזש'-יו-אם) ז. *residue*.

resign' *v.* (רי-סאין') ווידער אונטערצייכנען, ווידער אונטער'חתמ'ענען זיך.

resign' *v.* (רי-זאין') רעזיגנירען, געהן אין דעמיסיע, אבזאגען זיך פון אמט; אויפגעבען, זיך ענטזאגען; זיך אונטערגעבען, זיך בויגען, אננעהמען פאר ליעב.

resigna'tion *n.* (רעזי-איג-ניי'-שאן) רעזיגנאציאן, דאס אבזאגען זיך [פון אן אמט, פון א שטעלע, פון בעזיץ א. ד. ג.]; דאס פאר ליעב נעהמען, דאס אונטערווארפען זיך [הויפטזעכליך דעם שיקזאל].

resigned' *a.* (רי-זאינד') וואס ווארפט זיך אונטער [הויפטזעכליך דעם שיקזאל]; וואס בויגט זיך שטיל, אהן טענות [פאר'ן שיקזאל].

resignee' *n.* (רי-זאי-ניע') דער, וועמען מען טרעט עפעס אב.

resign'er *n.* (רי-זאינ'-ער) איינער וואס רעזיגנירט אדער זאגט זיך אב; דער וואס נעהמט עפעס אן פאר ליעב אדער גיט זיך אונטער.

resign'ment *n.* (רי-זאינ'-מענט) דאס רעזיגנירען, דאס אבזאגען זיך פון אמט.

resign' of'fice (רי-זאין' אפ'-איס) זיך אבזאגען פון אמט, רעזיגנירען.

resile' *v.* (רי-זאיל') אבשפּרינגען צוריק; אבזאגען זיך פון עפעס; זיך צוריקציהען.

resil'ience *n.* (רי-זיל'-אי-ענס) ז. *resiliency*.

resil'iency *n.* (רי-זיל'-אי-ענ-סי) דאס צוריקשפרינגען, דאס אבשפרינגען [ווי פון אן עלאסטישען קערפער].

resil'ient *a.* (רי-זיל'-אי-ענט) וואס שפרינגט אב צוריק [ווי אן עלאסטישער קערפער].

res'in *n. and v.* (רעזי'-אין) סמאלע אדער פעך-זאפט פון בוימער און אנדערע פלאנצען; רייבען, בעדעקען אדער בעגיסען מיט פעך-זאפט.

res'in-gland *n.* (רעזי'-אינ-גלענד) אין באטאניק — א צעלע אדער א גרופע פון צעלען וואס ענטהאלטען אין זיך פעך-זאפט.

resinif'erous *a.* (רעזי-אי-ניפ'-ע-ראס) פעכיג, פון וועלכע עס טריפט פעך-זאפט [וועגען געוויסע פלאנצען].

resinifica'tion *n.* (רעזי-אי-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פעכען, דאס בעשמירען אדער בעגיסען מיט פעך-זאפט.

res'iniform *a.* (רעזי'-אי-ני-פארם) וואס האט די פארם אדער די אייגענשאפטען פון פעך-זאפט.

res'inify *v.* (רעזי'-אי-ני-פאי) מאכען פעכיג; ווערען פעכיג.

res'inize *v.* (רעזי'-אי-נאיז) רייבען אדער אנשמירען מיט פעך-זאפט.

res'inoid *a. and n.* (רעזי'-אי-נאיד) פעכיג, עהנליך צו פעך-זאפט; א פעכיגע זאך.

res'inous *a.* (רעזי'-אי-נאס) פעכיג; וואס איז שייך צו פעך-זאפט.

res'inousness *n.* (רעזי'-אי-נאס-נעס) פעכינקייט, דאס זיין פעכיג.

res'iny *a.* (רעזי'-אי-ני) פעכיג; וואס ענטהאלט אין זיך אדער וואס איז בעדעקט מיט פעך-זאפט.

resist' *v. and n.* (רי-זיסט') זיך גענגשטעלען; ווירקען דאגעגען; אויסשטעהן אדער אויסהאלטען [אן אטאקע]; ארויסווייזען א ווידערשטאנד; אין דער פאבריקאציאן פון ציץ אדער קאטון — א מין קליי, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף צייג, כדי ניט צוצולאזען צו איהם א געוויסע פארב; א שטאף וואס פערהיט עפעס פון כעמישער ווירקונג.

resis'tance *n.* (רי-זיס'-טענס) דער ווידערשטאנד, דאס שטעלען זיך דאגעגען; אפאזיציאן, אנטאגאניזם; אין פיזיק — די ווידערשטאנדס-קראפט.

resis'tance-box *n.* (רי-זיס'-טענס-באקס) א ווידערשטאנדס-קאסטען [א קאסטען וואס ענטהאלט פערשיעדענע דראט-שפולען און ווערט בענוצט פאר דעם צוועק צו רעגולירען אן עלעקטרישען שטראם].

resis'tance-coil *n.* (רי-זיס'-טענס-קאיל) א ווידערשטאנדס-שפולע [א דראט-שפולע וואס ווערט בענוצט צו פערגרעסערען דעם ווידערשטאנד פון אן עלעקטרישען שטראם-קרייז].

resis'tant *a. and n.* (רי-זיס'-טענט) וואס גיט א ווידערשטאנד; וואס שטעלט זיך אנטקעגען; גענגעריש; איינער אדער עטוואס וואס צייגט ארויס א ווידערשטאנד; א שטאף וואס פערהיט פון כעמישער ווירקונג; אין דער פאבריקאציאן פון ציץ — א קליי אויף דעם ציינ, וואס לאזט ניט צו א געוויסע פארב. ז. *resist*.

resis'tence *n.* (רי-זיס'-טענס) ז. *resistance*.

resis'tent *a.* (רי-זיס'-טענט) וואס גיט א ווידערשטאנד. ז. *resistant*.

resis'ter *n.* (רי-זיס'-טער) דער וואס גיט א ווידערשטאנד; דער וואס שטעלט זיך אנטקעגען.

resistibil'ity *n.* (רי-זיס-טי-ביל'-אי-טי) ווידערשטעהליכקייט.

resis'tible *a.* (רי-זיס'-טיבל) וואס מען קען זיך שטעלען געגען דעם; וואס מען קען ווידערשטעהן; ווידערשטעהליך.

resis'tibleness *n.* (רי-זיס'-טיבל-נעס) ז. *resistibility*.

resis'tibly *adv.* (רי-זיס'-טי-בלי) אזוי אז עס זאל מעגליך זיין א ווידערשטאנד; ווידערשטעהליך.

resis'tingly *adv.* (רי-זיס'-טינג-לי) מיט ווידערשטאנד; שטעלענדיג זיך אנטקעגען.

resis'tive *a.* (רי-זיס'-טיוו) וואס איז בכח צו שטעלען זיך אנטקעגען, וואס קען געבען א ווידערשטאנד.

resis'tively *adv.* (רי-זיס'-טיוו-לי) דורך א ווידערשטאנד; שטעלענדיג זיך אנטקעגען; ארויסווייזענדיג א ווידערשטאנד.

resistiv'ity *n.* (רי-זיס-טיוו'-אי-טי) די ווידערשטאנדס-פעהיגקייט.

resist'less *a.* (רי-זיסט'-לעס) אונווידערשטעהליך, וואס מען קען ניט ווידערשטעהן; וואס קען ניט בעווייזען קיין ווידערשטאנד; אונמעכטיג, הילפלאז.

resist'lessly *adv.* (רי-זיסט'-לעס-לי) ניט בייצוקומען; אויף אן אונווידערשטעהליכען אופן.

resist'lessness *n.* (רי-זיסט'-לעס-נעס) די אונווידערשטעהליכקייט; די אונמעגליכקייט צו געבען א ווידערשטאנד.

resist'-work *n.* (רי-זיסט'-הוואירק) דאס מאכען אוזארען אויף ציץ אדער קאטון מיט דער הילף פון ארויפגעלעגטען קליי, וועלכע לאזט ניט צו צום ציינ געוויסע פארבען.

resmooth' *v.* (רי-סמוהטה') ווידער אויסגלעטען.

resold'er *v.* (רי-סאד'-ער) ווידער צונויפלייטען, ווידער פעראייניגען אדער גאנץ מאכען.

res'oluble *a.* (רעזי'-א-ליובל) שמעלצבאר, וואס קען צושמאלצען אדער אויפגעלעזט ווערען.

res'olute *a.* (רעזי'-א-ליוט) ענטשלאסען, פעסט.

res'olutely *adv.* (רעזי'-א-ליוט-לי) מיט ענטשלאסענהייט, מיט פעסטקייט.

res'oluteness *n.* (רעזי'-א-ליוט-נעס) די ענטשלאסענהייט, די פעסטקייט; פעסטער ענטשלוס.

resolu'tion *n.* (רעזי-א-ליו'-שאן) לעזונג [פון שוועריגקייטען, פראבלעמען א. ז. וו.]; אויפלעזונג [פון א קאמפליצירטען כעמישען שטאף אין די בעשטאנדטיילען]; אננעהמונג פון א בעשלוס; אן ענטשלוס; ענטשלאסענהייט; א רעזאלוציאן; אין מעדיצין — בעזייטיגונג, פערשווינדונג [ווי פון א געשווילעכץ].

resolu'tioner *n.* (רעזי-א-ליו'-שאנ-ער) איינער וואס נעהמט אן א רעזאלוציאן; איינער וואס שטימט צו צו א רעזאלוציאן.

resolu'tionist *n.* (רעזי-א-ליו'-שאנ-איסט) איינער וואס נעהמט אן א רעזאלוציאן.

res'olutive *a. and n.* (רעזי'-א-ליו-

טיון) וואס לאזט פאנאנדער, וואס לעזט אויף; א מיטעל געגען געשווילעכץ.

res'olutory *a.* (רעזו'-א-ליו-טא-רי) בעשליסענד, בעשטימענד; אויפלעזענד; אבשאפענד.

resolvabil'ity *n.* (רי-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) אויפלעזבארקייט; לעזבארקייט, ערקלערליכקייט; דאס קענען פאנאנדערגעלאזען ווערען; דאס קענען פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף די בעשטאנד-טיילען; דאס קענען אנאליזירט ווערען.

resol'vable *a.* (רי-זאל'-וועבל) לעזבאר; ערקלערליך; אויפלעזבאר; וואס קען פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף בעשטאנד-טיילען; וואס קען צוגעהן אדער צולאזען ווערען.

resol'vableness *n.* (רי-זאל'-וועבל-נעס) ז. ***resolvability***

resolve' *v. and n.* (רי-זאלוו') צולאזען, צושמעלצען; אויפלעזען; ווערען פאנאנדערגעלעגט אדער פאנאנדערלעגען אויף די בעשטאנד-טיילען; פאנאנדערטרייבען אדער אויפלעזען א געשווילעכץ; לעזען [א פראבלעם, א רעטעניש]; בעפרייען פון א פערלעגענהייט אדער שוועריגקייט; פערוואנדלען; בעשטימען; בעשליסען; אננעהמען א רעזאלוציאן אדער בעשלוס; א רעזאלוציאן, א בעשלוס, אן ענטשלוס; ענטשלאסענהייט.

resolved' *a.* (רי-זאלווד') ענטשלאסען; בעשלאסען.

resol'vedly *adv.* (רי-זאל'-וועד-לי) מיט ענטשלאסענהייט; אזוי אז אלע צווייפלען אדער שוועריגקייטען זאלען בעזייטיגט ווערען; צופריעדענשטעלענד.

resol'vedness *n.* (רי-זאל'-וועד-נעס) ענטשלאסענהייט.

resol'vent *a. and n.* (רי-זאל'-ווענט) אויפלעזענד, פאנאנדערלאזענד; אן אויפלעזונגס-מיטעל [א מיטעל צו מאכען עפעס זאל צוגעהן].

resol'ver *n.* (רי-זאל'-ווער) איינער וואס בעשטימט, בעשליסט אדער נעהמט אן אן ענטשלוס; איינער וואס לעזט [א פראבלעם, א רעטעניש א. ז. וו.]; איינער וואס לעזט אויף, לאזט פאנאנדער אדער לעגט פאנאנדער אויף די בעשטאנד-טיילען; איינער וואס בעפרייט פון פערלעגענהייטען, שוועריגקייטען, צווייפעל א. ז. וו.

res'onance *n.* (רעז'-א-נענס) רעזאנאנץ, די פערלענגערונג אדער פערשטארקונג פון א קלאנג דורך דעם מיטקלאנג פון אנדערע קערפער וואס ווערט אין זיי ארויסגערופען [ווי דער קלאנג פון א סטרונע ווערט פערשטארקט און פערלענגערט דורך דעם מיטקלאנג פון דעם האלץ פון פידעל]; א מיטקלאנג; א ווידערקלאנג, אן אבקלאנג, א נאכקלאנג, אן עכא, א ווידער-קול; אין מעדיצין — דער קלאנג וואס הערט זיך פון דער ברוסט בעת מען רעדט.

res'onance-box *n.* (רעז'-א-נענס-באקס) דער רעזאנאנץ-קאסטען [א פערטיפונג אדער אויסהויילונג פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט, וואס פערשטארקט דעם קלאנג].

res'onant *a. and n.* (רעז'-א-נענט) וואס האט א רעזאנאנץ, וואס האט א מיטקלאנג; אבקלינגענד, וואס האט אן אבקלאנג; וואס ווערט ארויסגערעדט דורך דער נאז; א נאז-קלאנג.

res'onantly *adv.* (רעז'-א-נענט-לי) מיט רעזאנאנץ; מיט אן אבקלאנג אדער נאכקלאנג.

res'onate *v.* (רעז'-א-נייט) אבקלינגען, האבען א רעזאנאנץ.

res'onator *n.* (רעז'-א-ניי-טאר) עטוואס וואס קלינגט אב; א רעזאנאטאר [אן אקוסטישער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו אנאליזירען קלאנגען]; א פארריכטונג צו א קלאוויר צו בעפרייען די קלאוויר-קלאנגען פון קרייצונגס-וויבראציאנען; אן עלעקטרישער אינסטרומענט וואס דיענט אויסצוגעפינען אויב עס איז פאראן וואו עס איז עלעקטרישער רעזאנאנץ [ד. ה. אויב עס זיינען ניטא קיין עלעקטרישע אויסשטראהלונגען פון א נאהנטען שטראם-קרייז].

resorb' *v.* (רי-סאהרב') צוריק אין זיך איינזויגען, אריינגעהמען אדער פערשלינגען.

resor'bent *a.* (רי-סאהר'-בענט) וואס זויגט אין זיך צוריק איין, וואס נעהמט אין זיך צוריק אריין, וואס פערשלינגט צוריק.

resorp'tion *n.* (רי-סאהרפ'-שאן) דאס צוריק-איינזויגען, דאס אריינגעהמען אין זיך אדער פערשלינגען.

resorp'tive *a.* (רי-סאהרפ'-טיוו) צוריק איינזויגענד, וואס איז שייך צו צוריק-איינזויגונג אדער צוריק-פערשלינגונג; וואס קומט פון צוריק-איינזויגונג.

resorp'tive fe'ver (רי-סאהרפ'-טיוו פיע'-ווער) א פיבער, וואס קומט דערפון, וואס דער קערפער זויגט צוריק איין גיפטיגע שטאפען, וועלכע ער טיילט אויס פון זיך.

resort' *v. and n.* (רי-זאהרט') 1. געהן, בעזוכען; 2. זיך בענעבען, זיך ווענדען; 3. דאס בענעבען זיך; ווענדונג; 4. איינער אדער עטוואס צו וועמען אדער צו וואס מען ווענדעט זיך [נאך הילף, שוץ א. ז. וו.]; שטיצע, צופלוכט; 5. א פערזאמלונג; געזעלשאפט; 6. א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט, א פערזאמלונגס-פלאץ.

1. I resort in this restaurant. 2. Unable to bear the violence any longer, the people resorted to revolt. 4. You are my only resort. 6. Coney Island is the favorite summer resort of New York's pleasure seekers.

resort' *v.* (רי-סאהרט') איבערזארטירען, ווידער זארטירען.

resort'er *n.* (רי-זאהרט'-ער) אן אפטער אריינגעהער אדער בעזוכער; איינער וואס ווענדעט זיך. ז. ***resort***

resound' *v.* (רי-סאונד') ווידערהאלען; קלינגען אדער ארויסברייננגען קלאנגען, נאכנאנאנד קלינגען אדער ארויסברייננגען קלאנגען.

The trumpet sounded and resounded.

resound' *v. and n.* (רי-זאונד') אבקלינגען, ארויסגעבען אדער האבען א ווידער-קלאנג, צוריקקלינגען; הויך קלינגען; צוקלינגען אדער פאנאנדערשרייען אימעצענס שבחים; אן אבקלאנג, א ווידער-קול, אן עכא.

resoun'der *n.* (רי-זאונ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס קלינגט אב אדער ברייננגט ארויס א ווידער-קלאנג.

resource' *n.* (רי-סאורס') 1. א הילפס-קוועלע, א הילפס-מיטעל; עטוואס צו וואס מען קען זיך ווענדען נאך הילף; 2. א מיטעל, וואס איז נאך ביז יעצט ניט בענוצט געווארען; 3. פעהיגקייט זיך אן עצה צו געבען אדער זיך צו העלפען.

1. There seems to be no resource for this trouble. 2. Oxygen was used as a last resource to save the patient.

resource'ful *a.* (רי-סאורס'-פול) וואס האט א סך רעסורסען, הילפס-קוועלען אדער הילפס-מיטלען; ערפינדעריש, וואס קען זיך אן עצה געבען.

resource'fulness *n.* (רי-סאורס'-פול-נעס) דאס האבען א סך רעסורסען, הילפס-קוועלען אדער הילפס-מיטלען; דאס זיין ערפינדעריש, דאס קענען זיך אן עצה געבען.

resource'less *a.* (רי-סאורס'-לעס) אהן רעסורסען, אהן הילפסמיטלען אדער הילפס-קוועלען; אהן אן אויסוועג.

resour'ces *n.* (רי-סאור'-סעז) 1. רעסורסען, געלד-מיטלען, הילפס-מיטלען; 2. אויפטהועכצען [זיך צו העלפען]; 3. פעהיגקייטען [זיך אן עצה צו געבען, זיך ארויסצודרעהען]; 4. נאטירליכע רייכטהימער.

3. He is a man of many resources. 4. America is a land of inexhaustible resources.

resow' *v.* (רי-סאו') ווידער זייהען, נאך אמאל זייהען.

respeak' *v.* (רי-ספיק') ווידער רעדען, ווידער זאגען; ווידערהאלען; ענטפערען.

respect' *v. and n.* (רי-ספעקט') רעספעקטירען, אכטען, שעצען; האבען א שייכות, זיך בעציהען [אויף עפעס]; נעהמען אין אנבעטראכט, בעטראכטען, שענקען אויפמערקזאמקייט, אין זינען האבען; רעספעקט; אכטונג, שעצונג; דאס נעהמען אין אכט; אנבעטראכט; ריקזיכט; גוט-אכטונג, נגאד; פארטייליכקייט; נשיאות פנים; רעפוטאציע; מאטיוו, גרונד; הינזיכט; בעצוג, שייכות.

respectabil'ity *n.* (רי-ספעק-טע-ביל'-אי-טי) רעספעקטאבעליטעט, אכטונגס-ווירדינקייט; רעספעקטאבעלע האלטונג; א רעספעקטאבעלער מענש, א מענש וואס פערדיענט אכטונג; דאס האלטען זיך שטרענג צו די אנגענומענע כללים פון אויפפיהרונג [אין פערעכטליכען זין].

respec'table *a.* (רי-ספעק'-טעבל) עהרווירדיג; וואס פערדיענט אכטונג; געאכטעט; אנשטענדיג, רעספעקטאבעל; וואס האט א גוטען נאמען; וואס האלט זיך אן די געוועהנליכע אנגענומענע כללים פון אויפפיהרונג [אין פערעכטליכען זין]; נישקשה'דיג, גאנץ פיין, גאנץ גוט.

respec'tableness *n.* (רי-ספעק'-טעבל-נעס) ז. ***respectability***

respec'tably *adv.* (רי-ספעק'-טע-בלי) מיט רעספעקט, מיט אכטונג; גאנץ נישקשה'דיג.

respect' a per'son (רי-ספעקט' ע פויר'-סאן) זיין פארטייאיש [צו גוטען אדער צו שלעכטען].

Thou shalt not respect the person of the poor, nor honor the person of the mighty.

respec'ter *n.* (רי-ספעק'-טער) איינער וואס איז פארטייאיש, איינער וואס איז נושא פנים.

He is no respecter of persons.

respect'ful *a.* (רי-ספעקט'-פול) אכטונגספול; מיט דרך ארץ; מיט רעספעקט; העפליך.

respect'fully *adv.* (רי-ספעקט'-פול-אי) מיט אכטונג, מיט רעספעקט, אכטונגספול.

respect'fulness *n.* (רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט דרך ארץ, רעספעקט אדער אכטונג; העפליכקייט.

respec'ting *prep.* (רי-ספעק'-טינג) 1. נעהמענדיג אין אנבעטראכט; 2. אין בעצוג צו..., בנוגע צו...

2. I wrote you the other day respecting the plans I was to submit to you.

respec'tive *a.* (רי-ספעק'-טיוו) רעס-

פעקטיוו, אייגענער, בעזונדערער, וואס איז שייך צו יעדען בעזונדער.
The agreement was submitted to a referendum of the respective organizations.

respec'tively *adv.* (רי-ספעק'-טיוו-לי) רעספעקטיוו, אין בעצוג צו יעדען בעזונדער.
John, James and Charles are aged 7, 9 and 11 respectively.

respect'less *a.* (רי-ספעקט'-לעס) אהן אכטונג; אהן ריקזיכט, ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט.

respell' *v.* (רי-ספעל') אויסלעגען [א ווארט] נאך אמאל אדער אויף אן אנדער אופן.

respirabil'ity *n.* (רי-ספאיר-ע-ביל'-אי-טי) צוגעפאסטקייט צום איינאטעמען, דאס קענען איינגעאטעמט ווערען.

respir'able *a.* (רי-ספאיר'-עבל) וואס קען איינגעאטעמט ווערען.

respir'ableness *n.* (רי-ספאיר'-עבל-נעס) ז. *respirability*.

respira'tion *n.* (רעס-פי-ריי'-שאן) אטעמונג, דאס אטעמען; דער גערויש אין די לונגען ביים אטעמען.

respira'tional *a.* (רעס-פי-ריי'-שאנ-על) ז. *respiratory*.

respir'ative *a.* (רי-ספאיר'-ע-טיוו) וואס דיענט צום אטעמען.

res'pirator *n.* (רעס'-פי-ריי-טאר) א רעספיראטאר אדער לונגען=בעשיצער [א בעשיצונג אויף'ן מויל און אויף דער נאז צו פערהיטען די לונגען פון קאלטער לופט און פון שעדליכע שטאפען].

respir'atory *a.* (רי-ספאיר'-ע-טא-רי) וואס איז שייך אדער דיענט צום אטעמען.

respir'atory mur'mur (רי-ספאיר'-ע-טא-רי מויר'-מויר) ז. *respiratory sounds*.

respir'atory sounds (רי-ספאיר'-ע-טא-רי סאונדז) דער גערויש אין די לונגען ביים אטעמען.

respire' *v.* (רי-ספאיר') אטעמען; איינאטעמען, אויסאטעמען.

respir'ing *n.* (רי-ספאיר'-אינג) אטעמונג; אן אטעם=צוג.

respirom'eter *n.* (רעס-פי-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אטעמונג; א מין אפאראט צו בעווארנען מיט לופט א וואסער=טויכער.

res'pite *n. and v.* (רעס'-פיט) צייטווייליגע רוה, א פויזע, אן אבשטעל; אן אבשטעלונג, אן אטסראטשקע; א רעספירא [אבלעגונג, אטסראטשקע פון אן אבצאהלונג]; אן אבלעגונג פון דער אויספיהרונג פון אן אורטייל; אן אטסראטשקע פאר געריכטס=געשווארענע צו ערשיינען אין געריכט; אבלעגען; אבלעגען די אויספיהרונג פון א שטראף; געבען צייטווייליגע רוה אדער אברוה.

res'piteless *a.* (רעס'-פיט-לעס) אהן אברוה, אהן אן אבשטעל, אהן אבלעגונג.

resplend' *v.* (רי-ספלענד') אבגלאנצען, גלאנצען.

resplend'ence *n.* (רי-ספלענד'-ענס) אן אבגלאנץ, א העלער גלאנץ.

resplend'ency *n.* (רי-ספלענד'-ענ-סי) ז. *resplendence*.

resplend'ent *a.* (רי-ספלענד'-ענט) העל=גלענצענד.

resplend'ently *adv.* (רי-ספלענד'-ענט-לי) מיט אן אבגלאנץ.

respond' *v. and n.* (רי-ספאנד') ענטפערען; ענטשפרעכען, פאסען, צופאסען; פעראנטווארטליך זיין [פאר א שאדען, האנדלונג א. ד. ג.], בעצאהלען, בעפריעדיגען; א רעספאנסאריום [א קירכען=געזאנג וואס אונטערברעכט דאס לעזען א קאפיטעל פון דער ביבעל אין מיטען]; אין ארכיטעקטור — א וואנד=זייל, א האלב=זייל.

respon'dence *n.* (רי-ספאנ'-דענס) דאס ענטפערען; דאס זיין ענטשפרעכענד אדער צוגעפאסט.

respon'dency *n.* (רי-ספאנ'-דענ-סי) ז. *respondence*.

respon'dent *a. and n.* (רי-ספאנ'-דענט) ענטפערענד; ענטשפרעכענד, צוגעפאסט, וואס איז לויט...; איינער וואס ענטפערט אין א וכוח [דיספוט] די אפאנענטען; איינער וואס דארף זיך פערענטפערען אויף א קלאגע, אן אנגעקלאגטער.

responden'tia *n.* (רעס-פאנ-דענ'-שי-א) א הלואה אויף די לאדונג פון א שיף, וואס ווערט געגעבען אלס משכון.

respon'der *n.* (רי-ספאנ'-דער) איינער וואס דארף זיך פערענטפערען אויף א קלאגע; אן אנגעקלאגטער.

respon'sal *n.* (רי-ספאנ'-סעל) אן ענטפער; א פסוק אדער א ווארט, מיט וועלכען דער כאר האלט אונטער דעם גלח ביי א קירכליכער גאטעסדיענסט.

response' *n.* (רי-ספאנס') אן ענטפער, א תשובה; אן ענטפער פון א אראקעל; א פסוק אדער ווארט, מיט וועלכען א קירכען=כאר ענטפערט אב דעם גלח.

responsibil'ity *n.* (רי-ספאנ-סי-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט; פערפליכטונג; צאהלונגס=פעהיגקייט.

respon'sible *a.* (רי-ספאנ'-סיבל) 1. פעראנטווארטליך; 2. צאהלונגס=פעהיג.
1. A rational person is responsible for his acts. 2. The goods were sold to a responsible firm.

respon'sibleness *n.* (רי-ספאנ'-סיבל-נעס) פעראנטווארטליכקייט.

respon'sibly *adv.* (רי-ספאנ'-סי-בלי) אויף א פעראנטווארטליכען אופן.

respon'sion *n.* (רי-ספאנ'-שאן) דאס ענטפערען; א בעאנטווארטונג.

respon'sive *a.* (רי-ספאנ'-סיוו) 1. ענטשפרעכענד, וואס איז אין איינקלאנג; 2. וואס ענטפערט, וואס רופט זיך אב; 3. ענטפערענד; וואס ענטהאלט אן ענטפער; אין יוריספרודענץ — וואס ענטהאלט אן ענטפער וואס איז צו דער זאך; וואס בעשטעהט פון ווערטער אדער פסוקים, מיט וועלכע א קירכען=כאר האלט אונטער דעם גלח [וועגען א קריסטליכער גאטעסדיענסט].
1. The orator's appeal met a responsive chord in the audience. 2. A good citizen is always responsive to the call of duty.

respon'sively *adv.* (רי-ספאנ'-סיוו-לי) אויף אן ענטשפרעכענדען אופן; זייענדיג אין איינקלאנג; ענטפערענדיג; ענטהאלטענדיג אן ענטפער.

respon'siveness *n.* (רי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס זיין ענטשפרעכענד, דאס זיין אין איינקלאנג.

responso'rium *n.* (רעס-פאנ-סאו'-רי-אם) א פסאלם אדער פסוקים פון תהלים וואס ווערט געזונגען ביי א קאטוילישער מעסע [גאטעסדיענסט].

respon'sory *a. and n.* (רי-ספאנ'-סא-רי) וואס ענטהאלט אן ענטפער; א פסאלם אדער פסוקים פון תהלים וואס ווערט געזונגען ביי א קאטוילישער מעסע [א גאטעסדיענסט].

rest *v. and n.* (רעסט) רוהען; אויסרוהען; זיין רוהיג; שלאפען; איינשלאפען דעם אייביגען שלאף, זיין טויט; ניט בעארבייט ווערען, בלייבען ניט בעארבייט [וועגען לאנד]; זיך שטיצען אדער אנלעהנען אויף עפעס; באזירען, זיך בעגרינדען; בלייבען; פערבלייבען; איבערבלייבען; בלייבען רוהיג; בלייבען צופריעדען; זיך פערלאזען אדער פערטרויען אויף עפעס אדער אימעצען; אין געריכטס=פיהרונג — ענדיגען אדער אויפהערען פארצובריינגען עדות; לאזען זיך אברוהען, געבען רוה; בערוהיגען; שטיצען; לאזען; פארלעגען אימעצענס א משפט; רוה; פריעדען, שטילקייט; שלאף; טויט; א רוה=ארט; אן אבשטעל=ארט; דאס שטעהן בלייבען; א שטיצע, עטוואס אויף וואס מען שטיצט זיך אדער לעהנט זיך אן, עטוואס וואס דיענט אלס שטיצע; א שטיץ=פונקט; א באזיס, א פונדאמענט; אן אבשטעל אין לעזען; אין מוזיק — א פויזע, א רוה=פונקט, א צייכען אין נאטען וואס צייגט אן א פויזע; דאס וואס בלייבט איבער; א רעשט; דאס איבעריגע; דער באלאנס אדער דער דיפערענץ פון א רעכנונג.

res'tant *a.* (רעס'-טענט) בלייבענד.

restate' *v.* (רי-סטייט') ווידער פארמולירען, נאך אמאל פעסטשטעלען; ווידערהאלען.
He restated the charge.

restate'ment *n.* (רי-סטייט'-מענט) א ווידערהאלטע פארמולירונג אדער פעסטשטעלונג פון פאקטען אדער מיינונגען אין דערזעלבער אדער א נייער פארם.

res'taurant *n.* (רעס'-טא-רענט) א רעסטאראן, א גארקיך.

res'taurant-car *n.* (רעס'-טא-רענט-קאר) א האטעל=וואגאן, א שפייז=וואגאן.

restaurateur' *n.* (רעס-טאו-רע-טויר') א רעסטאראטאר, אן אייגענטימער פון א רעסטאראן.

rest'-cure *n.* (רעסט'-קיור) א רוה=קור [די בעהאנדלונג פון א קראנקהייט, ווי נערוועזיטעט למשל, דורך רוה].

restem' *v.* (רי-סטעם') צוריקטרייבען, טרייבען אנטקעגען דעם שטראם.

rester'ilize *v.* (רי-סטער'-איל-איז) נאך אמאל סטעריליזירען [צושטערען דורך א געוויסען פראצעס מיקראבען אדער באצילען].

rest'ful *a.* (רעסט'-פול) וואס גיט רוה; רוהיג; שטיל.

rest'fully *adv.* (רעסט'-פול-אי) אין א צושטאנד פון רוה; רוהיג, שטיל.

rest'fulness *n.* (רעסט'-פול-נעס) רוהיגקייט.

rest'-har'row *n.* (רעסט'-הער'-או) אזא שטעכיגער שטרויך [קוסט] וואס האט פערצווייגטע, הארטע און פערפלאכטענע ווארצלען, וועלכע שטערען דעם אקער=אייזען דורכצושניידען די ערד.

rest'house *n.* (דעסט'-האוס) א לעדיגעס איינפאהר=הויז אין אינדיען וואו רייזענדע שטעלען זיך אב אויף א קורצער צייט זיך אבצורוהען.

res'tiform *a.* (רעס'-טי-פארם) שנור=פערמיג, ווי א שנירעל.

res'tily *adv.* (רעס'-טי-לי) אויף א הארטנעקיגען אופן; מיט עקשנות, מיט איינגעשפארטקייט.

res'ting-place *n.* (רעס'-טינג-פלייס) א רוה=פלאץ, א סטאנציע אויף'ן וועג; א טרעפען=אבזאץ [א רוה=פלאץ אויף די טרעפ פון א הויז]; דאס ארט פון אייביגער רוה, דער קבר.

res'ting-stage *n.* (רעס'-טינג-סטיידזש)

די רוה-פעריאדע אין דעם וואוקס פון א פלאנצע.

restip'ulate *v.* (רי-סטיפ'-יו-לייט) ווידער מאכען בעדינגונגען, פון דאס ניי אבמאכען.

res'titute *v.* (רעס'-טי-טיוט) צוריקברייינגען צו דעם פריהערען צושטאנד.

restitu'tion *n.* (רעס-טי-טיו'-שאן) דאס אומקעהרען אדער בעצאהלען דעם שאדען; דאס אומקעהרען די פערלארענע רעכטע א. ד. ג.; דאס אומקעהרען צום פריהערען צושטאנד; אין פיזיק — די אייגענשאפט פון עלאסטישע קערפער צוריקצוקעהרען זיך צו זייער פריהעריגער פארם, נאכדעם ווי מען האט זיי צונויפגעפרעסט.

res'titutive *a.* (רעס'-טי-טיו-טיוו) צוריקקעהרענד צו דעם פריהערינען צושטאנד.

res'titutor *n.* (רעס'-טי-טיו-טאר) א צוריקקעהרער; איינער וואס קעהרט צוריק אום צו דעם פריהריגען צושטאנד.

res'tive *a.* (רעס'-טיוו) 1. וואס וויל זיך ניט ריהרען פון ארט; 2. איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט; 3. ווידערשפעניג; 4. אונרוהיג; 5. וואס וויל ניט איינשטעהן אויף אן אקט [וועגען א פערד].

2. The patient is very **restive** and refuses to take nourishment. 4. We are all apt to be **restive** under criticism. 5. The horses are very **restive** in this hot weather.

res'tively *adv.* (רעס'-טיוו-לי) אויף אן איינגע'עקשנ'טען אופן; ניט וועלענדיג זיך ריהרען פון ארט; ווידערשפעניג; ניט וועלענדיג איינשטעהן אויף אן ארט [וועגען א פערד].

res'tiveness *n.* (רעס'-טיוו-נעס) איינגעשפארטקייט, איינגע'עקשנ'טקייט, דאס ניט וועלען ריהרען זיך פון ארט; ווידערשפעניגקייט; דאס ניט וועלען איינשטעהן אויף אן ארט [וועגען א פערד].

rest'less *a.* (רעסט'-לעס) רוהלאז; שלאפלאז; וואס רוהט ניט, בעוועגליך, ריהרעוודיג; אונרוהיג; אונצופריעדען; וואס קען ניט איינרוהען אויף אן ארט.

rest'lessly *adv.* (רעסט'-לעס-לי) אויף אן אונרוהיגען אופן; רוהלאז.

rest'lessness *n.* (רעסט'-לעס-נעס) אונרוהיגקייט; שלאפלאזיגקייט.

restor'able *a.* (רי-סטאור'-עבל) וואס קען צוריקגעבראכט ווערען צו דעם פריהריגען צושטאנד, וואס קען צוריק געמאכט ווערען ווי עס איז געוועזן פריהער.

restor'ableness *n.* (רי-סטאור'-עבל-נעס) דאס קענען צוריקגעבראכט ווערען צו דעם פריהריגען צושטאנד; דאס קענען בענייט ווערען.

Restora'tion *n.* (רעס-טא-ריי'-שאן) די רעסטאוראציאן, די צוריקקעהרונג פון אן אראבגעווארפענער דינאסטיע צו דער הערשאפט [אין ענגלאנד — די צוריקקעהרונג פון קארל דעם 2טען צו דער הערשאפט אין יאהר 1660 נאך קראמוועל'ס טויט. אין פראנקרייך — די צוריקקעהרונג פון דער בורבאנישער דינאסטיע צו דער הערשאפט אין יאהר 1814 נאך דער ענדגילטיגער נידערלאגע פון נאפאלעאן דעם 1טען]; די צוריקקעהרונג פון די אידען פון גלות בבל אין ארץ ישראל.

restora'tion *n.* (רעס-טא-ריי'-שאן) דאס צוריקקעהרען צו דעם פריהריגען צושטאנד; דאס מאכען ווי עס איז פריהער געוועזן; דאס ווערען צוריק געזונד, דאס אומקעהרען זיך צו די פריהריגע קרעפטען; דאס בענייען; בענייאונג; עטוואס וואס איז צוריקגעבראכט געווארען צו דעם פריהריגען צושטאנד [ווי אן אלט בילד אדער אלטע געביידע, וואס ווערט אבגעפרישט]; די צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restora'tioner *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-ער) ז. *restorationist*

restora'tionism *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-איזם) דאס גלויבען אין דער צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restora'tionist *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restor'ative *a. and n.* (רי-סטאור'-ע-טיוו) וואס קעהרט אום צום פריהריגען צושטאנד; וואס קעהרט אום צוריק די פערלארענע כחות; וואס בענייט, וואס שטארקט אדער קרעפטיגט; א שטארקונגס-מיטעל, א מיטעל וואס קעהרט אום צוריק די פערלארענע כחות.

restor'atively *adv.* (רי-סטאור'-ע-טיוו-לי) בענייענדיג אדער צוריקקעהרענדיג די קרעפטען.

restore' *v.* (רי-סטאור') 1. צוריקברייינגען צו דעם פריהריגען צושטאנד אדער פלאץ; 2. איבערבויען; מאכען עס זאל אויסזעהן ווי פריהער; בענייען, פעררריכטען, אז עס זאל אויסזעהן ווי אמאל [ווי אן אלט בילד אדער אלטע געביידע]; 3. צוריקברייינגען אין עקזיסטענץ אדער ווירקונג; צוריק אויפשטעלען; 4. צוריקברייינגען; אומקעהרען; אומקעהרען דעם שאדען; 5. בעפריעדיגען, בעצאהלען; 6. צוריקברייינגען צו די פריהריגע כחות, אויסהיילען; צוריקקעהרען צום לעבען; 7. וויעדער ברייינגען [די סחורה] אויף לאגער.

2. The building was **restored** to its original appearance. 4. I shall **restore** any loss you sustain. 6. His health is completely **restored**.

restore' in blood (רי-סטאור' אין בלאד) ז. *restore to blood*

restor'er *n.* (רי-סטאור'-ער) אן אומקעהרער, איינער וואס קעהרט אום צוריק צו דעם פריהריגען צושטאנד; איינער וואס שטעלט אויף פון דאס ניי; א בענייער, א פעררריכטער, אן איבערבויער.

restore' to blood (רי-סטאור' טו בלאד) אומקעהרען די צוגענומענע פריווילעגיעס וואס איינער האט לויט געבורט, יחוס אדער ראנג.

restrain' *v.* (רי-סטריין') איינהאלטען, אבהאלטען, צוריקהאלטען; שטערען, הינדערען; האלטען אין צוים; בעשרענקען, בעגרענעצען; ניט דערלאזען.

restrai'nable *a.* (רי-סטריי'-נעבל) וואס קען צוריקגעהאלטען, אבגעהאלטען אדער איינגעהאלטען ווערען.

restrai'nedly *adv.* (רי-סטריי'-נעד-לי) מיט בעשרענקונג, איינשרענקענדיג, אבהאלטענדיג, איינהאלטענדיג.

restrai'ner *n.* (רי-סטריי'-נער) א צוריקהאלטער, אן איינשרענקער, איינער וואס האלט צוריק אדער האלט אב; איינער אדער עטוואס וואס דערלאזט ניט אדער האלט איין.

restrai'ning *a.* (רי-סטריי'-נינג) איינשרענקענדיג; ניט דערלאזענדיג, אבהאלטענדיג, איינהאלטענדיג.

restrain'ment *n.* (רי-סטריינ'-מענט) א צוריקהאלטונג, אן אבהאלטונג, א הינדערונג.

restraint' *n.* (רי-סטריינט') א צוריקהאלטונג, אן אבהאלטונג; א הינדערונג; א שטערונג; אן איינשרענקונג, א בעשרענקונג; פרייהייטס-בעשרענקונג; בעדריקונג, אונטערדריקונג; א פערבאט.

restraint' of trade (רי-סטריינט' אוו טרייד) בעשרענקונג פון פרייער קאנקורענץ.

restrength'en *v.* (רי-סטרענגטה'ן) ווידער שטארק מאכען.

restrict' *v.* (רי-סטריקט') בעשרענקען; בעגרענצען.

restric'tedly *adv.* (רי-סטריק'-טעד-לי) מיט בעשרענקונג, מיט בעגרענצונג.

restric'tion *n.* (רי-סטריק'-שאן) 1. א בעשרענקונג, אן איינשרענקונג, א בעגרענצונג; 2. א בעדינגונג אדער תנאי וואס בעגרענעצט יענעמס רעכט.

1. Many citizens favor the **restriction** of the right of suffrage. 2. The property was sold under **restrictions**.

restric'tionist *n.* (רי-סטריק'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון בעשרענקונגען אדער בעגרענצונגען [איינער וואס איז געוועזן פאר דער בעשרענקונג פון שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; איינער וואס איז פאר דער בעשרענקונג פון אלקאהאל-פערקויף; איינער וואס איז פאר דער בעשרענקונג פון פרייען איינפוהר פון אויסלענדישע סחורות אין לאנד, אן אנהענגער פון שוץ-צאל].

restric'tive *a.* (רי-סטריק'-טיוו) איינשרענקענד, בעשרענקענד; וואס בעגרענעצט אדער בעשרענקט; וואס איז גענייגט צו בעשרענקונגען.

restric'tively *adv.* (רי-סטריק'-טיוו-לי) מיט בעשרענקונגען, מיט בעגרענצונגען; אין א בעשרענקטען אדער בעגרענעצטען זין.

restric'tiveness *n.* (רי-סטריק'-טיוו-נעס) בעשרענקונג, בעגרענצונג.

restrike' *v.* (רי-סטראיק') נאך אמאל שלאגען; איבערשטעמפלען אן אלטע מטבע צו מאכען פון איהר א נייע.

restrin'gent *a. and n.* (רי-סטרינ'-דזשענט) איינשרעקענד; צוזאמענציהענד; א צוזאמענציהנדער מיטעל.

rest upon' (רעסט א-פאן') 1. זיך שטיצען אדער אנלעהנען אויף עפעס; 2. באזירען אדער זיין געגרינדעט אויף עפעס; 3. זיך פערלאזען אויף אימעצען; 4. צופריעדען זיין מיט עפעס, זיך צופריעדענשטעלען.

2. The verdict of the jury **rests upon** testimony of reputable witnesses. 3. I **rest upon** you to help me out. 4. He **rests upon** his laurels.

rest upon' one's oars (רעסט א-פאן' הוואנז אורז) זיך אויסרוהען, זיך מאכען א יום טוב.

rest with (רעסט הוויטה) אבהענגיג זיין פון עטוואס אדער פון אימעצען; זיין ביי אימעצען אין די הענד.

The candidate's future **rests with** the voters.

resubject' *v.* (רי-סאב-דזשעקט') ווידער אונטעריאכען, ווידער אונטערווארפען.

resubjec'tion *n.* (רי-סאב-דזשעק'-שאן) א נאכאמאליגע אונטעריאכונג; דאס אונטעריאכען אדער אונטערווארפען פון דאס ניי.

resublime' *v.* (רי-סאב-לאים') נאך אמאל סובלימירען [לאזען פערדאמפפען א פעסטען שטאף אום איהם אבצושיידען פון א שטאף וואס לאזט זיך ניט פערדאמפפען].

result' *v. and n.* (רי-זאלט') ארויסקומען אלס רעזולטאט; ענטשטעהען, ארויסקומען; א פאלגע; א רעזולטאט; א פועל יוצא; אן ענטשיידונג; א שלום.

resul'tance *n.* (רי-זאל'-טענס) א רע-זולטאט, א פועל יוצא.

resul'tant *a. and n.* (רי-זאל'-טענט) רעזולטירענד, וואס קומט ארויס, וואס איז א פועל יוצא, וואס איז א רעזולטאט; עטוואס וואס פאלגט אלס רעזולטאט; א רעזולטירענדע קראפט [די קראפט וואס בעקומט זיך אלס פועל יוצא אדער רעזולטאט פון דער ווירקונג פון פערשיעדענע קרעפטע].

result'ful *a.* (רי-זאלט'-פול) ערפאלג-רייך.

result' in (רי-זאלט' אין) זיך ענדיגען מיט...

The agitation for pure food laws will result in much good.

result'less *a.* (רי-זאלט'-לעס) רעזול-טאטלאז, אהן א רעזולטאט, אהן ערפאלג.

result'lessness *n.* (רי-זאלט'-לעס-נעס) רעזולטאטלאזיגקייט, ערפאלגלאזיג-קייט.

resu'mable *a.* (רי-זיו'-מעבל) וואס קען צוריקגענומען ווערען; וואס קען צו-ריק אויפגענומען אדער אנגעהויבען ווע-רען.

resume' *v.* (רי-זיום') צוריק נעהמען; ווידער אויפנעהמען, ווידער אנהויבען, ווידער נעהמען זיך צו עפעס; ווידער פארטזעצען.

résumé' *n. and v.* (ריי-זיו-מיי') א רעזיומע, א סך-הכל; רעזיומירען, ווידער-האלטען אין קורצען.

resum'mon *v.* (רי-סאמ'-אן) אויפ-פאדערען נאך אמאל, ווידער פאררופען אדער פארלאדען; צוריקרופען.

resum'mons *n.* (רי-סאמ'-אנז) א נאכ-אמאליגע איינלאדונג [צום געריכט].

resump'tion *n.* (רי-זאמפ'-שאן) דאס ווידער אויפנעהמען; דאס צוריקנעהמען; דאס צוריקנעהמען דאס לאנד אדער פרי-ווילעגיעס וואס איז פון שטאאט צו איינ-צעלנע געגעבען געווארען; דאס ווידער אנ-פאנגען פון דער רעגירונג צו צאהלען מיט מזומן אדער מטבעות.

resump'tive *a.* (רי-זאמפ'-טיוו) ווי-דער צוריקנעהמענד; וואס נעהמט ווידער אויף.

resu'pinate *a.* (רי-סיו'-פי-נייט) אי-בערגעקעהרט; מיט'ן קאפ אראב.

resu'pinated *a.* (רי-סיו'-פי-ניי-טעד) ז. ***resupinate***.

resupina'tion *n.* (רי-סיו-פי-ניי'-שאן) דאס זיין איבערגעקעהרט.

resupine' *a.* (רי-סיו-פאין') ליגענד אויף דעם רוקען.

resupply' *v.* (רי-סא-פלאי') ווידער פערזארגען מיט...

resurge' *v.* (רי-סוירדזש') ווידער אויפשטעהן, אויפשטעהן תחית המתים.

resur'gence *n.* (רי-סויר'-דזשענס) דאס ווידער-אויפשטעהן, דאס אויפשטעהן תחית המתים.

resur'gent *a. and n.* (רי-סויר'-דזשענט) וואס שטעהט ווידער אויף, וואס שטעהט אויף תחית המתים; איינער וואס שטעהט אויף תחית המתים.

resurprise' *n. and v.* (רי-סויר-פראיז') א נייע איבעררראשונג, א פרישער סור-פריז; פון דאס ניי איבערראשען.

resurrect' *v.* (רעז-א-רעקט') ווידער לעבעדיג מאכען, דערוועקען פון טויט; אויסגראבען פון קבר.

resurrec'tion *n.* (רעז-א-רעק'-שאן) תחית המתים; דאס אויפשטעהן תחית המתים; די וועלט נאך תחית המתים [לעתיד לבוא]; דאס אויפלעבען פון דאס ניי; דאס אויסגראבען פון קבר.

resurrec'tionary *a.* (רעז-א-רעק'-שאנ-ע-רי) וואס לעבט ווידער אויף, וואס מאכט צוריק לעבעדיג; וואס גראבט אויס פון קבר.

resurrec'tionist *n.* (רעז-א-רעק'-שאנ-איסט) איינער וואס גנב'עט מתים פון קברים; איינער וואס גראבט עפעס ארויס פון א לאנגער בעהעלטעניש.

resurrec'tionize *v.* (רעז-א-רעק'-שאנ-איז) ארויס'גנב'ענען פון קבר; ווידער לעבעדיג מאכען.

resurrec'tion-man *n.* (רעז-א-רעק'-שאן-מען) איינער וואס גנב'עט טויטע קערפער פון קבר.

resurvey' *v. and n.* (רי-סויר-וויי') ווידער דורכזעהן; ווידער דורכקוקען אדער דורכלערנען; ווידער בעקוקען; ווידער אויסמעסטען; דאס דורכקוקען נאך אמאל; א נייע מעסטונג.

resus'citable *a.* (רי-סאס'-אי-טעבל) וואס קען ווידער לעבעדיג געמאכט ווע-רען.

resus'citate *v.* (רי-סאס'-אי-טייט) 1. ווידער לעבעדיג מאכען, ווידער בע-לעבען; 2. לעבעדיג ווערען, אויפלעבען פון דאס ניי; אויפשטעהן תחית המתים.

1. They resuscitated the drowned man.

resuscita'tion *n.* (רי-סאס-אי-טיי'-שאן) די ווידער-בעלעבונג; דאס אויפ-לעבען פון דאס ניי; דאס אויפשטעהן תחית המתים.

resus'citative *a.* (רי-סאס'-אי-טיי-טיוו) וואס דערוועקט צום נייען לעבען, וואס מאכט ווידער לעבעדיג.

resus'citator *n.* (רי-סאס'-אי-טיי-טאר) איינער וואס מאכט ווידער לעבע-דיג.

ret *v.* (רעט) איינגעצען, איינווייקען [פלאקס].

retail' *v.* (רי-טייל') 1. פערקויפען אין דעטאיל, פערקויפען איינציגווייז אדער צו ביסלאך, פערקויפען לאחדים; 2. אי-בערדערצעהלען.

1. The peddler retails his goods. 2. It is a bad habit to retail slanderous tales.

re'tail *n. and a.* (רי'-טייל) דעטאיל-פערקויף, איינצעל-פערקויף; וואס איז שייך צו איינצעל-פערקויף.

re'tail dea'ler (רי'-טייל דיע'-לער) א דעטאיל-פערקויפער, א לאחדים'ניק, אן איינצעל-פערקויפער.

retail'er *n.* (רי-טייל'-ער) א דעטאיל-פערקויפער, א לאחדים'ניק; אן איינצעל-פערקויפער; אן איבערדערצעהלער.

retail'ment *n.* (רי-טייל'-מענט) לאחדים-פערקויף, איינצעל-פערקויף.

retain' *v.* (רי-טיין') האלטען; האל-טען אין בעזיץ; אנהאלטען; האלטען אין זכרון, געדענקען; פערהאלטען; דינגען, נעהמען; געהערען, בעלאנגען.

retain'able *a.* (רי-טיינ'-עבל) וואס קען געהאלטען ווערען.

retain'er *n.* (רי-טיינ'-ער) איינער אדער עטוואס וואס האלט; איינער וואס האלט אין זכרון; א דינער; איינער וואס שטעהט אין דיענסט ביי א הויף-שטעהענ-דער פערזאן; איינער וואס איז פערדונ-גען אדער בעלאנגט צו א געוויסען פלאץ; איינער וואס געהט צוזאמען מיט אן אר-מעע צו טהאן געוויסע ארבייט און מוז זיך אונטערווארפען דער דיסציפלין פון דער ארמעע; געצאהלט, האנאראר; האנד-געלד וואס ווערט געגעבען צו אן אדוואקאט.

retain'ing *a.* (רי-טיינ'-אינג) האלטענ-דיג אין בעזיץ; וואס האלט; וואס דינגט.

retain'ing fee (רי-טיינ'-אינג פיע) האנד-געלד אדער דאס ערשטע האנאראר, וואס מען צאהלט אן אדוואקאט פאראויס.

retain'ing wall (רי-טיינ'-אינג וואהל) א שטיין-וואנד צו פערהיטען, אז אן ערד-מאסע זאל ניט אראבפאלען אדער זאל ניט אויסגעשווענקט ווערען פון וואסער.

retain'ment *n.* (רי-טיינ'-מענט) איינ-האלטונג, פערהאלטונג; דאס איינהאלטען אין זכרון, דאס געדענקען.

retake' *v.* (רי-טייק') 1. ווידער נעה-מען; 2. צוריקנעהמען; ווידער איינגעה-מען, ווידער פערכאפען.

2. The enemy's fleet was retaken.

reta'ker *n.* (רי-טיי'-קער) איינער וואס נעהמט צוריק דאס וואס מען האט ביי איהם צוגענומען.

retal'iate *v.* (רי-טעל'-אי-אייט) אב-טהאן צוריק, בעצאהלען מדה כנגד מדה, אבטהאן א רעה פאר א רעה.

If I am attacked, I shall surely retaliate.

retalia'tion *n.* (רי-טעל-אי-איי'-שאן) דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה, דאס אב-טהאן א רעה פאר א רעה.

retal'iative *a.* (רי-טעל'-אי-איי-טיוו) וואס בעצאהלט מדה כנגד מדה, וואס טהוט אב א רעה פאר א רעה; וואס איז גע-נייגט צו נעהמען נקמה.

retal'iatory *a.* (רי-טעל'-אי-איי-טא-רי) צאהלענדיג מדה כנגד מדה, וואס איז גענייגט צו נעהמען נקמה.

retard' *v. and n.* (רי-טארד') פערצי-העז, אויפהאלטען, פערזאמען; אבלעגען; זיך פערשפעטיגען; א פערשפעטיגונג; אבלעגונג; א שטערונג.

retarda'tion *n.* (רי-טאר-דיי'-שאן) די פערציהונג, די פערשפעטיגונג; דאס אויפהאלטען, דאס אבלעגען; דאס וואס פערהאלט; א שטערונג.

retar'dative *a.* (רי-טאר'-דיי-טיוו) פערזאמענד, פערשפעטיגענד; אויפהאל-טענד; וואס שטערט.

retar'datory *a.* (רי-טאר'-דיי-טא-רי) וואס האלט אב, וואס לעגט אב, וואס האלט אויף; וואס שטערט; וואס מאכט לאנגזאמער אדער שוואכער [די בעוועגונג].

retar'ded mo'tion (רי-טאר'-דעד מאו'-שאן) געשווינדקייט, וואס ווערט אלץ קלענער און קלענער.

retar'der *n.* (רי-טאר'-דער) איינער אדער עפעס וואס פערציהט, האלט אויף אדער פערשפעטיגט; אן אבהאלט, א שטערונג, א הינדערניס.

retard'ment *n.* (רי-טארד'-מענט) דאס פערשפעטיגען, א פערשפעטיגונג, אן אב-האלט.

retch *v.* (רעטש) זיך אנשטרענגען צו ברעכען [פון איבעלקייט].

re'te *n.* (רי'-טי) אין אנאטאמיע — א געפלעכט פון נערוועז, בלוט-אדערען א. ד. ג.

rete'cious *a.* (רי-טי'-שאס) נעץ-פער-מיג.

retell' *v.* (רי-טעל') איבערדערצעהלען, איבערזאגען, ווידערהאלען.

reten'tion *n.* (רי-טענ'-שאן) דאס איינ-האלטען, דאס פערהאלטען, די פערהאל-טונג; דאס איבערלאזען פאר זיך; דאס איינהאלטען אין זכרון, דאס געדענקען; אין מעדיצין — די פערהאלטונג פון או-

רין, פון דער פערדרייטער שפייז א. ז. וו.; אין געזעצגעבונג — דאס רעטענציאנס-רעכט, דאס רעכט צו פערהאלטען אייגענטום פערמעגען פאר א חוב.

reten'tive *a.* (רי-טענ'-טיוו) איינהאל-טענד, פערהאלטענד; וואס האלט איין אין זכרון.

reten'tive fac'ulty (רי-טענ'-טיוו פעק'-אל-טי) די געדעכניס-פעהיגקייט, דער זכרון.

reten'tive mem'ory (רי-טענ'-טיוו מעמ'-א-רי) א גוטער, שטארקער זכרון.

reten'tiveness *n.* (רי-טענ'-טיוו-נעס) דאס האלטען פעסט; דאס איינהאלטען [אין זכרון].

retentiv'ity *n.* (רי-טענ-טיוו'-אי-טי) ז. *retentiveness*

retex'ture *n.* (רי-טעקס'-טשור) אן ער-נייטעס געוועב; דאס וועבען ווידער אמאל.

re'tial *a.* (רי'-שי-על) וואס איז שייך צו א נעפלעכטס פון נערוועו, בלוט-אדערען א. ז. וו.

re'tiary *a.* and *n.* (רי'-שי-ע-רי) נעץ-פערמיג, ווי א נעץ; בעוואפענט מיט א נעץ; וואס איז פעהיג צו פערפלאנטע-רען א צווייטען אין א נעץ אדער ווי א נעץ; א וועב-שפין.

ret'icence *n.* (רעט'-אי-סענס) די פער-שווייגונג; דאס פערשווייגען [א זאך], דאס ניט דערמאהנען; צוריקגעהאלטענ-קייט, איינגעהאלטענקייט; א רעטארישע פיגור וואס בעשטעהט אין זאגען אז מען וויל ניט ריידען וועגען א זאך און דער-וויילע זאגט מען וואס מען האט געוואלט [ווי למשל, "איך וויל אייך ניט דערמאה-נען וועגען מיין געגנער'ס שלעכטקייט און פערדארבענהייט"].

ret'icency *n.* (רעט'-אי-סען-סי) ז. *reticence*

ret'icent *a.* (רעט'-אי-סענט) שווייגענד, וואס איז איינגעהאלטען אדער צוריקגע-האלטען

ret'icle *n.* (רעט'-איקל) א פארריכטונג אין א טעלעסקאפ אין דער פארם פון א קליין נעצעלע.

retic'ula *n.* (רי-טיק'-יו-לא) נעץ-פלעכטען; די צווייטע מאגענס ביי חיות וואס זייגען מעלה גרה. ז. *reticulum*

retic'ular *a.* (רי-טיק'-יו-לאר) נעץ-פערמיג, פערפלאנ-טערט.

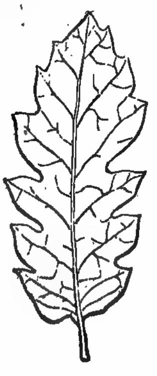

Reticulated Leaf

retic'ularly *adv.* (רי-טיק'-יו-לאר-לי) אויף א נעץ-פערמי-גען אופן.

retic'ulary *a.* (רי-טיק'-יו-לע-רי) ז. *reticular*

retic'ulate *a.* and *v.* (רי-טיק'-יו-לייט) ווי א נעץ; פלעכ-טען, מאכען נעץ-ארטיג.

retic'ulated *a.* (רי-טיק'-יו-ליי-טעד) נעץ-פערמיג.

retic'ulated leaf (רי-טיק'-יו-ליי-טעד ליעף) א בלאט, אין וועלכען די אדערען פלעכטען זיך איבער נעץ-פערמיג.

retic'ulated ma'sonry (רי-טיק'-יו-ליי-טעד מיי'סנ-רי) ז. *reticulated work*

retic'ulated work (רי-טיק'-יו-ליי-טעד הוואירק) אן ארט מויערען, וואו די ציעגעל אדער די שטיינער ווערען אויס-געלעגט אויף א נעץ-פערמיגען אופן.

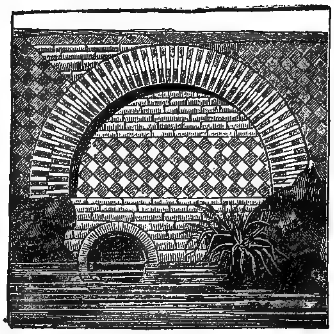

Reticulated Work

retic'ulately *adv.* (רי-טיק'-יו-לייט-לי) אויף א נעץ-פערמיגען אופן.

ret'icule *n.* (רעט'-אי-קיול) א רידיקיול [א דא-מען האנד-בייטעל]; א נעץ-פערמיגעס גלעזעל וואס איז אריינגעשטעלט אין א טעלעסקאפ.

Reticule

retic'ulum *n.* (רי-טיק'-יו-לאם) געפלאכטענע נעץ-ארבייט; דער צווייטער מאגען ביי חיות וואס זייגען מעלה גרה.

retif'erous *a.* (רי-טיפ'-ע-ראס) נעץ-פערמיג; וואס בעשטעהט פון א געפלעכט פון אדערען, נערוועו א. ז. וו.

re'tiform *a.* (רי'-טי-פארם) נעץ-פער-מיג.

ret'ina *n.* (רעט'-אי-נא) די רעטינע אדער נעץ-הייטעל [א נעץ-ארטיג הייטעל אין אויג וואס איז פערבונדען דורך'ן אפטישען נערוו מיט די געהירן].

retin'alite *n.* (רי-טינ'-ע-לאיט) רעטי-נאליט, הארץ-שטיין [א שטיין פון א גרינליכען קאליר און מיט א פעך-גלאנץ].

re'tinerved *a.* (רי'-טי-נוירווד) נעץ-פערמיג [וועגען די אדערלעך אויף פלאנ-צען-בלעטער].

retini'tis *n.* (רעט-אי-נאי'-טיס) אן ענט-צינדונג פון דער רעטינע אדער נעץ-הויט [פון אויג].

ret'inoid *a.* (רעט'-אי-נאיד) פעך-אר-טיג, פעך-פערמיג.

ret'inoscopy *n.* (רעט'-אי-נא-סקאו-פי) אונטערזוכונג פון דער נעץ-הויט פון אויג [מיט דער הילף פון א זא שפיעגעל].

ret'inue *n.* (רעט'-אי-ניו) א סוויטע, א בעגלייטונגס-קאמפאניע; א פראצעסיע.

retir'acy *n.* (רי-טאיר'-ע-סי) דאס צו-ריקציהען זיך [פון געשעפט אדער פון גע-זעלשאפטליכען לעבען].

retirade' *n.* (רעט-אי-ראד') אין א פעס-טונג — דער אבשניט אדער רעטראנשא-מענט [א בעפעסטיגטער וואל אין א באס-טיאן, הינטער וועלכען די סאלדאטען בע-שיצען זיך ווען זיי טרעטען אב פון דעם פאדערשטען וואל].

retir'al *n.* (רי-טאיר'-על) צוריקציהונג; קוויטירונג פון א חוב אדער וועקסעל; דאס ארויסנעהמען פון צירקולאציאן [וועקס-לען, אקציעס א. ז. וו.].

retire' *v.* and *n.* (רי-טאיר') צוריקצי-הען, אבשיידען זיך, אוועקגעהן, פערלאזען [א שטעלע, אן אמט]; ארויסנעהמען [אקציען] פון צירקולאציאן, אבצאהלענ-דיג זייער ווערטה; קוויטירען א וועק-סעל; זיך צוריקקעהרען; אבטרעטען צו-ריק; געהן שלאפען; דאס צוריקציהען זיך, דאס ארויסגעהן פון געשעפט, פון עפענטליכען לעבען א. ז. וו.

retired' *a.* (רי-טאירד') צוריקגעצויגען [פון דיענסט, פון אמט]; צוריקגעצויגען פון עפענטליכען לעבען, איינזאם; געהיים, פערבארגען.

retired' list (רי-טאירד' ליסט) די פענסיאנס-ליסטע [די ליסטע פון אפיציע-רען און בעאמטע, וועלכע האבען זיך צו-ריקגעצויגען פון דיענסט און האבען א רעכט אויף פענסיע].

retir'edness *n.* (רי-טאיר'-עד-נעס) צוריקגעצויגענקייט; איינזאמקייט, אבגע-זונדערטקייט.

retire' from sight (רי-טאיר' פראם סאיט) פערשווינדען.

retire'ment *n.* (רי-טאיר'-מענט) צוריק-געצויגענקייט, איינזאמקייט; אבגעזונדערט-קייט; אן איינזאם לעבען; דאס פריוואט-לעבען פון א מענשען וואס האט זיך צו-ריקגעצויגען פון געשעפט, פון א שטעלע אדער פון געזעלשאפטליכען לעבען; א שטיל, איינזאם ארט.

retir'er *n.* (רי-טאיר'-ער) איינער וואס ציהט זיך צוריק פון געשעפט אדער אמט.

retir'ing *a.* (רי-טאיר'-אינג) צוריקווייכענד, אבטרעטענד, זיך צוריקציהענד [פון אמט אדער דיענסט]; צוריקהאלטענד, איינגעהאלטען, בעשיידען.

retir'ing allow'ance (רי-טאיר'-אינג ע-לאו'-ענס) פענסיע.

retir'ing disposi'tion (רי-טאיר'-אינג דיס-פא-זיש'-אן) צוריקגעהאלטענ-קייט, עניוות, בעשיידענהייט.

retir'ing place (רי-טאיר'-אינג פלייס) א שטיל ארט, א רוה-פלאץ.

retor'sion *n.* (רי-טאהר'-שאן) אין אינ-טערנאציאנאלען רעכט — דאס אנווענדען בנוגע צו א געוויסער נאציאן דיזעלביגע בעהאנדלונג, ווי זי בעהאנדעלט אנדערע; דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה.

retort' *v.* and *n.* (רי-טאהרט') צוריק-ווארפען, ערוויעדערען, ענטפערען מיט א בעליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג; "געבען א גאב", ארויסטרעטען מיט א שארפען ענטפער; פאנאנדערלעגען א כע-מישען פראדוקט מיט דער הילף פון א רעטארטע; דאס "געבען א גאב"; א שאר-פער ענטפער; א רעטארטע [א קונעל-פערמיגע גלעזערנע כלי מיט א לאנגען איינגעבויגענעם העלזעל, וואס ווערט בע-נוצט פון כעמיקער פאנאנדערצולעגען א כעמישען פראדוקט אויף זייגע בעשטאנד-טיילען].

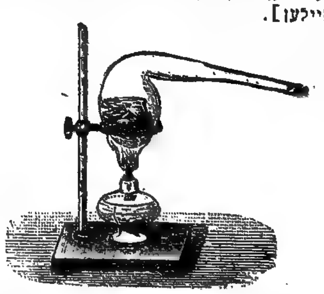

Retort

retor'ter *n.* (רי-טאהר'-טער) א ווידער-

לענער, אז ערווידערער; דער וואס גיט א שארפען ענטפער, ענטפערט מיט א בעליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג.

retort'-hol'der *n.* (רי-טאהרט'-האול'-דער) א רעטארטען-האלטער, א פארריכטונג צו האלטען די רעטארטע בעת מען ווארעמט זי אויף'ן פייער. ז. ***retort***.

retor'tion *n.* (רי-טאהר'-שאן) דאס בויגען צוריק; די צוריק-ווארפונג; א שארפער ענטפער; דאס ענטפערען מיט א בעליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג.

retoss' *v.* (רי-טאס') צוריקווארפען; צוריקשטויסען; נאך אמאל ווארפען.

retouch' *v. and n.* (רי-טאטש') איבערארבייטען, אויסבעסערען [א קונסטווערק]; אין פאטאגראפיע — רעטושירען, אויסבעסערען די פעהלער פון א נעגאטיוו אדער פון א פאזיטיוו; אן אויסבעסערונג, א רעטושירונג [פון א בילד].

retouch'er *n.* (רי-טאטש'-ער) א רעטושער [איינער וואס בעסערט אויס פאטאגראפישע נעגאטיווען אדער פאזיטיווען].

retouch'ing *n.* (רי-טאטש'-אינג) דאס צוגעבען די לעצטע שטריכען צו א קונסטווערק; אין פאטאגראפיע — דאס רעטושירען [דאס אויסבעסערען דעם נעגאטיוו אדער דעם פאזיטיוו].

retouch'ing-desk *n.* (רי-טאטש'-אינג-דעסק) ז. ***retouching-frame***.

retouch'ing-ea'sel *n.* (רי-טאטש'-אינג-איע'זל) ז. ***retouching-frame***.

retouch'ing-frame *n.* (רי-טאטש'-אינג-פריים) אין פאטאגראפיע — א מין סטענדער אדער טישעל פון א דינעם גלאז אין א ראהם, אויף וועלכען עס ווערען רעטושירט פאטאגראפישע נעגאטיווען.

retouch'ing-ta'ble *n.* (רי-טאטש'-אינג-טיי'בל) ז. ***retouching-frame***.

retouch'ment *n.* (רי-טאטש'-מענט) רעטושירונג. ז. ***retouching***.

retour' *n.* (רע-טוהר') א צוריקקעהר, דאס צוריקקעהרען.

retrace' *v.* (רי-טרייס') ווידער צייכנען, איבערצייכנען; געהן צוריק אויף'ן זעלבען וועג; נאכשפירען צוריק ביז'ן ערשטען קוואל; איבער'חזר'ען, ווידערהאלען.

retract' *v.* (רי-טרעקט') 1. אריינציהען צוריק [ווי א קאץ ציהט אריין די נעגעל]; 2. צוריקציהען, צוריקנעהמען [א בעשולדיגונג, אן ערקלערונג]; 3. פערקירצען.

2. The publisher was obliged to retract the statements made about the Mayor.

retractabil'ity *n.* (רי-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוריקגעצויגען ווערען.

retrac'table *a.* (רי-טרעק'-טעבל) וואס קען צוריקגענומען ווערען, וואס קען צוריקגעצויגען ווערען.

retracta'tion *n.* (רי-טרעק-טיי'-שאן) דאס צוריקנעהמען, צוריקציהונג, דאס מבטל זיין אן ערקלערונג, בעשלום אדער בעשולדיגונג.

retractibil'ity *n.* (רי-טרעק-טי-ביל'-אי-טי) ז. ***retractability***.

retrac'tible *a.* (רי-טרעק'-טיבל) ז. ***retractable***.

retrac'tile *a.* (רי-טרעק'-טיל) וואס קען לייכט אריינגעצויגען ווערען [ווי די נעגעל פון א קאץ]; וואס קען צוריקגעצויגען ווערען; צוריקציהענד.

retractil'ity *n.* (רי-טרעק-טיל'-אי-טי) דאס קענען אריינגעצויגען אדער צוריקגעצויגען ווערען.

retrac'tion *n.* (רי-טרעק'-שאן) דאס אריינציהען [ווי די נעגעל פון א קאץ]; דאס צוריקציהען [א בעשלום, א בעשולדיגונג א. ד. ג.].

retrac'tive *a. and n.* (רי-טרעק'-טיוו) צוריקציהענד; דאס וואס ציהט אריין צוריק.

retrac'tively *adv.* (רי-טרעק'-טיוו-לי) אריינציהענדיג צוריק; צוריקציהענדיג.

retrac'tor *n.* (רי-טרעק'-טאר) דער אדער דאס וואס ציהט צוריק; א מוסקול וואס ציהט אריין צוריק אין קערפער א געוויסען גליעד; עטוואס וואס ציהט פאנאנדער אדער ציהט אב טיילען פון קערפער ביי אן אפעראציאן.

re'trad *adv.* (רי'-טרעד) אין אנאטאמיע — ריקווערטס, צוריק.

re'trahens *n.* (רי'-טרע-הענז) אין אנאטאמיע — דער מוסקול, וועלכער ציהט אב דעם מענשליכען אויער צוריק.

re'trahent *a.* (רי'-טרע-הענט) וואס ציהט צוריק [וועגען דעם מוסקול וואס ציהט אב צוריק דעם מענשליכען אויער].

re'tral *a.* (רי'-טרעל) הינטערשט, וואס איז הינטען.

retransfer' *v.* (רי-טרענס-פויר') ווידער איבערטראגען צום פאריגען פלאץ אדער צושטאנד; איבערטראגען אדער טראנספערירען נאך אמאל.

retrans'fer *n.* (רי-טרענס'-פער) דאס איבערטראגען עפעס אויף דעם פריהריגען ארט; דאס איבערטראגען אדער טראנספערירען נאך אמאל.

retransform' *v.* (רי-טרענס-פארם') ווידער אומענדערען אדער אומבייטען.

retransforma'tion *n.* (רי-טרענס-פאר-מיי'-שאן) א צווייטע טראנספארמאציאן אדער אומענדערונג.

retranslate' *v.* (רי-טרענס-לייט') איבערזעצען אן איבערזעצונג צוריק אין דער שפראך פון אריגינאל.

retransla'tion *n.* (רי-טרענס-ליי'-שאן) די נאכאמאליגע איבערזעצונג; דאס איבערזעצען אן איבערזעצונג צוריק אין דער שפראך פון אריגינאל.

retransmis'sion *n.* (רי-טרענס-מיש'-אן) דאס איבערגעבען נאך אמאל.

retransmit' *v.* (רי-טרענס-מיט') איבערגעבען נאך אמאל.

retrax'it *n.* (רי-טרעק'-סיט) דאס צוריקנעהמען א קלאגע [אין געריכט].

retreat' *n. and v.* (רי-טריעט') צוריקציהונג, דאס צוריקציהען זיך; דאס אבטרעטען צוריק [וועגען אן ארמעע אויף'ן שלאכט-פעלד]; דער סיגנאל דורך א באראבאן אדער טרומייט, וואס ווערט געגעבען אין ארמעע, אז די סאלדאטען זאלען געהען שלאפען אדער אויפשטעהן פון שלאף; א רוה-פלאץ, איינזאמקייט, אבגעזונדערטקייט; די צייט וואס איינער איז א פרוש; אבטרעטען, געהן צוריק; זיך אויפס-ניי איבערלעגען; זיך אבבויגען אויף צוריק.

retrea'ter *n.* (רי-טריע'-טער) איינער וואס טרעט אב צוריק.

retrench' *v.* (רי-טרענטש') 1. אבהאקען, אבשניידען; פערקירצען, אויסלאזען; 2. פערקלענערען [די אויסגאבען]; 3. אין מיליטער — פערשאנצען, בעפעסטיגען א פלאץ מיט גראבענס.

2. The city must retrench its expenditures. 3. The army is retrenched on the other side of the river.

retrench'ment *n.* (רי-טרענטש'-מענט) דאס אבשניידען; דאס פערקירצען; דאס פערקלענערען [די הוצאה]; די פערשאנצונג [דאס בעפעסטיגען אן ארט מיט גראבענס].

retri'al *n.* (רי-טראי'-על) א צווייטער געריכטס-פראצעס.

retrib'utary *a.* (רי-טריב'-יו-טע-רי) ז. ***retributive***.

retrib'uter *n.* (רי-טריב'-יו-טער) א בעלוינער, א פערגעלטער, איינער וואס צאהלט אב פאר שלעכטס; א נקמה-נעהמער.

retribu'tion *n.* (רעט-רי-ביו'-שאן) די בעלוינונג, די פערגעלטונג; דאס בעצאהלען פאר שלעכטס; דאס נקמה-נעהמען; אין טעאלאגיע — דאס געבען שכר ועונש אויף יענער וועלט.

retrib'utive *a.* (רי-טריב'-יו-טיוו) בעלוינענד; וואס בעצאהלט לויט'ן פערדיענסט; ראכע נעהמענד.

retrib'utory *a.* (רי-טריב'-יו-טא-רי) וואס דיענט אלס בעלוינונג פאר שלעכטס; וואס דיענט אלס ראכע אדער נקמה.

retrie'vable *a.* (רי-טריע'-וועבל) וואס קען אומגעקעהרט ווערען, וואס קען ווידער איינגעשטעלט ווערען.

retrie'vableness *n.* (רי-טריע'-וועבל-נעס) דאס קענען ווידער אומגעקעהרט ווערען; דאס קענען ווידער געפונען ווערען.

retrie'vably *adv.* (רי-טריע'-ווע-בלי) מיט א מעגליכקייט ווידער אומגעקעהרט צו ווערען.

retrie'val *n.* (רי-טריע'-וועל) די אומקעהרונג צוריק.

retrieve' *v.* (רי-טריעוו') אומקעהרען [צו א פריהריגען אדער בעסערען צושטאנד]; ווידער איינשטעלען; אויסבעסערען; אויסגעפינען; כאפען און ברייגען די געשאסענע חיה אדער פויגעל [וועגען א יאגד-הונד].

retrieve'ment *n.* (רי-טריעוו'-מענט) ז. ***retrieval***.

retrie'ver *n.* (רי-טריע'-ווער) אן אויפדעקער, אן אויפזוכער; א הונד וואס הויבט אויף געשאסענע פויגלען אדער טהיערע פאר א יעגער.

retrim' *v.* (רי-טרים') ווידער בעפוצען, ווידער ארומשניידען.

ret'riment *n.* (רעט'-רי-מענט) אבפאל, אבזאץ, פסלת.

retroact' *v.* (רי-טרא-עקט') צוריקווירקען; האבען א ווירקונג אויף עפעס וואס איז געוועזען פריהער.

retroac'tion *n.* (רי-טרא-עק'-שאן) צוריקווירקונג; א ווירקונג אויף דאס פערגאנגענע.

retroac'tive *a.* (רי-טרא-עק'-טיוו) צוריקווירקענד, וואס האט א ווירקונג אויף דאס פערגאנגענע.

retroac'tive law (רי-טרא-עק'-טיוו לאה) א צוריקווירקענדעס געזעץ [א געזעץ, וואס ווערט אנגעווענדעט פאר פעלע, וועלכע זיינען פארגעקומען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען].

retroac'tively *adv.* (רי-טרא-עק'-טיוו-לי) צוריקווירקענדיג; מיט אן אנווענדונג אדער ווירקונג אויף פערגאנגענע פעלע.

retroac'tive stat'ute (רי-טרא-עק'-טיוו סטעטש'-יוט) א צוריקווירקענדער סטאטוט אדער פעראָרדנונג [וואס ווערט אנגעווענדעט אויף פעלע, וועלכע זיינען פארגעקומען איידער דער סטאטוט אדער

די פעראָרדנונג איז אַרויסגעגעבען געוואָרען].

retrocede' *v.* (רי-טרא-סיעד') צוריקטרעטען, צוריקגעהן, זיך צוריקציהען; צוריק אבטרעטען; צוריקגעבען [אין בעזיץ].

retroce'dent *a.* (רי-טרא-סיע'-דענט) צוריקטרעטענד, זיך צוריקציהענד.

retroces'sion *n.* (רי-טרא-סעש'-אן) צוריקטרעטונג; צוריק-אבטרעטונג, דאס אבטרעטען צוריק; אין מעדיצין — די פערשווינדונג פון א געשוויר, הויט-אויסשלאג א. ז. וו.

retroces'sional *a. and n.* (רי-טרא-סעש'-אנ-על) ז. *recessional*

retrocol'lic *a.* (רי-טרא-קאל'-איק) וואס איז שייך צום נאקען.

retrocop'ulant *a.* (רי-טרא-קאפ'-יו-לענט) וואס האבען געשלעכטליכען פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענזעצטע ריכטונגען [וועגען געוויסע חיות].

retrocop'ulate *v.* (רי-טרא-קאפ'-יו-לייט) האבען געשלעכטליכען פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענזעצטע ריכטונגען [וועגען געוויסע חיות].

retrocopula'tion *n.* (רי-טרא-קאפ-יו-ליי'-שאן) געשלעכטליכער פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענזעצטע ריכטונגען [ביי געוויסע מינים חיות].

re'trodate *v.* (רי'-טרא-דייט) אנגעבען א פריהערע דאטע.

retrodevia'tion *n.* (רי-טרא-די-ווי-איי'-שאן) דאס זיין אבגערוקט צוריק-צו [הויפטזעכליך וועגען אן אונגארמאלער לאגע פון דער געבעהר-מוטער].

retroduct' *v.* (רי-טרא-דאקט') צוריקציהען, צוריקשלעפען, צוריקברייגגען, צוריקפיהרען.

retroduc'tion *n.* (רי-טרא-דאק'-שאן) דאס צוריקברייגגען; די צוריקפיהרונג; די צוריקציהונג.

re'troflex *a.* (רי'-טרא-פלעקס) געבויגען אויף צוריק, צוריקגעבויגען.

re'troflexed *a.* (רי'-טרא-פלעקסט) ז. *retroflex*

retrogen'erative *a.* (רי-טרא-דזשענ'-ע-ריי-טיוו) ז. *retrocopulant*

retrograda'tion *n.* (רעט-רא-גרע-דיי'-שאן) דאס געהן צוריק אדער ריקווערטס; רעגרעס; צוריקגאנג; ענטארטונג, דעגענעראציאן; די שיינבארע בעוועגונג פון מזרח צו מערב [פון די פלאנעטען].

ret'rograde *a. and v.* (רעט'-רא-גרייד) וואס געהט אדער בעוועגט זיך ריקווערטס; וואס שיינט זיך צו בעוועגען פערקעהרט אדער פון מזרח צו מערב [וועגען פלאנעטען]; צוריקטרעטענד; וואס ווערט ערגער, וואס רעגרעסירט, ווערט ענטארטעט אדער דעגענערירט; געהן אדער זיך בעוועגען ריקווערטס אדער צוריקוועגס; צוריקקעהרען, ארויסרופען א בעוועגונג ריקווערטס; רעגרעסירען, דעגענערירט ווערען; זיך בעוועגען פון מזרח צו מערב [וועגען דער שיינבארער בעוועגונג פון די פלאנעטען].

ret'rogradingly *adv.* (רעט'-רא-גריי-דינג-לי) זיך בעוועגענדיג אויף צוריק.

retrogres'sion *n.* (רי-טרא-גרעש'-אן) ז. *retrogradation*

retrogres'sional *a.* (רי-טרא-גרעש'-אנ-על) ז. *retrogressive*

retrogres'sive *a.* (רי-טרא-גרעס'-איוו) וואס געהט צוריק, וואס בעוועגט זיך ריקווערטס, רעגרעסירענד, וואס ווערט דעגענערירט אדער ענטארטעט.

retrogres'sively *adv.* (רי-טרא-גרעס'-איוו-לי) זיך בעוועגענדיג אויף צוריק; רעגרעסירענדיג, ווערענדיג דעגענערירט אדער ענטארטעט.

retroin'sular *a.* (רי-טרא-אינ'-שיו-לאר) וואס געפינט זיך הינטער אן אינזעל.

retromin'gency *n.* (רי-טרא-מינ'-דזשענ-סי) דאס משתין זיין הינטערווייליך [ביי אייניגע חיות].

retromin'gent *a. and n.* (רי-טרא-מינ'-דזשענט) וואס איז משתין הינטערווייליך; א חיה, וואס איז משתין הינטערווייליך.

retroop'erative *a.* (רי-טרא-אפ'-ע-ריי-טיוו) ז. *retroactive*

retropul'sion *n.* (רי-טרא-פאל'-שאן) צוריקשטויסונג; דאס געהן צוריקוועגס [אן אוננארמאליטעט ביי מענשען, וואס ליידען פון פאראליז]; דאס צוריקשטויסען דעם קינד'ס קאפ בעת דער געבורט.

retropul'sive *a.* (רי-טרא-פאל'-סיוו) וואס טרייבט אדער שטויסט צוריק.

retrorse' *a.* (רי-טראהרס') געווענדעט אדער געבויגען צוריק-צו.

retrorse'ly *adv.* (רי-טראהרס'-לי) צוריק-צו, אויף צוריק, ריקווערטס.

ret'rospect *n. and v.* (רעט'-רא-ספעקט) א בליק אויף צוריק, א בליק אויף דער פערגאנגענהייט; א פריהעריגע געשעהעניש, די פערגאנגענהייט; ווארפען א בליק אויף צוריק אדער אויף דער פערגאנגענהייט.

retrospec'tion *n.* (רעט-רא-ספעק'-שאן) דאס ווארפען א בליק אויף צוריק; דאס בעטראכטען די פערגאנגענהייט; נאכדענקונג וועגען דער פערגאנגענהייט; ערינערונג.

retrospec'tive *a.* (רעט-רא-ספעק'-טיוו) צוריקבליקענד, בעטראכטענדיג די פערגאנגענהייט; צוריקווירקענד, וואס בעציהט זיך אויף דער פערגאנגענהייט [וועגען געזעצע, וואס זיינען גילטיג אויף פאר פעלע, וועלכע זיינען פארגעקומען איידער די געזעצע זיינען געמאכט געוואָרען]; פערגאנגען, וואס איז פאריבער, וואס קען בעטראכט ווערען אלס פערגאנגענהייט.

retrospec'tively *adv.* (רעט-רא-ספעק'-טיוו-לי) אין בעצוג צו דער פערגאנגענהייט; צוריקבליקענדיג; בעטראכטענדיג די פערגאנגענהייט; צוריקווירקענדיג [וועגען געזעצע, וואס קענען אנגעווענדעט ווערען אויף פעלע, וועלכע זיינען פארגעקומען איידער די געזעצע זיינען אנגענומען געוואָרען].

retrovac'cinate *v.* (רי-טרא-וועק'-סי-נייט) שטעלען פאקען א קוה מיט דער פאקען-מאטעריע גענומען פון מענשליכע פאקען; שטעלען פאקען מיט דער פאקען-מאטעריע פון א קוה, וועלכע איז אנגעשטעקט געוואָרען פון פאקען-מאטעריע פון א מענשען.

retrovac'cine *n.* (רי-טרא-וועק'-סין) פאקען-מאטעריע גענומען פון א קוה, וועלכע איז אנגעשטעקט געוואָרען מיט מענשליכער פאקען-מאטעריע.

retrover'sion *n.* (רי-טרא-וואיר'-שאן) צוריקבויגונג [הויפטזעכליך פון דער געבעהר-מוטער].

retrovert' *v.* (רי-טרא-וואירט') בויגען אדער ווענדען אויף צוריק.

re'trovert *n.* (רי'-טרא-וואירט) עטוואס וואס בויגט זיך אויס אויף צוריק; איינער וואס קעהרט זיך צוריק אום צו זיין פריהעריגען גלויבען.

retrovi'sion *n.* (רי-טרא-וויזש'-אן) דאס צוריקבליקען אדער זעהן די פערגאנגענהייט [הויפטזעכליך דורך אן איבערנאטירליכער פעהיגקייט אדער העלזעהונג].

retrude' *v.* (רי-טרוהד') צוריקשטויסען.

retru'sion *n.* (רי-טרוה'-זשאן) צוריקשטויסונג; צוריקגעשטויסענהייט.

ret'tery *n.* (רעט'-ער-אי) א פלאץ, וואו מען ווייקט פלאקס.

ret'ting *n.* (רעט'-אינג) דאס ווייקען פלאקס; א פלאץ, וואו מען ווייקט פלאקס.

retund' *v.* (רי-טאנד') מאכען שטומפיג; מאכען טעמפ.

return' *v. and n.* (רי-טוירן') אומקעהרען, צוריקקעהרען; אבצאהלען, בעלוינען [פאר גוטס אדער שלעכטס]; ענטפערען, אבענטפערען; אבגעבען אן אפיציעלען בעריכט, דערלאנגען א ראפארט; געבען פראפיט אדער פראצענט, זיין דער קוואל פון פרנסה; אויסקלייבען, ערוועהלען א דעפוטאט אין פארלאמענט; זיך אומקעהרען, זיך צוריקקעהרען; נאך אמאל קומען [אויף'ן געדאנק, אין בעזיץ א. ד. ג.]; אבקלינגען צוריק [אלס א ווידערקול]; דאס אומקעהרען, דאס צוריקקעהרען; דאס צוריקקעהרען זיך, דאס ווערען ווידער צוריקגעשטעלט; אן ענטפער, אן אבענטפערונג; די וואהל [פון א דעפוטאט אין פארלאמענט]; א ווידער-קלאנג; פראפיט [פון אן אונטערנעהמונג], פרנסה; אן אפיציעלער בעריכט, א ראפארט.

returnabil'ity *n.* (רי-טויר-נע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אומגעקעהרט אדער צוריקגעקעהרט ווערען.

retur'nable *a.* (רי-טויר'-נעבל) וואס קען צוריקגעגעבען ווערען; וואס דארף לויט'ן געזעץ אומגעקעהרט ווערען צוריק; אויף וואס מען דארף געבען אן ענטפער.

return' a vis'it (רי-טוירן' ע וויז'-איט) אבגעבען א וויזיט.

return'-ball *n.* (רי-טוירנ'-באהל) א באל וואס איז צוגעבונדען צו אן עלאסטישען פאדים, און בעת מען ווארפט איהם, ווערט ער צוריקגעצויגען צוריק צו דער האנד.

return'-car'go *n.* (רי-טוירנ'-קאר'-גאו) סחורה וואס ווערט צוריקגעבראכט אנשטאט דער ארויסגעשיקטער סחורה.

return'-check *n.* (רי-טוירנ'-טשעק) א קאנטראמארקע, א בילעט וואס ווערט געגעבען איינעם ביים ארויסגאנג פון טעאטער בעת דאס שוישפיעל האט זיך נאך ניט געענדיגט, כדי ער זאל קענען אריינגעהן צוריק.

return'-day *n.* (רי-טוירנ'-דיי) אין געריכטס-פיהרונג — דער טאג וואס ווערט בעשטימט פאר דעם אנגעקלאגטען צו ערשיינען פאר'ן געריכט.

retur'ner *n.* (רי-טויר'-נער) דער אדער דאס וואס קעהרט אום; דער וואס צאהלט צוריק.

retur'ning-board *n.* (רי-טויר'-נינג-באורד) אין אייניגע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אפיציעל-בעשטימטער קאמיטעט פון עטליכע שטאאטס-בעאמטע, וועלכער צעהלט

די אנגעגעבענע שטימען און מעלדעט וועגען די רעזולטאטען פון די וואהלען אין שטאאט.

retur'ning-of'ficer *n.* (רי־טויר־נינג־אפ־אי־סער) דער וואהל־קאמיסאר, דער בעאמטער, וועלכער מעלדעט וועגען דעם רעזולטאט פון די וואהלען.

return' in wri'ting (רי־טוירן' אין ראי'־טינג) ענטפערען שריפטליך.

return'-match *n.* (רי־טוירנ'־מעטש) א צווייטער וועט־קאמפף פון דיזעלבינע צוויי געגנערישע צדדים.

return' request' (רי־טוירן' רי־קוועסט') אן אויפשריפט אויף א בריעף, אז אויב דער בריעף וועט ניט גליפערט ווערען אין א בעשטימטער צייט, זאל מען איהם אומקעהרען צו דעמיעניגען, וואס האט דעם בריעף געשיקט.

return'-tick'et *n.* (רי־טוירנ'־טיק־עט) א רעטור־בילעט, א בילעט צו פאהרען אהין און צוריק.

return' to the plough (ריטוירן' טו טהי פלאו) ווידער ציהען די ליאמקע; נעהמען אויף זיך שווערע ארבייט.

retuse' *a.* (רי־טיוס') — אין באטאניק וואס האט א רונדען ענד מיט אן איינשניט אין מיטען [וועגען געוויסע בלעטער]. ז. *retuse leaf*.

retuse' leaf (רי־טיוס' ליעף) א בלאט וואס האט א רונדען ענד מיט אן איינשניט אין מיטען.

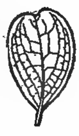
Retuse Leaf

reu'nion *n.* (רי־יו'־ניאן) די ווידער־פעראייניגונג; ווידער־איבעראיינשטימונג, בענייטע הארמאניע; א צוזאמענקונפט פון נאהענטע מענשען, וועלכע זיינען א צייט געווען צושיידעט.

reunite' *v.* (רי־יו־נאיט') ווידער פעראייניגען; ווידער אויסגלייכען, ווידער מאכען שלום; זיך ווידער פעראייניגען.

reuni'tedly *adv.* (רי־יו־נאי'־טעד־לי) אויף א ווידער־פעראייניגטען שטייגער.

reurge' *v.* (רי־אוירדזש') ווידער דרינגען, צווינגען אדער שטארק בעשטעהן אויף עפעס.

re'us *n.* (רי'־אס) — אין יוריספרודענץ דער וואס דארף זיך פערטיידיגען אין געריכט, דער אנגעקלאגטער.

reuse' *v.* (רי־יוז') נאך אמאל בענוצען.

reuse' *n.* (רי־יוס') ווידער־בענוצונג.

reu'tilize *v.* (רי־יו'־טיל־איז) ווידער אויסנוצען.

reut'ter *v.* (רי־אט'־ער) נאך אמאל אויסזאגען; ווידער אויסדריקען.

revac'cinate *v.* (רי־וועק'־סי־נייט) נאך אמאל שטעלען פאקען; נאך אמאל איינשפריצען.

revaccina'tion *n.* (רי־וועק־סי־ניי'־שאן) דאס שטעלען פאקען נאך אמאל.

revalua'tion *n.* (רי־וועל־יו־איי'־שאן) דאס איבערשאצען פון דאס ניי.

reval'ue *v.* (רי־וועל'־יו) ווידער שאצען, איבערשאצען נאך אמאל.

revamp' *v.* (רי־וועמפ') ווידער פעררכטען, איבערמאכען נאך אמאל.

revar'nish *v.* (רי־וואר'־ניש) איבערלאקירען, ווידער אמאל לאקירען.

reveal' *v.* (רי־וויעל') אויפדעקען, ענטדעקען; ענטפלעקען, לאזען וויסען דורך ענטפלעקונג אדער דורך'ן רוח הקדש.

revea'lable *a.* (רי־וויע'־לעבל) וואס קען אויפגעדעקט אדער ענטפלעקט ווערען.

revea'lableness *n.* (רי־וויע'־לעבל־נעס) דאס קענען אויפגעדעקט אדער ענטפלעקט ווערען.

revealed' *a.* (רי־וויעלד') אויפגעדעקט, ענטפלעקט; וואס איז בעוואוסט געווארען דורך רוח הקדש.

revea'ler *n.* (רי־וויע'־לער) אן ענטדעקער, אן ענטפלעקער.

reveal'ment *n.* (רי־וויעל'־מענט) די ענטפלעקונג, די אפענבארונג.

reveil'le *n.* (רע־וויל'־יע) אין מיליטער — דער סיגנאל וואס ווערט געגעבען אין דער פריה דורך א באראבאן אדער טרומייט, אז די סאלדאטען זאלען אויפשטעהן.

rev'el *v. and n.* (רעוו'־על) הוליען, אנטייל נעהמען אין א הוליאנקע; פרעהליך טאנצען; האבען גרויס פערגניגען; האנדלען מוטוויליג אדער געזעצלאז; האנדלען נאך דעם איינענעם קאפריז; א הוליאנקע; א לוסטיגער קערמישעל; אן אונטערהאלטונג מיט לוסטיגע טענץ; א יום־טוב וואס ווערט געמאכט ביי דער איינווייהונג פון א קירך.

revela'tion *n.* (רעוו־אי־ליי'־שאן) די ענטפלעקונג, די אפענבארונג; די געטליכע אפענבארונג; די אפענבארונג פון רעליגיעזע וואהרהייטען; דאס ענטדעקען, דאס ענטפלעקען; אין פילאזאפיע — דאס אונמיטעלבארע בעוואוסטזיין פון עטוואס רעאלעס אדער ווירקליכעס [אהן דער מיטווירקונג פון די חושים].

Revela'tion *n.* (רעוו־אי־ליי'־שאן) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די ענטפלעקונג אדער די אפענבארונג פון דעם היילינען יאהאן; דער אפאקאליפסיס [דער לעצטער טייל פון נייעם טעסטאמענט, וואס איז געשריבען פון דעם אפאסטאל יאהאן, לויט דער בעהויפטונג פון דער קירך].

revela'tional *a.* (רעוו־אי־ליי'־שאנ־על) וואס איז שייך צו אן ענטפלעקונג אדער אפענבארונג.

rev'elatory *a.* (רעוו'־אי־ליי־טא־רי) וואס האט דעם כאראקטער פון אן ענטפלעקונג אדער אפענבארונג.

rev'eler *n.* (רעוו'־על־ער) א הוליאק, א לעבעיונג; אן אויסגעלאזענער מענש, א שארלאטאן.

revel'lent *a.* (רי־וועל'־ענט) וואס ציהט אב; וואס פעראורזאכט א העפטיגע אבציהונג פון פלוס [מאטעריע]; וואס פעראורזאכט א געגען־רייצונג; וואס פעראורזאכט א פלעצליכע ענדערונג אין דער שטימונג.

rev'eller *n.* (רעוו'־על־ער) ז. *reveler*.

rev'elment *n.* (רעוו'־על־מענט) דאס הוליען, דאס מאכען הוליאנקעס.

rev'el-rout *n.* (רעוו'־על־ראוט) א חברה הוליאקעס; א צונויפגעלאפענער המון; א ווילדע הוליאנקע; א טאנץ־אונטערהאלטונג.

rev'elry *n.* (רעוו'־על־רי) דאס הוליען; א הוליאנקע.

reven'dicate *v.* (רי־ווענ'־די־קייט) ז. *revindicate*.

revendica'tion *n.* (רי־ווענ־די־קיי'־שאן) ז. *revindication*.

revenge' *v. and n.* (רי־ווענדזש') ראכע נעהמען, זיך נוקם זיין; נעהמען רעוואנש; ראכע, נקמה; די לוסט צו נעהמען נקמה; ראכגיעריגקייט, ראכזיכטיגקייט.

revenge'ful *a.* (רי־ווענדזש'־פול) פול מיט נקמה, ראכגיעריג, ראכזיכטיג, וואס זוכט נקמה צו נעהמען.

revenge'fully *adv.* (רי־ווענדזש'־פול־לי) דורך ראכע, אויס נקמה; מיט ראכזיכטיגקייט, מיט ראכגיעריגקייט.

revenge'fulness *n.* (רי־ווענדזש'־פול־נעס) ראכזוכט, דער וואונש צו נעהמען נקמה.

revenge'less *a.* (רי־ווענדזש'־לעס) וואס מען האט ניט גענומען קיין נקמה דערפאר; אהן נקמה.

reven'ger *n.* (רי־ווענ'־דזשער) א ראכע־נעהמער, א נוקם, איינער וואס נעהמט נקמה.

reven'gingly *adv.* (רי־ווענ'־דזשינג־לי) אויס ראכע, פון נקמה וועגען.

rev'enue *n.* (רעוו'־ע־ניו) יעהרליכע הכנסה, יעהרליכער פערדיענסט אדער פראפיט; די יעהרליכע הכנסה פון א מלוכה וואס זי נעהמט איין צו דעקען איהרע אויסגאבען; איינקונפט, הכנסה; א בעלוינונג.

rev'enue cut'ter (רעוו'־ע־ניו קאט'־ער) א צאל־שיף [א שיף וואס בעוואכט די ברעגען, אז עס זאלען ניט ארייגעפיהרט ווערען קיין אויסלענדישע סחורות אהן צאל].

rev'enued *a.* (רעוו'־ע־ניוד) וואס האט אן איינקונפט אדער הכנסה.

rev'enue law (רעוו'־ע־ניו לאה) א געזעץ, וואס בעשטימט די קוועלען, פון וועלכע די יעהרליכע הכנסות פון דער מלוכה זאלען גענומען ווערען.

rev'enue-of'ficer *n.* (רעוו'־ע־ניו־אפ־אי־סער) א צאל־בעאמטער.

rev'enue tar'iff (רעוו'־ע־ניו טער'־איף) אן אבצאהל אויף אויסלענדישע סחורות, וואס האט בלויז דעם צוועק צו פערגרעסערען די הכנסות פון דער מלוכה [אין געגענזאץ צו שוץ־צאל וואס האט דעם צוועק צו שיצען די איינלענדישע פראדוקציאן פון דער אויסלענדישער קאנקורענץ].

rever'able *a.* (רי־וויער'־עבל) וואס איז ווערטה הויכאכטונג.

rever'berant *a.* (רי־וואר'־בער־ענט) וואס פעראורזאכט א ווידערקלאנג אדער אן אבקלאנג.

rever'berate *v. and a.* (רי־וואיר'־בער־אייט) ארויסגעבען א ווידערקלאנג; צוריקוואורפען, רעפלעקטירען [ווי ליכטשטראהלען, א קלאנג א. ד. ג.]; אבבויגען א פלאם פון איהר ריכטונג; בענוצען רעפלעקטירטע היץ; צוריקגעווארפען ווערען, רעפלעקטירט ווערען; אבקלינגען; צוריקגעווארפען, רעפלעקטירט; וואס פעראורזאכט א ווידערקלאנג.

reverbera'tion *n.* (רי־וואיר־בע־ריי'־שאן) די צוריקוואורפונג; די צוריקשטראהלונג, די רעפלעקטירונג [פון ליכט אדער היץ]; דאס אבקלינגען, דאס צוריקוואורפען א קלאנג; א ווידערקול, א ווידערקלאנג; די בויגונג פון דעם פלאם אין מיטעלפונקט פון א פלאם־אויווען. ז. *reverberatory furnace*.

rever'berative *a.* (רי־וואיר'־בער־איי־טיוו) צוריקוואורפענד, רעפלעקטירענד.

rever'berator *n.* (רי־וואיר'־בער־איי־טאר) עטוואס וואס ווארפט צוריק אדער רעפלעקטירט; א רעפלעקטאר־לאמפ [א לאמפ מיט א פארריכטונג צו רעפלעקטירען דאס ליכט].

rever'beratory *a.* (רי־וואיר'־בער־איי־טא־רי) וואס ווארפט צוריק, וואס

רעפלעקטירט [א ליכט־שטראהל, א קלאנג, היץ]; א פלאם־אויווען.
ז. *reverberatory furnace*

rever′beratory fur′nace (רי־וואיר׳־בער־איי־טא־רי פויר׳־נעס) א פלאם־אויווען [א שמעלץ־אויווען מיט א געוויסער אויסבויגונג פון אויבערשטען דעק וואס דורך דעם ווערט דער פלאם געטריבען אין מיטעל־פונקט פון אויוועז, וואו דאס מאטעריאל, וואס דארף דערהיצט ווערען, געפינט זיך].

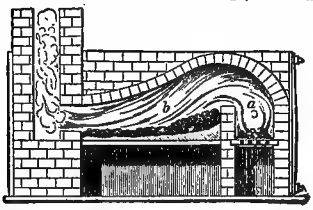

Reverberatory Furnace

revere′ *v.* (רי־וויער׳) הויך אכטען, פערעהרען; פיהלען א יראת הכבוד.
We all revere our teacher.

rev′erence *n.* and *v.* (רעוו׳־ע־רענס) הויכאכטונג, יראת הכבוד, עהרפורכט; א קניקס, א העפליכע פערנייגונג; פערעהרען, הויך אכטען, פיהלען א יראת הכבוד.

rev′erencer *n.* (רעוו׳־ע־רענ־סער) א פערעהרער, איינער וואס פיהלט עהרפורכט אדער א יראת הכבוד.

rev′erend *a.* (רעוו׳־ע־רענד) הויכאכטענד, פערעהרענד; עהרענווירדיג, הויכווירדיג [אלס טיטול פון א גייסטליכען]; וואס איז א גייסטליכער.

rev′erent *a.* (רעוו׳־ע־רענט) פול מיט יראת הכבוד, פול מיט עהרפורכט; שטארק [וועגען שנאפס].

reveren′tial *a.* (רעוו־ע־רענ׳־שעל) פול מיט עהרפורכט, פול מיט יראת הכבוד.

reveren′tial awe (רעוו־ע־רענ׳־שעל אה) הייליגע עהרפורכט.

reveren′tially *adv.* (רעוו־ע־רענ׳־שעל־אי) מיט יראת הכבוד, מיט עהרפורכט.

rev′erently *adv.* (רעוו׳־ע־רענט־לי)
ז. *reverentially*

rever′er *n.* (רי־וויער׳־ער) א פערעהרער, איינער וואס אכטעט זעהר הויך אדער האט יראת הכבוד.

rev′erie *n.* (רעוו׳־ע־רי) שוועדמעריי, טרוימעריי; דאס פאנטאזירען; א חלום, א פאנטאזיע; א מוזיקאלישע פאנטאזיע.

rev′erist *n.* (רעוו׳־ע־ריסט) א טרוימער, א פאנטאזיאר, א בעל־חלומות.

revers′ *n.* (רי־וויער׳) דער טייל פון א בגד וואס איז איבערגעקעהרט אויף דער אנדערער זייט, ווי א לאץ אדער א מאנזשעט; דער שטאף מיט וואס עס ווערט בעצויגען אזא טייל [ווי זייד מיט וואס מען בעציהט א לאץ אדער מאנזשעט].

reversabil′ity *n.* (רי־וואיר־סע־ביל׳־אי־טי) ז. *reversibility*

rever′sable *a.* (רי־וואיר׳־סעבל)
ז. *reversible*

rever′sal *n.* (רי־וואיר׳־סעל) אן איבערקעהרונג, אן אומדרעהונג, אן אומענדערונג [פון א האנדלונג, א ריכטונג, א צושטאנד א. ד. ג.]; אין פיזיק — די ענדערונג פון א העלער ליניע פון ספעקטרום אין א דונקלער ליניע און אומגעקעהרט; דאס אומענדערען אדער אומווארפען אן אורטייל.

rever′satile *a.* (רי־וואיר׳־סע־טיל)
ז. *reversible*

reverse′ *v.*, *n.* and *a.* (רי־וואירס׳) איבערקעהרען, איבערדרעהען; איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט; צוטומלען, צומישען; צוריקרופען, מבטל זיין [אן אורטייל, א בעשלוס, א געזעץ א. ד. ג.]; מאכען אן איבערקעהרעניש; ענדערען די שטעלונג אדער די ריכטונג, זיך איבערדרעהען אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג; א פאלשטענדיגע אומענדערונג; אן איבערקעהרעניש; אן איבערקעהרונג, אן אומדרעהונג; דאס ענדערען זיך פון מזל; א מפלה, א נידערלאגע; עטוואס וואס איז איבערגעקעהרט; דער געגענזאץ, דער היפוך; די לינקע זייט פון א מטבע; איבערגעקעהרט; פערקעהרט; ענטגעגענגעזעצט, וואס איז להיפוך.

reversed′ *a.* (רי־וואירסט׳) איבערגעקעהרט אויף דער אנדערער זייט; איבערגעדרעהט; בטול געמאכט [אן אורטייל].

reverse′less *a.* (רי־וואירס׳־לעס) וואס קען ניט איבערגעדרעהט ווערען; וואס קען ניט געענדערט ווערען; וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען אדער בטול געמאכט ווערען.

reverse′ly *adv.* (רי־וואירס׳־לי) אין אן ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג אדער ארדנונג; פון דער אנדערער זייט, אין געגענזאץ, להיפוך.

rever′ser *n.* (רי־וואיר׳־סער) אן איבערקעהרער, אן אומענדערער; א פארריכטונג צו ענדערען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם; איינער וואס האט א רעכט אויף א געוויסען אייגענטום אין דער צוקונפט.

rever′si *n.* (רי־וואיר׳־סי) רעווערסי [אן אלט־פראנצויזיש שפיעל אין קארטען, וואס דער געווינער איז דער, ווער עס נעהמט אריין ווענינער קארטען]; א שפיעל עהנליך צו דאמקעס וואס די פעשקעס זיינען פערשיעדען געפארבט פון ביידע זייטען, און אנשטאט זיי צו רוקען, קעהרט מען זיי איבער.

reversibil′ity *n.* (רי־וואיר־סי־ביל׳־אי־טי) דאס קענען איבערגעקעהרט ווערען; דאס קענען איבערגעקעהרט ווערען אויף דער אנדערער זייט.

rever′sible *a.* and *n.* (רי־וואיר׳־סיבל) וואס מען קען איבערקעהרען; וואס מען קען איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט; דאפעלזייטיג; וואס קען געענדערט ווערען; וואס קען צוריקגערופען ווערען אדער ערקלערט ווערען אונגילטיג [וועגען אן אורטייל]; א דאפעל־זייטיגער שטאף [א געוועבטער שטאף וואס קען געטראגען ווערען פון ביידע זייטען].

rever′sibly *adv.* (רי־וואיר׳־סי־בלי) קענענדיג איבערגעקעהרט ווערען אדער אומגעענדערט ווערען.

rever′sing-gear *n.* (רי־וואיר׳־סינג־גיער) די טרייב־ווערק פון א דאמפף־מאשין, וועלכע דיענען צו ענדערען די בעוועגונגס־ריכטונג.

rever′sing-lev′er *n.* (רי־וואיר׳־סינג־לעוו׳־ער) א הויבעל אדער העבעל אין א דאמפף־מאשין אומצוקעהרען די ווירקונג פון דאמפף אום צו ענדערען די ריכטונג פון דער בעוועגונג.

rever′sing-mo′tion *n.* (רי־וואיר׳־סינג־מאו׳־שאן) א מעכאניזם צום ענדערען די ריכטונג פון דער בעוועגונג פון א דאמפף־מאשין.

rever′sion *n.* (רי־וואיר׳־שאן) אומקעהרונג; דאס אומקעהרען צו א פריהערינען צושטאנד; אטאוויזם, דאס צוריקקעהרען זיך צו דעם טיפ פון אלטע דורות; דאס אומקעהרען זיך צום ווילדען צושטאנד [וועגען הויז־חיות]; דאס אומקעהרען זיך פון אייגענטום צו דעם פריהעריגען אייגענטימער אדער צו די יורשים נאכדעם ווי דער טערמין פון דער קאנצעסיע אויף דיעזען אייגענטום האט זיך געענדיגט; א רעכט אויסצוקויפען פער׳משכון׳טעם אייגענטום; יעהרליכע פענסיע וואס דארף אויסגעצאהלט ווערען אין דער צוקונפט; א רעכט אדער האפנונג אויף אן אייגענטום אין דער צוקונפט; א האפנונג אדער רעכט אויף א ירושה אדער נאכפאלגערשאפט; עטוואס וואס איז נאכגעלאזען אדער איבערגעבליבען.

rever′sionary *a.* (רי־וואיר׳־שאנ־ע־רי) וואס האט א האפנונג אדער רעכט אויף א ירושה אדער א נאכפאלגערשאפט; וואס האט די נייגונג זיך אומצוקעהרען צו דעם טיפ פון די פריהעריגע דורות; וואס איז שייך צו דער אומקעהרונג פון אייגענטום צום פריהעריגען אייגענטימער.
ז. *reversion*

rever′sioner *n.* (רי־וואיר׳־שאנ־ער) איינער וואס איז בעשטימט אלס יורש; איינער וואס האט דאס רעכט צו בעקומען געוויסע גיטער אין דער צוקונפט נאכדעם ווי דער טערמין פון דער קאנצעסיע, וואס איז אויף זיי ארויסגעגעבען געווארען וועט זיך ענדיגען; איינער וואס איז בערעכטיגט אויף געוויסע גיטער אין דער צוקונפט.

rever′sis *n.* (רי־וואיר׳־סיס) רעווערסי [א פראנצויזישעס קארטען־שפיעל וואו דער געווינער איז דער, וואס נעהמט אריין ווענינער קארטען].

rever′sive *a.* (רי־וואיר׳־סיוו) אטאוויסטיש, וואס האט די נייגונג זיך אומצוקעהרען צו דעם טיפ פון די אלטע דורות.

rever′so *n.* (רי־וואיר׳־סאו) די לינקע זייט פון א בלאט פון א בוך [די זייט פון בלאט אויף וועלכער עס איז געשטעלט א גראד־נומער].

revert′ *v.* (רי־וואירט׳) אומקעהרען; אומווענדען; אומדרעהען; זיך אומקעהרען, זיך אומווענדען, זיך אומדרעהען; צוריקקעהרען, צוריקקומען; זיך צוריקקעהרען; זיך צוריקוואנדען; אין ביאלאגיע — זיך אומקעהרען צו א פריהעריגען טיפ אדער ענטוויקלונגס־פארם; זיך אומקעהרען צום פריהעריגען אייגענטימער [וועגען אייגענטום]; צוריק מאכען אונאויפלעזבאר [וועגען א כעמישען שטאף, וואס איז פריהער געמאכט געווארען אויפלעזבאר].

rever′ted *a.* (רי־וואיר׳־טעד) אומגעקעהרט צוריק, אומגעווענדעט, אומגעדרעהט.

rever′tible *a.* (רי־וואיר׳־טיבל) וואס קען אומגעקעהרט אדער אומגעווענדעט ווערען; וואס קען צוריק איבערגעהן צום פריהערינען אייגענטימער; וואס קען צוריק געמאכט ווערען אונאויפלעזבאר [וועגען געוויסע כעמישע שטאפען, וועלכע זיינען פריהער געמאכט געווארען אויפלעזבאר]; וואס קען זיך אומקעהרען צו א פריהערינען צושטאנד אדער טיפ.
ז. *reversion*

rever′tive *a.* (רי־וואיר׳־טיוו) וואס קעהרט זיך צוריק, אבטרעטענד, צוריקטרעטענד.

rever′tively *adv.* (רי-וואיר′-טיוו-לי) דורך אומווענדונג; דורך אומקעהרונג צו א פריהעריגען צושטאנד.

rev′ery *n.* (רעווי′-ע-רי) ז. ***reverie***

revest′ *v.* (רי-וועסט′) ווידער געבען איינעם אן אמט אדער ראנג; ווידער אריינטרעטען אין בעזיץ פון אן אייגענטום; ווידער אין קראפט טרעטען.

reves′tiary *n.* (רי-וועס′-טי-איי-רי) א קליידער=צימער אין א קירך אדער קלויסטער.

reves′try *n.* (רי-וועס′-טרי) ז. ***revestiary***

revet′ *v.* (רי-וועט′) אויסלעגען אדער בעדעקען מיט שטיינער אדער אנדערע מאטעריאלען [ווי למשל, א דאמבע].

revet′ment *n.* (רי-וועט′-מענט) א שטיץ=וואנד צום פערהיטען אן ערד=מאסע, אז זי זאל זיך ניט אראבשיטען [ווי ביי א וואל פון פעסטונגס=ווערק, ביי א דאמבע א. ז. וו.]; א צודעק פון שטיין אדער מעטאל, וואס ווערט אויסגעלעגט ארום בוי=ווערק מיט׳ן צוועק זיי צו פערציערען אדער בעפעסטיגען.

revict′ual *v.* (רי-וויט′ל) ווידער פערזארגען מיט לעבענס=מיטלען; אויפס=נייע זיך בעזארגען מיט פאראאטה אדער שפייז=פראדוקטען.

review′ *v. and n.* (רי-וויו′) 1. רעווידירען; דורכקוקען, דורכזועהן נאך אמאל; 2. איבערגעהן נאך אמאל [ווי למשל, א שטודיום=קורס], איבער׳חזר׳ען; 3. זיך אומקוקען אויף דער פערגאנגענהייט, ארויסרופען אין זכרון, זיך דערמאהנען; 4. קריטיש בעטראכטען, געבען א קריטישע איבערזיכט אדער רעצענזיע; 5. מושטירען; 6. א רעוויזיאן, אן איבערזיכט, אן איבערבליק [הויפטזעכליך א ליטעראריש=קריטישע]; א קריטיק; א בענייטע אדער ווידערהאלטע איבערזיכט; רעווידירונג פון א פראצעס; אן אינספעקציאן, רעוויו אדער מושטירונג [פון מיליטער אדער פון א פלאטע]; א רעוויו אדער ליטעראריש=קריטישע פעריאדישע אויסגאבע.

1. The court of appeals reviewed the decisions of the inferior court. 2. At the end of the school term all the subjects are reviewed. 5. The general reviewed the regiment.

review′able *a.* (רי-וויו′-עבל) וואס קען קריטיקירט ווערען; וואס קען רעצענזירט ווערען; וואס קען רעווידירט ווערען.

review′al *n.* (רי-וויו′-על) א קריטישער איבערבליק, א קריטיק, א רעצענזיע.

review′er *n.* (רי-וויו′-ער) דער וואס קוקט איבער אדער רעווידירט; א קריטיקער, א רעצענזענט.

revig′orate *v. and a.* (רי-וויג′-אר-אייט) אבפרישען, צוגעבען נייע קרעפטען; אבגעפרישט, געקרעפטיגט פון דאס ניי.

revile′ *v.* (די-וואיל′) זידלען, בעליידיגען; מאכען פארווירפע, טאדלען.

revile′ment *n.* (רי-וואיל′-מענט) זידלעריי, דאס זידלען, בעליידיגונג; א פארוואורף, טאדלונג.

revi′ler *n.* (רי-וואי′-לער) א זידלער, א בעליידיגער, א טאדלער.

revi′lingly *adv.* (רי-וואי′-לינג-לי) בעליידיגענדיג, מיט זידלעריי, טאדלענדיג.

revin′dicate *v.* (רי-ווינ′-די-קייט) צוריקפאדערען, צוריקמאהנען; צוריק מאכען אן אנשפרוך אדער האבען פרעטענזיעס אויף עפעס.

revindica′tion *n.* (רי-ווינ-די-קיי′-שאן) צוריקפאדערונג; דאס צוריקמאהנען; א בענייטער אנשפרוך אדער פרעטענזיע אויף עפעס.

revi′sal *n.* (רי-וואי′-זעל) דורכקוקונג, דורכזעהונג [מיט׳ן צוועק אויסצובעסערען]; א רעוויזיאן.

revise′ *v. and n.* (רי-וואיז′) דורכקוקען צום צווייטען מאל; מאכען א צווייטע אונטערזוכונג, רעווידירען; דורכקוקען, דורכזעהן [מיט׳ן צוועק אויסצובעסערען]; אויסבעסערען, רעפארמירען; א רעוויזיאן; דורכזעהונג [מיט׳ן צוועק אויסצובעסערען]; רעווידירונג; אויסבעסערונג; א קארעקטור.

Revised′ Ver′sion (רי-וואיזד′ וואיר′-שאן) די רעווידירטע און אויסגעבעסערטע איבערזעצונג פון דער ביבעל אין ענגליש, וואס איז געמאכט געווארען אין די יאהרען 84—1870.

revi′ser *n.* (רי-וואי′-זער) איינער וואס קוקט איבער און בעסערט אויס; א קארעקטאר.

revi′sion *n.* (רי-וויזש′-אן) רעווידירונג; רעוויזיאן; דורכקוקונג אדער אונטערזוכונג צום צווייטען מאל; דורכקוקונג, דורכזעהונג [מיט׳ן צוועק אויסצובעסערען]; אן איבערגעקוקטע און אויסגעבעסערטע אויפלאגע [פון א ליטערארישען ווערק].

Revi′sion *n.* (רי-וויזש′-אן) ז. ***Revised Version***

revi′sional *a.* (רי-וויזש′-אנ-על) ז. ***revisionary***

revi′sionary *a.* (רי-וויזש′-אנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א רעוויזיאן, צו א דורכזעהונג [מיט׳ן צוועק אויסצובעסערען]; דורכזעהענד און אויסבעסערענד, רעווידירענד; דורכקוקענד צום צווייטען מאל.

revi′sionist *n.* (רי-וויזש′-אנ-איסט) א רעוויזיאניסט, אן אנהענגער פון רעוויזיאן [רעפארמירונג פון א פארטיי=פראגראם, פון פרינציפען אדער א גלויבען]; איינער וואס רעווידירט, קוקט דורך נאך אמאל און בעסערט אויס [הויפטזעכליך איינער פון די אויסבעסערער פון דער ענגלישער איבערזעצונג פון דער ביבעל].

Revi′sionist *n.* (רי-וויזש′-אנ-איסט) א רעוויזיאניסט, אן אנהענגער פון דער רעוויזיאניסטישער ריכטונג אין דער סאציאל=דעמאקראטישער פארטיי פון דייטשלאנד און אנדערע לענדער [די רעוויזיאניסטישע ריכטונג טרעט ארויס געגען געוויסע פונקטען פון מארקסיזם און האלט, אז די סאציאליסטישע ארדנונג קען פערווירקליכט ווערען נים דורך א רעוואלוציאן, נאר שטופענווייז דורך סאציאלע רעפארמען. נאר אזוי ווי רעפארמען קענען דורכגעפיהרט ווערען בלויז אין פארלאמענט און דורך א מעהרהייט שטימען, דעריבער פאדערט דיעזע ריכטונג, אז די סאציאל=דעמאקראטישע פארטיי זאל זיך אבזאגען פון איהר אלטער טאקטיק פון ארויסטרעטען געגען אלע בירגערליכע פארטייען, נאר זי זאל שליסען קאמפראמיסען און מאכען שטענדיגע פשרות מיט אנדערע פראגרעסיווע פארטייען, וועלכע שטעהען אויף פאר דער אדער יענער סאציאלער רעפארמע].

revis′it *v. and n.* (רי-וויז′-איט) ווידער בעזוכען; זיך צוריקקעהרען; א צווייטער בעזוך אדער וויזיט; צוריקקעהר [הויפטזעכליך נאך א לאנגער אבוועזענהייט].

revis′itant *a.* (רי-וויז′-אי-טענט) ווידער בעזוכענד; זיך צוריקקעהרענד [הויפטזעכליך נאך א לאנגער אבוועזענהייט].

revisita′tion *n.* (רי-וויז-אי-טיי′-שאן) דאס קומען נאך אמאל, א צווייטער בעזוך, א צוריקקעהר [הויפטזעכליך נאך א לאנגער אבוועזענהייט].

revi′sor *n.* (רי-וואי′-זאר) ז. ***reviser***

revi′sory *a.* (רי-וואי′-זא-רי) ז. ***revisionary***

revitaliza′tion *n.* (רי-וואי-טעל-אי-זיי′-שאן) ווידער=בעלעבונג, צוריק=אויפלעבונג.

revi′talize *v.* (רי-וואי′-טעל-איז) פון דאס ניי אויפלעבען, צוריק בעלעבען אדער לעבעדיג מאכען.

revivabil′ity *n.* (רי-וואי-ווע-ביל′-אי-טי) אויפלעבונגס=פעהיגקייט, דאס קענען אויפגעלעבט ווערען, אבגעפרישט ווערען אדער בענייט ווערען.

revi′vable *a.* (רי-וואי′-וועבל) וואס קען אויפגעלעבט ווערען, אבגעפרישט ווערען אדער בענייט ווערען.

revi′vably *adv.* (רי-וואי′-ווע-בלי) מיט דער מעגליכקייט אדער פעהיגקייט אויפגעלעבט צו ווערען; אזוי אז עס זאל מעגליך זיין אן אויפלעבונג, אן אבפרישונג אדער בענייאונג.

revi′val *n.* (רי-וואי′-וועל) ווידער=בעלעבונג, דאס מאכען צוריק לעבעדיג; ווידער=אויפלעבונג, אבפרישונג, בענייאונג; א רעליגיעזע ערוואכונג; צוריקשטעלונג; אין כעמיע — רעגענעראציאן, דאס צוריק אומקעהרען צום נאטירליכען צושטאנד [וועגען א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג]; ווידער=אויפנעהמונג פון א געריכטס=פראצעס [וואס איז, למשל, אבגעשטעלט געווארען צוליעב דעם טויט פון איינעם פון די צדדים].

Revi′val *n.* (רי-וואי′-וועל) דער רענעסאנס. ז. ***Renaissance***

revi′valism *n.* (רי-וואי′-וועל-איזם) די שטרעבונג צו דערוועקען פלוצלונג א שטארקען גלויבען און רעליגיעזע התלהבות אין די פערשלאפענע הערצער פון די מענשען.

revi′valist *n.* (רי-וואי′-וועל-איסט) אן אנהענגער פון דער בעוועגונג וואס שטרעבט צו דערוועקען פלוצלונג א רעליגיעזע התלהבות און פערשטארקען דעם גלויבען ביי מענשען; איינער וואס שטרעבט ארויסצורופען א רעליגיעזע ערוואכונג [הויפטזעכליך א וואנדערענדער פרעדיגער, וואס גיט זיך אב מיט וועקען די רעליגיעזע געפיהלען].

revivalis′tic *a.* (רי-וואי-ווע-ליס′-טיק) וואס איז שייך צו דער שטרעבונג אויפצומונטערען רעליגיעזע געפיהלען; וואס איז שייך צו פרעדיגער, וואס שטרעבען אויפצומונטערען רעליגיעזע געפיהלען.

revive′ *v.* (רי-וואיוו′) צוריק לעבעדיג ווערען, אבלעבען, אויפלעבען, לעבעדיג מאכען, מחיה מתים זיין; אויפמונטערען, אבפרישען, צוריק אריינברייננגען אדער קומען אין געברויך; אבפרישען אין זכרון, אבגעפרישט ווערען אין זכרון; אין כעמיע — רעגענערירען, צוריקקעהרען צום נאטירליכען צושטאנד [מעטאל פון א בעמישער פערבינדונג]; מאכען ווי ניי [ווי למשל, קליידער, דורך פערריכטען, רייניגען א. ז. וו.].

revive′ment *n.* (רי-וואיוו′-מענט) ז. ***revivification***

revi'ver *n.* (רי-וואי'-ווער) איינער וואס בעלעבט, מאכט לעבעדיג, לעבט אויף, מונטערט אויף, פרישט אב, ברייגגט צוריק אין געברויך אדער ברייגגט צוריק צום פריהריגען צושטאנד; עטוואס וואס לעבט אויף, פרישט אב אדער מונטערט אויף; א שטאף צום רייניגען קליידער; אן אבפרישונג פון א געריכטס=פראצעס [וואס איז אבגעשטעלט געווארען, למשל, צוליעב דעם, וואס איינער פון די צדדים איז געשטארבען].

reviv'ificate *v.* (רי-וויוו'-אי-פי-קייט) ווידער לעבעדיג מאכען, אויפלעבען, מחיה מתים זיין.

revivifica'tion *n.* (רי-וויוו-אי-פי-קיי'-שאן) א ווידער=אויפלעבונג; תחית המתים; א ווידער=אבלעבונג, אבפרישונג, בענייאונג; אין כעמיע — רעגענעראציאן, רעדוקציאן צו א נאטירליכען מעטאל=צושטאנד [ווענען א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

reviv'ify *v.* (רי-וויוו'-אי-פאי) ווידער לעבעדיג מאכען, מחיה מתים זיין; צוגעבען א נייע קראפט, אויפלעבען; אבפרישען, אויפמונטערען, בענייען; אין כעמיע — רעגענערירען, צוריק בעקומען אדער צוריק אומקעהרען די מעטאל=אייגענשאפטען [צו א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

revivis'cence *n.* (רעוו-אי-וויס'-ענס) ווידער=אויפלעבונג, ווידער=געבורט; ווידער=ערוואכונג [הויפטזעכליך די ווידער=ערוואכונג פון אינזעקטען נאך דעם ווינטער=שלאף].

revivis'cency *n.* (רעוו-אי-וויס'-ענ-סי) ז. *reviviscence*

revivis'cent *a.* (רעוו-אי-וויס'-ענט) ווידער=אויפלעבענד, אויפשטעהענד תחית המתים; אבגעפרישט, בענייט.

revi'vor *n.* (רי-וואי'-ואר) בענייאונג פון א געריכטס=פראצעס [וואס איז איבערגעריסען געווארען, למשל, צוליעב דעם וואס איינער פון די צדדים איז געשטארבען].

revocabil'ity *n.* (רעוו-א-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוריקגערופען ווערען; דאס קענען בטל ווערען אדער אבגעשאפט ווערען; מעגליכקייט צוריקגערופען צו ווערען, בטל צו ווערען אדער אבגעשאפט צו ווערען.

rev'ocable *a.* (רעוו'-א-קעבל) וואס קען צוריקגערופען ווערען; וואס מען קען מבטל זיין אדער אבשאפען.

The treaty is revocable at the option of either party.

rev'ocableness *n.* (רעוו'-א-קעבל-נעס) ז. *revocability*

rev'ocably *adv.* (רעוו'-א-קע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען צוריקרופען, מבטל זיין אדער אבשאפען.

revoca'tion *n.* (רעוו-א-קיי'-שאן) צוריקרופונג, אבשאפונג, דאס מבטל זיין, דאס בטל ווערען.

rev'ocatory *a.* (רעוו'-א-קיי-טא-רי) צוריקרופענד, אבשאפענד, וואס איז מבטל.

revo'kable *a.* (רי-וואו'-קעבל) ז. *revocable*

revoke' *v. and n.* (רי-וואוק') צוריקרופען, מבטל זיין, אבשאפען; ניט שפיעלען צו דער מאסט [אין קארטען]; דאס ניט שפיעלען צו דער מאסט.

revoke'ment *n.* (רי-וואוק'-מענט) ז. *revocation*

revo'ker *n.* (רי-וואו'-קער) איינער וואס רופט צוריק, איז מבטל אדער שאפט אב.

revolt' *v. and n.* (רי-וואולט') רעוואלטירען, ארויסטרעטען געגען, מאכען אן אויפשטאנד; אבקעהרען זיך מיט עקעל, ווערען עמפערט, אבשטויסען מיט עקעל; עמפערען, ארויסרופען עקעל, אבעקלען; אן אויפשטאנד.

revolt' against' (רי-וואולט' ע-גענסט') מאכען אן אויפשטאנד, רעוואלטירען.

revolt' at (רי-וואולט' עט) עמפערט זיין, פיהלען עקעל.

His mind revolted at the idea of using violence.

revol'ter *n.* (רי-וואול'-טער) א רעבעל, איינער וואס רעבעלירט, מאכט אן אויפשטאנד אדער טרעט ארוים געגען [אן אנערקענטער מאכט].

revol'ting *a.* (רי-וואול'-טינג) עמפערענד, עקעלהאפט, מיאוס, אבשטויסענד; רעבעלירענד, וואס מאכט אן אויפשטאנד.

revol'tingly *adv.* (רי-וואול'-טינג-לי) עמפערענדיג, אבשטויסענדיג, עקעלנדיג; רעבעלירענדיג, ארויסטרעטענדיג געגען, מאכענדיג אן אויפשטאנד.

rev'olute *a. and v.* (רעוו'-א-ליוט) פערדרעהט, פערוויקעלט, פערבויגען; ארומדרעהען.

revolu'tion *n.* (רעוו-א-ליו'-שאן) אומדרעהונג; פעריאדישע אומקעהרונג אדער אומבייטונג [ווי פון יאהרעס=צייטען, למשל]; א רעוואלוציאן, א פאלשטענדיגע אומוואנדלונג, א ראדיקאלע אומבייטונג פון דער סאציאלער אדער פאליטישער ארדנונג; אן איבערקעהרעניש.

revolu'tionary *a. and n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) רעוואלוציאנער, וואס איז שייך צו א רעוואלוציאן; א רעוואלוציאנער.

revolu'tionary cal'endar (רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי קעל'-ענ-דער) ז. *republican calendar*

revolu'tioner *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-ער) א רעוואלוציאנער.

revolu'tion-in'dicator *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צאהל בעוועגונגען פון א מאשינען=טייל. ז. *operameter*

revolu'tionise *v.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איז) ז. *revolutionize*

revolu'tionism *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איזם) רעוואלוציאניזם, רעוואלוציאנערע פרינציפען, רעוואלוציאנערער גייסט.

revolu'tionist *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איסט) א רעוואלוציאנער.

revolu'tionize *v.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איז) מאכען א רעוואלוציאן; מאכען א פאלשטענדיגע אומענדערונג, ראדיקאל ענדערען; רעוואלוציאניזירען; זיך ראדיקאל ענדערען.

rev'olutive *a.* (רעוו'-א-ליו-טיוו) אומדרעהענד, אומקעהרענד; נאכדענקענד; אין באטאניק — אומגעבויגען, איינגעוויקעלט [ווענען פלאנצען]

revol'vable *a.* (רי-וואל'-וועבל) וואס קען זיך דרעהען, וואס דרעהט זיך.

revolve' *v.* (רי-וואלוו') דרעהען; זיך דרעהען; זיך פעריאדיש ווידערהאלען; זיך דרעהען אין קאפ [ווענען געדאנקען]; נאכדענקען, איבערלעגען.

revolved' *a.* (רי-וואלווד') אין זאלאגיע — פערבויגען אויף צוריק [ווי דער שטאכעל ביי געוויסע אינזעקטען].

revolve'ment *n.* (רי-וואלוו'-מענט) נאכדענקונג, איבערלעגונג.

revol'vency *n.* (רי-וואל'-וועג-סי) דרעהונג, אומדרעהונג.

revol'ver *n.* (רי-וואל'-ווער) א רעוואלווער; א שיס=געוועהר, וואס האט א זיך=דרעהענדען אפאראט; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט זיך.

Revolver

revol'ving *a.* (רי-וואל'-ווינג) דרעהענד, זיך דרעהענד.

revol'ving light (רי-וואל'-ווינג לאיט) א ליכט פון א לייכט=טהורם, וואס דרעהט זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען.

revol'ving pis'tol (רי-וואל'-ווינג פיס'-טאל) א רעוואלווער.

revol'ving storm (רי-וואל'-ווינג סטאהרם) א ציקלאן, א ווירבעל=שטורם.

revom'it *v.* (רי-וואמ'-איט) ווידער ברעכען, ווידער אויסמייקענען.

revul'sent *a. and n.* (רי-וואל'-סענט) וואס ציהט אב, וואס רייסט אב אדער שיידט פאנאנדער; וואס ציהט אב א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער צו אן אנדערען; א מיטעל אבצוציהען א קראנקהייט פון איין קערפער=טייל צו אן אנדערען.

revul'sion *n.* (רי-וואל'-שאן) דאס אברייסען, דאס אבציהען; דאס אבציהען א קראנקהייט פון איין טייל קערפער צום אנדערען; א פלוצלינגע ענדערונג, א שטארקע רעאקציע.

revul'sive *a. and n.* (רי-וואל'-סיוו) וואס רייסט אב, וואס ציהט אב; וואס ציהט אב א קראנקהייט פון איין טייל קערפער צום אנדערען; א מיטעל צום אבציהען א קראנקהייט פון איין קערפער=טייל צו אן אנדערען.

revul'sor *n.* (רי-וואל'-סאר) א הייל=אפאראט, מיט וועלכען מען קען אנווענדען איינם נאך'ן אנדערען הייץ און קעלט.

Rev. Ver. אבקירצונג פון די ווערטער *Revised Version*

rewake' *v.* (רי-הווייק') ווידער אויפוועקען; ווידער אויפכאפען זיך, ווידער ערוואכען.

rewak'en *v.* (רי-הווייק'ן) צוריק אויפוועקען אדער ערוואכען.

reward' *v. and n.* (רי-הוואהרד') בעלוינען, פערגעלטען; בעלוינונג, לוין.

A reward was offered for the return of the lost watch.

reward'able *a.* (רי-הוואהרד'-עבל) בעלוינונגסווערטה, וואס פערדיענט בעלוינט צו ווערען, וואס קען אדער דארף בעלוינט ווערען.

reward'ableness *n.* (רי-הוואהרד'-עבל-נעס) בעלוינונגס=ווירדיגקייט, דאס ווערטה זיין בעלוינט צו ווערען, דאס קענען בעלוינט ווערען.

reward'ably *adv.* (רי-הוואהרד'-ע-בלי) אויף א בעלוינונגסווערטהען אופן; אזוי אז עם זאל קענען בעלוינט ווערען.

reward'er *n.* (רי-הוואהרד'-ער) א בעלוינער, א פערגעלטער.

reward'ful *a.* (רי-הוואהרד'-פול) בעלוינענד.

reward'fulness *n.* (רי-הוואהרד'-פול-נעס) פעהיגקייט צו בעלוינען; דאס זיין בעלוינענד.

reward'less *a.* (רי-הוואהרד׳-לעס) אהן א בעלוינונג.
reweave' *v.* (רי-הוויעוו׳) ווידערוועבען, פון דאס ניי איבערוועבען.
reweigh' *v.* (רי-הוויי׳) איבערוועגען, נאך אמאל וועגען.
rewin' *v.* (רי-הווין׳) צוריקקריגען; צוריקגעווינען.
rewon' (רי-הוואן׳) צוריקגעוואונען, צוריקגעקראגען. ז. *rewin*
rewood' *v.* (רי-הוואוד׳) צוריק פערפלאנצען מיט בוימער, צוריק פערוואנדלען אין א וואלד.
reword' *v.* (רי-הווארד׳) 1. ווידערהאלען, איבער׳חזר׳ען [ווארט פאר ווארט]; 2. אויסדריקען מיט אנדערע ווערטער; 3. ווידערהאלען אדער אבקלינגען [אלס ווידערקול].
1. The witness reworded his testimony at the renewed hearing. 2. Popular indignation forced the governor to reword his statement. 3. The distant hill rewords the calls of the hunters.
rewrite' *v.* (רי-ראיט׳) איבערשרייבען, פון דאס ניי אויפשרייבען.
rewrit'ten (רי-ריט׳ן) איבערגעשריבען, פון דאס ניי אנגעשריבען. ז. *rewrite*
rewrote' (רי-ראוט׳) איבערגעשריבען, פון דאס ניי אנגעשריבען. ז. *rewrite*
rex *n.* (רעקס) א קעניג.
rey'nard *n.* (ריי׳-נארד) א פוקס.
Rey'nard *n.* (ריי׳-נארד) דער פוקס [אלס פערזאניפיצירונג פון כיטרעקייט אין פאבלען און בכלל אין פאעזיע].
reyoung' *v.* (רי-יאנג׳) צוריק יונג מאכען.
rhabar'barin *n.* (רע-באר׳-בע-רין) ז. *rhabarbarine*
rhabar'barine *n.* (רע-באר׳-בע-רין) רעבארבערין [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דער רעבארבער-פלאנצע].
rhabar'barum *n.* (רע-באר׳-בע-ראם) ז. *rhubarb*
rhab'doid *n.* (רעב׳-דאיד) אין באטאניק — א נאדעל-פערמיגעס קערפערעל אין די צעלען פון געוויסע פלאנצען.
rhabdol'ogy *n.* (רעב-דאל׳-א-דזשי) ראבדאלאגיע, די קונסט צו רעכענען מיט דער הילף פון שטעקעלעך, אויף וועלכע עס זיינען פערצייכענט פערשיעדענע ציפערען.
rhab'domancy *n.* (רעב׳-דא-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען אדער דאס טרעפען די צוקונפט מיט דער הילף פון א שטעקען.
rha'chis *n.* (רע׳-קיס) דער רוקען-ביין; דאס שטעקעל פון א פעדער. ז. *rachis*
rhachi'tis *n.* (רע-קאי׳-טיס) ז. *rickets*
rham'phoid *a.* (רעמ׳-פאיד) שנאבעל-פערמיג; וואס האט די פארם פון א שנאבעל.
rhapsod'ic *a.* (רעפ-סאד׳-איק) ז. *rhapsodical*
rhapsod'ical *a.* (רעפ-סאד׳-אי-קעל) ראפסאדיש, ווי א ראפסאדיע; צופיעל ענטוזיאסטיש, מיט א צו הויכען געפיהל. ז. *rhapsody*
rhapsod'ically *adv.* (רעפ-סאד׳-אי-קעל-אי) אין אייגענעם, אהן א צוזאמענהאנג; אויף דעם אופן ווי עס ווערט דורכגעפיהרט א ראפסאדיע. ז. *rhapsody*
rhap'sodist *n.* (רעפ׳-סא-דיסט) א ראפסאדיסט, איינער וואס זינגט ראפסאדיען אדער בעזונדערע אבגעריסענע שטיקלעך פאעזיע אדער מוזיק; א וואנדערענדער זינגער; איינער וואס רעדט מיט א שטארקער היץ און בעגייסטערונג, כאטש דער אינהאלט פון דער רעדע פאדערט עס ניט.
rhapsodis'tic *a.* (רעפ-סא-דיס׳-טיק) ז. *rhapsodical*
rhap'sodize *v.* (רעפ׳-סא-דאיז) זינגען אדער פארלעזען ראפסאדיען אדער בעזונדערע אבגעריסענע שטיקלעך מוזיק אדער פאעזיע; רעדען מיט א צו שטארקער בעגייסטערונג.
rhap'sodomancy *n.* (רעפ׳-סא-דא-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען מיט דער הילף פון פערזען [פון א געדיכט].
rhap'sody *n.* (רעפ׳-סא-די) א ראפסאדיע, א קורצעס עפישעס געדיכט אדער א טייל פון א לאנגען געדיכט וואס קען איבערגעלעזען ווערען פאר איין מאל; א צו-שטארקער אויסדרוק פון בעגייסטערונג; א פאעטישעס ווערק, וואס ענטהאלט אין זיך מעהר איבערטריבענע התלהבות איידער קלארען געדאנק; אין מוזיק — א קאמפאזיציאן פון בעזונדערע מוזיקאלישע שטיקלעך אהן א רעגולערען צוזאמענהאנג צווישען זיי.
rhap'sody of words (רעפ׳-סא-די אוו הווארדז) פוסטע ווערטער.
rhat'any *n.* (רעט׳-ע-ני) ז. *ratany*
Rhe'a *n.* (ריע׳-א) אין מיטאלאגיע — רהעא, די טאכטער פון הימעל און ערד און די מוטער פון די געטער און מענשען; א מין זיד-אמעריקאנישע שטרויספויגלען.
Rhein'-ber'ry *n.* (ראינ׳-בער׳-אי) ז. *buckthorn*
rhemat'ic *a.* (רי-מעט׳-איק) וואס איז שייך צו א צייטווארט; וואס בעקומט זיך פון א צייטווארט.
Rhen'ish *a. and n.* (רענ׳-איש) רהיינישער, וואס געהערט צו דעם טייך רהיין; דער רהיינוויין.
Rhen'ish ar'chitecture (רענ׳-איש אר׳-קי-טעק-טשור) די רהיינישע ארכיטעקטור [די בוי-קונסט אין דער פארם פון רונדע און האלב-רונדע געביידען, וועלכע האט געהערשט אין מיטעלאלטער אין די געגענדען פון דעם טייך רהיין].
rheom'eter *n.* (רי-אמ׳-ע-טער) אן עלעקטראמעטער אדער גאלוואנאמעטער [א מין אינסטרומענט צו מעסטען אן עלעקטרישען שטראם]; א בלוט-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שנעלקייט פון דער בלוט-צירקולאציאן].
rheomet'ric *a.* (רי-א-מעט׳-ריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראמעטער אדער גאלוואנאמעטער.
rheom'etry *n.* (רי-אמ׳-ע-טרי) אין מאטעמאטיק — דיפערענציאל און אינטעגראל-רעכנונג; גאלוואנאמעטריע [די מעסטונג פון עלעקטרישע שטראמען].
rhe'omotor *n.* (רי׳-א-מאו-טאר) אן עלעקטרישער אפאראט אדער עלעקטרישע באטאריי צו פראדוצירען עלעקטריציטעט.
rhe'ophore *n.* (רי׳-א-פאור) דער פעראייניגונגס-דראט פון א גאלוואנישען אפאראט.
rhe'oscope *n.* (רי׳-א-סקאופ) אן עלעקטראסקאפ [אן אינסטרומענט וואס ווייזט אן אויב עס איז פאראן אן עלעקטרישער שטראם].
rhe'ostat *n.* (רי׳-א-סטעט) א רעאסטאט אדער א ווידערשטאנדס-שפולע [א קאמבינאציאן פון דראט-שפולען דורך וועלכע מען קען רעגולירען אן עלעקטרישען שטראם, מאכענדיג איהם שטארקער אדער שוואכער].
rheostat'ic *a.* (רי-א-סטעט׳-איק) וואס איז שייך צו א רעאסטאט. ז. *rheostat*
rheostat'ics *n.* (רי-א-סטעט׳-איקס) ז. *hydrostatics*
rhe'otome *n.* (רי׳-א-טאום) אן עלעקטרישער שטראם-אונטערברעכער [א פארריכטונג מיט וועלכער מען קען אונטערברעכען פעריאדיש אן עלעקטרישען שטראם].
rhe'otrope *n.* (רי׳-א-טראופ) א רעאטראפ [אן אינסטרומענט צו בייטען פעריאדיש די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם].
rhe'sus mon'key (רי׳-סאס מאנ׳-קי) א מאקאק, איינע פון די פערהייליגטע אפען אין אסט-אינדיען.

Rhesus Monkey

rhe'tor *n.* (רי׳-טאר) א רעדנער, א מליצה-רעדנער; א לעהרער פון רעדען מיט מליצה; א רעטאריקער; א לעהרער פון רעטאריק.
rhet'oric *n.* (רעט׳-אר-איק) רעטאריק, רעדנער-קונסט; מליצה, הויכע פראזען; איבערצייגונגס-קראפט.
rhetor'ical *a.* (רי-טאר׳-אי-קעל) רעטאריש, רעדנעריש, מליצה׳דיג; וואס געהערט צו דער רעדנער-קונסט.
rhetor'ically *adv.* (רי-טאר׳-אי-קעל-אי) אויף א רעטארישען, רעדנערישען אדער מליצה׳דיגען אופן.
rhetori'cian *n. and a.* (רעט-א-ריש׳-ען) א לעהרער פון רעטאריק אדער רעדנער-קונסט; א פראזעאלאג, איינער וואס רעדט מיט הויכע מליצות; וואס איז שייך צו א לעהרער פון רעדנער-קונסט.
rheum *n.* (רוהם) די פליסיגקייט וואס לויפט פון דער נאז אדער פון די אויגען, ווען מען האט א קאטאר.
rheu'ma *n.* (רוה׳-מא) ז. *rheum*
rheumat'ic *a. and n.* (רו-מעט׳-איק) רומאטיש; וואס האט רומאטיזם; וואס איז שייך צו רומאטיזם; איינער וואס ליידעט פון רומאטיזם. ז. *rheumatism*
rheumat'ical *a.* (רו-מעט׳-אי-קעל) רומאטיש. ז. *rheumatic*
rheu'matism *n.* (רוה׳-מע-טיזם) רומאטיזם [א קרענקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין א שטארקען וועהטאג אין די מוסקולען און געלענקען פון גאנצען קערפער אדער פון געוויסע טיילען פון קערפער].
rheumatis'mal *a.* (רוה-מע-טיז׳-מעל) ז. *rheumatical*
rheu'matiz *n.* (רוה׳-מע-טיז) ז. *rheumatism*
rheu'matize *n.* (רוה׳-מע-טיז) ז. *rheumatism*
rheu'matoid *a.* (רוה׳-מע-טאיד) רומאטיש, וואס האט דעם כאראקטער פון רומאטיזם. ז. *rheumatism*

rheumatoi'dal *a.* (רוה-מע-טאי'-דעל) ז. *rheumatoid*.

rheu'my *a.* (רוה'-מי) פול מיט דער פליסינקייט, וואס לויפט פון דער נאז אדער פון די אויגען, ווען מען האט א קאטאר.

rhinæsthe'sia *n.* (ראי-נעס-טהי'-סי-א) דער חוש-הריח.

rhinæsthe'sis *n.* (ראי-נעס-טהי'-סים) ז. *rhinæsthesia*.

rhinæsthet'ics *n.* (ראי-נעס-טהעט'-איקס) די לעהרע וועגען חוש-הריח.

rhi'nal *a.* (ראי'-נעל) וואס איז שייך צו דער נאז.

rhinal'gia *n.* (ראי-נעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין דער נאז.

rhine'stone *n.* (ראינ'-סטאון) א מין פאלשער נאכגעמאכטער דימענט.

rhi'no *n.* (ראי'-נאו) געלד, מזומן.

rhinoce'rial *a.* (ראי-נא-סי'-רי-על) ז. *rhinocerical*.

rhinocer'ical *a.* (ראי-נא-סער'-אי-קעל) ווי א נאז-הארן; וואס איז שייך צו א רהינאצערוס אדער נאז-הארן [אזא מין חיה]. ז. *rhinoceros*.

rhinoc'eros *n.* (ראי-נאס'-ע-ראס) א רהינאצערוס, א נאז-הארן [אזא חיה וואס האט א הארן אויף דער נאז].

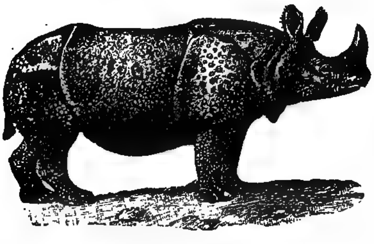

Rhinoceros

rhinoc'eros-bird *n.* (ראי-נאס'-ע-ראס-בוירד) ז. *rhinoceros-hornbill*.

rhinoc'eros-horn'bill *n.* (ראי-נאס'-ע-ראס-האהרנ'-ביל) דער רהינאצערוס-פויגעל [אזא פויגעל וואס האט א גרויסע אנוואקסונג אויפ'ן שנאבעל ווי א הארן].

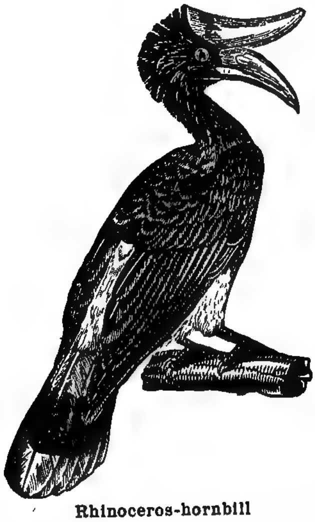

Rhinoceros-hornbill

rhinodyn'ia *n.* (ראי-נא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין דער נאז.

rhi'nolith *n.* (ראי'-נא-ליטה) א שטיי-נערדיגער שטאף וואס בילדעט זיך אין דער נאז.

rhinol'ogist *n.* (ראי-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס איז בעקאנט מיט דער וויסענשאפט וועגען דער נאז; א ספעציאליסט אין נאז-קראנקהייטען.

rhinol'ogy *n.* (ראי-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער נאז [וועגען דעם אנאטאמישען געבוי און פיזיאלאגישע פונקציאנען].

rhi'noplast *n.* (ראי'-נא-פלעסט) איי-נער וועלכער האט א קינסטליך געמאכטע נאז.

rhinoplas'tic *a.* (ראי-נא-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו א קינסטליך געמאכטער נאז.

rhi'noplasty *n.* (ראי'-נא-פלעס-טי) ריגאפלאסטיק [דאס מאכען קינסטליכע נעזער].

rhinorrha'gia *n.* (ראי-נא-ריי'-דזשי-א) בלוט-פלוס פון דער נאז.

rhi'noscope *n.* (ראי'-נא-סקאופ) א רי-נאסקאפ, אן אינסטרומענט צו אונטער-זוכען די נאז.

rhizan'thous *a.* (ראי-זענ'-טהאס) וואס בליהט גלייך פון ווארצעל [וועגען געוויסע פלאנצען].

rhi'zogen *n.* (ראי'-זא-דזשען) א פא-ראזיטישע פלאנצע וואס וואקסט ארויס פון ווארצעל פון אן אנדער פלאנצע.

rhi'zoid *a.* (ראי'-זאיד) אין באטא-ניק — ווארצעל-פערמיג; ענליך צו א ווארצעל.

rhizo'ma *n.* (ראי-זאו'-מא) ז. *rhizome*.

rhi'zome *n.* (ראי'-זאום) א דיקער ווארצעל אין דער ערד פון וועלכען עס וואקסען ארויס אנדערע ווארצעלעך פון אונטען און בלעטער פון אויבען.

Rhizome

rhizoph'agous *a.* (ראי-זאפ'-ע-גאס) ווארצעל-פרעסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט ווארצלען [וועגען געוויסע חיות].

rhi'zopod *a.* (ראי'-זא-פאד) וואס איז שייך צו די ריזאפאדען [א קלאס פון די איינפאכע חיה'לעך]. ז. *Rhizopoda*.

Rhizop'oda *n.* (ראי-זאפ'-א-דא) די ריזאפאדען, דער נידריגסטער קלאס פון די פראטאזאען אדער איינפאכסטע חיה'לעך [דער קערפער פון דיעזע חיה'לעך בעשטעהט פון א שטיקעלע פלאזמע אהן קיינע אברים אויסער א קליינעם קערנדעל און א בלעזעלע וואס קען זיך עטוואס פא-נאנדערציהען און צונויפציהען].

rhizop'odal *a.* (ראי-זאפ'-א-דעל) ז. *rhizopod*.

rhizop'odan *a.* (ראי-זאפ'-א-דען) ז. *rhizopod*.

rhizop'odous *a.* (ראי-זאפ'-א-דאס) ז. *rhizopod*.

Rho'dian *a.* (ראו'-די-ען) וואס איז שייך צו רהאדאס [אן אינזעל פון מיטעל-לענדישען ים ניט ווייט פון קליין-אזיען. די גריכישע בעפעלקערונג פון דיעזען אינזעל האט געשפיעלט א גרויסע ראלע אין דער געשיכטע פון אלטערטום].

Rho'dian school of sculp'ture (ראו'-די-ען סקוהל אוו סקאלפ'-טשור) די רהאדישע סקולפטור-שול [איינע פון די בעדייטענדסטע קונסט-שולען פון די אלטע גריכען, וואו עס זיינען בעשאפען געווארען אזעלכע וועלט-בעריהמטע סקולפ-טור-ווערק, ווי דער לאאקאן. ז. *Laocoon*].

rho'dium *n.* (ראו'-די-אם) ראדיום [א מין ווייסער מעטאל וואס איז געפונען גע-ווארען אין אנהויב פון 19טען יאהרהונדערט אין פלאטין-ערץ].

Rhododen'dron *n.* (ראו-דא-דענ'-דראן) ראדאדענדראן [אזא מין קוסט אויף וועל-כען עס וואקסען גרויסע ראזעווע בלומען].

Rhododendron

rho'donite *n.* (ראו'-דא-נאיט) ראדא-ניט, א מין שטיין פון א ראזעווען קאליר.

rhomb *n.* (ראמב) אין געא-מעטריע — א ראמבוס [א פיער-זייטיגע פיגור, פון וועל-כער אלע זייטען זיינען גלייך און די געגענזייטען זיינען פא-ראלעל]; א קריסטאל וואו די זייטען זיינען ראמבוסען.

Rhomb

rhom'bic *a.* (ראמ'-ביק) וואס האט די פארם פון א ראמבוס. ז. *rhomb*.

rhom'bical *a.* (ראמ'-בי-קעל) ז. *rhombic*.

rhom'biform *a.* (ראמ'-בי-פארם) ז. *rhombic*.

rhombohe'dral *a.* (ראם-בא-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון א ראמבא-העדראן. ז. *rhombohedron*.

rhombohe'drally *adv.* (ראם-בא-הי'-דרעל-אי) ווי א ראמבאהעדראן. ז. *rhombohedron*.

rhombohe'dric *a.* (ראם-בא-הי'-דריק) ז. *rhombohedral*.

rhombohe'dron *n.* (ראם-בא-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א ראמבאהעדראן, א סא-לידער קערפער, וועל-כער האט זעקס ראמ-בוס-פערמיגע זייטען.

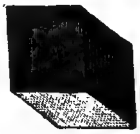

Rhombohedron

rhom'boid *n.* (ראמ'-באיד) א ראמבאאיד [א געאמעטרישע פי-גור, אין וועלכער די געגענזייטען זיינען פא-ראלעל און גלייך].

Rhomboid

rhomboi'dal *a.* (ראם-באי'-דעל) וואס זעהט אויס ווי א ראמבאאיד. ז. *rhomboid*.

rhom'bus *n.* (ראמ'-באס) ז. *rhomb*.

rhopal'ic *a.* (רא-פעל'-איק) וואס איז שייך צו א העקזאמעטרישען פערז [ז. *hexameter*] וואו יעדעס ווייטערדי-געווארט האט מיט איין זילבע מעהר ווי דאס פאריגע.

rho'tacise *v.* (ראו'-טע-סאיז) ז. *rhotacize*.

rho'tacism *n.* (ראו'-טע-סיזם) דאס צו-אפט געברויכען א "ר"; דאס שלעכט אויסשפרעכען א "ר"; דאס פערוואנדלען אן אנדער קלאנג אין א "ר".

rho'tacize *v.* (ראו'-טע-סאיז) געברוי-כען צו אפט א "ר"; שלעכט אדער פאלש אויסשפרעכען א "ר"; פערבייטען אנדע-רע קלאנגען אויף א "ר".

rhu'barb *n.* (רוה'-בארב) רעבארבער [אַ עסבארע זיס־זויערע פלאנצע מיט אַ דיקען פלייִשיגען ווארצעל און מיט דיקע פליישיגע בלעטער. דער ווארצעל ווערט גע־ברויכט אלס אן אב־פיהרונגס־מיטעל].

Rhubarb

rhu'barby *a.* (רוה'-בארב-אי) ווי רעבארבער, ענה־ליך צו רעבארבער. ז. *rhubarb*.
rhumb *n.* (ראמב) א רומב, א פונקט אויף'ן קאמפאס וואס בעצייכענט א 32־טעל פון א קרייז; דער גאנג פון א שיף אין ים אין דער ריכטונג פון א רומב.
rhumb'-line *n.* (ראמב'-לאין) ז. *loxodromic line*.
rhyme *n. and v.* (ראים) א פערז פון א געדיכט; א גראם; מאכען גראמען.
rhyme'less *a.* (ראים'-לעס) אהן א גראם, אהן גראמען.
rhym'er *n.* (ראים'-ער) א גראמען־מא־כער.
rhym'ery *n.* (ראים'-ער-אי) דאס גרא־מען מאכען.
rhym'ic *a.* (ראים'-איק) וואס איז שייך צו גראמען.
rhysim'eter *n.* (ראי-סימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט אדער געשווינדקייט פון א שטראם, ווי אויך די געשווינדקייט פון'ם גאנג פון א שיף.
rhythm *n.* (ריטהם) דער ריטם אדער טאקט [א רעגעלמעסיגע וועקסלונג פון שנעלערע און לאנגזאמערע בעוועגונגען, קלאנגען, זילבען אדער טענער].
rhyth'mic *a.* (ריטה'-מיק) ריטמיש, מיט'ן טאקט.
rhyth'mical *a.* (ריטה'-מי-קעל) ז. *rhythmic*.
rhythmical'ity *n.* (ריטה-מי-קעל'-אי-טי) דאס זיין ריטמיש. ז. *rhythm*.
rhyth'mically *adv.* (ריטה'-מי-קעל-אי) אויף א ריטמישען שטייגער; לויט'ן טאקט.
rhyth'mics *n.* (ריטה'-מיקס) די לעהרע וועגען ריטם אדער טאקט ז. *rhythm*.
rhyth'mist *n.* (ריטה'-מיסט) איינער וואס ווייסט די טעאריע פון ריטם אדער טאקט; איינער וואס שאפט א מוזיקא־לישע קאמפאזיציאן לויט די כללים פון ריטם. ז. *rhythm*.
rhyth'mize *v.* (ריטה'-מאיז) פערפאסען אין א ריטמישער פארם.
rhythm'less *a.* (ריטהם'-לעס) אהן ריטם אדער טאקט.
rhythmom'eter *n.* (ריטה-מאמ'-ע-טער) א טאקטמעסטער [אן אינסטרו־מענט צו מעסטען דעם טאקט אין מו־זיק]; א מעטראנאם. ז. *metronome*.
rhyth'mus *n.* (ריטה'-מאס) ז. *rhythm*.
R. I. *Rhode Island* ראשי תבות פון (ראוד אילענד, איינער פון די פעראייניג־טע שטאאטען פון נארד־אמעריקא).
Rial'to *n.* (רי-על'-טאו) די בריק איבער דעם גרויסען קאנאל אין ווענעדיג [ווע־נעציע].
ri'ancy *n.* (ראי'-ען-סי) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט.
ri'ant *a.* (ראי'-ענט) שמייכ־לענד, לאכענד, לוסטיג.
rib *n. and v.* (ריב) א ריפ; עטוואס וואס איז ענהליך צו א ריפ און וואס ווערט בענוצט אלס א שטיצע, פערפעסטי־גונג אדער אלס א טייל פון א ראהם [ווי די ריפען פון א שיף, די ריפען פון א געוועלב א. ד. ג.]; א שטרייף; א באנד; א בולט'ער שטרייף אין געוועבטען שטאף; א שטרייף לאנד; א ריפ־שטיק [א שטיק פלייש וואס ענטהאלט א ריפ]; א ווייב; פערשטארקען אדער שטיצען מיט ריפען; מאכען אין בולט'ע שטריי־פען אדער שורות [ווי א געאקערט פעלד, געקרעפטער שטאף א. ד. ג.]; איינשלי־סען ווי אין ריפען; רייניגען פלאקס.

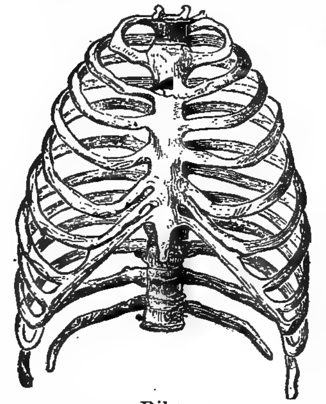
Ribs

rib'ald *n. and a.* (ריב'-עלד) א נידריג־ער מענש, א געמיינער יונג; איינער וואס געברויכט א שמוציגע שפראך, א נבול־פה'ניק; א גראביאן; נידריג, שמו־ציג, געמיין; וואס רעדט נבול־פה.
rib'aldish *a.* (ריב'-על-דיש) שמוציג, געמיין [בעזאנדערס אין ריידען]; וואס רעדט נבול־פה.
He has a ribaldish tongue.
rib'aldry *n.* (ריב'-על-דרי) שמוציגע רייד, נבול־פה.
rib'and *n. and v.* (ריב'-ענד) ז. *ribbon*.
rib'-band *n.* (ריב'-בענד) א קוואדראל־קען וואס ווערט בענוצט ביים בויען א שיף אום דער געשטעל זאל ניט צופאלען ווערען ביז די אויסערע פלאנקעס וועלען ארומגעלעגט ווערען.
ribbed *a.* (ריבד) מיט בולט'ע שטרייפען [ווי ביי ציינג], געקרעפט אין שטרייפען; בעפעסטיגט מיט ריפען.
rib'bing *n.* (ריב'-אינג) ריפען־ווערק [ארבייט וועלכע איז געמאכט אין דער פארם פון ריפען].
rib'ble-rab'ble *n.* (ריב'ל-רעב'ל) א פעבעל, א געמיינער המון; א געמיינע פלוי־דעריי; מאוס'ע רייד, נבול־פה.
rib'bon *n., v. and a.* (ריב'-אן) א באנד, א סטענגע, א לענטע; א זיידען־באנד; אן עהרען־לענטע [ווי פון אן ארדען]; עטוואס וואס איז ענהליך צו א באנד; א שטרייף; בעפוצען מיט באנד, ארומקאנטען אדער ארומציימען מיט באנד; מאכען אדער פארמירען אין לאנגע, שמא־לע שטרייפען אדער סטענגעס; געמאכט פון באנד; געשטרייפט.
rib'bon-bor'dering *n.* (ריב'-אן-באהר'-דער-אינג) דער געברויך פון בלע־טער־פלאנצען פון פערשיעדענע קאלירען אויסגעלעגט אין שטרייפען אלס ראנד פאר בייטען; א פערשיעדען־קאלירטער ראנד פון פלאנצען.
rib'-bone *n.* (ריב'-באון) א ריפ־ביין.
rib'bon-fish *n.* (ריב'-אן-פיש) דער באנד־פיש [אזא מין פיש וואס האט די פארם פון א באנד אדער סטענגע].

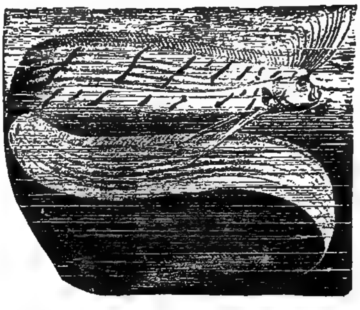
Ribbon-fish

rib'bon-grass *n.* (ריב'-אן-גרעס) דאס באנד־גראז [אזא מין געשטרייפט גראז אין גרין און ווייס].
Rib'bonism *n.* (ריב'-אן-איזם) די פרינציפען און מעטאדען פון די באנד־מענער [א געהיימע קאטוילישע געזעל־שאפט אין אירלאנד, וואס האט געהאט די אויפגאבע צו בעקעמפפען דעם ענגלי־שען קעניג ווילליאם דעם דריטען און האט שפעטער אויך ארייננענומען אין איהר פראגראם דעם קאמפף נעגען דעם קלאס פון גרויסע גרונד־בעזיצער].
rib'bon let'ter (ריב'-אן לעט'-ער) א פערציערונגס־בוכשטאב אין דער פארם פון איבערגעפלאכטענע סטענגעס.
rib'bon-line *n.* (ריב'-אן-לאין) א לאנ־גע בייט וואס איז אויסגעזעצט מיט ענג־געפלאנצטע פערשיעדען־פארביגע געוויקסע [געוועהנליך אלס א ראנד].
Rib'bon lodge (ריב'-אן לאדזש) א לאדזש [חברה, פעראיין] פון דער איר־לענדישער באנד־מענער געזעלשאפט. ז. *Ribbonism*.
Rib'bonman *n.* (ריב'-אן-מען) א באנד־מאן, אן אנהענגער פון דער אירלענדישער באנד־מענער געזעלשאפט. ז. *Ribbonism*.
rib'bon-move'ment *n.* (ריב'-אן-מוהוו'-מענט) דער מעכאניזם אין א שרייב־מאשין, וואס רוקט איבער דעם טינט־באנד.
rib'bon-pat'tern *n.* (ריב'-אן-פעט'-ערן) א פערציערונגס־מוסטער [אוזאר], וואס זעהט אויס ווי איבערגעפלאכטענע סטענגעס.
rib'bon-saw *n.* (ריב'-אן-סאה) א באנד־זעג אדער ענדלאזע זעג [א שמאלע, לאנ־גע זעג וואס איז רונד אריבערנעבויגען איבער 2 רעדער, וואס בעוועגען זיך, אזוי אז די זעג האט קיין ענד ניט].
rib'bon-seal *n.* (ריב'-אן-סיעל) דער געשטרייפטער ים־הונד [א מין ים־הינד, ביי וועלכע די זכרים האבען ברייטע ווייסע שטרייפען אויף'ן קאפ און אויף'ן רו־קען].
Rib'bon Soci'ety (ריב'-אן סא-סאי'-ע-טי) די באנד־מענער געזעלשאפט. ז. *Ribbonism*.
rib'bon-work *n.* (ריב'-אן-הוואירק) א בעציערונג אין דער פארם פון איבערגע־פלאכטענע און אראבהענגענדע סטענגעס.

rib'-grass *n.* (ריב'-גראַס) דער ענגלי= שער וועגעריך. ז. *plantain*

rib'less *a.* (ריב'-לעס) וואָס האָט ניט קיין ריפּען; וואָס איז אַזוי פעט, אַז מען קען ניט אַנטאַפּען די ריפּען.

rib'let *n.* (ריב'-לעט) אַ קליינער ריפּ; אַ ניט פאָלשטענדיג ענטוויקעלטער ריפּ.

rib'-piece *n.* (ריב'-פּיעס) אַ שטיק רי= פּען=פליייש צוזאַמען מיט די ריפּען=ביינער [צום בראָטען].

rib'-roast *n. and v.* (ריב'-ראָוסט) אַ שטיק ריפּען=פליייש צוזאַמען מיט די רי= פּען=ביינער [צום בראָטען]; דאָס אַנברע= כען די ביינער; גוט אַנברעכען די ביינער.

rib'-roast'er *n.* (ריב'-ראָוסט'-ער) אַ שטאַרקער קלאַפּ [הויפּטזעכליך אין די ריפּען].

rib'-roast'ing *n.* (ריב'-ראָוסט'-אינג) דאָס אַנברעכען די ביינער.

Rib'ston pip'pin (ריב'-סטאָן פּיפּ'-אין) אַ מין טייערער סאָרט ווינטער=עפּעל.

rib'-vaul'ting *n.* (ריב'-וואָהל'-טינג) אַ ריפּען=געוועלב [אַ געוועלב מיט ריפּען= פאָרמיגע אַרויסשטאַרצונגען].

rib'wort *n.* (ריב'-הוואָירט) דער וועגע= ריך. ז. *plantain*

Ricar'dianism *n.* (רי-קאַר'-די-ענ-איזם) די לעהרע פון דעם ענגלישען עקאָ= נאָמיסט ריקאַרדאָ [געבאָרען אין יאָהר 1772, געשטאָרבען אין יאָהר 1823].

rice *n.* (ראַיס) רייז; די רייז=פלאַנצע.

Rice

rice'-bird *n.* (ראַיס'-בוירד) דער רייז= פויגעל. ז. *bobolink*

rice'-bun'ting *n.* (ראַיס'-באַנ'-טינג) דער רייז=פויגעל. ז. *bobolink*

rice'-drill *n.* (ראַיס'-דריל) אַ מאַשין צו פערזייהען רייז אין אויפגעצעהלטע שורות.

rice'-dust *n.* (ראַיס'-דאַסט) רייז=שטויב, דער אָבפאַל פון רייז [די שאָלעכץ און די צובראָכענע רייז], וועלכע געברויכט אַלס קאָרמע פאַר בהמות].

rice'-embroi'dery *n.* (ראַיס'-עמ-בראָי'-דער-אי) רייז=שפּיצען אָדער קרוי= זשעוועס [געמאַכט אין דער פאָרם פון רייז=קערנדלעך].

rice'-field *n.* (ראַיס'-פיעלד) אַ רייז=פעלד [וואו עס וואַקסט רייז].

rice'-flour *n.* (ראַיס'-פלאַור) רייז=מעהל [געברויכט אַלס מעהל און אַלס פּודער פאַר'ן געזיכט].

rice'-glue *n.* (ראַיס'-גלוה) רייז=קליי [ווערט אויסגעקאָכט פון רייז און ווערט געברויכט פאַר מאָדעלען, ביוסטען א. ז. וו.].

rice'-grain *n.* (ראַיס'-גריין) אַ רייז= קערנדעל; קליינע בונטע פלעקען אויף דער זוו, וואָס ווייזען אויס ווי רייז= קערנדלעך.

rice'-hen *n.* (ראַיס'-הען) די וואַסער= הוהן. ז. *gallinule*

rice'-hull'er *n.* (ראַיס'-האַל'-ער) ז. *rice-mill*

rice'-meal *n.* (ראַיס'-מיעל) ז. *rice-dust*

rice'-milk *n.* (ראַיס'-מילק) מילך=רייז [מילך אויסגעקאָכט און פערדיכטעט מיט רייז].

rice'-mill *n.* (ראַיס'-מיל) רייז=מיהל, אַ מאַשין צו רייניגען רייז [פון דער שאָלעכץ].

rice'-pa'per *n.* (ראַיס'-פּיי'-פּער) רייז= פּאַפּיער [פּאַפּיער געמאַכט פון רייז= שטרוי]; איינער פון די זעהר דינע ווייסע בלעטלעך אָדער פּלאַטען וואָס ווערען גע= מאַכט פון דעם אינוועניגסטען טייל [הערצעל] פון אַ רייז=פּאַפּיער קוסט.

rice'-pa'per tree (ראַיס'-פּיי'-פּער טריע) דער רייז=פּאַפּיער קוסט [אַזאַ קליין בוימעל אָדער קוסט, פון וועמעס הערצעל מען מאַכט דינע ווייסע בלעטלעך וואָס רופען זיך רייז=פּאַפּיער].

rice'-plant'er *n.* (ראַיס'-פּלענט'-ער) אַזאַ זייה=מאַשין פאַר רייז.

rice'-pound'er *n.* (ראַיס'-פּאַונד'-ער) ז. *rice-mill*

rice'-pud'ding *n.* (ראַיס'-פּוד'-אינג) רייז=פּודינג.

rice'-sow'er *n.* (ראַיס'-סאָו'-ער) ז *rice-planter*

rice'-stitch *n.* (ראַיס'-סטיטש) אַ רייז= עהנליכעס אָדער קערן=עהנליכעס אויגעל אין שטריקען קרוזשעווע [שפּיצען].

rice'-sug'ar *n.* (ראַיס'-שוג'-אַר) אַ רייז=קאַנפעקט [צוקערקע].

rice'-troo'pial *n.* (ראַיס'-טרוה'-פּי-על) דער רייז=פויגעל. ז. *bobolink*

rice'-wa'ter *n.* (ראַיס'-הוואָה'-טער) רייז=וואַסער [וואַסער אויסגעקאָכט מיט רייז, געברויכט אַלס געטראַנק פאַר קראַנ= קע].

rice'-wa'ter evacua'tions (ראַיס'-הוואָה'-טער אי-וועק-יו-איי'-שאָנז) די שיטערע צאה פון אַ כאָלערע=קראַנקען.

rice'-wee'vil *n.* (ראַיס'-הוויע'-ווּל) דער רייז=וואָרם אָדער רייז=בויערער [אַן אינזעקט, וואָס שפּייזט זיך מיט רייז און אַנדערע תבואות און ברענגט פּיעל שאָדען די קאָרן=פעלדער אין די זיידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ און די רייז=פעל= דער אין אינדיען].

Rice-weevil

rice'-wine *n.* (ראַיס'-הוואַין) רייז=וויין [אַ געטראַנק געמאַכט פון רייז, ווערט גע= ברויכט אין כינאַ און יאַפּאַן].

rich *a.* (ריטש) רייך; וואָס פערמאָגט פּיעל, וואָס האָט בשפע; פרוכטבאַר; ווערטהפאָל, פּראַכטפאָל; פון הויכען גראַד אָדער ווערטה; אָנגענעהם, געשמאַק [ווע= גען שפּייזען, קלאַנגען, קאָלירען א. ז. וו.]; אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך.

rich (***the***) (ריטש) די רייכע, די גבירים, דער רייכער קלאַס.

rich'es *n.* (ריטש'-עז) רייכקייט, רייכ= טום, עשירות; איבערפלוס, שפע.

rich'ly *adv.* (ריטש'-לי) רייך; פּרעכ= טיג; בשפע, אין איבערפלוס.

rich'ness *n.* (ריטש'-נעס) רייכקייט; רייכטום, איבערפלוס; פרוכטבאַרקייט; פּרעכטיגקייט; אָנגענעהמליכקייט, געשמאַק= קייט.

ricin'ic *a.* (רי-סינ'-איק) ז. *ricinolic*

ricino'leic *a.* (ריס-אי-נאָ'-לי-איק) ז. *ricinolic*

ricinol'ic *a.* (ריס-אי-נאָל'-איק) וואָס איז שייך צו ריצען=אויל, וואָס ענטהאַלט ריצען=אויל.

ricinol'ic ac'id (ריס-אי-נאָל'-איק עס'-איד) ריצען=אויל זויערע.

Ric'inus *n.* (ריס'-אי-נאַס) די ריצען= אויל פלאַנצע. ז. *castor-oil plant*

rick *n. and v.* (ריק) אַ הויפען, אַ קופּע [היי אָדער תבואה]; צוזאַמענלעגען אין אַ הויפען, מאַכען אַ קופּע [פון היי אָדער תבואה].

rick'er *n.* (ריק'-ער) אַ פאַבריקאַנט אַנ= צושאַרען היי און עס צונויפצולעגען אין אַ הויפען.

rick'etily *adv.* (ריק'-עט-אי-לי) וואַקעל= דיג, שוואַך; ווי איינער וואָס ליידט אויף דער ענגלישער קראַנקהייט. ז. *rachitis*

rick'etiness *n.* (ריק'-עט-אי-נעס) דאָס קראַנק זיין אויף דער ענגלישער קראַנק= הייט [ז. *rachitis*]; שוואַכקייט, וואַ= קעלדיגקייט.

rick'etish *a.* (ריק'-עט-איש) ז. *rickety*

rick'ets *n.* (ריק'-עטס) די ענגלישע קראַנקהייט [אַ מין קינדערשע קראַנקהייט, ביי וועלכער די ביינער ווערען ווייך]. ז. *rachitis*

rick'ety *a.* (ריק'-עט-אי) וואָס איז קראַנק אויף דער ענגלישער קראַנקהייט [ז. *rachitis*]; שוואַך, וואַקעלדיג.

ricochet' *n. and v.* (ריק-אָ-שיי') רי= קאָשע, דאָס מאַכען קאַטשקעלעך אָדער דאָס קלאַפּטער וואַרפען [דאָס וואַרפען מיט אַ פלאַכער זאַך איבער דער פלעכע פון וואַסער אַזוי, אַז עס זאָל איינינג מאָל אָבשפּרינגען]; ריקאָשעטירען [מאַכען קאַטשקעלעך אויף'ן וואַסער].

ric'tal *a.* (ריק'-טעל) וואָס איז שייך צו דער עפענונג פון אַ פויגעל=שנאַבעל אָדער פון אַ בלומען=קרוינדעל.

ric'tus *n.* (ריק'-טאַס) די עפענונג פון אַ פויגעל=שנאַבעל; די עפענונג פון אַ בלו= מען=קרוינדעל.

rid *v. and a.* (ריד) בעפרייען [ווי פון אַ לאַסט אָדער שטערונג]; לויז מאַכען אָדער לויז ווערען [פון אַ צרה, פון אַ דאגה]; פּטור ווערען; דערוויטערען; פערטרייבען; בעפרייט; לויז געוואָרען; אָבגעפּטר'ט.

ri'dable *a.* (ראַי'-דעבל) ז. *rideable*

rid'dance *n.* (ריד'-ענס) די בעפרייאונג, דאָס פריי מאַכען; דאָס פּטור ווערען פון עפּעס; דאָס אָבראַמען פון וועג; דאָס פערניכטען; די ערד וואָס ווערט אַרויס= געוואָרפען פון אַ חיה בעת זי גראָבט זיך.

rid'den (ריד'ן) געריטען, געפאָהרען. ז. *ride*

rid'der *n. and v.* (ריד'-ער) דער בע= פרייער [פון אַ לאַסט אָדער צרה]; דער אויסזעער; זיפּען, איבערזיפּען.

rid'dle *n. and v.* (רידל) א רעטעניש, א רעטזעל; אן אומפערשטענדליכע זאך; א פערזאן וועמעס אויפפיהרונג און האנדלונגען זיינען אומפערשטענדליך; א זיפּ, א רעשעטע [פאר זאמד, קארן א. ד. ג.]; דורכזיפּען דורך א זיפּ; מאכען לעכלעך ווי אין א זיפּ; מאכען ווענינער אין קוואנטיטעט [ווי דורך דורכזיפּען]; בענוצען א זיפּ אדער רעשעטע; לייזען א רעטעניש, ערקלערען; געבען צו פערשטעהן; צוטומלען, ברייננען אין א פערלעגענהייט; ריידען מיט רעטענישען.

rid'dle-like *a.* (רידל־לאַיק) ווי א רעטעניש.

riddlemeree' *n.* (רידל־מע־ריע') ז. **rigmarole**.

rid'dler *n.* (ריד'־לער) איינער וואס רעדעט מיט רעטענישען; איינער וואס בענוצט א זיפּ אדער רעשעטע.

rid'dling *a.* (ריד'־לינג) וואס רעדעט מיט רעטענישען; וואס לעגט פאר א רעטעניש; וואס וויל עפּעס טרעפען; רעטזעלהאפט.

rid'dlingly *adv.* (ריד'־לינג־לי) אויף א רעטזעלהאפטען אופן.

rid'dlings *n.* (ריד'־לינגז) די גראבע שטיקלעך וואס בלייבען אין זיפּ נאכדעם ווי מען האט איבערגעזיפּט זאמד, קארן א. ד. ג.

ride *v. and n.* (ראַיד) רייטען; פאהרען; זיך טראגען [ווי א שיף אויף'ן וואסער]; שטעהן אויף'ן אנקער [וועגען א שיף]; ציהען זיך נאך עפּעס; ווערען געטראגען אין דער הויך מיט טריאומף; בעווענען זיך מאַיעסטעטיש אדער מיט גדלות; האבען די אויבערהאנד, הערשען, געוועלטיגען; דינען אלס א מיטעל צום פאהרען אדער רייטען; הויבען זיך אדער ציהען זיך אין דער הויך [ווי א שלעכט געמאכטער ראק וואס ליגט ניט גלאט אויף'ן רוקען]; אריבערטראגען, טראנספּארטירען; דאס פאהרען רייטענדיג; אן אויספאהר: א וועג צום רייטען; א פּלאץ אדער בעצירק וואס ווערט בעוואכט פון רייטענדע פּאליציי־לייט.

ri'deable *a.* (ראַי'־דעבל) אויף וועלכען מען קען רייטען; וואס מען קען דורכגעהן רייטענדיג.

ride about' (ראַיד ע־באוט') ארומרייטען.

ride a hob'by (ראַיד ע האב'־אי) נאכפאלגען נאך א טעאריע אדער געוועהנהייט, וואס איז דער פערזאן בעזונדערס ליעב.

ride and run (ראַיד ענד ראַן) רייטען אזוי גיך ווי מעגליך.

ride and tie (ראַיד ענד טאַי) פּארוייס־רייטען און צובינדען צום סלופּ [ווען צוויי פערזאנען רייטען אויף איין פערד: איינער רייט פאראויס א שטרעקע און דאן שטעלט ער זיך אב און ווארט ביז דער צווייטער קומט אנטקעגען. דאן רייט דער צווייטער א שטרעקע און ווארט פאר'ן ערשטען].

ride at an'chor (ראַיד עט ענ'־קאר) זיין פעראנקערט, שטעהן אויף'ן אנקער אין מיטען וואסער [וועגען א שיף]; פאהרען שטיל.

ride away' (ראַיד ע־הוויי') אוועקרייטען, אבפאהרען.

ride bod'kin (ראַיד באד'־קין) פאהרען אלס א דריטע פערזאן צווישען צוויי אנדערע אין א וועגעל וואו עס קענען זיצען נור צוויי.

ride cir'cuit (ראַיד סויר'־קיט) ארומפאהרען פון ארט צו ארט [וועגען א ריכטער וואס פאהרט ארום אין זיין בעצירק].

ride down (ראַיד דאון) איבערפאהרען אימעצען רייטענדיג; טרעטען מיט די פיס; בעהאנדלען זעהר גראב.

ride ea'sy (ראַיד איע'־זי) געהן לייכט [וועגען א שיף, ווען זי ווארפט ניט און ציהט ניט אן צופיעל די שטריק פון די זעגלען].

ride hard (ראַיד הארד) געהן שווער [וועגען א שיף, וועלכע ווארפט און ציהט אן שטייף די שטריק פון די זעגלען].

ri'dent *a.* (ראַי'־דענט) מיט א ברייטען שמייכעל; מיט א הויכען געלעכטער.

ride off (ראַיד אף) אוועקרייטען.

ride out (ראַיד אוט) האלטען זיך מיט'ן שטראם; אויסשטעהן א שטורם־ווינד [וועגען א שיף אין ים].

ride out a storm (ראַיד אוט ע סטאהרם) אויסהאלטען א שטורם; דורכמאכען א שווערען קאמפּף.

ride o'ver (ראַיד או'־ווער) רייטען איבער איינעמס קאפּ; געוועלטיגען איבער איינעם מיט אכזריות.

ri'der *n.* (ראַי'־דער) א רייטער; א פאהרער; א בערייטער פון פערד, א שטאל־מייסטער; א געשעפטס־רייזענדער; א צוזאץ, א ביילאגע צו א דאקומענט; יעדע פאררירכטונג צו א זאך, וואס איז אויף איהר ארויפגעזעצט ווי רייטענדיג [ווי דאס בעוועגליכע באלאנס־שטיקעל אויף א וואג־שאל א. ד. ג.]; אן אלטפרענקישע גאלדענע מטבע אין האלאנד.

ri'derless *a.* (ראַי'־דער־לעס) וואס האט ניט אויף זיך קיין רייטער.

ride rough'shod (ראַיד ראפ'־שאד) אויספיהרען אן עגאאיסטישען צוועק ניט קוקענדיג וועלכע פאלגען עס זאל ניט ברייננען פאר אנדערע.

ride rus'ty (ראַיד ראס'־טי) זיך פערעקשנ'ען, זיך אנטקעגענשטעלען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען.

ride the black don'key (ראַיד טהי בלעק דאנ'־קי) זיין אין א שלעכטער לוינע.

ride the high horse (ראַיד טהי האי האהרס) פעררייסען דעם קאפּ, אננעהמען א שטאלצע מינע, רעדען אדער האלטען זיך מיט גדלות.

ride to hounds (ראַיד טו האונדז) רייטען דירעקט נאך די הינד [אין יאגד אויף א פוקס].

ridge *n. and v.* (רידזש) א בערג־רוקען, א בערג־קאם; דער רוקען פון א חיה; די וואגע אדער אקער־שניט [דער שטריף ערד וואס ווערט ארויפגעאקערט מיט'ן פלוג]; דער שפּיץ פון א דאך; אויפהויבען אדער זיין אויפגעהויבען אין קנייטשען; מאכען בולט'ע שטרייפען אדער שורות [ווי א געאקערט פעלד].

ridge'-band *n.* (רידזש'־בענד) דער זאטעל־רימען.

ridged *a.* (רידזשד) וואס האט א רוקען, וואס האט א קאנטיגען אויסגעשטארצטען רוקען־ביין; אויסגעשטארצט ווי א רוקען־ביין; קאנטיג; שטרייפיג.

ridge'-drill *n.* (רידזש'־דריל) א זייה־מאשין צו זייהען צווישען די וואגען אדער אקער־שורות פון אן אויפגעאקערטען פעלד.

ridge'-fil'let *n.* (רידזש'־פיל'־עט) אין ארכיטעקטור — א רינג אדער קארניז צווישען צוויי פערטיעפונגען אויף א זייל אדער וואנד.

ridge'-har'row *n.* (רידזש'־הער'־או) אזא בראנע וואס קען בעריהרען ביידע זייטען פון אקער־שטרייף אויף אן אויפגעאקערטען פעלד.

ridg'el *n.* (רידזש'־על) א האלב קאסטרירטער באק [א באק, וועלכען מען האט אויסגעשניטען נור איין איי].

ridge'let *n.* (רידזש'־לעט) א קליינע וואגע אדער אקער־שורה.

ridge'ling *n.* (רידזש'־לינג) ז. **ridgel**.

ridge'-pole *n.* (רידזש'־פּאול) דער קווערבאלקען אויף'ן שפּיץ דאך, וואו עס קומען זיך צונויף די קראקוועס אדער דאך־אונטערשטיצער.

ridge'-tile *n.* (רידזש'־טאַיל) א געבויגענע דאך־פאן אדער דאכאוועקע [א מין אויסגעבויגענער דאך־ציגעל וואס לעגט זיך אוים אויף'ן שפּיץ פון א דאך].

ridg'il *n.* (רידזש'־איל) ז. **ridgel**

ridg'ling *n.* (רידזש'־לינג) ז. **ridgel**

ridg'y *a.* (רידזש'־אי) בערג־און־טהאליג, מיט מעזשעס און בערגלעך; מיט ריגעס; מיט קנייטשעך.

rid'icule *n. and v.* (ריד'־אי־קיול) שפּאט, אבלאכעריי; א רידיקול [א קליין געפלאכטענ זעקעלע, וואס פרויען טראגען אין האנד]; מאכען חוזק פון אימעצען; אבלאכען.

rid'iculer *n.* (ריד'־אי־קיו־לער) אן אבלאכער, איינער וואס מאכט חוזק פון עפּעס.

ridiculos'ity *n.* (רי־דיק־יו־לאס'־אי־טי) א לעכערליכע זאך; עפּעס וואס רופט ארויס שפּאט אדער געלעכטער.

ridic'ulous *a.* (רי־דיק'־יו־לאס) לעכערליך; וואס רופט ארויס שפּאט אדער געלעכטער.

ridic'ulously *adv.* (רי־דיק'־יו־לאס־לי) אויף א לעכערליכען אדער אבסורדען שטייגער.

ridic'ulousness *n.* (רי־דיק'־יו־לאס־נעס) לעכערליכקייט; דאס זיין לעכערליך אדער אבסורד.

ri'ding *n.* (ראַי'־דינג) דאס רייטען; דאס פאהרען.

ri'ding cul'tivator (ראַי'־דינג קאל'־טי־וויי־טאר) א קולטיוואטאר, א יעט־מאשין [אזא מאשין צום פאלען פעלדער אדער גערטנער, וועלכע ווערט געצויגען פון א פערד].

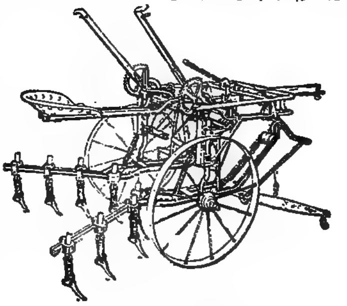

Riding Cultivator

ri'ding-hab'it *n.* (ראַי'־דינג־העב'־איט) א רייזע־קלייד, א רייט־קלייד [פון א פרויענצימער].

ri'ding-hood *n.* (ראַי'־דינג־הוד) א רייזע־קאפּע [א מין קאפּושאן וואס פרויען פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט].

ri'ding-mas'ter *n.* (ראַי'־דינג־מעס'־טער) א שטאל־מייסטער; א רייט־לעהרער.

ri′ding-robe *n.* (ראי′-דינג-ראוב) ז. *riding-habit*

ri′ding-school *n.* (ראי′-דינג-סקוהל) א רייט=שוהל [א שוהל וואו מען לערענט רייטען אויף פערד].

ri′ding-whip *n.* (ראי′-דינג-הוויפּ) א קליין בייטשעל וואס ווערט בענוצט פון רייטער.

ridot′to *n.* (רי-דאט′-או) א פערזאמלונגס=פלאץ [א הויז אדער א זאאל פאר פערזאמלונגען]; א קאנצערט; א מאסקאראד=באל.

Ries′ling *n.* (ריעס′-לינג) ריעסלינג=וויין [א מין טייערער וויין, וועלכער ווערט פראדוצירט אין די רהיין=געגענדען פון דייטשלאנד און אויך אין קאליפארניע אין אמעריקא].

riet′boc *n.* (ריעט′-באק) ז. *rietbok*

riet′bok *n.* (ריעט′-באק) דער ריעטבאק [אזא זיד=אפריקאנישע אנטילאפע].

rifacimen′to *n.* (רי-פא-טשי-מענ′-טא) דאס בענייען אדער צופאסען צו דער נייער צייט [וועגען א ליטערארישען אדער מוזיקאלישען ווערק].

rife *a.* (ראיף) 1. אין איבערפלוס, רייך אין עפעס, צאהלרייך; 2. פול, איבערפילט; 3. הערשענד, אלגעמיין אנגענומען, פערשפרייט; 4. מעגליך, לייכט.

1. The rain has been very rife this summer.
2. The meeting was rife with quarrels.
3. Rumors of a disaster were rife.

rife′ly *adv.* (ראיפ′-לי) אויף אן איבערפילטען, אפטען אדער אלגעמיינעם שטייגער.

rife′ness *n.* (ראיפ′-נעס) די פיעלקייט; די אפטקייט; די אלגעמיינהייט.

rif′fler *n.* (ריפ′-לער) א קליינע האלב=אויסגעבויגענע פייל וואס ווערט בענוצט צו פיילען אין זעהר קליינע פערטיעפונגען.

riff′raff *n.* (ריפ′-רעף) דער אבזאץ, די פסולת; דער אויסוואורף; דער פראסטער המון; אן ערב=רב.

ri′fle *n.* and *v.* (ראיפל) 1. א ביקס; א סאלדאט בעוואפענט מיט א ביקס, א קאראבינער; 2. אבנעהמען עפעס מיט געוואלט; בערויבען, בע׳גזל׳ענען; גנב׳ענען, רויבען; 3. אויסשניידען פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.

2. The burglars rifled the safe.

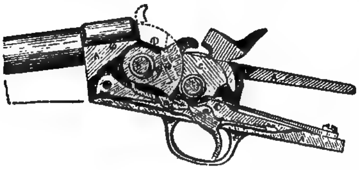

Rifle

ri′fle-bird *n.* (ראי′פל-בוירד) א מין אויסטראלישעס פאראדיז=פויגעלע מיט א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל.

Rifle-bird

ri′fleman *n.* (ראי′פל-מען) א קאראבינער, א סאלדאט בעוואפענט מיט א ביקס.

ri′fler *n.* (ראי′-פלער) א רויבער, א פלינדערער; א פאלק=פויגעל אדער סאקאל, וואס לאזט זיך ניט לערנען צום געיעג.

ri′fling *n.* (ראי′-פלינג) דאס רויבען, דאס ראבירען אדער פלינדערען; דאס אויסשניידען ספּיראלע פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.

ri′fling-machine′ *n.* (ראי′-פלינג-מע-שין′) א מאשין אויסצושניידען ספּיראלע פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.

rift *v.*, *n.* and *a.* (ריפט) רייסען, שפּאלטען; א ריס, א שפּאלט; געשפּאלטען.

rig *v.* and *n.* (ריג) אנטהאן, בעפּוצען, דעקארירען; בעזארגען א שיף מיט שטריק און קאנאטען; בעזארגען מיט די נויטיגע מאטעריאלען צו כאפּען פיש מיט א ווענטקע; דאס בעזארגען א שיף מיט שטריק; די נויטיגע מאטעריאלען צו כאפּען פיש מיט א ווענטקע.

rigadoon′ *n.* (ריג-ע-דוהן′) דער ריגאדאן [א מין לוסטיגער טאנץ]; די מוזיק פאר אזא טאנץ.

riga′tion *n.* (ראי-גיי′-שאן) דאס בעוואסערען [פעלדער].

rig′ger *n.* (ריג′-ער) אויף א שיף — א שטריק=מייסטער [דער ווער עס האט אויפצופאסען אויף די שטריק]; אין א מאשין — א האנד=רעדעל מיט א געבויגענעם ראנד.

rig′ging *n.* (ריג′-אינג) דאס שטריק=ווערק פון א שיף.

rig′ging-loft *n.* (ריג′-אינג-לאהפט) א ווערק=שטוב וואו מען מאכט די שטריק=ווערק פון א שיף; דאס ארט אונטער׳ן דאך פון א טעאטער, פון וועלכען עס ווערען ארונטערגעלאזען אויף שטריק די דעקאראציאנען.

rig′gish *a.* (ריג′-איש) צולאזען, פערשייט, ווילד.

rig′gite *n.* (ריג′-איט) א שפאס=טרייבער; איינער וואס טהוט אב א שפיצעל.

right *a.*, *adv.*, *n.* and *v.* (ראיט) רעכט, גראד, דירעקט; רעכטפערטיג, בדרך הישר; גערעכט, גוט; גערעכטיג; ריכטיג, גענוי, אין ארדנונג; פאסענד; רעכטס; אין א גראדער ריכטונג; אויף א רעכטען אדער ריכטיגען שטייגער; דאס רעכט; דאס אייגענטומס=רעכט; די אויטאריטעט; די פליכט; די געהעריגע ארדנונג; די רעכטע זייט; די רעכטע האנד; די גערעכטיגקייט; רעכטפערטיגען, פערטיידיגען; מאכען רעכט אדער אין ארדנונג.

right! *int.* (ראיט) ריכטיג! דירעקט!

right about′ ! (ראיט ע-באוט′) אין מיליטער — א קאמאנדע די סאלדאטען זאלען זיך האלב אומדרעהען נאך רעכטס.

right against′ (ראיט ע-גענסט′) גראד געגענאיבער.

right ahead′ (ראיט ע-העד′) גראד פון פארענט, גלייך פארויס.

right along′ (ראיט ע-לאהנג′) אונאונטערבראכען.

right and left (ראיט ענד לעפט) רעכטס און לינקס, אין אלע ריכטונגען.

right an′gle (ראיט ענגל) א רעכטער אדער גלייכער ווינקעל [א ווינקעל פון 90 גראד].

right′-an′gled *a.* (ראיט′-ענ′גלד) רעכט=ווינקעלדיג, מיט א גלייכען ווינקעל, מיט א ווינקעל פון 90 גראד.

right au′ricle (ראיט אה′-ריקל) דאס רעכטע אויבערשטע קעמערעל פון הארץ, אין וועלכען דאס בלוט פליסט אריין דורך די וועגען און ווערט פון דארטען געטריבען צו די אונטערשטע קעמערלעך. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

right away′ (ראיט ע-הוויי′) גלייך, זאפארט.

right cone (ראיט קאון) א גלייכער קאנוס [א קאנוס וועמעס אקס איז זענקרעכט אדער פערפענדיקולאר און פאלט אריין אין מיטעלפונקט פון באזיס].

right down (ראיט דאון) גראד ארונטער; אפען און פראסט; אהן צערעמאניעס; אפענהערציג.

right′en *v.* (ראיטן) גראד מאכען; רעכט מאכען.

right′eous *a.* (ראי′-טשיאס) רעכטפערטיג, גערעכטיג; גערעכט.

right′eously *adv.* (ראי′-טשיאס-לי) אויף א רעכטפערטיגען אופן.

right′eousness *n.* (ראי′-טשיאס-נעס) גערעכטיגקייט, רעכטשאפענהייט, רעכטפערטיגקייט.

right′er *n.* (ראיט′-ער) איינער וואס מאכט רעכט אדער גוט אן אונגערעכטע זאך.

right′ful *a.* (ראיט′-פול) רעכט, רעכטמעסיג, גערעכט.

right′fully *adv.* (ראיט′-פול-אי) אויף א גערעכטען אדער רעכטמעסיגען שטייגער.

right′fulness *n.* (ראיט′-פול-נעס) רעכטמעסיגקייט, גערעכטיגקייט.

right′-hand *a.* (ראיט′-הענד) וואס איז שייך צו דער רעכטער האנד; וואס דיענט אלס די רעכטע האנד; זעהר בעהילפיג.

right′-han′ded *a.* (ראיט′-הענ′-דעד) רעכט=הענטיג, וואס טהוט אלעס מיט דער רעכטער האנד; וואס איז געלענקט פון לינקס צו רעכטס.

right′-han′dedness *n.* (ראיט′-הענ′-דעד-נעס) דאס זיין רעכט=הענדיג, דאס טהאן אלץ מיט דער רעכטער האנד; דאס זיין געשיקט אין דער ארבייט.

Right Hon′orable (ראיט אנ′-אר-עבל) דער זעהר הויכווירדיגער [א טיטול פון הויכע בעאמטע].

right′ly *adv.* (ראיט′-לי) גראד, רעכטליך, מיט רעכט; אויף א גראדען, רעכטליכען אדער פאסענדען שטייגער.

right′-min′ded *a.* (ראיט′-מאינ′-דעד) מיט א גלייכען שכל; מיט א ריכטיגען פערשטאנד.

right′-min′dedness *n.* (ראיט′-מאינ′-דעד-נעס) דאס האבען א גלייכען שכל אדער ריכטיגען פערשטאנד.

right′ness *n.* (ראיט′-נעס) גראדקייט; ריכטיגקייט; גענויאיגקייט.

right of em′inent domain′ (ראיט אוו עמ′-אי-נענט דא-מיין′) דאס רעכט פון דער רעגיערונג צו פערנעהמען לטובת הכלל איינעמס אייגענטום, אבצאהלענדיג איהם דערפאר.

right of expatria′tion (ראיט אוו עקס-פיי-טרי-איי′-שאן) דאס רעכט צו ווערען א בירגער פון אן אנדער לאנד.

right off (ראיט אף) גלייך, זאפארט.

Call a doctor right off.

right of peti′tion (ראיט אוו פי-טיש′-אן) דאס רעכט פון פאלק צו דערלאנגען א פעטיציע דער רעגיערונג, אנווייזענדיג אויף זאכען מיט וועלכע דאס פאלק איז אונצופריעדען.

right of search (ראיט אוו סוירטש)

אין אינטערנאַציאָנאַלען רעכט — דאָס רעכט פון אַ קריעגס־שיף וואָס בעלאַנגט צו אַ מדינה, וועלכע פיהרט מלחמה, אָבצושטעלען אויף׳ן ים אַ האַנדעלס־שיף פון אַ נייטראַלער מלוכה און אונטערזוכען צי פיהרט זי ניט מיליטערישע פּריפּאַסען און אַנדערע קאָנטראַבאַנדע.

right of vis′it (ראַיט אָוו וויז׳־איט) דאָס רעכט צו בעזוכען [פון אַ קריעגס־שיף, דאָס רעכט צו אונטערזוכען, אויב אַ האַנדעלס־שיף האָט דאָס רעכט צו פאָהרען אונטער דעם פלאַג אונטער וועלכען זי פאָהרט].

right of way (ראַיט אָוו הוויי) דאָס וועג־רעכט [דאָס רעכט צו געברויכען אַ וועג].

right on (ראַיט אָן) גלייך.

right rev′erend (ראַיט רעוו׳־ע־רענד) הויכווירדיג [דער טיטול פון אַ בישאָף].

right ven′tricle (ראַיט ווענ׳־טריקל) דאָס רעכטע אונטערשטע קעמערל פון האַרץ.

ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

right′ward *adv.* (ראַיט׳־הוואַרד) רעכטסווערטס, אין דער ריכטונג צו רעכטס.

right well (ראַיט הוועל) רעכט גוט.

right whale (ראַיט הווייל) אַזאַ מין וואַלפיש וואָס האָט אַ גרויסען קאָפּ און לאַנגע שפּיציגע האָרן־פּלאַטען אין גומען.

rig′id *a.* (רידזש׳־איד) וואָס לאָזט זיך ניט בויגען; אונבויגזאַם, שטייף, פעסט, שטרענג, האַרט.

rigid′ity *n.* (רי־דזשיד׳־אי־טי) אונבויגזאַמקייט, שטייפקייט; האַרטקייט; פעסטקייט; שטרענגקייט.

rig′idly *adv.* (רידזש׳־איד־לי) אויף אַן אונבויגזאַמען, שטייפען אָדער שטרענגען שטייגער.

rig′idness *n.* (רידזש׳־איד־נעס) ז. ***rigidity***

rigleen′ *n.* (ריג־ליען׳) אַ מין אויערינגעל.

rig′let *n.* (ריג׳־לעט) אַ שמאָלע לייסט; אַ ליניע וואָס ווערט אַריינגעשטעלט צווישען די צייל̇ען פון דרוק־שריפט.

rig′marole *n.* (ריג׳־מע־ראָול) פּוסטע רייד, פּלוידעריי.

rigolette′ *n.* (ריג־אָ־לעט׳) אַ מין טיכעל אָדער שאַרף וואָס פרויען פלעגען טראָגען אויף׳ן קאָפּ.

rig′or *n.* (ריג׳־אָר) שטייפקייט, האַרטקייט; אונבויגזאַמקייט; שטרענגקייט; גרויזאַמקייט, אונפריינדליכקייט; אין מעדיצין — אַ שוידער.

rig′orism *n.* (ריג׳־אָר־איזם) ריגאָריזם, איבערטריבענע שטרענגקייט, דאָס מקפּיד זיין אויף יעדע מינדעסטע קלייניגקייט [בעזונדערס אין זיטען און מדות]; אין דער קאַטוילישער טעאָלאָגיע — די לעהרע, אַז ווען ביי איינעם ערוועקט זיך אַ מינדעסטער חשד וועגען די כשר׳קייט אָדער רעכטמעסיגקייט פון אַ געוויסער זאַך, זאָל ער זי ניט טהאָן, פּונקט ווי זי וואָלט געווען בפירוש פערבאָטען.

rig′orist *n. and u.* (ריג׳־אָר־איסט) דער ריגאָריסט, איינער וואָס איז צו שטאַרק מקפּיד אויף יעדער קלייניגקייט [בנוגע צו זיטען, צום סטיל א. ד. ג.]; וואָס איז שייך צו ריגאָריזם. ז. ***rigorism***

rig′orous *a.* (ריג׳־אָר־אָס) שטייף, פעסט, שטרענג, האַרט.

rig′orously *adv.* (ריג׳־אָר־אָס־לי) אויף אַ שטרענגען, פעסטען אָדער האַרטען שטייגער.

rig′orousness *n.* (ריג׳־אָר־אָס־נעס) שטרענגקייט, האַרטקייט, פעסטקייט, שטייפקייט.

rig′our *n.* (ריג׳־אָר) ז. ***rigor***

rig′ourism *n.* (ריג׳־אָר־איזם) ז. ***rigorism***

rig′-out *n.* (ריג׳־אַוט) די אויסשטאַטונג.

Rigs′dag *n.* (ריגז׳־דעג) דער ריגסדאַג, דער דענישער פּאַרלאַמענט.

rigs′daler *n.* (ריגז׳־דאַ־לער) דער ריקס־טאַלער [אַ זילבערנע מטבע אין דענעמאַרק. האָט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 54 סענט].

Rig-Ve′da *n.* (ריג־וויי׳־דאַ) די ריג־ווערא, דאָס הויפּט־בוך פון די וועדאַס [די אינדישע הייליגע שריפטען]. ז. ***Veda***

riks′daler *n.* (ריקס׳־דאַ־לער) ז. ***rigsdaler***

rilie′vo *n.* (רי־ליעי׳־וואָ) רעליעף־אַרבייט [דאָס מאַכען פיגורען וואָס זיינען בולט, ווי אויף געלד].

rill *n. and v.* (ריל) אַ קליין טייכעל; פליסען, רוישען [ווי אַ קליין טייכעל].

rill′et *n.* (ריל׳־עט) אַ קליין טייכעל.

rim *n. and v.* (רים) אַ ברעג; אַ לייסט; אַ רייף אָדער שינע אַרום אַ ראָד; אַרומלעגען אַ רייף.

rime *n. and v.* (ראַים) ווייסער פראָסט, טהוי־פראָסט; פריהרען [וועגען טהוי]; אַ געדיכט, אַ גראַם; פערפאַסען אין גראַמען, מאַכען גראַמען. ז. ***rhyme***

ri′mer *n.* (ראַי׳־מער) אַ גראַמען־מאַכער; אַ בויערער, איינער וואָס עגבערט דורך אַ לאָך; אין אַ פעסטונג — אַ פּאַליסאַדע, אַ צאַם אָדער פּאַרקאַן פון אַריינגעשלאָגענע קלעצער.

rime′ster *n.* (ראַים׳־סטער) אַ גראַמען־מאַכער, אַ גראַמען־פלעכטער, אַ כלומרש׳דיגער פּאָעט.

rime to death (ראַים טו דעטה) פערניכטען, פּטר׳ען; פּטור ווערען פון עפּעס.

rim′less *a.* (רים׳־לעס) אָהן אַ ראַנד, אָהן אַ רייף.

rim′-lock *n.* (רים׳־לאָק) אַ קאַסטען־שלאָס, אַ הענג־שלאָס [אַ שלאָס וואָס הענגט אויף דער קליאַמקע].

rimmed *a.* (רימד) מיט אַ ראַנד; וואָס האָט אַ ראַנד.

rim′mer *n. and v.* (רימ׳־ער) אַזאַ געצייג אויסצודריקען פיגורען אויף קוכען אָדער טאָרט; אַזאַ מעסער וואָס ווערט בענוצט אין בעשניידען די בייכלעך פון פיש ווען מען קאָנזערווירט זיי; אַן אינסטרומענט צו פערגרעסערען אַ לאָך; פערגרעסערען אַ לאָך.

ri′mose *a.* (ראַי׳־מאָוס) נעשפּאָלטען, בעדעקט מיט שפּאַלטען [ווי קאָרע]; פול מיט שפּאַלטען.

ri′mosely *adv.* (ראַי׳־מאָוס־לי) האָבענדיג אַ סך שפּאַלטען; אויף אַן אָנגעקאָרטשעטען שטייגער.

rimos′ity *n.* (ראַי־מאָס׳־אי־טי) דאָס האָבען פיעל שפּאַלטען.

ri′mous *a.* (ראַי׳־מאָס) ז. ***rimose***

rim′ple *n. and v.* (רימפּל) אַ קנייטש, אַ פאַלב; קנייטשען; פליסען מיט קליינע וועלען.

ri′my *a.* (ראַי׳־מי) בעדעקט מיט טהוי־פראָסט; קאַלט.

rind *n. and v.* (ראַינד) פעל, הויט, שאָלעכץ, קאָרע; אָבשיילען; אָבשינדען די פעל; אַראָבנעהמען די קאָרע.

rin′ded *a.* (ראַינ׳־דעד) וואָס האָט אַ הויט אָדער פעל; בעדעקט מיט אַ קאָרע אָדער שאָלעכץ.

rin′derpest *n.* (רינ׳־דער־פּעסט) אַ רינדער־פּעסט, אַ מגפה אויף בהמות.

rin′dy *a.* (ראַינ׳־די) ז. ***rinded***

rinforzan′do *a.* (רינ־פאָהר־טסענ׳־דאָ) אין מוזיק — מיט בעטאָנונג [פון אַ געוויסער נאָטע].

rinforza′to *a.* (רינ־פאָהר־טסאַ׳־טאָ) ז. ***rinforzando***

ring *n. and v.* (רינג) אַ רינג; אַ פינגער־רינג; אַ פינגערעל; אַ קרייז; אַ קרייזפלעכע; אַ רייף; אַ געשלאָסענער קרייז פון פערזאָנען פאַר אַ געוויסען צוועק; אַן אַרענאַ פאַר רינג־קאַמף, פויסט־קאַמף אָדער פון אַ צירקוס; אַ קלאַנג; אַ גלאָקען־קלאַנג; אַן איינענטימליכער קלאַנג; קלינגען; אַרויסגעבען אַ קלאַנג ווי פון אַ גלאָק; קלינגען מיט אַ גלאָק; בעקאַנט מאַכען דורך גלאָקען־קלאַנג; קלינגען ווי אַ גלאָק; זיין בעריהמט, זיין איבעראַל בעוואוסט; וויעדערהאַלט און קלאָר אויסדריקען [ווי דאָס קלינגען פון אַ גלאָק]; אָנקלינגען, געבען אַ קלונג, געבען אַ צייכען דורך קלינגען מיט אַ גלעקעל; אָנטהאָן אָדער אַרויפלעגען אַ רינג; אַרויפשלאָגען אַ רייף; אַרומרינגלען, איינרינגלען; אַרומקרייזען, איינקרייזען; לאָזען לויפען אין אַ קרייז [ווי אַ צירקוס־פערד]; אויסהאַקען אַ רינג פון קאָרע פון אַ צווייג אָדער פון אַ וואָרצעל; בילדען אַ קרייז; בעוועגען אין רינגען אָדער אין ספּיראַלען.

ring a peal (רינג ע פּיעל) קלינגען שטאַרק מיט די גלאָקען.

ring′-ar′mor *n.* (רינג׳־אַר׳־מאָר) אַ רינג־פּאַנצער [אַ פּאַנצער, וואָס בעשטעהט פון מעטאַל־רינגען וועלכע זיינען אַרויפגענעהט אויף לעדער אָדער צייג].

ring bells back′ward (רינג בעלז בעק׳־הוואָרד) קלינגען מיט די גלאָקען אין אַן אומגעקעהרטער אָרדנונג [אָנפאַנגען מיט דעם גרויסען גלאָק און ענדיגען מיט דעם קליינעם].

ring′-black′bird *n.* (רינג׳־בלעק׳־בוירד) די רינג־אַמזעל [אַזאַ קליין שוואַרצליך זינג־פויגעלע מיט אַ לאַנגען עק]

ring′-bolt *n.* (רינג׳־באָולט) אַ רינג־באָלצען [אַ מעטאַלענער באָלצען מיט אַן אויערל אַריינצופּאַסען אַ רינג, ווי די וואָס ווערען בענוצט אין שיפען]

ring′-bone *n.* (רינג׳־באָון) דער רינג־ביין [דער ביין פון אַ פערד׳ס פוס איבער דער קאָפּיטע].

ring′-car′rier *n.* (רינג׳־קער׳־אי־ער) אַ פערמיטלער צווישען צדדים, אַ צונויפפיהרער.

ring chang′es (רינג טשיינדזש׳־עז) ז. ***ring the changes on***

ring′-di′al *n.* (רינג׳־דאַי׳־על) אַ זונען־רינג־זייגער [אַזאַ ברייטער רינג מיט שפּאַלטען דורך וועלכע עס קענען דורכגעהן די שטראַהלען פון דער זון און אָנצייגען די צייט פון טאָג לויט די ציפערען, וועלכע געפינען זיך אויף׳ן רינג].

ring′-dog *n.* (רינג׳־דאָג) אַזאַ אייזערנער קלאַמער צו שלעפּען קלעצער.

ring′-dove *n.* (רינג׳־דאָוו) די רינגעל־טויב [אַזאַ אייראָפּעאישע ווילדע טויב פון אַן אַש־גרויען קאָליר].

ring down (רינג דאַון) ענדיגען, ענדיגען אין דעם מאָמענט; געבען אַ סיגנאַל

אראבצולאזען גלייך דעם פאראהאנג [אין טעאטער].

ring'-drop'per *n.* (רינג'-דראפ'-ער) א רינג=פערליערער [מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען. ז. *ring-dropping*].

ring'-drop'ping *n.* (רינג'-דראפ'-אינג) דאס פערליערען א רינג מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען [א בעקאנטער שווינדעל אוועקצוואווארפען אן אונעכטען רינג און איהם כלומר'שט געפינען, ווען אנדערע זעהען אום איהם צו פערקויפען אלס א מציאה פאר אן עכט גאלדענעם].

ringed *a.* (רינגד) וואס האט א רינג אדער רינגען; ארומגענומען מיט א רינג; צונויפגעשטעלט פון רינגען.

ringed snake (רינגד סנייק) די רינגעל=שלאנג [א געוועהנליכע אייראפעאישע שלאנג]; די קראגען=שלאנג [א קליינע אמעריקאנער ניט=גיפטיגע שלאנג מיט א געלבען שטרייף הינטער'ן קאפ].

rin'gent *a.* (רינ'-דזשענט) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א ברייט אויפגעעפענטען מויל [ווענען דעם בלומען=קריינדעל פון געוויסע פלאנצען].

ring'er *n.* (רינג'-ער) א קלינגער; א גלאקען=קלינגער; א קלינג=אפאראט, א גלעקעל.

ring'-fence *n.* (רינג'-פענס) אן ארומצאמונג.

ring'-fin'ger *n.* (רינג'-פינ'-גער) דער דריטער פינגער פון דער לינקער האַנד, אויף וועלכען מען טראגט דעם הייראטס=רינג.

ring'-formed *a.* (רינג'-פאהרמד) רינג=פערמיג, וואס האט די פארם פון א רינג.

ring'-gage *n.* (רינג'-גיידזש) א רינג=מאס צו מעסטען קוגעל=פערמיגע קערפער; אזא קאנישעס העלצעל אדער ביינדעל צו מעסטען די גרויס פון רינגען.

ring'-han'dle *n.* (רינג'-הענ'דל) א הענטעל פון א כלי אין דער פארם פון א רינג.

ring'-head *n.* (רינג'-הער) אזא אינסטרומענט אויסצוציהען וואלען=צייג.

ring'-hedge *n.* (רינג'-העדזש) ז. *ring-fence*.

ring in (רינג אין) אריינפיהרען דורך אנקלינגען; אריינפיהרען, אריינברייגנען ערגעץ וואו; אין טעאטער — געבען א סיגנאל דעם קאפעלמייסטער צו אנפאנגען שפיעלען.

ring'ing *n. and a.* (רינג'-אינג) א רינגען=פערציערונג; דאס קלינגען; א קלינגעניש; וואס קלינגט; קלינגעדיג.

ring'ing in the ears (רינג'-אינג אין טהי איערז) דאס קלינגען אין די אויערען.

ring'ingly *adv.* (רינג'-אינג-לי) מיט א קלינגעריי ווי פון א גלאק.

ring'ing of the ears (רינג'-אינג אוו טהי איערז) ז. *ringing in the ears*.

ring'leader *n.* (רינג'-ליע-דער) א רעדעל=פיהרער; אן אנפיהרער פון אן אויפגערייצטען המון.

He was the ringleader in the riot.

ring'less *a.* (רינג'-לעס) אהן א רינג.

ring'let *n.* (רינג'-לעט) א רינגעלע; א געקרויזטער האר=לאק.

ring'leted *a.* (רינג'-לעט-עד) בעפוצט מיט געקרויזטע האר=לאקען; וואס טראגט געקרויזטע האר=לאקען; געקרויזט, געלאקט.

ring'-mail *n.* (רינג'-מייל) א רינג=פאנצער.

ring'-man *n.* (רינג'-מען) א באקסער, א פויסט=קעמפפער; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט באקסעריי אדער פויסט=קאמפף.

ring'-mas'ter *n.* (רינג'-מעס'-טער) דער אויפפאסער און אויפזעהער פון א פויסטען=וועט=קאמפף.

ring'-mon'ey *n.* (רינג'-מאנ'-אי) אזעלכע מעטאלענע רינגען וואס פערשיעדענע אלטע פעלקער האבען בענוצט אלס געלד.

ring off (רינג אף) אבקלינגען דעם טעלעפאן ווען מען הערט אויף ריידען און מען וויל אבברעכען די פערבינדונג.

ring one a peal (רינג הוואן ע פיעל) אימעצען ארונטערמאכען; אימעצען אויסזידלען.

ring'-ou'zel *n.* (רינג'-אוה'זל) די רינגעל=אמזעל [אזא שווארצליך קליין זינגפויגעלע מיט א ווייסען רינג ארום דער ברוסט].

ring'-par'rot *n.* (רינג'-פער'-אט) דער רינג=פאפוגאי [אזא פאפוגאי מיט א שטרייף ארום האלז].

ring'-shaped *a.* (רינג'-שייפט) וואס האט די פארם פון א רינג.

ring'-small *a.* (רינג'-סמאהל) אזוי קליין, אז עס קען דורכגעהן דורך א רינג.

ring'-spar'row *n.* (רינג'-ספער'-או) דער גרוי=פינק [אזא קליינער, גרויער פויגעל].

ring'-stand *n.* (רינג'-סטענד) א רינג=האלטער [א געשטעל צו האלטען רינגען].

ring'ster *n.* (רינג'-סטער) א מיטגליעד פון א קרייזעל וואס בעשטעהט פון פערזאנען וועלכע האבען אין זינען נור זייערע אייגענע צוועקען.

ring'-streaked *a.* (רינג'-סטריעקט) וואס האט רינגען אדער קרייז=ליניען אויף'ן קערפער.

ring'tail *n.* (רינג'-טייל) א רויב=פויגעל מיט א געריינגעלטען עק; אזא קליינער פיער=עקיגער שיף=זעגעל.

ring'-tailed *a.* (רינג'-טיילד) וואס האט א גערינגעלטען עק, וואס האט אן עק מיט פערשיעדענע קאלירטע קרייזען.

ring the change (רינג טהי טשיינדזש) שווינדלען דורך בייטען היין און צוריק געלד.

ring the chang'es (רינג טהי טשיינדזש'-עז) קלינגען אין איין גלאק נאך דעם אנדערען אין א געוויסען סדר, קלינגען מעלאדיש.

ring the chang'es on (רינג טהי טשיינדזש'-עז אן) איבער'חזר'ען דיזעלבע זאך אויף פערשיעדענע אופנים, כסדר זינגען דעמזעלביגען פזמון.

In a political campaign the spellbinders ring the changes on a few issues.

ring the toc'sin (רינג טהי טאק'-סין) קלינגען מיט דעם שטורם=גלאק, רופען צו א רעוואלוציאן.

ring'-thrush *n.* (רינג'-טהראש) ז. *ring-ouzel*.

ring'-time *n.* (רינג'-טאים) די צייט ווען מען בייט זיך מיט רינגען [אלס חתן=כלה], די צייט פון ליעבענדע הערצער, די פריהלינגס=צייט.

ring up (רינג אפ) 1. אברופען מיט'ן טעלעפאן; 2. געבען א צייכען אויפצוהויבען דעם פאראהאנג אין טעאטער.

1. I will ring up the doctor at 4 o'clock.

ring'wise *adv.* (רינג'-הוואיז) אין רינגען אדער קרייזען.

ring'-work *n.* (רינג'-הוואירק) רינגענווערק, א מאטעריאל אדער פלעכע וואס איז צונויפגעשטעלט אדער ווערט צונויפגעהאלטען פון רינגען.

ring'worm *n.* (רינג'-הוואירם) אזעלכע רונדע לישאיעס, וועלכע בילדען זיך אויף דער הויט; אזא ווארם וואס דרעהט זיך צונויף ווי א רינג.

rink *n. and v.* (רינק) א רינג, א קרייז; אזא שמאלער אייז=גליטש פאר א געוויסען גליטש=שפיעל; די פערזאנען, וועלכע זיינען בעטייליגט אין אזא שפיעל; א קינסטליכער אייז=גליטש צום גליטשען זיך; זיך גליטשען אויף אזא גליטש.

rinse *v. and n.* (רינס) אויסשווענקען; איבערשווענקען, איבערוואשען; אן אויסשווענקונג; אן איבערשווענקונג [ווי פון אויסגעוואשענע וועש].

rin'ser *n.* (רינ'-סער) איינער וואס שווענקט.

rin'sing *n.* (רינ'-סינג) דאס שווענקען, דאס איבערוואשען; די פליסיגקייט אין וועלכער מען שווענקט אדער מען וואשט איבער.

ri'ot *n. and v.* (ראי'-אט) א צוזאמענלויף פון מענשען; א טומעל; אן אויפרוהר; אן אונגעזעצליכער אויפרוהר צו שטערען די ארדנונג; א פערשווענדערישע און אויסגעלאסענע אויפפיהרונג; א טומעלדיגע און אויסגעלאסענע הוליאנקע; מאכען א טומעל אדער אן אויפרוהר; טומלען; מאכען ווילדע הוליאנקעס.

Ri'ot Act (ראי'-אט עקט) דאס געזעץ וואס איז אין ענגלאנד ארויסגעגעבען געווארען אין יאהר 1714 געגען אויפרוהרס און ארדנונגס=שטערונגען.

ri'oter *n.* (ראי'-אט-ער) א טומלער, אן ארדנונגס=שטערער; אן אויפרוהר=מאכער; איינער וואס איז בעטייליגט אין אן אויפרוהר אדער אין אן אויפשטאנד; א בונטאוושטשיק.

ri'otous *a.* (ראי'-אט-אס) טומעלדיג; אויפריהרעריש; וואס איז שולדיג אין אן אויפרוהר; וואס בונטעוועט; צולאזען, אויסגעלאסען.

ri'otously *adv.* (ראי'-אט-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אופן; בונטעוועndיג; טומלענדיג; מאכענדיג אונארדנונג אדער טומעל.

ri'otousness *n.* (ראי'-אט-אס-נעס) דאס זיין אויפריהרעריש אדער טומעלדיג.

ri'otry *n.* (ראי'-אט-רי) אן אויפרוהר; דאס מאכען אן אויפרוהר, דאס בונטעווען; א טומעל; דאס מאכען א טומעל.

R. I. P. ראשי תבות פון די ווערטער *requiescat in pace* — ינוח על משכבו בשלום [ווערט מייסטענס געברויכט אלס אן אויפשריפט אויף קריסטליכע מצבות].

rip *v. and n.* (ריפ) פאנאנדעררייסען; אויפשניידען; אויפטרענען; זיין אויפגעשניטען אדער אויפגעטרענט; בלויזשטעלען, אויפדעקען דורך אן אונטערזוכונג; אונטערזוכען און אויפדעקען; זעגען האלץ אין דער ריכטונג ווי עס וואקסט, זעגען פאר לענגס; לויפען קאפ איבער; א ריס, א שפאלט, א שניט; אן אויסוואורף; א שטיק נארנישט, א ניכטסווירדיגער מענש; א צרה'דיגע שקאפע [א צרה'דיג פערד, עזעל א. ד. ג.]; א קערבעל פאר פיש; א שטראמיגער וואסער=שטרייף; א קליינע כוואליע.

rip and tear (ריפ ענד טעהר) צורייסען און צופליקען, מאכען צו אש און צו שטויב.

ripa'rial *a.* (ראי-פיי'-רי-על) וואס איז

שייך צו אדער וואס ליעגט ביים ברעג פון א טייך; וואס לעבט ביים ברעג פון וואסער [וועגען געוויסע חיות].

ripa'rian *a. and n.* (ראי-פיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אדער וואס ליעגט ביים ברעג פון א טייך; איינער וואס וואהנט אדער האט אייגענטום ביים ברעג פון א טייך.

ripa'rian rights (ראי-פיי'-רי-ען ראיטס) די רעכטע בנוגע צום וואסער פון א טייך אדער אזיערע פון איינעם וואס בעזיצט לאנד ביים ברעג פון דיעזען טייך אדער אזיערע.

ripa'rious *a.* (ראי-פיי'-רי-אס) וואס לעבט אדער וואקסט ביי די ברעגען פון א טייך.

ripe *a. and v.* (ראיפ) צייטיג, רייף; אויסגעוואקסען; פאלשטענדיג אויסגעבילדעט; פאלשטענדיג פארבערייטעט; מאכען רייף אדער צייטיג.

ripe'ly *adv.* (ראיפ'-לי) אויף א רייפען, צייטיגען שטייגער.

ri'pen *v.* (ראיפן) רייף ווערען; מאכען צייטיג; מאכען פארטיג צום בענוץ.

ripe'ness *n.* (ראיפ'-נעס) רייפקייט, צייטיגקייט.

ripe wants (ראיפ הוואנטס) דרינגענדע בעדירפניסע.

ripe wine (ראיפ הוואין) אלטער וויין.

ripic'olous *a.* (ראי-פיק'-א-לאס) ז. *riparial*

ripid'olite *n.* (ראי-פיד'-א-לאיט) דער ריפידאליט [א מין גרינער מינעראל].

ripie'no *a. and n.* (רי-פיעי'-נא) אין מוזיק — צוגעבענד, פערשטארקענד [וועגען אן אינסטרומענט אדער מוזיקאנט וואס ווערט צוגעגעבען צו פערשטארקען דעם טאן, ווי אין אן ארקעסטער — איינער פון די מוזיקאנטען, אויסער דעם סאלא, וועלכע שפיעלען די ערשטע פיעדעל]; א צוגעגעבענער מוזיקאנט אדער אינסטרומענט.

ripost' *n.* (רי-פאוסט') אין פעכטען — א צוריק=קלאפ מיט'ן שווערד; א שנעלער ענטפער; דאס נעבען שנעל א "גאב".

riposte' *n.* (רי-פאוסט') ז. *ripost*

rip'per *n.* (ריפ'-ער) אן אויפשניידער, אן אויפרייסער; אן אכזר.

rip'ple *v. and n.* (ריפל) זיך קרייזלען, זיך בעוועגען אין קליינע וועלען [וועגען וואסער]; אבריינינגען די קערנער פון פלאקס; דאס קרייזלען זיך פון וואסער; דאס מורמלען פון לייכטע וועלען אין א טייכעל; א מאשין אבצורייניגען די קערנער פון פלאקס.

rip'ple-mark *n.* (ריפ'ל-מארק) די שפור פון וועלען אויף זאמד [ביי א ברעג פון ים].

rip'plet *n.* (ריפ'-לעט) א קליינע כוואליע.

rip'pling *n.* (ריפ'-לינג) דאס קרייזלען [פון וואסער]; דאס מורמלען פון לייכטע וועלען.

rip'rap *n.* (ריפ'-רעפ) צובראכענע שטיינער פון וועלכע עס ווערט געמויערט א פונדאמענט; א פונדאמענט פון אנגעווארפענע צובראכענע שטיינער.

rip'-saw *n.* (ריפ'-סאה) א קערב=זעג [א זעג צו זעגען האלץ אין דער לענג, ווי מען זעגט ברעטער].

rip up old sores (ריפ אפ אולד סאורז) אויפדעקען אלטע וואונדען.

rise *v. and n.* (ראיז) זיך ערהויבען; שטייגען אין דער הויך [וועגען גאזען, א לופטבאלאן א. ד. ג.]; זיך אויפהויבען, אויפשטעהן [פון א זיצענדער אדער ליעגענדער פאזע]; אויפשטעהן תחית המתים; זיך אויפהויבען אדער ארויסטרעטען געגען עמעס; אבציהען [פון א בעלאגערטען פלאץ]; אבברעכען די זיצונג, פערטאגען [פון א פארלאמענט]; ארויסקומען פון דער ערד, ארויסשפראצען; זיך אויפהויבען צו א העכערער מדרגה; אויפגעהן [פון דער זון]; אויפשוועלען, אויפגעהן [פון טייג]; אנשוועלען [פון א געשוויר]; שטייגען [פון פרייז, פון ווערטה]; דאס ערהויבען זיך; דאס אויפשטעהן; דאס שטייגען; די ערהויבונג, די שטייגונג; דער אויפגאנג [פון דער זון]; די לאנגזאמע אויפשטייגונג [פון א מוזיקאלישען טאן]; די שטייגערונג, די פערמעהרונג; דאס פערגרעסערען זיך; דער אורשפרונג, די ענטשטעהונג [פון א זאך].

rise *n.* (ראיס) א צווייג פון א בוים; א קליינער קוסט אדער בוש.

rise from the ranks (ראיז פראם טהי רענקס) בעקומען א טשין, ווערען פון א פראסטען סאלדאט אן אפיציער.

rise in life (ראיז אין לאיף) זיך פערבעסערען די לעבענס=בעדינגונגען, שטייגען.

ri'ser *n.* (ראי'-זער) אן אויפשטעהער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין אן אויפשטאנד, א מיאטעזשניק; דאס זייטען=ברעט פון טרעפ.

rise to the emer'gency (ראיז טו טהי אי-מויר'-דזשענ-סי) ז. *rise to the occasion*

rise to the occa'sion (ראיז טו טהי א-קיי'-זשאן) זיין שלאגפערטיג; זיך ניט פערלירען ביי א שווערינקייט.

rise up (ראיז אפ) זיך אויפהויבען.

risibil'ity *n.* (ריז-אי-ביל'-אי-טי) דאס לאכען, די נייגונג צו לאכען.

ris'ible *a.* (ריז'-איבל) וואס קען לאכען; לאכענדיג; וואס איז שייך צו געלעכטער.

ris'ibleness *n.* (ריז'-איבל-נעס) דאס קענען לאכען; דאס זיין לאכעדיג.

ris'ibly *adv.* (ריז'-אי-בלי) אויף א לאכעדיגען שטייגער.

ri'sing *n. and a.* (ראי'-זינג) דאס אויפהויבען זיך; דאס אויפגעהן [פון דער זון]; דאס אויפשטעהן [תחית המתים]; אן אויפשטאנד, א מיאטעזש; אן אויפשטייגונג, אן אנוואוקס; דאס אויפגעהן [פון טייג]; זיך הויבענד; וואקסענד.

ri'sing ground (ראי'-זינג גראונד) א הויכער פלאץ.

ri'sing man (ראי'-זינג מען) א מענש, וואס שטייגט הויך.

ri'sing of the moth'er (ראי'-זינג אוו טהי מאטה'-ער) א קראנקהייט אין דער געבעהר=מוטער.

ri'sing of the stom'ach (ראי'-זינג אוו טהי סטאמ'-עק) איבעלקייט, ניטגוטקייט.

ri'sing of the sun (*the*) (ראי'-זינג אוו טהי סאן) דער מזרח.

ri'sing sigh (ראי'-זינג סאי) א טיעפער זיפץ.

risk *n. and v.* (ריסק) 1. א ריזיקע, א געפאהר; 2. א פערזיכערונגס=אבליגאציע; 3. ריזיקירען, וואגען.

2. Our company has no risks in that city.

ris'ker *n.* (ריס'-קער) א ריזיקירער, א ריזיקאנט, איינער וואס ריזיקירט.

ris'ky *a.* (ריס'-קי) ריזיקאליש; געפעהרליך, סכנות'דיג; וואס געהט אויף ריזיקע.

riso'rial *a.* (ראי-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צום לאכען; וואס רופט ארויס א געלעכטער.

riso'rial mus'cles (ראי-סאו'-רי-על מאסלז) די לאך=מוסקולען [די מוסקולען, דורך וועלכע עס קומט פאר דער פראצעס פון לאכען].

risp *n.* (ריספ) הארט גראז, וואס וואקסט אין א זומפיגען ארט.

ri'sus *n.* (ראי'-סאס) א לאך, א געלעכטער.

ritardan'do *a.* (רי-טאר-דען'-דא) לאנגזאמער [אין מוזיק].

ritar'do *a.* (רי-טאר'-דא) ז. *ritardando*

rite *n.* (ראיט) א קירכען=געברויך, א רעליגיעזער מנהג אדער צערעמאניע.

ritornelle' *n.* (רי-טאהר-נעל') אין מוזיק — א ריטורנעל, א קליינעס מוזיקאלישעס שטיק, וואס ווערט געשפיעלט פון ארקעסטער פאר, אין מיטען אדער צום סוף פון אן אריע [א שטיק פון אן אפערא וואס ווערט געזונגען פון איין זינגער].

ritornel'lo *n.* (רי-טאהר-נעל'-לא) ז. *ritornelle*

rit'ter *n.* (ריט'-ער) א ריטער.

ritt'-mas'ter *n.* (ריט'-מעס'-טער) א קאוואלעריע=קאפיטאן.

rit'ual *a. and n.* (ריטש'-יו-על) ריטואל, וואס איז שייך צו א רעליגיעזען מנהג אדער צערעמאניע; א ריטואל=בוך, א בוך מיט פארשריפטען וועגען פערשיעדענע קירכליכע צערעמאניעס בעת גאטעסדיענסט; א רעליגיעזער מנהג אדער צערעמאניע; א מנהג, צערעמאניע אדער אנגענומענע פארם.

rit'ualism *n.* (ריטש'-יו-על-איזם) ריטואליזם, דאס סיסטעם פון קירכען=מנהגים און צערעמאניעס; דאס אבהיטען אלע רעליגיעזע דינים; די לעהרע וועגען קירכליכע מנהגים.

rit'ualist *n. and a.* (ריטש'-יו-על-איסט) א ריטואליסט, א שרייבער וועגען רעליגיעזע מנהגים; וואס איז שייך צום ריטואל אדער רעליגיעזע מנהגים.

ritualis'tic *a.* (ריטש-יו-ע-ליס'-טיק) ריטואליסטיש, וואס איז שייך צום ריטואל אדער רעליגיעזע מנהגים; שטרענג איבערגעגעבען צו די פארשריפטען פון דער קירך.

rit'ually *adv.* (ריטש'-יו-על-אי) לויט דעם רעליגיעזען מנהג, לויט'ן קירכען=געברויך.

riv'age *n.* (ריוו'-עדזש) א ברעג פון א טייך; אן אבצאהל פאר דעם רעכט צו פאהרען אויף א טייך.

ri'val *n., a. and v.* (ראי'-וועל) א קאנקורענט, אן אנטאגאניסט, א געגנער; איינער וואס יאגט זיך נאך דערזעלביגער זאך, נאך וועלכער עס יאגט זיך א צווייטער און וועלכע קען בעלאנגען נור צו איינעם; איינער וואס שטרעבט צו זיין גלייך מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען; קאנקורירענד, וואס האט דיזעלביגע פרעטענזיעס אדער דיזעלביגע פאדערונגען וואס דער אנדערער; קאנקורירען; שטרעבען צו זיין גלייך מיט'ן צווייטען אדער איהם אריבערצושטייגען.

rival'ity *n.* (ראי-וועל'-אי-טי) ז. *rivalry*

ri'valry *n.* (ראי'-וועל-רי) קאנקורענץ, געגנערשאפט, די בעשטרעבונג צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבערצוטיאגען; דאס נאכיאגען זיך מיט א צוויי=

טען נאך דערזעלבינער זאך, וועלכע קען בעלאנגען נור צו איינעם.

ri'valship *n.* (ראַי׳-וועל-שיפּ) ז. *rivalry*.

rive *v. and n.* (ראַיוו) ריי־ שפּאַלטען, ריי־ סען; זיך שפּאַלטען, זיך טרענען; א ריס [ווי מיט די צייהנער]; א ברעג.

riv'el *v.* (ריווּ׳-על) איינשרומפּען, צונויפ־ קנייטשען.

riv'en *a.* (ריווען) צושפּאַלטען, פאנאנדער־ געריסען.

ri'ver *n.* (ראַי׳-ווער) איינער וואס שפּאַלט אדער רייסט פאנאנדער.

riv'er *n.* (ריווּ׳-ער) א טייך, א שטראם.

riv'erain *a.* (ריווּ׳-ער-איין) וואס איז שייך צום ברעג פון א טייך; וואס געפינט זיך ביים ברעג פון א טייך.

riv'er-ba'sin *n.* (ריווּ׳-ער-ביי׳סן) א טייך־באסיין, די גאנצע געגענד, אין וועל־ כער עס פליסט א טייך מיט אלע זיינע צווייגען.

riv'er-bed *n.* (ריווּ׳-ער-בעד) דאס טייך־ בעט [דער גראבען, אין וועלכען עס פליסט דער טייך].

riv'er-drag'on *n.* (ריווּ׳-ער-דרעג׳-אן) א קראקאדיל.

riv'er-dri'ver *n.* (ריווּ׳-ער-דראַי׳-ווער) איינער וואס טרייבט געהילץ אדער פליטען אויף א טייך.

riv'er-god *n.* (ריווּ׳-ער-גאד) דער גאט פון טייכען.

riv'erhead *n.* (ריווּ׳-ער-העד) דער קוואל אדער אנפאנג פון א טייך.

riv'er-hog *n.* (ריווּ׳-ער-האג) די קאפי־ בארא, דער. ים־חזיר [ז. *capibara*]; אזא אפריקאנישער שוויין.

riv'er-horse *n.* (ריווּ׳-ער-האָרס) דער היפּאפּאטאמוס. ז. *hippopotamus*.

riv'erine *a.* (ריווּ׳-ער-אין) וואס איז שייך צו א טייך; עהנליך צו א טייך.

riv'erish *a.* (ריווּ׳-ער-איש) ז. *rivery*.

riv'er-man *n.* (ריווּ׳-ער-מען) איינער וואס וואהנט נעבען א טייך און ציהט פון איהם זיין חיונה [ווי ארויסציהענדיג איינ־ געזונקענע אדער אריינגעווארפענע זאכען].

riv'er-mead'ow *n.* (ריווּ׳-ער-מעד׳-או) א לאנקע ביים טייך.

riv'er-plain *n.* (ריווּ׳-ער-פּליין) דאס פלאכע לאנד נעבען א טייך.

riv'erside *n.* (ריווּ׳-ער-סאַיד) דער ברעג פון טייך.

riv'er-wa'ter *n.* (ריווּ׳-ער-וואה׳-טער) טייך־וואסער.

riv'er-wolf *n.* (ריווּ׳-ער-הוואולף) דער זומפּ־ביבער. ז. *coypou*.

riv'ery *a.* (ריווּ׳-ער-אי) וואס איז שייך צו טייכען; עהנליך צו טייכען.

riv'et *n. and v.* (ריווּ׳-עט) א ניעט [איי־ נער פון די מעטאלענע שטיפטען וואס בעפעס־ טיגען צוויי שטיקער מע־ טאל איינס צום אנדע־ רען]; פערניעטעווען, צופעסטיגען איינס צום אנדערען.

Rivets

riv'eting *n.* (ריווּ׳-עט-אינג) דאס ניע־ טעווען; ניעטען. ז. *rivet*.

riv'eting-ham'mer *n.* (ריווּ׳-עט-אינג-העמ׳-ער) א האמער צו פערניעטע־ ווען צוויי שטיקער מעטאל.

riv'eting-machine' *n.* (ריווּ׳-עט-אינג-מע-שין׳) א מאשין צו פערניעטע־ ווען שטיקער מעטאל.

riv'et-machine' *n.* (ריווּ׳-עט-מע-שין׳) א מאשין צו מאכען ניעטען אדער שטיפ־ טען.

riv'et-pin *n.* (ריווּ׳-עט-פּין) א ניעט־ שטיפט.

riv'etting *n.* (ריווּ׳-עט-אינג) ז. *riveting*.

rivière' *n.* (רי-וויעהר׳) א ריוויער, א האלזבאנד פון עטליכע שנירלעך פערל אדער דימענטען.

ri'ving *n.* (ראַי׳-ווינג) שפּאלטונג, פּא־ נאנדעררייסונג.

ri'ving-knife *n.* (ראַי׳-ווינג-נאַיף) אן אינסטרומענט צו שפּאלטען שינדלען, ברעטלעך פאר פעסער א. ד. ג.

ri'vose *a.* (ראַי׳-וואוס) אין זאאלאגיע — מיט אונרעגעלמעסיגע קנייטשען [וועגען דער הויט אדער אנדערע קערפּער־טיילען פון געוויסע חיות].

riv'ulet *n.* (ריווּ׳-יו-לעט) א קליין טיי־ כעל.

rixa'tion *n.* (ריק-סיי׳-שאן) א קריעג, א שטרייט.

rixa'trix *n.* (ריק-סיי׳-טריקס) א קריע־ געורישע פרוי, א סעקעכע.

rix'-dol'lar *n.* (ריקס׳-דאל׳-אר) א רייכס־טאלער [אן אלטע מטבע פון 18טען אנהויב 19טען יאהרהונדערט, אין פער־ שיעדענע אייראפּעאישע לענדער].

riz'iform *a.* (ריז׳-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי רייז.

roach *n. and v.* (ראוטש) 1. די פּלע־ צע [א טייך־פיש פון א גרוי־גרינעם קאליר מיט א זילבער־ווייסען בויך און רויטליכע פלוס־פעדערען]; 2. א פּריים [טאראקאן]; 3. א געבויגענער אויסגע־ שטארצטער הארלאק אויף'ן שטערען; 4. מאכען אויסגעבויגענע און אויסגע־ שטארצט [וועגען א הארלאק]; 5. ארומ־ שארען די האר פון א פערד'ס גריווע אזוי, אז זיי זאלען שטעהען גלייך.

2. His hair was roached up over his fore-head.

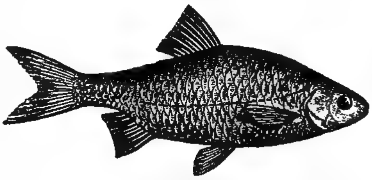

Roach

roach'-backed *a.* (ראוטש׳-בעקט) מיט א רונדען, געוועלב־ארטיגען רוקען.

road *n. and v.* (ראוד) א וועג, א גאס, א דורכגאנג; אן אייזענבאהן; א רייזע; אן איבערפאל; אן אנקער־פּלאץ פאר שי־ פען; אויסלעגען א וועג אדער וועגען; נאכגעהן נאך די שפורען [וועגען א שפּיר־ הונד אדער יאגד־הונד].

road'-a'gent *n.* (ראוד׳-איי׳-דזשענט) א קאלעקטאר פון דורכפאהר־געלד [וואס קאלעקטירט די איינצאהלונג פאר דעם רעכט זיך צו בענוצען מיט א פּריוואטען וועג].

road'-bed *n.* (ראוד׳-בעד) דער פונדא־ מענט אדער אונטער־געבוי פון אן אייזענ־ באהן; דאס מאטעריאל, מיט וועלכען עס איז אויסגעלעגט א וועג.

road'-book *n.* (ראוד׳-בוק) א רייזע־ האנד־בוך [אן אינפארמאציאנס־בוך פאר רייזענדע].

road'-drift *n.* (ראוד׳-דריפט) דער אב־ פאל ביים אויסגלייכען און פעררייכטען א שאסע.

roa'der *n.* (ראו׳-דער) א שיף וואס קען נור שווימען מיט א גינסטיגען ווינד אדער מיט'ן שטראם.

road'-har'row *n.* (ראוד׳-הער׳-או) א מאשין אויסצוגלייכען און ברייננגען אין ארדנונג די ארויסגעשלאגענע שטיינער פון א וועג אדער שאסע.

road'-lev'eler *n.* (ראוד׳-לעוו׳-על-ער) א מאשין אויסצוגלייכען א וועג.

road'-locomo'tive *n.* (ראוד׳-לאו-קא-מאו׳-טיוו) א לאקאמאטיוו צוגעפּאסט צום פאהרען אויף א געוועהנליכען וועג.

road'-machine' *n.* (ראוד׳-מע-שין׳) א מאשין צום אויסגלייכען א וועג [אב־ צוגראבען די הויכע פלעצער, אוועקצו־ פיהרען די אויסגעגראבענע ערד און צו פערשיטען נידריגע פלעצער].

road'man *n.* (ראוד׳-מען) איינער וואס האלט אין ארדנונג א וועג אדער שאסע.

road'-meas'urer *n.* (ראוד׳-מעזש׳-אור-ער) אן אדאמעטער אדער וועג־מעס־ טער. ז. *odometer*.

road'-met'al *n.* (ראוד׳-מעט׳-על) שא־ סע־מאטעריאלען [די שטיינדלעך צום מאכען א שאסע].

road'-pen *n.* (ראוד׳-פען) א פען מיט צוויי שפּאלטען צו מאכען צוויי פּאראלעלע ליניען [אלס בעצייכנונג פון א וועג אויף א לאנד־קארטע].

road'-roll'er *n.* (ראוד׳-ראול׳-ער) א שאסע־ראלע, א וועג־ראלע [איינצודריי־ קען די שטיינדלעך אין א שאסע].

road'-scra'per *n.* (ראוד׳-סקריי׳-פּער) א פעררייכטונג אויסצוגלייכען א וועג.

road'side *n. and a.* (ראוד׳-סאַיד) די זייט פון א וועג, דער ראנד פון א וועג; וואס געפינט זיך ביי א וועג.

The coach pulled up at a little roadside inn.

roads'man *n.* (ראודז׳-מען) ז. *roadman*.

road'stead *n.* (ראוד׳-סטעד) אן ארט צו פעראנקערען שיפען.

road'-stea'mer *n.* (ראוד׳-סטיע׳-מער) ז. *road-locomotive*.

road'ster *n.* (ראוד׳-סטער) א רייזע־ פערד [צום אויספאהרען און פאהרען לייכ־ טער ארבייט]; איינער וואס פאהרט פיעל ארום; א קוטשער, אן אנטרייבער; א יעגער, וואס פיהרט די יאגד פאהרענדיג מיט'ן וועג [נים איבער די פעלדער]; א רייזע־וועליסאפּעד [צום פאהרען און נים פאר וועט־לויף]; א שיף וואס קען נור שווימען מיט א גינסטיגען ווינד אדער מיט'ן שטראם; א גאסען־רויבער.

road'-sul'ky *n.* (ראוד׳-סאל׳-קי) א לייכט װעגעל פאר איין פערזאן.

road'-survey'or *n.* (ראוד׳-סויר-ווייי׳-אר) אן אויפזעהער איבער א וועג אדער שאסע, א גאסען־אינספּעקטאר, א וועגען־ אינספּעקטאר.

road'way *n.* (ראוד׳-הוויי) א שאסע־ וועג; א וועג [הויפּטזעכליך דער מיטען וועג, בעשטימט פאר וואגענס און פערד].

road'-work *n.* (ראוד׳-הוואירק) שא־ סע־ארבייט, דאס אויסלעגען וועגען.

road'worthy *a.* (ראוד׳-הוואיר-טהי) צוגעפּאסט צום וועג אדער צום פאהרען [ווי למשל, א פערד].

roam *v. and n.* (ראום) זיך ארומטריי־ בען, ארומוואנדערען, ארומבראדזשען; דורכגעהן, דורכוואנדערען; דאס דורכגעהן, דאס דורכוואנדערען, דאס ארומטרייבען זיך.

roa'mer *n.* (ראו'-מער) אן ארומוואנדערער, אן ארומטרייבער, א בראדיאגע.

roan *a. and n.* (ראון) רויטליך־גרוי; רויטליך־גרויער קאליר [הויפטזעכליך פון פערד]; א חיה פון רויטליך־גרויען קאליר, א רויטליך־גרוי פערד; א ווייכע בויגזאמע שעפסען־פעל [געברויכט מעהרסטענס פון בוכבינדער אלס נאכאהמונג פון מאראקא־לעדער].

roan'-tree *n.* (ראונ'-טריע) ז. ***rowan-tree***

roar *v. and n.* (ראור) רעווען, ברומען, שרייען; רוישען, ברויזען; וואיען [וועגען א ווינד]; קראכען [ווי א דונער]; הילכיג לאכען, כאכאטשען; כראפען [וועגען פערד, וואס ליידען פון א געוויסער קראנקהייט]; א רעווען, א ברומען, א וואיען, א שרייען; א הילכיגער געלעכטער, דאס כאכאטשען; א ליארם, א געפילדער.

roar'er *n.* (ראור'-ער) א שרייער, א ברומער; איינער וואס פילדערט אדער ליארעמט; איינער אדער עטוואס וואס ברומט, רעוועט, וואיעט אדער ברויזט; א פערד וואס כראפעט אטהעמענדיג [ביי א געוויסער קראנקהייט].

roar'ing *n. and a.* (ראור'-אינג) 1. א רעווען, א ברומען; דאס ברויזען אדער רוישען [ווי פון א ווינד]; דאס קראכען [ווי פון א דונער]; דאס שרייען; אזא קראנקהייט ביי פערד ווען זיי כראפען אטהעמענדיג; 2. פילדערנד, ליארמענד, טומלענד; 3. גוט געהענד, זעהר ערפאלגרייך.

2. It was a mad, **roaring** time, full of extravagance. 3. He drives a **roaring** trade.

roar'ing boys (ראור'-אינג באיז) צולאזענע, ווילדע יונגען [מעהרסטענטייל פון דער אריסטאקראטישער געזעלשאפט, וועלכע פלעגען זיין בעקאנט אין לאנדאן אין 17טען יאהרהונדערט מיט זייער סקאנדאליעזער און טומעלדיגער אויפפיהרונג אין די גאסען און אין די עפענטליכע פלעצער].

roar'ing lads (ראור'-אינג לעדז) ז. ***roaring boys***

roar'ingly *adv.* (ראור'-אינג-לי) מיט געשריי, מיט געפילדער.

roast *v., n. and a.* (ראוסט) בראטען; ברענען, איבערברענען; פערשפאטען; געבראטענס, בראטען, שטיקער פלייש בעשטימט צום בראטען; געבראטען, איבערגעברענט.

roast'-beef plant (ראוסט'-ביעף פלענט) אזא אירים אדער שווערד־ליליע [די צוריבענע בלעטער פון דיזער פלאנצע גיבען ארויס א גערוך ווי פון געבראטענעם פלייש]. ז. ***iris***

roast'er *n.* (ראוסט'-ער) איינער וואס בראט, ברענט אדער ברענט איבער; א כלי אדער אינסטרומענט צום בראטען; עטוואס צום בראטען [ווי א חזיר'על, פויגעל א. ז. וו.].

roast'ing-ear *n.* (ראוסט'-אינג-איער) א קוקורוזע צום בראטען [ווען זי איז נאך ניט אין גאנצען פארטיג].

roast'ing-jack *n.* (ראוסט'-אינג-דזשעק) אן אפאראט איבערצודרעהען דאס בראט־אייזען [אויף וועלכען מען הייגגט אויף פלייש צום בראטען].

roast'-meat clothes (ראוסט'-מיעט קלאוטהז) יום־טוב'דיגע קליידער [א הומאריסטישער אויסדרוק].

rob *v. and n.* (ראב) רויבען, בערויבען, אוועק'גזלנ'ען; פיהרען א רויב־ווירטשאפט ביי מעטאל־גראבונג [ארויסנעהמען וויפיעל מעטאל עס איז מעגליך זיך ניט קימערענדיג וועגען דער זיכערהייט אדער וועגען דער צוקונפט]; פערקלענערען די קויהלען־זיילען, וואס שטיצען א קויהלען־גרוב; איינגעקאכטע פרוכט־זאפט.

rob'alo *n.* (ראב'-ע-לאו) אזא גרויסער העכט־עהנליכער שפייז־פיש אין די טראפישע געגענדען פון זיד־אמעריקא.

rob'-al'tar *n.* (ראב'-אהל'-טאר) א הייליגטום־רויבער.

rob'and *n.* (ראב'-ענד) קאבל־גארן [א שטריקעל צוצובינדען א זעגעל צום שפיץ פון א מאסט].

rob'ber *n.* (ראב'-ער) א רויבער.

rob'ber-crab *n.* (ראב'-ער-קרעב) ז. ***hermit-crab***

rob'ber-fly *n.* (ראב'-ער-פלאי) די רויב־פליעג. ז. ***hawk-fly***

rob'bery *n.* (ראב'-ער-אי) רויבעריי; רויב.

rob'bin *n.* (ראב'-אין) קאבל־גארן [א שטריקעל צו בעפעסטיגען א זעגעל צום שפיץ פון א מאסט]; פאקונג פאר פעפער, רייז און אנדערע עהנליכע פראדוקטען.

robe *n. and v.* (ראוב) א קלייד; א מאנטעל; א שטאאטס־מאנטעל, אן אוניפארם־קלייד אדער מאנטעל; א פאראדנער מאנטעל; אן איינהילונג; א פעלץ אלס איינהילונג [ביים פאהרען]; די גרעסטע און שטארקסטע טאבאק־בלעטער [וועלכע ווערען געברויכט פאר פראסטע זארטען ציגארען]; אנקליידען, זיך אנקליידען [הויפטזעכליך אין אוניפארם־מאנטלען].

robe'-ma'ker *n.* (ראוב'-מיי'-קער) א שניידער פון פאראדנע אוניפארם־קליידער [ווי פאר שטאאטס־בעאמטע, גייסטליכע, אוניווערזיטעטס־בעאמטע א. ז. וו.].

rob'erd *n.* (ראב'-ערד) דער בוך־פינק אדער זיאבליק [אזא פויגעלע]. ז. ***chaffinch***

Rob'ert's field ap'ricot (ראב'-ערטס פיעלד עפ'-רי-קאט) אזא אפריקאזע [א מין פלוים־עהנליכע פרוכט]. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

robes *n.* (ראובז) שטאאטס־מאנטלען, אוניפארם־מאנטלען, פאראדנע קליידער [פון שטאאטס־בעאמטע אדער גייסטליכע].

rob'in *n.* (ראב'-אין) ז. ***redbreast***

rob'inet *n.* (ראב'-אינ-עט) ז. ***redbreast***

ro'bing *n.* (ראו'-בינג) אנקליידונג [אין שטאאטס־מאנטלען אדער אין אוניפארם־קליידער]; מאטעריאל פאר פרויען־קליידער; א בעפוצונג אויף פרויען און קינדער־קליידער.

Rob'in Good'fellow (ראב'-אין גוד'-פעל-או) א הויז־גייסט; א פעע; אן עלף, א נייסט.

ro'bing-room *n.* (ראו'-בינג-רוהם) א קליידער־צימער [פאר פאראדנע קליידער, ווי אוניפארמס, גלח'שע קליידער א. ז. וו.].

rob'in-red'breast *n.* (ראב'-אינ-רעד'-ברעסט) ז. ***redbreast***

rob'in's-plan'tain *n.* (ראב'-אינז-פלענ'-טיין) דער דאר־ווארצעל, א מין וועגעריך. ז. ***plantain***

ro'ble *n.* (ראובל) דער ווייסער קאליפארניער דעמב; א מין בוכען־בוים אין טשילי.

rob'orant *a. and n.* (ראב'-א-רענט) שטארקענד, קרעפטיגענד; א קרעפטיגונגס־מיטעל.

rob'orate *v.* (ראב'-א-רייט) שטארקען, קרעפטיגען; בעשטעטיגען, בעפעסטיגען, פעסטשטעלען.

robora'tion *n.* (ראב-א-ריי'-שאן) קרעפטיגונג, שטארקונג.

rob Pe'ter to pay Paul (ראב פיע'-טער טו פיי פאהל) ארויסנעהמען א שויב פון איין פענסטער און זי ארייננשטעלען אין א צווייטען; מאכען נייע חובות, אום צו צאהלען אלטע.

robust' *a.* (רא-באסט') 1. זעהר שטארק, געזונד אדער קרעפטיג; 2. גראב, רויה; 3. מיהזאם, וואס פאדערט קראפט אדער אנשטרענגונג; 4. אין זאאלאגיע — דיק.

1. He is a **robust** boisterous youth.

robus'tious *a.* (רא-באס'-טשיאס) ז. ***robust***

robus'tiously *adv.* (רא-באס'-טשיאס-לי) ז. ***robustly***

robus'tiousness *n.* (רא-באס'-טשיאס-נעס) ז. ***robustness***

robust'ly *adv.* (רא-באסט'-לי) זעהר שטארק אדער געזונד, מיט פיעל קראפט.

robust'ness *n.* (רא-באסט'-נעס) קרעפטיגקייט, שטארקייט, געזונדקייט.

roc *n.* (ראק) א פאבעלהאפטער ריעזיגער רויב־פויגעל [אין דער אראבישער מיטאלאגיע].

roc'ambole *n.* (ראק'-עמ-באול) שפאנישער קנאבעל.

Roccel'la *n.* (ראק-סעל'-א) ארסייל־מאך.

roccel'lic ac'id (ראק-סעל'-איק עס'-איד) ארסייל־מאך זויערע.

Rochelle' pow'der (רא-שעל' פאו'-דער) ז. ***Seidlitz powder***

Rochelle' salt (רא-שעל' סאהלט) וויינשטיין־זויערע נאטראן־קאלי.

roches moutonnées' (ראש מוה-טא-ניי') שטיינער, וועלכע זיינען אבגעריבען געווארען און גלאט געמאכט פון דער בעוועגונג פון גלעטשערס.

roch'et *n.* (ראטש'-עט) א כאר־העמד [א מין גלח'שער קיטעל]; אזא פאראדנער מאנטעל ביי די ענגלישע פערען; א קורץ רעקעל; די פלעצע [אזא פיש. ז. ***roach***].

rock *n. and v.* (ראק) 1. א פעלז; א פעלזען־שטיין; א מינעראלען־שיכט; א פעלזען־בארג; א שטיין, א שטיינדעל; 2. א צופלוכט, א שיצונג, א שטיצע [א ביבלישער אויסדרוק]; 3. אן אורזאכע אדער קוואל פון געפאהר [ווי עס איז אן אונטערוואסערדיגער שטיין פאר שיפען]; 4. א מטבע; 5. קאנדעל־צוקער; 6. דער שטיין־פיש [א פיש, וואס האלט זיך צווישען אונטערוואסערדיגע שטיינער]; 7. די פעלזען־טויב [אזא ווילדע טויב]; א פראסליצע; א גריף [אזא פאבעלהאפטער פויגעל]; 8. אזא מין הארטע זייף; 9. א מין הארטער קעז; 10 א שאקעל, א וואקעל; 11. בעווארפען מיט שטיינער, פערשטיינערען; 12. וואקלען, שאקלען, וויעגען; זיך וואקלען, זיך שאקלען, זיך וויעגען; 13. פערוויענען, איינשלעפערען; איינשטילען, בערוהיגען.

2. The Lord is my **rock**. 3. The tariff question was the **rock** on which the party split. 4. He has a pocketful of **rocks**. 13. Ignorance **rocks** the world into indifference.

rock ahead' (ראק ע-העד') א געפאהר שטעהט פאר!

rock al'um (ראק על'-אם) דער פיינסטער אלוין.

rock'away *n.* (ראק'-ע-חוויי) א פיער־רעדערדיג שפאציער־וועגעל מיט צוויי אדער דריי זיץ־פלעצער.

rock'-ba'sin *n.* (ראק'-בײ'סן) א פעלזענ־באסיין אדער א פעלז־בעקען [אן אויסהוילונג אין א פעלז].

rock'-bass *n.* (ראק'-בעס) דער רויט־אויג אדער די פלעצע [אזא פיש. ז. *redeye*]; דער געשטרייפטער אקון [בארש].

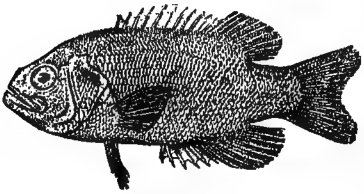

Rock-bass

rock'-beau'ty *n.* (ראק'-ביו'-טי) די פעלזענ־שעהנהייט [אזא שמעקענדע אלפישע פלאנצע].

rock'-bound *a.* (ראק'-באונד) איינגעשלאסען צווישען פעלזען.

rock'-brea'ker *n.* (ראק'-בריי'-קער) א מאשין צו ברעכען שטיינער [פאר שאסעען].

rock'-but'ter *n.* (ראק'-באט'-ער) בערג־פוטער אדער שטיין־פוטער [א מינעראל וואס בעשטעהט פון אלוין, אלומיניום און אייזען־אקסיד].

rock'-can'dy *n.* (ראק'-קענ'-די) קאנדעל־צוקער; גערשטען־צוקער.

rock'-cod *n.* (ראק'-קאד) דער פעלזען־פיש [א נאמען פאר פערשיעדענע מינים פיש, וועלכע מען כאפט צווישען פעלזען]; א שטאק־פיש, וואס ווערט צושניטען, גערייניגט און געטריקענט ביי די ברעג־פעלזען.

rock'-cork *n.* (ראק'-קאהרק) בערג־קארק [אזא ווייסער אדער גרויער אסבעסט אדער שטיין־פלאקס]. ז. *asbestos*

rock'-crab *n.* (ראק'-קרעב) א קרעבס [ראק], וואס האלט זיך אין פעלזיגע טייל־ען פון ים־ברעג.

rock'-cress *n.* (ראק'-קרעס) א שטיין־קרעסע [אזא פלאנצע].

rock'-crush'er *n.* (ראק'-קראש'-ער) ז. *rock-breaker*

rock'-crys'tal *n.* (ראק'-קריס'-טעל) בערג־קריסטאל [קווארץ־קריסטאל].

rock'-doe *n.* (ראק'-דאו) די געמזע [א מין אלפישער הירש].

rock'-dove *n.* (ראק'-דאוו) די פעלזען־טויב [אזא ווילדע טויב].

rock'-drill *n.* (ראק'-דריל) א פעלזען־בויערער, א שטיינער־בויערער [א מאשין צו בויערען פעלזען אדער שטיינער].

rock'er *n.* (ראק'-ער) איינער וואס וואקעלט אדער שאקעלט; איינער וואס וויעגט אדער וויעגט איין; איינער אדער עטוואס וואס וואקעלט זיך, שאקעלט זיך אדער וויעגט זיך; א שאקעל־שטוהל, א וויעג־שטוהל; דאס רונד־געבויגענע לייסטעל, אויף וועלכען עס וואקעלט זיך א שאקעל־שטוהל אדער א וויעגעל; עטוואס וואס איז עהנליך צו אזא לייסטעל [ווי למשל, א קיעל אדער גרונד־באלקען פון א שיף]; א שיף מיט א האלב־אויסגעבויגענעם קיעל; א מין וויעג־קעסטעל צו וואשען גאלד; א גליטש־שוה [קאנקע] מיט א האלב־רונדען הינטערשטען טייל; א כלי צו פערפריהרען כעמישע מישונגען; א בארג־טויב [ז. *rock-dove*].

rock'ered *a.* (ראק'-ערד) ארויסגעבויגען ארויס־צו [ווי דאס רונד־געבויגענע לייסטעל פון א שאקעל־שטוהל].

rock'ery *n.* (ראק'-ער-אי) א קינסטליכער שטיינער־הויפען אדער פעלזען־בערגעל [וואו מען פלאנצט געוויסע געוויקסען, ווי למשל פארנען אדער פאפאראטניקעס].

rock'et *n. and v.* (ראק'-עט) א ראקעטע [א פייערווערק אין דער פארם פון א ציליגדרישען רעהרעל, וואס שיסט ארויף אין דער הויך]; א מין סאלאט; דער ווילדער זענעפט [אזא גארטען־פלאנצע]; ארויפשיסען, ארויפפליהען גלייך און שנעל ווי א ראקעט.

rock'eter *n.* (ראק'-עט-ער) א פויגעל, וואס הויבט זיך אויף אין דער לופטען גלייך און שנעל [ווי א ראקעטע].

rock'-fe'ver *n.* (ראק'-פיע'-ווער) א פיעבער אדער קדחת מיט אונטערברעכונגען [וואס הערט צייטווייליג אויף און הויבט זיך ווידער אן].

rock'fish *n.* (ראק'-פיש) דער שטיין־פיש [א פיש, וואס האלט זיך אויף צווישען אונטערוואסערדיגע שטיינער].

rock'-hear'ted *a.* (ראק'-האר'-טעד) מיט א שטיינערנעם הארץ, אונעמפפינדליך, אונפיהלענד.

rock'-hop'per *n.* (ראק'-האפ'-ער) א מין פינגווין. ז. *penguin*

rock'ier *n.* (ראק'-אי-ער) ז. *rock-dove*

rock'iness *n.* (ראק'-אי-נעס) פעלזיגקייט, שטיינערדיגקייט; הארטקייט; וואקעלדיגקייט; פער'שכורט'קייט.

rock'ing *n. and a.* (ראק'-אינג) די שטיינער וואס דיענען אלס אונטער־שיכט פון א וועג אדער שאסעע; וואקלענד, שאקלענד, וויעגענד; זיך וואקלענד, זיך שאקלענד, זיך וויעגענד.

rock'ing-bar *n.* (ראק'-אינג-באר) א שטאנג ביי אן אויווען־גראטע, מיט וועלכען מען קען די גראטע איבערדרעהן.

rock'ing-chair *n.* (ראק'-אינג-טשעהר) א וויעג־שטוהל, א שאקעל־שטוהל.

rock'ing-horse *n.* (ראק'-אינג-האהרס) א שאקעל־פערדעל, א וויעג־פערדעל [א קינדער־שפיעלכעל].

rock'-leath'er *n.* (ראק'-לעטה'-ער) ז. *rock-cork*

rock'less *a.* (ראק'-לעס) אהן פעלזען־שטיינער; ניט בעדעקט מיט שטיינער.

rock'let *n.* (ראק'-לעט) א קליינער פעלז.

rock'-lil'y *n.* (ראק'-ליל'-אי) די פעלזען־ליליע [אזא טראפישע אמעריקאנישע פלאנצע; אזא שנעע־ווייסע אויסטראלישע ארכידעען־פלאנצע, וואס וואקסט אויף פעלזען].

rock'-lim'pet *n.* (ראק'-לימ'-פעט) די ראפף־שנעקע [אזא שנעקע וואס ליעגט אין א פלאכער טעלער־עהנליכער מושעל מיט א ברייטער קיילעכדיגער עפנונג און האלט זיך בעפעסטיגט צו שטיינער].

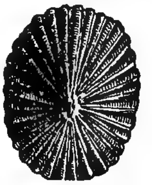

Rock-limpet

rock'ling *n.* (ראק'-לינג) דער ים־וויעזעל [אזא פיש]. ז. *whistlefish*

rock'-ma'ple *n.* (ראק'-מיי'פל) דער צוקער־קליאן. ז. *maple*

rock'-milk *n.* (ראק'-מילק) בארג־מילך [אזא קרייד־עהנליכער מינעראל].

rock'-oil *n.* (ראק'-איל) פעטראלעאום, קעראסין.

rock'-pig'eon *n.* (ראק'-פידזש'-ען) די פעלזען־טויב [א מין ווילדע טויב].

rock'-plant *n.* (ראק'-פלענט) א פעלזען־פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט צווישען פעלזען].

rock'-rab'bit *n.* (ראק'-רעב'-איט) דער פעלזען־קראליק.

rock'-ribbed *a.* (ראק'-ריבד) 1. וואס האט פעלזען־ריפען אדער ארויסשטארצענדע פעלזען־שטרייפען; 2. פעלזען־פעסט, שטארק, בעפעסטיגט.

1. The **rock-ribbed** mountains rise high above the clouds. 2. Maine is a **rock-ribbed** Republican state.

rock'-rose *n.* (ראק'-ראוז) די ציסט־בלום [אזא פיעל־צווייגיגער קוסט מיט שעהנע בלומען. ז. איל.]; די זון־רויז [א פלאנצע עהנליך צו דער ציסט־בלום].

Rock-rose

rock'-ru'by *n.* (ראק'-רוה'-בי) דער רויטער גראנאט [אזא ערעלשטיין]. ז. *garnet*

rock'-salt *n.* (ראק'-סאהלט) שטיין־זאלץ [זאלץ וואס מען געפינט אין נאטירליכען צושטאנד, ניט צולאזען אין וואסער].

rock'-scor'pion *n.* (ראק'-סקאהר'-פי-אן) אן איינוואהנער פון גיבראלטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

rock'-shaft *n.* (ראק'-שעפט) דער אסצילירענדער אדער זיך וויעגענדער וואל [א וואל פון א דאמפף־מאשין, וואס דרעהט זיך ניט, נאר וויעגט זיך].

rock'-snake *n.* (ראק'-סנייק) א פעלזען־שלאנג [א שלאנג וואס האלט זיך אויף צווישען פעלזען]; דער שלינגער; די ריעזען־שלאנג אדער דער באא.

Rock-snake

rock'-soap *n.* (ראק'-סאופ) די בערג־זייף [אזא פעך־שווארצער אדער בלוי־ליך־שווארצער אויליגער און קלעפעדיגער מינעראל. ווערט געברויכט פאר פאסטעל־פארב און צום וואשען].

rock'-suck'er *n.* (ראק'-סאק'-ער) א לאמפרעטע. ז. *lamprey*

rock'-tar *n.* (ראק'-טאר) ז. *rock-oil*

rock'-tem'ple *n.* (ראק׳-טעמ׳פל) א טעמפעל אויסגעהאקט אין פעלזען.

rock'-wa'ter *n.* (ראק׳-וואה׳-טער) פעלזען-וואסער [וואסער וואס קומט פון א פעלזען-שטיין].

rock'-wood *n.* (ראק׳-הוואוד) בערג-האלץ [א מין האלץ-ענליכער ברוינער אסבעסט]. ז. *asbestos*.

rock'work *n.* (ראק׳-הווארק) פעלזען-ווערק, שטיינער אויסגעלעגט אין א וואנד אזוי, אז זיי זאלען מאכען דעם איינדרוק פון א נאטירליכער פעלזען-וואנד; פיגורען אויסגעלעגט פון שטיינער [ווי אין גערטנער, למשל]; א נאטירליכע פעלזען-וואנד.

rock'y *a.* (ראק׳-אי) פעלזיג, שטיינערדיג; הארט ווי פעלז, הארטהערציג; וואקלדיג; שכור.

Rock'y Moun'tain sheep (ראק׳-אי מאונ׳-טיין שיעפ) די פעלזענבערג-שעפס [א ווילדע שעפס מיט זעהר גרויסע הערנער, וועלכע האלט זיך אויף אין די בערגיגע געגענדען אין די זיד-וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *bighorn*.

Rocky Mountain Sheep

roco'co *n.* (רא-קאו׳-קאו) ראקאקא סטיל [אזא ארט פאנטאסטישע זינלאזע דעקאראציאן אדער וואנד-בעפוצונג וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין די צייטען פון קעניג לואי דעם 15טען]; א זינלאזע אדער געשמאקלאזע זאך אין קונסט אדער ליטעראטור.

roc's egg (ראקס עג) א וואונדערבארע געשיכטע אדער א זאך וואס איז ניט געשטויגען ניט געפלויגען.

rod *n. and v.* (ראד) א רוט; א שטאנג; דאס שטענגעל פון א ווענטקע; א שטאב, א שטעקען; א שטאם, א שבט; א שטראף-רוט; אן אייזען-שטאנג וואס ווערט בענוצט אלס פערבינדונג אין פערשידענע מאשינען; א בליץ-אבלייטער שטאנג; א צעפטער, דער אמטס-שטאב, מאכט, הערשאפט; א לענגען-מאס פון 16½ פוס; בעווארענען מיט א בליץ-אבלייטער שטאנג; בענוצען א שטאנג אדער שטאב.

rod'-bacte'ria *n.* (ראד׳-בעק-טי׳-רי-א) באצילען. ז. *rod-bacterium*.

rod'-bacte'rium *n.* (ראד׳-בעק-טי׳-רי-אם) א באציל [א באקטעריע וואס האט די פארם פון א שטעקעל].

rod'-chis'el *n.* (ראד׳-טשיז׳-על) אזא שטעמ-אייזען אדער דלאט וואס איז ארייגעזעצט אין א לאנגען הענטעל און ווערט בענוצט צום האקען הייסעס מעטאל.

rode (ראוד) געריטען, געפאהרען. ז. *ride*.

rod'-end *n.* (ראד׳-ענד) דער ענד פון א פערבינדונגס-שטאנג אין א מאשין.

ro'dent *a. and n.* (ראו׳-דענט) וואס גריזשעט, וואס צופרעסט; א גריזון, א חיה וואס גריזשעט.

Roden'tia *n.* (רא-דענ׳-שי-א) דער מין גריזשענדע חיות [ווי האזען, קראליקעס, וועווערקעס, מייז א. ד. ג.].

rod'-fish *n.* (ראד׳-פיש) א פיש וואס ווערט געכאפט מיט א ווענטקע.

rod'-fish'er *n.* (ראד׳-פיש׳-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע.

rod'-fish'ing *n.* (ראד׳-פיש׳-אינג) דאס כאפען פיש מיט א ווענטקע.

rod'-i'ron *n.* (ראד׳-אי׳-ערן) שטאנגען-אייזען.

rod'let *n.* (ראד׳-לעט) א באציל.

rod'man *n.* (ראד׳-מען) דעריעניגער וואס טראגט די שטאנגען ביי לאנד-מעסטונג.

rod of God (ראד אוו גאד) גאט'ס שטראף-רוט, גאט'ס שטראף-געריכט.

rod'omel *n.* (ראד׳-א-מעל) די זאפט פון ראזען געמישט מיט האניג.

rod'omont *n. and a.* (ראד׳-א-מאנט) א פוסטער בעריהמער; בעריהמעריש, פראהלעריש.

rodomontade' *n., v. and a.* (ראד-א-מאנ-טייד׳) פראהלעריי, פוסטע בעריהמעריי; זיך בעריהמען, פראהלען; וואס בעריהמט זיך, וואס פראהלט זיך.

rodomonta'dor *n.* (ראד-א-מאנ-טיי׳-דאר) א פוסטער בעריהמער.

rods'man *n.* (ראדז׳-מען) ז. *rodman*

rod'ster *n.* (ראד׳-סטער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע.

roe *n.* (ראו) א הירש-קוה, א הירש-ציעג [די נקבה פון א הירש]; רויגען, איקרע, מילך [פון פיש].

roe'buck *n.* (ראו׳-באק) א רעה-באק [דער "ער" פון רעה-הירשען]. ז. *roe-deer*.

roed *a.* (ראוד) וואס האט איקרע אדער מילך [ווענען פיש].

roe'-deer *n.* (ראו׳-דיער) דער רעה-הירש [אזא קליינער הירש וועלכער געפינט זיך אין אייראפא און אין וועסט-אזיען].

roe'-fish *n.* (ראו׳-פיש) א פיש פול מיט רויג אדער מילך.

roga'tion *n.* (רא-גיי׳-שאן) א געבעט, א תפלה; אין דער רוימישער געשיכטע — א פארשלאג פון די קאנסולען אז דאס פאלק זאל אננעהמען א געוויסעס געזעץ.

Roga'tion days (רא-גיי׳-שאן דייז) די דריי טעג מאנטאג, דיענסטאג און מיטוואך אין דער געבעט-וואך [ביי קריסטען].

Roga'tion week (רא-גיי׳-שאן וויעק) די געבעט-וואך [די צווייטע וואך פאר פפינגסטען ביי קריסטען].

rog'atory *a.* (ראג׳-א-טא-רי) וואס זאמעלט אינפארמאציאנען [ידיעות]; וואס איז בעאויפטראגט צו זאמלען ידיעות.

rog'er *n.* (ראדזש׳-ער) א באק, א באראן.

rogue *n. and v.* (ראוג) א בעטריגער, א גנב, א מאשעניק; א שטיפער, א וויצלינג; אן ארומשלעפער, א בראדיאגא; אן עלפאנט וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער מחנה און וואנדערט אליין ארום; א ווערטהלאזע פלאנצע וואס וואקסט צווישען גוטע און ווערטהפולע, א פראסטע פלאנצע וואס וואקסט צווישען דעמזעלבען מין גוטע; בעטריגען, בעשווינדלען; ארויסרייסען די פראסטערע פלאנצען וואס וואקסען צווישען דעמזעלבען מין גוטע.

rogue el'ephant (ראוג על׳-אי-פענט) אן עלפאנט וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער מחנה און וואנדערט ארום אליין.

rogue in grain (ראוג אין גריין) א מאשעניק, א לומפ איבער די אויערען.

ro'guery *n.* (ראו׳-גער-אי) בעטריגעריי, שווינדעל.

rogues' gal'lery (ראוגז געל׳-ע-רי) א זאמלונג פון פאטאגראפיעס פון גנבים און פערברעכער וואס ווערט געהאלטען ביי דער פאליציי.

rogue's march (ראוגז מארטש) אזא מארש וואס ווערט אויסגעקלאפט אויף באראבאנען ווען א סאלדאט ווערט ארויסגעטריבען פון דער ארמעע; קאצען-מוזיק.

rogue's yarn (ראוגז יארן) א ספעציעלער פאדים, וואס ווערט אריינגעדרעהט אין די שטריק וועלכע ווערען געמאכט פון דער רעגיערונג פאר דער פלאטע כדי מען זאל זיי קענען דערקענען צווישען אנדערע שטריק.

ro'guish *a.* (ראו׳-גיש) בעטריגעריש, שווינדלעריש; אונגעהעריג; שעלמיש, כיטרע.

ro'guishly *adv.* (ראו׳-גיש-לי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן; מעשה מאשעניק אדער שווינדלער; שעלמיש, כיטרע.

ro'guishness *n.* (ראו׳-גיש-נעס) שווינדלעריי, בעטריגעריי; אונגעהעריגקייט; שעלמעריי; כיטראסט.

roil *v.* (ראיל) מאכען מוטנע דורך טרייסלען [ווענען פליסיגקייטען]; אויפרעגען, אויפרייצען, דערצארנען.

roi'ly *a.* (ראי׳-לי) מוטנע.

roist *v.* (ראיסט) ליארמען, מאכען טומעל.

rois'ter *v. and n.* (ראיס׳-טער) ליארמען, מאכען טומעל; איינער וואס טומעלט אדער מאכט ליארם.

rois'terer *n.* (ראיס׳-טער-ער) איינער וואס טומעלט אדער מאכט ליארם.

rois'tering *a.* (ראיס׳-טער-אינג) ליארמענדיג, טומלענדיג.

rois'terly *adv.* (ראיס׳-טער-לי) אויף א ליארמדיגען אדער טומעלדיגען אופן.

roke *n.* (ראוק) רויך, דונסט.

ro'keage *n.* (ראו׳-קעדזש) געשטויסענע געטריקענטע מאיס אדער קוקורוזע געמישט מיט צוקער.

ro'kee *n.* (ראו׳-קיע) ז. *rokeage*

ro'ky *a.* (ראו׳-קי) רויכיג, דונסטיג; נעבעלדיג.

rôle *n.* (ראול) א ראלע.

roll *v. and n.* (ראול) זיך קייקלען; קייקלען; ראלען, וואלצען, וועלגערען; דרעהען; זיך דרעהען ווי אויף רעדער; צונויפוויקלען, צונויפקייקלען; איינוויקלען; זיך צונויפקייקלען, זיך צונויפוויקלען, זיך צונויפראלען; זיך צונויפדרעהען; וויעגען, וואקלען; זיך וויעגען ווי די כוואליעס פון ים; זיך וואקלען, זיך ווארפען היין און הער; זיך וועקקייקלען; ארויסלאזען א קלאנג ווי דאס קייקלען זיך פון א דונער; אויסקלאפען א שראטען-קלאנג אדער טרעלען אויף א פויק; טרילערען [ווי א קאנאריק]; אויסראלען, גלאט מאכען; אויספלעטען; זיין אויסגעראלט, זיין גלאט ווי אויסגעראלט; זיין אין איבערפלוס; נאכדרעהען, זיך מעהרערע מאל איבערלענען; א ראלע; עטוואס וואס איז צונויפגעראלט ווי אין א צילינדער [ווי א פאפיער-ראלע א. ד. ג.]; א מגילה, אן אפיציעלע שריפט, א דאקומענט, א ליסטע, א רעגיסטער; א צילינדער, א וואלץ; א רעדעל; א רונד ברויטעל, א זעמעל, א בולקעלע; דאס ראלען, דאס וואלצען; דאס וועלגערען, דאס קייקלען; דאס ראלען פון א דונער; דער שראטען-קלאנג פון

א פויק; א טרעל אדער טרילער [ווי פון א קאנאריק]; דאס וויעגען זיך אדער וואקלען זיך פון א שיף דורך די כוואליעס פון ים; א געקנייטשטע אדער וועליגע פלעכע [ווי די פלעכע פון א שטורמדיגען ים]; א וואקעלדיגער גאנג, א שוואנקענדע בעוועגונג.

roll'able *a.* (ראול'-עבל) וואס קען צונויפגעראלט אדער צונויפגעקייקעלט ווערען.

roll'-about' *a.* (ראול'-ע-באוט') דיק און אומגעלומפערט.

roll along' (ראול ע-לאהנג') זיך אוועקקייקלען, זיך קייקלען.

roll'-call *n.* (ראול'-קאהל) דער נאמען־אויסרוף [דאס אויסרופען די נעמען פון די מיטגליעדער פון א פעראיין, פון א געזעצגעבענדער קערפערשאפט א. ד. ג. אויב זיי זיינען אלע געקומען צו דער פערזאמלונג אדער ביים אבנעהמען די שטימען]; דער מיליטערישער סיגנאל וואס ווערט געגעבען מיט דער פויק צונויפצורופען די סאלדאטען, אז זיי זאלען זיין דערביי ווען מען וועט אויסרופען זייערע נעמען.

rolled *a.* (ראולד) געראלט, געוואלצט.

rolled i'ron (ראולד אי'-ערן) וואלץ־אייזען.

roll'er *n.* (ראול'-ער) א זיך־דרעהענדע ראלע אדער ראלקע; א זיך דרעהענדער צילינדער; א וואלץ; א קאטשעלקע, א וואלגער־האלץ; א צונויפגעראלטער באנדאזש; א וועלגערער, א וואלצער; איינער וואס ראלט אדער קייקעלט; א קינדערשעם געה־וועגעלע; עטוואס אויף וואס מען וויקעלט עפעס אן; א לאנגע גרויסע ים־כוואליע; אזא הויז־טויב וועלכע מאכט וויעגענדע בעוועגונגען בעת'ן פליהען; די מאנדעל־קראהע [אזא פויגעל עהנליך צו א קראהע, וואס מאכט וויעגענדע בעוועגונגען בעת'ן פליהען. ז. איל.].

Roller

roll'er-bear'ing *n.* (ראול'-ער-בעהר'-אינג) א לאגער פאר אן אקס אדער וואל וואס איז אויסגעלעגט אינוועניג מיט ראלקעס [ווערט געמאכט מיט דעם צוועק צו פערמינדערען די רייבונג].

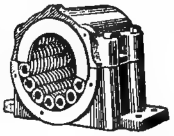

Roller-bearing

roll'er-bird *n.* (ראול'-ער-בוירד) די מאנדעל־קראהע. ז. ***roller***

roll'er gear (ראול'-ער גיער) א בעטריעב וואס בעשטעהט פון רעדער וועלכע בעוועגען זיך דורך רייבונג אנשטאט דורך צייהנער.

roll'er-mill *n.* (ראול'-ער-מיל) א מיהל צום מאהלען גראבע מעהל [פאר בהמות].

roll'er-skate *n.* (ראול'-ער-סקייט) א ראל־גליטש־שוה [אזא שוך אויף רעדלעך].

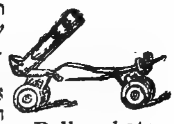

Roller-skate

roll'er-tow'el *n.* (ראול'-ער-טאו'-על) א ראל־האנדטוך [א האנדטוך וואס לויפט איבער א ראלע].

roll'ey-poll'ey *n.* (ראול'-אי-פאול'-אי) א צונויפגעראלטער קוכען פון פרוכטזאפט; א קליין־געוואקסיגער דיקער מענש; אן אונגעלומפערטער מענש. ז. ***roly-poly***

rol'lic *v.* (ראל'-איק) ז. ***rollick***

rol'lick *v.* (ראל'-איק) ווילד ארומטומלען זיך, געהן מעשה ווילדער, מוטוויליג, לוסטיג אדער פרעך זיך ארומטרייבען; זיך האלטען צו לוסטיג.

rol'licking *a.* (ראל'-איק-אינג) ווילד ארומטומלענדיג זיך; ווילד לוסטיג ארומטרייבענדיג זיך; זייענדיג איבערמוטיג, זייענדיג צו לוסטיג.

rol'licksome *a.* (ראל'-איק-סאם) ז. ***rollicking***

rol'licky *a.* (ראל'-אי-קי) ז. ***rollicking***

roll'ing *a. and n.* (ראול'-אינג) ראלענד; קייקלענד; וועלענפערמיג; צורונצעלט; דאס ראלען, דאס קייקלען; דאס וויעגען זיך אהין און אהער; א דראלענדער קלאנג ווי דאס קייקלען זיך פון א דונער.

roll'ing bridge (ראול'-אינג ברידזש) א ראל־בריק, א ציה־בריק [א בריק וואס קען אוועקגעצויגען ווערען, ווי דער בריק צו א פאראם־שיף].

roll'ing cap'ital (ראול'-אינג קעפ'-אי-טעל) בעטריעבס־קאפיטאל.

roll'ing fric'tion (ראול'-אינג פריק'-שאן) שינען־רייבונג [די רייבונג פון די רעדער אויף די רעלסען], די רייבונג פון ראלענדע זאכען אויף דער פלעכע אויף וועלכער זיי ראלען.

roll'ing-machine' *n.* (ראול'-אינג-מע-שין') א וואלץ־מאשין, א ראל־מאשין.

roll'ing-mill *n.* (ראול'-אינג-מיל) א וואלץ־ווערק אדער פאבריק צו וואלצען בלעך, אייזען־שטאנגען א. ד. ג.; א וואלץ־מאשין צו מאכען גלאז־פלאטען.

roll'ing-pin *n.* (ראול'-אינג-פין) א קאטשעלקע, א וואלגער־האלץ.

roll'ing-plant *n.* (ראול'-אינג-פלענט) ז. ***rolling-stock***

roll'ing-press *n.* (ראול'-אינג-פרעס) א וואלצען־פרעס, א וואלצען־דרוק־מאשין; א קופער־פלאטען דרוק־מאשין, ביי וועלכער דער אבדרוק פון דער קופער־פלאטע ווערט געמאכט דורך דעם וואס זי געהט דורך אונטער א ראטירענדען צילינדער.

roll'ing resis'tance (ראול'-אינג רי-זיס'-טענס) דער ווידערשטאנד וואס א ראלענדער קערפער אויף א פלעכע האט בייצוקומען.

roll'ing-stock *n.* (ראול'-אינג-סטאק) דאס ראל־מאטעריאל, דאס בעטריעבס־מאטעריאל [די לאקאמאטיווען און וואגאנען פון אן אייזענבאהן־ליניע].

roll in mon'ey (ראול אין מאנ'-אי) זיך באדען אין געלד.

roll'-joint *n.* (ראול'-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי בלעכען דורך דעם וואס זייערע ענדען ווערען אריינגעראלט איינער אין דעם אנדערען און נאכהער פלאך צונויפגעפרעסט.

roll'-mol'ding *n.* (ראול'-מאול'-דינג) א ראל־געזימס, אזא רונדער געזימס אויף א געביידע.

rol'lock *n.* (ראל'-אק) א רודער־לאך [דאס לאך פאר'ן רודער אין א רודער־שיפעל].

roll of arms (ראול אוו ארמז) א וואפען־רעגיסטער [די פערצייכנונגס־ליסטע, אין מיטעלאלטער, פון די פערזאנען וואס האבען דאס רעכט צו טראגען וואפען].

roll'-up *n.* (ראול'-אפ) א צונויפגעראלטער קוכען געמאכט מיט פרוכט־זאפט. ז. ***roly-poly***

ro'ly-po'ly *n. and a.* (ראו'-לי-פאו'-לי) א צונויפגעראלטער קוכען געמאכט פון שיכטען טייג און פרוכט־זאפט; א נידריגער און דיקער מענש; אן אומגעלומפערטער מענש; עהנליך צו א צונויפגעראלטען פודינג; דיק און רונד; אומגעלומפערט.

Rom *n.* (ראם) א ציינייענער.

Roma'ic *n. and a.* (רא-מיי'-איק) די מאדערנע גריכישע פאלקס־שפראך; וואס איז שייך צו דער מאדערנער גריכישער פאלקס־שפראך.

Ro'man *a. and n.* (ראו'-מען) רוימיש, וואס איז שייך צו רוים; וואס איז עהנליך צו א רוימער; העלדיש, בראוו; אכזריות'דיג; וואס איז שייך צו דער רוימיש־קאטוילישער קירך; וואס איז שייך צו רוימישער אדער גלייכער דרוק־שריפט; א רוימער.

ro'man *n. and a.* (ראו'-מען) רוימישע דרוק־שריפט [אזא גלייכע שריפט]; וואס איז שייך צו רוימישער אדער גלייכער שריפט.

Ro'man ar'chitecture (ראו'-מען אר'-קי-טעק-טשור) רוימישע ארכיטעקטור, דער סטיל פון ארכיטעקטור אין אלטען רוים, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט רונדע בויגענס און געוועלבען און מיט רונדע אדער פיער־קאנטיגע גריכישע זיילען].

Ro'man bal'ance (ראו'-מען בעל'-ענס) א רוימישע וואג, א בעזמען, וואו דער שטיץ־פונקט איז אויף איין ארט און די אראבהענגענדע וואג בעוועגט זיך ארויף און אראב. ז. ***steelyard***

Ro'man can'dle (ראו'-מען קענדל) רוימישע ליכט, די קוגעל־ראקעטע [א מין פייערווערק, וואס שיסט אויס מיט פיעלפארבינע שטערען און קוגלען].

Ro'man Cath'olic (ראו'-מען קעטה'-א-ליק) רוימיש־קאטויליש, וואס איז שייך צו דער רוימיש־קאטוילישער קירך; א קאטויליק.

Ro'man Cath'olic Church (ראו'-מען קעטה'-א-ליק טשוירטש) די רוימיש־קאטוילישע קירך [די קריסטליכע קירך, וועלכע אנערקענט דעם רוימישען פאפסט אלס קריסטוס'עס פארשטעהער אויף דער ערד].

Ro'man Cathol'icism (ראו'-מען קע-טהאל'-אי-סיזם) קאטוילציזם, די דאגמען, לעהרען און פרינציפען פון דער רוימיש־קאטוילישער קירך.

Romance' *n. and a.* (רא-מענס') א ראמאנישע שפראך; וואס איז שייך צו די ראמאנישע שפראכען. ז. ***Romance language***

romance' *n. and v.* (רא-מענס') א ראמאנס, א פאעטישע ערצעהלונג, וועלכע ענטהאלט אין זיך מעהרערע פאנטאסטישע פאסירונגען און פאעטישע שטימונגען: א ריטער־ראמאן; אין מוזיק — א ראמאנס, א קורץ פאעטיש ליעבעס־ליעד

געזונגען אדער געשפּיעלט אהן ווערטער; אַ צאַרטע מעלאָדיע; אַ ליעד; דערצעהלען ראָמאַנסען אדער איבערטריבענע געשיכטען, זאָגען ליגען; זיין ראָמאַנטיש; פאַנטאַזירען, בויען לופט־שלעסער.

Romance' lan'guage (ראַ-מענס' לענ'-גוועדזש) אַ ראָמאַנישע שפּראַך [אַ שפּראַך וואָס שטאַמט פון דער רוימישער אדער לאַטייניש שפּראַך, ווי פראַנצויזיש, איטאַליעניש, שפּאַניש אדער פּאָרטוגעזיש].

roman'cer *n.* (ראַ-מענ'-סער) אַ ראָמאַנסען־שרייבער; איינער וואָס דערצעהלט פאַנטאַסטישע געשיכטען.

roman'cist *n.* (ראַ-מענ'-סיסט) ז. ***romancer***.

Ro'man em'pire (ראָו'-מען עמ'-פּאַיר) די אַלט־רוימישע אימפּעריע.

Romanesque' *a.* (ראָו-מע-נעסק') וואָס איז שייך צו ראָמאַנעסק אדער די ענטאַרטעטע [פערדאָרבענע] רוימישע בוי־קונסט פון מיטעלאַלטער; וואָס איז שייך צו די ראָמאַנישע שפּראַכען, ווי פראַנצויזיש, איטאַליעניש א. ד. ג.

Romanesque' ar'chitecture (ראָו-מע-נעסק' אַר'-קי-טעק-טשור) ראָמאַנעסק, אַ סטיל אין מיטעלאַלטערליכער אַרכיטעקטור, וואָס כאַראַקטעריזירט זיך מיט מאַסיווע געביידען און רונדע אַרקען אדער בויגענס.

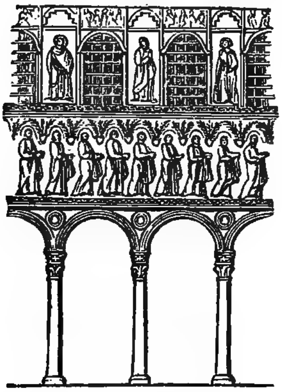

Romanesque Architecture

Roman'ic *a.* (ראַ-מענ'-איק) ראָמאַניש, וואָס איז שייך צו די ראָמאַנישע שפּראַכען [ווי איטאַליעניש, שפּאַניש, פראַנצויזיש א. ז. וו.]; וואָס נעהמט זיך פון דעם רוימישען אַלפאַבעט [*a-b-c*].

Romanisa'tion *n.* (ראָו-מענ-אַי-זיי'-שאַן) ז. ***Romanization***.

Ro'manise *v.* (ראָו'-מענ-אַיז) ז. ***Romanize***.

Ro'manism *n.* (ראָו'-מענ-איזם) די פּרינציפּען פון דעם רוימיש־קאַטוילישען גלויבען; קאַטויליציזם.

Ro'manist *n. and a.* (ראָו'-מענ-איסט) אַן אַנהענגער פון דעם רוימיש־קאַטוילישען גלויבען, אַ קאַטויליק; קאַטויליש.

Romaniza'tion *n.* (ראָו-מענ-אַי-זיי'-שאַן) דאָס ראָמאַניזירען, דאָס מאַכען רוימיש.

Ro'manize *v.* (ראָו'-מענ-אַיז) ראָמאַניזירען, לאַטיניזירען, מאַכען עהנליך צו לאַטייניש, געבען אַ לאַטיינישע פאָרם; מאַכען קאַטויליש, בעקעהרען צום רוימיש־קאַטוילישען גלויבען.

ro'manize *v.* (ראָו'-מענ-אַיז) שרייבען אדער דרוקען מיט רוימישער שריפט.

Ro'man law (ראָו'-מען לאָה) דאָס בירגער־רעכט, די סיסטעם פון יוריספּרודענץ, וועלכע איז אויסגעאַרבייט געוואָרען אין דער רוימישער אימפּעריע און ליעגט אַלס פונדאַמענט אין דעם בירגער־רעכט כמעט פון אַלע מאָדערנע אייראָפּעאישע פעלקער.

ro'man let'ters (ראָו'-מען לעט'-ערז) רוימישע שריפט [אין דרוקעריי].

Ro'man nose (ראָו'-מען נאָוז) אַ רוימישע נאָז, אַן אויסגעבויגענע אָדלער־נאָז.

Ro'mano-Byz'antine *a.* (ראָו'-מענ-אָו-ביז'-ענ-טין) ראָמאַניש־ביזאַנטיש; וואָס איז שייך צו אַ מיטעלאַלטערליכען סטיל אין אַרכיטעקטור, וואו עס זיינען געמישט ראָמאַנישע עלעמענטען, וועלכע זיינען כאַראַקטעריסטיש פאַר מערב אייראָפּאַ, מיט ביזאַנטישע, וועלכע זיינען כאַראַקטעריסטיש פאַר מזרח־אייראָפּאַ.

Ro'man or'der (ראָו'-מען אָהר'-דער) אין אַרכיטעקטור — די רוימישע זיילען [אַזאַ סטיל אין געבוי פון געוויסע זיילען].

Ro'man string (ראָו'-מען סטרינג) אַן איטאַליענישע סטרונע [אַ זעהר גוטער מין סטרונעס פאַר פידלען און אַנדערע עהנליכע אינסטרומענטען].

roman'tic *a. and n.* (ראַ-מענ'-טיק) ראָמאַנטיש, וואָס איז שייך אדער וואָס איז עהנליך צו אַ ראָמאַנס אדער אידעאַלער פאַרשטעלונג פון עפּעס; וואָס האָט צו טהאָן מיט עפּעס העלדישעס, וואונדערליכעס, איבערנאַטירליכעס; כימעריש, פאַנטאַסטיש; מיט אַן איבערטריבענעם ענטוזיאַזם; וואָס איז שייך צו די ראָמאַנסען אדער מיטעלאַלטערליכער ליטעראַטור; פּאָבעלהאַפט, אונמעגליך, אויסגעטראַכט; אין מוזיק — סענטימענטאַל, ליידענשאַפטליך, פאַנטאַסטיש; אַ ראָמאַנטיקער, אַן אַנהענגער פון דער ראָמאַנטישער שול. ז. ***romantic school***.

roman'tical *a.* (ראַ-מענ'-טי-קעל) ראָמאַנטיש. ז. ***romantic***.

roman'tically *adv.* (ראַ-מענ'-טי-קעל-אי) אויף אַ ראָמאַנטישען שטייגער. ז. ***romantic***.

roman'ticism *n.* (ראַ-מענ'-טי-סיזם) דאָס זיין ראָמאַנטיש. ז. ***romantic***.

roman'ticist *n.* (ראַ-מענ'-טי-סיסט) אַ ראָמאַנטיקער. ז. ***romantic***.

roman'ticness *n.* (ראַ-מענ'-טיק-נעס) ראָמאַנטישקייט, דאָס זיין ראָמאַנטיש. ז. ***romantic***.

roman'tic school (ראַ-מענ'-טיק סקוהל) די ראָמאַנטישע שול [די שול פון פּאָעזיע און קונסט בכלל אין אָנהויב פון 19טען יאָהרהונדערט, וועלכע איז אַרויסגעטראָטען נעגען די פּערגליווערטע כללים פון דעם ביזהער־הערשענדען פּסייד־קלאַסיציזם און האָט אַריינגעטראָגען אין דער ליטעראַטור און קונסט די עלעמענטען פון עטוואָס פאַנטאַסטישעס און אויסערגעוועהנליכעס].

Ro'man vit'riol (ראָו'-מען וויט'-רי-אַל) קופּער־וויטריאָל, בלויער וויטריאָל [בלויע קריסטאַלען וואָס בעקומען זיך פון פאַנאַנדערלאָזען קופּער אין שוועבעל־זויערע. ווערט געברויכט אין גאַלוואַנאָפּלאַסטיק, אין פאַרבען א. ז. וו.].

Rom'any *n. and a.* (ראָמ'-ע-ני) אַ ציגיינער; ציגיינער־שפּראַך; וואָס איז שייך צו די ציגיינער, ציגיינעריש.

roman'za *n.* (ראַ-מענ'-זאַ) אַ ראָמאַנזע, אַ ראָמאַנס [אַ קליין ליעבעס־ליעד, וואָס ווערט געזונגען פון איין פּערזאָן אָפט מיט דעם אַקאָמפּאַנימענט פון אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט].

rombow'line *n.* (ראָמ-באָו'-לין) אַלטע אָבגענוצטע שטריק און זעגלען פון אַ שיף.

Ro'mish *a.* (ראָו'-מיש) רוימיש, פּאַפּסטליך, קאַטויליש.

Rom'many *n. and a.* (ראָמ'-ע-ני) ז. ***Romany***.

romp *n. and v.* (ראָמפּ) אַ גראָבעס שפּיעל; אַ שטיפעריי; אַ ווילד, צולאָזען מיידעל; שטיפען.

rom'ping *n.* (ראָמ'-פּינג) דאָס שטיפען, דאָס קונדס'עווען.

rom'pish *a.* (ראָמ'-פּיש) ווילד, שטיפעריש; צולאָזען.

rom'pishly *adv.* (ראָמ'-פּיש-לי) אויף אַ ווילדען, צולאָזענעם אדער שטיפערישען שטייגער.

rom'pishness *n.* (ראָמ'-פּיש-נעס) צולאָזענקייט, ווילדקייט.

ronde *n.* (ראָנד) רונד־שריפט.

This type is Ronde

ron'deau *n.* (ראָנ'-דאָו) אַ ראָנדאָ [אַן אַרט לירישעס געדיכט וואָס בעשטעהט פון 13 שורות און די 9טע מיט דער 13טער חזר'ען איבער די ווערטער פון דער ערשטער שורה]; אַ מוזיקאַלישעס שטיק, אין וועלכען די הויפּט טעמאַ ווערט אויף פערשיעדענע אופנים איבערגע'חזר'ט.

ron'del *n.* (ראָנ'-דעל) דאָס ראָנדעל [אַן אַרט לירישעס געדיכט פון 13 שורות, וואָס איז אין אייניגע פּרטים געבויט ווי אַ ראָנדאָ]. ז. ***rondeau***.

rondelle' *n.* (ראָנ-דעל') אַ רונדע זאַך; אין מיליטער — דאָס ראָנדעל [אַ רונדע פערשאַנצונג אַרום אַ פעסטונג].

ron'do *n.* (ראָנ'-דאָו) אַזאַ קאָרטען־שפּיעל; אַ ראָנדאָ [ז. ***rondeau***].

rood *n.* (רוהד) אַ קרוציפיקס, אַ קרייץ, אַ צלם; אַ לענגען־מאָס פון 16½ פוס; אַ לאַנד־מאָס פון אַ פיערטעל אַקער [1200 קוואַדראַט יאַרד].

rood'-loft *n.* (רוהד'-לאָהפט) די גאַלעריע אין אַ קירך וואו עס שטעהט דער קרייץ אדער קרוציפיקס. ז. ***crucifix***.

rood'-spire *n.* (רוהד'-ספּאַיר) ז. ***rood-steeple***.

rood'-stee'ple *n.* (רוהד'-סטיע'פּל) אַ קרייץ־טורם [אַ טורם וואָס איז געבויט איבער דעם אַרויפגאַנג צום אַלטאַר אין אַ קירך].

rood'-tow'er *n.* (רוהד'-טאַו'-ער) ז. ***rood-steeple***.

roof *n. and v.* (רוהף) אַ דאַך; אַ געוועלב; אַ דעק; אַ הויז; דער גומען; בעדעקען מיט אַ דאַך; בעדעקען; איינשליסען אין אַ הויז; בעשיצען.

roof'age *n.* (רוהפ'-עדזש) דאָס מאַטעריאַל פון וואָס מען מאַכט דעכער.

roof'er *n.* (רוהפ'-ער) אַ דאַך־דעקער; איינער וואָס פערריכט דעכער.

roof'-gar'den *n.* (רוהפ'-גאַר'דן) אַ דאַך־גאָרטען [אַ קינסטליכער גאָרטען אויף אַ דאַך פון אַ געביידע]; אַן אָפּענער אונטערהאַלטונגס־פּלאַץ [ווי אַ טעאַטער א. ד. ג.] אויף דעם דאַך פון אַ געביידע.

roof'ing *n.* (רוהפ'-אינג) דאָס בעדעקען מיט אַ דאַך; דאָס מאַטעריאַל מיט וואָס מען דעקט אַ דאַך; אַ דאַך; אַ שוץ.

roof'ing-felt *n.* (רוהפ'-אינג-פעלט) דאך־פילץ [אזא מאטעריאל וואס ווערט געמאכט פון האר־אבפאל און אנדערע מאטעריאלען געמישט מיט טער און פאבריצירט אין פלאטען צו בעדעקען דעכער].

roof'ing-pa'per *n.* (רוהפ'-אינג-פיי'-פער) דאך־פאפ [אזא דיק פאפיער געשמיערט מיט טער צו דעקען דעכער].

roof'less *a.* (רוהפ'-לעס) אהן א דאך; דאכלאז; אהן א היים; אהן אן אבדאך, אונבעשיצט.

roof'let *n.* (רוהפ'-לעט) א דעכעל.

roof'-like *a.* (רוהפ'-לאיק) עהנליך צו א דאך.

roof of the mouth (רוהף אוו טהי מאוטה) דער גומען.

rooft *a.* (רוהפט) בעדעקט מיט א דאך.

roof'-tree *n.* (רוהפ'-טריע) דער באלקען וואס איז אויף דעם שארף אדער שפיץ פון דאך; א דאך.

roof'-truss *n.* (רוהפ'-טראס) דאס ראהמען־ווערק פון א דאך.

roof'y *a.* (רוהפ'-אי) וואס האט א דאך, בעדעקט מיט א דאך.

rook *n. and v.* (רוק) א ראק אדער טהורם אין שאך־שפיעל; א שווינדלער, א בעטריגער; די זאט־קראהע [אזא שווארצע קליינע קראהע]; בעשווינדלען, בעטריגען.

rook'er *n.* (רוק'-ער) אזא קאטשערע וואס בעקערם בענוצען ארויסצושארען אש פון אויווען; א שווינדלער, א בעטריגער.

rook'ery *n.* (רוק'-ער-אי) א נעסט פון זאט־קראהעס; א פעררופענעם הויז אדער א פעררופענעם ארט [אן ארט פון גנבים, אויסוואורפען א. ד. ג.]; א חורבה, וואו גנבים בעהאלטען זיך; א נעסט פון פויגלען אדער חיות; א הייזער־קווארטאל וואס איז בעוואהנט פון די נידריגע קלאסען פון דער בעפעלקערונג.

rook'y *a.* (רוק'-אי) פול מיט קראהעס אדער וואראנעס; נעבעלדיג, טומאנע.

room *n. and v.* (רוהם) 1. רוים, ארט, פלאץ; 2. א צימער, א קאמער; 3. א געלעגענהייט, אן אורזאך; 4. א טונקעל־בלויע פארב, וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסער פלאנצע; 5. וואהנען, פערנעהמען א צימער.

1. There was no **room** to pass. 3. There is no **room** for doubt about the story.

room'age *n.* (רוהמ'-עדזש) רוים, פלאץ.

roomed *a.* (רוהמד) צימערדיג, געטיילט אין צימערען.

He bought a ten-**roomed** house.

room'er *n.* (רוהמ'-ער) א קווארטיראנט, איינער וואס דינגט ביי אימעצען א צימער.

room'ful *n. and a.* (רוהמ'-פול) א פולע שטוב; געראם; מיט א סך צימערען.

room'ily *adv.* (רוהמ'-אי-לי) געראם.

room'iness *n.* (רוהמ'-אי-נעס) געראמקייט.

room'less *a.* (רוהמ'-לעס) אהן צימערען; ענג, וואס האט ווייניג פלאץ.

room'-mate *n.* (רוהמ'-מייט) א מיטקווארטיראנט, איינער מיט וועמען מען וואהנט צוזאמען אין איין צימער.

room'-pa'per *n.* (רוהמ'-פיי'-פער) טאפעטען, אביטשעס, שפאליער.

room'-rid'den *a.* (רוהמ'-ריד'ן) צוגעשמיעדט צו דער היים, געבונדען צום הויז.

room'stead *n.* (רוהמ'-סטעד) א לאזשי, א קווארטיר.

room'y *a.* (רוהמ'-אי) געראם, געראמיג; גרויס.

roop *v. and n.* (רוהפ) שרייען אויף'ן קול; מאכען א גרויסען גערויש; א געשריי; הייזעריגקייט.

roo'py *a.* (רוה'-פי) הייזעריג.

roor'back *n.* (רוהר'-בעק) אן אויסגעטראכטע מעשה וואס מען דרוקט אין א צייטונג צוליעב פאליטישע צוועקען און וועלכע ווייזט זיך ארויס פאלש און האט אן אומגעקעהרטע ווירקונג; א פאליטישער ליגען.

roost *n. and v.* (רוהסט) א היהנער־שטאנג, א לאקטע, א סיעדעלע; עופות וואס זיצען אויף א סיעדעלע; א צייטווייליגער רוה־ארט; זיצען אויף א סיעדעלע; זיך האלטען אויף אן אברוה־פלאץ; אוועקזעצען אויף א סיעדעלע.

roost'-cock *n.* (רוהסט'-קאק) ז. ***rooster***.

roos'ter *n.* (רוהס'-טער) א האהן.

root *n. and v.* (רוהט) א ווארצעל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווארצעל; דער אורשפרונג, די ערשטע אורזאכע, דער גרונד; דער עיקר; דער באדען, דער פונדאמענט; דער שטאם; דאס שטאם־ווארט, די שטאם־זילבע [דער ווארצעל פון א ווארט פון וועלכען עס שטאמט ארויס, ווי צ. ב. דער ווארצעל פון ווארט "פרייהייט" איז דאס ווארט "פריי"]; אין מאטעמאטיק — די ווארצעל־צאהל [די צאהל וואס ווען זי ווערט געכפל'ט אויף זיך אליין גיט זי די אנגעגעבענע צאהל. צ. ב. 5 איז א ווארצעל־צאהל פון 25 אדער 2 איז א ווארצעל־צאהל פון 8, ווייל ווען מען כפל'ט די צאהל 2 דריי מאל בעקומט זיך 8]; דער סך־הכל, די טאטאלע סומע; זיך איינווארצלען; זיך בעפעסטיגען; ארויסלאזען ווארצלען; איינווארצלען; טיעף איינפלאנצען; בעפעסטיגען; גראבען מיט'ן שנוק ווי א חזיר; צושטערען, אויסראטען, פערטיליגען.

roo'tage *n.* (רוה'-טעדזש) פערניכטונג, פערטיליגונג, צושטערונג.

root and branch (רוהט ענד ברענטש) האק און פאק.

root and branch refor'mer (רוהט ענד ברענטש רי-פאהר'-מער) אן אולטרא־ראדיקאל [א זעהר ראדיקאלער].

root'-beer *n.* (רוהט'-ביער) ווארצעל־ביער [אזא ביער וואס ענטהאלט דעם זאפט פון געוויסע פלאנצען־ווארצלען].

root'-bor'er *n.* (רוהט'-באור'-ער) אן אינזעקט וואס צופרעסט די ווארצלען פון פלאנצען.

root'-bound *a.* (רוהט'-באונד) פעסט איינגעווארצעלט; ווי איינגעוואקסען.

root'-brea'ker *n.* (רוהט'-בריי'-קער) א מאשין צום צוהאקען קארטאפעל, ריבען, קרוטשקע א. ד. ג. אלס פוטער פאר בהמות.

roo'ted *a.* (רוה'-טעד) איינגעווארצעלט; וואס האט א ווארצעל.

roo'tedly *adv.* (רוה'-טעד-לי) טיעף, פון גרונד אויס, פון הארצען.

roo'tedness *n.* (רוה'-טעד-נעס) איינגעווארצעלטקייט.

roo'ter *n.* (רוה'-טער) אן איינגעווארצעלטער; אן אויסווארצלער, אן אויסראטער.

root'fast *a.* (רוהט'-פעסט) פעסט איינגעווארצעלט.

root'-fi'bril *n.* (רוהט'-פאי'-בריל) א קליין ווארצעלע, א קליין ווארצעל־צווייגעל.

root'-for'ceps *n.* (רוהט'-פאהר'-סעפס) די צוואנגען וואס א דענטיסט בענוצט צום ארויסציהען ציינער־ווארצלען.

root'-hair *n.* (רוהט'-העהר) א קליין דין ווארצעל־צווייגעלע.

root'-house *n.* (רוהט'-האוס) א הויז געבויט פון ווארצלען; א הויז אבצולעגען אויף ווינטער ווארצעל־פלאנצען [ווי קארטאפעל, ריבען, בוריקעס א. ד. ג.].

roo'ting *a. and n.* (רוה'-טינג) איינווארצלענדיג זיך; אויסראטענד; דאס איינווארצלען זיך; אויסראטונג.

root'-leaf *n.* (רוהט'-ליעף) א ווארצעל־בלאט [א בלאט וואס וואקסט ארויס פון ווארצעל אדער נאהנט צו איהם].

root'less *a.* (רוהט'-לעס) אהן ווארצלען; וואס קען זיך ניט האלטען, גרונדלאז, ניט בעפעסטיגט.

root'let *n.* (רוהט'-לעט) א ווארצעלע.

root of the mat'ter (רוהט אוו טהי מעט'-ער) דער עיקר פון דער זאך.

root out (רוהט אוט) אויסווארצלען, אויסרייסען מיט'ן ווארצעל, אויסראטען.

root'-par'asite *n.* (רוהט'-פער'-ע-סאיט) א ווארצעל־פאראזיט [א פלאנצע וואס וואקסט אויף דעם ווארצעל פון אן אנדער פלאנצע].

root'stock *n.* (רוהט'-סטאק) דער ווארצעל אדער גרונד פון עפעס, דער עיקר; א ווארצעל.

root up (רוהט אפ) ז. ***root out***.

roo'ty *a.* (רוה'-טי) ווארצעלדיג.

ropal'ic *a.* (רא-פעל'-איק) ז. ***rhopalic***.

rope *n. and v.* (ראופ) א שטריק; א שנור; זיין אויסגעצויגען ווי א פאדים אדער ווי א שטריק; ארומציהען מיט א שטריק; ציהען ווי מיט א שטריק; צונויפבינדען מיט א שטריק; בעפעסטיגען מיט א שטריק; איינהאלטען, איינציהען [ווי א רייטער זיין פערד]; פאנגען מיט א שלייף־שטריק אדער שלינגע [לאסא].

rope'bark *n.* (ראופ'-בארק) לעדער־האלץ [אזא מין אמעריקאנער פלאנצע].

rope bridge (ראופ ברידזש) א בריק וואס הענגט אויף שטריק.

rope'-clamp *n.* (ראופ'-קלעמפ) א שטריק־קלאמער [אזא קלאמער מיט א רינג אדער האקען וואס ווערט בעפעסטיגט צו דעם ענד פון א שטריק; א קלאמער צום פערהאלטען א בעוועגליכען שטריק].

rope'-clutch *n.* (ראופ'-קלאטש) אזא פארריכטונג איינצוקלעמען דעם ענד פון א שטריק.

rope'-cord *n.* (ראופ'-קאהרד) א דיקער פאזמאנטער שנור.

rope'-dan'cer *n.* (ראופ'-דענ'-סער) א שטריק־טענצער.

rope'-dan'cing *n.* (ראופ'-דענ'-סינג) דאס טאנצען אדער געהן אויף א שטריק.

rope'-end *v.* (ראופ'-ענד) ז. ***rope's-end***.

rope'-house *n.* (ראופ'-האוס) א פלאץ צום אויסדאמפען זאלץ.

rope in (ראופ אין) ארײנשלעפען, ארײנציהען [אין אן אונטערנעהמונג, אין א געזעלשאפט א. ד. ג.].

I was **roped in** for this party before I realized it.

rope lad'der (ראופ לעד'-ער) א שטריק־לייטער [א לייטער געמאכט פון שטריק].

rope'-machine' *n.* (ראופ'-מע-שין') א מאשין צו דרעהען שטריק.

rope'-ma'ker *n.* (ראופ'-מיי'-קער) א שטריק־מאכער.

rope'-ma'king *n.* (ראופ'-מיי'-קינג) שטריק־פאבריקאציאן.

rope of sand (ראופ אוו סענד) א שוואכע פערבינדונג [ווי א שטריק פון זאמד].

rope'-pull *n.* (ראופ'-פול) ז. *tug of war*.

rope'-pump *n.* (ראופ'-פאמפ) א שטריק-פומפ [אזא וואסער-פומפ, וועלכע ארביים דורך אן ענדלאזען שטריק וואס איז געצויגען אויף א ראלע].

ro'per *n.* (ראו'-פער) א שטריק-מאכער; איינער וואס פערבינדט געפעק מיט שטריק; א פערפיהרער; א שווינדלער; איינער וואס פערדיענט א שטריק [געהאנגען צו ווערען]; איינער וואס ווארפט א לאסא [א שלינגע, א שלייף-שטריק צו פאנגען ווילדע פערד, אקסען א. ד. ג.].

rope'-rail'way *n.* (ראופ'-רייל'-הוויי) א זייל-באהן, א שטריק-באהן [א באהן וואו די וואגאנען ווערען געצויגען מיט שטריק, ווי ביי בערג-באהנען א. ד. ג.].

rope'-ripe *a.* (ראופ'-ראיפ) רייף פאר דער תליה, וואס פערדינט געהאנגען צו ווערען.

ro'pery *n.* (ראו'-פער-אי) א פלאץ וואו שטריק ווערען געמאכט.

rope's end (ראופס ענד) א שטיקעל שטריק; דער ענד פון א שטריק [צום שמייסען].

rope's'-end *v.* (ראופס'-ענד) שמייסען מיט א שטריק.

rope'-shaped *a.* (ראופ'-שייפט) וואס האט די פארם פון א שטריק.

rope'-sock'et *n.* (ראופ'-סאק'-עט) ז. *rope-clamp*.

rope'-spin'ner *n.* (ראופ'-ספינ'-ער) א שטריק-דרעהער, א שטריק-מאכער.

rope'-spin'ning *n.* (ראופ'-ספינ'-אינג) שטריק-דרעהעריי; דאס דרעהען שטריק.

rope'-stitch *n.* (ראופ'-סטיטש) א שטריק-שטאך [אזא ארט אויסנעהען וואו די שטעך ווערען אזוי געמאכט דאס עס זאל האבען דעם אויסזעהן פון א שטריק].

rope'-trick *n.* (ראופ'-טריק) א פאקוס אדער קונץ וואס ווערט געמאכט מיט א שטריק.

rope'walk *n.* (ראופ'-הוואהק) א שטריק-פאבריק.

rope'-wal'ker *n.* (ראופ'-הוואה'-קער) ז. *rope-dancer*.

rope'way *n.* (ראופ'-הוויי) ז. *rope-railway*.

rope'-work *n.* (ראופ'-הוואירק) דעקא-ראציאנס-ארבייט וואס איז געמאכט אין דער פארם פון שטריק.

rope'-yarn *n.* (ראופ'-יארן) קאבעל-גארן [באוועל צונויפגעדרעהט פון מעהרערע פעדים].

ro'pily *adv.* (ראו'-פי-לי) אויף דעם אופן פון א שטריק, אזוי אז עס זאל קענען אויסגעצויגען ווערען ווי א שטריק אדער ווי א פאדים; ציהעדיג, קלעפיג.

ro'piness *n.* (ראו'-פי-נעס) דאס קענען ווערען אויסגעצויגען ווי א שטריק אדער ווי א פאדים; ציהעדיגקייט, קלעפיגקייט.

ro'py *a.* (ראו'-פי) אזוי ווי א שטריק וואס קען אויסגעצויגען ווערען אין א פאדים [אזוי ווי א קלעפיגער און זיך ציהענדער שטאף]; וואס ציהט זיך אין פעדים; קלעפיג, ציהיג.

roqu'elaure *n.* (ראק'-ע-לאור) אזא מין קורצע פעלערינע וואס מען פלעגט טראגען אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונדערט.

roqu'elo *n.* (ראק'-ע-לאו) ז. *roquelaure*.

roquet' *v. and n.* (רא-קיי') אין קראקעט-שפיעל — א קלאפ טהאן אין באל, אז ער זאל אנטרעפען דעם באל פון דעם צווייטען שפיעלער; א קלאפ אין באל דורך וועלכען ער ווערט געטריבען צו דעם באל פון צווייטען שפיעלער און קלאפט איהם אן.

ro'ral *a.* (ראו'-רעל) פול מיט טוי, בעדעקט מיט טוי.

rore *n.* (ראור) טוי.

ro'ric *a.* (ראו'-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו טוי; טויאיג.

ro'rid *a.* (ראו'-ריד) ז. *roral*.

rorif'erous *a.* (רא-ריפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט טוי.

rorif'luent *a.* (רא-ריפ'-לו-ענט) וואס טריפט מיט טוי.

ror'qual *n.* (ראהר'-קהוועל) דער ראר-קוואל [אזא וואלפיש מיט א זעהר גרויסען מויל און מיט א פלוס-פעדער אויף'ן רוקען].

ro'rulent *a.* (ראו'-רו-לענט) שטויביג, בעדעקט מיט שטויב וואס קען אבגעווישט ווערען [וועגען אינזעקטען].

Rosa'ceæ *n.* (רא-זיי'-סי-אי) רויזען-ארטיגע פלאנצען.

rosa'ceous *a.* (רא-זיי'-שיאס) רויזען-ארטיג, אזוי ווי רויזען; פון רויזען-קאליר.

rosa'ria *n.* (רא-זיי'-רי-א) רויזען-גערטנער. ז. *rosarium*.

rosa'rian *n.* (רא-זיי'-רי-ען) א רויזען-פלאנצער, איינער וואס קולטיווירט רויזען.

rosa'rium *n.* (רא-זיי'-רי-אם) א רויזען-גארטען.

ro'sary *n.* (ראו'-זע-רי) דאס ראזען-קראנץ [א שנירעל פאטשערקעס וואס ווערט געברויכט ביי קאטויליקען צו צעהלען די תפילות און דאס בוקען זיך אין קירך]; די צאהל פון תפילות וואס ווערען געצעהלט מיט די פאטשערקעס; א גירלאנדע פון רויזען; א זאמלונג פון אויסגעקליבענע ליטערארישע ווערק; א גארטען אדער בייט פון רויזען.

Roscicru'cian *n. and a.* (ראו-זי-קרוה'-שי-ען) ז. *Rosicrucian*.

ros'cid *a.* (ראס'-איד) פון טוי, וואס ענטהאלט טוי.

rose *n., a. and v.* (ראוז) א רויז; א רויזען-קוסט אדער בוש; רויזען-קאליר; א ראזעטקע [אזא באנד-שלייפעל אין דער פארם פון א רויז]; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון א רויז; פולע בליהונג, א פרישע רויטקייט; די ראזעטע [א געוויסע פארם פון געשליפענע דימענטען]; פון א רויזען-קאליר; וואס איז אין פולער בליהונג; מאכען ראזעווע, צוגעבען א פרישע רויטקייט; מאכען שמעקען ווי א רויז.

Rose

rose (ראוז) אויפגעגאנגען; אויפגעשטאנען, אויפגעשטיגען. ז. *rise*.

rose'-aca'cia *n.* (ראוז'-ע-קיי'-שיא) די רויט-בליהענדע אקאציע [א מין קוסט אדער קליין ביימעל מיט גרויסע רויטע בלומען].

ro'seal *a.* (ראו'-זי-על) ווי א רויז; פון א רויזען-קאליר.

rose'-ap'ple *n.* (ראוז'-עפ'ל) דער יאמבוס-בוים [א בוים וואס וואקסט אין די טראפישע לענדער, בעזונדערס אין צענטראל-אמעריקא, מיט זעהר שעהנע בלעטער און בלומען].

ro'seate *a.* (ראו'-זי-אייט) פול מיט רויזען; פון א רויזען-קאליר.

ro'seate tern (ראו'-זי-אייט טוירן) די פאראדיז-שוואלב [א קליין שוואלב-עהנליך פויגעלע מיט פיעלפארביגע קאלירען].

rose'-bay *n.* (ראוז'-ביי) דער רויזען-לארבער, דער אלעאנדער [א גרויסער קוסט מיט שמאלע לענגליכע בלעטער און גרויסע רויטע אדער ווייסע בלומען].

rose'-bee'tle *n.* (ראוז'-ביע'טל) דער רויזען-זשוק [א מין זשוק וואס געפינט זיך צווישען רויזען און שאדעט זיי].

rose'-breas'ted gros'beak (ראוז'-ברעס'-טעד גראוס'-ביעק) דער דיק-שנאבלער [א קליינער און זעהר שעהנער אמעריקאנער זינג-פויגעל].

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

rose'bud *n.* (ראוז'-באד) די קנאספע פון א רויז; א יונג מיידעל אין איהר ערשטער בליהונגס-צייט.

rose'-bug *n.* (ראוז'-באג) ז. *rose-beetle*.

rose'-bur'ner *n.* (ראוז'-בויר'-נער) א גאז-ברענער, וואס ברענט אזוי אז די פלאמען בילדען עטוואס עהנליכעס צו א בלום.

rose'-bush *n.* (ראוז'-בוש) א רויזען-קוסט [א קוסט אויף וועלכען עס וואקסען רויזען].

rose'-cam'pion *n.* (ראוז'-קעמ'-פי-אן) די פעקסיער-נעלקע [אזא מין גארטען-בלום].

rose'-cha'fer *n.* (ראוז'-טשיי'-פער) ז. *rose-beetle*.

rose'-cheeked *a.* (ראוז'-טשיעקט) מיט רויטע באקען.

rose'-cold *n.* (ראוז'-קאולד) א מין קאטאר צוזאמען מיט אן ענטצינדונג וואס קומט פון בליטהען-שטויב אין אנפאנג זומער. ז. *hay-fever*.

rose'-col'or *n.* (ראוז'-קאל'-אר) רויזען-פארב; שעהנקייט, אנגענעהמליכקייט.

rose'-col'ored *a.* (ראוז'-קאל'-ארד) רויזען-פארביג; אויסערגעוועהנליך שעהן.

rose'-cross *n.* (ראוז'-קראהס) א רויזען-צלם, דער סימבאל פון די ראזענקרייצער [א סעקטע פון 17טען יאהרהונדערט]. ז. *Rosicrucian*.

Rose'-Cross *n. and a.* (ראוז'-קראהס) ז. *Rosicrucian*.

rose'-cut *a.* (ראוז'-קאט) געשליפען אין דער פארם פון א ראזעטע [וועגען דימענטען].

rose'-drop *n.* (ראוז'-דראפ) א פלעצעל אדער קוכען מיט א רויזען-גערוך; אן אויער-רינגעל; א פרישטש אדער רויטע פלעקען אויף דער נאז פון צופיעל שכור'ען.

rose'-fe'ver *n.* (ראוז'-פיע'-ווער) ז. *rose-cold*.

rose'-fish *n.* (ראוז'-פיש) דער דארש [אזא מין רויטער פיש, וועלכער געפינט זיך ארום די נארד-ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן].

rose'-fly *n.* (ראוז'-פלאי) ז. *rose-beetle*.

rose'-gall *n.* (ראוז'-גאהל) דער רויזען-שוואם [א מין אנוואוקס אויף רויזען-בלומען].

rose'-house *n.* (ראוז'-האוס) א רויזען-אראנזשערעע.

rose'-hued *a.* (ראוז'-היוד) רויזען-פארביג.

rose'-knot *n.* (ראוז'-נאט) א ראזעטקע

אדער א שלייף פון א באנד אין דער פארם פון א רויז.

rose'-leaf *n.* (ראוז'-ליעף) א רויזען־בלאט.

rose'-mal'low *n.* (ראוז'-מעל'-או) די שטאקרויז [א מין גראז־ארטיגע פלאנצע פון די ווארימע לענדער מיט רויטע און ווייסע בלומען].

rose'mary *n.* (ראוז'-מע-רי) ראזמארין [א מין אייביג־גרינע קוסט־ארטיגע פלאנצע פון דרום־אייראפא מיט גרויליכע בלעטער און טונקעל־בלויע בלומען. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

rose'-no'ble *n.* (ראוז'-נאו'בל) דער רויזענאבל [א פארצייטיגע ענגלישע מטבע].

Rosemary

rose of Jer'icho (ראוז אוו דזשער'-אי-קאו) די יריחו־רויז [אזא קליינע פלאנצע מיט ווייסע בליהונגען, וואס וואקסט אין די מדבריות פון עגיפטען, סיריען און פאלעסטינא. ווען זי איז טרוקען, ווערט זי צונויפגעצויגען; ווען מען בעשפריינקעלט זי מיט וואסער, לאזט זי זיך וויעדער פאנאנדער].

rose'-oil *n.* (ראוז'-איל) רויזען־אויל.

rose'ola *n.* (רא-זי'-א-לא) אין מעדיצין — ראזעאלא, א מין רויטליכער הויט־אויסשלאג, וואס קומט אפט פאר ביי פיבער־קראנקהייטען.

rose'olar *a.* (רא-זי'-א-לאר) וואס איז שייך צו ראזעאלא. ז. *roseola*.

rose'-pink *n. and a.* (ראוז'-פינק) העל־ראזעווע פארב; העל־ראזעווע. ז. איל. "*Colors*"

rose'-quartz *n.* (ראוז'-קוואהרטס) א מין דורכזיכטיגער קווארץ [אזא מינעראל] פון א העל־ראזעווען אדער טונקעל־ראזעווען קאליר.

rose'-rash *n.* (ראוז'-רעש) ז. *roseola*.

rose'-red *a. and n.* (ראוז'-רעד) רויזען־רויט; א העל־רויטער קאליר.

rose'root *n.* (ראוז'-רוהט) דער רויזען־ווארצעל [א מין הויכעס גראז מיט געלבע אדער רויטליכע בליטהען, וואס וואקסט אין פעלזען־שפאלטען].

ro'sery *n.* (ראוז'-זער-אי) אן ארט וואו רויזען וואקסען.

ro'set *n.* (ראוז'-זעט) א רויטע פארב [פאר מאלער].

rose'ta *n.* (רא-זי'-טא) רויזען־גערטנער. ז. *rosetum*.

rose'-tree *n.* (ראוז'-טריע) א רויזען־בוימעל, א רויזען־קוסט.

rosette' *n.* (רא-זעט') א ראזעטקע, אן ארנאמענט אויף א געביידע אדער א באנד־שלייפעל אין דער פארם פון א רויז; עפעס וואס איז ענליך צו א רויז אין איהר פולער בליהונג; א מין קראנקהייט פון פערסיק־בוימער.

roset'ted *a.* (רא-זעט'-עד) בעפוצט מיט א ראזעטקע. ז. *rosette*.

rose'tum *n.* (רא-זי'-טאם) א רויזען־גארטען, א פלאץ צום קולטיווירען רויזען.

rose-vin'egar *n.* (ראוז'-ווינ'-אי-גאר) רויזען־עסיג [עסיג מיט געווייקטע רויזען־בלעטלעך. ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען קאפ־וועהטאג און צו פערטרייבען א שלעכטען גערוך].

rose'-wa'ter *n. and a.* (ראוז'-הוואה-טער) רויזען־וואסער [וואסער צוגעריכט מיט רויזען־אויל]; וואס שמעקט ווי רויזען־וואסער; אנגענעהם, דעליקאט.

rose'-win'dow *n.* (ראוז'-הווינ'-דאו) א רונד פענסטער איינגעטיילט אין שויבען אזוי, דאס עס זעהט אויס ווי א רויז אדער ראזעטע.

Rose-window

rose'wood *n.* (ראוז'-הוואוד) רויזען־האלץ [דאס האלץ פון געוויסע בוימער וואס וואקסען אין בראזיליען].

rose'wort *n.* (ראוז'-הווירט) ז. *roseroot*.

rose'-yard *n.* (ראוז'-יארד) א רויזען־גארטען.

Rosh Hasha'na (ראוש העשא'-נא) ראש השנה.

Rosicru'cian *n. and a.* (ראו-זי-קרוה'-שי-ען) א ראזענקרייצער [א מיטגליעד פון א געוויסער געהיימער געזעלשאפט אין דייטשלאנד פון 15טען יאהרהונדערט]; וואס איז שייך צו א ראזענקרייצער.

ro'sily *adv.* (ראו'-זי-לי) מיט דעם קאליר אדער גערוך פון א רויז.

ros'in *n. and v.* (ראז'-אין) סמאלע, פעך אדער גומי; קאלאפאניע [דער שטאף מיט וואס מען רייבט אן דעם סמיטשיק פון א פידעל]; אנרייבען מיט פעך אדער קאלאפאניע.

ros'ined *a.* (ראז'-אינד) בעדעקט אדער אנגערייבען מיט פעך אדער קאלאפאניע.

ro'siness *n.* (ראו'-זי-נעס) רויזען־פארביגקייט, דאס האבען דעם קאליר אדער גערוך פון א רויז.

ros'in-oil *n.* (ראז'-אינ-איל) הארץ־אויל [אויל וואס ווערט געצויגען פון דעם פעך־זאפט פון סאסנאווע אדער אנדערע עהנליכע בוימער].

ros'iny *a.* (ראז'-אינ-אי) פעכיג, גומי־דיג.

ros'marine *n. and a.* (ראז'-מע-ריין) די ראזמעריז, א וואלראס, א מארזש [אמאל פלעגט מען דיעזע חיה פארשטעלען ווי א משונה'דיגע בריאה, וועלכע ערנעהרט זיך מיט טוי]; וואס איז שייך צו א וואלראס. ז. *walrus*.

roso'lio *n.* (רא-זאו'-ליאו) אזא רויטער וויין פון מאלטא.

ross *n. and v.* (ראס) די אויסערע גראבע קארע פון א בוים; ארויסשניידען די גראבע קארע [פון א בוים].

ros'signol *n.* (ראס'-אי-ניאל) די נאכטיגאל.

ros'soli *n.* (ראס'-א-לי) ראסאליס [אזא מין איטאליענישער ליקער].

ros'tel *n.* (ראס'-טעל) ז. *rostellum*.

ros'tellate *a.* (ראס'-טע-לייט) געשנאבעלט; וואס האט א קליינעם שנאבעל־עהנליכען אנוואוקס; וואס האט א קליינ ווארצעלע אדער שנאבעל אין די זאמען [פון פלאנצען].

rostel'liform *a.* (ראס-טעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ווארצעלע אין די זאמען [פון א פלאנצע].

rostel'lum *n.* (ראס-טעל'-אם) א קליינע אנוואוקסונג אדער שנאבעלע אויף דעם זאמען פון א פלאנצע.

ros'ter *n.* (ראס'-טער) א רייסטער פון נעמען; אין מיליטער — א רייסטער וואו עס איז פארצייכענט וואו און ווען די פערשיעדענע סאלדאטען און אפיציערען דארפען קומען צום דיענסט איינער נאך'ן אנדערען.

ros'tral *a.* (ראס'-טרעל) שנאבעל־ארטיג, ווי א שנאבעל.

ros'tral col'umn (ראס'-טרעל קאל'-אם) א זייל וואס ווערט געשטעלט אלס דענקמאל פון נצחון אויף'ן ים. די ארנאמענטען אויף אזא זייל שטעלען אפט מיט זיך פאר דעם שנאבעל אדער פארדערשטען שפיץ פון א שיף.

ros'trate *a.* (ראס'-טרייט) שנאבעלדיג, וואס האט א שנאבעל; אין באטאניק — וואס האט א שנאבעל־עהנליכע אנוואוקסונג.

ros'trated *a.* (ראס'-טריי-טעד) ז. *rostrate*.

ros'triform *a.* (ראס'-טרי-פארם) שנאבעל־פערמיג, וואס האט די פארם פון א שנאבעל.

ros'trum *n.* (ראס'-טראם) א שנאבעל, א שנויץ; די נאז אדער שנאבעל פון א שיף; א רעדנער־בימה; אין אלטפערענקישע לאמפען — דער שנאבעל אין וועלכען עס ליעגט דאס קנויטעל.

ros'ula *n.* (ראז'-יו-לא) א קליינע רויז; א ראזעטקע.

ros'ular *a.* (ראז'-יו-לאר) ז. *rosulate*.

ros'ulate *a.* (ראז'-יו-לייט) אין באטאניק — ראזעטקען־פערמיג; ביי וועלכער די בלעטער זיינען צונויפגעלעגט ווי א ראזעטקע [וועגען געוויסע פלאנצען].

ro'sy *a.* (ראו'-זי) רויזען־עהנליך; ראזעווע, רויט, בליהענד; וואס בעשטעהט פון רויזען.

ro'sy-col'ored *a.* (ראו'-זי-קאל'-ארד) מיט א ראזעווער פארב.

ro'sy-crowned *a.* (ראו'-זי-קראונד) ארומגעלעגט מיט א קראנץ פון רויזען.

ro'sy-tin'ted *a.* (ראו'-זי-טינ'-טעד) מיט א ראזעווער פארב.

rot *v. and n.* (ראט) פוילען; ווערען פערדארבען [מאראליש]; ווערען מאראליש עקעלדיג; ארויסרופען פוילונג, מאכען פוילען; קראנק ווערען אויף לונגען־פוילונג [וועגען שאף און אייניגע אנדערע חיות]; פעראורזאכען לונגען־פוילונג [ביי חיות]; פוילונג; פערפוילטער שטאף; לונגען־פוילונג [ביי שאף און אנדערע בהמות]; עטוואס וואס איז פערדארבען, שלעכט אדער עקעלדיג; אונזין; עטוואס וואס טויג ניט.

ro'ta *n.* (ראו'-טא) א ראד; א רונדונג; רוטינע, א בעשטימטער קורס, וועג, פארם א. ז. וו.; א רייסטער, א צעטעל, א ליסטע; א שטיק מוזיק מיט וויעדערהאלונגען; א ראד־עהנליכע כלי; אזא מיטעלאלטערליכער מוזיקאלישער שטרייך־אינסטרומענט [מיט סטרונעס].

Ro'ta *n.* (ראו'-טא) א פאפסטליכער אפעלאציאנס־געריכט.

ro'tary *a.* (ראו'-טע-רי) וואס דרעהט זיך ארום ווי א ראד; וואס בייט זיך רעגעלמעסיג.

ro'tary machine' (ראו'-טע-רי מע-שין') ז. *rotary press*.

ro'tary mo'tion (ראו'-טע-רי מאו'-שאן) א דרעהענדע בעוועגונג, א קרייז־בעוועגונג.

ro'tary press (ראו'-טע-רי פרעס) א ראטאציאנס־מאשין, א ראטאציאנס־פרעס [א דרוק־פרעס, ביי וועלכער דער שריפט־זאץ לעגט זיך ארויף אויף א זיך־דרעהענדען צילינדער].

ro'tary steam'-en'gine (ראו'-טע-רי סטימ'-ענ'-דזשין) א ראטירענדע דאמפף־

מאשין [א דאמפף־מאשין, ביי וועלכער דער קאלבען דרעהט זיך אין צילינדער].

ro'tascope *n.* (ראָו'-טע-סקאָופּ) א גי־ראָסקאָפּ. ז. *gyroscope*

ro'tatable *a.* (ראָו'-טיי-טעבל) וואס קען זיך דרעהען ווי א ראָד, וואס קען מאכען קרייז־בעוועגונגען.

ro'tatably *adv.* (ראָו'-טיי-טע-בלי) זיך בעוועגענדיג אין א קרייז; אזוי אז עס זאל מאכען קרייז־בעוועגונגען [ווי א ראָד].

ro'tate *v. and a.* (ראָו'-טייט) זיך דרע־הען, זיך דרעהען אין דער רונד [ווי א ראָד], מאכען קרייז־בעוועגונגען; מאכען זיך דרעהען, ארויסרופען א קרייז־בעווע־גונג; זיך וויעדערהאָלען אדער ענדערען פעריאָדיש אדער אין א געוויסער אָרד־נונג; מאכען פעריאָדישע ענדערונגען אדער וויעדערהאָלונגען; ראָד־פערמיג.

ro'tated *a.* (ראָו'-טיי-טעד) ראָד־פער־מיג.

ro'tating-ring *n.* (ראָו'-טיי-טינג-רינג) א קופערנער אדער מעשענער רינג ארום א האַרמאַטען־קויל.

rota'tion *n.* (ראָ-טיי'-שאָן) ראָטאַציאָן, דרעהונג, אומדרעהונג, קרייז־בעוועגונג; רעגעלמעסיגע אבוועקסלונג אדער וויעדער־האָלונג.

rota'tional *a.* (ראָ-טיי'-שאָנ-על) וואס איז שייך צו א קרייז־בעוועגונג; וואס בע־שטעהט אדער קומט פון א קרייז־בעווע־גונג.

rota'tion in of'fice (ראָ-טיי'-שאָן אין אָפ'-איס) רעגעלמעסיגע ענדערונג אדער אבוועקסלונג פון בעאמטע [הויפּטזעכליך אין דער פּאָליטיק פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון אמעריקא — דאס איבערגע־בען שטאאטס־עמטער צו נייע מענשען, ווען עס בייט זיך די רעגירענדע פּאַרטיי, ניט רעכענענדיג זיך דערמיט, אויב דער פריהערינער בעאמטער האט זיין אמט ער־פילט גוט אדער שלעכט].

rota'tion of crops (ראָ-טיי'-שאָן אָוו קראָפּס) וועקסעל־ווירטשאַפט [דאס פלאנ־צען אויף א פעלד יעדען יאָהר אנדערע תבואות].

ro'tative *a.* (ראָו'-טיי-טיוו) ארומדרע־הענד, וואס דרעהט ארום, וואס פעראור־זאכט א קרייז־בעוועגונג; וואס איז שייך צו א קרייז־בעוועגונג, וואס קומט פון א קרייז־בעוועגונג.

ro'tatively *adv.* (ראָו'-טיי-טיוו-לי) אזוי אז עס זאל זיך דרעהען; זיך דרע־הענדיג, מאכענדיג א קרייז־בעוועגונג.

rota'tor *n.* (ראָ-טיי'-טאָר) אן אומדרע־הער; איינער אדער עפּעס וואס דרעהט ארום; א מוסקול, וואס בעוועגט אין דער רונד א קערפּער־גליעד.

rotato'rial *a.* (ראָו-טיי-טאָו'-רי-על) ז. *rotiferal*

rotato'rian *n.* (ראָו-טיי-טאָו'-רי-ען) ז. *rotifer*

ro'tatory *a.* (ראָו'-טיי-טאָ-רי) זיך דרעהענד; אבוועקסלענד, וואס וויעדער־האָלט זיך אדער ענדערט זיך רעגעלמעסיג; וואס געהט נאָך דער רייהע.

ro'tatory mo'tion (ראָו'-טיי-טאָ-רי מאָו'-שאָן) ז. *rotary motion*

ro'tatory steam'-en'gine (ראָו'-טיי-טאָ-רי סטים'-ענ'-דזשין) ז. *rotary steam-engine*

rote *n.* (ראָוט) רוטינע, מעכאַנישקייט; דאס איינלערנען אדער דערקלאמירען עפּעס אויף אויסווענדיג אדער מעכאַניש; אזא מיטעלאַלטערליכער מוזיקאַלישער שטריך־אינסטרומענט [מיט סטרונעס].

rot'gut *n. and a.* (ראָט'-גאָט) א שלעכ־טע, פערדאַרבענע, שעדליכע [פאַר'ן מאַ־גען] משקה; פערדאָרבען, שעדליך [ווע־גען משקאות].

ro'tifer *n.* (ראָו'-טי-פער) א רעדער־חיה'לע [אזא מיקראָסקאָפּישע בעשעפעניש, וואס איהרע הערעלעך, מיט וועלכע זי פערנעהמט נאַהרונג, בעוועגען זיך ווי רעד־לעך].

rotif'eral *a.* (ראָ-טיפ'-ער-על) וואס איז שייך צו א רעדער־חיה'לע; וואס האט א רעדעל־עהנליכען קערפּער־טייל [ווי א רעדער־חיה'לע]. ז. *rotifer*

rotif'erous *a.* (ראָ-טיפ'-ע-ראָס) ז. *rotiferal*

ro'tiform *a.* (ראָו'-טי-פאָרם) ראָד־עהנליך.

rot it! (ראָט איט) צום טייפעל!

roton'do *a.* (ראָ-טאָנ'-דאָו) אין מו־זיק — קיילעכדיג, פול.

rot'-steep *n.* (ראָט'-סטיפּ) דאס ווייך־קען קאַטון [ציץ] פאַר'ן בלייכען.

rot'ten *a.* (ראָטן) פויל, צופוילט, פער־דאַרבען; שטינקענד; קראַנק אויף לונ־גען־פוילונג [וועגען שעפּסען און אייני־גע אנדערע חיות]; ווייך, צוברעכליך, ניט שטאַרק [ווי למשל, אייזען אדער שטיין].

rot'ten bor'ough (ראָטן באָר'-אָו) אין ענגלאַנד [פאר די וואהל־רעפאָרמען פון 1832] — א שטאָדט, וואס איז קליי־נער געוואָרען אין בעפעלקערונג, האט לויט דער בעפעלקערונג קיין רעכט ניט געהאט צו האבען פערטרעטער אין פּאַר־לאַמענט און איז דאָך געווען פערטראַטען אין פּאַרלאַמענט אויף'ן גרונד פון דעם אַמאָליגען רעכט.

rot'ten-egg' *v.* (ראָט'נ-עג') בעוואַרפען מיט פוילע אייער.

rot'tenness *n.* (ראָט'נ-נעס) פוילקייט, צופוילקייט; פערדאַרבענהייט; דאס זיין ווייך, ניט שטאַרק, צוברעכליך [ווי למשל, א ביין, שטיין, אייזען א. ז. וו.].

rot'tenstone *n. and v.* (ראָט'נ-סטאָון) א שטיין, וואס איז געוואָרען ווייך און צוברעכליך [דער שטויב פון אזא שטיין ווערט געברויכט צום פּאָלירען]; פּאָלי־רען, רייבען אדער מאכען גלאַנציג מיט דעם שטויב פון אזא שטיין.

rot'ula *n.* (ראָט'-יו-לאַ) דאס קניע־שיסעלע. ז. *patella*

rot'ular *a.* (ראָט'-יו-לאַר) וואס איז שייך צום קניע־שיסעלע. ז. *patella*

rotund' *a.* (ראָ-טאָנד') רונד, קיילעכדיג.

rotun'da *n.* (ראָ-טאָנ'-דאַ) א ראָטונ־דע, א רונדע געביידע [הויפּטזעכליך אזא וואס האט נאָך דערצו א קופּאָל אדער האַלב־רונדען דאַך]; א רונדער זאל מיט א האַלב־רונדער אַרקע.

rotun'date *a.* (ראָ-טאָנ'-דייט) אבגע־רונדעט; רונד, קיילעכדיג.

rotundifo'lious *a.* (ראָ-טאָנ-די-פאָו'-לי-אָס) רונד־בלעטערדיג, מיט רונדע בלעטער.

rotun'dity *n.* (ראָ-טאָנ'-די-טי) רונד־קייט, קיילעכדיגקייט.

rotund'ness *n.* (ראָ-טאָנד'-נעס) ז. *rotundity*

rotun'do *n.* (ראָ-טאָנ'-דאָו) ז. *rotunda*

rou'ble *n.* (רוּבל) ז. *ruble*

rouche *n.* (רוּש) ז. *ruche*

roué' *n.* (רוּ-איי') א נואף, אן אויס־געלאַסענער מענש, א צולאָזענער יונג.

rou'en *n.* (ראָו'-ען) ז. *rowen*

rouge *a., n. and v.* (רוּזש) רויט; רויטע פאַרב פאַר'ן געזיכט, רויטע שמינ־קע; זיך פאַרבען מיט רויטען, זיך שמינ־קען [הויפּטזעכליך די באַקען]; רויט ווע־רען [אין געזיכט].

rouget' *n.* (רוּ-זשיי') שוויין־פיבער [אזא אנשטעקענדע קראַנקהייט ביי חזירים].

rough *a., adv., n. and v.* (ראַף) שאַרסטקע, ניט גלייך, בערגעלדיג, ניט גלאַט; ניט פּאָלירט, ניט אויסגעאַרבייט; גראָב, רויה, בייז; ניט פּאָלירט, אונגע־הובעלט, ניט ערצויגען; איבערפלעכליך, ניט גענוי, אונגעפעהר; שטורמדיג, אויפ־גערעגט; העפטיג; אַלט־געבאַקען, אַלט; מיט גראָבקייט; אויף אן אונפּאָלירטען, אונערצויגענעם אופן; רויהקייט, גראָב־קייט, אונפּאָלירטקייט; דאס זיין ניט אויסגעאַרבייט; ניט גלאַטקייט, שאַרסטקייט, בערגעלדיגקייט; שטורעמ־דיגקייט, העפטיגקייט; דאס ארויסגע־שטאַרצטע שטיקעל אייזען אויף א פּאַדקאָ־ווע צו פערהיטען דאס פערד פון אויס־גלימשען זיך; א גראָביאַן, א ווילדער, צולאָזענער יונג; מאכען רויה, ניט פּאָ־לירט, גראָב; מאכען ניט גלאַט, שאַרסט־קע אדער בערגעלדיג; בלויז אנוואַרפען, ניט פּאָלשטענדיג און ניט גענוי אויסאַר־בייטען; פּאַרבערייטען צו דער לעצטער פּאָלשטענדיגער אויסאַרבייטונג [ווי שטיי־נער, למשל]; צומאכען א שטיקעל אייזען צו א פערדישער פּאַדקאָווע, מאכען בער־געלדיג א פערד'ס פּאַדקאָווע [צו פער־היטען דאס פערד פון אויסגלימשען זיך].

rough a horse (ראַף ע-האָרס) מאכען א פערד'ס פּאַדקאָווע, צושלאָגען שטיקלעך אייזען צו א פערד'ס פּאַדקאָווע [אום עס צו פערהיטען פון אויסגלימשען זיך]; איינברעכען א פערד, עס צוגעוועה־נען צום רייטען אדער פאַהרען [הויפּט־זעכליך פאַר מיליטער].

rough'-and-read'y *a.* (ראַפ'-ענד-רעד'-אי) 1. גראָב, אבער אימער גרייט צו דער אַרבייט אדער אימער צו דער האַנד, ווען נויטיג; 2. גראָב, ניט פּאָלירט, אבער גרייט צום געברויך.

1. He is a rough-and-ready workman. 2. He is known for his rough-and-ready manners.

rough'-and-tum'ble *a.* (ראַפ'-ענד-טאָמ'בל) 1. ברוטאַל, קאַליעטשענד, ניט האַלטענדיג זיך אן קיינע כללים [וועגען א קאַמפּף, הויפּטזעכליך וועגען א פויסט־קאַמפּף]; 2. וואס איז צוגעפּאַסט צו א ביטערען, ברוטאַלען קאַמפּף אהן רעגולא־ציאָנען און כללים אדער וואס בעשטעהט פון אזא קאַמפּף.

1. For a few minutes the prize-fighters were engaged in a rough-and-tumble fight. 2. He leads a rough-and-tumble life.

rough breath'ing (ראַף בריעטה'-אינג) אין גראַמאַטיק [הויפּטזעכליך אין דער גריכישער] — דער קלאַנג "ה" אדער *h*.

rough'-cast *v. and n.* (ראַפ'-קעסט) 1. טינקעווען; דאס טינקעווען; 2. אנ־וואַרפען [א צייכנונג, למשל], מאכען אן ענטוואורף; מאכען אבי־ווי, ניט בעאַר־בייטענדיג; 3. טינקעוואַניע.

2. The story is only rough-cast.

rough'-clad *a.* (ראַפ'-קלעד) גראָב גע־קליידעט.

rough coat (ראַף קאָוט) די ערשטע שיכט [ווי פון פּאַרב אדער פּלאַסטער].

rough'-coat *v.* (ראפ'-קאוט) ארויפלעגען דעם ערשטען פלאסטער=שיכט [אויף ווענט].

rough'-cut *a. and n.* (ראפ'-קאט) וואס האט ברייטע צייהן, דיק [ווי למשל, א פייל]: א דיקע פייל; דער ערשטער שניט, דאס אבברעכען די ערשטע שיכט [ניט קימערענדיג זיך וועגען דער גלייכקייט און אויסארבייטונג].

rough'-cut mar'gin (ראפ'-קאט מאר'-דזשין) א ניט=פאלשטענדיג ארומגעשניטענער ראנד אדער ברעג [ווי למשל, פון א בוך].

rough di'amond (ראף דאי'-ע-מאנד) אן אונגעשליפענער דימענט; אן אונגעהובעלטער מענש [א גוטער, אבער ניט פאלירטער מענש].

rough draft (ראף דרעפט) אן אנגעווארפענע צייכנונג, סקיצירונג אדער פלאן; א רויהער, ניט בעארבייטער ענטוואורף.

rough'-draft *v.* (ראפ'-דרעפט) סקיצירען, מאכען ניט קיין אויספיהרליכע צייכנונג, אנווארפען [ניט בעארבייטענדיג] א סקיצירונג, צייכנונג אדער פלאן.

rough'-draw *v.* (ראפ'-דראה) מאכען א רויהע סקיצירונג, צייכנונג אדער ענטוואורף.

rough'-dry *v. and a.* (ראפ'-דראי) טריקענען, אבער ניט פלעטען; געטרוקענט, אבער ניט געפרעסט אדער גלאט געמאכט.

rough'en *v.* (ראפן) 1. רויה מאכען, גראב מאכען; מאכען ניט גלאט, שארסטקע אדער בערגעלדיג; ווערען גראב אדער רויה; 2. ווערען ניט גלאט, שארסטקע אדער בערגעלדיג.

1. Her complexion had been **roughened** by exposure to wind and weather. 2. The landscape **roughens** by degrees into hills.

rough'er *n.* (ראפ'-ער) איינער וואס מאכט א רויהע, ניט פאלשטענדיגע בעארבייטונג פון עפעס; אן ארבייטער, וואס פארמירט עפעס אלס פארבערייטונג צו אן ענדליכער פאלקאמענער אויסארבייטונג; וואלענער שטאף, נור=וואס פון וועבשטוהל, איידער מען האט דערפון ארויסגענומען די קניפלעך; איינער, וואס נעהמט ארויס די קניפלעך פון נור=וואס אויסגעוועבטען שטאף; א ברעט מיט אייזערנע צייהן צו קאמען פלאקס.

rough file (ראף פאיל) א גראבע פייל.

rough'-foot'ed *a.* (ראפ'-פוט'-עד) מיט בעוואקסענע פיס [וועגען פויגלען].

rough'-grained *a.* (ראפ'-גריינד) שארסטיג, ניט גלאט, קערנדיג; גראב, וואולגאר, שווער אויסצוקומען.

rough'-grind *v.* (ראפ'-גראינד) מאט שלייפען אדער פאלירען [אזוי אז עס זאל זיין ניט אין גאנצען גלאט אדער גלאנציג].

rough'-grown *a.* (ראפ'-גראון) ווילד געוואקסען.

rough guess (ראף געס) א מעהר אדער וועניגער גענויע אבשאצונג; א טרעפונג, אורטייל אדער אבשאצונג וואס איז אונגעפעהר ריכטיג.

rough'-hew *v.* (ראפ'-היו) 1. ארומהאקען, ארומטעסען; 2. ניט געהובעלט, ניט פאלירט; 3. ניט פאלשטענדיג אויסגעארבייט.

2. He is a **rough-hewn** specimen of humanity. 3. It was a **rough-hewn** ill-timbered discourse.

rough'-hound *n.* (ראפ'-האונד) א מין הונד=פיש [אזא האיפיש]. ז. *dogfish*

rough'-house *n.* (ראפ'-האוס) ווילדקייט, צולאזענקייט.

rough'-hou'sing *n.* (ראפ'-האו'-סינג) ז. *rough-house*

rough in (ראף אין) ארויפלעגען די ערשטע שיכטען פלאסטער אויף ציגעל.

rough'ing-mill *n.* (ראפ'-אינג-מיל) אזא ראד אדער קיילעכדיגע פלאטע צו פאלירען עדעלשטיינער [אויסער דימענטען].

rough it (ראף איט) זיך דורכשלאגען ווי עס איז; זיך פלאגען.

We shall have to **rough it** in our travels this summer.

rough'leg *n.* (ראפ'-לעג) א פאלק אדער סאקאל מיט בעוואקסענע פיס.

rough'-legged *a.* (ראפ'-לעגד) ז. *rough-footed*

rough'ly *adv.* (ראפ'-לי) רויה, ניט גלאט, שארסטיג; גראב, אונגעהובעלט, אונפאלירט; העפטיג, שטורמדיג; אונגעפעהר; אין אלגעמיין.

rough'ness *n.* (ראפ'-נעס) רויהקייט, גראבקייט, שארסטיגקייט, ניט גלאטקייט; בערגעלדיגקייט; אונפאלירטקייט, אונגעהובעלטקייט; אויבערפלעכליכקייט, אונגענויאיגקייט; דאס זיין אונגעפעהר; שטורמדיגקייט, בייזקייט, העפטיגקייט; סיעטשקע [געשניטענע שטרוי אלס פוטער פאר בהמות].

rough'-per'fect *a.* (ראפ'-פויר'-פעקט) אונגעפעהר פאלקאם, כמעט גוט [אין געדענקען א טעאטער=ראלע].

rough'-ri'der *n.* (ראפ'-ראי'-דער) א צורייטער, א בערייטער [איינער וואס געוועהנט צו יונגע פערד צום רייטען]; אן אונטער=אפיציער פון קאוואלעריע אדער ארטילעריע, וואס דיענט אלס געהילף פון דעם רייט=לעהרער; אן אונפארזיכטיגער, ווילדער רייטער; איינער פון א רייטענדען וואלאנטערען=רעגימענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא בעת דער שפאניש=אמעריקאנישער מלחמה, וועלכער איז בעשטאנען פון וועסטליכע רייטענדע פאסטוכער, יעגער און ספארטלייט.

rough'-scuff *n.* (ראפ'-סקאף) א גראבער יונג; דער המון.

rough sea (ראף סיע) א שטורמדיגער ים.

rough'-set'ter *n.* (ראפ'-סעט'-ער) א מויערער וואס בויט מיט ניט געטעסעטע שטיינער.

rough'shod *a.* (ראפ'-שאד) וואס טראגט שיך בעשלאגען מיט שפיציגע אייזענס; וואס האט פאדקאוועס בעשלאגען מיט אייזענדלעך אדער בכלל ניט קיין גליטשיגע פאדקאוועס [וועגען פערד].

rough'-slant *n.* (ראפ'-סלענט) אזא יעגער=געצעלט.

rough'-spun *a.* (ראפ'-ספאן) גראב, אונגעהובעלט, אהן מאניערען, אונערצויגען.

rough'-string *n.* (ראפ'-סטרינג) אן אונטערשפארע פון א טרעפ.

rough'-tree *n.* (ראפ'-טריע) א ניט ארומגעטעסעטער מאסט; דער טייל פון א מאסט איבער דעם דעק.

rough wall (ראף הוואהל) א גראב שטוקאטורעוועטע וואנד; א וואנד פון ניט געטעסעטע שטיינער.

rough weath'er (ראף הוועטה'-ער) א שטורמדיגעס, שלעכטעס וועטער.

rough'-work *v.* (ראפ'-הוואירק) גראב אבארבייטען.

roulade' *n.* (רוה-לאד') א רולאדע, קאלאראטור; א געריכט פון שטיקלעך אקסען=פלייש צוזאמענגעוויקעלט מיט חזיר=פלייש און איינגעדעמפפט.

rouleau' *n.* (רוה-לאו') א ראלע, א קנויל; רונדע בינטלעך ריטער [אויף בעפעסטיגונגס=ווערק].

roulette' *n.* (רוה-לעט') א פונקטיר=אינסטרומענט [א גראוויר=אינסטרומענט צו מאכען פונקטען]; א האר=קרייזלער [א קיילעכדיגער אינסטרומענט צו קרייזלען האר]; אין געאמעטריע — אזא קרומע ליניע; רולעטקע [אזא אזארטנעם שפיעל]; רולעטקע [אזא זיך דרעהענדע ראד מיט פערשיעדענע נומערען און פארבען, אויף וועלכע מען שפיעלט].

Rouma'nian *a. and n.* (רוה-מיי'-ני-ען) ז. *Rumanian*

rounce *n.* (ראונס) א רעדעל אין א האנד=דרוק=פרעס וואס בעוועגט דעם דרוקזאץ; אזא קארטען=שפיעל.

round *a., adv., prep., n. and v.* (ראונד) רונד, קיילעכדיג; פעריאדיש; אבגערונדעט, סימעטריש, פאלקאם [וועגען א גראמאטישען זאץ אדער ליטערארישען סטיל]; לייכט, גלאט, לעבעדיג [וועגען א שריט, בעוועגונג אדער אויסדרוק]; אויסגעפילט, פול, פאלשטענדיג, גאנץ; גרויס [אין צאהל אדער מאס]; וואס שטעלט זיך ניט אב אויף קלייניגקייטען, ברייטהענדיג; אפען, אויפריכטיג; ענטשיעדען; מוטיג, דירעקט, אהן צערעמאניעס; אין רונדע ציפערען [מיט נולען צום ענד אדער אין גאנצע צאהלען, גרויסע צאהלען, ניט רעכענענדיג די קליינע צאהלען אדער די ברוך=צאהלען]; קרעפטיג, הויך=קלינגענד; ארום; ארום און ארום; אין רונד; אין א קרייז; פון אנהויב ביז ענדע; אין אומקרייז; א רונדע זאך, א רונדער טייל; א קרייז, א צירקעל; אן ארומגאנג אדער פערשפרייטונג פון איינעם צום צווייטען אדער פון איין פונקט צום צווייטען; א מארשרוט, א קורס; א גאנג; א סעריע, א רייה; א געזעלשאפט; עטוואס וואס ווערט וויעדערהאלט פון אלע אנוועזענדע [ווי טרינקען, אפלאדירען א. ז. וו.]; א קרייז=בעוועגונג פון א פערד; א קעסעל אין א ברויעריי, וואו דאס ביער איהרט אדער געהרט צום לעצטען מאל; א רונד=טאנץ [ווען די טענצער זיינען אויסגעשטעלט אין א קרייז אדער בעוועגען זיך אין א קרייז, ווי למשל, א וואלץ, פאלקא א. ז. וו.]; א ראנדעל [ז. *rondel*]; מאכען רונד אדער קיילעכדיג, אברונדען; מאכען פאלשטענדיג, גאנץ, אויסגעפילט, סימעטריש אדער אבגערונדעט; ווערען פאלשטענדיג, פערענדיגט ווערען; ארומגעהן, מאכען א רונדגאנג [ווי למשל, א רונד=וואך], געהן פון ארט צו ארט אין א בעשטימטער ריכטונג אדער קרייז; זיך אומדרעהען; שושקען, איינרוימען.

round'about *a. and n.* (ראונד'-ע-באוט) 1. מיט אן אומוועג, הינטען ארום, אונדירעקט; 2. אומפאסענד, ווייט גרייכענד, ווייטלויפיג; 3. ארומגעהמענד, אומקרייזענד, ארומרינגלענד; א קארוסעל [הילצערנע פערדלעך, וועגעלעך א. ז. וו., וועלכע דרעהען זיך אין א קרייז]; א לעהן=שטוהל מיט קיילעכדיגע לעהן=ווענטלעך; א ציקלאן, א ווירבעל=ווינד, א

ווירבעל־שטורעם; א קורצער זשאקעט אדער רעקעל, וואס פאסט פעסט צום קערפער.

1. The information came to me in a roundabout way. 2. He is noted for his sound, roundabout sense.

round a cor'ner (ראונד ע קאהר־נער) ארייננעהן אין א קווער־גאס; אין א קווער־גאס.

round'-all *n.* (ראונד־אהל) אן אקרא־באטישער קונץ, וועלכער בעשטעהט אין דעם, וואס מען ניט זיך פריהער א ווארף אויף צוריק און מען שטעלט זיך אויף די הענד און נאכדעם דרעהט מען זיך צוריק איבער און מען שטעלט זיך אויף די פיס.

round an'swer (ראונד ענ־סער) אן אפענער אדער בעשטימטער ענטפער.

round'-arched *a.* (ראונד־ארטשט) וואס האט האלב־רונדע געוועלבען [ווע־גען א געביידע]; עהנליך צו א רונדען געוועלב.

round'-arm *a.* (ראונד־ארם) אין קרי־קעט־שפיעל — רונד בעוועגענד די האנד מעהר אדער וועניגער האריזאנטאל [פון הינטען נאך פארענט]; געווארפען [דעם באל] מיט אזא האנד־בעוועגונג.

round'-armed *a.* (ראונד־ארמד) אין פויסט־קאמפף — געגעבען א קלאפ מיט א האריזאנטאלער בעוועגונג פון דער האנד.

round dance (ראונד דענס) א רונד־טאנץ [ווען די טענצער זיינען אויסגע־שטעלט רונד אדער בעוועגען זיך אין א קרייז, ווי למשל, א וואלץ, א פאלקא א. ז. וו.].

round deal'ing (ראונד דיעל־אינג) אפענע, עהרליכע, אויפריכטיגע האנדלונג.

roun'del *n.* (ראונ־דעל) ז. *rondel*.

roun'delay *n.* (ראונ־דע־ליי) א ליעד וואו א שורה אדער געדאנק ווערט איי־ניגע מאל איבערגע'חזר'ט; א ראנדעל [ז. *rondel*]; א רונד־טאנץ [ווי א פאלקא, וואלץ א. ז. וו.].

roun'der *n.* (ראונ־דער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט קיילעכדיג אדער רונדעט אפ; איינער וואס מאכט א רונד־גאנג, וואס געהט א בעשטימטען וועג היין און צוריק; איינער וואס האלט אין איין וויע־דערהאלען א פערברעכען; וואס ווערט וויעדערהאלט אין א רייה פון אלע אנווע־זענדע [ווי טרינקען, אפלאדירען א. ז. וו.]; א רונד־לויף פון א שפיעלער ביי א געוויסען באל־שפיעל [ז. *rounders*].

roun'ders *n.* (ראונ־דערז) אזא באל־שפיעל.

round'-faced *a.* (ראונד־פייסט) מיט א קיילעכדיגען פנים.

round'fish *n.* (ראונד־פיש) א קארפ; דער לאצמאן־פיש [ז. *pilot-fish*].

round game (ראונד גיים) א שפיעל, אין וועלכען די גאנצע געזעלשאפט נעהמט אנטייל.

round'hand *n.* (ראונד־הענד) רונד־שריפט [אן ארט שרייבען, וואו די בוכ־שטאבען זיינען רונד און אהן שפיציגע ווינקלען]; דאס ווארפען דעם באל אין קריקעט־שפיעל מיט א רונדער האריזאנ־טאלער האנד־בעוועגונג.

Round'head *n.* (ראונד־העד) א מיט־גליעד פון דער ענגלישער פארלאמענטא־רישער פארטיי אין צייט פון בירגער־קריעג, נעגרינדעט ארום 1641 [א ווהיג, א ליבעראל].

round'-head'ed *a.* (ראונד־העד־עד) וואס האט א רונדען קאפ; מיט א קורצ־געשארענעם קאפ.

round'house *n.* (ראונד־האוס) א קא־יוטע אויף'ן קווארטער־דעק פון א שיף; א געביידע אויף אמעריקאנער אייזענבאה־נען, וואו מען האלט לאקאמאטיווען; א בית הכסא.

roun'ding *n.* (ראונ־דינג) רונדונג, אויסבייגונג; די רונדע אויסבייגונג פון א וואלפיש, ווען ער וויל זיך ארונטער־לאזען אונטער'ן וואסער; די אויסרונ־דונג פון דעם רוקען פון א בוך [ביים איינבינדען]; אלטע שטריק ארומגעווי־קעלט ארום א שיפס־שטריק.

roun'ding-machine' *n.* (ראונ־דינג־מע־שין') א מאשין צוצושנייטען א רונדע פארם אדער מאכען רונדע זאכען.

round'-i'ron *n.* (ראונד־אי־ערן) אן אינסטרומענט אבצורונדען און ארומצו־פוצען צוגיפעגלייטעטע מעטאל־שטיקער, בלעכען, רעהרען א. ד. ג.

roun'dish *a.* (ראונ־דיש) רונדליך, עט־וואס קיילעכדיג.

roun'dishness *n.* (ראונ־דיש־נעס) רונדליכקייט, דאס זיין עטוואס קיילעכדיג.

round jack'et (ראונד דזשעק־עט) א קורצער זשאקעט אדער רעקעל וואס פאסט פעסט צום קערפער.

round knocks (ראונד נאקס) שווערע, שטארקע קלעפ.

roun'dle *n.* (ראונדל) ז. *rondel*.

round'let *n.* (ראונד־לעט) א קליינער קרייז.

round'ly *adv.* (ראונד־לי) 1. אין א קיילעכדיגער פארם; 2. אויף אן ענט־שיעדענעם, בעשטימטען אופן; אפען, אהן צערעמאניעס, אויפריכטיג, גלייך, ענטשיע־דען; מוטיג; 3. אין רונדע צאהלען [ניט רעכענענדיג די קלענערע צאהלען אדער די ברוך־צאהלען], אונגעפעהר, ניט גאנץ גענוי; 4. שנעל, איילענדיג, לעבעדיג.

2. In his excitement he roundly abused all his friends.

round'mouth *n.* (ראונד־מאוטה) א לאמפרעטע [אזא לאנגער, רונדער פיש]. ז. *lamprey*.

round'-mouthed *a.* (ראונד־מאוטהט) אין זאאלאגיע — מיט א קיילעכדיגען מויל, וואס האט ניט קיין אונטערשטען קינבאק־ביין [ווי למשל, געוויסע פיש].

round'ness *n.* (ראונד־נעס) רונדקייט, קיילעכדיגקייט; אויפריכטיגקייט, אפענ־הערציגקייט; ענטשיעדענהייט; מוטיג־קייט; אבגערונדעטקייט, אויסגעארבייט־קייט, פאלשטענדיגקייט, פאלקאמענהייט.

round num'ber (ראונד נאמ־בער) א רונדע צאהל, אן אונגעפעהרע גענויע צאהל [א צאהל וואו איינצעלנע און צעהנדליגע זיינען אויסגעלאזען, אום צו מאכען א גלייכע צאהל, ווי 10.000, 1.000, 100 א. ז. וו. אדער, ווען מען נעהמט ניט אין אנ־בעטראכט די קליינע צאהלען אדער ברוך־צאהלען].

The earth in its motion round the sun moves 20 miles per second in round numbers.

round oath (ראונד אוטה) א ביטערע קללה.

round of applause' (ראונד אוו ע־פלאהז') אלגעמיינער בייפאל, אלגעמיינע אפלאדיסמענטען.

round of beef (ראונד אוו ביעף) א קיילעכדיגע שטיק פאלקע־פלייש [פון אן אקס].

round of cheers (ראונד אוו טשיערז) אלגעמיינער בייפאל.

round off (ראונד אף) אברונדען; פערענדיגען, פערפאלקאמען, פערפאלשטענדי־גען.

Next month I shall round off three years of service in the army.

round of vis'its (ראונד אוו וויז־איטס) א רייה וויזיטען.

round on (ראונד אן) אנפאלען.

He rounded on me in rage.

round out (ראונד אוט) 1. אויסרונדען; אויספילען; עס זאל זיין קיילעכדיג; מא־כען קיילעכדיג; 2. אברונדען, אבטאקען, פערפיינערען, מאכען פאלשטענדיג אדער פאלקאמען.

1. Her bust is well rounded out. 2. The speech was rounded out with apt illustrations.

round pace (ראונד פיים) א שנעלער, פלינקער שריט.

round'-ridge *v.* (ראונד־רידזש) אקע־רען אין קיילעכדיגע שרונטען אדער שורות.

round'-rob'in *n.* (ראונד־ראב־אין) אונטערשריפטען אויף א ביטשריפט אדער אנדערען עהנליכען דאקומענט אויסגעשטעלט אין א קרייז; א דאקומענט, אויף וועל־כען די אונטערשריפטען זיינען אויסגע־שטעלט אין א קרייז; אזא קיילעכדיגער פיש.

round shot (ראונד שאט) א קיילעכדי־גע שיס־קויל, א קאנאן־קויל.

round'-shoul'dered *a.* (ראונד־שאול־דערד) מיט רונדע שולטערען, וואס האט קיילעכדיגע פלייצעס.

rounds'man *n.* (ראונדז־מען) אן אויפ־זעהער איבער פאליציסטען [א בעאמטער וואס געהט אום אין א געוויסער אבטיי־לונג פון שטאדט צו זעהן אויב די פאלי־ציסטען טהוען זייער פליכט].

round'stone *n.* (ראונד־סטאון) א קיי־לעכדיגער ברוק־שטיין.

round sum (ראונד סאם) א קיילעכדיגע סומע, א היבשע סומע.

round to (ראונד טו) אבקירעווען א שיף פון ווינד [פאר'ן פערענקערען].

round up (ראונד אפ) 1. אנשיטען אדער אנפילען מיט א ווערך אדער קייפ [אזוי אז עס זאל בילדען א קיילעכדיגען שפיץ איבער דעם ראנד]; 2. צוזאמענטרייבען די בהמות אויף א פיטערונגס־פלאץ; 3. גוט אויסזידלען, שטארק טאדלען.

1. We rounded up the bushel of grain. 2. The cowboys left the camp to round up the herd of cattle.

round'-up *n.* (ראונד־אפ) אברונדונג; צונויפטרייבונג פון בהמות [אויף א פי־טערונגס־פלאץ]; פערענדיגונג, פערפאלקא־מענונג; די אויסגעבויגענקייט, די קיי־לעכדיגקייט פון א שיף.

round'worm *n.* (ראונד־הוואירם) א רונדער בויך־וואורים.

round'-wri'ting *n.* (ראונד־ראי־טינג) רונד־שריפט [א קיילעכדיגע שריפט פאר ארנאמענטען, וויזיט־קארטען א. ז. וו., וועלכע ווערט געוואהנליך געמאכט מיט א פען וואס האט צוויי אדער מעהר שפי־צען].

Musica

round'-wri'ting in'strument (ראונד־ראי־טינג אינ־סטרו־מענט) אזא פען־האלטער אין וועלכען עס קענען אריינ־געשטעלט ווערען דריי רונד־שריפט פע־דערען.

round'-wri'ting pen (ראונד'-ראי'-טינג פען) א רונד־שריפט פעדער. ז. *round-writing*.

roup *n.* (רוהפ) אן אנשטעקענדער האלז־קאטאר ביי פויגלען.

rouse *v.* (ראוז) אויפוועקען, ארויסרייסען פון רוה, שלאף, אונטהעטיגקייט א. ז. וו.; אויפרעגען, אנרעגען, בעוועגען, אויפמונטערען; זיך אויפכאפען, ווערען מונטער; ארויסטרייבען פון בעהעלטעניש [א געיעג־חיה]; אריינלעגען און טרייסלען אדער מישען אין זאלץ [ביים קאנזערווירען הערינג].

rouse'ment *n.* (ראוז'-מענט) ערוואכונג, דערוועקונג; אויפמונטערונג; אן אויפמונטערנדער אויפרוף אדער אנרעגונג.

rou'ser *n.* (ראו'-זער) 1. איינער אדער עטוואס וואס וועקט אויף, מונטערט אויף, רעגט אויף אדער רעגט אן צו עפעס; 2. עטוואס ערשטוינענדעס.

2. The speech was a rouser.

rou'sing *a. and n.* (ראו'-זינג) אויפוועקענד, אויפמונטערענד, אויפרעגענד, אנרעגענד, ערשטוינענד; איבערראשענד [גרויס, שנעל קרעפטיג א. ד. ג.]; דאס דורכטרייסלען פיש אין זאלץ [ביים קאנזערווירען].

rou'singly *adv.* (ראו'-זינג-לי) אויפוועקענדיג, אויפמונטערענדיג, אנרעגענדיג; ערשטוינענד.

Rousseau'ism *n.* (רוה-סאו'-איזם) עטוואס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דעם פראנצויזישען שרייבער זשאן זשאק רוסא [געבארען 1712, געשטארבען 1778]; רוסא'ס לעהרען.

Rousseau's' lau'danum (רוה-סאוז' לאה'-דע-נאם) רוסא'ס ווייה־רויך [א געמיש פון אפיום מיט אלקאהאל].

roust *v.* (ראוסט) אויפרעגען, אויפרייצען, אויפוועקען; זיין העפטיג אדער ענערגיש.

roust *n. and v.* (רוהסט) א שטארקער שטראם [ביי פלוט און עבע]; זיך שטארק יאגען [ווי א שטראם].

roust'about *n.* (ראוסט'-ע-באוט) א האפען־ארבייטער, א שיף־ארבייטער; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי צופעליגער ארבייט.

rous'ter *n.* (ראוס'-טער) ז. *roustabout*.

rout *n. and v.* (ראוט) א שטארקער ליארם אדער גערויש; א טומעל; אן אויפרוהר; א צונויפלויף, א נעזעמעל, א צונויפגעלאפענער המון; א מחנה; א גרויסע געזעלשאפטליכע פערזאמלונג; א גרויסע פערזאמלונג פון געסט; א נידערלאגע, א מפלה; איבערקעהרען, אויסריהען; ריהען, גראבען מיט'ן שנוק [ווי א חזיר]; אויסגראבען, פערטיעפען, אויסשניידען; בריינגען צו א נידערלאגע, צווינגען צו אנטלויפען אין אונארדנונג דורך א נידערלאגע; פעריאגען, פערטרייבען.

rout'-cake *n.* (ראוט'-קייק) אזא קליינער זארט קוכען פאר אבענד־געזעלשאפטען.

route *n.* (רוהט) א וועג; א קורס, א ריכטונג; א רייזע־ריכטונג; א מארשרוט.

routin'ary *a.* (רוה-טינ'-ע-רי) וואס איז רוטין, וואס איז געוועהנליך, וואס איז אין דער געוועהנליכער ארדנונג.

routine' *n. and a.* (רוה-טין') די רוטינע, דער געוועהנליכער קורס אדער גאנג פון ארבייט אדער בעשעפטיגונג; די בעשטענדיגע אדער געוועהנליכע ארדנונג; דאס טהאן דיזעלבע זאכען אויף דעמזעלביגען אופן; וואס איז רוטין, וואס טהוט די ארבייט כסדר אויף דעמזעלבען שטייגער.

rout out (ראוט אוט) ארויסריהען, אויסגראבען.

rove *v. and n.* (ראווו) ארומוואנדערען, ארומטרייבען זיך, ארומשלאיען זיך; פיהרען א לעבען פון א בראדיאגע אדער פון א רויבער; דורכוואנדערען; צוציהען אין פעדים; אויסציהען וואל אדער בוימוואל און לייכט צונויפדרעהען ווי דאס ווערט געטהאן פאר דעם שפינען; דורכציהען דורך א לעכעל אדער אויערעל; דורכגעצויגען דורך א לעכעל, אויערעל אדער בלאק [ז. *reeve*]; ציעלען א פייל [ניט אין א בעשטימטען ציעל]; ארומשלייפען אדער ארומהובלען א רונדע זאך אום צו פערקלענערען איהר דיאמעטער; דאס ארומוואנדערען, דאס ארומשלאיען זיך; א ראלע וואל אדער בוימוואל וואס איז אויסגעצויגען און לייכט צונויפגעדרעהט ווי צום שפינען; א מעטאלענע רינג־פלאטע וואס ווערט בענוצט צו פערניטעווען א טשוואק.

ro'ver *n. and v.* (ראו'-ווער) אן ארומוואנדערער, אן ארומטרייבער; א ניט־בעשטענדיגער מענש; א ים־רויבער, א פיראט; א פייל און בויגען שיסער וואס שיסט ניט אין א פעסט־בעשטימטען ציעל; א בויגען־שאס ניט אין קיין פעסט־בעשטימטען ציעל; אין קראקעט־שפיעל — א באל וואס איז שוין דורכגעגאנגען אלע טויערלעך און דארף נור אבגעקלאפט ווערען אן דעם שטאק, אז דאס שפיעל זאל געוואונען זיין; דער שפיעלער וועמענס באל איז אין אזא צושטאנד; אין ארכיטעקטור — א געזימס אונטער א געבויגענער אדער געדרעהטער ליניע; שיסען אהן א ציעל.

ro'ving *n.* (ראו'-ווינג) דאס ארומוואנדערען, דאס ארומטרייבען זיך; דאס שיסען מיט א פייל און בויגען ניט אין קיין פעסט־בעשטימטען ציעל; דאס אויסציהען א ראלע וואל אדער בוימוואל צוצוגרייטען צום שפינען; אויסגעצויגענע און לייכט צונויפגעדרעהטע וואל אדער בוימוואל ווי עס ווערט צוגעגרייט צום שפינען.

ro'ving-machine' *n.* (ראו'-ווינג-מע-שין') א פארשפין־מאשין [א מאשין אויסצוציהען וואל אדער בוימוואל פארצובערייטען עס צום שפינען].

ro'ving-plate *n.* (ראו'-ווינג-פלייט) א שטאלענע פלאטע וואס ווערט בענוצט ארומצושלייפען דעם ראנד פון א ראטירענדען שלייף־שטיין, אז ער זאל זיין פאלשטענדיג רונד.

ro'ving shot (ראו'-ווינג שאט) א שאס אהן א ציעל, א שאס אין דער וועלט אריין.

row *v. and n.* (ראו) רודערען, אנטרייבען א שיפעל מיט רודערס; ארבייטען מיט די רודערס; געטריבען ווערען דורך רודערס; אויסשטעלען אין א רייה אדער שורה; דאס רודערען; א שורה, א רייה.

row *n. and v.* (ראו) א גערויש, א ליארם, א סומאטאכע, א סקאנדאל, א טומעל; זידלען, בעליידיגען; צוקאליעטשען אדער צושטערען דורך א ווילדער בענעהמונג אדער אויפפיהרונג; זיך ווילד בענעהמען, זיך אריינלאזען אין א ליארמדיגען שטרייט אדער סקאנדאל.

row'an *n.* (ראו'-ען) דער ווילדער יאסען אדער דער בערג־יאסען [אזא בוים פון הארטען האלץ אויף וועלכען עס וואקסען אזא זארט רויטע יאגדעס]; א ראבינעס־בוים; די יאגדעס פון ווילדען יאסען; ראבינעס.

row'an-ber'ry *n.* (ראו'-ענ-בער'-אי) די יאגדעס פון ווילדען יאסען, ראבינעס.

row'an-tree *n.* (ראו'-ען-טריע) דער ווילדער יאסען, דער ראבינעס־בוים. ז. *rowan*.

row'boat *n.* (ראו'-באוט) א רודער־שיף.

row'-de-dow *n.* (ראו'-די-דאו) ז. *rowdydow*.

row dry (ראו דראי) טרוקען רודערען [רודערען אזוי, אז עס זאל ניט שפריצען קיין וואסער אין שיפעל].

row'dy *n. and a.* (ראו'-די) א ליארממאכער, א סקאנדאליסט; ליארמדיג, סקאנדאליסטיש.

row'dydow *n.* (ראו'-די-דאו) א ליארם, א גערויש; א גערויש ווי דאס קלאפען אין א פויק.

row'dy-dow'dy *a.* (ראו'-די-דאו'-די) ליארמדיג, גערוישיג, טומעלדיג.

row'dyish *a.* (ראו'-די-איש) וואס מאכט ליארם, וואס מאכט סקאנדאלען.

row'dyism *n.* (ראו'-די-איזם) א סקאנדאליסטישע אויפפיהרונג.

rowed *a.* (ראוד) אויסגעשטעלט אין שורות אדער רייהען; וואס האט שורות אדער רייהען; געשטרייפט.

row'el *n. and v.* (ראו'-על) א שפארען־רעדעל; א רעדעלע מיט שפיציגע צייהנער; בענוצען דאס שפארען־רעדעל, א קלאפ געבען מיט די שפארען; בעזארגען מיט א שפארען־רעדעל.

row'el-spur *n.* (ראו'-על-ספויר) א שפארען וואס האט א רעדעל מיט שפיצען.

row'en *n.* (ראו'-ען) דער צווייטער היי־שניט פון א לאנקע אין דעמזעלבען יאהר.

row'er *n.* (ראו'-ער) א רודערער [איינער וואס טרייבט א שיפעל מיט רודערס].

row'er *n.* (ראו'-ער) א סקאנדאליסט.

row'ing *n.* (ראו'-אינג) דאס רודערען, דאס אנטרייבען א שיפעל דורך רודערען.

row'lock *n.* (ראו'-לאק) א פארריכטונג אין דער זייט פון א רודער־שיפעל אריינצושטעלען דעם רודער; אן אויסשניט אין דעם ראנד פון א שיפעל אריינצושטעלען דעם רודער. ז. *oar-lock*.

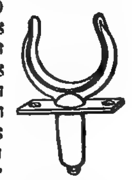

Rowlock

row up Salt Riv'er (ראו אפ סאהלט ריוו'-ער) זיין נעשלאגען ביי די וואהלען [וועגען א קאנדידאט אדער פארטיי].

row'y *a.* (ראו'-אי) געשטרייפט, ליניירט.

rox'burghe *n.* (ראקס'-באר-א) אזא איינבאנד פון א בוך, וואו דער רוקען ווערט געמאכט פון לעדער, וועהרענד די טאוולען ווערען בעצויגען מיט ליין אדער פאפיער און די בלעטער ווערען נור בעשניטען פון איין זייט, פון אויבען און בעגילט וועהרענד די ברעגעס פון די זייטען בלייבען רויה, אונבעשניטען.

roy'al *a. and n.* (ראי'-על) קעניגליך; פון א גרויסען פארמאט; פון א פארמאט וואס איז גרעסער ווי געוועהנליך; אזא קליינער קוואדראטנער זעגעל פון א שיף וואס ווערט ארויפגעצויגען אויף'ן מאסט־בוים העכער ווי אלע אנדערע זעגלען; איינער פון די צווייגלעך פון א הירש־חארן; אזא קליינע מארטיר־קאנאנע [צו ווארפען באמבעס]; א שפאניאלקע [דער טייל פון דער בארד, וואס וואקסט אונטער

דער אונטערשטער ליפ; ראיאל פאפיער [א גרויסער פארמאט שרייב-פאפיער פון 19 צאל ברייט און 24 צאל לענג, אדער דרוק-פאפיער פון 20 צאל ברייט און 25 צאל לענג].

Roy'al Academi'cian (ראי'-על ע-קעד-ע-מיש'-ען) א מיטגליעד פון דער לאנדאנער קונסט-אקאדעמיע.

Roy'al Acad'emy (ראי'-על ע-קעד'-ע-מי) די קונסט-אקאדעמיע אין לאנדאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1768.

roy'al assent' (ראי'-על ע-סענט') די קעניגליכע הסכמה צו א געזעץ נאכדעם ווי עס איז אנגענומען געווארען פון פארלאמענט.

roy'al bay (ראי'-על ביי) דער איידעלער לארבער-בוים.

roy'al blue (ראי'-על בלו) קעניגס-בלוי [אזא מין בלויע פארב].

roy'al duke (ראי'-על דיוק) א הערצאג פון קעניגליכען בלוט.

roy'al flush (ראי'-על פלאש) אין פאוקער-שפיעל — די העכסטע פינף קארטען פון איין מאסט, וועלכע געהען כסדר איינע נאך די אנדערע.

roy'alise *v.* (ראי'-על-איז) ז. ***royalize***

roy'alism *n.* (ראי'-על-איזם) ראיאליזם, קעניגס-טרייהייט, דאס האלטען פאר א קעניגליכער רעגיערונג.

roy'alist *n. and a.* (ראי'-על-איסט) א ראיאליסט, אן אנהענגער פון א קעניג אדער פון א קעניגטום; ראיאליסטיש, וואס איז א ראיאליסט.

roy'alize *v.* (ראי'-על-איז) מאכען קעניגליך.

roy'ally *adv.* (ראי'-על-אי) אויף א קעניגליכען אופן; אזוי ווי א קעניג.

roy'al mine (ראי'-על מאין) א גאלד אדער זילבער-מינע וועלכע געהערט צו דער קרוין.

roy'al prerog'ative (ראי'-על פרי-ראג'-ע-טיוו) די קעניגליכע פרעראגאטיווע [דאס אויסשליסליכע קעניגליכע רעכט, א קעניגליכע פריווילעגיע וואס קיין אנדער פערזאן האט עס נים].

roy'al pur'ple (ראי'-על פוירפל) קעניג-פורפור [א געוויסער פורפור-קאליר]. ז. איל. ***"Colors"***

roy'al road to knowl'edge (ראי'-על ראוד טו נאל'-עדזש) א גלייכער און לייכטער וועג זיך צו ערווערבען וויסענשאפט.

Roy'al Soci'ety (ראי'-על סא-סאי'-ע-טי) די אקאדעמיע פון וויסענשאפטען אין לאנדאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1662.

roy'al suprem'acy (ראי'-על סיו-פרעמ'-ע-סי) ז. ***regal supremacy***

roy'al touch (ראי'-על טאטש) די היילענדע בעריהרונג פון קעניג [דאס גלויבען, דאס ווען דער קעניג ריהרט אן א שקראפעל-קראנקען, ווערט ער געזונד].

roy'alty *n.* (ראי'-על-טי) קעניגטום, קעניגס ווירדע; די קעניגליכע מאיעסטעט; א קעניגליכע פערזאן; פערזאנען פון קעניגליכען ראנג; א מיטגליעד פון דער קעניגליכער פאמיליע; די קעניגליכע מאכט אדער אויטאריטעט; א קעניגליכע פריווילעגיע אדער רעכט; א קעניגליכער בעזיץ; א שטייער וואס ווערט געצאהלט צו דער קרוין; א טייל פון דער אייננאהמע וואס ווערט געצאהלט צו א פערפאסער פון א ווערק אדער צו אן ערפינדער פון א פאטענט.

Roy'ston crow (ראי'-סטאן קראו) די גרויע קראהע.

R. R. ראשי תבות פון ***railroad***

rub *v. and n.* (ראב) רייבען; שייערען; פאלירען; אבשלייפען; אבריינען; אבפוצען; אבפרישען; אבשייערען אדער אבפוצען אן איינגראווירטע פיגור אדער סטאטוע אראבצונעהמען פון איהר א קאפיע דורך אן אבדרוק; זיך רייבען; זיך אנשטויסען; זיך ווי עס איז דורכשלאגען אדער דורכשטופען; אבריינבונג; דאס אבריינבען; דאס אבשייערען; א רייבונג, א שטערונג; א צוזאמענשטויס; א "רייב", א "רייב אין זייט", א "רייב אין מארדע".

rub'adub *n.* (ראב'-ע-דאב) דער קלאנג פון א פויק; א שטארקער גערויש.

rub'-a-dub *n.* (ראב'-ע-דאב) ז. ***rubadub***

rub a thing in (ראב ע טהינג אין) מאכען אן אונאנגענעהמע זאך נאך אונאנגענעהמער דורך ווידערהאלען זי.

rub'ber *n., v. and a.* (ראב'-ער) א רייבער; א פאלירער; א שייערער; א שלייפער; א מאסאזשיסט; א געצייג אדער שטאף מיט וואס מען רייבט, ווישט אב אדער שייערט; א שארפשטיין; דאס רייב-קישעלע פון אן עלעקטרישער מאשין; א רייב-פייל [א גראבע פייל]; א רייב-שטיין וואס ווערט בענוצט ביים פאלירען; רייב-פאפיער; א רייב-פלעכע; א ווישלאפען, א פלעדער-וויש; א האנדטוך אדער ליילעך מיט וואס מען רייבט זיך אב נאך'ן באדען; גומיע, קויטשוק, מעק-גומיע; א קאלאש; א געגענשטאנד געמאכט פון גומיע; א גומיע-באנד, א גומיע-פאדים; א צוזאמענשטויס, א שטערונג, א שוויריגקייט; א בעגרענצטע סעריע פון קאנען אין וועלכען עס איז שפיעל וואו דער געווינס ווערט ענטשיעדען דורך דער גרעסערער צאהל געוואונענע קאנען; דער קאן וואס ענטשיידעט דעם געווינס; איינער וואס דרעהט זיך איבעראל ארום אום אלעס צו קוקען און צו זעהן, איינער וואס איז ניייגעריג אלעס צו זעהן און צו וויסען; זיך איבעראל ארומדרעהען אום אלעס צו זעהן און הערען; אונטערהערען וואס אנדערע ריידען דורך'ן טעלעפאן; געמאכט פון גומיע אדער פון קויטשוק.

rub'ber cloth (ראב'-ער קלאהטה) צייג בעצויגען מיט גומיע; גומיע פאבריצירט אין דינע בלעטער.

rub'ber-coat *n.* (ראב'-ער-קאוט) א רעגען-מאנטעל.

rub'ber-file *n.* (ראב'-ער-פאיל) א רייב-פייל [א שווערע גראבע פייל].

rub'ber-neck *n. and v.* (ראב'-ער-נעק) איינער וואס שטרעקט זיין האלז איבעראל צו קוקען און צו זעהן, איינער וואס דרעהט זיך איבעראל ארום צו זוכען נייעס; ארומדרעהען זיך איבעראל אום אלעס צו זעהן, ארומשמעקען נאך נייעס.

rub'ber plate (ראב'-ער פלייט) א קויטשוק-פלאטע פאר קינסטליכע צייהנער.

rub'bers *n.* (ראב'-ערז) קאלאשען; אזא קראנקהייט פון שעפסען וואס כאראקטעריזירט זיך דורך היץ און בייסונג.

rub'ber-saw *n.* (ראב'-ער-סאה) אזא ראטירענדע זעג צום זעגען קויטשוק.

rub'ber stamp (ראב'-ער סטעמפ) א גומיע-שטעמפעל, א קויטשוק-שטעמפעל.

rub'ber-trec *n.* (ראב'-ער-טריע) א גומיע-בוים.

rub'bing *n.* (ראב'-אינג) דאס רייבען; דאס שייערען; אן אבריינבונג, אן איינרייבונג.

rub'bing-post *n.* (ראב'-אינג-פאוסט) א הויפען שטיינער אדער האלץ פאר פיה צום קראצען זיך.

rub'bish *n.* (ראב'-איש) מיסט, אבפאל; אבגענוצטעס אדער אונגוצבארעס מאטעריאל וואס ווערט ארויסגעווארפען; אונזין, נארישקייטען.

rub'bish-heap *n.* (ראב'-איש-היעפ) א קופע מיסט אדער אבפאל.

rub'bishing *a.* (ראב'-איש-אינג) שלעכט, פאסקודנע; נוצלאז, ווערטהלאז; עלענד, געמיין, לומפיג, אונזיניג.

rub'bishy *a.* (ראב'-איש-אי) שלעכט, פאסקודנע; נוצלאז, ווערטהלאז; לומפיג, געמיין; אונזיניג; פול מיט מיסט אדער אבפאל.

rub'ble *n.* (ראבל) רויהער ברוכשטיין; ברוך-שטיקער פון שטיינער; מויער-ארבייט פון רויהע ברוכשטיינער; א מאסע אייז-קריהעס; געבראכענע שטיקער.

rub'ble-ice *n.* (ראב'ל-איס) געבראכענע שטיקער אייז; אייז-קריהעס.

rub'ble-stone *n.* (ראב'ל-סטאון) רויהער ברוכשטיין.

rub'ble-wall'ing *n.* (ראב'ל-הוואהל'-אינג) ז. ***rubble-work***

rub'ble-work *n.* (ראב'ל-הוואירק) מויער-ארבייט פון רויהע ברוכשטיינער.

rub'bly *a.* (ראב'-לי) פול מיט קליינע ברוך-שטיינער.

rub down (ראב דאון) אבריינבען אדער אבשייערען פון אויבען ביז ארונטער; ארומרייבען, קלענער מאכען דורך אבריינבען, אבשלייפען, ארומשלייפען.

rubed'inous *a.* (רו-בעד'-אי-נאס) רויטליך.

rubed'ity *n.* (רו-בעד'-אי-טי) רויטליכקייט.

rubefa'cient *a. and n.* (רוה-בי-פיי'-שיענט) וואס מאכט רויט, וואס רופט ארויס א רויטקייט; א מעדיצינישער מיטעל וואס פעראורזאכט א רויטקייט אויף דער הויט [ווי למשל, א זענעפט-פלאסטער].

rubefac'tion *n.* (רוה-בי-פעק'-שאן) רויטקייט פון דער הויט וואס ווערט פעראורזאכט פון א מעדיצינישען מיטעל [ווי למשל, פון א זענעפט-פלאסטער]; די ווירקונג פון אזא מיטעל.

rub el'bows (ראב על'-באוז) זיין אין נאהנטער פריינדשאפט, זיין אינטים.

rubel'la *n.* (רו-בעל'-א) דייטשע מאזלען [אזא לייכטע אנשטעקענדע מאזלען-עהנליכע קראנקהייט].

ru'bellite *n.* (רוה'-בעל-אי.ט) דער רובעליט [אזא מין טייערער עדעלשטיין פון רויטליכען אדער ראזען קאליר].

rube'ola *n.* (רו-בי'-א-לא) מאזלען; דייטשע מאזלען [אזא לייכטע אנשטעקענדע מאזלען-עהנליכע קראנקהייט].

rube'olar *a.* (רו-בי'-א-לאר) וואס איז שייך צו מאזלען. ז. ***rubeola***

rube'oloid *a.* (רו-בי'-א-לאיד) עהנליך צו מאזלען.

rubes'cence *n.* (רו-בעס'-ענס) דאס ווערען רויט.

rubes'cent *a.* (רו-בעס'-ענט) וואס ווערט רויט.

ru'bican *a.* (רוה'-בי-קען) גרוי, געשי-

מעלט, ווי א שימעל [ווענען דעם קאליר פון א פערד].

ru'bicel *n.* (רוה'-בי-סעל) דער רוביסעל [אזא רויטער עדעלשטיין].

ru'bicelle *n.* (רוה'-בי-סעל) ז. *rubicel*.

ru'bicund *a.* (רוה'-בי-קאנד) רויט, רויטליך, ראזע.

rubicun'dity *n.* (רוה-בי-קאנ'-די-טי) דאס זיין רויט, רויטקייט.

rubid'ic *a.* (רו-ביד'-איק) וואס איז שייך צו רובידיום. ז. *rubidium*.

rubid'ium *n.* (רו-ביד'-אי-אם) רובידיום [א זעהר ווייכער זילבער=ווייסער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

ru'bied *a.* (רוה'-ביד) רויט ווי רובין=שטיין, העל=רויט.

rubifac'tion *n.* (רוה-בי-פעק'-שאן) ז. *rubefaction*.

rubif'ic *a.* (רו-ביפ'-איק) וואס מאכט רויט.

rubifica'tion *n.* (רוה-בי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען רויט.

ru'biform *a.* (רוה'-בי-פארם) רויטליך.

ru'bify *v.* (רוה'-בי-פאי) רויט מאכען.

rubig'inose *a.* (רו-בידזש'-אי-נאוס) ראסט=פארביג, ברוין=רויט.

rubig'inous *a.* (רו-בידזש'-אי-נאס) ראסט=פארביג, ברוין=רויט; אנגעשטעקט מיט פלאנצען=ראסט [ז. *rubigo*].

rubi'go *n.* (רו-באי'-גאו) פלאנצען=ראסט, מעל=טוי [אזא קראנקהייט פון פלאנצען, וועלכע ווערען בעדעקט מיט גאנץ קליינע פאראזיטישע שוועמלעך].

rub in (ראב אין) דאקוטשען, דערגעהן די יאהרען; איינרייבען.

ru'bine *n.* (רוה'-בין) אן אנילין=פארב. ז. *aniline*.

ru'ble *n.* (רוהבל) א רובל [א רוסישע געלד=איינהייט, וועלכע ענטהאלט הונדערט קאפיקעס. האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 51½ אמעריקאנער סענט].

rub off (ראב אף) אברייניגען, אברייבען, אבמעקען; פטור ווערען.

rub on (ראב אן) זיך ווי עס איז דורכשלאגען.

rub out (ראב אוט) אויסמעקען, אויסרייבען; צורייבען, פאנאנדערדרייבען [ווי מען צורייבט פארב, למשל].

ru'bric *n.*, *a.* and *v.* (רוה'-בריק) א רובריק, אן אבטיילונג; די געלד=ליניעס אין א רעכנונג, וועלכע זיינען געוועהנליך רויט; א טיטעל, אן איבערשריפט וואס ווערט געדרוקט אין רויט; א קירכליכע פארשריפט אדער פעראָרדנונג וואס ווערט געוועהנליך געדרוקט אין געבעט=בוך מיט רויטע בוכשטאבען; וואס איז שייך צו א קירכליכער פארשריפט אדער פעראָרדנונג; רויט, פון א רויטען קאליר; בעצייכענט מיט רויטע בוכשטאבען; בעפוצען מיט רויט, בעפארבען מיט רויט, אנצייכענען מיט רויט.

ru'brical *a.* (רוה'-ברי-קעל) רויט; וואס איז שייך צו א רובריק, וואס איז ענטהאלטען אין א רובריק.

ru'bricate *v.* and *a.* (רוה'-ברי-קייט) אנצייכענען אדער אנמערקען מיט רויטער טינט אדער קרייד; קאלארירען מיט רויטע בוכשטאבען אדער ווערטער; איינארדנען אין א רובריק; וואס איז אנגעצייכענט מיט רויטער טינט אדער קרייד, וואס איז רויט קאלארירט.

rubrica'tion *n.* (רוה-ברי-קיי'-שאן) דאס פערצייכענען מיט רויט, דאס קאלארירען מיט רויטע בוכשטאבען אדער ווערטער; א טייל פון טעקסט וואס איז רויט קאלארירט, ווי בוכשטאבען אדער ווערטער; דאס אויסשטעלען אין א רובריק, ארדנען אין רובריקען.

ru'bricator *n.* (רוה'-ברי-קיי-טאר) איינער וואס זיין ארבייט איז אריינצושטעלען רויטע בוכשטאבען אדער ווערטער אין טעקסט פון א בוך אדער מאנוסקריפט.

rubri'cian *n.* (רו-בריש'-ען) א קענער אדער אנהענגער פון קירכליכע פארשריפטען אדער פעראָרדנונגען.

ru'bricist *n.* (רוה'-ברי-סיסט) ז. *rubrician*.

ru'bricose *a.* (רוה'-ברי-קאוס) רויט קאלארירט.

rub'stone *n.* (ראב'-סטאון) א שלייף=שטיין, א שארף=שטיין.

rub the hair the wrong way (ראב טהי העהר טהי ראהנג הוויי) אויפרייצען אדער אויפרעגען דורך קליינליכע שטרייטיגקייטען אדער בעמערקונגען.

rub through (ראב טהרוה) ווי עס איז זיך דורכשלאגען.

rub up (ראב אפ) 1. אבפאלירען; אבשייערען; 2. אבפרישען, א שלייף טהאן [דעם מח].

2. I have to rub up on my Latin.

ru'by *n.*, *a.* and *v.* (רוה'-בי) א רובין [א טייערער עדעלשטיין פון רויטען קאליר. ז. איל. *"Gems"*]; א העל=רויטע פארב אדער קאליר; עטוואס וואס איז ענליך צו א רובין; א היץ=בלאטער, א רויטער פרישטשיק; א קליינע דרוקשריפט וואס איז קלענער ווי נאמפארעל און גרעסער אלס פערעל; רויט ווי א רובין; העל=רויט; מאכען רויט, פארבען רויט.

ru'by-blende *n.* (רוה'-בי-בלענד) רובין=בלענדע [אזא רויטער ערץ וואס בעשטעהט פון צינק און שוועבעל]; א רויטער זילבער=ערץ אדער שוועבעל=פערבינדונג פון ארזעניק און זילבער.

ru'by-crowned *a.* (רוה'-בי-קראונד) וואס האט א רויטען פונקט אויף'ן שיידעל [ווי געוויסע פויגלען].

ru'by sil'ver (רוה'-בי סיל'-ווער) רויטע זילבער=ערץ. ז. *ruby-blende*.

ru'by sul'phur (רוה'-בי סאל'-פויר) דאס רויטע שוועבעל ארזעניק.

ru'by-wood *n.* (רוה'-בי-הוואוד) דאס רויטע סאנדאל=האלץ. ז. *sandalwood*.

ruche *n.* (רוהש) א געפאלבטער אדער געקרויזטער שפיצען=קראגען אדער מאנזשעטען געמאכט פון מוסלין אדער פון דינעם באנד פאר פרויען=קליידער.

ruck *v.* and *n.* (ראק) קנייטשען, מאכען פאלבען; פלאגען, קוועלען; אויפרעגען; ווערען צוקנייטשט; זיך צונויפקארטשען [ווי א פויגעלע אין נעסט]; א פאלב, א פאלד, א קנייטש; א געדרענג פון מענשען; נארישקייטען, פוסטע זאכען.

ruck up (ראק אפ) צוזאמענפאלטען, צוזאמענלעגען, צונויפקנייטשען; אויפרעגען, פלאגען, קוועלען.

ructa'tion *n.* (ראק-טיי'-שאן) דאס גרעפסען.

ruc'tion *n.* (ראק'-שאן) דאס פלאגען, דאס קוועלען; א געלאף, א געדרענג, א געשלעג.

rudd *n.* (ראד) דער רויט=פיש [אזא מין פיש מיט גאנץ רויטע פלוס=פעדערען, וועלכער געפינט זיך אין די טייכען און אזערעס פון אייראפא].

Rudder

rud'der *n.* (ראד'-ער) א שטייער=רודער [פון א שיף]; עטוואס וואס גיט אן די ריכטונג פון א פערזאן אדער זאך.

rud'der-chain *n.* (ראד'-ער-טשיין) די רודער=קייט [איינע פון די צוויי קייטען וועלכע זיינען בעפעסטיגט צו דעם שטייער=רודער].

rud'der-coat *n.* (ראד'-ער-קאוט) דער רודער=קראגען [דאס שטיק צייג וואס איז ארומגעוויקלעט ארום דעם רודער=קאפ אום דאס וואסער זאל ניט אריין אין דער שיף].

rud'der-head *n.* (ראד'-ער-העד) דער רודער=קאפ [דער אויבערשטער ענד פון שטייער=רודער].

rud'der-hole *n.* (ראד'-ער-האול) דאס רודער=לאך [דאס לאך אין דעם דעק פון א שיף, דורך וועלכען דער רודער=קאפ געהט דורך].

rud'der-i'ron *n.* (ראד'-ער-אי'-ערן) דער רודער=האקען.

rud'derless *a.* (ראד'-ער-לעס) אהן א שטייער=רודער.

rud'der-pen'dant *n.* (ראד'-ער-פענ'-דענט) ז. *rudder-chain*.

rud'died *a.* (ראד'-איד) רויט, רויטליך, וואס איז געמאכט רויט.

rud'dily *adv.* (ראד'-אי-לי) מיט א רויטליכען אויסזעהן.

rud'diness *n.* (ראד'-אי-נעס) רויטקייט; א פרישע רויטע פארב [פון געזיכט].

rud'dle *n.* and *v.* (ראדל) רויטער קרייד; אנצייכענען מיט רויטען קרייד; צוזאמען דורכזיפען, צונויפמישען ווי דורך א זיפ.

rud'dleman *n.* (ראד'ל-מען) איינער וואס האנדעלט מיט רויטען קרייד.

rud'dock *n.* (ראד'-אק) דאס רויטקעלכען [א געוויסעם אייראפעאישעם זינגפויגעלע]. ז. *redbreast*.

rud'dy *a.* and *v.* (ראד'-אי) רויט, רויטליך; לוסטיג, מונטער; מאכען רויט.

rud'dy-rud'der *n.* (ראד'-אי-ראד'-ער) דער רויט=עקיגער זון=פיש.

rude *a.* and *adv.* (רוהד) גראב, רויה, ניט בעארבייט; פון א שלעכטען פאסאן; פארטאטשקע; פראסט; נעמיין; אונגעלומפערט; אונציוויליזירט; בארבאריש; אונוויסענד, אונקולטיווירט; אונערצויגען; אונהעפליך; אונארטיג; ווילד; ברוטאל; אכזריות'דיג; געוואלטזאם; שטרענג; שטארק, פעסט; העפטיג; שטורמדיג; אויף א גראבען, רויהען, ניט בעארבייטען אדער אונגעלומפערטען אופן; פון א שלעכטען פאסאן; מעשה פארטאטש; אויף א ווילדען אדער בארבארישען אופן; מיט גראבקייט; מיט שטרענגקייט; מיט שטארקייט; אויף א שטורמדיגען אדער געוואלטזאמען אופן.

rude'ly *adv.* (רוהד'-לי) אויף א גראבען, ניט בעארבייטען אדער אונגעלומפערטען אופן; פון א שלעכטען פאסאן; מעשה פארטאטש; אהן עלעגאנץ, אהן קונסט; מיט גראבקייט אדער אונהעפליכקייט;

אויף א ווילדען אדער בארבארישען אופן; געוואלטזאם; שטורמדיג; מיט שטרענגקייט; מיט שטארקייט.

rude'ness *n.* (רוהד'–נעס) גראבקייט, רויהקייט, אונגעלומפערטקייט; אונעלעגאנטקייט; פראסטקייט; אונהעפליכקייט; אונציוויליזירטקייט; אונארטיגקייט; ווילדקייט; אונגעוויסענהייט; שטרענגקייט; העפטיגקייט; שטורמדיגקייט.

ru'deral *a.* (רוה'–דע–רעל) וואס וואקסט אין פלעצער וואו עס ווערט ארויסגעשאטען אבפאל אדער מיסט [ווענען געוויסע פלאנצען].

rudes'by *n.* (רוהדז'–בי) א גראביאן, א גראבער יונג.

ru'diment *n. and v.* (רוה'–די–מענט) דער אנפאנג, די גרונדלאגע; עטוואס וואס איז אין דער אנפאנגס-סטאדיע פון דער ענטוויקלונג; דער אנפאנג פון אן ארגאן אדער טייל פון אן ארגאן; א שפור אדער א רעשט פון א גליעד וואס האט זיך ניט ענטוויקעלט אדער איז ביסלעכווייז פערשוואונדען; א גליעד וואס האט ניט קיין פונקציאנס-טהעטיגקייט; געבען די אנפאנגס-גרינדע אדער די גרונד-כללים.

rudimen'tal *a.* (רוה–די–מענ'–טעל) רודימענטאר, עלעמענטאר; וואס געהערט צו אנפאנגס-גרינדע, וואס געהערט צו די ערשטע כללים אדער גרונד-פרינציפען.

rudimen'tarily *adv.* (רוה–די–מענ'–טע–רי–לי) אין א רודימענטארען אדער עלעמענטארען צושטאנד; אויף אן עלעמענטארען אופן.

rudimen'tary *a.* (רוה–די–מענ'–טע–רי) רודימענטאר אדער עלעמענטאר; וואס איז שייך צו אנפאנגס-גרינדע אדער צו די אנפאנגס-כללים; וואס נעפינט זיך אין אן אנפאנגס-סטאדיע פון ענטוויקלונג; וואס בלייבט אין אן אונענטוויקעלטען צושטאנד; וואס האט ניט קיין טהעטיגקייטס-פונקציאנען [ווענען גליעדער פון קערפער].

rue *v. and n.* (רוה) חרטה האבען; בעדויערען, בעקלאגען, רחמנות האבען; די ראוטע [אזא קליין בוימעל וואס האט א שטארקען אונאנגענעהמען ריח. זיינע בלעטער זיינען טעטביג און זיינע בליהונגען זיינען גרין-געלב].

rue'-bar'gain *n.* (רוה'–באר'–גיין) א שלעכטע קניה, א קויף אויף וועלכען מען האט חרטה; די געצאהלטע וואס מען גיט אום צו קענען חרטה האבען אויף א קויף.

rue'ful *a.* (רוה'–פול) בעדויערליך, קלאגליך, יאמערליך; פול מיט רחמנות; מיטליידס-ווערטה.

rue'fully *adv.* (רוה'–פול–אי) אויף א בעדויערליכען אופן; מיט טרויער, מיט בעדויערען; מיטליידס-ווערטה, בעדויערונגס-ווערטה

rue'fulness *n.* (רוה'–פול–נעס) בעדויערליכקייט, טרויריגקייט; קלעגליכקייט; יאמערליכקייט.

ru'er *n.* (רוה'–ער) איינער וואס בעדויערט אדער האט מיטלייד.

rufes'cence *n.* (רו–פעס'–ענס) רויטקייט, א רויטליכער קאליר.

rufes'cent *a.* (רו–פעס'–ענט) רויטליך, רויט ווערענד.

ruff *n. and v.* (ראף) א נעקרוייזטער קראגען [ווי עס פלעגען טראגען די אדעליגע צום ענדע פון מיטעלאלטער]; א טשוב פון פעדערען ביי געוויסע פויגלען וואס שטארצט ארום האלז ווי א קראגען; א קרייזעל פון לאנגע האר ארום האלז ביי געוויסע הינד; אין א משיין — דער האלז פון א וואל [דאס פערדיקטע ארט אויף א וואל אין דער פארם פון א רינג, וואס דערלאזט ניט דאס ראד אדער אן אנדער זאך ארבצוגליטשען פון איהם]; די קאמפף-טויב [ז. *jacobin pigeon*]; דער קאמפף-האהן [א פויגעל פון די צפון-לענדער מיט א גרויסען טשוב פעדערען ארום האלז. ז. איל]; דער קוילבארש [אן אייראפעאישער טייך-פיש]; א לייכטעס קלאפען אויף א פויק; אין קארטען-שפיעל — דאס דעקען א קארט מיט א טרומף אדער קאזיר [ווען דער שפיעלער האט ניט קיין קארטען פון דערזעלביגער מאסט]; דעקען א קארט מיט א טרומף; קעמען אדער בערשטען פלאקס אויף א ברעטעל וואס איז אנגעשלאגען מיט הויכע אייזערנע שטאכלעך.

Ruff

ruffed *a.* (ראפט) אין זאאלאגיע — וואס האט א קרויז פון האר אדער פעדערען ארום האלז; געבארשטען אויף א ברעטקאם [ווענען פלאקס].

ruffed grouse (ראפט גראוס) די קראגען-הוהן [א מין נארד-אמעריקאנישער פויגעל מיט צוויי דיקע קרייזלעך פון פעדערען ארום האלז].

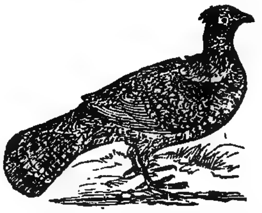

Ruffed Grouse

ruf'fian *n., a. and v.* (ראפ'–יען) א ווילדער יונג, א ברוטאלער קערל, א יונג וואס איז גרייט צו בעגעהן יעדען פערברעכען; א גזלן, א רויבער, א מערדער; ברוטאל, מערדעריש, אונמענשליך; ווילד, שטורמדיג; אויפהויבען א טומעל; בעגעהן זיך ברוטאל.

ruf'fianhood *n.* (ראפ'–יען–הוד) ז. *ruffianism*

ruf'fianish *a.* (ראפ'–יען–איש) ווי א מערדער, ברוטאל.

ruf'fianism *n.* (ראפ'–יען–איזם) ווילדקייט, ברוטאליטעט.

ruf'fian-like *a.* (ראפ'–יען–לאיק) ז. *ruffianish*

ruf'fianly *adv.* (ראפ'–יען–לי) אויף א ווילדען, ברוטאלען שטייגער; מעשה גזלן.

ruf'fle *v. and n.* (ראפל) צונויפקניי-טשען, צורונצלען, מאכען פאלדען; צומישען, צושויבערען, מאכען אונגלייך, ברייננען אין אונארדנונג; בויטשען, צוטרייסלען, ברויזען, ברייננען אין בעוועגונג די אויבערפלעכע [פון וואסער]; בעאונרוהיגען, אויפרעגען; קרייזלען, נאפרירען; טומלען, שטורמען, מאכען ליארם; דאקוטשען; לייכט קלאפען אין א פויק [אלס סיגנאל פון טרעוואגע]; א קרויז, א פאלב; אונרוה, אויפרעגונג; א לייכטעס פויקען, דאס באראבאנען.

ruf'flement *n.* (ראפ'ל–מענט) קרויזונג.

ruf'fle one's feath'ers (ראפל הוואנז פעטה'–ערז) ארייגבריינגען איינעם אין כעס; ווערען אויפגערעגט.

ruf'fle one's plu'mage (ראפל הוואנז פלוה'–מערדש) ז. *ruffle one's feathers*

ruf'fler *n.* (ראפ'–לער) א משיין צו מאכען פאלדען אדער קרויזען [ווי אין צייג]; א סקאנדראליסט.

ruf'fle up (ראפל אפ) אויפרעגען.

ruf'fling *n.* (ראפ'–לינג) קרויזען פון צייג.

ruf'fy-tuf'fy *a. and adv.* (ראפ'–אי–טאפ'–אי) צומישט, ניט אין ארדנונג; אין א מיש-מאש.

ru'fous *a.* (רוה'–פאס) טונקעל-רויט, געלב-רויט, ברוין-רויט, ראסט-פארב.

rug *n.* (ראג) א דיקע דעקע פון גראבען וואלענעם שטאף; א בעט-דעקע; א טעפיך, א קאווער; א פערד-דעקע; א הונד וואס איז בעוואקסען מיט דיקע און לאנגע האר; א מין שטארקער שנאפס; א האפטינער ציה אדער שלעפ.

ru'ga *n.* (רוה'–גא) א קנייטש, א פאלב.

ru'gate *a.* (רוה'–גייט) געקנייטשט, נעפאלבט.

rug'ged *a.* (ראג'–עד) האריג, שארסטקע, בארשטיג; שארסטיג, ניט גלאט, ניט גראד; געקנייטשט, צוזאמענגעשרומפען; אונרוהיג; אונבעקוועם פאר'ן אויער, סקריפענד, קראצענד; רויה, גראב; אונוויסענד; ווילד, אויפגעבראכט; פערעקשנ'ט; שטורמיש [ווענען וועטער]; שטארק, געזונד.

rug'gedly *adv.* (ראג'–עד–לי) אויף א רויהען אדער גראבען שטייגער; שארסטיג.

rug'gedness *n.* (ראג'–עד–נעס) ניט-גראדקייט, ניט-גלאטקייט, שארסטיגקייט; רויהקייט, גראבקייט.

rug'ging *n.* (ראג'–אינג) דיקעס, האריגעס געוואנד פאר דעקען, פערד-דעקען, קאווערען א. ז. וו.

rug'gy *a.* (ראג'–אי) ז. *rugged*

rug'-head'ed *a.* (ראג'–העד'–עד) מיט צושויבערטע האר.

ru'gine *n. and v.* (רוה'–דזשין) אזא פייל וואס ווערט בענוצט אין בירורגיע; ארומצופיילען א ביין; פיילען מיט אזא כירורגישער פייל.

ru'gose *a.* (רוה'–גאוס) מיט קנייטשען, מיט פאלדען.

rugos'ity *n.* (רו–גאס'–אי–טי) צוקנייטשטקייט; א קנייטש.

ru'gous *a.* (רוה'–גאס) ז. *rugose*

ru'gulose *a.* (רוה'–גיו–לאוס) דריבנע אדער דין געקנייטשט אדער געפאלבט.

ru'in *v. and n.* (רוה'–אין) רואינירען, צושטערען, פערוויסטען, חרב מאכען; פערדארבען; געהן צו גרונד; א רואינע, א צושטערונג, א פערוויסטונג, א חרבן, אן אונטערגאנג.

ru'inable *a.* (רוה'–אינ–עבל) וואס קען רואינירט, צושטערט אדער פערוויסט ווערען.

ru'in-ag'ate *n.* (רוה'-אינ-עג'-אייט) א מין ברוינער אגאט [אזא עדעלשטיין].

ruina'tion *n.* (רוה-אי-ניי'-שאן) צושטערונג, פערוויסטונג; דאס חרב מאכען; רואינען, חורבות.

ru'iner *n.* (רוה'-אי-נער) א צושטערער, א פערוויסטער, א חרב=מאכער.

ru'ing *n.* (רוה'-אינג) תשובה, חרטה.

ru'iniform *a.* (רוה'-אי-ני-פארם) וואס זעהט אויס ווי רואינען, וואס זעהט אויס ווי א חורבה [ווענען געוויסע מינעראלען].

ru'inous *a.* (רוה'-אי-נאס) צופאלענד, צושטערענד, חרב ווערענד; פערניכטענד, חרב מאכענד; וואס בעשטעהט פון חורבות.

ru'inously *adv.* (רוה'-אי-נאס-לי) פערניכטענד, בריינגענדיג צו צושטערונג.

ru'inousness *n.* (רוה'-אי-נאס-נעס) די צופאלונג; די פערדערבליכקייט; דאס זיין חרב אדער פערוויסט.

ru'ins *n.* (רוה'-אינז) רואינען, חורבות, דאס וואס עס פערבלייבט נאך א פערוויסטונג אדער צושטערונג.

Ruins

rule *n. and v.* (רוהל) די הערשענדע מאכט, די רעגיערונג, געוועלטיגקייט; די נארמע, די ריכט=שנור, די מעטאדע פון פרינציפ אדער האנדלונג; א פעראָרדנונג, א פארשריפט; א תקנה; אין גראמאטיק אדער אריפמעטיק—א רעגעל, א כלל; די אנגענומענע אדער געוועהנליכע מעטאדע פון האנדלונג, פון אויפפיהרונג א. ד. ג.; אין יוריספרודענץ — א פארמאלע פעראָרדנונג אדער בעשטימונג פון געריכט; א לינעאל, א ווירע; א מאסשטאב אדער מעסט=שטעקען; אין דרוקעריי — א ליניע, א מעטאלענע פלאטע וואס שטעלט זיך אריין אין שריפט און אויף וועלכער עס דרוקט זיך אב א ליניע; רעגעלען, איינארדנען; פערוואלטען; לייטען, פיהרען; אין יוריספרודענץ — פעסטזעצען, געריכטליך ענטשיידען ווענען עפעס; ליניערען, מאכען ווירעס; בעשטימען דורך ליניעס, אויסמעסטען; הערשען, רעגיערען; אין קאמערץ — האלטען אויף א געוויסער הויך [ווי די פרייזען אויף סחורות].

rule'-case *n.* (רוהל'-קייס). א קאסטען, וואו מען האלט אין דרוקערייען די פלאטען, מיט דער הילף פון וועלכע מען דרוקט ליניען.

rule'-cut'ter *n.* (רוהל'-קאט'-ער) אין דרוקעריי — א מאשין צו שניידען די פלאטען, מיט דער הילף פון וועלכע מען דרוקט ליניען.

ruled pa'per (רוהלד פיי'-פער) געליניערטעס פאפיער.

rule'-drill'er *n.* (רוהל'-דריל'-ער) א לעהרער וואס קלאפט בלויז אריין די שילער אין קאפ די נויטיגע זאכען, ניט ערקלערענדיג זיי דעם זין דערפון.

rule' - joint *n.* (רוהל' - דזשאינט) א פערבינדונגס=געלענק ווי עס ווערט געמאכט ביי א צונויפגעלעגטען צאל=שטאק אדער אנדער לינעארמאס.

Rule-joint

rule'less *a.* (רוהל'-לעס) אהן א רעגעל, אהן געזעץ.

rule'lessness *n.* (רוהל'-לעס-נעס) דאס זיין אהן א רעגעל אדער אהן געזעץ; רעגעללאזיגקייט, געזעצלאזיגקייט.

rule of the road (רוהל אוו טהי ראוד) די אנגענומענע רעגעלען ווי צו האלטען זיך, ווען צוויי רייטער אדער פאהרער בעגעגנען זיך אויף א וועג [ווי למשל די רעגעל, אז ביידע זאלען זיך האלטען רעכטס פון צענטער פון וועג].

rule of three (רוהל אוו טהריע) אין אריפמעטיק — רעגעל=דע=טרי [א מעטאדע אויסצוגעפינען א פיערטע צאהל אין אן אריפמעטישער פראבלעם, ווען דריי צאהלען זיינען אנגעגעבען, ווי למשל: 20 ארבייטער האבען אויפגעבויט א הויז אין 30 טעג. וויפיעל ארבייטער פאדערט זיך אום אויפצובויפען אזא הויז אין 10 טעג?].

rule of thumb (רוהל אוו טהאם) א מעטאדע צו טהאן עפעס אויף א פרימיטיווען איינפאך=פראקטישען שטייגער [ווי למשל מאכען א זאך, מעסטענדיג אויף'ן אויג און ניט גענוי אויסרעכנענדיג].

rule o'ver (רוהל או'-ווער) הערשען, רעגיערען איבער אימעצען.

ru'ler *n.* (רוה'-לער) א רעגיערער, א געוועלטיגער; א לינעאל, א ווירע.

rule the roast (רוהל טהי ראוסט) הערשען, געוועלטיגען, קאנטראלירען.

rule'-work *n.* (רוהל'-הוואירק) אין דרוקעריי — א זאץ וואו עס זיינען פאראן פיעל ליניען [ווי ביים צוזאמענשטעלען א טאבעלע].

ru'ling *n. and a.* (רוה'-לינג) א בעשטימונג אדער בעשלוס וואס א ריכטער גיט ארויס ווענען א פראגע וואס הויבט זיך אויף בעת א געריכטס=פראצעס; דאס מאכען ליניעס; געוועלטיגענד, הערשענד.

ru'ling-machine' *n.* (רוה'-לינג-מע-שין') א ליניער=מאשין [א מאשין צו מאכען ליניעס].

ru'ling of the chair (רוה'-לינג אוו טהי טשעהר) דער בעשלוס פון פארזיצענדען.

ru'ling-pen *n.* (רוה'-לינג-פען) א רייספעדער [צום צייכענען ליניעס].

Ruling-pen

rul'lion *n.* (ראל'-יאן) א שוך געמאכט פון ניט געגארבטע פעל.

rum *a. and n.* (ראם) זאנדערבאר, זעלטען, מאדנע; גוט, פיין; א מאדנער מענש; א מאדנע זאך; ראם [א מין שנאפס].

Ruma'nian *a. and n.* (רוה-מיי'-ני-ען) רומעניש, וואלאכיש [וואלכיש, מאלדאוויש]; וואס איז שייך צו רומעניען; א רומעניער; די רומענישע שפראך.

rumb *n.* (ראמב) ז. *rhumb*.

rum'ble *v. and n.* (ראמבל) ראלען, ברילען, שאלען [פון דונער]; בעוועגען עפעס מיט א דונערענדען, שאלענדען טאן; ארויסרופען א ברומען אדער שאלען; דאס ראלען, דאס שאלען [ווי פון א דונער]; א רונדער, זיך=אומדרעהענדער צילינדער, אין וועלכען עס ווערען אריינגעלעגט זאכען זיי זאלען זיך רייבען איינע אן דער אנדערער; דער הינטער=זיץ פון א קארעטע פאר א לאקיי.

rum'bler *n.* (ראמ'-בלער) א ווארטשון, א ברומער; איינער וואס מאכט אן טומעל.

rum'ble-tum'ble *n.* (ראמ'בל-טאמ'בל) דער הינטער=זיץ פון א קארעטע פאר'ן לאקיי.

rum'bling *n.* (ראמ'-בלינג) דאס מאכען א טומעל; דאס ווארטשען, דאס ברומען.

rum'-blos'som *n.* (ראמ'-בלאס'-אם) א פרישטשיק אויף דער נאז וואס בעקומט זיך פון פיעל טרינקען.

rumbooze' *n.* (ראמ-בוהז') אן אלקאהאלישער געטראנק [הויפטזעכליך א געמישטער].

rumbow'line *n.* (ראמ-באו'-לין) ז. *rombowline*.

rumbow'ling *n.* (ראמ-באו'-לינג) גראג, א געטראנק פון ראם מיט וואסער [ביי מאטראזען].

rum'-bud *n.* (ראמ'-באד) ז. *rum-blossom*.

rumbul'lion *n.* (ראמ-באל'-יאן) א מין שטארקער שנאפס.

rum'-cher'ry *n.* (ראמ'-טשער'-אי) דער אמעריקאנישער ווילדער שווארצער קארשען=בוים. ז. *black cherry*.

ru'men *n.* (רוה'-מען) דער ערשטער מאגען פון חיות וואס זיינען מעלה=גרה.

rumfus'tian *n.* (ראמ-פאס'-טשיען) א הייסער געטראנק וואס ווערט געמאכט פון אייער, ביער, שנאפס, וויין, צוקער א. ז וו.

ru'mina *n.* (רוה'-מי-נא) די ערשטע מאגענס פון חיות וואס זיינען מעלה=גרה. ז. *rumen*.

ru'minant *a. and n.* (רוה'-מי-נענט) וואס איז מעלה גרה; וואס האט דעם כאראקטער פון א מעלה גרה'דיגער בהמה; רוהיג, מיושב'דיג, ארייננעטראכט אין עפעס; א מעלה גרה'דיגע בהמה.

Ruminan'tia *n.* (רוה-מי-נענ'-שי-א) דער מין בהמות, וואס זיינען מעלה גרה.

ru'minate *v. and a.* (רוה'-מי-נייט) איבערקייען, מעלה גרה זיין; נאכדענקען, איבערדענקען, זיך גוט איבערלעגען; וואס זעהט אויס ווי צוקייעט [ווענען פלאנצען זאמען].

rumina'tion *n.* (רוה-מי-ניי'-שאן) דאס מעלה גרה זיין; די נאכדענקונג.

ru'minative *a.* (רוה'-מי-ניי-טיוו) וואס איז מעלה גרה; נאכגעטראכט; איבערגעקלערט.

ru'minator *n.* (רוה'-מי-ניי-טאר) אייכער וואס דענקט נאך פיעל ווענען א געגענשטאנד.

rum'mage *n. and v.* (ראמ'-עדזש) דאס דורכזוכען, דאס שארען, דאס צושארען; דורכזוכען, צושארען, אויסריהען; צומישען, צובויטשען; אויסגעפינען.

rum'mager *n.* (ראמ'-עדזש-ער) איינער

וואס זוכט דורך; איינער וואס צושארט אדער צוריהעט.

rum'mer *n.* (ראמ'-ער) א טרינק-גלאז, א טרינק-בעכער.

rum'my *a. and n.* (ראמ'-אי) וואס איז שייך צו ראם; געמאכט פון ראם; זאנדערבאר, מאדנע; א שכור.

ru'mor *n. and v.* (רוה'-מאר) א קלאנג, א סלוך, א גערעד; רוהם; צייטווייליגע בעריהמטקייט; ארויסלאזען א קלאנג אדער סלוך.

rump *n.* (ראמפ) דער הינטער-חלק, דער געזעס, דער אחור, דער זאדיק; דער רעשט אדער דער בראק פון עפעס.

rump'-bone *n.* (ראמפ'-באון) דער שויס-ביין, דער שאמביין [דער ביין פון דעם ווירבעל וואס פעראייניגט זיך מיט די בעקען-ביינער].

rum'ple *v. and n.* (ראמפל) צודריקען, צוקנייטשען; א קנייטש, א פאלד.

rump'less *a.* (ראמפ'-לעס) וואס האט ניט קיין עק [ביי פויגלען].

rump of beef (ראמפ אוו ביעף) דער זאדיק [הינטער-חלק] פון אן אקס.

rump'-steak *n.* (ראמפ'-סטייק) א ביפ-שטעקס פון פלייש וואס ווערט אויסגעשניטען פון זאדיק [הינטער-חלק].

rum'pus *n.* (ראמ'-פאס) א גרויסער טומעל, א גרויסע מישעניגע.

rum'-shrub *n.* (ראמ'-שראב) א געטראנק פון ראם, צוקער און געווירצען.

rum'-suck'er *n.* (ראמ'-סאק'-ער) א שכור.

rum'swizzle *n.* (ראמ'-סהוויזל) א וואלענער שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער [ווערט פאבריצירט אין אירלאנד].

run *v. and n.* (ראן) לויפען, געשווינד בעוועגען זיך, איילען, פליהען; "לויפען" פאר אן אמט, ארויסשטעלען די קאנדידאטור; ארומפאהרען פון ארט צו ארט, רייזען; פליסען, ריגען; זיך שמעלצען, זיך צוגיסען, צוגעהן; זיין אין בעוועגונג, ארבייטען [ווי א מאשין]; ציהען זיך אין דער לענג [ווי א וועג]; ארויסוואקסען, ענטוויקלען זיך אין פראצעס פון וואקסונג; ארונטערגעהן, ארונטערפאלען; פערבייגעהן, פערגעהן [ווי די צייט]; דורכלויפען מיט'ן בליק, איבערקוקען [א בוך, אן ארטיקעל]; נאכדענקען, האלטען אין טראכטען איבער א געוויסען געגענשטאנד; נייגען, ריכטען, אנווענדען, צואווענדען; זיך אויפהאלטען, זיין פארגעשטעלט פיעל מאל [ווי א טעאטער-שטיק]; ווירקען, זיין אין מאכט [ווי א געזעץ אדער א תקנה]; פעראורזאכען אן אויסשאס אדער ארויספליה; זיך אויפהויבען ביז א געוויסער הויך, דערגרייכען; זיך פערשפרייטען [ווי א קלאנג, א סלוך]; זיין מיטעלמעסיג אדער דורכשניטליך, זיין ווי דאס געוועהנליכע; מאכען א געלאף אויף א באנק [מאכען אז די דעפאזיטאהרען אדער געלד-איינלעגער זאלען מאסענווייז קומען פאדערען זייער געלד]; זיין אין צירקולאציאן [ווי געלד, מטבעות]; אין מוזיק — שפיעלען א רולאדע [א שנעלע פאלגערונג פון טענער]; לאזען אורין, משתין זיין; לאזען לויפען [ווי א פערד]; ארייניאגען, ארייגקלאפען [ווי א טשוואק]; טרייבען, צווינגען; געטריבען ווערען, זיין גענויט צו עפעס; יאגען, געהן אין געיעג; אויפפיהרען, פארשטעלען עטליכע מאל [ווי א טעאטער-שטיק]; בעשטימען די ליניע אדער ריכטונג [ווי פון א גרענעץ]; דורכגעהן אדער דורכברעכען [א שטערונג אדער אן אבהאלט]; ארויסלאזען, ארויסווארפען, אויסשיסען; אויספליסען, אויסשטרעמען; צוציהען אדער ארויפציהען אויף זיך, ארויפברייננגען אויף זיך [אן אונאנגענעהמליכקייט, א צרה]; נעהמען מיט א לאנגער נאהט; שמעלצען און גיסען [אין א פורעם]; ברייננגען אין בעוועגונג, מאכען צו ארבייטען [א מאשין]; בעטרייבען [א געשעפט]; אנפיהרען [א קאנטאר, א קאנצעלאריע]; נאכפאלגען עפעס אין געדאנק, בעטראכטען; דאס לויפען, דער לויף, דער גאנג; דאס ארבייטען [פון א מאשין]; דאס בעטרייבען [א געשעפט, אן אונטערנעהמונג]; א גאנג, א נסיעה, א שפאציער; דאס פליסען, דאס שטרעמען; די פאלגערונג פון עפעס; דאס אויסהאלטען אדער די דויער-צייט [פון א פארשטעלונג, פון א פאסירונג, פון פאפולאריטעט]; דער פרייער בענוץ פון עפעס [ווי פון א פארק, א גארטען]; א געלאף אויף א באנק [א געלאף פון די דעפאזיטארען צו בעקומען זייער געלד]; אן ארט וואו בהמות ווערען צונויפגעטריבען אדער געהען דורך; א דורכגאנג; דער מאסען-גאנג פון פיש צום ארט וואו זיי ווארפען אב די איקרע; די מאסע פיש אין דיעזען גאנג; דאס קענען לויפען; דאס דורכשניטליכע, דאס געוועהנליכע; א פאר מיהל-שטיינער; דאס ארט פון אונטערשטען דעק פון א שיף וואו ער הויבט אן זיך צו פעררונדען און פערבויגען ארויף; דער שטח פון א לאנד; די אויסדעהנונג; די ריכטונג; אין מוזיק — א רולאדע, א שנעלע פאלגערונג פון טענער.

run'about *n.* (ראנ'-ע-באוט) א פוסט-און פאסניק; א וואגאבונד; אן ארומלויפערקע; א לייכטער אפענער וועגעל.

run about' (ראן ע-באוט') ארומלויפען.

run across' (ראן ע-קראהס') טרעפען זיך מיט אימעצען, צופעליג בעגעגענען זיך.

run a ditch (ראן ע דיטש) ציהען א גראבען.

run af'ter (ראן עפ'-טער) יאגען זיך נאך עפעס [ווי נאך כבוד, נאך פאפולאריטעט]; אימעצען נאכלויפען.

run against' (ראן ע-גענסט') קומען אין צוזאמענשטויס מיט אימעצען אדער עפעס; טרעפען זיך מיט אימעצען; זיין אונגינסטיג צו עפעס.

run'agate *a. and n.* (ראנ'-ע-גייט) אבטריניג, גע'שמד'ט; וואנדערענד; ארומלויפענד; א רענעגאט, א משומד, אן אבטריניגער; אן אוועקגעלאפענער, א דעזערטיר; אן ארומלויפער, א וואנדערער.

run aground' (ראן ע-גראונד') זינקען, אונטערגעהן, צו גרונד געהן; זיך אוועקזעצען אויף'ן גרונד.

run a guard (ראן ע גארד) פערבייגעהן א וואך אונבעמערקטערהייד.

run ahead' of one's reck'oning (ראן ע-העד' אוו הוואנז רעק'נ-אינג) לעבען איבער די מיטלען.

run a match (ראן ע מעטש) זיך פעררוועטען אין לויפען.

run amuck' (ראן ע-מאק') אנפאלען אויף אלץ און אויף יעדען מיט א ווילדער בייזקייט; ווילד אומלויפען; טהאן עפעס אויף א ווילדען, ריזיקאלישען שטייגער אהן איבערלעגונג.

run a rig (ראן ע ריג) אבטהאן א שטוקע.

run a risk (ראן ע ריסק) אונטערנעהמען א ריזיקאלישע זאך, זיין אין ריזיקע.

run at (ראן עט) פלוצלונג אנפאלען אדער אטאקירען.

run'away *n. and a.* (ראנ'-ע-הוויי) אן אוועקגעלאפענער, א דעזערטיר; דאס אוועקלויפען; איינער וואס בראדזשעט אדער טרייבט זיך ארום; אוועקלויפענד, אנטלויפענד.

run away' with (ראן ע-הוויי' הוויטה) שנעל אבטראגען זיך; אנטלויפען מיט עפעס אדער אימעצען; אוועקטראגען צו ווייט, פערפליהען אין דער אונענדליכקייט.

run awry' (ראן ע-ראי') ווערען שלעכט; פערדארבען ווערען; אראבגעהן פון דרך הישר.

run before' (ראן בי-פאור') אנטלויפען [ווי פון שונא]; אריבעריאגען; אריבערשטייגען.

run by (ראן באי) פערביילויפען.

run coun'ter (ראן קאונ'-טער) זיין צואווידער; געהן להיפוך.

run deep (ראן דיעפ) שווימען טיעף אונטער'ן וואסער.

run'dle *n.* (ראנדל) א גראבען פול מיט וואסער; א קריי-פערמיגע זאך; א טרעפ פון א לייטער.

rund'let *n.* (ראנד'-לעט) א פעסעלע, א קליין פעסעל.

run down (ראן דאון) אויסנעהן, אבשטעלען זיך [ווי א זייגער]; ווערען אויסגעצעהרט אדער אבגעשוואכט; מנצח זיין, בעזיעגען; אראבזעצען פון ווערטה; אונטערשעצען; זינקען [פון א שיף ביים אנשטויסען זיך אן אן אנדער שיף].

run down a coast (ראן דאון ע קאוסט) שווימען פארביי דעם ברעג [וועגען א שיף].

run dry (ראן דראי) ווערען טרוקען, זיך אויסשעפען.

rune *n.* (רוהן) א רונע, א בוכשטאב פון דעם אלט-גערמאנישען אדער סקאנדינאווישען אלפאבעט; א מיסטישעס שפריכווארט פון די אלט-סקאנדינאווישע חכמים; א געהיימניס, א סתרי תורה.

rune'craft *n.* (רוהנ'-קרעפט) קענטניס פון דער אלט-גערמאנישער אדער סקאנדינאווישער שריפט. ז. *rune*.

run for (ראן פאר) לויפען נאך עפעס; זוכען; זיין א קאנדידאט אויף...

rung (ראנג) נעקלונגען. ז. *ring*.

rung *n.* (ראנג) 1. א שטאנג; 2. א טרעפ [פון א לייטער]; א שטופע.

2. He reached the highest rung on the ladder of success.

run hard (ראן הארד) שטארק יאגען זיך.

ru'nic *a. and n.* (רוה'-ניק) רוניש, אלט-סקאנדינאוויש; אזא דרוק-שריפט.

ru'nic char'acters (רוה'-ניק קער'-עק-טערז) ז. *runic letters*.

ru'nic let'ters (רוה'-ניק לעט'-ערז) רונישע בוכשטאבען, דער פארצייטיגער סקאנדינאווישער אלפאבעט.

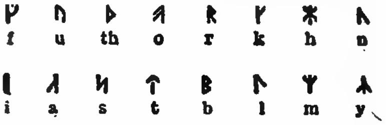

Runic Letters

run i'dle (ראן אידל) לעער לויפען [וועגען טיילען פון א מאשין, וועלכע בעוועגען זיך און לייסטען ניט קיין ארבייט].

run in (ראן אין) אין דרוקעריי — פארזעצען אין דערזעלביגער שורה, ניט אנ-

הויבענדיג פון א נייעם אבזאץ; פערנעהמען א קלענערען פלאץ אין שריפט איידער מען האט גערעכענט פריהער [וועגען קאפיע אדער מאנוסקריפט]; אריינזעצען אין טורמע.

run in debt (ראן אין דעט) אריינפאלען אין חובות; מאכען חובות.

run in the blood (ראן אין טהי בלאד) איינגעבארען זיין, זיין א גע'ירש'ענטע אייגענשאפט, זיין א פאמיליען-אייגענשאפט אדער א ראסען-אייגענשאפט.
He is widely known for his hospitality. It **runs** in his blood.

run in'to (ראן אינ'-טו) לויפען אנטקעגען; זיך צוזאמענשטויסען.

run in'to dan'ger (ראן אינ'-טו דיינ'-דזשער) אריינפאלען אין געפאהר.

run in'to debt (ראן אינ'-טו דעט) אריינקריכען אין חובות.

run in'to the ground (ראן אינ'-טו טהי גראונד) דערגעהן ביז אן עקסטרעם; איבערטרייבען, אריבערכאפען די מאס.

run in with (ראן אין הוויטה) זיך צונויפגעהן, איבעראיינשטימען.

run'let *n.* (ראנ'-לעט) א קליין טייכעל אדער שטראם.

run like split (ראן לאיק ספליט) לויפען זעהר שנעל.

run low (ראן לאו) זיין צו ענדע, אויסגעהן.

run mad (ראן מעד) משוגע ווערען, ווילד ווערען.

run'nel *n.* (ראנ'-על) א קליין טייכעל.

run'ner *n.* (ראנ'-ער) א לויפער; א לויף-פערד, א פערד וואס לויפט אין א וועט-לויף; אן אוועקלויפער, אן אנטלאפענער; א דעזערטיר; א קאנטראבאנדיסט; א מאשיניסט, איינער וואס בעטרייבט א מאשין; א פליסענדער שטראם; א שליח, א קוריער; א קונדען-זוכער [פאר אן אייזענבאהן, פאר א האטעל א. ד. ג.]; א האנדעלס-רייזענדער; אין ענגלאנד — א געהילף פון א שעריף, א געהיים-פאליציסט; דער טייל פון א זאך דורך וועלכען זי גליטשט זיך [ווי די שינעס פון א שליטען]; דער אויבערשטער בעוועגליכער שטיין פון א פאר מיהל-שטיינער; דער רינג, דורך וועלכען א שטריק אדער אן אנדער זאך גליטשט זיך ארויף און אראב; אין א סיסטעם פון ראלען אדער בלאקען [ז. *pulley*] — א בעוועגליכע ראלע [צום אונטערשייד פון א ראלע, וואס איז צו עפעס צוגעפעסטיגט]; א דיקער שטריק וואס ציהט זיך פון איין ראלע און געהט דורך אן אנדערער; אין באטאניק — א דין שטענגעל וואס ציהט זיך איבער דער ערד פון ווארצעל און לאזט פון זיך ארויס ביים ענד בלעטלעך און ווארצלען.

run'ning *n. and a.* (ראנ'-אינג) דאס לויפען; דאס ריזיקירען; די פעהיגקייט צו לויפען; דאס וואס פליסט אדער שטראמט; די ריכטונג פון עפעס, וואס פליסט אדער שטראמט; לויפענד; וואס איז צוגעפאסט צום לויפען; וואס איז געמאכט שנעל, האסטיג [ווי קורסיוו-שריפט]; אין שטענדיגער פאלגערונג, אהן איבעררייסונג; נאכאנאנד, כסדר.

run'ning account' (ראנ'-אינג ע-קאונט') א לויפענדע רעכנונג [אין בוכהאנדלונג].

run'ning fight (ראנ'-אינג פאיט) א געפעכט וואס ווערט אנגעהאלטען צווישען דעם אנטלויפענדען און נאכלויפענדען צד.

run'ning fire (ראנ'-אינג פאיר) אין מיליטער — דאס שיסען מיט א רייה זאלפען איינער נאך'ן אנדערען.

run'ning hand (ראנ'-אינג הענד) א געלויפיגע האנדשריפט, קורסיוו.

run'ning horse (ראנ'-אינג האהרס) א וועט-לויף-פערד.

run'ning lights (ראנ'-אינג לאיטס) די ליכט וואס ווערען אויפגעהאנגען אויף א שיף פון זונען-אונטערגאנג ביז זונען-אויפגאנג.

run'ningly *adv.* (ראנ'-אינג-לי) לויפענדיג; אהן איבעררייסונג, אהן אונטערברעכונג.

run'ning match (ראנ'-אינג מעטש) א וועט-לויף.

run'ning pat'terer (ראנ'-אינג פעט'-ער-ער) אן אויסשרייער און פערקויפער פון אלטווארג, ביליגע ביכער, צייטונגען א. ד. ג.

run'ning sore (ראנ'-אינג סאור) א וואונד פון וועלכער עס פליסט אייטער [פלאגמע].

run'ning sta'tioner (ראנ'-אינג סטיי'-שאנ-ער) ז. *running patterer*.

run'ning-trap *n.* (ראנ'-אינג-טרעפ) א טייל פון א רעהר וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א *U*. זייענדיג שטענדיג פול מיט וואסער, דערלאזט עס ניט די גאזען און שלעכטע ריחות צו געהן צוריק דורך דער רעהר.

run off (ראן אף) 1. מאכען עס זאל ארויספליסען [ווי צושמאלצענער מעטאל]; 2. אין טעאטער — צונעהמען, אוועקשלעפען [די דעקאראציאן פון דער סצענע]; 3. אין דרוקעריי — אבדרוקען א געוויסע צאהל עקזעמפלארען; 4. איבערזאגען, איבערצעהלען.
3. This press will **run off** ten thousand copies every hour. 4. He **ran off** the figures from memory.

run'-off *n.* (ראנ'-אף) די מאסע רעגען-וואסער, וואס ווערט ניט אויסגעדאמפפט אדער איינגעזויגען אין דער ערד, נאר רינט אב אין סאזשעלקעס און טייכען.

run off with (ראן אף הוויטה) ז. *run away with*.

run of stones (ראן אוו סטאונז) א פאר מיהל-שטיינער.

runol'ogy *n.* (רו-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די רונען אדער אלט-סקאנדינאווישע שריפטען.

run on (ראן אן) פארטזעצען, געהן ווייטער; אין דרוקעריי — זעצען אין דערזעלביגער שורה, ניט אנהויבענדיג פון א נייעם אבזאץ; לאכען, זיך לוסטיג מאכען; אין טעאטער — ברייגנען די דעקאראציאנען אויף דער סצענע; לאזען אין בעוועגונג א מאשין.

run one's face (ראן הוואנז פיים) נושא חן זיין אדער בעקומען קרעדיט אהן קיינעמס רעקאמענדאציאן, נאר דורך מוטה אדער עזות.

run on shore (ראן אן שאור) ארויפלויפען אדער ארויפטרייבען אויף דער יבשה [וועגען א שיף].

run out (ראן אוט) 1. אויסלויפען, אויסגעהן; 2. קומען צו א סוף, ענדיגען זיך; זיך אויסנעהמען; 3. פעראָרעמט ווערען פון אויסברייגנעריי; אין דרוקעריי — פערנעהמען א גרעסערען פלאץ אין שריפט ווי מען האט אויסגערעכענט [וועגען מאנוסקריפט]; ארויסיאגען, ארויסטרייבען.
2. His money will soon **run out**.

run out of (ראן אוט אוו) אויסגעצעהרט ווערען, זיך אויסלעדיגען פון עפעס [ווי פון געלד]; פטר'ען דאס לעצטע ביסעל.

run o'ver (ראן או'-ווער) אריבערלויפען, אריבערפליסען; געשווינד אריבערגעהן עפעס; איבערפאהרען עפעס אדער אימעצען; דורכלויפען אדער דורכקוקען; שנעל פארביילויפען נאך אמאל.

run ri'ot (ראן ראי'-אט) ווילד ווערען, ניט האבען קיין אבהאלט; זיין ניט איינגעהאלטען.

run rus'ty (ראן ראס'-טי) זיך פערעקשנ'ען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען; זיך אנטקעגען שטעלען.

run short (ראן שאהרט) צו קורץ קומען, אויסגעהן.

runt *n.* (ראנט) א דקה, קליין-פיה; א קעלבעל; א קליין-געוויקסיגעס טהיער; א קארליק, א קליין מענשעלע.

run the gant'let (ראן טהי גענט'-לעט) לויפען דורך'ן טשערינג [א מיליטערישע שטראף, ביי וועלכער א האלב-נאקעטער סאלדאט פלעגט דארפען דורכלויפען דורך צוויי שערענגעס סאלדאטען, וועלכע פלעגען איהם שמייסען מיט ריטער].

run the risk (ראן טהי ריסק) ריזיקירען.

run the stage (ראן טהי סטיידזש) צוגרייטען די גאנצע דעקאראציאן אויף דער סצענע פון א טעאטער איידער עס פאנגט זיך אן די פארשטעלונג.

run through (ראן טהרו) שנעל אויסברייגנען, שנעל פטר'ען.
He soon **ran through** his fortune.

run to earth (ראן טו אוירטה) אין געיעג — דעריאגען א חיה ביז איהר לאך אדער נארע.

run togeth'er (ראן טו-געטה'-ער) אויסמישען זיך, זיין אין א געמיש [ווי פערשיעדענע מעטאלען, פון וועלכע עס ווערט געמאכט איין כלי]; בעהעפטען צוויי בעזונדערע שטיקער [ווי ביים נעהען]; צוזאמענלויפען.

run to seed (ראן טו סיעד) שנעל אויסשפראצען און אויסוואקסען אין קערנער; שנעל אויסגעטריקענט ווערען, פערלירען שנעל די כחות.

run to wreck (ראן טו רעק) צו גרונד געהן.

run up (ראן אפ) זיך הויבען, וואקסען, פערגרעסערט ווערען, אויפשטייגען; זיך צונויפציהען, צונויפקארטשען [ווי א נאסעס טוך]; איבערצעהלען שנעל פון אותיות ארויף, ווי א זייל אדער רובריק פון צאהלען; זיך אויפהויבען, זיך פערגרעסערען; שנעל עפעס פערריכטען; שנעל עפעס אויפבויען.

run upon' (ראן א-פאן') אבלאכען, מאכען שפאס פון איינעם.

run'way *n.* (ראנ'-הוויי) דער וועג איבער וואס עפעס לויפט אדער פליסט [ווי דער גראבען פון א טייך]; א וועג אדער שטעגנעלע, איבער וועלכען עס געהען חיות.

run well (ראן הוועל) האבען ערפאלג.

run wild (ראן הוואילד) ווילד ווערען.
The children **run wild** during recess.

rupee' *n.* (רו-פיע') די רופיע [אן אינדישע זילבערנע מטבע פון אן ערך 48 אמעריקאנער סענט].

rup'tion *n.* (ראפ'-שאן) א ברוך, אן עפענונג [דורך אויפפלאצען].

rup'ture *n. and v.* (ראפ'-טשור) אויפברעכונג, פאנאנדערפלאצונג; א ברוך; א קילע; אן אויסברוך פון פיינדליכקייט; א מחלוקה, א קריעג; אויפברעכען; פלאצען; פעראורזאכען א ברוך; מאכען א

קילע; פלאצען אדער זיך עפענען אונרעגעלמעסיג [וועגען געוויסע פרוכטען].

rup'turewort *n.* (ראפ'-טשור-הווארט) ברוך=גראז [אזא גראז=פלאנצע וואס פלעגט פארצייטען געברויכט ווערען אלס מיטעל צו א ברוך אדער קילע].

ru'ral *a.* (רוה'-רעל) אגריקולטורעל; דארפיש; וואס איז שייך צו ערד=ארבייט.

ru'ralise *v.* (רוה'-רעל-איז) ז. ***ruralize***

ru'ralism *n.* (רוה'-רעל-איזם) דארפישקייט, דארפישעס לעבען, דארפישע מנהגים, א דארפישער שפראך=אויסדרוק.

ru'ralist *n.* (רוה'-רעל-איסט) א דארפס=איינוואהנער, א לאנד=איינוואהנער.

rural'ity *n.* (רו-רעל'-אי-טי) דארפישקייט, דאס זיין דארפיש; דאס דארפישע לעבען.

ru'ralize *v.* (רוה'-רעל-איז) לעבען אין דארף, פיהרען א דארפיש לעבען; צוגעבען א דארפישען כאראקטער אדער אויסזעהן.

ru'rally *adv.* (רוה'-רעל-אי) אויף'ן דארפישען שטיינער, ווי אין א דארף.

ru'ralness *n.* (רוה'-רעל-נעס) דארפישקייט, דאס זיין דארפיש.

ru'sa *n.* (רוה'-סא) א מין אסט=אינדישער הירש מיט פערצווייגטע הערנער; דאס לעמאן=גראז אדער אינגבער=גראז [אזא פלאנצע וואס גיט ארוים א מין אויל].

ruse *n.* (רוהז) ליסטינקייט, כיטראסט, הינטער=פיסלעך; סטראטעגיק, א מאנעווערע, אן אויפטהו אדער כיטראסט אין קריעג.

rush *n. and v.* (ראש) ראהר [טראסטניק, קאמיש, אטשערעט]; א קלייניגקייט, א ווערטהלאזע זאך; איילעניש, שטופעניש, א שטירצען, א געלאף; א נעדרענג, א גע=טומעל; א שטארקע פאדערונג אויף עפעס; אין פוס=באל=שפיעל — דאס דורכשטופען זיך מיט'ן באל דורך די געגנער צו זייער ציעל; דאס דורכגעהן ערפאלגרייך און עקזאמען; א מחנה פויגלען; זיך איילען, לויפען, שטירצען; טומלען, מאכען א נעדרענג, זיך שטופען; טהאן עפעס אהן איבערלעגונג און אין איילעניש; טרייבען, יאגען, שטופען; איילען; אין פוס=באל=שפיעל — שטרעבען צוצוקומען מיט'ן באל צום געגנער'ס ציעל.

rush'-bot'tomed *a.* (ראש'-באט'-אמד) מיט א ראהר=זיץ [ווי א שטוהל, למשל]. The room was full of **rush-bottomed** furniture.

rush'-broom *n.* (ראש'-ברוהם) דער אויסטראלישער אדער שפאנישער בעזים=שטרויך [אזא אויסטראלישער אדער אייראפעאישער קוסט מיט ראהר=עהנליכע צווייגען].

rush'-buck'ler *n.* (ראש'-באק'-לער) א ווילדער, צולאזענער יונג.

rush'-can'dle *n.* (ראש'-קענ'דל) א ראהר=ליכט [א שטיקעל ראהר אדער קאמיש בעדעקט מיט חלב].

rushed *a.* (ראשט) בעוואקסען מיט ראהר [קאמיש].

rush'er *n.* (ראש'-ער) איינער וואס איילט זיך אדער שטויסט זיך; אין פוס=באל שפיעל — איינער וואס האט די אויפגאבע דורכצושטויסען דעם באל צום געגנער'ס ציעל.

rush'-grass *n.* (ראש'-גרעס) ראהר=גראז [אזא מין דיקעס גראז].

rush'-grown *a.* (ראש'-גראון) בעוואקסען מיט ראהר [קאמיש].

rush'-hold'er *n.* (ראש'-האולד'-ער) א לייכטער פאר ראהר=ליכט. ז. ***rush-candle***

rush'iness *n.* (ראש'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט ראהר [טראסטניק, קאמיש].

rush'light *n.* (ראש'-לאיט) ז. ***rush-candle***

rush'-like *a.* (ראש'-לאיק) עהנליך צו ראהר; וועיך; וואס בויגט זיך ווי ראהר; שוואך.

rush'-line *n.* (ראש'-לאין) די רייהה פון די שפיעלער אין פוס=באל שפיעל, וואס האבען די אויפגאבע דורכצושטויסען דעם באל צום געגנער'ס ציעל.

rush'-nut *n.* (ראש'-נאט) דאס עסבארע ציפער=גראז אדער ראהר=נוס [די פרוכט פון דיעזען גראז ווערט געברויכט אלס שפייז]. ז. איל. ***"Grasses & their Allies"***

rush'-stand *n.* (ראש'-סטענד) ז. ***rush-holder***

rush'-stick *n.* (ראש'-סטיק) ז. ***rush-holder***

rush'y *a.* (ראש'-אי) בעדעקט מיט ראהר; רייך אין ראהר; געמאכט פון ראהר [טראסטניק, קאמיש, אטשערעט].

rusk *n. and v.* (ראסק) צוקלאפטער צוויעבאק אדער סוכארעס; אזא לייכטער צוקער=געבעקס; א מין וויכער, זיסער צוויעבאק; פערוואנדלען אין צוויעבאק און צושטויסען.

rus'kie *n.* (ראס'-קי) עטוואס וואס איז געפלאכטען פון צווייגען, שטרוי א. ז. וו. [ווי למשל, א הוט, א קאשיק, א ביענשטאק א. ז. וו.].

Russ *n. and a.* (ראס) ז. ***Russian***

Russ. אבקירצונג פון ***Russia*** אדער ***Russian***

rus'set *n., a. and v.* (ראס'-עט) א רויטליך=ברוינער אדער רויטליך=גרויער קאליר [ז. איל. ***"Colors"***]; פויערען=געוואנד; ניט געפארבטער לעדער; לייכט געפארבטער לעדער פון רויטליך=ברוינעם קאליר; א ראנעט [אזא ברוינליכערווינטער=עפעל מיט א דיקער שאלעכץ]; רויטליך=ברוין, רויטליך=גרוי; געמאכט פון דארפישען, היימיש=געמאכטען געוואנד; גראב, דארפיש; געמאכט פון ניט געפארבטען לעדער; צוגעבען א רויטליך=ברוינעם אדער רויטליך=גרויען קאליר.

rus'set gown (ראס'-עט גאון) א דארפיש קלייד, א קלייד פון היימיש געמאכטען פויערען=געוואנד; א דארפס=מיידעל.

rus'seting *n.* (ראס'-עט-אינג) גראבער פויערען=געוואנד; א דארפסמאן, א פראסטער יונג, א גראבער, אונערצויגענער מענש; א ראנעט [אזא עפעל]. ז. ***russet***

rus'set leath'er (ראס'-עט לעטה'-ער) ניט געפארבטער לעדער; בלויז עטוואס געפארבטער לעדער פון רויטליך=ברוינעם קאליר.

rus'sety *a.* (ראס'-עט-אי) רויטליך=ברוין אדער רויטליך=גרוי.

Rus'sia *n.* (ראש'-א) רוסלאנד; יוכטען אדער יוכטען=לעדער [אזא גוטער זארט רוסישער ציעגען אדער שעפסען=לעדער].

Rus'sia duck (ראש'-א דאק) רוסישעס זעגעל=טוך.

Rus'sia leath'er (ראש'-א לעטה'-ער) יוכטען אדער יוכטען=לעדער. ז. ***Russia***

Rus'sian *a. and n.* (ראש'-ען) רוסיש, רוסלענדיש; די רוסישע שפראך; א רוס, א רוסישער, א רוסישע.

Rus'sianism *n.* (ראש'-ענ-איזם) כאראקטעריסטיש רוסישעס; רוסישער איינפלוס.

Russianiza'tion *n.* (ראש-ענ-אי-זיי'-שאן) רוסיפיצירונג, דאס מאכען רוסיש, דאס צוגעבען א רוסישען כאראקטער.

Rus'sianize *v.* (ראש'-ענ-איז) רוסיפיצירען, מאכען רוסיש, צוגעבען א רוסישען כאראקטער.

Russifica'tion *n.* (ראס-אי-פי-קיי'-שאן) ז. ***Russianization***

Rus'sify *v.* (ראס'-אי-פאי) ז. ***Russianize***

Russ'niak *n.* (ראס'-ני-עק) א רוטהענער. ז. ***Ruthenian***

Rus'so-Byz'antine *a.* (ראס'-א-ביז'-ענ-טין) רוסיש=ביזאנטיש, רוסיש [וועגען דעם רוסישען סטיל אין ארכיטעקטור, וועלכער איז א מאדיפיצירונג פון דעם ביזאנטישען].

Rus'so-Greek *a.* (ראס'-א-גריעק) רוסיש=גריכיש [וואס איז שייך אי צו די רוסען אי צו די גריכען].

Rus'so-Greek Church (ראס'-א-גריעק טשוירטש) די רוסיש=גריכישע קירך, די פראוואסלאווגע קירך.

Rus'sophile *n. and a.* (ראס'-א-פיל) א רוסאפיל [אן אנהענגער פון אלעם וואס איז רוסיש]; רוסאפיליש.

Rus'sophilism *n.* (ראס'-א-פיל-איזם) רוסאפיליזם, ליעבע אדער אנהענגערשאפט צו אלעם וואס איז רוסיש.

Rus'sophilist *n.* (ראס'-א-פיל-איסט) א רוסאפיל. ז. ***Russophile***

Rus'sophobe *n.* (ראס'-א-פאוב) א רוסאפאב [א פיינד פון אלעם וואס איז רוסיש; איינער וואס האט מורא פאר אלעם וואס איז רוסיש].

Russopho'bia *n.* (ראס-א-פאו'-בי-א) רוסאפאביע [האס צו אלעם וואס איז רוסיש, מורא פאר אלעם וואס איז רוסיש].

Rus'sophobism *n.* (ראס'-א-פאו-ביזם) ז. ***Russophobia***

Rus'sophobist *n.* (ראס'-א-פאו-ביסט) ז. ***Russophobe***

rust *n. and v.* (ראסט) ראסט [אויף מעטאלען]; שימעל; א שימעל=ארטיגער אנוואוקס אויף פלאנצען [בעזונדערס אויף תבואות]; א צופרעסענדע אנוואקסונג אויף עפעס; א שעדליכער איינפלוס, ווירקונג אדער געוואהנהייט; פערראסטען, פערזשאווערט ווערען; האבען דאס אויסזעהן פון ראסט אדער שימעל; פערשימעלט ווערען; פערדארבען ווערען.

rust'-ball *n.* (ראסט'-באהל) איינער פון די געלבע שטיקער אייזען=ערץ, וואס מען געפינט אין קרייד=שיכטען אין א געוויסער געגענד אין ענגלאנד.

rust'-col'ored *a.* (ראסט'-קאל'-ארד) ראסט=פארביג, וואס זעהט אויס ווי אייזען=ראסט.

rust'-eat'en *a.* (ראסט'-איעט'ן) צופרעסען פון ראסט.

rust'ful *a.* (ראסט'-פול) פערראסטעט, פערזשאווערט; וואס רופט ארוים ראסט.

rust'-fun'gus *n.* (ראסט'-פאנ'-גאס) ז. ***rust-mite***

rus'tic *a. and n.* (ראס'-טיק) דארפיש; גראב; איינפאך, פשוט, ניט געקינסטעלט, נאטירליך; אין באסאזש אדער רוסטישען בוי=סטיל [ז. ***rustic work***]; א דארפסמאן, א פויער; באסאזש אדער רוסטישער בוי=סטיל; א נאכט=מאיל, א נאכט=מאט.

rus'tically *adv.* (ראס'-טי-קעל-אי)

דארפיש; אונגעלומפערט, גראב; פשוט, איינפאך, ניט געקינסטעלט, נאטירליך.

rus'ticalness *n.* (ראס'-טי-קעל-נעס) דארפישקייט, דאס זיין דארפיש; גראבקייט, אונגעלומפערטקייט; פשוט'קייט, איינפאכקייט, נאטירליכקייט, אונגעקינסטעלטקייט.

rus'ticate *v.* (ראס'-טי-קייט) וואהנען אויף לאנד, וואהנען אין דארף; ארויסשיקען אין א דארף; אויסשליסען פון אן אוניווערזיטעט [און ארויסשיקען אין א בעשטימטען פלאץ]; בויען אין באסאזש אדער אין רוסטישען בוי=סטיל. ז. *rustic work*.

rus'ticated *a.* (ראס'-טי-קיי-טעד) געבויט אין באסאזש אדער אין רוסטישען סטיל. ז. *rustic work*.

rustica'tion *n.* (ראס-טי-קיי'-שאן) דארף=לעבען [הויפטזעכליך, ווען מען איז געצוואונגען דערצו]; אויסשליסונג פון אן אוניווערזיטעט אויף א געוויסער צייט [אפט מיט דער פאדערונג צו פערלאזען די אוניווערזיטעטס=שטאדט]; באסאזש אדער רוסטישער בוי=סטיל. ז. *rustic work*.

rus'tic fur'niture (ראס'-טיק פויר'-ני-טשור) איינפאכע גראבע דארפס=מעבעל, גארטען=מעבעל, מעבעל פון געפלאכטענע צווייגען.

rustic'ity *n.* (ראס-טיס'-אי-טי) ז. *rusticalness*.

rus'ticize *v.* (ראס'-טי-סאיז) מאכען דארפיש, פערוואנדלען אין א דארפסמאן.

rus'tic joint (ראס'-טיק דזשאינט) א פערטיעפונג צווישען צוויי שטיינער פון א געביידע אין דעם רוסטישען בוי=סטיל [באסאזש]. ז. *rustic work*.

rus'ticly *adv.* (ראס'-טיק-לי) ז. *rustically*.

rus'tic moth (ראס'-טיק מאטה) א נאכט=מאיל, א נאכט=מאט.

rus'tic ware (ראס'-טיק הוועהר) אזא טערראקאטא [געברענטע ערד] פאר ארנאמענטען, פאנטאנען, וואזען א. ז. וו.

rus'tic work (ראס'-טיק הוואירק) רוסטישער בוי=סטיל אדער באסאזש [א בוי=סטיל פון בעזונדערע שטיינער, וועלכע זיינען פאנאנדערגעטיילט מיט פערטיעפונגען און זיינען אפט בעדעקט מיט לעכלעך]; א וואנד פון שטיינער פון פערשיעדענער גרויס און פארם; א זומערהויז, גארטען=מעבעל א. ז. וו. געפלאכטען פון צווייגען, ווארצלען און בוימער אין פאנטאסטישע פיגורען.

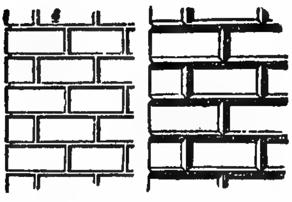

Rustic Work

rus'tily *adv.* (ראס'-טי-לי) אין א פערראסטעטען צושטאנד, פערראסטעט.

rus'tiness *n.* (ראס'-טי-נעס) דאס זיין פערראסטעט, פערראסטקייט, פערזשאווערטקייט; פערשימעלטקייט.

rus'tle *v. and n.* (ראסל) רוישען, מאכען א גערויש אדער שארך; ענערגיש שטרעבען אדער ארבייטען; דערגרייכען אדער קריגען עפעס אויף אן ענערגישען אופן; גנב'ענען פיה; גנב'ענען; א גערויש, א שארך.

rus'tler *n.* (ראס'-לער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט א גערויש אדער א שארך; אן ענערגישער, טהעטיגער מענש; א רייטענדער פיה=פאסטוך [אין די וועסטטיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א פיה=גנב [צווישען די רייטענדע פיה=פאסטוכער אין אמעריקא].

rust'less *a.* (ראסט'-לעס) ניט פערראסטעט, ניט פערזשאווערט; וואס קען ניט ראסטען.

rus'tle the mail (ראסל טהי מייל) גנב'ענען פון די פאסט=זעק.

rus'tling *n. and a.* (ראס'-לינג) דאס רוישען, א גערויש, א שארך; רוישענד; וואס פעראורזאכט א שארך.

rus'tlingly *adv.* (ראס'-לינג-לי) מיט א גערויש, מיט א שארך.

rust'-mite *n.* (ראסט'-מאיט) א ראסט-מילב [אזא מילב וואס פעראורזאכט ראסט=פלעקען אדער שימעל=פלעקען אויף פלאנצען].

rust'-proof *a.* (ראסט'-פרוהף) זיכער געגען ראסט, וואס האט ניט מורא פאר ראסט, וואס קען ניט זשאווערען.

rust'-red *a.* (ראסט'-רעד) וואס האט דעם קאליר פון אייזען=ראסט, רויטליך-ברוין.

rus'ty *a.* (ראס'-טי) ראסטיג, פערראסטעט, פערזשאווערט; וואס זעהט אוים ווי פערזשאווערט אדער פערשימעלט; שטויביג, אונגריין; רויט אדער געלב [ווי עם ווערען איניגע קאנזערווירטע פיש]; פערלארען דעם גלאנץ, אבגעטראגען, אויסגעריבען; מיט אבגעטעמפטער געשיקטקייט אדער געאיבטקייט [דורך אונטהעטיגקייט]; גראב, גרילצענד [ווי למשל, א שטימע]; פער'עקשנ'ט, אונגעהארכזאם.

rus'ty-crowned *a.* (ראס'-טי-קראונד) וואס האט א ברוינעם פלעק אויף'ן שפיץ קאפ [וועגען געוויסע פויגלען].

rut *n. and v.* (ראט) אן איינגעפאהרענער שמאלער וועג אדער סטעזשקע; א פעסטגעשטעלטער מנהג, אן אנגענומענע ריכטונג, אן איינגעפאהרענער וועג; די פארונגס=צייט פון חיות; געשלעכטליכע אויפרעגונג ביי הירשען אדער ביי אנדערע חיות; אן אויפרוהר, א גערויש; מאכען א שפור ווי מיט די רעדער פון א וואגען; מאכען א רינווע, א גראבען ארער א קאנאל אין דער ערד; האבען תאוה צו געשלעכטליכער פארונג.

rutaba'ga *n.* (רו-טע-ביי'-גא) אזא מין ריב.

ruta'ceous *a.* (רו-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו ראוטע [אזא פלאנצע]. ז. *rue*.

rute *n.* (רוהט) זעהר קליינע ערץ=אדערלעך [אדערלעך פון רויהען מעטאל אין א מעטאל=גרוב].

ruth *n.* (רוטה) מיטלייד, ערבארמונג, בעדויערונג; חרטה; עלענד, ליידען; גרויזאמקייט, אכזריות.

Ruthe'nian *n. and a.* (רו-טהי'-ני-ען) א רוטענער [איינער פון די קליין=רוסען אין גאליציען]; די רוטענישע שפראך; רוטעניש, וואס איז שייך צו די רוטענער.

ruthen'ic *a.* (רו-טהענ'-איק) ז. *ruthenious*.

ruthe'nious *a.* (רו-טהי'-ני-אס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון רוטהעניום. ז *ruthenium*.

ruthe'nium *n.* (רו-טהי'-ני-אם) רוטהעניום [איינער פון די כעמישע גרונדעלעמענטען, וועלכער געהערט צו די מעטאלען פון דער פלאטין=גרופע].

ruth'ful *a.* (רוטה'-פול) מיטליידיג, בארמהערציג, פול מיט בעדויערען; יאמערליך, טרויריג.

ruth'fully *adv.* (רוטה'-פול-אי) פול מיט בארמהערצינקייט; פול מיט בעדויערען; פול מיט מיטלייד; יאמערליך, טרויריג.

ruth'less *a.* (רוטה'-לעס) אונ'ברחמנות'דיג, אונבארמהערציג, גרויזאם, אכזריות'דיג.

ruth'lessly *adv.* (רוטה'-לעס-לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; מיט גרויזאמקייט.

ruth'lessness *n.* (רוטה'-לעס-נעס) אונבארמהערצינקייט, גרויזאמקייט, אכזריות'דינקייט.

ru'tic *a.* (רוה'-טיק) וואס איז שייך צו ראוטע, וואס קומט פון ראוטע. ז. *rue*.

ru'tic ac'id (רוה'-טיק עס'-איד) ראוטעזויערע [אזא שטאף אין די בלעטער פון דער ראוטע]. ז. *rue*.

ru'tilant *a.* (רוה'-טי-לענט) וואס גלאנצט, וואס פינקעלט, וואס שיינט, וואס בלישטשעט.

ru'tile *n.* (רוה'-טיל) דער רוטיל [אזא מין מינעראל].

rut'-time *n.* (ראט'-טאים) די צייט פון פארען זיך [ביי הירשען].

rut'ting-time *n.* (ראט'-אינג-טאים) ז. *rut-time*.

rut'tish *a.* (ראט'-איש) תאוה'דיג; ערוועקענד תאוה.

rut'tishness *n.* (ראט'-איש-נעס) דאס זיין תאוה'דיג, תאוה'דינקייט.

rut'ty *a.* (ראט'-אי) אויסגעפאהרען, מיט פיעל שפורען פון רעדער [וועגען א וועג]; תאוה'דיג.

Ry. אבקירצונג פון *railway*

ry'al *n.* (ראי'-על) א רויזענאבעל [אזא פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע פון 10 שילינג, אונגעפעהר 2 דאלאר 40 סענט]. ז. *rose-noble*.

rye *n. and a.* (ראי) קארן; בראנפען געמאכט פון קארן; א ארעלמאן, א הויכנעשעצטע פערזאן; וואס איז פון קארן.

rye bread (ראי ברעד) קארן=ברויט.

rye'-grass *n.* (ראי'-גרעס) ז. *ray-grass*.

Rye House plot (ראי האוס פלאט) די קאנספיראציע וואס איז געמאכט געווארען אין יאהר 1683 צו טויטען דעם קעניג קארל דעם צווייטען פון ענגלאנד.

rye'-straw *n.* (ראי'-סטראה) א בינטעל קארן=שטרוי; א שוועכלינג; א שוואכער, אונבעדייטענדער מענש.

rye'-wolf *n.* (ראי'-הוואולף) אזא טייוועל, וואס האלט זיך אין די קארן=פעלדער [לויט דעם אבערגלויבען פון די דייטשע פויערים].

rye'-worm *n.* (ראי'-הוואירם) א קארן=ווארים [אן אייראפעאישער אינזעקט, וועמעס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט קארן=זאנגען].

ry'ot *n.* (ראי'-אט) א לאנד=ארענדאטאר, אן ערד=ארבייטער, א פויער [אין אינדיען].

rype *n.* (ראיפ) א שנעע=הוהן. ז. *ptarmigan*.

S

S, s (עס) דער נייטצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Sa. פערקירצונג פון *Saturday*

S. A. ראשי תבות פון די ווערטער *South Africa, South America* אדער *South Australia*

sabadil'la *n.* (סעב-ע-דיל'-א) סאבאדיל, א צענטראל=אמעריקאנישע פלאנצע מיט גראז=פערמיגע לאנגע בלעטער און מיט זעהר ביטערע קערנער.

Sa'baism *n.* (סיי'-בע-איזם) ז. *Sabianism*

Sab'aoth *n.* (סעב'-ע-אטה) צבאות, ארמעען, מחנות [אלס א טייל פון טיטול פון גאט].

Sabbata'rian *n. and a.* (סעב-ע-טיי'-רי-ען) א שבת=האלטער, א שבת=היטער; א סובאטניק, א קריסט וואס היט דעם אידישען שבת; וואס איז שייך צו שבת אדער צו די קריסטליכע שבת=היטער.

Sabbata'rianism *n.* (סעב-ע-טיי'-רי-ען-איזם) די לעהרען אדער פרינציפען פון די קריסטליכע שבת=היטער.

Sab'bath *n. and a.* (סעב'-עטה) שבת; דער רוהע=טאג [זונטאג ביי די קריסטען]; וואס איז שייך צו שבת אדער צום רוהע=טאג.

sab'bath *n.* (סעב'-עטה) די רוהע=צייט; אן אברוה פון הארעוואניע, פון דאגות, יסורים א. ז. וו.; דאס שבת=יאהר ביי די פארצייטיגע אידען [דאס יאהר פון שמיטה אדער יובל].

Sabbatha'ic *a.* (סעב-ע-טהיי'-איק) וואס איז שייך צו די נאכפאלגער פון שבתאי צבי [דער פאלשער אידישער משיח פון 17טען יאהרהונדערט].

Sabbatha'ist *n.* (סעב-ע-טהיי'-איסט) אן אנהענגער פון שבתאי צבי [דער פאלשער אידישער משיח פון 17טען יאהרהונדערט].

Sab'bath-brea'ker *n.* (סעב'-עטה-בריי'-קער) א מחלל=שבת'ניק.

Sab'bath-brea'king *n. and a.* (סעב'-עטה-בריי'-קינג) דאס מחלל=שבת זיין; וואס איז מחלל שבת.

Sab'bath-day's jour'ney (סעב'-עטה-דייז דזשויר'-ני) תחום=שבת [די צוויי טויזענד איילען אויף יעדער זייט פון וואהן=ארט, ווייטער פון וועלכע א איד טאר ניט געהן אום שבת].

Sab'bathless *a.* (סעב'-עטה-לעס) וואס האלט קיין שבת ניט, וואס רוהט ניט.

Sab'bath-school *n.* (סעב'-עטה-סקוהל) ז. *Sunday-school*

Sabbat'ic *a.* (סע-בעט'-איק) שבת'דיג, וואס איז שייך צו שבת אדער רוהע.

sabbat'ical *a.* (סע-בעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו שבת אדער רוהע; וואס קומט פאר זיבענוויוז; וואס טרעפט זיך יעדען זיבענטען [טאג, וואך, מאנאט אדער יאהר].

sabbat'ical year (סע-בעט'-אי-קעל ייר) דאס יאהר פון שביעות, דאס שמיטה=יאהר.

Sab'batism *n.* (סעב'-ע-טיזם) דאס היטען שבת; שבת=רוהע; דאס אבשטעלען זיך פון דער ארבייט; דאס אונטערברעכען די ארבייט.

Sab'batize *v.* (סעב'-ע-טאיז). האלטען שבת; פערוואנדלען אין א רוה=טאג.

Sabe'an *a. and n.* (סע-בי'-ען) וואס איז שייך צו שבא אדער יעמען [א טייל פון אראביען]; אן איינוואהנער פון שבא.

Sabe'ism *n.* (סע-בי'-איזם) ז. *Sabianism*

sab'eline *a.* (סעב'-ע-לין) וואס איז שייך צו א סויבעל אדער סייבעל. ז. *sable*

sab'elize *v.* (סעב'-ע-לאיז) מאכען ווי סייבעל; מאכען טונקעל אדער שווארץ; פערפינסטערען; מאכען טרויעריג. ז. *sable*

sabel'lan *a.* (סע-בעל'-ען) גראב=זאמדיג.

Sabel'lian *a. and n.* (סע-בעל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די סאבעליענס [א פארצייטיג פאלק אין איטאליען]; וואס איז שייך צו סאבעליום אדער צו זיינע לעהרען [סאבעליום איז געווען א קריסטליכער פריסטער פון 3טען יאהרהונדערט, וועלכער האט געלערנט, אז דאס געטליכע וועזען בעשטעהט פון איין פערזאן און איז ניט קיין דריי=איינינקייט]; אן אנהענגער פון פריסטער סאבעליום.

Sabel'lianism *n.* (סע-בעל'-אי-ען-איזם) סאבעליאניזם, די לעהרען פון קריסטליכען פריסטער סאבעליום. ז. *Sabellian*

sa'ber *n. and v.* (סיי'-בער) א זעבעל, א סאבליע, א שווערד; שלאגען מיט א סאבליע אדער שווערד; בעזארגען מיט א זעבעל.

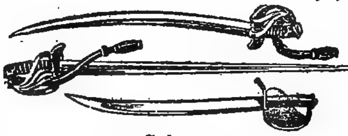

Sabers

Sa'bian *n. and a.* (סיי'-בי-ען) א פערגעטערער פון די שטערען; וואס איז שייך צו דער רעליגיאן פון די שטערען=פערגעטערער.

Sa'bianism *n.* (סיי'-בי-ען-איזם) סאביעניזם, די פערגעטערונג פון שטערען.

Sa'bine *a. and n.* (סיי'-באין) וואס איז שייך צו די סאבינער [א פארצייטיג פאלק אין איטאליען]; א סאבינער.

sa'ble *n., a. and v.* (סייבל) א סויבעל, א סייבעל [א מין חיה'לע פון די קאלטע צפון=געגענדע מיט א טייערער פעל]; סייבעל=פעל; א טונקעל=שווארצער קאליר; טרויער=קליידער; טונקעל, שווארץ; מאכען ווי סייבעל; מאכען טונקעל אדער שווארץ; פערפינסטערען; מאכען טרויעריג.

Sable

sa'bleize *v.* (סיי'בל-איז) פערשווארצען, מאכען שווארץ אדער טונקעל.

sa'ble-stoled *a.* (סיי'בל-סטאולד) נעקליידעט אין שווארצען.

sa'ble-ves'ted *a.* (סיי'בל-וועס'-טעד) געקליידעט אין שווארצען.

sablière' *n.* (סעב-לי-עהר') א זאמד=גרוב; אין ארכיטעקטור — א שוועל.

sabot' *n.* (סע-באו') א פויערשער הילצערנער שוך; א הילצערנע רונדע פלאטע וואס איז צוגעפעסטיגט צו דער קויל פון א הארמאט, כדי זי איינצוהאלטען אין איין לאגע ווען זי ליעגט אין הארמאט.

Sabots

sabotage' *n.* (סא-בא-טאזש') סאבאטאזש [אן ארט קאמפפס=מיטעל פון ארבייטער וואס בעשטעהט אין שעדיגען דעם בעל הבית, ווי ברעכענדיג די מאשינען, פערניכטענדיג די וואארע, ארויסגעבענדיג שלעכטע ארבייט, מאכענדיג װעניג ארבייט א. ז. וו.].

sa'bre *n. and v.* (סיי'-בער) ז. *saber*

sa'bretash *n.* (סיי'-בער-טעש) אזא לעדערנער טאש וואס קאוואלעריסטען אדער רייטענדע סאלדאטען טראגען אויף זייער שווערד=גארטעל.

sab'ulose *a.* (סעב'-יו-לאוס) אין באטאניק — וואס וואקסט אין זאמדיגע ערטער; זאמדיג.

sabulos'ity *n.* (סעב-יו-לאס'-אי-טי) זאמדיגקייט; דאס זיין ווי זאמד.

sab'ulous *a.* (סעב'-יו-לאס) זאמדיג.

Sabu'rean *n.* (סע-ביו'-רי-ען) איינער פון די רבנן סבוראי [די אידישע חכמים און געלעהרטע אין דער עפאכע פון נאך דער שליסונג פון תלמוד ביז די גאונים].

saburra'tion *n.* (סעב-א-ריי'-שאן) דאס נעהמען א זאמד=וואנע, דאס צולעגען הייסע זאמד צום קערפער; דאס שארען אדער קייקלען זיך אין זאמד [ווי דאס טהוען למשל, געוויסע פויגלען].

sac *n.* (סעק) א זעקעל=עהנליכער אדער בייטעל=עהנליכער טייל פון א פלאנצע אדער פון דעם קערפער פון א חיה.

saccade' *n.* (סע-קייד') א פלוצליכער אבשטעל פון א פערד דורך א שטארקען ציה מיט די לייצעס; א שטארקער דריק מיט'ן סמיק אויף די סטרונעס פון א פיעדעל, אזוי אז צוויי אדער דריי סטרונעס גיבען ארוים טענער מיט איין מאל.

sac'cate *a.* (סעק'-אייט) אין באטאניק — זאק=פערמיג, וואס האט די פארם פון א זאק אדער בייטעל; טאשען=פערמיג [ווענען דעם בלומען=געבוי פון געוויסע פלאנצען].

sac'cated *a.* (סעק'-איי-טעד) ז. *saccate*

sac'charate *n.* (סעק'-ע-רייט) אין כעמיע — סאכאראט, א זאלץ וואס בעקומט זיך פון צוקער=זויערע.

sacchar'ic ac'id (סע-קער'-איק עס'-איד) צוקער=עסיד, צוקער=זויערע [א כעמישער שטאף].

sacharif'erous *a.* (סעק-ע-ריפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט צוקער, וואס גיט ארוים צוקער.

saccharifica'tion *n.* (סעק-ע-ריפ-אי-

קיי'-שאן) די צוקער-בילדונג, דער פּראצעס פון ארויסציהען צוקער פון געוויסע שטאפען.

sac'charify *v.* (סעק'-ע-רי-פאי) פערוואנדלען אין צוקער.

saccharim'eter *n.* (סעק-ע-רים'-ע-טער) אן אפּאראט צו בעשטימען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פליסיגקייט וואו צוקער איז פאנאנדערגעלאזען.

saccharim'etry *n.* (סעק-ע-רים'-ע-טרי) דאס בעשטימען די קוואנטיטעט אדער די פּראפּארציע פון צוקער אין א צוקער-ענטהאלטענדער פליסיגקייט.

sac'charin *n.* (סעק'-ע-רין) סאכארין, זעהר א זיסער כעמישער שטאף.

sac'charine *a.* (סעק'-ע-רין) צוקערדיג, פון צוקער, ווי צוקער.

sacchariza'tion *n.* (סעק-ע-רי-זיי'-שאן) ז. ***saccharification***.

sac'charize *v.* (סעק'-ע-ראיז) פערוואנדלען אין צוקער; אויסבילדען צוקער.

sac'charoid *a.* (סעק'-ע-ראיד) ז. ***saccharoidal***.

saccharoi'dal *a.* (סעק-ע-ראי'-דעל) אין מינעראלאגיע — וואס איז עהנליך צו צוקער [וועגען געוויסע מינעראלען, ביי וועלכע די אויבערפלעכע זעהט אויס ווי אן אבגעבראכענעס שטיקעל צוקער].

saccharom'eter *n.* (סעק-ע-ראמ'-ע-טער) אן אפּאראט צו מעסטען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פערצוקערטער פליסיגקייט.

saccharom'etry *n.* (סעק-ע-ראמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פערצוקערטער פליסיגקייט.

sac'charose *n.* (סעק'-ע-ראוס) ריינער צוקער וואס בעקומט זיך פון צוקער-ראהר.

sac'charous *a.* (סעק'-ע-ראס) ז. ***saccharine***.

sac'charum *n.* (סעק'-ע-ראם) צוקער.

sac'ci *n.* (סעק'-סאי) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — זעקלעך, בייטלען. ז. ***saccus***.

saccif'erous *a.* (סעק-סיפ'-ע-ראס) זעקעלדיג. ז. ***saccate***.

sac'ciform *a.* (סעק'-סי-פארם) זעקעל-פערמיג; וואס האט די פארם פון א זאק אדער טאש.

sac'cular *a.* (סעק'-יו-לאר) זעקעל-פערמיג.

sac'cule *n.* (סעק'-יול) א זעקעלע; אין אנאטאמיע — דאס קלענערע פון די צוויי זעקעלעך אין לאבירינט פון אויער.

sac'culus *n.* (סעק'-יו-לאס) ז. ***saccule***.

sac'cus *n.* (סעק'-אס) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א זעקעל, א בייטעל.

sacel'lum *n.* (סע-סעל'-אם) ביי די אלטע רוימער — א קליין צימער אהן א דאך מיט אן אלטאר און מיט דעם בילד פון א געוויסען גאט אדער געטין.

sacerdo'tal *a.* (סעס-ער-דאו'-טעל) פּריסטערליך, וואס איז שייך צו פּריסטער אדער גייסטליכע.

sacerdo'talism *n.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איזם) דער כאראקטער און די מעטאדען פון פּריסטערטום; איבערגעגעבענהייט צו די אינטערעסען אדער סיסטעם פון פּריסטערטום.

sacerdo'talist *n.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איסט) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו די אינטערעסען פון פּריסטערטום אדער גייסטליכקייט; אן אונטערשטיצער פון דער סיסטעם פון פּריסטערטום.

sacerdo'talize *v.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איז) מאכען פּריסטערליך.

sacerdo'tally *adv.* (סעס-ער-דאו'-טעל-אי) מעשה פּריסטער.

sac'erdotism *n.* (סעס'-ער-דא-טיזם) ז. ***sacerdotalism***.

sa'chem *n.* (סיי'-טשעם) א סאכעם, אן עלטסטער [ביי געוויסע אינדיאנער שבטים].

sachet' *n.* (סע-שיי') אזא פּערציערטעס פּודער-בייטעלע אדער פּודער-קעסטעלע.

sack *n.* and *v.* (סעק) 1. א זאק; 2. אזא ברייטעס דאמען-קלייד אדער שלאף-ראק; 3. א זשאקעט; 4. די פּלינדערונג פון א שטאדט, נאכדעם ווי זי איז גענומען געווארען מיט שטורם פון שונא; פּלינדערונג, רויב; 5. א מאס-איינהייט פאר מעהל, זאלץ א. ד. ג.; 6. ענטזאגונג פון דער ארבייט אדער פון א שטעלע; 7. שיטען אדער לעגען אין זאק; פּערפּאקען אין זאק; 8. פּלינדערען, רויבען; 9. אבזאגען פון דער ארבייט אדער פון דער שטעלע.

4. The city was sure to be delivered over to outrage and sack. 6. You can give him the sack at once.

sack'age *n.* (סעק'-עדזש) דאס איינגעהמען מיט שטורם און דורך פּלינדערונג; דאס פּלינדערען; פּלינדערונג.

sack'-bar'row *n.* (סעק'-בער'-או) א טאטשקע אויף וועלכער מען פיהרט זעק אדער אנדערע לאדונג.

sack'but *n.* (סעק'-באט) א פּערצייטיגער מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט עהנליך צו א טראמבאן; א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס אין די ביבלישע צייטען.

sack'cloth *n.* (סעק'-קלאטה) צייג פון וואס זעק ווערען געמאכט; זאק-קליידער [קליידער געמאכט פון זאק-לייוונט וואס ווערען געטראגען אלס צייכען פון טרויער אדער שאנדע].

sack'-coat *n.* (סעק'-קאוט) א פּראק, א סטאן-ראק, א פּרינץ אלבערט.

sacked *a.* (סעקט) וואס טראגט א זשאקעט אדער שלאפּראק.

sack'er *n.* (סעק'-ער) איינער וואס מאכט אדער פּילט אן זעק; א מאשין וואס פּילט אן זעק; איינער וואס פּלינדערט א שטאדט אדער א הויז; אזא פּערצייטיגער קליינער הארמאט.

sack'ful *n.* (סעק'-פול) אזוי פיעל וויפיעל א זאק קען אריינגעהמען.

sack'-hol'der *n.* (סעק'-האול'-דער) א פאררייכטונג צו האלטען א זאק אפען, ווען מען דארף איהם אנפּילען.

sack'ing *n.* (סעק'-אינג) אזא דיקער לייוונט אדער האנף פון וואס זעק ווערען געמאכט; דאס פּלינדערען אן איינגענומענע שטאדט.

sack'less *a.* (סעק'-לעס) אונשולדיג, שולדלאז; איינפאך, פּשוט.

sack'pipe *n.* (סעק'-פּאיפּ) ז. ***bagpipe***.

sack'-pos'set *n.* (סעק'-פּאס'-עט) אזא געטראנק פון מילך געקאכט מיט א לייכט-קאלירטען שטארקען וויין.

sack'-race *n.* (סעק'-רייס) א זאק-וועט-לויף [א וועט-לויף וואו די פיס פון די וועטענדע און זייער קערפּער ליינע איינגעבונדען אין א זאק].

sacque *n.* (סעק) א זשאקעט; א ברייטעס פרויען-קלייד, א פרויען-שלאפּראק אדער מארגען-קלייד.

sa'cral *a.* (סיי'-קרעל) וואס איז שייך צו אדער וואס געפינט זיך ביים קרייץ אדער היילינען ביין. ז. ***sacrum***.

sacral'gia *n.* (סע-קרעל'-דזשי-א) וועה-טאג אין דעם קרייץ פון רוקען.

sac'rament *n.* (סעק'-רע-מענט) דאס סאקראמענט, א הייליגע רעליגיעזע צערעמאניע אין דער קריסטליכער קירכע צו פערבינדען דעם גייסט פון די קריסטען מיט דעם גייסט פון יעזוס קריסטוס; דאס הייליגע אבענדמאהל.

sacramen'tal *a.* and *n.* (סעק-רע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום הייליגען אבענדמאהל; וואס איז שייך צו א סאקראמענט; א רעליגיעזע צערעמאניע וואס איז עהנליך צו א סאקראמענט. ז. ***sacrament***.

sacramen'tally *adv.* (סעק-רע-מענ'-טעל-אי) אזוי ווי א סאקראמענט.

sacramen'tal wa'fer (סעק-רע-מענ'-טעל וואיי'-פער) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט ביים הייליגען אבענדמאהל [אזעלכע רונדע פלאטשיגע ביסקוויטס].

sacramen'tal wine (סעק-רע-מענ'-טעל וואין) דער וויין וואס ווערט געברויכט ביים הייליגען אבענדמאהל.

sacramenta'rian *a.* (סעק-רע-מען-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א סאקראמענט אדער צו סאקראמענטען. ז. ***sacrament***.

sacramenta'rianism *n.* (סעק-רע-מען-טיי'-רי-ען-איזם) די לעהרע און פּראקטיק פון סאקראמענטען.

sacramen'tary *a.* and *n.* (סעק-רע-מענ'-טע-רי) וואס איז שייך צו א סאקראמענט אדער סאקראמענטען; א געבעט-בוך וואס ענטהאלט די צערעמאניעס און די תפילות פון די סאקראמענטען. ז. ***sacrament***.

sac'raments *n.* (סעק'-רע-מענטס) די מאטעריאלען און די כלים וואס ווערען בענוצט ביים אבריכטען א סאקראמענט.

sacra'rium *n.* (סע-קריי'-רי-אם) א הייליגער ארט אדער אן ארט וואו הייליגע זאכען פלעגען געהאלטען ווערען ביי די אלטע רוימער; דער טייל פון קירך וואו דער אלטאר שטעהט; דער ביינער-סקעלעט פון א פויגעל א חוץ דעם קאפּ, האלז, פליגלען און פיס.

sa'cred *a.* (סיי'-קרעד) הייליג; געהייליגט; קירכליך, גייסטליך, רעליגיעז; עהרווירדיג.

Sa'cred Heart (סיי'-קרעד הארט) דאס הארץ פון יעזוס קריסטוס, וואס לויט דעם גלויבען פון די קאטויליקען איז עס ניט געווען בלויז פון פלייש, נאר האט געהאט א געטליכקייט אין זיך און ווערט געהאלטען אלס א סימבאל פון קריסטוס'עס ליעבע און גייסטיגקייט; אזא קאטוילישער ארדען.

sa'cred his'tory (סיי'-קרעד היס'-טא-רי) די קירכען-געשיכטע.

sa'cred lo'tus (סיי'-קרעד לאו'-טאס) דער לאטוס, אזא וואסער-פּלאנצע וואס איז געווען פערהייליגט ביי די עגיפּטער און אנדערע פעלקער פון אלטערטום. ז. ***lotus***.

sa'credly *adv.* (סיי'-קרעד-לי) מיט הייליגקייט; הייליג; עהרווירדיג, מיט רעספּעקט; רעליגיעז.

sa'cred mu'sic (סיי'-קרעד מיו'-זיק) קירכען-מוזיק; רעליגיעזע מוזיק.

sa'credness *n.* (סיי'-קרעד-נעס) הייליגקייט.

sa'cred place (סיי'-קרעד פּלייס) א הייליגער ארט, א בית עולם.

sacrif'ic *a.* (סע-קריפ'-איק) וואס ווערט געברויכט ביי אפּפער [קרבנות].

sacrif'ical *a.* (סע-קרים'-אי-קעל) ז. *sacrific*.

sacrif'icant *n.* (סע-קרים'-אי-קענט) איינער וואס ברייננגט א קרבן.

sacrif'icatory *a.* (סע-קרים'-אי-קע-טא-רי) וואס ברייננגט א קרבן.

sac'rifice *v. and n.* (סעק'-רי-פאים) אפפערן; בריינגען א קרבן; מקריב זיין; זיך אויפאפפערן [פאר אימעצען אדער עטוואס]; פערקויפען פאר יעדען פרייז, פערקויפען מיט פערלוסט; אן אפפער, א קרבן; אן אויפאפפערונג; דאס פערקויפען פאר זעהר א ביליגען פרייז, דאס פערקויפען מיט פערלוסט.

sac'rificer *n.* (סעק'-רי-פאי-סער) איינער וואס איז מקריב א קרבן, איינער וואס ברייננגט אפפער; א פריסטער.

sacrifi'cial *a.* (סעק-רי-פיש'-על) וואס געהערט צו אפפער אדער צו קרבנות.

sacrifi'cially *adv.* (סעק-רי-פיש'-על-אי) אין בעצוג צו אפפער אדער קרבנות; אויף דעם אופן פון קרבנות.

sac'rilege *n.* (סעק'-רי-לעדזש) דאס מחלל זיין, פערשוועכונג, דאס שענדען הייליגטימער, דאס בערויבען א קירך אדער הייליגען ארט; לעסטערונג.

sacrile'gious *a.* (סעק-רי-לי'-דזשאס) גאטעס-לעסטערליך; פערשוועכענד, וואס איז מחלל, וואס שענדעט א הייליגטום.

sacrile'giously *adv.* (סעק-רי-לי'-דזשאס-לי) מיט גאטעס-לעסטערונג; פערשוועכענדיג, מחלל זייענדיג.

sacrile'giousness *n.* (סעק-רי-לי'-דזשאס-נעס) גאטעס-לעסטערונג; שענדונג פון הייליגטימער, פערשוועכונג.

sac'rilegist *n.* (סעק'-רי-לי-דזשיסט) א קירכען-רויבער, א קירכען-שענדער, א פערשוועכער פון הייליגטימער; א גאטעס-לעסטערער.

sa'cring *n.* (סיי'-קרינג) איינווייהונג, איינהייליגונג; דאס סאקראמענט, דאס הייליגע אבענדמאהל.

sa'cring-bell *n.* (סיי'-קרינג-בעל) דער קירכען-גלאק וואס קלינגט אין א קאטוילישער קירך אין דער צייט פון א מעסע אדער ביים אבריכטען דאס הייליגע אבענדמאהל.

sa'crist *n.* (סיי'-קריסט) אן איבערשרייבער פון קירכען-מוזיק, אן אנגעשטעלטער אין א קאטעדראל וואס שרייבט איבער די נאטען פאר'ן כאר; א מעסנער אדער זיין געהילף. ז. *sacristan*.

sac'ristan *n.* (סעק'-ריס-טען) א מעסנער [א בעאמטער אין א קירך וואס האט די אויפזיכט איבער די הייליגע כלים און אלע אנדערע ארטיקלען, וועלכע ווערען געברויכט ביי גאטעסדיענסט].

sac'risty *n.* (סעק'-ריס-טי) די סאקריסטיי, דאס צימער וואו עס ליגען די הייליגע זאכען אדער כלים פון א קירך.

sac'rosanct *a.* (סעק'-רא-סענקט) אונגעהייער הייליג.

sa'crum *n.* (סיי'-קראם) דער הייליגער ביין, דער קרייץ פון רוקען.

sad *a. and v.* (סעד) טרויעריג; בעטריבט; מעלאנכאליש; אומעטיג; פערזארגט, מוטלאז; פערדריסליך; ערנסט; דונקעל, פון דונקלען קאליר; שווער, ניט גוט אויפגעגאנגען [ווענען ברויט]; טרויעריג אדער אומעטיג מאכען.

sad'-col'ored *a.* (סעד'-קאל'-ארד) פון דונקלען קאליר.

sad'den *v.* (סעדן) טרויעריג אדער אומעטיג מאכען, בעטריבען; ווערען טרויעריג אדער אומעטיג; מאכען דונקעל-פארביג.

sad'dle *n. and v.* (סעדל) א זאטעל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א זאטעל; זאטלען, אנזאטלען; בעלאסטען, אנלאדען.

sad'dleback *n.* (סעד'ל-בעק) א בארג אדער א בארג-שפיץ וואס האט די פארם פון א זאטעל; אזא שלעכטער זארט אויסטערס וואס מען קען ניט עסען; אזא הויז-גאנז, וועלכע האט שווארצע פעדערען אויף'ן רוקען עהנליך צו א זאטעל; די לארווא פון א געוויסען מאט [מאיל] וואס האט אויף'ן רוקען א זאטעל-פערמיגען צייכען; דער הארף-ים-הונד [ז. *harp-seal*].

sad'dle-backed *a.* (סעד'ל-בעקט) וואס האט א געבויגענעם רוקען [ווענען א פערד]; וואס דער רוקען האט א צייכען ווי די פארם פון א זאטעל [ווענען געוויסע חיות און פויגלען].

sad'dle-bags *n.* (סעד'ל-בעגז) א פאר בייטלען, וועלכע זיינען פערבונדען מיט א רימען און ווערען אריבערגעווארפען איבער א זאטעל אדער אויף דעם רוקען פון א לאסט-פיה.

sad'dle-blan'ket *n.* (סעד'ל-בלענ'-קעט) א זאטעל-דעקע [א דעקע וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער דעם זאטעל פון א פערד].

sad'dle-bow *n.* (סעד'ל-באו) דער פאדערשטער געבויגענער טייל פון זאטעל.

sad'dle-fast *a.* (סעד'ל-פעסט) וואס זיצט פעסט אין זאטעל.

sad'dle-feath'ers *n.* (סעד'ל-פעטה'-ערז) די לאנגע בויגיגע פעדערען וואס וואקסען פון ביידע זייטען רוקען ביי א האהן.

sad'dle-gall *n.* (סעד'ל-גאהל) אן אנגעריבענע וואונד פון א זאטעל אויף א פערד'ס רוקען.

sad'dle-girth *n.* (סעד'ל-גוירטה) א זאטעל-גורט [דער גורט וואס געהט פון איין ענד זאטעל צו זיין צווייטען ענד איבער דעם פערד'ס בויך].

sad'dle-hill *n.* (סעד'ל-היל) א בארג אדער בארג-שפיץ וואס האט די פארם פון א זאטעל.

sad'dle-horse *n.* (סעד'ל-האהרס) א זאטעל-פערד, א רייט-פערד.

sad'dle-joint *n.* (סעד'ל-דזשאינט) א געוויסע פערבינדונג פון צוויי בלעכען וואו דער ענד פון איין בלעך ווערט אריינגעשטעלט אין דעם איינגעבויגענעם ענד פון דעם צווייטען בלעך און נאכהער ווערען די ביידע ענדען אריבערגעבויגען און צונויפגעקלאפט; א גליעדער-געלענק וואו די פלעכען האבען א זאטעל-פערמיגען אויסזעהן.

sad'dle-leaf *n.* (סעד'ל-ליעף) דער אמעריקאנער אלפען-בוים. ז. *saddletree*.

sad'dle-leath'er *n.* (סעד'ל-לעטה'-ער) זאטעל-לעדער [לעדער וואס ווערט בענוצט פאר מאכען זאטלען].

sad'dle-nail *n.* (סעד'ל-נייל) אזא קורצער נאגעל מיט א ברייטען פלאכען קאפ וואס ווערט בענוצט פאר זאטלען.

sad'dle-nosed *a.* (סעד'ל-נאוזד) וואס האט א ברייטע, פלאכע נאז.

sad'dler *n.* (סעד'-לער) א זאטלער, א זאטעל-מאכער; דער הארף-ים-הונד [ז. *harp-seal*].

sad'dle-roof *n.* (סעד'ל-רוהף) א זאטעל-דאך, א צווייהענגיגער דאך [א משופע'דיגער דאך מיט דריי-עקיגע טיילען פון צוויי זייטען].

sad'dlery *n.* (סעד'-לער-אי) זאטלעריי; א זאטלער-ווערקשטאט; ארטיקלען וואס געהערען צו זאטלעריי.

sad'dlesealing *n.* (סעד'ל-סיע-לינג) יאגד אויף הארף-ים הינד. ז. *harp-seal*.

sad'dle-shaped *a.* (סעד'ל-שייפט) זאטעל-פערמיג.

sad'dle-sick *a.* (סעד'ל-סיק) קראנק פון צופיעל רייטען.

sad'dletree *n.* (סעד'ל-טריע) דער ראהם פון זאטעל; דער אמעריקאנער אלפען-בוים [זיינע בלעטער האבען א זאטעל-פערמיגען אויסזעהן].

Sadduca'ic *a.* (סעד-יו-קיי'-איק) וואס איז כאראקטעריסטיש פאר אדער וואס איז שייך צו די צדוקים. ז. *Sadducee*.

Sadduce'an *a.* (סעד-יו-סי'-ען) וואס איז שייך צו די צדוקים. ז. *Sadducee*.

Sad'ducee *n.* (סעד'-יו-סיע) א צדוקי [איינער פון דער פארצייטיגער אידישער סעקטע צדוקים, צו וועלכער די אידישע אריסטאקראטיע האט מייסטענס געהערט. לויט ווי עס ווערט אנגעגעבען, האבען די צדוקים ניט אנערקענט די תורה שבעל פה, האבען ניט געגלויבט אין תחית המתים אדער אין השארת הנפש און אין דער עקזיסטענץ פון מלאכים און שדים]; א סקעפטיקער.

Sad'duceeism *n.* (סעד'-יו-סי-איזם) די לעהרע אדער פרינציפען פון די צדוקים [ז. *Sadducee*]; סקעפטיציזם.

Sad'ducize *v.* (סעד'-יו-סאיז) אננעהמען די לעהרע אדער פרינציפען פון די צדוקים. ז. *Sadducee*.

sad'-eyed *a.* (סעד'-איד) מיט אן ערנסטען אדער טרויעריגען בליק.

sad'-faced *a.* (סעד'-פייסט) מיט א טרויעריגען געזיכט.

sad'-hear'ted *a.* (סעד'-האר'-טעד) מיט א טרויעריגען הארצען; טרויעריג, אומעטיג, מעלאנכאליש.

sad'-i'ron *n.* (סעד'-אי'-ערן) א פלעט-אייזען, א ביגעל-אייזען, א פרעסעל [הויפטזעכליך אן אויסגעהוילטעס].

sad'ly *adv.* (סעד'-לי) אומעטיג, טרויעריג; פערדריסליך; קלעגליך; קרענקליך, ניט אין גאנצען געזונד, ניט מיט אלעמען; פון א דונקלען קאליר.

sad'ness *n.* (סעד'-נעס) אומעטיגקייט, טרויעריגקייט.

saeng'erbund *n.* (זענג'-ער-בונט) א זינגער-בונד, א פערבאנד פון זינגער-פעראיינען.

saeng'erfest *n.* (זענג'-ער-פעסט) א זינגער-פעסט [א מוזיקאלישער פעסט וואס ווערט פעראנשטאלטעט פון זינגער-פעראיינען צו צייגען ווער עס זינגט בעסער].

safe *a. and n.* (סייף) זיכער; געוויס; פערלעסליך, וואס מען קען זיך פערלאזען; אונבעשעדיגט; אונשעדליך; גוט, געזונד; א פלאץ, א כלי, א פארריכטונג, א געביידע א. ז. וו. צו האלטען עפעס אין זיכערהייט אדער אונבעשעדיגט; א שפייז-קאמער, א ספיזשארניע; א פייער-קאסע, א געלד-שראנק; א קאסטען צו האלטען לעבעדיגע פיש; א בלעך אונטער א רעהר צו פערהאלטען דאס וואסער אין פאל די רעהר זאל אנהויבען רינען.

safe'-alarm' *n.* (סייפ'-ע-לארם') א ליארם-שלאס אדער אן אנדערע עהנליכע

פאררירכטונג ביי א געלד=שראנק וואס הויבט אן קלינגען, ווען מען פרובט אויפשליסען די טהיר פון שראנק.

safe and sound (סייף ענד סאונד) געזונד און שטארק; גאנץ, אונבעריהרט.

safe'-con'duct *n. and v.* (סייפ'-קאנ'-דאקט) א שוץ=בריעף, א פאספארט וואס זיכערט איינעמס פרייהייט און אונבעריהרבארקייט [ווי למשל, אין צייט פון מלחמה]; געבען א זיכערען דורכגאנג, דורכפיהרען אין זיכערהייט דורך א פיינדליכען לאנד.

safe con'science (סייף קאנ'-שענס) א רוהיגער געוויסען.

safe'-depos'it *a.* (סייפ'-די-פאז'-איט) וואס האלט אין זיכערהייט ווערטהפאלע זאכען, דאקומענטען א. ז. וו.

Nearly all the banks have safe-deposit vaults.

safe'-edged *a.* (סייפ'-עדזשד) וואס האט א ניט געפעהרליכען ברעג אדער שארף [ווי למשל, א פייל].

safe'guard *v. and n.* (סייפ'-גארד) בעשיצען, בעשירמען, אבהיטען; בעשיצונג, בעשירמונג; א שוץ=וואך; א שוץ=בריעף [א פאספארט וואס שיצט איינעם, למשל, אין א פיינדליכען לאנד]; א זיכערהייטס=פאררירכטונג ביי דורכגענגע איבער אייזענבאהן=ליניען; א פאררירכטונג ביי א לאקאמאטיוו אבצוראמען פון די רעלסען שטיינער און אנדערע עהנליכע זאכען; א ווארנונגס=עקדיש [ז. *Monitor*].

safe'-keep'ing *n.* (סייפ'-קיעפ'-אינג) דאס האלטען אין זיכערהייט אדער אזוי עס זאל ניט קאליע ווערען.

safe'ly *adv.* (סייפ'-לי) 1. מיט זיכערהייט; 2. אונבעשעדיגט; 3. פארזיכטיג, שטארק בעוואכט.

2. The ship has safely reached the harbor.
3. The jewels are safely locked in the vault.

safe'ness *n.* (סייפ'-נעס) זיכערהייט.

safe'-pledge *n.* (סייפ'-פלעדזש) בירגשאפט, ערבות [אז איינער וועט ערשיינען פאר'ן געריכט אין דער בעשטימטער צייט].

safe'ty *n.* (סייפ'-טי) זיכערהייט; אונבעשעדיגטקייט; זיכערע, שטרענגע בעוואכונג.

safe'ty-belt *n.* (סייפ'-טי-בעלט) א שווים=גארטעל, א רעטונגס=גארטעל.

safe'ty-bi'cycle *n.* (סייפ'-טי-באי'-סיקל) אזא וועלאסיפעד מיט רעדער פון גלייכער גרויס.

safe'ty-boil'er *n.* (סייפ'-טי-באיל'-ער) א דאמפף=קעסעל מיט א פאררירכטונג וואס פערהיט עקספלאזיאנען.

safe'ty-bri'dle *n.* (סייפ'-טי-בראי'דל) א צוים מיט א פאררירכטונג איינצוהאלטען א צעווילדעטעס פערד.

safe'ty-buoy *n.* (סייפ'-טי-באי) ז. *safety-belt*.

safe'ty-car *n.* (סייפ'-טי-קאר) א רעטונגס=וואגאן [א וואגאן וואס בעוועגט זיך אויף א שטריק צווישען דעם ברעג און א שיף, וואס איז געבליבען שטעקען ניט ווייט פון ברעג]; א קליינער וואגאן וואס ווערט בענוצט אין קויהלען=גרובען צו שטויסען א קויהלען=וואגאן אין משופע'דיגע ערטער.

safe'ty-chain *n.* (סייפ'-טי-טשיין) א זיכערהייטס=קייט [אן עקסטרא אדער זאפאסנע קייט, מיט וועלכער וואגאנען זיינען צוזויפנעבונדען].

safe'ty-hatch *n.* (סייפ'-טי-העטש) א פאל=טהיר אין דעם שאפט, וואו עס לויפט א הויב=מאשין אדער פאהר=שטוהל [אזעלכע פאל=טהירען ווערען געמאכט ביי יעדען עטאזש. ווען די הויב=מאשין אדער פאהר=שטוהל געהט דורך, אדער ווען זיי זיינען ניט אין בעטריעב פאלט די טהיר אויטאמאטיש ארונטער און שליסט אב דעם שאפט]; א שאפט פון א הויב=מאשין אדער פאהר=שטוהל מיט פאל=טהירען.

safe'ty-lamp *n.* (סייפ'-טי-לעמפ) א זיכערהייטס=לאנטערנע אדער זיכערהייטס=לאמפ [ווערט געברויכט אין קויהלען=גרובען און שאכטען און איז געמאכט אזוי, אז דאס ליכט=פייער פון לאמפ זאל ניט קענען קומען אין בעריהרונג מיט די גאזען אדער מיט דעם קויהלען שטויב, וועלכע געפינען זיך אין די שאכטען, און ניט פערארזאכען קיין עקספלאזיאן].

safe'ty-lock *n.* (סייפ'-טי-לאק) א זיכערהייטס=שלאס [אזא וואס מען קען ניט לייכט עפענען]; א שלאס פון א ביקס מיט א פאררירכטונג צו פערהיטען א צופעליגען שאס.

safe'ty-match *n.* (סייפ'-טי-מעטש) א זיכערהייטס=שוועבעלע [אזא שוועבעלע וואס קען זיך ניט איבעראל אנרייבען, ווי די שוועדישע שוועבעלעך און עהנליכע].

safe'ty-pa'per *n.* (סייפ'-טי-פיי'-פער) זיכערהייטס=פאפיער [אזא פאפיער וואו די שריפט קען ניט אבגעמעקט ווערען אדער געענדערט ווערען דורך כעמישע אדער מעכאנישע מיטעל, ווי למשל, געלד=פאפיער].

safe'ty-pin *n.* (סייפ'-טי-פין) א זיכערהייטס=נאדעל, א זיכערהייטס=שפילקע [א שפילקע וואס פערשליסט זיך אזוי, אז מען זאל זי ניט קענען פערלירען און מען זאל זיך ניט קענען אן איהר פערשטעכען].

safe'ty-ra'zor *n.* (סייפ'-טי-ריי'-זאר) א זיכערהייטס=גאל=מעסער [א גאל=מעסער, ביי וועלכען דאס קלינגעל איז איינגעפאסט אזוי אז מען זאל זיך ניט קענען צושניידען].

safe'ty-rein *n.* (סייפ'-טי-ריין) א זיכערהייטס=לייצע [א לייצע איינצוהאלטען א צעווילדעטעס פערד].

safe'ty-stop *n.* (סייפ'-טי-סטאפ) א פאררירכטונג צו א פאהר=שטוהל אדער הויב=מאשין אויטאמאטיש זיי צו פערהאלטען אין פאל, ווען די שטריק אדער די קייטען ווערען איבערגעריסען; א פאררירכטונג אין שיס=געוועהר צו פערהיטען א צופעליגען שאס; א פאררירכטונג ניט צו לאזען א רעדעל זיך דרעהען אויף צוריק; א פאררירכטונג אבצושטעלען א וועב=מאשין אין פאל, ווען דער פאדים ווערט איבערגעריסען.

safe'ty-valve *n.* (סייפ'-טי-וועלוו) א זיכערהייטס=ווענטיל, א זיכערהייטס=דעקעל [אזא דעקעל אדער קלאפע אין א דאמפף=קעסעל וואס עפענט זיך אויטאמאטיש ארויסצולאזען דאמפף, ווען דער דאמפף=דרוק אין קעסעל ווערט צו גרויס און קען ברייגנען צו אן עקספלאזיציאן].

saf'flan *n.* (סעפ'-אי-ען) סאפיאן [געפארבטער דינער ציעגען=לעדער אדער שעפסען=לעדער].

saf'flower *n.* (סעפ'-לאו-ער) זאפלאר אדער דער פאלשער זאפרען [אזא בלום]; זאפלאר=געלב, זאפלאר=רויט [א פארב געמאכט פון זאפלאר]; א מעדיציין געמאכט פון זאפלאר.

Saffron

saf'fron *n. and a.* (סעפ'-ראן) זאפרען; די זאפרען=פלאנצע; זאפרען=פארביג, אראנזש=געלב.

saf'fron-cro'cus *n.* (סעפ'-ראנ-קראו'-קאס) די זאפרען=פלאנצע.

saf'fron-this'tle *n.* (סעפ'-ראנ-טהיס'ל) זאפלאר. ז. *safflower*.

saf'frony *a.* (סעפ'-ראנ-אי) פון זאפרען=קאליר.

sag *v. and n.* (סעג) זיך זעצען, זינקען [הויפטזעכליך אין דעם מיטעלטייל, ווי למשל, א געביידע]; זיך איינבויגען; איינבויגען; מאכען זיך זעצען אדער זינקען; זיך אונטערגעבען אונטער א דרוק [פון ליידען, צווייפעל א. ז. וו.], ווערען ענטמוטיגט; אבווייכען פון דער ריכטונג אונטער'ן דרוק פון ווינד אדער שטראם [וועגען א שיף]; אבבויגונג, זינקונג, זעצונג.

sa'ga *n.* (סא'-גא) א זאגע, אן ערצעהלונג, א לעגענדע, א מיטאלאגישע געשיכטע [הויפטזעכליך אן אלט=סקאנדינאווישע].

saga'ciate *v.* (סע-גיי'-שי-אייט) זיך פיהלען, זיך בעפינדען; האנדלען, ריידען אדער דענקען אין א געוויסער שטימונג.

saga'cious *a.* (סע-גיי'-שאס) 1. שארפזיניג, קלוג; 2. וואס האט א שארפען חוש הריח [ווי א הונד].

1. He proved a sagacious leader.

saga'ciously *adv.* (סע-גיי'-שאס-לי) מיט שארפזיניגקייט, מיט קלוגהייט, מיט חכמה.

saga'ciousness *n.* (סע-גיי'-שאס-נעס) ז. *sagacity*.

sagac'ity *n.* (סע-געס'-אי-טי) שארפזיניגקייט, קלוגהייט.

sa'gaman *n.* (סא'-גע-מען) א דערצעהלער פון זאגען. ז. *saga*.

sag'amore *n.* (סעג'-ע-מאור) אן אינדיאנישער הויפטלינג.

sag'apen *n.* (סעג'-ע-פען) ז. *sagapenum*.

sagape'num *n.* (סעג-ע-פי'-נאם) סאגאפען [א מין גומי וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען אלס הייל=מיטעל צו פערשיעדענע קראנקהייטען].

Sage

sag'athy *n.* (סעג'-ע-טהי) סארזשע, א מין וואלען=צייג.

sag'but *n.* (סעג'-באט) ז. *sackbut*.

sage *a. and n.* (סיידזש) קלוג, שארפזיניג; געלעהרט; א חכם, א דענקער, א פילאזאף; אן עלטערער, פראקטישער, קלוגער מאן; די זאלביי אדער שאלפיי [אזא גראז=פלאנצע].

sage'-brush *n.* (סיידזש'-בראש) אזא גראז אין די טרוקענע און בערגינע וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

sage'-bush *n.* (סיידזש'-בוש) ז. ***sage-brush***

sage'-cock *n.* (סיידזש'-קאק) דער "ער" פון דער וואלד־הוהן וואס האלט זיך אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. ***grouse***

sage'-green *n.* (סיידזש'-גריען) גרויע פארב געמישט מיט עטוואס גרין.

sage'-grouse *n.* (סיידזש'-גראוס) די וועסט־אמעריקאנישע וואלד־הוהן [האלט זיך אויף אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. ***grouse***

sage'-hare *n.* (סיידזש'-העהר) ז. ***sage-rabbit***

sage'-hen *n.* (סיידזש'-העז) ז. ***sage-grouse***

sage'ly *adv.* (סיידזש'-לי) מיט חכמה, מיט קלוגהייט.

sagene' *n.* (סע-דזשיען') א נעץ; א פיש־נעץ; א סאזשען [א רוסישע לענג־מאס פון דריי ארשין אדער זיבען פוס].

sage'ness *n.* (סיידזש'-נעס) קלוגהייט, חכמה.

sage'-rab'bit *n.* (סיידזש'-רעב'-איט) אזא קליינער קראליק אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

sage'-thrash'er *n.* (סיידזש'-טהרעש'-ער) דער בערג־שפאט־פויגעל פון די וועסטליכע טיילען פון נארד־אמעריקא. ז. ***mocking-bird***

sage'wood *n.* (סיידזש'-הוואוד) ז. ***sage-brush***

sag'gar *n. and v.* (סעג'-אר) אזא ליי־מענער קאסטען מיט גראטעס צו טריקע־נען נור־וואס אויסגעארבייטע פארצעלייענע כלים; טריקענען פארצעלייענע כלים אין אזא קאסטען.

sag'gar-house *n.* (סעג'-אר-האוס) א געביידע צו טריקענען נור־וואס אויסגע־ארבייטע פארצעלייענע כלים. ז. ***saggar***

sag'ging *n.* (סעג'-אינג) דאס ברעכען זיך אין מיטען.

sag'inate *v.* (סעדזש'-אי-נייט) אבשטא־פען, פעט מאכען [ווי א עוף].

sagina'tion *n.* (סעדזש-אי-ניי'-שאן) דאס אבשטאפען, דאס פעט־מאכען [א עוף].

sagit'ta *n.* (סע-דזשיט'-א) די פייל־נאהט [די פייל־עהנליכע נאהט פון שארבען]; די ים־פייל [אזא קליינער ים־ווארים].

sag'ittal *a.* (סעדזש'-אי-טעל) פייל־אר־טיג, ווי א שיס־פייל; וואס איז שייך צו דער פייל־נאהט [פייל־עהנליכע נאהט פון שארבען]; וואס געפינט זיך אין דער פייל־נאהט אדער פאראלעל צו דער פייל־נאהט.

sag'ittally *adv.* (סעדזש'-אי-טעל-אי) ווי א פייל; אין דער ריכטונג פון דער פייל־נאהט [די פייל־עהנליכע נאהט פון שארבען].

Sagitta'ria *n.* (סעדזש-אי-טיי'-רי-א) דער מין פייל־קרויט אדער פייל־גראזען [אזעלכע פייל־ארטיגע וואסער־גראזען, וואס אייניגע מינים פון זיי ווערען גע־ברויכט אלס שפייז]. ז. ***arrow-head***

Sagitta'rius *n.* (סעדזש-אי-טיי'-רי-אס) דער פייל און בויגען שיסער, מזל קשת [די זידליכע שטערען־גרופע וועלכע ווערט אין דער אלטער אסטראנאמיע פארגעשטעלט אין א בילד פון א פייל און בויגען שיסער].

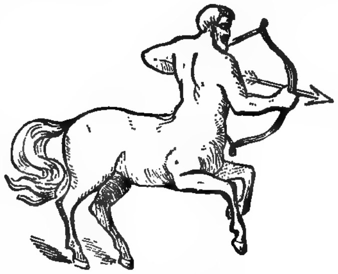

Sagittarius

sag'ittary *a. and n.* (סעדזש'-אי-טע-רי) וואס איז שייך צו פיילען אדער צום שיסען מיט פיילען; א צענטאור [ז. ***centaur***]; א פייל־ווארים [אזא קליי־נער ים־ווארים].

Sag'ittary *n.* (סעדזש'-אי-טע-רי) ז. ***Sagittarius***

sag'ittate *a.* (סעדזש'-אי-טייט) פייל־עהנליך.

sag'ittated *a.* (סעדזש'-אי-טיי-טעד) ז. ***sagittate***

sa'go *n.* (סיי'-גאו) סאגא [א זארט גרוי־פען אדער מעהל געמאכט פון הארץ פון פאלמען־בוימער, הויפטזעכליך פון דער סאגא־פאלמע]. ז. ***sago-palm***

sagoin' *n.* (סע-גאין') ז. ***saguin***

sa'go-palm *n.* (סיי'-גאו-פאהם) די סאגא־פאלמע [פון דעם הארץ פון דיזען פאלמען־בוים ווערט געמאכט א מין גרוי־פען אדער מעהל וואס ווערט געברויכט אלס שפייז]. ז. ***sago***

Sago-palm

sa'go pud'ding (סיי'-גאו פוד'-אינג) א סאגא־פודינג [א פודינג געמאכט פון סאגא]. ז. ***sago***

sag'uin *n.* (סעג'-הוויז) די עק־אפע [אזא זיד־אמעריקאנישע מאלפע מיט א לאנגען עק].

sa'gy *a.* (סיי'-דזשי) פול מיט זאלביי אדער שאלפיי; געווירצט מיט זאלביי. ז. ***sage***

Sahar'ic *a.* (סע-הער'-איק) וואס איז שייך צו דער מדבר זאהארא [אין נארד־אפריקא].

sa'hib *n.* (סא'-איב) הערר [געברויכט אין אינדיען און פערזיען אלס טיטול פאר אייראפעער].

sa'i *n.* (סא'-אי) אזא זיד־אמעריקאנישע מאלפע [אפע].

sa'ic *n.* (סא'-איק) אזא טערקישע אדער גריכישע האנדעלס־שיף.

said *a.* (סעד) געזאגט; דערמאהנט; פריהער דערמאהנט. ז. ***say***

sai'ga *n.* (סאי'-גא) די סאיגא [אזא אנטילאפע מיט אן אויסגעוועהנליך־ברייטער און פלאכער נאז].

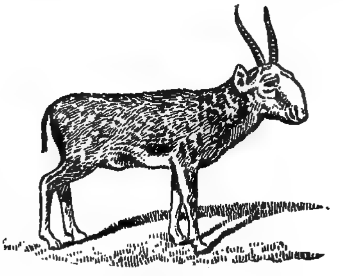

Saiga

sai'ga-an'telope *n.* (סאי'-גא-ענ'-טי-לאופ) ז. ***saiga***

sail *n. and v.* (סייל) א זעגעל; א פלי־געל; א פליגעל פון א ווינדמיהל; א שיף; א פלאטע; א פארהאנג פון א וואגען; א רייזע אויף'ן וואסער; דאס פאהרען [אויף א שיף אדער אין א וואגען]; זעגלען; טרייבען א שיף; ברייגען אין בעוועגונג; זיך שיפען; פאהרען אויף'ן וואסער; שווי־מען; זיך בעוועגען לייכט און אונבע־מערקט [ווי א פויגעל אדער א וואלקען]; זיך גלישען [ווי א שיף אויף'ן וואס־סער]; זיך א יאג טהאן, ארייגשטירצען.

sail'able *a.* (סייל'-עבל) וואס מען קען דורויף זעגלען, זיך שיפען אדער בערייזען מיט א שיף.

sail a race (סייל ע רייס) נעהמען אנטייל אין א שיפס־וועט־לויף.

sail'boat *n.* (סייל'-באוט) א זעגעל־שיף [הויפטזעכליך א קליינע].

sail'-borne *a.* (סייל'-באורן) געפיהרט מיט דער הילף פון זעגלען.

sail'-broad *a.* (סייל'-בראהד) אויסגע־שפרייט ווי א זעגעל.

sail close to the wind (סייל קלאוס טו טהי הווינד) זיין אין א געפעהרליכער, ריזיקאלישער לאגע; שטעלען זיך אין א צו גרויסער ריזיקע; זיך בעוועגען אדער האנדלען זעהר פארזיכטיג; זיין אין א לאגע, אין וועלכער עס פאדערט זיך פיעל פארזיכטיגקייט; זיין אין געענגטע אומ־שטענדען, קוים דורכקומען מיט דער הכנסה.

sail'-cloth *n.* (סייל'-קלאהטה) זעגעל־טוך, זעגעל־לייוועגד.

sailed *a.* (סיילד) בעזארגט מיט זעגלען; מיט ארויפגעצויגענע זעגלען.

sail'er *n.* (סייל'-ער) א זעגלער; א זעגעל־שיף; א מאטראז.

sail'fish *n.* (סייל'-פיש) א זעגעל־פיש [א פיש מיט א גרויסען רוקען־פלוס־פעדער]; דער שווערד־פיש; דער ריזען־האיפיש.

sail'-hook *n.* (סייל'-הוק) א זעגעל־האקען [א קליינער האטשעק אדער קרו־טשעק מיט וועלכען מען האלט צו א זעגעל בעת מען נעהט איהם].

sail'-hoop *n.* (סייל'-הוהפ) א מאסט־רייף, א זעגעל־רינג [מיט וועלכען מען בע־פעסטיגט א זעגעל צו א מאסט].

sail'ing *n.* (סייל'-אינג) ; דאס זעגלען דאס שיפען זיך, דאס פאהרען אויף'ן וואַ־סער ; די נאוויגאציאנס־קונסט ; די נאווי־גאציאנס־כללים.

sail'ing-direc'tions *n.* (סייל'-אינג-די-רעק'-שאנז) געדרוקטע אויסקינפטע וועגען נאוויגאציאן [וועגען די ימים, ברעגען א. ז. וו.].

sail'ing-fish *n.* (סייל'-אינג-פיש) ז. *sailfish*.

sail'ing-ice *n.* (סייל'-אינג-אייס) א פער־פרוירענער שטח וואסער, דורך וועלכען מען קען זיך דורכברעכען א וועג מיט א זעגעל־שיף.

sail'ing-mas'ter *n.* (סייל'-אינג-מעס'-טער) א שיפס־איבער־לייטענאנט.

sail'ing-or'ders *n.* (סייל'-אינג-אהר'-דערז) בעפעהלע פאר א שיף אדער פאר א פלאטע ארויסצולאזען זיך אויף א רייזע.

sail'less *a.* (סייל'-לעס) וואס האט ניט קיין זעגלען.

sail'-loft *n.* (סייל'-לאהפט) א זעגעל־קאמער [א צימער אין וועלכען שיף־זעגלען ווערען געמאכט].

sail'maker *n.* (סייל'-מיי-קער) א זעגעל־מאכער, איינער וואס מאכט אדער פער־ריכט זעגלען; א שיפס־אנגעשטעלטער, וואס האלט אין ארדנונג די זעגלען.

sail'or *n.* (סייל'-אר) א מאטראז.

sail'or-fish *n.* (סייל'-אר-פיש) ז. *sailfish*.

sail'orman *n.* (סייל'-אר-מען) ז. *sailor*.

sail o'ver (סייל או'-ווער) אין ארכי־טעקטור — ארויסשטארצען, אריבערשטאר־צען.

sail'-room *n.* (סייל'-רוהם) א זעגעל־קאמער, א פלאץ אויף א שיף, וואו מען האלט דיא זעגלען.

sail'-trim'mer *n.* (סייל'-טרים'-ער) איינער וואס האלט אין ארדנונג די זעגלען אויף א קריעגס־שיף בעת א פיינדליכען צוזאמענשטויס.

sai'miri *n.* (סאי'-מי-רי) אזא זיד־אמע־ריקאנישע מאלפע [אפע].

sain'foin *n.* (סיינ'-פאין) די עספארזעטע [א מין קלעע־פלאנצע].

saint *a., n. and v.* (סיינט) ; הייליג ; א הייליגער, א קדוש ; א מלאך ; א בילד פון א הייליגען ; פערערכענען אדער ער־קלערען פאר א הייליגען, קאנאניזירען ; זיך אויפפיהרען ווי א הייליגער.

saint'dom *n.* (סיינט'-דאם) דאס זיין א הייליגער; דאס זיין קאנאניזירט אדער אנערקענט פון דער קירך אלס א הייליגער.

saint'ed *a.* (סיינט'-עד) ; הייליג ; פרום ; געהייליגט ; קאנאניזירט, אנערקענט פון דער קירך אלס הייליגער ; ארויף אויף'ן הימעל ; געשטארבען.

saint'ess *n.* (סיינט'-עס) ; א הייליגע ; א פרוי וואס איז קאנאניזירט געווארען [פעררעכענט געווארען פון דער קירך אלס הייליגע].

saint'foin *n.* (סיינט'-פאין) ז. *sainfoin*.

saint'hood *n.* (סיינט'-הוד) דער כאראק־טער, שטאנד אדער ווירדע פון א הייליגען.

saint'ish *a.* (סיינט'-איש) עטוואס עהנליך צו א הייליגען ; כלומר'שט הייליג אדער פרום.

saint'ism *n.* (סיינט'-איזם) כלומר'שדיגע הייליגקייט אדער פרומקייט.

saint'like *a.* (סיינט'-לאיק) ז. *saintly*.

saint'lily *adv.* (סיינט'-לי-לי) ווי א הייליגער ; עהנליך צו א הייליגען.

saint'liness *n.* (סיינט'-לי-נעס) הייליג־קייט ; דאס זיין עהנליך צו א הייליגען.

saint'ly *a.* (סיינט'-לי) הייליג, ווי א הייליגער ; וואס פאסט פאר א הייליגען.

Saints' bell (סיינטס בעל) א האנד־גלאק וואס ווערט בענוצט אין צייט פון קירכען־דיענסט ביי די קאטויליקען.

saint'-seem'ing *a.* (סיינט'-סימ'-אינג) וואס שיינט צו זיין הייליג.

saint'ship *n.* (סיינט'-שיפ) הייליגקייט ; דער שטאנד אדער ווירדע פון א הייליגען.

Saint-Simo'nian *a. and n.* (סיינט-סאי-מאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו סען־סימאניזם ; א סען־סימאניסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון סען־סימאן. ז. *Saint-Simonism*.

Saint-Simo'nianism *n.* (סיינט-סאי-מאו'-ני-ען-איזם) ז. *Saint-Simonism*.

Saint-Si'monism *n.* (סיינט-סאי'-מאנ-איזם) סען־סימאניזם, די סאציאליסטישע לעהרען פון סען־סימאן [1760—1825] און זיינע נאכפאלגער. סען־סימאן האט געפא־דערט די אבשאפונג פון פריוואט־אייגענ־טום, דאס גאנצע רייכטום פון לאנד זאל בעלאנגען צו דער מלוכה, און יעדער בירגער זאל ווערען בעלוינט לויט זיינע פער־דיענסטען. ירושה־רעכט און אלע אנדערע פריווילעגיעס זאלען אבגעשאפט ווערען.

Saint-Si'monist *n.* (סיינט-סאי'-מאנ-איסט) א סען־סימאניסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון סען־סימאן. ז. *Saint-Simonism*.

saj *n.* (סעדזש) אן אסט־אינדישער בוים מיט זעהר א הארטען און גוטען האלץ [די קארע ווערט בענוצט אין גארבען פעל און אויך אין שווארצער פארב].

sajene *n.* (סע-דשיען') א נעץ ; א פיש־נעץ.

sajou' *n.* (סע-דזשוה') א מין דרום־אמע־ריקאנישע אפע.

sake *n.* (סייק) דער מאטיוו ; א צוועק ; א גרונד, אן אורזאך ; אן אינ־טערעס צו עפעס ; אכטונג.

sak'e *n.* (סעק'-ע) א מין שארפער נע־טראנק ביי די יאפאנעזער, געמאכט פון רייז.

sa'ke *n.* (סיי'-קע) ז. *saki*.

sa'ker *n.* (סיי'-קער) די "זי" פון א גרוי־קעפיגען פאלק־פויגעל אדער סאקאל ; א פאלקאנעט [א מין קליינער הארמאט].

sa'keret *n.* (סיי'-קער-עט) א מין גרוי־קעפיגער פאלק־פויגעל.

sak'i *n.* (סעק'-אי) די סאקי [א דרום־אמעריקאנישע קליינע אפע מיט לאנגע האר און מיט א לאנגען עק].

sal *n.* (סעל) זאלץ.

sal *n.* (סאל) א מין אינדישער בוים מיט א הארטען טונקעל־ברוינעם האלץ.

salaam' *n. and v.* (סע-לאם') סאלאאם, אן ארט צערעמאניאלע בעגריסונג אין די אריענטאלישע לענדער [צולעגענדיג די רעכטע האנד צום שטערען און בוקענדיג זיך ביז דער ערד]; בעגריסען מיט א סא־לאאם ; בעגריסען.

salabil'ity *n.* (סיי-לע-ביל'-אי-טי) דאס זיין צום פערקויפען ; דאס קענען פער־קויפט ווערען.

sa'lable *a.* (סיי'-לעבל) פערקויפליך, גאנגבאר, וואס קען פערקויפט ווערען.

sa'lableness *n.* (סיי'-לעבל-נעס) ז. *salability*.

sa'lably *adv.* (סיי'-לע-בלי) אויף א פערקויפליכען, גאנגבארען אופן.

sala'cious *a.* (סע-ליי'-שאס) ; תאוה'דיג ; ניאוף'דיג.

sala'ciously *adv.* (סע-ליי'-שאס-לי) מיט תאוה ; נאוף'דיג.

sala'ciousness *n.* (סע-ליי'-שאס-נעס) ז. *salacity*.

salac'ity *n.* (סע-לעס'-אי-טי) ; תאוה ; ניאוף.

sal'ad *n.* (סעל'-עד) סאלאט [קרייטיכער וואס ווערען צוגעריכט מיט עסיג, בוימאויל א. ז. וו.]; גארטען־פלאנצען וואס דיענען אלס סאלאט ; געהאקטעס און צוגעריכטע־טעס פלייש מיט גרינסען.

sal'ad-oil *n.* (סעל'-עד-איל) בוימאויל וואס ווערט געברויכט אין צוריכטען סא־לאט.

sal'ad-spoon *n.* (סעל'-עד-ספוהן) א גרויסער הילצערנער לעפעל וואס ווערט געברויכט אין צוריכטען סאלאט.

sal'al-ber'ry *n.* (סעל'-על-בער'-אי) א מין שווארצע זיסע יאגדע.

salam' *n. and v.* (סע-לאם') ז. *salaam*.

sal'amander *n.* (סעל'-ע-מענ-דער) די סאלאמאנדרע [א מין יאשטשערקע, וועגען וועלכער מען האט אמאל געמיינט, אז זי קען אויסשטעהן א שטארקע היץ און קען אפילו לעבען אין פייער]; א מענש אדער זאך וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ.

Salamander

salaman'drine *a. and n.* (סעל-ע-מענ'-דריין) ווי א סאלאמאנדרע ; וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ אדער פייער; א סאלאמאנדרע. ז. *salamander*.

salaman'droid *a. and n.* (סעל-ע-מענ'-דראיד) וואס איז עהנליך צו א סא־לאמאנדרע ; א סאלאמאנדרע.

salam'stone *n.* (סע-לעם'-סטאון) א מין בלויער אדער בלאס־רויטליכער סאפיר־שטיין.

sal'aried *a.* (סעל'-ע-ריד) וואס קריעגט געהאלט ; וואס ווערט בעצאהלט, פאר וואס מען קריעגט שכירות.

sal'ary *n. and v.* (סעל'-ע-רי) געהאלט, שכירות ; צאהלען געהאלט, געבען שכירות.

sale *n.* (סייל) ; דער פערקויף, דער אבגאנג ; אן אויספערקויף.

sale'less *a.* (סייל'-לעס) אונפערקויפליך, אהן פערקויף.

salera'tus *n.* (סעל-ע-ריי'-טאס) א מין סאדע וואס ווערט געברויכט אין קאכען און באקען.

sales'lady *n.* (סיילז'-ליי-די) ז. *saleswoman*.

sales'man *n.* (סיילז'-מען) א פערקויפער [איינער וואס דיענט אין א געשעפט צו פערקויפען וואארע].

sales'woman *n.* (סיילז'-הוואומ-ען) א פערקויפערין אין א געשעפט.

sale'work *n.* (סייל'-הווירק) ארבייט וואס ווערט געמאכט צום פערקויפען ; טאנ־דעט־ארבייט.

Sal'ic *a.* (סעל'-איק) סאליש, וואס איז שייך צום סאלישען געזעץ [אן אלט גע־

זעץ אין פראנקרייך, לויט וועלכען פרויען קענען ניט ירשנ'ען קיין לאנד-גוט און אויך די כסא המלוכה].

salica'ceous *a.* (סעל-אי-קיי'-שאס) וואס איז שייך צו די ווידען אדער ווער-בעס.

salice'tum *n.* (סעל-אי-סי'-טאם) א פלאנטאציע פון ווידען אדער ווערבעס [פאר ווימענשאפטליכע צוועקען].

sal'icin *n.* (סעל'-אי-סין) סאליציין, א כע-מישער שטאף וואס געפינט זיך אין קארע פון ווידען אדער ווערבעס.

salicyl'ic *a.* (סעל-אי-סיל'-איק) וואס איז שייך צו ווידען אדער ווערבעס; וואס בעקומט זיך פון ווידען אדער ווערבעס.

salicyl'ic ac'id (סעל-אי-סיל'-איק עס'-איד) א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון דער קארע פון ווידען אדער ווער-בעס און דיענט אין מעדיצין אלס אן אנ-טיסעפטישער מיטעל.

sa'lience *n.* (סיי'-לי-ענס) דאס ארויס-שטארצען, דאס זיין ארויסגעשטארצט; אן ארויסשטארצונג.

sa'lient *a. and n.* (סיי'-לי-ענט) שפרינ-גענד; אבשטעהענד, אבגעשטאנען, בולט; אן ארויסשטארצונג.

sa'liently *adv.* (סיי'-לי-ענט-לי) אויף אן אבשטעהענדער ארט; ארויסשטארצענ-דיג; אבשפרינגענדיג.

salif'erous *a.* (סע-ליפ'-ע-ראס) אין געאלאגיע — זאלציג, וואס גיט ארויס זאלץ [וועגען די זאלץ-שיכטען אין דער ערד].

sal'ifiable *a.* (סעל'-אי-פאי-עבל) זאלץ-מאכענד, זאלץ-ארויסגעבענד; וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין זאלץ.

salifica'tion *n.* (סעל-אי-פי-קיי'-שאן) די זאלץ-בילדונג, די זאלץ-מאכונג; די פערוואנדלונג אין זאלץ.

sal'ify *v.* (סעל'-אי-פאי) פערוואנדלען אין זאלץ, אויסבילדען א זאלץ.

sal'igot *n.* (סעל'-אי-גאט) די וואסער-נוס אדער וואסער-קאשטאניע [א מין וואסער-פלאנצע פון די ווארימע לענדער].

salim'etry *n.* (סע-לימ'-ע-טרי) ז. ***salinometry***

sali'na *n.* (סע-לאי'-נא) א זאלץ-ווערק; א פלאץ וואו מען פראדוצירט אדער מען זאמעלט זאלץ.

salina'tion *n.* (סעל-אי-ניי'-שאן) דאס וואשען אדער דורכנעצען עפעס מיט זאלץ-וואסער.

saline' *a. and n.* (סע-לאין') זאלציג, געזאלצען; וואס איז שייך צו זאלץ; א זאלץ-קוואל; א זאלץ-גרוב.

saline'ness *n.* (סע-לאינ'-נעס) זאלציג-קייט, דאס זיין געזאלצען, דאס ענטהאל-טען זאלץ.

salinif'erous *a.* (סעל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס זאלץ.

salin'iform *a.* (סע-לינ'-אי-פארם) זאלץ-פערמיג.

salin'ity *n.* (סע-לינ'-אי-טי) ז. ***salineness***

salinom'eter *n.* (סעל-אי-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען וויפיעל זאלץ עס געפינט זיך אין א געוויסער פליסיגקייטס-מישונג.

salinom'etry *n.* (סעל-אי-נאמ'-ע-טרי) דאס אויסמעסטען וויפיעל זאלץ עס גע-פינט זיך אין א פליסיגקייטס-מישונג.

salinoterrene' *a* (סע-לאי-נאו-טע-ריין') וואס איז געמישט פון זאלץ מיט ערד.

sali'va *n.* (סע-לאי'-ווא) שפייעכץ, סלונע.

sali'va-ejec'tor *n.* (סע-לאי'-ווא-אי-דזשעק'-טאר) ז. ***saliva-pump***

sal'ivant *a. and n.* (סעל'-אי-וואנט) וואס לאזט ארויס שפייעכץ; א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

sali'va-pump *n.* (סע-לאי'-ווא-פאמפ) אן אינסטרומענט ביי דענטיסטען ארויס-צוציהען דאס שפייעכץ פון מויל.

sal'ivary *a.* (סעל'-אי-ווע-רי) וואס איז שייך צו שפייעכץ, וואס רופט ארויס שפייעכץ.

sal'ivary glands (סעל'-אי-ווע-רי גלענדז) שפייעכץ-דריזען.

sal'ivate *v.* (סעל'-אי-וויט) ארויסלא-זען פיעל שפייעכץ, לאזען רינען סלונע.

saliva'tion *n.* (סעל-אי-וויי'-שאן) אן איבערפלוס פון שפייעכץ; דאס לאזען צו-פיעל שפייעכץ.

sali'vous *a.* (סע-לאי'-וואס) וואס איז שייך צו שפייעכץ; שפייעכץ-ארטיג.

Sa'lix *n.* (סיי'-ליקס) — אין באטאניק דער מין ווידען אדער ווערבעס [אזעלכע ביימער].

Sallet

sal'let *n.* (סעל'-עט) א האלב-רונדער העלם אדער קאפ-פאנצער [פון 15טען יאהרהונדערט].

sal'low *n., a. and v.* (סעל'-או) א ווידע אדער ווערבע [אזא בוים]; געלב, בלייך, בלאס, מיט א קראנקליכען אויסזעהן; פארבען מיט א געלבליכען קאליר.

sal'low-faced *a.* (סעל'-או-פייסט) מיט א בלאסען, געלבליכען אדער קרענקליכען געזיכט.

sal'lowish *a.* (סעל'-או-איש) עטוואס בלייך; בלאסליך.

sal'lowness *n.* (סעל'-או-נעס) בלייכ-קייט, בלאסקייט, געלקייט פון פנים.

sal'ly *n. and v.* (סעל'-אי) אין מילי-טער — אן אויספאל [אן אטאקע פון די בעלאגערטע אויף די בעלאגערער]; אן אויספאהר, אן אויסגאנג; אין ארכיטעק-טור — אן ארויסשטארצונג; אן אויסשוס אדער אויסברוך פון געפיהלען [ווי שמחה, כעס א. ד. ג.]; ארויסשפרינגען; מאכען אן אויספאל.

sal'ly-port *n.* (סעל'-אי-פאורט) א טויער אין א פעסטונג, דורך וועלכען די סאלדאטען מאכען אן אויספאל אויף דעם בעלאגערענדען שונא.

salmagun'di *n.* (סעל-מע-גאנ'-די) א מין געמישטעס געריכט; דאס וואס איז געמישט; א געמיש.

salm'on *n. and v.* (סעמ'-אן) [א לאקס פיש פון די צפון-געגענדען פון אייראפא, אזיע און אמעריקא. געפינט זיך אין ים און אויך אין פרישען וואסער]; די אויבער-שטע פון די ציינעל, וואס ווערען געברענגט אין א ברען-אויווען און וועלכע ווערען ניט גוט דורכגעברענט; פערגיפטען אדער קראנק מאכען מיט לאקס.

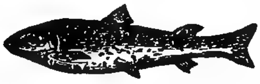

Salmon

salm'on-col'or *n.* (סעמ'-אן-קאל'-אר) לאקס-קאליר [א ברוין-רויטליכער קאליר].

salm'onet *n.* (סעמ'-אנ-עט) א קליינער לאקס. ז. ***salmon***

salm'on-fly *n.* (סעמ'-אנ-פלאי) א קינסטליכע, געמאכטע פליעג צו כאפען לאקס אויף א ווענטקע.

sal'monoid *a. and n.* (סעל'-מא-נאיד) עהנליך צו לאקס; א פיש פון א געוויסען זארט לאקס.

salm'on-peal *n.* (סעמ'-אן-פיעל) א יונגער לאקס.

salm'on-trout *n.* (סעמ'-אן-טראוט) א מין לאקס. ז. ***salmon***

salom'eter *n.* (סע-לאמ'-ע-טער) ז. ***salinometer***

salon' *n.* (סע-לאהן') א סאלאן, א זאל; אן עלעגאנטעס גאסט-צימער אין אן אריס-טאקראטישען הויז; א זאל פאר קונסט-אויסשטעלונג; אן עלעגאנטע פערזאמלונג.

saloon' *n.* (סע-לוהן') א שענק, א טראק-טיר; א סאלאן, א זאל.

saloon'-car *n.* (סע-לוהנ'-קאר) א סאלאן-וואגאן, א עלעגאנט-געפוצטער וואגאן אין אן אייזענבאהן-צוג.

saloo'nist *n.* (סע-לוה'-ניסט) ז. ***saloon-keeper***

saloon'-kee'per *n.* (סע-לוהנ'-קיע'-פער) א שענקער.

saloop' *n.* (סע-לוהפ') דער סאלעפ, א געטראנק וואס ווערט געמאכט פון א גע-וויסען געוויריץ [די קארע פון סאסאפראס-בוים].

salpingi'tis *n.* (סעל-פינ-דזשאי'-טיס) אין מעדיצין — אן ענטצינדונג פון די פאלאפישע רעהרען [אין די געשלעכטס-ארגאנען פון א פרוי].

Salsify

sal'sify *n.* (סעל'-סי-פי) דער באק-בארד אדער האבער-ווארצעל [א מין גראז מיט איינצעל-נע בלימעלעך אויף די שפיצען פון די שטענגלעך. דער ווארצעל ווערט גע-ברויכט אין עסען].

sal'so-ac'id *a.* (סעל'-סאו-עס'-איד) געזאלצען און זויערליך.

sal-so'da *n.* (סעל-סאו'-דא) וואש-סארע.

salt *n., a. and v.* (סאהלט) זאלץ; קאך-זאלץ; אין כעמיע — א זויערע, וואו איי-נער אדער עטליכע אטאמען וואסער-שטאף ווערען פערביטען דורך דערזעלבער צאהל אטאמען פון א מעטאל; אין מעדיצין — אן אבפיהרונגס-זאלץ; א זאלץ-מעסטעל; דאס וואס גיט צו געשמאק; א גוטער טעם; דאס וואס איז בייסענד אדער פי-קאנט, א סארקאזם, א וויציג ווארט; מעסיגונג, איינגעהאלטענקייט; א מאט-רָאז; זאלציג, געזאלצען; שארף, פיקאנט, בייסענד; טייער; זאלצען, בעזאלצען, איינזאלצען; אנפילען מיט זאלץ די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף [כדי זיי זאלען ניט פוילען]; צו-געבען זאלץ, בעזארגען מיט זאלץ.

sal'tant *a.* (סעל'-טענט) שפרינגענד, טאנצענד.

saltarel'lo *n.* (סעל-טע-רעל'-או) סאל-טארעלא, אן איטאליענישער אדער שפא-נישער טאנץ; מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

sal'tate *v.* (סעל'-טייט) שפרינגען.

salta'tion *n.* (סעל-טיי'-שאן) דאס שפרינגען; א שפרונג.

saltato'rial *a.* (סעל-טע-טאו'-רי-על) שפרינגענד; וואס איז שייך צו שפרינגען אדער טאנצען.

saltato'rious *a.* (סעל־טע־טאו׳־רי־אַס) ז. *saltatorial*.

sal'tatory *a. and n.* (סעל׳־טע־טאַ־רי) וואָס בעוועגט זיך דורך שפּרינגען; וואָס איז געאיבט אין שפּרינגען אָדער טאַנצען; אַ שפּרינגער אָדער טענצער.

salt'-box *n.* (סאָהלט׳־באָקס) אַ זאַלץ־פּושקע; אַ זאַלץ־קאַסטען.

salt'-cel'lar *n.* (סאָהלט׳־סעל׳־אַר) אַ זאַלץ־מעסטעל [אַ קליינע כּלי, אין וועלכער מען דערלאַנגט זאַלץ צום טיש].

salt'-cote *n.* (סאָהלט׳־קאָוט) אַ זאַלץ־גרוב.

sal'ter *n.* (סאָהל׳־טער) אַן איינזאַלצער; אַ זאַלץ־הענדלער; איינער וואָס האַנדעלט מיט געזאַלצענע פיש אָדער פלייש.

salterel'lo *n.* (סעל־טע־רעל׳־או) ז. *saltarello*.

sal'tern *n.* (סאָהל׳־טערן) אַ זאַלץ־ווערק, אַ פּלאַץ וואו מען לאָזט פערדאַמפּפען אָדער אויסדרונסטען ים־וואַסער אום צו בעקומען זאַלץ.

salt'-gar'den *n.* (סאָהלט׳־גאַר׳־דן) אַ גרוב, וואו מען דאַמפּפט אויס זאַלץ־וואַסער, אום צו בעקומען זאַלץ.

salt'-hol'der *n.* (סאָהלט׳־האָול׳־דער) ז. *salt-cellar*.

salt'-horse' *n.* (סאָהלט׳־האָהרס׳) געזאַלצענעס פלייש [וואָס ווערט געברויכט פון מאַטראָזען].

sal'tigrade *a. and n.* (סעל׳־טי־גרייד) וואָס האָט פיסלעך צום שפּרינגען; אַ מין שפּין וואָס שפּרינגט אַרויף אויף זיין רויב.

sal'ting *n.* (סאָהל׳־טינג) דאָס זאַלצען; אַ זומפּ אָדער פייכטעס לאַנד וואָס איז דורכגעזאַפּט מיט זאַלץ.

sal'ting-house *n.* (סאָהל׳־טינג־האַוס) אַ פּלאַץ וואו מען זאַלצט פיש, פלייש א. ד. ג.

sal'tish *a.* (סאָהל׳־טיש) געזאַלצענליך, עטוואָס געזאַלצען.

sal'tishness *n.* (סאָהל׳־טיש־נעס) דאָס זיין עטוואָס געזאַלצען.

salt'less *a.* (סאָהלט׳־לעס) אונגעזאַלצען; אָהן זאַלץ, אָהן געשמאַק, אָהן טעם.

salt'-lick *n.* (סאָהלט׳־ליק) אַ פּלאַץ וואו דער באָדען איז דורכגעזאַפּט מיט זאַלץ און חיות, ווי די בופלאָקסען, קומען אַהין צו לעקען דעם גרונט.

salt'ly *adv.* (סאָהלט׳־לי) מיט אַ טעם פון זאַלץ.

salt'-man *n.* (סאָהלט׳־מען) אַ זאַלץ־הענדלער.

salt'-marsh *n.* (סאָהלט׳־מאַרש) אַ גראָז־לאַנקע וואו דער באָדען איז דורכגעזאַפּט מיט זאַלץ.

salt'master *n.* (סאָהלט׳־מעס־טער) אַן איינגענטימער אָדער פערוואַלטער פון זאַלץ־גרובען.

salt'-mine *n.* (סאָהלט׳־מאַין) אַ זאַלץ־גרוב.

salt'ness *n.* (סאָהלט׳־נעס) געזאַלצענקייט.

salt'-pan *n.* (סאָהלט׳־פּען) אַ מין גרויסער קעסעל, אין וועלכען מען לאָזט פערדאַמפּפען אָדער אויסדרונסטען זאַלץ־וואַסער, כּדי צו בעקומען זאַלץ.

saltpe'ter *n.* (סאָהלט־פּי׳־טער) סאַלפּעטער אָדער סעליטרע, ז. *niter*.

saltpe'tre *n.* (סאָהלט־פּי׳־טער) ז. *saltpeter*.

saltpe'trous *a.* (סאָהלט־פּי׳־טראַס) סאַלפּעטעריש, וואָס איז שייך צו סאַלפּעטער אָדער סעליטרע [אַ מין זאַלץ].

salt'-pit *n.* (סאָהלט׳־פּיט) אַ זאַלץ־גרוב, אַ זאַלץ־שאַכטע.

salt'-rheum' *n.* (סאָהלט׳־רוהם׳) אַן אויסשלאַג אָדער אויסשיטונג אויף׳ן לייב.

Salt Riv'er (סאָהלט ריוו׳־ער) אַ כּלומר׳שדיגער טייך, דורך וועלכען אַ פּאָליטיש־געשלאָגענער קאַנדידאַט אָדער פּאַרטיי געהט אין פערגעסענהייט אָדער ווערט פּאָליטיש טויט.

salt'-spoon *n.* (סאָהלט׳־ספּוהן) אַ זאַלץ־לעפעלע.

salt'-stand *n.* (סאָהלט׳־סטענד) ז. *salt-cellar*.

salt'-tax *n.* (סאָהלט׳־טעקס) זאַלץ־שטייער, דער אַבצאָהל אויף זאַלץ.

salt'-wa'ter *a.* (סאָהלט׳־וואָה׳־טער) אין זאָאָלאָגיע — וואָס לעבט אין געזאַלצענעם וואַסער אָדער אין ים.

salt'-works *n.* (סאָהלט׳־וואָירקס) אַ פּלאַץ וואו מען דאַמפּפט אויס זאַלץ פון זאַלץ־וואַסער.

sal'ty *a.* (סאָהל׳־טי) ז. *saltish*.

salu'brious *a.* (סע־ליו׳־ברי־אַס) געזונד; וואָס נוצט פאַר׳ן געזונד.

salu'briously *adv.* (סע־ליו׳־ברי־אַס־לי) אויף אַן אופן וואָס נוצט צום געזונד.

salu'briousness *n.* (סע־ליו׳־ברי־אַס־נעס) ז. *salubrity*.

salu'brity *n.* (סע־ליו׳־ברי־טי) געזונדקייט; דאָס זיין ניצליך פאַר׳ן געזונד.

sal'utarily *adv.* (סעל׳־יו־טע־רי־לי) מיט היילזאַמקייט, מיט געזונדקייט.

sal'utariness *n.* (סעל׳־יו־טע־רי־נעס) היילזאַמקייט, געזונדקייט; דאָס זיין ניצליך צום געזונד.

sal'utary *a.* (סעל׳־יו־טע־רי) היילזאַם, געזונד; וואָס גיט צו געזונד; ניצליך.

saluta'tion *n.* (סעל־יו־טיי׳־שאַן) דאָס סאַלוטירען אָדער בעגריסען; דער גרוס, די בעגריסונג.

salutato'rian *n.* (סע־ליו־טע־טאָו׳־רי־ען) אין די אַמעריקאַנער אוניווערזיטעטען — איינער פון די געענדיגטע סטודענטען, וועלכער האַלט די בעגריסונגס־רעדע ביי דער צערעמאָניע פון אויסטיילען דיפּלאָמען צו די געענדיגטע.

salu'tatorily *adv.* (סע־ליו׳־טע־טאַ־רי־לי) דורך בעגריסונג; מיט אַ סאַלוט.

salu'tatory *a. and n.* (סע־ליו׳־טע־טאַ־רי) וואָס איז שייך צו סאַלוטירען אָדער בעגריסען; אַ בעגריסונגס־רעדע.

salute' *v. and n.* (סע־ליוט׳) גריסען, בעגריסען; סאַלוטירען; דער גרוס, די בעגריסונג; אַ סאַלוט, אַ בעגריסונגס־אויסשאָס [פון עטליכע קאַנאָנען מיט אַמאָל]; אַ קוש.

salu'ter *n.* (סע־ליו׳־טער) איינער וואָס בעגריסט.

salvabil'ity *n.* (סעל־ווע־ביל׳־אי־טי) די מעגליכקייט געראַטעוועט צו ווערען; דאָס קענען געראַטעוועט ווערען.

sal'vable *a.* (סעל׳־וועבל) וואָס קען גערעטעט ווערען.

sal'vableness *n.* (סעל׳־וועבל־נעס) ז. *salvability*.

sal'vably *adv.* (סעל׳־ווע־בלי) אויף אַן אופן דאָס מען קען גערעטעט ווערען.

sal'vage *n.* (סעל׳־ווערדזש) דאָס רעטען אַ שיף פון אַן אונטערגאַנג אָדער אונגליק; אַ בעלוינונג פאַר רעטען אַ שיף אָדער וואַארע; דאָס געראַטעוועטע אייגענטום.

salvatel'la *n.* (סעל־ווע־טעל׳־אַ) אין אַנאַטאָמיע — דער סאַלוואַטעל־אָדער [אַן אָדער אויף דער אויבערשטער זייט פון קליינעם פינגער פון דער האַנד].

salva'tion *n.* (סעל־וויי׳־שאַן) דאָס רעטען, דאָס הייל; די זעליגקייט; די רעטונג פון זינד.

Salva'tion Ar'my (סעל־וויי׳־שאַן אַר׳־מי) די סאַלוויישאַן אָדער רעטונגס־אַרמעע [אַ קריסטליך־רעליגיעזע אָרגאַניזאַציאָן אין דער פאָרם פון אַ מיליטערישער אָרגאַניזאַציאָן געגרינדעט אין ענגלאַנד אין 1865 פאַר מיסיאָנס־אַרבייט און צו העלפען גייסטיג און מאַטעריעל געזונקענע און געפאַלענע].

Salva'tionism *n.* (סעל־וויי׳־שאַן־איזם) די פּרינציפּען און מעטאָדען פון דער "סאַלוויישאַן אַרמעע". ז. *Salvation Army*.

Salva'tionist *n.* (סעל־וויי׳־שאַן־איסט) אַ מיטגליעד פון דער "סאַלוויישאַן־אַרמעע". ז. *Salvation Army*.

salve *v.* (סעלוו) רעטען עפּעס פון אַן אונגליק.

salve *n. and v.* (סאַהוו) אַ זאַלב, אַ פּלאַסטער; אַ רפואה, אַ סגולה, אַ הילף; היילען; רעטען, ערלעזען.

sal've *int.* (סעל׳־ווי) עס לעבע! עס זאָל לעבען! עס זאָל געזונד זיין!

sal'ver *n.* (סאַה׳־ווער) איינער וואָס גיט זאַלבען, אַ רופא.

sal'ver *n.* (סעל׳־ווער) אַ פּאַלומיסאַק; אַן אונטער־טעלער, אַ ספּאָדעק; איינער וואָס רעטעט עפּעס פון אַן אונגליק.

sal'vo *n.* (סעל׳־וואָו) אַן אויסנאַהמע, אַן אויסשליסונג; אַן אויסרייד, אַ תירוץ; אַ זאַלב, אַן אויסשאָס פון עטליכע האַרמאַטען מיט אַמאָל, אַלס אַ מיליטערישער סאַלוט.

sal'vor *n.* (סעל׳־וואָר) איינער וואָס רעטעט אַ שיף אָדער וואַארע פון אַ פייער א. ז. וו.

sal'vy *a.* (סאַה׳־ווי) עהנליך צו אַ זאַלב, ווי אַ זאַלב.

samar'a *n.* (סע־מער׳־אַ) אַ פּרוכט אָדער זוימען מיט פליגלען [ווי די פּרוכט פון עשען־בוימער, אולמען־בוימער א. ד. ג.].

Samar'itan *a. and n.* (סע־מער׳־אי־טען) וואָס איז שייך צו שומרון [דער צענטראַלער טייל פון פּאַלעסטינאַ, וועלכער ליגט אין צפון־זייט פון יהודה]; וואָס איז שייך צו דער שטאָדט שומרון; וואָס איז בענוגע פון די שומרונים; אַ שומרוני, אַן איינוואוינער פון שומרון [בעזאָנדערס איינער פון דעם פּאָלק וואָס דער קעניג פון אשור האָט בעזעצט אין די שטעדט פון שומרון, נאָכדעם ווי ער האָט פערטריבען פון דאָרט די עשרת השבטים]; די שפּראַך פון די שומרונים; אַ גוטהערציגער אָדער פרייגעביגער מענש.

Samar'itanism *n.* (סע־מער׳־אי־טע־ניזם) די בעהאַלטונג פון די שומרונים, אַז דער אמת׳ער הייליגער באַרג איז דער באַרג גריזים אין שומרון און ניט דער באַרג ציון ווי די אידען האַלטען און זיי, די שומרונים זיינען די אמת׳ע אבהיטער פון תורת משה און ניט די אידען; די איינגענטימליכקייטען פון די שומרונים אָדער פון זייער שפּראַך; צדקה, פילאַנטראָפּיע.

Samave'da *n.* (סאַ־מע־וויי׳־דאַ) איינער פון די פיער הייליגע ביכער [ווערדאַס] אין אינדיען.

sam'bo *n.* (סעמ׳־באָו) איינער וואָס שטאַמט פון אַ נעגער און אַ מולאַט.

same *a.* (סיים) דערזעלביגער, דיזעלבע, דאָסזעלבע; דער נעמליכער.

same'liness *n.* (סיימ'-לי-נעס) ז. *sameness*

same'ness *n.* (סיימ'-נעס) די זעלביג־קייט,די געמליכקייט; פֿאלקאמענע גלייכ־הייט; איינטאניגקייט.

Sa'mian *a. and n.* (סיי'-מי-ען) וואס איז שייך צו דעם אינזעל סאמאס אין עגעאישען ים, אין דער וועסט פון קליין־אזיען; אן איינוואוהנער פון סאמאס.

sam'isen *n.* (סעמ'-אי-סען) אזא יאפא־נעזישע גיטארע מיט דריי סטרונעס.

sam'ite *n.* (סעמ'-איט) א מין זיידען־צייג וואס מען פלעגט טראגען אין מיטעל־אלטער.

sa'movar *n.* (סא'-מא-ווער) א סאמאוואר, א טהעע־מאשין.

Samovar

Samo'yed *n.* (סע-מאי'-יעד) א סאמאיעד [איינער פון דעם וואנדערענדען פאלקס־שטאם וואס געפינט זיך אין ווייטען נארד פון רוסלאנד].

Samoyed'ic *a.* (סעמ-א-יעד'-איק) וואס איז שייך צו די סאמאיעדען. ז. *Samoyed*

samp *n.* (סעמפ) א געריכט פון גראב גע־מאהלענער קוקורוזע; גראב געמאהלענע קוקורוזע.

sam'pan *n.* (סעמ'-פען) א זאמפאנע [אזא קליין כינעזיש שיפעל, וואס ווערט בענוצט אויך אלס וואהנונג].

sam'phire *n.* (סעמ'-פאיר) אזא פלאנצע אין וועסט־אייראפא, וועלכע וואקסט אין די שפאלטען פון פעלזען, וועלכע געפינען זיך ביים ים [די בלעטער פון דיזער פלאנצע ווערען בענוצט צום זייערען פרוכ־טען אדער גרינסען].

sam'ple *n. and v.* (סעמפל) א פראבע, א מוסטער; א ביישפיעל; צופאסען צום מוסטער; אבפראבירען פערגלייכענדיג מיט דעם מוסטער; אויסקלייבען א מוסטער.

sam'ple-card *n.* (סעמ'פל-קארד) א מוסטער־קארטע, א קארטע מיט אויפגע־קלעפטע מוסטערען. ז. *pattern-card*

sam'pler *n.* (סעמ'-פלער) איינער וואס פראבירט אב דורך מוסטערען אדער מא־דעלען; איינער וואס מאכט מוסטערען אדער מאדעלען; א שטריק־מוסטער, א שטיקעריי־מוסטער, א שטיק העקעל־ארבייט אדער שטיקעריי פון אנפאנגער צו בע־ווייזען זיין געשיקטקייט.

sam'ple-room *n.* (סעמ'פל-רוהם) א צי־מער וואו פראבעס אדער מוסטערען ווערען אונטערזוכט אדער אויסגעשטעלט; א שענק־שטוב.

sam'ple-scale *n.* (סעמ'פל-סקייל) א זעהר פינקטליכע באלאנס־וואג.

sam'son *n. and v.* (סעמ'-סאן) א די־קער שטארקער שטעהענדער באלקען; א דיקער שטארקער שטיץ־באלקען אויף א שיף; ריכטען דעם פאל פון אן אונטער־געהאקטען בוים מיט דער הילף פון א שטאנג.

Sam'uel *n.* (סעמ'-יו-על) דער ספר שמואל [פון תנ"ך].

Sam'urai *n.* (סעמ'-או-ראי) דער מילי־טערישער קלאס אדער א מיטגליעדער פון דיזען קלאס [א סאלדאט] אין יאפאן אין דער צייט ווען דארט האט געהערשט דאס פעאדאלע סיסטעם.

sanabil'ity *n.* (סען-ע-ביל'-אי-טי) הייל־בארקייט, קורירבארקייט.

san'able *a.* (סען'-עבל) היילבאר, קו־רירבאר, וואס קען קורירט ווערען אדער געהיילט ווערען.

san'ableness *n.* (סען'-עבל-נעס) ז. *sanability*

san'ative *a.* (סען'-ע-טיוו) היילענד, היילזאם, וואס היילט, וואס קורירט, וואס האט די קראפט צו היילען.

san'ativeness *n.* (סען'-ע-טיוו-נעס) הייל־קראפט, היילזאמקייט.

sanato'rium *n.* (סען-ע-טאו'-רי-אם) א סאניטאריום, א הייל־אנשטאלט.

san'atory *a.* (סען'-ע-טא-רי) היילענד, היילזאם.

sanbeni'to *n.* (סען-בע-ני'-טאו) אזא מאנטעל וואס עס פלעגען טראגען די גע־פאנגענע און די פער'משפט'ע פון דער אינקוויזיציאן.

san'cho *n.* (סען'-קאו) אזא נעגערשע גי־טארע.

sanctifica'tion *n.* (סענק-טי-פי-קיי'-שאן) די היילינגונג, די היילינ־מאכונג, די הייליג־האלטונג; געהייליגטקייט.

sanc'tified *a.* (סענק'-טי-פאיד) געהיי־ליגט; הייליג; פרום.

sanctifi'edly *adv.* (סענק-טי-פאי'-עד-לי) ז. *sanctimoniously*

sanc'tifier *n.* (סענק'-טי-פאי-ער) איי־נער וואס היילינט, איינער וואס מאכט הייליג.

Sanc'tifier *n.* (סענק'-טי-פאי-ער) דער הייליגער גייסט [ביי קריסטען].

sanc'tify *v.* (סענק'-טי-פאי) היילינען, הייליג מאכען; רייניגען פון זינד.

sanc'tifyingly *adv.* (סענק'-טי-פאי-אינג-לי) מאכענדיג הייליג.

sanctimo'nious *a.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס) וואס שטעלט זיך ארויס אדער וואס מאכט זיך הייליג אדער פרום.

sanctimo'niously *adv.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס-לי) ארויסשטעלענדיג זיך אדער מאכענדיג זיך הייליג אדער פרום.

sanctimo'niousness *n.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס-נעס) דאס ארויסשטעלען זיך אלס הייליג אדער פרום.

sanc'timony *n.* (סענק'-טי-מא-ני) גע־מאכטע הייליגקייט אדער פרומקייט, היפא־קריטישע פרומקייט.

sanc'tion *n. and v.* (סענק'-שאן) א סאנקציע, א פייערליכע בעשטעטיגונג, א בעקרעפטיגונג; א הסכמה; א בעפעהל, א געזעץ; בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען, מסכים זיין, סאנקציאנירען, גוט־הייסען.

sanc'tionable *a.* (סענק'-שאנ-עבל) וואס איז ווערטה סאנקציאנירט צו ווערען, וואס איז ווערטה צו קריגען א בעשטעטיגונג אדער א הסכמה.

sanc'tionary *a.* (סענק'-שאנ-ע-רי) וואס סאנקציאנירט, וואס בעשטעטיגט.

sanc'titude *n.* (סענק'-טי-טיוד) הייליג־קייט; פרומקייט.

sanc'tity *n.* (סענק'-טי-טי) הייליגקייט; פרומקייט; גאטספארכטיגקייט.

sanc'tuary *n.* (סענק'-טשו-ע-רי) א היי־ליגטום; א הייליגער ארט; א שוהל; א קירך; דער ארט אין א קירך וואו עס שטעהט דער הויפט אלטאר; דער בית־המקדש; דער קדשי קדשים אין בית־המקדש; א צופלוכטס־ארט, א רעטונגס־ארט, אן עיר המקלט; א הייליגער ארט וואו מען טאר ניט ארעסטירען אן אנט־לאפענעם פערברעכער [ווי אמאל ביי אי־דען איז דאס געווען דער בית המקדש און שפעטער ביי די קריסטען, ביז א געוויסער צייט, די קירך].

sanc'tum *n.* (סענק'-טאם) א הייליגער ארט; א פריוואט־צימער.

sanc'tum sancto'rum (סענק'-טאם סענק-טאו'-ראם) דאס אלערהייליגסטע, דער קדשי קדשים; א פריוואט־צימער וואו קיינער ווערט ניט אריינגעלאזען אהן א ספעציעלער ערלויבניס.

Sanc'tus *n.* (סענק'-טאס) די תפלה "קדש, קדש קדש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו" אדער די מוזיק צו דיזער תפלה.

Sanc'tus bell (סענק'-טאס בעל) דער גלאק וואס קלינגט ביי דער אבריכטונג פון א מעסע אין קירך, ווען מען זינגט דיא הייליגע תפילות.

sand *n. and v.* (סענד) 1. זאמד; א זאמדעלע; 2. א זאמד־שטיין; 3. כאראק־טער־פעסטקייט; 4. בעשיטען מיט זאמד; צושיטען זאמד; 5. ארויפטרייבען א שיף אויף א זאמד־באנק.

3. In fighting his opponents, he showed himself full of sand. 5. The captain sanded the wrecked vessel.

san'dal *n.* (סען'-דעל) א סאנדאל, א שוך וואס בעשטעהט בלויז פון א זויל [פאדעשווע] מיט שנירלעך צוצובינדען צום פוס; א טופלע; א שנירעל אדער בענדעל פון א טופליע; א גאנץ פלאכער קאלאש וואס בעשטעהט בלויז פון א זויל מיט א שמאלען ראנד; אזא לאנג און שמאל שיפעל מיט צוויי מאסטען; סאנ־דאל־האלץ [ז. *sandalwood*].

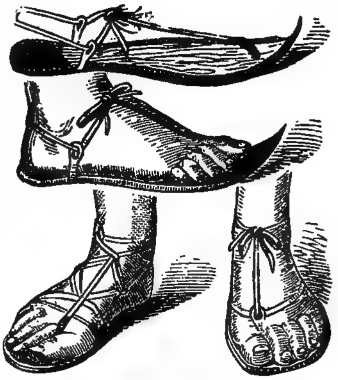

Sandals

san'daled *a.* (סען'-דעלד) ז. *sandalled*

sandal'iform *a.* (סען-דעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סאנדאל אדער טופליע. ז. *sandal*

san'dalled *a.* (סען'-דעלד) וואס טראגט סאנדאלען. ז. *sandal*

san'dalwood *n.* (סען'-דעל-הוואוד) סאנדאל־האלץ, דאס ריכענדע האלץ פון די ווארצלען און הארץ פון געוויסע בוי־מער, וועלכע געהערען צו דעם מין סאנ־דאל־בוימער.

san'darac *n.* (סען'-דע-רעק) זאנדאראק [אזא גומי־זאפט וואס קומט פון דער קארע פון דעם זאנדאראק־בוים]; רויטער שוועב־על־ארזעניק [א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל און ארזעניק].

san'darac-tree *n.* (סען'-דע-רעק-טריע) דער זאנדאראק־בוים [א גרויסער בוים וואס וואקסט אויף די בערג אין מאראקא. זיין האלץ איז פון מאהאגאני קאליר, הארט, שטארק און גוט ריכענד].

sand'-bag *n.* (סענד'-בעג) א זאמד־זאק, א זאק אנגעפילט מיט זאמד אדער ערד,

וואס ווערט בענוצט אלס שוץ-מיטעל אין פעסטונגען, אלס באלאסט פאר שיפען אדער לופט-באלאנען און פאר פערשיעדענע אנדערע צוועקען; א לאנג, שמאל זעקעל אנגעפילט מיט זאמד צו שלאגען אדער צו בעטויבען [ביי א רויבער-איבערפאל].

sand'bag *v.* (סענד'-בעג) שלאגען מיט א זאמד-זעקעל, בעטויבען שלאגענדיג מיט א זאמד-זעקעל [ווי ביי א רויבער-איבערפאל].

sand'bagger *n.* (סענד'-בעג-ער) איינער וואס שלאגט מיט א זאמד-זעקעל [הויפטזעכליך א רויבער]; א שיף וואס האט אלס באלאסט זאמד-זעק. ז. ***sand-bag***.

sand'-ball *n.* (סענד'-באהל) א קויגעל-דיגעס שטיק זייף געמישט מיט דינעם זאמד [צום בעזייטיגען שארסטיגקייט און פלעקען פון די הענד].

sand'-bank *n.* (סענד'-בענק) א זאמד-באנק [א בערגעל אנגעטראגענע זאמד אין א טייך אדער אין ים].

sand'-bar *n.* (סענד'-באר) אן אנגעטראגענע קופע זאמד אין מיטען פון א טייך אדער ביי זיין מינדונג [דער ארט וואו ער פאלט אריין אין ים].

sand'-bath *n.* (סענד'-בעטה) א זאמד-באד [א באד פון ווארעמען זאמד וואס ווערט פעראורדענט פאר געוויסע קראנקהייטען]; א כלי מיט הייסען זאמד וואס ווערט בענוצט צו דערהיצען געוויסע ארטיקלען אדער מאטעריאלען; דאס קייקלען זיך אין זאמד ווי געוויסע עופות טהון עס צו רייניגען זייערע פעדערען.

sand'-bear *n.* (סענד'-בעהר) דער בער-חזיר אדער דער אינדישער דאקס [אזא חיה]. ז. ***badger***.

sand'-bed *n.* (סענד'-בעד) דער זאמד-באדען אין אן אייזען-גיסעריי.

sand'-bird *n.* (סענד'-בירד) א פויגעל וואס האלט זיך ביים ברעג פון ים; א שטראנד-לויפער אדער עהנליכער פויגעל. ז. ***sandpiper***.

sand'-blast *n.* (סענד'-בלעסט) א זאמד-שטורם; א זאמד-שפריצער; זאמד וואס ווערט געשפריצט פון א זאמד-שפריצער ביי דער פאבריקאציאן פון גלאז אדער פאר אנדערע צוועקען.

sand'-blind *a.* (סענד'-בלאינד) שוואכזיכטיג, טיילוויז בלינד.

sand'-blind'ness *n.* (סענד'-בלאינד'-נעס) שוואכזיכטיגקייט, א שוואכע ראיה.

sand'-blow'er *n.* (סענד'-בלאו'-ער) א זאמד-בלאזער [אן אפאראט צו בעשפרענקלען עטוואס מיט זאמד].

sand'-box *n.* (סענד'-באקס) א זעמדעל [א קעסטעלע מיט א דעקעל מיט קליינע לעכלעך צו האלטען זאמד צו בעשטרייען פריש געשריבענע פאפיער אבצוטריקענען די טינט]; א קאסטען מיט זאמד אין א לאקאמאטיוו צו בעשיטען די שינעס [רעלסען], אז די רעדער זאלען זיך אויף זיי ניט גליטשען; אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע פרוכט, וועלכע פלאצען מיט א געראויש, ווען זיי ווערען רייף און טרוקען.

sand'-bug *n.* (סענד'-באג) א זאמד-וועספע [אזא אינזעקט וועלכער געפינט זיך אין זאמד].

sand'-club *n.* (סענד'-קלאב) א זאמד-זעקעל [צום שלאגען]. ז. ***sand-bag***.

sand'-corn *n.* (סענד'-קאהרן) א זאמד-קערנדעל.

sand'-crab *n.* (סענד'-קרעב) א זאמד-קראב [אזא ראק אדער קרעבס וואס געפינט זיך אין וואסערען מיט א זאמדיגען גרונט, וואו ער ליעגט איינגעגראבען].

Sand-crab

sand'-crush'er *n.* (סענד'-קראש'-ער) אזא מיהל צו מאהלען און צו וואשען זאמד פאר דער פאבריקאציאן פון גלאז.

sand'ed *a.* (סענד'-עד) בעדעקט אדער בעשפרענקעלט מיט זאמד; פון זאמד-קאליר.

san'derling *n.* (סענ'-דער-לינג) דער דריי-פינגערדיגער זאמד-לויפער [אזא פויגעל וואס האט בלויז דריי פינגער אין א פוס און לעבט אויף די זאמדיגע ברעגען פון ימים]. ז. ***sandpiper***.

san'derswood *n.* (סענ'-דערז-הוואוד) ז. ***sandalwood***.

sand'-flea *n.* (סענד'-פליע) די זאמד-פלוי אדער שטראנד-פלוי [אזא שפרינגענדער אינזעקט וואס געפינט זיך אין זאמד ביים ברעג ים].

sand'-flood *n.* (סענד'-פלאד) א זאמד-שטראם וואס ווערט געטריבען פון ווינד.

sand'-glass *n.* (סענד'-גלעס) א זאמד-אוהר. ז. ***hour-glass***.

sand'-grass *n.* (סענד'-גרעס) זאמד-גראז, שטראנד-גראז [גראז וואס וואקסט אויף א זאמד-באדען אדער אין דעם זאמד ביים ברעג ים].

sand'-grouse *n.* (סענד'-גראוס) א סטעפען-הוהן [אזא פויגעל וואס לעבט אין די זאמד-סטעפעס פון אייראפא].

sand'-heat *n.* (סענד'-היעט) די היץ פון א זאמד-באד.

sand'-hill *n.* (סענד'-היל) א זאמד-בערגעל; א בערגעל בעדעקט מיט זאמד.

sand'-hill'er *n.* (סענד'-היל'-ער) איינער פון דער ראסע וואס לעבט אין די סאסנאווע וועלדער, וועלכע בעדעקען די זאמד-ברעג פון דזשארדזשיא און זיד-קאראלינע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [מען נעהמט אן אז דיעזע ראסע, וואס האט א זאמד-פארביגע הויט, שטאמט אב פון די ווייסע, וועלכע זיינען אנטלאפען פון שקלאפען-ארבייט און האבען זיך בעהאלטען אין די וועלדער].

san'diness *n.* (סענ'-די-נעס) זאמדיגקייט; דאס אויסזעהן ווי זאמד [וועגען א קאליר].

san'diver *n.* (סענ'-די-ווער) גלאז-שלאקען, פסלת פון געשמאלצענעם גלאז.

sand'-liz'ard *n.* (סענד'-ליז'-ארד) דער זאמד-עקדעש [אן עקדעש אין אייראפא וואס געפינט זיך אין זאמדיגע געגענדען].

sand'man *n.* (סענד'-מען) א פאבעל-האפטע פערזאן וואס מאכט, לויט דעם פאלקס-גלויבען, קינדער שלעפעריג.

sand'-mar'tin *n.* (סענד'-מאר'-טין) די זאמד-שוואלב [אזא שוואלב וואס געפינט זיך ביי זאמדיגע ברעגען].

sand'paper *n. and v.* (סענד'-פעי-פער) זאמד-פאפיער; אבריבען מיט זאמד-פאפיער; אבפאלירען, אבשלייפען, גלאט מאכען.

sand'peep *n.* (סענד'-פיעפ) א קליינער זאמד-לויפער אדער שטראנד-לויפער [אזא קליינער פויגעל וואס געפינט זיך ביי דעם זאמד-ברעג פון ים].

sand'-pig'eon *n.* (סענד'-פידזש'-אן) ז. ***sand-grouse***.

sand'piper *n.* (סענד'-פאי-פער) א זאמד-לויפער אדער שטראנד-לויפער [אזא קליינער פויגעל וועלכער לויפט ארום אויף דעם זאמד-ברעג פון ים].

sand'-pit *n.* (סענד'-פיט) א זאמד-גרוב.

sand'-ridge *n.* (סענד'-רידזש) א זאמד-באנק [אין א טייך אדער אין ים].

sand'runner *n.* (סענד'-ראנ-ער) ז. ***sandpiper***.

sands *n.* (סענדז) זאמד-געגענדען; דער ים-ברעג; מאמענטען, מינוטען, וויילען; לעבענס-צייט.

sand'-screen *n.* (סענד'-סקריען) א זאמד-זיב [א גרויסע דראטענע זיב וואס ווערט בענוצט צום זיבען זאמד].

Sand-screen

sand'-sif'ter *n.* (סענד'-סיפ'-טער) א זיב צו זיבען זאמד; א מאשין צו רייניגען און זיבען זאמד.

sand'-snake *n.* (סענד'-סנייק) די זאמד-שלאנג; די מדבר-שלאנג.

sand'-snipe *n.* (סענד'-סנאיפ) ז. ***sandpiper***.

sand'stone *n.* (סענד'-סטאון) א זאמד-שטיין.

sand'-storm *n.* (סענד'-סטאהרם) א זאמד-שטורם [א שטורם-ווינד וואס טראגט מיט זיך א זאמד-וואלקען].

sand'-trap *n.* (סענד'-טרעפ) א פאר-ריכטונג אבצוטיילען זאמד פון פליסענדען וואסער.

sand'-tube *n.* (סענד'-טיוב) א זאמד-קאנאל.

sand'-whirl *n.* (סענד'-הווירל) א ווירבעל-ווינד וואס דרעהט שטויב און זאמד.

sand'wich *n. and v.* (סענד'-הוויטש) א סאנדוויטש, א צונויפגעלעגטע פוטער-ברויט מיט פלייש, פיש אדער קעז אין מיטען; עטוואס וואס איז עהנליך צו א סאנדוויטש; א פערזאן וואס טראגט צוויי רעקלאמען-טאוולען, איינעם פון פארענט און איינעם פון הינטען; מאכען ווי א סאנדוויטש; עטוואס אריינשטעלען צווישען צוויי אנדערע זאכען.

sand'wich-man *n.* (סענד'-הוויטש-מען) א פערקויפער פון סאנדוויטשעס [ז. ***sandwich***]; א פערזאן וואס טראגט צוויי רעקלאמען-טאוולען, איינעם פון פארענט און איינעם פון הינטען.

sand'-wind *n.* (סענד'-הווינד) א ווינד וואס טראגט מיט זיך זאמד און שטויב.

sand'worm *n.* (סענד'-הוואירם) א זאמד-ווארים [וואס האלט זיך אין זאמד].

sand'wort *n.* (סענד'-הווירט) זאמד-קרויט [אזא נידריגע פלאנצע וואס וואקסט אין זאמד].

san'dy *a.* (סענ'-די) זאמדיג; ווי זאמד;

ניט פעסט, ניט זיכער; טרוקען [ווי זאמד]; פון זאמד־קאליר, געלב־רויט.

San'dy *n.* (סענ'-די) א שאטלענדער.

sane *a.* (סיין) געזונד; ביים זינען; ביים געזונדען פערשטאנד.

sane'ly *adv.* (סיינ'-לי) אין א געזונדען צושטאנד; ביים געזונדען פערשטאנד.

sane'ness *n.* (סיינ'-נעס) געזונדקייט; געזונדער פערשטאנד.

sang (סענג) געזונגען. ז. ***sing***.

sangaree' *n. and v.* (סענ-גע-ריע') רויטער וויין געמישט מיט וואסער, צוקער און געווירצען וואס ווערט געברויכט אלס געטראנק אין די הייסע לענדער; מישען מיט וואסער און פערזיסען [וועגען וויין].

sang'-de-bœuf' *n.* (סאנ'-דע-בעף') אזא טיעף־רויטער קאליר מיט וועלכען די אלטע כינעזישע פארצעליי האט זיך אויסגעצייכענט.

sang-froid' *n.* (סאנ-פרוא') קאלטבלוטיגקייט.

san'giac *n.* (סענ'-דזשעק) ז. ***sanjak***.

sangraal' *n.* (סענ-גרייל') ז. ***sangreal***.

san'greal *n.* (סענ'-גרי-על) דער הייליגער גראל. ז. ***grail***.

sang'-school *n.* (סענג'-סקוהל) א שוהל צום לערנען זינגען.

sang'sue *n.* (סענג'-סיו) א פיאווקע. ז. ***leech***.

sanguic'olous *a.* (סענ-גהוויק'-א-לאס) וואס לעבט אין בלוט [וועגען פאראזיטען].

sanguif'erous *a.* (סענ-גהוויפ'-ער-אס) וואס פיהרט אדער צירקולירט דאס בלוט [ווי די אדערען, בלוט־געפעס א. ז. וו.].

sanguifica'tion *n.* (סענ-גהווי-פי-קיי'-שאן) די בלוט־בילדונג, די בלוט־פראדוצירונג.

san'guifier *n.* (סענ'-גהווי-פאי-ער) א מיטעל וואס פראדוצירט בלוט.

san'guify *v.* (סענ'-גהווי-פאי) פערוואנדלען אין בלוט.

san'guinarily *adv.* (סענ'-גהווי-נע-רי-לי) מיט בלוטדורשטיגקייט; אויף א בלוטדורשטיגען אופן; בלוטיג.

san'guinariness *n.* (סענ'-גהווי-נע-רי-נעס) בלוטדורשטיגקייט, בלוט־גיעריגקייט; בלוטיגקייט.

san'guinary *a. and n.* (סענ'-גהווי-נע-רי) 1. בלוטיג; בלוט־גיעריג, בלוט־דורשטיג; מערדעריש; 2. דאס בלוט־קרויט [אזא רויטע פלאנצע].

1. The fort was captured after a series of **sanguinary** assaults.

san'guine *a. and n.* (סענ'-גהווין) 1. בלוטיג; פולבלוטיג; בלוט־רויט; סאנגוויניש; 2. לוסטיג, פרעהליך, לעבעדיג, לעבהאפט; היציג; 3. האפנונגספול; זיכער אדער איינגעגלויבט אין ערפאלג; 4. בלוט־קאליר, רויטקייט; א צייכנונג געמאכט מיט רויטען קרייד.

2. A **sanguine** temperament is a help to success. 3. I am very **sanguine** about the outcome of my undertaking.

san'guinely *adv.* (סענ'-גהווינ-לי) סאנגוויניש, פרעהליך, לוסטיג, האפנונגספול, מיט פרעהליכע האפנונגען.

san'guineness *n.* (סענ'-גהווינ-נעס) ז. ***sanguinity***.

sanguin'eous *a.* (סענ-גהווינ'-אי-אס) סאנגוויניש, לעבהאפט, היציג; פרעהליך, האפנונגספול, זיכער אדער איינגעגלויבט אין ערפאלג; בלוטיג, בלוט־רויט; וואס האט בלוט, וואס האט א בלוט־צירקולאציאנס־סיסטעם; בלוטרייך, פולבלוטיג.

sanguin'ity *n.* (סענ-גהווינ'-אי-טי) פול־בלוטיגקייט; הייס־בלוטיגקייט, היציגקייט; לעבהאפטיגקייט; זיכערהייט אדער איינגעגלויבטקייט אין ערפאלג.

sanguiniv'orous *a.* (סענ-גהווי-ניוו'-א-ראס) ז. ***sanguivorous***.

sanguin'olence *n.* (סענ-גהוויג'-א-לענס) בלוטיגקייט; דאס זיין פול מיט בלוט.

sanguin'olency *n.* (סענ-גהוויג'-א-לענ-סי) ז. ***sanguinolence***.

sanguin'olent *a.* (סענ-גהווינ'-א-לענט) בלוטיג, בלוטרייך, בלוטפול.

san'guisuge *n.* (סענ'-גהווי-סיודזש) א פיאווקע. ז. ***leech***.

sanguiv'orous *a.* (סענ-גהוויוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט בלוט.

san'hedrim *n.* (סענ'-הי-דרים) ז. ***sanhedrin***.

san'hedrin *n.* (סענ'-הי-דרין) דער סנהדרין [דאס העכסטע געריכט אמאל ביי אידען. דער גרויסער סנהדרין איז בעשטאנען פון 71 מיטגליעדער און דער קליינער סנהדרין פון 23]; א פערזאמלונג וואס איז עהנליך צו דעם סנהדרין; א פארלאמענט.

san'icle *n.* (סענ'-איקל) דער זאניקעל [א מין פלאנצע וועלכע איז אמאל זעהר פיעל געברויכט געווארען אלס א מיטעל צו פערשיעדענע קראנקהייטען].

san'idine *n.* (סענ'-אי-דין) זאנידין [א מין גלאזינער פעלד־שפאט וואס מען געפינט אין לאווא און אין וואולקאנישע פעלזען].

sa'nies *n.* (סיי'-ני-איז) שיטערער אייטער [פלאגמע] פון א וואונד.

sa'nious *a.* (סיי'-ני-אס) אייטעריג, וואס אייטערט, וואס גיט ארויס אייטער; וואס איז שייך אדער עהנליך צו שיטערען אייטער.

sanita'rian *n.* (סענ-אי-טיי'-רי-ען) איינער וואס גיט זיך אב מיט דער אויפפאסונג פון דער פאלקס־געזונדהייט, מיט היגיענישע רעפארמען א. ז. וו.; א קענער פון סאניטארע געזעצען און כללים.

san'itarily *adv.* (סענ'-אי-טע-רי-לי) אין בעצוג צו דער געזונדהייט אדער צו דער אבהיטונג פון געזונד.

san'itarist *n.* (סענ'-אי-טע-ריסט) ז. ***sanitarian***.

sanita'rium *n.* (סענ-אי-טיי'-רי-אם) א סאניטאריום, א הייל־אנשטאלט, א געזונדהייטס־אנשטאלט.

san'itary *a.* (סענ'-אי-טע-רי) סאניטאריש, וואס איז שייך צו דער אבהיטונג פון דעם געזונד; היגיעניש, געזונד.

san'itary board (סענ'-אי-טע-רי באורד) דאס אמט אדער קאלעגיום פאר דער אויפפאסונג פון די געזונדהייטס־צושטענדע.

san'itary condi'tions (סענ'-אי-טע-רי קאנ-דיש'-אנז) סאניטארע צושטענדע, געזונדהייטס־צושטענדע.

san'itary sci'ence (סענ'-אי-טע-רי סאי'-ענס) סאניטארע וויסענשאפט [די וויסענשאפט וואס גיט זיך אב מיט דער אבהיטונג פון דעם געזונד].

sanita'tion *n.* (סענ-אי-טיי'-שאן) דאס האלטען אין א געזונדען צושטאנד, דאס אנווענדען די כללים פון דער וויסענשאפט אבצוהיטען דאס געזונד.

san'ity *n.* (סענ'-אי-טי) געזונדקייט; דאס זיין ביים געזונדען פערשטאנד.

san'jak *n.* (סענ'-דזשעק) א פערוואלטונגס־דיסטריקט אין טערקיי פון צווייטען גראד; א טערקישער דיסטריקט וואס ווערט פערוואלטעט פון א זאנדזשאקבעק [א פאשא פון א נידריגען ראנג].

san'jak-bey *n.* (סענ'-דזשעק-ביי) א זאנדזשאקבעק. ז. ***sanjak***.

sank (סענק) געזונקען. ז. ***sink***.

san'nup *n.* (סענ'-אפ) א פערהייראטער מאן ביי די אינדיאנער אין אמעריקא.

sans *prep.* (סאן) אהן; אויסער, אויסערהאלב.

San'scrit *n. and a.* (סענ'-סקריט) ז. ***Sanskrit***.

sansculotte' *n.* (סאנ-קיו-לאט') א סאנקיולאט, אן עקסטרעמער רעוואלוציאנער אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789; א רעוואלוציאנערער רעפובליקאנער, א קאמוניסט, א רעוואלוציאנער.

sansculot'terie *n.* (סאנ-קיו-לאט'-רי) ז. ***sansculottism***.

sansculot'tic *a.* (סאנ-קיו-לאט'-איק) רעוואלוציאנער, עקסטרעם רעוואלוציאנער.

sansculot'tide *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איד) די פינף [אין אן עבור־יאהר זעקס] טעג, וואס מען האט בעדארפט צוגעבען צו ענדע פון יאהר אין דעם פראנצויזישען רעוואלוציאנערען קאלענדאר [איינגעפיהרט אין 1789], צוליעב דעם וואס מען האט בעשטימט, אז יעדער מאנאט זאל בעשטעהן פון 30 טעג. ז. ***republican calendar***.

sansculot'tism *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איזם) סאנקיולאטיזם, די פרינציפען פון די סאנקיולאטען. ז. ***sansculotte***.

sansculot'tist *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איסט) א סאנקיולאט [ז. ***sansculotte***]; איינער וואס גלויבט אין די פרינציפען פון די סאנקיולאטען, ניט נעהמענדיג אליין קיין אקטיווען אנטייל אין דער רעוואלוציאנערער בעוועגונג.

San'skrit *n. and a.* (סענ'-סקריט) די סאנסקריטישע שפראך [די אלטע הייליגע שפראך אין וועלכער עס זיינען געשריבען די הייליגע ביכער אין אינדיען]; סאנסקריטיש, וואס איז שייך צו דער סאנסקריטישער שפראך.

Sanskrit'ic *a.* (סענ-סקריט'-איק) סאנסקריטיש, וואס קומט פון דער סאנסקריטישער שפראך.

San'skritist *n.* (סענ'-סקריט-איסט) א קענער אין דער סאנסקריטישער שפראך.

sans souci' (סאן סוה-סי') אהן זארג, אהן דאגות.

San'ta Claus (סענ'-טא קלאהס) אין דער קריסטליכער פאלקס־לעגענדע — דער מאן וואס ברייינגט אין ווייהנאכטס־אבענד מתנות צו די קינדער [ער ווערט געוועהנליך פערגעשטעלט אלס א קורצער, דיקער, אלטער מאן מיט א גרויסער בארד און מיט א פריינדליכען געזיכט, וועלכער שלעפט אויף זיך א זאק פול מיט שפיעלציינג].

san'tal *n.* (סענ'-טעל) ז. ***sandalwood***.

san'talin *n.* (סענ'-טע-לין) סאנטאלין, דער רויטער פארב־שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון סאנדאל־האלץ.

san'ton *n.* (סענ'-טאן) א מאכמעדאנישער מאנאך אדער היילינער.

santon'ica *n.* (סענ-טאנ'-אי-קא) א סאנטאניקא [ווערים־קרויט פלאנצע]; א מעדיצין וואס ווערט געמאכט פון די בלומען פון דיעזער פלאנצע.

san'tonin *n.* (סענ'-טא-נין) סאנטאנין [אזא ביטערליכער שטאף וואס איז ענטהאלטען אין די בלומען פון א סאנטאניקא אדער אין ווערים-קרויט און וואס ווערט בענוצט אלס א מעדיצין צום אבטרייבען ווערים].

san'tonine *n.* (סענ'-טא-נין) ז. *santonin*.

sap *n. and v.* (סעפ) פלאנצען-זאפט [דער זאפט אדער פליסיגקייט וואס צירקולירט אין פלאנצען ווי דאס בלוט ביי לעבעדיגע בעשעפענישען]; זאפט און קראפט; דער אויסערליכער טייל פון האלץ פון א בוים וואס איז אין בעריהרונג מיט דער קארע; אזא שמאלער גראבען וואס ווערט געמאכט צוצוקומען צו א פעסטונג אדער בעלאגערטען פלאץ; א דומער יונג; א מתמיד, א זעהר פלייסיגער שילער; האנדלען ווי א דומער יונג; זיין א פלייסיגער שילער, פלייסיג חזר'ען; אונטערגראבען, אונטערמינעווען; גראבען א צוגאנג צו א פעסטונג.

sapadil'lo *n.* (סעפ-ע-דיל'-או) ז. *sapodilla*.

sap'ajou *n.* (סעפ'-ע-דזשוה) א מין זיד-אמעריקאנישע אפע אדער אבעזיאנע; א שפינען-אפע [ז. *spider-monkey*].

sapan'-wood *n.* (סע-פענ'-הוואוד) ברוין-האלץ [א פארב-האלץ צו פארבען רויט, וואס ווערט גענומען פון אזא קליינעם בוים אין אסט-אינדיען].

sap'ful *a.* (סעפ'-פול) זאפטיג, פול מיט זאפט.

sap'-green *n.* (סעפ'-גריען) דאס זאפט-גרין [אזא גרינער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון קרייץ-דארן יאגדעס].

sap'head *n.* (סעפ'-העד) א דומער יונג.

sap'-head'ed *a.* (סעפ'-העד'-עד) דום, נאריש.

saphe'na *n.* (סע-פי'-נא) דער פרויען-אדער, דער מוטער-אדער [א זיכטבארער אדער אויף דער אינוועניגסטער זייט פון דער פוס-פאלקע]; א נערוו וואס געהט פון דער קניע ביז צום גראבען פוס-פינגער.

saphe'nous *a. and n.* (סע-פי'-נאס) זיכטבאר, ארויסשטארצענד [ווי אן אדער פון פוס]; וואס איז שייך צו א פוס-אדער אדער צו א פוס-נערוו; א פוס-אדער, א פוס-נערוו.

saphe'nous vein (סע-פי'-נאס וויין) דער פרויען-אדער, דער מוטער-אדער [א זיכטבארער אדער אויף דער אינוועניגסטער זייט פון דער פוס-פאלקע]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

sap'id *a.* (סעפ'-איד) געשמאק; זאפטיג.

sapid'ity *n.* (סע-פיד'-אי-טי) געשמאקקייט.

sap'idness *n.* (סעפ'-איד-נעס) ז. *sapidity*.

sa'pience *n.* (סיי'-פי-ענס) פערנונפט, וויזהייט, קלוגהייט, חכמה; גוטער געשמאק.

sa'piency *n.* (סיי'-פי-ען-סי) ז. *sapience*.

sa'pient *a.* (סיי'-פי-ענט) קלוג, וועלט-קלוג [מייסטענס אין א איראנישען זין].

sapien'tial *a.* (סיי-פי-ענ'-שעל) וואס בעזיצט קלוגהייט; וואס איז שייך צו קלוגהייט.

sa'piently *adv.* (סיי'-פי-ענט-לי) אויף א קלוגער ארט; מיט חכמה.

sap'less *a.* (סעפ'-לעס) אהן זאפט; טרוקען; פערוועלקט; קראפטלאז.

sap'ling *n.* (סעפ'-לינג) א יונג ביימעלע; א יונגע פערזאן; א יונגער יאגד-הונד.

sapodil'la *n.* (סעפ-א-דיל'-א) די זאפאטע [אזא גרויסער אימער-גרינער בוים וואס וואקסט אין דיא הייסע געגענדען פון אמעריקא]; די זאפאטע-פלוים [די פרוכט פון דעם זאפאטע-בוים].

sapodil'la-plum *n.* (סעפ-א-דיל'-א-פלאם) די זאפאטע-פלוים [די פרוכט פון דער זאפאטע]. ז. *sapodilla*.

sapona'ceous *a.* (סעפ-א-ניי'-שיאס) זייפיג, זייפען-ארטיג, ווי זייף.

saponac'ity *n.* (סעפ-א-נעס'-אי-טי) זייפיגקייט; דאס זיין ווי זייף.

saponifica'tion *n.* (סע-פאנ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין זייף [וועגען פעט-שטאפען ווען זיי ווערען פערבונדען מיט אלקאלי].

sapon'ify *v.* (סע-פאנ'-אי-פאי) פערוואנדלען אין זייף.

sap'onite *n.* (סעפ'-א-נאיט) דער זייפען-שטיין [א מין ווייכע זייפיגע מאסע וואס געפינט זיך אין די שפאלטען פון פעלזען].

sa'por *n.* (סיי'-פאר) דער געשמאק.

saporif'ic *a.* (סעפ-א-ריפ'-איק) וואס גיט א געשמאק.

saporos'ity *n.* (סעפ-א-ראס'-אי-טי) געשמאקקייט.

sap'orous *a.* (סעפ'-א-ראס) געשמאק, שמאקהאפט.

sappan'-wood *n.* (סעפ-ענ'-הוואוד) ז. *sapan-wood*.

sap'per *n.* (סעפ'-ער) א סאפיאר [א סאלדאט וואס איז בעשעפטיגט ביים גראבען און בויען פעסטונגס-ווערק און ביי עהנליכער ארבייט]; אזא דלאט וואס ווערט בענוצט אין זעג-מאשינען צו מאכען רונד דעם קלאץ וואס מען דארף זעגען.

Sap'phic *a. and n.* (סעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעריהמטער גריכישער דיכטערין סאפא; א סאפישער פערז [א פאעטישער פערז, ווי די דיכטערין סאפא האט געשריבען].

sap'phire *n. and a.* (סעפ'-איר) א סאפיר-שטיין; דער קאליר פון א סאפיר-שטיין [בלוי]; וואס האט א קאליר פון א סאפיר-שטיין. ז. איל. *"Gems"*

sap'phirine *a. and n.* (סעפ'-אי-רין) וואס האט דעם קאליר פון א סאפיר-שטיין; געמאכט פון סאפיר-שטיין; אזא בלאס-בלויער אדער גרינליכער מינעראל וואס געפינט זיך אין גרענלאנד.

sap'phism *n.* (סעפ'-איזם) אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר צווישען א פרוי מיט א פרוי.

sap'piness *n.* (סעפ'-אי-נעס) זאפטיגקייט; דומהייט, נארישקייט.

sap'py *a.* (סעפ'-אי) זאפטיג; נאריש, דום.

sap'-rot *n.* (סעפ'-ראט) א מין שוועמלעך אדער בעטקעס, וואס וואקסען אן אויף ביימער, ווען זיי הויבען אן צו פוילען; אינערליכע צופוילטקייט. ז. *dry-rot*.

sap'sago *n.* (סעפ'-סיי-גאו) אזא זארט הארטער קעז מיט א גרינליכען קאליר, וואס ווערט געמאכט אין דער שווייץ.

sap'sucker *n.* (סעפ'-סאק-ער) א קליינער האלץ-פיקער [אזא פויגעל].

sap'-wood *n.* (סעפ'-הוואוד) דער אויבערשטער האלץ-שיכט פון א בוים וואס איז אין בעריהרונג מיט דער קארע.

saque *n.* (סעק) אזא ברייטעס פרויען-קלייד; א מארגען-קלייד, א שלאף-ראק.

sar'aband *n.* (סער'-ע-בענד) די סאראבאנדע [אזא שפאנישער טאנץ]; די מוזיק פאר דער סאראבאנדע.

sar'abande *n.* (סער'-ע-בענד) ז. *saraband*.

Sar'acen *n.* (סער'-ע-סען) א סאראצין, אן אראבער; א מאכמעדאנער.

Saracen'ic ar'chitecture (סער-ע-סענ'-איק אר'-קי-טעק-טשור) סאראצינישע ארכיטעקטור [די פערשיעדענע פארמען פון דעם מורישען אדער אראבישען בוי-סטיל]. ז. *Moorish art*.

saracen'icum *n.* (סער-ע-סענ'-אי-קאם) ז. *sarcenet*.

Sar'acenism *n.* (סער'-ע-סענ-איזם) מאכמעדאניזם, די מאכמעדאנישע רעליגיאן.

sar'asin *n.* (סער'-ע-סין) ז. *sarrasin*.

sar'casm *n.* (סאר'-קעזם) סארקאזם, בייסענדער, בייזער אדער פעראכטענדער שפאט, ביטערע איראניע.

sarcas'tic *a.* (סאר-קעס'-טיק) סארקאסטיש, בייסענד שפאטיש, פעראכטענד שפאטיש, בייז שפאטיש, ביטער איראניש.

sarcas'tical *a.* (סאר-קעס'-טי-קעל) ז. *sarcastic*.

sarcas'tically *adv.* (סאר-קעס'-טי-קעל-אי) מיט סארקאזם, מיט בייסענדען, בייזען אדער פעראכטענדען שפאט, מיט ביטערער איראניע.

sar'cel *n.* (סאר'-סעל) דער אויסערליכער טייל פון א פאלק'ס פליגעל; א פעדער פון דעם אויסערליכען טייל פון א פאלק'ס פליגעל.

sarcelle' *n.* (סאר-סעל') די קריקענטע [אזא קאטשקע אדער ענטעל].

sarce'net *n.* (סארס'-נעט) סארסענעט [א מין דינע זייד, וואס ווערט געברויכט אלס אונטערשלאג].

sarci'tis *n.* (סאר-סאי'-טיס) ענטצינדונג פון די מוסקולען. ז. *myositis*.

sar'cocarp *n.* (סאר'-קא-קארפ) דאס פרוכט-פלייש, דער עסבארער אדער פליישיגער טייל פון א פרוכט [ווי פון א פלוים, בארנע, עפעל א. ז. וו.].

sar'cocol *n.* (סאר'-קא-קאל) אזא פערזישע אדער אראבישע גומי.

sarcocol'la *n.* (סאר-קא-קאל'-א) א מין פערזישע אדער אראבישע גומי; אזא גומי-קוסט.

sarcocol'lin *n.* (סאר-קא-קאל'-אין) ז. *sarcocol*.

sarcog'nomy *n.* (סאר-קאג'-נא-מי) א שטודיום וועגען דער שייכות צווישען דעם גייסט און קערפער אין זייער ענטוויקלונג.

sar'coid *a. and n.* (סאר'-קאיד) פלייש-ארטיג, פליישיג; א פלייש-ארטיג טיילכעל פון א שוואם.

sar'colite *n.* (סאר'-קא-לאיט) סארקאליט [א מין רויטליכער מינעראל].

sarcolog'ic *a.* (סאר-קא-לאדזש'-איק) סארקאלאגיש, וואס איז שייך צו סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון דעם ארגאניזם].

sarcolog'ical *a.* (סאר-קא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *sarcologic*.

sarcol'ogist *n.* (סאר-קאל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס

בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון קערפער].

sarcol'ogy *n.* (סאר-קאל'-א-דזשי) סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון קערפער].

sarco'ma *n.* (סאר-קאו'-מא) א פליישיגער דיסק [ביי פלאנצען]: סארקאמא [א פלייש=אנוואוקס אויף'ן קערפער].

sarcomato'sis *n.* (סאר-קאו-מע-טאו'-סיס) די ענטוויקלונג פון א סארקאמא [א קראנקהאפטער פלייש אנוואוקס אויף'ן קערפער].

sarcom'atous *a.* (סאר-קאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו סארקאמא. ז. *sarcoma*

sarcoph'agal *a.* (סאר-קאפ'-ע-געל) פלייש=פרעסענד.

sarcoph'agan *n.* (סאר-קאפ'-ע-גען) א פלייש=פרעסענדעס בייטעל=טהיער. ז. *Marsupialia*

sarcoph'age *n.* (סאר-קאפ'-איידזש) ז. *sarcophagus*

sarcoph'agous *a.* (סאר-קאפ'-ע-גאס) פלייש=עסענד; וואס ערנעהרט זיך מיט פלייש.

sarcoph'agus *n.* (סאר-קאפ'-ע-גאס) א סארקאפאג [א שטיינערנע טרונע, הויפטזעכליך אזעלכע וואס איז בעדעקט מיט ארנאמענטען און אויפשריפטען]; אזא שטיין, פון וועלכען די פארצייטיגע גריכען האבען געמאכט טרונעס].

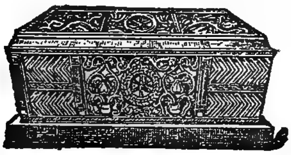

Sarcophagus

sarcoph'agy *n.* (סאר-קאפ'-ע-דזשי) פלייש=פרעסעריי; דאס ערנעהרען זיך מיט פלייש.

sar'cophile *n.* (סאר'-קא-פיל) א פלייש=פרעסענדע חיה.

sarcoph'ilous *a.* (סאר-קאפ'-אי-לאס) ז. *sarcophagous*

sarco'sis *n.* (סאר-קאו'-סיס) אויסבילדונג פון פלייש; א פלייש=אנוואוקס, א פלייש=געשווילעכץ.

sarcot'ic *a. and n.* (סאר-קאט'-איק) וואס איז שייך צו א פלייש=אנוואוקס אדער פלייש=געשווילעכץ; וואס פעראורזאכט דעם וואוקס פון פלייש, וואס פראדוצירט פלייש; א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען דעם וואוקס פון פלייש.

sar'cous *a.* (סאר'-קאס) פליישיג [הויפטזעכליך וועגען דעם מוסקול=געוועב].

sarcula'tion *n.* (סאר-קיו-ליי'-שאן) דאס פאלען, דאס יעטען [דאס ארויסרייסען די אוננויטיגע געוויקסע].

sard *n.* (סארד) דער סארד, דער בלוט=רויטער קארנעאל [א מין עדעלשטיין פון פלייש=קאליר]. ז. *carnelian*

sar'dachate *n.* (סאר'-דע-קייט) א סארדאכאט, דער בלאס=רויטער אגאט, אגאט מיט שיכטען פון דעם סארד אדער בלוט=רויטען קארנעאל [א מין עדעלשטיין פון פלייש=קאליר].

sar'del *n.* (סאר'-דעל) א סארדעל, א סארדינקע; א מין סארדין=עהנליכער קליינער הערינג.

sar'delle *n.* (סאר'-דעל) ז. *sardel*

sardine' *n.* (סאר-דין') א סארדעל, א סארדינקע [א קליין פישעל, וואס ווערט געוועהנליך קאנזערווירט אין אויל]; אן אונוויכטיגע אדער פערעכטליכע פערזאן.

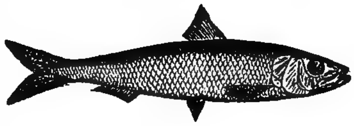

Sardine

sar'dine *n.* (סאר'-דין) דער סארד אדער בלוט=רויטער קארנעאל. ז. *sard*

sardine'-tongs *n.* (סאר-דינ'-טאהנגז) א סארדין=צווייגעל [ארויסצונעהמען גאנצערהייד קאנזערווירטע סארדעלען פון א קעסטעלע].

sar'dius *n.* (סאר'-די-אס) ז. *sard*

sar'doin *n.* (סאר'-דאין) ז. *sard*

sardo'nian *a.* (סאר-דאו'-ני-ען) ז. *sardonic*

sardon'ic *a.* (סאר-דאנ'-איק) סארדאניש, קראמפהאפט, געצוואונגען; ביטער איראניש, סארקאסטיש, שפאטיש, גיפטיג, בייז [וועגען א געלעכטער, א שמייכעל, א געזיכטס=אויסדרוק אדער שטימונג].

sardon'ically *adv.* (סאר-דאנ'-אי-קעל-אי) סארדאניש, קראמפהאפט, געצוואונגען, מיט ביטערער איראניע, שפאטענד, גיפטיג, בייז.

sardon'ic grin (סאר-דאנ'-איק גרין) ז. *sardonic smile*

sardon'ic laugh (סאר-דאנ'-איק לאהף) ז. *sordonic smile*

sardon'ic smile (סאר-דאנ'-איק סמאיל) א סארדאנישער שמייכעל [א בייז=שפאטישער שמייכעל; ספאזמען אין די געזיכטס=מוסקולען, וועלכע גיבען צו דעם געזיכט דעם אויסדרוק פון א שמייכעל].

sar'donyx *n.* (סאר'-דא-ניקס) א סארדאניקס [א מין טייערער שטיין, א מין כאלצעדאן אדער אגאט, וועלכער בעשטעהט פון אייניגע רויטע און ברוינע שיכטען געמישט מיט ווייס].

sargas'so *n.* (סאר-געס'-או) גאלף=גראז [אזא ים=פלאנצע]. ז. *gulfweed*

sargas'sum *n.* (סאר-געס'-אם) ז. *sargasso*

sark *n.* (סארק) א העמד.

sar'lak *n.* (סאר'-לעק) דער גרונץ=אקס, דער יאק [אזא אקס]. ז. *yak*

sar'lyk *n.* (סאר'-ליק) ז. *sarlak*

sar'ment *n.* (סאר'-מענט) ז. *sarmentum*

sarmen'ta *n.* (סאר-מענ'-טא) אויסלויפערס, ווארצעל=ראנקען. ז. *sarmentum*

sarmenta'ceous *a.* (סאר-מענ-טיי'-שיאס) ז. *sarmentose*

sarmen'tose *a.* (סאר-מענ'-טאוס) וואס בעשטעהט פון אויסלויפערס אדער ווארצעל=ראנקען [א שטענגעל, אויף וועלכען די בלעטלעך קומען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אדער א ווארצעל, פון וועלכען עס וואקסען ארויס אנדערע ווארצלען אין בעשטימטע אינטערוואלען]. ז. *sarmentum*

sarmen'tous *a.* (סאר-מענ'-טאס) ז. *sarmentose*

sarmen'tum *n.* (סאר-מענ'-טאם) אן אויסלויפער, א ווארצעל=ראנקע [א שטענגעל, אויף וועלכען די בלעטלעך קומען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אדער א ווארצעל, פון וועלכען עס וואקסען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אנדערע ווארצלען].

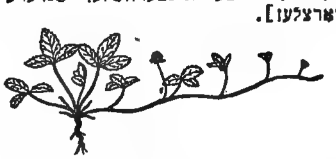

Sarmentum

sarn *n.* (סארן) שטיין=פלאסטער, ברוק.

sar'plar *n.* (סאר'-פלאר) א פאק אדער זאק וואל [2240 פונט]; פאק=לייווענד.

sar'pler *n.* (סאר'-פלער) ז. *sarplar*

sar'rasin *n.* (סער'-ע-סין) א פאל=גראטע, א פאל=טויער. ז. *portcullis*

sar'rasine *n.* (סער'-ע-סין) ז. *sarrasin*

sar'razin *n.* (סאר'-ע-זין) בוך=ווייץ, רעטשקע, גריקע. ז. *buckwheat*

sarsaparil'la *n.* (סאר-סע-פע-ריל'-א) סאסאפארילע [אזא פלאנצע מיט שמעקענדע ווארצלען, וועלכע ווערען געברויכט אין מעדיצין]; א מעדיצינישער פרעפאראט פון סאסאפארילע=ווארצעל.

Sarsaparilla

sarse'net *n.* (סארס'-נעט) ז. *sarcenet*

sart *n.* (סארט) א שטיקעל וואלד=לאנד פערוואנדעלט אין אקער=לאנד.

sart'age *n.* (סארט'-איידזש) דאס אברייניגען לאנד פון וואלד [ווי דורך פייער], אום עס צו פערוואנדלען אין אקער=לאנד.

sarticruræ'us *n.* (סאר-טי-קרו-ריע'-אס) דער שניידער=מוסקול. ז. *sartorius*

sar'tor *n.* (סאר'-טאר) א שניידער; א לאטוטניק.

sarto'rial *a.* (סאר-טאו'-רי-על) שניידעריש, וואס איז שייך צו א שניידער אדער צו שניידעריי.

sarto'rial art (סאר-טאו'-רי-על ארט) די שניידער=קונסט.

sarto'rii *n.* (סאר-טאו'-רי-אי) שניידער=מוסקולען. ז. *sartorius*

sarto'rius *n.* (סאר-טאו'-רי-אס) דער שניידער=מוסקול [דער לענגסטער מוסקול אין מענשליכען קערפער וואס געהט דורך די פאלקע].

sash *n. and v.* (סעש) א שארף, א גארטעל, א פאס; א פענסטער=ראהם; א שויבען=ראהם; די הילצערנע איינפאסונג פון א זעג, וואס לאזט זי זיך ניט בויגען; אריינשטעלען שויבען=ראהמען; אנטהאן א שארף אדער פאס.

sash'-bar *n.* (סעש'-באר) דאס קווערהאלץ פון א פענסטער=ראהם.

sash'-door *n.* (סעש'-דאור) א טהיר מיט שויבען.

sash'-frame *n.* (סעש׳-פריים) די ראַהם, אויף וועלכער עס הענגט א פענסטער־ראַהם.

sash'-line *n.* (סעש׳-לאין) א פענסטער־שטריק [א שטריק, אויף וועלכען עס האַלט זיך א פענסטער־ראַהם].

sash'-saw *n.* (סעש׳-סאָה) א שליעס־זעג, אַן אייגגעפּאַסטע זעג; א קליינע זעג צום אויסשניידען א שויבען־ראַהם.

sash'-tool *n.* (סעש׳-טוהל) אַזא קליינע פאַרב־בארשט.

sash'-win'dow *n.* (סעש׳-הווינ׳-דאָו) א פענסטער וואָס מען קען עפענען.

sa'sine *n.* (סיי׳-סין) דאָס איבערגעבען אין געזעצליכען בעזיץ גרונד־אייגענטום; דער דאָקומענט וועגען איבערגעבען גרונד־אייגענטום אין געזעצליכען בעזיץ.

sass *n. and v.* (סעס) סאָוס, זופּ; גריני־סען, זופּ־גרינסען; חוצפּה, פרעכהייט; ריידען אָדער ענטפערען מיט פרעכהייט.

sas'saby *n.* (סעס׳-ע-בי) אַזא גרויסער אַפריקאַנישער אַנטילאָפּ.

sas'safras *n.* (סעס׳-ע-פרעס) דער סאַסאַ־פראַס [א נאָרד־אַמעריקאַנישער בוים, וואָס דערגרייכט אַפט א הויך פון 45 פוס. די שמעקענדע ווארצלען פון דעם סאַסאַפראַס גיבען אַרויס אַן אויל און ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Sas'senach *n.* (סעס׳-ע-נעך) אַן ענגלע־זאַקס, אַן ענגלענדער.

sas'solin *n.* (סעס׳-א-לין) נאַטירליכע באָר־זויערע. ז. ***boracic acid***

sas'soline *n.* (סעס׳-א-לין) ז. ***sassolin***

sas'solite *n.* (סעס׳-א-לאיט) ז. ***sassolin***

sas'sorol *n.* (סעס׳-א-ראָל) ז. ***rock-pigeon***

sassorol'la *n.* (סעס-א-ראָל׳-א) ז. ***rock-pigeon***

sas'tra *n.* (סאַס׳-טרא) ז. ***shaster***

Sat. אַבקירצונג פון ***Saturday***

sat (סעט) ז. ***sit*** געזעסען. (סעט)
They sat down to talk over the situation.

Sa'tan *n.* (סיי׳-טען) דער טייוועל, דער שטן.

satan'ic *a.* (סע-טענ׳-איק) טייוועלש; וואָס איז שייך צום שטן אָדער טייוועל.

satan'ical *a.* (סע-טענ׳-אי-קעל) ז. ***satanic***

satan'ically *adv.* (סע-טענ׳-אי-קעל-אי) טייוועלש; מעשה שטן.

satan'icalness *n.* (סע-טענ׳-אי-קעל-נעס) טייוועלדיגקייט, דאָס זיין טייוועלש.

satan'ic school (סע-טענ׳-איק סקוהל) די טייוועלשע שוהל [אַזוי האָבען די גע־נער אָנגערופען די ליטעראַרישע ריכטונג, וועלכע איז געווען פערטראָטען פון ביירא, שעלי און אַנדערע].

sa'tanism *n.* (סיי׳-טען-איזם) טייוועל־דיגקייט, טייוועלשע נייגונגען, א טייוועל־שער כאַראַקטער, א טייוועלשער אויפטהו.

sa'tanist *n.* (סיי׳-טען-איסט) אַן אנ־העננער פון שטן; א טייוועל, א שלעכטער, פערדאָרבענער מענש.

satch'el *n.* (סעטש׳-על) א רענצעל, א האַנד־רענצעל, א ביכער־רענצעל, א סאַק־וואַיאַזש.

sate *v.* (סייט) זעטיגען, זאַט מאַכען; איבערזעטיגען; איבערפילען.

sateen' *n.* (סע-טין׳) סאַטין [א גלאַנ־ציגע קליידער־וואַרע ענליך צו אַטלאַס].

sate'less *a.* (סייט׳-לעס) אונערזעטליך, וואָס קען זיך ניט אָנזעטיגען; וואָס קען זיך ניט בעפרידיגען.

sat'ellite *n.* (סעט׳-ע-לאיט) א לייב־וועכטער; א בעגלייטער; א נעבען־פּלאַנעט [א קלענערער פּלאַנעט וואָס דרעהט זיך אַרום א גרעסערען].

sat'ellite-sphinx *n.* (סעט׳-ע-לאיט-ספינקס) אַזא גרויסער, שעהנער אַבענד־שמעטערלינג.

sat'ellite-vein *n.* (סעט׳-ע-לאיט-וויין) אַן אָדער, וואָס געהט צוזאַמען מיט אַן אַרטעריע.

satelli'tium *n.* (סעט-ע-ליש׳-אי-אַם) בעגלייטונג; וואַך.

satiabil'ity *n.* (סיי-שיע-ביל׳-אי-טי) דאָס קענען אָנגעזעטיגט ווערען; בעפרי־דיגקייט.

sa'tiable *a.* (סיי׳-שיעבל) וואָס קען גע־זעטיגט ווערען; וואָס קען בעפרידיגט ווע־רען.

sa'tiate *v. and a.* (סיי׳-שי-אייט) זעטי־גען; איבערזעטיגען; איבערפילען; בע־פרידיגען; אָנגעזעטיגט; איבערגעזעטיגט, איבערפילט.

satia'tion *n.* (סיי-שי-איי׳-שאַן) אָנזע־טיגונג, אָנגעזעטיגטקייט.

sati'ety *n.* (סע-טאַי׳-ע-טי) איבערזעט־טיגטקייט.

sat'in *n., a. and v.* (סעט׳-אין) אַטלאַס; געמאַכט פון אַטלאַס; ענליך צו אַטלאַס; מאַכען ענליך צו אַטלאַס, מאַכען גלאַט און גלאַנציג.

sat'in-cloth *n.* (סעט׳-אין-קלאָהטה) וואָלען־אַטלאַס [אַזא דינער, גלאַטער, גלאַנ־ציגער וואָלען־שטאָף].

sat'in-dam'ask *n.* (סעט׳-אין-דעמ׳-עסק) אַזא זיידען־שטאָף מיט א געבלימ־טען מוסטער.

satine' *n.* (סע-טין׳) ז. ***sateen***

satinet' *n.* (סעט-אי-נעט׳) האַלב וואָלען־אַטלאַס [אַזא דינער אַטלאַס־ענליכער שטאָף געוועבט פון וואָל און באַוועל].

sat'in-flow'er *n.* (סעט׳-אין-פלאַו׳-ער) דאָס זילבער־בלאַט [אַזא פלאַנצע מיט פורפור־בלומען].

sat'in-foulard' *n.* (סעט׳-אין-פוה-לאַרד׳) אַזא אַטלאַס־ענליכער זיידענער שטאָף.

sat'ining *n.* (סעט׳-אין-אינג) דאָס מאַ־כען זילבער ענליך צו אַטלאַס.

sat'ining-machine' *n.* (סעט׳-אין-אינג-מע-שין׳) א מאַשין צו מאַכען פּאַ־פּיער ענליך צו אַטלאַס [גלאַט און גלאַנ־ציג].

sat'in-lisse *n.* (סעט׳-אין-ליעס) אַזא אַטלאַס־ענליכער באַוועלנער שטאָף מיט קליינע דעליקאַטע אויזערען [מוסטערען].

sat'in-pa'per *n.* (סעט׳-אין-פּיי׳-פּער) אַטלאַס־פּאַפּיער [אַזא גלאַט און גלאַנציג פּאַפּיער].

sat'in-spar *n.* (סעט׳-אין-ספּאַר) אַזא קאַלציט [א מין קאַלך־שטיין] אָדער גיפּס וואָס ווערט גלאַנציג ביים פּאָלירען.

sat'in-spar'row *n.* (סעט׳-אין-ספּער׳-או) דער אויסטראַלישער אָדער טאַסמאַני־שער פליענען־כאַפּער [אַזא פויגעל]. ז. ***flycatcher***

sat'in-stitch *n.* (סעט׳-אין-סטיטש) אַין שטיקעריי — א בלאַנק־שטאָך.

sat'in-stone *n.* (סעט׳-אין-סטאָון) ז. ***satin-spar***

sat'inwood *n.* (סעט׳-אין-הוואוד) אַט־לאַס־האָלץ [אַזא גלאַנציג האָלץ וואָס ווערט געברויכט פאַר טייערען מעבעל]; דער אַטלאַס־האָלץ בוים.

sat'iny *a.* (סעט׳-אי-ני) ענליך צו אַטלאַס; גלאַנציג [ווי אַטלאַס].

sat'ire *n.* (סעט׳-איר) סאַטירע [שפּאָט איבער עטוואָס וואָס ווערט בעטראַכט אַלס שלעכט, פערדאָרבען אָדער מיאוס]; שפּאָט, סאַרקאַזם, בייסענדער הומאָר.

satir'ic *a.* (סע-טיר׳-איק) סאַטיריש, אָבשפּאָטענד פון עפּעס וואָס ווערט בע־טראַכט אַלס נאַריש, שלעכט, פערדאָרבען אָדער מיאוס; שפּאָטיש; סאַרקאַסטיש, ביי־סענד.

satir'ical *a.* (סע-טיר׳-אי-קעל) ז. ***satiric***

satir'ically *adv.* (סע-טיר׳-אי-קעל-אי) מיט סאַטירע, אָבשפּאָטענד פון עטוואָס וואָס איז, לויט דעם אָבשפּאָטער׳ס מיי־נונג, פערדאָרבען, שלעכט, נאַריש אָדער מיאוס; שפּאָטענד, סאַרקאַסטיש, מיט ביי־סענדען הומאָר.

satir'icalness *n.* (סע-טיר׳-אי-קעל-נעס) דאָס זיין סאַטיריש, דאָס אָבשפּאָטען פון עטוואָס וואָס איז, לויט דעם אָבשפּאָטער׳ס מיינונג, שלעכט פערדאָרבען, נאַריש אָדער מיאוס; דאָס שפּאָטען, דאָס זיין סאַרקאַס־טיש אָדער בייסענד.

sat'irise *v.* (סעט׳-אי-ראַיז) ז. ***satirize***

sat'irist *n.* (סעט׳-אי-ריסט) א סאַטירי־קער, א שרייבער פון סאַטירען [בייסענ־דער שפּאָט אויף עפּעס וואָס ווערט בע־טראַכט אַלס נאַריש, שלעכט, פערדאָרבען אָדער מיאוס].

sat'irize *v.* (סעט׳-אי-ראַיז) אָנגרייפען מיט סאַטירע, אויסשטעלען צו שאַנדע דורך שפּאָט, בייסענד אָבשפּאָטען פון עטוואָס וואָס ווערט בעטראַכט אַלס נאַריש, מיאוס, שלעכט אָדער פערדאָרבען.

sat'irizer *n.* (סעט׳-אי-ראַי-זער) ז. ***satirist***

satisfac'tion *n.* (סעט-איס-פעק׳-שאַן) בעפרידיגונג, צופרידענשטעלונג, פערגיטי־גונג; אויסקויפונג [פון א זינד]; צו־פרידענהייט; קוויטירונג אָדער דעקונג פון א חוב.

satisfac'torily *adv.* (סעט-איס-פעק׳-טאַ-רי-לי) אויף א בעפרידיגענדען אָדער צופרידענשטעלענדען אופן.

satisfac'toriness *n.* (סעט-איס-פעק׳-טאַ-רי-נעס) דאָס זיין בעפרידיגענד אָדער צופרידענשטעלענד; בעפרידיגונג.

satisfac'tory *a.* (סעט-איס-פעק׳-טאַ-רי) בעפרידיגענד; צופרידענשטעלענד; פערגיטיגענד, אויסקויפענד א זינד.

satisfac'tory ev'idence (סעט-איס-פעק׳-טאַ-רי עוו׳-אי-דענס) גענוגענדע בע־ווייזע.

sat'isfiable *a.* (סעט-איס-פאַי-עבל) וואָס קען בעפרידיגט ווערען, וואָס מען קען צופרידענשטעלען.

sat'isfier *n.* (סעט׳-איס-פאַי-ער) איינער אָדער עטוואָס וואָס בעפרידיגט אָדער שטעלט צופרידען.

sat'isfy *v.* (סעט׳-איס-פאַי) בעפרידיגען, צופרידענשטעלען; פערגיטיגען; בעצאָה־לען, ליקווידירען א חוב; פערזיכערען, בעזייטיגען א צווייפעל, איבערצייגען.

sat'isfying *a.* (סעט׳-איס-פאַי-אינג)
1. בעפרידיגענד, צופרידענשטעלענד;
2. וואָס פערטרייבט יעדען צווייפעל.
2. His face has a satisfying appearance.

sat'isfyingly *adv.* (סעט׳-איס-פאַי-אינג-לי) ז. ***satisfactorily***

sa'tive *a.* (סיי׳-טיוו) פער־פּערזייהט, פלאַנצט.

sat'rap *n.* (סעט׳-רעפּ) א סאַטראַפּ, א וויצע־קעניג אין איינער פון די פּראָווינ־צען פון דער אַלט־פּערסישער מלוכה; א גובערנאַטאָר אָדער אַנדער נאַטשאַלניק

אונטער א דעספאטישען הערשער, וואס האלט זיך אין זיין פראווינץ אדער בע־צירק ווי א דעספאטישער זעלבסטהערשער.

sat'rapal *a.* (סעט־רעפ־על) וואס איז שייך צו א סאטראפ אדער צו זיין פראווינץ. ז. *satrap*.

satrap'ical *a.* (סעט־רעפ'־אי־קעל) ז. *satrapal*.

sat'rapy *n.* (סעט'־רעפ־אי) א סאטראפיע, די פראווינץ אדער יוריסדיקציאן פון א סאטראפ. ז. *satrap*.

satteen' *n.* (סע־טיען') ז. *sateen*.

sat'urable *a.* (סעטש'־יו־רעבל) וואס קען אנגעזעטיגט אדער אנגעזאפט ווערען.

sat'urant *a.* (סעטש'־יו־רענט) וואס זאפט אן, וואס זעטיגט אן.

sat'urate *v. and a.* (סעטש'־יו־רייט) אנזעטיגען, אנפילען; אנזאפען [ווי א שוואם מיט וואסער]; אין כעמיע — זע־טיגען, אריינגנעהמען אדער אריינזויגען אין זיך אזוי פיעל דאס מעהר קען ניט אריין; אנגעזאפט, אנגעזעטיגט; ריין מאכען [א קאליר] פון וויים [ז. *saturation of colors*].

sat'urater *n.* (סעטש'־יו־ריי־טער) איי־נער אדער עפעס וואס פילט אן אדער זעטיגט אן; א פאררריכטונג, דורך וועלכער די לופט אין אן איינגעשלאסענעם ארט ווערט אנגעזאפט מיט וואסער־דאמפף.

satura'tion *n.* (סעטש־יו־ריי'־שאן) די אנזעטיגונג; די אנזאפונג.

satura'tion of col'ors (סעטש־יו־ריי'־שאן אוו קאל'־ארז) אין אפטיק — דער גראד אויף וויפיעל א געוויסע פארב ווערט געמישט מיט וויים [וואס מעהר וויים עס ווערט צוגעמישט אלץ קלענער ווערט דער זעטיגונגס־גראד פון דער פארב].

sat'urator *n.* (סעטש'־יו־ריי־טאר) ז. *saturater*.

Sat'urday *n.* (סעט'־ער־דיי) שבת.

satu'rity *n.* (סע־טיו'־רי־טי) די אי־בערזעטיגונג, די איבערפילונג.

Sat'urn *n.* (סעט'־אורן) דער פלאנעט סאטורן, איינער פון די פלאנעטען וואס דרעהען זיך ארום דער זון ווי אונזער ערד. סאטורן האט א רונדען ליכט־קרייז פון עטליכע העלע רינגען ארום זיך, און ארום איהם דרעהען זיך 8 לבנות; דער רוימישער גאט סאטורנוס, דער בעשיצער פון ערד־ארבייט.

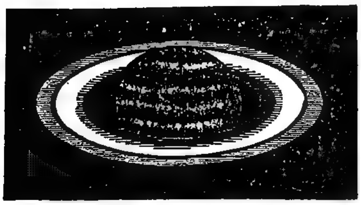

Saturn

Saturna'lia *n.* (סעט־אור־ניי'־לי־א) די סאטורנאליען, די ימים־טובים פון דעם גאט סאטורנוס ביי די פארצייטיגע רוי־מער [זיי פלעגען פארקומען אין מיטען דעצעמבער און דויערען 7 טעג. אין דיזע טעג פלעגען די שקלאפען בעפרייט ווערען פון דער ארבייט און פלעגען זיך לוסטיג מאכען צוזאמען מיט זייערע הערען]; א ליארמענדע הוליאנקע, א זויפעריי.

Saturna'lian *a.* (סעט־אור־ניי'־לי־ען) וואס איז שייך צו די סאטורנאליען אדער די ימים־טובים פון דעם גאט סא־טורנוס ביי די פארצייטיגע רוימער; סא־טורנאליש, מיט הוליאנקעס, מיט זויפעריי.

Satur'nian *a.* (סע־טויר'־ני־ען) וואס בעציהט זיך אויף דעם גאט סאטורנוס פון די פארצייטיגע רוימער; וואס איז שייך צום פלאנעט סאטורן. ז. *Saturn*.

Satur'nian me'ter (סע־טויר'־ני־ען מי'־טער) ז. *Saturnian verse*.

Satur'nian verse (סע־טויר'־ני־ען ווארס) דער סאטורנישער פערז [אן ארט דיכטונג אדער ליעדער־שרייבען ביי די פארצייטיגע רוימער].

sat'urnine *a.* (סעט'־אויר־ניין) פינ־סטער, אנגעכמורעט, שווערמיטיג, קאלט, פלעגמאטיש; נאריש, דום, ניט אינטערע־סאנט; בלייערן, פון בליי.

Sat'urnine *a.* (סעט'־אויר־ניין) וואס איז שייך צום פלאנעט סאטורן; וואס גע־הערט צום אלט־רוימישען גאט סאטורנוס.

sat'urnism *n.* (סעט'־אויר־ניזם) בליי־פערגיפטונג.

Satur'nus *n.* (סע־טויר'־נאס) ז. *Saturn*.

sat'yr *n.* (סעט'־איר) אין דער רוימי־שער מיטאלאגיע — א סאטיר, א פעלד אדער וואלד־גאט [א סאטיר פלעגט פאר־געשטעלט ווערען ווי זעהר א העסליכער מענש מיט הערנער, מיט אן עק און מיט פיס פון א ציג]; א שרעקליכער בעל תאוה, א נואף; אין זאאלאגיע — דער אראנג־אוטאנג [אזא אפע]; א מין פא־זאן; א מין שמעטערלינג.

Satyr

satyri'asis *n.* (סעט־אי־ראי'־ע־סיס) א קראנקהאפטע אונקאנטראלירבארע גע־שלעכטליכע תאוה ביי מענער.

satyr'ic *a.* (סע־טיר'־איק) וואס איז שייך צו א סאטיר. ז. *satyr*.

satyr'ion *n.* (סע־טיר'־אי־אן) איינער פון די מינים פון די ארכידעען־פלאנצען. ז. *Orchis*.

satyroma'nia *n.* (סעט־אי־רא־מיי'־ני־א) ז. *satyriasis*.

satyroma'niac *a. and n.* (סעט־אי־רא־מיי'־ני־עק) וואס האט א קראנקהאפ־טע אונקאנטראלירבארע תאוה צום גע־שלעכטליכען פערקעהר מיט פרויען; איי־נער וואס ליידעט פון אזא קראנקהאפטער, איבערנאטירליכער תאוה.

sauce *n. and v.* (סאהס) דער סאוס, איינגעקאכטער זאפט פון פלייש אדער פון פיש מיט פערשיעדענע געווירצען אלס א צוגאב צו שפייזען; קאמפאט, געקאכטע פרוכט מיט צוקער; עזות, חוצפה, פרעכ־הייט; צוווירצען [א געריכט]; פער־שארפען, מאכען פיקאנט; ארויסטרעטען מיט עזות, זיין חוצפה'דיג; מאכען צו צאהלען אדער צו ליידען.

sauce'-boat *n.* (סאהס'־באוט) א סאוס־שיסעל, א כלי צו האלטען סאוס.

sauce'box *n.* (סאהס'־באקס) אן עזות'ניק, א חוצפה'ניק.

sauce'pan *n.* (סאהס'־פען) א קליינע קאך־פאן מיט א דעקעל און א לאנגען הענ־טעל.

sau'cer *n.* (סאה'־סער) א שאל, א ספאד־קע, אן אונטער־טאס.

sau'cer-eye *n.* (סאה'־סער־אי) אן אקסען־אויג, א גרויסעס ארויסגעשטארצ־טעס אויג.

sau'cer-eyed *a.* (סאה'־סער־איד) וואס האט גרויסע רונדע און ארויסגעשטארצטע אויגען.

sau'cily *adv.* (סאה'־סי־לי) אויף א פרע־כען שטייגער, מיט עזות, מיט חוצפה.

sau'ciness *n.* (סאה'־סי־נעס) פרעכהייט, אונפערשעהמטהייט, עזות.

sau'cy *a.* (סאה'־סי) פרעך, אונפערשעהמט, חוצפה'דיג.

sauer'-kraut *n.* (סאור'־קראוט) זויער־קרויט.

saun'ter *v. and n.* (סאנ'־טער) זיך ארומשלעפען, זיך ארומשלאטאיען; ארומ־געהן פוסט און פאס; דאס ארומשלאיען זיך, דאס ארומגעהן פוסט און פאס.

saun'terer *n.* (סאנ'־טער־ער) איינער וואס שלעפט זיך ארום; א לעדיג־געהער, א פוסט־און־פאסניק.

saun'tering *n.* (סאנ'־טער־אינג) דאס ארומשלאיען זיך, דאס ארומגעהן פוסט און פאס.

saun'teringly *adv.* (סאנ'־טער־אינג־לי) ארומשלאיענדיג זיך; ארומגעהענדיג פוסט און פאס.

Sau'ria *n.* (סאה'־רי־א) די "זאורען", דער מין רעפטילען, וועלכע מען געפינט פערשטיינערט אין דער ערד, ווי דער איכטיאזאור, דינאזאור א. ז. וו.

sau'rian *a. and n.* (סאה'־רי־ען) וואס איז שייך צו דעם מין "זאורען"; א רעפ־טיל פון דיזען מין. ז. *Sauria*.

sau'sage *n.* (סאה'־סעדזש) ווארשט, קאלבאס.

sau'sage-cut'ter *n.* (סאה'־סעדזש־קאט'־ער) א מאשין צו שניידען ווארשט.

sau'sage-grin'der *n.* (סאה'־סעדזש־גראינ'־דער) א מאשין צו מאהלען פלייש פאר ווארשט.

saussu'rite *n.* (סאה־סיו'־ראיט) דער סאסוריט [א מין מינעראל פון א ווייסען, גרויען און גרינעם קאליר].

Sauterne' *n.* (סאו־טערן') א מין פראנ־צויזישער ווייסער וויין.

sa'vable *a.* (סיי'־וועבל) וואס קען גע־רעטעט ווערען.

sa'vableness *n.* (סיי'־וועבל־נעס) דאס קענען גערעטעט ווערען.

sav'age *a. and n.* (סעוו'־עדזש) ווילד, רויה; גרויזאם, בייז; אונציוויליזירט, אונגעבילדעט; גראב; בארבאריש, ברו־טאל, אכזריות'דיג; אויפגעבראכט; א וויל־דער מענש; אן אכזר; א ווילדע חיה.

sav'agedom *n.* (סעוו'־עדזש־דאם) א ווילדער צושטאנד; ווילדע מענשען.

sav'agely *adv.* (סעוו'־עדזש־לי) אויף א ווילדער, גרויזאמער ארט; אויף אן אונ־מענשליכען שטייגער.

sav'ageness *n.* (סעוו'־עדזש־נעס) וויל־דקייט; רויהייט, גראבקייט; גרויזאמקייט.

sav'agery *n.* (סעוו'־עדזש־רי) ווילד־קייט.

sav'agism *n.* (סעוו'-עדזש-איזם) ז. *savagery*

savan'na *n.* (סע-וועג'-א) די סאוואנא, א נארד-אמעריקאנישע סטעפ.

savant' *n.* (סע-וואן') א געלעהרטער.

save *v. and c.* (סייוו) רעטען; פער-היטען; אבשפארען; שפארען; אויסנוצען; ניט דורכלאזען, ניט פערפעהלען; זיין עקאנאמיש, זיין שפארזאם; חוץ, אויסער.

save'able *a.* (סייוו'-עבל) ז. *savable*

save'-all *n.* (סייוו'-אהל) דער ליכט-שפארער [א פארריכטונג אין א לייכטער אז דאס ליכט זאל אין גאנצען אויסברע-נען און עס זאל גארנישט בלייבען]; א פארריכטונג צו פערהיטען פערלוסט.

save appear'ances (סייוו ע-פיער'-ענס-עז) קייפען די באק אבי די פארב זאל שטעהן; מאכען אז אנשטעל ווי קיין זאך וואלט ניט פאסירט.

save one's ba'con (סייוו הוואנז ביי'-קאן) פערהיטען זיך פון א צרה

sa'ver *n.* (סיי'-ווער) א רעטער; א שפא-רער; עפעס וואס פערהיט פון פערלוסט אדער שפארט.

sa'ving *n., a. and c.* (סיי'-ווינג) אן אבשפאר; דאס אבשפארען, דאס פערהי-טען; אן אויסנאהמע; רעטענד; פערהי-טענד, שפארזאם, עקאנאמיש; אויסער, סיידען; מיט רעספעקט.

sa'vingly *adv.* (סיי'-ווינג-לי) אויף א שפארזאמער ארט; דורך פערהיטונג, דורך שפארזאמקייט; אום צו ווערען געראטעט אדער אויסגעלעזט [פון זינד].

sa'vings-bank *n.* (סיי'-ווינגז-בענק) א שפאר-באנק, א שפאר-קאסע [באנקען אדער רעגיערונגס-אנשטאלטען, וועלכע נעהמען אויף קליינע סומען געלד און צאהלען א געוויסען פראצענט].

Sa'vior *n.* (סיי'-וויאר) דער ערלעזער [יעזוס קריסטוס].

sa'vior *n.* (סיי'-וויאר) א רעטער, אן אויסלעזער.

Sa'viour *n.* (סיי'-וויאר) ז. *Savior*

sav'oir-faire' *n.* (סעוו'-אואר-פעהר') דאס וויסען וואס, ווען און ווי צו טהאן; א קלוגע אדער ריכטיגע אנפיהרונג פון עפעס; טאקט.

sav'oir-vi'vre *n.* (סעוו'-אואר-וויוור) דאס וויסען ווי אויפצופיהרען זיך אין גע-זעלשאפט; גוטע ערציהונג.

savonette' *n.* (סעוו-א-נעט') א זארט זייף; א מין וועסט-אינדישער בוים, וואס זיין קארע ווערט געברויכט אלס זייף.

sa'vor *n. and v.* (סיי'-ווער) א געשמאק; א גערוך; א גוטער ריח; א כאראקטעריס-טישע אייגענשאפט; א רעפוטאציע, א נא-מען; א כאראקטער; שמעקען, האבען א גערוך; שמעקען מיט עפעס, האבען אין זיך עפעס כאראקטעריסטישעס; מאכען גע-שמאק.

sa'vorily *adv.* (סיי'-ווער-אי-לי) מיט געשמאק; מיט א גוטען גערוך.

sa'vorless *a.* (סיי'-ווער-לעס) אהן גע-שמאק.

sa'vorous *a.* (סיי'-ווער-אס) געשמאק, אנגענעהם.

sa'vory *a. and n.* (סיי'-ווער-אי) גע-שמאק, אנגענעהם; דער טשאבער אדער פעפער-קרויט [א מין אראמאטישעס גראז וואס ווערט געברויכט אין איינזאלצען פער-שיעדענע קרייטיכער].

savoy' *n.* (סע-וואי') א מין קרויט מיט געקנייטשטע בלעטער.

saw *n. and v.* (סאה) א זעג; א זאגע, א שפרוך; זעגען; געזעגט ווערען.

saw (סאה) געזעהן. ז. *see*

saw'-bench *n.* (סאה'-בענטש) א זעג-באנק [אזא באנק אדער טיש אויף וועל-כען עס ווערט געלעגט דאס האלץ צום זעגען מיט א רונד-זעג].

saw'-block *n.* (סאה'-בלאק) א זעג-בלאק [א פיער-קאנטיג קלעצעל פון אייזען אדער פון האלץ מיט פאראלעלע איינשניטע וואס ווערט געברויכט צום פיהרען די זעג ביים זעגען האלץ אין שרעגע שטיקער].

saw'bones *n.* (סאה'-באונז) א דאקטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

saw'buck *n.* (סאה'-באק) ז. *sawhorse*

saw'der *n.* (סאה'-דער) שמייכלעריי, חניפה.

saw'dust *n.* (סאה'-דאסט) זעג-שפענער, זעג-שטויב, אפילקעס.

saw'er *n.* (סאה'-ער) איינער וואס זעגט, א זעגער.

saw'-fish *n.* (סאה'-פיש) דער זעג-פיש [א מין ים-פיש אהן שופען מיט א הארטען זעג-פערמיגען פיסק].

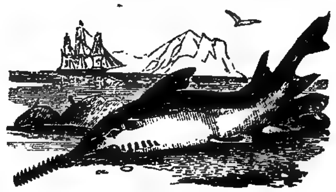
Saw-fish

saw'-fly *n.* (סאה'-פלאי) א מין פליגע וואס שטעכט דורך פלאנצונגען און ווייכעס האלץ און לעגט איהרע אייער אין די לעכער וואס זיא האט געמאכט.

saw'-frame *n.* (סאה'-פריים) א זעג-געשטעל, א זעג-ראהם.

saw'horse *n.* (סאה'-האהרס) א זעג-באק, קאזלעס [א געשטעל אויף וועלכען מען זעגט האלץ].

saw'ing-machine' *n.* (סאה'-אינג-מע-שין') א זעג-מאשין.

saw'mill *n.* (סאה'-מיל) א פאבריק וואו מען זעגט געהילץ.

sawn (סאהן) געזעגט. ז. *saw*

saw'-pit *n.* (סאה'-פיט) א זעג-גרוב [א גרוב, איבער וועלכער עס ליגט א קלאץ, וואס ווערט געזעגט פון צוויי מענשען, איי-נער שטעהענדיג אונטען און דער אנדע-רער אויבען].

saw'-set *n.* (סאה'-סעט) אן אינסטרו-מענט געברויכט אבצובויגען די צייהנדלעך פון א זעג רעכטס און לינקס, כדי זי זאל מאכען א טיעפערען אדער ברייטערען שניט.

saw'-tooth *n.* (סאה'-טוהטה) א זעג-צאהן.

saw'-vise *n.* (סאה'-וואיס) א שרויף-שטאק צו האלטען א זעג בעת מען שארפט זי.

saw'wort *n.* (סאה'-הווארט) די שארטע [א מין גראז, פון די בלעטלעך פון דיעזען גראז בעקומט מען א געלבע פארב].

saw'-wrest *n.* (סאה'-רעסט) ז. *saw-set*

saw'yer *n.* (סאה'-יער) א זעגער, א ברע-טער-זעגער; א בוים וואס ווערט ארויסגע-טראגען מיט'ן שטראם פון א טייך.

sax *n.* (סעקס) א האמער צוצוריכטען און צוצושלאגען שיפער-פלאטען אויף דעכער [דער האמער האט פון איין זייט א שפיץ צו מאכען נעגעל-לעכער אין די פלאטען]; א לאנג מעסער; א שווערד.

sax'atile *a.* (סעק'-סע-טיל) וואס געהערט צו פעלזען, וואס וואקסט אויף פעלזען, וואס לעבט אונטער פעל-זען.

sax'cornet *n.* (סעקס'-קאהר-נעט) ז. *saxhorn*

sax'horn *n.* (סעקס'-האהרן) א זאקסהארן [א מוזיקא-לישער בלאז-אינסטרומענט עהנליך צו א טראמפעט].

sax'icole *a.* (סעק'-סי-קאול) וואס וואקסט צווישען פעלזען [וועגען פלאנצען].

saxic'olous *a.* (סעק-סיק'-א-לאס) וואס לעבט אדער וואקסט צווישען פעלזען.

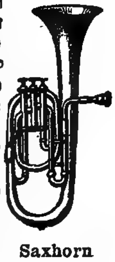
Saxhorn

sax'ifrage *n.* (סעק'-סי-פרעדזש) דער בארזו [א מין פלאנצע מיט רויטע בלו-מען, וואס וואקסט צווישען שטיינער און פעלזען. איהרע פערטריקענטע בלעטער ווערען אפט אין סיביר בענוצט אנשטאט טהעע].

Saxifrage

saxif'ragine *n.* (סעק-סיפ'-רע-דזשין) א מין שיס-פולווער; א מין דינאמיט.

saxig'enous *a.* (סעק-סידזש'-ע-נאס) ז. *saxicole*

Sax'on *n. and a.* (סעקסן) א זאקס, אן זאקסען [אין דייטש-לאנד]; די אנגלא-זאקסישע שפראך, ענג-ליש; דאס זאקסישע פאלק, וואס האט אין 5טען און 6טען יאהרהונדערטס איינגענו-מען בריטאניען; זאקסיש, וואס איז שייך צו די זאקסען אדער צו זייער שפראך.

Sax'on ar'chitecture (סעקסן אר'-קי-טעק-טשור) די זאקסישע ארכיטעקטור [א פארם פון בוי-קונסט אין ענגלאנד ביז דער ערא-בערונג פון דיעזען לאנד דורך די נארמאנען אין 11טען יאהר-הונדערט].

Sax'ondom *n.* (סעק'סן-דאם) די אנגלא-זאקסישע רא-סע אדער לענדער.

Saxon'ic *a.* (סעק-סאנ'-איק) זאקסיש, וואס איז שייך צו די זאקסען אדער צו זייער שפראך.

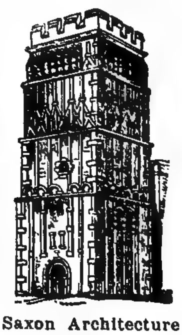
Saxon Architecture

Saxon'ical *a.* (סעק-סאנ'-אי-קעל) ז. *Saxonic*

Sax'onism *n.* (סעק'סנ-איזם) די אלטענגלישע שפראך.

Sax'onist *n.* (סעק'סנ-איסט) א קענער פון דער זאקסישער אדער אלט-ענגלישער שפראך.

Sax'onize *v.* (סעק'סנ-איז) מאכען זאקסיש; דורכדרינגען מיט זאקסישע אידעען אדער געפיהלען.

sax'ony *n.* (סעק'סנ-אי) א מין טייערער וואלען-צייג.

sax'ophone *n.* (סעק'-סא-פאון) א סאקסאפאן [אזא מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט].

Saxophones

saxotrom'ba *n.* (סעק-סא-טראמ'-בא) ז. *saxhorn*.

sax'-tu'ba *n.* (סעקס'-טיו'-בא) אזא גרויסער זאקסהארן. ז. *saxhorn*.

say *v. and n.* (סיי) 1. זאגען, רעדען, אויסדריקען אין ווערטער; איבערדערצעהלען, איבער'חזר'ען; אורטיילען, ארויסזאגען א מיינונג; 2. אנעהמען, מאכען א השערה; 3. ערווידערען, געבען אן ענטפער; 4. עפעס וואס איינער האט צו זאגען; א רעדע, א מעשה; אן ערקלערונג, א בעהויפטונג; א זאגע, א שפריכווארט; 5. א רייה, אן אטשערעד צו זאגען עפעס.
2. The number left behind was not great, say only five. 5. Now it is my say.

say away' (סיי ע-הוויי') רייד ווייטער!

say by heart (סיי באי הארט) זאגען עפעס אויסענווענינ.

say'er *n.* (סיי'-ער) דער וואס זאגט עפעס.

say grace (סיי גרייס) בענשען [נאך'ן עסען].

say'ing *n.* (סיי'-אינג) א ווארט, א זאגע, א שפריכווארט, אן אפאריזם; אן אויסדרוק, אן ערקלערונג, א מעלדונג.

say one's beads (סיי הוואנז ביעדז) זאגען פאטשערעס [ביי קריסטען].

say o'ver again' (סיי או'-ווער ע-געז') נאכאמאל איבערזאגען, איבער'חזר'ען, ווידערהאלען.

say'-so *n.* (סיי'-סאו) 1. א בעהויפטונג; אן ערקלערונג, א קלאנג, א סלוך; 2. א בעפעהל.
1. Your mere say-so does not make it so. 2. His say-so is obeyed at once.

say to (סיי טו) דענקען, מיינען, האבען א מיינונג וועגען...

sbir'ro *n.* (סביר'-ראו) א סבירא, אן איטאליענישער פאליציסט.

sc. אבקירצונג פון *scilicet* אדער פון *sculpsit*

S. C. *South Carolina* אבקירצונג פון [סאוט קאראלאינא, א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

scab *n., a. and v.* (סקעב) א פארך; קרעץ; א מין קרעץ-אויסשלאג פון שאף; א סקעב [אן ארבייטער וואס בעלאנגט ניט צו א פעראיין און פערנעהמט די שטעלע פון א פעראיינס-ארבייטער ווען יענער שטעלט איין די ארבייט צוליעב געוויסע פאדערונגען], א שטרייק-ברעכער; אין באטאניק — א קרעציגער אנוואוקס אויף געוויסע פרוכט; וואס ברויכט ניט יוניאן-לייט אדער שטרייק-ברעכער צו דער ארבייט; זיין א סקעב אדער שטרייק-ברעכער; בעדעקען זיך מיט קרעץ אדער מיט א פארך; ווערען פארשיווע.

scab'bard *n. and v.* (סקעב'-ארד) א שייד פון א שווערד; אין דרוקעריי — א זעץ-ליניע [א דינע הילצערנע ליניע וואס לעגט זיך ביי די זייטען פון אנגעזעצטע שריפט, אום צו מאכען זיי גלייך]; אריינלעגען אין שייד; מאכען א שייד פאר א מעסער אדער שווערד.

scabbed *a.* (סקעבד) קרעציג, פארכיג, פארשיווע; לומפיג, ארים.

scab'bedness *n.* (סקעב'-עד-נעס) ז. *scabbiness*.

scab'biness *n.* (סקעב'-אי-נעס) פארכיגקייט; קרעצינקייט; דאס זיין קרעציג אדער לומפיג.

scab'ble *v.* (סקעבל) ארומהאקען א שטיין מיט א ברייטען דלאט אדער מיט א פערשפיצטען האמער פאר זיין ענדליכער בעארבייטונג.

scab'by *a.* (סקעב'-אי) קרעציג, פארשיווע, פארכיג; אין דרוקעריי — אונריין, מיט פלעקען [וועגען אבגעדרוקטען פאפיער].

sca'bies *n.* (סקיי'-בי-איז) קרעץ.

sca'bious *a. and n.* (סקיי'-בי-אס) אנגעשטעקט מיט קרעץ; די סקאביאזע [א מין גראז מיט בלויע און רויטע בליהונגען].

Scabious

sca'brous *a.* (סקיי'-בראס) גראב, שארסטקע, ניט גלאט, שפיציג.

sca'brousness *n.* (סקיי'-בראס-נעס) שארסטינקייט.

scab'wort *n.* (סקעב'-הווארט) ז. *elecampane*.

scad *n.* (סקעד) ז. *horse-mackerel*.

scaf'fold *n. and v.* (סקעפ'-אלד) א ביהנע, א צייטווייליג-אויפגעבויטע גאלערעע; אן עשאפאט, א פלאטפארם צום הינריכטען; א געשטעל פאר ארבייטער, א געשטעל, וואס עס ווערט געמאכט ביים בויען אדער מויערען א געביידע, אויף וועלכען די ארבייטער שטעהען; א הענגענדעס ברעט אויף וועלכען פארבערס שטעהען ווען זיי פארבען די ווענד פון א געביידע; ביי אייניגע אינדיאנער שבטים פון אמעריקא — א הויכע אויפגעבויטע פלאטפארם, אויף וועלכער זיי לאזען זייערע טויטע [אנשטאט מקבר זיין]; מאכען א געשטעל [פאר מויערער, פארבער א. ד. ג.]; אונטערשטיצען, אונטערהאלטען; לעגען א טויטען אויף אן אויפגעבויטער פלאטפארם [ווי עס פראקטיצירט זיך ביי געוויסע אינדיאנער שבטים].

scaf'foldage *n.* (סקעפ'-אל-דעדזש) די געהילץ-ארבייט פון דער ביהנע; די ביהנע; די גאלערעע.

scaf'folding *n.* (סקעפ'-אל-דינג) א ביהנע אדער פלאטפארם; דאס מאטעריאל אדער געהילץ פון וואס מען בויט א ביהנע אדער פלאטפארם.

scaf'folding-pole *n.* (סקעפ'-אל-דינג-פאול) איינער פון די שטאנגען אדער קלעצער, וואס האלטען אויף די דילען-ברעטער פון א ביהנע אדער פלאטפארם.

scaf'fold up (סקעפ'-אלד אפ) אויפבויען, צוזאמענשטעלען.

scaglio'la *n.* (סקעל-יאו'-לא) נאכגעמאכטער שטיין, נאכגעמאכטער מארמאר [א מין גיפס וואס זעהט אויס ווי מארמאר און ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע ארכיטעקטור-בעציערונגען פון ווענד און זיילען].

sca'la *n.* (סקיי'-לא) אין כירורגיע — אן אינסטרומענט אריינצושטעלען אויף זיין ארט אן אויסגעלונקענעם אבר.

sca'lable *a.* (סקיי'-לעבל) אויף וואס מען קען ארויפקלעטערען; וואס קען געשטורמט ווערען [וועגען א פעסטונג]; וואס קען אבגעשיילט ווערען; וואס קען געמאכט ווערען פראפארציאנעל אדער לויט'ן מאסשטאב.

scalade' *n.* (סקע-לייד') דער שטורם-לויף אדער די שטורמונג פון א פעסטונג.

scalar'iform *a.* (סקע-לער'-אי-פארם) לייטער-פערמיג, וואס האט די פארם פון א לייטער אדער טרעפ.

scal'awag *n.* (סקעל'-ע-הוועג) א ליידאק, א טויגעניכטס; א מאגערע בהמה.

scald *v., n. and a.* (סקאהלד) בריהען, אבבריהען; דער בראנד, א ברען, אן אבבריה; א פארך; א סקאלד [א סקאנדינאווישער פאעט פון די אלטע צייטען, וועלכער פלעגט בעזינגען די גבורות און נצחונות פון די העלדען און בעריהמטע מענשען]; פארשיווע, קרעציג.

scal'der *n.* (סקאהל'-דער) איינער וואס בריהט [מילך]; א כלי צום בריהען פלייש אדער מילך; אן אבבריה.

scald'fish *n.* (סקאהלד'-פיש) אזא שטיין-בוט [א מין פלאטשיגער ים-פיש].

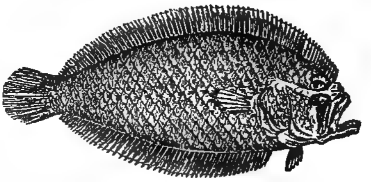

Scaldfish

scal'dic *a.* (סקאהל'-דיק) סקאלדיש, וואס איז שייך צו די סקאלדען [די אלט-סקאנדינאווישע דיכטער].

scal'ding *n.* (סקאהל'-דינג) דאס אבבריהען, דאס פערבריהען, דאס וואס ווערט נעקאכט אין זודיגען וואסער.

scale *n. and v.* (סקייל) א שאל, א וואג-שאל [ז. איל.]; א שופ, א לוסקע [פון א פיש]; א בלעטעל, א שייל-בלעטעל, א שפליטער; א מאסשטאב, א מאס; דער גרונד, די ארדנונג; דער טאנלייטער, דער טאן-פיהרער [פון א פארטעפיאנא]; דער שטורם-לויף [אויף א פעסטונג]; אבוועגען, אבמעסטען, פערגלייכען, אבשאצען; אראבנעהמען די שופען אדער די שאלעכצען, אבשיילען; בעשניידען, אראבנעהמען די בערגלעך, אויסגלייכען אן אויבערפלעכע; פאנאנדער-

טרייבען [אז עולם]; פאנאנדערגיסען; פאנאנדערשיטען; ארויפקלעטערען, אויפהויבען זיך אין דער הויך [דורך טרעפ אדער דורך א לייטער]; מאכען לויט דער פראפארציע אדער לויט'ן מאסשטאב; אונטערשניידען אדער פערקלענערען פראפארציאנעל; אויספלאמען [רייניגען א קאנאן מיט פולווער].

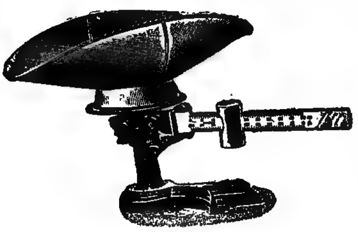

Scale

scale'able *a.* (סקייל'–עבל) ז. ***scalable***

scale'-ar'mor *n.* (סקייל'–אר'–מאר) א שופען=פאנצער.

scale'-beam *n.* (סקייל'–ביעם) דער באלאנס=שטאנג פון א וואגשאל.

scale'-board *n.* (סקייל'–באורד) א זעהר דינן ברעטעל; אין דרוקעריי — א לאנג, דין, הילצערן ברעטעל, וואס דיענט אויסצוגלייכען די זייטען פון אנגעזעצטער דרוק=שריפט.

scaled *a.* (סקיילד) שופיג, וואס האט שופען אדער לוסקעס [ווי א פיש].

scale'less *a.* (סקייל'–לעס) אהן שופען.

scalene' *a. and n.* (סקע-לין') וואס האט אונגלייכע זייטען; א דריי=עק מיט אונגלייכע זייטען; א מוסקול מיט אונגלייכע זייטען.

scale'non *a.* (סקע-לי'–נאן) וואס האט אונגלייכע זייטען. ז. ***scalene***

scale'nous *a.* (סקע-לי'–נאס) ז. ***scalenon***

scale'-quail *n.* (סקייל'–קהווייל) די אמעריקאנער וואכטעל [אזא פויגעל].

Scale-quail

sca'ler *n.* (סקיי'–לער) איינער וואס וועגט; איינער וואס שאבט פיש; אן אינסטרומענט צום שאבען פיש; א דענטיסטישער אינסטרומענט אראבצונעהמען אנגעוואקסענע וויינשטיין פון צייהנער.

scales *n.* (סקיילז) שאלען, וואג=שאלען.

scale'-stone *n.* (סקייל'–סטאון) דער שאל=שטיין אדער דער פלאכער שפאט [אזא גרינער, רויטער אדער בלויער שטיין, פון וועלכען עס ווערען געמאכט פערשיעדענע כלים].

sca'liness *n.* (סקיי'–לי-נעס) שופינקייט, דאס זיין בעדעקט מיט שופען; גראבקייט [אין כאראקטער]; שארסטיגקייט.

sca'ling *a. and n.* (סקיי'–לינג) וואס קען אבשאבען די שופען פון פיש; דאס אבשאבען פיש; דאס אראבשאבען דעם אנגעקאכטען קאלך=שטיין פון דער אינוועניגסטער זייט פון א קעסעל; די שופען=פארמען פון פיש; דאס אראבנעהמען דעם אנגעוואקסענעם וויינשטיין פון צייהנער.

sca'ling-knife *n.* (סקיי'–לינג-נאיף) א מעסער אבצושאבען די שופען פון א פיש.

sca'ling-lad'der *n.* (סקיי'–לינג-לעד'–ער) א שטורם=לייטער [א לייטער וואס ווערט געברויכט פון מיליטער אום צו שטורמען א פעסטונג].

scall *n.* (סקאהל) א הויט=אויסשלאג; קרעץ, א פארך.

scal'lawag *n.* (סקעל'–ע-הוועג) ז. ***scalawag***

scalled *a.* (סקאהלד) קרעציג; פארשיווע; נידריג, געמיין.

scal'lion *n.* (סקעל'–יאן) א מין ציבעלע.

scal'lop *n. and v.* (סקעל'–אפ) די קאם=מושעל, א מאלוסק מיט צווייערקעלדיגע מושעלען [ער שווימט, עפענענדיג און צומאכענדיג די דעקלעך]; איינס פון די דעקלעך פון א קאם=מושעל; א קליין פענדעל צו קאכען פיש, אויסטערס א. ד. ג.; א רונדע אויסצאקונג, א קארב; א וועלען=שניט ביים ראנד פון פאפיערען א. ד. ג.; רונד אויסצאקען, מאכען קארבען, מאכען וועלען=פערמיג; קאכען אין א קליינעם פלאכען פענדעל.

scal'loped *a.* (סקעל'–אפט) צאקען=פערמיג, אויסגעהאקט אין רונדע צאקען.

scal'lop-shell *n.* (סקעל' – אפ – שעל) דער קאם=מושעל. ז. ***scallop***

Scallop-shell

scalp *n. and v.* (סקעלפ) דער סקאלפ, דער טייל פון דער הויט אויף'ן שארבען, וואס איז בעוואקסען מיט האר; די קאפ=פעל פון א ווילדער חיה; סקאלפירען; אבשינדען אדער אראברייסען די הויט פון קאפ צוזאמען מיט די האר [אלס מלחמה=טראפיי ביי די אינדיאנער]; מאכען נאקעט אדער הויל [ווי פערניכטענדיג דאס גראז אויף פעלדער]; פערקויפען אונטער דעם אנגענומענעם פרייז; אויפקויפען ביליג און פערקויפען מיט א קליינעם פערדיענסט; פערניכטען איינעמס פאליטישען איינפלוס; בעשטראפען א פאליטיקער פאר אונגעהארכזאמקייט צו דער פארטיי.

scal'pel *n.* (סקעל'–פעל) א סקאלפעל, א קליין מעסער וואס ווערט בענוצט פון כירורגען צו מאכען אן אפעראציע.

scal'per *n.* (סקעל'–פער) איינער וואס סקאלפירט אדער שינדט אראב די הויט פון קאפ; א סקאלפיר=מעסער; איינער וואס האנדעלט מיט אייזענבאהן=בילעטען, מיט טעאטער=בילעטען א. ד. ג. און פערקויפט זיי פאר ביליגערע פרייזען ווי זיי קאסטען אין דער קאסע; א מאשין צו רייניגען תבואה=קערנער; אזא זיפ צום פאנאנדערטיילען מעהל פון פערשיעדענע גראדען.

scal'ping-knife *n.* (סקעל'–פינג-נאיף) א סקאלפיר=מעסער [מיט וועלכען די אינדיאנער פלעגען אמאל אראבשינדען די קאפ=הויט פון זייערע פיינד].

scalp'less *a.* (סקעלפ'–לעס) וואס איז אהן א סקאלפ [וועגען א מענשען, וועלכער איז געזונד געווארען נאכדעם ווי מען האט איהם אבגעשונדען די הויט פון שארבען]; פליכעוואטע, מיט א פליך.

scalp'-lock *n.* (סקעלפ'–לאק) א לאנגער לאק האר אויף'ן שפיץ פון קאפ ביי די אינדיאנער.

scal'priform *a.* (סקעל'–פרי-פארם) דלאט=פערמיג [וועגען די שנייד=צייהנער פון מאנכע חיות, ווי דער ביבער].

sca'ly *a.* (סקיי'–לי) שופיג, מיט שופען; קרעציג, פארשיווע; קארג; געמיין.

scam'ble *v. and n.* (סקעמבל) זיך ווארפען, זיך צאפלען; זיך רייסען [פאר עפעס]; טהון עפעס אונגעלומפערט, זיין אונגעלומפערט; זיין אהן א טאלק; פאנאנדערווארפען; זאמלען אהן א טאלק אדער ארדנונג; א רייסעריי.

scam'bler *n.* (סקעמ'–בלער) איינער וואס צאפלט זיך אדערווארפט זיך; איינער וואס רייסט זיך אדער שלאגט זיך איבער עפעס; א צודרינגליכער מענש, א צודרינגליכער, איינגעגעסענער גאסט.

scam'bling *a. and n.* (סקעמ'–בלינג) צאפלענדיג, אונרוהיג, צושטהייט; אהן ארדנונג, אהן א מעטאדע; זיך רייסענד [איבער עפעס]; א ניט רעגעלמעסיגער איילענדיגער מאהלצייט.

scam'bling-days *n.* (סקעמ'–בלינג-דייז) די קריסטליכע פאסט=צייט פאר פאסכא. ז. ***Lent***

scam'blingly *adv.* (סקעמ'–בלינג-לי) אונרוהיג, שטארק צאפלדיג; אויף אן אנגעשטרענגטער ארט, זיך רייסענדיג, קעמפפענדיג.

scammo'nia *n.* (סקע-מאו'–ני-א) ז. ***scammony***

scammo'niate *a.* (סקע-מאו'–ני-אייט) געמאכט מיט סקאמאניום. ז. ***scammony***

scam'mony *n.* (סקעמ'–א-ני) די סקאמאניום=פלאנצע [אזא קלעטערענדע אזיאטישע פלאנצע]; סקאמאניום [דער פעך פון דער סקאמאניום=פלאנצע, ווערט נעברויכט אלס אבפיהרונגס=מיטעל].

scamp *n. and v.* (סקעמפ) א מאשעניק, א בעטריגער; א טויגעניכטס, א ליידאק; א שווינדלער, א לומפ; אן אנטלאפענער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; פארטאטשעווען, פושען; בעשווינדלען.

scam'per *v. and n.* (סקעמ'–פער) לויפען, פליהען, גאלאפירען; א שנעלעס לויפען, א גאלאפ; א פושער, א פארטאטש.

scam'perer *n.* (סקעמ'–פער-ער) איינער וואס לויפט שנעל; איינער וואס טהוט עפעס אויבערפלעכליך, א פושער.

scam'pish *a.* (סקעמ'–פיש) לומפיג.

scam'py *a.* (סקעמ'–פי) ז. ***scampish***

scan *v.* (סקען) גריינדליך, פונקט נאך פונקט עקזאמענירען אדער דורכפרובירען; צעהלען די זילבען אדער פערזען=פים פון א געדיכט; לייענען א געדיכט אזוי, אז עס זאל זיך מערקען דער מעטער אדער דער פערזען=געבוי; שטימען מיט'ן מעטער [וועגען שורות אין געדיכטע].

Scand. אבקירצונג פון ***Scandinavian***

scan'dal *n. and v.* (סקענ'–דעל) א סקאנדאל, א שאנדע; פערלוימדונג, שענדונג, לעסטערונג; פערלוימדען; סקאנדאליזירען.

scan'dal-bear'er *n.* (סקענ'–דעל-בעהר'–ער) א פערלוימדער, א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

scandalisa'tion *n.* (סקענ-דעל-אי-זיי'-שאן) ז. *scandalization*

scan'dalise *v.* (סקענ'-דעל-איז) ז. *scandalize*

scandaliza'tion *n.* (סקענ-דעל-אי-זיי'-שאן) סקאנדאליזירונג, דאס מאכען א סקאנדאל, פערלוימדונג, לעסטערונג, שענדונג.

scan'dalize *v.* (סקענ'-דעל-איז) סקאנדאליזירען, בעליידיגען, ארויסרופען עקעל, מאכען סקאנדאלען; שענדען, פערלוימדען.

scan'dal-mon'ger *n.* (סקענ'-דעל-מאנ'-גער) א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען, א פערלוימדער.

scan'dalous *a.* (סקענ'-דעל-אס) סקאנדאליעז, שענדליך; פערלוימדעריש.

scan'dalously *adv.* (סקענ'-דעל-אס-לי) אויף א סקאנדאליעזען אדער שענדליכען אופן.

scan'dalousness *n.* (סקענ'-דעל-אס-נעס) דאס זיין סקאנדאליעז; שענדליכקייט.

scan'dalum magna'tum (סקענ'-דע-לאם מעג-ניי'-טאם) א פערלוימדונג פון הויך=געשטעלטע פערזענליכקייטען אדער הויכע רעגיערונגס=בעאמטע.

scan'dent *a.* (סקענ'-דענט) קלעטערענד [וועגען פלאנצען אדער פויגלען]; וואס העלפט צום קלעטערען.

Scan'dian *n. and a.* (סקענ'-די-ען) ז. *Scandinavian*

Scandina'vian *n. and a.* ((סקענ-די-ניי'-ווי-ען) א סקאנדינאוויער [איינער פון די סקאנדינאווישע לענדער: שוועדען, נארוועגען און דענעמארק]; די סקאנדינאווישע שפראכען; סקאנדינאוויש, וואס איז שייך צו די סקאנדינאווישע פעלקער אדער צו די סקאנדינאווישע שפראכען.

scan'ning speech (סקענ'-אינג ספיעטש) א קראנקהאפטע מאנאטאנע אויסשפראך, ביי וועלכער די זילבען ווערען ארויסגערעדט בעזונדער מיט לאנגע אונטערברעכונגען.

scan'sion *n.* (סקענ'-שאן) דאס צעהלען די זילבען אדער פערזען=פיס פון א געדיכט.

scanso'rial *a.* (סקענ-סאו'-רי-על) קלעטערענד, צום קלעטערען, וואס קען קלעטערען; וואס איז צוגעפאסט צום קלעטערען.
The woodpecker is a **scansorial** bird.

scanso'rious *a.* (סקענ-סאו'-רי-אס) ז. *scansorial*

scant *a., n. and v.* (סקענט) 1. קנאפ, וועניג, קוים גענוג; 2. קורץ, וואס האט וועניג; 3. קארג; שפארעוודיג; 4. מאנגעל, קנאפקייט, וועניגקייט; 5. בעשרענקען, געבען וועניג; 6. פערקלענערען, פערקירצען; שפארען.
1. We have a **scant** supply of meat. 6. The prisoners are **scanted** in provisions.

scant'ily *adv.* (סקענט'-אי-לי) קנאפ, ניט גענוג, וועניג; קארג.

scant'iness *n.* (סקענט'-אי-נעס) בעשרענקטקייט, וועניגקייט, קליינקייט, קנאפקייט, קארגקייט.

scan'tity *n.* (סקענ'-טי-טי) ז. *scantiness*

scan'tle *v. and n.* (סקענטל) צושניידען אדער פאנאנדערטיילען אין קליינע שטיקלעך; אזא מאס ביים אויסשניידען שיעפערטאוולען.

scant'ling *n.* (סקענט'-לינג) א ביסעל, א קליינע דאזע; א קליינע פאלענע אדער שייט האלץ; א מאס; א לענג.

scant'ly *adv.* (סקענט'-לי) קנאפ, קארג, וועניג; קוים.

scant'ness *n.* (סקענט'-נעס) קנאפקייט, וועניגקייט, קארגקייט, בעשרענקטקייט.

scant of breath (סקענט אוו ברעטה) מיט א קורצען אטעם; ענג=ברוסטיג.

scant'-of-grace' *n.* (סקענט'-אוו-גריים') א טויגעניכטס.

scant'y *a.* (סקענט'-אי) קנאפ, קארג, וועניג, קוים גענוג.

scape *n.* (סקייפ) א שאפט, א בלומען=שטענגעל אהן בלעטלעך; אין ארכיטעקטור — א זיילען=שאפט [דער טייל פון א זייל ביים פונדאמענט]; דער שאפט פון א פעדער [דער נאקעטער טייל פון א פעדער].

scape'-gal'lows *n.* (סקייפ'-געל'-אוז) איינער וואס האט זיך געראטעוועט פון דער תליה [כאטש ער האט פערדיענט די שטראף]; א לומפ.

scape'goat *n.* (סקייפ'-גאוט) א זינד=באק, א שעיר לעזאזל; א כפרה=היהנדעל, איינער וואס ווערט א קרבן פאר פרעמדע זינד.

scape'grace *n.* (סקייפ'-גריים) א טויגעניכטס.

scape'less *a.* (סקייפ'-לעס) אהן א שאפט [וועגען פלאנצען]. ז. *scape*

scape'ment *n.* (סקייפ'-מענט) ז. *escapement*

scape'-wheel *n.* (סקייפ'-הוויעל) ז. *escapement wheel*

scaphan'der *n.* (סקע-פענ'-דער) א טויכער=קלייד [מיט פארריכטונגען צו בעזארגען דעם טויכער מיט לופט אונטער דעם וואסער].

scaph'ism *n.* (סקעפ'-איזם) אזא שטראף, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען שטעלט דעם פעראורטיילטען אריין אין אן אויסגעהוילטען בוים [דער פעראורטיילטער ווערט אויסגעשמירט מיט האניג און אין דעם בוים ווערען געמאכט לעכער, כדי די ביענען און פליעגען זאלען קענען צוקומען צו זיין קערפער און איהם פייניגען].

scaph'oid *a. and n.* (סקעפ'-איד) שיפעל=פערמיג; דער שיפעל=ביין. ז. *navicular*

sca'piform *a.* (סקיי'-פי-פארם) שאפט=עהנליך. ז. *scape*

scapinade' *n.* (סקעפ-אי-נייד') א שפיצעל, א שווינדלערישער אויפטהו.

scap'olite *n.* (סקעפ'-א-לאיט) סקאפאליט [אזא פעלדשפאט=ארטיגער שטיין].

scap'ple *v.* (סקעפל) ז. *scabble*

scap'ula *n.* (סקעפ'-יו-לא) דאס שולטער=בלאט, דער אקסעל=ביין.

scap'ular *a. and n.* (סקעפ'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די פלייצעס אדער צו די אקסעל=ביינער; א שולטער=מאנטעל, א סקאפוליער [אזא קורצער מאנאכען=מאנטעל אדער אזא שטיק געוואנד, וואס ווערט געטראגען אויף די אקסלען פון געוויסע מאנאכען אדער אלס צייכען פון פרומקייט ביי קאטוליקען]; אן אקסעל=באנדאזש; די אקסעל=פעדערען [ביי פויגלען].

scap'ulary *a. and n.* (סקעפ'-יו-לע-רי) עהנליך צו א שולטער=מאנטעל אדער סקאפוליער; א סקאפוליער אדער שולטער=מאנטעל; אן אקסעל=באנדאזש; אקסעל=פעדערען [ביי פויגלען]. ז. *scapular*

scap'ulimancy *n.* (סקעפ'-יו-לי-מענ-סי) נביאות אדער דאס טרעפען לויט דעם אקסעל=ביין.

scapuliman'tic *a.* (סקעפ-יו-לי-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות לויט דעם שולטער=בלאט אדער אקסעל=ביין.

sca'pus *n.* (סקיי'-פאס) ז. *scape*

scar *n. and v.* (סקאר) א שראם, א נארב, א שנאר [א צייכען פון א פערהיילטער וואונד]; א צייכען פון בעשעדיגונג [פיזישער אדער מאראלישער]; אן אויסגעריבענער פלאץ; א פעהלערהאפטער פלאץ [אין גוס=אייזען]; א הוילער פעלז; א פעלז; א משופע'דיגער ברעג; א הוילער, ניט גלייכער פלאץ ביי דער זייט פון א בארג; דער ים=פאפוגאי [אזא פיש]; מאכען א שראם; שעדיגען; פערוואונדען.

scar'ab *n.* (סקער'-עב) א זשוק, א קעפער; א מיסט=זשוק; א סקאראבעאוס [א מין זשוק, וועלכער איז געוועזען פערגעטערט ביי די פארצייטיגע עגיפטער]; אן עדעלשטיין אויסגעשניטען עהנליך צו א זשוק [האט געדיענט אלס קמיע ביי די פארצייטיגע מצריים].

Scarab

scarabæ'us *n.* (סקער-ע-בי'-אס) א סקאראבעאוס [אזא זשוק אדער קעפער]; אן עדעלשטיין אויסגעשניטען אין דער פארם פון א זשוק. ז. *scarab*

scar'abee *n.* (סקער'-ע-ביע) ז. *scarab*

scar'aboid *a. and n.* (סקער'-ע-באיד) עהנליך צו א זשוק אדער סקאראבעאוס; א בעציערונג אדער קמיע אין דער פארם פון א זשוק, נאכגעמאכט נאך די מוסטערען פון די פארצייטיגע מצריים. ז. *scarab*

scarce *a. and adv.* (סקעהרס) 1. קנאפ, וועניג; 2. זעלטען, וואס מען טרעפט זעלטען; 3. וואס צייכענט זיך אויס מיט מאנגעל [הויפטזעכליך אין לעבענס=נויטווענדיגקייטען]; 4. קוים.
1. Food is very **scarce** in primitive communities. 2. He is a collector of **scarce** books. 4. I have a **scarce** twenty dollars in my pocket.

scarce'ly *adv.* (סקעהרס'-לי) 1. קוים; 2. מיט מיה.
1. I can **scarcely** recognize him in the distance.

scarce'ly an'y (סקעהרס'-לי ענ'-אי) כמעט גאר נישט, כמעט קיינער.

scarce'ly ev'er (סקעהרס'-לי עוו'-ער) כמעט קיינמאל ניט.

scarce'ness *n.* (סקעהרס'-נעס) קנאפקייט, וועניגקייט, מאנגעלהאפטיגקייט, מאנגעל, נויט; זעלטענהייט.

scar'city *n.* (סקעהר'-סי-טי) קנאפקייט, וועניגקייט, מאנגעל, נויט.

scare *v. and n.* (סקעהר) דערשרעקען, אנווארפען א שרעק; זיך דערשרעקען; א פלעצליכער שרעק [הויפטזעכליך א גרונדלאזער אדער צוליעב א נארישקייט].

scare away' (סקעהר ע-הוויי') אבשרעקען, פערטרייבען דורך אבשרעקען.

scare'crow *n.* (סקעהר'-קראו) א סטראשידלע, א שרעק=בילד, א טשוטשעלע [א פיגור אבצושרעקען פויגלען].

scare up (סקעהר אפ) געפינען; אויפדעקען.

scarf *n. and v.* (סקאַרף) אַן איינשניט, אַ קריץ, אַ רינווע; אַ גראַבען; אַ פערבינדונג פון צוויי האָלץ=שטיקער דורך אויסשניטע, וועלכע פּאַסען זיך אַריין איינער אין אַנדערען; אַ שערפּע, אַ שאַרף, אַ לענטע, אַ בינדע, אַ האַלז=טוך, אַ קראַוואַט, אַ שאַל; מאַכען אויסשניטע אין שטיקער האָלץ זיי צו פערבינדען; פעראייניגען צוויי שטיקער האָלץ דורך אויסשניטע וואָס פּאַסען זיך אַריין איינער אין דעם אַנדערען; אַראָבנעהמען די הויט און די פעטס פון אַ וואַלפיש; איינוויקלען ווי אין אַ שערפּע אָדער שאַל; בעדעקען ווי מיט אַ שאַל.

scarfed *a.* (סקאַרפט) בעפּוצט מיט אַ שערפּע אָדער לענטע.

scar'fing *n.* (סקאַר'-פינג) דאָס אַרונטערציהען די הויט און די פעטס פון אַ וואַלפיש; דאָס פערבינדען צוויי שטיקער האָלץ דורך אויסשניטע, וועלכע פּאַסען זיך אַריין איינע אין די אַנדערע.

scarf'-joint *n.* (סקאַרפ'-דזשאָינט) אַ פערבינדונג פון צוויי שטיקער האָלץ דורך אויסשניטע, וועלכע פּאַסען זיך אַריין איינע אין די אַנדערע.

scarf'-pin *n.* (סקאַרפ'-פין) אַ קראַוואַט=נאָדעל, אַ האַלז=טוך שפּילקע.

scarf'-skin *n.* (סקאַרפ'-סקין) די אויבערשטע הויט.

scarf'wise *adv.* (סקאַרפ'-הוואַיז) אַזוי ווי אַ שערפּע אָדער לענטע.

scarifica'tion *n.* (סקער-אי-פי-קיי'-שאַן) דאָס מאַכען לייכטע איינשניטע אין דער הויט אום אָבצוצאַפּען בלוט.

scar'ificator *n.* (סקער'-אי-פי-קיי-טאָר) איינער וואָס מאַכט איינשניטע אין דער הויט אום אָבצוצאַפּען בלוט; אַן אינסטרומענט וואָס ווערט בענוצט צו מאַכען איינשניטע אין דער הויט אָבצוצאַפּען בלוט.

scar'ifier *n.* (סקער'-אי-פאַי-ער) איינער וואָס מאַכט איינשניטע אין דער הויט אום אָבצוצאַפּען בלוט; אַן אינסטרומענט פאַר דיעזען צוועק; אַן אונטערגרונד=פּלוג [אַזאַ מאַשין ענליך צו אַן אַקער=אייזען, וואָס צושניידט בלויז די ערד אָבער אַקערט זי ניט אויף].

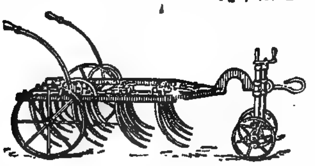

Scarifier

scar'ify *v.* (סקער'-אי-פאַי) צוקראַצען אָדער צושניידען די הויט, לייכט צושניידען די הויט אום אָבצוצאַפּען בלוט אָדער אייטער [פלאַגמע]; צושניידען די ערד מיט אַן אונטערגרונד=פּלוג [ז. *scarifier*]; מאַכען אַ שניידיגע בעמערקונג, אַריינשניידען מיט אַ וואָרט.

sca'riose *a.* (סקיי'-רי-אָוס) ז. ***scarious***

sca'rious *a.* (סקיי'-רי-אַס) דין, טרוקען, הויטיג [וועגען פלאַנצען].

scarlati'na *n.* (סקאַר-לע-טי'-נאַ) סקאַרלאַטין, שאַרלאַך=פיבער.

scarlati'nal *a.* (סקאַר-לע-טי'-נעל) וואָס איז שייך צו אָדער וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון סקאַרלאַטין.

scarlati'niform *a.* (סקאַר-לע-טי'-ני-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון סקאַרלאַטין.

scarlati'nous *a.* (סקאַר-לע-טי'-נאַס) וואָס איז שייך צו אָדער וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון סקאַרלאַטין.

scar'less *a.* (סקאַר'-לעס) אָהן נאַרבען אָדער שראַמען [סמנים פון פערוואַקסענע וואונדען]; ניט פערוואונדעט.

scar'let *n. and a.* (סקאַר'-לעט) שאַרלאַך=קאָליר, שאַרלאַך=פאַרב [אַ בריליאַנט=רויטער קאָליר]; קליידער=שטאָף פון שאַרלאַך=קאָליר; שאַרלאַך=רויט, בריליאַנט=רויט; וואָס טראָגט שאַרלאַך=רויטע קליידער. ז. איל. ***"Colors"***

scar'let-faced *a.* (סקאַר'-לעט-פייסט) וואָס האָט אַ זעהר רויטען פּנים.

scar'let fe'ver (סקאַר'-לעט פי'-ווער) סקאַרלאַטין, שאַרלאַך=פיבער.

scar'let i'bis (סקאַר'-לעט אי'-ביס) דער רויטער איביס [אַזאַ גרויסער שאַרלאַך=רויטער פויגעל אין די הייסע געגענדען פון אַמעריקאַ]. ז. ***ibis***

scar'let snake (סקאַר'-לעט סנייק) אַזאַ אונגיפטיגע העל=רויטע שלאַנג מיט שוואַרצע און ווייסע רינגען, וועלכע געפינט זיך אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.

scar'let tan'ager (סקאַר'-לעט טענ'-ע-דזשער) אַזאַ העל=רויטער פויגעל מיט שוואַרצע פליגלען, וועלכער געפינט זיך אין די וואַרימע געגענדען פון אַמעריקאַ. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

scarp *n. and v.* (סקאַרפּ) אַ משופּע'דיגע אָבגראָבונג פאַר אַ פעסטונג; אָבגראָבען שטאַרק משופּע'דיג, אַז מען זאָל ניט קענען אַריבערגעהן.

scarped *a.* (סקאַרפּט) שטאַרק משופּע'דיג, ווי אַן אָבגראָבונג פאַר אַ פעסטונג.

scar'ry *a.* (סקאַר'-אי) מיט שראַמען, מיט נאַרבען [צייכענס פון פערהיילטע וואונדען]; פול מיט ריצען.

sca'rus *n.* (סקיי'-ראַס) דער ים=פּאַפּוגאַי [אַזאַ פיש].

scar'y *a.* (סקעהר'-אי) דערשראָקען; וואָס דערשרעקט; מורא'דיג; פורכטזאַם.

scat *n., v. and int.* (סקעט) שאָדען, פערלוסט; אַ טאַקסע, אַ שטייער; לאַנד=שטייער; אַוועקטרייבען שרייענדיג "סקעט" [ווי מען טרייבט אַוועק אַ קאַץ]; אַוועק, שקיץ [אַן אויסגעשריי אַוועקצוטרייבען אַ קאַץ].

scatch *n.* (סקעטש) אַ זאָרט מויל=אייזענדעל פון דעם צוים פון אַ פערד.

scatch'mouth *n.* (סקעטש'-מאַוטה) ז. ***scatch***

scathe *v. and n.* (סקייטה) שעדיגען; צוקאַליעטשען, פערוואונדען; אַ שאָדען, שעדיגונג.

scathe'ful *a.* (סקייטה'-פול) שעדליך, פערדערבליך.

scathe'fulness *n.* (סקייטה'-פול-נעס) שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

scathe'less *a.* (סקייטה'-לעס) אונשעדליך.

scath'fulness *n.* (סקעטה'-פול-נעס) ז. ***scathefulness***

sca'thing *a. and n.* (סקיי'-טהינג) שעדיגענד, שעדליך; אַ שאָדען; דאָס מאַכען שאָדען.

sca'thingly *adv.* (סקיי'-טהינג-לי) שעדיגענדיג; מיט שאָדען, מיט שעדליכקייט.

scath'less *a.* (סקעטה'-לעס) ז. ***scatheless***

scat'omancy *n.* (סקעט'-אָ-מענ-סי) דאָס נביאות=זאָגען אָדער דאָס בעשטימען אַ קראַנקהייט לויט די עקסקרעמענטען [צאָה].

scat'ophage *n.* (סקעט'-אָ-פיידזש) אַ חיה וואָס שפּייזט זיך פון צאָה [עקסקרעמענטען].

scatoph'agous *a.* (סקע-טאָפ'-ע-גאַס) וואָס שפּייזט זיך מיט עקסקרעמענטען [צאָה].

scat'oscopy *n.* (סקעט'-אָ-סקאָו-פּי) אונטערזוכונג פון די עקסקרעמענטען [צאָה], אום דורך דעם צו בעשטימען אַ קראַנקהייט אָדער אום פאָרויסצוזאָגען די צוקונפט.

scatt *n.* (סקעט) אַ שטייער; אַ לאַנד=שטייער.

scat'ter *v.* (סקעט'-ער) 1. צוזייהען, צושטרייען; פאַנאַנדעריאָגען אָדער פאַנאַנדערטרייבען אויף אַלע זייטען; 2. אויסשטרייען, פערברייטען, פערשפּרייטען; 3. בעשיטען, בעשטרייען; זיך צושטרייען; זיך פערברייטען, זיך צושפּרייטען.

1. They scattered the enemy's forces. 2. The Jews are scattered in all parts of the world.

scattera'tion *n.* (סקעט-ע-ריי'-שאַן) אַ צושטרייאונג אָדער פאַנאַנדערטרייבונג אין אַלע זייטען.

scat'terbrain *n.* (סקעט'-ער-בריין) אַ צומומעלטער מח; אַ מענש וואָס קען ניט ערנסט דורכטראַכטען אַ זאַך, אַ צושטרייטער מענש.

scat'ter-brained *a.* (סקעט'-ער-בריינד) מיט אַ צומומעלטען מח; צושטרייט.

scat'tered *a.* (סקעט'-ערד) צוזייהט, צושפּרייט; צושטרייט; פאַנאַנדערגעטיילט, פאַנאַנדערגעוואָרפען, ניט אין אָרדנונג; אין באָטאַניק — וואָס איז ניט אין דער אָרדנונג, וואָס איז ניט רעגולער.

scat'teredly *adv.* (סקעט'-ערד-לי) צושטרייט, צושיעדען.

scat'terer *n.* (סקעט'-ער-ער) אַ צושטרייער, אַ פערברייטער, אַ פאַנאַנדערשפּרייטער.

scat'tergood *n.* (סקעט'-ער-גוד) אַ פערשווענדער, אַן אויסברייננער.

scat'tering *a. and n.* (סקעט'-ער-אינג) 1. צוזייהט, צושטרייט, צושפּרייט; 2. פאַנאַנדערגעוואָרפען, ניט אין דער אָרדנונג; 3. וואָס קומט פאַר זעלטען; 4. צושפּליטערט; 5. דאָס צוזייהען אָדער צושפּרייטען; דאָס צושפּליטערען; 6. דאָס צוזייהטע אָדער צושפּרייטע; 7. אַ שפּליטער; 8. אַ ניט=רעגעלמעסיגע רעפלעקציאָן פון ליכט=שטראַהלען פון אַ ניט=גלאַטער פלעכע.

4. The number of scattering votes was very large.

scat'teringly *adv.* (סקעט'-ער-אינג-לי) צוזייהט און צושפּרייט.

scat'terling *n.* (סקעט'-ער-לינג) אַן אַרומטרייבער, אַ בראָדיאַגע, אַ מענש אָהן אַ היים.

scaup *n.* (סקאָהפּ) אַ ים=קאַטשקע, אַ ים=ענטעל.

scaup'-duck *n.* (סקאָהפּ'-דאַק) ז. ***scaup***

scau'per *n.* (סקאָה'-פּער) אַזאַ דלאָטפערמיגעס געצייג וואָס ווערט געברויכט פון גראַווירער צו גראַווירען ליניען.

scav'agery *n.* (סקעוו'-עדזש-רי) גאַסען=רייניגונג; דאָס רייניגען די גאַסען פון שמוץ.

scav'aging *n.* (סקעוו'-עדזש-אינג) גאַסען=רייניגונג.

scav'enge *v.* (סקעוו'-ענדזש) רייניגען אָדער ראַמען די גאַסען.

scav'enger *n.* (סקעוו'-ען-דזשער) אַ מיסט=ראַמער, אַ גאַסען=קעהרער, אַ גאַסען=רייניגער; אַ קינד וואָס איז בעשעפטיגט

אין א באוועל⸗שפינערייי אויפצוקלייבען פון דעם דיל אראבגעפאלענע באוועל.

scav'engering *n.* (סקעוו'-ענ-דזשער-אינג) גאסען⸗ריינינונג; דאס קעהרען די גאסען.

scav'engerism *n.* (סקעוו'-ענ-דזשער-איזם) גאסען⸗ריינינונגס ארבייט.

scav'engery *n.* (סקעוו'-ענ-דזשער-אי) ז. ***scavagery***

scav'enging *n.* (סקעוו'-ענ-דזשינג) גא⸗סען⸗ריינינונג; דאס קעהרען די גאסען.

Sc. B. אבקירצונג פון די ווערטער ***Scientiæ Baccalaureus*** [באקאלא⸗רעאוס פון נאטור⸗וויסענשאפטען, אן אקא⸗דעמישער טיטול].

Sc. D. אבקירצונג פון די ווערטער ***Doctor of Science*** [דאקטאר פון נאטור⸗וויסענשאפטען, אן אקאדעמ'ישער טיטול].

sceman'do *a. and adv.* (שע-מענ'-דא) אין מוזיק — ביסלעכווייז פערקלענערענד דעם קלאנג. ז. ***diminuendo***

sce'na *n.* (סיע'-נא) א סצענע, א טע⸗אטער⸗ביהנע [אין א פארצייטינען גריכי⸗שען אדער רוימישען טעאטער].

sce'na *n.* (שיי'-נא) אן אפערא⸗סצענע; אן אפערא⸗סאלא [מעהרסטענטייל אין רע⸗טשיטאטיוו, ד. ה. האלב⸗זינגענדיג, האלב⸗דעקלאמירענדיג].

scena'rio *n.* (שע-נא'-רי-או) דאס סצע⸗נאריום [א קורצער אינהאלט מיט דער בעשרייבונג פון די דעקאראציאנען און אנווייזונגען פאר די אקטיארען ווען און ווי צו ערשיינען אויף דער ביהנע].

scend *v. and n.* (סענד) זיך אויפהוי⸗בען אין דער הויך ווי א שיף אויף א כוואליע; דאס הויבען זיך פון א שיף אויף די כוואליעס.

scene *n.* (סיען) א סצענע; א פארשטע⸗לונג; איין פאסירונג אדער האנדלונג פון א גאנצער סעריע; א טייל פון א טעא⸗טער⸗שטיק אדער א טייל פון אן אקט אין א טעאטער⸗שטיק; א טעאטער⸗ביהנע; א שוי⸗פלאץ, א פלאץ וואו עטוואס קומט פאר אדער פאסירט; א לאנדשאפט.

scene'-man *n.* (סיענ'-מען) א טעאטער⸗מאשיניסט, א ביהנען⸗ארבייטער, איינער וואס שטעלט אויף אדער שטעלט איבער די דעקאראציאנען און די קוליסען אויף דער ביהנע.

scene'-pain'ter *n.* (סיענ'-פיינ'-טער) א דעקאראציאנס⸗מאלער [איינער וואס מאלט די דעקאראציאנען פאר א טעא⸗טער].

scene'-pain'ting *n.* (סיענ'-פיינ'-טינג) דעקאראציאנס⸗מאלעריי.

sce'nery *n.* (סיע'-נער-אי) די סצענע⸗ריע, די דעקאראציאנען און די אויסשטא⸗טונג פון דער ביהנע; די פערטיילונג און די אויפפיהרונג פון די סצענעס פון א טעאטער⸗שטיק; א פארשטעלונג; א לאנד⸗שאפט.

scene'-shif'ter *n.* (סיענ'-שיפ'-טער) איינער וואס שטעלט אויף אדער שטעלט איבער די סצענעריע אויף דער ביהנע אין א טעאטער.

sce'nic *a.* (סיע'-ניק) סצעניש, ביהנענ⸗מעסיג, טעאטראליש; מאלעריש, קינסטלע⸗ריש; וואס איז שייך צו ביהנען⸗סצענע⸗ריע.

sce'nical *a.* (סיע'-ני-קעל) ז. ***scenic***

sce'nically *adv.* (סיע'-ני-קעל-אי) אויף א סצענישען אדער טעאטראלישען אופן; אויף א מאלערישען אדער קינסט⸗לערישען שטייגער.

scenog'rapher *n.* (סי-נאג'-רע-פער) א סצענאגראף, א ביהנען⸗מאלער, א פער⸗ספעקטיוו⸗מאלער.

scenograph'ic *a.* (סיע-נא-גרעפ'-איק) סצענאגראפיש, פערספעקטיוויש, וואס איז שייך צו ביהנען⸗מאלעריי.

scenograph'ical *a.* (סיע-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***scenographic***

scenograph'ically *adv.* (סיע-נא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א סצענאגראפי⸗שען שטייגער, אין פערספעקטיוו, אויף דעם אופן פון ביהנען⸗מאלעריי.

scenog'raphy *n.* (סי-נאג'-רע-פי) סצענאגראפיע, ביהנען⸗מאלעריי, פערספעק⸗טיוו⸗מאלעריי.

scent *n. and v.* (סענט) א ריח, א גע⸗רוך; א געשמאקער ריח; פארפיום; א שפור פון א חיה; שמעקען; ריכען; שפירען; האבען א גערוך אדער ריח; מא⸗כען שמעקעדיג; מאכען עס זאל האבען א ריח; נאכשפירען א חיה נאך'ן גערוך.

scent'-bag *n.* (סענט'-בעג) דאס זעקעל ביי געוויסע חיות וואס ענטהאלט אזא רי⸗כענדען שטאף [ווי ביי הירשען, ביבערס, טכוירען א. ד. ג.]; א זעקעל וואס ענט⸗האלט א ריכענדען שטאף, וואס ווערט בע⸗נוצט אין יאגד אויף פוקסען.

scent'-bot'tle *n.* (סענט'-באט'ל) א פאר⸗פיומע⸗פלעשעלע.

scent'-box *n.* (סענט'-באקס) א פארפיום⸗קעסטעלע.

scen'ted *a.* (סענ'-טעד) וואס האט א געשמאקען ריח; ריכענד.

scent'ful *a.* (סענט'-פול) וואס האט א גוטען ריח; שטארק ריכענד אדער דופ⸗טענד.

scent'-hol'der *n.* (סענט'-האול'-דער) א פארפיום⸗האלטער, א פארפיום⸗פלע⸗שעל.

scent'less *a.* (סענט'-לעס) אהן ריח, אהן גערוך.

scep'sis *n.* (סקעפ'-סיס) ז. ***skepsis***

scep'ter *n. and v.* (סעפ'-טער) א סצעפ⸗טער [אזא קורצער קעניגליכער שטאק אלס צייכען פון הערשאפט]; די קעניגליכע מאכט; געבען א סצעפטער, געבען קעניג⸗ליכע מאכט.

scep'tered *a.* (סעפ'-טערד) וואס טראגט א סצעפטער, קעניגליך.

scep'terless *a.* (סעפ'-טער-לעס) אהן א סצעפטער. ז. ***scepter***

scep'tic *n. and a.* (סקעפ'-טיק) ז. ***skeptic***

scep'tical *a.* (סקעפ'-טי-קעל) ז. ***skeptical***

scep'tre *n. and v.* (סעפ'-טער) ז. ***scepter***

scep'tred *a.* (סעפ'-טערד) ז. ***sceptered***

scep'treless *a.* (סעפ'-טער-לעס) ז. ***scepterless***

schah *n.* (שא) דער שאך [דער הערשער פון פערזיען]. ז. ***shah***

sched'ule *n. and v.* (סקעד'-יול) א צע⸗טעל, א פערצייכניס, א ליסטע, א צוזאץ⸗ליסטע צו א דאקומענט; מאכען א ליס⸗טע; צושטעלען אדער פערצייכענען אויף א ליסטע.

sched'ule of pri'ces (סקעד'-יול אוו פראי'-סעז) א פרייז⸗ליסטע.

schee'lite *n.* (שיע'-לאיט) דער שווער⸗שטיין [א מין זעהר שווערער מינעראל].

scheik *n.* (שייק) ז. ***sheik***

sche'ma *n.* (סקי'-מא) א סכעמע, אן אנ⸗צייכנונג פון א זאך אין אלגעמיינע שטרי⸗כען; א פלאן, אן ענטוואורף; שווארצע מאנאכען⸗קליידער [ביי די פראוואסלאווי⸗נע קריסטען]; אין פילאזאפיע — א סכעמא, אן אבסטראקטע פארשטעלונג, וועלכע איז א צווישען⸗שטופע צווישען א קאנקרעטער זאך און אן אלגעמיינעם בע⸗גריף.

schemat'ic *a.* (סקי-מעט'-איק) סכעמא⸗טיש; געמאכט לויט א געוויסער סכעמע אדער סיסטעם; וואס איז אין אנקלאנג מיט א געוויסען פלאן אדער סדר; וואס שטעלט מיט זיך פאר א געוויסען טיפ.

schemat'ically *adv.* (סקי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א סכעמאטישען שטייגער; אין אלגעמיינע שטריכען.

sche'matise *v.* (סקי'-מע-טאיז) ז. ***schematize***

sche'matism *n.* (סקי'-מע-טיזם) אין פילאזאפיע — דער סכעמאטיזם, א סיס⸗טעם פון סכעמען אדער אבסטראקטע פאר⸗שטעלונגען, וועלכע דיענען אלס צווישען⸗שטופען צווישען עמפפינדונגען פון קאנ⸗קרעטע זאכען און אלגעמיינע בעגריפען; אין אסטראלאגיע — די פיגור פון די אספעקטען [די פארמען פון די בעציהונ⸗גען צווישען די הימלישע קערפער]; אין לאגיק — די צוטיילונג פון א סילאגיזם אין בעזונדערע פיגורען.

sche'matist *n.* (סקי'-מע-טיסט) איינער וואס טראגט זיך ארום מיט פלענער; א פראיעקטען⸗מאכער.

sche'matize *v.* (סקי'-מע-טאיז) מאכען א סכעמע; אנווארפען אדער אנצייכנען די אלגעמיינע שטריכען פון עפעס; דענ⸗קען דורך סכעמען אדער אבסטראקטע פאר⸗שטעלונגען. ז. ***schema***

scheme *n. and v.* (סקים) א סכעמע, א פלאן, א פראיעקט; א סיסטעם; אן ענט⸗וואורף; א ציעל, א מיין, א כונה; פרא⸗יעקטירען, מאכען א פלאן.

scheme'ful *a.* (סקימ'-פול) פול מיט פלענער.

sche'mer *n.* (סקי'-מער) א פלאנען⸗מא⸗כער, א פראיעקטען⸗מאכער.

sche'ming *a.* (סקי'-מינג) וואס מאכט א סכעמע; פלאנירענד.

sche'mingly *adv.* (סקי'-מינג-לי) מא⸗כענדיג פלענער; דורך א סכעמע, דורך א סיסטעם אדער פלאן.

sche'mist *n.* (סקי'-מיסט) איינער וואס מאכט פלענער, איינער וואס טרעט ארום מיט פראיעקטען; אן אסטראלאג, א שטע⸗רען⸗זעהער, א טרעפער.

sche'my *a.* (סקי'-מי) קלוג, מיט איינ⸗פעלע, מיט המצאות.

schene *n.* (סקין) אן אלט⸗עגיפטישע לענ⸗גען⸗מאס [אונגעפעהר פיער מייל].

scher'if *n.* (שער'-איף) ז. ***sheriff***

scherzan'do *a.* (סקער-טסאנ'-דא) אין מוזיק — לעבעדיג, מונטער [ווענען דער ארט פון שפיעלען געוויסע מוזיקאלישע שטיקער].

scher'zo *n.* (סקער'-טסא) אין מוזיק — סקערצא, אן ארט לייכטער, לעבהאפטער איבערגאנג אין שפיעלען א מוזיקאליש שטיק.

Schiedam' *n.* (סקי-דעם') אזא האלענדי⸗שער שנאפס.

schil'ler *n.* (שיל'-ער) א ספעציפישער שיין, וועלכען עס לאזען ארויס פון זיך געוויסע מינעראלען.

schism *n.* (סיזם) א שפאלטונג, א פאנאנ⸗דערטיילונג; א שפאלטונג אין דער קירך, וואס קומט פאר צוליעב געוויסע מיינונגס⸗פערשיעדענהייטען אין אמונה⸗פראגען;

דאס זוכען צו מאכען א שפאלטונג אין דער קירך; א סעקטע וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער הערשענדער קירך.

schismat'ic *a. and n.* (סיז-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א שפאלטונג אין דער קירך; אבטריניג; וואס שפאלט זיך אב פון דער הערשענדער קירך אדער פון א סעקטע; איינער וואס טיילט זיך אב פון דער קירך צוליעב רעליגיעזע מיינונגס-פערשיעדענהייטען.

schismat'ical *a.* (סיז-מעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א שפאלטונג אין דער קירך; אבטריניג; וואס שפאלט זיך אב פון דער הערשענדער קירך.

schismat'ically *adv.* (סיז-מעט'-אי-קעל-אי) דורך שפאלטונג.

schismat'icalness *n.* (סיז-מעט'-אי-קעל-נעס) אבטריניגקייט, א קירכען-שפאלטונג.

schis'matize *v.* (סיז'-מע-טאיז) פערורזאכען א שפאלטונג אין דער קירך.

schist *n.* (שיסט) א פעלז, וואס שפאלט זיך אויף דינע פלאטען, א שיעפער-שטיין.

schista'ceous *a.* (שיס-טיי'-שיאס) אין זאאלאגיע און באטאניק — בלויליך-גרוי.

schis'tic *a.* (שיס'-טיק) ווי שיעפער-שטיין, שיעפער-פערמיג, שיעפער-ארטיג.

schis'tify *v.* (שיס'-טי-פאי) מאכען עהנליך צו שיעפער-שטיין [אז עס זאל זיך שפאלטען אין דינע פלאטען].

schizogen'esis *n.* (סקיז-א-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — דאס פרוכפערען זיך דורך טיילונג אדער שפאלטונג.

schizog'ony *n.* (סקאי-זאג'-א-ני) ז. *schizogenesis*

schmel'ze *n.* (שמעל'-טסע) געוויסע זארטען קאלירטעס גלאז וואס ווערט בענוצט אין דעקאראציאנען.

schnapps *n.* (שנעפס) ז. *schnaps*

schnaps *n.* (שנעפס) שנאפס, ליקער, בראנפען.

schol'ar *n.* (סקאל'-אר) א שילער, א סטודענט; א געלעהרטער, א למדן, א קענער.

schol'arly *a.* (סקאל'-אר-לי) געלעהרט; ווי עס פאסט פאר א למדן.

schol'arship *n.* (סקאל'-אר-שיפ) געלעהרזאמקייט, ערודיציאן; בילדונג, ערציהונג; סטיפענדיע, א סומע געלד וואס ווערט געצאהלט צו א סטודענט, אום ער זאל האבען די מעגליכקייט צו ענדיגען דעם קורס פון למודים.

scholas'tic *a. and n.* (סקא-לעס'-טיק) שוהל-מעסיג; וואס איז שייך צו א שוהל אדער געלעהרטען; געלעהרט; סכאלאסטיש, וואס איז שייך צו דער סכאלאסטישער פילאזאפיע פון מיטעלאלטער; קאלט, אהן געפיהל, טרוקען, פארמאליסטיש, פעדאנטיש; א שוהל-געלעהרטער, א למדן; א סכאלאסטיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט רעליגיעזע פראגען אין גייסט פון דער מיטעלאלטערליכער סכאלאסטיק. ז. *scholasticism*

scholas'tical *a. and n.* (סקא-לעס'-טי-קעל) ז. *scholastic*

scholas'tically *adv.* (סקא-לעס'-טי-קעל-אי) אויף א סכאלאסטישען שטייגער; לויט דער מעטאדע פון די מעטאפיזישע שוהלען פון מיטעלאלטער.

scholas'ticism *n.* (סקא-לעס'-טי-סיזם) די סכאלאסטיק, די מיטעלאלטערליכע עקלעקטישע פילאזאפיע, וועלכע איז געוועזען א מין פעראייניגונג פון אריסטאטעל'ס פילאזאפיע מיט די רעליגיאנס-לעהרען פון די פאטערס פון דער קריסטליכער קירך; טרוקענער, אינהאלטלאזער און נוצלאזער פלפול.

scho'lia *n.* (סקאו'-לי-א) סכאליומס. ז. *scholium*

scho'liast *n.* (סקאו'-לי-עסט) א סכאליאסט, איינער וואס שרייבט קורצע בעמערקונגען אדער פירושים אויף די זייטען פון די ספרים פון די אמאליגע שרייבער; אן ערקלערער, א פירוש-מאכער.

scholias'tic *a.* (סקאו-לי-עס'-טיק) סכאליאסטיש, וואס איז שייך צו א סכאליאסט. ז. *scholiast*

scho'lion *n.* (סקאו'-לי-אן) ז. *scholium*

scho'lium *n.* (סקאו'-לי-אם) א סכאליום, א קורצע בעמערקונג אדער פירוש אויף דער זייט פון א ספר [ספעציעל פון אן אלט-גריכישען אדער לאטיינישען ספר].

school *n., v. and a.* (סקוהל) א שול, א לעהר-אנשטאלט; דאס שול-הויז; דאס לערנען, דער אונטערריכט; בילדונג, געלעהרזאמקייט; די שוהל, די שטה; א רעליגיעזע סעקטע; א מחנה פיש; אונטערריכטען, לערנען, בילדען; ערציהען; דיסציפלינירען; שווימען אין א מחנה, בילדען א מחנה [וועגען פיש]; וואס איז שייך צו א שול, פון א שול.

school'-board *n.* (סקוהל'-באורד) א שול-קאמיטעט [א ספעציעלער קאמיטעט אין א שטאדט אדער דארף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די שול-ערציהונג פון די קינדער].

school'-book *n.* (סקוהל'-בוק) א שול-בוך, א בוך פאר שול-קינדער.

school'-boy *n.* (סקוהל'-באי) א שול-אינגעל, א חדר-אינגעל.

school'-bred *a.* (סקוהל'-ברעד) וואס האט בעקומען א שול-ערציהונג.

school commis'sioner (סקוהל קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער וואס פערוואלטעט איבער די ענינים פון פאלקס-בילדונג אין א שטאאט, שטאדט אדער שול-בעצירק.

school'-commit'tee *n.* (סקוהל'-קא-מיט'-אי) א קאמיטעט וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די פאלקס-שולען פון שטאדט אדער דיסטריקט.

school'-dame *n.* (סקוהל'-דיים) ז. *schoolmistress*

school'-days *n.* (סקוהל'-דייז) די לערנענס-צייט אדער די יאהרען ווען מען לערענט אין שול.

school'-dis'trict *n.* (סקוהל'-דיס'-טריקט) דער שול-בעצירק, איינער פון די בעצירקען, אויף וועלכע א שטאדט איז צוטיילט בנוגע צום בויען און פערוואלטען די פאלקס-שולען.

schooled in adver'sity (סקוהלד אין עד-וואיר'-סי-טי) געפרובט אין אונגליקען, דורכגעמאכט פיעל צרות.

school'-fel'low *n.* (סקוהל'-פעל'-או) א שול-חבר, א שול-קאמעראד.

school'-fish *n.* (סקוהל'-פיש) א פיש, וואס האט א געוועהנהייט זיך צו האלטען אין מחנות.

school'-girl *n.* (סקוהל'-גוירל) א שול-מיידעל; א מיידעל, וואס לערענט אין שול.

school'-house *n.* (סקוהל'-האוס) א שול-הויז, א שול-געביידע.

schoo'ling *n.* (סקוה'-לינג) אונטערריכט; שול-געלד: שכר לימוד; טאדלונג, דאס אויס'מוסר'ען.

school'maid *n.* (סקוהל'-מייד) ז. *school-girl*

school'man *n.* (סקוהל'-מען) א לעהרער, א פעדאגאג; א לעהרער פון א מיטעלאלטערליכער אוניווערזיטעט אדער אנדערער לעהר-אנשטאלט; א סכאלאסטיקער. ז. *scholastic*

school'master *n.* (סקוהל'-מעס-טער) א שול-דירעקטאר, א שול-האלטער.

school'mate *n.* (סקוהל'-מייט) א שול-חבר, איינער אדער איינע וואס בעזוכט דיזעלבע שול.

school'mistress *n.* (סקוהל'-מיס-טרעס) א שול-לעהרערין; א דירעקטארין אדער פערוואלטערין פון א שול.

school'-name *n.* (סקוהל'-נֵיים) אן אבסטראקטער אויסדרוק, אן אבסטראקציאן; א ווארט וואס בלויז געלעהרטע געברויכען.

school of design' (סקוהל אוו די-זאין') א צייכנונגס-שול. ז. *academy of design*

school'-pence *n.* (סקוהל'-פענס) א קליינע וועכענטליכע שול-אבצאהלונג אדער שכר-למוד [אין ענגלאנד].

school'-room *n.* (סקוהל'-רוהם) 1. ט לעהר-צימער, א שול-הויז; 2. שולען, שול-פלעצער.

2. The city needs more school-room.

school'-ship *n.* (סקוהל'-שיפ) א שיף וואס ווערט בענוצט צו לערנען די נאוויגאציאנס-קונסט.

school'-taught *a.* (סקוהל'-טאהט) וואס האט נעלערענט אין א שול; וואס האט בעקומען שול-בילדונג; וואס האט בעקומען סיסטעמאטישע בילדונג.

school'-tea'cher *n.* (סקוהל'-טיע'-טשער) א שול-לעהרער.

school'-tea'ching *n.* (סקוהל'-טיע'-טשינג) שול-אונטערריכט.

school'-time *n.* (סקוהל'-טאים) די שול-צייט, די צייט ווען א שול איז אפען; די שול-יאהרען: די לעבענס-צייט, ווען מען לערענט אין שול.

schoo'ner *n.* (סקוה'-נער) א שקונע [א צוויי-מאסטיגע שיף [ז. איל.]; א פריירי-שקונער, א פריירי-בויד [א וואגען מיט א בויד, אין וועלכען עמיגראנטען פלעגען פאהרען אין די נארד-אמעריקאנישע סטעפעס]; א הויכעס ביער-גלאז.

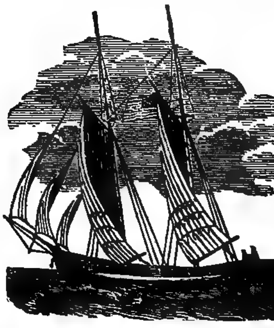

Schooner

schorl *n.* (שאהרל) דער שווארצער טורמאלין [א מין שטיין].

schorla'ceous *a.* (שאהר-ליי'-שיאס) וואס ענטהאלט טורמאלין. ז. *schorl*

schor'lous *a.* (שאהר'-לאס) וואס איז שייך צו טורמאלין. ז. *schorl*

schot'tische *n.* (שאט'-איש) א טאנץ, עהנליך צו א פאלקא; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

schout *n.* (סקאוט) א מאגיסטראט פון

א פארשטערטעל אדער דארף; א לאנדריכטער; א שעריף [אין די ערשטע האלענדישע קאלאניעס פון אמעריקא].

sci'agraph *n. and v.* (סאי-ע-גרעף) א געאמעטרישע צייכנונג וועלכע שטעלט פאר א ווערטיקאלען דורכשניט פון א געביידע צו ווייזען דעם אינוועניגסטען אויסזעהן; א פאטאגראפיע וואס איז גענומען מיט רענטגען=שטראהלען [עקס=שטראהלען]; נעהמען א פאטאגראפיע מיט עקס=שטראהלען.

sciagraph'ic *a.* (סאי-ע-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון שאטירען צייכנונגען [ז. ***sciagraphy***]; וואס איז פאטאגראפירט דורך עקס=שטראהלען.

sciagraph'ical *a.* (סאי-ע-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***sciagraphic***

sciagraph'ically *adv.* (סאי-ע-גרעפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער קונסט פון שאטירען צייכנונגען. ז. ***sciagraphy***

sciag'raphy *n.* (סאי-עג'-רע-פי) די קונסט פון שאטירען צייכנונגען, די קונסט ריכטיג צו פערטיילען ליכט און שאטען אויף א צייכנונג; א צייכנונג וואס שטעלט פאר דעם דורכשניט אדער די זייטען-אנזיכט פון א געביידע; אין אסטראנאמיע — די קונסט צו בעשטימען די צייט פון טאג און נאכט לויט דעם שאטען; פאטאגראפיע מיט דער הילף פון עקס=שטראהלען [רענטגען=שטראהלען].

sciam'achy *n.* (סאי-עמ'-ע-קי) א קאמפף מיט'ן אייגענעם שאטען, א קאמפף מיט אן איינגעבילדעטען שונא.

sciam'etry *n.* (סאי-עמ'-ע-טרי) די לעהרע וועגען פערפינסטערונגען פון דער זון און פון דער לבנה [לקוי חמה און לקוי לבנה].

sciather'ic *a. and n.* (סאי-ע-טהער'-איק) וואס איז שייך צו א זונען=אוהר; דאס מאכען זונען=זייגערס; דאס בעשטימען די צייט דורך א זונען=זייגער.

sciather'ical *a.* (סאי-ע-טהער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א זונען=אוהר.

sciather'ically *adv.* (סאי-ע-טהער'-אי-קעל-אי) אויף דער ארט פון א זונען=זייגער.

sciat'ic *a. and n.* (סאי-עט'-איק) וואס געהערט צו די היפטען; א היפטען=נערוו; היפטען=שמערץ.

sciat'ica *n.* (סאי-עט'-אי-קא) היפטען=שמערץ, היפטען=וועהטאג.

sciat'ical *a.* (סאי-עט'-אי-קעל) וואס ליידט פון היפטען=שמערץ; וואס איז שייך צו א היפטען=נערוו.

sciat'ically *adv.* (סאי-עט'-אי-קעל-אי) דורך היפטען=וועהטאג.

scib'ile *n.* (סיב'-אי-לע) עטוואס וואס מען קען בעגעהמען, בעגרייפען אדער משיג זיין.

sci'ence *n.* (סאי'-ענס) וויסענשאפט; קענטנים; קונסט; געשיקטליכקייט.

scien'ter *adv.* (סאי-ענ'-טער) וויסענדיג, במזיד.

scien'tial *a.* (סאי-ענ'-שעל) וואס איז שייך צו וויסענשאפט אדער קענטנים; וויסענשאפטליך.

scienti'cian *n.* (סאי-ענ-טיש'-ען) א וויסענשאפטס=מאן.

scientif'ic *a.* (סאי-ענ-טיפ'-איק) וויסענשאפטליך; געלעהרט, געלערענט.

scientif'ically *adv.* (סאי-ענ-טיפ'-אי-קעל-אי) אויף א וויסענשאפטליכען אופן; אין בעצוג צו די כללים פון דער וויסענשאפט.

sci'entist *n.* (סאי'-ענ-טיסט) א וויסענשאפטס=מאן, א געלעהרטער.

scientis'tic *a.* (סאי-ענ-טיס'-טיק) וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסענשאפט, כלומר'שט וויסענשאפטליך.

scien'tolism *n.* (סאי-ענ'-טא-ליזם) כלומר'שדיגע וויסענשאפט, פאלשע וויסענשאפט.

scil. אבקירצונג פון ***scilicet*** [נעמליך].

scil'icet *adv.* (סיל'-אי-סעט) נעמליך.

scim'itar *n.* (סימ'-אי-טאר) ז. ***scimiter***

scim'iter *n.* (סימ'-אי-טער) אזא קרומער טערקישער זעבעל.

scintil'la *n.* (סינ-טיל'-א) א פונק; א קליין טיילכעלע, א טראפען, א קליין ביסעלע.

scin'tillant *a.* (סינ'-טי-לענט) שפריצענד פונקען, פינקלענד; וואס שפריצט מיט פונקען.

scin'tillate *v.* (סינ'-טי-לייט) שפריצען פונקען; פינקלען.

scintilla'tion *n.* (סינ-טי-ליי'-שאן) דאס שפריצען פונקען; דאס פינקלען; א פונק.

scin'tillously *adv.* (סינ'-טי-לאס-לי) פינקעלדיג.

sciog'raphy *n.* (סאי-אג'-רע-פי) ז. ***sciagraphy***

sci'olism *n.* (סאי'-א-ליזם) אויבערפלעכליכע אדער כלומר'שדיגע קענטניסע.

sci'olist *n.* (סאי'-א-ליסט) אן אויבערפלעכליכער קענער, א כלומר'שדיגער געלעהרטער.

sciolis'tic *a.* (סאי-א-ליס'-טיק) וואס האט אויבערפלעכליכע קענטניסע; וואס איז כלומר'שדיג וויסענשאפטליך.

sci'olous *a.* (סאי'-א-לאס) אויבערפלעכליך.

sciom'achy *n.* (סאי-אמ'-ע-קי) ז. ***sciamachy***

sci'omancy *n.* (סאי'-א-מענ-סי) וואהרזאגונג אדער כשוף דורך שאטענס.

sci'on *n.* (סאי'-אן) א צווייג, א צווייגעל; א צווייגעל וואס איז אבגעשניטען געווארען, אום עס אריינצופלאנצען אין אן אנדער בוים; אן אבשטאם.

sciop'tic *a.* (סאי-אפ'-טיק) וואס איז שייך צו א קאמערא אבסקורא [א פינסטערע קאמער פאר פאטאגראפישע אבבילדונגען] אדער צו דער קונסט אויפצונעהמען ליכט=בילדער מיט דער הילף פון א קאמערא אבסקורא.

sciop'tic ball (סאי-אפ'-טיק באהל) א בעוועגליכער הילצערנער באל אין וועלכען עס איז איינגעפאסט א גלאז=לינזע ווי פון א פאטאגראפישען אפאראט [ווערט געברויכט פאר פאטאגראפישע צוועקען].

sciop'tics *n.* (סאי-אפ'-טיקס) די קונסט פון אויפנעהמען ליכט=בילדער מיט דער הילף פון א קאמערא אבסקורא [א פינסטערע קאמער].

sci'otheism *n.* (סאי'-א-טהי-איזם) גייסטער=פערגעטערונג, די פערגעטערונג פון די גייסטער פון די פערשטארבענע עלטערען און אור=עלטערען.

sci're fa'cias (סאי'-רי פיי'-שי-עס) א געריכטס=בעפעהל אויסצופיהרען אן אורטייל.

scir'rhoid *a.* (סקיר'-איד) וואס איז עהנליך צו א פערהארטעוועטער געשווילעכץ.

scirrhos'ity *n.* (סקי-ראס'-אי-טי) א קראנקהאפטע פערהארטונג [ווי פון א דריזע א. ד. ג.].

scir'rhous *a.* (סקיר'-אס) פערהארטעוועט [וועגען א געשווילעכץ, א דריזע א. ד. ג.]; וואס קומט פון א פערהארטונג.

scir'rhus *n.* (סקיר'-אס) א פערהארטעוועטער אנוואוקס, א פערהארטעוועטע געשווילעכץ.

scis'sel *n.* (סיס'-על) מעטאל=אבפאל [שטיקלעך מעטאל וואס פאלען אב ביים אויסארבייטען מעטאלענע געגענשטענדע]; שטיקלעך בלעך וואס פאלען אב ביים אויסשניידען רונדע בלעך=פלאטען.

scis'sible *a.* (סיס'-איבל) וואס קען געשניטען אדער צושניטען ווערען.

scis'sil *n.* (סיס'-איל) ז. ***scissel***

scis'sile *n. and a.* (סיס'-איל) מעטאל=אבפאל; וואס מען קען שניידען אדער שפאלטען.

scis'sion *n.* (סיש'-אן) צושניידונג, צוטיילונג, צושפאלטונג.

scis'sor *v.* (סיז'-אר) שניידען מיט א שער.

scis'sorbill *n.* (סיז'-אר-ביל) דער שערען=שנאבעל [אזא פויגעל מיט א לאנגען שער=פערמיגען שנאבעל].

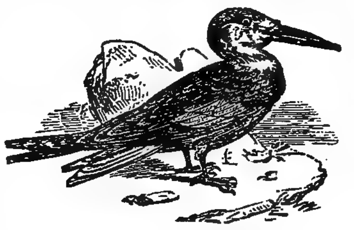

Scissorbill

scis'sors *n.* (סיז'-ארז) א שער.

scis'sors-grin'der *n.* (סיז'-ארז-גראינ'-דער) א שערען=שלייפער.

scis'sortail *n.* (סיז'-אר-טייל) אזא אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען שער=פערמיגען עק.

scis'sorwise *adv.* (סיז'-אר-הוואיז) אזוי ווי א שער.

scis'sure *n.* (סיש'-אור) א שפאלט, א ריס.

scitamin'eous *a.* (סיט-ע-מינ'-אי-אס) וואס געהערט צו די געווירץ=ליליען.

sciu'rid *n.* (סאי-יו'-ריד) א וועווערקע.

Sciu'ridæ *n.* (סאי-יו'-רי-דיע) דער מין גריזשענדע חיות צו וועלכע עס געהערען וועווערקעס, מורמעל=טהיערע א. ד. ג.

sci'urine *a. and n.* (סאי'-יו-רין) עהנליך צו א וועווערקע; א וועווערקע.

sciu'roid *a. and n.* (סאי-יו'-ראיד) ז. ***sciurine***

Sciu'rus *n.* (סאי-יו'-ראס) אזא מין וועווערקעס מיט א לאנגען און הארינגען עק.

Sclav *n.* (סקלאוו) ז. ***Slav***

Sclave *n.* (סקלאוו) ז. ***Slav***

Sclav'ic *a.* (סקלאוו'-איק) ז. ***Slavic***

Sclavo'nian *a. and n.* (סקלע-וואו'-ני-ען) ז. ***Slavonian***

scle'ra *n.* (סקלי'-רא) די הארטע הויט פון דעם אויג=אפעל.

scle'roderm *n. and a.* (סקלי'-רא-דוירם) דער הארט=הויטער [אזא פיש וואס זיין הויט איז שארסטיג און הארט]; די פערהארטעוועטע מאסע פון קאראלען; קאראלען; הארט=הויטיג, וואס האט א הארטע בעדעקונג.

scleroder'matous *a.* (סקלי-רא-דויר'-

מע-טאס) הארט-הויטיג; וואס האט א הארטע איבערדעקונג; וואס ליידט פון הויט-פערהארטונג.

scleroder'mia *n.* (סקלי-רא-דויר'-מי-א) א הויט-פערהארטונג.

scleroder'mous *a.* (סקלי-רא-דויר'-מאס) ז. ***sclerodermatous***.

scle'rogen *n.* (סקלי'-רא-דזשען) אין באטאניק — דער האלץ-פאזער-שטאף וואס זעצט זיך אב אויף דער אינערליכער פלעכע פון די צעלען פון געוויסע פלאנצען און מאכט זיי דיקער, ווי צ. ב. אין דער שאלעכץ פון וועלישע ניס; האלץ-פאזער-שטאף.

scle'roid *a.* (סקלי'-ראיד) אין באטאניק — וואס האט א הארטען געוועב, ווי די שאלעכץ פון ניס; אין זאאלאגיע — פערהארטעוועט.

sclerome'ninx *n.* (סקלי-רא-מיע'-נינקס) ז. ***dura mater***.

sclerom'eter *n.* (סקלי-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די הארטקייט פון מינעראלען.

scle'rosed *a.* (סקלי'-ראוסט) אוננאטירליך הארט, פערהארטעוועט.

sclero'sis *n.* (סקלי-ראו'-סיס) א קרענקליכע פערדיקונג און פערהארטונג פון דער הויט אדער פון דעם צעלען-געוועב; אין באטאניק — די פערדיקונג און פערהארטונג פון דעם וועגטעל פון א צעלע [ווי שאלעכץ].

sclerot'ic *a. and n.* (סקלי-ראט'-איק) הארט, פערהארטעוועט [בעזאנדערס וועגען דער אויסערליכער הויט פון אויג]; דאס ווייסעל פון אויג; א פערהארטונגס-מיטעל, א מעדיצין וואס פערהארטעוועט.

sclerot'ica *n.* (סקלי-ראט'-אי-קא) דאס ווייסעל פון אויג.

scle'rous *a.* (סקלי'-ראס) הארט.

scoat *v.* (סקאוט) ז. ***scote***.

sco'biform *a.* (סקאו'-בי-פארם) ווי זעג-שטויב, ווי פייל-שטויב.

scobs *n.* (סקאבז) זעג-שטויב; פייל-שטויב; מעטאל-אבפאל, פסלת.

scoff *v. and n.* (סקאהף) שפאטען, חוזק מאכען, פערשפאטען; שפאט, חוזק.

scoff'er *n.* (סקאהפ'-ער) א שפאטער, א חוזק-מאכער.

scoff'ing *a.* (סקאהפ'-אינג) שפאטענד, שפאטיש.

scoff'ingly *adv.* (סקאהפ'-אינג-לי) מיט שפאט, מיט חוזק; אבשפאטענדיג.

scold *v. and n.* (סקאולד) שילטען, זידלען; זיך קריעגען; איינער וואס שילט, זידעלט אדער קריעגט זיך; אן ארורה, א סעריכע, א שילטערקע; א זידלעריי, א שילטעריי, א קריעגעריי.

scol'der *n.* (סקאול'-דער) א זידלער, א שילטער.

scol'ding *a. and n.* (סקאול'-דינג) זידלענד, שילטענד; זידלעריי, שילטעריי.

scol'ecite *n.* (סקאל'-אי-סאיט) סקאלעציט [אזא מינעראל].

scol'lop *n. and v.* (סקאל'-אפ) ז. ***scallop***.

scol'loped *a.* (סקאל'-אפט) ז. ***scalloped***.

scolopen'dra *n.* (סקאל-א-פענ'-דרא) אזא פאבעלהאפטע מורא'דיגע ים-בעשעפעניש.

Scom'ber *n.* (סקאמ'-בער) דער מין מאקרעלען. ז. ***mackerel***.

scom'beroid *a. and n.* (סקאמ'-בע-ראיד) ז. ***scombroid***.

scom'broid *a. and n.* (סקאמ'-בראיד) וואס איז עהנליך צו א מאקרעל-פיש; א פיש פון דעם מין מאקרעלען.

sconce *n. and v.* (סקאנס) א שוץ-דעקע; א באלווערק, א פארט, א שוץ-פעסטונג; א העלם, א היטעל; דער קאפ, דער שארבען, דער שיידעל; שכל, פערשטאנד, מח; א געלד-שטראף; א געלד-שטייער; אן אבדאך; א שירמע; אן אייזן-קריהע; א פינסטערע לאנטערנע; א לאנטערנע; א וואנד-לייכטער; דאס רעהרעל פון א לייכטער וואו מען שטעלט אריין דאס ליכט; בעדעקען, בעשיצען; בעפעסטיגען; ארויפלעגען א געלד-שטייער אדער א געלד-שטראף.

scoop *n. and v.* (סקוהפ) א שויפעל; א טיעפער שויפעל מיט א קורצען הענטעל; אן אויסהוילונג; א לאך; א שפאטעל [א שויפעל אדער לעפעל-פערמיגער כירורגישער אינסטרומענט]; א פעטע מטבע וואס איז געכאפט געווארען פון א ספעקולאציע אדער אויף אן עהנליכען אופן; דאס שויפלען, דאס שעפען; דאס פערכאפען א זעהר וויכטיג שטיקעל נייעס דורך א צייטונג פריהער ווי אלע אנדערע צייטונגען; אויסשויפלען, אויסשעפען; צונויפכאפען, צונויפשארען ווי מיט א שויפעל [דורך שווינדעל אדער גוואלט]; אויסלעדיגען; אויסהוילען, אויסגראבען; פאנגען מיט א נעץ, ארויסשלעפען מיט א נעץ [וועגען אויסטערס]; אויסכאפען א וויכטיג שטיקעל נייעס און פערעפענטליכען פריהער ווי אלע אנדערע צייטונגען; עסען אויף דער מאניער פון א וואל-פיש.

scoo'per *n.* (סקוה'-פער) א שויפלער; אן אויסשעפער; אזא רונדער אויסגעהוילטער דלאט וואס ווערט בענוצט ביים גראווירען אויף האלץ; אזא פויגעל מיט א שויפעל-עהנליכען שנאבעל.

scoo'ping *n.* (סקוה'-פינג) אויסשעפונג; דאס אויסשעפען; דער אופן ווי א וואל-פיש עסט.

scoop'-net *n.* (סקוהפ'-נעט) א נעץ מיט וועלכען מען רייניגט דעם גרונט פון א טייך; א קליינער האנד-נעץ צום כאפען פיש.

scoop out (סקוהפ אוט) אויסלעדיגען, אויסשעפען; אויסהוילען, אויסגראבען.

scoop'-wheel *n.* (סקוהפ'-הוויעל) אזא ראד ארומגעהאנגען מיט עמערס אדער שויפלען צו שעפען וואסער.

scoot *v. and n.* (סקוהט) שנעל לויפען; פליהען ווי א פייל פון בויגען; עטוואס טרייבען אדער שיקען מיט א גרויסער שנעלקייט; א שנעלע פלעצליכע בעוועגונג, א פליה, א יאג; איינער אדער עטוואס וואס לויפט שנעל.

scoo'ter *n.* (סקוה'-טער) איינער אדער עטוואס וואס לויפט שנעל.

scope *n.* (סקאופ) רוים; פלאץ; אומפאנג; גרויס, לענג, אויסדעהנונג; א געזיכטס-פונקט; אן אבזיכט, א ציעל, אן ענד-ציעל.

scope'less *a.* (סקאופ'-לעס) צוועקלאז, נוצלאז.

scopif'erous *a.* (סקא-פיפ'-ע-ראס) בארשטיג, ווי א בארשט, ווי א בעזים.

sco'piform *a.* (סקאו'-פי-פארם) בעזים-פערמיג, ווי א בעזים, ווי א בארשט.

scorbu'tic *a. and n.* (סקאר-ביו'-טיק) קראנק אויף סקארבוט, וואס ליידט פון סקארבוט [ז. ***scurvy***]; פארכוואטע, פארשיווע; א פערזאן וואס איז קראנק אויף סקארבוט.

scorbu'tically *adv.* (סקאר-ביו'-טי-קעל-אי) מיט סקארבוט, ליידענדיג פון סקארבוט. ז. ***scurvy***.

scorch *v.* (סקאהרטש) 1. פערסמאליען; פערברענען; אבברענען [ווי פון דער זון]; צוטריקענט ווערען, צוברענט ווערען; אויסדארען; 2. שטעכענד [מיט א ווארט]; 3. זיך בעוועגען אדער געטריבען ווערען מיט א גרויסער שנעלקייט.

3. The bicycle rider **scorched** through the city.

scorched *a.* (סקאהרטשט) פערברענט, פערסמאליעט.

scor'cher *n.* (סקאהר'-טשער) א ברענענדער, עטוואס וואס ברענט אדער איז זעהר הייס; עטוואס ברענענדעס אדער העפטיגעס; איינער אדער עטוואס וואס בעוועגט זיך אדער טרייבט אן מיט א גרויסער שנעלקייט.

scor'ching *a. and n.* (סקאהר'-טשינג) 1. סמאליענד, זעהר הייס; 2. סארקאסטיש, בייסענד, שטעכענד; 3. דאס אויסשלייפען נעצייג אויף א טרוקענעם שלייף-שטיין פאר דעם פערהארטעווען.

1. The day was one of the most **scorching** of this summer. 2. He made a **scorching** remark.

scor'chingly *adv.* (סקאהר'-טשינג-לי) פערסמאליענדיג, פערברענענדיג.

scor'chingness *n.* (סקאהר'-טשינג-נעס) די איינענשאפט צו פערברענען אדער פערסמאליען.

scor'dium *n.* (סקאהר'-די-אם) דער וואסער-גאמאנדער [אזא וואסער-פלאנצע וואס שמעקט ווי קנאבעל].

score *n. and v.* (סקאור) א קארב, אן איינשנים; א שטריך, א ליניע, א פאסיק; א קארב אויף א קארב-שטעקעל [בירקא], א צייכען אדער פאסיק וואס ווערט געמאכט צוליעב א חשבון; א חשבון וואס ווערט געפיהרט דורך קארבען אדער שטריכלעך; א חשבון, א רעכנונג; א שולדען-רעכנונג; א חוב; די צייכענס אדער פאסיקעס וואס ווערען געמאכט אין א שפיעל צו פערצייכענען די צאהל פונקטען וואס יעדער געווינט; אן אורזאך, א גרונד, א מאטיוו; א געדרוקטע אדער געשריבענע מוזיק-קאמפאזיציע וואו מעהרערע שטימען אדער אינסטרומענטען זיינען פעראייניגט; די צאהל 20; מאכען קארבען, איינקארבען, איינשניידען; מאכען שטרייפען, שטריכען אדער פאסיקעס; שמייסען אז שטרייפען זאלען בלייבען; שטארק בעשטראפען; שטרייכען; פערצייכענען, נאטירען; שטעלען אויף'ן חשבון; געווינען פונקטען אין א שפיעל; אבשרייבען אדער איבערשרייבען א מוזיק-שטיק פון נעהער; אויסשרייבען די איינצעלנע שטימען פון א מוזיק-שטיק; האלטען דעם חשבון; זיין א קויפער אויף קרעדיט.

score a success' (סקאור ע סאק-סעס') געווינען א זיעג, פערצייכענען אן ערפאלג.

score'-book *n.* (סקאור'-בוק) א בוך וואו עס ווערען פערשריבען די געוואונענע פונקטען פון א שפיעל.

score'-card *n.* (סקאור'-קארד) א קארטע צו פערשרייבען די געווינסען ביי פערשיעדענע באל-שפיעלען.

score out (סקאור אוט) אויסשטרייכען.

scor'er *n.* (סקאור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט קארבען אדער איינשניטע; אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען שניידט איין נומערען אין וואלד-בוימער; איינער וואס פערצייכענט די געוואונענע פונקטען ביי א שפיעל.

score'-sheet *n.* (סקאור'-שיעט) א בלאט

פּאַפּיער אויף וועלכען עס ווערען פערשריבען די געוואונענע פּונקטען פון א שפּיעל.

score un'der (סקאָור אַנ'-דער) אונטערשטרייכען.

score up (סקאָור אַפּ) אנשרייבען; צושרייבען צום חשבון, מאַכען גרעסער דעם חשבון.

sco'ria *n.* (סקאָו'-רי-אַ) פּסלת, שלאַקען, אבפאַל; די לאַווע-פּסלת וואס ווערט ארויסגעוואַרפען פון א וואולקאַן.

scoria'ceous *a.* (סקאָו-רי-איי'-שיאַס) פּסלת'דיג; עהנליך צו לאַווע-פּסלת.

sco'riæ *n.* (סקאָו'-רי-אי) די מאַסען לאַווע-פּסלת וואס ווערען ארויסגעוואַרפען פון א וואולקאַן.

scorifica'tion *n.* (סקאָו-רי-פי-קיי'-שאַן) די מעטאָדע אבצוטיילען גאָלד אדער זילבער פון ערץ אדער פּסלת, שמעלצענדיג עס מיט בליי; די בעאַרבייטונג און ריינינגונג פון מעטאַלען פון פּסלת דורך בליי.

sco'rifier *n.* (סקאָו'-רי-פאַי-ער) א כלי אדער אפּאַראַט צום אבטיילען גאָלד אדער זילבער פון פּסלת. ז. ***scorification***

sco'riform *a.* (סקאָו'-רי-פאָרם) ווי פּסלת.

sco'rify *v.* (סקאָו'-רי-פאַי) פערוואַנדלען אין פּסלת; אבטיילען גאָלד אדער זילבער פון ערץ אדער פּסלת דורך שמעלצען עס מיט בליי.

scor'ing *n.* (סקאָור'-אינג) א שטריך, א קריץ; דאס איינאָרדנען אַן ארקעסטער; דאס אויסשרייבען די נאָטען פאר די איינצעלנע שטימען פאר אַן ארקעסטער; דאס פּלאַצען אדער שפּאַלטען זיך פון א שטיק גוס-אייזען דורך אונגלייכפערמיגער אבקיהלונג; אין וועט-רייטען — דאס ברייגען דאס פערד מיט דעם רייטער ווידער און ווידער צוריק צו דעם אנפאַנגספּונקט.

sco'rious *a.* (סקאָו'-רי-אַס) אונריין, פּסלת'דיג.

sco'rium *n.* (סקאָו'-רי-אַם) ז. ***scoria***

scorn *v. and n.* (סקאָהרן) 1. פעראַכטען, פערשפּאָטען; אויסדריקען פעראַכטונג אדער שפּאָט; 2. זיך בעציהען מיט פעראַכטונג אדער שפּאָט; 3. פעראַכטונג; שפּאָט; 4. איינער אדער עטוואס וואס ווערט פעראַכטעט אדער פערשפּאָט.

1. He was scorned by those who heard his address. 2. We scorn compromises. 3. The terms of settlement were rejected with scorn by the strikers.

scor'ner *n.* (סקאָהר'-נער) א פעראַכטער; א פערשפּאָטער.

scorn'ful *a.* (סקאָהרנ'-פול) פעראַכטליך; פול מיט שפּאָט אדער פעראַכטונג; וואס רופט ארויס שפּאָט אדער פעראַכטונג.

scorn'fully *adv.* (סקאָהרנ'-פול-אי) מיט פעראַכטונג, מיט שפּאָט.

scorn'fulness *n.* (סקאָהרנ'-פול-נעס) דאס זיין פעראַכטליך, דאס זיין פערשפּאָטעט.

scor'ning *n.* (סקאָהר'-נינג) שפּאָט, פעראַכטונג.

scor'odite *n.* (סקאָר'-אָ-דאַיט) סקאָראָדיט אדער ארזעניק-זויערעס אייזען-אָקסיד [אַזאַ מינעראַל].

scor'per *n.* (סקאָהר'-פּער) אַזאַ דלאָטפערמיגעס געצייג.

Scor'pio *n.* (סקאָהר'-פּי-אָו) דער מזל עקרב, דאס שטערן-בילד סקאָרפּיאָן.

scor'pion *n.* (סקאָהר'-פּי-אַן) א סקאָרפּיאָן, אַן עקדעש; א בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א סקאָרפּיאָן; א שטעכעדיגע רוט צום שמייסען.

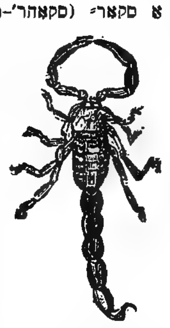
Scorpion

Scor'pion *n.* (סקאָהר'-פּי-אַן) ז. ***Scorpio***

scor'pion-fly *n.* (סקאָהר'-פּי-אַנ-פלאַי) די סקאָרפּיאָן-פליעג [אַזאַ פליעג וואס האט עהנליכקייט צו א סקאָרפּיאָן].

scor'pion-grass *n.* (סקאָהר'-פּי-אַנ-גרעס) סקאָרפּיאָן-גראָז אדער מויז-אויער [אַזאַ גראָז וועגען וועלכען מען האט געגלויבט אַז מען קען דערמיט היילען דעם גיפטיגען שטאָך פון א סקאָרפּיאָן].

scor'tatory *a.* (סקאָהר'-טע-טאָ-רי) תאוה'דיג, הורעריש.

scot *n. and v.* (סקאָט) א צאָהלונג; א געלד-שטראָף; א שטייער; א רעכנונג; צאָהלען שטייער; צאָהלען א רעכנונג.

Scot *n.* (סקאָט) א שאָטלענדער.

Scotch *a. and n.* (סקאָטש) שאָטיש, שאָטלענדיש; א שאָטלענדער; דאס שאָטלענדישע פאָלק; די שאָטלענדישע שפּראַך; שאָטלענדישער בראָנפען.

scotch *v. and n.* (סקאָטש) איינקריצען, איינקאַרבען; א קראַץ טהאָן; מאַכען א לייכטע וואונד; אבהאַלטען, איינהאַלטען אוועקלעגענדיג א שטערונג [ווי א שטיין אונטער א ראָד]; אראָבלאָזען די ברעמזע [טאָרמאָז] אויף א ראָד עס איינצוהאַלטען; א קראַץ, א ריץ, א לייכטער איינשניט; א קלעצעל וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער א ראָד עס צו פערהאַלטען.

Scotch'man *n.* (סקאָטש'-מען) א שאָטלענדער.

scote *v.* (סקאָוט) אבהאַלטען, פערהאַלטען אוועקלעגענדיג א שטערונג [ווי א שטיין אדער קלעצעל אונטער א ראָד].

sco'ter *n.* (סקאָו'-טער) די טרויער-ענטעל [אַזאַ שוואַרצע ים-ענטעל].

sco'ter-duck *n.* (סקאָו'-טער-דאַק) ז. ***scoter***

scot'-free *a.* (סקאָט'-פריע) פריי פון שטייער; אהן געצאָהלט; אונבעשטראָפט; פריי, גאַנץ, זיכער, אונבעשעדיגט.

sco'tia *n.* (סקאָו'-טי-אַ) אין ארכיטעקטור — א קאָנקאַווער געזימס אויף דעם פּוס פון א זייל.

Scot'icè *adv.* (סקאָט'-אי-סי) אויף'ן שאָטלענדישען אופן; אין דער שאָטלענדישער שפּראַך.

Scot'icism *n.* (סקאָט'-אי-סיזם) ז. ***Scotticism***

Scot'icize *v.* (סקאָט'-אי-סאַיז) ז. ***Scotticize***

Sco'tism *n.* (סקאָו'-טיזם) דאס סכאָלאַסטישע אדער מעטאַפיזישע פילאָזאָפישע סיסטעם פון דעם שאָטלענדישען פילאָזאָף דזשאָהן סקאָטוס [געבאָרען אין יאָהר 1308].

Sco'tist *n.* (סקאָו'-טיסט) א נאָכפאָלגער פון דעם שאָטלענדישען פילאָזאָף דזשאָהן סקאָטוס.

Scotis'tic *a.* (סקאָ-טיס'-טיק) וואס איז שייך צו די נאָכפאָלגער פון דעם שאָטלענדישען פילאָזאָף סקאָטוס.

Scot'ize *v.* (סקאָט'-אַיז) נאָכאַהמען אדער נאָכטהאָן די שאָטלענדער.

Scot'land *n.* (סקאָט'-לענד) שאָטלאַנד.

scot'ograph *n.* (סקאָט'-אָ-גרעף) אַן אינסטרומענט צו שרייבען אין דער פינסטער אדער פאר דעם געברויך צו שרייבען פאר בלינדע.

scot'omy *n.* (סקאָט'-אָ-מי) דאס שווינדלען און דונקעל ווערען פאר די אויגען [א געוויסער אויגען-פעהלער].

scot'oscope *n.* (סקאָט'-אָ-סקאָופּ) א נאַכט-גלאָז, אַן אָפּטישער אינסטרומענט וואס פלעגט אמאָל געברויכט ווערען צו קוקען אין דער פינסטער.

Scots *a. and n.* (סקאָטס) שאָטלענדיש; דער שאָטלענדישער דיאַלעקט, די שאָטלענדישע שפּראַך.

Scots'man *n.* (סקאָטס'-מען) א שאָטלענדער.

Scot'ticism *n.* (סקאָט'-אי-סיזם) די אייגענטימליכקייטען פון דער שאָטלענדישער שפּראַך.

Scot'ticize *v.* (סקאָט'-אי-סאַיז) מאַכען שאָטלענדיש, פערוואַנדלען אין א שאָטלענדער.

Scot'tify *v.* (סקאָט'-אי-פאַי) ז. ***Scotticize***

Scot'tish *a.* (סקאָט'-איש) שאָטלענדיש.

scoun'drel *n. and a.* (סקאָונ'-דרעל) א שורקע, א שופט, א ליידאַק; א פּרינציפּענלאָזער מענש; געמיין, נידריג, שופטיג.

scoun'dreldom *n.* (סקאָונ'-דרעל-דאַם) ז. ***scoundrelism***

scoun'drelism *n.* (סקאָונ'-דרעל-איזם) נידערטרעכטיגקייט, געמיינהייט, שורקעריי, לומפּעריי.

scoun'drelly *a.* (סקאָונ'-דרעל-אי) לומפּיג, געמיין; ווי א שורקע אדער שופט.

scour *v. and n.* (סקאָור) שייערען, ריינינגען; אבריינינגען; אויסריינינגען; אברייבען, אבוואַשען, אבשווענקען; אוועקראַמען, אוועק'פּטר'ען; אבפיהרען, אבריינינגען דעם מאַגען, נעהמען א שטאַרקען אבפיהרונגסמיטעל; האָבען א לויזען מאַגען, לויפען; שנעל לויפען; דורכלויפען [מיט'ן צוועק עפּעס אבצוראַמען אדער עפּעס אויסצוגעפינען]; דאס שווענקען, דאס שנעלע שטאַרקע פליסען [פון וואַסער אין א שמאָלען דורכגאַנג]; דאס אבשווענקען-דעם דעק פון א טייך אדער קאַנאַל דורך'ן וואַסערשטראָם; דאס אבשאַרען זאַמד [דורך'ן ווינד]; די פון ווינד צונויפגעשאַרטע זאַמד; שטאַרקע לאַקסירונג ביי פיה; מאַטעריאַל צום ריינינגען וואָל.

scour'age *n.* (סקאָור'-עדזש) שווענק-וואַסער [דאס וואַסער מיט וועלכען מען האט עפּעס אבגעריינינגט אדער דורכגעשווענקט].

scour'-and-fill' *n.* (סקאָור'-ענד-פיל') דאס אראָבשאַרען אדער אראָבשווענקען זאַמד, שטיינדלעך א. ז. וו. דורך א לופטשטראָם אדער וואַסער-שטראָם.

scour'er *n.* (סקאָור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס ריינינגט, שייערט אדער רייבט אב; אַזאַ ריינינגונגס-מאַשין פאר תבואה [די קערנער ווערען גערייניגט דורך רייבונג]; א שטאַרקעס אבפיהרונגס-מיטעל.

scourge *n. and v.* (סקוירדזש) א בייטש; א שטראָף; עטוואס וואס דיענט אלס שטראָף אדער אלס מיטעל צו פעראורזאַכען ליידען; איינער וואס טהוט אַן פיעל צרות; שמייסען; בעשטראָפען; מאַטערען, פּייניגען.

scour'ger *n.* (סקויר'-דזשער) א שמייסער; א בעשטראָפער; איינער וואס פּייניגט זיך דורך שמייסען; א מיטגליעד פון

אן אמאליגער געוויסער סעקטע, וואס פלעגט זיך עפענטליך שמייסן אלס אבקומעניש. ז. ***flagellant***

scour'ing *n.* (סקאור'-אינג) שייערונג, רייניגונג, פוצונג; דאס אויסוואשען; דאס אויסקאכען [אום ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-ball *n.* (סקאור'-אינג-באהל) א רונד שטיקעל פלעק-זייף [ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-bar'rel *n.* (סקאור'-אינג-בער'-על) א שייער-פעסל [אזא מאשין צו שייערן מעטאלענע זאכען דורך רייבונג].

scour'ing-ba'sin *n.* (סקאור'-אינג-בייס'ן) א רעזערוואואר ביי א קאנאל, אין וועלכען עס ווערט קינסטליך אנגעזאמעלט וואסער, אום דערמיט אויסצורייניגען דעם קאנאל.

scour'ing-drops *n.* (סקאור'-אינג-דראפס) פלעק-טראפען [אזא פליסיגקייט ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-machine' *n.* (סקאור'-אינג-מע-שין') א מאשין צו רייניגען וואלענע שטאפען.

scour'ing-stock *n.* (סקאור'-אינג-סטאק) אזא אפאראט צו רייניגען וואלענע שטאפען.

scour'ing-ta'ble *n.* (סקאור'-אינג-טיי'בל) אזא משופע'דיגער טיש צום רייניגען לעדער.

scours *n.* (סקאורז) לאקסירונג [ביי בהמות].

scout *n. and v.* (סקאוט) אן אויסזעהער, אן אויסקוקער; איינער וואס ווערט ארויסגעשיקט עפעס אויסצוגעפינען [הויפטזעכליך וועגען א פיינדליכער ארמעע]; א פעלד-וואך; אויסזעהונג; אויסקוקונג, אויסשפיאנירונג; אן אוניווערזיטעטס-דיענער [אין די הארווארדער און אקספארדער אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד]: דער ענגלישער פאפוגאי-טויכער, די קאאירא אדער לומע [אזעלכע פויגלען. ז. ***guillemot*** און ***auk***]; אין קריקעט-שפיעל — דער שפיעלער וואס דארף כאפען דעם באל; אויסזעהן, אויסקוקען [הויפטזעכליך די בעוועגונגען פון א פיינדליכער ארמעע]; אבשפאטען; בעהאנדלען מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג; צוריקווייזען מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג.

scout'ingly *adv.* (סקאוט'-אינג-לי) מיט שפאט.

scout'-mas'ter *n.* (סקאוט'-מעס'-טער) א מיליטערישער בעאמטער, וואס האט די אויפזיכט איבער דער פעלד-וואך און איבער די אויסזעהער. ז. ***scout***

scout'y-au'lin *n.* (סקאוט'-אי-אה'-לין) די מעווע [אזא פויגעל] פון די פאלאר-געגענדען. ז. ***gull***

scove *v.* (סקאווו) פערשמירען מיט ליים [אן אויוועז] כדי די היץ זאל ניט ארויס.

scov'el *n.* (סקאוול) אן אויווען-בעזים.

scow *n. and v.* (סקאו) א פראהם [ז. ***pram***]; א מין פלאכע שיף; איבערפיהרען מיט א פראהם.

scow'-house *n.* (סקאו'-האוס) א פראהם מיט א הויז אויף איהר.

scowl *v. and n.* (סקאול) זיך אנכמורען; אנגעהמען א בייזען אדער דראהענדען אויסזעהן; אננעהמען א מיענע פון אונצופרידענהייט; ווירקונג דורך אנגעכמורעטקייט אדער דורך א בייזען אויסזעהן; דאס אנכמורען זיך; א כמורנע, בייזע, אונצופרידענע מיענע, א פינסטערער בליק.

scowl'ingly *adv.* (סקאול'-אינג-לי) אנגעכמורעטערהייד, מיט א בייזען, פינסטערען בליק, מיט א דראהענדער מיענע.

scrab *v. and n.* (סקרעב) קראצען, שאבען; א ווילדער עפעל [ז. ***crab-apple***].

scrabbed eggs (סקרעבד עגז) געהאקטע, אבגעקאכטע אייער, צוגעריכט מיט פוטער, זאלץ און פעפער.

scrab'ble *v. and n.* (סקרעבל) קריכען, קריכען אויף אלע פיער; קראצען, שארען; צונויפשארען, צונויפזאמלען; זיך רייסען, זיך שלאגען [איבער עפעס]; קריצלען, פאטשקען, שמירען, שלעכט שרייבען; דאס קריכען אויף אלע פיער; א רייסעריי.

scrab'le *v. and n.* (סקרעבל) ז. ***scrabble***

scrag *n., a. and v.* (סקרעג) עטוואס וואס איז דין; עטוואס וואס איז ניט גלאט, ניט גלייך, שארסטקע אדער בערגעלדיג; א מאגערער מענש; א רעשטעל, אן איבערגעבליבענער טייל; דער האלז אדער א שטיק האלז פון א געקוילעטער קוה, אקס אדער שאף; א וואלפיש אהן פלוס-פעדערען; בערגעלדיג, ניט גלייך [וועגען דעם רוקען פון וואלפיש, וואס האבען ניט קיין פלוס-פעדערען]; הייננגען.

scrag'ged *a.* (סקרעג'-עד) ז. ***scraggy***

scrag'gedness *n.* (סקרעג'-עד-נעס) מאגערקייט, דארקייט; דינקייט; שארסטיגקייט, בערגעלדיגקייט.

scrag'gily *adv.* (סקרעג'-אי-לי) מאגער, דאר, דין; ניט גלאט, ניט גלייך, שארסטיג, בערגעלדיג.

scrag'giness *n.* (סקרעג'-אי-נעס) ז. ***scraggedness***

scrag'gly *a.* (סקרעג'-לי) ניט גלאט, ניט גלייך, בערגעלדיג.

scrag'gy *a.* (סקרעג'-אי) מאגער, דאר; דין; ניט גלאט, שארסטקע, ניט גלייך, בערגעלדיג.

scrag'-necked *a.* (סקרעג'-נעקט) וואס האט א דינעם און ניט גלייכען [בערגעלדיגען] האלז.

scrag'-whale *n.* (סקרעג'-הווייל) א וואלפיש וואס האט ניט קיין פלוס-פעדערען אויף'ן רוקען [נאר דער רוקען איז ניט גלייך אדער בערגעלדיג].

scram'ble *v. and n.* (סקרעמבל) 1. קריכען; קלעטערען; זיך קאראבקען, זיך בעוועגען מיט מיה; 2. כאפען, זיך שלאגען, זיך רייסען [איבער עפעס]; 3. ווארפען עפעס, מען זאל זיך רייסען אדער שלאגען איבער דעם; 4. ווי עס איז צונויפקלאפען אדער צורעכט מאכען; פושען, טהאן ווי עס איז; 5. צונויפמישען און אבקאכען צוזאמען; א קלעטערען, א מיהזאמער גאנג [מיט שטערונגען]; א רייסעריי, א כאפעריי.

1. The boys **scrambled** through the fence. 2. He had to **scramble** for a living. 3. He **scrambled** money into the crowd. 4. **Scrambling** up her hair, she hurried to meet the visitor.

scram'bler *n.* (סקרעמ'-בלער) איינער וואס קריכט אדער קלעטערט; איינער וואס קאראבקעט זיך; איינער וואס שלאגט זיך צו עפעס צו מיט מיה, איינער וואס רייסט זיך אדער שלאגט זיך פאר עפעס.

scram'bling *a.* (סקרעמ'-בלינג) 1. געדרעהט, פערפלאנטערט; 2. אונרעגעלמעסיג.

1. We roamed in the **scrambling** streets. 2. He leads a **scrambling** sort of existence.

scram'blingly *adv.* (סקרעמ'-בלינג-לי) אין אונארדנונג; פערדרעהט, פערפלאנטערט; אונרעגעלמעסיג.

scran *n.* (סקרען) שפייז.

scranch *v.* (סקרענטש) גריזשען.

scran'nel *a. and n.* (סקרענ'-על) דין, מאגער, דאר; א מאגערער, דארער מענש.

scran'ning *n.* (סקרענ'-אינג) דאס בעטלען שפייז.

scran'ny *a.* (סקרענ'-אי) ז. ***scrawny***

scrap *n. and v.* (סקרעפ) א שטיק, א שטיקעל, א ברעקעל; א רעשטעל, אבפאל; א טייל, א פראגמענט, אן אויסצוג [פון א שריפט]; אן אויסשניט [פון א בוך אדער צייטונג]; א בילד צום איינקלעפען; שטיקלעך אייזען און שטאהל וואס פאלען אב ביי דער פאבריקאציאן פון מאשינען, געצייג, כלים א. ד. ג.; א געשלעג, א צוזאמענשטוים; אבלעגען אלס אבפאל [וועגען אבגענוצטע שטיקער אייזען]; פערוואנדלען אין אבפאל [ווי פיש, פון וועלכע מען קוועטשט אויס דאס אויל].

scrap'-book *n.* (סקרעפ'-בוק) אן אלבום, אן איינקלעפ-בוך [א בוך אין וועלכען עס ווערען אריינגעקלעפט פערשיעדענע אויסשניטע פון ביכער אדער צייטונגען און בילדער].

scrap'-cake *n.* (סקרעפ'-קייק) א הויפען פיש-אבפאל [פון פיש, פון וועלכע מען האט אויסגעקוועטשט דאס אויל].

scrap com'pany (סקרעפ קאמ'-פע-ני) א געמישטע געזעלשאפט.

scrape *v. and n.* (סקרייפ) שקראבען, שאבען, גראבלען, קראצען; אראבקראצען; שארען; אראבשארען; צוזאמענשארען, צוזאמענקראצען; צוזאמענקלייבען; א שאר טהאן מיט'ן פוס ביים פערנייגען זיך; סקריפען; שפארען; דאס קראצען; דאס סקריפען; א שווערע לאגע, א פערלעגענהייט [צוליעב איינעמס אונפארזיכטיגקייט אדער אונאיבערלעגטקייט]; ראזירונג, גאלונג; א בילד צום איינקלעפען אין א בוך אדער אלבום.

scrape acquaint'ance (סקרייפ ע-קהווינט'-ענס) אריינקריכען אין בעקאנטשאפט, מיט מיה און מיט הינטער-וועגען פערבינדען בעקאנטשאפט.

scrape'-good *a.* (סקרייפ'-גוד) קארג, נייטיג.

scrape'-pen'ny *n.* (סקרייפ'-פענ'-אי) א קארגער, א קמצן.

scrap'er *n.* (סקרייפ'-ער) אן אינסטרומענט צום שאבען אדער אבקראצען; א שאב-אייזען, א קראץ-אייזען; א שוך-אבקראצער [אן אייזענדעל ביי א הויז-אריינגאנג אבצוקראצען די בלאטע פון שיך]; א שאבער; א סקריפער, א פידלער; א קארגער, א קמצן.

scrap'-forg'ing *n.* (סקרעפ'-פאורדזש'-אינג) אן אייזען-שטאנג וואס איז אויסגעשמידט פון אלטע שטיקער אייזען.

scrap'-heap *n.* (סקרעפ'-היעפ) א פלאץ, ביי אן אייזענבאהן, וואו מען ווארפט אב אבגענוצטע שטיקער אייזען אדער מאשינען-טיילען.

scrap'-house *n.* (סקרעפ'-האוס) א פלאץ, וואו מען קוועטשט אויס אויל פון פיש.

scrap'ing *n.* (סקרייפ'-אינג) דאס אבקראצען; דאס אבשקראבען; דאס אבשארען; דאס אבגעקראצטע, אבגעשארטע אדער אבגעשקראבעטע.

scrap'ing acquaint'ance (סקרייפ'-אינג ע-קהווינט'-ענס) א ווייטע בעקאנטשאפט, א בעקאנטשאפט וואס געהט ניט ווייטער פון בעגריסען זיך.

scrap'ingly *adv.* (סקרייפ'-אינג-לי) קראצענדיג, שארענדיג, שקראבענדיג; סקריפענדיג.

scrap'ings *n.* (סקרייפ'-אינגז) דאס צו-

נויפגעשארטע, אבגעקראצטע אדער אבגעשאבענע; דאס אבגעשפארטע, דאס אבגעקארגטע.

scrap'-i'ron *n.* (סקרעפ'-אי'-ערן) אלטעם, אבגענוצטעס אייזען.

scrap'-met'al *n.* (סקרעפ'-מעט'-על) שטיקלעך מעטאל־אבפאל.

scrap'pily *adv.* (סקרעפ'-אי-לי) שטיקלעכווייז, אין שטיקלעך, בעשטעהענד פון בעזונדערע שטיקער, אהן צוזאמענהאנג.
He is a narrow-minded, scrappily educated man.

scrap'piness *n.* (סקרעפ'-אי-נעס) דאס זיין צובראכען, דאס בעשטעהן פון בעזונדערע שטיקלעך, אהן צוזאמענהאנג.

scrap'py *a.* (סקרעפ'-אי) וואס בעשטעהט פון שטיקלעך אדער בעזונדערע טיילען אהן א צוזאמענהאנג; קריעגעריש, וואס רייסט זיך צו א געשלעג.

scraps *n.* (סקרעפס) גריבענעס, גריוועז.

scratch *v., n. and a.* (סקרעטש) קראצען, גראבלען, צוקראצען, מאכען ריצען; קריצלען, שמירען, שרייבען שלעכט; אבקראצען, אויסמעקען; אויסמעקען פון דער ליסטע דעם נאמען פון א פערד, וואס האט געזאלט נעהמען אנטייל אין א וועטלויף; אויסמעקען ביים שטימען א קאנדידאט'ס נאמען אויף א וואהל־צעטעל; צוריקווייזען א וואהל־קאנדידאט; אין ביליארד־שפיעל — מאכען אן ערפאלגרייכען גאנג, אבער ניט אין דער געפלאנטער ריכטונג; א קראץ, א ריץ, א שראם; א ליניע צו בעצייכענען דעם פלאץ וואו צוויי געגנער בעגעגענען זיך [ווי למשל אין פויסט־קאמפף]; דער פונקט וואו א קאמפף אדער שפיעל פאנגט זיך אן; די צייט, ווען עס הויבט זיך אן א קאמפף אדער שפיעל; אן אנטייל־נעהמער אין א וועטקאמפף אדער שפיעל [ווען עס ווערען ניט געמאכט קיין ספעציעלע בעשטימונגען פאר איינעם פון די צדדים]; אין ביליארד־שפיעל — אן ערפאלגרייכער גאנג, אבער ניט אין דער געפלאנטער ריכטונג; א טייפעל; אזא פארוק, וואס דעקט צו בלויז א טייל פון קאפ; קאלך אדער ערד וואס טיילט זיך אויס פון ים־וואסער ביים אויסקאכען זאלץ; שלעכטע שריפט, קאטשערעס מיט לאפעטעס, שמירעריי; צוגויפגעקראצט, צוזאמענגענומען אדער צוזאמענגעשלעפט אהן אויסוואהל; וואס קומט פאר אויף גלייכע בעדינגונגען פאר אלע אנטייל־נעהמער [ווענען א וועט־לויף אדער וועט־קאמפף]; אויסגעמעקט פון א ליסטע

scratch along' (סקרעטש ע-לאהנג') ווי עס איז דורכקריכען אדער דורכקומען.

scratch'-back *n.* (סקרעטש'-בעק) א רוקען־קראצער [אזא מעסער פון ביין אדער האלץ זיך צו קראצען דעם רוקען].

scratch'-brush *n. and v.* (סקרעטש'-בראש) א קראץ־בארשט [פון דראט]; בערשטען אדער רייניגען מיט א קראץ־בארשט.

scratch'-coat *n.* (סקרעטש'-קאוט) דער ערשטער פלאסטער־שיכט, די ערשטע טינקעוואניע.

scratch'-cra'dle *n.* (סקרעטש'-קריי'דל) אראבנעהמעניש, בעטעל אדער עטעל־בעטעל [אזא קינדער־שפיעל].
ז. *cat's-cradle*

scratch'er *n.* (סקרעטש'-ער). איינער אדער עטוואס וואס קראצט; א קראצער; א קראץ־אייזען; א שאב־אייזען; א קראץ־בארשט [פון דראט]; איינער וואס מעקט אויס ביים שטימען א קאנדידאט'ס נאמען פון דעם וואהל־צעטעל; א טאג־בוך [אין בוכפיהרונג].

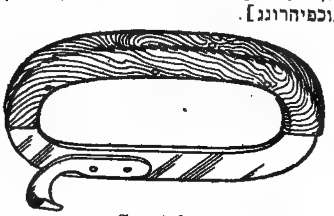

Scratcher

scratch'es *n.* (סקרעטש'-עז) קרעציגקייט אויף די אונטערשטע טיילען פון א פערד'ס פוס.

scratch'-fig'ure *n.* (סקרעטש'-פיג'-יור) אן אויסגעשטראכענע ציפער.

scratch'-fin'ish *n.* (סקרעטש'-פינ'-איש) ארנאמענטען אויף מעטאל פון ניט טיעפע איינשניטע.

scratch'-grass *n.* (סקרעטש'-גרעס) קלעפ־קרויט [אזא קלעפיגע פלאנצע].
ז. *goose-grass*

scratch'-man *n.* (סקרעטש'-מען) אן אנטייל־נעהמער אין א פויסט־קאמפף.

scratch out (סקרעטש אוט) אויסקראצען, אויסשטרייכען, אויסמעקען.

scratch'-pan *n.* (סקרעטש'-פען) א כלי פאר דעם קאלך אדער ערד־אבזאץ, וואס בלייבט ביים אויסקאכען זאלץ פון זאלץ־וואסער.

scratch'-race *n.* (סקרעטש'-רייס) א וועט־לויף אהן ספעציעלע בעשרענקונגען אדער פריווילעגיעס פאר איינעם פון די אנטייל־נעהמער.

scratch'weed *n.* (סקרעטש'-הוויעד) קלעפ־קרויט [אזא קלעפיגע פלאנצע].
ז. *goose-grass*

scratch'-wig *n.* (סקרעטש'-הוויג) א פארוק וואס פערדעקט נור א טייל פון קאפ.

scratch'-work *n.* (סקרעטש'-הוואירק) גראפיטא־מאהלעריי [א מין מאהלעריי אויף ווענד, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס דער אויבערשטער ווייסער שיכט ווערט דורכגעשטאכען אין פערשיעדענע אוזארען אזוי אז עס זעהט זיך ארויס דער קאלירטער הינטערגרונד].

scratch'y *a.* (סקרעטש'-אי) צוקראצט; ניט גלאט, שארסטקע; בערגעלדיג, גוזעוואטע; אונרעגעלמעסיג; קראצענדיג, סקריפענדיג; וואס טראגט א פארוק, וועלכער דעקט צו בלויז א טייל פון קאפ; בלויז עטוואס בעדעקט מיט ערד, וואס בעשטעהט פון פעלזען, וועלכע זיינען בלויז עטוואס בעדעקט מיט ערד [ווענען אן ערד־באדען].

scrawl *v. and n.* (סקראהל) קריצלען, שלעכט שרייבען, מאכען קאטשערעס מיט לאפעטעס, שמירען, פאטשקען; א געקריצעל, שמירעריי, פאטשקעריי, קאטשערעס־און־לאפעטעס־שריפט.

scrawl'er *n.* (סקראהל'-ער) א שמירער, איינער וואס שרייבט שלעכט, איינער וואס שרייבט קאטשערעס מיט לאפעטעס.

scrawl'y *a.* (סקראהל'-אי) געשמירט, געפאטשקעט, שלעכט געשריבען.

scraw'niness *n.* (סקראה'-ני-נעס) מאגערקייט, ביינערדיגקייט.

scraw'ny *a.* (סקראה'-ני) מאגער, ביינערדיג.

scray *n.* (סקריי) די ים־שוואלב.
ז. *sea-swallow*

scraye *n.* (סקריי) ז. *scray*

screak *v. and n.* (סקריעק) סקריפען, קריצען; קוויטשען; א סקריפ, א קריץ; א קוויטש.

scream *v. and n.* (סקריעם) שרייען [ווי פאר ווועהטאג, שרעק, פרייד א. ז. וו.]; גרילצענד שרייען; ארויסגעבען שרייענדע גרילצענדע קלאנגען; א געשריי; א גרילצענדער געשריי.

scream'er *n.* (סקריעמ'-ער) איינער וואס שרייט [מיט א גרילצענדער שטימע]; עטוואס וואס גיט ארויס שרייענדע, גרילצענדע קלאנגען; א מין פויגעל; עטוואס אויסערגעוועהנליכעס [וואס רופט ארויס געשרייען פון ערשטוינונג און בעוואונדערונג].

scream'ing *a.* (סקריעמ'-אינג) 1. שרייענד [מיט א שניידענדער, גרילצענדער שטימע]; 2. וואס רופט ארויס געשרייען, שרייענדע, גרילצענדע געלעכטערס א. ז. וו.
2. The playwright produced a screaming farce.

scree *n.* (סקריע) א הויפען שטיינער.

screech *v. and n.* (סקריעטש) א געשריי טהאן, א קוויטש טהאן, א גרילץ טהאן; א געשריי, א קוויטש, א גרילץ.

screech'er *n.* (סקריעטש'-ער) דער אדער דאס וואס שרייט, קוויטשעט אדער גיט ארויס קוויטשענדע, גרילצענדע קלאנגען.

screech'-owl *n.* (סקריעטש'-אול) די קוויטשענדע איילע [סאווא, פילין — אין געגענזאץ צו די שרייענדע]. ז: *hoot-owl*

screech'y *a.* (סקריעטש'-אי) קוויטשענד, גרילצענד.

screed *n. and v.* (סקריעד) אן אבגעריסענע שטיק; א לאנגער פאס [פון עפעס]; א לאנגע רעדע; א ליגעאל [פאר געזימסען], א ראנד, א קאנט; דאס רייסען, א ריס; רייסען; מאכען א ווערטער־אויסגוס.

screen *n. and v.* (סקריען) א שירם, א בעשיצונג, א בעט־שירם, א פאראוואן, א שייד־ווענטעל, שפאנישע ווענטלעך; אן אויווען־גראטע; אן אבאזשור; אן עקראן [א ליילעך, אויף וועלכען עס ווערען אבגעווארפען בעוועגליכע בילדער אדער בילדער פון א צויבער־לאנטערנע]; אן ארנאמענטאלעס ווענטעל אדער צווישען־שייד אין א קלויסטער; א זיפ [צום זיפען תבואות, רויה־מעטאל א. ז. וו.]; א גראטע [צו פערהאלטען פיש א. ז. וו.]; בעשירמען, בעדעקען, בעהאלטען, בעשיצען; דורכזיפען.

screen'er *n.* (סקריענ'-ער) איינער וואס בעשירמט אדער בעשיצט; איינער וואס פערשטעלט מיט שירמען; איינער וואס זיפט [ערץ, תבואה, קויהלען א. ז. וו.].

screen'ing-machine' *n.* (סקריענ'-אינג-מע-שין') א זיפ־אפאראט [פאר ערץ, קויהלען א. ז. וו.].

screen'ings *n.* (סקריענ'-אינגז) דער אבפאל פון איבערגעזיפטע קויהלען, ווייץ א. ז. וו.

screes *n.* (סקריעז) ז. *scree*

screeve *v.* (סקריעוו) שרייבען, מאהלען, שרייבען בעטעל־בריעף, מאהלען בילדער אויף די גאסען־שטיינער [אין דער גנבים־שפראך].

screev'er *n.* (סקריעוו'-ער) איינער וואס שרייבט בעטעל־בריעף, איינער וואס מאהלט בילדער אויף די גאסען־שטיינער [אין דער גנבים־שפראך].

screev'ing *n.* (סקריעוו'-אינג) בעטלען דורך בריעף, פעטיציעס א. ז. וו., מאהלען בילדער אויף די גאסען־שטיינער [אין דער גנבים־שפראך].

screw *n. and v.* (סקרוה) א שרויף, א שרויב, א גווינט; א ספּיראַלע מושעל; א שיפס־שרויב [די שרויב וואס טרייבט א שיף]; א קליין פּעקעל פון צוזאמענגעדרעהטען טאבאק [אין ענגלאנד]; אן אומדרעהע פון א שרויף; דאס אומדרעהען זיך צו איין זייט; דרוק, דריקונג; א קארגער יונג; א לעהרער וואס עקזאמענירט שטרענג די שילער אדער פערלאנגט, אז זיי זאלען פיעל לערנען; א שלעכט אדער פערמאטערט פערד, א פּאדלע; שכירות, ארבייטס־לוין; פערשרויפען; אומדרעהען ווי א שרויף; דריקען, קוועטשען, ארויסקוועטשען; שטרענג עקזאמענירען שילער; פאדערען פון שילער, זיי זאלען פיעל לערנען.

screw'able *a.* (סקרוה'־עבל) וואס קען פערשרויפט ווערען.

screw'-bolt *n.* (סקרוה'־באולט) א שרויף־באלצען, א דיקער שטיפט מיט א קעפּעל פון איין זייט און מיט א שרויף פון דער אנדערער.

screw'-box *n.* (סקרוה'־באקס) אן אינסטרומענט אויסצושניידען א הילצערנע שרויף.

screw'-bur'ner *n.* (סקרוה'־בויר'־נער) א לאמפּ־ברענער מיט א שרויף [אריינצודרעהען און ארויסצודרעהען דעם קנויט].

screw'-cal'iper *n.* (סקרוה'־קעל'־אי־פּער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דיאמעטער פון רונדע זאכען, וועלכער ווערט רעגולירט דורך א שרויף. ז. ***caliper***.

screw'-clamp *n.* (סקרוה'־קלעמפּ) א שרויפען־קלאמער [א קלאמער, וואס ווערט פערשרויפט מיט א שרויף].

screw'-cut'ter *n.* (סקרוה'־קאט'־ער) א געצייג אדער מאשין אויסצושניידען שרויפען.

screw'-die *n.* (סקרוה'־דאי) א געצייג צו שניידען גווינטען אין א שרויף.

screw down the pri'ces (סקרוה דאון טהי פּראי'־סעז) ארונטערזעצען די פּרייזען.

screw'-dri'ver *n.* (סקרוה'־דראי'־ווער) א שרויפען־ציהער [א מין קליינע דלאט וואס ווערט בענוצט אריינצודרעהען און ארויסצודרעהען שרויפען].

screwed *a.* (סקרוהד) בעטרונקען, אנגעזויפען, שכור; צוגעשרויפט, פערשרויפט.

screw'er *n.* (סקרוה'־ער) איינער אדער עטוואס וואס שרויפט.

screw'-gage *n.* (סקרוה'־גיידזש) א פאר־ריכטונג אויסצומעסטען דעם דיאמעטער און די ריכטיגקייט פון א גווינט ארום א שרויף.

screw in (סקרוה אין) אריינשרויפען, איינשרויפען, צושרויפען.

screw'ing *a.* (סקרוה'־אינג) פּינקטליך; אויסגערעכענט, פּארזיכטיג, עקאנאמיש.

screw'ing-machine' *n.* (סקרוה'־אינג־מע־שין') א מאשין איינצושניידען גווינטען [אין א שרויף].

screw'-jack *n.* (סקרוה'־דזשעק) א געצייג וואס ווערט בענוצט פון דענטיסטען אויסצוגלייכען ציינער, וועלכע וואקסען קרום.

screw'-key *n.* (סקרוה'־קיע) א שרויפען־שליסעל [אריינצודרעהען אדער ארויסצודרעהען שרויפען].

screw'-machine' *n.* (סקרוה'־מע־שין') ז. ***screwing-machine***.

screw'-nail *n.* (סקרוה'־נייל) א שרויף וואס דיענט צוזאמענצוהאלטען צוויי שטיקער האלץ איינס צום אנדערען.

screw out (סקרוה אוט) ארויסשרויפען; ארויספּרעסען פון אימעצען [ווי א געהיימניס]; אויספּרעסען, אויסקוועטשען.

screw'-pile *n.* (סקרוה'־פּאיל) א קלאץ מיט א גווינט פון אונטען, אריינצודרעהען איהם אין דער ערד.

screw'-pine *n.* (סקרוה'־פּאין) דער שרויפען־בוים, די פּאנדאנוס־פּאלמע [א מין פּאלמען־עהנליכעס בוימעל אדער קוסט פון די הייסע לענדער].

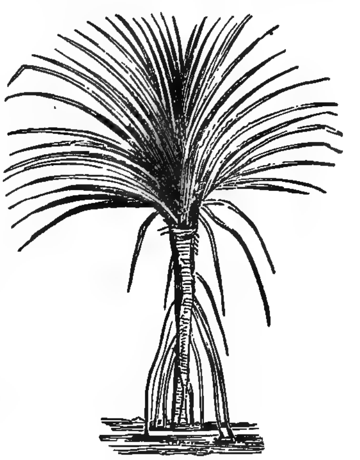

Screw-pine

screw'-press *n.* (סקרוה'־פּרעס) א שרויפען־פּרעס [א פּרעס וואס ווערט צוגעדריקט דורך א שרויף].

screw'-propel'ler *n.* (סקרוה'־פּרא־פּעל'־ער) א שיפס־שרויף, א שרויף דורך וועלכער א דאמפּף־שיף ווערט געטריבען.

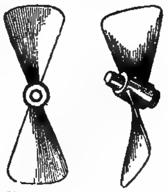

Screw-propellers

screw'-stair *n.* (סקרוה'־סטעהר) א שווינדעל־טרעפּ; א טרעפּ וואס דרעהט זיך ווי א שרויף.

screw'-stea'mer *n.* (סקרוה'־סטיע'־מער) א דאמפּף־שיף וואס ווערט געטריבען דורך א שרויף.

screw up (סקרוה אפּ) צושרויפען; דערטרייבען צו..., טרייבען ביז..., הויך ארויפטרייבען.

screw up the pri'ces (סקרוה אפּ טהי פּראי'־סעז) העכערען די פּרייזען.

screw'-wrench *n.* (סקרוה'־רענטש) א שרויפען־שליסעל אדער שרויפען־ציהער.

screw'y *a.* (סקרוה'־אי) געשלענגעלט, אויסגעדרעהט, ווי די גווינטען פון א שרויף; קארג, גייציג, געמיין; דריקענד; אויסגעניצט, אנווירדיג.

scri'bal *a.* (סקראי'־בעל) שרייבעריש, וואס איז שייך צו א שרייבער; וואס איז שייך צו די סופרים [די פּארצייטיגע אידישע געלעהרטע].

scrib'blage *n.* (סקריב'־לעדזש) שרייבעריי, שריפטען; פּאטשקעריי, קריצלעריי.

scrib'ble *v. and n.* (סקריבל) קריצלען, שרייבען קאטשערעס מיט לאפּעטעס, שמירען, פּאטשקען; בערשטען וואל אדער פלאקס; קריצלעריי, שמירעריי, פּאטשקעריי.

scrib'bler *n.* (סקריב'־לער) א שמירער, א פּאטשקון, א פּארטאטשקער שרייבער; א מאשין צו בערשטען וואל אדער פלאקס; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט אזא מאשין.

scrib'bling *n.* (סקריב'־לינג) דאס קריצלען, דאס שרייבען קאטשערעס מיט לאפּעטעס; דאס בערשטען וואל אדער וואטע.

scrib'blingly *adv.* (סקריב'־לינג־לי) קריצלענדיג, שרייבענדיג קאטשערעס מיט לאפּעטעס.

scribe *n. and v.* (סקראיב) א שרייבער, א סופר; א נאטאריוס; א שריפט־געלעהרטער [ביי די פּארצייטיגע אידען]; א שפּיציגער אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט אנצוצייכענען דעם ארט אויף האלץ אדער מעטאל, וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען; אנצייכענען אויף האלץ אדער מעטאל דעם ארט וואו מען דארף אבזעגען אדער אבהאקען; צופּאסען צוויי אדער עטליכע שטיקער איינע צו די אנדערע [ווי אין האלץ־ארבייט]; שרייבען, אנצייכענען.

scri'ber *n.* (סקראי'־בער) א שפּיציגער אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט אום אנצוצייכענען דעם ארט אויף האלץ אדער מעטאל, וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען.

scri'bing *n.* (סקראי'־בינג) דאס שרייבען, דאס צייכענען; דאס אנצייכענען אויף האלץ וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען; דאס צופּאסען צוויי אדער עטליכע שטיקער האלץ איינע צו די אנדערע.

scri'bing-i'ron *n.* (סקראי'־בינג־אי־ערן) ז. ***scriber***.

scri'bism *n.* (סקראי'־ביזם) די ווירקונג, די לעהרען און די ליטעראטור פון די פּארצייטיגע אידישע סופרים.

scrig'gle *n.* (סקריגל) א שאקלונג, א טרייסלונג; דאס דרעהען זיך, דאס שלענגלען זיך.

scrim *n.* (סקרים) א מין דינער שטייפער לייוואנד וואס ווערט בענוצט אין טאפּעצירען מעבעל.

scrime *v.* (סקראים) פעכטען, שפּיעלען מיט א שווערד.

scrim'mage *n.* (סקרים'־עדזש) א געטומעל, א געדרענג, א געשלעג; אין פוס־באל־שפּיעל — דער קאמפּף פאר'ן בעזיץ פון באל.

scrimp *v., n. and a.* (סקרימפּ) איינשפּארען, קארגען; בעגרענצען; איינהאלטען; מאכען צו קליין, פערשמעלערען, פערקירצען; א קמצן, א קארגער מענש; קארג, קנאפּ; ארים.

scrimped *a.* (סקרימפּט) פערקירצט, פערקארגט, פערשמעלערט.

scrimp'ly *adv.* (סקרימפּ'־לי) אויף א פערענגטען, פערשמעלערטען שטייגער; קנאפּ, קארג; בצמצום.

scrimp'ness *n.* (סקרימפּ'־נעס) קארגקייט, שמאלקייט, פערקירצונג.

scrim'py *a.* (סקרימ'־פּי) קארג, קנאפּ, קורץ, שמאל.

scringe *v.* (סקרינדזש) זיך בויגען, זיך שמייכלען, זיך אונטערלעקען. ז. ***cringe***.

scrin'ium *n.* (סקרינ'־אי־אם) ביי די אלטע רוימער — א קעסטעל, אין וועלכע מען פלעגט האלטען מאנוסקריפּטען.

scrip *n.* (סקריפּ) א זעקעלע, א רענצעל; א פערשריבענעס שטיקעל פּאפּיער; א שיין, אן אנווייזונג; אין קאמערץ — דער אינטערימס־שיין [א צייגניס, וואס דיענט צייטווייליג אלס אן אקציע פון א געשעפט, ביז דער אייגענטימער צאהלט איין א גע־

וויסע סומע און בעקומט א פארמאלע אקציע]; פאפיער־קליינגעלד.

scrip certif'icate (סקריפ סויר־טיפ־אי־קייט) אין קאמערץ — אן אינטערימס־שיין. ז. *scrip*.

scrip'-com'pany *n.* (סקריפ׳־קאמ׳־פע־ני) א געזעלשאפט, וועמענס אקציעס קענען איבערגעגעבען ווערען אהן רעגיסטרירונג.

scripee' *n.* (סקריפ־איע׳) א פערזאן וועלכע ערהאלט א צושריפט, א צייגניס אדער א שיין.

scrip'-hol'der *n.* (סקריפ׳־האול׳־דער) איינער וואס האלט אן אינטערימס־שיין. ז. *scrip*.

script *n.* (סקריפט) א שריפט, א האנדשריפט; דרוק־שריפט וואס האט די פארם פון האנד־שריפט; דער סטיל פון שרייבען; אין יוריספרודענץ — אן אריגינעלער דאקומענט [ניט קיין קאפיע].

scrip'tion *n.* (סקריפ׳־שאן) האנד־שריפט, א מאנוסקריפט.

scripti'tious *a.* (סקריפ־טיש׳־אס) שריפטליך, געשריבען.

scrip'tor *n.* (סקריפ׳־טאר) א שרייבער, א סופר.

scripto'rium *n.* (סקריפ־טאו׳־רי־אם) די סקריפטאריום, א צימער אין א קלויסטער אדער מאנאסטיר, וואו די מאנאכען פלעגען זיך בעשעפטיגען מיט איבערשרייבען מאנוסקריפטען; א שרייב־צימער.

scrip'tory *a.* (סקריפ׳־טא־רי) געשריבען, בכתב [ניט בעל פה], שריפטליך.

scrip'tural *a.* (סקריפ׳־טשו־רעל) ביבליש, לויט תנ"ך; וואס געהערט צו די היילינע שריפטען.

scrip'turalism *n.* (סקריפ׳־טשו־רעל־איזם) א שטרענגע אנהענגליכקייט אן דעם בוכשטעבליכען זין פון די היילינע שריפטען; דער שטארקער גלויבען אין דער ביבעל; דאס האלטען די היילינע שריפטען אלס דעם גרונד פון יעדער פילאזאפיע.

scrip'turalist *n.* (סקריפ׳־טשו־רעל־איסט) א שטרענגער נאכפאלגער פון די היילינע שריפטען; איינער וועלכער האלט די היילינע שריפטען פאר דעם גרונד פון יעדער פילאזאפיע.

scriptural'ity *n.* (סקריפ־טשו־רעל׳־אי־טי) ז. *scripturalness*.

scrip'turally *adv.* (סקריפ׳־טשו־רעל־אי) שריפטמעסיג; אויף א שריפטמעסיגער ארט; לויט די היילינע שריפטען.

scrip'turalness *n.* (סקריפ׳־טשו־רעל־נעס) שריפטמעסיגקייט; א כאראקטער אדער אייגענשאפט פון די היילינע שריפטען.

scrip'tural pas'sage (סקריפ׳־טשו־רעל פעס׳־עדזש) א שטעלע אדער פסוק פון תנ"ך.

Scrip'ture *n. and a.* (סקריפ׳־טשור) די היילינע שריפט, די ביבעל, דער תנ"ך; ביבליש, וואס איז שייך צו דער ביבעל.

scrip'ture *n.* (סקריפ׳־טשור) א שריפט; א פסוק פון תנ"ך.

Scrip'ture his'tory (סקריפ׳־טשור היס׳־טא־רי) די ביבלישע געשיכטע.

scrip'turist *n.* (סקריפ׳־טשור־איסט) א קענער פון תנ"ך; א למדן אין די היילינע שריפטען.

scritch *v. and n.* (סקריטש) שרייען, גרילצען; א גרילצענדער געשריי.

scrive *v.* (סקראיוו) ציינכענען א ליניע מיט א שפיציגען אינסטרומענט.

scriv'ener *n.* (סקריוו׳־נער) א שרייבער; א נאטאריוס; א געלד־מעקלער.

scriv'eners' cramp (סקריוו׳־נערז קרעמפ) שרייבער־קראמפף [א מין קראמפף פון די פינגער וואס ענטוויקעלט זיך ביי מענשען, וועלכע שרייבען פיעל].

scrobic'ulate *a.* (סקרא־ביק׳־יו־לייט) אין זאאלאגיע — גריבעלדיג, מיט קנייטשען [וועגען דער הויט פון געוויסע חיות און אינזעקטען].

scrobic'ulated *a.* (סקרא־ביק׳־יו־ליי־טעד) ז. *scrobiculate*.

scrobic'ulus *n.* (סקרא־ביק׳־יו־לאס) ז. *fossa*.

scrof'ula *n.* (סקראפ׳־יו־לא) שקראפעל אדער זאלאטוכע [א מין קראנקהייט, וועלכע צייגט זיך ארויס אין אפטע אויפשוועלונג פון די לימפאטישע און אנדערע דריזען].

scrofulit'ic *a.* (סקראפ־יו־ליט׳־איק) ז. *scrofulous*.

scrof'ulous *a.* (סקראפ׳־יו־לאס) וואס איז שייך צו שקראפעל אדער זאלאטוכע; וואס ליידט פון שקראפעל. ז. *scrofula*.

scrof'ulously *adv.* (סקראפ׳־יו־לאס־לי) מיט שקראפעל; זייענדיג אנגעשטעקט מיט שקראפעל אדער זאלאטוכע.

scrof'ulousness *n.* (סקראפ׳־יו־לאס־נעס) דאס זיין שקראפעלדיג, דאס האבען די אייגענשאפט פון זאלאטוכע. ז. *scrofula*.

scroll *n. and v.* (סקראול) א ראלע [פון פאפיער אדער פארמעט], א מגלה; א סקיצע, אן ענטוואורף פון עפעס וואס דארף שפעטער געשריבען ווערען; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין א ספיראלער פארם; אין געאמעטריע — א שרעגע אדער משופע׳דיגע אויבערפלעכע; אין אנאטאמיע — א געדרעהטער ביין; איינשרייבען; אנצייכענען; אויפראלען [ווי א בויגען פאפיער].

scrolled *a.* (סקראולד) אויפגעראלט; וואס בעשטעהט פון ראלען אדער ספיראל־געבויגענע פערציערונגען.

scroll'-wheel *n.* (סקראול׳־הוויל) א צאהן־ראד אין דער פארם פון א ראלע אדער ספיראל.

scroop *n. and v.* (סקרוהפ) א געשריי; ארויסלאזען א געשריי.

Scrophula'ria *n.* (סקראפ־יו־ליי׳־רי־א) א מין גראזען מיט רויטע אדער שווארץ־גרינליכע בליהונגען [ווערען געברויכט אין פאלקס־מעדיצין].

Scrophularia

scro'tal *a.* (סקראו׳־טעל) וואס איז שייך צום אייער־בייטעל.

scro'tiform *a.* (סקראו׳־טי־פארם) אין באטאניק — בייטעל־פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א צווייגענדיגער בייטעל [ווי די זאפט־געפעס פון געוויסע בלומען].

scroti'tis *n.* (סקרא־טאי׳־טיס) אן ענטצינדונג פון דעם אייער־בייטעל.

scro'tocele *n.* (סקראו׳־טא־סיל) א ברוך, א קילע.

scro'tum *n.* (סקראו׳־טאם) דער אייער־בייטעל.

scrouge *v.* (סקראודזש) זיך דריקען, זיך דורכשפארען, זיך קוועטשען [אין ענגשאפט].

scrub *v., n. and a.* (סקראב) שקראבען, רייבען, שייערען; זיך בעמיהען; א שייער־פרוי; א לאסט־טרעגער, א משא־טרעגער; א לומפען־קערל, א נידריגער מענש; א פגירה; אן אויסגעדיענטער בעזים; א גארנישט; א ניכטסווירדיגע זאך; א בוש, א קוסט; קוסטעס; דאס שקראבען, דאס אברייבען, דאס שייערען; געמיין, נידריג, קליין, אונווירדיג.

scrub'bed *a.* (סקראב׳־עד) ז. *scrubby*.

scrub'ber *n.* (סקראב׳־ער) איינער וואס שקראבעט, רייבט אדער שייערט; א בארשט צום שייערען דילען [פאדלאגעס]; א מין אפאראט צו רייניגען קויהלען־גאז; אין לעדער־פאבריקאציאן — א מאשין אבצוואשען די פעל נאכדעם ווי מען נעהמט זי ארויס פון גרוב, וואו זי גארבט זיך.

scrub'bing *n.* (סקראב׳־אינג) דאס שקראבען, דאס אברייבען, דאס שייערען.

scrub'bing-board *n.* (סקראב׳־אינג־באורד) אן אנגעקנייטשט ברעטעל אבצורייבען וועש; א וואש־ברעטעל.

scrub'bing-brush *n.* (סקראב׳־אינג־בראש) א שייער־בארשט, א רייב־בארשט.

scrub'-bird *n.* (סקראב׳־בוירד) אזא אויסטראלישער פויגעל, וועלכער האלט זיך אויף אין נעדיכטע קוסטעס.

scrub'-broom *n.* (סקראב׳־ברוהם) א הארטער בעזים צו שייערען דילען [פאדלאגעס].

scrub'-brush *n.* (סקראב׳־בראש) א פינזעל מיט וועלכען מען מאלט אויף סאמעט אדער זייד.

scrub'by *a.* (סקראב׳־אי) קליין, געמיין, ווערטהלאז; פערקריפעלט, געשטערט אין וואקסען [וועגען א בוים]; בעדעקט מיט קוסטעס אדער ניט־דערוואקסענע בוימלעך [וועגען לאנד].

scrub'-cat'tle *n.* (סקראב׳־קעט׳ל) אין אויסטראליען — בהמות וואס האבען זיך אבגעטיילט פון דער טשערעדע און זיך פאנאנדערגעלאפען אין די קוסטעס.

scrub'-gang *n.* (סקראב׳־גענג) א פארטיע מאטראזען, וועלכע וואשען און רייניגען די דעקען פון שיף.

scrub'-oak *n.* (סקראב׳־אוק) א מין נידריגער אמעריקאנער דעמב.

scrub'-tur'key *n.* (סקראב׳־טויר׳־קי) ז. *mound-bird*.

scruff *n.* (סקראף) דער נאקען אדער הינטערטייל פון האלז.

scrum'-pox *n.* (סקראמ׳־פאקס) א מין אנשטעקענדע הויט־קראנקהייט.

scrump'tious *a.* (סקראמפ׳־שאס) נעט, שעהן; אויסגעצייכענט; דעליקאט.

scrunch *v. and n.* (סקראנטש) כראמשקען, קייען מיט גערויש, צוברעכען מיט די צייהנער; צוקוועטשען, צוריבען, צומאהלען; א גערויש, ווי פון כראמשקען מיט די צייהנער.

scru'ple *n. and v.* (סקרוהפל) געוויסענהאפטיגקייט, בעדענקליכקייט, א צווייפעל; א סקרופעל [א געוויכט פון 20 גראן]; א קליינע צאהל, א קליינינקייט; צווייפלען, זיך בעדענקען.

scru'pler *n.* (סקרוה׳־פלער) א צווייפלער; איינער וואס איז אין ספק.

scru'pulist *n.* (סקרוה׳־פיו־ליסט) ז. *scrupler*.

scrupulos'ity *n.* (סקרוה־פיו־לאס׳־אי־טי) די בעדענקליכקייט, די געוויסענהאפ־

טינקייט; די פארזיכטיגקייט [ניט צו טהאן שלעכטעם].

scru'pulous *a.* (סקרוה'-פיו-לאס) צווייפלענד; בעדענקליך, פארזיכטיג; געוויסענהאפט; שטרענג אדער פינקטליך [אין זיטליכער אדער רעליגיעזער אויפפיהרונג].

scru'pulously *adv.* (סקרוה'-פיו-לאס-לי) זייענדיג זעהר פארזיכטיג ניט צו טהאן שלעכטעס; אויף א זעהר געוויסענהאפטען שטייגער.

scru'pulousness *n.* (סקרוה'-פיו-לאס-נעס) ז. *scrupulosity*.

scru'table *a.* (סקרוה'-טעבל) ערפארשליך, וואס קען ערפארשט ווערען.

scruta'tor *n.* (סקרו-טיי'-טאר) א פארשער, א נאכפארשער; אן אונטערזוכער.

scrutin' de liste (סקרו-טען' דע ליסט) א מעטאדע פון שטימען ביי די וואהלען אין פראנצויזישען פארלאמענט, לויט וועלכער יעדער וועהלער קען שטימען פאר דער גאנצער צאהל דעפוטאטען פון זיין דעפארטאמענט אדער גובערניע, אנשטאט צו שטימען נור פאר איין דעפוטאט פון זיין דיסטריקט.

scrutineer' *n.* (סקרוה-טי-ניער') א נאכפארשער, אן אונטערזוכער; איינער וואס אונטערזוכט די וואהל-שטימען.

scru'tinize *v.* (סקרוה'-טי-נאיז) פארשען, אונטערזוכען; מאכען א גענויע נאכפארשונג אדער אונטערזוכונג.
The lawyers scrutinized the provisions of the will.

scru'tinizer *n.* (סקרוה'-טי-נאי-זער) א פארשער, אן אונטערזוכער; איינער וואס אונטערזוכט די וואהל-שטימען.

scru'tinizingly *adv.* (סקרוה'-טי-נאי-זינג-לי) אונטערזוכענדיג; אויף א פארשענדען שטייגער.

scru'tinous *a.* (סקרוה'-טי-נאס) פארשענד, איינדרינגליך; זעהר קריטיש.

scru'tinously *adv.* (סקרוה'-טי-נאס-לי) אויף א פארשענדער ארט; מיט-פארשונג.

scru'tiny *n.* (סקרוה'-טי-ני) דאס פארשען; א נאכפארשונג, א גענויע אונטערזוכונג; דאס סקרוטיניום, דאס אונטערזוכען און מאכען ריכטיג די וואהל-שטימען; אין קירכען-געזעצע — דאס שטים-צעטעל; אין דער קאטוילישער קירך — איינע פון די מעטאדען, דורך וועלכע די קארדינאלען קלייבען אויס דעם פאפסט [יעדער פון די קארדינאלען פערשליסט זיך אין א בעזונדער צימער און דארט גיט ער אב זיין שטימע. די שטימען ווערען צוזאמענגעקליבען און דער קארדינאל פאר וועמען עס זיינען אבגעגעבען געווארען צוויי דריטעל שטימען מיט איינער ווערט פאפסט].

scru'to *n.* (סקרוה'-טאו) אין א טעאטער — א בעוועגליכער טרעפ אדער טהירעל, וואס שפרינגט אב מאמענטאל צוריק אויף'ן ארט נאכדעם ווי מען האט עס בענוצט [ווערט געברויכט ווען מען דארף פארשטעלען א שנעלע ערשיינונג אדער פערשווינדונג פון עפעס].

scrutoir' *n.* (סקרו-טואר') ז. *escritoire*.

scud *v. and n.* (סקאד) לויפען שנעל; גיך פארביינעהן; דאס שנעל פארבייליופען; א קליין וואלקענדעל וואס ווערט געטריבען פון ווינד.

scud about' (סקאד ע-באוט') ארומלויפען הין און הער.

scud'der *n.* (סקאד'-ער) איינער אדער עפעס, וואס לויפט שנעל פארביי.

scud'dle *v.* (סקאדל) ז. *scuttle*.

scu'do *n.* (סקוה'-דא) דער איטאליענישער סקודא [אן אלטפרענקישע זילבערנע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר אן אמעריקאנער דאלאר].

scuff *v.* (סקאף) אבנוצען די אויבערפלעכע פון עפעס [ווי די פאליטור פון מעבעל]; שארען מיט די פיס.

scuf'fle *n. and v.* (סקאפל) א דראקע, א געשלעג; א יעט-העקעל, אזא שארפע לאפעטקע צו שניידען דאס גראז אין א גארטען; זיך שלאגען, מאכען א געשלעג.

scuf'fler *n.* (סקאפ'-לער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשלעג; אזא יעט-העקעל אויסצורייסען גראז און ווארצלען.

sculk *v. and n.* (סקאלק) זיך פערבארגען, זיך בעהאלטען; איינער וואס פערבארגט זיך אדער בעהאלט זיך.

scul'ker *n.* (סקאל'-קער) איינער וואס פערבארגט זיך אדער בעהאלט זיך.

scull *n. and v.* (סקאל) א לאנגער רודער ביי דער קארמע אדער הינטערשטען ווענטעל פון א שיפעל; אזא קורצער לעפעל-פערמיגער רודער פון א שיפעל; א קליין רודער-שיפעל; טרייבען א שיפעל מיט איין רודער ביי דער קארמע אדער מיט צוויי קורצע לעפעל-פערמיגע רודערס; געטריבען ווערען פון אזעלכע רודערס.

scull'er *n.* (סקאל'-ער) א שיפעל וואס ווערט געטריבען פון איין פערזאן דורך צוויי קורצע לעפעל-פערמיגע רודערס; איינער וואס טרייבט א שיפעל.

scul'lery *n.* (סקאל'-ער-אי) א הינטער-קיך אדער צימער וואו עס ווערט גערייניגט און געהאלטען די געשיר פון א הויז-האלטונג.

scull'ing *n.* (סקאל'-אינג) דאס טרייבען א שיפעל מיט א לאנגען רודער ביי דער קארמע אדער הינטערשטען ווענטעל פון שיפעל.

scul'lion *n.* (סקאל'-יאן) א קיכען-דיענער, א קיכען-יונג; א קיך-דיענסט, א געשיר-וואשערין; א געמיינער יונג.

scul'lionly *a.* (סקאל'-יאן-לי) ווי א קיכען-יונג; געמיין, נידריג.

scul'lionry *n.* (סקאל'-יאן-רי) שווערע לאנגווייליגע אדער אונאנגענעהמע ארבייט.

sculp *v. and n.* (סקאלפ) שניידען, שניצען; קארבען; גראווירען; אבשינדען די פעל פון א ים-הונד; די אבגעשונדענע פעל און פעטס פון א ים-הונד.

scul'pin *n.* (סקאל'-פין) דער שפינען-פיש [אזא פיש מיט א גרויסען שטעכיגען קאפ]; א געמיינער יונג.

scul'ping-knife *n.* (סקאל'-פינג-נאיף) אזא מעסער מיט וועלכען מען שינדט אב ים-הינד.

sculp'sit (סקאלפ'-סיט) דער אדער די וואס האט אויסגעשניצט אדער איינגעגראווירט [א ווארט וואס ווערט אפט אויסגעקריצט אויף א סטאטוע, ווי למשל, A. B. *sculpsit*].

sculp'tile *a.* (סקאלפ'-טיל) געשניצט; גראווירט.

sculp'tor *n.* (סקאלפ'-טאר) א סקולפטאר, א בילדער-שניצער; א שטיין-שניצער; א סטאטוען-מאכער.

sculp'tress *n.* (סקאלפ'-טרעס) א סקולפטארין, א בילדער-שניצערין.

sculp'tural *a.* (סקאלפ'-טשו-רעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו סקולפטור אדער בילדער-שניצעריי; קאלט און פראכטפאל ווי א סטאטוע.

sculp'turally *adv.* (סקאלפ'-טשו-רעל-אי) דורך סקולפטור, אזוי ווי סקולפטור-ארבייט.

sculp'ture *n. and v.* (סקאלפ'-טשור) סקולפטור, בילד-שניצער קונסט; געשניצטע אדער אויסגעהאקטע פיגורען; איינגעדריקטע פיגורען אדער צייכענס אויף דער אויבערפלעכע פון געוויסע חיות; אויסשניצען, אויסהאקען [פיגורען] אין שטיין, מעטאל אדער האלץ; גראווירען.

sculp'tured *a.* (סקאלפ'-טשורד) וואס איז ווי גראווירט אדער געשניצט [וועגען דער אויבערפלעכע פון פלאנצען און געוויסע חיות].

sculpturesque' *a.* (סקאלפ-טשו-רעסק') ווי סקולפטור-ארבייט; ווי אויסגעשניצט; ווי א סטאטוע; הערליך שעהן.

sculp'turing *n.* (סקאלפ'-טשור-אינג) אויסגעדריקטע פיגורען אדער צייכענס אויף דער אויבערפלעכע פון געוויסע חיות.

scum *n. and v.* (סקאם) פסלת; שוים, פיענע; דער אבשוים; אבשוימען, אראבנעהמען דעם שוים; בעדעקט ווערען מיט שוים.

scum'ble *v. and n.* (סקאמבל) מילדערען אדער ווייכער מאכען די פארבען אדער די ליניען פון אן אויל-געמעלדע אדער קרייד-צייכנונג; דאס מילדערען אדער ווייכער מאכען די פארבען אדער די ליניען פון א געמעלדע אדער צייכנונג.

scum'bling *n.* (סקאמ'-בלינג) דאס מילדערען אדער מאט מאכען די העלע פארבען פון אן אויל-געמעלדע; דאס ווייכער מאכען די ליניען פון א קרייד אדער בלייפעדער צייכנונג.

scum'mer *n.* (סקאמ'-ער) איינער אדער עפעס וואס נעהמט אראב דעם שוים; א שוים-לעפעל.

scum'mings *n.* (סקאמ'-אינגז) שוים; אראבגעשעפטער אונריינער שוים.

scum'my *a.* (סקאמ'-אי) שוימיג; בעדעקט מיט שוים.

scun *v.* (סקאן) זיך לייכט און שנעל גליטשען, ווי א שיפעל אויף'ן וואסער; מאכען, אז עס זאל זיך לייכט גליטשען פון אויבען אויף דעם אופן ווי מען ווארפט א פלאטשיגען שטיין אויף'ן וואסער.

scun'ner *n.* (סקאנ'-ער) א ווידערווילען, אן עקעל, אן אבשיי.

scup *n. and v.* (סקאפ) אזא טייערער שפייז-פיש [געפינט זיך אין די מזרח-געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שוואונג; שווינגען.

scup'per *n.* (סקאפ'-ער) א לאך אויף דעם דעק פון א שיף דורכצולאזען וואסער אדער שמוץ.

scup'per-hole *n.* (סקאפ'-ער-האול) ז. *scupper*.

scup'per-hose *n.* (סקאפ'-ער-האוז) א לעדערנע אדער לייווענטענע קישקע אויף אמאליגע שיפען דורך וועלכער עס גיסט זיך ארויס דאס וואסער פון דעם וואסער-לאך אויף'ן דעק.

scup'per-nail *n.* (סקאפ'-ער-נייל) אזא קורצער נאגעל מיט א זעהר ברייטען קעפעל.

scup'pernong *n.* (סקאפ'-ער-נאנג) א מין ווינטרויבען; אזא ווייסער וויין וואס ווערט געמאכט פון דיעזע ווינטרויבען.

scur *v.* (סקויר) שנעל דורכגעהן, שנעל פארבייליופען [ווי רייטענדיג אויף א פערד].

scurf *n.* (סקוירף) הויט-שופען; א פארך; א שופען-הויט, א הארטע און שייליגע

הוים; עמוואס וואס איז ענליך צו א שופען־הוים; אונרייניגער שוים אדער פסלת.

scurf'er *n.* (סקוירפ'־ער) איינער וואס רייניגט אב די דאמפף־קעסלען פון קעסעל־שטיין.

scur'finess *n.* (סקויר'־פי־נעס) קרעציג־קייט, פארכיגקייט; שארסטיגקייט.

scurf'-skin *n.* (סקוירפ'־סקין) ז. ***scarf-skin***

scur'fy *a.* (סקויר'־פי) קרעציג, פארכע־וואטע, שארסטיג; בעדעקט מיט הוים־שופען; ענליך צו הוים־שופען.

scur'ril *a.* (סקאר'־איל) ז. ***scurrile***

scur'rile *a.* (סקאר'־איל) גראב, נעמיין.

scurril'ity *n.* (סקא־ריל'־אי־טי) נע־מיינהייט, גראבקייט; א נעמיינער אדער בעליידיגענדער אנגריף.

scur'rilous *a.* (סקויר'־אי־לאס) גראב, נעמיין, בעליידיגענד, וואולגאר [ווענען אויסדריקע אדער בענעהמונג].

scur'rilously *adv.* (סקויר'־אי־לאס־לי) אויף א גראבען אדער וואולגארען אופן.

scur'rilousness *n.* (סקויר'־אי־לאס־נעס) גראבקייט; וואולגאריטעט.

scur'ry *v.* and *n.* (סקאר'־אי) איילען; שנעל לויפען; זיך שנעל בעוועגען; שנעל אנטרייבען; איילעניש; א שנעלע בעווע־גונג; א ווירבעל־ווינד, א ווינד־שטורם, א שטארקער ווינד.

scur'vily *adv.* (סקויר'־ווי־לי) אויף א געמיינעם אדער שענדליכען אופן.

scur'viness *n.* (סקויר'־ווי־נעס) געמיינ־הייט, נידערטרעכטיגקייט.

scur'vy *a.* and *n.* (סקויר'־ווי) פארכיג, פארכעוואטע; נידערטרעכטיג, געמיין; סקארבוט [אזא קראנקהייט וועלכע כא־ראקטעריזירט זיך דורך דעם וואס די יאס־לעס ווערען אויפגעשוואלען און בלוטען, די ציינער פאנגען זיך אן שאקלען און דער גאנצער קערפער איז אבגעלאזען און שוואך].

scur'vy-grass *n.* (סקויר'־ווי־גרעס) לע־פעל־קרויט [אזא ווינטער־סאלאט].

scut *n.* (סקאט) א קורצער עק [ווי ביי א קראליק אדער הירש].

scu'tate *a.* (סקיו'־טייט) בעדעקט ווי מיט פאנצער־שופען [ווענען חיות]; ענ־ליך צו א שילד אדער פאנצער־פלאטע; שילד־פערמיג [ווענען פלאנצען].

scutch *v.* and *n.* (סקאטש) אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל; פאקולע וואס פאלט אב ביים אויסקלאפען פלאקס; א קראַץ, א לייכטער שנים; א שטריך אויף דער ערד וואס קינדער מאכען פאר שפרינג־שפיעל.

scutch'-blade *n.* (סקאטש'־בלייד) אזא לאפעטקע מיט וועלכער מען קלאפט אוים פלאקס.

scutch'eon *n.* (סקאטש'־אן) א שילד מיט הערבען; א שילד אויף א שיף מיט דעם נאמען פון דער שיף; א שילד־בלעכעל מיט א נאמען [ווי אויף א מעסערעל, א שטע־קען א. ד. ג.]; א בלעכעל איבער דעם שליסעל־לאך אדער ביי דער עפנונג פון א טהיר.

scutch'eoned *a.* (סקאטש'־אנד) וואס איז בעפוצט מיט א שילד מיט הערבען.

scutch'er *n.* (סקאטש'־ער) א מאשין צום אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל; איינער וואס קלאפט אוים פלאקס.

scutch'ing-machine' *n.* (סקאטש'־אינג־מע־שין') א מאשין צום אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל.

scutch'ing-mill *n.* (סקאטש'־אינג־מיל) ז. ***scutching-machine***

scutch'ing-sword *n.* (סקאטש'־אינג־סאורד) א פלאקס־שווינגע, אזא לאפעטקע צום אויסקלאפען פלאקס.

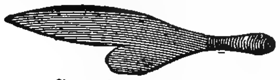
Scutching-sword

scute *n.* (סקיוט) — א אין זאאלאגיע א גרויסער שופ, א שילד [ווי דער ביינינער שילד פון א שילדקראט א. ד. ג.].

scutel'la *n.* (סקיו־טעל'־א) קליינע שיל־דען אדער פאנצער־פלאטען.

scu'tellar *a.* (סקיו'־טע־לאר) בע־וואס ציהט זיך אויף א שילד אדער פלאטע; שילד־פערמיג; ווי א קליינער שילד.

scu'tellate *a.* (סקיו'־טע־לייט) אין זאָ־אלאגיע — בעדעקט ווי מיט שילד־פלאטען [ווי א שילדקראט א. ד. ג.]; בעדעקט ווי מיט שופען [ווי די פים פון א פוי־געל].

scu'tellated *a.* (סקיו'־טע־ליי־טעד) ז. ***scutellate***

scutel'liform *a.* (סקיו־טעל'־אי־פארם) אין באטאניק — אין דער פארם פון א שופ; ווי א קליינער שילד.

scutellig'erous *a.* (סקיו־טע־לידזש'־ע־ראס) ז. ***scutellate***

scutel'lum *n.* (סקיו־טעל'־אם) א קליי־נער שילד אדער שילד־פלאטע; א שופ.

scutif'erous *a.* (סקיו־טיפ'־ע־ראס) וואס טראגט א שילד אדער א פאנצער־פלאטע.

scu'tiform *a.* (סקיו'־טי־פארם) שילד־פערמיג, פאנצער־פערמיג.

scu'tiped *a.* (סקיו'־טי־פעד) וואס די פים זיינען בעדעקט מיט שופען [ווענען פוינלען].

scut'tle *n.* and *v.* (סקאטל) א קויהלען־עמער אדער קויהלען־קעסטעל פון אייזען־בלעך אדער פון אן אנדער מעטאל; א פענסטערעל אדער לאך מיט א לאדען אין דעם דעק פון א שיף אדער אין דאך פון א הויז; א לאך, אן עפנונג; א שנעלער טריט, א לויף; איילינ לויפען, גיך לוי־פען; דורכלעכערען א שיף אום זי צו זינקען.

scut'tle-butt *n.* (סקאט'ל־באט) א בע־פעסטיגטער פאס מיט א צאפ־לאך אויף דעם דעק פון א שיף פאר טרינק־וואסער.

scut'tle-cask *n.* (סקאט'ל־קעסק) ז. ***scuttle-butt***

scu'tum *n.* (סקיו'־טאם) א שווערער לאנגליכער שילד, וועלכען עס פלעגען טרא־גען די שווער־בעוואפענטע אלט־רוימישע לעגיאנערען [סאלדאטען]; אין אנאטא־מיע — דאס קניע־שיסעלע; אין זאאלא־גיע — א שופ, א שילד־פלאטע; דער ברוסט־שילד [ביי אינזעקטען].

Scyl'la *n.* (סיל'־א) אין דער אלט־גרי־כישער ליטעראטור — סצילא [א שרעק־ליכער פעלז ביים איטאליענישען ברעג פון דער סיציליישער ים־שטראסע נעגען דער שרעקליך־קאכענדער קעסעל־גרוב כא־ריבדיס. א גרויסע געפאהר פון וועלכער עס איז אוממעגליך זיך ארויסצודרעהען, ווערט בעצייכענט מיט די ווערטער "צווי־שען סצילא און כאריבדיס"].

scylla'rian *a.* and *n.* (סי־ליי'־רי־ען) וואס איז שייך צו דעם בערען־קרעבס; א בערען־קרעבס, א ברייט־קרעבס.

Scyllar'idæ *n.* (סי־לער'־אי־דיע) ז. ***Scyllaridæ*** דער מין בערען־קרעבסען אדער ברייט־קרעבסען [אזא מין ים־ראקעס מיט צוהען פים].

scy'phiform *a.* (סאי'־פי־פארם) בע־כער־פערמיג [ווענען פלאנצען אדער ווע־גען קערפער־טיילען פון חיות].

scythe *n.* and *v.* (סאיטה) א קאסע; קא־סען, אבשניידען [היי, גראז].

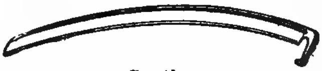
Scythe

scythe'man *n.* (סאיטה'־מען) א שניטער, איינער וואס קאסעט אדער שניידט תבואה.

Scyth'ian *a.* and *n.* (סיטה'־אי־ען) סציטהיש, וואס איז שייך צו די סציטהען [א פארצייטיגעם פאלק אין די לענדער וואס ליעגען צום צפון פון שווארצען ים]; וואס איז שייך צו די סציטהישע אדער טוראנישע שפראכען; איינער פון די סצי־טהען.

Scyth'ic *a.* (סיטה'־איק) סציטהיש. ז. ***Scythian***

S. Dak. אבקירצונג פון *South Dakota* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

'sdeath *int.* (סדעטה) אן אויסרוף פון כעס, אונגעדולד אדער איבערראשונג.

S. E. אבקירצונג פון ***southeast*** אדער ***southeastern***

sea *n.* (סיע) דער ים, דער אקעאן, די זעע, דאס מעער; א ים, א סך, א מענגע; א כוואליע, א וועלע; די שטורמדיגקייט פון ים, די ריכטונג פון די כוואליעס.

sea'-a'corn *n.* (סיע'־איי'־קאהרן) די ריינגעל־גאנז־מושעל. ז. ***barnacle***

sea'-ad'der *n.* (סיע'־עד'־ער) דער ים־שטעכער [אזא שטעכיגער פיש]; דער ים־נאטער [א מין ים־נאדעל. ז. ***pipe-fish***].

sea'-an'chor *n.* (סיע'־ענ'־קאר) דער אנקער, וואס געפינט זיך צום ים־צו; א שווימענדער אנקער וואס ווערט געברויכט בעת א שטורם, אום צו האלטען די שיף אין דער ריכטונג פון ווינד.

sea'-anem'one *n.* (סיע'־ע־נעמ'־א־ני) די ים־אנעמאנע, די ים־רויז [א מין טהיער־פלאנצע].

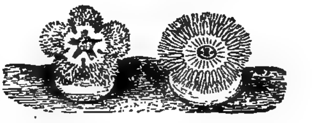
Sea-anemones

sea'-ape *n.* (סיע'־אייפ) דער ים־אטער אדער ווידרא [ז. ***otter***]; דער ים־פוקס אדער פוקס־האיפיש [אזא האיפיש מיט אן עק ענליך צו א פוקסעגעם].

sea'-a'pron *n.* (סיע'־איי'־פראן) דער ים־טאנג [אזא ים־פלאנצע מיט ברייטע פלאכע בלעטער־צווייגען].

sea'-ar'row *n.* (סיע'־ער'־או) די ים־פייל [אזא לענגליכער טינט־פיש].

sea'-aspar'agus *n.* (סיע'־עס־פער'־ע־גאס) אזא ים־קרעבס [ראק].

sea'-bank *n.* (סיע'־בענק) דער ברעג פון ים; א ים־דאמבע [אן אנגעשאטענער וואל צו פערהאלטען דאס וואסער].

sea'-bar *n.* (סיע'־באר) די ים־שוואלב [אזא פויגעל, ענליך צו א משאיקע].

sea'-bar'row *n.* (סיע'־בער'־או) די אייער־איינהילונג פון א סקאט אדער ראַ־כע [אזא פיש].

sea'-bas'ket *n.* (סיע'־בעס'־קעט) ז. ***basket-fish***

sea'-bass *n.* (סיע'־בעס) דער ים־בארש,

דער ים-אקון אדער בלוי-פיש [אזא ים-פיש], ז. איל. ***"Fishes"***

sea'-bat *n.* (סיע'-בעט) די ים-פלעדער-מויז, דער פלעדערמויז-פיש אדער פליה-פיש [אזא פיש מיט פליגעל-ענהליכע פלוס-פעדערען].

sea'-bean *n.* (סיע'-ביען) די ים-פאסא-ליע [אזא מין גרויסע פאסאליעס וואס וואקסען אין די הייסע לענדער; א מין מאלוסק; דאס דעקעל פון דיזען מא-לוסק].

sea'-bear *n.* (סיע'-בעהר) אן אייז-בער, א פאלאר-בער; א ים-קאטער [דער ים-הונד, וועמעס פעל עס ווערט געוועהנליך געברויכט פאר פעלצען].

sea'-beard *n.* (סיע'-ביערד) דער פעל-זען-וואסער-פאדים [אזא ים-פלאנצע].

sea'-beast *n.* (סיע'-ביעסט) א ים-חיה.

sea'-beat *a.* (סיע'-ביעט) געשנויינקט פון ים, געשלאגען פון די ים-כוואליעס.

sea'-beat'en *a.* (סיע'-ביעט'ן) ז. ***sea-beat***

sea'-bells *n.* (סיע'-בעלז) די ים-גלעקלעך [אזא פלאנצע מיט בלימלעך ענהליך צו א לייקע, וואס וואקסט אין זאמד ביים ברעג פון ים].

sea'-belt *n.* (סיע'-בעלט) דער צוקער-טאנג [אזא פלאנצע וואס וואקסט אויף שטיינער ביים ברעג פון ים].

sea'-bind'weed *n.* (סיע'-באינד-הוויעד) ז. ***sea-bells***

sea'-bird *n.* (סיע'-בוירד) א ים-פויגעל.

sea'-bis'cuit *n.* (סיע'-ביס'-קיט) שיפס-צוויבאק [סוכארעס, וואס מען גרייט אן אויף א שיף צו א ים-רייזע].

sea'-blub *n.* (סיע'-בלאב) ז. ***sea-blubber***

sea'-blub'ber *n.* (סיע'-בלאב'-ער) דער זשעלעע-פיש [א מין ים-חיה]. ז. ***acaleph***

sea'board *n. and a.* (סיע'-באורד) דער ים-ברעג; וואס געפינט זיך ביים ברעג ים.

sea'-boat *n.* (סיע'-באוט) א ים-שיף.

sea'-bord *n. and a.* (סיע'-באורד) ז. ***seaboard***

sea'-bor'dering *a.* (סיע'-באהר'-דער-אינג) וואס גרענעצט זיך מיט'ן ים, וואס ליעגט ביים ים.

sea'-born *a.* (סיע'-באהרן) וואס שטאמט פון ים; געבארען פון ים.

sea'-borne *a.* (סיע'-באורן) געפיהרט אויף'ן ים.

sea'-bound *a.* (סיע'-באונד) ארומגערינ-געלט פון ים; וואס געפינט זיך אויף'ן וועג צום ים, וואס געהט אין דער ריכטונג צום ים.

sea'-bow *n.* (סיע'-באו) עטוואס ענהלי-כעס צו א רעגענבויגען, וואס בילדעט זיך דערפון, וואס די זון-שטראהלען שפיגע-לען זיך אב אין דעם וואסער-שטויב פון די כוואליעס.

sea'-boy *n.* (סיע'-באי) א שיפס-יונג, א משרת אויף א שיף.

sea'-breach *n.* (סיע'-בריעטש) א מעער-ברוך, א ים-פערפלייצונג.

sea'-bream *n.* (סיע'-בריעם) דער שארפ-צייהנער [א מין ים-פיש].

sea'-breeze *n.* (סיע'-בריעז) א בריזע, א ים-ווינד, א ים-ווינטעל [וואס בלאזט פון ים אויף דער יבשה].

sea'-brief *n.* (סיע'-בריעף) ז. ***sea-letter***

sea'-buck'thorn *n.* (סיע'-באק'-טהארן) דער ים-קרייץ-דארן [א מין דארן-קוסט מיט זילבער-בלעטער, וועלכער וואקסט אויף א זאמדיגען באדען אדער אויף פעל-זען ביים ברעג ים].

sea'-bu'gloss *n.* (סיע'-ביו'-גלאס) א מין שטיין-זאמען, א מין גראז מיט בלויע און פורפור בליטהען, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים אין די נארדליכע טיילען פון ערד-קוגעל.

sea'-built *a.* (סיע'-בילט) אויפגעבויט פאר'ן ים, אויפגעבויט אויף'ן ים.

sea'-cab'bage *n.* (סיע'-קעב'-עדזש) ז. ***sea-kale***

sea'-calf *n.* (סיע'-קאהף) דאס ים-קאלב, דער געוועהנליכער ים-הונד. ז. ***seal***

sea'-cana'ry *n.* (סיע'-קע-נעי'-רי) דער וויים-וואלפיש אדער בעלוגא. ז. ***beluga***

sea'-cap *n.* (סיע'-קעפ) א ים-היטעלע [וואס מען טראגט אויף א שיף]; דאס ים-היטעלע [אזא קאשיק-ענהליכער שוואם אין פלארידא, אמעריקא].

sea'-cap'tain *n.* (סיע'-קעפ'-טען) א שיפס-קאפיטאן פון א האנדעלס-שיף וואס געהט אויף'ן ים.

sea'-carna'tion *n.* (סיע'-קאר-נעי'-שאן) א מין ים-רויז. ז. ***sea-anemone***

sea'-cat *n.* (סיע'-קעט) א ים-קאץ, א ים-קאטער [א נאמען פון פערשיעדענע ים-בעשעפעניש, ווי פון א געוויסען מין ים-הינד, פון דעם טינט-פיש, פון דעם ים-קאץ-פיש א. ז. וו.].

sea'-cat'gut *n.* (סיע'-קעט'-גאט) דער ים-פאדים [א מין ים-גראז].

sea'-cau'liflower *n.* (סיע'-קאה'-לי-פלאו-ער) א מין פאליפ. ז. ***polyp***

sea'-change *n.* (סיע'-טשיינדזש) אן ענדערונג פעראורזאכט פון ים.

sea'-chart *n.* (סיע'-טשארט) א ים-קארטע, א ים-מאפע.

sea'-chest'nut *n.* (סיע'-טשעס'-נאט) ז. ***sea-urchin***

sea'-chick'weed *n.* (סיע'-טשיק'-הוויעד) דער ים-פארטולאק [אזא פלאנ-צע וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. ***sea-purslane***

sea'-cloth *n.* (סיע'-קלאהטה) א גע-פארבטער לייוונד וואס שטעלט פאר דעם ים אויף דער סצענע פון א טעאטער.

sea'-coast *n.* (סיע'-קאוסט) דער ים-ברעג.

sea'-cob *n.* (סיע'-קאב) ז. ***sea-gull***

sea'-com'pass *n.* (סיע'-קאמ'-פעס) א ים-קאמפאס.

sea'-cook *n.* (סיע'-קוק) א שיפס-קוכער.

sea'-coot *n.* (סיע'-קוהט) דאס שווארצע ים-ענטעל [קאטשקע]; די אמעריקאנישע וואסער-הוהן. ז. ***coot***

sea'-cow *n.* (סיע'-קאו) דער ים-קוה; די וואלראס, דער דיוגאנג [א פיש-ענהליכע חיה]; דער היפאפאטאמוס [א גרויסע חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה].

sea'-crow *n.* (סיע'-קראו) די ים-קראהע [א נאמען פון פערשיעדענע ים-פויגלען ווי פון דעם קארמאראן אדער באקלאן, פון דער לאכענדער מעווע, פון דער אמערי-קאנישער וואסער-הוהן א. ז. וו.].

sea'-cu'cumber *n.* (סיע'-קיו'-קאמ-בער) די ים-אוגערקע [א מין עסבארע ים-משערעפאכע אדער שנעקע, ענהליך צו אן אוגערקע]. ז. ***trepang***

sea'-daf'fodil *n.* (סיע'-דעפ'-א-דיל) די ים-ברעג נארציסע [אזא פלאנצע מיט שעהנע שמעקעדיגע בלומען].

sea'-dev'il *n.* (סיע'-דעוו'ל) דער ים-טייוועל [א נאמען פון פערשיעדענע פיש, ווי דער טייוועל-פיש, דער פראש-פיש א. ז. וו.].

sea'-dog *n.* (סיע'-דאג) א ים-הונד; דער הונד-פיש [א מין הייפיש]; אן אל-טער ערפאהרענער מאטראז.

sea'-dot'terel *n.* (סיע'-דאט'-ער-על) דער שטיין-בויערער [א מין ים-פיש].

sea'-drag'on *n.* (סיע'-דרעג'-אן) דאס פליהענדע ים-פערד [א מין פיש].

sea'-duck *n.* (סיע'-דאק) א ים-ענטעל, א ים-קאטשקע.

sea'-ea'gle *n.* (סיע'-איע'גל) דער ים-אדלער [אן אדלער וואס ערנעהרט זיך מיט פיש]; אזא פיש.

sea'-ear *n.* (סיע'-איער) דער ים-אויער אדער די אירים-מושעל [אזא ים-מושעל].

sea'-eel *n.* (סיע'-איעל) א ים-אאל-פיש. ז. ***conger-eel***

sea'-egg *n.* (סיע'-עג) ז. ***sea-urchin***

sea'-el'ephant *n.* (סיע'-על'-ע-פענט) דער ים-עלפאנט [א מין גרויסער ים-הונד מיט א לאנגען שנויץ].

sea'farer *n.* (סיע'-פעהר-ער) א ים-פאהרער, א זעע-מאן.

sea'faring *a.* (סיע'-פעהר-אינג) ארום-פאהרענד אויף'ן ים; וואס איז בעשעפ-טיגט מיט רייזען אויף'ן ים.

sea'-fen'nel *n.* (סיע'-פענ'-על) ז. ***samphire***

sea'-fight *n.* (סיע'-פאיט) א ים-שלאכט.

sea'-fire *n.* (סיע'-פאיר) א פאספארישער שיין אויף'ן ים. ז. ***phosphorescence***

sea'-fish *n.* (סיע'-פיש) א ים-פיש.

sea'-fli'er *n.* (סיע'-פלאי'-ער) א ים-פוי-געל [א פויגעל וואס פליהט איבער'ן ים].

sea'-flow'er *n.* (סיע'-פלאו'-ער) א ים-בלום; א מהיער-פלאנצע ענהליך צו דער ים-אנעמאנע [ז. ***sea-anemone***].

sea'-foam *n.* (סיע'-פאום) דער ים-שוים, ים-פינע; דער מעער-שוים [אזא ווייסער, לייכטער מינעראל. ז. ***meerschaum***].

sea'-fog *n.* (סיע'-פאג) א נעבעל ביים ברעג ים.

sea'-folk *n.* (סיע'-פאוק) שיפס-אנגע-שטעלטע, מענשען וואס בעשעפטיגען זיך מיט ים-רייזען.

sea'-fowl *n.* (סיע'-פאול) א ים-פויגעל; ים-געפליגעל.

sea'-fox *n.* (סיע'-פאקס) דער ים-פוקס, דער פוקס-האיפיש [אזא האיפיש מיט אן עק, וואס איז ענהליך צו דעם עק פון א פוקס].

sea'-front *n.* (סיע'-פראנט) לאנד ביים ברעג ים; די ים-זייט [די זייט פון א געביידע א. ז. וו., וואס איז קעגען ים].

sea'-froth *n.* (סיע'-פראהטה) ים-שוים, ים-פינע.

sea'-fur'below *n.* (סיע'-פויר'-בע-לאו) דער צוקער-רימענטאנג [א מין ים-פלאנ-צע].

sea'-gage *n.* (סיע'-גיידזש) די טיפס-קייט, וועלכע עס דערגרייכט א שיף אין וואסער; אזא אינסטרומענט צו מעסטען די טיפקייט פון וואסער.

sea'-gate *n.* (סיע'-גייט) דער אריינגאנג פון ים אין א האפען; דער צוטריט צו א שטאדט פון דער זייט פון ים.

sea'-gates *n.* (סיע'-גייטס) אן עקסטרא פאר-טויער ביי דעם אריינגאנג פון א דאק [א פלאץ אין א האפען צו פעררעכטען שיפען] אדער ביי א באסיין ביים ים אלס א שוץ געגען גרויסע כוואליעס.

sea'-gauge *n.* (סיע'-גיידזש) ז. ***sea-gage***

sea′-gher′kin *n.* (סיע׳-גויר׳-קין) ז. ***sea-cucumber***

sea′-gil′lyflower *n.* (סיע׳-דזשיל׳-אי-פלאו-ער) די גראז=נעלקע אדער זאמד=נעלקע. ז. ***sea-grass***

sea′-gir′dle *n.* (סיע׳-גויר׳דל) דער רימענטאנג [א מין ים=פלאנצע].

sea′-girt *a.* (סיע׳-גוירט) ארומגערינ=געלט פון ים.

sea′-god *n.* (סיע׳-גאד) דער גאט פון ים [ווי אין דער מיטאלאגיע נעפטון אדער פאסיידאן].

sea′-god′dess *n.* (סיע׳-גאד׳-עס) א ים=געטין.

sea′-go′ing *a. and n.* (סיע׳-גאו׳-אינג) צוגעפאסט צו א ים=רייזע [ווי למשל, א שיף]; דאס ארומפאהרען אויף׳ן ים.

sea′-goose *n.* (סיע׳-גוהס) א דעלפין=פיש; דער וואסער=טרעטער [אזא פוי=געל. ז. ***phalarope***].

sea′-gown *n.* (סיע׳-גאון) א שיפס=קלייד [צום טראגען אויף א ים=רייזע].

sea′-grass *n.* (סיע׳-גרעס) די גראז=נעלקע אדער זאמד=נעלקע [ז. איל. ***"Grasses and their Allies"***]; א פעדער=וואלקען [א וואלקען וואס שטעלט מיט זיך פאר ווי א מאסע אנגעשאטענע פעדערען].

sea′-green *a. and n.* (סיע׳-גריען) ים=גרין, בלויליך=גרין [ווי דאס ים=וואס=סער]; ים=וואסער פארב, בלויליך=גרינער קאליר. ז. איל. ***"Colors"***

sea′-gudg′eon *n.* (סיע׳-גאדזש׳-אן) דער ים=גרונדעל [אזא פיש]. ז. ***gudgeon***

sea′-gull *n.* (סיע׳-גאל) די מעווע, טשאיקע [א ים=פויגעל]. ז. ***gull***

se′ah *n.* (סיע׳-א) א סאה [א פארצייטיגע אידישע טרוקען=מאס, א דריטעל פון אן איפה, אונגעפעהר 7 קווארט].

sea′-hare *n.* (סיע׳-העהר) דער ים=האז [א מין מאלוסק].

sea′-heath *n.* (סיע׳-היעטה) די זאלץ=פלאנצע.

sea′-hedge′hog *n.* (סיע׳-העדזש׳-האג) א ים=איגעל אדער יאזשיק [ז. ***sea-urchin***]; א קוגעל=פיש [ז. ***globe-fish***].

sea′-hen *n.* (סיע׳-העז) די ברוינע רויב=מעווע [א מין וואסער=פויגעל]; די לומע אדער קאירא [אזא וואסער=פויגעל].

sea′-hog *n.* (סיע׳-האג) דער ים=חזיר אדער הערינג=שוויין. ז. ***porpoise***

sea′-holm *n.* (סיע׳-האולם) א קליינער ניט=בעוואהנטער אינזעל; די ים=ברעג מענער=טרייהייט [אזא פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג פון ים].

Sea-horse

sea′-horse *n.* (סיע׳-האהרס) דאס ים=פערדעל [א מין פישעל מיט א קאפ, עהנליך צו א פערדי=שען. ז. איל.]; א פא=בעלהאפטע חיה, וואס ווערט פארגעשטעלט אלס האלב=פערד, האלב=פיש; א היפאפאטאמוס [אזא גרויסע חיה וואס לעבט אי אין וואסער אי אויף דער יבשה]; א וואל=ראס.

sea′-horse tooth (סיע׳-האהרס טוהטה) דער עלפאנטביין=עהנליכער צאהן פון א וואלראס אדער פון א היפאפאטאמוס.

sea′-hound *n.* (סיע׳-האונד) דער הונד=פיש [א מין האיפיש].

sea′-jel′ly *n.* (סיע׳-דזשעל׳-אי) א זשעלע=פיש. ז. ***jellyfish***

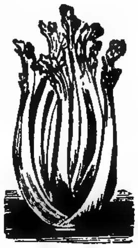

Sea-kale

sea′-kale *n.* (סיע׳-קייל) די ים=בלעטער=קרויט.

sea′-kid′ney *n.* (סיע׳-קיד׳-ני) די ים=נירען [אזא נירען=עהנליכער פאליפ]. ז. ***polyp***

sea′-king *n.* (סיע׳-קינג) א ים=קעניג [א נארמאנישער הויפט=לינג פון ים=רויבער אין מיטעלאלטער].

seal *n. and v.* (סיעל) א זיעגעל; א שטעמפעל; א בעשטעטיגונג, א פערזיכע=רונג; עטוואס מיט וואס מען פערזיעגעלט [ווי למשל, וואקס]; עטוואס וואס בע=פעסטיגט, שליסט איין אדער שליסט צו=זאמען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — דער צייכען פון א צלם; דאס טויפען, דאס קאנפירמירען; א ים=הונד [ז. איל.]; שטעמפלען, ארויפלעגען א זיעגעל; פער׳=חתמ׳ענען, פערזיעגלען; פעסטשטעלען, בע=שטעטיגען, פערזיכערען, בעווייזען; בע=שטעטיגען דורך א זיעגעל; פערמאכען, צושליסען; בעשטימען; איינשפארען, איינ=שליסען; ביי די מארמאנען — פערהייראַ=טען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — בעצייכנען מיט א צלם; טויפען, קאנפיר=מירען; פערזיכערען א רעהר נעגען אוים=פלוס פון גאזען אדער לופט; אויסטינקע=ווען די ווענד פון א הילצערנער געביידע; אננעהמען [א פארשלאג, א פלאן א. ז. וו. פאר דער פלאטען=פערוואלטונג אין ענג=לאנד].

Seal

sea′-lace *n.* (סיע׳-לֵיים) ז. ***sea-catgut***

sea′-lark *n.* (סיע׳-לארק) די ים=לערכע [אזא פויגעל פון דעם מין שטראנד=לוי=פער]. ז. ***sandpiper***

sea′-law′yer *n.* (סיע׳-לאה׳-יער) אן אונגעהארכזאמער, דאקוטשליווער מאטראז; א האיפיש [אויף דער מאטראזען=שפראך].

seal′-bird *n.* (סיעל׳-בוירד) דער דין=שנאבעלדיגער פיפין [אזא פויגעל]. ז. ***shearwater***

seal′-brown *a. and n.* (סיעל׳-בראון) טונקעל=ברוין [ווי די פארב פון אויסגע=ארבייטע ים=הינד פעל]; טונקעל=ברוינער קאליר, דער קאליר פון אויסגעארבייטע ים=הינד פעל.

seal cloth (סיעל קלאהטה) אזא וואלען=צייג עהנליך צו דער פעל פון ים=הינד.

seal′-club *n.* (סיעל׳-קלאב) אזא שטע=קען צו טויטען ים=הינד.

sealed book (סיעלד בוק) א בוך אונ=טער זיבען זיעגלען; עפעס געהיימעס אדער אונפערשטענדליכעס.

sea′-leech *n.* (סיע׳-ליעטש) א ים=פיאווקע [א מין רינגעל=ווארים].

sea′-legs *n.* (סיע׳-לעגז) די ים=פיס [די פעהינקייט צו געהן איבער׳ן דעק פון שיף אין צייט פון שטורם].

sea′-lem′on *n.* (סיע׳-לעמ׳-אן) די קרייץ=שנעקע [עהנליך אין אויסזעהן צו א לי=מענע אדער ציטראן].

seal′-engrav′er *n.* (סיעל׳-ען-גרייוו׳-ער) א שטעמפעל=מאכער, א זיעגעל=איינ=קריצער, איינער וואס מאכט איינקריצונ=גען אויף עדעלשטיינער.

seal′-engrav′ing *n.* (סיעל׳-ען-גרייוו׳-אינג) שטעמפעל=גראווירונג, שטעמפעל=גראוויר=קונסט; די קונסט צו מאכען איינ=קריצונגען אויף עדעלשטיינער.

sea′-len′til *n.* (סיע׳-לענ׳-טיל) ז. ***gulfweed***

sea′-leop′ard *n.* (סיע׳-לעפ׳-ארד) דער ים=לעמפערט [א מין געשטרייפטער ים=הונד].

seal′er *n.* (סיעל׳-ער) א יענער אויף ים=הינד; איינער וואס שטעמפעלט, פער=זיעגעלט אדער לעגט אוועק א זיעגעל; א בעאמטער וואס אונטערזוכט און שטעמ=פעלט וואגען און מאסען; א בעאמטער וואס שטעמפעלט לעדער און ציעגעל=פורעמס.

seal′ery *n.* (סיעל׳-ער-אי) א פלאץ, וואו עס האלטען זיך ים=הינד אדער וואו מען כאפט זיי געוועהנליך.

sea′-let′ter *n.* (סיע׳-לעט׳-ער) א שיפס=פאספארט [א דאקומענט וואס מען פלעגט אמאל ארויסגעבען פון האפען צו א שיף, מיט דער בעשרייבונג פון דער שיף, פון די שיפס=זאכען א. ז. וו.].

sea′-lev′el *n.* (סיע׳-לעוו׳-על) די ים=פלעכע, די ים=אויבערפלעכע.

seal′-fish′ery *n.* (סיעל׳-פיש׳-ער-אי) די קונסט פון ים=הינד פאנג; דער פאנג פון ים=הינד; א פלאץ, וואו ים=הינד האל=טען זיך אויף אדער וואו מען כאפט זיי געוועהנליך.

seal′-hook *n.* (סיעל׳-הוק) אן אייזער=נער האקען צו פערזיעגלען א פראכט=וואַ=גאן.

sea′-light *n.* (סיע׳-לאיט) דער שיין פון א לייכט=טורם איבער׳ן ים.

sea′-line *n.* (סיע׳-לאין) דער האריזאנט אויף׳ן ים [וואו דער הימעל, ווי עס שיינט, גיסט זיך צונויף מיט׳ן וואסער].

sea′-lines *n.* (סיע׳-לאינז) לאנגע ווענט=קעס [צו כאפען פיש אין טיעפען ווא=סער].

seal′ing *n.* (סיעל׳-אינג) דאס ארויפלעגען א שטעמפעל; בעשטעטיגונג דורך ארויפלע=גען א שטעמפעל; דער פאנג פון ים=הינד; דאס כאפען ים=הינד, ארויסנעהמען פון זיי דאס פעטס און בעארבייטען זייערע פעל.

seal′ing-wax *n. and a.* (סיעל׳-אינג-הוועקס) זיעגעל=לאק, טריף=וואקס; עהנליך צו דעם קאליר פון רויטען טריף=וואקס.

sea′-li′on *n.* (סיע׳-לאי׳-אן) דער ים=לייב [א מין ים=הונד].

seal′-lance *n.* (סיעל׳-לענס) אזא פיקע צו טויטען ים=הינד.

sea′-louse *n.* (סיע׳-לאוס) די ים=לויז [א מין קרעבס אדער איזאפאד]. ז. ***isopod***

seal′-press *n.* (סיעל׳-פרעס) א שטעמ=פעל=פרעס, א זיעגעל=פרעס [צום שטעמפ=לען].

seal′-ring *n.* (סיעל׳-רינג) א זיעגעל=רינג, א רינג מיט א זיעגעל.

seal′-rook′ery *n.* (סיעל׳-רוק׳-ער-אי) ז. ***sealery***

seal′skin *n.* (סיעל׳-סקין) א בעארביי=טע פעל פון א ים=הונד.

sea'-luce *n.* (סיע'-ליוס) דער ים=העכט. ז. *hake*

seal'-wax *n.* (סיעל'-וועקס) ז. *sealing-wax*

seam *n. and v.* (סיעם) א נאהט; גענעה; א שוויים=נאהט, א גוס=נאהט, א לייט=נאהט [אין מעטאלענע זאכען]; א געלענק, א פוגע [ווי עס ווערט געמאכט אין ברע=טער זיי צו פעראייניגען]; א שפאלט, א צווישען=שפאלט; א שראם; א קארב; א שיכט [הויפּטזעכליך פון קויהלען]; מאַ=כען א נאהט; מאכען א שראם; ווערען צושפאלטען, בעקומען שראמען.

sea'-mall *n.* (סיע'-מעל) ז. *sea-gull*

sea'man *n.* (סיע'-מען) א זעע=מאן, א ים=פאהרער, א מאטראז.

sea'man-gun'ner *n.* (סיע'-מענ-גאנ'-ער) א מאטראז פון א קריעגס=שיף, וואס איז בעשעפטיגט ביי די הארמאטען.

sea'manlike *a.* (סיע'-מענ-לאיק) ווי א גוטער זעע=מאן.

sea'manly *a.* (סיע'-מענ-לי) וואס איז שייך צו א זעע=מאן אדער ים=פאהרער; וואס פאסט אדער איז כאראקטעריסטיש פאר א זעע=מאן.

sea'manship *n.* (סיע'-מענ-שיפ) ים=רייזע קונסט; די קונסט צו פיהרען א שיף אויף'ן ים.

sea'-map *n.* (סיע'-מעפּ) א ים=מאפּע, א ים=קארטע.

sea'-marge *n.* (סיע'-מארדזש) די ברעג=ליניע פון ים.

sea'-mark *n.* (סיע'-מארק) א צייכען אויף דער יבשה וואס דיענט אלס וועג=ווייזער פאר די שיפען אויף'ן ים [ווי א בארג, א לייכט=טורם א. ז. וו.].

sea'-mat *n.* (סיע'-מעט) א מין פאלי=זאען, וואס בילדען א צווייגיגען געפלעכט פון מאך אדער וואסער=פלאנצען. ז. *Polyzoa*

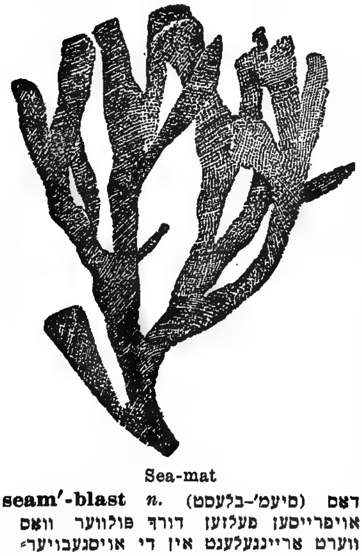

Sea-mat

seam'-blast *n.* (סיעמ'-בלעסט) דאס אויפרייסען פעלזען דורך פולווער וואס ווערט אריינגעלעגט אין די אויסגעבויער=טע לעכער און שפאלטען.

seam'er *n.* (סיעמ'-ער) איינער וואס נעהט צונויף נעט; איינער וואס נעהט, א נעהטאריין; א נעה=מאשין צום צונויפנעהען לאנגע שטיקער צייג.

sea'-mew *n.* (סיע'-מיו) ז. *sea-gull*

seam'-ham'mer *n.* (סיעמ'-העמ'-ער) א האמער איינצוקלאפּען די לייט=נעט אדער פערבינדונגען פון בלעך.

sea'-mile *n.* (סיע'-מאיל) א ים=מייל [אן ערך פון זעקס טויזענד מיט אכציג פוס].

sea'-milk'wort *n.* (סיע'-מילק'-הווארט) די ים=מילך=פלאנצע [אזא מילך=פלאנצע, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *milkwort*

seam'ing-lace *n.* (סיעמ'-אינג-לייס) גאלונען, טאשמעס א. ז. וו., וואס ווע=רען געברויכט ארומצושלאגען מעבעל און קארעטען אויף די פערבינדונגס=שטעלען אדער פוגעס [דארט, וואו צוויי טיילען קומען זיך צוזאמען].

seam'ing-machine' *n.* (סיעמ'-אינג-מע-שין') א מאשין צו בויגען די ענדען פון בלעך אום זיי צו פעראייניגען אין א נאהט; א נעה=מאשין צונויפצונעהען לאנגע שטיקער צייג.

seam'-lace *n.* (סיעמ'-לייס) ז. *seaming-lace*

seam'less *a.* (סיעמ'-לעס) אהן א נאהט; אהן נעט.

sea'-monk *n.* (סיע'-מאנק) א מאנאך; ים=הונד [א מין ים=הונד].

sea'-mon'ster *n.* (סיע'-מאנ'-סטער) א ים=מאנסטער, א שרעקליך גרויסע אבשטוי=סענדע ים=בעשעפעניש.

sea'-moss *n.* (סיע'-מאהס) ים=גראז; ים=מאך; אירלענדישער מאך [אזא עס=בארער רויטער מאך, וואס וואקסט אויף ים=פעלזען און איז שטארק פערשפּרייט אין אירלאנד און ענגלאנד]; ים=מאך געבילדעט פון פאליזאען [ז. *Polyzoa*].

sea'-mouse *n.* (סיע'-מאוס) א ים=מויז [א מין רינגעל=ווארים].

seam'-press'er *n.* (סיעמ'-פרעס'-ער) אן אקער=וואלץ [אן אייזערנער וואלץ צום איינדריקען נור=וואס אויפגעאקערטע ערד]; אזא שניידערשער פרעס=אייזען אבצופרע=סען נעט; א נעט=פרעסער, איינער וואס פרעסט אב נעט.

seam'-rent *n. and a.* (סיעמ'-רענט) אן אויפגעטרענטע נאהט; א ריס; צורי=סען אין די נעט, אויפגעטרענט.

seam'-roll'er *n.* (סיעמ'-ראול'-ער) אן אקער=וואלץ [א וואלץ איינצודריקען נור=וואס אויפגעאקערטע ערד]; א פרעס אב=צופרעסען נעט אין לעדער.

seam'-rub'ber *n.* (סיעמ'-ראב'-ער) א מאשין אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'-set *n.* (סיעמ'-סעט) א צווייגנעל פון א בלעכער צונויפצודריקען נעט אין בלעך; אן אינסטרומענט אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'ster *n.* (סיעמ'-סטער) א נעהער; א נעהטאריין.

seam'stress *n.* (סיעמ'-סטרעס) א נע=הערין, א נעהטאריין.

sea'-mud *n.* (סיע'-מאד) [א ים=שלאם שוטערע בלאטיגע מאסע ביים ברעג ים].

seam'y *a.* (סיעמ'-אי) וואס האט נעט, וואס עס זעהען זיך ארויס די נעט.

seam'y side (סיעמ'-אי סאיד) די נאהט=זייט, די לינקע זייט [פון א קלייד]; די צווייטע אונאנגענעהמליכע זייט פון עפּעס.

sean *n.* (סיען) א שלעפּ=נעץ. ז. *seine*

séance' *n.* (סיי-אנס') א סעאנס, א זיצונג [ווי ביי א מאהלער, בעת ער מאהלט א פארטרעט; א זיצונג, ביי וועלכער עס קומען פאר ספּיריטואליסטישע עקספּערי=מענטען א. ז. וו.].

sea'-nee'dle *n.* (סיע'-ניע'-דל) דער הארן=העכט [א מין פיש]. ז. *garfish*

sea'-net'tle *n.* (סיע'-נעט'-ל) א זשעלע=פיש. ז. *jellyfish*

sea'-nymph *n.* (סיע'-נימף) א ים=נימפע. ז. *nymph*

sea'-on'ion *n.* (סיע'-אנ'-יאן) די ים=ציבעלע [אזא ים=פלאנצע].

sea'-ooze *n.* (סיע'-אוהז) ז. *sea-mud*

sea'-orb *n.* (סיע'-אהרב) דער קוגעל=פיש. ז. *globe-fish*

sea'-ot'ter *n.* (סיע'-אט'-ער) א ים=אטער, א ים=ווידרא, א ים=ביבער.

sea'-owl *n.* (סיע'-אול) דער ים=האז אדער לומפּ=פיש. ז. *lump-fish*

sea'-ox *n.* (סיע'-אקס) דער ים=אקס, דער וואלראס.

sea'-packed *a.* (סיע'-פּעקט) געפּאקט אויף'ן ים אדער אין פערלויף פון דער ים=רייזע [ווי למשל, פיש].

sea'-pad *n.* (סיע'-פּעד) א שטערן=פיש. ז. *starfish*

sea'page *n.* (סיע'-פּעדזש) ז. *seepage*

sea'-pan'ther *n.* (סיע'-פּענ'-טהער) א ים=פּאנטער [אזא ברוינער פיש מיט שווארצע פלעקען].

sea'-par'rot *n.* (סיע'-פּער'-אט) דער פּאפּוגאי=טויכער אדער ים=פּאפּוגאי. ז. *puffin*

sea'-pass *n.* (סיע'-פּעס) א ים=פּאספּארט [א צייגניס פאר א שיף פון א נייטראלען לאנד אין ציים פון מלחמה].

sea'-pay *n.* (סיע'-פּיי) געצאהלט פאר דיענען אויף א שיף וואס געהט אויף'ן ים.

sea'-pie *n.* (סיע'-פּאי) א שיפס=פּאשטעט [אזא געבעקס געפילט מיט געזאל=צענעם פלייש און גרינסען]; אן אויסטער=כאפּער, א ים=עלסטער אדער סאראקע [אזא פויגעל].

sea'-piece *n.* (סיע'-פּיעס) א ים=בילד [א בילד וואס שטעלט פאר א ים].

sea'-pi'et *n.* (סיע'-פּאי'-עט) אן אויס=טער=כאפּער, א ים=עלסטער אדער סאראקע [אזא פויגעל].

sea'-pig'eon *n.* (סיע'-פּידזש'-אן) די שווארצע לומא. ז. *guillemot*

sea'-pike *n.* (סיע'-פּאיק) ז. *sea-needle*

sea'-pi'lot *n.* (סיע'-פּאי'-לאט) ז. *sea-piet*

sea'-pin'cushion *n.* (סיע'-פּינ'-קוש-אן) די אייער=איינהילונג פון א סקאט אדער ראכע [אזא פיש]; אזא שטערן=פיש [ז. *starfish*].

sea'-plant *n.* (סיע'-פּלענט) א ים=פלאנ=צע, ים=גראז.

sea'-pool *n.* (סיע'-פּוהל) א טייכעל אדער לוזשע מיט געזאלצענעם וואסער.

sea'port *n.* (סיע'-פּאורט) א ים=האפען; א האפען=שטאדט; א שטאדט ביים ים.

sea'-pud'ding *n.* (סיע'-פּוד'-אינג) ז. *sea-cucumber*

sea'-purse *n.* (סיע'-פּוירס) ז. *sea-barrow*

sea'-purs'lane *n.* (סיע'-פּוירס'-ליין) דער ים=פּארטולאק [אזא פלאנצע]. ז. *purslane*

sear *a., v. and n.* (סיער) טרוקען, פאר=טריקענט, פערדארט, פערוועלקט; ברענען, סמאליען; טריקענען; פערדארבען; אב=טעמפּען, מאכען אונעמפּפינדליך; א שלאס=האקען פון א ביקס [דער האקען, וואס האלט אפּען דעם שלאס אדער קוראק].

sea'-rad'ish *n.* (סיע'-רעד'-איש) דער ים-ברעג רעטיך [א מין פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג ים].
sea'-rat *n.* (סיע'-רעט) א פיראט, א ים-רויבער.
sea'-ra'ven *n.* (סיע'-ריי'-ווןו) די ים-ראב, די ים-קראהע [אזא אמעריקאנער ים-פיש. ז. איל.]; א קארמאראנט [ז. *cormorant*].

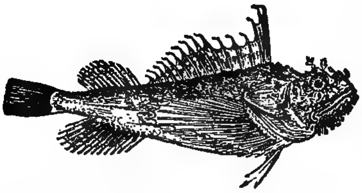

Sea-raven

search *v.* and *n.* (סוירטש) זוכען; דורכזוכען; אונטערזוכען, נאכפארשען; דאס זוכען; די דורכזוכונג; די פארשונג, די נאכפארשונג.
search'able *a.* (סוירטש'-עבל) וואס קען אונטערזוכט אדער אויסגעפארשט ווערען.
search'ableness *n.* (סוירטש'-עבל-נעס) ערפארשליכקייט, די מעגליכקייט צו ווערען אונטערזוכט אדער אויסגעפארשט.
search'er *n.* (סוירטש'-ער) א זוכער; א נאכזוכער, א נאכפארשער; א צאל-אינספעקטאר [א צאל-בעאמטער וואס זוכט אונטער שיפס-באגאזש]; א געפענגניס-בעאמטער וואס בעזוכט די ניי-ארעסטירטע; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים נאכזוכען די אפיציעלע דאקומענטען ווענען אייגענטומס-רעכט; א זיפ, א זייער; אן אונטערזוכונגס-אינסטרומענט.
search'ership *n.* (סוירטש'-ער-שיפ) דאס אינספעקטאר-אמט, דאס אמט פון א נאכזוכער [ווי למשל, אין געפענגניס].
ז. **searcher**.
search for encum'brances (סוירטש פאר ען-קאמ'-ברענס-עז) די נאכזוכונג פון איינעם וואס וויל קויפען אייגענטום וועגען אבצאהלונגען און פאדאטקעס וואס זיינען אויף דעם אייגענטום ארויפגעלעגט; נאכזוכען ארויסגעשטעלטע זאכען, וועלכע דאס געזעץ ערלויבט ניט ארויסצושטעלען צוליעב זייער בעלעסטיגונג.
search'ing *a.* (סוירטש'-אינג) 1. זוכענד, דורכזוכענד; נאכזוכענד, פארשענד; 2. שארף, דורכדרינגענד.
1. A **searching** party was sent to find the lost hunter. 2. The witness was subjected to a **searching** cross-examination.
search'ingly *adv.* (סוירטש'-אינג-לי) פארשענדיג; זוכענדיג; דורכדרינגענדיג.
search'ingness *n.* (סוירטש'-אינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, גרינדליכקייט [פון אן אונטערזוכונג].
search in'to (סוירטש אינ'-טו) איינדרינגען אין..., דורכזוכען, פארשען.
It is the business of the scientist to **search into** the mysteries of nature.
search'less *a.* (סוירטש'-לעס) וואס מען קען ניט דערגרינדען, וואס מען קען ניט בעגרייפען; וואס לאזט זיך ניט אונטערזוכען אדער אויספארשען.
search'-light *n.* (סוירטש'-לאיט) א גרויסער עלעקטרישער בויגען-לאמפ מיט א רעפלעקטאר צו בעלייכטען ווייטע שטרעקען.
search'-war'rant *n.* (סוירטש'-הואר'-ענט) א צושריפט פון געריכט צו מאכען א הויז-זוכונג.

seared'ness *n.* (סיערד'-נעס) פערברענטקייט, פערדארטקייט, פערוועלקטקייט; טרוקענקייט; הארטקייט, אונעמפפינדליכקייט.
sea'-reed *n.* (סיע'-ריעד) זאמד-ראהר [אזא שטרוי-ענליכעס גראז, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *marram*.
sear'ing-i'ron *n.* (סיער'-אינג-אי'-ערן) א ברען-אייזען [צום אויסברענען וואונדען].
sea'-risk *n.* (סיע'-ריסק) די ריזיקע, די געפאהר פון פאהרען אויף'ן ים.
sear'ness *n.* (סיער'-נעס) טרוקענקייט.
sea'-rob'ber *n.* (סיע'-ראב'-ער) א ים-רויבער, א פיראט.
sea'-rob'in *n.* (סיע'-ראב'-אין) דער ים-האהן [א מין רויטליכער פיש אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

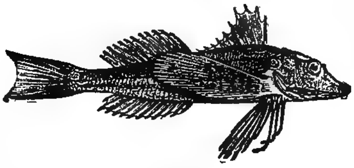

Sea-robin

sea'-rock'et *n.* (סיע'-ראק'-עט) ים-זע-נעפט [אזא פליישיגע פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג ים].
sea'-roll *n.* (סיע'-ראול) ז. **sea-cucumber**.
sea'-room *n.* (סיע'-רוהם) ים-רוים [א פרייער פלאץ אין ים פאר די בעוועגונגען פון א שיף]; דער אפענער ים.
sea'-rose *n.* (סיע'-ראוז) ז. **sea-anemone**.
sea'-ro'ver *n.* (סיע'-ראו'-ווער) א פיראט, א ים-רויבער; א פיראטען-שיף.
sea'-ro'ving *n.* (סיע'-ראו'-ווינג) דאס ארומפאהרען איבער'ן ים, זוכענדיג שיפען צו בערויבען; ים-רויבעריי.
sea'-ruff *n.* (סיע'-ראף) ז. **sea-bream**.
sea'-run *n.* (סיע'-ראן) דאס וואנדערען אין ים אריין [פון פיש וואס שווימען פון די טייכען אין ים אריין אום ארויסצווארפען רויגען אדער איקרע].
sea'-run'ning *a.* (סיע'-ראנ'-אינג) וואס שווימט פון די טייכען אין ים אריין, אום ארויסצווארפען רויגען [וועגען פיש].
sear up (סיער אפ) אבברענען, מאכען אן ענדע דורך ברענען; מאכען אן ענדע.
sea'-salt *n.* (סיע'-סאהלט) ים-זאלץ [זאלץ וואס מען קריעגט ארויס דורך אויסדאמפפונג פון ים-וואסער].
sea'-sand'reed *n.* (סיע'-סענד'-ריעד) ז. **sea-reed**.
sea'-sand'wort *n.* (סיע'-סענד'-הואירט) ז. **sandwort**.
sea'scape *n.* (סיע'-סקייפ) א בילד וואס שטעלט פאר דעם ים; א ים-לאנדשאפט.
sea'-scor'pion *n.* (סיע'-סקאהר'-פי-אן) א סקארפיאן-פיש [ז. *scorpion*]; דער שפינען-פיש [אזא פיש מיט א שטעכיגען קאפ. ז. *sculpin*].
sea'-ser'pent *n.* (סיע'-סויר'-פענט) א ים-שלאנג; א שלאנג-ענליכע ים-בעשעפעניש.
sea'-serv'ice *n.* (סיע'-סויר'-וויס) ים-דיענסט; פלאטען-דיענסט.
sea'-shark *n.* (סיע'-שארק) דער ים-האיפיש [אזא גרויסער האיפיש].

sea'-shell *n.* (סיע'-שעל) א ים-מושעל, א ים-ראקאווינקע.
sea'-shore *n.* (סיע'-שאור) דער ים-ברעג; דער טייל ים-ברעג, וואס ווערט פערפלייצט בעת דער פעריאדישער וואסער-העכערונג אין ים [עבע].
sea'sick *a.* (סיע'-סיק) זעע-קראנק [קראנק פון פאהרען אויף'ן ים, ליידענד פון ים-קראנקהייט].
sea'sickness *n.* (סיע'-סיק-נעס) זעע-קראנקהייט, ים-קראנקהייט [קראנקהייט פון פאהרען אויף'ן ים].
sea'side *n.* (סיע'-סאיד) דער ים-ברעג, דאס לאנד נעבען ים.
sea'-sleeve *n.* (סיע'-סליעוו) א טינט-פיש. ז. **cuttlefish**.
sea'-slug *n.* (סיע'-סלאג) ז. **sea-cucumber**.
sea'-snail *n.* (סיע'-סנייל) אזא פיש [ז. **snail-fish**]; אזא ים-שנעקע.
sea'-snake *n.* (סיע'-סנייק) ז. **sea-serpent**.
sea'-snipe *n.* (סיע'-סנאיפ) די ים-שנע-פע [אזא פיש]. ז. **snipe-fish**.
sea'son *n.* and *v.* (סיזן) 1. א צייט-פעריאדע; א יאהרעס-צייט, א תקופה; א בעשטימטע צייט; א סעזאן; א פאסיגע צייט; 2. אקלימאטיזירען, צוגעוועהנען צום קלימאט; צוגעוועהנען; ווערען צוגעוועהנט, זיך צופאסען; 3. אם בעסטען צופאסען צו וועלכען ניט איז געברויך [ווי למשל, טריקענען האלץ פאר דער בעארבייטונג]; 4. ווירצען, צואווירצען, צובערייטען, צוגעבען אנדערע שטאפען; 5. מאכען געשמאקער; מאכען אנגענעהמער אדער מילדער; 6. בעפריעדיגען, פערשאפען פערגעניגען; 7. אנזאפען; אויסטריקענען, ווערען טרוקען אדער דאר; רייף ווערען; ווערען פאסיג פאר געברויך.
2. A child should be trained to harden and **season** himself to all degrees of heat and cold. 3. The desk is made of **seasoned** wood. 4. I like my food well **seasoned**. 5. His discourse was occasionally **seasoned** with apt illustrative anecdotes.
sea'sonable *a.* (סיע'זנ-עבל) צייטליך, צייטמעסיג; צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.
sea'sonableness *n.* (סיע'זנ-עבל-נעס) צייטמעסיגקייט, צייטליכקייט, צוגעפאסטקייט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.
sea'sonably *adv.* (סיע'זנ-ע-בלי) אין צייט; צו דער רעכטער צייט; פריה גענוג.
sea'sonal *a.* (סיע'זנ-על) סעזאנמעסיג, וואס איז שייך צו א סעזאן, תקופה אדער יאהרעס-צייט.
sea'sonally *adv.* (סיע'זנ-על-אי) פעריאדיש; לויט דעם סעזאן, נאך דער יאהרעס-צייט.
sea'soner *n.* (סיע'זנ-ער) א צואווירצער פון שפייזען; עטוואס וואס מאכט געווירציג; עטוואס וואס מאכט רייף, פאסט צו, מאכט אנגענעהמער אדער מילדער; א מאטראז אדער פישער וואס פערדינגט זיך אויף'ן סעזאן; א יונגאטש, אן ארומטרייבער.
sea'soning *n.* (סיע'זנ-אינג) צואווירצונג; עטוואס וואס דיענט אלס געווירץ אדער אלס מיטעל צו מאכען געשמאקער אדער אנגענעהמער.
This dish has too much **seasoning** to suit my taste.
sea'soning-tub *n.* (סיע'זנ-אינג-טאב) א ברויט-דייזשע.

sea'sonless *a.* (סיע'זנ-לעס) אהן זיז־בייטענדע יאהרעס־צייטען, אהן סעזא־נען; ניט געווירצט; נאריש.

sea'son tick'et (סיעזן טיק'-עט) אן אבאנימענטס־בילעט אויף א גאנצען סע־זאן [ווי אין א טעאטער].

sea'-spi'der *n.* (סיע'-ספאי'-דער) דער ים־שפין; א שפין־עהנליכע ים־בעשעפעניש [ווי למשל, א געוויסער מין קרעבס].

sea'-star *n.* (סיע'-סטאר) א שטערן־פיש. ז. ***starfish***

sea'-stick *n.* (סיע'-סטיק) א הערינג, וועלכען מען מאכט פארטיג צום געברויך גלייך אויף'ן ים נאך'ן כאפען.

sea'-stock *n.* (סיע'-סטאק) פרישער שפייז־פארראט פאר א ים־רייזע.

sea'-sun'flower *n.* (סיע'-סאנ'-פלאו-ער) ז. ***sea-anemone***

sea'-sur'geon *n.* (סיע'-סויר'-דזשאן) ז. ***surgeon-fish***

sea'-swal'low *n.* (סיע'-סהוואל'-או) די ים־שוואלב [אזא פויגעל].

sea'-swine *n.* (סיע'-סהוואין) דער ים־חזיר. ז. ***porpoise***

seat *n.* *and* *v.* (סיעט) 1. א זיץ, א זיץ־פלאץ; א שטוהל, א באנק, א טהראן; א געזעס; דער געזעס־טייל אדער הינ־טער־טייל פון א קלייד; 2. אן אויפענט־האלט, אן אויפהאלטונגס־ארט, א וואהן־ארט; 3. ארט, פלאץ; 4. שטעלע, לאגע [בנוגע צום ארט]; 5. מיטגליעדערשאפט, רעכט בייצוואוואהנען אדער אנטייל צו נעהמען; 6. די מאניער צו זיצען אויף א פערד; 7. אוועקזעצען, אוועקלעגען, אוועק־שטעלען; איינריכטען, בעפעסטיגען; 8. בעזארגען מיט זיץ־פלעצער; 9. פעררי־כטען דעם זיץ [פון א שטוהל]; פעררי־כטען דעם געזעס־טייל [פון הויזען].

2. We visited our friend in his country-seat. 3. New York is the seat of American enterprise. 4. The castle has a pleasant seat. 6. The rider has a firm seat in the saddle. 8. The theatre seats more than a thousand people.

sea'-tang *n.* (סיע'-טענג) דער ריעמען־טאנג [א מין ים־גראז].

sea'-tan'gle *n.* (סיע'-טענ'גל) ז. ***sea-tang***

seat'-back *n.* (סיעט'-בעק) א שטיק צייג אדער לעדער צו בעדעקען דעם לעהן פון א שטוהל, זאפא א. ז. וו.

seat'-earth *n.* (סיעט'-אוירטה) די ליים־אונטערלאגע פון א קויהלען־שיכט [אין א קויהלען־גרוב].

seat'ed *a.* (סיעט'-עד) 1. אוועקגעזעצט; 2. אוועקגעשטעלט [בנוגע צום פלאץ אדער אין א בעשטימטער לאגע].

1. Please be seated. 2. The mansion was seated among the hills.

sea'-term *n.* (סיע'-טוירם) א נאוויגא־ציאנס־אויסדרוק [אווארט אדער אויס־דרוק וואס ווערט געברויכט אין נאוויגא־ציאן]; א מאטראזען־אויסדרוק.

"Fore" and "aft" are sea-terms.

seat'-fast'ener *n.* (סיעט'-פעס'-נער) א זיץ־קלאמער אדער זיץ־שרויף [צום בע־פעסטיגען א זיץ פון א וואגען].

sea'-thong *n.* (סיע'-טהאהנג) אזא שטריק־עהנליכעס אדער צונג־עהנליכעס ים־גראז.

seat'ing *n.* (סיעט'-אינג) אוועקזעצונג; בעזארגונג מיט א זיץ־פלאץ; איבערצוג פאר מעבעל; דער טייל פון א שיפס־דעק איבער דעם קיעל [הויפט־באלקען פון א שיף. ז. ***keel***].

seat'-lock *n.* (סיעט'-לאק) א באנק־שלאס [אין אייזענבאהן־וואגאנען — א שלאס צו בעפעסטיגען דעם רוקען פון א באנק וואס דרעהט זיך איבער].

sea'-toad *n.* (סיע'-טאוד) דער פראש־פיש; דער שפין־קרעבס [אזא שפין־עהנ־ליכער קרעבס].

sea'-tor'toise *n.* (סיע'-טאהר'-טיס) א ים־טשערעפאכע [שילדקראט].

sea'-toss *n.* (סיע'-טאס) א שטויס אין ים אריין [פון א שיפס־דעק].

sea'-tossed *a.* (סיע'-טאסט) אומגעשטוי־סען אדער אומגעווארפען פון ים.

seat'-rail *n.* (סיעט'-רייל) דער הארי־זאנטאלער ראהם, וועלכער בילדעט אוים אדער האלט אויף דעם זיץ פון א שטוהל אדער זאפע.

sea'-trum'pet *n.* (סיע'-טראמ'-פעט) אזא פארצייטיגער מוזיקאלישער אינסטרו־מענט; אין באטאניק — אזא ראהר־עהנ־ליכעס ים־גראז.

seat'-stone *n.* (סיעט'-סטאון) ז. ***seat-earth***

sea'-turn *n.* (סיע'-טוירן) א ווינטעל אדער נעבעל וואס קומט פון ים.

sea'-tur'tle *n.* (סיע'-טויר'טל) די ים־טשערעפאכע [שילדקראט]; די שווארצע לומע אדער קאירא [ז. ***guillemot***].

sea'-u'nicorn *n.* (סיע'-יו'-ני-קאהרן) דער איינהארן־פיש אדער איינהארן־וואל־פיש. ז. ***narwhal***

sea'-ur'chin *n.* (סיע'-אויר'-טשין) א ים־אינעל, א ים־יאזשיק [א ים־חיה'לע, וואס איז בעדעקט מיט שטאכלען].

Sea-urchin

sea'-vam'pire *n.* (סיע'-וועמ'-פאיר) דער ים־טייוועל אדער טייוועל־פיש. ז. ***devil-fish***

seave *n.* (סיעוו) ראהר [טראסניק, קאמיש, אטשערעט]; א קנייטעל פון ראהר.

sea'-view *n.* (סיע'-וויו) דער בליק אויף'ן ים; א ים־לאנדשאפט, א ים־בילד.

seav'y *a.* (סיעוו'-אי) בעוואקסען מיט ראהר [טראסטניק, קאמיש, אטשערעט].

sea'-wall *n.* (סיע'-הוואהל) א ים־מויער, א ים־דאמבע [צו פערהיטען פון פערפליי־צונג]; א הויפען שטיינער ביים ברעג ים אנגעווארפען פון די כוואליעס.

sea'-walled *a.* (סיע'-הוואהלד) ארומגע־רינגעלט אדער בעשיצט פון ים.

sea'wane *n.* (סיע'-הויין) ז. ***wampum***

sea'want *n.* (סיע'-הוענט) ז. ***wampum***

sea'ward *a.* *and* *adv.* (סיע'-הווארד) וואס איז געריכטעט צום ים־צו; צום ים־צו; אין דער ריכטונג פון ים.

sea'wards *adv.* (סיע'-הווארדז) צום ים־צו, אין דער ריכטונג פון ים.

sea'ware *n.* (סיע'-הועהר) ים־פלאנצען, ים־גראזען [הויפטזעכליך יענע וואס ווע־רען ארויסגעווארפען פון די כוואליעס אויף'ן ברעג].

sea'-wa'ter *n.* (סיע'-הוואה'-טער) ים־וואסער.

sea'-wax *n.* (סיע'-הועקס) מינעראל־פעך [א מין שווארצער צעמענט]. ז. ***maltha***

sea'way *n.* (סיע'-הויי) די בעוועגונג פון א שיף דורך די ים־כוואליעס.

sea'weed *n.* (סיע'-הויעד) ים־פלאנצען; ים־גראז.

sea'-whip *n.* (סיע'-הוויפ) א מין קאראל; דער שווארצער קאראל.

sea'-whip'cord *n.* (סיע'-הוויפ'-קאהרד) א מין ים־גראז.

sea'-whip'lash *n.* (סיע'-הוויפ'-לעש) ז. ***sea-whipcord***

sea'-whis'tle *n.* (סיע'-הוויס'ל) דאס ים־פייפעל [אזא ים־גראז וואס קינדער נעבּרויכען אלס פייפעל].

sea'-wife *n.* (סיע'-הוואיף) אזא פיש.

sea'-wil'low *n.* (סיע'-הוויל'-או) דער הארן־קאראל [א מין פאליפ].

sea'-wind *n.* (סיע'-הווינד) ז. ***sea-breeze***

sea'-with'wind *n.* (סיע'-הוויטה'-הוואינד) ז. ***sea-bells***

sea'-wolf *n.* (סיע'-הוואולף) דער ים־וואלף אדער וואלף־פיש [אזא פיש]; דער ים־עלפאנט, דער ים־לייב [אזעלכע ים־הינד]; א ים־רויבער.

sea'wore *n.* (סיע'-הוואור) ז. ***seaware***

sea'-worm *n.* (סיע'-הוואירם) א ים־ווארים.

sea'-worm'wood *n.* (סיע'-הוואירמ'-הוואוד) אזא פלאנצע וואס וואקסט ביי ים־ברעגען אין אייראפא און נארד־אפריקא.

sea'-worn *a.* (סיע'-הוואורן) אבגעריבען אדער בעשעדיגט פון ים.

sea'worthiness *n.* (סיע'-הוואיר-טהי-נעס) דאס זיין גוט אויסגעשטאטעט פאר א ים־רייזע [ווענען א שיף].

sea'worthy *a.* (סיע'-הוואיר-טהי) גוט אויסגעשטאטעט פאר א ים־רייזע [ווענען א שיף].

sea'-wrack *n.* (סיע'-רעק) א מין ים־גראז; ים־גראזען וואס ווערען ארויסגע־ווארפען פון די כוואליעס אויף'ן ברעג.

seba'ceous *a.* (סי-ביי'-שיאס) פעטיג, חלב'דיג.

seba'ceous glands (סי-ביי'-שיאס גלענדז) די פעט־דריזען [אין קערפער].

sebac'ic *a.* (סי-בעס'-איק) אין כע־מיע — וואס איז שייך צו אדער וואס בע־קומט זיך פון פעטס.

sebac'ic ac'id (סי-בעס'-איק עס'-איד) פעט־זויערע, א זויערע וואס בעקומט זיך פון דעם פליסיגען בעשטאנד־טייל פון פעטס.

Se'-Bap'tist *n.* (סי'-בעפ'-טיסט) איי־נער וועלכער טויפט זיך אליין [לויט די קריסטליכע מנהגים דארף מען נעטויפט ווערען פון אן אנדערען].

Sebat' *n.* (סע-בעט') דער חודש שבט.

se'bate *n.* (סי'-בייט) פעט־זויער זאלץ, א זאלץ וואס בעקומט זיך פון פעט־זויערע.

sebes'tan *n.* (סי-בעס'-טען) ז. ***sebesten***

sebes'ten *n.* (סי-בעס'-טען) א מין בוים פון די טראפישע לענדער מיט פלוימען־עהנליכע פרוכטען.

se'bic *a.* (סי'-ביק) ז. ***sebacic***

sebif'erous *a.* (סי-ביפ'-ע-ראס) ז. ***sebaceous***

sebil'la *n.* (סי-ביל'-א) א הילצערנע שי־

סעל פאר זאמד און וואסער וואס ווערט בענוצט ביים זעגען, רייבען אדער פאליִרען שטיינער.

sebip'arous *a.* (סי-ביפ'-ע-ראס) וואס לאזט ארויס א פעטקייט [ווי א פעט=דריזע].

seborrhe'a *n.* (סעב-א-רי'-א) א קראנקהייט פון די פעטס=דריזען, דורך וועלכער דער קערפער בעדעקט זיך אפט מיט א מין פעטקייט.

seborrhœ'a *n.* (סעב-א-רי'-א) ז. ***seborrhea***.

Sebuæ'an *n.* (סעב-יו-אי'-ען) איינער פון א סעקטע שומרונים אדער סאמאריטאנער, וועלכע פייערען ימים=טובים אין אנדערע דאטען ווי עס פאדערט דער אידישער דין.

se'bum *n.* (סי'-באם) סעבום, די אויסטיילונג פון די פעטס=דריזען [אין קערפער].

sebun'dee *n.* (סי-באנ'-דיע) אן אינדישער רעזערוו=סאלדאט [אין דער ענגלישער ארמעע], וועלכער דיענט אין דער לאקאלער פאליציי.

sebun'dy *n.* (סי-באנ'-די) ז. ***sebundee***.

secabil'ity *n.* (סעק-ע-ביל'-אי-טי) טיילבארקייט, דאס קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

Seca'le *n.* (סי-קיי'-לי) א מין קארן.

se'cancy *n.* (סי'-קענ-סי) אין מאטעמאטיק — דאס שניידען, איבערשניידונג [ווי למשל, פון איין ליניע מיט א צווייטער].

se'cant *a. and n.* (סי'-קענט) שניידענד, צוטיילענד; די שניט=ליניע, א ליניע וואס שניידט דורך א פיגור; אין טריגאנאמעטריע — די סעקאנטע [א ליניע פון צענטער פון א קרייז, וועלכע ציהט זיך פארביי איין ענד=פונקט פון אן ארק פון דיעזען קרייז און שניידט זיך איבער אין א געוויסען פונקט מיט דער טאנגענטע אדער מיט דער ליניע, וואס ציהט זיך פארביי דעם צווייטען ענד=פונקט פון דעם ארק].

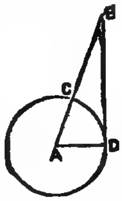

Secant

secede' *v.* (סי-סיד') זיך צוריקטרעטען, זיך צוריקציהען; זיך אבווארפען, זיך אבזונדערען, זיך אבשיידען [פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער ארגאניזאציאן].

In 1861 eleven states seceded from the United States.

sece'der *n.* (סי-סי'-דער) א דיסידענט, איינער וואס טיילט זיך אב פון זיין סעקטע אדער פון אן ארגאניזאציאן.

Sece'der *n.* (סי-סי'-דער) איינער פון די שאטלענדישע דיסידענטען אדער אבטריניגע, וועלכע האבען זיך אבגעטיילט אין יאהר 1732 פון דער פרעסביטעריאנישער קירך.

secern' *v.* (סי-סוירן') אבזונדערען, אבטיילען, אויסטיילען; אונטערשיידען, אויסצייכנען; אין פיזיאלאגיע — אויסטיילען פערשיעדענע שטאפען פון קערפער.

secer'nent *a. and n.* (סי-סויר'-נענט) אבזונדערענד, אבשיידענד; אויסטיילענד; אין מעדיצין — א מיטעל ארויסצורופען געוויסע אויסטיילונגען פון קערפער; אן ארגאן וואס דיענט אויסצוטיילען געוויסע שטאפען פון בלוט.

secern'ment *n.* (סי-סוירנ'-מענט) די אבזונדערונג אדער אויסטיילונג פון קערפער.

seces'sion *n.* (סי-סעש'-אן) די טרענונג, די אבשיידונג, א פארמאלע אבשפאלטונג אדער אבטיילונג פון א פאליטישער אדער קירכליכער ארגאניזאציאן.

Seces'sion Church (סי-סעש'-אן טשוירטש) א קירכליכע ארגאניזאציאן אין שאטלאנד, וועלכע האט זיך אבגעטיילט פון דער פרעסביטעריאנישער קירך אין מיטען פון 18טען יאהרהונדערט.

seces'sionism *n.* (סי-סעש'-אנ-איזם) דער פרינציפ, אז א פערזאן אדער אן ארגאניזאציאן האט דאס רעכט פארמאל זיך אבצושפאלטען אדער אבצוטיילען פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

seces'sionist *n.* (סי-סעש'-אנ-איסט) איינער וואס האלט פון דעם רעכט זיך צוריקצוציהען פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט סימפאטיזירט אדער מיטגעהאלפען דער שטרעבונג פון איינינע דרום=שטאאטען אין די יאהרען 1860—65 אבצושפאלטען זיך פון דעם אלגעמיינעם שטאאטען=פערבאנד.

Se'chium *n.* (סי'-קי-אם) א מין זיד=אמעריקאנישע קירבעס=פלאנצען.

seck'el *n.* (סעק'-על) אזא זארט קליינע געשמאקע בארנע, וועלכע ווערט רייף ענדע אקטאבער און וועלכע האלט זיך גוט נור א קורצע צייט.

seclude' *v.* (סי-קלוהד') אבזונדערען; אויסשליסען.

seclu'ded *a.* (סי-קלוה'-דעד) אבגעשיידט; דערווייטערט [פון אנדערע]; אבגעזונדערט.

The house was situated in a secluded part of the town.

seclu'dedly *adv.* (סי-קלוה'-דעד-לי) אויף אן אבגעזונדערטען אופן.

seclu'sion *n.* (סי-קלוה'-זשאן) די אבגעשיידענקייט, די אבגעזונדערטקייט, די איינזאמקייט; אן איינזאמער פלאץ.

seclu'sionist *n.* (סי-קלוה'-זשאנ-איסט) איינער וואס האלט פון איינזאמקייט אדער איינגעשלאסענקייט; איינער וואס האלט פון דער טאקטיק ניט צו מישען זיך מיט אנדערע.

seclu'sive *a.* (סי-קלוה'-סיוו) אבזונדערענד, וואס האלט אבגעזונדערט, וואס האלט זיך אין אבגעשלאסענקייט אדער איינזאמקייט.

seclu'sively *adv.* (סי-קלוה'-סיוו-לי) אויף אן אויסשליסענדען, אבזונדערענדען אדער איינזאמען שטייגער.

sec'ond *a., n. and v.* (סעק'-אנד) וואס איז דער צווייטער אין ראנג, אין וויכטיגקייט, אין בעדייטונג; בעהילפיג; גענייגט צו אונטערשטיצען; דער צווייטער; אין מוזיק — די סעקאנדא, די צווייטע סטרונע; דער צווייטער טאן, די צווייטע שטימע, דער צווייטער אינסטרומענט; אן אנדערער, א צווייטער, א נידריגערער; א סעקונדאנט אין א דועל; א רגע, א סעקונדע, א זעכציגסטעל פון א מינוט; נאכפאלגען; אונטערשטיצען, העלפען; אונטערשטיצען א פארשלאג.

sec'ond-ad'ventist *n.* (סעק'-אנד-עד'-וועג-טיסט) איינער וועלכער גלויבט, אז קריסטוס וועט ווידער אמאל קומען אויף דער ערד.

sec'ondarily *adv.* (סעק'-אנ-דע-רי-לי) ניט דירעקט; ניט פון דער ערשטער האנד; צווייטענס.

sec'ondariness *n.* (סעק'-אנ-דע-רי-נעס) נעבען=זעכליכקייט; דאס זיין פון צווייטען גראד אדער פון צווייטען זארט.

sec'ondary *a. and n.* (סעק'-אנ-דע-רי) סעקונדאר, פון א צווייטען אדער נידריגערען קלאס אדער גרופע; פון א צווייטען גראד אדער זארט; אונטערגעארדענט, נעבענזעכליך; אבגעלייטעט, וואס שטאמט פון עפעס אן אנדערען, ניט אורשפרינגליך; אן אבגעארדנעטער, א דעלעגאט; דער צווייטער אין ראנג; דאס צווייטע אין בעדייטונג; די שוואונג=פעדער פון צווייטען גראד אין פליגעל פון א פויגעל; אין מעטעאראלאגיע — א צווייטע לופט=בעוועגונג נעבען דער ערשטער, וועלכע בריינגט מיט זיך שטורם און רעגען.

Sec'ondary *n. and a.* (סעק'-אנ-דע-רי) אין געאלאגיע — די סעקונדאר=צייט אדער מעזאזאאישע ערא [די פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד צווישען דער פאלעאזאאישער און קיינאזאאישער ערא]; וואס איז שייך צו דער סעקונדאר=צייט.

sec'ondary cause (סעק'-אנ-דע-רי קאהז) די נעבען=אורזאכע [אן אורזאכע וואס העלפט דער הויפט=אורזאכע, ווירקענדיג טיילווייז אויף'ן רעזולטאט].

sec'ondary cir'cle (סעק'-אנ-דע-רי סוירקל) אין אסטראנאמיע — דער ווערטיקאל=קרייז [א גרויסער קרייז פון א ספערע, וועלכער איז פערפענדיקולאר צו אן אנדער קרייז].

sec'ondary col'or (סעק'-אנ-דע-רי קאל'-אר) א סעקונדערע פארב, א פארב צוזאמענגעשטעלט פון צוויי גרונד=פארבען [די גרונד=פארבען זיינען: רויט, בלוי און גרין].

sec'ondary cur'rent (סעק'-אנ-דע-רי קאר'-ענט) אין עלעקטריציטעט — דער סעקונדערער אדער אינדוצירטער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט ארויסגערופען פון אן אנדער עלעקטרישען שטראם].

sec'ondary educa'tion (סעק'-אנ-דע-רי עד-יו-קיי'-שאן) מיטעלע בילדונג, די ערציהונג וואס מען בעקומט אין א מיטעל=שול, ווי א גימנאזיום אדער רעאל=שול.

sec'ondary ev'idence (סעק'-אנ-דע-רי עוו'-אי-דענס) א צייגניס פון צווייטען גראד [ווי למשל, אין דער פראגע וועגען דעם אינהאלט פון א געוויסען דאקומענט איז דאס ערשטע צייגניס דער דאקומענט אליין. ווען אבער דער דאקומענט אליין איז ניטא, דאן איז דאס עדות=זאגען וועגען זיין אינהאלט א צייגניס פון צווייטען גראד].

sec'ondary fe'ver (סעק'-אנ-דע-רי פי'-ווער) אין מעדיצין — א פיבער וועלכער איז דער רעזולטאט פון אן אנדער קראנקהייט.

sec'ondary plan'et (סעק'-אנ-דע-רי פלענ'-עט) אין אסטראנאמיע — א פלאנעט, וועלכער איז א סאטעליט אדער בעגלייטער פון אן אנדער פלאנעט [ווי די לבנה, וועלכע דרעהט זיך ארום דער ערד אין איהר בעוועגונג ארום דער זון].

sec'ondary qual'ities (סעק'-אנ-דע-רי קהוואל'-אי-טיז) אין אריסטאטעל'ס פילאזאפיע — סעקונדערע אייגענשאפטען אדער אייגענשאפטען פון צווייטען גראד. אריסטאטעל האט געהאלטען, אז די פיער עלעמענטען [פייער, ערד, וואסער און לופט], פון וועלכע, ווי מען האט אמאל אנגענומען, עס בעשטעהט די גאנצע וועלט, בעזיצען פיער הויפט=אייגענשאפטען [הייס און קאלט, פייכט און טרוקען] און 14

סעקונדערע אייגענשאפטען [שווער און לייכט, געדיכט און שיטער, דיק און דין, הארט און ווייך, קלעפיג און ברעקעלדיג, שארסטקע און גלאט, צוזאמענהענגענד און פאנאנדערגעטיילט].

sec'ond-best *a.* (סעק׳-אנד-בעסט) וואס איז דער צווייטער בעסטער [דער ערשטער נאך׳ן בעסטען].

sec'ond cab'in (סעק׳-אנד קעב׳-אין) א קאיוטע פון צווייטען קלאס [אין א שיף].

sec'ond cap'tain (סעק׳-אנד קעפ׳-טיין) א קאפיטאן פון צווייטען ראנג [אין דער פלאטע].

sec'ond child'hood (סעק׳-אנד טשאילד׳-הוד) די צווייטע קינדהייט, עובר בטל [דאס טיעפע אלטער].

sec'ond-class *a.* (סעק׳-אנד-קלעס) פון צווייטען קלאס, פון צווייטען זארט, ניט גענוג גוט.

sec'ond cous'in (סעק׳-אנד קאז׳ן) א גליעדס=שוועסטער=קינד.

sec'onder *n.* (סעק׳-אנ-דער) א העלפער, אן אונטערשטיצער; איינער וואס אונטערשטיצט א פארשלאג.

sec'ond-hand *n. and a.* (סעק׳-אנד-הענד) דער סעקונדע=ווייזער [אויף א זייגער]; געניצט, פון צווייטער האנד; וואס איז בעקומען געווארען צופעליג; וואס האנדעלט מיט געניצטע זאכען.

sec'ond-hand books (סעק׳-אנד-הענד בוקס) געניצטע ביכער.

sec'ond-hand book'seller (סעק׳-אנד-הענד בוק׳-סעל-ער) אן אנטיקוואר, איינער וואס האנדעלט מיט אלטע, געניצטע ביכער.

sec'ond-hand dish (סעק׳-אנד-הענד דיש) אן אונטערגעווארעמטער מיטאג, ניט זעהר פרישע שפייז.

sec'ond-hand knowl'edge (סעק׳-אנד-הענד נאל׳-עדזש) גענאשטע למדנות [דאס וויסען ניט פון דער ערשטער קוועלע].

sec'ondly *adv.* (סעק׳-אנד-לי) צווייטענס, אין צווייטען פלאץ.

sec'ond-mark *n.* (סעק׳-אנד-מארק) אין מאטעמאטיק — א סעקונדע=צייכען [″].

sec'ond mate (סעק׳-אנד מייט) דער אונטער=שטורמאן [איינער פון די העכערע בעאמטע אויף א שיף].

sec'ond na'ture (סעק׳-אנד ניי׳-טשור) די צווייטע נאטור, דאס וואס איז געווארען א געוועהנהייט.

Habit is second nature.

secon'do *n.* (סע-קאנ׳-דאו) אין מוזיק — סעקאנדא, די צווייטע שטימע, דער צווייטער שפיעלער.

sec'ond-rate *a. and n.* (סעק׳-אנד-רייט) פון צווייטען גראד אדער ראנג; דאס וואס רעכענט זיך פון צווייטען זארט.

sec'onds *n.* (סעק׳-אנדז) א זארט גראבע מעהל; סעקונדען; סעקונדאנטען; די צווייטע שטימען אדער אינסטרומענטען. ז. *second*.

sec'ond sight (סעק׳-אנד סאיט) די פעהיגקייט פון געוויסע פערזאנען, וועלכע — ווי זיי בעהויפטען — קענען פארויסזעהן די צוקונפט ווי אויך זעהן זאכען, וועלכע אנדערע קענען ניט זעהן.

sec'ond-sigh'ted *a.* (סעק׳-אנד-סאי׳-טעד) וואס האט אן איבערנאטירליכע פעהיגקייט צו זעהן זאכען, וואס נארמאלע מענשען זעהן ניט.

sec'onds-pen'dulum *n.* (סעק׳-אנדז-פענ׳-דיו-לאם) א פערפענדיקעל אין א זייגער וואס מאכט טיק=טאק יעדע סעקונדע.

sec'ond thoughts (סעק׳-אנד טהאהטס) איבערלעגונג, דער געדאנק נאך איבערלעגונג.

Second thoughts are more correct than the first impressions.

secon'ic *n.* (סי-קאנ׳-איק) א קאנישער טייל אדער אבשניט.

se'crecy *n.* (סי׳-קרע-סי) דאס זיין אין געהיים; פערבארגענהייט; דאס האלטען אין געהיים; די פערשוויגונג; די איינזאמקייט, אבגעזונדערטהייט, צוריקגעצויגענקייט.

se'cret *a. and n.* (סי׳-קרעט) סעקרעטנע, בעהאלטענערהייד; פערבארגען, געהיים; בסוד; צוריקגעצויגען; א סעקרעט; א געהיימניס, א סוד.

secretaire' *n.* (סעק-רע-טעהר׳) א מין שרייב=טיש מיט קעסטלעך אדער שופלאדען ווי א קאמאד.

secreta'rial *a.* (סעק-רי-טע׳-רי-על) סעקרעטאריש, וואס איז שייך צו א סעקרעטאר.

secreta'riat *n.* (סעק-רי-טע׳-רי-עט) ז. *secretariate*.

secreta'riate *n.* (סעק-רי-טע׳-רי-אייט) דאס סעקרעטאריאט, דאס ארט וואו א סעקרעטאר פיהרט אן זיין ארבייט; דאס אמט אדער די אפיציעלע לאגע פון א סעקרעטאר.

sec'retary *n. and a.* (סעק׳-רי-טע-רי) א סעקרעטאר, איינער וואס פיהרט אן די קארעספאנדענץ און אנדערע פונקציאנען פון א געזעלשאפט, פעראיין אדער פון א פריוואט=פערזאן; א מיניסטער; א שרייב=טיש מיט קעסטלעך אדער שופלאדען ווי א קאמאד; אין דרוקעריי — א מין דרוק=שריפט אין דער פארם פון א שעהנער האנד=שריפט; דער סעקרעטאר=פויגעל [ז. *secretary-bird*]; סעקרעטאריש, מיט זעהר א שעהנער, רונדער און געצאצקעטער האנד=שריפט.

sec'retary-bird *n.* (סעק׳-רי-טע-רי-בוירד) דער סעקרעטאר=פויגעל [א מין אפריקאנישער גרויער רויב=פויגעל, וואס ערנעהרט זיך מיט שלאנגען און אנדערע רעפטילען].

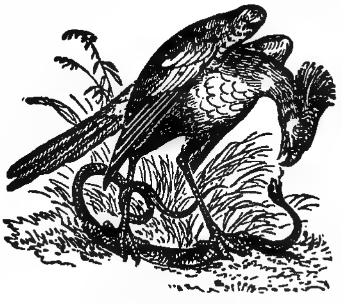

Secretary-bird

Sec'retary of Ag'riculture (סעק׳-רי-טע-רי אוו עג׳-רי-קאל-טשור) דער מיניסטער פון ערד=ארבייט. ז. *Department of Agriculture*.

Sec'retary of Com'merce (סעק׳-רי-טע-רי אוו קאמ׳-אוירס) דער האנדעלס=מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sec'retary of em'bassy (סעק׳-רי-טע-רי אוו עמ׳-בע-סי) ז. *secretary of legation*.

Sec'retary of For'eign Affairs' (סעק׳-רי-טע-רי אוו פאר׳-איין ע-פעהרז׳) דער מיניסטער איבער די אויסערליכע ענינים.

Sec'retary of La'bor (סעק׳-רי-טע-רי אוו ליי׳-באר) דער ארבייטס=מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of Labor*.

sec'retary of lega'tion (סעק׳-רי-טע-רי אוו לי-גיי׳-שאן) דער סעקרעטאר פון דער לעגאציאן, דער הויפט=געהילף פון געזאנדטען.

Sec'retary of State (סעק׳-רי-טע-רי אוו סטייט) דער מיניסטער פון אויסערען [ז. *Department of State*]; אין די איינצעלנע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בעאמטער וואס שטעלט צונויף און האלט די רעקארדען אדער שטאאטס=פאפיערען.

Sec'retary of the Inte'rior (סעק׳-רי-טע-רי אוו טהי אינ-טי׳-רי-אר) דער מיניסטער פון אינערען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of the Interior*.

Sec'retary of the Na'vy (סעק׳-רי-טע-רי אוו טהי ניי׳-ווי) דער פלאטען=מיניסטער, מארין=מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of the Navy*.

Sec'retary of the Treas'ury (סעק׳-רי-טע-רי אוו טהי טרעזש׳-אור-אי) דער פינאנץ=מיניסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Department of the Treasury*.

Sec'retary of War (סעק׳-רי-טע-רי אוו וואהר) דער קריעגס=מיניסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Department of War*.

sec'retaryship *n.* (סעק׳-רי-טע-רי-שיפ) דאס סעקרעטאר=אמט, די סעקרעטאר=שטעלע.

secrete' *v.* (סי-קריט׳) פערבארגען, האלטען בסוד, בעהאלטען; אין פיזיאלאגיע פון חיות און פלאנצען — אבזונדערען, אויסטיילען, אויסשיידען.

se'cret-false *a.* (סי׳-קרעט-פאהלס) פאלש אדער אונטריי אין האלטען א סוד.

secre'ting glands (סי-קרי׳-טינג גלענדז) די אויסטיילונגס=דריזען [די דריזען, דורך וועלכע עס ווערען אויסגעטיילט פערשיעדענע שטאפען פון קערפער].

secre'ting or'gans (סי-קרי׳-טינג אהר׳-גענז) אין באטאניק — די ארגאנען פון א פלאנצע, וועלכע טיילען אוים זאפט און אנדערע שטאפען.

secre'tion *n.* (סי-קרי׳-שאן) די אבזונדערונג; די אויסטיילונג; די אבגעזונדערטע פליסיגקייט אין דעם קערפער פון טהיערע.

secreti'tious *a.* (סי-קרי-טיש׳-אס) אין פיזיאלאגיע — אבגעזונדערט, אויסגעטיילט; וואס האט זיך בעקומען דורך אויסטיילונג.

secre'tive *a.* (סי-קרי׳-טיוו) געהיים מאכענד; האלטענד בסוד; פערשוויגען, שווייגזאם; אין פיזיאלאגיע — וואס רופט ארויס אן אויסטיילונג.

secre'tively *adv.* (סי-קרי׳-טיוו-לי) האלטענדיג בסוד; על פי סוד.

secre'tiveness *n.* (סי-קרי׳-טיוו-נעס) די נייגונג צו פערבארגען, צו האלטען בסוד; די פעהיגקייט צו אזא נייגונג [אין פרענאלאגיע].

se'cretly *adv.* (סי׳-קרעט-לי) אויף א בעהאלטענעם אדער פערבארגענעם שטיי=

נער; בסוד; אין געהיים; פערבארגענ, בעהאלטען.

se'cretness *n.* (סי'-קרעט-נעס) די פער= בארגענהייט, די איינגעהאלטענקייט, דאס קענען האלטען א סוד.

secre'tory *a.* (סי-קרי'-טא-רי) אבזונ= דערענד; וואס איז שייך צו דער אויסטיי= לונג פון פליסינקייטען אין קערפער.

se'crets *n.* (סי'-קרעטס) סעקרעטען, סודות; די געשלעכטס-גליעדער; קערפער= טיילען, וועלכע מען האלט צוגעדעקט צו= ליעב בעשיידענהייט.

se'cret ser'vice (סי'-קרעט סויר'-וויס) געהיים-דיענסט אדער געהיים-פאליציי [פאליציי אין א לאנד, וועלכע שפיאנע= וועט אוים קרימינעלע און פאליטישע פער= ברעכער, וואס פיהרען זייער טהעטיגקייט אין געהיים]; דאס דיענען אין געהיים= פאליציי.

sect *n.* (סעקט) א סעקטע; א כתה; א רעליגיאנס-סעקטע; א גרופע מענשען, וועלכע האבען זיך אבגעשפאלטען פון דער הערשענדער קירך; א פארטיי, א פראק= ציאן; א גרופע מענשען, וועלכע זיינען פאנאטיש אין זייערע איבערצייגונגען; א געשלעכט.

sec'tant *n.* (סעק'-טענט) א טייל פון א שטח וואס ווערט אבגעשניטען דורך דריי פלעכען.

secta'rial *a.* (סעק-טע'-רי-על) סעק= טאנטיש.

secta'rian *n.* and *a.* (סעק-טע'-רי-ען) א סעקטאנט, איינער וואס געהערט צו א סעקטע; סעקטאנטיש; וואס איז שייך צו א סעקטאנט; וואס בעלאנגט צו א סעקטע.

secta'rianise *v.* (סעק-טע'-רי-ענ-איז) ז. ***sectarianize***

secta'rianism *n.* (סעק-טע'-רי-ענ-איזם) סעקטען-גייסט; די אנגעהעריגקייט צו א סעקטע.

secta'rianize *v.* (סעק-טע'-רי-ענ-איז) מאכען איינעם פאר א סעקטאנט.

sec'tary *n.* and *a.* (סעק'-טע-רי) א סעקטאנט, א מיטגליעד פון א סעקטע, פארטיי אדער פראקציאן; א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע; וואס איז שייך צו א סעקטאנט אדער צו א סעקטע.

sec'tile *a.* (סעק'-טיל) וואס קען גלאט געשניטען אדער געשפאלטען ווערען.

sectil'ity *n.* (סעק-טיל'-אי-טי) די איי= גענשאפט לייכט און גלאט געשניטען צו ווערען.

sec'tio *n.* (סעק'-שי-או) א שניט; א צו= שניידונג; דאס פאלמעסען.

sec'tion *n.* and *v.* (סעק'-שאן) א סעק= ציאן; א דורכשניט, א דורכשניטס-אנזיכט פון עטוואס וואס ווערט פארגעשטעלט אויף א צייכנונג; דאס שניידען; דאס צושניי= דען; דאס צוטיילען; אן איינשניט; א שניט; אן אבשניט, אן אבטיילונג; א טייל; א שטח קהל'שעס לאנד פון 640 אקער [א קוואדראט מייל] אין די פער= איינינגטע שטאאטען פון אמעריקא; א טייל פון א שלאף-וואגאן; א גאנץ דין פעניצעל פאר א מיקראסקאפישער אונטערזוכונג; אן אבזאץ, א פאראגראף [§]; אין זאא= לאגיע און באטאניק — א גרופע; צוטיי= לען אין סעקציאנען אדער אבטיילונגען; צושניידען אויף דינע פעניצלעך פאר א מיקראסקאפישער אונטערזוכונג.

sec'tional *a.* (סעק'-שאנ-על) 1. גע= מאכט אין סעקציאנען אדער אין אבטיי= לונגען; 2. וואס געהערט צו אן אבשניט אדער צו אן אבטיילונג; 3. פארטיקולא= ריסטיש, לאקאל, וואס איז בלויז פאר איין בעזונדערען טייל אדער געגענד, וואס איז אין די אינטערעסען נור פון איין טייל אדער איין גרופע פון דער בעפעלקערונג.
1. My library shelves are sectional bookcases. 3. Sectional feeling is very strong in the Southern States.

sec'tionalism *n.* (סעק'-שאנ-על-איזם) פארטיקולאריזם, אבגעזונדערטקייט פון איין טייל פון דער בעפעלקערונג פון דעם אנדערען; דאס זיין בלויז אין די אינטע= רעסען פון איין גרופע אדער טייל פון דער בעפעלקערונג.

sectional'ity *n.* (סעק-שא-נעל'-אי-טי) ז. ***sectionalism***

sectionaliza'tion *n.* (סעק-שאנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס ווערען פארטיקולאריסטיש. ז. ***sectional***

sec'tionalize *v.* (סעק'-שאנ-על-איז) מאכען פארטיקולאריסטיש. ז. ***sectional***

sec'tionally *adv.* (סעק'-שאנ-על-אי) אין אבטיילונגען, אין סעקציאנען.

sec'tion-boss *n.* (סעק'-שאנ-באס) דער הויפט פון אן אבטיילונג ארבייטער, וועל= כע דארפען האלטען אין ארדנונג אן איי= זענבאהן-ליניע אין א געוויסער סעקציאן.

sec'tion-box *n.* (סעק'-שאנ-באקס) א קאמער אדער קאסטען מיט אינסטרומענ= טען פאר די אויפפאסער אויף אן איי= זענבאהן-סעקציאן.

sec'tion-crew *n.* (סעק'-שאנ-קרוה) די ארבייטער און אנגעשטעלטע פון אן איי= זענבאהן-אבטיילונג.

sec'tionize *v.* (סעק'-שאנ-איז) צושניי= דען, צוטיילען; צוטיילען אין אבטיילונגען אדער סעקציאנען.

sec'tion-li'ner *n.* (סעק'-שאנ-לאי'-נער) אן אינסטרומענט צו צייכענען פאראלעלע ליניען [ער בעשטעהט פון א דריי-עק און פון א גראדען לינעאל].

sec'tion-plane *n.* (סעק'-שאנ-פליין) א געשניטענע פלעכע.

sec'tive *a.* (סעק'-טיוו) ז. ***sectile***

sec'tor *n.* (סעק'-טאר) א סעקטאר, א קרייז-אויסשניט, אן אויסשניט פון א קרייז וואס איז בעגרענעצט פון צוויי ראדיוסען [ז. איל.]; א פראפארציאנס-צירקעל [א מאטעמאטישער אינסטרו= מענט פאר טריגאנאמעטרי= שע אויסרעכנונגען]; אן אס= טראנאמישער אינסטרומענט פאר ווינקעל-מעסטונגען; א טרייב-ראד וואס נור איין סעקטאר-טייל פון איהם האט צייהנער.

Sector

sec'toral *a.* (סעק'-טאר-על) וואס איז שייך צו א סעקטאר [א קרייז-אויסשניט].

sec'tor-gear *n.* (סעק'-טאר-גיער) א טריעב-ראד וואס בלויז איין סעקטאר-טייל פון איהם האט צייהנער

secto'rial *a.* and *n.* (סעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א סעקטאר [א קרייז= אויסשניט]; וואס איז צוגעפאסט צום שניידען [וועגען די צייהנער פון פלייש= עסענדע חיות]; א שנייד-צאהן.

sec'tor-wheel *n.* (סעק'-טאר-הוויעל) ז. ***sector-gear***

sec'ular *a.* and *n.* (סעק'-יו-לאר) וועלט= ליך, וואס איז ניט געבונדען צום קלויס= טער אדער צו א מאנאכען-ארדען [וועגען פריסטער אדער גלחים]; הונדערט-יעהריג; הונדערט-יעהרליך, וואס פאסירט איין מאל אין הונדערט יאהר; וואס ציהט זיך פאר יאהרען און יאהרען, וואס דויערט פון בע= שטענדיג אן; א וועלטליכער פריסטער אדער גלח [א פריסטער וואס איז ניט געבונדען צו א מאנאכען-ארדען; א ניט= ארדינירטער קירכען-אנגעשטעלטער.

sec'ular cler'gy (סעק'-יו-לאר קלויר'-דזשי) די וועלטליכע גייסטליכע [פריס= טערס אדער גלחים וואס בעלאנגען ניט צו א מאנאכען-ארדען].

sec'ular educa'tion (סעק'-יו-לאר עד-יו-קיי'-שאן) וועלטליכע ערציהונג [אהן רעליגיאנס-אונטערריכט].

secularisa'tion *n.* (סעק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. ***secularization***

sec'ularise *v.* (סעק'-יו-לאר-איז) ז. ***secularize***

sec'ularism *n.* (סעק'-יו-לאר-איזם) די איבערגעבענהייט צו וועלט-זאכען אדער צו עולם-הזה, ניט זארגענדיג פאר עולם הבא; די פערנאכלעסיגונג אדער אויסשליסונג פון רעליגיאן אין ערציהונג און עפענטליכען לעבען; די אידעע פון אבטיילען די קירך פון שטאאט.

sec'ularist *n.* and *a.* (סעק'-יו-לאר-איסט) איינער וואס גלויבט בלויז אין א לעבען אויף דער וועלט אדער אין עולם הזה און זאגט זיך אב פון אלע פארמען פון רעליגיאן און פון דעם גלויבען אין עולם הבא; איינער וואס האלט, אז די רעליגיאן דארף אויסגעשלאסען ווערען פון ערציהונג און פון עפענטליכען לעבען; וואס איז אן אנהענגער פון דיעזער אנזיכט אדער טעאריע; וואס איז אן אנהענגער פון דער אידעע פון אבטיילען די קירך פון שטאאט.

secular'ity *n.* (סעק-יו-לער'-אי-טי) וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צו גייסט= ליכקייט]; די איבערגעבענהייט צו עולם הזה; דאס גלויבען בלויז אין דער וועלט און ניט אין עולם הבא.

seculariza'tion *n.* (סעק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס איבערגעבען זיך צו עולם הזה, ניט זארגענדיג פאר עולם הבא; דער אי= בערגאנג פון א קירכליכען אדער מאנאכען= צושטאנד צו א וועלטליכען; דאס מאכען וואכעדיג אדער וועלטליך; פערוועלטלי= כונג פון קירכען-גיטער [דאס איבערגע= בען קירכליכע גיטער צום וועלטליכען גע= ברויך]; דאס אויסשליסען רעליגיאן פון ערציהונג און פון עפענטליכען לעבען.

sec'ularize *v.* (סעק'-יו-לאר-איז) מא= כען וועלטליך, אריבערפיהרען פון מאנא= כען-שטאנד אין א וועלטליכען; פערוועלט= ליכען קירכליכע גיטער [איבערגעבען קירכליכע גיטער פאר א וועלטליכען גע= ברויך]; וואכעדיג מאכען, אוועקנעהמען דעם רעליגיעזען אינהאלט אדער איינפלוס; בעקעהרען צו אן עולם-הזה'דיגען לעבען.

sec'ularly *adv.* (סעק'-יו-לאר-לי) וועלטליך [אין געגענזאץ צו גייסטליך].

sec'ular mu'sic (סעק'-יו-לאר מיו'-זיק) וועלטליכע [ניט קירכליכע] מוזיק.

sec'ularness *n.* (סעק'-יו-לאר-נעס) ז. ***secularity***

se'cund *a.* (סי'-קאנד) איינזייטיג, וואס האט צווייגלעך נור פון איין זייט [וועגען פלאנצען].

secunda'tion *n.* (סעק-אנ-דיי'-שאן) גליק, מזל ברכה.

sec'undine *n.* (סעק'-אנ-דין) אין בא= טאניק — די צווייטע אדער אינעווענינגסטע איי-הויט; אין מעדיצין — די פלאצענטא, די שליה, דאס ארט, די נאך-געבורט, די איי-הויט.

secundip'ara *n.* (סעק-אנ-דיפ'-ע-רא) א פרוי וואס געבעהרט צום צווייטען מאל.

secun'dum *prep.* (סי-קאנ'-דאם) אין בעצוג, לויט.

secur'able *a.* (סי-קיור'-עבל) וואס קען געזיכערט ווערען; לייכט צו זיכערען.

secur'ance *n.* (סי-קיור'-ענס) פערזיכערונג.

secure' *a. and v.* (סי-קיור') זיכער, פערזיכערט, גאראנטירט; פריי פון געפאהר; רוהיג, זארגלאז; זיכערען, שיצען, בעוואהרען; פערזיכערען; געוויס מאכען; גאראנטירען; זיכער מאכען; פערפעסטיגען; אריינזעצען אין תפיסה; פעסט אנגרייפען; נעהמען אין בעזיץ.

secure'ly *adv.* (סי-קיור'-לי) מיט זיכערהייט, מיט געוויסהייט; אויף א זיכערען אופן; אהן מורא פאר געפאהר: אין זיכערהייט.

secure'ment *n.* (סי-קיור'-מענט) די פערזיכערונג; דאס מאכען זיכער.

secure'ness *n.* (סי-קיור'-נעס) די זיכערהייט; דאס זיין זיכער.

secur'er *n.* (סי-קיור'-ער) א שיצער, א בעשיצער; איינער אדער עטוואס וואס זיכערט.

secu'riform *a.* (סי-קיו'-רי-פארם) האק=פערמיג, וואס האט די פארם פון א האק.

sec'urite *n.* (סעק'-יו-ראיט) אזא שטארקער אויפרייסענדער שטאף, א געוויסער עקספלאזיאנס=פולווער וואס רייסט אויף מיט א גרויסער קראפט.

secu'rity *n.* (סי-קיו'-רי-טי) זיכערהייט; שוץ; גאראנטיע; בירגשאפט, ערבות; א משכון; א פערזיכערונג; אן ערב.

sedan' *n.* (סי-דען') א טראג=שטוהל [אזא גרויסער געדעקטער געפאלסטערטער שטוהל וואו עס קען זיצען איין פערזאן און וועלכער ווערט געטראגען אויף שטאנגען פון די זייטען].

Sedan

sedan'-chair *n.* (סי-דען'-טשעהר) ז. *sedan*.

sedate' *a.* (סי-דייט') געזעצט, רוהיג, געלאסען.

sedate'ly *adv.* (סי-דייט'-לי) מיט געזעצטקייט, מיט געלאסענהייט; אויף א רוהיגען אדער געלאסענעם אופן.

sedate'ness *n.* (סי-דייט'-נעס) געזעצטקייט, רוהיגקייט; געלאסענקייט.

seda'tion *n.* (סי-דיי'-שאן) בערוהיגונג.

sed'ative *a. and n.* (סעד'-ע-טיוו) בערוהיגענד, איינשטילענד; א רפואה, וואס שטילט איין א וועהטאג.

sed'ative salt (סעד'-ע-טיוו סאהלט) באר=זויערע.

sed'ative wa'ter (סעד'-ע-טיוו הוואה'-טער) אזא קאסמעטישער אדער מעדיצינישער מיטעל צו וואשען די הויט, געמאכט פון אמאניא, קאמפאר, זאלץ און וואסער.

se'dent *a.* (סיע'-דענט) זיצענד, רוהיג, רוהענד, געלאסען.

sed'entarily *adv.* (סעד'-ען-טע-רי-לי) זיצענדיג אויף איין ארט; בלייבענדיג בעשטענדיג אויף איין ארט.

sed'entariness *n.* (סעד'-ען-טע-רי-נעס) דאס זיצען בעשטענדיג אויף איין ארט; א זיצענדע לעבענס=ארט; אונבעוועגליכקייט.

sed'entary *a. and n.* (סעד'-ען-טע-רי) זיצענד; איינגעזעסען, וואס זיצט בעשטענדיג אויף איין ארט; אונבעוועגליך, פויל; וואס איז געוועהנט פיעל צו זיצען, וואס זיצט כסדר אין דער היים; אבגעזונדערט פון מענשען; וואס פאדערט, אז מען זאל פיעל זיצען [ווענען אן ארבייט אדער בעשעפטיגונג]; וואס קומט פון פיעל זיצען; אין זאאלאגיע — וואס בלייבט בעשטענדיג אין איין ארט, וואס וואנדערט ניט [ווענען פיש אדער פויגעל]; איינער וואס זיצט פיעל; אן איינגעזעסענער מענש.

sede'runt *n.* (סי-דיע'-ראנט) א זיצונג, א פערזאמלונג; א געריכטס=זיצונג [די אייגענטליכע בעדייטונג פון דעם ווארט איז: זיינען אנוועזענד געווען ביי א זיצונג, האבען אנטייל גענומען אין א זיצונג. אין דיזען אייגענטליכען זין ווערט דער אויסדרוק געברויכט אין פראטאקאלען פון זיצונגען אדער פערזאמלונגען ביים אויסרעכנען די נעמען פון די אנוועזענדע].

sedge *n.* (סעדזש) סעגע אדער ריעד=גראז [א מין גראז]; א גראז וואס וואקסט אין נאסע געגענדען; א מחנה אדער הורטע צאפליעס אדער עהנליכע פויגלען.

sedge'-bird *n.* (סעדזש-בוירד) דער ווייד=זינגער [א זינג=פויגעל].

sedged *a.* (סעדזשד) וואס בעשטעהט אדער איז געמאכט פון ריעד=גראז.

sedge'-war'bler *n.* (סעדזש-הוואהר'-בלער) ז. *sedge-bird*.

sedge'-wren *n.* (סעדזש'-רען) ז. *sedge-bird*.

sedg'y *a.* (סעדזש'-אי) בעוואקסען מיט ריעד=גראז.

sed'iment *n.* (סעד'-אי-מענט) דאס אבגעשטאנענע אויפ'ן דעק, דעק=אבזאץ, הייוועז.

sedimen'tal *a.* (סעד-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ווי הייוועז אדער דעק=אבזאץ.

sedimen'tary *a.* (סעד-אי-מענ'-טע-רי) וואס זעצט זיך אב אויפ'ן דעק; וואס בילדעט זיך דורך אבלאגערונג אדער פון דעם וואס זעצט זיך אב פון וואסער אויפ'ן דעק [ווענען געוויסע ערד=שיכטען אדער בערג].

sedimenta'tion *n.* (סעד-אי-מענ-טיי'-שאן) אבלאגערונג אדער באדען=אבזאץ [ערד אדער שטיינער וואס זעצען זיך אב פון וואסער אויפ'ן דעק און בילדעט א שיכט].

sed'iment-collec'tor *n.* (סעד'-אי-מענט-קא-לעק'-טאר) א פאררייכטונג אין פליסיגקייטס=כלים אנצוזאמלען דעם אבזאץ און איהם בעזייטיגען.

sedi'tion *n.* (סי-דיש'-אן) אן אויפשטאנד, אן אויפרוהר, א מיאטעזש; דאס אויפרייצען צו אן אויפשטאנד; א רעדע אדער פלוג=שריפט וואס רייצט צו אן אויפשטאנד.

sedi'tionary *a. and n.* (סי-דיש'-אנ-איי-רי) מיאטעזשנע, אויפריהרעריש: וואס איז שייך צו אן אויפשטאנד; א מיאטעזשניק, א בונטאווושטשיק.

sedi'tious *a.* (סי-דיש'-אס) רעבעליש, אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

sedi'tiously *adv.* (סי-דיש'-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אדער מיאטעזשנעם אופן.

sedi'tiousness *n.* (סי-דיש'-אס-נעס) דאס זיין מיאטעזשנע אדער אויפריהרעריש; דאס זיין גענייגט צו אן אויפרוהר אדער אויפשטאנד.

seduce' *v.* (סי-דיוס') פערפיהרען, אראבפיהרען פון דרך הישר; פערפיהרען א פרוי.

sedu'ceable *a.* (סי-דיו'-סעבל) וואס קען פערפיהרט ווערען [בעזאנדערס ווענען א פרוי]; וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון דרך הישר.

seduce'ment *n.* (סי-דיוס'-מענט) דאס פערפיהרען [בעזאנדערס א פרוי]; דאס אראבפיהרען פון דרך הישר; א פערפיהרונג; א פערפיהרעניש; פערפיהרונגס=מיטלען.

sedu'cer *n.* (סי-דיו'-סער) א פערפיהרער, א פערפיהרעריין:

sedu'cible *a.* (סי-דיו'-סיבל) פערפיהרבאר, וואס קען פערפיהרט ווערען [בעזאנדערס ווענען א פרוי]; וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון דרך הישר.

sedu'cingly *adv.* (סי-דיו'-סינג-לי) פערפיהרעריש, אויף א פערפיהרערישען אופן.

sedu'cive *a.* (סי-דיו'-סיוו) ז. *seductive*.

seduc'tion *n.* (סי-דאק'-שאן) פערפיהרונג; דאס אראבפיהרען פון דרך הישר; דאס פערפיהרען א פרוי.

seduc'tive *a.* (סי-דאק'-טיוו) פערפיהרעריש.

seduc'tively *adv.* (סי-דאק'-טיוו-לי) אויף א פערפיהרערישען אופן; פערפיהרעריש.

seduc'tiveness *n.* (סי-דאק'-טיוו-נעס) א פערפיהרערישע איינענשאפט אדער נייגונג; א פערפיהרערישער איינפלוס.

seduc'tress *n.* (סי-דאק'-טרעס) א פערפיהרעריין.

sedu'lity *n.* (סי-דיו'-לי-טי) פלייסיגקייט, התמדה.

sed'ulous *a.* (סעד'-יו-לאס) פלייסיג; וואס איז א מתמיד.

sed'ulously *adv.* (סעד'-יו-לאס-לי) פלייסיג, מיט התמדה.

sed'ulousness *n.* (סעד'-יו-לאס-נעס) פלייסיגקייט, התמדה.

see *v. and n.* (סיע) זעהן; זיך זעהן, זיך טרעפען; קוקען; נאכקוקען, נאכזוכען, ערפאהרען; זיך איבערלעגען; פערשטעהן, בעגרייפען; אויסגעפינען; בעגלייטען; בעזוכען; האבען אין זינען, האבען אין אויג; בעזארגען, נאכזעהן; א בישאפליכער אדער ערץ=בישאפליכער זיץ אדער ארט; די רעזידענץ פון א בישאף אדער ערץ=בישאף; דאס אמט אדער די ווירדע פון א בישאף אדער ערץ=בישאף; די יעפארכיע אדער געגענד וואס איז אין דעם רשות פון א בישאף אדער ערץ=בישאף.

see'able *a.* (סיע'-עבל) זיכטבאר, וואס קען געזעהן ווערען.

see about' (סיע ע-באוט') זעהן וואס מען קען טהאן, נאכדענקען, זיך איבערלעגען.

I shall **see about** your suggestions.

see af'ter (סיע עפ'-טער) אויפפאסען.

seed *n. and v.* (סיעד) זאמען, זאט, זריעה; א קערנדעל; די אבשטאמונג, די קוועלע, די אורזאכע, דער אורשפרונג; געשלעכט, ראסע, שטאם, קינדער; נאכקומענשאפט; זייהען זאט; ארויסנעהמען

די זאמען אדער די זאט; בעפוצען מיט קליינע פיגורען עהנליך צו קערנדלעך; ארויסגעבען אדער פראדוצירען זאמען אדער זאט; לאזען ווערען קערנערדיג ווי פעטס וואס מען לאזט לאנגזאם זיך אבקיהלען.

seed'-bas'ket *n.* (סיעד'-בעס'-קעט) א זאט=קארב [א קארב אין וועלכען מען האלט די זאט ביים זייהען].

seed'-bed *n.* (סיעד'-בעד) א בייט צום פערזייהען.

seed'-bee'tle *n.* (סיעד'-ביע'טל) דער זאמען=צושטערער [אזא אינזעקט וואס צופרעסט די זאמען פון פלאנצען].

seed'box *n.* (סיעד'-באקס) דער קאפסול ביי א פלאנצע וואו עס ליגען די זאמען.

seed'-bud *n.* (סיעד'-באד) דער קיים, דאס אייעלע פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס זאמען=קערנדעל.

seed'-cake *n.* (סיעד'-קייק) א קוכען וואס ענטהאלט זאמען=קערנער, א מאהן=קוכען, א קימעל=קוכען.

seed'-coat *n.* (סיעד'-קאוט) די שאלעכץ פון א זאמען=קערנדעל.

seed'-cod *n.* (סיעד'-קאד) ז. *seed-basket*.

seed'-corn *n.* (סיעד'-קאהרן) זאט=קארן, זריעה=קערנער, קערנער צום זייהען.

seed'-crush'er *n.* (סיעד'-קראש'-ער) אן אינסטרומענט צו צורייבען זאמען כדי ארויסצודריקען אויל פון זיי.

seed'-down *n.* (סיעד'-דאון) זאמען=פוך [אזא פוך וואס בעדעקט געוויסע זאמען=קערנער, ווי פון באוועל צ. ב.].

seed'-drill *n.* (סיעד'-דריל) א זייה=מאשין צו זייהען זאט אין שורות.

see'ded *a.* (סיע'-דעד) פול מיט זאמען; זאמען טראגענד, וואס איז מיט זאמען; רייף, פול ענטוויקעלט; פערזייהט; בעשפרענקעלט מיט זאמען.

seed'-embroi'dery *n.* (סיעד'-עמ-בראי'-דער-אי) שטיקעריי, אין וועלכער עס ווערען איינגענעהט זאמען פון געוויסע פרוכט.

see'der *n.* (סיע'-דער) א זייהער, א זייה=מאשין; אן אפאראט ארויסצונעהמען די זאמען אדער קערנער פון פרוכט; א פיש וואס ענטהאלט רויגען אדער מילך.

seed'-field *n.* (סיעד'-פיעלד) א פעלד צום פערזייהען.

seed'-fish *n.* (סיעד'-פיש) א פיש וואס ענטהאלט רויגען אדער מילך.

seed'ful *a.* (סיעד'-פול) פול מיט זאט אדער זאמען; פיעל פערשפרעכענד.

seed'-gar'den *n.* (סיעד'-גאר'דן) א זאמען=גארטען [א גארטען צום קולטיווירען זאט].

seed'-grain *n.* (סיעד'-גריין) ז. *seed-corn*.

see'diness *n.* (סיע'-די-נעס) דאס זיין קערנדיג, דאס זיין פול מיט זאמען אדער קערנער; אבגעריבענקייט, אבגעטראגענקייט; אבגעניצטקייט; אויסגעמאטערטקייט.

see'ding *n.* (סיע'-דינג) דאס פערזייהען זאט.

see'ding-machine' *n.* (סיע'-דינג-מע-שין') א זייה=מאשין.

see'ding-plow *n.* (סיע'-דינג-פלאו) אן אקער וואס זייהט אויף די קערנער ביים אקערען.

seed'-lac *n.* (סיעד'-לעק) זאמען=לאק [א לאק וואס ווערט געמאכט פון קערנער].

seed'-leaf *n.* (סיעד'-ליעף) דאס זאמען=בלאט [דאס ערשטע בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זאמען].

seed'-leap *n.* (סיעד'-ליעפ) א זייה=קארב [א קארב אין וועלכען מען האלט די זאט ביים זייהען].

seed'less *a.* (סיעד'-לעס) וואס האט ניט קיין זאמען אדער זאט.

seed'ling *n. and a.* (סיעד'-לינג) א זא=מען=געוויקס, א זאמען=פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט ארויס פון א קערנדעל, צום אונטערשיעד פון אן אבגעשניטענעם צווייגעל וואס ווערט פערפלאנצט]; וואס קומט ארויס פון א זאמען אדער קערנדעל.

seed'-lip *n.* (סיעד'-ליפ) ז. *seed-leap*.

seed'-lobe *n.* (סיעד'-לאוב) ז. *seed-leaf*.

seed'man *n.* (סיעד'-מען) ז. *seedsman*.

seed'-oil *n.* (סיעד'-איל) זאמען=אויל.

see doub'le (סיע דאבל) זעהן א גע=גענשטאנד ווי ער וואלט געווען דאפעלט [ווי ווען עס שווינדעלט פאר די אויגען אדער ווען מען איז שכור].

seed'-oys'ters *n.* (סיעד'-אים'-טערז) יונגע אויסטערס, וועלכע ווערען אריבערגעטראגען אין ערטער וואו זיי זיינען ניטא, אז זיי זאלען זיך דארט איינפיהרען.

seed'-plan'ter *n.* (סיעד'-פלענ'-טער) א זייה=מאשין [בעזאנדערס פאר בערג].

seed'-plot *n.* (סיעד'-פלאט) א שטיק ערד וואס ווערט פערזייהט מיט זאט אום די פלאנצען, וואס וואקסען ארויס פון זיי, זאל מען שפעטער איבערזעצען אין אן אנדער ארט.

seeds'man *n.* (סיעדז'-מען) א זייהער; א זאמען=הענדלער, א זאט=הענדלער.

seed'-sow'er *n.* (סיעד'-סאו'-ער) א זייה=מאשין.

seed'-time *n.* (סיעד'-טאים) די זאט=צייט, די זייהונגס=צייט.

seed'-ves'sel *n.* (סיעד'-וועס'-על) אין באטאניק — דער זאמען=קאפסעל [דער טייל פון א פלאנצע וואס ענטהאלט די זאמען=קערנער].

seed'-wool *n.* (סיעד'-הוואול) רויהער באוועל פון וועלכען מען האט נאך די זאמען ניט ארויסגענומען.

see'dy *a.* (סיע'-די) 1. רייך אין קערנער, פול מיט זאמען; 2. וואס האט אן אייגענ=טימליכען ריח [וועגען פראנצויזישען בראנפען]; 3. אבגעטראגען, אבגעניצט, ארעמזעליג; 4. קאצען=יאמערליך, אויסגעמאטערט, מיעד ווי נאך א הוליאנקע; 5. פול מיט רויגען אדער מילך [וועגען פיש].

3. There appeared at the door a seedy looking individual.

see'ing *c. and n.* (סיע'-אינג) ווייל; נעהמענדיג אין אנבעטראכט; אזוי ווי; דאס זעהן.

see in'to a mill'stone (סיע אינ'-טו ע מיל'-סטאון) ז. *see through a millstone*.

see in'to some'thing (סיע אינ'-טו סאמ'-טהינג) נאכקוקען, נאכזעהן עפעס; אין עפעס ארייינטראכטען זיך.

seek *v.* (סיעק) 1. זוכען, נאכזוכען, נאכ=פרעגען; 2. שטרעבען נאך..., זיך יאגען נאך...; 3. זיך ווענדען צו...

1. Seek and ye shall find. 2. His enemy seeks his ruin.

see'ker *n.* (סיע'-קער) א זוכער; א נאכ=זוכער, א נאכפרעגער.

seek for (סיעק פאר) נאכזוכען; שטרע=בען צו געפינען.

seel *v. and n.* (סיעל) פערבינדען די אויגען; פערמאכען די אויגען, בלינד מא=כען; אנבויגען זיך אן א זייט [וועגען א שיף וואס ווערט געווארפען פון כוואליעס]; א בויג אויף דער זייט [ווי פון א שיף וואס ווערט געווארפען פון שטורם].

seem *v.* (סיעם) 1. שיינען, שיינען צו זיין, אויסזעהן, אויסווייזען; 2. דוכטען, דאכטען.

1. It seems to me that he is right. 2. I still seem to hear the voice of my childhood friends.

see'mer *n.* (סיע'-מער) איינער וואס זעהט אוים, איינער וואס גיט זיך א גע=וויסען אויסזעהן.

see'ming *a. and n.* (סיע'-מינג) 1. וואס זעהט אוים, וואס שיינט; שיינבאר; 2. דאס אויסזעהן, דער אנזעהן.

1. My seeming indifference should not be taken to mean a lack of interest in the project.

see'mingly *adv.* (סיע'-מינג-לי) לויט ווי עס ווייזט אוים, לויט ווי עס שיינט; שיינבאר.

see'mingness *n.* (סיע'-מינג-נעס) דאס אויסזעהן, דער אנזעהן, שיינבארקייט.

seem'lily *adv.* (סיעמ'-לי-לי) אויף א פאסענדען, אנשטענדיגען אופן.

seem'liness *n.* (סיעמ'-לי-נעס) אנ=שטאנד, דאס גוטע אויסזעהן; אנשטענדיג=קייט; פאסינקייט; חן, שעהנקייט.

seem'ly *a. and adv.* (סיעמ'-לי) אנ=שטענדיג; פאסענד; אויף א פאסענדען אדער אנשטענדיגען אופן.

seen (סיען) געזעהן. ז. *see*.

see one through (סיע הוואן טהרוה) אימעצען דורכהעלפען, ארויסשלעפען אי=מעצען פון א צרה.

see out (סיע אוט) קוקען אדער אוים=הערען ביז'ן סוף; איבערטרעפען, איבער=שטייגען.

seep *v.* (סיעפ) זיך דורכזייען; אברינען, אבטריפען.

see'page *n.* (סיע'-פעדזש) אבזייאונג, אבטריפונג; די פליסינקייט וואס ווערט אבגעזייט אדער אבגעטריפט.

see'py *a.* (סיע'-פי) זעהר פייכט, אנגע=זאפט מיט פיעל פייכטקייט.

seer *n.* (סיער) א זעהער, א פראפעט, א נביא.

seer'ship *n.* (סיער'-שיפ) נביא'שאפט, דאס כאראקטעריסטישע פון א נביא.

seer'sucker *n.* (סיער'-סאק-ער) אזא דינער אסט=אינדישער לייווענד=שטאף.

see'-saw *n., a. and v.* (סיע'-סאה) דאס וויעגען זיך אויף א באלאנסירענדען ברעט אדער קלאץ; א שאקעל=ברעט, א הוידעל=קע; דאס הוידען אדער וויעגען זיך; א היין און הער ערקלערונג, אן ערקלערונג פון איין זאך דורך א צווייטער וואס די צווייטע גופא ווערט ערקלערט דורך דער ערשטער; דאס צוויי=זייטיגע טרומפפען אין וויהסט [אזא קארטען=שפיעל]; היין און הער, ארויף און אראב; שוואנקען; זיך וויעגען אדער בעוועגען היין און הער; וויעגען, שאקלען, הוידען.

see'-saw mo'tion (סיע'-סאה מאו'-שאן) א היין און הער בעוועגונג; א בע=וועגונג ארויף און אראב.

see stars (סיע סטאהרז) פיהלען ווי עס פליהען פונקען פון די אויגען [ווי ביים קריעגען א שטארקען קלאפ אין קאפ].

seethe *v.* (סיעטה) זידען, קאכען; איינ=ווייקען; זיך קאכען.

see the back of (סיע טהי בעק אוו) פטור ווערען.

see the el'ephant (סיע טהי על'-ע-

פענט) זעהן עפּעס אונגעוועהנליכעס אדער וואונדערליכעס, זעהן דאס ערשטע מאל א גרויסע שטאדט מיט איהרע פיהרונגען.

see the light (סיע טהי לאיט) דערזעהן די ליכטיגע וועלט; בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט; ארויסקומען אין דער עפענטליכקייט.

see'ther *n.* (סיע'-טהער) א קאכער; א קאף־טאפּ; א קעסעל.

see the sights (סיע טהי סאיטס) בעקוּ־קען די זעהענסווירדיגקייטען פון א שטאדט אדער פון א געגענד.

see through a mill'stone (סיע טהרוה ע מיל'-סטאָון) דורכקוקען עטוואס אונדורכדרינגליכעס; האבען א שארף אויג; האבען א שארפען מח.

see through a prism (סיע טהרוה ע פריזם) זעהן א זאך ניט ווי זי איז.

see through one (סיע טהרוה וואן) פערשטעהן אדער בעגרייפען אימעצען דורך און דורך.

see to it (סיע טו איט) בעזארגען.
I shall see to it that my instructions are carried out.

segar' *n.* (סי-גאר') ז. *cigar*

seghol' *n.* (סע-גאול') א סגל [ֶ].

seg'ment *n. and v.* (סעג'-מענט) אן אבשניט [אן אבגעשניטענער טייל]; א סעגמענט, אן אב־געשניטענער טייל פון א גע־אמעטרישער פיגור; אן אב־געשניטענער טייל פון א קרייז [ז. איל.]; א רינג פון דעם הינטער־טייל פון אן אינזעקט; צוטיילען אדער צוטיילט ווע־רען אין סעגמענטען [אבשניטען].

Segment

seg'mental *a.* (סעג'-מענ-טעל) וואס האט די פארם פון א סעגמענט [אן אב־שניט פון א קרייז]; וואס איז שייך צו סעגמענטען אדער אבשניטס־טיילען.

seg'mentally *adv.* (סעג'-מענ-טעל-אי) אין סעגמענטען, אין אבשניטס־טיילען.

seg'mentary *a.* (סעג'-מענ-טע-רי) ז. *segmental*

seg'mentate *a.* (סעג'-מענ-טייט) וואס איז אין סעגמענטען אדער אין אבשניטס־טיילען.

segmenta'tion *n.* (סעג-מען-טיי'-שאן) דאס צושניידען אדער טיילען אין סעג־מענטען אדער אין אבשניטען.

seg'mented *a.* (סעג'-מענ-טעד) צעטיילט אין סעגמענטען אדער אין אבשניטען.

seg'ment-gear *n.* (סעג'-מענט-גיער) א צאהן־טריעב־ווערק וואס פערנעהמט נור א סעג־מענט [אבשניט] פון א קרייז.

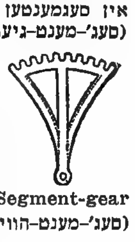
Segment-gear

seg'ment of a cir'cle (סעג'-מענט אוו ע סוירקל) א סעגמענט, א קרייז־אב־שניט.

seg'ment-wheel *n.* (סעג'-מענט-הוויעל) א טריעב־ראד וואס נור א טייל פון זיין אומקרייז האט צייהנער.

se'gno *n.* (סיי'-ניאו) א מוזיק־צייכען וואס צייגט אן דעם אנהויב אדער ענ־דע פון א ווידערהאלונג [פערקירצט S].

Segment-wheels

seg'regate *v. and a.* (סעג'-רי-גייט) אבזונדע־רען; אבשיידען, אבטיילען; זיך אבטיי־לען, זיך אבזונדערען; אבגעזונדערט, אב־געטיילט, אבגעשיידט.

segrega'tion *n.* (סעג-רי-גיי'-שאן) אב־זונדערונג, אבטיילונג, אבשיידונג.

seg'regative *a.* (סעג'-רי-גע-טיוו) אב־טיילענד, אבזונדערענד, צושיידענד.

seguidil'la *n.* (סעג-אי-דיעל'-יא) אזא לעבעדיגער שפּאנישער טאנץ פאר א פּאַ־רעל; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

Seid'litz pow'der (סעד'-ליץ פּאו'-דער) זיידליץ־פּולווער [אזא אבפיהרונגס־פּולווער].

sei'gneur *n.* (סיע'-ניאר) ז. *seignior*

seigneu'rial *a.* (סי-ניאו'-רי-על) ז. *seigniorial*

sei'gnior *n.* (סיע'-ניאר) א סעניאר, א הערר, א גרונד־הערר, א גרונד־בעזיצער.

sei'gniorage *n.* (סיע'-ניאר-עדזש) דאס רעכט אדער פריווילעגיום פון א גרונד־הערר; דאס קעניגליכע פריווילעגיום; דער שטייער פון גאלד וואס די קרוין פלעגט אמאל נעהמען פאר מאכען גאלדענע מטבעות; דער טייל פון פראפיט וואס א שרייבער בעקומט פון פערלעגער ביים פערקויפען זיין בוך.

sei'gnioralty *n.* (סיע'-ניאר-על-טי) דאס רעכט אדער דאס לאנד פון א גרונד־הערר.

seignio'rial *a.* (סי-ניאו'-רי-על) וואס איז שייך אדער וואס בעלאנגט צום פריץ אדער צום גרונד־בעזיצער.

sei'gniorize *v.* (סיע'-ניאר-איז) בע־הערשען.

sei'gniory *n.* (סיע'-ניאר-אי) די הער־שאפט; דאס גרונד־אייגענטום פון א גרוי־סען לאנד־הערר; א לאנד־געביעט; א שטאדט־ראט אין דער איטאליענישער רע־פּובליק אין מיטעלאלטער.

seine *n. and v.* (סיין) א שלעפּ־נעץ [אזא נעץ צו פאנגען פיש וואס צו איין ענד פון איהם ווערען בעפעסטיגט שווי־מער קארק און פון דעם אנדערען ענד שווי־קער בליי וואס דורך דעם שטעהט ער אין וואסער ווערטיקאל ווי א צאם און פאנגט די פיש וואס שווימען אין דעם אב־געצאמטען געביעט]; פאנגען פיש מיט א שלעפּ־נעץ.

seine'-boat *n.* (סיינ'-באוט) א פישער־שיפעל וואס ווערט בענוצט צום ווארפען און ארויסציהען שלעפּ־נעצען.

seine'-fish'er *n.* (סיינ'-פיש'-ער) א פי־שער וואס פאנגט פיש מיט א שלעפּ־נעץ.

sei'ner *n.* (סיי'-נער) א פישער וואס פאנגט פיש מיט שלעפּ־נעץ; א שיפעל וואס ווערט בענוצט פאר פיש־פאנג מיט א שלעפּ־נעץ.

sei'ning *n.* (סיי'-נינג) דאס פאנגען פיש מיט א שלעפּ־נעץ.

seip *v.* (סיעפ) ז. *seep*

sei'sin *n.* (סיע'-זין) ז. *seizin*

seis'mal *a.* (סאיס'-מעל) ז. *seismic*

seis'mic *a.* (סאיס'-מיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון ערד־ציטערנים.

seis'mical *a.* (סאיס'-מי-קעל) ז. *seismic*

seis'mograph *n.* (סאיס'-מא-גרעף) א סייסמאגראף [אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט אויטאמאטיש דעם מאמענט, די דויער, די שטארקייט און די ריכטונג פון אן ערד־ציטערניש].

seismograph'ic *a.* (סאיס-מא-גרעפ'-איק) וואס איז פערבונדען מיט א סייס־מאגראף; סייסמאגראפיש, וואס איז שייך צו סייסמאגראפיע. ז. *seismography*

seismograph'ical *a.* (סאיס-מא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *seismographic*

seismog'raphy *n.* (סאיס-מאג'-רע-פי) סייסמאגראפיע, דאס שטודיום און בעשריי־בונג פון ערד־ציטערניסען דורך דער הילף פון סייסמאגראפען [אינסטרומענטען וואס פערצייכענען דעם מאמענט, די דויער, די שטארקייט און די ריכטונג פון אן ערד־ציטערנים].

seismolog'ical *a.* (סאיס-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו סייסמאלאגיע [די וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג פון ערד־ציטערניסען].

seismol'ogist *n.* (סאיס-מאל'-א-דזשיסט) א וויסענשאפטליכער אונטערזוי־כער אדער פארשער פון ערד־ציטערנים און איהרע אורזאכען.

seismol'ogy *n.* (סאיס-מאל'-א-דזשי) סייסמאלאגיע, די לעהרע וועגען ערד־צי־טערניסען.

seismom'eter *n.* (סאיס-מאמ'-ע-טער) א סייסמאמעטער, א סייסמאגראף. ז. *seismograph*

seismomet'ric *a.* (סאיס-מא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א סייסמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען ערד־ציטערני־סען]; וואס איז בעאבאכטעט דורך א סייסמאמעטער; וואס איז שייך צו סייס־מאמעטריע. ז. *seismometry*

seismomet'rical *a.* (סאיס-מא-מעט'-רי-קעל) ז. *seismometric*

seismom'etry *n.* (סאיס-מאמ'-ע-טרי) סייסמאמעטריע, די מעסטונג אדער די ווי־סענשאפטליכע אונטערזוכונג פון ערד־צי־טערנים.

seis'moscope *n.* (סאיס'-מא-סקאופ) א סייסמאסקאפ [אן אינסטרומענט וואס צייגט אן דעם מאמענט און די דויער פון אן ערד־ציטערנים].

sei'zable *a.* (סיע'-זעבל) וואס מען קען אויף לעגען אן ארעסט, וואס קען גענומען ווערען אין בעשלאג; וואס קען צוגענומען ווערען; וואס קען גענומען ווערען אין בעזיץ.

seize *v.* (סיעז) אוועק־כאפּען, גרייפען; אנפאלען, ארומכאפּען; נעהמען, צונעהמען; נעהמען אין בעשלאג, ארויפלעגען אן ארעסט; נעהמען אין בעזיץ; בעפעסטי־גען, אנבינדען [שיפס־זאכען].

sei'zer *n.* (סיע'-זער) אן אנגרייפער; א בעשלאג־נעהמער, אן ארעסט־לעגער.

sei'zin *n.* (סיע'-זין) א בעזיץ, א בע־זיצטום; א לאנד־בעזיץ; דאס נעהמען אין בעזיץ; דאס נעהמען לאנד אין בעזיץ.

sei'zing *n.* (סיע'-זינג) דאס פערנעהמען אין בעזיץ; דאס צובינדען א שיף; שטריק צום צוזאמענבינדען זאכען אויף א שיף.

sei'zor *n.* (סיע'-זאר) ז. *seizer*

sei'zure *n.* (סיע'-זשור) די צונעהמונג, די בעזיץ־נעהמונג, די בעשלאג־נעהמונג, דאס לעגען אן ארעסט; אן אנגריף, אן אנפאל; דאס פערכאפּען, דאס צוגענו־מענע.

se'jant *a.* (סי'-דזשענט) זיצענד ווי א קאץ [ווענען אויסגעמאלטע אדער אויס־געקריצטע חיות אויף א הערב, ווי א לייב אדער אן אנדער חיה וואס זיצט אויף די הינטערשטע פיס]

se'jeant *a.* (סי'-דזשענט) ז. *sejant*

se'jugous *a.* (סי'-דזשו-גאס) אין באַ־טאניק — זעקס־פּאריג, וואס האט זעקס פּאר בלעטלעך.

sela'chian *a. and n.* (סי-ליי'-קי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין ווירבעל־טהיע־רע צו וועלכע עס געהערען די האיפיש; איינער פון דיעזען מין; א האיפיש.

Sela'chii *n.* (סי-ליי'-קי-אי) דער מין ווירבעל-טהיערע צו וועלכען עס געהערען די האיפיש און די וועלכע זיינען צו זיי עהנליך.

sel'achoid *a. and n.* (סעל'-ע-קאיד) וואס איז עהנליך צו א האיפיש; א האיפיש.

Se'lah (סיע'-לא) סלה [אווארט אין תהלים פון וועלכען מען ווייס ניט גענוי די בעדייטונג און וועלכער ווערט פון אייניגע אנגענומען אלס א מוזיק-צייכען].

sel'dom *adv.* (סעל'-דאם) זעלטען.

sel'dom seen, soon forgot'ten (סעל'-דאם סיען, סוהן פאר-גאט'ן) אוים די אויגען — אוים דעם הארצען.

select' *v., a. and n.* (סי-לעקט') אויסוועהלען, אויסקלייבען; אבקלייבען; אויסגעקליבען, אויסגעוועהלט; אויסנאהמיג; איבערקלייבעריש; געגויאיג, פינקטליך; עטוואס וואס איז געוועהלט אדער נעקליבען.

select' commit'tee (סי-לעקט' קא-מיט'-אי) א קאמיטעט, וואס ווערט אויסגעקליבען פאר א בעשטימטען צוועק און ווערט אויפגעלעזט נאכדעם ווי דער צוועק ווערט דערגרייכט.

selec'ted *a.* (סי-לעק'-טעד) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען; ספעציעל געוועהלט.

selec'tedly *adv.* (סי-לעק'-טעד-לי) מיט א בעזונדערען אויסוואהל.

selec'tion *n.* (סי-לעק'-שאן) דאס אויסוועהלען אדער אויסקלייבען; אן אויסוואהל; אויסגעוועהלטע זאכען אדער שטיקער; אין ביאלאגיע — די נאטירליכע אבקלייבונג אדער די צוכט-וואהל [ז. *natural selection*].

selec'tive *a.* (סי-לעק'-טיוו) אויסוועהלענד, אויסקלייבענד.

selec'tively *adv.* (סי-לעק'-טיוו-לי) דורך אויסוואהל, דורך אבקלייבונג.

select'man *n.* (סי-לעקט'-מען) איינער פון די געוועהלטע שטאדט-בעאמטע אין ניי-ענגלאנד [אמעריקא], וואס האט צו פערוואלטען די שטאדטישע אנגעלעגענהייטען.

select'ness *n.* (סי-לעקט'-נעס) אויסגעוועהלטקייט, אויסגעקליבענקייט; פארטרעפליכקייט, אויסגעצייכענטקייט.

selec'tor *n.* (סי-לעק'-טאר) אן אבקלייבער, אן אויסוועהלער, אן אויסקלייבער.

Sele'ne *n.* (סי-ליע'-ני) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די געטין פון דער לבנה.

selen'ic ac'id (סי-לענ'-איק עס'-איד) סעלען-זויערע [א כעמישער פראדוקט וואס בילדעט זיך פון סעלעניום]. ז. *selenium*.

sel'enide *n.* (סעל'-אי-ניד) א סעלען-פערבינדונג [א פערבינדונג פון סעלעניום מיט אן אנדער כעמישען עלעמענט]. ז. *selenium*.

selenif'erous *a.* (סעל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך סעלעניום. ז. *selenium*.

sele'nious *a.* (סי-לי'-ני-אס) וואס איז שייך צו סעלעניום; פראדוצירט פון סעלעניום. ז. *selenium*.

Sel'enite *n.* (סעל'-אי-נאיט) א פאבעלהאפטער איינוואהנער פון דער לבנה.

sel'enite *n.* (סעל'-אי-נאיט) אין מינעראלאגיע — סעלעניט, שפיגעל-שפאט [אזא קריסטאליזירטער און דורכזיכטיגער גיפס]; אין כעמיע — סעלען-זויערע זאלץ.

sele'nium *n.* (סי-לי'-ני-אם) סעלעניום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען, וועלכען מען געפינט אין פערבינדונג מיט שוועבעל אדער טעלור און וועלכער איז בעקאנט מיט זיין אייגענשאפט צו ענדערען זיין עלעקטרישען ווידערשטאנד אונטער דעם איינפלוס פון ליכט און היץ].

sele'niuret *n.* (סי-לי'-ניו-רעט) ז. *selenide*.

sele'niureted *a.* (סי-לי'-ניו-רעט-עד) וואס ענטהאלט סעלעניום, וואס איז פערבונדען מיט סעלעניום. ז. *selenium*.

sele'niuretted *a.* (סי-לי'-ניו-רעט-עד) ז. *seleniureted*.

sele'nograph *n.* (סי-לי'-נא-גרעף) א בילד פון דער לבנה.

selenog'rapher *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט אדער שטודירט די לבנה.

selenograph'ic *a.* (סי-לי-נא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון דער לבנה.

selenograph'ical *a.* (סי-לי-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *selenographic*.

selenog'raphist *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פיסט) ז. *selenographer*.

selenog'raphy *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פי) סעלענאגראפיע [די וויסענשאפט אדער די בעשרייבונג פון דער לבנה].

selenolog'ic *a.* (סי-לי-נא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דער לבנה.

selenolog'ical *a.* (סי-לי-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *selenologic*.

selenol'ogy *n.* (סעל-אי-נאל'-א-דזשי) סעלענאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער לבנה.

self *pr., a. and n.* (סעלף) זעלבסט; זיך; גופא, אליין; איינפאך, ריין, ניט געמישט מיט אנדערע [וועגען קאלירען]; דאס "איך", דאס זעלבסט; פערזענליכע אינטערעסען אדער נוצען.

self-aban'doning *a.* (סעלפ-ע-בענ'-דאנ-אינג) וואס קוקט ניט אויף זיינע אייגענע אינטערעסען; זיך אויפאפפערענד.

self-aban'donment *n.* (סעלפ-ע-בענ'-דאנ-מענט) דאס ניט קוקען אויף זיך, דאס ניט אכטען אויף די אייגענע אינטערעסען; זעלבסט-אויפאפפערונג.

self-abase'ment *n.* (סעלפ-ע-בייס'-מענט) זעלבסט-ערנידערונג.

self-abhor'rence *n.* (סעלפ-עב-האר'-ענס) זעלבסט-פעראכטונג.

self-abnega'tion *n.* (סעלפ-עב-ני-גיי'-שאן) זעלבסט-פערלייקענונג, דאס ניט רעכענען זיך מיט זיך אליין.

self-absorbed' *a.* (סעלפ-עב-סאהרבד') וואס איז אריינגעטהאן אין זיך, וואס איז פערטיעפט אין זיך.

self-abuse' *n.* (סעלפ-ע-ביוס') דאס מיסברויכען די אייגענע קרעפטען, דאס מיסברויכען די אייגענע פערזאן; זעלבסט-בעפלעקונג, אנאניזם.

self-accusa'tion *n.* (סעלפ-עק-יו-זיי'-שאן) זעלבסט-בעשולדיגונג, דאס בעשולדיגען זיך אליין.

self-accu'satory *a.* (סעלפ-ע-קיו'-זע-טא-רי) ז. *self-accusing*.

self'-accu'sing *a.* (סעלפ'-ע-קיו'-זינג) זיך זעלבסט-בעשולדיגענד, וואס בעשולדיגט זיך אליין.

self-ac'ting *a.* (סעלפ-עק'-טינג) זעלבסט-טהעטיג, זעלבסט-ווירקענד, זיך זעלבסט רעגולירענד [ביי מאשינען].

self-activ'ity *n.* (סעלפ-עק-טיוו'-אי-טי) זעלבסט-טהעטיגקייט [די איינגעבארענע אדער אינערליכע קראפט פון טהעטיגקייט און בעוועגונג].

The doctrine of **self-activity** is the basis of modern education.

self'-adapta'tion *n.* (סעלפ'-עד-עפ-טיי'-שאן) די זעלבסט-צופאסונג פון אן ארגאניזם צו נייע בעדינגונגען דורך ענדערונגען, וועלכע זיינען אין דעם ארגאניזם פארגעקומען פאר דיעזען צוועק [ווי די פערשטארקונג פון א מוסקול דורך איבונג אדער ארבייט].

self-adjus'ting *a.* (סעלפ-ע-דזשאס'-טינג) וואס רעגולירט זיך אליין, וואס ברייננגט זיך אליין אין ארדנונג [וועגען געוויסע מאשינען אדער זייערע טיילען].

The clock has a **self-adjusting** attachment.

self-admira'tion *n.* (סעלפ-עד-מי-ריי'-שאן) די זעלבסט-בעוואונדערונג, דאס נתפעל ווערען פון זיך אליין.

self-affec'ted *a.* (סעלפ-ע-פעק'-טעד) פערליעבט אין זיך אליין.

self-appoin'ted *a.* (סעלפ-ע-פאינ'-טעד) וואס בעשטימט זיך אליין, וואס שטעלט זיך אליין אן.

self-appro'ving *a.* (סעלפ-ע-פרוה'-ווינג) וואס בערעכטיגט אליין זיין אייגענע אויפפיהרונג.

self-asser'ting *a.* (סעלפ-ע-סויר'-טינג) וואס איז איינגעגלויבט אין זיך און אין זיינע מיינונגען; וואס שטופט זיך אלץ צום אויבען-אן.

self-asser'tion *n.* (סעלפ-ע-סויר'-שאן) דאס זיין איינגעגלויבט אין זיך, דאס שטופען זיך איבעראל פארויס.

self-asser'tive *a.* (סעלפ-ע-סויר'-טיוו) ז. *self-asserting*.

self-assumed' *a.* (סעלפ-ע-סיומד') וואס איז גענומען געווארען אייגענוויליג [ניט זייענדיג בערעכטיגט].

His title of Doctor is **self-assumed.**

self-assump'tion *n.* (סעלפ-ע-סאמפ'-שאן) דאס האבען א הויכע מיינונג פון זיך, דאס האלטען זיך פאר א גרויסען מענשען.

self-assured' *a.* (סעלפ-ע-שורד') וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין, וואס איז איינגעגלויבט אין זיך.

self-begot'ten *a.* (סעלפ-בי-גאט'ן) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען.

self-bin'der *n.* (סעלפ-באינ'-דער) א זעלבסט-בינדער [די פאררירכטונג אין א שנייד-מאשין וואס בינדט צונויף די אבגעשניטענע תבואה אין בינטלעך].

self-blin'ded *a.* (סעלפ-בלאינ'-דעד) פערבלענדעט דורך זיך אליין.

self-born' *a.* (סעלפ-באהרן') נעבארען אדער געשאפען פון זיך אליין.

self-cen'tered *a.* (סעלפ-סענ'-טערד) אין זיך זעלבסט קאנצענטרירט; וואס בעטראכט יעדע זאך אין שייכות מיט דער אייגענער פערזאן.

self-clo'sing *a.* (סעלפ-קלאו'-זינג) וואס פערשליסט זיך פון זיך אליין, וואס פערשליסט זיך אויטאמאטיש.

self-collec'ted *a.* (סעלפ-קא-לעק'-טעד) וואס בעהערשט זיך; רוהיג, געלאסען.

self-col'ored *a.* (סעלפ-קאל'-ארד) וואס האט זיין נאטירליכען קאליר; וואס איז געפארבט אין פאדים בעפאר דעם וועבען.

self-command' *n.* (סעלפ-קא-מענד') זעלבסט-בעהערשונג.

self-compla'cency *n.* (סעלפ-קאם-

פליי'-סענ-סי) זעלבסט-צופריעדענהייט, די צופריעדענהייט מיט זיך אליין.

self-compla'cent *a.* (סעלפ-קאמ-פליי'-סענט) זעלבסט-צופריעדען, וואס איז מיט זיך צופריעדען.

self-conceit' *n.* (סעלפ-קאנ-סיעט') דאס האלטען פון זיך, דאס האבען ווענען זיך א הויכע מיינונג, דאס זיין איינגעבילדעט.

self-concei'ted *a.* (סעלפ-קאנ-סיע'-טעד) איינגענלויבט אין זיך; איינגעבילדעט.

self-concei'tedness *n.* (סעלפ-קאנ-סיע'-טעד-נעס) איינגעבילדעטקייט, דאס האלטען פון זיך, דאס האבען פון זיך א הויכע מיינונג.

self-condemna'tion *n.* (סעלפ-קאנ-דעמ-ניי'-שאן) זעלבסט-טאדלונג, זעלבסט-פעראורטיילונג, זעלבסט-פערדאמונג.

self-condemned' *a.* (סעלפ-קאנ-דעמד') זעלבסט-טאדלענד, זעלבסט-פערדאמענד; זיך אליין פעראורטיילענד.

self-condemn'ing *a.* (סעלפ-קאנ-דעמ'-אינג) וואס פערדאמט אדער פעראורטיילט זיך אליין.

self-con'fidence *n.* (סעלפ-קאנ'-פי-דענס) זעלבסט-פערטרויען, דאס גלויבען אין זיך, דאס גלויבען אין די איינענע קרעפטען אדער אין דעם איינענעם שכל און פעהיגקייטען.

self-con'fident *a.* (סעלפ-קאנ'-פי-דענט) וואס גלויבט אין זיך, וואס פערלאזט זיך אויף זיינע איינענע קרעפטען אדער אויף דעם איינענעם שכל און פעהיגקייטען.

self-con'fidently *adv.* (סעלפ-קאנ'-פי-דענט-לי) מיט זעלבסט-פערטרויען.

self-confi'ding *a.* (סעלפ-קאנ-פאי'-דינג) ז. *self-confident*

self-congratula'tion *n.* (סעלפ-קאנ-גרעטש-יו-ליי'-שאן) דאס גראטולירען זיך אליין, דאס זיך אליין בעגליקווינשען.

self-con'scious *a.* (סעלפ-קאנ'-שאס) זעלבסט-בעוואוסט.

self-con'sciousness *n.* (סעלפ-קאנ'-שאס-נעס) זעלבסט-בעוואוסטזיין.

self-consid'ering *a.* (סעלפ-קאנ-סיד'-ער-אינג) זיך זעלבסט איבערלעגענדיג, האבענדיג א ישוב הדעת מיט זיך אליין.

self-consis'tency *n.* (סעלפ-קאנ-סיס'-טענ-סי) קאנזעקווענץ, אויסגעהאלטענקייט.

self-consis'tent *a.* (סעלפ-קאנ-סיס'-טענט) קאנזעקווענט, אויסגעהאלטען, איינשטימיג מיט זיך אליין.

self-consu'ming *a.* (סעלפ-קאנ-סיו'-מינג) זיך זעלבסט-פערצעהרענד, פערצעהרענדיג זיך אליין.

self-contained' *a.* (סעלפ-קאנ-טיינד') צוריקגעהאלטען, צוריקגעצויגען, אבגעשלאסען אין זיך, וואס חבר'ט זיך ניט, אהן מיטגעפיהל; זעלבסטשטענדיג; פאלשטענדיג אין זיך, וואס ענטהאלט אין זיך אלעס וואס נויטיג.

self-content' *n.* (סעלפ-קאנ-טענט') זעלבסט-צופריעדענהייט, צופרידענהייט מיט זיך.

self-contradic'tion *n.* (סעלפ-קאנ-טרע-דיק'-שאן) א ווידערשפרוך אין זיך זעלבסט; דאס זיך אליין ווידערשפרעכען.

self-contradic'tory *a.* (סעלפ-קאנ-טרע-דיק'-טא-רי) זיך אליין ווידערשפרעכענד.

self-control' *n.* (סעלפ-קאנ-טראול') זעלבסט-בעהערשונג.

self-convic'ted *a.* (סעלפ-קאנ-וויק'-טעד) פעראורטיילט פון זיך אליין; פעראורטיילט פון דעם איינענעם געוויסען.

self-convic'tion *n.* (סעלפ-קאנ-וויק'-שאן) זעלבסט-פעראורטיילונג; פעראורטיילונג דורך דעם איינענעם געוויסען.

self-crea'ted *a.* (סעלפ-קרי-איי'-טעד) בעשאפען פון זיך אליין.

self-crea'tion *n.* (סעלפ-קרי-איי'-שאן) דאס בעשאפען ווערען פון זיך אליין.

self-crit'icism *n.* (סעלפ-קריט'-אי-סיזם) זעלבסט-קריטיק, דאס קריטיקירען זיך אליין.

self-cul'ture *n.* (סעלפ-קאל'-טשור) זעלבסט-ערציהונג, זעלבסט-ענטוויקלונג.

self-deceit' *n.* (סעלפ-די-סיעט') זעלבסט-בעטרוג, זעלבסט-נארעריי, דאס נארען זיך אליין.

self-decei'ver *n.* (סעלפ-די-סיע'-ווער) א זעלבסט-בעטריגער.

self-decei'ving *a.* (סעלפ-די-סיע'-ווינג) זיך אליין אבנארענד, זיך זעלבסט בעטריגענד.

self-decep'tion *n.* (סעלפ-די-סעפ'-שאן) זעלבסט-אבנארעריי, זעלבסט-בעטרוג; דאס נארען זיך אליין.

self-defense' *n.* (סעלפ-די-פענס') זעלבסט-פערטיידיגונג, זעלבסטשוץ.

self-defen'sive *a.* (סעלפ-די-פענ'-סיוו) וואס פערטיידיגט זיך זעלבסט.

self-delu'sion *n.* (סעלפ-די-ליו'-זשאן) זעלבסט-נארעריי, דאס נארען זיך אליין.

self-deni'al *n.* (סעלפ-די-נאי'-על) די זעלבסט-פערלייקענונג, דאס ענטזאגען זיך פון איינענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען.

self-deny'ing *a.* (סעלפ-די-נאי'-אינג) וואס זאגט זיך אב פון איינענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען, זיך זעלבסט פערלייקענד.

self-deny'ingly *adv.* (סעלפ-די-נאי'-אינג-לי) אבזאגענדיג זיך פון איינענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען; מיט זעלבסט-פערלייקענונג.

Self-deny'ing Or'dinance (סעלפ-די-נאי'-אינג אהר'-די-נענס) דאס געזעץ פון יאהר 1645 אין ענגלאנד, לויט וועלכען אלע פארלאמענטס-מיטגליעדער, וועלכע האלטען מיליטערישע אדער ציווילע עמטער, מוזען זיך פון זיי ענטזאגען.

self-depen'dence *n.* (סעלפ-די-פענ'-דענס) אונאבהענגיגקייט פון אנדערע, זעלבסטשטענדיגקייט, פרייהייט.

self-depen'dent *a.* (סעלפ-די-פענ'-דענט) אונאבהענגיג, זעלבסטשטענדיג.

self-depen'ding *a.* (סעלפ-די-פענ'-דינג) ז. *self-dependent*

self-deprecia'tion *n.* (סעלפ-די-פרי-שי-איי'-שאן) זעלבסט-אונטערשעצונג, דאס פערקלענערען אליין דעם איינענעם ווערטה.

self-despair' *n.* (סעלפ-דעס-פעהר') די פערצווייפלונג אין זיך אליין; דאס אנווערען דעם גלויבען אין זיך.

self-destruc'tion *n.* (סעלפ-די-סטראק'-שאן) זעלבסטמארד; זעלבסט-פערניכטונג.

self-destruc'tive *a.* (סעלפ-די-סטראק'-טיוו) זיך זעלבסט פערניכטענד.

self-determina'tion *n.* (סעלפ-די-טויר-מי-ניי'-שאן) זעלבסט-בעשטימונג.

self-deter'mined *a.* (סעלפ-די-טויר'-מינד) דורך זיך זעלבסט בעשטימט.

self-deter'mining *a.* (סעלפ-די-טויר'-מי-נינג) זיך זעלבסט בעשטימענד.

self-devo'ted *a.* (סעלפ-די-וואו'-טעד) זיך אויפאפפערענד.

self-devo'ting *a.* (סעלפ-די-וואו'-טינג) ז. *self-devoted*

self-devo'tion *n.* (סעלפ-די-וואו'-שאן) זעלבסט-אויפאפפערונג, דאס אויפאפפערען די איינענע אינטערעסען צו גונסטען פון אנדערע.

self-devour'ing *a.* (סעלפ-די-וואור'-אינג) זיך זעלבסט פערצעהרענד.

self-dig'nity *n.* (סעלפ-דיג'-ני-טי) זעלבסט-געפיהל, זעלבסט-ווירדע, דאס געפיהל פון דער איינענער ווירדע.

self-dispraise' *n.* (סעלפ-דיס-פרייז') זעלבסט-קריטיק, זעלבסט-טאדעל.

self-distrust' *n.* (סעלפ-דיס-טראסט') דאס ניט גלויבען אין זיך אליין.

self-ed'ucated *a.* (סעלפ-עד'-יו-קיי-טעד) געבילדעט פון זיך אליין [אהן א לעהרער].

self-educa'tion *n.* (סעלפ-עד-יו-קיי'-שאן) זעלבסט-בילדונג, זעלבסט-ערציהונג.

self-elec'tive *a.* (סעלפ-אי-לעק'-טיוו) בערעכטיגט זיך אליין צו וועהלען.

self-endeared' *a.* (סעלפ-ענ-דיערד') זיך זעלבסט ליעבענד, פערליעבט אין זיך אליין.

self-enjoy'ment *n.* (סעלפ-ענ-דזשאי'-מענט) אינערליכע בעפריעדיגונג, אינערליכע פרייד.

self-esteem' *n.* (סעלפ-עס-טיעם') זעלבסט-אכטונג; זעלבסט-שעצונג, דאס שעצען זיך צו הויך.

self-estima'tion *n.* (סעלפ-עס-טי-מיי'-שאן) ז. *self-esteem*

self-ev'idence *n.* (סעלפ-עוו'-אי-דענס) אויגענשיינליכקייט, זעלבסטפערשטענדליכקייט.

self-ev'ident *a.* (סעלפ-עוו'-אי-דענט) אויגענשיינליך [וואס איז קלאר אהן בעווייז], זעלבסטפערשטענדליך.

self-ev'idently *adv.* (סעלפ-עוו'-אי-דענט-לי) זעלבסטפערשטענדליך, זייענדיג אויגענשיינליך.

self-evolu'tion *n.* (סעלפ-עוו-א-ליו'-שאן) זעלבסט-ענטוויקלונג, די ענטוויקלונג פון זיך אליין.

self-exalta'tion *n.* (סעלפ-עקס-אהל-טיי'-שאן) דאס נתפעל ווערען פון זיך אליין.

self-examina'tion *n.* (סעלפ-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) דאס פראבירען זיך אליין, דאס נאכזוכען די איינענע מעשים.

self-ex'ecuting *a.* (סעלפ-עק'-סי-קיו-טינג) וואס ווערט פון זיך אליין דורכגעפיהרט, וואס מען דארף ניט קיין געזעץ צו צווינגען עס דורכצופיהרען.

self-exis'tence *n.* (סעלפ-עג-זיס'-טענס) זעלבסטשטענדיגקייט; זעלבסט-עקזיסטענץ; דאס בעשטעהן אויף זיך אליין.

self-exis'tent *a.* (סעלפ-עג-זיס'-טענט) זעלבסטשטענדיג; וואס בעשטעהט אויף זיך אליין.

self-explan'atory *a.* (סעלפ-עקס-פלענ'-ע-טא-רי) זעלבסט-ערקלערליך, בעגרייפליך, זעלבסטפערשטענדליך.

self-explica'tion *n.* (סעלפ-עקס-פלי-קיי'-שאן) דאס ערקלערען זיך אליין אדער דעם איינענעם "איך".

self-faced' *a.* (סעלפ-פייסט') ניט ארומגעטעסעט [ווענען שטיינער].

self-fed' *a.* (סעלפ-פעד') ערנעהרט פון זיך אליין.

self-fee'der *n.* (סעלפ-פיע'-דער) איי-

נער אדער עטוואס וואס ערנעהרט זיך אליין; אין מעכאניק — א זעלבסט-ערנעהרענדע מאשין, ווי אן אויוועז, אין וועלכען עס שיטען זיך אויטאמאטיש קויהלען; א דרוק-מאשין וואס די בויגענס צום דרוקען ווערען אויטאמאטיש אוועקגעלעגט א. ד. ג.

self-fee'ding *a.* (סעלף-פיע'-דינג) וואס ערנעהרט זיך אליין, וואס בעזארגט זיך אליין מיט מאטעריאל.

self-fertil'ity *n.* (סעלף-פויר-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט פון זעלבסט-בעפרוכטונג [ביי פלאנצען וואס האבען אין זיך אי מענליכע אי ווייבליכע ארגאנען].

self-fertiliza'tion *n.* (סעלף-פויר-טי-לי-זיי'-שאן) זעלבסט-בעפרוכטונג [ביי פלאנצען]. ז. ***self-fertility***

self-flat'tering *a.* (סעלף-פלעט'-ער-אינג) וואס חנפ'עט זיך אליין, וואס מאכט זיך אליין קאמפלימענטען.

self-flat'tery *n.* (סעלף-פלעט'-ער-אי) זעלבסט-חניפה, דאס חנפ'ענען זיך אליין.

self-forget'ful *a.* (סעלף-פאר-געט'-פול) וואס פערגעסט זיך אליין צוליעב די אינטערעסען פון אנדערע.

self-forget'fulness *n.* (סעלף-פאר-געט'-פול-נעס) זעלבסט-פערגעסענהייט, דאס פערגעסען זיך אליין צוליעב די אינטערעסען פון אנדערע.

self-gath'ered *a.* (סעלף-געטה'-ערד) ז. ***self-involved***

self-glo'rious *a.* (סעלף-גלאו'-רי-אס) וואס פערהערט זיך אליין, וואס האלט זעהר פיעל פון זיך.

self-gov'erned *a.* (סעלף-גאוו'-ערנד) זעלבסט-פערוואלטעט; פערוואלטעט אדער רעגירט פון זיך אליין.

self-gov'ernment *n.* (סעלף-גאוו'-ערן-מענט) זעלבסט-פערוואלטונג, זעלבסט-רעגירונג; זעלבסט-בעהערשונג, דאס בעהערשען זיך, דאס קאנטראלירען זיך.

self-har'ming *a.* (סעלף-האר'-מינג) זיך אליין שעדיגענד.

self'-heal *n.* (סעלף'-היעל) די סאני-קעל-פלאנצע [אזא פלאנצע וואס מען האט אמאל בעטראכט אלס מיטעל געגען אלערליי קראנקהייטען].

self-hea'ling *a.* (סעלף-היע'-לינג) זעלבסט-היילענד, זעלבסט-קורירענד.

self-help' *n.* (סעלף-העלפ') זעלבסט-הילף.

self'hood *n.* (סעלף'-הוד) פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט, זעלבסטשטענדיגע עקזיסטענץ.

self'ial *a.* (סעלף'-אי-על) וואס איז פערטהאן מיט זיך אליין, וואס איז אריינגעטהאן אין זיינע אייגענע אינטערעסען.

self-i'dolized *a.* (סעלף-אי'-דאל-איזד) זעלבסט-פערגעטערט.

self-impor'tance *n.* (סעלף-אים-פאהר'-טענס) דאס געפיהל פון אייגענער וויכטיגקייט.

self-impor'tant *a.* (סעלף-אים-פאהר'-טענט) וואס האלט זיך פאר וויכטיג.

self-imposed' *a.* (סעלף-אים-פאוזד') פרייוויליג אנגענומען אויף זיך אליין.

self-improve'ment *n.* (סעלף-אי-פרוחוו'-מענט) זעלבסט-פערבעסערונג.

self-indul'gence *n.* (סעלף-אינ-דאל'-דזשענס) דאס נאכגעבען זיך, דאס אנטהאן זיך וואוילטאג.

self-indul'gent *a.* (סעלף-אינ-דאל'-דזשענט) וואס גיט זיך נאך, וואס לאזט זיך וואוילגעהן.

self-inflic'ted *a.* (סעלף-אינ-פליק'-טעד) אויף זיך אליין ארויפגעלעגט [א שטראף]; זיך אליין אננעטהאן [יסורים].

self-in'terest *n.* (סעלף-אינ'-טער-עסט) עגאאיזם; זעלבסט-אינטערעסע, אייגעננוץ.

self-in'terested *a.* (סעלף-אינ'-טער-עס-טעד) עגאאיסטיש, אייגעננוציג.

self-involu'tion *n.* (סעלף-אינ-ווא-ליו'-שאן) פערטיעפטקייט; פערטיעפטקייט אין געדאנקען.

self-involved' *a.* (סעלף-אינ-וואלווד') אין זיך אליין פערזונקען, פערטהאן אין געדאנקען.

sel'fish *a.* (סעל'-פיש) אייגעננוציג, עגאאיסטיש; וואס גלויבט אין דער לעהרע, אז עגאאיזם אדער אייגענליעבע איז דער הויפט-מאטיוו פון מענשליכער טהעטיגקייט און שטרעבען.

sel'fishly *adv.* (סעל'-פיש-לי) מיט אייגענליעבע, צוליעב אייגעננוץ; עגאאיסטיש.

sel'fishness *n.* (סעל'-פיש-נעס) אייגעננוץ, אייגענליעבע, עגאאיזם.

sel'fism *n.* (סעל'-פיזם) ז. ***selfishness***

self-justifica'tion *n.* (סעלף-דזשאס-טי-פי-קיי'-שאן) די זעלבסט-רעכטפערטיגונג, דאס מאכען זיך גערעכט.

self-kin'dled *a.* (סעלף-קינ'דלד) זעלבסט-ענטצינדענד, וואס צינדט זיך אן פון זיך אליין.

self-know'ing *a.* (סעלף-נאו'-אינג) וואס קען זיך אליין, וואס ווייס זיינע אייגענע מעלות און חסרונות.

self-knowl'edge *n.* (סעלף-נאל'-עדזש) זעלבסט-קענטניס, דאס קענען זיך אליין.

self'less *a.* (סעלף'-לעס) זעלבסטלאז; וואס רעכענט זיך נים מיט זיך, אהן אייגננוצען.

self'lessness *n.* (סעלף'-לעס-נעס) זעלבסטלאזיגקייט, דאס ניט רעכענען זיך מיט זיך.

self-life' *n.* (סעלף-לאיף') א לעבען פאר זיך אליין [פאר אייגענע נוצען אדער פאר אייגענער בעפריעדיגונג].

self-love' *n.* (סעלף-לאוו') עגאאיזם, אייגענליעבע.

self-lov'ing *a.* (סעלף-לאוו'-אינג) זיך זעלבסט ליעבענד, עגאאיסטיש.

self-lu'minous *a.* (סעלף-ליו'-מי-נאס) זעלבסט-לייכטענד, וואס לייכט פון זיך אליין.

self-made' *a.* (סעלף-מייד') זעלבסט געמאכט; זיך אליין ארויפגעארבייט, געמאכט אן ערפאלג אין לעבען אהן אימעצענס הילף.

self-made' man (סעלף-מייד' מען) א מענש וואס האט זיך אליין ארויפגעארבייט, אייגנער וואס האט געמאכט אן ערפאלג אין לעבען אהן אימעצענס הילף.

self-mas'tery *n.* (סעלף-מעס'-טער-אי) זעלבסט-בעהערשונג, זעלבסט-קאנטראל.

self-mo'tion *n.* (סעלף-מאו'-שאן) זעלבסט-בעוועגונג.

self-moved' *a.* (סעלף-מוהווד') פון זיך אליין בעוועגט; בעוועגט דורך דער אייגענער אינערליכער קראפט.

self-mo'ving *a.* (סעלף-מוה'-ווינג) וואס בעוועגט זיך פון זיך אליין, וואס בעוועגט זיך דורך דער אייגנעבארענער קראפט.

self-mur'der *n.* (סעלף-מויר'-דער) זעלבסטמארד.

self-mur'derer *n.* (סעלף-מויר'-דער-ער) א זעלבסטמערדער.

self-neglec'ting *n. and a.* (סעלף-נעג-לעק'-טינג) דאס פערנאכלעסיגען זיך אליין; וואס פערנאכלעסיגט זיך אליין.

self'ness *n.* (סעלף'-נעס) עגאאיזם, אייגננוץ, אייגענליעבע; פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט.

self-offense' *n.* (סעלף-א-פענס') זעלבסט-שעדיגונג, אן אונרעכט אדער א שאדען וואס מען טהוט זיך אליין.

self-opin'ion *n.* (סעלף-א-פינ'-יאן) אייגענעם אייגענע מיינונג; די איבערשעצונג פון דער אייגענער מיינונג, דאס האלטען בלויז פון דער אייגענער מיינונג.

self-opin'ionated *a.* (סעלף-א-פינ'-יאנ-איי-טעד) וואס האלט צופיעל פון זיינע אייגענע מיינונגען, וואס איז איינגעבילדעט ביי זיך.

self-opin'ioned *a.* (סעלף-א-פינ'-יאנד) ז. ***self-opinionated***

self-orig'inating *a.* (סעלף-א-רידזש'-אי-ניי-טינג) וואס שטאמט ארויס פון זיך אליין.

self-partial'ity *n.* (סעלף-פאר-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פארטייאיש אין דער אבשעצונג פון דעם אייגענעם ווערטה, זעלבסט-איבערשעצונג.

self-pit'y *n.* (סעלף-פיט'-אי) מיטלייד צו זיך אליין.

self-plea'sing *a.* (סעלף-פליע'-זינג) זעלבסט-געפעליג, זעלבסט-בעפריעדיגענד.

self-pollu'tion *n.* (סעלף-פא-ליו'-שאן) פאלוציאן, זעלבסט-בעפלעקונג. ז. ***pollution***

self-possessed' *a.* (סעלף-פא-זעסט') פול מיט זעלבסט-בעהערשונג אדער זעלבסט-קאנטראל.

self-posses'sion *n.* (סעלף-פא-זעש'-אן) זעלבסט-בעהערשונג, זעלבסט-קאנטראל.

self-praise' *n.* (סעלף-פרייז') אייגענלויב, זעלבסט-לויב [דאס לויבען זיך אליין].
Self-praise is no recommendation.

self-preserva'tion *n.* (סעלף-פרעז-אויר-וויי'-שאן) זעלבסט-ערהאלטונג, זעלבסט-אבהיטונג.
Self-preservation is the first law of nature.

self-preser'vative *a.* (סעלף-פרי-זויר'-ווע-טיוו) וואס איז שייך צו זעלבסט-ערהאלטונג אדער זעלבסט-אבהיטונג.

self-preser'ving *a.* (סעלף-פרי-זויר'-ווינג) זיך זעלבסט ערהאלטענד, געניינט צו זעלבסט-ערהאלטונג.

self-pride' *n.* (סעלף-פראיד') זעלבסט-שטאלץ, דאס שטאלצירען מיט זיך.

self-prof'it *n.* (סעלף-פראפ'-איט) אייגעננוץ, אייגען-אינטערעסע.

self-prop'agating *a.* (סעלף-פראפ'-ע-גיי-טינג) זיך זעלבסט פערמעהרענד.

self-protec'tion *n.* (סעלף-פרא-טעק'-שאן) זעלבסט-שוץ.

self-recor'ding *a.* (סעלף-רי-קאהר'-דינג) וואס פערצייכענט אדער פראטאקאלירט זיין אייגענעם צושטאנד [ווי געוויסע פיזיקאלישע אינסטרומענטען].

self-regard' *n.* (סעלף-רי-גארד') זעלבסט-רעספעקט; דאס האבען אין זינען זיך זעלבסט.

self-regar'ding *a.* (סעלף-רי-גאר'-דינג) נעהמענדיג זיך זעלבסט אין בעטראכט.

self-reg'istering *a.* (סעלף-רעדזש'-איס-טער-אינג) וואס פערצייכענט אויטאמאטיש.

self-reg'ulated *a.* (סעלף־רעג'־יו־ליי־טער) רעגולירט פון זיך אליין.

self-reg'ulating *a.* (סעלף־רעג'־יו־ליי־טינג) זיך אליין רעגולירענד.

self-reli'ance *n.* (סעלף־רי־לאי'־ענס) דאס פערלאזען זיך אויף זיך, דאס פערלאזען זיך אויף די אייגענע קרעפטען.

self-reli'ant *a.* (סעלף־רי־לאי'־ענט) וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין, וואס פערלאזט זיך אויף די אייגענע קרעפטען; זעלבסטשטענדיג.

self-renuncia'tion *n.* (סעלף־רי־נאנ־שי־איי'־שאן) די זעלבסט־פערלייקענונג, דאס אבזאגען זיך פון די אייגענע רעכטען אדער פרעטענזיעס.

self-repel'lency *n.* (סעלף־רי־פעל'־ען־סי) די אינערליכע אבשטויסענדע קראפט.

self-repel'ling *a.* (סעלף־רי־פעל'־אינג) אבשטויסענד דורך דער אייגענער אינערליכער קראפט.

self-reproach' *n.* (סעלף־רי־פראוטש') זעלבסט־טאדעל; געוויסענס־פארוואורף.

self-reproa'ching *a.* (סעלף־רי־פראו'־טשינג) מאכענדיג זיך אליין פארווירפע, טאדלענדיג זיך אליין.

self-reproa'chingly *adv.* (סעלף־רי־פראו'־טשינג־לי) זיך אליין טאדלענדיג, מאכענדיג זיך אליין פארווירפע.

self-reproof' *n.* (סעלף־רי־פרוהף') דאס טאדלען זיך אליין.

self-repro'ving *a. and n.* (סעלף־רי־פרוה'־ווינג) טאדלענד זיך אליין; זעלבסט־טאדעל, דאס טאדלען זיך אליין.

self-repug'nant *a.* (סעלף־רי־פאג'־נענט) זיך אליין ווידערשפרעכענד, וואס איז זיך אליין סותר.

self-respect' *n.* (סעלף־רי־ספעקט') זעלבסט־אכטונג, רעספעקט צו זיך אליין.

self-respect'ful *a.* (סעלף־רי־ספעקט־פול) ז. ***self-respecting***

self-respec'ting *a.* (סעלף־רי־ספעק'־טינג) זיך זעלבסט־אכטענד, זיך אליין רעספעקטירענד.
A **self-respecting** man instantly resents personal insults.

self-restrained' *a.* (סעלף־רי־סטריינד') איינגעהאלטען, זיך זעלבסט בעהערשענד.

self-restraint' *n.* (סעלף־רי־סטריינט') איינגעהאלטענקייט, זעלבסט־בעשרענקונג, זעלבסט־קאנטראל, זעלבסט־בעהערשונג.
Self-restraint is the foundation of all virtue.

self-rev'erence *n.* (סעלף־רעוו'־ע־רענס) זעלבסט־פערעהרונג.

self-rev'erent *a.* (סעלף־רעוו'־ע־רענט) זיך זעלבסט פערעהרענד.

self-righ'teous *a.* (סעלף־ראי'־טשיאס) וואס האלט זיך פאר א צדיק; היפאקריטיש.

self-righ'teousness *n.* (סעלף־ראי'־טשיאס־נעס) דאס האלטען זיך פאר א צדיק; היפאקריטסטווע.

self-sac'rifice *n.* (סעלף־סעק'־רי־פאיס) זעלבסט־אויפאפפערונג.

self-sac'rificing *a.* (סעלף־סעק'־רי־פאי־סינג) זיך אויפאפפערענד.

self'same *a.* (סעלף'־סיים) סאמע דער־זעלביגער, גאנץ דערזעלביגער.
I am the **selfsame** man that I always was.

self'sameness *n.* (סעלף'־סיים־נעס) דאס זיין דער סאמע זעלביגער; די זעלביגקייט.

self-satisfac'tion *n.* (סעלף־סעט־איס־פעק'־שאן) זעלבסט־צופריעדענהייט, צופריעדענהייט מיט זיך אליין.

self-sat'isfied *a.* (סעלף־סעט'־איס־פאיד) צופריעדען מיט זיך אליין.

self-see'ker *n.* (סעלף־סיע'־קער) איינער וואס זוכט זיינע אייגענע נוצען, אן עגאאיסט.

self-see'king *n. and a.* (סעלף־סיע'־קינג) זעלבסטזוכט, עגאאיזם; זעלבסטזוכטיג, עגאאיסטיש.

self-set'ting *a.* (סעלף־סעט'־אינג) וואס לאזט זיך פון זיך אליין אראב, וואס לאזט זיך אראב אויטאמאטיש.

self-slaugh'ter *n.* (סעלף־סלאה'־טער) זעלבסטמארד.

self-slaugh'tered *a.* (סעלף־סלאה'־טערד) זיך אליין ערמארדעט.

self-ster'ile *a.* (סעלף־סטער'־איל) וואס קען זיך אליין ניט בעפרוכטען [וועגען פלאנצען].

self-styled' *a.* (סעלף־סטאילד') וואס גיט זיך אליין א טיטול; כלומר'שט.

self-subdued' *a.* (סעלף־סאב־דיוד') זיך אליין נעדעמיטיגט, זיך אליין געמאכט פאר א נכנע; דורך זיך אליין בעצוואונגען.

self-suffi'cience *n.* (סעלף־סא־פיש'־ענס) ז. ***self-sufficiency***

self-suffi'ciency *n.* (סעלף־סא־פיש'־ען־סי) זעלבסט־צופריעדענהייט; אייגענע־בילדעטקייט; אונאבהענגיגקייט, זעלבסטשטענדיגקייט.

self-suffi'cient *a.* (סעלף־סא־פיש'־ענט) צופריעדען מיט זיך; אייגנגעליובט אין זיך; אייגנעבילדעט אין זיך; אונאבהענגיג, זעלבסטשטענדיג.

self-suffi'cing *a.* (סעלף־סא־פאי'־סינג) זעלבסט־צופריעדען; זעלבסטשטענדיג, אונאבהענגיג.

self-sugges'tion *n.* (סעלף־סאג־דזשעס־טשאן) זעלבסט־בעאיינפלוסונג.

self-support' *n.* (סעלף־סא־פארט') זעלבסט־שטיצע.

self-suppor'ted *a.* (סעלף־סא־פאר'־טעד) אונטערשטיצט פון זיך אליין.
Self-supported flowers endure the wind.

self-suppor'ting *a.* (סעלף־סא־פאר'־טינג) וואס שטיצט זיך אליין, וואס האלט זיך אהן פרעמדער שטיצע.
This institution is not on a **self-supporting** basis.

self-surren'der *n.* (סעלף־סא־רענ'־דער) דאס אליין זיך אונטערגעבען.

self-sustained' *a.* (סעלף־סאס־טיינד') וואס ערהאלט זיך דורך זיך אליין; וואס שטיצט זיך אויף זיך אליין.

self-sustai'ning *a.* (סעלף־סאס־טיי'־נינג) זיך אליין ערהאלטענד, זיך אליין שטיצענד.

self'-taught *a.* (סעלף'־טאהט) זעלבסט־געבילדעט, געלערענט פון זיך אליין, אויטאדאקטיש [ניט סיסטעמאטיש געלערענט אדער אהן דער הילף פון א לעהרער].

self-tor'ture *n.* (סעלף־טאהר'־טשור) אליין געמאכטע יסורים.

self-trust' *n.* (סעלף־טראסט') זעלבסט־פערטרויען, דער צוטרוי צו זיך אליין.

self-vi'olence *n.* (סעלף־וואי'־א־לענס) גוואלט־טהאט איבער זיך אליין.

self-will' *n.* (סעלף־הוויל') אייגענווילען, אייגענזיניגקייט, עקשנות.

self-willed' *a.* (סעלף־הווילד') אייגענוויליג, אייגענזיניג, פער'עקשנ'ט.

self-willed'ness *n.* (סעלף־הוויל־נעס) אייגענזין, 'עקשנות.

self-wor'ship *n.* (סעלף־הוואיר'־שיפ) זעלבסט־פערגעטערונג.

self-wor'shiper *n.* (סעלף־הוואיר'־שיפ־ער) איינער וואס פערגעטערט זיך אליין.

self-wrong' *n.* (סעלף־ראהנג') דאס שלעכטס וואס מען טהוט זיך אליין.

selic'tar *n.* (סי־ליק'־טאר) דער וואפענטרעגער ביי א טערקישען הויפטמאן.

Seljuk' *n.* (סעל־דזשוהק') איינער פון די סעלדזשוקען [א טערקישע פאמיליע, פון וועלכער עס האבען ארויסגעשטאמט עטליכע רעגירונגס־דינאסטיען אין צענטראל און מערב־אזיען].

sell *v. and n.* (סעל) זיך פערקויפען; זיך פערקויפען [פאר געלד], פערראטען; אבנארען, בעשווינדלען; פערקויפט ווערען; א שווינדעל, א נארעריי, א שפיצעל; א הויכער זיץ, אן עהרען־פלאץ; א זאטעל.

sell'able *a.* (סעל'־עבל) פערקויפבאר; וואס קען פערקויפט ווערען.

sel'landers *n.* (סעל'־ען־דערז) א מין קרעץ אויף'ן הינטערשטען טייל פון קערפער ביי א פערד.

sell by cant (סעל באי קענט) פערקויפען אויף א ליציטאציע, אויספערקויפען פאר חובות.

sell'er *n.* (סעל'־ער) א פערקויפער, א הענדלער.

sel'liform *a.* (סעל'־אי־פארם) אין באטאניק און זאאלאגיע — זאטעל־פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א זאטעל.

sell'ing *n.* (סעל'־אינג) דאס פערקויפען.

sell'ing-out *n.* (סעל'־אינג־אוט) אן אויספערקויף.

sell'ing-price *n.* (סעל'־אינג־פראיס) דער פערקויף־פרייז.

sell in lots (סעל אין לאטס) פערקויפען טיילענווייז.

sell low (סעל לאו) פערקויפען ביליג.

sell out (סעל אוט) אויספערקויפען; אין פאליטיק — פערקויפען אדער פערראטען דורך א געהיימען אבמאך.

sell short (סעל שאהרט) פערקויפען ווערטה־פאפיערען וועלכע דער פערקויפער האט נאך ניט אין דער צייט פון פערקויף אבער ער האפט זיי צו בעקומען צו דער צייט, ווען ער וועט זיי דארפען צושטעלען.

sell to advan'tage (סעל טו עד־וועג'־טיידזש) פערקויפען מיט פרנסה.

Selt'zer *n.* (סעלט'־סער) זעלצער־וואסער.

sel'vage *n. and v.* (סעל'־ווידזש) א קרייקע, א קראמקע [פון טוך]; דער ברעג אדער ראנד פון עפעס; זוימען, מאכען א ברעג אדער ראנד.

sel'vaged *a.* (סעל'־ווידזשד) וואס האט א קרייקע אדער קראמקע.

sel'vedge *n. and v.* (סעל'־ווידזש) ז. ***selvage***

sel'vedged *a.* (סעל'־ווידזשד) ז. ***selvaged***

sem'aphore *n. and v.* (סעמ'־ע־פאור) אויף אן אייזענבאהן — דער סעמאפאר, א הויכער סלופ מיט בעוועגליכע ברעטלעך, וועלכע סיגנאליזירען פאר די לאקאמאטיוו־פיהרער צי איז דער וועג פריי אדער ניט; געבען סיגנאלען דורך א סעמאפאר.

semaphor'ic *a.* (סעמ־ע־פאר'־איק) סעמאפאריש, וואס איז שייך צו א סעמאפאר. ז. ***semaphore***

semaphor'ical *a.* (סעמ־ע־פאר'־אי־קעל) ז. ***semaphoric***

semaphor'ically *adv.* (סעמ־ע־פאר'־אי־קעל־אי) דורך א סעמאפאר. ז. ***semaphore***

sem'aphorist *n.* (סעמ'־ע־פאור־איסט) דער סעמאפאריסט, איינער וואס האט די

אויפזיכט איבער א סעמאפאר אדער סע־מאפארען פון אן אייזנבאהן־ליניע. ז. ***semaphore***

semasiol'ogy *n.* (סי־מיי־סי־אל׳־א־דזשי) סעמאסיאלאגיע, די וויסנשאפט וועגן דער ענטוויקלונג און אומבייטונגען פון די מיינונגען אדער בעדייטונגען פון ווערטער.

sem'asphere *n.* (סעמ׳־ע־ספיר) אן אפאראט אויף א לופט־באלאן צו געבען סיגנאלען מיט עלעקטרישען ליכט.

semat'ic *a.* (סי־מעט׳־איק) וואס בע־צייכענט, וואס דייטעט אן, וואס דיענט אלס סיגנאל אדער סמן.

sematol'ogy *n.* (סעמ־ע־טאל׳־א־דזשי) די לעהרע וועגן צייכענס אדער סמנים; די לעהרע וועגן די ווערטער פון א שפראך אלס צייכענס פון געדאנקען און פארשטע־לונגען.

sem'blance *n.* (סעמ׳־בלענס) די עהנ־ליכקייט; דער שיין; דאס אויסזעהן, די פיגור.

sem'blant *a.* and *n.* (סעמ׳־בלענט) וואס ווייזט זיך אויס, וואס דאכט זיך; אן אויסזעהן, א פיגור.

semeiog'raphy *n.* (סי־מי־אג׳־רע־פי) ז. ***semiography***

semeiol'ogy *n.* (סי־מי־אל׳־א־דזשי) ז. ***semiology***

semeiot'ics *n.* (סי־מי־אט׳־איקס) ז. ***semiology***

se'men *n.* (סי׳־מען) דער זאמען פון מענשען און טהיערע, די זרע.

semes'ter *n.* (סי־מעס׳־טער) א סע־מעסטער, א האלב־יעהריגער קורס פון למודים אין אן אוניווערזיטעט, א זמן.

semes'tral *a.* (סי־מעס׳־טרעל) וואס איז שייך צו א סעמעסטער; האלב־יעה־ריג. ז. ***semester***

sem'i- (סעמ׳־אי) האלב־.

sem'iangle *n.* (סעמ׳־אי־ענגל) א האל־בער ווינקעל, די העלפט פון א ווינקעל.

semian'nual *a.* (סעמ־אי־ענ׳־יו־על) האלב־יעהרליך; וואס קומט פאר אלע האלב־יאהר.

semian'nually *adv.* (סעמ־אי־ענ׳־יו־על־אי) איינ מאל אין זעקס מאנאט, האלב־יעהרליך.

semian'nular *a.* (סעמ־אי־ענ׳־יו־לאר) האלב רינג־פערמיג, האלב־רונד.

semi-ape' *n.* (סעמ־אי־אייפ׳) א האלבע אפע, א לעמור. ז. ***Lemur***

semiaquat'ic *a.* (סעמ־אי־ע־קהוועט׳־איק) אין זאאלאגיע און באטאניק — האלב־וואסערדיג, וואס לעבט הארט ביים וואסער אדער אויף׳ן וואסער, אבער עק־זיסטירט ניט דורך דעם וואסער [ווי גע־וויסע שפינען, וועלכע לויפען ארום אי־בער׳ן וואסער אדער ווי פלאנצען, וועלכע וואקסען אין אן ארט, וואס ווערט פעריא־דיש בעדעקט פון וואסער און צוריק אויס־געטריקענט].

sem'i-attached' *a.* (סעמ׳־אי־ע־טעטשט׳) טיילוויז צוגעבונדען.

semibarba'rian *a.* and *n.* (סעמ־אי־באר־בעיי׳־רי־ען) האלב־בארבאריש, טייל־וויז ציוויליזירט; א האלב־ציוויליזיר־טער מענש.

semibarbar'ic *a.* (סעמ־אי־באר־בער׳־איק) האלב־בארבאריש, האלב־ציוויליזירט.

semibar'barism *n.* (סעמ־אי־באר׳־בע־ריזם) דאס זיין האלב־בארבאריש, דאס זיין האלב־ציוויליזירט.

semibar'barous *a.* (סעמ־אי־באר׳־בע־ראס) האלב־בארבאריש, האלב־ציוויליזירט.

sem'ibreve *n.* (סעמ׳־אי־בריוו) אין מו־זיק — א גאנצע נאטע אדער די צייט וואס עס דויערט א גאנצע מוזיק־נאטע.

sem'i-bull *n.* (סעמ׳־אי־בול) א בולא אדער שריפט וואס א פאפסט לאזט ארויס אין דער צייט צווישען זיין ערוועהלונג און קרוינונג.

semicas'trate *v.* (סעמ־אי־קעס׳־טרייט) האלב קאסטרירען, אויסשניידען איין איי.

sem'i-centen'nial *a.* and *n.* (סעמ׳־אי־סענ־טענ׳־אי־על) וואס טרעפט אין א האלב־יאהרהונדערט, איינ מאל אין פופ־ציג יאהר; א פופציג־יעהריגער יובילעאום.

sem'icircle *n.* (סעמ׳־אי־סוירקל) א האלב־צירקעל, א האלבער קרייז, א האלב־רונדע פיגור; אן אינסטרומענט צו מעס־טען ווינקלען.

sem'icircled *a.* (סעמ׳־אי־סוירקלד) ז. ***semicircular***

semicir'cular *a.* (סעמ־אי־סויר׳־קיו־לאר) האלב־קיילעכדיג, האלב־רונד.

semicir'cularly *adv.* (סעמ־אי־סויר׳־קיו־לאר־לי) אין דער פארם פון א האל־בען קרייז.

semiclo'sure *n.* (סעמ־אי־קלאו׳־זשור) א האלב־פערשליסונג, א האלבע ארומצא־מונג.

sem'icolon *n.* (סעמ׳־אי־קאו־לאן) א זע־מיקאלאן, אזא אבשטעל־צייכען אין דרוק און שריפט [;].

sem'i-column *n.* (סעמ׳־אי־קאל־אם) א האלבער זייל, א זייל פון וועלכען נור א העלפט שטארצט ארויס פון דער וואנד.

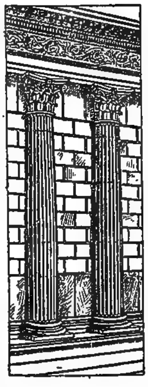
Semi-column

sem'i-colum'nar *a.* (סעמ׳־אי־קא־לאמ׳־נאר) ווי א האלבער זייל; פלאך פון איין זייט און רונד פון דער אנדערער.

semicon'scious *a.* (סעמ־אי־קאנ׳־שאס) ניט אין גאנצען ביים בעוואוסטזיין; ניט אין גאנצען בעוואוסטזיניג אדער עמפפינדליך.

sem'icrome *n.* (סעמ׳־אי־קראום) אין מו־זיק — א זעכצעהנטעל נאטע.

semi-crys'talline *a.* (סעמ־אי־קריס׳־טע־לין) האלב־קריסטאליזירט; ניט פאל־קאם קריסטאליזירט.

semicyl'inder *n.* (סעמ־אי־סיל׳־אינ־דער) א האלבער צילינדער, א צילינדער וואס איז דורכגעשניטען אין דער לענג.

semicylin'dric *a.* (סעמ־אי־סי־לינ׳־דריק) ז. ***semicylindrical***

semicylin'drical *a.* (סעמ־אי־סי־לינ׳־דרי־קעל) האלב־צילינדריש, וואס האט די פארם פון א צילינדער, וועלכער איז דורכ־געשניטען אין דער לענג.

semidepen'dent *a.* (סעמ־אי־די־פענ׳־דענט) האלב־אבהענגיג.

semidiaph'anous *a.* (סעמ־אי־דאי־עפ׳־ע־נאס) האלב־דורכזיכטיג.

sem'i-dome *n.* (סעמ׳־אי־דאום) אין ארכיטעקטור — א האלבער קופאל, א דאך פון א צוגעבויטען שטיק צו א בנין [מעהר־סטענס צו א קירך], וואס האט די פארם פון א דורכגעשניטענעם האלבען קוגעל.

semi-flu'id *a.* and *n.* (סעמ־אי־פלוה׳־איד) האלב־פליסיג; זעהר א געדיכטע פליסיגקייט.

semifluid'ic *a.* (סעמ־אי־פלו־איד׳־איק) וואס איז האלב־פליסיג [געדיכט און קלעפיג].

sem'i-fused *a.* (סעמ׳־אי־פיוזד) האלב־צושמאלצען.

semiglo'bose *a.* (סעמ־אי־גלאו׳־באוס) וואס האט די פארם פון א האלבען קוגעל.

semiglob'ular *a.* (סעמ־אי־גלאב׳־יו־לאר) ז. ***semiglobose***

semi-indepen'dent *a.* (סעמ־אי־אינ־די־פענ׳־דענט) ניט אין גאנצען אומאב־העגיג; האלב־אבהענגיג.

semi-liq'uid *a.* (סעמ־אי־ליק׳־הוויד) האלב־פליסיג.

sem'i-liquid'ity *n.* (סעמ׳־אי־לי־קהוויד׳־אי־טי) דאס זיין האלב־פליסיג; א האלב־פליסיגער צושטאנד.

semilu'cent *a.* (סעמ־אי־ליו׳־סענט) האלב־דורכזיכטיג.

semilu'nar *a.* and *n.* (סעמ־אי־לו׳־נאר) האלב־לבנה׳דיג, האלב מאנד־פערמיג; וואס איז ווי א האלבע לבנה; דער האלב־רונדער ביין פון האנד־ווארצעל. ז. ***semilunare***

semiluna're *n.* (סעמ־אי־לו־ניי׳־רי) דער האלב־אויסגעבויגענער ביין פון האנד־ווארצעל [דער ענד־טייל פון דער האנד פון דעם האנד־געלענק ביז דעם ענד פון די פינגער].

semilu'nar valves (סעמ־אי־לו׳־נאר וועלווז) די דריי טאשען־עהנליכע קלאפען, וועלכע רעגולירען די עפנונג פון דער ברייטער ארטעריע אין דעם אויבערשטען רעכ־טען קאמערעל פון הארץ. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

semilu'nate *a.* (סעמ־אי־לו׳־נייט) ז. ***semilunar***

semimem'branous *a.* (סעמ־אי־מעמ׳־ברי־נאס) וואס איז טיילוויז בעצויגען מיט א הייטעל.

semimen'strual *a.* (סעמ־אי־מענ׳־סטרו־על) האלב־מאנאטליך.

semi-met'al *n.* (סעמ־אי־מעט׳־על) ביי די אלטע כעמיקער — א האלבער מעטאל, א מעטאל וואס לאזט זיך ניט שמידען [ווי ביסמוט, ארסעניק א. ז. וו.].

sem'i-metal'lic *a.* (סעמ׳־אי־מע־טעל׳־איק) וואס האט דעם כאראקטער פון א האלבען מעטאל. ז. ***semi-metal***

sem'iminim *n.* (סעמ׳־אי־מינ־אים) א פיערטעל־טאקט־נאטע [אין די מיטעלאל־טערליכע מוזיק־נאטען].

semimin'ima *n.* (סעמ־אי־מינ׳־אי־מא) ז. ***semiminim***

semimonth'ly *a.* (סעמ־אי־מאנטה׳־לי) האלב־מאנאטליך; וואס פאסירט אדער ער־שיינט צוויי מאל אין מאנאט.

sem'inal *a.* (סעמ׳־אי־נעל) וואס גע־הערט צום זאמען; וואס ענטהאלט זאמען אדער רעפראדוקציאנס־עלעמענטען; פון דאס ערשט; אריגינאל, אורשפרינגליך.

seminal'ity *n.* (סעמ־אי־נעל׳־אי־טי) רעפראדוקציאנס־פעהיגקייט, רעפראדוק־ציאנס־קראפט; א רעפראדוקציאנס־עלע־מענט.

sem'inally *adv.* (סעמ׳־אי־נעל־אי) אזוי ווי א זאמען־קערנדעל; בנוגע צו רעפרא־דוקציאן.

seminar' *n.* (סעמ־אי־נאר׳) א סעמי־נאר, א גרופע סטודענטען, וועלכע לערנען א ספעציעלען קורס אין אן אוניווערזיטעט

און ווערען אונטערריכטעט פון א ספעציעלען לעהרער.

semina'rian *n.* (סעמ-אי-ניי'-רי-ען) ז. ***seminarist***.

sem'inarist *n.* (סעמ'-אי-נע-ריסט) א סעמינאריסט, א שילער פון א סעמינאריום; א קאטוילישער גלח וואס האט בעקומען ערציהונג אין אן אויסלענדישען סעמינאריום.

sem'inary *a. and n.* (סעמ'-אי-נע-רי) וואס איז שייך צו זאמען אדער זרע; וואס איז שייך צו א סעמינאריום; דאס, פון וואס עפעס שפראצט ארויס אדער שטאמט ארויס; א סעמינאריום, אן ערציהונגס־אנשטאלט, א שול פאר לעהרער, א שול פאר גייסטליכע; א גלח, וועלכער האט גענדיגט א סעמינאריום; אין געוויסע אוניווערזיטעטען — א גרופע סטודענטען, וועלכע לערנען א ספעציעלען קורס און ווערען אונטערריכטעט פון א ספעציעלען לעהרער; דער קורס פון למודים פון אזא ספעציעלער גרופע סטודענטען.

sem'inate *v.* (סעמ'-אי-נייט) זייהען, פערשפרייטען.

semina'tion *n.* (סעמ-אי-ניי'-שאן) די זייהונג, די פערברייטונג, די פערשפרייטונג.

seminif'erous *a.* (סעמ-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס טראגט אדער פראדוצירט זאמען; וואס ברייננט ארויס זרע.

seminif'ic *a.* (סעמ-אי-ניפ'-איק) וואס גיט ארויס זרע.

seminif'ical *a.* (סעמ-אי-ניפ'-אי-קעל) ז. ***seminific***.

sem'inist *n.* (סעמ'-אי-ניסט) אן אנהענגער פון דער אלטער ביאלאגישער טעאריע, אז די בעפרוכטונג קומט פאר דורך דער מישונג פון דער מענליכער און ווייבליכער זרע.

Sem'inole *n. and a.* (סעמ'-אי-נאול) איינער פון די סעמינאלען [אן אינדיאנער שבט וואס האט זיך אמאל געפונען אין פלארידא]; וואס איז שייך צו די סעמינאלען.

semi-nude' *a.* (סעמ-אי-ניוד') האלב־נאקעט.

semin'ulum *n.* (סי-מינ'-יו-לאם) א זאמען־קערנדעל.

sem'i-offi'cial *a.* (סעמ'-אי-א-פיש'-על) האלב־אפיציעל.

sem'i-offi'cially *adv.* (סעמ'-אי-א-פיש'-על-אי) אויף א האלב־אפיציעלען שטייגער.

semiog'raphy *n.* (סי-מי-אג'-רע-פי) אין מעדיצין — די בעשרייבונג פון די סימפטאמען פון א קראנקהייט; די בעשרייבונג פון סמנים אדער צייכענס.

semiol'ogy *n.* (סי-מי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען צייכענס אדער סמנים; די לעהרע וועגען סימפטאמען פון א קראנקהייט.

semi-o'pal *n.* (סעמ-אי-או'-פעל) דער האלב־אפאל [א שטיין וואס האט אין זיך איינינגע איינענשאפטען פון אן אפאל].

sem'i-opaque' *a.* (סעמ'-אי-א-פייק') האלב־אונדורכזיכטיג, האלב־דונקעל אדער פינסטער.

semios'seous *a.* (סעמ-אי-אס'-אי-אס) האלב־ביינינג; ניט אין גאנצען פערוואנדעלט אין ביין.

semiot'ics *n.* (סי-מי-אט'-איקס) ז. ***semiology***.

semio'val *a.* (סעמ-אי-או'-וועל) האלב־אוואל, האלב איי־פערמיג, האלב־עליפטיש.

semio'vate *a.* (סעמ-אי-או'-וויט) ז. ***semioval***.

semipal'mate *a.* (סעמ-אי-פעל'-מייט) מיט א האלבען שווים־הייטעל [וועגען די פיס פון געוויסע פויגעל].

Sem'i-Pela'gianism *n.* (סעמ'-אי-פי-ליי'-דזשי-ענ-איזם) דער סעמי־פעלאגיאניזם, די רעליגיעזע לעהרע, אז כאטש דער מענש ווערט ניט געבארען מיט א זינדיגער טבע און קען לויט'ן פרייען ווילען זיין גוט, דאך איז נויטיג א בעזונדערע געטליכע השפעה, כדי דער מענש זאל זיין באמת גוט. ז. ***Pelagianism***.

semipellu'cid *a.* (סעמ-אי-פע-ליו'-סיד) האלב־דורכזיכטיג.

sem'iquaver *n. and v.* (סעמ'-אי-קהוויי-ווער) אין מוזיק — א זעכצעהנטעל נאטע; עפעס וואס דויערט זעהר ווענינ; זינגען אדער שפיעלען אין זעכצעהנטלען.

se'mis *n.* (סי'-מיס) אזא בראנזענע מטבע ביי די אלטע רוימער.

semi-sav'age *a. and n.* (סעמ-אי-סעוו'-עדזש) האלב־ווילד; א האלב־ציוויליזירטער מענש.

semi-spher'ical *a.* (סעמ-אי-ספער'-אי-קעל) האלב קוגעל־פערמיג; וואס האט די פארם פון א העמיספערע אדער האלבען קוגעל.

sem'itaur *n.* (סעמ'-אי-טאהר) א פאבעלהאפטע בעשעפעניש האלב מענש און האלב אקס.

Sem'ite *a. and n.* (סעמ'-איט) סעמיטיש; א סעמיט, איינער פון דער סעמיטישער ראסע.

Semit'ic *a. and n.* (סי-מיט'-איק) סעמיטיש; וואס איז שייך צו די סעמיטען אדער צו די פעלקער פון דער סעמיטישער ראסע [ווי די אידען, אראבער א. ז. וו.]; די שפראכען פון די סעמיטישע פעלקער [ווי העברעאיש, אראביש, אראמעאיש א. ז. וו.].

Semitisa'tion *n.* (סעמ-אי-טי-זיי'-שאן) ז. ***Semitization***.

Sem'itise *v.* (סעמ'-אי-טאיז) ז. ***Semitize***.

Sem'itism *n.* (סעמ'-אי-טיזם) א סעמיטישער אויסדרוק אדער ווארט; די לעבענס־ארט פון די סעמיטען; די רעליגיעזע לעהרען, פרינציפען און מנהגים פון אידישען פאלק.

Sem'itist *n.* (סעמ'-אי-טיסט) א סעמיטיסט, א קענער פון די סעמיטישע שפראכען און ליטעראטור.

Semitiza'tion *n.* (סעמ-אי-טי-זיי'-שאן) דאס מאכען סעמיטיש; דאס צוגעבען א סעמיטישען כאראקטער.

Sem'itize *v.* (סעמ'-אי-טאיז) סעמיטיזירען, מאכען סעמיטיש; מגייר זיין, מאכען פאר א אידען.

sem'itone *n.* (סעמ'-אי-טאון) אין מוזיק — א האלבער טאן.

semiton'ic *a.* (סעמ-אי-טאנ'-איק) וואס איז שייך צו א האלבען טאן; וואס בעשטעהט פון האלבע טענער.

sem'i-transpar'ency *n.* (סעמ'-אי-טרענס-פער'-ענ-סי) האלב־דורכזיכטיגקייט.

sem'i-transpar'ent *a.* (סעמ'-אי-טרענס-פער'-ענט) האלב־דורכזיכטיג.

semitychon'ic sys'tem (סעמ-אי-טאי-קאנ'-איק סיס'-טעם) די סעמיטיכאנישע סיסטעם, די אסטראנאמישע סיסטעם, וועלכע איז זיך סומך אויף די לעהרען פון טיכא־דע־בראהע. לויט דיזער סיסטעם דרעהט זיך די ערד טעגליך ארום איהר אקס און די זון דרעהט זיך ארום דער ערד [אין געגענזאץ צו קאפערניק'ס סיסטעם, לויט וועלכער די ערד דרעהט זיך אי ארום זיך אי ארום דער זון].

semi-vitrifica'tion *n.* (סעמ-אי-וויט-רי-פי-קיי'-שאן) דאס האלב פערוואנדלען אין גלאז.

semi-vit'rified *a.* (סעמ-אי-וויט'-רי-פאיד) האלב פערוואנדעלט אין גלאז.

semivo'cal *a.* (סעמ-אי-וואו'-קעל) האלב וואקאל; וואס קלינגט ניט שארף; וואס איז שייך צו א האלבען וואקאל.

semivow'el *n.* (סעמ-אי-וואו'-על) א האלבער וואקאל; א ווארט־קלאנג וואס איז האלב א וואקאל און האלב א קאנזאנאנט.

semi-week'ly *n. and a.* (סעמ-אי-הוויעק'-לי) א צייטונג אדער אן אנדער דרוק־שריפט, וואס ערשיינט צוויי מאל אין וואך; האלב־וועכענטליך.

sem'per i'dem (סעמ'-פער אי'-דעם) אימער דערזעלבער אדער דאסזעלבע.

sempervi'rent *a.* (סעמ-פער-וואי'-רענט) אימער־גרין, שטענדיג גרין [וועגען פלאנצען].

sem'pervive *n.* (סעמ'-פער-וואיוו) דער ווילדער קנאבעל. ז. ***houseleek***.

sempiter'nal *a.* (סעמ-פי-טויר'-נעל) אייביג; אונענדליך.

sempiter'nity *n.* (סעמ-פי-טויר'-ני-טי) אייביגקייט, שטענדיגקייט, אונענדליכקייט.

semp'stress *n.* (סעמפ'-סטרעס) ז. ***seamstress***.

sen'ary *a.* (סענ'-ע-רי) זעקסיג, וואס בעשטעהט פון זעקס, וואס ענטהאלט זעקס.

sen'ate *n.* (סענ'-אייט) א סענאט, א בעראטענדע אדער געזעצגעבענדע שטאאטס־קערפערשאפט; דאס אויבער־הויז פון א פארלאמענט [ווי פון דעם אמעריקאנישען, פראנצויזישען און איטאליענישען]; א פערוואלטענדע קערפערשאפט פון אן אוניווערזיטעט; א קערפערשאפט פון פראמינענטע פערזענליכקייטען.

sen'ate-cham'ber *n.* (סענ'-אייט-טשיימ'-בער) א סענאט־זאל.

sen'ate-house *n.* (סענ'-אייט-האוס) דאס סענאט־הויז; א ראטה־הויז.

sen'ator *n.* (סענ'-ע-טאר) א סענאטאר, א סענאט־מיטגליעד.

senato'rial *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-על) סענאטאריש, וואס איז שייך צו א סענאט אדער סענאטאר.

Senato'rial *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-על) וואס האט א רעכט צו ערוועהלען א סענאטאר [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

The city is divided into nine **Senatorial** districts.

senato'rially *adv.* (סענ-ע-טאו'-רי-על-אי) סענאטאריש, ווי א סענאטאר, מיט א מיענע און ווירדע פון א סענאטאר

senato'rian *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-ען) ז. ***senatorial***.

sen'atorship *n.* (סענ'-ע-טאר-שיפ) סענאטארשאפט, די סענאטארישע ווירדע, דאס אמט פון א סענאטאר.

send *v. and n.* (סענד) 1. שיקען; 2. שענקען, געוועהרען, אנשיקען; 3. ווארפען, שליידערן; 4. טרייבען צו עפעס; 5. פעראורזאכען אדער צווינגען צו א טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; 6. זיך טיעף איינטונקען אין ים [וועגען א שיף];

7. א שליח; 8. דער אימפעט פון א כוואַ־ליע.

3. This gun **sends** a ball 2,000 yards. 4. Hunger and privations **sent** him to crime. 5. The blow **sent** him staggering to the ground.

send about' (סענד ע־באוט') .1 ארומ־שיקען; .2 אוועקשיקען.

1. They hired a team to **send about** town to deliver rush orders.

send about' one's busi'ness (סענד ע־באוט' הוואנז ביז'־נעס) ענטשיידען צו־ריקווייזען, שיקען צום טייוועל.

send a wire (סענד ע הואַיר) טעלעגראַ־פירען, דעפעשירען.

send down (סענד דאַון) ארונטערשיקען; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — בע־שטראפען א סטודענט דערמיט, וואס מען לאזט איהם ניט צו א געוויסע צייט צו די לעקציעס.

send'er *n.* (סענד'־ער) א שיקער, אן אבשיקער; דער טעלעגראפישער אפאראט, דורך וועלכען א טעלעגראמע ווערט גע־שיקט [אין געגענזאץ צום אפאראט וואס נעהמט אויף די טעלעגראמע]; דער טעַ־לעפאן וואס נעהמט אויף א געשפרעך [אין געגענזאץ צום טעלעפאן, דורך וועלכען מען הערט דעם געשפרעך].

send for (סענד פאר) שיקען נאך עמעס אדער נאך אימעצען.

send forth (סענד פאורטה) .1 ארויסלאַ־זען פון זיך, ארויסווארפען פון זיך; .2 ארויסבריינגען; .3 ארויסשיקען.

1. The volcano **sends forth** volumes of smoke. 2. The tree **sends forth** branches.

send'ing *n.* (סענד'־אינג) דאס שיקען; דאס אבשיקען; דאס געשיקטע; דאס אריינבוויגען זיך טיעף אין וואסער [ווע־גען א שיף].

send kind wish'es (סענד קאינד הוויש'־עז) לאזען פריינדליך גריסען.

send'-off *n.* (סענד'־אף) .1 אן אנפאנג [פון א רייזע, קאריערע א. ז. וו.]; .2 גליקוויינשונג ביים אנפאנגען א רייזע, א קאריערע א. ז. וו.

2. His friends gave him a hearty **send-off.**

send one pack'ing (סענד הוואן פעק'־אינג) אב'פטר'ען אימעצען, משלח זיין אהן צערעמאָניעס.

send one's love to (סענד הוואנז לאוו טו) לאזען הערצליך גריסען.

send out (סענד אוט) ארויסשיקען; ארויסלאזען אדער ארויסווארפען פון זיך; ארויסברייינגען. ז. ***send forth.***

send owls to Ath'ens (סענד אולז טו עטה'־ענז) טראגען וואסער צום ברונעם, טהאן אן אונניצליכע ארבייט.

send regards' (סענד רי־גארדז') לא־זען גריסען.

send round the hat (סענד ראונד טהי העט) ארומגעהן זאמלען געלד [אויף א פערזאמלונג], שטעלען א טעלער.

send salaam' (סענד סע־לאם') גריסען.

send to Cov'entry (סענד טו קאוו'־ענ־טרי) אויסשליסען פון דער געזעל־שאפט; בעהאנדלען קאלט אדער מיט פער־אכטונג.

send to pren'tice (סענד טו פרענ'־טיס) אוועקגעבען אין דער לעהרע [צו א בעל מלאכה].

send up (סענד אפ) אן פעראורטיילען אין אייַנשפארען אין געפענגנים.

The prisoner expects to be **sent up** for a long term.

send up Salt Riv'er (סענד אפ סאהלט ריוו'־ער) פערבלאטירען, שלאגען ביי די וואהלען [א פאליטישען קאנדידאט].

send word (סענד הווירד) לאזען ווי־סען, מעלדען, אנזאגען.

Don't fail to **send word** to the office whenever you are detained.

sen'eca *n.* (סענ'־אי־קא) ז. ***senega.***

Sen'eca *n.* (סענ'־אי־קא) א סענעקאַ־אינדיאנער, א מיטגליעד פון דעם אינדיַ־אנער שבט סענעקא.

Sen'eca-oil *n.* (סענ'־אי־קא־איל) ניט בעארבייטער פעטראלעאום.

Sen'eca's mi'croscope (סענ'־אי־קאז מאי'־קרא־סקאופ) א גלעזערנער קוגעל אנגעפילט מיט וואסער, וואס ווערט גע־ברויכט אלס פערגרעסערונגס־גלאז.

sen'ega *n.* (סענ'־אי־גא) א מעדיצין געמאכט פון דעם סענעקא־ווארצעל.

ז. ***Senega snakeroot.***

Sen'ega root (סענ'־אי־גא רוהט) ז. ***Senega snakeroot.***

Sen'ega snake'root (סענ'־אי־גא סנייק'־רוהט) דער סענעקא־ווארצעל אדער דער קלאפער־שלאנג ווארצעל [א פלאנ־צע וואס איהר ווארצעל איז אמאל גע־ברויכט געווארען אלס מיטעל געגען שלאנ־גען־ביסען].

Senega Snakeroot

senes'cence *n.* (סי־נעס'־ענס) דאס אלט־ווערען.

senes'cent *a.* (סי־נעס'־ענט) וואס ווערט אלט.

sen'eschal *n.* (סענ'־ע־שעל) א קעניג־ליכער הויף־מייסטער אדער הויף־מארשאל אין מיטעלאלטער.

sen'eschalship *n.* (סענ'־ע־שעל־שיפ) דאס אמט פון א קעניגליכען הויף־מאר־שאל אדער הויף־מייסטער אין מיטעל־אלטער.

sen'green *n.* (סענ'־גריען) דער ווילדער קנאבעל. ז. ***houseleek.***

senhor' *n.* (סע־ניאור') סעניאר, הערר [א טיטול פון אן אדעליגען אין פארטו־גאל].

se'nile *a.* (סי'־ניל) פערעלטערט, אלט; שוואך; וואס קומט פון עלטער.

se'nilism *n.* (סי'־ניל־איזם) פריהציי־טיגע אלטקייט.

senil'ity *n.* (סי־ניל'־אי־טי) אלטקייט, דאס עלטער; עלטער־שוואכקייט.

se'nior *a. and n.* (סי'־ניאר) עלטער, וואס איז עלטער, וואס איז העכער אין אמט; וואס בעלאנגט צום לעצטען קלאס פון א לעהר־אנשטאלט; אן עלטערער; אן עלטסטער, א העכערער אין ראנג; איינער וואס איז אריינגעטרעטען אין דיענסט אדער אמט פריהער פון אן אנדערען; אן אלטער מאן; א סטודענט פון העכסטען קלאס; א סטודענט פון פיערטען יאהר.

senior'ity *n.* (סי־ניאר'־אי־טי) עלטער־קייט; העכערקייט, עלטסטקייט. ז. ***senior.***

se'nium *n.* (סי'־ני־אם) עלטער־שוואכ־קייט.

sen'na *n.* (סענ'־ע) די זענעז־קאסיע אדער די עגיפטישע קאסיע [אזא בוי־מעל, וואס זיינע גע־טריקנטע בלעטער ווערען געברויכט אלס אן אבפיהרונגס־מי־טעל]; זענעס־בלע־טער אדער אלעקסאנ־דער־בלעטער [די גע־טריקנטע בלעטער פון דער זענעז־קא־סיע].

Senna

sen'net *n.* (סענ'־עט) ז. ***sennight.***

sen'night *n.* (סענ'־איט) א וואך.

sen'nit *n.* (סענ'־איט) א פלאכער שטריק־געפלעכט [אויף שיפען]; גראז אדער שטרוי פלאך געפלאכטען [פאר היט].

senoc'ular *a.* (סי־נאק'־יו־לאר) זעקס־אויגיג, וואס האט זעקס אויגען.

señor' *n.* (סע־ניאור') הערר, אן אדעל־מאן [אין שפאניש].

seño'ra *n.* (סע־ניאו'־רא) מאדאם, א דאַ־מע; א פרוי [אין שפאניש].

señori'ta *n.* (סענ־יא־רי'־טא) א מיי־דעל, א פרייליין [אין שפאניש].

sen'sate *a.* (סענ'־סייט) עמפפינדען, גע־פיהלט, אויפגענומען דורך די חושים.

sen'sated *a.* (סענ'־סיי־טעד) ז. ***sensate.***

sensa'tion *n.* (סענ־סיי'־שאן) פיהלונג, עמפפינדונג, א וואהרנעהמונג דורך די חושים; עמפפינדונגס־פעהיגקייט; דאס אויפנעהמען איינדריקע דורך די חושים; א רושם, אן איינדרוק; א סענסאציע, א שטארקער רושם, שפאנענדער אינטערעס; עטוואס וואס פעראורזאכט א סענסאציע, מאכט א שטארקען רושם אדער רופט ארויס א שפאנענדען אינטערעס.

sensa'tional *a.* (סענ־סיי'־שאנ־על) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינ־דונג; וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע דורך די חושים; וואס פיהלט אדער עמפפינדעט; וואס העלפט אויפצונעהמען עמפפינדונגען; סענ־סאציאנעל, שפאנענד, וואס שטרעבט צו מאכען א שטארקען רושם אדער ארויס־רופען א שפאנענדען אינטערעס; סענסו־אליסטיש, וואס איז שייך צום סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען, וואס מיר בעקומען דורך אונזערע חושים].

sensa'tionalism *n.* (סענ־סיי'־שאנ־על־איזם) סענסואליזם [די פילאזאפישע לעה־רע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען, וואס מיר קריגען דורך אונזערע חושים]; סענסאציאנעל־קייט [אין ריידען אדער שרייבען]; א שטרעבונג צו זיין סענסאציאנעל [מאכען א שטארקען רושם אדער ארויסרופען א שפאנענדען אינטערעס].

sensa'tionalist *n.* (סענ־סיי'־שאנ־על־איסט) א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם; א סענסאציאנעלער רעדנער אדער שרייבער. ז. ***sensationalism.***

sensationalis'tic *a.* (סענ־סיי־שאנ־ע־ליס'־טיק) סענסואליסטיש, וואס איז שייך צו די סענסואליסטען אדער צום סענסוא־ליזם. ז. ***sensationalism.***

sensa'tionally *adv.* (סענ־סיי'־שאנ־על־אי) אויף א סענסאציאנעלען אופן;

אויף א שפאנענדען אופן; אזוי אז עס זאל מאכען א שטארקען רושם.

sensa'tionary *a.* (סענ-סיי'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג; וואס איז שייך צו דער עמפפינדונגס-פעהיגקייט אדער דער פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע דורך די חושים; וואס העלפט אויפצונעהמען עמפפינדונגען.

sensa'tion dra'ma (סענ-סיי'-שאן דרא'-מא) א סענסאציאנעלע דראמא, א שונד-דראמא [א שפאנענדעס טעאטער-שטיק מיט שרעקליכע, איבערטריבענע, נעהיימניספאלע און צופעליגע פאסירונגען].

sensa'tionism *n.* (סענ-סיי'-שאנ-איזם) ז. ***sensationalism***

sensa'tion nov'el (סענ-סיי'-שאן נאווי'-על) א סענסאציאנעלער ראמאן, א שונד-ראמאן [א שפאנענדער ראמאן מיט שרעקליכע, געהיימניספאלע, איבערטריבענע און צופעליגע פאסירונגען].

sense *n. and v.* (סענס) 1. פיהלונג, עמפפינדונג; 2. חוש; 3. א געפיהל; 4. זין, בעוואוסטזיין, פערשטאנד; געזונדער פערשטאנד; 5. זין, בעדייטונג; 6. אנזיכט, איבערצייגונג, מיינונג, פיהלונג [פון מעהרערע מענשען]; 7. עטוואס וואס האט א זין; 8. וואהרנעהמען דורך די חושים, עמפפינדען; 9. פערשטעהן, בעגרייפען.

2. The five senses are : sight, hearing, smell, taste and touch. 3. He has a sound sense of duty. 4. Sad experiences brought him to his senses. 5. This expression has no sense. 6. The sense of the parliament was strongly opposed to the bill. 7. Talk sense! 9. With his keen insight he sensed the situation at once.

sensed *a.* (סענסט) בעטראכט אדער אויסגעקליבען לויט דעם זין אדער בעדייטונג [ווי למשל, א ווארט].

sense'-el'ement *n.* (סענס'-על'-ע-מענט) אן עלעמענט פון א בעגריף [אן עמפפינדונג, וואס ווערט בעטראכט אלס איינער פון די עלעמענטען, וואס האבען בייגעטראגען צו דער אויסבילדונג פון א בעגריף].

sense'-impres'sion *n.* (סענס'-אימ-פרעש'-אן) אן עמפפינדונג, א וואהרנעהמונג מיט דער הילף פון די חושים.

sense'less *a.* (סענס'-לעס) געפיהללאז, אהן געפיהל; בעוואוסטלאז; זינלאז; ניט פערשטענדיג, נאריש.

sense'lessly *adv.* (סענס'-לעס-לי) אויף א זינלאזען, נארישען אופן; אויף א בעוואוסטלאזען אופן.

sense'lessness *n.* (סענס'-לעס-נעס) זינלאזיגקייט; בעוואוסטלאזיגקייט.

sense'-or'gan *n.* (סענס'-אהר'-גען) א חוש-ארגאן, איינער פון די ארגאנען פאר די פינף חושים [דער אויער, דאס אויג, דער צונג, די נאז און די פינגער].

sense'-percep'tion *n.* (סענס'-פויר-סעפ'-שאן) וואהרנעהמונג דורך די חושים; וואהרנעהמונג פון אן עמפפינדונג.

sensibil'ity *n.* (סענ-סי-ביל'-אי-טי) פיהלבארקייט, פעהיגקייט צו ווערען געפיהלט; בעגרייפבארקייט; עמפפינדליכקייט, פעהיגקייט צו פיהלען; דאס זיין שטארק פיהלענד אדער צארט פיהלענד; פעהיגקייט צו בענעהמען אדער בעגרייפען.

sen'sible *a.* (סענ'-סיבל) פיהלבאר, מערקבאר, וואס מען קען זעהן; פיהלענד, עמפפינדליך; בעוואוסט [אויף עפעס]; פערנינפטיג.

sen'sible hori'zon (סענ'-סיבל הא-ראי'-זאן) דער שיינבארער האריזאנט.

sen'sibleness *n.* (סענ'-סיבל-נעס) פיהלבארקייט; מערקבארקייט; עמפפינדליכקייט; פערנינפטינקייט.

sen'sible note (סענ'-סיבל נאוט) אין מוזיק — די גרויסע סעפטימע, די זיבענטע נאטע פון א טאן-לייטער.

sen'sible of (סענ'-סיבל אוו) בעוואוסט אויף...

He is sensible of the danger of his position.

sen'sible tone (סענ'-סיבל טאון) ז. ***sensible note***

sen'sibly *adv.* (סענ'-סי-בלי) אויף א פיהלבארען אדער מערקבארען אופן; מיט עמפפינדליכקייט; מיט פערנונפט, פערנינפטיג.

sensif'erous *a.* (סענ-סיפ'-ע-ראס) וואס רופט ארויס אדער גיט איבער אן עמפפינדונג; וואס דיענט אלס עמפפינדונגס-ארגאן אדער חוש-ארגאן.

sensif'ic *a.* (סענ-סיפ'-איק) וואס רופט ארויס אן עמפפינדונג; וואס פעראורזאכט אן עמפפינדונג.

sensif'icatory *a.* (סענ-סיפ'-אי-קיי-טא-רי) ז. ***sensific***

sensig'enous *a.* (סענ-סידזש'-ע-נאס) ז. ***sensific***

sen'sile *a.* (סענ'-סיל) וואס איז פעהיג צו ווירקען אויף די חושים, וואס פעראורזאכט עמפפינדונגען.

sen'sion *n.* (סענ'-שאן) די וואהרנעהמונג פון אן עמפפינדונג.

sen'sism *n.* (סענ'-סיזם) סענסואליזם. ז. ***sensualism***

sen'sist *n.* (סענ'-סיסט) א בעל-תאוה.

sen'sitive *a. and n.* (סענ'-סי-טיוו) וואס איז שייך צו די חושים, וואס הענגט אב פון די חושים; פיהלענד, עמפפינדליך; וואס לאזט אויף זיך לייכט ווירקען; אין פאטאגראפיע — פרעפארירט [עמפפינדליך צו ליכט]; וואס לאזט זיך לייכט היפנאטיזירען; אונבעשטענדיג, פערענדערליך [וועגען פרייזען]; אן עמפפינדליכער מענש; איינער וואס לאזט זיך לייכט היפנאטיזירען.

sen'sitive love (סענ'-סי-טיוו לאוו) קערפערליכע ליעבע, גשמיות'דיגע ליעבע.

sen'sitively *adv.* (סענ'-סי-טיוו-לי) אין בעצוג צו די חושים; אויף אן עמפפינדליכען אופן.

sen'sitiveness *n.* (סענ'-סי-טיוו-נעס) עמפפינדליכקייט; פעהינקייט צו לאזען אויף זיך לייכט ווירקען; די פעהינקייט לייכט היפנאטיזירט צו ווערען; אונבעשטענדינקייט, פערענדערליכקייט [וועגען פרייזען].

sen'sitive plant (סענ'-סי-טיוו פלענט) ז. ***sensitive-plant***

sen'sitive-plant *n.* (סענ'-סי-טיוו-פלענט) די זון-פלאנצע אדער ריהר-מיך-ניט-אן [די בלעטלעך פון דער פלאנצע וויקלען זיך צונויף, ווען מען ריהרט זיי אן].

sensitiv'ity *n.* (סענ-סי-טיוו'-אי-טי) ז. ***sensitiveness***

sensitiza'tion *n.* (סענ-סי-טי-זיי'-שאן) דאס מאכען עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — פרעפארירונג [דאס מאכען עמפפינדליך צו ליכט].

sen'sitize *v.* (סענ'-סי-טאיז) מאכען עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — פרעפארירען, מאכען עמפפינדליך צו ליכט.

sen'sitizer *n.* (סענ'-סי-טאי-זער) אייננער אדער עטוואס וואס מאכט עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — א כעמישער שטאף צום פרעפארירען אדער צו מאכען עמפפינדליך צו ליכט.

sensitom'eter *n.* (סענ-סי-טאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די ליכט-עמפפינדליכקייט פון פאטאגראפישע פלאטען; די עמפפינדליכקייט פון פאטאגראפישע פלאטען צו ליכט [לויט דער בעשטימונג פון דיעזען אפאראט].

sen'sitory *n.* (סענ'-סי-טא-רי) דער טייל פון די געהירן, וועלכער נעהמט אויף עמפפינדונגען; דער מארך; די געהירן.

sen'sor *a.* (סענ'-סאר) וואס גיט איבער עמפפינדונגען [ווי למשל, א נערוו]; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. ***sensorium***

senso'ria *n.* (סענ-סאו'-רי-א) סענסאריומס. ז. ***sensorium***

senso'rial *a.* (סענ-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. ***sensorium***

senso'rium *n.* (סענ-סאו'-רי-אם) דאס סענסאריום [די עמפפינדונגס-סיסטעם פון קערפער, אלע טיילען פון קערפער, מיט וועלכע מען נעהמט אויף עמפפינדונגען; דער טייל פון מארך, וועלכער נהמט אויף עמפפינדונגען; דער מארך; די געהירן].

sen'sory *n. and a.* (סענ'-סא-רי) דער טייל פון די געהירן וואס נעהמט אויף די עמפפינדונגען; די געהירן; דער מארך; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. ***sensorium***

sen'sual *a.* (סענ'-שיו-על) וואס איז שייך צו די חושים, צום פיהלען אדער צו די עמפפינדונגען; קערפערליך, גשמיות'דיג; תאוה'דיג; אויסגעלאסען; סענסואליסטיש, וואס האלט פון סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען, וואס מיר בעקומען דורך די חושים].

sensualisa'tion *n.* (סענ-שיו-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***sensualization***

sen'sualise *v.* (סענ'-שיו-על-איז) ז. ***sensualize***

sen'sualism *n.* (סענ'-שיו-על-איזם) תאוה'דינקייט; אויסגעלאסענהייט; סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען וואס בעקומען זיך דורך די חושים].

sen'sualist *n.* (סענ'-שיו-על-איסט) א בעל-תאוה; א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. ***sensualism***

sensualis'tic *a.* (סענ-שיו-על-איס'-טיק) תאוה'דיג, איבערגעגעבען צו תאוות; סענסואליסטיש, וואס איז אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. ***sensualism***

sensual'ity *n.* (סענ-שיו-על'-אי-טי) תאוה'דיגקייט.

sensualiza'tion *n.* (סענ-שיו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען תאוה'דיג; דאס ווערען תאוה'דיג.

sen'sualize *v.* (סענ'-שיו-על-איז) רייצען צו תאוה, מאכען תאוה'דיג.

sen'sually *adv.* (סענ'-שיו-על-אי) מיט תאוה, אויף א תאוה'דיגען אופן.

sen'sualness *n.* (סענ'-שיו-על-נעס) ז. ***sensuality***

sen'suism *n.* (סענ'-שיו-איזם) סענסואליזם. ז. ***sensualism***

sen'suist *n.* (סענ'-שיו-איסט) א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. ***sensualism***

sensuos'ity *n.* (סענ-שיו-אס'-אי-טי) ז. ***sensuousness***

sen'suous *a.* (סענ'-שיו-אס) תאוה'דיג;

לייַדענשאַפטליך; גשמיות'דיג; וואָס קומט דורך די חושים.

sen'suously *adv.* (סענ'-שיו-אַס-לי) אויף אַ תאוה'דיגען אופן; אויף אַ קערפּערליכען אָדער גשמיות'דיגען אופן.

sen'suousness *n.* (סענ'-שיו-אַס-נעס) תאוה'דיגקייט; קערפּערליכקייט, גשמיות'דיגקייט.

sent (סענט) געשיקט; אַנגעשיקט; געוואָרפען; געטריבען צו עפּעס אָדער פעראורזאַכט עפּעס. ז. ***send***

sen'tence *n. and v.* (סענ'-טענס) אַ [גראַמאַטיקאַלישער] זאַץ; אַן אורטייל, אַ משפּט; אַ מיינונג, אַן ענטשיידונג, אַ בעשלוס; אַ שפּרוך, אַ כלל, אַן אַקסיאָמע; פעראורטיילען, פער'משפּט'ען.

sen'tencer *n.* (סענ'-טענ-סער) אַ פעראורטיילער, איינער וואָס פעראורטיילט, אַ ריכטער.

senten'tial *a.* (סענ-טענ'-שעל) וואָס איז שייך צו אַ גראַמאַטיקאַלישען זאַץ.

senten'tially *adv.* (סענ-טענ'-שעל-אי) דורך אַן אורטייל, ענטשיידענד, ענטשיידען; אין גראַמאַטיקאַלישע זעצע; דורך זעצע.

sententia'rian *n.* (סענ-טענ-שי-ע'-רי-ען) איינער וואָס מאַכט פּירושים אויף דער זאַמלונג פון שפּריכע און מיינונגען פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך [די זאַמלונג איז צונויפגעשטעלט געוואָרען אין 12טען יאהרהונדערט און האָט געדיענט אַלס גרונד=ווערק פון דער קריסטליכער טעאָלאָגיע].

senten'tiary *n.* (סענ-טענ'-שי-ע-רי) ז. ***sententiarian***

senten'tious *a.* (סענ-טענ'-שאַס) פול מיט שפּריכע אָדער אַקסיאָמען=עהנליכע אויסדריקע; לאַקאָניש, קורץ און שאַרף; וואָס רעדט מיט קורצע שפּריכע אָדער אַקסיאָמען=עהנליכע אויסדריקע.

senten'tiously *adv.* (סענ-טענ'-שאַס-לי) מיט שטאַרקייט און קורצקייט [אין אויסדרוק], לאַקאָניש, אין דער פאָרם פון אַ שפּרוך אָדער קורצען, שאַרפען אויסדרוק.

senten'tiousness *n.* (סענ-טענ'-שאַס-נעס) דאָס זיין לאַקאָניש, קורצקייט און שאַרפקייט [אין אויסדריקע].

sen'tience *n.* (סענ'-שי-ענס) דאָס פיהלען; עמפּפינדליכקייט; פעהיגקייט צו פיהלען אָדער אויפצונעהמען עמפּפינדונגען; בעוואוסטזיין.

sen'tiency *n.* (סענ'-שי-ען-סי) ז. ***sentience***

sen'tient *a. and n.* (סענ'-שי-ענט) פיהלענד, עמפּפינדענד, בעוואוסטזיניג, דענקענד; וואָס איז שייך צו די קערפּערטיילען, וואָס גיבען איבער עמפּפינדונגען; אַ דענקענדעס, פיהלענדעס בעשעפעניש; דאָס בעוואוסטזיין, דער פערשטאַנד.

sen'tiently *adv.* (סענ'-שי-ענט-לי) אויף אַ פיהלענדען, עמפּפינדליכען אָדער בעוואוסטזיניגען שטייגער.

sen'timent *n.* (סענ'-טי-מענט) דאָס געפיהל; אַן אורטייל בעאיינפלוסט פון געפיהלען; עמפּפינדליכקייט, סענטימענטאַליטעט: דער אויסדרוק פון געפיהלען אָדער עמפּפינדליכקייט אין קונסט=ווערק; אַ קינסטלערישער אויסדרוק פון אַ העכסט־ענטוויקעלטען געפיהל אָדער פאָרשטעלונגס־קראַפט; אַ סענטימענט, אַ געדאַנק, ניי־גונג, גענייגונג, מיינונג; דער געדאַנקען־אינהאַלט אין ווערטער; אַ געדאַנק אויסגעדריקט אין שטאַרקע ווערטער; אַ וואונש; אַ טאָסט, אַ גליקווינשונג אָדער לויב ביי אַ לחיים.

sentimen'tal *a.* (סענ-טי-מענ'-טעל) סענטימענטאַל, וואָס ווערט בעהערשט פון געפיהלען, וואָס ווירקט אויף די געפיהלען [אַלס געגענזאַץ צום פערשטאַנד]; כלומר'שדיג מיט געפיהל; איבערטריבען געפיהלפאָל; איבערטריבען עמפּפינדליך, צוקראַכען.

sentimen'talise *v.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איז) ז. ***sentimentalize***

sentimen'taliser *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי-זער) ז. ***sentimentalizer***

sentimen'talism *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איזם) סענטימענטאַליזם, די נייגונג בעהערשט צו ווערען פון געפיהלען; סענטימענטאַליטעט, כלומר'שדיגע אָדער איבערטריבענע געפיהלפאָלקייט אָדער עמפּפינדליכקייט, צוקראַכענקייט.

sentimen'talist *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איסט) אַ געפיהלפאָלער מענש; איינער, ביי וועמען די געפיהלען בעהערשען דעם פערשטאַנד; איינער וואָס האַלט, אַז די געפיהלען דאַרפען בעהערשען דעם קאַלטען פערשטאַנד; אַ סענטימענטאַלער, איבערטריבען=עמפּפינדליכער אָדער צוקראַכענער מענש.

sentimental'ity *n.* (סענ-טי-מענ-טעל'-אי-טי) סענטימענטאַליטעט, געפיהלפאָלקייט, שטאַרקע עמפּפינדליכקייט, כלומר'שדיגע אָדער איבערטריבענע עמפּפינדליכקייט אָדער געפיהלפאָלקייט.

sentimen'talize *v.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איז) מאַכען סענטימענטאַל, צוגעבען אַ סענטימענטאַלען כאַראַקטער; שפּיעלען די ראָלע פון אַ שטאַרק=עמפּפינדליכען אָדער פיהלענדען מענשען, זיין סענטימענטאַל [איבערטריבען אָדער כלומר'שט געפיהלפאָל אָדער עמפּפינדליך, צוקראַכען].

sentimen'talizer *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי-זער) איינער וואָס איז סענטימענטאַל אָדער מאַכט דעם אנשטעל פון אַ סענטימענטאַלען מענשען. ז. ***sentimentalize***

sentimen'tally *adv.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי) אויף אַ סענטימענטאַלען אופן; מיט איבערטריבענער אָדער געמאַכטער געפיהלפאָלקייט אָדער עמפּפינדליכקייט; אויף אַ צוקראַכענעם שטייגער.

sen'tinel *n., a. and v.* (סענ'-טי-נעל) אַ וואַך=סאָלדאַט; אַ וואַך; בעוואַכענד, וואָס שטעהט אויף דער וואַך; שטעהן אויף דער וואַך; בעזאָרגען מיט אַ וואַך, אַוועקשטעלען אונטער אַ וואַך.

sen'try *n. and a.* (סענ'-טרי) אַ וואַך, אַ וואַך=סאָלדאַט; האַלטענד אַ וואַך, בעוואַכענד.

sen'try-board *n.* (סענ'-טרי-באָורד) אַ וואַך=פּלאַטפאָרם אויף אַ שיף.

sen'try-box *n.* (סענ'-טרי-באַקס) אַ וואַך=בודקע, אַ קאַראַאולקע, אַ וואַך=שטיבעל.

sen'za *prep.* (סענ'-טסאַ) — אין מוזיק אָהן [ביים אנצייגען ווי צו זינגען אָדער שפּיעלען, ווי אָהן טעמפּ א. ד. ג.].

sep'al *n.* (סעפּ'-על) — אין באָטאַניק דאָס קעלך=בלאַט, איינס פון די בלעטעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאַמענגעשטעלט דאָס בלומען=בעכערעל.

sep'aline *a.* (סעפּ'-ע-לין) וואָס האָט די פאָרם פון אַ קעלך=בלאַט [איינס פון די בלעטעלעך, פון וועלכע עס ווערט צוזאַמענגעשטעלט דאָס בלומען=בעכערעל].

sep'aloid *a.* (סעפּ'-ע-לאָיד) ווי אַ קעלך=בלאַט. ז ***sepal***

sep'alous *a.* (סעפּ'-ע-לאַס) וואָס איז שייך צו קעלך=בלעטלעך. ז. ***sepal***

separabil'ity *n.* (סעפּ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען זיין אַבגעטיילט; דאָס קענען אַבגעזונדערט ווערען.

sep'arable *a.* (סעפּ'-ע-רעבל) וואָס קען אַבגעזונדערט ווערען; וואָס קען אַבגעטיילט ווערען.

sep'arableness *n.* (סעפּ'-ע-רעבל-נעס) ז. ***separability***

sep'arably *adv.* (סעפּ'-ע-רע-בלי) אויף אַן אַבגעזונדערטער אַרט; דורך אַבטיילבאַרקייט.

sep'arate *v., a. and n.* (סעפּ'-ע-רייט) אַבשיידען, פאַנאַנדערטיילען, אַבטיילען, אַבזונדערען, פאַנאַנדערנעהמען, האַלטען בעזונדער; זיך אַבטיילען; אַבגעטיילט, פאַנאַנדערגענומען; אַבגעטיילט פון קערפּער, ניט קערפּערליך [ווי די נשמה]; אַבגעזונדערט; אויסגעטיילט, ניט פעראייניגט מיט אַנדערע; אינדיווידועל, פּריוואַט; אַן אַרטיקעל אָדער אַ טייל פון אַ ווערק וואָס ווערט אַבגעדרוקט און אַרויסגעלאָזען בעזונדער; אַ מיטגליעד פון אַן אַמעריקאַנער קאַלוויניסטישער סעקטע פון 18טען יאהרהונדערט.

sep'arately *adv.* (סעפּ'-ע-רייט-לי) בעזונדער; יעדער פאַר זיך.

sep'arateness *n.* (סעפּ'-ע-רייט-נעס) אַבגעזונדערטקייט, אַבגעטיילטקייט.

separa'tion *n.* (סעפּ-ע-ריי'-שאַן) די אַבטיילונג, די אַבזונדערונג, די שיידונג; אין כעמיע — די פאַנאַנדערטיילונג אָדער פאַנאַנדערלעגונג פון אַ זאַך אויף איהרע בעזונדערע עלעמענטען; אַ כעמישער אַנאַליז; דאָס זיין פאַנאַנדערגעטיילט אָדער צושיידט; אַ שיידונג פון מאַן און ווייב אָהן אַן אַפּיציעלען גט.

sep'aratism *n.* (סעפּ'-ע-רע-טיזם) סעפּאַראַטיזם, די שטרעבונג אַבצוטיילען זיך פון אַ געוויסער גרופּע אָדער אָרגאַניזאַציאָן.

sep'aratist *n. and a.* (סעפּ'-ע-רע-טיסט) אַ סעפּאַראַטיסט, איינער וואָס טיילט זיך אַב פון אַ בעשטימטער רעליגיעזער אָדער אַנדערער אָרגאַניזאַציאָן; איינער וואָס אַגיטירט פאַר אַבטיילונג; אין ענגלאַנד — אַ נאָמען, מיט וועלכען די יוניאָניסטישע פּאַרטיי רופט אַן איהרע געגנער, וועלכע פאָדערען זעלבסט=פערוואַלטונג פאַר אירלאַנד; וואָס איז שייך צו אַ סעפּאַראַטיסט אָדער צו סעפּאַראַטיזם. ז. ***separatism***

separatis'tic *a.* (סעפּ-ע-רע-טיס'-טיק) סעפּאַראַטיסטיש; וואָס איז שייך צו סעפּאַראַטיזם. ז. ***separatism***

sep'arative *a.* (סעפּ'-ע-ריי-טיוו) צושיידענד, אַבטיילענד; וואָס שטרעבט אַבצוטיילען; אין נאַטור=געשיכטע — אונטערשיידענד; וואָס דיענט אונטערצושיידען איין מין פון אַן אַנדערען.

sep'arator *n.* (סעפּ'-ע-ריי-טאָר) איינער אָדער עפּעס וואָס זונדערט אַב; אַ סעפּאַראַטאָר [אַן אַפּאַראַט, דורך וועלכען אַ געמיש ווערט פאַנאַנדערגעלעגט אויף זיינע בעזונדערע בעשטאַנד=טיילען].

sep'aratory *a. and n.* (סעפּ'-ע-ריי-טאָ-רי) וואָס רופט אַרויס אַ טיילונג אָדער שיידונג; אַ סעפּאַראַטאָר, אַ כלי וואָס דיענט פאַנאַנדערצושיידען די בעזונדערע עלעמענטען פון אַ געמיש.

sep'aratrix *n.* (סעפּ'-ע-ריי-טריקס) אַן אַבטיילונגס=ליניע אָדער פּונקט; אַ ליניע וואָס טיילט אַב ליכט פון שאָטען.

separa'tum *n.* (סעפּ-ע-ריי'-טאַם) אַ

בעזונדערער אבדרוק פון אן ארטיקעל אין אן זשורנאל, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א וויסענשאפטליכער געזעלשאפט.

sepawn' *n.* (סע-פאהן') א מין קאשע פון קוקורוזע=מעהל; ז. *supawn*.

Sephar'dic *a.* (סע-פאר'-דיק) ספרדיש, וואס איז שייך צו די ספרדים. ז. *Sephardim*.

Sephar'dim *n.* (סע-פאר'-דים) די ספרדים, די שפאניש=פארטוגעזישע אידען [אין אונטערשייד פון די אשכנזים אדער די דייטש=פוילישע אידען].

Seph'iroth *n.* (סעפ'-אי-ראטה) די ספירות, די צעהן גייסטיגע אייגענשאפטען [כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד און מלכות], וועלכע— לויט די לעהרען פון קבלה — זיינען די השפעה פון דעם "אין סוף", די אונענדליכקייט אדער גאט, און דורך וועלכע די וועלט איז בעשאפען געווארען.

se'pia *n. and a.* (סי'-פי-א) סעפיא, א טונקעל=ברוינע פארב, וועלכע בעקומט זיך פון טינט=פיש; דער טינט=פיש; געמאכט מיט סעפיא [ווי א בילד]. ז. *cuttlefish*.

se'pic *a.* (סי'-פיק) געמאכט פון סעפיא; געמאלען מיט סעפיא [אזא טונקעל=ברוינע פארב]. ז. *sepia*.

se'piost *n.* (סי'-פי-אסט) דער ביין פון א טינט=פיש. ז. *cuttlefish*.

se'pium *n.* (סי'-פי-אם) ז. *sepiost*.

se'poy *n.* (סי'-פאי) א סיפאי [אן אינדישער סאלדאט אין דער ענגלישער ארמעע].

seppuk'u *n.* (סעפ-פוק'-או) ז. *hara-kiri*.

seps *n.* (סעפס) א מין שלאנגען=עהנליכע יאשטשערקע.

sep'sis *n.* (סעפ'-סיס) פוילונג, פערדארבונג; בלוט=פערגיפטונג דורך פוילען.

sept *n.* (סעפט) א שטאם, א שבט [בעזונדערס אין אירלאנד]; אן ארומגעצאמטער ארט, א צאם, א פארקאן.

Sept. אבקירצונג פון *September* אדער פון *Septuagint*.

sep'ta *n.* (סעפ'-טא) שייד=ווענטלעך. ז. *septum*.

sep'tal *a.* (סעפ'-טעל) וואס איז שייך צו א שטאם אדער שבט; וואס האט די פארם אדער כאראקטער, פון א שייד=ווענטעל.

sep'tan *a.* (סעפ'-טען) וואס קומט פאר אדער וואס טרעפט זיך יעדען זיבעטען טאג.

sep'tangle *n.* (סעפ'-טענגל) אין געאמעטריע — א זיבען=קאנטיגע און זיבען=ווינקעלדיגע פיגור.

septan'gular *a.* (סעפ-טענ'-גיו-לאר) זיבען=ווינקעלדיג, זיבען=קאנטיג.

sep'tate *a.* (סעפ'-טייט) וואס האט א שייד=ווענטעל אדער שייד=ווענטלעך; וואס האט אבטיילונגען אדער חדרים'לעך.

sep'tated *a.* (סעפ'-טיי-טעד) ז. *septate*.

septa'tion *n.* (סעפ-טיי'-שאן) פאנאנדערטיילונג, דאס מאכען אבצאמונגען אין א זאך דורך שייד=ווענטלעך.

Septem'ber *n. and a.* (סעפ-טעמ'-בער) דער מאנאט סעפטעמבער; וואס קומט פאר אין מאנאט סעפטעמבער.

Septem'bral *a.* (סעפ-טעמ'-ברעל) פון מאנאט סעפטעמבער.

Septem'brist *n.* (סעפ-טעמ'-בריסט) איינער וואס האט גענומען אן אנטייל אין דער הריגה פון די ארעסטירטע, וועלכע האבען זיך ענטזאגט צו שווערען טריי=הייט דער קאנסטיטוציאן, אין דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין סעפטעמבער 1792; א רוצח, א בלוטדורשטיגער מענש.

septe'mia *n.* (סעפ-טי'-מי-א) בלוט=פערגיפטונג; פוילונג.

septempar'tite *a.* (סעפ-טעמ-פאר'-טאיט) אין באטאניק — זיבען=טייליג, צוטיילט אין זיבען טיילען.

septem'vir *n.* (סעפ-טעמ'-וואיר) אין אלטען רוים — דער סעפטעמוויר, איינער פון זיבען בעאמטע, וועלכע פלעגען צוזאמענשטעלען א רעגיערונג אדער פערוואלטונג.

septem'virate *n.* (סעפ-טעמ'-ווי-רייט) אין אלטען רוים — דער סעפטעמוויראט, א רעגיערונג אדער פערוואלטונג פון זיבען פערזאנען.

septena'rius *n.* (סעפ-טע-ניי'-רי-אס) א זיבען=מעטריגעס געדיכט.

sep'tenary *a. and n.* (סעפ'-טע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון זיבען; וואס פאסירט איין מאל אין זיבען יאהר; וואס דויערט זיבען יאהר; א גרופע פון זיבען זאכען.

sep'tenate *a.* (סעפ'-טע-נייט) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון זיבען טיילען [ווי געוויסע בלעטער].

septen'nate *n.* (סעפ-טענ'-אייט) א פעריאדע פון זיבען יאהר אדער אן איינריכטונג וואס דויערט זיבען יאהר.

septen'nial *a.* (סעפ-טענ'-אי-על) זיבען=יעהריג; וואס פאסירט איין מאל אין זיבען יאהר.

septen'nially *adv.* (סעפ-טענ'-אי-על-אי) אלע זיבען יאהר.

septen'nium *n.* (סעפ-טענ'-אי-אם) א פעריאדע פון זיבען יאהר.

Septen'trio *n.* (סעפ-טענ'-טרי-או) אין אסטראנאמיע — די קאנסטעלאציאן אדער שטערן=גרופע "דער גרויסער בער".

septen'trional *a.* (סעפ-טענ'-טרי-א-נעל) נארדליך, צפון=זייטיג.

septentrional'ity *n.* (סעפ-טענ-טרי-א-נעל'-אי-טי) דאס זיין אין צפון=זייט, די נארדליכע לאגע.

septen'trionally *adv.* (סעפ-טענ'-טרי-א-נעל-אי) צו צפון=צו, נארדליך; פון צפון.

septet' *n.* (סעפ-טעט') אין מוזיק — דאס סעפטעט, א מוזיק=פערפאסונג פאר זיבען שטימען אדער אינסטרומענטען; א כאר פון זיבען זינגער; א קאפעלע פון זיבען מוזיקאנטען.

sept'foil *n.* (סעפט'-פאיל) א פיגור פון זיבען לאפען אדער בלעטער; די טארמענטיל=וואורץ [אזא פלאנצע]. ז. *tormentil*.

sep'tic *a. and n.* (סעפ'-טיק) וואס ברייננט פוילנים; א שטאף וואס פעראורזאכט פוילונג.

sep'tical *a.* (סעפ'-טי-קעל) וואס פעראורזאכט פוילונג.

septice'mia *n.* (סעפ-טי-סי'-מי-א) סעפטיצעמיע, פוילנים אדער פוילונג [פון א גליעד].

septice'mic *a.* (סעפ-טי-סי'-מיק) וואס איז שייך צו סעפטיצעמיע אדער פוילונג [פון א גליעד].

sep'ticidal *a.* (סעפ'-טי-סאי-דעל) וואס איז געשפאלטען דורך א שייד=וואנד [וועגען פלאנצען].

sep'ticide *a.* (סעפ'-טי-סאיד) ז. *septicidal*.

septic'ity *n.* (סעפ-טיס'-אי-טי) די נייגונג ארויסצורופען פוילנים; פוילקייט.

septifa'rious *a.* (סעפ-טי-פיי'-רי-אס) זיבען=פאך.

septif'erous *a.* (סעפ-טיפ'-ע-ראס) וואס האט א שייד=ווענטעל [וועגען פלאנצען].

septif'luous *a.* (סעפ-טיפ'-לו-אס) זיבען=שטרעמיג, וואס פליסט אין זיבען שטראמען.

septifo'lious *a.* (סעפ-טי-פאו'-לי-אס) זיבען=בלעטערדיג; וואס האט זיבען בלעטער.

sep'tiform *a.* (סעפ'-טי-פארם) מיט זיבען געשטאלטען, זיבען=פערמיג; וואס האט די פארם פון א שייד=ווענטעל.

septilat'eral *a.* (סעפ-טי-לעט'-ע-רעל) זיבען=זייטיג.

septil'lion *n.* (סעפ-טיל'-יאן) א סעפטיליאן, א מיליאן וואס איז זיבען מאל גע'כפל'ט אויף זיך אליין [א סעפטיליאן איז אן איינס מיט 42 נולען].

sep'timal *a.* (סעפ'-טי-מעל) וואס איז שייך צו דער צאהל זיבען.

septimana'rian *n.* (סעפ-טי-מע-ניי'-רי-ען) א מאנאך וואס ווערט אנגעשטעלט אין קירכען=דיענסט אויף איין וואך.

sep'time *n.* (סעפ'-טים) — אין פעכטען דער סעפטים [א בעשטימטע לאגע פון פעכטער, ווען ער האלט די שווערד האריזאנטאל און די צווייטע האנד איז אויפגעהויבען]; אין מוזיק — דאס סעפטימא, דער זיבעטער טאן פון א גאמא.

septin'sular *a.* (סעפ-טינ'-שיו-לאר) בעשטעהענד פון זיבען אינזלען

sep'tisyllable *n.* (סעפ'-טי-סיל-עבל) א ווארט פון זיבען זילבען.

sep'ton *n.* (סעפ'-טאן) סעפטאן, אן אויסגעטראכטער עלעמענט, וועלכען מען האט אמאל געהאלטען אלס די אורזאכע פון פערפעסטונג אדער פערגיפטונג; לופט וואס ענטהאלט אין זיך וועניג זויערשטאף און פיעל פערגיפטענדע עלעמענטען.

septuagena'rian *n.* (סעפ-טיו-עדזש-ע-ניי'-רי-ען) א זיבעציג=יעהריגע פערזאן; א פערזאן אין דער עלטער צווישען זיבעציג און אכציג יאהר.

septuag'enary *a. and n.* (סעפ-טיו-עדזש'-ע-ניי-רי) זיבעציג=יעהריג; א זיבעציג=יעהריגע פערזאן.

septuages'ima *n.* (סעפ-טיו-ע-דזשעס'-אי-מא) א פעריאדע פון זיבעציג טעג.

septuages'imal *a.* (סעפ-טיו-ע-דזשעס'-אי-מעל) וואס בעשטעהט פון זיבעציג.

Septuages'ima Sun'day (סעפ-טיו-ע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) דער דריטער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט=צייט.

Sep'tuagint *n. and a.* (סעפ'-טיו-ע-דזשינט) די סעפטואגינטא [די גריכישע איבערזעצונג פון דער תורה וועלכע איז געמאכט געווארען פון צוויי און זיבעציג אידישע געלעהרטע אין דער צייט פון תלמי אדער פטאלאמעאוס פילאדעלפוס, קעניג פון מצרים אן ערך 270 יאהר פאר דער קריסטליכער צייט=רעכנונג]; וואס איז שייך צו דער סעפטואגינטא.

Septuagin'tal *a.* (סעפ-טיו-ע-דזשינ'-טעל) וואס בעציהט זיך אויף דער סעפטואגינטא [די גריכישע איבערזעצונג פון דער תורה].

sep'tum *n.* (סעפ'-טאם) אן שייד=ווענטעל; אן אבצאמונג.

sep'tuple *a. and v.* (סעפ'-טיופל) זיע=

בעז=פאך; זיעבען מאל אזוי פיעל; פער=
גרעסערען אין זיעבען מאל.
sep'ulcher *n. and v.* (סעפ'-אל-קער)
א קבר, א גרוב; בעגראבען, בעערדיגען,
מקבר זיין.
sepul'chral *a.* (סי-פאל'-קרעל) וואס איז
שייך צו א קבר; אויפגעשטעלט אויף א
קבר; וואס איז עהנליך צו א קבר, טיעף,
גרויזאם, מיט א פערשטיקטען קול; כמור=
נע, טרויריג.
sepul'chral voice (סי-פאל'-קרעל
וואיס) א דומפפע קבר=שטימע.
sep'ulchre *n. and v.* (סעפ'-אל-קער)
ז. *sepulcher*.
sepul'tural *a.* (סי-פאל'-טשו-רעל) וואס
איז שייך צו קבורה.
sep'ulture *n.* (סעפ'-אל-טשור) דאס בע=
גראבניס, די בעערדיגונג, די קבורה.
sequa'cious *a.* (סי-קהוויי'-שאס) פאל=
גענד, פאלגזאם, וואס איז גענייגט נאכ=
צופאלגען א פיהרער.
sequa'ciously *adv.* (סי-קהוויי'-שאס-
לי) נאכפאלגענדיג איינעם נאך'ן אנדערען.
sequa'ciousness *n.* (סי-קהוויי'-שאס-
נעס) פאלגזאמקייט, בויגזאמקייט; א ניי=
גונג נאכצופאלגען.
sequac'ity *n.* (סי-קהוועס'-אי-טי) די
פאלגזאמקייט, די בויגזאמקייט.
se'quel *n.* (סי'-קהוועל) די פארטזעצונג;
די פאלגע, דאס רעזולטאט; דער פועל
יוצא.
seque'la *n.* (סי-קהווי'-לא) איינער אדער
עטוואס וואס פאלגט נאך; א קראנקהייט
וואס איז די פאלגע פון א פריהעריגער
קראנקהייט.
se'quence *n.* (סי'-קהווענס) די פאלגע,
די נאכפאלגונג; די שטופען=פאלגע, די רייהע;
די קארטען=פאלגע [ווען איין האנד
זייגען פאראן עטליכע קארטען פון איין
מאסט, וועלכע געהען איינע נאך די אנדע=
רע, ווי למשל, א קעניג, א דאמע און אן
אונטער]; אין מוזיק — די סעקווענץ,
א מעלאדישער מאטיוו, וואס ווערט אי=
בערגע'חזר'ט עטליכע מאל אין א געוויסען
סדר.
se'quent *a. and n.* (סי'-קהווענט) פאל=
גענד, ארויסקומענד פון עפעס; נאכפאל=
גענד; דאס וואס פאלגט נאך עפעס אין
א געוויסען סדר.
sequen'tial *a.* (סי-קהווענ'-שעל) וואס
געהט נאך דער רייהע; נאכפאלגענד.
sequential'ity *n.* (סי-קהווענ-שי-על'-
אי-טי) די פאלגערונג, דאס פאלגען איינס
נאך דעם אנדערען אין א נאטירליכער
רייהע.
sequen'tially *adv.* (סי-קהווענ'-שעל-
אי) נאך דער רייהע, אין דער פאלגע.
seques'ter *v.* (סי-קהוועס'-טער) אבלע=
גען אן א זייט, אבטיילען; פעראורזאכען
ארויסצוגעהן פון עפענטליכען לעבען; אב=
זונדערען, דערווייטערען; אין געזעצגע=
בונג — סעקוועסטרירען, ארויפלעגען אן
ארעסט אויף א פערמעגען אדער אבנעהמען
עס צו אן אנדער פערזאן ביז די פראגע
וועגען איהם ווערט ענטשיידעט פון גע=
ריכט אדער ביז די חובות וואס ליעגען
אויף איהם ווערען אבגעצאהלט; קאנפיס=
קירען אן אייגענטום; זיך אבזאגען פון
אלע פרעטענזיעס אויף דעם מאַן'ס ירושה
[ווענען אן אלמנה].
seques'tered *a.* (סי-קהוועס'-טערד)
אויסגעטיילט, אבגעזונדערט, אבגעשיידט.
seques'trable *a.* (סי-קהוועס'-טרעבל)
וואס קען אבגעטיילט אדער אבגעזונדערט
ווערען.

seques'trate *v.* (סי-קהוועס'-טרייט)
סעקוועסטרירען, פערנעהמען אייגענטום איי=
גענטום ביז וואנען ער קומט נים דורך
מיט זיינע בעלי=חובות; קאנפיסקירען;
אבזונדערען, אבטיילען.
sequestra'tion *n.* (סי-קהוועס-טריי'-
שאן) אבזונדערונג, אבשיידונג; אבגע=
זונדערטקייט; אין געזעצגעבונג — סעק=
וועסטראציאן, דאס סעקוועסטרירען, דאס
אבנעהמען א זאך פון צווי שטרייטענדע
צדדים, ווען ביידע פערטענדירען, אז די
זאך בעלאנגט צו זיי; דאס אוועקלעגען
אן א זייט די חפצים פון א געשטארבענעם,
ווען קיינער וויל זיך נים אונטערנעהמען
צו פערוואלטען זיי; א צושריפט פון גע=
ריכט צום שעריף צו לעגען אן ארעסט
אדער קאנפיסקירען אייגענעם אייגענטום.
se'questrator *n.* (סי'-קהוועס-טריי-
טאר) א פערוואלטער פון אן אבגעשריבע=
נעם פערמעגען; איינער וועלכער נעהמט
איבער אימעצענס א פערמעגען ביז יע=
נער דעקט זיינע חובות אדער בעפריע=
דיגט די, וועלכע האבען א פרעטענזיע אויף
דעמזעלבען פערמעגען.
se'quin *n.* (סי'-קהווין) א סעקווין [אן
אלטע ווענעציאנישע גאלדענע מטבע].
Sequoi'a *n.* (סי-קהוואי'-א) א מין קאלי=
פארניער ריעזען=בוימער אדער מאמאטה=
בוימער [אזעלכע ריעזיגע בוימער אין
די זיד=וועסטליכע טיילען פון פעראיי=
ניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע
דערגרייכען אפט ביז 300 פוס הויך און
90 פוס אין אומפאנג].
se'ra *n.* (סי'-רא) ביי די אלטע רוי=
מער — א שלאס, א שלעסעל.
seragl'io *n.* (סע-רעל'-יאו) דאס סעראל
[אין טערקיי — א פאלאץ ארומגערינ=
געלט מיט מויער=ווענד, הויפטזעכליך
דער הויפט פאלאץ פון דעם סולטאן, וואו
עס געפינט זיך אויך זיין הארעם]; א
הארעם; א פלאץ פאר געשלעכטליכען פער=
גניגען.
sera'i *n.* (סע-רא'-אי) א קאראוואן=
סאראי [אן אכסניה, א גאסט=הויז אין
אריענט]; א סעראל, א הארעם [ז.
seraglio].
seralbu'min *n.* (סיער-על-ביו'-מין)
בלוט איי=ווייס [דאס איי=ווייס וואס גע=
פינט זיך אין בלוט]. ז. *albumin*.
serang' *n.* (סע-רענג') אן אסט=אינדי=
שער באטסמאן [שיפס=אפיציער פון ניד=
ריגען ראנג].
Serapei'um *n.* (סער-ע-פי'-אם)
ז. *Serapeum*.
Serape'um *n.* (סער-ע-פי'-אם) א סע=
ראפיס=טעמפעל, א טעמפעל אין עגיפטען,
וואו מען פלעגט בעגראבען די פערהייליג=
טע אקסען [סעראפיס].
ser'aph *n.* (סער'-עף) א שרף [אזא
מלאך].
seraph'ic *a. and n.* (סע-רעפ'-איק)
וואס איז שייך צו די שרפים [אזעלכע
מלאכים]; הימליש, מלאך'ש; איבערמענש=
ליך; ריין; א סעקטאנט, א ברענענדיגער
אנהענגער, א פאנאטיקער.
seraph'ical *a.* (סע-רעפ'-אי-קעל) וואס
איז שייך צו די שרפים [אזעלכע
מלאכים]; מלאך'ש; הימליש, איבער=
מענשליך; ריין.
seraph'ically *adv.* (סע-רעפ'-אי-קעל-
לי) ווי א שרף, ווי די שרפים [אזעלכע
מלאכים]; מיט ברענענדער איבערגעבענ=
הייט אדער ליעבע.
ser'aphim *n.* (סער'-ע-פים) שרפים

[אזעלכע מלאכים. ז. *seraph*]; אזא
מאיל אדער מאטע=פליגעלע; א מין פער=
שטיינערטער קרעבס [ראק].
ser'aphims *n.* (סער'-ע-פימז) שרפים.
ז. *seraph*.
seraphi'na *n.* (סער-ע-פי'-נא)
ז. *seraphine*.
ser'aphine *n.* (סער'-ע-פין) א סערא=
פינע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט
עהנליך צו א הויז=ארגעל].
Sera'pis *n.* (סע-ריי'-פיס) סעראפיס
[אין פאראייטיגען עגיפטען — אזא פער=
הייליגטער אקס; ביי די פארצייטיגע רוי=
מער און גריכען — דער גאט פון דער
אונטער=וועלט]; א מין קרעבסען אדער
ראקעס; א מין מאט=פליגעלע.
seraskier' *n.* (סער-עס-קיער') א סעראס=
קיער [א טערקישער גענעראל, דער טער=
קישער הויפט=קאמאנדיר פון דער ארמעע,
דער טערקישער קריעגס=מיניסטער].
seraskier'at *n.* (סער-עס-קיער'-עט)
דאס סעראסקיעראט [דאס צענטראל=ביורא
פון דעם טערקישען קריעגס=מיניסטעריום].
Serb *n. and a.* (סורב) א סערב, אן
איינוואהנער פון סערביען; די סערבישע
שפראך; סערביש.
Ser'bian *a. and n.* (סויר'-בי-ען)
ז. *Serb*.
ser'cel *n.* (סויר'-סעל) ז. *sarcel*.
ser'dab *n.* (סויר'-דעב) די סערדאב
[א פערבארגענע קעמערעל אין די אלט=
עגיפטישע קברים, וואו מען פלעגט הא=
לטען די סטאטוע אדער בילד פון פער=
שטארבענעם].
sere *a. and v.* (סיר) פערטרי=
קענט, פערדארט, פערוועלקט; ברענען,
סמאליען; טריקענען; פערדארבען; אב=
טעמפען, מאכען אונעמפפינדליך.
serein' *n.* (סע-רען') א זעהר דראבנער
שהוי=רעגען בעת דער הימעל איז לויטער
[אין די טראפישע לענדער].
sere'na *n.* (סע-ריי'-נא) אן אבענד=גע=
זאנג.
serenade' *n. and v.* (סער-ע-נייד') א
סערענאדע [אן אבענד=געזאנג, אבענד=
מוזיק, נאכט=מוזיק, הויפטזעכליך אלס אויס=
דרוק פון ליעבע אדער כבוד צו געליעב=
טער]; א מין ארקעסטער=מוזיק צום שפיע=
לען אויף דער פרייער לופט; זינגען אדער
שפיעלען א סערענאדע.
serena'der *n.* (סער-ע-ניי'-דער) א סע=
רענאדען=זינגער, א סערענאדען=שפיעלער.
ז. *serenade*.
serena'ta *n.* (סער-ע-נא'-טא) א מין
ארקעסטער=מוזיק בעשטימט צום שפיעלען
אויף דער פרייער לופט.
serene' *a., n. and v.* (סי-ריין') 1. קלאר,
לויטער, רוהיג, זאנפט; 2. קלארקייט, לוי=
טערקייט, זאנפטקייט, רוהיגקייט; 3. א
קלארער, לויטערער שטח [ווי פון הי=
מעל]; 4. מאכען קלאר, לויטער, רוהיג
אדער זאנפט.

1. He is living a serene retired life. 3. No cloud breaks the serene of the sky.

Serene' High'ness (סי-ריין' האי'-נעס)
דורכלויכט [אלס א טיטול].
serene'ly *adv.* (סי-רינ'-לי) מיט רוהיג=
קייט; אהן אויפרעגונג, מיט איבערלעגונג,
אויף א קאלטבלוטיגען שטייגער.
serene'ness *n.* (סי-רינ'-נעס) קלארקייט,
לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט.
sere'ness *n.* (סיר'-נעס) טרוקענקייט.
seren'itude *n.* (סי-רענ'-אי-טיוד) קלאר=
קייט, לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט.
seren'ity *n.* (סי-רענ'-אי-טי) קלארקייט,

לויטערקייט ; שטילקייט, רוהיגקייט ; דורכלויכט [אלס טיטול].

serf *n.* (סוירף) א לייב־אייגענער ; א פאנשטשיזניק ; א שקלאף.

serf'age *n.* (סוירפ׳-עדזש) ז. *serfdom*

serf'dom *n.* (סוירפ׳-דאם) לייב־אייגענשאפט, דאס זיין א לייב־אייגענער אדער פאנשטשיזניק ; שקלאפעריי.

serf'hood *n.* (סוירפ׳-הוד) ז. *serfdom*

serf'ism *n.* (סוירפ׳-איזם) ז. *serfdom*

serge *n.* (סוירדזש) סארזשע [א מין שטארקעס וואל־צייג].

ser'geancy *n.* (סאר׳-דזשענ-סי) ז. *sergeantship*

ser'geant *n.* (סאר׳-דזשענט) א סערזשאנט, אן אונטער־אפיציער, א וואכמייסטער, א פאליציסט פון העכערן ראנג ; א שעריף אדער שטייערן־קאלעקטאר [אין ווירדזשיניא, איינער פון די פראווינציאנטע שטאאטען פון אמעריקא] ; א דיענער, א מאנאסטיר־דיענער ; איינער פון אן עהרען־וואך, א בעגלייטער ; אין אירלאנד און ענגלאנד — אן אדוואקאט פון א הויכען ראנג ; א סערזשאנט־פיש [ז. *sergeant-fish*].

ser'geant-at-arms' *n.* (סאר׳-דזשענט-עט-ארמז׳) א בעוואפענטער בעגלייטער, א קעניגליכער בעדיענער אדער בעגלייטער ; אן עקזעקוטיווער בעאמטער אין א געזעצגעבענדער קערפערשאפט [וועלכער פיהרט דורך די בעפעהלע פון דער קערפערשאפט].

ser'geant at law (סאר׳-דזשענט עט לאה) אין אירלאנד און ענגלאנד — אן אדוואקאט פון העכערן ראנג.

ser'geantcy *n.* (סאר׳-דזשענט-סי) ז. *sergeantship*

ser'geant-fish *n.* (סאר׳-דזשענט-פיש) דער סערזשאנט־פיש [ווערט אזוי גערופען צוליעב זיינע שטרייפען, וועלכע דערמאהנען אן א סערזשאנט׳ס גאלאנען]. ז. *cobia*

ser'geant-ma'jor *n.* (סאר׳-דזשענט-מיי׳-דזשאר) א פעלדפעבעל, אן אויבער־סערזשאנט, אן אויבער־וואכמייסטער, א געהילפס־אדיוטאנט ; אזא פיש.

ser'geantry *n.* (סאר׳-דזשענט-רי) ז. *sergeantship*

ser'geantship *n.* (סאר׳-דזשענט-שיפ) דאס אמט פון א סערזשאנט. ז. *sergeant*

ser'geanty *n.* (סאר׳-דזשענ-טי) אן עהרענווירדיגע ארט פון פעאדאלער אונטערטעניגקייט [ווען דער פעאדאל איז אן אונטערטאן ניט פון א באראן, נאר דירעקט פון קעניג].

serge'-blue *n.* (סוירדזש׳-בלוה) ז. *soluble blue*

sergette' *n.* (סויר-דזשעט׳) אזא דינער סארזשע [א מין וואלען־צייג].

se'rial *a.* and *n.* (סי׳-רי-על) וואס פאלגט אין א רייה אדער סעריע ; וואס בעשטעהט פון א סעריע ; וואס איז שייך צו א סעריע ; פעריאדיש, וואס ערשיינט אין רעגעלמעסיגע פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען ; א ליטעראַרישע אויסגאבע וואס ערשיינט רעגעלמעסיג אין פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען.

serial'ity *n.* (סי-רי-על׳-אי-טי) דאס נאכפאלגען אין א רייה ; דאס צוזאמענשטעלען א סעריע, דאס בעשטעהן פון א סעריע ; דאס קומען אין רעגעלמעסיגע פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען [וועגען א ליטעראַרישען ווערק].

se'rially *adv.* (סי׳-רי-על-אי) אין א סעריע, אין א רייה, איינס נאך אנדערען.

se'riate *v.* and *a.* (סי׳-רי-אייט) איינארדנען אין א רייה אדער סעריע ; איינגעארדנעט אין א רייה אדער סעריע ; וואס קומט אין א רייה אדער סעריע.

se'riately *adv.* (סי׳-רי-אייט-לי) ז. *serially*

seria'tim *adv.* (סי-רי-איי׳-טים) ז. *serially*

seria'tion *n.* (סי-רי-איי׳-שאן) דאס בילדען א סעריע אדער רייה.

ser'icate *a.* (סער׳-אי-קייט) ז. *sericeous*

ser'icated *a.* (סער׳-אי-קיי-טעד) בעדעקט מיט א זיידענעם פוך.

seri'ceous *a.* (סי-ריש׳-יאס) זיידען, פון זייד, זיידענארטיג, זיידען־עהנליך.

ser'icicultural *a.* (סער׳-אי-סי-קאל-טשור-על) וואס איז שייך צו זייד־ווערים צוכט [קולטיווירונג פון זייד־ווערים].

ser'iciculture *n.* (סער׳-אי-סי-קאל-טשור) זייד־ווערים צוכט, קולטיווירונג פון זייד־ווערים.

ser'iciculturist *n.* (סער׳-אי-סי-קאל-טשור-איסט) א זייד־ווערים ציכטער, איינער וואס קולטיווירט אדער האדעוועט זייד־ווערים.

ser'icultural *a.* (סער׳-אי-קאל-טשור-על) ז. *sericicultural*

ser'iculture *n.* (סער׳-אי-קאל-טשור) ז. *sericiculture*

ser'iculturist *n.* (סער׳-אי-קאל-טשור-איסט) ז. *sericiculturist*

serie'ma *n.* (סער-אי-איי׳-מא) די סעריעמא [א מין זיד־אמעריקאנישער פויגעל, עהנליך צו א זשוראוול (קראניך) אדער צום אמעריקאנישען סעקרעטאר־פויגעל. ז. *secretary-bird*].

se'ries *n.* (סיע׳-ריעז) א סעריע, סעריעס, א רייה ; א גאנג [ווי פון ביכער א. ז. וו.] ; א גרופע ; אין געאלאגיע — א שיכט ; אין מאטעמאטיק — א פראגרעסיאן [ז. *progression*].

ser'if *n.* (סער׳-איף) דער קורצער דינער אויבערשטער אדער אונטערשטער קווערשטריך פון א בוכשטאב [ווי ביי **H I** א. ד. ג.].

ser'igraph *n.* (סער׳-אי-גרעף) אן אינסטרומענט צו פרובירען די איינפארמיגקייט פון רויהען זייד.

serim'eter *n.* (סע-רים׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שטארקייט פון זייד־פעדים.

ser'in *n.* (סער׳-אין) דער גירליץ אדער טשיזשיק [אזא קאנאריק־עהנליכער אייראפעאישער פויגעל].

serinette' *n.* (סער-אי-נעט׳) א פויגעל־ארגעל [א מין האנד־ארגעל צו לערנען פויגלען זינגען].

ser'in-finch *n.* (סער׳-אין-פינטש) א גירליץ אדער טשיזשיק [ז. *serin*] ; א קאנאריק.

serin'ga *n.* (סע-רינ׳-גא) דער בראזיליאנער קאוטשוק־בוים.

serin'ga-oil *n.* (סע-רינ׳-גא-אויל) דאס אויל פון דעם בראזיליאנישען קאוטשוק־בוים [ווערט געברויכט אין זייף און אין דרוק־פארב].

se'rio-com'ic *a.* (סי׳-רי-או-קאמ׳-איק) ערנסט־קאמיש, האלב־ערנסט האלב־קאמיש.

se'rio-com'ical *a.* (סי׳-רי-או-קאמ׳-אי-קעל) ז. *serio-comic*

se'rio-com'ically *adv.* (סי׳-רי-או-קאמ׳-אי-קעל-אי) אויף אן ערנסט־קאמישען שטייגער, האלב־ערנסט האלב קאמיש.

serio'so *adv.* (סיי-רי-או׳-סאו) אין מוזיק — ערנסט, פערטראכט.

se'rious *a.* (סי׳-רי-אס) ערנסט, סעריעז, וויכטיג.

se'riously *adv.* (סי׳-רי-אס-לי) אין ערנסט, מיט ערנסט.

se'riousness *n.* (סי׳-רי-אס-נעס) ערנסטקייט.

ser'iph *n.* (סער׳-איף) ז. *serif*

serj. אבקירצונג פון *serjeant*

ser'jeant *n.* (סאר׳-דזשענט) ז. *sergeant*

ser'jeantcy *n.* (סאר׳-דזשענט-סי) ז. *sergeantship*

sermoc'inal *a.* (סויר-מאס׳-אי-נעל) וואס איז שייך צום ריידען.

sermocina'tion *n.* (סויר-מאס-אי-ניי׳-שאן) א רעדענס־פארם וואס בעשטעהט אין דעם, דאס דער רעדנער שטעלט א פראגע און ענטפערט אויף איהר [ווי למשל: איז ער שולדיג? ניין, ער איז ניט שולדיג].

sermol'ogus *n.* (סויר-מאל׳-א-גאס) א זאמלונג פון דרשות פון די פאפסטען און פון די גרינדער פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

ser'mon *n.* and *v.* (סויר׳-מאן) א פרעדיגט, א דרשה, א מוסר־דרשה ; פרעדיגען ; האלטען א דרשה ; זאגען מוסר.

sermoneer' *n.* (סויר-מא-ניער׳) ז. *sermonizer*

ser'moner *n.* (סויר׳-מאנ-ער) ז. *sermonizer*

ser'monet *n.* (סויר׳-מאנ-עט) א דרשה׳לע, א קורצער פרעדיגט.

ser'monette *n.* (סויר׳-מאנ-עט) ז. *sermonet*

sermon'ic *a.* (סויר-מאנ׳-איק) וואס טראגט דעם כאראקטער פון א דרשה אדער פרעדיגט.

sermon'ical *a.* (סויר-מאנ׳-אי-קעל) ז. *sermonic*

ser'moning *n.* (סויר׳-מאנ-אינג) דאס פרעדיגען, דאס דרשנ׳ען ; בעלעהרונג ; ראטה.

ser'monise *v.* (סויר׳-מאנ-איז) ז. *sermonize*

ser'moniser *n.* (סויר׳-מאנ-אי-זער) ז. *sermonizer*

ser'monist *n.* (סויר׳-מאנ-איסט) א פרעדיגער, א בעל דרשן, א פערפאסער פון דרשות.

ser'monize *v.* (סויר׳-מאנ-איז) דרשנ׳ען, האלטען א דרשה ; פרעדיגען ; מוסר׳ען ; פערפאסען דרשות.

ser'monizer *n.* (סויר׳-מאנ-אי-זער) א בעל דרשן, א פרעדיגער, א מוסר־זאגער ; א פערפאסער פון דרשות.

ser'mountain *n.* (סויר׳-מאונ-טיין) אזא אייראפעאישע בערג־לאזערקרויט [פלאנצע].

ser'muncle *n.* (סויר׳-מאנקל) ז. *sermonet*

seron' *n.* (סיי-ראון׳) א פאק פון 200 פונט פאראגוואי־טהעע אדער בראזילישע טהעע [אזא פלאנצע, וואס איהרע בלעטלעך ווערען געברויכט אלס טהעע] ; א פאק־קארב פאר ראזשינקעס, פייגען, מאנדלען א. ז. וו.

seroon' *n.* (סע-רוהן׳) א פאק־קארב פאר ראזשינקעס, פייגען, מאנדלען א. ז. וו.

seropu'rulent *a.* (סי-רא-פיו׳-רו-לענט) וואס בעשטעהט פון סערום [בלוט־וואסער,

דער וואסערדיגער טייל פון בלוט] און פון אייטער.

seros'ity *n.* (סי־ראס'־אי־טי) סערום, בלוט־וואסער, דער וואסערדיגער טייל פון בלוט; סראוועטקע; עטוואס וואס איז וואסערדיג; דער וואסערדיגער טייל פון עפּעס.

ser'otine *n.* (סער'־א־טין) די בלאסע פלעדערמויז [אזא קליינע אייראפּעאישע פלעדערמויז].

serot'inous *a.* (סי־ראט'־אי־נאס) שפּעט ארויסקומענד [וועגען פלאנצען].

se'rous *a.* (סי'־ראס) וואסערדיג; וואס ענטהאלט אדער טיילט אויס פון זיך סערום [בלוט־וואסער, דער וואסערדיגער טייל פון בלוט]; דאס אויסטיילען פון זיך סראוועטקע.

ser'pent *n., a. and v.* (סויר־פּענט) א שלאנג; א קריכענדע בעשעפעניש, א רעפּטיל; א סערפּענט [אזא געדרעהטער, שלאנגען־עהנליכער הילצערנער מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט]; א דראכען אדער שווערמער [אזא פייערווערק וואס דרעהט זיך אדער ברענט אין זיגזאגען]; א ביטרער, פאלשער אדער בייזער מענש; איינער וואס האט א בעצויבערענדען איינפלוס; קריכענד [ווי א שלאנג], עהנליך צו א שלאנג, זיך דרעהענד; זיך שלענגלענד; זיך שלענגלען, זיך דרעהען ווי א שלאנג; ארומדרעהען ארומוויקלען [ווי א שלאנג].

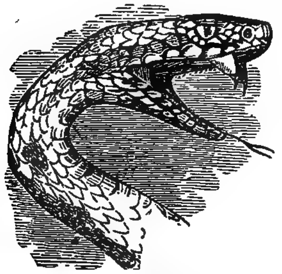

Serpent

Ser'pent *n.* (סויר־פּענט) אין אסטראנאמיע — דער שלאנגען־טרעגער [אזא שטערן־גרופּע].

serpenta'ria *n.* (סויר־פּענ־טיי'־רי־א) ז. ***serpentary***

Serpenta'rius *n.* (סויר־פּענ־טיי'־רי־אס) דער שלאנגען־טרעגער [אזא שטערן־גרופּע. ז. ***Serpent***]; דער מין שלאנגען־פרעסער אדער סעקרעטאר־פויגלען [אזעלכע פויגלען. ז. ***secretary-bird***].

ser'pentary *n.* (סויר־פּענ־טע־רי) דאס שלאנגען־גראז אדער דער ווירדזשיניער שלאנגען־ווארצעל [אזא פלאנצע].

ser'pentary-root *n.* (סויר־פּענ־טע־רי־רוהט) ז. ***serpentary***

Ser'pent-bear'er *n.* (סויר־פּענט־בעהר'־ער) ז. ***Serpent***

ser'pent-charm'er *n.* (סויר־פּענט־טשארמ'־ער) א שלאנגען־בעשווערער, א שלאנגען־בעצויבערער [איינער וואס בעצויבערט שלאנגען אדער בעהויפּטעט צו קענען בעצויבערען שלאנגען און זיי קאנטראלירען].

ser'pent-charm'ing *n.* (סויר־פּענט־טשארמ'־אינג) שלאנגען־בעצויבערונג. ז. ***serpent-charmer***

ser'pent-cu'cumber *n.* (סויר־פּענט־קיו'־קאמ־בער) די שלאנגען־אוגערקע [א מין לענגליכע ביזאם־מעלאן]. ז. ***muskmelon***

ser'pent-de'ity *n.* (סויר־פּענט־די'־אי־טי) דער שלאנגען־גאט [ביי די אפיטען, וואס האט פארגעשטעלט א קערפּער פון א מענשען מיט א קאפּ פון א פאלק אדער שפּארבער און מיט שלאנגען־עהנליכע פיס]. ז. ***Ophite***

ser'pent-ea'gle *n.* (סויר־פּענט־איע'גל) א מין פאלק [סאקאל] אדער שפּארבער.

ser'pent-ea'ter *n.* (סויר־פּענט־איע'־טער) א שלאנגען־פרעסער; א פויגעל אדער חיה וואס שפּייזט זיך מיט שלאנגען; דער סעקרעטאר־פויגעל [אזא פויגעל וואס עסט שלאנגען. ז. ***secretary-bird***].

ser'pent-fish *n.* (סויר־פּענט־פיש) ז. ***snake-fish***

ser'pent-god *n.* (סויר־פּענט־גאד) ז. ***serpent-deity***

serpen'tiform *a.* (סויר־פּענ'־טי־פארם) שלאנגען־פערמיג.

serpentig'enous *a.* (סויר־פּענ־טידזש'־ע־נאס) וואס קומט ארויס פון א שלאנג.

ser'pentine *a., n. and v.* (סויר־פּענ־טין) געשלענגעלט, געדרעהט; שלאנגען־פערמיג; עהנליך צו א שלאנג; ביטרע, פעררעטהעריש; וואס הויבט זיך אן און ענדיגט זיך מיט איין און דעמזעלבען ווארט [וועגען א שורה פון א געדיכט]; סערפּענטין אדער סערפּענטין־שטיין, שלאנגען־שטיין [אזא שטיין]; זיך שלענגלען, זיך דרעהען.

ser'pentinely *adv.* (סויר־פּענ־טין־לי) אזוי ווי א שלאנג.

ser'pentine verse (סויר־פּענ־טין ווארס) א שלאנגען־פערז [א שורה פון א ליעד וואס הויבט זיך אן און ענדיגט זיך מיט איין און דעמזעלביגען ווארט].

ser'pentine ware (סויר־פּענ־טין וועהר) א מין פאיאנס פון פערשיעדענע קאלירען, הויפּטזעכליך געשפּרענקעלט גרוי און גרין. ז. ***Wedgwood ware***

Serpentin'ian *n.* (סויר־פּענ־טינ'־אי־ען) אן אפיט, איינער פון דער פארצייטיגער סעקטע אפיטען. ז. ***Ophite***

serpentin'ic *a.* (סויר־פּענ־טינ'־איק) ז. ***serpentinous***

serpenti'ningly *adv.* (סויר־פּענ־טאי'־נינג־לי) ז. ***serpentinely***

serpentiniza'tion *n.* (סויר־פּענ־טינ־אי־זיי'־שאן) פערוואנדלונג אין סערפּענטין אדער שלאנגען־שטיין.

ser'pentinize *v.* (סויר־פּענ־טינ־איז) פערוואנדלען אין סערפּענטין אדער שלאנגען־שטיין.

ser'pentinous *a.* (סויר־פּענ־טינ־אס) עהנליך צו סערפּענטין אדער שלאנגען־שטיין [אזא שטיין].

ser'pentize *v.* (סויר־פּענ־טאיז) זיך דרעהען, זיך שלענגלען.

ser'pent-like *adv.* (סויר־פּענט־לאיק) שלאנגען־עהנליך, ווי א שלאנג.

ser'pentry *n.* (סויר־פּענ־טרי) דאס דרעהען זיך ווי א שלאנג, דאס שלענגלען זיך; א פּלאץ פול מיט שלאנגען; דאס שלאנגען־געשלעכט.

ser'pent's-tongue *n.* (סויר־פּענטס־טאנג) די נאטער־צונג [א מין פארן־פלאנצע אדער פּאפּאראטניק]; א מין פערשטיינערטער צאהן פון א פארצייטיגען האיפיש; א מין שווערד אדער דעגען מיט א פּאנאנדערגעטיילטען קלינג.

ser'pentwood *n.* (סויר־פּענט־הוואוד) דאס שלאנגען־בוימעל [אזא אסט־אינדישעס בוימעל, וואס זיין ווארצעל ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען שלאנגען־גיפט און געגען אנדערע קראנקהייטען].

serpette' *n.* (סויר־פּעט') אן אויסגעבויגענעס מעסער צו בעשניידען ביימער און אנדערע פלאנצען.

serpig'inous *a.* (סויר־פּידזש'־אי־נאס) בעדעקט מיט א געוויסען מין לישאיעס [אזא הויט־קראנקהייט]; קריכענד, וואס געהט איבער פון ארט צו ארט [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

serpi'go *n.* (סויר־פּאי'־גאו) פּרעסענדע לישאיעס [אזא הויט־קראנקהייט].

ser'polet *n.* (סויר־פּא־לעט) דער ווילדער טימיאן. ז. ***thyme***

ser'pula *n.* (סויר־פּיו־לא) א רעהר־ווארים [א מין ים־ווארים וואס האלט זיך אין אזעלכע מושעל־עהנליכע רעהרען, וועלכע פלעכטען זיך צוזאמען]; א ווארים־רעהר [אין וועלכער די רעהר־ווערים האלטען זיך אויף]; א געפלעכטס פון ווארים־רעהרען.

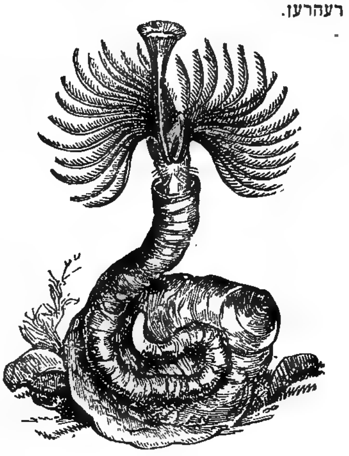

Serpula

ser'pulan *n.* (סויר'־פּיו־לען) ז. ***serpulian***

serpu'lian *n.* (סויר־פּיו'־לי־ען) א רעהר־ווארים. ז. ***serpula***

ser'pulite *n.* (סויר־פּיו־לאיט) א סערפּוליט [א פערשטיינערטער ווארים־רעהר]. ז. ***serpula***

ser'ra *n.* (סער'־א) א זעג־עהנליכער טייל פון דעם קערפּער פון א חיה אדער פלאנצע.

serra'no *n.* (סע־ריי'־נאו) א מין אקון אדער בארש, דער ים־בארש [אזא פיש].

ser'rate *a.* (סער'־אייט) זעג־פערמיג, געצאקט, געקארבט, ציינעניג.

ser'rated *a.* (סער'־איי־טעד) ז. ***serrate***

ser'rate leaf (סער'־אייט ליעף) א בלאט מיט א געצאקטען, זעג־פערמיגען ראנד.

serra'tion *n.* (סע־ריי'־שאן) זעג־פערמיגקייט, געצאקטקייט, ציינעניגקייט; עהנליכקייט צו די ציינער פון א זעג.

ser'rature *n.* (סער'־ע־טשור) ז. ***serration***

ser'ried *a.* (סער'־איד) צוזאמענגעדרענגט, צוזאמענגעפּרעסט; וואס איז אין צוזאמענגעפּרעסטע רייהען.

serrif'erous *a.* (סע־ריפ'־ע־ראס) געצאקט, זעג־פערמיג; וואס האט געצאקטע אדער זעג־פערמיגע טיילען.

ser'riform *a.* (סער'־אי־פארם) ציינעניג, געצאקט, זעג־פערמיג [וועגען קערפּער־טיילען פון אינזעקטען].

ser'rulate *a.* (סער'־או־לייט) דין אדער דראבנע געצאקט, בעדעקט ווי מיט זעהר קליינע ציינדעלעך.

ser'rulated *a.* (סער'-או-לײ-טעד) ז. ***serrulate***.

serrula'tion *n.* (סער-או-לײ'-שאן) א דינג, דראבנע געצאַקטקייט; א דראבנע צאַקונג.

ser'ry *v.* (סער'-אי) צוזאַמענדרענגען, צוזאַמענפּרעסען.

se'rum *n.* (סי'-ראם) סערום, בלוט-וואַסער, סראַוועטקע, דער וואַסערדיגער טייל פון בלוט, מילך א. ז. וו.; דער כילאָס [דער זאַפט פון איבערגעקאָכטע שפּייזען, וואָס ווערט איבערגעקאָכט אין די געדערים, נאָכדעם ווי ער קומט פון מאָגען]; די בלוט-סערום פון א חיה, וועלכע איז בעשיצט געגען א געוויסער קראַנקהייט דורך דעם, וואָס מען האָט אין איהר דאָזענווייז אַריינגעשפּריצט די מיקראָבען, וועלכע פעראורזאַכען דיזע קראַנקהייט; אַנטיטאָקסין [ז. ***antitoxin***].

serv. אַבקירצונג פון ***servant*** אדער פון דעם לאַטיינישען וואָרט ***serva*** [האַלט, קאָנזערוויר] וואָס ווערט געברויכט אלס אן אויפשריפט אויף רעצעפּטען.

Serv. אַבקירצונג פון ***Servian*** אדער פון ***Servia***.

serv'able *a.* (סוירוו'-עבל) וואָס קען גענעבען ווערען, וואָס קען דערלאַנגט ווערען. ז. ***serve***.

ser'val *n.* (סויר'-וועל) דער סערוואַל, די אַפריקאַנישע טיגער-קאַץ [אַזא ווילדע קאַץ מיט א געפלעקטער פעל].

ser'valine *a.* (סויר'-וועל-אין) וואָס איז שייך צו א סערוואַל; ענליך צו א סערוואַל. ז. ***serval***.

ser'vant *n.* (סויר'-וועַנט) א דיענער, א בעדיענער; א דיענסט; א קנעכט.

ser'vant-girl *n.* (סויר'-וועַנט-גוירל) א דיענסט, א דיענסט-מיידעל.

ser'vant-maid *n.* (סויר'-וועַנט-מייד) א דיענסט-מיידעל.

ser'vant-man *n.* (סויר'-וועַנט-מען) א דיענער, א בעדיענער.

ser'vantry *n.* (סויר'-וועַנט-רי) דיענער-שאַפט.

ser'vant's-call *n.* (סויר'-וועַנטס-קאָהל) א פייפעל צו רופען די דיענער.

ser'vantship *n.* (סויר'-וועַנט-שיפּ) דאָס זיין א דיענער, די לאַגע פון א דיענער אדער קנעכט.

serve *v. and n.* (סוירוו) דיענען, זיין אונטערטעניג; בעדיענען, דערלאַנגען צום טיש; ערפילען געוויסע פפליכטען; פּראַווען גאָטעסדיענסט; דיענען אלס...; נוצען אלס...; זיך צופּאַסען צו..., זיין צוגעפּאַסט; בעהאַנדלען, זיך בענעהמען; אומגעהן מיט עמעס, ארבייטען מיט עמעס; גענוגען, זיין גענוג; בעפרידיגען; ארומבינדען עפּעס מיט שטריק [אויף שיפען]; איבערגעבען, דערלאַנגען [א געריכטליכע פאָדערונג א. ז. וו.]; האָבען געשלעכטליכען פערקעהר [ווענגען בהמות]; ווארפען צום ערשטען דעם באַל [אין טעניס-שפּיעל]; דאָס גיבען דעם ערשטען ווארף מיט'ן באַל אין טעניס-שפּיעל; דאָס רעכט צו גיבען דעם ערשטען ווארף מיט'ן באַל אין טעניס-שפּיעל.

serve an appren'ticeship (סוירוו ען ע-פּרענ'-טיס-שיפּ) זיין אין דער לעהרע [ביי א בעל מלאכה].

serve an attach'ment (סוירוו ען ע-טעטש'-מענט) ארויפלעגען אן ארעסט.

serve an of'fice (סוירוו ען אָפ'-איס) ערפילען די פליכטען פון אן אמט.

serve a proc'ess (סוירוו ע פּראָס'-עס) ז. ***serve a writ***.

serve a sen'tence (סוירוו ע סענ'-טענס) אַבקומען א געריכטס-שטראָף.
He served a sentence of eighteen months' hard labor.

serve a ta'ble (סוירוו ע טייבל) גרייטען צום טיש.

serve a turn (סוירוו ע טוירן) ענטשפּרעכען דעם צוועק, זיין גוט אדער צוגעפּאַסט צו דער געלעגענהייט.

serve a war'rant (סוירוו ע וואָר'-ענט) דערלאַנגען א פערהאַפטונגס-בעפעהל [א בעפעהל וועגען ארעסט].

serve a writ (סוירוו ע ריט) דערלאַנגען א געריכטליכען בעפעהל.

serve for (סוירוו פאָר) דיענען אלס..., פערנעהמען דעם פּלאַץ פון...
The sofa serves him for a bed.

serve no'tice (סוירוו נאָ'-טיס) 1. אָנזאָגען, לאָזען וויסען; 2. דערלאַנגען א געריכטס-איינלאַדונג.
1. The official was served with notice of dismissal.

serve one a trick (סוירוו וואַן ע טריק) אַבטהאָן איינעם א שפּיצעל.

serve one out (סוירוו וואַן אוט) בעשטראָפען, זיך נוקם זיין, אַנלערנען.

serve one right (סוירוו וואַן ראַיט) בעהאַנדלען ווי איינעם קומט; א מצוה!

serve one's time (סוירוו וואַנז טאַים) פערענדיגען די לעהר-צייט [ביי א בעל מלאכה].

serve out (סוירוו אוט) אויסטיילען, פאַנאַנדערטיילען.

serv'er *n.* (סוירוו'-ער) א דיענער, א בעדיענער; איינער וואָס בעדיענט אדער דערלאַנגט צום טיש; איינער וואָס דערלאַנגט אדער גיט איבער [ווי למשל, א געריכטס-בעפעהל]; עטוואָס וואָס דיענט צום דערלאַנגען ביים טיש [ווי למשל, א טאַץ]; אן ארויסהעלפער אדער בעדיענער פון א גלח; אין טעניס-שפּיעל — דער שפּיעלער וואָס גיט דעם ערשטען ווארף פון באַל.

serve the occa'sion (סוירוו טהי א-קיי'-זשאַן) זיין צוגעפּאַסט צו דער געלעגענהייט, נוצען ביי דער געלעגענהייט.

serve the pur'pose of (סוירוו טהי פּויר'-פּאָס אָוו) דיענען צו..., דיענען אלס..., פערנעהמען דעם פּלאַץ פון עפּעס.
A bent pin served the purpose of a fish-hook.

serve the same sauce (סוירוו טהי סיים סאָהס) זיך אַברעכענען מיט אימעצען, אַבצאָהלען מדה כנגד מדה.

serve time (סוירוו טאַים) זיצען אין געפענגניס.

serve up (סוירוו אַפּ) דערלאַנגען צום טיש.

serve writ of attach'ment (סוירוו ריט אָוו ע-טעטש'-מענט) ארויפלעגען אן ארעסט.

Ser'vian *a. and n.* (סויר'-ווי-ען) סערביש, וואָס איז שייך צו סערביען אדער צו די סערבען; א סערב, די סערבישע שפּראַך.

ser'vice *n.* (סויר'-וויס) דיענסט; געהארכזאַמקייט, אונטערוואַרפענהייט; דאָס דיענען, בעדיענונג; דאָס דערלאַנגען צום טיש; גאָטעסדיענסט; די זאַמלונג פון געזאַנגען ביי א גאָטעסדיענסט; נוצען; א געפעליגקייט, א טובה; א סערוויז, א טיש-גארניטור, א קרעדענץ, א גאַנג [ווי פון עסען]; א גאַנג געריכטען; א פּאַרציע [שפּייז אדער געטרענקע]; דאָס דערלאַנגען א געריכטליכען בעפעהל; אין טעניס-שפּיעל — דער ערשטער ווארף פון באַל; די קליינע שטריק, וועלכע מען וויקלט ארום א שיפס-שטריק; א צופיהר-ראָהר, א צווייג-ראָהר פון גאַז-בעלייכטונג אדער וואַסער-לייטונג [וואָס פערבינדט דעם הויפּט-ראָהר פון גאַס מיט דעם ראָהר פון א געביידע]; דער שפּערבער-בוים אדער ראָבינע [אן אייראָפּעאישער בוים מיט רויטע עסבאַרע יאַגדעס]; די שפּערבער-בוים יאַגדע.

serviceabil'ity *n.* (סויר-ווי-סע-ביל'-אי-טי) ז. ***serviceableness***.

ser'viceable *a.* (סויר'-וויס-עבל) 1. דיענליך, ניצליך; דיענסטוויליג, דיענסט-פערטיג; 2. דויערהאַפט, וואָס מען קען לאַנג געברויכען.
1. She bought a serviceable set of dishes.
2. Wool is the most serviceable fabric.

ser'viceableness *n.* (סויר'-וויס-עבל-נעס) דיענליכקייט, ניצליכקייט; דיענסט-וויליגקייט, דיענסטפערטיגקייט; דויערהאַפטיגקייט, דאָס קענען פיעל אדער לאַנג געברויכט ווערען.

ser'viceably *adv.* (סויר'-וויס-ע-בלי) אויף א ניצליכען אופן; מיט דיענסטוויליגקייט אדער דיענסטפערטיגקייט; אויף א דויערהאַפטען אופן.

ser'vice-ber'ry *n.* (סויר'-וויס-בער'-אי) די גאַרטען-ראָבינע אדער שפּערבער-בוים יאַגדע [אַזא רויטע עסבאַרע יאַגדע].

ser'vice-book *n.* (סויר'-וויס-בוק) א געבעט-בוך, א בוך פון גאָטעסדיענסטע.

ser'vice-box *n.* (סויר'-וויס-באָקס) א מין פערבינדונג פון דאַמפּף-רעהרען. ז. ***expansion-joint***.

ser'vice-clean'er *n.* (סויר'-וויס-קליינ'-ער) אַזא האַנד-לופט-פּומפּ צו רייניגען גאַז-רעהרען.

ser'vice-line *n.* (סויר'-וויס-לאַין) אין טעניס-שפּיעל — א ליניע געצויגען פּאַראַלעל צו דער נעץ [21 פוס ווייט פון דער נעץ];

ser'vice-magazine' *n.* (סויר'-וויס-מעג-ע-זין') א מין מיליטערישער אַמוניציאָנס-מאַגאַזין [פון זאַכען וואָס מען דאַרף האָבען צו דער האַנד].

ser'vice-pipe *n.* (סויר'-וויס-פּאַיפּ) א צופיהר-ראָהר, א צווייג-ראָהר פון גאַז-בעלייכטונג אדער וואַסער-לייטונג [וואָס פערבינדט דעם הויפּט-ראָהר פון גאַס מיט דעם ראָהר פון א געביידע].

ser'vice-tree *n.* (סויר'-וויס-טריע) דער שפּערבער-בוים אדער גאַרטען-ראָבינע [אַזא בוימעל]; די גאַרטען-ראָבינע אדער די שפּערבער-בוים יאַגדע.

Service-tree

ser'vient *a.* (סוירוו'-אי-ענט) אונטערגעאָרדענט.

serviette' *n.* (סער-ווי-עט') א סערוועטקע.

ser'vile *a. and n.* (סויר'-וויל) קנעכטיש, שקלאפיש; פערשקלאפט; אונטערגעווארפען, אונטערטהעניג, נידריג, געמיין; אין גראמאטיק — וואס בעלאנגט ניט צום ווארצעל פון ווארט, סעקונדאר, פון צווייטער בעדייטונג [וועגען א ווארט=טייל]; א שקלאף, א קנעכט; אין גראמאטיק — א ווארט=טייל, וואס בעלאנגט ניט צום ווארצעל פון ווארט.

ser'vilely *adv.* (סויר'-וויל-לי) אויף א קנעכטישען אדער שקלאפישען שטייגער; מיט אונטערטהעניגקייט אדער אונטערגעווארפענקייט; אויף א נידריגען, געמיינעם אופן.

ser'vileness *n.* (סויר'-וויל-נעס) ז. *servility*.

ser'vilism *n.* (סויר'-וויל-איזם) שקלאפעריי, די עקזיסטענץ פון א שקלאפען=קלאס.

servil'ity *n.* (סויר-וויל'-אי-טי) קנעכטישקייט, שקלאפישקייט, פערשקלאפטקייט, אונטערטהעניגקייט; נידריגקייט, געמיינהייט.

serv'ing *n.* (סוירוו'-אינג) בעדיענונג; דיענונג; דאס ארומדרעהען מיט קליינע שטריק [א שיפס=שטריק].

serv'ing-board *n.* (סוירוו'-אינג-באורד) א שטיק האלץ צום ארומוויקלען קליינע שטריק ארום שיפס=שטריק.

serv'ing-maid *n.* (סוירוו'-אינג-מייד) א דיענסט, א דיענסט=מיידעל.

serv'ing-mal'let *n.* (סוירוו'-אינג-מעל'-עט) אזא האלב=צילינדרישעס שטיקעל האלץ צום ארומוויקלען שטריקלעך ארום א שיפס=שטריק.

serv'ing-man *n.* (סוירוו'-אינג-מען) א דיענער, א בעדיענטער.

servi'tium *n.* (סויר-וויש'-אי-אם) א סערוויטוט. ז. *servitude*.

serv'itor *n.* (סוירוו'-אי-טאר) א דיענער, א בעדיענטער; אן ארימער סטודענט וואס פלעגט בעדיענען ביים טיש די אנדערע סטודענטען [פארצייטענס אין אקספארדער אוניווערזיטעט].

serv'itorship *n.* (סוירוו'-אי-טאר-שיפ) די לאגע פון א סטודענט וואס האט בעדיענט די אנדערע סטודענטען [פארצייטענס אין אקספארדער אוניווערזיטעט].

serv'itude *n.* (סוירוו'-אי-טיוד) קנעכטשאפט, שקלאפעריי; דאס זיין א דיענער; אונטערגעווארפענקייט, פערשקלאפטקייט; צוואנג=ארבייט; א סערוויטוט [א געוויסעס רעכט אויף פרעמדען גרונד=אייגענטום, ווי דאס רעכט דורכצוגעהן, צו פאשען בהמות א. ז. וו.].

serv'itus *n.* (סוירוו'-אי-טאס) א סערוויטוט. ז. *servitude*.

servt. אבקירצונג פון *servant*

ses'ame *n.* (סעס'-ע-מי) דער סעזאם אדער דער קונטשוט [אזא פלאנצע. ז. *bene*].

ses'ame-oil *n.* (סעס'-ע-מי-איל) סעזאם=אויל. ז. *bene*.

ses'amoid *a. and n.* (סעס'-ע-מאיד) אין אנאטאמיע — עהנליך צו סעזאם=קערנער, גוזעוואטע, קניפעלדיג [הויפטזעכליך וועגען די פערהארטונגען אדער גוזיקעס אין כראמשקע. ז. *sesame*]; א סעזאם=ביינדעל [א כראמשקע=ביינדעל, א כראמשקע=פערהארטונג]

sesamoi'dal *a.* (סעס-ע-מאי'-דעל) עהנליך צו סעזאם=קערנער, גוזעוואטע, קניפעלדיג. ז. *sesamoid*.

ses'amoid bone (סעס'-ע-מאיד באון) א סעזאם=ביינדעל [א כראמשקע=ביינדעל, א כראמשקע=פערהארטונג].

sesamoidi'tis *n.* (סעס-ע-מאי-דאי'-טיס) ענטצינדונג פון די סעזאם=ביינדלעך אין דעם אנטערשטען געלענק פון א פערד'ס פוס. ז. *sesamoid bone*.

ses'ban *n.* (סעס'-בען) די סעסבאניע [אזא שעהנער קוסט פון די ווארימע לענדער מיט א ווייכען האלץ].

sescun'cia *n.* (סעס-קאנ'-שי-א) אין אלטען רוים — א געוויכט פון אן אונץ מיט א האלב.

ses'eli *n.* (סעס'-ע-לי) דער סעסעל אדער בערג=אוקראפ [אזא פלאנצע מיט ברייטע בלומען=בלעטלעך און ווייסע בלומען].

Se'sha *n.* (סיי'-שא) אין דער אסט=אינדישער מיטאלאגיע — סיישא, דער קעניג פון די שלאנגען [א הונדערט=קעפיגע שלאנג, אויף וועלכער עס האלט זיך כלומרשט די וועלט].

sesquial'ter *n.* (סעס-קהווי-על'-טער) א גרויסער פלעק אויף די פליגעלעך פון געוויסע זומער=פויגעלעך וואס שליסט אין זיך איין א קלענערען.

sesquial'teral *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-רעל) וואס איז אנדערטהאלבען מאל מעהר.
9 to 6 is a sesquialteral ratio.

sesquial'terate *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-רייט) ז. *sesquialteral*.

sesquial'terous *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-ראס) ז. *sesquialteral*.

sesquiba'sic *a.* (סעס-קהווי-ביי'-סיק) אין כעמיע — וואס בעצייכענט א זאלץ, וואס ענטהאלט אנדערטהאלטען עקוויוואלענטען פון דער באזע צו יעדען עקוויוואלענט פון דער זויערע.

sesquicenten'nial *a. and n.* (סעס-קהווי-סענ-טענ'-אי-על) הונדערט=און=פופציגסטער; וואס איז שייך צו אנדערטהאלבען יאהרהונדערט אדער צו א פעריאדע פון 150 יאהר; א הונדערט=פופציג=יעהריגער יובילעאום.

sesquidu'ple *a.* (סעס-קהווי-דיו'פל) וואס איז פיערטהאלבען מאל מעהר.

sesquidu'plicate *a.* (סעס-קהווי-דיו'-פלי-קייט) וואס איז דריטהאלבען מאל מעהר, וואס געפינט זיך אין דער בעציהונג פון 2½ צו 1 אדער פון 5 צו 2.

sesquino'nal *a.* (סעס-קהווי-נאו'-נעל) אין דער פראפארציע פון 10 צו 9.

sesquiocel'lus *n.* (סעס-קהווי-א-סעל'-אס) ז. *sesquialter*.

sesquioc'taval *a.* (סעס-קהווי-אק'-טע-וועל) אין דער פראפארציע פון 9 צו 8.

sesquiox'id *n.* (סעס-קהווי-אק'-סיד) א צוזאמענזעצונג פון זויערשטאף מיט אן אנדער עלעמענט אין א פראפארציע פון דריי אטאמען זויערשטאף צו צוויי אטאמען פון צווייטען עלעמענט.

sesquiox'ide *n.* (סעס-קהווי-אק'-סאיד) ז. *sesquioxid*.

ses'quipedal *a.* (סעס'-קהווי-פעד-על) ז. *sesquipedalian*.

sesquipeda'lian *a.* (סעס-קהווי-פי-דיי'-ליען) וואס האלט אנדערטהאלבען פוס; אונגעהייער לאנג [וועגען ווערטער]; וואס האט ליעב צו געברויכען לאנגע ווערטער.

sesquipeda'lianism *n.* (סעס-קהווי-פי-דיי'-ליען-איזם) דאס זיין אנדערטהאלבען פוס לאנג; אונגעהייערע לענג פון ווערטער; געברויך פון אונגעהייער לאנגע ווערטער.

sesquiped'alism *n.* (סעס-קהווי-פעד'-על-איזם) ז. *sesquipedalianism*.

sesquipedal'ity *n.* (סעס-קהווי-פי-רעל'-אי-טי) דאס האלטען אנדערטהאלבען פוס; איבערטריבענע אדער אונגעוועהנליכע גרויס; געברויך פון צו לאנגע ווערטער.

sesquip'licate *a.* (סעס-קהוויפ'-לי-קייט) וואס בעצייכענט א בעציהונג פון א קוב צו א קוואדראט.

sesquiquar'tal *a.* (סעס-קהווי-קהוואהר'-טעל) אין דער פראפארציע פון 5 צו 4.

sesquiquin'tal *a.* (סעס-קהווי-קהווינ'-טעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 6 צו 5.

sesquisep'timal *a.* (סעס-קהווי-סעפ'-טי-מעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 8 צו 7.

sesquisex'tal *a.* (סעס-קהווי-סעקס'-טעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 7 צו 6.

sesquisul'phid *n.* (סעס-קהווי-סאל'-פיד) א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט אין דער פראפארציאן פון דריי אטאמען שוועבעל און צוויי אטאמען פון דעם אנדערען עלעמענט.

sesquiter'tial *a.* (סעס-קהווי-טויר'-שעל) ז. *sesquitertian*.

sesquiter'tian *a.* (סעס-קהווי-טויר'-שען) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 4 צו 3.

ses'quitone *n.* (סעס'-קהווי-טאון) אין מוזיק — די קליינע טערציע [אן אינטערוואל פון אנדערטהאלבען טענער].

sess *n.* (סעס) א שטייער; אין דער זייף=פאבריקאציאן — א פורעם אבצוקיהלען די זייף.

ses'sile *a.* (סעס'-איל) וואס איז דירעקט פערבונדען [וועגען בלעטער און בלומען וואס האבען ניט קיין פערבינדונגס=שטענגעל אדער וועגען קערפער=טיילען וואס האבען א פלאכע און ברייטע פערבינדונג מיט'ן קערפער].

ses'sion *n.* (סעש'-אן) א זיצונג, א סעסיע; אסיפה; די צייט פון דער זיצונג אדער אסיפה.

ses'sional *a.* (סעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א סעסיע, זיצונג אדער אסיפה.

ses'sional or'ders (סעש'-אנ-על אהר'-דערז) פארלאמענטארישע רעגולאציאנען אנגענומען ספעציעל פאר איין סעסיע [זיצונג].

ses'terce *n.* (סעס'-טוירס) ז. *sestertius*.

sester'tius *n.* (סעס-טויר'-שי-אס) א סעסטערציע [א פארצייטיגע רוימישע בראנזענע אדער זילבערנע מטבע].

ses'tet *n.* (סעס'-טעט) א סעסטעט אדער סעקסטעט [א מוזיק=שטיק פאר זעקס שטימען אדער זעקס אינסטרומענטען]; די לעצטע זעקס שורות פון א סאנעט [ז. *sonnet*].

sestet'to *n.* (סעס-טעט'-טא) ז. *sextet*.

sesti'na *n.* (סעס-טי'-נא) א סעסטינע [א סטאנזא פון זעקס שורות אדער אזא געדיכט פון זעקס סטאנזאס צו זעקס שורות אין יעדער].

ses'tine *n.* (סעס'-טין) ז. *sestina*.

set *v., a. and n.* (סעט) זעצען, אריינזעצען; שטעלען, אריינשטעלען; אויפשטעלען; זעצען בריהען אויף אייער; אנשטעלען [אויף א פלאץ]; פלאנצען, איינפלאנצען, אויפהויבען, אוועקשטעלען אין א שטעהענדער פאזיציאן; שטעלען אין אן אונבעוועגליכער לאגע אדער פארם; אבשטעלען; ריכטען צו א געוויסען פארויסבעטראכטען פונקט אדער צוועק [ווי די געפיהלען, דעם ווילען]; בעשטימען, פעסט=

זעצען, ארדנען; שטעלען א פּרייז, בעשטימען דעם ווערטה; איינלעגען געלד, וועטען; שטעלען אין קאָן; צוריכטען עפּעס צום געברויך; צוגרייטען צו דער ארבייט, אראנזשירען, פּערפערטיגען; אנשטעלען אדער אנשארפען די צייהנער פון א זעג; ארויסטרעטען אין א געוויסער ריכטונג פון בעוועגונג אדער טהעטיגקייט; בריינגען צו א געוויסען צושטאנד; שטעלען אין א פּערלעגענהייט; אין דרוקעריי — זעצען שריפט; אין מוזיק — אנשטעלען דעם טאָן; צופּאסען ווערטער צו נאָטען; זינקען, אונטערגעהן [ווי די זון]; זיך פערוואנדלען פון א פליסיגקייט אין א סאָלידען קערפּער, גערינען ווערען, זיך פערהארטעווען; זיך אבזעצען; שטייף ווערען; זיך אויסבייגען [וועגען א וואנטקע]; פליסען אדער שטרעמען אין א געוויסער ריכטונג; זיך גייען; זיך נעהמען פאר עפּעס; טהאָן עפּעס, אנווענדען די כחות; ארויסשפּראָצען, אנהויבען וואקסען; זיצען [אויף אייער, ווי א הוהן]; זיך פּאסען [ווי א קלייד]; געזעצט, שטייף ביי זיך, ניט בויגזאם, פעסט געשלאָסען; געארדענט, פעסטגעזעצט, בעשטימט; גוט בעטראכט, מיט א פאראויסגעזעצטען פּלאן; שטייף, סאָליד, אונבעוועגליך; איינגעזעצען אין א געוויסען פּלאץ; צוזאמענגעשטעלט; געבויט; געמאכט; א גאנג, א גרופּע, א סעריע, א קלאס; א קאמפּאניע, א באנדע, א קליקע; דאס זעצען, דאס צוגעבען א בעשטימטע פארם, פאזיציאָן אדער ריכטונג; די ריכטונג פון עפּעס; דער קורס, די בעוועגונג, די טענדענץ; אן אויסבייגונג; גלייכפערמיגקייט, צופּאסונג; דאס זעצען, דער אונטערגאנג [ווי פון דער זון]; אן ערשט-ארויסגעשפּראָצטע יונגע פלאנצע; די קנאספּע אדער דאס אויגעל וואס שפּראָצט ארויס פון א פלאנצע; די צופּאסונג [ווי פון א קלייד]; א גארניטור, א גאנג; א גארניטור מעבעל, א טיש-גארניטור, א סערוויז.

se'ta *n.* (סי'-טא) א דיקע שטייפע האר; א חזיר-האר.

set about' (סעט ע-באוט') אריינטערעטען; אנפאנגען; זיך נעהמען צו עפּעס.
I am going to set about my business.

set above' (סעט ע-באוו') העכער שטעלען אלס...

set abroad' (סעט ע-בראהד') בעקאנט מאכען, פערברייטען.
A rumor of the President's illness was set abroad.

seta'ceous *a.* (סי-טיי'-שיאס) וואס איז בעדעקט מיט שטייפע שטעכעדיגע האר [ווי חזיר-האר].

set afire' (סעט ע-פאיר') אנצינדען, פערברענען.

set aflame' (סעט ע-פליים') אנצינדען, פערברענען.

set afloat' (סעט ע-פלאוט') אבפאהרען [אויף דעם וואסער]; לאזען שווימען.

set against' (סעט ע-גענסט') געגענשטעלען; ארויסרופען כעס אדער פערביטערונג פון איינעם געגען אנדערען.
He sets one friend against another.

set agape' (סעט ע-גייפּ') ערשטוינען אימעצען.

set agog' (סעט ע-גאג') אנרייצען.

set a lim'it (סעט ע לימ'-איט) עפּעס בעשריינקען; שטעלען א ציעל צו עפּעס.

set an exam'ple (סעט ען עג-זעמ'פּל) טהאָן עפּעס אזוי, עס זאל דינען אלס מוסטער; געבען א ביישפּיעל.

set a pa'per (סעט ע פּיי'-פּער) אין די אוניווערזיטעטען — צוגרייטען אן עקזאמענאציאָנס-פּאפּיער.

set apart' (סעט ע-פּארט') פאנאנדער-טיילען, אבזונדערען.

set aright' (סעט ע-ראיט') צורעכט מאכען, איינארדנען.

set aside' (סעט ע-סאיד') אבלעגען אן א זייט; פערווארפען; מאכען צו נישט.

set at bay (סעט עט ביי) איינעם שטעלען אין א שלעכטער לאגע.

set at defi'ance (סעט עט די-פאי'-ענס) ניט מורא האבען; זיך געגענשטעלען.

set at ease (סעט עט איעז) בערוהיגען; צופריעדען שטעלען; מאכען בעקוועם.

set a time (סעט ע טאים) בעשטימען א צייט.

set at lib'erty (סעט עט ליב'-ער-טי) ארויסלאזען פון געפענגניס; בעפרייען.

set at naught (סעט עט נאהט) מאכען צו גארנישט; האלטען פאר א קלייניגקייט.

set awork' (סעט ע-וואירק') זיך נעהמען צו דער ארבייט; בעשעפטיגען.

set'-back *n.* (סעט'-בעק) 1. א צוריק-פאל; א צוריקשפּרונג; א צוריקשטויסונג; 2. אין ארכיטעקטור — א פלאכער אבזאץ אין א וואנד.
1. The party received a set-back in the last campaign.

set back (סעט בעק) צוריקזעצען; צוריקשטויסען.

set before' (סעט בי-פאור') ארויסשטעלען, ארויסווייזען; שטעלען אויף'ן טיש צום עסען אדער טרינקען.

set'-bolt *n.* (סעט'-באולט) א טרייב-באלץ [א באלץ וואס ווערט בענוצט ארויסצוקלאפּען אן אנדער באלץ], א קאפּ-באלץ, א שרויף-באלץ.

set by (סעט באי) אוועקלעגען אן א זייט; דערווייטערען; פערווארפען.

set close (סעט קלאוס) זעצען געדיכט [וועגען שריפט-זאץ].

set down (סעט דאון) 1. אראבזעצען, אראבלעגען [א משא]; 2. נאטירען, פערצייכענען, פערשרייבען עפּעס; 3. צושרייבען א מיין אדער בעדייטונג; 4. רעכענען, האלטען, מיינען; אויסזידלען, שטארק טאדלען.
3. You may set his silence down to diffidence.

set'-down *n.* (סעט'-דאון) דאס אנזייפען א קאפּ, דאס גוט אויסזידלען.

set eyes on (סעט איז אן) א בליק ווארפען אויף עפּעס אדער אימעצען.

set fire to (סעט פאיר טו) אונטערצינדען, פערברענען.

set foot on (סעט פוט אן) בעטרעטען, ארויפטרעטען מיט'ן פוס.
Columbus was the first to set foot on American soil.

set forth (סעט פאורטה) ציינען, ווייזען, בעווייזען; בעקאנטמאכען; ארויסגעבען [א בוך]; דערהויבען, ריהמען, רעקאמענדירען; אראנזשירען, שטעלען אין ארדנונג, ארויסשטעלען; אנהויבען מארשירען, ארויסטרעטען פאָרווערטס.

set for'ward (סעט פאר'-הווארד) געהן פאָרווערטס; טרייבען ווייטער; אנטרייבען.

set free (סעט פריע) פריי לאזען, בעפרייען.

set go'ing (סעט גאו'-אינג) בריינגען אין גאנג, לאזען געהן.

setif'erous *a.* (סי-טיפ'-ע-ראס) פון בארשט-האר; בעוואקסען מיט בארשט-האר [ווי א חזיר].

se'tiform *a.* (סי'-טי-פארם) וואס איז עהנליך צו הארטע שטייפע האר; וואס האט די פארם פון חזיר-האר.

setig'erous *a.* (סי-טידזש'-ע-ראס) ז. ***setiferous***.

set in (סעט אין) 1. מאכען איינעם צו טהאָן עפּעס; מאכען אן אנהויב; 2. אנפאנגען; זיך אנהויבען; 3. זיך פעסטשטעלען אין א געוויסען צושטאנד; 4. פליסען אין דער ריכטונג צום ברעג; ווערען גערעכטעט צו עפּעס; 5. ווידער בעווייזען זיך נאך א צייט פון פערשווינדונג [ווי א מחנה פיש].
1. Please assist and set me in. 2. In England winter usually sets in about December. 3. The weather was set in very cold.

set'-in *n.* (סעט'-אין) אן אנהויב, דאס אנפאנגען.

set in mo'tion (סעט אין מאו'-שאן) בריינגען אין בעוועגונג.

set in or'der (סעט אין אהר'-דער) בריינגען אין ארדנונג; אראנזשירען; זעהן אז עפּעס זאל דורכגעפיהרט ווערען.

set in read'iness (סעט אין רעד'-אי-נעס) מאכען גרייט.

set law at defi'ance (סעט לאה עט די-פאי'-ענס) זיך געגענשטעלען דעם געזעץ.

set off (סעט אף) 1. בעציערען, בעשענען; 2. אונטערשטרייכען, ארויסצייגען בולט'ער [ארויסשטעלענדיג אלס קאנטראסט צו עפּעס]; 3. געגענשטעלען, ארויסשטעלען אלס א געגען-געוויכט; 4. אבמארקירען, אבצייכנען, פאנאנדער-טיילען דורך א ליניע; 5. עקספּלאדירען, אויסשיסען; 6. ארויספאהרען, אבפאהרען; 7. אין דרוקעריי — פערשמירען, פערפּאטשקען [וועגען דרוק-טינט, וואס האט זיך נאך נים אבגעטריקענט אויף דעם ערשט-אבגעדרוקטען בויגען פּאפּיער און קען פערשמירען דעם צווייטען בויגען וואס לעגט זיך אויף איהם].
2. The garment is made to set off the wearer. 3. A man on trial is not allowed to set off his good actions against his crimes. 6. Is it true that you are setting off without taking leave of your friends?

set'-off *n.* (סעט'-אף) א פּערציערונג, אן ארנאמענט; אין ארכיטעקטור — אן אבזאץ אדער האריזאנטאלע ארויסשטארצונג פון א מויער-וואנד; א געגענשטעלונג; א געגען-פאדערונג; אין געזעצגעבונג — דאס געגען-געוויכט פון איין חוב געגען אן אנדערען; די פאדערונג פון א בעל-חוב אבצושאפען זיין שולד דורך דעם, וואס דער קרעדיטאר איז איהם שולדיג געלד; אין דרוקעריי — די דורכשלאגונג פון דרוק-טינט אויף דער אנדערער זייט פון פּאפּיער.

set on (סעט אן) אויפהעצען, אנרייצען; אנפאנגען, אנהויבען; פערנעהמען זיך מיט עפּעס; אטאקירען, אנגרייפען.

se'ton *n.* (סי'-טאן) א פאדים אדער האר וואס ווערט דורכגעצויגען מיט א נאדעל דורך דער הויט פון קערפּער.

set on edge (סעט אן עדזש) 1. שטעלען אויף'ן ראנד אדער ברעג [ווי א פלאכער שטיין, וואס איז געשטעלט משופע]; 2. זיין שטארק אנגעשטרענגט.
2. We were all set on edge on election night.

set one's cap at (סעט הוואנז קעפּ עט) זוכען געפעלען צו זיין [וועגען א פרוי בנוגע צו א מאן]; סטארען זיך אז יענער זאל מיט איהר חתונה האבען.
She sets her cap at him.

set one's face (סעט הוואנז פייס) זיך ווענדען צו א בעשטימטען ארט; פעסט בעשליסען.

set one's face against' (סעט הוואנז פּייס ע-געגסט) אַרויסציינען אונצופריע־דענהייט מיט עפּעס; ניט גינסטיג זיין צו עפּעס; זיין דאַגעגען.

set one's hand to (סעט הוואנז הענד טו) זיך אונטערשרייבען אָדער אונ־חתמ'ענען.

set one's heart at rest (סעט הוואנז האַרט עט רעסט) זיך בערוהיגען; זיך צופריעדען שטעלען.

set one's heart on (סעט הוואנז האַרט אָן) פערלאַנגען שטאַרק, האָבען אַ שטאַר־קען חשק צו עפּעס.

set one's seal to (סעט הוואנז סיעל טו) געבען פּאָלמאַכט; פּערזיכערען אין עפּעס.

set one's shoul'der to the wheel (סעט הוואנז שאָול'-דער טו טהי הוויעל) צולעגען אַ אַקסעל, אַרויסהעלפען, צוהעל־פען; אַליין אַרבייטען, אַליין טהאָן, זיך אַ נעהם טהאָן.

set one's teeth (סעט הוואנז טיעטה) צוזאַמענדריקען די צייהנער; אָנגעהמען אַ פעסטען בעשלוס.

set one to the door (סעט הוואן טו טהי דאָור) אימעצען אָנווייזען די טהיר, אימעצען אַרויס־פּטר'ען.

set on fire (סעט אָן פאַיר) אונטערצינ־דען; אויפפלאַמען, אויפהעצען.

set on foot (סעט אָן פוט) אָנהויבען, בריינגען אין בעוועגונג; שטעלען אויף'ן פוס.

set on the legs (סעט אָן טהי לעגז) שטעלען אויף די פיס, איינעם אויסהעל־פען.

set o'pen (סעט אָופּן) עפענען, אויפ־דעקען.

se'tose *a.* (סי'-טאָוס) בערעקט בארשטיג, מיט שטעכעדיגע האָר.

set'-out *n.* (סעט'-אַוט) אַן אויסשטאַטונג, אַן אויספּערטיגונג; אַ פערפערטיגונג צו עפּעס [ווי צו אַ רייזע]; אַן אויסשטע־לונג פון אַרטיקלען אָדער כלים.

set out (סעט אַוט) אויסטיילען, געבען זיין חלק; פּובליקירען, אַרויסלאָ־זען [ווי אַ פּראָקלאַמאַציע]; בעצייכנען מיט אַ גרענעץ; בעצירען, בעפּוצען, דע־קארירען; אויסשטאַטען און אַרויסשיקען [ווי אַ שיף]; אַרויסשטעלען, ציינען, דע־מאָנסטרירען, בעווייזען; דערצעהלען; איבערגעבען מיט אַלע פּרטים; מאַכען עס זאָל אַרויסשטאַרצען [ווי אַ שטיין פון וואַנד]; אַרויסטרעטען אין אַ נסיעה; אָנהויבען אַ קאַריערע; אַרויספּליסען.

set o'ver (סעט אָו'-ווער) בעשטימען אַלס פערוואַלטער אָדער העררשער איבער עפּעס; איבערטראַגען, איבערגעבען.

set pen to pa'per (סעט פּען טו פּיי'-פּער) נעהמען די פעדער אין דער האַנד; אָנפאַנגען שרייבען.

set'-pin *n.* (סעט'-פּין) ז. ***dowel***

set rate (סעט רייט) אַ געזעצטער פּרייז; אַ געשטעלטער מקח; אַ טאַקסע.

set right (סעט ראַיט) פערריכטען, גוט אָדער ריכטיג מאַכען.

set sail (סעט סייל) אָנציהען די זעגלען; לאָזען זיך אין אַ נסיעה.

set seed (סעט סיעד) בילדען דעם פּרוכט־זאָמען.

set speech (סעט ספּיעטש) אַ פערבערייז־טעטע אָדער איינגעשטודירטע רעדע.

set straight (סעט סטרייט) מאַכען גראַד אָדער גלייך.

settee' *n.* (סע-טיע') אַ רוהע־באַנק, אַ זאָפע, אַ קאַנאַפּע, אַ דיוואַן; אַ מין שיף וואָס ווערט געברויכט אויף דעם מיטעל־לענדישען ים מיט צוויי אָדער דריי דריי־קאַנטיגע זעגלען [ז. איל.].

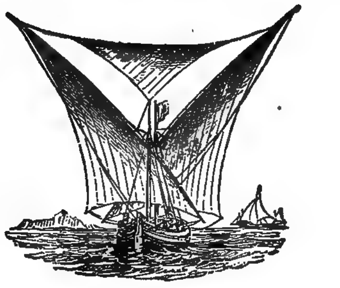

Settee

set'ter *n.* (סעט'-ער) דער וואָס זעצט, שטעלט, ריכטעט איין א. ז. וו.; אַ שריפט־זעצער; אַ שטיין־זעצער; אין מוזיק — דער טאָן־זעצער, דער קאָמפּאָניסט; אַ סע־טער [אַזאַ יאַגד־הונד פאַר פויגעל־יאַגד. ז. ***setting-dog***]; דער שפּיר־הונד [איינער וואָס שפּירט נאָך געוויסע פערזאָנען צו בעשווינדלען אָדער בערויבען זיי].

set'ter forth (סעט'-ער פאָורטה) אַן אָנזאָגער; איינער וואָס בריינגט עפּעס אַרויס אין דער עפענטליכקייט.

set'ter-grass *n.* (סעט'-ער-גרעס) ז. ***bear's-foot***

set'ter off (סעט'-ער אָף) איינער אָדער עפּעס וואָס בעצירט אָדער דעקאָרירט; איינער וואָס רעקאָמענדירט עפּעס.

set'ter on (סעט'-ער אָן) אַן אויפריהרער, אַן אָנהעצער, אַן אויפרייצער.

set'ter out (סעט'-ער אַוט) איינער וואָס מאַכט עפּעס עפענטליך בעקאַנט; אַ פּראַ־קלאַמירער, אַ פּובליקירער.

set'ter up (סעט'-ער אַפּ) איינער וואָס זעצט עפּעס אויף; איינער וואָס זעצט אַן.

set'terwort *n.* (סעט'-ער-וואָירט) ז. ***bear's-foot***

set the hand to (סעט טהי הענד טו) פערנעהמען זיך מיט עפּעס; אונטערנעה־מען.

set the land (סעט טהי לענד) בעצאַבאַ־טען דורך'ן קאָמפּאַס ווי די שיף דערווייז־טערט זיך פון ברעג.

set the riv'er on fire (סעט טהי ריוו'-ער אָן פאַיר) טהאָן אַ וואונדערליכע, אויסערגעוועהנליכע זאַך.

He is a smart enough fellow, but he'll never set the river on fire.

set the ta'ble (סעט טהי טייבל) גריי־טען צום טיש.

set the teeth on edge (סעט טהי טיעטה אָן עדזש) פערארזאַכען אַן אונ־אָנגענעהמען געפיהל [ווי דאָס געפיהל אין די צייהנער בעת מען עסט אַ זעהר זויערע פּרוכט].

set'ting *n.* (סעט'-אינג) דאָס זעצען, דאָס שטעלען; דאָס איינפּאַסען; אַן איינפּאַסונג [פון עדעלשטיינער]; דאָס אויסשטעלען; דער אונטערגאַנג [פון דער זון]; פויגעל־יאַגד מיט יאַגד־הינד; די צאָהל אייער וואָס ווערען געלעגט אונטער אַ הוהן צום אויסבריהען.

set'ting-board *n.* (סעט'-אינג-באָורד) אַ ברעטעלע, אויף וועלכען נאַטוראַליס־טען שטעלען אַן אינזעקטען מיט שפּיל־קעס.

set'ting-cir'cle *n.* (סעט'-אינג-סויר'קל) אַ פּאַרריכטונג אין אַ טעלעסקאָפּ אויסצו־געפינען אַ בעשטימטען שטערען.

set'ting-dog *n.* (סעט'-אינג-דאָג) אַ סעטער [אַזאַ יאַגד־הונד פאַר פויגעל־יאַגד].

Setting-dog

set'ting free (סעט'-אינג פריע) די פריי־לאָזונג, די בעפרייאונג.

set'ting-pole *n.* (סעט'-אינג-פּאָול) אַ שטאַנג, מיט וועלכען מען שטופּט אַ שיף איבער'ן טייך.

set'ting-rule *n.* (סעט'-אינג-רוהל) אַ זעץ־ליניע [פאַר שריפט־זעץ]. ז. ***composing-rule***

set'ting-stick *n.* (סעט'-אינג-סטיק) ז. ***composing-stick***

set'tle *v. and n.* (סעטל) זעצען, פעסט־זעצען; בעשטימען, בעשליסען; עטאַבלי־רען, שטעלען אין אַ בעשטימטער לאַגע אָדער אַמט; בערוהיגען, שטיל מאַכען; לאָזען זיך אַבזעצען [ווי מוטנע וואַסער], קלאָר מאַכען [אַ פליסיגקייט]; האַרט מאַ־כען [ווי אַ וועג, איבער וועלכען מען זאָל קענען פאַהרען]; בעצאַהלען, קוויטירען, סלוק'ען [אַ חוב]; בעשטימען דעם נוסח [פון אַ שריפטליכען דאָקומענט]; בעזע־צען מיט מענשען, קאָלאָניזירען; קלאָר ווערען; זיך אויסלייטערען [פון וואַל־קענס]; זיך אַבזעצען, זינקען צום דעק; זיך אַרונטערלאָזען פון פליהען; זיך בע־רוהיגען; זיך בעזעצען אין אַ בעשטימ־טען אָרט; אַריינגעהן אין בעשטימטע פער־העלטניסע; קומען צו אַ בעשלוס; אַראָנ־זשירען, בריינגען אין אָרדנונג; בעשטי־מען [אַ צייט]; אויסגלייכען אַ שטרייז־טיגקייט, בריינגען צו אַ פּשרה; ליקווי־דירען [אַ חוב]; אַ לאַנגע באַנק מיט אַ ווענטעל, אַ זיץ־באַנק; אַ טייל פון אַ פּלאַטפאָרם, וועלכער איז נידריגער איידער אַן אַנדערער טייל.

set'tle a job (סעטל ע דזשאָב) דורכ־פיהרען אַן עסק, מאַכען אַ פּשרה.

set'tle a ques'tion (סעטל ע קוועס'-טשאַן) פערענטפערען אַ פראַגע; ענטשיי־דען אַ פראַגע.

set'tle-bed *n.* (סעט'ל-בעד) אַ בעט וואָס לעגט זיך צונויף און בעקומט די פאָרם פון אַ זאָפע אָדער דיוואַן; אַ קליין בעט מיט אַ באַלדאַכין פון אויבען.

set'tled *a.* (סעטלד) 1. פעסטגעזעצט; שטייף; 2. בעשטימט, בעשלאָסען; 3. רו־היג, געזעצט, אָנשטענדיג; ערנסט; וויכ־טיג; 4. גע'סלוק'ט, אויסגעגליכען [אַ בא־לאַנס, אַ חוב].

1. I have settled convictions on the subject.
3. Having married he began to lead a settled life.

set'tled convic'tion (סעטלד קאָנ-וויק'-שאַן) אַ פעסטע איבערצייגונג.

set'tledness *n.* (סעט'לד-נעס) די פעס־טיגקייט, בעשטימטהייט; אַ רוהיגער צו־שטאַנד.

set'tlement *n.* (סעט'ל-מענט) דאָס בע־זעצען זיך; דאָס פעסטזעצען; דאָס איינ־אָרדנען זיך אין לעבען, דאָס פערזאָרגען זיך [מיט אַ פאַמיליע, מיט אַ געשעפט א. ד. ג.]; דאָס בעזעצען מיט מענשען, דאָס קאָלאָניזירען; אַ לאַנד וואָס איז

ערשט קאלאניזירט געווארען; א קאלאניע: דאס איינשטעלען א גלח אין זיין קירכען־אמט; דאס בעשטימטע וואהן־ארט פון א פערזאן; די בעריכטיגונג, די אויסגלייכונג [פון געזעלשאפטליכע עסקים און ענינים]; אין געזעצגעבונג — די קוויטירונג, די בעצאהלונג; דאס בעשטימען וועגען דעם פערמעגען אדער אייגענטום פון א פערזאן ווי עס צו פערטיילען נאך זיין טויט אדער אין אנדערע פעלע.

set'tler *n.* (סעט'-לער) 1. דער איינזידלער, דער קאלאניסט; 2. דאס וואס ענטשיידעט עפעס.

2. His last blow was a settler.

set'tle the land (סעטל טהי לענד) זיך דערווייטערען פון ברעג, פערלירען דאס לאנד פון די אויגען [ווי ווען א שיף פאהרט אב פון ברעג].

set'tle to some'thing (סעטל טו סאמ'-טהינג) זיך ענטשליסען אויף עטוואס.

set'tling *n.* (סעט'-לינג) דאס זעצען, דאס פעסטזעצען אדער פעסטשטעלען; דאס קאלאניזירען; דאס אויסגלייכען, דאס קוויטירען, דאס מאכען שוה־בשוה.

set'tling-day *n.* (סעט'-לינג-דיי) דער טאג וואס ווערט בעשטימט אין א געשעפט און בעזונדערס אויף דער בערזע אבצורעכענען זיך און קוויטירען אלע חשבונות.

set'tlings *n.* (סעט'-לינגז) דער אבזאץ, דאס וואס זעצט זיך אב [ווי פון א פליסיגקייט].

set'tlor *n.* (סעט'-לאר) דער וואס בעשטימט עפעס וועגען זיין אייגענטום, ווי אזוי עס דארף פאנאנדערגעטיילט ווערען נאך זיין טויט אדער ביי אנדערע פעלע.

set'-to' *n.* (סעט'-טו') א שטרייט, א קריעג, א צאנקעריי; א געשלעג.

set to (סעט טו) צוזעצען, צוטרעטען צו עפעס.

set to mu'sic (סעט טו מיו'-זיק) צופאסען צו מוזיק, קאמפאנירען; פערפאסען א מעלאדיע צו די ווערטער פון א ליעד.

set to rights (סעט טו ראיטס) ברייינגען אין ארדנונג; ברייינגען אין נארמאלען צושטאנד.

set to work (סעט טו הוואירק) זיך נעהמען צו דער ארבייט; אנפאנגען אן ארבייט.

set'-trap *n.* (סעט'-טרעפ) א פאסטקע מיט א פרוזשינע [צו כאפען חיות].

set'ula *n.* (סעט'-יו-לא) א קליינע בארשט־האר, א קליינעס שטייפעס הערעל.

set'ule *n.* (סעט'-יול) ז. *setula*

set'ulose *a.* (סעט'-יו-לאוס) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קליינע בארשט־האר.

set up (סעט אפ) אויפזעצען, אויפשטעלען; אויסמושטירען [א סאלדאט]; אנהויבען [א נייע אונטערנעהמונג]; גרינדען אדער אויפבויען עפעס; בעזארגען מיט עפעס, אויסשטאטען; אויפהויבען צו א העכערען ראנג; ארויסשטעלען; אויפהויבען דאס קול; פארלעגען עפעס צום בעטראכטען, ארויסטרעטען מיט א נייער לעהרע; שטעלען אויף די פיס, צוגעבען מוטה: דערפרעהען, מאכען מונטער; אויפזעצען [דרוק־שריפט]; ארויסברייינגען, פראדוצירען; שטעלען אן אינסטרומענט אויף זיין געשטעל; פרעטענדירען אויף עפעס, האבען פרעטענזיעס.

set'-up *n.* (סעט'-אפ) דער געבוי, די פארם, דאס אויסזעהן; אין ביליארד־שפיעל — א נוטע לאגע פון די באלען; א הוליאנקע; כבוד, דאס מכבד זיין.

set up in busi'ness (סעט אפ אין ביז'-נעס) אנפאנגען האנדלען; עטאבלירען א געשעפט.

set upon' (סעט א-פאן') 1. אנפאנגען א געשעפט; 2. אנפאלען, מאכען אן אטאקע.

2. They all set upon him at once.

set'wall *n.* (סעט'-הוואהל) וואלעריאן אדער באלדריאן [אזא גראז מיט קליינע, רויטע בליטהען. פון ווארצעל פון דיעזען גראז ווערען געמאכט באלדריאן אדער וואלעריאן־טראפענס צו שטילען נערווען־אויפרעגונג].

Setwall

sev'en *a. and n.* (סעוון) זיבען; די צאהל זיבען.

sev'en-day fe'ver (סעוו'נ-דיי פי'-ווער) זיבען־טאגדיגע קדחת [פיבער וועלכער לאזט אב און קומט צוריק יעדען זיבעטען טאג].

sev'en dead'ly sins (סעוון דעד'-לי סינז) די זיבען טויט־זינד [די זיבען זינד: גאוה, כעס, קנאה, תאוה, גיערינקייט אדער האבזוכט, פרעסעריי און פוילקייט, וועלכע טויטען די נשמה לויט דער קאטוילישער רעליגיאן].

sev'en do'lors of Ma'ry (סעוון דאו'-לארז אוו מיי'-רי) די זיבען פאסירונגען אין דעם לעבען פון דער הייליגער מאריע, אויף וועלכע די קאטוילישע רעליגיאן האט ספעציעלע תפלות.

sev'enfold *a. and adv.* (סעוו'נ-פאולד) זיבען־פאך; זיבען מאל אזוי פיעל; וואס בעשטעהט פון זיבען אדער פון זיבען טיילען.

sev'en lib'eral arts (סעוון ליב'-ע-רעל ארטס) די שבע חכמות [די זיבען וויסענשאפטען: גראמאטיק, רעטאריק, לאגיק, אריפמעטיק, געאמעטריע, אסטראנאמיע און מוזיק, לויט ווי מען האט זיי פארצייטען שטודירט אין די אוניווערזיטעטען].

sev'ennight *n.* (סעוו'נ-נאיט) זיבען מעת לעת [א וואך].

sev'en sag'es (סעוון סיידזש'-עז) די זיבען חכמי יון [סאלאן, טהאלעס, כילאן, ביאס, קלעאבולוס, פעריאנדער און פיטאקוס].

sev'enscore *n. and a.* (סעוו'נ-סקאור) זיבען מאל צוואנציג; הונדערט און פיערציג.

sev'en-shoo'ter *n.* (סעוו'נ-שוה'-טער) א זיבען־לויפיגער רעוואלווער [א רעוואלווער וועלכען מען קען לאדען מיט זיבען קוילען מיט אמאל].

sev'en slee'pers (סעוון סליע'-פערז) די זיבען שלעפער [די זיבען יונגען, וועלכע זיינען, לויט דער קריסטליכער לעגענדע, אנטלאפען פון די פערפאלגונגען פון דעם קעניג דעציוס פון עפעזוס און האבען זיך בעהאלטען אין א הייל וואו זיי האבען אבגעשלאפען ארום 300 יאהר און האבען ערוואכט ווען קריסטענטום איז געווארען די הערשענדע רעליגיאן אין לאנד].

sev'en stars (סעוון סטאהרז) די זיבען פלעיאדען [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די זיבען טעכטער פון אטלאס וועלכע צעאוס האט פערוואנדעלט אין שטערען]; אין דער פארצייטיגער אסטראנאמיע — די זיעבען פלאנעטען: די זון, די לבנה, מערקור, ווענוס, מארס, יופיטער און סאטורן.

sev'enteen' *a. and n.* (סעוו'נ-טיען') זיבצעהן; די צאהל זיבצעהן.

sev'enteenth' *a. and n.* (סעוו'נ-טיענטה') וואס איז דער זיבצעהנטער, דער זיבצעהנטער; א זיבצעהנטעל.

sev'enth *a. and n.* (סעוונטה) וואס איז דער זיבעטער, דער זיבעטער; א זיבענטעל; אין מוזיק — די סעפטימע, דער זיבעטער טאן, דער טאן פאר דער אקטאווע.

Sev'enth-day *a.* (סעוו'נטה-דיי) וואס היט אב שבת; וואס איז שייך צו שבת.

sev'enthly *adv.* (סעוו'נטה-לי) זיבטענס.

sev'entieth *a. and n.* (סעוו'נ-טי-עטה) וואס איז דער זיבעציגסטער; וואס איז א זיבציגסטעל; דער זיבעציגסטער; א זיבציגסטעל.

sev'enty *a. and n.* (סעוו'נ-טי) זיבציג; די צאהל זיבציג.

sev'entyfold *a. and adv.* (סעוו'נ-טי-פאולד) זיבציג־פאך; זיבציג מאל אזוי פיעל.

sev'enty-four' *n.* (סעוו'נ-טי-פאור') א קריעגס־שיף מיט פיער און זיבציג קאנאנען.

sev'en-up' *n.* (סעוו'נ-אפ') אזא אמעריקאנער קארטען־שפיעל.

sev'en won'ders of the world (סעוון הוואנ'-דערז אוו טהי הוואירלד) די זיבען וועלט־וואונדער [די זיבען וואונדער־געביידען פון דעם קלאסישען אלטערטום, ווי די עגיפטישע פיראמידען, דאס מאוזאלעאום (א געביידע אויף א קבר) פון האליקארנאסוס, דער טעמפעל פון דער געטין ארטעמיס אין עפעזוס, די מויער־וואנד און די הענגענדע גערטנער פון בבל, די ריזיגע סטאטוע פון דעם גאט העליאס אויף דעם אינזעל ראדאס, די סטאטוע פון גאט צעאוס אין דעם גרויסען טעמפעל אין אלימפיא און דער לייכט־טורם אין אלעקסאנדריא].

sev'er *v.* (סעוו'-ער) טרענען, אבזונדערען, אבטיילען, אבשיידען; פאנאנדעררייסען; אונטערשיידען; מאכען אן אונטערשיעד; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; האנדלען בעזונדער אדער אונאבהענגיג.

sev'erable *a.* (סעוו'-ער-עבל) טרענבאר, שיידבאר; וואס קען ווערען געשיעדען אדער אבגעזונדערט.

sev'eral *a. and n.* (סעוו'-ער-על) עטליכע, מעהרערע; פערשיעדענע; בעזונדערע; בעזונדער; אזא פרויען־מלבוש וואס קען בענוצט ווערען פאר פערשיעדענע צוועקען.

sev'erally *adv.* (סעוו'-ער-על-אי) בעזונדער.

sev'eralty *n.* (סעוו'-ער-על-טי) דאס זיין אבגעטיילט פון דאס אנדערע; אבגעטיילטקייט, אבגעזונדערטקייט [בעזונדערס וועגען לאנד־אייגענטום].

sev'erance *n.* (סעוו'-ער-ענס) אבזונדערונג, שיידונג, טיילונג.

severe' *a.* (סי-וויער') שטרענג; זעהר ערנסט; העפטיג, גרויזאם; שטרענג אבגעהיט אדער אויסגעהאלטען; געגוי, רעגעלמעסיג; שארף, שטארק [וועגען שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שווער אויסצוהאלטען.

severe'ly *adv.* (סי-וויער'-לי) אויף א שטרענגען אדער העפטיגען אופן; זעהר ערנסט; גרויזאם; שארף, שטארק [וועגען שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שווער אויסצוהאלטען; געגוי, רעגעלמעסיג; שטרענג אויסגעהאלטען.

severe'ness *n.* (סי-וויער'-נעס) ז. *severity*

sever'ity *n.* (סי־ווער׳־אי־טי) שטרענגקייט; ערנסטקייט; גרויזאמקייט; העפטיגקייט; שארפקייט, שטארקייט [פון שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שטרענגע פינקטליכקייט, גענויהייט; שווערקייט אויסצוהאלטען.

sew *v.* (סאו) נעהען; צונויפנעהען; בלייבען זיצען אויף׳ן גרונד [ווענען א שיף]. ז. [*sewed up*].

sew'age *n.* and *v.* (סיו׳־עדזש) אבגוס־וואסער און אבפאל וואס געהט דורך אבצוגס־קאנאלען; קאנאליזאציאן, אבצוגס־קאנאלען; בעזארגען מיט אבצוגס־קאנאלען; פרוכטבאר מאכען לאנד דורך דעם געברויך פון קאנאליזאציאן.

sewed up (סאוד אפ) אויף׳ן גרונד געזעצט [ווענען א שיף]; געבראכט צו א שטילשטאנד; רואינירט; בעטרונקען, בעטויבט, צומומעלט; פערנעהט; ארומגענעהט.

sewel'lel *n.* (סי־הוועל׳־על) אזא אמעריקאניש חיה׳לע עהנליך צו דער שנויץ־מויז [ז. *muskrat*] אהן אן עק.

sew'er *n.* (סאו׳־ער) א נעהער, איינער וואס נעהט.

sew'er *n.* and *v.* (סיו׳־ער) אן אבצוגס־קאנאל [א קאנאל אונטער דער ערד אבצוציהען דאס וואסער און שמוץ פון די גאסען]; אבציהען דאס וואסער דורך אבצוגס־קאנאלען; בעזארגען מיט אבצוגס־קאנאלען.

sew'erage *n.* (סיו׳־ער־עדזש) קאנאליזאציאן, אן אבצוגס־קאנאל סיסטעם; דאס אבציהען אבגוס־וואסער און שמוץ דורך אבצוגס־קאנאלען; די שמוץ וואס לויפט אב דורך אן אבצוגס־קאנאל.

sew'erman *n.* (סיו׳־ער־מען) איינער וואס ארבייט ביי אבצוגס־קאנאלען.

sew'er-pipe *n.* (סיו׳־ער־פאיפ) א קאנאליזאציאנס־ראהר [א ראהר פון אן אבצוגס־קאנאל].

sew'ing *n.* (סאו׳־אינג) דאס נעהען; נעה־ארבייט, גענעהע.

sew'ing-cir'cle *n.* (סאו׳־אינג־סויר׳קל) א געזעלשאפט פון פרויען וואס קומען זיך צונויף רעגולאר צו נעהען זאכען פאר רעליגיעזע און צדקה־אנשטאלטען.

sew'ing-clamp *n.* (סאו׳־אינג־קלעמפ) אזא קלאמער מיט וועלכען עס ווערט פעסטגעהאלטען דער שטאף וואס ווערט גענעהט.

sew'ing-cot'ton *n.* (סאו׳־אינג־קאט׳ן) נעה־באוועל, נעה־פאדים.

sew'ing-machine' *n.* (סאו׳־אינג־מע־שין׳) א נעה־מאשין.

sew'ing-nee'dle *n.* (סאו׳־אינג־ניע׳דל) א נעה־נאדעל.

sew'ing-press *n.* (סאו׳־אינג־פרעס) ביי בוכבינדער — א ראהם צום איינגנעהען ביכער.

sew'ing-silk *n.* (סאו׳־אינג־סילק) נעה־זייד, זייד־פאדים צום נעהען אדער אויסנעהען.

sew'ing-ta'ble *n.* (סאו׳־אינג־טיי׳בל) א נעה־טיש, א שניידער־טיש; א טיש צום איינגנעהען ביכער [ביי בוכבינדער].

sewn (סאון) גענעהט. ז. *sew*.

sew up (סאו אפ) צונעהען, פערנעהען, צוזאמענגעהען, איינגנעהען, ארומנעהען.

sew up one's stock'ing (סאו אפ וואנז סטאק׳־אינג) פערשטאפען אימעצען דאס מויל, אב׳פטר׳ען, מאכען צו שווייגען.

sex *n.* and *v.* (סעקס) דאס געשלעכט, דער מין [מין זכר אדער מין נקבה]; דאס ווייבליכע געשלעכט, ווייבער, פרויען; בעצייכענען דאס געשלעכט.

sexadec'imal *a.* (סעק־סע־דעס׳־אי־מעל) זעכצעהנטער; וואס בעציהט זיך אויף זעכצעהן.

sexag'ecuple *a.* (סעק־סעדזש׳־ע־קיופל) וואס קומט פאר אין זעכציגער.

sexag'enal *a.* (סעק־סעדזש׳־ע־נעל) ז. *sexagenary*.

sexagena'rian *a.* and *n.* (סעק־סע־דזשע־ניי׳־רי־ען) זעכציג־יעהריג; א זעכציג־יעהריגע פערזאן.

sexag'enary *a.* and *n.* (סעק־סעדזש׳־ע־ניי־רי) פון זעכציג; זעכציג־יעהריג; א זעכציג־יעהריגער; א זאך וואס איז צונויפגעשטעלט פון זעכציג טיילען.

sex'agene *n.* (סעק׳־סע־דזשין) א בויגען אדער ווינקעל פון 60 גראד, א זעקסטעל פון א קרייז.

Sexages'ima *n.* (סעק־סע־דזשעס׳־אי־מא) דער זונטאג סעקסאגעסימא [דער צווייטער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט־צייט].

sexages'imal *a.* and *n.* (סעק־סע־דזשעס׳־אי־מעל) וואס בעציהט זיך אדער איז בעגרינדעט אויף דער צאהל זעכציג; א זעכציגסטעל.

sexages'imally *adv.* (סעק־סע־דזשעס׳־אי־מעל־אי) דורך זעכציגסטעלער.

Sexages'ima Sun'day (סעק־סע־דזשעס׳־אי־מא סאנ׳־דיי) ז. *Sexagesima*.

sex'agesm *n.* (סעק׳־סע־דזשעסם) א זעכציגסטעל.

sex'angle *n.* (סעקס׳־ענגל) א זעקס־עק, א זעקס־עקיגע פיגור.

sex'angled *a.* (סעקס׳־ענגלד) ז. *sexangular*.

sexan'gular *a.* (סעק־סען׳־גיו־לאר) זעקס־עקיג, זעקס־ווינקעלדיג.

sexan'gularly *adv.* (סעק־סען׳־גיו־לאר־לי) מיט זעקס ווינקלען.

sexa'tion *n.* (סעק־סיי׳־שאן) די אבשטאמונג דורך געשלעכטליכער פארונג.

sexcen'tenary *a.* and *n.* (סעק־סען׳־טע־ניי־רי) זעקס־הונדערטערדיג; זעקס־הונדערט־יעהריג; א משך פון זעקס הונדערט יאהר; א זעקס־הונדערט־יעהריגער יובילעאום אדער פעסט־טאג.

sexdig'itate *a.* (סעקס־דידזש׳־אי־טייט) זעקס־פינגערדיג, וואס האט צו זעקס פינגער אין א האנד אדער אין א פוס.

sexdig'itism *n.* (סעקס־דידזש׳־אי־טיזם) דאס האבען זעקס פינגער אויף׳ן פוס אדער אויף דער האנד.

sexdig'itist *n.* (סעקס־דידזש׳־אי־טיסט) א פערזאן וואס האט צו זעקס פינגער אין א האנד אדער אין א פוס.

sexed *a.* (סעקסט) וואס איז פון א בעשטימטען געשלעכט; וואס האט די אייגענשאפטען פון א בעשטימטען געשלעכט.

sexen'nial *a.* and *n.* (סעק־סען׳־אי־על) זעקס־יעהריג, זעקס־יעהרליך; וואס פאסירט איין מאל אין זעקס יאהר; א זעקס־יעהריגער יובילעאום, א זעקס־יעהריגער יאהרעס־פעסט.

sexen'nially *adv.* (סעק־סען׳־אי־על־אי) יעדע זעקס יאהר, איין מאל אין זעקס יאהר.

sex'fid *a.* (סעקס׳־פיד) זעקס־שפאלטיג [ווענען פלאנצען].

sex'foil *n.* (סעקס׳־פאיל) א פלאנצע אדער בלום מיט זעקס בלעטער; אן ארכיטעקטור־פערציערונג, וועלכע בעשטעהט פון זעקס קרייזען אדער זעקס בלעטער.

sex'ifid *a.* (סעק׳־סי־פיד) ז. *sexfid*.

sexil'lion *n.* (סעק־סיל׳־יאן) א סעקסטיליאן. ז. *sextillion*.

sexisyllab'ic *a.* (סעק־סי־סי־לעב׳־איק) זעקס־זילביג; וואס האט זעקס זילבען [ווענען א ווארט].

sex'isyllable *n.* (סעק׳־סי־סיל־עבל) א ווארט פון זעקס זילבען.

sex'less *a.* (סעקס׳־לעס) געשלעכטסלאז, ניט ווייבליך ניט מענליך.

sex'lessness *n.* (סעקס׳־לעס־נעס) געשלעכטסלאזיגקייט, דאס זיין ניט מענליך און ניט ווייבליך.

sexloc'ular *a.* (סעקס־לאק׳־יו־לאר) אין באטאניק — וואס האט זעקס צעלען אדער קעמערלעך [וואו די זאמען געפינען זיך].

sexra'diate *a.* (סעקס־ריי׳־די־אייט) וואס האט זעקס שטראהלען אדער פינגער [ווי געוויסען שטערן־פיש].

sext *n.* (סעקסט) אין מוזיק — אן אינטערוואל פון זעקס טענער; אין די קריסטליכע קירכען — די תפלות פון דער זעקסטער שטונדע, די מיטאגדיגע עבודה.

sex'tain *n.* (סעקס׳־טיין) א פערז אדער סטראפע פון זעקס שורות אין א געדיכט.

sex'tan *a.* (סעקס׳־טען) וואס פאסירט יעדע זעקס טעג.

sex'tans *n.* (סעקס׳־טענז) אין אלטען רוים — א סעקסטאנס [א קליינע בראנזענע מטבע אין דעם ווערטה פון א זעקסטעל פון אן אס].

sex'tant *n.* (סעקס׳־טענט) א סעקסטאנט [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט מיט א סקאלע פון 60 גראד, א זעקסטעל פון א קרייז וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די הויכקייט פון די שטערען פון האריזאנט אדער צו מעסטען די ווינקלען וואס די זונען־שטראהלען בילדען מיט דער אויבערפלעכע פון דער ערד. דיעזער אינסטרומענט איז זעהר וויכטיג פאר געאגראפישע פארשונגען]; א זעקסטעל פון א קרייז [זעכציג גראד].

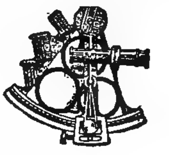
Sextant

sex'tantal *a.* (סעקס׳־טען־טעל) וואס איז שייך צו א סעקסטאנס. ז. *sextans*.

sexta'rius *n.* (סעקס־טיי׳־רי־אס) א פארצייטיגע רוימישע פליסיגקייטס־מאס וואס איז גלייך צו $1\frac{1}{7}$ אמעריקאנער פאינט [עטוואס מעהר פון א האלבער קווארט].

sex'tary *n.* (סעקס׳־טיי־רי) ז. *sextarius*.

sexte *n.* (סעקסט) ז. *sext*.

sexten'nial *a.* (סעקס־טען׳־אי־על) וואס קומט פאר אין יעדען זעקסטען יאהר.

sextet' *n.* (סעקס־טעט׳) א סעקסטעט, א זעקס־שטימיגע מוזיק־שטיק; א זינגער אדער שפיעלער־קאמפאניע פון זעקס פערזאן.

sextette' *n.* (סעקס־טעט׳) ז. *sextet*.

sextet'to *n.* (סעקס־טעט׳־טא) ז. *sextet*.

sex'tic *a.* and *n.* (סעקס׳־טיק) פון זעקסטען גראד, פון זעקסטער ארדנונג; א מאטעמאטישע גלייכונג פון זעקסטער ארדנונג.

sex'tile *a.* (סעקס׳־טיל) וואס בעצייכענט די פאזיציאן פון צוויי פלאנעטען וועלכע געפינען זיך 60 גראד ווייט איינער פון אנדערען.

sextil'lion *n.* and *a.* (סעקס־טיל׳־יאן) א סעקסטיליאן [טויזענד געדאפעלט 7 מאל אויף זיך אליין וואס שטעלט פאר א צאהל פון 1 מיט 21 נולען, אדער א מיליאן גערא־

פעלט 6 מאל אויף זיך אליין וואס שטעלט פאר א צאהל פון 1 מיט 36 נולען]; וואס שטעלט צונויף די צאהל פון א סעקסטעליאן.

sex'tipartite *a.* (סעקס'-טי-פאר-טאיט) זעקס-טיילינ, געמאכט אין זעקס טיילען.

sex'tiply *v.* (סעקס'-טי-פלאי) דאפלען אויף זעקס, זעקספאך דאפלען.

sex'to *n.* (סעקס'-טאו) א זעקסטעל-פארמאט, א בוך פון א זעקסטעל-פארמאט [ווען די בלעטער זיינען א זעקסטעל פון א בויגען].

sex'to-dec'imo *n.* (סעקס'-טאו-דעס'-אי-מאו) א זעכצעהנטעל-פארמאט [א בויגען פאפיער, ווען ער איז געקנייטשט אין 16 בלעטער].

sex'ton *n.* (סעקס'-טאן) א קירכען-דיענער; א טויטען-גרעבער, א קברים-גרעבער; אזא באבעלקע [זשוק], וואס בעגראבט טויטע קערפער פון קליינע חיות אין וועלכע זי לעגט איהרע אייעלעך.

sex'tonship *n.* (סעקס'-טאנ-שיפ) דאס אמט פון א קירכען-דיענער.

sex'tuple *a. and v.* (סעקס'-טיופל) זעקספאך [זעקס מאל אזוי פיעל]; פערזעקספאכען, דאפלען דורך זעקס.

sex'tuplet *n.* (סעקס'-טיו-פלעט) א פעראייניגונג אדער קאמבינאציאן פון זעקס זאכען.

sex'tuplex *v.* (סעקס'-טיו-פלעקס) אין טעלעגראפיע — מאכען מעגליך איבערצוגעבען זעקס טעלעגראמען אדער דעפעשען אין איין צייט.

sex'ual *a.* (סעק'-שיו-על) געשלעכטליך; וואס געהערט צום געשלעכט; וואס געהערט צו די געשלעכטס-ארגאנען.

sex'ual affin'ity (סעק'-שיו-על ע-פינ'-אי-טי) די אינדיווידועלע געשלעכטליכע נייגונג [די שטארקערע געשלעכטליכע נייגונג צו בעשטימטע פערזאנען פון אנדערען געשלעכט אלס צו די איבריגע].

sex'ualist *n.* (סעק'-שיו-על-איסט) א סעקסואליסט, א באטאניקער וואס קלאסיפיצירט [טיילט איין אין קלאסען] די פלאנצען לויט זייער געשלעכט [לויט דעם סעקסואל-סיסטעם פון ליגעי].

sexual'ity *n.* (סעק-שיו-על'-אי-טי) געשלעכטליכקייט.

sex'ualize *v.* (סעק'-שיו-על-איז) אבטיילען אדער צוטיילען לויט דעם געשלעכט.

sex'ually *adv.* (סעק'-שיו-על-אי) לויט געשלעכט, אין געשלעכטליכער בעציהונג.

sex'ual or'gans (סעק'-שיו-על אהר'-גענז) די געשלעכטליכע ארגאנען.

sex'ual reproduc'tion (סעק'-שיו-על רי-פרא-דאק'-שאן) פרוכטבארקייט דורך געשלעכטליכער פארונג.

sex'ual selec'tion (סעק'-שיו-על סי-לעק'-שאן) די נאטירליכע געשלעכטליכע אבקלייבונג [די טעאריע, דאס די שעהנערע אדער שטארקערע פון דעם מין האבען א גרעסערע געשלעכטליכע צוציהונגס-קראפט און דיעזע טהאטזאכע האט אזא ווירקונג אויף די ניי-געבארענע דורות, דאס אין א משך פון צייט ווערט געענדערט אין גאנצען דאס אויסזעהן פון דיעזען מין חיות].

sex'ual sys'tem (סעק'-שיו-על סיס'-טעם) די געשלעכטליכע ארגאנען; דאס סעקסועלע סיסטעם [דאס סיסטעם צו איינטיילען די פלאנצען אין ווייבליכען און מענליכען געשלעכט, ווי דער נאטור-פארשער ליגעי האט עס געטהאן].

sfoga'to *a.* (ספא-גא'-טא) אין מוזיק — זעהר דין [ווי זעהר א דינע שטימע].

sforzan'do *a.* (ספאר-טסאנ'-דא) אין מוזיק — מיט נאכדרוק, מיט מאכט, מיט א פלעצליכער שטארקער אדער ענערגישער בעטאנונג.

sforza'to *a.* (ספאר-טסא'-טא) ז. *sforzando*.

sfregaz'zi *n.* (ספרע-גאט'-סי) אין אויל-מאלעריי — א געוויסע פארם פון מאכען שאטענס אויף טיילען פון א בילד, בעדעקענדיג זיי מיט א דינעם דורכזיכטיגען פארבען-שיכט.

sfuma'to *a.* (ספו-מא'-טא) אין אויל-מאלעריי — בעדעקט ווי מיט רויך [אן ארט מאלען, וואו די שטריכען זעהען זיך ניט בולט ארויס].

sh. פערקירצונג פון *shilling*

shab *n. and v.* (שעב) א מין קרעץ ביי שעפסען; קראצען [ווי א הונד אדער א קאץ קראצען זיך אליין]; אבטהאן א געמיינע שטוקע.

shab'bily *adv.* (שעב'-אי-לי) לומפיג, געמיין, נידריג, ארים, עלענד.

The visitor was shabbily dressed.

shab'biness *n.* (שעב'-אי-נעס) לומפיגקייט, געמיינהייט; ארימקייט, נידריגקייט.

shab'by *a.* (שעב'-אי) לומפיג, געמיין, נידריג, ארים; קרעציג, פארכיג.

shab'by-genteel' *a.* (שעב'-אי-דזשענ-טיעל') אין זיידענע שמאטעס; מיט סמנים פון אמאליגען רייכטום אין זיינע איצטיגע לומפען; וואס האלט זיך פאר אן אדעלמאן כאטש אין דער ווירקליכקייט איז ער א לומפ.

shab off (שעב אף) פטור ווערען פון עפעס.

shab'rack *n.* (שעב'-רעק) א זאטעל-דעקע [א דעקע פאר א פערד וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער'ן זאטעל].

shack *v. and n.* (שעק) אראבפאלען, ארויספאלען [ווי קערנער פון צייטיגע זאנגען]; זיך פיטערען אויף אן אבגעשניטענעם פעלד; ארומשלעפען זיך, ארומוואנדערען פון ארט צו ארט; אראבגעפאלענע קערנער [ווי פון אבגעשניטענע זאנגען]; א הייזעל וואס איז געבויט פון ניט-ארומגעהאקטע קלעצער.

shack'le *n. and v.* (שעקל) א פערבינדונגס-רינג אדער אן אויסגעבויגענע שטיקעל אייזען, וואס דיענט צו פעראייניגען צוויי קייטען א. ד. ג.; עפעס וואס בינדט, פענטעט אדער שטערט; אנטהאן קייטען; ארויפלעגען א פענטע, פערפענטען; שטערען; פעראייניגען מיט א פערבינדונגס-רינג.

shack'le-bolt *n.* (שעק'ל-באולט) א באלצען, ביי וועלכען איין ענד איז אויסגעבויגען ווי א קרוטשאק.

shack'les *n.* (שעקלז) קייטען; הינדערניסע, שטערונגען.

shack'ling *a.* (שעק'-לינג) שאקלענד, וואקלענד, וויעגענד.

shack'ly *a.* (שעק'-לי) זיך שאקלענד, זיך וואקלענד; שוואך אין געזונד.

shad *n.* (שעד) דער מאי-פיש אדער מוטער-הערינג [א מין אמעריקאנער זעהר געשמאקער פיש]. ז. איל. *"Fishes"*

shad'-bel'lied *a.* (שעד'-בעל'-איד) מיט א וועניג-ארויסגעשטארצטען בויך.

He is a shad-bellied person.

shad'dock *n.* (שעד'-אק) דער שעדאָק [א פרוכט פון א טראפישען בוים, וואס איז עהנליך צו אן אפעלסין]; דער שעדאָק-בוים.

shade *n. and v.* (שייד) א שאטען; א טונקעלקייט; אן ארט וואס איז בעדעקט מיט א שאטען; אן איינזאמער, פערבארגענער פלאץ; א שוץ; א שאטירונג; א קלייניגקייט; דער שאטען פון א מענשען; א רוח, א נשמה; א לאדען פון א פענסטער, דאס לעדעל פון אויג; א לאמפ-שירם, א קאלפאק; א פארהאנג אויף א פענסטער; בעדעקען מיט א שאטען; בעשיצען, בעהאלטען; שאטירען, צוגעבען שאטען.

sha'ded *a.* (שיי'-דעד) מיט שאטירונגען; בעדעקט מיט א שירם אדער שאטען.

shade'ful *a.* (שייד'-פול) שאטענדיג, רייך מיט שאטען.

shade'less *a.* (שייד'-לעס) שאטענלאז, אהן א שאטען.

sha'der *n.* (שיי'-דער) דער אדער דאס וואס פערטונקעלט אדער פערציהט מיט א שאטען.

shade'-roll'er *n.* (שייד'-ראול'-ער) א רונד שטעקעל מיט א פרוזשינע, אויף וועלכען עס דרעהט זיך ארויף דער פארהאנג פון א פענסטער.

shades *n.* (שיידז) די רוחות, די נשמות פון געשטארבענע; די אונטערוועלט; פינסטערניש.

sha'dily *adv.* (שיי'-די-לי) שאטענדיג.

sha'diness *n.* (שיי'-די-נעס) שאטענדיגקייט.

sha'ding *n.* (שיי'-דינג) די בעשאטענונג; שאטירונג, דער שאטען.

shadoof' *n.* (שע-דוהף') אזא פארריכטונג צו שעפען וואסער אין עגיפטען און אנדערע מזרח-לענדער.

shad'ow *n. and v.* (שעד'-או) א שאטען, א טונקעלער אבשיין; עפעס וואס פאלגט נאך א מענשען אדער זאך ווי א שאטען; א בילד פון עפעס, א פארטרעט; געהיימע אדער מיסטישע צייכענס; א טונקעלע פארשטעלונג; זעהר א קליינער אדער שוואכער שטריך; א פערקליידונג, א פערשטעלונג [אז מען זאל ניט ארויסזעהן דעם ריכטיגען איגהאלט]; אן אונרעאלע זאך, עפעס וואס איז בעשאפען געווארען נור פון דער פארשטעלונג אדער איינבילדונג; א פאנטאם, א גייסט, א רוח; א פערדעקטער אדער פערבארגענער ארט, א רוהפלאץ; אבזונדערונג, איינזאמקייט, רוה; שוץ, פערזיכערונג; א פיערקאנטיגער זעגעל אויף א יאכט; בעציהען מיט א שאטען, פערפינסטערען, מאכען טונקעל; שאטירען; פערדעקען, פערבארגען, בעהאלטען; נאכפאלגען נאך אימעצען אדער עפעס ווי א שאטען.

shad'ow-bird *n.* (שעד'-או-בוירד) אזא גרויסער אפריקאנישער פויגעל מיט א ברייטען שנאבעל און מיט ארויסגעשטארצטע פעדערען הינטער'ן קאפ.

shad'owed *a.* (שעד'-אוד) שאטענדיג, טונקעל; נאכגעשפיאנירט.

shad'ow-fig'ure *n.* (שעד'-או-פיג'-יור) א סילועט. ז. *silhouette*

shad'owgraph *n. and v.* (שעד'-או-גרעף) א שאטען-בילד אויף א בעלויכטעטעם לייוועגד; א ראדיאגראף, א פאטאגראף וואס איז ארונטערגענומען דורך x-שטראהלען [רענטגען-שטראהלען]; מאכען א שאטען-בילד אויף א לייוועגד; פאטאגראפירען דורך x-שטראהלען, ראדיום א. ד. ג.

shadowgraph'ic *a.* (שעד-או-גרעפ'-איק) וואס איז פאטאגראפירט געווארען

דורך x=שטראהלען [רענטגען=שטראהלען] אדער ראדיום.

shad'owgraphy *n.* (שעד'-או-גרעפ-אי) דאס מאכען שאטען=בילדער אויף א לייווענד; דאס פאטאגראפירען דורך x=שטראהלען [רענטגען=שטראהלען], ראדיום א. ד. ג.

shad'owiness *n.* (שעד'-א-אי-נעס) די שאטענדיגקייט, די שאטענדיגע טונקעלקייט; א ניט=פעסטגעזעצטער כאראקטער, א ניט=פעסטגעזעצטע איינענשאפט.

shad'owing *n.* (שעד'-א-אינג) שאטירונג; דאס מאכען שאטענדיג; דאס מאכען קלענער אדער גרעסער די שאטענס אויף א בילד.

shad'owless *a.* (שעד'-א-לעס) שאטענלאז, אהן א שאטען.

shad'ow of death (שעד'-או אוו דעטה) דער שאטען פון טויט; די דערנעהענטערונג פון טויט; א שרעקליכע פינסטערניש.

shad'owy *a.* (שעד'-א-אי) שאטענדיג, פול מיט שאטען, טונקעל, כמורנע, פינסטער; מיט א שוואכען אבשיין, טונקעל פארנעשטעלט; ווי א שאטען, ניט רעאל, ניט וועזענטליך; פער'חלום'ט, פערטראכט.

shad'-wai'ter *n.* (שעד'-הוויי'-טער) דער לאצמאן=פיש. ז. ***pilot-fish***

sha'dy *a.* (שיי'-די) שאטענדיג; בעדעקט מיט שאטען; פון א צווייפעלהאפטער עהרליכקייט אדער ערנסטקייט.

sha'dy side (שיי'-די סאיד) די שאטענדיגע זייט, די אנדערע זייט, די צווייטע העלפט פון עלטער.

He is on the shady side of forty.

shaft *n.* (שעפט) א שאפט, א שטיעל; א וועלע, א וואל אדער אקס פון א מאשין; א פייל [פון א בויגען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פייל; א זייל צווישען דעם פונדאמענט און דעם קאפ; דער שפיץ פון א טורעם; דער טייל פון קוימען וואס שטארצט ארויס פון דאך; דער שטאם אדער דאס שטעקעלע פון א פעדער; א הענטעל פון א געצייג; א שטיעל פון א מעסער; אן אלאבליע פון א וואגען; דער דייקסעל אדער דישעל פון א וואגען; דער שטעקען פון א שפיען; דער רעהר פון א ביקס; א שאכטע, אן עפנונג אין א קויהלען=גרוב אדער מעטאל=גרוב.

shaf'ted *a.* (שעפ'-טעד) וואס האט א שאפט. ז. ***shaft***

shaft'-horse *n.* (שעפט'-האהרס) א דייקסעל אדער דישעל=פערד, א פערד וואס געהט אין געשפאן צווישען די אלאבליעס.

shaf'ting *n.* (שעפ'-טינג) א וועלען=טראנסמיסיאן [א סיסטעם פון וואלען דורך וועלכע עס ווערט איבערגעגעבען די בעוועגונג פון א מאטאר צו דער מאשינעריע].

shag *n., a. and v.* (שעג) דיקע צונויפגעקאלטענטע האר אדער וואל; די בארווע אדער ווארסע [האר] פון טוך; האריגע צייג; א שטארקער, דין געשניטענער טאבאק; דער זעע=ראב אדער באקלאן [אזא פויגעל. ז. ***cormorant***]; קאלטענעוואטע, שארסטקע, האריג; געמאכט פון האריגער צייג; מאכען שארסטקע אדער האריג; מאכען קאלטענעוואטע.

shag'bark *n.* (שעג'-בארק) א מין וואלנוס=בוים. ז. ***hickory***

shag'ged *a.* (שעג'-עד) ז. ***shaggy***

shag'gedness *n.* (שעג'-עד-נעס) ז. ***shagginess***

shag'gily *adv.* (שעג'-אי-לי) שארסטקע, האריג, קאלטענעוואטע.

shag'giness *n.* (שעג'-אי-נעס) האריגקייט; קאלטענעוואטיגקייט; שארסטיגקייט.

shag'gy *a.* (שעג'-אי) האריג, לאנג=האריג; קאלטענעוואטע; רויה, גראב, שארסטקע.

shag'-haired *a.* (שעג'-העהרד) מיט שארסטקע אדער קאלטענעוואטע האר.

shag'ling *a.* (שעג'-לינג) וואקלענד, שאקלענד, אונזיכער.

shagreen' *n. and a.* (שע-גריען') שאגרין [א זארט שארסטקע לעדער]; די פעל פון א האיפיש; אויסגעארבייט פון שאגרין.

shagreened' *a.* (שע-גריענד') וואס האט א שארסטקע אויבערפלעכע, ווי די פעל פון א האיפיש

shah *n.* (שא) דער שאך [דער פערזישער קייזער].

sha'hi *n.* (שא'-אי) א שאהי, א פערסישע קופערנע מטבע [פון אונגעפעהר 1½ אמעריקאנער סענט].

shairl *n.* (שעהרל) א זעהר דינע צייג פון וואל פון טיבעטישע ציגען.

shake *v. and n.* (שייק) שאקלען, טרייסלען; בויטשען; אבלאזען [ווי אן אנגעצויגענעם זעגעל אדער שטריק], לאזען פלאטערען; אבשוואכען, לאזען וואקלען, מאכען אונזיכער; אויפרעגען, מאכען ציטערען; אין מוזיק — טרילערען, מאכען טרעלען; זיך טרייסלען, זיך שאקלען; דריקען די האנד [געבען שלום=עליכם]; דאס שאקלען, דאס טרייסלען; אן אויפטרייסלונג, א ציטער; קדחת; א טרעל; א רגע, א מאמענט, אן אויגענבליק; א שפאלט אין א קלאץ דורך א פלוצליכען פלאצען.

shake a cask (שייק ע קעסק) ארארשלאגען די רייפען פון א פאס און צוזאמענפאקען אלע קלעפקעס [ברעטלעך] אינאיינעם.

shake a foot (שייק ע פוט) טאנצען.

shake'-bag *n.* (שייק'-בעג) א גרויסער קאמפף=האהן. ז. ***game-cock***

shake down (שייק דאון) אויפטרייסלען [א בעט]; אראבטרייסלען [פרוכטען פון א בוים].

shake'-down *n.* (שייק'-דאון) א צייטווייליגער געלעגער פון שטרוי אדער היי וואס ווערט געמאכט אויף'ן דיל [פאדלאגע]; א צייטווייליג איינגעריכטעטער נעלעגער.

shake hands (שייק הענדז) בעגריסען איינעם דורך דריקען די האנד; "צושלאגען", געבען א פאטש איבער דער האנד [שליסען א מסחר].

shake hands with (שייק הענדז הוויטה) נעהמען אבשיעד; געזעגענען זיך.

sha'ken *a.* (שייקן) צוטרייסעלט, ניט אין ארדנונג; צושפאלטען, מיט שפאלטען [וועגען קלעצער].

shake one's sides (שייק הוואנז סאידז) זיך קאטשען פון געלעכטער.

sha'ker *n.* (שיי'-קער) דער טרייסלער; איינער אדער עפעס וואס טרייסעלט אויף; א מין הויז=טויב.

Sha'ker *n.* (שיי'-קער) א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע אין אמעריקא, וועלכע מען רופט "שייקערס" צוליעב זייערע אויפגערעגטע בעוועגונגען אין דער צייט פון גאטעסדיענסט.

Sha'kerism *n.* (שיי'-קער-איזם) די לעהרע פון דער רעליגיעזער סעקטע "שייקערס". ז. ***Shaker***

shake the head (שייק טהי העד) שאקלען אדער דרעהען מיט'ן קאפ אלס צייכען פון "ניין", אונצופריעדענהייט, פארוואורף א. ד. ג.

shake togeth'er (שייק טו-געטה'-ער) זיך צופאסען איינער צום אנדערען; זיין אין גוטע בעציהונגען; צוזאמענטרייסלען.

shake up (שייק אפ) אויפטרייסלען [ווי די פעדערען פון א קישען]; ווערען אויפגעטרייסעלט, ערציטערט [ווי פון אן אונערווארטעטען צוזאמענשטויס]; צוגויפשטימען, זיין אין גוטע בעציהונגען.

shake'-up *n.* (שייק'-אפ) אן אויפטרייסלונג, אן ערציטערונג.

sha'kily *adv.* (שיי'-קי-לי) אויף א טרייסלענדען אדער ציטערענדען אופן.

sha'kiness *n.* (שיי'-קי-נעס) וואקעלדיגקייט, שאקעלדיגקייט

sha'king *n.* (שיי'-קינג) דאס ציטערען, דאס טרייסלען; די ערציטערונג.

sha'king a'gue (שיי'-קינג איי'-גיו) ווארפענדע קדחת [די ערנסטע פארם פון קדחת, ווען דעם חולה טרייסעלט פון קעלט].

shak'o *n.* (שעק'-או) א קיווער [א מין אלטפרענקישעם מיליטערישעם היטעל].

Shakspe'rian *a. and n.* (שייק-ספי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם גרעסטען ענגלישען דראמאטורג שעקספיר, זיינע דראמען אדער זיין ארט שרייבען; א קענער פון שעקספיר'ס ווערק.

Shakspe'rianism *n.* (שייק-ספי'-רי-ען-איזם) עטוואס וואס איז ספעציעל שייך אדער איז ספעציעל כאראקטעריסטיש פאר שעקספיר [ווי א בעזונדערעס ווארט אדער אויסדרוק].

shak'u *n.* (שעק'-או) א יאפאנעזישע לענג=מאס פון אונגעפעהר 11¾ צאל.

shak'udo *n.* (שעק'-או-דאו) שאקודא [א יאפאנעזישע ליגאטור פון קופער מיט עטליכע פראצענט גאלד, וואס ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע ארנאמענטען].

sha'ky *a.* (שיי'-קי) שאקעלדיג; שוואך צוזאמענגעשטעלט, פאנאנדערפאלענד; וואקעלדיג, אונזיכער; שוואך; פול מיט שפאלטען; מיט צווייפעלהאפטע פעהיגקייטען.

shale *n. and v.* (שייל) א הילז; א שאלעכץ; א מין שיפער=שטיין, וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען; אבשיילען, שיילען.

shall *v. and n.* (שעל) זאלען, מוזען; ווען; דער שעל [א מין אפריקאנישער פיש].

shalloon' *n.* (שע-לוהן') שאלאן [א מין לייכטער וואלען=צייג].

shal'lop *n.* (שעל'-אפ) א מין לייכטע שיף.

shallot' *n.* (שע-לאט') שאלאט [א מין ציבעלע].

shal'low *a., n. and v.* (שעל'-או) 1. ניט טיעף; פלאך; אויבערפלעכליך; 2 ניט קיין טיעפער ארט; 3. אבפאלען, ווערען פלאך; מאכען ניט טיעף.

3. The water shallows rapidly as one approaches the bar.

shal'low-brained *a.* (שעל'-או-בריינד) אויבערפלעכליך, מיט א פוסטען קאפ, דום.

shal'low-hear'ted *a.* (שעל'-או-האר'-טעד) מיט אויבערפלעכליכע געפיהלען; ניט פעהיג צו טיעפע געפיהלען.

shal'lowling *n.* (שעל'-א-לינג) אן אויבערפלעכליכער מענש; א נארישער יונג.

shal'lowly *adv.* (שעל'-א-לי) אויף אן אויבערפלעכליכען שטייגער.

shal'lowness *n.* (שעל'-א-נעס) פלאכקייט אדער ניט=טיעפקייט [פון א וואסער]; דומהייט; אויבערפלעכליכקייט.

shal'low-pa'ted *a.* (שעל'-או-פּיי'-טעד) נאַריש, דום.

sham *v., n. and a.* (שעם) אָבנאַרען, בעטריגען, אונטערשטעלען אַ הינטער־פּיסעל, אָבטהאָן אַ שפּיצעל; זיך פערשטעלען; דאָס אָבנאַרען; בעטרוג; אַ געפעלשטער אַרטיקעל, אַ געפעלשטע סחורה; אַ בעטריגער, אַ שווינדלער; פאַלש, אונעכט, ניט ווירקליך, נאָכגעמאַכט; שיינבאַר, כלומר'שט.

sham A'braham (שעם איי'-ברע-העם) פערשטעלען זיך פאַר אַ חולה, מאַכען זיך כלומר'שט קראַנק [כדי זיך אויסצודרעהען פון אַרבייט].

Sham'an *n. and a.* (שעמ'-ען) אַ שאַמאַן, אַ פּריסטער ביי די געצענדיענערישע אונציוויליזירטע שבטים פון צפון־סיביריען, ווי די אָסטיאַקען, סאַמאָיעדען א. ד. ג; וואָס איז שייך צו שאַמאַניזם. ז. *Shamanism*.

Sham'anism *n.* (שעמ'-ען-איזם) שאַמאַניזם, דער קולט און גלויבען פון די געצענדיענערישע אונציוויליזירטע שבטים פון צפון־אזיען, ווי די אָסטיאַקען, סאַמאָיעדען א. ז. וו., וועלכע גלויבען, אַז די גאַנצע וועלט איז פול מיט בייזע בלוטדורשטיגע רוחות און געטער, וועלכע מען קען איבערבעטען און גוט מאַכען נור דורך קרבנות און פערשיעדענע רעליגיעזע צערעמאָניעס.

sham'ble *n. and v.* (שעמבל) אַ באַנק אָדער טיש אויף אַ מאַרק, אויף וועלכען עס זיינען פאַנאַנדערגעלעגט סחורות; אַן אונזיכערער און אומגעלומפּערטער גאַנג; געהן שלעפּענדיג מיט די פיס; בעוועגען זיך אומגעלומפּערט.

sham'bles *n.* (שעמבלז) אַ שלאַכט־הויז; אַ פליישבאַנק; אַ פליישמאַרק.

sham'bling *n. and a.* (שעמ'-בלינג) דאָס געהן שלעפּענדיג מיט די פיס; אַן אומגעלומפּערטער גאַנג; זיך שלעפּענד, וואָס געהט שלעפּענדיג מיט די פיס.

shame *n. and v.* (שיים) שאַם, שמאַך, שאַנדע, חרפּה; איינער אָדער עפּעס וואָס רופט אַרויס שאַנדע; אַ שענדליכע בעהאַנדלונג; פעראַכטונג; שפּאָט; אומ'כבוד; די בעדעקטע טיילען פון קערפּער; זיך שעמען; פערשעמען; שענדען, אַרויפוואַרפען אַ שאַנדע.

shame'faced *a.* (שיימ'-פייסט) שעמעוודיג.

shame'facedly *adv.* (שיימ'-פייסט-לי) אויף אַ שעמעוודיגער אַרט; מיט בושה.

shame'facedness *n.* (שיימ'-פייסט-נעס) שעמעוודיגקייט, בושה.

shame'ful *a.* (שיימ'-פול) שענדליך, מיאוס, אונאַנשטענדיג.

shame'fully *adv.* (שיימ'-פול-אי) אויף אַ שענדליכער אַרט.

shame'fulness *n.* (שיימ'-פול-נעס) שענדליכקייט, חרפּה.

shame'less *a.* (שיימ'-לעס) אונפערשעמט, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

shame'lessly *adv.* (שיימ'-לעס-לי) אויף אַן אונפערשעמטען אופן.

shame'lessness *n.* (שיימ'-לעס-נעס) אונפערשעמטהייט.

shame'-proof *a.* (שיימ'-פּרוהף) אונעמפּפינדליך צו שאַנדע; וואָס האָט ניט קיין געפיהל פון בושה.

sha'mer *n.* (שיי'-מער) אַ שענדער, איינער אָדער עפּעס וואָס פערשעמט.

shamma'tha *n.* (שע-מאַ'-טהאַ) ביי די פאַרצייטיגע אידען — שמתא, דער שטרענגסטער חרם, וואָס ווערט אויף איינעם אַרויפגעלעגט אויף'ן גאַנצען לעבען.

sham'mer *n.* (שעמ'-ער) אַ בעטריגער, אַ שווינדלער; אַ ליגנער.

sham'my *n.* (שעמ'-אי) זעמש [אַ מין ווייכער לעדער].

sham'oy *v.* (שעמ'-אָי) מאַכען זעמש; בעאַרבייטען לעדער ווי זעמש.

shampoo' *v. and n.* (שעמ-פּוה') שאַמפּואירען, וואַשען און רייניגען דעם קאָפּ; רייבען דעם קערפּער נאָך אַ באָד, מאַכען מאַסאַזש; אַ שאַמפּו, דאָס וואַשען און רייניגען דעם קאָפּ.

sham'rock *n.* (שעמ'-ראָק) דער קריכענדער ווייס־קלעע [אַזאַ דריי־בלעטערדיגעם גראָז]; דער דריי־בלאַט [די נאַציאָנאַלע עמבלעם פון אירלאַנד]

shan'dry *n.* (שענ'-דרי) ז. *shandrydan*

shan'drydan *n.* (שענ'-דרי-דען) אַ לייכט וועגעל אויף צוויי רעדער; אַן אַלטמאָדישער וואָגען אָהן פּרוזשינעס [רעסאָרען].

shan'dygaff *n.* (שענ'-די-געף) אַ מין געטראַנק געמישט פון ביער מיט אינגבער־ביער.

shanghai' *n. and v.* (שענג-האַי') אַזאַ כינעזישע הוהן מיט זעהר לאַנגע פיס; אַ הויכער מענש; פער'שכור'ען אָדער בעטויבען איינעם און איהם פערשלעפּען אויף אַ שיף, וועלכע נויטיגט זיך אין מאַטראָזען.

shank *n. and v.* (שענק) דער שיענביין, דער טייל פון פוס פון דער קניע ביז'ן קנעכעל; דער פוס; עטוואָס וואָס איז ענליך צו אַ שיענביין; דער טייל פון אַ געצייג אָדער אינסטרומענט אויף וועלכען עס ווערט אַרויפגעזעצט אַ הענטעל; אַ שטיעל; אַ שאַפט; דער טייל פון אַ מעסער, דלאָט א. ד. ג. וואָס איז אַריינגעשטעקט אין שטיעל; דער גראַדער טייל פון אַ טשוואַק אָהן דעם קעפּעל און דעם שפּיץ; אין דרוקעריי — דער שריפט־קעגעל [דאָס שטיקעל בליי, אויף וועלכען עס איז אויסגעדריקט דער שריפט־בוכשטאַב]; דאָס אויערעל פון אַ קנעפּעל; דער טייל פון אַ שוך צווישען דעם ברייטען טייל פון זויל אָדער פּאַדעשווע און דעם קנאַפּעל; אין מעטאַל־גיסערייען — דער גרויסער לעפעל אַנצונעהמען צושמאָלצענעם מעטאַל; אין אַרכיטעקטור — דער שאַפט פון אַ זייל [דער טייל צווישען דעם פונדאַמענט און דעם קאָפּ]; דער לעצטער טייל פון עפּעס; האָבען אַ שוואַכען שטענגעל [וועגען אַ פלאַנצע]; אַראָבפאַלען צוליעב די שוואַכקייט פון שטענגעל [וועגען אַ בלום].

shanked *a.* (שענקט) מיט אַ שאַפט; שענקעלדיג; מיט אַ שטיעל אָדער שטענגעל ענליך צו אַ פוס; מיט אַ שוואַכען שטענגעל [וועגען אַ פלאַנצע].

shan'ker *n.* (שענ'-קער) [אַ שאַנקער] אַ מין ווענערישע אָדער געשלעכטס־קראַנקהייט].

shank'-pain'ter *n.* (שענק'-פּיינ'-טער) אַזאַ קורצער שטריק און קייט צו האַלטען דעם אַנקער פון אַ שיף האָריזאָנטאַל.

shanks' mare (שענקס מעהר) דער אייגענער געשפּאַן [די אייגענע פיס].

sha'n't (שענט) [פערקירצונג פון זאָל ניט *shall not*].

shan'ty *n. and v.* (שענ'-טי) אַ כאַלופּע; אַ ברעטער־הייזעל; אַ וואַלד־הייזעל; אַ שענק; אַזאַ כאָר־געזאַנג פון מאַטראָזען, בעת זיי שלעפּען אַרויף שווערע משאות; לעבען אין אַ פּראָסטען אָרימען הייזעל, לעבען אין אַ כאַלופּע.

shan'tyman *n.* (שענ'-טי-מען) דער איינוואוינער פון אַ ברעטער־הייזעל אין וואַלד; דער מאַטראָז וואָס פיהרט אָן אַ כאָר־געזאַנג ביים אַרויפשלעפּען שווערע משאות.

sha'pable *a.* (שיי'-פּעבל) וואָס קען גע־פאָרמט אָדער פאָרמירט ווערען.

shape *v. and n.* (שייפּ) פאָרמירען; מאַכען; בויען; אויסבילדען; בעשאַפען; צוגעבען אַ געוויסע פאָרם; צופּאַסען צו אַ געוויסען צוועק; פּלאַנירען; מאַכען לויט אַ בעשטימטען פּלאַן; איינאָרדנען, צוגרייטען; ריכטען איינעמס גאַנג צו אַ געוויסען פּונקט; זיך פערשטעלען, בעגרייפען; בעשטימען צו עפּעס; אַ פאָרם, אַ געשטאַלט, אַן אויסזעהן; אַ פאַנטאַסטישע פערשטעלונג; די פערקערפּערונג פון אַ אידעע, פון אַ געדאַנק; אַ פערקליידונג; אַ טעאַטראַלער קאָסטיום; די אַרט און ווייזע פון עפּעס; אַ מאָדעל אָדער מוסטער נאָכצופאָלגען ביי דער אַרבייט; אַ דעסערט־געריכט וואָס איז געמאַכט אין אַ פורעם.

shaped *a.* (שייפּט) געבויט, פאָרמירט [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אַנדערע ווערטער]; וואָס איז געבויגען אין אַ פערשיעדענאַרטיגער פאָרם [וועגען אַ ראַהם פון אַ שפּיגעל אָדער בילד].

shape'less *a.* (שייפּ'-לעס) אָהן געשטאַלט, אָהן פאָרם.

shape'lessness *n.* (שייפּ'-לעס-נעס) פאָרמלאָזיגקייט; דאָס זיין אָהן אַ געשטאַלט.

shape'liness *n.* (שייפּ'-לי-נעס) דאָס זיין גוט געשטאַלטעט, דאָס זיין שעהן געבויט.

shape'ly *a.* (שייפּ'-לי) גוט געשטאַלטעט, שעהן געבויט.

sha'per *n.* (שיי'-פּער) אַ פאָרמירער, איינער וואָס גיט צו אַ פאָרם אָדער געשטאַלט; אַ פּרעס־מאַשין, אַ מאַשין צו פאָרמירען פערשיעדענע מעטאַל־אַרבייט; אין האָלץ־אַרבייט — אַ מין שניץ־מאַשין.

shape'smith *n.* (שייפּ'-סמיטה) דער פערבעסערער פון מענשען־געשטאַלט; איינער וואָס נעהמט זיך אונטער צו פערווירקליכען אונמעגליכע זאַכען.

shape up (שייפּ אָפּ) צוגעבען אַ שטענדיגע פאָרם, אַריינלעגענדיג אַ שטייפען שטאָף [ווי ביי נעהען אַ קלייד].

sha'ping-machine' *n.* (שיי'-פּינג-מע-שין') אַ פּרעס־מאַשין, אַ מאַשין צו פאָרמירען פערשיעדענע מעטאַל־אַרבייט.

shard *n.* (שאַרד) אַ שערבעל; אַ שאָלעכץ פון אַן איי; דער אויבערשטער פליגעל־צודעק פון אַ זשוק אָדער גריל.

shar'ded *a.* (שאַר'-דעד) מיט האַרטע אויבער־פליגלען [ביי אינזעקטען].

shar'dy *a.* (שאַר'-די) שערבעלדיג, ווי אַ שערבעל.

share *n. and v.* (שעהר) אַ טייל, אַ חלק; אַ טייל פון אַ זאַך, וואָס בעלאַנגט צו אַ צאָהל מענשען; אַן אַקציע; דער שפּיציגער טייל פון אַ פלוג וואָס שניידט די ערד ביים אַקערען; דער שאַר־ביין [דער ביין אַרום די געשלעכטס־אָרגאַנען]; צוטיילען אויף בעזונדערע חלקים; נעהמען אַן אַנטייל; בעקומען זיין חלק; האָבען אַ חלק אין עפּעס; שניידען, שערען.

share'-beam *n.* (שעהר'-ביעם) דער טייל פון פלוג, צו וועלכען עס איז צוגעפעסטיגט דער אַקער־אייזען.

share'-bone *n.* (שעהר'-באָון) דער

שאַם־בײַן [דער ביין ארום די געשלעכטס־אָרגאַנען].

share'-bro'ker *n.* (שעהר'–בראָו'–קער) אַ בערזען־מאַקלער, איינער וואָס האַנדעלט מיט אַקציעס פון פערשיעדענע קאָמפּאַניעס.

share'holder *n.* (שעהר'–האָול–דער) אַ טייל־האָבער, אַן אַקציען־האַלטער, אַן אַקציאָנער.

share'-list *n.* (שעהר'–ליסט) אַן אַקציען־קורס צעטעל.

shar'er *n.* (שעהר'–ער) אַ טיילער, אַ פּאַנאַנדערטיילער; אַ טייל־האָבער, אַ טייל־נעהמער; אַן אַקציען־האַלטער, אַן אַקציאָנער.

shark *n. and v.* (שאַרק) דער האַיפיש [אַזאַ גרויסער רויב־פיש. ז. איל. ***basking-shark***]; אַ שווינדלער, אַ בעטריגער; פאַנגען האַיפיש; שווינדלען, בעטריגען; לעבען פון שווינדעל.

shar'ker *n.* (שאַר'–קער) אַ שווינדלער, אַ בעטריגער; איינער וואָס לעבט פון שווינדעל.

shar'king *a.* (שאַר'–קינג) פרעסעריש, גייעריג.

shark'-oil *n.* (שאַרק'–אָיל) אַזאַ אויל וואָס בעקומט זיך פון דער לעבער פון אַ האַי־פיש.

shark up (שאַרק אַפּ) אין איילעניש אָדער בגנבה צוזאַמענשלעפּען.

sharp *a., adv., n. and v.* (שאַרפּ) שאַרף; שפּיציג; זעהר עקיג אָדער שפּיץ־ווינקעלדיג; מיט שאַרפע ליניען, ניט מטושטש, קלאָר און דייטליך; שאַרף אין געשמאַק [שטאַרק זויער אָדער ביטער]; שטרענג, העפטיג; שטאַרק; גרילצענד; דורכדרינגענד [וועגען אַ שטימע]; שניידענד [וועגען אַ שטאַרקער קעלט]; האַרט און שאַרסטיג ווי זאַמד; מאַגער; שאַרף־זיכטיג; שאַרף־העריג; אויפמערקזאַם, וואַכזאַם, פאַרזיכטיג; סאַרקאַסטיש, בייסענד, שטעכענד; שאַרפזיניג; וויציג; שלאַג־פערטיג, קלוג, ביטרע, געשיקט; פלינק, שנעל; וואָס ווערט אויסגעשפּראָכען מיט'ן אָטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאַבען ***p, k, t***]; אין מוזיק — העכער ווי די טאָן־שטופע, העכער ווי די רעגולערע אָקטאַווע; פּינקטליך, פּרעציז, צו דער מינוט; מיט שנעלקייט; באַלד, זאָפאָרט; אַ שאַרפער וואָפען; אַ לאַנגע דינע נעה־נאָדעל; אין מוזיק — דער קרייץ־צייכען וואָס צייגט אַז אַז עס דאַרף גענומען ווערען מיט אַ האַלבען טאָן העכער ווי די געוועהנליכע טאָן־שטופע; אַ האַלבער טאָן העכער; אַ שאַרפער אָדער גרילצענדער טאָן; אַ שווינדלער, אַ דורכגעטריבענער יונג; אַן עקספּערט, אַ גרויסער מבין; אַ טייל פון אַ טייך וואו דאָס וואַסער פליסט זעהר שנעל; שאַרפען, שאַרף מאַכען; בעשווינדלען, בעטריגען; אין מוזיק — אויפהויבען דעם טאָן, העכער מאַכען מיט אַ האַלבען טאָן.

sharp'-cut *a.* (שאַרפּ'–קאַט) געשניטען מיט שאַרפע דייטליכע ליניען; קלאָר און דייטליך.

shar'pen *v.* (שאַרפּען) שאַרפען; שאַרף מאַכען; פערשאַרפען; שלייפען, צושפּיצען; פערשניצען [אַ בליי־פעדער]; מאַכען שאַרפער; מאַכען שטאַרקער אָדער שטרענגער; שאַרף ווערען; פערשטאַרקען [דעם אַפּעטיט]; אין מוזיק — העכער מאַכען דעם טאָן, העכערען די טאָן־שטופע מיט אַ האַלבען טאָן.

sharp'ener *n.* (שאַרפּ'–נער) אַ שאַרפער; אַ שאַרפשטיין.

shar'per *n.* (שאַר'–פּער) אַ שווינדלער, אַ בעטריגער; אַ דורכגעטריבענער יונג; אַ שאַרפשטיין.

sharp'-eyed *a.* (שאַרפּ'–איד) שאַרף־זיכטיג.

sharp'-ground *a.* (שאַרפּ'–גראַונד) שאַרף געשליפען.

sharp impres'sion (שאַרפּ אימ־פּרעש'–אַן) אַ שאַרפער אָבדרוק פון שריפט־זאַץ [וואו די בוכשטאַבען זיינען טיעף אַריינגעדריקט אין פּאַפּיער].

sharp'-look'ing *a.* (שאַרפּ'–לוק'–אינג) מאַגער, אויסגעדאַרט, אויסקוקענדיג הונגעריג.

sharp'ly *adv.* (שאַרפּ'–לי) שאַרף; שפּיציג; שטרענג; העפטיג, שטאַרק; שאַרפזיניג; סאַרקאַסטיש, בייסענד; שניידענד; דורכדרינגענד.

sharp'ness *n.* (שאַרפּ'–נעס) שאַרפקייט; שפּיציגקייט; שניידיגקייט; שטרענגקייט; העפטיגקייט; שטאַרקייט; האַרטקייט; חריפות, שאַרפזיניגקייט.

sharp'-set *a.* (שאַרפּ'–סעט) אָנגעשאַרפט; שאַרף, שניידענד; הונגעריג, מיט אַ שטאַרקען אַפּעטיט.

sharp'-shoot'er *n.* (שאַרפּ'–שוהט'–ער) אַ שאַרף־שיסער, אַ געניטער שיסער, אַ שיסער וואָס טרעפט מייסטענס אין ציעל.

sharp'-shoot'ing *n.* (שאַרפּ'–שוהט'–אינג) דאָס שאַרף־שיסען, דאָס שיסען אין ציעל.

sharp'-sigh'ted *a.* (שאַרפּ'–סאַי'–טעד) שאַרפזיכטיג, שאַרפזיניג, וואָס האָט אַ שאַרפע השגה.

sharp'-tailed *a.* (שאַרפּ'–טיילד) וואָס האָט אַ שאַרפען אָדער שפּיציגען עק.

sharp'-vis'aged *a.* (שאַרפּ'–וויז'–עדזשד) וואָס האָט אַ שמאָלעם אָדער שאַרפעס געזיכט.

sharp'-wit'ted *a.* (שאַרפּ'–הוויט'–עד) חריפות'דיג, וואָס האָט אַ שאַרפען שכל.

shas'ter *n.* (שעס'–טער) אַ געזעץ־בוך אָדער אַ בוך פון די הייליגע געזעצען ביי די הינדוסען.

shat'ter *v. and n.* (שעט'–ער) צוברעכען; צושמעטערען; רואינירען, צושטערען; צוטרייסלען, ברייננגען אין אונאָרדנונג; זיך צוברעכען, צושמעטערט ווערען; אַ שפּליטער, אַן אָבגעבראָכען שטיק, אַ שערבעל; אַ צושטערטער אָדער צוטרייסעלטער צושטאַנד.

shat'terbrain *n.* (שעט'–ער–בריין) אַ נאַכלעסיגער מענש, אַ צושטרייטער, אַ צודרעהטער.

shat'ter-brained *a.* (שעט'–ער–בריינד) צושטרייט, צוטומעלט, צודרעהט.

shat'ter-pa'ted *a.* (שעט'–ער–פּיי'–טעד) ז. ***shatter-brained***

shat'tery *a.* (שעט'–ער–אי) ברעכיג, צוברעכליך, וואָס ברעכט זיך אין שטיקער, וואָס שפּליטערט זיך.

shave *v. and n.* (שייוו) ראַזירען, גאָלען; זיך ראַזירען; שערען, אָבשערען; אָבשאָבען; אָבשיילען; שינדען, אָבשינדען; בעטריגען, בעשווינדלען; "שינדען די הויט", נעהמען הויכע דיסקאָנטאָ פאַר וועקסלען; דאָס גאָלען, דאָס ראַזירען; אַ דין פּעניצעל; אַ זעהר שטאַרקע דערנעהנטערונג; אַ קוים־פערפעהלטער ציעל; אַ שניץ־מעסער; אַ שייל־מעסער; אַן ענטשעדיגונג אָדער בעלוינונג וואָס ווערט געגעבען פאַר פערלענגערען די צייט פון אַ צאָהלונגס־טערמין אָדער פאַר ענדערען פּונקטען אין אַ קאָנטראַקט; אַ "הויט־שינדער", אַ בערייסער, איינער וואָס נעהמט הויכע דיסקאָנטאָ פאַר וועקסלען; אַ שווינדעל, אַ בעטרוג.

shave'-grass *n.* (שייוו'–גרעס) קאַנען־קרויט [אַ מין גראָז].

shave'-hook *n.* (שייוו'–הוק) אַזאַ געצייג אָבצורייניגען די פּלעכען פון שטיקער מעטאַל וועלכע דאַרפען צונויפגעלייט ווערען.

shave'ling *n.* (שייוו'–לינג) אַ געגאָלטער, אַן אָבראַזירטער; אַ גלח, אַ מאָנאַך.

sha'ven (שייוון) ראַזירט, געגאָלט. ז. ***shave***

sha'ver *n.* (שיי'–ווער) אַ באַרבירער, אַ גאָלער; אַ פּאַרוק־מאַכער, אַ שערער; אַ "הויט־שינדער", אַ בערייסער; אַ בעשווינדלער; אַ יונגער מענש.

sha'ving *n.* (שיי'–ווינג) דאָס ראַזירען, דאָס גאָלען; דאָס שערען; אַ דין פּעניצעל; אַ דין שפּענדעל; דאָס אָבשאָבען לעדער אום עס גלאַט צו מאַכען; שווינדעל, בעטרוג.

sha'ving-brush *n.* (שיי'–ווינג–בראַש) אַ ראַזיר־פּינזעל [וואָס ווערט געברויכט צום איינזייפען ביים ראַזירען].

sha'ving-cup *n.* (שיי'–ווינג–קאַפּ) אַ ראַזיר־בעכער [אַ גלאָז אָדער טאָס וואו עס ווערט געמאַכט מיט'ן ראַזיר־פּינזעל זייף־מילענים צום ראַזירען].

sha'ving-tub *n.* (שיי'–ווינג–טאַב) אַזאַ קאַסטען ביי בוכבינדער וואו עס פאַלען אַריין די אָבגעשניטענע שטרייפען פּאַפּיער פון די בלעטער.

shaw *n.* (שאָה) אַ געדיכט וועלדעל, אַ שאַטענדיגער אָרט.

shaw'-fowl *n.* (שאָה'–פאַול) אַ הילצערנער פויגעל צו לערנען זיך שיסען אין איהם אין ציעל.

shawl *n.* (שאָהל) אַ שאַל; אַ פאַטשיילע.

shawl dance (שאָהל דענס) דער שלייער־טאַנץ [אַזאַ טאַנץ ביי וועלכען עס ווערט געפּאַכט מיט אַ שאַל אָדער שלייער].

shawl'-man'tle *n.* (שאָהל'–מענ'טל) אַ שאַל־מאַנטעל [אַזאַ ברייטער פרויען־מאַנטעל אָהן אַרבעל].

shawl'-mate'rial *n.* (שאָהל'–מע–טי'–רי–על) אַזאַ ווייכער בונט־קאָלירטער זיידען אָדער וואָלען־שטאָף פאַר פרויען־קליידער.

shawl'-pat'tern *n.* (שאָהל'–פּעט'–ערן) אַ שאַל־מוסטער [אַ געוויסער בונט־קאָלירטער מוסטער פאַר פרויען־קליידער שטאָף].

shawl'-pin *n.* (שאָהל'–פּין) אַ שאַל־שפּילקע, אַ שאַל־נאָדעל.

shawl'-strap *n.* (שאָהל'–סטרעפּ) טראָג־רימענס [אַ פּאַר רימענס מיט אַ הענטעל צו פערפּאַקען און טראָגען שאַלען, פּאַטשיילעס און אַנדערע פּעקלעך].

shawm *n.* (שאָהם) אַזאַ אַלטער מוזיקאַלישער בלאָז־אינסטרומענט; אַ קאָרנעט, אַ בלאָז־האָרן.

shay *n.* (שיי) ז. ***chaise***

shaykh *n.* (שייק) ז. ***sheik***

she *pr. and n.* (שי) זי; אַ זי, אַ נקבה.

sheaf *n. and v.* (שיעף) אַ גאַרב; אַ בינטעל; אַ ראָד מיט אַן אויסגעהוילטען ראַנד אויף וועלכען עס דרעהט זיך אַ שטריק ווי אויף אַ מאַסט־בוים פון אַ שיף א. ד. ג.; בינדען אין גאַרבען; מאַכען בינטלעך.

sheaf'-bin'der *n.* (שיעפ'–באַינ'–דער) אַזאַ האַנד־געצייג צו פערבינדען גאַרבען.

shea'fy *a.* (שיע'–פי) גאַרבענאַרטיג, וואָס בעשטעהט פון גאַרבען.

shear *v. and n.* (שיער) שערען, אָבשערען; שניידען, קאָסען [תבואה, היי א. ד. ג.]; "אָרומשערען", בעשווינדלען, בע־

רויבען; אז אבשערעניש, א שערונג [בעזאנדערס ווענען שעפסען].

shear'bill *n.* (שיער'-ביל) אזא וואסער-פויגעל, ביי וועלכען דער שנאבעל האט די פארם פון א שער.

shear'er *n.* (שיער'-ער) א שערער.

shear'-grass *n.* (שיער'-גרעס) שנייד-גראז [אזא גראז-פלאנצע מיט שארפע שניידענדע בלעטער].

shear'-hooks *n.* (שיער'-הוקס) ז. *sheer-hooks*

shear'-hulk *n.* (שיער'-האלק) ז. *sheer-hulk*

shear'ing *n.* (שיער'-אינג) דאס שערען; א שערונג; דאס געשארענע; א שעפס וואס איז נור איין מאל געשארען געווארען; דאס שניידען תבואה; דאס פראדוצירען ראפינירטען שטאהל [פאר שערען, מעסערס א. ד. ג.].

shear'ing-machine' *n.* (שיער'-אינג-מע-שין') א שער-מאשין, א מאשין צום שערען מעטאלענע פלאטען אדער שטאנגען.

shear'ing-ta'ble *n.* (שיער'-אינג-טיי'בל) אזא באנק מיט רימענס, אין וועלכע מען בינדט איין א שעפס צום שערען.

shear'ling *n.* (שיער'-לינג) א שעפס וואס איז נור איין מאל געשארען געווארען.

shear'man *n.* (שיער'-מען) א טוך-שערער.

shears *n.* (שיערז) א שניידער-שער; א שער צום שניידען געוואנד, בלעך א. ד. ג.

shear'-steel *n.* (שיער'-סטיעל) גערב-שטאהל, ראפינירטער שטאהל.

shear'-struc'ture *n.* (שיער'-סטראק'-טשור) אין געאלאגיע — די סטרוקטור פון דער ערד אין א געגענד וואס זעהט אוים ווי געשארען מיט א שער.

shear'tail *n.* (שיער'-טייל) דער שער-עק [אזא זשום-פויגעלע מיט א לאנגען שערעהנליכען עק].

shear'water *n.* (שיער'-הוואה-טער) דער וואסער-שערער [א מין ים-פויגעל מיט א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל, מיט לאנגע שפיציגע פליגלען און מיט א קורצען עק. פליהט זעהר נידריג איבער'ן ים, שניידענדיג מיט די פליגלען דאס וואסער].

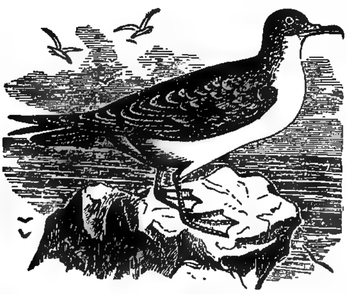

Shearwater

sheat'-fish *n.* (שיעט'-פיש) דער וועלס אדער דער גרויסער קאץ-פיש [אזא גרויסער עסבארער טייך-פיש].

sheath *n. and v.* (שיעטה) א שייד, א פוטעראל, א פוטלאר; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שייד, ווי א בלומען-שייד, א בלאט-שייד, א פליגעל-דעק פון אינזעקטען; ארייגשטעקען אין א שייד; איבערציהען, בעדעקען; פערדעקען אדער בעהאלטען; פערלירען די שארפקייט.

sheath'bill *n.* (שיעטה'-ביל) אזא ים-פויגעל וואס האט א שייד-פערמיגע בעדעקונג אויף'ן שנאבעל.

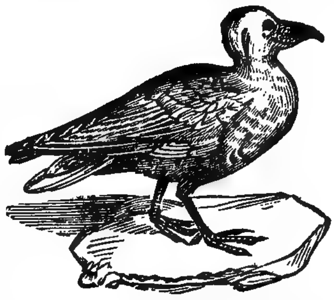

Sheathbill

sheathe *v.* (שיעטה) ארייגשטעקען אין א שייד; איבערציהען, בעדעקען; פערדעקען, בעהאלטען; פערלירען די שארפקייט.

sheathed *a.* (שיעטהד) ארייגגעשטעקט אין א שייד; וואס האט א שייד; בעצויגען, בעדעקט.

sheathe the sword (שיעטה טהי סאורד) ארייגלעגען די שווערד אין שייד, מאכען א סוף צו דער מלחמה, שליסען שלום.

sheath'-fish *n.* (שיעטה'-פיש) ז. *sheat-fish*

shea'thing *n. and a.* (שיע'-טהינג) אן איבערצוג, אן איבערדעקונג; דאס איבערציהען אדער בעדעקען; קופער אדער מעשבלעך-מיט וואס מען ציהט איבער דעם דעק פון א הילצערנער שיף; א שוץ-איבערצוג אויף דער אויסען-זייט פון דעק פון א שיף; איינשליסענד ווי אין א שייד.

shea'thing-nail *n.* (שיע'-טהינג-נייל) א נאגעל אדער טשוואק וואס ווערט בענוצט צום צוקלאפען מעטאל אדער האלץ-איבערדעקונג אויף א שיף [ווערט מייסטענס געמאכט פון מעש].

shea'thing-pa'per *n.* (שיע'-טהינג-פיי'-פער) אונטערשלאג-פאפיער [אזא דיקעס פאפיער וואס ווערט בענוצט צום אונטערלעגען אונטער דעם מעטאל-איבערצוג פון שיפען און פאר עהנליכע צוועקען].

sheath'-knife *n.* (שיעטה'-נאיף) א מעסער, וואס מען טראגט אין א שייד, וואס הענגט אויף'ן גארטעל.

sheath'less *a.* (שיעטה'-לעס) אהן א שייד.

sheath'-winged *a.* (שיעטה'-הווינגד) מיט פליגעל-דעקען [ווענען אינזעקטען].

shea'thy *a.* (שיע'-טהי) שיידענארטיג, וואס זעהט אוים ווי א שייד.

shea'-tree *n.* (שיע'-טריע) דער פוטער-בוים [א מין אפריקאנער בוימעל, פון וועלכען עס ווערט געצויגען א מין פוטער-פעטס].

sheave *v. and n.* (שיעוו) בינדען אין גארבען; א שטריק-ראד [א ראד מיט אן אויסגעהוילטען ראנד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק, ווי אויף א מאסט-בוים פון א שיף א. ד. ג.]; א פעררוקבארעס בלעכעל, וואס בעדעקט דאס שליסעל-לאך פון א שלאס; א פעניץ ברויט.

sheave'-hole *n.* (שיעוו'-האול) דער אויסשניט אין א מאסט-בוים אדער אין א בלאק וואו עס ווערט ארייגגעשטעלט דאס שטריק-ראד.

sheaves *n.* (שיעווז) גארבען.

shebang' *n.* (שי-בענג') א פלאץ, אן ארט; א כאלופע.

She'bat *n.* (שע'-באט) ז. *Sebat*

Shechi'nah *n.* (שי-קאי'-נא) די שכינה.

shed *v. and n.* (שעד) 1. גיסען, פערגיסען; 2. אראבווארפען, לאזען פאלען [ווי בוימער זייערע בלעטער, ווי פויגלען זייערע פעדערען א. ד. ג.]; 3. אויסשיטען, אויסשטרייען; 4. פערברייטען, פערשפרייטען; 5. אין וועבעריי — א צווישענרוים אדער אן עפנונג צווישען די אנגעצויגענע פעדים אין וועב-שטוהל וואו דאס שיפעל דארף דורכגעהן; 6. די נייגונג אדער שטייגונג פון א בארג; 7. א צייטווייליגער שוץ-ארט, א ביידעל, אן אבדאך, א שוץ-דאך; אן אפענע צייטווייליגע אבלעג אדער אבשטעל-געביידע פאר סחורה, ווענען א. ד. ג.

1. He sheds tears of joy. 2. The trees shed their leaves in autumn. 4. I want to shed light on the subject.

shed'der *n.* (שעד'-ער) א פערגיסער; א בעשעפעניש וואס ווארפט אראב איהר הויט אדער שאלעכץ; א לאקס [אזא פיש] וואס האט ארויסגעווארפען די איקרע [רויגען].

shed'ding *n.* (שעד'-אינג) א פערגיסונג, אן אויסגיסונג; דאס אראבווארפען; דאס לאזען פאלען; דאס אראבגעווארפענע אדער אראבגעפאלענע; אבדאך אדער שוץ-דאך געביידעס.

shed'-roof *n.* (שעד'-רוהף) אן אבדאך.

sheen *n., v. and a.* (שיען) א שיין, א גלאנץ; שיינען, גלענצען; גלענצענד, שיינענד, פרעכטיג.

shee'ny *a. and n.* (שיע'-ני) גלענצענד, שיינענד, פרעכטיג; א כיטרער יונג, א דורכגעטריבענער חברה-מאן; א איד [אלס זידעל-ווארט].

sheep *n.* (שיעפ) א שאף, א שעפס; שאף-לעדער; א שאפס-קאפ, א נאר.

sheep'berry *n.* (שיעפ'-בער-אי) אזא קליין אמעריקאנער בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע שווארצע יאגדעס, וועלכע זיינען עהנליך צו שעפסענע באבקעס; דער שנעע-באל [די יאגדע פון דיעזען בוימעל].

sheep'-bi'ting *a.* (שיעפ'-באי'-טינג) בעשווינדלענד, בערויבענד; וואס בערויבט הילפלאזע פערזאנען.

sheep'-bi'ting face (שיעפ'-באי'-טינג פיים) א פנים פון א שווינדלער אדער זשוליק.

sheep'-cote *n.* (שיעפ'-קאוט) אן אבגעצאמטער ארט פאר שעפסען.

sheep'-dog *n.* (שיעפ'-דאג) א שעפער-הונד [א הונד וואס היט א שאף-טשערדע]; א דאמען-בעגלייטער.

sheep'-faced *a.* (שיעפ'-פייסט) שעמעוודיג, נאריש.

sheep'-far'mer *n.* (שיעפ'-פאר'-מער) א פערמער וואס פערנעהמט זיך מיט שאף-צוכט [האדעווען שאף].

sheep'-far'ming *n.* (שיעפ'-פאר'-מינג) שאף-צוכט.

sheep'fold *n.* (שיעפ'-פאולד) א שאף-שטאל; אן אבגעצאמטער ארט פאר שאף.

sheep'-head'ed *a.* (שיעפ'-העד'-עד) דום, נאריש.

sheep'-hol'der *n.* (שיעפ'-האול'-דער) א געשטעל אדער אזא טיש וואו מען האלט א שעפס אין דער צייט פון שערען.

sheep'-hook *n.* (שיעפ'-הוק) א פאסטוך-שטאק, וועלכער איז פון אויבען אויסגעבויגען.

shee'pish *a.* (שיע'-פיש) ווי א שעפס; שעמעוודיג, שרעקעדיג; דום, תמ'עוואטע.

shee'pishly *adv.* (שיע׳-פיש-לי) אויף א שעמעוודיגען אדער שרעקעדיגען אופן; דום, נאריש.

shee'pishness *n.* (שיע׳-פיש-נעס) שעמעוודיגקייט; שרעקעדיגקייט; דומהייט.

sheep'-lau'rel *n.* (שיעפ׳-לאָה׳-רעל) אזא קליין אמעריקאנער בוימעל וואס זייגע בלעטער ווערען גערעכענט אלס גיפטיג פאר בהמות.

sheep'-louse *n.* (שיעפ׳-לאוס) די שאף-לויז [אזא אינזעקט וואס געפינט זיך אין וואל פון שעפסען].

sheep'man *n.* (שיעפ׳-מען) א שאף-ציכטער, איינער וואס האדעוועט שאף.

sheep'-mar'ket *n.* (שיעפ׳-מאר׳-קעט) א שעפסען-מארק, א מארק וואו מען קויפט און פערקויפט שאף.

sheep'-mas'ter *n.* (שיעפ׳-מעס׳-טער) א שאף-ציכטער [איינער וואס האדעוועט שעפסען].

sheep'-pen *n.* (שיעפ׳-פען) א שעפסען-שטאל, אן ארומגעצאמטער ארט וואו מען האלט שעפסען.

sheep'-pox *n.* (שיעפ׳-פאקס) שאף-פאקען [אזא קראנקהייט פון שעפסען וואס איז ענליך צו פאקען].

sheep'-rack *n.* (שיעפ׳-רעק) א שעפסען-שטאל [בעזאנדערס צום קארמענען].

sheep'-rot *n.* (שיעפ׳-ראט) די שאף-פעסט [אזא פלאנצע, אויף וועלכער מען רעכענט, אז זי פעראורזאכט פעסט צווישען שאף].

sheep'-run *n.* (שיעפ׳-ראן) א גרויסער שטח לאנד צו פיטערען שעפסען.

sheep's'-beard *n.* (שיעפס׳-ביערד) דער באקס-בארד [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין בינטלעך מיט גרויסע קעפ פון ציטראן-קאליר].

sheep's'-bit *n.* (שיעפס׳-ביט) די בערג-יאזיאנע [אזא פלאנצע].

sheep's'-foot *n.* (שיעפס׳-פוט) אזא אייזערנער האמער מיט א געשפאלטענעם געבויגענעם ענד וואס ווערט בענוצט אין דרוקערייען אויפצוהויבען די זאץ-ראהמען פון דער דרוק-מאשין און פאר אנדערע צוועקען.

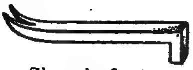

Sheep's-foot

sheeps'head *n.* (שיעפס׳-העד) אזא דיקער ברייטער פיש ענליך צו א לעשטש [בראסען], וועלכער געפינט זיך געווענליך ביי די ברעגען פון אטלאנטישען ים אין אמעריקא; א נאמען פון פערשיעדענע אנדערע פיש.

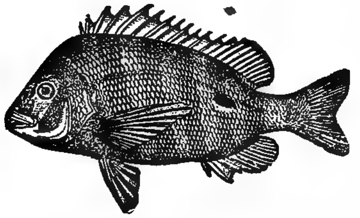

Sheepshead

sheep'-shear'er *n.* (שיעפ׳-שיער׳-ער) א שעפסען-שערער.

sheep'-shear'ing *n.* (שיעפ׳-שיער׳-אינג) דאס שערען די שעפסען; די צייט ווען מען שערט די שעפסען.

sheep'-shears *n.* (שיעפ׳-שיערז) א שער צום שערען שעפסען.

sheep'skin *n.* (שיעפ׳-סקין) א שעפסען-פעל; שאף-לעדער; א דאקומענט אדער דיפלאם געשריבען אויף פארמעט וואס איז געמאכט פון שעפסען-פעל.

sheep'-sor'rel *n.* (שיעפ׳-סאר׳-על) דער קליינער זויער-אמפפער [אזא גראז-פלאנצע מיט שפיציגע זויערע בלעטער].

sheep's'-sca'bious *n.* (שיעפס׳-סקיי׳-בי-אס) ז. ***sheep's-bit***.

sheep'-sta'tion *n.* (שיעפ׳-סטיי׳-שאן) א פלאץ וואו מען פיטערט אדער האדעוועט שעפסען.

sheep'-stea'ler *n.* (שיעפ׳-סטיע׳-לער) א שעפסען-גנב.

sheep'-stea'ling *n.* (שיעפ׳-סטיע׳-לינג) שאף-גנבה.

sheep'-tick *n.* (שיעפ׳-טיק) אזא אינזעקט וואס פאלט אן אויף שעפסען.

sheep'walk *n.* (שיעפ׳-וואהק) ז. ***sheep-run***.

sheep'-wash *n.* (שיעפ׳-וואש) א וואנע אדער וואשונג פאר שעפסען-פעל; דאס באדען אדער וואשען די שעפסען איידער מען שערט זיי.

sheep'-whis'tling *a.* (שיעפ׳-הוויס׳-לינג) וואס פיטערט אדער גיט אכטונג אויף שעפסען.

shee'py *a.* (שיע׳-פי) ווי א שעפס; וואס איז שייך צו א שעפס.

sheer *a., adv., n. and v.* (שיער) פשוט; לחלוטין, אבסאלוט; בלויז; פור, לויטער, ריין; ווערטיקאל, גראד ארויף אדער אראב, פערפענדיקולאר; זעהר דין; באלד, זאפארט, גלייך; די הויכקייט אדער די קרימונג פון די לענגס-ליניען פון א שיף, ווען מען קוקט אויף איהר פון דער זייט; די לאגע פון א שיף, וואס גיט איהר די מעגליכקייט צו זיין פעראנקערט בלויז אויף איין אנקער און זיך ניט פערטשעפען מיט דער אנקער-קייט; א געבויגענער קורס אדער ריכטונג פון א שיף; אבבויגען פון דער ריכטונג, אבקירעווען אן א זייט [ווענען א שיף].

sheer'-hooks *n.* (שיער׳-הוקס) א קאמבינאציע פון אייזערנע האקענס [קרוטשקעס] וועלכע האבען פון אינווייניג א שארף אום דורכצושניידען די זאך וואס מען כאפט מיט זיי אן.

sheer'-hulk *n.* (שיער׳-האלק) אן אלטע קריעגס-שיף וואס ווערט בענוצט צום אויפשטעלען מאסטען אויף שיפען.

sheer'-legs *n.* (שיער׳-לעגז) ז. ***sheers***.

sheer'ly *adv.* (שיער׳-לי) אבסאלוט, אין גאנצען, לחלוטין.

sheers *n.* (שיערז) אזא הויב-מאשין צום אויפשטעלען מאסטען, קעסלען, הארמאטען א. ד. ג. אויף א שיף אדער זיי אראבצונעהמען פון איהר.

sheet *n. and v.* (שיעט) א בעט-טוך, א לייליך; א דינע ברייטע פלאטע; א בויגען, א בלאט; א צייטונג; א שטח, א פלעכע; א שטריק וואס איז בעפעסטיגט צו אן אונטערשטען ווינקעל פון א זעגעל איהם אויסצוציהען אדער צו ענדערען זיין ריכטונג; אין אנאטאמיע — א שיכט; בעשפרייטען מיט א לייליך; בעדעקען ווי מיט א לייליך; מאכען אין בויגענס.

sheet'-an'chor *n.* (שיעט׳-ענ׳-קאר) דער הויפט-אנקער; די לעצטע הילפס-קוועלע, די לעצטע רעטונג.

sheet'-bend *n.* (שיעט׳-בענד) אזא שלייף אדער קנופ וואס ווערט בענוצט צו פערבינדען צוויי שטריק אויף א שיף.

sheet'-cop'per *n.* (שיעט׳-קאפ׳-ער) קופער-בלעך.

shee'ted *a.* (שיע׳-טעד) וואס האט א ברייטען ווייסען שטרייף ארום דעם קערפער [ווענען חיות אדער בהמות]; אין דרוקעריי — וואס ווערט געלעגט א בויגען אום א בויגען [וואס צווישען צוויי געדרוקטע בויגענס ווערט געלעגט א לעדיגער בויגען, כדי די דרוק-פארב זאל ניט פערשמירט ווערען].

sheet'-glass *n.* (שיעט׳-גלעס) שויב-גלאז, טאוועל-גלאז.

shee'ting *n.* (שיע׳-טינג) דאס פארמירען אדער אויסלעגען אין בלעטער; לייווענד פאר לייליכער.

sheet'-i'ron *n.* (שיעט׳-אי׳-ערן) אייזען-בלעך.

sheet'-met'al *n.* (שיעט׳-מעט׳-על) מעטאל אין דינע פלאטען, בלעך.

sheet'-pile *n.* (שיעט׳-פאיל) א דאמבע-קלאץ [איינער פון די קלעצער וואס ווערט אריינגעשלאגען אין א טייך אבצוצאמען דאס וואסער].

sheets of flame (שיעטס אוו פליים) א ים-פייער, א פלאמען-ים.

sheets of wa'ter (שיעטס אוו וואה׳-טער) א וואסער-פלעכע.

sheet'-work *n.* (שיעט׳-וואירק) דרוק-ארבייט ביי וועלכער יעדע זייט פון בויגען ווערט געדרוקט פון אן אנדער שריפט-זאץ ראהם.

sheik *n.* (שייק) א שייך, אן עלטסטער, אן עלטסטער פון א שבט, פון א געמיינדע אדער קהילה אין די מאכמעדאנישע לענדער.

sheikh *n.* (שייק) ז. ***sheik***.

shek'el *n.* (שעק׳-על) א שקל [א פארצייטיגע אידישע מטבע און אויך א געוויכט]; א געוויכטס-איינהייט וואס איז בענוצט געווארען אין בבל; געלד.

Sheki'nah *n.* (שי-קאי׳-נא) ז. ***Shechinah***.

sheld *a.* (שעלד) בונט, געפלעקט.

shel'drake *n.* (שעל׳-דרייק) די בראנד-ענטעל [אזא גרויסע גאנז-ענליכע ענטעל].

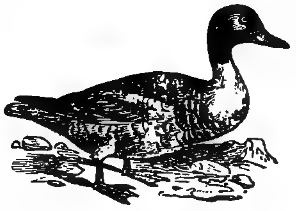

Sheldrake

shelf *n. and v.* (שעלף) א ברעט; א פאך, א פאליצע; א זאמד-באנק אדער א קופע פעלזען-שטיינער אין ים; לעגען אויף דער פאליצע; אוועקלעגען אן א זייט.

shelf'-lad'der *n.* (שעלפ׳-לעד׳-ער) א לייטער צוצוקומען צו פאליצעס.

shelf'-list *n.* (שעלפ׳-ליסט) א ליסטע וואו עס זיינען פערצייכענט די ביכער, וועלכע געפינען זיך אויף א פאליצע אין א ביבליאטהעק.

shel'fy *a.* (שעל׳-פי) פול מיט זאמד-בענק אדער מיט קופעס פעלזען-שטיינער.

shell *n. and v.* (שעל) א שאלעכץ [ווי פון אייער, ניס, אויסטערס, ראקעס א. ד. ג.]; א קאפסעל; א מושעל, א מולטערעל אדער שאלעכץ פון א מאלוסק; דער פאנצער אדער שילד פון א טשערעפאכע [שילדקראט א. ד. ג.]; א שאל-טהיער אדער שאלעכץ-פיש [ווי א ראק, מאלוסק, אן אויסטער א. ד. ג.]; א קאפסעל אדער

הילז פון א קויל; א באמבע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שאלעכץ אדער שאלכעל; א מולטער-עהנליכע אדער קאפ-סעל-עהנליכע כלי; דאס אויער-מולטערל; א מולטער-שיפעל [אזא לאנגעס און שמא-לעס שיפעל]; א ראהמען-ווערק וואס דארף אויסגעפילט ווערען [ווי דאס ראהמען-ווערק פון א הויז, פון א שיף א. ד. ג.]; דאס שטיף-בלאט פון א שווערד [די אויס-געבויגענע פלאטע ביים הענטעל פון שווערד צו שיצען די האנד]; א לירע [מוזיקא-לישער אינסטרומענט]; א ניט-פאראדנער מיליטערישער זשאקעט; דאס אויסווע-ניגסטע פון א זאך, די שאלעכץ אהן איני-האלט; אבשיילען אדער אראבנעהמען די שאלעכץ, ארויסנעהמען פון שאלעכץ; איינ-שליסען אין א קאפסעל; בעדעקען ווי מיט א שאלעכץ; ווארפען באמבעס, באמבאר-דירען, שיסען מיט הילזען-קוילען [ווי פון א ביקס]; אראבווארפען די שאלעכץ; ארונטערפאלען ווי א שאלעכץ.

shel'lac *n. and v.* (שעל'-עק) שעללאק [זאמען-לאק געגאסען אין דינע פלאטען, וואס ווערט בענוצט צו מאכען פערניס אדער לאק צום פאלירען]; איבערציהען מיט שעללאק.

shel'lack *n.* (שעל'-עק) שעללאק. ז. ***shellac***

shell'back *n.* (שעל'-בעק) אן אלטער מאטראז.

shell'-bank *n.* (שעל'-בענק) א זאמד-וואל ביים ברעג פון ים וואס איז בעדעקט מיט מושלען.

shell'bark *n.* (שעל'-בארק) דער היקארי נוס-בוים [א געוויסער נוס-בוים אין אמע-ריקא אויף וועלכען עס וואקסען זיסע און אוילינע ניס].

shell'-board *n.* (שעל'-באורד) א ראהם וואס שטעלט זיך אויף א וואגען צו פיה-רען היי א. ד. ג.

shell'-boat *n.* (שעל'-באוט) א מולטער-שיפעל [אזא לאנגעס שמאלעס רודער-שיפעל].

shell'-but'ton *n.* (שעל'-באט'ן) א קנאפ וואס איז צונויפגעשטעלט פון צוויי טיילען און איז אינווענינג פוסט ווי א קאפסעל.

shelled *a.* (שעלד) וואס האט א שא-לעכץ.

shell'er *n.* (שעל'-ער) א שיילער, א געצייג אבצושיילען די שאלעכץ.

shell'-fish *n.* (שעל'-פיש) מושעל-טהיע-רע [ווי מאלוסקען, אויסטערס א. ד. ג.] און שאלעכץ-טהיערע [ווי ראקעס, קרעב-סען א. ז. וו.].

shell'-flow'er *n.* (שעל'-פלאו'-ער) די גלאטע שילד-בלום [אזא פלאנצע].

shell'-gun *n.* (שעל'-גאן) א הארמאט צו ווארפען באמבעס.

shell'-heap *n.* (שעל'-היעפ) א קופע פון מושלען [געוועהנליך געמישט מיט ביינער פון חיות, קויהלען, אש און אנ-דערע געבראכס-זאכען, וואס צייגט אן, אז אין דעם ארט האבען אמאל געוואהנט מענ-שען וועלכע האבען זיך הויפטזעכליך ער-נעהרט מיט מושעל-טהיערע, ווי אויסטערס, שילדקראטען א. ד. ג.].

shell'-ice *n.* (שעל'-איס) אן אייז-דעק וואס איז געבליבען נאכדעם ווי דאס וואַ-סער איז פון אונטער איהם ארויסגעצוי-גען געווארען.

shell'ing *n.* (שעל'-אינג) דאס ארויסשיי-לען פון שאלעכץ, דאס אבשיילען; דאס באמבארדירען; האבער-גריץ.

shell'-jack'et *n.* (שעל'-דזשעק'-עט) א ניט-פאראדנער מיליטערישער זשאקעט.

shell-lac' *n.* (שעל-לעק') שעללאק. ז. ***shellac***

shell'-lime *n.* (שעל'-לאים) קאלך וואס בעקומט זיך פון געברענטע מושלען.

shell'-lime'stone *n.* (שעל'-לאים'-סטאון) מושעל-קאלך, אזא קאלך אדער שטיין וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון צוזאמענגעפרעסטע צובראכענע מושלען.

shell'-mar'ble *n.* (שעל'-מאר'בל) מושעל-מארמאר [מארמאר וואס ענטהאלט אין זיך מושלען].

shell'-marl *n.* (שעל'-מארל) אזא וויי-סע ערד-אבלאגערונג וואס בילדעט זיך פון צובראכענע מושלען.

shell'-mound *n.* (שעל'-מאונד) ז. ***shell-heap***

shell'-or'nament *n.* (שעל'-אהר'-נע-מענט) א פערציערונג אדער דעקאראציאן פון מושלען.

shell out (שעל אוט) דערלאנגען, געבען. I was obliged to shell out some money to help out a friend.

shell'-proof *a.* (שעל'-פרוהף) ז. ***bomb-proof***

shell'-work *n.* (שעל'-וואירק) מושעל-ארבייט [פערציערונגען וואס ווערען גע-מאכט פון מושלען, ווי אויף ראהמען א. ד. ג.].

shell'y *a.* (שעל'-אי) בעדעקט מיט שא-לעכץ; פול מיט מושלען; וואס בעשטעהט פון מושלען; וואס האט די איינגענשאפטען פון א מושעל.

shel'ter *n. and v.* (שעל'-טער) א שוץ; אן אבדאך; א שוץ-ארט; בעדעקען; בע-שיצען; בעהאלטען, פערבארגען; זוכען שוץ; זיך בעשיצען.

shel'terer *n.* (שעל'-טער-ער) א בעשי-צער; איינער וואס נעהמט אונטער זיין שוץ אדער גיט אן אבדאך. He is a shelterer of thieves and outcasts.

shel'terless *a.* (שעל'-טער-לעס) שוץ-לאז; אהן א היים, אהן אן אבדאך; אהן שוץ.

shelve *v.* (שעלוו) אויסשטעלען אויף א פאליצע; בעזארגען מיט פאליצעס [פע-כער]; מאכען פאליצעס; לעגען אויף דער פאליצע, אוועקלעגען אן א זייט; גענהן שרעג אדער בארג-אראב; איינבויגען אויף א זייט.

shelves *n.* (שעלווז) פאליצעס [פעכער].

shel'ving *n. and a.* (שעל'-ווינג) פאלי-צעס; מאטעריאל פון וואס פאליצעס ווערען געמאכט; דאס אויסשטעלען אויף פאלי-צעס; אזא ראהם וואס ווערט ארויפגע-שטעלט אויף א וואגען, כדי מען זאל איהם קענען מעהר בעלאדען; שרעג-אראב, בארג אראב, גענייגט נאך אונטען.

shel'vy *a.* (שעל'-ווי) שרעג אראב, גע-נייגט נאך אונטען, אראבגענייגט.

Shemit'ic *a.* (שי-מיט'-איק) סעמיטיש. ז. ***Semitic***

Shem'itism *n.* (שעמ'-אי-טיזם) ז. ***Semitism***

she'-oak *n.* (שיע'-אוק) די זומפ-אייכע [אזא אויסטראלישער בוים פון זעהר הארטען האלץ].

She'ol *n.* (שיע'-אול) ביי די פארצייטיגע אידען — שאול, די אונטער-ערד, דאס ארט וואו די נשמות פון געשטארבענע גע-הען אוועק.

shep'herd *n. and v.* (שעפ'-אוירד) א פאסטוך, א שעפסען-פאסטוך; א גייסטלי-כער פיהרער, א פאסטאר; פיהרען אדער אויפפאסען ווי א פאסטוך; זיך אנזעצען אויף אימעצען מיט דער האפנונג עטוואס צו קריגען פון איהם.

shep'herdess *n.* (שעפ'-אויר-דעס) א פאסטושקע, א הירטין.

shep'herdish *a.* (שעפ'-אויר-דיש) ווי א פאסטוך, ווי א הירט; דארפיש.

shep'herd's dog (שעפ'-אוירדז דאג) א הירטען-הונד, א שעפער-הונד.

shep'herd's-nee'dle *n.* (שעפ'-אוירדז-ניע'דל) די ווענוס-קאם [אזא פלאנצע]. ז. ***lady's-comb***

shep'herd's-pouch *n.* (שעפ'-אוירדז-פאוטש) טעשעל-קרויט [אזא פלאנצע].

shep'herd's-rod *n.* (שעפ'-אוירדז-ראד) אזא דיק-האריגע שטעכיגע פלאנצע.

shep'herd's-staff *n.* (שעפ'-אוירדז-סטעף) ז. ***shepherd's-rod***

sher'bet *n.* (שויר'-בעט) שערבעט [אזא קאלטער געטראנק, אין די מזרח-לענדער, וואס ווערט געמאכט פון פרוכט-זאפט, צו-קער און געווירצען]; אייז-וואסער מיט זאפט.

sherd *n.* (שערד) א שערבעל.

shereef' *n.* (שע-ריעף') ז. ***sherif***

sherif' *n.* (שע-ריף') א קרוב פון מאכ-מעד, איינער וואס שטאמט אב פון מאכ-מעד'ס פאמיליע; א פרינץ, א הערשער; דער הויפט-מאגיסטראט פון דער מאכמע-דאנישער הייליגער שטאדט מעקא.

sher'iff *n.* (שער'-איף) א שעריף, דער הויפט אדמיניסטראטיווער בעאמטער פון א בעצירק וואס פיהרט אויס די שטראף-אורטיילע פון געריכט.

sher'iffalty *n.* (שער'-איפ-על-טי) דאס אמט אדער דאס רעכט פון א שעריף; דער אמטס-טערמין פון א שעריף.

sher'iffdom *n.* (שער'-איפ-דאם) דאס אמט פון א שעריף; דער בעצירק פון א שעריף.

sher'iffhood *n.* (שער'-איפ-הוד) דאס אמט פון א שעריף.

sher'iff-of'ficer *n.* (שער'-איפ-אפ'-אי-סער) אן אונטער-בעאמטער ביי א שע-ריף אין שאטלאנד וואס דארף דורכפיהרען ארעסטען און עהנליכע אדמיניסטראטיווע ארבייט.

sher'iffship *n.* (שער'-איפ-שיפ) ז. ***sheriffalty***

sher'iffwick *n.* (שער'-איפ-וויק) דער בעצירק פון א שעריף.

Sher'man an'ti-trust law (שויר'-מען ענ'-טי-טראסט לאה) שערמאן'ס אנטי-טראסט געזעץ [דאס געזעץ אין די פער-אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1890 וואס בעצוועקט צו פערני-כטען טראסטען און מאנאפאלען, וועלכע שטערען די פרייע קאנקורענץ אין האנדעל און אינדוסטריע. דאס געזעץ איז פארגע-שלאגען געווארען פון דעם סענאטאר שער-מאן].

sher'ry *n.* (שער'-אי) שערי אדער כערעס [א מין שטארקער שפאנישער וויין]; א קליינעס וויין-גלאז.

sher'ry-val'lies *n.* (שער'-אי-וועל'-איז) אזעלכע איבער-הויזען פאר רייטערס [אין די מערב-שטאאטען פון די פעראיי-ניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sheva' *n.* (שע-וואה') אין העברעאישער גראמאטיק — א שוא, א האלב-קלינגענדע אדער ניט-קלינגענדע נקודה.

shew *v.* (שאו) ווייזען, צייגען. ז. ***show***

shew'bread *n.* (שאו'-ברעד) ז. ***showbread***

sheyk *n.* (שייק) ז. ***sheik***

Shi'ah *n.* (שי'-א) א שיאיט. ז. ***Shiite***

shib'boleth *n.* (שיב'-אָ-לעטה) א פּראָ-בע-וואָרט, א לאָזונגס-וואָרט, א צייכען-וואָרט, לויט וועלכען מען דערקענט צו וועל-כער פּאַרטיי איינער געהערט [פון דעם העברעאישען וואָרט שבולת, וועלכעס האָט ביי יפתח'ן געדיענט אלס צייכען צו דער-קענען די בני-אפרים, וועלכע האָבען ניט געקענט אויסשפּרעכען קיין שי"ן].

shide *n.* (שייד) א שייט האָלץ, א ברעט.

shield *n. and v.* (שיעלד) א שילד [אזא בלעך מיט וועלכען די פּאַרציי-טיגע קריעגער פלע-גען זיך שיצען]; א וואָפּען-שילד; עטוואָס וואָס בעשיצט אָדער ווערט בענוצט אלס א שוץ; א בעדעקונג; א שוץ; שיצען, בעשיצען; בעדעקען.

Shield

shield'-drake *n.* (שיעלד'-דרייק) ז. ***sheldrake***.

shiel'der *n.* (שיעל'-דער) א בעשיצער, א שיצער.

shield'-fern *n.* (שיעלד'-פוירן) שילד-פאַרן [אזא פלאַנצע].

shield'less *a.* (שיעלד'-לעס) אָהן א שילד; שוצלאָז.

shield'lessly *adv.* (שיעלד'-לעס-לי) שוצלאָז, אָהן שוץ.

shield'lessness *n.* (שיעלד'-לעס-נעס) שוצלאָזיגקייט.

shiel'drake *n.* (שיעל'-דרייק) ז. ***sheldrake***.

shield'-shaped *a.* (שיעלד'-שייפּט) וואָס האָט די פאָרם פון א שילד.

shield'-ship *n.* (שיעלד'-שיפּ) א קריעג-שיף, וועלכע האָט בעוועגליכע שילד-פּלאַ-טען צו שיצען די האַרמאַטען.

shift *v. and n.* (שיפט) שטופּען, רוקען, שיעבען, בעוועגען פון איין אָרט צום צווייטען; איבערשטעלען, איבערבייטען; אי-בערבייטען די קליידער; ענדערען, פערענ-דערען; זיך איבערטהאָן [די קליידער]; בייטען די קליידער אָדער די אונטערוועש; זיך ענדערען אין כאַראַקטער; זיך ענדע-רען, זיך בייטען; אריבערציהען אָדער זיך אריבערקלייבען [פון איין אָרט אויף א צווייטען]; זיך ארויסהעלפען [אין א נויט], זיך דורכשלאָגען; אננעהמען מיט-לען [ווי זיך צו העלפען]; געברויכען ניט קיין דירעקטע מעטאָדען, זיך קלינגען, זיך כיטרעווען; אן אבוועקסלונג; אן ענדע-רונג, א פערענדערונג; א ווענדונג; א בעוועגונג; אן איבערבייט [וועש אָדער קליידער צום איבערבייטען]; א פרויען-העמד; א הילפס-מיטעל; א נויט-מיטעל; אן אויסוועג אין א נויט; א קונץ אָדער שווינדעל ווי זיך ארויסצודרעהען; אן אר-בייטער-שיכט [אן אבטיילונג פון ארביי-טער וואָס בייט אב אן אנדער אבטיילונג ביי דער ארבייט]; די צייט אין וועלכער אן ארבייטער-שיכט ארבייט [ווי א טאָג-שיכט אָדער א נאַכט-שיכט].

shift a berth (שיפט ע בוירטה) אריבער-פיהרען א שיף פון איין אָרט אין א צווי-טען אין דעמזעלבען האַפען.

shif'table *a.* (שיפ'-טעבל) וואָס קען איבערגעשטעלט ווערען פון איין אָרט אויף'ן צווייטען; וואָס קען געענדערט ווע-רען, וואָס קען געביטען ווערען.

shift about' (שיפט ע-באַוט') איבער-דרעהען.

shif'ter *n.* (שיפ'-טער) א כיטרער יונג; אן ענדערער, אן איבערשטעלער, אן אי-בערבייטער; א פערריכטונג אין א מאַ-שין צו איבערשטעלען אָדער צו ענדערען.

shift for one's self (שיפט פאָר וואַנז סעלף) זאָרגען פאַר זיך; זיך אליין העל-פען.

shif'tiness *n.* (שיפ'-טי-נעס) כיטרע-קייט; געשיקטקייט זיך ארויסצודרעהען; דאָס קענען זיך ארויסהעלפען אין א נויט.

shif'ting *n. and a.* (שיפ'-טינג) אן אָרטס-פערענדערונג, אן איבערשטעלונג אָדער איבעררוקונג פון איין אָרט צו א צווייטען; אן ענדערונג, אן איבערבייטונג; כיטרעקייט; וואָס מען קען איבערשטעלען אָדער רוקען פון איין אָרט צו א צווייטען; וואָס ענדערט זיך, וואָס בייט זיך; כיטרע; וואָס שווינדעלט זיך דורך, וואָס העלפט זיך ארויס מיט פערשיעדענע קונצען.

shif'tingly *adv.* (שיפ'-טינג-לי) מיט כיטרעקייט; מיט שווינדעל.

shif'ting use (שיפ'-טינג יוס) א גע-ברויכס-רעכט וואָס איז אנפאַנגס געשאַפען פאַר איין פערזאָן און וואָס געהט אונטער געוויסע אומשטענדען אריבער צו אן אנ-דער פערזאָן.

shift'less *a.* (שיפט'-לעס) ראַטלאָז, הילפלאָז; אונבעהאָלפען; וואָס האָט ניט די פעהיגקייט זיך ארויסצוהעלפען אָדער זיך צו פערזאָרגען; אונפעהיג; פויל.

shift'lessly *adv.* (שיפט'-לעס-לי) אויף אן אונבעהאָלפענעם אופן.

shift'lessness *n.* (שיפט'-לעס-נעס) אונבעהאָלפענקייט; הילפלאָזיגקייט, ראַט-לאָזיגקייט.

shift off (שיפט אָף) אבלעגען אָדער אבוואַרפען אן א זייט; זיך בעפרייען, אראָב-וואַרפען פון זיך.

shift the ground (שיפט טהי גראַונד) ענדערען דעם שטאַנדפּונקט.

shift the helm (שיפט טהי העלם) אי-בערדרעהען דעם רודער.

shift the loa'ding (שיפט טהי לאָו'-דינג) איבערלאַדען א שיף.

shif'ty *a.* (שיפ'-טי) וואָס קען זאָרגען פאַר זיך, וואָס קען זיך ארויסהעלפען; כיטרע.

Shi'ism *n.* (שי'-איזם) שיאיזם, די לעה-רען און מנהגים פון די שיאיטען. ז. ***Shiite***.

Shi'ite *n.* (שי'-איט) א שיאיט, איינער פון די שיאיטען [א מאַכמעדאַנישע סעק-טע, וועלכע אנערקענט בלויז דעם קאָראַן, די מאַכמעדאַנישע תורה שבכתב, און ליי-קענט אָב די "סונע" אָדער די מאַכמעדא-נישע תורה שבעל פּה, וועלכע ווערט אנער-קענט פון די סוניטען].

shikar'ee *n.* (שי-קאַר'-איע) א יעגער אין אינדיען.

shikar'i *n.* (שי-קאַר'-אי) ז. ***shikaree***.

shilf *n.* (שילף) שטרוי.

shilla'lah *n.* (שי-לֵיי'-לאַ) אזא קורצער דעמב-שטאָק צום שלאָגען, א דובינע.

shil'ling *n.* (שיל'-אינג) א שילינג [אן ענגלישע זילבערנע מטבע, ווערטה אן ערך 24 אמעריקאַנישע סענט].

shil'ly-shal'lier *n.* (שיל'-אי-שעל'-אי-ער) אן אונענטשלאָסענער מענש.

shil'ly-shal'ly *v., n. and adv.* (שיל'-אי-שעל'-אי) זיך וואַקלען, זיין אונענט-שלאָסען; וואַקעלדיגקייט, אונענטשלאָסענ-הייט; נאַרישע אונענטשלאָסענהייט; אויף אן אונענטשלאָסענעם אופן.

shim *n. and v.* (שים) א פּלאַטע אָדער א שטיק געוואַנד אויסצופילען דעם אויס-געריבענעם פּלאַץ פון מאַשינעריע אָדער צו פערמיידען רייבונג; אזא פלוג צום פאַלען אָדער יעטען [בעזייטיגען די אונגוטיגע גראָזען]; פערלעגען אָדער אנפילען א שפּאַלט.

shim'mer *v. and n.* (שימ'-ער) שימע-רירען; א שימער; שימערירונג.

shim'mering *n.* (שימ'-ער-אינג) א שימער, א שימערען, שימערירונג.

shim'ming *n.* (שימ'-אינג) דאָס אריינ-לעגען שטיקלעך געוואַנד, לעדער א. ז. וו., אום ענגער צונויפצופּאַסען צוויי טיילען; די שטיקלעך מאַטעריאַל וואָס ווערען גע-ברויכט פאַר דיעזען צוועק.

shim'-plow *n.* (שים'-פּלאַו) א פלוג צום פאַלען אָדער יעטען [בעזייטיגען די אונ-גוטיגע גראָזען].

shin *n. and v.* (שין) דער שיענביין [דער פוס-ביין צווישען דער קניע און דעם קנעכעל]; דער פאָדערשטער טייל פון א מענשען'ס פוס [ביים שיענביין]; דער ענטשפּרעכענדער פוס-טייל ביי פויגלען; דער פיערטער פוס-גלענק ביי אינזעקטען; ארויפקלעטערען זיך אנהאַלטענדיג מיט די פיס, קריכען מיט די הענד און מיט די פיס [ווי אויף א בוים]; געהן, געהן צו-פוס.

shin'-bone *n.* (שינ'-באָון) דער שיענ-ביין [דער פוס-ביין צווישען דער קניע און דעם קנעכעל].

shin'-boot *n.* (שינ'-בוהט) א שיענביין-שוך [אן איינהילונג פאַר א פערד'ס פוס צו פערהיטען פון בעשעדיגונג דעם שיענ-ביין].

shin'dle *n. and v.* (שינדל) א שינדעל; בעדעקען מיט שינדלען. ז. ***shingle***.

shin'dy *n.* (שינ'-די) 1. א ליאַרם, א גע-פּילדער; 2. האָקי, אזא באַל-שפּיעל [ז. ***hockey***].

1. You may hear them for miles kicking up a shindy.

shine *v. and n.* (שאַין) 1. שיינען, לייכ-טען, גלאַנצען; 2. בעלייכטען, וואַרפען א שיין; 3. פּוצען, ארויפציהען א גלאַנץ; 4. שיין, ליכטיגקייט, בעלייכטונג; גלאַנץ; 5. זון-שיין; שעהנעס וועטער; 6. א ניי-גונג, א ליעבע; 7. אן אונאָרדנונג, א טו-מעל, א געפּילדער; 8. א שפּיצעל, אן אויפ-טהו, א קונץ-שטיק; 9. א גלאַנץ, פוץ [אויף שיך].

2. The policeman shone his lantern up the alley. 5. We will keep the appointment, rain or shine. 7. The boys cut up shines in our back yard.

shine deer (שאַין דיער) צוציהען היר-שען מיט דער הילף פון ליכט [אויף יאַגד].

shine one down (שאַין וואַן דאַון) אימעצען אריבערשיינען, אריבערשטייגען אין גלאַנץ אָדער פערטונקלען.

shi'ner *n.* (שאַי'-נער) איינער וואָס ריי-ניגט, פּוצט אָדער ציהט ארויף א גלאַנץ; א גלאַנצענדע מטבע, א גאָלדענע מטבע; א פיש מיט א זילבער-גלאַנץ.

shine up to (שאַין אַפּ טו) שטרעבען צו קריעגען חן אין איינעמס אויגען; זיך שדכנ'ען.

He shines up to the girl.

shin'gle *n. and v.* (שינגל) א שינדעל; א גאָנטע; א קליינע שילד, א שילד-ברע-טעל; שטיינדלעך [הויפּטזעכליך ביים ברעג פון ים]; דעקען מיט שינדלען [א דאַך]; אבשערען אויף טרעפּלעך [ניט גלאַט]; קורץ שערען, אבשערען צום קאָפּ; שמיע-דען אייזען [אין דעם פּראָצעס פון פער-וואַנדלען גוס-אייזען אין שמיעד-אייזען].

shin'gled *a.* (שינגלד) 1. געדעקט מיט

שינדלען; 2. בעדעקט מיט שטיינדלעך [ווי דער ברעג פון ים].

1. The **shingled** roof looked thoroughly water-tight. 2. The **shingled** shore was yellow with weeds.

shin'gle-machine' *n.* (שינ'גל-מע-שין') א שינדעל-מאשין, א מאשין צו שניידען שינדלען.

shin'gle-mill *n.* (שינ'גל-מיל) א שינדעל-מאשין [צום שניידען שינדלען]; א שינדלען-פאבריק.

shin'gle-nail *n.* (שינ'גל-נייל) א שינדעל-נאגעל [צו בעפעסטיגען שינדלען].

shin'gle-oak *n.* (שינ'גל-אוק) דער שינדעל-דעמב [אזא אמעריקאנישער דעמב וואס ווערט געברויכט פאר שינדלען].

shin'gler *n.* (שינ'-גלער) א שינדעל-מאכער; אן ארבייטער ביי א שינדעל-מאשין; א שינדעל-מאשין [צום שניידען שינדלען]; איינער וואס דעקט הייזער מיט שינדלען; איינער וואס שמיעדט אייזען [אין דעם פראצעס פון פערוואנדלען גוס-אייזען אין שמיעד-אייזען].

shin'gle-roofed *a.* (שינ'גל-רוהפט) געדעקט מיט שינדלען; מיט א שינדעל-דאך.

shin'gles *n.* (שינגלז) די גארטעל-רויז, דער גארטעל-לישאי [א מין הויט-אויס-שלאג, וואס פערשפרייט זיך געוועהנליך האלב-רונד ארום קערפער, ווי א גארטעל]; שינדלען.

shin'gle-saw *n.* (שינ'גל-סאה) א שינדעל-זעג, א שינדעל-מאשין [צום שניידען שינדלען].

shin'gling *n.* (שינ'-גלינג) דאס דעקען א דאך מיט שינדלען; דאס שמיעדען אייזען [אין פראצעס פון פערוואנדלען גוס-אייזען אין שמיעד-אייזען]; אויסלעגונג פון שטיינדלעך אין דער פארם פון שינדלען [אויף'ן דעק פון טייכען אדער ביים ברעג פון ים].

shin'gling-ham'mer *n.* (שינ'-גלינג-העמ'-ער) א שמיעד-האמער [געברויכט אין פראצעס פון פערוואנדלען גוס-אייזען אין שמיעד-אייזען].

shin'gly *a.* (שינ'-גלי) ז. *shingled*.

shin'iness *n.* (שאינ'-אי-נעס) שיין; שיינונג; העלקייט; גלענצענדיגקייט, גלאנץ.

shin'ing *a. and n.* (שאינ'-אינג) שיינענד, לייכטענד, גלענצענד; שיין, שיינונג, גלענצענדיגקייט, גלאנציגקייט, גלאנץ; דאס פיהרען יאגד אויף הירשען צוציהענדיג זיי מיט דער הילף פון ליכט.

shin'ny *n. and v.* (שינ'-אי) האקי-שפיעל; דער שטעקען וואס ווערט געברויכט ביי האקי; שפיעלען האקי. ז. *hockey*.

shin'-piece *n.* (שינ'-פיעס) א פארציי-טיגער קריענס-שילד צו פערדעקען דעם פאדערשטען טייל פון פוס.

shin'plaster *n.* (שינ'-פלעס-טער) א פאפיערענער פלאסטער פאר פיס-וואונדען [אלס היימישער מיטעל געברויכט פון פראסטען פאלק]; פאפיער-געלד אויף א קליינער סומע און אהן רעגיערונגס-פערזיכערונג.

shin'tigan *n.* (שינ'-טי-גען) ז. *shinti-yan*.

shin'ti-yan *n.* (שינ'-טי-יען) ברייטע הויזען אדער שאראווארעס, וועלכע ווערען געטראגען פון פרויען אין די מוסולמאנישע לענדער.

Shin'to *n.* (שינ'-טאו) שינטא [די אלט-יאפאנעזישע רעליגיאן, דער קולט פון עלטערען-פערגעטערונג, דער קולט פון פער-עהרען די גייסטער פון די פערשטארבענע און פון נאציאנאלע העלדען].

Shin'toism *n.* (שינ'-טא-איזם) ז. *Shinto*.

Shin'toist *n.* (שינ'-טא-איסט) א שינטאאיסט, אן אנהענגער פון שינטא. ז. *Shinto*.

shin'ty *n.* (שינ'-טי) האקי-שפיעל. ז. *hockey*.

shin up (שין אפ) ארויפקלעטערען [זיך אנהאלטענדיג מיט די הענד און מיט די פיס]; זיך אויפהויבען אין דער הויך, זיך אנכאפענדיג מיט די הענד.

shin'y *a. and n.* (שאינ'-אי) שיינענד, ליכטיג; ניט פערוואלקענט; גלאנציג, גלענצענד; גאלד; געלד.

ship *n. and v.* (שיפ) א שיף; אנלאדען אויף א שיף; ארויפברייגנען אויף א שיף; ארויפגעהן אויף א שיף [אום צו מאכען א רייזע]; שיקען, טראנספארטירען מיט א שיף; טראנספארטירען; אנשטעלען אויף א שיף [ווי למשל, א מאטראז]; איינריכטען אויף'ן בעשטימטען פלאץ [א טייל פון א שיף, א רודער א. ז. וו.].

ship a sea (שיפ ע סיע) פערשוויינקט ווערען פון א כוואליע [וועגען דעם דעק פון א שיף].

ship'-bis'cuit *n.* (שיפ'-ביס'-קיט) שיפס-צוויבאק [צוויבאק אדער סוכארעס צוגעגרייט פאר א שיפס-רייזע].

ship'-board *n.* (שיפ'-באורד) א שיפס-ברעט, א שיפס-פלאנקען, א שיפס-קלאדקע.

ship'board *n.* (שיפ'-באורד) א שיפס-דעק; די זייט פון א שיף.

The passengers went on **shipboard**.

ship'-boat *n.* (שיפ'-באוט) א שאלופע, א שליופקע [א קליין שיפעל אויף א שיף].

ship'-bor'er *n.* (שיפ'-באור'-ער) ז. *ship-worm*.

ship'-borne *a.* (שיפ'-באורן) טראנספארטירט איבער'ן ים.

ship'-boy *n.* (שיפ'-באי) א שיפס-אינגעל [וואס דיענט אויף א שיף].

ship'-break'er *n.* (שיפ'-בריק'-ער) איינער וואס צוברעכט אדער נעהמט פאנאנדער אלטע, אבגעניצטע שיפען.

ship'-bro'ker *n.* (שיפ'-בראו'-קער) א שיפס-מעקלער; א מעקלער פון שיפען; איינער וואס נעהמט אן פערזיכערונג [אסעקוראציע] אויף שיפען.

ship'-build'er *n.* (שיפ'-בילד'-ער) א שיפען-בויער, א שיפס-בוימייסטער.

ship'-build'ing *n.* (שיפ'-בילד'-אינג) שיפס-בוי קונסט.

ship'-canal' *n.* (שיפ'-קע-נעל') א קאנאל פאר גרויסע ים-שיפען.

ship'-cap'tain *n.* (שיפ'-קעפ'-טען) א שיפס-קאפיטאן.

ship'-car'penter *n.* (שיפ'-קאר'-פענ-טער) א שיף-סטאליאר [א סטאליאר וואס ארבייט ביים בויען שיפען].

ship'-carv'er *n.* (שיפ'-קארוו'-ער) א שיפס-שניצער [איינער וואס מאכט שניצונגען און ארנאמענטען אויף שיפען].

ship'-chand'ler *n.* (שיפ'-טשענד'-לער) א שיפס-ליפעראנט, א הענדלער מיט שיפס-ארטיקלען [ווי שיפס-שטריק, זעגלען א. ז. וו.].

ship'-chand'lery *n.* (שיפ'-טשענד'-לער-אי) שיפס-ארטיקלען [ווי שטריק, זעגלען א. ז. וו.].

ship'-deliv'erer *n.* (שיפ'-די-ליוו'-ער-ער) א שיפס-אויסלאדער.

ship'en *n.* (שיפן) ז. *shippen*.

ship'-fe'ver *n.* (שיפ'-פי'-ווער) טיפוס [וואס טרעפט אפט אויף שיפען, וואס זיינען צופיעל אנגעפאקט מיט מענשען].

ship'ful *n.* (שיפ'-פול) א פולע שיפס-לאדונג [אזוי פיעל ווי פיעל עס קען ארויף אויף א שיף].

ship'-hold'er *n.* (שיפ'-האולד'-ער) א שיף-אייגענטימער.

ship'-jack *n.* (שיפ'-דזשעק) א הויב-אפאראט צו הויבען שיפען און אנדערע עהנליכע שווערע זאכען.

ship'-keep'er *n.* (שיפ'-קיעפ'-ער) א שיפס-אויפזעהער; א שיף-זיצער [אן אנגעשטעלטער אויף א קריעגס-שיף, וואס פערלאזט זעלטען די שיף].

ship'less *a.* (שיפ'-לעס) אהן א שיף, אהן שיפען.

ship'-let'ter *n.* (שיפ'-לעט'-ער) א בריעף געשיקט מיט א געוועהנליכער שיף, נים מיט א פאסט-שיף.

ship'-load *n.* (שיפ'-לאוד) שיפס-לאדונג; אזוי פיעל ווי פיעל א שיף קען אין זיך ארייננעהמען.

ship'man *n.* (שיפ'-מען) א שיפס-מאן, א מאטראז.

ship'master *n.* (שיפ'-מעס-טער) א שיפס-אייגענטימער, א שיפס-קאמאנדיר, א שיפס-קאפיטאן.

ship'mate *n.* (שיפ'-מייט) א חבר אין שיפס-דיענסט [וואס דיענט אויף דער-זעלבער שיף].

ship'ment *n.* (שיפ'-מענט) א שיפס-לאדונג; דאס אנלאדען אויף א שיף; דאס זעצען אויף א שיף; דאס שיקען מיט א שיף [סחורות אדער מענשען]; א וואארען-זענדונג [א געוויסע צאהל סחורות וואס ווערט געשיקט פאר איין מאל מיט'ן וואסער אדער מיט דער יבשה].

ship'-mon'ey *n.* (שיפ'-מאנ'-אי) שיפס-שטייערען [די פליכט פון האפען-שטעדט אדער האנדעלס-שטעדט, אמאל אין ענגלאנד, בייצושטייערען געלד אדער שיפען פאר דער קריעגס-פלאטע].

ship off (שיפ אף) שיקען מיט א שיף.

ship of the des'ert (שיפ אוו טהי דעז'-אוירט) "די שיף פון דער מדבר", דער קעמעל.

ship on a lay (שיפ אן ע ליי) געבען די מענשען, וואס ארבייטען אויף דער שיף נים א בעשטימטען געהאלט, נאר א טייל פון די פראפיטען.

ship one's self (שיפ הוואנז סעלף) זיך זעצען אויף א שיף.

ship'-own'er *n.* (שיפ'-אונ'-ער) א שיפס-אייגענטימער.

shipped *a.* (שיפט) עקספעדירט, איבערגעגעבען צום טראנספארטירען אדער איבערשיקען; בעזארגט מיט א שיף אדער מיט שיפען.

ship'pen *n.* (שיפן) א שטאל, א קוה-שטאל.

ship'per *n.* (שיפ'-ער) אן עקספעדיטאר, איינער וואס גיט איבער וואארע צום טראנספארטירען.

ship'ping *n.* (שיפ'-אינג) 1. עקספעדירונג, דאס שיקען סחורות [מיט'ן וואסער אדער מיט דער יבשה]; 2. שיפען [בכלל].

2. The **shipping** of England exceeds that of any other country.

ship'ping-a'gent *n.* (שיפ'-אינג-איי'-דזשענט) א שיפס-פראכט-אגענט [וואס נעהמט אן פראכט פאר שיפען].

ship'ping-ar'ticles *n.* (שיפ'-אינג-אר'-טיקלז) די פונקטען פון אבמאך צווי-

שען דעם שיפס=קאפיטאן און די מאטרא=
זען [וועגען נעהאלט, וועגען דעם משך פון
דיענסט א. ז. וו.].

ship'ping-bill *n.* (שיפ'-אינג-ביל) א
שיפס=פראכט=צעטעל [א ליסטע פון וואא=
רען אויף א שיף]; א פראכט=צעטעל.

ship'ping-clerk *n.* (שיפ'-אינג-קלוירק)
אן עקספעדיטאר, אן אנגעשטעלטער אין
א געשעפט וואס שיקט ארויס די סחורות.

ship'ping-mas'ter *n.* -שיפ'-אינג)
מעס'-טער) א בעאמטער וואס פאסט אויף
אויף דער אנשטעלונג פון מאטראזען און
אויף דער דורכפיהרונג פון די קאנטראק=
טען, וואס ווערען מיט זיי געשלאסען.

ship'ping-note *n.* (שיפ'-אינג-נאוט)
א צעטעל פון וואארען וואס ווערען צוגע=
שיקט צו א האפען צום טראנספארטירען.

ship'ping-of'fice *n.* -שיפ'-אינג-אפ')
איס) אן עקספעדיציאנס=ביורא [א ביורא,
וואו מען נעהמט אויף וואארעס צו טראנס=
פארטירען]; די קאנטאר פון דעם בעאמ=
טען, וואס האט די אויפזיכט אויף
דער אנשטעלונג פון מאטראזען [ז.
shipping-master].

ship'-pound *n.* (שיפ'-פאונד) א שיף=
פונט [א געוויכט=איינהייט אין די באל=
טישע געגענדען פון רוסלאנד און אין איי=
ניגע פארט=שטעדט אין דייטשלאנד. אין
די באלטישע געגענדען איז א שיף=פונט
10 פוד אדער 400 פונט, אין דייטשלאנד
איז זיין געוויכט פערשיעדען פון 280 ביז
320 דייטשע פונטען].

ship'-propel'ler *n.* -שיפ'-פרא-פעל')
ער) ז. *screw-propeller*.

ship'-rail'way *n.* (שיפ'-רייל'-הוויי)
א שיפס=אייזענבאהן [אן אייזענבאהן אי=
בערצופיהרען שיפען פון איין טייך אין
צווייטען].

ship'-rigged *a.* (שיפ'-ריגד) אויסגע=
שטאטעט ווי א דריי=מאסטיגע שיף מיט
קוואדראט=זעגלען אויף אלע דריי מאסטען;
מיט קוואדראטנע זעגלען.

ship's com'pany (שיפס קאמ'-פע-ני)
די מאנשאפט פון א שיף.

ship'-scra'per *n.* (שיפ'-סקריי'-פער)
אן אינסטרומענט צו רייניגען דעם דעק
פון א שיף.

ship'shape *a.* (שיפ'-שייפ) אין דער
בעסטער ארדנונג, גוט איינגעריכטעט;
פיין.
Everything in the store is kept in shipshape order.

ship's hus'band (שיפס האז'-בענד)
דער עקאנאם אדער פערוואלטער פון א
שיף.

ship's pa'pers (שיפס פיי'-פערס)
שיפס=פאפיערען, שיפס=דאקומענטען [ווע=
גען דער צאהל פאסאזשירען, וועגען דער
פראכט און אויך וועגען דער נייטראלי=
טעט פון דער שיף].

ship the oars (שיפ טהי אורז) אריינ=
לעגען די רודערס אין די רודער=קרוקעס;
צוגרייטען זיך צום שיפען.

ship'-worm *n.* (שיפ'-הוואירם) א שיף=
ווארים, א בויע=
רער=ווארים [אזא
ווארים = עהנליכער
מאלוסק וואס צו=
פרעסט די אונטער=
וואסערדיגע טיילען
פון די שיפען].

Ship-worm

ship'wreck *n. and v.* (שיפ'-רעק) א
שיף=ברוך; א פאלשטענדיגער דורכפאל;
צושטערונג; פערניכטונג; א רואינע;
פעראורזאכען שיף=ברוך; צושטערען, רו=
אינירען.

ship'wright *n.* (שיפ'-ראיט) א שיף=
בויער.

ship'-writ *n.* (שיפ'-ריט) א קעניגליכער
בעפעהל [אמאל אין ענגלאנד] צו זאמ=
לען שיף=שטייערען. ז. *ship-money*.

ship'yard *n.* (שיפ'-יארד) א שיפס=
ווערף [א פלאץ, וואו מען בויט שיפען].

shir *n. and v.* (שויר) ז. *shirr*.

Shiraz' *n.* (שי-ראז') שיראז, אזא פער=
זישער וויין.

shire *n.* (שאיר) א גראפשאפט, א בע=
צירק, אן אויעזד.

shire'-clerk *n.* (שאיר'-קלוירק) אין
ענגלאנד — דער אונטער=שעריף, א בע=
אמטער וואס דיענט אלס געהילף פון שע=
ריף אין בעצירקס=געריכט.

shire'-day *n.* (שיער'-דיי) דער טאג
ווען דער שעריף פלעגט אבהאלטען זיין
בעצירקס=געריכט [אין אמאליגע צייטען
אין ענגלאנד].

shire'-ground *n.* (שיער'-גראונד) די
טעריטאריע פון א גראפשאפט [אין ענג=
לאנד].

shire'-host *n.* (שיער'-האוסט) דאס
מיליטער פון א גראפשאפט [אין ענג=
לאנד].

shire'-land *n.* (שיער'-לענד)
ז. *shire-ground*.

shire'-moot *n.* (שיער'-מוהט) דאס בע=
צירקס=געריכט, וואס דער שעריף פלעגט
אמאל אין ענגלאנד צוזאמענרופען פון
צייט צו צייט.

shire'-town *n.* (שאיר'-טאון) די
הויפט=שטאדט פון א לאנד=בעצירק אדער
גראפשאפט אין ענגלאנד.

shirk *v. and n.* (שוירק) זיך ארויס=
מאכען פון אן ארבייט אדער פון ערפי=
לען א געוויסע פליכט; פערמיידען עפעס
דורך אן אונעהרליכען מיטעל; איינער
וואס זוכט אויסצודרעהען זיך פון ערפי=
לען א פליכט.

shir'ker *n.* (שויר'-קער) איינער וואס
מאכט זיך פון עפעס ארויס אדער דרעהט
זיך פון עפעס ארויס.

shirk off (שוירק אף) זיך ארויסמאכען,
זיך ארויסדרעהען פון עפעס.

shirr *n. and v.* (שויר) א גומיע=פאדים
וואס ווערט אריינגעוועבט אין א באנד עס
צו מאכען עלאסטיש; געריפטעס צייג;
מאכען צייג געריפט [ווי אין פעלדערלעך];
אריינגיסען דאס ווייסעל מיט דעם געל=
כעל פון אן איי אין הייסע שמאנט צום
אבקאכען.

shirt *n. and v.* (שוירט) א העמד; בע=
דעקען, איבערווארפען; איבערבייטען א
העמד.

shirt'-front *n.* (שוירט'-פראנט) א
פארהעמד, א מאנישקע.

shir'ting *n.* (שויר'-טינג) לייווענד פאר
העמדער.

shirt'less *a.* (שוירט'-לעס) העמדלאז,
אהן א העמד; ארים, עלענד.

shirt'-sleeve *n.* (שוירט'-סליעוו) א
העמד=ארבעל.

shirt'-waist *n.* (שוירט'-הווייסט) א
בלוזע.

shish'-work *n.* (שיש'-הוואירק) קליי=
נינקע שטיקלעך שפיגעל, וואס ווערען
איינגעפאסט אין הילצערנע ראהמען און
דיענען, ווי מאזאאיק, צו בעציערען ווענד
און סטעליעס.

shite'poke *n.* (שאיט'-פאוק) א קליינע
גרינע צאפליע [אזא פויגעל] פון נארד=
אמעריקא.

shit'tah-tree *n.* (שיט'-א-טריע) דער
שטה=בוים אדער די אראבישע אקאציע [א
מין דארן=בוים מיט א הארטען האלץ, פון
וועלכען עס טריפט גומי=אראביקע. געפינט
זיך מייסטענס אין די מדבריות פון אזיען
און צפון=אמעריקא].

shit'tim-wood *n.* (שיט'-אים-הוואוד)
שיטים=האלץ [עצי שטים], דאס הארטע
האלץ פון שטה=בוים. ז. *shittah-tree*.

shive *n.* (שאיוו) אן אבגעבראכען שטיקעל;
א ברייטער קארק [פראבקע] צו פערשטא=
פען די עפנונג פון א קרינעל.

shiv'er *n. and v.* (שיוו'-ער) א שפלי=
טער, א פיצעל; אין מינעראלאגיע — א
מין שיפער=שטיין וואס שפאלט זיך אין
דינע פלאטען; א קליינער קלין אדער
שפונט; א ציטער, א שוידער [ווי פון
קעלט]; צוברעכען אויף פיצלעך; פאנאנ=
דערפאלען אויף פיצלעך; ציטערען, שוי=
דערען [ווי פון קעלט].

shiv'ering *n.* (שיוו'-ער-אינג) א צי=
טער, א שוידער; א ציטערען, א שוידערען.

shiv'eringly *adv.* (שיוו'-ער-אינג-לי)
טרייסלענדיג; שוידערענדיג.

shiv'ery *a.* (שיוו'-ער-אי) שפליטעריג;
ברעקעלדיג, ברעכיג; ציטערענדיג, זיך
טרייסלענדיג, [פון קעלט]; וואס פעראור=
זאכט א שוידער אדער ציטער.

shizo'ku *n.* (שי-זאו'-קו) דער יאפאנע=
זישער אדעל=שטאנד.

shoal *n., a. and v.* (שאול) א מעננע,
א מחנה [איבערהויפט פון פיש]; א ניט
טיעפער ארט אונטער'ן וואסער; ניט
טיעף; זיך דרענגען; ווערען פלאך אדער
ניט טיעף.

shoa'liness *n.* (שאו'-לי-נעס) דאס זיין
פלאך, דאס זיין ניט טיעף; דאס האבען
פיעל ניט טיעפע ערטער [ווי געוויסע
טייכען אדער ימים].

shoal'-mark *n.* (שאול'-מארק) א ציי=
כען אויף א טייך אדער אין ים צו בע=
ווייזען וואו דאס וואסער איז ניט טיעף.

shoal'ness *n.* (שאול'-נעס) דאס זיין ניט
טיעף.

shoal'wise *adv.* (שאול'-הוואיז) אין
גרויסע מאסען.

shoa'ly *a.* (שאו'-לי) פול מיט ניט
טיעפע ערטער.

shoat *n.* (שאוט) א יונג חזיר'על.

shock *n., v. and a.* (שאק) א שטויס, א
טרייסעל, א שוידער; א שלאג, א פלוצלי=
כער פאראליז; א קופע גארבען אויף'ן
פעלד; א הונד מיט לאנגע געגרייזעלטע
האר, א פודעל; א דיקע מאסע צושוי=
בערטע האר; א שטויס טהאן; אנגרייפען;
פערציטערט ווערען, אויפטרייסלען זיך;
זיך צוזאמענשטויסען; אנהויפען, אנלע=
גען גארבען אין קופעס; קאלטענעוואטע;
מיט לאנגע צעשויבערטע האר.

shock'-dog *n.* (שאק'-דאג) א פודעל=
הונד [א הונד בעוואקסען מיט לאנגע גע=
גרייזעלטע האר].

shock'er *n.* (שאק'-ער) דאס וואס מאכט
ציטערען; א וואולגארע שרעקליכע מעשה;
א מאשין אויף צוזאמענצוקלייבען גארבען
אין קופעס.

shock'-head *a. and n.* (שאק'-העד)
מיט געקרייזעלטע האר; א פודעל=קאפ.

shock'-head'ed *a.* (שאק'-העד'-עד)
מיט געדיכטע געקרייזעלטע האר.

shock'ing *a.* (שאק'-אינג) שוידערענד,
שרעקליך; ווידריג; בעליידיגענד.

shock'ingly *adv.* (שאק'-אינג-לי) אויף
א שוידערענדען, שרעקליכען, ווידריגען
אדער בעליידיגענדען אופן.

shock'ingness *n.* (שאק'-אינג-נעס)

דאס זיין שוידערענד; דאס זיין בעליידיגענד.

shod (שאד) געשוכט, אנגעטהאן אין שיך. ז. *shoe*.

shod'diness *n.* (שאד'-אי-נעס) די געמיינהייט, די נידערטרעכטיגקייט.

shod'dy *n., a. and v.* (שאד'-אי) א גראבעס וואל=צייג, וואס איז געמאכט פון די פסלת פון גוטע וואל; שלעכטע וואארע; א קליינליכער מענש מיט פרעטענזיעס פון א גרויסען מאן; געמאכט פון די פסלת פון וואל; נידריג, געמיין; מיט אונפערדיענטע פרעטענזיעס; אויספילצעווען א מין וואל=צייג פון די פסלת פון גוטע וואל.

shod'dyism *n.* (שאד'-אי-איזם) די פרעטענזיעס פון אן אויפגעקומענעם נגיד צו שפיעלען די ראלע פון אן אריסטאקראט.

shoe *n. and v.* (שוה) א שוך; א פאדקאווע; א זאך אדער פארריכטונג וואס איז עהנליך צו א פאדקאווע [ווי דער אויסגעבויגענער רעהר פון א וואטער=קלאזעט, דער טארמאז אדער ברעמזע פון א ראד א. ז. וו.]; שוכען; אנטהאן שיך; אנשמידען פאדקאוועס.

shoe'black *n.* (שוה'-בלעק) א שטיוועל=פוצער, א שיך=פוצער.

shoe'-black'ing *n.* (שוה'-בלעק-אינג) שוה=וואקס, וואקסע.

shoe'boy *n.* (שוה'-באי) א אינגעל א שטיוועל=פוצער.

shoe'-brush *n.* (שוה'-בראש) א בערשטעל צו פוצען שיך.

shoe'-buck'le *n.* (שוה'-באק'ל) א שוך=שנאל, א שוך=ספראנזשקע.

shoe'-fas'tener *n.* (שוה'-פעס'-נער) א קרוטשאק אדער האקען צו פערקנעפלען שיך.

shoe'-ham'mer *n.* (שוה'-העמ'-ער) א שוסטער=האמער.

shoe'-horn *n.* (שוה'-האהרן) א שיך=אנציהער [אזא אויסגעבויגענעם שטיקעל דינע הארן אדער בלעך וואס ווערט בענוצט אנצוטהאן א שוך].

shoe'ing *n.* (שוה'-אינג) דאס בעשוכונג; אנטהאן שיך; דאס בעזארגען מיט שיך; דאס בעשלאגען מיט פאדקאוועס [א פערד].

shoe'ing-ham'mer *n.* (שוה'-אינג-העמ'-ער) א קליינער האמער אריינצושלאגען טשוועקלעך אין די פאדקאוועס פון א פערד; א שוסטער=האמער.

shoe'ing-horn *n.* (שוה'-אינג-האהרן) א שוך=אנציהער [אזא אויסגעבויגענעם שטיקעל דינע הארן אדער בלעך וואס ווערט בענוצט אנצוטהאן א שוך]; עפּוואס וואס פערלייכטערט דורכצופיהרען א געוויסע אונטערנעהמונג; א נאכשלעפער נאך יונגע פרויען, וועלכע פעריאגען איהם ניט פון זיך, כדי צוציהען דורך איהם אנדערע פערעהרער.

shoe'-lace *n.* (שוה'-לייס) א שוך=בענדעל.

shoe'-latch'et *n.* (שוה'-לעטש'-עט) א שוך=רימען.

shoe'less *a.* (שוה'-לעס) אהן שיך, בארוועס.

shoe'maker *n.* (שוה'-מיי-קער) א שוסטער.

shoe'making *n.* (שוה'-מיי-קינג) דאס מאכען שיך; שוסטעריי.

shoe'-peg *n.* (שוה'-פעג) א שוך=נאגעל; א הילצערנעם אדער אייזערנעם שוך=טשוועקעל.

shoe'-pol'ish *n.* (שוה'-פאל'-איש) שוה=וואקס, וואקסע.

sho'er *n.* (שוה'-ער) א פערד=שמיעד, א פאדקאוועס=שמיעד.

shoe'-shaped *a.* (שוה'-שייפט) שוך=פערמיג; ווי א שוך.

shoe'-string *n.* (שוה'-סטרינג) א שוך=בענדעל, א שוך=רימענדעל.

shoe'-thread *n.* (שוה'-טהרעד) שוך=פאדים; דראטווע.

shoe'-wor'ker *n.* (שוה'-וואיר'-קער) אן ארבייטער אין א שוך=פאבריק.

shog *v. and n.* (שאג) לייכט אויפטרייסלען, אויפשאקלען, אויפבויטשען; א טרייסעל, א שאקעל.

shog'ging *n.* (שאג'-אינג) אן ערציטערונג; אן אויפטרייסלונג.

shog'gle *v.* (שאגל) שאקלען, טרייסלען.

shog off (שאג אף) שטעלען פיס, נעלם ווערען, מאכען פליטה.

sho'gun *n.* (שאו'-גוהן) דער שאגון [א טיטול פון גענעראל=פעלדמארשאל פון יאפאן אין דער צייט ווען דארטען האט געהערשט דאס פעאדאלע רעכט].

sho'gunal *a.* (שאו'-גוהנ-על) וואס איז שייך צום שאגון. ז. *shogun*.

sho'gunate *n.* (שאו'-גוהנ-אייט) דאס אמט אדער די ווירדע פון א שאגון. ז. *shogun*.

sholt *n.* (שאולט) א הונד מיט לאנגע געקרייזעלטע האר.

shone (שאון) געשיינט. ז. *shine*.

shoo *int. and v.* (שוה) שש! אוועק! [אן אויסגעשריי צו פערטרייבען עופות און חיות]; אוועקטרייבען עופות מיט אזא אויסגעשריי.

shook *n. and v.* (שוק) א גאנג ברעטלעך אדער קלעפקעס, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט א פאס; צוזאמענפאקען א גאנג קלעפקעס; געשאקעלט, געטרייסעלט [ז. *shake*].

shoot *v. and n.* (שוהט) ארויסשיסען, ארויספליהען, שנעל זיך בעוועגען, שנעל דורכלויפען אדער דורכפליהען; ארויסלאזען [שפראצונגען, צווייגלעך, שטראהלען א. ז. וו.]; ארויסקומען [ווי שפראצונגען, צווייגלעך, שטראהלען א. ז. וו.]; שיסען; אויסשיסען, דערשיסען; פיהרען יאגד; שטעכען, זיין שטעכיג, אומלויפען [וועגען וועהטאג]; אויסשפרייטען, אויסשטרעקען; זיך אויסשפרייטען, זיך אויסשטרעקען; ארויסשטארצען; מאכען ארויסשטארצענד; ווארפען, שליידערען; ארויסשיסען, ארויסגיסען; עקספלאדירען [אין מינען]; דורכשפרענקלען, דורכוועבען אין פערשיעדענע פארבען; דאס שיסען, א שאס; א וועט אין שיסען; אן ארויסשפראצונג; א נייע צווייג, אן אבצווייגונג; אן אנגעוואקסענע שיכט; די ארויסשטארצונג פון אן ארקע; א בעוועגונג פון דעם וועב=שיפעל; אן אריינגעוועבטער פאדים; א הויפען ערץ [רויהער מעטאל] אין אן ערץ=אדער; א דורכגאנג אין א שאכטע; א כלי מיט א משופע'דיגער עפנונג צום אויסשיסען אדער אויסגיסען עפעס; א משופע'דיגקייט צום אראבלאזען אדער אראבשיטען עפעס; א פלאץ צום אויסשיטען מיסט; א שטארקער וואסער=שטראם אדער וואסער=פאל אין א טייך; א קינסטליכע פערשמעלערונג אין א קאנאל [אום אויפצוהויבען דאס וואסער]; אן אפענער טייל פון א ראמבע.

shoot'able *a.* (שוהט'-עבל) שיסבאר, וואס קען אויסגעשאסען ווערען; וואס מען קען דארט פיהרען יאגד.

shoot ahead' (שוהט ע-העד') שנעל זיך בעוועגען פארויס; אריבעריאגען [אין לויפען, שווימען, רודערען א. ז. וו.].

shoot at ro'vers (שוהט עט ראו'-וערז) שיסען גלאט אין דער וועלט אריין; ניט טרעפען אין ציעל.

shoot'-board *n.* (שוהט'-באורד) ז. *shooting-board*.

shoot'ed *a.* (שוהט'-עד) מיט אבגעהובעלטע ברעגעס, עס זאל זיך צוזאמענפאסען [וועגען ברעטער].

shoot'er *n.* (שוהט'-ער) א שיסער; א שיס=געוועהר, א פיסטאלעט, א ביקס, א רעוואלווער; א פאלענדער שטערען; א דיליזשאנס=קאנדוקטאר.

shoot fly'ing (שוהט פלאי'-אינג) שיסען א פויגעל בעת ער פליהט.

shoot'ing *n.* (שוהט'-אינג) דאס שיסען; דאס שיסען חיות אדער פויגלען; דאס רעכט צו פיהרען יאגד אין בעשטימטע פלעצער; א יאגד=פלאץ; א שנעלע בעוועגונג; א שארפער, צוקענדער שמערץ; דאס ארומהובלען די ברעגעס פון ברעטער [זיי זאלען זיך צוזאמענפאסען].

shoot'ing-board *n.* (שוהט'-אינג-באורד) א ברעט אדער פלאטע צום האלטען ברעטער אדער פלאטען ביים הובלען אדער פיילען.

shoot'ing-box *n.* (שוהט'-אינג-באקס) א יאגד=הייזעל [פאר יעגער בעת דעם יאגד=סעזאן].

shoot'ing-coat *n.* (שוהט'-אינג-קאוט) א יאגד=ראק [אזא קורצער ראק מיט ברייטע זייטען=קעשענעס].

shoot'ing-gal'lery *n.* (שוהט'-אינג-געל'-ער-אי) א שיס=גאלערעע; א צימער צו איבען זיך אין שיסען.

shoot'ing-i'ron *n.* (שוהט'-אינג-אי'-ערן) א שיס=געוועהר, א ביקס, א רעוואלווער.

shoot'ing-jack'et *n.* (שוהט'-אינג-דזשעק'-עט) ז. *shooting-coat*.

shoot'ing-range *n.* (שוהט'-אינג-ריינדזש) א שיס=פלאץ [וואו מען איבט זיך אין שיסען].

shoot'ing-star' *n.* (שוהט'-אינג-סטאר') א פאלענדער שטערן, א מעטעאר; א מין בלום [ז. *cowslip*].

shoot'ing-stick *n.* (שוהט'-אינג-סטיק) א קייל=טרייבער [אזא אינסטרומענט אין דרוקערייען ארויסצוקלאפען די קלינעס פון א זאץ=ראהם].

Shooting-stick

shoot on the wing (שוהט אן טהי הווינג) ז. *shoot flying*.

shoot o'ver (שוהט או'-ווער) 1. ארויסגעהן אויף יאגד מיט א הונד; 2. פיהרען יאגד [אויף א געוויסען פלאץ].

1. He spent the holiday in shooting over his dogs. 2. He is going to shoot over the moor.

shoot spawn (שוהט ספאהן) ארויסווארפען איקרע אדער רויגען [וועגען פיש].

shoot to spoil (שוהט טו ספאיל) אויסשיטען אויסגעגראבענע ערד [אויסבויענדיג דעם וואגען].

shop *n. and v.* (שאפ) א קראם, א קלייט; א ווערקשטאט; אין גלאז=פאבריקאציאן — א שיכט ארבייטער [א גרופע ארבייטער וואס ארבייטען נאך'ן אטשערעד]; אן אייגענע בעשעפטיגונג אדער פראפעסיע; א פאך=געשפרעך, דאס ריידען בלויז וועגען

דער אייגענער בעשעפטיגונג אדער פראפעסיאן; ארומגעהן איבער די קראמען [אום צו בעקומען סחורות אדער צו קויפען]; איינשפארען, איינשליסען, ארעסטירען.

shop′-bell *n.* (שאפ′-בעל) א טהיר=גלאק פון א קראם.

shop′-bill *n.* (שאפ′-ביל) א קראם=מודעה, א בעקאנטמאכונג פון א קראם [מיט א פערצייכנונג פון די וואארען און פרייזען].

shop′-board *n.* (שאפ′-באורד) אן ארבייטס=טיש [הויפטזעכליך פאר שניידער].

shop′-book *n.* (שאפ′-בוק) א קראם=בוך [צו פיהרען די רעכנונגען].

shop′-boy *n.* (שאפ′-באי) א קראם=אינגעל, א קראם=משרת׳על; א אינגעל וואס איז בעשעפטיגט אין א ווערקשטאט.

shop′-girl *n.* (שאפ′-גוירל) א קראם=מיידעל; א ווערקשטאט=מיידעל, א מיידעל וואס איז בעשעפטיגט אין א ווערקשטאט אדער פאבריק.

sho′phar *n.* (שאו′-פאר) א שופר.

shop′holder *n.* (שאפ′-האולד-ער) ז. *shopkeeper*.

shop′keeper *n.* (שאפ′-קיע-פער) 1. א קרעמער; א הענדלער; 2. א פערלעגענער האנדעלס=ארטיקעל.

2. That chair is an old **shopkeeper.**

shop′keeping *n.* (שאפ′-קיע-פינג) קרעמעריי; האנדעל.

shop′lifter *n.* (שאפ′-ליפ-טער) א קראם=גנב, א קראם=גנב׳טע.

shop′lifting *n.* (שאפ′-ליפ-טינג) קראם=גנבות, דאס בעגנב׳ענען קראמען.

shop′like *a.* (שאפ′-לאיק) קרעמעריש; שווינדלעריש; גראב, וואולגאר.

shop′-maid *n.* (שאפ′-מייד) ז. *shop-girl*.

shop′man *n.* (שאפ′-מען) א קרעמער; א קראם=משרת, א קאמי; א פריקאזשטשיק.

shop′mate *n.* (שאפ′-מייט) א מיט=דיענער אין א קראם; א מיט=בעשעפטיגטער אין א ווערקשטאט.

shopoc′racy *n.* (שא-פאק′-רע-סי) דער קרעמער=קלאס; קרעמער=הערשאפט.

shop′per *n.* (שאפ′-ער) איינער וואס געהט ארום איבער קראמען [צו זעהן סחורות אדער צו קויפען].

shop′ping *n.* (שאפ′-אינג) דאס געהן איבער די קראמען [ארומצוקוקען אדער קויפען סחורות].

She is very fond of **shopping.**

shop′pish *a.* (שאפ′-איש) קרעמעריש.

shop′py *a.* (שאפ′-אי) 1. קרעמעריש, הענדלעריש, קאמערציעל; 2. פול מיט קראמען, וואס פערמאגט פיעל קראמען; 3. וואס רעדט בלויז וועגען זיין פאך אדער פראפעסיאן; 4. וואס איז שייך צו אייגעמס פאך, בעשעפטיגונג אדער פראפעסיאן.

2. This is a **shoppy** neighborhood. 3. He is always **shoppy** in his conversation.

shop′-thief *n.* (שאפ′-טהיעף) ז. *shoplifter*.

shop′-walk′er *n.* (שאפ′-הוואהק′-ער) א קראם=אויפפאסער [איינער וואס פאסט אויף, אז די קונדען זאלען ריכטיג בעהאנדעלט ווערען].

shop′-win′dow *n.* (שאפ′-הווינ′-דאו) א קראם=פענסטער, א שוי=פענסטער, אן אויסשטעלונגס=פענסטער אין א קראם.

shop′-wom′an *n.* (שאפ′-הוואומ′-ען) א פרוי וואס איז בעשעפטיגט אין א קראם, ווערקשטאט אדער פאבריק.

shop′-worn *a.* (שאפ′-הווארן) אבגעניצט אין קראם גופא [וועגען אן ארטיקעל וואס ווערט אבגעניצט פון צופיעל האלטען איהם אין האנד אדער פון שטעהן אין שוי=פענסטער א. ד. ג.].

shor′age *n.* (שאור′-עדזש) אן אבצאהלונג פאר סחורות וואס ווערען ארייגעפיהרט אין האפען.

shore *n. and v.* (שאור) א ברעג פון א טייך אדער ים; דער טייל פון ברעג וואס ווערט פערגאסען אין צייט פון עבע [פעריאדישער וואסער=צופלוס]; אן אונטערשפארע, א באלקען וואס שפארט עפעס אונטער; אונטערשפארען.

shore′age *n.* (שאור′-עדזש) ז. *shorage*.

shore′-an′chor *n.* (שאור′-ענ′-קאר) דער ברעג=אנקער [דער אנקער, וואס ליעגט צום ברעג=צו].

shore′-bird *n.* (שאור′-בוירד) א ברעג=פויגעל [א פויגעל וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגען פון טייכען אדער ימים].

shore cod′-liv′er oil (שאור קאד′-ליוו′-ער איל) ז. *shore-oil*.

shore′-grass *n.* (שאור′-גרעס) ז. *shoreweed*.

shore′-land *n.* (שאור′-לענד) ברעג=לאנד, לאנד ביים ברעג פון א טייך אדער פון א ים.

shore′less *a.* (שאור′-לעס) וואס האט ניט קיין ברעג; ברעגלאז, אונענדליך.

shore′ling *n.* (שאור′-לינג) ז. *shorling*.

shore′man *n.* (שאור′-מען) ז. *sewerman*.

shore′-oil *n.* (שאור′-איל) דער רייניגסטער זארט פיש=אויל אדער פיש=טראן. ז. *cod-liver oil*.

shor′er *n.* (שאור′-ער) א שטיצע; אן אונטערשפארע.

shore′-ser′vice *n.* (שאור′-סויר′-ווים) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — פלאטען=דיענסט ביים ברעג, ניט אויף דער רייזע.

shore′-shoot′ing *n.* (שאור′-שוהט′-אינג) יאגד אויף פויגלען, וואס האלטען זיך ביי די ברעגען פון טייכען אדער ימים.

shores′man *n.* (שאורז′-מען) א פישער=מאן, וואס איז בעשעפטיגט אויף׳ן ברעג [ווי ביים קאנזערווירען פיש]; א שיפס=אייגענטימער; א דאק=ארבייטער [וואס לאדט אן און לאדט אוים שיפען].

shore′ward *adv.* (שאור′-הווארד) צום ברעג=צו.

shore′weed *n.* (שאור′-הוויעד) דער שטראנדלינג [א גראז וואס וואקסט אויף בלאטיגע אדער פייכטע זאמדיגע ערטער אין די בערגיגע געגענדען פון אייראפא].

shore′-whal′ing *n.* (שאור′-הווייל′-אינג) דאס פיהרען יאגד אויף וואלפיש ניט ווייט פון ים=ברעג.

shor′ing *n.* (שאור′-אינג) דאס שטיצען, דאס אונטערשפארען; דאס שטיץ=ווערק [די איינריכטונג פון אונטערשפארעס].

shorl *n.* (שאהרל) ז. *schorl*.

shorla′ceous *a.* (שאהר-ליי′-שיאס) ז. *schorlaceous*.

shor′ling *n.* (שאור′-לינג) א שאף, וואס מען האט צום ערשטען מאל געשארען; א געשארענע שאף; די וואל פון א לעבעדיגער אבגעשארענער שאף.

shorn (שאורן) געשארען, ארומגעשארען; אבגעשניטען, בערויבט. ז. *shear*.

short *a., adv. and n.* (שאהרט) 1. קורץ; נידריג=געוואקסען; 2. קורץ=דויערענד; 3. ווייניג, קנאפ, קארג; ניט גענוגענד; וואס דערגרייכט ניט; 4. ווייניגער ווי..., נידריגער אין גראד; 5. פעהלערהאפט, ניט ריכטיג; 6. געענגט, וואס האט ווייניג; 7. בעשרענקט [וועגען גייסטיגע פעהיגקייטען]; 8. קורץ, אבגעהאקט, אונהעפליך [ווי למשל, אן ענטפער]; 9. ברעקעלדיג; 10. ניט געמישט מיט וואסער, ריין, שטארק [וועגען אלקאהאלישע געטרענקע]; וואס איז פערקויפט געווארען, כאטש עס איז ניט פאראן [וועגען אקציעס]; וואס פערקויפט אקציעס, וועלכע ער האט ניט; מיט קורצקייט; אויף א קורצען, אבגעהאקטען, אונהעפליכען שטייגער; א קורצער בעריכט, א קורצער אינהאלט; א קורצער קלאנג, א קורצע זילבע; עטוואס וואס איז קנאפ אדער ניט גענוגענד; אן אקציען=פערקויף [ווען מען האט ניט די פערקויפטע אקציען]; איינער וואס פערקויפט אקציען, וועלכע ער האט ניט; אין בייסבאל שפיעל — א שפיעלער וואס געפינט זיך צווישען דעם צווייטען און דריטען ווינקעל פון דעם שפיעל=פלאץ; דער פלאץ, וואו דיעזער שפיעלער שטעהט.

2. The triumph of the wicked is **short.** 3. The baker is selling **short** weight. 4. His escape was little **short** of a miracle. 6. We are **short** of funds. 7. His **short** understandings reach no farther than the present. 9. Pastry is made **short** with butter and lard.

short′age *n.* (שאהרט′-עדזש) דער מאנגעל, די קנאפקייט, דאס וואס פעהלט אדער דערגעהט ניט.

short allow′ance (שאהרט ע-לאו′-ענס) קנאפע שפייז=פארציעס; קנאפע בעזארגונג מיט עפעס.

short and (שאהרט ענד) דער צייכען & [בעדייטעט "און"]. ז. *ampersand*.

short arm (שאהרט ארם) א קורצער ארם; אן איינגעבויגענער ארם.

short′-armed *a.* (שאהרט′-ארמד) 1. וואס האט קורצע ארעמס; 2. וואס גרייכט ניט ווייט; שוואך, קראפטלאז; 3. מיט אן איינגעבויגענער האנד.

2. Do not fear his **short-armed** hatred. 3. One **short-armed** blow knocked him over the ropes.

short bill (שאהרט ביל) א וועקסעל אויף א קורצען טערמין [אויף ווייניגער ווי צעהן טעג].

short′-billed *a.* (שאהרט′-בילד) קורץ=שנאבעלדיג, וואס האט א קורצען שנאבעל.

short bit (שאהרט ביט) [אן צעהן סענט אויסדרוק אין די וועסט=טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

short′-breathed *a.* (שאהרט′-ברעטהט) וואס האט א קורצען אטהעם.

short′cake *n.* (שאהרט′-קייק) אזא פוכקע, ברעקעלדיגע געבעק [אפטמאל אין שיכטען מיט פרוכט צווישען די שיכטען].

short′-cir′cuit *v.* (שאהרט′-סויר′-קיט) מאכען א קורץ=שלוס, שליסען אן עלעקטרישען שטראם קורץ [ארייגשטעלען צווישען די פאלען פון אן עלעקטרישער מאשין אדער באטאריי א קליינעם ווידערשטאנד, וואס דורך דעם קען די מאשין אנפאנגען ברענען אדער די באטאריי קען קאליע ווערען].

short′-cir′cuiting *n.* (שאהרט′-סויר′-קיט-אינג) דאס מאכען א קורץ=שלוס, דאס שליסען אן עלעקטרישען שטראם קורץ. ז. *short-circuit*.

short clothes (שאהרט קלאוטהז) קורצע הויזען [ווי מען פלעגט טראגען פארצייטענס]; קליידעלעך פון יונגע קינדער.

short′-coat *v.* (שאהרט′-קאוט) אנטהאן

אין די ערשטע קורצע קליידעלעך [וועגען יונגע קינדער, וועלכע האבען פריהער געטראגען קליידער איבער די פיסלעך].

short coats (שאהרט קאוטס) די קליידעלעך פון יונגע קינדער.

short′coming *n.* (שאהרט′-קאמ-אינג) 1. דאס זיין קנאפ; מאנגעל, דאס פעהלען, דאס ניט דערגעהן; 2. דאס פערפעהלען, דאס ניט-ערפילען, דאס ניט נאכקומען [א פליכט, א פערשפרעכען א. ז. וו.]; פליכט-פערנאכלעסיגונג.

2. We are all aware of his shortcomings.

short cross (שאהרט קראהס) דער דיקער קורצער קווער-אייזען פון א דרוקזאץ ראהם.

short cut (שאהרט קאט) א פערקירצונג פון וועג [דורך דעם וואס מען געהט ניט מיט דעם אויסגעטרעטענעם וועג].

The distance was considerably reduced by a short cut across the fields.

short′-dat′ed *a.* (שאהרט′-דייט′-עד) קורץ-צייטיג, קורץ-רויערענד, וואס איז בעשטימט פאר א קורצען טערמין.

short divi′sion (שאהרט די-וויזש′-אן) דאס טיילען אויף א צאהל וואס איז ניט גרעסער פון 10.

short′-drawn *a.* (שאהרט′-דראהן) קורץ-אריינגעצויגען, קורץ-איינגעאטעמט.

short′-eared *a.* (שאהרט′-איערד) וואס האט קורצע אויערען; וואס האט קורצע פעדערען-בינטלעך אויף'ן קאפ [וועגען געוויסע פויגלען].

short′en *v.* (שאהרטן) 1. קירצען, אבקירצען, פערקירצען; איינציהען; פערמינדערען; 2. ווערען קירצער, פערמינדערט ווערען; 3. מאכען אונפעהיג; 4. איינהאלטען, צוריקהאלטען; 5. צונעהמען, בערויבען; 6. ברייגנען דערצו, אז עטוואס זאל פערפעהלען דעם ציעל אדער זאל ניט קענען נאכקומען [א פליכט, א פערשפרעכען א. ז. וו.]; מאכען ברעקעלדיג [געבעקס]; ארויסריידען קורץ [א קלאנג אדער זילבע].

1. The tailor shortened the dress. 2. Ropes shorten when wet. 3. The Lord's hand is not shortened, that he cannot save. 5. He was shortened of his ears. 6. We are shortened in our aim.

short′ener *n.* (שאהרט′-נער) א פערקירצער; איינער אדער עטוואס וואס פערקירצט אדער פערמינדערט.

Tobacco is a shortener of life.

short′en in (שאהרטן אין) ארומשנייידען די צווייגען פון בוימער.

short′ening *n.* (שאהרט′-נינג) פערקירצונג; א מיטעל צו מאכען געבעק ברעקעלדיג אדער ברעכיג [ווי שמאלץ, פוטער, בוים-אויל א. ז. וו.].

short fe′ver (שאהרט פי′-ווער) אזא אנשטעקענדער פעריאדישער פיבער.

short gown (שאהרט גאון) א קורץ קלייד; אזא לויזער פרויען-זשאקעט.

short′hand *n. and a.* (שאהרט′-הענד) סטענאגראפיע [א סיסטעם צו שרייבען שנעל מיט דער הילף פון געוויסע צייכענס]; סטענאגראפיש; וואס בענוצט זיך מיט סטענאגראפיע.

short′-hand′ed *a.* (שאהרט′-הענד′-עד) וואס האט ווייניג ארבייטער, דיענער אדער העלפער; קורץ-הענדיג, וואס האט קורצע הענד.

short′hander *n.* (שאהרט′-הענד-ער) א סטענאגראף.

short′horn *n.* (שאהרט′-האהרן) א בהמה מיט קורצע הערנער.

short′-horned *a.* (שאהרט′-האהרנד) קורץ-הארנדיג; וואס האט קורצע פיהלהערנדלעך [וועגען אינזעקטען].

short hose (שאהרט האוז) א שאטלענדישער זאק [וואס עס טראגען די מענער אין שאטלאנד].

short′-joint′ed *a.* (שאהרט′-דזשאינט′-עד) וואס האט געלענקען נאהענט איינער צום אנדערען [וועגען פלאנצען]; וואס דער פוס-טייל צווישען דעם געלענק און דער קאפיטע איז צו קורץ [ביי א פערד].

short′-legged *a.* (שאהרט′-לעגד) קורץ-פיסיג.

short′-lived *a.* (שאהרט′-לאיווד) קורץ-לעבענד, וואס לעבט ניט לאנג; וואס דויערט ניט לאנג, פערגענגליך.

short′ly *adv.* (שאהרט′-לי) 1. קירצליך, אין א קורצער צייט; 2. אין קורצען, בקצור; 3. קורץ און שארף, אבגעהאקט, אין קורצע, אבגעהאקטע ווערטער.

1. I shall shortly be in London. 3. He answered shortly and to the point.

short′ness *n.* (שאהרט′-נעס) קורצקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; אונפאלקאמענהייט; שארפקייט און אבגעהאקטקייט [פון רייד]; ברעקעלדיגקייט [וועגען געבעקס]. ז. *short*.

short num′ber (שאהרט נאמ′-בער) אין דרוקעריי — א קליינע אויסגאבע [פון ווייניגער ווי 250 עקזעמפלארען].

short of (שאהרט אוו) קנאפ, ניט גענוגענד; געענגט אין..., וואס האט ניט גענוג, וואס איז צו-קורץ אין...; וואס איז פערקויפט געווארען כאטש עס איז ניט פאראן [וועגען אקציעס]; וואס פערקויפט אקציעס, וועלכע ער האט ניט.

Short Par′liament (שאהרט פאר′-לי-מענט) דער קורצער פארלאמענט [דער ערשטער ענגלישער פארלאמענט פון יאהר 1640, וועלכער האט אנגעהאלטען בלויז איינינע וואכען].

short pull (שאהרט פול) אין דרוקעריי — א לייכטער אבדרוק אויף א האנד-פרעס.

short rib (שאהרט ריב) א קורצער ריפ, איינער פון די אונטערשטע קורצע ריפען.

short ribs (שאהרט ריבז) די קורצע ריפען [די אונטערשטע ריפען]; דער טייל פון בויך ביי די אונטערשטע ריפען.

shorts *n.* (שאהרטס) די גראבע קלייען; טיילען פון מעהל; קורצע הויזען, קניע-הויזען [ווי מען פלעגט טראגען פארצייטען]; אין דרוקעריי — עקזעמפלארען [פון ביכער, צייטונגען א. ז. וו.], וואס פעהלען צו א פולער אויסגאבע; בערזען-הענדלער, וואס האבען פערקויפט אקציעס, וועלכע זיי פערמאגען ניט. ז. *short*.

short sea (שאהרט סיע) קורצע, געבראכענע אונרעגעלמעסיגע כוואליעס אין ים.

short′-shipped *a.* (שאהרט′-שיפט) ארויפגענומען אויף א שיף אין א ניט גענוגענדער מאס אדער צאהל; צוריקגעבליבען ביי דער אנלאדונג פון א שיף.

short′-sight′ed *a.* (שאהרט′-סאיט′-עד) 1. קורצזיכטיג; וואס האט א בעשרענקטען בליק; 2. וואס קומט פון א בעשרענקטען בליק.

2. It is a short-sighted plan.

short′-sight′edness *n.* (שאהרט′-סאיט′-עד-נעס) 1. קורצזיכטיגקייט; א קורצע ראיה; א בעשרענקטער בליק; 2. בעשרענקטקייט, דאס זיין דער רעזולטאט פון א בעשרענקטען בליק אויף זאכען.

2. The short-sightedness of the governor's policy was the cause of his downfall.

short six′es (שאהרט סיקס′-עז) ליכט וואס געהן זעקס אויף'ן פונט [זיי זיינען געוועהנליך פון פיער ביז פינף צאל לאנג].

short′-spo′ken *a.* (שאהרט′-ספאוקן) וואס רעדט מיט קורצע, שארפע אדער אבגעהאקטע ווערטער.

short′-stop *n.* (שאהרט′-סטאפ) אין בייסבאל-שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט צווישען צווייטען און דריטען ווינקעל פון שפיעל-פלאץ; דער פלאץ, וואס דיעזער שפיעלער פערנעהמט.

short′tail *n.* (שאהרט′-טייל) א קורץ-עקיגע שלאנג.

short′-tailed *a.* (שאהרט′-טיילד) קורץ-עקיג, וואס האט א קורצען עק.

short′-tem′pered *a.* (שאהרט′-טעמ′-פערד) אויפרעגבאר, וואס ווערט שנעל אין כעס.

short′-waist′ed *a.* (שאהרט′-הווייסט′-עד) מיט א קורצער טאליע.

short whist (שאהרט הוויסט) א מין וויסט [אזא קארטען-שפיעל].

short′-wind′ed *a.* (שאהרט′-הווינד′-עד) קורץ-אטהעמדיג, שוועראטהעמדיג.

short′-wind′edness *n.* (שאהרט′-הווינד′-עד-נעס) קורץ-אטהעמדיגקייט, א קורצער אטהעם, דאס אטהעמען שווער.

short′-winged *a.* (שאהרט′-הווינגד) קורץ-פליגעלדיג, וואס האט קורצע פליגעל.

short′-wit′ted *a.* (שאהרט′-הוויט′-עד) ניט איבערגעשפיצט, מיט א קורצען שכל.

shor′y *a.* (שאור′-אי) ליעגענדיג אויף'ן ברעג; שרעג, בארג אראב.

shot *n., v. and a.* (שאט) דאס שיסען; א שאס; א פייל; א קוגעל; שראט; א שיסער; שיס-ווייטקייט; ווייטקייט; אן אויסנוס, אן אויפשוס, א שטראם [ווי למשל, פון רעגען]; אן עקספלאזיאן [אין מיענען]; א גאנג אדער א רייה נעצען [וואס מען פערווארפט מיט איין מאל]; א פלאץ, וואו מען פערווארפט נעצען; אן אריינגעוועבטער פאדים; א פעהלערהאפטע איינוועבונג פון קאלירען; א ווינקעל, א שטיק פלאץ; א רעכנונג [פאר פערברויכטע זאכען], א חלק פון אויסגאבען; א יונגער חזיר; אנלאדען שיס-געוועהר; וואס האט א פערענדערליכען קאליר; אבגענלייכט, עס זאל זיך צוזאמענפאסען [וועגען ברעטער]; געשאסען [ז. *shoot*].

shot′-belt *n.* (שאט′-בעלט) א רימען פאר א פאטראנען-טאש; א רימען פאר א שראט-בייטעל.

shot′-bor′er *n.* (שאט′-באור′-ער) אזא זשוקעל, וואס פרעסט אויס אין בוימער לעכעלעך ווי פון א שראט-שאס.

shot′-bush *n.* (שאט′-בוש) דער ווילדער סאסאפאריל-ווארצעל. ז. *sarsaparilla*.

shot′-car′tridge *n.* (שאט′-קאר′-טרידזש) א שראט-הילז, א שראט-קויל.

shot′-dye′ing *n.* (שאט′-דאי′-אינג) דאס פארבען אין צוויי פארבען א צייג, וואס איז געמישט פון וואל און בוימוואל.

shote *n.* (שאוט) 1. א יונגער חזיר; 2. א טויגעניכטס.

2. He is a miserable shote.

shot′-effect′ *n.* (שאט′-ע-פעקט′) א צוויי-פארבינער עפעקט [אויף שטאפען וואס זיינען געמישט פון וואל און בוימוואל].

shot′-free *a.* (שאט′-פריע) גאנץ, אונבעשעדיגט.

shot′-gage *n.* (שאט′-גיידזש) אן אינסטרומענט צו מעסטען די גרויס [דיאמעטער] אדער קאליבער פון קוגלען אדער

קוילען, וואס ווערען געשאסען פון א האר־מאט.

shot'-gun *n.* (שאט'-גאן) א ביקס צו שיסען מיט שראט.

shot'-gun quar'antine (שאט'-גאן קהוואר'-ענ-טין) א געצוואונגענער אונגעזעצליכער קאראנטין ז. ***quarantine***

shot'-hole *n.* (שאט'-האול) אן אויסגעשאסענעס לאך פון א קויל; אן אויסגעבויערטעס לאך אין א מינע, וואו מען לעגט אריין פולווער צום עקספלאדירען.

shot'-line *n.* (שאט'-לאין) א שטריק, וואס ווערט אריבערגעווארפען מיט דער הילף פון אן אויסגעשאסענער קויל איבער א שיף, וואס איז אין געפאהר.

shot'-lock'er *n.* (שאט'-לאק'-ער) אן אבטיילונג אויף א שיף וואו מען האלט קאנאנען=קוילען.

shot'-plug *n.* (שאט'-פלאג) א פערשטאפער פאר לעכער, וואס זיינען דורכגעשאסען געווארען אין א שיף.

shot'-pouch *n.* (שאט'-פאוטש) א שראט=בייטעל; א פאטראנען=טאש.

shot'-proof *a.* (שאט'-פרוהף) וואס קען ניט דורכגעשאסען ווערען.

shot'-prop *n.* (שאט'-פראפ) א פארריכטונג ניט אריינצולאזען קיין וואסער דורך די דורכגעשאסענע לעכער אין א שיף.

shot'-sort'er *n.* (שאט'-סאהרט'-ער) א שראט=זארטירער [אזא פארריכטונג צו־זארטירען שראט].

shot'ted *a.* (שאט'-עד) אנגעלאדען [ווע־גען א הארמאט]; מיט א צוגעבונדענער קויל אדער שראט [אלס געוויכט]

shot'ten *a.* (שאטן) די ארויסגעווארפען רויגען [ווענען פיש]; אויסגעלונקען; וואס טויג שוין ניט, וואס איז פון קיין נוצען

shot'ten her'ring (שאטן הער'-אינג) א הערינג וואס האט ארויסגעווארפען פון זיך די רויגען; אן אויסגערייניגטער און געטריקענטער הערינג.

shot'-tow'er *n.* (שאט'-טאו'-ער) א שראט=טורם [אזא פארריכטונג צו גיסען שראט].

shot'ty *a.* (שאט'-אי) שראט=עהנליך.

shot'-win'dow *n.* (שאט'-הווינ'-דאו) דאס שיעב=פענסטער [א מין קיילעכדיג פענסטער פארצייטען אין שאטלאנד].

should (שוד) װאלט; זאל, געזאלט. ז. ***shall***

shoul'der *n. and v.* (שאול'-דער) דער שולטער, דער אקסעל, די פלייצע; אן אונטערשטיצענדע קראפט; די קראפט וואס האלט אונטער א משא; עפעס וואס שטארצט ארוים ווי אן אקסעל; אן ארויסשטארצונג פון א זאך, וואס פערהאלט איהר בעוועגונג; נעהמען אויף די אקסלען, טראגען אויף די פלייצעס; אונטערהאלטען; טראגען; שטויסען, שטופען עפעס [ווי מיט'ן אקסעל].

shoul'der arms (שאול'-דער ארמז) די געוועהר אויף'ן שולטער! [א מיליטערישע קאמאנדע].

shoul'der-blade *n.* (שאול'-דער-בלייד) די שולטער=לאפעטקע, דאס שולטער=בלאט, דער אקסעל=ביין.

shoul'der-bone *n.* (שאול'-דער-באון) דער שולטער=ביין.

shoul'der-cap *n.* (שאול'-דער-קעפ) דאס שטיקעל פון א פאנציר, וואס בעדעקט דעם שולטער אדער אקסעל.

shoul'dered *a.* (שאול'-דערד) מיט אקסלען.

shoul'dering *n.* (שאול'-דער-אינג) דאס נעהמען אויף די פלייצעס; דאס שטופען אדער שטויסען מיט די אקסלען; אן ארויסגעשטארצטער טייל פון עפעס ווי אן אקסעל.

shoul'der-knot *n.* (שאול'-דער-נאט) אן אקסעל=באנד [ווי דער שנור איבער'ן אקסעל אין דער ליווריע פון א לאקיי]; אן עפאלעט; א ציערונג אויף'ן אקסעל.

shoul'der-knot'ted *a.* (שאול'-דער-נאט'-עד) וואס טראגט אן אקסעל=באנד.

shoul'der-slip *n.* (שאול'-דער-סליפ) די אויסלינקונג פון אקסעל.

shoul'der-strap *n.* (שאול'-דער-סטרעפ) א רימען וואס ווערט געטראגען איבער'ן אקסעל אויפצוהאלטען א בנד [ווי די שלייקעס פון די הויזען]; א שמאלער שטרייף מיט א גאלדענעם ראנד וואס ווערט געטראגען אויף'ן אקסעל פון אפיציערען פון פערשיעדענעם ראנג.

shoul'der to shoul'der (שאול'-דער טו שאול'-דער) שולטער צו שולטער, מיט פעראייניגטע קרעפטען און געגענזייטיגער שטיצע.

shout *v. and n.* (שאוט) אויסשרייען; רעדען אויף א הויכען קול; אן אויסגעשריי [ווי פון פרייד].

shout at (שאוט עט) אויסלאכען אדער אויסזידלען מיט אויסגעשרייען.

shou'ter *n.* (שאו'-טער) א שרייער; א היציגער אנהענגער פון א פערזאן אדער בעוועגונג.

shou'ting *n.* (שאו'-טינג) דאס שרייען; דאס שרייען פון פרייד.

shove *v. and n.* (שאוו) שטופען; רוקען; שטויסען; זיך דורכשטופען, זיך דורכשטויסען; דאס שטופען; דאס שטויסען; א שטויס, א שטופ, א רוק; דער גאנג פון קריהעס [שטיקער אייז] אי־בער'ן טייך; די קאסטרא [דער האלציגער טייל פון א פלאקס=שטענגעל].

shove along' (שאוו ע-לאהנג') אבשטויסען, אברוקען.

shove by (שאוו באי) אוועקשטויסען; פערשטופען אן א זייט; פערווארפען.

shove down (שאוו דאון) אנידערווארפען דורך א שטויס.

shov'el *n. and v.* (שאוול) א שויפעל, א לאפעטע; אנגעהמען אדער ווארפען מיט א שויפעל אדער לאפעטע; שארען אדער ווארפען שנעל.

shov'el-board *n.* (שאוו'ל-באורד) א מין שפיעל [עהנליך צו ביליארד].

shov'eler *n.* (שאוו'ל-ער) איינער וועלכער ארבייט מיט א שויפעל; א מין קאטשקע מיט א ברייטען שנאבעל.

shov'el-foot'ed *a.* (שאוו'ל-פוט'-עד) מיט ברייטע און פלאכע פיס.

shov'elful *n.* (שאוו'ל-פול) א פולער שויפעל.

shov'el-hat *n.* (שאוו'ל-העט) א הוט מיט ברייטע ראנדען.

shov'eller *n.* (שאוו'ל-ער) ז. ***shoveler***

shov'el up (שאוול אפ) ארויפווארפען מיט א שויפעל; בעדעקען עפעס מיט לאפעטעס ערד.

shove off (שאוו אף) אבשטויסען, אוועקשטופען.

shove one's nose in (שאוו הוואנז נאוז אין) "אריינשטעקען די נאז", זיך אריינמישען אין יענעמס געשעפטען.

shov'er *n.* (שאוו'-ער) דער וואס שטויסט אדער שטופט; דער וואס שטופט אב א שיף פון ברעג.

shove the queer (שאוו טהי קהוויער) דורכשטופען אדער לאזען אין צירקולאציאן פאלשעס געלד.

show *v. and n.* (שאו) ציינען, ווייזען, אויפדעקען, לאזען זעהן; ארויסשטעלען פאר'ן שיין, ארויסווייזען; בעקאנט מאכען, לאזען וויסען; דערווייזען, ערקלערען; געבען ידיעות, לערנען; אנציינען, אנדייטען; ווייזען דעם וועג, אנפיהרען; טהאן א געפעלינקייט, בעוויליגען, ארויסציינען גוטסקייט אדער רחמנות; קלאר מאכען, אויפקלערען; זיך ארויסווייזען, ערשיינען, לאזען זיך זעהן; בעוואוסט ווערען; זיין אנוועזענד; דאס ציינען, דאס ארויסווייזען; דאס אויסזעהן; די עהנליכקייט; דאס ארויסטרעטען מיט פאראד; דאס ווארפען זיך אין די אויגען; די שוי, די אויסשטעלונג; א שוישפיעל; א ספעקטאקל; אן אנשטעל, א פאלשעס אויסזעהן אום אבצונארען; א שאנס, א געלעגענהייט; דער ערשטער ארויספלוס פון בלוט ביים געהן צו קינד; דער ערשטער סמן פון מענסטרואציע אדער מאנאטליכע; א סמן, אן אנדייטונג [ווי למשל, דער סמן, אז דער באדען ענטהאלט אין זיך נאפט אדער א געוויסען מעטאל].

show a bold front (שאו ע באולד פראנט) דרייסט אויפטרעטען; ארויסציינען מוטה.

show a leg (שאו ע לעג) אויפשטעהן פון בעט.

show'-bill *n.* (שאו'-ביל) א גערדרוקטע ליסטע פון סחורות וואס ווערען ארויסגעשטעלט צום פערקויף.

show'-box *n.* (שאו'-באקס) אן אויסשטעלונג=קאסטען [א קאסטען וואס ענטהאלט אין זיך אן אנטיק=זאך צום אויסשטעלען].

show'bread *n.* (שאו'-ברעד) דאס שוי־ברויט, דאס לחם הפנים אין בית המקדש ביי די פארצייטיגע אידען.

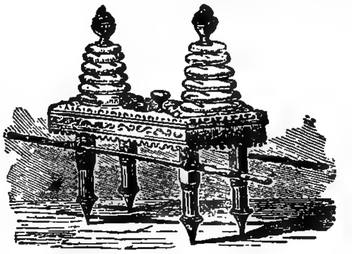

Showbread

show'-card *n.* (שאו'-קארד) אן אפישע אדער מודעה פון א הענדלער וועגען זיינע סחורות.

show'-case *n.* (שאו'-קיים) א שוי־קאסטען [א גלעזערנער קאסטען, אין וועלכען מען האלט אויסגעשטעלטע וואארען].

show cause (שאו קאהז) אנגעבען גרינדע פאר וואס א געוויסע זאך דארף זיין אדער ניט.

show'er *n. and v.* (שאו'-ער) א גוס; א גוס=רעגען; א מענגע, א מאסע, א סך; א ברייטע פאנאנדערטיילונג; איינער אדער עפעס וואס ציינט ארוים אדער וואס בעווייזט; א שפיגעל; גיסען מיט א שטארקען רעגען; זיך אויפלעזען אין א גוס=רעגען: גיסען.

show'er-bath *n.* (שאו'-ער-בעטה) א שויער=באד, א שפריץ=באד.

show'eriness *n.* (שאו'-ער-אי-נעס) דאס זיין רעגענדיג; דאס האבען אפטע רעגענס.

show'erless *a.* (שאו'-ער-לעס) רעגענלאז, אהן רעגען.

show'ery *a.* (שאו'-ער-אי) רעגענדיג; מיט אפטע רעגענס; ווי א גוס־רעגען.

show'ery sea'son (שאו'-ער-אי סיעזן) די רעגענצייט.

show fair play (שאו פעהר פליי) בעגעהן זיך [מיט'ן געגנער] עהרליך אדער אויפריכטיג.

show fight (שאו פאיט) ארויסצייגען א נייגונג אדער גרייטקייט צו א ווידערשטאנד.

show forth (שאו פאורטה) ארויסזאגען, ארויסווייזען; בעקאנט מאכען.

show'-glass *n.* (שאו'-גלעס) דאס גלאז פון קוק־קאסטען [אויף אן אויסשטעלונג]; א שפיגעל.

show'ily *adv.* (שאו'-אי-לי) אויף א פרעכטיגען שטייגער; מיט פאמפע, מיט פאראד.

show'iness *n.* (שאו'-אי-נעס) גלאנץ, פראכט; פרעכטיגקייט; פאראד.

show'ing *n.* (שאו'-אינג) 1. דער שיין, דאס אויסזעהן; 2. דאס דערווייזען עפעס מיט ווערטער.

2. He is wrong by his own showing.

show'ing-off' *n.* (שאו'-אינג-אף') דאס ווארפען זיך אין די אויגען.

show'man *n.* (שאו'-מען) א שוי־מאן [איינער וואס שטעלט אויס מערקווירדיגע זאכען צום זעהן].

shown (שאון) געוויזען, געצייגט. ז. *show*

show off (שאו אף) ארויסשטעלען מיט צופיעל גלאנץ; ארויסווייזען אזוי, אז עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; זיך ארויסווייזען, זיך ווארפען אין די אויגען.

show one's col'ors (שאו הוואנז קאל'-ארז) בעווייזען די ריכטיגע פארב, אפען ארויסזאגען די מיינונגען אדער איבערצייגונגען.

show one's face (שאו הוואנז פיים) זיך לאזען אנקוקען.

show one's hand (שאו הוואנז הענד) ארויסווייזען איינעמס אבזיכט אדער כונה.

show one's heels (שאו הוואנז היעלז) מאכען פליטה; מאכען א ויברח.

show'-room *n.* (שאו'-רוהם) אן אויסשטעלונגס־צימער.

show'-stone *n.* (שאו'-סטאון) דאס גליקס־גלאז [א פאלירטעס גלאז וואס דיענט אלס א מאגישער שפיגעל].

show the clo'ven hoof (שאו טהי קלאו'וון הוף) ארויסווייזען א טייוועלשען כאראקטער.

show the door (שאו טהי דאור) אימעצען די טהיר ווייזען, ארויסטרייבען.

show the el'ephant (שאו טהי על'-ע-פענט) בעווייזען עפעס מערקווירדיגעס אדער וואונדערליכעס.

show the white feath'er (שאו טהי הוואיט פעטה'-ער) ארויסווייזען זיך פאר א פיינלינג אדער טרוס.

show up (שאו אפ) ארויסשטעלען [צו שאנדע, צו שפאט]; זיך בעווייזען; זיין אנוועזענד.

show'-up *n.* (שאו'-אפ) דאס ארויסשטעלען צו שאנדע אדער שפאט א פערבארגענע זאך [ווי א פאלשקייט אדער אן אבסורד].

show'-win'dow *n.* (שאו'-הווינ'-דאו) א שוי־פענסטער, א פענסטער אין א מאגאזין, וואו די סחורות זיינען אויסגעשטעלט.

show'y *a.* (שאו'-אי) גלענצענד, פרעכטיג, פראכטפאל; וואס ווארפט זיך אין די אויגען.

show'-yard *n.* (שאו'-יארד) א שוי־פלאץ, א פלאץ פאר אן אויסשטעלונג פון פערד, מאשינען א. ד. ג.

shrab *n.* (שרעב) ז. *sherbet*

shrank (שרענק) איינגעשרומפט, צוזאמענגעצויגען. ז. *shrink*

shrap'nel *n.* (שרעפ'-נעל) א שראפנעל, א מין באמבע וואס האט אין זיך פיעל קוילען, וועלכע עקספלאדירען, ווען זי קלאפט זיך אן עפעס אב.

shred *v. and n.* (שרעד) צושניידען אדער צורייסען אין שטיקער; אויסשניידען אדער אויסרייסען א שטיק פון עפעס; אן אויסגעשניטענעס אדער אויסגעריסענעס שטיק; א שטיקעל, א ברעקעל; א שמאטע.

shred'ding *n.* (שרעד'-אינג) דאס צושניידען אדער צורייסען אויף שטיקלעך; אן אבגעשניטענער שטרייף, אן אבגעשניטענעס שטיקעל.

shred'dy *a.* (שרעד'-אי) פון שטיקלעך; צוריסען אויף שטיקער.

shrew *n. and v.* (שרוה) א בייזע פרוי, א סעריכע, אן ארורה; די שפיץ־מויז [א קליין חיה'לע עהנליך צו א מויז מיט א לאנגליכען שפיציגען שנוק]; שילטען, פלוכען.

shrewd *a.* (שרוהד) שארף, שטעכיג, שניידענד, בייסיג [אין רעדען], סארקאסטיש; דורכגעטריבען, ביטרע, ליסטיג, שארפזיניג, געשיקט.

shrewd'ly *adv.* (שרוהד'-לי) אויף א שארפען, שטעכיגען, בייסענדען, דורכגעטריבענעם אדער שארפזיניגען אופן.

shrewd'ness *n.* (שרוהד'-נעס) שארפזיניגקייט, שארף־קעפיגקייט; ביטרעקייט, ליסטיגקייט; דורכגעטריבענקייט.

shrew'-foot'ed *a.* (שרוה'-פוט'-עד) וואס האט פיס ווי א שפיץ־מויז. ז. *shrew*

shrew'ish *a.* (שרוה'-איש) ווי אן ארורה, גיפטיג, קריעגעריש.

shrew'ishly *adv.* (שרוה'-איש-לי) מעשה ארורה, אויף דעם אופן פון א בייזער פרוי, גיפטיג, בייז, קריעגעריש.

shrew'ishness *n.* (שרוה'-איש-נעס) דאס זיין ווי א בייזע פרוי; שטרייטזיכטיגקייט, קריעגערישקייט.

shrew'-mole *n.* (שרוה'-מאול) דער וואסער־מוילוואורף [אזא קראט וואס האלט זיך אויף ביים וואסער].

shrew'-mouse *n.* (שרוה'-מאוס) א שפיץ־מויז, א גראב־מויז [א מין מויז וואס גראבט די ערד]. ז. *shrew*

shriek *v. and n.* (שריעק) שרייען הויך, שרייען אויף'ן קול; א שארפער אויסגעשריי.

shrie'ker *n.* (שריע'-קער) א שרייער.

shriek'-owl *n.* (שריעק'-אול) די קווי־טשענדע איילע. ז. *screech-owl*

shrie'val *a.* (שריע'-וועל) וואס איז נוגע צו א שעריף און זיינע פונקציאנען.

shrie'valty *n.* (שריע'-וועל-טי) דאס אמט פון א שעריף.

shrift *n.* (שריפט) די ודוי פאר'ן גלח; די בעקענונג פון זינד; די מחילה פאר די זינד וואס איינער בעקומט פון גלח נאכדעם ווי ער האט זיך מתודה געוועזן.

shrift'-fa'ther *n.* (שריפט'-פא'-טהער) א גלח, פאר וועלכען מען איז זיך מתודה.

shrike *n.* (שראיק) דער ווערגער אדער טויט־פויגעל [א קליינער רויב־פויגעל, וועלכער פערניכטעט פיעל מעהר אינזעקטען און חיה'לעך איידער ער געברויכט צום עסען]. ז. *butcher-bird*

Shrike

shrill *a., v. and adv.* (שריל) דורכדרינגענד, שארף קלינגענד; גרילצענד; דורכדרינגען, שארף קלינגען; גרילצען; שארף קלינגענדיג; אויף א גרילצענדען אופן.

shrill'-gorged *a.* (שריל'-גאהרדזשד) גרילצענדיג, מיט א גרילצענדער שטימע.

shrill'ing *n.* (שריל'-אינג) א גרילצענדער קול.

shrill'ness *n.* (שריל'-נעס) דאס זיין גרילצענד; דאס האבען א שארף־קלינגענדען קול.

shrill'-tongued *a.* (שריל'-טאנגד) וואס רעדט מיט א גרילצענדען קול.

shrill'-voiced *a.* (שריל'-וואיסט) מיט א שארפען, גרילצענדען קול.

shrill'y *a. and adv.* (שריל'-אי) שארף, קלינגיג, דורכדרינגענד; גרילצענד.

shrimp *n. and v.* (שרימפ) די נארנעלע [א מין קליינער ים־ראק]; א קליין מענשעלע, א קארליק; כאפען נארנעלען; איינשרומפען, זיך צונויפציהען.

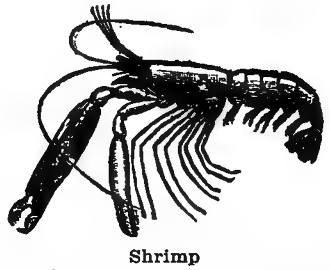

Shrimp

shrim'per *n.* (שרימ'-פער) איינער וואס כאפט נארנעלען [אזעלכע קליינע ים־ראקעס].

shrim'ping *n.* (שרימ'-פינג) דאס כאפען נארנעלען [קליינע ים־ראקעס]. ז. *shrimp*

shrimp'-net *n.* (שרימפ'-נעט) א נעץ צו כאפען נארנעלען. ז. *shrimp*

shrine *n. and v.* (שראין) דער שריין [א קאסטען אדער כלי אין וועלכער עם ליעגען די הייליגע זאכען פון א קירך. ז. איל.]; אן אלטאר; א קאפעלע, א קליינע קירך; דער קבר פון א הייליגען; א פערהייליגטער ארט; אריינלעגען אין הייליגען שריין; מאכען פאר א הייליגען, קאנאניזירען; האלטען [ווי א הייליגטום אדער ווי אין א שריין].

Shrine

shrink *v. and n.* (שרינק) זיך צוזאמענציהען; איינלויפען; איינשרומפען; צו־

ריקלויפען; זיך צוריקציהען; אויסווייכען [אוים מורא פאר עפּעס]; צוזאמענציהען; זיך קנייטשען; דאס איינשרומפּען; די צוזאמענציהונג; דאס ציטערען, דאס שוידערען.

shrin'kable *a.* (שרינ'-קעבל) וואס קען זיך איינציהען, איינקנייטשען אדער איינשרומפּען.

shrin'kage *n.* (שרינ'-קעדזש) דאס צוזאמענציהען זיך, דאס איינלויפען, די איינשרומפּונג; דער איינפאל, דאס פערלירען אין געוויכט; דאס פאלען אין ווערטה; די גרויס פון געוויכט אדער ווערטה וואס פאלט איין.

shrin'ker *n.* (שרינ'-קער) איינער וואס ציהט זיך איין; איינער וואס דרעהט זיך אויס פון א געפאהר.

shrin'king from the day (שרינ'-קינג פראם טהי דיי) מורא האבענדיג פאר'ן העלען שיין.

shrin'kingly *adv.* (שרינ'-קינג-לי) איינציהענדיג זיך; איינשרומפּענדיג; דורך איינפאל.

shrive *v.* (שראיוו) זיך מודה זיין אויף זינד, זיך מתודה זיין פאר'ן גלח און בעקומען מחילה; מוחל זיין איינעם אויף די זינד נאכדעם ווי ער האט זיך מתודה געווען.

shriv'el *v.* (שריוול) צונויפקנייטשען, צוזאמענציהען; איינשרומפּען, זיך צונויפקארטשען; איינציהען, פערשמעלערען; פערדארבען, פערניכטען.

shriv'en (שריוון) זיך מתודה געווען. ז. *shrive*

shri'ver *n.* (שראי'-ווער) איינער וואס איז זיך מתודה.

shri'ving *n.* (שראי'-ווינג) ז. *shrift*

shroff *n. and v.* (שראף) אין אסט-אינדיען — א געלד-ווערקסלער, א חלפן, א באנקיר; אין כינא און יאפּאן — אן אנגעשטעלטער אין א באנק, וועלכער דארף איבערקוקען און אונטערזוכען דאס גאנצע זילבער-געלד, וואס קומט אריין אין באנק; איבערקוקען און ארויסווארפען דאס שלעכטע.

shroff'age *n.* (שראפ'-עדזש) די אונטערזוכונג פון מטבעות וואס ווערט געמאכט פון אן עקספּערט; דאס אבטיילען די גוטע מטבעות פון די אבגעריבענע; די אויסגאבע פאר אזא אונטערזוכונג פון אן עקספּערט.

shrog *n.* (שראג) א קוסט, א בוש.

shroud *n. and v.* (שראוד) אן איבערצוג, א בעדעקונג, א בגד; טויטען-קליידונג, תכריכים; א פלאץ אונטער'ן גרונד, א נארע פון א חיה; איינע פון די צוויי רינג-פערמיגע ברעטער, וועלכע בעשלאגען ביידע זייטען פון ראד פון א וואסער-מיהל; איינע פון די דיקע שטריק, וועלכע האלטען אויף דעם מאסט אויף א שיף; בעדעקען [א טויטען], אנטהאן תכריכים; איינדעקען, איינוויקלען עפּעס; בעהאלטען, פערבארגען, פערדעקען; זיך פערדעקען; זיך צוזאמענקלייבען אין מחנות [ווי חיות].

shroud'less *a.* (שראוד'-לעס) אהן א צודעק, אהן תכריכים; ניט בעדעקט, ניט פערבארגען.

shroud'like *a.* (שראוד'-לאיק) ווי תכריכים.

shrove *n. and v.* (שראווו) דאס מתודה זיין זיך אין די זינד פאר'ן גלח; דאס פייערען דעם קריסטליכען קארנאוואל; לוסטיג זיין.

shrove'-cake *n.* (שראווו'-קייק) בלינעס וואס מען עסט אין צייט פון קארנאוואל אדער פאסט-נאכט.

Shrove Mon'day (שראווו מאנ'-דיי) דער מאנטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט.

Shrove Sun'day (שראווו סאנ'-דיי) דער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט.

Shrove'tide *n.* (שראווו'-טאיד) די ודוי-נאכט [די נאכט פון דער בעקענונג פון די זינד ביי קאטאליקען — די נאכט פון דיענסטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט].

Shrove Tues'day (שראווו טיוז'-דיי) דער דיענסטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט [זונטאג, מאנטאג און דיענסטאג פאר דער פאסט-צייט זיינען די טעג פון קארנאוואל].

shrov'ing-time *n.* (שראווו'-אינג-טאים) ז. *Shrovetide*

shrub *n. and v.* (שראב) א קוסטארניק, א בוש; דער שרוב [א געטראנק פון ראם, אפּעלסין-זאפט און צוקער]; ארומשניידען די צווייגען פון א בוים אזוי, עס זאל פערבלייבען די פארם פון א קוסט.

shrubbed *a.* (שראבד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קוסטעס.

shrub'bery *n.* (שראב'-ער-אי) קוסטעס; אן ארט בעוואקסען מיט קוסטעס.

shrub'biness *n.* (שראב'-אי-נעס) דאס זיין בעוואקסען מיט קוסטעס; עהנליכקייט צו קוסטעס.

shrub'by *a.* (שראב'-אי) בעוואקסען מיט קוסטעס אדער בושען; וואס בעשטעהט פון קוסטעס; עהנליך צו א קוסט אדער בוש; עטוואס האלציג [וועגען געוויסע גראזען].

shrub'less *a.* (שראב'-לעס) וואס האט [אפילו] קיין קוסטעס ניט [ווי א מדבר].

shrug *v. and n.* (שראג) ציטערען, טרייסלען זיך [ווי פון קעלט]; קוועטשען מיט די פּלייצעס, ציהען די אקסלען; דאס קוועטשען מיט די פּלייצעס.

shrunk (שראנק) צוזאמענגעצויגען, איינגעשרומפּען. ז. *shrink*

shrunk'en *a.* (שראנקן) צוזאמענגעצויגען און אטראפירט [ווי א צוזאמענגעצויגענעם גליעד].

shuck *n. and v.* (שאק) שאלעכץ פון א פרי; שאלעכץ פון א נוס; דער מושעל פון אן אויסטער; דאס שיידעל פון א לארווע פון אן אינזעקט; אבשיילען, אראבנעהמען די שאלעכץ.

shuck'er *n.* (שאק'-ער) א שיילער, דער וואס שיילט ניס, פרוכטען א. ד. ג.

shuck'ing *n.* (שאק'-אינג) דאס שיילען; דאס אראבנעהמען די שאלעכץ.

shud'der *v. and n.* (שאד'-ער) שוידערען, ציטערען; אויפטרייסלען; זיך טרייסלען; א שוידער, א ציטער, א טרייסעל.

shud'dering *a.* (שאד'-ער-אינג) אויפטרייסלענד; ציטערענד; שוידערענד.

shud'deringly *adv.* (שאד'-ער-אינג-לי) אויף א טרייסלענדען שטייגער; מיט א ציטער, מיט א שוידער.

shuf'fle *v. and n.* (שאפל) ווארפען, שליידערען היין און צוריק; אויסמישען, טאשען, מישען [קארטען]; אויפווארפען, אבפּארטיגען עפּעס [אויף א שנעלען אדער בעטרינערישען אופן]; אבווארפען עפּעס; זיך בעוועגען, ווארפענדיג זיך היין און הער; זיך ארויסדרעהן; אויסווייכען אדער אויסמיידען צו זאגען דעם אמת; בייטען די טריט דאס אין איינער דאס איין אן אנדערער ריכטונג [ווי אין טאנצען]; שארען מיט די פיס; זיך שטופּען, זיך רוקען מיט שווערינקייט; דאס מישען, דאס טאשען [קארטען]; דאס אויסדרעהען זיך פון עפּעס דורך א שפּיצעל אדער שטוקע; ליסטינקייט, כיטרעקייט; דאס שארען מיט די פיס; א לאנגזאמער, זיך שלעפּענדער גאנג; אן ארט טאנצען, וואו דער טענצער שארט מיט'ן פוס ביי יעדען קעהר.

shuf'fle-board *n.* (שאפ'ל-באורד) ז. *shovel-board*

shuf'fle-cap *n.* (שאפ'ל-קעפּ) אן ארט שפּיעל וואו מען ווארפט געלד אין א היטעל.

shuf'fle in (שאפל אין) זיך דורכשטופּען, זיך דורכקוועטשען.

shuf'fle off (שאפל אף) אוועקווארפען, אבווארפען אן א זייט.

shuf'fler *n.* (שאפ'-לער) איינער וואס דרעהט זיך אויס פון עפּעס; איינער וואס פערמיידט אדער ווייכט אויס צו זאגען דעם אמת; א בעטריגער.

shuf'fling *a. and n.* (שאפ'-לינג) וואס שאקעלט זיך אין גאנג, וואס בעוועגט זיך היין און הער; וואס ווייכט אויס אדער פערמיידט צו זאגען דעם אמת, כיטרע, בעטרינעריש; די מישונג, דאס טאשען [קארטען]; דאס פערמיידען צו זאגען דעם אמת, ליסטינקייט, כיטרעקייט; דאס שאקלען זיך, דאס בעוועגען זיך מיט אונזיכערע טריט.

shuf'flingly *adv.* (שאפ'-לינג-לי) שאקלענדיג זיך; מיט אן אונזיכערען גאנג; אויסווייכענדיג דעם אמת; אויף א היפּאקריטישען שטייגער.

shun *v.* (שאן) מיידען, פערמיידען, אויסווייכען; שטעהן פון ווייטען; זיך אויסדרעהן פון עפּעס, אנטלויפען; זיך אבהאלטען פון עפּעס.

shun'ner *n.* (שאנ'-ער) אן אויסווייכער, א פערמיידער.

shun'pike *n.* (שאנ'-פּאיק) א זייטיגער וועג, א וועג וואס געהט נעבען דעם הויפּט-וועג.

shunt *v. and n.* (שאנט) אבקעהרען אן א זייט; ווענדען צו אן אנדער ריכטונג; זיך ווענדען אדער בעוועגען אן א זייט; זיך בעפרייען [פון א לאסט, פון אן אונאנגענעהמליכקייט]; דאס אבקעהרען זיך אן א זייט.

shun'ter *n.* (שאנ'-טער) איינער וואס קעהרט אב אן א זייט; אן אייזענבאהן-ארבייטער, וועלכער קעהרט אב די רעלסען אום איבערצופיהרען א צוג פון איין ליניע אויף א צווייטער; א הענטעל וואס ווערט בענוצט צו לאזען אין גאנג א וואגאן.

shut *v, a. and n.* (שאט) שליסען, צומאכען; פערמאכען [א טהיר, א פענסטער]; פערשטעלען דעם דורכגאנג, פערשפּארען; צונויפשליסען [די אויגען-לעדעלעך]; צונויפלעגען [א שירעם]; פערכאפּען און פערקלעמען [ווי א פינגער אין א טהיר]; זיך פערשליסען, זיך פערמאכען; פערמאכט, פערשלאסען; פערשטיקט [וועגען א קול]; דאס פערמאכען, דאס צושליסען; די צייט פון שליסונג [ווי ווען עס שליסט זיך דער טאג א. ד. ג.]; דער פונקט אדער ליניע וואו צוויי זאכען שליסען זיך צונויף.

shut down (שאט דאון) אבשטעלען די ארבייט; אויפהערען ארבייטען.
The mill will shut down for the next two weeks.

shut'-down *n.* (שאט'-דאון) אן אבשטעל פון דער ארבייט [אין א פאבריק].

shut down on (שאט דאון אן) אבשטעלען; מאכען א סוף צו עפעס.

shut down upon' (שאט דאון א-פאן') מאכען א סוף צו עפעס; אבשטעלען.

shute *n.* (שוהט) ז. ***chute***

shut in (שאט אין) פאלען, איינברעכען [ווענען טאג, נאכט א. ד. ג.].

shut'-in *n.* (שאט'-אין) א קאליקע אדער קראנקער וואס איז צוגעבונדען צום הויז א לאנגע צייט.

shut in the land (שאט אין טהי לענד) די יבשה פון'ם אויג ארויסלאזען [ווענען א שיף].

shut off (שאט אף) אבשליסען, פערדרעהען, פערמאכען, ניט לאזען געהן [א שטראם פון דאמפף, גאז א. ד. ג.].

shut one's eyes to (שאט הוואנז איז טו) מאכען זיך ניט זעהענדיג.

shut'-out *n.* (שאט'-אוט) דאס אויסשליסען.

shut'ter *n. and v.* (שאט'-ער) איינער אדער עפעס וואס פערשליסט אדער מאכט צו; א לאדען פון א פענסטער; א דעקעל; צומאכען לאדען צו א פענסטער; פערמאכען די לאדען.

shut'tered *a.* (שאט'-ערד) מיט לאדען.

shut'terless *a.* (שאט'-ער-לעס) אהן לאדען.

shut'ter-lift *n.* (שאט'-ער-ליפט) א הענגעל פון א לאדען [כדי לייכטער צו פערמאכען אדער עפענען].

shut'ting *n.* (שאט'-אינג) דאס פערשליסען, דאס פערמאכען.

shut'tle *n. and v.* (שאטל) א שיף, א וועבשיפעלע, דאס שיפעלע פון א נעהמאשין; די טהיר וואס פערשליסט אדער שליסט אב דאס וואסער פון א וואסערמיהל; א קליין טהירעל וואס לאזט ארויס צושמאלצענעם מעטאל פון א שמעלץאויווען; בעוועגען זיך הין און צוריק ווי א וועבשיפעלע אדער שיף; ארומפאהרען הין און צוריק.

Shuttle

shut'tlecock *n.* (שאט'ל-קאק) א פעדערבאל [אזא רונד שטיקעלע האלץ אין וועלכען עס ווערען ארייגעשטעקט פעדערען. ווערט בענוצט אין א געוויסען שפיעל]; דאס שפיעל מיט א פעדערבאל; א מעקסיקאנער קוסט אדער בוש מיט העלרויטע בלומען.

Shuttlecock

shut'tle-train *n.* (שאט'ל-טריין) אן אייזענבאהן-צוג וואס לויפט הין און צוריק אויף א קורצער דיסטאנץ.

shut'tlewise *adv.* (שאט'ל-הוואיז) ווי דאס וועבשיפעל [שיף]; מיט דער בעוועגונג פון א וועבשיפעל.

shut up (שאט אפ) אויפהערען; אנטשווייגען ווערען; אויפהערען רעדען; פעראייניגען צוויי שטיקער מעטאל.

shut up shop (שאט אפ שאפ) פערמאכען דאס קרעמעל, ארויסגעהן פון געשעפט, אבזאגען זיך פון אונטערנעהמונג.

shy *a., v. and n.* (שאי) שרעקעדיג [ווענען א פערד]; וואס האלט זיך פון דער ווייטען; שעמעוודיג; צוריקגעהאלטען, פארזיכטיג; פערשווינדענד, שוועהר צו געפינען; קארג, ווענינ; אבשפרינגען אן א זייט פון שרעק [ווענען א פערד]; ווערפען, שטויסען; געבען א שטופ אדער שטויס; אבווארפען, אבשטויסען; א שטויס, א שטופ, א רוק; א שפאט, א שטאכווארט; א סארקאזם; דאס אבשפרינגען אן א זייט פון שרעק [ווענען א פערד].

shy'ly *adv.* (שאי'-לי) אויף א שרעקעדיגען אדער צוריקגעהאלטענעם שטייגער.

shy'ness *n.* (שאי'-נעס) שרעקעדיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט; מיסטרויאישקייט.

shy'ster *n.* (שאי'-סטער) א ווינקעל-אדוואקאט, אן אדוואקאטעל, וועלכער פיהרט אן זיין פראקטיק מיט שווינדלערייען און אונעהרליכע מעטאדען.

si *n.* (סי) אין מוזיק — סי [די זיבעטע נאטע אדער טאן אנפאנגענדיג פון דא].

sialagog'ic *a. and n.* (סאי-ע-לע-גאדזש'-איק) ז. ***sialogogic***

sial'agogue *a. and n.* (סאי-על'-ע-גאג) ז. ***sialogogue***

sialis'mus *n.* (סאי-ע-ליס'-מאס) שפייעכץ-פלוס [א קראנקהאפטער איבערפלוס פון שפייעכץ].

sialogog'ic *a. and n.* (סאי-ע-לא-גאדזש'-איק) וואס רופט ארויס שפייעכץ; א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

sial'ogogue *n. and a.* (סאי-על'-א-גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ; וואס שאפט שפייעכץ.

si'aloid *a.* (סאי'-ע-לאיד) וואס איז שייך אדער וואס איז ענליך צו שפייעכץ.

sialorrhe'a *n.* (סאי-ע-לא-רי'-א) ז. ***ptyalism***

si'amang *n.* (סי'-ע-מענג) דער סיאמאנג, א גיבאן [אזא אפע] מיט זעהר לאנגע הענד. ז. ***gibbon***

Siamese' *a., n. and v.* (סאי-ע-מיס') וואס איז שייך צו דעם קעניגרייך סיאם אדער צו די דארטיגע איינוואהנער; וואס קומט פון סיאם; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון סיאם; די סיאמישע שפראך; זיין צונויפגעוואקסען ווי א סיאמער צווילינג. ז. ***Siamese twins***

Siamese' twins (סאי-ע-מיס' טהווינז) דער סיאמישער צווילינג [צוויי מענשען, ענג און כאנג [1811—1874], וועלכע זיינען געווען צוזאמענגעוואקסען מיט א ברייטען מוסקול ביים בויך. א לאנגע צייט פלעגט מען זיי בעווייזען אין די מוזעאומס פון אייראפא און אמעריקא].

sib *n.* (סיב) א פערוואנדטער, א קרוב; פערוואנדשאפט, קרובה'שאפט.

sib'bens *n.* (סיב'-ענז) זעהר א שווערע פארם פון סיפיליס, וועלכע האט זיך אמאל פערשפרייט עפידעמיש אין שאטלאנד.

Sibe'ria *n.* (סאי-בי'-רי-א) [א סיביר רוסישע געגענד אין צפון-אזיען].

Sibe'rian *a. and n.* (סאי-בי'-רי-ען) סיביריש, פון סיביר, וואס איז שייך צו סיביר; א סיבירער, אן איינוואהנער פון סיביר.

sibe'rite *n.* (סאי-בי'-ראיט) דער סיבעריט, דער רויטער טורמאלין [אן עדעלשטיין וואס געפינט זיך אין סיביר].

sib'ilance *n.* (סיב'-אי-לענס) דאס צישען, דאס זשוזשען; א זשוזשריי.

sib'ilancy *n.* (סיב'-אי-לען-סי) ז ***sibilance***

sib'ilant *a. and n.* (סיב'-אי-לענט) צישענד, זשוזשענד; א צישענדער אדער זשוזשענדער טאן, קלאנג אדער בוכשטאב.

sib'ilate *v.* (סיב'-אי-לייט) צישען, זשוזשען; אויסשפרעכען מיט א צישענדען קלאנג [ווי געוויסע בוכשטאבען].

sibila'tion *n.* (סיב-אי-ליי'-שאן) דאס צישען, דאס זשוזשען; א צישענדער קלאנג.

sib'yl *n.* (סיב'-איל) אין די לעגענדען פון די אלטע גריכען און רוימער — א סיבילע [איינע פון א צאהל נביאה'טעס אדער פראפעטינען, וועלכע האבען כלמר'שט פארויסגעזאגט ווענען דעם שיקזאל פון פערשיעדענע לענדער]; אן אלטע וואהרזאגעריך, א מכשפה.

sib'ylline *a.* (סיב'-אי-לין) וואס איז שייך צו די סיבילען; וואס איז פערפאסט אדער אויסגעשפראכען פון די סיבילען [ז. ***sibyl***]; פראפעטיש, אונדייטליך, אונקלאר, קאבאליסטיש.

sic *adv.* (סיק) אזוי, אלזא [א ווארט וואס ווערט מייסטענס געשטעלט אין קלאמערען אין א ציטירטען זאץ ביי אן אונלאגישען אדער פעהלערהאפטען ווארט צו בעצייכענען, אז די ציטאטע איז אזוי אין דעם אריגינאל. צ. ב. ער האט ***(sic)*** געזעסען ביים טיש].

Sica'rius *n.* (סי-קיי'-רי-אס) ביי די אידען אין די צייטען פון חורבן בית-שני — איינער פון די סיקאריען [א גרופע זעלאטען, וועלכע פלעגען טראגען בעהאלטען אונטער'ן מאנטעל א שווערד און פלעגען שטעכען זייערע געגנער].

sic'ca *a.* (סיק'-א) ערשט אויסגעפרעגט, נייע [ווענען אן אסט-אינדישע רופע, אזא קליינע זילבערנע מטבע].

sic'cant *a.* (סיק'-ענט) וואס טריקענט.

sic'cate *v.* (סיק'-אייט) טריקענען; לאנגזאם אויסטריקענען, אז עס זאל ניט פערלירען די פארם [ווי בלעטער, בלומען א. ד. ג.].

sicca'tion *n.* (סי-קיי'-שאן) דאס טריקענען, דאס לאנגזאם אויסטריקענען.

sic'cative *a. and n.* (סיק'-ע-טיוו) וואס טריקענט; א מעטריאל וואס ווערט צוגעלעגט צו אויל-פארב, אז עס זאל גיכער טריקענען.

siccif'ic *a.* (סיק-סיף'-איק) וואס פעראורזאכט טריקעניש.

sic'city *n.* (סיק'-סי-טי) טריקעניש, טרוקענקייט.

sice *n.* (סאיס) די צאהל זעקס אין ווירפעלשפיעל; א פערד-אויפפאסער אין בענגאליען.

Sicil'ian *a. and n.* (סי-סיל'-יען) סיציליאניש, וואס איז שייך צו סיציליע [א גרויסער אינזעל אין דרום-איטאליען]; א סיציליאנער, אן איינוואהנער אדער אן איינגעבארענער פון סיציליע.

sicilia'na *n.* (סי-סיל-אי-א'-נא) ז. ***siciliano***

sicilia'no *n.* (סי-סיל-אי-א'-נאו) סיציליאנא, אזא בויערען-טאנץ אין סיציליען; די מוזיק צו אזא טאנץ.

sick *a. and v.* (סיק) קראנק; איבעלדיג, ניט גוט צום ברעכען; שוואך. קראנקלאך; ניט ביים מוטה; שטארק ניט אין דער ארדנונג; וואס בייגקט; איבערדריסיג; וואס ליעגט אין קינפעט; קראנק ווערען; קראנק מאכען; אנרייצען א הונד.

sick as a dog (סיק עז ע דאג) הינטיש איבעל ביז צום ברעכען.

sick at heart (סיק עט הארט) מיט א שווערען הארצען, מיט א שווערען געמיט.

sick at the stom'ach (סיק עט טהי סטאמ'-עק) איבעל, ניט גוט צום ברעכען.
sick'-bay *n.* (סיק'-ביי) אן אבטיילונג אויף א קריעגשיף וואו עס ווערען בעהאנדעלט קראנקע און פערוואונדעטע.
sick'-bed *n.* (סיק'-בעד) א קראנקען-בעט.
sick ben'efit (סיק בענ'-ע-פיט) קראנקען-בענעפיט [אונטערשטיצונג וואס ווערט אויסגעצאהלט פון א פעראיין אדער פערזיכערונגס-געזעלשאפט צו א קראנקען].
sick'-berth *n.* (סיק'-בוירטה) ז. ***sick-bay***
sick'-brained *a.* (סיק'-ברײנד) גייסטעס-קראנק, ניט ביים געזונדען פערשטאנד.
sick certif'icate (סיק סוּר-טיפ'-אי-קייט) א קראנקען-שיין, א קראנקען-אטעסט [א צעטעל וואו עס ווערט בעשטעטיגט אז איינער איז קראנק און וואס זיין קראנקהייט איז].
sick'en *v.* (סיקן) איבערדריסיג אדער אונצופריעדען מאכען; קראנק מאכען; קראנק ווערען; ווערען איבערדריסיג; פיהלען איבעלקייט; שוואך ווערען.
sick'ener *n.* (סיק'נ-ער) עטוואס וואס דערוועקט איבעלקייט אדער עקעל; עטוואס וואס מאכט קראנק.
sick'ening *a.* (סיק'נ-אינג) עקעלהאפט; וואס איבעלט, וואס טרייבט צו חלשות; וואס מאכט קראנק.
sick'eningly *adv.* (סיק'נ-אינג-לי) ארויסרופענדיג איבעלקייט אדער עקעל; אויף אן עקעלדיגען אופן; מאכענדיג קראנק.
sick'-fall'en *a.* (סיק'-פאהל'ן) קראנק געווארען.
sick'-flag *n.* (סיק'-פלעג) א געלע פאהן אויף א שיף אדער אויף א געביידע וואו עס געפינען זיך אנשטעקענדע קראנקע.
sick fund (סיק פאנד) א קראנקען-קאסע [א קאסע אדער פאנד פאר אונטערשטיצונג פון קראנקע].
sick'-head'ache *n.* (סיק'-העד'-אייק) קאפ-שמערצען וואס איז פערבונדען מיט איבעלקייט; מיגרען.
sick'ish *a.* (סיק'-איש) קרענקליך; איבעלדיג; וואס מאכט קראנק; וואס רופט ארויס איבעלקייט.
sick'ishly *adv.* (סיק'-איש-לי) אויף אן איבעלדיגען אופן; קרענקליך.
sick'ishness *n.* (סיק'-איש-נעס) קרענקליכקייט; איבעלדיגקייט.
sick'le *n.* (סיקל) א סערפ, א זיכעל [אזא אויסגעבויגען מעסער צו שניידען תבואה].

Sickle

sick'-leave *n.* (סיק'-ליעוו) אורלויב צוליעב קראנקהייט.
sick'led *a.* (סיקלד) מיט א סערפ [זיכעל].
sick'le-feath'ers *n.* (סיק'ל-פעטה'-ערז) די מיטעלע געבויגענע פעדערען אין דעם עק פון א האהן.
sick'leman *n.* (סיק'ל-מען) א שניטער, איינער וואס שניידט תבואה מיט א סערפ [זיכעל].
sick'ler *n.* (סיק'-לער) א שניטער, איינער וואס שניידט תבואה מיט א סערפ [זיכעל].
sick'le-shaped *a.* (סיק'ל-שייפט) וואס האט די פארם פון א סערפ [זיכעל].
sick'lewort *n.* (סיק'ל-הוואירט) קרוינוויקע [אזא גראז].
sick'lily *adv.* (סיק'-לי-לי) קרענקליך.
sick'liness *n.* (סיק'-לי-נעס) קרענקליכקייט; א קראנקעס אויסזעהן.
sick'-list *n.* (סיק'-ליסט) די קראנקען-ליסטע [א פערצייכניס פון פערזאנען, וועלכע זיינען קראנק, בעזונדערס אין דער ארמעע און פלאטע].
sick'-lis'ted *a.* (סיק'-ליס'-טעד) ארייננעטראגען אין דער קראנקען-ליסטע; געמעלדעט אלס קראנק.
sick'ly *a. and adv.* (סיק'-לי) קרענקליך; קראנקהאפט; אונגעזונד [וועגען א צייט אדער ארט]; קראנק אין אויסזעהן; וואס פעראורזאכט קראנקהייט אדער איבעלקייט; שוואך, קראפטלאז.
sick man (the) (סיק מען) טערקיי.
sick'ness *n.* (סיק'-נעס) א קראנקהייט; דאס זיין קראנק; ניט-גוטקייט, איבעלקייט; מאגען-פערדארבונג.
sick'-room *n.* (סיק'-רוהם) א קראנקען-צימער.
sick to death (סיק טו דעטה) טויט-קראנק.
side *n., v. and a.* (סאיד) א זייט; אן ענד, א ברעג; א צד; א מיינונג וואס ווערט פערטרעטען פון איין צד נעגען צווייטען; א זייט פלייש [א האלבע געשאכטענע בהמה נעשפאלטען פאר לענגס פון רוקען]; אננעהמען אדער שטעלען זיך אויף איינעמס צד; צוהאקען אין זייטען [וועגען געשאכטענע בהמות]; אבטעסען, ארומהאקען אדער אבזעגען די זייטען [פון א באלקען]; אוועקלעגען אויף א זייט; אברוקען אן א זייט; זייטיג, וואס איז אויף איין זייט; נעבענזעכליך, אינדירעקט.
side'-arms *n.* (סאיד'-ארמז) זייטען-געוועהר [געוועהר וואס ווערט געטראגען אויפגעהאנגען אויף דער זייט פון קערפער, ווי א שווערד, א קינזשאל א. ד. ג.].
side'board *n.* (סאיד'-באורד) א בופעט, אזא קאמאד אין א שפייז-צימער צו האלטען טיש-וועש און טיש-געשיר; א זייטען-ברעט.
side by side (סאיד באי סאיד) זייט ביי זייט, איינער נעבען דעם אנדערען.
side'-chain *n.* (סאיד'-טשיין) א זיכערהייטס-קייט פון א לאקאמאטיוו.
side'-cous'in *n.* (סאיד'-קאז'ן) א ווייטיגער קרוב.
side'-cut'ting *n.* (סאיד'-קאט'-אינג) דאס אבגראבען די ערד לענגס די זייטען פון א קאנאל אדער פון אן אייזענבאהן אום עס צו געברויכען אלס אויפשיט-מאטעריאל; א וועג אדער קאנאל וואס ווערט געשניטען לענגס פון א משופע'דיגען בארג וואו דער אויפשיט איז נויטיג בלויז פון איין זייט און די צווייטע זייט ווערט געמאכט פון דער אבגעגראבענער ערד.
si'ded *a.* (סאי'-דעד) זייטיג; ארומגעהאקט, אבגעטעסעט אדער אבגעזעגט פון די זייטען [וועגען באלקענס].
side'-dish *n.* (סאיד'-דיש) א ביי-געריכט, א נעבען-געריכט.
side'-drum *n.* (סאיד'-דראם) א קליינע מיליטערישע פויק אויף וועלכער עס ווערט אויסגעקלאפט דער טאקט ביים מארשירען.
side is'sue (סאיד איש'-או) א נעבענזעכליכע פראגע, א זייטיגער שטרייט-פונקט.
There were too many side issues brought into the debate.
side'-light *n.* (סאיד'-לאיט) א זייטען-ליכט, ליכט וואס קומט פון א זייט; א זייטיגע אדער צופעליגע בעלייכטונג אדער אילוסטראציאן; א זייטען-פענסטער.
side'-line *n. and v.* (סאיד'-לאין) א נעבען-ארטיקעל אין א געשעפט; א נעבען-בעשעפטיגונג, א זייטיגע בעשעפטיגונג; א שטריק מיט וועלכען מען בינדט ביי א פערד דעם פאדערשטען און הינטערשטען פוס פון דערזעלבער זייט כדי ער זאל ניט אנטלויפען; פערבינדען מיט א שטריק די פאדערשטע און הינטערשטע פיס פון א פערד.
side'ling *adv. and a.* (סאיד'-לינג) זייטווערטס; שרעג, משופע, געבויגען.
side'long *a. and adv.* (סאיד'-לאהנג) זייטיג, געבויגען אויף א זייט; משופע, שרעג; אויף דער זייט; זייטווערטס.
side'-note *n.* (סאיד'-נאוט) א ראנד-בעמערקונג [אויף א בלאט].
side'-oats *n.* (סאיד'-אוטס) אזא גראז וואס ווערט בענוצט אלס היי.
side part'ner (סאיד פארט'-נער) א שותף אדער קאמעראד מיט וועלכען מען ארבייט צוזאמען אין איין אונטערנעהמונג אדער ביי איין בעשעפטיגונג.
side'-play *n.* (סאיד'-פליי) א זייטען-בעוועגונג, א בעוועגונג ניט אין דער געוואונשטער ריכטונג.
si'der *n.* (סאי'-דער) איינער וואס וואהנט אין א געוויסען טייל אדער געגענד פון שטאדט; איינער וואס נעהמט זיך אן פאר אימעצענס צד, א פארטייאישער.
side'-rail *n.* (סאיד'-רייל) א זייטען-שינע, א זיכערהייטס-שינע [א שטיקעל רעלסע וואס ווערט געלעגט ביי א וואך-שטעלע פון אן אייזענבאהן אום צו פערהיטען, אז די רעדער זאלען ניט אראב פון די רעלסען].
sid'eral *a.* (סיד'-ע-רעל) ז. ***sidereal***
side'real *a.* (סאי-די'-רי-על) פון שטערען; וואס איז שייך צו שטערען; וואס איז צונויפגעשטעלט פון שטערען; געשטערנט.
side'real day (סאי-די'-רי-על דיי) דער שטערען-טאג [דער טאג וואס ווערט גערעכענט לויט דער אומדרעהונג פון דער ערד אין בעצוג צו וועלכען עס איז שטערען. ער איז קירצער פאר דעם זונען-טאג מיט 3 מינוטען און 55 מיט 91 הונדערטעל סעקונדען].
side'real time (סאי-די'-רי-על טאים) די שטערען-צייט [די צייט-רעכנונג לויט די אומדרעהונגען פון דער ערד אין בעצוג צו די שטערען. דער שטערען-טאג איז קירצער פאר דעם זונען-טאג מיט 3 מינוטען און 55 מיט 91 הונדערטעל סעקונדען].
side'real year (סאי-די'-רי-על ייר) דאס שטערען-יאהר [די צייט וואס די ערד מאכט א פאלשטענדיגע ארומדרעהונג ארום דער זון, וואס דאס מאכט אויס 365 טעג, 6 שטונדען, 9 מינוטען און 9½ סעקונדען].
sid'erism *n.* (סיד'-ע-ריזם) סידעריזם, די לעהרע, אז די שטערען האבען א ווירקונג אויף דעם שיקזאל פון מענשען.
sid'erite *n.* (סיד'-ע-ראיט) סידעריט, שפאט-אייזען-שטיין; מאגנעט-שטיין.
sid'erograph *n.* (סיד'-ע-רא-גרעף) א גראווירונג אין שטאהל.
siderograph'ic *a.* (סיד-ע-רא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון גראווירען אין שטאהל; וואס איז געמאכט מיט שטאהל-גראווירען.
siderograph'ical *a.* (סיד-ע-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***siderographic***
siderog'raphist *n.* (סיד-ע-ראג'-רע-

פיסט) א שטאהל־גראווירער, א שטאהל־שטעכער.

siderog'raphy *n.* (סיד־ע־ראג׳־רע־פי) די קונסט צו גראווירען אויף שטאהל.

sid'eromancy *n.* (סיד׳־ע־רא־מען־סי) א מין וואהרזאגונג אדער כשוף דורך ברענען שטרוי אויף גליהענדע אייזענס.

side'-room *n.* (סאיד׳־רוהם) א נעבען־צימער, א זייטען־צימער.

sid'eroscope *n.* (סיד׳־ע־רא־סקאופ) א סידעראסקאפ [אן אינסטרומענט אויסצוגעפינען שפורען פון אייזען אין א שטאף. דער אינסטרומענט בעשטעהט פון א קאמבינאציאן פון שטארק עמפפינדליכע מאגנעט־נאדלען].

sid'erotechny *n.* (סיד׳־ע־רא־טעק־ני) די מעטאלורגיע פון אייזען.

siderur'gical *a.* (סיד־ע־רויר׳־דזשי־קעל) וואס איז שייך צו אייזען און שטאהל פאבריקאציאן.

siderur'gy *n.* (סיד־ע־רויר׳־דזשי) אייזען און שטאהל־פאבריקאציאן.

side'-sad'dle *n.* (סאיד׳־סעד׳ל) א קווער־זאטעל, א פרויען־זאטעל [א זאטעל אויף וועלכען מען זיצט אזוי, דאס ביידע פיס זיינען פון איין זייט].

side'saddle-flow'er *n.* (סאיד׳־סעדל־פלאו׳־ער) די דאמען־זאטעל בלום [אזא בלום וואס איז ענהליך צו א דאמען־זאטעל].

Sidesaddle-flower

side'-show *n.* (סאיד׳־שאו) א זייטיגע סצענע, א נעבענזעכליכעס בילד; א נעבען־שפיעל.

side'-slip *n.* (סאיד׳־סליפ) א נעבען־צווייגעל; אן אונגעזעצליך קינד; א זייטען־אבטיילונג אויף דער סצענע פון א טעאטער, וואוהין די דעקאראציאנען ווערען אוועקגענומען.

side'-split'ting *a.* (סאיד׳־ספליט׳־אינג) וואס איז צום פלאצען [פון געלעכטער].

We saw a **side-splitting** farce.

side'step *v.* (סאיד׳־סטעפ) אויסמיידען, אויסווייכען, זיך ארויסדרעהען.

side'-step *n.* (סאיד׳־סטעפ) א זייטען־שריט, א שריט אן דער זייט; אן אויסמיידונג.

side'-ta'ble *n.* (סאיד׳־טיי׳־בל) א נעבען־טיש, א זייטען־טיש [א קליינער טיש וואס שטעהט ביי דער וואנד פון א שפייז־צימער, אויף וועלכען עס ווערט געהאלטען די נויטיגע טיש־געשיר].

side'-ta'king *n.* (סאיד׳־טיי׳־קינג) דאס שטעלען זיך אויף אימעצענס צד.

side'-track *n. and v.* (סאיד׳־טרעק) א זייטען־קאלעע, א זייטען־אייזענבאהן־ליניע [נעבען־שינעס וועלכע צווייגען זיך אב פון דער הויפט־ליניע]; אראבפיהרען א וואגען אדער צוג פון דער הויפט־קאלעע אויף א זייטען־קאלעע; אראבקריכען אן דער זייט; אבווייכען פון גראדען וועג, אבווייכען פון ציעל; אבציהען די אויפמערקזאמקייט אויף א זייטיגער זאך.

side view (סאיד וויו) א זייטען־בליק, א קוק פון דער זייט.

side'-view *n.* (סאיד׳־וויו) א זייטען־אנזיכט, די אנזיכט פון א זאך געזעהן פון איין זייט.

side'walk *n.* (סאיד׳־וואהק) א טראטואר.

side'ward *adv. and a.* (סאיד׳־הווארד) צו דער זייט־צו, זייטווערטס; וואס בעוועגט זיך זייטווערטס.

side'wards *adv.* (סאיד׳־הווארדז) צו דער זייט־צו, זייטווערטס.

side'way *adv.* (סאיד׳־הוויי) ז. *sidewise*.

side'ways *adv.* (סאיד׳־הווייז) ז. *sidewise*.

side'-wheel *n. and a.* (סאיד׳־הוויעל) א זייטען־ראד [א ראד פון דער זייט פון א מאשין, פון א שיף, פון א וואגען א. ד. ג.]; וואס האט זייטען־רעדער.

side'-whee'ler *n.* (סאיד׳־הוויע׳־לער) א דאמפף־שיף מיט זייטען־רעדער.

side'-whis'kers *n.* (סאיד׳־הוויס׳־קערז) באקען־בערד.

side'-wind *n.* (סאיד׳־הווינד) א זייטען־ווינד; אן אינדירעקטער איינפלוס.

side'-wings *n.* (סאיד׳־הווינגז) זייטען־קוליסען אין א טעאטער.

side'wise *adv.* (סאיד׳־הוואיז) זייטווערטס, אויף א זייט.

side with (סאיד הוויטה) האלטען מיט אימעצען, זיין אויף אימעצענס צד.

si'ding *n.* (סאי׳־דינג) דאס שטעלען זיך אויף איינעמס צד, דאס האלטען מיט אימעצען; דאס צוטיילען זיך אין צדדים; א קורצע נעבען־קאלעע אדער אייזענבאהן־ליניע, וואס צווייגט זיך אב פון דער הויפט־ליניע; דאס בעשלאגען א הילצערנעם הויז מיט ברעטער אדער שינדלען.

si'ding-machine' *n.* (סאי׳־דינג־מע־שין׳) א מאשין צום זעגען ברעטער פון קלעצער.

si'dle *v.* (סאידל) זיך בעוועגען זייטווערטס; געהען פון דער זייט.

si'dler *n.* (סאי׳־דלער) איינער וואס געהט פון דער זייט, איינער וואס האנדעלט ניט דירעקט, נאר מיט זייטיגע וועגען.

Sido'nian *a. and n.* (סאי־דאו׳־ני־ען) וואס איז שייך צו צדון [די הויפט־שטאדט פון פארצייטיגען פעניציען]; אן איינוואוינער פון צדון.

siege *n. and v.* (סיעדזש) בעלאגערונג; בעלאגערען; שטורמען, דרינגליך צוטרעטען צו עפעס.

siege'-gun *n.* (סיעדזש׳־גאן) א בעלאגערונגס־הארמאט [זעהר א שווערער הארמאט].

siege'-train *n.* (סיעדזש׳־טריין) די ארטילעריע, וועגען און פערשיעדענע פריפאסען וואס אן ארמעע נעהמט מיט זיך צו בעלאגערען א פעסטונג.

siege'-works *n.* (סיעדזש׳־הווירקס) בעלאגערונגס־ארבייט, די טראנשעען, גראבונגען און בעפעסטיגונגען וואס ווערען געמאכט פון א בעלאגערענדער ארמעע.

si'enite *n.* (סאי׳־ען־איט) ז. *syenite*.

sien'na *n.* (סי־ען׳־א) די סיענא־ערד, א מין לייס, פון וועלכער עס בעקומט זיך א ברוין־געלבע פארב, וואס ווערט געברויכט אין מאלעריי.

sier'ra *n.* (סיער׳־א) די סיערא, א רייה פעלזען אדער בערג [ווי די סיערא־נעוואדא — א רייה בערג אין שפאניען און קאליפארניען]; א מין סקומבריא אדער מאקרעל [זעהר א ווערטהפאלער שפייז־פיש].

sies'ta *n.* (סיעס׳־טא) די סיעסטא, די מיטאגס־רוה, די רוה פון מיטאגס־צייט, ווען עס איז זעהר הייס [אין שפאניען און אנדערע הייסע לענדער].

sieur *n.* (סיער) הערר [אן אמאליגער טיטול פון רעספעקט אין פראנקרייך].

sieve *n. and v.* (סיוו) א זיב, א רעשעטע; עפעס וואס האט די פארם פון א זיב אדער רעשעטע; איינער וואס פלאפלט אויס אלץ וואס ער ווייס; א מענש וואס קען ניט איינהאלטען קיין סוד; זיפען, איבערזיפען.

Sifa'tite *n.* (סי־פא׳־טאיט) דער סיפאטיט, איינער פון די סיפאטיטען [א געוויסע סעקטע אין דער מאכמעדאנישער רעליגיאן].

sift *v.* (סיפט) זיפען; פרובירען, אונטערזוכען, אויספארשען.

sif'ter *n.* (סיפ׳־טער) א זיפער; א זיב, א רעשעטע.

sif'ting *n.* (סיפ׳־טינג) דאס זיפען; דאס פארשען; דאס אונטערזוכען.

sigh *v. and n.* (סאי) 1. זיפצען; 2. שמאכטען נאך עפעס; 3. ארויסלאזען א זיפץ, בעקלאגען, בעדויערען; 4. א זיפץ.

2. It is customary to **sigh** for the good old times. 4. When the vote was announced we heaved a **sigh** of relief.

sigh'ingly *adv.* (סאי׳־אינג־לי) זיפצענדיג; מיט זיפצען.

sight *n. and v.* (סאיט) דאס זעהן, דער בליק; די זעה־קראפט, די ראיה; די אנזיכט, דער אנבליק; א בליק, א קוק; די ארט פון ארומזעהן אדער אורטיילען וועגען עפעס, דער געזיכטס־פונקט, דער שטאנדפונקט; דאס ווארפען זיך אין אויג, דאס לאזען זיך זעהן; די איינזיכט, דאס אריינבליקען אין עפעס, דאס בעקאנט ווערען מיט א זאך; די זעהונגס־ווירדיגקייט, עפעס וואס איז ווערטה צו זעהן אדער צו בעטראכטען; די מענגע, די מאסע; די בעאבאכטונג [מיט מעטאמאטישע אינסטרומענטען]; עפעס וואס העלפט צו זעהן, דער זעה־פונקט [ווי דאס לעכעל אדער דער חלל פון א רעהר, דורך וועלכען מען קוקט אויף עפעס]; דער ריכט־פונקט [ווי דאס ארויסגעשטארצטע שטריכעלע ביים ענד פון רעהר פון א ביקס, לויט וועלכען עס ווערט געריכטעט דאס ציעלען]; א שאנס, א געלעגענהייט, א מעגליכקייט צו טהאן עפעס; קומען צום אויג; לאזען זיך זעהן; געניי ארומזעהן, בעאבאכטען מיט אן אינסטרומענט [ווי דעם גאנג פון א שטערן]; אין קאמערץ — צום זיכט ברייננגען, צושטעלען [א וועקסעל, א באנק־פאפיער]; ריכטען דעם בליק צו עפעס; ציעלען [מיט א ביקס].

sight'-hole *n.* (סאיט׳־האול) א קוק־לאך.

sight'less *a.* (סאיט׳־לעס) אהן א ראיה, בלינד.

sight'lessly *adv.* (סאיט׳־לעס־לי) אויף א בלינדען שטייגער.

sight'lessness *n.* (סאיט׳־לעס־נעס) דאס זיין בלינד, דאס ניט האבען קיין ראיה.

sight'liness *n.* (סאיט׳־לי־נעס) דאס זיין אנגענעהם צו זעהן, שעהנקייט.

sight'ly *a.* (סאיט׳־לי) אנגענעהם צו זעהן, גוט געשטאלטעט, שעהן.

sight'-rea'der *n.* (סאיט־ריע׳־דער) א מוזיקאנט וואס קען לעזען אדער שפיעלען נאטען גלייך ווי ער זעהט זיי, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'-rea'ding *n.* (סאיט־ריע׳־דינג) דאס קענען לעזען אדער שפיעלען נאטען

גלייך אויפ'ן בליק, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'seeing *n.* (סאיט'–סיע–אינג) דאס ארומגעהן אדער ארומפאהרען אין א שטאדט צו זעהן אדער בעטראכטען אינטערעסאנטע זאכען, געביידעס אדער געגענדען.

sight'seer *n.* (סאיט'–סיע–ער) איינער וואס געהט ארום אדער פאהרט ארום אין א שטאדט צו זעהן אינטערעסאנטע זאכען, געביידעס אדער געגענדען.

sights'man *n.* (סאיטס'–מען) א מוזיקער וואס שפיעלט גלייך פון נאטען, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'-wor'thy *a.* (סאיט'–הוואיר'–טהי) וואס איז ווערטה צו זעהן.

sig'il *n.* (סידזש'–איל) א חתימה; א פער־קירצטער צייכען, אדער אונטערשריפט; א מאגישער אדער אסטראלאגישער צייכען.

Sigilla'ria *n.* (סידזש–אי–ליי'–רי–א) די סיגילאריען, א מין גרויסע לאנג־פערשוואונדענע בוימער פון די פארהיסטארישע צייטען [פערשטיינערטע שטאמען, צווייגען און ווארצלען פון דיעזע בוימער געפינט מען אין די שיכטען פון שטיין־קויהלען].

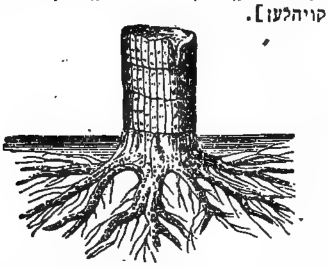

Sigillaria

sigilla'rian *a.* (סידזש–אי–ליי'–רי–ען) וואס איז שייך צו די סיגילאריען. ז. ***Sigillaria***

sig'illary *a.* (סידזש'–אי–לע–רי) וואס איז שייך צו א חתימה; וואס האט אויף זיך א חתימה.

sig'illate *a.* (סידזש'–אי–לייט) אין קעראמיק אדער טעפעריי — וואס איז בעציערט מיט איינגעפרעגטע צייכנונגען [וועגען ליימענע כלים]; ווי געשטעמפעלט [וועגען פלאנצען]; קלאר אנגעדייטעט.

sigilla'tion *n.* (סידזש–אי–ליי'–שאן) דאס בעציערען ליימענע געשיר מיט איינגעפרעגטע צייכנונגען.

sigillog'raphy *n.* (סידזש–אי–לאג'–רע–פי) די לעהרע און בעשרייבונג פון שטעמפלען און חתימות.

sig'la *n.* (סיג'–לא) א מאנאגראם וואס איז אויסגעקריצט אויף א שטעמפעל.

sig'los *n.* (סיג'–לאס) אן אלט־פערסישע זילבערנע מטבע.

sig'ma *n.* (סיג'–מא) די סיגמא, א גריכישער בוכשטאב וואס האט דעם קלאנג פון א סמך ["ס"]. ז. ***sigmoid***

sig'matism *n.* (סיג'–מע–טיזם) א שוועררע אדער שלעכטע אויסשפראכע פון דעם קלאנג "ס"; געברויך אדער וויעדערהאלונג פון א סיגמא אדער פון א "ס". ז. ***sigmoid***

sig'moid *a. and n.* (סיג'–מאיד) וואס האט די פארם פון דעם גריכישען בוכשטאב סיגמא [Σ] אדער פון לאטיינישען בוכשטאב *S*; א געבויגענע ליניע אין דער פארם פון א סיגמא.

sigmoi'dal *a.* (סיג–מאי'–דעל) וואס האט די פארם פון א סיגמא. ז. ***sigmoid***

sign *n. and v.* (סאין) עפעס; א צייכען וואס ווערט ארויסגעשטעלט אלס אן אנדייטונג פון א געוויסער זאך; א שילד; א סמן; א סימבאל; א דענקמאל; א מערקמאל; א סימפטאם; א זשעסט, א בעוועגונג מיט'ן קאפ אדער האנד צו בעצייכנען א געדאנק אדער פערלאנג; א שטערען־צייכען, א שטערען־בילד [איינער פון די 12 סמנים פון זאדיאק]; צייכנען, בעצייכנען; אנדייטען; אונטערצייכנען, אונטערשרייבען; זיין א צייכען; דיענען אלס א פארבעדייטונג פון עפעס; געבען א צייכען אדער סיגנאל; ווינקען.

sig'nal *n., a. and v.* (סיג'–נעל) א סיגנאל, א צייכען; אויסגעצייכענט; מערקווירדיג; סיגנאליזירען, געבען א צייכען אדער סיגנאל; בעצייכנען, דיענען אלס צייכען.

sig'nal-book *n.* (סיג'–נעל–בוק) א בוך וואס ענטהאלט א סיסטעם פון סיגנאלען מיט ערקלערונגען ווי אזוי זיי צו געברויכען.

sig'nal-box *n.* (סיג'–נעל–באקס) א סיגנאל־טורם, א סיגנאל־הויז [צו געבען סיגנאלען אויף אן אייזענבאהן]; דאס ליארם־קעסטעל, דער טרעוואגע־אפאראט [פאר פאליציי אדער צו לאזען וויסען וועגען א פייער].

sig'nal-chest *n.* (סיג'–נעל–טשעסט) א סיגנאלען־קאסטען, א סיגנאלען־קאמער [צו האלטען די סיגנאל־פלאגען אויף א שיף].

sig'nal-code *n.* (סיג'–נעל–קאוד) דער קאדעקס אדער די סיסטעם פון סיגנאלען.

Sig'nal Corps (סיג'–נעל קאור) אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בריגאדע סאלדאטען, וואס ריכטען איין די סיגנאליזאציאן [ווי אויפשטעלען טעלעגראפען, טעלעפאנען א. ד. ג.] אין דער צייט פון מלחמה.

sig'naler *n.* (סיג'–נעל–ער) ז. ***signaller***

signalet'ic *a.* (סיג–נע–לעט'–איק) וואס איז שייך צו די אלגעבראאישע צייכענס פלוס [+] און מינוס [—].

signalet'ic se'ries (סיג–נע–לעט'–איק סי'–ריז) א רייה מאטעמאטישע אויסדריקע וואס ווערען בעטראכט בלויז אין בעצוג צו די צייכענס פלוס [+] אדער מינוס [—].

sig'nal-flag *n.* (סיג'–נעל–פלעג) איינער פון עטליכע פלאגען מיט פערשיעדענע קאלירען, וועלכע דיענען צו סיגנאליזירען.

sig'nalise *v.* (סיג'–נעל–איז) ז. ***signalize***

sig'nalist *n.* (סיג'–נעל–איסט) א סיגנאליסט, א סיגנאל־געבער.

sig'nalize *v.* (סיג'–נעל–איז) 1. אויסצייכנען, מאכען מערקווירדיג; אונטערשטרייכען; 2. בעצייכנען, אנדייטען.

2. Washington's entry into New York was signalized with elaborate festivities.

sig'nal-lamp *n.* (סיג'–נעל–לעמפ) דער סיגנאל־לאמפ; א לאמטערן וואס דיענט צו געבען סיגנאלען.

sig'naller *n.* (סיג'–נעל–ער) א סיגנאל־געבער; עטוואס מיט וואס מען גיט סיגנאלען.

sig'nally *adv.* (סיג'–נעל–אי) אויף אן אויסגעצייכענטען, מערקווירדיגען שטייגער.

sig'nalman *n.* (סיג'–נעל–מען) א סיגנאל־געבער.

sig'nal-post *n.* (סיג'–נעל–פאוסט) א סלופ, צו וועלכען עס זיינען צוגעריכט פלאגען אדער לאמטערנען, וואס דיענען אלס סיגנאלען.

sig'nal-rock'et *n.* (סיג'–נעל–ראק'–עט) א סיגנאל־ראקעטע.

sig'nal-ser'vice *n.* (סיג'–נעל–סויר'–ווים) די סיגנאל־דיענסט, די דיענסט אין ארמעע וואס האט א שייכות צום געבען סיגנאלען.

sig'natary *a. and n.* (סיג'–נע–טע–רי) ז. ***signatory***

sig'nate *a.* (סיג'–נייט) בעשטימט; בעדעקט מיט בוכשטאבען־עהנליכע פלעקען [וועגען אינזעקטען].

signa'tion *n.* (סיג–ניי'–שאן) א צייכען, א סימבאל, אן עמבלעם.

sig'natory *a. and n.* (סיג'–נע–טא–רי) וואס איז פערבונדען מיט אן אונטערשריפט צו די בעדינגונגען פון אן אבמאך אדער קאנטראקט; דער צד אין אן אבמאך וואס האט זיך פערפליכטעט מיט אן אונטערשריפט [ספעציעל בנוגע צו מלוכות, וועלכע שליסען צווישען זיך אן אבמאך].

sig'nature *n.* (סיג'–נע–טשור) אן אונטערשריפט, א חתימה, די אונטערצייכנונג; א סיגנאטור, א צייכען; א בוכשטאב אדער ציפער וואס ווערט געשטעלט ביים ענד פון יעדען געדרוקטען בויגען, כדי דער איינבינדער זאל קיין טעות ניט האבען ביים צוזאמענלעגען די אבגעדרוקטע בויגענס פון א בוך; א צונויפגעלעגטער אבגעדרוקטער בויגען פאפיער; די שליסעל־צייכענס אין מוזיק וואס בעשטימען די טאן־ארט; א צייכען עהנליך צו א בוכשטאב [ביי אינזעקטען].

sign'-board *n.* (סאינ'–באורד) א פלאקאטען־ברעט, א שילד־ברעט.

sign'er *n.* (סאינ'–ער) אן אונטערצייכנער, אן אונטערשרייבער; איינער וואס גיט זיין אונטערשריפט.

sig'net *n.* (סיג'–נעט) א זיגעל, א האנד־זיגעל.

sig'net-ring *n.* (סיג'–נעט–רינג) א רינג מיט א זיגעל אדער חתימה.

sig'nifiable *a.* (סיג'–ני–פאי–עבל) וואס קען בעצייכענט ווערען; וואס קען פארגעשטעלט ווערען דורך סמנים אדער צייכענס.

signif'icance *n.* (סיג–ניפ'–אי–קענס) דער זין, דער מיין, די בעדייטונג; די וויכטינקייט; דאס זיין בעדייטענד, דאס זיין וויכטיג.

signif'icancy *n.* (סיג–ניפ'–אי–קענ–סי) ז. ***significance***

signif'icant *a.* (סיג–ניפ'–אי–קענט) בעדייטענד, אנדייטענד; וויכטיג.

signif'icantly *adv.* (סיג–ניפ'–אי–קענט–לי) בעדייטענדיג; מיט אן אנדייטונג.

significa'tion *n.* (סיג–ני–פי–קיי'–שאן) די בעדייטונג, די אנדייטונג.

signif'icative *a.* (סיג–ניפ'–אי–קע–טיוו) ז. ***significant***

signif'icatively *adv.* (סיג–ניפ'–אי–קע–טיוו–לי) דורך אנדייטונג; אויף אן אנדייטענדען שטייגער.

signif'icator *n.* (סיג–ניפ'–אי–קיי–טאר) אן אנדייטער, איינער אדער עפעס וואס דייטעט אן אדער לאזט וויסען דורך ווערטער, צייכענס א. ד. ג.

signif'icatory *n.* (סיג–ניפ'–אי–קע–טא–רי) דער צייכען, די אנדייטונג.

sig'nifier *n.* (סיג'–ני–פאי–ער) אן אנ־

דייטער, איינער אדער עפעס וואס דייטעט אן.

sig'nify *v.* (סיג'-ני-פאי) 1. בעצייכנען, בעדייטען; 2. אנדייטען.
1. This statement does not signify anything.
2. "All those in favor please signify by saying aye".

si'gnior *n.* (סי'-ניאר) ז. ***signor***

sign man'ual (סאין מענ'-יו-על) אן אונטערשריפט מיט דער איינענער האנד [וועגען אן אפיציעלען דאקומענט, אונטער וועלכען דער קעניג אדער דאס מאגיסטראט האט זיך אליין אונטערגעשריעבען]; עטוואס וואס שפּיגעלט אב אדער דריקט אויס דעם כאראקטער אדער די אינדיווידואליטעט פון א געוויסער פערזאן.

sign of exclama'tion (סאין אוו עקס-קלע-מיי'-שאן) אן אויסרופס=צייכען [!].

sign of interroga'tion (סאין אוו אינ-טער-א-גיי'-שאן) א פראגע=צייכען [?].

si'gnor *n.* (סי'-ניאר) א סיניאר [אן איטאליענישער אדעלמאן אדער אריסטאקראט]; א הערר, אן אדעלמאן; הערר [א טיטול פאר דעם נאמען אין איטאליען].

signo'ra *n.* (סי-ניאו'-רא) סיניארא, מאדאם [א טיטול פון א פרוי אין איטאליען בעת מען רופט זי מיט'ן נאמען].

signori'na *n.* (סי-ניא-רי'-נא) סיניארינא, פריילין, מאדמואזעל [א טיטול פון א מיידעל בעת מען רופט זי מיט'ן נאמען].

sign'-post *n.* (סאינ'-פאוסט) א זייל אדער סלופּ [ווי נעבען אן אכסניא], אויף וועלכען עס הענגט א שילד.

signs of quota'tion (סאינז אוו קהוואטיי'-שאן) ציטירונגס=צייכען אדער גענזעפיסלעך [די צייכענס " " אין וועלכע עס ווערען איינגעשלאסען אן אנדערענס ווערטער אדער ווערטער וועלכע ווערען ציטירט פון אנדערסוואו].

si'ka *n.* (סי'-קא) דער סיקא, א מין יאפּאנעזישער הירש.

sil *n.* (סיל) געלבער אקער [אזא געלבער ליים וואס האט אמאל געדיענט אלס פארב ביי מאלער].

si'lage *n. and v.* (סאי'-לעדזש) ז. ***ensilage***

sile *n.* (סאיל) א זיפּ, א רעשעטע; א זייערעל, א פילטער [פאר פליסיגקייטען]; דאס וואס בלייבט פון דורכזיפּען אדער דורכזייען; פסלת, שמוץ.

si'lence *n. and v.* (סאי'-לענס) שטילקייט; דאס שווייגען, שווייגזאמקייט; פערשוויגענקייט, פערבארגענקייט, פערגעסענהייט; אין מוזיק — א פויזע; מאכען צו שווייגען, שטיל מאכען; איינשטילען.

si'lencer *n.** (סאי'-לענ-סער) איינער וואס שטילט איין; דער אדער דאס וואס מאכט שווייגען; א בערוהיגער.

si'lent *a.* (סאי'-לענט) שווייגענד, שטום; ניט בערעדעוודיג; וואס זאגט גארנישט וועגען א געוויסען געגענשטאנד; וואס קען קיין דעה ניט זאגען; אהן רייד; שטיל, רוהיג.

si'lently *adv.* (סאי'-לענט-לי) אויף א שווייגענדען, שטומען שטייגער.

si'lentness *n.* (סאי'-לענט-נעס) דאס שווייגען, דאס זיין שטיל.

si'lent part'ner (סאי'-לענט פארט'-נער) א שטילער שותף [א שותף אין א געשעפט, וועלכער נעהמט ניט קיין טהעטיגען אנטייל אין דער פיהרונג פון געשעפט].

sile'sia *n.* (סי-לי'-שיא) סילעזישע לייווענד; אזא באוועל=צייג.

si'lex *n.** (סאי'-לעקס) ז. ***silica***

silhouette' *n. and v.* (סיל-או-עט') א סילועט, א בילד וואס שטעלט פאר דעם שאטען פון דעם געגענשטאנד, וועלכען מען מאלט; דער פראפיל פון א געגענשטאנד, וואס איז בעדעקט מיט א שווארצען קאליר; מאכען א סילועט; געבען דעם סילועט אדער שאטען=בילד פון עפעס.

sil'ica *n.* (סיל'-אי-קא) קיזעל=זויערע, קרעמען=זויערע [זעהר א הארטער ווייסער אדער קאלירלאזער שטאף, וואס געפינט זיך אין פעלזען אין דער פארם פון קווארץ, אפאל א. ד. ג.].

sil'icate *n.* (סיל'-אי-קייט) סיליקאט, א זאלץ פון קיזעל=זויערע. ז. ***silica***

silic'ic *a.* (סי-ליס'-איק) וואס איז שייך צו קיזעל=זויערע. ז. ***silica***

sil'icide *n.* (סיל'-אי-סיד) א כעמישע פערבינדונג פון סיליציום מיט אן אנדער עלעמענט. ז. ***silicon***

silicif'erous *a.* (סיל-אי-סיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך קיזעל אדער קרעמען.

silicifica'tion *n.* (סי-ליס-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין קיזעל=זויערע.

silic'ify *v.* (סי-ליס'-אי-פאי) פערוואנדלען אין קיזעל=זויערע. ז. ***silica***

sili'cious *a.* (סי-ליש'-אס) קרעמעניסטע, קיזעלדיג.

sili'cium *n.* (סי-ליש'-אי-אם) סיליציום. ז. ***silicon***

sil'icle *n.* (סיל'-איקל) אין באטאניק — א קליינער שויט [סטרוטשקע]. ז. ***silique***

sil'icon *n.* (סיל'-אי-קאן) סיליציום [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען, וואס האט דעם אויסזעהן פון א טונקעלגרויען פולווער].

sil'iconize *v.* (סיל'-אי-קאנ-איז) פערבינדען מיט סיליציום. ז. ***silicon***

silic'ula *n.* (סי-ליק'-יו-לא) ז. ***silicle***

sil'icule *n.* (סיל'-אי-קיול) ז. ***silicle***

silic'ulose *a.* (סי-ליק'-יו-לאוס) שויטען=פערמיג, ווי א סטרוטשקע.

silic'ulous *a.* (סי-ליק'-יו-לאס) ז. ***siliculose***

sil'iqua *n.* (סיל'-אי-קהווא) א הילז, א שויט, א סטרוטשקע; א קאראט [א געוויכט צו וועגען גאלד און עדעלשטיינער].

silique' *n.* (סי-ליק') א שויט, א סטרוטשקע, א הילז.

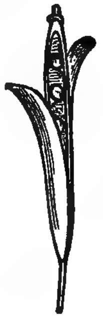
Silique

sil'iquiform *a.* (סיל'-אי-קהווי-פארם) וואס האט די פארם פון א שויט אדער סטרוטשקע.

sil'iquous *a.* (סיל'-אי-קהוואס) הילזיג, שויטיג; פון שויטען, פון סטרוטשקעס.

silk *n. and a.* (סילק) זייד; זייד=פאדים; זיידען, א זיידענער, געמאכט פון זייד.

silk'-cot'ton *n.* (סילק'-קאט'ן) זיידען=באוועל [אזא באוועל, וואס ווערט נעברויכט אנצושטאפּען קישענס א. ד. ג., אבער מען שפּינט ניט פון איהר קיין פאדים].

silk'-cot'ton tree (סילק'-קאט'ן טריע) א בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט זיידען=באוועל. ז. ***silk-cotton***

sil'ken *a.* (סילקן) זיידען; זיידען=ארטיג: ווייך, צארט, זאנפט, בוינזאם; געקליידעט אין זיידענס; וואס לעבט אין לוקסוס; פערשווענדעריש.

silk'-fac'tory *n.* (סילק'-פעק'-טא-רי) א זיידען=פאבריק.

silk'-fowl *n.* (סילק'-פאול) אזא הוהן מיט זעהר ווייכע און גלאנציגע פעדערען.

silk'-gland *n.* (סילק'-גלענד) א דריזע, וועלכע טיילט אויס זייד=שטאף [ווי ביי דעם זייד=ווארים].

silk gown (סילק גאון) דער זיידענער מאנטעל פון אן ענגלישען רעגיערונגס=ראטה; אן אדוואקאט וואס איז בעשטימט פון לארד=קאנצלער אלס רעגיערונגס=ראטה.

silk'-grass *n.* (סילק'-גרעס) די פאלמען=ליליע [זעהר א שעהנע גארטען=פלאנצע פון מעקסיקא און וועסט=אינדיען. ז. איל.]; זייד=גראז [אזא אמעריקאנישעס גראז].

Silk-grass

silk'-grow'er *n.* (סילק'-גראו'-ער) א ציכטער פון זייד=ווערים, איינער וואס האדעוועט זייד=ווערים [כדי צו בעקומען זייד].

silk'-hat *n.* (סילק'-העט) א צילינדער=הוט.

silk'-hen *n.* (סילק'-הען) ז. ***silk-fowl***

sil'kiness *n.* (סיל'-קי-נעס) דאס זיין זיידען=ארטיג: דאס זיין ווי זייד; ווייכקייט; ווייבערישקייט, פערצערטעלטקייט, שוואכהערציגקייט.

silk'man *n.* (סילק'-מען) א הענדלער מיט זיידען=סחורות; איינער וואס איז בעשעפטיגט אין דער פראדוקציאן פון זיידען=סחורות; א דירעקטאר פון א זיידען=פאבריק.

silk'-mer'cer *n.* (סילק'-מויר'-סער) א הענדלער מיט זיידען=סחורות.

silk'-mill *n.* (סילק'-מיל) א זיידען=פאבריק.

silk'-reel *n.* (סילק'-ריעל) א מאשין, וועלכע נעהמט ארונטער רויהע זייד פון די קאקאנס און שפּינט זייד=פאדים.

silk'-sor'ting machine' (סילק'-סאהר'-טינג מע-שין') א מאשין צו סארטירען זיידענע פעדים לויט זייער דיקקייט און זיי אנוויקלען אויף שפּולען.

silk'-stock'ing *a. and n.* (סילק'-סטאק'-אינג) וואס טראגט זיידענע זאקען; אריסטאקראטיש, פעראיידעלט, פערצערטעלט; אן אריסטאקראט, איינער וואס לעבט אין לוקסוס.

silk'-wea'ver *n.* (סילק'-הוויע'-ווער) א זיידען=וועבער.

silk'-win'der *n.* (סילק'-הוואינ'-דער) ז. ***silk-reel***

silk'worm *n.* (סילק'-הוואירם) א זייד־וואָרים.

sil'ky *a.* and *n.* (סיל'-קי) פון זייד; זיידיג; אין באָטאַניק — בעדעקט מיט זיידען־אַרטיגע האָר; גלאַט ווי זייד; אַזאַ הוהן מיט זעהר ווייכע און גלאַנציגע פעדערען.

sill *n.* (סיל) [פון א טהיר]; א שוועל; דער אונטערשטער האָריזאָנטאַלער טייל פון ראַהם פון א פענסטער א. ד. ג.

sil'labub *n.* (סיל'-ע-באַב) *sillibub* .ז

sil'libub *n.* (סיל'-אי-באַב) א געטרענק פון מילך מיט וויין, ביער און צוקער.

sil'lily *adv.* (סיל'-אי-לי) אויף א דומען, נאַרישען אופן.

sil'liness *n.* (סיל'-אי-נעס) דומהייט, נאַרישקייט.

sil'lograph *n.* (סיל'-א-גרעף) א סילאָ־גראַף, א סאַטיריקער, א שרייבער פון סאַטירישע פאָעמען.

sillom'eter *n.* (סי-לאַמ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון דעם גאַנג פון א שיף.

sil'lon *n.* (סיל'-אָן) א פאָרוואַנד פון ערד אין א פעסטונג צו שיצען דעם שוואַכען טייל פון א פעסטונגס־ווערק.

sil'ly *a.* and *n.* (סיל'-אי) דום, נאַריש; א דומער יונג.

sil'ly sea'son (סיל'-אי סיזען) א צייט ווען עס איז ניטאָ קיין וויכטיגע נייעס און די צייטונגס־ארויסגעבער פילען אן זייערע צייטונגען מיט ניט וויכטיגע מאַטעריאַלען און אָפט מיט נאַרישע מעשיות און ערצעהלונגען.

si'lo *n.* and *v.* (סאַי'-לאָ) דער קאָרן־קעלער [א טיפער פערמאַכטער גרוב אָדער אַזאַ געביידע, וואו עס קומט ניט אַריין קיין לופט און וואַסער און וואו פוטער אָדער גרינסען ווערען געהאַלטען און פערבלייבען א לאַנגע צייט פריש און גרין]; האַלטען תבואה אין א קאָרן־קעלער. *ensilage* .ז

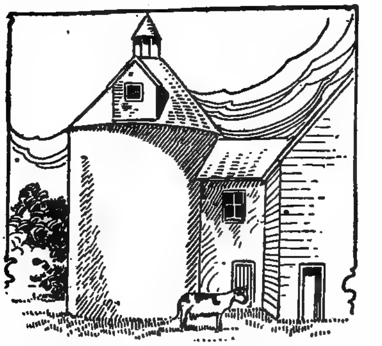

Silo

silphol'ogy *n.* (סיל-פאַל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער לאַרווע [אינזעקטען־ווערימלעך]. *larva* .ז

silt *n.* and *v.* (סילט) בלאָטע, שלאַם; בעדעקט אָדער בעדעקט ווערען מיט שלאַם.

sil'ty *a.* (סיל'-טי) פול מיט שלאַם; ענהליך צו שלאַם.

silure' *n.* (סי-ליור') *sheat-fish* .ז

silu'ridan *n.* and *a.* (סי-ליו'-רי-דען) א וועלס אָדער סאָם [אַזאַ גרויסער טייך־פיש]; וואָס האָט די פאָרם אָדער די אייגענשאַפטען פון א וועלס אָדער סאָם. *sheat-fish* .ז

sil'va *n.* (סיל'-וואַ) *sylva* .ז

sil'van *a.* and *n.* (סיל'-ווען) *sylvan* .ז

sil'ver *n.*, *a.* and *v.* (סיל'-ווער) זילבער; א זילבערנע מטבע; געלד; זילבערנע געשיר; א זילבערנע כלי; אין פאָטאָגראַפיע — א זילבער־זאַלץ וואָס מאַכט דעם נעגאַטיוו אָדער דאָס פאַפּיער עמפּפינדליך צו ליכט; עטוואָס וואָס איז ענהליך צו זילבער [אין גלאַנץ]; געמאַכט פון זילבער; זילבערנער; ענהליך צו זילבער [אין גלאַנץ, קלאַנג א. ז. וו.]; גלאַנציג, שיינענד; צאַרט, פריעדליך, רוהיג; בעזילבערען, בעדעקען מיט זילבער; בעדעקען מיט עטוואָס וואָס איז ענהליך צו זילבער; בעדעקען מיט פאָליע [א געמיש פון צין און קוועקזילבער צו בעדעקען שפּיגלען]; צוגעבען א זילבער־גלאַנץ; מאַכען גרויליך.

sil'ver-bass *n.* (סיל'-ווער-בעס) א מין אַמעריקאַנער טייך־פיש מיט זילבער־ווייסע שופּען. *mooneye* .ז

sil'ver-bath *n.* (סיל'-ווער-בעטה) אין פאָטאָגראַפיע — א לעזונג פון זילבער־אַקסיד [צו מאַכען דאָס גלאָז אָדער דאָס פאַפּיער עמפּפינדליך צו ליכט]; א כלי צו האַלטען דיעזע לעזונג.

sil'ver-beat'er *n.* (סיל'-ווער-ביעט'-ער) א זילבער־שלעגער [וואָס קלאַפּט אויס בלאַט־זילבער].

sil'verberry *n.* (סיל'-ווער-בער-אי) די זילבער־יאַגדע [אַזאַ אַמעריקאַניש בוימעל מיט שמעקעדיגע זילבער־בלעטלעך און עסבאַרע זילבער־יאַגדעס].

sil'ver-black *a.* (סיל'-ווער-בלעק) שוואַרץ בעשפּרענקעלט מיט זילבער־גרוי.

sil'ver-boom *n.* (סיל'-ווער-בוהם) *silver-tree* .ז

sil'ver-bush *n.* (סיל'-ווער-בוש) דער זילבער־בוש אָדער יופּיטער'ס באָרד [אַזאַ שפּאַנער אייראָפּאַאישער קוסט מיט זילבער־בלעטלעך].

sil'verchain *n.* (סיל'-ווער-טשיין) די פאַלשע אַקאַציע. *locust-tree* .ז

sil'verer *n.* (סיל'-ווער-ער) א בעזילבערער; א פאָליערער [איינער וואָס לעגט אַרויף פאָליע אויף שפּיגלען].

silverette' *n.* (סיל-ווע-רעט') א מין שעהנע הויז־טויב.

sil'verfin *n.* (סיל'-ווער-פין) א מין סאַרדעל. *minnow* .ז

sil'ver fir (סיל'-ווער פויר) דער זילבער־טאַנענבוים [אַזאַ טאַנענבוים מיט א ווייכען ווייסען האַלז און מיט צוויי זילבער־שטריכען אויף די בלעטער].

sil'verfish *n.* (סיל'-ווער-פיש) דער זילבער־פיש [א נאָמען פון פערשיעדענע פיש מיט זילבער־ווייסע שופּען]; א מין הויז־אינזעקט וואָס צופרעסט ביכער, טאַפּעטען [אַביטשעס, שפּאַליער] א. ז. וו.

sil'ver-foil *n.* (סיל'-ווער-פאָיל) זילבער־בלאַט [דין אויסגעקלאַפּטער זילבער].

sil'ver fox (סיל'-ווער פאָקס) דער זילבער־פוקס [אַזאַ פוקס מיט א שוואַרצער גרוי געשפּרענקעלטער פעל].

sil'ver-gilt *n.* (סיל'-ווער-גילט) בעגילטער זילבער; א נאַכגעמאַכטע בעגילדונג פון זילבער.

sil'ver-glance' *n.* (סיל'-ווער-גלענס') זילבער־גלאַנץ [נאַטירליכער זילבער־סולפיד אָדער א פערבינדונג פון שוועבעל־זויערע מיט זילבער].

sil'ver-gray' *a.* and *n.* (סיל'-ווער-גריי) זילבער־גרוי [א נעמיש פון שוואַרץ און זילבער־ווייס]; א זילבער־גרויער קאָליר.

Sil'ver-Gray *n.* (סיל'-ווער-גריי) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — איינער פון דעם קאָנסערוואַטיווען פליגעל פון דער וויהיג־פּאַרטיי [נאָך דער נידערלאַגע פון דער פּאַרטיי ביי די וואַהלען פון יאָהר 1852].

sil'ver-haired *a.* (סיל'-ווער-העהרד) זילבער־האָריג; וואָס האָט ווייסע אָדער גלאַנציג־גרויע האָר.

sil'verhead *n.* (סיל'-ווער-העד) די זילבער־שטערן־מיערע [אַזאַ פּלאַנצע]. *chickweed* .ז

sil'ver-head'ed *a.* (סיל'-ווער-העד'-עד) וואָס האָט זילבער־ווייסע אָדער זילבער־גרויע האָר אויף'ן קאָפּ; מיט א זילבערנעם קאָפּ [ווי א שטעקען].

sil'veriness *n.* (סיל'-ווער-אי-נעס) 1. דאָס זיין פון זילבער; דאָס ענטהאַלטען זילבער; 2. ענהליכקייט צו זילבער.
2. The picture is remarkable for its broad and pure silveriness.

sil'vering *n.* (סיל'-ווער-אינג) בעזילבערונג; אין פאָטאָגראַפיע — דאָס אַנזאַפּען מיט א זילבער־זאַלץ [אום צו מאַכען עמפּפינדליך צו ליכט].

sil'verite *n.* (סיל'-ווער-איט) אַן אַנהענגער פון דעם, געברויך פון זילבער אַלס געלד גלייך מיט גאָלד; אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — איינער וואָס איז נעגען דעם, אַז מען זאָל אַבשאַפען דעם געברויך פון זילבער אַלס געלד און פאָדערט ענטוועדער זילבער זאָל געברויכט ווערען גלייך מיט גאָלד אָדער אַז זילבער־געלד זאָל, אַם ווענינסטענס, געברויכט ווערען אין א בעדייטענדער צאָהל.

sil'verize *v.* (סיל'-ווער-איז) בעזילבערען; מאַכען ענהליך צו זילבער; בעדעקען מיט פאָליע. *silver* .ז

sil'ver-king *n.* (סיל'-ווער-קינג) *tarpon* .ז

sil'ver-leaf *n.* (סיל'-ווער-ליעף) זילבער־בלאַט [דין אויסגעקלאַפּטער זילבער]; דער ווייסער פּאַפּעל־בוים [טאָפּאָל].

sil'ver-leafed *a.* (סיל'-ווער-ליעפט) מיט זילבער־קאָלירטע בלעטער [ווענען פּלאַנצען].

sil'verless *a.* (סיל'-ווער-לעס) וואָס האָט ניט קיין זילבער; וואָס האָט ניט קיין געלד.

sil'verling *n.* (סיל'-ווער-לינג) א זילבערנע מטבע; א שקל אָדער האַלבער שקל [אַמאָל ביי אידען].

sil'verly *adv.* (סיל'-ווער-לי) אַזוי ווי זילבער, זילבער־ענהליך [אין קלאַנג אָדער אויסזעהן].

sil'vern *a.* (סיל'-ווערן) זילבערן, נעמאַכט פון זילבער, ענהליך צו זילבער.
Speech is silvern, silence is golden.

sil'ver-owl *n.* (סיל'-ווער-אַול) דער ווייסער נאַכט־פויגעל [איילע, סאָווע]. *barn-owl* .ז

sil'ver-pa'per *n.* (סיל'-ווער-פּיי'-פּער) ווייסעס זיידען־פּאַפּיער פון העכערען זאָרט.

sil'ver-plat'ed *a.* (סיל'-ווער-פּלייט'-עד) נעזילבערט, געדעקט מיט זילבער.

sil'ver-plat'er *n.* (סיל'-ווער-פּלייט'-ער) א בעזילבערער, איינער וואָס דעקט אָדער בעציהט מיט זילבער.

sil'ver-print *n.* (סיל'-ווער-פּרינט)

פאטאגראפישעס פאפיער פרעפארירט מיט זילבער=זאלץ.

sil'ver-shaft'ed *a.* (סיל'-ווער-שעפט-עד) וואס טראגט זילבערנע פיילען [וועגען דער אלט=רוימישער געטין דיאנא].

sil'versides *n.* (סיל'-ווער-סאידז) א זילבער=פיש, א פיש וואס האט א זילבער=ווייסען שטרייף אויף די זייטען.

sil'versmith *n.* (סיל'-ווער-סמיטה) א זילבער=שמיעד, א זילבער=ארבייטער.

sil'ver-sold'er *n.* (סיל'-ווער-סאל'-ער) א שטאף צו לייטען זילבער.

sil'verspot *n.* (סיל'-ווער-ספאט) א זומער=פויגעלע מיט זילבער=ווייסע פלעקען.

sil'ver-sprig *n.* (סיל'-ווער-ספריג) דער זילבער=קראליק [אזא קראליק מיט זילבער=גרויע האר]; די פעל פון דעם זילבער=קראליק.

Sil'ver State (סיל'-ווער סטייט) דער שטאאט נעווארא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען צוליעב די זילבער=מינען, וועלכע געפינען זיך דארטען].

sil'ver-stick *n.* (סיל'-ווער-סטיק) א בעאמטער פון ענגלישען קעניגליכען הויף.

sil'vertail *n.* (סיל'-ווער-טייל) ז. *silver-witch*

sil'ver-tongue *n.* (סיל'-ווער-טאנג) ז. *song-sparrow*

sil'ver-tongued *a.* (סיל'-ווער-טאנגד) מיט א שארפען צונג; וואס רעדט שעהן.

sil'ver-top *n.* (סיל'-ווער-טאפ) אזא קראנקהייט ביי גראזען, ווען זייערע אוייבערשטע טיילען ווערען ווייס און פערוועלקט.

sil'ver-tree *n.* (סיל'-ווער-טריע) דער זילבער=בוים [אזא בוים מיט זילבער=ווייסע בלעטער].

sil'verware *n.* (סיל'-ווער-הוועהר) זילבערנע ארטיקלען; זילבער=געשיר.

sil'ver-washed *a.* (סיל'-ווער-הוואשט) ווי בעדעקט מיט זילבער; ווי בעדעקט מיט פראסט=טהוי.

sil'ver wed'ding (סיל'-ווער הוועד'-אינג) די זילבערנע האכציית [25 יאהר נאך דער חתונה].

sil'ver-white *n.* (סיל'-ווער-הוואיט) זילבער=ווייס [א מין ווייסער בלייי].

sil'ver-witch *n.* (סיל'-ווער-הוויטש) אזא קליינער הויז=אינזעקט וואס צופרעסט ביכער, טאפעטען א. וו. ז. *silverfish*

sil'ver-work *n.* (סיל'-ווער-הוואירק) זילבער=ארבייט, זילבער=ארנאמענטען; זילבער=געשיר.

sil'very *a.* (סיל'-ווער-אי) זילבערדיג; וואס ענטהאלט זילבער, בעדעקט אדער בעשפרענקעלט מיט זילבער; פון זילבערקאליר; פון א זילבער=קלאנג, העל=קלינגענד.

Sil'very Gray (סיל'-ווער-אי גריי) ז. *Silver-Gray*

sil'viculture *n.* (סיל'-ווי-קאל-טשור) ז. *sylviculture*

si'ma *n.* (סאי'-מא) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז. ז. *cyma*

simar' *n.* (סי-מאר') א לייכטער פרויעןמאנטעל.

Simaru'ba *n.* (סים-ע-רוה'-בא) דער סימארובא=בוים [א מין בוימער, צו וועלכע עס בעלאנגען די קוואסיא=בוימער]. ז. *Quassia*

sim'bere *n.* (סים'-ביער) ז. *simbil*

sim'bil *n.* (סים'-ביל) דער ווייס=בייכיגער אפריקאנישער שטארך. ז. *stork*

sim'blin *n.* (סים'-בלין) ז. *simlin*

sim'bling *n.* (סים'-בלינג) ז. *simlin*

Sim'ia *n.* (סים'-אי-א) דער מין אראנג=אוטאנגען [אזעלכע אפען]. ז. *orang-outang*

sim'ian *a. and n.* (סים'-אי-ען) אפיש, מאלפיש; וואס איז שייך צו די מענשעןעהנליכע אפען; אן אפע, א מאלפע; א מענשען=עהנליכע אפע.

Simi'idæ *n.* (סי-מאי'-אי-דיע) דער מין מענשען=עהנליכע גרויסע אפען [הויפטזעכליך דער מין גיבאנען. ז. *gibbon*].

sim'ilar *a. and n.* (סים'-אי-לאר) עהנליך, גלייכארטיג; אן עהנליכע זאך.

similar'ity *n.* (סים-אי-לער'-אי-טי) עהנליכקייט, גלייכארטיגקייט; אן עהנליכקייט.

sim'ilarly *adv.* (סים'-אי-לאר-לי) מיט עהנליכקייט, אויף אן עהנליכען אופן.

I am similarly situated as you.

sim'ile *n. and adv.* (סים'-אי-ליע) אין רעטאריק — א גלייכניס, א פערגלייכניס, א פערגלייך, א צונלייך; אין מוזיק — אויף דעמזעלבען אדער עהנליכען שטייגער.

sim'ile-mark *n.* (סים'-אי-ליע-מארק) א ווידערהאלונגס=צייכען אין מוזיק.

Simile-mark

simil'ia *n.* (סי-מיל'-אי-א) עהנליכע זאכען. ז. *simile*

simil'iter *adv.* (סי-מיל'-אי-טער) אויף אן עהנליכען שטייגער; אין געריכטס=פערהאנדלונגען — אנגעהמענדיג דעם קלעגער'ס שטרייט=פונקט.

simil'itude *n.* (סי-מיל'-אי-טיוד) אן עהנליכקייט; א פערגלייך, א פערגלייכונג; א נאכבילדונג; א ריכטיגע קאפיע פון א אנדערפערזאן.

similitu'dinary *a.* (סי-מיל-אי-טיו'-די-נע-רי) וואס איז שייך צו א פערגלייך אדער צום געברויך פון א פערגלייך; וואס בעצייכענט אדער מאכט א פערגלייך.

sim'ilor *n.* (סים'-אי-לאהר) סימילאר, מאנהיימער גאלד אדער פרינץ=מעטאל [א גאלד=נעלבע מישונג פון קופער און צינק].

sim'ioid *a.* (סים'-אי-איד) ז. *simious*

sim'ious *a.* (סים'-אי-אס) אפיש, מאלפיש; וואס איז שייך צו די מענשען=עהנליכע אפען.

sim'itar *n.* (סים'-אי-טאר) א קורצע, קרומע טערקישע שווערד.

sim'itared *a.* (סים'-אי-טארד) שווערדפערמיג; געבויגען ווי א טערקישע שווערד.

sim'itar-pod *n.* (סים'-אי-טאר-פאד) אזא פאסאליע פון די הייסע לענדער. ז. *sea-bean*

sim'lin *n.* (סים'-לין) א מין געבעקס [וואס קריסטען עסען געוועהנליך אום ווייהנאכט, פאסכא אדער אום פיערטען זונטאג פון פאסט=צייט]; אזא מין קליינער מעלאן=קירבעס.

sim'mer *v. and n.* (סים'-ער) אנהויבען אויפצוזידען; זשומען ווי ביים אויפזוידען; אונטערהיצען; פערקאכען; האלטען ביים אויפפלאצען [פון כעס]; דאס זשומען [ביים אויפזידען].

sim'nel *n.* (סים'-נעל) ז. *simlin*

sim'nel bread (סים'-נעל ברעד) אזא געבעקס. ז. *simlin*

Sim'nel Sun'day (סים'-נעל סאנ'-דיי) דער פיערטער זונטאג פון דער קריסטליכער פאסט=צייט.

simo'niac *n.* (סי-מאו'-ני-עק) איינער וואס קויפט אדער פערקויפט קירכען=עמטער: איינער וואס האנדעלט מיט הייליגקייטען.

simoni'acal *a.* (סים-א-נאי'-ע-קעל) שולדיג אין סימאניע [דאס קויפען אדער פערקויפען קירכליכע עמטער אדער האנדלען מיט הייליגקייטען]; וואס איז שייך צו סימאניע; וואס האנדעלט מיט הייליגקייטען.

simoni'acally *adv.* (סים-א-נאי'-ע-קעל-אי) בעגעהענדיג דעם פערברעכען פון סימאניע, אויף'ן אופן פון סימאניע [דאס האנדלען מיט הייליגקייטען, דאס קויפען אדער פערקויפען קירכליכע עמטער].

si'mon-pure' *a.* (סאי'-מאן-פיור') עכט, אמת'דיג, ריכטיג.

He is a simon-pure Indian.

sim'ony *n.* (סים'-א-ני) סימאניע, די זינד פון האנדלען מיט הייליגקייטען; די זינד פון קויפען אדער פערקויפען קירכליכע עמטער.

simoom' *n.* (סי-מוהם') דער סאמום [אזא שטיקענדער, הייסער מדבר=ווינד].

simoon' *n.* (סי-מוהן') ז. *simoom*

simos'ity *n.* (סאי-מאס'-אי-טי) פלאכנאזיגקייט; דאס האבען א פלאטשיגע אדער פעררייסענע נאז; דאס זיין קאנקאוו [אויסגעבויגענקייט נאך אינעווייניג].

si'mous *a.* (סאי'-מאס) פלאכנאזיג, וואס האט א פלאטשיגע נאז; וואס האט א פעררייסענע נאז; קאנקאוו, געבויגען נאך אינעווייניג.

sim'per *v. and n.* (סים'-פער) שמייכלען מיט א נעמאכטען אדער נארישען שמייכעל; א נעמאכטער אדער נארישער שמייכעל.

sim'perer *n.* (סים'-פער-ער) איינער וואס שמייכעלט מיט א נעמאכטען אדער נארישען שמייכעל.

sim'pering *a.* (סים'-פער-אינג) וואס שמייכעלט מיט א געמאכטען אדער נארישען שמייכעל; געמאכט, אפעקטירט, כלומר'שדיג; נאריש.

sim'peringly *adv.* (סים'-פער-אינג-לי) מיט א נעמאכטען אדער נארישען שמייכעל.

sim'ple *a., n. and v.* (סימפל) איינפאך, פשוט; ניט בעציערט, ניט געקינסטעלט; אויפריכטיג, אפענהערציג; אונענטוויקעלט; ניט איבערשפיצט, נאריש, לייכט, פערשטענדליך; ניט קאמפליצירט; נידריג, ארים; ניט נעמיש, ניט צוזאמענגעזעצט; אונוויכטיג; א סימפלום, א סימפלעקס [א ניט=נעמישטע אדער ניט=צוזאמענגעזעצטע זאך, אן עלעמענט]; א הייל=פלאנצע; א קרייטער=מעדיצין; זאמלען הייל=קרייטיכער.

sim'ple con'tract (סימפל קאנ'-טרעקט) א מינדליכער אבמאך, א ניט נעשריבענער אדער א ניט אונטערגעשריבענער אבמאך.

sim'ple frac'tion (סימפל פרעק'-שאן) א געוועהנליכע ברוך=צאהל [ווי $\frac{3}{4}$ $\frac{5}{8}$ א. ז. וו., אין נעגענזאץ צו א דאפעל=ברוךצאהל, וואס קומט פון טיילען א ברוךצאהל אויף א ברוך=צאהל, ווי $\frac{\frac{1}{3}}{\frac{1}{6}}$].

sim'ple-heart'ed *a.* (סימ'פל-הארט'-עד) אויפריכטיג, ערנסט; גוטהארציג.

sim'ple in'terest (סימפל אינ'-טער-עסט) איינפאכע פראצענטען, קאפיטאלפראצענטען [אין נעגענזאץ צו פראצענט פון פראצענט].

sim'ple lar'ceny (סימפל לאר'-סע-ני) איינפאכע גנבה [וואס איז ניט דורכגע

פיהרט אונטער אומשטענדען וואס מאכען שווערער די שולד].

sim'ple leaf (סימפל ליעף) אן איינפאך בלאט [וואס בעשטעהט פון איין טייל].

sim'ple med'icine (סימפל מעד'-אי-סין) א ניט געמישטעס אדער ניט צוזאמענגעזעצטעס הייל-מיטעל, א מעדיצין וואס בעשטעהט פון איין מין.

sim'ple-mind'ed *a.* (סימ'פל-מאינד'-עד) איינפאך, ניט איבערנעשפיצט, אהן חכמות.

sim'ple-mind'edness *n.* (סימ'פל-מאינד'-עד-נעס) איינפאכקייט, דאס זיין ניט איבערגעשפיצט.

sim'pleness *n.* (סימ'פל-נעס) ז. ***simplicity***.

sim'ple num'ber (סימפל נאמ'-בער) אן אבסטראקטע צאהל [סתם א צאהל, ניט א צאהל פון געוויסע זאכען].

sim'pler *n.* (סימ'-פלער) א קרייטערזאמלער, א זאמלער פון הייל-גראזען.

sim'ples *n.* (סימפלן) 1. הייל-קרייטיכער; קרייטער-מעדיצין; ניט צוזאמענגעזעצטע זאכען; 2. נארישקייט, נארישע אויפפיהרונג.

2. He has a fit of simples.

sim'ple Si'mon (סימפל סאי'-מאן) א פשוטער, נארישער יונג.

sim'pleton *n.* (סימ'פל-טאן) א נאר, א דומקאפ; א מין אמעריקאנישער שטראנדלויפער [אזא פויגעל. ז. ***dunlin***].

sim'ple-toothed *a.* (סימ'פל-טוהטהט) וואס האט איין פאר שנייד-צייהנער [פאדערשטע צייהנער] אויבען און איין פאר אונטען.

sim'ple-winged *a.* (סימ'פל-הווינגד) וואס האט גלייכע, ניט געצאקטע פליגלען.

simplic'ident *a.* and *n.* (סימ-פליס'-אי-דענט) וואס האט בלויז איין פאר אויבערשטע שנייד-צייהנער [פאדערשטע צייהנער]; א נריזשענד חיה'לע מיט איין פאר אויבערשטע שנייד-צייהנער.

simplic'ity *n.* (סימ-פליס'-אי-טי) איינפאכקייט, פשוט'קייט; דאס זיין ניט געמישט אדער ניט צוזאמענגעזעצט; דאס זיין ניט קאמפליצירט; לייכטקייט, פערשטענדליכקייט; ניט-נעקינסטעלטקייט; אויפריכטינקייט, אפענהערציגקייט; נארישקייט, דומהייט.

simplifica'tion *n.* (סים-פלי-פי-קיי'-שאן) פערא‌יינפאכונג.

sim'plify *v.* (סימ'-פלי-פאי) מאכען איינפאך, פעראיינפאכען.

sim'plism *n.* (סימ'-פליזם) דאס פרעדיגען איינפאכקייט און נאטירליכקייט; שטרעבונג צו איינפאכקייט און נאטירליכקייט; געמאכטע איינפאכקייט.

sim'plist *n.* (סימ'-פליסט) ז. ***simpler***.

sim'ply *adv.* (סימ'-פלי) 1. איינפאך, פשוט; 2. קלאר, ניט פערפלאנטערט, לייכט, פערשטענדליך; 3. אויף אן איינפאכען, נאטירליכען אופן; 4. מיט פשוט'קייט אדער אויפריכטינקייט; 5. אויף א נארישען, דומען אופן; 6. בלויז, נור; 7. אבזאלוט; אין פולען זין פון ווארט.

1. It simply can not be done. 2. He writes clearly and simply. 4. He dresses very simply.

simula'crum *n.* (סים-יו-ליי'-קראם) אן עהנליכקייט, א בילד, א פארשטעלונג פון עפעס; אן אונקלארע אדער ניט ריכטיגע עהנליכקייט אדער פארשטעלונג; א צייכען, וואס דייטעט אן אויף עפעס.

sim'ulant *a.* and *n.* (סימ'-יו-לענט) סימולירענד, פערשטעלט, כלומר'שט, געמאכט, היפאקריטיש, פאלש; וואס זעהט אויס ווי עפעס אנדערש, וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון עפעס אנדערש; א סימולאנט, איינער אדער עטוואס וואס איז פערשטעלט, פאלש אדער ניט עכט; א פאלשער מענש, א היפאקריט; עטוואס וואס זעהט אויס ווי אן אנדער זאך אדער פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך.

sim'ular *a.* and *n.* (סימ'-יו-לאר) סימולירט, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש, כלומר'שט; א פערשטעלטער, פאלשער מענש; א היפאקריט.

sim'ulate *v.* and *a.* (סימ'-יו-לייט) 1. סימולירען, זיך פערשטעלען; נאכמאכען, נאכאהמען; 2. זיין עהנליך; 3. אומענדערען א ווארט אזוי, אז עס זאל זיין עהנליך צו אן אנדער ווארט; 4. סימולירט, פערשטעלט, היפאקריטיש, כלומר'שט, געמאכט.

1. The murderer simulated insanity. 2. Some insects simulate flowers.

simula'tion *n.* (סים-יו-ליי'-שאן) סימולירונג, פערשטעלונג; נאכאהמונג; עהנליכקייט; דאס ענדערען א ווארט אזוי, אז עס זאל זיין עהנליך צו אן אנדערען; א פיקטיווער, כלומר'שדינער אבמאך.

sim'ulator *n.* (סימ'-יו-ליי-טאר) א סימולאנט, א היפאקריט, א פאלשער, פערשטעלטער מענש.

sim'ulatory *a.* (סימ'-יו-ליי-טא-רי) סימולירט, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש; וואס נארט אב [דורך פערשטעלען זיך].

sim'ulism *n.* (סימ'-יו-ליזם) אין זאאלאגיע — עהנליכקייט, דאס זיין עהנליך צו עפעס אנדערש [ווי למשל, אן אינזעקט, וואס איז עהנליך צו א בלאט].

simultane'ity *n.* (סאי-מאל-טע-ני'-אי-טי) גלייכצייטינקייט, דאס פארקומען אדער עקזיסטירען אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

simulta'neous *a.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס) גלייכצייטיג, וואס עקזיסטירט אדער פאסירט אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

simulta'neously *adv.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס-לי) גלייכצייטיג, אין איין און דערזעלבער צייט.

simulta'neousness *n.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס-נעס) גלייכצייטינקייט, דאס עקזיסטירען אדער פאסירען אין איין און דערזעלבער צייט.

sin *n.*, *v.*, *adv.*, *prep.* and *c.* (סין) א זינד, אן עברה; זינדיגען, בעגעהן א זינד; ברייננען צו עפעס דורך זינד; זינט, ווייל, אזוי ווי [ז. ***since***].

Sina'ic *a.* (סאי-ניי'-איק) ז. ***Sinaitic***.

Sinait'ic *a.* (סאי-נע-איט'-איק) וואס איז שייך צום בארג סני אדער צום האלבאינזעל סני [וואו דער בארג סני געפינט זיך].

sin'apism *n.* (סינ'-ע-פיזם) א זענעפטפלאסטער, א גארטשיצע-פלאסטער.

sin'apize *v.* (סינ'-ע-פאיז) בעשפרענקלען ווי מיט זענעפט [גארטשיצע].

sinap'olin *n.* (סי-נעפ'-א-לין) ז. ***sinapoline***.

sinap'oline *n.* (סי-נעפ'-א-לין) סינאפאלין [אזא כעמישער שטאף, וואס קומט פון זענעפט-אויל].

sin'-born *a.* (סינ'-באהרן) נעבארען פון זינד, וואס שטאמט פון זינד.

sin'-bred *a.* (סינ'-ברעד) נעקומען אדער ערצויגען פון זינד.

since *adv.*, *prep.* and *c.* (סינס) 1. זייט, זינט, נאכדעם; 2. פריהער, מיט א צייט צוריק; 3. ווייל, אזוי ווי.

1. Since my arrival I have met many friends. 3. Since you say so, I shall not argue with you on this point.

sincere' *a.* (סינ-סיער') אויפריכטיג; עהרליך; ריין, עכט, ניט פערדארבען.

sincere'ly *adv.* (סינ-סיער'-לי) מיט אויפריכטינקייט; מיט עהרליכקייט; אויף א ריינעם, עכטען, אונפערדארבענעם אופן.

sincere'ness *n.* (סינ-סיער'-נעס) ז. ***sincerity***.

sincer'ity *n.* (סינ-סער'-אי-טי) אויפריכטינקייט; עהרליכקייט; עכטקייט, ריינקייט, אונפערדארבענקייט.

since then (סינס טהען) זייט דעמאלט, פון יענער צייט אן.

sincip'ital *a.* (סינ-סיפ'-אי-טעל) וואס איז שייך צום אויבערשטען טייל פון קאפ [הויפטזעכליך דעם פאדערשטען טייל, אין גענענזאץ צו דער פאטילניצע].

sin'ciput *n.* (סינ'-סי-פאט) דער אויבערשטער טייל פון קאפ [הויפטזעכליך דער פאדערשטער טייל אלס גענענזאץ צו דער פאטילניצע].

sine *c.* and *n.* (סאין) זינט, נאכדעם; אין טריגאנאמעטריע — א זינוס, די בעציהונג פון צוויי זייטען [די קאטעטע און היפאטענוזע] פון א דריי-עק אין בעצוג צו דעם ווינקעל נעגענאיבער דער בעטרעפענדער קאטעטע. דיעזע בעציהונג ווערט אויסגעדריקט אין א צאהל וואס קען ניט זיין מעהר ווי 1 [צ. ב. אין דעם דריי-עק *ABC* איז די בעציהונג פון דער זייט *AC* צו דער זייט *AB*, ד. ה. *AC* געטיילט דורך *AB*, דער זינוס פון דעם ווינקעל *a*].

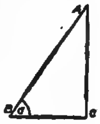

Sine

si'ne *prep.* (סאי'-ני) אהן.

sine'-com'plement *n.* (סאינ'-קאמ'-פלי-מענט) א קאזינוס. ז. ***cosine***.

si'necural *a.* (סאי'-ני-קיור-על) וואס איז שייך צו א סינעקורע. ז. ***sinecure***.

si'necure *n.*, *a.* and *v.* (סאי'-ני-קיור) 1. א סינעקורע [אן איינטרעגליכעס אמט אהן ארבייט, אן איינטרעגליכעס גלח'שעס אמט אהן ארבייט אדער אהן געוויסע פליכטען]; 2. איינטרעגליך אהן ארבייט; 3. געבען איינעם א סינעקורע.

1. Many politicians lost their sinecures under the new administration.

si'necurism *n.* (סאי'-ני-קיור-איזם) 1. דאס בעזיצען א סינעקורע [אן איינטרעגליכעס אמט, וואס פאדערט ניט קיין ארבייט, אן איינטרעגליכעס גלח'שעס אמט אהן ארבייט אדער אהן געוויסע גלח'ישע פליכטען]; 2. א צושטאנד, ווען סינעקורען זיינען אן אפטע ערשיינונג.

2. Some government departments suffer deeply from sinecurism.

si'necurist *n.* (סאי'-ני-קיור-איסט) א בעזיצער פון א סינעקורע, איינער וואס האלט אן איינטרעגליכעס אמט, וואס פאדערט ניט קיין ארבייט. ז. ***sinecure***.

si'ne di'e (סאי'-ני דאי'-אי) אהן א בעשטימטען טאג [ווען עטוואס, הויפטזעכליך א פערזאמלונג, ווערט אבגעלעגט אויף אן אונבעשטימטער צייט].

si'ne qua non (סאי'-ני קהוויי נאן) 1. אן אונבעדינגט נויטיגע זאך; 2. אונבעדינגט נויטווענדיג.

2. Lee's surrender was a condition sine qua non for the establishment of peace.

sin'ew *n.* and *v.* (סינ'-יו) קאסע, קאסקע [צאפ], קאסקע-געוועב, קאסקע-פעדים; א מוסקול; א נערוו; א סטרונע; ענערגיע;

קראַפּט; עטוואָס וואָס גיט קראַפּט; אַ קוואַל פון קראַפּט; אַ שטיצע; בעזאָרגען מיט קאַסקע, מיט מוסקולען אָדער מיט נערוועז; מאַכען שטאַרק; דיענען אַלס קראַפּט, שטאַרק צוזאַמענבינדען.

sin'ewiness *n.* (סינ'-יו-אי-נעס) דאָס זיין מוסקולעז; קרעפּטינקייט, שטאַרקייט; דאָס האָבען קאַסקע אָדער שטאַרקע צוזאַמענבינדונגס-פּעדים פון די מוסקולען.

sin'ewless *a.* (סינ'-יו-לעס) אָהן קאַסקע [קאַסע, צאַפּ], אָהן שטאַרקע צוזאַמענבינדונגס-פּעדים אין די מוסקולען; אָהן מוסקולען; קראַפּטלאָז, שוואַך.

sin'ewy *a.* (סינ'-יו-אי) עהנליך צו קאַסקע [קאַסע, צאַפּ]; וואָס בילדעט קאַסקע; וואָס האָט שטאַרקע קאַסקע; מוסקולעז, קרעפּטיג, שטאַרק.

sinfoni'a *n.* (סינ-פאַ-ני'-אַ) אַ סימפאָניע. ז. ***symphony***

sin'ful *a.* (סינ'-פול) זינדיג, שלעכט, פערדאָרבען.

sin'fully *adv.* (סינ'-פול-אי) אויף אַ זינדיגען אופן; דורך זינד.

sin'fulness *n.* (סינ'-פול-נעס) זינדיגקייט, שלעכטקייט, פערדאָרבענהייט.

sing. אַבקירצונג פון ***singular***

sing *v. and n.* (סינג) 1. זינגען; 2. בעזינגען, לויבען; 3. דיכטען; 4. קענען געזונגען ווערען; 5. אַ געשריי טהאָן, אַ קוויטש טהאָן; 6. בעגלייטען אָדער אויפנעהמען מיט געזאַנג; 7. אויספיהרען עפּעס דורך געזאַנג; 8. קלינגען [אין די אויערען]; 9. וואָיען, פייפען [ווי אַ ווינד]; 10. אַ געזאַנג; אַן אונטערהאַלט דורך געזאַנג.

2. His followers **sing** his praises. 4. This poem will **sing** to the tune of a hymn. 6. We **sang** the old year out and the new year in. 7. You cannot **sing** the savageness out of a tiger. 8. My ears **sing**.

sing'able *a.* (סינג'-עבל) וואָס קען געזונגען ווערען.

sing'ableness *n.* (סינג'-עבל-נעס) דאָס קענען געזונגען ווערען, דאָס זיין צוגעפּאַסט צום זינגען.

sing anoth'er song (סינג ענ-אַטה'-ער סאָהנג) אַנגעהמען אַן אַנדער טאָן, ענדערען דעם טאָן, ווערען מעהר הכנעה'דיג.

sing anoth'er tune (סינג ענ-אַטה'-ער טיון) ז. ***sing another song***

singe *v. and n.* (סינדזש) סמאַליען, אַבסמאַליען; אַבברענען, אויסטריקענען; לייכט שעדיגען, אַנטהאָן אַ לייכטע שאַדען; דאָס פערסמאַליען, דאָס אַבסמאַליען; אַ סמאַליענדע היץ; אַ לייכטע בראַנדוואונד; אַ לייכטער שאַדען, אַ לייכטע בעשעדיגונג.

singed cat (סינדזשד קעט) אַן אַבגעסמאַליעטע קאַץ; אַ גוטער מענש מיט אַ שלעכטען אויסזעהן; אַ מענש מיט אַ לייכט-געשעדיגטער רעפּוטאַציע.

singe'ing *n.* (סינדזש'-אינג) דאָס סמאַליען; דאָס סמאַליען אַן עוף; דאָס אַבסמאַליען די האָר אָדער באָרווע [וואָרסע] פון ציג [קאָטון].

singe'ing-lamp *n.* (סינדזש'-אינג-לעמפּ) אַזאַ לאַמפּ אַבצוסמאַליען די האָר פון אַ פערד [אַנשטאַט זיי אַבצושערען].

singe'ing-machine' *n.* (סינדזש'-אינג-מע-שין') אַ מאַשין אַבצוסמאַליען די האָר אָדער בארווע [וואָרסע] פון געוועבטען צייג.

singe off (סינדזש אָף) אַבסמאַליען, אַרומסמאַליען, אַבברענען.

singe ones' beard (סינדזש וואַנז ביערד) מאַכען אַ שטאַרקען איבערפאַל, דערלאַנגען אַ שטאַרקען קלאַפּ.

sing'er *n.* (סינדזש'-ער) איינער אָדער עטוואָס וואָס סמאַליעט; איינער וואָס סמאַליעט אַב די האָר אָדער די בארווע [וואָרסע] פון געוועבטע שטאָפען; אַ מאַשין אַבצוסמאַליען די בארווע פון געוועבטע שטאָפען.

sing'er *n.* (סינג'-ער) אַ זינגער אַ דיכטער; אַ דעקלאַמאַטאָר; אַ זינג-פויגעלע.

sing'ing *n. and a.* (סינג'-אינג) דאָס זינגען; אַ געזאַנג; דיכטונג; דאָס בעזינגען; דאָס קלינגען אין די אויערען; זינגענד, עהנליך צו געזאַנג.

sing'ing-bird *n.* (סינג'-אינג-בוירד) אַ זינג-פויגעל.

sing'ing-book *n.* (סינג'-אינג-בוק) אַ געזאַנג-בוך.

sing'ing-gal'lery *n.* (סינג'-אינג-געל'-ער-אי) אַ כאָר-גאַלעריע אין אַ קלויסטער.

sing'ingly *adv.* (סינג'-אינג-לי) זינגענדיג; אויף אַ זינגענדיגען שטייגער.

sing'ing-man *n.* (סינג'-אינג-מען) אַ זינגער, אַ כאָריסט.

sing'ing-mas'ter *n.* (סינג'-אינג-מעס'-טער) אַ געזאַנג-לעהרער.

sing'ing-school *n.* (סינג'-אינג-סקוהל) אַ געזאַנג-שול.

sing'ing-voice *n.* (סינג'-אינג-וואָיס) די זינג-שטימע [די שטימע וואָס ווערט געברויכט ביים זינגען].

sing'ing-wom'an *n.* (סינג'-אינג-הוואָומ'-ען) אַ זינגערין, אַ כאָריסטין.

sin'gle *a., n. and v.* (סינגל) איינציג; איינצעלן; אַליין; אונפערהייראַט; בעזונדער; אונגעוועהנליך, וואָס איז אַן אויסנאַהמע; אינדיווידועל, פּערזענליך, פּריוואַט; איינפאַך, ניט קאָמפּליצירט, וואָס בעשטעהט בלויז פון איין זאַך; נאָרמאַל, געזונד; אויפריכטיג, פּשוט, עהרליך; עטוואָס וואָס איז איינצעלן אָדער איינציג; אין בייסבאָל-שפּיעל — אַזאַ אַבקלאַפּען דעם באַל, וואָס גיט די מעגליכקייט דעם אַבקלאַפּער אַבצולויפען אַ פיערטעל פון דעם שפּיעל-פּלאַץ; אין קריקעט-שפּיעל — אַ קלאַפּ, וואָס גיט די מעגליכקייט איין מאָל צו לויפען היץ און צוריק; אַזאַ בעוועגונג פון פערד, ווען די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי געוועהנליך ביים לויפען און די פאָדערשטע ווי ביי גאַלאָפּ [ז. ***rack***]; דער עק פון אַ חיה [אויף דער יעגער-שפּראַך]; אַבטיילען, אַבזונדערען, אויסקלייבען איינס אָדער איינעם פון פיעלע; זיך אַבטיילען, זיך אַבזונדערען; פעראייניגען, צוזאַמענבינדען.

sin'gle-act'ing *a.* (סינ'גל-עקט'-אינג) וואָס ווירקט בלויז אין איין ריכטונג [וועגען מאַשינען און מאַשינען-טיילען].

sin'gle-banked *a.* (סינ'גל-בענקט) וואָס האָט צו איין רודערער אויף יעדען זיץ-פּלאַץ [וועגען אַ שיף]; וואָס האָט נור איין רייה קלאַווישען [ווי אַן אָרגעל].

sin'gle-bar *n.* (סינ'גל-באַר) ז. ***swingletree***

sin'gle bless'edness (סינגל בלעס'-עד-נעס) דאָס אונפערהייראַטע לעבען.

sin'gle-breast'ed *a.* (סינ'גל-ברעסט'-עד) איין-רייהיג, מיט איין רייה קנעפּ [וועגען אַ ראָק אָדער וועסט].

sin'gle-brood'ed *a.* (סינ'גל-ברוהד'-עד) וואָס ברייננגט אַרויס קינדער בלויז איין מאָל אין יאָהר [וועגען אינזעקטען, פויגלען און חיות].

sin'gle com'bat (סינגל קאַמ'-בעט) אַ דועל; אַ צוויי-קאַמפּף, אַ געפעכט צווישען צוויי.

sin'gle-cut *a.* (סינ'גל-קאַט) וואָס איז געשניטען בלויז אין איין ריכטונג [וועגען אַ פייל].

sin'gle en'try (סינגל ענ'-טרי) איינפאַכע בוכפיהרונג [אין געגענזאַץ צו דאָפּעלטער בוכהאַלטעריע, וואו יעדער פּאָסטען ווערט פערשריבען צוויי מאָל, אין דעביט און אין קרעדיט].

sin'gle-eyed *a.* (סינ'גל-איד) 1. איינאויגיג, וואָס האָט איין אויג בלויז; 2. מיט אַ נאָרמאַלען, געזונדען אויג; 3. אויפריכטיג, איבערגעגעבען, טריי, זעלבסט-אויפּאָפּפערענד.

3. He is a noble, **single-eyed**, self-sacrificing man.

sin'gle file (סינגל פאַיל) אַ רייה פון איינצעלנע מענשען אָדער געגענשטענדע איינער הינטער'ן אַנדערען.

sin'gle-flow'ered *n.* (סינ'גל-פלאַו'-ערד) וואָס האָט איין-איינציגע בלום.

sin'gle-foot *n. and v.* (סינ'גל-פוט) אַזאַ בעוועגונג פון פערד, ווען די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים לויפען און די פאָדערשטע ווי ביי גאַלאָפּ; זיך אַזוי בעוועגען [וועגען פערד]. ז. ***rack***

sin'gle-foot'er *n.* (סינ'גל-פוט'-ער) אַ פערד וואָס בעוועגט זיך אַזוי, אַז די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים געוועהנליכען לויפען און די פאָדערשטע ווי ביי גאַלאָפּ.

sin'gle-hand'ed *a.* (סינ'גל-הענד'-עד) 1. וואָס האָט איין האַנד; 2. וואָס קען געטהאָן ווערען מיט איין האַנד אָדער דורך איין מענשען; 3. זעלבסטשטענדיג, אַליין, אָהן וועמענס עס איז הילף.

2. It was a **single-handed** undertaking. 3. He was left to fight **single-handed** against corruption.

sin'gle-heart'ed *a.* (סינ'גל-האַרט'-עד) אויפריכטיג, עהרליך.

My friend came to my assistance with his usual **single-hearted** kindness.

sin'gle-heart'edly *adv.* (סינ'גל-האַרט'-עד-לי) מיט אויפריכטיגקייט, מיט עהרליכקייט.

sin'gle life (סינגל לאַיף) דאָס אונפערהייראַטע לעבען.

sin'gle-load'er *n.* (סינ'גל-לאָוד'-ער) אַ ביקס וואָס ווערט געלאָדען מיט איין קויל.

sin'gle man (סינגל מען) אַן אונפערהייראַטער, אַ בחור; אין יוריספּרודענץ — אַן אונפערהייראַטע פּערזאָן [מאַן אָדער פרוי].

sin'gle-mind'ed *a.* (סינ'גל-מאַינד'-עד) 1. אויפריכטיג, עהרליך; 2. וואָס האָט אין זינען בלויז איין זאַך, וואָס לאָזט זיך ניט אַבווענדען אַן אַ זייט, וואָס האַלט זיך שטרענג אַן עפּעס.

1. She is an unpretending, **single-minded**, artless girl. 2. No influence could distract his **single-minded** loyalty.

sin'gle-mind'edness *n.* (סינ'גל-מאַינד'-עד-נעס) אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט; דאָס האָבען אין זינען איין זאַך, דאָס האַלטען זיך שטרענג אַן עפּעס.

sin'gle mon'ey (סינגל מאַנ'-אי) קליינגעלד.

sin'gleness *n.* (סינ'גל-נעס) איינציגקייט, איינצעלהייט; דאָס זיין אונפערהייראַט; דאָס זיין בעזונדער; אונגעוועהנליכקייט; דאָס זיין אַן אויסנאַהמע; דאָס זיין פּערזענליך; פּריוואַטקייט; איינפאַכקייט, ניט-קאָמפּליצירטקייט; דאָס בעשטעהן בלויז פון איין זאַך; נאָרמאַלקייט,

געזונדקייט ; אויפריכטיגקייט, פשוט'קייט,
עהרליכקייט.
sin'gle pneumo'nia (סינגל ניו–מאו'–
ני–א) ענטצינדונג פון איין לונג.
sin'gles *n.* (סינגלז) צוזאמענגעדרעהטע
פאדים פון רויהען זייד ; אין טעניס=
שפיעל — א שפיעל פון צוויי מענשען.
ז. ***single***
sin'gle-soled *a.* (סינ'גל–סאולד) ארים.
sin'gle stan'dard (סינגל סטענ'–
דארד) מאנאמעטאליזם.
ז. ***monometallism***
sin'gle state (סינגל סטייט) דאס זיין
אונפערהייראט ; דאס אונפערהייראטע לע=
בען.
sin'gle-stick *n.* (סינ'גל–סטיק) אזא
קורצער, דיקער שטעקען וואס ווערט גע=
ברויכט אלס וואפע און ווערט געהאלטען
ביים פעכטען מיט איין האנד ; פעכטען
מיט אזא שטעקען ; א הילצערנע שווערד
וואס ווערט געברויכט פאר געפעכט=איבונ=
גען.
sin'gle-stick'er *n.* (סינ'גל–סטיק'–ער)
אן איין=מאסטינע שיף.
sin'gle tax (סינגל טעקס) א שטאאטס=
שטייער בלויז אויף לאנד [לויט דער
לעהרע פון דעם אמעריקאנישען עקאנא=
מיסט העגרי דזשארדזש, דארף דיעזער
שטייער ברייגגען צו דער נאציאנאליזי=
רונג פון דער ערד און דורך איהר צו דער
אבשאפונג פון עקאנאמישער אונגלייכ=
הייט].
sin'gle-tax'er *n.* (סינ'גל–טעקס'–ער)
איינער וואס פאדערט, אז דער שטאאט
זאל ציהען זיינע הכנסות בלויז פון שטיי=
ערען אויף לאנד ; א העגרי דזשארדזשיסט,
אן אנהענגער פון דעם אמעריקאנישען עקא=
נאמיסט העגרי דזשארדזש.
ז. ***single tax***
sin'gle-tax'ism *n.* (סינ'גל–טעקס'–
איזם) די טעאריע פון שטאאטס=שטייערען
בלויז אויף לאנד ; העגרי דזשארדזשיזם,
די עקאנאמישע לעהרע פון העגרי
דזשארדזש. ז. ***single tax***
sin'gleton *n.* (סינ'גל–טאן) אין וויסט
[אזא קארטען=שפיעל] — א האנד קאר=
טען, אין וועלכער עס געפינט זיך בלויז
איין קארט פון א גאנג קארטען ; איין
קארט פון א גאנג אין דער האנד פון א
שפיעלער [אין וויסט] ; א שוטה, א נאר.
sin'gletree *n.* (סינ'גל–טריע)
ז. ***swingletree***
sin'gle wom'an (סינגל הוואומ'–ען)
אן אונפערהייראטע פרוי.
sin'glings *n.* (סינ'–גלינגז) דער ספיריט
וואס קומט ארויס צום ערשטען ביים דיס=
טילירען.
sin'glo *n.* (סינ'–גלאו) א מין טהעע מיט
גרויסע שוואך צוזאמענגעראלטע בלעטער.
sin'gly *adv.* (סינ'–גלי) אלס איינצעלנע
פערזאן, אלס איינצעלנע זאך ; איינציג=
ווייז ; אויף אן אויפריכטיגען, איינפאכען,
עהרליכען אופן.
sing out (סינג אוט) אויסשרייען, אויס=
רופען, רופען אויף'ן קול.
sing'-sing *n.* (סינג'–סינג) א מין אפרי=
קאנישע אנטילאפע. ז. ***kob***
sing small (סינג סמאהל) אנגעהמען
א הכנעה'דיגען טאן ; שפיעלען אן אונ=
טערגעארדענטע אדער אונוויכטיגע ראלע.
sing'song *a., n. and v.* (סינג'–סאהנג)
וואס פערפאסט ליעדער, וואס מאכט גרא=
מען ; וואס איז איינטאניג=ריטמיש, אונ=
טערזינגענדיג ; א נעדיכט צוגעפאסט צום
זינגען ; גראמען, גראם=שטראם=פאעזיע ;
אן איינטאניג=ריטמישער ניגון ; דאס אונ=
טערזינגען ביים רעדען ; א פערזאמלונג,
וואו יעדער אנטייל=נעהמער זינגט עפעס ;
פערפאסען ליעדער אדער גראמען ; אונ=
טערזינגען, ריידען מיט א ניגון.
sing'spiel *n.* (סינג'–ספיעל) א זינג=
שפיעל [א האלב=דראמאטישעס ווערק, אין
וועלכען איניגע טיילען ווערען געזונגען].
sing to sleep (סינג טו סליעפ) איינ=
שלעפערען דורך געזאנג.
sin'gular *a. and n.* (סינ'–גיו–לאר)
1. איינצעלן ; 2. אינדיווידועל, פערזענ=
ליך, וואס איז שייך צו איינצעלנע פערזא=
נען אדער זאכען ; 3. איינציג אין פאך,
וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט ; 4. אין
גראמאטיק — וואס איז שייך צום סינגו=
לאר אדער איינצאהל [די גראמאטישע
פארם וואס בעצייכענט איין זאך אדער
איין פערזאן] ; 5. אייגענטימליך, זאנדער=
באר, מאדנע ; 6. בעזאנדערס, אויסערגע=
וועהנליך, אויסגעצייכענט, בעמערקענס=
ווערטה ; 7. אין מאטעמאטיק — וואס איז
אן אויסנאהמע ; 8. איינצעלהייט, אן איינ=
צעלנע פערזאן אדער זאך ; 9. אן אריגי=
נאל, אן עקסצענטריקער, איינער וואס ציי=
כענט זיך אויס מיט ספעציעלע אייגענטימ=
ליכקייטען ; איינער אדער עטוואס וואס
איז זאנדערבאר אדער מאדנע ; 10. אין
גראמאטיק — דער סינגולאר, די איינ=
צאהל.

2. This is my **singular** opinion. 3. The discovery of America was a **singular** event in the history of civilization. 5. His life is not extraordinary but rather **singular**. 6. He is a man of **singular** integrity and learning.

singularisa'tion *n.* (סינ–גיו–לאר–אי–
זיי'–שאן) ז. ***singularization***
sin'gularise *v.* (סינ'–גיו–לאר–איז)
ז. ***singularize***
singular'ity *n.* (סינ–גיו–לער'–אי–טי)
איינצעלהייט, איינציגקייט ; דאס זיין פער=
זענליך ; איינציגקייט ; אבגעזונדערטקייט ;
דאס זיין אונפערהייראט ; זאנדערבאר=
קייט ; אויסערגעוועהנליכקייט ; אייגענטימ=
ליכקייט ; א זאנדערבארע פערזאן, פאסי=
רונג א. ז. וו. ז. ***singular***
singulariza'tion *n.* (סינ–גיו–לאר–אי–
זיי'–שאן) פעראיינצעלונג ; דאס איבער=
טראגען פון מעהרצאהל אין איינצאהל,
דאס געברויכען אין איינצאהל אנשטאט
אין מעהרצאהל.
sin'gularize *v.* (סינ'–גיו–לאר–איז)
פעראיינצעלן ; פערוואנדלען מעהרצאהל
אין איינצאהל, געברויכען אין איינצאהל
אנשטאט אין מעהרצאהל ; אויסצייכנען.
sin'gularly *adv.* (סינ'–גיו–לאר–לי)
1. אין איינצאהל ; 2. אין בעצוג בלויז צו
איין פערזאן, פערזענליך ; 3. אויף א זאנ=
דערבארען, מאדנעם אדער אייגענטימליכען
אופן ; אויף א זעלטענעם, מערקווירדיגען
אדער אויסערגעוועהנליכען אופן.

3. He was **singularly** fortunate in his investments.

sin'gularness *n.* (סינ'–גיו–לאר–נעס)
ז. ***singularity***
sin'gular num'ber (סינ'–גיו–לאר
נאמ'–בער) דער סינגולאר, די איינצאהל
[די גראמאטישע פארם וואס בעצייכענט
איין פערזאן אדער איין זאך].
singul'tous *a.* (סינ–גאל'–טאס) וואס
איז שייך צו שלוקערצען, וואס ליידט פון
שלוקערצען.
singul'tus *n.* (סינ–גאל'–טאס) א שלו=
קערץ.
Sin'ic *a.* (סינ'–איק) כינעזיש.
sin'ical *a.* (סינ'–אי–קעל) וואס געהערט
צו א סינוס [זינוס], סינוס=ארטיג.
ז. ***sine***
Sin'icism *n.* (סינ'–אי–סיזם) כינעזי=
שעס, כינעזישע מאניערען, מנהגים א. ז. וו.
sin'ister *a.* (סינ'–איס–טער) 1. לינקס,
וואס געפינט זיך צו לינקס ; 2. וואס זאגט
אן אויף שלעכטס, וואס דראהט מיט אונ=
גליק, וואס ברייננט אונגליק, שלים=מזל'דיג,
שעדליך, אונגליקליך ; 3. בייז, שלעכט ;
4. אונאנגענעהם.

2. The news from the old folks had a **sinister** meaning.

sin'ister-hand'ed *a.* (סינ'–איס–טער–
הענד'–עד) נעלינקט ; שלים=מזל'דיג, אונ=
גליקליך.
sin'isterly *adv.* (סינ'–איס–טער–לי)
דראהענדיג מיט אונגליק, פארויסזאגענדיג
אויף אונגליק, ברייננענדיג אונגליק ; מיט
שלעכטקייט, מיט בייזקייט ; אויף א שעד=
ליכען אדער אונגליקליכען אופן.
sin'isterness *n.* (סינ'–איס–טער–נעס)
דאס ענטהאלטען א דראהונג אדער אן אנ=
זאג אויף שלעכטס אדער אונגליק ; שעד=
ליכקייט, אונגליקליכקייט ; בייזקייט,
שלעכטקייט.
sinis'tra *adv.* (סי–ניס'–טרא) אין מו=
זיק — מיט דער לינקער האנד [אן אנ=
דייטונג צו שפיעלען מיט דער לינקער
האנד].
sin'istrad *adv.* (סינ'–איס–טרעד) צו
לינקס.
sin'istral *a.* (סינ'–איס–טרעל) לינק, גע=
בויגען אדער אבגעווענדעט נאך לינקס ;
וואס האטביידע אויגען אויף דער לינקער
זייט פון קאפ [וועגען געוויסע פיש].
sinistral'ity *n.* (סינ–איס–טרעל'–אי–טי)
לינקקייט ; געבויגענקייט נאך לינקס.
sin'istrally *adv.* (סינ'–איס–טרעל–אי)
צו לינקס.
sinistra'tion *n.* (סינ–איס–טריי'–שאן)
אבווענדונג אדער אבבויגונג נאך לינקס ;
לינקקייט ; אבגעבויגענקייט נאך לינקס.
sinistrogy'ric *a.* (סינ–איס–טרא–
דזשאי'–ריק) וואס ווירקט אדער בעוועגט
זיך פון רעכטס צו לינקס.
sinistror'sal *a.* (סינ–איס–טראהר'–סעל)
ז. ***sinistrorse***
sin'istrorse *n.* (סינ'–איס–טראהרס) גע=
ווענדעט נאך לינקס, וואס ווענדעט זיך
נאך לינקס, געריכטעט נאך לינקס.
sin'istrous *a.* (סינ'–איס–טראס) לינק ;
וואס דייטעט אן אויף שלעכטס, וואס
זאגט פאראוים אויף שלעכטס ; אונגליקליך,
שלים=מזל'דיג.
sin'istrously *adv.* (סינ'–איס–טראס–
לי) נאך לינקס ; געלינקט ; אונגליקליך,
שלים=מזל'דיג, פארויסזאגענדיג אויף
שלעכטס.
sink *v. and n.* (סינק) 1. זינקען, פער=
זינקען, אראבזינקען ; 2. פערדארבען, דע=
גענערירען ; דעגענערירט ווערען, פערדאר=
בען ווערען ; 3. אראבדריקען, ערנידריגען ;
ערנידריגט ווערען ; ווערען נידריגער, געהן
אראב=צו ; 4. פערמינדערען ; מאכען ניד=
ריגער [דעם טאן, די שטימע] ; פערמינ=
דערט ווערען ; 5. אונטערגעהן, פערגעהן
[ווי די זון, די לבנה, די שטערן] ;
6. פאלען ; 7. טיעף איינדרינגען,
איינגעזאפט ווערען ; 8. איינפאלען,
זיין איינגעפאלען ; 9. זיך זעצען,
זיך אראבלאזען, זיך פערשפרייטען ;
10. אונטערגעהן, פערניכטעט ווערען ; פער=
ניכטען ; 11. אויסגראבען ; 12. איינגרא=
בען ; 13. פערלירען געלד [אין אן אונ=

טערנעהמונג]; 14. פערבארגען, אונטערדריקען, ניט ארויסברייננגען; 15 איינשניידען טיעפער [אין דעקאראציאנס-ארבייט]; א רינשטאק; אן אבצוג, א קלאאקע, א קאנאל [פאר אונריינעם וואסער]; אן אבצוגס-גרוב; א וואסער-אבגוס [א באסיין אין א קיך אדער וואש-צימער צום וואשען]; אן אבצוגס-לאך, אן עפנונג צום ארויסלאזען אונריינעם וואסער; א מיאוס'ער, אויסגעלאסענער אדער אונאנשטענדיגער פלאץ; א פערטיעפונג אדער א בלאטיגע געגענד, וואו עס פערזינקט דאס וואסער פון א טייך; א פאל-טהיר אין א טעאטער צום אויפהויבען און אראבלאזען דעקאראציאנען; א ניט טיעפע אויסגראבונג אין א מינע; אן איינגעזונקענער פלאץ אין א סטערעאטיפישער פלאטע.

3. The old time "favorite of the people" **sank** into insignificance. 4. His voice **sank**. 6. The invalid **sank** into a chair. 8. He has **sunken** cheeks. 9. Silence **sunk** on all around. 11. The miners **sunk** a shaft.

sink'able *a.* (סינק'-עבל) וואס זינקט, וואס קען געזונקען ווערען.

sink a debt (סינק ע דעט) אבצאהלען אדער דעקען א חוב.

sink back (סינק בעק) צוריקפאלען; זיך צוריקלעהנען.

sink'er *n.* (סינק'-ער) איינער אדער עטוואס וואס זינקט אדער בריינגט צום זינקען; א געוויכט ארונטערצולאזען עפעס אין וואסער.

sink'-hole *n.* (סינק'-האול) אן אבצוגס-לאך, אן עפנונג ארויסצולאזען אונריינעם וואסער.

sink'ing *n. and a.* (סינק'-אינג) 1. דאס זינקען; אויסגראבונג; איינדריקונג, פערטיעפונג; א פוגע, אן איינשניט אין א ברעט; דאס מאכען פוגעס אדער איינשניטע אין ברעטער; זינקענד, פערניכטענד; 2. וואס פעראורזאכט א געפיהל פון חלשות.

2. The patient had a **sinking** spell.

sink'ing-fund *n.* (סינק'-אינג-פאנד) א פאנד צו צאהלען די פאלקס-שולדען.

sink'-stone *n.* (סינק'-סטאון) א געלעכערטער שטיין איבער אן אבצוגס-רעהר אדער אין א וואסער-אבגוס.

sink the shop (סינק טהי שאפ) זיך צוריקהאלטען פון געשפרעכען וועגען דער אייגענער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג.

sink'-trap *n.* (סינק'-טרעפ) א פארריכטונג ביי אן אבצוגס-רעהר, וואס דערלאזט ניט, אז די גאזען פון דער רעהר זאלען אריינקומען אין די וואהנונגען.

sin'less *a.* (סינ'-לעס) זינדלאז, אונשולדיג, אהן זינד.

sin'lessly *adv.* (סינ'-לעס-לי) אהן זינד, אונשולדיג.

sin'lessness *n.* (סינ'-לעס-נעס) אונשולדיגקייט, זינדלאזיגקייט.

sin'ner *n.* (סינ'-ער) א זינדער, א בעל-עברה.

sin'ner it (סינ'-ער איט) זיך אויפפיהרען ווי א בעל-עברה.

sin'-of'fering *n.* (סינ'-אפ'-ער-אינג) א קרבן חטאת.

sinolog'ical *a.* (סינ-א-לאדזש'-אי-קעל) סינאלאגיש, וואס איז שייך צו סינאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער כינעזישער שפראך, כינעזישער ליטעראטור, געשיכטע א. ז. וו.].

sinol'ogist *n.* (סי-נאל'-א-דזשיסט) ז. *sinologue*

sin'ologue *n.* (סינ'-א-לאג) א סינאלאג [א קענער פון דער כינעזישער שפראך, ליטעראטור, געשיכטע א. ז. וו.].

sinol'ogy *n.* (סי-נאל'-א-דזשי) סינאלאגיע, די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט דער כינעזישער שפראך, ליטעראטור, היסטאריע א. ז. וו.

sino'pia *n.* (סי-נאו'-פי-א) ז. *sinopis*

sino'pis *n.* (סי-נאו'-פיס) אזא רויטע פארב וואס ווערט געמאכט פון רויטען אייזענקווארץ [אזא אייזען-ערד].

sin'ople *n.* (סינ'-אפל) רויטער אייזענקווארץ [אזא אייזען-ערד].

sin'ter *n.* (סינ'-טער) סינטער [אזא קאלכיגער שטאף וואס ווערט אבגעלאגערט אין וואסער-קוועלען].

Sin'to *n.* (סינ'-טאו) ז. *Shinto*

Sin'tu *n.* (סינ'-טוה) ז. *Shinto*

sin'uate *v. and a.* (סינ'-יו-אייט) שלענגלען, בויגען היז און הער; וועלענפערמיג, געשלענגעלט, געבויגען היז און הער; געצאקט.

sin'uated *a.* (סינ'-יו-איי-טעד) געשלענגעלט, געבויגען היז און הער; געצאקט.

sin'uately *adv.* (סינ'-יו-אייט-לי) אויף א געשלענגעלטען אופן; געבויגען היז און הער; מיט צאקען.

sinua'tion *n.* (סינ-יו-איי'-שאן) א ווינדונג, א שלאנגען-פערמיגע אויסבויגונג.

sin'uose *a.* (סינ'-יו-אוס) ז. *sinuous*

sinuos'ity *n.* (סינ-יו-אס'-אי-טי) וועלען-פערמיגקייט, א שלאנגען-פערמיגע אויסבויגונג, א וועלען-פערמיגע ווינדונג.

sin'uous *a.* (סינ'-יו-אס) געשלענגעלט, וועלען-פערמיג; געדרעהט, געבויגען היז און הער; וואס דרעהט, וואס קרומשעט, וואס שווינדעלט.

sin'uously *adv.* (סינ'-יו-אס-לי) אויף א שלאנגען-פערמיגען אדער וועלען-פערמיגען אופן; געדרעהט, געבויגען היז און הער.

sin'uousness *n.* (סינ'-יו-אס-נעס) ז. *sinuosity*

si'nus *n.* (סאי'-נאס) אן אויסבויגונג, א בויג; א בוכט, א מעער-בוזים, א ים-אויסגוס; א חלל אדער עפנונג פון א ביין, א פערטיעפונג אדער א גריבעל אין אן אבר; א פיסטול, אן עפנונג וואס פיהרט צו א געשוויר; די רונדונג צווישען צוויי צאקען פון א בלאט.

sip *v. and n.* (סיפ) זופען, טרינקען מיט קליינע שלוקען; זויגען; א זופ טהאן, נעהמען א זופ; דאס זופען; א זופ, א שלוק.

sipe *v.* (סאיפ) טריפען, דורכרינען, דורכנעצען; ווייקען.

siph'ilis *n.* (סיפ'-אי-ליס) ז. *syphilis*

si'phon *n. and v.* (סאי'-פאן) א סיפאן [אזא פלאש אין וועלכער מען האלט סעלצער אדער אנדערע וואסער-געטרענקע וועלכע ענטהאלטען גאזען]; א סיפאן-ראהר [אזא געבויגענער ראהר, וואס ווערט בענוצט ארויסצוציהען פליסיגקייט פון א כלי. דער ראהר ווערט געבויגען ניט אין דער מיטען, נאר אזוי, דאס דער ענד וואס איז אויסען איז לענגער און דער אנדערער ענד וואס קומט אריין אין דער פליסיגקייט איז קירצער]; א קאנאל אין קערפער דורך וועלכען עס געהט דורך וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט; ציהען וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט דורך א סיפאן-ראהר; פליסען דורך א סיפאן-ראהר.

si'phonage *n.* (סאי'-פאנ-עדזש) די ווירקונגס-טהעטיגקייט פון א סיפאן-ראהר.

ז. *siphon*

si'phonal *a.* (סאי'-פאנ-על) וואס איז שייך צו א סיפאן-ראהר; געבויגען אין דער פארם פון א סיפאן-ראהר. ז. *siphon*

si'phon-barom'eter *n.* (סאי'-פאנ-בע-ראמ'-ע-טער) א סיפאן-בעראמעטער [א בעראמעטער וואס איז אויסגעבויגען ווי א סיפאן-ראהר, איין ענד לענגער און דער אנדערער קירצער].

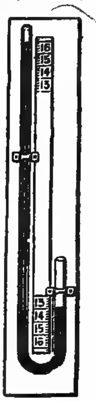

Siphon-barometer

si'phon-bot'tle *n.* (סאי'-פאנ-באט'ל) א סיפאן, א סיפאן-פלאש [אזא פלאש אין וועלכער מען האלט סעלצער אדער אנדערע וואסער-געטרענקע, וועלכע ענטהאלטען גאזען].

siphon'ic *a.* (סאי-פאנ'-איק) פון א סיפאן-ראהר, וואס איז שייך צו א סיפאן-ראהר.

si'phoniform *a.* (סאי'-פאנ-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סיפאן-ראהר.

Siphonoph'ora *n.* (סאי-פא-נאפ'-א-רא) אזעלכע הידראזאען [ווייכע זשעלע-ארטיגע ים-בעשעפענישען] וועלכע שווימען אין גרויסע מחנות.

si'phonophore *n.* (סאי'-פא-נא-פאור) איינער פון די יעניגע הידראזאען [ווייכע זשעלע-ארטיגע ים-בעשעפענישען] וועלכע שווימען אין גרויסע מחנות.

sip'per *n.* (סיפ'-ער) א זופער, א שלוקער.

sip'pet *n.* (סיפ'-עט) א קליינער ביסען, א קליין שטיקעל; עטוואס וואס איז איינגעווייקט אין א פליסיגקייט צום עסען.

sip'pets *n.* (סיפ'-עטס) שטיקלעך ברויט איינגעווייקט אין מילך אדער זופ.

sip'ple *v.* (סיפל) זופען, שלוקען.

sir *n. and v.* (סויר) הערר, מיין הערר; א סער [אן אדעל-טיטול אין ענגלאנד]; אנרופען "סער"; געברויכען דאס ווארט "סער".

sircar' *n.* (סויר-קאר') אין אינדיען — די העכסטע אויטאריטעט, די רעגיערונג; דער הערר פון הויז; א דיענער וואס פיהרט די רעכנונגען פון דער הויז-האלט און וועלכער מאכט די איינקויפע פאר'ן הויז; א בעצירק, א פראווינץ.

sirdar' *n.* (סויר-דאר') אין אינדיען — א מיליטער-בעאמטער; א רעגיערונגס-פערזאן; א לייב-וועכטער; א הויפט-בעדיענטער, א הויפט-קעלנער.

sirdar'-bear'er *n.* (סויר-דאר'-בעהר'-ער) אין אינדיען — א הויפט-בעדיענטער; א הויפט-קעלנער; א לייב-וועכטער.

sire *n. and v.* (סאיר) א טיטול פון א קעניג אדער פרינץ ווען מען רעדט צו איהם; א פאטער; א פארפאטער; אן עלטעסטער; אן אלטע פערזאן; דער שטאם-פאטער ביי הויז-טהיערע; ערצייגען, פראדוצירען [וועגען הויז-טהיערע].

sire'less *a.* (סאיר'-לעס) אהן א פאטער; אונפרוכטבאר, אונפראדוקטיוו.

si'ren *n. and a.* (סאי'-רען) א סירענע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די ים-נימפען אדער האלבע ים-געטינען, וועלכע פלעגען דורך זייער זינגען פערפיהרען די ים-רייזענדע און פלעגען זיי פערניכטען. זיי ווערען פארגעשטעלט אין דער געשטאלט פון א יונגער פרוי מיט פליגלען און מיט פויגעלשע פיס]; א רייצענדע פערפיהרעריז; א רייצענדער

זינגער אדער זינגערין; א פיש-עהנליכע ים-חיה, וועלכע האט צוויי פיס פון פארענט, ווי די ים-קוה; אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון מעטאלענע אדער הילצערנע פלאטען מיט לעכלעך, וועלכע, ווען זיי ווערען שנעל געדרעהט איבער א לופט-שטראם אדער דאמפף, געבען זיי ארויס שטארקע טענער אדער א הילכענדען פייף; א סיגנאל-טרובע אויף א שיף אין דער צייט פון א נעבעל [טומאן]; אן אפאראט צו בעשטימען די צאהל טאן-שוויינגונגען פון מעטאלען אדער פון האלץ; פערפיהרעריש, אנציהענד, אנלאקענד.

sirene' *n.* (סאי-ריען') אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון מעטאלענע אדער הילצערנע פלאטען מיט לעכלעך, וועלכע, ווען זיי דרעהען זיך איבער א לופט-שטראם אדער דאמפף געבען זיי ארויס שטארקע טענער אדער א הילכענדען פייף; א סיגנאל-טרובע אויף א שיף אין דער צייט פון א נעבעל [טומאן].

Sire'nia *n.* (סאי-רי'-ני-א) דער מין זויגענדע און גראז-עסענדע פיש-עהנליכע ים-חיות [זיי האבען מייסטענס צוויי פיס פון פארענט].

sire'nian *a. and n.* (סאי-רי'-ני-ען) ווי א סירענע, פערפיהרעריש, אנציהענד, אנלאקענד; וואס איז שייך צו די פיש-עהנליכע זויגענדע און גראז-עסענדע ים-חיות, ווי די ים-קוה א. ד. ג.; איינע פון דיזע פיש-עהנליכע ים-חיות.

siren'ical *a.* (סאי-רענ'-אי-קעל) ווי א סירענע, פערפיהרעריש, אנלאקענד.

Sir'ian *a.* (סיר'-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם סיריוס-שטערען אדער צו דעם הונד-שטערען. ז. *Sirius*.

siri'asis *n.* (סי-ראי'-ע-סיס) זונען-שטיך [א קראנקהייט וואס ווערט פערורזאכט פון דער היץ פון דער זון]; א זון-באד [דאס באדען זיך אין די שטראהלען פון דער זון].

sirin'ga *n.* (סי-רינ'-גא) ז. *seringa*.

sir'i-oil *n.* (סיר'-אי-איל) קעמעל-היי אויל. ז. *lemon-grass*.

sir'itch *n.* (סיר'-איטש) סעזאם-אויל. ז. *bene*.

Sir'ius *n.* (סיר'-אי-אס) דער סיריוס-שטערען אדער דער הונד-שטערען [א זעהר העל-ווייסער שטערען, דער העלסטער שטערן אין הימעל].

sirkar' *n.* (סויר-קאר') ז. *sircar*.

sir'loin *n.* (סויר'-לאין) דאס לענדען-שטיק, דער לענדען-בראטען [פון א רינד-פיה].

si'roc *n.* (סאי'-ראק) ז. *sirocco*.

siroc'co *n.* (סי-ראק'-או) א דרום-מזרח ווינד אויף דעם מיטעללענדישען ים.

sir'rah *n.* (סיר'-א) יונג איינער, חברה'-מאן, קערל.

sir'up *n. and v.* (סיר'-אפ) סיראפ, צוקער-זאפט; פערזיסען מיט סיראפ; בעשמירען מיט סיראפ.

sir'uped *a.* (סיר'-אפט) מיט סיראפ.

sir'upy *a.* (סיר'-אפ-אי) סיראפדיג, ווי סיראפ.

sirvente' *n.* (סיר-וואנט') א סירוועטעס [א שפאט-ליעד אדער סאטירע-ליעד פון די אמאליגע טרובאדורען איבער די פערברעכענס פון דער הויכער געזעלשאפט].

sis *n.* (סיס) א מיידעל; א געליעבטע; א ליעב מיידעלע. ז. *siss*.

sis'al *n.* (סיס'-על) ז. *Sisal hemp*.

Sis'al grass (סיס'-על גרעס) ז. *Sisal hemp*.

Sis'al hemp (סיס'-על העמפ) אגאווע-פאזער [אזעלכע פעדים, וועלכע ווערען געמאכט פון דער אמעריקאנער אגאווע-פלאנצע].

sis'kin *n.* (סיס'-קין) א טשיזשיק [אזא קליין זינג-פויגעלע].

sis'kin-green *n.* (סיס'-קין-גריען) א גריין-געלבליכער קאליר.

siss *n. and v.* (סיס) א מיידעל, א געליעבטע; א ליעב מיידעלע; צישען, שיפען.

siss'ing *n.* (סיס'-אינג) א צישענדער אדער שיפענדער קלאנג.

sist *v.* (סיסט) פארטרעטען פאר'ן געריכט צו ענטפערען; גערופען ווערען צו ענטפערען פאר'ן געריכט; אבשטעלען, אדער אבלעגען א פראצעס.

sis'ter *n., a. and v.* (סיס'-טער) א שוועסטער; א קלויסטער-שוועסטער, א מינישקע, א מאנאשקע; וואס איז א שוועסטער, וואס שטעהט אין עהנליכקייט, בעציהונג אדער קרובה'שאפט ווי א שוועסטער; זיין ווי א שוועסטער, זיין פונקט עהנליך; בעהאנדלען ווי א שוועסטער; זיין א שוועסטער.

sis'terhood *n.* (סיס'-טער-הוד) שוועסטערשאפט; שוועסטער-פליכט; א שוועסטער-ארדען, אן ארדען פון מאנאשקעס.

sis'ter-in-law' *n.* (סיס'-טער-אינ-לאה') א שוועגעריץ.

sis'terless *a.* (סיס'-טער-לעס) אהן א שוועסטער.

sis'terly *a.* (סיס'-טער-לי) שוועסטערליך.

Sis'ter of Mer'cy (סיס'-טער אוו מויר'-סי) א בארמהערציגע שוועסטער [א מיטגליעד פון א געוויסען מאנאשקעס-ארדען, וואס גיט זיך הויפטזעכליך אב מיט אויפפאסען קראנקע].

sis'trum *n.* (סיס'-טראם) א סיסטרום, אן איזען-קלאפער [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט אין אלטען עגיפטען און אין אנדערע אריענטאלישע לענדער, וואס פלעגט בענוצט ווערען ביים ברייגנען קרבנות פאר דעם גאט איזיס. דער אינסטרומענט בעשטעהט פון אן אוואלען מעטאל-ראהם אין וועלכען עס זיינען פאר קווער אריינגעשטעלט עטליכע שטעקעלעך מיט רינגעלעך אויף זיי].

Sistrum

sit *v. and n.* (סיט) זיצען; זיך זעצען; בריהטען, זיצען אויף אייער; רוהען; ליגען; זיצען בלייבען; פערבלייבען; זיך אויפהאלטען, זיך געפינען, וואהנען; האבען א געוויסע ריכטונג אדער צושטאנד; קליידען; פאסען [גוט אדער שלעכט]; האלטען א זיצונג; פערנעהמען א פלאץ אלס בעאמטער אדער געוועהלטער; זיין א מיטגליעד אדער האבען א זיץ [אין פארלאמענט, אין א בעראטונגס-פערזאמלונג א. ד. ג.]; איינפלאצען אהן זיך אבצוברעכען [וועגען א שטיין-קויהלען מאסע אין א קויהלען-גרוב]; א פלאצונג אדער א ברוך אין דעם דאך פון א קויהלען-גרוב.

sit apart' (סיט ע-פארט') זיצען אן א זייט, זיצען בעזונדער.

sit at cham'bers (סיט עט טשיים'-בערז) אבהאלטען געריכטס-זיצונגען.

sit at meat (סיט עט מיעט) עסען, זיצען ביים טיש צום עסען.

sit at the helm (סיט עט טהי העלם) זיצען ביים רודער, שטעהן אן דער שפיצע.

sit down (סיט דאון) זיך אנידערזעצען; זיך בעזעצען, זיך עטאבלירען; אנפאנגען א בעלאגערונג [וועגען מיליטער]; זיך אברוהען.

site *n.* (סאיט) 1. א לאגע, אן ארט, א געגענד; 2. א פלאץ אויף וואס עטוואס איז אוועקגעשטעלט אדער דארף אוועקגעשטעלט ווערען [ווי א הויז].

2. We bought a site for a home.

sit in (סיט אין) זיך האלטען פעסט אן עטוואס.

sit in judg'ment (סיט אין דזשאדזש'-מענט) משפט'ען, אורטיילען, קריטיקירען.

sitiol'ogy *n.* (סיט-אי-אל'-א-דזשי) ז. *sitology*.

sitol'ogy *n.* (סאי-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען נאהרונג, דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט נאהרונג אדער דיעטע.

sit on (סיט אן) 1. האלטען א זיצונג וועגען עפעס; בעטראכטען עטוואס אויף אן אפיציעלער פערזאמלונג; 2. אונטערדריקען.

1. The commission will sit on the appeal of the petitioners. 2. The judge will soon sit on the lawyer's long-winded argument.

sit on anx'ious bench (סיט אן ענק'-שאס בענטש) זיצען ווי אויף שפילקעס, שטעהן ווי אויף הייסע קויהלען.

Let us have a definite answer. Don't keep us sitting on the anxious bench all these weeks.

sit out (סיט אוט) אויסזיצען בלייבען, ניט נעהמען קיין אנטייל.

sit'ter *n.* (סיט'-ער) א זיצער, א זיצערין; איינער וואס פערנעהמט א זיץ; איינער אדער איינע וואס זיצט פאר א מאלער זיך ארבצונעהמען א בילד; א פויגעל וואס זיצט אויף אייער, א בריהענדער פויגעל.

sit'ter up (סיט'-ער אפ) איינער וואס זיצט ביז שפעט אין דער נאכט, איינער וואס וואכט דורך נאכט.

sit'ting *n. and a.* (סיט'-אינג) א זיצונג; דאס זיצען; דאס זיצען פאר א מאלער ארבצונעהמען א בילד פון זיך, אן אויפנאהמע פון א מאלער; די זיצונגס-צייט; א בעגרענצטער טייל פון צייט; א זיץ; א זיץ-ארט, א זיץ-פלאץ; אן אויסבריהונג פון אייער; די צייט וואס א פויגעל בריהט אוים אייער; די צאהל אייער וואס א פויגעל בריהט אוים מיט איין מאל; זיצענד; אין באטאניק — וואס איז אהן א שטיעל אדער שטענגעל [וועגען פלאנצען].

sit'ting-room *n.* (סיט'-אינג-רוהם) א וואהן-צימער [אין נעגענזאץ צו א שלאף-צימער]; א זאאל.

sit'uate *v. and a.* (סיטש'-יו-אייט) אוועקשטעלען אין א לאגע; אוועקשטעלען אין א ספּעציעלער לאגע אדער בעדינגונג; אוועקגעשטעלט אין א לאגע.

situa'tion *n.* (סיטש-יו-איי'-שאן) א סיטואציאן; א לאגע; א צושטאנד; אן אמט, א שטעלע.

sit un'der (סיט אנ'-דער) בייוואהנען א פרעדיגט פון א גייסטליכען; זיין א מיטגליעד פון א קירך אדער פון א שול; אויסהערען א פרעדיגט.

sit up (סיט אפ) זיך אויפהויבען פון נעלעגער און זיך אוועקזעצען; זיצען בלייבען; זיצען שפעט אין דער נאכט; בלייבען וואך א גאנצע נאכט.

sit upon' (סיט א-פאן') ז. *sit on*.

sit'-upons' *n.* (סיט'-א-פאנז') הויזען.

si'tus *n.* (סאי'-טאס) א סיטואציאן, א לאגע; דער ריכטיגער ארט אדער פלאץ; דער ריכטיגער ארט פון אן ארגאן אדער פון א טייל פון אן ארגאן; אין יוריספרודענץ — די ווירקליכע לאקאליטעט פון עפעס; דער פאקטישער ארט וואס איז אנערקענט פון געזעץ.

sitz'-bath *n.* (סיטס'-בעטה) א זיץ⸗וואנע.

Si'va *n.* (סי'-ווא) שיווא אדער סיווא, איינע פון די דריי הויפט⸗געטהייטען אין אינדיען: בראהמא — דער בעשעפער, ווישנו — דער אונטערהאלטער און סיווא — דער פערניכטער.

Sivais'tic *a.* (סי-ווע-איס'-טיק) וואס איז שייך צום רעליגיעזען קולט פון סיווא אדער שיווא. ז. ***Siva***

Siv'an *n.* (סיוו'-ען) דער אידישער חדש סון.

si'va-snake *n.* (סי'-ווא-סנייק) אזא גרויסע זעהר גיפטיגע שלאנג אין אינדיען.

siv'vens *n.* (סיוו'-ענז) ז. ***sibbens***

six *a. and n.* (סיקס) זעקס; א זעקס; די צאהל זעקס; א זעקסטעל, א קארט אדער ווירפעל מיט זעקס פונקטען.

six'ain *n.* (סיק'-סיין) א געדיכט פון זעקס פערזען.

six'er *n.* (סיק'-סער) עטוואס וואס בעשטעהט פון זעקס אדער איז פערבונדען מיט זעקס.

six'fold *a. and adv.* (סיקס'-פאולד) זעקס⸗פאך; זעקס⸗פאכיג; זעקס מאל אזוי פיעל.

six'-foot'er *n.* (סיקס'-פוט'-ער) א פערזאן וואס איז זעקס פוס הויך.

six'-hour *a.* (סיקס'-אור) פון זעקס שטונדען; וואס איז שייך צו א פיערטעל מעת⸗לעת.

six'pence *n.* (סיקס'-פענס) אן ענגלישע מטבע פון זעקס פענים אדער א האלבער שילינג [12 אמעריקאנער סענט].

six'penny *a.* (סיקס'-פע-ני) וואס איז ווערטה זעקס פענים אדער א האלבען שילינג [12 אמעריקאנער סענט]; ביליג, פון קליינעם ווערטה.

six score (סיקס סקאור) צוויי שאק, הונדערט און צוואנציג.

six'-shoo'ter *n.* (סיקס'-שוה'-טער) א זעקס⸗ליפיגער רעוואלווער [א רעוואלווער וועלכען מען קען אנלאדען מיט זעקס קוילען מיט אמאל].

six'teen' *a. and n.* (סיקס'-טיען') זעכצעהן; די צאהל 16.

six'teenth' *a. and n.* (סיקס'-טיענטה') וואס איז דער זעכצעהנטער; וואס איז א זעכצעהנטעל; א זעכצעהנטער טייל, א זעכצעהנטעל; א זעכצעהנטעל נאטע; דער זעכצעהנטער טאן אין א טאן⸗לייטונג.

sixth *a. and n.* (סיקסטה) וואס איז דער זעקסטער; וואס איז א זעקסטעל; א זעקסטער טייל, א זעקסטעל; דער זעקסטער טאן אין א טאן⸗לייטונג.

sixth'ly *adv.* (סיקסטה'-לי) זעקסטענס.

six'tieth *a. and n.* (סיקס'-טי-עטה) וואס איז דער זעכציגסטער; וואס איז א זעכציגסטער טייל; א זעכציגסטעל, א זעכציגסטער טייל.

six'ty *a. and n.* (סיקס'-טי) זעכציג; די צאהל 60.

six'tyfour'-mo *n.* (סיקס'-טי-פאור'-מאו) א בויגען פאפיער וואס איז געקנייטשט אין 64 בלעטער; א פאמפלעט אדער ביכעל וואס איז געמאכט פון א בויגען וועלכער איז געקנייטשט אין 64 בלעטער.

six'ty-six' *n.* (סיקס'-טי-סיקס') דאס קארטען⸗שפיעל "זעקס און זעכציג".

si'zable *a.* (סאי'-זעבל) צימליך גרויס, פון נישקשה'דיגער גרויס.

siz'al *n.* (סיז'-על) ז. ***Sisal hemp***

si'zar *n.* (סאי'-זאר) אן ארימער סטודענט אמאל אין די אוניווערזיטעטען פון קעמברידזש און דובלין וואס פלעגט אויפגעהאלטען ווערען פריי.

si'zarship *n.* (סאי'-זאר-שיפ) די לאגע אדער די רעכטע פון אן ארימען סטודענט אין קעמברידזשער און דובלינער אוניווערזיטעטען. ז. ***sizar***

size *n. and v.* (סאיז) גרויס, לענג, אומפאנג, מאס; פארם, פארמאט, געשטאלט; א פארציאן שפייז און געטרענקע; א בעשטימטער פרייז פאר אן עקסטרא פארציאן שפייז און געטרענקע אין קעמברידזשער און אנדערע אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד פאר די סטודענטען; א געוויסער זארט קליי אדער קלייסטער וואס ווערט בענוצט אין פאפיער⸗פאבריקאציאן, אין מאלעריי און אין אנדערע קונסט⸗אינדוסטריען; פארמעט⸗קליי; קליי⸗וואסער; מילך⸗קאלך וואס מויערער בענוצען; אזא קלייאיגער דרוק⸗טינט פאר בוכשטאבען וואס ווערען בעשטרייט מיט גאלד אדער זילבער⸗פולווער; רעגולירען אדער בעשטימען די גרויס, לענג, אומפאנג, געוויכט אדער מאס פון עפעס; בעקומען אין קעמברידזשער אדער אין אנדערע אוניווערזיטעטען אן עקסטרא פארציאן שפייז און געטרענקע פאר א בעשטימטען פרייז; קויפען פאר א בעשטימטען פרייז; בעזארגען מיט פארציעס שפייז און געטרענקע; סארטירען סאלדאטען לויט זייער הויך; סארטירען נאך דער גרויס; אבשאצען אדער בעשטימען די גרויס, דעם אומפאנג אדער די מאס; דערהויבען צו דערזעלבער שטופע, פערגלייכען; פערגרעסערען; צורעכט מאכען א זאך, אז זי זאל האבען א בעשטימטע גרויס; בעשמירען מיט קליי אדער קלייסטער; קלייען, קלייסטערען.

si'zeable *a.* (סאי'-זעבל) ז. ***sizable***

sized *a.* (סאיזד) פון א געוויסער גרויס; בעדעקט מיט קליי אדער קלייסטער.

si'zer *n.* (סאי'-זער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די גרויס אדער דעם אומפאנג פון פערשיעדענע ארטיקלען אום זיי צו סארטירען.

size'-roll *n.* (סאיז'-ראול) א שטיקעל פארמעט וואס ווערט צוגעלעגט צו א פארמעט⸗ראלע אדער צו א דאקומענט; א ליסטע, אין דער ענגלישער ארמעע, וועלכע ענטהאלט די נעמען פון די סאלדאטען פון א מיליטער⸗אבטיילונג.

size'-stick *n.* (סאיז'-סטיק) א מאס⸗שטאק פון שוסטערס צו מעסטען די לענג פון פוס.

si'ziness *n.* (סאי'-זי-נעס) קלייאינקייט, קלעפיגקייט.

si'zing *n.* (סאי'-זינג) די בעשטימונג פון גרויס אדער אומפאנג; א בעשטעלונג פאר אן עקסטרא פארציאן שפייז אדער געטרענקע פאר סטודענטען אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט; דאס סארטירען שטיקער ערץ [רויהער מעטאל] לויט דער גרויס פון די שטיקער; דאס קלייען אדער קלייסטערען; דאס קלעפען מיט קליי; קליי, קלייסטער.

si'zy *a.* (סאי'-זי) קלעפיג, קלייאיג.

sizz *v.* (סיז) שיפען, צישען.

siz'zle *v. and n.* (סיזל) שיפען, צישען; זיין זעהר הייס; א שיפענדער אדער צישענדער גערויש ווי ביים בראטען אדער זידען; א זעהר הויכע טעמפעראטור, א גרויסע היץ.

S-joint *n.* (עס'-דזשאינט) אן עס⸗פערבינדונג [א פערבינדונג פון צוויי פלאטען דורך א מעטאל⸗שטרייף וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון דעם בוכשטאב *S*].

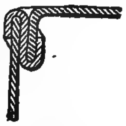

S-joint

skain *n.* (סקיין) ז. ***skein***

skat *n.* (סקאט) אזא קארטען⸗שפיעל.

skate *n. and v.* (סקייט) א שליט⸗שוה [צום גליטשען זיך]; א ראל⸗שוה; דער סקאט אדער גלאט⸗ראכען [אזא פלאטשיגער פיש וואס איז ענהליך צו א פלעדערמויז. ז. ***ray***]; זיך גליטשען מיט שליט⸗שוה.

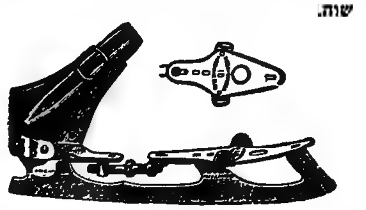

Skate

ska'ter *n.* (סקיי'-טער) איינער וואס גליטשט זיך; אזא אינזעקט מיט לאנגע פים וואס גליטשט זיך אויף'ן וואסער.

ska'ting *n.* (סקיי'-טינג) דאס גליטשען זיך מיט שליט⸗שוה.

skaw *n.* (סקאה) ז ***promontory***

skean *n.* (סקיען) א קינזשאל; אזא אלטע פיקע פון בראנז מיט צוויי שארפען.

skear'y *a.* (סקיער'-אי) ז. ***skeery***

skedad'dle *v. and n.* (סקי-דעד'ל) האסטיג אנטלויפען ווי פון א געפאהר, אנטלויפען אין שרעק אדער אין פאניק; א האסטיגעס אנטלויפען ווי פון א געפאהר.

skee *n. and v.* (סקיע) א סקיע, א ליזשע, א שנעע⸗שוך [אזא לאנג שמאל ברעטעל וואס דער פאדערשטער ענד איז פערבויגען ארויף אזוי ווי א שליטעל און וואס ווערט בעפעסטיגט צום פוס צום לויפען אויף שנעע אדער אויף אייז]; לויפען אדער גליטשען זיך מיט סקיעס אדער ליזשעס.

skeel *n.* (סקיעל) א פלאכע מילך⸗כלי, אזא פלאכע הילצערנע כלי; א מילך⸗כלי, א מילך⸗שעפעל, א דאיניצע.

skee'-race *n.* (סקיע'-רייס) א וועט⸗לויף אויף סקיעס אדער ליזשעס. ז. ***skee***

skee'-run'ner *n.* (סקיע'-ראנ'-ער) א סקיע⸗לויפער, איינער וואס גליטשט זיך אויף סקיעס אדער ליזשעס. ז. ***skee***

skeer'y *a.* (סקיער'-אי) שרעקעדיג.

skee'sicks *n.* (סקיע'-זיקס) א נעמיינער קערל, א שענדליכער יונג.

skeet *n.* (סקיעט) א שעפעל.

skee'ter *n.* (סקיע'-טער) א מיק, א קאמאר, א מאסקיטא.

skeg *n.* (סקעג) א הילצערנער טשוואק; דער הינטערשטער טייל פון קיעל פון א שיף; אזא מין ווילדע פלוים.

skeg'ger *n.* (סקעג'-ער) א לאקס וואס איז נאך ניט אלט קיין יאהר.

skegs *n.* (סקעגז) אזא זארט האבער.

skein *n.* (סקיין) א מאטאק, א שטראנג [פון פאדים]; א פליהענדע מחנה [פון ווילדע פויגעל, ווי ווילדע גענז, ווילדע קאטשקעס א. ד. ג.]; דאס אייזערנע קע⸗

פעל וואס ווערט ארויפגעזעצט אויף דעם ענד פון א הילצערנעם אקס פון א וואגן.

skel'etal *a.* (סקעל'-ע-טעל) פון א סקעלעט, וואס איז שייך צו א סקעלעט.

skeletog'eny *n.* (סקעל-ע-טאדזש'-ע-ני) די בילדונג פון א סקעלעט; די אנשטאמונג און די ענטוויקלונג פון א סקעלעט.

skeletog'raphy *n.* (סקעל-ע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון א סקעלעט.

skeletol'ogy *n.* (סקעל-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען סקעלעטען.

skel'eton *n., a. and v.* (סקעל'-ע-טאן) א סקעלעט [די פאראייניגטע אדער צוזאמענגעשטעלטע ביינער פון א מענשען אדער טהיער]; א געשטעל אויף וואס עטוואס שטיצט זיך; א ראהמען-געשטעל פון א געביידע [ווי דאס שטאהל און אייזען-געשטעל פון הויכע מויערען אדער דאס געשטעל פון הילצערנע ראהמען-הייזער]; אן אויסערער ענטוואורף פון א שריפט-שטיק אדער ליטעראַרישער פערפאסונג; א רעגימענט סאָלדאטען וואס איז שטארק פערקלענערט געווארען דורך א מלחמה אדער דורך א מגפה; א זעהר מאגערער מענש, א מענש הויט און ביינער; א זעהר דינע דרוק-שריפט; וואס איז שייך צו א סקעלעט; ווי א סקעלעט; וואס איז הויט און ביינער, מאגער; מאכען פאר א סקעלעט.

skel'eton at the feast (סקעל'-ע-טאן עט טהי פיעסט) א טרויריגע ערינערונג אדער פערדרוס אין מיטען פון א שמחה [די עגיפטער פלעגען אויף זייערע שמחות האלטען א סקעלעט אלס אן ערינערונג פון טויט].

skel'eton bill (סקעל'-ע-טאן ביל) אן אונטערגעשריבענער אבער ניט אויסגעפילטער וועקסעל [וואו די געלד-סומע קען אריינגעשריבען ווערען צו יעדער צייט].

skel'eton in the clos'et (סקעל'-ע-טאן אין טהי קלאז'-עט) א געהיימע פאמיליען-צרה, א שלעכטע אדער טרויריגע פאמיליען-געהיימניס.

skel'etonize *v.* (סקעל'-ע-טאן-איז) מאכען פאר א סקעלעט; איבערלאזען בלויז דעם סקעלעט אדער דעם ראהמען-געשטעל פון עפעס; אין מיליטער — פערקלענערען די צאהל פון א רעגימענט אדער ארמעע.

skel'etonizer *n.* (סקעל'-ע-טאן-אי-זער) אן אינזעקט וואס פרעסט אויס פלאנצען-בלעטער און לאזט איבער בלויז די אדערלעך פון זיי.

skel'eton key (סקעל'-ע-טאן קיע) אזא שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען פערשיעדענע שלעסער.

skel'etonless *a.* (סקעל'-ע-טאן-לעס) אהן א סקעלעט; וואס האט ניט קיין סקעלעט.

skel'eton suit (סקעל'-ע-טאן סיוט) א קינדער-אנצוג וואס די הויזלעך זיינען צוגעקנעפעלט אדער צוגענעהט צום זשאקעטעל.

skel'etonwise *adv.* (סקעל'-ע-טאן-הוואיז) אויף דעם אופן פון א סקעלעט, פון א ראהם-געשטעל אדער פון אן ענטוואורף פון עפעס.

skep *n.* (סקעפ) א קארב, א קאשיק; א הילצערנע כלי צו האלטען קערנער; די מאס וואס א קארב נעהמט אריין; א קארב-וואגען; א ביענען-קארב [א געפלאכטענער ביענשטאק].

skep'sis *n.* (סקעפ'-סיס) די סקעפטישע פילאזאפיע; דער פילאזאפישער צווייפעל.

Skep'tic *n.* (סקעפ'-טיק) א סקעפטיקער, אן אנהענגער פון דער אלט-גריכישער סקעפטישער פילאזאפיע פון וועלכער דער פילאזאף פירהא איז געווען פון די הויפט-פערטרעטער [דער גרונד-געדאנק פון דיעזער פילאזאפיע איז, דאס וועגען יעדער זאך זיינען פאראן ארגומענטען אי דאפיר אי דאגעגען און דעריבער קען מען זיך אויף'ן שכל און אויף די חושים ניט פערלאזען].

skep'tic *a. and n.* (סקעפ'-טיק) סקעפטיש, צווייפלענד; וואס איז א סקעפטיקער; וואס צווייפעלט אין די הויפט-פרינציפען פון רעליגיאן [בעזאנדערס פון דער קריסטליכער]; א סקעפטיקער, א צווייפלער; איינער וואס בעהויפטעט, אז די ווירקליכע ווארהייט פון זאכען קען מען ניט וויסען און דעריבער זיינען אלע טהעאריען קיינע זיכערע ווארהייטען; איינער וואס צווייפעלט אדער גלויבט ניט אין די הויפט-פרינציפען פון רעליגיאן.

skep'tical *a.* (סקעפ'-טי-קעל) סקעפטיש, צווייפלענד; וואס איז שייך צו דער סקעפטישער פילאזאפיע אדער צו איהרע מעטאדען [די בעהויפטונג, אז קיין ווירקליכע וואהרהייט עקזיסטירט ניט און אז יעדע טעאריע און וויסענשאפט איז צווייפעלהאפט]; וואס צווייפעלט, וואס גלויבט ניט; וואס צווייפעלט אדער גלויבט ניט אין די גרונד-פרינציפען פון רעליגיאן.

skep'tically *adv.* (סקעפ'-טי-קעל-אי) אויף א סקעפטישען אופן; מיט צווייפעל.

skep'tical school (סקעפ'-טי-קעל סקוהל) די סקעפטישע שול אדער ריכטונג אין דער פילאזאפיע. ז. *Skeptic*.

skep'ticism *n.* (סקעפ'-טי-סיזם) סקעפטיציזם, צווייפעל; דער צווייפעל אין דער עקזיסטענץ פון ווארהייטען און אין דער מעגליכקייט פון זיכערע וויסענשאפטען; דאס צווייפלען אדער ניט גלויבען אין די פונדאמענטאלע פרינציפען פון רעליגיאן.

skep'ticize *v.* (סקעפ'-טי-סאיז) זיין א סקעפטיקער, זיין א צווייפלער.

sketch *n. and v.* (סקעטש) א סקיצע, א קורצע ליטעראַרישע שילדערונג פון א פאסירונג אדער כאראקטער; א קורצעס און אויבערפלעכליכעס טעאטער-שטיק; אן ענטוואורף, א סכעמא; אן אויבערפלעכליכער ענטוואורף פון א צייכנונג אדער פון א בילד; א קורצע איינפאכע מוזיקאלישע קאמפאזיציאן; א פערצייכנונג פון סחורות וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט פון א האנדעלס-פירמא; סקיצירען, פליכטיג אדער אויבערפלעכליך צייכנען; מאכען אן ענטוואורף, צייכנען די הויפט-ליניען; מאכען א סקיצע.

sketchabil'ity *n.* (סקעטש-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען סקיצירט ווערען.

sketch'able *a.* (סקעטש'-עבל) וואס קען סקיצירט ווערען.

sketch'-block *n.* (סקעטש'-בלאק) א סקיציר-בלאק [א בלאק צייכען-פאפיער צום סקיצירען].

sketch'-book *n.* (סקעטש'-בוק) א סקיציר-בוך, א סקיציר-העפט [צום צייכנען סקיצען]; א סקיצען-בוך [א ליטעראטור-בוך פון סקיצען]; א בוך אדער העפט פון א מוזיקער וואו ער פערצייכענט מוזיקאלישע אידעען.

sketch'er *n.* (סקעטש'-ער) א סקיצען-צייכנער, א סקיצען-מאלער; א סקיצען-שרייבער.

sketch'ily *adv.* (סקעטש'-אי-לי) אויף דעם אופן פון א סקיצע, אויבערפלעכליך, פליכטיג.

sketch'iness *n.* (סקעטש'-אי-נעס) סקיצענהאפטיגקייט, דאס זיין אין דער פארם פון א סקיצע [לייכט און אויבערפלעכליך].

sketch'ing-block *n.* (סקעטש'-אינג-בלאק) ז. ***sketch-block***.

sketch'-pa'per *n.* (סקעטש'-פיי'-פער) סקיציר-פאפיער [פאפיער ליניערט אין קעסטעלעך וואס ווערט געברויכט פון צייכנער צום סקיצירען].

sketch'-plan *n.* (סקעטש'-פלען) א קורצער ענטוואורף פון א פלאן פון א געביידע.

sketch'y *a.* (סקעטש'-אי) סקיצענהאפט, ווי א סקיצע; אויבערפלעכליך, אהן איינצעלהייטען, ניט פערענדיגט.

skew *n., a. and v.* (סקיו) א צודרעהעניש, א פעהלער, א גרייז; א קרומער אדער שיעפער קוק; אזא טרייב-ראד מיט שיעפע צייהנער; א געפלעקטעס פערד, א געפלעקטע חיה; דער שיעפער אדער שרעגער שפיץ פון א שטיין-זייל, וואו ער קומט זיך צונויף מיט'ן דאך פון דער געביידע; קרום, שיעף; פערדרעהט, צוקרוטשעט; קוקען שיעף אדער קרום; געהן שיעף אדער קרום; דרעהען צו דער זייט, נעבען א קרומע אדער שיעפע ריכטונג; פערדרעהען.

skew'-bald *a.* (סקיו'-באהלד) אונרעגעלמעסיג געפלעקט [וועגען פערד].

skew bridge (סקיו ברידזש) א שיעפער בריק.

skew'-cor'bel *n.* (סקיו'-קאהר'-בעל) א שטיץ-שטיין וואס ווערט געלעגט אונטער דעם באזיס פון א משופע'דיגען דאך.

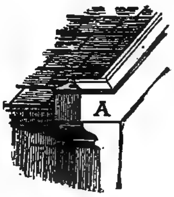

Skew-corbel

skewed *a.* (סקיוד) געדרעהט אן א זייט; צודרעהט, צוקרוטשעט.

skew'er *n. and v.* (סקיו'-ער) א פלייש-שפיזעל, א קליינער הילצערנער אדער אייזערנער שפיז מיט וועלכען מען האלט צו אדער מען בעפעסטיגט פלייש אויף'ן בראט-שפיז ביים בראטען; בעפעסטיגען מיט פלייש-שפילען; דורכשטעכען ווי מיט פלייש-שפילען.

skew gear'ing (סקיו גיער'-אינג) א טריעב-ווערק וואו די רעדער האבען שיעפע צייהנער.

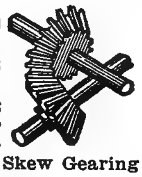
Skew Gearing

skew'ing *n.* (סקיו'-אינג) אין דרוקעריי — א שלעכטע איינשליסונג פון שריפט-זאץ אין דרוק-ראהם וואו די שורות ווערען צובויגען אדער צודרעהט; דאס אראבנעהמען ביים גילדען איבעריגע שטיקער בלאט-גאלד און אויספילען די ערטער וואו עס זיינען געבליבען ניט-בעגילטע פלעקען.

skew wheel (סקיו הוויעל) א צאהן-ראד מיט שיעפע צייהנער.

ski'agraph *n. and v.* (סקאי'-ע-גרעף) א שאטען-בילד פון אן איינגעשלאסענער זאך [ווי פון די ביינער וואס זיינען איינגעשלאסען אין קערפער] אראבנעהמען דורך רענטגען-שטראהלען; אראבנעהמען א שאטען-בילד דורך רענטגען-שטראהלען.

ski'ascope *n.* (סקאי'-ע-סקאופ) אן אינסטרומענט דורך וועלכען מען קען זעהן דעם אבשיין אדער דעם שאטען פון א זאך וואס געפינט זיך איינגעשלאסען אין אן אונדורכזיכטבארען קערפער [ווי למשל, זעהן די ביינער פון קערפער דורך רענטגען־שטראהלען].

skid *n.* and *v.* (סקיד) איינער פון דעם פאר קלעצלעך וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער א פאס, אז ער זאל זיך ניט אוועקקייקלען אדער אונטער א שיפעל וואס געפינט זיך אויף'ן ברעג; א שפארע, אן אונטערשפארע; איינער פון די קלעצער וואס ווערט אוועקגעלעגט אויף דער ערד צו קייקלען אדער שלעפען איבער זיי שווערע משא; א קלאץ אדער ברעט וואס ווערט אוועקגעשטעלט משופע'דיג ביי א שיף אדער וואגען אויסצולאדען משא; איינער פון די קלעצער וואס איז אויסגעלעגט אויף דעם שטיץ־געשטעל אויף וועלכען מען בויט א שיף; א ראהם פון ברעטער אדער פלאנקעס וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף די זייטען פון א שיף ביים אנלאדען אדער אויסלאדען משא כדי די שיף זאל ניט בעשעדיגט ווערען; א ברעמזע אדער טארמאז פון א הויב־מאשין; אזא האלץ־קלעצעל וואס ווערט אראבגעלאזען אויף די רעדער פון א וואגען איינצוהאלטען זיי ביים פאהרען בארג־אראב; אזא אייזען אבצושיילען די קארע פון בוימער; שלעפען. אדער קייקלען משא אויף אונטערגעלעגטע קלעצלעך אדער רונדע באלקענס; אונטערשפארען קלעצלעך אדער באלקענס; איינהאלטען אדער איינקלעמען מיט א טארמאז אדער ברעמזע [ווי די רעדער פון א וואגען, ווען ער נעהט בארג־אראב]; גליטשען זיך אהן צו ראלען [ווי די רעדער פון א וואגען, פון אן אויטאמאביל א. ז. וו.].

skid'ding-chain *n.* (סקיד'-אינג-טשיין) אזא שווערע קייט צו שלעפען קלעצער; א קייט איבער די גומענע שינען פון אן אויטאמאביל.

skid'-pan *n.* (סקיד'-פען) אזא האלץ־קלעצעל וואס ווערט אראבגעלאזען אויף די רעדער פון א וואגען זיי איינצוהאלטען ביים פאהרען בארג־אראב.

skier *n.* (סקיער) א פעלזיגער אינזעל.

skif *n.* (סקיף) ז. *skiff*.

skiff *n.* (סקיף) א קליין רודער־שיפעל.

skiff'ling *n.* (סקיפ'-לינג) דאס ארומהאקען די שפיצען פון א בוי־שטיין.

skil'ful *a.* (סקיל'-פול) ערפאהרען, געשיקט, געאיבט.

A skilful surgeon performed the operation.

skil'fully *adv.* (סקיל'-פול-אי) מיט געשיקטקייט; מיט געאיבטקייט.

skil'fulness *n.* (סקיל'-פול-נעס) ערפאהרענהייט, געשיקטקייט, געאיבטקייט.

skill *n.* (סקיל) געשיקליכקייט; קענטניס; קונסט; טאלענט; ערפאהרונג, איבונג, געאיבטקייט.

skilled *a.* (סקילד) ערפאהרען, געשיקט, געאיבט.

skil'less *a.* (סקיל'-לעס) אהן ערפאהרונג, אהן איבונג; אונוויסענד.

skil'let *n.* (סקיל'-עט) א קליינער קעסעל אדער קאך־טאפ אויף דריי פיסלעך; א קליין בראט־פענדעל; א פלאכער קליינער טיגעל צו שמעלצען גאלד אדער זילבער; א שיפס־קוכער; א גלעקעל אדער קלאפע וואס ווערט בענוצט פון א העראלד אדער עפענטליכען אויסרופער, כדי צונויפצורופען דעם עולם.

skilts *n.* (סקילטס) אזא מין דיקע קורצע און ברייטע הויזען וואס מען פלעגט אמאל טראגען אין ניי־ענגלאנד [אמעריקא].

skim *v.* and *n.* (סקים) אבשוימען אדער אבשעפען פון אויבען; אראבשעפען די פעטס פון אויבען; אבשמאנטען, אראבנעהמען די סמעטענע; אראבנעהמען, אוועקנעהמען; פריי מאכען, אבריינגען, אוועקנעהמען די הינדערניסע; לייכט אריבערגעהן, קוים בעריהרען; אריבערגליטשען אדער לאזען אריבערשוועבען; זיך אריבערגליטשען, אריבערשוועבען; פליכטיג אדער אויבערפלעכליך דורכקוקען; דורכלויפען מיט'ן אויג; בעדעקען מיט א דין הייטעל אדער פלעווקע; דאס אראבנעהמען פון אויבען, דאס אבשמאנטען, דאס אבשוימען; שוים.

skim'ble-scam'ble *a., adv.* and *n.* (סקימ'בל-סקעמ'בל) צופלאנטערט, אהן א צוזאמענהאנג, ניט צו דער זאך; אויף א צופלאנטערטען אופן; פלוידעריי, פוסטע דבורים.

skim'-col'ter *n.* (סקימ'-קאול'-טער) א הובעל־פלוג [אזא אקער־אייזען מיט וועלכען מען מאכט גלאט די אויבערפלעכע פון דער ערד].

skim'mer *n.* (סקימ'-ער) א שוים־לעפעל; אן אבשוימער; אזא אייזען מיט וועלכען מען פערהאלט די שלאקען [פסלת] פון מעטאל, אז זיי זאלען זיך ניט אריינגיסען אין פורעם; איינער וואס קוקט שנעל און אויבערפלעכליך עטוואס דורך; אן אויבערפלעכליכער אדער פליכטיגער לעזער; דער שערען־שנאבעל אדער דער וואסער־שניידער [אזא פויגעל וואס איז עהנליך צו דער ים־שוואלב און לעבט ביים וואסער].

skim'-milk' *n.* (סקים'-מילק') אבגעשמאנטע מילך; א זאך וואס האט פערלארען איהר תוכן אדער קראפט; מינדערוויכטינקייט.

skim'ming *n.* (סקימ'-אינג) דאס אבשמאנטען; דאס אבשוימען; דאס אבגעשוימטע, דער שוים.

skim'ming-dish *n.* (סקימ'-אינג-דיש) אזא פלאכע יאכט־שיף וואס ווערט בענוצט אויף די ים־ברעגען אין פלארידא [אמעריקא].

skim'ming-la'dle *n.* (סקימ'-אינג-ליי'דל) אזא אייזערנער לעפעל וואס ווערט בענוצט אראבצונעהמען די פסלת פון געשמאלצענעם מעטאל איידער מען גיסט עס אריין אין פורעם.

skim'mingly *adv.* (סקימ'-אינג-לי) אריבערשוועבענדיג, אריבערלויפענדיג, דורכלויפענדיג, קוים בעריהרענדיג.

skim'mington *n.* (סקימ'-אינג-טאן) א קאמישע פראצעסיאן וואס פלעגט אמאל פארגעשטעלט ווערען אין ענגלאנד אבצולאכען פון א מאן וואס ליעגט אונטער זיין ווייב'ס פאנטאפעל. מען פלעגט פארשטעלען ווי א פרוי אן ארורה רייט אויף א פערד און שלאגט מיט א קאך־לעפעל איהר מאן, דעם פאנטאפעל־העלד, וואס זיצט הינטער איהר מיט'ן פנים צום עק פון פערד; א לוסטיגער ספעקטאקל, א צוזאמענגעלאף, א טומעל, א מחלקה.

skimp *v.* and *a.* (סקימפ) אבקארגען, קארגען; געבען א קנאפען אדער קארגען חלק; קארגען אין דער ארבייט, טהאן אן ארבייט אויבערפלעכליך, פארטאטשעווען; שפארען; זיין שפארעוודיג, זיין עקאנאמיש; קארג, קנאפ.

skim'ping *a.* (סקימ'-פינג) שפארענדיג; קארגענדיג; קארג, קנאפ; נאכלעסיג, פארטאטשקע.

skim'pingly *adv.* (סקימ'-פינג-לי) אויף א קארגען אדער שפארעוודיגען אופן; קנאפ.

skim'py *a.* (סקימ'-פי) קארג, קנאפ.

skin *n.* and *v.* (סקין) די הויט; דאס פעל; שאלעכץ; קארע; עטוואס וואס איז עהנליך צו הויט; א לאגעל, א וואסער־כלי וואס איז געמאכט פון א פעלכעל; א וויין־לאגעל; א געמיינער קארגער מענש; א הייסער פונש פון בראנפען געמאכט אין א בראנפען־גלאז; בעצויגען ווערען מיט א הויט, בעוואקסען ווערען מיט א נייער הויט; בעדעקען אדער בעציהען ווי מיט א הויט; אראבציהען די הויט; אבשינדען; אבשיילען; בערויבען, בעפלינדערען, בעשווינדלען, אבנארען; קאפירען אדער איבערשרייבען שול־אויפגאבען פון אן אנדער שילער אנשטאט זיי אליין אויסצולערנען; געלם ווערען, מאכען פליטה.

skin a flint (סקין ע פלינט) זיין אויסערגעוועהנליך קארג, זיך "אבשניידען די פינגער".

skinch *v.* (סקינטש) קארגען; זיין קארג.

skin'-coat *n.* (סקינ'-קאוט) די הויט, דאס פעל.

skin'-deep' *a.* and *adv.* (סקינ'-דיעפ') אויבערפלעכליך; אויף אן אויבערפלעכליכען אופן.

His friendship for me is only skin-deep.

skin'flint *n.* (סקינ'-פלינט) א קמצן, א קארגער יונג.

skin'ful *n.* (סקינ'-פול) דער אינהאלט פון א לאגעל [א כלי פאר וואסער אדער וויין געמאכט פון א פעלכעל]; אזוי פיעל וויפיעל איינער קען אין זיך ארייננעהמען [בעזאנדערס ווענען שטארקע געטרענקע].

skin'-game *n.* (סקינ'-גיים) א שפיעל וואו איינער בעשווינדעלט דעם צווייטען [ווי א שפיעל מיט געצייכענטע קארטען].

skin'-graft *n.* (סקינ'-גרעפט) א שטיקעל הויט וואס ווערט אבגעשניטען פון א לעבעדיגען מענשען כדי צו בעציהען דערמיט א וואונד פון אן אנדערען.

skin'-graf'ting *n.* (סקינ'-גרעפ'-טינג) אן אפעראציאן ביי וועלכער עס ווערט אויסגעשניטען א שטיק הויט פון א לעבעדיגער פערזאן אום צו בעציהען דערמיט א וואונד פון אן אנדער פערזאן.

skink *v.* and *n.* (סקינק) אנגיסען [שנאפס] צום טרינקען, איינשענקען; "אריינגיסען", טרינקען שנאפס; א סקינק [אזא מין שלאנגען־עקדיש, אן עקדיש מיט שוואך־ענטוויקעלטע פיס. ז. *lizard*].

skin'less *a.* (סקינ'-לעס) אהן א הויט, אהן א שאלעכץ; וואס האט א זעהר דין הייטעל.

skin'-mer'chant *n.* (סקינ'-מויר'-טשענט) א פעל־הענדלער; א בעאמטער וואס נעהמט אויף רעקרוטען.

skinned *a.* (סקינד) מיט א הויט, הויטיג.

skin'ner *n.* (סקינ'-ער) א פעל־הענדלער, א פעלץ־הענדלער; א קירזשנער; א שינדער, אן אבשינדער; א "הויט־שינדער", א פלינדערער, א בערויבער.

Skin'ner *n.* (סקינ'-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער מחנה פרייהייטס־קעמפפער אין דעם צייט פון דער רעוואלוציאנסקריעג אין אמעריקא, וואס זיינען בעגאנגען גרויסע גוואלטטהאטען נעגען די בירגער וועלכע זיינען געוועזען טריי צו דער ענגלישער הערשאפט.

skin'niness *n.* (סקינ'-אי-נעס) מאגערקייט; הויטינקייט.

skin'ny *a.* (סקינ'-אי) מאגער ; הויטיג ; קארג ; נעמיין.

skin out (סקין אוט) מאכעז פליטה. נעלם ווערען, מא-

skin the lamb (סקין טהי לעם) געווינען אלע וועטען.

skin'-tight *a.* (סקינ'-טאיט) פעסט צום לייב.

skin'-wool *n.* (סקינ'-הוואול) וואל וואס ווערט אבגעשארען פון דעם פעל פון טויטע חיות.

skip *v. and n.* (סקיפ) שפרינגען ; היפען ; אריבערשפרינגען ; איבערהיפען, אויסלאזען ; איבערהיפען א טאן אין זינגען אדער שפיעלען ; מאכען פליטה ; ווארפען א פלאטשיג שטיינדעל אזוי, אז עס זאל שפרינגען איבער דער אויבערפלעכע פון וואסער [מאכען קאטשקעס] ; א שפרונג ; אן איבערהיפונג [בעזאנדערס ווענען א טאן אין דער מוזיק] ; אן אוניווערזיטעטסדיענער ; אן אייזערנער קאסטען ארויפצוהויבען מעטאל-ערץ פון א מינע ; די מאס סיראפ וואס ווערט אויסגעקאכט מיט איין מאל אין קעסעל ביים מאכען צוקער.

Skip'etar *n.* (סקיפ'-ע-טאר) אן אלבאנעזער, אן אייוואהנער פון אלבאניען ; די שפראך פון די אלבאנעזער.

skip'per *n. and v.* (סקיפ'-ער) א שפרינגער ; א טענצער ; א שקיפער אדער שיפסמייסטער פון א שיף ; דער שפרינגענדער שמעטערלינג ; דער קעז-שפרינגער [אזא פליעג וואס געפינט זיך אין קעז] ; א שפרינגענדע וואסער-פליעג ; דער שנאבעל-פיש [אזא העכט-עהנליכער פיש מיט א שנאבעל-עהנליכען מויל] ; א שייער, אן אבדאך, א פערלאזענעם הויז אדער חורבה וואו מען קען זיך שיצען אין א נויט ; האלטען קווארטיר אדער שלאפען אין א שייער אדער חורבה.

skip'per-bird *n.* (סקיפ'-ער-בוירד) איינער וואס שלאפט אין שייערען אדער חורבות, א בראדיאגע, אן ארומטרייבער.

skip'pership *n.* (סקיפ'-ער-שיפ) דאס אמט פון א שקיפער אדער שיפסמייסטער.

skip'pet *n.* (סקיפ'-עט) אזא רונד קעסטעל צו האלטען א זיעגעל אדער שטעמפעל.

skip'ping *a.* (סקיפ'-אינג) שפרינגענד ; היפענד ; לייכט-פיסיג ; אונבעשטענדיג, לייטכזיניג.

skip'pingly *adv.* (סקיפ'-אינג-לי) שפרינגענדיג ; היפענדיג ; מיט שפרונגען.

skip'ping-rope *n.* (סקיפ'-אינג-ראופ) א שפרינג-שטריק [א שטריק מיט צוויי הילצערנע הענטלעך ביי די ענדען וואס קינדער בענוצען זיך צום שפיעלען אין שפרינגען].

skip'-rope *n.* (סקיפ'-ראופ) ז. *skipping-rope*

skir'mish *n. and v.* (סקויר'-מיש) א ניט רעגולערער קליינער געפעכט, א צוזאמענשטויס צווישען קליינע נעגנערישע מיליטער-אבטיילונגען ; א געשלעג ; פעכטען אין קליינע אבטיילונגען, שלאגען זיך אין קליינע ארמעע-אבטיילונגען פארלענג דער נעפעכט-ליניע ; זיך ארומשלאגען ; זיך פערטיידיגען.

skir'misher *n.* (סקויר'-מיש-ער) איינער וואס האט א צוזאמענשטויס אדער געשלעג ; א סאלדאט פון א קליינער מיליטער-אבטיילונג וואס האט די אויפגאבע זיך ארייגצולאזען אין ניט רעגולערע קליינע געפעכטען מיט דעם שונא.

skir'mishing *n.* (סקויר'-מיש-אינג) א ניט רעגולערער קליינער געפעכט, א צוזאמעשטויס צווישען קליינע נעגנערישע מיליטער-אבטיילונגען ; א געשלעג.

skir'mish-line *n.* (סקויר'-מיש-לאין) די ליניע אויף'ן שלאכט-פעלד, וואו עס זיינען אויסגעשטעלט קליינע סאלדאטען-אבטיילונגען, וועלכע דארפען ארייננעהן אין ניט רעגולערע קליינע געפעכטען מיט'ן שונא, כדי אויסצופארשען זיינע קרעפטען און אבציהען זיין אויפמערקזאמקייט פון די בעוועגונגען פון דער הויפט-ארמעע און פערהיטען פון א פלעצליכען אנגריף אויף איהר.

Skiropho'ria *n.* (סקיר-א-פאו'-רי-א) ביי די פארצייטיגע גריכען — די סקיראפאריען [א זומערדיגער יום-טוב לכבוד דער געטין אטהענע].

Skiropho'rion *n.* (סקיר-א-פאו'-רי-אן) אין אלט-גריכענלאנד — סקיראפאריאן [דער לעצטער מאנאט פון יאהר].

skir'ret *n.* (סקיר'-עט) צוקער-ווארצעל [אזא פלאנצע וואס האט דיקע זיסליכע ווארצלען, עהנליך אין געשמאק צו פאסטערנאק].

skirt *n. and v.* (סקוירט) א קליידעל, א יובקע ; אן אונטער-ראק, אן אונטער-קלייד, א ספאדניצע ; דאס קליידעל פון א טאליע-ראק [דער טייל פון ראק וואס פאנגט זיך אן פון דער טאליע] ; א פאלע פון א בגד ; דאס צווערך-פעל פון א בהמה [ז. *diaphragm*] ; א בארט, א זוים, א ראנד ; א ברעג, א גרענעץ ; בעוועגען לענגס דעם ראנד אדער ברעג ; בילדען דעם ראנד אדער ברעג פון עפעס ; זיין אדער לעבען ביי דער גרענעץ אדער ביים ברעג ; מאכען אן אומוועג ארום פלעצער וואס זיינען אבגעצאמט מיט פלאנקענס אנשטאט זיי דורכצוברעכען אדער זיי אריבערשפרינגען [ווענען א יעגער אדער א יאגד-הונד] ; געהן אדער זיך בעוועגען ארום א ברעג.

skir'ted *a.* (סקויר'-טעד) מיט א זוים, ראנד אדער בארט.

skir'ting *n.* (סקויר'-טינג) אזא שטאר-קער שטאף וואס ווערט ספעציעל געוועבט פאר פרויען אונטער-קליידער [ספאדניצעס].

skir'ting-board *n.* (סקויר'-טינג-באורד) א וואנד-לייסט [א שמאלע לייסט מיט וועלכער עס ווערט ארומגעשלאגען דער ברעג פון וואנד ביי דעם דיל (פאדלאגע)].

skirt'less *a.* (סקוירט'-לעס) אהן א קליידעל.

skit *v. and n.* (סקיט) אבשפרינגען אן דער זייט ; זיך אבטראגען ; פלוצים נעלם ווערען ; א שטעך-ווערטעל, א סאטירישער אדער סארקאסטישער אנגריף ; שפאט, חוזק ; א סאטירישער אדער סארקאסטישער פאמפלעט ; אן אויסגעלאסענע פרוי, א הור.

skite *n. and v.* (סקאיט) א פלעצליכער העפטיגער גוס ווי פון רעגען ; א העפטיגער קלאפ אדער שטויס ; א שפיצעל, א שטוקע ; ארומלויפען ; גליטשען.

skit'ter *v.* (סקיט'-ער) אריבערשוועבען, אריבערגעהן קוים אנריהרענדיג ; פערווארפען א ווענטקע אין וואסער צו כאפען פיש.

skit'tish *a.* (סקיט'-איש) וואס איז צוריקגעהאלטען ; שרעקעדיג, וואס שרעקט זיך ; וואס מיידט אויס פריינדשאפט אדער בעקאנטשאפט ; לייכטזיניג; אונבעשטענדיג ; קאפריזנע ; בעטריגעריש.

skit'tishly *adv.* (סקיט-איש-לי) אויף א שרעקעדיגען אופן; שרעקעדיג ; צוריקגעהאלטען אויס מורא ; מיט לייכטזיניגקייט, מיט אונבעשטענדיגקייט ; קאפריזנע.

skit'tishness *n.* (סקיט'-איש-נעס) שרעקעדיגקייט ; צוריקגעהאלטענקייט אויס מורא ; לייכטזיניגקייט ; אונבעשטענדיגקייט ; קאפריזנעקייט ; בעטרוג, שווינדעל.

skit'tle *n.* (סקיטל) א קעגעל [איינער פון די נייז קעגעל-פערמינע פלעקלעך אין קעגעל-שפיעל].

skit'tle-al'ley *n.* (סקיט'ל-על'-אי) א לאנגער קארידאר אדער הויף צום שפיעלען קעגעל.

skit'tle-ball *n.* (סקיט'ל-באהל) אזא הילצערנער באל וואס ווערט בענוצט ביי קעגעל-שפיעל.

skit'tle-ground *n.* (סקיט'ל-גראונד) ז. *skittle-alley*

skit'tle-pin *n.* (סקיט'ל-פין) ז. *skittle*

skit'tles *n.* (סקיטלז) קעגעל-שפיעל [אזא שפיעל מיט 9 אויסגעשטעלטע קעגעל-פערמינע פלעקלעך וועלכע דארפען אומגעווארפען ווערען דורך א באל].

skive *v.* (סקאיוו) אין לעדער-פאבריקאציאן — פיילסען, אבשלייפען אדער אבקראצען דעם ראנד, אבשקראבען דאס איבעריגע מאטעריאל.

ski'ver *n. and v.* (סקאי'-ווער) שפאלט-לעדער [א זארט ביליגע דינע לעדער וואס ווערט געמאכט פון געשפאלטענעם שעפסען-פעל] ; א מעסער וואס ווערט בענוצט צו שפאלטען לעדער ; זיך צושטרייען, פאנאנדערפליהען אין אלע זייטען.

ski'ving *n.* (סקאי'-ווינג) אבפאל פון לעדער ווען עס ווערט אויסגעקראצט אדער אויסגעשליפען פון דער פלייש-זייט כדי עס צו מאכען דינער ; דאס פיילסען, דאס אויסקראצען אדער אויסשלייפען לעדער פון דער פלייש-זייט כדי עס צו מאכען דינער.

ski'ving-knife *n.* (סקאי'-ווינג-נאיף) א מעסער וואס ווערט בענוצט צום שפאלטען לעדער.

ski'ving-machine' *n.* (סקאי'-ווינג-מע-שין') א מאשין צום שפאלטען אדער אבצושלייפען לעדער.

sko'lion *n.* (סקאו'-לי-אן) אין אלט-גריכענלאנד — סקאליאן [א ליעד וואס די געסט אויף א באנקעט פלעגען זינגען איינער נאך'ן אנדערען ביים טרינקען].

skry'er *n.* (סקראי'-ער) דער געהילף פון א פאקוסניק אדער מכשף.

sku'a *n.* (סקיו'-א) די ברוינע רויב-מעווע [אזא ים-פויגעל].

sku'a-gull *n.* (סקיו'-א-גאל) ז. *skua*

skulk *v. and n.* (סקאלק) קריכען בגנבה, געהן בעהאלטענערהייד ; זיך האלטען פערבארגען ; ליעגען אין א בעהעלטעניש ; איינער וואס בעהאלט זיך אדער פערבארגט זיך.

skul'ker *n.* (סקאל'-קער) איינער וואס בעהאלט זיך ; איינער וואס ליעגט אין א בעהעלטעניש.

skul'kingly *adv.* (סקאל'-קינג-לי) בעהאלטענערהייד, פערבארגענערהייד.

skul'king-place *n.* (סקאל'-קינג-פלייס) א בעהעלטעניש, אן ארט וואו זיך צו בעהאלטען.

skull *n.* (סקאל) דער שיידעל, דער קאפ-שארבען ; דער קאפ ; דער טייל פון א פאנצער-היטעל וואס בעדעקט דעם קאפ-שארבען ; די אבגעקיהלטע מעטאל-שיכט וואס עס בילדעט זיך אויף די ווענטלעך פון דער כלי אין וועלכען מען האלט צושמאלצענעם מעטאל.

skull'cap *n.* (סקאל'-קעפ) דער אויבערשטער טייל פון שארבען; א יארמולקע, א מיצעל, א קעפקע; א פיקעל-הויב; העלמ-קרויט [אזא פלאנצע מיט גרויסע בלויע בלומען וואס וואקסט אין פייכטע שאטעניגע ערטער].

skulled *a.* (סקאלד) וואס האט א קאפ-שארבען אדער שיידעל.

skull'-fish *n.* (סקאל'-פיש) א וואלפיש וואס איז עלטער פון צוויי יאהר.

skull'-roof *n.* (סקאל'-רוהף) דער אויבערשטער טייל פון קאפ-שארבען.

skunk *n. and v.* (סקאנק) א סקאנק, אן אמעריקאנער שטינק-טהיער [אזא אמעריקאנער קליינעס רויב-טהיער אונגעפעהר ווי א הויז-קאץ די גרויס, מיט א לאנגען, דיקען האריגען עק און א שווארצער האריגער פעל דורכגעווארפען וואו ניט וואו מיט ווייסע האר, מיט צוויי ברייטע ווייסע שטרייפען לענגס די זייטען. ווען מען יאגט זיך נאך דעם סקאנק לאזט ער ארויס פון זיך זעהר א שטארקען געשטאנק]; אזא טכויר אדער שעסקע; א געמיינער יונג; א פאלשטענדיגע נידערלאגע אין א שפיעל; פאלשטענדיג צוקלאפען אדער בעזיעגען דעם געגנער אין א שפיעל; אנשטעקען פיש מיט א קראנקהייט פון וועלכער זיי פערלירען די שופען; אוועקפאהרען ניט בעצאהלענדיג די חובות; פערלאזען די אוניווערזיטעט ניט בעצאהלענדיג די חובות [ווענען סטודענטען].

Skunk

skunk'ery *n.* (סקאנק'-ער-אי) א פלאץ וואו סקאנקס ווערען געהאלטען. ז. ***skunk***.

skun'kish *a.* (סקאנ'-קיש) שטינקענד.

Skupsh'tina *n.* (סקופש'-טי-נא) די סקופשטשינא, דער סערבישער פארלאמענט.

sky *n. and v.* (סקאי) דער הימעל; דער הימעלס-געוועלב; דער לופט-רוים, די אטמאספערע; די אויבערשטע רייהען בילדער וועלכע זיינען נאהנט צו דער אויבערלאגע [סטעליע] אין א בילדער-גאלעריע; הויבען צום הימעל; א קלאפ געבען דעם באל אין קריקעט-שפיעל, אז ער זאל פליהען אין דער הויך; אויפהענגען א בילד נאהנט צו דער סטעליע אין א בילדער-גאלעריע.

sky'-blue' *a. and n.* (סקאי'-בלוה') הימעל-בלוי; א הימעל-בלויער קאליר; אבגעשמאנטע מילך, וואסערדיגע מילך.

sky'-born *a.* (סקאי'-באהרן) געבוירען אין הימעל.

sky'-col'or *n.* (סקאי'-קאל'-אר) הימעל-קאליר.

sky'-col'ored *a.* (סקאי'-קאל'-ארד) הימעל-בלוי, פון הימעל-קאליר.

sky'-drain *n.* (סקאי'-דריין) א גראבען ארום א הויז אבצוציהען די נאסקייט.

sky'-dyed *a.* (סקאי'-דאיד) הימעל-בלוי, הימעל-פארביג.

sky'ey *a.* (סקאי'-אי) הימליש, ווי דער הימעל; וואס איז אין אדער וואס קומט פון הימעל אדער פון די וואלקענס.

sky'-high' *a.* (סקאי'-האי') הימעל-הויך, זעהר הויך.

sky'ish *a.* (סקאי'-איש) הימליש; וואס גרייכט ביז אין הימעל.

sky'lark *n. and v.* (סקאי'-לארק) די פעלד-לערכע [אזא גרויעס זינג-פויגעלע וואס זינגט פליהענדיג]; מאכען שפאס אדער חוזק; הוליען.

Skylark

sky'less *a.* (סקאי'-לעס) דונקעל, פערוואלקענט [דאס מען זעהט ניט קיין הימעל].

sky'light *n.* (סקאי'-לאיט) א דאך-פענסטער.

sky'-line *n.* (סקאי'-לאין) דער הארי-זאנט, דאס ארט וואו דער הימעל מיט דער ערד קומען זיך צונויף; אין ארכיטעקטור און מאלעריי — דער פראפיל פון געביידען, בוימער, בערג א. ד. ג. ווי זיי זעהען אויס נעגען הימעל.

sky'-par'lor *n.* (סקאי'-פאר'-לאר) א דאך-צימער; די אויבערשטע גאלעריע פון טעאטער.

sky'-pi'lot *n.* (סקאי'-פאי'-לאט) א גלח, א פריסטער.

sky'-plan'ted *a.* (סקאי'-פלענ'-טעד) וואס געפינט זיך אין הימעל.

sky'-rock'et *n. and v.* (סקאי'-ראק'-עט) א הויך-פליהענדע ראקעטע [פייערווערק]; פליהען ווי א הויך-פליהענדע ראקעטע; זיך פלוצים אויפהויבען אין דער הויך; עקספלאדירען און פערשווינדען.

sky'sail *n.* (סקאי'-סייל) א סקי-זעגעל [א לייכטער זעגעל אין דער הויך פון א שיף].

sky'-scra'per *n.* (סקאי'-סקריי'-פער) א הימעל-קראצער, א וואלקען-קראצער [א זעהר הויכע פיעל-שטאקיגע געביידע]; א דרייעקיגער סקי-זעגעל [ז. ***skysail***]; א באל וואס איז געווארפען זעהר הויך אין דער לופט.

sky'-tinc'tured *a.* (סקאי'-טינק'-טשורד) פון הימעל-פארב.

sky'ward *adv.* (סקאי'-הווארד) צום הימעל צו.

sky'wards *adv.* (סקאי'-הווארדז) ז. ***skyward***.

slab *n., a. and v.* (סלעב) א פלאכער שטיין, א דיקע שטיין-פלאטע; א גראבעס, דיקעס ברעט; בלאטע, שלאם; דיק, געדיכט, קלעפיג; אויסשניידען גראבע, דיקע פלאטען.

slab'ber *v. and n.* (סלעב'-ער) לאזען רינען די שפייעכץ אדער סלינע, גאווערען; האסטיג שלינגען, זיך פערכלינען; דורכנעצען, נאס מאכען; פערשמוצען, פערפאטשקען; סלינע אדער שפייעכץ וואס רינט פון מויל; איינער אדער עפעס וואס מאכט דיקע, גראבע פלאטען [ווי שטיין-פלאטען].

slab'berer *n.* (סלעב'-ער-ער) א גאווערער, איינער וואס לאזט רינען שפייעכץ; איינער ביי וועמען עס רינט שפייעכץ פון מויל; אן אידיאט, א שוטה.

slab'bery *a.* (סלעב'-ער-אי) שמיעריג; שמוציג, קויטיג, בלאטיג.

slab'biness *n.* (סלעב'-אי-נעס) שמוציגקייט, קויטיגקייט.

slab'by *a.* (סלעב'-אי) געדיכט, קלעפעדיג; פייכט, נאס; בלאטיג.

slab'-si'ded *a.* (סלעב'-סאי'-דעד) מיט אבגעפלאכטע זייטען; הויך און פלאטשיג.

slab'stone *n.* (סלעב'-סטאון) א פעלז וואס שפאלט זיך אין בעזונדערע פלאטען.

slack *a., n., v. and adv.* (סלעק) שוואך, שלאף, ניט אנגעצויגען [ווענען א הענגענדען שטריק]; לאנגזאם, נאכלעסיג [אין געשעפט אדער ארבייט]; ניט ענערגיש, ניט אקטיוו, ווענינ בעוועגליך; מאט, פויל; דער שלאפער אדער לויזער טייל פון א שטריק; סלעק, די צייט ווען עס איז פאראן זעהר ווענינ ארבייט; קלייניקע, דראבנע שטיין-קויהלען; דער שטויב פון שטיין-קויהלען; ווערען אבגעשוואכט, זיך אבלאזען [ווענען אן אנגעצויגענעם שטריק]; ווערען שטילער, ווערען נידריגער, ווערען ווענינער; זיין צוריקשטעהענד, ווערען לאנגזאם; אבשוואכען, אבלאזען [אן אנגעצויגענעם שטריק]; פערקלענערען, פערמינדערען; זיין נאכלעסיג; אויף א שוואכען, לאנגזאמען שטייגער; ניט אין א גענוגענדער מאס.

slack away' (סלעק ע-הוויי') אבלאזען, מאכען ווענינער אנגעצויגען [ווי א שטריק].

slack'-bake *v.* (סלעק'-בייק) ניט אויסבאקען [ברוים].

slack'en *v.* (סלעקן) שלאף ווערען; מאכען שלאף אדער שוואך; לויז מאכען; פערמינדערען; נאכלעסיג ווערען, לאנגזאם ווערען.

slack'-jaw *n.* (סלעק'-דזשאה) גראבע אדער פרעכע רייד.

slack'ly *adv.* (סלעק'-לי) אבגעלעזען, שלאף, לויז; אויף א נאכלעסיגען שטיינער; שוואך, אהן ענערגיע.

slack'ness *n.* (סלעק'-נעס) דאס זיין שלאף, לויז, שוואך אדער אבגעלאזען; דאס זיין נאכלעסיג; שלאפקייט, שוואכקייט; נאכלעסיגקייט; לאנגזאמקייט.

slack'-sal'ted *a.* (סלעק'-סאהל'-טעד) האלב-געזאלצען.

slack sea'son (סלעק סיעזן) סלעק, די שטילע צייט [ווען עס איז פאראן ווענינ ארבייט].

slack'-wire perfor'mer (סלעק'-הוואיר פויר-פאהר'-מער) א טענצער אויף א לויז-אנגעצויגענעם שטריק.

slade *n.* (סלייד) א קליינער, שמאלער טהאל; אן אפענער ארט אין א וואלד [א שטיקעל פלאץ אין וואלד, וואס איז ניט בעוואקסען מיט בוימער].

slag *n. and v.* (סלעג) שלאקען, אבפאל, אבזאץ, פסולת [פון מעטאלען]: זיך פערוואנדלען אין שלאקען [ווי אן איבערגעברענטער מעטאל].

slag'-dump *n.* (סלעג'-דאמפ) א פלאץ, וואו עס ווערט אבגעווארפען שלאקען אדער אבפאל פון מעטאלען.

slag'gy *a.* (סלעג'-אי) שלאקיג, פסולתדיג. ז. *slag*.

slain (סליין) דערשלאגן, נע'הרג'עט, געשלאגענע. ז. *slay*.

slake *v. and n.* (סלייק) לעשען דעם דארשט; בערוהיגען, בעזענפטיגען, איינשטילען; מילדערען, דערלייכטערען, לינדערען; מישען מיט וואסער אדער מיט פייכטער לופט; געלאשען ווערען [וועגען וואפנע]; שליים, בלאטע.

slaked lime (סלייקט לאים) געלאשענער קאלך.

slam *v. and n.* (סלעם) האסטיג א שטויס טהאן; פערמאכען מיט א קלאפ [א טהיר, א בוך]; א קלאפ טהאן; אין קארטען־שפיעל — אבשלאגען אלע קארטען; עפעס אבשלאגען מיט א קלאפ; א קלאפ [מיט דער טהיר]; אין קארטען־שפיעל — שלעם [דאס אבשלאגען אלע קארטען פון געגנער].

slam'-bang' *adv. and a.* (סלעמ'-בענג') מיט א קלאפ, מיט א טראסק; פלוצלונג, אונערווארטעט; מיט אמאל; שטורמיש.

slan'der *n. and v.* (סלענ'-דער) פערלײמדונג, לשון הרע; רכילות; בערערען; רעדען לשון הרע.

slan'derer *n.* (סלענ'-דער-ער) א פערליימדער, א בעל לשון הרע; א רכילות־טרייבער.

slan'derous *a.* (סלענ'-דער-אס) פערליימדעריש.

slan'derously *adv.* (סלענ'-דער-אס-לי) אויף א פערליימדערישען שטײנער; דורך לשון־הרע.

slan'derousness *n.* (סלענ'-דער-אס-נעס) דאס זיין פערליימדעריש.

slang *n. and v.* (סלענג) זשארגאן, גאסען־שפראך, וואולגארע ווערטער, ניט ליטערארישע אויסדריקע; דער זשארגאן אדער די ספעציפישע אויסדריקע, וואס ווערען געברויכט פון מענשען פון א געוויסען פאך [ווי גנבים־שפראך, כלי־זמר־לשון א. ד. ג.]; ביי די לאנדאנער פעדלער — א פאלשע וואג, א פאלשע מאס; ביי אקטיארען — א טעאטראלע פארשטעלונג; א קייטעל פון א זייגער [אויף גנבים־שפראך]; ברויכען א זשארגאן, רעדען מיט וואולגארע אויסדריקע; בעליידיגען מיט וואולגארע ווערטער אדער אויסדריקע.

slang'ily *adv.* (סלענג'-אי-לי) ברויכענדיג א זשארגאן, רעדענדיג מיט וואולגארע אויסדריקע.

slang'iness *n.* (סלענג'-אי-נעס) זשארגאן־ארטיגקייט, דאס זשארגאן־ארטיגע רעדען.

slang'-whang *v.* (סלענג'-הווענג) רעדען וואולגאר, ברויכען ניט ליטערארישע אויסדריקע.

slang'-whang'er *n.* (סלענג'-הווענג'-ער) א וואולגארער רעדנער; א שרייער, א פלאפלער.

slang'y *a.* (סלענג'-אי) זשארגאניש; זשארגאן־ארטיג; וואס ברויכט וואולגארע אויסדריקע.

slant *v., a. and n.* (סלענט) זיך נייגען, געהן שיעף אדער משופע'דיג, געהן קרום אראב; שיעף, קרום; אבנעבויגען אדער אבגעקעהרט אן א זייט; אן אבגעבויגענע ריכטונג, א משופע'דיגע זאך.

slan'tingly *adv.* (סלענ'-טינג-לי) אין א שיעפער אדער קרומער ריכטונג.

slan'tingness *n.* (סלענ'-טינג-נעס) שיעפקייט, קרומקייט, אבגעבויגענקייט.

slant'ly *adv.* (סלענט'-לי) ז. *slantingly*.

slant'wise *adv.* (סלענט'-הוואיז) ז. *slantingly*.

slap *v., n., a. and adv.* (סלעפ) קלאפען, שלאגען, פאטשען; א קלאפ, א פאטש; פון בעסטען זארט, ערשט־קלאסיג, אויסגעצייכענט; מיט איין מאל, פלוצלונג, אונערווארטעט.

slap'-dash *a., n., v. and adv.* (סלעפ'-דעש) שטירמיש, היציג; ראש, פייעריג, האסטיג, וויטהענד, העפטיג; אן ארבייט וואס מען לאזט געהן ווי עס געהט; טהאן עפעס ניט פארזיכטיג; מיט איין מאל, פלוצלונג.

slap'jack *n.* (סלעפ'-דזשעק) א מין פאן־קוכען אדער בלינצע.

slap'per *n.* (סלעפ'-ער) א פאטשער, א קלאפער, א שלענער; א פערזאן אדער זאך וואס איז זעהר גרויס און ברייט.

slap'ping *a.* (סלעפ'-אינג) גראב, גרויס, אונגעלומפערט.

slap'-up *a.* (סלעפ'-אפ) ערשט־קלאסיג; פון בעסטען זארט; אויסגעצייכענט.

slash *v. and n.* (סלעש) איינשניידען, מאכען א לאנגען טיעפען שניט; א האק טהאן [ווי מיט א שווערד אדער האק]; א שמיץ טהאן [ווי מיט א בייטש]; שמייסען, צופאסעווען דאס לייב; מאכען אן אויסשניט אדער אויסשניטען אין א קלייד, כדי דער העל־קאלירטער אונטערשלאג זאל זיך ארויסזעהן; א שניט, אן איינשניט; א שראם, א צייכען פון א שניט אדער שמיץ; אן אויסשניט אין א קלייד, כדי עס זאל זיך ארויסזעהן דער העל־קאלירטער אונטערשלאג; אן עפנונג אין א וואלד; א זומפיגער פלאץ בעוואקסען מיט קוסטעס.

slash'er *n.* (סלעש'-ער) איינער אדער עפעס וואס האקט אדער שניידט [ווי א שווערד, א שנייד־מאשין, א האק־מאשין א. ז. וו.].

slash'es *n.* (סלעש'-עז) אבגעהאקטע בוימער און צווייגען.

slash'ing *a. and n.* (סלעש'-אינג) שניידיג, שארף, פערניכטענד, גיפטיג [אין קריטיק]; אהן ריקזיכט; אן אויסשניט אין א קלייד; אין מיליטער — דאס אויסלעגען אבגעהאקטע בוימער אזוי, אז זייערע שפיצען זאלען זיין געריכטעט געגען שונא [צו הינדערען אן אטאקע].

slash'ings *n.* (סלעש'-אינגז) ז. *slashes*.

slash rates (סלעש רייטס) 1. שניידען די פרייזען; 2. געשניטענע אדער אראבגעזעצטע פרייזען.

2. The stores are selling merchandise at slash rates.

slat *v., n. and a.* (סלעט) א ווארף טהאן, א שטויס טהאן; פאטשען, קלאפען, שלאגען; שפאלטען; אן אבגעשפאלטענע פלאטע אדער ברעטעל; געמאכט פון אבגעשפאלטענע פלאטען אדער ברעטלעך.

slate *n., a. and v.* (סלייט) שיעפער־שטיין, א שטיין וואס שפאלט זיך אויף דינע פלאטען; א פלאטע פון שיעפער־שטיין; א שיעפער טאוועל, א גריפעל־טאוועל; אין דער פאליטיק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ליסטע פון קאנדידאטען, וועלכע די פיהרער פון א פארטיי שטעלען ארויס צו נאמינירען אויף דער קאנווענציאן אדער צוזאמענפאהר; פון שיעפער־שטיין קאליר, מיט א שווארצען אדער טונקעל־גרויען קאליר; דעקען א דאך מיט שיעפער־פלאטען; רעקאמענדירען א קאנדידאט, וועלכער זאל נאמינירט ווערען אויף דער קאנווענציאן פון דער פארטיי.

slate'-ax *n.* (סלייט'-עקס) אן אינסטרומענט צו שפאלטען שיעפער־שטיין.

slate'-board *n.* (סלייט'-באורד) א שיעפער־טאוועל, א גריפעל־טאוועל [צום שרייבען].

slate'-coal *n.* (סלייט'-קאול) שיעפער־קויהלען [א מין הארטע קויהלען].

slate'-col'ored *a.* (סלייט'-קאל'-ארד) פון א טונקעל־גרויען קאליר [ווי שיעפער־שטיין].

slate'-cut'ter *n.* (סלייט'-קאט'-ער) א מאשין ארומצושניידען שיעפער־פלאטען אדער שיעפער־טאוולען.

slate'-frame *n.* (סלייט'-פריים) א מאשין צו מאכען הילצערנע ראהמען פאר שיעפער־טאוולען אדער גריפעל־טאוולען.

slate'-peg *n.* (סלייט'-פעג) אזא נאגעל אדער טשוועקעל וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען א דאך מיט שיעפער־פלאטען.

slate'-pen'cil *n.* (סלייט'-פענ'-סיל) א גריפעל.

sla'ter *n.* (סליי'-טער) איינער וואס דעקט דעכער מיט שיעפער־פלאטען; א געצייג אבצושאבען דאס פלייש פון פעל; אן איזאפאד [אזא אינזעקט. ז. *isopod*].

slate'-roof *n.* (סלייט'-רוהף) א דאך געדעקט מיט שיעפער־פלאטען.

slate'-works *n.* (סלייט'-הווארקס) דער פלאץ וואו מען ארבייט שיעפער־שטיין.

slate'-wri'ting *n.* (סלייט'-ראי'-טינג) א מין פאקוס מיט שרייבען אויף א שיעפער־ברעטעל וואס מאניקער אדער ספיריטיסטען שטעלען ארויס אלס כלומר'שדינע שריפט פון גייסטער.

slath'ers *n.* (סלעטה'-ערז) א גרויסע מענגע; א גרויס שטיק.

sla'ting *n.* (סליי'-טינג) דאס דעקען א דאך מיט שיעפער־פלאטען; א שיעפער־דאך; שיעפער־פלאטען; א פליסיגער שטאף, מיט וועלכען עס ווערט בעדעקט א שווארץ ברעט, כדי מען זאל קענען אויף איהם שרייבען מיט א גריפעל ווי אויף א שיעפער־ברעטעל; א בייסענדע אדער שטעכענדע קריטיק.

slat'-machine' *n.* (סלעט'-מע-שין') א מאשין צו זעגען ברעטער.

slat'ter *v.* (סלעט'-ער) זיך אנטהאן שלומפעריג אדער שמוציג; זיין אונפארזיכטיג אדער ניט אויסגערעכענט; זיין נאכלעסיג; זיין פערשווענדעריש.

slat'tern *n. and a.* (סלעט'-ערן) א שלומפער [א פרוי]; וואס איז שייך צו א שלומפער; שלומפעריש.

slat'ternly *a. and adv.* (סלעט'-ערנ-לי) שלומפערדיג, שמוציג, נאכלעסיג.

sla'ty *a.* (סליי'-טי) פון שיעפער־שטיין; שיעפער־פארביג, שווארץ־גרוי.

slaugh'ter *n. and v.* (סלאה'-טער) א שחיטה, א הריגה, א בלוט־באד; דאס פערקויפען סחורות בחצי־חנם; שלאכטען, אויס'הרג'ענען, אויסקוילען.

slaugh'terer *n.* (סלאה'-טער-ער) איינער וואס שלאכטעט בהמות אדער עופות; א שוחט, א קצב.

slaugh'ter-house *n.* (סלאה'-טער-האוס) א שלאכט־הויז; דאס ארט וואו פיעל מענשען ווערען דער'הרג'עט.

slaugh'terous *a.* (סלאה'-טער-אס) מערדעריש.

Slav *n.* (סלעוו) א סלאוו [איינער פון

די סלאווישע נאציאנען, ווי די בולגארען, קראאטען, פוילען, רוסען א. ז. וו.].

Slav'dom *n.* (סלעוו'-דאם) די סלאווען; די סלאווישע פעלקער.

slave *n., a. and v.* (סלייוו) א שקלאף, א קנעכט, אן אונפרייער, א לייב=אייגענער; א שקלאפין; איינער וואס קען ניט ביישטעהן געגען א שלעכטער געוועהנהייט אדער תאוה; איינער וואס ארבייט ווי א שקלאף; א נידריגע בריאה, א פערקויפטע נשמה; שקלאפיש; וואס איז אויסגעארבייט פון שקלאפען; וואס בעזיצט שקלאפען; ארבייטען ווי א שקלאף, הארעווען איבער די כחות.

slave'-ant *n.* (סלייוו'-ענט) א מוראשקע וואס ווערט געהאלטען אין שקלאפעריי ביי אן אנדער מין מוראשקעס. ז. *slave-making*.

slave at (סלייוו עט) זעהר שווער ארבייטען ביי עפעס.

slave'-born *a.* (סלייוו'-באהרן) געבארען א שקלאף.

slave'-catch'er *n.* (סלייוו'-קעטש'-ער) א שקלאפען=כאפער.

slave'-cof'fle *n.* (סלייוו'-קאפ'ל) א שקלאפען=צוג, א מענגע צוזאמענגעשלאסענע שקלאפען.

slave'-deal'ing *n.* (סלייוו'-דיעל'-אינג) שקלאפען=האנדעל.

slave'-dogs *n.* (סלייוו'-דאגז) בלוט=הינד [הינד, וועלכע מען האט אויסגעלערענט נאכשפירען און כאפען אנטלאפענע שקלאפען].

slave'-dri'ver *n.* (סלייוו'-דראי'-ווער) א שקלאפען=טרייבער, איינער וואס צווינגט זיינע ארבייטער צו הארעווען שווער.

slave for (סלייוו פאר) זיך פלאגען פאר איינעם, שווער ארבייטען פאר איינעם.

slave'-fork *n.* (סלייוו'-פאהרק) דער שקלאפען=גאפעל, א שווערע גאפעל=פערמיגע צווייג פון א בוים, וועלכע ווערט בענוצט פון שקלאפען=פאנגער אין אפריקא צו האלטען די נעפאנגענע שקלאפען אז זיי זאלען ניט אנטלויפען.

slave'holder *n.* (סלייוו'-האול-דער) א שקלאפען=אייגענטימער, א בעזיצער פון שקלאפען.

slave'holding *n. and a.* (סלייוו'-האול-דינג) שקלאפען=האלטעריי; שקלאפען=בעזיץ; וואס האלט שקלאפען.

slave'-hun'ter *n.* (סלייוו'-האנ'-טער) א שקלאפען=כאפער, איינער וואס פאנגט מענשען און פערקויפט זיי אלס שקלאפען.

slave'-ma'king *n.* (סלייוו'-מיי'-קינג) דאס מאכען שקלאפען, ווי געוויסע מוראשקעס [דיעזע מוראשקעס פאלען אן אויף א קאלאניע פון אנדערע מוראשקעס, פערנעהמען זייערע לארווען און האדעווען זיי אוים צו דיענען ביי זיי אלס שקלאפען].

slave'-mar'ket *n.* (סלייוו'-מאר'-קעט) א שקלאפען=מארק.

slave'-ow'ner *n.* (סלייוו'-או'-נער) א שקלאפען=בעזיצער.

sla'ver *n.* (סליי'-ווער) א שקלאפען=שיף [א שיף אין וועלכער מען פיהרט שקלאפען]; א שקלאפען=פאנגער; א שקלאפען=הענדלער.

slav'er *v. and n.* (סלעוו'-ער) נאוועען, לאזען סלינע אדער שפייעכץ פון מויל; פערשפייען, פערכראקען; שפייעכץ, סלינע.

slav'erer *n.* (סלעוו'-ער-ער) איינער וואס עס רינט איהם די סלינע; אן אידיאט, א גולם; אן אונטערלעקער; א חונף.

slav'eringly *adv.* (סלעוו'-ער-אינג-לי) לאזענדיג רינען די סלינע; גאווערענדיג.

slav'ery *a.* (סלעוו'-ער-אי) נאס פון שפייעכץ, פערגאווערט.

sla'very *n.* (סליי'-ווער-אי) שקלאפעריי, קנעכטשאפט.

slave'-ship *n.* (סלייוו'-שיפ) א שקלאפען=שיף. ז. *slaver*.

slave State (סלייוו סטייט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א' שקלאפען=שטאאט, איינער פון די 15 זיד=שטאאטען, וואו עס איז געווען ערלויבט שקלאפעריי ביז דעם בירגער=קריעג.

slave'-trade *n.* (סלייוו'-טרייד) שקלאפען=האנדעל.

slave'-tra'der *n.* (סלייוו'-טריי'-דער) א שקלאפען=הענדלער.

slave'-whip *n.* (סלייוו'-הוויפ) א שקלאפען=בייטש, אזא בייטש, מיט וועלכער מען פלעגט שמייסען שקלאפען.

sla'vey *n.* (סליי'-ווי) א דיענסטמיידעל.

Slav'ian *a. and n.* (סלעוו'-אי-ען) ז. *Slavic*.

Slav'ic *a. and n.* (סלעוו'-איק) סלאוויש; איינע פון די סלאווישע שפראכען.

sla'vish *a.* (סליי'-וויש) שקלאפיש, קנעכטיש; אונטערגעווארפען, געמיין.

sla'vishly *adv.* (סליי'-וויש-לי) אויף א שקלאפישען שטייגער; מעשה שקלאף.

sla'vishness *n.* (סליי'-וויש-נעס) קנעכטישקייט; שקלאפעריי.

Slav'ism *n.* (סלעוו'-איזם) סלאוויזם, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון די סלאווען.

slavoc'racy *n.* (סלע-וואק'-רע-סי) די שקלאפען=האלטער אריסטאקראטיע, די שקלאפען=באראנען.

sla'vocrat *n.* (סליי'-וואָ-קרעט) א שקלאפען=באראן, איינער פון דער שקלאפען=האלטער אריסטאקראטיע.

Slavo'nian *a. and n.* (סלע-וואו'-ני-ען) סלאוואניש, וואס איז שייך צו סלאוואניען [א געגענד אין דער עסטרייך=אונגארישער מלוכה]; סלאוויש; א סלאוואניער; סלאוואנישע אדער סלאווישע שפראך.

Slavon'ic *a. and n.* (סלע-וואנ'-איק) סלאוואניש אדער סלאוויש; די סלאווישע שפראך.

Slav'onize *v.* (סלעוו'-א-נאיז) סלאווירען, מאכען סלאוויש.

Slav'ophil *n.* (סלעוו'-א-פיל) א סלאוואפיל, א סלאווען=פריינד [אן אנהענגער און פערטיידיגער פון דער סלאווישער ראסע און איהרע אייגענטימליכקייטען].

Slav'ophilism *n.* (סלעוו'-א-פיל-איזם) סלאוואפיליזם, די ליעבע צו דער סלאווישער ראסע און איהרע אייגענטימליכקייטען.

Slav'ophobist *n.* (סלעוו'-א-פאו-ביסט) א סלאווען=פיינד, איינער וואס האסט די סלאווישע ראסע.

slaw *n.* (סלאה) געהאקטע קרויט וואס ווערט געברויכט רויה אדער געקאכט.

slay *v. and n.* (סליי) דערשלאגען, טויטען, אומברייננען, מארדען; פערניכטען; א וועבער=קאם [א מין קאם, מיט וועלכען וועבער קלאפען צו די ברייטע פאדים אין געוועב].

slay'er *n.* (סליי'-ער) א טויט=שלעגער, א מערדער.

sleave *n. and v.* (סליעוו) א פלאנטער, קניפעלדיגע אדער געפלאנטערטע זייד; א פערפלאנטערטע זאך; א פערפלאנטערטער ענין; פאנאנדערפלאנטערען פאדים.

slea'ziness *n.* (סליע'-זי-נעס) דינקייט, גרינגקייט, לייכטקייט.

slea'zy *a.* (סליע'-זי) דין, לייכט [וועגען צייג אדער שטאף].

sled *n. and v.* (סלעד) א שליטען; א שלעפ=וואגען; א גרויסער שמיעד=האמער; פאהרען אדער פיהרען מיט א שליטען; געפיהרט ווערען אויף א שליטען.

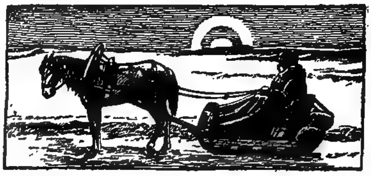

Sled

sled'-brake *n.* (סלעד'-ברייק) א שליטען=טארמאז [אזא שטעקען אבצוהאלטען דעם לויף פון א שליטען].

sled'ded *a.* (סלעד'-עד) געפיהרט אויף א שליטען; וואס פאהרט אויף א שליטען.

sled'der *n.* (סלעד'-ער) איינער וואס פאהרט אויף א שליטען; איינער וואס שליטעלט זיך; א פערד איינגעשפאנט אין א שליטען.

sled'ding *n.* (סלעד'-אינג) דאס פיהרען אדער פאהרען מיט א שליטען; א שליטוועג.

sledge *n. and v.* (סלעדזש) א שליטען; א שלעפ=וואגען; א גרויסער שמיעד=האמער; פאהרען אדער פיהרען מיט א שליטען.

sledge'-chair *n.* (סלעדזש'-טשעהר) א שטוהל=שליטען.

sledge'-dog *n.* (סלעדזש'-דאג) א שליטען=הונד, א הונד וואס ווערט געברויכט צו שלעפען א שליטען [ווי ביי די עסקימאסען].

sledge'-ham'mer *n. and v.* (סלעדזש'-העמ'-ער) א גרויסער שמיעד=האמער; שטארק קלאפען, שטארק שלאגען [ווי מיט א שמיעד=האמער].

sled'man *n.* (סלעד'-מען) א שליטען=אייגענטימער, א שליטען=אנטרייבער; איינער וואס פיהרט עפעס אויף א שליטען.

sleek *a., adv., n. and v.* (סליעק) גלאט, גלאנציג; ביטרע, דורכנעטריבען; בעטרינעריש; אונטערלעקעריש, חניפה'דיג; געשיקט, געניט; מיט געשיקטקייט; שעהן אויסגעארבייט אדער אויסגעפוצט; אויף א נעטען אופן; א גלאטע, גלאנציגע פלעכע [ווי פון וואסער], א גלאטער, געלעקטער אדער פערקאמטער פלאץ [ווי אויף א פעל פון א חיה]; מאכען גלאט און גלאנציג; בערוהיגען, איינשטילען; זיך גליטשען, זיך גלאט בעוועגען.

sleeked *a.* (סליעקט) גלאט.

sleek'er *n.* (סליעק'-ער) אן אינסטרומענט גלאט צו מאכען לעדער; אן אינסטרומענט גלאט צו מאכען אייזען=פורעמס; א רעגען=מאנטעל [ביי די רייטענדע פיהפאסטוכער אין די מערב=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sleek'-head'ed *a.* (סליעק'-העד'-עד) גלאט=קעפיג; מיט א גלאט=פערקאמטען קאפ.

sleek'ing *n.* (סליעק'-אינג) דאס מאכען גלאט און גלאנציג.

sleek'ing-glass *n.* (סליעק'-אינג-גלעס) אזא גלעזערנער אינסטרומענט צו מאכען געוועבטע שטאפען גלאט און גלאנציג.

sleek'ness *n.* (סליעק'-נעס) גלאטקייט,

גלאנציגקייט; געשיקטקייט; דאס זיין פיין אויסגעארבייט; כיטרעקייט, בעטריגעריש־קייט, חניפה'דיגקייט.

sleek'-stone *n.* (סליעק'-סטאון) א גלעט־שטיין [א מין שטיין צו מאכען עפעס גלאט].

sleek'y *a.* (סליעק'-אי) כיטרע, בעטריגעריש; אונטערלעקעריש, חניפה'דיג.

sleep *v. and n.* (סליעפ) 1. שלאפען; איינשלאפען; פערשלאפען [עפעס]; רוהען; זיין טויט; זיין בעגראבען; ענדערען די לאגע אין אבענד [וועגען פלאנצען און פלאנצען־טיילען]; זיין אדער ווערען אבגעטעמפט אדער אבגעלעגען [וועגען קערפער־גליעדער]; 2. בעזארגען מיט פלאץ צום שלאפען; 3. שלאף; רוה; טויט; דאס איינשלאפען אום ווינטער [וועגען געוויסע חיות]; דאס ענדערען די לאגע אין אבענד [וועגען פלאנצען און פלאנצען־טיילען].

2. The car can sleep thirty persons.

sleep away' (סליעפ ע-הוויי') פערשלאפען, אוועק'פטר'ען אדער פערברייננגען אין שלאפען.

sleep'-drunk *a.* (סליעפ'-דראנק) צוטומעלט, פערטשאדעט אדער נערוועז פון שלאפען [ווי איינער וואס איז האלב־ערוואכט פון שווערען שלאף].

sleep'er *n.* (סליעפ'-ער) א שלאפער, א שלעפער; א פעפער; א ווינטער־שלעפער [א חיה וואס שלאפט אום ווינטער]; א טויטער, א מת; א שלאף־וואגאן; די שלאף־מויז אדער די וועווערקע־מויז [ז. *dormouse*]; דער שלעפער־האיפיש אדער גרענלאנדישער האיפיש [אזא זעהר ניט בעוועגליכער האיפיש. ז. *nurse-shark*]; א מין גאבי [אזא טייך־פיש]; א שוועל, א גרונד־באלקען, א קווער־באלקען; א שפאלע [דאס שטיק האלץ, צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די אייזענבאהן־שינען].

sleep'er-shark *n.* (סליעפ'-ער-שארק) דער שלעפער־האיפיש אדער גרענלאנדישער האיפיש [אזא זעהר ניט בעוועגליכער האיפיש]. ז. *nurse-shark*

sleep'ily *adv.* (סליעפ'-אי-לי) שלעפריג, פערשלאפען.

sleep'iness *n.* (סליעפ'-אי-נעס) שלעפריגקייט; פערשלאפענקייט; צונעלענערטקייט, פוילונג [פון רייפע פרוכטען].

sleep'ing *a. and n.* (סליעפ'-אינג) שלאפענד; דאס שלאפען; פערשלאפענקייט.

sleep'ing-bag *n.* (סליעפ'-אינג-בעג) א פעלץ־זאק, אין וועלכען מען שלאפט אין די קאלטע געגענדען.

sleep'ing-car *n.* (סליעפ'-אינג-קאר) א שלאף־וואגאן.

sleep'ing-car'riage *n.* (סליעפ'-אינג-קער'-אידזש) ז. *sleeping-car*

sleep'ing-draught *n.* (סליעפ'-אינג-דרעפט) א שלאף־געטראנק.

sleep'ing-drop'sy *n.* (סליעפ'-אינג-דראפ'-סי) ז. *sleeping-sickness*

sleep'ing part'ner (סליעפ'-אינג פארט'-נער) א שטילער שותף [אזעלכער וואס האט ארייננעלעגט געלד אין געשעפט, אבער ער איז ניט טהעטיג].

sleep'ing rent (סליעפ'-אינג רענט) בעשטענדיגעס אדער בעשטימטעס ארענדע־געלד [ניט לויט דער הכנסה פון דעם פאכטער].

sleep'ing-room *n.* (סליעפ'-אינג-רוהם) א שלאפצימער.

sleep'ing-sick'ness *n.* (סליעפ'-אינג-סיק'-נעס) שלאף־קראנקהייט, די נעגער־קראנקהייט אדער די אפריקאנישע קראנקהייט [א קראנקהייט וואס איז פערשפרייט אין וועסט־אפריקא, מעהרסטענטייל צווישען דער שווארצער בעפעלקערונג. איינער פון איהרע הויפט סמנים איז אן אנפאל פון שלאף].

sleep'less *a.* (סליעפ'-לעס) שלאפלאז; וואכענד; אונרוהיג.

sleep'lessly *adv.* (סליעפ'-לעס-לי) שלאפלאזיג; וואכענד; אויף אן אונרוהיגען אופן.

sleep'lessness *n.* (סליעפ'-לעס-נעס) שלאפלאזיגקייט.

sleep off (סליעפ אף) איבערשלאפען, פטור ווערען דורך שלאפען אדער אין צייט פון שלאף.

I slept off my headache.

sleep out (סליעפ אוט) איבערשלאפען, פטור ווערען דורך שלאפען אדער אין צייט פון שלאף; שלאפען ניט אין דער היים.

sleep upon' both ears (סליעפ א-פאן' באוטה איערז) שלאפען רוהיג, אהן זארג.

sleep'-wa'ker *n.* (סליעפ'-הוויי'-קער) איינער וואס געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון היפנאטיזם; א נאכט־וואנדלער, א סאמנאמבוליסט. ז. *somnambulist*

sleep'-wa'king *n.* (סליעפ'-הוויי'-קינג) דאס געפינען זיך אונטער דער ווירקונג פון היפנאטיזם; נאכט־וואנדלונג; סאמנאמבוליזם. ז. *somnambulism*

sleep'-walk'er *n.* (סליעפ'-הוואהק'-ער) א נאכט־וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

sleep'-walk'ing *n.* (סליעפ'-הוואהק'-אינג) נאכט־וואנדלונג, סאמנאמבוליזם.

sleep'y *a.* (סליעפ'-אי) שלעפריג; פערשלאפען; צוגעלעגערט, פוילענד [וועגען רייפע פרוכט].

sleep'yhead *n.* (סליעפ'-אי-העד) א פעפער; א פוילענצער.

sleet *n. and v.* (סליעט) א שפריי־רעגען געמישט מיט שנעע אדער מיט א דראבנעם האגעל; רעגנען, שנעען און האגלען צוזאמען [אין דער פארם פון א שפריי־רעגען].

sleet'iness *n.* (סליעט'-אי-נעס) דאס בעשטעהן פון א שפריי־רעגען געמישט מיט שנעע אדער דראבנעם האגעל.

sleet'y *a.* (סליעט'-אי) וואס בעשטעהט פון א שפריי־רעגען געמישט מיט שנעע אדער מיט דראבנעם האגעל.

sleeve *n. and v.* (סליעוו) אן ארבעל; אין מעכאניק—א רעהר, אין וועלכער עס ווערט ארייננעשטעלט אן אנדער רעהר אדער א שטאנג; א פלאנטער, אנגעפלאנטערטע זייד; צונעהען ארבעל; מאכען מיט ארבעל; פאנאנדערפלאנטערען פעדים.

sleeve'-board *n.* (סליעוו'-באורד) א שניידער־ברעט צום איינפרעסען ארבעל.

sleeve'-but'ton *n.* (סליעוו'-באט'ן) אן ארבעל־קנאפ, א מאנזשעטען־קנאפ.

sleeve'-coup'ling *n.* (סליעוו'-קאפ'-לינג) א מופע אדער ראהר צום פערבינדען צוויי וואלצען אדער רעהרען.

sleeved *a.* (סליעווד) מיט ארבעל.

sleeve'-fish *n.* (סליעוו'-פיש) א ווייך־טהיער, א טינט־פיש. ז. *calamar*

sleeve'-hand *n.* (סליעוו'-הענד) א מאנזשעט; דער טייל פון ארבעל ביים האנד־געלענק; א מאנזשעטען־קנאפ אויף א קייטעל.

sleeve'-knot *n.* (סליעוו'-נאט) אן ארבעל־שלייף [א שלייף פון א באנד וואס ווערט צוגענעהט צו אן ארבעל].

sleeve'less *a.* (סליעוו'-לעס) אהן ארבעל; זינלאז, נוצלאז, צוועקלאז, אונפאסקאם.

sleeve'less er'rand (סליעוו'-לעס ער'-ענד) אן אומזיסטיגער גאנג; א נוצלאזע ארבייט.

He wasted many precious hours on sleeveless errands.

sleeve'-link *n.* (סליעוו'-לינק) א קייטעל מאנזשעטען־קנאפ.

sleeve'-nut *n.* (סליעוו'-נאט) א דאפעל־מוטערקע, וואס שרויפט זיך פון איין זייט אויף רעכטס און פון דער צווייטער אויף לינקס, צו פערבינדען צוויי וואלצען אדער רעהרען.

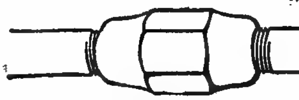

Sleeve-nut

sleeve'-weight *n.* (סליעוו'-הווייט) א מעטאל־געוויכט ביים ברעג פון לאנגע ארבעל, וואס דערלאזט ניט, זיי זאלען צוקנייטשט ווערען.

slee'zy *a.* (סליע'-זי) ז. *sleazy*

sleigh *n. and v.* (סליי) א שליטען; דער פאדערשטער טייל פון דעם אונטערשטען קינבאק ביי א וואלפיש [וואו עס געפינען זיך די צייהן]; פאהרען אויף א שליטען.

sleigh'-bell *n.* (סליי'-בעל) א שליטען־גלעקעל [א רונד גלעקעל].

sleigh'er *n.* (סליי'-ער) איינער וואס פאהרט אין א שליטען.

sleigh'ing *n.* (סליי'-אינג) 1. דאס פאהרען מיט א שליטען; 2. א שליט־וועג.

1. We enjoyed the sleighing in the park. 2. The sleighing is bad.

sleigh'-ride *n.* (סליי'-ראיד) דאס פאהרען אין א שליטען.

sleight *n.* (סלאיט) געשיקטקייט, כיטרעקייט; א קונסט־שטיק, א שפיצעל, א קונץ, א פאקוס.

sleight of hand (סלאיט אוו הענד) פאקוסען, קונץ־שטיק, שווארצקינסטלעריי.

sleight'-of-hand' *a.* (סלאיט'-אוו-הענד') שווארצקינסטלעריש, וואס מאכט פאקוסען אדער קונץ־שטיק.

A good sleight-of-hand performer can deceive the most watchful person.

slen'der *a.* (סלענ'-דער) 1. דין; שלאנק; 2. שוואך; 3. קנאפ, ווייניג, קארג; 4. מאגער, קליין; 5. ארעם; 5. אונוויכטיג, נישטיג.

2. He is of slender built. 3. He is a man of slender means. 4. Kindly partake of this slender meal.

slen'derly *adv.* (סלענ'-דער-לי) דין; שלאנק; שוואך; אויף א קנאפען, קארגען, מאגערען אדער ארעמען אופן.

slen'derness *n.* (סלענ'-דער-נעס) דינקייט; שלאנקקייט; שוואכקייט; קארגקייט, ווענינקייט, קנאפקייט, ארעמקייט, קליינקייט.

slentan'do *adv.* (סלענ-טענ'-דא) ז. *lentando*

slepez' *n.* (סלע-פעץ') די בלינד־מויז. ז. *mole-rat*

slept (סלעפט) געשלאפען, איינגעשלאפען, פערשלאפען, גערוהט; אבגעטעמפט, אבגעלעגען [וועגען קערפער־גליעדער]; בעזארגט מיט פלאץ צום שלאפען. ז. *sleep*

sleuth *n. and v.* (סלוהטה) א שפור, א סליאד [נאך וועלכען מען שפיאנירט אוים]; א שפיאן; א געהיים־פאליציסט; נאכשפיאנירען.

sleuth'-hound *n.* (סלוהטה'-האונד) א שפיר־הונד, א בלוט־הונד.

slew *n.* (סלוה) א שנעלע שטרעמונג, א וואסער=ווירבעל; אן ארומדרעהונג; א בלאטע=גרוב; געשלאגען, גע׳הרג׳עט, געשאכטען [ז. *slay*].

sley *n.* (סליי) א וועבער=קאם. ז. *slay*.

slice *n. and v.* (סלאיס) א פענעץ; א שטיקעל; א ברייט, דין שטיקעל; עטוואס וואס איז דין און ברייט [ווי למשל, פערשיעדענע מינים לאפעטקעס אדער מעסערס]; א ברייט מעסער; א לאפעטקע [צום פאנאנדערשמירען פארבען, צום איבערקעהרען פלייש אויף א בראט=פאן, צום צושניידען און דערלאנגען פיש ביים טיש א. ז. וו.]; דער בעוועגליכער דעק פון א זאץ=שופלע, מיט וועלכען מען נעהמט אראב דעם דרוק=זאץ פון דער שופלע [ז. *slice-galley*]; אבשניידען א פענעץ; אבשניידען א דין, ברייט שטיקעל; אראבשניידען; פאנאנדערטיילען.

slice'-gal'ley *n.* (סלאיס׳-געל׳-אי) א דרוק=זאץ=שופלע [אזא פלאך, שמאל קעסטעל פאר דרוק=זאץ מיט א בעוועגליכען דעק].

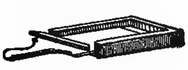

Slice-galley

sli'cer *n.* (סלאי׳-סער) איינער וואס שניידט [דינע, ברייטע שטיקער פון עפעס]; עטוואס מיט וואס מען שניידט פענעצעס אדער ברייטע, דינע שטיקלעך. ז. *slice*.

sli'cing-machine' *n.* (סלאי׳-סינג-מע-שין׳) אזא מאשין צום שניידען ארער קנעטען ליים [פאר כלים].

slick *a., adv., n. and v.* (סליק) ז. *sleek*.

slick'enside *n.* (סליק׳נ-סאיד) א גלאטע, פאלירטע אויבערפלעכע פון פעלזען.

slick'er *n.* (סליק׳-ער) ז. *sleeker*.

slick'ing *n.* (סליק׳-אינג) ז. *sleeking*.

slick'ness *n.* (סליק׳-נעס) ז. *sleekness*.

slick'-stone *n.* (סליק׳-סטאון) ז. *sleek-stone*.

slid (סליד) געגליטשט; זיך געגליטשט. ז. *slide*.

slid'den (סלידן) געגליטשט, זיך געגליטשט. ז. *slide*.

slide *v. and n.* (סלאיד) גליטשען, זיך גליטשען; דורכגליטשען, זיך דורכגליטשען; אריינגליטשען, זיך אריינגליטשען; זיך אוועקגליטשען; אונבעמערקט פערשווינדען; זיך אויסדרעהען, פערשווינדען פון אונטער די הענד; זיך פארבייגליטשען, פארבייגעהן אונבעמערקט; אין מוזיק — אונבעמערקט איבערגעהן פון איין טאן צו א צווייטען; א גליטש; א גלאטער, לייכטער וועג; א גליטשיגע משופע׳דינקייט; אן ערד=שטורץ; א ברוך אדער שפאלט אין א מינע; א טייל פון אן אינסטרומענט וואס בעוועגט זיך הין און צוריק; א פארריכטונג איבער וועלכער עפעס גליטשט זיך; א פעהלער, א פערזעהען, א טעות; אן אונבעמערקבארער, שטופענווייזער איבערגאנג פון איין טאן צו א צווייטען.

slide'-ac'tion *n.* (סלאיד׳-עק׳-שאן) אזא געבוי פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען [ווי למשל, ביי א טראמבאן], ביי וועלכע די פערשיעדענע טענער בעקומען זיך דורך דעם וואס א געוויסער טייל פון אינסטרומענט בעוועגט זיך הין און צוריק.

slid'er *n.* (סלאיד׳-ער) א גליטשער; עטוואס וואס גליטשט זיך אדער בעוועגט זיך הין און צוריק; א בעוועגליכער טייל פון עפעס; דער רויט=בייכיגער טערראפען [אזא שילדקרעטע אדער טשערעפאכע. ז. *terrapin*].

slide'-rail *n.* (סלאיד׳-רייל) א פלאטפארם, מיט וועלכער מען פיהרט איבער וואגאנען פון איין אייזענבאהן=ליניע אויף דער צווייטער; א ווייך=שינע, א בעוועגליכע שינע [צום איבערפיהרען א צוג פון איין ליניע אויף דער צווייטער].

slide'-rest *n.* (סלאיד׳-רעסט) א דרעהבאנק=שליטען [דער טייל פון א דרעהבאנק אדער טאק=מאשין, אין וועלכען עס איז בעפעסטיגט דער שנייד=אינסטרומענט].

slide'-rule *n.* (סלאיד׳-רוהל) ז. *sliding rule*.

slide'-trom'bone *n.* (סלאיד׳-טראמ׳-באון) א טראמבאן [אזא מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט], ביי וועלכען די פערשיעדענע טענער בעקומען זיך ניט דורך קלאפענעס, נאר דורך דעם, וואס א געוויסער טייל פון דעם אינסטרומענט בעוועגט זיך הין און צוריק.

slide'-trum'pet *n.* (סלאיד׳-טראמ׳-פעט) א טרומייט, ביי וועלכען די פערשיעדענע טענער ווערען ארויסגעבראכט ניט דורך קלאפענעס, נאר דורך דער הין=און=הער בעוועגונג פון א געוויסען טייל פון דעם אינסטרומענט.

slide'-valve *n.* (סלאיד׳-וועלוו) א שיעב=ווענטיל, א קלאפע וואס רוקט זיך אום.

slid'ing *n. and a.* (סלאיד׳-אינג) דאס גליטשען זיך; דאס ארונטערגליטשען זיך; דאס פאלען; דאס אויסגליטשען זיך, דאס בעגעהן א פעהלער; גליטשיג, אונזיכער, פערענדערליך, אונבעשטענדיג; בעוועגליך; וואס קען זיך גליטשען.

slid'ing door (סלאיד׳-אינג דאור) א שיעב=טהיר.

slid'ing-keel *n.* (סלאיד׳-אינג-קיעל) א שיעב=קיעל [אזא בעוועגליכע פלאטפארם וואס לאזט זיך אראב ווערטיקאל דורך דעם דעק פון א שיף, אום בעסער צו קאנטראלירען די בעוועגונג פון דער שיף ארער אום צו פערקלענערען דאס טרייסלען בעת א שטורם].

slid'ingness *n.* (סלאיד׳-אינג-נעס) גליטשינקייט; אונזיכערהייט, פערענדערליכקייט, אונבעשטענדינקייט; בעוועגליכקייט; נעלויפינקייט, לייכטקייט, פליסינקייט [ווי למשל, פון א שפראך].

slid'ing rule (סלאיד׳-אינג רוהל) א רעכען=שיעבער [אזא רעכען=שטאב מיט וועלכען די רעכנונגס=אפעראציאנען ווערען געמאכט דורך א קליין שיעבערל וואס ווערט איינגעשטעלט אויף די נויטיגע ציפער אדער שטריכלעך און דורך א ציינגעל מיט ציפערען און שטריכלעך, וואס מען קען איבעררוקען פון איין ארט אויף׳ן צווייטען].

slid'ing sash (סלאיד׳-אינג סעש) א שיעב=פענסטער [א פענסטער וואס רוקט זיך ארויף און אראב].

slid'ing scale (סלאיד׳-אינג סקייל) א נארמע אדער ראטע פון פרייזען, ארבייטסלוין, שטייער א. ד. ג. וואס ענדערט זיך אונטער געוויסע בעדינגונגען; א רעכען=שיעבער [ז. *sliding rule*].

slidom'eter *n.* (סלאי-דאמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט וואס ציינט אן די אנשטרענגונג אדער שפאנונג אונטער וועלכער עס ווערען אונטערגעווארפען אייזענבאהן=וואגאנען, ווען זיי ווערען פלעצליך אבגעשטעלט.

slight *a., n. and v.* (סלאיט) דין; לייכט; שוואך; נאריש; קליין; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קנאפ; אויבערפלעכליך; פערעכטליך; פעראכטונג, גרינגשעצונג, איגנארירונג; אונאכטונג; איגנארירען; גרינגשעצען.

slight'er *n.* (סלאיט׳-ער) א גרינגשעצער; איינער וואס איגנארירט אדער פערהאלט זיך מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג.

slight'ing *n. and a.* (סלאיט׳-אינג) אונאכטונג, איגנארירונג; פעראכטונג; גרינגשעצונג; גרינגשעצענד, פעראכטענד, פערעכטליך.

slight'ingly *adv.* (סלאיט׳-אינג-לי) מיט גרינגשעצונג, מיט אונאכטונג; איגנארירענד.

slight'ly *adv.* (סלאיט׳-לי) 1. לייכט, שוואך, אויבערפלעכליך, ווי=עס=איז; אונפאלקאם; 2. עטוואס, אביסעל; 3. מיט גרינגשעצונג, מיט אונאכטונג; 4. לייכטזיניג, אונאיבערלעגט.

1. He is slightly acquainted with art. 2. He is slightly wounded. 3. He speaks slightly of his acquaintances.

slight'ness *n.* (סלאיט׳-נעס) דינקייט, לייכטקייט; קליינקייט, אונבעדייטענדקייט, שוואכקייט; קנאפקייט; אויבערפלעכליכקייט.

slight off (סלאיט אף) אוועקמאכען אונטער דער האנד, זיך בעציהען לייכט צו עפעס, לייכט אב׳פטר׳ען.

Only young people are able to slight off death with a jest.

slight o'ver (סלאיט או׳-ווער) לייכט איבערגעהן איבער עפעס; טהאן עפעס אויבערפלעכליך.

sli'ly *adv.* (סלאי׳-לי) ז. *slyly*.

slim *a. and v.* (סלים) דין, שמאל; שלאנק; שוואך; דעליקאט; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קנאפ, ווייניג; קליין; טהאן אן ארבייט אבי=ווי.

slime *n. and v.* (סלאים) שלאם, קלעפיגע בלאטע; א קלעפיגע זאך; עטוואס וואס איז קלעפיג אדער רופט ארויס עקעל; אספאלט; צושטויבטער ערץ [רויהער מעטאל] געמישט מיט וואסער; שמוץ, שמוציגע רייד אדער האנדלונגען; בעדעקען מיט שלאם, מאכען שלאמיג; ווערען שלאמיג; אראבנעהמען דעם שלאם.

slime'-pit *n.* (סלאימ׳-פיט) אן אספאלט=גרוב; א רעזערוואואר פאר צושטויבטען ערץ, וואס איז געמישט מיט וואסער.

slim'ily *adv.* (סלאימ׳-אי-לי) אויף א שלאמיגען אדער קלעפיגען אופן; ווי שלאם; אויף א שמוציגען אופן.

slim'iness *n.* (סלאימ׳-אי-נעס) שלאמיגקייט, בלאטיגקייט, קלעפעדיגקייט; שמוציגקייט.

slim'ly *adv.* (סלימ׳-לי) 1. דין; שמאל; שלאנק; שוואך; דעליקאט; 2. קנאפ, קארג, ווייניג; 3. אונוויכטיג, אונבעדייטענד.

2. The meeting was slimly attended.

slim'mish *a.* (סלימ׳-איש) עטוואס דין, שמאל אדער שלאנק; שוואכליך; קנאפליך.

slim'ness *n.* (סלימ׳-נעס) דינקייט, שמאלקייט; שלאנקייט; שוואכקייט, דעליקאטנעקייט; אונבעדייטענדקייט; קנאפקייט; קליינקייט.

slim'sy *a.* (סלימ׳-זי) 1. שוואך; 2. דין און שוואך.

1. The building is old and slimsy 2. We bought some slimsy calico.

slim'y *a.* (סלאימ׳-אי) שלאמיג, בלאטיג, קלעפיג.

sli'ness *n.* (סלאי׳-נעס) ז. *slyness*.

sling *v.* *and* *n.* (סלינג) .1 שליידערען, ווארפען ; .2 אויפהענגען, אריבערהענגען, אריבערווארפען. [ווי איבער'ן אקסעל]; .3 שווינגען, וואקלען, שלעפען אויף שטריק ; אויפהענגען אויף עפעם צום ארויפציהען ; .4 פאנאנדערשניידען אויף דינע שטיקלעך מיט א פאדים אדער מיט א דראטה [ליים פאר טעפ=ארבייט, אום ארויסצונעהמען די פערהארטעוועטע טיילען]; .5 זיך שווינגען: זיך שנעל בעוועגען מיט ברייטע, לייכטע, שווינגענדע טריט ; .6 שנייצען די נאז מיט די פינגער ; .7 א שוואונג, א שליידער, א ווארף; א שטוים, א קלאפ; .8 דער געוועהר=רימען אדער שליידער=רימען [צום שליידערען שטיינער]; .9 א נאכהענגענדער שלייף ; א הענגענדער באנדאזש ; 10 אזא האקען צום ארויפציהען און ארונטערלאזען משאות ; א קייט אדער שטריק צום בעפעסטינען א קווער=שטאנג פון א מאסט ; .11 א שווינגענדע, לייכטע בעוועגונג; .12 א וואקלענדע בעוועגונג פון א מיהל=שטיין ; .13 עטוואס וואס הענגט [ווי למשל, א הענגענדער געשטעל פאר מויער=ארבייטער].

2. The hunter **slung** the rifle over the shoulder. 3. The casks were **slung** from the hold of the ship. 5. The runners started at a long **slinging** trot. 7. The deadly **sling** of the hailstones ruined the corn on the fields. 9. He has his arm in a **sling**.

sling'-bone *n.* (סלינג'–באון) דער שפרינג=ביין [איבער דעם פוס=קנעכעל]. ז. *astragal*

sling'-cart *n.* (סלינג'–קארט) אזא טראנספארט=וואגען פאר קאנאנען און הארמאטען.

sling'-dog *n.* (סליג'–דאג) א שוואונג=האקען [אזא האקען צום אויפהויבען און ארונטערלאזען משאות].

Sling-dog

sling'er *n.* (סלינג'–ער) א שליידערער, א ווארפער : איינער וואס בענוצט זיך מיט א געוועהר=רימען אדער שליידער=רימען [צום שליידערען שטיינער].

sling ink (סלינג אינק) זיך שרייבען ; בעשעפטיגען מיט שרייבעריי ; פאטשקען, שמירען.

sling'-piece *n.* (סלינג'–פיעס) אזא קליינער הארמאט.

slings *n.* (סלינגז) א הענגענדער געשטעל [פאר מויער=ארבייטער].

sling'-stone *n.* (סלינג'–סטאון) א שליידער=שטיין [א שטיין געווארפען מיט דער הילף פון א שליידער=רימען].

sling'-wag'on *n.* (סלינג'–הוועג'–אן) ז. *sling-cart*

slink *v., n. and a.* (סלינק) זיך שטיל אברוקען אדער זיך אבטראגען, זיך ארויסגנב'ענען ; אבווארפען אדער מפיל זיין [וועגען חיות]; אבווארפען [א טויט קאלב]; זיין ניט רייף צום עסען ; א שווינדלער, א גנב ; א קמצן, א קארגער ; אן אויסגעהונגערטער און דארער מענש [צוליעב קארגשאפט]; א מאגערער, ביינערדיגער פיש ; א פריהצייטיג געבארענע אדער טויט=געבארענע קאלב ; דאס פלייש פון אזא קאלב ; א ממזר ; געבארען פאר דער צייט, טויט געבארען ; אונרייף אדער ניט פאסיג [אלס שפייז]; דין, מאגער, אויסגעדארט, פערהונגערט ; שווינדלעריש, געמיין.

slink'-butch'er *n.* (סלינק'–בוטש'–ער) א קצב וואס פערקויפט פלייש פון טויט=געבארענע אדער נע'פגר'טע פיה ; א קצב וואס פערקויפט פאדלע.

slink'er *n.* (סלינק'–ער) א מין העכט. ז. *pickerel*

slink'-skin *n.* (סלינק'–סקין) די פעל פון א טויט=געבארענעם קאלב ; לעדער פון אזא פעל.

slink'y *a.* (סלינק'–אי) דין, דאר, מאגער.

slip *v. and n.* (סליפ) זיך גליטשען ; זיך לייכט בעוועגען ; זיך אויסגליטשען ; מאכען א פעהלער ; זיך ארויסגליטשען ; אונבעמערקט פערגעהן אדער פערשווינדען ; זיך ארויס'גנב'ענען ; זיך ארויסדרעהען ; זיך שטיל אבטראגען ; אריינ'גנב'ענען, אריינשמוגלען ; זיך אברייסען, זיך בעפרייען ; אראבווארפען פון זיך, זיך בעפרייען פון עפעס ; בעפרייען ; אבלאזען ; פארבייגעהן אונבעמערקט אדער ניט=אויסגענוצט ; פארביילאזען אונבעמערקט אדער ניט=אויסגענוצט ; אבשניידען א צווייג [צום איבערפלאנצען]; מפיל זיין; אויסגליטשונג ; א פעהלער, א פערזעהן, א טעות ; א זינד ; א לייכטע אבנייגונג אדער אויסבויגונג [פון פעלזען]; אן אברוקונג, אן אבווייכונג ; עטוואס וואס גליטשט זיך לייכט אראב אדער ווערט לייכט ארונטערגענומען ; א קינדערש מאנטעלע ; אן אונטער=קליידעל [הויפטזעכליך א קאלירטעס, וואס זעהט זיך דורך דורך'ן אויבערשטען קליידעל]; א ציכעל, א דעקעל, א קישען=ציכעל ; ליים [פאר טעפ] אין א האלב=פליסיגען צושטאנד ; א משופע'דיגע פלעכע ; א פארריכטונג ארויסצוהויבען א שיף פון וואסער [צום פעררינכטען]; א פלאץ פאר א שיף אין א האפען ; אן אבטיילונג אין א רעסטאראן ; א שטרייף ; א פאס ; א פלאכעס שטיק ; עטוואס וואס ווערט בענוצט צום אויספילען א שטח צווישען צוויי טיילען אדער זיי צו פעראייניגען ; אן ענטוואורף פון א פאליסע [פערזיכערונגס=אבמאך]; א צווייגעל ; א צווייגעל אבגעשניטען צום איבערפלאנצען ; א געוויסע מאס פון פאדים ; א שופלע=קארעקטור [א קארעקטור פון דרוק=זאץ, וואס איז נאך ניט אויסגעשטעלט אין זייטען אדער שפאלטען]; אין קריקעט=שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט הינטער דעם טויער=וועכטער רעכטס ; א פארריכטונג שנעל אבצושעפען פערשיעדענע זאכען אויף א שיף ; א מין רעהרעל צום אריינלעגען א דראט אין געפאלסטערטען מעבעל ; א מפיל ; א קלעפיגער שטאף.

slip'-board *n.* (סליפ'–באורד) א שיעב=ברעט, א רוק=ברעט.

slip'-car'riage *n.* (סליפ'–קער'–אידזש) א וואגאן צוגעטשעפעט צו א קוריער=צוג אזוי, אז מען קען איהם אבטשעפען בעת דער צוג האלט אין לויפען.

slip'-cov'er *n.* (סליפ'–קאוו'–ער) א מעבעל=ציך, א מעבעל=בעצוג.

slip'-decora'tion *n.* (סליפ'–דעק–א–ריי'–שאן) א געוויסע פארם פון דעקאראציאנען אויף טעפער=וואארען.

slip'-dock *n.* (סליפ'–דאק) א משופע'דיגער דאק. ז. *dock*

slipe *n.* (סלאיפ) א שלעפ=וואגען, א שליטען [אין מיענען].

slip'-gal'ley *n.* (סליפ'–געל'–אי) א דרוק=זאץ=שופלע. ז. *galley*

slip'-hook *n.* (סליפ'–הוק) א שיפס=האקען, וואס נעהמט זיך לייכט ארונטער.

slip'-house *n.* (סליפ'–האוס) א געביידע צום אויסדרונסטען האלב=פליסיגע ליים [אין בעקענס]. ז. *slip-kiln*

slip'-kiln *n.* (סליפ'–קיל) אין טעפעריי — א בעקען אדער א רייה בעקענס צום אויסדרונסטען האלב=פליסיגע ליים.

slip'-knot *n.* (סליפ'–נאט) א שלייף=קנופ, א שלייף, א פעטליע.

slip'-link *n.* (סליפ'–לינק) א לויזע פערבינדונג.

slip off (סליפ אף) זיך אויסדרעהן, זיך ארויסגליטשען, אונבעמערקט פערשווינדען ; אראבגליטשען, שטיל און שנעל אראבשלעפען אדער אראבנעהמען.

slip of the pen (סליפ אוו טהי פען) א שרייב=פעהלער, א גרייז.

slip of the tongue (סליפ אוו טהי טאנג) דאס פערריידען זיך, דאס ארויסכאפען זיך מיט א ניט ריכטיגעןווארט אדער אויסדרוק.

slip on (סליפ אן) ארויפווארפען אדער ארויפשלעפען אויף זיך [וועגען קליידער וועלכע מען טהוט אן אין איילעניש].

He **slipped on** the coat and ran out of the house.

slip one's breath (סליפ הוואנז ברעטה) אויסהויכען די נשמה, שטארבען.

slip one's wind (סליפ הוואנז הווינד) אויסהויכען די נשמה, שטארבען.

slip'per *n.* (סליפ'–ער) א פאנטאפעל ; אזא קינדערש מאנטעלע ; די פאנטאפעל=פלאנצע [אזא בוימעל אדער קוסט, ביי וועלכען די בלומען=בלעטלעך שטעלען צוזאמען עטוואס עהנליכעס צו א שוך]; א מין טארמאז אדער ברעמזע פאר א וואגען ; איינער אדער עטוואס וואס גליטשט זיך ארויס אדער בעפרייט זיך ; איינער אדער עטוואס וואס בעפרייט, לאזט אב אדער לאזט זיך ארויסגליטשען ; איינער פון די יעגערס, וואס האלט צו די הינד [און לאזט זיי אב אין פאסינען מאמענט].

slip'per-bath *n.* (סליפ'–ער–בעטה) א פאנטאפעל=פערמיגע וואנע [א וואנע וואס איין ענד איז ברייטער און דער צווייטער שמעלער].

slip'per-drag *n.* (סליפ'–ער–דרעג) א טארמאז [ברעמזע] פאר א שווערען וואגען.

slip'pered *a.* (סליפ'–ערד) וואס טראגט פאנטאפעל.

slip'per-flow'er *n.* (סליפ'–ער–פלאו'–ער) די פאנטאפעל=פלאנצע [ז. *slipper*]; די פאנטאפעל=בלום [ז. *slipperwort*].

slip'perily *adv.* (סליפ'–ער–אי–לי) גליטשיג ; אויף אן אונעהרליכען אופן ; אויף א צולאזענעם אדער תאוה'דיגען אופן ; אויף אן אונזיכערען, אונבעשטענדיגען, פערענדערליכען אדער אונצופערלעסליכען אופן ; מיט כיטרעקייט, אויף א בעטריגערישען אופן.

slip'periness *n.* (סליפ'–ער–אי–נעס) גליטשינקייט ; אונצופערלעסליכקייט, אונזיכערהייט ; אונעהרליכקייט ; כיטרעקייט ; בעטרינערישקייט ; אונבעשטענדינקייט, פערענדערליכקייט ; צולאזענקייט, תאוה'דינקייט.

slip'per-plant *n.* (סליפ'–ער–פלענט) די פאנטאפעל=פלאנצע. ז. *slipper*

slip'per-spurge *n.* (סליפ'–ער–ספורדזש) די פאנטאפעל=פלאנצע. ז. *slipper*

slip'perwort *n.* (סליפ'–ער–הווארט) די פאנטאפעל=בלום [א פלאנצע מיט געלבע און פורפור=געפלעקטע בלומען, וואס

די אונטערשטע בלומען־בלעטלעך האבען די פארם פון א פאנטאפעל].

slip'pery *a.* (סליפ'-ער-אי) 1. גליטשיג; אונזיכער; 2. ניט צופערלעסליך; אונעהרליך; 3. פערענדערליך, אונבעשטענדיג; 4. צולאזען, תאוה'דיג; 5. כיטרע, שווינדלעריש.

1. The **slippery** sidewalk makes walking very hard. 2. He is too **slippery** a person to trust. 3. He owes his success to a **slippery** turn of fortune.

slip'pery-elm' *n.* (סליפ'-ער-אי-עלם') דער רויטער אולם־בוים אדער דער מוסטהיער אולם־בוים [אזא גרויסער בוים פון נארד־אמעריקא מיט א קלעפינער אונטערשטער קארע]. ז. ***elm***.

slip'pery ground (סליפ'-ער-אי גראונד) א גליטשיגער באדען, אן אונזיכערער באדען, אונזיכערהייט, ריזיקאלישקייט.

slip'py *a.* (סליפ'-אי) ז. ***sloppy***.

slip'-rails *n.* (סליפ'-ריילז) קווער־באלקענס אדער ברעטער פון א טויער אדער פערצאמונג, וואס קענען ארויסגענומען ווערען און צוריק אריינגעשטעלט ווערען.

slip'-rope *n.* (סליפ'-ראופ) א גליטששטריק [א שטריק, וואס מען קען לייכט אבלאזען; א שטריק צום בעפעסטיגען א שיף, וואס געהט דורך א רינג].

slips *n.* (סליפס) די שטריקלעך אדער פלאקס־שנירלעך, וואס ווערען איינגענעהט אין א רוקען פון א בוך.

slip'shod *a.* (סליפ'-שאד) 1. וואס טראגט אויסגעטראטענע שיך אדער פאנטאפעל; וואס טראגט שלעפ־שיך; 2. אבגעלאזען.

2. He has a **slipshod** style of writing.

slip'slap *v., n. and a.* (סליפ'-סלעפ) ז. ***slipslop***.

slip'slop *v., n. and a.* (סליפ'-סלאפ) מאכען א גערויש ווי ווען מען געהט אין אויסגעטראטענע פאנטאפעל, זיך בעוועגען ווי אין אויסגעטראטענע פאנטאפעל; וואסערדיגע משקה, שיטערע, וואסערדיגע שפייז; א פעהלער, א פערזעהן, א טעות; אבגעלאזען.

slip'sloppy *a.* (סליפ'-סלאפ-אי) נאס, בלאטיג.

It is a **slipsloppy** day.

slip'-stitch *n.* (סליפ'-סטיטש) א נאהט אין שטיקעריי.

slipt (סליפט) געגליטשט, זיך געגליטשט; זיך ארויסגעדרעהט; אונבעמערקט פערשוואונדען; פארבייגעלאזען; פארבייגעגאנגען אונבעמערקט; אבגעשניטען א צווייג [צום פערפלאנצען]. ז. ***slip***.

slip the col'lar (סליפ טהי קאל'-אר) אראבווארפען דעם יאך, זיך בעפרייען.

slip the leash (סליפ טהי ליעש) זיך בעפרייען פון א שלייף [ווי א הונד]; זיך בעפרייען פון עפעס.

slip up (סליפ אפ) 1. זיך אויסגליטשען; 2. מאכען א פערזעהן, בעגעהן א פעהלער, האבען א טעות.

2. He often **slips up** on his grammar.

slip'way *n.* (סליפ'-הוויי) משופע'דיגקייט פון א דאק. ז. ***slip-dock***.

slirt *v. and n.* (סלוירט) א שליידער טהאן; א שליידער.

slish *n. and v.* (סליש) ז. ***slash***.

slit *n. and v.* (סליט) א שפאלט, אן איינשניט; צושניידען, מאכען אן איינשניט.

slit'ting-mill *n.* (סליט'-אינג-מיל) א מאשין צו צושניידען שטאבעס אייזען אויף דינע שטענגלעך פאר טשוועקעס א. ז. וו.; א מאשין צו שניידען דימענטען און אנדערע זעהר הארטע שטאפען. ז. ***slitting-rollers***.

slit'ting-roll'ers *n.* (סליט'-אינג-ראול'-ערז) א פאר ראלען דורך וועלכע אייזערנע פלאטען ווערען געשניטען אין לאנגע גלייכע פאסען.

Slitting-rollers

slit'ting-saw *n.* (סליט'-אינג-סאה) א מין זעג צום שניידען ברעטער אין דינע שטרייפען.

slit'ting-shears *n.* (סליט'-אינג-שיערז) א מאשין פאנאנדערצושניידען אייזערנע שטאבעס אין דינע שטענגלעך.

slive *v.* (סלאיוו) זיך ארויסגליטשען; זיך דורכגליטשען, דורכקריכען; צו'פטר'ען צייט; ארויפווארפען אויף זיך, אנטהאן [א בגד].

sliv'er *n. and v.* (סליוו'-ער) א שפענדעל, א דין געשפאלטען שטיקעל האלץ; א שטיקעל; דין צושפאלטען; אבברעכען; זיך שפאלטען אין דינע חלקים.

sliv'ering-machine' *n.* (סליוו'-ער-אינג-מע-שין') א מאשין צו שפאלטען האלץ אויף זעהר דינע שטרייפען.

slob'ber *v. and n.* (סלאב'-ער) גאוועדען, לאזען שפייעכץ פון מויל; זיין א שוטה; ווערען משוגע; פערשפייען, פערשמוצען; צופיעל קושען; לייכט צונויפגעדרעהטע וואל צוגעגרייט צום שפינען; שפייעכץ, סלינע.

slob'berer *n.* (סלאב'-ער-ער) ז. ***slabberer***.

slob'berhannes *n.* (סלאב'-ער-הענז) אזא קארטען־שפיעל.

slob'bery *a.* (סלאב'-ער-אי) בלאטיג, שמוציג; לאזענדיג שפייעכץ; וואס גאווערט, וועמען עס רינט די סלינע פון מויל.

slob'-ice *n.* (סלאב'-אים) אייז וואס איז גענוג שטייף ניט דורכצולאזען געוועהנליכע שיפען.

sloe *n.* (סלאו) דער שווארץ־דארן [א שטעכיגער קוסט אדער בוש מיט ווייסע בליהונגען]; די בלויע פלוים־עהנליכע פרוכט פון דעם שווארץ־דארן.

sloe'-tree *n.* (סלאו'-טריע) דער שווארץ־דארן. ז. ***sloe***.

slo'gan *n.* (סלאו'-גען) א קאמפפס־אויסגעשריי, א קאמפפס־רוף; א דעוויז, א מאטא; א שלאג־ווארט.

"Down with the bosses" was the **slogan** of the last campaign.

slog'ger *n.* (סלאג'-ער) א שטארקער שלעגער [ביי קריקעט אדער באקסען].

sloid *n.* (סלאיד) ז. ***sloyd***.

sloom *n.* (סלוהם) א שלומער, א דרעמעל.

sloop *n.* (סלוהפ) אן איין־מאסטיגע שיף.

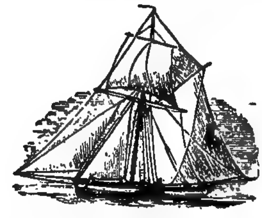
Sloop

sloop of war (סלוהפ אוו הוואהר) א קליינע קריעגס־שיף, ביי וועלכער די הארמאטען געפינען זיך נור אויף איין דעק.

slop *n. and v.* (סלאפ) א לוזשע, א בלאטיג טייכעל; אויסגעגאסענעס וואסער, א נאסער ארט; א שלאף־ראק, א כאלאט; ביליגע טאנדעטנע קליידער אדער בעטגעוואנד; האלב־פליסיגע ליים פאר טעפ; פערגיסען א פליסיגקייט; זיך ארויסגיסען, פערנאסען ווערען; בעשמוצען עפעס מיט א פערנאסענער פליסיגקייט.

slop'-ba'sin *n.* (סלאפ'-ביי'סן) א שוויינק־שיסעלע.

slop'-bowl *n.* (סלאפ'-באול) ז. ***slop-basin***.

slop'-dash *n.* (סלאפ'-דעש) שוואכע קאלטע טהעע אדער אן אנדערער שלעכטער געטראנק.

slope *n. and v.* (סלאופ) די קרומע ריכטונג, משופע'דיגקייט; געהן בארג־אראב, אנגעהמען א קרומע אדער משופע'דיגע ריכטונג; אנטלויפען; פערשווינדען.

slope'ly *adv.* (סלאופ'-לי) שרעג, קרום, אין דער קרים.

slope'ness *n.* (סלאופ'-נעם) משופע'דיגקייט, קווערקייט, אנגעבויגענקייט.

slope'wise *adv.* (סלאופ'-הוואיז) בארג־אראב.

slo'pingly *adv.* (סלאו'-פינג-לי) אויף א משופע'דיגען שטייגער.

slo'pingness *n.* (סלאו'-פינג-נעם) משופע'דיגקייט, דאס געהן בארג־אראב.

slop'-mol'ding *n.* (סלאפ'-מאול'-דינג) א מעטאדע צו מאכען ציעגעל אדער לייםענע כלים, וואו מען טונקט איין דעם פורם אין וואסער איידער מען לעגט אין איהם אריין די ליים.

slop'piness *n.* (סלאפ'-אי-נעם) גליטשיגקייט, נאסקייט, בלאטיגקייט; אבגעלאזענקייט.

slop'py *a.* (סלאפ'-אי) שמוציג, בלאטיג; לויז, שיטער; אבגעלאזען.

slop'-room *n.* (סלאפ'-רוהם) דאס צימער וואו די מאטראזען פון א קריעגס־שיף האלטען זייערע קליידער און פראוויאנטען.

slops *n.* (סלאפס) שיטערע שפייז; שווייניק־וואסער, שמוציג וואסער; טאנדעטנע קליידער; קליידער און בעטגעוואנד; לוזשעס; נאסע ערטער.

slop'seller *n.* (סלאפ'-סעל-ער) א פערקויפער פון ביליגע טאנדעטנע קליידער.

slop'-shop *n.* (סלאפ'-שאפ) א קראם פון ביליגע טאנדעטנע קליידער.

slop'-work *n.* (סלאפ'-הווירק) די פאבריקאציאן פון ביליגע טאנדעטנע קליידער; שלעכטע פארטאטשקע ארבייט.

slop'-wor'ker *n.* (סלאפ'-הוואיר'-קער) אן ארבייטער פון ביליגע טאנדעטנע זאכען; א פארטאטש.

slo'py *a.* (סלאו'-פי) אנגעבויגען, משופע'דיג, שרעג.

slosh *n. and v.* (סלאש) שנעע־וואסער, צונאנגענער שנעע; א וואסערדיגעס געריכט; זיך צאפלען, זיך ווארפען אין א בלאטע; ארומשלייען זיך, ארומגעהן הין און צוריק.

slosh'y *a.* (סלאש'-אי) נאס און שמוציג.

slot *n. and v.* (סלאט) א נוט, א שליץ אדער שפאלט וואס ווערט אויסגעשניטען אין מעטאל, האלץ א. ד. ג.; א לאה, א חלל; די שפור אדער סליאד פון א חיה [ווי פון א הירש]; א הילצערנער קליז, וואס בעהעפט צוויי קלעצער אדער ברעטער; דורכלעכערען; מאכען א לאנגע און שמאלע פערטיעפונג; נאכגעהן [נאך א חיה] נאך איהר שפור.

sloth *n.* (סלאוטה) פוילקייט; לאנגזאמקייט; דאס פויל־טהיער [א מין דרום־אמעריקאנישעס זויג־טהיער, וואס בעוועגט זיך זעהר לאנגזאם און האלט זיך אויף אויף בוימער. ז. ***ai***].

sloth'-bear *n.* (סלאוטה'-בעהר) א שווארצער בער פון אסט=אינדיען מיט זעהר לאנגע האר [דיעזער ·בער פאלט זעלטען אן אויף מענשען און חיות און ערנעהרט זיך איבערהויפט מיט ווארצלען פון ביימער און מיט האניג].

sloth'ful *a.* (סלאוטה'-פול) פויל, פערשלאפען, אבגעלאזען, לאנגזאם.

sloth'fully *adv.* (סלאוטה'-פול-אי) אויף א פוילען, לאנגזאמען שטייגער.

sloth'fulness *n.* (סלאוטה'-פול-נעס) פוילקייט, פערשלאפענקייט, לאנגזאמקייט, נאכלעסיגקייט.

slot'-machine' *n.* (סלאט'-מע-שין') אן אויטאמאטישע מאשין, פון וועלכער מען קריעגט ארוים געוויסע זאכען, ווען מען ווארפט אין איהר אריין א מטבע.

slot'ter *v. and n.* (סלאט'-ער) בעשמוצען, בעפלעקען; א שטאנץ=מאשין [ז. *slotting-machine*].

slot'ting-machine' *n.* (סלאט'-אינג-מע-שין') א שטאנץ=מאשין, א מאשין אויסצושניידען נוטען אדער שליצען אין מעטאל.

slouch *v. and n.* (סלאוטש) שלאף ארונטערהענגען, פערבויגען, טראגען לויז; האבען א נידערגעשלאגענעם בליק, גאנג אדער מאניער; געהן שלעפענדיג די פיס; דאס שוואכע אדער לויזע ארונטערהענגען; די איינגעבויגענקייט פון קערפער; א געבויגענער גאנג; א קאמישער, שווערער אדער נאכלעסיגער מענש; א טויגעניכטס; א הוט מיט ארונטערגעלאזענע ראנדען.

slouch'-hat *n.* (סלאוטש'-העט) א ווייכער הוט מיט ברייטע ארונטערגעלאזענע ראנדען.

slou'chily *adv.* (סלאו'-טשי-לי) אויף אן אראבהענגענדען, נאכלעסיגען שטייגער.

slou'ching *a.* (סלאו'-טשינג) אראבהענגענדיג; לויז, שלעפענד, שווער.

slough *n.* (סלאו) א בלאטיגער גרוב, א זומפ.

slough *n. and v.* (סלאף) די פעל פון א שלאנג וואס זי ווארפט פון זיך אראב; א טייל פון קערפער וואס שיילט זיך אב; ווילד=פלייש אדער טויטע געוועב וואס טיילט זיך אב פון דעם געזונדען גליעד; זיך אבשיילען, אראבפאלען [ווי די פעל פון א שלאנג].

slough'y *a.* (סלאו'-אי) זומפיג, בלאטיג.

slough'y *a.* (סלאפ'-אי) וואס איז שייך צום טויטען געוועב, וואס טיילט זיך אב פון לעבעדיגען געוועב פון ארגאניזם.

Slovak' *n. and a.* (סלא-וועק') א סלאוואק [א מיטגליעד פון א סלאווישער ראסע אין אונגארן]; די שפראך פון די סלאוואקען [אזא טשעכישער דיאלעקט]; סלאוואקיש, וואס איז שייך צו די סלאוואקען.

slov'en *n.* (סלאוון) א נאכלעסיגער, שמוציגער מענש.

Slove'nian *n. and a.* (סלא-ווי'-ני-ען) א סלאווען, איינער פון די סלאווענען [אזא סלאווישע ראסע]; די סלאווענישע שפראך; סלאוועניש.

slov'enliness *n.* (סלאוו'נ-לי-נעס) אונריינליכקייט, שמוציגקייט; נאכלעסיגקייט.

slov'enly *a. and adv.* (סלאוו'נ-לי) אונריין, שמוציג; נאכלעסיג; אויף אן אונריינעם, שמוציגען אדער נאכלעסיגען אופן.

slov'enry *n.* (סלאוו'נ-רי) ז. *slovenliness*.

slow *a., adv. and v.* (סלאו) לאנגזאם; פויל; שווער; צוריקבלייבענד, קריכענד [וועגען א זייגער]; מאכען לאנגזאם, ווערען לאנגזאם, פערשפעטיגען.

slow coach (סלאו קאוטש) א שווערער, אונבעוועגליכער מענש; אן אבגעשטאנענער מענש, א רעאקציאנער.

slow'down *n.* (סלאו'-דאון) דאס לאנגזאם רודערען.

slow'-gai'ted *a.* (סלאו'-גיי'-טעד) מיט א לאנגזאמען גאנג.

slow grow'er (סלאו גראו'-ער) א פלאנצע, וואס וואקסט לאנגזאם.

slow'-hound *n.* (סלאו'-האונד) א שפיר=הונד.

slow'ing *n.* (סלאו'-אינג) דאס מאכען לאנגזאמער; די פערשפעטיגונג.

slow'ly *adv.* (סלאו'-לי) לאנגזאם, אויף א לאנגזאמען שטייגער.

slow'ness *n.* (סלאו'-נעס) לאנגזאמקייט; פוילקייט; אונטהעטיגקייט; בעדאכטזאמקייט.

slow'-paced *a.* (סלאו'-פייסט) מיט שווערע טריט; וואס בעוועגט זיך שווער.

slows *n.* (סלאוז) ז. *milk-sickness*.

slow'-up *n.* (סלאו'-אפ) דאס אבשוואכען די געשווינדקייט.

slow'-winged *a.* (סלאו'-הווינגד) לאנגזאם פליהענדיג.

slow'-wit'ted *a.* (סלאו'-הוויט'-עד) מיט א שווערער תפיסה, מיט א גראבען קאפ, טעמפ, דום, נאריש.

slow'-worm *n.* (סלאו'-הוואירם) א מין יאשטשערקע אהן פיס וואס איז ענליך צו א ווארים אדער קליינער שלאנג [דיעזע יאשטשערקע שטעלט מיט זיך פאר אן איבערגאנגס=שטופע פון יאשטשערקעס צו שלאנגען].

sloyd *n.* (סלאיד) א סיסטעם פון לערנען האנד=ארבייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס באלד פון אנהויב הויבט מען אן צו מאכען ניצליכע זאכען.

sloyd sys'tem (סלאיד סיס'-טעם) ז. *sloyd*.

S. L. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Socialist Labor party*

slub *v. and n.* (סלאב) לייכט צוזאמענדרעהען וואל נאך'ן בארשטען [אום צוצוגרייטען זי צום שפינען]; לייכט צוזאמענגעדרעהטע געבארשטענע וואל.

slub'ber *v. and n.* (סלאב'-ער) פארטאטשעווען; בעשמוצען; בעפלעקען; פערנאכלעסיגען; לייכט צוזאמענגעדרעהטע וואלענע פאדים; א מאשין וואס דרעהט לייכט צוזאמען אויסגעבארשטענע וואל, צוגרייטענדיג זי צום שפינען; איינער וואס ארבייט ביי אזא מאשין.

slubberdegul'lion *n.* (סלאב-ער-די-גאל'-יאן) א נידריגע בעשעפעניש, א שמוציגער, לומפיגער יונג.

slub'berer *n.* (סלאב'-ער-ער) איינער וואס שטעקט איבעראל אריין די נאז און מאכט אן צרות; א טומעל=מאכער.

slub'beringly *adv.* (סלאב'-ער-אינג-לי) אויף א נאכלעסיגען, אויבערפלעכליכען שטייגער.

slub'bing *n.* (סלאב'-אינג) לייכט צוזאמענגעדרעהטע וואלענע פאדים [צום שפינען]. ז. *slub*.

slub'bing-bil'ly *n.* (סלאב'-אינג-ביל'-אי) אן אלטע פארם פון א פארשפין=מאשין. ז. *slubbing-machine*.

slub'bing-machine' *n.* (סלאב'-אינג-מע-שין') א פארשפין=מאשין [א מאשין וואס דרעהט לייכט צוזאמען אויסגעבארשטענע וואל, פון וועלכער עס ווערען געשפינט פאדים].

sludge *n.* (סלאדזש) בלאטע, זומפ=בלאטע; האלב צוגאנגענער שנעע; דער פולווער וואס בילדעט זיך אויס פון בויערען א טיעפעס לאך אין א פעלז און איז אויסגעמישט מיט וואסער; דער אבפאל פון קויהלען, בעת זיי ווערען דורכגעוואשען.

sludge'-door *n.* (סלאדזש'-דאור) אן עפנונג אין א דאמפף=קעסעל ארויסצולאזען דעם אבזאץ.

sludge'-hole *n.* (סלאדזש'-האול) ז. *sludge-door*.

sludg'er *n.* (סלאדזש'-ער) דער באהרלעפעל [א צילינדער=פערמיגע כלי מיט א דעקעל, מיט וועלכער עס ווערט ארויסגעצויגען דאס בלאטיגע וואסער פון דעם לאך, וואס ווערט געבויערט אין א פעלז].

sludg'y *a.* (סלאדזש'-אי) שמוציג, בלאטיג.

slue *v. and n.* (סלוה) ארומדרעהען ארום זיין אקס [ווי א מאסט פון א שיף]; זיך אומדרעהען ארום זיך אליין; דאס אומדרעהען זיך ארום זיך אליין; א סך, א מאסע.

slued *a.* (סלוהד) בגלופין, עטוואס שכור'ליך.

slu'er *n.* (סלוה'-ער) דער רודערער אויף א וואלפיש=שיף.

slug *n. and v.* (סלאג) א שיס=קויל, וואס האט ניט קיין רעגולערע רונדליכע פארם; א טוים=שלענער [א מין געוועהר וואס בעשטעהט פון א שווערען מעטאלענעם באל צוגעבונדען צו א לאנגען רימען]; אין דרוקעריי — אן אבגעגאסענע שורה מיט אדער אהן שריפט; די נאקעטע פעלד=שנעקע [א שנעק אדער אוליטקע אהן א מושעל]; די לארווע פון געוויסע אינזעקטען, וועלכע איז ענליך צו דער נאקעטער פעלד=שנעקע; א שטארקער קלאפ; עפעס וואס בעוועגט זיך זעהר שווער; אנלאדען א ביקס מיט ניט רונדע לאנגליכע קוילען; געבען א שטארקען קלאפ; זיך פוילען, זיין פערשלאפען, זיין לאנגזאם; הינדערען, שטערען.

slug'abed *n.* (סלאג'-ע-בעד) א פאפער [איינער וואס שלאפט לאנג]; א פוילענצער.

slug'gard *n. and a.* (סלאג'-ארד) א פוילער, א פוילענצער; פויל.

slug'ger *n.* (סלאג'-ער) א פויסט=שלענער, איינער וואס גיט שטארקע קלעפ מיט דעם פויסט אדער קולאק.

slug'ging *n.* (סלאג'-אינג) שטארקע קלעפ מיט'ן קולאק.

slug'ging-match *n.* (סלאג'-אינג-מעטש) א וועט=קאמפף, וואו די קעמפפער שלאגען איינער דעם אנדערען מיט די קולאקעס; א ברוטאלער געשלעג.

slug'gish *a.* (סלאג'-איש) פויל, לאנגזאם; אונטהעטיג; נאכלעסיג; דום, נאריש.

slug'gishly *adv.* (סלאג'-איש-לי) אויף א פוילען, לאנגזאמען אדער נאכלעסיגען שטייגער.

slug'gishness *n.* (סלאג'-איש-נעס) פוילקייט, אונבעוועגליכקייט, אונטהעטיגקייט; לאנגזאמקייט.

slug'-snail *n.* (סלאג'-סנייל) די נאקעטע פעלד=שנעקע. ז. *slug*.

sluice *n. and v.* (סלוהס) א שלוזע, א וואסער=טהויער [א טהויער, דורך וועלכען וואסער ווערט אריינגעלאזען אדער ארויסגעלאזען אין א קאנאל]; דאס וואסער וואס ווערט פערהאלטען דורך דער שלוזע אדער וואסער=טהויער; עפעס, דורך וואס אן אנדער זאך געהט דורך אדער

פליסט דורך; ביי די גאלד-זוכער — א רינווע, דורך וועלכער זיי לאזען דורך וואסער מיט גאלד; עפענען די שלוזע אדער וואסער-טהויער; דורכלאזען דעם וואסער-שטראם; בעגיסען אדער פערפלייצען מיט וואסער; אויסשווייינקען, אויסרייניגען מיט דער הילף פון שלוזען [ווי למשל, א האפען].

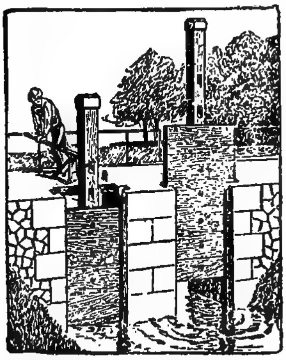

Sluice

sluice'-box *n.* (סלוהס'-באקס) א מין קאסטען, אין וועלכען עס גיסט זיך אריין וואסער דורך א רעהר און פון דארטען פליסט עס ארוים דורך אן עפנונג אין געווינשטען פלאץ.

sluice'-gate *n.* (סלוהס'-גייט) דער וואסער-טהויער אדער שלוזע [דער טהויער, וועלכער רעגולירט דעם אריינפלוס און ארויספלוס פון וואסער אין א קאנאל].

slui'cy *a.* (סלוה'-סי) שטרעמענד, פליסענד.

slui'cy rain (סלוה'-סי ריין) א פלאצרעגען, א שלאקסרעגען.

slum *n. and v.* (סלאם) א שמוציגע הינטער-גאס, א נידריגע נאכבארשאפט [אן ארט אין א שטאדט וואו עס וואהנען ארימע און געזונקענע מענשען]; בעזוכען די שמוציגע הינטער-געסלעך פון א שטאדט.

slum'ber *v. and n.* (סלאמ'-בער) ווערען שלעפעריג, דרעמלען, שלומערען; אנשלאפען ווערען; א דרעמעל, א שלומער; א לייכטער שלאף.

slum'berer *n.* (סלאמ'-בער-ער) איינער וואס דרעמעלט אדער שלאפט.

slum'bering *n.* (סלאמ'-בער-אינג) דאס דרעמלען; א דרעמעל.

slum'beringly *adv.* (סלאמ'-בער-אינג-לי) דרעמלענדיג.

slum'berland *n.* (סלאמ'-בער-לענד) דאס שלומער-לאנד, דער צושטאנד פון שלאף און חלומות.

slum'berless *a.* (סלאמ'-בער-לעס) שלאפלאז.

slum'berous *a.* (סלאמ'-בער-אס) דרעמלענד, איינשלאפענד; ווי א שלאף, ווי א דרעמעל; איינשלעפערענד.

slum'berously *adv.* (סלאמ'-בער-אס-לי) פערשלאפענערהייד, דרעמלענדיג.

slum'bery *a.* (סלאמ'-בער-אי) דרעמלענד, איינשלאפענד; איינשלעפערענד; ווי א שלאף, ווי א דרעמעל; וואס קומט פאר אין שלאף.

slum'brous *a.* (סלאמ'-בראס) ז. *slumberous*.

slumgul'lion *n.* (סלאם-גאל'-יאן) ביליגער שנאפס; א משרת; א לאקיי.

slum'mer *n.* (סלאמ'-ער) איינער וואס וואהנט אין דעם ארעמסטען שטאדט-קווארטאל.

slum'ming *n.* (סלאמ'-אינג) דאס בעזוכען די ארימע און שמוציגע הינטער-געסלעך פון שטאדט.

slump *v. and n.* (סלאמפ) איינגברעכען, איינזינקען ווי דורך אייז אדער אין שנעע; דורכפאלען, האבען א דורכפאל; אנווארפען א קופע; דאס איינזינקען; דאס צוזאמענברעכען; א דורכפאל; א צוזאמענברוך; א קופע, א מאסע, א גרויסע צאהל.

slum'py *a.* (סלאמ'-פי) שלאמיג, זומפיג.

slung (סלאנג) געווארפען, געשליידערט. ז. *sling*.

slung'-shot *n.* (סלאנג'-שאט) א שליידער-שטיין [א מין געוועהר וואס בעשטעהט פון א שטיין אדער א שטיק מעטאל צוגעבונדען צו א שטריק אדער צו א רימען].

slunk (סלאנק) גערוקט. ז. *slink*.

slur *v. and n.* (סלויר) בעפלעקען, בעשמוצען; שענדען, פערליימדען; ערנידריגען, אונטערשעצען, אוועקמאכען מיט דער האנד, פערבייגעהן, דורכלאזען; טהאן עפעס אויף א נאכלעסיגען שטייגער; מאכען אונקלאר דורך צוזאמענמישען [ווי צונויפגיסען די ווערטער אין רעדען]; אין מוזיק — שפיעלען אדער זינגען עטליכע טענער אין איין זילבע [אהן אן אונטערברעכונג]; אין דרוקעריי — מאכען א דאפעל-דרוק [צוליעב דעם, וואס דאס פאפיער האט זיך א רוק געטהאן אדער זיך פערבויגען]; א פלעק; א בעליידיגענדע בעמערקונג; אן אונטערשעצונג, אן ערנידערונג; אין מוזיק — דער פערבינדונגס-צייכען [א צייכען אין נאטען (⌒), וועלכער ווייזט, אז עטליכע טענער דארפען געזונגען אדער געשפיעלט ווערען אהן אן אונטערברעכונג]; אין דרוקעריי — א דאפעל-דרוק [ווען אויף א פלאץ פון פאפיער זעהן זיך דאפעלטע געדרוקטע ווערטער].

slur o'ver (סלויר או'-ווער) עפעס לייכט איבערגעהן, דורכלאזען ווי ניט בעמערקענדיג; האלטען פאר קליין אדער נישטווירדיג.

slush *n. and v.* (סלאש) בלאטע, שלאם; שנעע-שלאם, האלב-צוגאנגענער שנעע; א געמיש פון פעטס מיט אנדערע מאטעריאלען, וואס דיענט צו שמירען רעדער, מאשינען א. ד. ג.; דאס וואס דער קוכער אויף א שיף ווארפט ארוים [בעזאנדערס פעטס]; אזא פעטס, מיט וועלכער עס ווערען בעשמירט די פאלירטע טיילען פון א מאשין זיי זאלען ניט פערראסטעט ווערען; בעשמירען מיט פעטס; ביי מויערער — אנפילען מיט וואפנע א לעדיגען פלאץ צווישען ציעגעל אדער שטיינער; וואשען עפעס, בעגיסענדיג מיט וואסער.

slush'-buck'et *n.* (סלאש'-באק'-עט) א קליינער עמער מיט פעטס, וואס ווערט געברויכט צו שמירען די מאסטען און שטריק אויף א שיף.

slush'-pot *n.* (סלאש'-פאט) א טאפ צו האלטען פעטס.

slush'y *a.* (סלאש'-אי) שלאמיג, נאס, פייכט, שמוציג, בלאטיג.

slut *n.* (סלאט) א צויג; א שלומפער; א שמוציגע אבגעלאזענע פרוי; א יונגע פרוי.

slut'tery *n.* (סלאט'-ער-אי) דאס זיין פערשלומפערט; דאס זיין שמוציג.

slut'tish *a.* (סלאט'-איש) שמוציג, שלומפעריג.

slut'tishly *adv.* (סלאט'-איש-לי) אויף א שלומפעריגען, שמוציגען שטייגער.

slut'tishness *n.* (סלאט'-איש-נעס) שמוציגקייט, שלומפעריגקייט.

sly *a.* (סלאי) שלוי, ליסטיג, כיטרע.

sly'-boots *n.* (סלאי'-בוהטס) א ליסטיגער מענש, א כיטרער יונג.

sly'ly *adv.* (סלאי'-לי) אויף א שלויען, ליסטיגען אדער כיטרען שטייגער.

sly'ness *n.* (סלאי'-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

smack *v., adv. and n.* (סמעק) שמאקטשען, סמאטשקען; טשמאקען, שטארק קושען; סמאקעווען; פערזוכען; שמייסען, פליאסקען; געבען א שמיץ אדער א פליאסק; שמעקען, האבען א גערוך; האבען א טעם; האבען א געוויסע אייגענשאפט אדער כאראקטער; דירעקט, שארף; א שמאקטשע; א טשמאטשקע, א שטארקער קוש; א פאסמאקעווען; א געשמאק; א פאטש; א פליאסק; א ביסעל; אזא קליין פישער-שיפעל מיט א וואסער-באסיין אין מיטען צו האלטען די פיש לעבעדיג [ז. איל.].

Smack

smack a whip (סמעק ע הוויפ) קנאלען מיט דער בייטש.

smack'-boat *n.* (סמעק'-באוט) אזא פישער-שיפעל. ז. *smack*.

smack'er *n.* (סמעק'-ער) א שמאקטשע, א טשמאטשקע, א שטארקער קוש.

smack'ing *a.* (סמעק'-אינג) שמאטשקענדיג, טשמאקענדיג; שטארק, לעבעדיג.

small *a., n., v. and adv.* (סמאהל) קליין, שמאל, ענג, קורץ, ווייניג, דין, שוואך, אונבעדייטענד, אונוויכטיג; דער קליינער אדער דינער טייל פון עפעס; קורצע הויזען [ביז די קניע]; קליינע קויהלען; פערקלענערען; אויף א דינעם אדער צארטען שטייגער [ווענען ציהען א טאן].

small'age *n.* (סמאהל'-עדזש) דער סעלערי [אזא פלאנצע]. ז. *celery*.

small and ear'ly (סמאהל ענד אויר'-לי) א ניט אפיציעלער אבענד-אונטערהאלט.

small arms (סמאהל ארמז) קליינע נעוועהר [ווי ביקסען, פיסטאלעטען א. ז. וו.].

small beer (סמאהל ביער) האלב-ביער, שוואכעס ביער, אונטער-ביער.

small cap'itals (סמאהל קעפ'-אי-טעלז) גרויס-האנטיגע בוכשטאבען פון א קליינעם פארמאט [A, B, C, D א. ז. וו.].

small'-clothes *n.* (סמאהל'-קלאוטהז) קורצע הויזען [ביז די קניע].

small coin (סמאהל קאין) קליינגעלד.

small dea'ler (סמאהל דיע'-לער) א קליין=הענדלער.

small'-debt court (סמאהל'-דעט קאורט) א געריכט, דורך וועלכען מען מאהנט אויף קליינע חובות [ווי אין ענגלאנד — א בעצירקס=געריכט].

small debts (סמאהל דעטס) אין געזעצגעבונג — קליינע חובות, וועלכע בעלאנגען צו דער יוריסדיקציאן פון א בעצירקס=געריכט [ווי למשל, אין שאטלאנד — חובות אונטער 12 פונט].

small di'et (סמאהל דאי'-עט) שלעכטע קעסט.

small fry (סמאהל פראי) קליינע קינדער; אונבעדייטענדע מענשען אדער זאכען.

small hand (סמאהל הענד) די געוועהנליכע קליין=האנטיגע בוכשטאבען אין שרייבען.

small hours (סמאהל אורז) די ערשטע שטונדען פון פריהמארגען.

small intes'tine (סמאהל אינ-טעס'-טין) דער רעכטער טייל פון די געדערים [די דינערע קישקעס]. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

small'ish *a.* (סמאהל'-איש) עטוואס שמאל; אביסעל שמעלער.

small mat'ter (סמאהל מעט'-ער) א קלייניגקייט.

small mon'ey (סמאהל מאנ'-אי) קליינגעלד.

small'-mouthed black'-bass (סמאהל'-מאוטהט בלעק'-בעס) אזא אמעריקאנער עסבארער פיש מיט א קליינעם מויל. ז. איל. ***"Fishes"***

small'ness *n.* (סמאהל'-נעס) שמאלקייט; קליינקייט, אונבעדייטענדקייט.

small'-pi'ca *n.* (סמאהל'-פאי'-קא) אין דרוקעריי — קליינע ציצערא [א זארט שריפט וואס איז גלייך צו 11 פונקטען]. ז. ***point***

small pota'toes (סמאהל פא-טיי'-טאוז) א קלייניגקייט, א גארנישט, אן אונבעדייטענדע פערזאן אדער זאך.

small'pox *n.* (סמאהל'-פאקס) פאקען=קראנקהייט, פאקען.

small'-shot *n.* (סמאהל'-שאט) שראט [צום שיסען].

small stuff (סמאהל סטאף) מארלין, קליינע שטריקלעך [צום ארומוויקלען גרויסע שיפס=שטריק].

small talk (סמאהל טאהק) פלוידעריי, דברים בטלים.

small wares (סמאהל וועהרז) קליינע גאלאנטעריי=וואארען; קלייניגקייטען.

smalt *n.* (סמאהלט) קאבאלט=בלוי [אזא פארב]; קאבאלט=גלאז [אזא זארט בלויעס גלאז].

smal'tine *n.* (סמאהל'-טין) סמאלטין [א מין קאבאלט פון גרויען קאליר].

smal'tite *n.* (סמאהל'-טאיט) ז. ***smaltine***

smar'agd *n.* (סמער'-עגד) דער סמאראגד [אזא גרינער עדעלשטיין].

smarag'dine *a.* (סמע-רעג'-דין) ווי א סמאראגד; פון א גרינעם קאליר.

smarag'dite *n.* (סמע-רעג'-דאיט) סמאראגדיט [א מין גרינער מינעראל].

smart *v., n. and a.* (סמארט) שמארצען, ברענען; פיהלען שמערצען; ליידען פאר עפעס; מאכען עס זאל שמארצען, פעראורזאכען א שארפע וועהטאג; דאס שמארצען, דאס ברענען; דער שמארץ; א שמערץ=געפיהל, יסורים; א פראנט; שמערצהאפט, שמארצענד, שארף, בייסענד; שטעכיג; גוואלטיג, שטארק; שארפזיניג, קלוג; לעבעדיג, לעבהאפט; פריש; פראנטיש, מאדיש, אויסגעפוצט, עלעגאנט; היבש, גרויס, בעדייטענד; געזונד.

smart as a steel trap (סמארט עז ע סטיעל טרעפ) זעהר שארפזיניג, זעהר קלוג.

smar'ten *v.* (סמארטן) פוצען, אויסציערען; מאכען גלענצענד אדער לעבעדיג.

smart'-grass *n.* (סמארט'-גרעס) ז. ***smartweed***

smart'ly *adv.* (סמארט'-לי) אויף א שמארצענדען, שמערצהאפטען שטייגער; אויף א גלענצענדען, קלוגען אדער לעבהאפטען אופן.

smart'-mon'ey *n.* (סמארט'-מאנ'-אי) פריון, אויסקויף=געלד [געלד וואס ווערט געצאהלט אום אויסצומיידען אן אונאנגענעהמע פערפליכטונג אדער א שמערצליכע לאגע]; אין געזעצגעבונג — א פערגרעסערטע בעלוינונג פאר א בעשעדיגונג צוליעב די אומשטענדען, וועלכע פערגרעסערען די שולד [ווי למשל א בעשעדיגונג וואס האט זיך בעקומען דורך שלאגען מיט צופיעל אכזריות]; שמערצענס=געלד [א בעלוינונג פאר וואונדען, וועלכע א סאלדאט אדער מאטראז קריגט אין מלחמה].

smart'ness *n.* (סמארט'-נעס) שמערץ, וועהטאג; שמארצונג; ביטערקייט, שלויהייט, קלוגהייט, לעבעדיגקייט; פראנטישקייט, אויסגעפוצטקייט.

smart say'ing (סמארט סיי'-אינג) א קלוג ווערטעל.

smart'-tick'et *n.* (סמארט'-טיק'-עט) א צייגניס וואס ווערט געגעבען צו איינעם צו בעקומען שמערצענס=געלד. ז. ***smart-money***

smart'weed *n.* (סמארט'-הוויעד) וואסער=פעפער [א מין גראז וואס שמארצט זעהר ווען מען לעגט עס צו צו די מעהר עמפפינדליכע טיילען פון קערפער. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל פאר לאזען אורין].

smar'ty *n.* (סמאר'-טי) א חכם, א כלומר'שט וויציגער יונג.

smash *v. and n.* (סמעש) צושמעטערען, צוברעכען, צוברעקלען; שלאגען, שטויסען, שליידערען, צושטערען, פערניכטען, א תל מאכען, רואינירען; צושמעטערט ווערען, צובראכען ווערען; רואינירט ווערען, באנקראטירען; אנשטויסען זיך מיט א שטארקען קלאפ; א צושמעטערענדער קלאפ; א פערניכטונג, א צושטערונג; א באנקראט; א געטראנק פון בראנפען, אייז, צוקער א. ז. וו.; א פערניכטענדער צוזאמענשטויס.

smash down (סמעש דאון) נידערשמייסען; נידערשטירצען.

smash'er *n.* (סמעש'-ער) א צושטערער, א צוברעכער, א פערניכטער; א פערניכטענדע רעדע אדער ענטפער; א פערניכטענדער צייטונגס=ארטיקעל; דאס געוואלטיג גרויסע; עטוואס וואס גיט אן ענטשיידענע לעזונג צו א פראגע; דער וואס לאזט פאלש געלד אין גאנג; א פאלשע מטבע.

smash'ing *a.* (סמעש'-אינג) צוקלאפענד, צוברעכענד, צושמעטערענד.

smash'ing-machine' *n.* (סמעש'-אינג-מע-שין') א מין פרעס וואס ווערט געברויכט ביי איינבינדער צוזאמענצודריקען די צונויפגעלעגטע בויגענס פאפיער איידער מען נעהט זיי צונויף.

smash'ing-press *n.* (סמעש'-אינג-פרעס) ז. ***smashing-machine***

smash'-up *n.* (סמעש'-אפ) א צושמעטערענדער קלאפ, א שטארקער צוזאמענשטויס [ווי פון צוויי צוגען אויף אן אייזענבאהן].

smatch *v. and n.* (סמעטש) סמאקעווען, פיהלען א טעם; געשמאק, טעם; א לעק, א ביסעל; אן אויבערפלעכליכעס וויסען פון עפעס; די ווייס=קעלכען [א קליינער פויגעל פון איירא פא און אמעריקא, וואס האלט זיך אויף מייסטענס צווישען פעלזען].

smat'ter *v. and n.* (סמעט'-ער) רעדען אויבערפלעכליך, רעדען פון עפעס ניט האבענדיג קיין ידיעה דערין; האבען אויבערפלעכליכע קענטניס; אן אויבערפלעכליכעס וויסען, אן אויבערפלעכליכע קענטניס.

smat'terer *n.* (סמעט'-ער-ער) אן אויבערפלעכליכער קענער, א האלב=געלעהרטער, א קליינער למדן; א דילעטאנט.

smat'tering *n.* (סמעט'-ער-אינג) דאס אויבערפלעכליכע וויסען, אויבערפלעכליכע קענטניס.

smat'teringly *adv.* (סמעט'-ער-אינג-לי) אויף אן אויבערפלעכליכען, דילעטאנטישען שטייגער.

smear *v. and n.* (סמיער) זאלבען, בעשמירען מיט אויל; בעשמירען, בעשמוצען, בעפלעקען; שמירען [מאהלען אהן געשמאק]; א שמיער, א פלעק; אין טעפעריי — א געמיש פון גלאזור=מאטעריאלען מיט וואסער [צו גלאזירען ליימענע כלים].

smear'-case *n.* (סמיער'-קיים) צווארעך. ז. ***cottage cheese***

smear'iness *n.* (סמיער'-אי-נעס) שמיעריגקייט, קלעפעדיגקייט; דאס זיין פערשמיערט, געשמיערט אדער געפאטשקעט.

smear'y *a.* (סמיער'-אי) שמיעריג, קלעפעדיג, פערשמיערט; געשמיערט, געפאטשקעט.

smec'tite *n.* (סמעק'-טאיט) א מין מינעראל פון א ווייסען, גרינעם אדער גרויען קאליר [ווערט בענוצט אין ארויסנעהמען פעטע פלעקען פון קליידער].

smed'dum *n.* (סמעד'-אם) פוידער; חכמה, גייסט, מוטה.

smegmat'ic *a.* (סמעג-מעט'-איק) זייפיג, וואס רייניגט.

smell *v. and n.* (סמעל) שמעקען, פיהלען א גערוך; שפירען, דערשמעקען, דערשפירען; ארויסלאזען א גערוך; שטינקען; שמעקען מיט עפעס; ארויסווייזען זיך מיט א געוויסען כאראקטער אדער איינענשאפט; דער חוש הריח; א ריח, א גערוך; א שפור; דאס שמעקען.

smell a rat (סמעל ע רעט) פערדעכטיגען אז ניט אלץ איז גוט אדער אז עפעס שלעכטעס ווערט געטהאן.

smell'er *n.* (סמעל'-ער) א שמעקער; איינער אדער עפעס וואס דערשמעקט אדער דערשפירט; עפעס וואס שמעקט אדער וואס האט א גערוך; אן אויסשפירער, א שפיאן; די נאז.

smell'-feast *n.* (סמעל'-פיעסט) איינער וואס געהט ארום שמעקענדיג וואו צו קענען אבעסען א גוטע סעודה; א סעודה, ביי וועלכער מען דארף זיך בעגנוגענען מיט'ן גערוך פון די מאכלים.

smell'ing *n.* (סמעל'-אינג) דאס שמעקען; דער חוש הריח.

smell'ing-bot'tle *n.* (סמעל'-אינג-

באט'ל) א שמעק־פלעשעלע, א פארפיום־
פלעשעלע.
smell'ing-salts *n.* (סמעל'-אינג־
סאהלטס) הירשהארן־זאלץ [אזא זאלץ
וואס איז צוגעריכט צו האבען א שמעקע־
דען גערוך].
smell'-less *a.* (סמעל'-לעס) אהן א גע־
רוך.
smell of the foot'lights (סמעל אוו
טהי פוט'-לאיטס) האבען טעאטראלישע
מאניערען; זיין טעאטראליש אין דער
שפראך אדער אויפפיהרונג.
Her manners smell of the footlights.
smell of the lamp (סמעל אוו טהי
לעמפ) שמעקען מיט ביינאכטיגער ארבייט
[ווענען א ליטעראַרישען ווערק וואס איז
פערפאסט געווארען מיט גרוים מיה].
smell out (סמעל אוט) אויסשפירען,
אויסגעפינען.
smell'-trap *n.* (סמעל'-טרעפ)
ז. *drain-trap*
smell'y *a.* (סמעל'-אי) שמעקענד, מיט
א גערוך; שטינקענד.
smelt *v. and n.* (סמעלט) שמעלצען,
גיסען [מעטאל], פאנאנדערלאזען; א
א סטינקע, א סטינט [אזא קליינער עס־
בארער פיש].

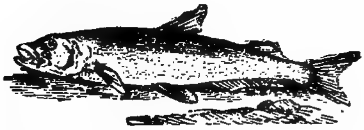

Smelt

smel'ter *n.* (סמעל'-טער) א שמעלצער, א
מעטאל־גיסער.
smel'tery *n.* (סמעל'-טער-אי) א שמעל־
צונגס־ארט, א מעטאל־גוס פאבריק.
smel'ting *n.* (סמעל'-טינג) דאס שמעל־
צען.
smel'ting-fur'nace *n.* (סמעל'-טינג-
פויר'-נעס) א שמעלץ־אויווען [א אויווען
צו שמעלצען מעטאלען].
smel'ting-house *n.* (סמעל'-טינג-האוס)
א גיסעריי, א שמעלץ־הויז [א הויז וואו
עס ווערען געשמאלצען מעטאלען].
smel'ting-pot *n.* (סמעל'-טינג-פאט) א
שמעלץ־טאפ, א טיגעל.
smer'lin *n.* (סמויר'-לין) די שמערלע
[אזא קליינער פיש]. ז. *loach*
smew *n.* (סמיו) [א מין קליינע
קאלבען־טויכער, אזא ענטעל אדער קאטש־
קע. זיינע פוך און פעדערען ווערען זעהר
טייער געשעצט].
smidg'en *n.* (סמידזש'-ען) א קליין שטי־
קעל, א קליין ביסעל.
smift *n.* (סמיפט) א צינד־קנייטעל אויף
צורייסען פעלזען, שטיינער א. ד. ג.
smi'lax *n.* (סמאי'-לעקס) א צארטע דרום־
אפריקאנישע פלאנצע מיט קליינע גלאנציג־
גרינע בלעטער און גרינליכע בלומען; א
פלאנצע פון א גרויסען מין ליליען־פערמי־
גע גראזען און קוסטעס, וואס איז פער־
שפרייט איבער די ווארימע לענדער כמעט
פון דער גאנצער וועלט.
smile *v. and n.* (סמאיל) שמייכלען;
קוקען פרעהליך; זיך ארויסווייזען אין א
גינסטיגען, אנגענעהמען אויסזעהן; טרינ־
קען אין א קאמפאניע; אויסדריקען דורך
א שמייכעל [ווי א "גוט מארגען"]; א
שמייכעל; א פרעהליכער אויסזעהן; א
זיסער בליק; גונסט, חן, בעגינסטיגונג; א
טרונק אין געזעלשאפט; דאס פונדעווען
מיט משקה.
smile'less *a.* (סמאיל'-לעס) אהן א שמיי־
כעל; אהן פריידען.
smile of contempt (סמאיל אוו קאנ־
טעמפט') א פעראכטונגס־שמייכעל.
smile on (סמאיל אן) גוטמוטיג אויף
עפעס ארונטערקוקען.
smi'ler *n.* (סמאי'-לער) א שמייכלענדער.
smi'let *n.* (סמאי'-לעט) א שמייכעלע.
smi'ling *a.* (סמאי'-לינג) שמייכלענד,
לאכענד; מיט א שמייכעל, מיט א גלעכ־
טערעל.
smi'lingly *adv.* (סמאי'-לינג-לי) שמייכ־
לענדיג; מיט א שמייכעל.
smi'lingness *n.* (סמאי'-לינג-נעס) א
שמייכלענדעס אויסזעהען.
smirch *v. and n.* (סמוירטש) בעשמיע־
רען, בעשמוצען, פערפאטשקען; א פער־
שמיערונג; א פלעק.
smirk *v. and n.* (סמוירק) שמייכלען,
קוקען א מילדען, ליעבליכען בליק;
א ליעבליכער שמייכעל, א זיסער בליק.
smit *n.* (סמיט) א פלעק; א צייכען אויף
שאף [געמאכט מיט רויטען קרייד]; רוי־
טער קרייד [צום צייכנען שאף].
smite *v.* (סמאיט) 1. שלאגען, א שטארקען
קלאפ טהאן; 2. טויטען, דערשלאגען, פער־
ניכטען; 3. שווער טרעפען [מיט אן אונ־
גליק, מגפה א. ז. וו.]; 4. בעשטראפען;
5. מאכען א שטארקען רושם, בעטויבענד
ווירקען, ארויסרופען א שטארקען געפיהל,
ארומכאפען, שטארק בעאיינפלוסען אדער
בעווירקען [מיט ליידענשאפט, ליעבע
מורא א. ז. וו.]; 6. מאטערען, פייניגען
[ווי מיט פארווירפע]; 7. זיך אנקלאפען,
זיך צוזאמענשטויסען; 8. א קלאפ טהאן,
ווירקען ווי א שטארקער קלאפ.
2. The Lord shall smite the proud, and lay His hand upon the strong. 3. The city was smitten by pestilence. 5. The charms of beauty smite the basest of hearts. 8. The roaring of a distant thunder smote upon his ear.
smit'er *n.* (סמאיט'-ער) א שלעגער.
smith *n. and v.* (סמיטה) א שמיעד;
א מעטאל־ארבייטער; שמיעדען.
smith'am *n.* (סמיטה'-עם)
ז. *smeddum*
smithereens' *n.* (סמיטה-ער-איענז')
שטיקלעך, פיצלעך.
In his fury he broke the dishes to smithereens.
smith'ers *n.* (סמיטה'-ערז)
ז. *smithereens*
smith'ery *n.* (סמיטה'-ער-אי) שמיעד־
ריי; שמיעד־ארבייט; דאס שמיעדען; די
שמיעד־קונסט; א שמיעד־הויז, א קוזניע.
Smith'ian *a.* (סמיטה'-אי-ען)
וואס איז שייך צום שאטלענדישען עקאנאמיסט אדאם
סמיטה [געבארען 1723, געשטארבען
1790] אדער צו זיינע לעהרען.
smith'ing *n.* (סמיטה'-אינג) דאס שמיע־
דען; שמיעדעריי, שמיעד־ארבייט; די
שמיעד־קונסט.
Smithso'nian *a.* (סמיטה-סאו'-ני-ען)
וואס איז שייך צום ענגלישען געלעהרטען
און פילאנטראפ דזשיימס סמיטהסאן [גע־
שטארבען איז יאהר 1829] אדער צו דער
סמיטהסאנישער אקאדעמיע אין וואשינג־
טאן, וועלכע איז געגרינדעט געווארען
אויף זיינע מיטלען.
ז. *Smithsonian Institution*
Smithso'nian Institu'tion (סמיטה-
סאו'-ני-ען אינ-סטי-טיו'-שאן) די סמיטה־
סאנישע אקאדעמיע אדער דער סמיטהסא־
נישער אינסטיטוט אין וואשינגטאן, וואס
איז געגרינדעט געווארען אויף די מיט־
לען פון דעם ענגלישען געלעהרטען און פי־
לאנטראפ דזשיימס סמיטהסאן [געשטאר־
בען 1829] און האט די אויפגאבע צו
מאכען וויסענשאפטליכע פארשונגען און צו
פערשפרייטען וויסענשאפט.
smith'sonite *n.* (סמיטה'-סאנ-איט)
צינק־ערץ. ז. *calamin*
smith'work *n.* (סמיטה'-הוואירק)
שמיעד־ארבייט; מעטאל־ארבייט.
smith'y *n.* (סמיטה'-אי) א שמיעד־הויז,
א קוזניע; א שמיעד.
smitt *n.* (סמיט) ז. *smit*
smit'ten *a.* (סמיטן) שטארק געטראפען;
שטארק בעווירקט. ז. *smite*
The girl is smitten with love for him.
smock *n. and v.* (סמאק) א פרויען־
העמד; א פרוי; א פויערישער לייווענטע־
נער ארבייטס־קיטעל; אנטהאן אין א פוי־
ערישען ארבייטס־קיטעל; קרעפען, מאכען
נעקרעפט [מאכען צייג אין פעלדעלעך
אזוי אז עס זאלען זיך קענען ציהען].
smock'-faced *a.* (סמאק'-פייסט) וואס
האט א ווייבליכען אויסזעהן; בלייך, מיט
א ווייסען געזיכט.
smock'-frock *n.* (סמאק'-פראק) א
פויערשער לייווענטענער ארבייטס־קיטעל.
smock'less *a.* (סמאק'-לעס) אהן א
העמד, נאקעט.
smock'-lin'en *n.* (סמאק'-לינ'-ען) אזא
שטארקע לייווענד פאר פויערשע ארבייטס־
קיטלען [אין ענגלאנד].
smock'-mill *n.* (סמאק'-מיל) א האָ־
לענדישע ווינד־מיהל, א טורם־ווינד־מיהל
[ביי וועלכער בלויז דער דאך דרעהט זיך
אום ביים אנשטעלען די פליגלען צום
ווינד].
smock'-race *n.* (סמאק'-רייס) א וועט־
לויפען פון פרויען [וואו דער פריז איז
א פרויען־העמד].
smok'able *a.* (סמאוק'-עבל) רויכבאר,
וואס מען קען רויכערען.
smoke *v. and n.* (סמאוק) רויכערען;
זיך רויכערען; אויסרויכערען; פערטריי־
בען דורך רויך, ארויסרויכערען; פער־
רויכערען; ארויסלאזען דאמפף אדער פא־
רע; זיך אנצינדען, ווערען אויפגערעגט;
אויפרעגען, אנצינדען; אויסשפירען, אויס־
שמעקען, אויסניוכען; ארויסלאזען שטויב
[ווי ביים אויסקלאפען קליידער]; אויס־
קלאפען שטויב; ליידען פאר עפעס, בע־
שטראפט ווערען; רויך; דונסט, פארע,
דאמפף; דאס רויכערען
smoke'-arch *n.* (סמאוק'-ארטש)
ז. *smoke-box*
smoke'-ball *n.* (סמאוק'-באהל) א רויך־
קוגעל, א דאמפף־קוגעל [א קוגעל וואס
לאזט ארויס א געדיכטען רויך. ווערט גע־
ברויכט אין מיליטער און פון יעגער].
smoke'-bell *n.* (סמאוק'-בעל) א קאל־
פאק איבער א לאמפ אדער גאז־ליכט [אום
צו פערהיטען, די סטעליע זאל נים פער־
רויכערט ווערען].
smoke'-black *n.* (סמאוק'-בלעק) סאזשע
[רוס].
smoke'-board *n.* (סמאוק'-באורד) א
רויך־ברעט, א רויך־פלאטע [אזא בעוועג־
ליכעס ברעט אדער פלאטע ביי א קאמין
צו פערגרעסערען דעם לופט־צוג].
smoke'-box *n.* (סמאוק'-באקס) דער
רויך־קאסטען אדער רויך־קאמער פון א
דאמפף־קעסעל [דורך וועלכען דער רויך
קומט אריין אין דער רויך־רעהר].
smoke'-brown *n.* (סמאוק'-בראון) רוי־
כיג־ברוינער קאליר, א טונקעלער גרוליך־
ברוינער קאליר [פון אינזעקטען].
smoke'-bur'ner *n.* (סמאוק'-בויר'-

נער) אן אויוון אדער פייער, וואס ברענט אהן רויך.

smoke'-bush *n.* (סמאוק׳-בוש) ז. *smoke-tree*

smoke'-cap *n.* (סמאוק׳-קעפ) א קוימען־דעקעל [וואס דערלאזט ניט, אז דער ווינד זאל טרייבען דעם רויך צוריק אין אויוועז].

smoke'-condens'er *n.* (סמאוק׳-קאנ-דענס׳-ער) ז. *smoke-washer*

smoke'-consum'er *n.* (סמאוק׳-קאנ-סיומ׳-ער) א רויך־פערצעהרונגס־אפאראט [אן אפאראט צום פערצעהרען אדער אי־בערברענען רויך]

smoke'-consum'ing *a.* (סמאוק׳-קאנ-סיומ׳-אינג) רויך־פערצעהרענד, וואס ברענט איבער דעם רויך

It is a smoke-consuming furnace.

smoke'-dried *a.* (סמאוק׳-דראיד) גע־רויכערט.

smoke'-dry *v.* (סמאוק׳-דראי) רויכע־רען [פלייש, פיש א. ז. וו.].

smoke'-eat'er *n.* (סמאוק׳-איעט׳-ער) א פייער־לעשער.

smoke'-gray *n.* (סמאוק׳-גריי) רויך־גרויער קאליר [אן עטוואס מאטער אראנ־זשעוויג־גרויער קאליר].

smoke'-house *n.* (סמאוק׳-האוס) א גע־בײדע צום רויכערען פלייש אדער פיש; א געביידע צו האלטען גערויכערטע פיש פעל [אום לייכטער אראבצונעהמען פון זיי די האר].

smoke'-jack *n.* (סמאוק׳-דזשעק) דער בראטען־ווענדער [א מאשין צו דרעהען די בראט־שפיזען ביים רויכערען פלייש, וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך דעם לופט־צוג אין אויוון]; א קוימען־קאל־פאק אויף אן אייזענבאהן־וואגאן.

smoke'less *a.* (סמאוק׳-לעס) רויכלאז, וואס רויכערט ניט, וואס גיט ניט ארויס קיין רויך.

Smokeless powder is one of the latest inventions.

smoke'lessly *adv.* (סמאוק׳-לעס-לי) אהן רויך, ניט רויכערענדיג.

smoke'lessness *n.* (סמאוק׳-לעס-נעס) רויכלאזיגקייט.

smoke'-mon'ey *n.* (סמאוק׳-מאנ׳-אי) ז. *smoke-silver*

smoke'-paint'ing *n.* (סמאוק׳-פיינט׳-אינג) סאזשע־מאלעריי.

smoke'-pen'ny *n.* (סמאוק׳-פענ׳-אי) ז. *smoke-silver*

smoke'-pipe *n.* (סמאוק׳-פאיפ) ז. *smoke-stack*

smoke'-plant *n.* (סמאוק׳-פלענט) דער געלב־האלץ בוים [ז. *smoke-tree*]; די רויך־פלאנץ [אזא פאליפ].

smoke'-prevent'er *n.* (סמאוק׳-פרי-ווענט׳-ער) ז. *smoke-consumer*

smoke'-proof *n.* (סמאוק׳-פרוהף) א פראבע־אבדרוק פון אן אויסגראווירטען שטעמפעל דורך אנרויכערען איהם מיט סאזשע.

smoke'-quartz *n.* (סמאוק׳-קהוואהרטס) ז. *smoky quartz*

smok'er *n.* (סמאוק׳-ער) א רויכערער; איינער וואס רויכערט פיש אדער פלייש; א ציגאר; א קיבעצער, א חוזק־מאכער; א רויכער־וואגאן; א מענער־אונטערהאלט [מיט מוזיק, קארטען און וואדעוויל־פאר־שטעלונגען]; דער לאנג־שנאבעלדיגער בראד־פויגעל [ז. *curlew*]; א שטים־בערעכטיגטער בירגער [פארצייטען אין

ענגלאנד]; א פאררויכטונג צו מאכען א רויך אין א ביענשטאק.

smoke'-rock'et *n.* (סמאוק׳-ראק׳-עט) א פאררויכטונג צו פראבירען די פעסטקייט און גאנצקייט פון רעהרען, אנלאזענדיג אין זיי רויך.

smoke'-room *n.* (סמאוק׳-רוהם) א רויך־צימער.

smok'er's can'cer (סמאוק׳-ערז קענ׳-סער) א רויכערער־קרעבס [אזא ליפען־קראנקהייט, וואס קומט, ווי מען גלויבט, פון רויכערען א ליולקע].

smok'er's heart (סמאוק׳-ערז הארט) א הארץ־קראנקהייט וואס קומט פון רוי־כערען.

smok'er's patch'es (סמאוק׳-ערז פעטש׳-עז) א מין הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך ווייסע פלעקען אין מויל און אויף די ליפען.

smok'ery *n.* (סמאוק׳-ער-אי) א רוי־כער־צימער; א פלאץ, וואו מען רויכערט אפיום.

smoke'-sail *n.* (סמאוק׳-סייל) א רויך־זעגעל [א זעגעל וואס דערלאזט ניט, אז דער רויך זאל ביי א נענען־וויגר זיך פער־שפרייטען איבער׳ן שיפס־דעק].

smoke'-sil'ver *n.* (סמאוק׳-סיל׳-ווער) א פארצייטיגע אבצאהלונג צום גלח אויף הייצונג.

smoke'-stack *n.* (סמאוק׳-סטעק) דער רויך־קוימען אדער די רויך־רעהר פון א דאמפף־קעסעל.

smoke'-stone *n.* (סמאוק׳-סטאון) ז. *smoky quartz*

smoke'-tight *a.* (סמאוק׳-טאיט) וואס לאזט ניט דורך קיין רויך.

smoke'-tree *n.* (סמאוק׳-טריע) דער געלב־האלץ בוים [אזא שעהנער קוסט מיט פרענז־עהנליכע בלומען און פעדערדיגע שטענגלעך. פון דעם האלץ קריגט מען ארויס א טייערע פארב און די בלעטער ווערען געברויכט צו גארבען פעל].

ז. *fringe-tree*

smoke'-wash'er *n.* (סמאוק׳-וואש׳-ער) א רויך־וואשער [א פאררויכטונג צו רייניגען רויך דורך א וואסער־שטראם].

smok'ily *adv.* (סמאוק׳-אי-לי) רויכיג; ווי רויך; פעררויכערט; רויכערענדיג; אנגעפילט מיט דונסט אדער פארע; גע־בעלדיג, טומאנעג.

smok'iness *n.* (סמאוק׳-אי-נעס) רוי־כיגקייט; פעררויכערטקייט; דאס רויכע־רען; דאס זיין אנגעפילט מיט דונסט אדער פארע; נעבעלדיגקייט, טומאנקייט.

smok'ing *n.* and *a.* (סמאוק׳-אינג) 1. דאס רויכערען; 2. דאס קיבעצען; חוזק־מאכעריי, אבשפאטונג; 3. רויכע־רענד; דאמפפענד; 4. בייז, שטורמדיג.

2. He gave him a good smoking. 4. We were caught in a smoking shower.

smok'ing-cap *n.* (סמאוק׳-אינג-קעפ) א רויכערער־מיצעל [אזא יארמולקע אדער מיצעל, וואס רויכערער טראגען אפט אין א רויכער־צימער].

smok'ing-car *n.* (סמאוק׳-אינג-קאר) א רויכער־וואגאן [א וואגאן, וואו עס איז ערלויבט צו רויכערען].

smok'ing-car'riage *n.* (סמאוק׳-אינג-קער׳-אידזש) ז. *smoking-car*

smok'ing-jack'et *n.* (סמאוק׳-אינג-דזשעק׳-עט) א רויכער־זשאקעט, א הויז־זשאקעט.

smok'ing-lamp *n.* (סמאוק׳-אינג-לעמפ) א לאמפ אויף א קריעגס־שיף צום פעררויכערען [ווערט אויפגעהאנגען אין די

שטונדען, ווען דאס רויכערען איז ער־לויבט].

smok'ingly *adv.* (סמאוק׳-אינג-לי) ווי רויך; ווי דאמפף; אלס רויך אדער דאמפף.

smok'ing-room *n.* (סמאוק׳-אינג-רוהם) א רויכער־צימער.

smok'y *a.* (סמאוק׳-אי) רוי־כערענד; רויכיג; אנגעפילט מיט רויך אדער אוים־דונסטונגען; נעבעלדיג, טומאנעג; פער־רויכערט; פון רויך־קאליר, גרויליך־ברוין.

smok'y quartz (סמאוק׳-אי קהוואהרטס) דער רויכיגער אדער גרוי־ברוינער קווארץ.

ז. *quartz*

smok'y u'rine (סמאוק׳-אי יו׳-רין) טונקעלער אורין, השתנה געמישט מיט בלוט [וואס קומט ארוים ביי ניערען־ענט־צינדונג].

smol'der *v.* and *n.* (סמאול׳-דער) טליען; רויכערען; שטיקען [ווי רויך]; פעררויכערען; דאס טליען; דאס רויכערען.

smolt *n.* (סמאולט) א לאקס, וואס איז אלט פון א יאהר ביז צוויי.

smooch *v.* (סמוהטש) פערשמוצען, איינ־שמירען. ז. *smutch*

smooth *a.*, *n.* and *v.* (סמוהטה) גלאט; פאלירט; גלייך; לייכט; אהן האר; זאנפט, מילד, רוהיג, בערוהיגענד; אנגע־נעהם; וואס געברויכט אן אנגענעהמע שפראך; מיט א גלאטען צינגעל; חניפה־דיג; היפאקריטיש; דאס מאכען גלאט; א גלאטקייט; גלאטקייט; א פלאך פעלד; מאכען גלאט אדער גלייך; מאכען לייכט; מאכען פליסענד אדער אנגענעהם [ווי א שפראך]; מילדערען, בערוהיגען, איינ־שטילען; מאכען זאנפט; ווערען גלאט, גלייך אדער רוהיג.

smooth'-bore *a.* and *n.* (סמוהטה׳-באור) וואס האט א גלאטעס [ניט שרויפ־ארטיגעס] שיס־לאך; א שיס־געוועהר מיט א גלאטען שיס־לאך.

smooth'-browed *a.* (סמוהטה׳-בראוד) מיט ניט אנגעכמורעטע ברעמען, מיט א ניט נעקנייטשטען שטערען.

smooth'-chinned *a.* (סמוהטה׳-טשינד) אהן א בארד; מיט א גלאטען, ראזירטען פנים.

smooth'-dit'tied *a.* (סמוהטה׳-דיט׳-איד) מיט א זאנפטער ליעבליכער מעלא־דיע; זאנפט און אנגענעהם געזונגען אדער געשפיעלט.

smoothe *v.* (סמוהטה) ז. *smoothen*

smooth'en *v.* (סמוהטהן) מאכען גלאט אדער פאלירט; מאכען לייכט, זאנפט, מילד, אנגענעהם אדער פליסענד; בערו־היגען, איינשטילען.

smooth'er *n.* (סמוהטה׳-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט גלאט אדער פאלירט; א היפאקריט, א חונף; אזא שמאלער באנד אויף א צילינדער־דרוק־פרעס וואס האלט גלייך דאס פאפיער; אין גלאז־שלייפעריי — א ראד צו פאלי־רען און גלאט מאכען די איינשניטע און פערטיעפונגען; אן ארבייטער וואס אר־בייט ביי דיזען ראד.

smooth'-faced *a.* (סמוהטה׳-פייסט) מיט א גלאטען פנים, אהן א בארד; מיט א גלאטער אויבערפלעכע; מיט א גוטען, שמייכלענדען, אנגענעהמען אויסדרוק; היי־פאקריטיש.

smooth'-grained *a.* (סמוהטה׳-גריינד) גלאט [ווענען האלץ אדער שטיין].

smooth'ing-box *n.* (סמוהטה׳-אינג-באקס) א בינעל־אייזען, א פלעט־אייזען.

א פּרעס=אייזען, א פּרעסעל [וואס איז אויסגעהוילט אינווייניג].

smooth'ing i'ron (סמוהטה'-אינג אי'-ערן) א ביגעל=אייזען, א פּלעט=אייזען, א פּרעס=אייזען, א פּרעסעל.

smooth'ing-plane *n.* (סמוהטה'-אינג-פּליין) א פּאליר=הובעל [א הובעל צום אבהובלען גלאט].

smooth'ing-stone *n.* (סמוהטה'-אינג-סטאון) א פּלעט=שטיין, א פּרעסעל פון פּעקשטיין.

smooth'ly *adv.* (סמוהטה'-לי) גלאטיג, גלאטליך, מיט לייכטקייט, זאנפטקייט, מילדקייט אדער רוהיגקייט; אויף אן אנגענעהמען אופן; מיט אן אנגענעהמער, גלאטער שפּראך; מיט א גלאטען ציגנגעל, חניפה'דיג, היפּאקריטיש.

smooth'ness *n.* (סמוהטה'-נעס) גלאטקייט, גלייכקייט; לייכטקייט; זאנפטקייט, מילדקייט, רוהיגקייט; אנגענעהמליכקייט; חניפה'דיגקייט, היפּאקריטישקייט.

smooth'-paced *a.* (סמוהטה'-פּייסט) מיט א לייכטען טריט, פליסענד, וואס בעוועגט זיך לייכט.

smooth'-shod *a.* (סמוהטה'-שאד) מיט גלאטע פּאדקאוועס [הוף=אייזענס].

smooth'-spo'ken *a.* (סמוהטה'-ספּאו'קן) וואס רעדט מיט גלאטינקע ריידעלעך; חניפה'דיג; היפּאקריטיש.

smooth'-tongued *a.* (סמוהטה'-טאנגד) ז. ***smooth-spoken***.

smoren'do *a.* (סמא-רענ'-דא) ז. ***morendo***.

smorzan'do *a.* (סמאור-צאנ'-דא) ז. ***morendo***.

smoth'er *v. and n.* (סמאטה'-ער) 1. שטיקען, זיך שטיקען; 2. פערשטיקען, אונטערדריקען, פערטושען; זיך טושען, פערשטיקט ווערען, אונטערדריקט ווערען; 3. דעמפּפען, איינדעמפּפען; 4. עטוואס שטיקענדעס [ווי שטיקענדע לופט, רויך, דונסט, טומאן אדער שטויב]; 5. דאס טליען; 6. פערבארגענהייט, פערשטיקטקייט; פערשטיקונג, אונטערדריקונג; 7. א מישמאש.

1. We were almost **smothered** by the crowd around us. 2. The resolutions were **smothered** by the committee. 3. We ordered a steak with **smothered** onions. 6. Do not keep your suspicions in **smother**. 7. There is a perfect **smother** of letters and papers on the table.

smothera'tion *n.* (סמאטה-ער-איי'-שאן) שטיקונג; א מאטראזען=מאכל פון נעדעמפּפטען אקסען=פלייש, חזיר=פלייש און קארטאפעל.

smoth'er-fly *n.* (סמאטה'-ער-פלאי) א פלאנץ=לויז. ז. ***aphid***.

smoth'eriness *n.* (סמאטה'-ער-אי-נעס) שטיקעדיגקייט; רויכיגקייט, שטויביגקייט, דאמפּפיגקייט.

smoth'eringly *adv.* (סמאטה'-ער-אינג-לי) אויף א שטיקענדען אופן; אויף א פערשטיקענדען אדער אונטערדריקענדען אופן; רויכיג, דאמפּפיג, שטויביג.

smoth'er-kiln *n.* (סמאטה'-ער-קיל) אן אויווען צום פעררויכערען טעפּ.

smoth'ery *a.* (סמאטה'-ער-אי) שטיקענד; רויכיג, דאמפּפיג, שטויביג.

smouch *v. and n.* (סמאוטש) פערשמוצען, אויסשמירען מיט סאזשע, שווארץ מאכען מיט קויהל; פערפלעקען; בעקומען אויף אן אונעהרליכען אופן; א שווארצער אדער שמוציגער פלעק; א שמאקטשע, א קלינגענדער קוש.

Smouch *n.* (סמאוטש) א איד.

smouched *a.* (סמאוטשט) אויסגעפלעקט; שמוציג; פערשמוציגט.

smoul'der *v. and n.* (סמאול'-דער) ז. ***smolder***.

Smouse *n.* (סמאוס) ז. ***Smouch***.

smout *v. and n.* (סמאוט) טהאן צופעליגע ארבייט; א שריפטזעצער וואס נעהמט אן צופעליגע ארבייט [וואס האט ניט קיין שטענדיגע בעשעפטיגונג].

smudge *v. and n.* (סמאדזש) 1. בעשמוצען, בעפלעקען, פערשמירען; 2. מאכען א שטארק רויכערענדען פייער [ווי פון נאסען האלץ]; אויסרויכערען דורך אזא פייער [צו פערטרייבען אינזעקטען]; 3. א פלעק; 4. א רויכענדער פייער; א שטיקענדער רויך.

2. We had to **smudge** the tent to drive away the mosquitoes.

smudg'y *a.* (סמאדזש'-אי) פערפלעקט, אויסגעשמוצט, פעררויכערט; וואס גיט ארויס א געדיכטען רויך, רויכערענד.

smug *a., n. and v.* (סמאג) גלאט, נעט, פיין; אויסגעפּוצט; פּארמאליסטיש; אפעקטירט פיין און אנשטענדיג; קאקעטיש געקליידעט; וואס איז צופריעדען מיט'ן אייגענעם אויסזעהן; וואס האלט פון זיך שטארק; זיך קליגלענד; איינער וואס איז כלומר'שט פיין און אנשטענדיג; איינער וואס האלט פון זיך שטארק; מאכען גלאט, נעט אדער פיין; קאנפיסקירען; פערשטיקען [עפּעס].

smug'-boat *n.* (סמאג'-באוט) א קאנטראבאנדע=שיפעל; אן אפּיום=שיפעל [אין כינא].

smug'-faced *a.* (סמאג'-פייסט) מיט אן אפּיציעלען אדער געמאכטען אויסדרוק.

smug'gle *v.* (סמאגל) אריינפיהרען קאנטראבאנדע, אריינפּעקלען אדער ארויספּעקלען סחורה אהן אבצאהל; טהאן עפּעס אויף א געהיימען, פערבאטענעם שטייגער; אין שאטלאנד — האלטען א געהיימע בריוזעל; האלובען, לאשטשען.

smug'gler *n.* (סמאג'-לער) א קאנטראבאנדיסט, א פּעקעל=פיהרער; א קאנטראבאנדע=שיף.

smug'gling *n.* (סמאג'-לינג) קאנטראבאנדע.

smug'ly *adv.* (סמאג'-לי) נעט, פיין; געפּוצט; קאקעטיש; זעלבסט=צופריעדען.

smug'ness *n.* (סמאג'-נעס) נעטקייט, פיינקייט; געפּוצטקייט; קאקעטישקייט; זעלבסט=צופריעדענהייט.

smut *v. and n.* (סמאט) בעדעקען מיט סאזשע; בעשמוצען; שווארץ מאכען [מיט קויהל]; זיך בעדעקען מיט סאזשע, ווערען שווארץ [פון קויהל]; בעפלעקען; אנשטעקען מיט מעהל=טהוי אדער פלאנצען=ראסט [אזא קראנקהייט ביי פלאנצען]; מאכען פּארנאגראפיש אדער אבשטויסענד; סאזשע, שמוץ; א פלעק; שמוץ; מיאוס'ע, שמוציגע רייד; מעהל=טהוי; קויהלען פון זעהר א ביליגען זארט.

smut'-ball *n.* (סמאט'-באהל) תבואה=בראנד, אזא קראנקהאפטער, שוואמארטיגער אנוואוקס אויף פלאנצען.

smutch *v. and n.* (סמאטש) פערשמוצען; בעדעקען מיט סאזשע; שווארץ מאכען [מיט קויהל]; א שווארצער אדער שמוציגער פלעק.

smutch'y *a.* (סמאטש'-אי) שמוציג, בעפלעקט.

smut'-machine' *n.* (סמאט'-מע-שין') א מאשין צו רייניגען תבואה

smut'-mill *n.* (סמאט'-מיל) ז. ***smut-machine***.

smut'tied *a.* (סמאט'-איד) בעדעקט מיט פלאנצען=ראסט אדער מעהל=טהוי [וועגען פלאנצען].

smut'tily *adv.* (סמאט'-אי-לי) אויף א פעררויכערטען, פערשווארצטען אדער פערשמוציגטען שטייגער; מיט נבול פה, פּארנאגראפיש.

smut'tiness *n.* (סמאט'-אי-נעס) פעררויכערטקייט, שווארצקייט; שמוציגקייט; גראבקייט [אין רייד, אין אויסדריקע]; נבול פה.

smut'ty *a.* (סמאט'-אי) סאזשיג, שווארץ, פעררויכערט; שמוציג; נבל=פה'דיג, פּארנאגראפיש.

snab'ble *v.* (סנעבל) שארען מיט'ן שנאבעל [ווי א וואסער=פויגעל זוכענדיג עסען].

snack *v. and n.* (סנעק) בייסען; טיילען זיך מיט אימעצען, האבען א חלק אין עפּעס; א ביס [ווי פון א הונד]; א לייכטעס איבערבייסען; א קליינער טייל.

snac'ot *n.* (סנעק'-אט) די ים=נאדעל [אזא פיש]. ז. ***pipe-fish***.

snaf'fle *n. and v.* (סנעפל) א קליינער צוים פון א פערד; פערצוימען; פיהרען פאר'ן צוים; כאפּען פאר'ן צוים.

snaf'fle-bit *n.* (סנעפ'ל-ביט) דער געביס פון א צוים.

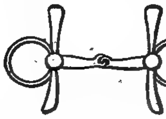

Snaffle-bit

snag *n. and v.* (סנעג) אן ארויסשטארצונג, א סוק; אן אבגעהאקטער סוקוואטער צווייג; א בוים אדער א טייל פון א בוים, וואס ליעגט אין וואסער און דערגרייכט מיט זיינע צווייגען כמעט די אויבערפלעכע [וואס דאס שטערט דעם פרייען גאנג פון שיפען]; א פערבארגענע סכנה; אן אונערווארטעטע סבה פון א דורכפאל; דער ווארצעל פון א צאהן; א צווייגעל פון א הירש=הארן; אנלויפען אדער אנפאהרען אויף א צווייג פון א בוים וואס שטעקט אונטער'ן וואסער; מאכען שוועריגקייטען, ברייננען אין פערלעגענהייט, צומישען, צוטומלען; ארומהאקען די צווייגען פון א בוים; ארומשניידען די אנוואקסונגען אדער ארויסשטארצונגען; אבריינינגען א טייך פון אונטערוואסערדיגע בוימער.

snag'-boat *n.* (סנעג'-באוט) א שיף מיט מאשינען אויסצורייניגען דעם גרונד פון א טייך פון די אבגעבראכענע בוימער וואס ליעגען דארט.

snag'-bush *n.* (סנעג'-בוש) דער שווארץ=דארן. ז. ***sloe***.

snag'-cham'ber *n.* (סנעק'-טשיימ'-בער) אזא פעסט=פערמאכטע אבטיילונג אין דעם פאדערשטען טייל פון א שיף אלס שוץ=מיטעל אין פאל די שיף זאל זיך אנשטויסען אן בוימער און קלעצער, וואס ליעגען אין וואסער.

snag'ged *a.* (סנעג'-עד) סוקוואטע, פול מיט סוקעס; פול מיט אנוואקסונגען אדער ארויסשטארצונגען.

snag'ger *n.* (סנעג'-ער) אן אינסטרומענט צום ארומהאקען די צווייגען פון א בוים.

snag'gle *v.* (סנעגל) גריזשען.

snag'gy *a.* (סנעג'-אי) סוקעוואטע; פול מיט סוקעס; פול מיט אריינגעפאלענע בוימער [ווענען א טייך]; ווי א בוים וואס איז אריינגעפאלען אין טייך און שטערט דעם גאנג פון שיפען.

snag'-tooth *n.* (סנעג'-טוהטה) א לאנגער אדער אויסגעדרעהטער העסליכער צאהן; אן אבגעבראכענער צאהן.

snail *n.* (סנייל) א שליאמאק, א שנעק; א לאנגזאמער מענש, א קריכער; א פוילער, טעמפער מענש.

Snail

snail'-clo'ver *n.* (סנייל'-קלאו'-ווער) שנעקען-קלעע [אזא פלאנצע].

snail'ery *n.* (סנייל'-ער-אי) א פלאץ וואו עסבארע שנעקען ווערען געהאלטען אדער געהאדעוועט.

snail'-fish *n.* (סנייל'-פיש) א שנעקען-פיש [אזא פיש וואס זויגט זיך איין אין פעלזען].

snail'-like *a.* (סנייל'-לאיק) ווי א שנעק, וואס בעוועגט זיך לאנגזאם.

snail'-pace *n.* (סנייל'-פיים) א שנעקען-גאנג, א זעהר לאנגזאמער גאנג.

snail'-paced *a.* (סנייל'-פייסט) פון א שנעקען-גאנג, מיט זעהר לאנגזאמע טריט.

snail'-park *n.* (סנייל'-פארק) ז. ***snailery***

snail's gal'lop (סניילז געל'-אפ) ז. ***snail-pace***

snail'-shell *n.* (סנייל'-שעל) דער מוישעל פון א שנעק.

snail'-slow *a.* (סנייל'-סלאו) לאנגזאם, קריכענד ווי א שנעק.

snail's pace (סניילז פיים) ז. ***snail-pace***

snail'-tre'foil *n.* (סנייל'-טרי'-פאיל) ז. ***snail-clover***

snai'ly *a.* (סניי'-לי) שנעקיג, ווי א שנעק; לאנגזאם, קריכענד.

snake *n. and v.* (סנייק) א שלאנג; א שלאנגען-עהנליכע יאשטשערקע; א מענש מיט א כאראקטער פון א שלאנג, א פעררעטהער; זיך בעוועגען ווי א שלאנג, דרעהען זיך ווי א ספיראלע; שלעפען אויף א שטריק; א שלעפ טהאן.

snake'-bird *n.* (סנייק'-בוירד) אזא שווים-פויגעל מיט זעהר א לאנגען און אויסגעדרעהטען האלז ווי א שלאנג.

snake'-bite *n.* (סנייק'-באיט) א ביס פון א שלאנג.

snake'-char'mer *n.* (סנייק'-טשאר'-מער) ז. ***serpent-charmer***

snake'-char'ming *a.* (סנייק'-טשאר'-מינג) ז. ***serpent-charming***

snake'-dance *n.* (סנייק'-דענס) א רעליגיעזער טאנץ מיט שלאנגען, וואס ווערט פראקטיצירט פון די פריסטער ביי געוויסע אונציוויליזירטע שבטים מיט דעם ציעל צו בריינגען רעגען.

snake'-fence *n.* (סנייק'-פענס) א צאם אדער פארקאן געמאכט פון פלעקלעך, וועלכע געהען אנגעשלאגען איינע אויף די אנדערע אין דער פארם פון א זיג-זאג.

snake'-fish *n.* (סנייק'-פיש) דער שלאנג-פיש [א מין פיש וואס האט די פארם פון א שלאנג אדער יאשטשערקע].

snake'-fly *n.* (סנייק'-פלאי) די זעמעל-פליעג [אזא אינזעקט, וואס האט א לאנגען קאפ און האלז, וועלכע ער בעוועגט שנעל אין אלע ריכטונגען].

snake'-gourd *n.* (סנייק'-גאורד) א מין אוגערקע וואס איז זעהר לאנג און דין.

snake'head *n.* (סנייק'-העד) א שלאנגען-קאפ [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין; אזא פלאך-קעפיגער פיש; אזא שילדקראט אדער טשערעפאכע]; דער ענד פון א רעלסע אדער אייזענבאהן-שיינע, וואס האט זיך עטוואס אויפגעהויבען אין דער הויך.

snake'-head'ed *a.* (סנייק'-העד'-עד) מיט א קאפ ווי א שלאנג [ווי א טשערעפאכע]; מיט א שפיציגען, קליינעם קאפ.

snake in the grass (סנייק אין טהי גרעס) א פעררעטהער, אן אינטריגאנט.

snake'-like *a.* (סנייק'-לאיק) שלאנגען-ארטיג, ווי א שלאנג.

snake'-moss *n.* (סנייק'-מאהס) ז. ***club-moss***

snake out (סנייק אוט) ארויסציהען.

snake'root *n.* (סנייק'-רוהט) איינער פון די מינים פלאנצען, ביי וועלכע דער ווארצעל ציהט זיך ווי א שלאנג אדער ביי וועלכע דער ווארצעל פלעגט דיענען אלס א רפואה געגען א שלאנגען-ביס.

snake's'-head *n.* (סנייקס'-העד) די שאך-בלום [א מין בלום מיט געשפרענקעלטע גרין-רויטליכע בלעטלעך]; דער ענד פון א רעלסע אדער אייזענבאהן-שיינע, וואס האט זיך עטוואס אויפגעהויבען אין דער הויך.

snake'stone *n.* (סנייק'-סטאון) דער אמאניט, א מין פערשטיינערטער מושעל, וועלכע מען געפינט אין גרויסע מאסען אין די טיעפע שיכטען פון דער ערד.

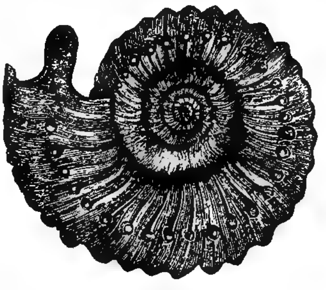

Snakestone

snake's'-tongue *n.* (סנייקס'-טאנג) דער שלאנגען-צונג [א מין גראז].

snake'weed *n.* (סנייק'-וויעד) נאטער-ווארצעל [אזא גראז מיט א ווארצעל וואס האט א שטארקע צוזאמענציהענדע קראפט].

snake'wood *n.* (סנייק'-הוואוד) שלאנגען-האלץ [א מין אינדישער בוים מיט א זעהר ביטערען ווארצעל].

sna'kiness *n.* (סניי'-קי-נעס) דאס זיין ווי א שלאנג, שלאנגענארטיגקייט.

sna'king *n.* (סניי'-קינג) א געשלענגעלטער לאקען, א ספיראלע; דאס שלעפען מיט א שטריק [ווי למשל, א קלאץ].

sna'kish *a.* (סניי'-קיש) ז. ***snaky***

sna'ky *a.* (סניי'-קי) שלאנגענארטיג, שלאנגענהאפט; ליסטיג, כיטרע; אויסגעדרעהט, געשלענגעלט.

sna'ky-head'ed *a.* (סניי'-קי-העד'-עד) וואס האט אויף'ן קאפ שלאנגען אנשטאט האר [ווי מעדוזע אדער די גארגאנען. ז. [***Gorgon***

snap *v., n. and a.* (סנעפ) א כאפ טהאן; א כאפ טהאן מיט די צייהנער, א ביס טהאן; איבעררייסען, אונטערברעכען מיט כעס, מיט שארפע ווערטער; צומאכען מיט א שטארקען קלאפ; קנאקען [ווי מיט די פינגער], כליאשטשען [מיט א בייטש]; צוברעכען מיט א קלאפ; ארונטערנעהמען [א בילד] דורך מאמענט-פאטאגראפיע; עפעס אונטערכאפען [ווי א פארשלאג, א געלעגענהייט א. ד. ג.]; זיך אנשטרענגען א ביס צו טהאן אדער א כאפ צו טהאן מיט די צייהנער; זיך אויסדריקען מיט שארפע רייד, אנפאלען מיט זידלווערטער; זיך צוברעכען אויף פיצלעך; פלאצען, לאזען זיך הערען מיט א קלאפ; א בליאסק טהאן, א בלישטש טהאן; א כאפ; א ביס; א לייכטעס אדער שנעלעס צובייסען; דאס פלאצען, דאס צוברעכען זיך אויף שטיקלעך; א טראסק, א קנאל; דאס שלעסעל פון א טייסטער, פון א רידיקול, פון א בראסלעט א. ז. וו.; א קנאקער [אזא זשוקעל וואס קנאלט אדער קנאקט]; א מין לעקעך געמאכט מיט אינגבער; שטארקייט, קרעפטיגקייט, ענערגיע, לעבען; א גוטע שטעלע, אן אנגענעהמע שטיקעל ארבייט; אן איינלאדונג צו שפיעלען אין א טעאטער אויף א קורצער צייט; אן אויער-רינגעל; א שעלמע, א כיטרער, דורכגעטריבענער יונג; אין גלאז-ארבייט — אזא געצייג צו מאכען דעם געשטעל פון א קעלעשאק א. ד. ג.; אזא געצייג ארומצוקלאפען די קעפעלער פון ניעט-נענעל [ביים פערניטען עטוואס]; דאס ארונטערנעהמען א מאמענט-פאטאגראפיע; שנעל, מאמענטאל, פלוצלונג, ניט צוגעגרייטערהייד.

snap'-ap'ple *n.* (סנעפ'-עפ'ל) א שפיעל, וואו א שטעקעל, וואס איז אנגעבונדען אין מיטען אויף א פאדים און העננט האריזאנטאל, דרעהט זיך אין א קרייז-בעוועגונג. אויף איין ענד איז ארויפגעשטאכען א ברענענדעס ליכט און אויף דעם צווייטען — אן עפעל. דער שפיעלער דארף כאפען דעם עפעל מיט'ן מויל.

snap'dragon *n.* (סנעפ'-דרעג-אן) דאס לייבען-מויל [א מין דרום-אייראפעאישעס זעהר היבשעס גראז מיט ווייסע און רויטליכע בליהונגען]; א שפארט וואס בעשטעהט אין ארויסכאפען מיט די פינגער ראזשינקעס פון ברענענדען בראנפען און אויפעסען זיי; אזא ארט צווייגעל וואס גלאז-מאכער בענוצען.

snap'hance *n.* (סנעפ'-הענס) א פייערשלאס פון א ביקס אדער פיסטאלעט; אן אלטפרענקישע ביקס, וועלכע פלעגט אויסשיסען דורך דעם קלאפ פון א שטיקעל שטאהל אן קרעמען [אזא הארטער שטיין].

snap'-head *n.* (סנעפ'-העד) א געצייג צו פעררונדען די קעפעלעך פון די ניעטנענעל ביים ניעטען; א רונדעס קעפעל פון א ניעט, שפילקע אדער שטיפט.

snap'-hook *n.* (סנעפ'-הוק) א קרוק אדער האקען, וואס פערמאכט זיך.

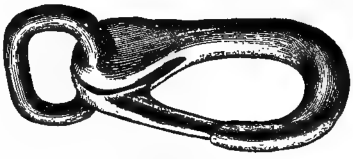

Snap-hook

snap'-link *n.* (סנעפ'-לינק) אן אפענער

קייטעל־רינג, וואס פערשליסט זיך דורך א צינגעל.

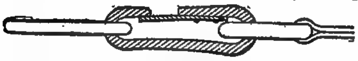

Snap-link

snap'-lock *n.* (סנעפ'-לאק) א פעדער־שלאס [א שלאס וואס פערשליסט זיך אהן א שליסעל].

snap off (סנעפ אף) אבברעכען, אבבייסען; פלוצלונג אנפאלען מיט שארפע רייד אדער זידעל־ווערטער.

snap'per *n.* (סנעפ'-ער) א כאפער, א שאכטעל צוקערקעס מיט א פייער־ווערק וואס עקספלאדירט ביים עפענען דאס שאכטעל; א קנאקענדע זאך ביים ענד פון א בייטש; א שארפער וויץ; א פייער־ווערק; א קנאקענדער אינזעקט: אזא טשערעפאכע וואס קנאקט מיט'ן קאפ ביים בעווענען זיך; איינער פון פערשיעדענע זארטען פיש [ווי דער בלוי־פיש, דער רויט־פיש א. ז. וו.]; דער פליגענען־כאפער [אזא פויגעל]; א קאסטאנעט, א טאנץ־קלאפער [ז. *castanet*].

snap'ping-tur'tle *n.* (סנעפ'-אינג-טויר'טעל) דער אליגאטאר־שילדקראט [א מין גרויסע טשערעפאכע, וועלכע קנאקט מיט די קינבאקען ביים כאפען דאס רויב].

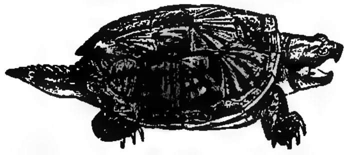

Snapping-turtle

snap'pish *a.* (סנעפ'-איש) בייסענד; מיט א שארפען ענטפער; בייז, ברוגזדיג, אנגעבלאזען.

snap'pishly *adv.* (סנעפ'-איש-לי) מיט צארן, ברוגז'דיג, אנגעבלאזען.

snap'pishness *n.* (סנעפ'-איש-נעס) בייסינקייט; בייזקייט; שלאנפערטינקייט.

snap'py *a.* (סנעפ'-אי) לעבעדיג, ריהרעוודיג, אויפטהועריש.

snap'-shot *n.* and *a.* (סנעפ'-שאט) מאמענט־פאטאגראפיע, דאס ארונטערנעהמען אן אויגענבליקליכעס פאטאגראפישעס בילד מיט א קליינעם האנד־אפאראט; וואס איז שייך אדער וואס איז צוגעפאסט צו מאמענט־פאטאגראפיע; דורכגעפיהרט אדער געמאכט שנעל אין איין אויגענבליק.

snap shot (סנעפ שאט) א שנעל־שאס [ניט געציעלטערהייד]; א פאטאגראפישע מאמענט־אויפנאהמע.

snare *n.* and *v.* (סנעהר) א נעץ; א שנירעל אדער פאדים מיט א שלייף אדער פעטליע [צו כאפען פויגעל]; דאס וואס דיענט עפעס ארייננצוכאפען, א פאסטקע; איינע פון די סטרונעס, וועלכע ציהען זיך איבער דעם אונטערשטען דעק פון א קליינער מיליטערישער פויק; אין כירורגיע — א דינער דראט מיט א שלייף ארונטערצונעהמען א געשוויר אדער בלעזעל פון לייב; כאפען מיט א פעטליע [ווי א פויגעל]; ארייננכאפען אין א פאסטקע.

snare'-drum *n.* (סנעהר'-דראם) ז. *side-drum*.

snar'er *n.* (סנעהר'-ער) איינער וואס לעגט א נעץ אדער פאסטקע צו כאפען פויגעל אדער חיות.

snarl *v.* and *n.* (סנארל) מורמלען, ווארטשען; ברומען; זיין בייז; זיך בייזערען; פערפלאנטערען, אויסמישען; מאכען א מישמאש; בעציערען די אויסערע זייט פון א כלי דורך אויסקלאפען פיגורען פון דער אינערער זייט; דאס ווארטשען, דאס ברומען; א פלאנטער; א געמיש; א פערפלאנטערטע לאגע; א פערלעגענהייט; א צוזאמענשטויס, א קריעג; א גוז אדער סענק [אין האלץ].

snar'ler *n.* (סנאר'-לער) א ווארטשון; א בייזער מענש; איינער וואס בעציערט מעטאלענע כלים אויסשלאגענדיג פיגורען פון דער אינערער זייט.

snar'ling *a.* (סנאר'-לינג) ווארטשענד, ברומענד.

snar'ling-i'ron *n.* (סנאר'-לינג-אי'-ערן) אן אינסטרומענט אויסצושלאגען פיגורען פון אינוועניג אין מעטאלענע כלים.

snar'ling-tool *n.* (סנאר'-לינג-טוהל) ז. *snarling-iron*.

snatch *v.* and *n.* (סנעטש) כאפען, צוכאפען; א כאפ טהאן; אוועקכאפען; אנגרייפען; א כאפ; אן אנגריף; אן אוועקגעכאפטעס שטיק; א שטיקעל; א ביסעל; א געכאפטער ביסען, א ביסען וואס מען כאפט אריין אין איילעניש; א ווערטהלאזע בעמערקונג, אן ענטפער ניט צום פונקט.

snatch'-block *n.* (סנעטש'-בלאק) א פוס־בלאק, א קינבאקס־בלאק [א בלאק פון א שיף וואס האט אן עפענונג אין איין זייט אריינצולעגען די שטריק].

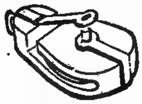

Snatch-block

snatch'er *n.* (סנעטש'-ער) א כאפער, א צוכאפער, אן אוועקכאפער; א רויבער; א רויב־פויגעל.

snatch'es of pleas'ure (סנעטש'-עז אוו פלעזש'-אור) שנעל אריבערגעהענדע פערגניגענס אדער פריידען.

snatch'ingly *adv.* (סנעטש'-אינג-לי) כאפענדיג; מיט שנעלקייט, מיט האסט, אונרעגעלמעסיג.

snatch up (סנעטש אפ) אויפכאפען.

snatch'y *a.* (סנעטש'-אי) כאפענדיג; האסטיג; אונרעגעלמעסיג, אונגלייכפערמיג; וואס האלט לאנג ניט אן.

snath *n.* (סנעטה) דאס געבויגענע הענטעל פון א קאסע.

snathe *n.* and *v.* (סנייטה) דאס געבויגענע הענטעל פון א קאסע; שניידען; ארומשניידען; ארומהאקען.

snead *v.* and *n.* (סניעד) שניידען; ארומשניידען, ארומהאקען; א שטיקעל; א ביסען, א פעניצעל.

sneak *v.* and *n.* (סניעק) אריינקריכען ווי א גנב, זיך אונטער'גנב'ענען אין דער שטיל; זיך אויפפיהרען קנעכטיש; קריכען אדער זיך ערנידריגען פאר אימעצען; גנב'ענען; א געמיינער יונג, א פאדליעץ; א געמיינער פייגלינג; א קריכער, אן אונטערלעקער; א געמיינער גנב.

sneak away' (סניעק ע-הוויי') זיך אוועק'גנב'ענען.

sneak'-boat *n.* (סניעק'-באוט) א קליין געדעקט שיפעל וואס ווערט בענוצט צו פאנגען וואסער־פויגעל.

snea'ker *n.* (סניע'-קער) א קריכער; א קנעכטישע נשמה; א פייגלינג; א פונש־בעכער.

snea'kiness *n.* (סניע'-קי-נעס) ז. *sneakingness*.

snea'king *a.* (סניע'-קינג) קריכענד, נידריג; קנעכטיש, געמיין, פייג; געהיים, פער'גנב'עט.

snea'kingly *adv.* (סניע'-קינג-לי) אויף א קריכענדען אדער קנעכטישען אופן; בגנבה; געמיין, פייג.

snea'kingness *n.* (סניע'-קינג-נעס) דאס זיין קריכעריש אדער קנעכטיש; געמיינהייט, פייגהייט, נידריגקייט.

sneaks'by *n.* (סניעקס'-בי) א געמיינער לומפיגער יונג; א קריכער, א קנעכטישע נשמה.

sneak'-thief *n.* (סניעק'-טהיעף) א גנב וואס גנב'עט זיך אריין דורך אפענע טהירען אדער פענסטער.

snea'ky *a.* (סניע'-קי) קריכעריש, נידריג, קנעכטיש; געמיין, פייג.

snee *n.* (סניע) א מעסער.

sneer *v.* and *n.* (סניער) שפאטען, חוזק מאכען; אבלאכען; שפאט, חוזק.

sneer'er *n.* (סניער'-ער) א שפאטער; אן אבלאכער, אן אבשפאטער, א חוזק־מאכער.

sneer'ful *a.* (סניער'-פול) שפאטיש.

sneer'ingly *adv.* (סניער'-אינג-לי) אבלאכענדיג; אבשפאטענדיג; אויף א שפאטישען אופן; מאכענדיג חוזק.

sneeze *v.* and *n.* (סניעז) ניסען; דאס ניסען; א נאס.

sneeze at (סניעז עט) פעראכטען, זיך בעציהען מיט פעראכטונג.

sneeze'-horn *n.* (סניעז'-האהרן) א שמעק־טאבאק פושקע וואס איז געמאכט פון א הארן.

snee'zer *n.* (סניע'-זער) איינער וואס ניסט; א שמעק־טאבאק פושקע.

sneeze'weed *n.* (סניעז'-הוויעד) די ניס־פלאנצע [אזא ניפטינע פלאנצע וואס איהרע בלעטער און בלומען זיינען בעדעקט מיט אזא שטויב, פון וועלכען מען ניסט].

snee'zing *n.* (סניע'-זינג) דאס ניסען.

snee'zing-pow'der *n.* (סניע'-זינג-פאו'-דער) ניס־פולווער; שמעק־טאבאק.

snell *n.* and *v.* (סנעל) א שטיקעל קישקע אדער ים־גראז מיט וואס מען בינדט אן א האטשעק [אנגעל] צו א וועדקע; צובינדען [א האטשעק] צו א שנירעל אדער צו א קישקע.

snick *n.* and *v.* (סניק) אין קריקעט־שפיעל — א זעהר לייכטער קלאפ אן באל, דאס ער ריהרט זיך קוים פון ארט; א קליינער שניט; א קניפעל פון א פאדים; שניידען, האקען.

snick and snee (סניק ענד סניע) א קאמפף מיט מעסערס; א מאטראזען־מעסער.

snick'-a-snee' *n.* (סניק'-ע-סניע') ז. *snick and snee*.

snick'er *v.* and *n.* (סניק'-ער) לאכען, כיכיקען, נאריש האלב־איינגעהאלטען; זאגען עטוואס מיט א האלב־איינגעהאלטענעם געלעכטער; א נארישער געלעכטער, א כיכיקעריי.

snick'ersnee *n.* (סניק'-ער-סניע) ז. *snick and snee*.

snide *a.* and *n.* (סנאיד) איבערגעשפיצט, שווינדלעריש, ליגנעריש, בעטריגעריש; פאלש; א שווינדלער, א בעטריגער; א שווינדעל, א בעטרוג.

sniff *v.* and *n.* (סניף) סאפען מיט דער נאז; אטעמען מיט דער נאז; שטארק ציהען מיט די נאז־לעכער; שמעקען; ציהען מיט די נאז־לעכער אלס א ציי־

כען פון פערזאכטונג; א סאפען מיט דער נאז; דאס ציהען מיט די נאז־לעכער; א שמעק מיט דער נאז; א שמעק.

sniff about' (סניף ע־באוט׳) ארומניו־ כען, ארומשפיאנירען.

snif'fle *v. and n.* (סניפל) ז. *snuffle*.

sniff'y *a.* (סניפ׳־אי) פערעכטליך, פול מיט פערזאכטונג.

snift *v. and n.* (סניפט) שטארק ציהען מיט די נאז־לעכער, ציהען מיט דער נאז; ציהען פערעכטליך מיט דער נאז; אבשנייצען [דעם קנויט פון א ליכט]; א לייכטער שנעו.

snif'ter *n.* (סניפ׳־טער) א סאפען מיט דער נאז; א שנעפסעל; א שטארקער שטורם־ווינד, א זאווערוכע.

snif'ters *n.* (סניפ׳־טערז) א נאז־פער־ שטאפונג פון קאטאר.

snif'ting-valve *n.* (סניפ׳־טינג־וועלוו) א שנאר־ווענטיל, א שנאר־קלאפע [א ווענ־ טיל אדער קלאפע אין א צילינדער פון א דאמפף־מאשין ארויסצולאזען אדער אריינ־ צולאזען לופט. ווערט אזוי גערופען צו־ ליעב דעם שנארענדען גערויש וואס ער מאכט].

snif'ty *a.* (סניפ׳־טי) שמעקעדיג, וואס האט א אנגענעהמען ריח.

snig *v. and n.* (סניג) האקען, שניידען; בייסען; גריזשען; א אאל, א ווינגע [אזא שלאנגען־פערמיגער פיש].

snig'ger *v. and n.* (סניג׳־ער) ז. *snicker*.

snig'gle *v. and n.* (סניגל) פישען ווינגעס [אאלען] דורך דעם וואס מען ווארפט אריין די ווענטקע אין זייער בעהאלטונגס־ ארט; כאפען א ווינגע [אאל] דורך אריינווארפען די ווענטקע אין איהר בע־ האלטונגס־ארט; כאפען, פאנגען אין נעץ; א כיכיקעריי, א כארכעלדיגער געלעכטער.

snip *v. and n.* (סניפ) אב־ שערען; איינשניידען, איינשערען; אויס־ שניידען, אויסשערען; גנב׳ענען דורך אב־ שערען; א שניט, א שניט מיט א שער; אן אבגעשארענעס שטיקעל; א שניצעל; א קליין שטיקעל; א חלק, א טייל; א שניידער.

snipe *n. and v.* (סנאיפ) א שנעפע [אזא פויגעל מיט א לאנגען גראדען שנא־ בעל און מיט לאנגע פיס]; א שוטה, א דומער יונג; א האלב־אבגעריבערטער צי־ גאר וואס מען געפינט אין גאס; א שאר־ פער ענטפער; געהן אויף יאגד אויף שנעפ־ פען.

Snipe

snipe'-bill *n.* (סנאיפ׳־ביל) א קארניז־ הובעל, א געזימס־הובעל.

snipe'-eel *n.* (סנאיפ׳־איעל) אזא לאנ־ גער דינער פיש ענליך צו אן אאל [ווינ־ גע] מיט א לאנגען שנאבעל־ענליכען מויל, וואס געפינט זיך אין די טיפע ערטער פון ים.

snipe'-fish *n.* (סנאיפ׳־פיש) דער שנעפ־ פען־פיש [אזא ים־פיש מיט א לאנגען שנא־ בעל־פערמיגען מויל].

snip'per *n.* (סניפ׳־ער) אן אויסשערער, אן אויסשניידער; א שניידער.

snip'pers *n.* (סניפ׳־ערז) א שער.

snip'per-snap'per *n.* (סניפ׳־ער־ סנעפ׳־ער) א קליין מענשעלע.

snip'pet *n.* (סניפ׳־עט) א שטיקעלע.

snip'petiness *n.* (סניפ׳־עט־אי־נעס) דאס זיין זעהר קליין אדער אונבעדייטענד; צוברעקעלטקייט, צופיצעלטקייט.

snip'pety *a.* (סניפ׳־עט־אי) גאנץ קליין, אונבעדייטענד; צוברעקעלט, צופיצעלט.

snip'ping *n.* (סניפ׳־אינג) א שניצעל, א שטיקעל וואס איז אבגעשארען אדער אב־ געשניטען.

snip'py *a.* (סניפ׳־אי) צו־ פיצעלט, צו־ ברעקעלט; גייציג, קארג.

snips *n.* (סניפס) אזא קליינע שער צום שניידען בלעך.

Snips

snip'-snap *n.* (סניפ׳־סנעפ) א שנעלער ווארט־וועקסעל, א שארפער דיאלאג [צוויי־ געשפרעך] מיט גיכע ענטפערס.

sni'py *a.* (סנאי׳־פי) עהנליך צו א שנעפ־ פע, וואס האט א לאנגע שפיציגע נאז וואס איז עהנליך צו דעם שנאבעל פון א שנעפ־ פע. ז. *snipe*.

snirt *n.* (סנירט) א פערשטיקטער גע־ לעכטער.

snir'tle *v.* (סנירטל) לאכען מיט א פער־ שטיקטען געלעכטער.

snite *v.* (סנאיט) שנייצען [די נאז]; אבשנייצען א ליכט.

snithe *a.* (סנאיטה) שניידענד [וועגען א ווינד].

snith'y *a.* (סניטה׳־אי) ז. *snithe*.

sniv'el *n. and v.* (סניוול) שנארכעץ, סמארק [ליחה פון דער נאז]; אן אויס־ געקוועטשטער געוויין, א געוויין מיט פאל־ שע טרעהרען; היפאקריטסטווע, צבוע׳צ־ סטווע; זופען מיט דער נאז; זיך פער־ סמארקען; וויינען אדער שרייען ווי א קינד; וויינען מיט געמאכטע טרעהרען.

sniv'eler *n.* (סניוו׳־ל־ער) א סמארקאטש, א וויינער, א שלוכצער; איינער וואס האט א שוואכקייט צום וויינען; איינער וואס מאכט זיך וויינענדיג.

sniv'eling *a.* (סניוו׳־ל־אינג) סמארקאטע, וואס פערסמארקעט זיך; זופענדיג מיט דער נאז; גיסענדיג מיט טרעהרען ווי א קינד.

sniv'eller *n.* (סניוו׳־ל־ער) ז. *sniveler*.

sniv'elling *a.* (סניוו׳־ל־אינג) ז. *sniveling*.

sniv'elly *a.* (סניוו׳־ל־אי) רינענדיג פון דער נאז, סמארקאטע; שלוכצענד, וויי־ נענד.

snob *n.* (סנאב) א שוסטער; א שוסטער־ געזעל; א פיליסטער [א פערזאן וואס בע־ זוכט ניט קיין אוניווערזיטעט]; א סטרייק־ ברעכער, א "סקעב", איינער וואס ארבייט פאר א בילינגערען פרייז ווי אנדערע אר־ בייטער; א סנאב, איינער וואס מאכט דעם אנשטעל אדער קארטשעט פון זיך אן אריס־ טאקראט, א פראסטאק וואס טאנצט נאך דער העכערער געזעלשאפט.

snob'bery *n.* (סנאב׳־ער־אי) דאס מא־ כען דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט, דאס קארטשען פון זיך אן אריסטאקראט, דאס נאכטאנצען דער העכערער געזעל־ שאפט; די אויפפיהרונג פון פראסטאקעס וואס מאכען זיך פאר אריסטאקראטען.

snob'bish *a.* (סנאב׳־איש) ווי א סנאב, וואס קארטשעט פון זיך אן אריסטאקראט, וואס מאכט דעם אנשטעל פון אן אריס־ טאקראט; וואס טאנצט נאך דער העכע־ רער געזעלשאפט.

snob'bishly *adv.* (סנאב׳־איש־לי) מעשה סנאב, נאכטאנצענדיג דער העכע־ רער געזעלשאפט, קארטשענדיג פון זיך אן אריסטאקראט, מאכענדיג דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט.

snob'bishness *n.* (סנאב׳־איש־נעס) דער כאראקטער אדער די אויפפיהרונג פון א סנאב [א פראסטאק וואס קארטשעט פון זיך אן אריסטאקראט].

snob'bism *n.* (סנאב׳־איזם) סנאביזם, די אויפפיהרונג פון א סנאב. ז. *snobbishness*.

snob'by *a.* (סנאב׳־אי) ז. *snobbish*.

snob'ling *n.* (סנאב׳־לינג) א קליין מענ־ שעלע וואס מאכט דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט.

snoboc'racy *n.* (סנאב־אק׳־רע־סי) סנאבאקראטיע, די הערשאפט פון פראס־ טאקעס וואס שפיעלען די ראלע פון אריס־ טאקראטען.

snood *n. and v.* (סנוהד) א האר־באנד אדער שטערען־באנד וואס יונגע מיידלעך טראגען; א שנירעל פון זייד אדער פון האר מיט וועלכער מען בעפעסטיגט דעם האטשעק [אנגעל] פון א ווענטקע; פער־ בינדען די האר מיט א האר־באנד אדער שטערען־באנד; צובינדען דעם האטשעק [אנגעל] צו דער ווענטקע.

snoo'ded *a.* (סנוה׳־דעד) וואס טראגט א האר־באנד אדער שטערען־באנד.

snook *v. and n.* (סנוהק) לויערען; אזא פיש.

snoop *v. and n.* (סנוהפ) אונטערקריכען ווי א גנב, קריכען בגנבה; איינער וואס קריכט אונטער בגנבה; א קריכער.

snoo'per *n.* (סנוה׳־פער) איינער וואס קריכט אונטער בגנבה; א קריכער.

snooze *v. and n.* (סנוהז) שלומערען, דרעמלען; א דרעמעל.

snoo'zer *n.* (סנוה׳־זער) איינער וואס דרעמעלט אדער שלומערט.

snoo'zle *v.* (סנוהזל) צוטוליען.

snore *v. and n.* (סנאור) כראפען אין שלאף; דאס כראפען; א כראפ.

snor'er *n.* (סנאור׳־ער) א כראפון, איי־ נער וואס כראפעט בשעת ער שלאפט.

snort *v. and n.* (סנאהרט) פארסקען מיט דער נאז; סאפען הויך מיט דער נאז ווי א פערד; אויסברעכען אין א פערדי־ שען געלעכטער, לאכען ווי א פערד היר־ זשעט; א פארסקע מיט דער נאז.

snor'ter *n.* (סנאהר׳־טער) איינער וואס כראפעט הויך; איינער וואס פארסקעט הויך מיט דער נאז; עטוואס געוואלדיגעס אדער גרויסעס.

snor'ting *n.* (סנאהר׳־טינג) דאס פארס־ קען; דאס סאפען שטארק מיט דער נאז.

snot *n. and v.* (סנאט) שנארכעץ, סמארק, נאז־ליחה; א סמארקאטש; א געמיינער יונג; שנייצען די נאז.

snot'ter *n.* (סנאט׳־ער) דער רויטער טייל

פון אן אינדיק'ס קאפ; אזא מאסט-שטריק אויף א שיף.

snot'tery *n.* (סנאט'-ער-אי) שנארכעץ, סמארק, נאז-ליחה; שמוץ.

snot'tily *adv.* (סנאט'-אי-לי) אויף א שמוציגען אופן; סמארקאטע, פערשנאר-כעט.

snot'ty *a.* (סנאט'-אי) סמארקאטע, פער-שנארכעט, פערשמארכעט; שמוציג; גע-מיין; שפאטיש.

snot'ty-nosed *a.* (סנאט'-אי-נאוזד) מיט א פערשמארכעטער נאז; פערשמאר-כעט, סמארקאטע.

snout *n. and v.* (סנאוט) א שנוק, א שנויץ; א גרויסע נאז; עטוואס וואס איז ענהליך צו א חזיר'שען שנוק; דער שנויץ אדער ענד פון א רעהר; בעזארגען מיט א שנויץ.

snout'-bee'tle *n.* (סנאוט'-ביע'טל) ז. ***curculio***.

snou'ted *a.* (סנאו'-טעד) מיט א שנוק, מיט א שנויץ.

snout'-ring *n.* (סנאוט'-רינג) א רינג וואס ווערט דורכגעצויגען דורך דעם שנוק פון א חזיר, אז ער זאל ניט ריהען די ערד.

snou'ty *a.* (סנאו'-טי) ענהליך צו א שנוק אדער צו א שנויץ; שנויץ-פערמיג; מיט א לאנגער נאז.

snow *n. and v.* (סנאו) שנעע; א שנעע-שטורם; א שנעע-פאל; א ווינטער; א שנאו-שיף [אזא צוויי-מאסטיגע שיף]; עטוואס וואס איז ענהליך צו שנעע; שנעען; בעשנעען, פערשנעען.

Snow

snow'-ap'ple *n.* (סנאו'-עפ'ל) א שנעע-עפעל [אזא עפעל וואס איז אינווייניג זעהר ווייס].

snow'ball *n. and v.* (סנאו'-באהל) א שנעע-קויל, א שנעע-באל, א סנעזשקע; די שנעע-באל פלאנצע, די שנעע-רויז [אזא פלאנצע מיט גרויסע ווייסע רונדע בלי-הונגען ענהליך צו א שנעע-באל]; א פו-דינג געמאכט פון רייז וואס איז געוויקעלט אין מילך; בעווארפען מיט שנעע-קוילען; ווארפען שנעע-קוילען.

snow'ball-tree *n.* (סנאו'-באהל-טריע) די שנעע-באל פלאנצע ז. ***snowball***.

snow'berry *n.* (סנאו'-בער-אי) דאס שנעע-יאגדע בוימעל [אזא בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען שנעע-ווייסע יאגדעס, וועלכע ווערען רייף אין הערבסט]; די שנעע-יאגדע.

snow'bird *n.* (סנאו'-בוירד) א שנעע-פויגעל [א פויגעל וואס לעבט אין די קאלטע געגענדען].

snow'-blind *a.* (סנאו'-בלאינד) שנעע-בלינד. ז. ***snow-blindness***.

snow'-blind'ness *n.* (סנאו'-בלאינד'-נעס) שנעע-בלינדקייט [אן אויגען-קראנק-הייט וואס בעשטעהט אין דעם, דאס מען קען ניט קוקען אויף שנעע].

snow'-blink *n.* (סנאו'-בלינק) דער אב-גלאנץ פון שנעע-פעלדער אדער אייז-שטער-קען.

snow'-boot *n* (סנאו'-בוהט) א שנעע-שוך, א שנעע-שטיוועל [צום בעשיצען די פיס פון דער פייכטקייט פון שנעע].

snow'-bound *a.* (סנאו'-באונד) איינגע-שנעעט, פערשאטען מיט שנעע.

snow'break *n.* (סנאו'-ברייק) דאס שמעלצען פון שנעע.

snow'-broth *n.* (סנאו'-בראהטה) שנעע-וואסער, געשמאלצענער שנעע; אן אייז-קאלטער געטראנק.

snow'-bun'ting *n.* (סנאו'-באנ'-טינג) דער שנעע-אמער, דער שנעע-פויגעל [אזא פויגעל וואס געפינט זיך אין די קאלטע געגענדען].

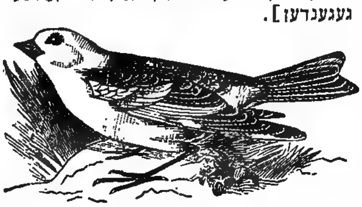

Snow-bunting

snow'bush *n.* (סנאו'-בוש) דאס שנעע-בוימעל [א בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען שנעע-ווייסע בלומען].

snow'cap *n.* (סנאו'-קעפ) דער שנעע-קאפ [אזא פויגעלע מיט א שנעע-ווייסען קאפ].

snow'-capped *a.* (סנאו'-קעפט) בע-דעקט מיט שנעע.

snow'-drift *n.* (סנאו'-דריפט) א שנעע-זאווערוכע, שנעע וואס ווערט געטריבען פון ווינד; א בארג פון אנגעטריבענעם שנעע.

snow'drop *n.* (סנאו'-דראפ) דאס שנעע-גלעקעל [אזא וואלד-בלימעל וואס וואקסט ארוים אין אנפאנג פריהלינג].

snow'-ea'ter *n.* (סנאו' - איע'-טער) א טרוקענער ווארע-מער וועסט-ווינד וואס פערניכטעט שנעל דעם שנעע.

Snowdrop

snow'-eyes *n.* (סנאו'-איז) שנעע-ברי-לען [אזעלכע ברילען פון גאנץ לייכטען האלץ מיט א קליינעם שפאלט פאר די אויגען וואס די עסקימאסען טראגען זיך צו שיצען פון שנעע-בלינדקייט].

snow'fall *n.* (סנאו'-פאהל) א שנעעפאל; די מאסע שנעע וואס ווערט אנגעשנעעט אין א בעשטימטער צייט.

snow'-fed *a.* (סנאו'-פעד) גענעהרט פון געשמאלצענעם שנעע, פול מיט צו-שמאלצענעם שנעע [וועגען טייכען].

snow'-field *n.* (סנאו'-פיעלד) א שנעע-פעלד [א שטיק לאנד וואס איז בעדעקט מיט א בעשטענדיגען שנעע, ווי אין די געגענדען פון נארד-פאל].

snow'-finch *n.* (סנאו'-פינטש) א שנעע-פינק [אזא פויגעל וואס געפינט זיך אין קאלטע געגענדען].

snow'flake *n.* (סנאו'-פלייק) א שנעע-פלאק, א שנעעלע.

snow'-flood *n.* (סנאו'-פלאד) א פער-פלייצונג פון געשמאלצענעם שנעע.

snow'flower *n.* (סנאו'-פלאו-ער) ז. ***snowdrop***.

snow'fowl *n.* (סנאו'-פאול) ז. ***snow-bunting***.

snow'-gog'gle *n.* (סנאו'-גאג'ל) ז. ***snow-eyes***.

snow'-goose *n.* (סנאו'-גוהס) א שנעע-גאנז [אזא זארט ווייסע גאנז].

snow'-grouse *n.* (סנאו'-גראוס) ז. ***ptarmigan***.

snow'-hut *n.* (סנאו'-האט) א שנעע-ביידעל [א רונדעס ביידעל אויסגעבוים פון פלאכטעס שנעע, ווי ביי די עסקימא-סען].

Snow-huts

snow'-ice *n.* (סנאו'-אים) שנעע-אייז [שנעע וואס איז פערוואנדעלט געווארען אין אייז].

snow'ily *adv.* (סנאו'-אי-לי) מיט שנעע, אזוי ווי שנעע.

snow'iness *n.* (סנאו'-אי-נעס) שנעע-ווייסקייט; שנעעאיגקייט.

snow'ish *a.* (סנאו'-איש) שנעעאיג, שנעע-ווייס, ענהליך צו שנעע.

snow'-leop'ard *n.* (סנאו'-לעפ'-ארד) דער שנעע-לעמפערט, די אונצע [אזא לעמפערט]. ז. ***ounce***.

snow'less *a.* (סנאו'-לעס) אהן שנעע, שנעעלאז.

snow'-light *n.* (סנאו'-לאיט) ז. ***snow-blink***.

snow'like *a.* (סנאו'-לאיק) ענהליך צו שנעע, ווייס ווי שנעע.

snow'-line *n.* (סנאו'-לאין) די שנעע-ליניע אדער די שנעע-גרענעץ פון א בארג וואס איז אימער בעדעקט מיט שנעע.

snow'-plow *n.* (סנאו'-פלאו) א מאשין וואס רייניגט אב דעם שנעע פון גאסען, פון אייזענבאהן-רעלסען א. ד. ג.

snow'-shoe *n. and v.* (סנאו'-שוה) א שנעע-שוך [אזא ברייטער פלאכער היל-צערנער שוך וואס ווערט בענוצט צו געהן אין ערטער וואו דער שנעע איז טיעף, כדי די פיס זאלען ניט זינקען]; געהן מיט שנעע-שיך.

snow'-sho'er *n.* (סנאו'-שוה'-ער) איי-נער וואס געהט מיט שנעע-שיך.

snow'-shov'el *n.* (סנאו'-שאוו'ל) א שנעע-לאפעטע, א שנעע-רידעל [צום שא-רען שנעע].

snow'-skate *n.* (סנאו'-סקייט) א שנעע-שליט-שוה [זיך צו גליטשען איבער גע-פרארענעם שנעע].

snow'-slide *n.* (סנאו'-סלאיד) א שנעע-מאסע וואס גליטשט זיך אראב פון א דאך אדער פון א בארג.

snow'-slip *n.* (סנאו'-סליפ) ז. ***snow-slide***.

snow'-storm *n.* (סנאו'-סטאהרם) א שנעע-שטורם, א שנעע-זאווערוכע.

snow'-swee'per *n.* (סנאו'-סוויי'-פער) אן אפאראט צום קעהרען שנעע.

snow'-track *n.* (סנאו'-טרעק) אן אויס-געטרעטענע שפור פון פיס אין שנעע; אן אויסגעטרעטענער וועג אין שנעע.

snow'-wa'ter *n.* (סנאו'-וואה'-טער) שנעע-וואסער, געשמאלצענער שנעע.

snow′-white *a.* (סנאו′–הוואיט) שנעע=ווייס, ווייס ווי שנעע.

snow′y *a.* (סנאו′–אי) פול מיט שנעע, בעדעקט מיט שנעע; ווייס ווי שנעע, שנעע=ווייס, ריין, ניט בעפלעקט.

snub *v., n. and a.* (סנאב) אבשטעלען, אבהאלטען, איינהאלטען, פערהאלטען; קורץ און שארף אב׳פטר׳ען; אבזידלען; גראב צוריקווייזען, שארף אדער סארקאסטיש אבענטפערען; א סוק אין האלץ; א קורנאסע נאז, א ברייטע ארויפגעריסענע נאז; א גראבע צוריקווייזונג, א קורצע אב׳פטר׳ונג, א שארפע אדער גראבע אבענטפערונג; א פלעצליכע איינהאלטונג פון א לויפענדען שטריק אדער קייט; א סלופ ביי א טייך צוצובינדען א שיף אדער פליט; קורנאסע, ברייט און אויפגעריסען [ווענען א נאז].

snub′ber *n.* (סנאב′–ער) א פארריכטונג צו פערהאלטען א שיפס=שטריק.

snub′bing-post *n.* (סנאב′–אינג–פאוסט) א סלופ צוצובינדען א פערד, א שיף א. ♠ וו.

snub′bish *a.* (סנאב′–איש) צוריקהאלטענד, פערהאלטענד, אונטערדריקענד.

snub′by *a.* (סנאב′–אי) שטומפיג, קורץ אדער פלאך.

snub′-nosed *a.* (סנאב′–נאוזד) קורנאסע, וואס האט א קורצע, פלאכע און ארויפגעריסענע נאז.

snub′-post *n.* (סנאב′–פאוסט) ז. *snubbing-post*

snuff *v. and n.* (סנאף) שמעקען; אטעמען מיט דער נאז; ארייגציהען מיט דער נאז; בעשמעקען; שפירען מיט דער נאז; ציהען מיט דער נאז [אלס א צייכען פון אויפרעגונג אדער פעראכטונג]; אבשנייצען א ליכט; א שמעק, א ציה מיט דער נאז; שמעק=טאבאק; שמעק=פולווער; ערגער, פערדרוס, אויפרעגונג אדער צארן וואס ווערט אויסגעדריקט דורך א ציהען מיט דער נאז; דער אבגעברענטער קנויט אדער שנויץ פון א ליכט אדער פון א לאמפ.

snuff′-box *n.* (סנאפ′–באקס) א טאבאקערקע, א טאבאק=פושקע.

snuff′-col′or *n.* (סנאפ′–קאל′–אר) א געלב=ברוינער קאליר [ווי פון שמעק=טאבאק].

snuff′-dip′ping *n.* (סנאפ′–דיפ′–אינג) דאס רייבען די ציינער און די יאסלעס מיט שמעק=טאבאק [ווי עס ווערט געטהאן פון פרויען אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

snuff′-dish *n.* (סנאפ′–דיש) אזא טעלערעל צו האלטען שמעק=טאבאק; א כלי, אין וועלכער מען ווארפט אריין די אבגעברענטע קנויטען פון לאמפען אדער פון ליכט; אזא כלי אין וועלכער מען האלט ליכט=אבשנייצער.

snuff′er *n.* (סנאפ′–ער) א שמעקער; א טאבאק=שמעקער; א ים=חזיר, א הערינג=שוויין [ז. *porpoise*].

snuff′ers *n.* (סנאפ′–ערז) א ליכט=אבשנייצער [אזא צווייגנעל אבצושנייצען ליכט].

snuff′er-tray *n.* (סנאפ′–ער–טריי) אזא קעסטעלע אדער כלי צו האלטען ליכט=אבשנייצערס.

snuff′iness *n.* (סנאפ′–אי–נעס) דאס אויסזעהן ווי שמעק=טאבאק; דער ריח פון שמעק=טאבאק; דאס בעליידיגט זיין; פערדריסליכקייט, ערגערניס.

snuf′fle *v. and n.* (סנאפל) שנויפלען, ריידען אונטער דער נאז; ציהען דעם אטעם דורך א פערשטאפטער נאז; בעליידיגען; דאס שנויפלען, דאס ריידען אונטער דער נאז; דאס ציהען דעם אטעם דורך א פערשטאפטער נאז.

snuf′fler *n.* (סנאפ′–לער) א שנויפלער, איינער וואס רעדט אונטער דער נאז; א כלומר׳שדיגער פרומאק.

snuf′fles *n.* (סנאפלז) פערשטאפטקייט פון דער נאז [שווערקייט ארויסצושנייצען די ליחה].

snuf′flingly *adv.* (סנאפ′–לינג–לי) שנויפלענדיג, ריידענדיג אונטער דער נאז; מעשה כלומר׳שדיגער פרומאק; היפאקריטיש, מעשה צבוע׳ק.

snuff′man *n.* (סנאפ′–מען) א שמעק=טאבאק פערקויפער.

snuff′-mill *n.* (סנאפ′–מיל) א שמעק=טאבאק פאבריק, א מאשין צו מאהלען שמעק=טאבאק.

snuff out (סנאף אוט) אויסלעשען; מאכען פלעצליך א סוף.

The automobile ran over the child and snuffed out its life.

snuff′-ta′ker *n.* (סנאפ′–טיי′–קער) א טאבאק=שמעקער.

snuff′-ta′king *n.* (סנאפ′–טיי′–קינג) דאס שמעקען טאבאק.

snuff′y *a.* (סנאפ′–אי) ווי שמעק=טאבאק, וואס האט דעם ריח אדער דעם קאליר פון שמעק=טאבאק; פערפלעקט מיט שמעק=טאבאק; ערגערליך, פערדריסליך.

snug *a., adv., n. and v.* (סנאג) צוגעטוליעט; בעקוועם; וואס ליעגט בעקוועם צום לייב [ניט גאר לויז און ניט גאר פעסט]; אנגענעהם און געמיטליך; בעהאלטען און פערבארגען; וואס איז אין געהיים; אן ארויסשטארצונג אין א מאשין וואס פערהאלט וועלכען עס איז מאשינען=טייל פון בעוועגונג; זיך צוטוליען; ליעגען צוגעטוליעט, ליעגען בעקוועם; אבערייבען אדער מאכען גלאט; אוועקלעגען אין א בעקוועמער לאגע; צוטוליען, צודריקען.

snug′ger *n.* (סנאג′–ער) א פארריכטונג צו מאכען אז פאדים זאלען זיין גלאט און איבעראל גלייך דיק.

snug′gery *n.* (סנאג′–ער–אי) אן אנגענעהמער, געמיטליכער און בעקוועמער ארט אדער צימער.

snug′gle *v.* (סנאגל) זיך צוטוליען; צוטוליען.

snug′ly *adv.* (סנאג′–לי) צוגעטוליעט; בעקוועם.

snug up (סנאג אפ) צוטוליען; מאכען בעקוועם; ברייגגען אין ארדנונג.

so *adv, c. and int.* (סאו) .1 אזוי, אט אזוי; אויף דיעזען אופן, אויף אזא שטייגער; .2 אלזא, בכן; .3 כדי; אבי; אויב; .4 אט אזוי! שטעה! האלט!

1. What he says is sure to be so. 2. I am content, so you are satisfied.

soak *v. and n.* (סאוק) נעצען, איינווייקען; איינזאפען, איינזויגען, איינציהען [א פליסיגקייט]; טרינקען, שכור׳ען; פער׳משכונ׳ען; דורכנעצען; דורכגענעצט ווערען; פייכט ווערען; די איינווייקונג, די נעצונג; דאס, אין וואס עפעס ווערט גענעצט אדער איינגעווייקט; דאס טרינקען, א הוליאנקע, א טרינק=געזעלשאפט; עפעס וואס זויגט אין זיך איין.

soa′kage *n.* (סאו′–קעדזש) דאס איינזאפען; דאס וואס זויגט איין אדער זאפט איין; די מאסע פון פליסיגקייט וואס ווערט איינגעזאפט.

soaked through (סאוקט טהרוה) דורכגענעצט.

soa′ker *n.* (סאו′–קער) אן איינווייקער, א דורכווייקער, א דורכנעצער; א שוועכער, א זויפער, א שיכור.

soa′king *n.* (סאו′–קינג) דאס איינגעצען, דאס דורכנעצען; זויפעריי, שכרות.

soa′kingly *adv.* (סאו′–קינג–לי) איינזאפענדיג, דורכנעצענדיג; ביסלעכווייז, שטופענווייז.

so′-and-so *n.* (סאו′–ענד–סאו) .1 דער און דער, אזוינער און אזוינער; .2 דאס און דאס.

2. Was he wrong in doing so-and-so?

soap *n. and v.* (סאופ) זייף; גלאטע רייד, חניפה; אין פאליטישען זשארגאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געלד וואס ווערט אין געהיים געברויכט פאר פאליטישע צוועקען; זייפען, אנזייפען; ארויסטרעטען מיט גלאטע רייד, חנפ׳ענען.

soap′-ash′es *n.* (סאופ′–עש′–ען) זייף=אש [אש וואס ענטהאלט לויג אדער פאטאש און ווערט בענוצט אין מאכען זייף].

soap′-balls *n.* (סאופ′–באהלז) רונדע שטיקלעך זייף; טואלעט=זייף.

soap′berry *n.* (סאופ′–בער–אי) די זייף=יאגדע, די פרוכט פון זייף=בוים [א דרום=אמעריקאנישער בוים, וועמעס פרוכט ענטהאלט אין זיך סאפאאין אדער זייף=שטאף און דיענט ביי די ארטיגע איינוואהנער אלס זייף]; דער זייף=בוים.

soap′-boi′ler *n.* (סאופ′–באי′–לער) א זייפען=מאכער; א קעסעל וואו עס קאכט זיך זייף.

soap′-boi′ling *n.* (סאופ′–באי′–לינג) דאס קאכען זייף.

soap′-bub′ble *n.* (סאופ′–באב′ל) א זייפען=בלאז.

soap′-ce′rate *n.* (סאופ′–סיע′–רייט) א זאלב וואס בעשטעהט פון זייף=פלאסטער, פון וואקס און פון בוימאויל.

soap′-earth *n.* (סאופ′–אוירטה) ז. *soapstone*

soa′per *n.* (סאו′–פער) א זייף=מאכער; א זייף=הענדלער.

soap′-house *n.* (סאופ′–האוס) א זייף=פאבריק.

soap′less *a.* (סאופ′–לעס) אהן זייף; ניט געוואשען.

soap′-lin′iment *n.* (סאופ′–לינ′–אי–מענט) א שיטערע זאלב פון זייף, קאנפער, אויל, אלקאהאל און וואסער.

soap′-lock *n.* (סאופ′–לאק) א לאקען האר, וואס ווערט אנגעזייפט צו ליעגען גלאט אן א זייט פון קאפ.

soap′-ma′ker *n.* (סאופ′–מיי′–קער) א זייף=מאכער, א פאבריקאנט פון זייף.

soap′-ma′king *n.* (סאופ′–מיי′–קינג) די פאבריקאציאן פון זייף.

soap′-mill *n.* (סאופ′–מיל) א מאשין צו מאהלען אויסגעטריקענטע זייף און מאכען זייף=פולווער.

soap′nut *n.* (סאופ′–נאט) ז. *soapberry*

soap′-pan *n.* (סאופ′–פען) אין די זייף=פאבריקען — אזא פאן אדער קעסעל, וואו עס קאכט זיך די זייף.

soap′-pow′der *n.* (סאופ′–פאו′–דער) זייף=פולווער.

soap′stone *n.* (סאופ′–סטאון) דער זייף=שטיין [א מין ווייכער שטיין].

soap′-suds′ *n.* (סאופ′–סאדז′) זייף=מוליענעס.

soap′-trade *n.* (סאופ′–טרייד) דער זייף=האנדעל.

soap′-tree *n.* (סאופ′–טריע) דער זייף=בוים. ז. *soapberry*

soap'-works *n.* (סאופ'-הוואירקס) א זייף=פאבריק.

soap'wort *n.* (סאופ'-הוואירט) זייף=גראז [אזא גראז מיט העל=רויטע בליהונגען. ווען דער ווארצעל קאכט זיך אין וואסער, בעקומט זיך א מין זייף=וואסער, וואס טויג צו וואשען וועש].

Soapwort

soa'py *a.* (סאו'-פי) זייפיג; ווי זייף; בעשמירט מיט זייף; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר זייף; וואס איז שייך צו זייף; מיט גלאטע רייד, שמייכלעריש, חניפה'דיג.

soar *v. and n.* (סאור) שוועבען אין דער לופט, ארויפפליהען, ארויפשוועבען; זיך דערהויבען; ארויפשטייגען אויף א הויכער מדרגה; א הויכער פליה, דאס שוועבען אין דער לופט.

soar'ingly *adv.* (סאור'-אינג-לי) ארויפפליהענדיג; שוועבענדיג.

so as (סאו עז) אזוי אז...

sob *v. and n.* (סאב) כליפען, שלוכצען, וויינען כליפענדיג; א כליפען; א שלוכץ.

sob'bing *n.* (סאב'-אינג) דאס כליפען, דאס שלוכצען, דאס וויינען [כליפענדיג].

sobe'it *c.* (סאו-בי'-איט) אבי, ווען נאר.

so'ber *a. and v.* (סאו'-בער) ניכטער; מעסיג, איינגעהאלטען; בעזאנען; קאלטבליטיג; ערנסטהאפט; רוהיג, געלאסען; איינפאך, בעשיידען; מאט, טונקעל, ניט גלענצענד [ווענען פארבען]; מאכען ניכטער, אויסניכטערען; מאכען ערנסט, בריינגען צום פערשטאנד; זיך אויסניכטערען; ווערען ניכטער; ווערען ערנסט, קומען צום פערשטאנד.

so'ber-blood'ed *a.* (סאו'-בער-בלאד'-עד) קאלטבליטיג, רוהיג, קאלט, געלאסען.

so'ber down (סאו'-בער דאון) ניכטער מאכען; אויסניכטערען; זיך אויסניכטערען, ניכטער ווערען.

so'berize *v.* (סאו'-בער-איז) אויסניכטערען; ניכטער מאכען; ניכטער ווערען.

so'berly *adv.* (סאו'-בער-לי) אויף א ניכטערען, מעסיגען, איינגעהאלטענעם אדער בעזאנענעם שטייגער.

so'ber-min'ded *a.* (סאו'-בער-מאינ'-דעד) בעזאנען, רוהיג, געלאסען.

so'ber-min'dedness *n.* (סאו'-בער-מאינ'-דעד-נעס) בעזאנענהייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט.

so'berness *n.* (סאו'-בער-נעס) ז. *sobriety*.

so'bersides *n.* (סאו'-בער-סאידז) א געזעצטער, ערנסטער מענש [הומאריסטיש].

so'ber-sui'ted *a.* (סאו'-בער-סיו'-טעד) שווארץ געקליידעט, איינגעהילט אין שווארצע בגדים.

so'ber truth (סאו'-בער טרוהטה) דער פשוט'ער אמת.

so'bol *n.* (סאו'-באל) א סויבעל [ז. *sable*]; אין באטאניק — אן ארויסשפראצונג פון ווארצעל.

so'bole *n.* (סאו'-באול) ז. *soboles*.

sob'oles *n.* (סאב'-א-ליז) אין באטאניק — אן ארויסשפראצונג פון ווארצעל.

sobolif'erous *a.* (סאב-א-ליפ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס גיט ארויס יונגע ארויסשפראצונגען פון ווארצעל.

Sobran'je *n.* (סא-בראנ'-יע) די סאבראניע, דער בולגארישער פארלאמענט.

sobri'ety *n.* (סא-בראי'-ע-טי) ניכטערקייט; מעסיגקייט, איינגעהאלטענקייט; רוהיגקייט, געלאסענקייט; ערנסטהאפטיגקייט; בעשיידענהייט.

sobriquet' *n.* (סאו-ברי-קיי') א ביינאמען, א צונעמעניש.

soc *n.* (סאק) ז. *soke*.

soc'age *n.* (סאק'-עדזש) די האלטונג פון לאנד אדער פון א פאכט פאר געוויסע דיענסטע צום פריץ.

soc'ager *n.* (סאק'-עדזש-ער) איינער וואס איז פערבונדען צו דיענען דעם פריץ פאר די האלטונג פון לאנד אדער פון א פאכט.

so'-called *a.* (סאו'-קאהלד) זאגענאנט, אזוי גערופען.

soc'cage *n.* (סאק'-עדזש) ז. *socage*.

soc'cager *n.* (סאק'-עדזש-ער) ז. *socager*.

soc'cer *n.* (סאק'-ער) אן ארט שפיעלען אין פוס=באל.

sociabil'ity *n.* (סאו-שיע-ביל'-אי-טי) געזעליגקייט, דאס זיין גענייגט צו געזעלשאפט.

so'ciable *a. and n.* (סאו'-שיעבל) געזעליג, וואס האט ליעב צו זיין אין געזעלשאפט; אנגענעהם אין געזעלשאפט; מיט וועלכען מען קען זיין חבר; אפען, אהן צערעמאניעס; וואס קען פעראייניגט ווערען; א מין אפענע פיער=זיציגע קארעטע; א קליינע געזעליגע פערזאמלונג; א דריירעדערדיגער וועלאסיפעד מיט צוויי זיצע; א סאפא אדער שטוהל אין דער פארם פון א *S* מיט צוויי זיצע.

so'ciableness *n.* (סאו'-שיעבל-נעס) ז. *sociability*.

so'ciably *adv.* (סאו'-שיע-בלי) אויף א געזעליגען שטייגער; פאמיליאר, אהן צערעמאניעס.

so'cial *a.* (סאו'-שעל) געזעלשאפטליך, סאציאל; געזעליג; וואס איז שייך צו געזעלשאפט.

so'cial democ'racy (סאו'-שעל די-מאק'-רע-סי) די סאציאל=דעמאקראטיע, די פרינציפען און שטרעבונגען פון די סאציאל=דעמאקראטען. ז. *Social Democrat*.

So'cial Dem'ocrat (סאו'-שעל דעמ'-א-קרעט) א סאציאל=דעמאקראט, א מיטגליעד פון דער סאציאל=דעמאקראטישער פארטיי [א סאציאליסטישע פארטיי, וועלכע שטרעבט איבערצובויען די געזעלשאפט אזוי, אז דאס פריוואט=אייגענטום אויף די פראדוקציאנס=מיטלען, ווי לאנד, פאבריקען, אייזענבאהנען א. ז. וו., זאל אבגעשאפט ווערען און די גאנצע פראדוקציאן און פערטיילונג זאל רעגולירט און פערוואלטעט ווערען דורך'ן פאלק אויף דעמאקראטישע יסודות. אויסער דיעזען הויפט=ציעל שטעלט ארויס די סאציאל=דעמאקראטישע פארטיי א רייה פאדערונגען, וועלכע דיענען צו פערבעסערען די לאגע פון ארבייטער=קלאס אין איצטיגער צייט, ווי די פערקירצונג פון ארבייטסטאג, די אבשאפונג פון קינדער=ארבייט, אבשאפונג פון מיליטער=דיענסט, פאלשטענדיגע פאליטישע פרייהייט א. ז. וו. די ערשטע סאציאל=דעמאקראטישע פארטיי האט זיך געגרינדעט אין דייטשלאנד אין יאהר 1869, און איצט עקזיסטירען אזעלכע פארטייען כמעט אין אלע ציוויליזירטע לענדער].

so'cial-democrat'ic *a.* (סאו'-שעל-דעם-א-קרעט'-איק) סאציאל=דעמאקראטיש, וואס איז שייך צו די סאציאל=דעמאקראטען. ז. *Social Democrat*.

so'cial dynam'ics (סאו'-שעל דאי-נעמ'-איקס) סאציאלע דינאמיק, דער טייל פון סאציאלאגיע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די בעדינגונגען וואס פעראורזאכען דעם וואוקס און די ענטוויקלונג פון דער געזעלשאפט.

so'cial e'vil (*the*) (סאו'-שעל איוול) די געזעלשאפטליכע פלאג, געשלעכטליכע אונמאראליטעט, פראסטיטוציאן.

socialisa'tion *n.* (סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) ז. *socialization*.

so'cialise *v.* (סאו'-שעל-איז) ז. *socialize*.

so'cialism *n.* (סאו'-שעל-איזם) סאציאליזם, די לעהרע וועגען דער נויטווענדיגקייט און מעגליכקייט איבערצובויען די יעצטיגע געזעלשאפטליכע ארדנונג אזוי, אז אלע פראדוקציאנס=מיטלען, ווי לאנד, פאבריקען, אייזענבאהנען א. ז. וו., זאלען ניט בעלאנגען צו איינצעלנע פערזאנען אלס זייער פריוואט=אייגענטום, נאר צו דער גאנצער געזעלשאפט, צום שטאאט און צו די געמיינדען.

so'cialism of the chair (סאו'-שעל-איזם אוו טהי טשעהר) קאטעדער=סאציאליזם, א ריכטונג אין דער פאליטישער עקאנאמיע פון דייטשלאנד און אנדערע לענדער, וועלכע פאדערט, אז דער שטאאט און די געזעצגעבונג דארפען זיך אריינמישען אין די עקאנאמישע בעציהונגען און בעזונדערס אין די בעציהונגען צווישען ארבייט און קאפיטאל.

so'cialist *n. and a.* (סאו'-שעל-איסט) א סאציאליסט, אן אנהענגער פון די סאציאליסטישע לעהרען און שטרעבונגען [ז. *socialism*]; סאציאליסטיש, וואס איז שייך צו סאציאליזם אדער צו די סאציאליסטען.

socialis'tic *a.* (סאו-שע-ליס'-טיק) סאציאליסטיש, וואס נעהערט צום סאציאליזמוס. ז. *socialism*.

socialis'tically *adv.* (סאו-שע-ליס'-טי-קעל-אי) אויף א סאציאליסטישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון סאציאליזם.

So'cialist La'bor par'ty (סאו'-שעל-איסט ליי'-באר פאר'-טי) די סאציאליסטישע ארבייטער=פארטיי [א סאציאל=דעמאקראטישע פארטיי פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. נעגרינדעט אין יאהר 1877].

social'ity *n.* (סאו-שי-על'-אי-טי) געזעליגקייט, געזעלשאפטליכקייט.

socializa'tion *n.* (סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) סאציאליזירונג, פערגעזעלשאפטליכונג; דאס גריינדען עפעס אויף א סאציאליסטישען באזיס.

so'cialize *v.* (סאו'-שעל-איז) סאציאליזירען, פערגעזעלשאפטליכען; גריינדען אדער רעגולירען עפעס לויט די פרינציפען פון סאציאליזם.

so'cially *adv.* (סאו'-שעל-אי) אויף א

געזעליגען אדער געזעלשאפטליכען שטייגער.

so'cialness *n.* (סאו'-שעל-נעס) געזעליגקייט; געזעלשאפטליכקייט.

so'cial sci'ence (סאו'-שעל סאי'-ענס) סאציאלע וויסענשאפט, די וויסענשאפט, וועלכע פערנעהמט זיך מיט פראגען, וואס זיינען שייך צום געזעלשאפטליכען לעבען פון מענשען [ווי די פראגען פון ארבייט און קאפיטאל, פון פערברעכענס און שטראף, פון פאלקס=בילדונג א. ז. וו.].

so'cial set'tlement (סאו'-שעל סעט'ל-מענט) א הויז אין אן ארימען קווארטאל פון א גרויסער שטאדט, וואו עס בעזעצען זיך געבילדעטע מענשען און סטארען זיך דורך ביישפיעל און שטיצע מיטצוהעלפען דער אויסבעסערונג פון דער לאגע פון דער ארימער בעפעלקערונג

so'cial stat'ics (סאו'-שעל סטעט'-איקס) סאציאלע סטאטיק, דער טייל פון סאציאלאגיע וועלכער פערנעהמט זיך מיט די פראגען פון געזעלשאפטליכען געבוי און ארדנונג.

so'cial war (סאו'-שעל הוואהר) אין דער רוימישער געשיכטע — דער קריעג וואס די פראווינצען פון דער רוימישער מלוכה האבען אנגעפיהרט געגען דער מעטראפאליע [איטאליען] פאר אנערקענען די איינוואהנער פון די פראווינצען אלס גלייכבערעכטיגטע רוימישע בירגער [אין די יאהרען 90—88 פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

so'cial wor'ker (סאו'-שעל הוואיר'-קער) איינער וואס ארבייט פאר דער גייסטיגער און עקאנאמישער דערהויבונג פון די ארימע קלאסען.

societa'rian *a.* (סא-סאי-ע-טיי'-רי-ען) געזעלשאפטליך; וואס איז שייך צו א געזעלשאפט.

soci'ety *n.* (סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט; די מענשליכע געזעלשאפט, די וועלט; די "הויכע" [אריסטאקראטישע] געזעלשאפט.

soci'ety jour'nal (סא-סאי'-ע-טי דזשור'-נעל) א זשורנאל פאר דער אריסטאקראטישער וועלט.

Soci'ety of Friends (סא-סאי'-ע-טי אוו פרענדז) די קוויקער=סעקטע, די קוויקערס. ז. *Quaker*.

soci'ety verse (סא-סאי'-ע-טי ווארס) לייכטע מאדע=פאעזיע.

Socin'ian *a.* and *n.* (סא-סינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו סאצינוס אדער צו זיינע רעליגיעזע לעהרען; א נאכפאלגער פון סאצינוס און זיינע לעהרען. ז. *Socinianism*.

Socin'ianism *n.* (סא-סינ'-אי-ענ-איזם) סאציניאניזם, די רעליגיעזע לעהרען פון לעליוס און פאוסטוס סאצינוס [איטאליענישע טעאלאגען פון 16טען יאהרהונדערט]. ביידע האבען געהאלטען, אז דער רעליגיעזער גלויבען קען זיך בויען נור אויף'ן שכל און דעריבער האבען זיי אבגעלייקענט די געטליכקייט פון יעזוס קריסטוס, די קריסטליכע דאגמע וועגען דער דריי=איינינקייט, די קאטוילישע לעהרען וועגען דער זינדינקייט פון דער מענשליכער נאטור, וועגען פרעדעסטינאציאן [ז. *predestination*] א. ז. וו.

Socin'ianize *v.* (סא-סינ'-אי-ענ-איז) מאכען סאציניאניש, דורכדרינגען מיט די לעהרען און פרינציפען פון סאציניאניזם. ז. *Socinianism*.

so'cio-econom'ic *a.* (סאו'-שי-או-אי-קא-נאמ'-איק) סאציאל=עקאנאמיש; וואס ענטהאלט אין זיך סאציאלע און עקאנאמישע עלעמענטען.

sociog'eny *n.* (סאו-שי-אדזש'-ע-ני) סאציאגעניע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון געזעלשאפט.

sociolog'ic *a.* (סאו-שי-א-לאדזש'-איק) ז. *sociological*.

sociolog'ical *a.* (סאו-שי-א-לאדזש'-אי-קעל) סאציאלאגיש; וואס איז שייך צו סאציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociolog'ically *adv.* (סאו-שי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט דער סאציאלאגיע; בנוגע צו סאציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociol'ogist *n.* (סאו-שי-אל'-א-דזשיסט) א סאציאלאג, א קענער פון סאציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociol'ogy *n.* (סאו-שי-אל'-א-דזשי) סאציאלאגיע, די לעהרע וועגען געזעלשאפט [די וויסענשאפט, וועלכע פערנעהמט זיך מיט די פראגען וועגען דעם געבוי פון דער געזעלשאפט, וועגען די געזעצען פון איהר ענטוויקלונג, וועגען פראגרעס פון ציוויליזאציאן א. ז. וו.].

so'cius crim'inis (סאו'-שי-אס קרימ'-אי-נים) אן אנטייל=נעהמער אדער מיטשולדיגער אין א פערברעכען.

sock *n.* and *v.* (סאק) א זאק, א שקארפעטקע; א לייכטער שוך וואס די קאמישע אקטיארען פלעגען טראגען אין די אמאליגע צייטען; קאמעדיע [אין געגענזאץ צו טראגעדיע]; ווארפען, שליידערען; שלאגען; געבען א שטארקען קלאפ.

sockdol'oger *n.* (סאק-דאל'-א-דזשער) אן ענטשיידענדער ארגומענט, דאס וואס ברענגט עפעס צו ענטשיידונג אדער ענדע; אן ענטשיידענדער שלאג; עפעס זעהר גרויסעס; אזא דאפעלטער האקען ביי א ווענטקע, וועלכער פערמאכט זיך פון זיך, ווען א פיש ווערט געכאפט.

sock'et *n.* and *v.* (סאק'-עט) אן אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין וועלכער עפעס ווערט איינגעפאסט; א געלענק=אויסהוילונג, א געלענק=פערטיעפונג [דאס גריבעל אין דעם ענד פון א ביין וואו עס פאסט זיך אריין אן אנדער ביין]; דאס גריבעל וואו דאס אויג זיצט; דאס גריבעל וואו א צאהן זיצט; דאס רעהרעל אדער די פערטיעפונג פון א לייכטער וואו דאס ליכט ווערט אריינגעשטעקט; אריינשטעלען אין אן אויסהוילונג אדער גריבעל; בעזארגען מיט אן אויסהוילונג אדער גריבעל וואו עטוואס דארף אריינגעפאסט ווערען.

sock'et-chis'el *n.* (סאק'-עט-טשיז'-על) א דלאט אדער שטעמ=אייזען מיט א פערטיעפונג פון אויבען, אין וועלכער עס שטעלט זיך אריין דאס הענטעל.

sock'et-pipe *n.* (סאק'-עט-פאיפ) א רעהר מיט א ברייטערער עפנונג פון איין זייט, וואו עס ווערט אריינגעשטעלט א צווייטער רעהר.

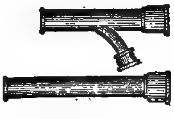

Socket-pipes

sock'less *a.* (סאק'-לעס) אהן זאקען, בארוועס.

so'cle *n.* (סאוקל) א וואנד=געשטעל [דער אונטערשטער טייל פון א וואנד]; א פוסגעשטעל פון א סטאטוע, זייל א. ד. ג.

soc'man *n.* (סאק'-מען) איינער וואס האלט לאנד אדער הייזער פאר געוויסע דיענסטען צום פריץ.

soc'manry *n.* (סאק'-מענ-רי) דאס האלטען לאנד אדער הייזער פאר געוויסע דיענסטען צום פריץ.

Socrat'ic *a.* (סא-קרעט'-איק) סאקראטיש, וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף סאקראטעס [געב. 399, געשט. 470 פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

Socrat'ically *adv.* (סא-קרעט'-אי-קעל-אי) נאך דער סאקראטישער לעהר=מעטאדע, אויף א סאקראטישען שטייגער, דורך פראגען און ענטפערס.

Soc'ratism *n.* (סאק'-רע-טיזם) די פילאזאפיע אדער די לעהרען פון סאקראטעס.

Soc'ratist *n.* (סאק'-רע-טיסט) א תלמיד אדער אנהענגער פון סאקראטעס.

sod *n.* and *v.* (סאד) ראזען, גראז=ערד פלאכטעם; בעדעקען מיט גראז=ערד פלאכטעם.

so'da *n.* (סאו'-דא) סאדע; נאטראן; סאדע=וואסער.

so'da-ash *n.* (סאו'-דא-עש) קויהלען=זויערעס נאטריום. ז. *sodium carbonate*.

so'da-bis'cuit *n.* (סאו-דא-ביס'-קיט) א סאדע=ביסקוויט, א ביסקוויט געבאקען מיט סאדע.

so'da-crack'er *n.* (סאו'-דא-קרעק'-ער) ז. *soda-biscuit*.

so'da-foun'tain *n.* (סאו'-דא-פאונ'-טען) א סאדע=פאנטאן [אן אפאראט מיט קראנען, וואו מען האלט סאדע=וואסער].

soda'ic *a.* (סא-דיי'-איק) געמאכט פון סאדע, ענטהאלטענד סאדע, וואס איז שייך צו סאדע.

so'dalite *n.* (סאו'-דע-לאיט) סאדאליט [אזא מינעראל, וואס ענטהאלט פיעל סאדע].

sodal'ity *n.* (סא-דעל'-אי-טי) א געזעלשאפט, א ברודערשאפט, אן ארדען.

so'da-pa'per *n.* (סאו'-דא-פיי'-פער) סאדע=פאפיער [פאפיער אנגעזאפט מיט סאדע].

so'da-plant *n.* (סאו'-דא-פלענט) א פלאנצע, וואס איהר אש פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו מאכען סאדע.

so'da-salt *n.* (סאו'-דא-סאהלט) סאדע=זאלץ.

so'da-wa'ter *n.* (סאו'-דא-הוואה'-טער) סאדע=וואסער.

sod'-burn'ing *n.* (סאד'-בוירנ'-אינג) דאס אבברענען דאס גראז פון פיטערניס לאנד אום צו געברויכען דאס אש אלס בעמיסטיגונג.

sod'-cut'ter *n.* (סאד'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט אדער מאשין צום שניידען ראזען אדער ערד=גראז פלאכטעם.

sod'den *a.* and *v.* (סאדן) געקאכט, געזאטען; אנגעווייקט, אנגעזאפט; דורכגענעצט; צואווייקט, צוקאכט, קאשעוואטע; טייגיג, ניט דערבאקען; דורכווייקען, אנזאפען; ווייך ווערען [ווי פון פוילען]; זיך איבערקאכען אין..., זיך פערוואנדלען אין...

sod'denness *n.* (סאד'נ-נעס) דורכגעווייקטקייט, צואווייקטקייט; דורכגענעצטקייט; צוקאכטקייט, צוקראכענקייט.

sod'ding-mal'let *n.* (סאד'-אינג-מעל'-עט) אזא געצייג איינצוקלאפען גראז=ערד פלאכטעם [ראזען].

sod'ding-spade *n.* (סאד'-אינג-ספייד) א לאפעטע צום שניידען ראזען [גראז=ערד].

sod'dy *a.* (סאד'-אי) בעדעקט מיט ראזען [גראז=ערד פלאכטעם]; בעדעקט מיט נידריגען גראז און ווארצלען.

so'dic *a.* (סאו'-דיק) וואס בעשטעהט פון סאדיום אדער נאטריום; וואס ענטהאלט נאטריום.

so'dic-chalyb'eate *a.* (סאו'-דיק-קע-ליב'-אי-אייט) וואס ענטהאלט אי אייזען אי סאדיום [וועגען מינעראל-וואסער].

ז. ***sodium***

so'dium *n.* (סאו'-די-אם) סאדיום אדער נאטריום [א גלאנציגעס מעטאל פון א זילבער-ווייסען קאליר].

so'dium car'bonate (סאו'-די-אם קאר'-בא-נייט) קויהלען-זויערעס נאטריום [א כעמישע פערבינדונג פון נאטריום מיט קויהלען-זויערע].

so'dium chlo'rid (סאו'-די-אם קלאו'-ריד) כלאר-נאטריום, קאך-זאלץ.

so do I (סאו דו אי) איך אויך.

sod'-oil *n.* (סאד'-איל) אויל אויסגעפרעסט פון שעפסען-פעל [ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון ביליגער ברוינער זייף].

Sod'om-ap'ple *n.* (סאד'-אם-עפ'ל) דער סדום-עפעל [אזא פרוכט, וועלכע איז, לויט א פארצייטיגער לעגענדע, געוואקסען ביי סדום און פלעגט זיך פערוואנדלען אין אש און רויך אזוי שנעל ווי מען פלעגט זי אברייסען]; א פרוכטלאזע אונטערנעהמונג; עטוואס וואס ברייננט בלויז ענטטוישונג; דער נאכט-שאטען [אזא פלאנצע. ז. ***nightshade***].

sod'omist *n.* (סאד'-אמ-איסט) ז. ***sodomite***

sod'omite *n.* (סאד'-אמ-איט) א סאדאמיט, איינער וואס איז שולדיג אין מעשה סדום, א פעדעראסט, איינער וואס האט אן אוננאטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

Sod'omite *n.* (סאד'-אמ-איט) אן איינוואוינער פון דער פארצייטיגער שטאדט סדום.

sodomit'ical *a.* (סאד-א-מיט'-אי-קעל) סאדאמיטיש; שולדיג אין מעשה סדום [אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות].

sodomit'ically *adv.* (סאד-א-מיט'-אי-קעל-אי) סאדאמיטיש, האנדלענדיג אוננאטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

sod'omy *n.* (סאד'-אמ-אי) סאדאמיע, מעשה סדום, פעדעראסטיע, אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

sod'-plow *n.* (סאד'-פלאו) אן אקער-אייזען צום שניידען ראזען [גראז-ערד].

sod'-worm *n.* (סאד'-ווארם) א גראז-ווארם [אן אינזעקטען-ווארם, וועלכער פערניכטעט די ווארצלען פון גראזען און תבואות].

soev'er *adv.* (סא-עוו'-ער) ניט איז [דאס ווארט ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט די ווערטער ***who, what, how, where,*** א. ז. וו.].

so'fa *n.* (סאו'-פא) א סאפע, א קאנאפע.

so'fa-bed *n.* (סאו'-פא-בעד) א סאפע-בעט [א סאפע וואס קען זיך פאנאנדערלעגען און זיך פערוואנדלען אין א בעט].

so'fa-bed'stead *n.* (סאו'-פא-בעד'-סטעד) ז. ***sofa-bed***

sof'fit *n.* (סאפ'-איט) דער סופיט פון א קארניז אדער ארקע [ז. איל.]; א סופיט אדער סטעליע פון א צימער וואס איז געטיילט דורך קווער-באלקענס אין פאנעלען אדער קעסטלעך.

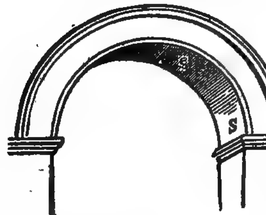

s. s. Soffit

so'fi *n.* (סאו'-פי) ז. ***sufi***

so'fism *n.* (סאו'-פיזם) ז. ***sufism***

soft *a., adv., n., v. and int.* (סאהפט) ווייך; גלאט; מילד, צארט, רוהיג; עמפפינדליך, ווייכהערציג, גוטמוטיג; אנגענעהם; שוואך, נאכגיעביג, מוטלאז, צוקראכען; נאריש, אידיאטיש; אבגעלאזען, נאכלעסיג; פייכט, רעגענדיג; ניט אלקאהאליש [וועגען געטרענקע]; וואס ענטהאלט כמעט ניט קיין קאלך און מאגנעזיע [וועגען וואסער]; אויף א ווייכען, מילדען, צארטען אדער רוהיגען אופן; א נאר, אן אידיאט; א שוואכלינג; מאכען ווייך, צארט, מילד אדער רוהיג; פאוואליע! לאנגזאם! שטעה! ווארט!

soft coal (סאהפט קאול) ווייכע קויהלען [אין געגענזאץ צו הארטע אהער אנטראציט-קויהלען].

soft'-con'scienced *a.* (סאהפט'-קאנ'-שענסט) וואס האט א צארטען געוויסען.

soft drinks (סאהפט דרינקס) מילדע געטרענקע [ניט אלקאהאלישע].

sof'ten *v.* (סאהפ'ן) ווערען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; מאכען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; מאכען אדער ווערען נאכגיעביגער, מוטלאזער אדער שוואכער; ריהרען, געריהרט ווערען.

sof'tener *n.* (סאהפ'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט ווייך, בערוהיגט, מאכט צארטער אדער מילדערט; א מילדערונגס-מיטעל; א פינזעל פאנאנדערצושמישען פארבען אויף טעפערריי-ארבייט.

sof'tening *n.* (סאהפ'-נינג) פערווייכונג; דאס מאכען אדער ווערען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; דאס ווערען געריהרט.

sof'tening-i'ron *n.* (סאהפ'-נינג-אי'-ערן) א קייל-ארטיגע אייזערנע פלאטע, אויף וועלכער עס ווערען אנגעצויגען געווייקטע פעל [ביי לעדער-אויסארבייטונג].

sof'tening-machine' *n.* (סאהפ'-נינג-מע-שין') א מאשין צו נעצען פעל [צום בעארבייטען].

sof'tening of the brain (סאהפ'-נינג אוו טהי בריין) געהירן-פערווייכונג [א קראנקהייט, ווען די געהירן ווערען ווייך].

soft ep'ithem (סאהפט עפ'-אי-טהעם) א קרייטער-פלאסטער; א פלאסטער פון אנגעשאבענע רויהע קארטאפעל [פאר א בראנד-וואונד].

sof'ter sex (סאהפ'-טער סעקס) דאס שוואכערע [ווייבליכע] געשלעכט.

soft'-eyed *a.* (סאהפט'-איד) זאנפט-אויגיג, מיט זאנפטע אויגען, מיט א מילדען בליק.

soft'-grass *n.* (סאהפט'-גרעס) האניג-גראז אדער סאמעט-גראז [אזא וואליגע פלאנצע].

soft'-hand'ed *a.* (סאהפט'-הענד'-עד) ווייך-הענדיג; וואס איז ניט געוועהנט צו ארבייט; שוואך, ניט שטרענג.

soft'-head'ed *a.* (סאהפט'-העד'-עד) שוואך-קעפיג, נאריש; אידיאטיש.

soft'-heart'ed *a.* (סאהפט'-הארט'-עד) ווייכהערציג.

soft'-heart'edness *n.* (סאהפט'-הארט'-עד-נעס) ווייכהערציגקייט.

soft'horn *n.* (סאהפט'-האהרן) א נאר, א שוטה; אן אונערפאהרענער מענש; איינער וועמען עס איז לייכט אבצונארען.

sof'tie *n.* (סאהפ'-טי) ז. ***softy***

soft'ly *adv.* (סאהפט'-לי) מיט מילדקייט, מיט ווייכקייט; אויף א צערטליכען אופן; שטיל; אויף א רוהיגען, געלאסענעם אדער לאנגזאמען אופן; אויף אן אבגעלאזענעם, נאכלעסיגען אופן.

soft mon'ey (סאהפט מאנ'-אי) פאפיער-געלט.

soft'ness *n.* (סאהפט'-נעס) ווייכקייט, זאנפטקייט, מילדקייט; צערטליכקייט; זאנפטמוטיגקייט; אנגענעהמליכקייט; שוואכקייט; נאכגיעביגקייט; ווייכהערציגקייט; נארישקייט; נאכלעסיגקייט, אבגעלאזענקייט; פייכטקייט, רעגענדיגקייט [פון וועטער]; דאס ענטהאלטען ווייניג קאלך און מאגנעזיע [וועגען וואסער].

soft pal'ate (סאהפט פעל'-עט) דער ווייכער טייל פון גומען.

soft place (סאהפט פלייס) די שוואכע זייט.

soft pulse (סאהפט פאלס) א ווייכער פולס [ווען די ארטעריע לאזט זיך לייכט איינדריקען].

soft saw'der (סאהפט סאה'-דער) חניפה.

soft'-saw'der *v.* (סאהפט'-סאה'-דער) חנפ'ענען.

soft'-skinned *a.* (סאהפט'-סקינד) וואס האט א גלאטע אדער ווייכע הויט.

soft snap (סאהפט סנעפ) א לייכטע, גוט בעצאהלטע שטעלע.

soft soap (סאהפט סאופ) גרינע זייף, שמיער-זייף, האלב-פליסיגע זייף; חניפה.

soft'-soap' *v.* (סאהפט'-סאופ') חנפ'ענען.

soft sold'er (סאהפט סאד'-ער) ווייכער לייט-שטאף [צום לייטען]; חניפה.

soft'-sol'id *a.* (סאהפט'-סאל'-איד) קאשעוואטע, ווי קאשע, ווי פאפ.

soft'-spo'ken *a.* (סאהפט'-ספאו'-קן) וואס רעדט זאנפט; מילד, פריינדליך.

soft'-tack *n.* (סאהפט'-טעק) ווייך ווייצען-ברויט [אין געגענזאץ צו סוכארעס אדער צוויבאק — אויף דער מאטראזען-שפראך].

soft thing (סאהפט טהינג) ז. ***soft snap***

soft wa'ter (סאהפט וואה'-טער) וואסער וואס איז כמעט אין גאנצען פריי פון קאלך און מאגנעזיע.

soft weath'er (סאהפט וועטה'-ער) א פייכטער אדער רעגענדיגער וועטער.

sof'ty *n.* (סאהפ'-טי) א נאר; אן אידיאט.

sog *n.* (סאג) א בלאטע, א זומפ; לעטארניע, היהנער-פלעט.

so'ger *n. and v.* (סאו'-דזשער) א פוילענצער, איינער וואס זוכט מיטלען זיך אויסצודרעהען פון זיין ארבייט [אויף דער מאטראזען-שפראך]; א סאלדאט; פוילענצען, זיך אויסדרעהען פון ארבייט [אויף דער מאטראזען-שפראך].

sog'gy *a.* (סאג'-אי) דורכגענעצט, דורכגעוויקט, אנגעווייקט, אנגעזאפט מיט פייכטקייט.

soh *int.* (סאו) אט אזוי! רוהיג, שטיל,
לאנגזאם! שטעה! האלט!

soho'! *int.* (סאו–האו') היי! [א צו=
רוף, א יעגער=צורוף].

soi-disant' *a.* (סוא–די–זאן') כלומר'שט,
משטיינס.

soil *n. and v.* (סאיל) גרונד, באדען,
אקער=באדען, ערד; א לאנד; א פאטער=
לאנד, היימאט; א בלאטיגער אדער פייכ=
טער פלאץ, וואו עס בעהאלט זיך א פער=
פאלגטער ווילדער חזיר; א וואסער=
שטראם, וואו עס רעטעט זיך א פערפאלג=
טע געיעג=חיה [ווי למשל, א הירש];
שמוץ, קויט, צאה, בעמיסטינונגס=שטאף;
א פלעק; בעשמוצען; בעפלעקען; בע=
שמוצט ווערען, בעפלעקט ווערען; בעמיס=
טיגען; מאסטען אדער קארמענען פיה אין
שטאלען [צום פעט=מאכען].

soil'-bound *a.* (סאיל'–באונד) געבונדען
צום באדען [ווי א לייב=אייגענער אדער
פאנשטשיזניק].

soil'-branch *n.* (סאיל'–ברענטש) א צוויי=
טען=פעראייניגונג פון א קאנאליזאציאנס=
רעהר.

soiled *a.* (סאילד) 1. וואס האט אקער=
באדען; 2. בעשמוצט, בעפלעקט.

1. New York State is more populous, and better **soiled** than Pennsylvania.

soil'ing *n.* (סאיל'–אינג) דאס קארמען
פיה מיט גראז אין שטאל; גראז מיט
וועלכען מען קארמעט פיה אין שטאל.

soil'-inocula'tion *n.* (סאיל'–אינ–אק–
יו–ליי'–שאן) דאס אריינבריינגען אין
ערד=באדען געוויסע מיקראבען [אום צו
מאכען די ערד פרוכטבארער].

soil'less *a.* (סאיל'–לעס) וואס האט ניט
קיין אקער=ערד.

soil'-map *n.* (סאיל'–מעפ) א מאפע
אדער קארטע, וואס ציינט די פערטיילונג
פון פערשיעדענע זארטען פון ערד=באדען.

soil'-pipe *n.* (סאיל'–פאיפ) אן אבטריט=
רעהר [א רעהר אין וועלכער עס געהען
אריין די אונרייניגקייטען פון די אבטרי=
טען פון א הויז].

soil'-survey' *n.* (סאיל'–סויר–וויי') א
שטודיום פון פערשיעדענע מינים פון ערד=
באדען.

soil'-thermom'eter *n.* (סאיל'–טהער–
מאמ'–ע–טער) א באדען=טערמאמעטער [א
טערמאמעטער צו מעסטען די טעמפערא=
טור פון באדען טיעף אין דער ערד].

soi'lure *n.* (סאי'–ליור) בעשמוצונג; בע=
פלעקונג; בעפלעקטקייט; פערשמוצינט=
קייט.

soirée' *n.* (סהווא–ריי') אן אבענד, אן
אבענד=אונטערהאלטונג, אן אבענד=געזעל=
שאפט.

so'journ *v. and n.* (סאו'–דזשוירן)
פערווײלען, בלייבען אויף א צייט, זיך
אויפהאלטען צייטווייליג; דאס אויפ=
האלטען זיך צייטווייליג, פערווײלונג.

so'journer *n.* (סאו'–דזשויר–נער) איי=
נער וואס פערוויילט אדער האלט זיך אויף
צייטווייליג; א דורכרייזענדער, א גאסט,
א בעזוכער.

so'journing *n.* (סאו'–דזשויר–נינג)
פערוויילונג, דאס אויפהאלטען זיך צייט=
ווייליג; די צייט, וואס מען געפינט זיך
ערגעץ צייטווייליג.

so'journment *n.* (סאו'–דזשוירנ–מענט)
פערוויילונג, דאס אויפהאלטען זיך צייט=
ווייליג [אלס דורכרייזענדער אדער
גאסט].

soke *n.* (סאוק) דאס רעכט פון א פעאדאל
צו האלטען א געריכטס=הויז אין זיין בע=
צירק; די בעפרייאונג פון וואסאלען פון
זייערע פליכטען; א בעצירק, וואו מען
האט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס;
דאס האלטען לאנד אין ארענדע פאר גע=
וויסע דיענסטע [אין דער פעאדאלער
ארדנונג]; אן אויסשליסליכעס רעכט פון
א מילנער צו מאהלען אלע תבואות פון
א בעשטימטער געגענד.

so'ken *n.* (סאוקן) א בעצירק, וואו מען
האט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס;
דאס האלטען לאנד אין ארענדע פאר גע=
וויסע דיענסטע [אין דער פעאדאלער
ארדנונג]; אן אויסשליסליכעס רעכט פון
א מילנער צו מאהלען אלע תבואות פון
א בעשטימטער געגענד.

soke'-reeve *n.* (סאוק'–ריעוו) א קא=
לעקטאר פון ארענדע=געלד.

so'kinah *n.* (סאו'–קי–נא) אזא אינזעק=
טען=פרעסענדע חיה אין מאדאגאסקאר.

so'ko *n.* (סאו'–קאו) אזא אפריקאנישע
אפע [עהנליך צו א שימפאנזע].

sol *n.* (סאל) א פארצייטיגע פראנצויזי=
שע מטבע, וואס האט פערנומען דעם פלאץ
פון דעם איצטיגען סו [א צוואנציגסטעל
פון א פראנק]; אין אלכעמיע — גאלד.

Sol *n.* (סאל) די זון.

sol *n.* (סאול) סאל [דער פינפטער טאן
אין דער געוועהנליכער טאן=לייטונג];
אזא גאלדענע מטבע אין פערו.

sola'! *int.* (סאו–לא') היי! [א צו=
רוף].

so'la *n.* (סאו'–לא) אזא טראפישע זומפ=
פלאנצע, פון וועלכער מען פלעכט פער=
שיעדענע זאכען [ווי היט, קערבלעך א.
ז. וו.]; א זון=הוט געפלאכטען פון דיע=
זער פלאנצע; אליין [ז. *solus*].

sol'ace *n. and v.* (סאל'–אייס) 1. טרייסט;
פרייד, דערקוויקונג, פערלייכטערונג [פון
צרות]; 2. טרייסטען; 3. בערוהיגען,
שטילען, דערקוויקען, דערפרעהען, פער=
לייכטערען [צרות, ליידען]; 4. אמוזירען,
פערשאפען פערגניגען; זיך אמוזירען, הא=
בען פערגניגען.

3. His grief is **solaced** by sympathy.

sol'acement *n.* (סאל'–אייס–מענט)
טרייסטונג; דערקוויקונג, דערפרעהונג,
שטילונג, פערלייכטערונג [פון צרות אדער
ליידען].

He devoted his life to the **solacement** of the poor and unhappy.

so'lah *n.* (סאו'–לא) אזא טראפישע
פלאנצע. ז. *sola*

so'lan *n.* (סאו'–לען) די באסאנישע
גאנז, די טעלפעל=גאנז. ז. *gannet*

solana'ceous *a.* (סאל–ע–ניי'–שיאס)
וואס געהערט צו דעמזעלבען מין פלאנ=
צען, צו וועלכען עס געהערען די נאכט=
שאטענס. ז. *nightshade*

so'land *n.* (סאו'–לענד) ז. *solan*

solan'der *n.* (סא–לענ'–דער) א מין
קרעץ ביי פערד [ז. *sellanders*]; א
מין קעסטעל צו האלטען צייכנונגען און
בילדער.

so'land-goose *n.* (סאו'–לענד–גוהס)
ז. *solan*

so'lan-goose *n.* (סאו'–לענ–גוהס)
ז. *solan*

sola'nia *n.* (סא–ליי'–ני–א)
ז. *solanine*

sol'anine *n.* (סאל'–ע–נין) סאלאנין
[אזא נארקאטישער גיפטיגער שטאף].

sola'no *n.* (סא–לא'–נאו) אן אסט=ווינד
אין שפאניען.

sol'anoid *a.* (סאל'–ע–נאיד) עהנליך
אין געוועב צו א קארטאפעל [וועגען א
ראק אדער קרעבס=קראנקהייט].

Sola'num *n.* (סא–ליי'–נאם) דער מין
פלאנצען, צו וועלכע עס געהערען די
נאכט=שאטען פלאנצען. ז. *nightshade*

so'lar *a. and n.* (סאו'–לאר) וואס איז
שייך צו דער זון; אין אסטראלאגיע —
וואס איז געבארען אונטער דעם איינפלוס
פון דער זון, וואס געפינט זיך אונטער
דעם איינפלוס פון דער זון; אזא גאלע=
ריע אין א קלויסטער; א פלאטפארם אדער
ארייגגאנג אין א מעטאל=גרוב [ז.
sollar]; אזא פלאנצע, פון וועלכער מען
פלעכט היט; א הוט געפלאכטען פון דיע=
זער פלאנצע [ז. *sola*].

so'lar a'pex (סאו'–לאר איי'–פעקס)
דער פונקט אין הימלישען רוים, צו וועל=
כען די זון און די זונען=סיסטעם בעוועגט
זיך [אין דער שטערן=גרופע לירע].

so'lar asphyx'ia (סאו'–לאר עס–פיקס'–
אי–א) א זונען=שטיך.

so'lar boil'er (סאו'–לאר באיל'–ער) אן
אפאראט צו בענוצען די זונען=היץ צום
ווארימען וואסער.

so'lar calor'ic en'gine (סאו'–לאר
קע–לאר'–איק ענ'–דזשין)
ז. *solar engine*

so'lar con'stant (סאו'–לאר קאנ'–
סטענט) די מאס היץ וואס די ערד=אוי=
בערפלעכע קריעגט פון דער זון אין א
בעשטימטער צייט אויף א בעשטימטען
שטח.

so'lar cook'ing-appara'tus (סאו'–
לאר קוק'–אינג–עפ–ע–ריי'–טאס) א קאך=
אפאראט וואס ווערט געהייצט דורך די
זונען=שטראהלען.

so'lar cy'cle (סאו'–לאר סאיקל) דער
זונען=ציקלוס [אין דער יוליאנישער צייט=
רעכנונג — א פעריאדע פון 28 יאהר, נאך
וועלכער דיעזעלבע טעג פון מאנאט פא=
לען אויס אין דיעזעלבע טעג פון דער
וואך].

so'lar day (סאו'–לאר דיי) דער אסטרא=
נאמישער מעת=לעת [פון מיטאג ביז מי=
טאג].

so'lar de'ity (סאו'–לאר די'–אי–טי) א
זון=גאט, א זון=גאטהייט.

so'lar eclipse' (סאו'–לאר אי–קליפס')
זונען=פינסטערניס, לקוי=חמה.

so'lar en'gine (סאו'–לאר ענ'–דזשין)
א מאשין בעטריבען פון פארע, וועלכע
ווערט פראדוצירט פון זונען=היץ.

so'lar equa'tion (סאו'–לאר אי–קהוויי'–
שאן) דאס אויסגלייכען דאס לבנה=יאהר
מיט דעם זון=יאהר דורך דעם וואס יעדעס
פיערטע יאהר איז אן עבור=יאהר [אין
דער גרעגאריאנישער צייטרעכנונג].

so'lar eye'piece (סאו'–לאר אי'–פיעס)
א העליאסקאפ [א זון=גלאז, א זון=טעלעס=
קאפ].

so'lar fe'ver (סאו'–לאר פי'–ווער) א
מין אנשטעקענדע פיבער=קראנקהייט.
ז. *dengue*

so'lar flow'ers (סאו'–לאר פלאו'–ערז)
זון=בלומען [בלומען, וואס עפענען זיך און
שליסען זיך טעגליך אין געוויסע שטונ=
דען].

so'lar gan'glion (סאו'–לאר גענ'–גלי–
אן) ז. *solar plexus*

so'lar hour (סאו'–לאר אור) א שטונ=
דע, א 24=סטעל פון א מעת=לעת.

solar'iplex *n.* (סא–לער'–אי–פלעקס)
ז. *solar plexus*

so'larism *n.* (סאו'–לאר–איזם) אן איי=
בערטריבענע נייגונג צו ערקלערען די מי=

טאלאגישע לעגענדען אלס פערקערפערונג פון די פרימיטיווע פארשטעלונגען וועגען דער נאטור בכלל און וועגען דער זון בפרט.

so'larist *n.* (סאו'-לאר-איסט) איינער וואס איז צו שטארק גענייגט צו ערקלערען די מיטאלאגישע לעגענדען אלס פערקערפערונג פון די פרימיטיווע פארשטעלונגען וועגען דער נאטור בכלל און וועגען דער זון בפרט.

sola'rium *n.* (סא-ליי'-רי-אם) א זונען-זייגער; אן ארט, א געביידע אדער א צימער, וואו עס קומען פריי אריין די זונען-שטראהלען.

Sola'rium *n.* (סא-ליי'-רי-אם) דער מין שטיגען-מושלען [א מין קאנישע מושלען, וואס דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן ספיראלע שטיגען].

solariza'tion *n.* (סאו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס זיין אונטער דער ווירקונג פון די זונען-שטראהלען; אין פאטאגראפיע — דאס ווערען צו דונקעל דורך ליעגען צו לאנג פאר דעם ליכט; דאס ווערען צוגעברענט פון א צו שטארקער ווירקונג פון די זונען-שטראהלען; בעשעדיגונג פון צו שטארקער ווירקונג פון די זונען-שטראהלען.

so'larize *v.* (סאו'-לאר-איז) אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון די זונען-שטראהלען; אין פאטאגראפיע — צו דונקעל מאכען דורך האלטען צו לאנג פאר דעם ליכט; צו דונקעל ווערען דורך ליעגען צו לאנג פאר דעם ליכט.

so'lar lamp (סאו'-לאר לעמפ) אן ארגאנדם לאמפ. ז. ***Argand burner***

so'lar mi'croscope (סאו'-לאר מאי'-קרא-סקאופ) א מיקראסקאפ אין וועלכען די בעלייכטונג קומט פון דער זון.

so'lar month (סאו'-לאר מאנטה) דער זון-מאנאט [30 טעג, 10 שטונדען און 29 מינוטען].

so'lar myth (סאו'-לאר מיטה) א זונען-מיטה [א העלדען-לעגענדע אדער געטער-לעגענדע וואס איז אן אלעגאריע וועגען דער זון].

so'lar obser'vatory (סאו'-לאר אב-זויר'-ווע-טא-רי) אן אבזערוואטאריום צו בעאבאכטען און שטודירען די זון.

so'lar plex'us (סאו'-לאר פלעקס'-אס) די גרעסטע פון די דריי נערווען-נעצען, וואס געפינט זיך אין דעם אויבערשטען טייל פון בויך.

solar print (סאו'-לאר פרינט) פאטאגראפירונג פון א נעגאטיוו [מעהרסטענטייל אום צו מאכען א פערגרעסערונג].

so'lar-radia'tion reg'ister (סאו'-לאר-ריי-די-איי'-שאן רעדזש'-איס-טער) אן אפאראט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די צייט וואס די זון שיינט.

so'lar salt (סאו'-לאר סאהלט) ים-זאלץ.

so'lar spec'trum (סאו'-לאר ספעק'-טראם) דער זונען-ספעקטרום, די רעגענבויגען-פארבען וואס בילדען זיך אויס, ווען א זונען-שטראהל געהט דורך דורך א פריזמא [יעדער ווייסער זונען-שטראהל איז א קאמבינאציאן אדער פעראייניגונג פון זיבען איינפאכע שטראהלען: א רויטער, אן אראנזשעווער, א געלבער, א גריינער, א הימעל-פארביגער, א בלויער און א וויאלעט-פארביגער. ווען אזא קאמבינירטער ווייסער שטראהל געהט דורך דורך א פריזמא, דאן צוטיילט ער זיך אויף זיינע זיבען בעזונדערע בעשטאנד-טיילען און אויף דער געגען-זייט פון דער פריזמא שיינען אב אלע זיבען קאלירען ווי פון א רעגענבויגען].

so'lar spots (סאו'-לאר ספאטס) די זונען-פלעקען.

so'lar sys'tem (סאו'-לאר סיס'-טעם) די זונען-סיסטעם [די זון צוזאמען מיט אלע הימלישע קערפער, וואס דרעהען זיך דירעקט אדער אינדירעקט ארום איהר אדער זיינען פון איהר אבהענגיג].

so'lar tel'egraph (סאו'-לאר טעל'-אי-גרעף) א זונען-טעלעגראף [ביי וועלכען מען גיט איבער סיגנאלען און ציייכענס דורך די זונען-שטראהלען, וועלכע ווערען רעפלעקטירט פון שפיגלען].

so'lar the'ory (סאו'-לאר טהי'-א-רי) ז. ***solarism***

so'lar time (סאו'-לאר טאים) די צייט-מעסטונג נאך דער זון.

so'lar walk (סאו'-לאר הוואהק) דער זאדיאק. ז. ***zodiac***

so'lary *a.* (סאו'-לע-רי) וואס איז שייך צום באדען.

so'lar year (סאו'-לאר ייר) דאס זונען-יאהר [די צייט וואס געדויערט דער ערד זיך ארומצודרעהן ארום דער זון, 365 טעג, 5 שטונדען, 48 מינוטען און 45½ סעקונדען].

sold (סאולד) פערקויפט. ז. ***sell***

sol'danel *n.* (סאל'-דע-נעל) דער רונדבלעטערניק אדער די מעער-שטראנדס-ווינדע [א פלאנצע פון דעם מין, צו וועלכען עס בעלאנגט די שליסעל-בלום]. ז. ***primrose***

sol'danelle *n.* (סאל'-דע-נעל) ז. ***soldanel***

soldatesque' *a.* (סאל-דע-טעסק') סאלדאטיש.

sold'er *n.* and *v.* (סאד'-ער) 1. לייט-מעטאל [מעטאל וואס ווערט בענוצט צום צונויפלייטען אנדערע מעטאלען]; 2. עטוואס וואס פערבינדט, פעראייניגט, האלט צוזאמען אדער דיענט אלס צעמענט; 3. לייטען, צוזאמענלייטען; פעראייניגען, צוזאמענבינדען.

2. Friendship sweetens life and is a solder of society.

sold'erer *n.* (סאד'-ער-ער) א לייטער, איינער וואס לייט צוזאמען מעטאלען; א לייט-מאשין.

sold'ering *n.* (סאד'-ער-אינג) לייטונג, צוזאמענלייטונג, פערלייטונג [פון מעטאלען]; א צוזאמענגעלייטעטער פלאץ אדער טייל פון עפעס.

sold'ering-block *n.* (סאד'-ער-אינג-בלאק) א לייט-קלעצעל, אזא אינסטרומענט צו לייטען קאנען.

sold'ering-bolt *n.* (סאד'-ער-אינג-באולט) ז. ***soldering-iron***

sold'ering-frame *n.* (סאד'-ער-אינג-פריים) א לייט-קלאמער [פעסטצוהאלטען די בעזונדערע טיילען ביים צוזאמענלייטען].

sold'ering-fur'nace *n.* (סאד'-ער-אינג-פויר'-נעס) א לייט-אויוועלע [א האנד-אויוועלע צום צוזאמענלייטען מעטאלען].

sold'ering-i'ron *n.* (סאד'-ער-אינג-אי'-ערן) א לייט-אייזען [אן אייזערנעם הענטעל מיט א קופערנעם קעפעל וואס ווערט בענוצט צום לייטען מעטאלענע כלים].

sold'ering-machine' *n.* (סאד'-ער-אינג-מע-שין') א לייט-אינסטרומענט [צום לייטען מעטאלענע כלים].

sold'ering-pot *n.* (סאד'-ער-אינג-פאט) א לייט-טאפ [אזא קליין האנד-אויוועלע געברויכט ביים צוזאמענלייטען, הויפטזעכליך טעלעגראף-דראטען].

sold'er-machine' *n.* (סאד'-ער-מע-שין') א מאשין צום שניידען לייט-מעטאל אין שטיקלעך.

sol'di *n.* (סאל'-די) סאלדאס [אזעלכע איטאליענישע מטבעות]. ז. ***soldo***

sol'dier *n.* and *v.* (סאול'-דזשער) א סאלדאט; א קריעגס-מאן; א קריעגס-מוראשקע [איינע פון די מוראשקעס, וועלכע פיהרען קריעג מיט אנדערע מחנות]; דער קריעגס-קעפער, דער קריעגס-זשוק [א מין זשוק, וועמענס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט דער לארווא פון אנדערע אינזעקטען]; דער בערגהארדס-קרעבס [א מין קרעבס אדער ראק, וואס האלט זיך אין א מושעל]; איינער וואס מאכט בלויז דעם אנשטעל, אז ער ארבייט; איינער וואס האט פיינט זיך איבערצואורבייטען; זיך ארויסדרעהן פון ארבייט; זיין א סאלדאט, דיענען אין מיליטער; פוילענצען; זיך ארויסדרעהען פון ארבייט; מאכען בלויז דעם אנשטעל, אז מען ארבייט.

sol'dier-ant *n.* (סאול'-דזשער-ענט) א קריעגס-מוראשקע [איינע פון די מוראשקעס, וועלכע פיהרען קריעג מיט אנדערע מחנות].

sol'dier-bee'tle *n.* (סאול'-דזשער-ביע'טל) דער קריעגס-זשוק, דער קריעגס-קעפער [אזא זשוק וועמעס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט דער לארווא פון אנדערע אינזעקטען].

sol'dier-bug *n.* (סאול'-דזשער-באג) א מין וואנץ וואס נעהרט זיך מיט דער לארווא [ווערימלעך] פון אנדערע אינזעקטען.

sol'dier-bush *n.* (סאול'-דזשער-בוש) ז. ***soldierwood***

sol'dier-crab *n.* (סאול'-דזשער-קרעב) דער בערגהארדס-קרעבס, אזא קרעבס אדער ראק וואס האלט זיך אין א מושעל.

sol'dier-fish *n.* (סאול'-דזשער-פיש) דער בלויער פייל-פיש אדער דער רעגענבויגען-פייל-פיש [אזא פערשיעדענפארביגער פיש אין די טייכען פון דער מיסיסיפי-טהאל, אין אמעריקא].

sol'dier-fly *n.* (סאול'-דזשער-פלאי) די קריעגס-פליעג [אזא קאלירטע פליעג].

sol'diering *n.* (סאול'-דזשער-אינג) סאלדאטשינע, מיליטער-דיענסט, דאס זיין א סאלדאט; דאס ארויסדרעהען זיך פון ארבייט, כלומר'שט ארבייטען.

sol'dier-like *a.* (סאול'-דזשער-לאיק) ז. ***soldierly***

sol'dierly *a.* (סאול'-דזשער-לי) סאלדאטיש; מיליטעריש, ווי א קריעגסמאן; מוטיג, בראוו.

sol'dier of for'tune (סאול'-דזשער אוו פאהר'-טשון) איינער וואס איז גרייט זיך צו פערדינגען אלס סאלדאט צו יעדען איינעם [צוליעב פראפיטען, כבוד אדער אויס ליעבע צו געוואגטע אונטערנעהמונגען].

sol'diers and sail'ors (סאול'-דזשערז ענד סייל'-ארז) קריעגס-קעפערס. ז. ***soldier-beetle***

sol'dier's-herb *n.* (סאול'-דזשערז-אוירב) מאטיקא [אזא פלאנצע]. ז. ***matico***

sol'diership *n.* (סאול'-דזשער-שיפ) סאלדאטשינע, סאלדאטענטום, סאלדאטענשאפט; קריעגס-קונסט.

sol'dier's wind (סאול'-דזשערז הווינד)

א גינסטיגער ווינד צום אבריייזען און צום צוריקרייזען.

sol'dierwood *n.* (סאָל'-דזשער-הוואוד) אזא וועסט=אינדישער קוסט.

sol'diery *n.* (סאָל'-דזשער-אי) קריעגס=לייט, סאָלדאַטען, מיליטער.

sol'do *n.* (סאָל'-דאָו) א סאָלדאָ [א קליינע איטאַליענישע מטבע, א צוואַנציג=סטעל פון א לירא].

sole *n., a. and v.* (סאָול) א פוס=זויל; א פוס; א פאדעשוועצ; דער אונטערשטער טייל פון עפּעס, דער דעק, דער טייל, אויף וועלכען עפּעס שטעהט; א פלאַכע אוי=בערפלעכע [עהנליך צום פוס=זויל]; די שאלע אדער ים=צונג [א מין פלאַכער פיש, א מין בוט אדער פלאָנדער. ז. איל.]; אזא זילבערנע מטבע אין פּערו [ז. *sol*]; איינציג, איין=איינציג; אליין; אונפער=הייראט [א יורידישער אויסדרוק]; ארויפלעגען פּאדעשוועס [אויף שיך].

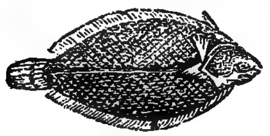

Sole

sol'ecise *v.* (סאָל'-אי-סאַיז) ז. ***solecize***.

sol'ecism *n.* (סאָל'-אי-סיזם) 1. א סאָ=לעציזם, א שפּראַך=פעהלער, א ניט=גראַמאַ=טיקאַלישער אויסדרוק; 2. אן אונפּאַסינ=קייט אין אויפפיהרונג, אן איבערטרעטונג פון די אנגענומענע מנהגים [אין אויפ=פיהרונג]; 3. א משונה'דיגע זאַך, א משונה'דיג בעשעפעניש; אן אוננאַטירלי=כע זאַך אדער בעשעפעניש.

1. The expression "I done it" is a **solecism.** 2. Self-commendation is considered a **solecism** in good manners. 3. The wolf in the rôle of a benefactor of the sheep, — what a **solecism!**

sol'ecist *n.* (סאָל'-אי-סיסט) איינער וואס בעגעהט א פעהלער אין דער שפּראַך אדער אין אויפפיהרונג; א שפּראַך=פער=דארבער; איינער וואס געברויכט א סאָ=לעציזם [א פעהלערהאַפטען, ניט=גראַמאַ=טיקאַלישען אויסדרוק].

solecis'tic *a.* (סאָל-אי-סיס'-טיק) ניט ריכטיג, פעהלערהאַפט [אין שפּראַך]; אונפּאַסיג. ז. ***solecism***.

solecis'tical *a.* (סאָל-אי-סיס'-טי-קעל) ז. ***solecistic***.

solecis'tically *adv.* (סאָל-אי-סיס'-טי-קעל-אי) ווי א סאָלעציזם, אויף'ן אופן פון א סאָלעציזם, ניט=גראַמאַטיקאַליש; אונפּאַסיג [אין אויפפיהרונג]; אויף א משונה'דיגע, אוננאַטירליכען אופן. ז. ***solecism***.

sol'ecize *v.* (סאָל'-אי-סאַיז) מאַכען שפּראַך=פעהלערען.

sole'-fish *n.* (סאָול'-פיש) א שאלע אדער ים=צונג [אזא פיש]. ז. ***sole***.

so'leiform *a.* (סאָו'-לי-אי-פאָרם) עהנליך אין פאָרם צו א שטעק=שוך אדער טופליע.

sole'-leath'er *n.* (סאָול'-לעטה'-ער) זויל, פּאדעשוועץ=לעדער.

sole'ly *adv.* (סאָול'-לי) איינציג, אליין, בלויז, נאָר.

sol'emn *a.* (סאָל'-עם) 1. פייערליך, פעסטליך; פערבונדען מיט רעליגיעזע צע=רעמאָניעס; הייליג; 2. איינדרוקספול, וואס מאַכט א שטאַרקען איינדרוק, וואס רופט ארויס עהרפורכט; ערנסט, פּרעכ=טיג; 3. ערנסט; שטייף; מיט געמאַכטער ערנסטקייט, שטייפקייט אדער וואזשנע=קייט; 4. פאָרמעל, מיט אלע נויטיגע פאָרמאַליטעטען; 5. טונקעל, שוואַרץ [וועגען קאָלירען].

1. He took a **solemn** oath. 2. A **solemn** silence reigned in the hall. 3. Do not put on such a **solemn** face.

sol'emness *n.* (סאָל'-עם-נעס) ז. ***solemnity***.

solemnisa'tion *n.* (סאָל-עם-ני-זיי'-שאַן) ז. ***solemnization***.

sol'emnise *v.* (סאָל'-עם-נאַיז) ז. ***solemnize***.

sol'emniser *n.* (סאָל'-עם-נאַי-זער) ז. ***solemnizer***.

solem'nity *n.* (סאָ-לעם'-ני-טי) פייער=ליכקייט; א פייערליכע צערעמאָניע; פעסטליכקייט; ערנסטהאַפטיגקייט; איינ=דרוקספולקייט, הערליכקייט; געמאַכטע ערנסטקייט, שטייפקייט אדער וואזשנע=קייט; אין יוריספּרודענץ — פאָרמאַלי=טעט, די נויטיגע פאָרמאַליטעט וואס פאַ=דערט זיך פון געזעץ.

solemniza'tion *n.* (סאָל-עם-ני-זיי'-שאַן) פייערונג, דאס פייערען; דאס דורכ=פיהרען מיט רעליגיעזע צערעמאָניעס אדער מיט אלע נויטיגע פאָרמאַליטעטען [הויפּטזעכליך וועגען הייראַט]; דאס מאַ=כען פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

sol'emnize *v.* (סאָל'-עם-נאַיז) 1. פייע=רען; 2. דורכפיהרען מיט רעליגיעזע צע=רעמאָניעס אדער מיט אלע נויטיגע פאָר=מאַליטעטען; 3. מאַכען פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

1. The grateful people **solemnized** the birth of the national hero. 2. The marriage was **solemnized** by the priest.

sol'emnizer *n.* (סאָל'-עם-נאַי-זער) איינער וואס פיהרט דורך א פייערליכע צערעמאָניע; איינער וואס פייערט; איי=נער וואס מאַכט פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

sol'emnly *adv.* (סאָל'-עם-לי) מיט פייערליכקייט; מיט איינדרוקספולער ערנסטקייט; מיט רעליגיעזע צערעמאָ=ניעס; מיט אלע נויטיגע צערעמאָניעס אדער פאָרמאַליטעטען; מיט געמאַכטער ערנסטקייט אדער וואזשנקייט.

sol'emnness *n.* (סאָל'-עם-נעס) ז. ***solemnity***.

so'len *n.* (סאָו'-לען) א האַלב=קיילעכדיג שיידעל פון האַלץ וואס לאָזט ניט צו דאס בעט=געוואַנד צו קומען אין בעריהרונג מיט וואונדע אויף'ן לייב; דער ראַזיר=מעסער מושעל אדער שיידען=מושעל.

sole'ness *n.* (סאָול'-נעס) איינציגקייט, דאס זיין אליין, אבגעזונדערטקייט.

solenette' *n.* (סאָל-ע-נעט') די קאַר=ליק=שאלע [אזא פלאַכער פיש]. ז. ***sole***.

sole'noid *n.* (סאָ-לי'-נאָיד) א דראָט=ספּיראַל, א דראָט=שפּולע.

solenoi'dal *a.* (סאָל-אי-נאָי'-דעל) וואס איז שייך צו א דראָט=שפּולע אדער דראָט=ספּיראַל.

sol'-fa *n., a. and v.* (סאָול'-פאַ) דאס סאָל=פאַ, דער טאָן=לייטער, די נעמען פון די נאָטען [דאָ, רע, מי, פאַ, סאָל, לאַ, סי]; דאס טאָקט=שטעקעל [פון א קאָר=דיריזשאָר]; סאָלפעגירונג אדער סאָלמיזי=רונג [דאס זינגען ניט מיט ווערטער, נאָר אנרופענדיג די נעמען פון די טענער]; וואס איז שייך צו סאָלפעגירונג אדער סאָל=מיזירונג; סאָלפעגירען, סאָלמיזירען.

sol'-faing *n.* (סאָל-פאַ-אינג) סאָלפּע=גירונג, סאָלמיזירונג. ז. ***solfamization***.

sol'-faist *n.* (סאָל'-פאַ-איסט) איינער וואס בענוצט זיך מיט דער מעטאָדע פון סאָלפעגירען אדער סאָלמיזירען; איינער וואס איז אן אנהענגער פון דער מעטאָדע פון סאָלפעגירען אדער סאָלמיזירען [זינ=גען אנרופענדיג די נעמען פון די נאָ=טען].

solfamiza'tion *n.* (סאָול-פאַ-מי-זיי'-שאַן) סאָלפעגירונג, סאָלמיזירונג [דאס זינגען אהן ווערטער, נאָר אנרופענדיג די נעמען פון די נאָטען: דאָ, רע, מי, פאַ, סאָל, לאַ, סי].

solfana'ria *n.* (סאָל-פע-נאַ'-רי-א) א שוועבעל=גרוב, א שוועבעל=מינע.

solfata'ra *n.* (סאָל-פאַ-טאַ'-רא) די סאָלפאַטאַרא [א גאַזען=אויסשטרעמונ=דער וואולקאַנישער בעדען; א נעגענד פון וואולקאַנען וועלכע זיינען צייטווייליג אונ=טהעטיג אדער האַלטען ביים אויסגעלאָ=שען ווערען].

solfata'ric *a.* (סאָל-פאַ-טאַ'-ריק) וואס איז שייך צו א סאָלפאַטאַרא, עהנליך צו סאָלפאַטאַרא, וואס קומט פון א סאָלפאַ=טאַרא. ז. ***solfatara***.

solfeg'gio *n.* (סאָל-פעדזש'-יאָו) סאָל=פעגירונג אדער סאָלמיזירונג [דאס זינ=גען אנרופענדיג די נעמען פון די נאָ=טען]; איבונגען אין זינגען.

so'li *n.* (סאָו'-לי) ז. ***solos***.

solic'it *v.* (סאָ-ליס'-איט) 1. רייצען, צוציהען, אנרעגען; 2. אנריידען צו בע=געהן א פערברעכען; פארשלאָגען א מאַן אריינצוקומען אין אן אונאַנשטענדיג הויז [וועגען גאַסען=פרוי]; 3. בעאיינפלו=סען, אונטערקויפען, געבען כאַבאַר; 4. שטרעבען צו עפּעס, שטרעבען עפּעס צו דערגרייכען; 5. בעטען; 6. בעאונ=רוהיגען.

1. The ripe fruits **solicited** the longing eyes of the hungry traveler. 2. The woman was arrested for **soliciting** on the street. 4. This store **solicits** the patronage of the rich.

solic'itant *a. and n.* (סאָ-ליס'-אי-טענט) בעטענד, זוכענד, שטרעבענד צו דערגרייכען עפּעס [הויפּטזעכליך דורך געבעט]; איינער וואס בעט אדער שטרעבט עפּעס צו דערגרייכען.

solicita'tion *n.* (סאָ-ליס-אי-טיי'-שאַן) רייצונג, אנרעגונג, צוציהונג; דאס אנ=רעגען אדער אנריידען צו א פערברעכען; דאס פערפיהרען א מאַן אין אן אונאַנ=שטענדיג הויז [דורך א גאַסען=פרוי]; דאס אונטערקויפען; דאס בעטען; א דרינגענדע בקשה; דאס שטרעבען צו עפּעס, דאס פערלאַנגען אדער זוכען עפּעס צו דערגרייכען [הויפּטזעכליך דורך גע=בעט].

solic'iter *n.* (סאָ-ליס'-אי-טער) ז. ***solicitor***.

solic'itor *n.* (סאָ-ליס'-אי-טאָר) אן אדוואָקאַט [הויפּטזעכליך פון א נערער=טינקייטס=געריכט אדער בכלל א נידריגען געריכט]; איינער וואס בעט דרינגליך.

solic'itor-gen'eral *n.* (סאָ-ליס'-אי-טאָר-דזשענ'-ע-רעל) א געהילף פון גע=נעראַל=פּראָקוראָר; א גענעראַל=פּראָקוראָר אין איינע פון די פעראייניגטע שטאַ=טען פון אמעריקא.

Solic'itor of the Treas'ury (סאָ-ליס'-אי-טאָר אוו טהי טרעזש'-אור-אי) אן אדוואָקאַט פון דעם פינאַנץ=דעפּאַרטאַ=מענט אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אמעריקא, וועלכער פיהרט די פּראָצעסען וואס האָבען צו טהאָן מיט פערברעכענס נעגען די טאַריף=געזעצע.

solic'itous *a.* (סאָ-ליס'-אי-טאָס)

1. ענגסטליך, בעזארגט, בעקימערט, זשעדנע, שטארק שטרעבענד, שטארק פערלאנגענד; שטארק פעראינטערעסירט; 2. אונרוהיג.

1. I am very solicitous of the good will of my friends. 2. The mother is solicitous about her sick child.

solic'itously *adv.* (סא-ליס'-אי-טאס-לי) מיט בעזארגטקייט, זיך קימערענדיג. [ווענען עפעס], שטארק פעראינטערעסירט, שטארק פערלאנגענדיג; אויף אן אונרוהיגען שטייגער.

solic'itousness *n.* (סא-ליס'-אי-טאס-נעס) ז. ***solicitude***.

solic'itress *n.* (סא-ליס'-אי-טרעס) א בעטערין; א פרוי אן אדוואקאט. ז. ***solicitor***.

solic'itrix *n.* (סא-ליס'-אי-טריקס) ז. ***solicitress***.

solic'itude *n.* (סא-ליס'-אי-טיוד) בעקימערטקייט, בעזארגטקייט [אום עפעס]; אונרוהיגקייט; עטוואס וואס רופט ארויס בעזארגטקייט, זארג אדער אונרוהיגקייט.

sol'id *a. and n.* (סאל'-איד) סאליד; מאסיוו, קאמפאקט; פעסט, שטארק; הארט; געזעצט; געזונד; דויערהאפט; גרינדליך, ווירקליך; גוט, רעאל, זיכער; ערנסט; אין מאטעמאטיק — סאליד [ווענען א קערפער וואס האט אלע דריי מעסטונגען אדער דימענזיאנען: לענג, ברייט און הויך]; אייניג, איינשטימיג [אין פאליטיק]; פעסט פינאנציעל, רייך; אונפערענדערט, איינהייטליך, וואס איז איבעראל דאזעלבע [ווענען א פארב]; א סאלידער קערפער; אין געאמעטריע — א קערפער, וואס האט אלע דריי דימענזיאנען.

sol'id an'gle (סאל'-איד ענגל) אין געאמעטריע — א ווינקעל וואס בילדעט זיך אויס דערפון וואס עטליכע פלעכען שניידען איבער איינע די אנדערע.

solidar'ity *n.* (סאל-אי-דער'-אי-טי) סאלידאריטעט, געמיינזאמע פערפליכטונג, געגענזייטיגע טרייהייט; צוזאמענגענומענקייט, פעראייניגטקייט, אחדות.

sol'idary *a.* (סאל'-אי-דע-רי) סאלידאריש, מיט געמיינשאפטליכע אינטערעסען אדער פערפליכטונגען.

sol'idate *v.* (סאל'-אי-דייט) מאכען סאליד, פעסט, שטייף.

sol'id bath (סאל'-איד בעטה) א וואנע, וואו דער קערפער ווערט אריינגעזעצט אין א געדיכטער מאסע, ווי בלאטע, זאמד, אש, היי א. ז. וו.

sol'id col'or (סאל'-איד קאל'-אר) א גלאטער אונאונטערבראכענער און אונגעמישטער קאליר [ספעציעל ווענען פארצעלייענע כלים].

sol'id con'tent (סאל'-איד קאנ'-טענט) די צאהל פון קובישע איינהייטען [מעטערן, יארדען א. ד. ג.], וועלכע עס ענטהאלט אין זיך א סאלידער קערפער.

sol'id for (סאל'-איד פאר) וואס האלט שטאהל און אייזען פאר עפעס אדער מיט אימיצען.

The entire congregation is solid for the Rabbi.

sol'id geom'etry (סאל'-איד דזשי-אמ'-ע-טרי) די סטערעאמעטריע, די געאמעטריע, וועלכע פערנעהמט זיך מיט דער מעסטונג פון סאלידע קערפער.

solidifica'tion *n.* (סא-ליד-אי-פי-קיי'-שאן) די פעסט-מאכונג, די געדיכט-מאכונג; די פעסט-ווערונג, די געדיכט-ווערונג; אין פיזיק — דער איבערגאנג פון פליסיגען צושטאנד צו א הארטען אדער סאלידען.

solid'ify *v.* (סא-ליד'-אי-פאי) מאכען סאליד; ווערען פעסט.

sol'idism *n.* (סאל'-אי-דיזם) די סאלידאר-פאטאלאגיע [א מעדיציניש לעהרע וואס האלט, אז די פערענדערונגען אין דעם צושטאנד פון די פעסטע טיילען פון קערפער זיינען די אורזאכען פון אלע קראנקהייטען].

sol'idist *n.* (סאל'-אי-דיסט) אן אנהענגער פון סאלידאר-פאטאלאגיע. ז. ***solidism***.

solid'ity *n.* (סא-ליד'-אי-טי) די פעסטקייט, די געדיכטקייט; די גרינדליכקייט; די ערנסטהאפטיגקייט; שטארקקייט, קרעפטיגקייט; ווארהייט; ריכטיגקייט; די אונדורכדרינגליכקייט [דאס ניט קענען ווערען דורכגעדרונגען].

sol'idly *adv.* (סאל'-איד-לי) אויף א סאלידען, פעסטען אופן.

sol'id mat'ter (סאל'-איד מעט'-ער) אין דרוקעריי — א געדיכטער דרוק-זאץ, א דרוק-זאץ, וואס איז אנגעזעצט אהן שפאצען אדער ליניעס צווישען די שורות.

sol'id meas'ure (סאל'-איד מעזש'-אור) די קוביק-מעסטונג, דאס מעסטען א זאך אין דער לענג, ברייט און הויך.

sol'idness *n.* (סאל'-איד-נעס) ז. ***solidity***.

sol'id num'ber (סאל'-איד נאמ'-בער) א צאהל וואס איז א פראדוקט פון כפל'ען דריי צאהלען.

sol'id prob'lem (סאל'-איד פראב'-לעם) א פראבלעם מיט א קובישער גלייכונג; א שווערע אדער אונלעזבארע פראבלעם.

sol'ids *n.* (סאל'-אידז) אין אנאטאמיע — די פעסטע [ניט פליסיגע] קערפער-טיילען.

Sol'id South (סאל'-איד סאוטה) די פאליטיש-פעראייניגטע זידליכע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האלטען כמעט איינשטימיג מיט דער דעמאקראטישער פארטיי זינט דעם בירגער-קריעג.

sol'id square (סאל'-איד סקוועהר) אין מיליטער — א מחנה סאלדאטען גרופירט אין א קוואדראט.

Solidun'gula *n.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לא) די זויג-טהיערע, וואס האבען גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי פערד, עזלען, זעבראס].

solidun'gular *a.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לאר) ז. ***solidungulate***.

solidun'gulate *a. and n.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לייט) מיט גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי א פערד, אן עזעל א. ז. וו.]; א בהמה אדער חיה מיט גאנצע, ניט געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס.

solidun'gulous *a.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לאס) ז. ***solidungulate***.

sol'id with (סאל'-איד וויטה) 1. אין גוט-ברודערשאפטליכע בעציהונגען מיט אימיצען, האבענדיג אימיצען אויף זיין זייט, האבענדיג די שטיצע פון אימיצען; 2. קוויט, זיך אבגערעכענט, זיך נוקם געווען.

1. The crooks made themselves solid with the police.

solifid'ian *a. and n.* (סאל-אי-פיד'-אי-ען) איינער וואס האלט, אז אמונה אליין אהן מעשים טובים איז שוין גענוג צו רעכטפערטיגען דעם מענ'שען און מכפר זיין אויף זיינע זינד; וואס איז שייך צו אזא ארט גלויבען.

solifid'ianism *n.* (סאל-אי-פיד'-אי-ענ-איזם) די לעהרע וואס בעהויפטעט, אז דאס גלויבען אליין אהן גוטע טהאטען איז שוין גענוג אום צו רעכטפערטיגען זיך ביי גאט.

solif'ugous *a.* (סא-ליפ'-יו-גאס) וואס בעהאלט זיך פון זון-שיין, נעכטליך, וואס קומט ארויס נור ביי נאכט [ווענען געוויסע אינזעקטען].

soliloqua'cious *a.* (סא-ליל-א-קהוויי'-שאס) וואס רעדט צו זיך אליין.

solil'oquise *v.* (סא-ליל'-א-קהוואיז) ז. ***soliloquize***.

solil'oquize *v.* (סא-ליל'-א-קהוואיז) רעדען צו זיך אליין.

solil'oquy *n.* (סא-ליל'-א-קהווי) דאס רעדען צו זיך אליין; א געשפרעך צו זיך אליין; א מאנאלאג.

sol'iped *n. and a.* (סאל'-אי-פעד) ז. ***solidungulate***.

sol'ipedal *a.* (סאל'-אי-פעד-על) מיט גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי א פערד, אן עזעל א. ז. וו.].

sol'ipede *n.* (סאל'-אי-פיעד) א בהמה מיט ניט געשפאלטענע קלויען [קאפיטעס].

solip'edous *a.* (סא-ליפ'-ע-דאס) וואס האט גאנצע, ניט געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס. ז. ***solidungulate***.

sol'ipsism *n.* (סאל'-איפ-סיזם) דאס גלויבען נור אין דער אייגענער עקזיסטענץ אננעהמענדיג, אז די עקזיסטענץ פון אנדערע מענשען און זאכען איז נור א פארשטעלונג פון געדאנק.

sol'ipsist *n.* (סאל'-איפ-סיסט) איינער וואס גלויבט, אז נור ער אליין עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט און די עקזיסטענץ פון אנדערע איז נור די פארשטעלונג פון זיין געדאנק.

so'list *n.* (סאו'-ליסט) ז. ***soloist***.

solitaire' *n.* (סאל-אי-טעהר') אן איינזאמער מענש, אן אבגעזונדערטער מענש; א דימענט וואס איז איינגעפאסט אליין, אהן אנדערע עדעלשטיינער; דער סאליטער, א קארטען-שפיעל, וואו איין מענש שפיעלט מיט זיך אליין.

solitari'ety *n.* (סאל-אי-טע-ראי'-ע-טי) איינזאמקייט; דאס זיין אליין.

sol'itarily *adv.* (סאל'-אי-טע-רי-לי) אויף אן איינזאמען שטייגער; אליין.

sol'itariness *n.* (סאל'-אי-טע-רי-נעס) די איינזאמקייט; דאס זיין אליין.

solita'riousness *n.* (סאל-אי-טיי'-רי-אס-נעס) איינזאמקייט; אבגעזונדערטקייט.

sol'itary *a. and n.* (סאל'-אי-טע-רי) איינזאם; אבגעזונדערט, צוריקגעצויגען, אליין; שטיל, טויט, טרויעריג [ווי למשל, א געגענד]; וואס לעבט בעזונדער אדער פערלעכווייז און ניט אין גרופען [ווענען חיות]; אן איינזידלער, א צוריקגעצויגענער מענש, א מענש וואס לעבט אין איינזאמקייט.

sol'itary confine'ment (סאל'-אי-טע-רי קאנ-פאינ'-מענט) איינזאמע פערהאפטונג; דאס זיין פערשלאסען אין א בעזונדערען צימערעל אין א געפענגניס.

sol'itary impris'onment (סאל'-אי-טע-רי אימ-פריז'-נ-מענט) ז. ***solitary confinement***.

sol'ito *adv.* (סאל'-אי-טא) אין מוזיק — אויף דעם געוועהנליכען שטייגער.

sol'itude *n.* (סאל'-אי-טיוד) איינזאמ-

קייט; אבגעזונדערטקייט; אן איינזאמער ארט, א וויסטע.

soliv'agant *a.* (סא-ליוו'-ע-גענט) וואס בלאנדזשעט ארום איינזאם.

soliv'agous *a.* (סא-ליוו'-ע-גאס) ז. *solivagant*.

solive' *n.* (סא-ליוו') איינער פון די קווער-באלקענס, אויף וועלכע מען שלאגט אן די ברעטער פון דער סטעליע אדער פון דער פאדלאגע.

sol'lar *n.* (סאל'-אר) א מין גאלעריע אין א קלויסטער פון וואנען מען קען נאכזעהן די לאמפען וואס ברענען פאר'ן אלטאר; אן אברוה-פלאץ אדער פלאטפארמע אין א מינע אדער שאכטע.

sol'ler *n.* (סאל'-ער) ז. *sollar*.

sol'leret *n.* (סאל'-ער-עט) אזא אייזערנער שוך ביי די מיטעלאלטערליכע סאלדאטען.

solmiza'tion *n.* (סאל-מי-זיי'-שאן) סאלמיזירונג אדער סאלפעגירונג. ז. *solfamization*.

so'lo *a. and n.* (סאו'-לאו) סאלא, אליין, נים פערבונדען מיט אנדערע; א סאלא [א שטיק מוזיק וואס ווערט געזונגען אדער געשפיעלט פון איינעם].

so'loist *n.* (סאו'-לא-איסט) א סאליסט, איינער וואס פיהרט אויס א מוזיקאלישעס אדער וואקאלעס שטיק אליין, אהן אנדערע שפיעלער אדער זינגער.

Sol'omon's-seal' *n.* (סאל'-א-מאנז-סיעל') שלמה'ס זיגעל אדער דער וויים-וואורץ [א מין הויכעם גראז מיט לאנגע לאפען-עהנליכע בלעטער און מיט גרינליכע בלומען]; א מגן דוד [ז. איל.].

Solomon's-seal

so-long' *int.* (סאו-לאהנג') אדיע! אויף ווידערזעהען!

so long as (סאו לאהנג עז) אזוי לאנג ווי, כל זמן.

so'lo-part *n.* (סאו'-לאו-פארט) א סאלא-שטיק [א טייל פון א מוזיקאלישען שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אדער געזונגען סאלא, פון איינעם].

so'los *n.* (סאו'-לאוז) אין מוזיק — סאלאס. ז. *solo*.

sol'stice *n.* (סאל'-סטיס) די זונען-ווענדע, די מאמענטען אין דער שיינבארער בעוועגונג פון דער זון ארום דער ערד, ווען זי שטעהט אב אויף דעם ווייטסטען פונקט פון דעם עקוואטאר [אזעלכע מאמענטען זיינען יאהר זיינען צוויי: דעם 21טען יוני — די זומערדיגע זונען-ווענדע, און דעם 22טען דעצעמבער — די ווינטערדיגע זונען-ווענדע]; דער קולמינאציאנס-פונקט, דער העכסטער פונקט, דער ווענדונגס-פונקט.

solsti'tial *a.* (סאל-סטיש'-על) וואס איז שייך צו דער זונען-ווענדע; וואס טרעפט אין דער צייט פון דער זונען-ווענדע. ז. *solstice*.

solsti'tial point (סאל-סטיש'-על פאינט) איינער פון די צוויי פונקטען אין דער קרייז-בעוועגונג פון דער ערד ארום דער זון, וואו די זון שטעהט אב אם ווייטסטען פון עקוואטאר און דער טאג הויבט אן צו ווערען גרעסער [דעם 22טען דעצעמבער] אדער קלענער [דעם 21טען יוני].

solubil'ity *n.* (סאל-יו-ביל'-אי-טי) אויפלעזבארקייט, צולאזבארקייט, די אייגענשאפט פון געוויסע קערפער און שטאפען צו ווערען אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען אין א פליסיגקייט; דאס קענען געלעזט אדער פערענטפערט ווערען [ווי א פראגע, א ספק].

sol'uble *a.* (סאל'-יובל) אויפלעזבאר, וואס קען אויפגעלעזט ווערען, וואס קען צוגאנגען ווערען; וואס קען געלעזט אדער געשליכטעט ווערען [ווי א פראגע, א ספק].

sol'uble blue (סאל'-יובל בלוה) אזא קויהלען-שווארצע פארב, וואס קען פאנאנדערגעלאזען ווערען אין וואסער [ווערט בענוצט אין פארבען מאנופאקטור-וואארע]; דער מארינען-בלוי, די פארב פון מאטראזען געוואנד.

sol'ubleness *n.* (סאל'-יובל-נעס) ז. *solubility*.

so'lum *n.* (סאו'-לאם) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — לאנד, א שטיקעל לאנד.

so'lund-goose *n.* (סאו'-לאנד-גוהס) ז. *solan*.

so'lus *a.* (סאו'-לאס) אליין [ווערט געברויכט אין דראמאטישע ווערק].

Enter the king **solus**.

solute' *a.* (סא-ליוט') וואס קען צולאזגען ווערען [ווי זאלץ אין וואסער]; אין באטאניק — לויז, פריי, נים צוגעוואקסען.

solu'tion *n.* (סא-ליו'-שאן) די אויפלעזונג, דאס אויפלעזען, דאס פאנאנדערלאזען הארטע אדער געדיכטע שטאפען אין א פליסיגקייט; די פליסיגקייט, אין וועלכער אן אנדער שטאף איז פאנאנדערגעלאזען; לעזונג [פון א פראבלעם], ערקלערונג; פאנאנדערלאזונג, אויפלעזונג; דער קריזיס [פון א קראנקהייט]; צאהלונג [פון א חוב], קוויטירונג.

sol'utive *a.* (סאל'-יו-טיוו) אויפלעזענד, צולאזענד; וואס צולאזט; אבפיהרענד, וואס מאכט לאקסירען.

solvabil'ity *n.* (סאל-וע-ביל'-אי-טי) די אויפלעזבארקייט, דאס קענען פאנאנדערגעלאזען ווערען; לעזבארקייט, דאס קענען געלעזט ווערען [ווי א פראבלעם].

sol'vable *a.* (סאל'-וועבל) אויפלעזבאר [וואס קען צוגאנגען ווערען]; ערקלערבאר, לעזבאר [וואס קען ערקלערט ווערען אדער געלעזט ווערען]; צאהלבאר [וואס קען בעצאהלט ווערען].

sol'vableness *n.* (סאל'-וועבל-נעס) ז. *solvability*.

solve *v.* (סאלוו) אויפלעזען; לעזען [א פראגע אדער א מאטעמאטישעם פראבלעם]; ערקלערען; בעשליסען, שליכטען.

sol'vency *n.* (סאל'-ווענ-סי) די צאהלונגס-פעהיגקייט, די פעהיגקייט צו צאהלען שולדען.

sol'vend *n.* (סאל'-ווענד) א שטאף וואס דארף אויפגעלעזט ווערען.

sol'vent *a. and n.* (סאל'-ווענט) צאהלונגס-פעהיג, פעהיג צו צאהלען שולדען; אויפלעזענד, צולאזענד; וואס קען זיך צולאזען; אן אויפלעזונגס-מיטעל [א פליסיגקייט וואס דיענט אלס א מיטעל צו צולאזען מעטאלען].

sol'ver *n.* (סאל'-ווער) איינער וואס לעזט אויף אדער ערקלערט.

sol'vible *a.* (סאל'-וויבל) ז. *solvable*.

so'ma *n.* (סאו'-מא) דער קערפער, דער גוף [אין געגענזאץ צו דער נשמה]; אין אסט-אינדיען — סאמא [א פערהייליגטער שטארקער געטראנק, וועלכען מען פלעגט אמאל ברענגען אלס קרבן צום גאט אינדרא]; אזא אסט-אינדישע פלאנצע, פון וועלכער עס טריפט א זאפט, וואס פלעגט דיענען צו מאכען דעם שטארקען געטראנק "סאמא".

so man'y (סאו מענ'-אי) 1. דיזעלבע צאהל; 2. אזוי פיעל.

1. There were also **so many** books in the other closet. 2. **So many** people asked me to speak that I could not refuse.

somat'ic *a.* (סא-מעט'-איק) וואס איז שייך צום גוף [אין געגענזאץ צו דער נשמה]; קערפערליך, לייבליך, גשמיות'דיג.

somat'ical *a.* (סא-מעט'-אי-קעל) ז. *somatic*.

somat'ics *n.* (סא-מעט'-איקס) ז. *somatology*.

so'matism *n.* (סאו'-מע-טיזם) מאטעריאליזם. ז. *materialism*.

so'matist *n.* (סאו'-מע-טיסט) א מאטעריאליסט. ז. *materialist*.

somatogen'ic *a.* (סאו-מע-טא-דזשענ'-איק) וואס ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך אין קערפער צוליעב די בעדינגונגען פון דער סביבה.

somatolog'ic *a.* (סאו-מע-טא-לאדזש'-איק) ז. *somatological*.

somatolog'ical *a.* (סאו-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו סאמאטאלאגיע. ז. *somatology*.

somatol'ogy *n.* (סאו-מע-טאל'-א-דזשי) סאמאטאלאגיע, די קערפער-לעהרע, די לעהרע וועגען קערפער; די לעהרע וועגען קערפערליכען געבוי פון מענשען אלס א טייל פון אנטראפאלאגיע.

so'matome *n.* (סאו'-מע-טאום) איינער פון די טיילען אויף וועלכע מען קען טעארעטיש צוטיילען א קערפער.

somatom'ic *a.* (סאו-מע-טאמ'-איק) וואס האט די אייגענשאפט אדער דעם כאראקטער פון איינעם פון די טיילען אויף וועלכע מען קען טעארעטיש צוטיילען א קערפער; וואס צוטיילט א קערפער אויף טיילען וועלכע עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט אדער נאר אין דער טעאריע.

somatot'omy *n.* (סאו-מע-טאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון מענשליכען קערפער.

som'ber *a. and v.* (סאם'-בער) דונקעל, פינסטער, פערכמורעט; אומעדיג, מעלאנכאליש, טרויעריג; פערדונקלען, פערפינסטערען; פערכמורען; מאכען מעלאנכאליש.

som'berly *adv.* (סאם'-בער-לי) אויף א דונקעלען, פינסטערען אדער פערכמורעטען שטייגער.

som'berness *n.* (סאם'-בער-נעס) דונקעלקייט, פינסטערקייט; מעלאנכאליע, טרויעריגקייט, אומעדיגקייט.

som'bre *a. and v.* (סאם'-בער) ז. *somber*.

sombre'ro *n.* (סאם-בריי'-ראו) א הויכער הוט מיט זעהר ברייטע ראנדען [ווי עס ווערט געטראגען אין מעקסיקא און אין די דרום-מערב טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

som'brous *a.* (סאם'-בראס) דונקעל, פינסטער, פערכמורעט.

som'brously *adv.* (סאם'-בראס-לי) אויף א דונקעלען, פינסטערען אדער פערכמורעטען שטייגער.

som'brousness *n.* (סאם'-בראס-נעס) דאס זיין פערדונקעלט אדער פערכמורעט.

some *a., pr. and adv.* (סאם) ; מאנכער עטוואס, א ביסעל ; אונגעפעהר ; אייניגע.
some'body *n.* (סאם׳-באד-אי) אימע־צער, יעמאנד ; אן עפעס, אן אסאבע [א וויכטיגע פערזאן].
some'body else (סאם׳-באד-אי עלס) אימעצער אנדערש.
some few (סאם פיו) אייניגע.
some'how *adv.* (סאם׳-האו) ווי עס איז, ווי ניט איז, אויף אזא אדער אויף אן אנדער אופן, אזוי אדער אזוי.
some one (סאם הוואן) אימעצער, איינער.
some per'son (סאם פויר׳-סאן) אימע־צער, איינער, א פערזאן.
some pump'kins (סאם פאמפ׳-קינז) א בעדייטענדער אדער טיכטיגער מענש ; עפעס בעדייטענדעס אדער גרויסארטיגעס.
som'ersault *n.* (סאמ׳-ער-סאהלט) א שפרונג, איבערקוליענדיג זיך אין דער לופ־טען.
som'erset *n. and v.* (סאמ׳-ער-סעט) א שפרונג אין דער הויך, איבערקוליענדיג זיך אין דער לופטען ; מאכען אזא שפרונג.
some'thing *n. and adv.* (סאמ׳-טהינג) עפעס, עטוואס ; עפעס ווירקליכעס ; א וויכטיגע זאך, א וויכטיגע פערזענליכקייט; א ביסעל ; ביז א געוויסער מאס, ביז א געוויסען גראד.
some'thing else (סאמ׳-טהינג עלס) עטוואס אנדערש.
some'thingness *n.* (סאמ׳-טהינג-נעס) בעדייטונג, וויכטיגקייט.
some'thing to see (סאמ׳-טהינג טו סיע) עפעס וואס איז ווערטה צו זעהן.
some'time *adv. and a.* (סאמ׳-טאים) אמאל, אין א געוויסער צייט ; ווען עס איז [אין דער צוקונפט] ; צייטענווייז; פריהערינ ; וואס איז געווען אמאל.
some'times *adv.* (סאמ׳-טאימז) 1. צייַ־טענווייז ; 2. ווען ניט איז.
1. Sometimes I take a vacation. 2. I shall read this article sometimes when I am not so busy.
some'way *adv.* (סאמ׳-הוויי) אויף אזא אדער אנדער אופן.
some'what *adv. and n.* (סאמ׳-הוואט) א ביסעל ; אין א געוויסער מאס ; מעהר אדער ווענינער ; עפעס ; א בעדייטענדע זאך אדער פערזאן.
some'when *adv.* (סאמ׳-הווען) ווען ניט איז.
some'where *adv.* (סאמ׳-הוועהר) ער־גיץ, וואו עס איז.
some'while *adv.* (סאמ׳-הוואיל) ווען ניט איז ; אין א געוויסער צייט ; צייטענ־ווייז ; פון צייט צו צייט ; אמאל.
some'whither *adv.* (סאמ׳-הוויטה-ער) ערגעץ וואו.
so'mite *n.* (סאו׳-מאיט) א טייל פון קערפער [ווי איינער פון די רינגען פון א ווארים אדער אינזעקט] אהן די גליע־דער וואס זיינען צו איהם צוגעוואקסען.
somnam'bulance *n.* (סאמ-נעמ׳-ביו-לענס) ז. ***somnambulism***
somnam'bulant *a.* (סאמ-נעמ׳-ביו-לענט) נאכט־וואנדלענד, וואס געהט ארום אין שלאף ; סאמנאמבוליסטיש, וואס האט אין זיך די עלעמענטען פון סאמנאמבוליזם. ז. ***somnambulism***
somnam'bular *a.* (סאמ-נעמ׳-ביו-לאר) וואס איז שייך צו סאמנאמבוליזם אדער צו די סאמנאמבוליסטען ; נאכט־וואנדלעריש. ז. ***somnambulism***
somnam'bulate *v.* (סאמ-נעמ׳-ביו-לייט) ארומגעהן שלאפענדיג, ארומוואנדע־רען אין צושטאנד פון שלאף.
somnambula'tion *n.* (סאמ-נעמ-ביו-ליי׳-שאן) דאס ארומוואנדערען שלאפענ־דיג, נאכט־וואנדלונג.
somnam'bule *n.* (סאמ-נעמ׳-ביול) א סאמנאמבוליסט, א נאכט־וואנדלער. ז. ***somnambulist***
somnam'bulism *n.* (סאמ-נעמ׳-ביו-ליזם) סאמנאמבוליזם, א קראנקהייט, ווען דער מענש אין שלאפענדען צושטאנד שטעהט אויף, געהט אום און טהוט פער־שיעדענע זאכען, גאר ניט געדענקענדיג וועגען דעם, ווען ער איז אין וואכענדען צושטאנד ; נאכט־וואנדלונג.
somnam'bulist *n.* (סאמ-נעמ׳-ביו-ליסט) א סאמנאמבוליסט, א נאכט־וואנד־לער, א שלאף־וואנדלער, איינער וואס געהט ארום שלאפענדיג.
somnambulis'tic *a.* (סאמ-נעמ-ביו-ליס׳-טיק) וואס איז שייך צו סאמנאמבו־ליזם אדער צו א סאמנאמבוליסט. ז. ***somnambulism***
som'nia *n.* (סאמ׳-ני-א) חלומות. ז. ***somnium***
som'nial *a.* (סאמ׳-ני-על) וואס איז שייך צו א חלום אדער חלומות.
som'niative *a.* (סאמ׳-ני-ע-טיוו) וואס איז שייך צו חלומ׳ען ; וואס איז שייך צו חלומות, וואס ברייננט ארויס חלומות.
som'niatory *a.* (סאמ׳-ני-ע-טא-רי) ז. ***somniative***
somnic'ulous *a.* (סאמ-ניק׳-יו-לאס) שלעפריג.
somnifa'cient *n. and a.* (סאמ-ני-פיי׳-שיענט) עטוואס וואס ווירקט צום איינשלאפען ; איינשלעפערענד.
somnif'erous *a.* (סאמ-ניפ׳-ע-ראס) איינשלעפערענד ; וואס ווירקט צום איינ־שלאפען.
somnif'ic *a.* (סאמ-ניפ׳-איק) ז. ***somniferous***
somnif'ugous *a.* (סאמ-ניפ׳-יו-גאס) וואס פערטרייבט דעם שלאף.
somnil'oquence *n.* (סאמ-ניל׳-א-קהוענס) דאס רעדען אין שלאף.
somnil'oquism *n.* (סאמ-ניל׳-א-קהוויזם) ז. ***somniloquence***
somnil'oquist *n.* (סאמ-ניל׳-א-קהוויסט) איינער וואס רעדט פון שלאף.
somnil'oquous *a.* (סאמ-ניל׳-א-קהוואס) וואס קען רעדען פון שלאף, וואס רעדט פון שלאף.
somnil'oquy *n.* (סאמ-ניל׳-א-קהווי) דאס רעדען פון שלאף ; דאס רעדען בעת נאכט־וואנדלונג [ז. ***somnambulism***].
somnip'athy *n.* (סאמ-ניפ׳-ע-טהי) א שלאף וואס קומט דורך היפנאטישער קראפט.
som'nium *n.* (סאמ׳-ני-אם) א חלום ; פער׳חלומ׳טקייט ; האלב־וואכענדער צו־שטאנד.
som'nolence *n.* (סאמ׳-נא-לענס) שלע־פעריגקייט.
som'nolency *n.* (סאמ׳-נא-לענ-סי) ז. ***somnolence***
som'nolent *a.* (סאמ׳-נא-לענט) שלע־פעריג.
som'nolently *adv.* (סאמ׳-נא-לענט-לי) אויף א שלעפעריגען שטייגער.
som'nolism *n.* (סאמ׳-נא-ליזם) א מעז־מערישער שלאף ; די לעהרע וועגען מעז־מערישען שלאף. ז. ***mesmerism***
so much (סאו מאטש) אזוי פיעל.
so much as (סאו מאטש עז) אויף וויפיעל.
son *n.* (סאן) א זוהן.
sonab'ile *a.* (סא-נעב׳-אי-לע) אין מו־זיק — קלינגענד, אבקלינגענד.
so'nance *n.* (סאו׳-נענס) ז. ***sonancy***
so'nancy *n.* (סאו׳-נענ-סי) דאס הא־בען א קלאנג ; דאס זיין קלינגענד ; א קלאנג.
so'nant *a. and n.* (סאו׳-נענט) קלינ־גענד, וואס האט א קלאנג ; א קלינגענדער בוכשטאב.
sona'ta *n.* (סא-נא׳-טא) א סאנאטע, א שטיק מוזיק צום שפילען מיט אן אינ־סטרומענט, א מוזיק־שטיק אין דריי אדער פיער זעצע אדער אבטיילונגען וואס ווערט מעהרסטענס געשפילט אויף קלאוויר.
son'cy *a.* (סאנ׳-סי) גליקליך ; אויפגע־לעבט, פרעהליך ; גוט געשטימט.
song *n.* (סאהנג) 1. א געזאנג ; 2. א ליעד, א געדיכט ; 3. פאעזיע ; 4. א קליי־ניגקייט, א גארנישט, א שיבעש.
4. He bought it for a song.
song'-bird *n.* (סאהנג׳-בוירד) א זינג־פויגעל.
song'-book *n.* (סאהנג׳-בוק) א ליעדער־בוך.
song'-craft *n.* (סאהנג׳-קרעפט) די ליע־דער־קונסט [די קונסט צו פערפאסען ליעדער].
song'ful *a.* (סאהנג׳-פול) גענייגט אדער פעהיג צום זינגען ; מעלאדיש.
song'less *a.* (סאהנג׳-לעס) ניט זינגענ־דיג ; וואס זינגט ניט.
song'man *n.* (סאהנג׳-מען) א זינגער ; א ליעדער־זינגער.
Song of Sol'omon (סאהנג אוו סאל׳-א-מאן) שיר השירים פון שלמה המלך.
Song of Songs (סאהנג אוו סאהנגז) שיר השירים [פון שלמה המלך].
song'-spar'row *n.* (סאהנג׳-ספער׳-או) דער זינג־שפערלינג [אזא קליין נארד־אמעריקאניש זינג־פויגעלע].
song'ster *n.* (סאהנג׳-סטער) א זינגער ; א ליעדער־זינגער ; א ליעדער־שרייבער ; א זינג־פויגעל.
song'stress *n.* (סאהנג׳-סטרעס) א זינ־גערין ; א ליעדער־זינגערין.
song'-thrush *n.* (סאהנג׳-טהראש) די זינג־דראסעל [אזא זינג־פויגעל].
sonifac'tion *n.* (סאנ-אי-פעק׳-שאן) דאס מאכען א גערויש [ווי געוויסע אינ־זעקטען].
son'ifer *n.* (סאנ׳-אי-פער) א הער־אינסטרומענט פאר האלב־טויבע.
sonif'erous *a.* (סא-ניפ׳-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס אדער גיט ארויס א קלאנג.
son'-in-law' *n.* (סאנ׳-אינ-לאה׳) אן איידים, א שוויגער־זוהן.
son'net *n. and v.* (סאנ׳-עט) א סאנעט [אזא געדיכט פון פיערצעהן צייַלען] : א ליעד, א קורצע פאעמא ; פערפאסען סאַ־נעטען.
sonneteer' *n. and v.* (סאנ-ע-טיער׳) א סאנעטען־דיכטער, א פערפאסער פון קורצע געדיכטע ; פערפאסען סאנעטען, שרייבען גראמען.
son'netist *n.* (סאנ׳-עט-איסט) א סאנע־טען־דיכטער ; א פערפאסער פון קור־צע געדיכטע.
son'netize *v.* (סאנ׳-עט-איז) מאכען סאַ־נעטען ; בעזינגען אין סאנעטען. ז. ***sonnet***
sonnetteer' *n. and v.* (סאנ-ע-טיער׳) ז. ***sonneteer***

son'nettist *n.* (סאַנ'-עט-איסט) ז. ***sonnetist***.
son'net-wri'ter *n.* (סאַנ'-עט-ראַי'-טער) א סאָנעטען-דיכטער, א שרייבער פון קורצע געדיכטען.
son'ny *n.* (סאַנ'-אי) זוהנעלע.
son of a bitch (סאַן אָוו ע ביטש) א פּאַדלעצ, א געמיינער הונד, א ממזר בן הנדה.
son of a gun (סאַן אָוו ע גאַן) א פּאַדלעצ, א געמיינער יונג, אַן אויסוואורף.
Son of God (סאַן אָוו גאָד) קריסטוס.
Son of Heav'en (סאַן אָוו העווען) דער הימעלס-זוהן [דער טיטול פון די אמאליגע כינעזישע קייזארים].
son of man (סאַן אָוו מען) מענשען-זוהן [בן אדם].
sonom'eter *n.* (סאָ-נאַמ'-ע-טער) א טאָן-מעסטער [אַן אינסטרומענט צום אבפּראָבירען סטרונעס פון מוזיקאַלישע אינסטרומענטען]; אַן אינסטרומענט וואָס ווערט בענוצט אבצופּראָבירען טויבקייט; אַן עלעקטרישער אפּאַראַט צו פּראָבירען מעטאַלען.
sono're *adv.* (סאָ-נאָ'-רע) — אין מוזיק הויך, קלינגענד.
sonores'cence *n.* (סאָו-נאָ-רעס'-ענס) די פעהיגקייט ארויסצוגעבען קלאַנגען אונטער דער ווירקונג פון היץ-שטראַהלען. ז. ***radiophony***.
sonores'cent *a.* (סאָו-נאָ-רעס'-ענט) וואָס גיט ארויס קלאַנגען אונטער דער ווירקונג פון היץ-שטראַהלען.
sonorif'ic *a.* (סאָו-נאָ-ריפ'-איק) ז. ***soniferous***.
sonor'ity *n.* (סאָ-נאַר'-אי-טי) דאָס קלינגען, דאָס זיין קלינגענדיג.
sono'rous *a.* (סאָ-נאָו'-ראַס) קלינגענד; הויך-קלינגענד; העל-קלינגענד; קלאַנגפול, וואויל-קלינגענד.
sono'rous fig'ures (סאָ-נאָו'-ראַס פיג'-יורז) קלאַנג-פיגורען, די פיגורען וועלכע בילדען זיך דורך די וויבראַציאנען פון א קלאַנג [ווען מען שיט ארויף א דינעם שיכט זאמד אויף א פּלאַטע פון גלאָז אָדער מעטאַל און מען גיט א ציה מיט א סמיק אויף דעם ראַנד פון דער פּלאַטע, דאַן קומט פאָר אין פערבינדונג מיט דעם טאָן, וואָס עס ווערט געהערט, א געוויסע בעוועגונג פון די זאַמד-טיילכעלעך און עס בילדען זיך פיגורען אויף דער פּלאַטע].
sono'rously *adv.* (סאָ-נאָו'-ראַס-לי) קלינגענדיג; מיט א קלאַנג; מיט א הויכען אָדער העלען קלאַנג.
sono'rousness *n.* (סאָ-נאָו'-ראַס-נעס) ז. ***sonority***.
Sons of Lib'erty (סאַנז אָוו ליב'-ער-טי) איינער פון די געהיימע פעראיינען אין די ענגליש-אַמעריקאַנישע קאָלאָניעס, וועלכע האָבען שפּעטער געבילדעט די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא, וואָס האָבען זיך געגרינדעט אין די יאָהרען 1773—74 צו בעפרייען אַמעריקא פון דער הערשאַפט פון ענגלאַנד.
son'sy *a.* (סאַנ'-סי) ז. ***soncy***.
soon *adv.* (סוהן) 1. באַלד; גלייך; 2. שנעל; 3. פריהער, בעפאָר; 4. גערן, וויליג, בעסער, ליעבער.

1. I hope to see you **soon**. 2. It shall be done **sooner** and with less cost. 3. He went away somewhat **sooner** than I expected. 4. I would as **soon** resign my position.

soon'er *adv.* (סוהנ'-ער) פריער; גיכער; בעסער.
soon'er or la'ter (סוהנ'-ער אָהר לייט'-ער) פריהער אָדער שפּעטער, אין וועלכער עס איז צייט.
soon'er said than done (סוהנ'-ער סעד טהען דאַן) לייכטער געזאָגט איידער געטהאַן.
soon'est *adv.* (סוהנ'-עסט) אין דער שנעלסטער צייט, אַם פריהסטען.
soon got, soon gone (סוהן גאָט, סוהן גאָהן) שנעל געוואונען, שנעל צורונען.
soot *n. and v.* (סוט) סאַזשע, רוס; בעדעקען מיט סאַזשע.
soot'-can'cer *n.* (סוט'-קענ'-סער) א סאַזשע-ראַק [אַ קראַנקהאַפטער אנוואוקס ביי קוימען-רייניגער, פעראורזאַכט פון רוס אָדער סאַזשע].
soot'flake *n.* (סוט'-פלייק) א שטיקעל סאַזשע; א פלעק, א שמיער.
soothe *v.* (סוהטה) לאַשטשען, מאַכען קאָמפּלימענטען; איינשטילען, בערוהיגען, בעזענפטיגען; לינדערען; מילדערען.
sooth'er *n.* (סוהטה'-ער) א שמייכלער.
sooth'ing *n.* (סוהטה'-אינג) דאָס שמייכלען, דאָס חנפ'ענען; שמייכלעריי; בערוהיגונג, איינשטילונג; דאָס בערוהיגען, דאָס איינשטילען.
sooth'ingly *adv.* (סוהטה'-אינג-לי) שמייכלעריש; לאַשטשענדיג; בערוהיגענדיג, איינשטילענדיג.
sooth'say *v.* (סוהטה'-סיי) פּראָפעצייען, נביאות זאָגען, פּאָרויסזאָגען די צוקונפט.
sooth'sayer *n.* (סוהטה'-סיי-ער) א פּראָפעצייער, א נביאות-זאָגער.
sooth'saying *n.* (סוהטה'-סיי-אינג) נביאות-זאָגעריי, פּראָפעצייאונג, נביאות.
soot'ily *adv.* (סוט'-אי-לי) רוסיג, מיט רוס, מיט סאַזשע.
soot'iness *n.* (סוט'-אי-נעס) סאַזשיגקייט, רוסיגקייט.
soot'ish *a.* (סוט'-איש) רוסיג; ווי רוס, ווי סאַזשע.
soot'less *a.* (סוט'-לעס) אָהן רוס, אָהן סאַזשע.
soot'-wart *n.* (סוט'-וואָהרט) ז. ***soot-cancer***.
soot'y *a. and v.* (סוט'-אי) וואָס גיט ארויס סאַזשע אָדער רוס; וואָס בעשטעהט פון סאַזשע; סאַזשיג, רוסיג, בעדעקט מיט סאַזשע אָדער רוס; ווי סאַזשע, ווי רוס; דונקעל, שוואַרץ; אבשוואַרצען מיט סאַזשע.
sop *n. and v.* (סאָפּ) אַן איינגעטונקטער ביסען, אַן איינגעטונקטעס שטיקעל; א קליין שטיקעל, א ברעקעל; א ווערטהלאזע זאַך; א געשענק, א מתנה; שוחד, כאַבאַר, לאַפּקע; טונקען, איינטונקען; איינזווייגען; דורכנעצען; דורכגעווייקט ווערען.
soph *n.* (סאָף) א סטודענט אין דעם צווייטען יאָהר פון זיין שטודיום.
soph'ic *a.* (סאָפ'-איק) קלוג, געלעהרט; וואָס איז שייך צו קלוגהייט אָדער געלעהרטקייט.
soph'ical *a.* (סאָפ'-אי-קעל) ז. ***sophic***.
soph'ically *adv.* (סאָפ'-אי-קעל-אי) מיט קלוגהייט, מיט געלעהרטקייט.
soph'ism *n.* (סאָפ'-איזם) א סאָפיזם, א פאַלשער שלוס, א פּלפּול, א שיינבאַרער לאָגישער בעווייז.
soph'ist *n.* (סאָפ'-איסט) א סאָפיסט, א בעל פּלפּול'ניק, א פּשט'לעך-מאַכער, א דרעה-קאָפּ; א לעהרער פון פילאָזאָפיע און רעטאָריק [רעדנער-קונסט] אין אַלטען גריכענלאַנד; א ספּעציאַליסט.
soph'ister *n.* (סאָפ'-איס-טער) א געלעהרטער, א לעהרער, א פילאָזאָפיע-לעהרער; א סאָפיסט, א בעל-פּלפּול'ניק; א סטודענט, וואָס איז שוין דאָס צווייטע יאָהר אין אוניווערזיטעט.
sophis'tic *a. and n.* (סאָ-פיס'-טיק) סאָפיסטיש, פערדרעהט, אויסגע'פּשט'עלט, פּלפּול'דיג; די מעטאָדען פון די אַמאָליגע גריכישע סאָפיסטען.
sophis'tical *a.* (סאָ-פיס'-טי-קעל) סאָפיסטיש, פערדרעהט, פּלפּול'דיג, וואָס איז אויסגע'פּשט'עלט.
sophis'tically *adv.* (סאָ-פיס'-טי-קעל-אי) אויף א סאָפיסטישען אופן, מיט סאָפיזם, דורך פּשט'לעך.
sophis'ticalness *n.* (סאָ-פיס'-טי-קעל-נעס) דאָס זיין סאָפיסטיש ז. ***sophism***.
sophis'ticate *v.* (סאָ-פיס'-טי-קייט) פערדרעהען, פעלשען, פערפעלשען; פערדאַרבען.
sophistica'tion *n.* (סאָ-פיס-טי-קיי'-שאַן) א סאָפיזם; די אַנווענדונג פון סאָפיזם [ז. ***sophism***]; דאָס פּשט'לען, דאָס פּלפּול'ען; א פּלפּול, א פּשט'על; א פעלשונג; פעלשונג, פערדאַרבונג; א געפעלשטע זאַך; א פעלשונגס-מיטעל.
sophis'ticator *n.* (סאָ-פיס'-טי-קיי-טאָר) א פעלשער, א פערדרעהער, א פערדאַרבער.
sophis'ticism *n.* (סאָ-פיס'-טי-סיזם) די פילאָזאָפיע און מעטאָדען פון די סאָפיסטען אין אַלטען גריכענלאַנד.
soph'istry *n* (סאָפ'-איס-טרי) סאָפיסטעריי, די מעטאָדען און לעהרען פון די סאָפיסטען אין אַלטען גריכענלאַנד; פאַלשע לאָגיק, דריידלעך, פּשט'לעך.
soph'omore *n. and a.* (סאָפ'-אָ-מאָור) א סטודענט אין צווייטען יאָהר פון זיין שטודיום אין אוניווערזיטעט; וואָס איז דאָס צווייטע יאָהר אין אוניווערזיטעט; וואָס איז שייך צו דעם שטודיום פון צווייטען יאָהר אין אוניווערזיטעט.
sophomor'ic *a.* (סאָפ-אָ-מאַר'-איק) וואָס איז שייך צו דעם צווייטען קורס פון שטודיום אין אוניווערזיטעט; וואָס איז שייך צו א סטודענט אין דעם צווייטען יאָהר פון זיין שטודיום; באָמבאַסטיש, מיט הויך-קלינגענדע אָדער אויפגעבלאָזענע ווערטער; איינגעבילדעט; אונענטוויקעלט, האַלב-אונוויסענד.
sophomor'ical *a.* (סאָפ-אָ-מאַר'-אי-קעל) ז. ***sophomoric***.
so'pient *n.* (סאָו'-פּי-ענט) אַן איינשלעפערונגס-מיטעל.
so'pite *v.* (סאָו'-פּאַיט) לעגען שלאָפען; איינשטילען; איינשלעפערען.
so'por *n.* (סאָו'-פּאָר) א טיעפער און-נאַטירליכער שלאָף; לעטאַרגיע, היהנער-פּלעט.
soporif'erous *a.* (סאָו-פּאָ-ריפ'-ע-ראַס) איינשלעפערענד.
soporif'erously *adv.* (סאָו-פּאָ-ריפ'-ע-ראַס-לי) איינשלעפערענדיג.
soporif'erousness *n.* (סאָו-פּאָ-ריפ'-ע-ראַס-נעס) די איינשלעפערענדע קראַפט; די איינשלעפערענדע איינגעשאַפט.
soporif'ic *a. and n.* (סאָו-פּאָ-ריפ'-איק) איינשלעפערענד, וואָס שלעפערט איין; א שלאָף-מיטעל.
so'porose *a.* (סאָו'-פּאָ-ראָוס) ז. ***soporous***.
so'porous *a.* (סאָו'-פּאָ-ראַס) וואָס פעראורזאַכט א טיעפען שלאָף; וואָס שלעפערט שטאַרק איין.
sop'per *n.* (סאָפּ'-ער) אַן איינטונקער, איינער וואָס טונקט איין שפּייז צום עסען.

sop'ping *a.* (סאפ'-אינג) דורכווייקענד, דורכנעצענד; דורכגעווייקט.

sop'py *a.* (סאפ'-אי) נאס, פייכט, דורכגענעצט.
It is a soppy day.

so'pra *adv.* (סאו'-פרא) — אין מוזיק איבער, העכער.

sopra'nist *n.* (סא-פרא'-ניסט) א סאפראנא=זינגער, איינער וואס זינגט מיט א סאפראנא=שטימע.

sopra'no *n. and u.* (סא-פרא'-נאו) א סאפראנא, א דיסקאנט, אן אויבער=שטימע [א דינע הויכע שטימע פון א פרוי אדער פון א מאנספערזאן אין די אינגעל=יאהרען]; א סאפראנא=זינגער; א מוזיקשטיק וואס ווערט געזונגען דורך א סאפראנא=שטימע; סאפראנאדיג, פון א סאפראנא.

sopra'no clef (סא-פרא'-נאו קלעף) אין מוזיק — דער דיסקאנט=שליסעל [דער *C* שליסעל ווען ער ווערט געשטעלט אויף דער אונטערשטער נאטען=ליניע].

sorb *n.* (סאהרב) דער שאלאמוקסנע בוים, דער ראבינעס=בוים, דער בערגעשען=בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען בינטלעך רויטע זויערע יאגדעס]; דער שפערבער=בוים; ראבינעס, שלאמוקסנעס [די יאגדעס פון א ראבינעס=בוים אדער שאלאמוקסנע בוים].

sorbefa'cient *a. and n.* (סאהר-בי-פיי'-שיענט) וואס פעראורזאכט איינזויגונג; א מיטעל צו פעראורזאכען איינזויגונג.

sor'bet *n.* (סאהר'-בעט) ז. ***sherbet***

sor'bic *a.* (סאהר'-ביק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון א שפערבער=בוים אדער ראבינעס=בוים.

sor'bic ac'id (סאהר'-ביק עס'-איד) א כעמישע זויערע וואס ווערט ערהאלטען פון ראבינעס אדער שאלאמוקסנעס.

sorbi'tion *n.* (סאהר-ביש'-אן) אריינטרינקונג, אריינזופונג.

sor'cerer *n.* (סאהר'-סער-ער) א צויבערער, א מכשף.

sor'ceress *n.* (סאהר'-סער-עס) א צויבערין, א מכשפה.

sor'cerous *a.* (סאהר'-סער-אס) צויבעריש, כשוף'דיג.

sor'cery *n.* (סאהר'-סער-אי) צויבעריי, כשוף; א צויבער, א כשוף.

sor'des *n.* (סאהר'-דיז) אונריינקייט, שמוץ; אבפאל; אבזאץ; פסולת; אן אנגעוואקסענער שיכט אויף די ליפען און אויף די צייהנער פון פיעבער=קראנקע.

sor'det *n.* (סאהר'-דעט) ז. ***sordine***

sor'did *a.* (סאהר'-דיד) 1. שמוציג; 2. געמיין, נידריג, נידערטרעכטיג; עגאאיסטיש.
1. The poor must unwillingly live sordid lives. 2. His sordid ambition led to his undoing.

sor'didly *adv.* (סאהר'-דיד-לי) אויף א שמוציגען אופן; אויף א געמיינעם אדער נידערטרעכטיגען אופן.

sor'didness *n.* (סאהר'-דיד-נעס) שמוציגקייט; גראבקייט; געמיינהייט; נידערטרעכטיגקייט; עגאאיזם.

sor'dine *n.* (סאהר'-דין) א זארדינע אדער א דעמפפער [דער פעדאל פון א קלאוויר וואס ווערט בענוצט ווייכער צו מאכען דעם קלאנג].

sordi'no *n.* (סאהר-די'-נאו) ז. ***sordine***

sor'dor *n.* (סאהר'-דאר) שמוץ; אבפאל.

sore *n., a. and adv.* (סאור) א וואונד=ארט, וואונד=פלייש; א וואונד; א וועהטאג; א געשוויר; אן אונגליק, א צרה; קומער, שמערץ; א שמערצליכער פערדרוס; א פיער=יעהריגער הירש; אן איינ=יעהריגער פאלק [רויב=פויגעל]; שמערצהאפט, שמערצליך; שלעכט אדער שווער פיהלענד; מיט נייסטיגע שמערצען; פערביטערט; געדריקט, שלעכט געשטימט; פערדריסליך, טרויעריג; העפטיג, שטארק, שלעכט, שווער; עקסטרעם, אויסערארדענטליך, אויסערגעוועהנליך.

sore eyes (סאור איז) קאליע אדער קראנקע אויגען.

sore'head *n.* (סאור'-העד) איינער וואס האט א קראנקען קאפ; אן אונצופריעדענער מענש; איינער וואס האט קריוודעס.

sore'ly *adv.* (סאור'-לי) שמערצליך, שמערצהאפט; פערדריסליך, מיט א שווערען געמיט; העפטיג, שטרענג; עקסטרעם.

sore'ness *n.* (סאור'-נעס) שמערצהאפטיגקייט, שמערצליכקייט, וועהטאג; פיין; א שמערץ=געפיהל, א קרענקונג, א טיעפער פערדרום; פיינליכקייט; העפטיגקייט.

sor'gho *n.* (סאהר'-גאו) ז. ***sorghum***

sor'ghum *n.* (סאהר'-גאם) מאהר=הירזש אדער דורא, אזא גראז=ראהר, וועלכער ענטהאלט אין זיך א צוקערדיגען זאפט; סיראפ אדער צוקער=זאפט פון דיעזען גראז=ראהר.

sori'tes *n.* (סא-ראי'-טיז) אין פילאזאפיע — א סאפיזם וואס בעשטעהט אין דעם, דאס אויסגעהענדיג פון א רייה ריכטיגע בעהויפטונגען ווערט מען געצוואונגען אויף א כלומר'שט לאגישען וועג צו קומען צו א פאלשען שלוס [צ. ב. איין זאמד=קערנדעל איז ניט קיין קופע זאמד, ווען מען לעגט צו צו דעם ערשטען זאמד=קערנדעל א צווייטען, קען אלזא, דער צווייטער דעם ערשטען ניט מאכען פאר א קופע, פאלגליך זיינען אפילו א ביליאן זאמד=קערנדלעך ניט קיין קופע]; א קעטען=שלוס [א רייה פון בעהויפטונגען וועלכע שליסען זיך. איינע אין די אנדערע און פון וועלכע עס קומט ארויס איין שלוס].

soro'ral *a.* (סא-ראו'-רעל) שוועסטערליך.

soror'icide *n.* (סא-ראר'-אי-סאיד) א שוועסטער=מארד; א שוועסטער=מערדער.

soro'sis *n.* (סא-ראו'-סיס) א פרוכט וואס איז ארויסגעוואקסען פון מעהרערע בליהונגען און צונויפגעוואקסענע בלעטער [ווי אנאנאס, ברויט=פרוכט א. ד. ג.].

sor'rel *n. and a.* (סאר'-על) שטשאוויי, זויער=אמפפער, שטשאוועל [אזא פלאנצע מיט זויערע בלעטלעך וואס ווערט בענוצט אלס שפייז]; א געל=ברוינער קאליר; א געל=ברוינעס פערד; געל=ברוין [וועגען פערד]

sor'rel-tree *n.* (סאר'-על-טריע) א מין קליינער בוים מיט בלעטער וואס בלייבען גרין דאס גאנצע יאהר

sor'rily *adv.* (סאר'-אי-לי) פיינליך, שמערצליך, פערדריסליך; עלענד, ערבארמליך; טרויעריג, בעטריבט.

sor'riness *n.* (סאר'-אי-נעס) שמערצליכקייט, פיינליכקייט, פערדריסליכקייט; עלענדקייט, ערבארמליכקייט; טרויעריגקייט, בעטריבטקייט.

sor'row *n. and v.* (סאר'-או) טרויער, קומער, לייד; פערדרוס, ערגערניס; טרויעריגקייט; בעטריבונג; זיך פיהלען בעטריבט אדער טרויעריג; זיין אין פערדרוס אדער אין קומער; זיך קרענקען; טרויערען; זיך פיהלען נידערגעשלאגען; בעטרויערען; בעדויערען.

sor'rower *n.* (סאר'-א-ער) א טרויערער, א בעדויערער.

sor'rowful *a.* (סאר'-א-פול) טרויעריג; בעטריבט; געקרענקט; קלעגליך, עלענד, יאמערליך.

sor'rowfully *adv.* (סאר'-א-פול-אי) מיט טרויער, מיט קומער; בעטריבט, קלעגליך, יאמערליך.

sor'rowfulness *n.* (סאר'-א-פול-נעס) טרויעריגקייט, קומער; ערגערניס, פערדרוס.

sor'rowless *a.* (סאר'-א-לעס) אהן קומער, אהן לייד; אהן טרויער; אהן פערדרוס אדער ערגערניס.

sor'row-strick'en *a.* (סאר'-או-סטריק'ן) געטראפען פון טרויער אדער קומער; בעטריבט, געקרענקט.

sor'ry *a.* (סאר'-אי) טרויעריג, בעטריבט; בעקימערט; פערדריסליך, געקרענקט; אונגליקליך; עלענד; ערבארמליך; יאמערליך; ווערטהלאז, לומפיג.

sor'ry fig'ure (סאר'-אי פיג'-יור) א טרויעריגע, עלענדע פיגור.
He was a sorry figure at the convention.

sort *n. and v.* (סאהרט) א זארט, א גאטונג; די ארט; דער אופן; די נאטור, דער כאראקטער [פון עמוואס]; איינטיילען; איינטיילען אין קלאסען אדער ראנגען; אבזונדערען; זארטירען; איינזארטירען; צוזאמענפאסען, ; צופאסען; זיין פון דעמזעלבען זארט, הארמאנירען, איינשטימען, זיין גלייך; זיך צופאסען, זיך צוזאמענפאסען.

sor'table *a.* (סאהר'-טעבל) זארטירט; פון פערשיעדענע זארטען; אנגעמאסטען; פאסענד; צוגעפאסט.

sor'tably *adv.* (סאהר'-טע-בלי) אנגעמאסטען, צוגעפאסט.

sor'ter *n.* (סאהר'-טער) א זארטירער.

sor'tes *n.* (סאהר'-טיז) א מין גורל=ווארפען צו טרעפען די צוקונפט דורך דער ביבעל [וועלכע מען עפענט אויף ווי עס פאלט אוים און מען שטעלט זיך אב אויף'ן זאץ, אויף וועלכען דאס אויג פאלט צום ערשטען] אדער דורך אויסגעשריבענע זעצע פון וועלכען עס איז בוך [פערשיעדענע זעצע פון בעליעבטע שריפטשטעלער ווערען אויפגעשריבען אויף בעזונדערע צעטעלעך און נאכדעם, ווען זיי ווערען דורכגעמישט, נעהמט מען ארויס איינס פון די צעטעלעך וואס פאלט אין האנד און פון זיין אינהאלט זוכט מען צו טרעפען די צוקונפט].

sor'tes Virgilia'næ (סאהר'-טיז וואיר-דזשי-לי-איי'-ניע) דאס ווארפען גורל נעהמענדיג די ווערק פון דעם פאעט ווירגיליוס. ז. ***sortes***

sor'tie *n.* (סאהר'-טיע) אן איבערפאל וואס א מיליטער=אבטיילונג פון א בעלאגערטען גארניזאן מאכט אויף די בעלאגערער; אן איבערפאל.

sor'tilege *n.* (סאהר'-טי-לעדזש) דאס גורל=ווארפען; דאס טרעפען אדער פארויסזאגען דורך ווארפען גורל; צויבעריי, כשוף.

sortile'gious *a.* (סאהר-טי-לי'-דזשאס) וואס איז שייך צו גורל=ווארפען.

sor'tilegy *n.* (סאהר'-טי-לעדזש-אי) ז. ***sortilege***

sor'ting *n.* (סאהר'-טינג) דאס זארטירען, דאס איינטיילען אין זארטען.

sorti'tion *n.* (סאהר-טיש'-אן) דאס ווארפען גורל.

sort'ment *n.* (סאהרט'-מענט) דאס זארטירען, די זארטירונג, די איינזארטירונג.

so'-so *a.* (סאו'-סאו) נישקשה'דיג, קיין בייז ניט, צו דערטראגען.

so so (סאו סאו) קיין בייז ניט, ניש'קשה, צו דערלייזען.

soss *v., n. and adv.* (סאס) מאכען שמוציג אדער נאס; א שווערער אונגעלומפערטער פאל; א שווערער, אונגעלומפערטער מענש; אונגעלומפערט.

sostenu'to *a.* (סאס-טע-נוה'-טא) אין מוזיק — אנהאלטענד, אויסציהענד אדער פערלענגערענד דעם קלאנג.

sot *n. and v.* (סאט) א שוטה, א באלוואן; א מענש מיט א פערטרונקענעם שכל; א פיאניצע, א שכור; פיאנסטווען, שכור'ען; מאכען דום אדער נאריש; פערטעמפען דעם שכל.

soteriol'ogy *n.* (סא-טי-רי-אל'-א-דזשי) היגיענע, די געזונדהייטס-לעהרע; דער טייל פון דער קריסטליכער טעאלאגיע וואס פערנעהמט זיך מיט דער זעליגקייט פון מענשען דורך יעזוס קריסטוס.

so that (סאו טהעט) כדי אז; מיט דעם צוועק אדער מיט דעם רעזולטאט; אין פאל ווען; אויב.

so to say (סאו טו סיי) אזוי צו זאגען, געברויכענדיג דעם אויסדרוק.

so to speak (סאו טו ספיעק) ז. *so to say*

sot'tish *a.* (סאט'-איש) דום, נאריש; איבערגעגעבען דעם טרונק, ארייננעטהאן אין שכרות.

sot'tishly *adv.* (סאט'-איש-לי) מעשה שכור; נאריש, דום, אהן שכל.

sot'tishness *n.* (סאט'-איש-נעס) דומהייט; טעמפקייט פון שכל; דאס זיין טעמפ פון שכרות; בעזויפענקייט, איבערגעבענהייט צו שכרות.

sot'to *prep.* (סאט'-טא) אונטער.

sot'to vo'ce (סאט'-טא וואו'-טשיי) מיט א נידריגען טאן, מיט אן איינגעהאלטענער שטימע.

sot'-weed *n.* (סאט'-הוויעד) טאבאק.

sou *n.* (סוה) א סו [א פראנצויזישע קופערנע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך צו אן אמעריקאנער סענט].

soubrette' *n.* (סוה-ברעט') א סוברעטין, אן אקטריסע וואס שפיעלט אדער זינגט אין לייכטע לעבעדיגע ראלען פון א קאמעדיע; אן אקטריסע וואס שפיעלט די ראלע פון א דיענסט-מיידעל אין א קאמעדיע.

soubriquet' *n.* (סוה-ברי-קיי') ז. *sobriquet*

sou'chong *n.* (סוה'-שאנג) א מין שווארצע טהעע.

souf'fle *n.* (סוהפל) — אין מעדיצין א רוישענדער קלאנג, א קלאנג ווי פון בלאזען.

souffleur' *n.* (סוה-פלויר') א סופליאר [איינער וואס זאגט אונטער די ווערטער די אקטיארען בעת'ן שפיעלען].

sough *n. and v.* (סאו) א רוישען, ברויזען אדער פייפען ווי פון ווינד; א זיפץ, אן אטהעם-צוג; רוישען, ברויזען, פייפען ווי דער ווינד.

sought (סאהט) געזוכט. ז. *seek*

sought af'ter (סאהט עפ'-טער) געווינשט, פערלאנגט.

He is a much sought after lecturer.

soul *n.* (סאול) די זעעלע, די נשמה; דער גייסט; דער תוך אדער עסענץ פון עפעס; א גייסטיגעס וועזען; דאס מענשליכע וועזען; א מענש.

soul'-blind *a.* (סאול'-בלאינד) שטאקבלינד, פאלשטענדיג בלינד.

soul'-deaf *a.* (סאול'-דעף) פאלשטענדיג טויב.

souled *a.* (סאולד) וואס האט א נשמה; מיט א נשמה, מיט א געפיהל.

soul'-fear'ing *a.* (סאול'-פיער'-אינג) וואס דערשרעקט די נשמה, וואס ווארפט אן א שרעק.

soul'ful *a.* (סאול'-פול) הארציג, נעפיהלפול, פול מיט נשמה אדער געפיהל; וואס דריקט אויס א שטארקען געפיהל.

soul'fully *adv.* (סאול'-פול-אי) אויף א הארציגען אדער געפיהלפאלען אופן.

soul'fulness *n.* (סאול'-פול-נעס) הארציגקייט, געפיהל; דאס זיין פול מיט נשמה אדער געפיהל.

soul'-kill'ing *a.* (סאול'-קיל'-אינג) וואס טויטעט די נשמה; וואס רואינירט דעם גייסט.

soul'less *a.* (סאול'-לעס) אהן א זעעלע, אהן א נשמה; אהן גייסט, אהן לעבען; טויט; אהן אן אויסדרוק, וואס דריקט ניט אויס קיין געדאנק אדער געפיהל; גייסטלאז, געמיין, נידריג.

soul'lessness *n.* (סאול'-לעס-נעס) דאס זיין אהן א נשמה; דאס זיין אהן לעבען; גייסטלאזיגקייט, געמיינהייט.

soul'-sick *a.* (סאול'-סיק) גייסטיג קראנק.

soul'-vexed *a.* (סאול'-וועקסט) וואס ליידט גייסטיג.

soul'-wor'ship *n.* (סאול'-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון גייסטער; דאס גלויבען אין דעם לעבען פון א גייסט וועלכער בלייבט נאך א פערשטארבענעם.

sound *n., a., adv. and v.* (סאונד) א קלאנג; א טאן; א פוסטער קלאנג; א זאנד [א שפיזעל-עהנליכער כירורגישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען עפנונגען אדער רעהרען אין קערפער]; א זונד, א מעער-ענגע [א שמאלער וואסער-דורכגאנג פון איין ים צו א צווייטען אדער פון אן אינזעל צום קאנטינענט]; דער פענכער פון א פיש; א טינט-פיש; געזונד, גאנץ, ניט פערוואונדעט, געזונד אויף אלע גליעדער; עהרליך, עהרווירדיג, טאדעללאז; בעגרינדעט; גרינדליך; שטארק, פעסט, טיכטיג; אהן פעהלערען; פעהלערלאז; ריכטיג, קארעקט; לאגיש; געזעצליך; אונגעשטערט, אונאונטערבראכען [וועגען שלאף]; רעכטגלויביג, ארטאדאקסיש; היילען, מאכען געזונד; געהיילט ווערען, געזונד ווערען; גרונטעווען, מעסטען די טיעפקייט; מעסטען די טיעפקייט מיט א בליי-שנור, אראבלאזען די בליי-שנור; זיך אראבלאזען אויף'ן גרונד; פראבירען מיט א זאנד; זאנדירען, אונטערזוכען, עקזאמענירען, אויספרובירען, אויספארשען; פראבירען אדער אויספארשען אימעצענס מיינונג; קלינגען; ארויסגעבען א קלאנג; מאכען קלינגען; מאכען א גערויש, רוישען; בלאזען, טרובען; אויסקלינגען, בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; אויסגעקלונגען ווערען, פערעפענטליכט ווערען; שיינען צו זיין עהנליך; אויסדריקען, אויסשפרעכען; געבען א בעפעהל אדער סיגנאל דורך א געוויסען קלאנג.

sound a note of warn'ing (סאונד ע נאוט אוו הוואהרנ'-אינג) געבען אן אזהרה אדער א ווארנונג; ווארנען, מזהיר זיין.

sound asleep' (סאונד ע-סליעפ') אין א טיעפען שלאף.

sound'board *n.* (סאונד'-באורד) דאס רעזינאנץ-ברעט אדער קלאנג-ברעט פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט [אזא האלץ-ברעטעל אין א קלאוויר, ארגעל, פיעדעל, גיטארע א. ד. ג. צו פערשטארקען דעם טאן]; דאס קלאנג-ברעט אויף א בימה אדער קאנצעל [אן אנגעבויגען דעקעל איבער א בימה אדער קאנצעל צו געבען דער שטימע פון דעם רעדנער די ריכטונג צום פובליקום].

sound'-bone *n.* (סאונד'-באון) דער ביין פון א פיש, וואס געפינט זיך נעבען דעם לופט-פענכער.

sound'-bow *n.* (סאונד'-באו) דער דיקערער טייל פון ראנד ביי א גלאק, אן וועלכען עס קלאפט זיך אב דאס צינגעל.

sound'-box *n.* (סאונד'-באקס) דער רעזאנאנץ-קאסטען [די אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין א מוזיקאלישען אינסטרומענט, וואס פערשטארקט דעם קלאנג]. ז. *resonance-box*

sound'-chest *n.* (סאונד'-טשעסט) ז. *sound-box*

soun'der *n.* (סאונ'-דער) א קלינגער, עטוואס וואס קלינגט; דער קלאפער אדער קלינגער אין א טעלעגראפישען אפאראט; אן אפאראט צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

sound'-hole *n.* (סאונד'-האול) דאס קלאנג-לאך אין א פיעדעל אדער אין אן אנדער שטרייך-אינסטרומענט.

soun'ding *n. and a.* (סאונ'-דינג) דאס מעסטען די טיעף, דאס גרונטעווען; דאס אראבלאזען זיך צום גרונד [ווי א וואלפיש, ווען ער ווערט נעטראפען פון א הארפון]; א קלאנג, א גערויש; דאס קלינגען, דאס ארויסגעבען א קלאנג אדער גערויש; קלינגענד, וואס גיט ארויס א קלאנג; וואס מאכט א גערויש; הויכקלינגענד, באמבאסטיש.

soun'ding-board *n.* (סאונ'-דינג-באורד) ז. *soundboard*

soun'ding-bot'tle *n.* (סאונ'-דינג-באט'ל) א זינק-פלאש [אזא כלי צו שעפען וואסער פון א גרויסער טיעפעניש פאר אונטערזוכונגס-צוועקען].

soun'ding-lead *n.* (סאונ'-דינג-לעד) א זינק-בליי [דאס בליי-געוויכט וואס ווערט אנגעבונדען צו א שנור צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסערען].

soun'ding-line *n.* (סאונ'-דינג-לאין) א זינק-שנור [א שנור צו וועלכען עס איז צוגעבונדען א בליי-געוויכט צו מעסטען טיעפקייטען פון וואסער].

soun'ding-machine' *n.* (סאונ'-דינג-מע-שין') א מאשין צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

soun'ding-post *n.* (סאונ'-דינג-פאוסט) אזא צילינדער-פערמיגעס שטיקעל האלץ וואס ווערט ארייננעשטעלט אין א פיעדעל אלס א שפארע פאר די ווענטלעך [פון דער פארם פון דיעזען העלצעל הענגט פיעל אב דער טאן-קלאנג פון פיעדעל].

soun'ding-rod *n.* (סאונ'-דינג-ראד) אזא אייזערנער שטאנג איינגעטיילט אין גראדען, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער-רוים אין א שיף.

soun'dings *n.* (סאונ'-דינגז) די טיעפקייט פון וואסערען אויף וויפיעל זי ווערט אנגעצייגט דורך אויסמעסטען.

sound'less *a.* (סאונד'-לעס) קלאנגלאז, אהן א קלאנג; אהן א טאן; שטיל; שטום; אהן א גרונד, וועמעס טיעפקייט קען ניט אויסגעמאסטען ווערען.

sound'ly *adv.* (סאונד'-לי) געזונד; פעסט; שטארק; ריכטיג, לאגיש; טיכטיג; טיעף, אונאונטערבראכען, ניט געשטערט [וועגען שלאף].

sound mind (סאונד מאינד) א געזונ־טער שׂכל, א לאגישער פערשטאנד.

sound'ness *n.* (סאונד׳־נעס) געזונד־קייט; שטארקייט; גרינדליכקייט; ריכ־טיגקייט.

sound on the goose (סאונד אן טהי גוהס) ארטאדאקסאל אין מיינונגען און אנזיכטען; וואס האלט זיך פעסט פאר דאס אלגעמיין־אנגענומענע; בלינד איבער־געגעבען צו א פארטיי און צו איהרע פרינציפען.

sound'-post *n.* (סאונד׳־פאוסט) ז. ***sounding-post***

sound'-proof *a.* (סאונד׳־פרוהף) וואס לאזט ניט דורך קיין קלאנג; וואס א קלאנג קען דורך דעם ניט דורכדרינגען.

sound'-radiom'eter *n.* (סאונד׳־רייי־די־אמ׳־ע־טער) אן אפאראט וואס בע־ווייזט די מעכאנישע ווירקונג פון קלאנג־וועלען.

sound'-reg'ister *n.* (סאונד׳־רעדזש׳־איס־טער) אן אפאראט צו פערצייכנען די טענער פון א זינגענדער שטימע אדער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

sound the alarm' (סאונד טהי ע־לארם׳) קלאפען טרעוואגע; שטורם בלא־זען.

sound to horse (סאונד טו האהרס) געבען א סיגנאל מען זאל זאטלען אדער זיך זעצען אויף די פערד.

sound'-wave *n.* (סאונד׳־הווייוו) א קלאנג־וועלע.

soup *n.* (סוהפ) זופ, יויך.

soupçon' *n.* (סוהפ־סאהן׳) א ביסעלע, א טראפעלע.

The patient was given a glass of water with a soupçon of brandy.

soup'-dish *n.* (סוהפ׳־דיש) א זופ־שי־סעל.

soup'-kitch'en *n.* (סוהפ׳־קיטש׳־ען) א זופ־קיך, א פאלקס־קיך [א קיך פאר ארימע לייט צו קריגען זופ אהן געלד].

soup'-la'dle *n.* (סוהפ׳־לייד׳ל) א זופ־לעפעל, א קאך־לעפעל.

soup'-mai'gre *n.* (סוהפ׳־מיי׳־גער) אזא שיטערע זופ געקאכט מיט גרינסען אדער פיש.

soup'-meat *n.* (סוהפ׳־מיעט) זופען־פלייש.

soup'-plate *n.* (סוהפ׳־פלייט) א זופ־שיסעל, א זופ־טעלער.

soup'-tick'et *n.* (סוהפ׳־טיק׳־עט) א בילעט צו קריגען אומזיסט זופ אין א פאלקס־קיך.

sou'py *a.* (סוה׳־פי) ווי זופ.

sour *a., adv., n. and v.* (סאור) זויער; בייז; שטרענג, אונפריינדליך; אין כעס, פערביטערט; נאס און קאלט [וועגען אונ־פרוכטבארער ערד]; א זויערע זאך; עט־וואס זויערעס אדער אונאנגענעהמעס; זויער מאכען; זויער ווערען; בייז ווערען, ערביטערט ווערען; בייז מאכען, ערביטע־רען; ווערען נאס און קאלט [וועגען אונ־פרוכטבארער ערד]; מאכען נאס און קאלט אדער אונפרוכטבאר [וועגען ערד].

source *n.* (סאורס) א קוועלע, א קוואל; דער מקור, דער שורש, דער אורשפרונג.

sour'-crout *n.* (סאור׳־קראוט) ז. ***sauer-kraut***

sour'det *n.* (סוהר׳־דעט) ז. ***sordine***

sourdine' *n.* (סוהר־דיען׳) ז. ***sordine***

sour'-eyed *a.* (סאור׳־איד) מיט א זויע־רען בליק; וואס קוקט אויס בייז.

sour grapes (סאור גרייפס) זאכען וועל־כע מען מאכט כלומר׳שט פאר ווערטהלאז ווייל מען קען זיי ניט ערדרייכען [לויט דעם משל פון דעם פוקס וואס האט ניט געקענט ערדרייכען די וויינטרויבען, האט ער געזאגט, אז זיי זיינען זויער].

sour'ing *n.* (סאור׳־אינג) דאס ווערען אדער מאכען זויער; דאס וואס מאכט זויער; דאס זויערען [א כעמישער פרא־צעס אין בלייכען לייווענד].

sour'ish *a.* (סאור׳־איש) זויערליך.

sour'-krout *n.* (סאור׳־קראוט) ז. ***sauer-kraut***

sour'ly *adv.* (סאור׳־לי) זויער; בייז.

sour'ness *n.* (סאור׳־נעס) זויערקייט; בייזקייט; פערביטערטקייט.

sour'-sop *n.* (סאור׳־סאפ) דער פלא־שען־בוים [א קליינער וועסט־אינדישער בוים]; די פרוכט פון דעם פלאשען־בוים [אזא גרויסע, זאפטיגע און זויערליכע פרוכט].

Sour-sop

sous *n.* (סוה) ז. ***sou***

souse *n., v. and adv.* (סאוס) מארי־נאט אדער פעקעל זופ; סאוס; געפעקעל־טעס אדער מארינירטעס; געפעקעלטע חזיר׳שע אויערען און פיס; א פלעצ־ליכער האסטיגער אנפאל אדער אנגריף; א שטורץ; אן ארויפפאל, אן ארויפווארף; א שטויס, א קלאפ, א פאטש; דאס אונ־טערטונקען אין וואסער, אן אונטערטונ־קונג; איינטונקען אין מארינאט־זופ; איינפעקלען, איינמארינירען; איינטונקען אין וואסער אדער אין אן אנדער פליסיג־קייט; בעגיסען; גיסען; שטורצען; פלוצים זיך א ווארף טהאן אויף...; אנ־פאלען; שטויסען, א קלאפ טהאן; מיט א פלעצליכען ווארף אראב, מיט א פלעצ־ליכען שטויס אראב.

sous'lik *n.* (סוהס׳־ליק) א סוסליק, אן ערד־וועווערקע [אזא קליין גריזשענדעס חיה׳לע וואס האלט זיך געוועהנליך אויף אין תבואה־פעלדער און פערוואָרזאכט זעהר פיעל שאדען].

souterrain' *n.* (סוה־טע־ריין׳) א הייל; א קעלער.

south *n., a., adv. and v.* (סאוטה) דרום, זיד, זיד־זייט, דרום־זייט; דער דרום־ווינד; זידליך, דרום־זייטיג, צום זידען, אין דרום־זייט; פון דרום; זיך בע־וועגען נאך דרום; אין אסטראנאמיע — קרייצען אירגענדוואו דעם מערידיאן [וועגען א פלאנעט].

South *n.* (סאוטה) די דרום־שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא.

south'east *n., a. and adv.* (סאוטה׳־איעסט׳) דער זיד־אסט [די געגענד וואס איז צווישען דרום און מזרח]; דרומית־מזרחית; צווישען דרום־זייט און מזרח־זייט; צום אדער פון זיד־אסט.

south'eas'ter *n.* (סאוטה׳־איעס׳־טער) א זיד־אסטליכער ווינד אדער שטורם.

south'eas'terly *a. and adv.* (סאוטה׳־איעס׳־טער־לי) זיד־אסטליך; וואס ליגט אין זיד־אסט, וואס געהט צו זיד־אסט, וואס קומט פון זיד־אסט; צום אדער פון זיד־אסט.

south'eas'tern *a.* (סאוטה׳־איעס׳־טערן) זיד־אסטליך, וואס ליגט אין זיד־אסט.

south'east'ward *adv.* (סאוטה׳־איעסט׳־הווארד) צום זיד־אסט צו.

south'east'wardly *adv.* (סאוטה׳־איעסט׳־הווארד־לי) ז. ***southeastward***

sou'ther *n. and v.* (סאו׳־טהער) א דרום־ווינד; זיך ווענדען צו דרום צו [וועגען א ווינד אדער לופט־וועלע].

south'erliness *n.* (סאטה׳־ער־לי־נעס) זידליכקייט, דאס זיין זידליך.

south'erly *a., adv. and n.* (סאטה׳־ער־לי) זידליך, וואס ליגט אין זידען [דרום], וואס קומט פון דרום; צו דרום צו; די לאנג־עקיגע ענטעל [ז. ***south-southerly***].

south'ermost *a.* (סאטה׳־ער־מאוסט) ז. ***southernmost***

south'ern *a. and n.* (סאטה׳־ערן) זיד־ליך, דרום׳דיג; פון דרום; א געבארענער אדער איינוואהנער פון דרום.

south'erner *n.* (סאטה׳־ער־נער) אן איינוואהנער פון די זידליכע געגענדען; אן איינוואהנער פון די זיד־שטאאטען פון נארד־אמעריקא.

south'ern hem'isphere (סאטה׳־ערן העמ׳־אי־ספיער) די זידליכע העלפט פון דעם ערד־קוגעל.

south'ernism *n.* (סאטה׳־ערנ־איזם) א ווארט אדער אויסדרוק וואס איז איינגע־טימליך פאר די זידליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

south'ernize *v.* (סאטה׳־ערנ־איז) פער־זידליכען, איינפלאנצען די אידעען אדער די איינגעשאפטען פון דעם זידען; פער־זידליכט ווערען, דורכנעדרונגען ווערען מיט די אידעען אדער איינגעשאפטען פון זידען.

south'ernmost *a.* (סאטה׳־ערנ־מאוסט) זידליכסט, אין סאמע זיד־זייט, אין סאמע דרום־זייט.

South'ern States (סאטה׳־ערן סטייטס) די זידליכע שטאאטען פון די פעראייניג־טע שטאאטען פון אמעריקא [בעזאנדערס די שטאאטען אין וועלכע עס האט גע־הערשט נעגער־שקלאפעריי].

south'ernwood *n.* (סאטה׳־ערנ־הוואוד) אזא שטרויך־ביימעל מיט זעהר שעהנע בלעטער, וועלכעס גיט ארויס פון זיך זעהר אן אנגענעהמען ריח.

sou'thing *n.* (סאו׳־טהינג) די זידליכע ריכטונג, די ווענדונג צו דרום־זייט; די צייט ווען די לבנה אדער אן אנדער הימ־מעלס־קערפער געהט דורך דעם מערידיאן אין וועלכען עס איז פלאץ; דער מרחק אדער די שטרעקע פון א הימעלס־קערפער אין דרום־זייט פון עקוואטאר; דער מרחק אדער שטרעקע זידליך געמאסטען פון א מערידיאן.

south'land *n. and a.* (סאוטה׳־לענד) דאס זיד־לאנד; א לאנד אין דרום; זיד־לענדיש.

south'ly *adv.* (סאוטה'-לי) זידליך, צו דרום צו

south'most *a.* (סאוטה'-מאוסט) אם זידליכסטען; אין דער ווייטסטער ריכטונג צו דרום צו.

south pole (סאוטה פאול) דער זיד=פאל.

south'ron *n. and a.* (סאטה'-ראן) א זידלענדער, אן איינוואוהנער פון די זידליכע געגענדען פון א לאנד; זידליך, פון דרום.

south'-see'king *a.* (סאוטה'-סיע'-קינג) וואס בעוועגט זיך אדער ווענדעט זיך צו דרום=זייט [ווי דער ענד פון א מאגנעט=נאדעל].

south'-south'erly *n.* (סאוטה'-סאטה'-ער-לי) די לאנג=עקיגע ענטעל [אזא קאטשקע מיט א לאנגען עק].

south'ward *a., adv. and n.* (סאוטה'-הווארד) זידליך, דרום=זייטיג; צום זידען, אין דרום=זייט; דער דרום, די זידליכע געגענד, די דרום=זייט; דער זידליכער ענד.

south'wardly *a. and adv.* (סאוטה'-הווארד-לי) זידליך, דרום=זייטיג; צום זידען, קיין דרום=זייט.

south'wards *adv.* (סאוטה'-הווארדז) צו דרום צו, אין דער זידליכער ריכטונג.

south'west' *n., a. and adv.* (סאוטה'-הוועסט') זיד=וועסט, די געגענד אדער דער פונקט צווישען דרום=זייט און מערב=זייט; א זיד=וועסט ווינד; דרומית=מערבית; פון זיד=וועסט; צום זיד=וועסט, קיין זיד=וועסט.

south'wes'ter *n.* (סאוטה'-הוועס'-טער) א זיד=וועסט ווינד; א שטורם=קאפע [א הוט וואס איז געמאכט פון א וואסערדיכטען שטאף מיט א ברייטען ראנד פון הינטען צו בעשיצען דעם האלז פון רעגען, ווי דאס טראגען די פישער אדער אנדערע זעע=לייט].

south'wes'terly *a. and adv.* (סאוטה'-הוועס'-טער-לי) זיד=וועסטליך; וואס קומט פון זיד=וועסט; צו זיד=וועסט, אין א זיד=וועסטליכער ריכטונג.

south'wes'tern *a.* (סאוטה'-הוועס'-טערן) זיד=וועסטליך; פון זיד=וועסט; וואס איז געריכטעט צו זיד=וועסט.

south'west'ward *a. and adv.* (סאוטה'-הוועסט'-הווארד) זיד=וועסטליך; צו זיד=וועסט צו.

south'west'wardly *adv.* (סאוטה'-הוועסט'-הווארד-לי) צו זיד=וועסט צו.

souvenir' *n.* (סוה-ווע-ניער') א סוועניר, אן עראינערונגס=צייכען, אן אנדענקונגס=צייכען.

sou''wes'ter *n.* (סאו'-הוועס'-טער) א פערקירצונג פון *southwester*

sov'ereign *a. and n.* (סאוו'-ע-ריין) סואווערען, אונבעשרענקט, וואס האט די העכסטע מאכט; אלערהעכסט; קעניגליך, פרינצליך; בעפעהלענד; גרויסארטיג, אויסגעצייכענט; העכסט ווירקזאם [וועגען מעדיצין]; א הערשער, א בעפעהלער; א מאנארך, א קעניג, א קייזער; א קעניגין, א קייזערין; א סאווריין [אן ענגלישע גאלדענע מטבע פון 1 פונט אדער 20 שילינג וואס האט דעם ווערטה פון אמעריקאנער 4 דאלאר און 84 סענט]

sov'ereignly *adv.* (סאוו'-ע-ריינ-לי) אין העכסטען גראד; אויסערארדענטליך; מיט אונבעשרענקטקייט; אזוי ווי א סואווערען אדער הערשער.

sov'ereign pow'er (סאוו'-ע-ריין פאו'-ער) די אלערהעכסטע מאכט אין א לאנד.

sov'ereign rem'edy (סאוו'-ע-ריין רעמ'-ע-די) אן אויסגעצייכענטע רפואה.

sov'ereign state (סאוו'-ע-ריין סטייט) א סואווערענער שטאאט, אן אונאבהענגיגער שטאאט.

sov'ereignty *n.* (סאוו'-ע-ריינ-טי) סואווערעניטעט, אויבערהערשאפט; די העכסטע מאכט; די אונבעשרענקטקייט; די העכסטע ווירקזאמקייט אדער הייל=קראפט [פון א מעדיצינישען מיטעל].

sov'ran *a. and n.* (סאוו'-רען) ז. *sovereign*

sow *v.* (סאו) זייהען; פערשפרייטען, פערברייטען; בעזייהען, בעשטרייען; בעשפרענקלען.

sow *n. and a.* (סאו) א חזיר'טע, א נקבה פון א חזיר; א חזיר=לויז; א קאנאל אדער רינע דורך וועלכער עס פליסט דאס געשמאלצענע מעטאל פון שמעלץ=אויווען אין די גרויסע פורעמס, וואו עס ווערען אבגעגאסען גרויסע קלומפעס; א גרויסעס אונפערמינעס שטיק גוס=מעטאל; אזא בעוועגליכער שוץ=דאך וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען - פאר מיליטערישע צוועקען; א בעוועגליכער שוץ=דאך וואס קויהלען=גרעבער אדער בערג=ארבייטער בענוצען; ווייבליך [בעזאנדערס וועגען פיש].

sow'back *n.* (סאו'-בעק) א נידריגער און עטוואס שארפער רוקען פון א בערגעל פון אנגעשאטענעם זאמד אדער שטיינדלעך.

sow'bane *n.* (סאו'-ביין) דער מויער=גענזען=פוס [אזא פלאנצע וואס ווערט געהאלטען אלס זעהר שעדליך פאר חזירים].

sow'bread *n.* (סאו'-ברעד) שווינען=ברויט [אזא בלומען=פלאנצע, וועלכע ווערט גערן געגעסען פון חזירים].

sow'-bug *n.* (סאו'-באג) א שווין=לויז. ז. *hog-louse*

sow'er *n.* (סאו'-ער) א זייהער, א זייה=מאשין; איינער וואס זייהט; א פערשפרייטער, א פערברייטער.

sow'-gel'der *n.* (סאו'-געל'-דער) איינער וואס מאכט א חזיר'טע אונפרוכטבאר, צו פערבעסערען איהר פלייש און מאכען זי פעטער.

sow'ing *n.* (סאו'-אינג) דאס זייהען; דאס געזייהטע; דאס פערשפרייטען, דאס פערברייטען.

sow'ing-machine' *n.* (סאו'-אינג-מע-שין') א זייה=מאשין.

sown (סאון) געזייהט; פערשפרייט. ז. *sow*

sow one's wild oats (סאו הוואנז הוואילד אוטס) שטארק א לעב טהאן אין די יונגע יאהרען, הולטאיעווען אין דער יוגענד.

sow'skin *n.* (סאו'-סקין) חזיר=לעדער.

sow the sand (סאו טהי סענד) זייהען אין זאמד, טהאן אן אוננוציגע ארבייט.

sow'-this'tle *n.* (סאו'-טהיס'ל) די שווין=דיסטעל [אזא ווילדע פעלד=פלאנצע, וועלכע האט אין זיך א מילך=זאפט און אויף וועלכער עס וואקסען קליינע געלבע בלומען=קעפלעך].

soy *n.* (סאי) סאיא=באב; סאוס פאר פיש אדער פלייש געמאכט פון סאיא=באב.

soy'-bean *n.* (סאי'-ביען) סאיא=באב [אזא פלאנצע אין יאפאן און נארד=אינדיען, אויף וועלכער עס וואקסט א מין באב, וואס ווערט פיעל געברויכט אין שפייזען און פון וועלכע עס ווערט אויך פאבריצירט אויל].

soz'zle *v. and n.* (סאזל) פערשלומפערען; בעשפריצען מיט בלאטע, פערפאטשקען; א מישמאש, א שלומפעריי, א חזיר'שע אונארדנונג.

soz'zly *a.* (סאז'-לי) פערשלומפערט; נאכלעסיג, אבגעלאזען.

Sp. אן אבקירצונג פון *Spanish*

S. P. ראשי תבות פון *Socialist party*

spa *n.* (ספא) א מינעראל=קוועלע, א קוועלע פון מינעראל=וואסער.

space *n. and v.* (ספייס) דער רוים; דער שטח, די אויסדעהנונג; דער אבשטאנד, דער מרחק אדער דיסטאנץ צווישען צוויי געגענשטענדע; דער צווישען=רוים; א צייט=רוים, די צייט=דויער צווישען איין פאסירונג און א צווייטער; א קורצע ווייל, א מאמענט; א פאסענדע געלעגענהייט; אין דרוקעריי — א שפאצע [א בליי=שטיקעל וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען די בוכשטאבען אין דרוק=שריפט]; דער רוים צווישען די נאטען=ליניען; צו=שפאצען [מאכען ליידיג ארט צווישען בוכשטאבען אין דרוק=שריפט].

space'-band *n.* (ספייס'-בענד) די שפאצע, אזא שטאלענער קלין, וואס שטעלט זיך אריין צווישען די מאטריצען [די פורמס פאר די בוכשטאבען אין א שריפטזאץ=מאשין].

Space-band

space'ful *a.* (ספייס'-פול) ברייט, אויסגעדעהנט; מיט א ברייטען שטח.

space'less *a.* (ספייס'-לעס) אהן רוים.

space'-line *n.* (ספייס'-לאין) א דורכשוס=ליניע אדער שפאנע [א דין בליי=בלעכעל, וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען די שורות פון שריפט=זאץ, כדי צו מאכען זיי שיטערער].

space of time (ספייס אוו טאים) א געוויסע צייט=דויער

space'-percep'tion *n.* (ספייס'-פער-סעפ'-שאן) דאס בעגרייפען אדער בעמערקען דעם רוים [ד. ה. די קערפער אין זייער אויסדעהנונג און בעוועגונג].

space'-rela'tion *n.* (ספייס'-רי-ליי'-שאן) דאס רוים=פערהעלטניס.

space'-rule *n.* (ספייס'-רוהל) אין דרוקעריי — א דין בליי=בלעכעל, אויף וועלכען עס דרוקט זיך אב א ליניע.

space'-wri'ter *n.* (ספייס'-ראי'-טער) א שרייבער אין א צייטונג אדער זשורנאל, וועלכער בעקומט געצאהלט לויט דעם פלאץ וואס זיין ארטיקעל פערנעהמט [לויט דער צאהל צייטונגס=שפאלטען, שורות אדער ווערטער].

space'-wri'ting *n.* (ספייס'-ראי'-טינג) די סיסטעם פון בעצאהלען א שרייבער לויט דעם פלאץ וואס זיין ארטיקעל פערנעהמט אין צייטונג אדער זשורנאל [לויט דער צאהל שפאלטען, שורות אדער ווערטער].

spa'cial *a.* (ספיי'-שעל) ז. *spatial*

spa'cing *n.* (ספיי'-סינג) דאס פאנאנדער=שפאצען, דאס מאכען לעדיג ארט צווישען בוכשטאבען אדער ווערטער אין דרוק=שריפט; דאס צוטיילען א שטח אדער אויבערפלעכע אין בעזונדערע טיילען.

spa'cious *a.* (ספיי'-שאס) געראם, ברייט.

spa'ciously *adv.* (ספיי'-שאס-לי) אויף א ברייטען, געראמען שטייגער.

spa'ciousness *n.* (ספיי'-שאס-נעס) גערעמקייט, ברייטקייט.

spad'assin *n.* (ספעד'-ע-סין) איינער וואס קען גוט פעכטען מיט א שווערד.

spade *n. and v.* (ספייד) א רידעל, א לאפעטע, א גראב=אייזען; פיק אדער גרין [אין קארטען]; א סרים, א יעוונוך [א קאסטרירטער מאנסביל]; א קאסטרירטע בהמה אדער חיה; גראבען מיט א רידעל אדער גראב=אייזען.

spade'-farm *n.* (ספייד'-פארם) לאנד וואס ווערט בעארבייט מיט א רידעל אדער גראב=אייזען.

spade'ful *n.* (ספייד'-פול) א פולע לאפעטע אדער רידעל [וויפיעל מען קען אנגעהמען מיט א לאפעטע אדער רידעל].

spade'-han'dle *n.* (ספייד'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א לאפעטע אדער רידעל.

spade'-hus'bandry *n.* (ספייד'-האז'-בענד-רי) דאס בעארבייטען די ערד מיט א לאפעטע אדער רידעל אנשטאט אז אקער=אייזען.

spa'der *n.* (ספיי'-דער) איינער אדער עפעס וואס גראבט; א גראב=מאשין.

spadi'ceous *a.* (ספע-דיש'-יאס) אין באטאניק — ווי א בליטהען=קאלבע. ז. *spadix*

spadil'io *n.* (ספע-דיל'-יאו) ז. *spadille*

spadille' *n.* (ספע-דיל') די שפאדילע, די טויז פיק אדער גרין [אין געוויסע קארטען=שפיעלען].

spa'dix *n.* (ספיי'-דיקס) אין באטאניק — די בליטהען=קאלבע, א בליהונגס=פארם פון געוויסע פלאנצען, וואו די בליטהען זיינען צוזאמענגעזעצט אין איין קעפעל מיט א דיקען בלומען=אקס.

spado'ne *n.* (ספע-דאו'-נע) אזא גרויסע שווערד מיט א ברייטען קלינג.

spaghet'ti *n.* (ספע-געט'-טי) אזא זארט איטאליענישע לאקשען אדער מאקאראנען.

spa'hee *n.* (ספא'-היע) א טערקישער קאוואלעריסט; א קאוואלעריסט פון דעם פראנצויזישען מיליטער אין אלזשיר.

spall *v. and n.* (ספאהל) צושפאלטען אויף שטיקער; א שפאן; א שפליטער.

spalt *v. and n.* (ספאהלט) אבשפאלטען; אזא ווייסער מינעראל וואס שפאלט זיך אויף בלעטלעך.

span *n. and v.* (ספען) א שפאן, די שטרעקע צווישען דעם אויסגעצויגענעם גראבען פינגער און דעם מעזינעק [דער קליינער פינגער] פון דער האנד; א קליינע שטרעקע; א קליינער אינטערוואל; אין ארכיטעקטור — די שטרעקע צווישען די זיילען וואס שטיצען אונטער אן ארקע; א געשפאן פון א פאר פערד וואס זיינען עהנליך צווישען זיך לויט זייער קאליר און גרויס; א געשפאן פון צוויי אדער עטליכע אקסען; דאס וואס פערבינדט אדער ציהט צוזאמען; א פענטע פון א פערד; מעסטען מיט'ן שפאן; אויסציהען פון איין פונקט ביז'ן צווייטען; צוזאמענציהען, צוזאמענבינדען; צופאסען איינעם צום צווייטען [וועגען א פאר פערד]; שפאנען, געהן פארווערטס טריטוויין; איינשפאנען [ווי א פערד אין א קארעט].

spanæ'mia *n.* (ספע-ניע'-מי-א) ז. *spanemia*

span'drel *n.* (ספענ'-דרעל) אין ארכיטעקטור — דער דריי=עק וואס בילדעט זיך אויס צווישען דער אויבערשטער האריזאנטאלער ליניע פון דער וואנד און ביידע געגענזייטיגע בויגענס פון צוויי ארקען.

Spandrel

spane'mia *n.* (ספע-ניע'-מי-א) בלוט=ארעמקייט; שיטערקייט פון בלוט; דאס האבען צופיעל וואסער אין בלוט. ז. *hydremia*

span'gle *n. and v.* (ספענגל) א פליטערעל, א בלישטשענדעס שטיקעל מעטאל; בעפליטערען, בעשיטען מיט פליטערלעך; בעשפרענקלען; בעזעצען, בעציערען [מיט פליטערלעך].

span'gled *a.* (ספענגלד) בעפוצט מיט פליטערלעך, בעשפרענקעלט, בעשאטען מיט בלישטשענדע שטיקעלעך מעטאל.

span'gled skies (ספענגלד סקאיז) די אויסגעשטערענטע הימלען.

span'gler *n.* (ספענ'-גלער) איינער וואס בעציערט אדער בעפוצט עפעס מיט פליטערלעך.

span'gly *a.* (ספענ'-גלי) וואס בלישטשעט ווי מיט פליטערלעך.

Span'iard *n.* (ספענ'-יארד) א שפאניער, איינער פון שפאניען.

span'iel *n. and a.* (ספענ'-יעל) דער וואכטעל=הונד [א געוועהנליכער הויזהונד מיט לאנגע ווייכע און געקרייזעלטע האר, מיט לאנגע אראבהענגענדע אויערען און מיט אן עק בעוואקסען מיט לאנגע האר]; א שמייכלער, א חונף, אן אונטערלעקער; שמייכלעריש; אונטערלעקענד.

Span'iolize *v.* (ספענ'-אי-א-לאיז) ז. *Hispaniolize*

Span'ish *a. and n.* (ספענ'-איש) שפאניש; וואס איז שייך צו שפאניען אדער צו די שפאניער; די שפאנישע שפראך.

Span'ish bay'onet (ספענ'-איש ביי'-א-נעט) אן ארט דרום=אמעריקאנישע פאלמען=עהנליכע פלאנצע מיט לאנגע שווערדען=פערמיגע בלעטער.

Spanish Bayonet

Span'ish dag'ger (ספענ'-איש דעג'-ער) ז. *Spanish bayonet*

Span'ish fly (ספענ'-איש פלאי) א שפאנישע פליעג [אזא פליעג וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס אן אנרייסענדער פלאסטער].

Span'ish main (ספענ'-איש מיין) דער צפון=מזרח'דיגער ברעג פון דרום=אמעריקא צווישען פאנאמא און דעם אויסגוס פון דעם טייך ארינאקא.

Span'ish pota'to (ספענ'-איש פא-טיי'-טאו) ז. *sweet-potato*

spank *v. and n.* (ספענק) קלאפען [מיט דער האנד=פלעכע]; פליאסקען; פאטשען אין תחת; שמייסען; טרייבען; זיך יאגען; זיך טראגען געשווינד; א פאטש אין תחת.

span'ker *n.* (ספענ'-קער) איינער וואס נעהט מיט גרויסע שנעלע טריט; א שנעללויפענדעס פערד, א ריסאק; עפעס זעהר גרויסעס; עפעס וואס האט אן אונגעוועהנליכע מאס; דאס ביזאן=זעגעל [איינס פון די זעגלען אויף א שיף].

span'king *a. and n.* (ספענ'-קינג) זעהר גרויס, אנזעהנליך; מיט גרויסע שנעלע טריט; דאס פליאסקען, דאס פאטשען מיט דער האנד=פלעכע [דלאניע].

span'less *a.* (ספענ'-לעס) וואס קען ניט געמאסטען ווערען מיט'ן שפאן.

span'-long *a.* (ספענ'-לאהנג) וואס איז א שפאן לאנג.

span'ner *n.* (ספענ'-ער) אן אינסטרומענט אדער געצייג צום אנציהען אדער צו האלטען אנגעצוינען אדער געשפאנט; א קוועער=באלקען, א שפאן=באלקען; א שרויפען=ציהער אדער שרויפען=שליסעל; א שפאן=ווארם [א ווארם וואס בעוועגט זיך פארווערטס איינציהענדיג זיך און אויסציהענדיג זיך ווי שפאנענדיג. ז. *spanworm*].

span'-new *a.* (ספענ'-ניו) שפאנעל=ניי.

span'worm *n.* (ספענ'-הוואירם) א שפאן=ווארם [איינער פון די אינזעקטען=לארווען, וועלכע בעוועגען זיך פארווערטס איינציהענדיג זיך און אויסציהענדיג זיך ווי שפאנענדיג].

Spanworm

spar *n. and v.* (ספאר) א [דער שפאט גלאז=ארטיגער קריסטאל=פערמיגער מינעראל]; דער ספאר [אזא ווייסער פיש פון אטלאנטישען אקעאן]; אויף א שיף — א רונדער באלקען וואס דיענט פאר א מאסט אדער פאר א ראהע [דער קווער=הענגענדער באלקען, צו וועלכען עס איז צוגעפעסטיגט א זעגעל] א. ד. ג.; די איבונג אין באקסער אדער פויסטען=קאמפף; באקסירען, זיך שלאגען מיט די פויסטען [אין א וועט=קאמפף]; זיך צאנקען, זיך קריגען; זיך שלאגען [ווי העהנער מיט די שפארען]; בעזארגען א שיף מיט רונדע באלקענס פאר מאסטען אדער ראהען.

spar'able *n.* (ספער'-עבל) א מין טשוועקלעך אהן קעפלעך, מיט וועלכע מען שלאגט אן זוילען אדער פאדעשוועס אויף שיך.

spar'adrap *n.* (ספער'-ע-דרעפ) אין מעדיצין — א לייווענטענער אדער פאפיערענער פלאסטער.

spare *v., a. and n.* (ספעהר) .1 שפארען, ערשפארען, אבשפארען; לעבען קארג; .2 שוינען; .3 שפארזאם; .4 גענוגזאם; מאגער; .5 איבריג; אנגעגרייט, זאפאסנע; .6 דאס שפארען, שפארזאמקייט; .7 אין קעגעל־שפיעל — דאס אנידערווארפען אלע קעגעל דורך דעם ראלען פון צוויי באלען.
2. Spare the rod and spoil the child. 4. He ate a spare breakfast in our cottage. 5. We have a spare room for guests.

spare for (ספעהר פאר) אבשפארען, פערהיטען, זשאלעווען [צוליעב עפּעס].

spare for noth'ing (ספעהר פאר נאטה'-אינג) אויף קיין זאך ניט קארגען; גאר נישט זשאלעווען.

spare'ly *adv.* (ספעהר'-לי) קארגליך.

spare'-mast *n.* (ספעהר'-מעסט) א רעזערוו־מאסט [אויף א שיף].

spare'ness *n.* (ספעהר'-נעס) מאגערקייט; קנאפקייט.

spar'er *n.* (ספעהר'-ער) א שפארער; א גוטער עקאנאם.

spargano'sis *n.* (ספאר-נע-נאו'-סיס) ז. *spargosis*

sparge *v.* (ספארדזש) בעשפרענקלען, בעשפריצען.

spargefac'tion *n.* (ספאר-דזשי-פעק'-שאן) דאס בעשפרענקלען, דאס בעשפריצען.

spar'ger *n.* (ספאר'-דזשער) א שפריצער [ווי צו בעשפריצען פאפיער, קליידער ד. ד. ג.].

spargo'sis *n.* (ספאר-גאו'-סיס) אין פאטאלאגיע — אן אויפשוועלונג פון די בריסט מיט מילך.

spar'ing *a. and n.* (ספעהר'-אינג) שפארזאם, גענוגזאם; קנאפ; קארג; שפארזאמקייט, קארגשאפט.

spar'ingly *adv.* (ספעהר'-אינג-לי) קארגענדיג; אויף א קארגען, קנאפען שטייגער.

spar'ingness *n.* (ספעהר'-אינג-נעס) שפארזאמקייט; קארגקייט.

spark *n. and v.* (ספארק) א פונק; א דימענטעל [אין אן איינפאסונג]; א לעבעדיגער, לוסטיגער יונג; א פראנט, א נאלאנטער קאוואליער; פונקען, שפריצען מיט פונקען, ארויסלאזען פונקען; אוכאזשעווען, זיך שדכנ'ען; פראנטעווען, ארויסשטעלען זיך פאר א גאלאנטען קאוואליער.

spar'kish *a.* (ספאר'-קיש) מונטער, לעבעדיג; געפוצט, פראנטיש.

spar'kle *n. and v.* (ספארקל) א פונק; דאס פינקלען; פונקען, פינקלען; גלענצען.

spark'ler *n.* (ספארק'-לער) איינער אדער עפעס וואס פינקעלט אדער שיינט.

spark'less *a.* (ספארק'-לעס) אהן פונקען; וואס לאזט ניט ארוים קיין פונקען.

spark'lessly *adv.* (ספארק'-לעס-לי) ניט ארויסלאזענדיג קיין פונקען.

spark'ling *a.* (ספארק'-לינג) פינקלענד, גלענצענד; שוימענד, וואס שוימט [ווי וויין].

spark'ling champagne' (ספארק'-לינג שעם-פיין') שוימענדער שאמפאניער.

spark'lingly *adv.* (ספארק'-לינג-לי) פינקלענדיג; מיט גלאנץ.

spark'lingness *n.* (ספארק'-לינג-נעס) פינקעלדיגקייט, גלאנץ.

sparks of wit (ספארקס אוו הוויט) וויציגע איינפעלע.

spar'ling *n.* (ספאר'-לינג) א סטינט, א סטינקע [אזא קליין פישעל].

spar'rer *n.* (ספאר'-ער) א באקסער, א פויסטען־שלעגער [אין וועט־קאמפף].

spar'row *n.* (ספער'-או) א שפערלינג, א וואראבייטשיק.

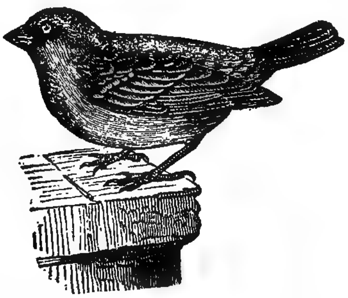

Sparrow

spar'row-grass *n.* (ספער'-או-גרעס) ז. *asparagus*

spar'row-hawk *n.* (ספער'-או-האהק) א קליינער פאלק־פויגעל אדער סאקאל, וואס ערנעהרט זיך מיט קליינע פויגעלעך, ווי שפערלינגע א. ד. ג.

spar'row-tail *n. and a.* (ספער'-או-טייל) ז. *swallowtail*

spar'ry *a.* (ספאר'-אי) שפאט־פערמיג. ז. *spathose*

sparse *a.* (ספארס) שיטער, צושפרייט, פאנאנדערגעווארפען.

sparse'ly *adv.* (ספארס'-לי) אויף א שיטערען, צושפרייטען אדער פאנאנדערגעווארפענעם שטייגער.

sparse'ness *n.* (ספארס'-נעס) שיטערקייט, צושפרייטקייט, פאנאנדערגעווארפענקייט.

spar'sity *n.* (ספאר'-סי-טי) שיטערקייט, צושפרייטקייט.

Spar'tan *a. and n.* (ספאר'-טען) ספארטאניש; וואס געהערט צו ספארטא [א געגענד אין פארצייטיגען גריכענלאנד]; א ספארטאנער, אן איינוואהנער פון ספארטא.

Spar'tanism *n.* (ספאר'-טען-איזם) ספארטאניזם, ספארטאנישער גייסט; שטארקייט, מוטה.

spar'terie *n.* (ספאר'-טער-אי) געפלאכטענע ארבייט פון עספארטא־גראז. ז. *esparto*

Spar'tiate *n.* (ספאר'-טי-אייט) א ספארטיאט, א ספארטאנער [אן איינוואהנער פון ספארטא].

sparve *n.* (ספארוו) א שפערלינג. ז. *sparrow*

spasm *n.* (ספעזם) קראמפף, ספאזמען.

spasmat'ic *a.* (ספעז-מעט'-איק) ז. *spasmodic*

spasmat'ical *a.* (ספעז-מעט'-אי-קעל) ז. *spasmodic*

spasmod'ic *a.* (ספעז-מאד'-איק) קראמפפהאפט, ספאזמיש.

spasmod'ical *a.* (ספעז-מאד'-אי-קעל) ז. *spasmodic*

spasmod'ically *adv.* (ספעז-מאד'-אי-קעל-אי) מיט שטארקע קרעמפפען אדער ספאזמען.

spasmol'ogy *n.* (ספעז-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קראמפף אדער ספאזמען.

spas'mus *n.* (ספעס'-מאס) ז. *spasm*

spas'tic *a.* (ספעס'-טיק) ז. *spasmodic*

spas'tically *adv.* (ספעס'-טי-קעל-אי) מיט ספאזמען; דורך קראמפף.

spastic'ity *n.* (ספעס-טיס'-אי-טי) קראמפפהאפטיגקייט; דאס האבען א נייגונג צו ספאזמען.

spat *v. and n.* (ספעט) לייכט קלאפען אדער פליאסקען; שלאגען; זיך האמפערען, זיך קריעגען; ארויסווארפען רויגען אדער איקרע [וועגען א זשעלע־פיש]; בעשמוצען, בעפלעקען; א צאנקעריי, מחלוקות, קריעג; רויגען אדער איקרע [פון אן אויסטער]; א פליאסק, א לייכטער פאטש מיט דער האנד; א גרויסער רעגען־טראפען; געשפיגען [ז. *spit*].

spatch'-cock *n.* (ספעטש'-קאק) א נאר וואס געקוילעטע און געבראטענע הוהן.

spa'tha *n.* (ספיי'-טהא) א לאנגע, שווערע, צווייזייטיגע שווערד; אין באטאניק — א ברייטעס און קאלירטעס בלעטעל אויף דעם שטענגעל פון א בלום. ז. *bract*

spathe *n.* (ספייטה) אין באטאניק — א ברייטעס און אפט קאלירטעס בלאט, וואס וויקעלט איין די בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*

spathed *a.* (ספייטהד) אין באטאניק — וואס האט א ברייטען און אפט קאלירטען בלאט, אין וועלכען עס איז איינגעוויקעלט די בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*

spath'ic *a.* (ספעטה'-איק) אין מינעראלאגיע — שפאטיש, עהנליך צו שפאט [וועגען מינעראלען, וואס שפאלטען זיך אויף דינע פלאטען].

spa'those *a.* (ספיי'-טהאוס) אין באטאניק — עהנליך צו דעם אויבערשטען בלאט פון דער בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*

spath'ose *a.* (ספעטה'-אוס) אין מינעראלאגיע — שפאט־פערמיג; וואס האט די איינגענשאפטען פון שפאט [וועגען מינעראלען, וועלכע שפאלטען זיך אויף דינע פלאטען].

spa'thous *a.* (ספיי'-טהאס) עהנליך צום אויבערשטען בלאט פון דער בליטהען־קאלבע. ז. *spathose*

spa'tial *a.* (ספיי'-שעל) רוימליך, וואס איז שייך צו רוים אדער ארט.

spatial'ity *n.* (ספיי-שי-על'-אי-טי) רוימליכקייט; אויסגעצויגענקייט אין רוים.

spa'tially *adv.* (ספיי'-שעל-אי) בנוגע צו רוים.

spatil'omancy *n.* (ספע-טיל'-א-מענ-סי) דאס נביאות־זאגען לויט די סמנים פון צאה אדער טינוף פון חיות.

spat'ter *v. and n.* (ספעט'-ער) בעשפריצען מיט שמוץ; בעשפייען; בעפלעקען, פערלוימדען; בעשפריצט ווערען, בעפלעקט ווערען; בעשפריצונג, בעפלעקונג; דער קלאנג פון פאלענדע שפריץ־טראפענס; א שפריץ, א שפיי; א פלעק פון א שפריץ.

spat'terdashes *n.* (ספעט'-ער-דעש-עז) קאמאשען, כאליעוועס.

spat'ter-dock *n.* (ספעט'-ער-דאק) ז. *pond-lily*

spat'terwork *n.* (ספעט'-ער-הוואירק) שפריץ־ארבייט, דאס מאכען פיגורען אויף א זאך דורך שפריצען אויף איהר א געוויסען פארב־שטאף; די זאכען וואס ווערען אויסגעארבייט אויף אזא אופן.

spat'tle *n.* (ספעטל) שפייעכץ; א קליינע לאפעטקע וואס ווערט בענוצט צו בעשמיערען א פלאסטער; אין טעפעריי — אן אינסטרומענט צו בעשפרענקלען א כלי מיט א פארבענדען שטאף.

spat'ula *n.* (ספעט'-יו-לא) א שפאטעל [אזא לעפעל־עהנליכע לאפעטקע וואס ווערט בענוצט צו שמירען פלאסטער]; די לאפעטקע פון קוכער אדער בעקער,

מיט וועלכער ער קעהרט איבער די זאך וואס באקט זיך; אין כירורגיע — אזא לעפעל־פערמיגער אינסטרומענט ארונטער־צודריקען דעם צונג בייםֿ אונטערזוכען אדער ביי אן אפעראציע.

spat'ulamancy *n.* (ספעט'־יו־לע־מענ־סי) דאס נביאות זאגען לויט די סמנים פון דער לאפעטקע פון א שעפס.

spat'ular *a.* (ספעט'־יו־לאר) ז. ***spatulate***

spat'ulate *a.* (ספעט'־יו־לייט) וואס האט די פארם פון א שפאטעל. ז. ***spatula***

spat'uliform *a.* (ספעט'־יו־לי־פארם) שפאטעל־פערמיג, עהנליך צו א שפאטעל. ז. ***spatula***

spav'in *n.* (ספעוו'־אין) א געשוויר אדער אנוואוקס ביי א פערד אויף'ן הינטערשטען פוס.

spav'ined *a.* (ספעוו'־אינד) מיט א מכה אויף'ן פוס [ווענען א פערד]; היני־קעדיג.

spawl *v. and n.* (ספאהל) שפייען; שפייעכץ.

spawn *n., v. and a.* (ספאהן) רויגען אדער איקרע [פון פיש]; די אייער פון זשאבעס; די ברוט, די אויסבריהונג; ארויסלאזען איקרע אדער רויגען [ווענען דער נקבה פון פיש]; ארויסקומען; ארויס־ברייגנען, געבעהרען; וואס ענטהאלט רוי־גען אדער איקרע.

spaw'ner *n.* (ספאה'־נער) א רויגען־פיש [די נקבה פון פיש]; א בעשעפעניש וואס ווארפט אב רויגען אדער איקרע [ווי א פראש, אן אויסטער א. ד. ג.].

spaw'ning *n.* (ספאה'־נינג) דאס אב־ווארפען רויגען אדער איקרע [ווענען פיש].

spaw'ning-bed *n.* (ספאה'־נינג־בעד) אן ארט אויף'ן גרונט פון א טייך וואו פיש ווארפען אב זייערע רויגען אדער איקרע.

spay *v. and n.* (ספיי) קאסטרירען, מאכען אוים זכר, מסרס זיין; א דריי־יעהריגער הירש [א זכר].

S. P. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***Society for the Prevention of Cruelty to Animals*** די צער־בעלי־חיים געזעלשאפט [א געזעלשאפט וואס גיט אכטונג אז מען זאל ניט בעהאנדלען אכזריות'דיג בהמות].

S. P. C. C. ראשי תבות פון די ווערטער ***Society for the Prevention of Cruelty to Children*** [א געזעל־שאפט וואס דערלאזט ניט קיין אכזריות'־דיגע בעהאנדלונג פון קינדער].

speak *v.* (ספיק) רעדען, שפרעכען; האלטען א רעדע; זאגען, דערצעהלען; איבערגעבען עפעס דורך קלאנגען; קלינ־גען [פון אן ארגעל]; בילען לויט'ן בע־פעהל [ווענען א הונד]; זיך אויסדריקען מיט ווערטער; אנרופען; אויסשפרעכען.

speak'able *a.* (ספיק'־עבל) שפרעכליך, אויסשפרעכליך, וואס לאזט זיך אויס־שפרעכען.

speak by the card (ספיק באי טהי קארד) רעדען פינקטליך.

speak dag'gers (ספיק דעג'־ערז) רע־דען מיט שטעך־ווערטלעך.

speak'er *n.* (ספיק'־ער) א שפרעכער; א רעדנער; א לעהר־בוך פאר דעקלאמא־ציאנען.

Speak'er *n.* (ספיק'־ער) דער ספיקער, דער פארזיצענדער פון פארלאמענט [אין ענגלאנד] אדער פון קאנגרעס [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

speak'ership *n.* (ספיק'־ער־שיפ) דאס אמט פון ספיקער אין פארלאמענט. ז. ***Speaker***

speak fair (ספיק פעהר) רעדען זים אדער פריינדליך.

speak for (ספיק פאר) 1. רעדען פאר אימעצען אדער עפעס; 2. אנדייטען, אנ־צייגען.

2. The great number of factories in New York **speaks for** the industrial development of this city.

speak'ing *a.* (ספיק'־אינג) 1. וואס רעדט; 2. וואס דריקט אוים.

2. This photograph is a **speaking** likeness of me.

speak'ing acquaint'ance (ספיק'־אינג ע־קהווינט'־ענס) ניט קיין נאהענטע בעקאנטשאפט; א פערזאן, מיט וועלכער מען איז בעקאנט נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל מען בעגריסט זיך מיט איהר פארמאל.

speak'ingly *adv.* (ספיק'־אינג־לי) רעדענדיג; אויף א רעדענדער ארט.

speak'ing terms (ספיק'־אינג טוירמז) א בעציהונג צווישען פערזאנען, ווען זייער בעקאנטשאפט איז נור א פארמאלע, ניט קיין נאהענטע.

speak'ing-trum'pet *n.* (ספיק'־אינג־טראמ'־פעט) א מעגאפאן, א שפרעך־טרו־מייט [אזא טרובע, דורך וועלכער דאס קול הערט זיך שטארק]. ז. ***megaphone***

speak'ing-tube *n.* (ספיק'־אינג־טיוב) א שפרעך־רעהר [א רעהר, דורך וועלכער מען רעדט פון איין צימער אדער פון איין עטאזש צו א צווייטען].

speak'ing-voice *n.* (ספיק'־אינג־וואים) דאס קול וואס ווערט געברויכט אין רעדען [אין געגענזאץ צום קול וואס ווערט געברויכט אין זינגען].

speak of (ספיק אוו) רעדען וועגען אימעצען אדער עפעס; אנצייגען, אנדיי־טען, דערמאנען וועגען עפעס ווי וועגען א וויכטיגער זאך.

speak one's mind (ספיק הוואנז מאינד) אויסדריקען שארף די מיינונג.

speak out (ספיק אוט) רעדען הויך, דייטליך; רעדען אפען; אויסזאגען, אויסרעדען.

speak rid'dles (ספיק רידלז) רעדען מיט רעטענישען; רעדען פערשטעלט.

speak to (ספיק טו) ענטפערען פאר עפעס אדער אימעצען; אבגעבען א רעכ־נונג; בעריכטיגען, בעשטעטיגען; ווארנען, מזהיר זיין, מוסר זאגען.

speak to the point (ספיק טו טהי פאינט) רעדען צום פונקט, רעדען צו דער זאך.

speak up (ספיק אפ) זיך פריי אויס־שפרעכען.

speak well for (ספיק הוועל פאר) זיין א גוטער סמן פאר עפעס.

His achievements **speak well for** his ability.

speal'-bone *n.* (ספיעל'־באון) דאס שול־טער־בלאט, די שולטער־לאפעטקע, דער אקסעל־ביין. ז. ***shoulder-blade***

spear *n. and v.* (ספיער) א פיקע, א לאנגער שפיז; א פערזאן בעוואפענט מיט א פיקע; א הארפון [אזא פיקע צו שטעכען פיש]; דאס בלעטעל אדער שטענ־געל פון אן ארויסשפראצענדער פלאנצע [ווי פון א גראז]; שטעכען מיט א שפיז; דורכשטעכען; ארויסשפראצען מיט א בלעטעל אדער שטענגעל.

spear'er *n.* (ספיער'־ער) איינער וואס איז בעוואפענט מיט א פיקע אדער שפיז; א שטעכער, א דורכשטעכער.

spear'-fish *n.* (ספיער'־פיש) א פיש מיט א לאנגער שטאכעל־פערמיגער נאז אדער שנויץ.

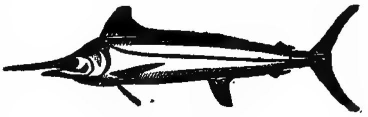

Spear-fish

spear'-foot *n.* (ספיער'־פוט) דער רעכטער הינטערשטער פוס פון א פערד.

spear'-grass *n.* (ספיער'־גרעס) איינס פון די גראזען, וואס האבען שפיצען־עהנליכע בליהונגען אדער הארטע שפיצי־גע בלעטער.

spear'-hand *n.* (ספיער'־הענד) די רעכ־טע האנד אדער די רעכטע זייט פון א קאוואלעריסט [די האנד, אין וועלכער ער האלט די פיקע].

spear'-head *n.* (ספיער'־העד) דאס קע־פעל פון א שפיזען.

spear'man *n.* (ספיער'־מען) א פיקע־רייטער, א סאלדאט בעוואפענט מיט א פיקע.

spear'mint *n.* (ספיער'־מינט) די גרינע מינצע אדער מיאטע [אזא פלאנצע וואס גיט ארוים א שארפען שמעקענדען זאפט]. ז. ***Mentha***

spear'-point *n.* (ספיער'־פאינט) דער שפיץ פון א שפיזען.

spec *n.* (ספעק) ז. ***speculation***

spec. פערקירצונג פון ***specimen***

spe'cial *a. and n.* (ספעש'־על) ספעציעל, בעזונדער; אויסערארדענטליך, אויסער־געוועהנליך, עקסטרא; בעצייכענט אדער בעשטימט פאר א בעזונדערען צוועק; וואס בעצייכענט א בעזונדערען מין; א פערזאן אדער זאך וואס איז בעשטימט געווארען פאר א ספעציעלען צוועק.

spe'cial a'gent (ספעש'־על איי'־דזשענט) א ספעציאל־אגענט, אן אגענט וואס איז בעפאלמעכטיגט בלויז פאר א ספעציעלער אנגעלעגענהייט.

spe'cial case (ספעש'־על קיים) א גע־ריכטס־פראצעס וואס ווערט נעפיהרט אויף אן אנדער שטייגער איידער א געוועהנ־ליכער געריכטס־פראצעס; א געריכטס־פראצעס, וואס ווערט געפיהרט, כדי צו בעשטימען א נייעם רעכט אדער א נייע פערנעלטונג; א משפט וואס ווערט אי־בערגעלאזען אויף דער בעשטימונג פון געריכט בנוגע צו א געוויסער רעכטס־פראגע.

spe'cial dam'ages (ספעש'־על דעמ'־ע־דזשעז) די פערגעלטונג פאר א היזק, וואס איז ניט קיין נויטיגע, אונבעדינגטע פאלגע פון ברעכען א קאנטראקט אדער פון אן אנדערער אונגעזעצליכער מהאט [ווי למשל, דער היזק וואס איינער פאדערט פאר ברעכען דעם צוזאג חתונה צו הא־בען].

spe'cial deliv'ery (ספעש'־על די־ליוו'־ער־אי) אייל־פאסט, בריעף און פא־קעטען וואס ווערען פאר א געוויסער גע־צאהלט צונעשטעלט דורך פאסט, גלייך ווי זיי קומען דארטען אן, מיט א ספעציעלען בריעף־טרעגער, ניט ווארטענדיג אויף דער רעגולערער צייט ווען געוועהנליכע בריעף אדער פאקעטען ווערען פאנאנדער־געטראגען.

spe'cial depos'it (ספעש'־על די־פאז'־איט) וואוקעלגעגעס געלד אין א באנק, וואס די באנק האט קיין רעכט ניט דערמיט זיך צו בענוצען נאר מוז עס

האלטען אומצוקעהרען ווען עס ווערט געפאדערט; געלד אוועקגעלעגט אין א באנק אויף געוויסע פראצענטען אהן דעם רעכט עס ארויסצונעהמען ביסלעכווייז אויף טשעקס.

spe'cial edi'tion (ספעש'-על ע-דיש'-אן) א ספעציעלע אויסגאבע, אן עקסטרא-אויסגאבע [פון א צייטונג, בוך א. ז. וו.].

specialisa'tion *n.* (ספעש-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***specialization***.

spe'cialise *v.* (ספעש'-על-איז) ז. ***specialize***.

spe'cialism *n.* (ספעש'-על-איזם) דאס אבגעבען זיך מיט א בעזונדערער ספעציאליטעט.

spe'cial is'sue (ספעש'-על איש'-או) א שטרייט-פראגע אין א משפט, אין וועלכען נור א טייל פון דער קלאגע ווערט אבגעלייקענט פון דעם אנגעקלאגטען; א בעזונדערע שטריים-פראגע וואס ענטוויקעלט זיך פון דער הויפט שטרייט-פראגע.

spe'cialist *n.* (ספעש'-על-איסט) א ספעציאליסט, איינער וואס גיט זיך אב מיט א בעזונדערען טייל פון א פראפעסיאן, פון א וויסענשאפט אדער קונסט.

specialis'tic *n.* (ספעש-ע-ליס'-טיק) ספעציאליסטיש; וואס איז שייך צו א ספעציאליסט.

special'ity *n.* (ספעש-אי-על'-אי-טי) א בעזונדערער פאל, א בעזונדערער אומשטאנד; א ספעציעלע זאך; א ספעציאליטעט, א בעזונדערקייט; די ספעציעלקייט.

specializa'tion *n.* (ספעש-על-אי-זיי'-שאן) דאס ספעציאליזירען, דאס צוגעבען צו בעזונדערע טיילען פון איין גאנצעס כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען, וועלכע אונטערשיידען זיי איינע פון די אנדערע; דאס זיין ספעציאליזירט אדער אונטערגעשיידעט פון די אנדערע טיילען לויט כאראקטעריסטישע סמנים; אין ביאלאגיע — די דיפערענציאציאן, די ענדערונג אין דעם געבוי פון קערפער דורך דער צוטיילונג אין בעזונדערע ארגאנען, וועלכע האבען בעזונדערע פונקציעס.

spe'cialize *v.* (ספעש'-על-איז) ספעציאליזירען, צוגעבען צו א טייל פון א זאך כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען, וועלכע אונטערשיידען איהם פון די אנדערע טיילען; דיפערענצירען; אננעהמען א בעזונדערע ריכטונג; ווירקען אויף א ספעציעלען שטייגער.

spe'cializer *n.* (ספעש'-על-אי-זער) א ספעציאליסט, איינער וואס פערנעהמט זיך מיט א פראפעסיאן, וויסענשאפט א. ד. ג. אלס זיין ספעציאליטעט.

spe'cially *adv.* (ספעש'-על-אי) בעזאנדערס; אויסדריקליך; אויף א ספעציעלער ארט; אויף א בעזונדערען שטייגער.

spe'cial part'nership (ספעש'-על פארט'-נער-שיפ) ז. ***limited partnership***.

spe'cial trust (ספעש'-על טראסט) א פערמעגען אין די הענד פון אן אפעקון מיט ספעציעלע רעכטען צו פערוואלטען דיעזען פערמעגען.

spe'cialty *n.* (ספעש'-על-טי) ספעציעלקייט, בעזונדערקייט; א בעזונדערע זאך, עפעס וואס האט א בעזונדערקייט לויט'ן כאראקטער, לויט זיין נוץ א. ד. ג.; א ספעציאליטעט, א בעזונדערער פאך; א ספעציעלער פראדוקט; א ספעציעלער קאנטראקט.

spe'cie *n.* (ספיע'-שי) א מטבע; מעטאל-געלד.

spe'cies *n.* (ספיע'-שיז) אן ארט, א גאטונג [א גרופע אינדיווידואומען, וועלכע זיינען אויף אזוי פיעל עהנליך איינע צו די אנדערע, דאס זיי קענען אבשטאמען פון איין פאר עלטערען]; אין ביאלאגישער קלאסיפיקאציאן — אן ארט [די צווישענשטופע צווישען מין אדער גענוס און אינדיווידואום]; אין לאגיק — די גאטונג [א בעגריף וואס איז אין זיך כולל די פארשטעלונג פון א סך עהנליכע אינדיווידואומען און בעציהט זיך צו א העכערען בעגריף ווי א פרט צו א כלל, ווי למשל, "איד" און "מענש"]; א מין, א זארט.

spec'ifiable *a.* (ספעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ספעציפיצירט ווערען; וואס קען בעשטימט ווערען אלס א בעזונדערע זאך.

specif'ic *a. and n.* (ספי-סיפ'-איק) 1. ספעציפיש, אייגענארטיג; בעזונדער, ספעציעל; 2. אייגענטימליך; 3. וואס איז שייך צו אן ארט אדער גאטונג; 4. אין מעדיצין—וואס האט א בעזונדערע קראנקהאפטע אייגענשאפט; 5. פינקטליך, בעשטימט, גענוי; 6. עפעס וואס דיענט פאר א ספעציעלען צוועק; א ספעציפישע אדער בעזונדערע זאך.

1. He made a specific promise to send me the book. 5. Please be specific about your proposition.

specif'ical *a.* (ספי-סיפ'-אי-קעל) ספעציפיש; ספעציעל; וואס איז שייך צו אן ארט אדער גאטונג.

specif'ically *adv.* (ספי-סיפ'-אי-קעל-אי) אויף א ספעציפישען, אייגענארטיגען אופן.

specifica'tion *n.* (ספעס-אי-פי-קיי'-שאן) די ספעציפיקאציאן, א גענויע אנגעבונג פון אלע פרטים [ווי אין א קאנטראקט]; א בעזונדערער פונקט פון אזא קאנטראקט; דאס מאכען ספעציפיש, אייגענארטיג אדער אייגענטימליך.

specif'ic cause (ספי-סיפ'-איק קאהז) אין מעדיצין — אן אורזאכע, וועלכע ווירקט אויף דער ענטוויקלונג פון א ספעציפישער אדער אייגענארטיגער קראנקהייט.

specif'ic char'acters (ספי-סיפ'-איק קער'-עק-טערז) אין ביאלאגיע — די ספעציפישע אייגענשאפטען פון אן ארט אדער גאטונג, דורך וועלכע זי אונטערשיידעט זיך פון אן אנדער ארט אדער גאטונג.

specif'ic deni'al (ספי-סיפ'-איק די-נאי'-על) אין יוריספרודענץ — אן ענטפער אויף א קלאגע, וואו יעדער פונקט ווערט בעזונדערס און אויספיהרליך אבגעלייקענט.

specif'ic disease' (ספי-סיפ'-איק די-זיעז') א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט דורך א ספעציפישער אנשטעקונג [ווי סיפילים].

specif'ic du'ty (ספי-סיפ'-איק דיו'-טי) אין א טאריף — א בעשטימטער אבצאהל וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף אימפארטירטע אדער אריינגעפיהרטע סחורות לויט זייער צאהל, מאס, געוויכט א. ד. ג., אבער ניט לויט זייער ווערטה [ווי למשל, א בעשטימטער אבצאהל אויף יעדען פונט טאבאק, ניט קוקענדיג פון וועלכען זארט דיעזער טאבאק זאל ניט זיין].

specif'ic grav'ity (ספי-סיפ'-איק גרעוו'-אי-טי) דאס ספעציפישע געוויכט, דאס פערהעלטניס פון געוויכט פון א זאך צום געוויכט פון וואסער, פון 4 גראד צעלזיוס, וואס האט דיעזעלבע מאס אדער אומפאנג ווי די זאך [ווי למשל, דאס ספעציפישע געוויכט פון גאלד איז 19, ווייל א שטיקעל גאלד איז לערך 19 מאל שווערער ווי וואסער פון דעמזעלבען אומפאנג].

specif'ic med'icine (ספי-סיפ'-איק מעד'-אי-סין) א מעדיצין אדער רפואה וואס האט א בעשטימטע ווירקונג אין געוויסע קראנקהייטען [ווי כינין אין פיבער].

specif'icness *n.* (ספי-סיפ'-איק-נעס) דאס זיין ספעציפיש; די אייגענארטיגקייט, די אייגענטימליכקייט.

spec'ify *v.* (ספעס'-אי-פאי) ספעציפיצירען, בעצייכנען אויספיהרליך, בעשרייבען מיט אלע פרטים.

spec'imen *n.* (ספעס'-אי-מען) איינער פון א קלאס פערזאנען אדער עפעס פון א קלאס פון זאכען, וואס דיענט אלס א ביישפיעל פון דיעזען קלאס; א מוסטער, א פראבע; אן עקזעמפלאר.

speciol'ogy *n.* (ספי-שי-אל'-א-דזשי) אין ביאלאגיע — די לעהרע וועגען ארטען אדער גאטונגען.

spe'cious *a.* (ספי'-שאס) אנזעהנליך, שעהן אויף'ן קוק, שעהן נאך דעם אויסזעהן.

spe'ciously *adv.* (ספי'-שאס-לי) אנזעהנליך; זייענדיג שעהן אויף'ן קוק; מיט א שעהנעם אויסזעהן.

spe'ciousness *n.* (ספי'-שאס-נעס) אנזעהנליכקייט, דאס האבען א שעהנעם אדער אנגענעהמען אויסזעהן.

speck *n. and v.* (ספעק) 1. א פינטעל, א קליינער פלעק; א פינטעל אויף א פרוכט, וואס צייגט אן דאס זי הויבט אן צו פוילען; 2. א קליין טיילכעל, אן אטאם; די קלענסטע מאס פון עפעס; 3. פעטס, שמאלץ; 4. בעפלעקען.

2. He has not a speck of generosity in his make-up.

speck'le *n. and v.* (ספעקל) א קליינער פלעק, א שפרענקעל; בעשפרענקלען.

speck'led *a.* (ספעקלד) געפלעקט, געשפרענקעלט; פערשיעדען-פארביג, בונט-פארביג; פערשיעדען.

speck'ledness *n.* (ספעק'לד-נעס) דאס זיין געשפרענקעלט; בונט-פארביגקייט.

speck'less *a.* (ספעק'-לעס) אהן פינטלעך, אהן פלעקען; זעהר ריין, זעהר קלאר.

specks *n.* (ספעקס) ז. ***spectacles***.

specktioneer' *n.* (ספעק-שא-ניער') דער הויפט הארפוניער [וואס ווארפט דעם הארפון ביי דער יאגד אויף וואלפיש].

speck'y *a.* (ספעק'-אי) געפלעקט, געפינטעלט, געשפרענקעלט.

specs *n.* (ספעקס) ז. ***spectacles***.

spec'tacle *n.* (ספעק'-טעקל) א ספעקטאקל, א שוי, אן אויסשטעלונג, א פאראד, א שוישפיעל, א פארשטעלונג, א סצענע, אן אנבליק; א געגענשטאנד פון פערטראכטונג.

spec'tacled *a.* (ספעק'-טעקלד) מיט ברילען, וואס טראגט ברילען; אין זאאלאגיע — וואס האט אויגען-עהנליכע אדער ברילען-עהנליכע פלעקען; פאראדנע, ווי אן אויסשטעלונג.

spec'tacled bear (ספעק'-טעקלד בעהר) א זיד-אמעריקאנישער בער מיט א ווייסען שטרייף אונטער די אויגען, וואס איז עהנליך צו א פאר ברילען.

spec'tacled-head'ed *a.* (ספעק'-טעקלד-העד'-עד) וואס האט אויגען-עהנליכע אדער ברילען-עהנליכע פלעקען אויף'ן קאפ [וועגען א געוויסען מין פליגען].

spec'tacle-gage *n.* (ספעק'-טעקל-

גיידזש) א פארריכטונג צו מעסטען דעם אבשטאנד אדער די דיסטאנץ צווישען די ברילען⸗גלעזלעך.

spec'tacle-glass *n.* (ספעק'-טעקל-גלעס) ברילען⸗גלאז; א ברילען⸗גלעזעל.

spec'tacle-ma'ker *n.* (ספעק'-טעקל-מיי'-קער) א ברילען⸗מאכער, א ברילען⸗פאבריקאנט.

spec'tacles *n.* (ספעק'-טעקלז) ברילען, שפאקולען.

spectac'ular *a.* (ספעק-טעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א ספעקטאקל, שוי⸗שפיעל, שוי, אויסשטעלונג אדער צו פאראדען; עהנליך צו א ספעקטאקל, שוי, אויסשטעלונג אדער פאראד; וואס איז שייך צו ברילען.

spectacular'ity *n.* (ספעק-טעק-יו-לער'-אי-טי) פאראדנעקייט, עהנליכקייט צו א ספעקטאקל, שוי אדער אויסשטעלונג.

spectac'ularly *adv.* (ספעק-טעק'-יו-לאר-לי) ווי א ספעקטאקל, שוי, אויסשטעלונג אדער פאראד.

specta'tion *n.* (ספעק-טיי'-שאן) דאס אויסזעהן.

specta'tor *n.* (ספעק-טיי'-טאר) א צושויער; א צוקוקער; איינער וואס זעהט עפעס צו.

spectato'rial *a.* (ספעק-טע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א צושויער.

specta'torship *n.* (ספעק-טיי'-טאר-שיפ) דאס צוקוקען, דאס זיין א צושויער.

specta'tress *n.* (ספעק-טיי'-טרעס) א צושויערין, א צוקוקערין, איינע וואס זעהט עפעס צו.

specta'trix *n.* (ספעק-טיי'-טריקס) ז. *spectatress*.

spec'ter *n.* (ספעק'-טער) א געשפענסט, א גייסט; א געשפענסט⸗אינזעקט [אזא אינזעקט]; די געשפענסט⸗פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז]; דער געשפענסט⸗לעמור [דער טארסיער אדער פוס⸗טהיער. ז *tarsier*].

spec'ter-le'mur *n.* (ספעק'-טער-לי'-מויר) א טארסיער אדער פוס⸗טהיער. ז. *tarsier*.

spec'ter of the Brock'en (ספעק'-טער אוו טהי בראק'-ען) אן ערשיינונג אין בערגיגע געגענדען בעת זון⸗אויפגאנג אדער זון⸗אונטערגאנג, ווען דעם צושויער'ס שאטען זעהט זיך ריעזיג⸗גרויס אין דעם נעבעל אויף'ן שפיץ⸗בארג און איז אפט איינגעשלאסען אין א פיעל⸗פארביגען קרייז.

spec'tra *n.* (ספעק'-טרא) ספעקטרומס. ז. *spectrum*.

spec'tral *a.* (ספעק'-טרעל) ווי א געשפענסט, גייסטערהאפט; ספעקטראל [וואס איז שייך צום ספעקטרום אדער צום פארבען⸗בילד וואס עס בילדעט א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spec'tral anal'ysis (ספעק'-טרעל ע-נעל'-אי-סיס) ספעקטראל⸗אנאליזע [דאס בעשטימען די כעמישע צוזאמענזעצונג פון א שטאף לויט דעם ספעקטרום אדער לויט דעם פארבען⸗בילד וואס עס בילדעט א שטראהל פון דעם קערפער, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spec'tral col'ors (ספעק'-טרעל קאל'-ארז) די רעגענבויגען⸗קאלירען, די ספעקטרום⸗קאלירען. ז. *spectrum*.

spec'tral le'mur (ספעק'-טרעל לי'-מויר) א טארסיער אדער פוס⸗טהיער. ז. *tarsier*.

spec'trally *adv.* (ספעק'-טרעל-אי) ווי א געשפענסט, ווי א גייסט, גייסטערהאפט.

spec'tral owl (ספעק'-טרעל אול) די געשפענסט⸗איילע [אזא גרויסע איילע אדער סאווא פון די קאלטע נארדליכע טיילען פון אמעריקא].

spec'tre *n.* (ספעק'-טער) ז. *specter*.

spectrobolom'eter *n.* (ספעק-טרא-בא-לאמ'-ע-טער) א ספעקטראבאלאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ⸗אויסשטראהלונג אין דעם זון⸗ספעקטרום]. ז. *spectrum*.

spec'trograph *n.* (ספעק'-טרא-גרעף) א ספעקטראגראף, אן אפאראט צו פאטאגראפירען א ספעקטרום [די פארבען, וואס בילדען זיך אויס פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spectrog'raphy *n.* (ספעק-טראג'-רע-פי) ספעקטראגראפיע, די קונסט צו געברויכען א ספעקטראגראף. ז. *spectrograph*.

spectrolog'ical *a.* (ספעק-טרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער ספעקטראל⸗אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectrol'ogy *n.* (ספעק-טראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ספעקטראל⸗אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectrom'eter *n.* (ספעק-טראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אבווייכונג אדער אבנייגונג פון א שטראהל ווען ער געהט דורך א פריזמא.

spectromicroscop'ical *a.* (ספעק-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אונטערזוכונגען מיט דער הילף פון א מיקראספעקטראסקאפ. ז. *microspectroscope*.

spec'troscope *n.* (ספעק'-טרא-סקאופ) א ספעקטראסקאפ [אן אפטישער אפאראט צו פראדוצירען ספעקטרומס פון לייכטענדע קערפער דורכלאזענדיג זייערע שטראהלען דורך א פריזמא]. ז. *spectrum*.

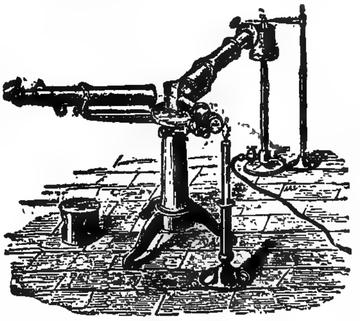

Spectroscope

spectroscop'ic *a.* (ספעק-טרא-סקאפ'-איק) ספעקטראסקאפיש, וואס איז שייך צו א ספעקטראסקאפ, וואס ווערט בעשטימט דורך א ספעקטראסקאפ [ז. *spectroscope*]; וואס איז שייך צו ספעקטראל⸗אנאליזע, בעשטימט דורך ספעקטראל⸗אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectroscop'ical *a.* (ספעק-טרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *spectroscopic*.

spectroscop'ically *adv.* (ספעק-טרא-סקאפ'-אי-קעל-אי) ספעקטראסקאפיש, מיט דער הילף פון א ספעקטראסקאפ. ז. *spectroscope*.

spec'troscopist *n.* (ספעק'-טרא-סקאו-פיסט) איינער וואס מאכט בעאבאכטונגען מיט דער הילף פון א ספעקטראסקאפ [ז. *spectroscope*]; א קענער אין ספעקטראל⸗אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spec'troscopy *n.* (ספעק'-טרא-סקאו-פי) דער טייל פון פיזיק און כעמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ערשיינונגען, וועלכע ווערען בעאבאכטעט מיט דער הילף פון דעם ספעקטראסקאפ. ז. *spectroscope*.

spec'trum *n.* (ספעק'-טראם) דאס ספעקטרום [דאס פארבען⸗בילד וואס בעקומט זיך פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא]; א שיין⸗בילד פון עטוואס וואס מען האט פריהער געזעהן, כאטש מען קוקט שוין מעהר ניט אויף דעם.

spec'ula *n.* (ספעק'-יו-לא) שפיגלען; רעפלעקטירענדע טיילען פון אפטישע אינסטרומענטען; מעדיצינישע אינסטרומענטען צום פאנאנדערשפרייטען קערפער⸗עפנונגען און זיי אונטערזוכען; אויגען⸗עהנליכע פלעקען אויף פעדערען; קאלירטע פלעצער אויף פעדערען ביי פויגלען; אויסקוק⸗פלעצער. ז. *speculum*.

spec'ulable *a.* (ספעק'-יו-לעבל) וואס מען קען נאכדענקען אדער נאכטראכטען.

spec'ular *a.* (ספעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שפיגעל; שפיגעלדיג, אבשפיגלענד; וואס העלפט צום זעהען; וואס איז שייך צו די אויגען⸗עהנליכע פלעקען אדער צו די קאלירטע פלעקען אויף די פליגלען פון געוויסע פויגלען.

spec'ulate *v.* (ספעק'-יו-לייט) נאכדענקען, נאכטראכטען; מאכען השערות, שאפען טעאריען; שאפען אבסטראקטע טעאריען [בלויז מיט'ן שכל, ניט רעכענענדיג זיך מיט פאקטען און ניט שטיצענדיג זיך אויף בעאבאכטונגען]; שפעקולירען, האנדלען אויף ריזיקע; זוכען צו מאכען פראפיט פון אונזיכערע אונטערנעהמונגען.

specula'tion *n.* (ספעק-יו-ליי'-שאן) נאכדענקונג, נאכטראכטונג; דאס שאפען טעאריען; דאס מאכען השערות; דאס שאפען אבסטראקטע טעאריען [ניט בעגרינדעט אויף פאקטען אדער בעאבאכטונגען]; א ספעקולאציאן; בעטראכטונג; אזא קארטען⸗שפיעל; דאס שפעקולירען, דאס האנדלען אויף ריזיקע.

spec'ulatist *n.* (ספעק'-יו-ליי-טיסט) א דענקער, א פילאזאף; איינער וואס שאפט אבסטראקטע טעאריען, וואס זיינען ניט בעגרינדעט אויף פאקטען און בעאבאכטונגען; א חקרן, א טעארעטיקער, וואס ווייסט גאר ניט פון דער פראקטישער זייט פון לעבען.

spec'ulative *a.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו) ספעקולאטיוו, נאכדענקענד, פארשענד; טעארעטיש; ריין וויסענשאפטליך [וואס האט ניט אין זינען קיין פראקטישע צוועקען אדער אנווענדונגען]; מעטאפיזיש, וואס איז געבויט אויף השערות, וואס איז א רעזולטאט פון אבסטראקטען דענקען [ניט פון ערפאהרונג]; שפעקולירענד; וואס האנדעלט אויף ריזיקע.

spec'ulatively *adv.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף א ספעקולאטיווען שטייגער; ספעקולירענדיג. ז. *speculative*.

spec'ulativism *n.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו-איזם) ספעקולאטיוויזם [די נייגונג צו מאכען השערות אדער שאפען אבסטראקטע טעאריען, וואס זיינען ניט געבויט אויף פאקטען און ערפאהרונגען].

spec'ulator *n.* (ספעק'-יו-ליי-טאר) א בעטראכטער, א נאכדענקער; א שאפער פון טעאריען; א שפעקולאנט, איינער וואס האנדעלט אויף ריזיקע.

spec'ulatory *a.* (ספעק'-יו-ליי-טא-רי) נאכדענקענד, נאכפארשענד; ספעקולאטיוו. ז. *speculative*

spec'ulum *n.* (ספעק'-יו-לאם) א שפּי־געל; דער רעפלעקטירענדער אדער אב־שפּיגלענדער טייל פון אן אפּטישען אינ־סטרומענט; אן אויגען־עהנליכער פלעק אויף פעדערען [ווי למשל, ביי א פּא־ווע]; א קאלירטער פלאץ אויף די פע־דערען ביי פויגלען; א מעדיצינישער אינ־סטרומענט צום אריינקוקען אין קערפּער־עפענונגען אדער זיי פאנאנדערצושפּרייטען צוליעב אונטערזוכונגס־צוועקען; אן אויס־קוק־פּלאץ; א פּלאץ, פון וועלכען מען קען שפּיאָנירען.

spec'ulum-met'al *n.* (ספעק'-יו-לאם-מעט'-על) דער רעפלעקטירענדער אדער אבשפּיגלענדער טייל פון אן אפּטישען אינ־סטרומענט.

sped (ספעד) געאיילט. ז. *speed*

speech *n. and v.* (ספּיעטש) שפּראך; רעדע־פעהיגקייט; דאס ריידען; א רעדע; א געשפּרעך; דער קלאנג פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען; האלטען א רעדע.

speech'craft *n.* (ספּיעטש'-קרעפט) די רעדע־קונסט; שפּראך־וויסענשאפט; גרא־מאטיק.

speech'-cri'er *n.* (ספּיעטש'-קראי'-ער) פּארצייטען אין ענגלאנד — איינער וואס פלעגט אויסשרייען די ודוי און דעם פער־ברעכען פון א פעראורטיילטען צום טויט.

speech'-day *n.* (ספּיעטש'-דיי) אן עפענטליכער פייערטאג אין אן ענגלישער שול נאך די עקזאמענס.

speech from the throne (ספּיעטש פראם טהי טהראון) די טהראן־רעדע [אין די מאנארכיש־קאנסטיטוציאנעלע לענדער — די קעניגליכע פּראגראם־רעדע וואס ווערט פארגעלעזען פון דעם מאנארך אדער פון זיין פערטרעטער ביי דער ערעפנונג פון פּארלאמענט].

speech'ful *a.* (ספּיעטש'-פול) רייך אין ווערטער; בערעדעוודיג; ריידענד.

speechifica'tion *n.* (ספּיעטש-אי-פי-קיי'-שאן) דאס דרשנ'ען, דאס שיטען מיט רעדעס.

speech'ifier *n.* (ספּיעטש'-אי-פאי-ער) א בעל דרשן, איינער וואס האט ליעב צו האלטען רעדעס, א "טשאיניק־האקער".

speech'ify *v.* (ספּיעטש'-אי-פאי) דרש'ע־נען, שיטען מיט רעדעס, "האקען א טשאי־ניק".

speech'less *a.* (ספּיעטש'-לעס) שפּראכ־לאז, שווייגענד, שטום; אונאויסגעשפּרא־כען.

speech'lessly *adv.* (ספּיעטש'-לעס-לי) שווייגענדיג, שטום, שפּראכלאז.

speech'lessness *n.* (ספּיעטש'-לעס-נעס) שפּראכלאזיגקייט; שטומקייט.

speech'maker *n.* (ספּיעטש'-מיי-קער) א רעדנער.

speech'making *n.* (ספּיעטש'-מיי-קינג) דאס האלטען רעדעס.

speech'-rea'ding *n.* (ספּיעטש'-ריע'-דינג) דאס פערשטעהן איינעמס רייד לויט די בעוועגונגען פון די ליפּען [ווי עס איז דער פאל מיט טויב־שטומע].

speed *n. and v.* (ספּיעד) 1. גיכקייט, איילעניש; 2. געשווינדקייט, שנעל־קייט; 3. מזל, גליק, ערפאלג, פּעולה; 4. זיך איילען, איילען; זיך שנעל בע־וועגען, ארויסרופען א שנעלע בעוועגונג; 5. צוגעבען אדער ארויסרופען א געוויסע שנעלקייט; 6. האבען ערפאלג, גוט אנ־געהן, גוט געהן; מיטהעלפען צו ערפאלג, מאכען ערפאלגרייך; 7. אויספּערטיגען, דורכפיהרען.

2. We motored at high **speed**. 3. I wish you good **speed** in your undertaking. 5. The engine is **speeded** to run 300 revolutions per minute. 6. God **speed** you. 7. The judicial proceedings were **sped** in the open court.

speed'er *n.* (ספּיעד'-ער) איינער אדער עטוואס וואס לויפט אדער בעוועגט זיך שנעל; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס א שנעלע בעוועגונג; א מעכאני־שע פארריכטונג ארויסצורופען געשווינד־קייט.

speed'ful *a.* (ספּיעד'-פול) גיך, שנעל, איילענדיג; ערפאלגרייך, געלונגען; מזל'־דיג.

speed'fully *adv.* (ספּיעד'-פול-אי) מיט שנעלקייט; מיט ערפאלג; מזל'דיג.

speed'-gage *n.* (ספּיעד'-גיידזש) ז. *speed-indicator*

speed'ily *adv.* (ספּיעד'-אי-לי) גיך, שנעל, אין א קורצער צייט.

speed'-in'dicator *n.* (ספּיעד'-אינ'-די-קיי-טאר) א געשווינדקייט־מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די גע־שווינדקייט פון מאשינען].

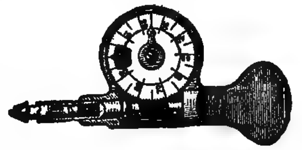

Speed-indicator

speed'iness *n.* (ספּיעד'-אי-נעס) שנעל־קייט, גיכקייט, געשווינדקייט.

speed'ing *n.* (ספּיעד'-אינג) דאס ארויס־רופען א שנעלע בעוועגונג; א פּראבע אין לויפען שנעל [ווי פון א פערד].

speed'less *a.* (ספּיעד'-לעס) לאנגזאם; ניט ערפאלגרייך, ניט מזל'דיג.

speed'-record'er *n.* (ספּיעד'-רי-קאהרד'-ער) אן אפּאראט צו פערצייכנען געשווינדיגקייט [פון א באהן־צוג, מאשין א. ז. וו.].

speed'way *n.* (ספּיעד'-הוויי) א וועג, אויף וועלכען עס איז ערלויבט צו פאה־רען שנעל.

speed'well *n.* (ספּיעד'-הועל) דער עה־רענפּרייז [אזא קריכענדיג גראז מיט העל־בלויע בליטהען]. ז. *Veronica*

speed'y *a.* (ספּיעד'-אי) איילינג, שנעל, געשווינד; ערפאלגרייך, מזל'דיג.

speiss *n.* (ספּאיס) א צוזאמענזעצונג פון ארסעניק מיט אייזען, ניקעל אדער קא־באלט.

speld *n.* (ספּעלד) א שפּענדעל; א שפּלי־טער, א פּיצעל, א ברעקעל.

spell *n. and v.* (ספּעל) 1. א צויבער־שפּרוך, אן אבשפּרעכעניש, א כשוף, א צויבער; בעצויבערטקייט, פער'כשופ'ט־קייט; 2. אומבייטונג, אבוועקסלונג, א רייהע, אן אפּשערעד [ביים ארבייטען]; 3. רוה־צייט; 4. א בעשטימטע צייט; א קורצע צייט, א פּריי שטיקעל צייט, א ווייל; 5. א שלעכטע שטיקעל צייט, א צייט פון שלעכטער שטימונג; 6. אויס־לעגען [ווערטער]; 7. ליינען בוכשטאב נאך בוכשטאב; ליינען מיט מיה; 8. ענט־דעקען דורך גענויען שטודיום, ארויסקריע־גען עפּעס פּונקט נאך פּונקט; גענוי שטו־דירען, גענוי פּארשען; 9. צוזאמענשטע־לען, אויסמאכען; 10. אומבייטען אדער צייטווייליג פערנעהמען איינעמס פּלאץ.

1. He is under the **spell** of her beautiful eyes. 2. The men work the pumps by **spells**. 4. Come and rest a **spell** with me. 6. The word is **spelled** correctly. 9. Discipline and courage **spell** victory.

spell back'ward (ספּעל בעק'-הווארד) 1. אויסלעגען [אווארט] צוריקוועגס; 2. אויסטייטשען אדער פערשטעהן פער־קעהרט, פערדרעהען.

2. He is a brave, good man, but he always **spells backwards**.

spell ba'ker (ספּעל ביי'-קער) טהאן עפּעס א שווערע ארבייט, אונטערנעהמען א שווערע זאך.

If an old man will marry a young woman, he must **spell baker**.

spell'bind *v.* (ספּעל'-באינד) האלטען מיט צויבער־קראפט אדער ווי מיט צוי־בער־קראפט; בעצויבערען, פער'כשופ'ען.

spell'bound *a.* (ספּעל'-באונד) בעצוי־בערט, פער'כשופ'ט; געהאלטען ווי מיט צויבער־קראפט.

spell'er *n.* (ספּעל'-ער) איינער וואס לעגט אויס ווערטער; איינער וואס קען גוט אויסלעגען; א בוך צום לערנען אויס־לעגען; אן אבצווייגונג פון א הארן־צווייג ביי א הירש.

spell'ing *n.* (ספּעל'-אינג) אויסלעגונג פון ווערטער, ארטאגראפיע.

spell'ing-bee *n.* (ספּעל'-אינג-ביע) א וועט אין ריכטיג בוכשטאבירען אדער אויסלעגען ווערטער.

spell'ing-book *n.* (ספּעל'-אינג-בוק) א בוך צום לערנען אויסלעגען.

spell'ing-match *n.* (ספּעל'-אינג-מעטש) ז. *spelling-bee*

spell'ing reform (ספּעל'-אינג רי-פאהרם') א רעפארמע אין אויסלעגען אדער ארטאגראפיע; א פערייניפאכונג פון די אויסלעגונגס־כללים פון א שפּראך.

spell'-stopped *a.* (ספּעל'-סטאפּט) איינ־געהאלטען דורך כשוף, געהאלטען מיט צוי־בער־קראפט.

spell'-work *n.* (ספּעל'-הוואירק) עטוואס וואס ווערט געטהאן דורך כשוף; צויבער־קראפט; כשוף.

spelt (ספּעלט) בוכשטאבירט, אויסגעלעגט. ז. *spell*

spelt *n.* (ספּעלט) א שפּעלץ, שפּעלט [א מין ווייץ].

spel'ter *n. and v.* (ספּעל'-טער) שפּיאל־טער, צינק; פערלייטען מיט שפּיאלטער אדער צינק.

spel'ter sold'er (ספּעל'-טער סאד'-ער) שפּיאלטער צום פערלייטען מעטאלען.

spen'cer *n.* (ספּענ'-סער) א ספּענצער, א לייבעיאק, א קאמזויל; א זארט זעגעל פון א שיף.

Spence'rian *a. and n.* (ספּענ-סי'-רי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען פּילא־זאף הערבערט ספּענסער [געבארען 1820, געשטארבען 1904] אדער צו זיין לעהרע; א ספּענסעריאנער, אן אנהענגער פון ספּענ־סער'ס לעהרען.

Spence'rianism *n.* (ספּענ-סי'-רי-ען-איזם) די עוואלוציאנס־לעהרע פון דעם ענגלישען פילאזאף הערבערט ספּענסער [1820—1904]. ז. *synthetic philosophy*

spend *v.* (ספּענד) אויסגעבען, פערשווענ־דען, אויסברייינגען, פערברויכען, ערשע־פּען, אוועקגעבען; צובריינגען, פערבריינ־גען [צייט]; פערברויכט ווערען, אויס־געבראכט ווערען, ערשעפּט ווערען, פער־

שווענדעט ווערען; ארויסלאזען זרע; ארויסוואַרפען רויגען [איקרא].

spend'-all *n.* (ספענד'-אָהל) א פערשווענדער, אַן אויסברייננער.

spend a mast (ספענד ע מעסט) צוברעכען א מאַסט; פעראורזאַכען דעם פערלוסט פון א מאַסט; פערלירען א מאַסט.

spen'der *n.* (ספענ'-דער) א פערצעהרער, א פערברויכער; א פערשווענדער, אַן אויסברייננער.

spend ground (ספענד גראונד) מאַכען אַן אויסגראַבונג אין א מינע אָדער שאַכטע.

spen'ding *n.* (ספענ'-דינג) פערשווענדונג; דאס ארויסלאזען זרע.

spen'ding-mon'ey *n.* (ספענ'-דינג-מאַנ'-אי) טאשען-געלד [געלד אויף קלייגע אויסגאַבען].

spend the mouth (ספענד טהי מאַוטה) שטאַרק בילען.

spend'thrift *n.* and *a.* (ספענד'-טהריפט) א פערשווענדער; אַן אויסברייננער; פערשווענדעריש, אויסברייננעריש.

spend'thrift trust (ספענד'-טהריפט טראַסט) א פערמעגען וואס ווערט איבערגעגעבען צו אַפּעקונעס מיט דער בעדינגונג, אַז זיי זאָלען צאָהלען דעם יורש זאַלאַנג ער לעבט בלויז די הכנסות פון דיזען פערמעגען, און דאס פערמעגען גופא זאָל ירשנ'ען אַן אנדערער נאָך זיין טויט.

Spense'rian *a.* and *n.* (ספענ-סי'-רי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען דיכטער עדמונד ספּענסער [געבאָרען 1552, געשטאָרבען 1599] אָדער צו זיין פּאָעטישען סטיל; א ספּענסערישער מעטער, א ספּענסערישער פערז.

spent *a.* (ספענט) אויסגעמאַטערט, ערשעפּט; קראַפטלאָז, מאַכטלאָז; אויסגעמאַטערט דורך ארויסוואַרפען רויגען [וועגען פיש]; פערשווענדעט, אויסגעבראַכט, פערבראַכט [צייט], פערברויכט [ז. *spend*].

spent ball (ספענט באָהל) א שיס-קויל וואס פליהט מיט א צו שוואַכען אימפּעט צו קענען עפּעס דורכלעכערען.

sperm *n.* (ספּוירם) ספּערמאַ, זאַמען אָדער זרע [פון א זכר]; דער קאַשעלאָט [אזא וואַלפיש]; ספּערמאַצעט [די פעטס פון קאָפּ פון א קאַשעלאָט]. ז. *spermaceti*.

spermacet'i *n.* and *a.* (ספּויר-מע-סעט'-אי) ספּערמאַצעט, אַזא פעטס וואס ווערט ארויסגענומען פון קאָפּ פון א קאַשעלאָט [אזא וואַלפיש], ווערט געברויכט פאַר פערשיעדענע זאַלבען און פּלאַסטערען; וואס איז שייך צו ספּערמאַצעט, ספּערמאַצעטיש.

spermat'ic *a.* (ספּויר-מעט'-איק) ספּערמאַטיש, וואס איז שייך צו דער ספּערמאַ, זאַמען אָדער זרע [פון א זכר]; וואס לאָזט ארויס ספּערמאַ אָדער זרע; וואס איז שייך צום גליעדער אָדער צו די גליעדער, דורך וועלכע די ספּערמאַ אָדער זרע פליסט ארויס.

spermat'ical *a.* (ספּויר-מעט'-אי-קעל) ז. *spermatic*.

spermat'ic ar'tery (ספּויר-מעט'-איק אַר'-טע-רי) די אַרטעריע אָדער בלוט-אָדער פון די אייער.

sper'matism *n.* (ספּויר'-מע-טיזם) דאס ארויסלאזען ספּערמאַ, זאַמען אָדער זרע [ביי א זכר].

sper'matize *v.* (ספּויר'-מע-טאַיז) ארויסלאזען ספּערמאַ, זאַמען אָדער זרע [ביי א זכר].

sper'matocele *n.* (ספּויר'-מע-טאָ-סיל) אין מעדיציין — דער ברוך פון די זאַמען-געפעס [די זרע-קאַנאַלען אין דעם אייער-בייטעל].

spermatogen'esis *n.* (ספּויר-מע-טאָ-דזשענ'-ע-סיס) ז. *spermatogeny*.

spermatog'eny *n.* (ספּויר-מע-טאָדזש'-ע-ני) די אויסבילדונג פון ספּערמאַ אָדער זרע.

sper'matoid *a.* (ספּויר'-מע-טאָיד) עהנליך צו ספּערמאַ אָדער זרע [פון א זכר].

spermatol'ogy *n.* (ספּויר-מע-טאָל'-אָ-דזשי) די לעהרע וועגען ספּערמאַ, זאַמען אָדער זרע [פון א זכר].

sper'matophore *n.* (ספּויר'-מע-טאָ-פאָר) דער ספּערמאַטאָפאָר, איינס פון די מיקראָסקאָפּישע זעקעלעך אין דער זרע פון א זכר, אין וועלכען עס האַלטען זיך די זאַמען-טיערכען אָדער ספּערמאַטאָזאָא. ז. *spermatozoa*.

spermatoph'orous *a.* (ספּויר-מע-טאָפ'-אָ-ראָס) וואס טראָגט אָדער ענטהאַלט ספּערמאַ אָדער זרע.

spermato'vum *n.* (ספּויר-מע-טאָ'-וואָם) א בעפרוכטעטעס אייעלע [פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש].

spermatozo'a *n.* (ספּויר-מע-טאָ-זאָ'-א) די ספּערמאַטאָזאָא אָדער זאַמען-טיערכען [די מיקראָסקאָפּישע קערפּערלעך מיט לאַנגע עקלעך וועלכע ענטהאַלטען זיך אין דער ספּערמאַ אָדער זרע פון א זכר און בעפרוכטען די אייעלעך פון א נקבה].

Spermatozoa

spermatozo'oid *n.* and *a.* (ספּויר-מע-טאָ-זאָ'-איד) דאס זאַמען-טיערכען; וואס איז שייך צו א זאַמען-טיערכען. ז. *spermatozoa*.

spermatozo'on *n.* (ספּויר-מע-טאָ-זאָ'-אָן) א זאַמען-טיערכען. ז. *spermatozoa*.

sperm'-cell *n.* (ספּוירם'-סעל) די זאַמען-צעלע, א זאַמען-טיערכען. ז. *spermatozoa*.

sper'min *n.* (ספּויר'-מין) ספּערמין, א כעמישער שטאָף וואס בעקומט זיך פון ספּערמאַ אָדער זרע און פון אנדערע אָרגאַנישע עלעמענטען [ווערט פיעל געברויכט אין מעדיציין].

sper'mism *n.* (ספּויר'-מיזם) ספּערמיזם, די לעהרע, אַז די זרע פון'ם זכר ענטהאַלט אין זיך דעם גאַנצען צוקינפטיגען אָרגאַניזם, וואס דאַרף געבאָרען ווערען און אַז דאס אייעלע פון דער נקבה דיענט נור אַלס א סביבה, אין וועלכער די ספּערמאַטאָזאָא [ז. *spermatozoa*] ענטוויקעלט זיך.

sperm'-nu'cleus *n.* (ספּוירם'-ניו'-קלי-אָס) דאס זרע-קערנדעל פון די ספּערמאַטאָזאָא. ז. *spermatozoa*.

sper'moderm *n.* (ספּויר'-מאָ-דוירם) די זאַמען-הילע, דאס אויבערשטע הייטעל פון א זאַמען.

sperm'-oil *n.* (ספּוירם'-אָיל) דער אויל וואס בעקומט זיך פון די פעטס פון א קאַשעלאָט [אזא וואַלפיש].

spermol'ogy *n.* (ספּויר-מאָל'-אָ-דזשי) ז. *spermatology*.

sper'mule *n.* (ספּויר'-מיול) א זאַמען-טיערכען. ז. *spermatozoa*.

sperm'-whale *n.* (ספּוירם'-הוויל) דער קאַשעלאָט, אזא וואַלפיש אין די ימים פון די וואַרימע לענדער.

Sperm-whale

spew *v.* (ספּיו) מייקענען, ברעכען.

spew'er *n.* (ספּיו'-ער) איינער וואס ברעכט אָדער מייקעט.

sp. gr. אַבקירצונג פון די ווערטער *specific gravity*

sphac'el *n.* (ספעס'-על) ז. *sphacelus*.

sphac'elate *v.* and *a.* (ספעס'-ע-לייט) ווערען אָנגעגריפען פון קנאַכען-בראַנד [ז. *necrosis*]; אָנהויבען פוילען אָדער אַבשטאַרבען [וועגען געוויסע טיילען פון קערפּער]; אָנגעגריפען פון קנאַכען-בראַנד; אַבגעפוילט, אַבגעשטאַרבען.

sphacela'tion *n.* (ספעס-ע-ליי'-שאָן) ז. *necrosis*.

sphac'elism *n.* (ספעס'-ע-ליזם) ז. *necrosis*.

sphacelis'mus *n.* (ספעס-ע-ליס'-מאָס) ז. *necrosis*.

sphac'elus *n.* (ספעס'-ע-לאָס) קנאַכען-בראַנד [ז. *necrosis*]; א פוילענדע געוועב-מאַסע פון קערפּער.

sphæ'roid *n.* (ספי'-ראָיד) ז. *spheroid*.

sphag'nous *a.* (ספעג'-נאָס) וואס איז שייך צו א טאָרף-גרונד. ז. *peat-moss*.

sphal'erite *n.* (ספעל'-ע-ראַיט) צינק-זולפיד, צינק-בלענדע [א מינעראַל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון צינק און שוועבעל].

sphene *n.* (ספין) דער ספען אָדער טיטאַניט [אזא מינעראַל וואס גלאַנצט מיט פערשיעדענע קאָלירען].

sphe'nic *a.* (ספי'-ניק) קליין-פערמיג, ווי א קליין.

sphe'noid *a.* and *n.* (ספי'-נאָיד) קליין-אַרטיג, קליין-פערמיג, ווי א קליין; אין אַנאַטאָמיע — דער קליין-פערמיגער ביין פון שאַרבען.

sphenoi'dal *a.* (ספי-נאָי'-דעל) ז. *sphenoid*.

spher'al *a.* (ספיר'-על) ספעריש, רונד, קיילעכדיג; סימעטריש, פּאַלקאַם אין פאָרם; וואס איז שייך צו א הימלישען קערפּער; וואס בעוועגט זיך ווי א הימלישער קערפּער; האַרמאָניש.

sphera'tion *n.* (ספי-ריי'-שאָן) אויסבילדונג אין א קוגעל; אויסבילדונג פון א הימלישען קערפּער.

sphere *n.* and *v.* (ספיער) א קוגעל, א קייקעל, א באַל; א הימלישער קערפּער [ווי די זון, די ערד, די לבנה]; אין דער פּאַרצייטיגער אַסטראָנאָמיע — איינע פון די בעוועגליכע און דורכזיכטיגע שיידען, אין וועלכע עס זיינען כלומר'שט איינגעפּאַסט די הימלישע קערפּער אין זייער בעוועגונג אַרום דער ערד; א גלאָבוס, א קוגעל אָדער באַל וואס שטעלט מיט זיך פאָר די ערד; די ספערע, דער טהעטיגקייטס-געביעט, דער ווירקונגס-קרייז; די מדרגה, דער ראַנג אין דער געזעלשאַפט; דער העכערער געזעלשאַפט-ליכער קלאַס; מאַכען ספעריש אָדער קיילעכדיג, פערראַונדען; שטעלען אין א ספערע, שטעלען צווישען די הימלישע קערפּער; איינשליסען אין א קרייז; אַרומקרייזען, אַרומגאַרטלען.

sphere'less *a.* (ספיער׳-לעס) וואס האט ניט קיין ספערע, אונבעשרענקט, וואנדערענד.

sphere of activ'ity (ספיער אוו עק-טיוו׳-אי-טי) דער ווירקונגס-קרייז.

spher'ic *a.* (ספער׳-איק) ספעריש, קוגעל-פערמיג, ווי א קייקעל, רונד.

spher'ical *a.* (ספער׳-אי-קעל) ספעריש, וואס האט די פארם פון א באל, קייקעל אדער קרייז.

spher'ical an'gle (ספער׳-אי-קעל ענגל) א ספערישער ווינקעל [א ווינקעל, וואס בילדעט זיך אויס ווען צווי קרומע אדער רונדע ליניען שניידען זיך איבער].

spher'ically *adv.* (ספער׳-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א באל, קייקעל אדער קוגעל.

spher'icalness *n.* (ספער׳-אי-קעל-נעס) ז. *sphericity*.

spher'ical tri'angle (ספער׳-אי-קעל טראי׳-ענגל) א ספערישער דריי-עק [א דריי-עק אויף א קייקעל וואס בילדעט זיך אויס דורך דער איבערשניידונג פון די קרייז-ליניען אויף דעם קייקעל].

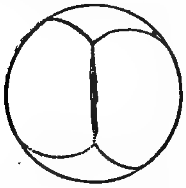

Spherical Triangle

spher'ical trigonom'etry (ספער׳-אי-קעל טריג-א-נאמ׳-ע-טרי) ספערישע טריגאנאמעטריע [דער טייל פון טריגאנאמעטריע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט דריי-עקען אויף א ספערישען אדער קוגעל-פערמיגען קערפער, וואס בילדען זיך אויס דורך דער דורכשניידונג פון דריי געבויגענע ליניען].

spheric'ity *n.* (ספי-ריס׳-אי-טי) קוגעל-פערמיגקייט, קייקעלדיגקייט, רונדקייט.

spher'icle *n.* (ספער׳-איקל) א קליינער קוגעל.

spher'ics *n.* (ספער׳-איקס) די ספערישע טריגאנאמעטריע. ז. *spherical trigonometry*.

sphe'rograph *n.* (ספי׳-רא-גרעף) אזא אינסטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג פון א שיף און די שטרעקע וואס זי איז אבגעגאנגען.

sphe'roid *n.* (ספי׳-ראיד) א ספעראאיד, א קערפער וואס בעקומט זיך דורך דער בעוועגונג פון אן עליפס [ז. *ellipse*] ארום איינעם פון איהרע אקסען; א רונדער קערפער אדער פיגור וואס איז צונויפגעדריקט ביי די זייטען און עטוואס אויסגעצויגען [ווי אן איי, די ערד א. ד. ג.].

spheroi'dal *a.* (ספי-ראי׳-דעל) ספעראאידיש, ווי א ספעראאיד; ניט פאלקאמען רונד, ניט גאנץ רונד. ז. *spheroid*.

spheroi'dally *adv.* (ספי-ראי׳-דעל-אי) אין דער פארם פון א ספעראאיד. ז. *spheroid*.

spheroi'dic *a.* (ספי-ראי׳-דיק) ז. *spheroidal*.

spheroi'dical *a.* (ספי-ראי׳-די-קעל) ז. *spheroidal*.

spheroidic'ity *n.* (ספי-ראי-דיס׳-אי-טי) דאס זיין א ספעראאיד. ז. *spheroid*.

spherom'eter *n.* (ספי-ראמ׳-ע-טער) א ספעראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם קרימונגס-גראד פון א ספערישען אדער קוגעל-פערמיגען קערפער, בעזונדערס פון אן אפטישער לינזע].

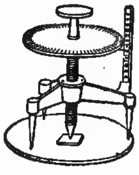

Spherometer

spherosid'erite *n.* (ספי-רא-סיד׳-ע-ראיט) דער ספעראסידעריט [אייזען-שפאט אין קוגעל-פערמיגע שטיקער].

spher'ule *n.* (ספער׳-אוהל) א קליינער קוגעל; א קליין קייקעל.

spher'y *a.* (ספיר׳-אי) ספעריש, וואס איז שייך אדער וואס איז ענהליך צו א הימלישען קערפער.

sphinc'ter *n.* (ספינק׳-טער) אין אנא-טאמיע — א מוסקול וואס רינגעלט ארום אן עפנונג פון קערפער און דורך וועלכען די עפנונג פערמאכט זיך.

sphinc'ter a'ni (ספינק׳-טער איי׳-נאי) דער מוסקול וואס רינגעלט ארום די עפ-נונג פון הינטערלייב [פי הטבעת].

sphinx *n.* (ספינקס) [א פא-] א ספינקס בעלהאפטע משונה׳דיגע בריאה מיט א קערפער פון א לייב און מיט א קאפ פון א פרוי, וועלכע — לויט דער אלט-גריכי-שער לעגענדע — פלעגט פרעגען ביי די פארבייגעהער א רעטעניש און פלעגט זיי טויטען אויב זיי פלעגען ניט טרעפען]; ביי די אלטע עגיפטער — א שטיינערנע פיגור פון א לייב מיט א קאפ פון אן אנ-דער חיה אדער פון א מאן; א רעטהזעל-האפטע פערזאן, איינער וועמעס עס איז שווער צו פערשטעהן; א ספינקס-מאיל [אזא אינזעקט]; דער ספינקס-פאוויאן אדער דער גינעאישער פאוויאן [אזא אפע, ז. *baboon*].

Sphinx

sphragis'tics *n.* (ספרע-דזיס׳-טיקס) די לעהרע וועגען פארצייטיגע שטעמפלען.

sphyg'mic *a.* (ספיג׳-מיק) וואס איז שייך צום דופק אדער פולס; פולסירענד.

sphyg'mogram *n.* (ספיג׳-מא-גרעם) א ספיגמאגראמע, א וועלענפערמיגע ליניע וואס בעצייכענט דאס שלאגען פון פולס [דופק] און ווערט געצייכענט דורך א ספיגמאגראף. ז. *sphygmograph*.

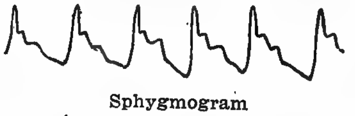

Sphygmogram

sphyg'mograph *n.* (ספיג׳-מא-גרעף) א ספיגמאגראף, אן אפאראט וואס פער-שרייבט אויטאמאטיש דאס שלאגען פון פולס [דופק] דורך א וועלענפערמיגער ליניע.

sphygmograph'ic *a.* (ספיג-מא-גרעפ׳-איק) ספיגמאגראפיש; געצייכענט אדער רעגיסטרירט דורך א ספיגמאגראף; וואס איז שייך צו א ספיגמאגראף. ז. *sphygmograph*.

sphygmog'raphy *n.* (ספיג-מאג׳-רע-פי) דאס פערשרייבען אויטאמאטיש דאס שלאגען פון פולס; א בעשרייבונג פון דופק אדער פולס.

sphyg'moid *a.* (ספיג׳-מאיד) ענהליך צו א פולס [דופק].

sphygmol'ogy *n.* (ספיג-מאל׳-א-דזשי) ספיגמאלאגיע, די לעהרע וועגען פולס [דופק].

sphygmomanom'eter *n.* (ספיג-מא-מע-נאמ׳-ע-טער) ז. *sphygmometer*.

sphygmom'eter *n.* (ספיג-מאמ׳-ע-טער) דער פולס-מעסטער [אן אינסטרו-מענט צו מעסטען די קראפט פון פולס אין אן ארטעריע].

sphyg'mophone *n.* (ספיג׳-מא-פאון) א ספיגמאפאן [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען הערען דאס קלאפען פון פולס].

sphyg'moscope *n.* (ספיג׳-מא-סקאופ) א ספיגמאסקאפ [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען זעהן דאס שלאגען פון פולס].

sphyg'mus *n.* (ספיג׳-מאס) דער פולס [דופק].

spi'ca *n.* (ספאי׳-קא) א זאנג; א זאנ-גען-ענהליכע בליהונג; אזא באנדאזש.

spi'cal *a.* (ספאי׳-קעל) ז. *spicate*.

spi'cate *a.* (ספאי׳-קייט) זאנגען-ענהליך [וועגען בלומען]; וואס האט שפארען אדער שפארען-ענהליכע ארויסשטארצו-נגען אויף די פיס [וועגען פויגלען].

spi'cated *a.* (ספאי׳-קיי-טער) ז. *spiciferous*.

spica'teous *a.* (ספאי-קיי׳-טי-אס) אין זאאלאגיע — וואס האט שפארען אדער שפארען-ענהליכע ארויסשטארצונגען.

spica'tum *n.* (ספאי-קיי׳-טאם) אין אר-כיטעקטור — שרעג געלעגטע שטיינער. ז. *herring-bone work*.

spicca'to *a.* (ספיק-קא׳-טא) ז. *picchetato*.

spice *n.* and *v.* (ספאיס) 1. א גע-ווירץ; געווירצען; בשמים; א געווירץ-נערוך; א געווירצינער, שמעקעדיגער שטאף; 2. א בייגעשמאק, א בעזונדערער טעם, א בייגעמיש, א ביסעל; 3. עטוואס וואס איז פיקאנט אדער אנציהענד, אדער וואס גיט צו א בעזונדערען טעם; 4. צו-ווירצען, פערפראווען מיט געווירצען; 5. מאכען פיקאנט אדער אנציהענד.
2. There is a spice of roguery in the adventure. 3. Variety is the very spice of life. 5. The sermon was very richly spiced with anecdotes.

spice'-ap'ple *n.* (ספאיס׳-עפ׳ל) דער אניס-עפעל [אזא אראמאטישער עפעל].

spice'berry *n.* (ספאיס-בער-אי) דאס ווינטער-גרין. ז. *checkerberry*.

spice'-box *n.* (ספאיס׳-באקס) א גע-ווירצען-קעסטעל; אזא שעהן געשניצטעס קעסטעלע.

spice'-bush *n.* (ספאיס׳-בוש) דער בענ-זאע-בוים [אזא אמעריקאנישער קוסט פון דעם מין לארבער-בוימער. די בלעטער

פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס טהעע און די פרוכט אלס געווירץ].

Spice-bush

spice′-cake *n.* (ספאיס׳-קייק) א גע־ווירץ־געבעקס, א בשמים־געבעקס, א גע־בעקס געמאכט מיט געווירצען.

spiced *a.* (ספאיסט) געווירצט, אנגעזאפט מיט בשמים, שמעקענד, אראמאטיש.

spice′ful *a.* (ספאיס׳-פול) געווירציג, בשמים׳דיג, אראמאטיש, שמעקענד.

spice′-mill *n.* (ספאיס׳-מיל) א גע־ווירצען־מיהלכעל [א האנד־מיהלכעל צו מאהלען געווירצען].

spice′-nut *n.* (ספאיס׳-נאט) א פעפער־קוכען אדער אינגבער־קוכען. ז. *gingerbread-nut*

spi′cer *n.* (ספאי׳-סער) א געווירץ־קרע־מער, א בשמים־הענדלער; איינער וואס ווירצט; א שפייז־קרעמער; אן אפטיי־קער.

spi′cery *n.* (ספאי׳-סער-אי) געווירץ־ווארצלען; בשמים; א געווירץ־קראם; א שפייז־קראם; געווירציגקייט; שמעקעדיג־קייט, אראמאטישקייט.

spice′-shop *n.* (ספאיס׳-שאפ) א גע־ווירץ־קראם, א בשמים־קראם; א שפייז־קראם; אן אפטייק.

spice′-tree *n.* (ספאיס׳-טריע) דער גע־ווירץ־בוים אדער בערג־לארבער־בוים [אזא הויכער אמעריקאנישער בוים מיט א זעהר טייערען האלץ. די בלעטער פון דעם בוים גיבען ארויס א שארפען גערוך].

spice′wood *n.* (ספאיס׳-הוואוד) ז. *spice-bush*

spicif′erous *a.* (ספאי-סיפ׳-ע-ראס) זאנגיג, וואס וואקסט אין זאנגען אדער ווי אין זאנגען; וואס האט שארפען אדער שפארען־עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיס [וועגען פויגלען].

spi′ciform *a.* (ספאי׳-סי-פארם) עהנ־ליך צו א זאנג.

spi′cily *adv.* (ספאי׳-סי-לי) געווירצט; פעפערדיג; מיט שארפקייט; אויף א בייסענדען אופן; אויף א פרצנטישען אדער געפוצטען אופן.

spi′ciness *n.* (ספאי׳-סי-נעס) געווירצט־קייט, פעפערדיגקייט; בייסיגקייט, שארפ־קייט; פראנטישקייט, געפוצטקייט.

spick *n. and a.* (ספיק) די מיזע אדער סיניצע [אזא פויגעל. ז. *titmouse*]; ווי נייע.

spick′-and-span′ *a.* (ספיק׳-ענד-ספען׳) שפאגעל־נייע.

spick′-and-span′-new′ *a.* (ספיק׳-ענד-ספען׳-ניו׳) שפאגעל־נייע.

spick′nel *n.* (ספיק׳-נעל) דער בער־וואר־צעל [א מין גראז].

spi′cose *a.* (ספאי׳-קאוס) ז. *spicous*

spicos′ity *n.* (ספאי-קאס׳-אי-טי) זאנ־גען־ארטיגקייט, דאס וואקסען ווי זאנגען.

spi′cous *a.* (ספאי׳-קאס) זאנגיג, זאנגען־ארטיג.

spic′ula *n.* (ספיק׳-יו-לא) א קליינע זאנג, א קליינער זאנג־עהנליכער פלאנצען־טייל; אין זאאלאגיע — א נאדעל־עהנלי־כער אדער שפיציגער קערפער־טייל.

spic′ular *a.* (ספיק׳-יו-לאר) אין זאאלא־גיע — שפיציג, פערשפיצט, מיט שפיצען.

spic′ular nota′tion (ספיק׳-יו-לאר נא-טיי׳-שאן) געוויסע בעצייכנונגען אין לאגיק.

spic′ulate *v. and a.* (ספיק׳-יו-לייט) פערשפיצען, צושפיצען; פערשפיצט, בע־דעקט מיט שפיצען.

spic′ule *n.* (ספיק׳-יול) א שפיציגע זאך, עטוואס וואס האט שפיצען; אין זאלא־גיע — א הארטער שפיציגער קערפער אדער קערפער־טייל; א הארעלע פון א זאנג; א קליינער זאנגען־עהנליכער טייל פון א פלאנצע.

spic′uliform *a.* (ספיק׳-יו-לי-פארם) זאנגען־עהנליך, עהנליך צו א זאנגען־הערע־לע; שפיציג.

spi′cy *a.* (ספאי׳-סי) ווירציג, געווירצט; רייך אין געווירצען; אראמאטיש; פעפער־דיג, שארף, בייסענד; געפוצט, פראנטיש.

spi′der *n.* (ספאי׳-דער) א שפין [ז. איל.]; די ים־שפין [אזא קרעבס אדער ראק [ז. *spider-crab*]; א דריי־פוס; אזא טיעפע פאן מיט א לאנגען הענטעל; א פאן אויף פיסלעך; א שפינען־עהנליכער מאשינען־טייל.

Spider

spi′der-ant *n.* (ספאי׳-דער-ענט) די שפין־מוראש־קע [אזא שפין־עהנליכע מוראש־קע].

spi′der-bug *n.* (ספאי׳-דער-באג) דער שפין־וואנץ [אזא לאנגפיסיגער אינ־זעקט].

spi′der-catch′er *n.* (ספאי׳-דער-קעטש׳-ער) דער שפינען־כאפער [אזא אינדא־מאלאאישעס פויגעלע מיט א לאנ־גען שנאבעל]; דער מויער־שפעכט [אזא פויגעלע. ז. *wall-creeper*].

spi′der-cot *n.* (ספאי׳-דער-קאט) ז. *spider-web*

spi′der-crab *n.* (ספאי׳-דער-קרעב) די ים־שפין, דער טייפעל־קרעבס [אזא קרעבס אדער ראק מיט לאנגע, דינע פיס].

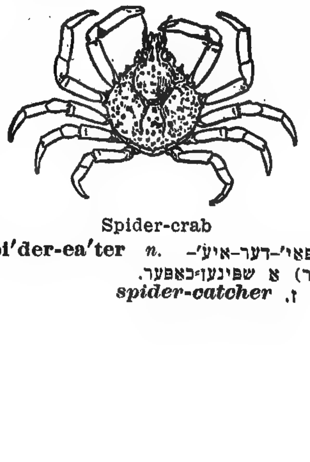

Spider-crab

spi′der-ea′ter *n.* (ספאי׳-דער-איע׳-טער) א שפינען־כאפער. ז. *spider-catcher*

spi′der-fly *n.* (ספאי׳-דער-פלאי) דער שפין־אינזעקט [אזא פאראזיטישער אינ־זעקט וואס האלט זיך אויף אנדערע אינ־זעקטען, אויף חיות אדער פויגלען].

spi′der-hun′ter *n.* (ספאי׳-דער-האנ׳-טער) א שפינען־כאפער. ז. *spider-catcher*

spi′der-line *n.* (ספאי׳-דער-לאין) א שפינוועבס־פאדים וואס ווערט געברויכט ביי אסטראנאמישע אונטערזוכונגען אין א מיקראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע מאסען אדער לענגען].

spi′der-mon′key *n.* (ספאי׳-דער-מאנ׳-קי) א שפינען־אפע [אזא גרויסע מאלפע מיט דינע לאנגע פיס און מיט א לאנגען עק. דאס פלייש פון אייניגע מינים פון דיזע אפען ווערט געברויכט אלס שפייז. זייער פעל האט א בעדייטענדען ווערטה].

spi′der-net *n.* (ספאי׳-דער-נעט) נעץ־ווערק אין דער פארם פון שפינוועבס; דאס פערציערוועזן אדער פערשטאפען אזוי אז עס זאל זיין עהנליך צו שפינ־וועבס.

spi′der-stitch *n.* (ספאי׳-דער-סטיטש) א שפינוועב־עהנליכעס נעהעה [ביים פער־ציערעווען]; א שפינוועב־עהנליכע האפ־טונג.

spi′der-wasp *n.* (ספאי׳-דער-וואספ) די שפינען־וועספע [אזא גרויסע פליעג וואס לעגט איהרע אייעלעך אין שפינען־נעסטען].

spi′der-web *n.* (ספאי׳-דער-הועב) שפינוועב.

spi′der-wheel *n.* (ספאי׳-דער-הוויעל) א שפינוועב־עהנליכער אויסגעהאפטעטער מוסטער.

spi′der-work *n.* (ספאי׳-דער-הווארק) א שפינוועב־עהנליכע שטיקעריי.

spi′derwort *n.* (ספאי׳-דער-הווארט) שפינען־גראז [אזא פלאנצע מיט לאנגע בלעטער און צארטע בלויע אדער רויט־ליך־וויאלעטע בלימעלעך].

spi′dery *a.* (ספאי׳-דער-אי) שפינען־עהנליך.

spie′gel *n.* (ספיגעל) ז. *spiegeleisen*

spie′geleisen *n.* (ספיע׳געל-אי-זען) שפיעגעל־אייזען [אזא גוס־אייזען, וואס ענטהאלט אין זיך א גרויסען פראצענט מאנגאן אדער ברוינשטיין].

spie′gelerz *n.* (ספיע׳געל-ערץ) שפיעגעל־אייזענשטיין. ז. *ironstone*

spie′gel-i′ron *n.* (ספיע׳געל-אי׳-ערן) ז. *spiegeleisen*

spi′er *n.* (ספאי׳-ער) א שפיאן.

spif′licate *v.* (ספיפ׳-לי-קייט) שטיקען, ווארגען, דערשטיקען; טויטען.

spiflica′tion *n.* (ספיפ-לי-קיי׳-שאן) דערווארגונג, דערשטיקונג; פערניכטונג, טויטונג.

spig′nel *n.* (ספיג׳-נעל) ז. *spicknel*

spig′net *n.* (ספיג׳-נעט) דער אמערי־קאנישער נארד. ז. *spikenard*

spig′ot *n.* (ספיג׳-אט) א צאפען, א שפונט [פון א פעסעל].

spig′ot-pot *n.* (ספיג׳-אט-פאט) א ליי־מענע אדער פארצעלייענע כלי מיט אן עפנונג פאר א צאפען.

spike *n. and v.* (ספאיק) א שארפער שפיץ; א פערשפיצונג; א פלאקען; א לאנגער טשוואק, א באלץ; א קליז, א שפונט, א צאפען; אן אייזענדעל אויף א שוך־זויל [צו פערהיטען פון אויסגלי־טשונג]; א זאנג; א זאנג־עהנליכע פלאנ־צע; די נארטען־לאווענדעל [אזא פלאנ־

צען]; א גלייכער הארן פון א יונגען הירש: פערשפיצען; אויסשלאגען אדער בעפעס-טיגען מיט באלצען אדער מיט לאנגע טשוועקעס; פערקלאפען מיט א קלין אדער מיט א שפונט; אויסזעצען מיט שפיצען [ווי למשל, א טויער, א וואנד א. ז. וו.].

spike'bill *n.* (ספאיק'-ביל) דער קאל-בען-טויכער [אזא קאטשקע [ז. *merganser*]; אזא פוהל-שנעפע [ז. *godwit*].

spike'-extrac'tor *n.* (ספאיק'-עקס-טרעק'-טאר) אן אפאראט ארויסצוציהען טשוועקעס אדער באלצען.

spike'-grass *n.* (ספאיק'-גרעס) אזא הארטעס, אמעריקאנישעל גראז וואס וואקסט אויף זאמדיגען באדען ביי די ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן.

spike'horn *n.* (ספאיק'-האהרן) דער הארן [הויפטזעכליך א גלייכער] פון א יונגען הירש; א יונגער הירש [א זכר].

spike'-lav'ender *n.* (ספאיק'-לעווי-ען-דער) די גארטען-לאווענדעל. ז. *lavender*.

spike'let *n.* (ספאיק'-לעט) א זאנגעל; א קליינע זאנג-עהנליכע בליהונג.

spike'-nail *n.* (ספאיק'-נייל) א לאנגער טשוואק, א קלין, א באלץ.

spike'nard *n.* (ספאיק'-נארד) אינדישער נארד [אזא ארא-מאטישע געוויקס-פלאנצע]; נארד, נארדען-בשמים [נרד].

Spikenard

spike'nard-tree *n.* (ספאיק'-נארד-טריע) א מין אמע-ריקאנישע גראז-פלאנצע מיט א די-קען ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס הייל-מיטעל.

spike'-oil *n.* (ספאיק'-איל) לא-ווענדעל-אויל. ז. *lavender*.

spi'ker *n.* (ספאי'-קער) אן ארבייטער וואס שלאגט אריין באלצען אין די שיע-נען [רעלסען].

spike'-rush *n.* (ספאיק'-ראש) די טייך-בינזע [אזא פלאנצע].

spike'-team *n.* (ספאיק'-טים) א גע-שפאן פון דריי פערד, אקסען א. ז. וו., פון וועלכע צוויי זיינען געשפאנט אין די אלאבליעס און דער דריטער געהט פארויס.

spi'ky *a.* (ספאי'-קי) שפיציג; עהנליך צו א טשוואק אדער באלץ; אויסגעזעצט מיט שפיצען אדער באלצען.

spile *n.* and *v.* (ספאיל) א פאליע, א פלאקען; א צאפען, א שפונט; מאכען אן עפענונג און פערשטאפען מיט א צאפען; אנשלאגען פאליעס אדער פלעקער.

spile'-hole *n.* (ספאיל'-האול) א צאפען-לאך, א שפונט-לאך.

spil'ikin *n.* (ספיל'-אי-קין) ז. *spillikin*.

spill *v.* and *n.* (ספיל) אויסגיסען, פער-גיסען, זיך פערגיסען; פערשיטען, אויס-שיטען, זיך פערשיטען; פערשווענדען; אראבווארפען פון א פערד אדער וואגען; בעפרייען א זעגעל פון ווינד; א ווארף אדער פאל פון א פערד אדער פון אווא-גען; א גוס, א שטראם; א שפינדעל; א שטיקעל האלץ אדער פאפיער צום אנצינ-דען עפעס.

spill'-case *n.* (ספיל'-קייס) א קליינע פערציערונגס-וואזע אויף א קאמין צום האלטען שטיקלעך האלץ צום אנצינדען עפעס.

spill'-chan'nel *n.* (ספיל'-טשען'-על) ז. *spill-stream*.

spill'er *n.* (ספיל'-ער) איינער וואס פערשיט אדער פערגיסט.

spil'likin *n.* (ספיל'-אי-קין) א לאנג שטיקעל האלץ, ביין א. ד. ג., וואס ווערט געברויכט ביי געוויסע שפיעלען; א שפיעל מיט אזעלכע שטעקלעך [ז. *jackstraw*]; שטיקלעך האלץ וואס ווערען געברויכט ביי געוויסע שפיעלען, אום צו האלטען חשבון.

spill'ing-line *n.* (ספיל'-אינג-לאין) א שטריק וואס ווערט אין א שטורם צו-געבונדען צו א זעגעל, אום צו בעפרייען דעם זעגעל פון ווינד.

spill'-stream *n.* (ספיל'-סטרים) א פלוס אדער שטראם וואס בילדעט זיך פון דער פערפלייצונג פון א טייך.

spill'way *n.* (ספיל'-הוויי) אן אבפלוס-ארט פאר דעם וואסער פון א רעזער-וואואר.

spilt (ספילט) פערגאסען; פערשאטען. ז. *spill*.

spilth *n.* (ספילטה) עטוואס וואס ווערט פערגאסען; אן איבערפלוס.

spi'lus *n.* (ספאי'-לאס) א פלעק אויף'ן לייב; א געבורטס-צייכען.

spin *v.* and *n.* (ספין) שפינען; שנעל דרעהען אין דער רונד, ווירבלען; "אויס-שפינען" פון קאפ; אויסציהען אין דער לענג; אויסדרעהען פון בלעך אויף א טאק-מאשין א רונדע כלי; אויסבראקי-רען ביי אן עקזאמען; זיך דרעהען שנעל אין דער רונד ווי א דריידעל; זיך ווירב-לען; ארויסשפריצען מיט א דינעם שטראם; שנעל געהן; שנעלע דרעהונג אין דער רונד; דאס ווירבלען; א שנעלע בעוועגונג.

spin'ach *n.* (ספינ'-עדזש) ספינאט [אזא גארטען-פלאנצע מיט דיקע בלעטער וואס ווערט געברויכט אלס שפייז].

spin'age *n.* (ספינ'-עדזש) ז. *spinach*.

spi'nal *a.* (ספאי'-נעל) וואס געהערט צום רוקען-ביין אדער צו דעם ווירבעל-זייל.

spi'nal col'umn (ספאי'-נעל קאל'-אם) דער ווירבעל-זייל, דער רוקען-ביין.

spi'nal cord (ספאי'-נעל קאהרד) דער חוט השדרה, דער רוקען-ביין מארך.

spi'nal mar'row (ספאי'-נעל מער'-או) ז. *spinal cord*.

spi'nate *a.* (ספאי'-נייט) בעדעקט מיט שטאכלען אדער נאדלען; שטאכעלדיג, נא-דעלדיג.

spi'nated *a.* (ספאי'-נע-טעד) ז. *spinate*.

spin a yarn (ספין ע יארן) דערצעה-לען א לאנגע געשיכטע.

spin'dle *n.* and *v.* (ספינדל) א שפינ-דעל פון א שפין-רעדעל; אירגענד וועל-כער פערשפיצטער שטיפט וואס דרעהט זיך; א צאפען [דער דינער ענד פון א וואל אדער אקס]; א קליינער אקס אדער וואליק; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שפינדעל; אין געאמעטריע — א קערפער וואס ווערט געבילדעט דורך דער ראטא-ציאן [דרעהונג] פון א געבויגענער לי-ניע אדער קרייז-בויגען ארום זיין כארדע [זעהנע]; א דינער שטענגעל פון א פלאנ-צע; די שפינדעל-שנעקע [אזא שנעקע וואס ליגענט אין א מושעל וואס איז עהנ-ליך צו א שפינדעל]; א לענגען-מאס פאר פאדים: פאר באוול 15,120 יארד און פאר פלאקס 14,400 יארד; אויסוואקסען אין א לאנגען און דינעם שטענגעל.

spin'dle-legged *a.* (ספינ'דל-לעגד) מיט לאנגע, דינע פיס.

spin'dle-legs *n.* (ספינ'דל-לעגז) א הויכער מענש מיט לאנגע דינע פיס; לאנגע דינע פיס.

spin'dle-shanked *a.* (ספינ'דל-שענקט) ז. *spindle-legged*.

spin'dle-shanks *n.* (ספינ'דל-שענקס) ז. *spindle-legs*.

spin'dle-shaped *a.* (ספינ'דל-שייפט) וואס האט די פארם פון א שפינדעל.

spin'dle-shell *n.* (ספינ'דל-שעל) א שפינדעל-מושעל [א מושעל, וואס איז עהנליך צו א שפינדעל].

spin'dle-worm *n.* (ספינ'דל-הוואירם) דער שפינדעל-ווארים [אזא ווארים וואס צופרעסט קוקורוזע אדער מערקישע ווייץ].

spind'ling *a.* and *n.* (ספינד'-לינג) עהנליך צו א שפינדעל, לאנג און דין; א לאנגע און דינע זאך; א הויכער, מא-גערער מענש.

spind'ly *a.* (ספינד'-לי) עהנליך צו א שפינדעל; לאנג און דין.

spine *n.* (ספאין) דער רוקען-ביין; א שטאכעל; א נאדעל [פון א בוים]; א שטאכעל-עהנליכער אנוואוקס אדער ארויס-שטארצונג.

spined *a.* (ספאינד) וואס האט א רוקען-ביין; שטאכעלדיג, מיט שטאכלען; נא-דעלדיג.

spin'el *n.* (ספינ'-על) דער שפינעל [אזא מינעראל וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע קאלירען און ווערט בענוצט אלס איינפאססונגס-שטיין פאר ציערונג]. ז. איל. *"Gems"*.

spine'less *a.* (ספאינ'-לעס) אהן א רו-קען-ביין; שוואך, אהן ענערגיע, אהן קו-ראזש, וואס האט נים קיין פעסטקייט; וואס האט ווייכע פלוס-פעדערען, וואס האט נים קיין שטאכלען אין די פלוס-פעדערען [ווענען פיש].

spinelle' *n.* (ספי-נעל') ז. *spinel*.

spin'el ru'by (ספינ'-על רוה'-בי) דער רובין-שפינעל [דער רויטער שפינעל וואס ווערט בענוצט אלס איינפאססונגס-שטיין אין ציערונג].

spines'cent *a.* (ספאי-נעס'-ענט) וואס פערוואנדעלט זיך אין דערנער אדער שטאכלען; דערנערדיג, שטאכעלדיג.

spin'et *n.* (ספינ'-עט) א שפינעט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט, עהנליך צו אן אלטמאדישען קלאוויר].

spin hay (ספין היי) דרעהען שטריק פון היי ווי דאס ווערט געטהאן פאר מי-ליטערישע צוועקען.

spinif'erous *a.* (ספאי-ניפ'-ע-ראס) וואס ניט ארויס דערנער אדער שטאכלען; דערנערדיג, שטאכעלדיג.

spi'niform *a.* (ספאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א שטאכעל אדער דארן.

spin'nage *n.* (ספינ'-עדזש) ז. *spinach*.

spin'naker *n.* (ספינ'-ע-קער) אזא גרויסער זעגעל אויף דעם הויפט-מאסט פון א שיף געגענאיבער דעם הויפט-זעגעל.

spin'ner *n.* (ספינ'-ער) א שפינער, א שפינערין; א שפין-מאשין; א שפין; דער שפין-ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד-ווארים; אן ארבייטער וואס בוינט

אויס בלעכענע כלים אויף א דרעה־באנק אדער טאק־מאשין.

spin'neret *n.* (ספינ'־ער־עט) דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים.

spin'nery *n.* (ספינ'־ער־אי) א שפינעריי, א שפין־פאבריק.

spin'ney *n.* (ספינ'־אי) א קליין וועלדעל, א וועלדעל פון קליינע ביימלעך.

spin'ning *n.* (ספינ'־אינג) דאס שפינען; שפינעריי; דאס אויסבויגען בלעכענע כלים אויף א דרעה־באנק אדער טאק־מאשין.

spin'ning-frame *n.* (ספינ'־אינג־פריים) א שפין־שטוהל, א שפין־מאשין.

spin'ning-jen'ny *n.* (ספינ'־אינג־דזשענ'־אי) א שפין־מאשין וועלכע שפינט איינִיגע פעדים מיט אמאל.

spin'ning-machine' *n.* (ספינ'־אינג־מע־שין') א שפין־מאשין.

spin'ning-mill *n.* (ספינ'־אינג־מיל) א שפינעריי, א שפין־פאבריק.

spin'ning-or'gan *n.* (ספינ'־אינג־אהר'־גען) דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים.

spin'ning-wheel *n.* (ספינ'־אינג־הוויעל) א שפין־רעדעל.

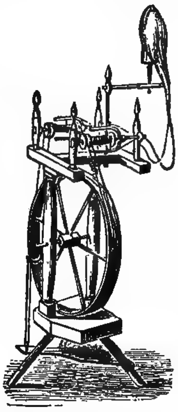

Spinning-wheel

spin'ny *n.* (ספינ'־אי) ז. *spinney*

spi'nose *a.* (ספאי'־נאוס) דערנערדיג; שטאכעלדי, נאדעלדיג.

spi'nosely *adv.* (ספאי'־נאוס־לי) מיט שטאכלען, מיט נאדלען; דערנערדיג.

spinos'ity *n.* (ספאי־נאס'־אי־טי) דאס זיין דערנערדיג אדער שטאכעלדיג; א דערנערדיגע זאך; דאס זיין פול מיט דערנער; א שווירינקייט.

spi'nous *a.* (ספאי'־נאס) שטאכעלדיג, נאדעלדיג; מיט שטאכלען; שטעכיג; שפיציג.

spin out (ספין אוט) פערציהען, אויסציהען אין דער לענג; פערשלעפען.
Do not let us **spin out** the proceedings.

Spino'zism *n.* (ספי־נאו'־זיזם) שפינאזיזם, די פילאזאפישע לעהרע פון ברוך שפינאזא [געב. 1632, געשט. 1677]. שפינאזא האט געלערענט, אז אלץ וואס איז אין דער וועלט, איז אדער א "סובסטאנץ", ד. ה. אז "עפעס" וואס האט אין זיך פערשיעדענע אייגענשאפטען, אדער אן "אטריבוט", ד. ה. א נויטווענדיגע אייגענשאפט, אין וועלכער עס דריקט זיך אויס דאס וועזען פון דער סובסטאנץ, אדער א "מאדוס", ד. ה. א צופעליגער צושטאנד אדער פארם, אין וועלכער עס געפינט זיך די סובסטאנץ. דאס אבסאלוטע אדער "גאט" איז די איינציגע סובסטאנץ, וועלכע איז אונבעגרענצט, אונענדליך, פאלקאם און איז כולל אין זיך די גאנצע וועלט. פון דער אונענדליכער צאהל אטריבוטען, וועלכע קענען זיין אנגעהעריג דיעזער איינציגער סובסטאנץ, זיינען דענקליך פאר אונז נור צוויי: אויסדעהנונג און געדאנק, און דיזע צוויי אטריבוטען ציינען זיך ארויס אין יעדען "מאדוס", ד. ה. אין יעדער איינצעלנער זאך פון דער וועלט. יעדער מאדוס, יעדע איינצעלנע זאך איז פון דעם שטאנדפונקט פון אויסדעהנונג — "מאטעריע", און פון שטאנדפונקט פון געדאנק — "גייסט". אויף אזא אופן זיינען גייסט און מאטעריע ניט צוויי בעזונדערע סובסטאנצען, נאר ביידע זיינען "אטריבוטען" אדער וועזענטליכע אייגענשאפטען פון איין איינציגער סובסטאנץ פון גאט, וועלכער איז אין דערזעלבער צייט אויף די וועלט.

Spino'zist *n.* (ספי־נאו'־זיסט) אן אנהענגער פון שפינאזא'ס פילאזאפיע. ז. *Spinozism*

spin'ster *n.* (ספינ'־סטער) א שפינערין; אן עלטערע אונפערהייראטע פרוי; אן אונפערהייראטע פרוי; אן אלטע מויד.

spin'sterhood *n.* (ספינ'־סטער־הוד) דאס אונפערהייראטע לעבען [פון א פרוי]; דאס זיין אן אלטע מויד.

spin'stership *n.* (ספינ'־סטער־שיפ) ז. *spinsterhood*

spin street'-yarn (ספין סטריעט'־יארן) זיך ארומשלאיען אין די גאסען, ארומגעהן פוסט און פאס; ארומגעהן דערצעהלען בבא־מעשיות.

spin'stress *n.* (ספינ'־סטרעס) א שפינערין.

spin'there *n.* (ספינ'־טהיער) אזא גרינגרויער טיטאניט־שטיין.

spin'ule *n.* (ספינ'־יול) א קליינער שטאכעל, א קליינער דארן.

spin'ulose *a.* (ספינ'־יו־לאוס) בעוואקסען מיט קליינע שטאכלען.

spi'ny *a.* (ספאי'־ני) שטאכעלדיג, נאדעלדיג, שטעכיג; דערנערדיג; שוויריג, מיהזאם, פערפלאנטערט.

spir'acle *n.* (ספיר'־עקל) א לאך, אן עפנונג; א שוויים־פארע [א שוויים־לעכעל]; א לופט־רעהר, א לופט־עפנונג אין קערפער.

spirac'ular *a. and n.* (ספאי־רעק'־יו־לאר) וואס איז שייך צו אן אטעמונגס־עפנונג; צוגעפאסט צום אטעמען; א ביינדעל אדער בראמשקע ביי דער אטעמונגס־עפנונג פון פיש.

spirac'ulum *n.* (ספאי־רעק'־יו־לאם) ז. *spiracle*

Spiræ'a *n.* (ספאי־ריע'־א) א מין ראזען־פלאנצען מיט ווייסע אדער ראזע בלומען.

spi'ral *a., n. and v.* (ספאי'־רעל) ווי א שפיראלע, שפיראל־פערמיג; צונויפגעדרעהט; עהנליך צו א שרויפען־ליניע; א שפיראל־ליניע; א שרויפען־ליניע; א שפיראל־פעדער, א שפיראל־פרוזשינע; מאכען שפיראל־פערמיג.

spiral'ity *n.* (ספאי־רעל'־אי־טי) שפיראל־פערמינקייט.

spi'ral line (ספאי'־רעל לאין) א שפיראל־ליניע [א ליניע געדרעהט ווי א שפיראלע]; א שרויפען־ליניע.

spi'rally *adv.* (ספאי'־רעל־אי) אויף דעם אופן פון א שפיראלע.

spi'rant *n.* (ספאי'־רענט) א ספיראנט, א הויך־לויט [א קאנזאנאנט וואס ווערט אויסגעשפראכען אויסהויכענדיג אדער ארויסלאזענדיג אטעם, ווי די בוכשטאבען *f*, *v* א. ד. ג.].

spira'tion *n.* (ספאי־ריי'־שאן) דאס הויכען, אטעמונג, א הויך.

spire *n. and v.* (ספאיר) א טורם־שפיץ; א שפיציגער טורם; א שפיץ; א דינער לאנגער גראז־שטענגעל; א שפיראלע; איין ווענדונג אדער איין רינגעל פון א שפיראלע; א מאטעמאטישע ליניע וואס בעשטעהט פון אן איינצעלנער ווענדונג פון א שפיראלע; אין מינען — דער ראהר וואס פיהרט דעם צינדער צו דעם אויפרייס־פולווער אין שפרענג־לאך; דער זכר פון די רויטע הירשען אין זיין דריטען יאהר; בעזארגען מיט א שפיץ אדער שפיצען; אויסבויען מיט שפיציגע טורמס; אבשפיצען, מאכען מיט א שפיץ; אויסוואקסען מיט א שפיץ; ארויסלאזען שפיציגע ווארצעלעך [ווי קערנער ווען מען האלט זיי אין דער פייכטקייט].

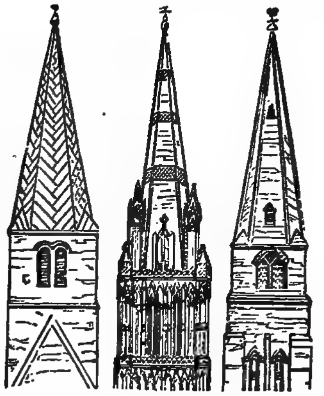

Spires

spired *a.* (ספאירד) וואס האט א שפיציגען טורם [ווי א קלויסטער]; מיט א שפיץ, צוגעשפיצט.

spire'-light *n.* (ספאיר'־לאיט) א פענסטער אין א טורם־שפיץ.

spir'it *n. and v.* (ספיר'־איט) דער גייסט, די זעעלע, די נשמה; גייסט, מוטה, קוראזש, פייער, ענערגיע; א מענש מיט גייסט, ענערגיע, קוראזש א. ז. וו.; א גייסט, אן איבערנאטירליכעס וועזען, א מלאך, א רוח, א שד; דער גייסט, דער עסענץ, די ווירקליכע בעדייטונג [אין געגענזאץ צו דער בוכשטעבליכער]; ספיריטוס, ספיריט; א טינקטור [עטוואס אויפגעלעזט אין ספיריטוס אלס א מעדיצין]; בעגייסטערען, אויפמונטערען, בעלעבען, ערמוטיגען; אוועקפיהרען אין געהיים אדער מאכען פערשווינדען ווי דורך א רוח; בעהאנדלען מיט ספיריטוס.

Spir'it *n.* (ספיר'־איט) דער הייליגער גייסט [ביי די קריסטען].

spir'it-blue *n.* (ספיר'־איט־בלוה) אנאלין־בלוי [א פארב וואס מען בעקומט פון קויהל־טער און וואס ווערט צולאזען אין ספיריטוס].

spir'it-but'terfly *n.* (ספיר'־איט־באט'־ער־פלאי) אזא שמעטערלינג [זומער־פויגעלע] וואס געפינט זיך אין די הייסע גענענדען פון אמעריקא.

spir'it-duck *n.* (ספיר'־איט־דאק) דער בופעל־קאפ [אזא אמעריקאנער קאטשקע וועלכע צייכענט זיך אויס מיט איהר בליץ־שנעלען אונטערטונקען זיך אין וואסער].

spir'ited *a.* (ספיר'־אי־טעד) לעבהאפט, מונטער, מוטיג, בעלעבט, פייעריג; וואס האט א גייסט פון א בעשטימטען כאראקטער [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

spir'itedly *adv.* (ספיר'־אי־טעד־לי) אויף א לעבהאפטען אופן; מונטער, מוטיג; מיט קוראזש; מיט פייער.

spir'itedness *n.* (ספיר'־אי־טעד־נעס) לעבהאפטיגקייט, מוטיגקייט, מונטערקייט.

spir'it-gum *n.* (ספיר'־איט־גאם) אזא

קלעפּינער שטאָף וואָס טריקענט שנעל [ווערט געברויכט פון אַקטיאָרען צוצוקלעפּען בערד א. ז. וו.].

spir'iting *n.* (ספּיר'-אי-טינג) גייסטער־אַרבייט, צויבעריי; אַרבייט וואָס ווערט געמאַכט זעהר שנעל און שטיל ווי פון אַ גייסט.

spir'itism *n.* (ספּיר'-אי-טיזם) ספּיריטיזם, דאָס גלויבען אין דעם פערקעהר פון גייסטער מיט מענשען. ז. ***spiritualism***

spir'itist *n.* (ספּיר'-אי-טיסט) אַ ספּיריטיסט, אַ גלויבער אין ספּיריטיזם. ז. ***spiritism***

spiritis'tic *a.* (ספּיר-אי-טיס'-טיק) ספּיריטיסטיש, אין איינקלאַנג מיט ספּיריטיזם. ז. ***spiritism***

spir'it-lamp *n.* (ספּיר'-איט-לעמפּ) אַ ספּיריטוס־לאַמפּ.

spir'itless *a.* (ספּיר'-איט-לעס) מוטלאָז, אָהן מוטה, אָהן קוראַזש; נידערגעשלאַגען, אומעטיג; לעבענסלאָז, טויט.

spir'itlessly *adv.* (ספּיר'-איט-לעס-לי) אויף אַ מוטלאָזען אופן; אָהן מוטה, אָהן קוראַזש; מיט נידערגעשלאַגענהייט; אומעטיג; לעבענסלאָז, טויט.

spir'itlessness *n.* (ספּיר'-איט-לעס-נעס) מוטלאָזיגקייט; אומעטיגקייט, נידערגעשלאַגענקייט; אַבגעלאָזענקייט, לעבענסלאָזיגקייט.

spir'it-lev'el *n.* (ספּיר'-איט-לעוו'-על) אַ ניוועליער־וואָג [ווי אַ וואַסער־וואָג א. ד. ג. צו מעסטען האָריזאָנטאַלע פלעכען].

spir'it-me'ter *n.* (ספּיר'-איט-מי'-טער) אַן אַפּאַראַט צו מעסטען די מאָס ספּיריטוס וואָס פליסט פון אַ דיסטיליר־ראָהר.

spir'it of the age (ספּיר'-איט אָוו טהי איידזש) דער צייט־גייסט.

spir'it of tur'pentine (ספּיר'-איט אָוו טויר'-פּענ-טאַין) טערפּענטין־אויל.

spir'it of wine (ספּיר'-איט אָוו הוואַין) אַלקאָהאָל, ספּיריטוס, בראַנפּען.

spirito'so *adv.* (ספּיר-אי-טאָו'-סאָו) אין מוזיק — לעבהאַפט, מונטער, ענערגיש.

spir'itous *a.* (ספּיר'-אי-טאָס) ווי ספּיריטוס, ריין, ראַפינירט.

spir'itousness *n.* (ספּיר'-אי-טאָס-נעס) דאָס זיין ווי ספּיריטוס, ריינקייט, ראַפּינירטקייט.

spir'it-rap'per *n.* (ספּיר'-איט-רעפּ'-ער) אַ גייסטער־קלאַפּער [איינער וואָס גלויבט, אַז ער קען אַרויסרופען די גייסטער פון טויטע און זיך צונויפריידען מיט זיי דורך קלעפּ וואָס זיי גיבען אויף אַ טיש אַלס ענטפער, אָדער דורך דעם, וואָס זיי מאַכען, אַז דער טיש זאָל זיך שאָקלען, טאַנצען א. ד. ג.].

spir'it-rap'ping *n.* (ספּיר'-איט-רעפּ'-אינג) גייסטער־קלאַפּעריי [דאָס גלויבען אין דער מעגליכקייט פון אַרויסרופען די גייסטער פון טויטע און זיך צונויפריידען מיט זיי דורך די קלעפּ וואָס זיי גיבען אויף אַ טיש אָדער דורך דעם וואָס זיי מאַכען, אַז דער טיש זאָל טאַנצען א. ד. ג.].

spir'its *n.* (ספּיר'-איטס) שפּירט, ספּיריטוס, אַלקאָהאָל; מוטה, קוראַזש, ענערגיע, פייער.

spir'it-stir'ring *a.* (ספּיר'-איט-סטויר'-אינג) וואָס וועקט, רעגט אויף אָדער בעלעבט דעם גייסט.

spir'itual *a.* and *n.* (ספּיר'-אי-טשו-על) גייסטיג, ניט קערפּערליך, רוחניות'דיג; גייסטליך, קירכליך, הייליג; וואָס איז שייך צום רוח הקדש; ספּיריטיסטיש [ז. ***spiritualism***]; וואָס בעשטעהט בלויז פון גייסט; אַ גייסטיגע זאַך; אַ גייסטליכער; אַ גייסטיגע פּערזאָן.

spir'itual court (ספּיר'-אי-טשו-על קאָורט) אַ קירכען־געריכט.

spiritualisa'tion *n.* (ספּיר-אי-טשו-על-אי-זיי'-שאָן) ז. ***spiritualization***

spir'itualise *v.* (ספּיר'-אי-טשו-על-איז) ז. ***spiritualize***

spir'itualiser *n.* (ספּיר'-אי-טשו-על-אי-זער) ז. ***spiritualizer***

spir'itualism *n.* (ספּיר'-אי-טשו-על-איזם) ספּיריטואַליזם, די פילאָזאָפישע לעהרע וואָס בעהויפּטעט, אַז דאָס גייסטיגע וועזען [אין געגענזאַץ צו מאַטעריע] האָט אַ זעלבסטשטענדיגע עקזיסטענץ און איז דער עיקר פון אַלע ערשיינונגען [ז. ***idealism***]; די לעהרע אַז דער מענש בעזיצט אַן אונשטערבליכען גייסט און ער האָט מאָראַלע בעציהונגען צו גאָט; ספּיריטיזם, דאָס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער וועלכע שטעהען אין פערבינדונג מיט מענשען [מיטטעלס דורך אַ מעדיום]; גייסטיגקייט, דאָס זיין גייסטיג.

spir'itualist *n.* (ספּיר'-אי-טשו-על-איסט) אַ ספּיריטואַליסט, אַן אָנהענגער פון ספּיריטואַליזם; אַ ספּיריטיסט, איינער וואָס גלויבט אין ספּיריטיזם [ז. ***spiritualism***]; אַ גייסטיגער, אַ גייסטליכער.

spiritualis'tic *a.* (ספּיר-אי-טשו-ע-ליס'-טיק) ספּיריטואַליסטיש, וואָס איז שייך צו ספּיריטואַליזם; ספּיריטיסטיש; וואָס איז שייך צו ספּיריטיזם. ז. ***spiritualism***

spiritual'ities *n.* (ספּיר-אי-טשו-על'-אי-טיז) די קירכליכע הכנסות פון אַ גייסטליכען; זאַכען וואָס בעלאַנגען צו אַ קירך אָדער צו אַ קירכען־בעאַמטען.

spiritual'ity *n.* (ספּיר-אי-טשו-על'-אי-טי) גייסטיגקייט; רוחניות'דיגקייט; דאָס וואָס געהערט צו דער קירך.

spiritualiza'tion *n.* (ספּיר-אי-טשו-על-אי-זיי'-שאָן) פערגייסטיגונג; די גייסטיג־מאַכונג; דאָס ציהען ספּיריטוס.

spir'itualize *v.* (ספּיר'-אי-טשו-על-איז) פערגייסטיגען, מאַכען גייסטיג; צוגעבען אַ גייסטיגע בעדייטונג; בעלעבען; ציהען ספּיריטוס; פערוואַנדלען אין ספּיריטוס.

spir'itualizer *n.* (ספּיר'-אי-טשו-על-אי-זער) אַ פערגייסטיגער, איינער וואָס מאַכט גייסטיג; איינער וואָס בעלעבט.

spir'itual life (ספּיר'-אי-טשו-על לאַיף) דאָס גייסטיגע לעבען.

spir'itually *adv.* (ספּיר'-אי-טשו-על-אי) אויף אַ גייסטיגען אופן; אין אַ גייסטיגען זין; אַזוי ווי אַ גייסט.

spir'itual-min'ded *a.* (ספּיר'-אי-טשו-על-מאַינ'-דעד) וואָס דענקט בלויז וועגען גייסטיגע זאַכען; רעליגיעז געזאָנען.

spir'itual-min'dedness *n.* (ספּיר'-אי-טשו-על-מאַינ'-דעד-נעס) דאָס זיין פערטהאָן אין גייסטיגע זאַכען; דאָס זיין רעליגיעז געזאָנען.

spir'itualness *n.* (ספּיר'-אי-טשו-על-נעס) גייסטיגקייט.

spir'itual philos'ophy (ספּיר'-אי-טשו-על פי-לאָס'-אָ-פי) די ספּיריטואַליסטישע פילאָזאָפיע. ז. ***spiritualism***

spirituelle' *a.* (ספּיר-אי-טיו-על') גייסטרייך, גראַציעז אָדער דעליקאַט [בעזאָנדערס וועגען אַ פרוי].

spirituos'ity *n.* (ספּיר-אי-טשו-אָס'-אי-טי) גייסטיגקייט, אונקערפּערליכקייט; דער ספּיריטוס־אינהאַלט, דער אַלקאָהאָל־אינהאַלט; די ספּיריטוס־שטאַרקייט.

spirituo'so *adv.* (ספּיר-אי-טשו-אָו'-סאָו) ז. ***spiritoso***

spir'ituous *a.* (ספּיר'-אי-טשו-אָס) וואָס ענטהאַלט ספּיריטוס, וואָס ענטהאַלט פיעל אַלקאָהאָל, שטאַרק; דיסטילירט.

spir'ituousness *n.* (ספּיר'-אי-טשו-אָס-נעס) דאָס ענטהאַלטען אַלקאָהאָל אָדער ספּיריטוס, שטאַרקייט [פון ספּיריטוס]; דאָס זיין דיסטילירט.

spir'itus *n.* (ספּיר'-אי-טאָס) ספּיריטוס; אַן אָטעם־צוג.

spir'it-world *n.* (ספּיר'-איט-הוואָירלד) די גייסטער־וועלט.

spirom'eter *n.* (ספּאַי-ראָמ'-ע-טער) אַ ספּיראָמעטער [אַן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינהאַלט אָדער קאַפּאַציטעט פון מענשליכע לונגען].

spi'rophore *n.* (ספּאַי'-רא-פאָור) אַן אַפּאַראַט פאַר קינסטליכער אָטעמונג.

spirt *n.* and *v.* (ספּוירט) ז. ***spurt***

spir'ula *n.* (ספּיר'-או-לאַ) דאָס פּאָסטהערנדעל [אַזאַ מין טינט־פיש וואָס האָט אַ שפּיראַל־פערמיגע מושעל אויף דעם הינטערשטען טייל פון קערפּער].

Spirula

spir'ulate *a.* (ספּיר'-או-לייט) שפּיראַל־פערמיג.

spir'y *a.* (ספּאַיר'-אי) וואָס האָט די פאָרם פון אַ שפּיציגען טורם אָדער פון אַ פּיראַמידע; שפּיציג, טורמדיג; איבערפילט מיט טורמס; שפּיראַל־פערמיג; געדרעהט.

spis'sated *a.* (ספּיס'-איי-טעד) פערדיכטעט, געדיכט.

spis'situde *n.* (ספּיס'-אי-טיוד) געדיכטקייט.

spit *n.* and *v.* (ספּיט) אַ בראָט־שפּיז; אַ שפּיץ לאַנד וואָס דרינגט אַריין אין ים; שפּייעכץ; דאָס שפּייען; אַ שפּיי; אַ קליינער דינער רעגען אָדער שנעע; אַ שפּייעכץ־עהנליכע פליסיגקייט ביי פערשיעדענע אינזעקטען; דורכשטעכען מיט אַ בראָט־שפּיז, אַרויפשטעכען אויף אַ בראָט־שפּיז; בראָטען אויף אַ בראָט־שפּיז; אַרויפשטעקען אויף אַ שטענגעל אָדער שטעקען און עס אויפהענגען צום טריקענען; שפּייען; אָנשפּייען; דין רעגענען; אויפגראָבען מיט אַ לאָפּעטע די ערד, פלאַנצען דורך אויפגראָבען די ערד מיט אַ לאָפּעטע.

spit'ball *n.* (ספּיט'-באָהל) אַ צונויפגעקייטער פּאַפּיער־באַל צום וואַרפען.

spit'box *n.* (ספּיט'-באָקס) אַ שפּיי־קעסטעל.

spitch'cock *n.* and *v.* (ספּיטש'-קאָק) אַן אָאַל [וויונע] וואָס איז געשפּאָלטען אין דער לענג און געבראָטען; שפּאַלטען אַן אָאַל אין דער לענג און אָבבראָטען.

spit'-curl *n.* (ספּיט'-קוירל) אַ געקרייזעלטער האָר־לאָק אויף'ן שטערען.

spite *n.* and *v.* (ספּאַיט) אַ טראָץ, אַ להכעיס; בייזהייט, ערגערניס, פערדרוס; אַן אונגליק, אַ צרה; טראָצען, להכעיס טהאָן, ערגערען, קרענקען; האַסען, בעהאַנדלען מיט שנאה אָדער בייזקייט.

spite'ful *a.* (ספאיט'-פול) פיינדזעליג, בייז, להכעיס'דיג.

spite'fully *adv.* (ספאיט'-פול-אי) אויף א שענדליכען אופן; אויף א להכעיס'דיגען, בייזוויליגען אדער פיינדזעליגען אופן.

spite'fulness *n.* (ספאיט'-פול-נעס) להכעיס'דיגקייט; פיינדזעליגקייט, בייזוויליגקייט.

spit'fire *n.* (ספיט'-פאיר) א כעסן, א היץ-קאפ.

spit on (ספיט אן) "שפייען אויף", שענדליך אדער בעליידיגענד בעהאנדלען.

spit'-poi'son *n.* (ספיט'-פאי'זן) א בייזער, גיפטיגער מענש.

spit'-rack *n.* (ספיט'-רעק) א בראט-שפיעז געשטעל [אזא אייזערנער געשטעל צו האלטען די בראט-שפיזען ביים בראטען פלייש].

spit'ted *a.* (ספיט'-עד) ארויפגעשטאכען אויף א בראט-שפיעז, דורכגעשטאכען מיט א בראט-שפיעז; אויסגעוואקסען בלויז אין א שפיץ אבער אהן צווייגען [ווענען די הערנער פון א הירש].

spit'ter *n.* (ספיט'-ער) איינער וואס שטעכט אן פלייש אויף א בראט-שפיעז; א שפייער; א יונגער הירש וואס זיינע הערנער זיינען בלויז אויסגעוואקסען אין שפיצען אבער נאך אהן צווייגען.

spit'ting *n.* (ספיט'-אינג) דאס שפייען; דאס שפריצען פון געשמאלצענעם זילבער אדער פלאטין אין דער צייט פון אבקיהלונג [ווען געשמאלצענעס זילבער אדער פלאטין ווערט לאנגזאם אבגעקיהלט פאנגען אן ביי דעם ענד פון דער אבקיהלונג זיך ארויסרייסען גאזען, וועלכע רייסען מיט זיך מיט שטיקלעך מעטאל, וואס דורך דעם ווערט די אויבערפלעכע אויסגעמאלט אין פערשיעדענע אוזארען].

spit'tle *n.* (ספיטל) שפייעכץ; אזא קליינע לאפעטע.

spit'tly *a.* (ספיט'-לי) עהנליך צו שפייעכץ; שליימיג.

spittoon' *n.* (ספי-טוהן') א שפיי-קעסטעל, א שפיי-שיסעלע.

spit upon' (ספיט א-פאן') ז. *spit on*.

spit'-ven'om *n.* (ספיט'-וועני'-אם) גיפט-שפייעכץ, גיפטיגע שפייעכץ.

spitz *n.* (ספיטס) א שפיטץ-הונד [אזא קליין הינטעלע].

spitz'-dog *n.* (ספיטס'-דאג) ז. *spitz*.

splanch'nic *a. and n.* (ספלענק'-ניק) וואס געהערט צו דער אינגעווייד; א נערוו פון אינגעווייד.

splanchnol'ogy *n.* (ספלענק-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דער אינגעווייד.

splash *v. and n.* (ספלעש) שפריצען; בעשפריצען; בעניסען אדער בעשפריצען מיט וואסער; בעפוצען מיט שפרענקעלעך ווי בעשפריצט; פליושקען, פלעסקען זיך אין וואסער; א פלעסק [פליושק] טהאן, פאלען מיט א פלעסק [א פליושק]; א בעשפריצונג [פון וואסער אדער אנדער פליסיגקייט]; א פלעשטש אדער פליוכע [פון וואסער אדער בלאטע]; א שמוץ-פלעק, א פלעק פון בלאטע; א פלעק אויף דער הויט; שמינקע, געזיכטס-פודער; אן ארט אין וואסער וואו א פיש ווארפט ארויס זיינע רויגען [איקרע].

splash'-board *n.* (ספלעש'-באורד) א שפריץ-ברעט [דאס ברעט אין פארענט פון א וואגען אדער קארעטע וואס שיצט די פאסאזשירען, אז זיי זאלען ניט בעשפריצט ווערען מיט בלאטע אדער שמוץ וואס ווערט געווארפען פון דעם פערד'ס פיס].

splash'er *n.* (ספלעש'-ער) א שפריצער; דאס געשפריצטע; א פארריכטונג וואס שיצט פון בעשפריצט צו ווערען; א שפריץ-ברעט [אזא ברעט איבער די רעדער אדער אין פארענט פון א וואגען צו שיצען די פאסאזשירען פון בעשפריצט צו ווערען מיט בלאטע].

splash'-wing *n.* (ספלעש'-הווינג) ז. *splash-board*.

splash'y *a.* (ספלעש'-אי) בלאטיג, קויטיג, שמוציג.

splat'ter *v.* (ספלעט'-ער) זיך פליושקען אדער פלעסקען [ווי אין וואסער]; א פליוך טהאן; מאכען א גערויש ווי פון א פליוך אדער פלעסק פון וואסער.

splat'ter-dash *n.* (ספלעט'-ער-דעש) א ליארם, א טומעל, אן אויפרוהר.

splat'ter-faced *a.* (ספלעט'-ער-פייסט) מיט א ברייטען אדער פלאטשיגען פנים.

splay *v., n. and a.* (ספליי) אויסלינקען [ווי די פלייצע פון א פערד]; מאכען שרעג אדער משופע ווי די זייטען פון א פענסטער אין א דיקער מויער-וואנד; אויפשניידען, אויסלעגען, אויסשפרייטען, ארויסשטעלען צום אנזיכט; א שרעגע אדער משופע'דיגע פלעכע ווי די זייטען פון א פענסטער אדער טהיר אין א דיקער מויער-וואנד; אויסגעשפרייט, אויסגעלעגט; ברייט און פלאך; אונגעלומפערט.

splay'-foot *n. and a.* (ספליי'-פוט) א ברייטער פלאכער פוס וואס איז אביסעל אויסגעבויגען נאך אויסען; וואס האט ברייטע און פלאכע אויסגעבויגענע פיס; קרום-פיסיג.

splay'-foot'ed *a.* (ספליי'-פוט'-עד) קרום-פיסיג; וואס האט ברייטע און פלאכע אויסגעבויגענע פיס.

splay'-mouth *n.* (ספליי'-מאוטה) א גרויס, ברייט מויל; א ברייט, גרויס מויל וואס ווערט געמאכט דורך א גרימאסע.

splay'-mouthed *a.* (ספליי'-מאוטהט) מיט א ברייטען, גרויסען מויל; וואס מאכט א ברייט, גרויס מויל, ווי דורך א גרימאסע.

spleen *n. and v.* (ספליען) די מילץ; מעלאנכאליע, מרה-שחורה; צארן, ערגער, בייזקייט; ארויסנעהמען אדער צושטערען די מילץ.

spleen'ful *a.* (ספליענ'-פול) ערגערליך, פערדריסליך; מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

spleen'fully *adv.* (ספליענ'-פול-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה-שחורה'דיגען אופן; ערגערליך, פערדריסליך.

spleen'ish *a.* (ספליענ'-איש) נערייצט, רייצבאר; ערגערליך, בייז; מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

spleen'ishly *adv.* (ספליענ'-איש-לי) מיט גערייצטקייט; ערגערליך, בייז.

spleen'ishness *n.* (ספליענ'-איש-נעס) מעלאנכאליע, מרה-שחורה; דאס זיין מעלאנכאליש אדער מרה-שחורה'דיג; ערגער, בייזקייט.

spleen'less *a.* (ספליענ'-לעס) אהן א מילץ; ניט ערגערליך, גוטמיטיג.

spleen'y *a.* (ספליענ'-אי) ערגערליך, בייז, אויפגערעגט, אויפגערייצט, רייצבאר.

splenal'gia *n.* (ספלי-נעל'-דזשי-א) מילץ-שמערצען.

splenal'gic *a.* (ספלי-נעל'-דזשיק) וואס ליידעט פון מילץ-שמערץ.

splenal'gy *n.* (ספלי-נעל'-דזשי) ז. *splenalgia*.

splenaux'e *n.* (ספלי-נאהק'-סיע) אויסברייטונג אדער פערגרעסערונג פון דער מילץ.

splen'dent *a.* (ספלענ'-דענט) גלאנצענד, שיינענד; פרעכטיג, גלענצענד.

splen'did *a.* (ספלענ'-דיד) גלענצענד, פרעכטיג, הערליך; אויסגעצייכענט, גרויסארטיג.

splen'didly *adv.* (ספלענ'-דיד-לי) אויף א גלענצענדען אופן; פרעכטיג; גרויסארטיג, אויסגעצייכענט.

splen'didness *n.* (ספלענ'-דיד-נעס) דאס זיין גלענצענד; פרעכטיגקייט, הערליכקייט.

splendif'erous *a.* (ספלענ-דיפ'-ע-ראס) ז. *splendid*.

splen'dor *n.* (ספלענ'-דאר) גלאנץ, פראכט; עלעגאנץ, הערליכקייט.

splen'dorous *a.* (ספלענ'-דאר-אס) גלענצענד, העל, פרעכטיג.

splen'dor prune (ספלענ'-דאר פרוהן) אזא אמעריקאנישע פלוים. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

splen'dour *n.* (ספלענ'-דאר) ז. *splendor*.

splen'drous *a.* (ספלענ'-דראס) ז. *splendorous*.

splenec'tomy *n.* (ספלי-נעק'-טא-מי) אויסשניידונג פון דער מילץ.

splenecto'pia *n.* (ספליע-נעק-טאו'-פי-א) א ניט ריכטיגע לאגע פון דער מילץ.

splenet'ic *a. and n.* (ספלי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער מילץ; וואס ליידעט פון מילץ-קראנקהייט; בייז, אויפגערעגט; אומעטיג, מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג; רייצבאר; איינער וואס ליידעט פון מילץ-קראנקהייט; א מעלאנכאליקער, א מרה-שחורה'ניק.

splenet'ical *a.* (ספלי-נעט'-אי-קעל) בייז, רייצבאר, אויפגערעגט; אומעטיג, מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

splenet'ically *adv.* (ספלי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה-שחורה'דיגען אופן; אויפגערייצט, בייז.

splen'ic *a.* (ספלענ'-איק) פון דער מילץ, וואס געהערט צו דער מילץ.

splen'ic vein (ספלענ'-איק וויין) דער מילץ-אדער, דער אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון דער מילץ צום פארטע-אדער פון לעבער]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

splenisa'tion *n.* (ספליע-ני-זיי'-שאן) ז. *splenization*.

splenit'ic *a.* (ספלי-ניט'-איק) וואס ליידעט פון מילץ-ענטצינדונג.

spleni'tis *n.* (ספלי-נאי'-טיס) מילץ-ענטצינדונג.

splen'itive *a.* (ספלענ'-אי-טיוו) היציג, ליידענשאפטליך; רייצבאר, צארנדיג.

sple'nius *n.* (ספליע'-ני-אס) אזא בריי-טער מוסקול אויף דער פלייצע.

spleniza'tion *n.* (ספליע-ני-זיי'-שאן) די פערוואנדלונג פון די לונגען דורך ענטצינדונג אין א מילץ-עהנליכען שטאף.

sple'nocele *n.* (ספליע'-נא-סיל) א מילץ-געשווילעכץ; א מילץ-ברוך.

splenodyn'ia *n.* (ספלי-נא-דינ'-אי-א) שמערצען אין דער מילץ.

splenog'raphy *n.* (ספלי-נאג'-רע-פי) די אנאטאמישע בעשרייבונג פון דער מילץ.

splenol'ogy *n.* (ספלי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דער מילץ.

splenomala'cia *n.* (ספליע-נא-מע-ליי'-סי-א) די פערווייכונג פון דער מילץ.

splenop'athy *n.* (ספלי–נאפ'–ע–טהי) מילץ־קראנקהייט.

splenot'omy *n.* (ספלי–נאט'–א–מי) די אנאטאמיע פון מילץ.

spleu'chan *n.* (ספלוה'–כען) א בייטעל; א טאבאק־בייטעל.

splice *v. and n.* (ספלאים) פעראייניגען אדער פערבינדען צוויי שטיקער מעטאל, האלץ א. ד. ג.; צוזאמענפלעכטען צוויי עקען פון א שטריק; הייראטען; פערהייראטען; די צונויפפלעכטונג פון צוויי ענדען פון א שטריק; די פעראייניגונג אדער פערבינדונג פון צוויי שטיקער האלץ אדער מעטאל.

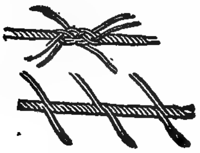

Splices of Ropes

splice'-piece *n.* (ספלאים'–פיעס) א פלאטע וואס פעראייניגט די ענדען פון צוויי אייזענבאהן־שיענען [רעלסען].

spli'cer *n.* (ספלאי'–סער) א צונויפפלעכטער פון שטריק, א געציינג צונויפצופלעכטען די ענדען פון שטיקער שטריק.

splice the main brace (ספלאים טהי מיין בריים) נעהמען א גלעזעל משקה [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

spli'cing-fid *n.* (ספלאי'–סינג–פיד) אזא שפיציגעס האלץ־פלעקעל וואס ווערט בענוצט אויף שיפען אויפצודריבלען די ענדען פון שטריק ווען מען דארף זיי צונויפפלעכטען איינע מיט די אנדערע.

spli'cing-ham'mer *n.* (ספלאי'–סינג–העמ'–ער) א האמער מיט א שפיץ.

spline *n. and v.* (ספלאין) א פיערקאנטיגער קייל אדער קלין וואס ווערט אריינגעשלאגען אין דעם אויסשניט פון אן אקס און פון דעם ראד וואס זיצט אויף איהם, כדי זיי זאלען זיך דרעהען צוזאמען און ניט בעזונדער; א ווייך שטיקעל האלץ אדער גומיע וואס א צייכנער בענוצט צום אנווארפען גרויסע געבויגענע ליניען; אריינפאסען א קייל אדער קלין אין א ראד מיט אן אקס.

splint *n. and v.* (ספלינט) א שפאן; א שפליטער; א דינער האלץ־שטרייף וואס ווערט בענוצט צו פלעכטען קערב, שטוהלזיצע א. ד. ג.; א דין, בויגזאם ברעטעל פון האלץ אדער מעטאל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען; א ברעטעל איינצובינדען א צובראכענעם ביין, אז ער זאל צוריק צונויפוואקסען; דער איבערביין [אזא קליין אונענטוויקעלט ביינדעל אין דעם פוס פון א פערד]; איינבינדען מיט ברעטלעך [ווי א צובראכענער גליעדער].

splint'-ban'dage *n.* (ספלינט'–בענ'–דעדזש) א שטייפער באנדאזש [פון גיפס, גומיע א. ז. וו.].

splint'-bone *n.* (ספלינט'–באון) דער איבערביין [אזא קליין אונענטוויקעלט ביינדעל אין דעם פוס פון א פערד]; דער ביין פון פוס צו וועלכען עס איז צוגעוואקסען די איקרע.

splint'-bot'tomed *a.* (ספלינט'–באט'–אמד) מיט א דעק אדער זיץ וואס איז אויסגעפלאכטען פון לאנגע און דינע שפענער אדער שטרייפען.

splint'-coal *n.* (ספלינט'–קאול) שיעפער־קויהל, שפליטער־קויהל [אזא מין קויהלען וואס זיינען בלעטערדיג ווי שיעפער־שטיין].

splin'ter *n. and v.* (ספלינ'–טער) א שפאן, א שפליטער; צושפאלטען; זיך צושפאלטען.

splin'ter-bar *n.* (ספלינ'–טער–באר) דאס קוואר־שטענגעל אין פארענט פון א וואגען צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען די שטרענגעס; דער קוואר־שטענגעל פון א וואגען וואס שטיצט אונטער די רעסארען [פרוזשינעס].

splin'ter-bone *n.* (ספלינ'–טער–באון) דער ביין פון פוס צו וועלכען עס איז אנגעוואקסען די איקרע.

splin'tery *a.* (ספלינ'–טער–אי) שיילינג, שפאלטיג; שפליטעריג, שופיג.

split *v., n. and a.* (ספליט) שפאלטען, צושפאלטען; צורייסען; צוטיילען; זיך שפאלטען; פלאצען; פלאצען פאר געלעכטער; זיך פאנאנדערגעהן אין מיינונגען; ניט איינשטימען; אויסזאגען פון חדר, פערראטען א געהיימנים, אויסזאגען אימעצענס א סוד; שטימען פאר קאנדידאטען פון נעגענגעזעצטע פארטייען; געהן מיט גרויסע שפרייזען; א שפאלט; א ריס; א שפאלטונג; א פארטיי־שפאלטונג; אן אבשפאלטונג; אן אבגעשפאלטענעם שטיק; געשפאלטען, צוריסען, צוטיילט; גערייניגט, צוגעריכטעט און איינגעפעקעלט [ווענען פיש].

split'-back *a.* (ספליט'–בעק) מיט א לעהן געפלאכטען פון שפענער אדער שטרייפען [ווי למשל, א שטוהל].

split'-bot'tomed *a.* (ספליט'–באט'–אמד) ז. *splint-bottomed*.

split cloth (ספליט קלאהטה) א פיעלטייליגער קאפ־באנדאזש [א באנדאזש וואס בעשטעהט פון איין צענטראלען טייל און פון זעקס אדער אכט עקען מיט וועלכע מען פערוויקעלט און פערבינדט].

split'foot *n.* (ספליט'–פוט) דער טייוועל.

split gear (ספליט גיער) א בעטריעבס־ראד וואס איז געמאכט פון צוויי טיילען.

split hairs (ספליט העהרז) שפאלטען האר, זיך גריבלען, מדקדק זיין כחוט השערה, מקפיד זיין אויף דעם קלענסטען אונטערשיעד.

split in the ranks (ספליט אין טהי רענקס) א צושפאלטונג אין די רייהען, א צושפאלטונג אין א פארטיי, אין א פעראיין א. ז. וו.

split one's vote (ספליט הוואנז וואוט) שטימען פאר קאנדידאטען פון פערשיעדענע פארטייען.

split pease (ספליט פיעז) אבגעשיילטע און געשפאלטענע ארבעס.

splits *n.* (ספליטס) געשפאלטענע פעל צו מאכען לעדער; א גימנאסטישער אדער אקראבאטישער קונץ זיך אוועקצוזעצען מיט ווייט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; שפאלטען, ריסען, שפאלטונגען. ז. *split*.

split'ter *n.* (ספליט'–ער) א שפאלטער; א געציינג צום שפאלטען; א האר־שפאלטער, א גריבלער · אזא מין טייערער קוכען וואס ווערט געבאקען ווי וואפעלען.

split'ting *a.* (ספליט'–אינג) 1. שפאלטענד; 2. זעהר שטארק, זעהר העפטיג; 3. זעהר שנעל.

2. He is suffering from a **splitting** headache.
3. He ran at a **splitting** pace.

split'ting-machine' *n.* (ספליט'–אינג–מע–שין') א שפאלט־מאשין; א מאשין צו שפאלטען פעל צו מאכען לעדער.

splotch *n.* (ספלאטש) א שמוציגער פלעק, א שמיער־פלעק.

splotch'y *a.* (ספלאטש'–אי) פלעקיג, איינגעשמיערט מיט שמוץ־פלעקען.

splurge *n. and v.* (ספלוירדזש) 1. א שרייעדיגע אדער ליארמדיגע דעמאנסטראציאן; דאס ציהען אויף זיך פיעל אויפמערקזאמקייט; 2. אן אויפרוהר, אן אויפרודערונג; 3. מאכען א ליארמדיגע דעמאנסטראציאן, וואס ציהט אויפמערקזאמקייט; 4. אויפרודערען.

2. They are making a **splurge** in the social life of the town.

splur'gy *a.* (ספלויר'–דזשי) וואס שטעלט זיך ארויס, וואס מאכט א גערודער, וואס ציהט אויף זיך פיעל אויפמערקזאמקייט.

splut'ter *v. and n.* (ספלאט'–ער) שפריצען מיט א גערויש; שפריצען פון מויל; ריידען שנעל און ניט קלאר; ארויסשטאמלען, ארויסלאזען האסטיג און ניט דייטליך; א טומעל, אן אויפרוהר.

spod'omancy *n.* (ספאד'–א–מענ–סי) טרעפען אדער זאגען נביאות דורך אש.

spodoman'tic *a.* (ספאד–א–מענ'–טיק) וואס איז שייך צו נביאות־זאגעריי דורך אש.

spod'umene *n.* (ספאד'–יו–מין) ספאדומען [אזא גרינליכער פעלז־שפאט].

spof'fish *a.* (ספאפ'–איש) טומעלדיג; זיך ארויסשטעלענדיג.

spof'fy *a.* (ספאפ'–אי) ז. *spoffish*.

spoil *v. and n.* (ספאיל) רויבען, בערויבען; פלינדערען, פערוויסטען; פערדארבען, פערניכטען; פערדארבען ווערען; רויב, קריעגס־רויב; די גוט־בעצאהלטע עמטער, וואס די פיהרער אדער די אגיטאטארען פון א פאליטישער פארטיי קריגען, ווען זי זיעגט ביי די וואהלען; רויבעריי, פלינדערונג; פערדארבונג, פערניכטונג; די אויסגעגראבענע ערד [ביים גראבען טונעלען, קאנאלען, מינען א. ז. וו.].

spoil'able *a.* (ספאיל'–עבל) וואס מען קען פערדארבען, וואס קען פערדארבען ווערען.

spoil'age *n.* (ספאיל'–עדזש) דאס פאפיער וואס ווערט פערדארבען אדער פאלט אב ביים דרוקען.

spoil'er *n.* (ספאיל'–ער) א רויבער, א פלינדערער; א פערדארבער, א פערוויסטער.

spoil'-five *n.* (ספאיל'–פאיוו) אזא קארטען־שפיעל, ביי וועלכען פינף קארטען ווערען אויסגעטיילט צו יעדען שפיעלער.

spoil'-pa'per *n.* (ספאיל'–פיי'–פער) א שמיערער, א שרייבערל [א פאפיער־פערדארבער].

spoils *n.* (ספאילז) די גוט בעצאהלטע עמטער, וואס די פיהרער אדער די אגיטאטארען פון א פאליטישער פארטיי קריגען, ווען זי זיעגט ביי די וואהלען.

spoils'man *n.* (ספאילז'–מען) איינער וואס ארבייט פאר א פאליטישער פארטיי אום צו קריגען א גוט בעצאהלטען אמט ווען זי וועט זיעגען; איינער וואס איז אן אנהענגער פון דער סיסטעם, דאס די טהעטיגע פארטיי־מיטגליעדער זאלען בעלוינט ווערען מיט רעגיערונגס־עמטער, ווען די פארטיי זיעגט.

spoils'monger *n.* (ספאילז'–מאנ–גער) איינער וואס פערטיילט פאליטישע רויב [רעגיערונגס־עמטער צו די טהעטיגע מיטגליעדער פון דער פארטיי וואס האט געזיעגט].

spoil'-sport *n.* (ספאיל'–ספאורט) א שפאס־פערדארבער, א פערגניגען־צושטערער.

spoils sys'tem (ספאילז סיס'–טעם) די סיסטעם צו בעלוינען מיט רעגיערונגס־עמטער די פערזאנען, וועלכע זיינען גע־

ווען טהעטיג פאר דער פארטיי, וועלכע האט געזיגט.

spoke *n. and v.* (ספאוק) א ספיצע אדער שפייכע פון א ראד [איינס פון די שטעקעלעך פון א ראד וועלכע זיינען אריינגעשטעקט צווישען דער נאבע און דעם רייף]; א שפאקע [איינס פון די שטעקלעך פון א שטייער־ראד פון א שיף]; א טרעפעל פון א לייטער; א שטעקעל אדער שטענגעל מיט וועלכען מען פערהאלט א ראד, אז עס זאל זיך ניט דרעהען; אריינשטעלען שפייכען אין א ראד; פערהאלטען א ראד מיט א שטעקעל, אז עס זאל זיך ניט דרעהען; גערעדט, געשפראכען [ז. *speak*].

spoke'-bone *n.* (ספאוק'–באון) דאס שפינדעל [איינער פון די צוויי לאנגע ביינער פון דעם פאדער־ארם]. ז. *radius*

spo'ken *a.* (ספאוקן) גערעדט, געשפראכען. ז. *speak*

spoke'-shave *n.* (ספאוק'–שייוו) א שפייכען־הובעל [אזא געצייג וואס וואגענמאכער אדער טישלער געברויכען צו הובלען די שפייכען אדער ספיצעס פון א ראד און פאר אנדערע צוועקען].

Spoke-shave

spokes'man *n.* (ספאוקס'–מען) א ווארט־פיהרער, א פארשפרעכער, איינער וואס ווערט ארויסגעשטעלט צו ריידען פאר אנדערע; א פערטרעטער.

spo'king-machine' *n.* (ספאו'–קינג–מע-שין') אן אפאראט איינצופאסען די שפייכען אדער ספיצען פון א ראד.

spo'lia opi'ma (ספאו'–לי–א א–פאי'–מא) אין אלטען רוים—די בעסטע קריעגס־רויב; א ווערטהפאלע רויב.

spo'liary *n.* (ספאו'–לי–ע–רי) דער פלאץ אין אמאליגען רוימישען אמפיטעאטער, וואו מען פלעגט ארויסציהען די קליידער פון די גע'הרג'עטע גלאדיאטארען. ז. *gladiator*

spo'liate *v.* (ספאו'–לי–אייט) רויבען; בערויבען, פלינדערען.

spolia'tion *n.* (ספאו–לי–איי'–שאן) בערויבונג, פלינדערונג; פערניכטונג, צושטערונג; דאס רויבען, דאס פלינדערען; דאס פערנעהמען אונגעזעצליך די איינקינפטע פון א קירכען־גוט; א שריפט צו נעהמען אין בעזיץ א קירך אדער איהרע איינקינפטע; אן ענדערונג אדער בעשעדיגונג, וואס ווערט געמאכט אין א דאקומענט פון א זייטיגער פערזאן; דאס פערברעכען פון פערניכטען די דאקומענטען פון א שיף [דורך דעם קאפיטאן אדער אנדערע שיפסבעאמטע], אויף וועלכער מען האט א חשד, אז זי פיהרט קריעגס־קאנטראבאנד אדער אז זי געהערט צום שונא.

spo'liative *a.* (ספאו'–לי–איי–טיוו) פערמינדערנד, אבנעהמענד; אבצאפענדיג דאס בלוט.

spo'liator *n.* (ספאו'–לי–איי–טאר) א רויבער, א פלינדערער.

spo'liatory *a.* (ספאו'–לי–איי–טא–רי) בערויבענד, פלינדערענד.

sponda'ic *a.* (ספאנ–דיי'–איק) ספאנדעאיש, וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון א ספאנדעאוס; וואס דער פינפטער פערזען־פוס איז א ספאנדעאוס. ז. *spondee*

sponda'ical *a.* (ספאנ–דיי'–אי–קעל) ז. *spondaic*

spon'dee *n.* (ספאנ'–דיע) א ספאנדעאוס, א פערזען־פוס וואס בעשטעהט פון צוויי לאנגע אדער צוויי גלייך־בעטאנטע זילבען.

spondu'lics *n.* (ספאנ–דיו'–ליקס) געלד.

spon'dyl *n.* (ספאנ'–דיל) ז. *spondyle*

spondylal'gia *n.* (ספאנ–די–לעל'–דזשי–א) שמערצען אין רוקען־ביין.

spon'dyle *n.* (ספאנ'–דיל) א צונויפשליסונג; א פעראייניגונג אדער צונויפבינדונג פון צוויי טיילען; איינער פון די פערבינדונגס־ביינדלעך פון וועלכע דער רוקען־ביין איז צונויפגעשטעלט.

sponge *n. and v.* (ספאנדזש) א שוואם, א גאמקע; א שוואם־עהנליכער שטאף [ווי אויפגעגאנגענע פוקעס טייג, גומ־מעטאל פול מיט לעכעלעך א. ד. ג.]; א קאנאנען־רייניגער [א געצייג צו רייניגען הארמאטען]; איינער אדער עטוואס וואס זויגט אין זיך לייכט אריין און ניט פון זיך דאס איינגעזויגענע לייכט ארויס, אזוי ווי א שוואם; איינער וואס לעבט אויף'ן אנדערענס חשבון, א פאראזיט; אבריייבען אדער אבווישען מיט א שוואם; איינזויגען; דעגודירען טוך [נעצען און דאמפפען טוך בעפאר דעם נעהען]; אויסזויגען, אויסדריקען, בערויבען, פלינדערען; לעבען פון יענעמס הארעוואניע; זאמלען שוואמען.

sponge'-cake *n.* (ספאנדזש'–קייק) פוקעק טארט.

sponge'-di'ver *n.* (ספאנדזש'–דאי'–ווער) א שוואמען־טויכער, א שוואמען־פישער [איינער וואס לאזט זיך אראב אויף'ן גרונד פון ים צו זאמלען שוואמען].

sponge'-far'ming *n.* (ספאנדזש'–פאר'–מינג) דאס קולטיווירען שוואמען.

sponge'-fish'er *n.* (ספאנדזש'–פיש'–ער) א שוואמען־פישער. ז. *sponge-diver*

sponge'let *n.* (ספאנדזש'–לעט) א קליינער שוואם.

spon'geous *a.* (ספאנ'–דזשאס) שוואמיג.

spon'ger *n.* (ספאנ'–דזשער) איינער וואס בענוצט א שוואם; א פערזאן אדער שיף וואס איז פערנומען מיט זאמלען שוואמען; אן אומזיסטיגער פרעסער, א פאראזיט; א טוך־דעגודירער [איינער וואס נעצט אין דאמפף טוך בעפאר עס ווערט גענומען צום נעהען]; א מאשין צו דעגודירען טוך.

sponge'-tree *n.* (ספאנדזש'–טריע) די פארנעזישע אקאציע [אזא אימער־גרינעס בוימעל וואס איז זעהר פערשפרייט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

spon'giform *a.* (ספאנ'–דזשי–פארם) שוואם־פערמיג, שוואמיג, עהנליך צו א שוואם.

spon'giness *n.* (ספאנ'–דזשי–נעס) שוואמינקייט.

spon'ging-house *n.* (ספאנ'–דזשינג–האוס) דאס הויז וואו מען פלעגט אין ענגלאנד אמאל האלטען ארעסטירטע בעלי חובות איידער מען האט זיי איינגעשפארט אין געפענגניס, כדי צו געבען זייערע פריינד צייט צו דעקען זייערע חובות.

spon'giole *n.* (ספאנ'–דזשי–אול) דער שוואמיגער איינזויגענדער ענד פון א ווארצעל.

spon'giose *a.* (ספאנ'–דזשי–אוס) ז. *spongy*

spongol'ogy *n.* (ספאנ–גאל'–א–דזשי) די לעהרע וועגען שוואמען.

spon'gy *a.* (ספאנ'–דזשי) שוואמיג; פוקעע; איינזויגענד; פול מיט לעכעלעך ווי א שוואם.

spon'sal *a.* (ספאנ'–סעל) האכצייטליך, וואס געהערט צו הייראט אדער חתונה; וואס איז שייך צו א מאן אדער ווייב.

spon'sible *a.* (ספאנ'–סיבל) גלויבווירדיג, צופערלעסיג; וואס איז ערב.

spon'sion *n.* (ספאנ'–שאן) ערבות, גאראנטיע, קאווירונג; דאס ווערען אן ערב פאר אן אנדערען.

spon'sor *n.* (ספאנ'–סאר) אן ערב; א גאראנטירער, א קאווירער; א טויף־פאטער, א טויף־מוטער; א קוואטער, א קוואטערקע.

sponso'rial *a.* (ספאנ–סאו'–רי–על) וואס איז שייך צו אן ערב אדער גאראנטירער.

spon'sorship *n.* (ספאנ'–סאר–שיפ) דאס זיין אן ערב אדער גאראנטירער; ערבות.

spontane'ity *n.* (ספאנ–טע–ני'–אי–טי) דאס זיין ספאנטאן; דאס קומען פון זיך אליין; דאס ערשיינען אהן א מערקליכער אויסערליכער אורזאכע; זעלבסטטהעטיגקייט, זעלבסט־בעשטימונג, פרייווילינקייט.

sponta'neous *a.* (ספאנ–טיי'–ני–אס) ספאנטאן; וואס קומט פון זיך אליין; וואס ערשיינט אהן א מערקליכער אויסערליכער אורזאכע; פרייווילינ; זעלבסטטהעטיג; אויטאמאטיש; אינסטינקטיוו.

sponta'neous genera'tion (ספאנ–טיי'–ני–אס דזשענ–ע–ריי'–שאן) דאס בעשאפען ווערען פון זיך אליין; דאס ענטשטעהן פון לעבען פון ניט לעבעדיגע שטאפען. ז. *abiogenesis*

sponta'neously *adv.* (ספאנ–טיי'–ני–אס–לי) ספאנטאן, פון זיך זעלבסט. ז. *spontaneous*

sponta'neousness *n.* (ספאנ–טיי'–ני–אס–נעס) ז. *spontaneity*

spook *n.* (ספוהק) א שד, א רוח. ז. *hobgoblin*

spoo'kish *a.* (ספוה'–קיש) ווי א שד, ווי א ניט־גוטער; פערכאפט פון ניט־גוטע.

spoo'ky *a.* (ספוה'–קי) ז. *spookish*

spool *n. and v.* (ספוהל) א שפולע, א שפולקע, א ראלקע, א קאטושקע; שפולען, אויפשפולען, אנדרעהען, ארויפוויקלען.

spool'-cot'ton *n.* (ספוהל'–קאט'ן) שפולע־פאדים, נעה־פאדים [פאדים וואס איז אנגעדרעהט אויף א קאטושקע אדער שפולקע].

spoo'ler *n.* (ספוה'–לער) דער אדער דאס וואס וויקעלט אן פאדים אויף א קאטושקע אדער שפולע.

spool'-hol'der *n.* (ספוהל'–האול'–דער) א שטעקעלע אויף א נעה־מאשין, אויף וועלכען עס איז אנגעטהאן די קאטושקע אדער שפולקע.

spoo'ling-machine' *n.* (ספוה'–לינג–מע-שין') א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף א קאטושקע אדער שפולע.

spool'-stand *n.* (ספוהל'–סטענד) ז. *spool-holder*

spoom *v.* (ספוהם) זעגלען אדער לאזען געהן די שיף שנעל פארווערטס.

spoon *n. and v.* (ספוהן) א לעפעל; עפעס וואס איז עהנליך צו א לעפעל [ווי געוויסע געצייג, אינסטרומענטען א. ד. ג.]; א שוטה, א תם; א נארישער פערליעבטער; אנשעפען אדער אננעהמען מיט א לעפעל; אין קראקעט־שפיעל — שארען דעם באל מיט'ן האמער אנשטאט צו שטויסען איהם; כאפען פיש מיט א לעפעל־פערמיגער פארריכטונג, וואס איז צוגעבונדען צו דער ווענטקע; זיין נאריש פערליעבט; ליעגען צוזאמענגעלעגט ווי איין

לעפעל אין א צווייטען, ליגענ צוגעדריקט צו א צווייטענס רוקען.

spoon'bill *n.* (ספוהנ'-ביל) א מין פויגעל מיט א פלאטשיגען שנאבעל ווי א לעפעל.

Spoonbill

spoon'-billed *a.* (ספוהנ'-בילד) וואס האט א לעפעל-פערמיגען שנאבעל.

spoon'-drift *n.* (ספוהנ'-דריפט) דער שוים אדער די פיענע פון אויבען אויף די כוואליעס פון ים אין א שטארקען פלוצליכען שטורם.

spoo'ney *a. and n.* (ספוה'-ני) ז. *spoony*.

spoon'-fash'ion *adv.* (ספוהנ'-פעש'-אן) אזוי ווי צוגויפגעלעגטע לעפעל איינע אויף די אנדערע [מיט דעם פארענט פון איינעם אויף'ן רוקען פון אנדערען].

spoon'ful *n.* (ספוהנ'-פול) א פולער לעפעל, אזוי פיעל ווי א לעפעל קען אריינגעהמען.

spoo'nily *adv.* (ספוה'-ני-לי) אויף א נארישען שטייגער.

spoo'niness *n.* (ספוה'-ני-נעס) נארישקייט; דאס זיין נאריש פערליעבט.

spoon'-meat *n.* (ספוהנ'-מיעט) פליסיגע שפייז; שפייז פאר קינדער אדער קראנקע.

spoon'-saw *n.* (ספוהנ'-סאה) א לעפעל-פערמיגער אינסטרומענט מיט א נעקארבטען ראנד, וואס ווערט בענוצט אין אפעראציאנען ביי פרויען-קראנקהייטען.

spoon'-shaped *a.* (ספוהנ'-שייפט) לעפעל-פערמיג.

spoon'-vict'uals *n.* (ספוהנ'-וויט'לז) ז. *spoon-meat*.

spoon'wood *n.* (ספוהנ'-הוואוד) ז. *mountain-laurel*.

spoo'ny *a. and n.* (ספוה'-ני) נאריש; סענטימענטאל [אין ליעבע]; א שוטה, א נאר; א סענטימענטאלער פערליעבטער.

spoor *n. and v.* (ספוהר) א שפור, א סליאד; נאכשפירען, נאכגעהן נאך'ן סליאד [פון א חיה].

spoor'er *n.* (ספוהר'-ער) איינער וואס שפירט נאך א חיה אין געיענ לויט דער שפור פון איהרע טריט.

spora'ceous *a.* (ספא-ריי'-שיאס) וואס איז שייך צו א ספארע. ז. *spore*.

sporad'ic *a.* (ספא-רעד'-איק) ספאראדיש, איינצעלפעליג, צעווארפען, צוזייהט, צושטרייט, וואס קומט פאר אויסנאהמסוויזע אין איינצעלנע ערטער, ניט עפידעמיש.

sporad'ical *a.* (ספא-רעד'-אי-קעל) ז. *sporadic*.

sporad'ically *adv.* (ספא-רעד'-אי-קעל-אי) אויף א ספאראדישען שטייגער; איינצעלפעליג, פארקומענדיג אין איינצעלנע פעלע; פאנאנדערגעווארפען.

sporad'icalness *n.* (ספא-רעד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ספאראדיש אדער איינצעלפעליג, דאס פארקומען אויסנאהמסוויזע אין איינצעלנע ערטער.

spo'ral *a.* (ספאו'-רעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו ספארען. ז. *spore*.

sporange' *n.* (ספא-רענדזש') ז. *sporangium*.

sporan'gia *n.* (ספא-רענ'-דזשי-א) ספאראנגיומס, ספארען-בייטלען. ז. *sporangium*.

sporan'gium *n.* (ספא-רענ'-דזשי-אם) אין באטאניק — דאס ספאראנגיום אדער ספארען-בייטעל [א קליין זעקעלע, וואו עס געפינען זיך די ספארען' אדער די מיקראסקאפישע צעלען, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך די קריפטאגאמישע פלאנצען]. ז. *Cryptogamia*.

spora'tion *n.* (ספא-ריי'-שאן) ז. *sporulation*.

spore *n.* (ספאור) אין באטאניק — א ספארע [אזא צעלע, פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך א ניט-בליהענדע קריפטאגאמישע פלאנצע. ז. *Cryptogamia*]; אין ביאלאגיע — א קליין ארגאניש קערנדעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א נייער מיקראסקאפישער ארגאניזם [ווי א באקטעריע אדער באצילע]; א קליין מיקראסקאפיש קערפערעל; א קערנדעל.

spore'-case *n.* (ספאור'-קייס) ז. *sporangium*.

spore'-cell *n.* (ספאור'-סעל) אין באטאניק — א ספארע. ז. *spore*.

spore'-forma'tion *n.* (ספאור'-פאהר-מיי'-שאן) די אויסבילדונג פון ספארען. ז. *spore*.

sporif'erous *a.* (ספא-ריפ'-ע-ראס) וואס בריינגט אדער פראדוצירט ספארען. ז. *spore*.

sporifica'tion *n.* (ספאו-רי-פי-קיי'-שאן) ז. *spore-formation*.

sporipar'ity *n.* (ספאו-רי-פער'-אי-טי) רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג דורך ספארען. ז. *spore*.

spo'roderm *n.* (ספאו'-רא-דוירם) דאס אויבערשטע הייטעל פון א ספארע. ז. *spore*.

spo'rogen *n.* (ספאו'-רא-דזשען) א פלאנצע וואס פראדוצירט ספארען אנשטאט זאמען. ז. *spore*.

sporogen'esis *n.* (ספאו-רא-דזשענ'-ע-סיס) די אויסבילדונג פון ספארען; רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג דורך ספארען. ז. *spore*.

sporog'ony *n.* (ספא-ראג'-א-ני) ז. *sporiparity*.

spo'roid *a.* (ספאו'-ראיד) עהנליך צו א ספארע.

spor'ran *n.* (ספאר'-ען) דער לעדערנער פון פארענט-הענגענדער בייטעל, וואס דיענט אלס טייל פון שאטלענדישען נאציאנאלען קאסטיום.

sport *n. and v.* (ספאורט) ספארט, א שפיעל, צייט-פערטרייב אדער וועט-קאמפף אונטער'ן פרייען הימעל [ווי יאגד, פישפאנג, וועט-לויף א. ד. ג.]; פערגניגען, לוסטיגקייט, בעלוסטיגונג; שפאס, קאטאוועס; איינער וואס גיט זיך אב מיט ספארט; א פראנט; אן אזארטנער שפיעלער; א שווינדלער; אין ביאלאגיע — א חיה אדער פלאנצע, וואס אונטערשיידעט זיך שארף פון דעם נארמאלען טיפ, צו וועלכען זי בעלאנגט; שפיעלען, זיך בעלוסטיגען; פארשטעלען; זיך ארויסשטעלען פאר א כוואט; שפאסען, טרייבען קאטאוועס; זיך שטארק אונטערשיידען פון דעם נארמאלען טיפ [וועגען א חיה אדער פלאנצע].

sportabil'ity *n.* (ספאור-טע-ביל'-אי-טי) די נייגונג צו צייט-פערטרייב; לוסטינקייט.

spor'table *a.* (ספאור'-טעבל) וואס איז גענייגט צו צייט-פערטרייב; לוסטיג.

sport'ful *a.* (ספאורט'-פול) שפיעלעריש, לוסטיג, שפאסהאפט.

sport'fully *adv.* (ספאורט'-פול-אי) שפיעלענדיג; לוסטיג; מיט שפאס.

sport'fulness *n.* (ספאורט'-פול-נעס) שפיעלענדע לוסטיגקייט, שפאסהאפטיגקייט.

spor'ting *n. and a.* (ספאור'-טינג) דאס אבגעבען זיך מיט ספארט; אין ביאלאגיע — דאס פלוצליכע ערשיינען פון בעזונדערע אייגענשאפטען ביי א חיה אדער פלאנצע; וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

spor'ting-book *n.* (ספאור'-טינג-בוק) א בוך וואו מען פערשרייבט דאס וועטען זיך אין פערשיעדענע שפיעלען און ספארט.

spor'ting-dog *n.* (ספאור'-טינג-דאג) א יאנד-הונד.

spor'ting-house *n.* (ספאור'-טינג-האוס) א הויז, וואו ספארטס-לייט קלייבען זיך צונויף.

spor'tingly *adv.* (ספאור'-טינג-לי) אויף א שפיעלערישען, שפאסהאפטען שטייגער.

spor'ting man (ספאור'-טינג מען) א ספארטסמאן, איינער וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

spor'tive *a.* (ספאור'-טיוו) וואס איז שייך צו ספארט אדער צייט-פערטרייב; שפיעלעריש, שפאסהאפט; אין ביאלאגיע — וואס האט א נייגונג אבצוטרעטען פון נארמאלען טיפ.

spor'tively *adv.* (ספאור'-טיוו-לי) אויף א שפיעלערישען אדער שפאסהאפטען שטייגער.

spor'tiveness *n.* (ספאור'-טיוו-נעס) ז. *sportfulness*.

sport'less *a.* (ספאורט'-לעס) פריידלאז, טרויעריג.

sport one's door (ספאורט הוואנז דאור) זיין "ניט אין דער היים" פאר געסט [ניט וועלען אויפנעהמען געסט, איבערגעבענדיג, אז מען איז ניטא אין דער היים].

sport one's oak (ספאורט הוואנז אוק) ז. *sport one's door*.

sports'man *n.* (ספאורטס'-מען) א ספארטסמאן, א פערגניגען-זוכער, א ליעבהאבער פון גימנאסטיק, פון פישען, פון יאגד, פון וועט-לויף אויף פערד א. ד. ג.

sports'manlike *a.* (ספאורטס'-מענ-לאיק) ווי א ספארטסמאן, מעשה ספארטסמאן. ז. *sportsman*.

sports'manly *a.* (ספאורטס'-מענ-לי) ז. *sportsmanlike*.

sports'manship *n.* (ספאורטס'-מענ-שיפ) דאס האבען א ידיעה אין פערשיעדענע ספארט.

sports'woman *n.* (ספאורטס'-הוואומ-ען) א פרוי וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

sporula'tion *n.* (ספאר-או-ליי'-שאן) אין ביאלאגיע — אן ארט רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג, וואו אין דעם קערפער פון געוויסע פלאנצען אדער חיה'לעך בילדען זיך אויס ספארען, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך נייע ארגאניזמען.

spor'ule *n.* (ספאר'-אול) א קליינע ספארע; א ספארע. ז *spore*.

sporulif'erous *a.* (ספאר-או-ליפ'-ע-ראס) וואס טראגט אין זיך ספארען. ז. *spore*.

spot *n. and v.* (ספאט) א פלאץ, אן ארט; א שטיקעל ארט וואס איז פערשיעדען אין קאליר פון דער אומגעגענד; א פלעק, א פליאמע; א שאנד=פלעק; א חסרון; א געבארענער צייכען אויף'ן קערפער; דער פלעק=פיש [אזא פיש ארום דעם אמעריקאנישען ברעג פון אטלאנטישען אקעאן]; פלעקען, בעפלעקען, מאכען פליאמעס; בעשמוצען; ארויפווארפען א חשד; כאפען מיט'ן אויג; אויסזוכען.

spot'-ball *n.* (ספאט'-באהל) אין ביליארד=שפיעל — דער באל וואס ווערט געשטעלט אויף'ן פלעק אדער צייכען אויף'ן טיש; איינער פון די צוויי ווייסע באלען, וועלכע האבען אויף זיך א שווארצען פלעק.

spot'less *a.* (ספאט'-לעס) אהן פלעקען, אונבעפלעקט, ריין.

spot'lessly *adv.* (ספאט'-לעס-לי) אויף אן אונבעפלעקטען, ריינעם שטייגער.

spot'lessness *n.* (ספאט'-לעס-נעס) אונבעפלעקטקייט, ריינקייט.

spot of ground (ספאט אוו גראונד) א שטיק לאנד.

spot'ted *a.* (ספאט'-עד) בעפלעקט, פול מיט פלעקען; בעשפרענקעלט.

spot'ted fe'ver (ספאט'-עד פי'-ווער) טיפוס; מעניגגיטיס [ז. *meningitis*].

spot'ter *n.* (ספאט'-ער) א נאכשפירער, א נאכקוקער, א שפיאן; א פריוואט=שפיאן נאכצוזעהן די קאנדוקטארען אויף א שטאדט=אייזענבאהן; א נאכקוקער אויף א קריעגס=שיף, וועלכער זעהט ווי ווייט עס פליהען די אויסגעשאסענע קוילען; איינער וועלכער קאלירט פאטאגראפישע בילדער; אזא שפרונג וואו דער שפרינגער קוליעט זיך איבער אין דער לופטען און שטעלט זיך מיט די פיס אויף דעמזעלביגען פלאץ.

spot'tiness *n.* (ספאט'-אי-נעס) פלעקיגקייט, דאס זיין מיט פלעקען.

spot'ty *a.* (ספאט'-אי) פלעקיג, בעדעקט מיט פלעקען; וואס טרעפט זיך ערטערווייז אדער צייטענווייז; ניט רעגולער; ניט איבעראיינשטימיג; אונהארמאניש.

spou'sal *a. and n.* (ספאו'-זעל) האכציטליך, וואס געהערט צו פערהייראטונג; פערהייראטונג, די האכצייט, די חתונה.

spouse *n.* (ספאוז) א פערהייראטע פערזאן, א מאן אדער א פרוי.

spoused *a.* (ספאוזד) פערהייראט.

spouse'less *a.* (ספאוז'-לעס) אונפערהייראט; אהן א מאן אדער אהן א ווייב.

spout *v. and n.* (ספאוט) שפריצען [ווי פון א פאנטאן], אויסשפריצען; אויסגיסען [ווי פון א נעזעל אדער קישקע]; שיסען מיט קנאקעדיגע פראזען, ריידען באמבאסטיש, דעקלאמאטאריש; פערזעצען, פער'משכון'ען; מאכען א רינע [צו א דאך]; א רינע, א דאך=רינע, א רעהר; א וואסער=קישקע; א וואסער=שפריץ; א נעזעל, א שנויץ [פון א כלי]; די נאזלעכער פון א וואלפיש [פון וועלכע ער שפריצט ארויס מיט א שטראם וואסער].

spou'ter *n.* (ספאו'-טער) עפעס וואס שפריצט פון זיך מיט קראפט; איינער וואס שיסט מיט קלינגענדע פראזען; א באמבאסטישער רעדנער; א געניטער וואלפיש=פאנגער.

spout'-fish *n.* (ספאוט'-פיש) א מאלוסק וואס שפריצט וואסער פון זיין מושעל.

spout'-hole *n.* (ספאוט'-האול) דאס נעזעל אדער שנויץ פון א כלי, דורך וועלכען עס שפריצט אדער גיסט זיך דאס וואסער; די נאזלעכער פון א וואלפיש, דורך וועלכע ער לאזט ארויס ווי א פאנטאן דאס וואסער.

spout'less *a.* (ספאוט'-לעס) אהן א נעזעל אדער שנויץ ארויסצושפריצען דאס וואסער; אהן א גיס=רעהר.

spout out (ספאוט אוט) ארויסשפריצען.

spout'-shell *n.* (ספאוט'-שעל) אזא מושעל.

sprain *v. and n.* (ספריין) צופיעל פאנאנדערציהען די מוסקולען פון א געלענק, פערשאפענדיג אין איהם א וועהטאג; א פאנאנדערציהונג פון די געלענק=מוסקולען; דער וועהטאג פון אזא פאנאנדערציהונג.

sprang (ספרענג) געשפרונגען א. ז. וו. ז. *spring*.

sprat *n. and v.* (ספרעט) די שפראטע [אזא הערינגעל ענליך צו א סארדין]; א קליינע מטבע; פאנגען שפראטען.

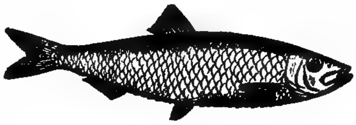

Sprat

sprat'-day *n.* (ספרעט'-דיי) דער 9טער נאוועמבער [אזוי רופט זיך דיעזער טאג אין לאנדאן, ווייל דאס איז דער ערשטער טאג פון סעזאן ווען מען פערקויפט שפראטען]. ז. *sprat*.

sprawl *v. and n.* (ספראהל) 1. ליעגען אויסגעשטרעקט; קריכען, פויזען ווי א וואָרים; קראבלען, ווארפען מיט די גליעדער, זיך ווארפען קאנוואולסיוו; זיך צאפלען; 2. זיין געשלענגעלט, געצוקט [ווענען א האנדשריפט]; 3. א געצוקטע האנדשריפט.

1. The children sprawl on the floor. 3. His handwriting is full of sprawls.

spray *n. and v.* (ספריי) א צווייגעל; אן ארויסשפראצונג; אן ארנאמענט אין דער פארם פון א צווייגעל; שפריץ=וואסער; וואסער=שטויב; שפריצען; פאלען אין טראפענס.

spray'-cart *n.* (ספריי'-קארט) אזא וועגעל מיט א פליסיגקייט צו בעשפריצען פלאנצען און גרינסען, כדי צו טויטען שעדליכע אינזעקטען.

spray'-cure *n.* (ספריי'-קיור) דאס הייטען א קראנקהייט דורך א וואסער=שפריץ.

spray'er *n.* (ספריי'-ער) א שפריצער; א שפריץ=מאשין.

spray'er-pump *n.* (ספריי'-ער-פאמפ) אזא פומפ, וועלכען מען טראגט אויף דער פלייצע און וואס דיענט צו בעשפריצען פלאנצען.

spray'ey *a.* (ספריי'-אי) מיט צווייגיג; מיט צווייגען; וואס בעשטעהט פון וואסער=שטויב.

spray'ing-machine' *n.* (ספריי'-אינג-מע-שין') ז. *sprayer*.

spray'-in'strument *n.* (ספריי'-אינ'-סטרו-מענט) א צושטויבונגס=אפאראט. ז. *atomizer*.

spread *v., a. and n.* (ספרעד) אויסברייטען, שפרייטען; איבערשפרייטען, בעדעקען; דעקען [דעם טיש], פערשפרייטען [א טישטוך]; פערברייטען; זיך אויסברייטען; זיך ענטוויקלען; זיך פערברייטען; אויסגעברייטעט, פערשפרייט; אויסערפלעכליך, מעהר ברייט איידער טיעף אין שיין אדער גלאנץ [ווענען אן עדעלשטיין]; די אויסברייטונג, די פערברייטונג; די ענטוויקלונג; א דעק=טוך; א טישטוך.

spread'-ea'gle *a.* (ספרעד'-איע'גל) 1. וואס האט די פארם פון אן אדלער מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען; 2. באמבאסטיש, בעריהמעריש, פראהלעריש.

2. On the Fourth of July orators make spread-eagle speeches.

spread ea'gle (ספרעד איעגל) אן אדלער מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען [די עמבלעם פון די פעראייניגטע שטאטען]; אין די אמאליגע צייטען אויף א שיף — א פארם פון בעשטראפען א מאטראז, וואו מען פלעגט איהם צובינדען מיט פאנאנדערגעשפרייטע הענד און פיס און שמייסען איהם; אויף דער בערזע — אן ארט שפעקולאציאן מיט ווערטה=פאפיערען.

spread'-ea'gleism *n.* (ספרעד'-איע'גל-איזם) דאס זיין באמבאסטיש אין ריידען; דאס ארויסווייזען זיך פאר א גרויסען פאטריאט. ז. *spread-eagle*.

spread'er *n.* (ספרעד'-ער) אן אויסברייטער, א פערברייטער; א שפריצער.

spread'ing-fur'nace *n.* (ספרעד'-אינג-פויר'-נעס) אין גלאז=פאבריקאציאן — אזא אויוועו אין וועלכען די אויסגעבלאזענע און נאכהער געשפאלטענע גלאז=צילינדערס ווערען אויסגעצויגען אין פלאכע פלאטען.

spread'ingly *adv.* (ספרעד'-אינג-לי) אויף אן אויסגעשפרייטען שטייגער.

spread'ing-ov'en *n.* (ספרעד'-אינג-אוו'ן) ז. *spreading-furnace*.

spread'ing-plate *n.* (ספרעד'-אינג-פלייט) אין גלאז=פאבריקאציאן — א גלאטעס ברעט אויף וועלכען מען לעגט ארויף א געשפאלטענעם גלאז=צילינדער אויסצוציהען אין א פלאכער פלאטע.

spread one's self (ספרעד הוואנז סעלף) זיך שטארק אנשטרענגען צו דערגרייכען עפעס.

spread the cloth (ספרעד טהי קלאהטה) גרייטען צום טיש.

spread the ta'ble (ספרעד טהי טייבל) גרייטען צום טיש.

spree *n. and v.* (ספריע) א הוליאנקע, א יום=טוב; א טרינק=הוליאנקע; הוליען; געהן אויף א הוליאנקע.

sprig *n. and v.* (ספריג) א שטענגעלע; א צווייגעלע; אן ארויסשפראצונג; א נאכקומענשאפט, א קינד; אן ארנאמענט אין דער פארם פון א צווייגעל; א קליינער נאגעל אהן א קעפעל; א קליינער קליין; בעציערען מיט צווייגלעך; מאכען אין דער פארם פון א צווייגעל; ארײנשלאגען א קליין.

sprig'gy *a.* (ספריג'-אי) מיט שטענגעלעך; מיט צווייגעלעך.

spright'liness *n.* (ספראיט'-לי-נעס) לעבהאפטיגקייט, לוסטיגקייט; לעבעדיגקייט; אקטיוויטעט.

spright'ly *a.* (ספראיט'-לי) לעבהאפט, לוסטיג, מונטער.

spring *v., n. and a.* (ספרינג) 1. שפרינגען, אריבערשפרינגען; 2. א שפרונג טהאן, זיך א יאג טהאן, א פליה טהאן, א שטראם טהאן; 3. א טרייב טהאן, א יאג טהאן, צווינגען א שפרונג צו טהאן אדער צו נעהמען שנעל לויפען; 4. פלוצלונג ארויסברייגנען; 5. זיך אויפכאפען, זיך דערשרעקען, זיך א הויב טהאן פאר שרעק; איבערשרעקען און ארויסטרייבען פון בעהעלטעניש [ווי געיעג=חיות אדער פויגלען]; 6. צושפאלטען; צושפאלטען ווערען; 7. ארויסקומען, ארויסשפראצען, אבשטאמען; 8. זיך ערהויבען; 9. עטוואס אויסבויגען, זיך עטוואס אויסבויגען;

10. שטארק רודערען [אזוי אז דאס שי= פעל זאל שפרינגען]; 11. בעשפרענקלען, בעשפריצען; 12. עקספלאדירען, אויפרייסען; 13. אויפהויבען [עפעס אויף א שיף] מיט דער הילף פון פרוזשינעס אדער קייטען; 14. א שפרונג; אן אב= שפרינגונג; דאס אננעהמען די פריהערינע פארם [דורך דער קראפט פון עלאסטיצי= טעט]; 15. אן אנפאנג; די ערשטע ער= שיינונג; א געבורט; די ענטשטעהונג; 16. פריהלינג; 17 אן ארויסשפראצונג; 18. א קוואל; 19. עטוואס עלאסטישעס; אן עלאסטישער קערפער; אן עלאסטישער קערפער=טייל ביי אינזעקטען מיט דער הילף פון וועלכען זיי קענען א שפרונג טהאן אין דער הויך; עלאסטיציטעט, שפרונג=פעהיגקייט; 20. א שפרינג=פעדער, א פרוזשינע אדער ספרוזשינע [ז. איל]; 21. א בעוועגונגס=אורזאכע; עטוואס וואס רופט ארויס א בעוועגונג, געפיהל א. ז. וו.; 22. א שפאלט [אין א מאסט, צווישען די ברעטער פון א שיף א. ז. וו.]; 23. וואס איז שייך צו פריהלינג, וואס פאסט פאר פריהלינג, וואס קומט פאר אין פריהלינג.

2. A sudden light **sprang** through the shutters. **3.** Badly frightened, we **sprang** the horses. **4.** I may **spring** a new project. **5.** The hunter **sprang** the birds out of the bushes. **8.** Up from the midst of the trees **springs** the church cross. **12.** We **sprang** a rich mine. **18.** Love is the **spring** of all the good in the world. **21.** Self-love **is the spring of** all his actions.

Springs

spring a leak (ספרינג ע ליעק) בעקו= מען א שפאלט אדער לאך, אנהויבען רי= נען; מאכען א שפאלט אדער לאך.
We are afraid that the pipe will **spring a leak.**

spring'-back *n.* (ספרינג'-בעק) אן אונ= טער=רוקען פון א בוך, וועלכער בויגט זיך אב, ווען מען עפענט דאס בוך.

spring'-bal'ance *n.* (ספרינג'-בעל'-ענס) א פרוזשינע=בעזמען.

spring'-beau'ty *n.* (ספרינג'-ביו'-טי) די פריהלינג=שעהנהייט [אזא אמעריקא= נישע ווילדע בלום; אזא שעהנעם אמערי= קאנישעם זומער=פויגעלע].

spring'-bed *n.* (ספרינג'-בעד) א מאט= ראץ פון שפרינג=פעדערען אדער פרוזשי= נעס; א בעט מיט אזא מאטראץ; אן עלאסטישע פלאטע אין א מאשין צום ארומשערען די בארווע [ווארסע] פון געוואנד.

spring'-bee'tle *n.* (ספרינג'-ביע'טל) א שנעל=קעפער, א שפרינג=זשוק [אזא אמעריקאנישער זשוק]. ז. ***elater***

spring'-board *n.* (ספרינג'-באורד) א שפרונג=ברעט [צום שפרינגען פאר קונ= צען=מאכער].

spring'bok *n.* (ספרינג'-באק) א שפרינג= באק [אזא זעהר ריהרעוודיגע זיד=אפרי= קאנישע גאזעלע אדער קליינע אנטילא= פע]. ז. ***gazelle***

spring'-box *n.* (ספרינג'-באקס) דאס קעסטעלע אין וועלכען עס ליעגט די שפרינג=פעדער אדער פרוזשינע פון א זייגער; א קעסטעל, א פושקעלע א. ז. וו. וואס עפענט זיך און פערמאכט זיך מיט דער הילף פון א פרוזשינע; די ראהם פון א מאטראץ, זאפא א. ז. וו., אין וועלכער עס געפינען זיך די פרוזשינעס.

spring'-buck *n.* (ספרינג'-באק) ז. ***springbok***

spring'-car'riage *n.* (ספרינג'-קער'-אידזש) א וועגעל אויף רעסארען [פרו= זשינעס].

spring'-cart *n.* (ספרינג'-קארט) ז. ***spring-carriage***

spring chick'en (ספרינג טשיק'-ען) א יונג היהנדעל.

springe *n. and v.* (ספרינגדזש) א פויגעל= נעץ, א שלייף אדער פעטליע צו כאפען פויגלען אדער קליינע חיות; כאפען אין א פויגעל=נעץ, כאפען מיט א שלייף= פאסטקע.

spring'er *n.* (ספרינג'-ער) א שפרינגער; איינער וואס שרעקט איבער און טרייבט ארויס [געיעג=חיות אדער געיעג=פויג= לען]; איינער וואס ברייננט עפעס פלוצ= לונג ארויס; אן ארויסשפראצונג; אן עקספלאדירער; איינער וואס צושפאלט; איינער וואס בויגט אויס; אזא קליינער יאגד=הונד [וואס טרייבט ארויס די גע= יעג=חיות אדער פויגלען פון בעהעלטע= ניש]; א שפרינג=באק [אזא קליינע ריהרעוודיגע אפריקאנישע אנטילאפע]; דער בוטס=קאפ אדער שווערד=וואלפיש [ז. ***grampus***]; דער אנפאנג=שטיין פון א געוועלב.

spring'er an'telope (ספרינג'-ער ענ'-טי-לאופ) דער שפרינג=באק. ז. ***springbok***

spring'-flood *n.* (ספרינג'-פלאד) שפרא= צונגס=צייט, פריהלינגס=צייט, פריהלינג.

spring'-fly *n.* (ספרינג'-פלאי) דאס וואסער=מאטען=פליגעלע. ז. ***caddis-fly***

spring'-gun *n.* (ספרינג'-גאן) א ביקס, וואס איהר שלאס איז פערבונדען מיט א דראט און שיסט אויס, ווען מען טרעט אן אויף'ן דראט [ווערט געברויכט אין פאסטקעס אויף ווילדע חיות].

spring'-halt *n.* (ספרינג'-האהלט) דער העהנער=טריט [אזא קאנוואולסיווע בעווע= גונג פון די הינטערשטע פיס פון א פערד].

spring'-head *n.* (ספרינג'-העד) א קוואל, אן אורקוואל; א פעראייניגונג פון א וואגען=רעסארע [פרוזשינע].

spring'-hook *n.* (ספרינג'-הוק) א פרו= זשינע=האקען [ביי א טהיר, אויף א וועגט= קע א. ז. וו.].

spring'-house *n.* (ספרינג'-האוס) א געביידע איבער א וואסער צו האלטען פריש פערשיעדענע שפייזען.

spring'iness *n.* (ספרינג'-אי-נעס) עלאסטיציטעט; דאס זיין ווי א פרוזשינע; דאס זיין איבערפילט מיט קוואלען.

spring'ing *n. and a.* (ספרינג'-אינג) דאס שפרינגען; דאס ארויסקומען, דאס ארויסשפראצען; אן ארויסשפראצונג; א וואוקס, א וואקסונג; דער אנפאנגס=פונקט פון א געוועלב; וואס קען ארויסקומען; מעגליך; ארויסקומענד, ארויסשפראצענד.

spring'ing-bee'tle *n.* (ספרינג'-אינג-ביע'טל) ז. ***spring-beetle***

spring'ing-line *n.* (ספרינג'-אינג-לאין) די ליניע, ביי וועלכער עס הויבט זיך אן א געוועלב.

spring'ing-time *n.* (ספרינג'-אינג-טאים) שפראצונגס=צייט; פריהלינג.

spring'le *n.* (ספרינגל) א פויגעל=נעץ, א שלייף צו כאפען פויגלען אדער קליינע חיות.

spring'less *a.* (ספרינג'-לעס) וואס האט ניט קיין קוואל אדער קוואלען; וואס האט ניט קיין פרוזשינעס.

spring'let *n.* (ספרינג'-לעט) א קוואל= כעל; א קליינער וואסער=שטראם.

spring'like *a.* (ספרינג'-לאיק) וואס איז עהנליך אדער שייך צו פריהלינג.

spring'-lock *n.* (ספרינג'-לאק) א טהיר= שלאס וואס פערמאכט זיך אויטאמאטיש דורך א פרוזשינע.

spring'-mat'tress *n.* (ספרינג'-מעט'-רעס) א שפרינג=פעדער מאטראץ, א מאט= ראץ אויף פרוזשינעס.

spring'tail *n.* (ספרינג'-טייל) דער שפרינג=עק [אזא אינזעקט וואס שפרינגט מיט דער הילף פון אן ארויסשטארצונג אין הינטער=טייל פון קערפער].

spring'tide *n.* (ספרינג'-טאיד) פריה= לינגס=צייט, פריהלינג.

spring'-tide *n.* (ספרינג'-טאיד) די שטארקע וואסער=פלוט אין ים אין צייט פון ניי=חודש און גאנץ=חודש [ביי דער געבורט פון דער לבנה און ביי א פולער לבנה]; א גרויסער צופלוס.

spring'time *n.* (ספרינג'-טאים) פריה= לינגסצייט, פריהלינג.

spring'-trap *n.* (ספרינג'-טרעפ) א פאסטקע מיט א פרוזשינע [ווי די מיט וועלכער מען כאפט מייז].

spring'-wag'on *n.* (ספרינג'-וועג'-אן) א וואגען אויף רעסארען [פרוזשי= נעס].

spring'-wa'ter *n.* (ספרינג'-וואה'-טער) קוואל=וואסער.

spring'-worm *n.* (ספרינג'-הוואירם) ז. ***pinworm***

spring'y *a.* (ספרינג'-אי) עלאסטיש, וואס שפרינגט אב; רייך אין קוואלען וואסער; פייכט [וועגען לאנד].

sprink'-buck *n.* (ספרינק'-באק) ז. ***springbok***

sprin'kle *v. and n.* (ספרינקל) שפרי= צען, איינשפריצען, בעשפריצען; שפרענק= לען, בעשפרענקלען; דורכשפרענקלען: דורכזעען, דורכווארפען; דראבנע טריפען [ווי א רעגען]; שפריצונג, שפרענקלונג, טריפונג אין דראבנע טראפען; עטוואס וואס ווערט געשפריצט אדער געשפרענ= קעלט; א שפריי=רעגען; א מארגען=שטע= רען [אזא מיטעלאלטערליכע וואפע. ז. ***morning-star***].

sprin'kled *a.* (ספרינקלד) בעשפרענ= קעלט, ווי בעשפריצט, בעדעקט מיט שפרי= צעלעך אדער מיט קליינינקע פונקטען.

sprin'kler *n.* (ספרינ'-קלער) א בעשפרי= צער, א בעשפרענקלער; איינער וואס ווארפט דורך אדער זעעט דורך; א שפרי= צער; א בארשט צום שפריצען הייליגעס וואסער [ביי די קריסטען]; א מאר= גען=שטערען [אזא מיטעלאלטערליכע וואפע. ז. ***morning-star***].

sprin'kler sys'tem (ספרינ'-קלער סיס'-טעם) א סיסטעם פון וואסער=רעהרען אין געביידעס, וואס עפענען זיך אויטא= מאטיש און נעהמען שפריצען מיט וואסער, ווען א געוויסער פלאץ ווערט צו שטארק אנגעהיצט.

sprin'kling *n.* (ספרינ'-קלינג) שפרענק= לונג; בעשפרענקלונג; שפריצונג; דאס וואס ווארפט זיך דורך אדער זעעט זיך דורך.

sprint *v. and n.* (ספרינט) שנעל לויפען אין א קורצען וועט=לויף [פון מענשען]; דאס שנעל לויפען אין א קורצען וועט= לויף; א קורצער וועט=לויף, ביי וועלכען מען לויפט מיט דער גאנצער קראפט.

sprin'ter *n.* (ספרינ'-טער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א קורצען וועט-לויף [פון מענשען].

sprin'ting *n.* (ספרינ'-טינג) דאס שנעל לויפען אין א קורצען וועט-לויף [פון מענשען].

sprit *n.* (ספריט) דאס שפריעט [א שטאנג וואס געהט דיאגאנאל פון דער מאסט צום אויבערשטען ווינקעל פון א זעגעל]; א בוגשפריעט [א שטאנג אויף דעם פאדער-טייל פון א שיף. ז. *bowsprit*].

sprite *n.* (ספראיט) א גייסט, א שעטען; אן עלף, א פעיע [ז. *fairy*].

sprite'liness *n.* (ספראיט'-לי-נעס) ז. *sprightliness*

sprite'ly *adv.* (ספראיט'-לי) ז. *sprightly*

sprit'sail *n.* (ספריט'-סייל) א זעגעל, וואס ווערט אנגעצויגען דורך א שפריעט [אזא שטאנג וואס געהט דיאגאנאל פון דער מאסט צום אויבערשטען ווינקעל פון זעגעל].

sprock'et *n.* (ספראק'-עט) איינער פון די שטיפטען אדער פלעקלעך אין דעם ראנד פון א ראד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א קייט. ז. איל. *sprocket-wheel*

sprock'et-wheel *n.* (ספראק'-עט-הוויעל) א ראד מיט שטיפטען אדער פלעקלעך אין ראנד אויף וועלכע עס טהוען זיך אן די רינגען פון א קייט, וועלכע דרעהט זיך איבער איהם.

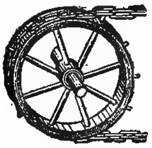

Sprocket-wheel

sprout *v. and n.* (ספראוט) שפראצען, ארויסשפראצען, ארויסלאזען שפראצונגען; זיך פאנאנדערצווייגען; א שפראצלינג, אן אויסשפראצונג.

sprou'ted *a.* (ספראו'-טעד) בעדעקט מיט קנאספען אדער מיט ארויסגעשפראצטע צווייגלעך.

spruce *n., a. and v.* (ספרוהס) אן עגלע, א יעלאווער בוים, א קיעפער, א טאנען-בוים, א סאסנע; שפראסען-ביער [ביער געמאכט פון זאפט פון קיעפער-בוימער אדער טאנענבוימער אנשטאט האפען]; נעט; געפוצט, פראנטיש; אויספוצען, מאכען נעט, מאכען פראנטיש; זיך אויספוצען.

Spruce

spruce'-beer *n.* (ספרוהס'-ביער) שפראסען-ביער (ביער געמאכט מיט זאפט פון קיעפער-בוימער אדער טאנענבוימער אנשטאט האפען).

spruce'-fir *n.* (ספרוהס'-פויר) די עגלע, דער יעלאווער בוים. ז. *spruce*

spruce'-grouse *n.* (ספרוהס'-גראוס) די קאנאדישע וואלד-הוהן. ז. איל. *"N. A. Game Birds"*

spruce'ly *adv.* (ספרוהס'-לי) נעט; גע-פוצט; פראנטיש.

spruce'ness *n.* (ספרוהס'-נעס) נעטקייט; געפוצטקייט, פראנטישקייט.

spruce'-o'cher *n.* (ספרוהס'-או'-קער) ברוינער אדער געלבער אקער [אזא מי-נעראל]. ז. *ocher*

spruce'-par'tridge *n.* (ספרוהס'-פאר'-טרידזש) ז. *spruce-grouse*

spru'cify *v.* (ספרוה'-סי-פאי) מאכען נעט; אויספוצען.

sprue *n.* (ספרוה) די עפנונג אין א פורם, דורך וועלכער עס ווערט אריינגעגאסען דאס געשמאלצענע מעטאל; די ארויס-שטארצונג וואס עס בלייבט אויף א מע-טאל-גוס-שטיק פון דער עפנונג פון דער פורם, דורך וועלכער דאס מעטאל איז אריינגעגאסען געווארען.

sprug *v.* (ספראג) מאכען נעט; אויס-פוצען.

sprung (ספראנג) פער'שכור'ט; געשפרונ-גען, ארויסגעשפראצט, ארויסגעבראכט. ז. *spring*

sprunt *v.* (ספראנט) ארויסקומען, ארויס-שפראצען; א שפרונג טהאן פארויס, ארויסשפרינגען.

sprunt up (ספראנט אפ) אויפקאכען, ווערען אין כעס.

spry *a.* (ספראי) קרעפטיג, לעבעדיג, מונ-טער, לוסטיג.

spud *n. and v.* (ספאד) אזא דיקעס מעסער אדער קינזשאל; א קליינער גראב-אייזען; אן אינסטרומענט עהנליך צו א גראב-אייזען; א קורצע, דיקע זאך; א קנײדעל; א קארליק; א קארטאפעל; אנ-שניידען אדער אבגראבען מיט א קליינעם גראב-אייזען.

spud'dle *v.* (ספאדל) גראבען.

spud'dy *a.* (ספאד'-אי) קורץ און פעט.

spue *v.* (ספיו) ז. *spew*

spuke *n.* (ספיוק) ז. *spook*

spume *n. and v.* (ספיום) שוים, פיענע; שוימען.

spumes'cence *n.* (ספיו-מעס'-ענס) שוימיגקייט.

spumes'cent *a.* (ספיו-מעס'-ענט) שוי-מיג.

spumif'erous *a.* (ספיו-מיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס שוים.

spu'miness *n.* (ספיו'-מי-נעס) שוימיג-קייט.

spu'mous *a.* (ספיו'-מאס) שוימיג; וואס בעשטעהט פון שוים.

spu'my *a.* (ספיו'-מי) שוימיג, בעדעקט מיט שוים.

spun (ספאן) געשפונען; אנגעצויגען, אויסגעצויגען. ז. *spin*

spun gold (ספאן גאולד) געשפונענעס גאלד, גאלד-פעדים.

spunk *n. and v.* (ספאנק) צינד-האלץ; צונטער; מוטה, קוראזש; היציגער טעמ-פעראמענט; היציגקייט; ווידערשטאנדס-קראפט, אויסהאלטונגס-קראפט; זיך אנ-צינדען, אויפפלאמען, א פינקעל טהאן.

spunk up (ספאנק אפ) ארויסצייגען מוטה, קוראזש, אויסדויער-קראפט אדער ווידערשטאנדס-קראפט.

spun'ky *a.* (ספאנ'-קי) היציג, פייעריג; מוטיג; וואס וויל זיך ניט אונטערגעבען אדער זיך אנערקענען פאר בעזיעגט.

spun'-out *a.* (ספאנ'-אוט) פאנאנדער-געצויגען.

spun sil'ver (ספאן סיל'-ווער) גע-שפונענעס זילבער, זילבער-פעדים.

spur *n. and v.* (ספויר) א שפארן; אן ארויסשטארצונג, עטוואס עהנליכעס צו א שפארען [ווי א פלאנצען-ווארצעל, דער הארנדינער אנוואוקס אויף א פויגעלשען פוס, די אייזענדלעך אויף א טעלעגראף-סלופ, אן וועלכע מען האלט זיך אן ביים ארויפקלעטערען א. ז. וו.]; אן אנשטויס, אן אנטריב, אן אנרעגונג; שפארנען, טריי-בען מיט די שפארען; אנטרייבען, אנרעגען צו עפעס; זיך יאגען, זיך שטופען, שטרע-בען; אנטהאן שפארען, בעזארגען מיט שפארען.

spur'-gall *n. and v.* (ספויר'-גאהל) א שפארען-וואונד אדער שפארען-צייכען [ביי א פערד]; אנרייבען א וואונד מיט די שפארען, לאזען א סימן אויף א פערד'ס פעל פון די שפארען.

spurge *n.* (ספוירדזש) די וואלפס-מילך [אזא פלאנצע]. ז. *Euphorbia*

spur'-gear *n.* (ספויר'-גיער) ז. *spur-gearing*

spur'-gear'ing *n.* (ספויר'-גיער'-אינג) א מאשין-בעטריעב פון צאהן-רעדער.

spurge'-lau'rel *n.* (ספוירדזש'-לאה'-רעל) ציילאנד [אזא אימער-גרינער לאר-בער-עהנליכער קוסט. זיין קארע ווערט גע-ברויכט אין פאפיער-פאבריקאציאן].

spurge'-ol'ive *n.* (ספוירדזש'-אל'-איוו) ז. *mezereon*

spu'rious *a.* (ספיו'-רי-אס) ניט עכט, ניט ריכטיג, געפעלשט, פאלש; אוננעזעצ-ליך, ניט כשר [וועגען א קינד].

spu'riously *adv.* (ספיו'-רי-אס-לי) אויף אן אונעכטען, ניט ריכטיגען אדער פאלשען אופן; אויף אן אוננעזעצליכען אדער ניט כשר'ען שטייגער.

spu'riousness *n.* (ספיו'-רי-אס-נעס) ניט-עכטקייט, ניט-ריכטיגקייט; פאלשקייט, געפעלשטקייט; אוננעזעצליכקייט, ניט-כשר'קייט [ווי פון א קינד].

spur'-leath'er *n.* (ספויר'-לעטה'-ער) א שפארען-לעדערעל [א לעדערעל צוצו-בינדען א שפארע צום שוך].

spur'-leg'ged *a.* (ספויר'-לעג'-עד) מיט שפארען אויף די פיס [ווי געוויסע אינ-זעקטען, וואס האבען שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיסעלעך].

spur'less *a.* (ספויר'-לעס) וואס האט ניט קיין שפארען.

spurn *v. and n.* (ספוירן) דרינגען, א קלאפ טהאן אדער א שטויס טהאן מיט'ן פוס; צוריקשטויסען, צוריקווייזען אדער בעהאנדלען מיט פעראכטונג; א דרינג; א שטויס מיט'ן פוס.

spur'ner *n.* (ספויר'-נער) איינער וואס שטויסט אב, ווייזט צוריק אדער בעהאנ-דעלט מיט פעראכטונג.

spurn'water *n.* (ספוירנ'-וואה-טער) אזא רינווע אויף'ן פאדערשטען טייל פון א שיפס-דעק אין דער פארם פון א *V*.

spurred *a.* (ספויררד) מיט שפארען; מיט שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען.

spur'rer *n.* (ספויר'-ער) א רייטער מיט שפארען; איינער אדער עטוואס וואס רעגט אן אדער מונטערט אויף צו עפעס.

spur'rey *n.* (ספאר'-אי) ז. *spurry*

spur'rier *n.* (ספויר'-יער) א שפארען-מאכער.

spur′-roy′al *n.* (ספויר′-ראָי′-על) אַ פּאַרצייטיגע ענגלישע גאָלדענע מטבע פון 15 אָדער 16½ שילינג.

spur′ry *n.* (ספּאַר′-אי) ספּערגעל אָדער שפּאַרק [אַזאַ גראָז].

spurt *v. and n.* (ספּוירט) 1. אַ שפּריץ טהאָן, אַ גאָס טהאָן, זיך אַ גאָס טהאָן, אַ שטראָם טהאָן; 2. זיך אַ יאָג טהאָן, מאַכען אַ פּלעצליכע שטאַרקע אָדער קורץ-דויערענדע אַנשטרענגונג [הויפּטזעכליך ביי אַ וועט-לויף]; 3. אַ שפּריץ, אַ גאָס, אַ שטראָם; 4. אַ קורץ-דויערענדער פּלעצליכער אויסברוך; 5. אַ פּלעצליכע, קורץ-דויערענדע שטאַרקע אַנשטרענגונג [הויפּטזעכליך אין אַ וועט-לויף, אין וועט-רודערען א. ז. וו.].

1. The victim's blood **spurted** upon the murderer's face. 2. The runners **spurted** desperately trying to overreach one another. 4. She showed a sudden **spurt** of jealousy.

spur′-track *n.* (ספּויר′-טרעק) אַ זייטיגע אָבצווייגונג פון אַן אייזענבאַהן-ליניע.

spur′-tree *n.* (ספּויר′-טריע) דאָס נעלבע פּיערעל-האָלץ [אַזאַ וועסט-אינדישעם בוימעל].

spur′way *n.* (ספּויר′-הוויי) אַ רייט-וועג; אַ שמאָלער וועג.

spur′-wheel *n.* (ספּויר′-הוויעל) אַ צאָהן-ראָד.

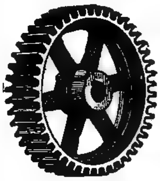
Spur-wheel

spur′wing *n.* (ספּויר′-הווינג) דער שפּאָרען-פליגעל [אַ פויגעל וואָס האָט אַ האָרנדיגען אַנוואוקס אויף די עקען פון די פליגעל-פעדערען].

spur′-winged *a.* (ספּויר′-הווינגד) וואָס האָט אַ האָרנדיגען אַנוואוקס אויף די עקען פון די פליגעל-פעדערען [וועגען געוויסע פויגלען].

spur′wort *n.* (ספּויר′-הוואירט) די פעלד-מאַרענע אָדער פעלד-קראַפּ. ז. ***field-madder***.

sputa′tion *n.* (ספּיו-טיי′-שאָן) דאָס שפּייען; שפּייעכץ; ליחה.

sput′ter *v. and n.* (ספּאַט′-ער) 1. שפּריצען מיט שפּייעכץ; 2. שפּריצען מיט גערויש; 3. שפּריצען מיט ווערטער, ריידען שנעל, אויפגערעגט און אונקלאָר; 4. שפּריצונג מיט שפּייעכץ; שפּייעכץ; דער גערויש פון שפּריצען; 5. גערויש, ליאַרם; אַן אויפגערעגטער, היציגער געשפּרעך.

2. The candle **sputters** smoke. 3. Highly incensed, he **sputtered** out the basest accusations against his friends.

sput′terer *n.* (ספּאַט′-ער-ער) איינער וואָס שפּריצט שפּייעכץ; עמוואָס וואָס שפּריצט; איינער וואָס שיסט מיט ווערטער, רעדט שנעל, אויפגערעגט און אונקלאָר.

spu′tum *n.* (ספּיו′-טאָם) שפּייעכץ, סלינע; ליחה.

spy *v. and n.* (ספּאַי) שפּיאָנירען; נאָכקוקען; בעאָבאַכטען; אויסגעפינען, ענטדעקען; אויספאָרשען, אונטערזוכען, אויסזעהן, אויסקוקען; אַ שפּיאָן.

spy′-glass *n.* (ספּאַי′-גלעס) אַ שפּאַקטיוו, אַ קליינער האַנד-טעלעסקאָפּ.

spy′-hole *n.* (ספּאַי′-האָול) אַ קוק-לאָך, אַ לאָך צום נאָכקוקען אָדער נאָכשפּיאָנירען.

spy′ism *n.* (ספּאַי′-איזם) שפּיאָנערײַ, דאָס שפּיאָנירען; דאָס סיסטעם פון בענוצען שפּיאָנען.

spy′-mon′ey *n.* (ספּאַי′-מאַנ′-אי) שפּיאָנען-געצאָהלט.

sq. אַבקירצונג פון ***square*** [קוואַדראַט].

squab *a., n. and v.* (סקהוואָב) פעט; גראָב; אונגעלומפּערט; אַ זאַפּע; אַ יונגע טויב; אַ דיקע און ווייכע זאַך; אַ קורצער און דיקער מענש; אָנשטאָפּען [ווי אַ קישען].

squabash′ *v.* (סקהווע-בעש′) צוקוועטשען, דערשטיקען, דערווערגען.

squab′bish *a.* (סקהוואָב′-איש) דיק, פעט, שווער.

squab′ble *v. and n.* (סקהוואָבל) שטרייטען, צאַנקען, זיך קריגען; אין דרוקעריי — אויסמישען, ברייגגען אין אונאָרדנונג אַנגעזעצטע שריפט; אַ שטרייט, אַ צאַנק, אַ געשלעג.

squab′bler *n.* (סקהוואָב′-לער) אַ צאַנקער, אַ שטרייטער, אַן אַרומקריגער, אַ שרייער.

squab′by *a.* (סקהוואָב′-אי) דיק און קורץ.

squac′co *n.* (סקהוועק′-אָו) אַזאַ קליינע אייראָפּעאישע צאַפּליע אָדער בוטשאַן [אַ זומפּ-פויגעל].

squad *n. and v.* (סקהוואָד) אַ ראָטע, אַ קליינע אַבטיילונג [סאָלדאַטען אָדער פּאָליציסטען]; צוטיילען אין ראָטעס.

squad′ron *n. and v.* (סקהוואָד′-ראָן) אַ סקאַדראָן, אַ ראָטע קאַוואַלעריסטען; אַן אַבטיילונג פון אַ קריעגס-פלאָטע, אַן אַבטיילונג פון קריעגס-שיפען; אַ קוואַדראַט, אַ פיער-עק; אויסבילדען אַ סקאַדראָן; מאַכען אין אַ געוויסען סדר; איינאָרדנען.

squail *n. and v.* (סקהווייל) אַ דיסק אָדער קענעל וואָס ווערט בענוצט אין אַ געוויסען קעגעל-שפּיעל אויף אַ רונדען ברעט [ז. ***squails***]; ציעלען אָדער וואַרפען מיט שטעקלעך אָדער קעגלען אין אַ געוויסען פּונקט.

squail′-board *n.* (סקהווייל′-באָורד) אַ רונד ברעט פאַר אַ געוויסען קעגעל-שפּיעל. ז. ***squails***.

squails *n.* (סקהווייל) אַזאַ שפּיעל וואו קעגלען אָדער דיסקען ווערען געשנעלט פון ברעג פון אַ רונדען ברעט צו אַ געוויסען פּונקט אין צענטער.

squal′der *n.* (סהוואָל′-דער) אַ מין זשעלע-פיש. ז. ***jellyfish***.

squale *n. and v.* (סקהווייל) ז. ***squail***.

squal′id *a.* (סקהוואָל′-איד) זעהר שמוציג; גראָב; אונריין.

The poor are compelled to live in **squalid** neighborhoods.

squalid′ity *n.* (סקהוואָ-ליד′-אי-טי) ז. ***squalidness***.

squal′idly *adv.* (סקהוואָל′-איד-לי) אויף אַ שמוציגען, אונריינעם שטייגער.

squal′idness *n.* (סקהוואָל′-איד-נעס) שמוציגקייט; גראָבקייט; אונריינקייט.

squa′liform *a.* (סקהוויי′-לי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ האַיפיש; ענליך צו אַ האַיפיש.

squall *n. and v.* (סקהוואָהל) אַ שקוואַל, אַ פּלוצליכער שטאַרקער שטורם פון ווינד אויפ'ן ים; אַ געשריי; אַ יללה; אַ ליעבלינגס-קינד; אַ קעצעלע; אויסשרייען; מאַכען קולי-קולות.

squall′er *n.* (סקהוואָהל′-ער) אַ שרייער.

squall′y *a.* (סקהוואָהל′-אי) 1. שקוואַליג, מיט אָפטע פּלוצליכע שטויסען פון ווינד; שטורמיג; 2. דראָהענד; מיט סמנים פון אַ שלעכטען סוף; 3. שלעכט געוועבט, מיט פיעל קניפּלעך.

2. Things began to look **squally**.

squal′or *n.* (סקהוואָל′-אָר) שמוץ, אונריינקייט, פוילעניש.

squam *n.* (סקהוואָם) אַזאַ מאַטראָזען-היטעל פון געאוילטען, וואַסער-זיכערען שטאָף.

squa′ma *n.* (סקהוויי′-מאַ) אַ שאָלעכץ, אַ שופּ, אַ לוסקע; אַ דינער, שופּען-ענליכער טייל פון אַ ביין.

squa′mate *a.* (סקהוויי′-מייט) שופּיג, בעדעקט מיט שופּען; אין אַנאַטאָמיע — וואָס האָט די פאָרם פון אַ שופּ אָדער לוסקע.

squa′mated *a.* (סקהוויי′-מיי-טער) ז. ***squamate***.

squama′tion *n.* (סקהוויי-מיי′-שאָן) דאָס זיין בעדעקט מיט שופּען [ווי געוויסע שלאַנגען, עקדעשען א. ז. וו.].

squame *n.* (סקהווייים) אַ שופּ, אַ שאָלעכץ פון אַ חיה.

squamel′late *a.* (סקהוויי-מעל′-אייט) וואָס האָט קליינע שופּען.

squamif′erous *a.* (סקהווע-מיפ′-ע-ראָס) ז. ***squamigerous***.

squa′miflorous *a.* (סקהוויי′-מי-פלאָו-ראָס) אין באָטאַניק — וואָס האָט שופּען-פאָרמיגע בליהונגען.

squa′miform *a.* (סקהוויי′-מי-פאָרם) שופּען-פאָרמיג; וואָס האָט די פאָרם פון אַ לוסקע.

squamig′erous *a.* (סקהווע-מידזש′-ע-ראָס) שופּיג; בעדעקט מיט שופּען אָדער לוסקעס.

squa′moid *a.* (סקהוויי′-מאָיד) ז. ***squamiform***.

squa′mose *a.* (סקהוויי′-מאָוס) שופּיג, בעדעקט מיט שופּען.

squa′mous *a.* (סקהוויי′-מאָס) שופּיג, שאָליג, בעדעקט מיט שופּען.

squam′ula *n.* (סקהוועמ′-יו-לאַ) אַ קליינער שופּ אָדער שאָלעכץ [ביי חיות און פּלאַנצען].

squam′ulate *a.* (סקהוועמ′-יו-לייט) וואָס האָט קליינע לוסקעס אָדער שופּען.

squam′ule *n.* (סקהוועמ′-יול) ז. ***squamula***.

squam′ulose *a.* (סקהוועמ′-יו-לאָוס) ז. ***squamulate***.

squan′der *v. and n.* (סקהוואָנ′-דער) פערשווענדען; צושטרייען, צושפּרייטען; פערשווענדונג.

squan′derer *n.* (סקהוואָנ′-דער-ער) אַ פערשווענדער.

squan′deringly *adv.* (סקהוואָנ′-דער-אינג-לי) פערשווענדעריג, אויסברייגנענדיג.

square *n., v., a. and adv.* (סקהוועהר) אַ קוואַדראַט, אַ פיער-עק; איינס פון די פיער-עקיגע קעסטלעך אויף אַ שאַך-ברעט; אַ ווינקעל-לינעאַל [אַזאַ לינעאַל אין דער פאָרם פון אַן *L* אָדער *T* צו צייכענען אָדער צו מעסטען רעכטע ווינקלען]; אַן אָפּענער פּלאַץ אין אַ שטאָדט אָדער דאָרף וואו צוויי אָדער עטליכע גאַסען שניידען זיך איבער; אַ קוואַרטאַל [אַ קוואַדראַטער פּלאַץ וואָס איז פערבויט מיט הייזער און בילדעט אויס די ווינקלען פון פיער גאַסען]; אין מאַטעמאַטיק — אַ קוואַדראַט-צאָהל [דער פּראָדוקט וואָס בעקומט זיך פון כפל'ען אַ צאָהל אויף איהר אַליין]; אַ מחנה סאָלדאַטען אין אַ קוואַדראַט-פאָרם; צוגעפּאַסטקייט, ריכטיגקייט; עהרליכקייט; מאַכען קוואַדראַט אָדער

פיער⸗עקיג; אויסבילדען אין דער פארם פון א רעכטען ווינקעל; מאכען רעכט⸗ווינקעלדיג; אויסגלייכען [א חשבון], סלוק'ען; צופּאסען איינס צו דעם אנדערען; מאכען פּראָפּאָרציאָנעל אדער פּערהעלטניסמעסיג; אין מאטעמאטיק — שטעלען אין א קוואדראט⸗צאהל [כפל'ען א צאהל אויף איהר אליין]; געפינען דעם עקוויוואלענט אדער די גלייכע מאס פון א קוואדראט⸗מאס [ווי למשל, איין קוואדראט⸗פוס ענטהאלט 144 קוואדראט⸗צאל]; זיין אין א קוואדראט⸗פארם; קוואדראטנע, פיער⸗עקיג; רעכט⸗ווינקעלדיג; וואס קען אויסגעשטעלט אדער אויסגעדריקט ווערען אין קוואדראטען [ווי א קוואדראט⸗מאס]; גערעכט, עהרליך, יושר'דיג; גערעכטיג; קוויט, אויסגעגליכען [וועגען חשבונות], גע'סלוק'ט; פאלשטענדיג, אבסאלוט, ניט צווייזייטיג; פעסט געבויט; סאליד, אנשטענדיג, פול; צוגעפּאסט, ריכטיג; אין מאטעמאטיק — ערהויבען אין קוואדראט, גע'כפל'ט אויף זיך אליין; גלייך, פונקט, אין א גלייכער ריכטונג.

square accounts' (סקהוועהר ע־קאונטס') אויסגלייכען די חשבונות.

square'-built *a.* (סקהוועהר'–בילט) געבויט פיער⸗עקיג; ווינקעלדיג; קורץ און דיק; סאליד.

He was a short, **square-built** old fellow.

square dance (סקהוועהר דענס) א טאנץ פון צוויי, פיער אדער אכט פאר [ווי א קאדריל].

square'-head'ed *a.* (סקהוועהר'–העד'–עד) מיט א פיער⸗קאנטיגען שפּיץ אדער קאפּ.

square'ly *adv.* (סקהוועהר'–לי) אין א קוואדראט⸗פארם, פיער⸗קאנטיג; אויף א ריכטיגען, עהרליכען שטייגער; גענוים, זיכער, אבסאלוט.

square man in the square place (סקהוועהר מען אין טהי סקהוועהר פּליים) דער ריכטיגער מאן אויף דעם ריכטיגען פּלאץ.

square'ness *n.* (סקהוועהר'–נעס) קוואדראטנעקייט, פיער⸗עקיגקייט; ריכטינקייט; עהרליכקייט.

square num'ber (סקהוועהר נאמ'–בער) א קוואדראט⸗צאהל [א צאהל וואס איז דער פּראָדוקט פון אן אנדער צאהל, וועלכע איז גע'כפל'ט אויף זיך אליין, ווי למשל, 25 איז די קוואדראט⸗צאהל פון 5, ווייל 5×5=25].

square'-rigged *a.* (סקהוועהר'–ריגד) ביי וועלכער די הויפּט זעגלען הענגען אראב פון האריזאנטאלע באלקענס וואס זיינען פון מיטען צוגעבונדען צו די מאסטען [וועגען א שיף].

square root (סקהוועהר רוהט) אין מאטעמאטיק — דער קוואדראט⸗ווארצעל [דער ווארצעל פון א קוואדראט⸗צאהל, ווי למשל, דער ווארצעל פון 25 איז 5]. ז. *square number*

square'-set *a.* (סקהוועהר'–סעט) ז. *square-built*

square'-shoul'dered *a.* (סקהוועהר'–שאול'–דערד) מיט ברייטע ווינקעלדיגע שולטערען אדער אקסלען.

square'-spot'ted *a.* (סקהוועהר'–ספּאט'–עד) מיט פיערקאנטיגע פלעקען [וועגען געוויסע באבעלעך אדער זומערפויגעלעך].

square'-stern *n.* (סקהוועהר'–סטוירן) אזא שיף, ביי וועלכער דאס הינטערשטע ווענטעל איז פיער⸗קאנטיג [ניט רונד].

square the cir'cle (סקהוועהר טהי סוירקל) מאכען א קוואדראט פון א קרייז; שטרעבען צו טהאן עפּעס אונמעגליכעס.

square'-toes *n.* (סקהוועהר'–טאוז) א צופינקטליכער, פאָרמאליסטישער, אלטמאדישער מענש.

squar'ing *n.* (סקהוועהר'–אינג) דאס מאכען קוואדראטיש אדער פיער⸗עקיג.

squar'rose *a.* (סקהווער'–אוס) אין ביאלאגיע — בעדעקט מיט שופּען⸗עהנליכע אנוואקסונגען [וועגען געוויסע פלאנצען און אינזעקטען].

squar'rous *a.* (סקהווער'–אס) ז. *squarrose*

squar'rulose *a.* (סקהווער'–או–לאוס) אין באטאניק — שארסטיג, בעדעקט אדער בעוואקסען ווי מיט קליינע שופּען.

squash *v. and n.* (סקהוואש) קוועטשען, צוקוועטשען; א קוואטש, א קוואטשיגע אדער ווייכע זאך; די צוקוועטשונג; דער קלאפּ פון א קוואטשיגער ווייכער זאך, ווען זי פאלט אראב; א קירבעס; די שנויץ⸗מויז [ז. *muskrat*].

squash'er *n.* (סקהוואש'–ער) א צוקוועטשער, א צושמעטערער.

squash'y *a.* (סקהוואש'–אי) קוואטשיג, בלאטיג.

squat *v., a. and n.* (סקהוואט) זיך איינקארטשען, זיך צונויפבויגען, זיצען הארט צו דער ערד [וועגען חיות]; זיצען איינגעקארטשעט [וועגען מענשען]; זיך בעזעצען אויף א שטיק לאנד, ניט האבענדיג קיין אייגענטומס⸗רעכט דארויף; קורץ און דיק; איינגעקארטשעט; דאס זיצען איינגעקארטשעט.

squat'ter *n.* (סקהוואט'–ער) א סקוואטער, א קאלאניסט וואס בעזעצט זיך אויף א פרייען שטיק לאנד, ניט האבענדיג קיין אייגענטומס⸗רעכט דארויף; אין אויסטראליען — איינער וועלכער בעקומט פון דער רעגיערונג פרייעס לאנד פאר פּאשע פאר זעהר א קליינע אבצאהלונג.

squattoc'racy *n.* (סקהוואט–אק'–רע–סי) אין אויסטראליען — די רייכע פיהציכטער, וועלכע בעזיצען גרויסע שטיקער לאנד פאר פּאשע.

squat'ty *a.* (סקהוואט'–אי) קורץ און דיק; נידריג געזעצט.

squaw *n.* (סקהוואה) אן אינדיאנערין, א ווייב, א פרוי [אין דער שפּראך פון די אמעריקאנישע אינדיאנער].

squawk *v. and n.* (סקהוואהק) קוויטשען אדער פּישטשען אויף א הויכען קול; א הויכער אדער שארפער קוויטש; די אמעריקאנער נאכט⸗צאפּליע [אזא זומפּ⸗פויגעל].

squaw'ker *n.* (סקהוואה'–קער) איינער אדער עפּעס וואס קוויטשעט.

squaw'-man *n.* (סקהוואה'–מען) א ווייסער, וועלכער האט געהייראט אן אינדיאנערין און לעבט ווי אן אינדיאנער.

squeak *v. and n.* (סקהוויעק) קוויטשען, פּישטשען, סקריפּען; ארויסגעבען א סוד, אויסזאגען פון חדר, פערראטהען די חברים; ארויסדרעהען זיך פון א פערפליכטונג; א קוויטש, א פּישטשע, א סקריפּ.

squea'ker *n.* (סקהוויע'–קער) א קוויטשון, א קוויטשער; איינער אדער עפּעס וואס פּישטשעט אדער קוויטשעט; א יונגער פויגעל; אזא אויסטראלישע קראהע אדער וואראנע; איינער וואס זאגט אויס פון חדר, א פעררעטהער פון זיינע חברים.

squea'kily *adv.* (סקהוויע'–קי–לי) קוויטשענדיג; מיט א פּישטשענדען קול.

squea'kingly *adv.* (סקהוויע'–קינג–לי) ז. *squeakily*

squea'ky *a.* (סקהוויע'–קי) קוויטשענד, פּישטשענד.

squeal *v. and n.* (סקהוויעל) שרייען, קוויטשען [ווי פון וועהטאג, כעס, אונגעדולד]; ארויסגעבען די חברים, אויסזאגען פון חדר; מסר'ען; א שארפער, גרילצענדער געשריי.

squea'ler *n.* (סקהוויע'–לער) איינער וואס זאגט אויס פון חדר; א מוסר, א פערדעטהער פון זיינע חברים; א קוויטשון, א קוויטשער; א יונגע טויב; דער אמעריקאנער רעגען⸗פייפער [אזא פויגעל, ז. *golden plover*]; אזא ים⸗ענטעל [ז. *harlequin duck*]; די מויער⸗שוואלב [אזא אייראפּעאישע שוואלב].

squea'mish *a.* (סקהוויע'–מיש) וועמען עס נעהמט אן שנעל אן איבעלקייט אדער גיט⸗נוטקייט; זעהר איידעל; מיט א פּעראיידעלטען מאגען; איבערקלייבעריש; וואס איז א גרויסער בעל⸗מקפּיד; צו פרום, צו נעוויסענהאפט.

He is squeamish about accepting favors from opponents.

squea'mishly *adv.* (סקהוויע'–מיש–לי) אויף א צו איידעלען שטייגער; זייענדיג זעהר איבערקלייבעריש; אויף א צו פרומען אדער צו געוויסענהאפטען שטייגער.

squea'mishness *n.* (סקהוויע'–מיש–נעס) דאס זיין צו איידעל; דאס זיין איבערקלייבעריש; דאס זיין צו פרום אדער צו געוויסענהאפט.

squeege *v. and n.* (סקהוויעדזש) ז. *squeeze*

squeezabil'ity *n.* (סקהוויע–זע–ביל'–אי–טי) דריקבארקייט; דאס לאזען זיך דריקען אדער קוועטשען.

squee'zable *a.* (סקהוויע'–זעבל) דריקבאר, וואס לאזט זיך דריקען אדער קוועטשען.

squeeze *v. and n.* (סקהוויעז) דריקען, קוועטשען; פּרעסען; אויספּרעסען, אויסקוועטשען; אריינקוועטשען; זיך דורכקוועטשען, זיך דורכשפּארען; א דריק, א קוועטש; קוועטשונג.

squeeze out (סקהוויעז אוט) אויספּרעסען, אויסקוועטשען.

squee'zer *n.* (סקהוויע'–זער) איינער אדער עפּעס וואס פּרעסט אדער דריקט.

squee'zing *n.* (סקהוויע'–זינג) פּרעסונג, דריקונג; דאס וואס ווערט אויסגעפּרעסט אדער אויסגעדריקט.

squelch *n. and v.* (סקהוועלטש) א צושמעטערענדער קלאפּ; א שווערער פאל; צושמעטערען, פערניכטען; דערשלאגען; צושמעטערט ווערען.

squib *n. and v.* (סקהוויב) א ראקעט פון פייערווערק; א וויציגער אויסדרוק, א סאטירע; א פּאסקוויל, א שפּאט⸗בריעף; שפּאטען, שטעכען מיט רייד; שרייבען א סאטירע אויף אימעצען.

squib'bish *a.* (סקהוויב'–איש) וואס פּערבלענדעט אויף א ווייל; שרייעריש בלענדענד; ווי א בליץ.

squid *n. and v.* (סקהוויד) דער קאלמאר [אזא קליינער טינט⸗פיש (ז. *cuttlefish*), וואס ווערט געברויכט אנצושפּעען אויף א ווענטקע אלס א קעדער אדער צוציהונגס⸗שפּייז צו כאפּען פיש]; א קינסטליך⸗געמאכטער קאלמאר, וואס דיענט אלס קעדער צו כאפּען פיש; כאפּען פיש מיט קינסטליך⸗געמאכטען קאלמאר.

squid'ding *n.* (סקהוויד'–אינג) דאס כאפּען פיש מיט א קאלמאר. ז. *squid*

squid'-jig'ging *n.* (סקהוויד'-דזשיג'-אינג) ז. ***squidding***

squig'gle *v.* (סקהוויגל) זיך דרעהען ווי אן אאל אדער ווירנע; שווינקען דעם האלז, גארגלען.

squill *n.* (סקהוויל) אין באטאניק—די ים-ציבעלע [אזא דרום-אייראפעאישע פלאנצע, וואס ווערט אפט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל אבצופיהרען השתנה]; אין זאאלאגיע—די סקווילע [אזא קליינער ים-ראק וואס האט די פארם פון א מאנטיס-היישעריק. ז. ***Mantis***].

Squill

squinch *n.* (סקהווינטש) אין ארכיטעקטור — א קליינע ארקע אדער בוינען וואס ווערט אויסגעמויערט איבער א ווינקעל צו פערשטארקעןביידע זייטען.

squint *v., a. and n.* (סקהווינט) מאכען קאסאקע אדער קרום-אויגיג; קוקען מיט האלב-פערמאכטע אויגען; קוקען אויף עפעס פון דער זייט; קרום קוקען; א ווינק טהאן; אנדייטען אינדירעקט; מרמז זיין; קאסאקע, קרום-אויגיג; קרום, ניט דירעקט; סטראביזם, קרום-אויגינקייט; דאס קוקען קרום, אן איינזייטיגער בליק; א קרומע אדער אינדירעקטע נייגונג אדער שטרעבונג.

squin'ter *n.* (סקהווינ'-טער) איינער וואס קוקט קאסאקע; א קרום-אויגיגער מענש.

squint'-eyed *a.* (סקהווינט'-איד) מיט קאסאקע אויגען; מיט א קרומען בליק; בייזהאפט, פיינדליך.

squin'ting *n.* (סקהווינ'-טינג) קרום-אויגינקייט.

squin'tingly *adv.* (סקהווינ'-טינג-לי) קרום-אויגיג; קאסאקע.

squire *n.* (סקהוואיר) א לאנד-איינענטימער אין ענגלאנד, וואס איז א פריעדענס-ריכטער; א פריעדענס-ריכטער, א לאקאלער אדער ארטיגער ריכטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן עהרען-טיטול; אן אדעל-טיטול נידריגער אלס ריטער; א קאוואליער, א דאמען-בעגלייטער, א דאמען-פערעהרער; א פראנט.

squire a la'dy (סקהוואיר ע ליי'-די) נאכגעהן אדער אפט בעזוכען א דאמע.

squire'arch *n.* (סקהוואיר'-ארק) א גרויסער לאנד-בעזיצער אין ענגלאנד; אן ענגלישער לאנד-בעזיצער וואס איז א פריעדענס-ריכטער.

squire'archy *n.* (סקהוואיר'-אר-קי) די גרויסע לאנד-בעזיצער [אין ענגלאנד], דאס יונקערטום אין ענגלאנד.

squireen' *n.* (סקהוואיר-איען') אין אירלאנד — א קליינער גוטס-בעזיצער.

squire'hood *n.* (סקהוואיר'-הוד) די יונקערשאפט; די לאגע און ווירדע פון א לאנד-יונקער.

squire'ly *adv. and a.* (סקהוואיר'-לי) מעשה לאנד-יונקער; לאנד-יונקעריש.

squire'ship *n.* (סקהוואיר'-שיפ) ז. ***squirehood***

squir'ess *n.* (סקהוואיר'-עס) די פרוי פון א לאנד-יונקער.

squirm *v. and n.* (סקהוואירם) זיך שלענגלען, זיך דרעהען מיט'ן קערפער [ווי א ווארים]; קלעטערען ארויף, דרעהענדיג מיט'ן קערפער; דאס דרעהען אדער בויגען דעם קערפער [ווי א ווארים].

squir'rel *n.* (סקהוואר'-על) א וועווערקע.

squir'rel-fish *n.* (סקהוואר'-על-פיש) אזא פיש וואס איז בעוואקסען מיט שארפע שטאכלען כמעט איבער'ן גאנצען קערפער.

squir'rel-mon'key *n.* (סקהוואר'-על-מאנ'-קי) ז. ***marmoset***

squirt *v. and n.* (סקהווירט) שפריצען, בעשפריצען; א שפריץ טהאן; א שפריצער; א שפריץ [פון וואסער]; א שוואכער מאגען; דאס לאקסירען; א נראבער יונג; א קליין מענשעלע וואס האלט זיך פאר א גרויסען לייט.

squir'ter *n.* (סקהוואיר'-טער) א שפריצער [איינער וואס שפריצט].

squir'y *n.* (סקהוואיר'-אי) דאס יונקערטום, דער לאנד-אדעל.

squob *a., n. and v.* (סקהוואב) ז. ***squab***

Sr. פערקירצונג פון ***senior***

S. S. ראשי תבות פון ***Sunday-school*** אדער פון ***steamship***

ss. פערקירצונג פון ***scilicet***, נעמליך [ווערט נעברויכט אין אפיציעלע דאקומענטען].

SS. פערקירצונג פון ***saints***

S. S. E. ראשי תבות פון די ווערטער ***south-southeast***

S. S. W. ראשי תבות פון די ווערטער ***south-southwest***

St. אבקירצונג פון ***street*** אדער פון ***saint***

'st *int.* (סט) סט! שא! שטיל! ז. ***hist***

stab *v. and n.* (סטעב) שטעכען, דערשטעכען; שטעכען, דערשטעכען אדער שעדיגען הינטען-ארום; פערוואונדען; וועה טהאן, שניידען, פערארזאכען ליידען [מיט ווערטער, פערלוימדונגען א. ז. וו.]; לעגען די ציגעל אין א וואנד ניט גאנץ גלייך; א שטאך [מיט א מעסער, קינזשאל א. ז. וו.]; א וואונד פון א שטאך; א וואונד אדער בעשעדיגונג וואס מען בעקומט אין דער פינסטער אדער הינטען-ארום.

stab'ber *n.* (סטעב'-ער) איינער וואס שטעכט אדער דערשטעכט; א שטעכער; אן אל.

stab'bing *n.* (סטעב'-אינג) דאס מאכען לעכער אין דעם רוקען פון א בוך [ביים איינבינדען].

stab'bingly *adv.* (סטעב'-אינג-לי) שטעכענדיג, דערשטעכענדיג; דערשטעכענדיג אדער שעדיגענדיג הינטען-ארום; מיט דער אבזיכט צו שעדיגען הינטען-ארום.

stab'bing-machine' *n.* (סטעב'-אינג-מע-שין') א מאשין דורכצושטעכען די רוקענס פון ביכער [ביים איינבינדען].

stab'bing-press *n.* (סטעב'-אינג-פרעס) ז. ***stabbing-machine***

stabil'iment *n.* (סטע-ביל'-אי-מענט) איינפעסטיגונג, בעפעסטיגונג; דאס מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער דויערהאפט; א שטיצע, אן אונטערשפארע.

stabilisa'tion *n.* (סטעב-איל-אי-זיי'-שאן) ז. ***stabilization***

stab'ilise *v.* (סטעב'-איל-איז) ז. ***stabilize***

stabil'itate *v.* (סטע-ביל'-אי-טייט) מאכען סטאביל, שטאנדהאפט, איינגעפעסטיגט אדער דויערהאפט.

stabil'ity *n.* (סטע-ביל'-אי-טי) פעסטקייט; שטאנדהאפטיגקייט; בעשטענדיגקייט, אויסגעהאלטענקייט, דויערהאפטיגקייט; די נייגונג פון א באלאנסירענדען קערפער צו קומען צוריק אין גלייכגעוויכט.

stabiliza'tion *n.* (סטעב-איל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען סטאביל אדער שטאנדהאפט; בעפעסטיגונג; דאס מאכען בעשטענדיג, אנהאלטענד אדער דויערהאפט.

stab'ilize *v.* (סטעב'-איל-איז) מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער פעסט; מאכען בעשטענדיג אדער דויערהאפט.

sta'ble *n., v. and a.* (סטייבל) א שטאל; א פיה-שטאל; א פערד-שטאל; וועט-לויף פערד פון א בעשטימטען בעל-הבית; ארייינשטעלען אין א שטאל, האלטען אין א שטאל; וואהנען, זיך אויפהאלטען [וועגען חיות]; איינשטעלען; בעפעסטיגען; מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער זיכער; אונטערשפארען, אונטערשטיצען; שטעהן פעסט, זיין פעסט אדער שטאנדהאפט; פעסט, שטאנדהאפט; בעשטענדיג, אנהאלטענד, דויערענד; ענטשלאסען.

sta'ble-boy *n.* (סטיי'בל-באי) א שטאל-יונג.

sta'ble-call *n.* (סטיי'בל-קאהל) א סיגנאל צום אנטרינקען און פוצען די פערד [אין קאוואלעריע און ארטילעריע]; די צוזאמענקונפט פון א קאוואלעריע אדער ארטילעריע-אבטיילונג צום אנטרינקען און פוצען די פערד.

sta'ble-fly *n.* (סטיי'בל-פלאי) א שטאל-פליעג, אזא בייסענדע הויז-פליעג.

sta'ble-man *n.* (סטיי'בל-מען) א שטאל-קנעכט, א שטאל-דיענער.

sta'bleness *n.* (סטיי'בל-נעס) ז. ***stability***

sta'bler *n.* (סטיי'-בלער) איינער וואס האלט פרעמדע פערד אין זיינע שטאלען פאר א בעשטימטען געצאהלט.

sta'ble-room *n.* (סטיי'בל-רוהם) פלאץ אין א שטאל; פלאץ פאר שטאלען.

sta'bling *n.* (סטיי'-בלינג) דאס אריינגעהמען אדער אריינשטעלען אין א שטאל; שטאלען; בעזארגונג מיט שטאלען.

stab'lishment *n.* (סטעב'-ליש-מענט) ז. ***establishment***

sta'bly *adv.* (סטיי'-בלי) אויף א סטאבילען שטייגער; מיט שטאנדהאפטיגקייט, מיט פעסטקייט, מיט זיכערהייט; אויף א דויערהאפטען שטייגער.

stabula'tion *n.* (סטעב-יו-ליי'-שאן) ז. ***stabling***

stac'ca *n.* (סטעק'-א) אזא תבואה-מאס פון אונגעפעהר דריי בושעל [ווערט געברויכט אין איינינע טיילען פון ענגלאנד].

staccatis'simo *a.* (סטעק-קע-טיס'-אי-מא) אין מוזיק — שטארק סטאקאטא. ז. ***staccato***

stacca'to *a.* (סטעק-קא'-טא) אין מוזיק — סטאקאטא [אבגעהאקט].

stack *n. and v.* (סטעק) א קופע; א סקירדע, א סטערדע, א סטאג [שטרוי, זאנגען א. ז. וו.]; א שטאס האלץ [108 קוביק פוס]; עטוואס אויפגעשטעלט ווי א פיראמידע; א פיראמידען-עהנליכע צוזאמענשטעלונג פון ביקסען; א קוימען; א רייה קוימענס; א קופע דרוק-פאפיער; א רייה ביכער-פאליצעס; א הויכער משופע'דיגער פעלז וואס שטארצט ארויס פון ים; אוועקלעגען אין א קופע אדער סקירדע; אונטערטאשען קארטען [אום צו בע'שווינדלען].

stack'age *n.* (סטעק'-עדזש) היי, תבואה א. ז. וו. געלעגט אין קופעס, סטאגען אדער

סקירדעס [סטערדעס]; אז אבצאהלונג אויף זאכען וואס זיינען אויסגעלעגט אין קופעס אדער סקירדעס [ווי היי, תבואה א. ז. וו.].

stack arms (סטעק ארמז) צונויפשטעלען ביקסען אין דער פארם פון א פיראמידע.

stack'-bor'er *n.* (סטעק׳-באָר׳-ער) אן אינסטרומענט דורכצולעכערען א קופע [סטאג] היי [אום אריינצולאזען פרישע לופט און פערמיידען פוילונג].

stack'er *n.* (סטעק׳-ער) א פארריכטונג ביי א דרעש־מאשין ארויפצוואווארפען שטרוי אויף א וואגען אדער אויף א קופע.

stack'-fun'nel *n.* (סטעק׳-פאנ׳-על) א פיראמידאלער געשטעל פון האלץ איז׳ם צענטער פון א סטערדע [סקירדע] קארן, שטרוי א. ז. וו. [אום אריינצולאזען לופט]. ז. *stack-stand*.

stack'-guard *n.* (סטעק׳-גארד) א צודעק פאר א קופע היי אדער פאר א סקירדע [סטערדע] תבואה.

stack'ing-band *n.* (סטעק׳-אינג-בענד) א שטעקען אדער שטריק צום בעפעסטיגען א קופע [סטאג] היי אדער א סקירדע שטרוי אדער גארבען.

stack'ing-belt *n.* (סטעק׳-אינג-בעלט) ז. *stacking-band*.

stack'ing-stage *n.* (סטעק׳-אינג-סטיידזש) א געשטעל געברויכט ביים צונויפלעגען א סטערדע [סקירדע] שטרוי, גארבען א. ז. וו.

stacks *n.* (סטעקס) 1. א גרויסע צאהל, א סך; 2. קופעס, סקירדעס; רייהען קוימענס; רייהען ביכער־פאליצעס; 3. הויכע שפיציגע פעלזען, וואס שטארצען ארויס פון וואסער. ז. *stack*.

1. He has stacks of money. 2. The room is full of stacks of books.

stack'-stand *n.* (סטעק׳-סטענד) אן אונטערלאגע פאר א קופע [סטאג] היי אדער סקירדע תבואה.

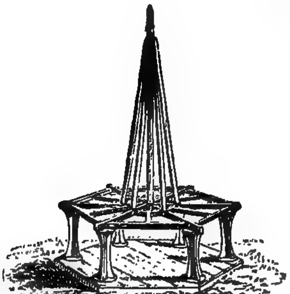

Stack-stand

stack'-yard *n.* (סטעק׳-יארד) א טויק, אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר קופעס היי אדער סקירדעס תבואה.

stac'te *n.* (סטעק׳-טיע) מירהע אדער מור [אזא שמעקעדיגער פלאנצען־זאפט]. ז. *myrrh*.

stactom'eter *n.* (סטעק-טאמ׳-ע-טער) אזא גלאז־רעהרעל צו בעשטימען די צאהל טראפענס אין צוויי פערשיעדענארטיגע פליסיגקייטען פון א גלייכער מאס.

stad'da *n.* (סטעד׳-א) אזא האנד־זעג צום אויסשניידען די צייהנדלעך אין קאמען.

stad'dle *n.* and *v.* (סטעדל) א געשטעל פאר א קופע היי אדער פאר א סקירדע תבואה; א יונג בוימעל, וואס מען לאזט איבער, ווען מען האקט אוים א וואלד; איינע פון די קופקעס היי, אין וועלכע מען ווארפט פאנאנדער א קופע היי צום טריקענען; איבערלאזען יונגע בוימלעך ביים אויסהאקען וואלד; פאנאנדערווארפען א קופע היי אין קופקעס [צום טריקענען].

stade *n.* (סטייד) א לאנדונגס־פלאץ [פאר שיפען]; א סטאדיום [אן אלט־גריכישע לענג־מאס פון אונגעפעהר 180 מעטער].

stad'holder *n.* (סטעד׳-האָל-דער) א שטאאטס־האלטער [א גובערנאטאר אדער וויצע־גובערנאטאר פון א פראווינץ אין אמאליגען נידערלאנד; דער העכסטער בעאמטער פון די אמאליגע פעראייניגטע נידערלענדישע שטאאטען].

stad'holderate *n.* (סטעד׳-האָל-דער-אייט) דאס אמט פון א שטאאט־האלטער. ז. *stadholder*.

stad'holdership *n.* (סטעד׳-האָל-דער-שיפ) ז. *stadholderate*.

sta'dia *n.* (סטיי׳-די-א) א צייטווייליגע מעסט־סטאנציע [ביי לאנד־מעסטונג]; אזא מעסט־אינסטרומענט [צו מעסטען דיסטאנצען]; דער געברויך פון דיזען מעסט־אינסטרומענט; סטאדיומס, סטאדיען [ז. *stadium*].

sta'dium *n.* (סטיי׳-די-אם) א סטאדיום [אן אלט־גריכישע וועט־לויף ארענא; אן אלט־גריכישע לענגען־מאס פון אונגעפעהר 180 מעטער]; א סטאדיע, א פעריאדע, א צושטאנד־שטופע, אן ענטוויקלונגס־שטופע [הויפטזעכליך פון א קראנקהייט].

stadt'holder *n.* (סטעט׳-האָל-דער) ז. *stadholder*.

staff *n.* (סטעף) א שטעקען, א שטאק; אן אמטס־שטאק, א פלאקען; אן אונטערשפארע, אן אונטערשטיצע; א שטאב [פון א מיליטערישער אבטיילונג], א פערזאנאל, א גרופע בעאמטע אדער אנגעשטעלטע; אין מוזיק — די נאטען־ליניען־סיסטעם [די פינף נאטען־ליניען]; אזא גיפס צו פלאסטערען אדער שטוקאטורעווען.

staff'-cap'tain *n.* (סטעפ׳-קעפ׳-טין) א שטאב־קאפיטאן [דער אויבער־קאפיטאן אין דער ענגלישער פלאטע].

staff'-comman'der *n.* (סטעפ׳-קא-מענ׳-דער) א שטאב־קאמאנדיר [אן אונטער־קאפיטאן אין דער ענגלישער פלאטע].

staff'-degree' *n.* (סטעפ׳-די-גריע׳) א פלאץ אין דער נאטען־ליניען סיסטעם [אויף די פינף נאטען־ליניען אדער צווישען זיי].

staff'-du'ty *n.* (סטעפ׳-דיו׳-טי) שטאב־דיענסט, די פליכטען פון א שטאב־אפיציער.

staffed *a.* (סטעפט) בעזארגט מיט א שטאב אדער פערזאנאל [פון בעאמטע אדער אנגעשטעלטע].

staff'-nota'tion *n.* (סטעפ׳-נא-טיי׳-שאן) נאטען־בעצייכנונג [אין מוזיק].

staff'-of'ficer *n.* (סטעפ׳-אפ׳-י-סער) א שטאב־אפיציער [איינער פון׳ם שטאב פון א מיליטערישער אבטיילונג].

staff'-sur'geon *n.* (סטעפ׳-סויר׳-דזשאן) א שטאב־דאקטאר [אין מיליטער אדער אין דער פלאטע].

staff'-tree *n.* (סטעפ׳-טריע) דער צעלאסטער [אזא בוימעל אדער אזא קלעטערענדע פלאנצע].

staff'-vine *n.* (סטעפ׳-וואין) ז. *staff-tree*.

stag *n.* and *v.* (סטעג) דער "ער"־הירש; דער "ער" פון איינינע אנדערע חיות און אויך פון פויגלען; א יונג פערד; א קאסטרירטער אקס; אן "ער"־פוקס; א גאנער, א גענסער; אן אינדיק; א האהן; א בערזען־מעקלער וואס איז ניט קיין בערזען־מיטגליעד; א בערזען־שפעקולאנט; שפעקולירען אויף דער בערזע; נאכפאלגען, נאכשפיאנירען.

stag'-bee'tle *n.* (סטעג׳-ביע׳טל) א הירש־קעפער, א הירש־זשוק [אזא אינזעקט מיט ארויסשטארצונגען ביים קאפ, וועלכע דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן הירש־הערנער].

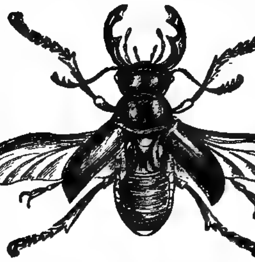

Stag-beetle

stag'-dance *n.* (סטעג׳-דענס) א טאנץ פון קאוואליערען אהן דאמען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

stag'-din'ner *n.* (סטעג׳-דינ׳-ער) א מענער־אונטערהאלט אדער מאהלצייט [אהן פרויען].

stage *n.* and *v.* (סטיידזש) 1. א געשטעל, א בריקעל, א פלאטפארם; א ביהנע; די טעאטער־ביהנע; דאס טעאטער; א לאנדונגס־פלאץ; 2. א טהעטיגקייטס־געביט, א טהעטיגקייטס־פעלד, א שוי־פלאץ; 3. א סטאנציע, א פאסט־סטאנציע, אן אבשטעל־פלאץ, אן עטאפ, די שטרעקע צווישען איין אבשטעל־פלאץ און צווייטען אדער צווישען איין סטאנציע און דער צווייטער; א דיליזשאנס, א פאסט־וואגען; אן אמניבוס; 4. א שטאנד, א גראד, א שטופע, אן ענטוויקלונגס־שטופע; 5. אויפפיהרען אויף דער ביהנע; 6. רייזען מיט א דיליזשאנס אדער מיט פאסט.

2. China is now the stage of great political events. 4. Europe and Africa are in widely different stages of civilization. 5. The drama was beautifully staged.

stage'-box *n.* (סטיידזש׳-באקס) די פראסצעניום־לאזשע [די לאזשע אין טעאטער נעבען דער סצענע].

stage'-car'penter *n.* (סטיידזש׳-קאר׳-פענ-טער) א טעאטער־מייסטער [א טעאטער־אנגעשטעלטער וואס בעשעפטיגט זיך מיט צוזאמענשטעלען די דעקאראציאנען].

stage'-car'riage *n.* (סטיידזש׳-קער׳-ידזש) ז. *stage-coach*.

stage'-coach *n.* (סטיידזש׳-קאוטש) א פאסט־וואגען, א דיליזשאנס.

stage'-craft *n.* (סטיידזש׳-קרעפט) די ביהנען־קונסט [די קונסט צו שרייבען טעאטער־שטיק אדער זיי אויפצופיהרען].

stage'-direc'tion *n.* (סטיידזש׳-די-רעק׳-שאן) די ביהנען־ווייזונג [די אינסטרוקציאנען וואס דער דראמען־שרייבער גיט אין דער פיעסע וועגען דער אויסשטאטונג פון דער ביהנע, וועגען דער מאניערע צו שפיעלען א. ז. וו.].

stage'-direc'tor *n.* (סטיידזש׳-די-רעק׳-טאר) דער ביהנען־איינריכטער [איינער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די ביהנען־אויסשטאטונג, ווי די דעקאראציאנען, די ביהנען־עפעקטען א. ז. וו.].

stage'-door *n.* (סטיידזש'-דאור) דער אריינגאנג צו דער ביהנע און צו דעם אונטער=קוליסען טייל פון'ם טעאטער, דער טעאטער=אריינגאנג פאר די אקטיארען און ארבייטער.

stage'-dri'ver *n.* (סטיידזש'-דראי'-ווער) א דיליזשאנס=אנטרייבער, אן אנטרייבער אויף א פאסט=וואגען.

stage'-effect' *n.* (סטיידזש'-ע-פעקט') א ביהנען=עפעקט; א געמאכטער עפעקט.

stage'-fe'ver *n.* (סטיידזש'-פיע'-ווער) א שטארקע נייגונג צו דער ביהנע, א שטארקער חשק צו ווערען אן אקטיאר אדער אקטריסע.

stage'-fright *n.* (סטיידזש'-פראיט) ביהנען=פיעבער [נערוועזיטעט אדער מורא, וואס מען פיהלט ארויסטרעטענדיג פאר א פובליקום, הויפטזעכליך צום ערשטען מאל].

stage'-hand *n.* (סטיידזש'-הענד) א ביהנען=ארבייטער [וואס שטעלט איבער די דעקאראציאנען און טהוט אנדערע עהנליכע ארבייט].

stage'-house *n.* (סטיידזש'-האוס) א פאסט=סטאנציע, א הויז, וואו א פאסט=וואגען אדער דיליזשאנס בייט די פערד און נעהמט אויף נייע פאסאזשירען.

stage'-man'ager *n.* (סטיידזש'-מענ'-עדזש-ער) א טעאטער=רעזשיסער.

stage'-pain'ter *n.* (סטיידזש'-פיינ'-טער) א דעקאראציאנס=מאלער [איינער וואס מאלט טעאטער=דעקאראציאנען].

stage'-play *n.* (סטיידזש'-פליי) א שוישפיעל, א טעאטער=שטיק [וואס ווערט אויפגעפיהרט אין טעאטער, אין גענענזאץ צו אזא, וואס איז בלויז צום לייענען].

stage'-play'er *n.* (סטיידזש'-פליי'-ער) א שוישפיעלער, אן אקטיאר.

stage'-prop'erties *n.* (סטיידזש'-פראפ'-ער-טיז) טעאטער=רעקוויזיטען [דעקאראציאנען, קאסטיומען א. ז. וו.].

sta'ger *n.* (סטיי'-דזשער) "אן אלטער היהנער=פרעסער"; א מענש מיט ערפאהרונג, א מענש וואס האט געזעהן א וועלט; א דיליזשאנס=פערד.

stage'-right *n.* (סטיידזש'-ראיט) ביהנען=רעכט, דאס רעכט אויפצופיהרען א שוישפיעל; דעם פערפאסער'ס רעכט אויף א דראמאטישען ווערק.

stage'-set'ter *n.* (סטיידזש'-סעט'-ער) א שוישפיעל=אויסשטאטער [איינער וואס שטאטעט אוים א פארשטעלונג].

stage'-struck *a.* (סטיידזש'-סטראק) וואס האט א שטארקע נייגונג צו דער ביהנע, וואס האט א גרויסען חשק צו ווערען אן אקטיאר אדער אן אקטריסע.

stag'-e'vil *n.* (סטעג'-איע'וול) מויל=קראמפף ביי פערד. ז. ***lockjaw***

stage'-wag'on *n.* (סטיידזש'-הוועג'-אן) די פראכט=פאסט, א פאסט=וואגען פאר סחורות און פאסאזשירען.

stage'-wait *n.* (סטיידזש'-הווייט) אן אבהאלט אין א פארשטעלונג [צוליעב אן אקטיאר אדער ביהנען=ארבייטער].

stage'-whis'per *n.* (סטיידזש'-הוויס'-פער) דאס שעפטשען אין דער הויך [ווי עס ווערט געטהאן אויף דער ביהנע], א בעמערקונג אן א זייט; א שעפטשען וואס קען געהערט ווערען פון זייטיגע מענשען.

stage'wright *n.** (סטיידזש'-ראיט) א דראמען=שרייבער, א פיעסען=שרייבער.

sta'gey *a.* (סטיי'-דזשי) ז. ***stagy***

sta'geyness *n.* (סטיי'-דזשי-נעס) טעאטראלישקייט, אוננאטירליכקייט, איבערטריבענהייט. ז. ***staginess***

stag'gard *n.* (סטעג'-ארד) א פיער=יעהריגער הירש, א ניט פאלשטענדיג=אויסגעוואקסענער הירש.

stag'gart *n.* (סטעג'-ארט) ז. ***staggard***

stag'ger *v. and n.* (סטעג'-ער) 1. זיך וואקלען, זיך שאקלען; וואקלען, שאקלען; 2. זיין אונענטשלאסען אדער אונזיכער, צווייפלען; מאכען אונענטשלאסען אדער אונזיכער; ארויסרופען צווייפעל; 3. איינריכטען אין זיג=זאגען; 4. א וואקעל, א שאקעל.

1. A violent blow made him stagger backward. 2. His spirit of enterprise stops at no expenses, staggers at no difficulties.

stag'ger all belief' (סטעג'-ער אהל בי-ליעף') זיין העכסט אונגלויבליך.

stag'ger-bush *n.* (סטעג'-ער-בוש) אזא אמעריקאנישער קוסט [פון זיינע בלעטער, האט מען אמאל געגלויבט, קומט קאפ=שווינדלונג ביי פיה].

stag'gerer *n.* (סטעג'-ער-ער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס וואקלונג; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט אדער צווייפעל; אן ערשטוינענדער ארגומענט, אן איבערראשענדע בעהויפטונג; אן ערשטוינונג; עטוואס וואס ערשטוינט אדער צוטומעלט.

stag'gering *a. and n.* (סטעג'-ער-אינג) זיך וואקלענד; אונענטשלאסען, אונזיכער, צווייפלענד; וואקלונג, אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט, צווייפלונג.

stag'geringly *adv.* (סטעג'-ער-אינג-לי) זיך וואקלענדיג, זיך שאקלענדיג; מיט אונענטשלאסענהייט, מיט אונזיכערהייט, צווייפלענדיג.

stag'gers *n.* (סטעג'-ערז) קאפ=שווינדעל, ניט=נוטקייט; קאפ=שווינדעל ביי בהמות, בעזאנדערס ביי שעפסען; צוטומעלטקייט, איבערראשונג, פערלעגענהייט, אונזיכערהייט, צווייפלונג.

stag'gerwort *n.* (סטעג'-ער-הוואירט) יאקאבס=קרייצקרויט [אזא פלאנצע, וואס פלעגט געברויכט ווערען אלס מיטעל געגען קאפ=שווינדעל ביי בהמות].

stag'-head'ed *a.* (סטעג'-העד'-עד) מיט אבגעשטארבענע, פערדארטע צווייגען [וועגען בוימער].

stag'hound *n.* (סטעג'-האונד) אזא שטארקער יאגד=הונד, געברויכט ביים געיעג אויף הירשען.

sta'giness *n.* (סטיי'-דזשי-נעס) טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט, אפעקטירטקייט; א בעזונדערער צושטאנד פון א חיה [ווי למשל, ביים פערלירען די האר פון דער פעל אין געוויסע צייטען].

sta'ging *n.* (סטיי'-דזשינג) א רעשטאוואניע; א צייטווייליגע פלאטפארמע; דאס דיליזשאנסען=געשעפט; דאס פאהרען אין דיליזשאנסען אדער פאסט=וואגענס.

Stag'irite *n.* (סטעדזש'-אי-ראיט) דער סטאגירית, דער גריכישער פילאזאף אריסטאטעל וואס איז געבוירען געווארען אין סטאגירא [א מאצעדאנישע שטאדט].

stag'nancies *n.* (סטעג'-נען-סיז) עטוואס אונבעוועגליכעס אדער שטיל=שטעהענדעס; א שטעהענדעס וואסער.

stag'nancy *n.* (סטעג'-נען-סי) ז. ***stagnation***

stag'nant *a.* (סטעג'-נענט) 1. אונבעוועגליך, וואס ריהרט זיך ניט; שטיל=שטעהענד, שטעהענדיג [וועגען וואסער]; 2. אפאטיש, ניט=ריהרעוודיג, פערשלאפען, טויט.

1. It is an unwholesome place on account of the many stagnant pools. 2. Business is stagnant.

stag'nantly *adv.* (סטעג'-נענט-לי) שטיל=שטעהענדיג, אונבעוועגליך; אויף אן אפאטישען, פערשלאפענעם אדער טויטען שטיינער.

stag'nate *v.* (סטעג'-נייט) ווערען אונבעוועגליך; בלייבען שטעהן [וועגען א וואסער]; ווערען אפאטיש, פערשלאפען אדער טויט.

stagna'tion *n.* (סטעג-ניי'-שאן) שטיל=שטאנד, אונבעוועגליכקייט; דאס זיין שטעהענדיג [וועגען וואסער]; אפאטישקייט, טויטקייט, פערשלאפענקייט.

stagnic'olous *a.* (סטעג-ניק'-א-לאס) וואס לעבט אין שטעהענדיגע, ניט פליסענדע וואסערען; וואס האלט זיך אויף אין זומפען.

stag'-par'ty *n.* (סטעג'-פאר'-טי) א מענער=אונטערהאלט [אהן פרויען].

stag'-worm *n.* (סטעג'-הוואירם) דער הירש=ווארם [די לארווא פון געוויסע פליגען, וואס האלטען זיך אויף אין דער הויט פון הירשען].

sta'gy *a.* (סטיי'-דזשי) טעאטראליש, געקינסטעלט, אפעקטירט.

stahl'spiel *n.* (סטאל'-ספיעל) אזא מיליטערישער מוזיקאלישער אינסטרומענט אין דער פארם פון א לירע.

staid *a.* (סטייד) 1. ערנסט, רוהיג, געלאסען, געזעצט; 2. געבליבען [ז. ***stay***].

1. My room-mate is a staid old gentleman.

staid'ly *adv.* (סטייד'-לי) אויף א רוהיגען, ערנסטען, געלאסענעם אדער געזעצטען אופן.

staid'ness *n.* (סטייד'-נעס) געזעצטקייט, ערנסטקייט, רוהיגקייט, געלאסענהייט.

stain *v. and n.* (סטיין) פלעקען, פערפלעקען, מאכען א פלעק; פערפלעקט ווערען; פעראונרייניגען, בעשמוצען; ברייננען שאנדע, ארויפווארפען א שאנד=פלעק; פערדארבען; פערדארבען ווערען; פערטונקלען, פערטונקעלט ווערען; פארבען; א פלעק; א שאנד=פלעק; פארב, פארב=שטאף.

stained cloth (סטיינד קלאהטה) געוואנד געפארבט אזוי עס זאל אויסזעהן ווי א טעפיך אדער קאווער.

stained glass (סטיינד גלעס) גלאז מיט איינגעברענטע פיגורען, געפארבטעס גלאז.

stai'ner *n.* (סטיי'-נער) איינער אדער עטוואס וואס בעפלעקט אדער פארבט; א פארבער; א פארב=שטאף; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א שאנד=פלעק, בעשמוצט אדער פעראונווירדיגט.

stain'less *a.* (סטיינ'-לעס) אונבעפלעקט; אהן א פגם.

stain'lessly *adv.* (סטיינ'-לעס-לי) אויף אן אונבעפלעקטען אופן.

stair *n.* (סטעהר) א טרעפ, א שטאפעל; א שטיג.

stair'case *n.* (סטעהר'-קיים) שטיגען, טרעפ.

stair'case-shell *n.* (סטעהר'-קיים-שעל) א שטיגען=מושעל. ז. ***Solarium***

stair'-foot *n.* (סטעהר'-פוט) דער אונטערשטער אבשטעל פון שטיגען.

stair'-head *n.* (סטעהר'-העד) דער אויבערשטער טרעפען=אבשטעל.

stair'-rail *n.* (סטעהר'-רייל) דער טרעפען=געלענדער, די פארענטשע פון טרעפ.

stair'-rod *n.* (סטעהר'-ראד) א טעפיך=שטענגעל [א מעטאלענעם שטעקעל אדער

א שטיק בלעך צום בעפעסטיגען דעם טעפיך אדער קאוויאר, וואס בעדעקט די טרעפ].

stair'way *n.* (סטעהר׳-הוויי) ז. ***staircase***

stair'-wire *n.* (סטעהר׳-הוואיר) א טעפיך=שטענגעל. ז. ***stair-rod***

stake *n. and v.* (סטייק) א פלאקען, א סלופ, א שטאנג; א שאנד=סלופ; א מארטער=סלופ [איבער א שייטער=הויפען, צו וועלכען עס ווערט צוגעבונדען איינער וואס איז פעראורטיילט געווארען צום פערברענען]; א סלופ צום אויסציהען א פעל [ביים בעארבייטען]; א ווערטיקאלער שטאנג ביי א וואגען אדער ביי א פראכט=וואגען צו פערהאלטען די משא; אזא קליינע קאוואדלע; איינשטעל=געלד; דאס וואס ווערט איינגעשטעלט אין קאן אדער ריזיקע; דאס שטעהן אין קאן; אן אינטערעס אין עפעס; עטוואס וואס שטעהט צו פערלירען אדער צו געווינען; צובינדען צו א פלאקען אדער סלופ; צופעסטיגען; איינצאמען, איינשרענקען; אונטערשפארען מיט שטאנגען אדער פלעקער; אבצאמען אדער בעשיצען מיט פלעקער; בעצייכנען געוויסע פונקטען דורך פלעקער; אויסציהען פעל אויף א סלופ; איינשטעלען, שטעלען אין קאן, ריזיקירען.

stake'-boat *n.* (סטייק׳-באוט) א שיפעל וואס שטעהט צוגעפעסטיגט צו א נעוויסען פלאץ אין טייך צו בעצייכנען דעם ענד=פונקט פון א וועט=לויף פון שיפען.

stake'-dri'ver *n.* (סטייק׳-דראי׳-ווער) דער אמעריקאנישער רייהערשנאבעל [אזא וואלד=פויגעל, וועלכער לאזט ארויס געשרייען, וועלכע דערמאנען אן די קלאנגען ווי ביים אריינקלאפען פלעקער].

Stake-driver

stake'-head *n.* (סטייק׳-העד) איינער פון די קווער=שטעקענס, אויף וועלכע עס האלטען זיך די בעזונדערע שטריקלעך פון וועלכע מען דרעהט שטריק.

stake'-hol'der *n.* (סטייק׳-האול׳-דער) איינער ביי וועמען מען לעגט איין א וועט; איינער וועלכער האלט ביי זיך געלד, אויף וועלכען מעהרערע מענשען האבען פרעטענזיעס.

stake'-hook *n.* (סטייק׳-הוק) א האקען אויף א פלאטפארמע=וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט] צום בעפעסטיגען די זייטען=שטאנגען [וואס דיענען אנשטאט ווענט].

stake'-i'ron *n.* (סטייק׳-אי׳-ערן) דער אייזען=בעשלאג אויף א שטאנג, וועלכער ווערט געברויכט אנ׳שטאט ווענטלעך אויף א פראכט=וואגען אדער אין א פלאטפארמע=וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט].

stake'-net *n.* (סטייק׳-נעט) א נעץ וואס ווערט ביים פישען אויפגעהאנגען אויף שטאנגען.

stake'-net'ter *n.* (סטייק׳-נעט׳-ער) א פישער וואס בענוצט זיך מיט א נעץ, וועלכע ווערט ביים פישען אויפגעהאנגען אויף שטאנגען.

stake'-pock'et *n.* (סטייק׳-פאק׳-עט) א פערטיעפונג אויף א פלאטפארמע=וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט], אין וועלכער עס ווערט בעפעסטיגט א שטאנג [צום פערהאלטען די פראכט].

stake'-pull'er *n.* (סטייק׳-פול׳-ער) א סלופעס=ציהער [א מאשין ארויסצושלעפען סלופעס פון דער ערד].

sta'ker *n.* (סטיי׳-קער) א וועטער, איינער וואס וועט אדער שטעלט איין געלד.

staktom'eter *n.* (סטעק-טאמ׳-ע-טער) ז. ***stactometer***

stalac'tic *a.* (סטע-לעק׳-טיק) סטאלאקטיטיש, עהנליך צו טראפען=שטיין. ז. ***stalactite***

stalac'tical *a.* (סטע-לעק׳-טי-קעל) ז. ***stalactic***

stalac'tiform *a.* (סטע-לעק׳-טי-פארם) עהנליך צו סטאלאקטיט אדער טראפען=שטיין. ז. ***stalactite***

stalac'tite *n.* (סטע-לעק׳-טאיט) סטאלאקטיט, טראפען=שטיין [א קאלך=שטיין אין הויהלען, וואס הענגט אראב פון דער סטעליע אין דער פארם פון אן אייז=ליכטעל]; אן עהנליכע אויסבילדונג פון איינינע אנדערע מינעראלען אדער פון לאווא.

Stalactite

stalac'tited *a.* (סטע-לעק׳-טאי-טעד) בעדעקט מיט סטאלאקטיטען; וואס איז עהנליך אין פארם צו א סטאלאקטיט. ז. ***stalactite***

stalac'tited work (סטע-לעק׳-טאי-טעד הוואירק) רוסטישער בוי=סטיל אדער באסאזש. ז. ***rustic work***

stalactit'ic *a.* (סטעל-עק-טיט׳-איק) וואס האט סטאלאקטיטען; סטאלאקטיטענפערמיג. ז. ***stalactite***

stalactit'ical *a.* (סטעל-עק-טיט׳-אי-קעל) ז. ***stalactitic***

stalac'titiform *a.* (סטע-לעק׳-טאי-טי-פארם) ז. ***stalactiform***

stalag'mite *n.* (סטע-לעג׳-מאיט) סטאלאגמיט [א סטאלאקטיט וואס בילדעט זיך אויף׳ן גרונט פון א הויהל, פון אונטען ארויף=צו, און גיסט זיך אפט צונויף מיט׳ן סטאלאקטיט וואס בילדעט זיך פון אויבען אראב אין איין זייל]. ז: ***stalactite***

stalagmit'ic *a.* (סטעל-עג-מיט׳-איק) סטאלאגמיטיש, סטאלאגמיטען=עהנליך. ז. ***stalagmite***

stalagmit'ical *a.* (סטעל-עג-מיט׳-אי-קעל) ז. ***stalagmitic***

stalagmit'ically *adv.* (סטעל-עג-מיט׳-אי-קעל-אי) אזוי ווי סטאלאגמיט. ז. ***stalagmite***

stalagmom'eter *n.* (סטעל-עג-מאמ׳-ע-טער) ז. ***stactometer***

stale *a., n. and v.* (סטייל) אלט, אבגעלעבט; אבגעבליהט; אויסגעדראשען; אבגענוצט; אלט=געבאקען; אויסגעוועפט; אבגעמאטערט פון צופיעל איבונגען [ווענען אטלעטען]; א הענטעל, א שטיעל; פערד=אורין [השתנה]; אין שאך=שפיעל — פאט [ז. ***stalemate***]; מאכען אבגעלעבט, אלט, פערשימעלט, אויסגעדראשען אדער אויסגעוועפט; לאזען אורין, פישען [ווענען פיה].

stale'ly *adv.* (סטייל׳-לי) אויף אן אלטען, אויסגעדראשענעם שטייגער.

stale'mate *n. and v.* (סטייל׳-מייט) אין שאך=שפיעל — פאט [א לאגע, ווען דער קעניג איז ניט אונטער שאך, נאר ער איז געצוואונגען צו געהן און געשלאגען צו ווערען. אין אזא פאל איז אנגענומען, דאס עס פערשפיעלט דער וואס האט געשטעלט זיין געגנער׳ס קעניג אין אזא לאגע]; א לאגע, ווען מען קען זיך קיין ריהר ניט טהאן; מאכען פאט; ברייננען אין א לאגע, אז מען זאל זיך ניט קענען א ריהר טהאן; צושפארען צו דער וואנד.

stale'ness *n.* (סטייל׳-נעס) אלטקייט, אבגעלעבטקייט, אויסגעדראשענקייט; אבגענוצטקייט; אלט=נעבאקענהייט; אויסגעוועפטקייט.

stalk *n. and v.* (סטאהק) אין באטאניק — דאס שטענגעל פון א גראז אדער גראז=ארטינער פלאנצע; דאס קליינע שטיק=שטענגעלע פון א בליהונג, מיט וועלכען זי איז בעהעפט צו דעם בלומען=שטענגעל; אין זאאלאגיע — א טייל פון אן ארגאן, וואס האט די פארם פון א שטענגעל; א דין פיסעל אדער הענטעל פון א כלי; א הויכער קוימען [ווי פון א פאבריק]; א שטאלצער גאנג; דאס צוגעהן מיט גע׳גנב׳עטע טריט צו א חיה אין געיעג; געהן מיט גע׳גנב׳עטע טריט; צו׳גנב׳ענען זיך צו א חיה אדער פויגעל אין געיעג; געהן שטאלץ מיט לאנגזאמע טריט.

stalk'-cut'ter *n.* (סטאהק׳-קאט׳-ער) אין אגריקולטור — א מאשין וואס שניידט אב די איבערגעבליבענע זאנגען=שטענגלעך פון אן אבגעשניטענעם פעלד, צוגרייטענדיג עס צום אקערען.

stalked *a.* (סטאהקט) מיט א שטיעל, מיט א שטענגעל.

stalk'er *n.* (סטאהק׳-ער) איינער וואס געהט מיט שטאלץ; דער וואס פערפאלגט א חיה לאנגזאם, פארזיכטיג, בעהאלטענדיג זיך הינטער עפעס; אזא נעץ [צום כאפען פיש].

stalk'-eyed *a.* (סטאהק׳-איד) מיט אויגען, וועלכע האלטען זיך אויף שטענגלעך אדער הערנדלעך [ווי ביי געוויסע קראבען].

stalk'ing *n.* (סטאהק׳-אינג) דאס ארומגעהן שטאלץ; דאס פערפאלגען א פיה פארזיכטיג, מיט גע׳גנב׳עטע טריט.

stalk'ing-horse *n.* (סטאהק'-אינג-האהרס) דאס שיס-פערד [א ווירקליכעס אדער הילצערנעס פערד, הינטער וועלכען עס בעהאלט זיך דער יעגער]; א מאסקע; א תירוץ.

stalk'less *a.* (סטאהק'-לעס) אהן א שטענגעל.

stalk'let *n.* (סטאהק'-לעט) א קליין שטענגעל פון א פלאנצע.

stalk'y *a.* (סטאהק'-אי) ווי א שטענגעל.

stall *n.* and *v.* (סטאהל) א שטאל [פאר פערד אדער בהמות]; אן אבטייל-לונג אין א שטאל פאר איין פערד אדער אקס; א ביידעל, א בודקע [פאר סחורות]; א באנק אדער טיש, וואו עס זיינען אויסגע-לעגט סחורות צו פערקויפען; א בודע, שטעל [צו פערקויפען סחורה]; דער באר-שטוהל אין א קירך [א בעזונדערע באנק וואו עס זיצען מייסטענס די גייסטליכע. ז. איל.]; איינע פון די שטוהלען אין די פאדער-רייהען פון א טעאטער; דאס ארט וואו ערץ אדער רויה-מעטאל ווערט איבערגע-ברענט; א געהילף פון א גנב; ארייג-שטעלען אין שטאל; אינסטאלירען, איינ-פיהרען אין אמט; ארייגפאהרען אין א בלאטע אדער זומפ; פערשפארען אין א ווינקעל, צודריקען צו דער וואנד; אריינ-געזעצט ווערען אין א בלאטע; ליעגען אין לאגער אדער קאנורע [ווי א הונד].

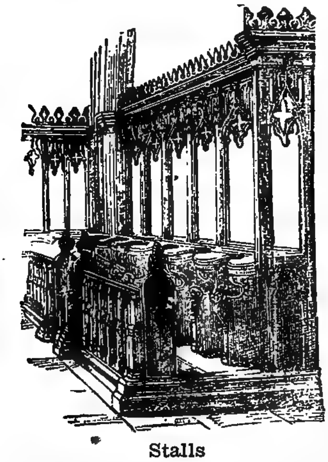

Stalls

stall'age *n.* (סטאהל'-עדזש) בודען-געלד, שטעל-געצאהלט [געצאהלט פאר אן ארט ארויסצושטעלען וואארע אויף א יריד אדער מארק].

stall'-board *n.* (סטאהל'-באורד) איינס פון א סעריע ברעטלעך, איינס העכער פון אנדערען, אויף וועלכע עס ווערט גע-ווארפען די אויסגעגראבענע ערד אדער ערץ [רויה-מעטאל].

stall'er *n.* (סטאהל'-ער) ז. ***stable-man***.

stall'-fed *a.* (סטאהל'-פעד) אבגעקאר-מעט אין א שטאל [ווענען אקסען].

stall'-feed *v.* (סטאהל'-פיעד) פיטערען, אבקארמען [אקסען] אין א שטאל.

stall'ing *n.* (סטאהל'-אינג) ז. ***stabling***.

stal'lion *n.* (סטעל'-יאן) א הענגסט, אן אגער [א פערד וועלכען מען האט ניט אויסגעשניטען די אייער].

stall'man *n.* (סטאהל'-מען) א בודניק, איינער וואס האט א בודע אדער שטעל מיט סחורות אויף דער גאס.

stall'-rea'der *n.* (סטאהל'-ריע'-דער) איינער וועלכער לייענט ביכער ביי דעם געשטעל וואו זיי זיינען אויסגעלעגט צום פערקויפען.

stall togeth'er (סטאהל טו-געטה'-ער) לעבען בשלום צוזאמען.

stal'wart *a.* and *n.* (סטאהל'-הווארט) שטארק, מוטיג; העלדיש; א שטארקער, מוטיגער מענש; א פעסטער אנהענגער פון א פארטיי.

stal'wartly *adv.* (סטאהל'-הווארט-לי) אויף א שטארקען, מוטיגען אדער העלדי-שען שטייגער.

stal'wartness *n.* (סטאהל'-הווארט-נעס) שטארקייט, מוטיגקייט.

sta'men *n.* (סטיי'-מען) אין באטא-ניק — דאס שטויב-פעדעם [דער מענלי-כער געשלעכטס-ארגאן פון א פלאנצע. בע-שטעהט פון א שטויב-בייטעל מיט א שטויב-פאדים]; די פעסטע גרונד-לאגע פון עפעס, דאס וואס האלט אויף א זאך.

Stamens

sta'mened *a.* (סטיי'-מענד) מיט שטויב-בייטעלעך. ז. ***stamen***.

stam'ina *n.* (סטעמ'-אי-נא) דער פעס-טער בעשטאנדטייל פון א קערפער; דאס וואס האלט אויף דעם קערפער און גיט איהם צו פעסטקייט.
The bones are the stamina of animal bodies.

stam'inal *a.* (סטעמ'-אי-נעל) ז. ***stamineous***.

stam'inate *a.* (סטעמ'-אי-נייט) אין בא-טאניק — וואס האט שטויב-בייטעלעך [די מענליכע געשלעכטס-ארגאנען פון א פלאנצע]; אויף וועמען עס וואקסען שטויב-בייטעלעך אבער ניט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען [ווע-גען געוויסע פלאנצען].

stamin'eous *a.* (סטע-מינ'-אי-אס) וואס איז שייך צו שטויב-בייטעלעך. ז. ***stamen***.

staminif'erous *a.* (סטעמ-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס האט אדער טראגט שטויב-בייטעלעך. ז. ***stamen***.

staminig'erous *a.* (סטעמ-אי-נידזש'-ע-ראס) ז. ***staminiferous***.

stam'mer *v.* and *n.* (סטעמ'-ער) שטאמ-לען, זיך פערזיקען; דאס שטאמלען, דאס פערזיקען זיך.

stam'merer *n.* (סטעמ'-ער-ער) א שטאמלער, א זאאיקע, איינער וואס פער-זיקט זיך.

stam'mering *a.* and *n.* (סטעמ'-ער-אינג) שטאמלענד; וואס פערזיקעט זיך; שטאמלונג, דאס פערזיקען זיך.

stam'meringly *adv.* (סטעמ'-ער-אינג-לי) שטאמלענדיג; פערזיקענדיג זיך.

stamp *v.* and *n.* (סטעמפ) מאכען צייכענס אדער פיגורען מיט א שטעמפעל; איינשטעמפלען, איינדרוקען; צוקלעפען א פאסט-מארקע; טופען מיט די פיס; שטעמפלען, בראנדמארקען; צושמעטערען, צושטויסען, צוברעקלען; אויספרעסען, אויסדריקען [ווי מטבעות]; א שטעמ-פעל; א זיגעל; א פאסט-מארקע; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו שטעמפלען; א סמן אויף עפעס [ווי אן עטיקעט]; די כאראקטעריסטישע ארט און ווייזע פון עפעס; די ארט, דער זארט, דער מין; דאס שטעמפלען; דאס טופען מיט די פיס.

Stamp Act (סטעמפ עקט) אין דער גע-שיכטע פון אמעריקא פאר דער רעוואָ-לוציאן — דאס געזעץ פון יאהר 1765, וואס איז דורכגעפיהרט געווארען אין דעם ענגלישען פארלאמענט, אז אלע אפיציע-לע פאפיערען, דאקומענטען, קאנטראקטען, ווי אויך צייטונגען א. ד. ג., זאלען האבען אויף זיך בעצאהלטע שטעמפלען אדער מארקען פון דער ענגלישער רעגיערונג.

stamp'-al'bum *n.* (סטעמפ'-על'-באם) ז. ***stamp-book***.

stamp'-book *n.* (סטעמפ'-בוק) אן אל-בום פאר געזאמעלטע מארקעס.

stamp'-collec'ting *n.* (סטעמפ'-קא-לעק'-טינג) דאס זאמלען מארקעס.

stamp'-collec'tor *n.* (סטעמפ'-קא-לעק'-טאר) איינער וואס זאמעלט פאסט-מארקעס פון פערשיעדענע לענדער; דער וואס קאסירט איין די צאהלונגען פאר הערבאווע פאפיער [פאפיער אויף וועל-כען עס ווערט געשריבען אן אפיציעלער דאקומענט און האט אויף זיך א רעגיע-רונגס-שטעמפעל].

stamp'-cut'ter *n.* (סטעמפ'-קאט'-ער) איינער וואס שניידט אדער גראווירט אויס שטעמפלען.

stamp'-distrib'uter *n.* (סטעמפ'-דיס-טריב'-יו-טער) א בעאמטער וואס לאזט ארויס רעגיערונגס-מארקעס.

stamp'-du'ty *n.* (סטעמפ'-דיו'-טי) די צאהלונג פאר הערבאווע פאפיער [דאס פאפיער, אויף וועלכען עס ווערען געשרי-בען אפיציעלע דאקומענטען און האט אויף זיך א רעגיערונגס-שטעמפעל].

stampede' *n.* and *v.* (סטעמ-פיעד') א פאנישער שרעק, דאס לויפען אין וויל-דען שרעק; א פלוצליכע בעוועגונג, אויפ-רעגונג פון אן עולם מענשען; פלוצלונג דערשרעקען זיך, לויפען אין ווילדען שרעק; האנדלען אונטער דער ווירקונג פון איין אימפולס; פערטרייבען אין שרעק; ארויס-רופען ביי אן עולם מענשען א פלוצליכע אויפרעגונג אדער בעוועגונג.

stamped en'velop (סטעמפט ענ'-וועל-אופ) א קאנווערט, אויף וועלכען עס איז אבגעדרוקט א מארקע.

stamped ware (סטעמפט הוועהר) ליי-מענע אדער פארצעלייענע כלים, וועלכע זיינען בעציערט מיט אויסגעפרעסטע אדער אבגעשטעמפעלטע אוזארען אדער מוסטע-רען.

stam'per *n.* (סטעמ'-פער) אן אבשטעמפ-לער; אן צושטויסער; אן אינסטרומענט צו שטעמפלען, א שטעמפעל; א מאשין צו שטויסען.

stamp'-fee *n.* (סטעמפ'-פיע) שטעמ-פעל-געלד [אויף דאקומענטען].

stamp'-head *n.* (סטעמפ'-העד) דער שטאמפ-קאפ [א שטיק אייזען ביים ענד פון א שטויסעל-שטאמפ צו מאכען איהם שווערער].

stam'ping *n.* (סטעמ'-פינג) דאס שטעמפלען, דאס אויסדריקען מיט א שטעמפעל; דאס שטויסען מיט א שטאמפ.

stam'ping-ground *n.* (סטעמ'-פינג-גראונד) א פלאץ וואס ווערט אפט בע-זוכט.

stam'ping-machine' *n.* (סטעמ'-פינג-מע-שין') א מאשין צו פארמירען זא-כען אדער כלים פון הארטע מאטעריאלען, ווי מעטאל א. ד. ג.

stam'ping-mill *n.* (סטעמ'-פינג-מיל)

א מאשין צום צושטויסען ערץ [רויהע מעטאלען].

stam'ping-press *n.* (סטעמפ'-פינג-פרעס) א מאשין וואס פרעסט אויס מעטאלענע כלים, ווי לעפעל, טעלער, שיסלען א. ז. וו.; א קליינער האנד-אינסטרומענט אויסצודריקען שטעמפלען אויף פאפיער.

stamp'-mill *n.* (סטעמפ'-מיל) א מאשין צו שטויסען ערץ [רויהע מעטאלען].

stamp'-note *n.* (סטעמפ'-נאוט) דער פאסיר-שיין [א פאפיער מיט'ן שטעמפעל פון פארט-בעאמטען, וואס ערלויבט איבערצופיהרען סחורות צו דער שיף צום טראנספארטירען].

stamp'-of'fice *n.* (סטעמפ'-אפ'-איס) א רעגיערונגס-קאנטאר, וואס לאזט ארויס שטעמפעל-פאפיער און נעהמט אריין שטעמפעל-אבצאהלונגען.

stamp out (סטעמפ אוט) אויסראטען, פערניכטען.

The general was ordered to **stamp out** the revolution by any and all means.

stanch *v., a. and n.* (סטענטש) פערהאלטען א בלוט-פלוס; מאכען צונויפציהען א וואונד, אז קיין בלוט זאל ניט פליסען; אויפהערען צו פליסען; פעסט אין פרינציפ, שטאנדהאפט, אייפריג איבערגעגעבען צו עפעס אדער אימעצען; טריי; שטארק, פעסט, קרעפטיג; אזא טויער אדער שלויז אין א טייך, דורך וועלכען עס ווערט פערהאלטען דאס פליסענדע וואסער און ווען עס קלייבט זיך אן אין יענעם ארט פיעל וואסער, לאזט מען דורך מיט'ן שטראם שיפען, וועלכע געהען דורך אויף אזא אופן איבער ניט-טיעפע ערטער.

stan'cher *n.* (סטענ'-טשער) איינער אדער עפעס וואס פערהאלט דעם בלוט-פלוס פון א וואונד.

stan'chion *n. and v.* (סטענ'-שאן) אן אונטערשפארע, א שטיץ-באלקען, א שטיץ-זייל; אונטערשפארען עפעס דורך א שטיץ-באלקען.

stanch'less *a.* (סטענטש'-לעס) וואס קען ניט געשטילט אדער פערהאלטען ווערען [וועגען פליסענדען בלוט].

stanch'ly *adv.* (סטענטש'-לי) אויף א פעסטען, געזעצטען שטייגער.

stanch'ness *n.* (סטענטש'-נעס) טרייהייט, פעסטקייט, שטארקייט; אייפער; א טרייע איבערגעבענהייט צו עפעס אדער אימעצען.

stand *v. and n.* (סטענד) שטעהן, זיין אין א ווערטיקאלער אדער שטעהענדער לאגע; זיך אבשטעלען; האלטען זיך אויף עפעס; זיך אוועקשטעלען; זיך אויסהאלטען; אויסהאלטען, ביישטעהן, בלייבען עקזיסטירען; שטעהן פעסט, פערבלייבען זיכער; אננעהמען א שטעלונג אין א געוויסער פראגע; ווערען א קאנדידאט פאר א געוויסען אמט אדער ראנג; אנהאלטען, הארטנעקיג בעשטעהן אויף עפעס; זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלאסען; זיין אין א בעזונדערער לאגע; זיך אוועקשטעלען אויף א געוויסען פלאץ; שטעהן אויף א בעשטימטען גראד אדער שטופע; שטעהן פאר אימעצען, זיין אימעצענס פארשטעהער אדער שטעלפערטרעטער; זיין אין איינקלאנג, איבעראיינשטימען, הארמאנירען; אבטרעטען צוריק, שטעלען זיך אן א זייט; זעגלען צו א געוויסען פונקט [וועגען א שיף]; שטעהן פעסט נעבען עפעס אדער אימעצען, האלטען זיך טריי, ניט אבטרעטען; אוועקשטעלען; אויסשטעהן, אריבערטראגען; אויסהאלטען; דורכגעהן; פאסען, זיין גינסטיג פאר עפעס אדער אימעצען; טראגען די אויסגאבען; אויסווארטען; דאס שטעהן, דאס אבשטעלען זיך; אן אבשטעל; א שטילשטאנד; א צושטאנד פון אונענטשיעדענהייט אדער אונענטשלאסענהייט; דאס ארט וואו איינער אדער עפעס שטעהט; א שטענדער; א בימה; אן אבטיילונג אין א שטאל פאר א פערד אדער אקס; א דערגרייכונגס-פונקט, א גראד, א שטופע; א בודע, א נעשטעל, א טישעל מיט סחורות; א פלאטפארמע; דער צושטאנד פון וואקסען אויף די פעלדער [ווי פון גראז, קארן א. ז. וו.]; א גארניטור קליידער אדער וואפען; א קאסטיום; א פאס [ביער] אדער די מאס וויפיעל עס ענטהאלט א פאס.

stand about' (סטענד ע-באוט') ארומרינגלען, שטעהן ארום.

stand a chance (סטענד ע טשענס) 1. האבען א שאנס, אן אויסזיכט אדער געלעגענהייט; 2. ריזיקירען.

1. He **stands a chance** of being elected to office. 2. You **stand a chance** of catching cold.

stand affect'ed (סטענד ע-פעקט'-עד) האבען חשק, אין זינען האבען.

stand all demands' (סטענד אהל די-מענדז') ערפילען אלע פאדערונגען, טויגען.

The candidate will **stand all demands** upon his good nature.

stand aloof' (סטענד ע-לוהף') האלטען זיך פון דער ווייטען.

stand amazed' (סטענד ע-מייזד') זיין צוטומעלט, ערשטוינט אדער איבערראשט.

stan'dard *n., a. and v.* (סטענ'-דארד) א פאהן, א פלאג, א שטאנדארט; א בעשטימטע וואג אדער מאס וואס דיענט אלס אריגינאל אדער מוסטער פון אלע עקזיסטירענדע עהנליכע וואגען אדער מאסען [ווי למשל, דער אריגינעלער פונט, וואס געפינט זיך אין שאץ-קאמער פון דער רעגיערונג און דיענט אלס מוסטער צו וויסען דאס ריכטיגע געוויכט פון יעדען פונט]; אין מטבעות — די פראפארציע פון ריינעם מעטאל און ליגאטור, וואס ווערט בעשטימט דורך'ן געזעץ [ווי למשל, די גאלדענע מטבעות פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא ענטהאלטען אין זיך 22 קאראט ריינעם גאלד, ד. ה. זיי בעשטעהען פון 22 חלקים ריינעם גאלד און 2 חלקים ליגאטור]; א מאדעל, א מוסטער; די ריכטשנור, די רעגעל; א גראד, א ראנג [אין די ענגלישע עלעמענטאר-שולען]; א נעשטעל; א שטיץ-באלקען, א שטיץ-זייל; א בוים אדער קוסט וואס שטעהט אליין אויף א פלאץ; אין באטאניק — דאס אויבערשטע בלעטעל פון א שמעטערלינג-בלום; א באקאל, א קעלישאק; וואס דיענט אלס מוסטער; מוסטערהאפט; שטעהענד, אויפגעשטעלט; וואס שטעהט אליין אויף'ן פרייען פעלד [וועגען א בוים]; מאכען פונקט לויט דער אנגעגעבענער פארם אדער מאס; מאכען לויט'ן מאדעל.

stan'dard-bear'er *n.* (סטענ'-דארד-בעהר'-ער) דער פאהנען-טרעגער; א קליין אפריקאניש פויגעלע פון דעם מין האניג-זויגער מיט צוויי זעהר לאנגע פאהנען-עהנליכע פעדערען וואס שטארצען ארויס פון עק.

stan'dard book (סטענ'-דארד בוק) א בוך וואס ווערט אנגענומען אלס דאס בעסטע אין דעם פאך און אלס אנערקענטער אויטאריטעט.

stan'dard gold (סטענ'-דארד גאולד) גאלד פון דער ריכטיגער פראבע.

standardiza'tion *n.* (סטענ-דאר-די-זיי'-שאן) דאס צופאסען צו א געוויסען פעסט-בעשטימטען מוסטער, רעגעל אדער מאדעל.

stan'dardize *v.* (סטענ'-דאר-דאיז) נארמירען, מאכען פאר א מאס; צופאסען, צוגלייכען צו א פעסט-בעשטימטער מאס אדער נארמע.

stan'dardizer *n.* (סטענ'-דאר-דאי-זער) איינער וואס פאסט צו אדער גלייכט צו צו א געוויסער פעסט-בעשטימטער נארמע אדער מאס.

stan'dard meas'ure (סטענ'-דארד מעזש'-אור) די נארמאל-מאס, א פעסט-בעשטימטע מאס, צו וועלכער אלע מאסען פון דעמזעלבען מין ווערען צוגעגליכען.

stan'dard of life (סטענ'-דארד אוו לאיף) די נארמע פון לעבענס-פיהרונג אדער לעבענס-בעדירפניסע.

stan'dard price (סטענ'-דארד פראיס) דער נארמאל-פרייז [פון א סחורה].

stan'dard sil'ver (סטענ'-דארד סיל'-ווער) זילבער פון דער ריכטיגער פראבע.

stan'dard stars (סטענ'-דארד סטארז) די שטערען, וועמעס לאגע און בעוועגונג איז גוט בעוואוסט און דעריבער רעכענט מען אויס די לאגע און די בעוועגונג פון אנדערע שטערען בנוגע צו דיזע.

stan'dard text (סטענ'-דארד טעקסט) אן אנגענומענער טעקסט [ווי פון דער ביבעל], וואס מען קען זיך אויף איהם פערלאזען.

stan'dard time (סטענ'-דארד טאים) די בעשטימטע צייטרעכנונג וואס איז אנגענומען געווארען אין אלע טיילען פון א לאנד אדער געגענד [כאטש אין דער ווירקליכקייט קען זיך פאלקאם ניט שטימען די צייטרעכנונג אפילו פון צוויי נאהענטע שטעדט].

stan'dard weight (סטענ'-דארד הווייט) די נארמאל-וואג.

stand aside' (סטענד ע-סאיד') שטעלען זיך אן א זייט; אויסמיידען.

stand assured' (סטענד ע-שוהרד') זיין איבערצייגט, זיין זיכער.

stand at a stay (סטענד עט ע סטיי) ז. *stand at bay*.

stand at bay (סטענד עט ביי) בלייבען שטעהן, נים קענען ווייטער געהן, זיין ניט ענטשלאסען.

stand at is'sue (סטענד עט איש'-או) זיין אין שטרייט איבער עפעס.

stand away' (סטענד ע-הוויי') שטעלען זיך אין א זייט; זיך אבקעהרען; ניט דערביי זיין.

stand back (סטענד בעק) אבטרעטען צוריק.

stand behind' the cur'tain (סטענד בי-האינד' טהי קויר'-טען) זיך אונטערהערען.

stand between' (סטענד בי-טהוויען') שטעהן צווישען, אינמיטען; סטארען זיך צו מאכען א פשרה; שטעהן אין וועג.

stand by (סטענד באי) 1. שטעהן דאנעבען; זיין דערביי; 2. שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט, העלפען, פערטיידיגען, אונטערשטיצען אימעצען; 3. זיך פעסט האלטען, נאכקומען [ווי א קאנטראקט, פערשפרעכען א. ז. וו.]; 4. זיין

גרייט צו טהאן עפּעס, שטעהן גרייט, זיין צו דער האנד.

1. I can't stand by and simply watch the game. 2. I shall stand by my friend in his hour of need. 3. I stand by my promise.

stand'by *n.* (סטענד'-באי) אַן אנהענגער, אַ בעגלייטער, איינער וואס שטיצט אדער העלפט; דאס וואס איז צו דער האנד, עפּעס אויף וואס מען קען רעכענען.

stan'der *n.* (סטענ'-דער) דער שטעהענ־דער, איינער אדער עפּעס וואס שטעהט; איינער וואס שטעהט אויף דער וואך [ביי גנבים].

stan'der-by' *n.* (סטענ'-דער-באי') אַ צושויער, איינער וואס שטעהט דערביי.

stand fair for (סטענד פעהר פאר) הא־בען גוטע אויסזיכטען אויף עפּעס.

stand fire (סטענד פאיר) אויסהאלטען אַ הארמאטען־שיסעריי; אויסהאלטען אַן אטאקע.

stand first (סטענד פוירסט) שטעהן אויבענאַן, זיין דער ערשטער.

stand for (סטענד פאר) 1. שטרעבען צו עפּעס; 2. זיין אויף אימיצענס צד, פּערטיידיגען; 3. פערנעהמען יעמאנדס פּלאץ; 4. בעדייטען; 5. בעוועגען זיך [אין אַ געוויסער ריכטונג].

1. Our party stands for progress. 2. I stand for my race.

stand from (סטענד פראם) ארויסטרע־טען פון אַ געוויסען פּונקט [וועגען אַ שיף].

stand from un'der (סטענד פראם אנ'-דער) אונטערשטעלען זיך, ניט לא־זען עפּעס אראבפאלען; זיך ארויסדרעהען פון אַן אונאנגענעהמער לאגע.

stand ga'ping (סטענד גיי'-פּינג) אנ־שטעלען מויל און אויערען, שטעהן פער־גאפט.

stand good (סטענד גוד) זיין זיכער, גוט זיין, גילטען.

His word stands good to me for any amount.

stand high (סטענד האי) זיין אנגע־זעהן; אין דרוקעריי — זיין העכער ווי געוועהנליך [וועגען אנגעזעצטער דרוק־שריפט אדער גראווירונג].

stand in (סטענד אין) 1. קאסטען; 2. זיין פערבונדען מיט אימיצען, מאכען יד־אחת; 3. זיך ריכטען צו אַ געוויסען פּונקט [וועגען אַ שיף].

2. The policeman was found to stand in with the burglars.

stand in anoth'er's shoes (סטענד אין אַנ-אטה'-ערז שוהז) זיין אין יענעמס לאגע.

stand in cure (סטענד אין קיור) זיין קורירבאר [וועגען אַ קראנקהייט].

stand in defence' (סטענד אין די־פענס') פערטיידיגען, אונטערשטיצען [אַ מענשען אדער זאך].

Who will stand in defence of a despised cause?

stand in doubt of (סטענד אין דאוט אוו) צווייפלען אין עפּעס.

stand in fear of (סטענד אין פיער אוו) שרעקען זיך פאר עפּעס.

stan'ding *n. and a.* (סטענ'-דינג) דאס שטעהן, דער שטאנד; דער דויער פון עפּעס; אַ שטעלע, אַ פּאזיציאָן; אַ ראנג, אַ שטופע, אַ העכערע מדרגה; שטעהענד, אין אַ שטעהענדער לאגע, פערפענדיקולאר; אונבעוועגליך [וועגען וואסער], וואס ריהרט זיך ניט, איינגעזעצט, שטענדיג, דויערנד.

stan'ding ar'my (סטענ'-דינג אר'-מי) די שטענדיגע ארמעע [די ארמעע וואס די רעגיערונג האלט אויף די גאנצע צייט אין לאנד אין דער צייט פון שלום].

stan'ding commit'tee (סטענ'-דינג קאַ-מיט'-אי) אַ שטענדיגע קאמיטע אין אַ געזעצגעבערישער קערפּערשאפט אדער אין אַ פעראיין, וועלכע פיהרט אויס אַ ספּעציעלען טייל פון דער ארבייט.

stan'ding corn (סטענ'-דינג קאהרן) ניט געשניטענער קארן, קארן אין פעלד.

stan'ding-ground *n.* (סטענ'-דינג-גראונד) דער באדען אונטער די פיס; דער טהעטיגקייטס־געביעט; דער גרונד־פּרינציפּ; דער שטאנדפּונקט.

stan'ding jib (סטענ'-דינג דזשיב) דער גרויסער קליווער [איינע פון די זעגלען אויף אַ שיף].

stan'ding jump (סטענ'-דינג דזשאמפּ) אַ שפּרונג גלייך פון ארט [ניט פאנאנ־דערגייענדיג זיך פריהער].

stan'ding or'ders (סטענ'-דינג אהר'-דערז) די תקנות און רעגלאמענטען, וואס ווערען אויסגעארבייט פון אַ געזעצגעבע־רישער קערפּערשאפט [ווי אַ פּארלא־מענט] צו איהרע זיצונגען און געשעפטס־פיהרונג.

stan'ding-point *n.* (סטענ'-דינג-פּאינט) אַ שטאנדפּונקט.

stan'ding-room *n.* (סטענ'-דינג-רוהם) שטעה־פּלאץ, פּלאץ וואס איז גענוג נור צום שטעהן [ווי אין אַ טעאטער].

stand in hope (סטענד אין האופּ) האפען.

stand in loss (סטענד אין לאהס) זיין אין געפאהר צו פערלירען עפּעס.

stand in one's own defence' (סטענד אין וואנז אָון די-פענס') זיך אליין פערטיידיגען.

stand in one's own light (סטענד אין וואנז אָון לאיט) זיך אליין שטעהן אין וועג, שטערען זיך אליין.

stand in request' (סטענד אין רי-קוועסט') זיין אין נאכפראגע, ווערען שטארק פערלאנגט [וועגען אַ סחורה, אַן ארטיקעל].

stand in stead (סטענד אין סטעד) דיע־נען אנשטאט, פערנעהמען דעם פּלאץ; בעהילפיג זיין, ניצליך זיין.

stand in the gap (סטענד אין טהי געפּ) אויסשטעלען זיך צו פערטיידיגען עפּעס; מאכען זיך גרייט צו בעגעגנשטעהן אַ געפאהר.

stand in the gate (סטענד אין טהי גייט) שטעלען זיך אין אַ גינסטיגער לא־גע; שטעלען זיך אין אַ פערטיידיגונגס־פּאזיציאָן.

stand in the way (סטענד אין טהי וועי) שטעהן אין וועג, שטערען.

stan'dish *n.* (סטענ'-דיש) אַ טינטער; אַ שרייב־געצייג.

stand low (סטענד לאו) אין דרוקע־ריי — זיין קירצער איידער די געפאדער־טע הויך [וועגען אנגעזעצטער דרוק־שריפט].

stand neu'ter (סטענד ניו'-טער) זיין נייטראל.

stand of arms (סטענד אוו ארמז) די אמוניציע [די ביקס, מונדיר, פּאטראנען און אלע סאלדאטסקע מכשירים צוזאמע־גענומען].

stand of col'ors (סטענד אוו קאל'-ארז) די פאהן.

stand off (סטענד אף) 1. אויסווייכען; פון דערווייטענס שטעהן, זיך האלטען פון דערווייטענס; אבטרעטען, ניט דערנעהנ־טערען זיך; 2. אבשטעהן [פון אַ זאך], זיך אבזאגען, ניט וועלען; ארויסטרעטען בולט.

1. Bad business compelled him to stand off his creditors.

stand'-off *n. and a.* (סטענד'-אף) אַ צוריקהאלטונג, אַ געגענווירקונג; צוריק־האלטענד, אבשטויסענד, געגענווירקענד.

stand off and on (סטענד אף ענד אן) כסדר דערווייטערען זיך פון ברעג און דערנעהנטערען זיך צוריק [וועגען אַ שיף].

stand off from (סטענד אף פראם) זיך דערווייטערען פון ברעג אדער ארט [וועגען אַ שיף].

The ship stood off from the shore.

stand'-off'ish *a.* (סטענד'-אף'-איש) צוריקהאלטענד, אבשטויסענד, געגענוויר־קענד.

stand'-off'ishness *n.* (סטענד'-אף'-איש-נעס) דאס דערווייטערען, דאס האל־טען אימיצען אדער עפּעס פון דערווי־טענס; ניט־צוגעלאזענקייט.

stand on (סטענד אן) *stand upon* ז.

stand on com'pliment (סטענד אן קאמ'-פּלי-מענט) האלטען זיך מיט צערע־מאניע.

stand one's ground (סטענד וואנז גראונד) שטעהן פעסט, ניט אונטערגעבען זיך.

stand on scru'ple (סטענד אן סקרוהפּל) האלטען זיך צופיעל מיט צע־רעמאניע; זיין צופיעל פּארמאליסטיש, צו שטארק מקפיד זיין.

stand out (סטענד אוט) ארויסטרעטען בולט, ארויסשטארטשען; אויסשטעהן, אויסהאלטען ביז'ן סוף; ניט אונטערגע־בען זיך; בלייבען פעסט; בעשטעהן אויף עפּעס.

stand out of sight! (סטענד אוט אוו סאיט) אוועק פון די אויגען!

stand out of the way (סטענד אוט אוו טהי וועי) שטעהן אין אַ זייט; זיך האלטען אין אַ זייט, זיך דערווייטערען פון עפּעס.

stand o'ver (סטענד או'-ווער) בלייבען אבגעלעגט.

stand pad (סטענד פּעד) שטעהן ביי דער זייט פון וועג און בעטען נדבות.

stand pat (סטענד פּעט) שטרענג האל־טען זיך אַן די עקזיסטירענדע פּרינציפּען און מעטאדען פון אַ פּאליטישער פּאר־טיי; ניט דערלאזען קיינע אומענדערונ־גען און רעפארמען.

stand'-pat'ter *n.* (סטענד'-פּעט'-ער) אַ קאנסערוואטאר, איינער וואס דערלאזט ניט קיינע אומענדערונגען און רעפארמען אין דער פּאליטיק פון לאנד אדער פון אַ פּארטיי.

stand'-pat'tism *n.* (סטענד'-פּעט'-איזם) קאנסערוואטיזם אין פּאליטיק, דאס ניט דערלאזען קיינע רעפארמען אין דער פּאליטיק פון לאנד אדער פון אַ פּארטיי.

stand'-pipe *n.* (סטענד'-פּאיפּ) אַ ווער־טיקאלער רעהר אין אַ ברונען אדער רע־זערוואואר, וואו דאס וואסער ווערט גע־טריעבען ארויף דורך מעכאנישען דרוק; אַ וואסער־טהורם.

stand'point *n.* (סטענד'-פּאינט) אַ שטאנדפּונקט [דער פּונקט אדער די זייט, פון וועלכער עס ווערט בעטראכט אַ גע־געבענער געגענשטאנד אדער אַ פראגע].

stand'-rest *n.* (סטענד'-רעסט) אַ הויכער שטוהל, ביי וועלכען דער זיצער איז משופּע'דיג אנגעבויגען, אזוי, אַז דער זי־

צענדער געפינט זיך כמעט אין א שטעהענדער לאגע.

stand shil'ly-shal'ly (סטענד שיל׳־אי־שעל׳־אי) זיך וואקלען, זיין ניט ענטשלאסען.

stand shot (סטענד שאט) צאהלען די קאסטען, טראגען די אויסגאבען.

stand still (סטענד סטיל) בלייבען שטעהן, ניט געהן.

The clock **stands still.**

stand'still *n. and a.* (סטענד׳־סטיל) א שטילשטאנד; אן אבהאלט; א פויזע; שטיל־שטעהענד, אבגעשטעלט.

stand the loss (סטענד טהי לאָהס) לייזען דעם היזק, נעהמען אויף זיך דעם היזק.

stand the rack'et (סטענד טהי רעק׳־עט) אויסהאלטען; אנהאלטען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך.

stand the test (סטענד טהי טעסט) אויסהאלטען די פּראָבע.

stand to (סטענד טו) זיך א נעהם טהאן מיט חשק צו עפּעס; ביישטעהן, אונטערשטיצען, העלפען; בעשטעהן, ניט נאכגעבען, פעסטשטעהן פאר עפּעס; אויסשטעהן עפּעס, אויסווארטען; זיך האלטען פעסט אן עפּעס.

stand togeth'er (סטענד טו־געטה׳־ער) שטעהן צוזאמען, זיין נעבענאנאנד; זיין איינפערשטאנען מיט אימעצען.

stand to it (סטענד טו איט) האלטען זיך ביי דאס זייניגע; זיך פעסטהאלטען [אין א מיינונג]; אויסהאלטען.

stand to rea'son (סטענד טו ריזן) זיין לאגיש, זיך לאזען הערען, זיך לעגען אויף׳ן שכל.

It **stands to reason** that a business can not be carried on indefinitely at a loss.

stand to sea (סטענד טו סיע) זיך דערווייטערען פון ברעג, לאזען זיך אין ים אריין [וועגען א שיף].

stand to the loss (סטענד טו טהי לאהס) גאראנטירען פאר׳ן היזק, טראגען דעם היזק.

stand treat (סטענד טריעט) טראקטירען, פונדעווען, מכבד זיין, צאהלען פאר א צווייטענס אונטערהאלטונג.

Let me **stand the treat.**

stand tri'al (סטענד טראי׳־על) שטעהן פאר׳ן ריכטער; אויסהאלטען די פּראָבע.

stand un'der (סטענד אנ׳־דער) טראגען אויף זיך די לאסט פון עפּעס.

The store **stands under** very heavy overhead charges.

stand'-up *a.* (סטענד׳־אפּ) שטעהענדיג, אויפגעשטעלט.

stand up (סטענד אפּ) אויפהויבען זיך [פון שטוהל], שטעלען זיך.

stand up against' (סטענד אפּ א־גענסט׳) בעקעמפּפען עפּעס, רעוואלטירען; געבען א ווידערשטאנד.

stand'-up fight (סטענד׳־אפּ פאיט) אין באקסער־קאמפּף — אן אויפריכטיגער וועט־קאמפּף [ווען ביידע קעמפּפער פערהאלטען זיך עהרליך, אהן פאלשקייטען און שפּיצלעך איינער צום אנדערען].

stand up for (סטענד אפּ פאר) פערטיידיגען עפּעס; שטעהן פאר עפּעס.

stand upon' (סטענד א־פּאן׳) פערלאזען זיך אויף עפּעס; טרויען; ווענדען זיך אן עפּעס, זיין אבהענגיג פון עפּעס; האבען א שייכות צו עפּעס; נוגע זיין אדער בעלאנגען צו אימעצען; זיך סומך זיין [ווי אויף אן אויטאריטעט]; מאכען א גרויסען וועזען פון עפּעס, זיך גדל׳ענען מיט עפּעס.

stand upon' a tri'fle (סטענד א־פּאן׳ א טראיפל) זיך רייסען איבער א קלייניגקייט.

stand upon' points (סטענד א־פּאן׳ פּאינטס) זיין צו פּינקטליך, צו שטארק מדקדק זיין.

stand up to (סטענד אפּ טו) זיך שטעלען אנטקעגען.

stand up with (סטענד אפּ הוויטה) 1. שטעלען זיך טאנצען מיט איינעם; 2. זיין אן אונטערפיהרער אויף איינעמס חתונה.

2. I **stood up with** him at his wedding.

stand with (סטענד הוויטה) שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט; איבעראיינשטימען מיט עפּעס, זיין אין הארמאניע, ענטשפּרעכען.

stand within' (סטענד הוויטה־אין׳) שטעהן אינווענינג.

stand without' (סטענד הוויטה־אוט׳) שטעהן דרויסען.

stang *n. and v.* (סטענג) א האלץ־שטאנג; א מעסט־שטאק צו מעסטען לאנד; מאכען אימעצען רייטען אויף א שטאנג; איינשטעכען; שטעכען [ווי מיט א נאדעל], שמערצליך שטעכען; פּראווראזאכען א שארפען, פּלעצליכען שמערץ, פּראוואזירען א שטעכענדען שמערץ.

stan'hope *n.* (סטענ׳־האופּ) א לייכטער אפענער איין־זיציגער וואגען מייסטענס אויף צוויי רעדער.

stan'iel *n.* (סטענ׳־יעל) דער טורמפאלק [אזא פויגעל].

stan'nary *n. and a.* (סטענ׳־ע־רי) א צין־מינע, א צין־גרוב; א געגענד וואו עס זיינען פאראן צין־גרובען; וואס איז שייך צו צין, צו צין־גרובען אדער צו דער צין־אינדוסטריע.

stan'nary court (סטענ׳־ע־רי קאורט) א רעגירונגס־אנשטאלט אמאל אין ענגלאנד, וואס אין איהר רשות זיינען געשטאנען אלע צין־גרובען און די צין־אינדוסטריע.

stan'nel *n.* (סטענ׳־על) *staniel* ז.

stan'nery *n. and a.* (סטענ׳־ער־אי) *stannary* ז.

stan'nic *a.* (סטענ׳־איק) וואס איז שייך צו צין, וואס בעשטעהט פון צין, וואס ווערט גענומען פון צין.

stan'nic ac'id (סטענ׳־איק עס׳־איד) צין־זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון צין מיט זויער־שטאף און וואסער־שטאף].

stannif'erous *a.* (סטע־ניפ׳־ע־ראס) וואס ענטהאלט צין, וואס גיט ארויס צין.

stan'nine *n.* (סטענ׳־אין) צין־קיעז [אזא ברעקעלדיגער, שטאהל־גרויער, געמישטער ערץ וואס בעשטעהט פון צין, קופער און אייזען].

stan'nite *n.* (סטענ׳־איט) *stannine* ז.

stan'notype *n.* (סטענ׳־א־טאיפּ) אין פאטאגראפיע — א בילד וואס איז ארונטערגענומען אויף א צינענער פּלאטע.

stan'nous *a.* (סטענ׳־אס) פון צין, וואס האט אין זיך צין.

stan'num *n.* (סטענ׳־אם) צין.

stan'nyel *n.* (סטענ׳־יעל) *staniel* ז.

stan'za *n.* (סטענ׳־זא) אן אבטיילונג אין א געבויידע; א צימער, א קאמער; א סטאנזע אדער סטראפע פון א געדיכט [א רייהע שורות פון א געדיכט אויסגעשטעלט אין א געוויסער ארדנונג לויט זייער לענג, ריטם אדער מעטער].

stanza'ic *a.* (סטענ־זעי׳־איק) וואס בעשטעהט פון סטאנזען אדער סטראפען [וועגען א געדיכט]. *stanza* ז.

sta'pes *n.* (סטיי׳־פיז) — אין אנאטאמיע דער אינערליכסטער פון די דריי ביינדעלעך אין דער פויק־הויט פון אויער.

staph'yline *a.* (סטעפ׳־אי־לין) טרויבען־פערמיג, ווי א בינטעל טרויבען.

staphyli'tis *n.* (סטעפ־אי־לאי׳־טיס) אן ענטצינדונג פון דעם צינגעלע אין שלונד.

staph'ylotome *n.* (סטעפ׳־אי־לא־טאום) אין כירורגיע — א מעסער צו שניידען דאס צינגעלע פון שלונד.

staphylot'omy *n.* (סטעפ־אי־לאט׳־א־מי) אין כירורגיע — דאס אבשניידען דאס צינגעלע פון שלונד.

sta'ple *n., a. and v.* (סטייפל) א הויפּט־פּראָדוקט, א הויפּט־סחורה, א הויפּט־האנדעלס־ארטיקעל; א הויפּט פּראָדוקציאנס־צווייג [פון א לאנד אדער פון א שטאדט]; א הויפּט־פּונקט; א הויפּט־עלעמענט; א הויפּט־זאך; א הויפּט־ארט; א מארק־שטאדט; א יאריד, א מארק; רויה־מאטעריאל; די פעדים אדער פאזערען פון וואל אדער בוימוואל לויט וועלכע מען בעשטימט די גוטסקייט פון דער סחורה; א קאמערציעלער מאנאפּאל, וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען דורך דער קעניגליכער מאכט צו סוחרים; א קלאמער, האקען אדער קרוק מיט צוויי שפּיצען; דער אויסשנייט אין וועלכען עס קומט אריין דאס צינגעל פון א שלאס ביים פערשליסען; איינגעשטעלט, בעשטימט, הויפּט; וואס עס ווערט בעשטענדיג פּראָדוצירט און פערקויפט; וואס איז א הויפּט־סחורה; קאמערציעל איינגעפונדעוועט; וואס קען פערקויפט ווערען אויף׳ן מארק; זארטירען נאך דער לענג פון די פעדים אדער פאזערען [ווי וואל אדער בוימוואל].

sta'ple-house *n.* (סטיי׳־פל־האוס) א הויפּט־סקלאד, א הויפּט־לאגער [פון סחורות].

sta'ple of land (סטייפל אוו לענד) די איינענטימליכע אייגענשאפטען פון לאנד.

sta'ple priv'ilege (סטייפל פריוו׳־אי־לעדזש) *staple-right* ז.

sta'pler *n.* (סטיי׳־פלער) א וואל־זארטירער; א סוחר, וואס האט געהאט א חלק אין א קאמערציעלען מאנאפּאל וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען דורך דער קעניגליכער מאכט צו א פּאראיין פון סוחרים.

sta'ple-right *n.* (סטיי׳פל־ראיט) דאס רעכט פון די מוניציפּאליטעטען [שטאדט־פערוואלטונגען] אין האלאנד און שפּעטער אין דעם שטאאט ניו יארק [אמעריקא] צו צווינגען די דורכגעהענדע שיפען, אז זיי זאלען זיך אבשטעלען און פערקויפען זייערע סחורות אויף די מערק פון שטאדט אדער זיי זאלען צאהלען א געוויסען אבצאהל.

sta'ple town (סטייפל טאון) א גרויסע האנדעלס־שטאדט.

star *n. and v.* (סטאר) א שטערן; א טוואס וואס איז ענהליך צו א שטערן; א ווייסער פלעק אויף דעם שטערן פון א חיה אדער בהמה; א שטערן־פיש; א שטערן־צייכען [אין דרוק אדער שריפט *]; א מענש מיט גלענצענדע פעהיגקייטען אדער אייגענשאפטען; א בעריהמטהייט; דער הויפּט־אקטיאר אדער די הויפּט־אקטריסע אין א טעאטער אדער אפּערא; א שטר [א וועקסעל, א האנדעלס־דאקומענט, א פערקויפס־פאפּיער א. ד. ג. אמאל ביי אידען]; בעצייכענען אדער בעזעצען מיט שטערן; בעצייכענען מיט

א שטערענדעל [אין דרוק אדער שריפט]; בעציערען מיט שטערן; פערוואנדלען אין א שטערן; שיינען אדער גלענצען ווי א שטערן; זיין פראמינענט, אריבערשיינען אלע אנדערע, פיגורירען אלס דער גלענצענדסטער אקטיאר אין טעאטער, שפיעלען די ראלע פון פראמינענטעסטען אקטיאר.

star a glaze (סטאר ע גלייז) ארויס־שניידען א שויב פון א פענסטער [אין גנבים־שפראך].

star'-an'imal *n.* (סטאר'-ענ'-אי-מעל) א שטראהל־פיש, א שטערן־פיש.

star'-an'ise *n.* (סטאר'-ענ'-איס) דער שטערנאניס [אן אראמאטישע כינעזישע פרוכט וואס וואקסט אויף א קליינעם בוי־מעל. ווען די פרוכט ווערט דורכגעשניטען פאר קווער אין מיטען, ערשיינט איהר זוימען־קאסטעל אין דער פארם פון אן אכט־עקיגען שטערן].

star'-ap'ple *n.* (סטאר'-עפ'ל) דער שטערן־עפעל [אזא אנגענעהמע עסבארע פרוכט אין וועסט־אינדיען, וואס ווען זי ווערט דורכגעשניטען פאר קווער אין מיטען ערשיינט איהר זוימען־קאסטעל אין דער פארם פון א שטערן].

Star-apple

star'beam *n.* (סטאר'-בים) א שטראהל פון א שטערן.

star'-blas'ting *n.* (סטאר'-בלעס'-טינג) די שעדליכע ווירקונג פון די שטערן.

star'blind *a.* (סטאר'-בלאינד) וואס זעהט שלעכט, האלב בלינד.

star'board *n., a., adv. and v.* (סטאר'-באורד) די רעכטע זייט פון א שיף [פון שטייער]; וואס איז אויף דער רעכטער זייט פון א שיף; רעכטס, אויף דער רעכטער זייט פון א שיף; אוועקשטעלען אדער אויסקירעווען צו דער רעכטער זייט פון דער שיף.

star'bright *a.* (סטאר'-בראיט) בריליאנט, גלענצענד ווי א שטערן.

star'-buz'zard *n.* (סטאר'-באז'-ארד) דער שטערן־בוסארד [אזא אמעריקאנער פאלק־ענהליכער פויגעל].

starch *n., a. and v.* (סטארטש) קראכמאל, שטערקעל; שטייפקייט, אנגעצויגענקייט, געצוואונגענקייט, אנגעבלאזענקייט; שטייף, פעדאנטיש, פינקטליך; קראכמאלען, שטייף מאכען דורך קראכמאל.

Star'-cham'ber *n.* (סטאר'-טשיימ'-בער) די שטערן־קאמער [א געהיימעם קרימינאל־געריכט אמאל אין וועסטמינסטער אין לאנדאן, ענגלאנד].

star'-cham'ber *n.* (סטאר'-טשיימ'-בער) א געהיימעם געריכט.

starched *a.* (סטארטשט) געקראכמאלט; שטייף [ווי אנגעקראכמאלט]; פעדאנטיש, געצוואונגען, אנגעבלאזען.

starch'edly *adv.* (סטארטש'-עד-לי) שטייף [ווי געקראכמאלט].

starch'edness *n.* (סטארטש'-עד-נעס) שטייפקייט; געצוואונגענקייט, אנגעצויגענקייט; פעדאנטעריע.

starch'er *n.* (סטארטש'-ער) איינער וואס קראכמאלט.

starch'iness *n.* (סטארטש'-אי-נעס) קראכמאלדיגקייט.

starch'ly *adv.* (סטארטש'-לי) שטייף; געצוואונגען; פארמעל, פארמאליסטיש.

starch'ness *n.* (סטארטש'-נעס) שטייפקייט, געצוואונגענקייט, אנגעצויגענקייט; פארמעלקייט, פעדאנטיזם.

starch'-sug'ar *n.* (סטארטש'-שוג'-אר) קראכמאל־צוקער.

starch'y *a.* (סטארטש'-אי) אנגעקראכמאלט, שטייף; קראכמאלדיג; פארמעל, פעדאנטיש, געצוואונגען, אנגעצויגען, אנגעבלאזען.

star'-clus'ter *n.* (סטאר'-קלאס'-טער) א שטערן־גרופע.

star'-crossed *a.* (סטאר'-קראסט) שלים־מזל'דיג.

star'-di'amond *n.* (סטאר'-דאי'-ע-מאנד) א דימענט וואס שפיעלט מיט זיך פאר א קליינע גרופע פון שטערן.

stare *v. and n.* (סטעהר) אויסשטעלען גרויסע אויגען [ווי פון ערשטוינונג, שרעק אדער פערוואונדערונג], קוקען פערגאפט, אויסגלאצען די אויגען; שטעהן דיבאם, שטעהן קאפויער [וועגען די האר]; זיך ווארפען אין די אויגען [ווי עטוואס אונגעוועהנליכעס]; שטרענג אנקוקען, אויסשטעלען אויף אימעצען די אויגען; ווירקען מיט א שטרענגען קוק; דאס אויסשטעלען די אויגען; א שטרענגער קוק מיט אויסגעשטעלטע אויגען; דער שטאר [אזא פויגעל. ז. *starling*].

stare in the face (סטעהר אין דהי פייס) 1. שטעהן פאר די אויגען; 2. זיך ווארפען אין די אויגען.

1. Death stares him in the face.

stare one out of his wits (סטעהר וואן אוט אוו היז וויטס) צומישען אדער צוטומלען אימעצען דורך אויסשטעלען אויף איהם די אויגען.

star'er *n.* (סטעהר'-ער) איינער וואס קוקט מיט אויסגעשטעלטע אויגען, איינער וואס קוקט פערגאפט אדער מיט ערשטוינונג.

star'fish *n.* (סטאר'-פיש) דער שטערן־פיש, דער ים־שטערן [אזא ים־בעשעפעניש וואס האט דעם אויסזעהן פון א שטערן].

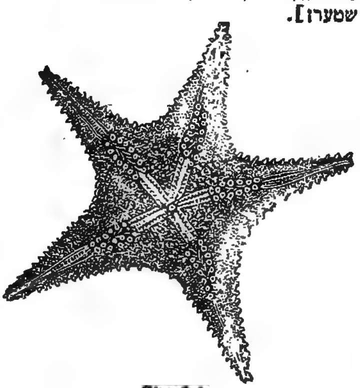

Starfish

star'-flow'er *n.* (סטאר'-פלאו'-ער) די שטערן־בלום [אזא פלאנצע אויף וועלבער עס וואקסען שטערנפערמיגע בלומען].

star'-gaze *v.* (סטאר'-גייז) קוקען אויף די שטערן, מאכען אסטראנאמישע אדער אסטראלאגישע אונטערזוכונגען.

star'-ga'zer *n.* (סטאר'-גיי'-זער) א שטערן־זעהער, אן אסטראלאג; אזא פיש וואס זיינע אויגען זיינען נים פון די זייטען פון קאפ נאר פון אויבען [ווי זיי וואלטען קוקען צו די שטערן].

star'-ga'zing *n. and a.* (סטאר'-גיי'-זינג) שטערנזעהעריי, אסטראלאגיע, אסטראנאמיע; וואס קוקט אויף די שטערן, שטודירענדיג די שטערן.

star'-grass *n.* (סטאר'-גרעס) דאס שטערן־גראז [אזא גראז־ענהליכע פלאנצע מיט שטערנפערמיגע בלומען].

star'-hy'acinth *n.* (סטאר'-האי'-ע-סינטה) דער שטערן־היאצינט [אזא גארטען־בלום מיט אינדיגא־בלויע בלומען־בלעטלעך].

star'ing *a.* (סטעהר'-אינג) אויסשטעלענדיג אדער אויסגלאצענדיג די אויגען; אויסגעגלאצט; וואס ווארפט זיך אין די אויגען, וואס שטעכט די אויגען; וואס איז שטארק אויפפאלענד; שטעלענדיג זיך דיבאם אדער קאפויר [ווי האר].

star'ingly *adv.* (סטעהר'-אינג-לי) מיט אויסגעשטעלטע אויגען, מיט א פערגאפטען בליק.

stark *a., adv. and v.* (סטארק) שטארק, קרעפטיג; שטייף אדער שטאר [ווי טויט]; נאקעט; איינגעפשארט, איינגעעקשנ'ט; אינגאנצען, דורך און דורך, גאר, גענצליך, פאלשטענדיג; שטייף אדער שטאר מאכען [ווי טויט].

stark blind (סטארק בלאינד) שטאק בלינד, בלינד ווי די נאכט.

star'ken *v.* (סטארקן) מאכען אונבויגזאם, שטייף מאכען.

stark fool (סטארק פוהל) אן אבגעריסענער נאר, א גרויסער טפש.

stark'ly *adv.* (סטארק'-לי) שטייף; פעסט, שטארק.

stark'-na'ked *a.* (סטארק'-ניי'-קעד) מוטער־נאקעט, פאלשטענדיג נאקעט.

stark'ness *n.* (סטארק'-נעס) שטייפקייט, פערשטארטקייט; קרעפטיגקייט, שטארקייט.

star'less *a.* (סטאר'-לעס) שטערנלאז, אהן שטערן.

star'let *n.* (סטאר'-לעט) א קליין שטערנדעל.

star'light *n. and a.* (סטאר'-לאיט) דאס ליכט פון די שטערן; א שוואכעס אדער דונקעלעס ליכט; בעלויכטען פון די שטערן.

star'like *a.* (סטאר'-לאיק) ענהליך צו א שטערן, ווי א שטערן; שטראהלענד, גלענצענד.

star'ling *n.* (סטאר'-לינג) דער שטאר [אזא שפערלינג־ענהליכער פויגעל. ז. איל.]; אזא הויז־טויב וואס איז ענהליך צו א שטאר; אזא אבצאמונג ביי אדער אין א וואסער פון געריכט־אריינגעשלאגענע פאליעס [קלעצער], ווען מען דארף דארט עטוואס בויען; איינע פון די פאליעס וואס ווערט געבראכט פאר אזא אבצאמונג.

Starling

star′lit *a.* (סטאר′-ליט) בעלויכטעט פון די שטערן.

star′-liz′ard *n.* (סטאר′-ליז′-ארד) א שטערן=עקדעש [אזא עקדעש אדער יאשטשערקע וועלכע איז בעדעקט מיט שטערן=עהנליכע פלעקען].

star′-of-Beth′lehem *n.* (סטאר′-אוו-בעטה′-לי-עם) אזא פלאנצע מיט ווייסע שטערן=עהנליכע בלומען.

star of the day (סטאר אוו טהי דיי) דער העלד פון טאג.

star′ost *n.* (סטער′-אסט) א סטאראסטע [דער הויפט פון א רוסישען דארף וואס ווערט געוועהלט פון דער ארטיגער בעפעלקערונג]; א וויכטיגער פוילישער פריץ אמאל אין פוילישען קעניגרייך וואס האט נעקראגען א קרוין=גוט פון דער קעניגליכער רעגיערונג און איז דערפאר געווען פערפליכטעט צו צאהלען א פיערטעל פון דער איינגאהמע אויסצוהאלטען די קעניגליכע ארמעע.

star′osty *n.* (סטער′-אס-טי) א קרוין=גוט פון א פוילישען פריץ אמאל אין פוילישען קעניגרייך. ז. ***starost***

star′-proof *a.* (סטאר′-פרוהף) אונדורכדרינגליך פאר שטערן=ליכט, וואס לאזט ניט דורך קיין שטערן=ליכט.

starred *a.* (סטארד) פערציערט מיט שטערן; אונטער דעם מזל [א גוטען אדער שלעכטען] פון א שטערן; צובראכען אדער צופלאצט אזוי, דאס שטראהלען נעהען ארויס פון א צענטראל=פונקט [ווי א צובראכענע שויב אדער שפיעגעל]; בעצייכענט מיט א שטערנדעל [אין דרוק אדער שריפט].

star′riness *n.* (סטאר′-אי-נעס) דאס זיין שטערנדיג.

star′ry *a.* (סטאר′-אי) בעזייהט אדער בעציערט מיט שטערן; שטערנדיג; שטראהלענד, שיינענד; וואס שיינט ווי א שטערן.

stars and bars (סטארז ענד בארז) די פאהן פון די קאנפעדערירטע שטאאטען [די זיד=שטאאטען, וועלכע האבען זיך נעהאט אבגעריסען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. די פאהן איז בעשטאנען פון צוויי ברייטע רויטע שטרייפען, אבגעטיילט דורך א ווייסען שטרייף, און פון א צאהל שטערען, וואס איז נעווען גלייך צו דער צאהל שטאאטען, וועלכע האבען צונויפגעשטעלט די קאנפעדעראציאן].

stars and stripes (סטארז ענד סטראיפס) די נאציאנאלע פאהן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וועלכע איז בעדעקט מיט שטרייפען און שטערען. די שטרייפען, 13 אין צאהל, בעדייטען די 13 קאלאניעס, וועלכע האבען צוערשט געבילדעט די פעראייניגטע שטאאטען; די שטערן, איצט 49 אין צאהל, בעדייטען די איצטיגע שטאאטען, וועלכע בילדען די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]

star′-shaped *a.* (סטאר′-שייפט) שטערנפערמיג.

star′-span′gled *a.* (סטאר′-ספענ′גלד) בעזייהט מיט שטערן.

star′-span′gled ban′ner (סטאר′-ספענ′גלד בענ′-ער) די נאציאנאלע פאהן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וועלכע איז בעזייהט מיט שטערן].

star′-spot′ted *a.* (סטאר′-ספאט′-עד) בעשפרענקעלט מיט שטערן.

star′-stone *n.* (סטאר′-סטאון) דער שטערן=זאפיר [אזא עדעלשטיין].

start *v. and n.* (סטארט) אנפאנגען, אנהויבען; זיך א נעהם טהאן; זיך א ריהר טהאן; זיך א טרייסעל טהאן; זיך אנפאנגען שאקלען, לויז ווערען; זיך א לאז טהאן, זיך א כאפ טהאן, זיך א ווארף טהאן; זיך לאזען אין וועג; אויפשפרינגען, א שפרונג טהאן; ענטשטעהן, בעוויזען זיך; מאכען אן אנפאנג, זעצען אין בעוועגונג, לאזען אין גאנג; אויסריכטען [אין וועג]; אויסשטאטען, אויספערטיגען; לויז מאכען, פאנאנדערשאקלען; לאזען לויפען א פליסיגקייט פון איין כלי אין א צווייטער, איבערגיסען פון איין פאס אין אן אנדערען; א שרעק טהאן, דערשרעקען, איבערשרעקען, אנווארפען א מורא, אויפרודערען; א שוידער, א טרייסעל, א שפרונג [ווי פון שרעק, שמערץ, אויפרעגונג א. ד. ג.]; אן אבשפרונג, א צוריקשפרונג; א שטויס, א רוק; אן אויסברוך; א פלעצליכע בעוועגונג, א לויף; אן אויפטריט; אן אנהויב; אן אבפאהר; אן ארויספאהר; א פארצוג, א פארטייל; א לויזער אדער שאקלדיגער טייל; א דורכברוך, אן עפנונג; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן עק; א הענטעל, א שטיעל; דער שארפער שפיץ פון א יונגען הירש=הארן.

start a doubt (סטארט ע דאוט) אויפהויבען א צווייפעל.

start af′ter (סטארט עפ′-טער) לאזען זיך נאך עפעס, לויפען נאך עפעס אדער אימעצען.

start a fund (סטארט ע פאנד) אנפאנגען זאמלען א פאנד, גרינדען א פאנד.

start against′ (סטארט ע-גענסט′) ארויסטרעטען גענען, זיך שטעלען גענען.

start a price (סטארט ע פראיס) באטען דעם ערשטען פרייז [אויף אן אויקציאן].

start a ques′tion (סטארט ע קהוועס′-טשאן) אויפהויבען א פראגע.

start aside′ (סטארט ע-סאיד′) אבשפרינגען אן א זייט.

start a top′ic (סטארט ע טאפ′-איק) בעריהרען אן עניין.

start a truth (סטארט ע טרוהטה) ענטדעקען אן אמת.

start away′ (סטארט ע-הוויי′) א לאז טהאן זיך, אוועקלאזען זיך.

start back (סטארט בעק) פאהרען צוריק; אבשפרינגען צוריק.

star′ter *n.* (סטאר′-טער) איינער וואס גיט זיך א כאפ, א נעהם אדער א לאז; איינער וואס אנטלויפט; איינער וואס רייזט אב, איינער וואס נעהמט זיך פאר א רייזע; איינער וואס שטעלט פלוצום א פראגע, איינער וואס טרעט פלוצום ארויס מיט א טענה; איינער אדער עטוואס וואס ברייננט אין בעוועגונג; איינער וואס גיט א צייכען אדער סיגנאל אנצוהויבען; אזא יאנד=הונד וואס פאנגט אן די יאגד.

start′ful *a.* (סטארט′-פול) שרעקעדיג, ענגסטליך.

start′fulness *n.* (סטארט′-פול-נעס) שרעקעדינקייט, דאס זיין ענגסטליך, דאס האבען מורא.

start in (סטארט אין) אנהויבען, אנפאנגען.

He started in business with a small sum.

star′ting *n. and a.* (סטאר′-טינג) דאס לאזען אין גאנג אדער בעוועגונג; דאס אבפאהרען; דאס א נעהם טהאן זיך; דאס א לאז טהאן זיך; וואס לאזט אין גאנג, וואס זעצט אין בעוועגונג.

star′ting-bar *n.* (סטאר′-טינג-באר) דער אנלאס=העבעל [דאס הענטעל אדער דער העבעל מיט וועלכען מען ברייננט אין בעוועגונג א דאמפף=מאשין].

star′ting-en′gine *n.* (סטאר′-טינג-ענ′-דזשין) אן אנלאס=מאשין [א קליינע דאמפף=מאשין, וועלכע ווערט בענוצט צו ברייננען אין בעוועגונג די גרויסע דאמפף=מאשין פון א שיף].

star′ting-gear *n.* (סטאר′-טינג-גיער) אן אנלאס=אפאראט [דער אפאראט מיט וועלכען מען לאזט אין גאנג א מאשין, ווי א דאמפף=מאשין, אויטאמאביל א. ד. ג.].

star′tingly *adv.* (סטאר′-טינג-לי) העפטיג, וויטענד, זיך רייסענדיג.

star′ting-place *n.* (סטאר′-טינג-פלייס) דער פלאץ פון וועלכען מען הויבט אן; דער אויסגאנגס=פלאץ.

star′ting-point *n.* (סטאר′-טינג-פאינט) דער אויסגאנגס=פונקט, דער אנפאנגס=פונקט; דאס ארט פון וועלכען מען פאהרט אב.

star′ting-post *n.* (סטאר′-טינג-פאוסט) דער פונקט אדער ארט וואס איז בעצייכענט מיט א שטאנג אדער מיט עטוואס אנדערעס פון וועלכען א וועט=לויף פאנגט זיך אן.

star′ting-valve *n.* (סטאר′-טינג-וועלוו) אן אנלאס=ווענטיל [א קליינער ווענטיל אדער קלאפאן, דורך וועלכען עס ווערט נעלאזען אין גאנג א דאמפף=מאשין].

star′tish *a.* (סטאר′-טיש) שרעקעדיג, שיי [ווענען פערד].

star′tle *v. and n.* (סטארטל) זיך שרעקען; זיך צונויפקארטשען אדער אויפשוידערען [ווי פון שרעק, שמערצען, איבערראשונג א. ד. ג.]; מאכען א פלעצליכע בעוועגונג ווי פון שרעק אדער איבערראשונג; אויסטראגען אדער אויסזעצען ווי א צושראקענעם פערד; דערשרעקען, אויפרודערען; איבערראשען; מאכען צום שוידערען; אן אויפשוידערונג [ווי פון שרעק], א שוידער; א פלעצליכער שרעק.

start′ler *n.* (סטארט′-לער) איינער וואס דערשרעקט זיך; איינער אדער עטוואס וואס שרעקט אדער איבערראשט.

start′ling *a.* (סטארט′-לינג) ערשרעקענד, ערשטוינענד.

start′lingly *adv.* (סטארט′-לינג-לי) דערשרעקענדיג, איבערראשענדיג אדער ערשטוינענדיג.

start on a jour′ney (סטארט אן ע דזשויר′-ני) זיך לאזען אין וועג; זיך ארויסלאזען אויף א יאזדע.

start out (סטארט אוט) 1. זיך בעגעבען, זיך א לאז טהאן [אין וועג]; 2. אנהויבען צו ווערען; זיך נעהמען [צו עפעס].

2. He started out to be a lawyer.

start out of one's sleep (סטארט אוט אוו הוואנז סליעפ) זיך אויפכאפען פון שלאף.

starts of fan′cy (סטארטס אוו פענ′-סי) וויציגע איינפעלע.

start the an′chor (סטארט טהי ענ′-קאר) ארויפציהען דעם אנקער פון א שיף.

start′-up *n.* (סטארט′-אפ) איינער וואס ערשיינט אונערווארטעט; אן אונערווארטעטע ערשיינונג.

start up (סטארט אפ) 1. זיך א הויב

טהאן; פלוצים ערשיינען; 2. אנפאנגען פונקציאנירען, זיך ערעפענען.

2. The factory will start up to-morrow.

starva'tion *n.* (סטאר-וויי'-שאן) דאס אויסגעהן פון הונגער; נויט.

starve *v.* (סטארוו) אויסמארען, לאזען אויסגעהן פון הונגער אדער נויט; אויסהונגערען; אויסגעהן פון הונגער אדער פון נויט; הונגערען; ליידען נויט.

starve'ling *a. and n.* (סטארוו'-לינג) אויסגעהונגערט; אן אויסגעהונגערטער, אן אויסגעמארעטער; אן אויסגעהונגערטע בעשעפעניש.

starv'er *n.* (סטארוו'-ער) איינער וואס מארעט אדער הונגערט אויס.

starve with cold (סטארוו הוויטה קאולד) אויסגעהן פון קעלט, פערפרוירען ווערען.

star'wort *n.* (סטאר'-הווארט) די שטערן=בלום; דער וואסערשטערן [אזא פלאנצע מיט ווייסע שטערן=פערמיגע בלומען].

Starwort

sta'sis *n.* (סטיי'-סיס) א פערהאלטונג פון בלוט אין וועלכען עס איז טייל פון די בלוט=נעפעס [ווי אין אן ענטצונדענער ארטעריע].

sta'table *a.* (סטיי'-טעבל) וואס קען אויסגעדריקט ווערען.

stata'rian *a.* (סטע-טיי'-רי-ען) גוט דיסציפלינירט; פעסטשטעהענד, זיכער.

sta'tary *a.* (סטיי'-טע-רי) פעסטגעזעצט, בעשטימט.

state *n., a. and v.* (סטייט) א צושטאנד; א שטאאט, א מלוכה, א מדינה; די רעגירונגס=מאכט פון לאנד; א שטאנד; א ראנג; א קלאס; די ארט לעבען; פראכט, הערליכקייט; שטאנדהאפטיגקייט; אן אבדרוק פון אן איינגראווירטער פלאטע; וואס איז שייך צום שטאאט, שטאאטליך, פון שטאאט; פאראדנע, הערליך; פעסטזעצען, בעשטימען; ערקלערען, ארויסזאגען, אנגעבען די איינצעלהייטען.

state affairs' (סטייט ע-פעהרז') שטאאטס=געשעפטען, מלוכה=אנגעלעגענהייטען.

state bank (סטייט בענק) א שטאאטס=באנק [א באנק=געשעפט אין אמעריקא וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט און קאנטראל פון דער רעגיערונג].

state'craft *n.* (סטייט'-קרעפט) שטאאטס=פיהרונג, שטאאטס=פערוואלטונג.

state crim'inal (סטייט קרים'-אי-נעל) א פאליטישער פערברעכער.

sta'ted *a.* (סטיי'-טעד) בעשטימט, פעסטגעזעצט; געזאגט, דערמאנט, אנגעגעבען.

sta'tedly *adv.* (סטיי'-טעד-לי) שטענדיג, רעגולער, אין א בעשטימטער צייט.

state'hood *n.* (סטייט'-הוד) די לאגע אדער צושטאנד פון א שטאאט.

state hos'pital (סטייט האס'-פי-טעל) א משוגעים=הויז וואס ווערט אויסגעהאלטען פון שטאאט.

state'-house *n.* (סטייט'-האוס) די געביידע אין וועלכער די געזעצגעבענדע קערפערשאפט פון אן אמעריקאנער שטאאט האלט אב איהרע זיצונגען, דער שטאאטס=פארלאמענט.

state lands (סטייט לענדז) מלוכה=לאנד, לאנד וואס געהערט צום שטאאט.

state'less *a.* (סטייט'-לעס) אהן פאראד, אהן פראכט, איינפאך.

state'liness *n.* (סטייט'-לי-נעס) פראכט, הערליכקייט; שטאלץ.

state'ly *a. and adv.* (סטייט'-לי) פרעכטיג, הערליך; מאיעסטעטיש, שטאלץ.

state'ment *n.* (סטייט'-מענט) א שריפטליכע ערקלערונג; אן ערקלערונג; א בעהויפטונג; א בעריכט, א מיטטיילונג; א מעלדונג.

state'-mon'ger *n.* (סטייט'-מאנ'-גער) א פאליטיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט שטאאטס=אנגעלעגענהייטען.

state of facts (סטייט אוו פעקטס) די זאך=לאגע; א פערצייכניס פון פאקטען וואס ווערט צוגעשטעלט צו א געריכטליכען פראצעס.

state of mind (סטייט אוו מאינד) א געמיטס=צושטאנד.

state of na'ture (סטייט אוו ניי'-טשור) נאטור=צושטאנד; אונציוויליזירטקייט; נאקעטקייט; אונשולדיגקייט, פרימיטיווקייט.

state pa'per (סטייט פיי'-פער) א רעגיערונגס=דאקומענט, א שטאאטס=דאקומענט; אן אפיציעלע רעגיערונגס=צייטונג.

state pris'on (סטייט פריזן) א געפענגניס אדער טורמע פאר פאליטישע פערברעכער; א שטאאטס=געפענגניס [א געפענגניס וואו עס ווערען געהאלטען פער'משפט'ע פערברעכער. אין געגענזאץ צו א שטאדט=געפענגניס, וואו עס ווערען געהאלטען אזעלכע, וואס דארפען ערשט גע'משפט ווערען].

state pris'oner (סטייט פריז'נ-ער) א פאליטישער ארעסטירטער.

sta'ter *n.* (סטיי'-טער) איינער וועלכער גיט ארויס אן ערקלערונג אדער בעהויפטונג; א גאלדענע מטבע פון געוויסע שטעדט אין פארצייטיגען גריכענלאנד.

state'-room *n.* (סטייט'-רוהם) אן אויפגעפוצטעס צימער אין א פאלאץ, א זאאל; א פאסאזשיר=קאיוטע אויף א דאמפף=שיף; א קופע אדער בעזונדערע אבטיילונג אין א שלאף=וואגאן; א שלאף=צימער פאר אן אפיציער אויף אן אמעריקאנער קריעגס=שיף.

States (the) *n.* (סטייטס) 1. די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [ווי די ענגלישע רופען זיי]; 2. ניעדערלאנד, האלאנד.

1. He sailed from Liverpool for the States.

state's ev'idence (סטייטס עוו'-אי-דענס) א קרוין=עדות, אן עדות פון רעגיערונגס צד.

states'-gen'eral *n.* (סטייטס'-דזשענ'-ע-רעל) די קערפערשאפטען, וועלכע שטעלען צונויף די געזעצגעבונג פון א לאנד.

States'-gen'eral *n.* (סטייטס'-דזשענ'-ע-רעל) די גענעראל=שטאאטען אין פראנקרייך [די פערזאמלונג פון די שטאנדען=פארשטעהער אין פראנקרייך ביז דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן פון יאהר 1789, וועלכע פלעגען זיך צונויפקומען צו ענטשיידען אלגעמיינע מלוכה=אנגעלעגענהייטען]; די גענעראל=שטאאטען אין האלאנד.

states'man *n.* (סטייטס'-מען) א שטאאטס=מאן, א פאליטיקער, א דיפלאמאט.

states'manlike *a.* (סטייטס'-מענ-לאיק) ווי א שטאאטסמאן, שטאאטסמעניש.

states'manly *a.* (סטייטס'-מענ-לי) ווי א שטאאטסמאן, שטאאטסמעניש.

states'manship *n.* (סטייטס'-מענ-שיפ) שטאאטסמאנשאפט, רעגיערונגס=קונסט, דאס ארויסצייגען קלוגהייט און ווייטזיכטיגקייט אין אנפיהרען די ענינים פון דער מלוכה.

state'-so'cialism *n.* (סטייט'-סאו'-שעל-איזם) שטאאטס=סאציאליזם [א פלאן דורכצופיהרען סאציאלע רעפארמען און פערבעסערען די לאגע פון דעם ארבייטער=קלאס ניט ענדערענדיג די גרונד=פרינציפען פון פריוואט=אייגענטום].

state'-so'cialist *n.* (סטייט'-סאו'-שעל-איסט) אן אנהענגער פון שטאאטס=סאציאליזם. ז. *state-socialism*.

state sov'ereignty (סטייט סאוו'-ער-אינ-טי) סאווערעניטעט פון'ם שטאאט, די אונאבהענגיגקייט, זעלבסטשטענדיגקייט אדער זעלבסטרעגיערונג פון אן אמעריקאנער שטאאט.

stath'mograph *n.* (סטעטה'-מא-גרעף) אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די געשווינדיגקייט פון אן אייזענבאהן=צוג.

stat'ic *a.* (סטעט'-איק) ז. *statical*.

stat'ical *a.* (סטעט'-אי-קעל) סטאטיש, וואס איז אין גלייכגעוויכט; וואס ווירקט בלויז מיט דער געוויכט און ניט מיט בעוועגונג; וואס איז שייך צו קערפער אין זייער רוה=צושטאנד.

stat'ically *adv.* (סטעט'-אי-קעל-אי) סטאטיש, אין גלייכגעוויכט; לויט סטאטיק. ז. *statics*.

stat'ics *n.* (סטעט'-איקס) סטאטיק, די לעהרע וועגען גלייכגעוויכט פון קערפער אדער קרעפטען.

sta'tion *n. and v.* (סטיי'-שאן) אן ארט; א שטעלע; א שטאנד, א ראנג, א מדרגה; א סטאציאן, א סטאנציע; א וואקזאל; אן אבשטעל=פלאץ; א פאליציי=צירקעל; שטעלען, אוועקשטעלען.

sta'tional *a.* (סטיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א סטאציאן, סטאנציע אדער שטעלע.

sta'tionariness *n.* (סטיי'-שאנ-ע-רי-נעס) דאס פעסטשטעהן, דאס זיין סטאציאנער, דאס שטעהן פעסט אויף איין שטאנד.

sta'tionary *a. and n.* (סטיי'-שאנ-ע-רי) פעסט, פעסטגעשטעלט, פעסטשטעהענד, סטאציאנער; אונבעוועגליך; וואס בלייבט אין דעמזעלבען צושטאנד [וואס פראגרעסירט ניט, וואס ענדערט זיך ניט]; א מענש אדער זאך וואס בלייבט אויף'ן זעלבען ארט אדער אין דיזעלבינע בעדינגונגען; א קאנזערוואטאר, איינער וואס וויל, אז אלץ זאל בלייבען ווי עס איז, ניט געענדערט.

sta'tion-cal'endar *n.* (סטיי'-שאנ-קעל'-ענ-דאר) ז. *station-indicator*.

sta'tioner *n.* (סטיי'-שאנ-ער) איינער וואס פערקויפט שרייב=מאטעריאלען.

sta'tionery *n. and a.* (סטיי'-שאנ-ער-אי) שרייב=מאטעריאלען [ווי פעדערען, טינט, פאפיער א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו שרייב=מאטעריאלען.

sta'tion-house *n.* (סטיי'-שאנ-האוס) א פאליציי=צירקעל; א וואקזאל.

sta'tion-in'dicator *n.* (סטיי'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) א בולעטין אויף אן אייזענבאהן=סטאציאן, וואו עס איז פערצייכענט די צייט פון ארויסגאנג און אבשטעל פון די צוגען אויף יעדער סטאציאן; א פארריכטונג אין א וואגאן צו צייגען די נעמען פון די סטאציאנען, אויף וועלכע דער צוג שטעלט זיך אב.

sta'tion-kee'per *n.* (סטיי'-שאנ-קיע'-פער) א סטאציאנס=וועכטער [אויף אייזענבאהנען].

sta'tion-mas'ter *n.* (סטיי'-שאנ-

מעס'-טער) דער סטאציאנס-שעף, דער נאטשאלניק פון אן אייזענבאהן-סטאנציע.

sta'tism *n.* (סטיי'-טיזם) פאליטיק, שטאאטס-קונסט.

sta'tist *n.* (סטיי'-טיסט) א סטאטיסטיקער; א שטאאטסמאן, א פאליטיקער.

statis'tic *a.* (סטע-טיס'-טיק) ז. *statistical*

statis'tical *a.* (סטע-טיס'-טי-קעל) סטאטיסטיש, וואס איז שייך צו סטאטיסטיק, וואס בעשטעהט פון סטאטיסטיק. ז. *statistics*

statis'tically *adv.* (סטע-טיס'-טי-קעל-אי) פון'ם שטאנדפונקט פון סטאטיסטיק, לויט סטאטיסטיק.

statisti'cian *n.* (סטעט-איס-טיש'-ען) א סטאטיסטיקער, א קענער פון סטאטיסטיק. ז. *statistics*

statis'tics *n.* (סטע-טיס'-טיקס) סטאטיסטיק, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען און ערקלערען געזעלשאפטליכע און אלגעמיינע ערשיינונגען דורך סיסטעמאטיש-גענזאמעלטע צאהלען און ציפער וועגען דיעזע ערשיינונגען; סיסטעמאטיש-גענזאמעלטע צאהלען און ציפער וועגען מאסען ערשיינונגען און פאסירונגען פון געזעלשאפטליכען און אלגעמיינעם לעבען.

statistol'ogy *n.* (סטע-טיס-טאל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען סטאטיסטיק.

sta'tive *a.* (סטיי'-טיוו) וואס איז שייך צו א שטעהענדען מיליטער-לאגער אדער מיליטער-קווארטיר.

statoc'racy *n.* (סטע-טאק'-רע-סי) די הערשונג פון דעם שטאאט אליין אהן דער מיטווירקונג פון די גייסטליכע אדער קירך.

stat'oscope *n.* (סטעט'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט די קלענסטע ענדערונגען אין דעם דרוק פון דער אטמאספערע.

stat'uary *n. and a.* (סטעטש'-יו-ע-רי) סקולפטור, פלאסטיק, די קונסט אויסצוהאקען, אויסצושניצען אדער צו מאדעלירען סטאטוען; א סקולפטאר, א בילד-הויער, א בילד-שניצער, א סטאטוען-מאכער; סטאטוען; וואס איז שייך צו א סטאטוע.

stat'ue *n. and v.* (סטעטש'-יו) א סטאטוע; אוועקשטעלען א סטאטוע.

stat'ued *a.* (סטעטש'-יוד) בעפוצט מיט סטאטוען; וואס האט די פארם פון א סטאטוע.

statuesque' *a.* (סטעטש-יו-עסק') ווי א סטאטוע, שעהן ווי א סטאטוע.

statuesque'ly *adv.* (סטעטש-יו-עסק'-לי) אזוי ווי א סטאטוע, אויף דעם אופן פון א סטאטוע.

statuesque'ness *n.* (סטעטש-יו-עסק'-נעס) דאס אויסזעהן ווי א סטאטוע.

statuette' *n.* (סטעטש-יו-עט') א סטאטועטקע, א קליינע סטאטוע.

stat'ure *n.* (סטעטש'-יור) די שטאטור, דער קערפער-געוואוקס, די קערפער-געשטאלט.

sta'tus *n.* (סטיי'-טאס) דער שטאנד, דער צושטאנד, די לאגע.

sta'tus quo (סטיי'-טאס קהוואו) דער געגענווערטיגער אדער ביזהעריגער צושטאנד.

stat'utable *a.* (סטעטש'-יו-טעבל) פעסטגעזעצט; געזעצליך; געזעצמעסיג; וואס איז לויט דער קאנסטיטוציאן אדער לויט די סטאטוטען.

stat'utably *adv.* (סטעטש'-יו-טע-בלי) לויט די סטאטוטען, לויט דער קאנסטיטוציאן, געזעצליך, געזעצמעסיג.

stat'ute *n.* (סטעטש'-יוט) א סטאטוט, א געזעץ, א תקנה.

stat'ute-book *n.* (סטעטש'-יוט-בוק) א סטאטוטען-בוך, א תקנות-בוך, א געזעץ-בוך.

stat'ute law (סטעטש'-יוט לאה) א געשריבענעס געזעץ אדער תקנה וואס איז אנגענומען געווארען פון א געזעצגעבענדער קערפערשאפט אדער פארלאמענט; א זאמלונג פון בעשליסע אדער געזעצען, וועלכע זיינען אנגענומען געווארען פון א פארלאמענט אדער אנדערער געזעצגעבענדער קערפערשאפט.

Stat'ute of La'borers (סטעטש'-יוט אוו ליי'-באר-ערז) דאס ענגלישע געזעץ אין יאהר 1349 צו צווינגען די ארבייטער און בעדיענטע צו ארבייטען פאר דיזעלבינע שכירות וואס איז געצאהלט געווארען אין יאהר 1346 [דאס געזעץ איז געמאכט געווארען צוליעב דעם, ווייל דורך דער גרויסער פעסט אין יענער צייט איז שטארק פערמינדערט געווארען די צאהל בעדיענטע און זייער פרייז איז זעהר געשטיגען].

stat'ute of limita'tion (סטעטש'-יוט אוו לים-אי-טיי'-שאן) דאס פעריאהרונגס-געזעץ [דאס געזעץ וואס בעשטימט די צייט, נאך וועלכער דער אנקלאגער קען שוין מעהר ניט ארויסטרעטען מיט זיין אנקלאגע].

stat'ute-roll *n.* (סטעטש'-יוט-ראול) א סטאטוטען-זאמלונג, א סטאטוטען-בוך.

stat'utory *a.* (סטעטש'-יו-טא-רי) וואס איז לויט די סטאטוטען, וואס איז פעסטגעשטעלט לויט תקנות אדער סטאטוטען; פעראָרדענט, געזעצליך.

stat'utory law (סטעטש'-יו-טא-רי לאה) ז. *statute law*

statu'volence *n.* (סטע-טיו'-ווא-לענס) אן ארט פון היפנאטיזירען זיך אליין.

staunch *v., n. and a.* (סטאנטש) ז. *stanch*

stau'racin *n.* (סטאה'-רע-סין) אזא זיידענער שטאף געוועבט מיט קליינע צלמים'לעך, וואס גייסטליכע פלעגען אמאל טראגען.

stau'roscope *n.* (סטאה'-רא-סקאופ) אן אפטישער אינסטרומענט צו בעטראכטען און מעסטען די פלעכען פון קריסטאלען.

stave *n. and v.* (סטייוו) א קליאפקע, א פאס-ברעטעל, א העלצעל; א פלעקעל; א פערז, א סטראפע; א נאטען-שורה [וועלכע בעשטעהט פון 5 ליניעס]; אויסברעכען א לאך; אויסברעכען א ברעטעל אין א פאס; צוברעכען; אויסגיסען [דורך צוברעכען דאס פאס]; בעזארגען מיט קליאפקעס; פעסט מאכען דורך צונויפדריקען אדער צונויפקלאפען; לויפען אדער איילען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך; ארבייטען ענערגיש.

stave it out (סטייוו איט אוט) קעמפען ביז אן ענטשיידענער רעזולטאט ווערט עררייכט.

stave off (סטייוו אף) אבשלאגען, צוריקהאלטען; אבשטופען; אבלעגען.

sta'ver *n. and v.* (סטיי'-ווער) אן ענערגישער, אקטיווער מענש; שוואנקען, זיך וואקלען.

sta'vers *n.* (סטיי'-ווערז) אזא קראנקהייט פון פערד.

staves'acre *n.* (סטייווז'-איי-קער) דער ריטער-שפארן [אזא הויכעס פוכיגעס גראז מיט בלויע אדער פורפור-בליהונגען, אויף וועלכען עס וואקסט א מין קערנער וואס ווערען בענוצט איהם גיפט פאר פאראזיטישע אינזעקטען, ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

stave'-tan'kard *n.* (סטייוו'-טענ'-קארד) א הילצערנער בעכער צוזאמענגעשטעלט פון ברעטעלעך ווי אן עמער.

stave'wood *n.* (סטייוו'-הוואוד) אזא דיקער גרויסער בוים מיט זעהר א ווייכען האלץ.

sta'ving *n.* (סטיי'-ווינג) דאס קירצער מאכען אן אייזערנעם שטאנג דורך דעם וואס מען דערהיצט איהם און מען קלאפט איהם מיט האמערס אין די ענדען; די ברעטלעך פאר פעסער אדער וואסער-רעדער.

stay *v. and n.* (סטיי) פערווייל ען, בלייבען; בלייבען שטעהן, זיך אבשטעלען; ווארטען; אבשטעלען, צוריקהאלטען, אויפהאלטען; אויסהאלטען ביז'ן סוף; דרעהען אין ווינד [וועגען א שיף]; דאס בלייבען, דאס פערבלייבען [אויף אן ארט]; אן אבהאלט, א פערהאלטונג; אן אויפהאלט; א שטיצע, אן אונטערשפארע; א שטערונג, א מניעה; שטאנדהאפטיגקייט, פעסטקייט; א שטארקער שטריק מיט וועלכען עס ווערט אנגעצויגען א מאסט-בוים פון א שיף.

stay'-at-home' *n.* (סטיי'-עט-האום') א היים-זיצער.

stay away' (סטיי ע-הוויי') אויסען בלייבען, ניט קומען, ניט זיין דערביי.
I propose to stay away from the banquet.

stay'er *n.* (סטיי'-ער) אן אונטערשטיצער, א שטיצער; אן אבהאלטער, איינהאלטער אדער פערהאלטער; איינער וואס בלייבט אדער פערבלייבט; איינער וואס האלט אוים ביז'ן סוף.

stay for (סטיי פאר) ווארטען.

stay from (סטיי פראם) זיך צוריקהאלטען.

stay'-hook *n.* (סטיי'-הוק) א העקעל פון א שניר-לייבקע אדער קארסעט.

stay in (סטיי אין) בלייבען אין דער היים.

stay'lace *n.* (סטיי'-לייס) שנור-באנד צונויפצוציהען א קארסעט אדער שניר-לייבקע.

stay'maker *n.* (סטיי'-מיי-קער) א קארסעטען-מאכער.

stay out (סטיי אוט) אויסען בלייבען, ניט קומען.

stay put (סטיי פוט) בלייבען וואו מען האט אנידערגעשטעלט.

stay'-rod *n.* (סטיי'-ראד) א שטיץ-שטאנג אין א דאמפף-קעסעל; א פערבינדונגס-שטאנג אין א געביידע.

stays *n.* (סטייז) א קארסעט, א שניר-לייבעל, א לייבקע [אויף פייש-ביין].

stay the stom'ach (סטיי טהי סטאמ'-עק) שטילען דעם הונגער.

stay up (סטיי אפ) 1. אונטערשטיצען; 2. אויף זיין.
2. The nurse was obliged to stay up all night with the patient.

S. T. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Sacred Theology* [דאקטאר דער טהעאלאגיע].

stead *n. and v.* (סטעד) אן ארט וואס אן אנדערער האט געהאט אדער קען האבען [ז. *instead*]; ביישטאנד, הילף, מיטווירקונג, דיענסט, נוץ, פארצוג, מעלה; ביישטעהן, מיטהעלפען, שטיצען, דיענען.

stead'fast *a.* (סטעד'-פעסט) פעסט, שטאנדהאפט; ענטשלאסען; ניט נאכגיביג.
I relied on my steadfast friends but I was disappointed.

stead′fastly *adv.* (סטעד′-פעסט-לי) אויף א פעסטען, שטאנדהאפטען אדער בעשטעהענדען שטיינער.

stead′fastness *n.* (סטעד′-פעסט-נעס) פעסטקייט, שטאנדהאפטינקייט, ענטשלאסענהייט.

stead′ier *n.* (סטעד′-אי-ער) אן אונטערשטיצער, אן אונטערהאלטער; אייגער אדער עפעס וואס דיענט צום אונטערשטיצען אדער אונטערהאלטען.
He uses his cane as a steadier.

stead′ily *adv.* (סטעד′-אי-לי) פעסט, ענטשלאסען, גלייכמעסיג, בעשטענדיג, סאליד, געזעצט.

stead′iness *n.* (סטעד′-אי-נעס) שטאנדהאפטינקייט, פעסטקייט; זיכערהייט, ענטשלאסענהייט, בעדאכטקייט; בעשטענדיגקייט.

stead′y *a. and v.* (סטעד′-אי) פעסט; ענטשלאסען; גלייכמעסיג; געזעצט, פלייסיג; פעסט מאכען, בעפעסטינען; מאכען סאליד, געזעצט; זיכער ווערען; זיך גלייכמעסיג בעווענען.

stead′y-go′ing *a.* (סטעד′-אי-גאו′-אינג) געזעצט, אויסגעהאלטען; וואס געהט מיט רעגעלמעסיגע טריט אין איין ריכטונג, צו איין צוועק.
He is a steady-going fellow.

steak *n.* (סטייק) א ביפשטעקס, אן אבגעשניטענעם שטיקעל פלייש צום בראטען.

steak′-maul *n.* (סטייק′-מאהל) אזא הילצערנער האמער צו צוקלאפען א ביפשטעקס, כדי צו מאכען איהם ווייכער.

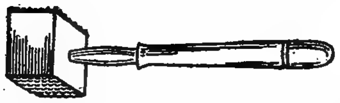

Steak-maul

steak′-pan *n.* (סטייק′-פען) א סקאווארדע צו בראטען ביפשטעקס.

steal *v. and n.* (סטיעל) גנב′ענען; צונעהמען עפעס אהן רעכט און אהן יענעמס וויסען; בעגעהן א ליטערארישע גנבה, מאכען א פלאגיאט [ארויסגעבען איינעמס ווערק אלס זיין אייגענעם]; בעקומען עפעס אויף אן אונעהרליכען וועג; אריינכאפען א פרעמדע זאך; טהאן עפעס בגנבה; עפעס בעווענען אדער דורכגעהן בשתיקה אדער בעהאלטענערהייד; בעגעהן א גנבה, טהאן א גנב′ישע טהאט; א גנבה, א גנב′ישע טהאט.

steal a glance (סטיעל ע גלענס) כאפען א קוק; ווארפען א בעהאלטענעם קוק.
He stole a glance at her.

steal along′ (סטיעל ע-לאהנג′) געהן בעהאלטענערהייד, זיך דורכ′גנב′ענען.

steal a march (סטיעל ע מארטש) מארשירען אין געהיים; איבעריאגען אדער גובר זיין דעם געגנער דורך גע′גנב′עטע טריט.

steal a mar′riage (סטיעל ע מער′-אידזש) חתונה האבען שטילערהייד.

steal away′ (סטיעל ע-הוויי′) אוועקגנב′ענען עפעס; זיך ארויס′גנב′ענען, פערשווינדען אונבעמערקט.

stea′ler *n.* (סטיע′-לער) א גנב.

steal in (סטיעל אין) זיך אריינ′גנב′ענען.

stea′ling *n.* (סטיע′-לינג) דאס גנב′ענען, גנבה; א גע′גנב′עטע זאך.

stea′lingly *adv.* (סטיע′-לינג-לי) בגנבה, שטילערהייד, אונבעמערקט.

stea′lings *n.* (סטיע′-לינגז) גע′גנב′עטע זאכען; לאטכעריי, געלאטכענטע קלייניגקייטען.

steal in′to one′s fa′vor (סטיעל אינ′-טו הוואנז פיי′-וואר) זיך איינקויפען ביי איינעם אין לאסקע.

stealth *n.* (סטעלטה) מיטלען וואס ווערען געברויכט אין געהיים צו דערגרייכען עפעס.

steal′thily *adv.* (סטעל′-טהי-לי) בגנבה, אין געהיים, ניט-בעמערקט.

steal′thy *a.* (סטעל′-טהי) גנב′יש, כיטרע; וואס ברויכט געהיימע מעטאדען.

steam *n. and v.* (סטיעם) דאמפף, פארע; וואסער-דאמפף; אויסדאמפפונג; קראפט, ענערגיע; ארויסלאזען דאמפף; אויסדאמפפען; בעווענען זיך מיט דער קראפט פון דאמפף [ווי א דאמפף-שיף]; אויספארען.

steam′-blow′er *n.* (סטיעמ′-בלאו′-ער) א ווענטילאטאר וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף-קראפט; א פארריכטונג צו בלאזען דאמפף אין א קוימען אום צו פערגרעסערען זיין צוג-קראפט.

steam′boat *n.* (סטיעמ′-באוט) א דאמפף-שיף.

steam′boating *n.* (סטיעמ′-באו-טינג) דאס טרייבען דאמפף-שיפען; דאס אייפלען זעהר צו דער ארבייט; א מעטאדע אויסצושניידען פיעל טאוולען פאר ביכער מיט איין מאל אנשטאט אויסצושניידען זיי איינציגווייז.

steam′-boil′er *n.* (סטיעמ′-באיל′-ער) א דאמפף-קעסעל.

steam′-box *n.* (סטיעמ′-באקס) דער דאמפף-קאסטען אדער דער דאמפף-קאמער פון א דאמפף-קעסעל [דער דאמפף-רעזערוואר ביי א דאמפף-קעסעל פון וועלכען דער דאמפף געהט אריין אין צילינדער פון דער דאמפף-מאשין]; א קאסטען אין וועלכען זאכען ווערען געדאמפפט.

steam′-brake *n.* (סטיעמ′-ברייק) א דאמפף-ברעמזע [א טארמאז אדער ברעמזע צו פערהאלטען די רעדער פון א לאקאמאטיוו. די ברעמזע איז פערבונדען מיט דעם קאלבען פון דאמפף-צילינדער און ווערט געבראכט אין פונקציאן דורך דער דאמפף-קראפט].

steam′-car *n.* (סטיעמ′-קאר) א וואגאן וואס ווערט געטריבען דורך דאמפף-קראפט; אן אייזענבאהן-וואגאן.

steam′-car′riage *n.* (סטיעמ′-קער′-אידזש) א דאמפף-וואגען [א וואגען, וואס ווערט געטריבען דורך דאמפף-קראפט].

steam′-case *n.* (סטיעמ′-קיים) ז. *steam-chest*

steam′-cham′ber *n.* (סטיעמ′-טשיימ′-בער) א דאמפף-קאמער [א קאמער אדער קאסטען אין וועלכען זאכען ווערען געדאמפפט]; דער דאמפף-קאסטען אדער דאמפף-קאמער ביי א דאמפף-קעסעל פון וועלכען דער דאמפף געהט אין צילינדער פון א דאמפף-מאשין; דער דאמפף-רוים פון א דאמפף-קעסעל.

steam′-chest *n.* (סטיעמ′-טשעסט) דער דאמפף-קאמער פון א דאמפף-קעסעל [דער רעזערוואר אדער קאסטען ביי א דאמפף-קעסעל פון וועלכען עס ווערט אריינגעלאזען דער דאמפף אין צילינדער פון א דאמפף-מאשין].

steam′-chim′ney *n.* (סטיעמ′-טשימ′-ני) א דאמפף-קוימען [אזא רונדער קאמער ארום דעם קוימען פון א דאמפף-קעסעל צום איבערהיצען דעם דאמפף].

steam′-coil *n.* (סטיעמ′-קאיל) א געשלענגעלטער אדער ספיראל-פערמיגער רעהר דורך וועלכען עס ווערט געלאזען דאמפף [ווי פאר דאמפף-הייצונג].

steam′-col′or *n.* (סטיעמ′-קאל′-אר) קאליר וואס ווערט געמאכט אויף צייג אונטער דער ווירקונג פון דאמפף.

steam′-cut′ter *n.* (סטיעמ′-קאט′-ער) א דאמפף-קוטער [אזא קליינעם דאמפף-שיפעל וואס ווערט בענוצט אין דיענסט פון א גרויסער דאמפף-שיף].

steam′-cyl′inder *n.* (סטיעמ′-סיל′-אינ-דער) א דאמפף-צילינדער [פון א דאמפף-מאשין].

steam′-dome *n.* (סטיעמ′-דאום) דער דאמפף-דאם פון א דאמפף-קעסעל [א קאמער אדער קופאל איבער א דאמפף-קעסעל, וואו עס ווערט אויפגעזאמעלט דער דאמפף פון קעסעל און פון וואנען ער געהט אריין אין צילינדער פון א דאמפף-מאשין אדער אין א דאמפף-הייצונגס-אפאראט].

steam′-en′gine *n.* (סטיעמ′-ענ′-דזשין) א דאמפף-מאשין.

stea′mer *n.* (סטיע′-מער) עטוואס וואס ווערט בעטריבען מיט דאמפף-קראפט; א דאמפפער, א דאמפף-שיף; א דאמפף-מאשין, אן אייזענבאהן לאקאמאטיוו; א כלי אין וועלכער עטוואס ווערט געדאמפפט; א דאמפף-קעסעל; איינער וואס דאמפפט וועלכע עס איז מאטעריאלען.

stea′mer-duck *n.* (סטיע′-מער-דאק) אזא זעהר שנעל שווימענדע ענטעל [קאטשקע] אין זיד-אמעריקא.

steam′-gage *n.* (סטיעמ′-גיידזש) א מאנאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דאמפף-דרוק אין א דאמפף-קעסעל].

steam′-gas *n.* (סטיעמ′-געס) איבערגעהיצטער דאמפף.

steam′-gen′erator *n.* (סטיעמ′-דזשענ′-ע-ריי-טאר) א דאמפף-קעסעל.

steam′-gun *n.* (סטיעמ′-גאן) א דאמפף-הארמאט, א דאמפף-קאנאנע [א הארמאט אדער קאנאנע וואס שיסט דורך דער קראפט פון דאמפף].

steam′-ham′mer *n.* (סטיעמ′-העמ′-ער) א דאמפף-האמער [אזא גרויסער האמער אין אייזען-גיסערייען און שטאל-פאבריקען וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף-קראפט].

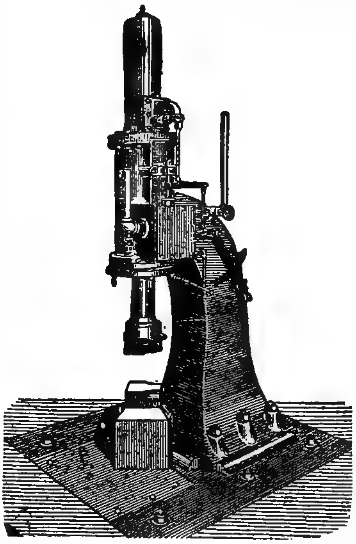

Steam-hammer

steam′-heat *n.* (סטיעמ′-היעט) די היץ

וואס פאדערט זיך צו פערוואנדלען וואסער פון 0 גראד צעלזיוס אדער 32 גראד פארנהייט אין דאמפף; דאמפף-הייצונג [די בעהייצונג פון הייזער דורך הייסען דאמפף וואס ווערט געלאזען דורך רעהרען].

steam'-hea'ted *a.* (סטימ'-היט'-טעד) געהייצט מיט דאמפף.

steam'-house *n.* (סטימ'-האוס) א דאמפף-הויז [א הויז אדער געביידע וואו געוויסע ארטיקלען ווערען געדאמפפט].

stea'miness *n.* (סטימ'-מי-נעס) דאמפפיגקייט, דונסטיגקייט; נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט.

steam'-jack'et *n.* (סטימ'-דזשעק'-עט) א דאמפף-מאנטעל [א בלעך אדער אייזען-גוס מאנטעל ארום א דאמפף-צילינדער אדער דאמפף-קעסעל, כדי דער דאמפף זאל ניט אבגעקיהלט ווערען].

steam'-jet *n.* (סטימ'-דזשעט) א דאמפף-שטראם וואס ווערט ארויסגעלאזען פון א שנויץ אדער פון א רעהר.

steam'-ket'tle *n.* (סטימ'-קעט'ל) א קעסעל וואס ווערט דערהיצט דורך דאמפף.

steam'-kitch'en *n.* (סטימ'-קיטש'-ען) א דאמפף-קיך [אן אפאראט צו קאכען מיט דאמפף].

steam'-launch *n.* (סטימ'-לאנטש) א דאמפף-בארקע צו פיהרען פאסאזשירען.

steam'-laun'dry *n.* (סטימ'-לאנ'-דרי) א דאמפף-וועשעריי [א וועשעריי, וואו מען ארבייט מיט דאמפף-מאשינען].

steam'-mo'tor *n.* (סטימ'-מאו'-טאר) א דאמפף-מאטאר, א דאמפף-מאשין.

steam'-naviga'tion *n.* (סטימ'-נעוו-אי-גיי'-שאן) דאמפף-שיפפאהרט [די בענוצונג פון דאמפף צו בעטרייבען שיפען].

steam'-pack'et *n.* (סטימ'-פעק'-עט) א פאסט-דאמפפער [א דאמפף-שיף וואס פיהרט פאסט].

steam'-pipe *n.* (סטימ'-פאיפ) א דאמפף-רעהר.

steam'-plow *n.* (סטימ'-פלאו) א דאמפף-פלוג [אן אקער-אייזען וואס ווערט געטריבען מיט דאמפף-קראפט].

steam'-port *n.* (סטימ'-פאורט) די עפנונג אין א דאמפף-קעסעל דורך וועלכער עס געהט ארויס דער דאמפף; א דאמפף-וועג, א דורכגאנג פאר דאמפף.

steam'-pow'er *n.* (סטימ'-פאו'-ער) דאמפף-קראפט.

steam'-press *n.* (סטימ'-פרעס) א דאמפף-פרעס; א דרוק-פרעס וואס ווערט בעטריבען מיט דאמפף-קראפט.

steam'-pump *n.* (סטימ'-פאמפ) א דאמפף-פומפ [א פומפ וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף-קראפט].

steam'-ra'diator *n.* (סטימ'-ריי'-די-איי-טאר) א דאמפף-אויסשטראהלער [א סיסטעם פון רעהרען דורך וועלכע עס ווערט געלאזען הייסער דאמפף צו בעהייצען הייזער].

steam'-roll'er *n.* (סטימ'-ראול'-ער) א דאמפף-וואלץ וואס ווערט בענוצט ביים ברוקירען גאסען איינצוודריקען און אויסצוגלייכען די שטיינער; א שטארקע ארגאניזירטע מאכט פון איינינע פערזאנען אין א פארטיי אדער פעראיין, וועלכע פיהרען דורך זייער ווילען, ניט קוקענדיג אויף דעם ווידערשטאנד פון זייערע געגנער.

steam'-room *n.* (סטימ'-רוהם) דער דאמפף-רוים אין א דאמפף-קעסעל.

steam'ship *n.* (סטימ'-שיפ) א דאמפף-שיף.

steam'-ta'ble *n.* (סטימ'-טיי'-בל) א דאמפף-טיש [א טיש וועלכער ווערט געווארעמט מיט דאמפף, אז דאס עסען וואס ווערט געשטעלט אויף איהם זאל ניט אבגעקיהלט ווערען. ווערט בענוצט אין די קיכען פון רעסטאראנען און האטעלען].

steam'-tank *n.* (סטימ'-טענק) א קאסטען אדער פאס אין וועלכען מאטעריאלען ווערען בעהאנדעלט מיט דאמפף.

steam'-tight *a.* (סטימ'-טאיט) דאמפף-פעסט [וואס לאזט ניט דורך קיין דאמפף].

steam'-trap *n.* (סטימ'-טרעפ) א פאר-ריכטונג אין א דאמפף-רעהר, אין א דאמפף-צילינדער א. ד. ג. ארויסצולאזען דאס וואסער וואס האט זיך בעקומען פון דעם אבגעקיהלטען דאמפף.

steam'-tug *n.* (סטימ'-טאג) א שלעפ-דאמפפער [א דאמפף-שיף וואס ווערט בענוצט צו שלעפען שיפען, האלץ-פליטען, נעצען א. ד. ג.].

steam'-valve *n.* (סטימ'-וועלוו) א דאמפף-ווענטיל [א ווענטיל אדער קלאפע וואס קאנטראלירט די עפנונג פון א דאמפף-רעהר אדער אירגענד וועלכע עפנונג דורך וועלכער דאמפף דארף דורכגעהן].

steam'-ves'sel *n.* (סטימ'-וועס'-על) ז. ***steamship***

steam'-wheel *n.* (סטימ'-הוויל) א דאמפף-טורבינע [אזא ראד מיט קליינע שויפלען וועלכע ווערט געטריבען פון א דאמפף-שטראם וואס ווערט געלאזען אויף די שויפלען].

steam'-whis'tle *n.* (סטימ'-הוויס'ל) א דאמפף-פייפעל צו געבען סיגנאלען [ווי אויף פאבריקען, שיפען, לאקאמאטיוון א. ד. ג.].

stea'my *a.* (סטימ'-מי) וואס בעשטעהט פון דאמפף; דאמפפיג; פייכט, דונסטיג.

steam'-yacht *n.* (סטימ'-יאט) א דאמפף-יאכטע. ז. ***yacht***

stean *n.* (סטין) ז. ***steen***

ste'arate *n.* (סטי'-ע-רייט) דאס סטעארין-זויערע זאלץ. ז. ***stearic acid***

stear'ic *a.* (סטי-ער'-איק) סטעארינאוויג, פון סטעארין.

stear'ic ac'id (סטי-ער'-איק עס'-איד) סטעארין-זויערע, איינער פון די בעשטאנדטיילען פון פעטס, וואס פון איהם ווערען געמאכט סטעארינאווע ליכט.

ste'arin *n.* (סטי'-ע-רין) סטעארין [בעקומט זיך דורך א כעמישער פערבינדונג פון סטעארין-זויערע מיט גליצערין].

ste'arinery *n.* (סטי'-ע-רינ-ער-אי) די פאבריקאציאן פון סטעארין אדער סטעארינאווע פראדוקטען.

ste'atite *n.* (סטי'-ע-טאיט) דער פעטשטיין אדער זייפענשטיין [אזא ווייכער אדער גרינער פעטליכער מינעראל].

steatit'ic *a.* (סטי-ע-טיט'-איק) וואס איז שייך צום פעט-שטיין אדער זייפענשטיין. ז. ***steatite***

steato'ma *n.* (סטי-ע-טאו'-מא) ז. ***liparocele***

steatopy'ga *n.* (סטי-ע-טא-פאי'-גא) זעהר א דיקער הינטער-חלק אדער אחור [ווי ביי די האטענטאטישע פרויען].

steatorrhe'a *n.* (סטי-ע-טא-רי'-א) ז. ***seborrhea***

steato'sis *n.* (סטי-ע-טאו'-סיס) א קראנקהייט פון די פעטס-דריזען.

steed *n.* (סטיד) א פערד, א קריגס-פערד.

steel *n., a. and v.* (סטיעל) שטאהל; עפעס געמאכט פון שטאהל, א שווערד; א שטיקעל שטאהל אויסצוהאקען א פונק; געמאכט פון שטאהל; הארט ווי שטאהל; אונבויגזאם; ניט נאכגעביג; אנשטאהלעווען, צוגעבען א שטאהלענעם ענד אדער שפיץ; מאכען הארט ווי שטאהל; מאכען אונבויגזאם; מאכען עהנליך צו שטאהל, פאלירען, גלאט מאכען.

steel'-blue *a. and n.* (סטיעל'-בלוה) טונקעל-בלוי; א טונקעל-בלויער קאליר.

steel'boy *n.* (סטיעל'-באי) איינער פון די מיאטעזשניקעס, וועלכע האבען אין די יאהרען 1772—74 אנגעפיהרט אין אירלאנד גרויסע אגרער-בונטען.

steel'-cap *n.* (סטיעל'-קעפ) א שטאהלענער העלם.

steel'-clad *a.* (סטיעל'-קלעד) בעפאנצערט מיט א שטאהלענעם פאנצער.

steel'-cov'ered *a.* (סטיעל'-קאוו'-ערד) בעדעקט מיט שטאהל, בעפאנצערט.

steel'-engra'ving *n.* (סטיעל'-ענ-גריי'-ווינג) דאס גראווירען אין שטאהל; די צייכנונג אין א שטאהל-גראוויר; אן אבדרוק פון שטאהל-גראוויר.

steel'-goods *n.* (סטיעל'-גודז) שטאהל-סחורות, שטאהל-וואארען.

steelifica'tion *n.* (סטיע-לי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אייזען אין שטאהל.

stee'lify *v.* (סטיע'-לי-פאי) פערוואנדלען אייזען אין שטאהל.

stee'liness *n.* (סטיע'-לי-נעס) שטאהליגקייט, דאס זיין פון שטאהל אדער עהנליך צו שטאהל; הארטקייט.

stee'ling *n.* (סטיע'-לינג) דאס אנשטאהלעווען, דאס צוגעבען א שארף שטיקעל שטאהל צו א שניידענדען אינסטרומענט; דאס איבערציהען א קופער-שטיך מיט א דינעם שיכט פון אייזען.

steel'-pen *n.* (סטיעל'-פען) א שטאהלענע פעדער [צום שרייבען].

steel'-press *n.* (סטיעל'-פרעס) א מאשין וואס פרעסט אוים צושמעלצענע שטאהל אין שטיקער.

steel'-rod *n.* (סטיעל'-ראד) א שטאהל-שטאנג.

steel'-spring *n.* (סטיעל'-ספרינג) א שטאהלענע פרוזשינע.

steel'-string *n.* (סטיעל'-סטרינג) א שטאהלענע סטרונע.

steel'ware *n.* (סטיעל'-הועהר) שטאהלענע כלים אדער זאכען.

steel'work *n.* (סטיעל'-הוואירק) שטאהלענע ארטיקלען; זאכען געמאכט פון שטאהל.

steel'-wor'ker *n.* (סטיעל'-הוואיר'-קער) א שטאהל-ארבייטער; אן אייזען-ארבייטער.

steel'-works *n.* (סטיעל'-הוואירקס) א שטאהל-גיסעריי, א פאבריק וואו אייזען ווערט פערוואנדעלט אין שטאהל.

stee'ly *a.* (סטיע'-לי) פון שטאהל; עהנליך צו שטאהל; הארט, שטייף, הארטנעקיג, ניט-נאכגיביג; פון א שטאהל-קאליר.

steel'yard *n.* (סטיעל'-יארד) א בעזמען, א שנעל-וואג.

Steelyard

steen *n.* (סטיען) א מין אלט־רוימישע קרוג געמאכט פון שטיין.

steen'bok *n.* (סטיענ'־באק) דער שטיינבאק [אזא אפריקאנישע אנטילאפע].

steep *a., n. and v.* (סטיעפ) שטארק משופע'דיג; אונגעהייער, גוואלדיג; שווער; א שטארקע משופע'דיגקייט, א שטארק משופע'דיגער פלאץ; ווייקונג, נעצונג, אנזאפונג; אן אויפגוס אויף קערנער [זיי ווייך צו מאכען]; ווייקען, איינווייקען, נעצען, איינטונקען; אנזאפען; גענוויקט ווערען, איינגעווייקט ווערען; ווערען אנגעווייקט אדער אנגעזאפט.

steep'-down *a.* (סטיעפ'־דאון) שטארק משופע'דיג, בארג־אראב.

stee'pen *v.* (סטיעפען) ווערען שטארק משופע'דיג.

stee'per *n.* (סטיע'־פער) [א ווייק־פאס [א פאס אדער קעסעל צום ווייקען פערשיעדענע זאכען].

steep'-grass *n.* (סטיעפ'־גרעס) פוטער־גראז, פעט־קרויט, פוטער־קרויט [אזא פלאנצע]. ז. ***butterwort***

stee'piness *n.* (סטיע'־פי־נעס) ז. ***steepness***

stee'ping-pool *n.* (סטיע'־פינג־פוהל) א טייכעל צום ווייקען האנף אדער קאנאפליע.

stee'ping-vat *n.* (סטיע'־פינג־וועט) ז. ***steeper***

stee'ple *n.* (סטיעפל) א שפיציגער טורם [אויף א געביידע]; א קירכען־טורעם, א גלאקען־טורעם; אזא הויכער פרויען קאפצודעק [געווען אין געברויך אין 14טען יאהרהונדערט]; א פיראמידען־עהנליכע קופע פיש [צום טריקענען].

stee'plechase *n.* (סטיע'פל־טשיים) א וועט־לויף אויף פערד ניט מיט'ן געוועהנליכען וועג, נאר איבער פעלדער, גערטנער א. ז. וו. דערביי מוזען איבערגעשפרונגען ווערען אלע שטערונגען ווי פלויטען, גריבער א. ז. וו.

stee'plechaser *n.* (סטיע'פל־טשייסער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערד־וועט־לויף איבער פעלדער, גערטנער א. ז. וו.; א פערד וואס נעהמט אנטייל אדער איז געלערענט צו נעהמען אנטייל אין אזא וועט־לויף. ז. ***steeplechase***

stee'plechasing *n.* (סטיע'פל־טשייסינג) דאס אנטייל נעהמען אין א וועטלויף אויף פערד מיט נאטירליכע שטערונגען. ז. ***steeplechase***

stee'ple-crowned *a.* (סטיע'פל־קראונד) וואס זעהט אויס ווי א שפיציגער טורעם [ווענען היט און קאפ־צודעקען בכלל].

stee'pled *a.* (סטיעפלד) 1. בעציערט מיט א טורעם אדער גלאקען־טורעם; 2. שפיציג, טורעם־פערמיג.

1. We saw the steepled mass of cathedrals rise far into the blue. 2. Steepled hats are out of fashion now.

stee'ple-hat *n.* (סטיע'פל־העט) א טורעם־פערמיגער הוט, א שפיציגער הוט.

stee'ple-house *n.* (סטיע'פל־האוס) א קירך, א קירכען־געביידע.

stee'ple-hun'ting *n.* (סטיע'פל־האנ'־טינג) ז. ***steeplechasing***

stee'ple-jack *n.* (סטיע'פל־דזשעק) אן ארבייטער וואס קריכט אויף טורעמס און קוימענס, אום צו פערריכטען עפעס אויף די געביידעס אדער אום צו מאכען רעשטאוואציעס.

stee'pletop *n.* (סטיע'פל־טאפ) אזא וואלפיש מיט א פערשפיצטען קאפ. ז. ***bow-head***

stee'plewise *adv.* (סטיע'פל־הוואיז) ווי א טורעם, ווי א גלאקען־טורעם אדער קירכען־טורעם.

steep'ly *adv.* (סטיעפ'־לי) שטארק משופע'דיג.

steep'ness *n.* (סטיעפ'־נעס) שטארקע משופע'דיגקייט.

steep'-to *a.* (סטיעפ'־טו) שטארק משופע'דיג [ווענען הויכע ברעגען, וואס ניט ווייט פון זיי איז שוין דאס וואסער טיעף].

steep'-tub *n.* (סטיעפ'־טאב) א ווייק־טאפ [אויסצואווייקען געזאלצען פלייש].

steep'-up *a.* (סטיעפ'־אפ) וואס שטייגט שטארק משופע'דיג [ווי למשל, א בארג].

steep'-wa'ter *n.* (סטיעפ'־הוואה'־טער) א וואסער וואס איז גוט צום ווייקען עפעס [הויפטזעכליך האנף אדער קאנאפליע].

steep'weed *n.* (סטיעפ'־הוויעד) ז. ***steep-grass***

steep'wort *n.* (סטיעפ'־הוואירט) ז. ***steep-grass***

stee'py *a.* (סטיע'־פי) שטארק משופע'דיג.

steer *v. and n.* (סטיער) 1. רודערען, פיהרען אדער ריכטען א שיף; 2. געהן אין א געוויסער ריכטונג אויף'ן ים; 3. זיך לייכט לאזען פיהרען [ווענען א שיף]; 4. ריכטען; זיך ריכטען; זיך אויפפיהרען; 5. פיהרען, שטעהן ביים רודער, לייטען, קאנטראלירען, פערוואלטען, רעגיערען; 6. קאסטרירען, בעשניידען [אן אקס]; 7. א יונגער אקס, א בוהאי [הויפטזעכליך א בעשניטענער].

2. The ship steers southward. 3. The vessel steers with ease. 4. With a firm hand and unbroken energy he steers his way.

steer'able *a.* (סטיער'־עבל) וואס קען געפיהרט ווערען, געריכטעט ווערען, געלייטעט ווערען אדער קאנטראלירט ווערען.

Air-navigation was greatly advanced by the invention of the steerable balloon.

steer'age *n.* (סטיער'־עדזש) דאס רודערען, דאס פיהרען אדער ריכטען א שיף; פיהרונג, לייטונג; א ריכטונג, א קורס; א רודער; רעגיערונג, פערוואלטונג; די ווירקונג פון א רודער אויף א שיף; דער צווישענדעק אויף א שיף.

steer'age pas'senger (סטיער'־עדזש פעס'־ענ־דזשער) א צווישענדעק־פאסאזשיר.

steer'ageway *n.* (סטיער'־עדזש־הוויי) די געשווינדקייט פון א שיף וואס זי מוז האבען, אום צו פיהלען די ווירקונג פון'ם רודער.

steer clear of (סטיער קליער אוו) אויסווייכען, אויסמיידען.

It often requires great moral courage to steer clear of the temptations of riches.

steer'er *n.* (סטיער'־ער) א שטייערער, א שטייערמאן [אויף א שיף]; דער שטאנג מיט דעם קליינעם רעדעל, דורך וועלכען א דריי־רעדערדיגער וועלאסיפעד ווערט אנגעטריבען; איינער וואס פערפיהרט אימעצען אין א פלאץ, וואו ער ווערט בעשווינדעלט.

steer'ing *n. and a.* (סטיער'־אינג) ריכטונג, ציעל; פערוואלטונג, לייטונג; דאס רודערען; רודערענד; ריכטענד, פיהרענד, לייטענד.

steer'ing commit'tee (סטיער'־אינג קא־מיט'־אי) א קאמיטעע וואס פיהרט אן א וואהל־קאמפף.

steer'ing-com'pass *n.* (סטיער'־אינג־קאמ'־פעס) דער שיפס־קאמפאס ביים שטייער־ראד.

steer'ing-gear *n.* (סטיער'־אינג־גיער) דאס שטייער־בעטריעבס־ווערק [דער מעכאניזם צום קירעווען און צו קאנטראלירען דעם רודער פון א שיף אדער די פאדערשטע רעדער פון אן אויטאמאביל].

steer'ing-wheel *n.* (סטיער'־אינג־הוויעל) דאס שטייער־ראד פון א שיף; דאס שטייער־ראד מיט וועלכען מען קירעוועט אן אויטאמאביל.

steer'ling *n.* (סטיער'־לינג) א יונג עקסעל.

steer small (סטיער סמאהל) לייכט רודערען, רודערען אזוי אז די שיף זאל געהן אין א גלייכער ריכטונג.

steers'man *n.* (סטיערז'־מען) א רודערער; א שטייערמאן.

steers'manship *n.* (סטיערז'־מענ־שיפ) שטייערמאנשאפט; שטייערמאן־קונסט; די קונסט צו רודערען אדער פיהרען א שיף.

steeve *n. and v.* (סטיעוו) א הויב־מאשין צום אוועקלעגען פראכט אויף א שיף; דער ערהויבונגס־ווינקעל פון דעם בוגשפריעט [דער שטאנג וואס שטארצט ארויס אויף דעם פאדערטייל פון א שיף] מיט דעם האריזאנט; אוועקשטעלען אונטער א געוויסען ווינקעל, שטעהן אונטער א געוויסען ווינקעל [ווענען בוגשפריעט]; אנלאדען פראכט אויף א שיף.

steganog'raphy *n.* (סטעג־ע־נאג'־רע־פי) שיפער, שיפרירטע שריפט, פערשטעלטע שריפט, געהיים־שריפט; די שיפריר־קונסט.

stein'bock *n.* (סטאינ'־באק) דער שטיינבאק. ז. ***steenbok***

stein'heilite *n.* (סטאינ'־האי־לאיט) א מין יאליט. ז. ***iolite***

ste'la *n.* (סטיע'־לא) ז. ***stele***

ste'le *n.* (סטיע'־לי) א דענקמאל, מצבה אדער זייל אויף א קבר ביי די אלטע גריכען.

stel'echite *n.* (סטעל'־ע־קאיט) ז. ***stelochite***

stel'la *n.* (סטעל'־א) א — אין זאאלאגיע שטערן־עהנליכעם קערפער־טיילכעל.

stel'lar *a.* (סטעל'־אר) שטערנדיג; וואס איז שייך צו שטערן.

stel'lary *a.* (סטעל'־ע־רי) ז. ***stellar***

stel'late *a. and n.* (סטעל'־אייט) שטערנפערמיג, שטערנארטיג, שטראהליג; אין זאאלאגיע — א שטערנארטיגעם קערפערטיילכעל.

stel'lated *a.* (סטעל'־איי־טעד) שטערנארטיג, שטערנפערמיג, שטראהליג.

stel'lately *adv.* (סטעל'־אייט־לי) ווי א שטערן; אויף א שטערנפערמיגען אדער שטראהליגען אופן.

stel'lature *n.* (סטעל'־ע־טשור) ז. ***stellionate***

stellif'erous *a.* (סטע־ליפ'־ע־ראס) שטערנדיג, פול מיט שטערן.

stel'liform *a.* (סטעל'־אי־פארם) שטערנפערמיג, שטראהליג.

stel'lio *n.* (סטעל'־אי־או) די שטערן־יאשטשערקע. ז. ***star-lizard***

stel'lion *n.* (סטעל'־יאן) די שטערן־יאשטשערקע. ז. ***star-lizard***

stel'lionate *n.* (סטעל'־יאנ־אייט) א פאלשע, בעטריגערישע האנדלונג, א שווינדלערישער האנדעל.

stel'lite *n.* (סטעל'־איט) דער סטעליט [אזא מינעראל].

stel'lular *a.* (סטעל'־יו־לאר) ווי קליינע שטערנדלעך; בעשפרענקעלט מיט קליינע שטערנדלעך.

stel'lulate *a.* (סטעל'־יו־לייט) ז. ***stellular***

stel'ochite *n.* (סטעל'-א-קאיט) קויהלען-זויערער קאלך [אזא מינעראל].

stem *n. and v.* (סטעם) א שטאם [פון א בוים]; א שטענגעל [פון א בלום אדער בלאט]; א פאמיליען-שטאם; א פאמיליען-ליניע; אבשטאמונג; א פאמיליען-אבצווייגונג; א הענטעל, א שטיעל; א שטענגעלעהנליכער טייל פון עפעס; דער האריזאנטאלער שטריך ביי א מוזיק-נאטע; די אנפאנגס-פארם פון א ווארט; דער פאדערטייל פון א שיף; דער באלקען וואס פעראייניגט פון פארענט די ביידע זייטען פון א שיף; געהן פארויס; געהן נעגען, בייקומען, געהן פארויס נעגען שטערונגען [הויפטזעכליך וועגען א שיף וואס נעהט נעגען שטראם אדער געגען ווינד]; פערהאלטען, אבהאלטען; פערשטייפען; פערצעמענטעווען; זיך אנשטויסען מיט'ן פאדערטייל [וועגען א שיף].

stem'-end *n.* (סטעמ'-ענד) דער שטאם-ענד פון א פרוכט [דער טייל, מיט וועלכען א פרוכט איז בעפעסטיגט צום שטענגעל].

stem'-leaf *n.* (סטעמ'-ליעף) א שטענגעל-בלאט [וואס וואקסט פון שטענגעל].

stem'less *a.* (סטעמ'-לעס) אהן א שטענגעל.

stem'let *n.* (סטעמ'-לעט) א שטענגעלע, א קליינער שטאם.

stem'ma *n.* (סטעמ'-א) א פאמיליען-שטאם, א פאמיליען-צעטעל; א פאמיליע; איינס פון די מיקראסקאפישע אויגעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דאס אויג פון אן אינזעקט; א פונקט-אויג [אזא אונבעוועגליכעס אויג אויף'ן קאפ פון אינזעקטען]; דאס ווארצעלע פון א פיהלערנדעל [ביי אינזעקטען].

stem'matous *a.* (סטעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א מיקראסקאפישען אויגעל אדער צו א פונקט-אויג [ביי אינזעקטען]. ז. ***stemma***.

stemmed *a.* (סטעמד) וואס האט א שטאם אדער שטענגעל [געברויכט מייסטענס אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

This is a straight-stemmed plant.

stem'mer *n.* (סטעמ'-ער) אן אינסטרומענט צו פערצעמענטעווען פערבינדונגען אדער געלענקען.

stem'mery *n.* (סטעמ'-ער-אי) א פאבריק, וואו מען שניידט אב די טאבאק-בלעטער פון די שטענגלעך.

stem'ple *n.* (סטעמפל) דאס יאך-האלץ אדער קוווער-האלץ [אין א קויהלען-גרוב אדער מעטאל-גרוב].

stem'-rot *n.* (סטעמ'-ראט) א קראנקהאפטער צושטאנד פון פלאנצען-שטענגלעך.

stem'-win'der *n.* (סטעמ'-הוואינ'-דער) א רעמאנטואר-זייגער [וואס ווערט אנגעצויגען אהן א בעזונדערען שליסעל].

stench *n.* (סטענטש) א געשטאנק.

stench'-pipe *n.* (סטענטש'-פאיפ) אן אבצווייגונג פון א שמוץ-רעהר איבער א הויז [אום ארויסצולאזען דעם געשטאנק].

stench'-trap *n.* (סטענטש'-טרעפ) דער וואסער-פערשלוס אדער די שלים-קלאפע [א פערטיעפונג אין א קאנאליזאציאנס-רעהר, וואס איז אנגעפילט מיט וואסער און לאזט ניט ארויס די שלעכטע ריחות].

sten'chy *a.* (סטענ'-טשי) שטינקענד.

sten'cil *n. and v.* (סטענ'-סיל) א שאבלאן [א בלעכעל אדער פאפיערעל, אין וועלכען עס איז אויסגעשניטען א בוכשטאב אדער צייכנונג צום אבדרוקען אויף צייג, האלץ א. ד. ג. בעשמירענדיג מיט טינט אדער פארב]; שאבלאן-פארב, שאבלאן-טינט; צייכנען אדער מאלען מיט דער הילף פון שאבלאנען.

sten'ciler *n.* (סטענ'-סיל-ער) א שאבלאנען-מאלער, איינער וואס מאלט מיט דער הילף פון שאבלאנען. ז. ***stencil***.

sten'ciling *n.* (סטענ'-סיל-אינג) שאבלאנען-מאלעריי, דאס מאלען אוזארען מיט דער הילף פון שאבלאנען. ז. ***stencil***.

sten'ciling-press *n.* (סטענ'-סיל-אינג-פרעס) א שאבלאן-דרוק-פרעס [א פרעס אויף וועלכען מען דרוקט מיט דער הילף פון שאבלאנען]. ז. ***stencil***.

sten'ciller *n.* (סטענ'-סיל-ער) ז. ***stenciler***.

sten'cilling *n.* (סטענ'-סיל-אינג) ז. ***stenciling***.

sten'cil-machine' *n.* (סטענ'-סיל-מע-שין') א שאבלאנען-מאשין [אזא מאשין צו מאכען שאבלאנען פון געאוילטען פאפיער]. ז. ***stencil***.

sten'cil-pen *n.* (סטענ'-סיל-פען) א מאשין אויסצושניידען שאבלאנען. ז. ***stencil***.

sten'cil-plate *n.* (סטענ'-סיל-פלייט) ז. ***stencil***.

stenocar'dia *n.* (סטענ-א-קאר'-די-א) שמאל-בריסטיגקייט, ענג-בריסטיגקייט.

stenoceph'alous *a.* (סטענ-א-סעפ'-ע-לאס) שמאל-קעפיג.

sten'ograph *n.* (סטענ'-א-גרעף) א סטענאגראפישער צייכען; א סטענאגראפיע; א סטענאגראפישע שרייב-מאשין [צום שרייבען ניט מיט בוכשטאבען, נאר מיט סטענאגראפישע צייכענס].

stenog'rapher *n.* (סטי-נאג'-רע-פער) א סטענאגראף. ז. ***stenography***.

stenograph'ic *a.* (סטענ-א-גרעפ'-איק) סטענאגראפיש. ז. ***stenography***.

stenograph'ical *a.* (סטענ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***stenographic***.

stenograph'ically *adv.* (סטענ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) סטענאגראפיש; מיט סטענאגראפישע צייכענס אנשטאט בוכשטאבען. ז. ***stenography***.

stenog'raphist *n.* (סטי-נאג'-רע-פיסט) ז. ***stenographer***.

stenog'raphy *n.* (סטי-נאג'-רע-פי) סטענאגראפיע [א סיסטעם פון שנעלשרייבען מיט קורצע צייכענס, וועלכע פערנעהמען דעם פלאץ פון בוכשטאבען, איינצעלנע ווערטער אדער גאנצע גרופען ווערטער].

stenopa'ic *a.* (סטענ-א-פיי'-איק) וואס האט א שמאלע עפנונג.

stenosed' *a.* (סטי-נאוסט') קראנקהאפט פערשמעלערט אדער פערענגט [וועגען א קערפער-עפנונג].

steno'sis *n.* (סטי-נאו'-סיס) א קראנקהאפטע פערשמעלערונג פון א קערפער-עפנונג.

stenoteleg'raphy *n.* (סטענ-א-טי-לעג'-רע-פי) סטענאטעלעגראפיע, דאס טעלעגראפירען מיט קורצע סטענאגראפישע צייכענס.

stenot'erous *a.* (סטי-נאט'-ע-ראס) וואס פערשמעלערט זיך ביסלעכווייז פון צענטער צום ראנד אדער אויבערפלעכע.

stenot'ic *a.* (סטי-נאט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קראנקהאפטער פערשמעלערונג פון א קערפער-עפנונג.

sten'otype *n.* (סטענ'-א-טאיפ) א געוועהנליכער געדרוקטער בוכשטאב, וואס ווערט געברויכט אלס סטענאגראפישער צייכען.

sten'otypy *n.* (סטענ'-א-טאי-פי) דאס געברויכען געוועהנליכע געדרוקטע בוכשטאבען אלס סטענאגראפישע צייכענס.

stent *n.* (סטענט) א מאשין אדער אינסטרומענט צום פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען.

sten'ter *n. and v.* (סטענ'-טער) א מאשין אדער אינסטרומענט צום פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען; פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען.

sten'ter-hook *n.* (סטענ'-טער-הוק) ז. ***stent***.

sten'tor *n.* (סטענ'-טאר) א מענש מיט א שטארקער שטימע [אויף'ן נאמען פון דעם העראלד אין האמער'ס איליאדע, וועלכער האט געקענט שרייען אזוי הויך ווי 50 מענשען]; די בריל-אפע [אזא זיד-אמעריקאנישע אפע. ז. ***howler***].

Sten'tor *n.* (סטענ'-טאר) דער מין בריל-אפען [ז. ***howler***]; א מין פאליפען, וואס האבען דעם אויסזעהן פון א לייקע.

stento'rian *a.* (סטענ-טאו'-רי-ען) 1. הויך, שטארק [אין קלאנג]; 2. וואס קען ארויסגעבען הויכע קלאנגען.

1. He has a stentorian voice.

stentorophon'ic *a.* (סטענ-טא-רא-פאנ'-איק) וואס רעדט הויך; וואס קלינגט הויך.

step *v. and n.* (סטעפ) 1. טרעטען; מאכען א טריט אדער א שפאן; 2. געהן, שפאנען, א געה טהאן; 3. קומען, ארייןקומען; 4. געהן מיט געמאסטענע טריט, מיט זעלבסטווירדע אדער וואזשנעקייט; 5. אוועקשטעלען, שטעלען [דעם פוס]; 6. מעסטען דורך טריט; 7. דורכפיהרען דורך בעשטימטע טריט [א טאנץ]; 8. אוועקשטעלען אדער מאכען אין דער פארם פון טרעפ; 9. א טריט, א שריט, א שפאן; א טרעפ; 10. א שטופע, א גראד; א העכערונג; א שריט פארווערטס; 11. א פוס-שפור, א סליאד; 12. דאס געהן, טריט, א געראוש פון טריט; 13. א פערטיעפונג אריינצושטעלען אדער צו בעפעסטיגען עפעס; 14. א שריט, א מיטעל.

2. He stepped into the neighbor's house. 3 Step in, please! 5. I never stepped foot in this city. 6. The distance can easily be stepped off. 7. He stepped a stately dance. 10. The recent tariff reform is a long step in the direction of free trade. 12. I hear a step at the door.

step aside' (סטעפ ע-סאיד') אבגעהן אין א זייט, מאכען א ווארע; בעגעהן א פעהלער, אראבגעהן פון דרך הישר.

step awry' (סטעפ ע-ראי') מאכען א פעהלער, אראבגעהן פון דרך הישר; געהן שלעכט, געהן ניט ווי עס בעדארף צו זיין, זיין אהן ערפאלג.

step'brother *n.* (סטעפ'-בראטה-ער) א שטיעפברודער.

step by step (סטעפ באי סטעפ) טריט ביי טריט, שטופענווייז; מיט דעמזעלבען שריט.

step'child *n.* (סטעפ'-טשאילד) א שטיעפקינד.

step'-coun'try *n.* (סטעפ'-קאנ'-טרי) א שטיעף-פאטערלאנד, א שטיעף-מוטערלאנד.

step'dame *n.* (סטעפ'-דיים) ז. ***stepmother***.

step'-dance *n.* (סטעפ'-דענס) א טאנץ מיט פערשיעדענע און שווערע פיס-בעוועגונגען אדער א טאנץ, וואו די פיס-בעוועגונגען זיינען וויכטיגער ווי די פיגורען.

step'daughter *n.* (סטעפ'-דאה-טער) א שטיעפטאכטער.

step'father *n.* (סטעפּ'-פאַ-טהער) א שטיעפפאַטער.

step'-lad'der *n.* (סטעפּ'-לעד'-ער) א טרעפּען-לייטער, א שטעהענדער לייטער.

step'mother *n.* (סטעפּ'-מאַטה-ער) א שטיעפמוטער.

step'motherly *a.* (סטעפּ'-מאַטה-ער-לי) שטיעפמוטערליך, ווי עס פּאַסט פאַר א שטיעפמוטער; בייז, שלעכט.

step out (סטעפּ אוט) ארויסטרעטען, ארויסגעהען; מאַכען גרעסערע טריט, פערשנעלערען דעם גאַנג.

steppe *n.* (סטעפּ) א סטעפּע [א פלאַכע געגענד אין רוסלאַנד, וועלכע איז בעוואַקסען מיט גראָז און אהן ביימער].

stepped *a.* (סטעפּט) געמאַכט ווי טרעפּ; וואס בילדעט א טרעפּ; אונטערגעשפּאַרט מיט א לייטער.

stepped pyr'amid (סטעפּט פּיר'-ע-מיד) א טרעפּ-פּיראַמידע [א פּיראַמידע וואס איז געבויט אין דער פאָרם פון ריעזיגע טרעפּ]. ז. *pyramid*.

steppe mur'rain (סטעפּ מאַר'-איין) א פיה-מגפה, א רינד-פּעסט.

step'per *n.* (סטעפּ'-ער) א געהער, א לויפער; א שנעל-לויפענדעס פערד.

step'ping *n.* (סטעפּ'-אינג) דאס געהן, דאס שרייטען; טרעפּ-עהנליכע איינקערבונגען.

step'ping-stone *n.* (סטעפּ'-אינג-סטאָון) א פוס-טריט, א טריט-שטיין [אין א וואַסער צום אריבערגעהן]; א מיטעל, א הילפס-מיטעל [צו ערפאָלג אדער פאָרשריט].

steps *n.* (סטעפּס) א גאַנג, א ריכטונג; טרעפּ; א טרעפּען-לייטער, א שטעהענדער לייטער.

step'sister *n.* (סטעפּ'-סיס-טער) א שטיעפשוועסטער.

step'son *n.* (סטעפּ'-סאָן) א שטיעפזוהן.

step'-stone *n.* (סטעפּ'-סטאָון) ז. *stepping-stone*.

ster'cobilin *n.* (סטויר'-קאָ-ביל-אין) דער ברוינער פאַרב-שטאָף אין צאָה.

stercora'ceous *a.* (סטויר-קאָ-ריי'-שיאַס) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון צאָה אדער בעמיסטיגונגס-שטאָף; וואס ערנעהרט זיך מיט צאָה אדער מיסט; וואס געפינט זיך אויף מיסט [ווענען אינזעקטען].

stercoræ'mia *n.* (סטויר-קאָ-רי'-מי-א) ז. *stercoremia*.

ster'coral *a.* (סטויר'-קאָ-רעל) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאָה].

stercora'reous *a.* (סטויר-קאָ-ריי'-רי-אַס) ז. *stercoraceous*.

ster'corary *a. and n.* (סטויר'-קאָ-רע-רי) מיסטיג; וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאָה אדער מיסט]; א פּלאַץ צו האַלטען מיסטיגונגס-שטאָפען.

ster'corate *v.* (סטויר'-קאָ-רייט) מיסטיגען.

stercora'tion *n.* (סטויר-קאָ-ריי'-שאָן) מיסטיגונג.

stercore'mia *n.* (סטויר-קאָ-רי'-מי-א) בלוט-פערדאָרבונג דורך צאָה אדער טינוף.

stercoric'olous *a.* (סטויר-קאָ-ריק'-א-לאַס) וואס האַלט זיך אין מיסט אדער עקסקרעמענטען [צאָה, טינוף].

stere *n.* (סטעהר) א קוביק-מעטער.

ster'eobate *n.* (סטער'-אי-א-בייט) א פונדאַמענט, אן אונטערבוי [פון א געביידע].

stereobat'ic *a.* (סטער-אי-א-בעט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פונדאַמענט אדער אונטערבוי פון א געביידע.

ster'eochrome *n.* (סטער'-אי-א-קראָום) א סטערעאָכראָמישעס בילד [א גלאַזירטעס בילד, א בילד געמאַכט מיט פאַרבען, וועלכע זיינען געמישט מיט וואַסער-גלאָז].

stereochro'mic *a.* (סטער-אי-א-קראָו'-מיק) סטערעאָכראָמיש, דורך סטערעאָכראָמיע [א מין וואַנד-מאָהלעריי מיט גלאַזירונג אדער מיט פאַרבען געמישט מיט וואַסער-גלאָז].

stereochro'mic proc'ess (סטער-אי-א-קראָו'-מיק פּראָס'-עס) דער סטערעאָכראָמישער פּראָצעס, סטערעאָכראָמישע מאָהלעריי. ז. *stereochromy*.

ster'eochromy *n.* (סטער'-אי-א-קראָו-מי) סטערעאָכראָמיע [א מין גלאַזירטע וואַנד-מאָהלעריי, וואו פאַרבען ווערען צוזאַמענגעמישט מיט וואַסער-גלאָז].

ster'eo-elec'tric *a.* (סטער'-אי-אָו-אי-לעק'-טריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטרישען שטראָם, וואס ווערט ארויסגערופען דורך דער בעריהרונג פון צוויי מעטאַלען [ווי אַנטימאָן און ווימסמוט] פון פערשיעדענע טעמפּעראַטורען.

ster'eogram *n.* (סטער'-אי-א-גרעם) ז. *stereograph*.

ster'eograph *n.* (סטער'-אי-א-גרעף) א סטערעאָגראַם, א סטערעאָגראַפישעס בילד, א פערספּעקטיוו-בילד [א צייכנונג אדער בילד פון א זאַך, וואס שטעלט זי פאַר בולט אדער אזוי ווי מען וואָלט זי געזעהן אין דער ווירקליכקייט]; א סטערעאָסקאָפּ-בילד [ז. *stereoscope*].

stereograph'ic *a.* (סטער-אי-א-גרעפ'-איק) סטערעאָגראַפיש, פאַרשטעלענדיג סאָלידע קערפּער אויף א פלאַכע, אזוי אז זיי זאָלען אויסזעהן בולט.

stereograph'ical *a.* (סטער-אי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stereographic*.

stereog'raphy *n.* (סטער-אי-אָג'-רע-פי) סטערעאָגראַפיע, די קונסט צו צייכנען סאָלידע קערפּער אזוי, אז זיי זאָלען אויסזעהן בולט; דער טייל פון געאָמעטריע וואס צייגט די איינגעשאַפטען און דעם בוי פון סאָלידע קערפּער.

stereom'eter *n.* (סטער-אי-אָמ'-ע-טער) א סטערעאָמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם רוים-אינהאַלט פון קערפּער; אן אינסטרומענט צום בעשטימען דאס ספּעציפישע געוויכט פון פליסיגקייטען, פּולווערען אדער פעסטע קערפּער. ז. *specific gravity*].

stereomet'ric *a.* (סטער-אי-א-מעט'-ריק) סטערעאָמעטריש. ז. *stereometry*.

stereomet'rical *a.* (סטער-אי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *stereometric*.

stereom'etry *n.* (סטער-אי-אָמ'-ע-טרי) סטערעאָמעטריע, די געאָמעטריע פון פעסטע קערפּער; דאס מעסטען דעם רוים-אינהאַלט פון קערפּער; דאס בעשטימען דאס ספּעציפישע געוויכט פון פליסיגקייטען, פּולווערס אדער פעסטע קערפּער [ז. *specific gravity*].

stereop'ticon *n.* (סטער-אי-אָפּ'-טי-קאָן) א סטערעאָפּטיקאָן, א דאָפּעלטע צויבער-לאַמטערנע. ז. *magic lantern*.

ster'eoscope *n.* (סטער'-אי-א-סקאָופּ) א סטערעאָסקאָפּ [אן אָפּטישער אינסטרומענט, מיט דער הילף פון וועלכען צוויי בילדער פון א זאַך מאַכען דעם איינדרוק, ווי מען וואָלט געזעהן די זאַך בולט, ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט].

stereoscop'ic *a.* (סטער-אי-א-סקאָפּ'-איק) סטערעאָסקאָפּיש, וואס זעהט אויס בולט און האט די נאַטירליכע פערספּעקטיווע [ווי א בילד געזעהן דורך א סטערעאָסקאָפּ]. ז. *stereoscope*.

stereoscop'ical *a.* (סטער-אי-א-סקאָפּ'-אי-קעל) ז. *stereoscopic*.

stereoscop'ically *adv.* (סטער-אי-א-סקאָפּ'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א סטערעאָסקאָפּ; ווי דורך א סטערעאָסקאָפּ. ז. *stereoscope*.

ster'eoscopist *n.* (סטער'-אי-א-סקאָו-פּיסט) איינער וואס איז געניט אין געברויך אדער אין מאַכען סטערעאָסקאָפּען. ז. *stereoscope*.

ster'eoscopy *n.* (סטער'-אי-א-סקאָו-פּי) סטערעאָסקאָפּיע, דער געברויך אדער די קאָנסטרוקציאָן פון סטערעאָסקאָפּען. ז. *stereoscope*.

stereotom'ic *a.* (סטער-אי-א-טאָמ'-איק) סטערעאָטאָמיש. ז. *stereotomy*.

stereotom'ical *a.* (סטער-אי-א-טאָמ'-אי-קעל) ז. *stereotomic*.

stereot'omy *n.* (סטער-אי-אָט'-א-מי) סטערעאָטאָמיע [די וויסענשאַפט אדער די קונסט צו שניידען סאָלידע קערפּערס אין פערשיעדענע פיגורען און טיילען].

ster'eotype *n., a. and v.* (סטער'-אי-א-טאַיפּ) א סטערעאָטיפּ, א געגאָסענע שריפט-פּלאַטע; דאס דרוקען מיט שריפט-פּלאַטען; סטערעאָטיפּיש; אָבגיסען שריפט-פּלאַטען; דרוקען מיט סטערעאָטיפּען אדער שריפט-פּלאַטען.

ster'eotype-block *n.* (סטער'-אי-א-טאַיפּ-בלאָק) א סטערעאָטיפּ-קלעצעל [א קלעצעל אויף וועלכען מען שלאָגט אן א סטערעאָטיפּ אדער געגאָסענע שריפט-פּלאַטע].

ster'eotyped *a.* (סטער'-אי-א-טאַיפּט) סטערעאָטיפּיש; אָבגעדראָשען, שאַבלאָנענהאַפט [ניט אָריגינעל]; פעסטגעשטעלט, אונפערענדערליך; געדרוקט פון סטערעאָטיפּען [געגאָסענע שריפט-פּלאַטען].

ster'eotype-met'al *n.* (סטער'-אי-א-טאַיפּ-מעט'-על) סטערעאָטיפּען-מעטאַל [צום גיסען דערפון סטערעאָטיפּען אדער שריפט-פּלאַטען].

ster'eotyper *n.* (סטער'-אי-א-טאַי-פּער) א סטערעאָטיפּען-מאַכער, איינער וואס גיסט סטערעאָטיפּען אדער שריפט-פּלאַטען.

stereoty'pery *n.* (סטער-אי-א-טאַי'-פּער-אי) א סטערעאָטיפּען-גיסעריי [א פאַבריק, וואו מען מאַכט שריפט-פּלאַטען]; סטערעאָטיפּען-גיסונג, די קונסט צו מאַכען סטערעאָטיפּען.

stereotyp'ic *a.* (סטער-אי-א-טיפּ'-איק) סטערעאָטיפּיש; וואס איז שייך צו סטערעאָטיפּען [געגאָסענע שריפט-פּלאַטען].

ster'eotyping *n.* (סטער'-אי-א-טאַי-פּינג) סטערעאָטיפּירונג, דאס מאַכען סטערעאָטיפּען אדער געגאָסענע שריפט-פּלאַטען.

ster'eotypist *n.* (סטער'-אי-א-טאַי-פּיסט) ז. *stereotyper*.

stereotypog'rapher *n.* (סטער-אי-א-טאַי-פּאָג'-רע-פער) א סטערעאָטיפּ-דרוקער, איינער וואס דרוקט פון סטערעאָטיפּען אדער געגאָסענע שריפט-פּלאַטען.

stereotypog'raphy *n.* (סטער-אי-א-טאַי-פּאָג'-רע-פי) סטערעאָטיפּאָגראַפיע, סטערעאָטיפּען-דרוקעריי, דאס דרוקען פון

סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט־פלאטען.

ster'eotypy *n.* (סטער'־אי־א־טאי־פי) סטערעאטיפיע, סטערעאטיפען־גיסונג, די קונסט צו גיסען שריפט־פלאטען.

ster'ile *a.* (סטער'־איל) .1 אונפרוכטבאר; .2 פריי פון באקטעריען אדער מיקראבען; .3 פרוכטלאז, נוצלאז, וואס פיהרט ניט צו קיינע רעזולטאטען; .4 טרוקען, ארעם [וועגען א געדאנק, סטיל א. ז. וו.].
3. The discussion was sterile of results.
4. His style is sterile.

sterilisa'tion *n.* (סטער־איל־אי־זיי'־שאן) ז. ***sterilization***

ster'ilise *v.* (סטער'־איל־איז) ז. ***sterilize***

steril'ity *n.* (סטע־ריל'־אי־טי) אונפרוכטבארקייט; פרוכטלאזיגקייט, רעזולטאטלאזיגקייט; טרוקענקייט, ארעמקייט [אין אידעען אדער אויסדריקע].

steriliza'tion *n.* (סטער־איל־אי־זיי'־שאן) דאס מאכען אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; סטעריליזירונג [בעפרייאונג פון באקטעריען אדער מיקראבען].

ster'ilize *v.* (סטער'־איל־איז) מאכען אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; סטעריליזירען, בעפרייען פון באקטעריען אדער מיקראבען.

ster'ilized milk (סטער'־איל־איזד מילק) סטעריליזירטע מילך [מילך, אין וועלכער מען האט געטויטעט די מיקראבען].

ster'ilizer *n.* (סטער'־איל־אי־זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; א סטעריליזאטאר, אן אפאראט צו סטעריליזירען [צו בעפרייען פון באקטעריען אדער מיקראבען].

ster'let *n.* (סטויר'־לעט) דער סטערלעט אדער סטערליאד [א מין פיש. ווערט הויפטזעכליך הויך געשעצט צוליעב זיין איקרע אדער רויגען]. ז. ***sturgeon***

ster'ling *a. and n.* (סטויר'־לינג) פון א בעשטימטען, פעסטגעשטעלטען אדער געזעצליכען ווערטה, וואס האט די פראבע [וועגען מטבעות און ווערטהפאלע מעטאלען]; פון אנערקענטען ווערטה אדער ווירקונג; עכט, גילטיג, אמת'דיג, ריכטיג; אויסגעצייכענט, פון גרויסען ווערטה; א סטערלינג [א פארצייטיגע ענגלישע מטבע].

stern *a., n. and v.* (סטוירן) הארט; שטרענג; בייז; פינסטער, כמורנע, אונפריינדליך; פעסט, אונבויגזאם; דאס העק [דער אויבערער טייל פון דעם הינטער־טייל פון א שיף, וואו עס געפינט זיך דער רודער]; דער הינטער־טייל; דער עק; רודערען צוריקווענס; גנהן צוריקווענס [וועגען א שיף].

ster'nage *n.* (סטויר'־נעדזש) ריכטונג, קורס [פון א שיף אדער פון א פלאטע].

ster'nal *a.* (סטויר'־נעל) וואס איז שייך צום ברוסט־ביין; וואס געפינט זיך ביי דער ברוסט אדער ארום הארצען.

sternal'gia *n.* (סטויר־נעל'־דזשי־א) א וועהטאג ארום דעם ברוסט־ביין; ברוסט־שמערץ.

sterna'lis *n.* (סטויר־ניי'־ליס) א ברוסט־מוסקול.

ster'nal rib (סטויר'־נעל ריב) אן אויבערשטער ריפ [אין נעגענזאץ צו אן אונטערשטען קורצען ריפ].

stern'-board *n.* (סטוירנ'־באורד) א ריקווערטס־בעוועגונג פון א שיף.

stern'-chase *n.* (סטוירנ'־טשיים) דאס יאגען זיך נאך א שיף אין דערזעלבער ריכטונג, אין וועלכער עס געהט די פערפאלגטע שיף.

stern'-cha'ser *n.* (סטוירנ'־טשיי'־סער) א הינטער־קאנאנע [אויף א שיף צו שיסען אין א פיינדליכער שיף וואס יאגט זיך נאך].

sterned *a.* (סטוירנד) וואס האט א העק אדער הינטערטייל פון א געוויסער פארם [וועגען א שיף].

stern'-fast *n.* (סטוירנ'־פעסט) דאס הינטערטוי [א שטריק אדער קייט צו בעפעסטיגען דעם הינטערטייל פון א שיף צום לאנדונגס־פלאץ].

stern'-frame *n.* (סטוירנ'־פריים) די פערשיעדענע טיילען, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דער העק [דער הינטערטייל פון א שיף].

stern'ly *adv.* (סטוירנ'־לי) אויף א שטרענגען, בייזען, כמורנעם, פינסטערען שטייגער; מיט הארטקייט; מיט פעסטקייט, מיט שטרענגקייט.

stern'ness *n.* (סטוירנ'־נעס) הארטקייט; שטרענגקייט; בייזקייט; פינסטערקייט, כמורנעקייט; פעסטקייט, אונבויגזאמקייט.

ster'num *n.* (סטויר'־נאם) דער ברוסט־ביין.

sternuta'tion *n.* (סטויר־ניו־טיי'־שאן) דאס ניסען.

sternu'tative *a.* (סטויר־ניו'־טיי־טיוו) וואס רייצט צום ניסען.

sternu'tatory *a. and n.* (סטויר־ניו'־טיי־טא־רי) וואס רייצט צום ניסען; א מיטעל צום ניסען, א ניס־פולווער.

stern'ward *adv. and a.* (סטוירנ'־הווארד) צום הינטער־טייל פון א שיף; וואס איז געריכטעט צום הינטער־טייל פון א שיף.

stern'wards *adv. and a.* (סטוירנ'־הווארדז) ז. ***sternward***

stern'way *n.* (סטוירנ'־הוויי) א ריקווערטס־בעוועגונג פון א שיף.

ster'ro-met'al *n.* (סטער'־או־מעט'־על) א מעטאל וואס בעשטעהט פון א געמיש פון קופער און צינק מיט א קליינער ביימישונג פון אייזען און צין.

ster'tor *n.* (סטויר'־טאר) א שטארקעס כראפען [ביי געוויסע קראנקהייטען].

sterto'rious *a.* (סטויר־טאו'־רי־אס) ז. ***stertorous***

sterto'riousness *n.* (סטויר־טאו'־רי־אס־נעס) ז. ***stertorousness***

ster'torous *a.* (סטויר'־טא־ראס) וואס איז פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

ster'torously *adv.* (סטויר'־טא־ראס־לי) שטארק כראפענדיג; פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

ster'torousness *n.* (סטויר'־טא־ראס־נעס) דאס זיין פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

stet (סטעט) זאל בלייבען [א קארעקטאר'ס בעמערקונג, אז עס זאל בלייבען ווי געדרוקט, אז די פריהער געצייכענטע אויסבעסערונג זאל ניט געמאכט ווערען]: הייסען, עס זאל בלייבען ווי געדרוקט; הייסען, אז א פריהער־געצייכענטע אויסבעסערונג זאל ניט געמאכט ווערען]: הייסען, עס זאל בלייבען ווי געוועזען.

stethid'ium *n.* (סטי־טהיד'־אי־אם) דאס ברוסט־שטיק [ביי אינזעקטען].

steth'ograph *n.* (סטעטה'־א־גרעף) א סטעטאגראף [אן אינסטרומענט צו מעסטען די אטעמונגס־בעוועגונגען פון דעם ברוסט־קאסטען].

stethom'eter *n.* (סטי־טהאמ'־ע־טער) א סטעטאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די ברוסט־בעוועגונגען ביים אטהעמען].

steth'oscope *n. and v.* (סטעטה'־א־סקאופ) א סטעטאסקאפ, אן אינסטרומענט וואס דאקטוירים בענוצען צום אויסהערען די ברוסט אדער די לונגען; אונטערזוכען מיט א סטעטאסקאפ.

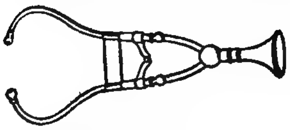

Stethoscope

stethoscop'ic *a.* (סטעטה־א־סקאפ'־איק) סטעטאסקאפיש; וואס איז שייך צו דער ברוסט־אונטערזוכונג אדער צו א סטעטאסקאפ; וואס מען געפינט אויס מיט דער הילף פון א סטעטאסקאפ [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אויסהערען די ברוסט].

stethoscop'ical *a.* (סטעטה־א־סקאפ'־אי־קעל) ז. ***stethoscopic***

steth'oscopy *n.* (סטעטה'־א־סקאו־פי) דאס אויסהערען די ברוסט; דאס אונטערזוכען די ברוסט מיט א סטעטאסקאפ [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אויסהערען די ברוסט].

ste'vedore *n.* (סטי'־ווע־דאור) איינער וואס לאדט אן און לאדט אויס שיפען.

stev'en *n.* (סטעוו'־ען) א ווארט, א פערשפרעכען; אן אבמאך, א פעראברעדונג, א בעשטימונג.

stew *v. and n.* (סטיו) איינקאכען, איינדעמפפען, שמארען; איינגעקאכט ווערען, איינגעדעמפפט ווערען; איינגעקאכטע אדער איינגעדעמפפטע שפייז [הויפטזעכליך פלייש און פיש]; א כלי צום איינדעמפפען; א הייץ־צימער; א צימער צום טריקענען היט; אן אויוועז; א בארדעל, אן אונאנשטענדיג הויז; א סאזשעלקע, א טייכעל; א פלאץ צום האלטען פאזאנען [אזעלכע פויגלען]; א פלאץ צום האדעווען אדער פלאדיען אויסטערס; צורודערטקייט, אויפגערעגטקייט.

stew'ard *n. and v.* (סטיו'־ארד) א סטיווארד [א הויפמייסטער, א הויז־פערוואלטער, א ווירטשאפטס־אויפזעהער, אן עקאנאם, א פערוואלטער, א פראוויאנט־מייסטער]: אן אויפפאסער אויף די שפייזען, צימערען און דיענערשאפט אויף א שיף; פערנעהמען די שטעלע פון א סטיווארד.

stew'ardess *n.* (סטיו'־אר־דעס) א הויז־פערוואלטערין, אן עקאנאמקע; אן אויפפאסערין אדער ווארטערין אין א דאמען־קאיוטע [פון א שיף].

stew'ardly *a. and adv.* (סטיו'־ארד־לי) עקאנאמיש, איבערלעגט; מיט פארזיכט, מיט איבערלעגונג, אויף אן עקאנאמישען שטייגער.

stew'ardry *n.* (סטיו'־ארד־רי) ז. ***stewardship***

stew'ardship *n.* (סטיו'־ארד־שיפ) דאס אמט פון א סטיווארד [פערוואלטער, הויז־פערוואלטער, עקאנאם אדער פראוויאנט־מייסטער].

stew in one's own grease (סטיו

אין הוואנז און גריעס) זיך בארען אין שוויים, אבנעהן מיט שוויים.

stew'-pan *n.* (סטיו'-פען) א דעמפף⸗פאן, א שמאר⸗פאן [צום שמארען אדער דעמפפען שפייזען].

stew'-pond *n.* (סטיו'-פאנד) א סאזשעלקע, א פיש⸗טייכעל.

stew'-pot *n.* (סטיו'-פאט) א שמאר⸗טאפ, א דעמפף⸗טאפ.

stews *n.* (סטיוז) א בארדעל, אן אונאנשטענדיג הויז.

stheni'a *n.* (סטהע-נאי'-א) אין פאטאלאגיע — אן אונגעהויערע קראפט אדער ענערגיע [ווי עס ציינט זיך ארויס אין געוויסע קראנקהייטען].

sthen'ic *a.* (סטהענ'-איק) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש; אויפרייצענד [ווענען א געפיהל]; אין פאטאלאגיע — וואס ווערט בעגלייט מיט א צו שטארקער ענערגיע [ווענען געוויסע קרענקליכע צושטענדע].

stib'ial *a.* (סטיב'-אי-על) אנטימאניש; וואס האט די אייגענשאפטען פון אנטימאניום. ז. ***antimony***

stib'ialism *n.* (סטיב'-אי-על-איזם) פער'שכור'ונג אדער פערניפטונג מיט אנטימאניום. ז. ***antimony***

stib'ium *n.* (סטיב'-אי-אם) אנטימאניום. ז. ***antimony***

stib'ogram *n.* (סטיב'-א-גרעם) א צייכנונג פון פיס⸗שפורען.

stich *n.* (סטיק) א פסוק פון תנ"ך; אן איינצעלנער פערז; א שורה פון א ליעד אדער נעדיכט; א שורה, א רייה [ווי פון בוימער].

stich'ic *a.* (סטיק'-איק) וואס בעשטעהט איבעראל פון דיעזעלבע פערזען [ווענען א נעדיכט]; וואס איז שייך צו א פערז אדער פסוק.

stich'omancy *n.* (סטיק'-א-מענ-סי) דאס טרעפען אדער נביאות זאגען דורך איינצעלנע פסוקים פון א בוך, וועלכע מען נעהמט ארויס אהן א סדר.

stichomet'rical *a.* (סטיק-א-מעט'-רי-קעל) סטיכאמעטריש; שורות⸗צעהלענד, פערזען⸗צעהלענד. ז. ***stichometry***

stichom'etry *n.* (סטי-קאמ'-ע-טרי) סטיכאמעטריע, פערזען⸗צעהלונג; אן אויסגאבע פון תנ"ך מיט אן אנווייזונג פון דער צאהל פסוקים וואס געפינען זיך אין יעדען ספר.

stick *v. and n.* (סטיק) דורכשטעכען; אריינשטעקען; ארויפשטעכען; שטעקען, זיין אריינגעשטעקט; זיין אריינגעשטאכען; צוקלעפען [ווי א פאסט⸗מארקע צו א בריעף]; שטעלען אין פערלעגענהייט; אבנארען, בעשווינדלען, בעטריגען; שלאגען א קארט [אין קארטען⸗שפיעל]; זיין צוגעקלעפט, זיין בעהעפט; האלטען זיך אן עפעס, ניט אוועקגעהן, ניט אבטרעטען; בלייבען טריי [אין פריינדשאפט, אין ליעבע]; זיין פערהאלטען, זיך אבשטעלען; זיין אין פערלעגענהייט; זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלאסען; ארייננשטעקען שטעקענס אין א בייט, אויף וועלכע קלעטערענדע פלאנצען [ווי בעבלעך] וויקלען זיך; אין דרוקעריי — אנזעצען שריפט; א שטאך; צוקלעפונג; אנהענגליכקייט; פערלעגענהייט; אן אבשטעל; א שטילשטאנד; א שטעקען; א פלעקעל; א שפאציר⸗שטאק; עפעס וואס האט די פארם פון א שטעקעל [ווי א לאנגע צוקערקע]; דאס שטעקעל פון א סמיק; דאס שטעקעל פון א פויק⸗קלאפער; דאס וואס איז אנגעזעצט אויף א שטעקעל; א פלאקען, א נאר; א ווינקעל⸗האקען [ז. ***composing-stick***].

stick and stone (סטיק ענד סטאון) אלץ מיט איינאנדער; יעדע זאך.

stick a pin there (סטיק ע פין טהעהר) זיך עפעס פערצייכנען, זיך גוט נעהמען אין זינען, זיך פערשרייבען עפעס.

stick at (סטיק עט) זיך ניט אבשטעלען פאר עפעס, זיך ניט לאזען הינדערען.

stick at it (סטיק עט איט) אנהאלטען; ניט אבטרעטען אין דערגרייכען א זאך, ניט קוקענדיג אויף קיינע שטערונגען.

stick'-bug *n.* (סטיק'-באג) ז. ***spider-bug***

stick by (סטיק באי) 1. זיין שטארק צוגעבונדען, זיין טריי; 2. פערבלייבען, זיך 'האלטען.

2. Ill-gotten gains never stick by a man.

stick'er *n.* (סטיק'-ער) א שטעכער, איינער אדער עפעס וואס שטעכט; א חזירים⸗קוילער; דער הארפון⸗שטאנג [ארויסצוציהען פיש פון וואסער]; א שארפע בעמערקונג אדער פראגע, וואס ווערט ארויסגעזאגט מיט דעם ציעל צו שטעלען דעם געגנער אין א פערלעגענהייט און איינשטילען איהם; א צוקלעפער; איינער אדער עפעס וואס איז אנגעקלעפט, האלט זיך שטייף אן אימעצען אדער עפעס; א סחורה וואס בלייבט ביים קרעמער און ווערט ניט פערקויפט.

stick'ful *n.* (סטיק'-פול) אין דרוקעריי — אזוי פיעל שריפט⸗זאץ, וויפיעל עס קען זיך אויסשטעלען אין ווינקעל⸗האקען. ז. ***composing-stick***

stick'-han'dle *n.* (סטיק'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א שפאציר⸗שטאק, א גאלקע.

stick'iness *n.* (סטיק'-אי-נעס) קלעפיגקייט.

stick'ing *n.* (סטיק'-אינג) דאס שטעכען; דאס האפטען; נאדעל⸗ארבייט; דאס קלעפען; דאס אבשטעלען זיך; דאס האלטען זיך.

stick'ing-place *n.* (סטיק'-אינג-פלייס) דער האלט⸗פונקט; דאס ארט וואו עפעס שטעלט זיך אב.

stick'ing-plas'ter *n.* (סטיק'-אינג-פלעס'-טער) א קלעפיגער פלאסטער צו בעדעקען קליינע וואונדען.

stick'ing-point *n.* (סטיק'-אינג-פאינט) ז. ***sticking-place***

stick'-in-the-mud' *n.* (סטיק'-אינ-טהי-מאד') א מענש פון דער אלטער וועלט, איינער וואס האלט זיך אן די אלטע אבגעלעבטע מנהגים; א קריכער, א לאנגזאמער מענש; א גארנישט.

stick'le *v.* (סטיקל) אננעהמען איינעמס צד אין א ויכוח אדער דיספוט; העפטיג שטרייטען וועגען אן אונבעדייטענדער זאך; זיךווארפען צווישען צוויי זייטען.

stick'leback *n.* (סטיק'ל-בעק) דער שטיכלינג [אזא פיש מיט שארפע שטאכלען אויף'ן רוקען. דיעזער פיש בויט א ספעציעלע נעסט, וואו ער ווארפט אב די רויגען אדער איקרע].

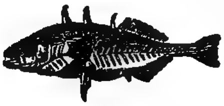

Stickleback

stick'ler *n.* (סטיק'-לער) א העפטיגער שטרייטער פאר עפעס [איבערהויפט פאר אן אונבעדייטענדער זאך]; א פערטיידיגער; אן עדות ביי א דועל, א סעקונדאנט.

stick'ling *n.* (סטיק'-לינג) ז. ***stickleback***

stick one's self up (סטיק הוואנז סעלף אפ) זיך ארויסשטעלען; זיך ארויסווייזען אלס א וויכטיגע פערזאן.

stick out (סטיק אוט) לאזען ארויסשטעקען; ארויסשטארצען; ניט נאכגעבען, אויסהאלטען.

stick pigs (סטיק פיגז) געהן אין געיעג אויף ווילדע חזירים מיט א פיקע אדער שפיעז.

stick to (סטיק טו) האלטען זיך פעסט אן עפעס; זיין טריי צו אימעצען אדער עפעס.

stickto'itive *a.* (סטיק-טוה'-אי-טיוו) פעסט בעשטעהענד; וואס בעשטעהט אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט.

stickto'itiveness *n.* (סטיק-טוה'-אי-טיוו-נעס) דאס בעשטעהן אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט.

stick to the point (סטיק טו טהי פאינט) זיך האלטען ביים ענין, ניט אוועקגעהן פון דער טעמא.

stick up (סטיק אפ) שטעהן אין דער הויך; שטעקען ארויף.

stick up for (סטיק אפ פאר) רעדען פאר אימעצען; פערטיידיגען עפעס.

He sticks up for his friends.

stick'y *a.* (סטיק'-אי) קלעפיג, קלעפעדיג; נאס, פייכט; ווי א שטעקען; שטייף, ניט בויגזאם.

stiff *a., n. and v.* (סטיף) שטייף, הארט, ניט בויגזאם; געדיכט; צוזאמענגעפרעסט, צונויפגעקרעמפעוועט; פערדרעהט, פערצוקט [ווי א שווערער כתב וואס איז שווער צו לייענען]; ניט לייכט, ניט פליסיג [ווי א שווערע אויסשפראך אדער רעדע]; אנגעצויגען, פארמאליסטיש, צערעמאניש; שטארק [ווי א שטארקער ווינד, א שטארקער געטראנק]; הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט; וואס איז שווער איבערצוטראגען [ווי א שלעכטע בשורה]; זעהר שווער; פעסט [ווענען פרייזען]; טויט; א טויטער מענש, א בר מנן; אין קאמערץ — וועקסלען וואס מען קען פערקויפען אדער דיסקאנטירען; געפעלשטע פאפיערען [אויף גנב'ישען לשון]; שטייף ווערען, הארט ווערען; זיין אונבויגזאם, ניט נאכגעביג.

stiff'-borne *a.* (סטיפ'-באורן) וואס איז דורכגעפיהרט געווארען מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

stiff'en *v.* (סטיפן) שטייף מאכען; מאכען אונבויגזאם; מאכען הארטנעקיג; ווערען שטייף; ווערען הארט; ווערען הארטנעקיג.

stiff'ener *n.* (סטיפ'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שטייף; א שטייפער שטאף [ווי שטייף⸗לייווענד, שטייף צו מאכען געוויסע טיילען פון קליידער]; א זארט שטייפעס פאפיער מיט וועלכען איינבינדער בעקלעפען די אינוועניגסטע זייט פון די טאוולען פון ביכער, כדי זיי שטייפער צו מאכען.

stiff'ening *n.* (סטיפ'-נינג) דאס שטייף⸗מאכען; עפעס וואס ווערט בענוצט צו מאכען שטייף [ווי קראכמאל אין וועש]; עפעס וואס ווערט אריינגעשטעלט צו מאכען די זאך שטייפער [ווי א שטיקעל הארטער צייג וואס ווערט אריינגעשטעלט אין געוויסע טיילען פון א בגד].

stiff'-hear'ted *a.* (סטיפ'-האר'-טעד) הארט⸗הערציג, הארטנעקיג.

stiff'ly *adv.* (סטיפ'-לי) אויף א שטייפען, פעסטען אדער הארטען שטייגער.

stiff neck (סטיף נעק) א הארטער נאקען, אן עקשן.

stiff'-neck *n.* (סטיפ'-נעק) פערשטייפונג פון נאקען, קרעמפּס אין נאקען.

stiff'-necked *a.* (סטיפ'-נעקט) הארט-נעקיג.

stiff'-neck'edness *n.* (סטיפ'-נעק'-עד-נעס) הארטנעקיגקייט.

stiff'ness *n.* (סטיפ'-נעס) שטייפקייט; הארטנעקיגקייט; אנגעצויגענקייט.

stiff'-starched *a.* (סטיפ'-סטארטשט) שטייף געקראכמאלט; שטייף.

stiff with cold (סטיף וויטה קאולד) פערהארטעוועט אדער פערשטארט פון קעלט.

stiff with hor'ror (סטיף וויטה האר'-אר) פערשטארט פון שרעק.

sti'fle *v. and n.* (סטאיפל) דערשטיקען, אונטערדריקען, פערשטיקען, דערשטיקט ווערען; דאס קניע-שיסעלע פון א פערד [דער שיסעל-פערמיגער פאדער-ביין פון דער קניע]; א קראנקהייט פון דעם קניע-שיסעלע.

sti'fle-bone *n.* (סטאי'פל-באון) דאס קניע-שיסעלע פון א פערד [דער שיסעל-פערמיגער פאדער-ביין פון דער קניע].

sti'fled *a.* (סטאיפלד) וואס ליידעט פון א ווערטאג אין קניע-שיסעלע. ז. *stifle-bone*.

sti'fle-joint *n.* (סטאי'פל-דזשאינט) דער קניע-געלענק ביי א פערד.

sti'fling *a.* (סטאי'-פלינג) שטיקענד, דריקענד.

stig'ma *n.* (סטיג'-מא) א בראנד-מארק, א בראנד-צייכען; א שאנד-פלעק; א פלעק אויף'ן לייב, א געבארענער צייכען; אן אטעמונגס-לעכעל ביי אן אינזעקט; אין באטאניק — די נארבע, דאס אויבערשטע עפנונגס-לעכעל פון פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס-ארגאן] ביי א פלאנצע [ז. איל.]; א בלוט-פלעק [ז. *stigmata*].

Stigma

stig'mata *n.* (סטיג'-מע-טא) סטיגמאטען, קליינע בלוט-פלעקען וואס בעווייזען זיך פון צייט צו צייט אונטער דער הויט ביי געוויסע נערוועז-קראנקהייטען [די סטיגמאטען האבען אפט דעם אויסזעהן פון קריסטוס'עס וואונדען בעת מען האט איהם געקרייציגט און זיי ציינען זיך אפט ארויס ביי קראנקע וועלכע ליידען פון רעליגיעזער משוגעת].

stigmat'ic *a. and n.* (סטיג-מעט'-איק) בעפלעקט; געבראנדמארקט, געשענדעט; מיט א נאטור-פלעק אדער מום; אין באטאניק — וואס איז שייך צו א נארבע אדער דעם עפנונגס-לעכעל פון פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס-ארגאן פון א פלאנצע]; א געבראנדמארקטער מענש; א בעוואוסטער פערברעכער; איינער וואס האט א נאטור-פלעק אדער א מום אויף'ן לייב.

stigmat'ical *a.* (סטיג-מעט'-אי-קעל) ז. *stigmatic*.

stigmat'ically *adv.* (סטיג-מעט'-אי-קעל-אי) מיט א בראנד-צייכען; אויף א געבראנדמארקטען שטייגער.

stigmatisa'tion *n.* (סטיג-מע-טי-זיי'-שאן) ז. *stigmatization*.

stig'matise *v.* (סטיג'-מע-טאיז) ז. *stigmatize*.

stig'matist *n.* (סטיג'-מע-טיסט) א סטיגמאטיסט; איינער ביי וועלכען עס ציינען זיך ארויס סטיגמאטען. ז. *stigmata*.

stigmatiza'tion *n.* (סטיג-מע-טי-זיי'-שאן) סטיגמאטיזאציאן, דאס ארויסציינען זיך פון רויטע בלוט-פלעקען אונטער דער הויט פון געוויסע נערוועז-קראנקע [בעזאנדערס אונטער דער ווירקונג פון היפּנאטיזם אדער ביי די, וועלכע ליידען פון רעליגיעזער משוגעת]. ז. *stigmata*.

stig'matize *v.* (סטיג'-מע-טאיז) בראנד-מארקען, בעפלעקען; ארויפלעגען א שאנד-פלעק; ארויסציינען בלוט-פלעקען אונטער דער הויט ווי דורך היפּנאטיזם אדער ביי א נערוועז-קראנקהייט [ווי רעליגיעזע משוגעת].

stig'matized *a.* (סטיג'-מע-טאיזד) בעדעקט מיט סטיגמאטען. ז. *stigmata*.

stig'matose *a.* (סטיג'-מע-טאוס) אין באטאניק — מיט א נארבע אדער עפנונגס-לעכעל פון פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס-ארגאן פון א פלאנצע]; וואס ציינט ארויס סטיגמאטען. ז. *stigmata*.

sti'lar *a.* (סטאי'-לאר) ז. *stylar*.

stile *n.* (סטאיל) א טרעפ אדער לייטער וואס דיענט פאר אריבערגעהען א צאם אדער פארקאן.

stilet'to *n. and v.* (סטי-לעט'-או) א סטילעט, א קינזשאל, א שטעך-מעסער; שטעכען, דערשטעכען.

still *v., n., a. and adv.* (סטיל) 1. שטילען, איינשטילען, בערוהיגען, מאכען שטיל, ברייננען צום שווייגען; 2. דיסטילירען; 3. די שטילקייט, די רוה; 4. א דיסטיליר-אפּאראט [אן אפּאראט צו איבערטרייבען ספּיריטוס אום צו מאכען איהם רייננער אדער שטארקער. ז. איל.]; א דיסטיליר-הויז; א שטיינערנע כלי, אין וועלכער עס ווערט אויסגעארבייט די פליסיגקייט צו בלייכען שטאפען; א שטילע פייער-טרעוואגע [ז. *still alarm*]; 5. שטיל, רוהיג, אונבעוועגליך; שווייגענד; פריעדליך; 6. פון דעסטוועגען, דאך, ניט קוקענדיג אויף...; 7. נאך, נאך אלץ.

1. Please, still the child's crying. 5. Still waters run deep. 6. Still I shall go. 7. He is still in business.

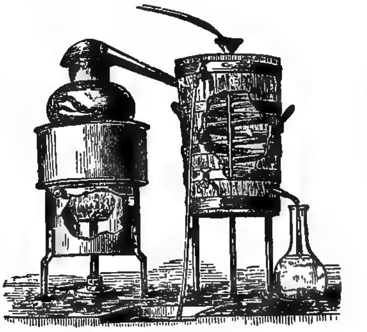

Still

still alarm' (סטיל ע-לארם') א טרעוואגע ווענען א שריפה וואס ווערט געגעבען ניט דורך די געוועהנליכע סיגנאל-אפּאראטען, נאר דורך דעם, וואס איינער געהט אריין אין הויז פון די פייער-לעשער און זאגט אז ווענען דער שריפה.

stillati'tious *a.* (סטיל-ע-טיש'-אס) טריפענד; וואס טריפט אין טראפּענס.

stil'latory *n.* (סטיל'-ע-טא-רי) אן אפּאראט צו דיסטילירען, א דיסטיליר-גלאז; א דיסטיליר-הויז; אן ארט וואו מען דיסטילירט פליסיגקייטען.

still'-birth *n.* (סטיל'-בוירטה) די טויט-געבורט; דאס געבעהרען א טויטע זאך; א טויט-געבוירענעם קינד.

still'-born *a.* (סטיל'-באהרן) טויט-געבארען.

still'-burn *v.* (סטיל'-בוירן) ברענען, דיסטילירען [שנאפּס].

still'er *n.* (סטיל'-ער) א דיסטילאטאר, א דיסטילירער; אן איינשטילער, א בערוהיגער.

still'-fish *v.* (סטיל'-פיש) כאפּען פיש פון א שיפעל וואס שטעהט אויף'ן אנקער.

still'-house *n.* (סטיל'-האוס) א ברענעריי, א דיסטיליר-הויז.

still hunt (סטיל האנט) א געיעג וואס ווערט געמאכט אין דער שטיל און מיט גרויס פארזיכטיגקייט; אן אונטערזוכונג אדער אויספארשונג וואס ווערט געמאכט בשתיקה, אין געהיים.

stil'licide *n.* (סטיל'-אי-סאיד) אין רוימישער געזעצגעבונג — דאס רעכט ניט צו ערלויבען אז די רעגען-טראפּענס זאלען טריפען פון א צווייטען'ס דאך אויף אייגענעם לאנד אדער דאך; דאס רעכט צו לאזען פאלען די טראפּענס פון אייגענעם דאך אויף א צווייטען'ס לאנד אדער דאך.

stillicid'ious *a.* (סטיל-אי-סיד'-אי-אס) טריפענד; פאלענד אין טראפּענס.

stillicid'ium *n.* (סטיל-אי-סיד'-אי-אם) א קראנקהאפטע טריפונג.

stil'liform *a.* (סטיל'-אי-פארם) טראפּען-פערמיג; ווי א טראפּען.

stil'ling *n.* (סטיל'-אינג) א געשטעל פאר פעסער; דער אונטערזאץ פון א פאס.

stil'lion *n.* (סטיל'-יאן) ז. *stilling*.

still life (סטיל לאיף) — אין מאלעריי דאס שטיל-לעבען [ניט לעבעדיגע זאכען, ווי מעבעל, פרוכטען אדער טויטע חיות, וואס זיינען אויסגעמאלען אויף א בילד].

still'-life *n.* (סטיל'-לאיף) ז. *still life*.

still'ness *n.* (סטיל'-נעס) שטילקייט, רוהיגקייט; דאס שווייגען, דאס שטילשווייגען.

still'-room *n.* (סטיל'-רוהם) א דיסטילאציאנס-צימער; א הויז-לאבאראטאריע.

still'-stand *n.* (סטיל'-סטענד) א שטיל-שטאנד; אן אבשטעל, אן אבהאלט.

still'y *a. and adv.* (סטיל'-אי) שטיל, רוהיג; אויף א שטילען, רוהיגען שטייגער.

stilpnosid'erite *n.* (סטילפּ-נא-סיד'-ע-ראיט) ז. *limonite*.

stilt *n. and v.* (סטילט) א שטאלצע אדער כאדולע [איינער פון א פאר שטעקענס מיט צוגעשלאגענע לייסטען אדער פלאנקען, אויף וועלכע מען שטעלט די פיס אום צו מאכען לאנגע טריט אדער צו געהן איבער זאמפּיגע אדער זומפּיגע ערטער]; א מין אייזערנער געשטעל, אויף וועלכען מען ברענט איבער ליימענע כלים אין אויווען; דער שטראנד-רייטער [אזא פויגעל. ז. *stilt-bird*]; געהן אויף שטאלצעס אדער כאדולעס; אויפהויבען אדער זיין אויפגעהויבען העכער ווי געוועהנליך.

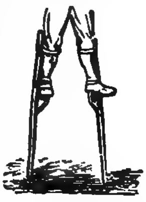

Stilts

stilt'-bird *n.* (סטילט'-בוירד) דער שטראנד-רייטער [אזא פויגעל מיט זעהר לאנגע פיס און מיט א לאנגען און דינעם

שנאבעל. האלט זיך אויף אין זומפיגע ער־
טער].

Stilt-bird

stil'ted *a.* (סטיל'-טעד) געשטעלט אויף
שטאלצען, אויפגעהויבען; באמבאסטיש
[בעזאנדערס ווענען שפראך]; מיט הוי־
כע פראזען; מליצה'דיג.
His verses have a stilted flavor.

stil'ted arch (סטיל'-טעד ארטש) אין
ארכיטעקטור — אן ארקע אדער בויגען,
וועלכער געהט ניט ארויס דירעקט פון די
שטיף-זיילען, נאר האלט זיך אויף זיי ווי
אויף שטאלצען.

stil'tedness *n.* (סטיל'-טעד-נעס) גע־
הויבענקייט; דאס זיין באמבאסטיש [בע־
זאנדערס ווענען דער שפראך און אויס־
דריקע].

stilt'-plov'er *n.* (סטילט'-פלאוו'-ער) ז. *stilt-bird*.

stil'ty *a.* (סטיל'-טי) געהויבען, אויפגע־
בלאזען, באמבאסטיש [אין שרייבען אדער
רעדען].

stim'ulant *a. and n.* (סטימ'-יו-לענט) אנרעגענד, רייצענד, וואס רייצט; א רייץ־
מיטעל.

stim'ulate *v.* (סטימ'-יו-לייט) אנרע־
גען, אויפרייצען, רייצען; ווירקען אלס
אן אויפרייצונגס-מיטעל.

stimula'tion *n.* (סטימ-יו-ליי'-שאן) דער רייץ, די רייצונג; די אנרייצונג; די
אנרעגונג; אין פיזיאלאגיע — סטימולא־
ציאן, אן אויפגערעגטע טהעטיגקייט פון
ארגאניזם אדער פון זיינעם א טייל.

stim'ulative *a. and n.* (סטימ'-יו-ליי-טיוו) ז. *stimulant*.

stim'ulator *n.* (סטימ'-יו-ליי-טאר) א
רייצער; אן אויפרייצער; אן אנרעגער;
אן אנרעגונגס-מיטעל, א רייצונגס-מיטעל.

stim'ulose *a.* (סטימ'-יו-לאוס) אין בא־
טאניק — בעדעקט מיט שטעכיגע הערלעך
[ווי קראפיווע].

stim'ulus *n.* (סטימ'-יו-לאס) א סטימול, א אנטריעב, א מאטיוו, עפעס וואס ער־
רעגט צו א געוויסער טהאט אדער אויפ־
פיהרונג; אין פיזיאלאגיע — דאס וואס
עררעגט די טהעטיגקייט פון א נערוו אדער
מוסקול; אין מעדיצין — אן אויפרעגונגס־
מיטעל; אין באטאניק — א שטעכיג הע־
רעל פון א פלאנצע [ווי פון קראפיווע].

sting *v. and n.* (סטינג) 1. שטעכען, א
שטאך טהאן [הויפטזעכליך מיט א שטא־
כעל [ווי א ביען, א שלאנג, קראפיווע א. ד.
ג.]; 2. שמערצען, קוועלען, טיעף קרענ־
קען; 3. דער גיפטיגער שטאכעל [בעזאנ־
דערס ביי אינזעקטען]; 4. אין באטא־
ניק — א בייסענד-שטעכיגעס הערלעל
[ווי ביי קראפיווע]; 5. א שטאך, א ביס;
6. געוויסענסביס; 7. א שארפער שטאך
[ווי פון אן עפיגראם].
2. His remarks sting me. 7. His wit has no sting to it.

sting'er *n.* (סטינג'-ער) א שטעכער, איי־
נער אדער עפעס וואס שטעכט [ווי א
שטאכעל פון אן אינזעקט, א שטאך-ווארט
א. ז. וו.].

stin'gily *adv.* (סטינ'-דזשי-לי) אויף א
גייציגען שטייגער, מעשה קארגער יונג.

stin'giness *n.* (סטינ'-דזשי-נעס) קארג־
קייט, גייציגקייט.

sting'ing *a.* (סטינג'-אינג) וואס האט א
בייסענדען שטאכעל [ווי געוויסע אינזעק־
טען אדער פלאנצען]; שטעכענד; שמערצ־
האפט.

sting'ingly *adv.* (סטינג'-אינג-לי) אויף
א שטעכענדען, בייסענדען אדער שמערצ־
ליכען שטייגער.

sting'less *a.* (סטינג'-לעס) אהן א שטא־
כעל; אונשעדליך.

stin'go *n.* (סטינ'-גאו) אלטעס שטאר־
קעס ביער.

sting'-ray *n.* (סטינג'-ריי) אזא פיש,
וועלכער זעהט אויס זעהר פלאטשיג, דורך
דעם, וואס ער האט זעהר ברייטע פלוס־
פעדערען, וועלכע נעהען ביי איהם ארויס
פון ביידע זייטען און נעהמען ארום זיין
גאנצען קערפער ווי די שטראהלען פון א
פעכער.

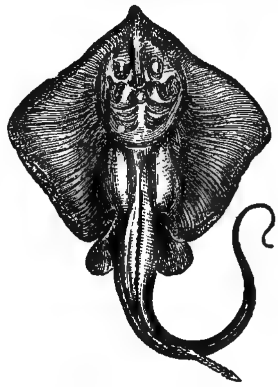

Sting-ray

sting'tail *n.* (סטינג'-טייל) ז. *sting-ray*.

stin'gy *a.* (סטינ'-דזשי) קארג, גייציג;
קנאפ.

sting'y *a.* (סטינג'-אי) שטעכיג, שארף,
בייסענד.

stink *v. and n.* (סטינק) שטינקען;
ארויסלאזען א געשטאנק; א שטינקעריי,
א געשטאנק; אן אונאנגענעהמע אויפפיה־
רונג אדער פערעפענטליכונג פון א מיאוסער
געשיכטע אדער סקאנדאל.

stink'-ball *n.* (סטינק'-באהל) א קוגעל
געמאכט פון פערשיעדענע כעמישע שטא־
פען, וואס לאזט ארויס זעהר א שטאר־
קען געשטאנק [פלעגט בענוצט ווערען
אמאל אין ים-מלחמות צו ווארפען אויף די
נאהענטע פיינדליכע שיפען].

stink'-bird *n.* (סטינק'-בוירד) ז. *hoactzin*.

stin'ker *n.* (סטינ'-קער) א שטינקער;
עפעס וואס שטינקט, א שטינק-זאך; א
שטינק-טאפ [צום אויסרויכערען א שלעכ־
טען גערוך].

stink'horn *n.* (סטינק'-האהרן) דער
ניכט-שוואם [א מין שוועמעל מיט זעהר
א שווערען גערוך].

stin'king *a.* (סטינ'-קינג) שטינקענד;
שמוציג, געמיין.

stin'kingly *adv.* (סטינ'-קינג-לי) שטינ־
קענדיג; מיט א שווערען גערוך.

stink'pot *n.* (סטינק'-פאט) א נאכט-טאפ,
א פיש-טאפ; א שטינק-טאפ [צום אויס־
רויכערען א שלעכטען גערוך]; א קוגעל
פון צוזאמענגעזעצטע שטינקענדע מאטע־
ריאלען [ז. *stink-ball*]; א מין שטינ־
קענדער שילדקראט אדער טשערעפאכע.

stink'stone *n.* (סטינק'-סטאון) אזא
קאלך-שטיין, וואס גיט ארויס זעהר א שטינ־
קענדען גערוך ווען מען קלאפט איהם מיט
א האמער.

stink'-trap *n.* (סטינק'-טראפ) ז. *stench-trap*.

stint *v. and n.* (סטינט) איינשרענקען,
בעגרענצען; ערלויבען אדער געבען עפעס
אין א בעשטימטער מאס; פערגעבען א
בעשטימטע ארבייט; האלטען, אב־
שטעלען; די איינשרענקונג, די בעגרענ־
צונג; די איינהאלטונג; א גרענעץ; א
בעשטימטע מאס, א בעשטימטע צאהל; אן
אויפגאבע [א בעשטימטע זאך וואס צו טהאן
אדער וויפיעל צו טהאן]; דער שטראנד־
לויפער [אזא פויגעל. ז. *sandpeep*].

stin'ted *a.* (סטינ'-טעד) בעשרענקט, בע־
גרענצט, קארג.

stin'tedness *n.* (סטינ'-טעד-נעס) בע־
שרענקטקייט, בעגרענצטקייט, קארגקייט.

stin'ter *n.* (סטינ'-טער) אן אבהאלטער,
אן אבשטעלער; איינער וואס בעשרענקט
אדער פערהאלט.

stin'tingly *adv.* (סטינ'-טינג-לי) אב־
האלטענדיג; ניט דערלאזענדיג; מיט ווי־
דערווילען.

stint'less *a.* (סטינט'-לעס) ניט קארג,
מיט א ברייטער האנד.

stipe *n.* (סטאיפ) אין באטאניק — דער
שטיעל אדער שטענגעל פון א שוואם, פון
א פאפאראטניק א. ד. ג.; אין אנאטא־
מיע און זאאלאגיע — א שטענגעל-ענלי־
כער טייל פון אן ארגאן.

sti'pel *n.* (סטאי'-פעל) אין באטא־
ניק — א קליינער בלאט-אנזאץ; א קליי־
נעם נעבען-בלעטעל. ז. *stipule*.

sti'pellate *a.* (סטאי'-פעל-איים) מיט
קליינע בלאט-אנזאצען. ז. *stipule*.

sti'pend *n. and v.* (סטאי'-פענד) בע־
לוינונג, געצאהלט; דאס געהאלט פון א
גלח [אין ענגלאנד]; צאהלען געהאלט.

stipendia'rian *a.* (סטאי-פענ-די-איי'-רי-ען) וואס בעקומט געהאלט; וואס אר־
בייט פאר שכירות.

stipen'diary *n. and a.* (סטאי-פענ'-די-ע-רי) איינער וואס קריגט געהאלט; אן
אנגעשטעלטער; וועלכער בעקומט געהאלט;
געדונגען; בעצאהלט.

sti'pes *n.* (סטאי'-פיז) אין זאאלאגיע —
א טייל פון אן ארגאן וואס האט די פארם
פון א שטיעל אדער שטענגעל [בעזאנ־
דערס ביי אינזעקטען]; אין באטאניק —
א שטיעל אדער שטענגעל [ז. *stipe*].

sti'piform *a.* (סטאי'-פי-פארם) אין
באטאניק און זאאלאגיע — וואס האט די
פארם פון א שטיעל אדער שטענגעל.

stip'itate *a.* (סטיפ'-אי-טייט) אין בא־
טאניק און זאאלאגיע — וואס האלט זיך
אויף א שטיעל אדער שטענגעל.

stip'ple *v. and n.* (סטיפל) פונקטירען,
גראווירען מיט פינטלעך אנשטאט ליניען;
א גראווירונג אדער צייכנונג געמאכט מיט

פינטלעך אנשטאט ליניען; אן איבערגאנגס=קאליר, א צווישען=קאליר.

stip'pled *a.* (סטיפלד) פונקטירט, געפינטעלט [וועגען א גראווירונג אדער צייכענונג, וואס איז געמאכט מיט פינטלעך אנשטאט ליניען].

stip'pler *n.* (סטיפ'-לער) א פונקטירער; א געצייג צו פונקטירען.

stip'pling *n.* (סטיפ'-לינג) קונסט=ארבייט [ווי גראווירען א. ד. ג.] וואס איז געמאכט דורך פונקטירען און ניט דורך ליניען.

stip'ula *n.* (סטיפ'-יו-לא) ז. ***stipule***.

stip'ular *a.* (סטיפ'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס האט נעבען=בלעטלעך אדער בלאט=אנזאצען. ז. ***stipule***.

stip'ulary *a.* (סטיפ'-יו-לע-רי) אין באטאניק — וואס איז שייך צו א בלאט=אנזאץ אדער נעבען=בלעטעל. ז. ***stipule***.

stip'ulate *v.* and *a.* (סטיפ'-יו-לייט) 1. איבעראיינקומען, אבמאכען, אויסנעמען, אברעדען; 2. אין באטאניק — וואס האט נעבען=בלעטלעך [ז. ***stipule***].

1. The stipulated commission was 5 per cent.

stipula'tion *n.* (סטיפ-יו-ליי'-שאן) אברעדונג, אבמאכונג; אבמאך; דאס, אויף וואס מען איז איינגעגאנגען אדער מען האט אבגעמאכט; אין באטאניק — די לאגע און געבוי פון א בלאט=אנזאץ. ז. ***stipule***.

stip'ulator *n.* (סטיפ'-יו-ליי-טאר) אן אברעדער, א קאנטראקט=שליסער.

stip'ule *n.* (סטיפ'-יול) א בלאט=אנזאץ אדער נעבען=בלעטעל [אן אנוואוקס אין דער פארם פון צוויי האלבע בלעטלעך אויף דעם אונטערשטען טייל פון שטענגעל ביי געוויסע פלאנצען].

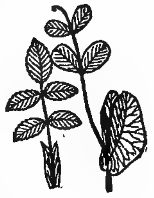
Stipules

stir *v.* and *n.* (סטויר) בעוועגען; זעצען אין בעוועגונג, ריהרען, אויפרעגען, צומישען; זיך פלינק ריהרען, זיך איילען; מישען; אגיטירען; אויפוועקען, זיך אויפכאפען [ווי פון שלאף]; דערוועקען, אויפרעגען, רייצען; אנרייצען, אויפהעצען; זיך בעוועגען, זיך ריהרען פון ארט; זיין אין בעוועגונג, זיין אקטיוו; זיין אויפגערעגט, זיין צורייצט; די בעוועגונג, די ריהרונג, א ליארם, א גערודער, א טומעל; אויפרעגונג, אויפרייצונג; אן אימפולס; א לייכטער שטויס, דאס טרייסלען זיך; א טורמע, א געפענגנים [אין גנבים=שפראך].

stir'about *n.* (סטויר'-ע-באוט) א האבערנע קאשע; א געדיכטער קרופניק.

stir'iated *a.* (סטיר'-אי-איי-טעד) מיט פערציערונגען ווי אייז=ליכטלעך [אייזצעפלעך, סטרעמפלעך].

stir'less *a.* (סטויר'-לעס) אונבעוועגליך; אונטהעטיג; זעהר שטיל, רוהיג.

stir one's stumps (סטויר הוואנז סטאמפס) ריהרען די פיס; זיך בעוועגען.

stir'piculture *n.* (סטויר'-פי-קאל-טשור) דאס האדעווען ספעציעלע מינים חיות.

stirps *n.* (סטוירפס) די ראסע, די אבשטאמונגס=ליניע, די פאמיליע [פון חיות אדער פלאנצען].

stir'rer *n.* (סטויר'-ער) א בעוועגער, אן אויפריהרער; איינער אדער עפעס וואס מישט און ברויזט אויף א פליסיגקייט; אן אויפהעצער.

stir'ring *n.* and *a.* (סטויר'-אינג) בעוועגונג, ריהרונג, טהעטיגקייט, אקטיוויטעט; אנשטרענגונג; ריהרעוודיג, בעוועגליך, טהעטיג, לעבעדיג; אנרעגענד, אויפרייצענד.

stir'rup *n.* (סטויר'-אפ) דער שטייג=ביגעל [דאס אייזענדעל וואס הענגט אראב פון דער זייט פון זאטעל און דיענט דעם רייטער אריינצושטעלען דעם פוס].

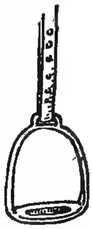
Stirrup

stir up (סטויר אפ) אויפרייצען, אויפהעצען; פראוואצירען, ארויסרופען [אן אויפשטאנד, א בונט]; אנרעגען [צו א טהעטיגקייט].

stitch *v.* and *n.* (סטיטש) שטעכען, מאכען שטעך, נעהען; צוזאמעננעהען; א שטאך; א שטעכעניש, א שמערץ; א וואגע אדער אקער=שניט [ז. ***furrow***]; א שמאטע, א טראנטע.

stitch'er *n.* (סטיטש'-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט שטעך; א צונויפנעהער אדער צוזאמענשטעכער פון ביכער, א בראשירער.

stitch'ery *n.* (סטיטש'-ער-אי) שטעכעריי, נעהעריי.

stitch'ing *n.* (סטיטש'-אינג) שטעך=ארבייט, האפטונג, שטיקעריי=ארבייט.

stitch up (סטיטש אפ) צונויפשטעכען; צונויפנעהען.

stitch'-work *n.* (סטיטש'-הווארק) ז. ***embroidery***.

stitch'wort *n.* (סטיטש'-הווירט) די שטערן=מיערע [א גראז=ארטיגע פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך אויף א לאנגליכען דינעם שטענגעל].

stith'y *n.* and *v.* (סטיטה'-אי) א קאוואדלע; א שמיעד=הויז, א קוזניע; שמיעדען.

stive *n.* (סטאיוו) מעהל=שטויב [אין א מיהל].

sti'ver *n.* (סטאי'-ווער) א מין האלענדישע קופערנע מטבע; א קליינע מטבע.

sto'a *n.* (סטאו'-א) ז. ***portico***.

stoat *n.* (סטאוט) ז. ***ermine***.

stock *n.*, *a.* and *v.* (סטאק) א שטעקען, א פלאקען, א קלאץ; א בולוואן, א דובינע, א שוטה, א נאר; איינער אדער עפעס פון וואס מען שפאסט אדער מען מאכט חוזק; דער שטאם פון א בוים אדער אנדער פלאנצע; דער ערשטער מאן, פון וועלכען עס שטאמט ארוים א פאמיליע אדער ראסע; די אבשטאמונגס=ליניע, דער סדר=היחוס; דער אויפהאלטענדער טייל פון א זאך [ווי דער קלאץ פון א קאוואדלע, דאס הילצערנע קלעצעל פון א הובעל א. ד. ג.]; א מין שטייפער האלזטוך, וואס סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען; אין פינאנץ — די אבליגאציעס אדער ווערטהפאפירען פון דער רעגיערונג, אויף וועלכע עס ווערט געצאהלט א געוויסער פראצענט; די אקציעס פון א האנדעלס אדער אינדוסטריע=געזעלשאפט; די סחורות אין א קראם וואס זיינען אנגעגרייט צום פערקויפען; א פאנד, א סומע געלד; זאכען וואס זיינען אנגעזאמעלט צום געברויך; אין געוויסע קארטען=שפיעלען — א טייל קארטען וואס מען לאזט אויף'ן טיש און זיי ווערען ניט פאנאנדערגעטיילט צווישען די שפיעלער; דער אינווענטאר; די פערד און בהמות וואס ווערען אויפגעהאדעוועט און געהאלטען אין א לאנד=ווירטשאפט; רויהער מאטעריאל, פון וועלכען עפעס ווערט געמאכט; קאנצענטרירטע זופ [עסענץ פון זופ, וועלכע מען פיהרט פאנאנדער מיט הייסען וואסער]; א גוטער זארט פון רויטע אדער גרויע ציעגעל, מיט וועלכע מען מויערט דעם פראנט פון א געביידע; דער הייליגער וואסער=בעקען [אין די קאטוילישע קירכען]; אין באטאניק — די לעפקאיע [א גראז=ארטיגע פלאנצע מיט שמעקענדע רויטע און אנדערע בלומען]; אין זאאלאגיע — א קאלאניע פון פיעלע צוזאמענגעזעצטע ארגאניזמען [ווי א קאלאניע פון פאליפען, וועלכע בילדען אויס א קאראל]; געהאלטען אין זאפאס; גרייט צום געברויך אין יעדער צייט [ווי אן אנעקדאט, א שוישפיעל א. ד. ג.]; אריינזעצען אין א העלצעל אדער קלעצעל [ווי דער רעהר פון א ביקס ווערט אריינגעזעצט אין הילצערנעם קאלבען אדער שאפט]; צוגעבען א שטיעל אדער הענטעל; אריינזעצען אין פוס=בלאק [ז. ***stocks***], אריינזעצען אין טורמע; אנגרייטען א זאפאס פון סחורות; בעזארגען [א לאנד=ווירטשאפט] מיט בהמות; זיך פאנאנדערוואקסען אין צווייגלעך גלייך נאך'ן ארויסשפראצען פון דער ערד [וועגען געוויסע גראזען אדער בלומען]; זיך פערצווייגען [ווי א בוים].

stock'-account' *n.* (סטאק'-ע-קאונט') אין בוכהאלטעריע — די אלגעמיינע רעכנונג וואס ווערט פערשריעבען אין הויפטבוך וועגען די אריינגענומענע און ארויסגעבראכטע סחורות.

stockade' *n.* and *v.* (סטא-קייד') א פאליסאדע, א פלעקער=צאם; אבצאמען מיט פלעקער, מאכען א פאליסאדע.

stock'-blind *a.* (סטאק'-בלאינד) שטאק=בלינד.

stock'-book *n.* (סטאק'-בוק) אין קאמערץ — א לאגער=בוך [דאס בוך, אין וועלכען עס זיינען איינגעשריעבען אלע סחורות פון געשעפט].

stock'-bree'der *n.* (סטאק'-בריע'-דער) א פיה=ציכטער [איינער וואס האדעוועט בהמות].

stock'-bro'ker *n.* (סטאק'-בראו'-קער) א בערזען=מעקלער, א מעקלער פון ווערטהפאפיערען [איינער וואס קויפט און פערקויפט פאר אנדערע אקציעס און אבליגאציעס].

stock'-bro'king *n.* (סטאק'-בראו'-קינג) דאס קויפען און פערקויפען ווערטה=פאפיערען פאר אנדערע.

stock'-car *n.* (סטאק'-קאר) א וואגאן צו צו פיהרען בהמות.

stock certif'icate (סטאק סויר-טיפ'-אי-קייט) א ציינגיס אדער שיין וואס אן אקציען=געזעלשאפט גיט ארויס צו אן אקציאנער, אז ער בעזיצט א געוויסע צאהל אקציען.

stock com'pany (סטאק קאמ'-פע-ני) אן אקציען=געזעלשאפט [א האנדעלס אדער אינדוסטריע=געזעלשאפט וועמעס קאפיטאל איז איינגעטיילט אין בעזונדערע אקציען, וועלכע בעלאנגען צו די מיטגליעדער און יעדער מיטגליעד איז פעראנטווארטליך נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל ער האט אקציען אין דער אונטערנעהמונג]; א קאמפאניע אקטיארען און אקטריסעס וואס זיינען פעראייניגט מעהר אדער ווייניגער א לאנגע צייט אונטער איין פערוואלטונג.

stock div'idend (סטאק דיוו'-אי-דענד) דער דיווידענד אדער דער פראפיט פון אן אקציען=געזעלשאפט, וואס ווערט אויסגעצאהלט די אקציאנערען ניט מיט מזומן געלד, נאר מיט נייע אקציען פון דער געזעלשאפט.

stock'-dove *n.* (סטאק'-דאוו) די איירא־פעאישע ווילדע טויב.

stock'-duck *n.* (סטאק'-דאק) א ווילדע ענטעל. ז. ***mallard***

stock'er *n.* (סטאק'-ער) איינער וואס מאכט די הילצערנע קאלבענס אדער שאפ־טען פאר ביקסען.

stock'-exchange' *n.* (סטאק'-עקס-טשיינדזש') די בערזע וואו עס ווערען גע־קויפט און פערקויפט ווערטה־פאפיערען; די געזעלשאפט פון הענדלער מיט ווערטה־פאפיערען.

stock'-farm *n.* (סטאק'-פארם) א פערמע פאר פיהצוכט.

stock'-far'mer *n.* (סטאק'-פאר'-מער) א פערמער אדער לאנדווירטה וואס בע־שעפטיגט זיך מיט פיהצוכט.

stock'-far'ming *n.* (סטאק'-פאר'-מינג) פיהצוכט.

stock'-fish *n.* (סטאק'-פיש) דער שטאק־פיש [געוויסע מינים געטריקענטע פיש].

stock'-gil'lyflower *n.* (סטאק'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) די ווינטער־לעפקאיע [אזא גראז־ארטיגע פלאנצע].

stock'-hol'der *n.* (סטאק'-האול'-דער) אן אקציען־בעזיצער, אן אקציאנער.

stock'ily *adv.* (סטאק'-אי-לי) ווי א קלאץ; קורץ און געזעצט.

He is a stockily built person.

stock'-in'dicator *n.* (סטאק'-אינ'-די-קיי-טאר) ז. ***stock-printer***

stockinet' *n.* (סטאק-אי-נעט') אן עלאס־טישער געשטריקטער צייג, וואס ווערט גע־ברויכט פאר אונטערוועש.

stock'ing *n. and v.* (סטאק'-אינג) א זאק; אנטהאן זאקען.

stock'inger *n.* (סטאק'-אינג-ער) איינער וואס מאכט זאקען; איינער וואס האנ־דעלט מיט זאקען.

stock'ing-frame *n.* (סטאק'-אינג-פריים) א זאקען־מאשין [א מאשין צו שטריקען זאקען].

stock'ingless *a.* (סטאק'-אינג-לעס) אהן זאקען.

stock'ing-machine' *n.* (סטאק'-אינג-מע-שין') א מאשין צו שטריקען זאקען.

stock'ing-ma'ker *n.* (סטאק'-אינג-מיי'-קער) דער פלאשען־עק [אזא פויגעל]. ז. ***bottle-tit***

stock in trade (סטאק אין טרייד) 1. די סחורות וואס א קרעמער האלט אין קראם צו פערקויפען; 2. דער אינווענטאר; 3. דאס גייסטיגע אדער מאטעריעלע פער־מעגען פון א מענשען, וואס מאכט פאר איהם מעגליך צו פערנעהמען זיך מיט א געוויסער בעשעפטיגונג.

3. As a politician his stock in trade is hatred of England.

stock'ish *a.* (סטאק'-איש) ווי א קלאץ, ווי א פלאקען; טעמפ, דום, נאריש.

stock'-job'ber *n.* (סטאק'-דזשאב'-ער) א הענדלער פון שטאאטס־פאפיערען אדער אקציען.

stock'-job'bery *n.* (סטאק'-דזשאב'-ער-אי) דאס האנדלען מיט ווערטה־פאפיע־רען, מיט אקציען אדער אבליגאציעס.

stock'-job'bing *n.* (סטאק'-דזשאב'-אינג) דער האנדעל מיט שטאאטס־פאפיע־רען אדער אקציען.

stock'-list *n.* (סטאק'-ליסט) א בערזען־ליסטע, א ליסטע פון אקציעס און ווערטה־פאפיערען צוזאמען מיט זייערע פרייזען.

stock'man *n.* (סטאק'-מען) א פיה־ציכ־טער; איינער וואס האדעוועט פיה; אן אנגעשטעלטער אויף א פיה־צוכט פערמע; א פאסטוך, א פיה־אויפזעהער.

stock'-mar'ket *n.* (סטאק'-מאר'-קעט) 1. א בערזע; 2. דער האנדעל אויף דער בערזע; 3. א פיה־מארק.

2. The stock-market is exceedingly dull.

stock of learn'ing (סטאק אוו לוירנ'-אינג) דער וויסענשאפטס־באגאזש.

His stock of learning consists of a smattering of French.

stock'-pot *n.* (סטאק'-פאט) א טאפ, וואו עס ווערט געהאלטען דער עקסטראקט פון זופ [די עסענץ פון דער זופ, וועלכע מען פיהרט פאנאנדער מיט הייסען וואַ־סער].

stock'-prin'ter *n.* (סטאק'-פרינ'-טער) אן אפאראט אויטאמאטיש צו פערצייכנען די טעלעגראפישע מעלדונגען וועגען די בערזען־פרייזען.

stock'-pump *n.* (סטאק'-פאמפ) אזא פומפ צום אנטרינקען בהמות, פון וועלכער עס ווערט געפומפט וואסער דורך דעם געוויכט פון דער בהמה וואס טרעט ארויף אויף דער פלאטפארם פון דער פומפ.

stock'-pun'ished *a.* (סטאק'-פאנ'-אישט) איינגעקלעמט אין א צוואנג־קלאץ [אלס שטראף]. ז. ***stocks***

stock'-purse *n.* (סטאק'-פוירס) א פאנד וואס ווערט געברויכט פאר די אלגעמיינע צוועקען פון א געזעלשאפט אדער גרופע.

stock'-quota'tions *n.* (סטאק'-קהוואַ-טיי'-שאנז) א צעטעל פון בערזען־פרייזען.

stock'-rai'ser *n.* (סטאק'-ריי'-זער) ז. ***stock-farmer***

stock'-room *n.* (סטאק'-רוהם) א וואא־רען־לאגער, א מאגאזין.

stocks *n.* (סטאקס) דער פוס־בלאק אדער צוואנג־קלאץ [צוויי קלעצער, צווישען וועל־כע מען פלעגט אמאל איינשליסען די פיס און די הענד פון א מענשען אלס שטראף פאר א פערברעכען].

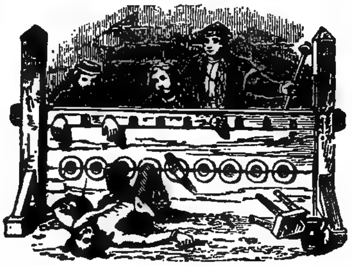

Stocks

stock'-still *a.* (סטאק'-סטיל) טויט־שטיל, זעהר שטיל; אונבעוועגליך.

stock'-ta'king *n.* (סטאק'-טיי'-קינג) געשעפטס־אינווענטור, דאס איבערצעהלען אדער איבעררעכענען די סחורות אין א געשעפט.

stock'-train *n.* (סטאק'-טריין) א צוג פון וואגאנען וואס פיהרען בהמות.

stock'y *a.* (סטאק'-אי) שטעמיג, מיט א שטארקען שטאם; קורץ און גראב.

stock'-yard *n.* (סטאק'-יארד) א גרויסער הויף מיט אנגעבויטע צאמען און שטאלען פאר בהמות וואס מען האלט פאר שחיטה.

sto'gies *n.* (סטאו'-גיז) א זארט בילינע לאנגע ציגארען. ז. ***stogy***

sto'gy *a. and n.* (סטאו'-גי) גראב, שווער; א גראבער שווערער שוך; א לאנ־גער גראבער ציגאר.

Sto'ic *n. and a.* (סטאו'-איק) א סטאאי־קער, אן אלט־גריכישער אדער רוימישער פילאזאף פון דער סטאאישער שולע [די סטאאיקער האבען געלערענט, אז אלץ וואס איז רעאל איז אויך מאטעריעל, ווייל יעדע עקזיסטענץ בעשטעהט פון צוויי הויפט־עלעמענטען: קראפט און שטאף. קראפט איז דער אקטיווער, שאפענדער עלעמענט און שטאף איז דער חמר, אין וועלכען די קראפט פערקערפערט זיך. די גאנצע וועלט איז די פערקערפערונג פון דער העכסטער קראפט, וואס איז גאט. דיעזע העכסטע געטליכע קראפט בעזיצט אויך די העכסטע פערנונפט, און דאס ציינט זיך ארוים אין דער זעלטענער הארמאניע און שעהנקייט, וואס הערשט אין דער נאטור. און ווייל די וועלט איז די פערקערפערונג פון גאט, דעריבער איז די העכסטע טוגענד פון מענ־שען, וועלכער איז א טייל פון דער וועלט, צוצופאסען זיין ווילען צו דעם ווילען פון דער העכערער נאטור־קראפט פון גאט און בעציהען זיך גלייכגילטיג צו זיינע איי־גענע ליידען און פריידען]; וואס איז שייך צו די סטאאיקער, סטאאיש.

sto'ic *n.* (סטאו'-איק) א סטאאיקער, איי־נער וואס בעציהט זיך גלייכגילטיג צו פריי־דען און ליידען; א שטרענגער מארא־ליסט; אן אסקעט, איינער וואס זאגט זיך אב פון תאוות עולם הזה.

sto'ical *a.* (סטאו'-אי-קעל) סטאאיש, גלייכגילטיג צו פריידען און ליידען; הארט, אויסהאלטענד [אין א שווערען נסיון].

Sto'ical *a.* (סטאו'-אי-קעל) סטאאיש; וואס איז שייך צו דער פילאזאפישער שול פון די סטאאיקער. ז. ***Stoic***

sto'ically *adv.* (סטאו'-אי-קעל-אי) אויף א סטאאישען שטייגער; מיט גלייכגיל־טיגקייט צו פריידען און ליידען

sto'icalness *n.* (סטאו'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סטאאיש; גלייכגילטיגקייט צו ליידען און פריידען.

stoicheiol'ogy *n.* (סטאי-קאי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען עלעמענטען אדער בעזונדערע בעשטאנדטיילען.

stoicheiomet'rical *a.* (סטאי-קאי-א-מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צו סטע־כיאמעטריע. ז. ***stoicheiometry***

stoicheiom'etry *n.* (סטאי-קאי-אמ'-ע-טרי) סטעכיאמעטריע, די מעסטונג פון עלעמענטען, די לעהרע וועגען די קוואנטי־טעטען פון כעמישע עלעמענטען אין כע־מישע פערבינדונגען און פראצעסען.

sto'icism *n.* (סטא'-אי-סיזם) סטאאי־ציזם, גלייכגילטיגקייט צו פריידען און ליי־דען; הארטקייט אין אויסשטעהן א נסיון.

Sto'icism *n.* (סטא'-אי-סיזם) סטאאי־ציזם, די פילאזאפישע לעהרען פון די סטא־איקער. ז. ***Stoic***

stoke *v.* (סטאוק) פאנאנדערשארען קויה־לען אין אן אויווען; צורעכט מאכען פייער אין אן אויווען; הייצען אן אויווען.

sto'ker *n.* (סטאו'-קער) א הייצער, א קאטשעגאר.

sto'la *n.* (סטאו'-לא) די סטאלא, א לאנגע און ברייטע טוך, וואס די פארצייטינע רוימישע פרויען פלעגען טראגען אלס אויבער־בגד.

Stola

stole (סטאול) נע'גנב'עט. ז. ***steal***

stole *n.* (סטאול) אזא שמאלע שאל וואס גלחים טראגען אויף זייערע פלייצעס; די סטאלא ביי די פארצייטינע רוימישע פרויען [ז. ***stola***]; אין באטאניק — אזא שטענ־געל; אין זאאלאגיע — א פערלענגערונג

אין דעם וואוקס פון א קערפער [ז. *stolon*].

stoled *a.* (סטאולד) אנגעטהאן אין א גלח'שער שאַל.

sto'len *a.* (סטאולן) גע'גנב'עט. ז. *steal*.

sto'len match (סטאולן מעטש) א גע־היימע הייראט.

stol'id *a.* (סטאל'־איד) שווער, אומגעלומ־פערט; דום, נאריש.

stolid'ity *n.* (סטא־ליד'־אי־טי) שווער־קייט, אומגעלומפערטקייט; דומהייט, נא־רישקייט.

stol'idly *adv.* (סטאל'־איד־לי) אויף אן אומגעלומפערטען אדער נארישען שטייגער.

stol'idness *n.* (סטאל'־איד־נעס) ז. *stolidity*.

sto'lon *n.* (סטאו'־לאן) — אין באטאניק א דין שטענגעל, וואס ציהט זיך איבער דער ערד פון ווארצעל און לאזט ארויס ביים ענד אן אנדער ווארצעל, פון וועל־כען עס שפראצט ארויס א נייער שטענ־געל; אין זאאלאגיע — א פערלענגערונג אין דעם וואוקס פון א קערפער [ווי אין א קאראל].

sto'ma *n.* (סטאו'־מא) א קליינע מיקראס־קאפישע עפענונג אדער לעכעל [ווי די פארען אין די ווענטעלעך פון די בלוט־אדערען אדער אין די בלעטער, דורך וועל־כע פלאנצען זאפען אין זיך איין קוהלען־שטאף].

stomac'ace *n.* (סטא־מעק'־ע־סי) אן ענטצינדונג פון דער שליים־הויט פון מויל.

stom'ach *n. and v.* (סטאמ'־עק) דער מאגען; דער בויך; אפעטיט; א נייגונג, א געשמאק צו עפעס; פערטראגען, דול־דען; פערדייען, אראבשלינגען [א בעליי־דיגונג, ליידען א. ז. וו.].

stom'achal *a. and n.* (סטאמ'־עק־על) וואס איז שייך צום מאגען; א מיטעל ארויסצורופען אפעטיט.

stom'acher *n.* (סטאמ'־עק־ער) א ברוסט־לאץ [א מין בעציערונג פאר דער ברוסט]; אזא גרויסער בראש; איינער וואס שלינגט אראב, פערטראגט אדער דול־דעט.

stom'ach-grief *n.* (סטאמ'־עק־גריעף) כעס, צארן.

stomach'ic *a. and n.* (סטא־מעק'־איק) פון מאגען, וואס געהערט צום מאגען; מאגען־שטארקענד, וואס שטארקט דעם מא־גען; וואס העלפט דער פערדייאונג אדער רופט ארויס אפעטיט; א מיטעל צום שטארקען דעם מאגען.

stomach'ical *a.* (סטא־מעק'־אי־קעל) פון מאגען, וואס געהערט צום מאגען; מא־גען־שטארקענד, וואס שטארקט דעם אפעטיט אדער העלפט צו פערדייאונג.

stom'achless *a.* (סטאמ'־עק־לעס) אהן א מאגען, אהן אפעטיט.

stom'ach-pump *n.* (סטאמ'־עק־פאמפ) א מאגען־פומפע [אזא מעדיצינישער אינ־סטרומענט אויסצופומפען און אויסצוליי־דיגען דעם מאגען].

stom'ach-stag'gers *n.* (סטאמ'־עק־סטעג'־ערז) אזא מאגען־קראנקהייט ביי פערד.

stomat'ic *a. and n.* (סטא־מעט'־איק) וואס איז שייך צו דער מויל־עפנונג; א הייל־מיטעל פאר א מויל־קראנקהייט.

stomati'tis *n.* (סטאו־מע־טאי'־טיס) אן ענטצינדונג פון דער שליים־הויט פון מויל.

stoma'tium *n.* (סטא־מיי'־שי־אם) ז. *stoma*.

stomatodyn'ia *n.* (סטאו־מע־טא־דינ'־אי־א) א וועהטאג אין מויל.

stomatogas'tric *a.* (סטאו־מע־טאו־געס'־טריק) וואס איז שייך צום מויל און מאגען.

stomatol'ogy *n.* (סטאו־מע־טאל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען מויל.

stomatorrha'gia *n.* (סטאו־מע־טא־ריי'־דזשי־א) א בלוט־פלוס פון מויל.

sto'matoscope *n.* (סטאו'־מע־טא־סקאופ) אן אינסטרומענט צו האלטען דאס מויל אפען [ביי א מעדיצינישער אונ־טערזוכונג].

stone *n., a. and v.* (סטאון) א שטיין; א מיהל־שטיין; אן ערדעלשטיין; א בלא־זען־שטיין, א שטיין אין פענכער; א ביינדעל אדער קערנדעל [פון פרוכט]; אן איי פון א זכר; דער שטיין [א גע־וויכט פון 14 פונט]; געמאכט פון שטיין; שטיינערנער; פערשטיינען, פערווארפען מיט שטיינער; מויערען, בעזעצען מיט שטיינער; ארויסנעהמען א ביינדעל [פון פרוכט].

stone age (סטאון איידזש) די שטיין־פעריאדע [די פארהיסטארישע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער מענשהייט, ווען מענשען האבען נים גע־קענט בעארבייטען קיינע מעטאלען און האבען בענוצט אלס ארבייטס־אינסטרו־מענטען איינפאכע אדער פאלירטע שטיי־נער].

stone ax (סטאון עקס) א שטיינערנע האק פון די פארהיסטארישע צייטען. ז. *stone age*.

stone'-ax *n.* (סטאונ'־עקס) אזא האק אדער האמער וואס ווערט בענוצט אין ארומהאקען שטיינער.

stone'-blind *a.* (סטאונ'־בלאינד) שטאק־בלינד, גאר בלינד, אין גאנצען בלינד.

stone'bock *n.* (סטאונ'־באק) ז. *steenbok*.

stone'-boi'ling *n.* (סטאונ'־באי'־לינג) דאס מאכען זודיג וואסער נים דורך קא־כען עס אין א טאפ אדער קעסעל, נאר דורך אריינווארפען אין איהם הייסע אנ־געברענטע שטיינער [ווי עס פראקטיצי־רען פיעל ווילדע שבטים].

stone'-bor'er *n.* (סטאונ'־באור'־ער) דער שטיין־נאגער [אזא מאלוסק וואס גראבט זיך איין שטיינער].

stone'-bow *n.* (סטאונ'־באו) אזא שיס־בויגען צו ווארפען גרויסע שטיינער.

stone'-brash *n.* (סטאונ'־ברעש) אין אג־ריקולטור — א גרונט אדער באדען וואס בעשטעהט פון צובראקעלטע פעלזען אדער שטיינער.

stone'-break'er *n.* (סטאונ'־ברייק'־ער) א שטיין־ברעכער; א מאשין צום צוברע־כען און צושטויסען שטיינער.

stone'-cast *n.* (סטאונ'־קעסט) די שטרע־קע וואס א שטיין קען געווארפען ווערען מיט דער האנד.

stone'cat *n.* (סטאונ'־קעט) אזא קאץ־פיש [אזא אמעריקאנער פיש]. ז. *catfish*.

stone'chat *n.* (סטאונ'־טשעט) דער שטיינשמעצער [א קליין שווארצליך זינג־פויגעלע מיט ווייסע פלעקען].

stone'chatter *n.* (סטאונ'־טשעט־ער) ז. *stonechat*.

stone'clink *n.* (סטאונ'־קלינק) ז. *stonechat*.

stone'-coal *n.* (סטאונ'־קאול) שטיין־קויהל, אנטראציט.

stone'-cold *a.* (סטאונ'־קאולד) קאלט ווי א שטיין.

stone'-col'or *n.* (סטאונ'־קאל'־אר) שטיין־קאליר, א גרויער קאליר.

stone'crop *n.* (סטאונ'־קראפ) דער מויער־פעפער [אזא גראז מיט העל־געלבע בליהונגען, וואס וואקסט אפט אויף גע־מויערטע ווענד און פעלזען].

stone'-crush'er *n.* (סטאונ'־קראש'־ער) א שטיין־צושמעטערער [א מאשין צו ברעכען שטיינער].

stone'-cut'ter *n.* (סטאונ'־קאט'־ער) א שטיין־האקער; א מאשין ארומצוהאקען שטיינער.

stone'-dead' *a.* (סטאונ'־דעד') טויט ווי א שטיין; אהן לעבען.

stone'-deaf' *a.* (סטאונ'־דעף') טויב ווי די וואנד; זעהר טויב.

stone'-ea'ter *n.* (סטאונ'־איע'־טער) ז. *stone-borer*.

stone'-engra'ving *n.* (סטאונ'־ען־גריי'־ווינג) שטיין־קריצעריי.

stone'-fruit *n.* (סטאונ'־פרוהט) א פרוכט מיט א ביינדעל [ווי א פלוים, א פערסיק א. ז. וו.].

stone'-gath'erer *n.* (סטאונ'־געטה'־ער־ער) אזא מאשין אויפצוקלייבען שטיי־נער פון גרונט [די מאשין האט די פארם פון א קאסטען און ווערט געפיהרט פון א פערד].

stone'-hard *a.* (סטאונ'־הארד) הארט ווי א שטיין, געפיהללאז.

stone'-hear'ted *a.* (סטאונ'־הארט'־עד) שטיינהערציג, הארטהערציג, גרוי־זאם.

stone jug (סטאון דזשאג) א טורמע, א געפענגניס.

stone'man *n.* (סטאונ'־מען) א הויפען שטיינער [אלס צייכען אדער אנדענקונג פון עפעס].

stone'-ma'son *n.* (סטאונ'־מיי'־סן) א שטיין־מויערער, איינער וואס מויערט מיט שטיינער און נים מיט ציגעל.

stone'-pine *n.* (סטאונ'־פאין) די פיניע אדער פיניען־קיעפער [אזא אייראפעאי־שע סאסנע אדער קיעפער־בוים].

stone'-pit *n.* (סטאונ'־פיט) א שטיין־ברוך, א שטיין־גרוב [אן ארט פון וואנען מען גראבט ארויס שטיינער].

stone'-pock *n.* (סטאונ'־פאק) א שטיין־קרעצעל [א מין הארטער קרעצעל וואס שיט זיך ארויס אויף'ן געזיכט].

stone'-quar'ry *n.* (סטאונ'־קהוואר'־רי) ז. *stone-pit*.

sto'ner *n.* (סטאו'־נער) איינער וואס פערווארפט מיט שטיינער; א שטיין־ווארפער, א שטיין־שליידערער; א מויע־רער.

stone'-rag *n.* (סטאונ'־רעג) אזא לי־שאיע־פלאנצע. ז. *lichen*.

stone'-saw *n.* (סטאונ'־סאה) די שטיין־זעג [א מאשין צו זעגען שטיינער].

stone's'-cast *n.* (סטאונז'־קעסט) די שטרעקע וואס עס פליהט אב א געווארי־פענער שטיין.

stone'-show'er *n.* (סטאונ'־שאו'־ער) א מעטעארען־פאל, דאס פאלען פון מעטע־ארען. ז. *meteor*.

stone'-squar'er *n.* (סטאונ'־סקוועהר'־ער) איינער וואס האקט ארום שטיינער פיער־עקיג.

stone'-still' *a.* (סטאונ'־סטיל') שטיל ווי א שטיין; טויט־שטיל.

stone'ware *n.* (סטאונ'־הועהר) שטיין־געשיר, שטיינערנע כלים.

stone'work *n.* (סטאונ'-הוואירק) מויער-ווערק, שטיין-נעבוי.

stone'-works *n.* (סטאונ'-הוואירקס) אן ארט וואו מען שניידט שטיינער; אן ארט וואו מען מאכט שטיינערנע כלים.

stone'-yard *n.* (סטאונ'-יארד) א שטיין-לאגער; א הויף וואו עס ארבייטען שטיין-האקער אדער שטיין-שניידער.

sto'nily *adv.* (סטאו'-ני-לי) שטיינערדיג, שטייניג; הארט, גרויזאם.

sto'niness *n.* (סטאו'-ני-נעס) שטייניגקייט; הארטקייט; גרויזאמקייט.

sto'ny *a.* (סטאו'-ני) פון שטיין; שטיינערדיג; שטייניג; הארט; גרויזאם; פערשטיינערענד; מאכענד הארט ווי שטיין; פערפריהרענד.

sto'ny-hear'ted *a.* (סטאו'-ני-האר'-טעד) שטיינהארציג; גרויזאם.

stood (סטוד) נעשטאנען. ז. *stand*

stool *n. and v.* (סטוהל) א בײנקעל, א טאבורעט; א פוס-בײנקעל; דער נאכט-שטוהל; דער שטוהל-גאנג; א פלאנצע, פון וועמעס ווארצעל עס שפראצט ארויס א נייע פלאנצע; א פויגעל וואס דיענט אריינצוכאפען אין פאסטקע אנדערע פויגלען; האבען שטוהל-גאנג; ארויסלאזען נייע שפראצונגען פון ווארצעל; אריינגארען פויגלען אין פאסטקע מיט דער הילף פון א פוינעל וואס איז צונעבונדען צו א בעוועגליכען שטאנג; ווערען פערפיהרט אין א נעץ אדער פאסטקע.

stool'-ball *n.* (סטוהל'-באהל) א מין שפיעל מיט א באל עהנליך צו קריקעט.

stool'-end *n.* (סטוהל'-ענד) אין א מעטאל-גרוב אדער שאכטע — א שטיק פעלז וואס ווערט ניט אויסגעהאקט און דיענט צו אונטערשטיצען דעם געוועלב פון דער שאכטע.

stool of repen'tance (סטוהל אוו ריפענ'-טענס) אין די אמאליגע שאטלענדישע קירכען — א הויכער שטוהל, אויף וועלכען מען פלעגט זעצען א בעל-תשובה אלס שטראף פאר זיינע זינד.

stool'-pig'eon *n.* (סטוהל'-פידזש'-אן) א טויב וואס איז צונעבונדען צו א לאנגען בעוועגליכען שטאנג און דיענט אריינצונארען אנדערע פוינלען אין פאסטקע; א מענש וואס דיענט אריינצוציהען אנדערע אין א פערברעכען, כדי ארויסצונעבען זיי; איינער וועלכער שטעהט הינטער א קארטען-שפיעלער און בעווייזט מיט ציייכענם די אנדערע שפיעלער וועלכע קארטען ער האט.

stoop *v. and n.* (סטוהפ) זיך בויגען; נאכנעבען; זיך אראבלאזען; אנפאלען אויף'ן רויב [ווענען א פויגעל]; בויגען [דעם קאפ]; דאס נייגען זיך, דאס איינבויגען זיך; אונטערדריקען, בייקומען, ערנידריגען; די ערנידריגונג; דער. אנפאל, דאס אנפאלען אויף'ן רויב [ווענען א פוינעל]; א גראפין, א קרוג פאר משקה; משקה, וויין; א כלי פאר'ן הייליגען וואסער אין די קאטוילישע קירכען; א גאניק אדער טרעפ ביים ארייננאנג פון א הויז.

stoop and roop (סטוהפ ענד רוהפ) אלץ מיט איינאנדער; דורך און דורך.

We are ruined stoop and roop.

stoo'ped *a.* (סטוה'-פעד) איינגעבויגען, געבויגען.

stoo'per *n.* (סטוה'-פער) איינער וואס בוינט זיך.

stoo'ping *a.* (סטוה'-פינג) זיך נייגענד, זיך בויגענד; איינגעבויגען.

stoo'pingly *adv.* (סטוה'-פינג-לי) געבויגען, איינבויגענדיג זיך.

stoop'-shoul'dered *a.* (סטוהפ'-שאול'-דערד) איינגעהויקערט.

stop *v. and n.* (סטאפ) פערשטאפען, פערשפארען; פערמאכען, איינשליסען; אבשטעלען, אויפהאלטען; הינדערען; מאכען א סוף; איינהאלטען; מאכען אבשטעל-צייכענס, פונקטירען; אין מוזיק — א דריק טהאן מיט'ן פינגער אויף א סטרונע אדער אויף א קלאפע פון א בלאז-אינסטרומענט, כדי צו מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן; זיך אבשטעלען, זיך אבהאלטען; אויפהערען; שטיל-שטעהן; א פערשטאפונג; א פערהאלטונג; אן אבשטעל; א פויזע; א פערענדיגונג; א האלט-פונקט; אן אבשטעל-פונקט; דאס וואס האלט אב, א שטערונג, א הינדערונג; אין מוזיק — דער דריק אויף א סטרונע אדער קלאפע פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט אום איבערצובייטען דעם טאן; איינע פון די קלאפען פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א גאנג פון רעהרען אין אן ארגעל; אן אבשטעל-צייכען [אין שרייבען].

stop a gap (סטאפ ע געפ) פערשטעקען א לאך; אב'פטר'ען עפעס ווי עס איז; ניט געבען די ריכטיגע תרופה צו דער זאך.

stop away' from (סטאפ ע-הוויי' פראם) האלטען זיך ווייט פון עפעס.

stop'-cock *n.* (סטאפ'-קאק) א צאפען, א קראן.

stop'-col'lar *n.* (סטאפ'-קאל'-אר) אזא פלאכער רינג וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף א שאפט אדער וואלץ אום צו פערהאלטען אדער צו בעשרענקען די בעוועגונג פון א מאשינען-טייל וואס בעוועגט זיך אויף דיעזען שאפט אדער וואלץ.

stope *n. and v.* (סטאופ) אן אויסגראבונג אדער פערטיעפונג אין א מעטאל-גרוב אדער שאכטע, פון וועלכער עס איז ארויסגעגראבען געווארען די ערץ אדער רויהער מעטאל; אויסגראבען די ערץ פון מעטאל-אדער.

stop'-gap *n. and a.* (סטאפ'-געפ) 1. דאס וואס דיענט אלס מיטעל צו פערנעחמען צייטווייליג א לעדיגען פלאץ אדער שטעלע; 2. וואס ווערט בענוצט צו פערשטאפען א לאך.

1. In accepting the chairmanship of the committee he agreed to serve only as a stop-gap.

stop'-gate *n.* (סטאפ'-גייט) א טויער וואס דיענט צו צוטיילען א קאנאל אין בעזונדערע טיילען.

stop'-hound *n.* (סטאפ'-האונד) א הונד וואס איז געלערנט אבצושטעלען זיך אין דעם מאמענט, ווען דער יעגער גיט א סיגנאל.

stop'less *a.* (סטאפ'-לעס) וואס מען קען ניט אבשטעלען אדער איינהאלטען.

stop'lessly *adv.* (סטאפ'-לעס-לי) אזוי דאס מען זאל ניט קענען אבשטעלען אדער איינהאלטען.

stop off (סטאפ אף) זיך אבשטעלען אויף א קורצער צייט אין א געוויסען פלאץ בעת א רייזע; אין מעטאל-גיסעריי — אנפילען א טייל פון פורעם מיט זאמד, כדי דער צושמאלצענער מעטאל זאל דארט ניט אריין [דאס מאכט מעגליך אבצוגיסען פערשיעדענע פארמען פון א כלי, ניט מאכענדיג דערביי יעדען מאל אן אנדער פורעם].

stop one's mouth (סטאפ הוואנז מאוטה) מאכען שווייגען; געבען לאַ-יחרץ-געלד, פערשטאפען דאס מויל.

If you would have her silent, stop her mouth with a gift.

stop out (סטאפ אוט) שטעהן אין דרויסען א גאנצע נאכט; ניט נעכטיגען אין דער היים; אין פאטאגראפיע, עלעקטראטיפיע א. ד. ג. — בערעקען א טייל פון דער געארבייטער זאך מיט א פארב, מיט פאפיער א. ד. ג., כדי ניט צו דערלאזען אויף איהר די ווירקונג פון א כעמישער רעאקציאן; אין טעאטער — בעשמיערען איינעם אדער עטליכע צייהנער מיט א שווארצער פארב, כדי עס זאל אויסזעהן, אז זיי זיינען ארויסגעפאלען.

stop o'ver (סטאפ או'-ווער) זיך אבשטעלען אויף א קורצער צייט אין איינעם פון די פלעצער, וועלכע מען פאהרט דורך אין א רייזע.

stop'-o'ver *a. and n.* (סטאפ'-או'-ווער) וואס ערלויבט צו מאכען א קורצען אבשטעל אין איינעם פון די פלעצער וואס איינער פאהרט דורך [ווי אן אייזענבאהן-בילעט]; אן ערלויבנים צו מאכען א קורצען אבשטעל.

stop'page *n.* (סטאפ'-עדזש) פערשטאפונג; אבהאלטונג, שטערונג; אן אבהאלט, אן אבשטעל; אן אונטערברעכונג; דאס פערהאלטען א טייל פון שכירות אדער פענסיע.

stop'page of work (סטאפ'-עדזש אוו הוואירק) אן אבשטעל פון דער ארבייט, וועלכע איז פארלויפיג נאך ניט ערקלערט געווארען אלס אן אפיציעלער שטרייק.

stop'per *n. and v.* (סטאפ'-ער) א שטאפער, א שטאפקע; פערשטאפען.

stop'ping *n.* (סטאפ'-אינג) דאס פערשטאפען עפעס; דאס בעדעקען א זאך מיט פארב אדער פאפיער כדי ניט צו דערלאזען אויף איהר די ווירקונג פון א כעמישער רעאקציאן; עפעס וואס פערשטאפט; א פערשטאפער.

stop'-plank *n.* (סטאפ'-פלענק) איינע פון די פלאנקען אדער ברעטער, פון וועלכע מען בויט א דאמבע צו פערהאלטען וואסער.

stop'ple *n. and v.* (סטאפל) א שטאפער, א שטאפקע; פערשטאפען מיט א שטאפקע

stop'-valve *n.* (סטאפ'-וועלוו) א רעקעל אדער ווענטיל אין א וואסער-רעהר אבצושטעלען דעם פלוס פון וואסער; אין א דאמפף-מאשין מיט מעהרערע קעסלען — אזא ווענטיל, וועלכען מען שליסט אב אין קעסעל פון די איבריגע.

stop'-watch *n.* (סטאפ'-הוואטש) א זייגער וואס האט א סעקונדען-ווייזער, וועלכער קען דורך א פרוזשינע אבגעשטעלט ווערען אין יעדען מאמענט און אנצייגען די צייט אויף א טייל פון א סעקונדע.

stop'-wa'ter *n.* (סטאפ'-הוואה'-טער) א שיף וואס ווערט נעשלעפט פון אן אנדער שיף; א שפונט וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א לאך אדער עפנונג פון א שיף.

stop'-work *n.* (סטאפ'-הוואירק) א פאררינכטונג אין א זייגער, א שפיעל-קאסטען א. ד. ג., וואס דערלאזט ניט איבערצוציהען אדער איבערדרעהען די פרוזשינע.

stor'able *a.* (סטאור'-עבל) וואס קען אנגעזאמעלט ווערען אדער אוועקגעלעגט ווערען אין זאפאס [פארראט].

stor'age *n.* (סטאור'-עדזש) דאס אנזאמ-

לען אדער אוועקלעגען אין זאפאס [פארראט]; דאס אוועקלעגען אין א מאגאזין, אין א לאגער=הויז אדער אין א ווארען=הויז; לאגער=געלד [פאר האלטען פערשיעדענע זאכען].

sto'rax *n.* (סטאו'-רעקס) סטאראקס [אזא שמעקעדיגער בוים=זאפט]; דער סטאראקס=בוים [אזא אזיאטישעס בוימעל, פון וועלכען מען קריעגט ארויס סטאראקס].

sto'rax-tree *n.* (סטאו'-רעקס-טריע) דער סטאראקס=בוים. ז. ***storax***

store *v., n. and a.* (סטאור) פערזארגען פראוויאנטען; אנזאמלען; אוועקלעגען אין זאפאס [פארראט]; פערזארגען מיט'ן נויטיגען, אויסריכטען; זאפאס, פארראט; א סך, פיעלקייט; א מאגאזין, א שפייכלער, א ווארען=לאגער, א לאגער=הויז; א קראם, א קלייט; א פענסטער=פארהענגעל; וואס פערמאגט זאפאסען [פון שפייזען, אמוניציאן א. ז. וו.]; געקויפט, וואס קען געקויפט ווערען [אין א קראם].

store cat'tle (סטאור קעטל) מאגערע בהמות געקויפט צום פעט מאכען.

store'-cit'y *n.* (סטאור'-סיט'-אי) א שטאדט וואס איז בעזארגט מיט מיליטערישע פראוויאנט=מאגאזינען [א ביבלישער אויסדרוק].

He (Solomon) built Tadmor in the wilderness, and all the **store-cities** which he built in Hamath.

store'house *n.* (סטאור'-האוס) א מאגאזין, א שפייכלער, א לאגער=הויז, א ווארען=לאגער.

store'keeper *n.* (סטאור'-קיע-פער) א קרעמער; א מאגאזין=אויפזעהער, אן אינטענדאנט, אן אויפזעהער איבער די פראוויאנטען און אמוניציאנס=מאגאזינען אין דער ארמעע אדער פלאטע; פערלעגענע סחורה וואס פערקויפט זיך נים.

store'keeping *n.* (סטאור'-קיע-פינג) קרעמעריי; פערוואלטונג פון פראוויאנט=מאגאזינען און אמוניציאנס=מאגאזינען.

store'man *n.* (סטאור'-מען) אן אויפזעהער איבער מאגאזינען אדער שפייכלערס; אן ארבייטער אין א מאגאזין, לאגער=הויז אדער ווארען=לאגער.

store pay (סטאור פיי) דאס צאהלען מיט קראם=פראדוקטען [אנשטאט מיט מזומן].

stor'er *n.* (סטאור'-ער) איינער וואס לעגט אב אין א מאגאזין אדער שפייכלער; איינער וואס זאמעלט אן אדער לעגט אוועק אין זאפאס.

store'-room *n.* (סטאור'-רוהם) א פארראטס=קאמער, א פראוויאנט=קאמער.

stores *n.* (סטאורז) זאפאסען, פארראט [הויפטזעכליך פון שפייזען]; קראמען; מאגאזינען. ז. ***store***

store'-ship *n.* (סטאור'-שיפ) א פראוויאנט=שיף, אן אמוניציאנס=שיף, א מאגאזין=שיף [א רעגיערונגס=שיף צום פאנאנדערפיהרען אמוניציאן און פראוויאנטען פאר די קריעגס=שיפען].

store up (סטאור אפ) אנזאמלען.

sto'rey *n.* (סטאו'-רי) א שטאק, אן עטאזש; א גאנג צימערען אויף איין און דעמזעלבען שטאק. ז. ***story***

stor'ge *n.* (סטאהר'-דזשי) קינדער=ליעבע, עלטערען=ליעבע, נאטירליכע צונעבונדענקייט פון עלטערען צו קינדער און פון קינדער צו עלטערען; אינסטינקטיווע קינדער=ליעבע ביי חיות.

sto'riated *a.* (סטאו'-רי-איי-טעד) רייך אילוסטרירט אדער בעציערט מיט פיגורען און צייכנונגען [וועגען ביכער].

sto'ried *a.* (סטאו'-ריד) 1. דערמאנט אין געשיכטען אדער ערצעהלונגען; פערבונדען מיט געשיכטען, ערצעהלונגען אדער לעגענדען; 2. בעציערט מיט לעגענדארישע אדער היסטארישע בילדער; 3. וואס האט עטאזשען אדער שטאקען.

1. No tourist can afford to miss the beauties of the **storied** Rhein. 2. The church is famous for its **storied** windows. 3. We bought a four-**storied** house.

sto'rify *v.* (סטאו'-רי-פאי) פערקערפערען אין געשיכטען, מאכען אדער דערצעהלען געשיכטעס [וועגען אימעצען אדער עפעם]; אויפשטעלען ביענשטאקען עטאזשענווייז אדער איינעם אויף'ן אנדערען.

storiol'ogist *n.* (סטאו-רי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין פאלקלאר, איינער וואס שטודירט און ערקלערט פאלקלאר [די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס פון פאלק].

storiol'ogy *n.* (סטאו-רי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאלקלאר [די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס פון פאלק]; דאס שטודיום פון פאלקס=לעגענדען.

stork *n.* (סטאהרק) א שטארך [א באציאן, א בושאל].

Stork

stork's'-bill *n.* (סטאהרקס'-ביל) דער שטארך=שנאבעל אדער געראניום [אזא שמעקעדיג גראז]; דער רייהער=שנאבעל אדער קראניך=שנאבעל [אזא נידריג גראז].

storm *n. and v.* (סטאהרם) א שטורם, א שטורמדיגעס וועטער; דאס שטורמען [א פעסטונג]; א שלאג, א קלאפ, אן אונגליק; שטורמען, נעהמען מיט שטורם; שטורמען [א פעסטונג].

storm and stress (סטאהרם ענד סטרעס) שטורם און דראנג; שטורמדיגקייט, אונרוהיגקייט. ז. ***storm-and-stress period***

storm'-and-stress' pe'riod (סטאהרמ'-ענד-סטרעס' פי'-רי-אד) א שטורמדיגע, אונרוהיגע צייט; די שטורם און דראנג פעריאדע [די דייטשע ליטערארישע עפאכע, וואס האט זיך אנגעפאנגען אין ענדע פון 18טען יאהרהונדערט. די ווערק פון דיעזער עפאכע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט דער אבווייכונג פון די אלטע פראנצויזישע ליטערארישע פארמען און מיט שטארקער ליידענשאפטליכקייט. צו דיעזער עפאכע, וועלכע איז אנגערופען געווארען אויף'ן נאמען פון קלינגער'ס א דראמא "שטורם און דראנג", בעלאנגען אויך די ווערק פון געטהע און שילער].

storm'-a'rea *n.* (סטאהרמ'-איי'-רי-א) דער שטורם=שטח [דער שטח וואס ווערט פערכאפט פון א שטורם].

storm'-beat *a.* (סטאהרמ'-ביעט) געשלאגען פון שטורם, געשעדיגט פון שטורם.

storm'-bea'ten *a.* (סטאהרמ'-ביע'טן) ז. ***storm-beat***

storm'-belt *n.* (סטאהרמ'-בעלט) דער ערד=שטרייף, וואו עס קומען זעהר אפט פאר גרויסע שטורם=ווינדען.

storm'-bird *n.* (סטאהרמ'-בוירד) דער שטורם=פויגעל [אזא ים=פויגעל. ז. ***petrel***]; א פויגעל וואס זאגט פארויס א וועטער=ענדערונג דורך געשרייען און דורך פערשיעדענע בעוועגונגען.

storm'-bound *a.* (סטאהרמ'-באונד) פערהאלטען אדער געשטערט פון א שטורם.

For two days the ship was **storm-bound** in the harbor.

storm'-card *n.* (סטאהרמ'-קארד) א שטורם=קארטע [א קארטע, לויט וועלכער מען קען בעשטימען די ריכטונג פון א שטורם].

storm'-cen'ter *n.* (סטאהרמ'-סענ'-טער) דער שטורם=צענטער [דער מיטעלפונקט פון א ציקלאן אדער שטורם=ווינד וואס דרעהט זיך ווי א שפיראלע].

storm'-cir'cle *n.* (סטאהרמ'-סויר'קל) ז. ***storm-card***

storm'-cloud *n.* (סטאהרמ'-קלאוד) א שטורם=וואלקען [א וואלקען וואס ברייננט א שטורם אדער זאגט אן אויף א שטורם].

storm'-com'pass *n.* (סטאהרמ'-קאמ'-פעס) ז. ***storm-card***

storm'-cone *n.* (סטאהרמ'-קאון) א שטורם=קאנוס [א קאנוס פון לייווענט געברויכט אין ענגלאנד אלס סיגנאל וועגען א קומענדען שטורם].

storm'-cur'rent *n.* (סטאהרמ'-קויר'-ענט) א שטורם=שטראם [א וואסער=שטראם אין ים, וואס ווערט פערארורזאכט פון א שטורם].

storm'-door *n.* (סטאהרמ'-דאור) א דאפעל=טהיר, א ווינטער=טהיר [א צווייטע טהיר פון א הויז וואס ווערט געברויכט אום ווינטער].

storm'-drum *n.* (סטאהרמ'-דראם) א שטורם=פויק [לייוועגד אנגעצויגען אין דער פארם פון א פויק, וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד אלס סיגנאל וועגען א קומענדען שטורם].

stor'mer *n.* (סטאהר'-מער) איינער וואס שטורמט [א פעסטונג], א סאלדאט פון א שטורם=קאלאנע [א מיליטער=אבטיילונג, וואס שטורמט א פעסטונג].

storm'-finch *n.* (סטאהרמ'-פינטש) דער שטורם=פוינעל. ז. ***petrel***

storm'-flag *n.* (סטאהרמ'-פלעג) א שטורם=פלאג [א פלאג, וואס דיענט אלס שטורם=סיגנאל].

storm'ful *a.* (סטאהרמ'-פול) שטורמיש, שטורמדיג.

storm'fulness *n.* (סטאהרמ'-פול-נעס) שטורמדיגקייט.

storm'-glass *n.* (סטאהרמ'-גלעס) דאס שטורם=גלאז [אזא אינסטרומענט וואס צייגט אן וועטער=ענדערונגען].

storm'-house *n.* (סטאהרמ'-האוס) א שטורם=ביידעל [א צייטווייליגע וואהנונג

פאר מענשען וואס זיינען בעשעפטיגט אין ניט-בעוואוהנטע געגענדען].

stor'mily *adv.* (סטאהר'-מי-לי) מיט שטורם, אויף א שטורמדיגען אופן.

stor'miness *n.* (סטאהר'-מי-נעס) שטורמדינקייט.

stor'ming-par'ty *n.* (סטאהר'-מינג-פאר'-טי) א שטורם-קאלאנע [א מיליטער-אבטיילונג, וואס שטורמט א פעסטונג].

storm'-kite *n.* (סטאהרמ'-קאיט) א פליה-דראכען אדער פליה-שלאנג, מיט דער הילף פון וועלכען מען ווארפט אריבער א שטריק פון א שיף צום ברעג בעת א שטורם. ז. ***kite***

storm'less *a.* (סטאהרמ'-לעס) פריי פון שטורמס, אהן א שטורם.

storm'-pane *n.* (סטאהרמ'-פיין) א שטורם-שויב [א זאפאסנע איינגעראהמטע שויב פאר א לייכט-טורם אויף'ן פאל, ווען א שויב ווערט צובראכען].

storm'-path *n.* (סטאהרמ'-פעטה) ז. ***storm-track***

storm'-pet'rel *n.* (סטאהרמ'-פעט'-רעל) אזא קליינער שווארצליכער שטורם-פוינעל. ז. ***petrel***

storm'-proof *a.* (סטאהרמ'-פרוהף) געשיצט געגען שטורמס.

storm'-sail *n.* (סטאהרמ'-סייל) א שטורם-זעגעל [פון דיקערען לייווענד און עטוואס קלענער פון א געוועהנליכען זעגעל, ווערט געברויכט בעת א שטורם].

storm'-sig'nal *n.* (סטאהרמ'-סיג'-נעל) א שטורם-סיגנאל [א סיגנאל ביים ברעג פון ים אנצוזאגען וועגען א קומענדען שטורם].

storm'-stay *n.* (סטאהרמ'-סטיי) א שטורם-שטאנג [א מאסט-שטאנג, צו וועלכען עס ווערט בעפעסטיגט א שטורם-זעגעל]. ז. ***storm-sail***

storm'-stayed *a.* (סטאהרמ'-סטייד) פערהאלטען פון שטורם.

storm'-stone *n.* (סטאהרמ'-סטאון) א שטורם-שטיין. ז. ***thunderbolt***

storm'-tossed *a.* (סטאהרמ'-טאסט) 1. געשליידערט פון שטורם; 2. אויפגערעגט פון א געפיהלען-שטורם אדער געפיהלען-קאמפף.

2. His **storm-tossed** spirit is at rest.

storm'-track *n.* (סטאהרמ'-טרעק) דער שטורם-וועג, דער וועג און די ריכטונג פון א ציקלאן אדער ווירבעל-ווינד.

storm'-wind *n.* (סטאהרמ'-הווינד) א שטורם-ווינד; א ווינד וואס ברייננט א שטורם.

storm'-win'dow *n.* (סטאהרמ'-הווינ'-דאו) א שטורם-פענסטער [א צווייטעס אויסערליכעס פענסטער; אזא דיקעס דאך-פענסטער].

stor'my *a.* (סטאהר'-מי) שטירמיש, שטורמדיג; העפטיג, ליידענשאפטליך, אויפרעגנבאר.

stor'my pet'rel (סטאהר'-מי פעט'-רעל) ז. ***storm-petrel***

storm'-zone *n.* (סטאהרמ'-זאון) ז. ***storm-belt***

Stor'thing *n.* (סטאור'-טינג) דער סטארטינג [דער נארוועגישער פארלאמענט].

sto'ry *n.* and *v.* (סטאו'-רי) 1. א געשיכטע, א מעשה, אן ערצעהלונג; 2. אן אנעקדאט, א מעשה; 3. א ליגען, א בבא-מעשה; 4. דער סיוזשעט אדער די ענטוויקלונג פון פאסירונגען אין א ליטעראַרישען ווערק; 5. א שטאק, אן עטאזש; א גאנג צימערען אויף איין און דעמזעלבען שטאק; 6. דערצעהלען; מאכען וועגען עפעס א געשיכטע; 7. בעציערען מיט בילדער אדער סטאטוען אויף היסטאַרישע אדער לעגענדארישע סיוזשעטען.

2. His speeches are highly appreciated on account of the many good **stories** they contain. 3. Come out with the truth. Don't tell **stories**. 4. Many persons read a novel, or are interested in a play, only for the **story**. 7. The church windows are beautifully **storied**.

sto'ry-book *n.* (סטאו'-רי-בוק) א בוך פון ערצעהלונגען; א מעשה-ביכעל.

sto'ry-post *n.* (סטאו'-רי-פאוסט) א ווערטיקאלער באלקען וואס האלט אונטער א סטעליע.

sto'ry-rod *n.* (סטאו'-רי-ראד) א טרעפען-מאס [צו בעשטימען דעם צווישענשייד פון טרעפ].

sto'ry-tell'er *n.* (סטאו'-רי-טעל'-ער) אן ערצעהלער פון געשיכטען אדער אנעקדאטען; איינער וואס דערצעהלט ניט געשטויגענע מעשות; א ליגנער.

sto'ry-tell'ing *n.* (סטאו'-רי-טעל'-אינג) דאס דערצעהלען געשיכטען; דאס דערצעהלען ניט געשטויגענע מעשות, זאגען ליגענס.

sto'ry-wri'ter *n.* (סטאו'-רי-ראי'-טער) אן ערצעהלונגס-שרייבער.

stoss *a.* (סטאס) וואס געפינט זיך אנטקעגען דער ריכטונג פון א גלעטשער [ווי א פעלז, א בערגעל א. ז. וו.]. ז. ***glacier***

stot *n.* (סטאט) א שטיער, א יונגער אקס; א וויעזעל, א הערמעלין [ז. ***ermine***].

stote *n.* (סטאוט) ז. ***ermine***

stot'ter *v.* (סטאט'-ער) אנשטעקען [בהמות] מיט קאפ-שווינדעל אדער מיט דער דרעה-קראנקהייט. ז. ***staggers***

stound *v.* and *n.* (סטאונד) ערשטוינען, איבערראשען, צוטומלען; ערשטוינונג; צוטומעלטקייט; בעטויבטקייט; א בעטויבענדער קלאפ; די קראפט פון א קלאפ.

stoup *n.* (סטאופ) א גראפין; א וואסער-קרוג; א טרינק-כלי; אזוי פיעל וויפיעל עס געהט אריין אין אזא כלי; א כלי פאר דעם הייליגען וואסער ביים אריינגאנג אין א קלויסטער. ז. ***stoop***

stout *a.* and *n.* (סטאוט) שטארק; העלדיש; פעסט, שטאנדהאפט, ענטשלאסען; גראב, דיק-לייביג; שטארקעס ביער; שטארקער פארטער [אזא ביער].

stout'-hear'ted *a.* (סטאוט'-האר'-טעד) בראוו, מוטיג, דרייסט; פעסט, שטאנדהאפט, פער'עקשנ'ט.

stout'-hear'tedness *n.* (סטאוט'-האר'-טעד-נעס) דרייסטקייט, מוטה, בראווקייט.

stout'ly *adv.* (סטאוט'-לי) מיט שטארקייט, מיט דרייסטקייט, מיט ענטשלאסענהייט.

stout'ness *n.* (סטאוט'-נעס) שטארקייט, דרייסטקייט, מוטה; דיק-לייבינקייט, דיקקייט.

stove *n.* and *v.* (סטאווו) א אויווען; א פליטע; א היץ-צימער [צום טריקענען פערשיעדענע זאכען]; אן אראנזשערעע; א טרייב-הויז [וואו מען האלט אן א קינסטליכע טעמפעראטור פאר פלאנצען]; ווארימען, טריקענען; אויסגעבראכען א לאך, געארבייט ענערניש [ז. ***stave***].

stove'-black'ing *n.* (סטאווו'-בלעק'-אינג) אויווען-פוץ, אויווען-לאק, אויווען-פאליר [צו פוצען אן אויווען].

stove'-coal *n.* (סטאווו'-קאול) אויווען-קויהלען [קויהלען פון א געוויסער גרויס פאר אויווענס].

stove'-drum *n.* (סטאווו'-דראם) אן אב-טיילונג איבער אן אויווען, וואוהין עס קומען אריין די גאזען איידער זיי דערגרייכען דעם קוימען [כדי זייער היץ זאל ניט געהן פערלארען].

stove'-house *n.** (סטאווו'-האוס) אן אראנזשערעע, א טרייב-הויז; א צימער צום טריקענען עפעס. ז. ***stove***

stove'-lid *n.* (סטאווו'-ליד) א פליטען-דעקעל [צו פערדעקען די עפנונגען פון א פליטע].

stove'-lif'ter *n.* (סטאווו'-ליפ'-טער) א הענטעל צום אראבנעהמען א פליטען-דעקעל.

stove'pipe *n.* (סטאווו'-פאיפ) אן אויווען-רעהר, א רויך-רעהר; א צילינדער-הוט.

stove'piping *n.* (סטאווו'-פאי-פינג) רויך-רעהרען [ביי אויווענס אדער פליטען].

stove'-plant *n.* (סטאווו'-פלענט) אן אראנזשערעע-פלאנצע.

stove'-plate *n.* (סטאווו'-פלייט) ז. ***stove-lid***

stove'-pol'ish *n.* (סטאווו'-פאל'-איש) ז. ***stove-blacking***

sto'ver *n.* (סטאו'-ווער) קוקורוזע-שטאנגען [צוזאמען מיט די בלעטער אלס פוטער פאר בהמות]; קארמע, פוטער [פאר בהמות].

stow *v.* (סטאו) 1. אוועקלעגען, אנפאקען, אנלאדען; 2. ענטהאלטען, אריינגעהמען; 3. פאנאנדערוויקלען [א זעגעל]; 4. אנפילען אדער פערשיטען מיט אבפאל און ערד אויסגעגראבענע פלעצער אין א קויהלען-גרוב אדער מעטאל-גרוב; 5. בעזייטיגען, אוועקלעגען אן א זייט; 6. פערשווייגען.

1. The bags are **stowed** in the ship's hold. 2. The captain took as many passengers as his ship could **stow**. 5. **Stow** all that gammon and speak common sense.

stow'age *n.* (סטאו'-עדזש) אוועקלעגונג, אנלאדונג, איינפאקונג; א לאדונג; אויפבעוואהרונג; פאק-רוים, לאדונגס-פלאץ; אויפבעוואהרונגס-געצאהלט, געצאהלט פאר לאדונגס-פלאץ.

stow away' (סטאו ע-הוויי') אוועקלעגען, אנלאדען; פאהרען בעהאלטענערהייד אויף א שיף אהן א בילעט.

stow'away *n.* (סטאו'-ע-הוויי) א פאסאזשיר וואס פאהרט בעהאלטענערהייד אויף א צוג אדער שיף אהן א בילעט.

stow down (סטאו דאון) אנלאדען, אנפאקען [אויף א שיף].

stow'down *n.* (סטאו'-דאון) שיפס-לאדונג.

stow'er *n.* (סטאו'-ער) אן אנלאדער [הויפטזעכליך פון א שיף]; איינער וואס לעגט אוועק אדער לאדט אן [ווי אויף א שיף].

stow'ing *n.* (סטאו'-אינג) אוועקלעגונג, אנלאדונג; אבפאל און ערד אנצופילען אויסגעגראבענע פלעצער אין א קויהלען-גרוב אדער מעטאל-גרוב.

stow'lins *adv.* (סטאו'-לינז) בגנבה, בעהאלטענערהייד.

stow'-wood *n.* (סטאו'-הוואוד) שטיקער האלץ צו בעפעסטיגען פעסלעך וואס זיינען אנגעלאדען אויף א שיף.

stra'bism *n.* (סטריי'-ביזם) סטראביזם [קרום-אויגיגקייט, דאס זיין קאסאקע].

strabis'mal *a.* (סטריי-ביז'-מעל) ז. ***strabismic***

strabis'mic *a.* (סטריי-ביז'-מיק) וואס איז שייך צו סטראביזם [קרום-אויגיגקייט, קאסאקע אויגען]; וואס ליידט פון סטראביזם, וואס פעראורזאכט קרום-אויגיגקייט; קרום, צודרעהט.

strabis'mical *a.* (סטריי-ביז'-מי-קעל) ז. ***strabismic***

strabismom'eter *n.* (סטרעב-איס-מאמ'-ע-טער) ז. ***strabometer***

strabis'mus *n.* (סטריי-ביס'-מאס) ז. ***strabism***

strabom'eter *n.* (סטריי-באמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען סטראביזם אדער בעשטימען די קרומקייט פון אן אויג.

strabot'omy *n.* (סטריי-באט'-א-מי) אן אפעראציאן אויף קרומע אויגען.

strad'dle *v., n. and adv.* (סטרעדל) 1. פאנאנדערשפרייטען די פיס, געהן, שטעהן אדער זיצען מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; רייטען, זיצען רייטענדיג; 2. "זיצען אויף צוויי שטוהלען", זיך בעציהען גלייך גינסטיג צו צוויי ענטגעגענגעזעצטע זאכען; ענטהאלטען צוויי ענטגעגענגעזעצטע זאכען; 3. אין פויקער [קארטען-שפיעל] — דאפלען דעם איינשטעל אדער סטאוועק, וואס מען שטעלט בלינדערהייד, איידער מען טיילט אויס די קארטען; 4. דאס שטעהן אדער זיצען מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס, דאס זיצען רייטענדיג; 5. דער צווישענשייד אדער שטח צווישען פאנאנדערגעשפרייטע פיס; 6. אין פויקער — דאס דאפלען די בלינדע סטאוועק; 7. א ווערטיקאלער באלקען אין א שאכטע [קויהלען-גרוב אדער מעטאל-גרוב]; 8. אין בערזען-ספעקולאציאנען — אן אבמאך וואס גיט דאס דאפעלטע רעכט אין א בעשטימטער צייט אי צו קויפען אי צו פערקויפען געוויסע אקציעס, פאר א' געוויסען פרייז; 9. רייטענדיג, מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס.

1. The boys **straddled** the fence. 2. The Republican platform **straddled** the tariff question.

strad'dle-bug *n.* (סטרעד'ל-באג) די שאבע [א מין אינזעקט]. ז. ***tumble-bug***

strad'dle-legged *a.* (סטרעד'ל-לעגד) מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס.

strag'gle *v.* (סטרעגל) 1. וואנדערען, זיך ארומטרייבען, בלאנדזשען; 2. פערבלאנדזשען, אבשטעהן [פון א קאמפאניע, מחנה א. ז. וו.]; 3. זיך פאנאנדערשפרייטען, זיין איבערגעוואקסען, זיין ניט רעגעלמעסיג געוואקסען; 4. זיין פאנאנדערגעווארפען אדער אבגעזונדערט.

2. **Straggling** from his companions, he found himself in a lonely place. 3. We trimmed off the branches that **straggled** too far out. 4. The houses **straggle** all over the district.

strag'gler *n.* (סטרעג'-לער) אן ארומטרייבער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; א וואנדערער; א פערבלאנדזשעטער, אן אבגעשטאנענער [פון א מחנה, קאמפאניע א. ז. וו.]; א פויגעל וואס איז אבגעשטאנען פון דער מחנה [ביים וואנדערען]; עטוואס וואס איז איבערגעוואקסען; אן אונרעגעלמעסיגע זאך; אן אבגעזונדערטער מענש, אן אבגעזונדערטע זאך.

strag'gle-tooth *n.* (סטרעג'ל-טוטה) א ניט-רעגעלמעסיגער צאהן, א שלעכט-געוואקסענער צאהן.

strag'gling *n.* (סטרעג'-לינג) דאס אבשטעהן, אבזונדערונג; וואנדערונג; דאס בלאנדזשען; דאס זיין אונרעגעלמעסיג; דאס זיין אבגעזונדערט אדער פאנאנדערגעווארפען.

strag'glingly *adv.* (סטרעג'-לינג-לי) 1. פאנאנדערגעווארפען, אבגעזונדערט; 2. איינצעלווייז; 3. אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן.

2. They came in **stragglingly**.

strag'gling-mon'ey *n.* (סטרעג'-לינג-מאנ'-אי) אין דער ענגלישער פלאטע — א בעלוינונג פאר אנצייגען אויף דעזערטירען אדער אויף מאטראזען וואס זיינען אבוועזענד געווען פון דינסט לענגער ווי דאס איז זיי ערלויבט; א געלד-שטראף, וואס עס דארפען בעצאהלען מאטראזען פאר אויסענבלייבען פון דער שיף איבער דער צייט וואס איז זיי ערלויבט.

strag'gly *a.* (סטרעג'-לי) אונרעגעלמעסיג, פאנאנדערגעווארפען; אבגעזונדערט, אבגעשטאנען.

straight *a., adv., n. and v.* (סטרייט) 1. גלייך, גראד; דירעקט; 2. זיכער, צופערלעסיג; 3. אויפריכטיג, עהרליך, עהרענהאפט; 4. ריכטיג, אין ארדנונג; 5. עכט, דורכאויס; 6. וואס שטימט איין מיט דער גאנצער פראגראם פון א פארטיי און שטימט פאר אלע איהרע קאנדידאטען; 7. ריין, ניט געמישט, ניט פערדארבען [ווי למשל, א געטראנק]; 8. וואס איז אין דער ריכטונג פון מזרח צו מערב [ווענען דער לאגע פון א בעערדיגטען ביי קריסטען]; 9. וואס בעשטעהט פון א רייהע קארטען נאך דער ארדנונג; 10. אין א גראדער, גלייכער ריכטונג; דירעקט; 11. מיט איין מאל, באלד; 12. גלייכקייט, גראדקייט; א גראדער טייל; א גראדע ריכטונג; 13. אין פויקער [קארטען-שפיעל]—א רייהע קארטען, געוועהנליך פינף אין צאהל, וואס פאלגען אין ארדנונג; מאכען גראד.

3. He proved to be a **straight** man. 4. The accounts are not quite **straight**. 6. He is a **straight** Democrat. 9. I have a **straight** flush.

straight an'gle (סטרייט ענגל) א גראדער ווינקעל [פון 180 גראד].

straight'-cut *a.* (סטרייט'-קאט) גלייך געשניטען [ווענען טאבאק-בלעטער].

straight'-edge *n.* (סטרייט'-עדזש) א ריכט-האלץ [א מין ווירע אדער לינעאל, וואס ווערט געברויכט פון סטאליארעס צו מעסטען די גלייכקייט].

straight'en *v.* (סטרייטען) גלייך מאכען, מאכען גראד; אויסגלייכען; גלייך ווערען, גראד ווערען, זיך אויסגלייכען.

straight'ened cir'cumstances (סטרייטענד סויר'-קאם-סטענ-סעז) געענגטע אומשטענדען, שלעכטע אומשטענדען.

straight'ener *n.* (סטרייט'-נער) אן אויסגלייכער, איינער וואס מאכט גראד.

straight'ening-machine' *n.* (סטרייט'-נינג-מע-שין') א מאשין צום אויסגלייכען און גראד מאכען פערשיעדענע מעטאלענע זאכען.

straight face (סטרייט פיים) א ניט שמייכלענדעס פנים; אן ערנסטער, גלייכגילטיגער אויסדרוק.

I could with difficulty keep a **straight** face.

straight'for'ward *a. and adv.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד) גלייך, גראד, דירעקט; אפען, עהרליך, אויפריכטיג; אין א גראדער ליניע; אויף א דירעקטען שטייגער; אויף אן אפענעם, אויפריכטיגען, עהרליכען שטייגער.

straight'for'wardly *adv.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד-לי) אין א גלייכער אדער גראדער ריכטונג; אויף א דירעקטען, אפענעם, אויפריכטיגען, עהרליכען שטייגער.

straight'for'wardness *n.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד-נעס) גראדקייט, דירעקטקייט; אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט.

straight'-hear'ted *a.* (סטרייט'-האר'-טעד) ז. ***strait-hearted***

straight'-joint *a.* (סטרייט'-דזשאינט) צוזאמענגעלעגט אזוי, אז די פעראייניגונג פון די ברעטער בילדען א גלייכע ליניע [ווענען א דיל, פאדלאגע].

straight'ly *adv.* (סטרייט'-לי) אין א גראדער ליניע; גלייך, דירעקט.

straight'ness *n.* (סטרייט'-נעס) גלייכקייט, גראדקייט.

straight'-out *a. and n.* (סטרייט'-אוט) 1. עכט, דורך און דורך [ווענען אנהענגערשאפט צו א פארטיי אדער איהר פראגראם]; 2. א פאלשטענדיגער פארטיי-מענש, איינער וואס שטימט בלויז פאר זיין פארטיי און פאר אלע פארטיי-קאנדידאטען.

1. He is a **straight-out** Republican.

straight tick'et (סטרייט טיק'-עט) א וואהל-צעטעל מיט די נעמען פון קאנדידאטען בלויז פון איין פארטיי.

straight tip (סטרייט טיפ) א ריכטיגע געהיימע אינפארמאציאן; א ריכטיגע אנדייטונג אדער אנווינקונג [ווי למשל, ביים וועטען, אין ספעקולאציאנען א. ז. וו.].

straight up and down (סטרייט אפ ענד דאון) פשוט, אהן קונצען און דריידלעך; דורכאויס אפענהערציג, אויפריכטיג און עהרליך.

straight'way *adv.* (סטרייט'-הוויי) תיכף, באלד.

straight'ways *adv.* (סטרייט'-הווייז) ז. ***straightway***

strain *v. and n.* (סטריין) 1. ציהען, זיך ציהען [מיט אנשטרענגונג]; אנשטרענגען, זיך אנשטרענגען; 2. אריבערציהען, אריבערבאפען די מאס; 3. ארויסדרינגען מיט געוואלט, פערדרעהען; 4. שעדיגען אדער אבשוואכען דורך צו פיעל אנשטרענגונג; 5. צווינגען, קוועטשען, דריקען, פרעסען; 6. ארומנעהמען, אומארמען, צודריקען צו זיך; 7. זייען, פילטרירען, אבזייען; זיך זייען, זיך דורכזייען; 8. אומענדערען די פארם [פון סאלידע קערפער]; 9. דרוק, צוואנג, געוואלט; 10. אנגעצויגענקייט, אנגעשטרענגטקייט; אנשטרענגונג; שפאנונג; 11. פארם-ענדערונג אדער בעשעדיגונג פון סאלידע קערפער; שעדיגונג, אויסלינקונג; 12. אן אויסברוך, א געוואלדיגע אנשטרענגונג [פון דער פערשטעלונגס-קראפט, פון דער רעדנער-קראפט א. ז. וו.]; 13. א פאעמע; 14. א ליעד, א מעלאדיע; 15. טאן, סטיל, מאניער; 16. געמיטהס-צושטאנד; 17. איינגעבארענע נייגונג, כאראקטער; 18. זארט, מין; 19. א שפור, א שטריך; 20. אבשטאמונג, ראסע; מין [הויפטזעכליך פון הויז-טהיערע].

1. We had to **strain** every nerve to accomplish the task. 3. Judges often **strain** the law. 4. We **strained** our necks looking back. 5. Forbear to **strain** my patience. 10. The long waiting was a **strain** on my nerves. 16. He is now in a very peaceful **strain**. 18. Let men learn prudence of a higher **strain**. 19. There is a **strain** of weakness in his character.

strai'nable *a.* (סטריי'-נעבל) וואס מען קען אנשטרענגען אדער אנציהען.

strain af'ter (סטריין עפ'-טער) שטארק שטרעבען נאך עטוואס.

strain a point (סטריין ע פאינט) איבערבאפען די מאס; נאכגעבען אדער מאכען אן אויסנאהמע פאר א ספעציעלען פאל.

strain at (סטריין עט) [צו שטרעבען עפעס], זיך אנשטרענגען צו דערגרייכען עפעס.

strain cour'tesy (סטריין קויר'-טי-סי) זיך האלטען צו שטארק אן צערעמאניעס; זיין איבערטריבען העפליך.

strained *a.* (סטריינד) אנגעצויגען, אנגעשטרענגט; קינסטליך, פערדרעהט; ארויסגעדרונגען מיט גוואלט; פון א געוויסער אבשטאמונג [וועגען א חיה].

strai'ner *n.* (סטריי'-נער) א זייער; איינער אדער עטוואס וואס ציהט אויס אדער ציהט אן; אן אינסטרומענט צום אויסציהען.

strai'ning *n.* (סטריי'-נינג) אנציהונג; אנשטרענגונג; שפאנונג; דריקונג, פרעסונג; פערדרעהונג, דאס ארויסדריינגען מיט גוואלט; אבשוואכונג, בעשעדיגונג; דאס אומענדערען די פארם פון סאלידע קערפער; דאס זייען.

strai'ning-bag *n.* (סטריי'-נינג-בעג) א פילטריר=זעקעל, א זייזעקעל.

strai'ning-beam *n.* (סטריי'-נינג-ביעם) א שפאן=באלקען [א קווער=באלקען וואס ווערט אריבערגעלעגט איבער די ווערטיקאל=שטעהענדע סלופעס, וועלכע האלטען אונטער די קראקוועס פון א דאך]. ז. *queen-post*

strai'ning-piece *n.* (סטריי'-נינג-פיעם) ז. *straining-beam*

strai'ning-sill *n.* (סטריי'-נינג-סיל) ז. *straining-beam*

strait *a. and n.* (סטרייט) שמאל, ענג; בעשרענקט, בעגרענצט; שטרענג, פינקטליך; א שמאלער דורכגאנג; א מעער=ענגע אדער מעער=שטראסע [א שמאלער פאס וואסער וואס פעראייניגט צוויי גרויסע וואסער=שטרעקען]; א לאנד=ענגע [א שמאלער פאס ערד וואס פעראייניגט צוויי גרויסע לאנד=שטרעקען]; אן ענגער ארט, א שוועריגקייט, א פערלעגענהייט.

strai'ten *v.* (סטרייטן) פערענגען, פערשמעלערען; בעשרענקען, בעגרענצען, איינפאסען, אנציהען; שטערען, הינדערען, מאכען אונבעקוועם; ברייננען אין פערלעגענהייט, דריקען, פעראורזאכען ענגשאפט אין געלד, ברייננען אין געלד=פערלעגענהייטען.

strait'-han'ded *a.* (סטרייט'-הענ'-דעד) קארג, גייציג.

strait'-han'dedness *n.* (סטרייט'-הענ'-דעד-נעס) קארגקייט, גייציגקייט.

strait'-hear'ted *a.* (סטרייט'-האר'-טעד) ענגהערציג, עגאאיסטיש; קארג.

strait'-jack'et *n.* (סטרייט'-דזשעק'-עט) א צוואנגס=יאק [אן ענגע יאק פאר געפעהרליכע משוגעים].

strait'-laced *a.* (סטרייט'-לייסט) 1. ענג געשנורט; 2. שטייף, אנגעצויגען; פינקטליך, שטרענג [אין אויפפיהרונג, מאראל א. ד. ג.].

2. She is extraordinarily strait-laced in her temper, her taste, her morals, and her waist.

strait'ly *adv.* (סטרייט'-לי) ענג; נאהענט; אינטים, פערטרויט; אנגעצויגען, געפאסט; אויף א שטרענגען, פינקטליכען אופן; אויף א שמערצליכען אופן.

strait'ness *n.* (סטרייט'-נעס) ענגקייט; בעשרענקטקייט, בעגרענצטקייט; שטרענגקייט; נויט, ארימקייט.

straits *n.* (סטרייטס) א מעער=ענגע; פערלעגענהייט, א געענגטע לאגע, געלד=מאנגעל, נויט. ז. *strait*

strait'-waist'coat *n.* (סטרייט'-הווייסט'-קאוט) ז. *strait-jacket*

strake *n.* (סטרייק) [דער א ראד=שינע] אייזערנער רייף ארום א ראד]; דער פלאנקען=גאנג [די ברייט פון א דיל אויף'ן דעק פון א שיף וואס איז אויסגעשלאגען מיט קווער=ליעגענדע פלאנקען אדער ברעטלעך].

stram *v. and n.* (סטרעם) פאנאנדער=שפרייטען די פיס, מאכען ברייטע ניט גראציעזע טריט; א שווערער לאנגער גאנג.

stramin'eous *a.* (סטרע-מינ'-אי-אס) שטרויאיג; פון שטרוי; לייכט ווי שטרוי; שטרוי=פארביג, בלאס=געלבליך.

stram'mel *n.* (סטרעמ'-על) שטרוי.

stramo'nium *n.* (סטרע-מאו'-ני-אם) סטראמאניום [אזא גיפטיגעס גראז מיט ווייסע בליהונגען וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין]. ז. *thorn-apple*

stram'ony *n.* (סטרעמ'-א-ני) ז. *stramonium*

strand *n. and v.* (סטרענד) א שטראנד, א ברעג [פון ים אדער טייך]; איינע פון די שנורען פון וועלכע א שטריק איז צוזאמענגעדרעהט; א פאדים; שטראנדען, בלייבען שטעקען [וועגען א שיף]; ארויפטרייבען אויף'ן ברעג [א שיף]; זיך אבשטעלען, קומען צו א שטילשטאנד; מאכען א שטריק, צונויפדרעהענדיג איינינע בעזונדערע שניר.

strand'-bird *n.* (סטרענד'-בוירד) א שטראנד=פויגעל, איינער פון די פויגלען וואס האלטען זיך אויף ביי די ברעגען פון ים אדער טייכען.

stran'ding-machine' *n.* (סטרענ'-דינג-מע-שין') א מאשין צום דרעהען שטריק.

strange *a. and adv.* (סטריינדזש) פרעמד, אונבעקאנט; אונגעוועהנליך; וואונדערבאר, זאנדערבאר, זעלטען, וואונדערליך, מאדנע; פערפרעמדעט, דערוויי=טערט; קאלט [אין די בעציהונגען]; אויף א פרעמדען, אונבעקאנטען אדער מאדנעם שטייגער.

strange'ly *adv.* (סטריינדזש'-לי) אויף א זאנדערבארען אופן.

strange'ness *n.* (סטריינדזש'-נעס) פרעמדקייט; זעלטענקייט, זאנדערבארקייט, מאדנעקייט.

stran'ger *n.* (סטריינ'-דזשער) א פרעמדער, אן אונבעקאנטער; א ניט=היגער; עפעס וואס דיענט אלס כלומר'שטער סמן, אז א פרעמדער אדער אורח וועט קומען [ווי בעת די קאץ וואשט זיך].

stran'gle *v.* (סטרענגל) דערשטיקען; דערווערגען; פערשטיקען.

stran'gle-goose *n.* (סטרענ'גל-גוהס) איינער וואס האנדעלט מיט עופות.

stran'gler *n.* (סטרענ'-גלער) א דערשטיקער, א דערווערגער; איינער וואס פערשטיקט עפעס.

stran'gles *n.* (סטרענגלז) דער פערד=קאטאר [אן אנשטעקיגע קראנקהייט ביי פערד, עזלען א. ד. ג.].

stran'gulate *v. and a.* (סטרענ'-גיו-לייט) דערשטיקען, דערווערגען; דערשטיקט, דערווארגען, שטארק צוגעפרעסט אדער צוגעדריקט.

stran'gulated *a.* (סטרענ'-גיו-ליי-טעד) דערשטיקט, דערווארגען; אין פאטאלאגיע — צוגעדריקט אזוי, אז דער צוגעדריקטער טייל פון קערפער הערט אויף צו פונקציאנירען.

strangula'tion *n.* (סטרענ-גיו-ליי'-שאן) די דערשטיקונג, די דערווערגונג; אין פאטאלאגיע — דאס צודריקען שטארק א טייל פון ארגאניזם, אז ער זאל אויפהערען צו פונקציאנירען.

strangu'rious *a.* (סטרענ-גיו'-רי-אס) וואס איז שייך צום לאזען השתנה, וואס קומט פאר מיט וועהטאגען; וואס ליידעט פון א קראנקהאפטער אורין=לאזונג.

stran'gury *n.* (סטרענ'-גיו-רי) א קראנקהאפטע און שמערצליכע השתנה, דאס לאזען אורין מיט וועהטאגען; שטעכעניש ביים פישען; א קראנקהייט ביי פלאנצען.

strap *n. and v.* (סטרעפ) א רימען; א לעדערנער פאס; דער טרייב=רימען [פון א מאשין]; דער שטרייך=רימען [צו שארפען גאל=מעסערס און חלפים]; א לענגליכע און שמאלע אייזערנע פלאטע וואס דיענט צו פעראייניגען צוויי קלעצלעך אדער ברעטלעך; קרעדיט; קרעדיט אויף בראנפען; פערבינדען מיט א רימען; שמייסען מיט א רימען; שארפען אדער גלעטען [א גאל=מעסער] אויף א רימען.

strap'-game *n.* (סטרעפ'-גיים) אזא שווינדלער=שפיעל מיט א שטריקעל אדער רימענדעל. ז. *fast and loose*

strap'-oil *n.* (סטרעפ'-איל) שמיץ [א הומאריסטישער אויסדרוק].

strappa'do *n. and v.* (סטרע-פיי'-דאו) די וויפע [א פארצייטיגע שטראף, וואס איז בעשטאנען אין דעם, וואס מען פלעגט דעם שולדיגען צובינדען צו א שטריק און אויפהויבען אין דער הויך און דערנאך פלעגט מען איהם מיט א שטארקען קלאפ ארונטערשליידערען אויף דער ערד]; בעשטראפען מיט דער וויפע.

strap'per *n.* (סטרעפ'-ער) איינער וואס האט צו טהאן מיט רימענס; איינער וואס טהוט אן דעם געשפאן אויף א פערד; א הויכער דיקער יונג; עטוואס גרויסעס.

strap'ping *n. and a.* (סטרעפ'-אינג) דאס צובינדען מיט א רימען; דאס שמייסען מיט א רימען; רימענס; גרויס; גוט נעוואקסען.

strap'-shaped *a.* (סטרעפ'-שייפט) אין באטאניק — רימען=פערמיג אדער צונגען=פערמיג [וועגען געוויסע בלעטלעך פון פלאנצען און בלומען].

strap'-work *n.* (סטרעפ'-הוואירק) אין ארכיטעקטור — א בעצירונג אין דער פארם פון א צונויפגעלעגטען אדער איבערגעפלאכטענעם רימען.

strass *n.* (סטרעס) דער שטראס [אזא גלאז=פאסטע, וואס ווערט בענוצט צו מאכען קינסטליכע דימענטען אדער אנדערע עדעלשטיינער]; די פסלת פון זייד, וואס בלייבט נאך דער אנוויקלונג אין קנוילען.

stra'ta *n.* (סטריי'-טא) שיכטען, בערג=שיכטען. ז. *stratum*

strat'agem *n.* (סטרעט'-ע-דזשעם) א סטראטאגעם, א שפיצעל אין מלחמה=פיהרונג; א פלאן אבצונארען דעם שונא; א כיטרער שפיצעל צו דערגרייכען א געוויסען צוועק.

stratagemat'ically *adv.* (סטרעט-ע-

(דזשע-מעט'-אי-קעל-אי) דורך א סטראַ־טאגעם, דורך א כיטרען שפּיצעל. ז. *stratagem*

stratagem'ical *a.* (סטרעט-ע-דזשעמ'-אי-קעל) סטראַטאגעמיש, וואס איז שייך צו א כיטרען שפּיצעל אין מלחמה־פיהרונג. ז. *stratagem*

stratarith'metry *n.* (סטרעט-ע-ריטה'-מע-טרי) די קונסט אויסצורעכענען ווי אזוי אויסצושטעלען אן ארמעע אין א גע־וויסער געאָמעטרישער פיגור [ווי א קוואדראַט, א דרייעק א. ד. ג.] אדער צו בעשטימען וויפיעל מענשען געפינען זיך אין אזא פיגור.

strateget'ic *a.* (סטרעט-אי-דזשעט'-איק) ז. *strategic*

strateget'ical *a.* (סטרעט-אי-דזשעט'-אי-קעל) ז. *strategic*

strateget'ically *adv.* (סטרעט-אי-דזשעט'-אי-קעל-אי) ז. *strategically*

strateget'ics *n.* (סטרעט-אי-דזשעט'-איקס) ז. *strategy*

strateg'ic *a.* (סטרע-טעדזש'-איק) סטראַ־טעגיש, וואס איז שייך צו סטראַטעגיע אדער תכסיסי מלחמה. ז. *strategy*

strateg'ical *a.* (סטרע-טעדזש'-אי-קעל) ז. *strategic*

strateg'ically *adv.* (סטרע-טעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א סטראַטעגישען שטיי־גער; בנוגע צו סטראַטעגיק. ז. *strategy*

strateg'ics *n.* (סטרע-טעדזש'-איקס) ז. *strategy*

strat'egist *n.* (סטרעט'-ע-דזשיסט) א סטראַטעג, איינער וואס קען די קריעגס־קונסט.

strate'gus *n.* (סטרע-טי'-גאס) אין אלט־גריכענלאנד — דער סטראַטעגוס, דער הויפּט קאָמאנדיר פון דער ארמעע.

strat'egy *n.* (סטרעט'-ע-דזשי) סטראַ־טעגיע, די קונסט צו פיהרען מלחמה; דאס בענוצען כיטרעקייט אין דערגרייכען א געוויסען צוועק.

strath *n.* (סטרעטה) — א (סטרעטה) אין שאָטלאנד — א ברייטער טהאל; א ברייטער טהאל וואו עס לויפט דורך א טייך.

strathspey' *n.* (סטרעטה-ספּיי') אזא לעבהאפטער שאָטלענדישער טאנץ; די מו־זיק צו אזא טאנץ.

stratic'ulate *a.* (סטרע-טיק'-יו-לייט) אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

stratifica'tion *n.* (סטרעט-אי-פי-קיי'-שאן) די שיכטונג, דאס לעגען אין שיכ־טען; אין געאָלאָגיע — סטראַטיפיקאַציאָן, דאס אויסלעגען זיך פון בערג־שיכטען איי־נע אויף די אנדערע אין דעם געבוי פון דער ערד; אין פיזיאָלאָגיע — די פער־דריקונג פון די וועגנטלעך פון א צעלע דורך די צוגעקומענע דינע שיכטען וואס לעגען זיך איינע אויף די אנדערע; אין עלעקטריציטעט — ליכט־שטרייפען וואס בעקומען זיך פון עלעקטרישע ענטלאַדונגען אדער פונקען, וועלכע געהען דורך א רעהרע, פון וועלכען עס איז אויסגעשעפּט די לופט.

strat'ified *a.* (סטרעט'-אי-פאיד) אוים־געלעגט אין שיכטען איינע אויף די אנ־דערע.

strat'iform *a.* (סטרעט'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סטראַטום אדער בערג־שיכט. ז. *stratum*

strat'ify *v.* (סטרעט'-אי-פאי) לעגען אין סטראַטא אדער שיכטען איינע אויף די אנדערע.

stratig'rapher *n.* (סטרע-טיג'-רע-פער) א סטראַטיגראַף, איינער וואס בע־שעפטיגט זיך מיט סטראַטיגראַפיע. ז. *stratigraphy*

stratigraph'ic *a.* (סטרעט-אי-גרעפ'-איק) סטראַטיגראַפיש, וואס האט צו טהאן מיט דעם סדר ווי אזוי עס האבען זיך אב־געלעגט פערשיעדענע בערג־שיכטען, פון וועלכע עס בעשטעהט די קארע פון דער ערד.

stratigraph'ical *a.* (סטרעט-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stratigraphic*

stratigraph'ically *adv.* (סטרעט-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א סטראַטיגראַפי־שען שטייגער; בנוגע צום סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט די בערג־שיכטען פון דער ערד.

stratig'raphist *n.* (סטרע-טיג'-רע-פיסט) ז. *stratigrapher*

stratig'raphy *n.* (סטרע-טיג'-רע-פי) אין געאָלאָגיע — סטראַטיגראַפיע, די לעה־רע וועגען דעם סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט איינע אויף די אנדערע די בערג־שיכטען, פון וועלכע עס בעשטעהט די קארע פון דער ערד.

strato-cir'rus *n.* (סטריי-טאָו-סיר'-אס) ז. *cirro-stratus*

stratoc'racy *n.* (סטרע-טאָק'-רע-סי) סטראַטאָקראַטיע, מיליטער־הערשונג, א רעגיערונגס־פארם, וואו די הויפּט־מאכט און פערוואלטונג ליעגט אין די הענד פון מיליטער.

strato-cu'mulus *n.* (סטריי-טאָו-קיו'-מיו-לאס) ז. *cumulo-stratus*

stratog'raphy *n.* (סטרע-טאָג'-רע-פי) סטראַטאָגראַפיע, די בעשרייבונג פון מילי־טער און פון אלעס וואס געהערט צו מי־ליטער.

Straton'ic *a.* (סטרע-טאָנ'-איק) ז. *Stratonical*

Straton'ical *a.* (סטרע-טאָנ'-אי-קעל) וואס איז שייך צום אלט־גריכישען פילאָ־זאָף סטראַטאָן אדער זיינע לעהרען [סטראַטאָן האט געלערענט, אז אלע ער־שיינונגען פון דער וועלט, אפילו פון גייס־טיגע לעבען, קומען פאר א דאנק מא־טעריעלע נאטור־קרעפטען, און קיין זאך אויסער מאטעריע עקזיסטירט ניט].

stra'tum *n.* (סטריי'-טאם) א סטראַטום, א שיכט, אן איבערלאג [איינע פון די שיכטען פון די פערשיעדענע שטיין־שטאָ־פען, ליימען און זאמד־שטאָפען וואס ליע־גען איינע אויף די אנדערע און בילדען אוים די קארע פון דער ערד].

stra'tus *n.* (סטריי'-טאס) א דינע פער־שפּרייטונג פון א וואלקען ניט הויך פון דער ערד.

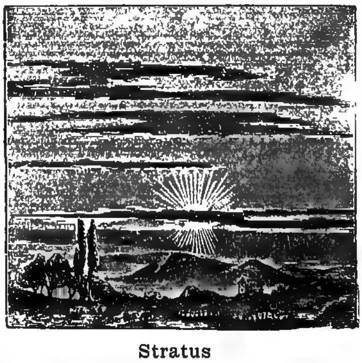

Stratus

straw *n., a. and v.* (סטראָה) א שטרוי; א שטרוי; א קלייניגקייט; א לאנגע ליולקע; א דינע נאָדעל צו נעהען שטרוי [ביים פאבריצירען היט]; געמאכט פון שטרוי; ניט ווירדיג; אומניצליך; געבען שטרוי, בעזאָרגען מיט שטרוי.

straw'-bed *n.* (סטראָה'-בעד) א שטרוי־זאק, א שטרוי־געלעגער.

straw'berry *n.* (סטראָה'-בער-אי) א פּאַזיומקע, אן ערדבעע־רע, א טרוסקאַווקע, א פּילעניצע, א רויטע יאגדע; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואַק־סען פּילעניצעס אדער רויטע יאגדעס.

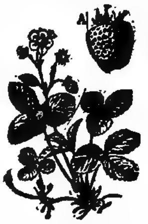

Strawberry

straw'berry-bush *n.* (סטראָה'-בער-אי-בוש) דער שפּינדעל־בוים [אזא אמעריקאנער נידריגער בוש אדער קוסט, אויף וועלכען עס וואַקסען אין הערבסט העל־רויטע יאגדעס].

straw'berry-pear *n.* (סטראָה'-בער-אי-פּעהר) דער דריי־עקיגער פּאַקעל־דיס־טעל [אזא צענטראַל־אמעריקאנישע קאַק־טוס־פלאנצע מיט דרייעקיגע בלעטער־פער־מיגע צווייגען]; די פרוכט פון דיעזער פלאנצע.

Strawberry-pear

straw'berry-tree *n.* (סטראָה'-בער-אי-טריע) דער ערדבעער־בוים [אזא קליין בוימעל פון דרום־אייראָפּא, אויף וועלכען עס וואַקסען העל־רויטע יאגדעס עהנליך צו פּאַזיומקעס].

straw'berry-vine *n.* (סטראָה'-בער-אי-וואַין) די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואַק־סען פּאַזיומקעס אדער רויטע יאגדעס.

straw'board *n.* (סטראָה'-באָורד) די־קעם קארטאָן־פּאפּיער געמאכט פון שטרוי.

straw bond (סטראָה באָנד) א שטרוי־ענער וועקסעל, א וועקסעל אדער אבליגאַ־ציע, וואס איז אונטערגעשריעבען פון א מענשען, וועלכע קען ניט בעצאָהלען [ווי למשל, איינער איז ערב פאר א חוב מיט זיין הויז און אין דער ווירקליכקייט האט ער גאר קיין הויז ניט].

straw'-built *a.* (סטראָה'-בילט) נעבויט פון שטרוי, א שטרויענער.

straw'-col'or *n. and a.* (סטראָה'-קאָל'-אר) א שטרוי־קאָליר; פון א שטרוי־קאָליר. ז. איל. *"Colors"*

straw'-col'ored *a.* (סטראָה'-קאָל'-ארד) פון א שטרוי־קאָליר; מיט א בלייך־געלבער פארב.

straw′-cut′ter *n.* (סטראָה׳-קאַט׳-ער) אַ שטרױ־שנײַדער, אַ שטרױ־האַקער [אַ האַק־מעסער צו מאַכן סעטשקע פֿון שטרױ].

straw hat (סטראָה העט) אַ שטרױענער הוט.

straw′-house *n.* (סטראָה׳-האַוס) אַ שטאַל אָדער שפּײַכלער צו־האַלטן שטרױ.

straw′like *a.* (סטראָה׳-לײַק) װי שטרױ; שטרױ־עהנליך.

straw′-necked *a.* (סטראָה׳-נעקט) װאָס האָט שטרױ־עהנליכע פֿעדערן אױף׳ן האַלז [װעגן געװיסע פֿױגלען].

straw′-nee′dle *n.* (סטראָה׳-ניע׳דל) אַ לאַנגע דינע נאָדעל צו נעהען שטרױ [אין דער פֿאַבריקאַציאָן פֿון שטרױ־הימ].

straw′-ride *n.* (סטראָה׳-ראַיד) אַ שפּאַצ־ציער־פֿאָהר אין אַ דאָרף אױף אַ װאָגן שטרױ.

straw vote (סטראָה װאָוט) פּראָבע־װאָהל־לען צװישען אַ קלײנער גרופּע מענשען.

straw′-wine *n.* (סטראָה׳-װאַין) װײַן געמאַכט פֿון װײַנטרױבען װאָס זײַנען גע־טריקענט אױף דער זון [די װײַנטרױבען װערען געטריקענט אױף פֿאַנאַנדערגע־שפּרײטער שטרױ].

straw′-worm *n.* (סטראָה׳-װאָירם) די לאַרװע אָדער דאָס װערימעל פֿון דעם װאַסער־מאָטען־פֿליגעלע. ז. *caddice*

straw′y *a.* (סטראָה׳-אי) שטרױאיג, װי שטרױ, שטרױ־אַרטיג; פֿון שטרױ, אַ שטרױענער.

stray *v., a. and n.* (סטרײ) װאַנדערען, אירען, בלאָנדזשען; זיך פֿעראירען, פֿער־בלאָנדזשען; פֿערקריכען אין אַ זײַט, אָב־װײַכען פֿון גראַדען װעג, אַראָבגעהן פֿון דרך הישר; פֿעראירט, פֿערבלאָנדזשעט; צופֿעליג, ניט רעגולאַר; אַ פֿערבלאָנדזשע־טע בהמה; אַ פֿעראירטער; דאָס װאַנדע־רען, דאָס בלאָנדזשען.

strayed *a.* (סטרײד) װאַנדערענד, פֿער־בלאָנדזשעט.

stray′er *n.* (סטרײ׳-ער) אײנער װאָס בלאָנדזשעט, אַ װאַנדערער.

streak *n. and v.* (סטריעק) אַ שטריך, אַ שטרײף, אַ ליניע; אַ כאַראַקטעריסטי־שער שטריך, אַ צײכען; אַ כאַראַקטער־צוג; אין מינעראַלאָגיע — דער קאָליר פֿון די־נעם פּולװער פֿון אַ מינעראַל, װי ער צײגט זיך אַרױס, װען מען קריצט אױף איהם אַ ליניע אָדער װען מען רײַבט איהם אי־בער אַ האַרטער ניט גלאַטער פֿלעכע; צײ־כענען אַ שטרײף אָדער ליניע, מאַכען אַ שטריך; זיך ציהען אין אַ ליניע אָדער שטרײף [װי אַ ראַקעט אָדער אַ פֿאַלנ־דער שטערן].

streaked *a.* (סטריעקט) מיט שטריכען אָדער שטרײפֿען.

strea′kiness *n.* (סטריע׳-קי-נעס) בע־דעקט מיט שטריכען אָדער שטרײפֿען.

strea′king *n.* (סטריע׳-קינג) אַ שטריך, אַ שטרײף.

streak of luck (סטריעק אָװ לאַק) אַ ביסעלע גליק; אַ גליקליכער צופֿאַל.

strea′ky *a.* (סטריע׳-קי) שטרײפֿיג, גע־שטרײפֿט, מיט שטרײפֿען אָדער שטריכען; ניט מיט גלײַכע אײַנענשאַפֿטען; פֿערשיע־דענאַרטיג לױט׳ן כאַראַקטער.

stream *n. and v.* (סטריעם) אַ שטראָם, אַ טײַכעל, אַ באַך; אַ שטרעמונג [אַ גרױסע מאַסע װאַסער אָדער לופֿט, װאָס בעװעגט זיך אין אַ געװיסער ריכטונג]; דער פֿלוס, דער לױף; דאָס פֿליסען; דאָס שטראָמען; שטראָמען, פֿליסען; אַרױס־שטרעמען; פֿערגיסען, אַרױסלאָזען אַ שטראָם [װי פֿון טרעהרען]; װעהען, פֿלאַטערען אין דעם לופֿט־שטראָם [װי אַ פֿלאַג]; מאַכען פֿלאַטערען; זיך בעװעגען אין דער פֿאָרם פֿון אַ ליכט־שטרײף [װי אַ מעטעאָר אָדער פֿאַלענדער שטערן].

stream a buoy (סטריעם עַ באָי) אַראָב־לאָזען אין װאַסער אַ באָיע אָדער אַנקער־צײכען [דאָס שטיק האָלץ װאָס איז צו־געבונדען צום אַנקער צו צײגען װאו ער ליגט].

stream′-an′chor *n.* (סטריעמ׳-ענ׳-קאָר) אַ װאָרף־אַנקער [אַ מין אַנקער פֿון אַ שיף].

stream′-ca′ble *n.* (סטריעמ׳-קײ׳בל) אַן אַנקער־קײט.

stream′-clock *n.* (סטריעמ׳-קלאָק) אַן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקײט פֿון דעם בלוט־שטראָם אין די אָדערן.

strea′mer *n.* (סטריע׳-מער) אַ לאַנגע פֿלאַטערענדע זאַך [װי אַ באַנד װאָס פֿלאַ־טערט אין דער לופֿט]; אַ לאַנגער שמאָ־לער פֿלאַג; אַ פֿאָהן; אַ פֿלאַמענדער שטראָם װאָס פֿליסט אין דער הױך [װי בײם נאָרדליכען ליכט־שטראָם]; אײנער װאָס װאַשט צין־ערץ [ז. *streaming*].

stream′ful *a.* (סטריעמ׳-פֿול) פֿול מיט שטראָמען; פֿול מיט טײַכלעך.

stream′-ice *n.* (סטריעמ׳-אײס) שטיקער אײַז אָדער קריהעס װאָס װערען געטראָ־גען מיט׳ן שטראָם פֿון טײַך.

strea′miness *n.* (סטריע׳-מי-נעס) דאָס זײַן פֿול מיט שטראָמען; דאָס אַרױסלאָ־זען פֿיעל שטראַמען [װי פֿון ליכט־שטראַה־לען].

strea′ming *n. and a.* (סטריע׳-מינג) דאָס אָבװאַשען צין־ערץ פֿון די ברעקלעך פֿעלזען און שטײנער, מיט װעלכע די ערץ איז געװען פֿעראײניגט; אַרױסשטרעמענד מיט ליכט־שטראַהלען [װעגען געװיסע עמ־בלעמען אָדער צײכענס אױף אַ שילד].

stream′let *n.* (סטריעמ׳-לעט) אַ קלײ־נער שטראָם, אַ טײַכעלע.

stream′ling *n.* (סטריעמ׳-לינג) ז. *streamlet*

stream′-tin *n.* (סטריעמ׳-טין) װאַש־צין [צין־ערץ װאָס מען בעקומט פֿון אָבװאַ־שען עס פֿון די ברעקלעך פֿעלזען און שטײ־נער, מיט װעלכע זי איז געװען פֿעראײ־ניגט].

strea′my *a.* (סטריע׳-מי) שטראָמענד; פֿול מיט שטראָמען אָדער טײַכען; אַרױס־לאָזענדיג שטראַהלען; שטראַהל־עהנליך.

streel *v.* (סטריעל) שטראָ־נאַכשלעפּען; מען.

Street (the) (סטריעט) [אַ גאַס, די גאַס] די װאָל־סטריט אין ניו יאָרק, װאו עס איז דער פֿינאַנציעלער צענטער].

street *n.* (סטריעט) אַ גאַס; אַ דורכ־גאַנג; די אײנװאױנער פֿון אַ גאַס בכלל.

street′-boy *n.* (סטריעט׳-באָי) אַ גאַסען־יונג.

street bro′ker (סטריעט בראָו׳-קער) ז. *curbstone broker*

street′-car *n.* (סטריעט׳-קאַר) אַ טראַמ־װאַי־װאַגאָן, אַ טראַמװאַי, אַ װאַגאָן פֿון אַ שטאָדטישער אײַזענבאַהן.

street′-clean′er *n.* (סטריעט׳-קליע׳-נער) אַ גאַסען־רײניגער.

street′-door *n.* (סטריעט׳-דאָור) די גאַס־טהיר, די טהיר פֿון אַ הױז װאָס עפֿענט זיך צו דער גאַס.

stree′ted *a.* (סטריע׳-טעד) מיט גאַסען.

street′-or′derly *n.* (סטריעט׳-אָהר׳-דער-לי) אײנער װאָס איז אַנגעשטעלט צו האַלטען רײן די גאַס, אָבראַמענדיג שנעל די אַנגעװאָרפֿענע שמוץ מיט אַ קלײנעם בערשטעל און מיט אַ זעקעל.

street′-rail′road *n.* (סטריעט׳-רײל׳-ראָוד) אַ גאַסען־אײַזענבאַהן, אַ שטאָדט־באַהן, אַ טראַמװאַי.

street′-swee′per *n.* (סטריעט׳-סװױ׳-פּער) אַ גאַסען־קעהרער, אַ גאַסען־רײניגער; אַ מאַשין צו קעהרען די גאַסען.

street′-walk′er *n.* (סטריעט׳-װאָהק׳-ער) אַן אַרומגעהער איבער די גאַסען, אַ פֿוס־געהער; אַ פּראָסטיטוטקע װאָס געהט אַרום איבער די גאַסען.

street′ward *a. and adv.* (סטריעט׳-װאָרד) װאָס איז צו דער גאַס צו; צו דער גאַס צו.

street′-wash′er *n.* (סטריעט׳-װאָש׳-ער) אַ פֿאַס װאַסער װאָס װערט געפֿיהרט אױף אַ װאָגען צו בעגיסען די גאַס.

strel′itz *n.* (סטרעל׳-איטס) אַ מין דײ־טשער לײַװענט; אַ סאָלדאַט פֿון דעם צאַר׳ס לײב־װאַך אַמאָל אין רוסלאַנד, װאָס איז פֿון פּעטער דעם ערשטען אָבגעשאַפֿט געװאָרען.

strength *n.* (סטרענגטה) קראַפֿט [פֿיזישע אָדער גײסטיגע]; כח; שטאַרקײט; קרעפֿ־טיגקײט; פֿעסטקײט; מאַכט; מעכטיג־קײט; די טרופּען־צאָהל, די שטרײט־כּחות [פֿון אַן אַרמײע אָדער פֿון אַ פֿלאָ־טע].

strength′en *v.* (סטרענגטהען) שטאַרקען, שטאַרק מאַכען; פֿערשטאַרקען, בעפֿעסטי־גען; בעקרעפֿטיגען, בעשטעטיגען; שטאַרק װערען; זיך בעפֿעסטיגען.

strength′ener *n.* (סטרענגטה׳נ-ער) אַ בערשטאַרקער; אַ שטאַרקונג; עפּעס װאָס שטאַרקט; אַ שטאַרקונגס־מיטעל.

strength′ening *a. and n.* (סטרענגטה׳נ-אינג) פֿערשטאַרקענד; אַ פֿערשטאַרקונג.

strength′ful *a.* (סטרענגטה׳-פֿול) פֿול מיט קראַפֿט; שטאַרק, קרעפֿטיג.

strength′fulness *n.* (סטרענגטה׳-פֿול-נעס) דאָס זײַן פֿול מיט קראַפֿט; שטאַר־קײט, קרעפֿטיגקײט.

streng′thing *n.* (סטרענג׳-טהינג) אַ פֿערשטאַרקונג.

strength′less *a.* (סטרענגטה׳-לעס) אָהן כח, קראַפֿטלאָז, שװאַך.

strength of a cur′rent (סטרענגטה אָװ ע קאַר׳-ענט) די שטאַרקײט פֿון אַן עלעקטרישען שטראָם [די מאָס עלעקטרי־ציטעט װאָס פֿליסט אין אַ צײט־אײנהײט, געװעהנליך אין אַ סעקונדע].

strength of mate′rials (סטרענגטה אָװ מע-טי׳-רי-עלז) די פֿעסטיגקײט פֿון מאַטעריאַלען.

strength of mind (סטרענגטה אָװ מאַינד) דענקונגס־קראַפֿט, דענקונגס־פֿעהיג־קײט.

streng′thy *a.* (סטרענג׳-טהי) קרעפֿטיג, שטאַרק.

strenuos′ity *n.* (סטרענ׳-יו-אָס׳-אי-טי) העפֿטיגקײט; אײפֿריגקײט; ערנסטקײט; מוטיגקײט, טיכטיגקײט; אַ שפּאַנענדער עפּעקט.

stren′uous *a.* (סטרענ׳-יו-אַס) ענער־גיש, טהעטיג, פֿלײסיג, טיכטיג, מוטיג; ערנסט, אײפֿריג; העפֿטיג, שטאַרק.

stren′uously *adv.* (סטרענ׳-יו-אַס-לי) מיט מוטה, מיט אײפֿער, מיט האַרץ; ענערגיש, טהעטיג, טיכטיג.

stren′uousness *n.* (סטרענ׳-יו-אַס-נעס) מוטיגקײט, בעהאַרצטקײט; אײפֿריגקײט, טהעטיגקײט, פֿלײסיגקײט, טיכטיגקײט.

strepito′so *adv.* (סטרעפּ-אי-טאָו׳-סאָו)

אין מוזיק — אויף א רעש'יגען, טומעלדיגען אדער העפטיגען שטייגער.

strep'itous *a.* (סטרעפ'־אי־טאס) רעש'יג, טומעלדיג.

stress *n. and v.* (סטרעס) קראפט; אנשטרענגונג, שפאנונג; אנשטרענגונגסקראפט; דרוק, דראנג; נאכדרוק; וויכטיגקייט; דער אקצענט אדער די בעטאנונג [דאס אנדריקען א געוויסע זילבע פון א ווארט מעהר אלס די אנדערע]; שטעלען דעם אקצענט, בעטאנען; אונטערווארפען צו אן אנשטרענגונג אדער שפאנונג.

stress'less *a.* (סטרעס'־לעס) אהן אן אקצענט.

stretch *v. and n.* (סטרעטש) ציהען, שטרעקען; אויסברייטען, אויסדרעהנען, אויסציהען, פאנאנדערציהען; אנשטרענגען, אנציהען; איבערטרייבען, פערגרעסערען; זיך אויסציהען, זיך פאנאנדערציהען; זיך אויסשטרעקען, זיך אויסברייטען; ווערען געראם; אויפהענגען אויף דער תליה; איבערטרייבען, מגזם זיין; זעגלען אונטער'ן ווינד מיט אלע זעגעל; זיך אנשטרענגען מיט אלע כחות ביים לויפען; אן אויסשטרעקונג אדער אויסציהונג; א שטארקע אנשטרענגונג אדער שפאנונג; א שטרעקע, א מרחק; א שטח; אן אונטערבראכענער משך פון צייט; א ריכטונג, א קורס; א שפרונג אדער לויף ווי פון א חיה; א יאהר געפענגניס [אויף דער שפראך פון גנבים].

stretch a point (סטרעטש ע פאינט) איבערטרעטען די גרענעץ; אריבערכאפען די מאס.

stretch'er *n.* (סטרעטש'־ער) אן אויסשטרעקער, אן אויסציהער; א געצייג וואס דיענט צום אויסציהען אדער אויסשטרעקען; א טראג־בעטעל [צו טראגען פערוואונדעטע אדער טויטע]; א קווער־ברעט אין א שיפעל צו האלטען די פיס; א ציעגעל וואס ליעגט פאר לענג אין דער וואנד; א קווער־לייסט צווישען די פיס פון א שטוהל; אן אונטערשט ברעט אין א טיש צו פערפעסטיגען די פיס פון טיש און וואס דיענט אלס פאליצע צום אוועקשטעלען א בלומען־קארב, ביכער אדער עטוואס אנדערש; א פערבינדונגס־שטאנג אין א ראהם; א גרויסע גוזמא אדער איבערטרייבונג, א ליגען.

stretch'-hal'ter *n.* (סטרעטש'־האהל'־טער) איינער וואס דארף געהאנגען ווערען; א לומפ, א שורקע.

stretch'ing *a. and n.* (סטרעטש'־אינג) אויסציהענד, אויסשטרעקענד, פאנאנדערציהענד; דאס אויסציהען, דאס אויסשטרעקען, דאס פאנאנדערציהען.

stretch'ing-frame *n.* (סטרעטש'־אינג־פריים) א פערשפין־מאשין [א מאשין וואס ציהט פאנאנדער בוימוואל פארבערייטענדיג עס צום שפינען]; א ראהם אויף וועלכען געקראכמאלעטע זאכען ווערען אנגעצויגען צום טריקענען.

stretch'ing-machine' *n.* (סטרעטש'־אינג־מע־שין') א פערשפין־מאשין. ז. *stretching-frame*.

stretch out (סטרעטש אוט) ברייט פאנאנדערנעהמען די רודערס אום צו טרייבען דאס שיפעל שנעלער; אויסציהען.

stretch'y *a.* (סטרעטש'־אי) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען, וואס קען זעהר שטארק אויסגעצויגען ווערען; וואס ציהט זיך [ווי פון מיעדקייט אדער פון שלאף].

strew *v.* (סטרוה) אויסשטרייען, בעשטרייען; בעשיטען; אויסשיטען; פאנאנדערשיטען; בעשפרענקלען.

strew'ing *n.* (סטרוה'־אינג) עטוואס מיט וואס מען בעשטרייט; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטרייט אדער פאנאנדערגעשאטען.

strew'ment *n.* (סטרוה'־מענט) דאס שטרייען אדער אויסשטרייען; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטרייט אדער פאנאנדערגעשאטען.

stri'a *n.* (סטראי'־א) אין אנאטאמיע, זאאלאגיע און באטאניק — א שטרייף, א שטריך, א ליניע; א ריץ; אין ארכיטעקטור — א רינג פון א זייל וועלכער געפינט זיך צווישען צוויי רינגען־פערמיגע פערטיעפונגען; א שטריך, א שטרייף.

stri'æ *n.* (סטראי'־אי) שטרייפען, שטריכען; די ליכט־שטרייפען וואס בילדען זיך ווען אן עלעקטרישע ענטלאדונג אדער פונק געהט דורך א לופט־אויסגעפומפטען רעהרעל [ווי דאס גייסלערשע רעהרעל].

stri'ate *a. and v.* (סטראי'־אייט) געשטרייפט, מיט שטריכען; וואס האט די פארם פון א פאדים; מאכען אין שטריכען אדער שטרייפען.

stri'ated *a.* (סטראי'־איי־טעד) געשטרייפט, מיט שטריכען.

stri'ately *adv.* (סטראי'־אייט־לי) מיט שטרייפען אדער שטריכען; געשטרייפט.

stria'tion *n.* (סטראי־איי'־שאן) שטרייפונג; געשטרייפטקייט; דאס זיין אין שטרייפען, שטריכען אדער אין ריצען; א שטרייף, א שטריך, א ריץ.

stri'ature *n.* (סטראי'־ע־טשור) ז. *striation*.

strick *n.* (סטריק) אן אבשטרייך־האלץ [אזא פלאכעס שטיק האלץ וואס ווערט בענוצט אבצושטרייכען תבואה אין א מאס צו מאכען גלייך מיט די ברעגען]; א בינטעל בעארבייטעטע פלאקס.

strick'en *a.* (סטריקן) געשלאגען, געשטויסען; געטראפען; בעפאלען; ווייט אוועק.

strick'le *n.* (סטריקל) אן אבשטרייך־האלץ [אזא האלץ אבצושטרייכען תבואה אין א מאס צו מאכען גלייך מיט די ברעגען]; א שטרייך־האלץ [אזא לאפעטקע צו פוצען פלאקס]; א שלייף־ברעטעל צום שארפען מעסערס; אזא ברעטעל וואס מעטאלגיסער בענוצען אבצוגלייכען די פורעמס.

strict *a.* (סטריקט) שטרענג; אבסאלוט; גענוי, פינקטליך; פעסט, ענג; אינטים.

strict construc'tionist (סטריקט קאנ־סטראק'־שאנ־איסט) איינער וואס פאדערט, אז די געזעצען אדער די קאנסטיטוציאן זאלען אויסגעטייטשט ווערען שטרענג לויט דעם געשריבענעם בוכשטאב; אין דער אמעריקאנער געשיכטע — אן אנהענגער פון א פארטיי וואס פאדערט, אז די קאנסטיטוציאן בנוגע צו די איינצעלנע שטאאטען זאל אויסגעטייטשט ווערען שטרענג לויט דעם געשריבענעם בוכשטאב.

strict'ly *adv.* (סטריקט'־לי) פינקטליך, גענוי; שטרענג; בעשטימט, פאזיטיוו; דורך און דורך, אויסשליסליך; אויסדריקליך.

strict'ness *n.* (סטריקט'־נעס) שטרענגקייט; גענויאיגקייט, פינקטליכקייט.

strict sense (סטריקט סענס) די שטרענגע אדער גענויע בעדייטונג [פון א ווארט אדער פון אן אויסדרוק].

stric'ture *n.* (סטריק'־טשור) א קראנקהאפטע צוזאמענציהונג פון וועלכען עס איז קאנאל אין קערפער; א שארפע קריטיק, א שטרענגע קריטישע בעמערקונג.

strid'den (סטרידן) געטראטען אדער געשריטען מיט ברייטע טריט. ז. *stride*.

stride *v. and n.* (סטראיד) שטעלען גרויסע טריט, שרייטען מיט גרויסע טריט; אריבערשפרייזען מיט איין טריט; זיצען אדער שטעהן מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; א גרויסער טריט; א גרויסער שפרייז.

stri'dent *a.* (סטראי'־דענט) גרילצענד [ווענען א קלאנג אדער שטימע].

stri'dently *adv.* (סטראי'־דענט־לי) גרילצענדיג.

stri'dor *n.* (סטראי'־דאר) א גרילץ.

strid'ulant *a.* (סטריד'־יו־לענט) ז. *stridulous*.

strid'ulate *v.* (סטריד'־יו־לייט) גרילצען; סקריפען.

stridula'tion *n.* (סטריד־יו־ליי'־שאן) דאס גרילצען, דאס סקריפען; א גרילץ.

strid'ulator *n.* (סטריד'־יו־ליי־טאר) א גרילצענדער אדער סקריפענדער אינזעקט.

strid'ulatory *a.* (סטריד'־יו־ליי־טא־רי) ז. *stridulous*.

strid'ulous *a.* (סטריד'־יו־לאס) גרילצענד; סקריפענד.

strife *n.* (סטראיף) א בעשטרעבונג; א שטרייט; א קאמפף; א קריעג, א מחלקה; א וועט־שטרייט.

strife for life (סטראיף פאר לאיף) דער קאמפף פאר'ן לעבען, דער קאמפף פאר דער עקזיסטענץ.

strife'ful *a.* (סטראיפ'־פול) שטרייטיג, קריעגעריש; ווידערשפרעכענד, ווידערשטרעבענד.

strig *n. and v.* (סטריג) דאס פיסעל אדער דאס שטענגעל פון א בלום אדער בלעטעל; אבשניידען אדער אראבנעהמען דאס פיסעל אדער דאס שטענגעל פון א בלום אדער בלעטעל.

stri'ga *n.* (סטראי'־גא) אין באטאניק — א בעוואקסונג ווי פון שטייפע שפיציגע האר; אין זאאלאגיע—א שטריך אדער שטרייף.

strig'il *n.* (סטרידזש'־איל) א לייב־קראצער [אזא אינסטרומענט פון מעטאל, ביין אדער הארן וואס פלעגט אין אלטערטום בענוצט ווערען צו קראצען דאס לייב אין באד].

strig'ilose *a.* (סטרידזש'־אי־לאוס) אין באטאניק — בעדעקט מיט קליינע שטייפע שפיציגע הערלעך.

strig'ine *a.* (סטרידזש'־אין) וואס איז ענליך צו אן אוילע אדער סאווע [אזא נאכט־פויגעל].

stri'gose *a.* (סטראי'־גאוס) אין באטאניק—בעדעקט מיט שפיציגע שטייפע האר; מיט דינע שטריכען אדער שטרייפען [ווענען דעם אויסזעהן פון געוויסע אינזעקטען].

stri'gous *a.* (סטראי'־גאס) ז. *strigose*.

strike *v. and n.* (סטראיק) שלאגען; שטויסען; קלאפען; זיך אנקלאפען, זיך אבשלאגען; זיך אנשטויסען; דורכקלאפען, דורכשטויסען אדער דורכשטעכען; שטרייקען [סטרייקען], אבשטעלען די ארבייט; ארויסקומען פלעצליך מיט א דרינגענדען פערלאנג; אנצינדען; אנצינדען דורך א קלאפ אדער רייב; אנצינדען אן עלעקטרישען בוינען־לאמפ דורך פאנאנדעררוקען די קויהלען־שטיפטען; אבהאקען; אויסקלאפען, אויסשלאגען, אויסדריקען, אויסשטעמפלען; אריינקלאפען, אריינשלאגען; אויסמעקען, אויסשטרייכען; אנגרייפען; קעמפפען; ערשיינען פלעצליך אדער אונערווארטעט; אראבלאזען דעם זעגעל אדער פלאג ביים אונטערגעבען זיך צום שונא; זיך אונטערגעבען; בעריהרען; שטראנדען, ארויפלויפען אדער ארויפשטויסען זיך אויף א זאמד־ברעג אדער פעלז [ווענען א שיף]; גנב'ענען פון די קעשענעס [אויף

גנבים-שפראך]: זיך אנשטויסען פלוצום אן עטוואס; מאכען אן ענטדעקונג, געפינען; זיך איינווארצלען, לאזען ווארצלען; זיך אנקלאפען אדער בעפעסטיגען צו שטיינער אדער מושלען [וועגען אויסטערס]; בעדיענען אן אפיציער [אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; דורכגעזאלצען ווערען, דורכגענומען ווערען מיט זאלץ [ווי א הערינג]; אבגעהן, אבבלאקירען [וועגען פארבען]; טרעפען ווי מיט א שלאג; אבשטרייכען אדער גלייך מאכען מיט די ברעגעס [וועגען א מאס תבואה]; אראבבריסען, אראבנעהמען, אוועקנעהמען פון ארט; אריינגיסען אין קיהל-געפעס [וועגען צוקערזאפט אדער סיראפ ביים פאבריצירען צוקער]; אריינפאלען אין געדאנק, ארויפקומען אויף דער מחשבה; מאכען א שטארקען איינדרוק; ערשיינען, אויסזעהן; צאפען משקה [ווי פון א פאס]; צוקלאפען [ווי ביים אבשליסען א מסחר]; בעשליסען, בעשטימען, אבמאכען; מאכען א שטריך אדער ליניע אויף א שטיק צייג דורך אן אנגעצויגענעם קרייד-פאדים [זוי די שניידערס טהוען עס]; אריינשטעכען א הארפון אין א וואלפיש; פערטשעפען א פיש מיט'ן האטשעק, ווען ער האט אליין זיך ניט פערטשעפעט אן איהם; אננעהמען [א פאזע, א מיענע, א שטעלונג א. ד. ג.]; אנפאנגען [ווי א בעוועגונג]; נעהמען א געוויסע ריכטונג [וועגען די געאלאגישע שיכטען]; א קלאפ, א שטויס; א שטרייק [סטרייק], אן ארבייטס-אבשטעלונג פאר געוויסע פאדערונגען; אן אבשטרייך-העלץ [ז. *strickle*]; אן אונערווארטעטע ענטדעקונג פון מעטאל-ערץ אין א מינע; אן אונערווארטעטער ערפאלג; אן ענגלישע טרוקען-מאס [ווי פאר תבואה] וואס איז אן ערך גלייך צו צוויי בושעל; א בינטעל בעארבייטע פלאקס; א האקען אדער קרוק אין א מעטאל-גיסעריי אויפצוהויבען די שטיקער מעטאל; די מאס סיראפ וואס ווערט אין דער צוקער-פאבריקאציאן מיט איין מאל אריינגעגאסען אין קיהל-געפעס; די מאס צוקער וואס ווערט אויסגעקאכט אדער קריסטאליזירט מיט איין מאל; אין ביים-באל-שפיעל — אן אונערפאלגרייכער פערזוך פון דעם באל-שלעגער א קלאפ צו טהאן דעם באל; א באל וואס ווערט אזוי געווארפען דאס דער באל-שלעגער דארף פראבירען איהם א קלאפ טהאן; א פולע מאס [בעזאנדערס וועגען דער מאס מאלץ וואס דארף אריינגעטהאן ווערען אין ביער]; די סומע מינץ [מעטאל-געלד] וואס איז געפרעגט [געשטעמפעלט] געווארען מיט איין מאל; אין אמעריקאנער פאליטיק — א געזעץ-פראיעקט, וואס ווערט אריינגעטראגען אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט מיט דעם ציעל ניט דורכצופיהרען איהם, נאר כדי דער צד, וואס ווערט אנגעגריפען דורך דיעזען געזעץ, זאל געבען לא יחרץ-געלד, אום דער געזעץ-פראיעקט זאל ניט דורכגעהן.

strike a bal'ance (סטראיק ע בעל'-ענס) אונטערציהען דעם סך הכל פון די איינגאהמען און אויסגאבען; אונטערציהען די אונטערשטע שורה.

strike a bar'gain (סטראיק ע באר'-גיין) "צוקלאפען". שליסען א מסחר.

strike a lead (סטראיק ע ליעד) זיך אנשטויסען אין א מינע אויף א קוועלע פון מעטאל-ערץ; אריינטרעטען אין אן ערפאלגרייכער אונטערנעהמונג.

strike a light (סטראיק ע לאיט) אנצינדען פייער, מאכען ליכטיג.

strike amain' (סטראיק ע-מיין') שנעל אדער פלוצום אראבלאזען די זעגלען אדער דעם פלאג פון א שיף.

strike an an'swer (סטראיק ען ענ'-סער) אויסשטרייכען אדער אויסמעקען אן ענטפער אלס ניט ריכטיג אדער אונגעניגענד.

strike an at'titude (סטראיק ען עט'-אי-טיוד) אננעהמען א טעאטראלישע פאזע.

strike asun'der (סטראיק ע-סאנ'-דער) פאנאנדערשפאלטען אדער פאנאנדערהאקען אין צווייען.

strike at (סטראיק עט) אנגרייפען; א קלאפ טהאן; ציעלען זיך א קלאפ צו-טהאן.

strike back (סטראיק בעק) געבען א פאטש פאר א פאטש.

strike blind (סטראיק בלאניד) שלאגען מיט בלינדקייט; בלינד מאכען.

strike'-block *n.* (סטראיק'-בלאק) א קורצער פוגען-הובעל.

strike dead (סטראיק דעד) טויט שלאגען.

strike down (סטראיק דאון) אנידערווארפען, ווארפען צו דער ערד.

strike fire (סטראיק פאיר) ארויסקלאפען פייער [מאכען פייער דורך קלאפען אדער רייבען].

strike for (סטראיק פאר) זיך פלעצליך א לאז טהאן; זיך בעגעבען [ערגעץ-וואו].

Let us **strike for** the rear car.

strike from (סטראיק פראם) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

strike fund (סטראיק פאנד) א שטרייק-קאסע [א קאסע פון וועלכער עס ווערט געגעבען שטיצע צו שטרייקענדע ארבייטער].

strike hands (סטראיק הענדז) זיך געבען די הענד.

strike home (סטראיק האום) טרעפען אין סאמע אויג; טרעפען אין ריכטיגען פונקט.

strike in (סטראיק אין) מאכען אן ענערגישע בעוועגונג אדער אנשטרענגונג; זיך אריינמישען אין די רייד, אונטערברעכען; אנפאנגען; צושטעהן, זיך פעראייניגען; אנקומען, צושווימען צום ברעג [וועגען פיש].

strike in'to (סטראיק אינ'-טו) זיך אריינרייסען, זיך אריינברעכען; אריינלויפען מיט האסט.

strike meas'ure (סטראיק מעזש'-אור) אבשטרייכען דאס איבעריגע פון א מאס תבואה; מאכען א פולע מאס [ניט מעהר און ניט ווייניגער ווי די מאס ענטהאלט].

strike of day (סטראיק אוו דיי) דער אויסברוך פון טאג; בעגינען.

strike off (סטראיק אף) 1. אויסמעקען, אויסשטרייכען; 2. אראבציהען, אראברעכענען; 3. אראבהאקען, אראבקלאפען; 4. אבדרוקען.

1. **Strike off** this item from the bill. 2. The bookkeeper **strikes off** the interest on the debt. 4. The publisher was requested to **strike off** two thousand copies of the book.

strike oil (סטראיק אויל) ענטדעקען א קוועלע פון פעטראלעאום [קעראסין]; זיך אנשטויסען אויף א גליק.

strike one luck'y (סטראיק הוואן לאק'-אי) "צוגעקלאפט" [אן אויסדרוק ביים שליסען א מסחר, ווען מען גיט זיך די הענד].

strike one's fan'cy (סטראיק הוואנז פענ'-סי) געפעלען ווערען; פארקומען אלס בעקאנט.

strike'-or-si'lent *n.* (סטראיק'-אהר-סאי'-לענט) דער טייל פון א זייגער, וואס ברייגנט דעם שלאג-מעכאניזם אין בעוועגונג און שטעלט איהם אב.

strike out (סטראיק אוט) 1. ארויסשלאגען, ארויסקלאפען; 2. אויסמעקען, אויסשטרייכען; 3. ערפינדען; מאכען אויף שנעל א פלאן; 4. אין בייסבאל-שפיעל — ארויסשלאגען פון קאן [ווי דער באל-ווארפער דעם באל-שלאגער, ווען עס האט זיך איהם א געוויסע צאהל מאל ניט איינגעגעבען אבצושלאגען דעם באל]; 5. אין פויסטען-קאמפף — דערלאנגען א קלאפ אויסשטרעקענדיג די האנד פון שולטער אויס; 6. נעהמען א געוויסע ריכטונג.

3. He was ordered to **strike out** a new plan to finance the company. 4. The pitcher **struck out** three men in succession.

strike'-pay *n.* (סטראיק'-פיי) שטרייק-אויסצאהלונג [שטרייק-אונטערשטיצונג וואס א טרייד-יוניאן אדער געווערקשאפט צאהלט אויס צו שטרייקענדע ארבייטער].

stri'ker *n.* (סטראי'-קער) איינער אדער עטוואס וואס קלאפט אדער שלאגט; א שלאגער; א שלאג-האמער; א שטרייקער, אן ארבייטער וואס שטעלט אב די ארבייט; א סאלדאט אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז אנגעשטעלט אלס א דיענער ביי אן אפיציער; אין אמעריקאנער פאליטיק — איינער וואס טראגט אריין אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט א נייעם געזעץ-פראיעקט מיט דעם ציעל ניט דורכצופיהרען איהם, נאר כדי דער צד, וואס ווערט אנגעגריפען דורך דיעזען געזעץ, זאל אבצאהלען לא יחרץ-געלד, אום דיעזער געזעץ-פראיעקט זאל ניט דורכגעהן.

strike root (סטראיק רוהט) ארויסלאזען ווארצלען; איינווארצלען זיך; זיך בעפעסטיגען.

strike sail (סטראיק סייל) אראבלאזען פלוצום די זעגלען.

strike short (סטראיק שאהרט) ניט טרעפען, ניט ערגרייכען דעם ציעל.

strike soun'dings (סטראיק סאונ'-דינגז) דערגרונטעווען די טיעפקייט פון ים [מיט א זינק-בליי].

strike ter'ror (סטראיק טער'-אר) אנווארפען א שרעק.

strike up (סטראיק אפ) אנפאנגען זינגען אדער שפיעלען; זיך איינינגען אין דורכפיהרען עפעס.

stri'king *a. and n.* (סטראי'-קינג) אויפפאלענד, איבערראשענד, מערקווירדיג; דאס קולטיווירען פלאנצען דורך איינווארצלען אבגעשניטענע צווייגלעך; אין ארכיטעקטור — דאס צונעהמען דעם צענטער, אויף וועלכען עס איז געווען געבויט אן ארקע אדער בויגען.

stri'kingly *adv.* (סטראי'-קינג-לי) אויף אן אויפפאלענדען אופן; איבערראשענד, מערקווירדיג.

stri'kingness *n.* (סטראי'-קינג-נעס) דאס זיין אויפפאלענד, דאס זיין איבערראשענד, מערקווירדיגקייט.

stri'king resem'blance (סטראי'-קינג רי-זעמ'-בלענס) אן אויפפאלענדע עהנליכקייט, א מערקווירדיגע עהנליכקייט.

string *n. and v.* (סטרינג) א שנור; א שנירעל, א באנד, א בענדעל, א שטריקעל; א שטריקעל פון א שיס-בויגען; א סטרונע; אן אדער [פאזער, פיבר אדער פאדים] פון א פלאנצע; א פלאנצען-אדער; אן ערץ-אדער; א גאנג, א רייה, א שורה; זאכען וואס זיינען אנגעצילעט אדער ארויפגעצויגען אויף א שנור; די צאהל געווינסען אין ביליארד; דער ערשטער קלאפ

אין ביליארד, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנפאנגען די שפיעל; ארויפציהען סטרונעס; אנציהען די סטרונעס, אנשטעלען דעם טאן פון א שטרייך-אינסטרומענט; אנציהען, מאכען שטייף; מאכען שטארק; צובינדען, אויפהענגען אדער בעפעסטיגען מיט א שטריקעל אדער בענדעל; צוזאמענבויגען א שיס-בויגען, אום אנצוציהען דאס שטריקעל; אויסציהען אין רייה אדער שורה; זיך ציהען אין א רייה אדער שורה; זיך ציהען ווי שנירלעך; ארויפציהען, ארויפצילען [ווי למשל, קארעלען]; ארויסנעהמען די אדערען אדער פשרים [פון פלאנצען]; מאכען א פראבע-קלאפ אין ביליארד-שפיעל, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנפאנגען דאס שפיעל.

string'-al'phabet *n.* (סטרינג'-על'-פע-בעט) א קניפלעך-אלף-בית [אן אלף-בית פאר בלינדע געמאכט אין דער פארם פון פערשיעדענע שלייפען און קנופען].

string'-band *n.* (סטרינג'-בענד) א מוזיק-קאפעלע וואס שפיעלט אויף שטרייך-אינסטרומענטען [אינסטרומענטען מיט סטרונעס].

string'-bark *n.* (סטרינג'-בארק) ז. ***stringy-bark***.

string'-beans *n.* (סטרינג'-ביענז) פאכאליעס וואס ווערען געקאכט מיט די שויטען [סטרוטשקעס].

string'-board *n.* (סטרינג'-באורד) א טרעפען-ברעט [א ברעט וואס האלט אונטער די טרעפ]; א ברעט, וואס דיענט אלס אונטערשפארע.

string'-course *n.* (סטרינג'-קאורס) אין ארכיטעקטור — א פלאכער שמאלער געזימס [מעהרסטענטייל אונטער פענסטער].

stringed *a.* (סטרינגד) מיט סטרונעס; ארויסגעבראכט דורך סטרונעס אדער שטרייך-אינסטרומענטען; פערבונדען.

strin'gency *n.* (סטרינ'-דזשענ-סי) 1 געדריקטקייט, געענגטקייט [אין געלד]; 2. שטרענגקייט.

1. There is a **stringency** in the money-market. 2. The **stringency** of the regulations was increased.

stringen'do *a.* (סטרינ-דזשענ'-דא) אין מוזיק — פערשנעלערענד דעם טעמפ.

strin'gent *a.* (סטרינ'-דזשענט) שטרענג; געדריקט, געענגט [אין געלד].

strin'gently *adv.* (סטרינ'-דזשענט-לי) אויף א שטרענגען אופן; געענגט [אין געלד].

strin'gentness *n.* (סטרינ'-דזשענט-נעס) ז. ***stringency***.

string'er *n.* (סטרינג'-ער) איינער וואס שטעלט אריין די סטרונעס אין א פיאנא; איינער וואס מאכט די שטריקלעך פאר א שיס-בויגען; איינער וואס צילעט אדער ציהט ארויף אויף א שנירעל; א האריזאנטאלער באלקען וואס פערבינדט די ענדען פון צוויי שטעהענדע באלקענס פון א הויז; א שוועל [א באלקען וואס ווערט געלעגט אין דער לענג, צו וועלכען מען בעפעסטיגט די שינען אדער רעלסען פון אן אייזענבאהן]; אן אונטערשטיצונגס-ברעט [הויפטזעכליך אזא וואס שטיצט די טרעפ פון א לייטער].

string'-gage *n.* (סטרינג'-גיידזש) א מאס צו מעסטען די לענג פון סטרונעס.

string'-halt *n.* (סטרינג'-האהלט) ז. ***spring-halt***.

string'iness *n.* (סטרינג'-אי-נעס) פעדימדיגקייט, פאזערדיגקייט.

string'less *a.* (סטרינג'-לעס) אהן סטרונעס.

string'-min'strel *n.* (סטרינג'-מינ'-סטרעל) א מינסטרעל וואס זינגט אונטער דעם אקאמפאנימענט פון א שטרייך-אינסטרומענט. ז. ***minstrel***.

string of cash (סטרינג אוו קעש) א שנור פון 500 ביז 1,000 אזעלכע קליינע כינעזישע קופערנע מטבעות, וועלכע זיינען געלעכערט און ווערען ארויפגעצויגען אויף א שנור.

string'-or'chestra *n.* (סטרינג'-אהר'-קעס-טרא) ז. ***string-band***.

string'-pea *n.* (סטרינג'-פיע) ארבעס וואס ווערט גענעסען מיט די שויטען [סטרוטשקעס].

string'-piece *n.* (סטרינג'-פיעס) דער אויבערשטער טייל פון א לייטער; דאס ברעט, אויף וועלכען עס שטיצען זיך די טרעפ; א האריזאנטאלער באלקען וואס פעראייניגט צוויי ווערטיקאלע באלקענס פון א הויז; א בעפעסטיגונגס-באלקען.

string'y *a.* (סטרינג'-אי) פעדימדיג, שנירעלדיג; ציהיג, קלעפיג; אדערדיג.

string'y-bark *n.* (סטרינג'-אי-בארק) אזא אויסטראלישער גומי-בוים מיט א פעדימדיגער קארע.

strip *v. and n.* (סטריפ) בערויבען, אוועקנעהמען, אראברייסען, אבשיילען, זיך אבשיילען; ענטבלויזען, זיך ענטבלויזען; אבדעקען, זיך אבדעקען; אראבנעהמען די פעל; אברייבען די גווינטען; ווערען אבגעריבען [וועגען גווינטען]; אויסמעלקען ביז'ן לעצטען טראפען; אויספרעסען די רויגען אדער די מילך [פון פיש]; ווערען אויסגעקוועטשט אדער בעפרייט פון רויגען און מילך [וועגען פיש]; אויסלעגען די אויסגעאקערטע ערד אין שטרייפען; אברייסען טאבאק-בלעטער פון די בלעטער-שטענגלעך; בעפרייען פון דעם אויבערשיכט, אויפדעקען [מעטאל-אדערען אין מעטאל-גרובען]; א שטרייף; א שמאלער, לאנגער פאס; א דערוואקסען איינגעל, א בחור'ל; א שמאל ברעטעל, וואס ווערט ארויפגעשלאגען איבער א שפאלט צווישען צוויי צוזאמענגעלעגטע פלאנקען; פערוויסטונג; פערניכטונג [ווי פון געביידען, געהילץ א. ד. ג.].

stripe *n. and v.* (סטראיפ) א שטרייף; א פאס; א לאנגער, שמאלער פאס; א שפור פון א בייטש; א שמיץ, א שמייס מיט א בייטש; א בעשטימטער קאליר, סארט, מין; עטוואס כאראקטעריסטישעס; שטרייפען, מאכען שטרייפען, מאכען געשטרייפט; קנוטעווען, פאסעווען, שמייסען.

striped *a.* (סטראיפט) געשטרייפט.

striped an'telope (סטראיפט ענ'-טי-לאופ) די געשטרייפטע אנטעלאפע [אזא גרויסער געשטרייפטער אפריקאנישער הירש].

Striped Antelope

striped'-bass *n.* (סטראיפט'-בעס) דער ים-וואלף [אזא ים-פיש ענליך צו א בארש אדער אקון]. ז. ***bass***.

striped squir'rel (סטראיפט סקהוואר'-על) ז. ***chipmunk***.

strip'-leaf *n.* (סטריפ'-ליעף) א טאבאק-בלאט אהן דעם בלאט-שטענגעל.

strip'ling *n.* (סטריפ'-לינג) א יונגער מענש, א בחור'על.

strip'per *n.* (סטריפ'-ער) א שיילער; אן אינסטרומענט צום אראבנעהמען די קארע פון בוימער; איינער וואס רייסט אראב אדער ענטבלויזט.

strip'ping *n.* (סטריפ'-אינג) דאס שיילען, דאס אראבנעהמען די קארע אדער די אויבערשטע שיכט; דאס אראברייסען אדער אבדעקען; ענטבלויזונג; דאס אויסקוועטשען די רויגען אדער די מילך [פון פיש].

strip'pings *n.* (סטריפ'-אינגז) די לעצטע אויסגעמאלקענע מילך.

stri'py *a.* (סטראי'-פי) שטרייפען-ענליך; געשטרייפט; וואס קומט אין שטרייפען.

strive *v.* (סטראיוו) 1. שטרעבען, זיך בעשטרעבען; 2. שטרייטען, קעמפפען; קאנקורירען.

1. It is laudable to **strive** for success. 2. The firm **strives** to beat its competitors.

striv'en (סטריוון) געשטרעבט, געשטרייט; קאנקורירט. ז. ***strive***.

stri'ver *n.* (סטראי'-ווער) א שטרעבער, איינער וואס שטרעבט; א שטרייטער; א קאנקורענט.

stri'ving *n. and a.* (סטראי'-ווינג) א שטרעבען; א שטרייט; שטרעבענד; שטרייטענד.

stri'vingly *adv.* (סטראי'-ווינג-לי) שטרעבענדיג; שטרייטענדיג.

strob'ic *a.* (סטראב'-איק) וואס זעהט אויס ווי עס וואלט זיך געדרעהט.

strob'ile *n.* (סטראב'-איל) אין באטאניק — א שישקע [ווי פון אן ענלע אדער טאנענבוים]; אין זאאלאגיע — א ווארים אדער אן אנדער בעשעפעניש וואס איז ענליך צו א שישקע פון א טאנענבוים.

strobil'iform *a.* (סטרא-ביל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א טאנענבוים-שישקע.

strob'iline *a.* (סטראב'-אי-לין) ז. ***strobiliform***.

strob'iloid *a.* (סטראב'-אי-לאיד) ז. ***strobiliform***.

strobiloph'agous *a.* (סטראב-אי-לאפ'-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט שישקעס פון סאסנעס און טאנענבוימער [וועגען געוויסע פוינלען].

strobi'lus *n.* (סטרא-באי'-לאס) א שישקע פון א טאנענבוים.

strob'oscope *n.* (סטראב'-א-סקאופ) א סטראבאסקאפ, אן אינסטרומענט צו שטודירען די בעוועגונגען פון א זיך-דרעהענדען אדער וויברירענדען קערפער.

strode (סטראוד) געטראטען, געשטעלט ברייטע טריט. ז. ***stride***.

stroke *n. and v.* (סטראוק) 1. א שלאג, א קלאפ; א פולס-שלאג; 2. א שטריך; א כאראקטער-שטריך; 3. אן אויפטהועכץ; אן אויפטהו; 4. א שטרייך, א גלעט; 5. שטרייכען, גלעטען; 6. גלאט מאכען; 7. רודערען מיט די הינטערשטע רודערס.

2. In its main **strokes** the new law accords with the old one. 3. The invention was a **stroke** of genius. 5. He sat musingly **stroking** the child's head.

stroke above' (סטראוק ע-באוו') א גראד העכער; א ביסעל העכער [אין גראד אדער ווערטה].

He is a **stroke above** his friends.

stroke'-oar *n.* (סטראוק'-אור) דער הינטערשטער רודער; דער הינטערשטער רודערער.

stroke'-oars'man *n.* (סטראוק'-אורז'-מען) דער הינטערשטער רודערער.

stro'ker *n.* (סטראו'-קער) א שטרייכער, א גלעטער; אן אינסטרומענט אונטערצו־רוקען דאס פאפיער אויף א דרוק־מאשין.

strokes'man *n.* (סטראוקס'-מען) ז. ***stroke-oarsman***.

stroke the wrong way (סטראוק טהי ראהנג הוויי) זיין געגען; אויפרעגען, אויפ־רייצען [ווי למשל, דורך געגענערשפאט אדער שטערונג].

stro'king *n.* (סטראו'-קינג) דאס גלעטען.

stroll *v. and n.* (סטראול) אומגעהן, ארומגעהן, זיך ארומשלאיען, זיך ארומ־שלעפען; ארומשפאציערען; ארומוואנדע־רונג, דאס ארומגעהן, דאס ארומשלעפען זיך; דאס שפאציערען.

stroll'er *n.* (סטראול'-ער) אן ארומוואנ־דערער; איינער וואס געהט אום אדער שפאציערט אום; אן ארומשלעפער, א בראָ־דיאגע, א וואגאבונד; א וואנדערענדער אקטיאר.

stro'ma *n.* (סטראו'-מא) אין אנאטאָ־מיע — די סטראמא, דאס פערבינדונגס אדער אונטערשטיצונגס־געוועב פון א קער־פער־טייל אדער ארגאן.

stromb *n.* (סטראמב) די פלינעל־שנעקע אדער די פאנטאן־שנעקע [די מושעל פון דיזער שנעקע ווערט זעהר פיעל געברויכט אלס בעציערונגען און אין דער פאבריקאציאן פון א מין פארצעליי].

Stromb

strom'biform *a.* (סטראמ'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א פלינעל־שנעקע. ז. ***stromb***.

strom'bite *n.* (סטראמ'-באיט) א סטראמ־ביט, א פערשטיינערטע פלינעל־שנעקע. ז. ***stromb***.

strom'boid *a. and n.* (סטראמ'-באיד) עהנליך צו א פליגעל־שנעקע; די פליגעל־שנעקע. ז. ***stromb***.

strom'buliform *a.* (סטראמ'-ביו-לי-פארם) דריידעל־עהנליך; שרויפען־עהנליך.

strong *a.* (סטראהנג) 1. שטארק; קרעפ־טיג; פעסט; 2. אין קאמערץ — פעסט; וואס בריינגט פראפיטען; 3. אבשטויסענד, עקעלדיג, וואס האט א שלעכטען גערוך; 4. אין גראמאטיק — שטארק [ווענען א צייטווארט, וואו די ענדערונג פון די צייט־פארמען דריקט זיך אוים ניט אין צוגעבען צום ווארט א נייע זילבע, נאר אין ענדע־רען א בוכשטאב פון ווארצעל, ווי למשל, ***spoke*** פון [***speak***]; 5. צאהלרייך; 6. וואס בעשטעהט פון א בעשטימטער צאהל.

2. He does a strong business. 3. The meat has a strong smell. 5. The city has a strong detachment of troops. 6. The gang is hundred strong.

strong arm (סטראהנג ארם) 1. א שטאר־קער ארם; 2. שטארקע מאכט, גרויסע קראפט; גוואלט.

2. The opposition was overcome with strong arm methods.

strong box (סטראהנג באקס) א געלד־קאסטען.

strong col'or (סטראהנג קאל'-אר) א פעסטער, דויערענדער קאליר.

strong drink (סטראהנג דרינק) אן אלקאהאלישער געטראנק.

strong'er sex (סטראהנג'-ער סעקס) דאס שטארקערע [מענליכע] געשלעכט.

strong hand (סטראהנג הענד) ז. ***strong arm***.

strong'hold *n.* (סטראהנג'-האולד) 1. א פעסטונג; 2. א זיכערער פלאץ; א שטאר־קע שטיצע.

1. The city of New York is a Democratic stronghold.

strong'-knit *a.* (סטראהנג'-ניט) פעסט געשטריקט; שטארק צוזאמענגעקניפט אדער פערבונדען.

strong lan'guage (סטראהנג לענ'-גהוועדזש) א קרעפטיגע שפראך, א קרעפ־טיגער אויסדרוק.

strong'ly *adv.* (סטראהנג'-לי) אויף א שטארקען, פעסטען אדער קרעפטיגען שטיי־גער; צאהלרייך.

strong'-min'ded *a.* (סטראהנג'-מאינ'-דעד) וואס האט א שטארקען אדער גרוי־סען גייסט; מאנהאפט, ניט ווייבעריש [אן איראנישער אויסדרוק ווענען פרויען, וואס פאדערען גלייכבערעכטיגונג מיט מענער].

strong'-min'dedness *n.* (סטראהנג'-מאינ'-דעד-נעס) דאס האבען א שטארקען אדער גרויסען גייסט; מאנהאפטיגקייט [אן איראנישער אויסדרוק ווענען פרויען, וואס פאדערען גלייכבערעכטיגונג מיט מע־נער].

strong place (סטראהנג פלייס) ז. ***stronghold***.

strong room (סטראהנג רוהם) א צי־מער געשיצט געגען פייער און גנבות צו האלטען ווערטהפולע זאכען.

strong wa'ter (סטראהנג הוואה'-טער) "שייד־וואסער; דיסטילירטער ספיריט.

stron'tia *n.* (סטראנ'-שי-א) סטראנציאן, אקסידירטע סטראנציום [אן אלקאלין־ערד פון גרוי־ווייסען קאליר].

stron'tian *a.* (סטראנ'-שי-ען) וואס איז שייך צו סטראנציאן אדער סטראנציום [אזעלכע אלקאלי־ערדען].

stron'tianite *n.* (סטראנ'-שי-ענ-איט) סטראנציאניט [אזא מינעראל פון ווייסען, געלבען אדער גרינעם קאליר].

stron'tic *a.* (סטראנ'-טיק) ז. ***strontitic***.

stronti'tes *n.* (סטראנ-טאי'-טיז) ז. ***strontia***.

strontit'ic *a.* (סטראנ-טיט'-איק) סטראנ־ציטיש, וואס איז שייך צו אדער קומט פון סטראנציום [אזא אלקאלי־ערד].

stron'tium *n.* (סטראנ'-שי-אם) סטראנ־ציום [א מין טונקעל־געלבער מעטאל].

strop *n. and v.* (סטראפ) א פאס, א רימען [איבערהויפט א רימען צו שאר־פען א גאל־מעסער]; א שטריק מיט שליי־פען ביי די ענדען [געברויכט ביים דרע־הען שטריק]; שארפען אדער גלעטען [א גאל־מעסער] אן א רימען.

stro'phe *n.* (סטראו'-פי) א סטראפע [א געדיכט אדער א טייל פון א געדיכט, וואס בעשטעהט געוועהנליך פון פיער שורות. די ערשטע שורה גראמט זיך מיט דער דריטער און די צווייטע מיט דער פיער־טער]; א סטאנזא, א פערז־זאץ.

stroph'ic *a.* (סטראפ'-איק) סטראפיש, וואס בעשטעהט פון סטראפען, וואס שטעלט צוזאמען ,סטראפען [סטאנזאס, פערז־זאַ־צען].

stroph'ical *a.* (סטראפ'-אי-קעל) ז. ***strophic***.

stroph'ulus *n.* (סטראפ'-יו-לאס) אזא אויסשלאג אויף'ן קערפער ביי קינדער.

stroud *n.* (סטראוד) [אזא די־קעס געוואנד]; אזא גראבע בעט־דעקע [געמאכט פון סטראוד].

strou'ding *n.* (סטראו'-דינג) ז. ***stroud***.

strove (סטראווו) געשטרעבט. ז. ***strive***.

struck (סטראק) געשלאגען; געשטויסען; געשטרייקט. ז. ***strike***.

struck ju'ry (סטראק דזשוה'-רי) גע־ריכטס־געשווארענע וואס זיינען פערבליבען פון א גאנצען צעטעל נאכדעם ווי דער אנקלעגער און דער אנגעקלאגטער האבען אויסגענוצט זייער רעכט אויסצושטרייכען געוויסע נעמען ביז עס זאָל בלייבען בלויז די נויטיגע צאהל 12.

struc'tural *a.* (סטראק'-טשור-על) וואס איז שייך צו דער סטרוקטור אדער געבוי.

struc'tural disease' (סטראַק'-טשור-על די-זיעז') א קראנקהייט וואס פעראור־זאכט זיכטבארע ענדערונגען אין דעם צע־לען־געוועב פון די קראנקע קערפער־טיילען.

struc'turally *adv.* (סטראק'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו דער סטרוקטור אדער געבוי.

struc'ture *n. and v.* (סטראק'-טשור) א סטרוקטור, א געבוי, א בוי; א געביידע; בויען, צוזאמענשטעלען.

struc'tureless *a.* (סטראק'-טשור-לעס) ניט פארמירט, ניט געבויט, פארמלאז; אין ביאלאגיע — וואס האט ניט קיין גליעדער.

struc'turist *n.* (סטראק'-טשור-איסט) א בויער, איינער וואס בויט.

strug'gle *v. and n.* (סטראגל) קעמפפען; זיך ראנגלען; זיך אנשטרענגען; קאמפף; אנשטרענגונג; דאס ראנגלען זיך.

strug'gle for exis'tence (סטראגל פאר עג-זיס'-טענס) דער קאמפף אום דאזיין, דער קאמפף פאר עקזיסטענץ.

strug'gler *n.* (סטראג'-לער) א קעמפפער, איינער וואס ראנגעלט זיך, איינער וואס מאכט א שטארקע אנשטרענגונג.

strull *n.* (סטראל) א שטייץ־באלקען.

strum *v. and n.* (סטראם) צימבלען, רימפלען, באראבאנען [אויף א מוזיקאלי־שען אינסטרומענט]; א צימבלען, א רימפ־לען, א באראבאנען.

stru'ma *n.* (סטרוה'-מא) א קראפ אדער א גוליע אויף'ן האלז; שקראפעל; א גו־ליע־עהנליכער אנוואוקס אויף א פלאנצע.

strumat'ic *a.* (סטרו-מעט'-איק) ז. ***strumose***.

strumif'erous *a.* (סטרו-מיפ'-ע-ראס) ז. ***strumose***.

stru'miform *a.* (סטרוה'-מי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אנגעוואקסע־נער גוליע אויף'ן האלז.

strum'mer *n.* (סטראמ'-ער) איינער וואס צימבעלט, רימפעלט אדער בארא־באנעט [אויף א מוזיקאלישען אינסטרו־מענט].

stru'mose *a.* (סטרוה'-מאוס) שקראפו־לעז; וואס ליידט פון שקראפול אדער זאלאטוכע; וואס האט א קראפ [א גוליע אויף'ן האלז]; וואס איז שייך אדער עהנ־ליך צו א קראפ אדער גוליע; וואס האט גוליע־עהנליכע אנוואוקסונגען [ווענען פלאנ־צען].

stru'mous *a.* (סטרוה'-מאס) ז. ***strumose***.

stru'mousness *n.* (סטרוה'-מאס-נעס) דאס ליידען פון שקראפעל אדער זאלאטו־כע; דאס האבען א קראפ [א גוליע אויף'ן האלז]; דאס האבען א גוליע־אנוואוקסונג.

strum'pet *n. and v.* (סטראמ'-פעט) א פראסטיטוטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי;

א צולאזענע פרוי; מאכען פאר א פראסטיטוטקע; בעהאנדלען ווי אן אויסגעלאסענע פרוי; שענדען דעם גוטען נאמען, מאכען א שלעכטען נאמען [א פרוי].

strum'strum *n.* (סטראמ'-סטראם) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א ציטהער.

strung (סטראנג) אנגעצויגען; ארומגעבונדען. ז. ***string***

strut *v. and n.* (סטראט) געהן שטייף און שטאלץ מיט אן אויפגעהויבענעם און פאנאנדערגעשפרייטען עק [ווי אן ענדיק, פאווע און עהנליכע פויגלען]; געהן שטאלץ מיט א פעררייסענעם קאפ; אונטערשפארען, שטיצען מיט באלקענס; א שטייפער, שטאלצער גאנג; א שטיץ=באלקען.

stru'thian *a.* (סטרוה'-טהי-ען) ז. ***struthious***

stru'thioid *a.* (סטרוה'-טהי-איד) עהנליך צו א שטרויס=פויגעל.

stru'thionine *a.* (סטרוה'-טהי-א-נין) ז. ***struthious***

stru'thious *a.* (סטרוה'-טהי-אס) וואס איז שייך צו א שטרויס=פויגעל, עהנליך צו א שטרויס=פויגעל.

strut'ter *n.* (סטראט'-ער) איינער וואס געהט שטייף מיט א פעררייסענעם קאפ; איינער וואס מאכט פון זיך א גאנצען פאראד.

strut'ting *n.* (סטראט'-אינג) דיאגאנאלע שפארעס צווישען קווער=באלקענס; דאס געהן מיט שטאלץ, שטאלצירונג.

strut'tingly *adv.* (סטראט'-אינג-לי) מיט שטאלץ, מיט וואזשנעקייט, מיט א שטאלצען גאנג; בעריהמעריש.

strych'nia *n.* (סטריק'-ני-א) ז. ***strychnine***

strych'nic *a.* (סטריק'-ניק) וואס ענטהאלט סטריכנין, וואס איז שייך צו סטריכנין, וואס קומט פון סטריכנין [זעהר א שטארקער גיפט וואס בעקומט זיך פון געוויסע פלאנצען=שטאפען].

strych'nin *n.* (סטריק'-נין) ז. ***strychnine***

strychni'na *n.* (סטריק-נאי'-נא) א מין סטריכנין [אזא גיפטיגער פלאנצען=שטאף].

strych'nine *n.* (סטריק'-נין) סטריכנין [א גיפטיגער פלאנצען=שטאף].

strych'ninism *n.* (סטריק'-ני-ניזם) דער צושטאנד וואס ווערט ארויסגערופען דורך געברויכען א צו גרויסע דאזע סטריכנין [אזא גיפטיגער פלאנצען=שטאף].

strych'nism *n.* (סטריק'-ניזם) די אויפרעגונג פון רוקען=מארך ארויסגערופען דורך סטריכנין.

strych'nized *a.* (סטריק'-נאיזד) אונטער דעם איינפלוס פון סטריכנין.

stub *n. and v.* (סטאב) דער שטומפ פון א בוים [דאס אונטערשטע שטיק פון א בוים נעבען ווארצעל, וואס בלייבט איבער נאכדעם ווי מען האט דעם בוים אבגעהאקט]; עפעס וואס שטארצט ארויס ווי א שטומפ פון א בוים; דער ווארצעל פון אן אבגעבראכענעם צאהן; דאס איבערגעבליבענע שטיקעל פון אן אבגעהאקטען עק ביי א הונד; דאס לעצטע שטיקעל וואס בלייבט איבער פון א זאך [ווי דאס לעצטע שטיקעל פון אן אויסגעברענטען ליכט, פון אן אויסגערויכערטען ציגאר אדער פאפיראס א. ז. וו.]; דאס איבערגעבליבענע קאנטראל=בלעטעל פון א טשעקבוך [דער טייל פון א טשעק, וועלכער פערבלייבט אין טשעק=בוך נאכדעם ווי מען האט דעם טשעק אבגעריסען און אויף וועלכען עס איז פערצייכענט דאס, וואס איז געווען פערשריעבען אויף דעם אבגעריסענעם טייל]; אויסרייסען די שטומפען פון בוימער, אויסרייסען מיט די ווארצלען; אויסרייניגען לאנד פון שטומפען; ארומשניידען, ארומשניצען [ווי א בליישטיפט]; אבקלאפען עפעס וואס שטארצט ארויס פון דער אויבערפלעכע.

stubbed *a.* (סטאבד) שטומפיג; ווי א שטומפ פון א בוים; קורץ און גראב; טעמפ; ניט איידעל.

stub'bedness *n.* (סטאב'-עד-נעס) ז. ***stubbiness***

stub'biness *n.* (סטאב'-אי-נעס) שטומפיגקייט; טעמפקייט; גראבקייט.

stub'ble *n.* (סטאבל) דער שטאפעל [די ווארצעל=שטענגלעך פון דעם שטרוי פון קארן, ווייץ, גערשטען א. ז. וו. וואס בלייבט נאך'ן אבשניידען]; עפעס וואס איז עהנליך צום שטאפעל פון א פעלד [ווי א קורץ=געשארענע בארד].

stub'ble-field *n.* (סטאב'ל-פיעלד) אן אבגעשניטענעם פעלד.

stub'ble-goose *n.* (סטאב'ל-גוהס) אזא גאנז. ז. ***graylag***

stub'ble-land *n.* (סטאב'ל-לענד) ז. ***stubble-field***

stub'ble-rake *n.* (סטאב'ל-רייק) א מין גראבליע צו רייניגען אן אבגעשניטענעם פעלד.

stub'bly *a.* (סטאב'-לי) בעדעקט מיט שטאפעל; עהנליך צו שטאפעל. ז. ***stubble***

stub'-book *n.* (סטאב'-בוק) א טשעקבוך, פון וועלכען די טשעקס זיינען אויסגעריסען געווארען און עס זיינען געבליבען בלויז די האלבע בלעטלעך, אויף וועלכע עס איז פערצייכענט דאס, וואס איז געווען געשריעבען אויף די אויסגעריסענע טשעקס.

stub'born *a.* (סטאב'-ארן) הארטנעקיג, איינגע'עקשנ'ט, איינגעשפארט; ווידערשפעניג; אונבויגזאם, וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס לאזט זיך ניט שמעלצען אזוי לייכט [ווענען מעטאלען].

stub'bornly *adv.* (סטאב'-ארנ-לי) אויף א הארטען, אונבויגזאמען אדער פער'עקשנ'טען שטייגער; מיט עקשנות.

stub'bornness *n.* (סטאב'-ארנ-נעס) הארטנעקיגקייט, עקשנות, איינגעשפארטקייט.

stub'by *a.* (סטאב'-אי) פול מיט שטומפען [ווי אן ערשט=אויסגעהאקטער וואלד]; קורץ, שטייף און דיק.

stub'-feath'er *n.* (סטאב'-פעטה'-ער) איינע פון די קורצע הארטע פעדערען וואס בלייבען אויף אן עוף נאכדעם ווי מען האט עס אבגעפליקט.

stub'-nail *n.* (סטאב'-נייל) אן אבגעבראכענער נאגעל אדער טשוואק פון א פערד'ס פאדקאווע; א קורצער און דיקער טשוואק.

stuc'co *n. and v.* (סטאק'-או) טינקעוואניע אדער שטוקאטורקע [פלאסטער אדער טינק געמאכט פון וואפנע, גיפס אדער צעמענט צו טינקעווען ווענד, צופעסטיגען קארניזען א. ד. ג.]; שטוקאטור=ארבייט; שטוקאטורעווען, טינקעווען.

stuc'coer *n.* (סטאק'-א-ער) א שטוקאטורער, איינער וואס שטוקאטורעוועט אדער טינקעוועט ווענד.

stuc'co-work *n.* (סטאק'-או-הוואירק) שטוקאטור=ארבייט מיט ארנאמענטען אדער פערציערונגען.

stuck (סטאק) געשטעקט, געשטויסען א. ז. וו. ז. ***stick***

stuck on (סטאק אן) פערקאכט אין עפעס.

My friend is stuck on his cousin's daughter.

stuck'-up *a.* (סטאק'-אפ) מיט א פעררייסענער נאז; שטאלץ, גדלות'דיג, גאוה'דיג; וואס האלט זיך פאר א גרויסען לייט.

His stuck-up manners repel me.

stud *n. and v.* (סטאד) א וואנד=זייל [איינער פון די שטעהענדע קורצע באלקענס אדער סלופעס, צווישען וועלכע עס לעגען זיך איינע אויף די אנדערע די ברעטער פון א וואנד]; א בעשלאג=נאגעל אדער טשוואק מיט א ברייטען קעפעל; א קנאפ, א העמד=קנאפ, א שפאנקע; א שטיקעל אייזען וואס ליעגט קווער אין יעדען רינג פון געוויסע קייטען, כדי די רינגען זאלען זיך ניט צונויפציהען ווען אויף דער קייט העגנט א שווערע געוויכט; א קליינער שטיפט [ווי פון א טאשען=זייגער]; א געוויסע צאהל פערד, וואס ווערען געהאלטען פאר צוכט אדער ספארט; דאס ארט וואו מען האדעוועט פערד פאר צוכט אדער ספארט; אן אגער אדער הענגסט [ניט קיין קאסטרירטעם פערד], וואס ווערט געהאלטען צו ערציהען א געוויסען מין פערד; הינד, וועלכע ווערען געהאלטען פאר צוכט; אנשטעלען וואנד=זיילען; אונטערשטיצען מיט וואנד=זיילען; אויסזעצען מיט ארויסשטארצענדע קעפלעך אדער בערגלעך; זיין פערשפרייט איבער א געוויסער פלעכע.

stud'-book *n.* (סטאד'-בוק) א פערצייכניס אדער ליסטע פון דער אבשטאמונג פון פערד, וועלכע האבען א שם אלס גוטע לויפער אין א וועט=לויף.

stud'ding *n.* (סטאד'-אינג) וואנד=זיילען. ז. ***stud***

stud'dingsail *n.* (סטאד'-אינג-סייל) אזא קליינער קוואדראטער זעגעל, וואס ווערט צוגעגעבען צו די געוועהנליכע זעגלען פון א שיף אין בעזונדערע פעלע.

stu'dent *n.* (סטיו'-דענט) א סטודענט, א שילער; א לערנער; איינער וואס שטודירט א געוויסען וויסענשאפטליכען ענין.

stu'dent lamp (סטיו'-דענט לעמפ) אזא לאמפ מיט אן ארגאנדס ברענער [ז. ***Argand burner***], וואו דער רעזערוואואר צוזאמען מיט'ן ברענער קען זיך ארויפהויבען און ארונטערלאזען אויף זיין געשטעל.

stu'dentship *n.* (סטיו'-דענט-שיפ) סטודענטשאפט, דאס זיין א סטודענט; א סטיפענדיע אדער פאנד אויסצוהאלטען סטודענטען.

stud'-farm *n.* (סטאד'-פארם) א פערמע וואו מען האדעוועט פערד ספעציעל פאר צוכט אדער ספארט.

stud'-groom *n.* (סטאד'-גרוהם) א פערדקנעכט [א דיענער פאר פערד וואס ווערען געהאלטען פאר צוכט אדער ספארט].

stud'-horse *n.* (סטאד'-האהרס) א צוכט=פערד [אן אגער אדער הענגסט וואס ווערט געהאלטען אין אן אנשטאלט, וואו מען האדעוועט געוויסע זארטען פערד פאר צוכט אדער ספארט].

stud'ied *a.* (סטאד'-איד) 1. געלערענט, געשטודירט, איינגע'חזר'ט; 2. איבערלעגט, גוט בעטראכט.

2. He made a studied effort to please his teacher.

stud'iedly *adv.* (סטאד'-איד-לי) שטודירענדיג; בעטראכטענדיג, איבערלעגענדיג זיך.

stud'ier *n.* (סטאד'-אי-ער) א שטודי=

רער, א לערנער, איינער וואס לערענט אדער אונטערזוכט עפּעס.

stu'dio *n.* (סטיו'-די-או) א סטודיא, דער ווערקשטאט פון א קינסטלער [א מאלער אדער סקולפּטאר].

stu'dious *a.* (סטיו'-די-אס) איבערגעגעבען צום לערנען; פלייסיג; בעדאכטזאם, מיט פיעל איבערלעגונג.

stu'diously *adv.* (סטיו'-די-אס-לי) מיט איבערגעגעבענהייט צום לערנען; אויף א גוט=בעטראכטעו, איבערלעגטען שטייגער.

stu'diousness *n.* (סטיו'-די-אס-נעס) חשק צום לערנען; פלייסיגקייט.

stud'work *n.* (סטאד'-הוואירק) אין אר=כיטעקטור — פאכווערק, בינדווערק [א געמויערטע וואנד, וואו די ציעגעל זיינען אויסגעלעגט צווישען שטעהענדע באלקענס אדער סלופּעס].

stud'y *v. and n.* (סטאד'-אי) לערנען, שטודירען; זיך איבערלעגען, נאכדענקען, טראכטען; פּלאנעווען, פּראיעקטירען; אונ=טערזוכען, פארשען; בעטראכטען, געבען א בעזונדערע אויפמערקזאמקייט צו עפּעס; דאס שטודירען, דאס שטודיום; דאס סטא=רען זיך, די שטרעבונג, די בעמיהונג; די נאכדענקונג; א שטודיר=צימער; א שטו=דיר=צייכנונג [פון א מאלער]; אן עטיוד.

stud'y out (סטאד'-אי אוט) 1. אויס=שטודירען; אויסגעפינען דורך שטודירען אדער פארשען; 2. גוט בעטראכטען עפּעס; אויספּלאנירען א זאך מיט אלע פּרטים.

1. He has studied out the problems. 2. I have studied out a plan.

stud'y up (סטאד'-אי אפּ) 1. מאכען א ספּעציעלען שטודיום; 2. דערגעהן עפּעס דורך א ספּעציעלער אונטערזוכונג; 3. אויסלערנען אדער דערקענען עפּעס דורך א קריטישער בעטראכטונג.

1. I must study up my Latin if I am to pass the examination. 3. The commission will study up the immigration problem.

stu'fa *n.* (סטוה'-פא) א שטראם פון דאמפּף וואס געהט ארויס פון די שפּאל=טען פון דער ערד אין א וואולקאנישער געגענד.

stuff *n., v. and a.* (סטאף) דער שטאף, די מאטעריע; דאס צייג, דאס געוועב; א וועזען, א זאך; זאכען; הויז=זאכען, מע=בעל; עפּעס וואס איז צוגענרייט צו דער=שלינגען [ווי עסענווארג, א רפואה]; מזומן געלד; מזומנים; רויהער מאטע=ריאל צו בעארבייטען עפּעס; א פּוסטע זאך, א זאך וואס איז גארנישט ווערטה; שטאפּען, פילען; אנשטאפּען, אנפילען עפּעס; בענוצען עפּעס אלס א זאך, מיט וועלכער מען קען אנשטאפּען אדער אנ=פילען; בעטריגען, אבנארען; עסען גיע=ריג, זיין א זולל וסובא; געמאכט פון שטאף אדער צייג.

stuff a bal'lot-box (סטאף ע בעל'-אט-באקס) אנווארפען אין שטים=קעסטעל פאלש=אבגעגעבענע שטימען.

stuffed *a.* (סטאפט) 1. אנגעשטאפּט, אנגעפילט; 2. מיט א פערלעגטער נאז.

2. I am stuffed, I cannot smell.

stuff'er *n.* (סטאפ'-ער) איינער אדער עפּעס וואס שטאפּט אן; עפּעס מיט וואס מען שטאפּט אן.

stuff'-gowns'man *n.* (סטאפ'-גאונז'-מען) אין ענגלאנד — א יונגער אדוואָ=קאט [וועמעס לאנגער אויבערמאנטעל איז פון וואלען=צייג אנשטאט זייד].

stuff hat (סטאף העט) א הוט וואס איז געמאכט אין נאכאהמונג פון א ביבער=הוט.

stuff'iness *n.* (סטאפ'-אי-נעס) דאס זיין שטיקעדיג; דאס זיין מיט א פער=לעגטער נאז.

stuff'ing *n.* (סטאפ'-אינג) די פילונג, דאס מיט וואס מען פילט עפּעס אויס אדער מען שטאפּט אן [ווי דאס מאטע=ריאל, מיט וועלכען מען שטאפּט אן א קישען, א מאטראץ א. ד. ג.]; אין קוכע=ריי — א געפילעכץ [ווי דאס, פון וואס מען מאכט געפילטע פיש א. ד. ג.]; אן אונוויכטיגע זאך וואס ווערט צוגעשריבען צו א בוך אדער ארטיקעל ניט צוליעב דעם אינהאלט, נאר כדי צו מאכען איהם לענ=גער.

stuff'ing-box *n.* (סטאפ'-אינג-באקס) א שטאפּף=ביקסע [די פארריכטונג פון א דאמפּף=צילינדער דורך וועלכער עס בע=וועגט זיך דער קאלבען=שטאנג און וועלכע ווערט אנגעשטאפּט מיט געוויסע מאטע=ריאלען, ווי אסבעסט, ווייך=מעטאל אדער פּאקולעס, כדי דער דאמפּף פון צילינ=דער זאל ניט ארויסגעהן].

stuff out (סטאף אוט) פאנאנדערשפּריי=טען, פאנאנדערברייטען.

stuff'y *a.* (סטאפ'-אי) שטיקענד, שלעכט ווענטילירט [ווי א צימער מיט א שטי=קענדער לופט]; פערשטיקט [וועגען א קלאנג]; צארנדיג, אין כעס.

stultifica'tion *n.* (סטאל-טי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען אדער דאס ווערען דום אדער נאריש [וועגען א מענשען אדער זאך].

stul'tifier *n.* (סטאל'-טי-פאי-ער) איי=נער אדער עפּעס וואס מאכט נאריש.

stul'tify *v.* (סטאל'-טי-פאי) מאכען פאר א נאר, מאכען נאריש.

stul'tify one's self (סטאל'-טי-פאי הוואנז סעלף) זיך אליין ווידערשפּרעכען; אבלייקענען די אייגענע ווערטער; אין גע=זעצגעבונג — זיך מאכען פאר א משוגע'=נעם.

stultil'oquence *n.* (סטאל-טיל'-א-קהווענס) נארישע פּלוידעריי.

stultil'oquent *a.* (סטאל-טיל'-א-קהווענט) וואס פּלוידערט נארישקייטען.

stultil'oquently *adv.* (סטאל-טיל'-א-קהווענט-לי) פּלוידערענדיג נארישקייטען.

stultil'oquy *n.* (סטאל-טיל'-א-קהווי) ז. *stultiloquence*.

stum *n. and v.* (סטאם) מאסט [פרישע וויינטרויבען=זאפט וואס האט נאך ניט גע=אירט]; צופּראווען פרישען וויין ער זאל ניט איהרען; ניט דערלאזען דאס איה=רען פון וויין.

stum'ble *v. and n.* (סטאמבל) ספּאטיקען זיך, מאכען א פאלשען טריט, געשטרוי=כעלט ווערען; פעראיקען זיך [אין ריי=דען]; בעגעהן א פעהלער, געשטרויכעלט ווערען [מיט א זינד]; צופעליג אנטרע=פען, צופעליג ארויפפאלען; שטרויכלען, ווירקען אז איינער זאל געשטרויכעלט ווערען; דאס שטרויכלען, דאס געשטרוי=כעלט ווערען; א שטרויכלונג, א פאלשער טריט, א פערזעהן, א פעהלער.

stum'bler *n.* (סטאמ'-בלער) איינער וואס ווערט געשטרויכעלט, איינער וואס מאכט א פעהלער; א פערזעהן, א פעהלער, א פאלשער טריט.

stum'bling-block *n.* (סטאמ'-בלינג-בלאק) א שטרויכלונג, א שטערונג, א היני=דערנים.

stum'blingly *adv.* (סטאמ'-בלינג-לי) שטרויכלענדיג; מאכענדיג א פאלשען טריט.

stum'bling-stone *n.* (סטאמ'-בלינג-סטאון) א שטרויכלונגס=שטיין, א שטיין אן וועלכען מען שלאגט זיך אב; אן אבן נגף; א שטרויכלונג, א שטערונג, א היני=דערנים.

stump *n., a. and v.* (סטאמפּ) דער שטומפּ, דאס איבערגעבליבענע ווארצעל=שטיק פון אן אבגעהאקטען בוים; דאס לעצטע שטיקעל וואס בלייבט איבער פון א זאך, וועלכע מען האט אבגעשניטען אדער וועלכע איז פערניכטעט געווארען [ווי דאס איבערגעבליבענע שטיקעל פון אן אבגעשניטענעם אבר, פון אן אויסגע=ברענטען ליכט, פון אן אויסגערויכערטען ציגאר א. ז. וו.]; איינער פון די דריי טויער=פּאסטען אין קריקעט=שפּיעל; אין מאלעריי — דער עסטאמפּ אדער ווישער [א פערשפּיצטעס שטעקעלע פון אנגעווי=קעלטען פּאפּיער, וואס ווערט בענוצט אין מאכען שאטענס אויף א צייכנונג]; דער בוים=שטומפּ אלס א רעדנער=ביהנע; א פּאליטישע גאסען=רעדע וואס ווערט געהאל=טען פאר אן עולם אין וואהל=קאמפּף; דאס האלטען א רעדע פאר א געוויסען קאנדידאט; אן אנשטויס צו טהאן עפּעס וואס איז זעהר שווער אדער אונפּראקטיש; שטומפּיג, ווי א שטומפּ, אבגעהאקט; וואס איז שייך צו א גאסען=רעדע אין וואהל=קאמפּף; אבשניידען דעם שפּיץ, בעשניי=דען; אבשלאגען דעם פוס; געבען אן אונ=ערווארטעטען קלאפּ אדער שטויס; אבהאל=טען, הינדערען, שטערען; ארויסרופען אדער בעוועגען איינעם צו טהאן זעהר א שווערע אדער געפעהרליכע זאך; האלטען גאסען=רעדען אין א וואהל=קאמפּף; אין קריקעט=שפּיעל — אראבשלאגען איינעם פון די שטומפּ=טויערלעך; שלאגען, פערניכ=טען, צושטערען; ארויסלעגען די מזומנים, בעצאהלען אויף'ן ארט; אין מאלעריי — בענוצען אן עסטאמפּ אדער ווישער; שלע=פען מיט די פיס, געהן מיט שווערע טריט.

stum'page *n.* (סטאמ'-פּעדזש) שטעהענ=דע קלעצער; וואקסענדע בוימער וואס ווע=רען בעטראכט אלס קלעצער; א טאקסע אויף אבגעשניטענע קלעצער.

stump'-extrac'tor *n.* (סטאמפּ'-עקס-טרעק'-טאר) א מאשין ארויסצורייסען די שטומפּען אדער די ווארצלען פון אבגע=האקטע בוימער; אן אינסטרומענט ביי צאהן=דאקטוירים ארויסצורייסען א וואר=צעל פון א צאהן.

stum'piness *n.* (סטאמ'-פּי-נעס) דאס זיין פול מיט שטומפּען פון בוימער [ז. *stump*]; דאס זיין ווי א שטומפּ; גראב=קייט, טעמפּינקייט.

stump it (סטאמפּ איט) מאכען פּליטה, אנטלויפען; ארומפאהרען האלטענדיג פּא=ליטישע אגיטאציאנס=רעדען.

stump'-pull'er *n.* (סטאמפּ'-פּול'-ער) ז. *stump-extractor*.

stumps *n.* (סטאמפּס) די פיס.

stump'-spea'ker *n.* (סטאמפּ'-ספּיע'-קער) א וואהל=קאמפּף=רעדנער; איינער וואס האלט פּאליטישע אגיטאציאנס=רעדען.

stum'py *a. and n.* (סטאמ'-פּי) בעדעקט מיט שטומפּען אדער ווארצעל=שטיקער פון אבגעהאקטע בוימער; קורץ און גראב; מזומנים, בארעס געלד.

stun *v. and n.* (סטאן) בעטויבען; בע=שטירצען; מאכען געפיהללאז; ערשטוינען; א בעטויבענדער קלאפּ; עפּעס וואס מאכט שטוינען.

Stun'dism *n.* (סטונ'-דיזם) שטונדיזם, די לעהרען און אויפפיהרונג פון די שטונ=דיסטען. ז. *Stundist*.

Stun'dist *n.* (סטונ'-דיסט) א שטונדיסט,

איינער פון די שטונדיסטען, א רעליגיעזע סעקטע וועלכע איז ענטשטאנען און האט זיך ענטוויקעלט אין דרום-רוסלאנד אין אנהויב פון די זעכציגער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט [די שטונדיסטען אנערקענען ניט די אויטאריטעט פון דער אפיציעלער פראוואסלאווער קירך, ווי אויך די היעראַרכיע פון די גלחים, און נעהמען אן דעם נייעם טעסטאמענט אלס דעם איינציגען וועג-ווייזער אין די ענינים פון אמונה און אין די פראקטישע האנדלונגען פון טאג-טעגליכען לעבען].

stung (סטאנג). געשטאכען. ז. *sting*

stunk (סטאנק). געשטונקען. ז. *stink*

stun'ner *n.* (סטאנ'-ער) איינער אדער עפעס וואס רופט ארויס ערשטוינונג.

stun'ning *n. and a.* (סטאנ'-אינג) ערשטוינונג; דאס פערשטיינערט ווערען; בעטויבונג, פערטומלונג; ערשטוינענד; זעהר וואונדערליך.

stun'ningly *adv.* (סטאנ'-אינג-לי) ערשטוינענדיג; אויף אן ערשטוינענדען שטייגער.

stunt *v. and n.* (סטאנט) הינדערען אין וואקסען אדער אין פערמעהרונג; צוקאליעטשען, פערקריפלען [א בוים]; א הינדערונג אדער אבהאלט אין וואקסען; א חיה וואס איז געהינדערט געווארען צו דערגרייכען איהר נארמאלען וואוקס.

stunt'ed *a.* (סטאנ'-טעד) פערהאלטען אין וואוקס; ניט ענטוויקעלט.

stunt'edness *n.* (סטאנ'-טעד-נעס) ניט-דערוואקסענקייט, קליינקייט אין וואוקס, דאס זיין א קאַרליק.

stu'pa *n.* (סטוה'-פא) אין בודיסטישער ארכיטעקטור — א קונסטפאלע צילינדער-פערמיגע געביידע מיט א קופאל לכבוד א געוויסער פאסירונג אדער אלס א דענקמאל אויף א הייליגען ארט; א טיכעל צוגעלעגט צו א וואונד [ז. *stupe*].

stupe *v. and n.* (סטיופ) צולעגען א וואַרימעס, נאסעס טיכעל צו א קראנקען אבר אדער צו א וואונד; א וואַרימעס נאסעס טיכעל וואס ווערט צוגעלעגט צו א קראנקען אבר אדער צו א וואונד; א נאר.

stupefa'cient *a. and n.* (סטיו-פי-פיי'-שיענט) בעטויבענד; וואס האט די קראפט צו בעטויבען; וואס פעראורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט; א נארקאטישעס אדער בעטויבענדעס מיטעל.

stupefac'tion *n.* (סטיו-פי-פעק'-שאן) די בעטויבונג, די פערטומלונג; בעוואוסטלאזיגקייט.

stupefac'tive *a.* (סטיו-פי-פעק'-טיוו) בעטויבענד; וואס פעראורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט.

stu'pefiedness *n.* (סטיו'-פי-פאיד-נעס) ז. *stupefaction*

stu'pefier *n.* (סטיו'-פי-פאי-ער) א בעטויבונגס-מיטעל; איינער אדער עפעס וואס בעטויבט אדער מאכט בעוואוסטלאז.

stu'pefy *v.* (סטיו'-פי-פאי) בעטויבען; מאכען בעוואוסטלאז [ווי דורך א שטארקען קלאפ אדער דורך א נארקאטישען מיטעל]; פערדומען; ווערען טעמפ, בעוואוסטלאז.

stupen'dous *a.* (סטיו-פענ'-דאס) ערשטוינליך, וואונדערליך.

stupen'dously *adv.* (סטיו-פענ'-דאס-לי) אויף אן ערשטוינליכען, וואונדערליכען אופן.

stupen'dousness *n.* (סטיו-פענ'-דאס-נעס) ערשטוינליכקייט, וואונדערליכקייט.

stu'pid *a. and n.* (סטיו'-פיד) דום, נאריש, זינלאז; גראב, רויה, טעמפ; בעטויבט, פערטעמפט; א דומער יונג, א נאר, א שוטה.

stupid'ity *n.* (סטיו-פיד'-אי-טי) דומהייט, נארישקייט.

stu'pidly *adv.* (סטיו'-פיד-לי) אויף א דומען, נארישען שטייגער.

stu'pidness *n.* (סטיו'-פיד-נעס) ז. *stupidity*

stu'por *n.* (סטיו'-פאר) בעטויבונג, פערשטארונג; פערגליווערטקייט פון די אברים; בעוואוסטלאזיגקייט.

stu'prate *v.* (סטיו'-פרייט) פערפיהרען, פערדארבען [די מאראל]; שענדען, פערגוואלטיגען, מאנס זיין.

stupra'tion *n.* (סטיו-פריי'-שאן) די שענדונג; די פערגוואלטיגונג, דאס מאנס זיין.

stu'prum *n.* (סטיו'-פראם) דאס שענדען, די פערגוואלטיגונג, דאס מאנס זיין; אירגענד וועלכער געשלעכטס-פערקעהר וואס איז פערבאטען דורך'ן געזעץ.

stu'pulose *a.* (סטיו'-פיו-לאוס) בעדעקט מיט קליינינקע דינע הערעלעך [וועגען געוויסע אינזעקטען].

stur'dily *adv.* (סטויר'-די-לי) קרעפטיג, שטארק.

stur'diness *n.* (סטויר'-די-נעס) דרייסטקייט; שטארקייט, געזונדקייט; הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות.

stur'dy *a.* (סטויר'-די) דרייסט; שטארק, געזונד; פעסט; איינגעשפארט, ניט בייצוקומען; די דרעה-קראנקהייט [א שווינדעל אין קאפ ביי שעפסען].

stur'dy beg'gar (סטויר'-די בעג'-אר) אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — א בעטלער, וועלכער איז געזונד צו ארבייטען.

stur'geon *n.* (סטויר'-דזשאן) דער שטער [איינער פון די פערשיעדענע מינים פיש, ווי דער סטערלאד, די בעלוגא און אנדערע, וועלכע האבען זעהר א הויכען ווערטה אלס טייערע שפייז-פיש].

Sturgeon

sturio'nian *a. and n.* (סטיו-רי-או'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם שטער-פיש; א שטער. ז. *sturgeon*

stu'rionine *a. and n.* (סטיו'-רי-א-נין) ז. *sturionian*

stut'ter *v. and n.* (סטאט'-ער) שטאמלען, זיך פעראיקען; דאס שטאמלען, דאס פעראיקען זיך.

stut'terer *n.* (סטאט'-ער-ער) א שטאמלער, איינער וואס שטאמלט, א זאאיקע.

stut'tering *n.* (סטאט'-ער-אינג) דאס שטאמלען, דאס פעראיקען זיך.

stut'teringly *adv.* (סטאט'-ער-אינג-לי) שטאמלענדיג.

St. Vi'tus's dance (סיינט וואי'-טאס-עז דענס) דער טאנץ פון הייליגען וויטוס [א מין קאנוואלסיווע נערווען-קראנקהייט].

sty *n. and v.* (סטאי) א חזירים-שטאל; א שמוציגער פלאץ; אן ארט, וואו מען פיהרט א שמוציגען אויסגעלאסענעם לעבען; א גערשט אויפ'ן אויג; פערנעהמען א שטאל אדער א חורבה; לעבען אין א חזיר-שטאל.

sty'ca *n.* (סטאי'-קא) די סטיקא [א קליינע פארצייטיגע אנגלא-זאקסישע קופערנע מטבע].

stye *n.* (סטאי) א גערשט אויפ'ן אויג.

Styg'ian *a.* (סטידזש'-אי-ען) סטיגיש, וואס איז שייך צו דעם לעגענדערען טייך סטיקס [א כלומר'שטיגער אונטערערדישער טייך, איבער וועלכען — לויט די לעגענדען פון די פארצייטיגע גריכען — כאראן פיהרט איבער די נשמות פון געשטארבענע אויף יענער וועלט]; העליש, פון גיהנום.

sty'lar *a.* (סטאי'-לאר) וואס איז שייך צו א סטילוס אדער שפיציגען שטעקעלע צום שרייבען. ז. *style*

style *n. and v.* (סטאיל) דער סטילוס [אן אייזערנעם פערשפיצטעס שטעקעלע, מיט וועלכען מען פלעגט אין אלטערטום אויסקריצען בוכשטאבען אויף ברעטלעך, וואס זיינען געווען בעדעקט מיט וואקס]; די גראוויר-נאדעל וואס ווערט בענוצט אין קופער-שטיך; דער סטיל, די שרייב-ארט, די ארט אויסדריקונג פון א שרייבער אדער רעדנער; אין קונסט — די בעזונדערע ארט שאפען, וועלכע איז כאראקטעריסטיש פאר א געוויסער עפאכע, פאר א געוויסער שולע אדער פאר א געוויסען קינסטלער; דער מאניער, די ארט און ווייזע; דער פאסאן, די מאדע; די מעטאדע פון צייטרעכנונג [ווי "דער אלטער סטיל", ד. ה. די צייטרעכנונג לויט דעם יוליאנישען קאלענדאר און "דער נייער סטיל", ד. ה. די צייטרעכנונג לויט דעם גרעגאריאנישען קאלענדאר]; דער ווייזער פון א זון-זייגער; א זייל, א סלופ; אין באטאניק — דאס דינע לאנגליכע שטענגעל וואס שטארצט ארויס פון פיסטיל און פערענדיגט זיך מיט דער נארבע [ז. *stigma*]; רופען, אנרופען, געבען א נאמען.

sty'let *n.* (סטאי'-לעט) א דינער פערשפיצטער אינסטרומענט; א קליינער פערשפיצטער אייזערנער גריפעל; א סטילעט [א קליינער קינזשאל].

sty'liform *a.* (סטאי'-לי-פאדם) גריפעל-פערמיג, נאדעל-פערמיג.

sty'lish *a.* (סטאי'-ליש) מאדיש, געפוצט, עלעגאנט.

sty'lishly *adv.* (סטאי'-ליש-לי) נאך דער מאדע; פערפוצט; עלעגאנט.

sty'lishness *n.* (סטאי'-ליש-נעס) דאס זיין לויט דער מאדע; פערפוצטקייט, עלעגאנטקייט.

sty'list *n.* (סטאי'-ליסט) א סטיליסט, איינער וואס רעדט אדער שרייבט אין א שטרענג-אויסגעהאלטענער ליטעראַרישער פארם.

stylis'tic *a. and n.* (סטאי-ליס'-טיק) סטיליסטיש, וואס איז שייך צום סטיל אדער שרייב-ארט; די סטיליסטיק, די לעהרע וועגען די רעגעלען פון ליטעראַרישער שרייב-ארט.

stylis'tically *adv.* (סטאי-ליס'-טי-קעל-לי) לויט'ן סטיל, בנוגע צום סטיל אדער שרייב-ארט.

sty'lite *n.* (סטאי'-לאיט) איינער פון די זיילען-הייליגע. ז. *pillarist*

sty'lobate *n.* (סטאי'-לא-בייט) אין ארכיטעקטור — א פונדאמענט, אויף וועלכען עס איז אויסגעשטעלט א רייה קאלאנען אדער זיילען.

sty'lograph *n.* (סטאי'-לא-גרעף) א סטילאגראף [אזא פען אין דער פארם פון א שפיציגען גריפעל, וואס ענטהאלט אין זיך אנגעגאסענע טינט].

stylograph'ic *a.* (סטאי-לא-גרעפ'-איק) סטילאגראפיש, וואס איז שייך צו סטילאגראפיע. ז. *stylography*

stylograph'ical *a.* (סטאי-לא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stylographic*

stylograph'ically *adv.* (סטאי-לא-

גרעפ'-אי-קעל-אי) בענוצענדיג א סטילוס אין שרייבען אדער צייכנען. ז. *style*

stylograph'ic pen (סטאי-לא-גרעפ'-איק פען) ז. *stylograph*

stylog'raphy *n.* (סטאי-לאג'-רע-פי) סטילאגראפיע, די קונסט צו צייכנען מיט א סטילוס אדער פערשפיצטען שטעקעלע.

stylom'eter *n.* (סטאי-לאמ'-ע-טער) א סטילאמעטער, אן איסטרומענט צו מעסטען זיילען.

styp'tic *a.* and *n.* (סטיפ'-טיק) וואס האלט איין א בלוט־פלוס; א מיטעל איינצוהאלטען א בלוט־פלוס.

styp'tical *a.* (סטיפ'-טי-קעל) בלוט־שטילענד, וואס פערהאלט בלוט־פליסונג. ז. *styptic*

styptic'ity *n.* (סטיפ-טיס'-אי-טי) דאס קענען איינהאלטען א בלוט־פלוס.

Styx *n.* (סטיקס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער לעגענדארער טייך סטיקס [א פאבעלהאפטער אונטערערדישער טייך איבער וועלכען כאראן פיהרט אריבער די נשמות פון געשטארבענע אויף יענער וועלט].

suabil'ity *n.* (סיו-ע-ביל'-אי-טי) קלאגבארקייט; פערקלאגבארקייט; דאס קענען פערקלאגט ווערען.

su'able *a.* (סיו'-עבל) קלאגבאר, וואס קען פערקלאגט ווערען.

sua'sible *a.* (סהוויי'-סיבל) ז. *persuasible*

sua'sion *n.* (סהוויי'-זשאן) דאס איינרעדען, דאס איבערעדען; דאס צורעדען [צו עפעס].

sua'sive *a.* (סהוויי'-סיוו) וואס קען איבעררעדען אדער איינרעדען.

sua'sively *adv.* (סהוויי'-סיוו-לי) איבעררעדענדיג, איינרעדענדיג.

suave *a.* (סהווייוו) זאנפט און ליעבליך אין בענעהמונג אדער אויפפיהרונג; אנגענעהם, זאנפט.

suave'ly *adv.* (סהווייוו'-לי) אויף אן אנגענעהמען און ליעבליכען אופן; זאנפט, מילד.

suav'ity *n.* (סהוועוו'-אי-טי) ליעבליכקייט, אנגענעהמקייט; מילדקייט, זאנפטקייט.

sub *n.* (סאב) אן אונטערגעארדנעטער.

subabdom'inal *a.* (סאב-עב-דאמ'-אי-נעל) וואס געפינט זיך אונטערן בויך.

subac'etate *n.* (סאב-עס'-ע-טייט) דאס באזישע עסיג־זויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון א זאלץ־זויערע אין וועלכער די זויערע איז ווייניגער ווי נארמאל].

subac'etate of cop'per (סאב-עס'-ע-טייט אוו קאפ'-ער) קופער־גרין [א גריגער שטאף וואס בעקומט זיך דורך דער פערבינדונג פון קופער מיט עסיג].

subac'id *a.* and *n.* (סאב-עס'-איד) עטוואס זויער, זויערליך; א זויערליכער שטאף.

subacid'ity *n.* (סאב-ע-סיד'-אי-טי) זויערליכקייט, דאס זיין עטוואס זויער.

subacid'ulous *a.* (סאב-ע-סיד'-יו-לאס) זויערליך, עטוואס זויער.

subac'rid *a.* (סאב-עק'-ריד) שארפליך, עטוואס שארף [אין טעם].

subacu'minate *a.* (סאב-ע-קיו'-מי-נייט) שפיציגליך, עטוואס שפיציג, עטוואס פערשארפט.

subacute' *a.* (סאב-ע-קיוט') שארפליך.

subacute'ly *adv.* (סאב-ע-קיוט'-לי) שארפליך.

subae'rial *a.* (סאב-איי-אי'-רי-על) וואס געפינט זיך אונטער דער פרייער לופט [ניט אונטער וואסער אדער אונטער דער ערד].

suba'gency *n.* (סאב-איי'-דזשענ-סי) אן אונטער־אגענטור.

suba'gent *n.* (סאב-איי'-דזשענט) אן אונטער־אגענט, אן אגענט פון אן אגענט.

su'bah *n.* (סוה'-בא) א פראווינץ אדער געגענד אין אסט־אינדיען; אן אבקירצונג פון *subahdar*

subahdar' *n.* (סוה-בא-דאר') א גובערנאטאר פון א פראווינץ אין אסט־אינדיען; א לאקאלער קאמאנדאנט אדער הויפט־בעאמטער; אן איינגעבארענער אסט־אינדישער אויבער־אפיציער.

subal'pine *a.* (סאב-על'-פין) וואס וואקסט אדער געפינט זיך נידריגער פון די אלפען־בערג.

sub'altern *a.* and *n.* (סאב'-על-טורן) סובאלטערן, אונטערגעארדענט; וואס האט דעם ראנג פון אן אינגערען אפיציער [אונטער דעם ראנג פון קאפיטאן]; א סובאלטערן, אן אונטער־בעאמטער; אן אפיציער וואס האט נאך ניט דערגרייכט דעם ראנג פון א קאפיטאן.

subalter'nant *a.* and *n.* (סאב-על-טויר'-נענט) אין לאגיק — אלגעמיין, אוניווערזאל [אין געגענזאץ צו איינצעלן]; אן אלגעמיינער זאץ, אן אוניווערזאלער בעגריף.

subalter'nate *a.* and *n.* (סאב-על-טויר'-נייט) זיך [illegible]ענד, זיך וועקסלענד, וואס געהט איינס נאך'ן אנדערען; אונטערגעארדענט; אין לאגיק — אן איינצעלהייט [אין געגענזאץ צו אלגעמיין אדער אוניווערזאל].

subalter'nating *a.* (סאב-על-טויר'-ניי-טינג) זיך וועקסלענד, זיך בייטענד, געהענדיג איינס נאך'ן אנדערען.

subalterna'tion *n.* (סאב-על-טויר-ניי'-שאן) דאס נאכפאלגען איינס נאך'ן אנדערען; אן אבוועקסלונג.

• **suban'dean** *a.* (סאב-ענ'-די-ען) וואס ליעגט נידריגער פון די אנדישע בערג אין דרום־אמעריקא.

suban'gled *a.* (סאב-ענ'גלד) ז. *subangular*

suban'gular *a.* (סאב-ענ'-גיו-לאר) עטוואס ווינקעלדיג, טעמפ־ווינקעלדיג.

suban'gulate *a.* (סאב-ענ'-גיו-לייט) עטוואס ווינקעלדיג.

subaquat'ic *a.* (סאב-ע-קהוועט'-איק) ז. *subaqueous*

suba'queous *a.* (סאב-איי'-קהווי-אס) אונטער־וואסערדיג, אונטער'ן וואסער.

subarc'tic *a.* (סאב-ארק'-טיק) נאהנט צו די פאלאר־געגענדען.

subar'cuate *a.* (סאב-אר'-קיו-אייט) עטוואס רונדליך געבויגען.

subarrha'tion *n.* (סאב-ע-ריי'-שאן) דער מנהג פון פער'קנס'ונג אדער פערלאבונג דורך די מתנות, וואס דער חתן שענקט דער כלה.

subassocia'tion *n.* (סאב-ע-סאו-סי-איי'-שאן) אן אונטער־פעראיין, אן אבטיילונג פון א פעראיין, וועלכע איז איהם אונטערגעארדענט.

subas'tral *a.* (סאב-עס'-טרעל) וואס געפינט זיך אונטער די שטערן אדער אונטערן הימעל.

subaudi'tion *n.* (סאב-אה-דיש'-אן) א שטילשווייגענדע אננאהמע; דאס פערשטעהן עטוואס אהן ווערטער; א מיינונג וואס ווערט פערשטאנען אהן ווערטער.

subax'illar *a.* (סאב-עק'-סי-לאר) ז. *subaxillary*

subax'illary *a.* (סאב-עק'-סי-לע-רי) וואס געפינט זיך אונטער דער פאכווע; אין באטאניק — וואס געפינט זיך אונטער דער פאכווע פון א צווייגעל אדער בלאט [דאס ארט וואו דאס צווייגעל וואקסט ארויס פון שטאם אדער וואו דאס בלאט וואקסט ארויס פון צווייג].

sub'base *n.* (סאב'-בייס) דער אונטערשטער טייל אדער פונדאמענט פון א פאסטאמענט, פעדעסטאל אדער זייל; אן אונטער־פונדאמענט.

sub'bass *n.* (סאב'-בייס) דער גרונד־באס פון אן ארגעל, די טיעפסטע אדער נידריגסטע טענער פון אן ארגעל.

subbour'don *n.* (סאב-בוהר'-דאן) ז. *subbass*

sub'branch *n.* (סאב'-ברענטש) אן אונטער־אבצווייגונג; אן אונטער־אבטיילונג, אן אבטיילונג פון אן אבטיילונג.

sub'brigadier *n.* (סאב'-בריג-ע-דיער) אן אונטערבריגאדיער [א קאוואלעריע־אפיציער פון נידריגערען ראנג].

subcartilag'inous *a.* (סאב-קאר-טי-לעדזש'-אי-נאס) וואס געפינט זיך אונטער דער כראמשקע [קנארפעל] פון א ביין; עטוואס כראמשקעדיג.

subcau'dal *a.* and *n.* (סאב-קאה'-דעל) וואס געפינט זיך אונטערן עק; וואס איז ביים עק; דאס וואס איז אונטערן עק.

subceles'tial *a.* (סאב-סי-לעס'-טשיעל) וואס איז אונטערן הימעל.

subcen'tral *a.* (סאב-סענ'-טרעל) וואס געפינט זיך אונטערן מיטעלפונקט; כמעט צענטריש.

subcen'trally *adv.* (סאב-סענ'-טרעל-אי) אונטערן צענטער, אונטערן מיטעלפונקט.

sub'chanter *n.* (סאב'-טשענ-טער) א זינגער וואס זינגט א באס־טייל פון א מוזיק־שטיק; אן אונטער־קאנטאר, אן אונטער־חזן.

sub'chloride *n.* (סאב'-קלאו-ריד) אין כעמיע — אן אונטער־כלאריד־זויערע פערבינדונג [א כעמישע פערבינדונג פון כלאר וועלכע ענטהאלט פראפארציאנעל ווייניג כלאר].

subcir'cular *a.* (סאב-סויר'-קיו-לאר) רונדליך, עטוואס רונד.

sub'class *n.* (סאב'-קלעס) אן אונטער־קלאס, אן אונטער־אבטיילונג.

subcla'vate *a.* (סאב-קליי'-וייט) וואס איז עטוואס דיקער ביים ענד.

subcla'vian *a.* and *n.* (סאב-קליי'-ווי-ען) וואס ליעגט אונטערן שליסעל־ביין [ז. *clavicle*]; אן אדער, מוסקול אדער נערוו וואס ליעגט אונטערן שליסעל־ביין.

subclavic'ular *a.* (סאב-קליי-וויק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטערן שליסעל־ביין.

subcla'vius *n.* (סאב-קליי'-ווי-אס) א מוסקול וואס געהט פון דער ערשטער ריפ ביז צו דער אונטערשטער זייט פון שליסעל־ביין.

sub'commission *n.* (סאב'-קא-מיש-אן) אן אונטער־קאמיסיע, אן אבטיילונג פון א קאמיסיע.

sub'commissioner *n.* (סאב'-קא-מיש-אנ-ער) אן אונטער־קאמיסאר.

sub'committee *n.* (סאב'-קא-מיט-אי) אן אונטער־קאמיטעט, אן אבטיילונג פון א קאמיטעט.

subcon'cave *a.* (סאב-קאנ'-קייוו) עט־

וואס קאנקאוו [אויסגעהוילט פון אינווייניג].

subcon'ical *a.* (סאב־קאנ'־אי־קעל) עטוואס קעגעל־פערמיג, עטוואס קאניש. ז. ***conical***

subcon'scious *a.* (סאב־קאנ'־שאס) שוואך בעוואוסטזיניג, מיט ווייניג בעוואוסטזיין.

subcon'sciously *adv.* (סאב־קאנ'־שאס־לי) מיט ווייניג בעוואוסטזיין; אויף אן אונבעוואוסטזיניגען אופן.

subcon'sciousness *n.* (סאב־קאנ'־שאס־נעס) שוואכע בעוואוסטזיניגקייט, ווייניג בעוואוסטזיין.

sub'constellation *n.* (סאב'־קאנ־סטע־ליי־שאן) אין אסטראנאמיע — אן אונטער־קאנסטעלאציאן, א שטערן־בילד פון צווייטען ראנג.

subcontig'uous *a.* (סאב־קאנ־טיג'־יו־אס) עטוואס אבגעטיילט; וואס בעריהרט זיך כמעט.

sub'contract *n.* (סאב'־קאנ־טרעקט) א נעבען־קאנטראקט, א ביי־קאנטראקט [א קאנטראקט וואס ווערט ארויסגעגעבען אונטער א פריהערדיגען קאנטראקט].

subcontract' *v.* (סאב־קאנ־טרעקט') מאכען א ביי־קאנטראקט אדער א נעבען־קאנטראקט.

subcontrac'ted *a.* (סאב־קאנ־טרעק'־טעד) אוועקגעגעבען צום צווייטען מאל אונטער א פריהערדיגען קאנטראקט; עטוואס פערשמעלט [ווענען אינזעקטען].

sub'contractor *n.* (סאב'־קאנ־טרעק־טאר) אן אונטער־קאנטראקטאר [איינער וואס נעהמט איבער צו ליפערען סחורה אדער צוצושטעלען ארבייט פאר א קאנטראקטאר, פאדריאדטשיק אדער ליפעראנט].

subcon'trary *a. and n.* (סאב־קאנ'־טרע־רי) סובקאנטרער, ענטגעגענגעזעצט אין א נידריגען גראד; אין געאמעטריע — וואס איז אין א געגענגעזעצטער ארדנונג [ווי צוויי גלייכע דריי־עקען וועלכע האבען א געמיינשאפטליכען ווינקעל. די דריי־עקען ***A C B*** און ***E C D*** זיינען סובסקאנטרער]; א זאץ אדער בעהויפטונג וואס איז ענטגעגענגעזעצט אין א נידריגען גראד.

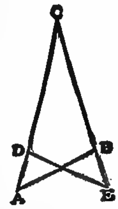

Subcontrary

subcon'vex *a.* (סאב־קאנ'־וועקס) א ביסעל קאנוועקס, א ביסעל רונד פון אויסווייניג.

subcor'date *a.* (סאב־קאהר'־דייט) עטוואס הארץ־פערמיג.

subcor'diform *a.* (סאב־קאהר'־די־פארם) ז. ***subcordate***

subcor'neous *a.* (סאב־קאהר'־ני־אס) עטוואס הארנדיג; כמעט אדער טיילווייז פערוואנדעלט אין הארן; וואס געפינט זיך אונטערן הארן אדער נאגעל.

subcos'tal *a. and n.* (סאב־קאס'־טעל) וואס געפינט זיך אונטער די ריפען; א מוסקול וואס געפינט זיך אונטער די ריפען.

subcrys'talline *a.* (סאב־קרים'־טע־לין) ניט פאלקאם קריסטאליזירט.

subcuta'neous *a.* (סאב־קיו־טיי'־ני־אס) וואס געפינט זיך אונטער דער הויט; וואס ווערט גענוצט פאר אונטער דער הויט [ווי אן איינשפריצונג].

subcuta'neously *adv.* (סאב־קיו־טיי'־ני־אס־לי) אונטער דער הויט.

subcutic'ular *a.* (סאב־קיו־טיק'־יו־לאר) וואס געפינט זיך אונטער דער אויבערשטער הויט.

subcylin'dric *a.* (סאב־סי־לינ'־דריק) ז. ***subcylindrical***

subcylin'drical *a.* (סאב־סי־לינ'־דרי־קעל) עטוואס צילינדער־פערמיג.

sub'deacon *n.* (סאב'־דיעקן) א סובדיאקאן, א געהילף פון א דיאקאן אדער ניט־ארדינירטען גלח.

sub'deaconry *n.* (סאב'־דיעקן־רי) ז. ***subdeaconship***

sub'deaconship *n.* (סאב'־דיעקן־שיפ) דאס אמט פון א סובדיאקאן. ז. ***subdeacon***

sub'dean *n.* (סאב'־דיען) א סובדעקאן, אן אונטער־דעקאן [אן אסיסטענט אדער שטעלפערטרעטער פון דעם הויפט פון א פאקולטעט אין אן אוניווערזיטעט; אן אסיסטענט אדער געהילף פון דעם הויפט־גייסטליכען פון א קאטעדראלע].

sub'deanery *n.* (סאב'־דיע־נער־אי) דאס אמט פון א סובדעקאן. ז. ***subdean***

subdec'anal *a.* (סאב־דעק'־ע־נעל) וואס איז שייך צו א סובדעקאן אדער צו זיין אמט.

subdec'uple *a.* (סאב־דעק'־יופל) וואס ענטהאלט איין צעהנטעל; וואס האט די פראפארציע 1:10.

sub'delegate *n.* (סאב'־דעל־אי־גייט) א סוב־דעלעגאט, אן אונטער־דעלעגאט [א דעלעגאט וואס איז אונטער אן אנדערען אדער וואס דארף פערנעהמען דאס ארט פון אן אנדערען].

subdel'egate *v.* (סאב־דעל'־אי־גייט) בעפאלמעכטיגען אדער בעשטימען אלס א סוב־דעלעגאט.

subden'tate *a.* (סאב־דענ'־טייט) וואס האט אונדייטליכע צייהנער, וואס האט ניט קיין גענוגענד־ענטוויקעלטע צייהנער.

subdepart'ment *n.* (סאב־די־פארט'־מענט) א סוב־דעפארטאמענט, אן אונטער־אבטיילונג.

subdepressed' *a.* (סאב־די־פרעסט') עטוואס צונויפגעדריקט אדער צונויפגעקוועטשט.

subder'mal *a.* (סאב־דויר'־מעל) וואס איז אונטער דער הויט.

sub'dialect *n.* (סאב'־דאי־ע־לעקט) א נעבען־דיאלעקט, א ביי־דיאלעקט.

subdichot'omy *n.* (סאב־דאי־קאט'־א־מי) א נאכאמאליגע צוטיילונג אין צוויי.

sub'distinction *n.* (סאב'־דיס־טינק־שאן) א נאכאמאליגע אונטערשיידונג.

sub'district *n.* (סאב'־דיס־טריקט) אן אונטער־בעצירק, א טייל פון א בעצירק.

subdivide' *v.* (סאב־די־וואיד') נאכאמאל צוטיילען, פון דאס ניי צוטיילען; צוטיילען אין אונטער־אבטיילונגען.

subdivis'ible *a.* (סאב־די־וויז'־איבל) וואס קען צוטיילט ווערען אין אונטער־אבטיילונגען.

subdivi'sion *n.* (סאב־די־וויזש'־אן) אן אונטער־אבטיילונג; דאס צוטיילען אין ווייטערדיגע טיילען.

subdom'inant *n.* (סאב־דאמ'־אי־נענט) אין מוזיק — די אונטער־דאמינאנטע, דער פיערטער טאן אדער די פיערטע נאטע אין דער סקאלא פון א טאן־ארט.

subdu'able *a.* (סאב־דיו'־עבל) וואס קען בעצוואונגען ווערען, וואס קען אונטערווארפען ווערען.

subdu'al *n.* (סאב־דיו'־על) בעצווינגונג, אונטערווארפונג; אונטעריאכונג.

subduce' *v.* (סאב־דיוס') אוועקנעהמען; צוריקציהען; אראבציהען, אראבנעהמען אין א חסור.

subduct' *v.* (סאב־דאקט') אוועקנעהמען; צוריקציהען.

subduc'tion *n.* (סאב־דאק'־שאן) דאס אוועקנעהמען, דאס צוריקציהען; דאס אראבנעהמען אדער אראבציהען אין א חסור.

subdue' *v.* (סאב־דיו') איבערוועלטיגען, בעצווינגען, אונטערווארפען, אונטעריאכען; בעזיעגען, אונטערדריקען; בייקומען; איינעהמען מיט גוטען, בעאיינפלוסען; פערמינדערען; מאכען מילדער; מאכען מאט; פערבעסערען לאנד דורך בעארבייטען, מאכען ווייך אדער פוכקע [ווענען לאנד].

subdued' col'ors (סאב־דיוד' קאל'־ארז) מילדע אדער מאטע פארבען.

subdue'ment *n.* (סאב־דיו'־מענט) ז. ***subdual***

subdu'er *n.* (סאב־דיו'־ער) אן איבערוועלטיגער, א בעצווינגער, אן אונטעריאכער; א בעזיעגער, אן אונטערדריקער.

sub'duple *u.* (סאב'־דיופל) האלב, וואס איז אין פערהעלטניס ווי 1 צו 2.

subdu'plicate *a.* (סאב־דיו'־פלי־קייט) אין מאטעמאטיק — סוב־דופליקאט [ווענען גרעסע אדער צאהלען, וואס זייער בעציהונג ווערט אויסגעדריקט דורך זייער קוואדראטען ווארצעל. ווי למשל, די סוב־דופליקאטע בעציהונג פון 2 צו 4 דריקט זיך אויס אין דער בעציהונג פון $\sqrt{2}$ צו $\sqrt{4}$].

subed'it *v.* (סאב־עד'־איט) רעדאקטירען אונטער דער אויפזיכט פון אן אנדערען.

sub'editor *n.* (סאב'־עד־אי־טאר) א סוברעדאקטאר, אן אונטער־רעדאקטאר, א געהילפס־רעדאקטאר.

subedito'rial *a.* (סאב־עד־אי־טאו'־רי־על) וואס איז שייך צו א סוב־רעדאקטאר אדער הילפס־רעדאקטאר.

sub'editorship *n.* (סאב'־עד־אי־טאר־שיפ) דאס אמט אדער די שטעלע פון א סוב־רעדאקטאר.

subellip'tic *n.* (סאב־ע־ליפ'־טיק) עטוואס עליפטיש, עטוואס לענגליך־אוואל.

subellip'tical *a.* (סאב־ע־ליפ'־טי־קעל) ז. ***subelliptic***

sube'qual *a.* (סאב־אי'־קהוועל) כמעט גלייך; פון אזא גרויס, דאס קיין איין צאהל איז ניט גלייך צו דער סומע פון וועלכע עס איז צוויי אנדערע [ווענען צאהלען אין א גרופע].

su'ber *n.* (סיו'־בער) קארק, פראבקע.

sube'reous *a.* (סיו־בי'־רי־אס) ווי קארק, קארקעוואטע.

suber'ic *a.* (סיו־בער'־איק) וואס איז שייך צו קארק; וואס קומט פון קארק.

suberose' *a.* (סאב־אי־ראוס') וואס איז עטוואס אויסגעפרעסען ביי די ברעגען [ווענען פלאנצען].

su'berose *a.* (סיו'־בע־ראוס) ז. ***suberous***

su'berous *a.* (סיו'־בע־ראס) קארקעוואטע, ווי פראבקע.

sub'family *n.* (סאב'־פעמ־אי־לי) אין זאאלאגיע — אן אונטער־פאמיליע, אן אונטער־אבטיילונג פון א פאמיליע [גאטונג אדער שטאם].

sub'flavor *n.* (סאב'־פליי־וואר) א נעבען־געשמאק, א נעבען־ריח.

subfla'vous *a.* (סאב־פליי'־וואס) געלבליך.

subflu'vial *a.* (סאב-פלוה'-ווי-על) וואס נעפינט זיך אונטער א טייך אדער שטראם.

subfos'sil *a.* (סאב-פאס'-איל) אביסעל פערשטיינערט; נים אין גאנצען פערשטיינערט.

subfusc' *a.* (סאב-פאסק') ז. ***subfusk***

subfus'cous *a.* (סאב-פאס'-קאס) ז. ***subfusk***

subfusk' *a.* (סאב-פאסק') א ברוינליך, א ביסעל טונקעל אין קאליר.

subgelat'inous *a.* (סאב-דזשע-לעט'-אי-נאס) כמעט ווי זשעלאטין, סטודענע אדער פעטשא.

subgener'ic *a.* (סאב-דזשי-נער'-איק) וואס איז שייך צו אן אונטער-מין [אן אבטיילונג פון א מין ביי פלאנצען אדער חיות].

sub'genus *n.* (סאב'-דזשי-נאס) אן אונ-טער-מין [אן אבטיילונג פון א מין].

subgla'cial *a.* (סאב-גליי'-שיעל) וואס קומט פאר אדער וואס נעפינט זיך אונ-טער א גלעטשער. ז. ***glacier***

subglo'bose *a.* (סאב-גלאו'-באוס) כמעט קוגעלפערמיג, רונדליך.

subglob'ular *a.* (סאב-גלאב'-יו-לאר) כמעט קיילעכדיג, רונדליך.

subgran'ular *a.* (סאב-גרענ'-יו-לאר) עטוואס קערנדיג.

subhasta'tion *n.* (סאב-העס-טיי'-שאן) אן עפענטליכער פערקויף אויף אן אויק-ציאן אדער ליציטאציע.

sub'head *n.* (סאב'-העד) אן אונטער-טיטול; אן אונטער-קעפעל.

sub'heading *n.* (סאב'-העד-אינג) ז. ***subhead***

subhu'meral *a.* (סאב-היו'-מע-רעל) וואס ליגען אונטער דעם שולטער-ביין.

subin'dicate *v.* (סאב-אינ'-די-קיים) לייכט אנצייגען אדער אנדייטען.

subindica'tion *n.* (סאב-אין-די-קיי'-שאן) א לייכטע אנדייטונג אדער אנצייגונג.

subinflamma'tion *n.* (סאב-אין-פלע-מיי'-שאן) א לייכטע ענטצינדונג.

subinflam'matory *a.* (סאב-אין-פלעמ'-ע-טא-רי) לייכט ענטצונדען.

sub'inspector *n.* (סאב'-אינ-ספעק-טאר) אן אונטער-אינספעקטאר, א גע-הילפס-אינספעקטאר.

su'bito *adv.* (סוה'-בי-טא) אין מוזיק — פלעצליך, שנעל.

subja'cency *n.* (סאב-דזשיי'-סען-סי) דאס ליגען אונטער, דאס ליגען אונטען, דאס געפינען זיך אין אן אונטערער לאגע.

subja'cent *a.* (סאב-דזשיי'-סענט) וואס ליגענט אונטער אדער אונטען; וואס גע-פינט זיך אין אן אונטערער לאגע.

subject' *v.* (סאב-דזשעקט') אונטער-ווארפען; אויסזעצען צו עפעס; אונטער-יאכען, מאכען דיענסטבאר.

sub'ject *n. and a.* (סאב'-דזשעקט) 1. א סוביעקט, אן אונטערטאן, א פערזאן וואס איז אונטערגעווארפען אונטער איי-נעמס הערשאפט אדער אויטאריטעט; 2. א פערזאן אדער זאך וואס איז די אורזאכע פון עפעס [ווי פון קריגע, מחלוקות]; דאס, איבער וואס עס ווערט גערעדט אדער פערהאנדעלט; 3. דער גע-גענשטאנד, דער שטאף, די טעמא; 4. אין גראמאטיק אדער לאגיק — דער סוביעקט, די הויפט-זאך, וועגען וועלכער עס רעדט זיך אין א זאץ; 5. אין פילאזאפיע — דער סוביעקט, דער "איך", די דענקענדע פערזאן [אין געגענזאץ צו אלע זאכען פון דער אויסערליכער וועלט, וועלכע דער סוביעקט אדער "איך" וואהרנעהמט אדער בעגרייפט אלס אביעקטען]; אין מוזיק — דער מאטיוו, די הויפט-טעמא פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; 7. אין קונסט — די אידעע, די טעמא אדער דער הויפט-געדאנק פון א קונסט-ווערק; 8. אין דעקאראטיווער מאלעריי — א בילד וואס שטעלט מיט זיך פאר פיגורען אין לעבען און בעוועגונג; אונטערווארפען, אונטער-נעגעבען, דיענסטבאר; פערפליכטעט, חייב צו עפעס; אויסגעזעצט [ווי צו א גע-פאהר]; לייכט נעניינט צו עפעס [ווי צו א פערקיהלונג].

1 He is a subject of the British Empire. 2. I am the unhappy subject of these quarrels. 3. This subject lends itself to heroic treatment.

sub'jectdom *n.* (סאב'-דזשעקט-דאם) אונטערטהאנשאפט, דאס זיין אן אונטער-טהאן.

subjec'tion *n.* (סאב-דזשעק'-שאן) אונ-טערווארפונג, דאס אונטערווארפען, דאס מאכען אונטערטעניג; אונטערטעניגקייט; אונטערווארפענקייט, דיענסטבארקייט; אין לאגיק — דאס פערבינדען דעם סוביעקט מיט דעם פרעדיקאט [ז. ***predicate*** און ***subject***].

subjec'tive *a.* (סאב-דזשעק'-טיוו) סוב-יעקטיוו; וואס איז שייך צום סוביעקט אדער דענקענדען "איך"; וואס ענטשטעהט אדער קומט פאר אין דעם אינערליכען בע-וואוסטזיין פון דער פערזאן; וואס אור-טיילט מעהר אויף דעם גרונד פון אייגענע געפיהלען אדער איבערלעבונגען איידער אויף דעם גרונד פון ריכטיגע אביעקטיווע פאקטען; אין ליטעראטור און קונסט—וואס דריקט אויס די כאראקטעריסטישע אייגענ-שאפטען אדער די פערזענליכע סימפאטיען און אנטיפאטיען פון א שרייבער אדער קינסטלער.

subjec'tive col'ors (סאב-דזשעק'-טיוו קאל'-ארז) ז. ***accidental colors***

subjec'tive ide'alism (סאב-דזשעק'-טיוו אי-די'-על-איזם) דער סוביעקטיווער אידעאליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז די אביעקטיווע אדער אויסערליכע וועלט, דער "ניט-איך", שטאמט ארויס פון דעם דענקענדען סוביעקט, פון דעם "איך"].

subjec'tively *adv.* (סאב-דזשעק'-טיוו-לי) אויף א סוביעקטיווען שטייגער; אויס-דריקענדיג צו שטארק די פערזענליכע סימ-פאטיען אדער אנטיפאטיען; בנוגע צום סוביעקט אדער דענקענדען "איך".

subjec'tiveness *n.* (סאב-דזשעק'-טיוו-נעס) דאס זיין סוביעקטיוו; סוביעקטיווי-טעט. ז. ***subjectivity***

subjec'tive sensa'tion (סאב-דזשעק'-טיוו סען-סיי'-שאן) א סוביעקטיווע עמפ-פינדונג, אן עמפפינדונג, וואס איז ניט ענטשטאנען צוליעב אן אויסערליכער אור-זאך [ווי למשל, ווען א מענש שטעלט זיך פאר, אז ער זעהט געוויסע פיגורען, וועל-כע זיינען אין דער ווירקליכקייט ניטא].

subjec'tive symp'toms (סאב-דזשעק'-טיוו סימפ'-טאמז) אין פאטאלאגיע — סימפטאמען אדער סמנים פון א קראנקהייט וועלכע נור דער פאציענט פיהלט אין זיך, אבער זיי ווייזען זיך ניט ארויס פאר אן אנדער בעאבאכטער.

subjec'tivism *n.* (סאב-דזשעק'-טיוו-איזם) סוביעקטיוויזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז יעדע וואהרהייט איז סוביעק-טיוו, ד. ה. זי איז ריכטיג בלויז אין בע-צוג צו אונזער אייגענער ערפאהרונג אדער פערשטאנד.

subjec'tivist *n. and a.* (סאב-דזשעק'-טיוו-איסט) א סוביעקטיוויסט, אן אנהענ-גער פון סוביעקטיוויזם; סוביעקטיוויס-טיש, וואס איז שייך צו סוביעקטיוויזם. ז. ***subjectivism***

subjectivis'tic *a.* (סאב-דזשעק-טי-וויס'-טיק) סוביעקטיוויסטיש; וואס איז שייך צו סוביעקטיוויזם. ז. ***subjectivism***

subjectivis'tically *adv.* (סאב-דזשעק-טי-וויס'-טי-קעל-אי) פון א סוביעקטיוויס-טישען שטאנדפונקט; בנוגע צו סוביעקטי-וויזם. ז. ***subjectivism***

subjectiv'ity *n.* (סאב-דזשעק-טיוו'-אי-טי) סוביעקטיוויטעט, די בעזונדערהייטען וואס בעלאנגען צו אן איינצעלנער פערזאן [איהר שטאנדפונקט, איהרע אידעען, איהרע שטרעבונגען]; דאס ניט האבען קיין אביעקטיווע ווירקליכקייט; פערבלענדונג [ווי פונקטען וואס פליהען פאר די אויגען ביי א שטארקען קלאפ אין קאפ].

subjec'tivize *v.* (סאב-דזשעק'-טי-וואיז) מאכען סוביעקטיוו; מאכען אלס א פער-זענליכע אנגעהעריגקייט פון דענקענדען "איך".

sub'jectless *a.* (סאב'-דזשעקט-לעס) וואס האט ניט קיין אונטערטאן אדער אונ-טערטאנען.

sub'ject-mat'ter *n.* (סאב'-דזשעקט-מעט'-ער) דער גענענשטאנד אדער די זאך וואס איז אין בעטראכט; דאס וואס פא-דערט בעטראכטונג אדער איבערלעגונג; דער הויפט-אינהאלט פון א זאך.

sub'jectness *n.* (סאב'-דזשעקט-נעס) אונטערווארפענהייט; דאס זיין אן אונ-טערטאן.

subjicibil'ity *n.* (סאב-דזשיס-אי-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווערען א סוביעקט אין א זאץ. ז. ***subject***

subjic'ible *a.* (סאב-דזשיס'-איבל) וואס קען ווערען דער סוביעקט פון א זאץ. ז. ***subject***

subjoin' *v.* (סאב-דזשאין') צו-צוגעבען, צו-זעצען [אין א שריפט]; אנהענגען, ביי-לעגען; צושטעלען.

sub ju'dice (סאב דזשוה'-די-סי) אונ-טער גערעכטליכער פערהאנדלונג, נאך ניט גערעכטליך ענטשיידעט.

sub'jugable *a.* (סאב'-דזשו-געבל) אונ-טערייאכבאר; וואס מען קען אונטערווא-רפען אדער אונטעריאכען.

sub'jugate *v.* (סאב'-דזשו-גייט) אונ-טערווארפען, אונטעריאכען; גובר זיין, אונטערדריקען [די תאוות, די געפיהלען].

subjuga'tion *n.* (סאב-דזשו-גיי'-שאן) די אונטערווארפונג, די אונטעריאכונג.

sub'jugator *n.* (סאב'-דזשו-גיי-טאר) אן אונטערווארפער, אן אונטערדריקער; א בעזיעגער.

subjunc'tion *n.* (סאב-דזשאנק'-שאן) די צוגעבונג, די צולעגונג, די צוזעצונג [צו א זאץ אדער שריפט].

subjunc'tive *a. and n.* (סאב-דזשאנק'-טיוו) אין גראמאטיק — קאניונקטיוו, וואס דריקט אויס א בעדינגונג אדער תנאי; דער קאניונקטיוו. ז. ***subjunctive mood***

subjunc'tive mood (סאב-דזשאנק'-טיוו מוהד) אין גראמאטיק—דער קאניונק-טיווער מאדוס אדער דער קאניונקטיוו [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אויס א בעדינגונג אדער תנאי, ווי למשל: "איך וואלט נעטהאן דיין בקשה, ווען איך וואלט געהאט די מעגליכקייט"].

sub'kingdom *n.* (סאב'-קינג-דאם) איי-

נע פון די הויפט־אבטיילונגען פון דעם טהיער־רייך אדער פלאנצען־רייך.

subla'nate *a.* (סאב־ליי'־נייט) עטוואס וואליג, ווי מיט וואל בעוואקסען [וועגען פלאנצען].

sublapsa'rianism *n.* (סאב־לעפ־סיי'־רי־ען־איזם) ז. ***infralapsarianism***

sublate' *v.* (סאב־לייט') — אין לאגיק אבלייקענען, פערניינען, אנולירען.

subla'tion *n.* (סאב־ליי'־שאן) אין לאגיק — דאס אנולירען, דאס פערניינען.

sub'lative *a.* (סאב'־לע־טיוו) וואס איז גענייגט אוועקצונעהמען אדער בערויבען.

sub'lease *n.* (סאב'־ליעס) אן ארענדע־קאנטראקט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר.

sublease' *v.* (סאב־ליעס') פערדינגען א געדונגענעם הויז; אבגעבען אין ארענדע צו אן אנדערען דאס, וואס איז גענומען געווארען אין ארענדע.

sub'lessee *n.* (סאב'־לע־סיע) איינער וואס נעהמט אין ארענדע א הויז אדער א גוט פון אן אנדערען, וועלכער האלט עס אין ארענדע.

sublet' *v.* (סאב־לעט') פערדינגען ווייטער [ווי א שכן פערדינגט א וואהנונג צו אן אנדערען].

sub'levate *n.* (סאב'־לי־ווייט) .דערהויבונג, אויפהויבונג; אויפרייצונג.

subleva'tion *n.* (סאב־לי־וויי'־שאן) די ערהויבונג [צו א העכערער שטופע]; אן אויפשטאנד [פון א פאלק].

sub'lieutenant *n.* (סאב'־ליו־טענענט) אן אונטער־לייטענאנט [א נידריגערער אפיציער־ראנג אין דער ענגלישער פלאטע].

subliga'tion *n.* (סאב־לי־גיי'־שאן) די אונטערבינדונג, דאס פערבינדען פון אונטען.

subli'mable *a.* (סאב־לאי'־מעבל) אין בעמיע — וואס קען סובלימירט ווערען; וואס קען געלייטערט ווערען [וועגען הארטע שטאפען]. ז. ***sublimation***

subli'mableness *n.* (סאב־לאי'־מעבל־נעס) סובלימירבארקייט, דאס קענען סובלימירט ווערען. ז. ***sublimation***

sub'limate *v., a. and n.* (סאב'־לי־מייט) אין כעמיע — סובלימירען, פערוואנדלען א סאלידען קערפער אין דאמפף און דיעזען דאמפף דורך אבקיהלונג פערוואנדלען צוריק אין הארטען אדער סאלידען שטאף, כדי דער קערפער זאל אבגערייניגט ווערען פון די פסלת; פערפיינערען, רייניגען, ערהויבען, אידעאליזירען; סובלימירט; .ערייניגט, ערפיינערט; ערהויבען; א סובלימאט, עפעס וואס בעקומט זיך דורך סובלימירען.

sublima'tion *n.* (סאב־לי־מיי'־שאן) אין כעמיע — סובלימאציאן [א פראצעס אבצורייניגען א סאלידען קערפער פון פסלת, ביי וועלכען דער קערפער ווערט פערוואנדעלט דורך היץ אין דאמפף, און דיעזער דאמפף ווערט דורך אבקיהלונג צוריק פערוואנדעלט אין הארטען שטאף]; די פערפיינערונג, די רייניגונג; זעהר א פיינע גערייניגטע זאך.

sublima'tion the'ory (סאב־לי־מיי'־שאן טהי'־א־רי) אין געאלאגיע — די סובלימאציאנס־טעאריע [די טעאריע, אז די מעטאל־אדערען אין דער ערד האבען זיך געבילדעט פון אבגעקיהלטען מעטאל־דאמפף וואס שטראמט פון די צושמאלצענע מינעראל־מאסען אינוועניג אין דער ערד].

sub'limatory *a. and n.* (סאב'־לי־מיי־טא־רי) וואס סובלימירט; וואס ווערט בענוצט אין סובלימאציאן; דאס סובלימיר־געפעס, א כלי פאר סובלימאציאן. ז. ***sublimation***

sublime' *a., n. and v.* (סאב־לאים') דערהויבען, הויך; פראמינענט, אנגעזעהן, עמינענט; גרויסארטיג, פרעכטיג, פיין, הערליך, נאבעל; ערהאבען, הויכמוטיג, שטאלץ; אין אנאטאמיע — ארויסשטארצענד, בולט; דאס ערהאבענע; דאס אויסגעצייכענטע, דער ערהאבענער סטיל [אין רעדען אדער שרייבען]; דערהויבען; מאכען הויך אדער אנגעזעהן; רייניגען, פערפיינערען, אידעאליזירען; אין כעמיע — סובלימירט ווערען, דורכגעהן דעם פראצעס פון סובלימאציאן. ז. ***sublimation***

sublime'ly *adv.* (סאב־לאים'־לי) אויף אן ערהאבענער ארט.

sublime'ness *n.* (סאב־לאים'־נעס) ערהאבענקייט, הויכקייט, אויסגעצייכענטקייט, פארטרעפליכקייט.

Sublime' Porte (סאב־לאים' פאורט) די הויכע פארטע [די טערקישע רעגיערונג].

subli'mer *n.* (סאב־לאי'־מער) א סובלימער, אן אפאראט, דורך וועלכען עס ווערט געמאכט דער פראצעס פון סובלימאציאן. ז. ***sublimation***

sublim'inal *a.* (סאב־לימ'־אי־נעל) פערבארגען, ניט ארויסגעבראכט [וועגען אן עמפפינדונג, וועלכע איז ניט אריין אין בעוואוסטזיין].

sublim'ity *n.* (סאב־לימ'־אי־טי) ערהאבענקייט, גרויסארטיגקייט, פיינקייט; גרויסקייט, מאיעסטעטישקייט; דער העכסטער פונקט פון דערגרייכונג: דער אדער דאס וואס איז זעהר געאכטעט.

sublinea'tion *n.* (סאב־לינ־אי־איי'־שאן) דאס מאכען א שטריך פון אונטען [אונטער אווארט]; דאס אונטערשטרייכען.

sublin'gual *a.* (סאב־לינ'־גוועל) וואס געפינט זיך אונטער דער צונג.

sublit'toral *a.* (סאב־ליט'־א־רעל) וואס לעבען אונטער'ן ברעג אדער נידריגער פון דער ברעג־ליניע [וועגען וואסער־בעשעפענישען]; וואס האלטען זיך ביים ברעג.

sublu'nar *a.* (סאב־לו'־נאר) וואס געפינט זיך אונטער דער לבנה.

sub'lunary *a.* (סאב'־לו־נע־רי) וואס געפינט זיך אונטער דער לבנה; ערדיש, וועלטליך.

sublux'ate *v.* (סאב־לאק'־סייט) טיילווייז אויסלינקען.

subluxa'tion *n.* (סאב־לאק־סיי'־שאן) א טיילווייזער לונק.

submam'mary *a.* (סאב־מעמ'־ע־רי) וואס ליעגט אונטער דער ברוסט. ז. ***inframammary***

sub'manufacturer *n.* (סאב'־מען־יו־פעק־טשור־ער) א פאבריקאנט וואס פאבריצירט סחורה פאר אן אנדער פאבריקאנט.

submarine' *a. and n.* (סאב־מע־רין') אונטער'ן מעער, אונטער'ן וואסער; וואס געפינט זיך אדער וואס האלט זיך אונטער'ן וואסער; א טהיער אדער פלאנצע וואס געפינט זיך אונטער'ן וואסער; א שיף וואס געהט אונטער'ן וואסער. ז. ***submarine boat***

submarine' boat (סאב־מע־רין' באוט) א שיף, וואס איז אזוי געבויט, דאס זי קען געהן אונטער'ן וואסער [ווערט געברויכט אין א פלאטע ארויסצולאזען מינען אונטער דעם שונא'ס קריעגס־שיפען].

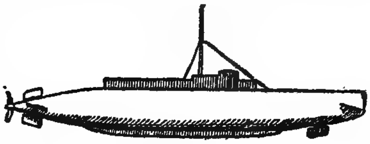

Submarine Boat

submarine' plants (סאב־מע־רין' פלענטס) פלאנצען וואס וואקסען אין ים אדער אונטער'ן וואסער.

submaxil'la *n.* (סאב־מעק־סיל'־א) דער אונטערשטער קינבאק.

submax'illary *n. and a.* (סאב־מעק'־סי־לע־רי) דער אונטערשטער קינבאק; וואס איז שייך צום אונטערשטען קינבאק־ביין.

submax'illary gland (סאב־מעק'־סי־לע־רי גלענד) די דריזע אונטער דעם אונטערשטען קינבאק, וועלכע טיילט אויס פון זיך שפייעכץ.

subme'dial *a.* (סאב־מי'־די־על) ז. ***submedian***

subme'dian *a.* (סאב־מי'־די־ען) וואס ליעגט ביים מיטען פון עפעס.

subme'diant *n.* (סאב־מי'־די־ענט) אין מוזיק — די אונטערמעדיאנטע [די זעקסטע נאטע פון א גאמע אדער סקאלא].

submen'tal *a.* (סאב־מענ'־טעל) וואס געפינט זיך אונטער דער מארדע אדער קין.

submerge' *v.* (סאב־מוירדזש') פערפלייצען, פערטרינקען; אונטערטונקען, אונטערטויכען.

submer'gence *n.* (סאב־מויר'־דזשענס) דאס אונטערטונקען אדער אונטערטויכען; א פערפלייצונג.

submersed' *a.* (סאב־מוירסט') אין באטאניק — וואס וואקסט אונטער'ן וואסער [וועגען געוויסע פלאנצען].

submer'sion *n.* (סאב־מויר'־שאן) דאס אונטערטונקען, דאס אונטערטויכען.

submetal'lic *a.* (סאב־מע־טעל'־איק) ניט פאלקאם מעטאליש.

submis'sion *n.* (סאב־מיש'־אן) אונטערווארפונג, דעמיטהינקייט; אונטערטעניגקייט; הכנעה; נעהארכזאמקייט; אין געזעצגעבונג — אן איינשטימונג פון צוויי שטרייטענדע צדדים איבערצוגעבען זייער שטרייט־פראגע צו בוררים אדער צו א פשרה־געריכט.

submiss'ive *a.* (סאב־מיס'־איוו) אונטערטעניג, נעהארכזאם, אונטערגעווארפען; דעמיטהיג, הכנעה'דיג.

submiss'ively *adv.* (סאב־מיס'־איוו־לי) אויף אן אונטערטעניגען אדער הכנעה'דיגען שטייגער.

submiss'iveness *n.* (סאב־מיס'־איוו־נעס) אונטערטעניגקייט, אונטערווארפענקייט; נעהארכזאמקייט, הכנעה'דיגקייט.

submit' *v.* (סאב־מיט') אונטערווארפען, אונטערגעבען; פארלעגען [צום ענטשיידען]; זיך אונטערגעבען, זיך אונטערווארפען; ערקלערען.

submit'ter *n.* (סאב־מיט'־ער) איינער וואס גיט זיך אונטער; א נאכגעבער; איינער וואס אונטערווארפט זיך; איינער וואס גיט איבער צום ענטשיידען [א פראגע, א שטרייט א. ז. וו.].

submontagne' *a.* (סאב־מאנ־טיין') ז. ***submontane***

submon'tane *a.* (סאב־מאנ'־טיין) וואס איז ביים אונטער־טייל פון א בארג.

submul'tiple *n. and a.* (סאַב-מאַל'-טיפּל) אַ צאָהל, אויף וועלכער אַן אַנדער צאָהל טיילט זיך אָהן אַ רעשט [ווי למשל, די צאָהל 7, אויף וועלכער 28 טיילט זיך אָהן אַ רעשט]; וואָס טיילט אַן אַנדער צאָהל אָהן אַ רעשט [ווענען אַ צאָהל].

submun'dane *a.* (סאַב-מאַנ'-דיין) וואָס געפינט זיך אונטער דער וועלט; אונטער-ערדיש.

submus'cular *a.* (סאַב-מאַס'-קיו-לאַר) וואָס געפינט זיך אונטער אַ מוסקול.

subnarcot'ic *a.* (סאַב-נאַר-קאַט'-איק) עטוואָס נאַרקאָטיש, בעטויבענד אָדער איינשלעפֿערענד.

subna'sal *a.* (סאַב-ניי'-זעל) וואָס געפינט זיך אונטער דער נאָז.

subnas'cent *a.* (סאַב-נעס'-ענט) וואָס וואַקסט פֿון אונטען; וואָס וואַקסט אונטער עפּעס.

subnat'ural *a.* (סאַב-נעטש'-יו-רעל) אונטער-נאַטירליך; נידריגער ווי דער חומר.

subni'trate *n.* (סאַב-נאַי'-טרייט) אַ באַזישער ניטראַט [ניט קיין פֿאָלקאָממענער ניטראַט, וואָס קען אין זיך אַריינזאַפּען נאָך סאַלפּעטער-זויערע, אום צו ווערען אַ נאָרמאַלער ניטראַט]. ז. ***nitrate***.

subnor'mal *a.* (סאַב-נאָהר'-מעל) ווענינער ווי נאָרמאַל; אין מאַטעמאַטיק — אַבגעשניטען דורך אַ פּערפּענדיקולאַרער ליניע.

subnormal'ity *n.* (סאַב-נאָהר-מעל'-אי-טי) דאָס זיין אונטער-נאָרמאַל אָדער ווענינער ווי נאָרמאַל.

subnota'tion *n.* (סאַב-נאָ-טיי'-שאַן) אַ רעסקריפּט, אַ בריעפֿליכער-ענטפֿער פֿון אַ פּאַפּסט אָדער פֿירסט. ז. ***rescript***.

subnude' *a.* (סאַב-ניוד') כמעט נאַקעט, אָהן בלעטער [ווענען פּלאַנצען].

subobscure' *a.* (סאַב-אָב-סקיור') עטוואָס דונקעל, עטוואָס פֿינסטער.

subobscure'ly *adv.* (סאַב-אַב-סקיור'-לי) פֿינסטערליך, עטוואָס דונקעל.

subobtuse' *a.* (סאַב-אַב-טיוס') עטוואָס טעמפּ, ניט זעהר שפּיציג.

suboccip'ital *a.* (סאַב-אַק-סיפּ'-אי-טעל) וואָס ליענט אונטער דעם הינטער-טייל פֿון קאָפּ; וואָס ליענט אונטער דער פּאַטילניצע.

subocean'ic *a.* (סאַב-אָ-שי-ענ'-איק) וואָס ליענט אָדער געפינט זיך אונטער'ן אָקעאַן.

sub'octave *n.* (סאַב'-אָק-טייוו) אַן אָכ-טעל; די אונטערשטע אָקטאַווע [אין מו-זיק].

suboc'tuple *a.* (סאַב-אָק'-טיופּל) וואָס ענטהאַלט אַן אַכטעל פֿון עפּעס.

suboc'ular *a.* (סאַב-אָק'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך אונטער'ן אויג.

subop'tic *a.* (סאַב-אָפּ'-טיק) ז. ***suborbitar***.

subo'ral *a.* (סאַב-אָו'-רעל) וואָס געפינט זיך אונטער'ן מויל.

suborbic'ular *a.* (סאַב-אָהר-ביק'-יו-לאַר) עטוואָס קרייזפֿערמיג; כמעט רונד.

suborbic'ulate *a.* (סאַב-אָהר-ביק'-יו-לייט) ז. ***suborbicular***.

subor'bitar *a.* (סאַב-אָהר'-בי-טאַר) וואָס געפינט זיך אונטער'ן אויגען-לאָך; וואָס געפינט זיך אונטער'ן אויג.

sub'order *n.* (סאַב'-אָהר-דער) אַן אונ-טער-קלאַס פֿון חיות אָדער פּלאַנצען; די ערשטע טיילונג פֿון אַ קלאַס אָדער גאַטונג; אין אַרכיטעקטור — דעקאָראַציאָנס-זיילען פֿון אַן איינפֿאַכערער פֿאָרם אין פֿערגלייך מיט די הויפּט-זיילען.

subor'dinate *a., n. and v.* (סאַב-אָהר'-די-נייט) אונטערגעאָרדענט, אונטערגע-וואָרפֿען, אַבהענגיג; קלענער, נידריגער [אין מאַכט, אין ראַנג א. ז. וו.]; אַן אונ-טערגעאָרדענטער; אַן אונטערגעאָרדענ-טעס וואָרט [אין גראַמאַטיק]; איינער וואָס איז נידריגער פֿאַר'ן צווייטען אין אַמט אָדער ראַנג; אונטעראָרדנען; מאַכען אָדער בעטראַכטען אַלס ווענינער וויכטיג; אונטערוואַרפֿען אונטער איינעמס רשות אָדער השגחה.

subor'dinately *adv.* (סאַב-אָהר'-די-נייט-לי) אויף אַן אונטערגעוואָרפֿענעם, אַבהענגיגען אָדער אונטערגעאָרדענטען אופֿן.

subor'dinateness *n.* (סאַב-אָהר'-די-נייט-נעס) אונטערגעאָרדענטקייט; אַבהענ-גיגקייט, אונטערוואָרפֿענקייט.

subordina'tion *n.* (סאַב-אָהר-די-ניי'-שאַן) די אונטעראָרדנונג, די אַבהענגיג-קייט, די אונטערוואָרפֿענקייט; דאָס זיין נידריגער אין אַמט אָדער ראַנג.

subordina'tionism *n.* (סאַב-אָהר-די-ניי'-שאַנ-איזם) אין דער קריסטליכער טעָ-אָלאָגיע — די לעהרע, אַז די צווייטע און דריטע פּערזאָן פֿון דער דריי-איינינקייט, ד. ה. "גאָט דער זוהן" און "גאָט דער היי-ליגער גייסט" זיינען נידריגער איידער די ערשטע פּערזאָן "גאָט דער פֿאָטער".

subor'dinative *a.* (סאַב-אָהר'-די-ניי-טיוו) וואָס אונטעראָרדענט; וואָס וואַרפֿט אונטער; וואָס דריקט אויס אַבהענגיגקייט; וואָס איז וויליג זיך צו אונטערוואַרפֿען.

suborn' *v.* (סאַב-אָהרן') פֿערשאַפֿען אָדער בעקומען עפּעס אויף אַן אונגעזעצ-ליכען וועג; צורעדען איינעם צו בעגעהן אַן אונגעזעצליכע טהאַט.

suborna'tion *n.* (סאַב-אָהר-ניי'-שאַן) דאָס פֿערשאַפֿען אָדער קריגען עפּעס אויף אַן אונגעזעצליכען וועג; דאָס אַנרעדען איינעם צו טהאָן אַן אונגעזעצליכע טהאַט.

suborna'tion of per'jury (סאַב-אָהר-ניי'-שאַן אָוו פּויר'-דזשו-רי) דאָס אונטערקויפֿען אַן עדות צו שווערען פֿאַלש.

subor'ner *n.* (סאַב-אָהר'-נער) איינער וואָס רעדט צו אַן אַנדערען צו אַן אונגע-זעצליכער טהאַט; איינער וואָס קויפֿט אונ-טער אַן עדות צו שווערען פֿאַלש.

subo'val *a.* (סאַב-אָו'-וועל) עטוואָס אָוואַל; כמעט איי-פֿערמיג.

subo'vate *a.* (סאַב-אָו'-ווייט) ביינאַהע איי-פֿערמיג.

subo'void *a.* (סאַב-אָו'-וואָיד) ז. ***subovate***.

subpar'allel *a.* (סאַב-פּער'-ע-לעל) כמעט פּאַראַלעל.

subpedun'culate *a.* (סאַב-פּי-דאַנ'-קיו-לייט) וואָס האָט אַ זעהר קורצען שטענגעל [ווענען פּלאַנצען]; וואָס וואַקסט פֿון אַ זעהר קורצען בלומען-שטענגעל.

subpellu'cid *a.* (סאַב-פּע-ליו'-סיד) כמעט דורכזיכטיג.

subpe'na *n. and v.* (סאַב-פּי'-נאַ) ז. ***subpœna***.

subper'manent *a.* (סאַב-פּויר'-מע-נענט) כמעט פּערמאַנענט, וואָס האַלט אַן פֿאַר אַ לאַנגער צייט אָבער ווערט ביס-לעכוויז שוואַכער און שוואַכער.

subpet'iolate *a.* (סאַב-פּעט'-אי-אָ-לייט) אין באָטאַניק — מיט אַ זעהר קור-צען בלאַט-שטענגעל.

subpœ'na *n. and v.* (סאַב-פּי'-נאַ) אַ פֿאַרלאַדונג פֿאַר'ן געריכט; אַ שריפֿטליכע אויפֿפֿאָדערונג צו ערשיינען אין געריכט אָדער צו אַן אָפֿיציעלען אונטערזוכונגס-קאָמיטעט צו אַ בעשטימטער צייט; אי-בערגעבען אַ שריפֿטליכע אויפֿפֿאָדערונג צו ערשיינען פֿאַר'ן געריכט אָדער פֿאַר אַן אָפֿיציעלען אונטערזוכונגס-קאָמיטעט.

subpo'lar *a.* (סאַב-פּאָו'-לאַר) אונטער דעם זיד אָדער נאָרד-פּאָל פֿון דער ערד; נאָהענט צום פּאָל.

sub'prefect *n.* (סאַב'-פּרי-פֿעקט) אַן אונטער-פּרעפֿעקט, אַ געהילף פֿון אַ פּרע-פֿעקט. ז. ***prefect***.

sub'principal *n.* (סאַב'-פּרינ-סי-פּעל) אַן אונטער-דירעקטאָר [אין אַ שול].

sub'prior *n.* (סאַב'-פּראַי-אָר) אַן אונ-טער-פּריאָר, אַ געהילף פֿון אַ פּריאָר [אויפֿזעהער פֿון אַ מאָנאַסטיר].

sub'purchaser *n.* (סאַב'-פּויר-טשע-סער) אַ קויפֿער פֿון צווייטער האַנד, אַ קויפֿער וואָס קויפֿט ביי אַן אַנדער קויפֿער.

subquad'rate *a.* (סאַב-קוואָד'-רייט) כמעט קוואַדראַטיש, כמעט פֿיער-עקיג.

subquad'ruple *a.* (סאַב-קוואָד'-רופּל) וואָס ענטהאַלט אַ פֿיערטעל פֿון עפּעס; אין דער פּראָפּאָרציאָן פֿון 1 צו 4.

subquin'tuple *a.* (סאַב-קווינ'-טיופּל) וואָס ענטהאַלט אַ פֿינפֿטעל פֿון עפּעס; אין דער פּראָפּאָרציאָן פֿון 1 צו 5.

subra'mose *a.* (סאַב-ריי'-מאָוס) אין באָטאַניק — עטוואָס פֿערצווייגט; וואָס האָט אַ ביסעל צווייגלעך.

subra'mous *a.* (סאַב-ריי'-מאַס) ז. ***subramose***.

sub'rector *n.* (סאַב'-רעק-טאָר) אַ סוב-רעקטאָר, אַ געהילף פֿון אַ רעקטאָר אין אַ שול אָדער אוניווערזיטעט.

subrig'id *a.* (סאַב-רידזש'-איד) עטוואָס האַרט אָדער שטייף.

subri'sion *n.* (סאַב-ריזש'-אַן) דאָס שמייכלען.

subri'sive *a.* (סאַב-ראַי'-סיוו) שמייכ-לענד.

sub'rogate *v.* (סאַב'-ראָ-גייט) אַוועק-שטעלען אויף דעם פּלאַץ פֿון אַן אַנדערען אָדער פֿון עפּעס אַנדערש; דאָס אַוועק-שטעלען אַנשטאָט אימעצען אָדער עפּעס.

subroga'tion *n.* (סאַב-ראָ-גיי'-שאַן) דאָס שטעלען אויף אימעצענס אָרט; דאָס אַוועקשטעלען אַנשטאָט אימעצען אָדער עפּעס.

sub ro'sa (סאַב ראָו'-זאַ) פּריוואַט, ניט עפֿענטליך.

subsaline' *a.* (סאַב-סע-לאַין') שוואַך געזאַלצען.

sub'salt *n.* (סאַב'-סאָהלט) אַ באַזישעס זאַלץ [אַ זאַלץ, וואו די זויערע איז ווע-ניגער ווי נאָרמאַל].

subsat'urated *a.* (סאַב-סעטש'-יו-ריי-טעד) ניט פֿאָלשטענדיג אָנגעזאַפּט.

subsatura'tion *n.* (סאַב-סעטש-יו-ריי'-שאַן) אַ ניט פֿאָלשטענדיגע אָנזאַפּונג.

subscap'ular *a. and n.* (סאַב-סקעפּ'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך אונטער דעם אַקסעל-ביין; אַ נערוו, אַן אָדער אָדער מוסקול וואָס געפינט זיך אונטער דעם אַקסעל-ביין.

subscap'ulary *a.* (סאַב-סקעפּ'-יו-לע-רי) וואָס געפינט זיך אונטער'ן אַקסעל-ביין.

subscri'bable *a.* (סאַב-סקראַי'-בעבל) וואָס מען קען זיך אונטער דעם אונטער-שרייבען אָדער זיך התמנ'ען; וואָס מען קען זיך דאַרויף אַבאָנירען.

subscribe' *v.* (סאַב-סקראַיב') 1. זיך אונטערשרייבען, זיך התמנ'ען; 2. צושטי-מען, געבען אַ צושטימונג; 3. אַרויפֿשטע-

לען דעם נאמען אויף א סובסקריפציאנס־ליסטע, זיך פערפליכטען עפּעס בייצושטייערען;ביישטייערען; 4. זיך אבאנירען, זיך פערפליכטען צו נעהמען [פּעריאָדישע אויסגאבען, ביכער אין א לייה־ביבליאָטעק, אקציעס א. ז. וו.].

2. We can all subscribe to your good advice. 3. Let us each subscribe to the relief fund. 4. The firm subscribed for a large portion of the stock issue.

subscri'ber *n.* (סאַב־סקראַי'־בער) 1. אַן אונטערצייכנער, אַן אונטערשרייבער; 2. אַן אַבאָנענט; 3. אַ ביישטייערער אויף אַ ליסטע [פון נדבות], אַ ביישטייערער.

2. He is one of the oldest subscribers of the weekly edition of the paper. 3. Mr. Brown was the largest subscriber to the hospital fund.

sub'script *a. and n.* (סאַב'־סקריפּט) נעשריבען פון אונטען [ווי למשל, דער גריכישער בוכשטאַב *ɩ* וואָס ווערט געשריבען אונטער אַן אַנדער בוכשטאַב]; עטוואָס וואָס איז געשריבען אונטען.

subscrip'tion *n.* (סאַב־סקריפּ'־שאַן) אַן אונטערשריפט; דאָס אַבאָנעמענט [די פערפליכטונג צו נעהמען אַ צייטונג, אַ בוך א. ז. וו.]; אַ סובסקריפּציאָנס־סומע, אַ פערשפּראָכענע ביישטייערונג; אַ פערפליכטונג.

subscrip'tive *a.* (סאַב־סקריפּ'־טיוו) וואָס איז שייך צו אַן אונטערשריפט.

sub'section *n.* (סאַב'־סעק־שאַן) אַן אונטער־אַבטיילונג [אַ טייל פון אַן אַבטיילונג].

subsec'utive *a.* (סאַב־סעק'־יו־טיוו) פאָלגענד, נאָכפאָלגענד [אין רייה, אין אָרדנונג].

subsel'lium *n.* (סאַב־סעל'־אי־אַם) אַ מין הייגנענדער שטוהל [אין די פּאַרצייטיגע קירכען]. ז. *miserere*

subsen'sible *a.* (סאַב־סענ'־סיבל) וואָס איז צו טיעף פאַר די עמפּפינדונגען; וואָס איז צו טיעף מען זאָל עס קענען בענעהמען מיט די חושים.

subsep'tuple *a.* (סאַב־סעפּ'־טיופּל) וואָס ענטהאַלט אַ זיבענט־חלק, וואָס איז אַ זיבענטעל.

sub'sequence *n.* (סאַב'־סי־קהוועגס) נאָכפאָלגונג; דאָס נאָכפאָלגען; אַ נאָכפאָלגע.

sub'sequency *n.* (סאַב'־סי־קהוועג־סי) ז. *subsequence*

sub'sequent *a.* (סאַב'־סי־קהוועגט) פאָלגענד, נאָכפאָלגענד; שפּעטערדיג; וואָס קומט אַלס פאָלגע אָדער אַלס פּועל יוצא.

sub'sequently *adv.* (סאַב'־סי־קהוועגט־לי) פאָלגענדיג; נאָכהער, שפּעטער.

subse'rous *a.* (סאַב־סי'־ראָס) אַ בייסעל וואַסערדיג; וואָס געפינט זיך אונטער אַ סערום־הייטעל [ז. *serum*].

subserve' *v.* (סאַב־סורוו') דיענען [אין אַן אונטערגעאָרדענטער שטעלונג]; זיין בעהילפליך; ווירקען פאַר עפּעס, ניצליך זיין פאַר עפּעס.

subser'vience *n.* (סאַב־סויר'־ווי־ענס) ניצליכקייט, דיענליכקייט, בעהילפליכקייט, מיטווירקונג; דיענסטבאַרקייט, אונטערגעוואָרפענקייט.

subser'viency *n.* (סאַב־סויר'־ווי־ענ־סי) ז. *subservience*

subser'vient *a.* (סאַב־סויר'־ווי־ענט) דיענליך, בעהילפליך, ניצליך, מיטווירקענד; אונטערגעוואָרפען.

subser'viently *adv.* (סאַב־סויר'־ווי־ענט־לי) דיענליך, בעהילפליך, ניצליך; מיט אונטערוואָרפענהייט.

subsesquial'terate *a.* (סאַב־סעס־קהווי־על'־טער־אייט) וואָס איז אין דער בעציהונג פון 2:3 אָדער ⅔.

subsesquiter'tial *a.* (סאַב־סעס־קהווי־טויר'־שעל) וואָס איז אין דער בעציהונג פון 3:4 אָדער פון ¾.

subses'sile *a.* (סאַב־סעס'־איל) ניט גאַנץ דירעקט פערבונדען [וועגען קערפּער־טיילען אָדער פּלאַנצען־טיילען]. ז. *sessile*

subsex'tuple *a.* (סאַב־סעקס'־טיופּל) וואָס ענטהאַלט איין זעקסט־חלק, וואָס איז אין דער בעציהונג פון 1 צו 6.

subside' *v.* (סאַב־סאַיד') 1. זינקען; פאַלען; זיך אַבזעצען [אין אַ פליסיגקייט]; 2. זיך בערוהיגען, זיך איינשטילען, אויפהערען, נאָכלאָזען.

2. The storm subsided.

sub'sidence *n.* (סאַב'־סי־דענס) דאָס פאַלען, דאָס זינקען, דאָס אַבזעצען זיך; בערוהיגונג, איינשטילונג, אויפהערונג, נאָכלאָזונג.

sub'sidency *n.* (סאַב'־סי־דענ־סי) ז. *subsidence*

subsid'iarily *adv.* (סאַב־סיד'־אי־ע־רי־לי) מיטהעלפענדיג, בעהילפליך.

subsid'iary *a. and n.* (סאַב־סיד'־אי־ע־רי) 1. געהאַלטען אין רעזערוו; 2. מיטהעלפענד, בעהילפליך; 3. צוגעגעבען, זוייטיג, נעבענזעכליך; 4. וואָס איז שייך צו אַ סובסידיע [ז. *subsidy*]; 5. אַ מיטהעלפער, אַ ביישטייערער; 6. אַן אונטערגעאָרדנעטער טייל פון אַ מוזיקאַלישען ווערק.

1. The campaign halted for lack of subsidiary troops. 2. The ritual can only be subsidiary to the spirit of worship. 3. The Mississippi has many subsidiary streams.

subsid'iary quan'tity (סאַב־סיד'־אי־ע־רי קהוואַנ'־טי־טי) אין מאַטעמאַטיק — אַ זייטיגע צאָהל, וואָס ווערט אַריינגעבראַכט אום צו העלפען דער לעזונג פון אַ פּראָבלעם.

subsid'iary stream (סאַב־סיד'־אי־ע־רי סטריעם) אַ נעבען־פלוס [אַ טייך וואָס פאַלט אַריין אין אַן אַנדער טייך].

subsid'iary sym'bol (סאַב־סיד'־אי־ע־רי סימ'־באַל) אין מאַטעמאַטיק — אַ זייטיגער סימבאָל אָדער צייכען וואָס ווערט אַריינגעבראַכט אום צו העלפען דער לעזונג פון אַ פּראָבלעם.

subsid'iary trea'ty (סאַב־סיד'־אי־ע־רי טריע'־טי) אַ סובסידיע־אַבמאַך [אַן אַבמאַך צווישען צוויי רעגיערונגען, אַז איינע זאָל צאָהלען דער צווייטער אַ געוויסע סומע געלד אויף צו פיהרען מלחמה אָדער פאַר איהר נייטראַליטעט].

subsid'iary troops (סאַב־סיד'־אי־ע־רי טרוהפּס) הילפס־טרופּען [אַן אַרמעע וואָס איין רעגיערונג דינגט ביי אַ צווייטער].

sub'sidise *v.* (סאַב'־סי־דאַיז) ז. *subsidize*

sub'sidize *v.* (סאַב'־סי־דאַיז) סובסידירען, געבען געלד־שטיצע; קויפען איינעמס הילף פאַר געלד; אונטערקויפען.

sub'sidy *n.* (סאַב'־סי־די) אַ סובסידיע [געלד־שטיצע; אַ סומע געלד וואָס איין רעגיערונג צאָהלט אַ צווייטער פאַר איהר נייטראַליטעט אָדער אַלס ביישטייערונג פאַר מלחמה־אויסגאַבען; געלד־שטיצע פון אַ רעגיערונג פאַר פּריוואַט־אונטערנעהמער, ווי אייזענבאַהן־געזעלשאַפטען, שיפס־געזעלשאַפטען א. ז. וו.].

subsist' *v.* (סאַב־סיסט') עקזיסטירען; לעבען; זיך ערנעהרען; ערנעהרען, בעזאָרגען מיט חיונה; בעשטעהן פון...

subsis'tence *n.* (סאַב־סיס'־טענס) עקזיסטענץ; דאָס פאָרהאַנדען זיין; אייגענטימליכקייט; דאָס בעשטעהן פון..., בעשטאַנד; ערנעהרונג, לעבענסמיטעל, פּראָוויאַנט.

subsis'tence depart'ment (סאַב־סיס'־טענס די־פּאַרט'־מענט) דער פּראָוויאַנט־דעפּאַרטאַמענט [דער דעפּאַרטאַמענט פון דער מיליטער־פערוואַלטונג אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ, וואָס פערזאָרגט די פּראָוויזיעס פאַר דער אַרמעע].

subsis'tence di'et (סאַב־סיס'־טענס דאַי'־עט) די קלענסטע מאָס שפּייז וואָס איז נויטיג פאַר'ן געזונד.

subsis'tence stores (סאַב־סיס'־טענס סטאָורז) מיליטער־פּראָוויאַנטען.

subsis'tency *n.* (סאַב־סיס'־טענ־סי) ז. *subsistence*

subsis'tent *a.* (סאַב־סיס'־טענט) עקזיסטירענד; פאָרהאַנדען; לעבענד; בעשטעהענד; אייגענטימליך.

subsisten'tial *a.* (סאַב־סיס־טענ'־שעל) וואָס איז שייך צו עקזיסטענץ; וואָס איז שייך צו דער אייגענטימליכקייט; וואָס איז שייך צו די געטליכע אייגענשאַפטען.

subsis'ter *n.* (סאַב־סיס'־טער) איינער וואָס לעבט אָדער ערנעהרט זיך; איינער וואָס לעבט פון פרעמדע חסדים.

sub'sizar *n.* (סאַב'־סאַי־זאַר) אַ סטודענט וואָס איז נידריגער אין שטעלונג ווי אַ סיזאַר. ז. *sizar*

sub'sizer *n.* (סאַב'־סאַי־זער) ז. *subsizar*

sub'soil *n. and v.* (סאַב'־סאָיל) דער אונטערגרונד, דער אונטער־באָדען; אויפאַקערען דעם אונטער־באָדען, טיעף אַקערען.

sub'soiler *n.* (סאַב'־סאָי־לער) איינער וואָס אַקערט טיעף אָדער אַקערט אויף דעם אונטער־באָדען; אַ פּלוג צום אַקערען זעהר טיעף.

subso'lar *a.* (סאַב־סאָו'־לאַר) וואָס געפינט זיך אונטער דער זון.

sub'species *n.* (סאַב'־ספּי־שיעז) אַן אונטער־גאַטונג [אַן אַבטיילונג פון אַ גאַטונג].

sub'sphere *n.* (סאַב'־ספיער) אַ ניט אין גאַנצען רונדער קערפּער.

subspher'ical *a.* (סאַב־ספער'־אי־קעל) ניט אין גאַנצען קוגעל־פערמיג.

sub'stance *n.* (סאַב'־סטענס) די סובסטאַנץ, דער עצם, דאָס אונבעוואוסטע "עפּעס", וואָס איז דער אונפערענדערליכער יסוד פון יעדער פערענדערליכער ערשיינונג; די עסענץ, דער תמצית; אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע — דער געטליכער עצם, וואָס איז געמיינשאַפטליך אין אַלע דריי פערזאָנען פון דער הייליגער דריי־איינינקייט; דער עיקר, דער רעכטער אינהאַלט; דער הויפּט־געדאַנק פון אַ רעדע אָדער שריפט; דער יסוד; דער שטאָף, דער מאַטעריאַל פון עפּעס; איינער פון די כעמישע עלעמענטען, פון וועלכע אַלע קערפּער זיינען צוזאַמענגעשטעלט; רייכטום, פערמעגען, וואָהלהאַבענקייט.

sub'stanceless *a.* (סאַב'־סטענס־לעס) אָהן בעשטאַנד, אָהן דעם עיקר, אָהן אַן אינהאַלט.

substan'tial *a. and n.* (סאַב־סטענ'־שעל) סובסטאַנציעל, וועזענטליך; רעאַל, ווירקליך; ממשות'דיג; וואָס קומט פון דעם ערשטען אָריגינעלען שטאָף; עכט; שטאַרק, פעסט, סאָליד; וואָהלהאַבענד, פערמעגליך; היבש, פון אַ היבשער גרויס;

זעהר בעדייטענד, וויכטיג; דאָס סובּסטאַנציעלע, דאָס ווירקליכע, דאָס ממשות-דיגע; דאָס וואָס האָט אַ פּראַקטישען ווערטה; דער וויכטיגסטער טייל פון עפּעס.

substan'tial be'ing (סאַב-סטענ'-שעל בי'-אינג) אַ סובּסטאַנציעלעס וועזען, אַ זאַך וואָס עקזיסטירט אין זיך און אין קיין אנדער סובּסטאַנץ אויסער אין זיך [ווי אַן אינדיווידועלע פּערזאָן].

substan'tial form (סאַב-סטענ'-שעל פאָרם) אין פילאָזאָפיע — די סובּסטאַנציעלע פאָרם, די פאָרם אָדער די טבע, וועלכע גיט צו צו אַן אינדיווידועלער סובּסטאַנץ איהר ספּעציפישען כאַראַקטער [ווי די שכל'דיגע נשמה איז די סובּסטאַנציעלע פאָרם פון מענשען].

substan'tialism *n.* (סאַב-סטענ'-שעל-איזם) סובּסטאַנציאַליזם, די לעהרע, אַז הינטער די פענאָמענען [ערשיינונגען], וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, עקזיסטירען רעאַלע סובּסטאַנצען, וועלכע זיינען די יסודות פון די פענאָמענען [ערשיינונגען].

substan'tialist *n.* (סאַב-סטענ'-שעל-איסט) אַן אנהענגער פון סובּסטאַנציאַליזם. ז. *substantialism*.

substantial'ity *n.* (סאַב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאָס זיין סובּסטאַנציעל; די ווירקליכקייט, די קערפּערליכקייט: די פעסטקייט, די שטאַרקייט; ממשות.

substan'tialize *v.* (סאַב-סטענ'-שעל-איז) מאַכען סובּסטאַנציעל, זאַכליך אָדער וועזענטליך.

substan'tially *adv.* (סאַב-סטענ'-שעל-אי) אויף אַ סובּסטאַנציעלען שטייגער; מיט פעסטקייט, מיט ממשות, מיט שטאַרקייט.

substan'tial mea'ning (סאַב-סטענ'-שעל מיע'-נינג) די הויפּט-בעדייטונג, דער הויפּט-אינהאַלט.

substan'tialness *n.* (סאַב-סטענ'-שעל-נעס) דאָס זיין סובּסטאַנציעל. ז. *substantial*.

substan'tiate *v.* (סאַב-סטענ'-שי-אייט) בעפעסטיגען, מאַכען שטאַנדהאַפט אָדער דויערהאַפט: בעווייזען מיט זיכערע ראיות; מאַכען רעאַל אָדער ווירקליך.

substantia'tion *n.* (סאַב-סטענ-שי-איי'-שאַן) דאָס צוגעבען בעשטאַנד צו עפּעס; דאָס בעפעסטיגען עפּעס מיט זיכערע ראיות.

substanti'val *a.* (סאַב-סטענ-טאַי'-וועל) זעלבּסט-עקזיסטירענד, אומאָבּהענגיג; וואָס איז שייך צו אַ סובּסטאַנטיוו. ז. *substantive*.

sub'stantive *a. and n.* (סאַב'-סטענ-טיוו) סובּסטאַנטיוו, וואָס בעצייכענט דאָס זיין אָדער בעשטעהן פון עפּעס; טהאַטזעכליך בעשטעהענד; וועזענטליך; וואָס עקזיסטירט אַן-און-פיר-זיך; אומאָבּהענגיג פון עפּעס אנדערש; סובּסטאַנציעל, סאָליד, דויערהאַפט, רעאַל, פעסט; אין גראַמאַטיק — וואָס איז שייך צו אַ סובּסטאַנטיוו; דאָס סובּסטאַנטיוו, אַ זאַך-וואָרט, אַ הויפּט-וואָרט, דער נאָמען פון אַ זאַך.

sub'stantive col'ors (סאַב'-סטענ-טיוו קאָל'-ארז) בּיי פאַרבּען וואָל און אנדערע שטאָפען — די פאַרבּען, וועלכע שטעהען צו צו די שטאָפען אָהן דער הילף פון בּייץ-שטאָפען. ז. *mordant*.

sub'stantively *adv.* (סאַב'-סטענ-טיוו-לי) אין גראַמאַטיק — אַלס זאַך-וואָרט, אין דעם זין פון אַ סובּסטאַנטיוו [הויפּט-וואָרט אָדער זאַך-וואָרט]; אויף אַ טהאַטזעכליכען, וועזענטליכען אופן.

sub'stantivize *v.* (סאַב'-סטענ-טי-וואַיז) בּענוצען אַלס אַ סובּסטאַנטיוו [הויפּט-וואָרט אָדער זאַך-וואָרט].

sub'stitute *v., n. and a.* (סאַב'-סטי-טיוט) זעצען אַנשטאָט, געבען איין זאַך אַנשטאָט אַן אנדערער; אַ סובּסטיטוט, אַ שטעלפערטרעטער; איין זאַך וואָס פערטרעט אַן אנדערע; וואָס פערבּייט אַן אנדערען; וואָס איז געשטעלט געוואָרען אַנשטאָט אַן אנדערען.

substitu'tion *n.* (סאַב-סטי-טיו'-שאַן) די סובּסטיטוציאָ, די שטעלפערטרעטונג; די שטעלונג פון איין זאַך אַנשטאָט אַן אנדערער.

substitu'tional *a.* (סאַב-סטי-טיו'-שאַן-על) וואָס קען דיענען אַלס שטעלפערטרעטער; וואָס קען געשטעלט ווערען אויף'ן פּלאַץ פון אַן אנדערען אָדער פון עפּעס אנדערש.

substitu'tionally *adv.* (סאַב-סטי-טיו'-שאַן-על-אי) דורך שטעלפערטרעטונג, דורך פערבּייטען מיט אַן אנדערען אָדער מיט עפּעס אנדערש.

substitu'tionary *a.* (סאַב-סטי-טיו'-שאַן-ע-רי) ז. *substitutional*.

sub'stitutive *a.* (סאַב'-סטי-טיו-טיוו) וואָס קען זיין אַנשטאָט אַן אנדערען; וואָס קען דיענען אַלס סובּסטיטוט אָדער שטעלפערטרעטער; וואָס קען פערבּייטען ווערען דורך אַן אנדערען אָדער דורך עפּעס אנדערש.

substract' *v.* (סאַב-סטרעקט') ז. *subtract*.

substrac'tion *n.* (סאַב-סטרעק'-שאַן) ז. *subtraction*.

sub'strate *n.* (סאַב'-סטרייט) די אונטערלאַגע, די גרונדלאַגע, עפּעס וואָס ליעגט אונטער אַן אנדער זאַך; אין פילאָזאָפיע — דאָס סובּסטראַט, דער יסוד, די סובּסטאַנץ, דער "עפּעס" פון אַ זאַך, וועלכער טראָגט איהרע אייגענשאַפטען.

substra'tum *n.* (סאַב-סטריי'-טאַם) ז. *substrate*.

substruc'tion *n.* (סאַב-סטראַק'-שאַן) אַן אונטער-געבוי, אַן אונטער-געבּיידע; אַ פונדאַמענט.

sub'structure *n.* (סאַב'-סטראַק-טשור) אַ גרונדלאַגע, אַ גרונד, אַ פונדאַמענט, אַן אונטער-געבוי.

sub'stylar *a.* (סאַב'-סטאַי-לאַר) וואָס איז שייך צו דער ליניע אויף דעם ציפערבּלאַט פון אַ זון-זייגער, אויף וועלכער עס געפינט זיך דער ווייזער.

sub'style *n.* (סאַב'-סטאַיל) די ליניע אויף דעם ציפערבּלאַט פון אַ זון-זייגער, אויף וועלכער עס שטעהט דער ווייזער.

subsul'tus *n.* (סאַב-סאַל'-טאַס) דאָס צוקען [פון די מוסקעלען]; אַ קאָנוואולסיווע אָדער קראַמפּפהאַפטע בּעוועגונג.

subsume' *v.* (סאַב-סיום') סובּסומירען, אריינבּריינגען דאָס בּעזונדערע אין דאָס אַלגעמיינע; איינשליסען אַ פּרט אין אַ כלל; קלאַסיפיצירען עפּעס אונטער אַ בּעשטימטער קאַטעגאָריע.

subsump'tion *n.* (סאַב-סאַמפּ'-שאַן) סובּסומציאָ, דאָס איינשליסען אַ פּרט אין אַ כלל, דאָס בּעגרייפען אַ פּרט אַלס אַ פאַלגע פון אַ כלל; אין לאָגיק — דער צווייטער זאַץ פון אַ סילאָגיזם, וועלכער דריקט אויס אַ פּרט אין אַ כלל [ווי למשל:
1) "אַלע מענשען זיינען שטערבּליך",
2) "ראובן איז אַ מענש", פאָלגליך —
3) "ראובן איז שטערבּליך"].

sub'surface *a.* (סאַב'-סויר-פעס) וואָס איז אונטער דער אויבערפלעכע.

sub'tack *n.* (סאַב'-טעק) אין שאָטלאַנדישער געזעצגעבונג — אַן ארענדע-קאָנטראַקט אויף אַ הויז אָדער גוט, וואָס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אַליין אַן ארענדאַר אויף דעם הויז אָדער גוט.

sub'tangent *n.* (סאַב'-טענ-דזשענט) אין אַנאַליטישער געאָמעטריע — אַ סובּטאַנגענטע [דער טייל פון דער אַבּסציסע וואָס ווערט אָבּגעשניטען צווישען דער טאַנגענטע און דער אָרדינאַטע פון אַ קרומער ליניע].

subtem'perate *a.* (סאַב-טעמ'-פּער-אייט) עטוואָס קעלטער איידער דער געוועהנליכער קלימאַט פון די מיטעלמעסיגע געגענדען אויף דער ערד.

sub'tenant *n.* (סאַב'-טענ-ענט) אַן אונטער-שכן, אַ שכן בּיי אַ שכן.

subtend' *v.* (סאַב-טענד') אין געאָמעטריע — אויסציהען פון אונטען אָדער אַנטקעגען [אַ ווינקעל].
This side of the triangle subtends the right angle.

subtense' *n.* (סאַב-טענס') אין געאָמעטריע — אַ ליניע וואָס ציהט זיך געגען אַ בויגען אָדער געגען אַ ווינקעל.

subtep'id *a.* (סאַב-טעפּ'-איד) לעבּליך, וואַרעמליך.

subterete' *a.* (סאַב-טי-ריט') עטוואָס רונד; עטוואָס צילינדער-פאָרמיג.

subter'fluent *a.* (סאַב-טויר'-פלו-ענט) אונטערפליסענד; וואָס פליסט פון אונטען.

subter'fluous *a.* (סאַב-טויר'-פלו-אַס) ז. *subterfluent*.

sub'terfuge *n.* (סאַב'-טער-פיודזש) די אויסמיידונג; די אויסוויכונג; דאָס ארויסמאַכען זיך מיט דריידלעך אָדער תירוצים.

subter'minal *a.* (סאַב-טויר'-מי-נעל) כמעט בּיים ענד; ניט אין גאַנצען בּיים ענד.

subternat'ural *a.* (סאַב-טער-נעטש'-יו-רעל) ז. *subnatural*.

subterposi'tion *n.* (סאַב-טער-פּאָ-זיש'-אַן) אין געאָלאָגיע — דער סדר ווי די ערד-שיכטען ליעגען איינע אונטער די אנדערע; דאָס ליעגען אונטער עפּעס.

sub'terrane *a.* (סאַב'-טע-ריין) ז. *subterranean*.

subterra'nean *a.* (סאַב-טע-ריי'-ני-ען) אונטערערדיש, פון אונטער דער ערד.

subtèrra'neous *a.* (סאַב-טע-ריי'-ני-אַס) ז. *subterranean*.

subterra'neously *adv.* (סאַב-טע-ריי'-ני-אַס-לי) אויף אַן אונטערערדישען שטייגער; אין געהיים; בּסוד.

subterrene' *a.* (סאַב-טע-ריין') ז. *subterranean*.

subterres'trial *a.* (סאַב-טע-רעס'-טרי-על) אונטערערדיש; וואָס לעבּט אונטער דער ערד.

sub'tile *a.* (סאַב'-טיל) סובּטיל, פיין, דין, לופט-אַרטיג, לייכט; ראַפינירט, פערפיינערט; שאַרף, שניידענד; דורכדרינגענד, דורכנעהמענד, דורך און דורך; געשיקט, פעהיג; קלוג, שאַרפזיניג; כיטרע.

sub'tilely *adv.* (סאַב'-טיל-לי) מיט פיינקייט אָדער צאַרטליכקייט; אויף אַ פיינער אַרט; אויף אַ שאַרפען, שניידענדען אָדער כיטרען שטייגער.

sub'tileness *n.* (סאב'-טיל-נעם) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט, צארטקייט; שארפקייט; ביטרעקייט.

subtilisa'tion *n.* (סאב-טי-לי-זיי'-שאן) ז. ***subtilization***

sub'tilise *v.* (סאב'-טי-לאיז) ז. ***subtilize***

sub'tilism *n.* (סאב'-טי-ליזם) דאס זיין סובטיל, דעליקאט, צארט, ערעל; דאס זיין ליסטיג, ביטרע.

subtil'ity *n.* (סאב-טיל'-אי-טי) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט, צארטקייט; א דינער אונטערשיידונגס־שטריך; א פיקאנטע זאך; חריפות; פלפול.

subtiliza'tion *n.* (סאב-טי-לי-זיי'-שאן) די פערפיינערונג, די דין־מאכונג; אין כעמיע — דאס פערוואנדלען אין דאמפף אדער פארע; דאס מאכען א דינע און שארפע אונטערשיידונג; פלפול, האר־שפאלטונג [אין א וכוח].

sub'tilize *v.* (סאב'-טי-לאיז) מאכען סובטיל, פערפיינערען, מאכען דין; מאכען שיטער; זיך מפלפל זיין, ארויסווייזען חריפות, שפאלטען האר [אין א ויכוח].

sub'tilizer *n.* (סאב'-טי-לאי-זער) איינער וואס פערפיינערט, וואס מאכט דין: א חריף אין פלפולים, א האר־שפאלטער.

sub'tilty *n.* (סאב'-טיל-טי) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט: שיטערקייט: פערפלאנטערונג, פערוויקלונג [פון א פראגע]; ליסטיגקייט, ביטרעקייט; חריפות, פלפול; געשיקטקייט, קענטשאפט פון עפעס.

sub'title *n.* (סאב'-טאיטל) דער נעבען־טיטעל, דער צווייטער נאמען פון א בוך, וועלכער שטעהט נעבען ערשטען נאמען [ווי למשל: "הנאהבים והנעימים אדער דער שווארצער יונגערמאנטשיק"]: דער נאמען פון א בוך וואס ווערט איבערגעדרוקט אויף'ן צווייטען בלאט נאך'ן שער־בלאט.

sub'tle *a.* (סאטל) 1. פיין, פערפיינערט, דין; 2. געשיקט [אין א מלאכה אדער קונסט]: 3. שארף, חריפות'דיג [אין געדאנק]: פלפול'דיג, מיט האר־שפאלטונג; 4. ליסטיג, ביטרע.

2. The work of the mediator requires **subtle** abilities. 3. He proved himself very **subtle** in the discussion. 4. He is too **subtle** to command the respect of his adversary.

sub'tleness *n.* (סאט'ל-נעם) פיינקייט, דינקייט; חריפות, שארפקייט [אין געדאנק]; געשיקטקייט [אין א מלאכה]; ליסטינקייט, ביטרעקייט.

sub'tlety *n.* (סאט'ל-טי) פיינקייט, דינקייט; שארפקייט פון געדאנק, חריפות; פערוויקלונג, פערפלאנטערונג פון א פראגע, פלפול, האר־שפאלטונג; ליסטיגקייט, ביטרעקייט.

sub'tle-wit'ted *a.* (סאט'ל-הוויט'-עד) ביטרע־קלוג, שארפזיניג.

sub'tly *adv.* (סאט'-לי) אויף א פיינעם, דינעם שטייגער; אויף א געשיקטען אופן; מיט ליסטיגקייט, מיט ביטרעקייט.

subtract' *v.* (סאב-טרעקט') ארונטערנעהמען [א טייל פון א גאנצען]; ארабנעהמען, אבציהען, ארארברעכנען.

subtrac'ter *n.* (סאב-טרעק'-טער) אן ארабציהער; איינער וואס רעכענט אראב פון א צאהל; אין אריפמעטיק — דער סובטראהענד, די צאהל וואס ווערט ארונטערגענומען פון אן אנדער צאהל אין חיסור.

subtrac'tion *n.* (סאב-טרעק'-שאן) די אראברעכנונג, די אראבנעהמונג [פון א צאהל]; חיסור [אין רעכנונג].

subtrac'tive *a.* (סאב-פרעק'-טיוו) אראבציהענד; וואס נעהמט ארונטער פון א צאהל; אין מאטעמאטיק — וואס שטעהט מיט א מינוס־צייכען [—].

sub'trahend *n.* (סאב'-טרע-הענד) אין מאטעמאטיק — דער סובטראהענד, די צאהל וועלכע ווערט אראבגענומען פון אן אנדער צאהל [אין חיסור].

subtranslu'cent *a.* (סאב-טרענס-ליו'-סענט) א ביסעל דורכזיכטיג, ניט גאנץ דורכזיכטיג.

subtranspar'ent *a.* (סאב-טרענס-פעהר'-ענט) עטוואס דורכזיכטיג, ניט גאנץ דורכזיכטיג.

subtreas'ury *n.* (סאב-טרעזש'-או-רי) די אונטער־שאצקאמער, אן אבטיילונג פון דער קאזנאטשייסטווע פון די פעראייניגטע שטאאטען.

subtrian'gular *a.* (סאב-טראי-ענ'-גיו-לאר) עטוואס דריי־עקיג; א דריי־קאנטיגע פיגור, ביי וועלכער די זייטען זיינען ניט גלייך אדער די ווינקלען זיינען פעררונדעט.

subtri'fid *a.* (סאב-טראי'-פיד) עטוואס דריי־שפאלטיג [וועגען פלאנצען].

subtrihe'dral *a.* (סאב-טראי-הי'-דרעל) עטוואס עהנליך צו א דריי־זייטיגער פיראמידע [ווי דאס קריינדעל פון א צאהן].

subtrip'le *a.* (סאב-טריפ'ל) וואס ענטהאלט א דריטעל פון א צאהל [ווי למשל 3 פון 9].

subtrip'licate *a.* (סאב-טריפ'-לי-קייט) אין מאטעמאטיק — אין דער פערהעלטניס אדער פראפארציאן פון קוביק־ווארצלען.

subtrip'licate ra'tio (סאב-טריפ'-לי-קייט ריי'-שיאו) די פערהעלטניס פון די קוביק־ווארצלען [ווי $\sqrt[3]{a} : \sqrt[3]{b}$].

subtrop'ic *a. and n.* (סאב-טראפ'-איק) אונטער־טראפיש, כמעט טראפיש [וועגען א קלימאט פון א געגענד וואס איז צווישען א הייסען און מיטעלמעסיגען קלימאט]; א געגענד וואס ליעגט ביי די טראפיקען. ז. ***tropic***

subtrop'ical *a.* (סאב-טראפ'-אי-קעל) אונטער־טראפיש, כמעט טראפיש. ז. ***subtropic***

sub'tutor *n.* (סאב'-טיו-טאר) אן אונטער־לעהרער; א בעהעלפער ביי א מלמד.

sub'type *n.* (סאב'-טאיפ) אין ביאלאגיע — אן אונטער־טיפ; א בעזונדערער טיפ וואס איז איינגעשלאסען אין א מעהר אלגעמיינעם טיפ.

subtyp'ical *a.* (סאב-טיפ'-אי-קעל) עטוואס טיפיש, כמעט טיפיש.

su'bulate *a.* (סיו'-ביו-לייט) ווי אן אהל, ווי א שוסטער־נאדעל, אהל־פערמיג.

su'bulated *a.* (סיו'-ביו-ליי-טעד) ז. ***subulate***

su'buliform *a.* (סיו'-ביו-לי-פארם) אהל־פערמיג; ווי אן אהל.

subun'gual *a.* (סאב-אנ'-גהוועל) וואס געפינט זיך אונטער'ן נאגעל [ביי חיות]: וואס נעפינט זיך אונטער דער קאפיטע.

sub'urb *n.* (סאב'-אורב) א פארשטאדט, אן ארומיגעס ארט, א געגענד ארום א שטאדט.

subur'ban *a. and n.* (סאב-אור'-בען) וואס ליעגט ביי דער שטאדט; וואס געפינט זיך אין דער פארשטאדט; אן איינוואהנער פון א פארשטאדט.

sub'urbed *a.* (סאב'-אורבד) מיט א פארשטאדט.

subvari'ety *n.* (סאב-ווע-ראי'-ע-טי) אין באטאניק און זאאלאגיע — אן אונטער־וואריעטעט. ז. ***variety***

subvene' *v.* (סאב-ווין') ארייןקומען, אונטערקומען [מיט דעם צוועק צו העלפען אדער צו פערהיטען פון א געפאהר].

subven'tion *n. and v.* (סאב-וועג'-שאן) דאס אונטערקומען, דאס קומען צו הילף; הילף, שטיצע; העלפען, געבען הילף.

subventi'tious *a.* (סאב-וועג-טיש'-אס) בעהילפיג, אונטערשטיצענד.

subver'miform *a.* (סאב-וואיר'-מי-פארם) עטוואס עהנליך צו א ווארים.

subver'sion *n.* (סאב-וואיר'-שאן) צושטערונג, אומשטירצונג, איבערקעהרונג; די אורזאכע פון אן איבערקעהרונג אדער פערניכטונג.

subver'sionary *a.* (סאב-וואיר'-שאנ-ע-רי) ז. ***subversive***

subver'sive *a.* (סאב-וואיר'-סיוו) צושטערענד, אומשטירצענד, איבערקעהרענד.

subvert' *v.* (סאב-וואירט') צושטערען, אומשטירצען, איבערקעהרען.

subver'ter *n.* (סאב-וואיר'-טער) א צושטערער; אן אומשטירצער.

subver'tible *a.* (סאב-וואיר'-טיבל) וואס קען אומגעשטירצט אדער צושטערט ווערען.

sub'way *n.* (סאב'-הוויי) אן אונטער־וועג, א וועג אונטער דער ערד; אן אונטער־באהן, אן אונטערערדישע אייזענבאהן.

sub'worker *n.* (סאב'-הוואיר-קער) א געהילף פון אן ארבייטער; אן אונטער־העלפער.

succade' *n.* (סאק-קייד') די סוקאדע, גרינע פרוכט אדער ציטראן געפרעגעלט אין צוקער אדער סיראפ.

succeda'neous *a.* (סאק-סי-דיי'-ני-אס) וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; וואס דיענט אלס שטעלפערטרעטער.

succeda'neum *n.* (סאק-סי-דיי'-ני-אם) איינער וואס פערנעהמט דעם אנדערענס פלאץ, א שטעלפערטרעטער; עטוואס וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך; אין מעדיצין — א רפואה וואס ווערט געגעבען אנשטאט אן אנדער רפואה.

succeed' *v.* (סאק-סיעד') נאכפאלגען, נאכגעהן; קומען נאך; ערבען, ירש'ענען; גליקען, געלינגען, זיך איינגעבען; האבען ערפאלג.

succee'der *n.* (סאק-סיע'-דער) א נאכפאלגער; א יורש.

succee'ding *n.* (סאק-סיע'-דינג) דאס נאכפאלגען, דאס זיין דער נעכסטער.

succen'tor *n.* (סאק-סענ'-טאר) איינער וועלכער זינגט די אונטער־טענער אדער דעם באס־טייל אין א כאר; איינער וואס פערנעהמט די שטעלע פון רעגענט פון כאר אין א קירך.

success' *n.* (סאק-סעס') גליק, ערפאלג; אן ערפאלג, א פעולה; א גוטער רעזולטאט פון אן אונטערנעהמונג.

success'ful *a.* (סאק-סעס'-פול) ערפאלגרייך; גליקליך, געלונגען.

success'fully *adv.* (סאק-סעס'-פול-אי) מיט ערפאלג, אויף א געלונגענער ארט.

success'fulness *n.* (סאק-סעס'-פול-נעם) גליקליכקייט, געלונגענקייט; ערפאלג.

succes'sion *n.* (סאק-סעש'-אן) דאס פאלגען איינע נאך די אנדערע, דאס פאלגען אין דער רייה; די נאכפאלגונג; א גרופע אדער סעריע פון זאכען אדער ערשיינונגען וואס פאלגען איינע נאך די

אנדערע; א רייה; די נאכפאלגע אין אמט, בעזיץ, א. ד. ג.; דאס רעכט פון א נאכפאלגער; א רייה פון נאכפאלגער; יורשים; נאכקומענשאפט.

succes'sional *a.* (סאק-סעש'-אנ-על) וואס געהט נאך דער רייה, וואס געהט איינס נאך'ן אנדערען.

succes'sionally *adv.* (סאק-סעש'-אנ-על-אי) אין דער רייה, נאך דער רייהענפאלגע.

succes'sion du'ty (סאק-סעש'-אן דיו'-טי) ז. *succession tax*.

succes'sionist *n.* (סאק-סעש'-אנ-איסט) אן אנהענגער פון דער אפאסטאלישער נאכפאלגע. ז. *apostolic succession*.

succes'sion of crops (סאק-סעש'-אן אוו קראפס) וועקסעל-ווירטשאפט [דאס פערזייהען א פעלד יעדען יאהר מיט אנדערער תבואה].

succes'sion tax (סאק-סעש'-אן טעקס) א שטייער אויף אייגענטום וואס דארף געצאהלט ווערען פון יעדען איינעם צו וועמען דאס אייגענטום געהט איבער בירושה.

succes'sive *a.* (סאק-סעס'-איוו) פאלגענד, וואס קומט איינס נאך'ן אנדערען, וואס געהט כסדר איינס נאך'ן אנדערען.

succes'sively *adv.* (סאק-סעס'-איוו-לי) נאך דער רייה, נאכאנאנדער; איבערגעהענדיג בירושה פון איינעם צום אנדערען.

succes'siveness *n.* (סאק-סעס'-איוו-נעס) דער רייהענגאנג, דאס געהן אדער פאלגען איינס נאך'ן אנדערען.

success'less *a.* (סאק-סעס'-לעס) אומגליקליך; אהן ערפאלג; ניט געלונגען.

success'lessly *adv.* (סאק-סעס'-לעס-לי) אויף אן ערפאלגלאזען אדער אומגעלונגענעם שטייגער; אהן ערפאלג; אומגליקליך.

success'lessness *n.* (סאק-סעס'-לעס-נעס) ערפאלגלאזיגקייט, דאס זיין אהן ערפאלג; אומגעלונגענקייט.

succes'sor *n.* (סאק-סעס'-אר) א נאכפאלגער; א יורש.

succes'sorship *n.* (סאק-סעס'-אר-שיפ) נאכפאלגערשאפט.

succes'sory *a.* (סאק-סעס'-א-רי) פאלגענד, וואס קומט איינס נאך'ן אנדערען.

suc'ci *n.* (סאק'-סאי) זאפטען. ז. *succus*.

succid'uous *a.* (סאק-סיד'-יו-אס) וואנקענד, וואס האלט ביים אנידערפאלען.

succif'erous *a.* (סאק-סיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס זאפט.

suc'cin *n.* (סאק'-סין) ברושטיין, בורשטין, בערנשטיין.

suc'cinate *n.* (סאק'-סי-נייט) בערנשטיין-זויער-זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון ברושטיין].

suc'cinated *a.* (סאק'-סי-ניי-טעד) וואס ענטהאלט בערנשטיין-זויער-זאלץ.

succinct' *a.* (סאק-סינקט') קורץ, קורץ געפאסט; אויסגעדריקט אין ווייניג ווערטער; ארומגעגארטעלט, ארומגערינגעלט ווי מיט א רייף.

succinct'ly *adv.* (סאק-סינקט'-לי) אויף א קורץ-געפאסטען אופן, אין ווייניג ווערטער.

succinct'ness *n.* (סאק-סינקט'-נעס) קורצקייט [אין אויסדריקען], קורץ-געפאסטקייט.

succincto'rium *n.* (סאק-סינק-טאו'-רי-אם) אזא מאנטעל וואס דער פאפסט טראגט ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס.

succinc'tory *n.* (סאק-סינק'-טא-רי) ז. *succinctorium*.

succin'ic *a.* (סאק-סינ'-איק) וואס קומט אדער ווערט גענומען פון ברושטיין אדער בערנשטיין [וועגען כעמישע שטאפען און פערבינדונגען]; וואס ווערט געפונען אין ברושטיין [ווי אן אינזעקט].

succin'ic ac'id (סאק-סינ'-איק עס'-איד) בערנשטיין-זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון ברושטיין].

suc'cinite *n.* (סאק'-סי-נאיט) א מין געלבער גראנאט וואס האט דעם קאליר פון ברושטיין [בערנשטיין].

suc'cinous *a.* (סאק'-סי-נאס) וואס איז ענהליך צו ברושטיין [בערנשטיין].

succise' *a.* (סאק-סאיס') אין באטאניק — וואס איז ווי אבגעשניטען אדער ווי אבגעבראכען ביים ענד.

succiv'orous *a.* (סאק-סיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זאפט פון פלאנצען [ווי אן אינזעקט].

suc'cor *v. and n.* (סאק'-אר) העלפען, קומען צו הילף; אונטערשטיצען; הילף, אונטערשטיצונג; א העלפער, אן ארויסהעלפער, אן אונטערשטיצער; א הילפסארמעע.

suc'corable *a.* (סאק'-אר-עבל) וואס קען אויסגעהאלפען ווערען.

suc'corer *n.* (סאק'-אר-ער) א העלפער, אן ארויסהעלפער, אן אונטערשטיצער.

suc'corless *a.* (סאק'-אר-לעס) הילפלאז, אהן הילף.

suc'cory *n.* (סאק'-א-רי) ציקאריע.

suc'cose *a.* (סאק'-אוס) זאפטיג.

suc'cotash *n.* (סאק'-א-טעש) א נעריכט פון טערקישע ווייץ [קוקורוזע] און בעבלעך.

suc'cub *n.* (סאק'-אב) ז. *succuba*.

suc'cuba *n.* (סאק'-יו-בא) א פאבעלהאפטער שד אין דער געשטאלט פון א פרויענצימער, וואס ערשיינט צו מענער אין שלאף און האט מיט זיי געשלעכטליכע בעציהונגען [ווי ביי אידען ווערט געגלויבט וועגען לילית].

suc'cubus *n.* (סאק'-יו-באס) א שד וועגען וועלכען עס ווערט געגלויבט, אז ער האט געשלעכטליכע בעציהונגען מיט מענשען ווען זיי שלאפען.

suc'culence *n.* (סאק'-יו-לענס) זאפטיגקייט.

suc'culency *n.* (סאק'-יו-לענ-סי) ז. *succulence*.

suc'culent *a.* (סאק'-יו-לענט) זאפטיג.

suc'culently *adv.* (סאק'-יו-לענט-לי) פול מיט זאפט, זאפטיג.

suc'culous *a.* (סאק'-יו-לאס) ז. *succulent*.

succumb' *v.* (סא-קאם') 1. פאלען אונטער דעם דרוק אדער איבערמאכט; 2. זיך אונטערגעבען, בעזיעגט ווערען; 3. שטארבען.

2. The army succumbed to the attack of the enemy.

succur'sal *a.* (סא-קור'-סעל) וואס דיענט אלס א נעבען-קירך.

suc'cus *n.* (סאק'-אס) דער זאפט פון קערפער; דער זאפט פון פלאנצען.

succuss' *v.* (סא-קאס') א פלעצליך טרייסעל אדער שאקעל טהאן.

succussa'tion *n.* (סאק-א-סיי'-שאן) טרייסלונג; שאקלונג.

succus'sion *n.* (סא-קאש'-אן) דאס טרייסלען, דאס שאקלען; א העפטיגער טרייסעל.

succus'sive *a.* (סא-קאס'-איוו) טרייסלענד, שאקלענד, ארויף און אראב.

such *a., adv. and pr.* (סאטש) אזעלכער, אזעלכע, אזעלכעס; אזא, אזוינער; די יעניגע; דערזעלבינער, דיעזעלבינע.

such and such (סאטש ענד סאטש) דער און דער, די און די, דאס און דאס; אזעלכער און אזעלכער, אזא און אזא.

such is life (סאטש איז לאיף) אזוי געהט עס אויף דער וועלט, אזוי איז שוין דאס לעבען.

suck *v. and n.* (סאק) זויגען; איינזויגען, אריינציהען אין זיך; דאס זויגען; די זויג-מילך, די מוטער-מילך; דאס איינזויגען, דאס איינציהען; א שלוק; א ציה [ווי ביים רויכערען]; שנאפס; א נאשעריי; א שווינדעל, א שפיצעל, אן אבנארעריי.

suck'er *n. and v.* (סאק'-ער) א זויגער, איינער אדער עטוואס וואס זויגט; א זויג-קינד; א זויג-טהיער; א יונג חזיר'על; דער ארגאן מיט וועלכען א לעבעדיגע בעשעפעניש זויגט; א טייל פון א מאשין אדער פון אן אפאראט וואס זויגט איין [ווי א זויג-רעהרע, דער קאלבען אין א זויג-פומפ א. ד. ג.]; אזא פיש וואס קען זיך צוזויגען צו עפעס מיט'ן מויל; אן ארויסשפראצונג אדער צווייגעלע וואס וואקסט ארויס פון דעם ווארצעל אדער ביים ווארצעל פון א פלאנצע; א פאראזיט, א בלוט-זויגער; אן אויסזויגער; א דומער יונג, א שוטה; אן איינוואהנער פון דעם שטאאט איללינאיז [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אבשניידען די ארויסשפראצונגען אדער די צווייגלעך וואס וואקסען ארויס פון די ווארצלען; בעזארגען מיט זויג-ארגאנען; לאזען ארויסוואקסען אדער ארויסשפראצען צווייגלעך פון די ווארצלען.

suck'er-fish *n.* (סאק'-ער-פיש) ז. *sucking-fish*.

suck'et *n.* (סאק'-עט) א קאנפעקט; א דעליקאטעס, א נאשעריי.

suck in (סאק אין) איינזויגען; בעטריגען, בעשווינדלען.

suck'-in *n.* (סאק'-אין) א שווינדעל, בעטרוג.

suck'ing *a. and n.* (סאק'-אינג) זויגענד, זויגענדיג; יונג און אונערפאהרען; דאס זויגען.

suck'ing-bot'tle *n.* (סאק'-אינג-באט'ל) א זויג-פלעשעל [פאר קינדער].

suck'ing-fish *n.* (סאק'-אינג-פיש) דער קאפ-זויגער [אזא פיש וואס זויגט זיך צו מיט'ן קאפ, בעזאנדערס צו שיפען, און האלט זיך ווי אנגעקלעפט]. ז. *remora*.

suck'ing-pump *n.* (סאק'-אינג-פאמפ) א זויג-פומפ.

suck'le *v.* (סאקל) זויגען, נעהרען מיט דער ברוסט.

suck'ler *n.* (סאק'-לער) א זויג-טהיער, א חיה וואס זויגט איהרע קינדער; א יונג חיה'לע וואס זויגט נאך; א זויג-קאלב.

suck'ling *n. and a.* (סאק'-לינג) א זויגלינג, א יונג חיה'לע וואס זויגט נאך; זויגענדיג; יונג און אונערפאהרען.

suck out (סאק אוט) אויסזויגען.

suck the mon'key (סאק טהי מאנ'-קי) זויגען וויין אדער בראנפען פון א פאס דורך א רעהרעל אדער א שטרוי; טרינקען שנאפס [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

suck up (סאק אפ) אריינזויגען, אריינציהען אין זיך.

su'crose *n.* (סיו'–קראוס) ראהר־צוקער.

suc'tion *n.* (סאק'–שאן) אייג־זויגונג; זויגונג.

suc'tion-pipe *n.* (סאק'–שאן–פאיפ) דער זויג־ראהר פון א זויג־פומפ [דער ראהר דורך וועלכען דאס וואסער ווערט ארויפגעצויגען].

suc'tion-pump *n.* (סאק'–שאן–פאמפ) א זויג־פומפ [א פומפ אין וועלכער דאס וואסער ווערט ארויפגעצויגען דורך דער זויג־ווירקונג פון דעם קאלבען, ווי די געוועהנליכע וואסער־פומפען].

suc'tion-valve *n.* (סאק'–שאן–וועלוו) א זויג־ווענטיל [דער ווענטיל אדער די קלאפפע אין דעם דעק פון צילינדער אונטער דעם קאלבען דורך וועלכען דאס וואסער ווערט אריינגעצויגען].

sucto'rial *a.* (סאק–טאו'–רי–על) וואס איז צוגעפאסט אדער אייגגעריכטעט צום זויגען; וואס האט א זויג־ארגאן; וואס לעבט פון זויגען.

sucto'rian *n.* (סאק–טאו'–רי–ען) א זויג־טהיער; דער רונד־מויל פיש [איינער פון די פיש וואס קענען זיך צוזויגען צו עטוואס מיט זיין מויל].

sucto'rious *a.* (סאק–טאו'–רי–אס) ז. ***suctorial***.

Sudanese' *a.* and *n.* (סוה–דע–ניעס') סודאניש, וואס איז שייך צו סודאן; פון סודאן [א געגענד אין אפריקא, וואס ליעגט אין דרום פון סאהארא]; אן איינוואהנער פון סודאן, די איינוואהנער אדער די נעגער פון סודאן.

suda'rium *n.* (סיו–דיי'–רי–אם) א טיכעל.

su'dary *n.* (סיו'–דע–רי) ז. ***sudarium***.

suda'tion *n.* (סיו–דיי'–שאן) דאס שוויצען; שוויצונג.

sudato'rium *n.* (סיו–דע–טאו'–רי–אם) א שוויץ־באד.

su'datory *a.* and *n.* (סיו'–דע–טא–רי) שוויצענד; וואס ברייננט ארויס שוויים; א שוויץ־מיטעל; א שוויץ־באד.

sud'den *a.* and *adv.* (סאדן) פלעצליך, פלוצלונג; אייליג, שנעל; אונערווארטעט.

sud'denly *adv.* (סאד'נ–לי) אויף א פלעצליכען אדער אונערווארטעטען אופן; מיט א מאל; באלד, שנעל.

sud'denness *n.* (סאד'נ–נעס) פלעצליכקייט.

su'dor *n.* (סיו'–דאר) שוויים.

su'doral *a.* (סיו'–דא–רעל) שווייסיג; וואס איז שייך צו שוויים.

sudorif'erous *a.* (סיו–דא–ריפ'–ע–ראס) וואס גיט ארויס אדער ברייננט ארויס שוויים.

sudorif'ic *a.* and *n.* (סיו–דא–ריפ'–איק) שוויים־טרייבענד, וואס ברייננט ארויס שוויים; א שוויץ־מיטעל, א מיטעל וואס ברייננט ארויס שוויים.

Su'dra *n.* (סוה'–דרא) די פיערטע און נידריגסטע קאסטע אין אינדיען [דאס פאלק אין אינדיען איז א מאל געווען אייננעטיילט אין פיער קאסטען אדער קלאסען]; א מיטגליעד פון דער פיערטער קאסטע.

suds *n.* (סאדז) זייף־וואסער, מוליענעס, זייף־לויג.

sue *v.* (סיו) געריכטליך פערקלאגען; זוכען אויסצוווירקען; זוכען צו איבערציינגען; זוכען גערעכטיגקייט; זוכען אימעצענס גונסטען; בעטען; זיך שדכנ'ען.

sue at law (סיו עט לאה) פערקלאגען אין געריכט.

sue for grace (סיו פאר גרייס) בעטען גנאד.

sue out (סיו אוט) אויסווירקען.

sue out liv'ery (סיו אוט ליוו'–ער–אי) זיך ערקלערען אלס פול־יעהריג.

su'er *n.* (סיו'–ער) א ביטע־שטעלער, א בעווערבער; איינער וואס שדכנ'ט זיך.

su'et *n.* (סיו'–עט) ניערען־פעטס, חלב.

su'ety *a.* (סיו'–עט–אי) פעטיג, חלב'דיג.

suf'fer *v.* (סאפ'–ער) לײדען; אויסשטעהן; לײדען שאדען, צרות, יסורים א. ד. ג.; לײדען א שטראף; געשטעלט ווערען צו טויט־שטראף; פערטראגען, דולדען; צולאזען, דערלאזען, ערלויבען.

suf'ferable *a.* (סאפ'–ער–עבל) וואס מען קען דולדען אדער דערלײדען; ערטרעגליך; צולעסיג; וואס קען צוגעלאזען ווערען.

suf'ferableness *n.* (סאפ'–ער–עבל–נעס) ערטרעגליכקייט; צולעסיגקייט.

suf'ferably *adv.* (סאפ'–ער–ע–בלי) צו דולדען, צום פערטראגען; אויף א צולעסיגען אופן.

suf'ferance *n.* (סאפ'–ער–ענס) דאס לײדען; דאס דולדען; דאס פערטראגען; דאס אויסשטעהן; לײד; דולדונג; דאס צולאזען, דאס ערלויבען.

suf'ferer *n.* (סאפ'–ער–ער) א לײדענדער; איינער וואס דולדעט אדער דערלאזט עפעס.

suf'fering *n.* and *a.* (סאפ'–ער–אינג) דאס לײדען; לײד; לײדענד.

suffice' *v.* (סא–פאיס') גענוג זיין, גענוגען; בעפריעדיגען.

suffi'ciency *n.* (סא–פיש'–ען–סי) גענוגקייט; טויגליכקייט, געשיקטקייט, פעהיגקייט.

suffi'cient *a.* and *n.* (סא–פיש'–ענט) גענוגענד, גענוג; טויגליך, געשיקט, פעהיג, נעאייגענט; צופריעדען; צופריעדענשטעלענד; גענוגקייט, גענוגזאמקייט.

suffi'cient ev'idence (סא–פיש'–ענט עוו'–אי–דענס) גענוגענדע אדער גילטיגע בעווייזע, אויף וועלכע דאס געריכט זאל קענען ארויסגעבען אן אורטייל.

suffi'ciently *adv.* (סא–פיש'–ענט–לי) אויף א גענוגענדען אדער צופריעדענשטעלענדען אופן; טויגליך.

suffi'cingly *adv.* (סא–פאי'–סינג–לי) אויף א צופריעדענשטעלענדען אופן.

suffi'cingness *n.* (סא–פאי'–סינג–נעס) דאס זיין צופריעדענשטעלענד; גענוגקייט.

suf'fix *n.* (סאפ'–איקס) א סופיקס, א נאך־זילבע [א זילבע וואס ווערט צוגעגעבען אם ענדע פון א ווארט ווי ***ing*** אין ***suffer-ing***]; אין מאטעמאטיק — א צייכען אדער ציפער וואס ווערט געשריבען נאך אדער אונטער א בוכשטאב ווי x_1, x_2 א. ד. ג.

suffix' *v.* (סא–פיקס') שטעלען א סופיקס אדער א נאך־זילבע צו א ווארט.

suf'fixal *a.* (סאפ'–איק–סעל) וואס איז שייך צו א סופיקס. ז. ***suffix***.

suffix'ion *n.* (סא–פיק'–שאן) דאס צושטעלען א סופיקס, דאס האבען א סופיקס. ז. ***suffix***.

suffla'tion *n.* (סא–פליי'–שאן) די אויפבלאזונג, דאס אויפבלאזען.

suf'focate *v.* (סאפ'–א–קייט) שטיקען, דערשטיקען; פערשטיקען; דערשטיקט ווערען.

suf'focating *a.* (סאפ'–א–קיי–טינג) שטיקענד, דערשטיקענד.

suf'focatingly *adv.* (סאפ'–א–קיי–טינג–לי) צום דערשטיקען, צום דערשטיקט ווערען.

suffoca'tion *n.* (סאפ–א–קיי'–שאן) דערשטיקונג; דאס דערשטיקען, דאס דערשטיקט ווערען.

suf'focative *a.* (סאפ'–א–קיי–טיוו) דערשטיקענד, שטיקענד.

suf'fragan *a.* and *n.* (סאפ'–רע–גען) מיטהעלפענד; וואס איז שייך צו א סופראגאן; א סופראגאן [א געהילף־בישאף, אן אונטער־בישאף]; א בישאף [אלס אונטערגעארדענטער צום ערצבישאף אדער מעטראפאליט].

suf'fraganship *n.* (סאפ'–רע–גען–שיפ) דאס אמט פון א סופראגאן [געהילף־בישאף, אונטער־בישאף].

suf'fragant *a.* and *n.* (סאפ'–רע–גענט) מיטהעלפענד; א מיטהעלפער; א בעגינסטיגער; אן אונטערשטיצער; א סופראגאן [א געהילף־בישאף, אן אונטער־בישאף].

suf'fragate *v.* (סאפ'–רע–גייט) מיטהעלפען, אונטערשטיצען, בעגינסטיגען.

suf'frage *n.* and *v.* (סאפ'–רעדזש) 1. א שטימע, א וואהל־שטימע; דאס שטימען; שטימרעכט; 2. א צושטימונג, א בעשטעטיגונג; 3. א געבעט, א תפילה; א תפילה געזאגט פון אלע דאוונער [ביי די קריסטען]; 4. שטימען, וועהלען.

1. Suffrage is not only a right but also a duty.

suffragette' *n.* (סאפ–רע–דזשעט') א סאפראזשעט [א פרוי וואס פערדינגט אדער פאדערט שטימרעכט פאר פרויען].

suffraget'tism *n.* (סאפ–רע–דזשעט'–איזם) סאפראזשעטיזם [די בעוועגונג פאר פרויען־שטימרעכט].

suf'fragist *n.* (סאפ'–רע–דזשיסט) 1. א שטים־בערעכטיגטער, א וועהלער; 2. איינער וואס האט געוויסע מיינונגען וועגען שטימרעכט [ווי וועגען דעם, אז מען זאל געבען פרויען שטימרעכט א. ז. וו.].

2. He is an ardent woman-suffragist.

suffrutes'cent *a.* (סאפ–רו–טעס'–ענט) וואס איז עטוואס האלציג; וואס איז עטוואס האלציג פון אונטען [וועגען גראז־פלאנצען].

suf'frutex *n.* (סאפ'–רו–טעקס) א קלייגער קוסט; א גראז־פלאנצע מיט א האלציגען שטאם אדער שטענגעל.

suffru'ticose *a.* (סא–פרוה'–טי–קאוס) וואס איז עהנליך צו א קליינעם קוסט, וואס האט א האלציגען שטענגעל [וועגען גראז־פלאנצען].

suffru'ticous *a.* (סא–פרוה'–טי–קאס) ז. ***suffruticose***.

sufful'ted *a.* (סא–פאל'–טעד) ביסלעכווייז איבערגעהענד אין אן אנדער קאליר [וועגען קערפער־טיילען ביי אינזעקטען].

suffu'migate *v.* (סא–פיו'–מי–גייט) רויכערען, אונטעררויכערען, אויסרויכערען.

suffumiga'tion *n.* (סא–פיו–מי–גיי'–שאן) רויכערונג, אויסרויכערונג, אונטעררויכערונג; אויסרויכערונגס־שטאף.

suffuse' *v.* (סא–פיוז') 1. איבערגיסען; איבערציהען, בעדעקען; 2. איבערפילען, אנפילען.

1. A purple light suffused the skies. 2. His eyes were suffused with tears.

suffu'sion *n.* (סא–פיו'–זשאן) איבערגיסונג; איבערציהונג, איבערצוג; בעדעקונג; א פליסיגקייט וואס בעדעקט עפעס, ציהט איבער אדער פילט עפעס אן.

suffu'sive *a.* (סא–פיו'–סיוו) איבערגי־

סענד, איבערשפּרייטענד, בעדעקענד, אנ־פילענד.

su'fi *n.* (סוּ'־פי) א סופי [א מאכמע־דאנישער מיסטיקער. ז. ***sufism***]; דער טיטול פון פערזישען שאַה.

su'fism *n.* (סוּ'־פיזם) די סופיזם [די מיסטישע לעהרע פון א געוויסער מאכמע־דאנישער סעקטע].

sug *n.* (סאג) די פּערעלען־וואָרם, דער פערעלען־לויז, אזא פאראזיטישער וואָרם וואס וואינט זיך איין אין די פערעלען [אזעלכע פיש].

sug'ar *n.* and *v.* (שוּג'־אר) צוקער; זיסע רייד, חניפה; פערצוקערען, פערזיסען, בעצוקערען; מאכען צוקער.

sug'ar-ap'ple *n.* (שוּג'־אר־עפּ'ל) דער צוקער־עפּעל [אזא פרוכט]. ז. ***custard-apple***.

sug'ar-bean *n.* (שוּג'־אר־ביען) א מין טערקישער באב אדער פאסאליעס.

sug'ar-beet *n.* (שוּג'־אר־ביעט) א צוקער־ריב, א צוקער־בוריק [פון וועלכע מען מאכט צוקער].

sug'arberry *n.* (שוּג'־אר־בער־אי) דער צירגעל־בוים [אזא אמעריקאנישער בוים]. ז. ***hackberry***.

sug'ar-bird *n.* (שוּג'־אר־בוירד) דער האָניג־זויגער; א פויגעלע וואס זויגט דעם זאפט פון פלאנצען; דער קארש־פינק [אזא פויגעלע].

sug'ar-bowl *n.* (שוּג'־אר־באוּל) א צוקערניצע, א צוקער־פּושקע.

sug'ar-box *n.* (שוּג'־אר־באקס) ז. ***sugar-bowl***.

sug'ar-bush *n.* (שוּג'־אר־בוּש) ז. ***sugar-orchard***.

sug'ar-camp *n.* (שוּג'־אר־קעמפּ) א צוקער־פאבריק נעבען אן אהארן־וואלד [צו מאכען צוקער פון דעם בוימער־זאפט].

sug'ar-can'dy *n.* (שוּג'־אר־קענ'־די) צוקער־קאנדעל; קאנדעל־צוקער.

sug'ar-cane *n.* (שוּג'־אר־קיין) צוקער־ראהר [א טראָפּישער פּון די ווארימע און הייסע לענדער, פון וועלכעס זאפט מען מאכט צוקער].

Sugar-cane

sug'ar-coa'ted *a.* (שוּג'־אר־קאו'־טעד) בעצוקערט; פערזיסט.

sug'ar corn (שוּג'־אר קאָהרן) ז. ***sweet corn***.

sug'ared *a.* (שוּג'־ארד) פערצוקערט, פערזיסט; זיס, אנציהענד.

sug'ar-grass *n.* (שוּג'־אר־גראס) ז. ***sorghum***.

sug'ar-gum *n.* (שוּג'־אר־גאם) אזא גרויסער אויסטראלישער גומי־בוים מיט זיסליכע בלעטער.

sug'ar-house *n.* (שוּג'־אר־האוּס) א צוקער־זידעריי; א צוקער־פאבריק.

sug'ariness *n.* (שוּג'־אר־אי־נעס) צוקערדיגקייט, זיסקייט, צוקער־זיסקייט.

sug'aring *n.* (שוּג'־אר־אינג) בעצוקערונג; דאס מאכען צוקער, צוקער־פּראדוצירונג.

sug'arless *a.* (שוּג'־אר־לעס) פריי פון צוקער, ניט געצוקערט.

sug'ar-loaf *n.* and *a.* (שוּג'־אר־לאוּף) א הוט צוקער, א היטעל צוקער; א קאנישער הוט [ענהליך צו א היטעל צוקער]; א הויכער בערגעל; ענהליך צו א היטעל צוקער, הויך און קאניש.

sug'ar-louse *n.* (שוּג'־אר־לאוּס) ז. ***sugar-mite***.

sug'ar-ma'ple *n.* (שוּג'־אר־מיי'פל) דער צוקער־אהארן [אזא אהארן אדער קלאָן־בוים, וואס פון זיין זאפט מאכט מען צוקער]. ז. ***maple***.

Sugar-maple

sug'ar-meat *n.* (שוּג'־אר־מיעט) ז. ***sweetmeats***.

sug'ar-mill *n.* (שוּג'־אר־מיל) א מאשין אויסצופּרעסען דעם זאפט פון צוקער־ראהר.

sug'ar-mil'let *n.* (שוּג'־אר־מיל'־עט) ז. ***sorghum***.

sug'ar-mite *n.* (שוּג'־אר־מאיט) די צוקער־לויז, דאס צוקער־ווערימעל [אזא אינזעקט וואס האלט זיך אין ניט ראפינירטען צוקער].

sug'ar-mold *n.* (שוּג'־אר־מאולד) א פורעם צו מאכען היטלען צוקער.

sug'ar-nip'pers *n.* (שוּג'־אר־ניפּ'־ערז) א צוקער־צוויינגעל [אום צו ברעכען צוקער אדער אום ארויסצונעהמען צוקער פון א צוקער־פּושקע].

sug'ar of lead (שוּג'־אר אוו לעד) בליי־צוקער [א גיפטיגער זיסליכער שטאף געמאכט פון בליי. ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

sug'ar of milk (שוּג'־אר אוו מילק) מילך־צוקער [א צוקער־שטאף פּראדוצירט פון מילך].

sug'ar-or'chard *n.* (שוּג'־אר־אָהר'־טשארד) צוקער־אהארן וועלדלעך. ז. ***maple***.

sug'ar-planta'tion *n.* (שוּג'־אר־פּלענ־טיי'־שאַן) א צוקער־פּלאנטאציע, א צוקער־ראהר פּלאנטאציע.

sug'ar-plan'ter *n.* (שוּג'־אר־פּלענ'־טער) א צוקער־ראהר פלאנצער, א צוקער־ראהר פּלאנטאטאר.

sug'ar-plum *n.* (שוּג'־אר־פּלאם) א צוקער־מאנדעל, אזא קיילעכדיגע צוקערקע, א באנבאן; עטוואס זעהר אנגענעהמעס.

sug'ar-press *n.* (שוּג'־אר־פּרעס) א צוקער־פּרעס [צום אויסדריקען דעם זאפט פון צוקער־ראהר].

sug'ar prune (שוּג'־אר פּרוּהן) די צוקער־פלוים [אזא פלוים]. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***.

sug'ar-refi'ner *n.* (שוּג'־אר־רי־פאי'־נער) א צוקער־ראפינירער, א צוקער־פאבריקאנט.

sug'ar-refi'nery *n.* (שוּג'־אר־רי־פאי'־נער־אי) א צוקער־פאבריק, א צוקער־ראפינעריע.

sug'ar-refi'ning *n.* (שוּג'־אר־רי־פאי'־נינג) צוקער־ראפינירונג.

sug'ar-teat *n.* (שוּג'־אר־טיעט) א שטיקעל צוקער איינגעבונדען אין א שמאטקע [פאר א קינד צום זויגען].

sug'ar-tongs *n.* (שוּג'־אר־טאהנגז) א צוקער־צוויינגעל [צום נעהמען צוקער פון א צוקער־פּושקע].

sug'ar-tree *n.* (שוּג'־אר־טריע) א צוקער־בוים [א בוים פון וועמענס זאפט מען מאכט צוקער].

sug'ar-vin'egar *n.* (שוּג'־אר־ווינ'־אי־גאר) צוקער־עסיג [עסיג, וואס ווערט געמאכט פון דעם פסלת־זאפט פון צוקער־ראהר].

sug'ary *a.* and *n.* (שוּג'־אר־אי) צוקערדיג, צוקער־ענהליך; זיס; פריקרע־זיס; נאשעריש, וואס האט ליעב צוקער אדער זיסע זאכען; א צוקער־פאבריק.

su'gent *a.* (סיו'־דזשענט) זויגענד; וואס איז צוגעפאסט צום זויגען.

suges'cent *a.* (סיו־דזשעס'־ענט) ז. ***sugent***.

suggest' *v.* (סאַ־דזשעסט') 1. אנדייטען, אנשטויסען, אינדירעקט ארויפפיהרען אויף א געדאנק; 2. ארויפברייננגען אויף א געדאנק; 3. אנריידען, בעאיינפלוסען, אנלאקען, אנרייצען, אנרעגען, פערפיהרען; 4. פארברייננגען, פארשלאגען; 5. ווירקען דורך היפנאטיזם.

1. Nature itself suggested the different forms of art. 2. Smoke suggests fire. 4. A compromise was suggested and accepted.

sugges'table *a.* (סאַ־דזשעס'־טעבל) ז. ***suggestible***.

sugges'ter *n.* (סאַ־דזשעס'־טער) איינער וואס דייטעט אן, פיהרט ארויף אויף א געדאנק, בעאיינפלוסט אדער רייצט אן צו עפּעס; א פארשלאגער.

suggestibil'ity *n.* (סאַ־דזשעס־טי־ביל'־אי־טי) דאס לאזען זיך אנריידען אדער ארויפפיהרען אויף עפעס; די פעהיגקייט בעאיינפלוסט צו ווערען; אונטערווארפענהייט צו פרעמדען איינפלוס; עמפּפינדליכקייט צו היפנאטישען איינפלוס.

sugges'tible *a.* (סאַ־דזשעס'־טיבל) וואס ווערט בעאיינפלוסט; וואס ווארפט זיך אונטער אונטער א פרעמדען איינפלוס; עמפּפינדליך צו היפנאטישען איינפלוס.

sugges'tio fal'si (סאַ־דזשעס'־טי־או פעל'־סאי) אן אינדירעקטער ליגען.

sugges'tion *n.* (סאַ־דזשעס'־טשאַן) אנדייטונג, דאס אינדירעקטע ארויפפיהרען אויף א געדאנק; דאס ארויפפיהרען אויף א געדאנק; אנלאקונג; אנרעגונג; אנריי־

צונג; ווירקונג, בעאיינפלוסונג [הויפטזעכליך אין א היפנאטישען צושטאנד]; א פארשלאג; אין יוריספרודענץ — אן ערקלערונג אהן א שבועה; א בעהויפטונג אדער ערקלערונג פון אן אדוואקאט אהן בעווייזע.

sugges'tive *a. and n.* (סא-דזשעס'-טיוו) אנדייטענד, וואס ענטהאלט אן אנדייטונג אדער א וואונק; וואס שטויסט אן אויף א געדאנק, וואס פיהרט ארויף אויף א געדאנק; וואס איז שייך צום איינפלוס אין א היפנאטישען צושטאנד; עטוואס וואס פיהרט ארויף אויף א געדאנק.

sugges'tively *adv.* (סא-דזשעס'-טיוו-לי) אנדייטענדיג, אנוויינקענדיג; אנשטויסענדיג אויף געדאנקען.

sugges'tiveness *n.* (סא-דזשעס'-טיוו-נעס) דאס ענטהאלטען אין זיך אן אנשטוים אויף א געדאנק; דאס ענטהאלטען אין זיך אן אנדייטונג אדער א וואונק אויף עפעס.

sugges'tor *n.* (סא-דזשעס'-טאר) ז. ***suggester***.

sugges'tum *n.* (סא-דזשעס'-טאם) א פלאטפארם, א טריבונע [אין פארצייטיגען רוים].

su'icidal *a.* (סיו'-אי-סאי-דעל) זעלבסטמערדעריש.

su'icidally *adv.* (סיו'-אי-סאי-דעל-אי) אויף א זעלבסטמערדערישען אופן.

su'icide *n. and v.* (סיו'-אי-סאיד) זעלבסטמארד; א זעלבסטמערדער; בעגעהן זעלבסטמארד.

su'icidism *n.* (סיו'-אי-סאי-דיזם) זעלבסטמערדעריי, א נייגונג צו זעלבסטמארד.

su'i gen'eris (סיו'-אי דזשענ'-ע-רים) אין איינגענער ארט, איינגענארטיג.

su'illine *a. and n.* (סיו'-אי-לין) שווייניש, חזיר'יש; א שוויין, א חזיר.

su'ine *n.* (סיו'-אין) אזא קינסטליכע פוטער [געמאכט פון חזיר=שמאלץ].

su'ing *n.* (סיו'-אינג) דאס שרכנ'ען זיך [דאס אוכאזשעווען]; דאס קלאגען, לאדונג [אין געריכט].

suit *n. and v.* (סיוט) 1. א גארניטור; א גאנג [פון צימערען, געשיר א. ז. וו.]; א מאסט, א פארב קארטען; 2. א פראצעס, א געריכטס=פראצעס; 3. א בקשה, א ביטע, א געבעט; 4. דאס שרכנ'ען זיך, א הייראטס=פארשלאג; 5. נאכפאלגערשאפט, א סוויטע, בעגלייטונג, בעדיענונג; 6. צופאסען; זיך צופאסען, פאסען; זיין אין איינקלאנג; געפעלען.

2. His lawyer brought suit against me for breach of contract. 4. The young man pressed his suit and was finally successful. 6. Our flat does not suit us any longer.

suitabil'ity *n.* (סיוט-ע-ביל'-אי-טי) פאסיגקייט, געהעריגקייט.

suit'able *a.* (סיוט'-עבל) פאסיג, פאסענד; געהעריג.

suit'ableness *n.* (סיוט'-עבל-נעס) פאסיגקייט; געהעריגקייט.

suit'ably *adv.* (סיוט'-ע-בלי) אויף א פאסענדען אדער געהעריגען אופן.

suit and ser'vice (סיוט ענד סויר'-ווים) אין דער פעאדאלער ארדנונג — די פליכטען און דיענסטע פון דעם וואסאל. ז. ***feudal system***.

suit at law (סיוט עט לאה) א געריכטס=פראצעס.

suit cov'enant (סיוט קאוו'-ע-נענט) אין דער פעאדאלער ארדנונג — אן אבמאך אדער קאנטראקט צווישען דעם פעאדאל און וואסאל; די פערפליכטונג פון א וואסאל. ז. ***feudal system***.

suite *n.* (סהוויעט) 1. א סוויטע, א בעגלייטונג, בעגלייטער; 2. א גאנג, א גארניטור, א רייהע, א סעריע; 3. אין מוזיק — א גאנג אדער רייה טענץ.

1. The ambassador attended the ball with his suite. 2. We rented a beautiful suite of rooms.

suit'ings *n.* (סיוט'-אינגז) שטאף פאר גארניטורען אדער אנצוגען.

The clothing store exhibited a great variety of fashionable suitings.

suit of clothes (סיוט אוו קלאוטהז) א גארניטור, אן אנצוג.

suit'or *n. and v.* (סיוט'-אר) א פראצעס=פיהרער; איינער וואס גיט אן א ביטע; איינער וואס שרכנ'ט זיך; זיך שרכנ'ען.

suit'ress *n.* (סיוט'-רעס) איינע וואס גיט אן א ביטע.

sul'cate *a.* (סאל'-קייט) געקנייטשט; מיט קנייטשען, מיט שטריכען, מיט שפאלטען.

sul'cated *a.* (סאל'-קיי-טעד) ז. ***sulcate***.

sulca'tion *n.* (סאל-קיי'-שאן) א קנייטשונג, א פערטיעפונג, א שפאלט; א סעריע פערטיעפונגען אדער שפאלטען; דאס זיין געקנייטשט; דאס זיין מיט פערטיעפונגען אדער שפאלטען; דאס אנקנייטשען.

sul'ciform *a.* (סאל'-סי-פארם) קנייטשפערמיג; ווי א פערטיעפונג אדער שפאלט.

sul'cus *n.* (סאל'-קאס) אין אנאטאמיע — איינער פון די קנייטשען אדער פערטיעפונגען פון מארך.

sul'fate *n. and v.* (סאל'-פייט) ז. ***sulphate***.

sul'fid *n.* (סאל'-פיד) ז. ***sulphid***.

sul'fite *n.* (סאל'-פאיט) ז. ***sulphite***.

sul'fur *n., a. and v.* (סאל'-פויר) ז. ***sulphur***.

sul'furate *a., n. and v.* (סאל'-פיו-רייט) ז. ***sulphurate***.

sulfura'tion *n.* (סאל-פיו-ריי'-שאן) ז. ***sulphuration***.

sulfu'reous *a.* (סאל-פיו'-רי-אם) ז. ***sulphureous***.

sul'furet *n.* (סאל'-פיו-רעט) ז. ***sulphid***.

sulfu'ric *a.* (סאל-פיו'-ריק) ז. ***sulphuric***.

sul'furous *a.* (סאל'-פאר-אם) ז. ***sulphurous***.

sul'fury *a.* (סאל'-פאר-אי) ז. ***sulphury***.

sulk *v. and n.* (סאלק) זיך בלאזען, זיין אנגעבלאזען; זיין ברגז'דיג; א שלעכטע לוינע; אנגעבלאזענקייט; ברגז'דיגקייט.

sul'kily *adv.* (סאל'-קי-לי) אנגעבלאזענערהייד, ברגז'דיג; אנגעכמורעט.

sul'kiness *n.* (סאל'-קי-נעס) אנגעבלאזענקייט, בייזקייט; אנגעכמורעטקייט; ברגז'דיגקייט; מרה=שחורה'דיגקייט.

sul'ky *a. and n.* (סאל'-קי) אנגעבלאזען, אנגעכמורעט; ברגז'דיג; מרה=שחורה'דיג; פערהאלטען אין וואוקס, ניט ענטוויקעלט [וועגען א פלאנצע]; א לייכטעם וועגעל אויף צוויי רעדער מיט א זיץ בלויז פאר איין פערזאן.

sul'lage *n.* (סאל'-עדזש) שמוץ, אונרייניקייט; שליימיגע ערד, וואס ווערט אנגעטראגען פון וואסער; שלאקען אדער פסלת וואס שווימט ארויף אויבען אויף צושמאלצענעם מעטאל.

sul'len *a.* (סאל'-ען) אנגעכמורעט, מרה=שחורה'דיג; טרויעריג, בעטריבט; יאמערליך, קלעגליך, מעלאנכאליש; שווערמוטיג; מיט שווערע טריט, שווער און לאנגזאם; פיינדזעליג, בייזהאפט, שלעכט.

sul'lenly *adv.* (סאל'-ען-לי) אויף א בייזער, איינגעשפארטער ארט; אנגעכמורעטערהייד.

sul'lenness *n.* (סאל'-ען-נעס) טריבקייט, בייזקייט; הארטנעקיגקייט; פיינדזעליגקייט, שלעכטקייט.

sul'lens *n.* (סאל'-ענז) א שלעכטע לוינע; מרה=שחורה.

sul'ly *v. and n.* (סאל'-אי) בעשמוצען, בעפלעקען; מאכען טונקעל, פערפינסטערען; ווערען בעשמוצט, ווערען בעפלעקט; שמוץ, בלאטע; א פלעק.

sulph'acid *n.* (סאלפ'-עס-איד) אין כעמיע — א זויערע, וואו שוועבעל פערנעהמט דעם פלאץ פון זויער=שטאף.

sul'phate *n. and v.* (סאל'-פיים) סולפאט, שוועבעל=זויערע זאלץ; אנזאפען מיט שוועבעל=זויערע; פערוואנדלען אין א סולפאט.

sul'phate of cop'per (סאל'-פיים אוו קאפ'-ער) קופער=וואסער, קופער=וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען קופער אין שוועבעל=זויערע. ווערט געברויכט אין גאלוואנאפלאסטיק, אין פארבען=שטאפען א. ז. וו.].

sul'phate of i'ron (סאל'-פיים אוו אי'-ערן) אייזען=וואסער, אייזען=וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען אייזען אין שוועבעל=זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין פאטאגראפיע, אין דער פראדוקציאן פון טינט א. ז. וו.].

sul'phate of zinc (סאל'-פיים אוו זינק) צינק=וואסער, צינק=וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען צינק אין שוועבעל=זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין דער פראדוקציאן פון לאק א. ז. וו.].

sulphat'ic *a.* (סאל-פעט'-איק) אין כעמיע — שוועבעל=זויער; וואס איז שייך אדער עהנליך צו שוועבעל=זויערע.

sul'phid *n.* (סאל'-פיד) אין כעמיע — א סולפיד, א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט.

sul'phide *n.* (סאל'-פאיד) ז. ***sulphid***.

sul'phite *n.* (סאל'-פאיט) סולפיט, שוועבעל=זויעריגע זאלץ.

sulphocyan'ic ac'id (סאל-פא-סאי-ענ'-איק עס'-איד) שוועבעל=בלוי=זויערע [א קאלירלאזע פליסיגקייט מיט אן עסיג=גערוך. געפינט זיך אין די בליהונגען פון געוויסע פלאנצען און אויך אין דעם שפייעכץ פון מענשען און שעפסען].

sulphocyan'ogen *n.* (סאל-פא-סאי-ענ'-א-דזשען) א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט ציאן. ז. ***cyanogen***.

sul'phohalite *n.* (סאל'-פא-היי-לאיט) אזא גרינליך=געלבער מינעראל.

sul'phur *n., a. and v.* (סאל'-פויר) שוועבעל; פון א שוועבעל=קאליר; אויסרויכערען מיט שוועבעל; צונעבען שוועבעל.

sul'phurate *v., a. and n.* (סאל'-פיו-רייט) בעשוועבלען, פעראייניגען מיט שוועבעל; געמישט מיט שוועבעל; פון א געלבען שוועבעל=קאליר; א סולפיד, א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט.

sulphura'tion *n.* (סאל-פיו-ריי'-שאן)

דאס פערראייניגען אדער דורכזאפען מיט שוועבעל.

sul'phurator *n.* (סאל'-פיו-ריי-טאר) אן אפאראט אנצוזאפען אדער דורכרויכע=רען עפעס מיט שוועבעל.

sulphu'reous *a.* (סאל-פיו'-רי-אס) שוועבעלדיג, געמישט מיט שוועבעל; דורכ=געזאפט מיט שוועבעל; א שוועבעל=קאליר, העל=געלב.

sulphu'reously *adv.* (סאל-פיו'-רי-אס-לי) מיט א שוועבעל=גערוך.

sulphu'reousness *n.* (סאל-פיו'-רי-אס-נעס) שוועבעל=ארטיגקייט; דאס הא=בען די אייגענשאפטען פון שוועבעל.

sul'phuret *n.* (סאל'-פיו-רעט) ז. ***sulphid***

sul'phureted *a.* (סאל'-פיו-רעט-עד) וואס ענטהאלט שוועבעל.

sul'phureted bath (סאל'-פיו-רעט-עד בעטה) א שוועבעל=באד [אלס היילמי=טעל נעגען קרעץ א. ז. וו.].

sul'phuretted *a.* (סאל'-פיו-רעט-עד) ז. ***sulphureted***

sulphu'ric *a.* (סאל-פיו'-ריק) וואס איז שייך צו שוועבעל; וואס בעקומט זיך פון שוועבעל.

sulphu'ric ac'id (סאל-פיו'-ריק עס'-איד) שוועבעל=זויערע [זעהר א שארפע קאלירלאזע פעטליכע פליסיגקייט, וואס שפיעלט א גרויסע ראלע אין דער פאברי=קאציאן פון זעהר פיעל כעמישע פראדוק=טען].

sulphu'ric e'ther (סאל-פיו'-ריק אי'-טהער) שוועבעל=עטהער [אזא כעמישע פליסיגקייט, וואס וועפט זיך אוים שנעל. בעקומט זיך דורך דער ווירקונג פון שווע=בעל=זויערע אויף אלקאהאל. קען פאנאנ=דערלאזען שוועבעל, פאספאר, פעטס, פעך א. ז. וו. ווערט פיעל בענוצט אין טעכ=ניק און אין מעדיצין].

sul'phuring *n.* (סאל'-פויר-אינג) דאס דורכרויכערן מיט שוועבעל; דאס פער=וואנדלען אין שוועבעל=זויערע; דאס צו=געבען א שוועבעל=גערוך.

sulphurisa'tion *n.* (סאל-פיו-רי-זיי'-שאן) ז. ***sulphurization***

sulphuriza'tion *n.* (סאל-פיו-רי-זיי'-שאן) דאס אנזאפען מיט שוועבעל; דאס דורכרויכערן מיט שוועבעל.

sul'phurize *v.* (סאל'-פיו-ראיז) אנזא=פען מיט שוועבעל, פערראייניגען מיט שווע=בעל; דורכרויכערן מיט שוועבעל.

[s]ul'phurous *a.* (סאל'-פיו-ראס) שווע=בעלדיג; אנגעזאפט מיט שוועבעל; שוו[ע]=בעל=ארטיג; וואס איז שייך צו שוועב[על].

[sul]phur-spring *n.* (סאל'-פויר-ספרינג) א שוועבעל=קוואל [א קוואל וו[א]סער וואס האט אין זיך פיעל שוועבעל].

[s]ul'phurwort *n.* (סאל'-פויר-הוואירט) אזא גראז=ארטיגע פלאנצע מיט ברייטע בלייך=געלבע בליהונגען.

sul'phury *a.* (סאל'-פויר-אי) שוועבעל=דיג.

sul'phur-yel'low *n.* (סאל'-פויר-יעל'-או) דער געלבער שוועבעל=קאליר.

sul'tan *n.* (סאל'-טען) דער סולטאן, דער מאכמעדאנישער הערשער [ווי דער קעניג פון טערקיי אדער מאראקא]; אזא קליינע ווייסע הוהן מיט עטליכע לאנגע פעדערען אויף'ן קאפ; אזא גארטען=פלאנצע מיט ווייסע אדער רויטע בליהונגען.

sulta'na *n.* (סאל-טא'-נא) די סולטא=נין [די מוטער, ווייב אדער טאכטער פון א סולטאן]; אזא האלזבאנד וואס פרויען פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט; אזא אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינ=סטרומענט.

sul'tanate *n.* (סאל'-טען-אייט) דאס קעניגטום אדער קייזערטום פון א סולטאן.

sul'taness *n.* (סאל'-טען-עס) ז. ***sultana***

sul'tan-flow'er *n.* (סאל'-טען-פלאו'-ער) א מין גארטען=בלום מיט ווייסע אדער רויטע בליהונגען.

sultan'ic *a.* (סאל-טען'-איק) סולטא=ניש; וואס בעלאנגט אדער בעציהט זיך אויף דעם סולטאן; קייזערליך.

sul'tanry *n.* (סאל'-טען-רי) די הער=שאפט פון א סולטאן.

sul'tanship *n.* (סאל'-טען-שיפ) סול=טאנשאפט; דאס אמט אדער די הערשאפט פון א סולטאן.

sul'trily *adv.* (סאל'-טרי-לי) אויף א דושנער, שטיקעדיגער ארט.

sul'triness *n.* (סאל'-טרי-נעס) הייס=קייט, דושנעקייט, שטיקעדיגקייט.

sul'try *a.* (סאל'-טרי) הייס, שטיקעדיג, דושנע.

sum *n. and v.* (סאם) די סומע, דער סך הכל; דער העכסטער פונקט; דער העכ=סטער גראד; דער מאקסימום; דאס גאנ=צע; אלע הויפט=פונקטען צוזאמענגענו=מען; דער אינהאלט; דער עיקר; די סו=מע פון עטליכע צאהלען; די גאנצע צאהל אדער קוואנטיטעט; א סומע געלד; אן אריפמעטישע פראבלעם אדער אויפגאבע וואס דארף געלעזט ווערען; צוזאמענרעכ=נען אין איין סומע; מאכען דעם סך הכל; רעזומירען; איבערגעבען בקיצור דעם גאנ=צען אינהאלט.

su'mac *n.* (סיו'-מעק) דער סומאך=בוים [א קליין בוימעל אדער קוסט פון דרום=אייראפא אדער אמעריקא]; די אויסגע=טריקענטע און פולווערייזירטע בלעטער פון סומאך=בוים [ווערען געברויכט אין גאר=בעריי].

su'mach *n.* (סיו'-מעק) ז. ***sumac***

sum'bul *n.* (סאם'-באל) דער סומבול אדער מושקאט=ווארצעל [אזא אסט=אינדי=שע געווירץ=פלאנצע].

sum'less *a.* (סאם'-לעס) אונצעהלבאר; וואס מען קען ניט בערעכענען.

sum'marily *adv.* (סאמ'-ע-רי-לי) קורץ, בקיצור; קורץ און שארף, מיט ווע=ניג מחזקות.

The office boy was summarily discharged.

sum'mariness *n.* (סאמ'-ע-רי-נעס) דאס זיין סומאריש. ז. ***summary***

sum'marise *v.* (סאמ'-ע-ראיז) ז. ***summarize***

sum'marize *v.* (סאמ'-ע-ראיז) סומארי=זירען, קורץ צוזאמענפאסען; אונטערפיה=רען א סך הכל.

sum'mary *a. and n.* (סאמ'-ע-רי) סו=מאריש, קורץ, קורץ געפאסט, גיך געטהאן אדער אויסגעפיהרט; אהן ישוב הדעת; א קורצער בעגריף, אן אויסצוג, א קיצור; אין געזעצגעבונג — א קורצע ווענדונג צום געריכט אדער צום ריכטער אהן די נע=וועהנליכע פארמאליטעטען פון א פראצעס=פיהרונג.

sum'mary convic'tion (סאמ'-ע-רי קאנ-וויק'-שאן) א פעראורטיילונג, וואס ווערט ארויסגעטראגען פון א ריכטער אהן געריכטס=געשווארענע [ווי ביי קליינע פערברעכענס].

sum'mary proceed'ings (סאמ'-ע-רי פרא-סיעד'-אינגז) די פיהרונג פון א פרא=צעס אהן געריכטס=געשווארענע [ווי ביי קליינע פערברעכענס].

summa'tion *n.* (סא-מיי'-שאן) דאס סומירען, די צוזאמענרעכנונג אין א סומע; דאס אויסגעפינען דעם סך הכל.

summa'tional *a.* (סא-מיי'-שאנ-על) וואס האט זיך בעקומען דורך צוזאמענרעכ=נען אין איין סומע.

sum'mer *n., a. and v.* (סאמ'-ער) זומער; א יאהר, אויף וויפיעל עס ווערט פארגעשטעלט דורך'ן זומער [ווי למשל, "דריי זומערען" אנשטאט "דריי יאהר"]; א גלענצענדע גליקליכע פעריאדע; אין בוי=קונסט — א קווער=באלקען וואס דיענט אלס אונטערשטיצע; א גרויסער שטיין אויף'ן שפיץ פון א זייל צו אונטערשטי=צען אן ארקע אדער געוועלב; זומערדיג; וואס איז שייך צו זומער; זומערען; פער=ברייגגען ערגעץ די זומער=צייט.

sum'mer complaint' (סאמ'-ער קאמ-פליינט') אן אפען=לייב אדער לויזער מא=גען אין זומער=צייט.

sum'mer-fal'low *a., n. and v.* (סאמ'-ער-פעל'-או) וואס ליענט אויפגעא=קערט דעם גאנצען זומער [ווענען א פעלד]; אויפגעאקערטע ערד, וואס בלייבט ניט פערזייהט א גאנצען זומער; אויפא=קערען א פעלד און לאזען עס אזוי אויף דעם גאנצען זומער.

sum'mer-house *n.* (סאמ'-ער-האוס) א זומער=הויז; א לופט=הויז, א בעסיעדקע [אין א גארטען].

sum'mering *n.* (סאמ'-ער-אינג) דאס זומערען, דאס פערברייגגען דעם זומער; א מין פריהצייטיגע עפעל; אין ארכיטעק=טור — די ערשטע שטיינער וואס ווערען געלעגט אויף א זייל און אויף וועלכע עס פאנגט זיך אן דער געבוי פון אן ארקע אדער געוועלב.

sum'mer-like *a.* (סאמ'-ער-לאיק) ווי זומער; עהנליך צו זומער.

sum'merliness *n.* (סאמ'-ער-לי-נעס) זומערדיגקייט; זומערליכקייט.

sum'mer lodg'ing (סאמ'-ער לאדזש'-אינג) א זומער=וואהנונג.

sum'merly *a.* (סאמ'-ער-לי) זומער=ליך; ווי זומער; ווארם און זוניג.

sum'mer-see'ming *a.* (סאמ'-ער-סיע'-מינג) אויסזעהענד ווי זומער, אזוי ווי זו=מער.

sum'merset *n. and v.* (סאמ'-ער-סעט) ז. ***somerset***

sum'mertide *n. and a.* (סאמ'-ער-טאיד) די זומער=צייט; וואס איז שייך צו דער זומער=צייט.

sum'mer-time *n.* (סאמ'-ער-טאים) די זומער=צייט; זומער.

sum'mer-tree *n.* (סאמ'-ער-טריע) דער קווער=באלקען, וואס ליענט אויף שטעהענ=דע סלופעס און האלט אויף די באלקענס פון דער סטעליע אדער די אויבערשטע עטאזשען.

sum'mery *a.* (סאמ'-ער-אי) זומערליך, זומערדיג; וואס בעציהט זיך אויף זומער; ווי זומער.

sum'ming *n.* (סאמ'-אינג) דאס צונויפ=רעכנען; דאס לעזען אן אריפמעטישעס פראבלעם.

sum'ming up (סאמ'-אינג אפ) דאס רעזומירען, דאס ווידערהאלען אין קור=צען דאס וואס איז שוין געזאגט געווארען: אין געריכטס=פיהרונג — די רעדעס פון פראקוראר און אדוואקאט נאכדעם ווי אלע עדות זיינען אויסגעהערט און אויסגעפרעגט געווארען.

sum'mist *n.* (סאמ'-איסט) איינער וואס

פערפאסט א קיצור אדער קאמפענדיום [ווי דער קיצור שלחן ערוך].

sum'mit *n.* (סאמ'-איט) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ [פון א בארג, פון א דאך, פון א בוים]; דער העכסטער גראד; דער מאקסימום.

sum'mitless *a.* (סאמ'-איט-לעס) אהן א שפיץ; וואס האט ניט קיין שפיץ.

sum'mit-lev'el *n.* (סאמ'-איט-לעוו'-על) די הויך-ניוואו, די העכסטע ערהויבונג איבער וועלכער מען בויט א קאנאל אדער אן אייזענבאהן-ליניע.

sum'mon *v.* (סאמ'-אן) אפיציעל לא-דען פאר'ן געריכט; אויפפאדערן; צו קו-מען צו א בעשטימטער צייט אין א בע-שטימטען פלאץ; שיקען נאך אימעצען; רופען; אויפפאדערן צו טהאן עפעס, ארויסרופען צו א געוויסער טהעטיגקייט; ערוועקען צו עפעס.

sum'moner *n.* (סאמ'-אנ-ער) א רופער, איינער וואס רופט אפיציעל צום געריכט; א געריכטס-שליח, א בית-דין-שמש.

sum'moning *n.* (סאמ'-אנ-אינג) דאס אויפפאדערן איינעם צו קומען צום גע-ריכט; אן אפיציעלע לאדונג פאר'ן גע-ריכט.

sum'mons *n. and v.* (סאמ'-אנז) אן אויפפאדערונג, א לאדונג פאר'ן געריכט; א געשריבענער בעפעהל צו ערשיינען פאר'ן געריכט; א פאוויעסטקע; אויפפאדערונג זיך אונטערצוגעבען [אין צייט פון קריעג]; לאדען פאר'ן געריכט; אריינשי-קען א פאוויעסטקע.

sum'mula *n.* (סאמ'-יו-לא) א קליינער טראקטאט אדער בוך, וואס גיט איבער דעם קיצור פון א וויסענשאפט.

sum'mum bo'num (סאמ'-אם באו'-נאם) אין עטהיק — די העכסטע טוגענד.

sump *n.* (סאמפ) א לייםגרוב פאר גע-שמאלצענעם מעטאל.

sum'pit *n.* (סאמ'-פיט) א קליינע פער-גיפטעטע פייל.

sum'pitan *n.* (סאמ'-פי-טען) אזא ביק-סעל, וואס ווערט געברויכט פון איינינע ווילדע שבטים אויף דעם אינזעל בארנעא צו שיסען מיט לייכטע פערגיפטעטע פיי-לען.

sump'simus *n.* (סאמפ'-סי-מאס) א פעררייכטעטער טעות; פעדאנטיזם אין זו-כען אויסצובעסערען טעות'ען אדער פאלש-קייטען.

sump'ter *n.* (סאמפ'-טער) א לאסט-פערד, א פערד פאר משא; א משא, א לאסט.

sump'ter-horse *n.* (סאמפ'-טער-האהרס) א לאסט-פערד.

sump'ter-mule *n.* (סאמפ'-טער-מיול) א לאסט-עזעל, אן עזעל פאר משא.

sump'tion *n.* (סאמפ'-שאן) דאס אננעה-מען [א געדאנק, א מיינונג א. ז. וו.]; דאס משער זיין; דער הויפט זאץ פון א סילאגיזם.

sump'tuary *a.* (סאמפ'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו אויסגאבען; וואס רעגולירט אדער בעגרענעצט די אויסגאבען.

sump'tuary law (סאמפ'-טשו-ע-רי לאה) א געזעץ וואס פערבאט אדער בע-גרענעצט איבערמעסיגע הוצאות, ווי אויף עסען, טרינקען א. ד. ג.

sumptuos'ity *n.* (סאמפ-טשו-אס'-אי-טי) טייערקייט; קאסטבארקייט, געלד-פער-שווענדונג.

sump'tuous *a.* (סאמפ'-טשו-אס) קאסט-באר, צו טייער; פרעכטיג, גרויסארטיג.

sump'tuously *adv.* (סאמפ'-טשו-אס-לי) אויף א קאסטבארער, פרעכטיגער אדער גרויסארטיגער ארט.

sump'tuousness *n.* (סאמפ'-טשו-אס-נעס) גרויסע אויסגאבען, אויסברענגערייי; קאסטבארקייט; גרויסארטיגקייט, פראכט.

sum up (סאם אפ) צוזאמענרעכענען; סומירען; רעזומירען; צוזאמענפאסען; איבער'חזר'ען בקיצור, ווידערהאלען אין קורצען.

sum up ev'idence (סאם אפ עוו'-אי-דענס) אין געריכטס-פיהרונג — רעזומי-רען פאר די געריכטס-געשווארענע אלע בעווייזע פאר און גענען דעם בעשולדיג-טען, וואס זיינען אנגעגעבען געווארען פון די עדות.

sun *n. and v.* (סאן) די זון; א זוניגער פלאץ; דער שיין, דער גלאנץ, די פראכט; דער אומקרייז פון דער ערד ארום דער זון, א יאהר: דער זונען-אויפגאנג, דער טאג; אין עלעקטרישע בעלייכטונג — א גרופע עלעקטרישע לעמפלעך אונטער איין רעפלעקטאר אויף דער סטעליע פון א זאאל אדער אודיטאריום; ארויסשטעלען אויף דער זון; ווארעמען אדער טריקענען אויף דער זון.

sun'-bath *n.* (סאנ'-בעטה) א זונען-באד, דאס זיצען אויף דער זון אלס א הייל-מיטעל.

sun'beam *n.* (סאנ'-ביעם) א זונען-שטראהל.

sun'-beat *a.* (סאנ'-ביעט) געשלאגען פון די שטראהלען פון דער זון.

sun'-bea'ten *a.* (סאנ'-ביע'טן) ז. ***sun-beat***.

sun'bird *n.* (סאנ'-בוירד) א פויגעלע פון די פערשיעדענע מינים האניג-זויגער פון די הייסע לענדער. ז. ***honey-sucker***.

sun'-bright *a.* (סאנ'-בראיט) העל, שיי-נענד ווי די זון.

sun'burn *v. and n.* (סאנ'-בוירן) אב-ברענען אדער ווערען אבגעברענט פון דער זון [ווענען דער הויט אדער פעל]; אן אבברענונג פון דער זון, דאס שווארץ ווע-רען פון דער הויט.

sun'burned *a.* (סאנ'-בוירנד) אבגע-ברענט פון דער זון [ווענען דער הויט]; שווארץ פון דער זון.

sun'-bur'ner *n.* (סאנ'-בויר'-נער) עטליכע צוזאמענגענומענע לאמפען מיט איין גרויסען רעפלעקטאר.

sun'burning *n.* (סאנ'-בויר-נינג) דאס שווארץ ווערען פון דער זון.

sun'burnt *a.* (סאנ'-בוירנט) ז. ***sunburned***.

sun'burst *n.* (סאנ'-בוירסט) אן אויס-ברוך פון זונענשיין [ווי דורך צוריסענע וואלקענס].

sun'-dance *n.* (סאנ'-דענס) דער זונען-טאנץ, א געוויסע רעליגיעזע צערעמאניע לכבוד דער זון ביי איינינע נארד-אמערי-קאנישע אינדיאנישע שבטים.

Sundanese' *a. and n.* (סאנ-דע-ניס') וואס איז שייך צו די זונדא-אינזלען [א גרופע גרויסע אינזלען אין דרום-מזרח פון אזיען]; א טייל פון דער מאלאאישער ראַ-סע וואס געפינט זיך אין די זונדא-אינזלען און אין מאלאקא.

Sun'day *n. and a.* (סאנ'-דיי) זונטאג; וואס קומט פאר אום זונטאג.

Sun'day best (סאנ'-דיי בעסט) דער בעסטער אנצוג, א יום-טוב'דיגער בגד.

Sun'day-school *n.* (סאנ'-דיי-סקוהל) א זונטאג-שול [א שול צו געבען רעליגיע-זע ערציהונג פאר קינדער און דערוואקסע-נע אום זונטאג; א שול וואו מען אונטער-ריכטעט בלויז זונטאג, געוועהנליך אזעלכע געגענשטענדע, וואס מען לערנט ניט אין פאלקס-שול]; די תלמידים און די לעהרער פון א זונטאגס-שול.

sun'der *v.* (סאנ'-דער) אבזונדערען, אב-שיידען, אבטיילען, פאנאנדערטיילען; האל-טען בעזונדער; זיין אבגעזונדערט, זיין פאנאנדערגעטיילט.

sun'dew *n.* (סאנ'-דיו) די זונען-טהוי [אזא גראז].

sun'-di'al *n.* (סאנ'-דאי'-על) א זונ-ען-זייגער.

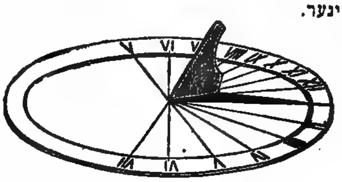

Sun-dial

sun'down *n.* (סאנ'-דאון) דער זונען-אונטערגאנג; אזא הוט מיט א ברייטען ראנד צו בעשיצען די אויגען פון דער זון.

sun'-dried *a.* (סאנ'-דראיד) געטריקענט אויף דער זון.

sun'dries *n.* (סאנ'-דריז) פערשיעדענע זאכען אדער ארטיקלען, וואס זיינען ניט פאנאנדערגעטיילט לויט א געוויסער קלאַ-סיפיקאציאן; פערשיעדענעס; אלערליי.

sun'dry *a.* (סאנ'-דרי) פערשיעדען; אלערהאנד, אלערליי.

sun'dry-man *n.* (סאנ'-דרי-מען) איי-נער וואס האנדעלט מיט אלערליי זאכען אדער ארטיקלען.

sun'fish *n.* (סאנ'-פיש) דער זונען-פיש, אזא רונד-פארמיגער פיש פון די ימים פון די ווארימע לענדער [ז. איל]; איי-נער פון די ברייטע און פלאכע טייך-פיש פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. אויך "***Fishes***".

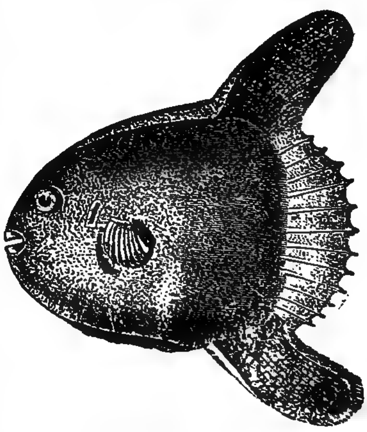

Sunfish

sun'flower *n.* (סאנ'-פלאו-ער) די זו-נען-בלום, די רויז [א גרויסע גראז-ארטיגע גארטען-פלאנצע מיט א דיקען און שטארקען שטענגעל און מיט גרויסע, רונדע און פלאכע בליהונגען, וואו עס זיינען אנגעזעצט די סעמעטשקעס אדער יאדרעס].

Sunflower

sung (סאנג) געזונגען. ז. *sing*

sun'-glass *n.* (סאנ'-גלעס) א ברען־גלאז.

sun'-god *n.* (סאנ'-גאד) דער זון־גאט, די זון פארגעשטעלט אדער פערזאניפיצירט אלס גאט.

sun'-grebe *n.* (סאנ'-גריעב) דער זונען־פויגעל. ז. *sunbird*

sun'-hat *n.* (סאנ'-העט) א זונען־הוט [אזא הוט מיט א ברייטען ראנד].

sun'-heat *n.* (סאנ'-היעט) די זונען־היץ.

sunk (סאנק) געזונקען; איינגעזונקען. ז. *sink*

sunk'en *a.* (סאנקן) געזונקען; פער־זונקען; פערטיעפט; איינגעזונקען; וואס איז אויף'ן גרונד אדער אונטער דער אוי־בערפלעכע.

sunk'en cheeks (סאנקן טשיעקס) איינגעפאלענע באקען.

sun'less *a.* (סאנ'-לעס) זונענלאז, אהן זונען־שיין.

sun'lessness *n.* (סאנ'-לעס-נעס) דאס זיין אהן זונען־שיין; דאס זיין אונטער'ן שאטען.

sun'light *n.* (סאנ'-לאיט) דאס זונען־ליכט.

sun'lighted *a.* (סאנ'-לאי-טעד) בע־לויכטען פון דער זון.

sun'like *a.* (סאנ'-לאיק) עהנליך צו דער זון.

sun'lit *a.* (סאנ'-ליט) בעלויכטען פון דער זון.

sun'-myth *n.* (סאנ'-מיטה) א מיטה, א זאגע אדער לעגענדע וועגען דער זון.

sunn *n.* (סאן) א מין אסט־אינדישער האנף אדער קא־נאפליע.

Sunn

Sun'na *n.* (סאנ'-) א) די סונא, די מאכמעדאנישע תורה שבעל פה, וועלכע איז א צוגאב צום "קאראן", די מאכ־מעדאנישע תורה שבכתב [די סונא ווערט אנערקענט בלויז פון איין טייל מאכמעדאנער — די סוניטען און ווערט אבגעלייקענט פון דעם אנדערען טייל — די שיאיטען].

Sun'nah *n.* (סאנ'-אה) ז. *Sunna*

sun'niness *n.* (סאנ'-אי-נעס) זוניגקייט; דאס זיין העל אדער שיינענד ווי די זון.

Sun'nite *n.* (סאנ'-איט) א סוניט, א מאכמעדאנער, וועלכער אנערקענט די סו־נא. ז *Sunna*

sun'nud *n.* (סאנ'-אד) — אין אינדיען — א פאטענט, אן ערלויבנים־שיין, א פריווי־לעגיע.

sun'ny *a. and n.* (סאנ'-אי) זוניג, בע־לויכטען פון דער זון; ליכטיג, גלענצענד; וואהלטהעטיג; דער זונען־פיש [ז. *sunfish*].

sun'ny side (סאנ'-אי סאיד) די גינ־סטיגע אדער ליכטיגע זייט פון א זאך אדער פאל.

sun'-o'pal *n.* (סאנ'-או'-פעל) ז. *fire-opal*

sun'-pic'ture *n.* (סאנ'-פיק'-טשור) א בילד וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון זונען־שטראהלען; א ליכט־בילד, א פאטאגראפיע.

sun'-plant *n.* (סאנ'-פלענט) ז. *sunn*

sun'-proof *a.* (סאנ'-פרוהף) אונדורכ־דרינגליך פאר דעם ליכט פון דער זון; וואס קען ניט דורכגעדרונגען ווערען פון דעם זונען־ליכט.

sun'rise *n.* (סאנ'-ראיז) דער זונען־אויפ־גאנג, דער פריהמארגען, דער מזרח.

sun'rising *n.* (סאנ'-ראי-זינג) ז. *sunrise*

sun'set *n.* (סאנ'-סעט) דער זונען־אונ־טערגאנג; דער־מערב; דער אבענד; דער אונטערגאנג פון עפעס.

sun'set sky (סאנ'-סעט סקאי) דער אבענד־הימעל; דער אבענד; דער הימעל ווען די זון געהט אונטער.

sun'setting *n.* (סאנ'-סעט-אינג) ז. *sunset*

sun'shade *n.* (סאנ'-שייד) עפעס וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פון די זונען־שטראהלען [ווי א דעכעל, א שירעם א. ז. וו.].

sun'shine *n. and a.* (סאנ'-שאין) דער זונען־שיין; דער גלאנץ; דאס גליק; זו־ניג, בעלויכטען פון דער זון; גליקליך, מיט הצלחה.

sun'shiny *a.* (סאנ'-שאי-ני) זוניג, בע־לויכטען פון דער זון; גלענצענד, מונטער, לעבעדיג.

sun'-spot (סאנ'-ספאט) א זונען־פלעק [איינער פון די זונען־פלעקען, וואס זעהען זיך אפט אויף דער פאטאספערע אדער אויף דעם ארומיגען ליכט־קרייז פון דער זון].

sun'-strick'en *a.* (סאנ'-סטריק'ן) גע־טראפען פון א זונען־שטיך.

sun'stroke *n.* (סאנ'-סטראוק) א זונען־שטיך, א שלאג וואס איינעם טרעפט פון די ברענענדע זונען־שטראהלען.

sun'struck *a.* (סאנ'-סטראק) געטראפען פון א זונען־שטיך; געפאלען אין חלשות פון דער היץ פון דער זון.

sun'-up *n.* (סאנ'-אפ) דער זונען־אויפ־גאנג.

sun'-wake *n.* (סאנ'-הוויק) די שטראה־לען פון דער פערגעהענדער זון, וואס שפיגלען זיך אב אויף'ן וואסער.

sun'ward *a. and adv.* (סאנ'-הווארד) וואס איז צו דער זון צו; אין דער ריכ־טונג פון דער זון.

sun'wards *a. and adv.* (סאנ'-הווארדז) ז. *sunward*

sun'wise *adv.* (סאנ'-הוואיז) אין דער ריכטונג ווי אזוי עס בעוועגט זיך שיינ־באר די זון; אין דער ריכטונג ווי אזוי עס בעוועגען זיך די ווייזער פון א זייגער.

sun'-wor'ship *n.* (סאנ'-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון דער זון; דאס דיע־נען צו דער זון.

sun'-wor'shiper *n.* (סאנ'-הוואיר'-שיפ-ער) איינער וואס דיענט צו דער זון; א פערגעטערער פון דער זון.

sun'-year *n.* (סאנ'-ייר) דאס זונען־יאהר [365 אדער 366 טעג].

sup *v. and n.* (סאפ) עסען וועטשערע, עסען אבענד־ברויט; זופען; שלוקען; א שלוק, א זופ.

supawn' *n.* (סא-פאהן') אזא קאשע פון קוקורוזע־מעהל.

supe *n.* (סוהפ) ז. *super*

su'per *n.* (סוה'-פער) אן איבער־פער־וואלטער, אן איבער־אויפזעהער; א צייט־ווייליגער שטעלפערטרעטער [הויפטזעכ־ליך אלס אקטיאר], א סטאטיסט.

su'perable *a.* (סוה'-פער-עבל) וואס מען קען בייקומען אדער גובר זיין.

su'perableness *n.* (סוה'-פער-עבל-נעס) איבערווינדליכקייט, איבערשטייגבאר־קייט, דאס קענען בייגעקומען ווערען.

su'perably *adv.* (סוה'-פער-ע-בלי) אזוי אז זאל קענען בייגעקומען ווערען.

superabound' *v.* (סוה-פער-ע-באונד') האבען איבערפלוס, האבען מעהר אלס גע־נוג; זיין אין איבערפלוס, זיין מעהר ווי גענוג.

superabun'dance *n.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענס) איבערפלוס; דאס זיין צו־פיעל.

superabun'dant *a.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענט) איבערפליסיג, צופיעל.

superabun'dantly *adv.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענט-לי) מיט איבערפלוס, צופיעל, מעהר ווי גענוג.

superacid'ulated *a.* (סוה-פער-ע-סיד'-יו-ליי-טעד) איבערזויערט מיט זוי־ערע, צופיעל אנגעזאפט מיט זויערע.

superadd' *v.* (סוה-פער-עד') נאך צו־געבען; צוגעבען צופיעל.

superaddi'tion *n.* (סוה-פער-ע-דיש'-אן) צוגעבונג; דאס צוגעבען צופיעל; דאס ווערען צופיעל צוגעגעבען; דאס ווע־רען נאך צוגעגעבען; דאס צוגעגעבענע, דאס וואס ווערט נאך צוגעגעבען.

superadve'nient *a.* (סוה-פער-עד-וויע'-ניענט) צוקומענד; צו הילף קומענד.

superangel'ic *a.* (סוה-פער-ענ-דזשעל'-איק) וואס איז העכער אדער מעהר ווי א מלאך.

superan'nuate *v. and a.* (סוה-פער-ענ'-יו-אייט) 1. בעזייטיגען צוליעב אלט־קייט אדער פערעלטערטקייט; מאכען אונ־טויגליך אדער נוצלאז צוליעב אלטקייט; 2. בעפרייען פון דיענסט צוליעב אלטקייט, אוועקשטעלען אויף דער פענסיאנס־ליסטע [צוליעב אלטקייט]; 3. פערעלטערט; אב־געלעבט; אונטויגליך צוליעב פערעלטערט־קייט אדער אלטקייט.

1. The discoveries of the last century superannuated old theories. 2. The war department superannuated the once famous general. 3. She is a superannuate beauty.

superan'nuated *a.* (סוה-פער-ענ'-יו-איי-טעד) אלט, אבגעלעבט, פערעלטערט; אונטויגליך אדער אונניצליך צוליעב על־טער; בעפרייט פון דיענסט צוליעב על־טער; פענסיאנירט, געלאזען אויף פענסיע.

superannua'tion *n.* (סוה-פער-ענ-יו-איי'-שאן) אלטקייט; פערעלטערטקייט; אבגעלעבטקייט; אונפעהיגקייט אדער אונ־טויגליכקייט צוליעב עלטער; בעפרייאונג פון דיענסט צוליעב אלטקייט, דאס זיין אויסגעדיענט, דאס זיין אויף פענסיע; א פענסיע.

superannua'tion fund (סוה-פער-ענ-יו-איי'-שאן פאנד) א פענסיאנס־פאנד.

supera'tion *n.* (סוה-פע-ריי'-שאן) דאס בייקומען, דאס גובר זיין.

superb' *a.* (סוה-פוירב') הערליך, פרעכ־טיג, גרויסארטיג, גלענצענד; רייך, עלע־גאנט; אויסגעצייכענט.

superbipar'tient *a.* (סוה-פער-באי-פאר'-טי-ענט) וואס איז גרעסער מיט צוויי דריטעל, וואס איז אין דער בעציהונג פון 5:3.

superbipar'tient doub'le (סוה-פער-באי-פאר'-טי-ענט דאבל) א צאהל וואס בעציהט זיך צו אן אנדער צאהל, ווי 8 צו 5.

superbiquin'tal *a.* (סוה-פער-באי-

קהווינ'-טעל) וואס איז גרעסער מיט צוויי פינפטעל, וואס איז אין בעציהונג פון 7:5.

superbiter'tial *a.* -סוה-פער-באי-טויר') שעל) ז. ***superbipartient***

superb'ly *adv.* (סוה-פוירב'-לי) אויף א פרעכטיגען, עלעגאנטען אדער רייכען שטיינער; אויסגעצייכענט.

The book is superbly bound.

superb'ness *n.* (סוה-פוירב'-נעס) הער־ליכקייט, פרעכטיגקייט, רייכקייט, עלע־גאנץ; אויסגעצייכענטקייט.

supercar'go *n.* (סוה-פער-קאר'-גאו) א סופערקארגא [דער געשעפטס־פיהרער און פערזארגער פון דער לאדונג אויף א האנ־דעלס־שיף].

supercar'goship *n.* -סוה-פער-קאר') גאו-שיפ) דאס אמט אדער די טהעטיגקייט פון א סופערקארגא. ז. ***supercargo***

superceles'tial *a.* -סוה-פער-סי-לעס') טשעל) איבער־הימליש; וואס איז העכער פון די הימלען; מעהר ווי הימליש.

superceremo'nious *a.* -סוה-פער) סער-אי-מאו'-ני-אס) איבערטריבען צערע־מאניעל; וואס האלט צופיעל פון צערע־מאניעס.

supercharge' *v.* (סוה-פער-טשארדזש') איבערפילען, איבערלאדען.

supercil'ia *n.* (סוה-פער-סיל'-אי-א) ברעמען. ז. ***supercilium***

supercilia'ris *n.* -סוה-פער-סיל-אי) איי'-ריס) דער מוסקול פון די ברעמען, דורך וועלכען עס ווערען געמאכט ווערטי־קאלע קנייטשען אויף'ן שטערען.

supercil'iary *a.* -סוה-פער-סיל'-אי-ע) רי) וואס געפינט זיך איבער דעם אויגען־לעדעל אדער איבער'ן אויג [ווי למשל, די ברעמען]; וואס איז שייך צו די ברעמען; וואס האט א פארב־שטריך איבער די אוי־גען [ווי למשל, א פויגעל].

supercil'ious *a.* (סוה-פער-סיל'-אי-אס) שטאלץ, פרעך.

supercil'iously *adv.* -סוה-פער-סיל') אי-אס-לי) מיט שטאלץ, מיט פרעכהייט.

supercil'iousness *n.* -סוה-פער-סיל') אי-אס-נעס) שטאלצקייט; פרעכהייט.

supercil'ium *n.* (סוה-פער-סיל'-אי-אם) א ברעם; אין ארכיטעקטור — דער אוי־בערשטער טייל פון א קארניז.

superciv'ilized *a.* -סוה-פער-סיוו'-אי) לאיזד) צופיעל ציוויליזירט.

su'perclass *n.* (סוה'-פער-קלעס) אן אויבער־קלאס [וואס נעהמט אין זיך אריין איינינע קלאסען חיות, פלאנצען א. ז. וו.].

supercolum'nar *a.* -סוה-פער-קא) לאמ'-נאר) וואס געפינט זיך איבער א זייל אדער זיילען.

supercolumnia'tion *n.* -סוה-פער) קא-לאמ-ני-איי'-שאן) אין ארכיטעקטור — דאס שטעלען איין רייה זיילען איבער אדער אויף אן אנדערער.

superconcep'tion *n.* -סוה-פער-קאן) סעפ'-שאן) ז. ***superfetation***

supercon'scious *a.* -סוה-פער-קאן') שאס) לייכטזיניג, אהן געוויסען.

supercon'sequence *n.* -סוה-פער) קאנ'-סי-קהווענס) א שפעטערע פאלגע, א וויטע פאלגע.

supercres'cence *n.* -סוה-פער-קרעס') ענס) דאס וואס וואקסט אויף אן אנדער וואקסענדער זאך, א פאראזיטישע פלאנצע.

supercres'cent *a.* -סוה-פער-קרעס') ענט) וואקסענד אויף אן אנדער פלאנצע, פאראזיטיש.

supercrit'ical *a.* -סוה-פער-קריט'-אי) קעל) איבערטריבען קריטיש, צו קריטיש.

supercu'rious *a.* -סוה-פער-קיו'-רי) אס) איבערטריבען נייגעריג, צו שטארק נייגעריג.

superdeter'minate *a.* -סוה-פער-די) טויר'-מי-נייט) וואס איז אונטערוואַרפען צו פיעל בעדינגונגען; וואס איז אונטער־ווארפען מעהר בעדינגונגען וויפיעל מען קען נאכקומען מיט איין מאָל.

superdom'inant *n.* -סוה-פער-דאמ') אי-נענט) ז. ***submediant***

superem'inence *n.* -סוה-פער-עמ'-אי) נענס) איבערטרעפונג, אויסגעצייכענטקייט; יעבערע פראמינענץ, העכערע ראנג.

superem'inent *a.* -סוה-פער-עמ'-אי) נענט) איבערטרעפענד; אויסגעצייכענט; העכסט פראמינענט אדער דערהויבען.

superem'inently *adv.* -סוה-פער-עמ') אי-נענט-לי) איבערטרעפענד, אויף'ן אויס־געצייכענטסטען אופן.

superer'ogant *a.* -סוה-פער-ער'-א) נענט) ז. ***supererogatory***

superer'ogate *v.* (סוה-פער-ער'-א-גייט) טהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי מען איז פערפליכטעט צו טהאן; טהאן מעהר ווי נויטיג צו דעקען א פריהריגע פערנאכלעסיגונג.

supereroga'tion *n.* -סוה-פער-ער-א) גיי'-שאן) דאס טהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי די פליכט פאדערט.

supererog'ative *a.* -סוה-פער-ע-ראג') ע-טיוו) ז. ***supererogatory***

supererog'atory *a.* -סוה-פער-ע-ראג') ע-טא-רי) וואס ווערט געטהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי עס פא־דערט זיך; איבריג, איבערפליסיג, אוננוי־טיג.

superessen'tial *a.* -סוה-פער-ע-סענ') שעל) ז. ***supersubstantial***

supereth'ical *a.* -סוה-פער-עטה'-אי) קעל) העכער פון דער אנגענומענער מא־ראל, מעהר ווי מאראליש.

superexalt' *v.* (סוה-פער-עג-זאהלט') דערהויבען ביז'ן העכסטען גראד; צו שטארק דערהויבען; לויבען ביז'ן הימעל.

superexalta'tion *n.* -סוה-פער-עג) זאהל-טיי'-שאן) דאס לויבען אין הימעל אריין, צו שטארקע דערהויבונג.

superex'cellence *n.* -סוה-פער-עק'-סע) לענס) העכסטע אויסגעצייכענטקייט, אי־בער־פארטרעפליכקייט.

superex'cellent *a.* -סוה-פער-עק'-סע) לענט) העכסט פארטרעפליך, העכסט אויס־געצייכענט.

superexcres'cence *n.* -סוה-פער-עקס) קרעס'-ענס) אן איבערפליסיגער אויס־וואוקס.

su'perfamily *n.* -סוה'-פער-פעמ-אי) לי) אין זאאלאגיע — אן אויבער־פאמיליע, א גרופען־זאמלונג.

superfecunda'tion *n.* -סוה-פער-פעק) אנ-דיי'-שאן) א צווייאיגע בעפרוכטונג, דאס מעוברת ווערען מיט א צווילינג.

superfecun'dity *n.* -סוה-פער-פי) קאנ'-די-טי) איבערמעסיגע פרוכטבאר־קייט; דאס פלאדיען זיך צו שטארק.

superfe'tate *v.* (סוה-פער-פי'-טייט) נאך אמאל בעפרוכטעט ווערען, נאך אמאל נעהמען שוואנגערען [אין א צייט ארום נאך דער ערשטער בעפרוכטונג, אזוי אז די קינדער אין דער מוטער'ס לייב זאלען זיין פון פערשיעדענעם עלטער].

superfeta'tion *n.* -סוה-פער-פי-טיי') שאן) סופערפעטאציאן, א צווייטע בעפרוכ־טונג, אן איבער־שוואנגערונג, א צווייטע שוואנגערונג [ווען אין דער מוטער'ס לייב הויבט זיך אן אנטוויקלען נאך א קינד נאכדעם ווי זי שוואנגערט שוין א צייט מיט'ן ערשטען קינד]; דאס קינד פון דער צווייטער שוואנגערשאפט; אן אנוואוקס, א נייער צוואוקס.

superfi'cial *a.* (סוה-פער-פיש'-על) אויבערפלעכליך, ניט גרינדליך; וואס איז שייך צו דער אויבערפלעכע, וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע, וואס דרינגט ניט דורך, אויסערליך, וואס איז פון אוי־בען.

superfi'cialist *n.* -סוה-פער-פיש'-על) איסט) אן אויבערפלעכליכער קענער; אן אויבערפלעכליכער מענש.

superficial'ity *n.* -סוה-פער-פיש-אי) על'-אי-טי) ז. ***superficialness***

superfi'cially *adv.* -סוה-פער-פיש'-על) אי) אויף אן אויבערפלעכליכען אדער ניט גרינדליכען אופן; פון אויבען; פון אוי־בען־אויף.

superfi'cialness *n.* -סוה-פער-פיש') על-נעס) אויבערפלעכליכקייט; ניט גרינד־ליכקייט; אויסערליכקייט; דאס געפינען זיך פון אויבען אדער אויף דער אויבער־פלעכע.

superfi'ciary *a. and n.* -סוה-פער) פיש'-אי-ע-רי) אויבערפלעכליך; וואס גע־פינט זיך אויף דער אויבערפלעכע; וואס געפינט זיך אויף פרעמדען לאנד [ווענען געביידען]; איינער וואס בעקומט דאס רעכט צו בויען אויף פרעמדען גרונד־איי־גענטום; איינער וואס צאהלט שטייער פאר דעם רעכט צו בעזיצען א הויז אויף פרעמ־דען גרונד.

superfi'cies *n.* (סוה-פער-פיש'-איז) אן אויבערפלעכע; דאס רעכט אויף א געביידע, וועלכע געפינט זיך אויף פרעמ־דען לאנד.

superfine' *a.* (סוה-פער-פאין') זעהר פיין, העכסט פיין; זעהר דין; איבערטרי־בען פערפיינערט אדער ראפינירט.

superfine'ness *n.* -סוה-פער-פאינ') נעס) העכסטע פיינקייט אדער דינקייט; איבערטריבענע פערפיינערטקייט אדער ראפינירטקייט.

superfin'ical *a.* -סוה-פער-פינ'-אי) קעל) ז. ***superserviceable***

superflu'itance *n.* -סוה-פער-פלוה'-אי) טענס) דאס שווימען פון אויבען.

superflu'itant *a.* -סוה-פער-פלוה'-אי) טענט) שווימענד פון אויבען.

superflu'ity *n.* (סוה-פער-פלוה'-אי-טי) איבעריגקייט, איבערפליסיגקייט, צופיעל־קייט; אן איבערפליסיגע אדער איבריגע זאך; א לוקסוס־זאך.

super'fluous *a.* (סוה-פויר'-פלו-אס) איבערפליסיג, איבריג, צופיעל, אוננויטיג.

super'fluously *adv.* -סוה-פויר'-פלו) אס-לי) אויף אן איבערפליסיגען שטיינער; איבריג, מעהר ווי נויטיג, צופיעל, אונ־נויטיג.

super'fluousness *n.* -סוה-פויר'-פלו) אס-נעס) ז. ***superfluity***

superfolia'tion *n.* -סוה-פער-פאו-לי) איי'-שאן) איבערפליסיגע בעבלעטערונג, צו שטארקע בעבלעטערונג [אן אוננאר־מאליטעט פון א בוים, וועלכער גיט צוי־וועניג פרוכט, ווייל ער האט צופיעל בלע־טער].

superfunc'tion *n.* -סוה-פער-פאנק') שאן) איבערטריבענע אדער צו שטארקע פונקציאנירונג, צו שטארקע טהעטיגקייט [ווי פון א קערפער־גליעד].

superfunc'tional *a.* -סוה-פער-פאנק')

שאַנ-על) וואס פונקציאָנירט שטארקער ווי נארמאל, מיט איבערטריבענער אדער צו שטארקער טהעטיגקייט.

superheat' *v.* (סוה-פער-היעט') איבער-היצען, מאכען זעהר שטארק הייס.

superhea'ter *n.* (סוה-פער-היע'-טער) אַן איבערהיצונגס-אפאראט [א פאררי-כטונג אין א דאמפף-מאשין צו פערגרעסערען די טעמפעראטור פון דעם דאמפף].

su'perhive *n.* (סוה'-פער-האיוו) אַן אוי-בערשטע אבטיילונג פון א ביענשטאק [וואס קען ארונטערגענומען ווערען].

superhu'man *a.* (סוה-פער-היו'-מען) איבערמענשליך; געטליך.

superhu'manly *adv.* (סוה-פער-היו'-מענ-לי) אויף אַן איבערמענשליכען אופן.

superhu'meral *n.* (סוה-פער-היו'-מע-רעל) דער אפוד וואס דער כהן גדול פלעגט טראָגען [ז. *ephod*]; א פאליום [ז. *pallium*]; עטוואס וואס ווערט געטראָגען אויף די אקסלען.

superimpose' *v.* (סוה-פער-אימ-פאוז') לעגען איבער עפּעס, ארויפלעגען אויף עפּעס.

superimposi'tion *n.* (סוה-פער-אימ-פא-זיש'-אַן) ארויפלעגונג: דאס ליעגען איבער עפּעס.

superimpregna'tion *n.* (סוה-פער-אימ-פרעג-ניי'-שאַן) ז. *superfetation*

superincum'bence *n.* (סוה-פער-אינ-קאמ'-בענס) דאס ליעגען איבער עפּעס אדער אויף עפּעס.

superincum'bency *n.* (סוה-פער-אינ-קאמ'-בענ-סי) ז. *superincumbence*

superincum'bent *a.* (סוה-פער-אינ-קאמ'-בענט) ליעגענד אויף עפּעס אדער איבער עפּעס.

superinduce' *v.* (סוה-פער-אינ-דיוס') צוגעבען, צולעגען.

superinduce'ment *n.* (סוה-פער-אינ-דיוס'-מענט) צוגעבונג, צולעגונג; דאס צוגעגעבענע אדער צוגעלעגטע.

superinduc'tion *n.* (סוה-פער-אינ-דאק'-שאַן) צוגעבונג, צולעגונג.

superintend' *v.* (סוה-פער-אינ-טענד') האבען די אויפזיכט אויף עפּעס, אויפפאסען; פיהרען, פערוואלטען.

superinten'dence *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דענס) אויפזעהונג, השגחה; פערוואלטונג, פיהרונג.

superinten'dency *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דענ-סי) אויפזעהונג, אויפפאסונג, השגחה; פיהרונג, פערוואלטונג; א פערוואלטונגס-קאנטאָר.

superinten'dent *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דענט) אַן אויפזעהער, א משגיח; א געשעפטס-פיהרער; א פערוואלטער, א געשעפטס-פערוואלטער.

superinten'dentship *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דענט-שיפּ) אויפזעהערשאפט, דאס אמט פון א משגיח אדער פערוואלטער.

superinten'der *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דער) ז. *superintendent*

supe'rior *a.* and *n.* (סוה-פּי'-רי-אר) אויבער, העכער; אין מאטעמאטיק — גרעסער; ערהאבען; א העכערער, אַן עלטסטער, א הויפּט; א סופּעריאָר [א הויפּט פון א מאנאסטיר]; אין דרוקעריי — א ציפער, צייכען אדער בוכשטאב וואס שטעהט איבער דער שורה [ווי למשל די ציפער 2 אדער דער בוכשטאב *n* אין x^2+a^n].

supe'rior court (סוה-פּי'-רי-אר קאורט) א העכערעס געריכט.

supe'rioress *n.* (סוה-פּי'-רי-אר-עס) א סופּעריאָרין [אַן אויפזעהערין פון א מאנאסטיר].

supe'rior fig'ures (סוה-פּי'-רי-אר פיג'-יורז) אין דרוקעריי — קליינע צייכענס אדער ציפערען, וואס געפינען זיך איבער דער שורה. ז. *superior*

superior'ity *n.* (סוה-פּי-רי-אר'-אי-טי) העכערקייט; דאס זיין העכער אין ראנג; אויבערמאכט.

supe'rior let'ters (סוה-פּי'-רי-אר לעט'-ערז) אין דרוקעריי — קליינע בוכשטאבען איבער דער שורה. ז. *superior*

supe'riorly *adv.* (סוה-פּי'-רי-אר-לי) אויף א העכערען גראד; העכער.

supe'rior plan'et (סוה-פּי'-רי-אר פּלענ'-עט) די אויבערשטע פּלאנעטען [די פּלאנעטען וועלכע זיינען ווייטער פון דער זון אלס די ערד].

supe'rior ve'na ca'va (סוה-פּי'-רי-אר וויע'-נא קיי'-ווא) די גרויסע ארטעריע אין מענשליכען קערפּער, דורך וועלכער דאס בלוט שטראָמט צום הארצען פון דעם קאפּ און פון די הענד. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

supe'rior wings (סוה-פּי'-רי-אר הווינגז) די אויבערשטע פליגעלעך פון אַן אינזעקט.

superja'cent *a.* (סוה-פער-דזשיי'-סענט) ז. *superincumbent*

super'lative *a.* and *n.* (סוה-פּויר'-לע-טיוו) העכסט, פון העכסטען גראד; וואס בעצייכענט דעם סופּערלאטיוו [די גראמאטישע פארם פון אייגענשאפטס-ווערטער און אומשטאנדס-ווערטער, וועלכע בעצייכענט די העכסטע שטופע, ווי "שעהנסטער", "העכסטענס" א. ז. וו.]; דער העכסטער, דאס העכסטע, דער העכסטער גראד; אין גראמאטיק — דער סופּערלאטיוו; אַן אייגענשאפטס-ווארט אדער אדווערבום אין סופּערלאטיוו.

super'latively *adv.* (סוה-פּויר'-לע-טיוו-לי) אויף'ן העכסטען גראד, אויף דער העכסטער שטופע.

super'lativeness *n.* (סוה-פּויר'-לע-טיוו-נעס) דער העכסטער גראד.

superlin'ear *n.* (סוה-פער-לינ'-אי-אר) די דעטערמינאנטע. ז. *determinant*

superlu'nar *a.* (סוה-פער-לוה'-נאר) וואס געפינט זיך איבער דער לבנה; וואס געפינט זיך ניט אויף דער וועלט.

superlu'nary *a.* (סוה-פער-לוה'-נע-רי) ז. *superlunar*

su'perman *n.* (סוה'-פער-מען) אַן איבער-מענש.

superme'dial *a.* (סוה-פער-מי'-די-על) וואס איז איבער'ן מיטען.

supermun'dane *a.* (סוה-פער-מאנ'-דיין) איבער דער וועלט, איבער דער ערד, איבערערדיש.

supernac'ular *a.* (סוה-פער-נעק'-יו-לאר) פון העכסטען גראד, אויסגעצייכענט, זעהר גוט [וועגען משקה].

supernac'ulum *adv.* and *n.* (סוה-פער-נעק'-יו-לאם) ביז'ן לעצטען טראפּען [אויסגעטרונקען]; זעהר גוטער וויין, זעהר גוטע משקה; א זעהר גוטע אדער אנגענעהמע זאך.

super'nal *a.* (סוה-פּויר'-נעל) העכער, אויבערשט; הימליש.

superna'tant *a.* (סוה-פער-ניי'-טענט) וואס שווימט פון אויבען.

supernata'tion *n.* (סוה-פער-נע-טיי'-שאַן) דאס שווימען פון אויבען.

supernat'ural *a.* and *n.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל) איבערנאטירליך; אַן איבערנאטירליכקייט; אַן איבערנאטירליכע ווירקונג אדער ערשיינונג.

supernat'uralism *n.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-איזם) איבערנאטירליכקייט; סופּערנאטוראליזם [דער גלויבען אין איבערנאטירליכען, דער גלויבען אין גאָט אלס אַן איבערנאטירליכעם וועזען; דער גלויבען אין אַן איבערנאטירליכער השגחה פּרטית].

supernat'uralist *n.* and *a.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-איסט) א סופּערנאטוראליסט, איינער וואס גלויבט אין איבערנאטירליכעם; סופּערנאטוראליסטיש, וואס גלויבט אין איבערנאטירליכעם. ז. *supernaturalism*

supernaturalis'tic *a.* (סוה-פער-נעטש-יו-רע-ליס'-טיק) איבערנאטירליך, סופּערנאטוראליסטיש, וואס איז שייך צו סופּערנאטוראליזם. ז. *supernaturalism*

supernat'uralize *v.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-איז) מאכען פאר איבערנאטירליך; בעטראכטען אלס איבערנאטירליך.

supernat'urally *adv.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-אי) אויף אַן איבערנאטירליכען שטייגער.

supernat'uralness *n.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-נעס) איבערנאטירליכקייט.

supernu'merary *a.* and *n.* (סוה-פער-ניו'-מע-רע-רי) איבער דער צאהל; עקסטרא; אויסערארדענטליך; אַן עקסטרא אנגעשטעלטער, ניט קיין רעגולערער בעאמטער אדער אפיציער; א סטאטיסט, וואס בעלאנגט ניט צו דער טעאטער-טרופּע.

supernutri'tion *n.* (סוה-פער-ניו-טריש'-אַן) דאס געבען צו פיעל נאהרונג; היפּערטראָפיע [ז. *hypertrophy*].

superolat'eral *a.* (סוה-פּע-רא-לעט'-ע-רעל) וואס געפינט זיך אַן א זייט הויך איבער אַן אנדערער זאך.

su'perorder *n.* (סוה'-פער-אהר-דער) אין נאטור-געשיכטע — א קלאסיפיקאציאָנס-גרופּע, וואס איז העכער פון א ראסע אבער נידריגער פון א קלאס.

superor'dinary *a.* (סוה-פער-אהר'-די-נע-רי) העכער אדער בעסער איידער דאס געוועהנליכע; אויסגעצייכענט.

superordina'tion *n.* (סוה-פער-אהר-די-ניי'-שאַן) בעשטימונג אויף א שטעלע בעת די שטעלע איז נאָך פערנומען און מען דארף נאָך ווארטען אויף א וואקאנס.

superorgan'ic *a.* (סוה-פער-אהר-גענ'-איק) סופּעראָרגאניש, העכער ווי ארגאניש [וועגען פּסיכישע אדער ספּיריטועלע ערשיינונגען, וועלכע ווערען בעטראכט אלס אונאבהענגיג פון ארגאניזם, אין וועלכען זיי קומען פאָר]; סאציאל, געזעלשאפטליך [בעטראכטענדיג די געזעלשאפט אלס א פיזיאלאגישען ארגאניזם, נאר פון א העכערען גראד].

su'perparasite *n.* (סוה'-פער-פער-ע-סאיט) א פּאראזיט פון א פּאראזיט, א פּאראזיט וואס ערנעהרט זיך פון אַן אנדער פּאראזיט. ז. *parasite*

su'perphosphate *n.* (סוה'-פער-פאס-פייט) סופּערפאספאט [א פאספאט אדער פאספאר-זויערע זאלץ וואס ענטהאלט די מעגליכסט גרעסטע צאהל פאספאר-זויערע].

superphys'ical *a.* (סוה-פער-פיז'-אי-

קעל) סופערפיזיש, וואס איז אונאבהענגיג אדער וואס קען ניט ערקלערט ווערען דורך די פיזישע גזעצען פון ארגאנישען לע־בען; גייסטיג, פסיכיש.

superpose' *v.* (סוה־פער־פאוז) ז. *superimpose*.

superposi'tion *n.* (סוה־פער־פא־זיש'־אן) ז. *superimposition*.

superpraise' *v.* (סוה־פער־פרייז') לוי־בען אהן א שיעור.

superpropor'tion *n.* (סוה־פער־פרא־פאור'־שאן) אן איבער־מאס, אן איבער־פראפארציאן, אן איבער־פערהעלטניס.

superpurga'tion *n.* (סוה־פער־פויר־גיי'־שאן) איבערמעסיגע אבפיהרונג אדער מאגען־רייניגונג.

superquadripar'tient *a.* (סוה־פער־קוואד־רי־פאר'־טיענט) וואס איז אין בע־ציהונג פון 9:5.

superquadriquin'tal *a.* (סוה־פער־קוואד־רי־קהווין'־טעל) ז. *superquadripartient*.

superre'gal *a.* (סוה־פער־ריע'־געל) מעהר ווי קעניגליך.

superroy'al pa'per (סוה־פער־ראי'־על פיי'־פער) א גרויסער פאפיער־פאר־מאט [22 אדער 23 צאל לאנג און 30 אדער 31 צאל ברייט].

su'persalt *n.* (סוה'־פער־סאהלט) איבער־זויערע זאלץ.

supersat'urate *v.* (סוה־פער־סעטש'־יו־רייט) איבערזעטיגען, צופיעל אנזאפען.

supersatura'tion *n.* (סוה־פער־סעטש־יו־ריי'־שאן) איבערזעטיגונג, צו שטארקע אנזאפונג.

superscribe' *v.* (סוה־פער־סקרייב') מאכען אן איבערשריפט אדער אויפשריפט; אנשרייבען אויף דער צווייטער זייט; אנ־שרייבען אן אדרעס, אדרעסירען.

su'perscript *n.* and *a.* (סוה'־פער־סקריפט) אן איבערשריפט, אן אויפשריפט, אן אדרעס; געשריבען איבער א שורה.

superscrip'tion *n.* (סוה־פער־סקריפ'־שאן) אן איבערשריפט, אן אויפשריפט; אן אדרעס; דאס מאכען אן איבערשריפט אדער אויפשריפט; אדרעסירונג.

supersede' *v.* (סוה־פער־סיעד') ארא־זעצען פון אמט; בעזייטיגען; אונגילטיג מאכען; סוספענדירען; אבשאפען; פער־נעהמען אימעצענס פלאץ; ארויסזעצען; אבשטעלען, אבהאלטען.

superse'deas *n.* (סוה־פער־סיע'־די־עס) א געריכטס־בעפעהל אבצולעגען די אויס־פיהרונג פון אן אורטייל; א בעפעהל עט־וואס אבצולעגען, אבצוהאלטען אדער צו סוספענדירען; אן אבלעג, אן אבלעגונג, א סוספענדירונג.

superse'dure *n.* (סוה־פער־סיע'־דזשור) אן אבלעגונג, א סוספענדירונג.

supersen'sible *a.* (סוה־פער־סען'־סיבל) וואס איז איבער דער השגה פון די חושים, וואס מען קען ניט פיהלען אדער משיג זיין מיט די חושים.

supersen'sibly *adv.* (סוה־פער־סען'־סי־בלי) זייענדיג איבער דער השגה פון די חושים, ניט קענענדיג געפיהלט ווערען מיט די חושים.

supersen'sitive *a.* (סוה־פער־סען'־סי־טיוו) איבערעמפפינדליך, איבערטריבען עמפפינדליך.

supersen'sitiveness *n.* (סוה־פער־סען'־סי־טיוו־נעס) איבערטריבענע עמפ־פינדליכקייט.

supersen'sual *a.* (סוה־פער־סען'־שיו־על) וואס איז איבער דער השגה פון די חושים, וואס מען קען מיט די חושים ניט משיג זיין.

supersen'suous *a.* (סוה־פער־סען'־שיו־אס) וואס מען קען ניט משיג זיין אדער פיהלען מיט די חושים; איבערטרי־בען עמפינדליך.

superser'viceable *a.* (סוה־פער־סויר'־ווי־סעבל) וואס טהוט מעהר ווי עס איז פערלאנגט.

superses'sion *n.* (סוה־פער־סעש'־אן) ז. *supersedure*.

supersti'tion *n.* (סוה־פער־סטיש'־אן) אבערגלויבען, דאס גלויבען אין נארישע זאכען; געצענדיענסט.

supersti'tious *a.* (סוה־פער־סטיש'־אס) אבערגלויבעריש.

supersti'tiously *adv.* (סוה־פער־סטיש'־אס־לי) מיט אבערגלויבען.

supersti'tiousness *n.* (סוה־פער־סטיש'־אס־נעס) אבערגלויביגקייט; דאס זיין אבערגלויבעריש.

superstra'tum *n.* (סוה־פער־סטריי'־טאם) אן ערד־שיכט וואס ליגענט איבער אן אנדערער. ז. *stratum*.

superstruct' *v.* (סוה־פער־סטראקט') אריבערבויען, בויען איבער עטוואס.

superstruc'tion *n.* (סוה־פער־סטראק'־שאן) אן איבערבויאונג; אן אויבערבוי.

superstruc'tural *a.* (סוה־פער־סטראק'־טשור־על) וואס איז שייך צו אן איבער־בוי אדער אויבערבוי.

su'perstructure *n.* (סוה'־פער־סטראק־טשור) אן אויבערבוי, אן איבערבוי [א געבויידע וואס שטעהט איבער אן אנדער אויפגעבויטער זאך]; עטוואס וואס איז געבויט אויף א פונדאמענט.

supersubstan'tial *a.* (סוה־פער־סאב־סטען'־שעל) וואס איז העכער איידער מא־טעריע אדער שטאף; וואס איז העכער איידער אירגענד וועלכע סובסטאנץ אדער וועזען.

supersub'tle *a.* (סוה־פער־סאט'ל) אי־בערגעשפיצט, צו קלוג, צו כיטרע; אי־בער פיין, איבערטריבען פיין.

supersub'tlety *n.* (סוה־פער־סאט'ל־טי) איבער־פיינקייט, איבערטריבענע פיינקייט.

supersul'phate *n.* (סוה־פער־סאל'־פייט) סופערזולפאט, דאפעלט שוועבעל־זויערע זאלץ.

supertellu'ric *a.* (סוה־פער־טע־לוה'־ריק) וואס געפינט זיך איבער דער אט־מאספערע פון דער ערד.

supertem'poral *a.* and *n.* (סוה־פער־טעמ'־פא־רעל) איבערצייטליך; וואס איז אונאבהענגיג פון דער צייט; אין אנאטא־מיע — וואס געפינט זיך העכער פון די שלייפען; דאס וואס איז אונאבהענגיג פון דער צייט.

superterrene' *a.* (סוה־פער־טע־ריען') וואס איז איבער דער ערד.

superterres'trial *a.* (סוה־פער־טע־רעס'־טרי־על) איבער־וועלטליך; איבער־ערדיש.

su'pertonic *n.* (סוה'־פער־טאנ־איק) אין מוזיק — די זעקונדע, דער צווייטער טאן אין דער סקאלע.

supertrag'ical *a.* (סוה־פער־טרעדזש'־אי־קעל) איבערטריבען טראגיש.

supertripar'tient *a.* (סוה־פער־טראי־פאר'־טי־ענט) אין דער פראפארציע פון 7 צו 4.

supervene' *v.* (סוה־פער־וויען') צוקו־מען אדער צוגעלעגט ווערען עקסטרא צו עטוואס; צוגעגעבען אדער צוגעזעצט ווע־רען.

superve'nient *a.* (סוה־פער־וויע'־ניענט) צוגעזעצט, צוגעגעבען, צוגעקומען, דערלעגט.

superven'tion *n.* (סוה־פער־ווען'־שאן) דאס צוזעצען אדער צוגעבען, דאס צולעגען.

supervi'sal *n.* (סוה־פער־וואי'־זעל) אויפזיכט, השגחה; דאס האבען די אויפ־זיכט איבער עפעס; דאס דורכקוקען אדער איבערזעהן.

supervise' *v.* (סוה־פער־וואיז') איבער־קוקען, איבערזעהן; האבען די אויפזיכט אויף עטוואס.

supervi'sion *n.* (סוה־פער־וויזש'־אן) די איבער־אויפזיכט.

supervi'sor *n.* (סוה־פער־וואי'־זאר) אן אויפזעהער, א משגיח.

supervi'sorship *n.* (סוה־פער־וואי'־זאר־שיפ) דאס אמט פון אן אויפזעהער.

supervi'sory *a.* (סוה־פער־וואי'־זא־רי) וואס איז שייך צו אויפזיכט; וואס האט די אויפזיכט.

su'pinate *v.* (סוה'־פי־נייט) אויסשטע־לען די האנד אזוי, אז די האנד־פלעכע [דלאניע] זאל אויסקומען ארויף.

supina'tion *n.* (סוה־פי־ניי'־שאן) דאס ליגען אויף'ן רוקען מיט'ן פנים ארויף; דאס אויסשטעלען די האנד אזוי, אז די האנד־פלעכע [דלאניע] זאל אויסקומען ארויף.

su'pinator *n.* (סוה'־פי־ניי־טאר) דער צוריקבויגונגס־מוסקול פון דער האנד [דער מוסקול וואס דיענט צום צוריקדרעהען די האנד־פלעכע אדער דלאניע].

supine' *a.* (סוה־פאין') וואס ליגענט אויף'ן רוקען; צוריקגעבויגען, צוריקגע־לעהנט; נאכלעסיג, פויל, אבגעלאזען.

su'pine *n.* (סוה'־פאין) אין לאטיינישער גראמאטיק — דאס סופינום [די ענדונגס־פארם *u* און *um* פון דעם לאטיינישען צייטווארט].

supine'ly *adv.* (סוה־פאין'־לי) פויל, נאכלעסיג, אבגעלאזען; אויף'ן רוקען, מיט דעם געזיכט ארויף.

supine'ness *n.* (סוה־פאין'־נעס) דאס ליגען אויף'ן רוקען; נאכלעסיגקייט, פויל־קייט, אבגעלאזענקייט.

sup'per *n.* (סאפ'־ער) וועטשערע, אווענד־ברויט, אווענד־עסען.

sup'per-board *n.* (סאפ'־ער־באורד) דער טיש אויף וועלכען מען עסט וועטשע־רע [אווענד־ברויט].

sup'perless *a.* (סאפ'־ער־לעס) אהן ווע־טשערע, אהן אווענד־ברויט.

sup'per-time *n.* (סאפ'־ער־טאים) די צייט ווען מען עסט וועטשערע [אווענד־ברויט]; אווענד.

supplant' *v.* (סא־פלענט') ארויסזעצען אדער פערדרענגען פון פלאץ.

supplanta'tion *n.* (סאפ־לען־טיי'־שאן) דאס ארויסזעצען אדער דאס פערדרענגען פון פלאץ.

supplan'ter *n.* (סא־פלענ'־טער) אן ארויסזעצער, א פערדרענגער.

sup'ple *a.* and *v.* (סאפל) בויגזאם; נאכגיעביג; מאכען בויגזאם; מאכען נאכ־גיעביג; ווערען ווייך, בויגזאם אדער נאכ־גיעביג.

sup'ple-jack *n.* (סאפ'ל־דזשעק) א שטארקער, בויגזאמער שפאציער־שטאק; א קלעטער־פלאנצע פון וועלכער עס ווע־רען געמאכט בויגזאמע שפאציער־שטעקענס.

sup'plement *n.* and *v.* (סאפ'־לי־מענט) א ביילאגע, א צוזאץ, א הוספה;

א צוגאב; אין געאמעטריע — די ערגענצונג אדער דער צוזאץ צו א ווינקעל, אז ער זאל ווערען 180 גראד; ערגענצען, צולעגען.

supplemen'tal *a.* (סאפ-לי-מענ'-טעל) וואס דיענט אלס צוזאץ, ביילאגע אדער ערגענצונג; ערגענצענד.

supplemen'tarily *adv.* (סאפ-לי-מענ'-טע-רי-לי) אלס צוזאץ; אלס צוגאב; אלס ביילאגע אדער ערגענצונג.

supplemen'tary *a.* (סאפ-לי-מענ'-טע-רי) ערגענצענד; וואס דיענט אלס צוזאץ, ביילאגע אדער ערגענצונג; וואס איז צוגעגעבען איבער דער נארמע; וואס איז צוגעגעבען עקסטרא; אין געאמעטריע — וואס ערגענצט אויף 180 גראד [וועגען א ווינקעל].

supplementa'tion *n.* (סאפ-לי-מענ-טיי'-שאן) דאס ערגענצען.

sup'pleness *n.* (סאפ'ל-נעס) בויגזאמקייט; נאכגיעביגקייט.

sup'pletive *a.* (סאפ'-לי-טיוו) ערגענצענד.

sup'pletory *a. and n.* (סאפ'-לי-טא-רי) ערגענצענד; אן ערגענצונג.

suppli'al *n.* (סא-פלאי'-על) אן ערגענצונג; אן ערזאץ; א בעפריעדיגונג פון בעדירפניסע.

sup'pliance *n.* (סאפ'-לי-ענס) דאס בעטען מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט; הכנעה, אונטערטהעניגקייט; דאס בעפריעדיגען א פערלאנג אדער א וואונש; א בעפריעדיגונג.

sup'pliancy *n.* (סאפ'-לי-ענ-סי) ז. ***suppliance***.

sup'pliant *a. and n.* (סאפ'-לי-ענט) אונטערטהעניג, הכנעה'דיג; בעטענד מיט הכנעה; א הכנעה'דיגער בעטער, איינער וואס בעט מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט.

sup'pliantly *adv.* (סאפ'-לי-ענט-לי) מיט הכנעה; בעטענדיג מיט הכנעה.

sup'pliantness *n.* (סאפ'-לי-ענט-נעס) דאס הכנעה'דיגע בעטען; דאס זיין הכנעה'דיג.

sup'plicant *n. and a.* (סאפ'-לי-קענט) א הכנעה'דיגער בעטער, איינער וואס בעט מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט; בעטענד מיט הכנעה.

sup'plicantly *adv.* (סאפ'-לי-קענט-לי) אויף א הכנעה'דיגען אדער דעמיטהיגען אופן; בעטענדיג מיט הכנעה.

sup'plicate *v.* (סאפ'-לי-קייט) בעטען; הכנעה'דיג בעטען.

sup'plicatingly *adv.* (סאפ'-לי-קיי-טינג-לי) אויף א בעטענדען אופן; בעטענדיג מיט הכנעה.

supplica'tion *n.* (סאפ-לי-קיי'-שאן) א געבעט; א ביטע.

sup'plicator *n.* (סאפ'-לי-קיי-טאר) א בעטער.

sup'plicatory *a.* (סאפ'-לי-קיי-טא-רי) בעטענד; בעטענד מיט הכנעה.

suppli'er *n.* (סא-פלאי'-ער) א בעזארגער, א פערזארגער, א פערשאפער.

supplies' *n.* (סא-פלאיז') אויסשטאטונגען; געברויכס-מיטעל; פארראט; פראוויאנט.

supply' *v. and n.* (סא-פלאי') פערזארגען, פערשאפען; אויספילען, ערגענצען; אויספילען א וואקאנץ, בעזארגען א לעדיג-געבליבענע שטעלע; פערשטארקען, פערפעסטיגען; פארראט, פראוויזיע אדער הילפס-מיטעל; דער אנבאט, דער פארראט סחורה וואס ווערט געבראכט אויף'ן האנדעלס-מארק צום פערקויף; א געלד-בעוויליגונג פון דער געזעצגעבענדער קערפערשאפט פאר די אויסגאבען פון דער רעגיערונג; א פערזאן וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פלאץ פון אן אנדערען; א גייסטליכער וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פלאץ פון דעם פריסטער אין א געמיינדע.

supply'-roll'er *n.* (סא-פלאי'-ראול'-ער) די וואלצע אין א דרוק-מאשין, וועלכע שטעלט צו די דרוק-טינט צו די איבעריגע וואלצען.

supply'-train *n.* (סא-פלאי'-טריין) א צוג [פון אן אייזענבאהן], וואס שטעלט צו פראוויאנט פאר אן ארמעע.

support' *v. and n.* (סא-פאורט') שטיצען; אונטערשטיצען; אונטערשפארען; בעהילפיג זיין, העלפען; אונטערהאלטען; ערנעהרען, מפרנס זיין; שפיעלען אדער דורכפיהרען א ראלע אויף דער ביהנע; שפיעלען אויף דער ביהנע מיט אן אקטיאר אדער אקטריסע, וואס שפיעלט די ערשטע ראלע; אקאמפאנירען א מוזיקער; דאס שטיצען אדער אונטערשטיצען; שטיצע, הילף; אונטערשטיצונג; א שפארע, אן אונטערשפארונג; ערנעהרונג, נאהרונג; לעבענס-אונטערהאלט; אן ערנעהרער, א מפרנס; אן אקטיאר אדער אקטריסע וואס שפיעלט א קלענערע ראלע צוזאמען מיט דעם אקטיאר אדער אקטריסע וואס שפיעלט די הויפט-ראלע; אין מוזיק — א בעגלייטונג אדער אן אקאמפאנימענט.

support'able *a.* (סא-פאורט'-עבל) אונטערשטיצבאר, וואס קען אונטערשטיצט ווערען; ערטרעגליך, וואס מען קען אויסהאלטען.

support'ableness *n.* (סא-פאורט'-עבל-נעס) אונטערשטיצבארקייט; ערטרעגליכקייט.

support'ably *adv.* (סא-פאורט'-ע-בלי) צום אויסהאלטען, צו דערליידען, ערטרעגליך.

support' a char'acter (סא-פאורט' ע קער'-עק-טער) דורכפיהרען א ראלע אויף דער ביהנע.

support' arms (סא-פאורט' ארמז) אין מיליטער — טראגען די ביקס ווערטיקאל ביי דעם לינקען שולטער [פלייצע].

support'er *n.* (סא-פאורט'-ער) אן אונטערשטיצער, א שטיצער, א העלפער; א שפארע, אן אונטערשפארע; אן ערנעהרער, א מפרנס; עטוואס וואס שטיצט אדער שפארט אונטער; א וואפען-האלטער, א שילד-האלטער [א פיגור וואס האלט א שילד אדער הערב].

support'ing *a.* (סא-פאורט'-אינג) אונטערשטיצענד, שטיצענד.

support'less *a.* (סא-פאורט'-לעס) אהן אונטערשטיצונג.

support'ress *n.* (סא-פאורט'-רעס) אן אונטערשטיצערין, א שטיצערין.

supports' *n.* (סא-פאורטס') אין מיליטער — די צווייטע ארמעע-ליניע אין א מלחמה.

suppos'able *a.* (סא-פאוז'-עבל) וואס קען אנגענומען ווערען, וואס מען קען משער זיין; וואס מען קען פאראויסזעצען.

suppos'ably *adv.* (סא-פאוז'-ע-בלי) פאראויסצוזעצען, משער צו זיין, אנצונעהמען.

suppos'al *a.* (סא-פאוז'-על) אן אננאהמע, א פאראויסזעצונג, א השערה, א מיינונג.

suppose' *v. and n.* (סא-פאוז') אננעהמען, פאראויסזעצען, משער זיין; מאכען א השערה; מיינען, רעכנען, דענקען, גלויבען, זיך פארשטעלען; א מיינונג, א השערה, א פאראויסזעצונג.

supposed' *a.* (סא-פאוזד') פאראויסגעזעצט, געמיינט; אנגענומען [אלס ריכטיג].

suppos'edly *adv.* (סא-פאוז'-עד-לי) לויט השערה.

suppos'er *n.* (סא-פאוז'-ער) א פאראויסזעצער, איינער וואס מאכט א השערה; איינער וואס נעהמט אן אדער איז משער.

supposi'tion *n.* (סאפ-א-זיש'-אן) אן אנגאהמע, א השערה; א מיינונג.

supposi'tional *a.* (סאפ-א-זיש'-אנ-על) געבויט אויף א השערה אדער פאראויסזעצונג.

supposi'tionally *adv.* (סאפ-א-זיש'-אנ-על-אי) לויט השערה, לויט פאראויסזעצונג.

supposi'tionless *a.* (סאפ-א-זיש'-אנ-לעס) ניט אונטערווארפען צו וועלכע עס איז ספעציעלע בעדינגונגען.

suppositi'tious *a.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס) ניט עכט, נאכגעמאכט, ניט ריכטיג, פאלש.

suppositi'tiously *adv.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס-לי) אויף א נאכגעמאכטען אופן; ניט עכט, פאלש.

suppositi'tiousness *n.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס-נעס) ניט-עכטקייט, ניט-ריכטיגקייט, פאלשקייט.

suppos'itive *a. and n.* (סא-פאז'-אי-טיוו) וואס ענטהאלט א השערה אדער פאראויסזעצונג; פאראויסגעזעצט, אנגענומען, געמיינט; א בינד-ווארט וואס דריקט אויס א תנאי אדער בעדינגונג [ווי דאס ווארט "אויב"].

suppos'itively *adv.* (סא-פאז'-אי-טיוו-לי) לויט פאראויסזעצונג, לויט השערה.

suppos'itory *n.* (סא-פאז'-אי-טא-רי) א צעפעל [א מעדיצין אין דער פארם פון א ליכטעל אדער שפונט וואס ווערט אריינגעשטעקט אין דער עפנונג פון הינטער-לייב, ווי פאר מערידען-ליידענדע א. ד. ג.].

suppress' *v.* (סא-פרעס') אונטערדריקען; איבערוועלטיגען; אבהאלטען, צוריקהאלטען; פערהינדערען.

suppressed' *a.* (סא-פרעסט') אונטערדריקט, צוריקגעהאלטען.

suppress'edly *adv.* (סא-פרעס'-עד-לי) אויף אן אונטערדריקטען אדער צוריקגעהאלטענעם שטייגער.

suppress'er *n.* (סא-פרעס'-ער) אן אונטערדריקער.

suppress'ible *a.* (סא-פרעס'-איבל) אונטערדריקבאר.

suppres'sion *n.* (סא-פרעש'-אן) אונטערדריקונג; צוריקהאלטונג.

suppres'sionist *n.* (סא-פרעש'-אנ-איסט) אן אנהענגער פון אונטערדריקונגען.

suppres'sio ve'ri (סא-פרעש'-יאו ווי'-ראי) די אונטערדריקונג פון אמת, די אונטערדריקונג פון פאקטען.

suppress'ive *a.* (סא-פרעס'-איוו) וואס איז געניינט צו אונטערדריקונג; אונטערדריקענד.

suppress'or *n.* (סא-פרעס'-אר) אן אונטערדריקער, א פערהאלטער.

sup'purate *v.* (סאפ'-יו-רייט) פלוסען, אייטערען, ארויסלאזען פלאגמע אדער פלוס.

suppura'tion *n.* (סאפ-יו-ריי'-שאן) אייטערונג; דאס פלוסען.

sup'purative *a. and n.* (סאפּ׳־יו־ריי־טיוו) אייטערענד, וואס אייטערט, וואס פלוסט; א מעדיצין וואס ברייננט ארויס אייטער אדער פלוס.

supracil'iary *a.* (סוה־פרא־סיל׳־אי־ע־רי) וואס געפינט זיך איבער די ברעמען.

supracos'tal *a.* (סוה־פרא־קאס׳־טעל) וואס ליעגט איבער די ריפּען.

supracreta'ceous *a.* (סוה־פרא־קרי־טיי׳־שיאס) אין געאלאגיע — וואס ליעגט איבער דער קרייד־שיכט פון דער ערד.

supradecompound' *a.* (סוה־פרא־די־קאמ־פאונד׳)- דרייפאך צוזאמענגעזעצט, וואס בעשטעהט פון דריי אדער מעהר טיילען [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

suprador'sal *a.* (סוה־פרא־דאהר׳־סעל) וואס איז איבער אדער אויף דעם רוקען [פון אן ארגאניזם].

suprala'bial *a.* (סוה־פרא־ליי׳־בי־על) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער ליפּ; וואס געפינט זיך אויף דער אויבערשטער ליפּ.

supralapsa'rian *a. and n.* (סוה־פרא־לעפּ־סיי׳־רי־ען) וואס איז שייך צו סופּראלאפּסאריאניזם; א סופּראלאפּסאריער, אן אנהענגער פון סופּראלאפּסאריאניזם. ז. ***supralapsarianism***

supralapsa'rianism *n.* (סוה־פרא־לעפּ־סיי׳־רי־ען־איזם) סופּראלאפּסאריאניזם [די בעהויפּטונג, אז נאך פאר דעם זינד־פאל פון אדם הראשון האט שוין גאט אין פארויס בעשטימט ווער עס וועט זוכה זיין צום אייביגען גן עדן און ווער עס וועט פערארורטיילט ווערען צום אייביגען גיהנום, אין געגענזאץ צו אינפראלאפּסאריאניזם. ז. ***infralapsarianism***].

supralu'nar *a.* (סוה־פרא־לוה׳־נאר) וואס איז איבער דער לבנה; זעהר הויך.

supramaxil'la *n.* (סוה־פרא־מעק־סיל׳־א) די אויבערשטע קינבאקען־ביינער.

supramax'illary *a. and n.* (סוה־פרא־מעק׳־סי־לע־רי) וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען קינבאק־ביין; דער אויבערשטער קינבאק־ביין.

supramun'dane *a.* (סוה־פרא־מאנ׳־דיין) איבערוועלטליך, איבערערדיש; וואס איז שייך צו דער גייסטיגער אדער רוחניות'דיגער וועלט.

suprana'sal *a.* (סוה־פרא־ניי׳־זעל) וואס איז איבער דער נאז.

supranat'ural *a. and n.* (סוה־פרא־נעטש׳־יו־רעל) ז. ***supernatural***

supranat'uralism *n.* (סוה־פרא־נעטש׳־יו־רעל־איזם) ז. ***supernaturalism***

supranat'uralist *a. and n.* (סוה־פרא־נעטש׳־יו־רעל־איסט) ז. ***supernaturalist***

supranaturalis'tic *a.* (סוה־פרא־נעטש־יו־רע־ליס׳־טיק) ז. ***supernaturalistic***

supraor'bital *a.* (סוה־פרא־אהר׳־בי־טעל) וואס געפינט זיך איבער די אויגען־לעכער; א נערוו אדער ארטעריע, וואס געפינט זיך איבער די אויגען־לעכער.

suprare'nal *a.* (סוה־פרא־רי׳־נעל) וואס געפינט זיך איבער די ניערען.

suprare'nal cap'sule (סוה־פרא־רי׳־נעל קעפּ׳־סיול) אזא קאפּסעל־פערמיגעס שטיקעל פלייש וואס איז ארום די ניערען. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

suprascap'ular *a.* (סוה־פרא־סקעפּ׳־יו־לאר) וואס געפינט זיך איבער דעם שולטער־בלאט [די לאפּעטקע פון דער פלייצע].

suprasen'sible *a.* (סוה־פרא־סענ׳־סיבל) ז. ***supersensuous***

supravi'sor *n.* (סוה־פרא־וואי׳־זאר) ז. ***supervisor***

suprem'acy *n.* (סוה־פרעמ׳־ע־סי) די העכסטע אויטאריטעט, די העכסטע געוואלט, די אויבערמאכט, די אויבער־הערשאפט.

supreme' *a. and n.* (סוה־פריעם׳) העכסט; אויבער, אויבערשט [אין ראנג, אין ווירדע, אין מאכט]; אין העכסטען גראד, אויף דער העכסטער מדרגה; דער העכסטער, דער שעף.

Supreme' Be'ing (***the***) (סוה־פריעם׳ בי׳־אינג) דאס אלערהעכסטע וועזען, דער אויבערשטער, גאט.

Supreme' Court (סוה־פריעם׳ קאורט) דאס אויבער־געריכט; דאס העכסטע געריכט פון לאנד אדער פון א שטאאט.

supreme' end (סוה־פריעם׳ ענד) דער לעצטער ציעל, דער ענדליכער ציעל.

supreme' good (סוה־פריעם׳ גוד) די העכסטע טוגענד.

supreme'ly *adv.* (סוה־פריעמ׳־לי) אין העכסטען גראד, אויף דער העכסטער מדרגה; העכסט, אם העכסטען.

supreme'ness *n.* (סוה־פריעמ׳־נעס) די העכסטקייט, דאס זיין דער העכסטער אדער דאס העכסטע.

supreme' pon'tiff (סוה־פריעם׳ פאנ׳־טיף) דער העכסטער בישאף פון רוים; דער פאפּסט.

suprem'ity *n.* (סוה־פרעמ׳־אי־טי) ז. ***supremeness***

su'ra *n.* (סוה׳־רא) סורא, א קאפּיטעל פון קאראן [די הייליגע שריפטען ביי די מאכמעדאנער]; אין אסט־אינדיען — די געאיהרטע זאפט פון געוויסע פאלמען.

su'rah *n.* (סיו׳־רא) א מין ווייכער זיי־דענער שטאף פאר פרויען־קליידער; א קאפּיטעל פון קאראן [ז. ***sura***].

su'rah silk (סיו׳־רא סילק) ז. ***surah***

su'ral *a.* (סיו׳־רעל) וואס געהערט צו דער איקרע פון פוס.

sur'ance *n.* (שוהר׳־ענס) ז. ***assurance***

sur'base *n.* (סויר׳־בייס) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער געזימס אדער קארניז פון א פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbase' *v.* (סויר־בייס׳) איינדריקען, איינפרעסען; מאכען פלאך אדער פלאטשיג.

sur'based *a.* (סויר׳־בייסט) איינגעדריקט, איינגעפרעסט; געמאכט פלאך אדער פלאטשיג; מיט א געזימס אדער קארניז ארום דעם פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbased' arch (סויר־בייסט׳ ארטש) אן עליפּטישער בויגען. ז. ***elliptic arch***

sur'basement *n.* (סויר׳־בייס־מענט) דאס זיין איינגעדריקט אדער אבגעפלאכט [ווי אן עליפּטישער בויגען. ז. ***elliptic arch***]; דער אויבערשטער קארניז פון א פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbed' *v.* (סויר־בעד׳) זעצען א שטיין אויף'ן קאנט אדער ברעג [ניט אין דער לאגע ווי ער איז געלעגען אין שטיין־ברוך].

surcharge' *v. and n.* (סויר־טשארדזש׳) איבערלאדען, אנלעגען צופיל משא, איבערלעסטיגען; אין יוריספּרודענץ — בעווייזען, אז איינער האט נאך עפּעס צוצורעכנען צו דעם חשבון וואס ער האט אנגעגעבען, אז ער האט עפּעס דורכגעלאזען; רעכנען א צו־הויכען פרייז; אן איבערלאסט, א צו־שווערע משא; א צו־הויכער פרייז; א צורעכנונג צו איינעמס חשבון, ווען ער האט עפּעס דורכגעלאזען; אין פארצעליי־וואארען — א העלע עמאל־צייכנונג אויף א טונקעלען גרונד.

sur'cingle *n. and v.* (סויר׳־סינגל) א זאטעל־גארטעל; דער באנד ארום בויך פון א פערד, וואס בעפעסטיגט דעם זאטעל אדער די דעקע צום רוקען; א גארטעל פון א קלייד; ארומגארטלען מיט'ן זאטעל־גארטעל; צופעסטיגען עפּעס מיט א גארטעל.

sur'cle *n.* (סוירקל) אין באטאניק — א קליינע ארויסשפּראצונג; א קליין צווייגעל.

sur'coat *n.* (סויר׳־קאוט) אן אויבער־ראק.

surculig'erous *a.* (סויר־קיו־לידזש׳־ע־ראס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויס א קליינעם שפּראצלינג אדער צווייגעל.

sur'culose *a.* (סויר׳־קיו־לאוס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויס שפּראצלינגען.

sur'culous *a.* (סויר׳־קיו־לאס) ז. ***surculose***

surd *a., n. and v.* (סוירד) אין מאטעמאטיק — וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין א בעשטימטער צאהל; א קוואנטיטעט וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין א בעשטימטער צאהל; אין פאנעטיק — א קאנסאנאנט וואס ווערט אויסגעשפּראכען מיט'ן אטעם א:ן ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען "ט", "ק", אין געגענזאץ צו די קאנסאנאנטען "ד", "ג", וועלכע ווערען אויסגעשפּראכען מיט דער שטימע]; מאכען זאנפט אדער ווייך.

sur'dity *n.* (סויר׳־די־טי) דאס זיין ווייך אין אויסדרוק, דאס ניט האבען קיין קלאנג.

sure *a. and adv.* (שוהר) זיכער, געוויס; פאזיטיוו; אהן צווייפעל; זיכער אין עפּעס; צופערלעסיג; פערזיכערט, פעסט, שטאנדהאפט; זיכער פון געפאהר.

sure as a gun (שוהר עז ע גאן) פאלשטענדיג זיכער.

sure card (שוהר קארד) א זיכערע אויסזיכט אויף ערפאלג; א מאן וואס מען מעג זיך אויף איהם פערלאזען [אין גנב'ישען לשון].

sure enough' (שוהר אי־נאף׳) זיכער, געוויס, אהן צווייפעל.

sure'-enough' *a.* (שוהר׳־אי־נאף׳) ווירקליך, ריכטיג, עכט; ניט פערפעלשט.

sure'-foot'ed *a.* (שוהר׳־פוט׳־עד) זיכער אויף די פיס; מיט זיכערע טריט; וואס קען ניט געשטרויכעלט ווערען; טרויאונגס־ווערטה.

sure'-foot'edly *adv.* (שוהר׳־פוט׳־עד־לי) מיט זיכערע טריט; ניט וואקלענדיג זיך.

sure'-foot'edness *n.* (שוהר׳־פוט׳־עד־נעס) דאס שטעהן זיכער אויף די פיס; דאס זיין טרויאונגס־ווערטה.

sure'ly *adv.* (שוהר׳־לי) זיכער, געוויס; אהן ספק, אהן צווייפעל; זיכערליך, פעסט, שטאנדהאפט.

sure'ness *n.* (שוהר׳־נעס) דאס זיין זיכער; זיכערהייט, געוויסהייט; צופערלעסיגקייט.

sure'ty *n.* (שוהר'-טי) געוויסהייט, זיכערקייט; פערזיכערונג, ערבות; א פערזיכערונגס־געבער, אן ערב.

sure'tyship *n.* (שוהר'-טי-שיפ) דאס זיין אן ערב, די פערפליכטונג פון איינעם צו בעצאהלען די שולדען אדער צו זיין פעראנטווארטליך פאר דער אויפפיהרונג פון אן אנדערען.

surf *n.* (סוירף) דאס ווארפען פון די וועלען פון ים געגען ברעג אדער געגען פעלזען־שטיינער.

sur'face *n., a. and v.* (סויר'-פייס) אן אויבערפלעכע; די אויסענזייט פון עפעס; וואס איז שייך צו דער אויסענזייט; אויבערפלעכליך; ניט ערנסט; מאכען א גוטע אויסענזייט; מאכען גלאט.

sur'face-car *n.* (סויר'-פייס-קאר) א וואגאן פון א גאסען־אייזענבאהן.

sur'face-conden'ser *n.* (סויר'-פייס-קאנ-דענ'-סער) א קאנדענזאטאר פון א דאמפף־מאשין, וואו דער אויסגעארבייטעטער דאמפף ווערט אריינגעלאזען און ווערט קאנדענזירט [אבגעזעצט אלס וואסער] דורך זיין בעריהרונג מיט די מעטאל־פלעכען פון דעם קאנדענזאטאר, וועלכע ווערען געקיהלט פון קאלטען וואסער.

sur'faced *a.* (סויר'-פייסט) מיט א פאלירטער אויבערפלעכע; גלאט געמאכט; מיט זעהר א גלאטער אויבערפלעכע [וועגען גוטע זארטען פאפיער].

sur'face-plane *n.* (סויר'-פייס-פליין) א הובעל־מאשין.

sur'face-prin'ting *n.* (סויר'-פייס-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פון א רעליעפער [בולט'ער] אויבערפלעכע, ווי פון געוועהנליכע שריפט [אין געגענזאץ צו דעם דרוקען פון קופערשטיך א. ד. ג.].

sur'facer *n.* (סויר'-פיי-סער) א מאשין צו מאכען גלאט די אויבערפלעכע פון האלץ; א הובעל־מאשין.

sur'face-wa'ter *n.* (סויר'-פייס-וואה'-טער) דאס גאסען־וואסער און גאסען־שמוץ וואס פליסט אראב אין רינשטאק.

sur'facing-machine' *n.* (סויר'-פיי-סינג-מע-שין') א מאשין גלאט צו מאכען און פאלירען די אויסענזייט פון מעטאלענע זאכען; א הובעל־מאשין גלאט צו מאכען האלץ־וואארען.

sur'facing-plane *n.* (סויר'-פיי-סינג-פליין) א הובעל צום אבהובלען גלאט אויבערפלעכען.

surf'-bird *n.* (סוירף-בוירד) אזא אמעריקאנישער פויגעל עהנליך צו דעם אייראפעאישען רעגען־פייפער [ז. **golden plover**]. געפינט זיך ביי די אמעריקאנישע ברעגען פון פאסיפישען אקעאן.

surf'-boat *n.* (סוירף-באוט) א שטארק־געבויטעס שיפעל וואס געהט דורך זיכער דורך די ווארפענדע וועלען פון ים.

surf'-duck *n.* (סוירף-דאק) א מין ים־ענטעל. ז. **scoter**

sur'feit *v. and n.* (סויר'-פיט) איבערזעטיגען, איבערקארמען; זיך איבערעסען; פיהלען א ניט־גוטקייט פון איבערעסען זיך; דאס איבערעסען זיך, דאס איבערזעטיגען דעם מאגען פון צופיעל עסען אדער טרינקען; דער איבעל, די ניט־גוטקייט פון איבערעסען זיך.

sur'feiter *n.* (סויר'-פיט-ער) א זולל וסובא, א פרעסער; איינער וואס עסט זיך איבער.

sur'feiting *n.* (סויר'-פיט-אינג) דאס איבערעסען זיך.

sur'feit-wa'ter *n.* (סויר'-פיט-וואה'-טער) א וואסער וואס דיענט אלס רפואה צו ניט־גוטקייט פון איבערעסען זיך.

surfi'cial *a.* (סויר-פיש'-על) אין געאלאגיע — אויבערערדיש, וואס בעלאנגט צו ארטער וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד [אין געגענזאץ צו אונטערערדיש].

surf'man *n.* (סוירף-מען) א מענש, וואס איז געלערענט דורכצופיהרען א שיפעל דורך ווארפענדע ים־וועלען; איינער וואס דיענט ביי דער ארגאניזאציאן וואס האט די אויפגאבע צו רעטען מענשען אויף'ן ים.

surf'-sco'ter *n.* (סוירף-סקאו'-טער) ז. **surf-duck**.

sur'fy *a.* (סויר'-פי) שוימיג, קאכענד [וועגען די ים־וועלען וואס שלאגען זיך אב אן ברעג אדער אן פעלזען].

surge *n. and v.* (סוירדזש) א וועלע, א כוואליע, אן אינד; דאס הויבען זיך פון כוואליעס אדער אינדען; ווארפען הויכע וועלען; זיך ווארפען [פון וועלען].

surge'ful *a.* (סוירדזש-פול) פול מיט ברויזענדע כוואליעס.

surge'less *a.* (סוירדזש-לעס) אהן וועלען, אהן כוואליעס, רוהיג [וועגען ים].

sur'gent *a.* (סויר'-דזשענט) ברויזענד, זיך הויבענד [וועגען כוואליעס].

sur'geon *n.* (סויר'-דזשאן) א וואונד־ארצט, א כירורג; דער שטאב־ארצט [אין מיליטער]; דער זעע־באדער [אזא פיש פון די הייסע לענדער. ז. **doctor-fish**].

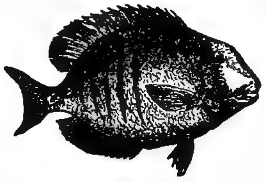

Surgeon

sur'geon-au'rist *n.* (סויר'-דזשאן-אה'-ריסט) אן אטאלאגיסט, אן אויערען־דאקטאר.

sur'geoncy *n.* (סויר'-דזשאן-סי) דאס אמט אדער שטעלע פון א רעגימענטס־ארצט.

sur'geon-den'tist *n.* (סויר'-דזשאן-דענ'-טיסט) א צאהן־ארצט, א דענטיסט.

sur'geon-fish *n.* (סויר'-דזשאן-פיש) דער זעע־באדער. ז. **surgeon**

sur'geon-gen'eral *n.* (סויר'-דזשאן-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל־ארצט אין דער ארמעע אדער פלאטע.

sur'geonship *n.* (סויר'-דזשאן-שיפ) דאס אמט אדער שטעלע פון א וואונדען־ארצט אדער כירורג.

sur'gery *n.* (סויר'-דזשער-אי) כירורגיע, די קונסט צו מאכען אפעראציעס און היילען וואונדען.

sur'gical *a.* (סויר'-דזשי-קעל) כירורגיש, וואס איז שייך צו כירורגיע.

sur'gically *adv.* (סויר'-דזשי-קעל-אי) אויף א כירורגישען שטייגער; לויט די כללים פון כירורגיע.

sur'ging *n.* (סויר'-דזשינג) דאס הויבען זיך פון וועלען.

sur'gy *a.* (סויר'-דזשי) פול מיט זיך הויבענדע כוואליעס; כוואליעדיג, אינדיג, שטורמדיג [וועגען ים].

su'ricate *n.* (סוי-רי-קייט) די סוריקאטע, אזא דרום־אפריקאניש חיה'לע, וואס פערניכטעט מייז, ראצען א. ד. ג. עס איז עהנליך צו דעם צפון־אפריקאנישען איכנייטאן [ז. **ichneumon**].

sur'lily *adv.* (סויר'-לי-לי) מיט פערדרוס; אויף א בייזער, בייסיגער, פינסטערער ארט.

sur'liness *n.* (סויר'-לי-נעס) בייזקייט, זויערקייט; אנגעכמורעטקייט.

sur'ly *a.* (סויר'-לי) בייז, אנגעכמורעט, זויער; פינסטער; בייסיג; פרעך, חוצפה־דיג, העזה'דיג.

sur'ly-boots *n.* (סויר'-לי-בוהטס) א בייזער, אנגעכמורעטער מענש.

sur'ma *n.* (סוהר'-מא) סורמא, שווארצע שוועבעל־אנטימאניזום [אזא פארב וואס ווערט בענוצט פון פרויען פון די מזרח־לענדער צו שווארצען די ברעמען].

surmi'sal *n.* (סויר-מאי'-זעל) א השערה; דאס משער זיין.

surmise' *n. and v.* (סויר-מאיז') א השערה; דאס משער זיין; חושד זיין, האבען א פערדאכט; זיך משער זיין.

surmi'ser *n.* (סויר-מאי'-זער) איינער וואס איז משער; איינער וואס מאכט א השערה.

surmi'sing *n.* (סויר-מאי'-זינג) פערדעכטיגונג, פערדאכט, חשד.

surmount' *v.* (סויר-מאונט') איבערהויבען; שטעלען עפעס איבער אדער אויף אן אנדער זאך; אריבערקומען; בייקומען; אריבערשטייגען.

surmoun'table *a.* (סויר-מאונ'-טעבל) איבערשטייגליך; וואס קען אריבערגעהויבען אדער איבערקומען ווערען.

surmoun'tableness *n.* (סויר-מאונ'-טעבל-נעס) איבערשטייגליכקייט; דאס קענען בייגעקומען אדער אריבערגעשטיגען ווערען.

surmoun'ted *a.* (סויר-מאונ'-טעד) איבערגעשטיגען, בעזיעגט.

surmoun'ter *n.* (סויר-מאונ'-טער) אן איבערשטייגער, אן איבערשטארקער, א זיעגער.

surmul'let *n.* (סויר-מאל'-עט) דער סורמולעט [אזא רויטליכער זעהר געשמאקער פיש פון מיטעללענדישען ים און אטלאנטישען אקעאן].

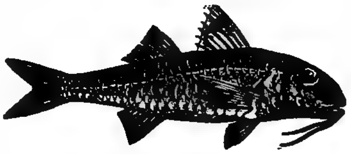

Surmullet

sur'name *n. and v.* (סויר'-ניים) א ביינאמען, א צונאמען; א פאמיליען־נאמען; געבען א צונאמען.

sur'namer *n.* (סויר'-ניי-מער) איינער וואס גיט א צונעמעניש.

sur'nay *n.* (סויר'-ניי) אן אריענטאלישער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א האבאע. ז. **oboe**.

surpass' *v.* (סויר-פעס') איבערטרעפען, איבערשטייגען.

surpass'able *a.* (סויר-פעס'-עבל) איבערטרעפבאר, איבערטרעפליך, וואס קען איבערטראפען ווערען.

surpass'ing *a.* (סויר-פעס'-אינג) איבערטרעפענד, פארטרעפליך.

surpass'ingly *adv.* (סויר-פעס'-אינג-לי) אויף אן איבערטרעפענדער, פארטרעפליכער ארט.

surpass'ingness *n.* (סויר-פעס'-אינג-נעס) פארטרעפליכקייט; איבערטרעפונג.

sur′plice *n.* (סויר′-פליס) דאס כאר-העמד [א מין ווייסער קיטעל, וואס די גייסטליכע און כאר-זינגער אין די קאטוילישע און אנגליקאנישע קירכען טראגען אין דער צייט פון דער עבודה].

sur′plice-fee *n.* (סויר′-פליס-פיע) א בעלוינונג וואס ווערט געצאהלט די גייסטליכע פאר צופעליגע דיענסטען, ווי פאר טויפען, חתונות, לויות א. ז. וו.

sur′plus *n. and a.* (סויר′-פלאס) אן איבערפלוס, אן איבערשוס; אין יוריספרודענץ — דאס איבערגעבליבענע פערמעגען [נאך′ן אויסצאהלען אלע שולדען און לעגאטען פון פערשטארבענעם]; וואס איז מעהר וויפיעל עס פאדערט זיך; מעהר ווי נענוג.

sur′plusage *n.* (סויר′-פלאס-עדזש) דער איבערפלוס; דאס האבען פון עפעס מעהר ווי מען דארף.

surpri′sal *n.* (סויר-פראי′-זעל) דאס איבערראשען, אן איבערראשונג; אן ערשטוינונג.

surprise′ *n. and v.* (סויר-פראיז′) אי-בערראשונג, ערשטוינונג; עפעס וואס פערורזאכט אן איבערראשונג אדער ערשטוינונג; איבערראשען, ערשטוינען; צומישען, צוטומלען.

surprise′-cup *n.* (סויר-פראיז′-קאפ) א טרינק-גלאז אדער בעכער, וואס איז אזוי געמאכט, אום אבצוטהאן א שפיצעל דעם טרינקער [ווי א בעכער פון וועלכען די פליסיגקייט גיסט זיך אויס גלייך ווי מען נעהמט איהם צום מויל].

surpri′sedly *adv.* (סויר-פראי′-זעד-לי) מיט איבערראשונג, מיט ערשטוינונג.

surprise′ in′to (סויר-פראיז′ אינ′-טו) ברייננען אימעצען איין אן אונערווארטעטען צושטאנד; צופיהרען אימעצען צו אן ענטפער אדער טהאט, וואס איז פאר איהם אליין געווען אונערווארטעט.

surprise′ par′ty (סויר-פראיז′ פאר′-טי) א קאמפאניע מענשען, וואס זיינען געקומען אונערווארטעט צו זייער פריינד, בריינגענדיג מיט זיך מאכלים און געטראנקען פאר א מאהלצייט.

surpri′ser *n.* (סויר-פראי′-זער) איינער וועלכער איבערראשט אדער ערשטוינט אימעצען.

surpri′sing *a.* (סויר-פראי′-זינג) איבערראשענד, ערשטוינענד.

surpri′singly *adv.* (סויר-פראי′-זינג-לי) מיט איבערראשונג, מיט ערשטוינונג, מיט פערוואונדערונג.

surpri′singness *n.* (סויר-פראי′-זינג-נעס) איבערראשונג; ערשטוינונג; דאס זיין איבערראשט אדער ערשטוינט.

surprize′ *n. and v.* (סויר-פראיז′) ז. ***surprise***.

surrebut′ *v.* (סאר-אי-באט′) ענטפערען אין געריכט אויף דעם אנגעקלאגטענס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrebut′tal *n.* (סאר-אי-באט′-על) דעם קלעגער′ס בעווייזע וואס ווערען צוגעשטעלט אין געריכט אבצושלאגען דעם אנגעקלאגטען′ס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrebut′ter *n.* (סאר-אי-באט′-ער) דעם קלעגער′ס ענטפער אויף דעם אנגעקלאגטען′ס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrejoin′ *v.* (סאר-אי-דזשאין′) ענטפערען אין געריכט אויף דעם אנגעקלאגטען′ס געגען-ענטפער.

surrejoin′der *n.* (סאר-אי-דזשאינ′-דער) דער ענטפער פון קלעגער אויף דעם געגען-ענטפער פון דעם אנגעקלאגטען.

surren′der *v. and n.* (סא-רענ′-דער) איבערגעבען, איבערליפערען; אבטרעטען; זיך אונטערגעבען; די איבערגעבונג; די אונטערגעבונג, דאס אונטערגעבען זיך; די אבטרעטונג.

surren′derer *n.* (סא-רענ′-דער-ער) איינער וואס גיט זיך אונטער; איינער וואס טרעט אב אדער גיט איבער.

surrepti′tious *a.* (סאר-עפ-טיש′-אס) וואס איז געטהאן בגנבה אדער דורך בעטרוג; וואס האנדעלט בגנבה אדער אין געהיים; וואס איז שולדיג אין פערנעהמען עפעס בגנבה.

surrepti′tiously *adv.* (סאר-עפ-טיש′-אס-לי) בגנבה, אין געהיים.

sur′rey *n.* (סאר′-אי) א לייכטער פאעטאן צום פאהרען שפאציערען.

sur′rogate *n.* (סאר′-א-גייט) א סוראגאט, אן ערזאץ-מיטעל [דאס וואס ווערט בענוצט צו פערבייטען עטוואס, ווי למשל, ציקאריע אנשטאט קאפע א. ד. ג.]; א במקום, א שטעלפערטרעטער; א בעפאלמעכטיגער אדער שטעלפערטרעטער פון א קירכען-ריכטער אדער פון א בישאף; א ריכטער, וואס האט צו טהאן מיט צוואות און ירושות.

sur′rogateship *n.* (סאר′-א-גייט-שיפ) שטעלפערטרעטערשאפט; דאס אמט פון א ריכטער איבער צוואות און ירושות.

surroga′tum *n.* (סאר-א-גיי′-טאם) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — א סוראגאט, דאס וואס קומט אנשטאט אן אנדער זאך.

surround′ *v. and n.* (סא-ראונד′) ארומרינגלען; איינשליסען; דאס ארומרינגלען א פלאץ וואו מען געהט אויף נעיעג, כדי צונויפצוטרייבען די חיות אין איין ארט פון וועלכען זיי קענען ניט אנטלויפען, ווי דאס ווערט געטהאן ביי דער יאגד אויף ביפעל-אקסען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א קארדאן פון יעגער וואס רינגלען ארום א פלאץ וואו חיות געפינען זיך.

surround′ing *n.* (סא-ראונד′-אינג) אן ארומרינגלונג; דאס ארומרינגלען; אן אומגעבונג, א סביבה; אן אומגעגענד.

surround′ings *n.* (סא-ראונד′-אינגז) אן אומגעבונג; א סביבה; אן אומגעגענד.

sur-roy′al *n.* (סויר-ראי′-על) דער אויבערשטער צווייגעל פון א הירש-הארן.

sursize′ *n.* (סויר-סאיז′) אין מיטעלאלטער — א שטראף וואס פלעגט ארויפגעלעגט ווערען אויף אן ארענדאר פאר ניט צאהלען צום סראק ארענדע-געלד.

sursol′id *a. and n.* (סויר-סאל′-איד) אין מאטעמאטיק — פון פינפטען גראד [וואס איז געדאפעלט אויף זיך זעלבסט פינף מאל]; דער פינפטער גראד אדער פאטענץ אין א צאהל.

sur′tax *n. and v.* (סויר′-טעקס) אן עקסטרא שטייער; ארויפלעגען אן עקסטרא שטייער.

surtout′ *n.* (סויר-טוהט′) א סורדוט, א טאליע-ראק, א פרינץ-אלבערט.

sur′turbrand *n.* (סויר′-טויר-ברענד) די האלץ-ארטיגע ברוין-קויהל אין איסלאנד.

serveil′lance *n.* (סויר-ווייל′-יענס) אויפזיכט, השגחה, אכטונג-געבונג.

surveil′lant *a. and n.* (סויר-ווייל′-יענט) וואס גיט אכטונג, וואס האט די אויפזיכט; אן אויפזעהער, א משגיח; א שפיאן.

survey′ *v. and n.* (סויר-וויי′) איבערבליקען, איבערקוקען; בעזעהן, בעזיכטיגען, בעטראכטען; אכטונג געבען, האבען אויפזיכט; פערמעסטען לאנד, אראבנעהמען א פלאן פון א שטיק לאנד; אן איבערזיכט, אן איבערבליק; א בעזיכטיגונג, א דורכזעהונג, א דורכקוקונג; דאס אויסמעסטען אדער דאס אראבנעהמען א פלאן פון א שטיק לאנד; א פלאן אדער בעשרייבונג פון א זאך וואס ווערט פערזיכערט אין א פערזיכערונגס-געזעלשאפט, ווי פאר פייער א. ד. ג.; א שטייער-בעצירק וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט פון א ספעציעלען בעאמטען; א פלאן.

survey′able *a.* (סויר-וויי′-עבל) וואס קען בעזעהן אדער בעזיכטיגט ווערען.

survey′ance *n.* (סויר-וויי′-ענס) ז. ***surveyorship***.

survey′ing *n.* (סויר-וויי′-אינג) די פעלד-מעסט-קונסט, די פערמעסטונג פון לאנד, דאס אראבנעהמען א פלאן פון לאנד.

survey′or *n.* (סויר-וויי′-אר) א בעזעהער, א בעקוקער; אן אויסזעהער, א פעלד-מעסטער, א קאמארניק; אן אינספעקטאר אין דער ענגלישער פלאטע וואס האט די אויפזיכט אויף דאס בויען און פעררייכטען פון די שיפען.

survey′or-gen′eral *n.* (סויר-וויי′-אר-דזשענ′-ע-רעל) א גענעראל-אינספעקטאר, אן אויבער-אויפזעהער.

Survey′or-gen′eral *n.* (סויר-וויי′-אר-דזשענ′-ע-רעל) דער פערוואלטונגס-דירעקטאר פון מלוכה-לאנד אין די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא.

survey′orship *n.* (סויר-וויי′-אר-שיפ) די אויפזעהערשאפט, דאס אמט פון אן אויפזעהער אדער אינספעקטאר; דאס אמט פון א פעלד-מעסטער אדער קאמארניק.

survivabil′ity *n.* (סויר-וואי-וועביל′-אי-טי) די מעגליכקייט אריבערצולעבען אדער צו בלייבען לעבען [נאך אימעצען אדער עפעס].

survi′val *n.* (סויר-וואי′-וועל) דאס איבערלעבען, די איבערלעבונג; א פערזאן אדער זאך וואס לעבט איבער אנדערע; א מנהג אדער גלויבען וואס האט איבערגעלעבט זיין צייט.

survi′val of the fit′test (סויר-וואי′-וועל אוו טהי פיט′-עסט) דאס איבערלעבען פון די בעשעפענישען, וועלכע קענען זיך אם בעסטען צופאסען צו די אומשטענדען.

survive′ *v.* (סויר-וואיוו′) איבערלעבען, בלייבען לעבען.

survi′ver *n.* (סויר-וואי′-ווער) ז. ***survivor***.

survi′vor *n.* (סויר-וואי′-וואר) 1. אן איבערלעבענדער, איינער וואס לעבט אימעצען אדער עפעס איבער; 2. איינער וואס בלייבט לעבען [ווי נאך אן אונגליק פון וועלכען פיעלע זיינען אומגעקומען].

2. The survivors of the shipwreck were sheltered and provided for.

survi′vorship *n.* (סויר-וואי′-וואר-שיפ) דאס איבערלעבען; דאס רעכט פון ירושה דורך איבערלעבונג [דאס רעכט פון א שותף אויף דעם גאנצען בעזיץ-אייגענטום, ווען ער האט איבערגעלעבט די אנדערע].

susceptibil′ity *n.* (סא-סעפ-טי-ביל′-אי-טי) די פעהיגקייט אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע; עמפפינדליכקייט; פיהליגקייט.

suscep′tible *a.* (סא-סעפ′-טיבל) פעהיג אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע; עמפפינדליך.

suscep′tibleness *n.* (סא-סעפ′-טיבל-נעס) ז. ***susceptibility***.

suscep'tibly *adv.* (סאַ-סעפּ'-טי-בלי) אויף אַן עמפּפינדליכען אופן; מיט דער פעהיגקייט אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע.

suscep'tion *n.* (סאַ-סעפּ'-שאַן) דאס אונטערנעהמען, דאס נעהמען אויף זיך.

suscep'tive *a.* (סאַ-סעפּ'-טיוו) ז. *susceptible*.

suscep'tiveness *n.* (סאַ-סעפּ'-טיוו-נעס) ז. *susceptibility*.

susceptiv'ity *n.* (סאַס-עפּ-טיוו'-אי-טי) ז. *susceptibility*.

suscep'tor *n.* (סאַ-סעפּ'-טאַר) אַן איבערנעהמער [פון אַ פערפּליכטונג]; אַ טויף־פאטער, אַ קוואַטער.

suscip'iency *n.* (סאַ-סיפּ'-אי-ען-סי) די אננאַהמע, די אויפנאַהמע.

suscip'ient *a. and n.* (סאַ-סיפּ'-אי-ענט) אננעהמענד, איבערנעהמענד, אויפנעהמענד; אַן אננעהמער, אַן אויפנעהמער; אַן איבערנעהמער.

sus'lik *n.* (סאַס'-ליק) אַ סוסליק [אַזאַ פעלד־חיה'לע, וואס ערנעהרט זיך מיט פלאַנצען און קערנער און שעדיגט זעהר די תבואה־פעלדער].

suspect' *v., a. and n.* (סאַס-פעקט') פערדעכטיגען, חושד זיין; האבען אַ פערדאַכט, האבען אַ חשד; צווייפלען, ניט טרויען; צווייפעלהאַפט, אונזיכער; אַ פערדעכטיגע פערזאָן.

suspec'tedly *adv.* (סאַס-פעק'-טעד-לי) פערדעכטיג, ארויסרופענדיג אַ חשד אדער אַ פערדאַכט.

suspec'tedness *n.* (סאַס-פעק'-טעד-נעס) פערדעכטיגקייט.

suspec'ter *n.* (סאַס-פעק'-טער) איינער וואס איז חושד אדער האט אַ חשד.

suspend' *v.* (סאַס-פענד') עפּעס אויפהענגען, ניט לאָזען אראבפאַלען; צוריקהאלטען, אבהאלטען; אבשטעלען; אבלעגען פאַר אַ געוויסער צייט; אונטערברעכען; סוספּענדירען, אויסשליסען פאַר אַ געוויסער צייט, אראבזעצען פון אַמט פאַר אַ געוויסער צייט.

suspen'ded *a.* (סאַס-פען'-דעד) וואס איז אנגעהאנגען, וואס הענגט; סוספּענדירט, אבגעלעגט; אונענטשיעדען; אונטערבראָכען.

suspen'ded anima'tion (סאַס-פען'-דעד ען-אי-מיי'-שאַן) אַ צייטווייליגע אבשטעלונג פון אָטעם, אַ שיינבארער טויט.

suspen'der *n.* (סאַס-פען'-דער) אַן אויפהענגער; עטוואס וואס הענגט אדער איז אויפגעהאנגען; אַ שלייקע; אַ הענגענדע וואַזע אדער בלומען־טאָפּ.

suspen'ders *n.* (סאַס-פען'-דערז) שלייקעס.

suspensa'tion *n.* (סאַס-פען-סיי'-שאַן) אַ צייטווייליגע צוריקהאלטונג אדער אבהאלטונג; אַ צייטווייליגע אבלעגונג אדער צוריקרופונג.

suspense' *a. and n.* (סאַס-פענס') צווייפעלהאַפט, אונזיכער, אונגעוויס; הענגענד, שוועבענד; אונזיכערהייט, צווייפעל, אונגעוויסהייט, אונבעשטימטהייט, אונענטשיעדענהייט; דאס האלטען אין אונבעשטימטהייט; אַ צייטווייליגע צוריקציהונג פון אימעצענס רעכטע.

suspensibil'ity *n.* (סאַס-פען-סי-ביל'-אי-טי) די שוועב־פעהיגקייט, דאס קענען זיך האלטען שוועבענדיג אדער הענגענדיג.

suspen'sible *a.* (סאַס-פען'-סיבל) שוועבפעהיג, וואס קען זיך האלטען שוועבענד אדער הענגענד.

suspen'sion *n.* (סאַס-פען'-שאַן) דאס אויפהענגען, דאס געהאלטען ווערען הענגענדיג אדער שוועבענדיג; עטוואס, וואס האלט זיך הענגענדיג אדער שוועבענדיג; דאס אבלעגען; דאס צוריקהאלטען אדער אבהאלטען; דאס אבשטעלען פאַר אַ געוויסער צייט; דאס אונטערברעכען; אבשטעלונג, צוריקהאלטונג, אבלעגונג; אונטערברעכונג; דאס סוספּענדירען אדער אויסשליסען פאַר אַ געוויסער צייט; די צייטווייליגע אראבזעצונג פון אַמט; אין מוזיק — דאס פערלענגערען אַ טאָן פון איין אַקאָרד אין דעם פאָלגענדען אַקאָרד, וועלכער קלינגט אנפאַנגס ווי אַ דיסאָנאַנס אָבער נאָכהער שמעלצט ער זיך מיט איהם צונויף.

suspen'sion-bridge *n.* (סאַס-פען'-שאַן-בּרידזש) אַ הענג־בריק [אַ בריק וואס הענגט אויף זייל־טהויערען דורך אַ סיסטעם פון קייטען און קאַבעל־שטריק].

Suspension-bridge

suspen'sion of arms (סאַס-פען'-שאַן אָוו אַרמז) אַ וואַפען־שטילשטאַנד.

suspen'sion-rail'way *n.* (סאַס-פען'-שאַן-רייל'-הוויי) אַ שוועבענדע אדער הענגענדע אייזענבאַהן [אַן אייזענבאַהן ביי וועלכער די וואַגאָנען הענגען אין דער לופטען אויף אַ רעלסע אדער רעלסען איבער וועלכע די רעדער דרעהען זיך].

suspen'sive *a.* (סאַס-פען'-סיוו) צווייפעלהאַפט; וואס איז גענייגט צו האלטען אין אונבעשטימטהייט אדער אונזיכערהייט; וואס האט די מאַכט צוריקצוהאלטען אדער אבצושטעלען.

suspen'sive condi'tions (סאַס-פען'-סיוו קאָנ-דיש'-אַנז) בעדינגונגען פון וועלכע עס הענגט אב, אַז אַ געוויסער אבמאַך אדער קאָנטראַקט זאָל זיין גילטיג.

suspen'sively *adv.* (סאַס-פען'-סיוו-לי) אויף אַ הענגענדען אדער שוועבענדען אופן.

suspen'sor *n.* (סאַס-פען'-סאָר) אַ סוספּענסאַריום, אַן אויפהענג־באַנדאַזש [אַ זעקעלע וואס הענגט אויף אַ באַנדאַזש אויפצוהאלטען דעם אייער־בייטעל].

suspenso'rium *n.* (סאַ-פען-סאָו'-רי-אַם) אַן אויפהענגער, עטוואס וואס האלט אויפגעהאנגען [ווי געוויסע ביינער אדער מוסקולען, וואס האלטען אין אַן אנגעטשעפּעטער אדער הענגענדער לאַגע אַ געוויסען קערפּער־גליעד].

suspen'sory *a. and n.* (סאַס-פען'-סאַ-רי) וואס דיענט צו האלטען אויפגעהאנגען אַ גליעד אדער אָרגאַן פון קערפּער [ווענען געוויסע מוסקולען]; אַן אויפהענגבאַנדאַזש, אַן אויפהענג־בינדע; סוספּענדירענד, אבלעגענד, אבשטעלענד, צוריקהאלטענד; אַ מוסקול דורך וועלכען אַ גליעד פון קערפּער ווערט געהאלטען אויפגעהאנגען.

sus. per coll. אַן אבקירצונג פון דעם לאַטיינישען אויסדרוק *suspensio per collum* [אויפגעהאנגען אדער הענגענדיג אויף'ן האלז].

suspercol'late *v.* (סאַס-פּער-קאָל'-אייט) הענגען פאַר'ן האלז, אויפהענגען.

suspi'cion *n. and v.* (סאַס-פּיש'-אַן) אַ פערדאַכט, אַ חשד; אַ קליין ביסעלע; אַ לייכטע שפּור; אַ גאַנץ קליינער גראַד; פערדעכטיגען, חושד זיין, צווייפלען.

suspi'cional *a.* (סאַס-פּיש'-אַנ-על) פערדעכטיג; וואס האט אַ קרענקליכע נייגונג חושד צו זיין אדער צו פערדעכטיגען.

suspi'cious *a.* (סאַס-פּיש'-אַס) פערדעכטיג; מיסטרויאיש.

suspi'ciously *adv.* (סאַס-פּיש'-אַס-לי) מיט פערדאַכט, מיט חשד; ארויסרופענדיג אַ פערדאַכט אדער חשד.

suspi'ciousness *n.* (סאַס-פּיש'-אַס-נעס) פערדעכטיגקייט.

sus'piral *n.* (סאַס'-פּי-רעל) אַ לופט־לאָך, אַ צוג־לאָך; אַן אונטערערדישער טייך אדער וואַסער־לויף.

suspira'tion *n.* (סאַס-פּי-ריי'-שאַן) דאס זיפצען; אַ זיפץ; אַ טיעפע אָטהעמונג.

suspire' *v.* (סאַס-פּאַיר') זיפצען; טיעף אָטהעמען.

Sus'sex mar'ble (סאַס'-עקס מאַרבל) אַזאַ בלויליך־גרויער מירמעל־שטיין [מאַרמאָר] מיט גרינליכע און געלבע פלעקען.

sustain' *v.* (סאַס-טיין') שטיצען, האלטען; ערהאלטען, ערנעהרען, מפרנס זיין; אונטערשטיצען, העלפען; אויסהאלטען, פערטראָגען, דולדען.

sustain'able *a.* (סאַס-טיינ'-עבל) ערטרעגליך, אויסצוהאלטען.

sustained' *a.* (סאַס-טיינד') געהאלטען אויף דעמזעלבינען גראַד.

sustain'er *n.* (סאַס-טיינ'-ער) אַ שטיצער; אַ שטיצע; אַן ערנעהרער; אַן אויסהאלטער, אַ דולדער.

sustain'ment *n.* (סאַס-טיינ'-מענט) ערהאלטונג, ערנעהרונג; שטיצע.

sus'tenance *n.* (סאַס'-טי-נענס) ערהאלטונג; לעבענס־אונטערהאלט, נאַהרונג; לעבענס־מיטעל.

sustenta'tion *n.* (סאַס-טענ-טיי'-שאַן) ערהאלטונג, אונטערהאלטונג, אונטערשטיצונג; לעבענס־אונטערהאלט, לעבענס־מיטעל.

susten'tative *a.* (סאַס-טענ'-טע-טיוו) אונטערשטיצענד; ערנעהרענד.

susur'rant *a.* (סו-סאַר'-ענט) מורמלענד; שעפּטשענד.

susur'rate *v.* (סו-סאַר'-אייט) מורמלען; שעפּטשען.

susurra'tion *n.* (סיו-סאַ-ריי'-שאַן) אַ געמורמעל; דאס מורמלען; דאס שעפּטשען.

susur'rous *a.* (סו-סאַר'-אַס) מורמלענד; שעפּטשענד.

susur'rus *n.* (סו-סאַר'-אַס) אַ שטילעס מורמלען, אַ גאַנץ שטילער גערויש ווי אַ מורמלען.

sut'ler *n.* (סאַט'-לער) איינער וואס געהט מיט אַן ארמעע צו פערקויפען פּראָוויאַנט צו די סאָלדאַטען, אַ מאַרקעטאַנט.

sut'lership *n.* (סאַט'-לער-שיפּ) די בעשעפטיגונג פון אַ מאַרקעטאַנט. ז. *sutler*.

sut'lery *n.* (סאַט'-לער-אי) דאס פערקויפען פּראָוויאַנט צו סאָלדאַטען; אַ פּלאַץ וואו פּראָוויאַנט ווערט פערקויפט.

su'tor *n.* (סיו'-טאָר) אַ שוסטער.

suto'rial *a.* (סיו-טאָו'-רי-על) וואס איז שייך צו אַ שוסטער; ווי אַ שוסטער.

Su'tra *n.* (סוה'-טראַ) אין דער סאַנסקריטישער ליטעראַטור — די זוטראַ, אַ זאַמלונג פון פּאַרשריפטען און תקנות פון דער

בראמאניסטישער אדער בודיסטישער רעליגיאן.

suttee' *n.* (סא-טיע') די פרייוויליגע פערברענונג אין אינדיען פון אן אלמנה צוזאמען מיט דעם טויטען קערפער פון איהר מאן; אן אלמנה אין אינדיען וואס לאזט זיך פערברענען צוזאמען מיט איהר טויטען מאן.

suttee'ism *n.* (סא-טיע'-איזם) דער מנהג אין אינדיען וואס די אלמנה לאזט זיך פרייוויליג פערברענען מיט איהר טויטען מאן.

sut'tle *a.* (סאטל) לייכט; וואס צייגט דאס נעטא-געוויכט [דאס געוויכט פון א סחורה אהן דער פערפאקונג].

sut'tling *a.* (סאט'-לינג) וואס איז שייך צו א פראוויאנט-פערקויפער, וואס בעשעפטיגט זיך מיט פערקויפען פראוויאנט צו סאלדאטען.

su'tural *a.* (סיו'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו א נאהט; וואס האט א נאהט.

su'turally *adv.* (סיו'-טשו-רעל-אי) מיט א נאהט; דורך א נאהט.

sutura'tion *n.* (סיו-טשו-ריי'-שאן) די פארמירונג פון א נאהט; דאס זיין ווי פערנעהט מיט א נאהט.

su'ture *n. and v.* (סיו'-טשור) א נאהט; א צונויפנעהונג; פערנעהען מיט א נאהט.

su'zerain *n.* (סיו'-זע-רען) אן אויבער-הערשער, א סוזערען; א פעאדאלער לארד אדער באראן.

su'zerainty *n.* (סיו'-זע-רענ-טי) אויבערהערשאפט; סוזערעניטעט, דאס אמט אדער די ווירדע פון אן אויבערהערשער.

S. W. ראשי תבות פון *southwest*

swab *n. and v.* (סהוואב) א שוואבער, א וויש-בעזים פון שטריקלעך אדער ראגאזשע צו וואשען א פאדלאגע; די עפאלעטען פון אן אפיציער אויף א קריעגס-שיף [הומאריסטיש]; א מין פינזעל פון א שטיקעל שוואם אדער צייג, וואס דיענט אויסצואווישען דאס מויל פון א קראנקען; וואשען א פאדלאגע אדער דעם דעק פון א שיף מיט א שוואבער.

swab'ber *n.* (סהוואב'-ער) איינער וואס געברויכט א שוואבער אדער וויש-בעזים; איינער וואס טויג נאר צו וואשען פאדלאגעס; א פאמעלע [בעזים] אויסצוקעהרען דעם אויווען.

swab'ble *v.* (סהוואבל) שטרייטען, צאנקען, זיך קריעגען; זיך וויעגען, זיך בעוועגען היז און הער.

swad *n.* (סהוואד) א גראבער יונג, א פויער; א סאלדאט.

swad'dle *v. and n.* (סהוואדל) וויקלען [א קינד], ווינדלען; א וויקעל-שנור, א וויקעל-באנד, א ווינדעל.

swad'dleband *n.* (סהוואד'ל-בענד) ז. *swaddling-band*

swad'dle up (סהוואדל אפ) איינוויקלען, פערוויקלען [א קינד].

swad'dling *n.* (סהוואד'-לינג) דאס וויקלען, דאס ווינדלען; ווינדעלעך.

swad'dling-band *n.* (סהוואד'-לינג-בענד) א וויקעל, א ווינדעל [צו פערוויקלען א קינד].

swad'dling-clothes *n.* (סהוואד'-לינג-קלאוטהז) וויקעלעך, ווינדעלעך, וויקעל-בענדער.

swad'dling-clout *n.* (סהוואד'-לינג-קלאוט) ז. *swaddling-band*

swad'dy *a. and n.* (סהוואד'-אי) פול מיט שויטען אדער סטרוטשקעס; א סאלדאט; א מיליין-דיענער.

swag *v. and n.* (סהוועג) זינקען, אראב-הענגען; רויב, גע'גנב'עטע זאכען.

swag'-bel'lied *a.* (סהוועג'-בעל'-איד) גראב-בייכיג.

swag'-bel'ly *n.* (סהוועג'-בעל'-אי) א גראבער בויך; א גראב-בייכינער.

swage *n. and v.* (סהווײדזש) א געצייג צו פארמעווען מעטאלען; א געצייג מיט וועלכען מעטאל ווערט געבויגען, צוזאמענגעדריקט אדער צושפרייט; פארמעווען מעטאלען מיט דיזען געצייג.

swag'ger *v., n. and a.* (סהוועג'-ער) געהן מיט א פעררייסענעם קאפ, בלאזען פון זיך, טומלען וועגען זיך, מאכען פון זיך א גאנצען צימעס; בויאנעווען; סטראשען, שרעקען; ווירקען דורך דראהונג; בעריהמעריי, העזה, חוצפה; אנגעבלאזען; מיט א פעררייסענעם קאפ.

swag'gerer *n.* (סהוועג'-ער-ער) א בעריהמער, א שרייער, אן עזות פנים.

swag'gering *n. and a.* (סהוועג'-ער-אינג) בעריהמעריי; וואס בעריהמט זיך.

swag'geringly *adv.* (סהוועג'-ער-אינג-לי) אויף א בעריהמערישען שטייגער.

swag'gy *a.* (סהוועג'-אי) זינקענד, אראב-הענגענד.

swa'ging-machine' *n.* (סהווײ'-דזשינג-מע-שין') א מאשין צו פארמעווען זאכען אדער כלים פון בלעך.

swag'man *n.* (סהוועג'-מען) איינער וואס האנדעלט מיט ביליגער, שלעכטער סחורה.

swag'-shop *n.* (סהוועג'-שאפ) א קראם פון ביליגע, שלעכטע סחורות.

swain *n.* (סהוויין) א דארפסמאן, א ישוב'ניק; א דארפישער פראנט; א פרויען-ליעבלינג; א געליעבטער.

swaip *v.* (סהווייפ) געהן מיט שטאלץ; געהן מיט א פעררייסענעם קאפ.

swale *n.* (סהווייל) א נידריגעס פייכטעס שטיק לאנד.

swal'low *v. and n.* (סהוואל'-או) שלוקען, שלינגען; איינשלינגען, אריינגעהמען; אננעהמען א מיינונג אדער גלויבען, ניט טראכטענדיג צי איז דאס אמת אדער פאלש; ארונטערשלינגען [א בעליידיגונג]; צוריקנעהמען, צוריקציהען; דער שלונג, דער גארגעל; א תהום, אן אבגרונד, א טיעפעניש; א גרוב; דאס שלינגען; דאס וואס ווערט איינגעשלונגען; א ביסען; א געשמאק, א טעם; דער בלאז-פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף]; א שוואלב; א פויגעל עהנליך צו א שוואלב; אזא מין הויז-טויב.

swal'low-all *n.* (סהוואל'-או-אהל) א [גרויסער] רייזע-טשעמאדאן.

swal'low down (סהוואל'-או דאון) ארונטערשלינגען, פערשלינגען.

swal'lower *n.* (סהוואל'-א-ער) דער אדער דאס וואס שלינגט אדער פערשלינגט; א פרעסער; דער בלאז-פיש [אזא פרעסיגער פיש וואס בלאזט זיך אויף].

swal'low-fish *n.* (סהוואל'-או-פיש) דער ים-האהן [אזא קליינער פליהענדער פיש]. ז. *gurnard*

swal'low-hawk *n.* (סהוואל'-או-האהק) דער שוואלבען-עהנליכער שפארבער אדער קארשון [אזא רויב-פויגעל].

swal'lowtail *n. and a.* (סהוואל'-או-טייל) א שוואלבען-עק; עפעס וואס איז עהנליך צו א שוואלבען-עק; וואס האט די פארם פון א שוואלבען-עק.

swal'low-tailed *a.* (סהוואל'-או-טיילד) וואס האט די פארם פון א שוואלבען-עק; גאפעל-פערמיג.

swal'low-tailed but'terfly (סהוואל'-או-טיילד באט'-ער-פלאי) אזא שמעטערלינג אדער באבעלע, ביי וועלכער עס שטארצען ארויס פון הינטען צוויי שפיצען ווי א שוואלבען-עק.

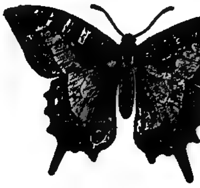

Swallow-tailed Butterfly

swal'low-tailed coat (סהוואל'-או-טיילד קאוט) א פראק מיט צוויי פערשפיצטע פאלעס.

swal'low up (סהוואל'-או אפ) איינשלינגען, פערשלינגען.

swal'lowwort *n.* (סהוואל'-או-הווארט) דאס שוואלבען-קרויט [אזא אייראפעאיש גראז].

swam (סהוועם) געשוואומען. ז. *swim*

swamp *n. and v.* (סהוואמפ) א זומפ; פערזינקען, מאכען זינקען [אין א זומפ אדער בלאטע]; ברייגנען אין פערלעגענהייט; שטעקען אין א זומפ; זיין אין פערלעגענהייט; ווערען אנגעפילט מיט וואסער, אונטערגעהן; רואינירט ווערען, געהן צו גרונד.

swamp'-fe'ver *n.* (סהוואמפ'-פיע'-ווער) זומפ-פיבער.

swamp'-hon'eysuckle *n.* (סהוואמפ'-האנ'-אי-סאקל) די אזאליא [אזא מין בושעס אדער קוסטעס וואס וואקסען אין זומפינע ערטער פון נארד-אמעריקא].

swamp'-ore *n.* (סהוואמפ'-אור) דער זומפ-אייזענשטיין. ז. *bog-iron ore*

swamp'-sas'safras *n.* (סהוואמפ'-סעס'-ע-פרעס) א מין מאגנאליע-בוים. ז. *Magnolia*

swam'py *a.* (סהוואמ'-פי) זומפיג, בלאטיג.

swam'py land (סהוואמ'-פי לענד) זומפ-לאנד, בלאטינעס לאנד.

swan *n.* (סהוואן) דער שוואן [א גרויסער שווים-פויגעל מיט א לאנגען, גראציעזען אויסגעבויגענעם האלז].

Swan

swan'-down *n.* (סהוואנ'-דאון) שוואנען-פוך. ז. *swan's-down*

swan'-goose *n.* (סהוואנ'-גוהס) אזא כינעזישע גאנז, וואס איז עהנליך צו א שוואן.

swan'herd *n.* (סהוואנ'-הוירד) א שוואנען-פאסטוך, א שוואנען-אויפזעהער.

swan'-mai'den *n.* (סהוואנ'-מיי'דן) א לעגענדארישע פרוי וואס האט זיך געקענט פערוואנדלען אין א שוואן.

swan'-mark *n.* (סהוואנ'-מארק) א צייך

כען אויסגעקריצט אויף'ן שנאבעל פון א שוואן [צו בעצייכנען צו וועמען ער גע-הערט].

swan'-mar'king *n.* (סהוואנ'-מאר'-קינג) דאס צייכנען שוואנען.
ז. *swan-mark*

swan'neck *n.* (סהוואנ'-נעק) דער שוואנ-נען-האלז [דער ענד פון א רעהר, קראן א. ז. וו. אין דער פארם פון א שוואנען-האלז; אזא ארבידען-פלאנצע].

swan'nery *n.* (סהוואנ'-ער-אי) א שוואנען-טייך [א טייך וואו שוואנען ווע-רען אויסגעהאדעוועט און ערצויגען].

swan'ny *a.* (סהוואנ'-אי) שוואנ-פערמיג, עהנליך צו א שוואן.

swan's'-down *n.* (סהוואנז'-דאון) פוך פון שוואנען; א זעהר ווייכער, דיקער וואלען-שטאף; א ווייכער וואלען-שטאף וואס איז האריג פון איין זייט.

swan'-shot *n.* (סהוואנ'-שאט) א גרוי-סער זארט שראט פאר דער יאגד אויף שוואנען.

swan'skin *n.* (סהוואנ'-סקין) די הויט פון א שו[illegible]ער עס זיינען נאך דא די פעדער[illegible] מין פלאנעל.

swan'-song *n.* (סהוואנ'-סאהנג) דאס שוואנען-ליעד [א ליעד וואס — לויט די פאבעלען — א שוואן זינגט פאר זיין טויט]; דאס לעצטע ווערק פון א פאעט אדער קאמפאזיטאר.

swan'-up'ping *n.* (סהוואנ'-אפ'-אינג) ז. *swan-marking*

swap *n., v. and adv.* (סהוואפ) א שלאג, א קלאפ; א טויש-געשעפט; טוישען, אויס-בייטען; שלאגען; שנעל.

swap off (סהוואפ אף) בעטריגען, בע-שווינדלען [פערקויפענדיג אדער טוישענ-דיג עפעס].

sward *n. and v.* (סהוואהרד) א גראז-בערדעק [אויף לאנד]; די הויט, די פעל [איבערהויפט פון א חזיר]; בעלעגען מיט גראז-ערד; זיך בעדעקען מיט גראז-ערד.

sward'-cut'ter *n.* (סהוואהרד'-קאט'-ער) א מין אקער-אייזען אויפצוקערען גראז-ערד אדער טארף.

swar'ded *a.* (סהוואהר'-דעד) ז. *swardy*

swar'dy *a.* (סהוואהר'-די) גראזיג, בע-דעקט מיט גראז.

swarf *n.* (סהוואהרף) זאמד מיט פילקעס פון אייזען, וואס ווערט אבגעריבען פון שלייף-שטיינער.

swarm *n. and v.* (סהוואהרם) א שווארם, א מחנה [פון ביענען א. ד. ג.]; א גע-ווימעל פון קליינע בעשעפענישען; א מענ-גע, א מאסע, א סך; שווערמען, ווימלען, קישען [פון זעהר פיעל בעשעפענישען]; שווימלען און גריבלען, זיך דרענגען [פון א גרויסער מאסע]; ארויפקלעטערען [ווי אויף א בוים].

swar'ming *n.* (סהוואהר'-מינג) דאס ווימלען, דאס בעוועגען זיך אין א גרוי-סער מחנה [וועגען ביענען]; אין באטא-ניק — אן ארט רעפראדוקציאן פון געווי-סע פלאנצען.

swart *a.* (סהוואהרט) שווארצליך, עט-וואס שווארץ [וועגען דער הויט].

swarth *n. and a.* (סהוואהרטה) א גראז-בערדעק [פון לאנד]; א רייה אבגעשני-טענע אדער אבגעקאסעטע היי; שווארצ-ליך, עטוואס שווארץ [וועגען דער הויט].

swar'thily *adv.* (סהוואהר'-טהי-לי) ז. *swarthy*

swar'thiness *n.* (סהוואהר'-טהי-נעס) שווארצליכקייט; ברוינקייט, א דונקעל-ברוינע געזיכטס-פארב.

swarth'ness *n.* (סהוואהרטה'-נעס) ז. *swarthiness*

swar'thy *a.* (סהוואהר'-טהי) שווארץ-ברויז, דונקעל-ברויז, שווארצליך.

swar'tiness *n.* (סהוואהר'-טי-נעס) ז. *swarthiness*

swar'tish *a.* (סהוואהר'-טיש) שווארצליך, עטוואס טונקעל [וועגען קאליר].

swart'ness *n.* (סהוואהרט'-נעס) ז. *swarthiness*

swar'ty *a.* (סהוואהר'-טי) ז. *swarthy*

swash *n. and v.* (סהוואש) וואסער-שמוץ; אן ענגער קאנאל; לאנד ביים ברעג פון וואסער וואס ווערט אפט פערפלייצט; פלושקען, שפריצען; רוישענדיג פליסען; מאכען א גערויש, טומלען, ליארמען.

swash'-buck'ler *n.* (סהוואש'-באק'-לער) ז. *swasher*

swash'er *n.* (סהוואש'-ער) א ליארמער, א טומלער; א בעריהמער.

swash'ing *a.* (סהוואש'-אינג) ליארמענד, טומלענד; בעריהמעריש; קרעפטיג, שטארק.

swash'-let'ters *n.* (סהוואש'-לעט'-ערז) אלטפראנצויזישע שריפט פון גרויס-האנטיגע בוכשטא-בען מיט געצוקטע אדער פערדרעהטע שפיצלעך.

swash'-plate *n.* (סהוואש'-פלייט) די טרייב-פלאטע [א רונדע פלאטע וואס איז אביסעל משופע'דיג בעפעסטיגט צו אן אקס וועלכע דרעהט זיך אום צו געבען א געוויסע אונרעגעלמעסיגע בעווע-גונג צו א געוויסען מאשינען-טייל].

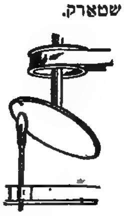
Swash-plate

swas'tica *n.* (סהוועס'-טי-קא) א סימ-בול אדער אן אר-נאמענט אין דער פארם פון א קרייץ, ביי וועלכען אלע פיער ענדען זיינען פערבויגען רעכט-ווינ-קעלדיג אויף א גלייכען אופן אין איין ריכטונג.

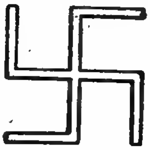
Swastica

swas'tika *n.* (סהוועס'-טי-קא) ז. *swastica*

swat *v. and n.* (סהוואט) שלאגען; א קלאפ, א פאטש.

swatch *n.* (סהוואטש) א שטיקעל צייג אלס פראבע אדער מוסטער.

swath *n.* (סהוואהטה) א שורה אבגעשני-טענע און צונויפגעווארפענע היי אדער תבואה; דער שניט פון א שנייד-מאשין פאר תבואה אדער היי; א באנדאזש.

swathe *n. and v.* (סהווייטה) א באנ-דאזש, א בינדע; א וויקעל-שנור [ווי פאר א קינד]; איינבינדען, איינוויקלען ווי אין א וויקעל-שנור.

swa'thing *n.* (סהוויי'-טהינג) א באנד, א וויקעל-שנור, א וויקעל-באנד, א באנ-דאזש, א בינדע.

sway *v. and n.* (סהוויי) בויגען צו איין זייט; אבביינגען אדער אבווענדען צו א געוויסער ריכטונג; איינפליסען איינעם פאראורטייל; מאכען עפעס צו שווינגען אדער וויגען זיך; שווינגען זיך אהין און הער; פיהרען, לייטען, קירעווען, נייגען, רעגיע-רען; זיך אבביינגען, זיך אבווענדען; זיך וויגען; די הערשאפט, די מאכט; דאס רעגיערען; דאס געוויכט, דער איינפלוס; דאס שווינגען, דאס וויגען; דאס בעווע-גען היין און הער.

sway'-backed *a.* (סהוויי'-בעקט) מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען [ווי ביי א פערד].

sway'-bar *n.* (סהוויי'-באר) דער קירע-ווע-שטאנג [דער שטאנג פון א וואגען וואס דיענט צום קירעווען].

sway'ful *a.* (סהוויי'-פול) געוועלטיג, מעכטיג; שוואונגפול, מיט א שוואונג.

sway'fully *adv.* (סהוויי'-פול-אי) אויף א מעכטיגען שטייגער; געוועלטיג; מיט שוואונג.

sway'ing *n.* (סהוויי'-אינג) דאס וויגענען, דאס שווינגען; דאס רעגיערען; דאס פיה-רען, דאס לייטען; דאס קירעווען; דאס גייינגען; דאס האבען איינפלוס; דאס ניי-גען זיך, דאס איינבויגען זיך; דאס אויפ-הויבען; דאס אבציהען אדער אבווענדען; די אויסקרימונג פון א פערד'ס רוקען, וואס קומט פון פיהרען צו פיעל לאסט.

sway the scep'tre (סהוויי טהי סעפ'-טער) רעגיערען.

sweal *v.* (סהוויעל) שמעלצען [וועגען ליכט], ריגען; פערברענט ווערען לאנג-זאם; סמאליען [א חזיר].

swear *v. and n.* (סהוועהר) שווערען; גע-בען א שבועה; פערשפרעכען עפעס אונ-טער א שבועה; פייערליך בעשטעטיגען אדער פערזיכערען עפעס; ברויכען אונ-אנשטענדיגע שטארקע אויסדריקע; פלו-כען, שילטען; בעשווערען, פערבינדען דורך א שבועה; איינשווערען; א שבועה.

swear at (סהוועהר עט) פלוכען, שיל-טען, שיטען קללות אויף אימעצען אדער עפעס; נים הארמאניזירען, זיך נים פאסען [וועגען פארבען].

swear by (סהוועהר באי) האלטען זעהר שטארק פון איינעם; האבען זעהר גרויס צוטרויען צו איינעם.

swear'er *n.* (סהוועהר'-ער) איינער וואס שווערט, איינער וואס גיט א שבועה.

swear in (סהוועהר אין) איינשווערען; אנשטעלען איינעם אין אמט, נעהמענדיג פון איהם א שבועה.

swear off (סהוועהר אף) אבזאגען זיך פון עפעס; נעהמען אויף זיך א נדר נים צו טהאן עפעס.

swear one to se'crecy (סהוועהר וואן טו סיע'-קרע-סי) אימעצען בעשווע-רען צו האלטען א סוד.

swear out (סהוועהר אוט) ז. *swear off*

swear the peace against' one (סהוועהר טהי פיעס ע-גענסט' וואן) שווע-רען אין געריכט, אז איינער סטראשעט איהם מים'ן טויט אדער מיט אן אנדער נעפאהר [אין אזא פאל קען דאס געריכט פאדערען פון דעם אנגעקלאגטען א פער-זיכערונג, אז קיין זאך וועט נים געשעהן פון זיין זייט].

swear'-word *n.* (סהוועהר'-הוואירד) א קללה, א פלוך, א גראבער אויסדרוק.

sweat *n. and v.* (סהוועט) שוויים, דאס שוויצען; דאס וואס מאכט שוויצען; שווע-רע ארבייט, הארעוואניע; דאס וואס איז עהנליך צו שוויים, טוי; א שוויים-פראצעס, דאס שוויסען [ווי אין נארבען פעל, אין דער מאנופאקטור פון ציגעל א. ז. וו.]; שוויצען, לאזען שוויים; שווער ארבייטען, הארעווען; בעשטראפט ווערען מיט שווע-רער ארבייט; ארבייטען פאר הונגער-לוין;

מאכען שוויצען; פערשמוצען עפעס מיט שווייס; ארויספרעסען שווייס פון אן ארבייטער, שטארק עקספלואטירען איהם; פער'משכנ'ען; אויסקוועטשען די פייכטקייט פון עפעס, טריקענען; שווייסען [ווי אין דער מאנופאקטור פון לעדער, פון טאבאק]; שווייסען אייזען [צונויפשמידען בעזונדערע שטיקער].

sweat'-band *n.* (סהוועט'-בענד) דער שוויץ=באנד פון א הוט [דער לעדערנער באנד פון דער אינערליכער זייט].

sweat'-box *n.* (סהוועט'-באקס) אזא קאסטען, וואו פעל ווערען געשווייסט צום גארבען.

sweat'-cloth *n.* (סהוועט'-קלאהטה) א שטיקעל לייווענד אויסצואווישען דעם שווייס פון פנים [ווי א האנדטוך אדער נאז=טיכעל].

sweat coins (סהוועט קאינז) פערקלענערען די וואג פון מטבעות [טרייסלענדיג זיי אין א בייטעל אום זיי אבצורייבען].

sweat'ed *a.* (סהוועט'-עד) וואס ארבייט אדער וואס איז געארבייט אונטער דעם שוויץ=סיסטעם. ז. ***sweating system***

sweat'er *n.* (סהוועט'-ער) א שוויצער, איינער וואס שוויצט; דער אדער דאס וואס מאכט שוויצען; א שווייס=טרייבער, איינער וואס לאזט זיינע ארבייטער שווער ארבייטען פאר א הונגער=לוין; איינער וואס פערקלענערט די וואג פון מטבעות [דורך טרייסלען זיי אין א בייטעל, וואו זיי ווערען אבגעריבען]; א ווארעמער געשטריקטער יאק אדער קאפטעל.

sweat for it (סהוועט פאר איט) בעשטראפט ווערען פאר א פערברעכען, אבקומען פאר עפעס.

sweat'ful *a.* (סהוועט'-פול) בעדעקט מיט שווייס, פערהארעוועט; מיהזאם; וואס צייגט ארויס פיעל מיה; וואס דריקט אויס שווערע ארבייט.

sweat'ily *adv.* (סהוועט'-אי-לי) אויף א שוויצענדען אדער שווייסיגען שטייגער.

sweat'iness *n.* (סהוועט'-אי-נעס) שווייסיגקייט, דאס זיין פייכט פון שווייס.

sweat'ing *n. and a.* (סהוועט'-אינג) דאס שוויצען; דאס שווייסען [פעל, אייזען א. ז. וו.]; דאס טרייבען שווייס; די שוויץ=סיסטעם; וואס איז שייך צו דער שוויץ=סיסטעם [ז. ***sweating system***]; שוויצענד.

sweat'ing-bath *n.* (סהוועט'-אינג-בעטה) א שוויץ=באד.

sweat'ing-cloth *n.* (סהוועט'-אינג-קלאהטה) ז. ***sweat-cloth***

sweat'ing-fe'ver *n.* (סהוועט'-אינג-פיע'-ווער) ז. ***sweating-sickness***

sweat'ing-house *n.* (סהוועט'-אינג-האוס) א שוויץ=הויז, א שוויץ=באד; אין שפאניען — אזא ענגע שטאל, אין וועלכער שעפסען ווערען צוזאמענגעדרענגט די נאכט איידער מען שערט זיי [כדי זייער וואל זאל דורכגעשוויצט און ווייכער ווערען].

sweat'ing-i'ron *n.* (סהוועט'-אינג-אי'-ערן) דאס שווייס=מעסער [א מעסער אבצוקראצען דעם שווייס פון פערד].

sweat'ing-knife *n.* (סהוועט'-אינג-נאיף) ז. ***sweating-iron***

sweat'ing-room *n.* (סהוועט'-אינג-רוהם) דאס שוויץ=צימער אין א שוויץ=באד; א צימער וואו מען שווייסט אדער מען טריקענט קעז.

sweat'ing-scra'per *n.* (סהוועט'-אינג-סקריי'-פער) ז. ***sweating-iron***

sweat'ing-sick'ness *n.* (סהוועט'-אינג-סיק'-נעס) שווייס=פיבער, דער ענגלישער שווייס [א געפעהרליכע עפידעמישע קראנקהייט, וועלכע האט געהערשט אין ענגלאנד אין 15טען און 16טען יאהרהונדערט].

sweat'ing sys'tem (סהוועט'-אינג סיס'-טעם) דאס שוויץ=סיסטעם, דאס סוועטינג=סיסטעם, דאס הונגער=לוין=סיסטעם [דאס לאזען מענשען שווער ארבייטען פאר א הונגער=לוין].

sweat'ing-tub *n.* (סהוועט'-אינג-טאב) א וואנע וואס ווערט בענוצט פאר א הייסער באד אדער פאר שוויצען.

sweat'less *a.* (סהוועט'-לעס) אהן שווייס; אהן ארבייט.

sweat'shop *n.* (סהוועט'-שאפ) א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו מען ארבייט לאנגע שטונדען פאר א הונגער=לוין.

sweat'y *a.* (סהוועט'-אי) שווייסיג, פול מיט שווייס, אין שווייס, פון שווייס; שווער, מיהזאם.

Swede *n.* (סהוויעד) א שוועד, א שוועדין [איינער אדער איינע וואס איז געבארען געווארען אדער וואהנט אין שוועדען]; שוועדישע ריבען [א מין קרייטיך].

Swedenbor'gian *a. and n.* (סהווידן-באהר'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו עמאנועל סוועדענבארג אדער צו זיינע לעהרען; אן אנהענגער פון סוועדענבארג'ס פילאזאפישע און רעליגיעזע לעהרען. ז. ***Swedenborgianism***

Swedenbor'gianism *n.* (סהווידן-באהר'-דזשי-ענ-איזם) סוועדענבארגיאניזם, די פילאזאפישע און טעאלאגישע לעהרען פון שוועדישען מיסטיקער עמאנועל סוועדענבארג [געב. 1688, געשט. 1772]. סוועדענבארג בעהויפטעט, אז ער האט געהאט פיעל געטליכע אפענבארונגען און ענטפלעקונגען, און אויף דעם גרונד פון דיעזע אפענבארונגען איז ער ארויסגעטראטען מיט דער לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז דער איינציגער גאט און ניט בלויז א טייל פון דער הייליגער דרייאייניגקייט [גאט דער פאטער, גאט דער זוהן און גאט דער הייליגער גייסט]. די צווייטע "ביאת הגואל" איז שוין פארגעקומען אין דער לעצטער צייט, נאר זי איז פארגעקומען ניט אויף א נאטירליכען קערפערליכען שטייגער, נאר בלויז אין אפענבארונג און ענטפלעקונג, און דעריבער איז איצט געווארען א נייע וועלט פון אויפקלערונג און פראגרעס. סוועדענבארג'ס נאכפאלגער האבען געגרינדעט "די נייע קירך", א מיסטישע סעקטע, וועלכע האט אנהענגער אין ענגלאנד און אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

swedge *n. and v.* (סהוועדזש) ז. ***swage***

Swe'dish *a. and n.* (סהווי'-דיש) שוועדיש; וואס איז שייך צו שוועדען אדער איהרע איינוואהנער; די שוועדישע שפראך.

Swe'dish tur'nip (סהווי'-דיש טויר'-ניפ) ז. ***rutabaga***

sweep *v. and n.* (סהוויעפ) קעהרען, אויסקעהרען [מיט א בעזים]; א קעהר טהאן ווי מיט א בעזים; אברייניגען ווי דורך אויסקעהרען מיט א בעזים; א שטרייך טהאן מיט א ברייטען שוואונג [ווי מיט א קאסע]; דורכלויפען מיט גרויס קראפט; אבשטרייכען אדער אבקעהרען ווי מיט א בעזים; איבערבליקען אדער בעקוקען ווייט און ברייט; שטרייכענד בעריהרען [ווי די סטרונעס פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט דורך די פינגער]; ארויסבריינגען טענער דורך שטרייכען מיט די פינגער איבער סטרונעס; רודערען מיט לאנגע רודערס; אוועקרייסען, אוועקטרייבען אדער אוועקטראגען מיט מאכט; אוועקשלעפען; שלעפען; זיך ווייט אויסשפרייטען; דורכלויפען, פארביילויפען; פארבייגעהן מיט שטאלץ אדער מיט וויכטיגקייט; דאס קעהרען אדער אויסקעהרען [מיט א בעזים]; אויסקעהרונג, אן אויסרייניגונג; אן איבערקעהרעניש; דאס וואס ווערט אויסגעקעהרט מיט א בעזים, מיסט, אבפאל; אן אומפאנג, א בערייך; א שוואונג; א בויג, אן אויסבויגונג; אן אויסגעבויגענע ליניע; א קרייז=פערמיגער אדער האלב=רונדער צופאהר פאר א הויז; א שנעלער איבערבליק אדער א שנעלע בעאבאכטונג פון א געגענד [בעזאנדערס פון הימעל] פון אלע זייטען; די געגענד וועלכע איז אזוי בעאבאכטעט געווארען; א לאנגער רודער; א מאשין וואס פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצט ווערען צו שיסען מיט שטיינער אין פעסטונגען; א ברונעם=שווענגעל, א שווירטום, א זשוראוול [אזא פארריכטונג צו שעפען וואסער פון א ברונעם. בעשטעהט פון א ווערטיקאלען נאפעל=פערמיגען קלאץ אין וועלכען עס איז אריינגעשטעלט א האריזאנטאלער שטאנג וועלכער האט פון איין ענד א געוויכט און פון דעם אנדערען ענד אן אראבהענגענדען שטענגעל מיט א קרוג אנצוהענגען דעם עמער]; אזא קליינער לייכטער פלוג אדער אקער=אייזען; אין קארטען=שפיעל — דאס אבנעמען אלע קארטען פון טיש; א קעהרער, א קוימען=קעהרער.

sweep away' (סהוויעפ ע-הוויי') צושטרייען, צוזייען, צושפרייטען; פטור ווערען פון עפעס.

sweep'-bar *n.* (סהוויעפ'-באר) ז. ***sway-bar***

swee'per *n.* (סהוויע'-פער) א קעהרער; איינער אדער עפעס וואס קעהרט; א מאשין צו קעהרען; א בוים וואס וואקסט ביים ברעג פון א טייך און איז אנגעבויגען מיט די צווייגען איבער'ן וואסער.

swee'ping *n. and a.* (סהוויע'-פינג) דאס קעהרען; דאס אויסקעהרען ווי מיט א בעזים; די אויסקעהרונג; א שוואונג; אויסקעהרענד, אבראמענד אלץ פון וועג; איבערוועלטיגענד; וואס איז גובר; אומפאסענד, ארומנעהמענד אלץ אדער אלעמען.

swee'ping-car *n.* (סהוויע'-פינג-קאר) א וואגאן מיט אזא מעכאנישען בעזים, וואס קעהרט אב שנעע און בלאטע פון די רעלסען פון אן אייזענבאהן.

swee'ping-day *n.* (סהוויע'-פינג-דיי) דער טאג ווען מען קעהרט אדער מען ראמט אויס [ווי א הויז א. ד. ג.].

swee'pingly *adv.* (סהוויע'-פינג-לי) אומפאסענדיג, ארומנעהמענדיג אלץ אדער אלעמען.

swee'pings *n.* (סהוויע'-פינגז) די צוזאמענגעקעהרטע מיסט; פסולת; אבפאל.

sweep'-net *n.* (סהוויעפ'-נעט) א שלעפ=נעץ, א גרויסע נעץ צו כאפען פיש; אזא נעץ צו כאפען אינזעקטען.

sweep off (סהוויעפ אף) ז. ***sweep away***

sweep'-saw *n.* (סהוויעפ'-סאה) א דין זעגעלע מיט וועלכען מען קען אויסזעגען פערשיעדענע קרימונגען.

sweep'stake *n. and adv.* (סהוויעפ'-סטייק) וועט=געלד וואס ווערט געשטעלט אין קאן פון עטליכע פערזאנען ביי א וועט-

לויף פון פערד און ווערט געוואונען פון איינעם אדער פון אַ פּאר; אבגעווינענדיג אין גאנצען מיט אמאל; אלעס צוזאמען, הורטאם.

sweep'stakes *n.* (סהוויעפּ׳–סטייקס) וועט־געלד וואס ווערט איינגעלעגט פון עטליכע פערזאנען ביי א וועט־לויף פון פערד און ווערט געוואונען פון איינעם אדער א פּאר; א פּריז פון עטליכע סטאַוועקס אין א וועט־קאמפּף.

sweep the board (סהוויעפּ טהי באורד) אין שפּיעל — נעהמען אלץ, אלעס געווינען.

sweep the deck (סהוויעפּ טהי דעק) אראבטראגען אדער אראבברייסען אלעס פון דעם דעק פון שיף [ווי א גרויסע כוואליע אדער ווי די קוילען פון א פיינדליכער שיף]; אבגעווינען אלעס וואס געפינט זיך אויף׳ן טיש [ביי קארטען־שפּיעל]; אלעס אבגעווינען.

sweep the decks (סהוויעפּ טהי דעקס) ז. ***sweep the deck***

sweep the stakes (סהוויעפּ טהי סטייקס) ז. ***sweep the board***

sweep'-wash'er *n.* (סהוויעפּ׳–הוואש׳–ער) איינער וואס וואשט ארויס פון די פּסלת פון גאלד אדער זילבער קליינע שטיקלעך גאלד אדער זילבער.

swee'py *a.* (סהוויע׳–פּי) כוואליעדיג, וועלען־ארטיג; געבויגען, געקרימט, געדרעהט; בייגיג, ווי מיט אן ארויסגעשטארצטען בויך.

sweet *a., adv. and n.* (סהוויעט) זיס; געשמאק; שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח; פריש; אנגענעהם, ליעבליך; זאנפט, גיטיג; פריינדליך; אנציהענד, בעצויבערענד, שעהן; אויף א זיסען אדער אנגענעהמען אופן; זיסקייט; געשמאקקייט; אנגענעהמיגקייט; עטוואס וואס האט אן אנגענעהמען ריח, פּארפיום; א געליעבטער; א געליעבטע.

sweet'-and-twen'ty *a.* (סהוויעט׳–ענד–טהווענ׳–טי) אנגענעהם און יונג.

sweet'-box *n.* (סהוויעט׳–באקס) א קעסטעלע צו האלטען זיסינקייטען.

sweet'bread *n.* (סהוויעט׳–ברעד) זיס־פלייש [א געוויסער טייל פלייש פון האלז אדער פון בויך ביי א בהמה, וואס האט א זיסליכען געשמאק].

sweet'-breathed *a.* (סהוויעט׳–ברעטהט) שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

sweet'brier *n.* (סהוויעט׳–בראי–ער) די ווייןראזע, די רויט־ראזע [אזא ראזע וואס וואקסט אויף גרויסע, שטעכיגע בוימלעך].

sweet corn (סהוויעט קאהרן) זיסע קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

swee'ten *v.* (סהוויעטן) פערזיסען, זיס מאכען; מאכען אנגענעהם אדער ליעבליך; מאכען מילד אדער זאנפט; מילדערען, לייכטער מאכען; מאכען שמעקעדיג; דערפרישען; מאכען פריש; מאכען ריין; פרוכטבאר מאכען; זיס ווערען.

sweet'ener *n.* (סהוויעט׳–נער) א פערזיסער; איינער וואס מאכט פריש אדער ריין; איינער וואס מילדערט; א פּארפּיומירער; איינער וואס מאכט פרוכטבאר [ערד].

sweet'ening *n.* (סהוויעט׳–נינג) א פערזיסונגס־מיטעל, א שטאף מיט וועלכען מען מאכט זיס [ווי צוקער, סיראפּ א. ד. ג.]; פערזיסונג.

sweet'-fern' *n.* (סהוויעט׳–פוירן׳) אזא אמעריקאנער שמעקעדיג בוימעל.

sweet'-flag' *n.* (סהוויעט׳–פלעג׳) קאַ־מעל־היי אדער אאיר [אזא שמעקעדיגע פלאנצע מיט שווערד־עהנליכע בלעטער].

sweet'-grass *n.* (סהוויעט׳–גרעס) זיס־גראז [אזא גראז וואס בהמות עסען זעהר גערן].

sweet'heart *n. and v.* (סהוויעט׳–הארט) א געליעבטער; א געליעבטע; שפּיעלען די ראלע פון א ליעבהאבער; שפּיעלען א ליעבע; זיך שדכנ׳ען.

swee'ties *n.* (סהוויע׳–טיז) צוקערקעס, קאנפעקטען, זיסינקייטען.

swee'ting *n.* (סהוויע׳–טינג) א זיסער עפּעל; ליעבכען, געליעבטע.

sweet'ly *adv.* (סהוויעט׳–לי) זיס; זאנפט, ליעבליך.

sweet'meats *n.* (סהוויעט׳–מיעטס) זיסינקייטען, צוקערקעס, קאנפעקטען; פרוכט איינגעפּרעגעלט אין צוקער.

sweet'ness *n.* (סהוויעט׳–נעס) זיסקייט; געשמאקקייט; ליעבליכקייט.

sweet'-oil' *n.* (סהוויעט׳–איל׳) אליווען־אויל.

sweet pea (סהוויעט פּיע) שפּאנישע וויקע [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט שמעקעדיגע בלומען].

sweet'-pea *n.* (סהוויעט׳–פּיע) ז. ***sweet pea***

sweet pep'per-bush (סהוויעט פּעפּ׳–ער–בוש) אזא זארט שמעקעדיגער פעפער.

Sweet Pepper-bush

sweet'-pota'to *n.* (סהוויעט׳–פּא–טיי׳–טאו) זיסער קארטאפעל [אזא זארט גרויסע לענגליכע קארטאפעל וועלכע זיינען זעהר זיס].

Sweet-potato

sweet'-reed *n.* (סהוויעט׳–ריעד) ז. ***sorghum***

sweet'root *n.* (סהוויעט׳–רוהט) לאקריץ־ווארצעל, זיס־ווארצעל. ז. ***licorice***

sweet'-rush *n.* (סהוויעט׳–ראש) ז. ***sweet-flag***

sweets *n.* (סהוויעטס) זיסינקייטען; צוקערקעס, קאנפעקטען.

sweet'-scen'ted *a.* (סהוויעט׳–סענ׳–טעד) גוט־ריכענד, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

sweet sixteen' (סהוויעט סיקס–טיען׳) דאס אנגענעהמע אלטער פון 16 יאהר; א 16־יעהריגעס מיידעל.

sweet stuff (סהוויעט סטאף) זיסינקייטען; צוקערקעס, קאנפעקטען.

sweet tea (סהוויעט טיע) ז. ***smilax***

sweet'-tem'pered *a.* (סהוויעט׳–טעמ׳–פּערד) פון אן אנגענעהמען כאראקטער.

sweet ver'nal grass (סהוויעט וואיר׳–נעל גרעס) אזא גראז מיט אן אנגענעהמען ריח בעזאנדערס ווען עס בליהט [ווערט צוגעמישט צו היי צוליעב זיין גוטען ריח]. ז. איל. ***"Grasses and their Allies"***

sweet vi'olet (סהוויעט וואי׳–א–לעט) דאס מערץ־פייאלכען [א געוויסער זארט פייאלכען־בלימלעך מיט זעהר אן אנגענעהמען ריח].

sweet'-wa'ter *n.* (סהוויעט׳–הוואה׳–טער) אזא זארט ווייסע זעהר זיסע ווינטרויבען.

sweet'weed *n.* (סהוויעט׳–הוויעד) אזא בוימעל וואס וואקסט אין טראפּישע געגענדען פון אפריקא און אמעריקא און וואס זיינע בלעטער ווערען בענוצט אלס טהעע.

sweet'-wil'liam *n.* (סהוויעט׳–הוויל׳–יעם) די סטודענטען־נעלקע, די בארד־נעלקע [אזא גארטען־פלאנצע מיט גרויסע בלעטער און מיט שעהנע בלומען־בינטלעך].

Sweet-william

sweet'wood *n.* (סהוויעט׳–הוואוד) אזא לארבער־בוים.

sweet'wort *n.* (סהוויעט׳–הוואירט) א פלאנצע וואס האט א זיסען געשמאק.

swell *v., n. and a.* (סהוועל) אויפשוועלען, אויפלויפען, אויפגעהן; שטייגען; זיך אויפבלאזען; ווערען אויפגעשוואלען; ווערען אויפגעבלאזען; זיך בלאזען; אויפבלאזען; אויפהויבען; פערגרעסערען [דעם אומפאנג, די שטארקייט א. ד. ג.]; ווערען אויפגעלאפען אדער אויפגעגאנגען; אן אויפשוועלונג; אויפגעשוואלענקייט; אויפגעבלאזענקייט; דאס שטייגען; שטייגונג; אן ארויסשטארצונג [ווי א בויך]; א שטייגונג פון דער ערד [ווי א בארג]; א כוואליע, די אויפוואלונג פון ים נאך א שטורם; אין מוזיק — א שטופּענווייזע שטייגונג פון טאן וואס פאלט נאכדעם שטופּענווייז; א פארריכטונג אין א מוזיקאלישען אינסטרומענט העכער און נידריגער צו מאכען דעם טאן; א פערזאן וואס מאכט פון זיך גרויס פוראר, איינער וואס האלט פון זיך זעהר וויכטיג; עלעגאנט, גרויסארטיג.

swell'dom *n.* (סהוועל׳–דאם) די עלעגאנטע געזעלשאפט, די עלעגאנטע וועלט, די "הויכע פענסטער".

swell'-fish *n.* (סהוועל'-פיש) אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף רונד ווי א באל.

swell'ing *n. and a.* (סהוועל'-אינג) א געשוואולסט, א געשווילעכץ; אויפגעבלאזענקייט; דאס בלאזען פון זיך; דאס זיין אויפגעבלאזען; אויפגעבראכטקייט [ווי פון צארן]; אן איבערשוועמונג אדער אויפוואלונג פון א וואסער; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען [ווענען א רעדע].

swell'ish *a.* (סהוועל'-איש) עלעגאנט, פראנטיש.

swell'-mob' *n.* (סהוועל'-מאב') עלעגאנט=געקליידעטע קעשענע=גנבים.

swell'-mobs'man *n.* (סהוועל'-מאבז'-מען) אן עלעגאנט=געקליידעטער קעשענע=גנב.

swell neigh'borhood (סהוועל ניי'-באר-הוד) אן עלעגאנטע אדער רייכע נאכבארשאפט.

swel'ter *v.* (סהוועל'-טער) פערשמאכטען אדער חלש'ען פון היץ; דערשטיקט ווערען פון היץ; שוויצען פון היץ; דערשטיקען דורך היץ.

swel'tering *a.* (סהוועל'-טער-אינג) שטיקענד [ווענען היץ]; חלש'ענדיג אדער דערשטיקט ווערענדיג פון היץ.

swel'try *a.* (סהוועל'-טרי) דערשטיקט ווערענדיג פון היץ.

swept (סהוועפט) געקעהרט, אויסגעקעהרט א. ז. וו. ז. ***sweep***

swerve *v and n.* (סהוואירוו) זיך פלעצליך אראבקעהרען אן א זייט [פון וועג אדער פון דער ריכטונג]; אבווענדען אן א זייט, ענדערען די ריכטונג; וואנדערען, בראדזשען; אן אבווענדונג אדער אבקעהרונג אן א זייט.

swift *a., adv. and n.* (סהוויפט) שנעל, פלינק, געשווינד; בערייט, פערטיג, וויליג; מיט שנעלקייט; אויף א געשווינדען אופן; א פאדים=וויקלער [אזא מאשינקע וואס מען קען פערשיעדען איינשטעלען צום וויקלען פאדים]; די מויער=שוואלב, די שטיין=שוואלב [אזא שוואלב=ענליכעס פויגעלע וואס פליהט זעהר שנעל]; אזא זארט הויז=טויב; אזא קליינער עקדעש [יאשטשערקע] וואס לויפט זעהר שנעל; אזא קליינע וואסער=יאשטשערקע; א שטארק שטראמינער ארט אין א טייך.

swift'-foot'ed *a.* (סהוויפט'-פוט'-עד) שנעל=פיסיג, פלינק אויף די פיס.

swift'-han'ded *a.* (סהוויפט'-הענ'-דעד) שנעל אין האנדלונגען, פלינק אין דער ארבייט.

swift'-heeled *a.* (סהוויפט'-היעלד) שנעל=פיסיג, פלינק אויף די פיס.

swift'ly *adv.* (סהוויפט'-לי) מיט שנעלקייט; אויף א פלינקען אופן.

swift'ness *n.* (סהוויפט'-נעס) שנעלקייט, געשווינדקייט, פלינקקייט.

swift'-winged *a.* (סהוויפט'-הווינגד) וואס פליהט שנעל.

swig *v. and n.* (סהוויג) טרינקען מיט גרויסע שלוקען; זופען; זויגען; נעהמען א גרויסען שלוק אדער זופ; אנציהען א שטריק פעסט פארביידע ענדען; א גרויסער זופ אדער שלוק; א שטארקע אנציהונג פון א שטריק פאר ביידע ענדען.

swill *v. and n.* (סהוויל) טרינקען מיט'ן פולען מויל; זויפען; שכור'ען; אנפילען, פול מאכען; וואשען; שווענקען; משקה, שנאפס; פאמויניצע=וואסער וואס מען גיט בהמות.

swill'er *n.* (סהוויל'-ער) א שכור, א זויפער, א טרינקער; א געפעס=וואשער, א כלים=וואשער.

swil'ley *n.* (סהוויל'-אי) א קליינעם קויהלען=פעלד וואס איז אבגעטיילט פון הויפט=פעלד; א וואסער=ווירבעל.

swill'ing *n.* (סהוויל'-אינג) דאס זויפען, זויפעריי; דאס שכור'ען.

swill'ings *n.* (סהוויל'-אינגז) פאמויניצע=וואסער.

swill'-milk *n.* (סהוויל'-מילק) מילך פון א קוה וואס ווערט געקארמעט [געפיטערט] מיט פאמויניצעס.

swim *v. and n.* (סהווים) שווימען; זיך זאנפט און לייכט בעוועגען; זיין איבערשוועמט, פערפלייצט ווערען; שווינדלען, זיך דרעהען [ווענען קאפ]; איבערשווימען, דורכשווימען; דאס שווימען; א שווים; א זאנפטע, לייכטע בעוועגונג; דער פענכער פון א פיש; א קאפ=שווינדעל.

swim'mer *n.* (סהווימ'-ער) א שווימער; א שווים=טהיער; א שווים=פויגעל; עטוואס וואס שווימט; א שווים=פענכער; אן ארויסשטארצונג אדער אנוואוקס אויף א פוס פון א פערד.

swim'ming *a. and n.* (סהווימ'-אינג) שווימענד; וואס שווימט; איבערפילט, פערגאסען, פערשוואומען [ווי די אויגען מיט טרעהרען]; דאס שווימען; קאפ=שווינדעל.

swim'ming-bath *n.* (סהווימ'-אינג-בעטה) א שווים=באד, א שווים=וואנע [א גרויסע וואנע אין וועלכער מען קען שווימען].

swim'ming-belt *n.* (סהווימ'-אינג-בעלט) א שווים=גארטעל [אזא גארטעל וואס האלט דעם קערפער אויף'ן וואסער און לאזט איהם ניט זינקען].

swim'ming-blad'der *n.* (סהווימ'-אינג-בלעד'-ער) דער פענכער פון א פיש.

swim'ming jack'et (סהווימ'-אינג דזשעק'-עט) א שווים=יאק [אזא יאק וואס האלט דעם קערפער אויף'ן וואסער און לאזט איהם ניט זינקען].

swim'mingly *adv.* (סהווימ'-אינג-לי) אזוי ווי שווימענדיג; גרינג און שנעל; מיט ערפאלג.

swim'mingness *n.* (סהווימ'-אינג-נעס) דאס שווימען, שווימעריי; פערשוואומענקייט, דאס זיין פערגאסען אדער פערשוואומען ווי מיט טרעהרען [ווענען די אויגען].

swim'ming-pond *n.* (סהווימ'-אינג-פאנד) א שווים=סאזשעלקע [צום לערנען זיך שווימען].

swim'ming-school *n.* (סהווימ'-אינג-סקוהל) א שווים=שול [א פלאץ וואו מען לערענט שווימען].

swim'ming-spi'der *n.* (סהווימ'-אינג-ספאי'-דער) א וואסער=שפין, א שווים=שפין.

swim'ming-stone *n.* (סהווימ'-אינג-סטאון) א שווים=שטיין [אזא לייכטער פלינט=שטיין].

swim with the tide (סהווים הוויטה טהי טאיד) שווימען מיט'ן שטראם [געהן מיט דער אלגעמיינער ריכטונג, זיך ניט שטעלען אנטקעגען, ניט קעמפפען].

swin'dle *v. and n.* (סהווינדל) שווינדלען, בעשווינדלען, בעטריגען; שווינדעל; בעטרוג.

swin'dler *n.* (סהווינ'-דלער) א שווינדלער, א בעטריגער.

swin'dlery *n.* (סהווינ'-דלער-אי) שווינדלעריי.

swin'dling *a.* (סהווינ'-דלינג) שווינדלענד, בעטריגענד.

swine *n.* (סהוואין) א שוויין, א חזיר; חזירים; א געמיינער, נידריי'ער מענש, א פאסקודניאק.

swine'-bread *n.* (סהוואינ'-ברעד) דאס שוויין=ברויט [אזא ווילדע פלאנצע וועלכע חזירים עסען גערן]; די ערד=נוס; אזא שוועמעל.

swine'fish *n.* (סהוואינ'-פיש) דער ים=וואלף. ז. ***wolf-fish***

swine'-flesh *n.* (סהוואינ'-פלעש) חזיר=פלייש, שוויין=פלייש.

swine'herd *n.* (סהוואינ'-הוירד) א חזיר=פאסטוך.

swine'-pox *n.* (סהוואינ'-פאקס) ווינד=פאקען. ז. ***chicken-pox***

swi'nery *n.* (סהוואי'-נער-אי) א פלאץ וואו מען האלט חזירים; א סטאדע חזירים; א קאמפאניע פאסקודניאקעס.

swine's pox (סהוואינז פאקס) ז. ***swine-pox***

swine'stone *n.* (סהוואינ'-סטאון) דער שטינק=שטיין [אזא שטיין וועלכער לאזט ארויס א שלעכטען ריח, ווען מען גיט איהם א קלאפ].

swine'-sty *n.* (סהוואינ'-סטאי) א חזיר=שטאל.

swine'ward *n.* (סהוואינ'-הוואהרד) ז. ***swineherd***

swing *v. and n.* (סהווינג) שווינגען; זיך וויעגען, זיך שאקלען, זיך הוידען; הענגען אויף דער תליה; זיך דרעהען ארום דעם אנקער [ווענען א שיף]; וויעגען, שאקלען; בעווענען הין און הער; פערוואלטען; קאנטראלירען; אויפהענגען; דאס שווינגען; א שוואונג; א שאקעל; א שווינגונג; דאס וויעגען; א הוידעלקע, א וויעג; דער פרייער גאנג אדער לויף [פון פאסירונגען]; די פרייע בעוועגונג; די ברייט פון דעם רוים אין א דרעקסעל אדער טאקער=מאשין וואו עס ווערט איינגעשטעלט דער געגענשטאנד וואס דארף געטאקט ווערען.

swing around' (סהווינג ע-ראונד') זיך דרעהען אין דער רונד; שטענדיג ענדערען די מיינונגען.

swing a ship (סהווינג ע שיפ) דרעהען א שיף אין דער רונד, אום אויסצוגעפינען די אבווייכונגען פון קאמפאס.

swing'-back *n.* (סהווינג'-בעק) א בעוועגליכעס הינטער=ווענטעל אין א פאטאגראפישער קאמערא.

swing'-boat *n.* (סהווינג'-באוט) א שאטעל שיפעל [אזא וויעג אדער הוידעלקע].

swing'-bridge *n.* (סהווינג'-ברידזש) א דרעה=בריק [א בריק אדער א טייל פון איהם, וואס קען אוועקגעדרעהט ווערען כדי דורכצולאזען שיפען].

swing clear (סהווינג קליער) זיך פעראנקערען אהן וועלכען עס איז צוזאמענשטויס; זיך ארויסדרעהען.

swinge *v. and n.* (סהווינדזש) שלאגען; שמייסען, בעשטראפען; צונויפשמיערען, צונויפשוויסען מיט א האמער; דאס שמייסען, דאס שלאגען.

swinge'-buck'ler *n.* (סהווינדזש'-באק'-לער) ז. ***swasher***

swinge'ing *a.* (סהווינדזש'-אינג) זעהר גרויס, ריעזיג; שווער; אונגעהייער.

swinge'ingly *adv.* (סהווינדזש'-אינג-לי) מיט ריעזינער גרויסקייט.

swing'er *n.* (סהווינג'-ער) א וויעגער, איינער וואס וויעגט; איינער וואס וויעגט

זיך; עטוואס ריעזינעס אדער וואונדערליכעס; א ריעזינער לינען.

swing′-han′dle *n.* (סהווינג׳-העג׳דל) א שווינגענדעס אדער דרעהבארעס הענטעל.

swing′ing *n. and a.* (סהווינג׳-אינג) דאס שווינגען; דאס וויעגען; שווינגענד; וואס וויעגט זיך, וויעגענד; זיך וויעגענד: ריעזיג גרויס, אונגעהייער, געוואלטיג.

swing′ing door (סהווינג׳-אינג דאור) א הענג=טהיר, א שווינג=טהיר, א טהיר וואס עפענט זיך סאי נאך איגוועניג סאי נאך אויסען.

swing′ingly *adv.* (סהווינג׳-אינג-לי) שווינגענדיג, וויעגענדיג; ריעזיג גרויס, אונגעהייער, געוואלטיג.

swing′ing-post *n.* (סהווינג׳-אינג-פאוסט) א זייל אדער קלאץ, אויף וועלכען עס הענגט א טויער.

swing′ism *n.* (סהווינג׳-איזם) דאס שיקען סטראשונקעס [איינשרעקונגען] דורך בריעף [אין בעצוג צו די איינשרעקונגס=בריעף, וועלכע זיינען אין ענגלאנד געשיקט געווארען אין די יאהרען 1830—33 צו די לאנד=בעזיצער, אז זיי זאלען ניט געברויכען קיין דרעש=מאשינען, אז זיי זאלען צאהלען א העכערען לוין זייערע ארבייטער א. ז. וו. די בריעף פלעגען זיין אונטערגעשריעבען מיט דעם נאמען "Swing"].

swin′gle *n. and v.* (סהווינגל) א פלאקס=שווינגע, א פלאקס=דרעש=לאפעטקע [אזא לאפעטקע צום אויסקלאפען די שבֿלעס פון פלאקס [ז. *scutching-sword*]; אזא הענטעל אדער גריף ביי געוויסע מאשינען; אויסקלאפען די שפאלעס פון פלאקס מיט א דרעש=לאפעטקע; אבשניידען די שפיצען פון גראז ניט ארויסרייסענדיג די ווארצלען; הענגען, שוועבען, שווינגען.

swin′gletree *n.* (סהווינ׳גל-טריע) דער שווענגעל פון א וואגען [דער קווער=שטענגעל פון א וואגען צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די פאסטראמקעס].

swin′gling-knife *n.* (סהווינ׳-גלינג-נאיף) א פלאקס=שווינגע, א פלאקס=דרעש=לאפעטקע. ז. *swingle*

swin′gling-machine′ *n.* (סהווינ׳-גלינג-מע-שין׳) א מאשין צום אויסקלאפען די שפאלעס פון פלאקס.

swing o′pen (סהווינג אופן) זיך עפענען [ווענען א טהיר].

swing′-plow *n.* (סהווינג׳-פלאו) א שווינג=פלוג, א פלוג [אקער=אייזען] אהן רעדער.

swing′-shelf *n.* (סהווינג׳-שעלף) א הענגענדע פאליצע.

swing′-swang *n.* (סהווינג׳-סהוועגג) א שווינגונג, א שאקלונג היז און הער.

swing′tree *n.* (סהווינג׳-טריע) ז. *swingletree*

swing′-wheel *n.* (סהווינג׳-הוויעל) דאס רעדעל אין א זייגער וואס טרייבט דעם פערפענדיקעל [אונרוה].

swi′nish *a.* (סהוואי׳-ניש) שווייניש, חזיר׳ש.

swi′nishly *adv.* (סהוואי׳-ניש-לי) אויף א חזיר׳שען אופן, מעשה חזיר.

swi′nishness *n.* (סהוואי׳-ניש-נעס) שווייגעריי, חזיריי.

swipe *n. and v.* (סהוואיפ) א שטארקער קלאפ; א קלאפ מיט׳ן פולען שוואונג; א קלאפ טהאן מיט שוואונג; געבען א שטארקען קלאפ; אוועקשלעפען; אוועקלקחנ׳ען, אוועקגנב׳ענען.

swi′per *n.* (סהוואי׳-פער) א שטארקער שלעגער; איינער וואס קען געבען א שטארקען קלאפ.

swipes *n.* (סהוואיפס) שלעכטעס אדער פראסטעס ביער.

swi′pey *a.* (סהוואי׳-פי) בעטרונקען, שכור.

swip′le *n.* (סהוויפל) ז. *swipple*

swip′ple *n.* (סהוויפל) דער טייל פון א דרעש=שלעגעל וואס קלאפט די קערנער [אין געגענזאץ צו דעם טייל וואס ווערט געהאלטען אין דער האנד].

swire *n.* (סהוואיר) א פערטיעפונג אין דעם שפיץ פון א בארג; א לאך צווישען צוויי בערג.

swirl *v. and n.* (סהוואירל) מאכען א ווירבעל; ווירבלען [ווי א שנעע=שטורם, ווי א ווינד אדער ווי וואסער אין א קעסעל=גרוב]; זיך דרעהען אין דער רונד; א ווירבעל; א ווירבעל=בעוועגונג פון א פיש; א ווינדונג, א קרויז.

swir′ly *a.* (סהוואיר׳-לי) ווירבלענד; פול מיט סוקען [סענקעס].

swish *v., n. and adv.* (סהוויש) פאכען היז און הער; שמייסען; א פאך טהאן; א סוויסטש ווי פון א בייטש ווען מען פאכט מיט איהם אין דער לופט; א פאך מיט עפעס וואס ברייגגט ארויס אזא קלאנג; א פלעשטשען פון וואסער; מיט א סוויסטש.

swish′-broom *n.* (סהוויש׳-ברוהם) אזא פינזעל אדער קליין בעזימעל צו בעשפרענקלען מיט וואסער אדער צום רייניגען.

swish′er *n.* (סהוויש׳-ער) א שמייסער.

Swiss *n. and a.* (סהוויס) א שווייצער, אן איינוואהנער אדער געבירטיגער פון דער שווייץ; שווייצעריש, וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דער שווייץ.

switch *n. and v.* (סהוויטש) א רוט, א וויטשקע, א שטעקעל; אן עלעקטרישער שאלטער [א פארריכטונג צו ענדערען, צו פערבינדען און אונטערצוברעכען אן עלעקטרישען שטראם]; אן אייזענבאהן=ווייכע [א בעוועגליכע רעלסע אריבערצונעהמען אן אייזענבאהן=צוג אדער איינצעלנע וואגאנען פון איין ליניע אויף אן אנדערער]; א רעגוליר=פארריכטונג ביי גאז=לאמפען; דאס איבערשטעלען אן אייזענבאהן=ווייכע; א צאפ פון פרעמדע האר וואס פרויען פלעכטען איין אין זייערע אייגענע האר; שמייסען מיט א רוט; פאכען היז און הער; אריבערפיהרען פון איין רעלסען=ליניע צו א צווייטער מיט דער הילף פון א ווייכע [בעוועגליכע רעלסע]; ענדערען די רעלסען=ליניע; ענדערען דעם עלעקטרישען שטראם, איבערשטעלען דעם שטראם; האקען, שניידען.

switch′back *n. and a.* (סהוויטש׳-בעק) אן אייזענבאהן, וועלכע געהט אויף בערג און אין טהאלען ארויף און אראב; וואס האט אן אבוועקסלענדע בעוועגונג [וואס געהט ארויף און אראב ווי אן אייזענבאהן אויף בערג און אין טהאלען].

switch′board *n.* (סהוויטש׳-באורד) א שאלט=ברעט [א ברעט, א קעסטעל אדער געשטעל וואו די דראטען פון אן עלעקטרישער איינריכטונג קומען זיך צונויף און וואו דער עלעקטרישער שטראם קען אויף פערשיעדענע אופנים פערבונדען און אונטערבראכען ווערען, ווי ביי א טעלעגראף, טעלעפאן, בעלייכטונג א. ז. וו.].

switch′el *n.* (סהוויטש׳-על) אזא געטראנק פון וואסער, סיראפ און עסיג.

switch′er *n.* (סהוויטש׳-ער) ז. *switchman*

switch′ing *n.* (סהוויטש׳-אינג) דאס שמייסען מיט א רוט; דאס ארומהאקען אדער ארומשניידען; דאס ענדערען דעם עלעקטרישען שטראם.

switch′ing-en′gine *n.* (סהוויטש׳-אינג-ענ׳-דזשין) א לאקאמאטיוו וואס ווערט בענוצט צום איבערפיהרען וואגאנען פון איין רעלסען=ליניע אויף א צווייטער, צום צונויפשטעלען די וואגאנען אין א צוג א. ד. ג.

switch′ing-ground *n.* (סהוויטש׳-אינג-גראונד) א פלאץ וואו וואגאנען ווערען איבערגעפיהרט פון איין רעלסען=ליניע אויף א צווייטער זיי צונויפצושטעלען אין א צוג.

switch′-lev′er *n.* (סהוויטש׳-לעוו׳-ער) דאס הענטעל מיט וועלכען מען שטעלט איבער אן אייזענבאהן=ווייכע [א בעוועגליכע רעלסע].

switch′man *n.* (סהוויטש׳-מען) א ווייכען=שטעלער [דער וואס שטעלט איבער די בעוועגליכע רעלסע ווען אן אייזענבאהן=צוג דארף איבערגעהן פון איין רעלסען=ליניע אויף דער אנדערער].

switch′-ten′der *n.* (סהוויטש׳-טענ׳-דער) ז. *switchman*

Swit′zer *n.* (סהוויט׳-סער) א שווייצער; איינער פון דער שווייצארישער לייב=גווארדיע ביים פאפסט; א סאלדאט פון א קעניגליכער אדער פאפסטליכער לייב=גווארדיע.

Swit′zerland *n.* (סהוויט׳-סער-לענד) שווייץ.

swiv′el *n. and v.* (סהוויוול) א דרעה=רינג [אזא פערבינדונגס=רינג אין וועלכען ביידע טיילען וואס ווערען דורך איהם פערבונדען קענען זיך פריי דרעהען]; דאס שיפעל פון א וועב=שטוהל צום וועבען באנד; א הארמאט וואס דרעהט זיך אויף א דרעה=רינג אדער אקס; זיך דרעהען ווי אויף א שטיפט אדער דורך א דרעה=רינג; דרעהען ווי דורך א דרעה=רינג אדער ווי אויף א שטיפט.

Swivel

swiv′el-bridge *n.* (סהוויוו׳ל-ברידזש) א דרעה=בריק. ז. *swing-bridge*

swiv′el-eye *n.* (סהוויוו׳ל-אי) א קאסאקע אדער קרום אויג.

swiv′el-eyed *a.* (סהוויוו׳ל-איד) קאסאקע, קרום=אויגיג.

swiv′el-gun *n.* (סהוויוו׳ל-גאן) א הארמאט וואס דרעהט זיך אויף אן אקס אדער דרעה=רינג.

swiv′el-hook *n.* (סהוויוו׳ל-הוק) א האקען אדער קרוק, וואס איז בעפעסטיגט צו א קייט אדער שטריק דורך א דרעה=רינג.

swiz′zle *v. and n.* (סהוויזל) "ארייגגיסען", זויפען, שכור׳ען; א מין משקה.

swob *v. and n.* (סהוואב) ז. *swab*

swob′ber *n.* (סהוואב׳-ער) ז. *swabber*

swollen *a.* (סהוואולן) געשוואלען, אויפגעבלאזען; איבערפילט, איבערשוועמט. ז. *swell*

swoln *a.* (סהוואולן) ז. *swollen*

swoon *v. and n.* (סהוואוהן) פאלען אין אונמאכט, חלש׳ען; אונמאכט, חלשות.

swoo'ning *n.* (סהוואוה'-נינג) דאס חלש'ען, דאס פאלען אין אונמאכט.

swoo'ningly *adv.* (סהוואוה'-נינג-לי) אין חלשות, חלש'ענדיג.

swoop *v. and n.* (סהוואופ) זיך אראב־לאזען פלוצלונג אויף'ן רויב [ווי א פאלק־פויגעל]; אנפאלען אויף עפעס און פער־כאפען; כאפען; דאס אנפאלען פלוצלונג אויף'ן רויב און כאפען איהם [ווי א רויב־פויגעל]; א פלעצליכער אנפאל [ווי פון שונא].

swop *n., v. and adv.* (סהוואפ) ז. ***swap***.

sword *n.* (סאורד) 1. א שווערד, א דע־גען; 2. די מאכט פון שווערד; די מילי־טערישע מאכט אדער הערשונג; 3. שטרייט, מלחמה; 4. עפעס וואס איז עהנליך צו א שווערד; דער שנויץ פון א שווערד־פיש [ז. ***swordfish***].

3. I came not to bring peace, but a sword.

sword'-arm *n.* (סאורד'-ארם) ז. ***sword-hand***.

sword'-belt *n.* (סאורד'-בעלט) א שווערד־גארטעל, דער גארטעל אדער פאס, אויף וועלכען עס הענגט די שווערד.

sword'-blade *n.* (סאורד'-בלייד) א קלינג פון א שווערד.

sword'-cane *n.* (סאורד'-קיין) אזא שפאציער־שטאק, וועלכער ענטהאלט אין זיך א שווערד.

sword'-cut *n.* (סאורד'-קאט) א שניט פון א שווערד; די וואונד פון אזא שניט.

sword'-cut'ler *n.* (סאורד'-קאט'-לער) א שווערד־מאכער, א שווערד־שמיעד.

sword'-dance *n.* (סאורד'-דענס) א טאנץ מיט שווערדען; א טאנץ צווישען אויסגעשטעלטע בלויזע שווערדען.

swor'ded *a.* (סאור'-דעד) בעוואפענט מיט א שווערד.

sword'fish *n.* (סאורד'-פיש) דער שווערד־פיש, א גרויסער ים־פיש מיט א לאנגען שטעכיגען שנויץ ווי א שווערד.

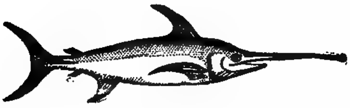

Swordfish

sword'fishing *n.* (סאורד'-פיש-אינג) דאס כאפען שווערד־פיש. ז. ***swordfish***.

sword'-grass *n.* (סאורד'-גרעס) די שווערד־ליליע [א מין גראז מיט א צי־בעלעס־פערמיגען ווארצעל, שווערד־פערמי־גע בלעטער און געלבע אדער רויטע בלי־הונגען]; ריעד־גראז.

sword'-hand *n.* (סאורד'-הענד) די האנד וואס האלט די שווערד; די רעכטע האנד.

sword'-knot *n.* (סאורד'-נאט) א שווערד־קניפעל, א שווערד־שלייף [א שלייפעל, וואס איז אנגעבונדען אן דעם שטיעל פון א שווערד].

sword'-law *n.* (סאורד'-לאה) דאס שווערד־רעכט, דאס רעכט פון כח, דאס רעכט פון שטארקערען; מיליטערישע הערשונג.

sword'less *a.* (סאורד'-לעס) אהן א שווערד.

sword'-lil'y *n.* (סאורד'-ליל'-אי) די שווערד־ליליע. ז. ***sword-grass***.

sword'man *n.* (סאורד'-מען) א שווערד־פעכטער, איינער וואס קען פעכטען מיט דער שווערד; א סאלדאט.

sword of Dam'ocles (סאורד אוו דעמ'-א-קליז) דאמאקלעס'עס שווערד, דער חלף אויף'ן האלז, א דראהענדע געפאהר וואס הענגט אימער איבער'ן קאפ [דער אויסדרוק "דאמאקלעס'עס שווערד" נעהמט זיך פון אן אלט־גריכישער ערצעהלונג וועגען דעם בעוואוסטען הערשער פון סירא־קוז, דיאניסאס. ביי דיעזען דיאניסאס איז געווען א פריינד דאמאקלעס, וועלכער פלעגט שטענדיג רעדען פון דיאניסאס'עס גליק, וואס ער איז אן אונבעגרענצטער הערשער. כדי צו בעווייזען דאמאקלעס'ען, אז דאס גליק צו זיין א הערשער איז אי־מער פערבונדען מיט דער געפאהר ערמאר־דעט צו ווערען, האט ער געהייסען אני־דערזעצען איהם אויף'ן טראהן און איבער זיין קאפ אויפהענגען א שווערד וואס איז געווען צוגעבונדען צו איין האר].

sword'-play *n.* (סאורד'-פליי) שווער־דען־שפיעל; דאס פעכטען מיט שווערדען; די פעכט־קונסט; א טאנץ מיט שווערדען.

sword'-play'er *n.* (סאורד'-פליי'-ער) איינער וואס איז געאיבט אין פעכטען מיט א שווערד, א פעכטער.

sword'-proof *a.* (סאורד'-פרוהף) וואס קען בייסטעהן אדער אויסהאלטען א קלאפ פון א שווערד.

sword'-shaped *a.* (סאורד'-שייפט) שווערד־פערמיג [וועגען פלאנצען].

swords'man *n.* (סאורדז'-מען) א גע־איבטער פעכטער.

swords'manship *n.* (סאורדז'-מענ-שיפ) די פעכט־קונסט.

sword'-stick *n.* (סאורד'-סטיק) א שווערד־שטאק [א שטאק מיט א דעגען]. ז. ***sword-cane***.

swore (סהוואור) געשווארען, געפלוכט. ז. ***swear***.

sworn (סהוואורן) געשווארען, געפלוכט. ז. ***swear***.

sworn broth'ers (סהוואורן בראטה'-ערז) געשווארענע ברידער אדער חברים; זעהר טרייע פריינד.

sworn en'emies (סהוואורן ענ'-ע-מיז) געשווארענע פיינד; מענשען, וועלכע פיהלען אן אייביגע שנאה איינער צום אנדערען.

sworn friends (סהוואורן פרענדז) גע־שווארענע פריינד; פריינד, וועלכע זיינען אייביג טריי איינער דעם אנדערען.

swum (סהוואם) געשוואומען. ז. ***swim***.

swung (סהוואנג) געשוואונגען, געוויעגט, געשאקעלט א. ז. וו. ז. ***swing***.

Syb'arite *n.* (סיב'-ע-ראיט) א סיבא־ריט, אן איינוואוהנער פון דער פארצייטי־גער שטאדט סיבארים, אין דרום־איטא־ליען, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר רייכטום און לוקסוס; א ליעבהאבער פון תענוגים און לוקסוס.

Sybarit'ic *a.* (סיב-ע-ריט'-איק) סיבא־ריטיש, וואס איז שייך צו א סיבאריט; איבערגעגעבען צו תענוגים און לוקסוס.

Sybarit'ical *a.* (סיב-ע-ריט'-אי-קעל) ז. ***Sybaritic***.

syb'aritism *n.* (סיב'-ע-ראי-טיזם) סי־באריטיזם, די איבערגעגעבענהייט צו תענוגים און לוקסוס.

sybot'ic *a.* (סאי-באט'-איק) וואס איז שייך צו א חזיר־פאסטוך אדער צו חזירים־פיטערונג.

sy'botism *n.* (סאי'-בא-טיזם) דאס פי־טערען חזירים.

syc'amore *n.* (סיק'-ע-מאור) די סיקא־מאר [א ארט פייגענבוים]; די פרוכט פון א סיקאמאר, די סיקאמאר־פייג.

Sycamore

sycee' *a. and n.* (סאי-סיע') ריין; ריין־זילבער, פיין־זילבער. ז. ***sycee-silver***.

sycee'-sil'ver *n.* (סאי-סיע'-סיל'-ווער) דאס כינעזישע סיסע־זילבער [שטיקלעך פון ריינעם זילבער, נים אויסגעפרעגטע אין מטבעות, וואס דיענען אין כינא אלס געלד].

sychnocar'pous *a.* (סיק-נא-קאר'-פאס) אין באטאניק — וואס בריינגט פיעל מאל פרוכטען.

sy'cite *n.* (סאי'-סאיט) דער פייגען־שטיין [א קיזעל־שטיין אדער פייער־שטיין וואס איז עהנליך צו א פייג].

syc'ophancy *n.* (סיק'-א-פענ-סי) שמיי־כלעריי, חניפה.

syc'ophant *n., a. and v.* (סיק'-א-פענט) א סיקאפאנט, א שמייכלער, א חונף; א טעלער־לעקער; א מוסר, א פערליימ־דער; פאראזיטיש, קריכעריש; קנעכטיש; וואס לעקט זיך אונטער; חנפ'ענען, שמייכ־לען; זיך אונטערלעקען; אבדערצעהלען, מסור'ען, פערלוימדען.

sycophan'tic *a.* (סיק-א-פענ'-טיק) סיקאפאנטיש, שמייכלעריש, טעלער־לעקע־ריש; פערלוימדעריש.

sycophan'tical *a.* (סיק-א-פענ'-טי-קעל) ז. ***sycophantic***.

syc'ophantish *a.* (סיק'-א-פענ-טיש) סיקאפאנטיש, ווי א סיקאפאנט. ז. ***sycophant***.

syc'ophantism *n.* (סיק'-א-פענ-טיזם) ז. ***sycophancy***.

syc'ophantize *v.* (סיק'-א-פענ-טאיז) שמייכלען, חנפ'ענען; אבדערצעהלען.

syc'ophantry *n.* (סיק'-א-פענ-טרי) ז. ***sycophancy***.

syco'sis *n.* (סאי-קאו'-סיס) אין מעדי־צין — סיקאזיס, אן ענטצינדונג פון דער הויט אונטער די האר פון דער בארד אדער פון קאפ.

sy'enite *n.* (סאי'-ע-נאיט) דער סיעניט, א שווארצע זאמדיגע בערג־מאסע, עהנליך צו גראניט.

syenit'ic *a.* (סאי-ע-ניט'-איק) סיעני־טיש; וואס ענטהאלט סיעניט; עהנליך צו סיעניט. ז. ***syenite***.

syllaba'rium *n.* (סיל-ע-ביי'-רי-אם) ז. ***syllabary***.

syl'labary *n.* (סיל'-ע-בע-רי) א פער־צייכנים אדער ליסטע פון די זילבען־פאר־מען פון א שפראך.

syllab'ic *a.* (סי-לעב'-איק) סילאביש, זילביג, פון זילבען; וואס איז שייך צו זיל־

בען ; אויסגעשפראכען שארף א זילבע נאך א זילבע.

syllab'ical *a.* (סי-לעב'-אי-קעל) ז. *syllabic*.

syllab'ically *adv.* (סי-לעב'-אי-קעל-אי) זילבענווייז ; אויסרעדענדיג שארף איין זילבע נאך דער אנדערער.

syllab'icate *v.* (סי-לעב'-אי-קייט) ז. *syllabify*.

syllabica'tion *n.* (סי-לעב-אי-קיי'-שאן) ז. *syllabification*.

syllabifica'tion *n.* (סי-לעב-אי-פי-קיי'-שאן) די זילבען-בילדונג ; די איינטיילונג אין זילבען.

syllab'ify *v.* (סי-לעב'-אי-פאי) איינטיילען [א ווארט] אין בעזונדערע זילבען.

syl'labist *n.* (סיל'-ע-ביסט) איינער וואס בילדעט אויס זילבען ; איינער וואס טיילט איין א ווארט אין זילבען.

syl'labize *v.* (סיל'-ע-באיז) ז. *syllabify*.

syl'lable *n. and v.* (סיל'-עבל) א זילבע [א טייל פון א ווארט וואס בעשטעהט פון א וואקאל אדער פון א וואקאל מיט א קאנסאנאנט און קען אויסגעשפראכען ווערען בעזונדער]; צוטיילען אין זילבען; אויסשפרעכען ; אויסדריקען.

syl'lable-name *n.* (סיל'-עבל-ניים) דער זילבען-נאמען פון א נאטע [ווי דא, רע, מי א. ז. וו., אין געגענזאץ צו דער בעצייכנונג פון נאטען דורך בוכשטאבען, ווי: *c*, *d*, *e* א. ז. וו.].

syl'lable-stum'bling *n.* (סיל'-עבל-סטאמ'-בלינג) דאס פעראיקען זיך, דאס פעראיקען זיך ביי געוויסע זילבען.

syl'labling *n.* (סיל'-ע-בלינג) ז. *syllabification*.

syl'labub *n.* (סיל'-ע-באב) ז. *sillibub*.

syl'labus *n.* (סיל'-ע-באס) אן אויסצוג, א קיצור, דער תכן הענינים ; ביי די קאטויליקען — דער סילאבוס [א ליסטע פון 80 לעהרען, ווי סאציאליזם, ראציאנאליזם, פאנטעאיזם א. ז. וו., וועלכע זיינען פערדאמט געווארען פון'ם פאפסט פיאוס דעם נייגטען אין 1864 אלס אפיקורס'ישע].

syllep'sis *n.* (סי-לעפ'-סיס) די סילעפסיס [אין גראמאטיק — די איבעראיינשטימונג פון פרעדיקאט מיט איינעם פון א גאנצער צאהל סוביעקטען, ווי למשל: "ער אדער זיי ז י י נ ע ן דערביי געוועז"; אין רעטאריק — דאס ברויכען איינס און דאסזעלבע ווארט אין איין זאץ אי אין בוכשטעבליכען זינען אי אין פיגוראטיווען, ווי למשל: "זיינע רייד זיינען ז י ס ע ר ווי האניג"].

syllep'tic *a.* (סי-לעפ'-טיק) וואס ענטהאלט א סילעפסיס ; וואס האט די אייגענשאפטען פון א סילעפסיס. ז. *syllepsis*.

syllep'tical *a.* (סי-לעפ'-טי-קעל) ז. *sylleptic*.

syllep'tically *adv.* (סי-לעפ'-טי-קעל-אי) דורך א סילעפסיס ; אויסדריקענדיג מיט א סילעפסיס. ז. *syllepsis*.

syl'loge *n.* (סיל'-א-דזשי) א זאמלונג, א קאלעקציאן.

syl'logise *v.* (סיל'-א-דזשאיז) ז. *syllogize*.

syl'logism *n.* (סיל'-א-דזשיזם) א סילאגיזם, א לאגישע שלוספאלגערונג, וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון דריי זעצע, וואו דער לעצטער זאץ איז א נויטיגער שלוס פון די ערשטע צוויי [ווי למשל: 1) דער וואס האט ניט קיין פליגלען קאן ניט פליהען ; 2) א מענש האט ניט קיין פליגלען ; 3) פאלגליך, א מענש קאן ניט פליהען].

syllogis'tic *a. and n.* (סיל-א-דזשיס'-טיק) וואס געהערט צו א סילאגיזם ; וואס בעשטעהט פון א סילאגיזם ; אויף דער ארט פון א סילאגיזם ; דאס דענקען דורך סילאגיזמען. ז. *syllogism*.

syllogis'tical *a.* (סיל-א-דזשיס'-טי-קעל) ז. *syllogistic*.

syllogis'tically *adv.* (סיל-א-דזשיס'-טי-קעל-אי) דורך סילאגיזמען ; אין דער פארם פון א סילאגיזם. ז. *syllogism*.

syllogiza'tion *n.* (סיל-א-דזשי-זיי'-שאן) דאס ציהען לאגישע שליסע דורך סילאגיזמען.

syl'logize *v.* (סיל'-א-דזשאיז) שליסען דורך סילאגיזמען, מאכען שליסע דורך סילאגיזמען. ז. *syllogism*.

syl'logizer *n.* (סיל'-א-דזשאי-זער) איינער וואס מאכט לאגישע שליסע דורך סילאגיזמען.

sylph *n.* (סילף) דער סילף, דער לופט-גייסט [א פאנטאסטישעס וועזען, וואס געפינט זיך כלומרשט אין דער לופט]; איינע פון די זארטען זשום-פויגעלעך [ז. *humming-bird*].

syl'phid *n.* (סיל'-פיד) א סילפיד, א קליינער לופט-גייסט. ז. *sylph*.

syl'phine *a.* (סיל'-פין) ווי א סילף ; עהנליך צו א סילף. ז. *sylph*.

syl'phish *a.* (סיל'-פיש) סילפען-ארטיג ; עהנליך צו א סילף. ז. *sylph*.

sylph'-like *a.* (סילף'-לאיק) עהנליך צו א סילף ; גראציעז, שלאנק.

syl'va *n.* (סיל'-ווא) די בוימער פון וואלד [אין אלגעמיין גענומען]; א בעשרייבונג פון די בוימער אין וואלד.

syl'vage *n.* (סיל'-וועדזש) דאס זיין וואלדיג ; דאס קומען פון וואלד ; דאס זיין בעדעקט מיט וואלד.

syl'van *a. and n.* (סיל'-ווען) וואלדיג; וואס איז שייך צו וואלד ; פול מיט וועלדער ; וואס קומט פון וואלד ; דארפיש, גראב ; סילוואן, דער וואלד-גאט [אין פארצייטיגען רוים]; א סאטיר, א פאון [ז. *faun*].

syl'vanite *n.* (סיל'-ווען-איט) דער סילוואניט [אזא גרויער אדער ווייסער מינעראל מיט פיעל בלישטשענדע קריסטאל-שטיקעלעך].

syl'vic *a.* (סיל'-וויק) וואלדיג ; וואס איז שייך צו וואלד ; וואס בעקומט זיך פון וואלד.

syl'viculture *n.* (סיל'-ווי-קאל-טשור) וואלד-קולטור ; די בעפלאנצונג און קולטיווירונג פון וואלד-בוימער.

sylvicul'turist *n.* (סיל-ווי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט דער קולטור [די בעפלאנצונג און דאס לאזען וואקסען] פון וועלדער.

sym'bion *n.* (סים'-בי-אן) אן ארגאניזם וואס לעבט אין צושטאנד פון סימביאזיס. ז *symbiosis*.

sym'biont *n.* (סים'-בי-אנט) ז. *symbion*.

symbio'sis *n.* (סים-באי-או'-סיס) סימביאזיס [א צושטאנד פון צוזאמענלעבען פון צוויי אדער עטליכע חיות אדער פלאנצען, וואו איין ארגאניזם איז נויטיג פאר דעם אנדערען, אבער איינער איז ניט דעם צווייטענס פאראזיט, ד. ה. ער ציהט ניט זיין יניקה פון איהם].

symbiot'ic *a.* (סים-באי-אט'-איק) וואס איז שייך צו סימביאזיס ; וואס לעבט אין צושטאנד פון סימביאזיס. ז. *symbiosis*.

symbiot'ically *adv.* (סים-באי-אט'-אי-קעל-אי) אין סימביאזיס. ז. *symbiosis*.

sym'bol *n. and v.* (סים'-באל) א סימבאל, א צייכען, א געגענשטאנד אדער פיגור וואס שטעלט מיט זיך פאר א געדאנק אדער בעגריף [ווי א לייב איז דער סימבאל פון גבורה]; אן עמבלעם, א בילד אדער פיגור וואס בעצייכענט עפעס ; אין טעאלאגיע — איינער פון די עיקרים פון אמונה, די "אני מאמין'ס"; אין מאטעמאטיק — אן אלגעבראישער צייכען ; סימבאליזירען, פארשטעלען א געדאנק אדער בעגריף דורך א צייכען אדער פיגור.

symbol'ic *a. and n.* (סים-באל'-איק) סימבאליש ; וואס איז שייך צו א סימבאל; וואס שטעלט עפעס פאר ; אין גראמאטיק— וואס בעצייכענט ווערטער, וועלכע האבען נור א רעלאטיווען ווערטה [ווי די ווערטער "איז", "זיינען" א. ד. ג.]; אין מאטעמאטיק — וואס איז שייך צו אלגעבראאישע צייכענס ; סימבאליזם, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס ; די לעהרע וועגען די "אני מאמין'ס" פון דער קריסטליכער אמונה.

symbol'ical *a.* (סים-באל'-אי-קעל) ז. *symbolic*.

symbol'ically *adv.* (סים-באל'-אי-קעל-אי) אויף א סימבאלישען שטייגער ; דורך סימבאלען אדער צייכענס.

symbol'icalness *n.* (סים-באל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סימבאליש.

symbol'ics *n.* (סים-באל'-איקס) סימבאליק, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס ; דער טייל פון דער טעאלאגישער וויסענשאפט, וואס פערנעהמט זיך מיט די סימבאלען אדער "אני מאמין'ס" פון דער קריסטליכער אמונה.

symbolisa'tion *n.* (סים-באל-אי-זיי'-שאן) ז. *symbolization*.

sym'bolise *v.* (סים'-באל-איז) ז. *symbolize*.

sym'bolism *n.* (סים'-באל-איזם) די סימבאליזירונג, דאס פארשטעלען עפעס דורך סימבאלען אדער צייכענס ; דאס בענוצען סימבאלען ; א סימבאלישער זין אדער כאראקטער ; אין טעאלאגיע — דאס אויסשטעלען די סימבאלען אדער עיקרים פון דער אמונה [די "אני מאמין'ס"]; אין קונסט און ליטעראטור — דער סימבאליזם [א פארם פון דעקאדענץ. ז. *decadence*].

sym'bolist *n.* (סים'-באל-איסט) א סימבאליסט, איינער וואס דריקט אויס זיינע געדאנקען און בעגריפען דורך סימבאלען אדער צייכענס ; אין קונסט און ליטעראטור — אן אנהענגער פון סימבאליזם [א פארם פון דעקאדענץ. ז. *decadence*].

symbolis'tic *a.* (סים-בא-ליס'-טיק) סימבאליסטיש ; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך דעם געברויך פון סימבאלען.

symbolis'tical *a.* (סים-בא-ליס'-טי-קעל) ז. *symbolistic*.

symboliza'tion *n.* (סים-באל-אי-זיי'-שאן) דאס סימבאליזירען ; דאס פארשטעלען דורך סימבאלען אדער צייכענס.

sym'bolize *v.* (סים'-באל-איז) סימבאליזירען ; פארשטעלען עפעס דורך סימבאלען אדער צייכענס ; הארמאנירען, זיין עהנליך צו עפעס לויט די אייגענשאפטען אדער כאראקטער.

sym'bolizer *n.* (סים'-באל-אי-זער) איינער וואס הארמאנירט מיט אן אנדערען ; איינער וואס גיט זיין שטימע אדער זיין נדבה צוזאמען מיט אן אנדערען.

symbolog'ical *a.* (סים-בא-לאדזש'-אי-

קעל) סימבאלאגיש; וואס איז שייך צו סימבאלאגיע. ז. *symbology*.

symbol'ogist *n.* (סים-באל'-א-דזשיסט) א סימבאלאגיסט, א קענער פון סימבאלאגיע. ז. *symbology*.

symbol'ogy *n.* (סים-באל'-א-דזשי) סימבאלאגיע, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; די קונסט אויסצודריקען געדאנקען אדער בעגריפען דורך סימבאלען אדער צייכענס.

symbolol'atry *n.* (סים-בא-לאל'-ע-טרי) שטארקע פערעהרונג אדער פערגעטערונג פון סימבאלען.

symbolol'ogy *n.* (סים-בא-לאל'-א-דזשי) ז. *symbology*.

sym'bol-prin'ting *n.* (סימ'-באל-פרינ'-טינג) אין טעלעגראפיע — א סיסטעם פון דרוקען מיט שיפער-צייכענס [ווי מיט פינטעלעך און פאסיקלעך]. ז. *Morse alphabet*.

sym'metral *a.* (סימ'-ע-טרעל) סימעטריש; וואס איז שייך צו סימעטריע. ז. *symmetry*.

symmet'rian *n.* (סי-מעט'-רי-ען) איינער וואס איז שטארק מקפיד אויף דער סימעטריע, גלייכמעסיגקייט אדער פראפארציאנעלקייט פון די טיילען פון א זאך אדער געגענשטאנד.

symmet'ric *a.* (סי-מעט'-ריק) ז. *symmetrical*.

symmet'rical *a.* (סי-מעט'-רי-קעל) גלייכמעסיג; אין מאס; אין פראפארציע; סימעטריש; וואס ציינט ארויס סימעטריע. ז. *symmetry*.

symmet'rically *adv.* (סי-מעט'-רִי-קעל-אי) אויף א סימעטרישען אדער גלייכמעסיגען שטייגער.

symmetri'cian *n.* (סים-ע-טריש'-ען) ז. *symmetrian*.

sym'metrise *v.* (סימ'-ע-טראיז) ז. *symmetrize*.

sym'metrist *n.* (סימ'-ע-טריסט) א סימעטריסט, איינער וואס היט אב די גלייכמעסיגקייט אדער די ריכטיגע פראפארציע.

symmetriza'tion *n.* (סים-ע-טרי-זיי'-שאן) דאס מאכען סימעטריש אדער גלייכמעסיג.

sym'metrize *v.* (סימ'-ע-טראיז) מאכען סימעטריש, ברייננען אין גלייכער מאס, מאכען גלייכמעסיג אדער פראפארציאנעל.

sym'metry *n.* (סימ'-ע-טרי) די גלייכמעסיגקייט, די פראפארציע; סימעטריע, אזא צוזאמענשטעלונג פון די טיילען פון א קערפער, ביי וועלכען איין העלפט איז פאלקאם עהנליך צו דער צווייטער העלפט [ווי די אויסענזייט פון א מענשליכען קערפער ווען מען זאל איהם איבערשניידען אין דער לענג פונקט אין מיטען].

sympathet'ic *a. and n.* (סים-פע-טהעט'-איק) סימפאטעטיש; וואס האלט זיך אויף סימפאטיע אדער מיטגעפיהל; מיטליידענד, מיטפיהלענד; הארמאנירענד, גלייכגעשטימט; פערוואנדט, פון דערזעלבער איינגענשאפט; אין מעדיצין — סימפאטיש, וואס איז שייך צו סימפאטיע [דער וועהטאג פון איין טייל פון קערפער, וואס נעהמט זיך צוליעב דעם אוננארמאלען צושטאנד פון אן אנדער טייל]: דאס סימפאטישע נערוועז-סיסטעם; דער סימפאטישער נערוו; איינער וואס איז זעהר עמפפינדליך [ווי צו א היפנאטישען איינפלוס].

sympathet'ically *adv.* (סים-פע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א סימפאטעטישען אדער מיטפיהלענדען שטייגער.

sympathet'ic ner'vous sys'tem (סים-פע-טהעט'-איק נויר'-וואס סיס'-טעם). דאס סימפאטעטישע נערוועז-סיסטעם [א טייל פון דעם נערוועז-סיסטעם, וואס בעשטעהט פון בינטלעך נערוועז ארום דעם ווירבעל-זייל (חוט השדרה). דיעזע נערוועז בינדען צוזאמען כמעט אלע אינערליכע ארגאנען פון קערפער און דורך זיי ווערט רעגולירט די נאהרונג פון דיעזע ארגאנען].

sympathet'ic pow'der (סים-פע-טהעט'-איק פאו'-דער) ז. *powder of sympathy*.

sym'pathise *v.* (סימ'-פע-טהאיז) ז. *sympathize*.

sym'pathiser *n.* (סימ'-פע-טהאי-זער) ז. *sympathizer*.

sym'pathist *n.* (סימ'-פע-טהיסט) א סימפאטיזירער, איינער וואס האט מיטגעפיהל צו עמעם אדער אימעצען.

sym'pathize *v.* (סימ'-פע-טהאיז) סימפאטיזירען, מיטלייד פיהלען, מיטליידען; האבען א מיטגעפיהל; איבעראיינשטימען, הארמאנירען; אויסדריקען מיטגעפיהל.

sym'pathizer *n.* (סימ'-פע-טהאי-זער) א סימפאטיזירער, א מיטפיהלער.

sym'pathy *n.* (סימ'-פע-טהי) סימפאטיע, מיטלייד, מיטגעפיהל; אין מעדיצין — דאס מיטליידען פון א טייל פון קערפער צוליעב דער קראנקהייט פון אן אנדער טייל; די הארמאניע [פון פארבען און טענער].

symphonet'ic *a.* (סים-פא-נעט'-איק) ז. *symphonic*.

symphon'ic *a.* (סים-פאנ'-איק) סימפאניש; וואס איז שייך צו א סימפאניע אדער הארמאניע פון טענער; וואס האט דעמזעלבינען קלאנג [ווי צוויי בעזונדערע ווערטער וואס האבען איין אויסשפראך]; אין מוזיק — וואס איז שייך צו א סימפאניע [ז. *symphony*].

sympho'nious *a.* (סים-פאו'-ני-אס) הארמאניש, צוזאמענשטימענד, וואהל-קלינגענד.

sym'phonist *n.* (סימ'-פא-ניסט) א סימפאניסט, א פערפאסער פון סימפאניען. ז. *symphony*.

sym'phonize *v.* (סימ'-פא-נאיז) הארמאנירען; שטימען.

sym'phony *n.* (סימ'-פא-ני) א סימפאניע, א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אין דער פארם פון א סאנאטא [ז. *sonata*], וואס ווערט פערפאסט ניט פאר אן איינצעלנעם אינסטרומענט, נאר פאר א גאנצען ארקעסטער; א הארמאניע פון טענער.

sym'physal *a.* (סימ'-פי-זעל) ז. *symphyseal*.

symphys'eal *a.* (סים-פיז'-אי-על) אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א סימפיזע. ז. *symphysis*.

sym'physis *n.* (סימ'-פי-סיס) אין אנאטאמיע — א סימפיזע, צוזאמענוואקסונג פון צוויי ביינער, צוזאמענוואקסונג, פעראייניגונג אדער פערבינדונג פון צוויי טיילען.

sympiesom'eter *n.* (סים-פי-ע-סאמ'-ע-טער) דאס סימפיזאמעטער, אן אינסטרומענט עהנליך צו א באראמעטער, צו מעסטען דעם דרוק פון שטראם פון א פליסיגען קערפער אדער צו מעסטען די צונויפדריקבארקייט פון פליסיגע קערפער.

sympo'siac *a. and n.* (סים-פאו'-זי-עק) וואס איז שייך צו א מאהלצייט פאר געסט; א סעודה פאר געסט, א באנקעט.

sympo'sial *a.* (סים-פאו'-זי-על) וואס איז שייך צו א מאהלצייט פאר געסט.

sympo'siast *n.* (סים-פאו'-זי-עסט) אן אנטייל-נעהמער אין א סעודה אדער מאהלצייט.

sympo'sion *n.* (סים-פאו'-זי-אן) ז. *symposium*.

sympo'sium *n.* (סים-פאו'-זי-אם) א מאהלצייט, א סעודה מיט קורצע רעדען און צייט-פערטרייב; א באנקעט; א זאמלונג פון קורצע רעדען אדער אויסגעדריקטע מיינונגען וועגען עפעס.

symp'tom *n.* (סימפ'-טאם) א סימפטאם; א קראנקהייטס-צייכען [א צייכען אז וועלכען מען דערקענט א קראנקהייט]; א צייכען, א פאר-צייכען.

symptomat'ic *a.* (סימפ-טא-מעט'-איק) סימפטאמאטיש, ווי א סימפטאם, ווי א קראנקהייטס-צייכען; וואס דיענט אלס צייכען, אנצייגענד.

symptomat'ical *a.* (סימפ-טא-מעט'-אי-קעל) ז. *symptomatic*.

symptomat'ically *adv.* (סימפ-טא-מעט'-אי-קעל-אי) דורך סימפטאמען אדער סמנים, סימפטאמאטיש.

symp'tomatize *v.* (סימפ'-טא-מע-טאיז) בעווייזען די סימפטאמען אדער סמנים פון עפעס; כאראקטעריזירען [א קראנקהייט] דורך די סימפטאמען אדער סמנים.

symptomatol'ogy *n.* (סימפ-טא-מע-טאל'-א-דזשי) סימפטאמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען די סימפטאמען אדער סמנים פון קראנקהייטען.

symptomol'ogy *n.* (סימפ-טא-מאל'-א-דזשי) ז. *symptomatology*.

synær'esis *n.* (סי-נער'-ע-סיס) אין גראמאטיק — די סינערעזע, די צוזאמענציהונג פון צוויי זילבען אדער פון צוויי גלייכארטיגע וואקאלען אין איינעם [ווי דאס ווארט *ne'er* אנשטאט *never*].

syn'agogal *a.* (סינ'-ע-גאג-על) ז. *synagogical*.

synagog'ical *a.* (סינ-ע-גאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א סינאגאגע אדער צו א אידישער שוהל.

syn'agogue *n.* (סינ'-ע-גאג) א סינאגאגע, א אידישע שוהל, א קלויז צום דאווענען; די רעליגיעזע געמיינדע אדער דער קהל וואס דאווענט אין א געוויסער שוהל; א פארצייטיגע געמיינדע פון אידישע קריסטען.

synale'pha *n.* (סינ-ע-לי'-פא) אין גראמאטיק — די פעראייניגונג פון צוויי וואקאלען פון צוויי בעזונדערע זילבען אין איין זילבע [ווי למשל, *th'enemy* אנשטאט *the enemy*].

synale'phe *n.* (סינ-ע-ליע'-פי) ז. *synalepha*.

synal'gia *n.* (סי-נעל'-דזשי-א) א סימפאטעטישער וועהטאג [א וועהטאג אין איין טייל פון קערפער צוליעב דער קראנקהייט פון אן אנדער טייל].

synallagmat'ic *a.* (סינ-ע-לעג-מעט'-איק) אין יוריספרודענץ — געגענזייטיג פערפליכטעט.

synalœ'phe *n.* (סינ-ע-ליע'-פי) ז. *synalephà*.

synan'therous *a.* (סי-נענ'-טהער-אס) אין באטאניק — מיט א פערוואקסענעם שטויב-בייטעל [וועגען געוויסע פלאנצען].

syn'archy *n.* (סינ'-אר-קי) א געמיינשאפטליכע הערשונג אדער רעגיערונג.

synarte'sis *n.* (סינ-אר-טי'-סיס) דאס צוזאמענבינדען, דאס פעראייניגען; אן ענגער צוזאמענבונד.

synarthro'dia *n.* (סינ-אר-טהראו'-די-א) ז. *synarthrosis*.

synarthro'sis *n.* (סינ-אר-טהראו'-סיס) אן אונבעוועגליכעס גליעד; א נאהט אדער געלענק צווישען צוויי גליעדער, וועלכע בעוועגען זיך ניט [ווי די נאהט צווישען די טיילען פון שיידעל אדער שארבען].

synax'is *n.* (סי-נעק'-סיס) א רעליגיעזע פערזאמלונג [ביי די פארצייטיגע קריסטען].

syn'carp *n.* (סינ'-קארפ) אין באטאניק — א צוזאמענגעזעצטע פרוכט.

syncar'pium *n.* (סינ-קאר'-פי-אם) ז. *syncarp*.

syncar'pous *a.* (סינ-קאר'-פאס) אין באטאניק — צוזאמענגעזעצט און פערוואקסען; וואס האט דעם כאראקטער פון א צוזאמענגעזעצטער פרוכט.

syncategoremat'ic *a. and n.* (סינ-קעט-אי-גאר-אי-מעט'-איק) אין לאגיק — וואס איז שייך צו ווערטער, וועלכע קענען ניט אליין בעצייכנען א געגענשטאנד, צושטאנד אדער אייגענשאפט, נאר זיי בעצייכנען דאס אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער [ווי אן אדווערבום, פרעפאזיציאן א. ד. ג.]; א ווארט וואס בעצייכענט א געגענשטאנד, צושטאנד אדער אייגענשאפט נור אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער.

synchondro'sis *n.* (סינ-קאנ-דראו'-סיס) אין אנאטאמיע — די פערבינדונג פון ביינער דורך כראמשקע [קנארפעל].

syn'chronal *a. and n.* (סינ'-קרא-נעל) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג; וואס עס טרעפט זיך אין איין צייט מיט אן אנדער זאך; א גלייכצייטיגע פאסירונג.

synchron'ical *a.* (סינ-קראנ'-אי-קעל) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג; וואס טרעפט זיך אין דערזעלבער צייט מיט אן אנדער זאך אדער פאסירונג.

synchron'ically *adv.* (סינ-קראנ'-אי-קעל-אי) אויף א גלייכצייטיגען אופן; טרעפענדיג זיך אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

synchronisa'tion *n.* (סינ-קרא-ני-זיי'-שאן) ז. *synchronization*.

syn'chronise *v.* (סינ'-קרא-נאיז) ז. *synchronize*.

syn'chroniser *n.* (סינ'-קרא-נאי-זער) ז. *synchronizer*.

syn'chronism *n.* (סינ'-קרא-ניזם) די גלייכצייטיגקייט; די גלייכצייטיגע פאסירונג; א סינכראניזם, א צוזאמענפאל פון צוויי אדער עטליכע פאסירונגען אין איין צייט; א טאבעלע פון היסטארישע פאסירונגען אדער פערזאנען, וואס זיינען גרופירט לויט די דאטען; אין מאלעריי — דאס פארשטעלען אויף איין בילד עטליכע פאסירונגען וואס זיינען פארגעקומען אין בעזונדערע צייטען אדער איין און דיעזעלבע פאסירונג אין פערשיעדענע מאמענטען.

synchronis'tic *a.* (סינ-קרא-ניס'-טיק) סינכראניסטיש; וואס איז שייך צו סינכראניזם. ז. *synchronism*.

synchronis'tically *adv.* (סינ-קרא-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א סינכראניסטישען שטייגער; לויט די דאטען.

synchroniza'tion *n.* (סינ-קרא-ני-זיי'-שאן) דאס מאכען סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג [ספעציעל ווענען זייגערס זיי זאלען צייגען דיעזעלבע צייט אדער ווענען עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען, אז זייערע פאזען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט]; דאס צוזאמענפאלען פון צוויי אדער עטליכע פאסירונגען אין איין צייט.

syn'chronize *v.* (סינ'-קרא-נאיז) זיין גלייכצייטיג, צוזאמענפאלען אדער צוזאמענטרעפען אין איין צייט; מאכען סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג; מאכען צו געהן אין איין צייט [ווענען זייגערס אדער ווענען עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען, אז זייערע פאזען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט].

syn'chronizer *n.* (סינ'-קרא-נאי-זער) איינער וואס מאכט סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג; א פארריכטונג צו מאכען, אז זייגערס זאלען צייגען דיעזעלבע צייט אדער אז די פאזען פון עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט.

synchronol'ogy *n.* (סינ-קרא-נאל'-א-דזשי) סינכראנאלאגיע, די סינכראניסטישע געשיכטס-מעטאדע [א מעטאדע צו שרייבען געשיכטע וואו עס ווערען גרופירט לויט די דאטען איינע נאך די אנדערע די וויכטיגסטע פאסירונגען אין לעבען פון פערשיעדענע פעלקער].

syn'chronous *a.* (סינ'-קרא-נאס) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג.

syn'chronously *adv.* (סינ'-קרא-נאס-לי) אויף א סינכראניסטישען אדער גלייכצייטיגען שטייגער.

syn'chronousness *n.* (סינ'-קרא-נאס-נעס) דאס זיין סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג.

syn'chrony *n.* (סינ'-קרא-ני) דאס פאסירען פון בעזונדערע זאכען אין איין צייט.

syn'chysis *n.* (סינ'-קי-סיס) אן אונארדנונג, אן אויסמישונג; אין רעטאריק — א פערקעהרטע ארדנונג פון די ווערטער אין א זאץ; אין פאטאלאגיע — די אויספליסונג פון דעם גלאז-שטאף פון אויג.

syncli'nal *a. and n.* (סינ-קלאי'-נעל) וואס בויגט זיך ארונטער אין צוויי געגענזייטיגע ריכטונגען אום צו בעגעגענען זיך אונטען אין איין פונקט [ווי די צייכנונג ◡]; אין געאלאגיע — וואס האט א גלייכע נייגונג מיט אנדערע ערד-שיכטען; אן ארונטערגעבויגענע שיכט אדער ליניע.

syn'cline *n.* (סינ'-קלאין) אן ארונטערגעבויגענע שיכט אדער ליניע. ז. *synclinal*.

synclin'ical *a.* (סינ-קלינ'-אי-קעל) ז. *synclinal*.

syn'copate *v.* (סינ'-קא-פייט) צוזאמענציהען א ווארט, ארויסנעהמענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע זילבען [ווי דאס ווארט *Gloster* פון *Gloucester*]; אין מוזיק — סינקאפירען, פערבינדען אין איין אקצענט די צווייטע העלפט פון דעם ערשטען טאן מיט דער ערשטער העלפט פון דעם פאלגענדען טאן.

syncopa'tion *n.* (סינ-קא-פיי'-שאן) דאס צוזאמענציהען א ווארט, ארויסווארפענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע זילבען; אין מוזיק — דאס סינקאפירען, דאס פעראייניגען אין איין אקצענט די צווייטע העלפט פון ערשטען טאן מיט דער ערשטער העלפט פון פאלגענדען טאן.

syn'cope *n.* (סינ'-קא-פי) די סינקאפע [אין גראמאטיק — די פערקירצונג פון א ווארט דורך דורכלאזען א מיטעלסטען בוכשטאב, ווי למשל, *ne'er* פון *never*; אין מוזיק — די צוזאמענגיסונג פון צוויי טענער אין אקצענט; די צוזאמענגיסונג פון צוויי שטימען אזוי, אז מעהרערע טענער פון איין שטימע פאלען צוזאמען מיט איין טאן פון א צווייטער]; אונמאכט, חלשות.

syncop'ic *a.* (סינ-קאפ'-איק) וואס איז שייך צו א סינקאפע. ז *syncope*

syn'copist *n.* (סינ'-קא-פיסט) איינער וואס פערקירצט א ווארט, ארויסווארפענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע בוכשטאבען.

syncop'tic *a.* (סינ-קאפ'-טיק) אין מעדיצין — וואס איז שייך צו אונמאכט אדער חלשות.

syncret'ic *a. and n.* (סינ-קרעט'-איק) סינקרעטיש, פעראייניגענד פערשיעדענע פילאזאפישע שולען אדער רעליגיעזע סעקטען; וואס געהערט צו דער פעראייניגונג פון פערשיעדענע פילאזאפישע שולען אדער רעליגיעזע סעקטען; א סינקרעטיסט, איינער וואס שטרעבט צו פעראייניגען אדער צונויפגיסען פערשיעדענע סיסטעמען אדער לעהרען אין איין סיסטעם.

syn'cretise *v.* (סינ'-קרע-טאיז) ז. *syncretize*.

syn'cretism *n.* (סינ'-קרע-טיזם) סינקרעטיזם, א שטרעבונג צו פעראייניגען אויף א קינסטליכען אופן צוויי אדער עטליכע פערשיעדענארטיגע און אפט געגענזעצליכע פילאזאפישע סיסטעמען אדער רעליגיעזע לעהרען.

syn'cretist *n.* (סינ'-קרע-טיסט) א סינקרעטיסט, איינער וואס שטרעבט צו פעראייניגען פערשיעדענארטיגע און אפט געגענזעצליכע פילאזאפישע אדער רעליגיעזע סיסטעמען אין איין סיסטעם.

syncretis'tic *a.* (סינ-קרע-טיס'-טיק) סינקרעטיסטיש; וואס איז שייך צו סינקרעטיזם. ז. *syncretism*.

syn'cretize *v.* (סינ'-קרע-טאיז) סינקרעטיזירען, פעראייניגען אויף א קינסטליכען אופן פערשיעדענארטיגע סיסטעמען אדער לעהרען.

syn'crisis *n.* (סינ'-קרי-סיס) א רעטארישער זאץ, וואו ענטגעגענגעזעצטע זאכען אדער פערזאנען ווערען פערגליכען.

syndac'tyl *a. and n.* (סינ-דעק'-טיל) ביי וועמען די פינגער זיינען מעהר אדער ווייניגער פעראייניגט [ווי דורך דעם הייטעל ביי א שווים-פויגעל]; א חיה אדער פויגעל, ביי וועלכען די פינגער זיינען מעהר אדער ווייניגער צוזאמענגעוואקסען.

syndactyl'ic *a.* (סינ-דעק-טיל'-איק) מיט פעראייניגטע פינגער. ז. *syndactyl*.

syndac'tylism *n.* (סינ-דעק'-טי-ליזם) די פעראייניגונג אדער צוזאמענוואקסונג פון צוויי אדער עטליכע פינגער [ווי ביי געוויסע חיות און פויגלען].

syndac'tylous *a.* (סינ-דעק'-טי-לאס) ז. *syndactylic*.

syndesmog'raphy *n.* (סינ-דעס-מאג'-רע-פי) ז. *desmography*.

syndesmol'ogy *n.* (סינ-דעס-מאל'-א-דזשי) ז. *desmology*.

syn'dic *n.* (סינ'-דיק) דער סינדיקוס, דער בעפאלמעכטיגטער, דער פערטרעטער [פון א געמיינדע]; א מאגיסטראט; א פערוואלטער איבער די ענינים פון אן אוניווערזיטעט, פון א קאמפאניע א. ד. ג.; אין פראנצויזישער געזעצגעבונג — אן אויפזעהער איבער די געשעפטען פון א באנקראטירטער פירמע [ביי אידען דאס ווארט "סנדק" נעהמט זיך פון דעמזעלבינען ווארצעל און בעדייטעט די פארזיצענדע פערזאן ביי דער צערעמאניע פון א ברית].

syn'dical *a.* (סינ'-די-קעל) וואס איז שייך צו א סינדיקוס. ז. *syndic*

syn'dicalism *n.* (סינ'-די-קעל-איזם) סינדיקאליזם, א ריכטונג אין דער ארבייטער-בעוועגונג, וועלכע האט זיך ענטוויקעלט אין פראנקרייך און אין אנדערע לענ-

דער. דער הויפט-פרינציפ פון סינדיקאליזם בעשטעהט אין דעם, אז דער ארבייטער-קלאס, ארגאניזירט אין טרייד-יוניאנס אדער — ווי אין פראנקרייך — סינדיקאטען, פיהרט א שטענדיגען רעוואלוציאנערען קאמפף געגען דער קאפיטאליסטישער ארדנונג זעלבסטשטענדיג [ניט אין פערבינדונג מיט קיין פאליטישער פארטיי] און דורך דירעקטער אקציאן [ז. *direct action*], ניט דורך געזעצגעבונג אין פארלאמענט.

syn'dicalist *n.* (סינ'-די-קעל-איסט) א סינדיקאליסט, אן אנהענגער פון סינדיקאליזם. ז. *syndicalism*

syn'dicate *n. and v.* (סינ'-די-קייט) א סינדיקאט, א פעראייניגונג פון פערזאנען אין אן אונטערנעהמונג אדער קאמפאניעס וואס פאדערט זעהר א גרויסען קאפיטאל; א פראפעסיאנעלער ארבייטער-פעראיין, א טרייד-יוניאן; דאס אמט אדער די ווירדע פון א סינדיקוס [ז. *syndic*]; פעראייניגען אין א סינדיקאט; רעגולירען דעם מארק-פרייז פון א געוויסער סחורה דורך א פעראייניגונג אין א סינדיקאט פון קאפיטאליסטען.

syndica'tion *n.* (סינ-די-קיי'-שאן) דאס אויסבילדען א סינדיקאט [א פראפעסיאנעלע פעראייניגונג פון קאפיטאליסטען אדער ארבייטער].

syn'drome *n.* (סינ'-דרא-מי) אין מעדיצין — דאס צוזאמענטרעפען זיך פון אלע סימפטאמען פון א קראנקהייט.

syndyas'mian *a.* (סינ-די-עס'-מי-ען) וואס איז שייך צו פארונג [פון חיות]; געשלעכטליך, וואס איז שייך צו פארונג אדער געשלעכטליכען צוזאמענלעבען [ביי חיות].

synec'doche *n.* (סי-נעק'-דא-קי) אין רעטאריק — די סינעקדאכע, אן אויסדרוקס-פארם, וואו א טייל ווערט געברויכט אנשטאט א גאנצע [ווי למשל, דאס ברויכען דאס ווארט "הענד" אנשטאט "ארבייטער"].

synecdoch'ical *a.* (סי-עק-דאק'-אי-קעל) סינעקדאכיש; וואס איז שייך צו א סינעקדאכע. ז. *synecdoche*

synecdoch'ically *adv.* (סי-עק-דאק'-אי-קעל-אי) אויף א סינעקדאכישען שטייגער; דורך סינעקדאכע. ז. *synecdoche*

synechi'a *n.* (סי-נע-קאי'-א) אין מעדיצין — די סינעכיע [א פערוואקסונג פון דער אירים מיט דער הארן-הויט אין אויג].

synecphone'sis *n.* (סי-נעק-פא-ני'-סיס) אין גראמאטיק — די צוזאמענציהונג פון צוויי זילבען אדער צוויי וואקאלען אין איינעם.

syned'rial *a.* (סי-נעד'-רי-על) וואס איז שייך צום סנהדרין. ז. *synedrion*

syned'rion *n.* (סי-נעד'-רי-אן) דער סנהדרין [דאס העכסטע געריכט ביי די פארצייטיגע אידען].

syned'rium *n.* (סי-נעד'-רי-אם) ז. *synedrion*

syner'esis *n.* (סי-נער'-ע-סיס) ז. *synæresis*

synerget'ic *a.* (סינ-ער-דזשעט'-איק) מיטווירקענד, בעהילפיג, ארבייטענד צוזאמען.

syn'ergism *n.* (סינ'-ער-דזשיזם) סינערגיזם [די טעאריע אין דער קריסטליכער טעאלאגיע, דאס דער מענש מוז אליין מיטווירקען צו דערגרייכען אייביגען גן עדן. דיעזע טעאריע בעציהט זיך אויף דער בעהויפטונג, דאס די מענשליכע נשמה האט ניט פערלארען איהרע נייגונגען צו הייליגקייט און זעליגקייט דורך דעם זינד-פאל פון אדם הראשון].

syn'ergist *n. and a.* (סינ'-ער-דזשיסט) א סינערגיסט, אן אנהענגער פון סינערגיזם; סינערגיסטיש, וואס איז שייך צו סינערגיזם. ז. *synergism*

synergis'tic *a.* (סינ-ער-דזשיס'-טיק) מיטווירקענד, ארבייטענד צוזאמען, בעהילפיג; סינערגיסטיש, וואס איז שייך צו סינערגיזם. ז. *synergism*

synergis'tical *a.* (סינ-ער-דזשיס'-טי-קעל) ז. *synergistic*

syn'ergy *n.* (סינ'-ער-דזשי) א צוזאמענווירקונג, א מיטווירקונג, א צוזאמענארבייטען.

Syngene'sia *n.* (סינ-דזשע-ני'-סי-א) די רעהרען-בייטעלדיגע בלומען [דער מין פלאנצען וואס זייער שטויב-בייטעל איז אויסגעוואקסען ווי א רעהרעל].

syngene'sian *a.* (סינ-דזשע-ני'-שען) וואס איז שייך אדער וואס געהערט צו די רעהרען-בייטעלדיגע בלומען.

Syng'nathus *n.* (סינג'-ניי-טהאס) דער מין נאדעל-פיש אדער ים-נאדלען [אזעלכע לאנגע שמאלע ים-פיש]. ז. *pipe-fish*

syn'graph *n.* (סינ'-גרעף) א געמיינזאם אונטערשריבענער דאקומענט, א קאנטראקט וואס איז אונטערגעשריבען פון ביידע צדדים.

synize'sis *n.* (סינ-אי-זי'-סיס) די פערשליסונג אדער אויסלעשונג פון דעם שווארץ-אפעל פון אויג [וואס פיהרט צו פאלשטענדיגער בלינדקייט]; אין גראמאטיק — די צוזאמענציהונג פון צוויי וואקאלען אין א ווארט צו בילדען פון זיי איין זילבע.

syn'ocha *n.* (סינ'-א-קא) אן אנהאלטענדער ענטצינדונגס-פיבער.

syn'ochus *n.* (סינ'-א-קאס) ז. *synocha*

syn'od *n.* (סינ'-אד) א סינאד, א רעליגיאנס-ראטה, א קירכען-ראטה; א צוזאמענקונפט, א קאנווענציאן, א בעראטונגס-פערזאמלונג; אין אסטראנאמיע — א צוזאמענטרעפונג פון צוויי אדער מעהרערע פלאנעטען אדער שטערען.

syn'odal *a. and n.* (סינ'-אד-על) סינאדיש, וואס געהערט צו א סינאד אדער צו א רעליגיאנס-ראטה; א קאנסטיטוציאן אנגענומען אויף א קירכען-ראטה.

synod'ic *a.* (סי-נאד'-איק) ז. *synodical*

synod'ical *a.* (סי-נאד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א סינאד אדער צו א קירכען-ראטה; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צו דער צונויפטרעפונג פון צוויי אדער מעהרערע פלאנעטען אדער שטערען.

synod'ically *adv.* (סי-נאד'-אי-קעל-אי) דורך דער מאכט אדער אויטאריטעט פון סינאד; אין א סינאד, אין א קירכען-ראטה.

synod'ical month (סי-נאד'-אי-קעל מאנטה) א סינאדישער מאנאט [די צייט וואס פערגעהט פון א בעשטימטער פאזע פון דער לבנה ביז זי קעהרט זיך אום צוריק צו דערזעלביגער פאזע, ווי פון איין ראש-חדש ביז צום אנדערען].

syn'odist *n.* (סינ'-אד-איסט) אן אנהענגער פון א סינאד אדער קירכען-ראטה.

syn'omosy *n.* (סינ'-א-מאו-סי) א געהיימע געזעלשאפט, א געשווארענע ברודערשאפט; א קאנספיראציע; א חברה קאנספיראטארס.

syn'onym *n.* (סינ'-א-נים) א סינאנים, א ווארט פון דערזעלביגער בעדייטונג; א ווארט וואס האט כמעט דיזעלביגע בעדייטונג וואס אן אנדער ווארט.

synon'yma *n.* (סי-נאנ'-אי-מא) סינאנימען. ז. *synonym*

syn'onyme *n.* (סינ'-א-נים) ז. *synonym*

synonym'ic *a.* (סינ-א-נימ'-איק) וואס איז סינאנים; וואס איז שייך צו א סינאנים אדער צו סינאנימען. ז. *synonym*

synonym'ical *a.* (סינ-א-נימ'-אי-קעל) ז. *synonymic*

synonym'ics *n.* (סינ-א-נימ'-איקס) ז. *synonymy*

synon'ymist *n.* (סי-נאנ'-אי-מיסט) א סינאנימיקער, איינער וואס זאמעלט און ערקלערט סינאנימען. ז. *synonym*

synonym'ity *n.* (סינ-א-נימ'-אי-טי) דאס זיין סינאנים, דאס אויסדריקען דעמזעלבען זין.

synon'ymize *v.* (סי-נאנ'-אי-מאיז) אויסדריקען אדער ערקלערען דורך סינאנימען, אויסדריקען מיט פערשיעדענע ווערטער פון דערזעלביגער בעדייטונג.

synon'ymous *a.* (סי-נאנ'-אי-מאס) סינאנים, פון דערזעלביגער בעדייטונג; וואס דריקט אויס דעמזעלבען געדאנק.

synon'ymously *adv.* (סי-נאנ'-אי-מאס-לי) מיט דערזעלביגער בעדייטונג, אין דעמזעלביגען זין, אויף דעם אופן פון א סינאנים.

synon'ymy *n.* (סי-נאנ'-אי-מי) דאס זיין סינאנים, דאס האבען דיזעלביגע בעדייטונג [ווענען פערשיעדענע ווערטער]; א זאמלונג פון סינאנימען [פערשיעדענע ווערטער, וואס האבען א גלייכע בעדייטונג]; דאס אויסדריקען א געדאנק דורך סינאנימען.

synop'ses *n.* (סי-נאפ'-סיז) סינאפסיסען, צוזאמענפאסענדע איבערזיכטען; קאנספעקטען. ז. *synopsis*

synop'sis *n.* (סי-נאפ'-סיס) א סינאפסיס, א צוזאמענפאסענדע איבערזיכט, א קיצור, א קורצע ווידערהאלונג; א קאנספעקט.

synop'tic *a. and n.* (סי-נאפ'-טיק) סינאפטיש, קורץ צוזאמענגעפאסט; וואס גיט א קורץ-געפאסטע איבערזיכט, א קצור אדער א קאנספעקט; איינער פון די סינאפטישע אדער קורץ-געפאסטע עוואנגעליומס; איינער פון די שרייבער פון די קורץ-געפאסטע עוואנגעליומס [ווי מארק, לוקום און מאטעאוס].

synop'tical *a.* (סי-נאפ'-טי-קעל) סינאפטיש, קורץ-געפאסט.

synop'tically *adv.* (סי-נאפ'-טי-קעל-אי) סינאפטיש, אויף א קורץ-געפאסטען אופן, אזוי ווי אין א קורצער איבערזיכט, בקיצור.

synop'tist *n.* (סי-נאפ'-טיסט) א סינאפטיסט, איינער פון די שרייבער פון די סינאפטישע אדער קורץ-געפאסטע עוואנגעליומס [ווי מאטעאוס, מארק און לוקום].

synoptis'tic *a.* (סי-נאפ-טיס'-טיק) סינאפטיש, קורץ-געפאסט; וואס איז שייך צו א סינאפטיסט. ז. *synoptist*

synosteog'raphy *n.* (סי-נאס-טי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג אדער אבהאנדלונג וועגען די געלענקען.

synosteol'ogy *n.* (סי-נאס-טי-אל'-א-

דזשי) די וויסענשאפט וועגען די געלענקען פון קערפער.

synosteo'sis *n.* (סי-נאס-טי-או'-סיס) די פעראייניגונג דורך ביינער, די צונויפוואקסונג פון ביינער.

Syno'tus *n.* (סי-נאו'-טאס) א מין פלעדערמייז מיט לאנגע אויערען.

syno'via *n.* (סי-נאו'-ווי-א) דער געלענקען-שליים, דער גליעדער-זאפט [די פייכטקייט וואס געפינט זיך צווישען די געלענקען פון קערפער].

syno'vial *a.* (סי-נאו'-ווי-על) וואס איז שייך צום גליעדער-זאפט, וואס ענטהאלט גליעדער-זאפט אדער געלענקען-שליים.

syntac'tic *a.* (סינ-טעק'-טיק) אין גראמאטיק — סינטאקטיש, וואס איז שייך צו סינטאקסיס [די לעהרע ווי עס דארפען צונויפגעשטעלט ווערען די ווערטער אין זעצע].

syntac'tical *a.* (סינ-טעק'-טי-קעל) ז. *syntactic*

syntac'tically *adv.* (סינ-טעק'-טי-קעל-אי) לויט סינטאקסיס, אין איינקלאנג מיט סינטאקסיס. ז. *syntax*

syn'tax *n.* (סינ'-טעקס) סינטאקסיס, זאץ-לעהרע [די אבטיילונג פון גראמאטיק, וועלכע לערענט ווי צוזאמענצושטעלען ווערטער אין זעצע].

syntere'sis *n.* (סינ-טי-רי'-סיס) די פערהיטענדע בעהאנדלונג פון קראנקהייטען. ז. *prophylaxis*

synteret'ic *a.* (סינ-טי-רעט'-איק) וואס פערהיט אדער ערהאלט דאס געזונד, וואס פערהיט פון א קראנקהייט.

synteret'ics *n.* (סינ-טי-רעט'-איקס) היגיענע. ז. *hygiene*

syntex'is *n.* (סינ-טעק'-סיס) אבמאגערונג פון קערפער, אויסצעהרונג, אבצעהרונג.

synther'mal *a.* (סינ-טהויר'-מעל) וואס האט דיזעלביגע טעמפעראטור.

syn'thesis *n.* (סינ'-טהע-סיס) א סינטעזע, א צוזאמענזעצונג, א פעראייניגונג פון בעזונדערע עלעמענטען אין איין גייער פארם; אין לאגיק — די סינטעזע, די פעראייניגונג פון איינפאכע זעצע אדער בעגריפען אין א נייעם העכערען בעגריף; דאס ציהען דעם לאגישען שלוס פון אן אנגענומענעם פרינציפ, דאס ארויספיהרען א פרט פון א כלל; אין גראמאטיק — דאס פעראייניגען אין איין ווארט דעם ווארצעל פון א ווארט מיט זיינע פארמאטיווע טיילען [די טיילען, וועלכע גיבען צו דעם ווארט א בעשטימטע גראמאטיקאלישע פארם]; אין כעמיע — די אויסבילדונג פון א כעמישען קערפער דורך דער צוזאמענזעצונג פון זיינע בעזונדערע בעשטאנדטיילען [ווי די אויסבילדונג פון וואסער דורך דער צוזאמענזעצונג פון וואסערשטאף מיט זויער-שטאף]; אין כירורגיע — דאס צוזאמענשטעלען אדער דאס פעראייניגען די צובראכענע אדער פאנאנדערגעטיילטע טיילען פון אן אבר; אין אקוסטיק — קאמבינירען אדער פעראייניגען צוויי אדער עטליכע קלאנגען פון פערשיעדענער שטארקייט.

syn'thesize *v.* (סינ'-טהע-סאיז) פערבינדען, פעראייניגען, מאכען א סינטעזיס. ז. *synthesis*

synthet'ic *a.* (סינ-טהעט'-איק) סינטהעטיש, צוזאמענזעצענד, פערבינדענד, פעראייניגענד. ז. *synthesis*

synthet'ical *a.* (סינ-טהעט'-אי-קעל) ז. *synthetic*

synthet'ically *adv.* (סינ-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א סינטהעטישען אופן, צוזאמענזעצענדיג, פעראייניגענדיג, פערבינדענדיג. ז. *synthesis*

synthet'ic meth'od (סינ-טהעט'-איק מעטה'-אד) די סינטהעטישע מעטאדע [די מעטאדע ארויסצוגעהן פון אלגעמיינע פרינציפען און ארויסצודרינגען פון זיי די שלוס-פאלגערונגען].

synthet'ic philos'ophy (סינ-טהעט'-איק פי-לאס'-א-פי) די סינטעטישע פילאזאפיע, די פילאזאפיע פון הערבערט ספענסער, וועלכע שטרעבט אויסצוגעפינען איין גרונד-פרינציפ, וואס זאל זיין דער פונדאמענט פון אלע געזעצען פון די איינצעלנע וויסענשאפטען, ווי פיזיק, כעמיע, ביאלאגיע, פסיכאלאגיע, סאציאלאגיע און עטהיק. דיעזער גרונד-פרינציפ — דאס איז די עוואלוציאן, די לאנגזאמע ענטוויקלונג פון די איינפאכסטע פארמען ביז די קאמפליצירטעסטע. דיעזע ענטוויקלונג קומט פאר אין א צווייענדיגער ריכטונג. דער איינפאכער און איינפערמיגער שטאף, פון וועלכען די וועלט האט זיך אנגעהויבען, ווערט אלץ מעהר דיפערענצירט, ד. ה. ער טיילט זיך און ווערט אלץ מעהר פערשיעדענארטיג און פערשיעדענפערמיג. נאר אין דערזעלבער צייט ווי עס וואקסט אט די דיפערענצירונג, וואקסט פון דער אנדערער זייט די אינטעגרירונג, ד. ה. די צוזאמענבינדונג פון פערשיעדענארטיגע טיילען און פארמען אין איין ארגאנישען גאנצען.

synton'ic *a.* (סינ-טאנ'-איק) ז. *syntonous*

syn'tonous *a.* (סינ'-טא-נאס) אין מוזיק — שארף, דורכדרינגענד.

syntrop'ic *a.* (סינ-טראפ'-איק) וואס דרעהט זיך אין דערזעלבער ריכטונג.

sy'pher-joint *n.* (סאי'-פער-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי ברעטער-ענדען דורך אריבערלעגען איינעם אויף דעם אנדערען.

syph'ilis *n.* (סיפ'-אי-ליס) סיפילים, פראנצען [א ווענערישע קראנקהייט].

syphilit'ic *a.* (סיפ-אי-ליט'-איק) סיפיליטיש, אנגעשטעקט מיט סיפילים אדער פראנצען; וואס איז שייך צו סיפילים.

syphiliza'tion *n.* (סיפ-אי-לי-זיי'-שאן) די היילונג אדער פערהיטונג פון סיפילים דורך איינשפריצונגען פון סיפילים-גיפט אין קערפער אום איהם צו מאכען אונעמפפינדליך פאר די סיפילים-באצילען.

syph'ilize *v.* (סיפ'-אי-לאיז) איינשפריצען סיפילים-גיפט אין קערפער אלס רפואה געגען סיפילים.

syphilog'raphy *n.* (סיפ-אי-לאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון סיפילים.

syph'iloid *a.* (סיפ'-אי-לאיד) עהנליך צו סיפילים.

syphilol'ogy *n.* (סיפ-אי-לאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען סיפילים.

sy'phon *n.* and *v.* (סאי'-פאן) ז. *siphon*

syphon'ic *a.* (סאי-פאנ'-איק) ז. *siphonic*

sy'ren *n.* and *a.* (סאי'-רען) ז. *siren*

Syr'ia *n.* (סיר'-אי-א) דאס לאנד סיריען [אין אזיען].

Syr'iac *a.* and *n.* (סיר'-אי-עק) סיריש; וואס איז שייך צו דער סירישער שפראך אדער צו סיריען; די סירישע שפראך [איז עהנליך צו אראמיש אדער כאלדעאיש].

Syr'iacism *n.* (סיר'-אי-ע-סיזם) די אייגענטימליכקייטען פון דער סירישער שפראך, א סירישער אידיאם [אייגענטימליכער אויסדרוק].

Syr'ian *a.* and *n.* (סיר'-אי-ען) סיריש, וואס איז שייך צו סיריען; א סיריער, א געבארענער אדער איינוואהנער פון סיריען.

Syr'ianism *n.* (סיר'-אי-ענ-איזם) ז. *Syriacism*

Syr'iarch *n.* (סיר'-אי-ארק) דער הויפט-פריסטער פון סיריען, ווען דאס לאנד האט זיך געפונען אונטער דער הערשאפט פון דער רוימישער אימפעריע.

syrin'ga *n.* (סי-רינ'-גא) דער ווילדער יאסמין [אזא בוימעל מיט גרויסע ווייסע בלומען פון זעהר א שטארקען אראמאט]; דער טערקישער פליעדער [אזא בוימעל וואס זיינע בלעטער און בליהונג ווערען בענוצט אין מעדיצין].

syr'inge *n.* and *v.* (סיר'-אינדזש) א שפריצער; א קליינע פומפ; שפריצען; איינשפריצען.

syr'ingeful *n.* (סיר'-אינדזש-פול) אזוי פיעל וויפיעל א שפריצער קען אין זיך אריינגעהמען.

syringi'tis *n.* (סיר-אינ-דזשאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם אויסטאכישען ראהר. ז. *syrinx*

syringot'omy *n.* (סיר-אינ-גאט'-א-מי) דער פיסטעל-שניט, די אויסשניידונג פון א פיסטעל. ז. *fistula*

syr'inx *n.* (סיר'-אינקס) דער אויסטאכישער ראהר [דער ראהר ביי א קינד אין מוטער'ס בויך, וואס פערבינדעט דעם אויער מיט דעם מויל]; דער שטים-ארגאן ביי א פויגעל; א פיסטעל [ז. *fistula*]; א פאסטוך-פייפעל.

syr'tic *a.* (סויר'-טיק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א זאמד-באנק [אין ים].

syr'tis *n.* (סויר'-טיס) א זאמד-באנק [אין ים].

syr'up *n.* and *v.* (סיר'-אפ) סיראפ; צוקער-זאפט; צוקער-וואסער; בעשמיערען מיט סיראפ; זיס מאכען דורך סיראפ.

syr'upy *a.* (סיר'-אפ-אי) סיראפדיג.

syssarco'sis *n.* (סיס-אר-קאו'-סיס) א פלייש-פערבינדונג, די פערבינדונג פון איין ביין מיט דעם אנדערען דורך מוסקולען.

systal'tic *a.* (סיס-טעל'-טיק) צוזאמענציהענד און פאנאנדערציהענד, פולסירענד [ווי דאס הארץ].

sys'tem *n.* (סיס'-טעם) א סיסטעם; א פלאן; אן ארדנונג; א סדר, א שטה, א מעטאדע; אין וויסענשאפט און פילאזאפיע — א זאמלונג פון פרינציפען און פאקטען וועלכע זיינען לאגיש פערבונדען צווישען זיך; א גאנצעס וואס איז צונויפגעשטעלט פון א רייה בעשטאנדטיילען; א צוזאמענשטעלונג; דאס געבוי אדער די צונויפשטעלונג פון קערפער.

systemat'ic *a.* (סיס-טע-מעט'-איק) סיסטעמאטיש, וואס איז מיט א סיסטעם אדער ארדנונג, מעטאדיש; וואס איז שייך צו דעם וועלט-סיסטעם אדער צו דער וועלט-ארדנונג.

systemat'ical *a.* (סיס-טע-מעט'-אי-קעל) ז. *systematic*

systemat'ically *adv.* (סיס-טע-מעט'-אי-קעל-אי) מיט א סיסטעם, מיט אן ארדנונג, מיט א סדר; סיסטעמאטיש, לויט א בעשטימטער שטה אדער מעטאדע.

systematisa'tion *n.* (סיס-טע-מעט-אי-זיי'-שאן) ז. ***systematization***

sys'tematise *v.* (סיס'-טעמ-ע-טאיז) ז. ***systematize***

sys'tematism *n.* (סיס'-טעמ-ע-טיזם) סיסטעמאטיזירונג, דאס צונויפשטעלען אין א סיסטעם, סיסטעמאטישקייט.

sys'tematist *n.* (סיס'-טעמ-ע-טיסט) א סיסטעמאטיקער, איינער וואס בילדעט א סיסטעם, איינער וואס איז א קענער אין די סיסטעמען אדער קלאסיפיקאציאנען פון נאטור-געשיכטע; איינער וואס האלט זיך אן א סיסטעם; א צו-גרויסער מקפיד אויף פארמאליטעטען.

systematiza'tion *n.* (סיס-טע-מעט-אי-זיי'-שאן) די סיסטעמאטיזירונג, דאס ברייננען אין א סיסטעם, דאס ברייננען אין אן ארדנונג.

sys'tematize *v.* (סיס'-טעמ-ע-טאיז) סיסטעמאטיזירען, ברייננען אין א סיסטעם, ברייננען אין א וויסענשאפטליכער ארדנונג.

sys'tematizer *n.* (סיס'-טעמ-ע-טאי-זער) א סיסטעמאטיזירער, איינער וואס ברייננט אין א סיסטעם.

systematol'ogy *n.* (סיס-טעמ-ע-טאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען אויפשטעלען סיסטעמען אדער פון סיסטעמאטיזירונג.

system'ic *a.* (סיס-טעמ'-איק) סיסטעמאטיש, מיט ארדנונג; וואס געהערט צו א סיסטעם; וואס געהערט צום געבוי אדער צו דער צוזאמענשטעלונג פון קערפער.

system'ically *adv.* (סיס-טעמ'-אי-קעל-אי) לויט א סיסטעם; אין דער גאנצער קערפער-סיסטעם, אין גאנצען קערפער.

systemiza'tion *n.* (סיס-טעמ-אי-זיי'-שאן) ז. ***systematization***

sys'temize *v.* (סיס'-טעמ-איז) ז. ***systematize***

sys'temizer *n.* (סיס'-טעמ-אי-זער) ז. ***systematizer***

sys'temless *a.* (סיס'-טעמ-לעס) סיסטעמלאז, אהן א סיסטעם.

sys'tem-ma'ker *n.* (סיס'-טעמ-מיי'-קער) א סיסטעמען-מאכער, א סיסטעמען-פאבריצירער.

sys'tem-mon'ger *n.* (סיס'-טעמ-מאנ'-גער) א סיסטעמען-פאבריצירער.

sys'tole *n.* (סיס'-טא-לי) די רעגולערע צונויפציהונגען פון הארץ צוליעב וועלכער דאס בלוט ווערט געטריבען אין די פערשיעדענע קערפער-טיילען; אין גראמאטיק — די פערקירצונג פון א לאנגער זילבע.

systol'ic *a.* (סיס-טאל'-איק) וואס איז שייך צו דער צוזאמענציהונג פון הארץ; וואס איז שייך צו דער פערקירצונג פון א זילבע.

sys'tyle *a.* (סיס'-טאיל) אין ארכיטעקטור — וואס איז מיט זיילען, וועלכע שטעהען נאהנט איינער צום אנדערען.

syzyget'ic *a.* (סיז-אי-רזשעט'-איק) אין מאטעמאטיק — וואס איז שייך צו א לינעאלער בעציהונג אדער צו א לינעארען אויסדרוק [אן אויסדרוק וואס ווערט פארגעשטעלט דורך א ליניע].

syz'ygy *n.* (סיז'-אי-דזשי) אין אסטראנאמיע — די צוזאמענטרעפונג פון א פלאנעט מיט דער זון אדער די צוזאמענטרעפונג פון צוויי שטערען אין איין מערידיאן-ליניע אין גענענגעזעצטע פונקטען; אין מאטעמאטיק — א לינעארע בעציהונג אדער פונקציאן; אין דער גריכישער פאעזיע — א קאמבינאציאן אדער גרופע פון צוויי פערזען-פים.

T

T, t (טי) דער צוואנצינסטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

tab *n.* (טעב) א רעכנונג; א לעפעל; א שוך-אויערעל; א נאכהענגענדער טייל פון עפעס; א נאכהענגענדער ארבעל [פון א קינדערשען יאקעל].

tabaco'sis *n.* (טעב-ע-קאו'-סיס) א כראנישע טאבאק-פערגיפטונג [קומט פון איינאטעמען טאבאק-שטויב].

taba'nus *n.* (טע-ביי'-נאס) די פיה-פליעג, די פערד-פליעג. ז. ***gadfly***

tab'ard *n.* (טעב'-ארד) אזא פארצייטיגער מאנטעל פון גראבען שטאף; א וואפען-ראק [א מאנטעל מיט קורצע ארבעל וואס די מיטעלאלטערליכע ריטער פלעגען טראגען איבער די וואפען]; א העראלד-ראק [א מאנטעל אהן ארבעל וואס עס פלעגען טראגען די מיטעלאלטערליכע העראלדען].

tab'arder *n.* (טעב'-אר-דער) א טרעגער פון אזא מיטעלאלטערליכען מאנטעל; א ריטער, א העראלד. ז. ***tabard***

tab'aret *n.* (טעב'-ע-רעט) א מין געשטרייפטער זיידענער מעבעל-שטאף.

tabas'co *n.* (טע-בעס'-קאו) א שארפער שמעקענדער סאוס געמאכט פון שפאנישען פעפער; די זאמען פון שפאנישען פעפער.

tabasheer' *n.* (טעב-ע-שיער') באמבוס-זאפט אדער באמבוס-צוקער [אזא קראכמאל-עהנליכער שטאף אין באמבוס-בוימער].

tabashir' *n.* (טעב-ע-שיער') ז. ***tabasheer***

tab'binet *n.* (טעב'-אי-נעט) אזא האלב-וואלענער, האלב-זיידענער מעבעל-שטאף.

tab'by *n., a. and v.* (טעב'-אי) מארע אדער מאאר, א וועלענארטיגער זיידען-שטאף; א שימערענדער, וועלענארטיגער שטאף; א קאץ [א "זוי"]; א געשטרייפטע אדער גרוי-געפלעקטע קאץ; אן אלטע מויד; א רכילות'ניצע; א געמיש פון קאלך, זאמד און שטיינדלעך [פון וועלכען מען מאכט א מין ציגעל]; שימערענד; וועלענארטיג; געפלעקט, געשטרייפט; געמאכט פון א וועלענארטיגען שטאף; צוגעבען א וועלענארטיגען אויסזעהן [וועגען צייג].

tab'by-cat' *n.* (טעב'-אי-קעט') א געשטרייפטע אדער גרוי-געפלעקטע קאץ; א קאץ [א "זוי"].

tabefac'tion *n.* (טעב-אי-פעק'-שאן) אויסצעהרונג, שווינדזוכט.

tab'efy *v.* (טעב'-אי-פאי) 1. אויסצעהרען, אבצעהרען; 2. אויסגעצעהרט ווערען.

1. Meat eaten in great quantities **tabefies** the body.

tabel'lion *n.* (טע-בעל'-יאן) א שרייבער, א נאטאריוס [אין אלטען רוים און פארצייטענס אין פראנקרייך].

taber'na *n.* (טע-בויר'-נא) אין פארצייטינען רוים — א געצעלט, א בודע, א שטעל, א קראם, א ווערקשטאט.

tab'ernacle *n. and v.* (טעב'-ער-נעקל) א געצעלט א סוכה, א פאוויליאן, א ביידעל; דער אהל מועד [דאס הייליגע געצעלט ביי די אידען אין משה'ס צייטען]; א וואהנונג, אן אויפהאלטונגס-ארט, א צייטווייליגע וואהנונג; דער מענשליכער קערפער [אלס צייטווייליגער אויפהאלטונגס-פלאץ פאר דער נשמה]; א געבעט-הויז; א קירך; א טאבערנאקעל [א קעמערעל פאר'ן הייליגען ברויט אין די קאטוילישע קירכען]; צייטווייליג וואהנען אדער זיך אויפהאלטען.

tab'ernacle-work *n.* (טעב'-ער-נעקל-הוואירק) גיטער-ווערק, נעץ-ווערק; א מיטעלאלטערליכער בוי-סטיל, וועלכער האט פארגעשטעלט ווי א רייה טאבערנאקעלס [בעציערטע קעמערלעך פאר'ן הייליגען ברויט אין די קאטוילישע קירכען].

tabernac'ular *a.* (טעב-ער-נעק'-יו-לאר) געצעלט-פערמיג, ווי א געצעלט; וואס איז שייך צו א געצעלט אדער צו א גאטעס-הויז; וואס איז שייך צום אהל מועד; וואס איז שייך צו א טאבערנאקעל; רייך בעציערט [וועגען געביידען]. ז. ***tabernacle***

taber'næ *n.* (טע-בויר'-ניע) געצעלטען; בודען; שטעלען. ז. ***taberna***

ta'bes *n.* (טיי'-ביעז) אויסצעהרונג, סוכאטע, שווינדזוכט; שווינדזוכט פון רוקען-מארך.

tabes'cence *n.* (טע-בעס'-ענס) אויסצעהרונג; אבצעהרונג; אבגעצעהרטקייט; סוכאטע, שווינדזיכטינקייט.

tabes'cent *a.* (טע-בעס'-ענט) וואס ליידט פון אויסצעהרונג, שווינדזיכטיג.

tabet'ic *a. and n.* (טע-בעט'-איק) שווינדזיכטיג; וואס האט אויסצעהרונג [פון רוקען-מארך]; איינער וואס ליידט פון אויסצעהרונג אדער סוכאטע; א שווינדזיכטינער; איינער וואס ליידט פון שווינדזוכט פון רוקען-מארך.

tab'ic *a.* (טעב'-איק) שווינדזיכטיג; וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון סוכאטע, אויסצעהרונג אדער שווינדזוכט [פון רוקען-מארך].

tab'id *a.* (טעב'-איד) אבגעצעהרט; שווינדזיכטיג.

For a **tabid** person milk is the best restorative.

tab'idly *adv.* (טעב'-איד-לי) אויף א שווינדזיכטינען אדער אויסצעהרענדען אופן.

tab'idness *n.* (טעב'-איד-נעס) אבגעצעהרטקייט, אויסצעהרונג; שווינדזיכטינקייט.

tabif'ic *a.* (טע-ביפ'-איק) אויסצעהרענד.

tab'inet *n.* (טעב'-אי-נעט) ז. ***tabbinet***

tab'itude *n.* (טעב׳-אי-טיוד) אבגעצעהרטקייט.

tab'lature *n.* (טעב׳-לע-טשור) טאבלאטור, טאבולאטור, וואנד־מאלעריי; דעקען־מאלעריי, פרעסקען; א פארצייטיגע נאטען־בעצייכנונג דורך בוכשטאבען און ציפערען אנשטאט נאטען; אין אנאטאמיע — די פאנאנדערטיילונג פון דעם שארבען אויף די ביינער־פלאטען.

ta'ble *n., a. and v.* (טייבל) 1. א טיש; א ברעט, א טאפעל, א טאוועל; א לוח, א פלאטע; א שפיעל־ברעט; אן אבדאך; א געזימס; איינער פון די ביינער־פלאטען פון דעם שארבען; א בעצייערטע מצבה אדער א געוועלבטע געבוידע איבער א קבר; 2. טיש־דעקונג, שפייזען; קעסט; 3. א טיש־קאמפאניע [צום עסען, שפיעלען א. ז. וו.]; 4. אן אפיציעלע קערפערשאפט; 5. א פלעכע, א פלאכע געגענד; 6. די האנד־פלעכע [דלאניע]; 7. אן אויפשריפט אדער צייכנונג אויף א פלאטע אדער פלעכע; 8. א טאבעלע, א ליסטע, א קאטאלאג, א צעטעל, א רעגיסטער; א צעטעל פון קורצע אויסציגע אדער איינצעלהייטען; 9. וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א טיש; ענהליך צו א טיש [אין פארם]; 10. מאכען א טאבעלע אדער ליסטע; 11. ארויסלעגען אויף׳ן טיש, בעצאהלען אויף׳ן ארט; 12. אבלעגען אויף דערוייל [א פראגע, א רעזאלוציאן א. ז. וו.]; 13. איינפעסטיגען צוויי ברעטער; 14. זיין אויף קעסט, זיך שפייזען.

2. She always keeps a good table. 4. The Hungarian Diet is divided into the Table of Magnates and the Table of Deputies. 7. The two tables of the law. 8. The child studies the multiplication table. 12. The resolution was tabled by a unanimous vote.

tableau' *n.* (טעב-לאו׳) א בילד, א בילדליכע פארשטעלונג; א לעבעדיג בילד [א סצענע אדער בילד פארגעשטעלט פון מענשען אין געוויסע פאזיציאנען]; א טאבעלע, א קאטאלאג, א ליסטע, א צעטעל.

tableau' vivant' (טעב-לאו׳ ווי-וואן׳) א לעבעדיג בילד [א בילד אדער סצענע פארגעשטעלט פון מענשען אין געוויסע פאזיציאנען].

ta'ble beer (טייבל ביער) טיש־ביער [א שוואכער ביליגער ביער פאר טיש־געברויך].

ta'ble-board *n.* (טיי׳בל-באורד) א שפיעל־ברעט; א טיש; קעסט [אהן לאזשי אדער קווארטיר].

ta'ble-book *n.* (טיי׳בל-בוק) א נאטיץ־בוך, אן אנמערקונגס־בוך; א בוך מיט מאטעמאטישע טאבעלען; א בוך וואס ליעגט אויף׳ן טיש [פאר געסט זיי זאלען האבען אין וואס ארייצוקוקען, אום זיי זאלען זיך ניט לאנגוויילען].

ta'ble-chair *n.* (טיי׳בל-טשעהר) אזא פארצייטיגער שטוהל, וועלכער האט געקענט פערוואנדעלט ווערען אין א טיש, ווען מען האט אראבגעבויגען דעם לעהן.

ta'ble-cloth *n.* (טיי׳בל-קלאהטה) א טישטוך; א טיש־דעק.

ta'ble-clo'thing *n.* (טיי׳בל-קלאו׳-טהינג) ז. *table-linen*

ta'ble-cov'er *n.* (טיי׳בל-קאוו׳-ער) א טיש־דעקע.

ta'ble-cut *n. and a.* (טיי׳בל-קאט) א געוויסע פארם פון שלייפען עדעלשטיינער [ווי דימענטען, רובינען א. ד. ג.], וואו די פאדערשטע זייט פון שטיין ווערט אבגעשליפען מיט א ברייטער פלעכע און די איבריגע זייטען מיט קליינע, מייסטענס דרייעקיגע, פלעכען; וואס האט א גרויסע אבגעשליפענע פלעכע אויף דער פאדערשטער זייט [ווענען אן עדעלשטיין].

ta'ble cut'lery (טייבל קאט׳-לער-אי) גאפעל־מעסער וואס ווערט געברויכט ביים טיש.

ta'ble d'hôte (טאבל דאוט) טאבעל־דא, א געמיינשאפטליכער שפייז־טיש אין א האטעל אדער גאסט־הויז; א פאלשטענדיגער רעגעלמעסיגער מאהלצייט אין א האטעל אדער רעסטאראן [אין גענענזאץ צו א מאהלצייט וואס א בעזוכער קלייבט זיך אליין אויס].

ta'ble d'hôte din'ner (טאבל דאוט דינ׳-ער) א רעגעלמעסיגער, פאלשטענדיגער אנבייסען אין א האטעל אדער רעסטאראן [אין גענענזאץ צו אן אנבייסען וואס א בעזוכער קלייבט זיך אליין אויס].

ta'ble-di'amond *n.* (טיי׳בל-דאי׳-מאנד) א דימענט וואס זיין פאדערשטע זייט איז געשליפען מיט א ברייטער פלעכע.

ta'ble-draw'er *n.* (טיי׳בל-דראה׳-ער) א טיש־קעסטעל, א שופלאד.

ta'ble entertain'ment (טייבל ענ-טער-טיין׳-מענט) א טיש־פארשטעלונג [א פארשטעלונג פון א זינגער, דעקלאמאטאר א. ז. וו. ניט אויף א ביהנע, נאר ביי א טיש צווישען עולם].

ta'bleful *n.* (טיי׳בל-פול) א פולער טיש [אזוי פיעל זאכען וויפיעל עס קענען זיך אויסשטעלען אויף א טיש אדער אזוי פיעל מענשען וויפיעל עס קענען זיך אויסזעצען ארום א טיש].

ta'ble glass (טייבל גלעס) טיש־גלאז [גלעזערנע כלים צום טיש־געברויך].

ta'ble-grin'der *n.* (טיי׳בל-גראינ׳-דער) אזא שלייף־ברעט אדער שלייף־באנק.

ta'ble-land *n.* (טיי׳בל-לענד) הויכעס און פלאכעס לאנד. ז. *plateau*

ta'ble-leaf *n.* (טיי׳בל-ליעף) א טיש־קלאפע [א הענגענדעס ברעט ביים ברעג פון א טיש, וואס הויבט זיך אויף, ווען מען וויל מאכען דעם טיש גרעסער]; אן איינזאץ־ברעט אין א טיש וואס קען זיך פאנאנדעררוקען.

ta'ble-lif'ting *n.* (טיי׳בל-ליפ׳-טינג) דער קונץ צו מאכען, אז א טיש זאל זיך אויפהויבען, ווען מען לעגט אויף איהם ארויף די הענד [ווי דאס ווערט פראקטיצירט פון ספיריטיסטען].

ta'ble-line *n.* (טיי׳בל-לאין) אזא אדער אין דער האנד־פלעכע [דלאניע].

ta'ble-lin'en *n.* (טיי׳בל-לינ׳-ען) טיש־וועש, טיש־צייג [ווי טישטיכער, סערוועטלעך א. ז. וו.].

ta'blement *n.* (טיי׳בל-מענט) א פונדאמענט־שטיין [ווי פון א זייל].

ta'ble-mon'ey *n.* (טיי׳בל-מאנ׳-אי) טיש־געלד [אן עקסטרא סומע געלד וואס ווערט ארויסגעגעבען צו די העכערע בעאמטע פון דער ענגלישער ארמעע און פלאטע פאר אפיציעלע אונטערהאלטונגען; געצאהלט פאר דעם געברויך פון דעם עס־צימער אין א קלוב].

ta'ble moun'tain (טייבל מאונ׳-טיין) א בארג מיט א פלאכען שפיץ.

ta'ble-mo'ving *n.* (טיי׳בל-מוה׳-ווינג) ז. *table-tipping*

ta'ble of contents' (טייבל אוו קאנ-טענטס׳) אינהאלטס־פערצייכניס.

ta'bler *n.* (טיי׳-בלער) א קעסטניק, א קעסט־קינד; איינער וואס האלט קעסטניקעס, א קעסט־געבער; א שאך־ברעט.

ta'ble-rap'ping *n.* (טיי׳בל-רעפ׳-אינג) דאס קלאפען פון ארויסגערופענע גייסטער אויף׳ן טיש [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

ta'ble-rent *n.* (טיי׳בל-רענט) א שטייער פאר דער הויז־ווירטשאפט פון א בישאף און אנדערע גייסטליכע [פארצייטענס אין ענגלאנד].

ta'ble-saw *n.* (טיי׳בל-סאה) א לאך־זעג אדער שפיץ־זעג. ז. *compass-saw*

ta'ble-ser'vice *n.* (טיי׳בל-סויר׳-וויס) א טיש־סערוויז, טיש־געשיר, טיש־געפעס.

ta'ble-shore *n.* (טיי׳בל-שאור) א נידריגער, פלאכער ברעג.

ta'ble-spar *n.* (טיי׳בל-ספאר) דער שאל־שטיין [אזא מינעראל].

ta'ble-spoon *n.* (טיי׳בל-ספוהן) אן עס־לעפעל.

ta'ble-spoon'ful *n.* (טיי׳בל-ספוהנ׳-פול) אן עס־לעפעל־פול [אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין אן עס־לעפעל].

tab'let *n. and v.* (טעב׳-לעט) א טאוועלע, א קליינע פלאטע [הויפטזעכליך מיט אן אויפשריפט]; א בלעטעל פון א נאטיץ־ביכעל, א נאטיץ־ביכעל [געמאכט פון א הארטען שטאף ווי למשל, פון שיפער]; א טאבלעטקע, א פלאטקע [ווי פון שאקאלאד, מעדיצין א. ז. וו.]; איינער פון די ביינער־פלאטען פון דעם קאפ־שארבען; איינפרעסען פלאך, מאכען אין דער פארם פון א טאוועלע אדער טאבלעטקע [ווי למשל, א מעדיצין].

ta'ble-talk *n.* (טיי׳בל-טאהק) א טיש־געשפרעך.

ta'ble-talk'er *n.* (טיי׳בל-טאהק׳-ער) א טיש־רעדנער, א טיש־אונטערהאלטער.

ta'ble-tip'ping *n.* (טיי׳בל-טיפ׳-אינג) דאס דרעהען אדער בעוועגען א טיש דורך ארויסגערופענע גייסטער [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

ta'ble-tomb *n.* (טיי׳בל-טוהם) א טיש־ענהליכער קבר, א קבר צוגעדעקט מיט א מצבה [ביי די פארצייטיגע רוימער].

ta'ble-topped *a.* (טיי׳בל-טאפט) מיט א פלאכען אויבערשטען טייל.

tab'lets *n.* (טעב׳-לעטס) א נאטיץ־ביכעל; קליינע טאוולען אדער פלאטען. ז. *tablet*

tab'lette *n.* (טעב׳-לעט) א טאוועלע, א קליינע פלאטע; א טאבלעטקע, א פלאטקע. ז. *tablet*

ta'ble-tur'ning *n.* (טיי׳בל-טויר׳-נינג) ז. *table-tipping*

ta'bleware *n.* (טיי׳בל-הוועהר) טיש־געשיר, טיש־געפעס.

ta'ble-work *n.* (טיי׳בל-הוואירק) טאבעלען־דרוק, טאבעלען־זאץ.

tabli'na *n.* (טעב-לאי׳-נא) פאמיליען־ארכיוען [ביי די פארצייטיגע רוימער]. ז. *tablinum*

ta'bling *n.* (טיי׳-בלינג) אן אבדאך, א געזימס; לייוונט פאר טיש־וועש; דער זוים פון א זעגעל; אין אנאטאמיע — טאבלאטור [ז. *tablature*].

tabli'num *n.* (טעב-לאי׳-נאם) א פאמיליען־ארכיוו [ביי די פארצייטיגע רוימער].

taboo' *n., a. and v.* (טע-בוה׳) טאבו [ביי די פאלינעזער און אנדערע איינוואהנער פון די פאסיפישע אינזלען — א חרם, א פערבאט, דאס ערקלערען א זאך אדער פערזאן אלס הייליג אדער אלס פערבאטען]; א פערבאט, א חרם; וואס איז פערבאטען; אונטער א חרם; אונטער דעם חרם פון טאבו; ארויפלעגען א טאבו: ארויפלעגען א חרם; פערבאטען.

ta'bor *n. and v.* (טיי׳-באר) א טאמ־

בוריז, א האנד־פייקל; א טאבאר [ביי די פארצייטיגע וואנדערנדע טערקען און סלאוועו — א בעפעסטיגונג געמאכט פון וואגענס וועלכע ווערען אויסגעשטעלט אין דער רונד; א בעפעסטיגונג, א פעסטונג]; פייקלען אויף א טאמבורין אדער האנד־פייקעל.

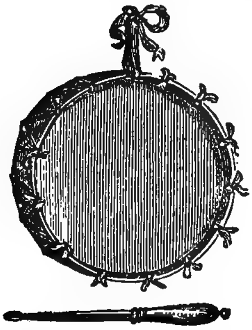

Tabor

ta'borer *n.* (טיי'־באר־ער) א פייקלער; איינער וואס פויקט אויף א טאמבורין אדער האנד־פייקעל.

tab'oret *n.* (טעב'־א־רעט) א קליינער טאמבורין [האנד־פייקעל]; א טאבורעט [א שטוהל אהן א לעהן אדער מיט א זעהר נידריגען לעהן]; א שטיקעריי־ראהם; א נאדעל־טעשעל.

tab'orine *n.* (טעב'־א־ריז) א טאמבוריז, א האנד־פייקעל, א פייקעל.

ta'bors *n.* (טיי'־בארז) א פערפעסטיגונג מיט באגאזש־זאכען [נענען אז איינ בערפאל פון קאוואלעריע]; טאבארען; טאמבורינען, האנד־פייקלעך. ז. *tabor*.

ta'bour *n. and v.* (טיי'־באר) א טאמ־בוריז, א האנד־פייקעל; פויקען [אויף א טאמבורין], פייקלען.

ta'bourer *n.* (טיי'־באר־ער) ז. *taborer*.

tab'ouret *n.* (טעב'־או־רעט) ז. *taboret*.

tab'ourine *n.* (טעב'־או־ריז) ז. *taborine*.

tab'ret *n.* (טעב'־רעט) א קליינער טאמ־בוריז אדער האנד־פייקעל.

tabu' *n., a. and v.* (טע־בוה') ז. *taboo*.

tab'ula *n.* (טעב'־יו־לא) א טיש; א פלאטע; א הארטע, ברייטע, פלאכע אויבערפלאכע [ווי פון א ביין]; א טאוועל, א לוח; א שריפט, א דאקומענט.

tab'ular *a.* (טעב'־יו־לאר) טאוועל־פערמיג, ברעט־ארטיג; וואס קומט אין שיכטען; ווי א פלאטע, פלאך; אויסגעשטעלט ווי א טאבעלע.

tab'ula ra'sa (טעב'־יו־לא ריי'־סא) א וואקסענער טאוועל מיט אבגעריבענער שריפט; א ליידיגער בלאט, אן אונבעשריבענער בלאט.

tab'ular bones (טעב'־יו־לאר באונז) פלאכע ביינער.

tabula'rium *n.* (טעב־יו־ליי'־רי־אם) אן ארכיוו.

tabulariza'tion *n.* (טעב־יו־לאר־אי־זיי'־שאן) ז. *tabulation*.

tab'ularize *v.* (טעב'־יו־לאר־איז) צו־זאמענשטעלען אין א טאבעלע.

tab'ularly *adv.* (טעב'־יו־לאר־לי) אין דער פארם פון א טאבעלע; מיט דער הילף פון א טאבעלע.

tab'ular spar (טעב'־יו־לאר ספאר) ז. *table-spar*.

tab'ular stan'dard (טעב'־יו־לאר סטענ'־דארד) א מאסשטאב, לויט וועלכען עס ווערט בעשטימט, ווי גרויס עס דארף זיין אין א צייט ארום די סומע געלד פון א חוב, אז זי זאל האבען דיזעלבע קויף־קראפט וואס זי האט איצטער.

tab'ular work (טעב'־יו־לאר הוואירק) ז. *table-work*.

tab'ulate *v. and a.* (טעב'־יו־לייט) צו־זאמענשטעלען אין טאבעלען; מאכען פלאך ווי א ברעטעל אדער א פלאטע; פלאטענ־פערמיג, פלאך.

tabula'tion *n.* (טעב־יו־ליי'־שאן) דאס צוזאמענשטעלען אין א טאבעלע.

tab'ulator *n.* (טעב'־יו־ליי־טאר) א טאבעלען־צוזאמענשטעלער.

ta'bum *n.* (טיי'־באם) ז. *sanies*.

tac'amahac *n.* (טעק'־ע־מע־העק) טא־קאמאהאק [אזא שמעקענדער בוים־זאפט]; א טאקאמאהאק־בוים [פון וועלכען מען בעקומט טאקאמאהאק]; דער באלזאם־פא־פעל אדער באלזאם־טאפאל [אזא אמעריקאנישער בוים מיט שמעקענדע בלעטער־שפראצען אדער שפראץ־אויגעלעך].

tacamahac'a *n.* (טעק־ע־מע־העק'־א) טאקאמאהאק; דער טאקאמאהאק־בוים. ז. *tacamahac*.

ta'ce *int.* (טיי'־סי) שא! שטיל!

tache *n.* (טעש) א קויט־פלעק; א הויט־שפרענקעל; א פלעק; א נייגונג; איינער פון א רייה פאנען צום אויסקאכען צוקער.

tacheom'eter *n.* (טעק־אי־אמ'־ע־טער) א געשווינדיגקייטס־מעסטער [אן אינ־סטרומענט צו בעשטימען די געשווינדיג־קייט פון א מאשין, פון א פליסענדען וואסער אדער פון דער בלוט־צירקולאציאן אין אן אדער. ז. *tachometer*]; אזא לאנד־מעסטונגס־אינסטרומענט [ז. *tachymeter*].

tachom'eter *n.* (טע־קאמ'־ע־טער) א געשווינדיגקייטס־מעסטער [אן אינסטרו־מענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון א פליסענדען וואסער אדער פון דער בלוט־צירקולאציאן אין אן אדער].

tachom'etry *n.* (טע־קאמ'־ע־טרי) דער געברויך פון א געשווינדיגקייטס־מעסטער. ז. *tachometer*.

tachycar'dia *n.* (טעק־אי־קאר'־די־א) א צו שנעלער פולס.

tachyg'rapher *n.* (טע־קיג'־רע־פער) א טאכיגראף, א סטענאגראף. ז. *tachygraphy*.

tachygraph'ic *a.* (טעק־אי־גרעפ'־איק) טאכיגראפיש, סטענאגראפיש. ז. *tachygraphy*.

tachygraph'ical *a.* (טעק־אי־גרעפ'־אי־קעל) ז. *tachygraphic*.

tachyg'raphy *n.* (טע־קיג'־רע־פי) טא־כיגראפיע [סטענאגראפיע ביי די פאר־צייטיגע רוימער און גריכען]; סטענא־גראפיע [א שרייב־סיסטעם דורך אבקירצונגען און צייכענס]. ז. *stenography*.

tachym'eter *n.* (טע־קימ'־ע־טער) אזא לאנד־מעסטונגס־אינסטרומענט.

tac'it *a.* (טעס'־איט) 1. שטיל, שטיל־שווייגענד; 2. ניט אויסגעדריקט אין ווער־טער, וואס פערשטעהט זיך פון זיך, וואס פערשטעהט זיך במילא.

2. There was a tacit understanding between them that some day he would marry her.

tac'itly *adv.* (טעס'־איט־לי) שטיל־שווייגענד; אהן ווערטער; פערשטאנען פון זיך אליין.

His inability to hold the position was tacitly admitted.

tac'iturn *a.* (טעס'־אי־טוירן) שוויי־גענדיג, שווייגזאם, וואס רעדט ווייניג, צו־ריקגעהאלטען אין רעדען.

Because of his taciturn manner we found it hard to reach an agreement with him.

tac'iturnist *n.* (טעס'־אי־טויר־ניסט) א שווייגער.

tacitur'nity *n.* (טעס־אי־טויר'־ני־טי) שווייגזאמקייט, שווייגענדיגקייט, צוריקגע־האלטענקייט אין רעדען.

tac'iturnly *adv.* (טעס'־אי־טוירנ־לי) שווייגענדיג, אויף א שווייגזאמען אופן, צוריקגעהאלטען אין רעדען.

tack *n. and v.* (טעק) א שטיפט, א טשוועקעל; א פערסטריגע; אזא זעגעל־שטריק; א שיפס־ווענדונג, א שיפס־ריכ־טונג, א דרעהע [ביים צופאסען זיך צו דעם ווינד]; א ווענדונג, א ריכטונג, א קורס; אזא בעפעסטיגונג פון א וואסער־רעהר, גאז־רעהר א. ז. וו. צו א וואנד; עטוואס וואס איז צוגעגאנגעלט, צוגעפעס־טיגט, פערבונדען אדער צוזאמענגעסטרי־געיעט; בעפעסטיגטקייט, שטאנדהאפטיג־קייט; קלעפעדיגקייט, פייכטקייט [פון א נעמאלענעם בילד]; שפייז, קעסט; ברויט [אויף דער מאטראזען־שפראך]; בעפעס־טיגען מיט שטיפטען; פערסטריגעווען; פעראייניגען, פערבינדען, צוזאמענפעסטי־גען; צושטעפען; ענדערען די ריכטונג, לאווירען, זיך דרעהען, קירעווען.

tack about' (טעק ע־באוט') קירעווען, לאווירען, ענדערען די ריכטונג.

tack'-claw *n.* (טעק'־קלאה) אן אינ־סטרומענט צום ארויסציהען שטיפטען אדער טשוועקלעך.

tack'-comb *n.* (טעק'־קאום) א רייה שטיפלעך [אנגעשטעכען אין דער פארם פון א קאם פאר שוסטערס].

tack'-dri'ver *n.* (טעק'־דראי'־ווער) א האמער אדער אן אנדער אינסטרומענט ארייצוזשלאגען שטיפטען אדער טשוועק־לעך.

tack'er *n.* (טעק'־ער) איינער וואס סטרי־געוועט; איינער וואס בעפעסטיגט מיט שטיפטען; איינער וואס בעפעסטיגט אדער בינדעט צוזאמען; אן אינסטרומענט אריינ־צושלאגען שטיפטען.

tack'et *n.* (טעק'־עט) א שטיפטעל, א טשוועקעל.

tack'ey *a. and n.* (טעק'־אי) ז. *tacky*.

tack'-ham'mer *n.* (טעק'־העמ'־ער) א האמער צום אריינשלאגען שטיפטען אדער טשוועקלעך [און אויך צום ארויסציהען טשוועקלעך].

tack'iness *n.* (טעק'־אי־נעס) קלעפיג־קייט, ציהעוקייט.

tack'le *n. and v.* (טעקל) א פארריכ־טונג צום אנכאפען, צום פעסטהאלטען, צום הויבען און בעוועגען; טאקעל־ווערק [אויף שיפס־שטריק, הויב־מאשינען, שי־פען]; שטריק־ווערק; אן אויסריכטונג, א נאנג, א קאמבינאציאן פון זאכען [ווי וואפען, שפאנ־געצייג, מעכאנישע אינסטרו־מענטען א. ז. וו.]; דאס אנכאפען; פעסט־האלטונג; צופעסטיגונג; צופעסטיגען, אנ־כאפען, פעסטהאלטען; זיך ארויפווארפען; זיך ענערגיש א נעהם טהאן [צו אימעצען אדער צו עפעס]; אנטהאן א פערד דאס שפאנ־געצייג.

tack'le-block *n.* (טעק'ל־בלאק) דער טאקעל־בלאק [א רעדעל פון א הויב־מא־

שין, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק].

tack'le-board *n.* (טעק'ל-באורד) א געשטעל געברויכט ביים דרעהען שטריק, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די איינצעלנע דיקע פעדים ביים צוזאמענדרעהען זיי.

tack'led *a.* (טעקלד) געמאכט פון שטריק.

tack'led stair (טעקלד סטעהר) א שטריק-לייטער.

tack'le-post *n.* (טעק'ל-פאוסט) א שטריק-דרעה מאשין.

tack'le to (טעקל טו) זיך א נעהם טהאן, זיך אנזעצען.

tack'le up (טעקל אפ) איינשפאנען א פערד, אנטהאן דעם שפאן-געציינ אויף א פערד.

tack'-lif'ter *n.* (טעק'-ליפ'-טער) ז. ***tack-claw***

tack'ling *n.* (טעק'-לינג) טאקעל-ווערק, שטריק-ווערק, שטריק און הויב-מאשינען אויף שיפען; אויסריכטונג, א נאנג, א קאמבינאציאן פון זאכען וואס זיינען נויטיג פאר עפעס. ז. ***tackle***

tack'y *a. and n.* (טעק'-אי) ציהיג, קלעפיג; אן אויסגעמאגערט פערד; אן אויסגעמאגערטער מענש.

tac'mahack *n.* (טעק'-מע-העק) טאקאמאהאק; דער טאקאמאהאק-בוים. ז. ***tacamahac***

tact *n.* (טעקט) טאקט [שיקליכקייטס-געפיהל, קלוגהייט, פעהיגקייט צו האנדלען און ריידען פאסיג אדער אזוי, אז מען זאל קיינעם ניט בעליידיגען]; דער טאקט [אין מוזיק]; בעריהרונג, אנריהרונג, פיהלונג [מיט די פינגער], אנטאפונג.

tac'table *a.* (טעק'-טעבל) וואס מען קען אנריהרען אדער אנטאפען, פיהלבאר.

tact'ful *a.* (טעקט'-פול) טאקטיש, טאקטפול, קלוג, אויסגערעכענט.

tac'tic *a. and n.* (טעק'-טיק) טאקטיש [אין ריידען אדער בענעהמונג]; וואס איז שייך צו טאקטיק; טאקטיק [די קריעגס-וויסענשאפט, די קונסט אויסצושטעלען מיליטער אדער א פלאטע און מאכען פערשיעדענע מאנעווערען]; א טאקטיק [א האנדלונגס-מעטאדע, פלענער און איינפעלע ווי עפעס צו דערגרייכען].

tac'tical *a.* (טעק'-טי-קעל) טאקטיש. ז. ***tactic***

tac'tically *adv.* (טעק'-טי-קעל-אי) מיט טאקט, טאקטיש, לויט טאקטיק. ז. ***tactic***

tac'tical point (טעק'-טי-קעל פאינט) א סטראטעגישער פונקט, א פלאץ וואס איז זעהר וויכטיג צו פערכאפען אדער צו האלטען אויף א שלאכט-פעלד.

tacti'cian *n.* (טעק-טיש'-ען) א טאקטיקער, א קענער אין טאקטיק. ז. ***tactics***

tac'tics *n.* (טעק'-טיקס) טאקטיק [קריעגס-וויסענשאפט, די קונסט אויסצושטעלען מיליטער אדער א פלאטע און מאנעווירען מיט זיי; א האנדלונגס-מעטאדע, פלענער און איינפעלע ווי עפעס צו דערגרייכען].

tac'tile *a.* (טעק'-טיל) 1. וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אנצוטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג [חוש המשוש]; וואס שאפט בעגריפע דורך פיהלונג אדער אנטאפונג; 2. פיהלבאר, עמפפינדבאר, וואס מען קען אנטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג; 3. וואס איז צוגעפאסט צום פיהלען אדער אנטאפען; 4. וואס בעשטעהט אין פיהלען אדער אנטאפען; וואס קומט פון בעריהרונג; וואס ווערט בעווירקט פון בעריהרונג.

1. Certain portions of the skin possess a specially fine tactile sensibility. 3. A bat's wing is a highly tactile surface. 4. Our skin is the seat of tactile impressions.

tac'tile cor'puscle (טעק'-טיל קאהר'-פאסל) ז. ***touch-corpuscle***

tac'tile sense (טעק'-טיל סענס) דאס אנטאפונגס-געפיהל [חוש המשוש].

tactil'ity *n.* (טעק-טיל'-אי-טי) פיהלבארקייט, עמפפינדבארקייט, פעהיגקייט געפיהלט צו ווערען דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג, פעהיגקייט אנגעטאפט צו ווערען.

tac'tion *n.* (טעק'-שאן) פיהלונג, אנטאפונג, אנריהרונג, בעריהרונג; פעהיגקייט צו פיהלען דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג.

tact'less *a.* (טעקט'-לעס) טאקטלאז, אונגעשיקט, אונפאסיג [אין האנדלען אדער ריידען].

tact'lessness *n.* (טעקט'-לעס-נעס) טאקטלאזיגקייט, אונפאסיגקייט, אונגעשיקטקייט [אין האנדלען אדער ריידען].

tac'tual *a.* (טעק'-טשו-על) וואס גיט איבער פיהלונג דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג; וואס מאכט פיהלען א בעריהרונג; וואס קומט פון אנטאפונג אדער בעריהרונג.

tac'tually *adv.* (טעק'-טשו-על-אי) דורך אנטאפונג אדער בעריהרונג; אין בעצוג צו אנטאפונג אדער בעריהרונג.

tac'tus *n.* (טעק'-טאס) אנטאפונגס-געפיהל, חוש המשוש.

tad *n.* (טעד) א קליין אינגעל [הויפטזעכליך א גאסען-קינד].

Tador'na *n.* (טע-דאהר'-נא) דער מין בראנד-ענטלעך. ז. ***sheldrake***

tad'pole *n.* (טעד'-פאול) אן אונענטוויקעלטער פראש, א פראש-ווארים [א פראש אדער זשאבע פון דער צייט ווען זי קומט ארויס פון איי ביז זי קומט צו איהר לעצטער ענטוויקלונגס-שטופע. ז. ***metamorphosis***]; אזא קאלבענטויכער מיט א בעוואקסענעם קאפ [ז. ***merganser***].

tad'pole-fish *n.* (טעד'-פאול-פיש) א פיש מיט א גרויסען קאפ [ווי ביי אן אונענטוויקעלטען פראש]. ז. ***tadpole***

tæ'dium *n.* (טיע'-די-אם) לאנגווייליגקייט, מיעדקייט; איבערדריסיגקייט.

tæ'dium vi'tæ (טיע'-די-אם וואי'-טיע) לעבענס-מיעדקייט; לעבענס-איבערדרוס; א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען מען פיהלט אן אבנייגונג צום לעבען און א נייגונג צו זעלבסטמארד.

tael *n.* (טייל) א טייל אדער טאלע [אן אריענטאלישעס געוויכט פון $1\frac{1}{3}$ אונץ; א כינעזישע מטבע פון אונגעפעהר 78 סענט].

tæ'nia *n.* (טיע'-ני-א) א שטרייף, באנד אדער קארניז פון א זייל; אין אנאטאמיע — א בינטעל נערווען אדער אדערען; אזא לאנגער, שמאלער באנד געברויכט צ ם ליגאטור [צו פערבינדען די אדערען בעת אן אפעראציאן, אום צו פערמיידען א בלוט-פלוס]; א באנד-ווארים [אזא פלאכער ווארים אין די געדערים. ז. ***tapeworm***].

tæ'niacide *n.* (טיע'-ני-ע-סאיד) ז. ***tænicide***

tæ'niafuge *n.* (טיע'-ני-ע-פיודזש) ז. ***tænicide***

tæ'niate *a.* (טיע'-ני-אייט) אין אנאטאמיע — באנדפערמיג; לאנג, שמאל און זעהר דין.

tæ'nicide *n.* (טיע'-ני-סאיד) א מעדיציןן צו פערניכטען באנד-ווערים. ז. ***tænia***

tæ'nifuge *n.* (טיע'-ני-פיודזש) ז. ***tænicide***

taf'ferel *n.* (טעפ'-ע-רעל) ז. ***taffrail***

taf'ferel-rail *n.* (טעפ'-ע-רעל-רייל) ז. ***taffrail***

taf'feta *n.* (טעפ'-ע-טא) טאפט אדער טאפעט [א מין זייד אדער לייווענד].

taf'fety *n.* (טעפ'-ע-טי) ז. ***taffeta***

taf'fia *n.* (טעפ'-אי-א) ז. ***tafia***

taff'rail *n.* (טעפ'-רייל) דער העק-בארד, דער העק-געלענדער [דער געלענדער אדער אויבערשטער טייל פון דעם הינטער-טייל פון א שיף].

taf'fy *n. and v.* (טעפ'-אי) 1. אזא צוקערקע; 2. חניפה; 3. חנפ'נען; ווירקען אדער פועל'ען עפעס דורך חניפה.

3. He was taffied into yielding.

Taf'fy *n.* (טעפ'-אי) אן איינוואהנער פון וויילס.

taf'ia *n.* (טעפ'-אי-א) טאפיא [א מין וועסט-אינדישער ראם געמאכט פון צוקער-ראהר].

tag *n. and v.* (טעג) א שנירעל-שטיפט [א שטיפט אדער שטיקעל מעטאל ביים ענד פון א שנירעל אדער בענדעל]; עטוואס וואס הענגט נאך; א לעפעל; אן עק; א האר-לאק, א האר-פלאנטער, א וואל-קנויל [ביי שאף]; א יארליק, אן אדרעס-קארטע [אויף געפעק]; א נאכהענגענדער, אבגעריסענער טייל פון א קלייד; עטוואס צוגעגעבענעס אדער צוגעטשעפעטעס; א צוגעגעבענער טייל פון א בוך, א ביי-טייל; די מאראל פון א פאבעל; א צוגעגעבענער דיאלאג אדער מאנאלאג פון א טעאטער-שפיעל, וואס ווערט געברויכט בלויז אום ארויסצורופען אפלאדיסמענטען; דער המון, די נידריגסטע פאלקס-קלאסען; א שעפס וואס איז אלט ווענינער ווי א יאהר; דאס אבשלאגען אדער צעק-שפיעל [אזא קינדער-שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם, וואס איינער לויפט ביז איהם געלינגט אנצוריהרען אדער א קלאפ צו טהאן איינעם פון זיינע מיטשפיעלער, וועלכער פערנעהמט דאן זיין ארט]; א קלאפ טהאן, אנריהרען ביים אבשלאגען אדער צעק-שפיעל; צוגעבען א שטיפט אדער שטיקעל מעטאל צו ענד [פון א שנור, בענדעל א. ז. וו.]; צוזאמענפעסטיגען, צוזאמענקניפען, צוזאמענבינדען; צוטשעפען [הויפטזעכליך עטוואס איבריגעס אדער אונגויטיגעס]; אנהענגען א יארליק אדער אדרעס-קארטע [אויף געפעק]; נאכפאלגען; אבשניידען די וואל-פלאנטערס אדער וואל-קנוילען [פון שאף].

tag'-belt *n.* (טעג'-בעלט) ז. ***tag-sore***

tag'-boat *n.* (טעג'-באוט) א רודער-שיפעל וואס ווערט געשלעפט פון א דאמפף-שיף אדער זעגעל-שיף.

tag'-end *n.* (טעג'-ענד) אן ענד, א שלוס-טייל; אן אבגעריסענער שלוס [ווי פון א געשפרעך].

We heard only the tag-end of the conversation.

tag'-fast'ener *n.* (טעג'-פעס'-נער) א יארליק-האלטער [א פארריכטונג צו בעפעסטיגען א יארליק אדער אדרעס-קארטע צו געפעק].

tag'ger *n.* (טעג'-ער) דער וואס פער-

בינרט, קניפט צו אדער טשעפעט צו; א צוזאַמענגעבונדענע אדער צוגעטשעפּעטע זאַך אדער אבשלאַגענע; א נאכלויפער אין עק־שפּיעל [ז. tag]; אן אינסטרו־מענט צום בעזייטיגען אנגעפלאַנטערטע וואל־לאַקען [ביי שעפּסען]; א שטיק בלעך קלענער פון דער בעשטימטער מאס.

tag'gers *n.* (טעג'־ערז) זעהר דינער בלעך.

tag'ging *n.* (טעג'־אינג) דאס אבשניידען צוזאמענגעקנוילטע וואל פון שעפסען.

tag'-hol'der *n.* (טעג'־האול'־דער) ז. *tag-fastener*

tag'let *n.* (טעג'־לעט) א קליין שניר־שטיפטעל; א יארליקעל; א קנייפעל, א קליינער לאַק. ז. *tag*

tagl'ia *n.* (טעל'־יא) אזא הויב־מעכאַניזם.

taglio'ni *n.* (טעל־יאו'־ני) אזא פּאַרציי־טיגער אויבער־ראָק.

tag'-lock *n.* (טעג'־לאַק) אן אנגעפּלאַנ־טערטער וואל־קנויל ביי שעפּסען.

tag'-machine' *n.* (טעג'־מע־שין') א מאשין צו מאכען יארליקען אדער אדרעס־קארטען [פאר געפּעק].

tag'-nee'dle *n.* (טעג'־ניע'דל) א יאר־ליקען־נאדעל [אזא נאדעל אנצונעהען יארליקען אדער אדרעס־קארטען אויף גע־פּעק].

tag'-rag *n.* (טעג'־רעג) דער לומפּען־המון; דער המון, דער פּעבעל; א שמאַטע, א נאכהענגענדער איינגעריסענער טייל פון א קלייד.

tag'-rag and bob'tail (טעג'־רעג ענד באב'־טייל) אן ערב־רב פון לומפּען און אויסוואורפען; א לומפּען־געזינדעל. ז. *rag, tag, and bobtail*

tag'-sore *n.* (טעג'־סאור) אזא קראַנק־הייט ביי שעפּסען [צוליעב לאַקסירונג ווערט דער עק אבגעקראַכען און קלעפּט זיך צו דער וואל].

tag'tail *n.* (טעג'־טייל) אזא ווארים מיט אן עק ענליך צו א שניר־שטיפט; א נאכ־שלעפער, א טעלער־לעקער.

tag'-wool *n.* (טעג'־הוואול) לאַנגע וואל פון יונגע שעפסען.

tail *n., v. and a.* (טייל) אן עק; אן ענד; א הינטער־טייל; אן עק־ענליכער טייל; א לאַנגער האר־לאַק; א צאָפּ; דער האריזאָנטאַלער שטריך פון א מוזיק־נאָטע; דער ענד פון אן איינשניט [אין קער־פּער]; דער ווינקעל פון אויג; א הענטעל, א שטיעל; א רייה מענשען; א רייה נאָכ־פאָלגער, נאכפאָלגערשאפט; אדלער [די קעהר־זייט פון א מטבע]; דער טייל פון אן ארויסגעשטארצטען שטיין אדער ציגעל וואס שטעקט אין דער וואנד; דער ארויס־שטארצענדער טייל פון א דאך־ציגעל; בעשרענקונג פון ירושה־רעכט; בעשטי־מונג, אז געוויסעס אייגענטום זאל איבער־געהן בירושה צו געוויסע פערזאָנען אדער אין א געוויסער ארדנונג; צוגעבען אן עק; ציהען ביים עק; אבשניידען דעם עק אדער דעם הינטער־טייל; אויסשטעלען אין א רייה, זיך ציהען אין א רייה; נאכגעהן, נאכפאלגען; פאשען א סטאדע, אכטונג געבען אויף א סטאדע; שניידען, אויס־שניידען, אבשניידען; בעשרענקען דאס ירושה־רעכט; בעשרענקט אין ירושה־רעכט [וועגען אייגענטום].

tail af'ter (טייל עפ'־טער) נאכפאלגען, נאכגעהן.

tail'age *n. and v.* (טיי'־לעדזש) אן אבגעשאַצטער און וועקגענומענער טייל;

שטייער; בעשטייערען, ארויפלעגען א שטייער.

tail away' (טייל ע־הוויי') בלייבען הינ־טערשטעליג, זיך שלעפען פון הינטען, געהן פון הינטען אין א פאנאַנדערגעוואָרפענער רייה; אויסשטעלען אין א רייה; פאלגען אין א רייה.

tail'-bay *n.* (טייל'־ביי) דער שטח צווי־שען דעם קוואר־באַלקען און דער וואנד [אין סטעליעס]; דער רוים צווישען די אונטערשטע טויערען פון א שליוזע מיט דעם אונטערשטען וואסער פון קאנאל.

tail'-board *n.* (טייל'־באורד) די הינ־טערשטע ברעט פון א וואגען וואס לאזט זיך ארונטער אדער נעהמט זיך ארוים ביים אויסלאדען.

tail'-coat *n.* (טייל'־קאוט) א פראַק.

tail'-cov'erts *n.* (טייל'־קאָוו'־ערטס) די דעק־פעדערען פון א פויגעל־עק [די אוי־בערשטע עק־פעדערען פון א פויגעל].

tail'-drain *n* (טייל'־דריין) דער הויפט־אבצוגס־קאנאל.

tailed *a.* (טיילד) מיט אן עק; עקיג; עק־עהנליך; בעשרענקט אין בעצוג צום ירושה־רעכט [וועגען אייגענטום].

tail'-end *n.* (טייל'־ענד) 1. דער עק; דער עק־טייל; דער הינטער־טייל; דער עק־שפּיץ; 2. דער ענד; 3. שיריים; דאס לעצטע, דער ענד־טייל.

3. We were caught in the tail-end of a shower.

tail'-ends *n.* (טייל'־ענדז) שלעכטער קארן וואס ווערט ארויסגעקליבען פון גוטען.

tail'-gate *n.* (טייל'־גייט) איינער פון די אונטערשטע טויערען אין א שליוזע; דער בעוועגליכער הינטערשטער טייל פון א וואגען [וואס לאזט זיך ארונטער אדער נעהמט זיך ארוים ביים אויסלאדען].

tail in (טייל אין) איינפעסטיגען א באל־קען אין א וואנד אדער קראַקווע.

tail'ing *n.* (טיי'־לינג) דער טייל פון אן ארויסשטארצענדען שטיין אדער ציגעל וואס געפינט זיך אין דער וואנד; אין מעדיצין — דער ענד פון אן איינשניט; א שלעכטער דרוק [אויף ציץ]; א רעכ־נונג, א חשבון.

tail'ings *n.* (טיי'־לינגז) פּסלת, שיריים, אבפאל, אבזאַץ [פון א פליסיגקייט].

tail'-lamp *n.* (טייל'־לעמפּ) דער עק־לאמפּ [א סיגנאל־לאמפּ, געוועהנליך א רויטער, הינטער אן אייזענבאהן־צוג].

taille *n.* (טייל) א טאַליע; דער שניט [פון א קלייד]; דער קערפּער־בוי, די פיגור.

tail'less *a.* (טייל'־לעס) וואס האט נים קיין עק.

tail of a lock (טייל אוו ע לאַק) די נידריגסטע עפנונג פון א שליוזע.

tail of a storm (טייל אוו ע סטאהרם) דער ענד, דער ענד־טייל פון א שטורם.

tail of a stream (טייל אוו ע סטריעם) א רוהיגער פלאַץ אין א טייך וואס קומט נאך א שטארקען שטראם.

tail off (טייל אָף) אויסשטעלען אדער זיך אויסשטעלען אין א רייה; בלייבען הינטערשטעליג, זיך נאכשלעפען; זיך פער־דרעהען, זיך פערקירעווען; ביסלעכווייז אויפהערען.

tail of the eye (טייל אוו טהי אי) דער זייט־ווינקעל פון אויג.

tail on (טייל אָן) זיך אנשליסען אן א רייהע, זיך אנשליסען.

tai'lor *n. and v.* (טיי'־לאר) א שניי־דער; א מענער־שניידער; דער שניידער־

פויגעל [ז. *tailor-bird*]; דער שניי־דער־הערינג [אזא פיש]; שניידערען, זיך בעשעפטיגען מיט שניידעריי; האנדלען מיט שניידער, זיך קליידען; אנקליידען; מאכען קליידער פאר איינעם.

tai'lor-bird *n.* (טיי'־לאר־בוירד) א שניידער־פויגעל [אזא פויגעל וואס נעהט פאר זיך אויף א נעסט פון בלעטער].

Tailor-bird

tai'loress *n.* (טיי'־לאר־עס) א שניי־דערין, א מענער־שניידערין.

tai'loring *n.* (טיי'־לאר־אינג) שניי־דעריי.

tai'loring-machine' *n.* (טיי'־לאר־אינג־מע־שין') א שניידער־מאשין, א שניי־דערשע נעה־מאשין.

tai'lorize *v.* (טיי'־לאר־איז) שניידע־רען, זיך בעשעפטיגען מיט שניידעריי; שטייף אנפּאסען; מאכען שטייף אדער פארמעל.

tai'lor-made *a.* (טיי'־לאר־מייד) גע־מאכט פון א שניידער; געמאכט אויף בעשטעלונג [וועגען קליידער]; גענעהט אויף'ן שטייגער פון מענער־קליידער [וועגען פרויען־קליידער]; שטייף, אנגעצוי־גען, פארמעל.

tai'lor-mus'cle *n.* (טיי'־לאר־מאס'ל) ז. *sartorius*

tai'lor's chair (טיי'־לארז טשעהר) א שניידער־שטוהל [אזא שטוהל אהן פיסלעך און געמאכט אזוי, אז מען זאל קענען זיצען אויף איהם מיט אריבערגעלעגטע פיס, ווי עס זיצען די שניידער ביים נע־הען].

tai'lor's cramp (טיי'־לארז קרעמפּ) שניידער־קראַמפּף [א פינגער־קראַמפּף, וואס ענטוויקעלט זיך ביי שניידער].

tai'lor's mus'cle (טיי'־לארז מאסל) ז. *sartorius*

tai'lor's spasm (טיי'־לארז ספּעזם) שניידער־ספּאזמעס [ספּאזמעס אין די הענד־מוסקולען וואס ענטוויקלען זיך ביי שניידער].

tai'lor's twist (טיי'־לארז טהוויסט) אזעלכע דיקע זיידענע פעדים [געברויכט ביים נעהען מענער־קליידער און אויבער־קליידער].

tai'lor-war'bler *n.* (טיי'־לאר־הוואהר'־בלער) דער לאַנג־עקיגער שניידער־פויגעל. ז. *tailor-bird*

tail'-piece *n.* (טייל'-פּיעס) אן ענדשטיק, אן ענד־טייל; דאס ברעטעל ביי א פיעדעל אדער גיטארע, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די סטרונעס; א שלוס־וויניעטקע [אין דרוקעריי — א פערציערונג צום שלוס פון א קאפּיטעל].

tail'-pipe *n. and v.* (טייל'-פּאיפּ) 1. די זויג־רעהר [פון א פּומפּ]; 2. צובינדען עפּעס צום עק; 3. עפּעס אנבינדען אימעצען; דאקוטשען.

2. The boys **tail-piped** the dog. 3. He might have been **tail-piped** for miles without even mentioning it.

tail'-race *n.* (טייל'-רייס) די פּערטיעפונג, אין וועלכער עס שטראמט אראב דאס וואסער פון די מיהל־רעדער.

tail'-rime *n.* (טייל'-ראים) א סטאנזע אדער פערז פון א געדיכט, וואס האט אין מיטען און צו ענדע צונעגעבענע קורצע שורות, וועלכע גראמען זיך צווישען זיך.

tail'-rope *n.* (טייל'-ראופּ) א שלעפּשטריק צוגעפעסטיגט צום לעצטען וואגאן פון א וואגאנען־צוג אין קויהל־גרובען.

tails *n.* (טיילז) אבפאל, פסלת; א פראק.

tail'-stan'za *n.* (טייל'-סטענ'-זא) ז. *tail-rime*.

tail'-stem *n.* (טייל'-סטעם) דאס ברעטעל ביי א פידעל אדער גיטארע, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די סטרונעס.

tail'-switch'ing *n.* (טייל'-סהוויטש'-אינג) דאס איבערפיהרען א לאקאמאטיוו פון דעם פארענט פון א באהן־צוג צו זיין הינטער־טייל.

tail'-twis'ting *n.* (טייל'-טהוויס'-טינג) דאס דרעהען דעם עק פון א חיה; דאס מאטערען, פּלאגען אדער דאקוטשען.

tail'ward *adv.* (טייל'-הווארד) צום עקצו; נאך הינטען.

tail'-wa'ter *n.* (טייל'-הוואה'-טער) דאס וואסער וואס פאלט פון א זיך־דרעהענדער מיהל־ראד.

tail'-winged but'terfly (טייל'-הווינגד באט'-ער-פלאי) אזא זומער־פויגעלע מיט לאנגע, פערשפּיצטע, עקען־ענליכע פליגעלעך.

ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

tain *n.* (טיין) א דינע פּלאטע, שיכט אדער בלאט; שפּיעגעל־פּאליא.

taint *v. and n.* (טיינט) פערדארבען, איבערפיהרען; אנשטעקען; פערפּעסטען; בעפלעקען; ווערען פערדארבען; א פלעק; א שאנד־פלעק; פערדארבונג; פערפּעסטונג.

taint'less *a.* (טיינט'-לעס) אונבעפלעקט, רייז, ניט פערדארבען.

taint'lessly *adv.* (טיינט'-לעס-לי) אויף א ריינעם, אונבעפלעקטען אדער ניט פערדארבענעם אופן.

tai'ra *n.* (טאי'-רא) א טאאירא [אזא מארדער־ענליך חיה'לע פון זיד און צענטראל־אמעריקא].

tajas'su *n.* (טע-יעס'-או) דער פּעקארי [אזא ווילדער אמעריקאנישער חזיר]. ז. *peccary*.

take *v. and n.* (טייק) 1. נעהמען, אוועקנעהמען; אננעהמען, אנכאפּען; 2. קריגען; 3. ארייננקריגען, כאפּען, פערכאפּען; 4. געווינען; שלאגען [אין א וועט־קאמפּף אדער אין א שפּיעל]; 5. בעצויבערען, צוציהען; 6. קומען אונערווארטעט, איבעראשען, פערכאפּען, טרעפען; 7. אראבנעהמען: צוריקנעהמען; 8. אויסקלייבען, אויסוועהלען; 9. אננעהמען, בעקומען [אן איינגעשאפט, אז אויסזעהן א. ז. וו.]; 10. דורכמאכען; 11. פיהלען [פרייד, שמאלץ א. ז. וו.]; 12. נעהמען אויף זיך, פערטראגען, ליידען [ווי שאנדע, בעליידיגונג א. ז. וו.]; 13. זיך אנשטעקען, בעאיינפלוסט ווערען, פערכאפּט ווערען; 14. בייקומען, איבערקומען [א שטערונג]; 15. פערשטעהן, בעגרייפען, אריינגעהמען אין קאפּ; 16. בעטראכטען, אננעהמען אלס...; 17. אונטערנעהמען, נעהמען אויף זיך; 18. בעשטימען דאס געוויכט אדער די מאס; 19. בעזוכען אויף א רייזע; 20. פאדערען, נויטיג האבען; 21. א קלאפּ טהאן; 22. זיך בעגעבען, זיך ווענדען צו...; 23. פיהרען, אוועקפיהרען; אוועקטראגען; 24. אראבנעהמען, פאטאגראפירען, אבמאלען; 25 נעהמען א בילד, זיך לאזען פאטאגראפירען [גוט אדער שלעכט]; 26. ערלויבען געשלעכטליכען פערקעהר מיט זיך [ווענען א פרוי]; 27. ווירקען, האבען די געווינשטע ווירקונג, האבען ערפאלג; 28. אויסנעהמען, געפעלען; 29. זיין גענייגט; זיין פריינדליך גענייגט; 30. זיך לאזען כאפּען; 31. זיך לאזען בעווירקען; ווערען; 32. דאס נעהמען; דאס אנכאפּען; דאס אננעהמען; געווינס; ווירקונג; דאס אויסנעהמען; 33. די צאהל אדער מאס פון גענומענעם אדער ערווארבענעם; דער רעזולטאט פון א יאגד; 34. דער מאנוסקריפּט וואס א שריפטזעצער קריעגט מיט איין מאל צום זעצען; 35. איינגאהמע פון א פערקויף; די איינגאהמע פון טעאטער־בילעטען איידער מען עפענט די טעאטער־טהירען פאר א פארשטעלונג; 36. דאס אננעהמען, דאס ווירקען [ווי פון פּאקען־שטעלען].

2. He managed to **take** the first prize in the contest. 4. Rook **takes** knight at chess. 5. He is greatly **taken** by sports. 6. You will never **take** me napping at my work. 9. The distance **takes** a lovelier hue. 10. The girls in Sparta had to **take** gymnastics as the boys did. 11. He **takes** pride in vain honors. 13. The child **took** fever. 14. The hunter **took** the fence. 15. He **took** his meaning. 16. I **take** it for granted that it is so. 18. **Take** the weight of the package. 20. It **takes** great moral strength to withstand the temptations of life. 22. The crew of the wrecked ship **took** to the boats. 23. **Take** the stranger to my house. 25. I always **take** a good picture. 27. The play **takes** with some classes of theatre-goers. 29. A dog seldom **takes** to a stranger. 30 Small fish **take** freely. 31. He **took** ill. 33. We enjoyed a good **take** of fish.

take aback' (טייק ע-בעק') צופּרעסען די זעגלען צו די מאסטען [ווענען ווינד]; אונערווארטעטערהייד אבהאלטען אדער ענטטוישען; ערשטוינען, איבעראשען.

take a bite (טייק ע באיט) כאפּען א ביס, צובייסען, עסען.

take about' (טייק ע-באוט') אכטונג געבען, זארגען פאר...

take account' of (טייק ע-קאונט' אוו) אנמערקען, בעמערקען; פערצייכנען.

We **took account of** everything said and done.

take ac'tion (טייק עק'-שאן) נעהמען שריטע; אנפאנגען א געריכטליכען פּראצעס.

take a dare (טייק ע דעהר) ניט אננעהמען קיין ארויספאדערונג.

take advan'tage of (טייק עד-ווענ'-טעדזש אוו) 1. זיך בענוצען אדער אויסנוצען עפּעס פאר זיך; 2. בעטריגען; 3. אויסנוצען פאר בעטרוג.

1. I shall **take advantage of** your kind offer. 3. Don't **take advantage of** my good nature.

take advice' (טייק עד-וואיס') זיך אן עצה האלטען, זיך בעראטען [הויפּטזעכליך מיט א פאכמאן, ווי אן אדוואקאט, דאקטאר א. ז. וו.].

take a fall out of (טייק א פאהל אוט אוו) בעזיעגען, בייקומען.

take a fan'cy (טייק ע פענ'-סי) פערקאכט ווערען [אין עפּעס אדער אימעצען].

take affront' at (טייק ע-פראנט' עט) זיך פיהלען בעליידיגט [פון עפּעס].

take af'ter (טייק עפ'-טער) 1. זיין ענליך; זיין געראטען אין...; 2. נאכפאלגען, נאכאהמען.

1. The child **takes after** the mother.

take a glimpse (טייק ע גלימפּס) ווארפען א בליק, כאפּען א קוק.

take a grin'der (טייק ע גראינ'-דער) מאכען א פערעכטליכע בעוועגונג צולעגענדיג דעם גראבען פינגער פון דער לינקער האנד צו דער שפּיץ נאז און דרעהענדיג ארום איהם די רעכטע האנד.

take a hand (טייק ע הענד) "נעהמען א האנד", מיטשפּיעלען; אנטייל נעהמען.

take a hint (טייק ע הינט) זיך בענוצען מיט אן אנצוהערעניש; פערשטעהן א וואונק און האנדלען לויט דער אנצוהערעניש.

take aim (טייק איים) זיך ציעלען.

take air (טייק עהר) זיך פערשפּרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

The story has **taken air**.

take airs (טייק עהרז) זיך דורכלופטערען, זיך דורכגעהן, זיך דורכשפּאציערען.

take a joke (טייק ע דזשאוק) אננעהמען אדער פערשטעהן א שפּאס.

He **takes a joke** well.

take alarm' (טייק ע-לארם') ווערען אונרוהיג, זיך דערשרעקען.

take a leaf out of one's book (טייק ע ליעף אוט אוו הוואנז בוק) נאכפאלגען, נאכאהמען, נאכטהאן.

take a leap (טייק ע ליעפּ) א שפּרונג טהאן.

take a li'king to (טייק ע לאי'-קינג טו) ליעב בעקומען, בעקומען א נייגונג צו...

take a long breath (טייק ע לאהנג ברעטה) ז. *take breath*.

take a look (טייק ע לוק) כאפּען א קוק.

take amiss' (טייק ע-מיס') 1. שלעכט פערשטעהן, א טעות האבען; 2. נעהמען פאר אומגוט, פאריבעל האבען.

2. Do not **take amiss** my remarks.

take an account' of (טייק ען ע-קאונט' אוו) נעהמען אין אנבעטראכט, שענקען אויפמערקזאמקייט, בעמערקען.

take an air'ing (טייק ען עהר'-אינג) זיך דורכלופטערען, זיך דורכגעהן, זיך דורכשפּאציערען.

take a name in vain (טייק ע ניים אין ווייז) דערמאנען א נאמען מיט גרינגשעצונג.

Thou shalt not **take the name** of the Lord thy God **in vain**.

take a nap (טייק ע נעפּ) כאפּען א דרעמעל.

take an in'sult (טייק ען אינ'-סאלט) זיך אונטערווארפען אדער פערשווייגען א בעליידיגונג.

I will **take** no **insults** from you.

take an oath (טייק ען אוטה) שווערען, נעבען א שבועה.

take a peg low'er (טייק ע פּעג לאו'-ער) אבקלאפּען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take a rise out of (טייק ע ראיז אוט אוו) אבקלאפּען די פליגעל, דעמיטיהגען; מאכען צו שפּאט, מאכען לעכערליך.

take arms (טייק ארמז) זיך בעוואפענען, זיך נעהמען צו די וואפען.

take a seat (טייק ע סיעט) זיך אוועקזעצען.

take a side (טייק ע סאיד) נעהמען א

צד, זיך שטעלען אויף דער זייט פון אי־מעצען.

take a stand (טייק ע סטענד) נעהמען א שטעלונג.

take a step (טייק ע סטעפ) נעהמען א שריט, נעהמען שריטע; אנווענדען מיט־לען; אנפאנגען עפּעס.

take at the word (טייק עט טהי הוואירד) האלטען ביים ווארט.

take a turn (טייק ע טוירן) כאפּען א שפּאציער, זיך אביסעל דורכפאהרען.

take a vote (טייק ע וואוט) אבשטימען.

take a walk (טייק ע הוואהק) נעהמען א שפּאציער; ארויסגעווארפען ווערען, ענט־זאגט ווערען פון א שטעלע.

take back (טייק בעק) צוריקנעהמען, צו ריקציהען [ווי א בעליידיגונג, א בעהויפּ־טונג א. ז. וו.].

take bail for (טייק בייל פאר) בעפרייען אויף ערבות.

take bear'ings (טייק בעהר'-איננז) בע־שטימען די לאגע אויף א קאמפּאס; בע־שטימען די לאגע און ריכטונג פון גע־וויסע זאכען אין בעצוג צו שיפּס־טיילען; אויסגעפינען וואו מען איז אין דער וועלט.

take breath (טייק ברעטה) אבציהען דעם אטהעם, אבכאפּען דעם אטהעם; זיך אב־רוהען; זיך דערפרישען.

take by storm (טייק באי סטאהרם) 1. נעהמען מיט שטורם [א פעסטונג]; 2. נעהמען מיט שטורם, שטארק מיטרײ־סען.

1. The citadel was **taken by storm.** 2. The singer **took** the audience **by storm.**

take by surprise' (טייק באי סויר־פּראיז') איבערראשען, ערשטוינען, קומען אונערווארטעטערהייד.

take by the hand (טייק באי טהי הענד) נעהמען אונטער איינעמס שוץ, בע־שיצען.

take cap'tive (טייק קעפּ'-טיוו) פאנגען, נעהמען געפאנגען.

take care (טייק קעהר) זיך היטען, זיין פארזיכטיג.

take care of (טייק קעהר אוו) אכטונג געבען, זארגען פאר...

take cold (טייק קאולד) זיך פערקיהלען.

take coun'sel (טייק קאונ'-סעל) 1. זיך בעראטען; 2. זיך איבערלעגען.

1. They **took counsel** together. 2. He **took counsel** of his fears.

take delight' in (טייק די-לאיט' אין) הנאה האבען [פון עפּעס].

take down (טייק דאון) 1. דעמיטהיגען, אבקלאפּען די פליגעל; 2. אראבשלינגען, אראבבריינגען; 3. פאנאנדערווארפען, פא־נאנדערנעהמען; 4. פערצייכנען, פערשריי־בען.

1. He takes delight in **taking down** the conceited upstart. 2. With gestures of disgust, he **took down** the dose of medicine. 3. The workingmen **took down** the house. 4. The clerk **took down** the statement.

take down a peg (טייק דאון ע פעג) דעמיטהיגען, אבקלאפּען די פליגעל.

take ducks and drakes (טייק דאקס ענד דרייקס) מאכען קאטשקעלעך אויף'ן וואסער [ווארפען א פלאכעס שטיינדעל אזוי אז עס זאל זיך ווי גליטשען איבער'ן וואסער]; נאכלעסיג אומגעהן מיט עפּעס, פאנאנדערווארפען.

ז. *play duck and drake*

take earth (טייק אוירטה) 1. זיך בע־האלטען אין א נארע [ווענען א פערפאלג־טען פוקס]; 2. זיך בעהאלטען.

2. The sleuth followed the burglar to see where he would **take earth.**

take effect' (טייק ע-פעקט') 1. אריינ־געהן אין קראפט; 2. אנהויבען ווירקען.

1. The law does not **take effect** until next year.

take excep'tion (טייק עק-סעפּ'-שאן) זיך בעליידיגען, פאריבעל האבען, זיין גע־גען.

I **took exception** at your statement.

take fire (טייק פאיר) זיך אנצינדען.

take flight (טייק פלאיט) אנטלויפען, מא־כען פליטה.

take for gran'ted (טייק פאר גרענ'-טעד) אננעהמען אלס א בעשטעטיגטע אדער בעוויזענע זאך.

I **take it for granted** that you mean what you say.

take form (טייק פאהרם) זיך פארמי־רען, אננעהמען א בעשטימטע פארם; אויס־זעהן אדער ארדנונג, ווערען בעשטימט און קלאר.

The conception gradually **took form** in his mind.

take French leave (טייק פרענטש ליעוו) אוועקגעהן אדער אוועקפאהרען אהן א זיי־געזונד; אנטלויפען; פערשווינדען אונטער פערדעכטיגע אומשטענדען.

The defaulting cashier finally decided to **take French leave.**

take fright (טייק פראיט) זיך דערשרע־קען.

take ground (טייק גראונד) פערנעהמען א געוויסע שטרעקע לאנד [ווענען מילי־טער]; זיך אוועקזעצען אויף'ן גרונד, גע־שטראנדעט ווערען [ווענען א שיף].

take har'bor (טייק האר'-באר) אריינ־געהן אין האפען.

take heart (טייק הארט) זיך מאכען הארץ, זיך אננעהמען מיט מוטה.

take heart of grace (טייק הארט אוו גרייס) בעקומען קוראזש צוליעב א צוויי־טענס גוטמוטיגקייט אדער נאכגעביגקייט.

take heed (טייק היעד) זיין פארזיכטיג, זיך היטען; שענקען אויפמערקזאמקייט, בעמערקען.

take high'er ground (טייק האי'-ער גראונד) בעטראכטען פון א העכערע שטאנדפונקט.

take hold (טייק האולד) 1. אנכאפּען; 2. בעהערשען, פערכאפּען; 3. זיך אנכא־פּען, זיך בענוצען מיט עפּעס; 4. זיך נעה־מען צו עפּעס.

1. The drowning man **took hold** of the rope. 2. The idea **took** strong **hold** of him. 3. He **took hold** of the opportunity to become rich.

take horse (טייק האהרס) זיך ארויפ־זעצען אויף א פערד; האבען נעשלעכטלי־כען פערקעהר, זיך פּארען [ווענען א שקא־פּע].

take huff (טייק האף) פאריבעל האבען, זיך בעליידיגען.

take in (טייק אין) 1. אריינבריינגען, אריינעהמען; 2. אריינעהמען ארבייט אין הויז; 3. אריינעהמען אין זיך, איינשלי־סען, ענטהאלטען; 4. אבצאמען, ארומצא־מען; מאכען קולטיווירבאר [ווי למשל, לאנד וואס איז בעדעקט מיט וואסער]; 5. איינציהען [ווי למשל, א זעגעל], קלע־נער מאכען [ווי למשל, א קלייד]; 6. אריינעהמען אין קאפּ, בעגרייפען; 7. גלויבען, אננעהמען פאר גוט געלד; 8. אבנארען, אבשווינדלען.

2. The poor widow has to **take in** sewing. 4. There are parcels of land on the seacoast that are worth while **taking in.** 7. He **takes in** whatever you tell him.

take'-in *n.* (טייק'-אין) 1. שווינדעל, נארעריי, בעטרוג; 2. א שווינדלער, א בע־טריגער.

2. He is a humbug and a **take-in.**

take in good part (טייק אין גוד פארט) נעהמען פון דער גוטער זייט, ניט קיין פאריבעל האבען.

take in hand (טייק אין הענד) אריינ־נעהמען אין די הענד; זיך נעהמען [צו עפּעס], אונטערנעהמען, מאכען א פערזוך.

take in mar'riage (טייק אין מער'-אידזש) הייראטען, חתונה האבען [ווענען א מאן].

take in'to account' (טייק אינ'-טו ע-קאונט') נעהמען אין אנבעטראכט, אריינ־רעכענען אין חשבון.

take in'to cus'tody (טייק אינ'-טו קאס'-טא-די) ארעסטירען.

take in'to one's head (טייק אינ'-טו הוואנז העד) זיך אריינגנעהמען אין קאפּ.

take in'to one's own hand (טייק אינ'-טו הוואנז און הענד) אריינגעהמען אין די אייגענע הענד, זיך אליין א נעהם טהאן.

take in with (טייק אין הוויטה) איינ־געהן אויף בעדינגונגען, איינגעהן אויף אן אבמאך.

take is'sue (טייק איש'-או) נעהמען א צד [אין א שטרייט אדער דעבאטע].

ז. *join issue*

take it from me (טייק איט פראם מיע) גלויב מיר, פערלאז זיך אויף מיר.

take it ill (טייק איט איל) נעהמען פאר אומגוט, פאריבעל האבען; זיך בעליידיגען.

take it out of (טייק איט אוט אוו) זיך אברעכענען, בעצאהלען פאר שלעכטס, צווינגען גוט צו מאכען א שאדען אדער בעליידיגונג; אויסמאטערען.

take leave (טייק ליעוו) זיך געזעגנען, אבפאהרען, אוועקגעהן.

take le'gal meas'ures (טייק ליע'-געל מעזש'-אורז) לאדען, אנקלאגען אין גע־ריכט.

take lib'erties (טייק ליב'-ער-טיז) זיך ערלויבען, זיך ערלויבען צופיעל.

take mer'cy on (טייק מויר'-סי אן) רחמנות האבען, זיך דערבארעמען.

ta'ken (טייקן) גענומען, פערכאפּט, גע־נעוואונען, בעצויבערט, אנגענומען א. ז. וו.

ז. *take*

ta'ken aback' (טייקן ע-בעק') איבער־ראשט, ערשטוינט, ענטוישט.

He was quite **taken aback** when he was refused admittance.

ta'ken hence (טייקן הענס) גענומען אהין; געשטארבען.

ta'ken ill (טייקן איל) קראנק געווארען.

take no'tice of (טייק נאו'-טיס אוו) בעמערקען; מאכען א בעמערקונג.

take occa'sion (טייק א-קיי'-זשאן) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take occa'sion by the fore'lock (טייק א-קיי'-זשאן באי טהי פאור'-לאק) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take off (טייק אף) 1. ארונטערנעהמען, אראבנעהמען; 2. אויסטהאן; 3. אוועק־נעהמען, איבערפיהרען אין אן אנדער פלאץ; 4. אבראמען, טויטען; 5. קויפען; 6. אויסטרינקען, אראבשלינגען; 7. קאפּי־רען; 8. נאכמאכען, איבערקרימען, פאר־שטעלען אדער פערזאניפיצירען אימעצען, מאכען א קאריקאטור פון אימעצען; 9. זיך אנהויבען, זיך אנפאנגען; א שפרונג טהאן; 10. פערטראגען, דולדען.

2. I **took off** the gloves. 3. **Take** yourself **off!** 10. I will not **take** that **off** him.

take'-off *n.* (טייק'-אף) ארונטערנעהמונג, אראבנעהמונג, אוועקנעהמונג; אבראמונג, טויטונג; אן איבערקרימונג, א קאריקא־

טור; דער פונקט, פון וועלכען מען ניט א שפרונג; אין קראקעט —— דאס אבקלאפען דעם באל אזוי, אז ווען ער דערגרייכט א צווייטען באל, בלייבט יענער ניט גערוהרט.

take offense' (טייק א-פענס') פאריבעל האבען, זיך בעליידיגען.

take on (טייק אן) זיין אויפגערעגט; ארויסציינען א שטארקען געפיהל [פון כעס, אויפרעגונג, ענערגיע א. ז. וו.].

take one a but'tonhole low'er (טייק הוואן ע באט'נ-האול לאו'-ער) אראבשלאגען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take one down a but'tonhole (טייק הוואן דאון ע באט'נ-האול) אראבשלאגען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take one nap'ping (טייק הוואן נעפ'-אינג) כאפען ביי דער האנד; בעפאלען אונערווארטעט.

take one's bells (טייק הוואנז בעלז) זיך שיידען, זיך געזעגענען.

take one's chance (טייק הוואנז טשענס) איינשטעלען, ריזיקירען.

take one's ease (טייק הוואנז איעז) זיך מאכען בעקוועם.

take one's life in one's hand (טייק הוואנז לאיף אין הוואנז הענד) איינשטעלען דאס לעבען, ריזיקירען מיט'ן לעבען.

take one's mark amiss' (טייק הוואנז מארק ע-מיס') פערפעהלען דעם ציעל, ניט טרעפען; האבען א טעות.

take one's part (טייק הוואנז פארט) האלטען איינעמס צד.

take one's self se'riously (טייק הוואנז סעלף סי'-רי-אס-לי) זיך בעציהען צו זיך אליין צו ערנסט, מאכען פון זיך א גאנצען פאראד.

take one's time (טייק הוואנז טאים) זיך ניט איילען.

take one's turn (טייק הוואנז טוירן) קומען אין אטשערעד אדער אין רייה.

take on one (טייק אן הוואן) שפיעלען א ראלע, זיך מאכען בלומר'שט, מאכען אן אנשטעל.

take on one's self (טייק אן הוואנז סעלף) אננעהמען, ארויפציהען אויף זיך, אננעהמען א געוויסע איינגעשאפט אדער אויסזעהן; נעהמען אויף זיך; פרעטענדירען; אננעהמען אויף'ן אייגענעם חשבון; זיין אויפגערעגט.

take on the broad'side (טייק אן טהי בראהד'-סאיד) בעהאנדלען אהן צערעמאניעס, זיך בעגעהן אהן צערעמאניעס.
He takes the world on the broadside.

take opportu'nity (טייק אפ-אר-טיו'-ני-טי) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take or'ders (טייק אהר'-דערז) 1. זיך אונטערווארפען איינעמס בעפעהלע; 2. ארדינירט ווערען, ווערען א גלח.
1. The clerk refused to take orders and was discharged.

take out (טייק אוט) 1. ארויסנעהמען; 2. ארויספיהרען; 3. בעפרייען פון עפעס; 4. ארויסקריגען.
1. You can take out the stain with hot water and soap. 2. Take out the invalid for a walk. 3. The parents took the nonsense out of the youngster. 4. He took the amount of the debt out in goods.

take o'ver (טייק או'-ווער) איבערנעהמען.

take pains (טייק פיינז) זיך בעמיהען, זיך אנשטרענגען.

take part in (טייק פארט אין) זיך בעטייליגען, נעהמען אנטייל.
The whole population took part in the celebration.

take part with (טייק פארט הוויטה) שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט, זיך פעראייניגען מיט איינעם, נעהמען אימעצענס צד.
In the American Revolution the Indians took part mostly with the English.

take pas'sage for (טייק פעס'-עדזש פאר) 1. זיך זעצען אויף א שיף, אנפאנגען א שיפס-רייזע נאך...; 2. נעהמען א בילעט ביז...
1. We expect to take passage for Europe next week.

take pat'tern af'ter (טייק פעט'-ערן עפ'-טער) נעהמען פאר א מוסטער אדער ביישפיעל; נאכאהמען, נאכטהאן.

take pit'y upon' (טייק פיט'-אי א-פאן') רחמנות האבען, ארויסציינען מיטלייד.

take place (טייק פלייס) שטאטפינדען, פארקומען, פאסירען, זיך טרעפען.

take pleas'ure in (טייק פלעזש'-אור אין) האבען פערגניגען [פון אימעצען אדער עפעס], הנאה האבען.

take posses'sion (טייק פא-זעש'-אן) נעהמען אין בעזיץ, נעהמען אונטער קאנטראל אדער הערשאפט.

take pot'-luck' (טייק פאט'-לאק') אננעהמען אן אונערווארטעטע איינלאדונג מיטצושפייזען; אנטייל נעהמען אין א מאהלצייט, ביי וועלכען מען האט זיך ניט גערעכנט אויף געסט; עסען וואס עס מאכט זיך.

take precau'tions (טייק פרי-קאה'-שאנז) אננעהמען פארזיכטיגקייטס-מיטלען.

take prece'dence of (טייק פרי-סי'-דענס אוו) זיין העכער אין ראנג, ווירדע אדער וויכטיגקייט.

ta'ker *n.* (טיי'-קער) א נעהמער; איינער וואס נעהמט, קריגט, נעהמט אויף זיך א. ז. וו. ז. *take*

take rank with (טייק רענק הוויטה) האבען דעמזעלבען ראנג אדער טשין.
A captain in the navy takes rank with a colonel in the army.

take ref'uge (טייק רעפ'-יודזש) אנטלויפען ערגעץ, זיך בעהאלטען, זיך בעשיצען.

take revenge' (טייק רי-וועגדזש') זיך נוקם זיין, נעהמען ראכע.

take root (טייק רוהט) אנהויבען לאזען ווארצלען; זיך איינווארצלען, זיך איינפעסטיגען.

take shape (טייק שייפ) זיך פארמירען, זיך אויסארבייטען, אננעהמען א בעשטימטע פארם, ארדנונג אדער פלאן.

take shel'ter (טייק שעל'-טער) נעהמען אבדאך, זיך בעשיצען, זיך בעהאלטען.

take ship (טייק שיפ) זיך זעצען אויף א שיף.

take sides (טייק סאידז) נעהמען א שטעלונג, נעהמען א צד, זיך שטעלען פאר אדער געגען.

take sight (טייק סאיט) וויזירען, ציעלען, אנשטעלען אין א געוויסער ריכטונג א ביקס, א לאנד-מעסטונגס-אינסטרומענט א. ז. וו.

take soil (טייק סאיל) זיך ארייגווארפען אין וואסער [ווי א פערפאלגטע חיה]; זיך בעהאלטען, זיך בעשיצען.

take steps (טייק סטעפס) ז. *take a step*

take stock (טייק סטאק) מאכען אינוועגטור [אויסגעפינען וויפיעל וואארע מען פערמאגט].

take stock in (טייק סטאק אין) 1. נעהמען אנטייל, זיך אינטערעסירען; 2. גלויבען.
2. I take little stock in his stories.

take stock of (טייק סטאק אוו) 1. אבשאצען; 2. אונטערזוכען; 3. בעמערקען.
2. In taking stock of her husband's clothes, she came upon some suspicious letters.

take strife (טייק סטראיף) אנהויבען א קאמפף.

take the air (טייק טהי עהר) נעהמען א שפאציער, געהן אויף דער פרישער לופט; ארויפפליהען, ארויפשוועבען [ווענען א פליגעל]; אויסמעסטען אדער בעשטימען דעם לופט-שטראם [אין א רעהר א. ז. וו.].

take the back track (טייק טהי בעק טרעק) צוריקטרעטען, צוריקגעהן.

take the bit in the teeth (טייק טהי ביט אין טהי טיעטה) פערבייסען דעם צוים-געבים אדער דאס צוים-אייזענדעל אזוי אז עס זאל ניט רייסען דאס מויל ביים אנציהען די לייצעס [ווענען א פערד]; צואווילדעט ווערען, זיך ניט לאזען קאנטראלירען.

take the bull by the horns (טייק טהי בול באי טהי האהרנז) מוטיג בעגעגענען א געפאהר אדער שוועריגקייט.

take the cake (טייק טהי קייק) געווינען, בלייבען דער זיעגער.

take the chair (טייק טהי טשעהר) ווערען פארזיצענדער.

take the con'sequences (טייק טהי קאנ'-סי-קהווענ-סעז) נעהמען אויף זיך די פאלגען [פון א טהאט, האנדלונג א. ז. וו.].

take the cross (טייק טהי קראהס) ווערען א קרייץ-פאהרער, פערפליכטען זיך אנטייל צו נעהמען אין א קרייץ-צוג [אין מיטעלאלטער]. ז. *crusade*

take the field (טייק טהי פיעלד) זיך נעהמען גרייטען צו א שלאכט; אויסשטעלען די ארמעע צו א שלאכט.

take the floor (טייק טהי פלאור) זיך אויפשטעלען צו האלטען א רעדע, צו מאכען א בעמערקונג אדער צו מאכען א פארשלאג; זיך אויפהויבען צום טאנצען.

take the ground (טייק טהי גראונד) זיך אוועקזעצען אויף'ן גרונט, געשטראנדעט ווערען [ווענען א שיף].

take the ini'tiative (טייק טהי אי-ניש'-אי-איי-טיוו) נעהמען אויף זיך די איניציאטיווע, דער ערשטער אנפאנגען, געבען דעם ערשטען אנשטויס.

take the la'boring oar (טייק טהי ליי'-באר-אינג אור) נעהמען אויף זיך דעם שווערסטען טייל פון אן ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

take the law of (טייק טהי לאה אוו) אנווענדען דאס געזעץ געגען אימעצען, אנקלאגען.

take the law on (טייק טהי לאה אן) ז. *take the law of*

take the lead (טייק טהי ליעד) אנפיהרען, געהן פארויס; אנהויבען, געבען די ריכטונג.

take the lib'erty (טייק טהי ליב'-ער-טי) זיך נעהמען די פרייהייט, זיך ערלויבען.

take the lid off (טייק טהי ליד אף) זיך פערהאלטען נאכלעסיג, אראבנעהמען די קאנטראלע, לאזען געוועלטיגען.

take the man'tle (טייק טהי מענטל) זיך פערפליכטען צו בלייבען אימער אן אלמנה, זיך פערפליכטען ניט חתונה צו האבען נאך'ן מאן'ס טויט.

take the man'tle and ring (טייק טהי מענטל ענד רינג) ז. ***take the mantle***

take the meas'ure of (טייק טהי מעזש'-אור אוו) נעמען בעאבאכטען, גענוי שטודירען.

take the oath (טייק טהי אוטה) שווערען, געבען א שבועה; מאכען א כוסה.

take the odds (טייק טהי אדז) אננעהמען א ריזיקאלישען וועט.

take the offen'sive (טייק טהי א-פענ'-סיוו) איבערגעהען צו אן אנגריף אדער איבערפאל; מאכען אן אנגריף.

take the pas (טייק טהי פא) געהן פארויס; זיין העכער [אין ראנג, ווירדע א. ז. וו.].

take the pledge (טייק טהי פלעדזש) א נדר טהאן, טהאן א נדר זיך צוריקצוהאלטען פון פער'שכור'ענדע משקאות.

take the rag off (טייק טהי רעג אף) בייקומען, בעזיעגען, געווינען [ווי אין א וועטקאמפף], בלייבען דער זיעגער.

take the rag off the bush (טייק טהי רעג אף טהי בוש) ז. ***take the rag off***

take the reins (טייק טהי ריינז) נעהמען די לייצעס אין די הענד, איבערנעהמען די פיהרערשאפט, פערוואלטונג אדער הערשאפט.

take the road (טייק טהי ראוד) זיך ארויסלאזען אין וועג, זיך ארויסלאזען אויף א רייזע.

take the say (טייק טהי סיי) פרובירען; פערזוכען; מאכען אן איינשניט אין דעם בויך פון א דערשאסענעם הירש, אום אויסצוגעפינען ווי פעט ער איז.

take the shine out of (טייק טהי שאין אוט אוו) פערטונקלען, אריבערשיינען.

take the starch out of one (טייק טהי סטארטש אוט אוו וואן) אבשלאגען די פליגלען; דעמיטהיגען.

take the stump (טייק טהי סטאמפ) אנהויבען א וואהל-אגיטאציאן.

take the sun (טייק טהי סאן) בעשטימען די לאגע פון דער זון [פון א רייזענדער שיף].

take the veil (טייק טהי וויל) אריינטרעטען אין א מאנאסטיר [ווענען א פרוי], ווערען א מאנאשקע.

take the wall of (טייק טהי וואהל אוו) געהן נאהענט צו דער וואנד, געהן אויף'ן זיכערסטען און בעסטען טייל פון וועג; האבען פריווילעגיעס, האבען די איבערהאנד, קריגען דעם בעסערען טייל.

take the wind out of one's sails (טייק טהי ווינד אוט אוו וואנז סיילז) ארויסנעהמען דעם ווינד פון די זעגלען, מאכען איינעם ערנידריגענד-הילפלאז.

take things ea'sy (טייק טהינגז איע'-זי) זיך ניט נעהמען צום הארצען.

take time by the fore'lock (טייק טאים באי טהי פאור'-לאק) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take to (טייק טו) זיך נעהמען, זיך א נעהם טהאן, זיך שטארק איבערגעבען צו עפעס.

He **took to** drinking.

take to flight (טייק טו פלאיט) אנטלויפען.

take to heart (טייק טו הארט) זיך נעהמען צום הארצען, זיך קימערען.

take to one's bo'som (טייק טו וואנז בוה'-זאם) הייראטען, חתונה האבען מיט...; ליעב בעקומען; פערטרויען.

take to one's heels (טייק טו וואנז היעלז) מאכען פליטה, אנטלויפען.

take to piec'es (טייק טו פיעס'-עז) צוגליעדערען, אנאליזירען.

take to task (טייק טו טעסק) נעהמען אויף'ן ביינקעל, אויס'מוסר'ען, אויסשטראפען, רופען צו פעראנטווארטליכקייט.

take to the road (טייק טו טהי ראוד) זיך ארויסלאזען אין וועג, זיך ארויסלאזען אויף א רייזע; זיך ארויסלאזען אויף א רייזע-טור [ווענען א טעאטער-געזעלשאפט, צירקוס א. ז וו.]; ווערען א גאסען-רויבער; ווערען א וואגאבונד [בראדיאגא].

take turns (טייק טוירנז) זיך בייטען אלע מאל [מיט די פלעצער].

take up (טייק אפ) 1. אויפהויבען; 2. אויפקלייבען, אויפנעהמען; 3. איינזויגען אין זיך; 4. ארעסטירען; 5. אנהויבען; זיך נעהמען; 6. אויסגלייכען, צורעכט מאכען, גוט מאכען; 7. צוזאמענקניפען, צוזאמענבינדען; 8. אויס'מוסר'ען, אויסזידלען, אויסשטראפען; 9. פערנעהמען; 10. לייהען, בארגען; 11. בעקומען לאנד-אייגענטום; 12. אננעהמען; 13. בעצאהלען; 14. פערשטאפען אן עפנונג [ווי למשל, אין א רעהר].

2. The vessel **took up** the crew of the wrecked ship. 3. Sponges **take up** water. 5. It is high time for you to **take up** some profession. 7. The doctor **took up** the artery. 8. We **took** him **up** roundly for his behavior. 9. The subject **took up** most of the time. 13. We decided to **take up** the loan.

take up a quar'rel (טייק אפ ע קהוואר'-על) 1. אנהויבען א מחלוקה; 2. אויסגלייכען א מחלוקה.

1. The players **took up a quarrel**. 2. The friends could not **take up** their **quarrel**.

take up arms (טייק אפ ארמז) ז. ***take arms***

take upon' one (טייק א-פאן' וואן) ז. ***take on one***

take up short (טייק אפ שאהרט) איבערשלאגען אדער אבשטעלען מיט איין מאל; ענטפערען קורץ און שארף; אונהעפליך בעהאנדלען, גראב אויסזידלען.

take up the bees (טייק אפ טהי ביעז) טויטען די ביענען [מיט ברענענדען שוועבעל], אום צו בעקומען דעם האניג.

take up the cross (טייק אפ טהי קראהס) נעהמען אויף זיך ליידען און פיינינונגען אויס פרומקייט [ביי קריסטען].

take up the cudg'els (טייק אפ טהי קאדזש'-עלז) אנהויבען א קאמפף, זיך אריינווארפען אין קאמפף.

take up the gaunt'let (טייק אפ טהי גאהנט'-לעט) אויפהויבען די האנדשוה [אננעהמען אן ארויספאדערונג צום קאמפף]; פערטיידיגען אימעצען אדער עפעס.

take up the glove (טייק אפ טהי גלאוו) אויפהויבען די האנדשוה [אננעהמען אן ארויספאדערונג צום קאמפף].

take up the hatch'et (טייק אפ טהי העטש'-עט) אנפאנגען א מלחמה.

take up the run'ning (טייק אפ טהי ראנ'-אינג) אנהויבען שנעל לויפען; לויפען פארויס, זיין אן דער שפיצע; נעהמען א שטארקען אנטייל אין עפעס.

take up with (טייק אפ וויטה) זיך חבר'ען; זיך צופריעדענשטעלען מיט...; אננעהמען, זיך אנכאפען [אן א געדאנק, א טעאריע].

take vent (טייק ווענט) בעקאנט ווערען [אין דער עפענטליכקייט].

take wa'ter (טייק וואה'-טער) זיך ארויסדרעהען, זיך ארויסמאכען; זיך אבטראגען, אנטלויפען.

take wind (טייק ווינד) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

The particulars of the graft scandal **took wind**, and found their way into the public press.

take wing (טייק ווינג) אוועקפליהען; אנטלויפען.

take with (טייק וויטה) מיטנעהמען; אננעהמען אלס חבר, בעגלייטער אדער נאכפאלגער; זיך שטעלען אויף איינעמס זייט.

take with a grain of salt (טייק וויטה ע גריין אוו סאהלט) ניט פאלשטענדיג אננעהמען אדער גלויבען.

The statement was **taken with a grain of salt**.

ta'king *n. and a.* (טיי'-קינג) נעהמונג; אננעהמונג; פערכאפונג; דאס געווינען אדער קריגען; אנציהונג, בעצויבערונג; בעצויבערטקייט; דאס זיין אין א פערלעגענהייט אדער שוועריגקייט; דאס בעקומען, דאס נעקראגענע, דאס גענומענע; אין דרוקעריי — דער מאנוסקריפט וואס א שריפטזעצער קריעגט פאר איין מאל; בעצויבערענד, אנציהענד, אננעהמענד; אנשטעקענד.

ta'kingly *adv.* (טיי'-קינג-לי) אויף אן אנציהענדען, אננעהמענדען אדער בעצויבערענדען אופן.

ta'kingness *n.* (טיי'-קינג-נעס) אננעהמליכקייט; דאס זיין אנציהענד אדער בעצויבערענד.

ta'king-off' *n.* (טיי'-קינג-אף') ארונטערנעהמונג; בעזייטיגונג; דאס פטור ווערען; טויטונג, ערמארדונג.

ta'kings *n.* (טיי'-קינגז) אייננאהמען.

ta'ky *a.* (טיי'-קי) אנציהענד, אננעהמענד, בעצויבערענד.

tal'apoin *n.* (טעל'-ע-פאין) א טאלאפאין [א בודיסטישער מאנאך]; די שווארצנאזיגע אפע, די טאלאפאין-אפע.

tala'ria *n.* (טע-ליי'-רי-א) שיך מיט פליגלען אדער פליגלען ביי די פוס-קנעכלעך אויף די פיגורען פון איינינע גריכישע געטער אלס סימבאל פון שנעלקייט.

talar'ic *a.* (טע-לער'-איק) וואס דערגרייכט די פוס-קנעכלעך, וואס איז שייך צו די פוס-קנעכלעך.

tal'bot *n.* (טאהל'-באט) א מין יאגד-הונד מיט א ברייטען מויל און לאנגע, אראבהענגענדע אויערען.

tal'botype *n.* (טאהל'-בא-טאיפ) ז. ***calotype***

talc *n. and v.* (טעלק) טאלק [א מין גלאטער, גלאנציגער, דורכזיכטיגער און געבלעטערטער שטיין]; רייבען מיט טאלק.

tal'cite *n.* (טעל'-סאיט) טאלקיט [אזא טאלק. ז. ***talc***]; אזא גלימער אדער מאריענגלאז [ז. ***muscovite***].

tal'cky *a.* (טעל'-קי) ז. ***talcose***

tal'coid *a.* (טעל'-קאיד) טאלקיג, טאלק-ארטיג. ז. ***talc***

tal'cose *a.* (טעל'-קאוס) טאלקיג, טאלק-ארטיג, וואס ענטהאלט טאלק, וואס בעשטעהט פון טאלק. ז. ***talc***

tal'cous *a.* (טעל'-קאס) ז. ***talcose***

tal'cum *n.* (טעל'-קאם) טאלק-שטיין; טאלק-פודער [א פולווער געמאכט פון טאלק-שטיין].

tal'cum pow'der (טעל'-קאם פאו'-דער) טאלק-פודער [א פולווער געמאכט פון טאלק-שטיין].

tale *n.* (טייל) .1 א געשיכטע, אן ערצעה־לונג, א מעשה; .2 א קלאנג, א סלוך; א רכילות; .3 א רעכנונג; א סומע; .4 א טאעל [ז. *tael*].
2. He is going around telling slanderous tales about us.

tale'bearer *n.* (טייל'־בעהר־ער) אן אי־בערדערצעהלער, אן אבדערצעהלער; א רכילות'ניק.

tale'bearing *n. and a.* (טייל'־בעהר־אינג) דאס איבערדערצעהלען, דאס אב־דערצעהלען; רכילות־טרייבעריי; אבדער־צעהלענד; וואס פערשפרייט רכילות.

tale'ful *a.* (טייל'־פול) פול מיט געשיכ־טען, וואס ענטהאלט פיעל געשיכטען.

Talegalli'næ *n.* (טעל־אי־גע־לאי'־ניע) די טאלעגאלא־היהנער [דער מין אויסטרא־לישע אינדיקעס, וועלכע פערגראבען זייע־רע אייער אין גריבער].
ז. *mound-bird* און *brush-turkey*.

Talegal'lus *n.* (טעל־אי־געל'־אס)
ז. *Talegallinæ*.

tal'ent *n.* (טעל'־ענט) .1 טאלאנט, נא־טור־גאבע, פעהיגקייט [איינגעבארענע אדער ענטוויקעלטע]; .2 טאלאנטפאלע פערזאנען.
2. All the talent of the country is enlisted in the cause.

tal'ented *a.* (טעל'־ענ־טעד) מיט טא־לאנט, טאלאנטפול, בעגאבט, פעהיג.

tale of a tub (טייל אוו ע טאב) א נארישע בבא־מעשה; א ניט־געשטויגענע ניט־געפלויגענע געשיכטע.

ta'les *n.* (טיי'־ליעז) ערזאץ־מענער פון א יורי [פערזאנען ספעציעל איינגעלאדע־נע אדער פון די צופעליג אנוועזענדע אין געריכט, וואס ווערען פון געריכט בעשטימט צו זיצען אלס געשווארענע אין פאל ווען די בעשטימטע געשווארענע קומען ניט אין געריכט אדער ווען מען האט פון זיי ניט געקענט אויסקלייבען די נויטיגע צאהל]; א בעפעהל אויסצופילען די צאהל געשווא־רענע מיט ערזאץ־מענער.

ta'les-book *n.* (טיי'־ליעז־בוק) א בוך מיט נעמען פון מענשען, וואס קענען דיע־נען אלס ערזאץ־מענער פון א יורי.
ז. *tales*.

tales'man *n.* (טיילז'־מען) אן ערצעה־לער, אן ערצעהלונגען־פערפאסער, א געשיכ־טען־פערפאסער; אן ערזאץ־מאן פון א יו־רי [הויפטזעכליך פון די צופעליג־אנווע־זענדע אין געריכט. ז. *tales*].

tale'teller *n.* (טייל'־טעל־ער) א געשיכ־טען־דערצעהלער; אן אבדערצעהלער; א רכילות'ניק.

tale'wise *adv.* (טייל'־הוואיז) אין דער פארם פון אן ערצעהלונג.

tal'ian *n.* (טעל'־אי־ען) אזא באהעמי־שער טאנץ; מוזיק פאר דיזען טאנץ.

talie'ra *n.* (טעל־אי־איי'־רא) א טאליע־רא־פאלמע [אזא אסט־אינדישער פאלמען־בוים מיט פעכער־עהנליכע בלעטער].

talie'ra-palm *n.* (טעל־אי־איי'־רא־פאהם) ז. *taliera*.

tal'io *n.* (טעל'־אי־או) ז. *talion*.

tal'ion *n.* (טעל'־אי־אן) וויעדערפער־געלטונג; דאס בעשטראפען אדער אבצאה־לען מדה כנגד מדה; דאס שטראף־געזעץ פון עין תחת עין, שן תחת שן; נקמה, ראכע.

talion'ic *a.* (טעל־אי־אנ'־איק) וואס איז שייך צו וויעדערפערגעלטונג אדער צו דער בעשטראפונג אדער אבצאהלונג מדה כנגד מדה; וואס איז שייך צום שטראף־געזעץ פון עין תחת עין, שן תחת שן.

tal'ipat *n.* (טעל'־אי־פעט) ז. *talipot*.

tal'iped *a. and n.* (טעל'־אי־פעד) קרום־פיסיג, מיט אויסגעדרעהטע פיס; א קרום־פיסיגער, איינער וואס האט אויסגעדרעה־טע פיס.

tal'ipes *n.* (טעל'־אי־פיעז) קרום־פיסיג־קייט, אויסגעדרעהטע פיס.

tal'ipot *n.* (טעל'־אי־פאט) אזא אסט־אינדישע פאלמע מיט פעכער־עהנליכע בלע־טער.

tal'ipot-palm *n.* (טעל'־אי־פאט־פאהם) ז. *talipot*.

tal'iput *n.* (טעל'־אי־פאט) ז. *talipot*.

tal'isman *n.* (טעל'־איס־מען) א טא־ליסמאן, א צויבער־מיטעל, א סגולה, א לחש, א קמיע.

talisman'ic *a.* (טעל־איס־מענ'־איק) וואס האט די איינגעשאפטען אדער די קראפט פון א טאליסמאן [א צויבער־מי־טעל, א קמיע]; צויבעריש; מאגיש.

tal'ith *n.* (טעל'־איטה) א טלית.

talk *v. and n.* (טאהק) .1 רעדען; זאגען; .2 פלאפלען, פלוידערען, שוואצען; .3 הא־בען א געשפרעך, פיהרען א געשפרעך, בע־שפרעכען; .4 זיך דורכרעדען מיט, זיך בעראטהען; .5 ארויסגעבען קלאנגען ווי פון רייד; .6 ווירקען אדער ברייננגען צו עפעס דורך רעדען; .7 א געשפרעך; א גערייד; א קלאנג, א סלוך; .8 א טהעמא אדער געגענשטאנד פון געשפרעכען אדער קלאנגען; .9 א בעשפרעכונג, א פערהאנד־לונג, א בעראטהונג; 10 א שפראך.
3. He is always talking philosophy. 6. He nearly talked me mad. 7. There is talk of preparations for war. 8. He is the talk of the town. 10. The missionary learned the talk of the natives.

talk around' (טאהק ע־ראונד') איבער־רעדען [אימעצען].

talk'ative *a.* (טאהק'־ע־טיוו) בערעדעוו־דיג; פלוידעריש, פלאפלעריי, וואס רעדט פיעל, וואס שוואצט.
A secret is more safe with a treacherous knave than with a talkative fool.

talk'atively *adv.* (טאהק'־ע־טיוו־לי) בערעדעוודיג, רעדענדיג פיעל, פלוידערע־דיג, פלאפלענדיג, שוואצענדיג.

talk'ativeness *n.* (טאהק'־ע־טיוו־נעס) בערעדעוודיגקייט, פלוידערישקייט, דאס רע־דען פיעל, דאס שוואצען.

talk away' (טאהק ע־הוויי') פערברייננגען אין רעדען, פטר'ען [צייט] אין רעדען.
We talked away many dreary hours.

talk big (טאהק ביג) רעדען מעשה נרוי־סער מענש; רעדען בעריהמעריש.

talk busi'ness (טאהק ביז'־נעס) רעדען צו דער זאך.

talk down (טאהק דאון) אריבעררעדען.
One fool will talk down a dozen wise men.

talked out (טאהקט אוט) האבענדיג אויסגעשעפט די רייד אדער ארגומענטען.

talk'ee-talk'ee *n.* (טאהק'־איע־טאהק'־איע) .1 א פערדארבענער דיאלעקט; .2 פלאפלעריי, פלוידעריי, שוואץ.
1. He learned the talkee-talkee of the Indians. 2. Her talkee-talkee drives one mad.

talk'er *n.* (טאהק'־ער) א ריידער, איי־נער וואס רעדט א סך, א פלוידערער, א פלאפלער, א שוואצער.

talk from the point (טאהק פראם טהי פאינט) אוועקגעהן פון עניין, זיך פער־רעדען.

talk from the sub'ject (טאהק פראם טהי סאב'־דזשעקט) אוועקגעהן פון עניין, זיך פעררעדען.

talk'ful *a.* (טאהק'־פול) ז. *talkative*.

talk Greek (טאהק גריעק) רעדען "טער־קיש" [רעדען אויף אן אונפערשטענדלי־כער שפראך, רעדען אונפערשטענדליך].

talk i'dly (טאהק אי'־דלי) פלוידערען, פלאפלען, שוואצען.

talk'ing *n. and a.* (טאהק'־אינג) .1 דאס רעדען, א גערייד, א געשפרעך; .2 בערע־דעוודיג, פלאפלעריש, פלוידעריש; .3 אויס־דרוקספול.
3. There is always on his table a picture of a pale woman with talking eyes.

talk'ing i'ron (טאהק'־אינג אי'־ערן) א ביקס, א שיס־געוועהר.

talk'ing-machine' *n.* (טאהק'־אינג־מע־שין') א שפרעך־מאשין, א פאנאגראף.

talk'ing of (טאהק'־אינג אוו) אפגערעדט, דעם וואס מען זאגט..., ווען עס איז שוין געקומען צו רייד, אגב אורחא.

talk'ing-to *n.* (טאהק'־אינג־טו) אויס־זידלונג, אויסשטראפונג.
He gave him a good talking-to.

talk large (טאהק לארדזש) זיך בערימ־מען.

talk like a Dutch un'cle (טאהק לאיק ע דאטש אנקל) רעדען ווי א גוטער אבער שטרענגער בעל־טובה'ניק [אדער ווי א פעטער, פון וועלכען מען ערוואר־טעט א ירושה].

talk mil'lions (טאהק מיל'־יאנז) זיך בעריהמען.

talk of (טאהק אוו) רעדען, זאגען אדער בעמערקען וועגען...; בעשפרעכען; אין זינען האבען, פלאנעווען.
He talks of returning next week.

talk one to death (טאהק הוואן טו דעטה) פעררעדען צום טויט.

talk o'ver (טאהק או'־ווער) .1 איבער־רעדען [אימעצען]; .2 זיך איבעררעדען, זיך דורכרעדען [וועגען עפעס].
1. I managed to talk over my opponent. 2. We talked the matter over.

talk round (טאהק ראונד) אויסשעפען א טהעמא אדער עניין; איבעררעדען [אי־מעצען].

talk shop (טאהק שאפ) רעדען וועגען דער איינענער בעשעפטיגונג, ארבייט אדער פראפעסיאן; געברויכען פראפעסיא־נעלע אויסדריקע.

talk to (טאהק טו) .1 רעדען צו...; .2 אויסזידלען, אויסשטראפען; .3 זיך שדכן'ען צו...
2. The father promised the teacher to talk to his son about his behavior. 3. Judge Jackson's son has been talking to my daughter, nigh a year.

talk to the point (טאהק טו טהי פאינט) רעדען צו דער זאך, זיך האלטען אן עניין.

talk to the pur'pose (טאהק טו טהי פויר'־פאס) רעדען צו דער זאך, רעדען צום פונקט.

talk to the sub'ject (טאהק טו טהי סאב'־דזשעקט) רעדען צו דער זאך, זיך האלטען אן עניין.

talk tur'key (טאהק טויר'־קי) רעדען באמבאסטיש, רעדען מיט הויך־קלינגענדע פראזען.

talk up (טאהק אפ) .1 רעדען שארף, מוטיג אדער עזות'דיג; .2 זיך דורכרעדען, בעטראכטען פלענער; .3 לויבען.
1. He lost his job because he talked up to his superior.

tal'ky *a.* (טעל'־קי) ז. *talcose*.

talk'y *a.* (טאהק'־אי) בערעדעוודיג, וואס רעדט צו פיעל; פלוידעריש, פלאפלעריש.

talk'y-talk'y *n.* (טאהק'־אי־טאהק'־אי) ז. *talkee-talkee*.

tall *a.* (טאהל) הויך, לאנג, גרויס; אויסערגעוועהנליך, מערקווירדיג.

tal'lage *n. and v.* (טעל'-עדזש) א שטייער; ארויפלעגען א שטייער, בעשטייערען. ז. *tailage*

tall'-boy *n.* (טאהל'-באי) אזא הויכע, גרויסע, בעציערטע וויין=גלאז; אזא הויכער קאמאד מיט פיעל שופלאדען.

tal'les *n.* (טעל'-עז) א טלית.

tal'liage *n.* (טעל'-אי-עדזש) א שטייער. ז. *tallage*

tal'liate *v.* (טעל'-אי-אייט) בעשטייערען, ארויפלעגען א שטייער.

tal'lier *n.* (טעל'-אי-ער) א רעכנונג=האלטער; א באנק=האלטער אדער באנקיר אין געוויסע קארטען=שפיעלען.

tal'lis *n.* (טעל'-איז) א טלית.

tal'lith *n.* (טעל'-איטה) א טלית..

tall'ness *n.* (טאהל'-נעס) הויכקייט, לאנגקייט, גרויסקייט.

tal'low *n., a. and v.* (טעל'-או) פעטס, חלב; פון חלב, געמאכט פון חלב; בעשמיערען מיט פעטס אדער חלב; פעט מאכען, אבקארמען.

tal'low-chand'ler *n.* (טעל'-או-טשענד'-לער) א ליכט=ציהער, א ליכט=מאכער, א פאבריקאנט פון חלב'נע ליכט.

tal'low-chand'lery *n.* (טעל'-או-טשענד'-לער-אי) ליכט=ציהונג, פאבריקאציאן פון חלב'נע ליכט; א ליכט=ציהעריי, א פאבריק פון חלב'נע ליכט.

tal'low-cup *n.* (טעל'-או-קאפ) א פארריכטונג אויטאמאטיש צו אוילען א מאשין.

tal'low dip (טעל'-או דיפ) א חלב'נע ליכט.

tal'lower *n.* (טעל'-א-ער) א חיה ביי וועלכער עס וואקסט חלב; א ליכט=ציהער, א ליכט=מאכער.

tal'low-face *n.* (טעל'-או-פיים) א בלאסער מענש, א מענש מיט א געלבליך=ווייסען געזיכט [אלס פערעכטליכער אויסדרוק].

tal'low-faced *a.* (טעל'-או-פייסט) בלייך, בלאס, מיט א קרענקליכער געלבליך=ווייסער געזיכטס=פארב.

tal'lowiness *n.* (טעל'-א-אי-נעס) חלב'דיגקייט, פעטיגקייט; עהנליכקייט צו חלב.

tal'lowish *a.* (טעל'-א-איש) פעטיג, חלב'דיג; ווי חלב.

tal'low-keech *n.* (טעל'-או-קיעטש) א קנויל חלב, א צונויפגעראלטע מאסע חלב.

tal'low-nut *n.* (טעל'-או-נאט) דער חלב=נוס=בוים, די חזיר=פלוים אדער די בערג=פלוים [אזא בוימעל אין די ווארימע טיילען פון אמעריקא מיט א פלוים=עהנליכער פרוכט]. ז. *hog-plum*

tal'low-oil *n.* (טעל'-או-איל) חלב=אויל [אויל אויסגעדריקט פון חלב].

tal'low-shrub *n.* (טעל'-או-שראב) ז. *bayberry*

tal'low-top *n.* (טעל'-או-טאפ) אן עדעלשטיין אבגערונדעט פון אויבען און פלאך אונטען.

tal'low-topped *a.* (טעל'-או-טאפט) אבגערונדעט פון אויבען [וועגען עדעלשטיינער].

tal'low-tree *n.* (טעל'-או-טריע) דער חלב=בוים [אזא קליינער, גלאטער בוים מיט א זעהר הארטען האלץ און מיט פרוכט=זאמען, וועלכע גיבען ארויס אן אויל]; אזא גרויסער עקאליפטוס=בוים מיט אויליגען האלץ.

tal'lowwood *n.* (טעל'-או-הוואוד) דער חלב=עקאליפטוס, דער חלב=בוים [אן עקאליפטוס מיט אן אויליגען האלץ]. ז. *tallow-tree*

tal'lowy *a.* (טעל'-א-אי) חלב'דיג, פעטיג.

tal'ly *n. and v.* (טעל'-אי) א קארב=האלץ, א שטעקעל איינצוקארבען צו האלטען א חשבון פון עפעס; א רעכנונג אויף א קארב=האלץ; א חשבון, א רעכנונג; א פערצייכענטע צאהל; א צאהל=איינהייט; א ברעטעל אדער צעטעל, אויף וועלכען עס איז פערצייכענט א נומער אדער נאמען [ווי דאס ברעטעל מיט א פערצייכענטען נומער אדער נאמען, וואס הענגט אויף א פלאנצע אין א באטאנישען גארטען]; א קראם וואו מען גיט אויף בארג אויף א קורצער צייט און מען פיהרט די חשבונות אויף איינקארבונגען; עטוואס צוגעפאסטעס, א דופליקאט, א גלייכער געגען=טייל; א צורוף צו יאגד=הינד; פערצייכנען; איינקארבען [א פערצייכנונג אדער חשבון]; רעכנען; צופאסען, צוגלייכען; זיין צוגעפאסט; אבצאהלען מדה כנגד מדה; האלטען די באנק [אין געוויסע קארטען=שפיעלען]; העצען יאגד=הינד.

Tal'ly *n.* (טעל'-אי) אן איטאליענער.

tal'ly-board *n.* (טעל'-אי-באורד) א ברעט צו פערצייכנען [דורך איינקארבונגען] די צאהל האלץ=קלעצער.

tal'ly-card *n.* (טעל'-אי-קארד) א פערצייכנונגס=קארטע פון געווינסען [אין קארטען=שפיעל אדער באל=שפיעלען].

tal'ly-ho' *int., n. and v.* (טעל'-אי-האו') אן אויסגעשריי פון יעגער צו זייערע הינד; א מין שפאציער=קארעט געשפאנט אין פיער פערד; אזא פאסט=וואגען; אויסרופען "טעללי=האו" [צו יאגד=הינד]; העצען יאגד=הינד.

tal'lying-machine' *n.* (טעל'-אי-אינג-מע-שין') א מאשין צו פערצייכנען די צאהל פון פאסאזשירען אדער געפעק [אויף א שיף, אין א מאגאזין א. ז. וו.].

tal'lyman *n.* (טעל'-אי-מען) איינער וואס האלט א רעכנונג אדער מאכט פערצייכנונגען; א קליין=הענדלער וואס גיט קורצען קרעדיט [אהן רעגעלמעסיגער בוך=פיהרונג]; איינער וואס נעהמט אן בעשטעלונגען אויף סחורות; א מאן וואס לעבט אונגעזעצליך מיט א פרוי.

tal'ly-mark *n.* (טעל'-אי-מארק) א רעכנונגס=צייכען, א צאהל=איינהייט ביים פערצייכנען [ווי למשל, דורך איינקארבונגען].

tal'ly-sheet *n.* (טעל'-אי-שיעט) א רעכנונגס=ליסטע; א צעטעל מיט חשבונות פון אבגעגעבענע שטימען [ביי וואהלען].

tal'ly-shop *n.* (טעל'-אי-שאפ) א קראם וואו מען גיט קרעדיט אויף א קורצער צייט אדער אויף קליינע אבצאהלונגען [אהן רעגעלמעסיגער בוך=פיהרונג].

tal'ly-stick *n.* (טעל'-אי-סטיק) א קארב=האלץ [צום האלטען א רעכנונג דורך איינקארבונגען].

tal'ly-trade *n.* (טעל'-אי-טרייד) קרעדיט=האנדעל, קליין=האנדעל אויף בארג [אהן רעגעלמעסיגער בוך=פיהרונג].

tal'ly-wife *n.* (טעל'-אי-הוואיף) ז. *tally-woman*

tal'ly-wom'an *n.* (טעל'-אי-הוואומ'-ען) א קרעמעריז, א קליין=הענדלעריז וואס גיט קורצען קרעדיט [אהן רעגעלמעסיגער בוך=פיהרונג]; א פרוי וואס לעבט אונגעזעצליך מיט א מאן.

tal'ma *n.* (טעל'-מא) א טאלמע, אזא קורצער אויבערשטער דאמען=מאנטעל.

tal'mi-gold *n.* (טעל'-מי-גאולד) דאס טאלמי=גאלד [אזא קופער אדער מעש וואס ווערט געמאכט נאכצואהמען גאלד].

Tal'mud *n.* (טעל'-מאד) דער תלמוד, די גמרא, די תורה שבעל פה [די זאמלונג פון געזעצען, תקנות, פארשריפטען, לעגענדען און אגדות, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר די רעליגיעזע ליטעראטור פון אידישען פאלק אין די צייטען פון בית שני און אין די ערשטע יאהרהונדערטע נאך'ן חרבן].

Talmud'ic *a.* (טעל-מאד'-איק) תלמודיש, וואס איז שייך צו תלמוד אדער גמרא.

Talmud'ical *a.* (טעל-מאד'-אי-קעל) ז. *Talmudic*

Tal'mudist *n.* (טעל'-מאד-איסט) אן אנהענגער פון תלמוד, איינער וואס געהט נאך דער תלמודישער לעהרע; א תלמודיסט, א קענער פון תלמוד.

Talmudis'tic *a.* (טעל-מא-דיס'-טיק) ז. *Talmudic*

tal'on *n.* (טעל'-אן) א קלויע [ביי א חיה]; א נאגעל [פון א רויב=פויגעל]; איינער פון די בערגעלעך אויף דער קייפלעכע פון א צאהן; די ארויסשטארצונג פון ציגנגעל פון א שלאס, אויף וועלכען עס דריקט דער שליסעל ביים עפענען אדער פערשליסען; דער טייל פון א טעשעל קארטען, וואס בלייבט נאכדעם, ווי מען האט אויסגעטיילט די נויטיגע צאהל קארטען פאר די שפיעלער; דער שפיץ פון א שווערד; אין באנק=געשעפט — א טאלאן, א טייל פון ווערטה=פאפיער, וואס קען אומגעביטען ווערען אויף א נייער סעריע קופאנען.

talook' *n.* (טע-לוהק') ז. *taluk*

talook'dar *n.* (טע-לוהק'-דאר) ז. *talukdar*

tal'pa *n.* (טעל'-פא) א — אין פאטאלאגיע בייל אדער געשוויר אויף'ן קאפ.

Tal'pa *n.* (טעל'-פא) דער מין מוילווארפען אדער קראטען. ז. *mole*

tal'pine *a.* (טעל'-פין) וואס איז עהנליך צו א מוילווארף אדער קראט.

taluk' *n.* (טע-לוהק') אין אסט=אינדיען — א טאלוק, א טייל פון א בעצירק אונטער דער אויפזיכט פון אן ארטיגען בעאמטען, וועלכער דארף דארטען אויפקלייבען שטייערען.

taluk'dar *n.* (טע-לוהק'-דאר) אין אסט=אינדיען — דער טאלוקדאר [אן ארטיגער בעאמטער פון א בעצירק, וועלכער קלייבט אויף די שטייערען].

ta'lus *n.* (טיי'-לאס) דאס קנעכעל=גליעד, דער קנעכעל=ביין; דער דאך=אראב אדער דער משופע'דיגער טייל פון א פעסטונגס=וואנד; שטיקער שטיינער און פעלזען, וואס זיינען אנגעווארפען אין א שפאלט צווישען בערג.

tamabil'ity *n.* (טיי-מע-ביל'-אי-טי) די צוימבארקייט, דאס לאזען זיך צוימען; דאס זיין געהארכזאם צום מענשען [וועגען חיות].

ta'mable *a.* (טיי'-מעבל) וואס לאזט זיך צוימען אדער צוגעוועהנען, וואס לאזט זיך מילדערען אדער זענפטיגען [וועגען א ווילדער חיה].

ta'mableness *n.* (טיי'-מעבל-נעס) די צוימבארקייט, די מעגליכקייט צו ווערען געזענפטיגט אדער געמילדערט [וועגען א ווילדער חיה].

tamal' *n.* (טע-מאל') א מעקסיקאנער געריכט פון קוקורוזע מיט פלייש געפעפערט מיט רויטען פעפער.

tama'le *n.* (טע-מא'-לע) ז. *tamal*

taman'dua *n.* (טע-מענ'-דיו-א) אן אמייזען=פרעסער [א חיה וואס עסט מוראשקעס].

tam'anoir *n.* (טעמ'-ע-נואר) דער גרויסער דרום=אמעריקאנישער אמייזען=פרעסער [א חיה וואס עסט מוראשקעס].

tam'arack *n.* (טעמ'-ע-רעק) דער אמעריקאנער לערכען=בוים [א דינער און אפט זעהר הויכער בוים מיט זעהר א שטארקען האלץ. וואקסט אין די זומפיגע נארדטיילען פון נארד=אמעריקא].

tam'arick *n.* (טעמ'-ע-ריק) ז. *tamarisk*

tam'arin *n.* (טעמ'-ע-רין) דער טאמארין [אזא קליינע דרום=אמעריקאנישע אפע].

tam'arind *n.* (טעמ'-ע-רינד) דער טאמארינד [אזא בוים פון די הייסע לענדער]; די סטרוטשקעס אדער שויטען=פרוכט פון דעם טאמארינדען=בוים [ווערט נעברויכט אין מעדיצין אלס אן אבפיהר=מיטעל].

Tamarind

tam'arind-fish *n.* (טעמ'-ע-רינד-פיש) אן אינדישעס געריכט פון פיש, וואס איז צוגעריכט מיט דעם זאפט פון דער פרוכט פון טאמארינדען=בוים. ז. *tamarind*

tam'arisk *n.* (טעמ'-ע-ריסק) די טאמאריסקע [אזא קליין בוימעל אדער בוש מיט פעדער=ארטיגע צווייגלעך. וואקסט אין די ווארימע לענדער און בעזאנדערס ארום די ברעגען פון מיטעללענדישען ים].

tam'bac *n.* (טעמ'-בעק) טאמבאק [א גאלד=פארביגע מישונג פון קופער און צינק]; אלאען=האלץ [דאס האלץ פון אן אלאען=בוים].

tam'bor *n.* (טעמ'-באר) א מין בלאזפיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף].

tam'bour *n. and v.* (טעמ'-בוהר) א קליינע פויק, א פייקעל; א טאמבור, א שטיקעריי=ראהם [א ראהם צו מאכען שטיקעריי=ארבייט]; טאמבוריר=ארבייט, שטיקעריי=ארבייט; אין ארכיטעקטור — איינער פון די צילינדער=פערמיגע שטיינער, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט א רונדער זייל; די וואנד פון א רונדער נעביידע [בעזאנדערס פון א קירך], וואס איז ארומגערינגעלט מיט זיילען; א מין פארהויז צו א געביידע [בעזאנדערס צו א קירך]; אין פעסטונגס=ווערק — א רונדער הילצערנער פארקאן, וואס דיענט אלס שוץ פון דער הויפט פעסטונגס=וואנד; מאכען שטיקעריי=ארבייט אדער האפט=ארבייט מיט א שטיקעריי=ראהם, טאמבורירען; דעקארירען מיט אויסגעשטיקטע אדער אויסגעהאפטע ארבייט.

tam'boura *n.* (טעמ'-בו-רא) די טאמבורא [אן אריענטאלישער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א גיטארע אדער מאנדאלין].

tam'bour-frame *n.* (טעמ'-בוהר-פריים) א שטיקעריי=ראהם [א ראהם, אויף וועלכער עס ווערט אנגעצויגען דאס טוך וואס ווערט געשטיקט אדער געהאפט].

tambourine' *n.* (טעמ-בו-רין') א טאמבורין, אזא לייכטעס פייקעל מיט גלעקלעך [ווערט פיעל בענוצט פון שפאנישע טענצערינס]; אזא פראוואנסאלער טאנץ; די מוזיק צו דיעזען טאנץ; אזא אפריקאנישע טויב.

tam'bour-nee'dle *n.* (טעמ'-בוהר-ניע'דל) א טאמבור=נאדעל, א האפט=נאדעל, א שטיק=נאדעל.

tam'bour-stitch *n.* (טעמ'-בוהר-סטיטש) א קרייץ=שטאך, אן ארט האפטען, וואו די שטעך געהען נעקרייצט.

tam'bour-stitch'er *n.* (טעמ'-בוהר-סטיטש'-ער) איינער וועלכער האפט אדער נעהט אוים אויף א טאמבור אדער שטיקעריי=ראהם.

tam'bour-work *n.* (טעמ'-בוהר-הוואירק) שטיקעריי אדער האפטעריי וואס ווערט געמאכט אויף א טאמבור אדער שטיקעריי=ראהם.

tambreet' *n.* (טעמ-בריעט') דאס שנאבעל=טהיער. ז. *duckbill*

tam'buret-stitch *n.* (טעמ'-בו-רעט-סטיטש) ז. *tambour-stitch*

tamburo'ne *n.* (טעמ-בו-ראו'-נע) א גרויסע פויק.

tame *a. and v.* (טיים) געצוימט, ניט ווילד, צוגעוועהנט צום הויז, הויזליך [וועגען טהיערע]; ציוויליזירט, מיט ערציהונג, מיט מאניערען [וועגען מענשען]; פאלגזאם, געהארכזאם, בויגזאם; מאט, טעמפ, שלעפריג, אהן לעבען; געשמאקלאז, ניט אנציהענד, ניט אינטערעסאנט; אהן עפעקט, אהן ווירקונג; צוימען, ברעכען די ווילדקייט; בעצווינגען, מאכען געהארכזאם; בויגען, מאכען אונטערטעניג; מאכען מאט, שוואך, טעמפ.

tameabil'ity *n.* (טיי-מע-ביל'-אי-טי) ז. *tamability*

ta'meable *a.* (טיי'-מעבל) ז. *tamable*

tame'less *a.* (טיימ'-לעס) אונגעצוימט; וואס קען ניט געצוימט ווערען, וואס קען ניט געמילדערט ווערען.

tame'lessness *n.* (טיימ'-לעס-נעס) דאס ניט קענען געצוימט ווערען.

tame'ly *adv.* (טיימ'-לי) אונטערוועריג, נאכגעביג.

tame'ness *n.* (טיימ'-נעס) געצוימטקייט, אונטערווערפיגקייט; שוואכקייט.

ta'mer *n.* (טיי'-מער) א בענדיגער, א צוימער [איינער וואס צוימט אדער ברעכט די ווילדקייט פון חיות].

Tam'il *n.* (טעמ'-איל) די טאמילען, איינער פון די קולטורעלסטע שבטים, וועלכע בעזיצען דעם דרום=טייל פון אסט=אינדיען; די טאמילישע שפראך [די שפראך, וועלכע בעזיצט די רייכסטע פארצייטיגע אסט=אינדישע ליטעראטור].

tam'in *n.* (טעמ'-אין) טאמין אדער סטאמין [אזא דינעס גלאנציגעס וואלען=צייג].

tam'ine *n.* (טעמ'-אין) ז. *tamin*

tam'iny *n.* (טעמ'-אי-ני) ז. *tamin*

tam'is *n.* (טעמ'-אים) אזא צייג געמאכט צו זייערען אדער פילטרירען א פליסיגקייט; א זייערעל אדער פילטער געמאכט פון צייג.

tamise' *n.* (טע-מיז') טאמיז, דינעס וואלען=צייג.

tam'kin *n.* (טעמ'-קין) ז. *tampion*

Tam'many *n.* (טעמ'-ע-ני) ז. *Tammany Society*

Tam'many Hall (טעמ'-ע-ני האהל) טעמעני האל, די אפיציעלע ארגאניזאציאן פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין ניו יארק. ז. *Tammany Society*

Tam'many Soci'ety (טעמ'-ע-ני סא-סאי'-ע-טי) די טעמעני=געזעלשאפט [א געזעלשאפט, וועלכע האט זיך אויסנעבילדעט אין ניו יארק אין יאהר 1789 און האט אנגענומען דעם נאמען פון א פריינדליכען פיהרער פון אן אינדישען שבט — טעמעני — וועלכען די קעמפפער פאר פרייהייט אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן האבען אין שפאס פערהייליגט אלס דעם פאטראן און בעשיצער פון דער נייער אמעריקאנער רעפובליק. די געזעלשאפט האט זיך נעגרינדעט מיט די צוועקען פון געגענזייטיגער הילף און אונטערשטיצע, נאר שפעטער האט זי זיך פערוואנדעלט אין א ריין=פאליטישער ארגאניזאציאן פון דער דעמאקראטישער פארטיי]. ז. *Tammany Hall*

Tam'muz *n.* (טעמ'-אז) דער חדש תמוז; א סירישע גאטהייט, דיזעלבע ווי אדאנים, וועמעס יום=טוב מען פלעגט פייערען ראש חודש תמוז.

tam'my *n.* (טעמ'-אי) ז. *tamin*

tamp *v.* (טעמפ) פערשטאפען א לאך אין א פעלז נאכדעם ווי מען האט דערין אריינגעטהאן פולווער איהם צו צושיסען; אנשטאפען עפעס.

tam'per *v. and n.* (טעמ'-פער) זיך פארען; האבען צו טהאן; מאכען אונגעזעצליכע ענדערונגען, קאליע מאכען; פעלשען [ווי למשל, א דאקומענט]; מאכען נארישע פראבען; בענוצען געהיימע מיטלען; ווירקען אויף אן אונעהרליכען אופן; אונטערקויפען; איינער וואס פערשטאפט א לאך אין אן אויסגעבויערטען פעלז נאכדעם ווי מען האט אין איהם אריינגעלעגט אויפרייסענדען מאטעריאל; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום פערשטאפען עפעס.

tam'perer *n.* (טעמ'-פער-ער) איינער וואס ווירקט אויף דעם אנדערען דורך אונעהרליכע מיטלען; איינער וואס בענוצט געהיימע מיטלען; איינער וואס פארעט זיך, האט צו טהאן אדער מישט זיך; איינער וואס מאכט ענדערונגען, מאכט קאליע אדער פעלשט [ווי א דאקומענט].

tam'ping *n.* (טעמ'-פינג) דער שטאף וועלכער דיענט צו פערשטאפען א לאך אין א פעלז נאכדעם ווי מען האט דערין אריינגעטהאן פולווער איהם צו צושיסען; די פערשטאפונג פון אזא לאך אין א פעלז.

tam'ping-bar *n.* (טעמ'-פינג-באר) דער שטאנג מיט וועלכען מען פערשטאפט דאס לאך פון א פעלז נאך דעם ווי עס ווערט דערין אריינגעטהאן פולווער דעם פעלז צו צושיסען.

tam'ping-i'ron *n.* (טעמ'-פינג-אי'-ערן) ז. *tamping-bar*

tam'pion *n.* (טעמ'-פי-אן) א שטאפקע; די שטאפקע פון א קאנאן.

tam'pon *n. and v.* (טעמ'-פאן) אין כירורגיע — א טאמפאן, שטיקלעך וואטע אדער מארלע מיט וואס מען פערשטאפט אן עפנונג אין קערפער ניט צו דערלאזען א בלוט=שטורץ; מאכען א טאמפאן; פערשטאפען א וואונד אדער קערפער=עפנונג.

tamponade' *n.* (טעמ-פא-נייד') ז. *tamponage*

tam'ponage *n.* (טעמ'-פאנ-עדזש) אין כירורגיע — דאס פערשטאפען אן עפנונג פון קערפער מיט א טאמפאן. ז. *tampon*

Tam'ul *n.* (טעמ'-אל) ז. *Tamil*

tan *v., n. and a.* (טען) גארבען [פעל]; ברוינען, מאכען ברוין; אין דער פאבריקאציאן פון קינסטליכען מארמאר — מאכען דעם שטאף [זשעלאטין און גומי] הארט, עס זאל ניט פאנאנדערגלאזען ווערען אין וואסער; ווערען געגארבט [ווי

לעדער]; בעקומען א ברוינעם קאליר; שטויסען [ווי מען שטויסט קארע פאר גארבעריי], קלאפען, שלאגען; גארבער־קארע [קארע פון א בוים וואס ווערט בענוצט אין גארבעריי]; א ברוינער קאליר; דער קאליר פון דער הויט וואס איז אבגעברענט אויף דער זון; פון א ברוינעם קאליר; געלב־ברוין.

tan'ager *n.* (טען'-ע-דזשער) די טאנאגרא [א מין אמעריקאנישער פויגעל פון א העל־רויטען אדער גרינליך־געלבען קאליר].

tan'-balls *n.* (טען'-באהלז) אויסגעניצטע קארע, מיט וועלכער מען האט גענארבט פעל, וואס ווערט אויסגעטריקענט אין צוזאמענגעדריקטע שטיקער און ווערט געברויכט צום הייצען.

tan'-bark *n.* (טען'-בארק) גארבער־קארע [קארע וואס ווערט בענוצט צו גארבען פעל].

tan'-bath *n.* (טען'-בעטה) א וואנע פון וואסער מיט דער עסענץ פון גארבער־קארע.

tan'-bed *n.* (טען'-בעד) ז. ***bark-bed***.

tan'dem *adv. and n.* (טען'-דעם) געשפאנט נא־שפיץ, געשפאנט איינס פארויס פאר'ן אנדערען [ווענען פערד אין א קארעט]; א קארעט מיט פערד איינגעשפאנט נא־שפיץ; א וועלאסיפעד פאר צוויי מענשען, וואו איינער זיצט הינטער דעם אנדערען.

tan'dem en'gine (טען'-דעם ען'-דזשין) א טאנדעם־מאשין [א דאמפף־מאשין מיט צוויי צילינדערס איינער הינטער דעם אנדערען].

tan'-extrac'tor *n.* (טען'-עקס-טרעק'-טאר) א מאשין צו שטויסען קארע און אויספרעסען טאנין. ז. ***tannic acid***.

tang *n. and v.* (טענג) א צינגעל־פערמיגע ארויסשטארצונג פון עפעס; א צינגעל־פערמיגער און שפיציגער טייל פון א זאך [ווי דאס צינגעל פון א ספראנזשקע]; אן אונגעוועהנליכער שלעכטער גערוך פון עפעס; אן אונאנגענעהמער כאראקטער־שטריך; א מין ים־גראז; א שארפער, גרילצענדער קול; ארויסלאזען אדער מאכען ארויסצולאזען א שארפען, גרילצענדען קול אדער קלאנג; קלינגען; שמוצערען; מאכען עפעס מיט אן ארויסגעשטארצטען צינגעל.

tan'galung *n.* (טען'-גע-לאנג) דער טאנגאלונג, די ציבעט־קאץ פון סומאטרא. ז. ***civet-cat***.

tan'gence *n.* (טען'-דזשענס) ז. ***tangency***.

tan'gency *n.* (טען'-דזשען-סי) די בעריהרונג.

tan'gent *n. and a.* (טען'-דזשענט) אין געאמעטריע — די בעריהרונגס־ליניע [א גלייכע ליניע וועלכע קומט אין א געוויסען פונקט אין בעריהרונג מיט א גערדרעהטער אדער קרומער ליניע]; אין טריגאנאמעטריע — די טאנגענטע, א געוויסע פונקציאן [ז. ***function***] פון א ווינקעל אין א רעכט־ווינקעלדיגען דריי־עק. דיעזע פונקציאן דריקט זיך אויס אין דער פערהעלטניס פון דער לענג פון דער ווערטיקאלער זייט פון דיעזען דריי־עק צו דער לענג פון זיין האריזאנטאלער זייט [אין דער אנגעגעבענער צייכנונג איז די טאנגענטע — די פונקציאן פון ווינקעל *a*, וועלכע דריקט זיך אויס אין דער פערהעלטניס פון דער ליניע ***AB*** צו דער ליניע ***CB***]; וואס בעריהרט אין איין פונקט [ווי א בעריהרונגס־ליניע].

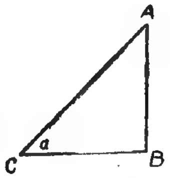

Tangent

tan'gental *a.* (טען'-דזשען-טעל) ז. ***tangential***.

tangen'tial *a.* (טען-דזשען'-שעל) וואס איז שייך צו א טאנגענטע אדער בעריהרונגס־ליניע. ז. ***tangent***.

tangential'ity *n.* (טען-דזשען-שי-על'-אי-טי) דאס האבען דעם כאראקטער אדער די איינגענשאפטען פון א טאנגענטע. ז. ***tangent***.

tangen'tially *adv.* (טען-דזשען'-שעל-אי) אין דער ריכטונג פון א טאנגענטע אדער בעריהרונגס־ליניע. ז. ***tangent***.

tan'gent plane (טען'-דזשענט פליין) א פלעכע, וועלכע האט איין בעריהרונגס־פונקט מיט א געבויגענער אויבערפלעכע, ווי מיט א קוגעל, א צילינדער א. ד. ג.

Tangerine' *a. and n.* (טען-דזשע-ריען') וואס איז שייך צו טאנזשער [א וויכטיגער פארט פון מאראקא ביי דער ים־שטראסע גיבראלטאר]; אן איינוואהנער פון טאנזשער.

tang'fish *n.* (טענג'-פיש) א ים־הונד. ז. ***seal***.

tan'ghin *n.* (טען'-גין) דער טאנגין [א שטארקער גיפט וואס ווערט ארויסגעצויגען פון דער פרוכט פון א געוויסען מאדאגאסקארער בוים]; דער בוים, פון וועלכען מען בעקומט דעם טאנגין־גיפט.

tangib'ile *n.* (טען-דזשיב'-אי-לי) א זאך וואס מען קען אנטאפען אדער וואהרנעהמען דורך'ן חוש המשוש.

tangibil'ity *n.* (טען-דזשי-ביל'-אי-טי) די בעריהרבארקייט, די פיהלבארקייט, די מעגליכקייט אנצוטאפען מיט דער האנד; ממשות'דיגקייט.

tan'gible *a.* (טען'-דזשיבל) בעריהרבאר, פיהלבאר, וואס קען אנגעטאפט ווערען; דייטליך, ממשות'דיג.

tan'gibleness *n.* (טען'-דזשיבל-נעס) ז. ***tangibility***.

tan'gibly *adv.* (טען'-דזשי-בלי) אויף א בעריהרבארען אדער פיהלבארען שטייגער; אויף אן אופן וואס מען קען אנטאפען מיט די הענד.

tan'gle *v. and n.* (טענגל) פערוויקלען, פערפלאנטערען, פערקניפלען; אריינציהען אין א פלאנטער, פערכאפען אין א נעץ; זיין פערפלאנטערט; א פלאנטער; א פערלעגענהייט; א מין ים־גראז.

tan'gled *a.* (טענגלד) פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

tan'gle-fish *n.* (טען'גל-פיש) דער נאדעל־פיש אדער ים־נאדעל. ז. ***pipe-fish***.

tan'glefoot *n.* (טען'גל-פוט) שנאפס, בראנפען.

tan'glement *n.* (טען'גל-מענט) די פערוויקלונג, די פערפלאנטערונג.

tan'glesome *a.* (טען'גל-סאם) פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

tan'glingly *adv.* (טען'-גלינג-לי) אויף א פערוויקעלטען, פערפלאנטערטען שטייגער.

tan'gly *a.* (טען'-גלי) פערוויקעלט, פערפלאנטערט; בעדעקט מיט ים־גראז.

tan'go *n. and v.* (טען'-גאו) טאנגא [אזא טאנץ]; טאנצען א טאנגא.

tan'gram *n.* (טען'-גרעם) א קאפ־ברעכערישע פראבלעם, וואס בעשטעהט פון א קוואדראטען ברעטעל, וואס איז צושניטען אויף זיעבען פערשיעדענארטיגע שטיקלעך. פון דיעזע שטיקלעך דארף מען צוזאמענשטעלען א קוואדראט אדער אנדערע פיגורען.

tan'gum *n.* (טען'-גאם) דער טאנגום, א מין ווילדעס פערד פון טיבעט און אנדערע טיילען פון אזיען.

tang'y *a.* (טענג'-אי) וואס האט בעקומען אן אונאנגענעהמען גערוך, קלאנג אדער טעם.

tan'-house *n.* (טען'-האוס) א געביידע וואו מען האלט קארע פאר גארבעריי.

tan'ist *n.* (טען'-איסט) דער גרונד־אייגענטימער, דער גוטס־בעזיצער, דער פעאדאל [ביי געוויסע פארצייטיגע קעלטישע ראסען]. ז. ***tanistry***.

tan'istry *n.* (טען'-איס-טרי) א פארם פון גוטס־בעזיץ ביי געוויסע פארצייטיגע קעלטישע ראסען, וואו דאס לאנד מיט די טיטולען האבען בעלאנגט צו א געוויסען הערר נור פאר דער צייט פון זיין לעבען, און נאך זיין טויט פלעגט דאס אריבער צו אן אנדערען, וועמען מען פלעגט ערוועהלען.

tan'jib *n.* (טען'-דזשיב) אן ארט אסט־אינדישער מוסלין [אזא דינעם צייג].

tank *n. and v.* (טענק) א וואסער־ציסטערנע, א וואסער־בעהאלטער, א רעזערוואר; א צעבער; א בעקען; גיסען וואסער אין צעבער; אבטוקען אדער באדען אין א צעבער וואסער.

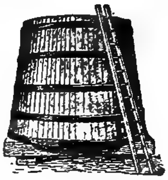
Tank

Tan'ka *n.* (טען'-קא) די טאנקאס, א טייל פון דער בעפעלקערונג פון דרום־כינא, וועלכע לעבען אין שיפען אויף'ן וואסער, ווייל זיי איז ניט געווען ערלויבט צו בעזעצען זיך אויף דער יבשה.

tan'ka-boat *n.* (טען'-קא-באוט) א מין שיף, אין וועלכער די טאנקאס וואהנען. ז. ***Tanka***.

tank'age *n.* (טענק'-עדזש) דאס אריינגיסען אדער דאס האלטען א פליסיגקייט אין א בעקען אדער צעבער; דער פרייז פאר האלטען א פליסיגקייט אין א באסיין אדער צעבער; דאס וואס א בעקען אדער צעבער קען איינהאלטען; דער אבזאץ פון פעטס.

tan'kard *n.* (טען'-קארד) א קרוג מיט א דעקעל, א טרינק־קאן.

tank'-car *n.* (טענק'-קאר) א ציסטערנע־וואגאן [אזא וואגאן מיט א ציסטערנע צו פיהרען נאפט אדער אויל].

tank'-en'gine *n.* (טענק'-ען'-דזשין) א טענדער־לאקאמאטיוו [א לאקאמאטיוו וואס פיהרט אליין זיין וואסער און קויהלען און דארף ניט האבען קיין ספעציעלען וואגאן פאר דעם].

Tan'kia *n.* (טען'-קיא) ז. ***Tanka***.

tan'kia-boat *n.* (טען'-קיא-באוט) ז. ***tanka-boat***.

tank'-i'ron *n.* (טענק'-אי'-ערן) אזא דיקעס בלעך.

tank'-lo'comotive *n.* (טענק'-לאו'-קא-מאו-טיוו) ז. ***tank-engine***.

tank'-ves'sel *n.* (טענק'-וועס'-על) א שיף מיט א ציסטערנע צו פיהרען פליסיגקייטען.

tan'ling *n.* (טען'-לינג) א מענש וואס איז פערברענט פון דער זון.

tan'-mill *n.* (טען'-מיל) א מאשין צו האקען קארע פאר גארבעריי.

tan'nage *n.* (טען'-עדזש) דאס גארבען;

דער פּראָצעס פון פערהאַרטעווען די שטאָפען, פון וועלכע מען פּראָדוצירט נאָכגעמאַכטען מאַרמאָר; דאָס ברוינען ווערען [פון דער הויט]; דאָס אָבגעברענט ווערען פון דער זון.

tan'nate *n.* (טענ׳-אייט) דאָס גאַרב-זויערע זאַלץ [אַ כעמישער שטאָף צו גאַרבען פעל].

tan'ner *n.* (טענ׳-ער) אַ גאַרבער; אַ סיקספּענס [אַן ענגלישע מטבע פון זעקס פּענים].

tan'nery *n.* (טענ׳-ער-אי) אַ גאַרבערײַ; דאָס גאַרבען.

tan'nic *a.* (טענ׳-איק) וואָס איז שייך צו גאַרבער-קאָרע; וואָס בעקומט זיך פון גאַרבער-קאָרע [די קאָרע פון אַ בוים, וואָס ווערט בענוצט אין גאַרבערײַ].

tan'nic ac'id (טענ׳-איק עס׳-איד) גאַרב-שטאָף, גאַרב-זויערע, טאַנין [אַזאַ שטאַרקער כעמישער שטאָף, ווערט געברויכט אין פאַרבונג, גאַרבונג און אין מעדיצין].

tannif'erous *a.* (טע-ניפ׳-ע-ראָס) וואָס ענטהאַלט אָדער וואָס גיט אַרויס גאַרב-זויערע אָדער טאַנין. ז. *tannic acid*

tan'nikin *n.* (טענ׳-אי-קין) אַ מיידעל; אַ יונגע פרוי.

tan'nin *n.* (טענ׳-אין) דער טאַנין, דער גאַרב-שטאָף. ז. *tannic acid*

tan'ning *n.* (טענ׳-אינג) דאָס גאַרבען; אַ ברוינער קאָליר פון דער הויט [פון אָבגעברענט ווערען אויף דער זון]; דאָס פערהאַרטעווען די שטאָפען, פון וועלכע מען מאַכט נאָכגעמאַכטען מאַרמאָר; דאָס שמייסען.

tan'-ooze *n.* (טענ׳-אוהז) דאָס וואַסער, וואָס האָט זיך אָנגעצויגען פון גאַרבער-קאָרע, וועלכע האָט זיך געווייקט אין איהם.

tan'-pick'le *n.* (טענ׳-פּיק׳ל) ז. *tan-ooze*

tan'-pit *n.* (טענ׳-פּיט) אַ גאַרבער-גרוב [אַ גרוב אין וועלכען עס ווערט אַרײַנגעלעגט פעל צום גאַרבען].

tan'-stove *n.* (טענ׳-סטאָוו) אַ טרייב-הויז, אַן אָראַנזשערײַ מיט בייטען אויסגעבעט מיט גאַרבער-קאָרע צו לאָזען וואַקסען פּלאַנצען אום ווינטער.

tan'sy *n.* (טענ׳-זי) ווערים-קרויט [אַ מין ביטער-קרויט מיט געלע בליטהען].

Tansy

tantal'ic *a.* (טען-טעל׳-איק) וואָס איז שייך צו טאַנטאַלום [אַזאַ מינעראַל]. ז. *tantalum*

tan'talism *n.* (טענ׳-טע-ליזם) טאַנטאַליזם, טאַנטאַל׳ס יסורים, די יסורים פון צוקומען נאָהענט צו אַ שטאַרק-געווינשטען, אָבער אונדערגרייכבאַרען פערלאַנג. ז. *tantalization*

tan'talite *n.* (טענ׳-טע-לאַיט) דער טאַנטאַליט [אַ זעלטענער זעהר שווערער מעטאַל].

tanta'lium *n.* (טען-טיי׳-לי-אָם) ז. *tantalum*

tantaliza'tion *n.* (טען-טע-לי-זיי׳-שאָן) דאָס לײַדען אָדער דאָס מאַכען לײַדען טאַנטאַל׳ס יסורים, די יסורים פון זײַן נאָהענט נעבען אַ געווינשטען ציעל, אָבער קיינמאָל ניט דערגרייכען איהם [די לעגענדען פון דער גריכישער מיטאָלאָגיע דערצעהלען, אַז איינער טאַנטאַל האָט אַמאָל אַרויסגעגעבען די סודות פון די געטער, און דערפאַר האָבען די געטער איהם בעשטראָפט דערמיט, וואָס מען האָט איהם אַרײַנגעזעצט אין אַ טייך פון קלאָרען פרישען וואַסער, וואָס איז איהם דערנאָנגען ביז׳ן מויל. איבער זײַן קאָפּ זײַנען אָראָבגעהאָנגען זעהר גוטע און געשמאַקע פרוכטען. נאָר ווען טאַנטאַל פלעגט עפענען דאָס מויל צו כאַפּען אַ פרוכט אָדער אַ זופּ צו טהאָן וואַסער, פלעגען די פרוכטען פון אויבען און דאָס וואַסער פון אונטען אָבשפּרינגען צוריק און אויף אַזאַ אופן האָט ער קיינמאָל ניט געקענט שטילען זײַן שרעקליכען הונגער און דורשט].

tan'talize *v.* (טענ׳-טע-לאַיז) מאַכען לײַדען טאַנטאַל׳ס יסורים, צופיהרען נאָהענט צו אַ געווינשטען ציעל, אָבער ניט דערלאָזען צו דערגרייכען איהם. ז. *tantalization*

tan'talizer *n.* (טענ׳-טע-לאַי-זער) איינער אָדער עפּעס וואָס מאַכט פיהלען טאַנטאַל׳ס יסורים. ז. *tantalization*

tan'talizingly *adv.* (טענ׳-טע-לאַי-זינג-לי) מאַכענדיג פיהלען טאַנטאַל׳ס יסורים. ז. *tantalization*

tan'talum *n* (טענ׳-טע-לאָם) טאַנטאַלום, זעהר אַ זעלטענער מעטאַל, וואָס געפינט זיך אין די זעלטענע מינעראַלען טאַנטאַליט און קאָלומביט.

Tan'talus cup (טענ׳-טע-לאָס קאָפּ) אַזאַ שפּיעלצייג, וואָס בעשטעהט פון אַ שיסעלע מיט אַ פיגור פון אַ מענשעלע אינווענינג. אין דעם מענשעלע איז פערבאָרגען אַ מין סיפאָן, וועלכער נעהמט אין זיך אײַן וואַסער. ווען מען גיסט אין שיסעלע וואַסער, דערגעהט דאָס וואַסער אימער ניט העכער ווי ביז׳ן מויל פון דעם מענשעלע.

tan'tamount *a.* (טענ׳-טע-מאַונט) עקוויוואַלענט, גלײַך, דאָס זעלבינע ווי...

tantar'a *n.* (טען-טער׳-אַ) דאָס שאַלען פון אַ טרומייט.

tantiv'y *a., adv., n. and v.* (טען-טיוו׳-אי) זעהר שנעל; אײַלענדיג; מיט שנעלקייט, מיט געשווינדקייט; אַ שנעלע בעוועגונג, אַ האַסטיגע לויפערײַ, אַ גאַלאָפּ; אַ יעגער-אויסגעשרײַ צו לויפען געשווינד; אײַלען, האַסטיג לויפען.

tan'to *adv.* (טענ׳-טאָ) אין מוזיק — טאַנטאָ, צו פיעל, צו האַסטיג.

tan'tra *n.* (טענ׳-טראַ) די טאַנטראַ, אַ טייל פון די סאַנסקריטישע רעליגיעזע שריפטען וואָס איז פול מיט מיסטישע און מאַגישע פאַרשריפטען.

tan'trem *n.* (טענ׳-טרעם) ז. *tantrum*

tan'trism *n.* (טענ׳-טריזם) טאַנטריזם, די לעהרען אָדער די פאַרשריפטען פון דער טאַנטראַ. ז. *tantra*

tan'trum *n.* (טענ׳-טראָם) אַ שלעכטע, אויפגערעגטע שטימונג; אויפרעגונג, צאָרן.

tan'-turf *n.* (טענ׳-טוירף) ז. *tan-balls*

tan'-vat *n.* (טענ׳-וועט) אַ גרויס פאַס וואו מען ווייקט פעל צום גאַרבען.

tan'zib *n.* (טענ׳-זיב) ז. *tanjib*

tan'zimat *n.* (טענ׳-זי-מעט) דער טאַנזימאַט [די קאָנסטיטוציאָן פון טערקישען סולטאַן אַבדול מעדזשיד, וועלכע ער האָט אַרויסגעגעבען אין יאָהר 1839].

Ta'oism *n.* (טאַ׳-אָ-איזם) טאַאָאיזם, איינע פון די דריי רעליגיאָנען, וואָס הערשען אין כינאַ [טאַאָאיזם איז געגרינדעט פון דעם כינעזישען פילאָזאָף לאַאָ-טזע, וועלכער האָט געלעבט אין איין צייט מיט קאָנפוציוס. לאַאָ-טזע האָט געלערענט, אַז די גאַנצע וועלט ווערט בעהערשט פון דער העכסטער פערנונפט "טאַאָ", און דער ציעל פון מענשליכען לעבען בעשטעהט אין דער שטרעבונג צו "טאַאָ"].

Ta'oist *n.* (טאַ׳-אָ-איסט) אַ טאַאָאיסט, אַן אָנהענגער פון טאַאָאיזם. ז. *Taoism*

ta'o-tai' *n.* (טאַ׳-אָ-טאַי׳) אַ כינעזישער גובערנאַטאָר.

tap *n. and v.* (טעפּ) אַ הילצערנער צאַפּען אָדער קראַן פון אַ פאַס; שנאַפּס אָדער ליקער וואָס ווערט אַרויסגעלאָזען פון פאַס דורך׳ן צאַפּען; אַן אינסטרומענט אויסצושניידען דעם גווינט פון אַ שרויף-מוטער [מוטערקע]; אַ לייכטער קלאַפּ [ווי מיט די פינגער אָדער מיט אַ קליינער זאַך]; אין מיליטער — אַ סיגנאַל דורך דער פּויק אָדער טרומייט, בײַ וועלכען אַלע לאָמפּען אין די קאַזאַרמעס אָדער פּאַלאַטקעס דאַרפען אויסגעלאָשען ווערען; אַ שטיקעל לעדער וואָס ווערט אַרויפגעשלאָגען אויף דער זויל פון אַ שוך בײַם פערריכטען איהם; אַ שענק, וואו מען פערקויפט שנאַפּס פון פאַס; די אײַזען-אַש וואָס בעקומט זיך פון גליהען אײַזען; אַרויסלאָזען ליקער פון אַ פאַס דורך׳ן צאַפּען; דורכלעכערען אַ פאַס, כדי אַרויסצולאָזען דעם ליקער; מאַכען אַן אײַנשניט אין אַ בוים, כדי אַרויסצולאָזען דעם זאַפט; אַרײַנשניידען, אַרײַנדרינגען; אָבצאַפּען, אָנצאַפּען; לייכט אָנקלאַפּען [ווי מיט די פינגער]; פּיקען מיט׳ן שנאָבעל.

ta'pa *n.* (טאַ׳-פּאַ) אַ מין צייג פון קאָרע, וואָס ווערט פיעל געברויכט בײַ די אײַנוואוינער פון די אינזלען פון פּאַסיפישען אָקעאַן.

tapade'ra *n.* (טעפּ-ע-דיי׳-ראַ) אַזאַ האַרטער לעדער וואָס בעדעקט דעם שטייגבינגעל פון אַ זאַטעל [ז. *stirrup*] און דערלאָזט ניט דעם פוס אַרויסצורוקען זיך פאָרווערטס.

tap'-bar *n.* (טעפּ׳-באַר) ז. *tap-hole*

tap'-bor'er *n.* (טעפּ׳-באָר׳-ער) אַן ענבער אויסצובויערען אַ צאַפּען-לאָך.

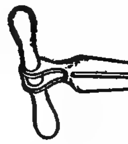

Tap-borer

tap'-cin'der *n.* (טעפּ׳-סינ׳-דער) אײַזען-אַש, וואָס בעקומט זיך פון גליהען אײַזען.

tape *n. and v.* (טייפּ) אַ טאַשמע, אַ לענטע, אַ שמאָלער באַנד; אין טעלעגראַפיע — אַ שמאָלער שטרייף פּאַפּיער, אויף

וועלכען עס דרוקען זיך אב די טעלעגראפישע צייכענס; א באנד־מאס [א מאס, ווי א מעטער אדער יארד, וואס בעשטעהט פון א לאנגען, שמאלען באנד מיט שטריכען און ציפערען, וועלכע בעצייכנען די סאנטימעטערן אדער צאלען]; א לאנגע מעטאלענע לענטע; דער באנד־ווארים [ז. *tapeworm*]; שטארקע משקה, שנאפס; אננעהען טאשמעס; פערבינדען מיט א טאשמע; אויסציהען ווי א באנד.

tape'-line *n.* (טייפ'-לאין) א באנד־מאס [א לענג־מאס פון א שמאלען באנד, וואס דרעהט זיך אן אויף א ראלע].

tape'-meas'ure *n.* (טייפ'-מעזש'-אור) א באנד־מאס [ווי ביי שניידער].

ta'per *n., a. and v.* (טיי'-פער) די שטופענווייזע פערקלענערונג פון דער דיק אדער פון דיאמעטער [ווי ביי א קאנוס]; א ליכט וואס ענדיגט זיך עטוואס שפיציג [ווי נעצוינענע חלב־ליכט]; א דין ליכטעל; שפיציגליך, פיראמידיש, קאניש [וואס ווערט ביסלעכווייז אלץ קלענער אין דיאמעטער]; פערקלענערט, פערמינדערט; ווערען ביסלעכווייז קלענער אין דיאמעטער, זיך ביסלעכווייז ענדיגען מיט א שפיץ, ווערען קאניש אדער פיראמידיש; זיך פערקלענערען, זיך פערמינדערען; מאכען שטופענווייז שפיציגליך, פערקלענערען ביסלעכווייז דעם דיאמעטער [ווי ביי א קאנוס].

ta'pering *a.* (טיי'-פער-אינג) וואס דער דיאמעטער ווערט ביסלעכווייז קלענער [ווי ביי א קאנוס], וואס ווערט אלץ דינער צום ענד.

ta'peringly *adv.* (טיי'-פער-אינג-לי) ווערענדיג אלץ דינער צום ענד [ווי א קאנוס].

ta'perness *n.* (טיי'-פער-נעס) קאנוסארטיגקייט. ז. ***taper***.

ta'per off (טיי'-פער אף) ווערען אלץ דינער און דינער; ביסלעכווייז אויפהערען.

ta'per-poin'ted *a.* (טיי'-פער-פאינ'-טעד) שפיציג, פערשפיצט [וועגען פלאנצען און פלאנצען־טיילען].

ta'per-stand *n.* (טיי'-פער-סטענד) אזא לייכטער, אויף וועלכען די ליכט ווערען ארויפגעשטאכען.

ta'perwise *adv.* (טיי'-פער-הוואיז) ז. ***taperingly***.

tap'estried *a.* (טעפ'-עס-טריד) געוועבט אדער געהאפט אין דער פארם פון טעפיך־טאפעטען. ז. ***tapestry***.

tap'estry *n. and v.* (טעפ'-עס-טרי) טעפיך־טאפעטען [אזא צייג מיט אויסגענעהטע אוזארען, מיט וועלכע מען בעהענגט די ווענד פון א זאל אדער מען בעשלאגט טייערע מעבעל]; בעציערען מיט טעפיך־טאפעטען.

tap'estry car'pet (טעפ'-עס-טרי קאר'-פעט) אן ארט טעפיך אדער קאוויאר, אויף וועלכען די אוזארען זיינען ניט געוועבט נאר אויסגעהאפט.

tap'estry-pain'ting *n.* (טעפ'-עס-טרי-פיינ'-טינג) געדרוקטע וועב־שטאף אלס נאכאהמונג פון טעפיך־טאפעטען. ז. ***tapestry***.

tap'eti *n.* (טעפ'-ע-טי) דער בראזיליאנער האז [א קליינער האז פון דרום־אמעריקא, וואס איז עהנליך צום צפון־אמעריקאנישען קראליק].

tape'-work *n.* (טייפ'-חוואירק) ארנאמענטען געמאכט פון געפלאכטענע טאשמעס.

tape'worm *n.* (טייפ'-הוואירם) דער באנד־ווארים אדער סאליטער, א לאנגער פאראזיטישער ווארים, וואס געפינט זיך אפט אין די געדערים ביי מענשען און טהיערע [די איל. בעווייזט דעם קאפ און א טייל פון א סאליטער ווי מען זעהט איהם דורך א פערגרעסערונגס־גלאז].

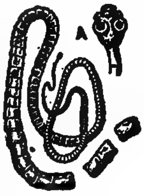

Tapeworm

tap'-hole *n.* (טעפ'-האול) אן אבפלוסלאך, דאס לאך אין א שמעלץ־אויווען ארויסצולאזען צושמאלצענעם מעטאל, איבערגעברענטע מעטאל־אש א. ד. ג.

tap'-house *n.* (טעפ'-האוס) א שענק.

tapio'ca *n.* (טעפ-אי-או'-קא) טאפיאקא [אזא מעהל־שפייז אין דער פארם פון רונדע גרויסע גריץ וואס בעקומט זיך פון די ווארצלען פון דער מאניאקא אדער קאסאווא־פלאנצע].

ta'pir *n.* (טיי'-פויר) דער טאפיר [א מין זויג־טהיער מיט קורצע דיקע פיס און מיט א קורצען ווייכען שנויץ].

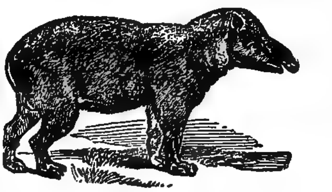
Tapir

tap'iroid *a. and n.* (טעפ'-אי-ראיד) וואס איז שייך צו די טאפירען; א טאפיר־עהנליכעס זויג־טהיער. ז. ***tapir***.

tap'is *n.* (טעפ'-אים) וואלענע צייג וואס ווערט בענוצט פאר טאפעטען און טעפיכען; דאס טישטוך אויף א טיש ביי אן אפיציעלער זיצונג.

tap'lash *n.* (טעפ'-לעש) אויסגעוועפטעס ביער אדער ליקער וואס טריפט ארוים פון צאפען פון פאס.

tap'net *n.* (טעפ'-נעט) אזא קארב, אין וועלכען פייגען ווערען געפאקט צום עקספארטירען.

tapote'ment *n.* (טע-פאט'-מענט) אין מעדיציו — דאס קלאפען אדער אויסקלאפען דעם קערפער [ביים מאכען מאסאזש].

tap'per *n.* (טעפ'-ער) איינער אדער עפעס וואס קלאפט לייכט; א האלץ־פיקער [אזא פויגעל]; א טעלעגראף־שליסעל, וואס קלאפט אוים די טעלעגראף־צייכענס.

tap'ping *n.* (טעפ'-אינג) דער שטאף, דאס דורכשטעכען [די דורכשטעכונג פון א לאך אין א פאס, אין א רעהר א. ד. ג ארויסצולאזען וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען]; אין כירורגיע — דאס ארויסלאזען אנגעקליבענע פליסיגקייט פון קערפער; דאס לייכט אנקלאפען; א לייכטע אדער זאנפטע קלאפעריי; אין מעטאל־גיסעריי — דאס לייכט פאנאנדערשאקלען דעם מאדעל אום ארויסצונעהמען איהם פון דעם זאמד, אין וועלכען מען גיסט דאס צושמאלצענע מעטאל.

tap'-plate *n.* (טעפ'-פלייט) א שטאהל־פלאטע מיט לעכלעך, אין וועלכע עס ווערען אויסגעשניטען די גווינטען פון א שרויף.

tap'-room *n.* (טעפ'-רוהם) א טרינקשטוב, א שענק.

tap'-root *n.* (טעפ'-רוהט) דער הויפט ווארצעל פון א פלאנצע.

tap'ster *n.* (טעפ'-סטער) א יונג אדער א קעלנער אין א שענק.

tapu' *n., a. and v.* (טע-פוה') ז. ***taboo***.

tap'-wai'ter *n.* (טעפ'-הוויי'-טער) דער קעלנער פון א שנעק.

ta'qua-nut *n.* (טע'-קהווא-נאט) ז. ***ivory-nut***.

tar *n. and v.* (טאר) טער, סמאלע, דזשעגאכץ, פעך; שיף־דזשעגאכץ; א מאטראז; אויספעכען; בעשמיערען מיט דזשעגאכץ.

tar and feath'er (טאר ענד פעטה'-ער) בעגיסען איינעם מיט הייסע פעך, טער אדער דזשעגאכץ און בעקלעפען איהם מיט פעדערען [א פארצייטיגע שטראף].

taran'dus *n.* (טע-רענ'-דאס) דאס רענטהיער. ז. ***reindeer***.

tarantass' *n.* (טער-ען-טעס') א טאראנטאס [אזא רוסישע קארעט].

tarantel'la *n.* (טער-ען-טעל'-א) די טאראנטעלא [אזא נעאפאליטאנישער טאנץ מיט לייכטע און שנעלע בעוועגונגען].

tarantelle' *n.* (טער-ען-טעל') ז. ***tarantella***.

tar'antism *n.* (טער'-ען-טיזם) דער טאראנטיזם, די טאנץ־מאניע [אזא משוגעת].

tarantis'mus *n.* (טער-ען-טיס'-מאס) ז. ***tarantism***.

taran'tula *a.* (טע-רענ'-טשו-לא) די טאראנטולא, א מין גיפטיגע שפין וואס לעבט צווישען שטיינער, אין לעכער און שפאלטען [די טאראנטולא מאכט ניט קיין שפינוועב].

Tarantula

taran'tular *a.* (טע-רענ'-טשו-לאר) וואס איז שייך צו א טאראנטולא. ז. ***tarantula***.

taran'tulated *a.* (טע-רענ'-טשו-ליי-טעד) נעביסען פון א טאראנטולא [ז. ***tarantula***]; וואס ליידעט פון טאראנטיזם [ז. ***tarantism***].

tar'apatch *n.* (טער'-ע-פעטש) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, וואס ווערט נעברויכט אויף די סאנדוויטש־אינזלען.

tarax'acin *n.* (טע-רעק'-סע-סין) טאראקסאסין, אזא ביטערער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון דער פוטער־בלום [ז. ***dandelion***].

tarax'is *n.* (טע-רעק'-סים) א לייכטע ענטצינדונג פון דעם אויג.

tarboosh' *n.* (טאר-בוהש') דער טארבוש, די טערקישע פעסקע [א מין רויטע יארמולקע מיט א שווארצען פראנזש פון מיטען. ווערט געטראגען כמעט פון אלע מוסולמאנישע פעלקער].

tar'-box *n.* (טאר'-באקס) אזא קעסטעלע מיט דזשעגאכץ אדער טער וואס פאסטוכער טראגען צו בעשמיערען די וואונדען און געשווירען פון שעפסען.

tar'-brush *n.* (טאר'-בראש) א טער־בערשטעל אדער דזשעגאכץ־פענזיל.

tardan'do *a.* (טאר-דענ'-דא) ז. ***ritardando***.

tarda'tion *n.* (טאר-דיי'-שאן) די פערשפעטיגונג, די פערציהונג.

Tardig'rada *n.* (טאר-דיג'-ריי-דא) אן אבטיילונג פון די אהן־צייהנינע זויג־טהיע־

רע, צו וועלכע עס געהערט אויף דאס פויל=טהיער.

tar′digrade *a. and n.* (טאר′-די-גרייד) פון די לאנגזאם=געהענדע [ווענען געוויסע מינים זויג=טהיערע]; א לאנגזאם=געהענדעם זויג=טהיער.

tar′dily *adv.* (טאר′-די-לי) אויף א לאנגזאמען, פערשפעטינענדען שטייגער; מיט ווידערווילען, אונווילינ; צו שפעט.

tar′diness *n.* (טאר′-די-נעס) לאנגזאמקייט; פערשפעטיגונג; ווידערווילען, ניטגערנקייט, פוילקייט.

tar′do *a.* (טאר′-דא) אין מוזיק — לאנגזאם.

tar′do *n.* (טאר′-דאו) א פויל=טהיער. ז. ***sloth***

tar′dy *a.* (טאר′-די) לאנגזאם, פויל; שפעט; אונווילינ.

tar′dy-gai′ted *a.* (טאר′-די-גיי′-טעד) וואס געהט לאנגזאם; וואס ריהרט זיך שווער; אונגעלומפערט.

tar′dy-ri′sing *a.* (טאר′-די-ראי′-זינג) וואס וואקסט לאנגזאם.

tare *n. and v.* (טעהר) — אין קאמערץ די טארא, דאס געוויכט פון דער פערפאקונג פון א סחורה [ווי דער קאסטען, די ראגאזשע, דאס פאפיער א. ד. ג.] אהן דער סחורה גופא; אין כעמיע — א פוסטע כלי, וואס איז עהנליך צו דער כלי, אין וועלכער עס קומט פאר א כעמישער פראצעס, און דיענט צו פערבייטען איהר, ווען עס קומט פאר אן ענדערונג אין איהר געוויכט; אין באטאניק — די פוטער=וויקע [א מין לינזען=גראז מיט בלויליכע בליהונגען]; אראברעכנען דאס טארא=געוויכט [דאס געוויכט פון דער פערפאקונג].

tarentel′la *n.* (טער-ען-טעל′-א) ז. ***tarantella***

tar′entism *n.* (טער′-ען-טיזם) ז. ***tarantism***

taren′tula *n.* (טע-רען′-טשו-לא) ז ***tarantula***

targe *n. and v.* (טארדזש) א שילד, א האנד=פאנציר; האלטען אונטער א שטרענגער דיסציפלין; שטרענג עקזאמענירען, שטרענג אויספרעגען; אויסזידלען, אנשרייען.

targe′man *n.* (טארדזש′-מען) איינער וואס טראגט א שילד אדער האנד=פאנציר.

tar′get *n.* (טאר′-געט) א שיס=ציעל, א שיס=ברעט; א ציעל=ברעט; עפעס, צו וואס א ציעל איז געריכטעט; אויף אן אייזענבאהן — די ראהם אדער דער האלטער פון א סיגנאל=צייכען; א שילד.

tar′geted *a.* (טאר′-געט-עד) בעוואפענט מיט א שילד; געפאנצערט.

targeteer′ *n.* (טאר-גע-טיער′) א שילדטרעגער; א לייכט בעוואפענטער גריכישער אדער רוימישער סאלדאט.

tar′get-fir′ing *n.* (טאר′-געט-פאיר′-אינג) דאס שיסען אין א ציעל=ברעט.

Tar′gum *n.* (טאר′-גאם) דער תרגום [די כאלדעאישע אדער אראמעאישע איבערזעצונג פון תנ"ך].

Tar′gumist *n.* (טאר′-גאם-איסט) א תרגומיסט, א קענער פון תרגום [די כאלדעאישע אדער אראמעאישע איבערזעצונג פון תנ"ך].

tar′iff *n. and v.* (טער′-איף) א טאריף, א רייסטער פון סחורות מיט די שטייערען וואס דארפען אויף זיי נעצאהלט ווערען ביים אריינפיהרען אדער ארויספיהרען פון לאנד; די צאהלונגען אדער שטייערען וואס ווערען ארויפגעלעגט אויף געוויסע סחורות לויט א געוויסער ליסטע אדער טאבעלע; א פרייז=ליסטע [ווי פון טעלעגראף א. ז. וו.]; דאס געזעץ וואס רעגולירט די צאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות; מאכען א טאריף אדער א ליסטע פון צאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות; בעשטימען דעם ווערטה פון עפעס.

tar′in *n.* (טער′-אין) ז. ***siskin***

tar′latan *n.* (טאר′-לע-טען) זעהר א דינער מוסלין [אזא צייג].

tar′nal *a. and adv.* (טאר′-נעל) פערדאמט; צום טייוועל.

tarna′tion *a. and adv.* (טאר-ניי′-שאן) ז. ***tarnal***

tar′nish *v. and n.* (טאר′-ניש) אראבנעהמען דעם גלאנץ; מאכען מאט; מאכען מוטנע אדער טריב; בעשמוצען, בעפלעקען; פערלירען דעם גלאנץ; ווערען מוטנע אדער טריב; א פלעק; דאס פערלירען דעם גלאנץ.

tar′nishable *a.* (טאר′-ניש-עבל) וואס קען פערלירען דעם גלאנץ.

tar′nisher *n.* (טאר′-ניש-ער) איינער אדער עטוואס וואס נעהמט אראב דעם גלאנץ, מאכט מוטנע אדער טריב.

ta′ro *n.* (טא′-ראו) טארא [אזא שפייז=פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די ווארימע געגענדען].

tar′oc *n.* (טער′-אק) ז. ***tarot***

tar′-oil *n.* (טאר′-איל) טער=אויל [אזא אויל וואס ווערט ערהאלטען פון דיסטילירען טער אדער דזשענאכץ].

tar′ot *n.* (טער′-אט) איינער פון די שפיעל=קארטען וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין איטאליען [א טעשעל פון אזעלכע קארטען איז בעשטאנען פון 78 שטיק]; א שפיעל מיט אזעלכע קארטען.

tar′pan *n.* (טאר′-פען) אזא קליינעם ווילדעם פערד.

tarpau′lin *n.* (טאר-פאה′-לין) זעגעלטוך וואס איז אנגעשמיערט מיט טער [סמאלע] אז קיין וואסער זאל ניט קענען דורכגעהן; צייג וואס איז געמאכט, אז עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער; א מאטראזען=היטעל וואס איז געמאכט פון צייג וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער; א מאטראז.

tarpau′ling *n.* (טאר-פאה′-לינג) ז. ***tarpaulin***

tarpaw′ling *n.* (טאר-פאה′-לינג) ז. ***tarpaulin***

tar′pon *n.* (טאר′-פאן) אזא גרויסער עסבארער ים=פיש, וועלכער האט די עהנליכקייט צו א הערינג [זיינע שופען זיינען זעהר גרויסע און פון א זילבער=ווייסען קאליר און ווערען בענוצט פאר פערציערונגען].

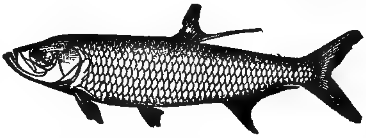

Tarpon

tar′ragon *n.* (טער′-ע-גאן) עסטראגאן אדער דראגאן [אזא אראמאטישע פלאנצע].

tarred pa′per (טארד פיי′-פער) טער=פאפיער [אזא דיקעס פאפיער וואס איז בעשמיערט מיט טער אדער סמאלע און ווערט בענוצט צום דעקען דעכער].

tar′riance *n.* (טער′-אי-ענס) א פערווייַלונג, א פערזאמונג; אן אבלעגונג.

tar′rier *n.* (טער′-אי-ער) איינער וואס פערזאמט אדער לעגט אב.

tar′rock *n.* (טער′-אק) א ים=שוואלב; א ווינטער=מעווע, א יונגע דריי=פינגערדיגע מעווע אדער טשאיקע [אזא ים=פויגעל].

tar′ry *a.* (טאר′-אי) וואס בעשטעהט פון טער; בעשמיערט מיט טער.

tar′ry *v.* (טער′-אי) פערזאמען, פערווייַלען; בלייבען; ווארטען; אבלעגען, פערציהען.

tar′rying *n.* (טער′-אי-אינג) דאס פערווייַלען; דאס ווארטען; דאס אבלעגען, דאס פערציהען.

tar′sal *a. and n.* (טאר′-סעל) וואס איז שייך צו דעם פוס=ווארצעל [דער ענד פון פוס וואו עס קומען ארוים די פינגער]; דער פוס=ווארצעל ביין.

tar′sal joint (טאר′-סעל דזשאינט) דער פוס=ווארצעל=געלענק, דער פוס=קנעכעל=געלענק.

tar′sia *n.* (טאר′-סי-א) טארסיא, אזא מאזאאיק פון קליינע קאלירטע שטיקלעך האלץ.

tarsiatu′ra *n.* (טער-סי-ע-טוה′-רא) ז. ***tarsia***

tar′sier *n.* (טאר′-סי-ער) א טארסיער, די לאנג=פיסיגע אפע [אזא אפען=עהנליכע חיה מיט לאנגע הינטערשטע פיס].

Tarsier

tarsor′rhaphy *n.* (טאר-סאר′-ע-פי) אן אפעראציאן צו פערקלענערען די עפנונג פון די אויגען=לעדלעך.

tar′sus *n.* (טאר′-סאס) דער פוס=ווארצעל [דער ענד פון פוס פון וואנען עס קומען ארויס די פינגער]; די דינע שיכט פון כראמשקע [קנארפעל] ביי דעם ראנד פון די אויגען=לעדלעך.

tart *a. and n.* (טארט) 1. זויער, שארף [אין טעם]; 2. שניידענד, בייסענד, בייז; 3. א טארט.

2. To my courteous inquiry he made a tart reply.

tar′tan *n. and a.* (טאר′-טען) טארטאן, א מין שאטישעס געשטרייפטעס און געקעסטעלטעס געוואנד אין פערשיעדענע פארבען; דער מוסטער פון טארטאן; אזא איין=מאסטיגע האנדעלס=שיף; געשטרייפט און געקעסטעלט אין פערשיעדענע פארבען ווי טארטאן.

tar′tar *n. and v.* (טאר′-טאר) וויינשטיין [אזא שטאף וואס זעצט זיך אב אויף די ווענד און דעקען פון ויין=פעסער]; אזא שטיין=ארטינער שטאף פון גרינליכען קאליר וואס זעצט זיך אב אויף די צייהנער; אנזעטיגען מיט וויינשטיין.

Tar′tar *n. and a.* (טאר′-טאר) דער טארטארוס, דער גיהנם, די העל; א טאטער; א בארבאר; טאטעריש.

tar'tarated *a.* (טאר'-טע-ריי-טעד) פערבונדען מיט וויינשטיין. ז. *tartar*.

Tarta'rean *a.* (טאר-טיי'-רי-ען) פון טארטארוס, פון גיהנם; ווי דער גיהנם, ווי די העל.

tarta'reous *a.* (טאר-טיי'-רי-אס) וואס ענטהאלט אדער בעשטעהט פון וויינשטיין; עהנליך צו וויינשטיין. ז. *tartar*.

Tarta'reous *a.* (טאר-טיי'-רי-אס) ז. *Tartarean*.

Tarta'rian *a. and n.* (טאר-טיי'-רי-ען) ז. *Tatarian*.

tartar'ic *a.* (טאר-טער'-איק) וויינשטיין-עהנליך, וויינשטייניג.

Tartar'ic *a.* (טאר-טער'-איק) ז. *Tataric*.

tartar'ic ac'id (טאר-טער'-איק עס'-איד) וויינשטיין-זויערע [אזא זויערע, וואס קריסטאליזירט זיך אין ווייסע ראמבפערמיגע קריסטאלען, וועלכע האבען זעהר א זויערען טעם און ווערען שנעל פאנאנדערגעלאזען אין וואסער. וויינשטיין-זויערע ווערט פיעל געברויכט אין פארבען און אויך אין מעדיצין].

tar'tarine *n.* (טאר'-טע-רין) טארטארין, אזא זארט טייערער כינעזישער אדער אינדישער זייד.

tartariza'tion *n.* (טאר-טע-רי-זיי'-שאן) די בילדונג פון וויינשטיין, אנזאפונג מיט וויינשטיין.

tar'tarize *v.* (טאר'-טע-ראיז) אנזאפען מיט וויינשטיין.

Tar'tarize *v.* (טאר'-טע-ראיז) ז. *Tatarize*.

tar'tarous *a.* (טאר'-טע-ראס) וויינשטייניג, וויינשטיין-עהנליך; וואס ענטהאלט וויינשטיין, וואס בעשטעהט פון וויינשטיין.

Tar'tarous *a.* (טאר'-טע-ראס) טאטעריש; בארבאריש.

Tar'tarus *n.* (טאר'-טע-ראס) דער טארטארוס, דער גיהנם, די העל, די שאול תחתיה.

tart'let *n.* (טארט'-לעט) א טערטעל, א קליינער טארט.

tart'ly *adv.* (טארט'-לי) זויער, שארף [אין טעם]; בייסיג, שניידענד [אין שפראך].

tart'ness *n.* (טארט'-נעס) זויערקייט, שארפקייט [אין טעם]; בייסיגקייט, שניידיגקייט [אין שפראך].

tar'trate *n.* (טאר'-טרייט) וויינשטיין-זויער-זאלץ [א זאלץ וואס בעקומט זיך פון וויינשטיין-זויערע. ז. *tartaric acid*].

Tartufe' *n.* (טאר-טופ') ז. *Tartuffe*.

Tartuffe' *n.* (טאר-טאף') א טארטוף, א היפאקריט, א צבוע'ק.

Tartuf'fism *n.* (טאר-טאפ'-איזם) צבוע'טסטווע, היפאקריטסטווע.

Tartuf'ism *n.* (טאר-טאפ'-איזם) ז. *Tartuffism*.

tarve *n.* (טארוו) א קרימונג, א בויגונג.

tar'-wa'ter *n.* (טאר'-הוואה'-טער) טער-וואסער [אזא פליסיגקייט פון וואסער מיט געריינינגטען טער אדער דזשעגאכץ. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

tas'co *n.* (טעס'-קאו) אזא זארט ליים פון וועלכען מען מאכט שמעלץ-טיגלען.

tash *n* (טעש) אזא זארט זיידען-צייג וואס איז דורכגעוועבט מיט פיעלע זילבער און גאלד-פעדים.

tasim'eter *n.* (טע-סימ'-ע-טער) א טאסימעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע ענדערונגען פון דרוק און די קליינע ענדערונג אין דער טעמפעראטור וואס קומט דורך דעם פאר].

tasimet'ric *a.* (טעס-אי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו די מעסטונגען פון דרוק; וואס איז שייך צו א טאסימעטער [ז. *tasimeter*].

task *n. and v.* (טעסק) אן אויפגאבע, א לעקציאן; אן ארבייט; אן אונטערנעהמונג; א געשעפט; אן אונטערנומענע ארבייט; א מיהזאמע ארבייט; געבען אן אויפגאבע; ארויפלעגען א בעשטימטע ארבייט.

tas'ker *n.* (טעס'-קער) איינער וואס גיט אויף אדער לעגט ארויף ארבייט.

tas'king *n.* (טעס'-קינג) ז. *task-work*.

task'master *n.* (טעסק'-מעס-טער) איינער וואס גיט אויף ארבייט; איינער וואס גיט אויף א לעקציאן; א ווערק-מייסטער, אן אויפזעהער איבער ארבייט.

task'mistress *n.* (טעסק'-מיס-טרעס) א פרוי וואס גיט אויף ארבייט; אן ארבייטס-אויפזעהערין.

task'-work *n.* (טעסק'-הוואירק) אויפגעגעבענע ארבייט; שטיק-ארבייט, אקארד-ארבייט.

Tasma'nian *a. and n.* (טעס-מיי'-ני-ען) וואס איז שייך צום אינזעל טאסמאניע [אין אויסטראליען]; א טאסמאניער, א געבארענער אדער אן איינוואוינער פון טאסמאניען.

tass *n.* (טעס) א טרינק-בעכער, א טרינק-גלעזעל; א שנאפס, א שנעפסעל.

tassa'go *n.* (טע-סא'-גא) אין דרום-אמעריקא — א געריכט פון געטריקענטען פלייש.

tas'sel *n. and v.* (טעסל) א פרענג, א פראנזל, א קוטאס; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פראנזל; א בלאט-צייכען, א לעזע-צייכען [א בענדעל אדער שנירעל, וואס ווערט אריינגעקלעפט אין א בוך צום בענוצען עס אלס צייכען צווישען די בלעטער, וואו מען האט זיך אבגעשטעלט ביים לעזען]; בעפוצען מיט פרענגען אדער פראנזלען; אראבנעהמען די פרענגען-עהנליכע פעדים פון קוקורוזע אדער מאאיס אום עס זאל בעסער וואקסען; ארויסלאזען פון זיך פרענגען-עהנליכע בליהונג.

tas'seled *a.* (טעסלד) מיט פרענגען אדער פראנזלען [קוטאסען].

tas'selled *a.* (טעסלד) ז. *tasseled*.

tas'table *a.* (טייס'-טעבל) וואס מען קען פערזוכען, וואס לאזט זיך פערזוכען; געשמאק.

taste *v. and n.* (טייסט) פערזוכען, אבפראבירען [שפייזען אדער געטרענקען]; געניסען; אבפראבירען דעם געשמאק; האבען פאר עטוואס א געשמאק אדער א נייגונג; זיך דערוויסען, דערקענען; אנערקענען, וויסען פון ערפאהרונג; האבען א געשמאק; דאס פערזוכען אדער אבפרובירען; א פראבע; א געשמאק; א טעם; א מוסטער; א נייגונג; א שמאלער זיידענער באנד.

tas'ted *a.* (טייס'-טעד) מיט געשמאק; וואס האט א געשמאק.

taste'ful *a.* (טייסט'-פול) געשמאק, וואס האט אן אנגענעהמען געשמאק; געשמאקפול, מיט א גוטען געשמאק; עלעגאנט, שעהן.

taste'fully *adv.* (טייסט'-פול-אי) מיט א גוטען געשמאק; געשמאקפול.

taste'fulness *n.* (טייסט'-פול-נעס) דאס זיין געשמאקפול.

taste'less *a.* (טייסט'-לעס) געשמאקלאז, אהן געשמאק, אהן טעם.

taste'lessly *adv.* (טייסט'-לעס-לי) אויף א געשמאקלאזען אופן.

taste'lessness *n.* (טייסט'-לעס-נעס) געשמאקלאזיגקייט.

tas'ter *n.* (טייס'-טער) אן אבפראבירער אדער פערזוכער [פון עסענס אדער געטרענקען]; א לעפעל אדער גלעזעל מיט וואס מען פראבירט אדער פערזוכט.

tas'tily *adv.* (טייס'-טי-לי) געשמאקפול, מיט א גוטען געשמאק.

tas'to so'lo (טעס'-טאו סאו'-לאו) אין מוזיק — אן אנווייזונג, אז מען זאל שפיעלען בלויז די באס-נאטען אהן אנדערע אקארדען.

tas'ty *a.* (טייס'-טי) מיט געשמאק; געשמאק, עלעגאנט, שעהן.

tat *n. and v.* (טעט) א לופעטע, א שמאטע; קלייבען שמאטעס אדער לופעטעס; שטריקען אדער טאמבורירען א געוויסען זארט שפיצען [קרוזשעווע]; בעפוצען דורך טאמבורירטע שפיצען.

ta'ta *n.* (טא'-טא) — אין מערב-אפריקא די רעזידענץ פון דעם הויפט אדער עלטערען פון א בעצירק.

ta'ta *n.* (טיי'-טא) אזא קוסטען-פלאנצע פון בראזיליען.

Ta'tar *n. and a.* (טא'-טאר) א טאטער; וואס איז שייך צו א טאטער אדער צו טאטערען; טאטעריש.

Tata'rian *a. and n.* (טא-טיי'-רי-ען) טאטעריש; וואס איז שייך צו די טאטערען; א טאטער.

Tatar'ic *a.* (טא-טער'-איק) טאטעריש; פון טאטערען.

Ta'tarize *v.* (טא'-טע-ראיז) מאכען פאר א טאטער.

tat'ou *n.* (טעט'-אוה) א פאנצער-טהיער, א גארטעל-טהיער; דאס בראזילישע ריעזען פאנצער-טהיער אדער גארטעל-טהיער [ז. *armadillo*].

tat'ouay *n.* (טעט'-או-איי) דאס זיד-אמעריקאנישע פאנצער-טהיער אדער גארטעל-טהיער. ז. *armadillo*.

tatt *v.* (טעט) טאמבורירען אדער שטריקען א געוויסען זארט שפיצען [קרוזשעווע]; בעפוצען דורך טאמבורירטע שפיצען.

tat'ta *n.* (טעט'-א) אזא דינע ראגאזשע [מאטע] אין אסט-אינדיען וואס ווערט געפלאכטען פון אזא שמעקעדיגען גראז און ווערט דארטען בענוצט צו פערהענגען די פענסטער און די טהירען אין די היצען.

tat'ter *v. and n.* (טעט'-ער) צוריסען אדער צוריסען ווערען אין שמאטעס; צוטראגען ביז צו שמאטעס; א שמאטע, א לופעטע, א לאפען; איינער וואס טאמבורירט שפיצען [קרוזשעווע].

tatterdema'lion *n.* (טעט-ער-די-מיי'-ליאן) אן אבגעריסענער, איינער וואס געהט אבגעריסען און אבגעשליסען.

tat'tered *a.* (טעט'-ערד) צוריסען, צולומפט, שמאטעוואטע, אבגעריסען, צובראכען; אנגעטהאן אין שמאטעס אדער לומפען.

tat'tery *a.* (טעט'-ער-אי) אבגעריסען און אבגעשליסען; צולומפט, שמאטעוואטע.

tat'tie *n.* (טעט'-אי) ז. *tatta*.

tat'ting *n.* (טעט'-אינג) אזעלכע טאמבורירטע שפיצען [קרוזשעווע]; דאס טאמבורירען שפיצען.

tat'tle *v. and n.* (טעטל) פלוידערען, פלאפלען, קלאטשען; פלוידעריי, קלאטשעריי, פלאפלעריי, פוסטע דבורים, דברים בטלים.

tat'tler *n.* (טעט'-לער) א פלוידערער,

א באלבעטען, א פלאפלער ; אזא פויגעל מיט לאנגליכע פיס און א לאנגליכען שנא־בעל.

tat'tling *a.* (טעט׳־לינג) פלוידערענד, פלאפלענד.

tat'tlingly *adv.* (טעט׳־לינג־לי) פלוי־דערענדיג, פלאפלענדיג ; רעדענדיג פוסטע דבורים.

tattoo' *v. and n.* (טע־טוה׳) טאטואירען [אויסשטעכען פארביגע פיגורען אויף׳ן לייב] ; טאטואירונג, אויסגעשטאכענע פארביגע פיגורען אויף׳ן לייב ; דאס פוי־קען מיט א פויק.

Tattoo

tattoo'er *n.* (טע־טוה׳־ער) א טאטואי־רער, איינער וואס קען אויסשטעכען פאר־ביגע פיגורען אויף׳ן קערפער.

tattoo'ing *n. and a.* (טע־טוה׳־אינג) טאטואירונג, די קונסט פון אויסשטעכען פארביגע פיגורען אויף׳ן לייב ; די אויס־געשטאכענע פארביגע פיגורען אויף׳ן לייב ; דער קלאנג פון א פויק ; טאטואירענד.

tattoo'ing-nee'dle *n.* (טע־טוה׳־אינג־ניע׳דל) א טאטואיר־נאדעל [א נאדעל מיט וועלכער מען שטעכט אויס פארביגע פיגורען אויף׳ן לייב].

tat'ty *n.* (טעט׳־אי) אזא דינע ראגא־זשע [מאטע] אין אסט־אינדיען, וועלכע איז געפלאכטען פון אזא שמעקעדיגען גראז און ווערט בענוצט צו פערהענגען די פענסטער און די טהירען אין די הייסע וועטערען.

tau'-bone *n.* (טאה׳־באון) א ביין עהנ־ליך צו דעם בוכשטאב **T**.

taught (טאהט) געלערענט, אונטערריכ־טעט. ז. ***teach***.

taunt *v., n. and a.* (טאהנט) שפעטען, חוזק מאכען ; שפאט ; חוזק ; זעהר הויך [ווענען א מאסט פון א שיף].

taun'ter *n.* (טאהנ׳־טער) א שפעטער, א חוזק־מאכער.

taun'tingly *adv.* (טאהנ׳־טינג־לי) שפא־טענדיג, מאכענדיג חוזק ; מיט שטעך־ווערטלעך.

tau'riform *a.* (טאה׳־רי־פארם) אקסען־פערמיג, וואס האט די פארם פון אן אקס אדער פון זיינע הערנער ; אין אסטראנא־מיע — וואס בעצייכענט דעם מזל שור פון דעם זאדיאק אדער מזלות ; וואס האט די פארם פון דעם סימבאל ♉.

tau'rine *a.* (טאה׳־ריין) וואס איז שייך צו אן אקס ; עהנליך צו אן אקס ; וואס איז שייך צום צייכען פון מזל שור [♉] ; וואס איז שייך צו דער פעריאדע ווען די זון, אין דער טאג־און־נאכט־גלייכהייט פון פריהלינג [ז. ***vernal equinox***], האט זיך געפונען אין דער שטערען־גרופע פון מזל שור [דיעזע פעריאדע האט געדויערט פון יאהר 4500 ביז דעם יאהר 1900 פאר קריסטוס׳עס געבורט].

taurobo'lium *n.* (טאה־רא־באו׳־לי־אם) דאס מקריב זיין אן אקס פאר׳ן גאט מיטהרא [ז. ***Mithra***] ; א בילד אדער סטאטוע וואס שטעלט פאר דאס קוילען אן אקס.

tau'rocol *n.* (טאה׳־רא־קאל) א קליי וואס ווערט געמאכט פון אקסען־פעל.

taurocol'la *n.* (טאה־רא־קאל׳־א) ז. ***taurocol***.

tauroma'chian *a. and n.* (טאה־רא־מיי׳־קי־ען) וואס איז שייך צו אן אקסען־קאמפף, וואס שטעלט פאר אן אקסען־קאמפף ; אן אקסען־קעמפפער, א טארעא־דאר.

tauromach'ic *a.* (טאה־רא־מעק׳־איק) וואס איז שייך צו אן אקסען־קאמפף.

taurom'achy *n.* (טאה־ראמ׳־ע־קי) אן אקסען־קאמפף.

tauromor'phous *a.* (טאה־רא־מאהר׳־פאס) וואס האט די פארם פון אן אקס.

Tau'rus *n.* (טאה׳־ראס) [די מזל שור גרופע שטערען אין דעם זאדיאק אדער מזלות, וואס ווערט פארגעשטעלט ווי דער פאדערשטער טייל פון אן אקס].

tau'-staff *n.* (טאה׳־סטעף) א קרייצפער־מיגער שטיעל אדער הענטעל.

taut *a.* (טאהט) שטייף, פעסט, שטייף אנגעצויגען ; וואס איז אין א גוטען אדער זיכערען צושטאנד.

tautaug' *n.* (טאה־טאהג׳) ז. ***tautog***.

tau'ten *v.* (טאהטן) שטייף אנגעצויגען ווערען ; מאכען שטייף, אנציהען שטייף אדער פעסט.

taut'ly *adv.* (טאהט׳־לי) שטייף אנגע־צויגען.

taut'ness *n.* (טאהט׳־נעס) אנגעצויגענ־קייט, שטייפקייט.

tau'tochrone *n.* (טאה׳־טא־קראון) אין מאטעמאטיק — א איזאכראנישע ליניע [אזא קרומע ליניע, וואס ווען א שווערע משא זאל זיך גליטשען איבער איהר, דורך דעם געוויכט פון איהר שווערקייט, וועט זי, די משא, דערגרייכען דעם ניד־ריגסטען פונקט פון דער ליניע אין דער־זעלביגער צייט, גאנץ גלייך פון וועלכען פונקט זי האט זיך אנגעפאנגען גליטשען].

tautoch'ronism *n.* (טאה־טאק׳־רא־ניזם) די כאראקטעריסטישע אייגענשאפט פון אן איזאכראנישער ליניע. ז. ***tautochrone***.

tautoch'ronous *a.* (טאה־טאק׳־רא־נאס) וואס דויערט דיזעלביגע צייט ; ווי אן איזאכראנישע ליניע. ז. ***tautochrone***.

tautog' *n.* (טאה־טאג׳) דער אמעריקא־נער ליפ־פיש אדער שווארץ־פיש [אזא שעצבארער שפייז־פיש וועלכער געפינט זיך ביי די ברעגען פון דעם אטלאנטישען ים אין אמעריקא].

tautolog'ic *a.* (טאה־טא־לאדזש׳־איק) טאטאלאגיש [וואס ווידערהאלט דיזעל־ביגע זאך אין אנדערע ווערטער].

tautolog'ical *a.* (טאה־טא־לאדזש׳־אי־קעל) ז. ***tautologic***.

tautolog'ical ech'o (טאה־טא־לאדזש׳־אי־קעל עק׳־או) אן עכא אדער ווידערקלאנג וואס ווידערהאלט זיך מעהרערע מאל.

tautol'ogise *v.* (טאה־טאל׳־א־דזשאיז) ז. ***tautologize***.

tautol'ogism *n.* (טאה־טאל׳־א־דזשיזם) טאטאלאגיזם, די ווידערהאלונג פון דער־זעלביגער זאך אין אנדערע ווערטער, א נוצלאזע ווידערהאלונג פון דעמזעלבען געדאנק אין אנדערע ווערטער.

tautol'ogist *n.* (טאה־טאל׳־א־דזשיסט) א טאטאלאגיסט, איינער וואס ווידער־האלט דעמזעלבען געדאנק אין אנדערע ווערטער.

tautol'ogize *v.* (טאה־טאל׳־א־דזשאיז) נוצלאז ווידערהאלען דיזעלביגע זאך מיט אנדערע ווערטער.

tautol'ogous *a.* (טאה־טאל׳־א־גאס) ז. ***tautologic***.

tautol'ogy *n.* (טאה־טאל׳־א־דזשי) טאו־טאלאגיע, די ווידערהאלונג פון דערזעל־ביגער זאך מיט אנדערע ווערטער, די נוצ־לאזע ווידערהאלונג פון א געדאנק אין אנדערע ווערטער וועלכע האבען דיזעלבי־גע בעדייטונג.

tau'tophony *n.* (טאה׳־טא־פאו־ני) די ווידערהאלונג פון דעמזעלביגען קלאנג.

tav'ern *n.* (טעוו׳־ערן) א טאווערנע, א שענק ; א גאסט־הויז, אן אכסניה.

tav'erner *n.* (טעוו׳־ער־נער) א שענקער, א בעל אכסניה.

tav'ern-haun'ter *n.* (טעוו׳־ערן־האנ׳־טער) א שענק־בעזוכער.

tav'ern-kee'per *n.* (טעוו׳־ערן־קיע׳־פער) א שענקער, א בעל אכסניה.

tav'ern-to'ken *n.* (טעוו׳־ערן־טאו׳קן) אזא מטבע, וואס שענקער האבען אמאל אין ענגלאנד ארויסגעגעבען צו בענוצען אלס אויסנאב.

taw *v. and n.* (טאה) אויסגארבען פעל אין לעדער ; גארבען וויים, מאכען זעמש ; מורמעל־שפיעל [אזא שפיעל מיט שטיי־נערנע אדער גלעזערנע קייקעלעך] ; א שנעל־קייקעלע אדער א מורמעל [אזא שטיינערנעס אדער גלעזערנעס קייקעלע צום שפיעלען].

taw'drily *adv.* (טאה׳־דרי־לי) מיט צו־פיעל פליטערלעך, מיט געשמאקלאזע אדער אויפפאלענדע בעפוצונגען.

taw'driness *n.* (טאה׳־דרי־נעס) אי־בערטריבענע, געשמאקלאזע אדער אויפפא־לענדע בעפוצונגען ; א פוסטער גלאנץ.

taw'dry *n. and a.* (טאה׳־דרי) א בילי־גע אדער אויפפאלענדע בעפוצונג, א גע־שמאקלאזע פערציערונג ; א ביליגעס שטי־קעל ציערונג ; מיט צופיעל פליטערלעך ; מיט געשמאקלאזע, אויפפאלענדע און בי־ליגע בעפוצונגען ; ווערטהלאז, ביליג.

taw'er *n.* (טאה׳־ער) א זעמש־גארבער ; איינער וואס גארבט ווייסע לעדער.

taw'ery *n.* (טאה׳־ער־אי) א זעמש־גאר־בארניע ; א גארבארניע פאר ווייסע לע־דער ; א גארבארניע.

taw'niness *n.* (טאה׳־ני־נעס) דאס זיין ברוין־געלב אדער שווארץ־געלב.

taw'ny *a, n. and v.* (טאה׳־ני) שווארץ־געלב, שווארץ־ברוין ; ברוין־רויט ; א שווארץ־ברוינער אדער שווארץ־געלבער קאליר ; מאכען שווארץ־געלב אדער שווארץ־ברוין.

tax *n. and v.* (טעקס) א שטייער, אן אבגאבע ; א טאקסע ; אן אבצאהל ; אן ארויפגעלעגטע פליכט אדער לאסט ; ארויפ־לעגען שטייער ; שאצען, טאקסירען ; ארויפלעגען א לאסט ; אין געוויסע טעקסטא־מענט — רעגיסטרירען פערזאנען און

זייער פערמעגען אום צו נעהמען פון זיי אבגאבען; טאדלען, קריטיקירען.

taxabil'ity *n.* (טעק-סע-ביל'-אי-טי) שטייערבארקייט, דאס קענען בעשטייערט ווערען.

tax'able *a. and n.* (טעקס'-עבל) אויף וואס מען קען ארויפלעגען א שטייער אדער אן אבצאהל; וואס איז ארויפצורעכענען אלס געריכטס־קאסטען; א פערזאן אדער זאך וואס דארף בעשטייערט ווערען.

tax'ableness *n.* (טעקס'-עבל-נעס) ז. *taxability*.

tax'ably *adv.* (טעקס'-ע-בלי) צום בעשטייערען, ארויפצולעגען א טאקסע אדער אן אבצאהל.

taxa'tion *n.* (טעק-סיי'-שאן) בעשטייערונג; דאס ארויפלעגען שטייער אדער אבצאהלונג; אבשאצונג.

tax'-cart *n.* (טעקס'-קארט) אזא לייכטער וואגען אויף פרוזשינעס.

tax commis'sioner (טעקס קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער וואס שאצט אב דעם ווערטה פון אייגענטום און וויפיעל מען דארף צאהלען שטייער.

tax'-dodg'er *n.* (טעקס'-דאדזש'-ער) איינער וואס מיידט אוים אדער וויכט אוים צו צאהלען שטייער.

tax'-eat'er *n.* (טעקס'-איטע'-ער) א רעגירונגס־בעאמטער, איינער וואס לעבט אויף'ן חשבון פון קהל.

tax'er *n.* (טעקס'-ער) איינער וואס לעגט ארויף שטייער; א שאצער.

tax'-free *a.* (טעקס'-פריע) פריי פון אבצאהל אדער אבגאבען, שטייער־פריי.

tax'-gath'erer *n.* (טעקס'-געטה'-ער-ער) א שטייער־קאלעקטאר.

tax'iarch *n.* (טעק'-סי-ארק) א טאקסיארך, א קריעגס־הויפטמאן אין אלט־גריכענלאנד.

tax'icab *n.* (טעק'-סי-קעב) אן אויטאמאביל מיט א דיסטאנץ־מעסטער [אן אפאראט וואס ציינט אן די אבגעפאהרענע שטרעקע] צו פיהרען פאסאזשירען.

tax'icorn *n.* (טעק'-סי-קאהרן) אזא זשוק [באבעלע] מיט א הארן ווי א קלין.

tax'idermal *a.* (טעק'-סי-דויר-מעל) וואס איז שייך צו די אויסשטאפונג פון די פעל פון חיות.

taxider'mic *a.* (טעק-סי-דויר'-מיק) ז. *taxidermal*.

tax'idermist *n.* (טעק'-סי-דויר-מיסט) איינער וואס שטאפט אויס די פעל פון חיות.

tax'idermy *n.* (טעק'-סי-דויר-מי) די קונסט אויסצושטאפען די פעל פון חיות.

tax'is *n.* (טעק'-סיס) דאס אריינשטעלען אן אויסגעלונקענעם גליעד צוריק אויף זיין ארט ניט געברויכענדיג דערצו קיין אינסטרומענטען; א באטאליאן סאלדאטען אין אלט־גריכענלאנד; אן איינארדנונג, א צונויפשטעלונג לויט א געוויסער ארדנונג; אין זאאלאגיע — קלאסיפיקאציאן.

tax'less *a.* (טעקס'-לעס) שטייער־פריי.

taxol'ogy *n.* (טעק-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קלאסיפיצירען אדער ארדנען אין א סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

taxon'omer *n.* (טעק-סאנ'-א-מער) ז. *taxonomist*.

taxonom'ic *a.* (טעק-סא-נאמ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען קלאסיפיקאציאן אדער איינארדנונג אין א סיסטעם [ווי חיות אדער פלאנצען]; סיסטעמאטיש, מעטאדיש.

taxonom'ical *a.* (טעק-סא-נאמ'-אי-קעל) ז. *taxonomic*.

taxonom'ically *adv.* (טעק-סא-נאמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו סיסטעמאטישער קלאסיפיקאציאן אדער איינארדנונג.

taxon'omist *n.* (טעק-סאנ'-א-מיסט) איינער וואס קלאסיפיצירט אדער ארדענט נאך א געוויסער סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

taxon'omy *n.* (טעק-סאנ'-א-מי) די לעהרע וועגען קלאסיפיצירען אדער ארדנען אין א סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

tax'or *n.* (טעקס'-אר) ז. *taxer*.

tax'payer *n.* (טעקס'-פיי-ער) א שטייער־צאהלער, איינער וואס צאהלט שטייער.

tax'-sale *n.* (טעקס'-סייל) א פערקויף פון אימעצענס לאנד דורך דער רעגיערונג פאר ניט צאהלען קיין שטייער.

ta'yo *n.* (טע'-יאו) א מין פארטוף־עהנליכעס קלייד ביי די זיד־אמעריקאנישע אינדיאנער.

tay'ra *n.* (טאי'-רא) ז. *taira*.

taz'za *n.* (טעט'-סא) אזא שאל־ארטיגע וואזע.

T-ban'dage *n.* (טיע'-בענ'-דעדזש) א באנדאזש געבונדען ווי א *T*.

T-bar *n.* (טיע'-באר) אן אייזערנער באלקען אין דער פארם פון א *T*.

T-beard *n.* (טיע'-ביערד) א בארד ארומגעשארען אזוי, אז זי צוזאמען מיט די וואנצעס בילדעט עטוואס עהנליכעס צום בוכשטאב *T*.

T-bone *n.* (טיע'-באון) ז. *tau-bone*.

T-cart *n.* (טיע'-קארט) אזא פיער־רעדעריגער אפענער פאעטאן מיט פיער זיץ־פלעצער.

tchibouk' *n.* (טשי-בוהק') ז. *chibouk*.

tchick *n. and v.* (טשיק) א טשמאקען אדער קנאקען מיט דער צונג [צום אנטרייבען א פערד אדער אלס אויסדרוק פון איבערראשונג אדער פעראכטונג]; טשמאקען אדער קנאקען מיט דער צונג.

T-cloth *n.* (טיע'-קלאהטה) אזא פשוט'ער באוועל־צייג [ווערט געמאכט אין ענגלאנד צום עקספארטירען נאך כינא און אינדיען].

tea *n. and v.* (טיע) די; 1. טהעע; טהעע־פלאנצע [ז. איל.]; א געטראנק פון געווייקטע בלעטלעך אדער ווארצלען פון פערשיעדענע פלאנצען; 2. א נאכמיטאג־מאהלצייט [ביי וועלכער מען טרינקט אויך טהעע]; 3. השתנה [אורין]; 4. טרינקען טהעע; 5. דערלאנגען טהעע, נעבען טהעע.

2. The family usually meets at tea. 4. He seldom teas with us. 5. We had to dine and tea a party of friends.

tea'-ball *n.* (טיע'-באהל) א רונדע נעלעכערטע כלי ווי א לעפעלע מיט א דעקעל, אין וועלכער מען שיט אריין די טהעע־בלעטלעך און מען שטעלט עס אריין אין א גלאז הייסען וואסער צו מאכען דערפון א גלאז טהעע.

tea'-ber'ry *n.* (טיע'-בער'-אי) די אמעריקאנישע טהעע־יאגדע אדער ווינטער־גרין [ווערט אפט געברויכט אנשטאט טהעע].

tea'-bis'cuit *n.* (טיע'-בים'-קיט) טהעע־צוויעבאק.

tea'-blight *n.* (טיע'-בלאיט) טהעע־מאיל [אזעלכע אינזעקטען וואס פערדארבען די טהעע־פלאנצען].

tea'-board *n.* (טיע'-באורד) א טהעע־טאץ.

tea'-bread *n.* (טיע'-ברעד) טהעע־ברויט, טהעע־קוכען [אזא זיסליך געבעקס צום עסען מיט טהעע].

tea'-cad'dy *n.* (טיע'-קעד'-אי) א טהעע־פושקע.

tea'-cake *n.* (טיע'-קייק) טהעע־קוכען.

tea'-can'ister *n.* (טיע'-קענ'-אים-טער) ז. *tea-caddy*.

tea'-case *n.* (טיע'-קיים) א קעסטעל מיט געשיר פאר א טהעע־טיש [ווי טהעע־לעפעלעך, סארדינען־צווייגעלעך, איינגעמאכטס־לעפעלעך א. ז. וו.].

teach *v.* (טיעטש) לערנען, אונטערריכטען, נעבען אונטערריכט; ציינען, ווייזען, ערקלערען.

teachabil'ity *n.* (טיע-טשע-ביל'-אי-טי) ז. *teachableness*.

tea'chable *a.* (טיע'-טשעבל) וואס לאזט זיך לערנען; פעהיג צו לערנען; וויליג צו לערנען.

tea'chableness *n.* (טיע'-טשעבל-נעס) פעהינקייט צו לערנען; ווילינקייט צו לערנען; דאס לאזען זיך לערנען.

teach a les'son (טיעטש ע לעסן) אנלערנען.

tea'cher *n.* (טיע'-טשער) א לעהרער; א רעליגיאנס־לעהרער, א פרעדיגער.

tea'chership *n.* (טיע'-טשער-שיפ) לעהרערשאפט, א לעהרער־אמט, א לעהרער־פאזיציאן.

tea'chers' in'stitute (טיע'-טשערז אינ'-סטי-טיוט) די לעהרער־אינסטיטוציאן [א קאנפערענץ פון לעהרער אין צייט פון וואקאציאן, וואו די לעהרער בעקענען זיך נעגויער מיט דער טעארעטישער און פראקטישער זייט פון שול־אונטערריכט].

tea'-chest *n.* (טיע'-טשעסט) א טהעע־קעסטעל.

tea'ching *n.* (טיע'-טשינג) אונטערריכט; לעהרע.

teach school (טיעטש סקוהל) לערנען מיט קינדער אין א שול, זיין א שול־לעהרער.

tea'-clam *n.* (טיע'-קלעם) אזא קליינער ווענוס־מושעל [אזא עסבארער אמעריקאנישער מאלוסקעל].

tea'-cup *n.* (טיע'-קאפ) א טהעע־טאס; א פיערטעל קווארט [אלס פליסינקייטס־מאס]; אזוי פיעל וויפיעל עס ענטהאלט א טאס.

tea'cupful *n.* (טיע'-קאפ-פול) אזוי פיעל ווי פיעל עס קען אריין אין א טהעע־טאס; א פיערטעל קווארט [אלס פליסיגקייטס־מאס].

tea'-dea'ler *n.* (טיע'-דיע'-לער) א טהעע־הענדלער.

tea'-dri'er *n.* (טיע'-דראי'-ער) א טהעע־טריקענער [אן אפאראט צום טריקענען די טהעע־בלעטלעך].

tea'-drin'ker *n.* (טיע'-דרינ'-קער) א טהעע־טרינקער.

tea'-drun'kard *n.* (טיע'-דראנ'-קארד) א ליידענשאפטליכער טהעע־טרינקער; איינער וואס איז קראנק פון טרינקען צו פיעל טהעע.

tea'-dust *n.* (טיע'-דאסט) טהעע־שטויב, טהעע־פולווער, שטארק צוריבענע טהעע.

tea'-fan'nings *n.* (טיע'-פענ'-איננז) צוריבענע טהעע.

tea'-fight *n.* (טיע'-פאיט) א טהעע־אונטערהאלט.

tea'-gar'den *n.* (טיע'-גאר'דן) א טהעע־פלאנטאציע; א טהעע־גארטען [וואו מען טרינקט טהעע].

tea'-gown *n.* (טיע'-גאון) א לויזעם

פרויען=הויז=קלייד וואס מען טראגט צום נאכמיטאג=מאהלצייט.

tea grow'er (טיע=גראו'=ער) א טהעע=פלאנצער, א טהעע=פלאנטאטאר.

Teague *n.* (טיעג) [אלס צונעמעניש] אן אירלענדער

Teague'land *n.* (טיעג'=לענד) אירלאנד [אלס צונעמעניש].

tea'-hill *n.* (טיע'=היל) א בערגעל, אויף וועלכען עס וואקסען טהעע=פלאנצען.

tea'-house *n.* (טיע'=האוס) א טהעע=הויז, א טהעע=רעסטאראן [אין כינא און יאפאן].

tea'ism *n.* (טיע'=איזם) א קראנקהאפ=טער צושטאנד צוליעב טרינקען צו פיעל טהעע.

teak *n.* (טיעק) דער טיעק אדער טעק=בוים [אזא אסט=אינדישער בוים מיט זעהר א הארטען, דויערהאפטען האלץ, וואס ווערט בעטראכט אלס דאס בעסטע פאר שיפס=בוי].

Teak

tea'-ket'tle *n.* (טיע'=קעט'ל) א טהעע=קעסעל, א טהעע=קאן, א טשייניק.

tea'-ket'tle pol'icy (טיע'=קעט'ל פאל'=אי=סי) די פאדערונג, אז מען זאל נע=ברייכען בלויז נעקאכטעס וואסער [אלס פערהיטונגס=מיטעל נעגען טיפוס, כאלערא און עהנליכע קראנקהייטען].

teak'-tree *n.* (טיעק'=טריע) ז. *teak*

teal *n.* (טיעל) די קריקענטע, אזא קליי=נע ווילדע טייך=קאטשקע [ענטעל]. ז. איל. *"Game Birds"*

Teal

teal'-duck *n.* (טיעל'=דאק) ז. *teal*

tea'-lead *n.* (טיע'=לעד) בליי=פאפיער צום איינוויקלען טהעע.

tea'-leaf *n.* (טיע'=ליעף) א טהעע=בלע=טעל.

tea'-leaves *n.* (טיע'=ליעווז) אויסגע=ווייקטע טהעע, איבערגעבליבענע טהעע.

team *n. and v.* (טיעם) א מחנה יונגע חיות אדער א הורטע יונגע פויגלען [גע=בארען פון איין פאר]; א פאר [חיות אדער פויגלען]; א מחנה, א הורטע; א געשפאן [פון אקסען אדער פערד]; א קאמפאניע [ארבייטער, באל=שפיעלער א. ז. וו.]; צוזאמענשפאנען; ארבייטען, אי=בערפיהרען א. ז. וו. מיט א געשפאן; אוועקגעבען א טייל פון א קאנטראקט=ארבייט צו אן אונטער=קאנטראקטאר.

tea'ming *n.* (טיע'=מינג) דאס פיהרען אדער ארבייטען מיט א געשפאן [פון אק=סען אדער פערד]; דאס אבגעבען טיילען פון אן ארבייטער צו קאנטראקטארס.

team'land *n.* (טיעמ'=לענד) אקער=לאנד וואס מען קען בעארבייטען מיט איין אקער=אייזען [פלוג].

team'-man *n.* (טיעמ'=מען) ז. *teamster*

team'-shov'el *n.* (טיעמ'=שאוו'ל) א גראב=אייזען געשלעפט פון פערד אדער אקסען.

team'ster *n.* (טיעמ'=סטער) א פראכט=פוהרמאן.

team'wise *a.* (טיעמ'=הוואיז) ווי א גע=שפאן; צוזאמענגעשפאנט.

team'-work *n.* (טיעמ'=הווארק) 1. אר=בייט מיט א געשפאן [פערד אדער אק=סען]; 2. דאס קאלעקטיווע שפיעלען פון א קאמפאניע באל=שפיעלער; 3. ארגאני=זירטע הארמאנישע גרופען=ארבייט.

2. The **team-work** of the baseball nine was excellent. 3. The **team-work** of the office was admirable.

tea'-oil *n.* (טיע'=איל) טהעע=אויל [אן אויל וואס ווערט אויסגעדריקט פון א טהעע=עהנליכער כינעזישער פלאנצע].

tea'-par'ty *n.* (טיע'=פאר'=טי) א טהעע=געזעלשאפט; א טהעע=אונטערהאלט; א בעאונרוהיגענדע פאסירונג; עפּוואס וואס איז לייכט צו טהאן אדער ערפילען.

tea'-plant *n.* (טיע'=פלענט) די טהעע=פלאנצע.

tea'-pot *n.* (טיע'=פאט) א טהעע=טאפ, א טהעע=קאן, א טשייניק.

tea'poy *n.* (טיע'=פאי) א טהעע=סערוויר טישעל.

tear *v. and n.* (טעהר) 1. רייסען, צו=רייסען; אוועקרייסען; 2. זיך רייסען; 3. צוקראצען [די הויט], פערוואונדען; 4. זיך רייסען, זיך שטורמדיג בעוועגען; 5. בושעווען, טומלען, וויטהען; 6. א ריס; 7. א שטורמדיגע בעוועגונג; 8. א הו=ליאנקע.

2. This is cheap cloth and **tears** readily. 4. The children came **tearing** in. 5. He **tore** and raged.

tear *n. and v.* (טיער) א טרעהר; א טראפען, א טרעהר=עהנליכע אדער טרא=פען=עהנליכע זאך; טרעהרען, אנפילען אדער גיסען מיט טרעהרען; בעשפריצען ווי מיט טרעהרען, בעטריפען.

tear a cat (טעהר ע קעט) שטורמען, וויטהען, בושעווען.

tear and wear (טעהר ענד הוועהר) דאס אבטראגען זיך, אבניצונג.

tear away' (טעהר ע=הוויי') אבנרייסען, אוועקרייסען; זיך א ריס טהאן.

tear down (טעהר דאון) ארונטעררייסען, פאנאנדערוואַרפען.

The firemen had to **tear down** the burning house.

tear'-duct *n.* (טיער'=דאקט) דער טרעה=רען=קאנאל [דער קאנאל דורך וועלכען די טרעהרען פון די אויגען קומען אריין אין דער נאז].

tear'er *n.* (טעהר'=ער) א רייסער, א צו=רייסער; איינער וואס בושעוועט אדער שטורמט; א היציגער, העפטיגער, גוואלט=זאמער מענש; עפּוואס וואס איז גרויס, גוואלטיג, העפטיג אדער וויטהענד.

tear'-fall'ing *a.* (טיער'=פאהל'=אינג) וואס פערגיסט טרעהרען; צערטליך; פיה=לענד.

Tear-falling pity dwells not in this eye.

tear'ful *a.* (טיער'=פול) פול מיט טרעה=רען, פערגיסענד טרעהרען; וויינענד, טרוי=ערענד; טרויעריג, וואס רופט ארויס טרעהרען.

tear'fully *adv.* (טיער'=פול=אי) וויינענ=דיג, מיט טרעהרען; טרויעריג, ארויסרו=פענדיג טרעהרען.

tear'fulness *n.* (טיער'=פול=נעס) וויי=נענדיגקייט, דאס ניסען טרעהרען; טרוי=עריגקייט.

tear'-gland *n.* (טיער'=גלענד) א טרעה=רען=דריזע.

tear'ing *a.* (טעהר'=אינג) רייסענד; גוואלטיג, העפטיג; אונגעהייער.

tear'ing-machine' *n.* (טעהר'=אינג=מע=שין') א מאשין צו רייסען שמאטעס.

tear'less *a.* (טיער'=לעס) אהן טרעהרען; טרוקען [וועגען די אויגען]; אונעמפ=פינדליך, ניט פיהלענד, אהן א הארץ.

tear off (טעהר אף) ז. *tear away*

tea'-room *n.* (טיע'=רוהם) א טהעע=צימער [א צימער, וואו מען טרינקט גע=וועהנליך טהעע].

tea'-rose *n.* (טיע'=ראוז) א טהעע=רויז [אזא גארטען=רויז מיט א טהעע=גערוך].

tear'-pit *n.* (טיער'=פיט) דאס טרעהרען=זעקעל אין ווינקעל פון אויג ביי הירשען. ז. *larmier*

tear'-pump *n.* (טיער'=פאמפ) א טרעה=רען=פומפ [א קוואל פון פאלשע טרעה=רען].

tear'-sac *n.* (טיער'=סעק) ז. *tear-pit*

tear'-shaped *a.* (טיער'=שייפט) טרעהר=עהנליך, טראפען=עהנליך.

tear'-stained *a.* (טיער'=סטיינד) מיט צייכענס פון טרעהרען.

tear up (טעהר אפ) 1. ארויסרייסען, אויסרייסען; 2. צורייסען; צורייסען אויף פיצלעך.

1. The storm **tore up** hundreds of trees. 2. In rage he **tore up** the letter.

tear'-up *n.* (טעהר'=אפ) אן אויסריי=סונג, אן אויסוואָרצלונג.

tear'y *a.* (טיער'=אי) טרעהרענד, אננע=פילט מיט טרעהרען, פערנאסען מיט טרעה=רען; וואס פאלט טראפענווייז [ווי טרעה=רען].

tea'-scent *n.* (טיע'=סענט) דער טהעע=גערוך [אזא אייראפעאישע פארן=פלאנצע אדער פאפאראטניק].

tea'-scrub *n.* (טיע'=סקראב) דער טהעע=בוש, דער טהעע=קוסט [אזא אויסטראלי=שער בוימעל. זיינע בלעטלעך זיינען פון די ערשטע קאלאניסטען געברויכט געווא=רען אנשטאט טהעע].

tease *v. and n.* (טיעז) פאנאנדערנעה=מען אויף בעזונדערע פעדים; קאמען אדער בערשטען [וואל אדער פלאקס]; מאכען א בראווע אדער ווארסע [אויף טוך]; דאקוטשען, זיך איינעסען אין די ביינער, רייצען, פלאגען; דאס דאקוטשען, דאס איינעסען זיך אין די ביינער, פלא=גונג, רייצונג; אן איינגעגעסענער, דא=קוטשליוועט מענש; דאס קאמען און בער=שטען [וואל אדער פלאקס]; דאס פאנאנ=דערנעהמען אויף בעזונדערע פעדים.

tea'sel *n. and v.* (טיעז'ל) ז. *teazel*

tease'ler *n.* (טיעז'=לער) ז. *teazeler*

tea'ser *n.* (טיע'=זער) א קוועלער, א פלאגער, איינער וואס דאקוטשעט אדער רייצט; עפּוואס וואס דאקוטשעט, פלאגט אדער רייצט; אן אנגער אדער בארען פון א נידריגען זארט וואס ווערט געברויכט צום אויפרייצען געשלעכטליך שאפעס אדער שאף [מען ערלויבט זיי אבער ניט צו האבען געשלעכטליכען פערקעהר]; א הויי=

צער, א פייער־מאז, אן אויוון־אויפפאסער אין א גלאז־פאבריק.

tea'-ser'vice *n.* (טיע'-סויר'-ווים) א טהעע־סערוויז.

tea'-set *n.* (טיע'-סעט) [די טהעע־געשיר] כלים צו מאכען און טרינקען טהעע].

tea'-shrub *n.* (טיע'-שראב). ז. *tea-plant*

tea'sing *a.* (טיע'-זינג) דאקוטשענד, פלאגענד, רייצענד, וואס עסט זיך איין אין די ביינער.

tea'singly *adv.* (טיע'-זינג-לי) דאקו־טשענדיג, פלאגענדיג, רייצענדיג, זיך איינ־עסענדיג אין די ביינער.

tea'sing-nee'dle *n.* (טיע'-זינג-ניע'דל) א נאדעל פאנאנדערצוגעהמען אויף איינ־צעלנע פעדימלעך [א צעלען־געוועב פאר מיקראסקאפישע אונטערזוכונגען].

tea'-sor'ter *n.* (טיע'-סאהר'-טער) א טהעע־זארטירער.

tea'spoon *n.* (טיע'-ספוהן) א טהעע־לעפעל.

tea'spoonful *n.* (טיע'-ספוהן-פול) אזוי פיעל ווי פיעל עס קען אריין אין א טהעע־לעפעל; אן אכטעל אונץ.

teat *n.* (טיעט) א ציצקע; א ברוסט־נאפעל; א ברוסט־ווארצעל; די ברוסט־דריזע; א ברוסט; אן אייטער; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט־נאפעל [ווי א שנויץ אדער לייכטער־רעה־רעל].

tea'-ta'ble *n.* (טיע'-טיי'בל) א טהעע־טיש.

tea'-tas'ter *n.* (טיע'-טייס'-טער) א טהעע־עקספערט, אן אבפראבירער פון דעם געשמאק אדער פון דעם אראמאט פון טהעע.

tea'-tas'ting *n.* (טיע'-טייס'-טינג) טהעע־עקספערטיזע; אבפראבירונג פון דעם געשמאק אדער גערוך פון טהעע.

tea'ted *a.* (טיע'-טעד) בריסטיג, וואס האט בריסט, וואס זויגט קינדער; עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט־נאפעל.

tea'-things *n.* (טיע'-טהינגז) טהעע־זאכען, א טהעע־סערוויז, טהעע־געשיר.

teat'-like *a.* (טיעט'-לאיק) עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט־נאפעל.

tea'-tray *n.* (טיע'-טריי) א טהעע־טאץ.

tea'-tree *n.* (טיע'-טריע) דער טהעע־בוים, די טהעע־פלאנצע; דער טהעע־בוש [ז. *tea-scrub*].

tea'ty *n.* (טיע'-טי) א ציצקעלע, א ברוסט־נאפעלע.

tea'-urn *n.* (טיע'-אוירן) א טהעע־מאשיז, א טהעע־אורנע, א סאמאוואר, אזא משוי־ניק מיט א קראן.

tea'-ware *n.* (טיע'-הוועהר) טהעע־גע־שיר.

teaze'-hole *n.* (טיעז'-האול) דאס הייץ־לאך אין א גלאז־שמעלץ־אויוועז.

tea'zel *n. and v.* (טיעזל) די רויה־קארדע אדער וועבער־שישקע [אזא שישקע וואס ווערט געברויכט צום מאכען א באר־ווע אויף וואל־טוך]; די קאם־דיסטעל [די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט די רויה־קארדע]; א מאשין אדער אינסטרו־מענט צו מאכען א בארווע אדער ווארסע אויף וואל־ציייג; מאכען א בארווע.

teaze'ler *n.* (טיעז'-לער) א רויהער, איי־נער וואס מאכט די בארווע [ווארסע] אויף טוך.

tea'zer *n.* (טיע'-זער) ז. *teaser*

Teb'eth *n.* (טעב'-עטה) טבת.

tec *n.* (טעק) א געהיים־פאליציסט, א שפיאן [אויף דער גנבים־שפראך. אבגע־קירצט פון *detective*].

tech'ily *adv.* (טעטש'-אי-לי) מיט קאפ־ריזנקייט; אויף אן אנגע'ברגז'טען אופן.

tech'iness *n.* (טעטש'-אי-נעס) קאפריז־נעקייט, אנגע'ברגז'קייט.

tech'nic *a. and n.* (טעק'-ניק) טעכניש, וואס איז שייך צו טעכניק, וואס איז איי־גענטימליך פאר א בעזונדערער קונסט, ווי־סענשאפט אדער פאך; פארמעל; טעכניק, די פראקטישע מעטאדען אדער כללים פון א קונסט אדער וויסענשאפט, דער פראקטי־שער טייל פון א קונסט, וויסענשאפט אדער פאך; די טעכניק, די קונסט־לעהרען, די טעכנישע לעהרען, די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע.

tech'nical *a.* (טעק'-ני-קעל) טעכניש. ז. *technic*

technical'ity *n.* (טעק-ני-קעל'-אי-טי) טעכנישקייט, דאס זיין טעכניש; עטוואס וואס איז טעכניש, עטוואס וואס איז כא־ראקטעריסטיש פאר א ספעציעלען פאך, וויסענשאפט, קונסט, פראפעסיאן א. ז. וו.; א טעכנישער אויסדרוק, א טעכנישע מע־טאדע; א פארמאליטעט.

tech'nically *adv.* (טעק'-ני-קעל-אי) אויף א טעכנישען אופן; לויט די פאך־אויסדריקע פון א בעשטימטער פראפע־סיאן, פאך, וויסענשאפט אדער קונסט; פארמעל.

tech'nicalness *n.* (טעק'-ני-קעל-נעס) דאס זיין טעכניש, טעכנישקייט. ז. *technic*

tech'nicals *n.* (טעק'-ני-קעלז) טעכני־שע זאכען, זאכען וואס זיינען שייך צו דעם פראקטישען טייל פון א קונסט אדער וויסענשאפט; פאך־פארמאליטעטען; טעכ־נישע אדער פאך־אויסדריקע.

tech'nical word (טעק'-ני-קעל הווארד) א פאך־אויסדרוק, א פארמעלער אויסדרוק, א טערמין פון א ספעציעלער וויסענשאפט, קונסט, פראפעסיאן, א. ז. וו.

techni'cian *n.* (טעק-ניש'-ען) א טעכ־ניקער.

tech'nicist *n.* (טעק'-ני-סיסט) ז. *technician*

tech'nics *n.* (טעק'-ניקס) די טעכניק, די קונסט־לעהרע; די טעכנישע לעהרען, די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע; טעכ־נישע אדער פאך־אויסדריקע, מעטאדען א. ז. וו.

tech'niphone *n.* (טעק'-ני-פאון) אן איי־בונגס־אפאראט פאר פיאניסטען און אר־געל־שפיעלער.

technique' *n.* (טעק-ניק') טעכניק, די קונסט־מעטאדע, די ערפילונגס־מעטאדע [הויפטזעכליך אין מוזיק].

tech'nism *n.* (טעק'-ניזם) עטוואס וואס איז טעכניש, א טעכנישער אויסדרוק; א פאך־אויסדרוק; א פארמאליטעט.

technog'raphy *n.* (טעק-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער קונסט און אינ־דוסטריע ביי פערשיעדענע פעלקער.

technolog'ic *a.* (טעק-נא-לאדזש'-איק) ז. *technological*

technolog'ical *a.* (טעק-נא-לאדזש'-אי-קעל) טעכנאלאגיש, וואס איז שייך צו טעכ־נאלאגיע [די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינ־דוסטריע, ווי מעטאלורגיע, וועבעריי, איי־זענבאהן־בוי א. ז. וו.].

technol'ogist *n.* (טעק-נאל'-א-דזשיסט) א טעכנאלאג. ז. *technology*

technol'ogy *n.* (טעק-נאל'-א-דזשי) טעכנאלאגיע [די לעהרע וועגען די מיט־לען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע, ווי מעטאלורגיע, וועבעריי, אייזענבאהן־בוי א. ז. וו.]; די טערמינא־לאגיע אדער טעכנישע אויסדריקע פון א קונסט, וויסענשאפט, פאך א. ז. וו.; דאס שטודיום וועגען דער ענטוויקלונג פון דער קונסט און אינדוסטריע ביי פערשיעדענע פעלקער.

tech'y *a.* (טעטש'-אי) קאפריזנע, אנגע־ברגז'ט.

tecnol'ogy *n.* (טעק-נאל'-א-דזשי) א שטודיום אדער אבהאנדלונג וועגען קינ־דער.

tec'tibranch *a. and n.* (טעק'-טי-ברענק) ז. *tectibranchiate*

tectibran'chian *a. and n.* (טעק-טי-ברענ'-קי-ען) ז. *tectibranchiate*

tectibran'chiate *a. and n.* (טעק-טי-ברענ'-קי-אייט) וואס האט צוגעדעקטע קיעמען אדער זשאברעס [די אטהעמונגס־ארגאנען ביי פיש און אנדערע וואסער־בעשעפענישען]; א דאך־קיעמער אדער דעק־קיעמער [א מאלוסק מיט צוגעדעקטע זשאברעס].

tec'tiform *a.* (טעק'-טי-פארם) דאך־פערמיג; דעקעל־פערמיג; צודעקענד, וואס בילדעט א דעקעל.

tectol'ogy *n.* (טעק-טאל'-א-דזשי) טעק־טאלאגיע, מארפאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטרוקטור פון חיות און פלאנצען]. ז. *morphology*

tecton'ic *a.* (טעק-טאנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם בוי אדער סטרוקטור; וואס איז שייך צו דער בוי־קונסט אדער ארכי־טעקטור; וואס איז שייך צו דער אויס־ארבייטונג פון פערשיעדענע זאכען [ווי אינסטרומענטען, מעבעל א. ז. וו.].

tecton'ics *n.* (טעק-טאנ'-איקס) די בוי־קונסט; אויסארבייטונג, פארמירונג און בעפוצונג פון פערשיעדענע זאכען [ווי פון מעבעל, געשיר א. ז. וו.].

tecto'rial *a.* (טעק-טאו'-רי-על) וואס דעקט צו; וואס בילדעט ווי א דאך איבער עפעס.

tecto'rium *n.* (טעק-טאו'-רי-אם) א צו־דעק; אן אויבערשטער, צודעקענדער טייל פון א גליעד; די דעק־פעדערען [די אוי־בערשטע פעדערען פון דעם עק און פון די פליגלען ביי פויגלען].

tectri'ces *n.* (טעק-טראי'-סיז) די דעק־פעדערען [די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פוי־געל].

tectri'cial *a.* (טעק-טריש'-על) צודע־קענד [ווי די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פוי־געל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו די דעק־פעדערען [די אויבערשטע פעדע־רען פון דעם עק און פון די פליגלען ביי א פויגעל].

tec'trix *n.* (טעק'-טריקס) א דעק־פעדער [איינער פון די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פוי־געל].

te'cum *n.* (טי'-קאם) ז. *tucum*

ted *v.* (טעד) אויסשפרייטען צום טריקע־נען [היי].

ted'der *n.* (טעד'-ער) א היי־שפרייטער, איינער וואס שפרייט פאנאנדער היי צום טריקענען; אן אפאראט צום פאנאנדער־שפרייטען היי צום טריקענען.

tedes'co *a.* (טע־דעס'־קאו) דייטש, איין דייטשען קונסט־סטיל.

Te De'um (טיע דיע'־אם) דער טע־דע־אום [א קאטוילישע תפלה, וועלכע הויבט זיך אן מיט די לאטיינישע ווערטער — ***Te Deum laudamus*** דיך, גאט, לויבען מיר]; מוזיק פאר דעם טע־דעאום; א גאטעסדיענסט, ווען מען זינגט דעם טע־דעאום.

tedge *n.* (טעדזש) דער איינגוס, דאס גיס־לאך [אין מעטאל־שמעלצערייען].

te'dious *a.* (טיע'־די־אס) ערמידענד, לעסטיג, נודנע, לאנגווייליג; לאנגזאם.
His address was a long and tedious discourse.

te'diously *adv.* (טיע'־די־אס־לי) אויף א לאנגווייליגען, ערמידענדען אדער לעס־טיגען אופן.

te'diousness *n.* (טיע'־די־אס־נעס) לאנגווייליגקייט, נודנעקייט; לאנגזאם־קייט; לעסטיגקייט, דאס זיין ערמידענד.

te'dium *n.* (טיע'־די־אם) ז. ***tediousness***.

tee *n. and v.* (טיע) א ציעל [אין גע־וויסע שפּיעלען]; א בערגעלע פון זאמד אדער ערד פאר דעם באל [אין גאלף־שפּיעל]; דער בוכשטאב *t*; עטוואס וואס האט די פארם פון א T; א גענילטע שירם־עהנליכע מעטאלענע בעצירונג אויף טעמפּלען אין כינא און אינדיען; ארויפ־לעגען דעם באל אין גאלף־שפּיעל אויף א בערגעלע ערד אדער זאמד.

teel *n.* (טיעל) ז. ***til***.

teem *v.* (טיעם) געבעהרען, ברייגגען אויף די וועלט; שוואנגערען; אנהויבען שוואנ־גערען; זיין פול, זיין איבערפילט; זיין אויסערגעוועהנליך פרוכטבאר; גיסען, אויסגיסען, אויסלעדיגען; גיסען צושמאל־צענעם שטאהל אין א פורעם.

tee'mer *n.* (טיע'־מער) די וואס גע־בעהרט; א געוויגעריין; א גיסער, איינער וואס גיסט; איינער וואס גיסט צושמאל־צענעם שטאהל אין א פורעם.

teem'ful *a.* (טיעמ'־פול) פול, איבער־פילט, פרוכטבאר; שוואנגער.

tee'ming *a.* (טיע'־מינג) וואס געבערהט פיעל, וואס ברייגגט ארויס א סך; פול, אי־בערפילט.

tee'ming-hole *n.* (טיע'־מינג־האול) א פערטיעפונג פאר א פורעם צום גיסען שטאהל.

teem'less *a.* (טיעמ'־לעס) אונפרוכטבאר.

teens *n.* (טיענז) 1. די צאהלען צווישען 13 און 19 [וועלכע ענדיגען זיך אין ענג־ליש אויף ***teen***]; 2. די עלטער צווישען 13 און 19 יאהר.
2. She is in her teens yet.

tee'ny *a.* (טיע'־ני) קליין. ז. ***tiny***.

tee'pee *n.* (טיע'־פיע) ז. ***tepee***.

tee'-tee *n.* (טיע'־טיע) אזא זיד־אמערי־קאנישע מאלפע [אפּע]. ז. ***saimiri***.

tee'ter *v. and n.* (טיע'־טער) זיך וויע־גען, זיך הוידען; א וויעג, א הוידעלקע [א קאטשעלע].

tee'tertail *n.* (טיע'־טער־טייל) דער שטראנד־לויפער. ז. ***sandpiper***.

teeth *n.* (טיעטה); [ז. ***tooth***] ציינער; די נעגען־קראפט, די ווידערשטאנדס־קראפט; דאס שארפע אדער דאס שמער־צענדע פון עטוואס.

teethe *v.* (טיעטה) בעקומען ציינער.

tee'thing *n.* (טיע'־טהינג) 1. דאס צייהנ־שניידען, צייהנ־וואקסונג; 2. דאס בעקו־מען צייהנ.
2. The child is sick on account of teething.

tee'thing rat'tle (טיע'־טהינג רעטל) א קלאפּערעל פאר קליינע קינדער צום שפּיעלען זיך.

tee'to'tal *a.* (טיע'־טאו'־טעל) גענצליך, פאלשטענדיג; וואס איז שייך צו דער פאל־שטענדיגער צוריקהאלטונג פון פער־שכור־ענדע געטרענקע; וואס האט זיך פער־פליכטעט זיך פאלשטענדיג צו ענטזאגען פון פער־שכור'ענדע געטרענקע.

tee'to'taler *n.* (טיע'־טאו'־טעל־ער) איי־נער וואס נעהמט אויף זיך נים צו טרינ־קען קיין פער־שכור'ענדע געטרענקע; איי־נער וואס האלט זיך פאלשטענדיג צוריק פון פער־שכור'ענדע משקאות.

tee'to'talism *n.* (טיע'־טאו'־טעל־איזם) פאלשטענדיגע צוריקהאלטונג פון פער־שכור'ענדע געטרענקע.

tee'to'taller *n.* (טיע'־טאו'־טעל־ער) ז. ***teetotaler***.

tee'to'tally *adv.* (טיע'־טאו'־טעל־אי) פאלשטענדיג, גענצליך.

tee'-to'tum *n.* (טיע'־טאו'־טאם) א דריידעל, א גאר [ביי קריסטען איז דאס דריידעל־שפּיעל גראדע ווי ביי אידען. אנ־שטאט דעם וואס אויף די אידישע דרייד־לעך שטעהען די בוכשטאבען נ ג ה ש — נס גדול היה שם — זיינען אויף די קריסט־ליכע דריידלעך די לאטיינישע בוכשטא־בען ***A T N D***. דיעזע בוכשטאבען זיינען די ראשי תבות פון די לאטיינישע ווער־טער ***Aufer*** — נעהם צו, ***Depone*** — לעג אוועק, ***Nihil*** — גארנישט, ***Totum*** — אין גאנצען. דיעזע בוכשטאבען ווייזען אלזא, אויב מען געווינט אדער מען פער־לירט און וויפיעל מען געווינט, א טייל אדער אין גאנצען].

teff *n.* (טעף) אזא קארן־פלאנצע אין אביסיניען.

teg *n.* (טעג) די "זי" פון א הירש [אין צווייטען יאהר].

tegg *n.* (טעג) ז. ***teg***.

teg'men *n.* (טעג'־מען) א הייטעל, א פעלכעל; דאס צווייטע הייטעל פון א זא־מען־קערנדעל.

teg'minal *a.* (טעג'־מי־נעל) וואס בע־דעקט [ווי א הייטעל, א פעלכעל].

tag'ular *a.* (טעג'־יו־לאר) וואס איז שייך צו דאך־ציעגעל; ציעגעל־ארטיג, ווי דאך־ציעגעל; ווי דאכוואקעס אדער דאכפאפּע־נען.

teg'ularly *adv.* (טעג'־יו־לאר־לי) ציעגעל־ארטיג, ציעגעלפערמיג; אויף דעם אופן ווי עס זיינען אויסגעלעגט דאך־ציעגעל דאכוואקעס [וועגען פאנצערם].

teg'ulated *a.* (טעג'־יו־ליי־טעד) אויס־געלעגט מיט שופּען ווי דאך־ציעגעל אדער דאכוואקעס [וועגען פאנצערם].

teg'umen *n.* (טעג'־יו־מען) ז. ***tegmen***.

teg'ument *n.* (טעג'־יו־מענט) א בע־דעקונג; א הייטעל, א פעלכעל.

tegumen'tal *a.* (טעג־יו־מענ'־טעל) ז. ***tegminal***.

tegumen'tary *a.* (טעג־יו־מענ'־טע־רי) ז. ***tegminal***.

te'hee' *int., n. and v.* (טיע'־היע') כי־כי־כי; א געלעכטער; כיכיקען, לא־כען, אויסלאכען.

teil *n.* (טיעל) די לינדע, דער לינדען־בוים; דער טערפענטין־בוים.

teil'-tree *n.* (טיעל'־טריע) דער לינדען־בוים.

teind *n.* (טיענד) מעשר — אין שאטלאנד פון די פראדוקטען וואס מען פלעגט גע־בען צו דער קירך, צו דער רעגיערונג אדער צו צדקה־אנשטאלטען.

tei'noscope *n.* (טאי'־נא־סקאופ) דער פריזמען־טעלעסקאפ [א שפּעקטיוו מיט צוויי פריזמען, וועלכע זיינען אזוי צוזא־מענגעשטעלט, אז זיי דערלאזען נים, דאס דער געגענשטאנד, אויף וועלכען מען קוקט, זאל זיך אויסווייזען אין א ספעציפישען קאליר].

teknon'ymy *n.* (טעק־נאנ'־אי־מי) דאס אגרופען די עלטערען נאך דעם נאמען פון זייער קינד [אזא מנהג עקזיסטירט ביי געוויסע פעלקער].

tel *n.* (טעל) ז. ***til***.

te'la *n.* (טי'־לא) אין אנאטאמיע — א געפלעכט פון געוועבע, בלוט־אדערען א. ד. ג.; אן ארגאנישער געוועב [ווי א מוסקול].

tel'amon *n.* (טעל'־ע־מאן) אין ארכי־טעקטור — א טעלאמאן אדער אטלאנטע [א מענער־פיגור אלס א זייל אין א גע־ביידע]. ז. ***atlantes***.

te'lar *a.* (טי'־לאר) ז. ***telary***.

tel'ary *a.* (טעל'־ע־רי) וואס איז שייך צו אן ארגאנישען געוועב. ז. ***tela***.

telau'togram *n.* (טעל־אה'־טא־גרעם) די שריפט אדער צייכנונג, וואס ווערט געמאכט דורך א טעלאטאגראף. ז. ***telautograph***.

telau'tograph *n.* (טע־לאה'־טא־גרעף) א טעלאטאגראף, א מין טעלעגראף וואס רעפראדוצירט די האנדשריפט אדער די צייכנונג פון דעם, וועלכער שיקט די טע־לעגראמע.

telec'troscope *n.* (טע־לעק'־טרא־סקאופ) א טעלעקטראסקאפ, אן עלעקטרי־שער אפּאראט איבערצוגעבען אן אפּטי־שעס בילד אויף א ווייטער שטרעקע.

tel'edu *n.* (טעל'־ע־דוה) די טעלעדו, דער שטינק־דאקס [אזא קליינע חיה פון די אינזלען סומאטרא און יאווא].

tele'ga *n.* (טי־ליי'־גא) א טעלעגא, אזא רוסישער וואגען.

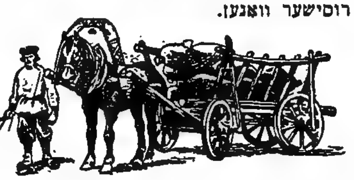

Telega

tel'egram *n.* (טעל'־אי־גרעם) א טעלע־גראמע, א דעפעשע, א טעלעגראפישע ידיעה.

telegram'mic *a.* (טעל־אי־גרעמ'־איק) וואס איז שייך צו א טעלעגראמע; ווי א טעלעגראמע; קורץ, לאקאניש.

tel'egraph *n. and v.* (טעל'־אי־גרעף) דער טעלעגראף; טעלעגראפירען, שיקען א דעפעשע; סיגנאליזירען.

tel'egraph-board *n.* (טעל'־אי־גרעף־באורד) א ברעט מיט די נומערען פון די פערד, וועלכע נעהמען אנטייל אין א וועט־לויף, צוזאמען מיט די נעמען פון די זשאקעען.

tel'egraph-ca'ble *n.* (טעל'־אי־גרעף־קיי'בל) א טעלעגראפען־קאבעל [א שטריק פון פיעל צוזאמענ־געדרעהטע טעלעגראפישע דראטען. אזעלכע קאבעלען ווערען דורכגעפיהרט אונ־טערן וואסער דורך'ן ים].

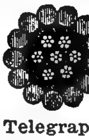

Telegraph-cable

tel'egrapher *n.* (טעל'־אי־גרעפ־ער) א

טעלעגראפיסט, איינער וואס גיט איבער טעלעגראמען אויף'ן אפאראט.

telegraph'ic *a.* (טעל-אי-גרעפ'-איק) טעלעגראפיש; וואס איז שייך צו א טעלעגראף.

telegraph'ical *a.* (טעל-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***telegraphic***

telegraph'ically *adv.* (טעל-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) טעלעגראפיש; דורך'ן טעלעגראף.

tel'egraphist *n.* (טעל'-אי-גרעפ-איסט) א טעלעגראפיסט. ז. ***telegrapher***

tel'egraph-key *n.* (טעל'-אי-גרעפ-קיע) דער שליסעל אדער דאס הענטעל אין א טעלעגראפישען אפאראט, מיט וועלכען די טעלעגראמע ווערט אבגעקלאפט.

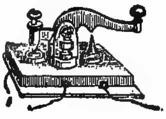

Telegraph-key

tel'egraph-pole *n.* (טעל'-אי-גרעפ-פאול) א טעלעגראפען־סלופ, איינער פון די סלופעס, אויף וועלכע עס איז אנגעצויגען א טעלעגראפישער דראט.

tel'egraph-post *n.* (טעל'-אי-גרעפ-פאוסט) ז. ***telegraph-pole***

tel'egraphy *n.* (טעל'-אי-גרעפ-אי) טעלעגראפיע, דאס איבערגעבען ידיעות דורך'ן טעלעגראף.

telekine'sis *n.* (טעל-אי-קי-ני'-סיס) טעלעקינעזיס, די בעוועגונג פון א קערפער אהן א שיינבארער אויסערליך־פיזישער אורזאכע [ווי אין די עקספערימענטען פון די ספיריטיסטען און מעדיאומען].

telelec'trograph *n.* (טעל-אי-לעק'-טא-גרעף) א טעלעלעקטאגראף [אן עלעקטרישער אפאראט צו פאטאגראפירען אויף זעהר ווייטע שטרעקען].

telelec'troscope *n.* (טעל-אי-לעק'-טרא-סקאופ) א טעלעלעקטראסקאפ, אן עלעקטרישער אפאראט וואס מאכט מעגליך צו זעהן זאכען אויף א גרויסער שטרעקע.

telem'eter *n.* (טי-לעמ'-ע-טער) דער טעלעמעטער, אן אפאראט צו בעשטימען דעם מרחק אדער דיסטאנץ פון א געוויסער זאך; אן אפאראט, דורך וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען אויף א ווייטער שטרעקע די אנצייגונגען פון א פיזיקאלישען אדער מעטעאראלאגישען אינסטרומענט [ווי למשל, פון א טערמאמעטער].

telem'etry *n.* (טי-לעמ'-ע-טרי) טעלעמעטריע, דאס אויסרעכנען די דיסטאנץ פון א געוויסער זאך; דאס איבערגעבען אויף א ווייטער שטרעקע די אנצייגונגען פון א פיזיקאלישען אדער מעטעאראלאגישען אינסטרומענט.

telen'giscope *n.* (טי-לענ'-דזשי-סקאופ) א טעלענגיסקאפ, אן אינסטרומענט וואס האט די אייגענשאפטען פון א טעלעסקאפ און מיקראסקאפ.

teleolog'ic *a.* (טעל-אי-א-לאדזש'-איק) ז. ***teleological***

teleolog'ical *a.* (טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) טעלעאלאגיש; וואס איז שייך צו צוועקמעסיגקייט; וואס איז שייך צו די ענד־ציעלען פון דער נאטור.

teleolog'ically *adv.* (טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טעלעאלאגישען שטייגער; בנוגע צו צוועקמעסיגקייט אין דער נאטור.

teleol'ogist *n.* (טעל-אי-אל'-א-דזשיסט) א טעלעאלאגיסט, איינער וואס גיט זיך אב מיט די פראגען וועגען די ענד־ציעלען פון דער וועלט.

teleol'ogy *n.* (טעל-אי-אל'-א-דזשי) טעלעאלאגיע, די צוועק־לעהרע [די לעהרע פון דעם צוועק פון זאכען; די לעהרע וועגען די ענד־ציעלען פון דער וועלט].

teleom'eter *n.* (טעל-אי-אמ'-ע-טער) ז. ***telemeter***

tel'eophyte *n.* (טעל'-אי-א-פאיט) א הויך־ענטוויקעלטע פלאנצע [ווי א בוים].

tel'eosaur *n.* (טעל'-אי-א-סאהר) א טעלעאזאור [א מין פערשטיינערטער קראקאדיל פון די אוראלטע צייטען אין דער געשיכטע פון דער ערד].

tel'eost *a. and n.* (טעל'-אי-אסט) ביינינג ווי א פיש; וואס האט א ביינינגען סקעלעט [ווי א געוועהנליכער פיש]; א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט.

tel'eostome *n.* (טעל'-אי-א-סטאום) א ריכטיגער פיש [א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט].

teleos'tomous *a.* (טעל-אי-אס'-טא-מאס) וואס האט דעם כאראקטער פון א ריכטיגען פיש [א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט].

teleozo'on *n.* (טעל-אי-א-זאו'-אן) א פאלשטענדיג־ענטוויקעלטע חיה.

tel'epath *n.* (טעל'-אי-פעטה) ז. ***telepathist***

telepath'ic *a.* (טעל-אי-פעטה'-איק) טעלעפאטיש, וואס איז שייך צו טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***

telepath'ically *adv.* (טעל-אי-פעטה'-אי-קעל-אי) אויף א טעלעפאטישען שטייגער; דורך טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***

tel'epathist *n.* (טעל'-אי-פעטה-איסט) א טעלעפאטיסט; איינער וואס גיט זיך אב מיט טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***

tel'epathy *n.* (טעל'-אי-פעטה-אי) טעלעפאטיע, א גייסטיגע ווירקונג, וועלכע דריקט זיך אויס אין איבערגעבען דעם צווייטען איינעמס געדאנקען אדער געפיהלען אהן א וועלכער ניט איז פיזישער בעריהרונג [אהן ווערטער, אהן בליקען, אהן זשעסטען א. ד. ג.]. ז. ***mind-transference***

tel'ephone *n. and v.* (טעל'-אי-פאון) א טעלעפאן; רעדען דורך'ן טעלעפאן.

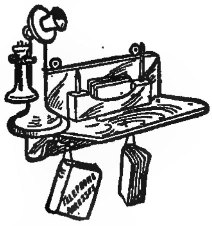

Telephone.

tel'ephoner *n.* (טעל'-אי-פאו-נער) איינער וואס טעלעפאנירט, איינער וואס רעדט אויף א טעלעפאן.

telephon'ic *a.* (טעל-אי-פאנ'-איק) וואס גיט איבער קלאנגען פון איין ווייטען ארט אין אן אנדערען; טעלעפאניש, וואס געהערט צו א טעלעפאן.

telephon'ically *adv.* (טעל-אי-פאנ'-אי-קעל-אי) דורך'ן טעלעפאן.

tel'ephonist *n.* (טעל'-אי-פאו-ניסט) א טעלעפאניסט, איינער וואס קען איבערגעבען קלאנגען אויף א ווייטער שטרעקע; איינער וואס בענוצט א טעלעפאן.

telepho'nograph *n.* (טעל-אי-פאו'-נא-גרעף) א טעלעפאנאגראף, אן אפאראט וואס פערצייכענט דאס, וואס ווערט איבערגעגעבען דורך'ן טעלעפאן.

telephonograph'ic *a.* (טעל-אי-פאו-נא-גרעפ'-איק) טעלעפאנאגראפיש; וואס איז שייך צו א טעלעפאנאגראף. ז. ***telephonograph***

tel'ephony *n.* (טעל'-אי-פאו-ני) די טעלעפאנישע קונסט [די קונסט איבערצוגעבען קלאנגען פון איין ווייטען ארט אין אן אנדערען דורך עלעקטרישע דראטען אדער רעהרען].

tel'ephote *n.* (טעל'-אי-פאוט) אן אינסטרומענט צו פאטאגראפירען זאכען פון א ווייטער שטרעקע מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

telepho'tograph *n.* (טעל-אי-פאו'-טא-גרעף) א טעלעפאטאגראף, א טעלעפאטאגראפישעס בילד. ז. ***telephotography***

telephotog'raphy *n.* (טעל-אי-פא-טאג'-רע-פי) טעלעפאטאגראפיע, די קונסט איבערצוגעבען דורך עלעקטריציטעט דאס בילד פון א זאך פון א ווייטער שטרעקע.

tel'escope *n. and v.* (טעל'-ע-סקאופ) א טעלעסקאפ [א שפאקטיוו צו זעהן פון ווייטען; א רעהר מיט אפטישע גלעזער, דורך וועלכע ווייטע זאכען זעהען אויס נאהענט און פערגרעסערט]; זיך אריינרוקען איינס אין אנדערען, ווי די טיילען פון א טעלעסקאפ; אריינפאהרען איינער אין אנדערען [ווי די וואגאנען ביי א צוזאמענשטויסונג פון אייזענבאהנען].

Telescope

tel'escope-bag *n.* (טעל'-ע-סקאופ-בעג) א האנד־זעקעל געמאכט פון צוויי בעזונדערע טיילען, פון וועלכע איין טייל רוקט זיך אריין אין צווייטען.

tel'escope-dri'ver *n.* (טעל'-ע-סקאופ-דראי'-ווער) דער מעכאניזם, דורך וועלכען מען בעוועגט אדער מען קירעוועט א טעלעסקאפ.

tel'escope-eye *n.* (טעל'-ע-סקאופ-אי) אן אויג, ווי ביי געוויסע קריכענדע חיות, וואס קען זיך ארויסציהען און אריינציהען.

tel'escope-fly *n.* (טעל'-ע-סקאופ-פלאי) אזא פליעג מיט אויגען אויף הערנדלעך, וואס שטארצען ארויס פון קאפ.

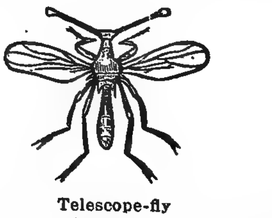

Telescope-fly

tel'escope-ta'ble *n.* (טעל'-ע-סקאופ-טיי'-בל) א טיש וואס מען קען צונויפרוקען און פאנאנדערציהען.

telescop'ic *a.* (טעל-ע-סקאפ'-איק) טעלעסקאפיש, וואס געהערט צו א טעלעסקאפ; וואס קען געזעהן ווערען אדער ענטדעקט ווערען בלויז דורך א טעלעסקאפ; וואס זעהט פון ווייטען, ווייטזיכטיג; וואס קען זיך צונויפרוקען און פאנאנדעררוקען [ווי די בעזונדערע רעהרלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט א טעלעסקאפ].

telescop'ical *a.* (טעל-ע-סקאפּ׳-אי-קעל) ז. ***telescopic***

telescop'ically *adv.* (טעל-ע-סקאפּ׳-אי-קעל-אי) דורך׳ן טעלעסקאפּ; אויף דעם אופן ווי א טעלעסקאפּ; זיך פאנאנדערררוקענדיג און צונויפרוקענדיג; אריינשטעלענדיג זיך איינס אין אנדערען.

tel'escopiform *a.* (טעל׳-ע-סקאפּ-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א טעלעסקאפּ; וואס בעשטעהט פון טיילען, וועלכע רוקען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען.

tel'escopist *n.* (טעל׳-ע-סקאו-פיסט) איינער וואס איז געאיבט אין בענוצען א טעלעסקאפּ.

tel'escopy *n.* (טעל׳-ע-סקאו-פּי) טעלעסקאפּיע, די קונסט צו מאכען אדער בענוצען טעלעסקאפּען.

tele'sia *n.* (טי-ליע׳-סיא) דער סאפיר [אזא עדעלשטיין].

teles'tic *a.* (טי-לעס׳-טיק) וואס איז שייך צום ענד-ציעל; וואס דיענט דעם ענד-ציעל, וואס ברייננט צו אן ענדע.

tel'estich *n.* (טעל׳-אי-סטיק) א געדיכט אין וועלכען די לעצטע בוכשטאבען פון די צייליען שטעלען צוזאמען א נאמען.

telethermom'eter *n.* (טעל-אי-טהויר-מאמ׳-ע-טער) א טעלעטערמאמעטער, אזא טערמאמעטער וואס צייגט אן די טעמפּעראטור פון א ווייטער דיסטאנץ [מרחק].

tel'ic *a.* (טעל׳-איק) וואס בעצייכענט א צוועק אדער ענד-ציעל.

tell *v. and n.* (טעל) דערצעהלען, זאגען; מעלדען, מודיע זיין; הייסען, בעפעהלען; ארויסזאגען, אויסדריקען אין ווערטער; בעשליסען אויף געוויס, פערזיכערען; צעהלען, נומערירען; געבען א רעכנונג אדער בעשרייבונג פון עפּעס; אויסזאגען אויף אימעצען, מסר׳ען; זיך ארויסצייגען, זיך ארויסווייזען; ווירקען, איבערלאזען א צייכען; דערקענען; בעשטימען; דאס וואס ווערט דערצעהלט, אן ערצעהלונג, א מעשה; א בערגעל; אן אנגעשאטענער בארג.

tell'able *a.* (טעל׳-עבל) וואס קען דערצעהלט ווערען; וואס איז ווערטה דערצעהלט צו ווערען.

tell a lie (טעל ע לאי) זאגען א ליגען.

tell'er *n.* (טעל׳-ער) א זאגער; אן ערצעהלער; א צעהלער; איינער וואס צעהלט די אבגעגעבענע שטימען אין א פּארלאמענט; א צאהל-מייסטער [אין א שאצקאמער אדער א באנק].

tell'ership *n.* (טעל׳-ער-שיפּ) דאס אמט פון א צאהל-מייסטער. ז. ***teller***

tell for'tunes (טעל פאר׳-טשונז) וואהרזאגען, נביאות זאגען, טרעפען וואס עס וועט פאסירען אין דער צוקונפט.

tell'ing *a.* (טעל׳-אינג) איינדרוקספאל; וואס מאכט אן עפעקט, ווירקענד.

tell'ingly *adv.* (טעל׳-אינג-לי) אויף אן איינדרוקספאלען אופן; מאכענדיג אן עפעקט, ווירקענדיג.

tell off (טעל אף) אראברעכנען, אבטיילען [צוליעב א געוויסען צוועק].

A squad was **told off** to clear the streets.

tell'tale *n. and a.* (טעל׳-טייל) א פלוידערער, אן איבערדערצעהלער, אן אבדערצעהלער; איינער וואס גיט ארויס א סעקרעט; א מוסר; א ווייזער, אן אנצייגער, אן אינדיקאטאר; א צעהלער [אן אינסטרומענט אדער טייל פון געוויסע מאשינען, וואס צייגט אן אדער צעהלט די בעוועגונגען]; פלוידערענד; אבדערצעהלענד, אויסזאגענד; מסר׳ענד; ארויסווייזענד עפּעס וואס דארף ניט ארויסגעוויזען ווערען; וואס ווארנט וועגען עפּעס.

tell tales (טעל טיילז) מסר׳ען.

tell tales out of school (טעל טיילז אוט אוו סקוהל) אויסזאגען פון חדר; ארויסגעבען א סעקרעט.

tel'lural *a.* (טעל׳-יו-רעל) טעלוריש; וואס איז שייך צו דער ערד.

tel'lurate *n.* (טעל׳-יו-רייט) טעלורזויערע זאלץ [אזא כעמישער פּראדוקט].

tel'luret *n.* (טעל׳-יו-רעט) ז. ***telluride***

tel'lureted *a.* (טעל׳-יו-רעט-עד) פעראייניגט מיט טעלור. ז. ***tellurium***

tel'luretted *a.* (טעל׳-יו-רעט-עד) ז. ***tellureted***

tellu'rian *a. and n.* (טע-ליו׳-רי-ען) וואס איז שייך צו דער ערד אדער צו אן איינוואוינער אויף דער ערד; אן איינוואוינער אויף דער ערד [אין געגענזאץ צו איינוואוינער פון אנדערע פלאנעטען].

tellu'ric *a.* (טע-ליו׳-ריק) וואס איז שייך צו דער ערד; וואס קומט ארויס פון דער ערד; וואס איז שייך צו טעלור. ז. ***tellurium***

tel'luride *n.* (טעל׳-יו-ריד) א כעמישע פערבינדונג פון טעלור מיט אן אנדער עלעמענט. ז. ***tellurium***

tellu'rion *n.* (טע-ליו׳-רי-אן) דאס טעלוריום, אן אפּאראט וואס בעווייזט אויגענשיינליך ווי אזוי די ערד דרעהט זיך ארום דער זון און ווי אזוי עס קומען פאר די ערשיינונגען וואס ווערען דורך דעם פעראורזאכט [ווי טאג און נאכט, זומער, הערבסט, ווינטער און פריהלינג].

tellu'rium *n.* (טע-ליו׳-רי-אם) טעלור [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

tel'lurize *v.* (טעל׳-יו-ראיז) פערבינדען אדער מישען מיט דעם עלעמענט טעלור.

tel'lurous *a.* (טעל׳-יו-ראס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון טעלור.

telodynam'ic *a.* (טעל-א-דאי-נעמ׳-איק) טעלאדינאמיש, וואס איז שייך צו דער איבערטראגונג פון קראפט [מעכאנישע אדער עלעקטרישע] פון א ווייטער שטרעקע.

tel'pher *a.* (טעל׳-פער) וואס איז שייך צו דעם אויטאמאטישען טראנספּארט פון משא דורך עלעקטרישער קראפט [מיט דער הילף פון הענגענדע וואגאנען אדער מאטארען].

tel'pherage *n.* (טעל׳-פער-עדזש) דאס אויטאמאטישע טראנספּארטירען פון משא דורך עלעקטרישער קראפט מיט דער הילף פון הענגענדע וואגאנען אדער מאטארען.

temer'ity *n.* (טי-מער׳-אי-טי) איבערטריבענע דרייסטקייט, אונבעזאנענהייט.

tem'per *v. and n.* (טעמ׳-פער) מישען; צונויפמישען לויט א געוויסער פּראפּארציע; פארמירען, בילדען, איינשטעלען, אנפאסען, צופאסען; מעסיגען, מילדערען, זענפטיגען; אין מוזיק — טעמפּערירען, אנשטעלען אדער אנשטימען אן אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן-ארט; הארטעווען [שטאהל אדער אייזען]; ווערען ווייך און פלאסטיש; א געמיש, א מישונג; א בעשטימטער צושטאנד, א בעשטימטע בעדינגונג; דאס געמיט, דער כאראקטער, די נאטור-אנלאגע, דאס טעמפּעראמענט; די נייגונג צו ווערען אויפגערעגט; נערוועזקייט, ליידענשאפט; היציגקייט; די הארטקייט און עלאסטיציטעט פון מעטאל; די צוזאמענזעצונג אדער דער בעשטאנד פון א געמיש; ליים וואס ווערט געברויכט צו רייניגען צוקער; א מעטאל-מישונג וואס ווערט צוגעלעגט צו צין צו מאכען הארט-צין; מעסיגקייט; מיטעלמעסיגקייט.

tem'perament *n.* (טעמ׳-פער-ע-מענט) טעמפּעראמענט [די אייגענטימליכע איינערליכע טבע פון מענשען, וועלכע בעשטימט די ארט און ווייזע פון זיין דענקען, האנדלען און פיהלען]; אין מוזיק— די סיסטעם פון אנשטעלען אדער אנשטימען א מוזיקאלישען אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן-ארט; א פשרה, א קאמפּראמיס, אן אויסגלייך; די צוזאמענזעצונג אדער צונויפמישונג פון פערשיעדענע אייגענשאפטען; דער צושטאנד, די בעשאפענהייט.

temperamen'tal *a.* (טעמ-פער-ע-מענ׳-טעל) וואס געהערט צום טעמפּעראמענט. ז. ***temperament***

temperamen'tally *adv.* (טעמ-פער-ע-מענ׳-טעל-אי) נאך׳ן טעמפּעראמענט.

tem'perance *n.* (טעמ׳-פער-ענס) טעמפּעראנץ, מעסיגקייט; מעסיגקייט אין טרינקען און עסען; צוריקגעהאלטענקייט; געלאסענהייט.

tem'perance soci'ety (טעמ׳-פער-ענס סא-סאי׳-ע-טי) א טעמפּעראנץ-פעראיין [א פעראיין צום אונטערדריקען שכרות].

tem'perate *a.* (טעמ׳-פער-אייט) מעסיג; געמעסיגט, צוריקגעהאלטען אין עסען און טרינקען; געלאסען, רוהיג; זעלבסט-בעהערשט; מילד [וועגען קלימאט אדער וועטער].

tem'perately *adv.* (טעמ׳-פער-אייט-לי) אויף א מעסיגען אופן; געמעסיגט, צוריקגעהאלטען אין עסען און טרינקען; געלאסען, רוהיג.

tem'perateness *n.* (טעמ׳-פער-אייט-נעס) מעסיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט; געלאסענקייט; מעסיגקייט פון קלימאט אדער וועטער.

tem'perate zones (טעמ׳-פער-אייט זאונז) די מעסיגע זאנען, די ערד-טיילען וועלכע געפינען זיך צווישען די טראפּיקען [ז. ***tropic***] און צווישען די פּאלאר-קרייזען [ז. ***polar circles***].

tem'perative *a.* (טעמ׳-פער-ע-טיוו) מעסיגענד, מילדערענד, וואס מעסיגט, וואס מילדערט.

tem'perature *n.* (טעמ׳-פער-ע-טשור) טעמפּעראטור [דער גראד פון ווארימקייט, ווי פון דער לופט, פון קערפּער א. ד. ג.].

tem'pered *a.* (טעמ׳-פערד) 1. געשטימט; 2. וואס איז אנגעשטעלט אדער אנגעשטימט לויט א געוויסען טאן-ארט [וועגען א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

1. He is a good-natured man, but his brother is ill-tempered.

tem'peredly *adv.* (טעמ׳-פערד-לי) געשטימט, אין שטימונג.

tem'perer *n.* (טעמ׳-פער-ער) איינער וואס פערהארטעוועט מעטאלען; א מישער, א צונויפמישער; א מילדערער; א טעמפּערירער. ז. ***temper***

tem'pering *n.* (טעמ׳-פער-אינג) דאס פערהארטעווען מעטאלען; דאס אנשטעלען אדער אנשטימען א מוזיקאלישען אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן-ארט.

tem'pest *n. and v.* (טעמ׳-פּעסט) א שטארקער שטורם; א שטורם-וועטער; אן

ארקאן; אז אויפרודערונג, א שטארקער טומעל; א שטורמדיגע אגיטאציאן; אויפשטורמען, אויפרודערען.

tempesta'rian *n.* (טעמ-פעס-טיי'-רי-ען) איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען דורך כשוף ארויסרופען א שטורם.

tem'pest-bea'ten *a.* (טעמ'-פעסט-ביע'טן) געטראפען אדער געשלאגען פון שטורם.

tem'pest in a tea'-cup (טעמ'-פעסט אין ע טיע'-קאפ) א שטורם אין א גלאז וואסער.

tem'pest in a tea'-pot (טעמ'-פעסט אין ע טיע'-פאט) א שטורם אין א גלאז וואסער.

tem'pest-tossed *a.* (טעמ'-פעסט-טאסט) געשטויסען פון שטורם.

tempes'tuous *a.* (טעמ-פעס'-טשו-אס) שטירמיש, שטורמדיג.

tempes'tuously *adv.* (טעמ-פעס'-טשו-אס-לי) מיט שטורם; אויף א שטורמדיגען אופן.

tempes'tuousness *n.* (טעמ-פעס'-טשו-אס-נעס) שטורמדיגקייט.

tem'plar *n.* (טעמ'-פלער) א יוריסט, אן אדוואקאט; א סטודענט פון יורידישען פאקולטעט.

Tem'plar *n.* (טעמ'-פלער) א טעמפלער, א טעמפעל-ריטער [א סאלדאט פון א געוויסער הייליגער קירכען-ארמעע אין מיטעלאלטער, וואס איהר צוועק איז געווען צו שיצען די קריסטען וואס פלעגען עולה-רגל זיין אין ירושלים].

tem'plate *n.* (טעמ'-פלייט) ז. *templet*.

tem'ple *n.* (טעמפל) א טעמפעל; דער בית המקדש; איינער פון די שלייפען [פון קאפ]; אזא ציערונג וואס ווערט געטראגען אויף די שלייפען; א שפאן-שטאק אין א וועב-מאשין [אזא שטאק וואס האלט אנגעצויגען דאס צייג וואס ווערט געוועבט].

tem'ple bone (טעמ'פל באון) דער שלייפען-ביין.

tem'pleless *a.* (טעמ'פל-לעס) אהן א טעמפעל.

tem'plet *n.* (טעמ'-פלעט) א שאבלאן, א מוסטער אדער א מאדעל [פאר האלץ אדער בלעך-ארבייט]; א שטרייף מעטאל מיט לעכער, וואס ווערט בענוצט פון קעסעל-שמיעדען אנצוצייכענען די לעכער-שטעלען פון קעסעל פאר די ניעטען; א קורצער קלאץ אדער א שטיין וואס ווערט בענוצט אלס אן אונטערלאגע פאר א קווער-באלקען; אן אונטערלאגע-באלקען.

tem'po *n.* (טעמ'-פאו) — דאס אין מוזיק — דאס טעמפא, די צייט-מאס, די שנעלקייט פון ריטם; די ריטמישע און מעטרישע בעוועגונג פון א טאנץ; אן אוואלע מעשענע יאפאנעזישע מטבע מיט א פיער-קאנטיגען לאך אין מיטען.

tem'poral *a.* and *n.* (טעמ'-פא-רעל) צייטליך; צייטווייליג, פערגענגליך, וואס האט צו עקזיסטירען בלויז א געוויסע צייט; ערדיש, וועלטליך [ניט גייסטיג]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו צייט; וואס איז שייך צו די שלייפען [פון קאפ]; עטוואס צייטליכעס אדער פערגענגליכעס; וועלטליכעס, ערדישעס [אין גענענזאץ צו גייסטליכעס]; א שלייף-ביין.

tem'poral ar'tery (טעמ'-פא-רעל אר'-טע-רי) די שלייף-ארטעריע, דער שלייף-פולס-אדער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

temporal'ities *n.* (טעמ-פא-רעל'-אי-טיז) די וועלטליכע גיטער און די הכנסות פון א רעליגיעזען פעראיין וואס ווערט בענוצט פאר רעליגיעזע צוועקען; די וועלטליכע גיטער און די הכנסות פון א גייסטליכען.

temporal'ity *n.* (טעמ-פא-רעל'-אי-טי) צייטווייליגקייט [אין געגענזאץ צו אייביגקייט]; וועלטליכער גוטס-בעזיץ, וועלטליכעס אייגענטום.

tem'porally *adv.* (טעמ'-פא-רעל-אי) צייטליך, אין בעצוג בלויז צום לעבען אויף דער וועלט [ניט נאך'ן טויט].

tem'poralness *n.* (טעמ'-פא-רעל-נעס) וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צו גייסטליכקייט].

tem'poral pow'er (טעמ'-פא-רעל פאו'-ער) די וועלטליכע מאכט אדער הערשאפט פון גייסטליכע [בעזאנדערס וועגען דער וועלטליכער הערשאפט פון פאפסט, וועלכער האט אמאל געהאט די וועלטליכע רעגיערונגס-מאכט איבער רוים און א טייל פון איטאליען].

tem'poralty *n.* (טעמ'-פא-רעל-טי) וועלטליכע מענשען אדער וועלטליכע ענינים [אין געגענזאץ צו גייסטליכע]; א וועלטליכער גוטס-בעזיץ, וועלטליכעס אייגענטום [אין געגענזאץ צו קירכליכע].

tempora'neous *a.* (טעמ-פא-ריי'-ני-אס) צייטווייליג, וואס איז אויף דערווייל.

tem'porarily *adv.* (טעמ'-פא-רע-רי-לי) טעמפארער, צייטווייליג, אויף דערווייל.

tem'porariness *n.* (טעמ'-פא-רע-רי-נעס) צייטווייליגקייט, פארלויפיגקייט.

tem'porary *a.* (טעמ'-פא-רע-רי) טעמפארער, צייטווייליג, וואס איז אויף דערווייל.

tem'porary injunc'tion (טעמ'-פא-רע-רי אינ-דזשאנק'-שאן) א טעמפארערער אדער צייטווייליגער דעקרעט אדער אבהאלטס-בעפעהל פון א ריכטער. ז. *injunction*.

temporisa'tion *n.* (טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) ז. *temporization*.

tem'porise *v.* (טעמ'-פא-ראיז) ז. *temporize*.

tem'poriser *n.* (טעמ'-פא-ראי-זער) ז. *temporizer*.

temporiza'tion *n.* (טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) דאס שטימען מיט דער צייט, דאס צופאסען זיך צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; צופאסונג צו פרעמדע מיינונגען; דאס אונטערווארפען זיך אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען; דאס אונטערגעבען זיך, דאס נאכגעבען; צענערונג, אבלעגונג, פערציהונג.

tem'porize *v.* (טעמ'-פא-ראיז) צענערען, אבציהען, אבלעגען; שטימען מיט דער צייט; זיך צופאסען צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; נאכגעבען; זיך אונטערווארפען אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען; זיך צופאסען צו פרעמדע מיינונגען.

tem'porizer *n.* (טעמ'-פא-ראי-זער) איינער וואס שטימט מיט דער צייט, איינער וואס פאסט זיך צו צו דער צייט; א נאכגעביגער מענש; איינער וואס אונטערווארפט זיך אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען.

tem'porizing *a.* (טעמ'-פא-ראי-זינג) וואס שטימט מיט דער צייט, וואס פאסט זיך צו צו דער צייט; נאכגעביג; זיך צופאסענד צו פרעמדע מיינונגען.

tem'porizingly *adv.* (טעמ'-פא-ראי-זינג-לי) שטימענדיג מיט דער צייט, זיך צופאסענדיג צו דער צייט; מיט נאכגעביגקייט צו פרעמדע מיינונגען.

tempt *v.* (טעמפט) פערפיהרען; ברענגען צו א נסיון; רייצען, אנרייצען.

temptabil'ity *n.* (טעמפ-טע-ביל'-אי-טי) פערפיהרבארקייט, דאס קענען פערפיהרען אדער ברענגען צו א נסיון.

temp'table *a.* (טעמפ'-טעבל) פערפיהרבאר, וואס קען פערפיהרט ווערען; וואס קען גערייצט ווערען.

temp'tableness *n.* (טעמפ'-טעבל-נעס) ז. *temptability*.

tempta'tion *n.* (טעמפ-טיי'-שאן) א נסיון; רייצונג; פערפיהרונג.

tempta'tional *a.* (טעמפ-טיי'-שאנ-על) פערפיהרעריש; וואס ברענגט צו א נסיון.

temp'ter *n.* (טעמפ'-טער) א פערפיהרער, אן אנרייצער צו בייזעס.

temp'ting *a.* (טעמפ'-טינג) פערפיהרעריש; וואס רייצט.

temp'tingly *adv.* (טעמפ'-טינג-לי) אויף א פערפיהרערישען אופן; רייצענדיג, אנרייצענדיג.

temp'tingness *n.* (טעמפ'-טינג-נעס) דאס זיין פערפיהרעריש, פערפיהרערישקייט.

temp'tress *n.* (טעמפ'-טרעס) א פערפיהרערין; אן אנרייצערין צו בייזעס.

temse *n.* (טעמס) א זיפ.

temse'-bread *n.* (טעמס'-ברעד) ברויט געבאקען פון דין-געזיפטען מעהל.

tem'ulence *n.* (טעמ'-יו-לענס) בעטרונקענהייט, שכרות.

tem'ulent *a.* (טעמ'-יו-לענט) בעטרונקען, שכור.

tem'ulently *adv.* (טעמ'-יו-לענט-לי) זייענדיג בעטרונקען, זייענדיג שכור.

tem'ulentness *n.* (טעמ'-יו-לענט-נעס) ז. *temulence*.

ten *a.* and *n.* (טען) צעהן; די צאהל צעהן; א צעהנדלינג; א צעהנטעל [אין קארטען]; צעהן אוהר.

tenabil'ity *n.* (טענ-ע-ביל'-אי-טי) די האלטבארקייט, די מעגליכקייט געהאלטען אדער פערטיידיגט צו ווערען.

ten'able *a.* (טענ'-עבל) האלטבאר, וואס קען אנגעהאלטען ווערען; וואס קען פערטיידיגט ווערען.

ten'ableness *n.* (טענ'-עבל-נעס) ז. *tenability*.

ten'ace *n.* (טענ'-אייס) אין דעם קארטען-שפיעל וויסט — די בעסטע און די דריטע בעסטע קארט פון איין פארב אין האנד.

tena'cious *a.* (טי-ניי'-שאס) פעסט-האלטענד; הארטנעקיג, פער'עקשנ'ט; שטייף, פעסט; קלעפיג; וואס האלט פעסט צוזאמען; וואס בעהאלט לאנג אין זכרון.

tena'ciously *adv.* (טי-ניי'-שאס-לי) האלטענדיג פעסט אדער שטייף; ניט ארויסלאזענדיג פון דער האנד; מיט הארטנעקיגקייט, מיט עקשנות; קלעפיג.

tena'cious mem'ory (טי-ניי'-שאס מעמ'-א-רי) א גוטער זכרון.

tena'ciousness *n.* (טי-ניי'-שאס-נעס) דאס האלטען פעסט; דאס ניט ארויסלא-

זען פון דער האנד; דאס בעהאלטען אין
זכרון; פעסטקייט; שטייפקייט; הארטנע=
קיגקייט; קלעפּיגקייט.

tenac'ity *n.* (טי-נעס'-אי-טי) די איי=
גענשאפט צו האלטען פעסט; שטייפקייט,
פעסטקייט; הארטנעקיגקייט; די שטארק=
קייט פון זכרון; קלעפּיגקייט; אין פי=
זיק — די קאהעזיאנס=קראפט [די קראפט
וועלכע האלט פעסט צוזאמען די טיילכע=
לעך פון מאטעריע. ז. ***cohesion***].

tenac'ulum *n.* (טי-נעק'-יו-לאם) אן
ארטעריען=פינצעט [אזא כירורגישער אינ=
סטרומענט וואס בעשטעהט פון א שפּיצי=
גען האקען אדער קרוטשאק אין א הענטעל
און וועלכער ווערט בענוצט אויסצוזוכען
די ארטעריען ביי אפּעראציאנען].

tenail' *n.* (טע-נייל') ז. ***tenaille***

tenaille' *n.* (טע-נייל') אין פעסטונגס=
ווערק — דער וואל אדער די אויסערע
פעסטונגס=וואנד אין דעם הויפּט=גראבען.

ten'ancy *n.* (טענ'-ען-סי) פאכט, ארענ=
דע; דאס נעהמען אין ארענדע; בעזיץ;
צייטווייליגער בעזיץ; גרונט=בעזיץ; דער
משך פון בעזיץ; דער משך אויף וועלכען
מען נעהמט לאנד אדער הייזער אויף
ארענדע.

ten'ancy at will (טענ'-ען-סי עט
הוויל) א פאכט אדער ארענדע וואס קען
אבגעזאגט ווערען צו יעדער צייט.

ten'ancy by entire'ties (טענ'-ען-סי
באי ען-טאיר'-טיז) א פאכט אדער ארענ=
דע וואס ווערט ארויסגעגעבען צו א מאן
און זיין פרוי מיט דעם תנאי דאס די
ארענדע אדער דער פאכט איז ניט טייל=
באר נאר געהערט צו ביידען.

ten'ancy in com'mon (טענ'-ען-סי
אין קאמ'-אן) א געמיינשאפטליכע אונ=
טיילבארע ארענדע אדער פאכט [אן אונ=
טיילבארע ארענדע וואס ווערט ארויסגע=
געבען צו עטליכע פערזאנען אין געמיינ=
שאפט, וואו יעדער האט אבער א קאנ=
טראקט אויף זיין אייגענעם נאמען אויף
זיין טייל].

ten'ant *n. and v.* (טענ'-ענט) א פאכטער,
אן ארענדאר, א שכן; א לעהנסמאן,
א וואסאל; איינער וואס האלט לאנד פאר
געוויסע דיענסטע אדער פערפליכטונגען;
אן ערד=בעזיצער; איינער וואס וואהנט אין
א געדונגענער וואהנונג; אן איינוואהנער;
אן אנגעקלאגטער אין א פּראצעס וועגען
אונבעוועגליכען אייגענטום [ווי לאנד
אדער הייזער]; האלטען אין פאכט אדער
אין ארענדע.

ten'antable *a.* (טענ'-ען-טעבל) וואס
קען פערדונגען ווערען, וואס קען גענומען
ווערען אין פאכט אדער ארענדע; וואהנ=
באר, וואס קען בעוואהנט ווערען.

ten'antableness *n.* (טענ'-ען-טעבל-
נעס) וואהנבארקייט, דאס קענען בעוואהנט
ווערען; דאס קענען פערדונגען ווערען, דאס
קענען גענומען ווערען אין פאכט אדער
אין ארענדע.

ten'ant at suf'ferance (טענ'-ענט עט
סאפ'-ער-ענס) א פאכטער אדער ארענדאר
וואס בלייבט וואהנען שוין נאכדעם ווי
זיין קאנטראקט האט זיך געענדיגט, ניט
שליסענדיג קיין נייעם אבמאך מיט דעם
אייגענטימער.

ten'ant at will (טענ'-ענט עט הוויל)
א פאכטער, אן ארענדאר וואס דער איי=
גענטימער קען איהם אבזאגען צו יעדער
צייט, ווען ער וויל.

ten'ant by cour'tesy (טענ'-ענט באי
קויר'-טע-סי) א מאן וואס בלייבט, לויט
דעם אנגענומענעם מנהג, וואהנען אויף זיין
ווייב'ס גיטער נאך איהר טויט [הגם גע=
זעצליך געהערען די גיטער ניט צו איהם
נאר צו דער פרוי'ס יורשים צו וועלכע זיי
געהען שפּעטער איבער, ווען דער מאן
שטארבט].

ten'ant-far'mer *n.* (טענ'-ענט-פאר'-
מער) א פאכטער אדער אן ארענדאר פון
לאנד.

ten'ant-far'ming *n.* (טענ'-ענט-פאר'-
מינג) דאס האלטען לאנד אין ארענדע.

ten'ant for life (טענ'-ענט פאר לאיף)
א פאכטער אדער ארענדאר, וואס האט די
ארענדע אויף זיין גאנצען לעבען; איי=
נער צו וועמען גרונד=אייגענטום בעלאנגט
נור ביי זיין לעבען.

ten'ant in cap'ite (טענ'-ענט אין
קעפּ'-אי-טיע) ז. ***tenant in chief***

ten'ant in chief (טענ'-ענט אין טשיעף)
דעם קעניג'ס לעהנסמאן, פאכטער אדער
ארענדאר [אין דער פעאדאלער ארדנונג—
איינער וואס האט געהאלטען לאנד דירעקט
פון קעניג און ניט פון א פּריץ].

ten'ant in com'mon (טענ'-ענט אין
קאמ'-אן) איינער וואס האלט אין ארענדע
לאנד=אייגענטום בשותפות מיט אן אנדע=
רען. ז. ***tenancy in common***

tan'ant in dow'er (טענ'-ענט אין
דאו'-ער) אן אלמנה וואס בעזיצט אייגענ=
טום אלס ירושה=רעכט [דאס דריטעל פון
דעם מאן'ס אייגענטום וואס בעלאנגט צו
איהר לויט'ן געזעץ].

ten'antless *a.* (טענ'-ענט-לעס) אהן
שכנים, אהן בעוואהנער; אונבעוואהנט.

ten'ant-right *n.* (טענ'-ענט-ראיט) דאס
ארענדע=רעכט, די חזקה אויף ארענדע [א
פארצייטיגעס רעכט אדער חזקה אויף
ארענדע, וואס מען האט געקענט האלטען
און איבערגעבען בירושה אונאבהענגיג פון
דעם אייגענטימער'ס צושטימונג]; די פאָ=
דערונג פון די פאכטער אין ענגלאנד און
אירלאנד, אז זיי זאלען קענען בלייבען ביי
זייער פאכט אזוי לאנג ווי זיי צאהלען
ארענדע=געלד און פיהרען זיך אויף אנ=
שטענדיג, אז זיי זאלען האבען דאס רעכט
איבערצוגעבען די ארענדע צו אן אנדע=
רען, אז דער לאנד=אייגענטימער זאל זיי
בעלוינען, ווען ער וויל זיי מעהר ניט הא=
בען פאר פאכטער און אז דאס ארענדע=
געלד זאל ניט געהעכערט ווערען צו פיעל.

ten'antry *n.* (טענ'-ען-טרי) שכנים,
בעוואהנער; פאכטער, ארענדארעס; לעהנס=
מענער, וואסאלען [אין דער פעאדאלער
ארדנונג — די יעניגע וואס האבען געקרא=
גען א לאנד=בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע
אדער פערפליכטונגען].

tench *n.* (טענטש) א שלייען [אזא עס=
בארער פיש].

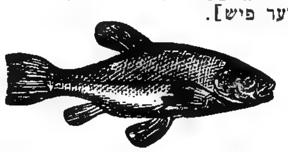

Tench

tench'-weed *n.* (טענטש'-הוויעד)
ז. ***pondweed***

ten command'ments (טען קא-מענד'-
מענטס) די צעהן געבאט, די עשרת
הדברות.

tend *v.* (טענד) 1. זיך בעוועגען אין א
געוויסער ריכטונג, זיך ריכטען, זיין געריכ=
טעט; ציעלען; 2. האבען א טענדענץ, הא=
בען א נייגונג [עפּעס צו פעראורזאכען];
3. ווירקען, ארויסרופען, פעראורזאכען;
דיענען צו עפּעס; פיהרען צו עפּעס;
4. בעוואכען, בעגלייטען; 5. אומגעהן
[ארום אימעצען אדער ארום עפּעס],
אויפפאסען; 6. בעדיענען; 7. שווייגען
[אומדרעהן א פעראנקערטע שיף לויט'ן
שטראם].

1. I do not know whither your argument **tends.** 2. Exercise **tends** to strengthen the muscles. 3. His only wish is that his work may **tend** to the welfare of mankind. 5. The mother **tends** the sick child. 6. I have to **tend** upon my father.

ten'dance *n.* (טענ'-דענס) דאס אומגעהן
ארום עפּעס אדער אימעצען, אויפפאסונג;
בעוואכונג; די בעגלייטונג, די נאכפאל=
גערשאפט, די דיענערשאפט.

ten'dence *n.* (טענ'-דענס)
ז. ***tendance***

ten'dency *n.* (טענ'-דען-סי) טענדענץ,
נייגונג, ריכטונג; שטרעבונג, ציעלונג.

ten'der *a., n. and v.* (טענ'-דער)
1. צארט, זאנפט, דעליקאט; ווייך; שוואך;
2. צערטליך, מילד, ווייכהערציג; ליעב,
טהייער; עמפּפינדליך; פיהלענד; 3. פאר=
זיכטיג, צערטליך זארגענד, שוינענד;
4. וואס בויגט זיך [וועגען א שיף];
5. איינער וואס בעוואכט, בעדיענט,
זארגט [אום עפּעס אדער אימעצען], אן
אויפפאסער, א וועכטער, א וועכטערין;
6. א פּראוויאנט=שיף, א שיף וואס בע=
גלייט א צווייטע שיף [און בעזארגט זי
מיט פּראוויאנט, מיט אויסקינפטע א. ז.
וו.]; א קויהלען=קאמער ביי א לאקאמא=
טיוו; 7. אן אנבאט, אן אנבאט וועגען א
פּאדריאד, א צאהלונגס=אנבאט; 8. א צאה=
לונגס=מיטעל, געזעצליכעס געלד; 9. שע=
צען, שוינען, אויפפאסען אדער אבהיטען
מיט ליעבע און צערטליכקייט; 10. מאכען
צארט, דעליקאט, צערטליך אדער עמפּ=
פינדליך; 11. אנבאטען, מאכען אן אנ=
באט; אנגעבען, פארשלאגען; פארלעגען;
12. מאכען אן אנבאט וועגען א פאדריאד.

3. He is very **tender** to his family. 5. He is a machine **tender.** 8. Only gold is legal **tender** in England. 11. I intend to **tender** my resignation.

ten'der age (טענ'-דער איידזש) דאס
צארטע עלטער, די יונגע יאהרען.

ten'der-dy'ing *a.* (טענ'-דער-דאי'-
אינג) וואס שטארבט יונגערהייד.

tenderee' *n.* (טען-דער-איע') איינער
וועמען מען מאכט אן אנבאט, איינער ווע=
מען מען לעגט פאר אן אבצאהלונג אדער
בעלוינונג.

ten'derer *n.* (טענ'-דער-ער) אן אנבא=
טער, איינער וואס לעגט עפּעס פאר אדער
מאכט אן אנבאט; איינער וואס מאכט
ווייך [ווי למשל, פלייש].

ten'der-eyed *a.* (טענ'-דער-איד)
1. וואס האט צארטע, ליעבע אויגען;
2. שוואך=אויגיג, מיט א שוואכער ראיה.

2. You must not think him so **tender-eyed** as not to see your follies.

ten'derfoot *n.* (טענ'-דער-פוט) א ניי=
איינגעוואנדערטער [אין די סטעפּען=גע=
גענדען פון אויסטראליען און פון די
וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא], א "גרינהארן",
אן אונערפאהרענער.

ten'der-foot'ed *a.* (טענ'-דער-פוט'-
עד) וואס האט צארטע אדער עמפּפינדלי=
כע פיס; פארזיכטיג, שרעקעדיג; אונער=
פאהרען, ניי=איינגעוואנדערט [אין די
סטעפּעס=געגענדען פון אמעריקא און אויס=
טראליען].

ten'der-foot'edness *n.* (טענ'-דער-
פוט'-עד-נעס) אונערפאהרענהייט, "גרינ=
קייט", דאס זיין א ניי=איינגעוואנדערטער

[אין די סטעפעס־געגענדען פון אמעריקא און אויסטראליען].

ten'derfoots *n.* (טענ'־דער־פוטס) נייע איינגעוואנדערטע, "גרינהארנס".
ז. ***tenderfoot***

ten'der-hear'ted *a.* (טענ'־דער־האר'־טעד) ווייכהערציג, מיטליידיג, עמפפינדליך, פיהלענד.

ten'der-hear'tedly *adv.* (טענ'־דער־האר'־טעד־לי) מיט ווייכהערציגקייט, מיט מיטלייד; אויף אן עמפפינדליכען אדער פיהלענדען אופן.

ten'der-hear'tedness *n.* (טענ'־דער־האר'־טעד־נעס) ווייכהערציגקייט, מיטליידיגקייט; עמפפינדליכקייט, דאס זיין שטארק פיהלענד.

ten'derling *n.* (טענ'־דער־לינג) א צו־פיעשטשעטעס אדער פערצערטעלטעס קינד; א פערצערטעלטער מענש; א שוועכלינג; איינער פון די ערשטע הערנער פון א הירש.

ten'derloin *n.* (טענ'־דער־לאין) ווייכעס לענדען־פלייש [פון רינד־פיה].

Ten'derloin *n.* (טענ'־דער־לאין) א קווארטאל אין ניו יארק [און אויך אין אנדערע שטעדט אין אמעריקא], וואו עס געפינען זיך די מייסטע טעאטערע און אריסטאקראטישע רעסטאראנען און וואו מען פיהרט בכלל א פרעהליכעס און אויסגעלאסענעס נאכט־לעבען.

ten'derly *adv.* (טענ'־דער־לי) צערטליך, פריינדליך; מיט ליעבע; דעליקאט; שארף־פיהלענד [א וועהטאג]; מיט ביטערקייט [וויינען].

ten'der-min'ded *a.* (טענ'־דער־מאינ'־דעד) ווייכהערציג, מיטליידיג, פיהלענד.

ten'derness *n.* (טענ'־דער־נעס) צערטקייט, זאנפטקייט; דעליקאטנעקייט; ווייכקייט; שוואכקייט; צערטליכקייט; עמפפינדליכקייט; צערטליכע בעזארגטקייט [וועגען אימעצען אדער עפעס].

ten'der pas'sion (טענ'־דער פעש'־אן) ליעבע.

ten'der point (טענ'־דער פאינט) דער שוואכער פונקט, דער דעליקאטער פונקט.

ten'der-si'ded *a.* (טענ'־דער־סאי'־דעד) וואס בויגט זיך לייכט [וועגען א שיף].

ten'der woes (טענ'־דער הוואוז) ליעבעס־שמערצען, ליעבעס־וועהען.

ten'dines *n.* (טענ'־די־ניעז) קאסקעאדערען, צאפ־אדערען [פלעקסען, זשילעס]; קאסקע־פערבינדונגען [פון טיילען פון מוסקולען אדער פון מוסקולען מיט ביינער]. ז. ***tendon***

ten'dinous *a.* (טענ'־די־נאס) וואס איז שייך צו קאסקע [צאפ] אדער קאסקע־אדערען [פלעקסען, זשילעס]; אדערדיג, פול מיט אדערען. ז. ***tendon***

ten'do *n.* (טענ'־דאו) ז. ***tendon***

ten'don *n.* (טענ'־דאן) קאסקע־געוועב [צאפ־געוועב]; א קאסקע־אדער, א פלעקסע [קאסקע־פערבינדונג צווישען טיילען פון א מוסקול און צווישען א מוסקול און א ביין].

tend on (טענד אן) בעדיענען.

ten'donous *a.* (טענ'־דאנ־אס)
ז. ***tendinous***

ten'dotome *n.* (טענ'־דא־טאום)
ז. ***tenotome***

ten'dril *n.* and *a.* (טענ'־דריל) א ראנקע [דער פאדים־ארטיגער טייל פון א פלאנצע וואס דרעהט זיך ארום עפעס אום זיך אנצוהאלטען]; זיך דרעהענד, זיך ארומפלעכטענד, קלעטערענד [וועגען א פלאנצע].

ten'driled *a.* (טענ'־דרילד) וואס האט ראנקען. ז. ***tendril***

ten'drilled *a.* (טענ'־דרילד)
ז. ***tendriled***

tend upon' (טענד א־פאן') בעדיענען.

tenebrif'ic *a.* (טענ־אי־בריפ'־איק) פערפינסטערענד, פערטונקלענד, וואס פערשפרייט פינסטערניש.

ten'ebrose *a.* (טענ'־אי־בראוס)
ז. ***tenebrous***

tenebros'ity *n.* (טענ־אי־בראס'־אי־טי) פינסטערקייט.

ten'ebrous *a.* (טענ'־אי־בראס) פינסטער, חשך.

ten'ebrousness *n.* (טענ'־אי־בראס־נעס) ז. ***tenebrosity***

ten'ement *n.* (טענ'־ע־מענט) א גע־דונגענעס שטיק לאנד; די האלטונג פון לאנד אדער גיטער, א בעזיץ; א הויז וואס איז בעוואהנט פון א פאמיליע; א וואהנונג, א דירה; א טענעמענט־הויז [ז. ***tenement-house***].

tenemen'tal *a.* (טענ־ע־מענ'־טעל) וואס קען געדונגען ווערען אדער געהאלטען ווערען אין ארענדע [ווי א הויז אדער לאנד]; וואס איז שייך צו ארענדע; וואס ווערט געדונגען אדער געהאלטען אין ארענדע.

tenemen'tal lands (טענ־ע־מענ'־טעל לענדז) לאנד וואס פרייע ארענדאטארען אדער פאכטער האלטען פון א פעאדאלען פריץ.

tenemen'tary *a.* (טענ־ע־מענ'־טע־רי) ז. ***tenemental***

ten'ement-house *n.* (טענ'־ע־מענט־האוס) א טענעמענט־הויז [א הויז מיט בעזונדערע וואהנונגען צום פערדינגען; א הויז מיט מעהר ווי דריי שכנים; א הויז מיט פיעל וואהנונגען פאר דער ארימער בעפעלקערונג].

ten'ent *a.* (טענ'־ענט) וואס האלט; אין זאאלאגיע — וואס איז געברויכט צום אנהאלטען זיך.

The feet of insects are provided with tenent bristles.

tenes'mic *a.* (טי־נעס'־מיק) וואס איז שייך צו שטוהל־צוואנג. ז. ***tenesmus***

tenes'mus *n.* (טי־נעס'־מאס) דער שטוהל־צוואנג [א קראנקהאפטע נייגונג אפט צו האבען שטוהל־גאנג אדער משתין צו זיין, כאטש מען קען עס ניט טהאן אדער מען קען עס זעהר ווייניג טהאן].

ten'et *n.* (טענ'־עט) א גרונדזאץ, א פרינציפ, א רעגעל, א כלל, א דאגמא.

ten'fingers *n.* (טענ'־פינ־גערז) א שטערן־פיש מיט צעהן שטראהלען. ז. ***starfish***

ten'fold *a.* and *adv.* (טענ'־פאולד) צעהנפאך; צעהן מאל אזוי פיעל.

ten'-for'ties *n.* (טענ'־פאהר'־טיז) אזעלכע פינף־פראצענטיגע רעגירונגס־אקציעס אין די פערייניגטע שטאאטען, ארויסגעלאזען אין יאהר 1864.

ten'-for'ty bonds (טענ'־פאהר'־טי באנדז) ז. ***ten-forties***

te'nia *n.* (טיע'־ני־א) ז. ***tænia***

Tenn. (טע־) אבקירצונג פון ***Tennessee*** [טענעסי — איינער פון די פערייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ten'nantite *n.* (טענ'־ענט־אית) טענאנטיט [אזא גרויער אדער שווארצער מינעראל].

ten'ner *n.* (טענ'־ער) א צעהן־פונט אסיגנאציע [פאפיער־געלד אויף דער סומע פון צעהן ענגלישע פונט אדער אונגעפעהר פופציג דאלאר].

ten'nis *n.* (טענ'־איס) טעניס [אזא באל־שפיעל וואס ווערט געשפיעלט אין א פערמאכטען פלאץ און אין וועלכער דער באל ווערט געווארפען מיט א נעץ־פערמיגער לאפעטקע].

ten'nis-arm *n.* (טענ'־איס־ארם) א גע־לעהמטקייט אין דער האנד [ביי טעניס־שפיעלער].

ten'nis-ball *n.* (טענ'־איס־באהל) א טע־ניס־באל. ז. ***tennis***

ten'nis-court *n.* (טענ'־איס־קאורט) א טעניס־הויף, א טעניס־הויז, א פלאץ וואו מען שפיעלט טעניס. ז. ***tennis***

ten'nis-el'bow *n.* (טענ'־איס־על'־באו)
ז. ***tennis-arm***

ten'nis rack'et (טענ'־איס רעק'־עט) א טעניס־שלאג־נעץ [אזא נעץ־עהנליכע לאפעטקע צום אבקלאפען דעם באל אין טעניס־שפיעל]. ז. ***tennis***

ten'no *n.* (טענ'־או) דער הימלישער הער־שער, דער אימפעראטאר [א טיטול פון יאפאנעזישען הערשער].

ten'-o'clock' *n.* (טענ'־א־קלאק')
ז. ***star-of-Bethlehem***

tenog'raphy *n.* (טי־נאג'־רע־פי) בע־שרייבונג פון קאסקע [צאפ] אדער פון די פלעקסע [זשילעס]. ז. ***tendon***

tenol'ogy *n.* (טי־נאל'־א־דזשי) דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער קאסקע [צאפ] אדער מיט די פלעקסען [זשילעס]. ז. ***tendon***

ten'on *n.* and *v.* (טענ'־אן) דער צאפען [אן ארויסשטארצענדער טייל פון א שטיק האלץ אדער אנדער מאטעריאל וואס פאסט זיך אריין אין דער אויסהוילונג פון אן אנדער שטיק]; צוזאמענשליסען; בעפעסטיגען מיט א צאפען.
ז. ***mortise and tenon***

ten'oner *n.* (טענ'־אנ־ער) א צאפען־מאשין [א מאשין צו שניידען צאפענס].
ז. ***tenon***

ten'oning-machine' *n.* (טענ'־אנ־אינג־מע־שין') ז. ***tenoner***

tenoni'tis *n.* (טענ־א־נאי'־טיס) אזא אויגען־ענטצינדונג.
ז. ***Tenon's capsule***

ten'on-saw *n.* (טענ'־אנ־סאה) א צאפען־זעג [צו שניידען צאפענס]. ז. ***tenon***

Ten'on's cap'sule (טענ'־אנז קעפ'־סיול) - אזא הייטעל ארום דעם מיטעל־טייל פון דעם אויג־אפעל.

ten'or *n.* and *a.* (טענ'־אר) 1. די אנגעמענע, געוועהנליכע אדער אלגעמיינע ריכטונג; 2. נעדאנקען־גאנג, געדאנקען־ריכטונג; אינהאלט, זין, בעדייטונג; 3. א ריכטיגע קאפיע; 4. א טענאר, א טענאר־שטימע, א טענאר־זינגער; א טענאר־אינסטרומענט [אן אינסטרומענט וואס שפיעלט די דריטע שטימע]; אן אינסטרומענט צווישען אלט און באס; אן אלט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]; 5. וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א טענאר.

1. Our stay in the country broke the even tenor of our life. 2. Emigration to the newly discovered America was greatly encouraged by the liberal tenor of the royal ordinances.

ten'or bell (טענ'־אר בעל) דער הויפט גלאק צווישען א רייה גלעקער.

ten'or clef (טענ'־אר קלעף) אין מו־

זיק — דער מוזיק־שליסעל אויף דער דריטער שורה פון נאטען.

ten'or drum (טענ׳-אר דראם) א ווירבעל־פויק.

tenori'no *n.* (טענ-א-ריע׳-נא) א פאלצעט־טענאר־שטימע; א פאלשע אדער געמאכטע טענאר־שטימע; א פאלצעט־טענאר.

ten'orist *n.* (טענ׳-אר-איסט) א טענאר, א טענאר־זינגער, א שפּיעלער אויף א טענאר־אינסטרומענט.

tenor'rhaphy *n.* (טי-נאר׳-ע-פי) ז. *tenosuture*

ten'or vi'olin (טענ׳-אר וואי׳-א-לין) אן אלט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

tenosi'tis *n.* (טענ-א-סאי׳-טיס) ענטצינדונג פון דער קאסקע [צאפּ] אדער פון א פלעקסע [א קאסקע־אדער, א קאסקע־פערבינדונג]. ז. *tendon*

ten'osuture *n.* (טענ׳-א-סיו-טשור) די צונויפנעהונג אדער צוזאמענפעסטיגונג פון קאסקע [צאפּ].

ten'otome *n.* (טענ׳-א-טאום) אין כירורגיע — א מעסערעל צו פאנאנדערשניידען קאסקע [צאפּ].

tenot'omize *v.* (טי-נאט׳-א-מאיז) פאנאנדערשניידען קאסקע [צאפּ].

tenot'omy *n.* (טי-נאט׳-א-מי) די צושניידונג אדער פאנאנדערטיילונג פון קאסקע [צאפּ] אדער פון די פלעקסען [קאסקע־פערבינדונג]. ז. *tendon*

ten'penny *a.* (טענ׳-פענ-אי) וואס איז ווערטה צעהן פענעס [אונגעפעהר 20 אמעריקאנער סענט].

ten'pins *n.* (טענ׳-פינז) קעגעל־שפּיעל מיט צעהן קעגלען.

ten'-poun'der *n.* (טענ׳-פאונ׳-דער) עטוואס וואס וועגט צעהן פונט; איינער וואס האט צעהן פונט סטערלינג יעהרליכע איינקינפטע; א באנק־בילעט פון צעהן פונט סטערלינג; אזא הערינג.

ten'rec *n.* (טענ׳-רעק) אן איגעל אדער יאזשיק פון מאדאגאסקאר [דער גרויסער אינזעל וואס ליעגט אין מזרח־זייט פון צענטראל־אפריקא].

ten'-roomed *a.* (טענ׳-רוהמד) מיט צעהן צימערען [וועגען א הויז].

tense *n. and a.* (טענס) אין גראמאטיק — דאס טעמפּוס, די צייט; די פארם פון א צייטווארט, וועלכע דריקט אויס ווען די האנדלונג אדער דער צושטאנד איז פארגעקומען [ווי למשל: "איך נעהם", "איך האב גענומען", "איך וועל נעהמען"]; אנגעצויגען; געשפּאנט, שטייף, שטראם.

tense'less *a.* (טענס׳-לעס) אהן שפּאנונג, ניט שטייף אנגעצויגען.

tense'lessness *n.* (טענס׳-לעס-נעס) דאס זיין אהן שפּאנונג אדער ניט שטייף אנגעצויגען.

tense'ly *adv.* (טענס׳-לי) שטייף אנגעצויגען, געשפּאנט.

tense'ness *n.* (טענס׳-נעס) אנגעצויגענקייט, געשפּאנטקייט; שטייפקייט.

tensibil'ity *n.* (טענ-סי-ביל׳-אי-טי) אנגעצויגענקייט, אויסגעצויגענקייט, שפּאנבארקייט.

ten'sible *a.* (טענ׳-סיבל) וואס קען אויסגעצויגען אדער אנגעצויגען ווערען; שפּאנבאר.

ten'sile *a.* (טענ׳-סיל) ז. *tensible*

tensil'ity *n.* (טענ-סיל׳-אי-טי) ז. *tensibility*

ten'sion *n. and v.* (טענ׳-שאן) אנציהונג, שפּאנונג; אנשטרענגונג, אנשטרענגונגס־קראפט; דאס אנציהען, די אויסציהונג; אנגעצויגענקייט; א פארריכטונג אין א נעה־מאשין, דורך וועלכער דער פאדים איז אנגעצויגען; אנציהען, מאכען אנגעצויגען אדער אנגעשטרענגט.

ten'sional *a.* (טענ׳-שאנ-על) וואס איז שייך צו שפּאנונג אדער אנגעשטרענגטקייט.

ten'sion-bar *n.* (טענ׳-שאנ-באר) א שטאנג צו שאפען אדער צו פערהאלטען א שפּאנונג.

ten'sion-mem'ber *n.* (טענ׳-שאנ-מעמ׳-בער) א שטאנג אין א ראהם אויפצונעהמען דעם דרוק אדער די שפּאנונג וואס ווירקט אויף׳ן ראהם.

ten'sion-rod *n.* (טענ׳-שאנ-ראד) דער צוג־שטאנג [א שטאנג וואס ציהט צוזאמען די טיילען פון עפּעס, ווי פון א וואגאן, געביידע א. ד. ג.].

ten'sion-roll'er *n.* (טענ׳-שאנ-ראול׳-ער) א שייבע אדער א רעדעל וואס דריקט אויף א טרייב־רימען פון א מאשין און האלט איהם אנגעצויגען.

ten'sity *n.* (טענ׳-סי-טי) ז. *tenseness*

ten'sive *a.* (טענ׳-סיוו) אנשפּאנענד; ציהענד; געשפּאנט.

ten'son *n.* (טענ׳-סאן) א קאנקורס אין דיכטונג אדער געזאנג צווישען צוויי טרובאדורען [ז. *troubadour*]; דאס געדיכט וואס דער טרובאדור דעקלאמירט אדער זינגט אין דעם קאנקורס.

ten'sor *n. and a.* (טענ׳-סאר) אין אנאטאמיע — א שטרעק־מוסקול [א מוסקול וואס שטרעקט אויס אדער ציהט פאנאנדער א גליעד]; וואס שטרעקט אדער ציהט פאנאנדער [וועגען געוויסע מוסקולען].

ten'-strike *n.* (טענ׳-סטראיק) אין אמעריקאנער קעגעל־שפּיעל — א קלאפּ וואס ווארפט אנידער צעהן קעגלען; א טהאט אדער האנדלונג וואס איז פאלשטענדיג ערפאלגרייך.

tent *n. and v.* (טענט) א געצעלט, א ביידעל, א פאלאטקע; ביים פאטאגראפירען אויף׳ן פרייען פעלד — אזא אפּאראט וואס ווערט בענוצט אנשטאט דעם פינסטערען חדר אין א פאטאגראפישער סטודיא; אין כירורגיע — א שטיקעל מארלע אדער אן אנדער מאטעריאל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אן עפנונג אדער וואונד צו האלטען אפען א וואונד, אריינשטעקענדיג מאכען א געצעלט; לעבען אין א געצעלט; עקזאמענירען, אונטערזוכען [א וואונד]; האלטען אפען א וואונד, אריינשטעקענדיג אין איהר קארפּיע אדער מארלע; אויסציהען [א שטיק לייוונד].

Tent

ten'tacle *n.* (טענ׳-טעקל) אין זאאלאגיע — דער פיהל־הארן פון אן אינזעקט אדער ווייך־טהיער [די הערנדלעך, מיט וועלכע זיי פיהלען און טאפּען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פיהל־הערנדעל; א פיהלער.

ten'tacled *a.* (טענ׳-טעקלד) וואס האט א פיהל־הארן. ז. *tentacle*

tentac'ular *a.* (טענ-טעק׳-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פיהל־הארן. ז. *tentacle*

tentac'ulated *a.* (טענ-טעק׳-יו-ליי-טעד) ז. *tentacular*

tentac'uliform *a.* (טענ-טעק׳-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א פיהל־הארן. ז. *tentacle*

tentac'ulum *n.* (טענ-טעק׳-יו-לאם) ז. *tentacle*

tenta'tion *n.* (טענ-טיי׳-שאן) דאס צופּאסען א זאך נאך א רייה פּראבען און עקספּערימענטען.

ten'tative *a. and n.* (טענ׳-טע-טיוו) וואס איז געגרינדעט אויף פּראבע אדער פערזוך; עקספּערימענטאל, עמפּיריש; א פּראבע, א פערזוך; אן עקספּערימענט.

ten'tatively *adv.* (טענ׳-טע-טיוו-לי) דורך אויספּראבירען, דורך פּראבע; אויף אן עקספּערימענטאלען שטייגער.

tent'-bed *n.* (טענט׳-בעד) א געצעלט־בעט [א בעט מיט אן ארומגעהאנגענעם טוך אדער צייג]; א הימעל־בעט.

tent'-cat'erpillar *n.* (טענט׳-קעט׳-ער-פּיל-אר) אזא אמעריקאנער זייד־ווארים, וועלכער וועבט זיינע זייד־פעדים אויף צווייגלעך און בלעטלעך פון בוימער.

tent'-cloth *n.* (טענט׳-קלאהטה) לייוונד, פון וועלכער מען מאכט געצעלטען.

ten'ted *a.* (טענ׳-טעד) בעדעקט מיט געצעלטען אדער פאלאטקעס [ווי א לאגער].

ten'ter *n. and v.* (טענ׳-טער) איינער וואס לעבט אין א געצעלט; א מאשין אדער ראהם אנצוציהען לייוונד אדער געוואנד, עס זאל זיך ניט איינקארטשען ביים טריקענען זיך; א האקען אנצוציהען לייוונד אדער געוואנד אויף א ראהם; איינע פון די קליינע פיהל־הערלעך אויף דעם פוס פון א פליג; איינער וואס גיט אכטונג אויף די מאשינען אין א פאבריק; דער פארמאן אדער אויפזעהער אין א פאבריק; אנציהען לייוונד אדער געוואנד אויף א ראהם.

ten'ter-frame *n.* (טענ׳-טער-פריים) א ראהם אויף וועלכען עס ווערט אנגעצויגען לייוונד אדער געוואנד צום טריקענען.

ten'ter-ground *n.* (טענ׳-טער-גראונד) א פּלאץ צום טריקענען טוך.

ten'ter-hook *n.* (טענ׳-טער-הוק) א קרוטשאק אדער האקען אנצוציהען געוואנד אויף א ראהם צום טריקענען; עפּעס וואס ציהט אן; א פּייניגונגס־אינסטרומענט.

tent'-fly *n.* (טענט׳-פלאי) די לייוונד, מיט וועלכער מען בעציהט א געצעלט.

tent'-guy *n.* (טענט׳-גאי) א הילפס־שטריק צו פערפעסטיגען א געצעלט אין א שטורם.

tenth *a. and n.* (טענטה) וואס איז דער צעהנטער; א צעהנטעל; מעשר; א צעהנטחלק פון די תבואות, וואס פלעגט אוועקגעגעבען ווערען דער קירך אדער דער רעגיערונג; אין מוזיק — דער צעהנטער טאן פון א גאמא.

tenth'ly *adv.* (טענטה׳-לי) צעהנטענס.

ten'ting *n.* (טענ׳-טינג) דאס אויסציהען לייוונט צום טריקענען.

tent'-ma'ker *n.* (טענט׳-מיי׳-קער) א געצעלט־מאכער; איינער וואס מאכט פאלאטקעס.

tent'-peg *n.* (טענט׳-פעג) ז. *tent-pin*

tent'-pin *n.* (טענט'-פין) א געצעלט-פלעקעל, איינס פון די פלעקלעך וואס ווערען אריינגעשלאגען אין דער ערד און צו וועלכע עס ווערען צוגעפעסטיגט די שטריק פון געצעלט.

tent'-pole *n.* (טענט'-פאול) א געצעלט-שטאנג [א שטאנג אדער פלאקען וואס דיענט אויפצוהאלטען א געצעלט].

ten'ture *n.* (טענ'-משור) ז. ***paper-hangings***

tent'-wine *n.* (טענט'-הוואין) אזא רויטער וויין פון גאליציען אדער מאלאגא [שפאניען].

tent'wise *adv.* (טענט'-הוואיז) אין דער פארם פון א געצעלט.

tent'-work *n.* (טענט'-הוואירק) אזא האפטען אדער אויסנעהען, וואו די שטעך זיינען ניט געקרייצט, נאר זיי ליעגען זייט ביי זייט אין א דיאגאנאלער אדער שרעגער ריכטונג.

tenuifo'lious *a.* (טענ-יו-אי-פאו'-לי-אס) אין באטאניק — מיט דינע אדער שמאלע בלעטער.

tenüiros'ter *n.* (טענ-יו-אי-ראס'-טער) א פויגעל מיט א דינעם שנאבעל.

tenuiros'tral *a.* (טענ-יו-אי-ראס'-טרעל) מיט א דינעם שנאבעל [ווי געוויסע פויגלען].

tenu'ity *n.* (טע-ניו'-אי-טי) דינקייט, פיינקייט, שיטערקייט; איינפאכקייט, פראסטקייט.

ten'uous *a.* (טענ'-יו-אס) דין, פיין, קליין; שיטער.

ten'uousness *n.* (טענ'-יו-אס-נעס) דינקייט, פיינקייט; שיטערקייט.

ten'ure *n.* (טענ'-יור) דאס בעזיצען פון לאנד אדער גיטער פאר געוויסע דיענסטע צום פעאדאלען הערשער; דער לענס-דיענסט צום פריץ פאר האלטען זיין לאנד; בעזיץ, די האלטונג פון לאנד אדער גיטער; די קוואליטעט פון א זאך אין בעצוג צו דער פראפארציאן פון די טיילען, פון וועלכע זי איז צוזאמענגעשטעלט.

tenu'to *a.* (טע-נוה'-טא) אין מוזיק — אויסגעצויגען, אויסגעהאלטען דעם פולען טעמפ [וועגען טענער].

ten'zon *n.* (טענ'-זאן) ז. ***tenson***

teocal'li *n.* (טע-א-קעל'-אי) אזא פיראמידען-פערמיגע געביידע וואס פלעגט דיענען אלס טעמפעל ביי די פארצייטיגע מעקסיקאנער.

te'opan *n.* (טי'-א-פען) ז. ***teocalli***

teosin'te *n.* (טע-א-סינ'-טע) די טעאָסינטע [אזא מעקסיקאנער קוקורוזע-פלאנצע].

te'pee *n.* (טי'-פיע) אן אינדיאנישער וויגוואם אדער ביידעל.

tepefac'tion *n.* (טעפ-אי-פעק'-שאן) דאס מאכען לעבליך אדער ווארעמליך.

tep'efy *v.* (טעפ'-אי-פאי) ווערען לעבליך; מאכען לעבליך אדער ווארעמליך.

teph'ramancy *n.* (טעפ'-רע-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען פון די אש פון א פערברענטען קרבן.

teph'roite *n.* (טעפ'-רא-איט) דער טעפראאיט [אזא מינעראל פון א אש-גרויען קאליר].

teph'romancy *n.* (טעפ'-רא-מענ-סי) ז. ***tephramancy***

tep'id *a.* (טעפ'-איד) לעבליך, ווארעמליך.

tepida'rium *n.* (טעפ-אי-דיי'-רי-אם) אין די אלט-רוימישע בעדער — דאס טעפידאריום [א צימער וואו עס איז מעסיג ווארעם, כדי צוצוגרייטען דעם קערפער צו דער הייסער באד].

tepid'ity *n.* (טי-פיד'-אי-טי) לעבליכקייט, ווארעמליכקייט.

tep'idness *n.* (טעפ'-איד-נעס) ז. ***tepidity***

tep'or *n.* (טעפ'-אר) לעבליכקייט; מעסיגע ווארעמקייט.

ter *adv.* (טויר) אין מוזיק — דריי מאל [ווערט בענוצט צו בעצייכנען, אז א געוויסעס שטיק דארף וויעדערהאלט ווערען דריי מאל נאכאנאנד].

teramor'phous *a.* (טער-ע-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם אדער כאראקטער פון אן אוננארמאלער בעשעפעניש, פון א פערזעהעניש.

ter'aph *n.* (טער'-עף) תרף, תרפים [איינער פון די הויז-געצען ביי די פארצייטיגע העברעער].

teratogen'ic *a.* (טער-ע-טא-דזשענ'-איק) טעראטאגעניש, וואס איז שייך צו טעראטאגעניע. ז. ***teratogeny***

teratog'eny *n.* (טער-ע-טאדזש'-ע-ני) אין פאטאלאגיע — טעראטאגעניע, דאס געבעהרען פערזעהענישען אדער אוננארמאלע בעשעפענישען.

ter'atoid *a.* (טער'-ע-טאיד) עהנליך צו אן אוננארמאלער בעשעפעניש אדער צו א פערזעהעניש.

teratolog'ic *a.* (טער-ע-טא-לאדזש'-איק) ז. ***teratological***

teratolog'ical *a.* (טער-ע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו טעראטאלאגיע. ז. ***teratology***

teratol'ogist *n.* (טער-ע-טאל'-א-דזשיסט) א טעראטאלאגיסט, א קענער פון טעראטאלאגיע [ז. ***teratology***]; א ליעבהאבער פון מעשיות וועגען וואונדערליכע געשעהענישען.

teratol'ogy *n.* (טער-ע-טאל'-א-דזשי) טעראטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען אוננארמאלע בעשעפענישען אדער פערזעהענישען ביי חיות און פלאנצען; א מעשה וואס איז פול מיט גוזמאות און אוננאטירליכע איבערטרייבונגען וועגען זאכען און פאסירונגען.

terato'ma *n.* (טער-ע-טאו'-מא) א טעראטאמא, א געבארענע געשווילעכץ, וואס נעהמט אין זיך ארייין פערשיעדענע קערפער-געוועב, ווי פון הויט, האר, צייהנער, מוסקולען, דריזען א. ז. וו., וועלכע אין א נארמאלען צושטאנד געפינען זיך ניט ארום דעם ארט פון דער געשווילעכץ.

teratom'atous *a.* (טער-ע-טאמ'-ע-טאס) וואס האט דעם כאראקטער פון א טעראטאמא. ז. ***teratoma***

ter'bium *n.* (טויר'-בי-אם) טערביום, א זעלטענער נאך ניט גענוי-אויסגעשטודירטער כעמישער עלעמענט, וואס געפינט זיך אין איינינע זעלטענע מינעראלען.

terce *n.* (טוירס) א פליסיגקייטס-מאס, וואס ענטהאלט א דריטעל פון א פייפ [אונגעפעהר 40 גאלאן]; אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — דאס רעכט פון אן אלמנה צו בעקומען יעהרליכע איינקינפטע פון א דריטעל פון דעם מאן'ס פערמעגען; אין דער קאטוילישער און אנדערע קירכען — די תפילה פון דער דריטער שטונדע [איינע פון די תפילות וואס ווערען געזאגט צווישען זונען-אויפגאנג און מיטאג].

ter'cel *n.* (טויר'-סעל) דער זכר פון א פאלק אדער סאקאל [אזא רויב-פויגעל].

tercen'tenary *a.* and *n.* (טויר-סענ'-טע-נע-רי) וואס ענטהאלט דריי הונדערט יאהר; וואס איז שייך צו דעם משך פון דריי הונדערט יאהר; א דריי-הונדערט-יעהריגעם יובילעאום.

tercenten'nial *a.* and *n.* (טויר-סענ-טענ'-אי-על) ז. ***tercentenary***

ter'cer *n.* (טויר'-סער) אן אלמנה, וואס האט א רעכט אויף די איינקינפטע פון א דריטעל פון דעם פערמעגען, וואס איהר מאן האט איבערגעלאזען בירושה.

ter'cet *n.* (טויר'-סעט) אין מוזיק — די טערציע [דער דריטער טאן פון א גאמא]; אין פאעזיע — א גרופע פון דריי זיך גראמענדע שורות.

ter'ebinth *n.* (טער'-אי-בינטה) דער טערפענטין-בוים [א קליין בוימעל מיט שטעכיגע בלעטער פון די הייסע און טרוקענע געגענדען אין דרום און אין מערב פון מיטעללענדישען ים].

terebin'thinate *a.*, *v.* and *n.* (טער-אי-בינ'-טהי-נייט) טערפענטין-האלטיג; וואס איז אנגעזאפט מיט טערפענטין; אנזאפען מיט טערפענטין; עפעס [ווי א רפואה] וואס איז געמאכט פון טערפענטין. ז. ***turpentine***

terebin'thine *a.* (טער-אי-בינ'-טהין) פון טערפענטין; טערפענטיניג; וואס איז שייך צום טערפענטין-בוים.

ter'ebra *n.* (טער'-אי-ברא) ביי די פארצייטיגע רוימער — די טערעברא [א מאשין דורכצובויערען א לאך אין א פעסטונגס-וואנד]; ביי געוויסע אינזעקטען — דער שטאכעל-פערמיגער עק, מיט וועלכען זיי ענגבערען דורך די קארע פון א פלאנצע אדער די פעל פון א חיה און לעגען דארט די אייעלעך.

ter'ebrate *a.* (טער'-אי-בריים) וואס האט א שטאכעל-פערמיגען עק דורכצובויערען א לאך אין עפעס [ווי אינזעקטען].

terebra'tion *n.* (טער-אי-בריי'-שאן) דאס בויערען, דאס דורכבויערען; א דורכבויערונג; דאס דורכענגבערען אדער דורכשטעכען א לאך.

tere'do *n.* (טי-רי'-דאו) דער ענגבער-מושעל, אזא מושעל וואס ענגבערט אויס לעכער און פערטיעפונגען אין האלץ [בעזונדערס אין שיפען].

terete' *a.* (טי-ריט') רונדיג, צילינדער-פערמיג.

ter'gal *a.* (טויר'-געל) וואס איז שייך צום רוקען.

tergem'inate *a.* (טויר-דזשעמ'-אי-נייט) דרייפאך, דרייפאלטיג; צונויפגעלענט אין דרייען.

tergem'inous *a.* (טויר-דזשעמ'-אי-נאס) ז. ***tergeminate***

tergif'erous *a.* (טויר-דזשיפ'-ע-ראס) וואס טראגט אויף'ן רוקען.

ter'gite *n.* (טויר'-דזשאיט) דער רוקען [פון אינזעקטען א. ד. ג.].

ter'giversate *v.* (טויר'-דזשי-ווער-סייט) זיך אויסדרעהען מיט א תירוץ, זוכען תירוצים.

tergiversa'tion *n.* (טויר-דזשי-ווער-סיי'-שאן) דאס ארויסדרעהען זיך [ווי פון א פערפליכטונג]; א קונץ אדער שווינדעל זיך ארויסצודרעהען; דאס אבווענדען זיך פון א זאך, צו וועלכער מען איז פריהער געווען איבערגעגעבען.

ter'giversator *n.* (טויר'-דזשי-ווער-סיי-טאר) איינער וואס דרעהט זיך אויס פון עפעס מיט א תירוץ אדער שווינדעל.

ter'gum *n.* (טויר'-גאם) דער רוקען פון א בעשעפעניש [בעזונדערס פון געוויסע אינזעקטען].

term *n.* and *v.* (טוירם) א טערמין, א

ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט בענוצט אויסצודריקען א בעשטימטען בעגריף אדער זאך; א טעכנישעס ווארט [ווי פון א וויסענשאפט, פון א פאך]; אין לאגיק — א ווארט אדער א פערבינדונג פון ווערטער וואס דיענען צו בעצייכענען דעם סוביעקט אדער דעם פרעדיקאט פון א זאץ; איינער פון די דריי גרונד=עלעמענטען פון א סילאגיזם [ווי די ווערטער: "מענש", "ראובן" און "שטערבליך" אין דעם סילאגיזם: "יעדער מענש איז שטערבליך; ראובן איז א מענש; פאלגליך, ראובן איז שטערבליך"]; א טערמין, א סראק, א פעסטגעזעצטע צייט; אין אוניווערזיטעטען און שולען — א זמן, א סעזאן, א סעמעסטער [א בעשטימטע צייט, אין וועלכער מען געהט דורך א געוויסען קורס פון למודים]; די צייט פון יאהר ווען דאס העכערע געריכט פון א לאנד אדער בעצירק האלט זיינע זיצונגען; א טערמין, א בעשטימטער טאג [פאר אבצאהלען א חוב, ערפילען א פערפליכטונג א. ד. ג.]; די מענסטרואציאנס=צייט ביי פרויען; א גרענעץ, דער ענדונגס=פונקט, די פערענדיגונג פון עפעס; די גרענעץ=ליניע; אין געאמעטריע — דאס וואס בעגרענעצט אדער פערענדיגט א ליניע, א פלעכע אדער אן אומפאנג [ווי פונקטען בעגרענעצען אדער פערענדיגען א ליניע, ליניען בעגרענעצען אדער פערענדיגען א פלעכע א. ז. וו.]; אין אלגעברא — א טייל פון אן אלגעבראאישער צאהל, וועלכער איז פערבונדען מיט די אנדערע טיילען דורך א צייכען + אדער —; בעשטימען מיט א נאמען, ערנענען, אנרופען, בעצייכנען.

ter'magancy *n.* (טויר'-מע-גען-סי) אונגרוהיגקייט; ווילדקייט; העפטיגקייט; די נאטור זיך צו קריגען.

ter'magant *n. and a.* (טויר'-מע-גענט) אן ארורה, א סעדיכע, א פרוי וואס האט זיך ליעב ארומצוקריגען; ליארמענד, אונרוהיג; צאנקזיכטיג.

Ter'magant *n.* (טויר'-מע-נענט) אין די מיטעלאלטערליכע פאבעלען פון די אייראפעאישע פעלקער — טערמאגאנט [א ביי זער גאט צו וועלכען די מאכמעדאנער האבען כלומרשט געדיענט].

ter'magantly *adv.* (טויר'-מע-גענט-לי) ליארמענדיג, וויטהענדיג, מיט גרויס ליארם אדער טומעל, מיט דונערען און בליצען; זיך קריגענדיג; ווי אן ארורה.

term'-day *n.* (טוירמ'-דיי) א פעסטגעזעצטער אדער בעשטימטער טאג; דער טערמין אדער צאהלונגס=טאג [פאר א וועקסעל א. ד. ג.]; איינער פון די טעג, וואס ווערען בעשטימט פאר ספעציעלע מעטעארלאגישע און אנדערע בעאבאכטונגען אין פערשיעדענע פונקטען פון לאנד].

ter'mer *n.* (טויר'-מער) א פאכטער אויף א צייט; איינער וואס האלט אב א געריכטס=סעסיע, וועלכע קומט פאר אין א בעשטימטער צייט פון יאהר.

term'-fee *n.* (טוירמ'-פיע) דאס האנאראר וואס א קליענט צאהלט זיין אדוואקאט פאר יעדעס מאל וואס זיין פראצעס קומט פאר אין געריכט.

ter'minable *a.* (טויר'-מי-נעבל) בעגרענצבאר, וואס קען בעגרענצט ווערען; וואס קען קומען צו אן ענד.

ter'minableness *n.* (טויר'-מי-נעבל-נעס) בעגרענצבארקייט; דאס קענען בעגרענעצט ווערען; דאס קענען קומען צו אן ענד.

ter'minal *a. and n.* (טויר'-מי-נעל) גרענעצענד, ענדיגענד; וואס געפינט זיך אם ענדע; אין באטאניק — וואס וואקסט אויף'ן ענד פון א צווייג אדער שטענגעל; אין לאגיק — וואס איז שייך צו א טערמין [דאס ווארט וואס בעצייכענט דעם סוביעקט אדער פרעדיקאט פון א זאץ]; אין אנאטאמיע — וואס פערענדיגט א געוויסען קערפער=טייל; אן ענד; דער לעצטער פונקט פון עפעס [ווי פון אן אייזענבאהן].

Termina'lia *n.* (טויר-מי-ניי'-לי-א) ביי די פארצייטיגע רוימער — די טערמינאליען [א יעהרליכער יום=טוב לכבוד טערמינוס, דעם גאט פון גרענעצען. ז. *Terminus*].

ter'minally *adv.* (טויר'-מי-נעל-אי) ביים סאמע ענד.

ter'minal ped'estal (טויר'-מי-נעל פעד'-עס-טעל) א מין פעדעסטאל [ז. *pedestal*], וועלכער ווערט אלץ שמעלער צום אונטען=צו.

ter'minal sta'tion (טויר'-מי-נעל סטיי'-שאן) דער הויפט=וואקזאל [אין אנהויב אדער סוף פון אן אייזענבאהן=ליניע]; די ערשטע אדער לעצטע סטאנציע.

ter'minate *v. and a.* (טויר'-מי-נייט) בעגרענצען; ענדיגען; פערענדיגען; זיך ענדיגען; אויפהערען; בעגרענצבאר; וואס קען זיך ענדיגען.

termina'tion *n.* (טויר-מי-ניי'-שאן) 1. די בעגרענצונג; 2. די פערענדיגונג; 3. דער ענד, דער סוף; 4. אין גראמאטיק — די ענדונג פון א ווארט; 5. דער שלוס, דער רעזולטאט.

2. Thursday was set for the **termination** of the debate. 5. The affair was brought to a happy **termination**.

termina'tional *a.* (טויר-מי-ניי'-שאנעל) וואס איז שייך צו אן ענדונג [בעזאנדערס פון א ווארט].

ter'minative *a.* (טויר'-מי-נע-טיוו) פערענדיגענד, שליסענד; דעפיניטיוו, בעשטימט, אבסאלוט.

ter'minatively *adv.* (טויר'-מי-נע-טיוו-לי) אויף א שליסענדען, פערענדיגענדען שטייגער; פאזיטיוו, אבסאלוט.

ter'minator *n.* (טויר'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עפעס וואס פערענדיגט אדער בעשטימט; אין אסטראנאמיע — די ליניע וואס טיילט אב דעם בעלויכטענעם טייל פון דעם אונבעלויכטענעם פון א הימלישען קערפער.

ter'minatory *a.* (טויר'-מי-ניי-טא-רי) בעגרענצענד; בעשטימענד.

ter'miner *n.* (טויר'-מי-נער) דאס בעשטימען, דאס ענטשיידען.

ter'minism *n.* (טויר'-מי-ניזם) טערמיניזם [אין לאגיק — די טעאריע, אז אלע פראבלעמען פון דער לאגיק זיינען איינפאך פראגען פון טערמינען און פון דער שפראך; אין טעאלאגיע — די לעהרע, אז גאט בעשטימט פון אנפאנג פאר יעדען מענשען א צייט פאר תשובה טהאן אויף זיינע זינד, און נאך דיעזער צייט קען ער זיך שוין מעהר ניט העלפען].

ter'minist *n.* (טויר'-מי-ניסט) א טערמיניסט, אן אנהענגער פון טערמיניזם. ז. *terminism*.

terminolog'ical *a.* (טער-מי-נא-לאדזש'-אי-קעל) טערמינאלאגיש; וואס איז שייך צו טערמינאלאגיע. ז. *terminology*.

terminolog'ically *adv.* (טער-מי-נא-לאדזש'-אי-קעל-אי) בנוגע צו טערמינאלאגיע. ז. *terminology*.

terminol'ogy *n.* (טויר-מי-נאל'-א-דזשי) טערמינאלאגיע, די סיסטעם פון טערמינען און אויסדריקע וואס ווערען געברויכט אין א בעשטימטען פאך פון דער וויסענשאפט, טעכניק אדער קונסט; די לעהרע וועגען טעכנישע טערמינען אדער ווערטער.

ter'minus *n.* (טויר'-מי-נאס) די גרענעץ פון עפעס; דער סמן וואס בעצייכענט א גרענעץ; די פערבינדונג, דער ענד; דאס באהנהויף אדער וואקזאל אויף דעם ענד=פונקט פון אן אייזענבאהן; א פיערעקיגער סלופ, וואס פערענדיגט זיך פון אויבען מיט אן אויסגעשניצטער פיגור פון א מענשען.

Ter'minus *n.* (טויר'-מי-נאס) אין דער אלט=רוימישער מיטאלאגיע — טערמינוס, דער גאט פון גרענעצען [טערמינוס איז געווען פארגעשטעלט מיט א מענשליכען קאפ, נאר אהן הענד און פיס, און דאס האט אויסגעדריקט דעם געדאנק, אז ער רוקט זיך קיינמאל ניט פון ארט, וועלכען ער פערנעהמט].

termita'rium *n.* (טויר-מי-טיי'-רי-אם) א נעסט פון טערמיטען אדער ווייסע מוראשקעס; א ספעציעלע כלי צו האלטען טערמיטען, כדי צו שטודירען זייערע געוועהנהייטען.

ter'mitary *n.* (טויר'-מי-טע-רי) ז. *termitarium*.

ter'mite *n.* (טויר'-מאיט) א טערמיט, א ווייסע מוראשקע [איינער פון א מין אינזעקטען על פי רוב פון די טראפישע לענדער, וועלכע לעבען אין געזעלשאפטען און טיילען זיך אויף "סאלדאטען" און "ארבייטער". זייערע נעסטען בויען זיי פון זאמד און ליים אין דער פארם פון פיראמידען, וועלכע דערגרייכען אפט די הויך פון 28 פוס].

ter'mitine *a. and n.* (טויר'-מי-טין) עהנליך צו א טערמיט; א טערמיט אדער ווייסע מוראשקע.

ter'mitophile *n.* (טויר'-מי-טא-פיל) אן אינזעקט וואס לעבט אין א נעסט פון טערמיטען אדער ווייסע מוראשקעס. ז. *termite*.

term'less *a.* (טוירמ'-לעס) אונבעגרענצט, גרענצלאז.

term'ly *a. and adv.* (טוירמ'-לי) וואס קומט פאר אדער וואס ווערט געצאהלט יעדען טערמין; לויט יעדען טערמין, ביי יעדען טערמין.

ter'mor *n.* (טויר'-מאר) א פאכטער אויף א צייט; איינער וואס נעהמט לאנד אדער א הויז אין ארענדע אויף א בעשטימטער צייט.

terms *n.* (טוירמז) 1. די תנאים; די בעדינגונגען [פון אן אבמאך אדער פון א פשרה]; 2. נעגענזייטיגע בעציהונגען, געגענזייטיגע פערהעלטניסע; 3. די לאגע, דער צושטאנד.

1. He offered board and lodging on reasonable **terms**. 2. We were on good **terms**.

tern *a. and n.* (טוירן) דרייפאך, דרייפאכיג; עפעס וואס בעשטעהט פון דריי בעזונדערע זאכען אדער צאהלען; די ים=שוואלב [א מין קליינע מעווע אדער טשאיקע עהנליך צו א שוואלב].

ter'nal *a.* (טויר'-נעל) דרייפאך, דריי=פאכיג.

ter'nary *a. and n.* (טויר'-נע-רי) וואס בעשטעהט פון דריי; די צאהל דריי; א גרופע פון דריי.

ter'nate *a.* (טויר'-נייט) וואס איז קלא=

ספּיצירט אדער איינגעארדנעט אין דריי; וואס בעשטעהט פון דריי [ספּעציעל וועגען בלעטער פון געוויסע פּלאנצען].

Ternate Leaf

ter'nately *adv.* (טויר-נייט-לי) אויף א דרייענדיגען שטייגער; אזוי, עס זאל זיך אויסבילדען א גרופּע פון דריי.
terne'-plate *n.* (טוירנ'-פּלייט) א צי-נענע פּלאטע וואס האט אין זיך א גרויסע פּראצענט בליי.
ter'nery *n.* (טויר-נער-אי) א פּלאץ וואו עס האלטען זיך אויף אין א גרויסער צאהל ים-שוואלבען. ז. *tern*.

terpo'dion *n.* (טער-פּאו'-די-אן) א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט, ביי וועלכען די טענער בעקומען זיך פון רייבונג צווישען הילצערנע קלעצלעך.
Terpsich'ore *n.* (טוירפּ-סיק'-א-רי) אין דער קלאסישער מיטאלאגיע—טערפּסיכארע, די מוזע פון טאנצען און פון כאר-געזאנג.

Terpsichore

terpsichore'an *n.* (טוירפּ-סי-קא-רי'-ען) א טענצער.
Terpsichore'an *a.* (טוירפּ-סי-קא-רי'-ען) טערפּסיכאריש, וואס איז שייך צו טערפּסיכארע [די מוזע פון טאנצען און פון כאר-געזאנג].
ter'ra *n.* (טער'-א) ערד; די ערד.
ter'race *n.* and *v.* (טער'-עס) א טעראסע, א הויכע פּלעכע [א הויכער און פּלאכער ארט]; אן ערד-וואל מיט א האריזאנטאלער פּלעכע; אין געאלאגיע — א הויכער און פּלאכער ברעג פון ים, פון א טייך א. ד. ג.; א פּלאכער דאך פון א הויז [ווי אין די אריענטאלישע געביידען]; א געוויסער זארט מארמאר; אויסבילדען א טעראסע; צובויען א טעראסע [אן אפּענע גאלעריי].
ter'ra-cot'ta *n.* (טער'-א-קאט'-א) טעראקאטא, קינסטלערישע וואזען, סטאטועטקעס, פריזען און ארנאמענטען, וואס ווערען געמאכט פון הארטע איבערגעברענטע ליים; א טעראקאטא-ארטיקעל, א קונסט-זאך.
ter'rage *n.* (טער'-עדזש) אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — א געוויסע סומע וואס ווערט געצאהלט דעם אייגענטימער פון א שטיק לאנד פאר א ספּעציעלער ערלויבניש צו בענוצען עס פאר געוויסע צוועקען; א קליין בערגעל ערד.
terrain' *n.* (טע-ריין') שטח לאנד; א בעצירק, א דיסטריקט.
ter'ra incog'nita (טער'-א אין-קאג'-ני-טא) אן אומבעקאנטער געביעט.

ter'rane *n.* (טער'-איין) ז. *tarrain*
terra'nean *a.* (טע-ריי'-ני-ען) ערדיש, וואס איז שייך צו דער ערד, וואס געפינט זיך אויף דער ערד.
terra'neous *a.* (טע-ריי'-ני-אס) אין באטאניק — וואס וואקסט אויף דער ערד.
ter'rapin *n.* (טער'-ע-פין) דער טערא-פין, א מין שילדקראט אדער טשערעפּאכע; א געריכט געמאכט פון טעראפין-פלייש.
terra'quean *a.* (טע-ריי'-קהווי-ען) ז. *terraqueous*.
terra'queous *a.* (טע-ריי'-קהווי-אס) וואס בעשטעהט פון לאנד און וואסער [ווי דער ערד-קוגעל].
terra'rium *n.* (טע-ריי'-רי-אם) א טעראריום, א פּלאץ וואו עס ווערען געהאלטען חיות וואס לעבען אויף דער יבשה [ווי אן אקווארויום איז דער פּלאץ וואו מען האלט וואסער-בעשעפענישען].
terrene' *a.* (טע-רין') ערדיש, וואס איז שייך צו דער ערד.
terre'-plein *n.* (טעהר'-פּליין) אין פארטיפיקאציאן—דער וואל-גאנג, די האריזאנטאלע אויבערפלעכע פון א פעסטונגס-וואל, אויף וועלכער עס ווערען אויסגעשטעלט די הארמאטען.
terres'trial *a.* and *n.* (טע-רעס'-טרי-על) ערדיש; וואס איז שייך צו דער ערד; וואס שטעלט מיט זיך פאר די ערד [ווי א גלאבוס]; אין ביאלאגיע — וואס לעבט אויף דער יבשה, נים אין וואסער [וועגען פּלאנצען און חיות].
terres'trially *adv.* (טע-רעס'-טרי-על-אי) אויף אן ערדישען שטייגער; געפינענדיג זיך אויף דער ערד.
terres'trial mag'netism (טע-רעס'-טרי-על מעג'-נע-טיזם) דער ערדישער מאגנעטיזם [די מאגנעטישע אייגענשאפט פון דעם ערד-קוגעל, צוליעב וועלכער איין שפּיץ פון א מאגנעט-נאדעל ווערט אימער געריכטעט צו צפון און דער אנדערער שפּיץ צו דרום].
terres'trialness *n.* (טע-רעס'-טרי-על-נעס) דאס זיין ערדיש; ערדישקייט.
ter'ret *n.* (טער'-עט) איינער פון די צוויי רינגען אויף דער סעדעלקע [דער קליינער זאטעל וואס מהוט זיך אן אויף א פערד אין געשפּאן], דורך וועלכע עס ציהען זיך דורך די לייצעס.
terre'-ten'ant *n.* (טעהר'-טענ'-ענט) א לאנד-האלטער, א בעזיצער פון א לאנד-גוט.
ter'rible *a.* (טער'-איבל) שרעקליך, פורכטבאר, מורא'דיג.
ter'ribleness *n.* (טער'-איבל-נעס) שרעקליכקייט, פורכטבארקייט, מורא'דיגקייט.
ter'ribly *adv.* (טער'-אי-בלי) אויף א שרעקליכען, פורכטבארען אדער מורא'דיגען שטייגער.
ter'ricole *a.* (טער'-אי-קאול) וואס וואקסט אויף דער ערד [הויפּטזעכליך וועגען געוויסע מינים לישאיען]. ז. [*lichen*].
terric'oline *a.* (טע-ריק'-א-לין) ז. *terricolous*.
terric'olous *a.* (טע-ריק'-א-לאס) ערדיש, וואס לעבט אויף דער ערד [נים אין דער לופט און נים אין וואסער]; וואס וואקסט אויף דער ערד [ז. *terricole*].
ter'ridam *n.* (טער'-אי-דעם) אזא בא-וועל-צייג.
ter'rier *n.* (טער'-אי-ער) א טעריער, א דאקס-הונד [אזא יאגד-הונד]; א גרונט-בוך [א בוך ביי די פארצייטיגע לאנד-הערען אין וועלכען עס זיינען געוועזען אריינגעטראגען די נעמען פון די לאנד-פעכטער און די בעדינגונגען אונטער וועלכע זיי האבען געהאלטען דאס לאנד; א בוך אדער ליסטע מיט פערצייכנונגען וועגען דעם גרונט-אייגענטום פון פריוואט-פערזאנען און קארפּאראציאנען].
terrif'ic *a.* (טע-ריפ'-איק) שרעקליך, פירכטערליך, מורא'דיג.
terrif'ical *a.* (טע-ריפ'-אי-קעל) ז. *terrific*.
terrif'ically *adv.* (טע-ריפ'-אי-קעל-אי) אויף א שרעקליכען, פירכטערליכען, מורא'דיגען אופן.
ter'rifiedly *adv.* (טער'-אי-פאיד-לי) מיט דערשראקענהייט, דערשראקען.
ter'rify *v.* (טער'-אי-פאי) דערשרעקען, אנווארפען א מורא.
terrig'enous *a.* (טע-רידזש'-ע-נאס) געבארען פון דער ערד, ארויסגעגעבען אדער פּראדוצירט פון דער ערד.
terrine' *n.* (טע-ריען') א טעריז, א זופּ-שיסעל, א יויך-שיסעל מיט א דעקעל; אזא צוגעדעקטע שיסעל צו האלטען שפּייזען.
ter'rit *n.* (טער'-איט) ז. *terret*.
territo'rial *a.* (טער-אי-טאו'-רי-על) טעריטאריאל, וואס איז שייך צו א טעריטאריע [א לאנד, א געגענד, א לאנד-בעצירק]; וואס איז שייך צו לאנד.
territo'rialism *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איזם) ז. *territorial system*.
Territo'rialism *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איזם) טעריטאריאליזם [די בעוועגונג צו בעזעצען די אידען אויף אן אייגענער טעריטאריע, די בעוועגונג צו שאפען אן אייגען לאנד פאר די אידען].
Territo'rialist *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איסט) א טעריטאריאליסט, אן אנהענגער פון טעריטאריאליזם. ז. *Territorialism*.
territorial'ity *n.* (טער-אי-טאו-רי-על'-אי-טי) דער בעזיץ פון א טעריטאריע, די הערשאפט איבער א טעריטאריע [א לאנד, א לאנד-בעצירק, א געגענד].
territo'rialize *v.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איז) פערגרעסערען די טעריטאריע, פערגרעסערען א לאנד דורך נייער טעריטאריע; מאכען פאר א טעריטאריע [ז. *Territory*].
territo'rially *adv.* (טער-אי-טאו'-רי-על-אי) טעריטאריאל, אין בעצוג צו טעריטאריע אדער לאנד.
territo'rial sys'tem (טער-אי-טאו'-רי-על סיס'-טעם) די טעריטאריאלע סיסטעם [די סיסטעם פון קירכען-פערוואלטונג, אין וועלכער די אויבערמאכט איבער די רעליגיעזע ענינים פון פאלק בעלאנגט צום וועלטליכען הערשער].
ter'ritoried *a.* (טער'-אי-טא-ריד) וואס בעזיצט טעריטאריע [לאנד].
His is an extensively territoried domain.
ter'ritory *n.* (טער'-אי-טא-רי) א טעריטאריע, א לאנד, א לאנד-בעצירק, א געגענד, לאנד.
Ter'ritory *n.* (טער'-אי-טא-רי) א טעריטאריע [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א טייל פון לאנד אונטער דער קאנטראל פון דער פעדעראלער רעגירונג, וואס האט נאך נים די פּריווילעגיעס פון א שטאאט און קען ווערען א שטאאט אונטער געוויסע בעדינגונגען].
ter'ror *n.* (טער'-אר) טעראר, פורכט, שרעק, מורא; א שרעק, א שרעקליכע זאך;

איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אן א שרעק.

terrorisa'tion *n.* (טער-אר-אי-זיי'-שאן) ז. ***terrorization***

ter'rorise *v.* (טער'-אר-איז) ז. ***terrorize***

ter'roriser *n.* (טער'-אר-אי-זער) ז. ***terrorizer***

ter'rorism *n.* (טער'-אר-איזם) טעראריזם, שרעקענס=הערשאפט, געברויך פון שרעקענס=מיטלען אדער גוואלד=מיטלען.

ter'rorist *n.* (טער'-אר-איסט) א טעראריסט, אן אנהענגער פון טעראריזם, א רעוואלוציאנער וואס געברויכט גוואלד=מיטלען אדער שרעקענס=מיטלען.

terroris'tic *a.* (טער-א-ריס'-טיק) טעראריסטיש. ז. ***terrorist***

terroriza'tion *n.* (טער-אר-אי-זיי'-שאן) טעראריזירונג, דאס אנווארפען א שרעק, געברויך פון גוואלד=מיטלען אדער שרעקענס=מיטלען.

ter'rorize *v.* (טער'-אר-איז) טעראריזירען, אנווארפען א שרעק, געברויכען שרעקענס=מיטלען אדער גוואלד=מיטלען.

ter'rorizer *n.* (טער'-אר-אי-זער) איינער וואס טעראריזירט, איינער וואס ווארפט אן א שרעק דורך גוואלד=מיטלען אדער שרעקענס=מיטלען, איינער וואס געברויכט גוואלד=מיטלען אדער שרעקענס=מיטלען.

ter'rorless *a.* (טער'-אר-לעס) אהן שרעק, אהן פורכט, אהן מורא; אונשעדליך, וואס קען נים אנווארפען קיין שרעק.

ter'ror-smit'ten *a.* (טער'-אר-סמיט'ן) ז. ***terror-stricken***

ter'ror-strick'en *a.* (טער'-אר-סטריק'ן) געטראפען פון שרעק, ארומגעכאפט פון שרעק, דערשראקען.

ter'ror-struck *a.* (טער'-אר-סטראק) ז. ***terror-stricken***

ter'ry *n.* (טער'-אי) אזא געריפטעס סאמעט=עהנליכעס וואלען אדער זיידען=צייג.

ter'ry ap'ple (טער'-אי עפל) אזא עפעל. ז. איל ***"Cultivated Fruits"***

ter'ry vel'vet (טער'-אי וועל'-וועט) ניט געשארענער סאמעט.

terse *a.* (טוירס) נעט, פינקטליך, גענוי; עלעגאנט.

terse'ly *adv.* (טוירס'-לי) מיט פינקטליכקייט אדער גענויקייט; אויף א נעטען אדער עלעגאנטען שטייגער.

terse'ness *n.* (טוירס'-נעס) נעטקייט, פינקטליכקייט, גענויקייט; עלעגאנטקייט.

ter'sion *n.* (טויר'-שאן) רייבונג; רייניגונג.

ter'-ten'ant *n.* (טויר'-טענ'-ענט) ז. ***terre-tenant***

ter'tial *a. and n.* (טויר'-שעל) וואס איז שייך צו דער דריטער, אונטערשטער רייה פון די שוואונג=פעדערען אדער פליה=פעדערען פון א פויגעל'ס פליגעל; א שוואונג=פעדער פון דער דריטער, אונטערשטער רייה.

ter'tian *a. and n.* (טויר'-שען) דרייטעגיג; וואס קומט פאר יעדען דריטען טאג; דאס דרייטעגיגע פיבער, קדחת שלישית; א פיבער אדער אנדער קראנקהייט וואס בעגייט זיך יעדען דריטען טאג.

ter'tiary *a. and n.* (טויר'-שי-ע-רי) טערטיער, וואס קומט צום דריטען, פון דריטען ראנג, שטופע אדער פארמאציאן; איינער אדער עטוואס וואס קומט צום דריטען אין ארדנונג, רייה אדער פארמאציאן; אן אונטערשטער שוואונג=פעדער [גרויסער פעדער] אין א פויגעל'ס פליגעל; א טערטיערער קאליר [א פארב וואס קומט פון דער צוזאמענמישונג פון צוויי סעקונדערע פארבען. ז. ***secondary color***].

Ter'tiary *n. and a.* (טויר'-שי-ע-רי) אין געאלאגיע — די טערטיער=צייט, די דריטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד [דיעזע פעריאדע האט געדויערט מיליאנען יאהרען, און אין פערלויף פון דיעזער צייט זיינען ביסלעכווייז אויסגעשטארבען די עלטעסטע מינים חיות און פלאנצען און עס האבען גענומען זיך ענטוויקלען בעשעפענישען, וועלכע זיינען מעהר עהנליך צו די מינים פון היינטיגער צייט. אין די לעצטע עפאכען פון דיעזער פעריאדע האט אנגעהויבען ערשיינען אויך דער מענשליכען מין]; וואס איז שייך צו דער טערטיער=צייט.

ter'tiary col'or (טויר'-שי-ע-רי קאל'-אר) א טערטיערער קאליר [א פארב געבילדעט דורך דער צוזאמענמישונג פון צוויי סעקונדערע פארבען]. ז. ***secondary color***

ter'tiary feath'er (טויר'-שי-ע-רי פעטה'-ער) א טערטיערער [אונטערשטער] שוואונג=פעדער [גרויסער פעדער] פון א פויגעל'ס פליגעל.

ter'tiary syph'ilis (טויר'-שי-ע-רי סיפ'-אי-ליס) די דריטע לעצטע ענטוויקלונגס=שטופע פון סיפילים [אין וועלכער די קראנקהייט איז שוין ניט אנשטעקענד].

ter'tiate *v.* (טויר'-שי-אייט) טהאן עפעס צום דריטען מאל; פרובירען די מעטאל=שטארקייט פון א קאנאנע.

ter'tium quid (טויר'-שי-אם קהוויד) עטוואס וואס שטעהט אין מיטען פון צוויי געגנצליך ענטגעגענגעזעצטע זאכען; עטוואס וואס איז ניט גייסט און ניט שטאף; א בעגריף וואס קומט ניט אין גאנצען פון ערפאהרונג און איז ניט קיין ריינע אבסטראקציאן.

ter'za-ri'ma *n.* (טער'-טסא-רי'-מא) א טערצינע [א פארם פון יאמבישע פערזען ביי די פארצייטיגע איטאליענישע דיכטער. די שורות זיינען בעשטאנען פון צעהן אדער עלף זילבען און זיינען געווען איינגעטיילט אין סעריעס פון דריי. דאנטע'ס "געטליכע קאמעדיע" איז געשריבען אין טערצינע].

terzet'to *n.* (טער-טסעט'-או) א טערצעט [א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן פאר דריי שטימען; א כאר פון דריי שטימען].

tessara'ce *n.* (טעס-ע-ריי'-סיע) א פיערפלעכיגער אויבער=טייל אדער שפיץ.

tessaradec'ad *n.* (טעס-ע-רע-דעק'-עד) א גרופע פון פיערצעהן.

tessarescædecahe'dron *n.* (טעס-ע-רעס-אי-דעק-ע-היע'-דראן) א פיערצעהן=פלעכיגער קערפער.

tessel'la *n.* (טע-סעל'-א) ז. ***tessera***

tes'sellar *a.* (טעס'-ע-לאר) מאזאאיק=פערמיג, שאך=ברעט=פערמיג, אויסגעלעגט פון קליינע קוואדראטע קלעצלעך, געקעסטעלט.

tes'sellate *v. and a.* (טעס'-ע-לייט) אויסלעגען אין דער פארם פון מאזאאיק, אויסלעגען פון בעזונדערע ברעטעלעך אדער קלעצלעך; מאכען געקעסטעלט.

tes'sellated *a.* (טעס'-ע-ליי-טעד) מאזאאיק=עהנליך, שאך=ברעט=עהנליך, צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע קלעצלעך אדער ברעטעלעך; געקעסטעלט.

tessella'tion *n.* (טעס-ע-ליי'-שאן) מאזאאיק, אויסלעגונג מיט פערשיעדענע קלעצלעך אדער ברעטעלעך.

tes'sera *n.* (טעס'-ע-רא) א מאזאאיק=ברעטעל, א קלעצעל אדער ברעטעל צום אויסלעגען מאזאאיק=דילען; א ווירפעל [צום שפיעלען]; א בילעט אדער אנווייזונג ביי די פארצייטיגע רוימער [פון האלץ, ביין א. ז. וו.].

tes'seral *a.* (טעס'-ע-רעל) טעסעראל, וואס האט דריי גלייכע אקסען פערפענדיקולאר איינער צום אנדערען [וועגען קריסטאלען]. ז. ***isometric***

tes'sular *a.* (טעס'-יו-לאר) ז. ***tesseral***

test *n. and v.* (טעסט) 1. א פראבע; פרובירונג; אונטערזוכונג; א טעסט; א פראביר=שטיין, א פראביר=טיעגעל; א רעאגענס, א פראביר=מיטעל; 2. א הארטע בעדעקונג אדער שאלעכץ פון געוויסע בעשעפענישען [ווי דער מושעל פון א מאלוסק]; 3. אורטייל; אונטערשיידונג; 4. פראבירען, מאכען א פראבע; 5. בעשטעטיגען [א געזעצליכען דאקומענט].

4. My faith in his friendship was severely tested.

Test *n.* (טעסט) ז. ***Test Act***

tes'ta *n.* (טעס'-טא) א הארטע צודעקונג אדער שאלעכץ; זאמען=שאלעכץ.

Tes'ta *n.* (טעס'-טא) דער שטערן וועגא.

tes'table *a.* (טעס'-טעבל) וואס קען פרובירט ווערען; טעסטאמענטאריש, וואס קען אבגעזאגט ווערען בצואה; וואס קען עדות זאגען, וואס מען קען עדות זאגען וועגען דעם.

Testa'cea *n.* (טעס-טיי'-סי-א) דער מין שאל=טהיערע [בעשעפענישען וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ, ווי מאלוסקען].

testa'cean *a. and n.* (טעס-טיי'-סי-ען) וואס האט א הארטע צודעקונג אדער שאלעכץ [ווי למשל, א מאלוסקע]; א שאל=טהיער, א מאלוסקע.

testaceog'raphy *n.* (טעס-טיי-סי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון שאל=טהיערע [בעשעפענישען, וואס האבען א הארטען צודעק אדער שאלעכץ].

testaceol'ogy *n.* (טעס-טיי-סי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט שאל=טהיערע [בעשעפענישען, וואס האבען א הארטען צודעק אדער שאלעכץ].

testa'ceous *a.* (טעס-טיי'-שיאס) 1. וואס איז שייך צו די שאל=טהיערע [ווי מאלוסקען]; 2. וואס האט א הארטען צודעק אדער שאלעכץ [ווי די שאל=טהיערע]; 3. וואס קומט פון שאל=טהיערע אדער בעשעפענישען מיט א הארטען צודעק; 4. אין באטאניק און זאאלאגיע — פון מאט=רויטען ציעגעל=קאליר, ברוינליך=געלב אדער ברוינליך=געלב געמישט מיט גרוי.

2. An oyster-shell is testaceous. 3. Pearls are of testaceous origin.

Test Act (טעסט עקט) דער טעסט=אקט [דאס ענגלישע געזעץ פון יאהר 1673, וואס איז אבגעשאפט געווארען אין 1828 און האט געפאדערט, אז רעגיערונגס=בעאמטע זאלען נעהמען א שבועה וועגען אנהענגערשאפט צו דער ענגליקאנישער קירך און וועגען שטרענגער געגנערשאפט צום קאטויליציזם].

tes'tacy *n.* (טעס'-טע-סי) דאס איבערלאזען א צואה.

tes'tae *n.* (טעס'-טיע) הארטע שאלעכצ [ווי למשל, פון מאלוסקען]; זאמען=שאלעכץ. ז. ***testa***

tes'tament *n.* (טעס'-טע-מענט) א טעס=

טעמענט, א צוואה; אן אבמאך, א בונד [הויפטזעכליך צווישען גאט און די מענשען], דער גלויבענס-בונד.

Tes'tament *n.* (טעס'-טע-מענט) דאס טעסטאמענט, ספר הברית [ווי דאס אלטע טעסטאמענט אדער דער תנ"ך און דאס נייע טעסטאמענט אדער ברית החדשה].

testamen'tal *a.* (טעס-טע-מענ'-טעל) ז. ***testamentary***.

testamen'tarily *adv.* (טעס-טע-מענ'-טע-רי-לי) דורך א צוואה, בצואה.

testamen'tary *a.* (טעס-טע-מענ'-טע-רי) טעסטאמענטאריש, טעסטאמענטליך; וואס איז שייך צו א צוואה, וואס איז שייך צו דער פערוואלטונג פון ירושות; געגעבען אדער געשענקט דורך א צוואה; בעשטימט דורך א צוואה; געגרינדעט אויף א צוואה.

testamen'tate *v.* (טעס-טע-מענ'-טייט) טעסטירען, מאכען א צוואה.

testamenta'tion *n.* (טעס-טע-מענ-טיי'-שאן) דאס טעסטירען, דאס מאכען א צוואה, דאס רעכט אבצוזאגען בצוואה.

testa'mur *n.* (טעס-טיי'-מוּר) א צייגניס צו אן ענגלישען סטודענט, אז ער האט אויסגעהאלטען אן עקזאמען.

tes'tate *a.* and *n.* (טעס'-טייט) וואס האט געלאזען א צואה; א בעל צואה, איינער וואס האט געלאזען א צואה.

testa'tion *n.* (טעס-טיי'-שאן) א צייגניס, דאס עדות-זאגען; אבזאגונג בצואה.

testa'tor *n.* (טעס-טיי'-טאר) א בעל צואה, א טעסטאטאר, איינער וואס מאכט אדער לאזט איבער א צואה.

testa'trix *n.* (טעס-טיי'-טריקס) א פרוי וועלכע לאזט א צואה.

test'-box *n.* (טעסט'-באקס) אין טעלעגראפיע — אזא אינסטרומענט צו פרובירען טעלעגראפישע דראטען.

tes'ter *n.* (טעס'-טער) א פרובירער; א פרוביר-אפאראט, א פרוביר-אינסטרומענט; א באלדאכין, א חופה, אן איבערשפרייטונג; דער באלדאכין פון א הימעלבעט [אזא בעט בעהאנגען מיט גארדינען].

tes'ter-cloth *n.* (טעס'-טער-קלאהטה) דער צייג וואס מען פלעגט אמאל ברויכען פאר'ן באלדאכין אדער פאר די גארדינען פון א הימעל-בעט [אזא בעט ארומגעהאנגען מיט גארדינען].

tes'tes *n.* (טעס'-טיעז) אייער [פון זכרים]; אייער-עהנליכע זאכען. ז. ***testis***.

test'-glass *n.* (טעסט'-גלעס) א פראביר-גלאז [פאר כעמישע צוועקען].

tes'ticle *n.* (טעס'-טיקל) אן איי [פון א זכר].

tes'ticond *a.* (טעס'-טי-קאנד) מיט פערבארגענע אייער [וועגען זכרים פון חיות, ביי וועלכע די אייער געפינען זיך ניט אין אן אויסערליכען בייטעל].

testic'ular *a.* (טעס-טיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די אייער [פון זכרים]; אייער-עהנליך, וואס האט א פאר אייער-עהנליכע אנוואקסונגען [וועגען געוויסע פלאנצען].

testic'ular ar'tery (טעס-טיק'-יו-לאר אר'-טע-רי) ז. ***spermatic artery***.

testic'ulate *a.* (טעס-טיק'-יו-לייט) אייער-פערמיג, עהנליך צו אן איי פון א זכר; וואס האט אן אנוואוקס עהנליך צו די אייער פון א זכר.

testic'ulated *a.* (טעס-טיק'-יו-ליי-טעד) ז. ***testiculate***.

testiere' *n.* (טעס-טי-עהר') אזא קאפ-פאנצער פאר א פערד.

testif'icate *n.* (טעס-טיפ'-אי-קייט) א פייערליכע שריפטליכע בעהויפטונג [פאר א געריכט].

testifica'tion *n.* (טעס-טי-פי-קיי'-שאן) דאס עדות-זאגען, א בעוויז.

tes'tificator *n.* (טעס'-טי-פי-קיי-טאר) אן עדות.

tes'tifier *n.* (טעס'-טי-פאי-ער) אן עדות.

tes'tify *v.* (טעס'-טי-פאי) 1. עדות זאגען; 2. דיענען אלס בעוויז; 3. בעווייזען; 4. לאזען וויסען, מאכען בעקאנט.

2. His poverty **testifies** to his severity of purpose.

tes'tily *adv.* (טעס'-טי-לי) אויף אן אנגע'ברגז'טען אופן, בייז, אויפגערעגט, שלעכט געשטימט, קאפריזנע.

testimo'nial *a.* and *n.* (טעס-טי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו עדות אדער צו עדות-זאגען; וואס איז שייך צו א צייגניס, אטעסטאט אדער אנערקענונג; א צייגניס, אן אטעסטאט; אן אויסדרוק פון אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג; א רעקאמענדאציאן.

testimo'nial ev'idence (טעס-טי-מאו'-ני-על עוו'-אי-דענס) דירעקטע בעווייזע פון אן עדות.

testimo'nialize *v.* (טעס-טי-מאו'-ני-על-איז) אויסדריקען אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג.

testimo'nial let'ters (טעס-טי-מאו'-ני-על לעט'-ערז) אן אטעסטאט, א רעקאמענדאציאן, אן אנערקענונגס-צייגניס.

testimo'nial mee'ting (טעס-טי-מאו'-ני-על מיע'-טינג) אן אנערקענונגס-פערזאמלונג [א פערזאמלונג מיט'ן צוועק אויסצודריקען איינעם אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג].

testimo'nial priv'ilege (טעס-טי-מאו'-ני-על פריוו'-אי-לעדזש) דאס רעכט פון אן עדות ניט אויסצוזאגען געוויסע זאכען ביי א פערהער.

testimo'nial proof (טעס-טי-מאו'-ני-על פרוהף) א בעוויז דורך אן עדות [אין געגענזאץ צו דאקומענטאלע בעווייזע].

testimo'nium *n.* (טעס-טי-מאו'-ני-אם) דער שלוס-אבזאץ פון א געזעצליכען דאקומענט.

tes'timony *n.* (טעס'-טי-מא-ני) 1. בעוויז, עדות, דאס עדות-זאגען; 2. אן עפענטליכע ערקלערונג; 3. א פראטעסט; 4. דאס געטליכע געזעץ, די הייליגע שריפטען; 5. די הייליגע לוחות, די עשרת הדברות.

1. The **testimony** of the witnesses favored the plaintiff. 4. The **testimony** of the Lord is sure, making wise the simple. 5. Thou shalt put into the ark the **testimony** which I shall give thee.

tes'tiness *n.* (טעס'-טי-נעס) בייזקייט, קאפריזנעקייט, אויפגערעגטקייט.

tes'ting-box *n.* (טעס'-טינג-באקס) ז. ***test-box***.

tes'ting-clause *n.* (טעס'-טינג-קלאהז) דער בעשטעטיגונגס-פונקט פון א געזעצליכען דאקומענט [וואו עס ווערט אנגעגעבען דער דאטום, די עדות, דער נאמען פון דעם שרייבער און די צאהל זייטען פון דעם דאקומענט].

tes'tis *n.* (טעס'-טיס) אן איי [פון א זכר]; עטוואס וואס איז רונדליך און עהנליך אין אויסזעהן צו אן איי פון א זכר [ווי די מארך-טיילען פון קאפ].

test'-meal *n.* (טעסט'-מיעל) א פראבע-מאהלצייט [וואס ווערט געגעבען איינעם, אום צו בעשטימען, אויב זיין פערדייאונג איז נארמאל].

test'-me'ter *n.* (טעסט'-מיע'-טער) אן אפאראט צו פרובירען דעם פערברויך פון גאז אין גאז-ברענערס; אן אפאראט צום פרובירען די ריכטיגקייט פון גאז-מעטערס, עלעקטראמעטערס און עהנליכע אויטאמאטישע מעסט-אפאראטען.

tes'to *n.* (טעס'-טאו) די טהעמא פון א מוזיקאלישען ווערק; דער טעקסט אדער די ליברעטא [די ווערטער] פון א מוזיקאלישען ווערק.

test'-ob'ject *n.* (טעסט'-אב'-דזשעקט) א פראבע-פרעפאראט [א קליין שטיקעל שטאף, מייסטענס ארגאנישער, צו פרובירען די קראפט פון א מיקראסקאפ אדער פערגרעסונגס-גלאז].

tes'ton *n.* (טעס'-טאן) אזא פארצייטיגע זילבערנע פראנצויזישע מטבע; אזא פארצייטיגער ענגלישער שילינג.

testo'ne *n.* (טעס-טאו'-נע) אזא פארצייטיגע זילבערנע איטאליענישע מטבע [אין ווערטה פון 32 סענט].

test'-pa'per *n.* (טעסט'-פיי'-פער) רעאגענס-פאפיער, פרוביר-פאפיער [כעמיש-פרעפארירטעס פאפיער, דורך וועלכען מען געפינט אויס, אויב אין געוויסע געגענשטענדע געפינען זיך געוויסע כעמישע שטאפען. דאס ווערט אויסגעפונען פון די ענדערונגען אין דעם קאליר פון דעם רעאגענס-פאפיער].

test'-pump *n.* (טעסט'-פאמפ) א פאמפע וואס ווערט געברויכט צום פראבירען די שטארקייט אדער די אונדורכדרינגליכקייט פאר לופט און וואסער פון מעטאלענע צילינדערס.

test'-spoon *n.* (טעסט'-ספוהן) א קליין לעפעלע געברויכט ביי כעמישע עקספערימענטען.

test'-tube *n.* (טעסט'-טיוב) א פראביר-רעהר, א רעאגענס-גלאז [א גלאז-רעהרעל צו פרובירען פליסיגקייטען]; א כלאראמעטער [ז. ***chlorometer***].

test'-tube cul'ture (טעסט'-טיוב קאל'-טשור) מיקראבען וואס מען קולטיווירט אין א פראביר-רעהר. ז. ***test-tube***.

test'-types *n.* (טעסט'-טאיפס) בוכשטאבען פון פערשיעדענער גרויס וואס אויגען-דאקטוירים געברויכען צום פרובירען די ראיה.

testu'dinal *a.* (טעס-טיו'-די-נעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שילדקראט [טשערעפאכע].

testudina'rious *a.* (טעס-טיו-די-ניי'-רי-אס) קאלירט ווי א שילדקראט-פאנצער אדער טשערעפאכע, געפלעקט אין רויט, געל און שווארץ.

Testudina'ta *n.* (טעס-טיו-די-ניי'-טא) דער מין שילדקראטען [טשערעפאכעס].

testu'dinate *a.* and *n.* (טעס-טיו'-די-נייט) ווי דער פאנצער פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע; געוועלבט, אויסגעבויגען; א שילדקראט, א טשערעפאכע.

testu'dinated *a.* (טעס-טיו'-די-ניי-טעד) געוועלבט. ז. ***testudinate***.

testudin'eal *a.* (טעס-טיו-דינ'-אי-על) ז. ***testudinal***.

testudin'eous *a.* (טעס-טיו-דינ'-אי-אס) שילדקראט-פערמיג, עהנליך צום פאנצער פון א שילדקראט [טשערעפאכע].

testu'do *n.* (טעס-טיו'-דאו) דער שטורם-דאך [ביי די אלטע רוימער — א בעשיצונג פון צוזאמענגעלעגטע פאנצערס ביי

שטורעמען א פעסטונג]; א פלאך-געוועלבטער דאך, א פלאכע וועלבונג [אין א מעטאל-גרוב אדער קויהלען-גרוב]; א שילדקראט-געשווילעכץ [א געשווילעכץ איינגעשלאסען אין א פענכער]; די שילדקראט-לירע [די לירע פון דעם רוימישען גאט מערקור; אזא פערצייטיגע לירע]; אין אנאטאמיע — א וועלבונג, די מארך-וועלבונג.

Testu'do *n.* (טעס-טיו'-דאו) א מין שילדקראטען [טשערעפאכעס].

tes'ty *a.* (טעס'-טי) בייז, קאפריזנע, אויפגערעגט.

His manner was cold and testy.

tetan'ic *a. and n.* (טי-טעני'-איק) וואס איז שייך צו שטאר-קראמפף, ספאזמען אדער פערשטארונג; וואס קומט פון שטאר-קראמפף, וואס איז ענהליך צו שטאר-קראמפף; א מעדיצינישער מיטעל וואס רופט ארויס ספאזמען אדער שטאר-קראמפף.

tet'aniform *a.* (טעט'-ע-ני-פארם) ענהליך צו שטאר-קראמפף [ספאזמען, פערשטארונג].

tetanig'enous *a.* (טעט-ע-נידזש'-ע-נאס) וואס פעראורזאכט שטאר-קראמפף, פערשטארונג אדער ספאזמען.

tetaniza'tion *n.* (טעט-ע-ני-זיי'-שאן) דאס פעראורזאכען אדער ארויסרופען שטאר-קראמפף [פערשטארונג, ספאזמען].

tet'anize *v.* (טעט'-ע-נאיז) פעראורזאכען אדער ארויסרופען שטאר-קראמפף [פערשטארונג, ספאזמען].

tet'anus *n.* (טעט'-ע-נאס) שטאר-קראמפף, קראמפף, ספאזמען, פערשטארונג.

tet'any *n.* (טעט'-ע-ני) ספאזמען, קאנוואולסיעס.

tetartoprismat'ic *a.* (טע-טאר-טא-פריז-מעט'-איק) ז. *triclinic*.

tetaug' *n.* (טע-טאהג') דער אמעריקאנישער ליפ-פיש. ז. *tautog*.

tetch'ily *adv.* (טעטש'-אי-לי) ז. *techily*.

tetch'iness *n.* (טעטש'-אי-נעס) ז. *techiness*.

tetch'y *a.* (טעטש'-אי) ז. *techy*.

tête *n.* (טייט) פאלשע האר, פערמעדע האר, א פארוק.

tête'-à-tête' *adv., a. and n.* (טייט'-ע-טייט') אונטער פיער אויגען, פריוואט, געהיים; אן אינטימער אדער פריינדליכער געשפרעך; א קורצע סאפא פאר צוויי מענשען.

tête'-à-tête' set (טייט'-ע-טייט' סעט) א טיש-סערוויז בלויז פאר צוויי מענשען.

tet'el *n.* (טעט'-על) אזא גרויסע אפריקאנישע אנטילאפע מיט גרויסע און שטארקע הערנער.

teth'er *n. and v.* (טעטה'-ער) 1. א שטריק, א קייט [צוצובינדען בהמות ביים פאשען]; 2. א בעשרענקונג, אן ערלויבטער בעשרענקטער שטח; 3. צובינדען בהמות ביים פאשען; צובינדען; 4. איינצאמען, בעשרענקען.

2. In his pleasure-seeking he went beyond his tether. 3. The hunter tethered his horse.

teth'er-stick *n.* (טעטה'-ער-סטיק) א סלופ צוצובינדען א בהמה ביים פאשען.

te'-to'tum *n.* (טיע'-טאו'-טאם) ז. *tee-totum*.

tetrabra'chius *n.* (טעט-רע-ברויי'-קי-אס) א פערזאהעניש מיט פיער הענד.

tet'rachord *n.* (טעט'-רע-קאהרד) א טעטראכארד, אן אלט-גריכישער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פיער סטרונעס; א מוזיקאלישע גאמע פון פיער רעגעלמעסיגע גאנצע טענער.

tetrachor'dal *a.* (טעט-רע-קאהר-דעל) טעטראכארדיש; וואס איז שייך צו א טעטראכארד. ז. *tetrachord*.

tetrachor'don *n.* (טעט-רע-קאהר'-דאן) א טעטראכארדאן, א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס איז געבויט ווי א פיאנא מיט א קלאוויאטור, נאר די טענער בעקומען זיך דורך דער רייבונג פון די סטרונעס אן א זיך-דרעהענדען צילינדער.

tetrac'tomy *n.* (טע-טרעק'-טא-מי) א צוטיילונג אין פיער טיילען.

tet'rad *n.* (טעט'-רעד) די צאהל פיער; א גרופע פון פיער זאכען; אין כעמיע — אן עלעמענט, וועמעס איין אטאם איז עקוויוואלענט צו פיער אטאמען וואסערשטאף.

tetradac'tyl *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-טיל) וואס האט פיער פינגער; א חיה מיט פיער פינגער אויף דעם פאדערשטען אדער הינטערשטען פוס.

tetradac'tyle *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-טיל) ז. *tetradactyl*.

tetradac'tylous *a.* (טעט-רע-דעק'-טי-לאס) וואס האט פיער פינגער [וועגען א חיה].

tetradec'apod *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-ע-פאד) וואס האט פיערצעהן פיס [וועגען געוויסע מינים ראקעס]; א בעשעפעניש מיט פיערצעהן פיס.

tetradiapa'son *n.* (טעט-רע-דאי-ע-פיי'-זאן) אין מוזיק — די פיערפאכע אקטאווע; אן אינטערוואל פון פיער אקטאווען.

tet'radite *n.* (טעט'-רע-דאיט) איינער, וועלכער האלט די צאהל פיער אלס א סמן פאר גוטס אדער שלעכטס; ביי די פערצייטיגע גריכען און רוימער — א קינד וואס איז געבארען געווארען אין פיערטען חדש אדער אין דעם פיערטען טאג פון חדש; איינער וואס דיענט צו פיער געטער.

tet'radrachm *n.* (טעט'-רע-דרעם) אין אלט-גריכענלאנד — א זילבערנע מטבע וואס האט געהאט דעם ווערטה פון פיער דראכמען.

tetradyna'mian *a.* (טעט-רע-די-ניי'-מי-ען) ז. *tetradynamous*.

tetradyn'amous *a.* (טעט-רע-דינ'-ע-מאס) אין באטאניק — וואס האט זעקס שטויב-בייטלעך [פיער לאנגע און צוויי קורצע].

tetrag'amy *n.* (טע-טרעג'-ע-מי) דאס הייראטען דעם פיערטען מאל.

tet'ragon *n.* (טעט'-רע-גאן) אין געאמעטריע — א טעטראגאן, א פיגור פון פיער ווינקלען אדער קאנטען, א פיער-קאנטיגע פיגור.

tetrag'onal *a.* (טע-טרעג'-א-נעל) אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו א טעטראגאן אדער פיער-ווינקעלדיגער פיגור; פיער-עקיג, פיער-קאנטיג, פיער-ווינקעלדיג.

tetrag'onally *adv.* (טע-טרעג'-א-נעל-אי) פיער-ווינקעלדיג, אויף א פיער-ווינקעלדיגער אדער פיער-קאנטיגער ארט.

tet'ragram *n.* (טעט'-רע-גרעם) א טעטראגראם, א ווארט פון פיער בוכשטאבען; אין געאמעטריע — א פיגור פון פיער גראדע ליניען.

Tetragram'maton *n.* (טעט-רע-גרעמ'-ע-טאן) די מיסטישע פיער-צאהל פון בוכשטאבען [ווי די פיער בוכשטאבען פון גאט'ס נאמען יהוה].

tet'ragyn *n.* (טעט'-רע-דזשין) אין באטאניק — א טעטראגין, א פלאנצע וואס האט פיער פיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען].

tetragyn'ian *a.* (טעט-רע-דזשינ'-אי-ען) אין באטאניק — טעטראגיניש, מיט פיער פיסטילען [די ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען פון א פלאנצע].

tetrag'ynous *a.* (טע-טרעדזש'-אי-נאס) ז. *tetragynian*.

tetrahe'dral *a.* (טעט-רע-הי'-דרעל) אין מאטעמאטיק — טעטראהעדריש; וואס איז שייך צו א טעטראהעדראן. ז. *tetrahedron*.

tetrahe'dral an'gle (טעט-רע-הי'-דרעל ענגל) אין געאמעטריע — א סאלידער ווינקעל, וואס איז בעגרענעצט אדער בילדעט זיך אויס פון פיער דרייעקיגע פלעכען.

tetrahe'drally *adv.* (טעט-רע-הי'-דרעל-אי) אין דער פארם פון א טעטראהעדראן. ז. *tetrahedron*.

tetrahe'dron *n.* (טעט-רע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א טעטראהעדראן, א קערפער אדער פיגור פון פיער גלייכע דרייעקען.

Tetrahedron

tetrahexahe'dral *a.* (טעט-רע-העק-סע-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון א טעטראהעקסאהעדראן. ז. *tetrahexahedron*.

tetrahexahe'dron *n.* (טעט-רע-העק-סע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — דער טעטראהעקסאהעדראן, א סאלידער קערפער מיט 24 גלייכע דרייעקיגע זייטען.

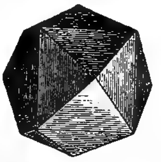
Tetrahexahedron

tetral'ogy *n.* (טע-טרעל'-א-דזשי) טעטראלאגיע, די פעראייניגונג פון פיער דראמאטישע קאמפאזיציאנען אין איין גאנצע [ווי אין אלט-גריכענלאנד — א פעראייניגונג פון דריי טראגעדיעס מיט איין סאטירע].

tetram'erous *a.* (טע-טרעמ'-ע-ראס) אין באטאניק און זאאלאגיע — פיערטייליג; וואס בעשטעהט פון פיער טיילען.

tetram'eter *a. and n.* (טע-טרעמ'-ע-טער) וואס האט פיער מעסטונגען אדער טאקטען; א טעטראמעטער, א פיער-פוס פערז, א פערז וואס האט פיער טאקטען.

tetran'der *n.* (טע-טרענ'-דער) אין באטאניק — א פלאנצע וואס האט פיער שטויב-נעפעס [מענליכע געשלעכטס-ארגאנען].

tetran'drian *a.* (טע-טרענ'-דרי-ען) ז. *tetrandrous*.

tetran'drous *a.* (טע-טרענ'-דראס) אין באטאניק — וואס האט פיער שטויב-געפעס [די מענליכע געשלעכטס-ארגאנען פון א פלאנצע].

tetrapet'alous *a.* (טעט-רע-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פיער בלומען-בלעטלעך. ז. *petal*.

tetraphyl'lous *a.* (טעט-רע-פיל'-אס) אין באטאניק — פיער-בלעטעריג; וואס בעשטעהט פון פיער בעזונדערע בלעטער.

Tet'rapla *n.* (טעט'-רע-פלא) די טעטראפלא, אן אויסגאבע פון דער ביבעל אין פיער בעזונדערע גריכישע איבערזעצונגען; אן אויסגאבע פון דער ביבעל אין פיער פערשיעדענע ווערזיאנען.

tet'rapod *a. and n.* (טעט'-רע פאד)

פיער־פיסיג; וואס האט פיער פיס; א בעשעפעניש מיט פיער פיס [בעזאנדערס װעגען געװיסע באבעלעך אדער זומער־פייגעלעך].

tetrap'odous *a.* (טע־טרעפ׳־א־דאס) וואס האט פיער פיס [װעגען א בעשעפעניש].

tetrap'olis *n.* (טע־טרעפ׳־א־ליס) א טעטראפאלים, א גרופע אדער פעראייניגונג פון פיער שטעדט; א פאליטישער בעצירק אדער דיסטריקט, וואס ענטהאלט אין זיך פיער וויכטיגע שטעדט.

tetrapol'itan *a.* (טעט־רע־פאל׳־אי־טען) וואס איז שייך צו א טעטראפאלים. ז. ***tetrapolis***.

tetrap'teran *a. and n.* (טע־טרעפ׳־טע־רען) פיער־פליגעלדיג; וואס האט פיער פליגלען; אן אינזעקט מיט פיער פליגלען.

tetrap'terous *a.* (טע־טרעפ׳־טע־ראס) פיער־פליגעלדיג; וואס האט פיער פליגלען.

tet'raptote *n.* (טעט׳־רעפ־טאוט) אין גראמאטיק — א הויפטווארט וואס האט בלויז פיער קאזוסען [ז. ***case***].

tet'rarch *n.* (טעט׳־רארק) אין דער אלט־רוימישער אימפעריע — א טעטרארך, א הערשער פון א פיערטען טייל פון א לאנד אדער פראווינץ; א ווייצע־קעניג; אין אלט־גריכענלאנד — א קאמאנדיר פון פיער רייהען סאלדאטען אין א פאלאנקס [ז. ***phalanx***].

tet'rarchate *n.* (טעט׳־ראר־קייט) א טעטרארכאט, דער דיסטריקט, וואו עס האט געהערשט א רוימישער טעטרארך. ז. ***tetrarch***.

tetrar'chical *a.* (טע־טראר׳־קי־קעל) וואס איז שייך צו א טעטרארכאט. ז. ***tetrarchate***.

tet'rarchy *n.* (טעט׳־ראר־קי) ז. ***tetrarchate***.

tetras'celus *n.* (טע־טרעס׳־ע־לאס) א פערזעהעניש מיט פיער פיס.

tetraschis'tic *a.* (טעט־רע־סקים׳־טיק) אין ביאלאגיע — וואס האט די נייגונג צו טיילען זיך אין פיער טיילען.

tetrasep'alous *a.* (טעט־רע־סעפ׳־ע־לאס) אין באטאניק — וואס האט פיער קעלך־בלעטלעך [ז. ***sepal***].

tetrasper'mous *a.* (טעט־רע־ספויר׳־מאס) אין באטאניק — וואס האט פיער זאמען אין יעדער בלום אדער אין יעדען קאמערעל פון דעם קערנער־שיידעל.

tetraspher'ical *a.* (טעט־רע־ספער׳־אי־קעל) וואס איז שייך צו פיער ספערען אדער קוגלען.

tet'rastich *n.* (טעט׳־רע־סטיק) א פערז פון פיער צייליען.

tet'rastyle *n. and a.* (טעט׳־רע־סטאיל) אין ארכיטעקטור — א פיער־זייליגע געביידע, א געביידע מיט פיער זיילען; וואס האט פיער זיילען; וואס האלט זיך אויף פיער זיילען.

tetrasyllab'ic *a.* (טעט־רע־סי־לעב׳־איק) וואס האט פיער זילבען [װעגען א ווארט].

tetrasyllab'ical *a.* (טעט־רע־סי־לעב׳־אי־קעל) ז. ***tetrasyllabic***.

tet'rasyllable *n.* (טעט׳־רע־סיל־עבל) א ווארט פון פיער זילבען.

tet'ratheism *n.* (טעט׳־רע־טהי־איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — טעטראטעאיזם, די לעהרע, אז צו דער דריי־איינינקייט פון גאט ["גאט דער פאטער", "גאט דער זוהן" און "גאט דער הייליגער גייסט"] קומט נאך צו א פיערטע איינינקייט "דער געטליכער עצם".

tet'ratheite *n.* (טעט׳־רע־טהי־איט) א טעטראטעאיט, אן אנהענגער פון טעטראטעאיזם. ז. ***tetratheism***.

tet'ratone *n.* (טעט׳־רע־טאון) אין מוזיק — א טעטראטאן, אן אינטערוואל פון פיער גאנצע טענער.

tet'ter *n. and v.* (טעט׳־ער) הויט־אויסשלאג; אן אויסשיטונג אויף דער הויט, לישאיעס; אנשטעקען מיט לישאיעס.

tet'terous *a.* (טעט׳־ע־ראס) וואס האט דעם כאראקטער פון א הויט־אויסשלאג.

tet'tiga *n.* (טעט׳־אי־גא) ז. ***tettix***.

tet'tix *n.* (טעט׳־איקס) די ציקאדע אדער בוים־גריל [א גרויסער אינזעקט].

teuthol'ogy *n.* (טיו־טהאל׳־א־דזשי) טויטאלאגיע, דער טייל פון זאאלאגיע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט סעפאלאפאדען [ז. ***Cephalopoda***].

Teu'ton *n.* (טיו׳־טאן) א טעווטאן, איינער פון די טעווטאנען [אן אלט־גערמאנישער שבט]; איינער פון א גערמאנישען פאלק; א דייטש.

Teuton'ic *a. and n.* (טיו־טאנ׳־איק) טעווטאניש; וואס איז שייך צו די טעווטאנישע אדער גערמאנישע פעלקער; די שפראך פון די גערמאנישע פעלקער.

Teuton'icism *n.* (טיו־טאנ׳־אי־סיזם) א טעווטאנישער אויסדרוק; א גערמאניזם [א ווארט אדער אויסדרוק וואס איז כאראקטעריסטיש ספעציעל פאר די גערמאנישע פעלקער און זייער שפראך].

Teuton'ic lan'guages (טיו־טאנ׳־איק לענ׳־גוועדזש־עז) די טעווטאנישע שפראכען, די שפראכען וועלכע האבען זיך ענטוויקעלט פון אלט־דייטש [ווי דייטש, פלאט־דייטש, ענגליש, האלענדיש א. ז. וו.].

Teu'tonism *n.* (טיו׳־טאנ־איזם) טעווטאניזם, דייטשער כאראקטער און אייגנשאפטען; א טעווטאנישער אדער דייטשער אויסדרוק.

Teutoniza'tion *n.* (טיו־טאנ־אי־זיי׳־שאן) דאס טעווטאניזירען אדער גערמאניזירען; דאס צוגעבען א דייטשען כאראקטער אדער דייטשע אייגענטימליכקייטען.

Teu'tonize *v.* (טיו׳־טאנ־איז) טעווטאניזירען, גערמאניזירען; צוגעבען א דייטשען כאראקטער אדער דייטשע אייגענטימליכקייטען; צופאסען צו די דייטשע זיטען, מנהגים א. ז. וו.

tew'el *n.* (טיו׳־על) די רעהר אין א שמעלץ־טיגעל אין וועלכער עס געהט אריין דער ווינד פון א בלאז־זאק.

Tex. — טעקסעס [אבקירצונג פון ***Texas***] א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

text *n.* (טעקסט) דער טעקסט, דאס אריגינעלע ווערק פון א מחבר [אין געגנזאץ צו אן איבערזעצונג אדער איבערדערצעהלונג]; דער הויפט אינהאלט פון א בוך אהן די פירושים, אנמערקונגען, אילוסטראציאנען א. ז. וו.; א פסוק אדער פסוקים פון תנ"ך; א זאץ אדער געגענשטאנד וואס ווערט גענומען צו בעשפרעכען און ערקלערען; א טעמא; אין מוזיק — ווערטער צו א נגון; אן ארט האנדשריפט.

text'-book *n.* (טעקסט׳־בוק) א לעהרבוך; א בוך וואס ענטהאלט אין זיך טעקסטען אדער פסוקים [ווי פון תנ"ך].

text'-hand *n.* (טעקסט׳־הענד) א גרויסע האנד־שריפט.

tex'tile *a. and n.* (טעקס׳־טיל) טעקסטיל, וואס איז שייך צו וועבען; געוועבט; א געוועב; מאטעריאל צום וועבען.

tex'tile in'dustry (טעקס׳־טיל אינ׳־דאס־טרי) די טעקסטיל־אינדוסטריע, וועבעריי, די פאבריקאציאן פון געוועבטען שטאף.

tex'tual *a.* (טעקס׳־טשו־על) וואס איז שייך צו א טעקסט. ז. ***text***.

tex'tual crit'icism (טעקס׳־טשו־על קריט׳־אי־סיזם) טעקסט־קריטיק, א וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג וועגען דער ריכטיגקייט פון טעקסט [פון אלטע ספרים, ווי די ביבעל א. ד. ג., וועלכע מען פלעגט א לאנגע צייט איבערשרייבען אין מאנוסקריפטען].

tex'tualism *n.* (טעקס׳־טשו־על־איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן טעקסט אדער אן בוכשטעבליכען געדאנק פון דער תורה.

tex'tualist *n.* (טעקס׳־טשו־על־איסט) א קענער פון טעקסטען אדער פסוקים פון תנ"ך; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון טעקסט אדער תנ"ך.

tex'tually *adv.* (טעקס׳־טשו־על־אי) בנוגע צום טעקסט. ז. ***text***.

tex'tuary *a. and n.* (טעקס׳־טשו־ע־רי) וואס איז שייך צו א טעקסט; וואס געפינט זיך אין טעקסט [ז. ***text***]; איינער וואס האלט זיך פעסט אן די בוכשטאבען פון טעקסט; א טעקסט־געלעהרטער, א קענער פון פסוק [תנ"ך].

tex'tural *a.* (טעקס׳־טשור־על) וואס איז שייך צום וועבען אדער צום געוועב.

tex'ture *n.* (טעקס׳־טשור) דאס וועבען; א געוועבטע זאך; דאס געוועב; די סטרוקטור, דאס געבוי פון עפעס; אין ביאלאגיע — אן ארגאנישעס געוועב [ווי א מוסקול א. ד. ג.].

tex'tureless *a.* (טעקס׳־טשור־לעס) אהן געוועב; פארמלאז.

tex'tus *n.* (טעקס׳־טאס) דער טעקסט פון א בוך [בעזאנדערס פון דער ביבעל].

text'-wri'ter *n.* (טעקסט׳־ראי׳־טער) א שרייבער פון טעקסט־ביכער; אן איבערשרייבער פון ביכער [איידער די קונסט פון דרוקעריי איז ערפונדען געווארען].

Th. פערקירצונג פון ***Thursday***

thalamiflo'ral *a.* (טהעל־ע־מי־פלאו׳־רעל) אין באטאניק — ביי וועלכער די בלומען־בלעטלעך און די שטויב־נעפעס וואקסען ארויס גלייך פון בלומען־בארדען [ז. ***receptacle***].

thalamiflo'rous *a.* (טהעל־ע־מי־פלאו׳־ראס) ז. ***thalamifloral***.

thal'amite *n.* (טהעל׳־ע־מאיט) אין אלט־גריכענלאנד — א טהאלאמיט, א רודערער פון דער אונטערשטער צייל אין א קריעגס־שיף [די אלט־גריכישע קריעגס־שיפען האבען געהאט דריי ציילען רודערער].

thala'mium *n.* (טהע־ליי׳־מי־אם) אין באטאניק — דער פרוכט־טראגענדער ארגאן פון א פלאנצע.

thal'amus *n.* (טהעל׳־ע־מאס) אין באטאניק — דער בלומען־בארדען [ז. ***receptacle***]; אין אנאטאמיע — דאס ארט אין מארך וואו עס הויבט זיך אן דער זעה־נערוו; אין אלט־גריכענלאנד — דאס אינערליכע צימער פון א הויז; דאס פרויען־צימער.

thalas'sian *n.* (טהע־לעס׳־אי־ען) א ים־חיה; א ים־טשערעפאכע, א ים־שילד־קראט.

thalas'sic *a.* (טהע־לעס׳־איק) וואס לעבט אין ים [וועגען ים־חיות]; וואס

איז שייך צום ים [אין נעגענזאץ צום אקעאן].

thalas'siophyte *n.* (טהע-לעס'-אי-א-פאיט) א ים-גראז.

thalassog'rapher *n.* (טהעל-ע-סאג'-רע-פער) ז. ***oceanographer***

thalassograph'ic *a.* (טהע-לעס-א-גרעפ'-איק) ז. ***oceanographic***

thalassog'raphy *n.* (טהעל-ע-סאג'-רע-פי) ז. ***oceanography***

thalassom'eter *n.* (טהעל-ע-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

tha'ler *n.* (טא'-לער) א טאלער [אן אמאליגע דייטשע זילבערנע מטבע אין ווערטה פון אונגעפעהר 71 אמעריקאנער סענט].

Thali'a *n.* (טהע-לאי'-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — טהאליא, די מוזע פון קאמעדיע און לירישער פאעזיע.

Thali'an *a.* (טהע-לאי'-ען) וואס איז שייך צו טהאליא [די מוזע פון קאמעדיע]; קאמיש.

thal'lic *a.* (טהעל'-איק) וואס געהערט צו טאליום. ז. ***thallium***

thal'lious *a.* (טהעל'-אי-אס) ז. ***thallic***

thal'lite *n.* (טהעל'-איט) דער מינעראל טהאליט אדער עפידאט [ז. ***epidote***].

thal'lium *n.* (טהעל'-אי-אם) טאליום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען. ער איז א גרוי-ווייסער, ווייכער און גלאנציגער מעטאל וואס געפינט זיך אין קליינע קוואנטיטעטען און ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון גלאז און אנדערע זאכען].

thal'logen *n.* (טהעל'-א-דזשען) ז. ***thallophyte***

thal'lophyte *n.* (טהעל'-א-פאיט) א פלאנצע פון די נידריגסטע מינים קריפטאגאמען [ז. ***Cryptogamia***].

thal'lus *n.* (טהעל'-אס) אין באטאניק — א פלאנצע, וועלכע איז ניט דיפערענצירט געווארען אין א ווארצעל, שטאם אדער בלעטער [ווי די נידריגע קריפטאגאמען. ז. ***Cryptogamia***].

tham'nophile *n.* (טהעמ'-נא-פיל) ז. ***bush-shrike***

than *c.* (טהען) אלס; ווי.

tha'nage *n.* (טהיי'-נעדזש) דאס אמט אדער ווירדע פון א טהאן; דער דיסטריקט אדער טעריטאריע אונטער דער הערשאפט פון א טהאן [ז. ***thane***].

than'atoid *a.* (טהען'-ע-טאיד) ווי דער טויט; עהנליך צום טויט; וואס ברענגט טויט.

thanatol'ogy *n.* (טהען-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען טויט.

thanatop'sis *n.* (טהען-ע-טאפ'-סיס) בעטראכטונגען אדער געדאנקען וועגען דעם טויט.

thane *n.* (טהיין) ביי די פארצייטיגע אנגלא-זאקסען — א טהאן, א ריטער, א באראן.

thane'dom *n.* (טהיין'-דאם) די טהאנ-שאפט, דער דיסטריקט אדער די טעריטאריע, וואס האט בעלאנגט צו א טהאן; די מאכט אדער הערשאפט פון א טהאן [ז. ***thane***].

thane'hood *n.* (טהיין'-הוד) דאס אמט אדער די ווירדע פון א טהאן; די טהאנען אין אלגעמיין [ז. ***thane***].

thane'-land *n.* (טהיין'-לענד) לאנד וואס בעלאנגט צו א טהאן; דער דיסטריקט אונטער דער יורידיקציאן פון א טהאן [ז. ***thane***].

thane'ship *n.* (טהיין'-שיפ) די טהאנ-שאפט. ז. ***thanehood***

thank *v. and n.* (טהענק) בע-דאנקען; א דאנק.

than'ker *n.* (טהענ'-קער) אן אבדאנקער; איינער וואס דאנקט.

thank'ful *a.* (טהענק'-פול) דאנקבאר.

thank'fully *adv.* (טהענק'-פול-אי) אויף א דאנקבארען אופן; מיט דאנקבארקייט.

thank'fulness *n.* (טהענק'-פול-נעס) דאנקבארקייט.

thank'less *a.* (טהענק'-לעס) אונדאנקבאר; וואס פערדיענט ניט קיין דאנק.

thank'lessly *adv.* (טהענק'-לעס-לי) מיט אונדאנקבארקייט; אויף אן אונדאנקבארען שטייגער.

thank'lessness *n.* (טהענק'-לעס-נעס) אונדאנקבארקייט.

thank'-of'fering *n.* (טהענק'-אפ'-ער-אינג) א דאנק-אפפער, א קרבן תודה.

thanks *n.* (טהענקס) דאנקע, א דאנק.

thanksgiv'er *n.* (טהענקס-גיוו'-ער) אן אבדאנקער; א דאנק-זאגער.

thanksgiv'ing *n.* (טהענקס-גיוו'-אינג) א דאנקזאגונג; די דאנקזאגונג צו גאט דורך א ברכה, דורך א תפילה אדער דורך א קרבן.

Thanksgiv'ing *n.* (טהענקס-גיוו'-אינג) ז. ***Thanksgiving day***

Thanksgiv'ing day (טהענקס-גיוו'-אינג דיי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער דאנקזאגונגס-טאג, דער דאנק צו גאט פאר די ברכות פון יאהר [א נאציאנאלער יום-טוב וואס ווערט געוועהנליך געפייערט דעם לעצטען דאנערשטאג פון נאוועמבער].

thank'worthy *a.* (טהענק'-וואיר-טהי) דאנקווירדיג; וואס איז ווערטה בעדאנקט צו ווערען.

thank'-you-ma'am *n.* (טהענק'-יו-מעם) א נידריג טרעפעל פון אנגעשאטענער ערד איבער א וועג, וואס געהט בארג-אראב, כדי צו פערהאלטען א וואגען ער זאל ניט אראבלויפען צו האסטיג, ווי אויך אבצוקעהרען די ריכטונג פון רעגען-וואסער עס זאל ניט פליסען איבער'ן וועג.

Tharge'lia *n.* (טהאר-גי'-לי-א) אין אלט-גריכענלאנד — די טארגעליען, א יום-טוב אין דער שטאדט אטהען וואס פלעגט געפייערט ווערען צוויי טעג לכבוד די געטער אפאלא און ארטעמיס.

Tharge'lion *n.* (טהאר-גי'-לי-אן) ביי די אלטע גריכען — דער חדש טארגעליאן, דער עלפטער חדש פון יאהר [ענטשפרעכענד די לעצטע וואכען פון מאי און די ערשטע וואכען פון יוני].

that *pr., a., c. and adv.* (טהעט) 1. יענער, יענע, יענעס; 2. דעריעניגער, די יעניגע, דאס יעניגע, דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע [געברויכט אין דיעזען זין אום אויסצומיידען א ווידערהאהלונג]; 3. דאס; 4. דאס וואס; 5. וועלכער, וועלכע, וועלכעס; וואס; 6. אז; 7. ווייל; 8. אום, כדי; 9. אזוי ווי; 10. הלואי; 11. אזוי.

2. This is my judgment and that of my friend's. 3. He is scrupulously honest and that makes him the favorite of the people. 5. He is the man that I spoke of. 6. Who is so firm that he cannot be persuaded? 7. It is not that I am not interested in your proposition, but I am too busy to consider it. 8. Treat him kindly that he may wish to stay with us. 10. This was our first quarrel and would that it might be the last. 11. You cannot go that far in denouncing him.

that be'ing so (טהעט בי'-אינג סאו) אזוי ווי...; אנגעהמענדיג דאס...

That being so I must not delay here any longer.

thatch *n. and v.* (טהעטש) דאס דאך-שטרוי; ראהר אדער טראסטניק צו דעקען א דאך; א פאלמע וועמעס בלעטער ווערען בענוצט צו דעקען דעכער; מאכען א דאך פון שטרוי אדער ראהר.

thatched house (טהעטשט האוס) א הויז בעדעקט מיט שטרוי.

thatch'er *n.* (טהעטש'-ער) א שטרוי-דעקער [איינער וואס דעקט דעכער מיט שטרוי].

thatch'-grass *n.* (טהעטש'-גרעס) גראז וואס ווערט בענוצט צו דעקען דעכער.

thatch'ing *n.* (טהעטש'-אינג) דאס דעקען דעכער מיט שטרוי אדער ראהר; דאס גראז-ארטיגע מאטעריאל וואס ווערט בענוצט צו דעקען דעכער.

thatch'y *a.* (טהעטש'-אי) פון דאך-שטרוי; עהנליך צו דאך-שטרוי.

that is (טהעט איז) דאס הייסט; דאס מיינט; דאס איז.

that is to say (טהעט איז טו סיי) דאס הייסט, דאס מיינט, נעמליך.

that one (טהעט הוואן) יענער.

that's the tip (טהעטס טהי טיפ) דאס איז דער פונקט, אט וועגען דעם האנדעלט עס זיך.

that's the way (טהעטס טהי וויי) אזוי! אזוי דארף עס זיין; גוט!

thau'masite *n.* (טהאה'-מע-סאיט) דער טוימאסיט [א זא טונקעל-ווייסער מינעראל].

thaumatog'raphy *n.* (טהאה-מע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די נאטור-וואונדער.

thau'matrope *n.* (טהאה'-מע-טראופ) א טאומאטראפ, א שפיעלצייג וואס איז געגרינדעט אויף אן אפטישער אילוזיאן [ווי למשל, ווען מען זאל אויף איין זייט פון א רונדער פלאטע אויסמאלען א פויגעל און אויף דער אנדער זייט א שטייג, און מען זאל שנעל דרעהען די פלאטע, דאן וועט מען זעהן אויף איהר ניט צוויי בעזונדערע צייכנונגען, נאר איינע — א פויגעל אין א שטייג].

thau'maturge *n.* (טהאה'-מע-טוירדזש) א טאומאטורג, א וואונדער-מאכער, א בעל-מופת; איינער וואס בעווייזט וואונדערליכע אדער כלומר'שט איבערנאטירליכע זאכען.

thaumatur'gic *a.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיק) טאומאטורגיש; וואס איז שייך צו מופתים אדער וואונדערליכע זאכען; מאגיש.

thaumatur'gical *a.* (טהאה-מע-טויר'-דזשי-קעל) ז. ***thaumaturgic***

thaumatur'gics *n.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיקס) צויבער-קונסט, מאגיק, וואונדער-טהועריי.

thaumatur'gism *n.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיזם) ז. ***thaumaturgy***

thau'maturgist *n.* (טהאה'-מע-טויר-דזשיסט) ז. ***thaumaturge***

thaumatur'gus *n.* (טהאה-מע-טויר'-גאס) א וואונדער-מאכער, א וואונדער-טהוער; א בעל-מופת.

thau'maturgy *n.* (טהאה'-מע-טויר-דזשי) וואונדער-טהועריי, די קונסט צו מאכען וואונדער; מאגיק; צויבער-קונסט.

thaw *v. and n.* (טהאה) טויען, צוגעהן,

צושמאלצען ווערען [וועגען שנעע און אייז]; אבגעהן [ווערען ווארימער, זיך בעפרייען פון פראסט]; אבלאזען, ווערען ווארימער [וועגען וועטער, ביי וועלכען דאס אייז אדער שנעע נעהמען צוגעהן]; מאכען אז אדליגע אדער טוי=וועטער; שמעלצען, פאנאנדערלאזען [שנעע אדער אייז]; לאזען אבגעהן [פערפרארענע זאכען]; ווערען פרייער, ווערען וועניגער שטייף [אין האלטונג]; מאכען פרייער, מאכען וועניגער שטייף, בעפרייען פון פערלעגענהייט [אין האלטונג]; א טוי=וועטער, אן אדליגע; שמעלצונג, דאס צוגעהן; דאס אבגעהן; דאס ווערען וועניגער שטייף.

thaw'-drop *n.* (טהאה'–דראפּ) א טראפּען פון צושמאלצענעם שנעע אדער אייז.

thaw'less *a.* (טהאה'–לעס) אהן אן אדליגע אדער טוי=וועטער, ניט שמעלצענד [שנעע אדער אייז].

thaw'y *a.* (טהאה'–אי) אויפטויענד, שמעלצענד [שנעע אדער אייז]; וואס פעראורזאכט אן אדליגע אדער טוי=וועטער.

This is the first thawy day in February.

the *adv.* (טהי) 1. דער, די, דאס; 2. דעסטא, אלץ.

2. Is he here? The better for all of us.

the ... the (טהי ... טהי) וואס — אלץ, וואס — דעסטא.

Come to see us, the sooner the better.

The'a *n.* (טהי'–א) דער מין טהעע=פלאנצען.

the above' (טהי ע–באוו') דאס אויבערשטע, דאס אויבער=דערמאנטע, הנ"ל.

thean'dric *a.* (טהי–ענ'–דריק) גאט=מענשליך, געטליך און מענשליך אין איין און דערזעלבער צייט [ווי קריסטוס לויט דער קריסטליכער טעאלאגיע].

thean'dric opera'tion (טהי–ענ'–דריק אפּ–ע–ריי'–שאן) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די הארמאנישע צוזאמענווירקונג פון דער געטליכער און מענשליכער נאטור ביי קריסטוס'ען.

theanthrop'ic *a.* (טהי–ענ–טהראפּ'–איק) ז. *theandric*

theanthrop'ical *a.* (טהי–ענ–טהראפּ'–אי–קעל) ז. *theandric*

thean'thropism *n.* (טהי–ענ'–טהרא–פּיזם) גאט=מענשליכקייט, דאס זיין אי געטליך אי מענשליך אין איין און דערזעלבער צייט [ווי קריסטוס לויט דער קריסטליכער טעאלאגיע]; דער גלויבען אין גאט=מענשליכקייט; פערגעטליכונג פון מענשען; פערמענשליכונג פון דער גאטהייט.

thean'thropy *n.* (טהי–ענ'–טהרא–פּי) גאט=מענשליכקייט; דער גלויבען אין גאט=מענשליכקייט. ז. *theanthropism*

the'archy *n.* (טהיע'–אר–קי) גאטעס=הערשאפט; טעאקראטיע [ז. *theocracy*]; א געטער=קלאס, א געטער=היערארכיע.

the'ater *n.* (טהיע'–ע–טער) 1. א טעאטער; א זאל געבויט ווי א טעאטער [מיט שטופּענווייזע שטייגונגען פון דיל]; א פּלאץ מיט שטופּענווייזע שטייגונגען; אן אמפיטעאטער; 2. א רעזערוואר, א באסיין; 3. א שוי=פּלאץ; א פּלאץ וואו עפּעס קומט פאר; 4. די ביהנע, די דראמא, די דראמאטישע קונסט, די דראמאטישע ליטעראטור.

3. The city is the theater of war between political factions. 4. He is working on a history of the American theater.

the'ater-go'er *n.* (טהיע'–ע–טער–גאו'–ער) א טעאטער=געהער, א טעאטער=בעזוכער.

the'ater-go'ing *n.* (טהיע'–ע–טער–גאו'–אינג) אפטער טעאטער=בעזוך.

the'ater-par'ty *n.* (טהיע'–ע–טער–פּאר'–טי) אן אונטערהאלט, נאך וועלכען אדער פאר וועלכען די געסט בעזוכען א טעאטער.

The'atin *n. and a.* (טהיע'–ע–טין) א טהעאטינער [א מאנאך פון א געוויסען קאטוילישען ארדען, וועלכער האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1524 מיט'ן צוועק צו בעקעמפפען די רעפארמאציאן]; טהעאטיניש, וואס איז שייך צו די טהעאטינער.

The'atine *n. and a.* (טהיע'–ע–טין) ז. *Theatin*

the'atre *n.* (טהיע'–ע–טער) ז. *theater*

theat'ric *a.* (טהי–עט'–ריק) וואס איז שייך צו טעאטער; ביהנענמעסיג; טעאטראליש. ז. *theatrical*

theat'rical *a. and n.* (טהי–עט'–רי–קעל) 1. וואס איז שייך צו טעאטער אדער טעאטער=פארשטעלונגען; ביהנענמעסיג; 2. וואס בעצוועקט צו ציהען אויפמערקזאמקייט, עקסטראוואגאנט, אויסשטעלעריש; 3. טעאטראליש, געמאכט, געקינסטעלט, ניט נאטירליך; 4. אן אקטיאר.

2. She is always dressed in ridiculous theatrical costumes. 3. He is the laughing stock of the town on account of his theatrical manners.

theat'ricalise *v.* (טהי–עט'–רי–קעל–איז) ז. *theatricalize*

theat'ricalism *n.* (טהי–עט'–רי–קעל–איזם) ביהנען=פארשטעלונג, די טעאריע אדער די מעטאדען פון טעאטער=אויפפיהרונג; טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט, געמאכטקייט, אוננאטירליכקייט.

theatrical'ity *n.* (טהי–עט–רי–קעל'–אי–טי) ביהנענמעסיגקייט; טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט.

theat'ricalize *v.* (טהי–עט'–רי–קעל–איז) מאכען ביהנענמעסיג, דראמאטיזירען, איבערגעבען אין א דראמאטישער פארם.

theat'rically *adv.* (טהי–עט'–רי–קעל–אי) אויף א ביהנענמעסיגען אופן; אויף א טעאטראלישען, געקינסטעלטען אדער ניט נאטירליכען שטייגער.

theat'ricalness *n.* (טהי–עט'–רי–קעל–נעס) ז. *theatricality*

theat'ricals *n.* (טהי–עט'–רי–קעלז) 1. אקטיארען; 2. ביהנען=רעקוויזיטען, זאכען וואס זיינען נויטיג פאר א ביהנע=פארשטעלונג; 3. א דראמאטישע פארשטעלונג [הויפטזעכליך פון ניט פראפעסיאנעלע שפּיעלער].

3. Private theatricals are the latest craze of the society.

the'ca *n.* (טהיע'–קא) א קעסטעל; אן איינהילונג, א צודעק; א שייד; א קאפּסול.

thee *pr.* (טהיע) דיר, דיך; דיין. ז. *thou*

theft *n.* (טהעפט) גנבה; א גנבה.

thegn *n.* (טהיין) ז. *thane*

thegn'hood *n.* (טהיינ'–הוד) ז. *thanehood*

the'ic *n.* (טהיע'–איק) א טהעע=שכור, אן איבערמעסיגער טהעע=טרינקער, איינער וואס טרינקט צו פיעל טהעע.

the'iform *a.* (טהיע'–אי–פארם) טהעע=עהנליך.

the'in *n.* (טהיע'–אין) ז. *theine*

thei'na *n.* (טהי–אי'–נא) ז. *theine*

the'ine *n.* (טהיע'–אין) טהעאין אדער קאפעאין [דער עסענץ פון טהעע, קאפע און איינינע אנדערע פלאנצען. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל געגען נערווען=קראנקהייטען].

their *pr.* (טהעהר) זייער, זייערע.

theirs *pr.* (טהעהרז) זייערס, דער זייעריגער, די זייעריגע, דאס זייעריגע.

the'ism *n.* (טהיע'–איזם) טעאיזם, דער גלויבען אין גאט; טהעאיזם, א קראנקהאפטער צושטאנד וואס קומט פון געברויכען צו פיעל טהעע.

the'ist *n.* (טהיע'–איסט) א טעאיסט, א גלויבינער, איינער וואס גלויבט אין גאט.

theis'tic *a.* (טהי–איס'–טיק) טעאיסטיש, גלויביג, וואס גלויבט אין גאט.

theis'tical *a.* (טהי–איס'–טי–קעל) ז. *theistic*

them *pr.* (טהעם) זיי. ז. *they*

the'ma *n.* (טהיע'–מא) [ז. *thesis*]; א טהעזיס; א טהעמא, א געדאנק, דער גרונד=געדאנק, א בעהויפטונג; א פּראווינץ אין דער פארצייטיגער ביזאנטישער אימפעריע.

themat'ic *a. and n.* (טהי–מעט'–איק) אין מוזיק — וואס איז שייך צו דער טהעמא, גרונד=געדאנק אדער גרונד=מאטיוו [אויף וועלכען עס ווערען געמאכט ווריאציאנען]; וואס איז שייך צו דער גרונד=פארם פון א ווארט [אהן די ענדונגען]; דער טייל פון לאגיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט טהעמאס אדער גרונד=געדאנקען.

themat'ical *a.* (טהי–מעט'–אי–קעל) אין מוזיק — וואס איז שייך צום גרונד=מאטיוו; וואס איז שייך צו דער גרונד=פארם פון א ווארט. ז. *thematic*

themat'ically *adv.* (טהי–מעט'–אי–קעל–אי) אין בעצוג צו דער טהעמא, צום גרונד=געדאנק, צום גרונד=מאטיוו אדער צו דער גרונד=פארם.

theme *n.* (טהיעם) א טהעמא, א געגענשטאנד פון א רעדע אדער שריפטליכער אבהאנדלונג; א קורצע אבהאנדלונג אויף א נעגעבענער טהעמא, א שול=קאמפאזיציאן [אויף א געגעבענער טהעמא]; דער גרונד=טייל פון א ווארט [אהן די ענדונגען]; דער גרונד=מאטיוו פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן [אויף וועלכען עס ווערען געמאכט ווריאציאנען]; א גרונד=געדאנק; א פּראווינץ אין דער פארצייטינער ביזאנטישער אימפעריע.

The'mis *n.* (טהיע'–מיס) טהעמיס, די אלט=גריכישע געטין פון גערעכטיגקייט; דער 24טער פלאנעטאיד [איינער פון די פיעלע קליינע פלאנעטען וואס בעוועגען זיך ארום דער זון צווישען מארס און יופּיטער].

themselves' *pr.* (טהעם–סעלווז') זיי זעלבסט, זיי אליין; זיך; זיך זעלבסט.

then *adv., c. and a.* (טהען) 1. דעמאלט, דאמאלס; 2. נאכדעם; 3. דאן, טא, אלזא, אין אזא פאל; 4. דאמאלדיג.

1. Then I was not prepared to take up the matter. 2. I shall stay one day in Boston, then I shall proceed to Portland. 3. If our plans fail we shall then consider your offer.

then'adays *adv.* (טהענ'–ע–דייז) אין יענע, דאמאלסדיגע טעג, דעמאלט.

then and there (טהען ענד טהעהר) באלד, אויף'ן פלאץ.

I accepted his offer then and there.

thence *adv.* (טהענס) פון דאנען; פון דארטען; פון דעמאלט אן; דעריבער; ניט פאראן, אבוועזענד.

thence'forth' *adv.* (טהענס'–פאהרטה') פון דעמאלט אן, זייט דאן.

thence'for'ward *adv.* (טהענס'–פאהר'–הווארד) פון דעמאלט אן; פון דארטען אן.

thence'from' *adv.* (טהענס'–פראם') פון דארטען.

theoc'racy *n.* (טהי–אק'–רע–סי) טעאקראטיע, גאטעס=הערשאפט, פּריסטער=

הערשאפט [אזא רעגירונגס־פארם, וואו גאט ווערט גערעכנט אלס דער אונמיטעל־בארער הערשער פון פאלק און אלע זיינע בעפעהלען און פעראָרדנונגען ווערען אי־בערגעגעבען דורך זיינע נאָהענטסטע מקורבים, דורך די כהנים אָדער נביאים. די גאנצע געזעצגעבונג בעקומט דעם כא־ראַקטער פון פערהייליגטע דינים און מצוות (ווי עס איז געווען ביי די פּאַרצייטיגע אידען), און דער פּריסטער־קלאַס ווערט דער רעגירענדער עלעמענט פון פאלק].

theoc'rasy *n.* (טהי־אָק'־רע־סי) א פארם פון רעליגיאָן, וועלכע שמעלצט מיט זיך פאר א געמיש פון קולט אָדער דינונג צו פער־שיעדענע געטער; אין דער מיסטישער פי־לאָזאָפיע פון מיטעלאַלטער — די פער־שמעלצונג אָדער אינערליכע פערבינדונג פון דער נשמה מיט גאט אין דענקען ווע־גען געטליכקייט [דבקות].

the'ocrat *n.* (טהיע'־אָ־קרעט) א טעא־קראט, א הערשער אין א טעאָקראטישער אָרדנונג. ז. *theocracy*

theocrat'ic *a.* (טהיע־אָ־קרעט'־איק) טעאָקראטיש; וואס איז שייך צו א טעא־קראטיע. ז. *theocracy*

theocrat'ical *a.* (טהיע־אָ־קרעט'־אי־קעל) ז *theocratic*

theoc'ratist *n.* (טהי־אָק'־רע־טיסט) אן אנהענגער פון די פרינציפען פון טעא־קראטיע [איינער וועלכער האלט אז די ארגאניזאציאָן און די רעגירונג פון דער געזעלשאפט איז א רעזולטאט פון א די־רעקטען בעפעהל פון גאט, וואס איז אי־בערגעגעבען געוואָרען דורך ענטפלעקונג צו די כהנים אָדער נביאים].

Theocrite'an *a.* (טהי־אָק־רי־טי'־ען) וואס איז שייך צום גריכישען פּאָעט טעא־קריט, דער גרינדער פון דער אידילישער פּאָעזיע. ז. *idyl*

theod'icy *n.* (טהי־אָד'־אי־סי) די טעא־דיצעע, די רעכטפערטיגונג פון גאט [א פילאָזאָפיש־רעליגיעזע לעהרע, וואו עס ווערט דערוויזען, אז גאט'ס הייליגקייט און גערעכטיגקייט ווערט ניט געמינדערט צו־ליעב דעם, וואס ער האט בעשאפען א וועלט, וואס איז פול מיט איבעל און רשעות].

theod'olite *n.* (טהי־אָד'־אָ־לאיט) א טעאָדאָליט, אזא מעסטונגס־אינסטרומענט מיט א שפּאַקטיוו, דורך וועלכען מען קען מיט א גענויער פּינקטליכקייט אויסמעסטען פערשידענע האריזאָנטאלע און ווערטיקא־לע ווינקלען [ווערט בענוצט אין לאנד־מעסטונג].

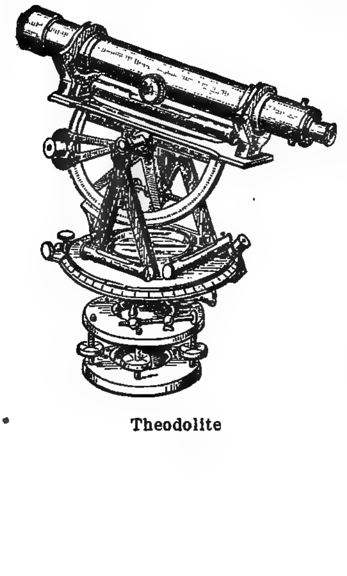

Theodolite

theodolit'ic *a.* (טהי־אָד־אָ־ליט'־איק) וואס איז שייך צו א טעאָדאָליט; וואס איז געמאסטען געוואָרען דורך א טעאָדא־ליט. ז. *theodolite*

theogon'ic *a.* (טהיע־אָ־גאָנ'־איק) טעא־גאָניש; וואס איז שייך צו טעאָגאָניע. ז. *theogony*

theog'onist *n.* (טהי־אָג'־אָ־ניסט) א טעאָגאָניסט, א קענער אין טעאָגאָניע. ז. *theogony*

theog'ony *n.* (טהי־אָג'־אָ־ני) טעאָגאָ־ניע, געטער־אבשטאמונג [די זאגע אָדער די לעהרע וועגען דער אבשטאמונג פון די געטער].

theol. פערקירצונג פון *theology*

the'olog *n.* (טהיע'־אָ־לאָג) ז. *theologue*

theol'ogaster *n.* (טהי־אָל'־אָ־געס־טער) איינער וואס גיט זיך אויס פאר א קענער אין טעאָלאָגיע אָדער רעליגיאָנס־פראגען.

theolo'gian *n.* (טהי־אָ־לאָ'־דזשיען) א טעאָלאָג, א קענער פון טעאָלאָגיע. ז. *theology*

theolog'ic *a.* (טהיע־אָ־לאָדזש'־איק) ז. *theological*

theolog'ical *a.* (טהיע־אָ־לאָדזש'־אי־קעל) טעאָלאָגיש; וואס איז שייך צו טעא־לאָגיע. ז. *theology*

theolog'ically *adv.* (טהיע־אָ־לאָדזש'־אי־קעל־אי) אויף א טעאָלאָגישען שטיי־גער; לויט די פרינציפען פון טעאָלאָגיע; בנוגע צו טעאָלאָגיע. ז. *theology*

theol'ogise *v.* (טהי־אָל'־אָ־דזשאיז) ז. *theologize*

theol'ogist *n.* (טהי־אָל'־אָ־דזשיסט) ז. *theologian*

theologi'um *n.* (טהי־אָ־לאָ־דזשאי'־אָם) א קליינער איבערשטער באלקאָן אויף דער סצענע פון א פארצייטיגען טעאטער, וואו עס פלעגען ארויסטרעטען די אקטיא־רען, וועלכע פלעגען פארשטעלען געטער אָדער געטינען.

theol'ogize *v.* (טהי־אָל'־אָ־דזשאיז) טע־אָלאָגיזירען, דענקען איבער טעאָלאָגישע פראגען; זיך מפלפל זיין וועגען אמונה־זאכען; מאכען טעאָלאָגיש, בענוצען א טע־אָריע אָדער א פילאָזאָפישע סיסטעם אלס א רעליגיאָנס־לעהרע.

the'ologue *n.* (טהיע'־אָ־לאָג) א טעא־לאָג, א קענער פון טעאָלאָגיע. ז. *theology*

theol'ogy *n.* (טהי־אָל'־אָ־דזשי) טעאָלאָ־גיע, רעליגיאָנס־וויסענשאפט.

theom'achist *n.* (טהי־אָמ'־ע־קיסט) א קעמפפער געגען גאט אָדער געגען די גע־טער [ווי אין פארצייטיגע מיטאָלאָגיען— די נפילים אָדער די ריזען, וועלכע הא־בען געקעמפפט געגען די געטער].

theom'achy *n.* (טהי־אָמ'־ע־קי) א קאמפף געגען גאט אָדער געגען די געטער [ז. *theomachist*]; אפּאָזיציאָן אָדער געגנערשאפט צום געטליכען ווילען.

the'omancy *n.* (טהיע'־אָ־מענ־סי) דאס נביאות־זאגען לויט די ענטפערס פון ארא־קעל. ז. *oracle*

theoma'nia *n.* (טהיע־אָ־מיי'־ני־ע) טע־אָמאניע, א משוגעת וועגען דער קראנקער איז איינגעגלויבט, אז ער איז גאט אָדער אז גאט געפינט זיך אין איהם.

theoma'niac *n.* (טהיע־אָ־מיי'־ני־עק) א טעאָמאניאק, א משוגע'נער, וועלכער איז איינגעגלויבט, אז ער איז גאט אָדער אז די גאטהייט רוהט אין איהם.

theoman'tic *a.* (טהיע־אָ־מענ'־טיק) וואס איז שייך צום נביאות־זאגען לויט די ענטפערס פון אן אראקעל. ז. *theomancy*

theomor'phic *a.* (טהיע־אָ־מאָהר'־פיק) וואס האט די פארם אָדער די ענליכקייט פון גאט.

theomor'phism *n.* (טהיע־אָ־מאָהר'־פיזם) גאט־ענליכקייט.

Theopas'chite *n.* (טהיע־אָ־פעס'־קאיט) א טעאָפאסכיט — איינער וואס האלט, אז גאט, אין דער פערזענליכקייט פון ישוס קריסטוס, האט געליטען יסורים און איז געקרייציגט געוואָרען.

theopathet'ic *a.* (טהיע־אָ־פע־טהעט'־איק) ז. *theopathic*

theopath'ic *a.* (טהיע־אָ־פעטה'־איק) טעאָפּאטיש; וואס איז שייך צו טעאָפּא־טיע. ז. *theopathy*

theop'athy *n.* (טהי־אָפּ'־ע־טהי) טעא־פּאטיע, גאטס־ליעבע, ליעבע צו גאט, פרומקייט.

Theoph'any *n.* (טהי־אָפ'־ע־ני) ז. *Epiphany*

theoph'any *n.* (טהי־אָפ'־ע־ני) טעאָפא־ניע, די ענטפלעקונג פון גאט.

theophilanthrop'ic *a.* (טהיע־אָ־פיל־ען־טהראָפּ'־איק) טעאָפילאנטראָפיש; וואס פעראייניגט די ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען.

theophilan'thropism *n.* (טהיע־אָ־פי־לענ'־טהרא־פיזם) טעאָפילאנטראָפּיזם, די פעראייניגונג פון דער ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען.

theophilan'thropist *n.* (טהיע־אָ־פי־לענ'־טהרא־פיסט) א טעאָפילאנטראָפ, איינער וואס פעראייניגט די ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען; איינער פון א געזעלשאפט, וואס האט זיך אויסגע־בילדעט אין פאריז אין די צייטען פון דער דירעקטאָריום [ז. *Directory*] מיט דעם צוועק צו גרינדען א נייע רע־ליגיאָן אנשטאט קריסטענטום. דיעזע רע־ליגיאָן האט געזאָלט זיין א ריין דעאיס־טישע, ד. ה. זי האט געזאָלט אנערקענען, אז גאט עקזיסטירט, נאר ער האט זיך קיינמאל ניט ענטפלעקט צו די מענשען.

theophilan'thropy *n.* (טהיע־אָ־פי־לענ'־טהרא־פי) ז. *theophilanthropism*

the'ophile *n.* (טהיע'־אָ־פיל) א טעאָפיל, איינער וואס האט ליעב גאט.

theophilosoph'ic *a.* (טהיע־אָ־פיל־אָ־סאָפ'־איק) טעאָפילאָזאָפיש; וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון טעאיזם [דער גלויבען אין גאט] און פילאָזאָפיע.

theopneus'tic *a.* (טהיע־אָפּ־ניוס'־טיק) געגעבען ברוח הקודש.

the'opneusty *n.* (טהיע'־אָפּ־ניוס־טי) די געטליכע השפעה; דער רוח הקודש.

theor'bo *n.* (טהי־אָהר'־באָו) דער טעאָר־באַ [אזא אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט, ענליך צו א גיטארע מיט צוויי רייהען סטרונעס].

the'orem *n.* (טהיע'־אָ־רעם) א טעאָרעם, א טעאָרעטישער כלל, וועמעס ריכטיגקייט איז ניט אויגענשיינליך, נאר זי דארף דערוויזען ווערען; אין געאָמעטריע — א בעהויפּטונג וואס דריקט אויס א כלל, וועלכער דארף בעוויזען ווערען.

theoremat'ic *a.* (טהיע־אָ־רע־מעט'־איק) וואס איז שייך צו א טעאָרעם. ז. *theorem*

theoremat'ical *a.* (טהיע־אָ־רע־מעט'־אי־קעל) ז. *theorematic*

theorem'ic *a.* (טהיע־אָ־רעמ'־איק) ז. *theorematic*

theoret'ic *a.* (טהיע־א־רעט'־איק) ז. ***theoretical***.

theoret'ical *a.* (טהיע־א־רעט'־אי־קעל) טעארעטיש; וואס איז שייך צו א טעאריע; וואס האט דעם כאראקטער פון א טעאריע [ז. ***theory***]; ריין וויסענשאפטליך [אהן א שייכות צו פראקטיק]; ספעקולאטיוו, וואס איז א רעזולטאט פון אבסטראקטען דענקען; היפאטעטיש, וואס איז געבויט אויף א השערה.

theoret'ically *adv.* (טהיע־א־רעט'־אי־קעל־אי) אויף א טעארעטישען שטייגער; פון א טעארעטישען שטאנדפונקט. ז. ***theoretical***.

theoreti'cian *n.* (טהיע־א־רע־טיש'־ען) א טעארעטיקער; א קענער פון די טעאריען פון א געוויסער וויסענשאפט אדער קונסט.

theoret'ics *n.* (טהיע־א־רעט'־איקס) דער טעארעטישער טייל פון א וויסענשאפט.

theor'ic *a.* (טהי־אר'־איק) וואס איז שייך צו עפענטליכע פארשטעלונגען אדער פאראדען.

theor'ic fund (טהי־אר'־איק פאנד) ז. ***theoricon***.

theor'icon *n.* (טהי־אר'־אי־קאן) אין אלט־גריכענלאנד [אין אטהען] — טעאריקאן, א טייל פון קהל'שען געלד וואס פלעגט צוטיילט ווערען צווישען די ארימע בירגער פאר זיץ־פלעצער אין טעאטער און אין אנדערע שוי־פלעצער.

theorisa'tion *n.* (טהיע־א־רי־זיי'־שאן) ז. ***theorization***.

the'orise *v.* (טהיע'־א־ראיז) ז. ***theorize***.

the'orist *n.* (טהיע'־א־ריסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט טעאריען אדער אבסטראקטען דענקען.

theoriza'tion *n.* (טהיע־א־רי־זיי'־שאן) דאס טעארעטיזירען, דאס מאכען טעאריען; דאס אבגעבען זיך מיט אבסטראקטען דענקען.

the'orize *v.* (טהיע'־א־ראיז) טעארעטיזירען; בילדען א טעאריע אדער טעאריען; זיך אבגעבען מיט אבסטראקטען דענקען.

the'orizer *n.* (טהיע'־א־ראי־זער) ז. ***theorist***.

the'orizing *n. and a.* (טהיע'־א־ראי־זינג) דאס טעארעטיזירען, דאס בילדען טעאריען; דאס אבגעבען זיך מיט אבסטראקטען דענקען; ספעקולאטיוו; וואס איז געבויט אויף אבסטראקטען דענקען.

the'ory *n.* (טהיע'־א־רי) א טעאריע, אן אלגעמיינער וויסענשאפטליך בעגרינדעטער פרינציפ אדער כלל, דורך וועלכען עס ווערט ערקלערט א גאנצע רייהע פון ערשיינונגען; דער סכום פון די פונדאמענטאלע פרינציפען אדער כללים, אויף וועלכע עס איז געבויט א געוויסע וויסענשאפט אדער קונסט; ריינע וויסענשאפט, אבסטראקטעם דענקען [אין געגענזאץ צו פראקטיק]; א השערה, א סברא.

the'osoph *n.* (טהיע'־א־סאף) ז. ***theosophist***.

theos'opher *n.* (טהי־אס'־א־פער) ז. ***theosophist***.

theosoph'ic *a.* (טהיע־א־סאפ'־איק) ז. ***theosophical***.

theosoph'ical *a.* (טהיע־א־סאפ'־אי־קעל) טעאסאפיש; וואס איז שייך צו טעאסאפיע. ז. ***theosophy***.

theosoph'ically *adv.* (טהיע־א־סאפ'־אי־קעל־אי) אויף א טעאסאפישען שטייגער; פון א טעאסאפישען שטאנדפונקט. ז. ***theosophy***.

theos'ophism *n.* (טהי־אס'־א־פיזם) טעאסאפיזם, טעאסאפישער גלויבען. ז. ***theosophy***.

theos'ophist *n.* (טהי־אס'־א־פיסט) א טעאסאפיסט, אן אנהענגער פון טעאסאפיע. ז. ***theosophy***.

theos'ophy *n.* (טהי־אס'־א־פי) טעאסאפיע, א מיסטישע לעהרע, וועלכע גרינדעט זיך אויף דעם גלויבען, אז די דירעקטע און אמת'ע קענטניס פון גאט און געטליכקייט ווערט דערגרייכט ניט דורך אפענבארונג אדער ענטפלעקונג, נאר דורך אן אינערליכער געטליכער השפעה; די לעהרען און פרינציפען פון דער "טעאסאפישער געזעלשאפט" [א סעקטע, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין ניו יארק אין יאהר 1875 און האט אנגענומען די הויפט־אידעען און לעהרען פון דער בודיסטישער און בראהמאניסטישער רעליגיאן].

Theot'ocos *n.* (טהי־אט'־א־קאס) גאט'ס מוטער; די הייליגע מאריע.

therapeu'sis *n.* (טהער־ע־פיו'־סיס) ז. ***therapeutics***.

Therapeu'tæ *n.* (טהער־ע־פיו'־טי) די טעראפעוטען [א מיסטישע און אסקעטישע סעקטע ביי די פארצייטיגע אידען ארום אלעקסאנדריע פון מצרים].

therapeu'tic *a.* (טהער־ע־פיו'־טיק) היילענד, וואס היילט; וואס איז שייך צו טעראפיע [די קונסט פון היילען קראנקהייטען].

Therapeu'tic *n.* (טהער־ע־פיו'־טיק) איינער פון די טעראפעווטען. ז. ***Therapeutæ***.

therapeu'tical *a.* (טהער־ע־פיו'־טי־קעל) ז. ***therapeutic***.

therapeu'tics *n.* (טהער־ע־פיו'־טיקס) טעראפיע, די הייל־לעהרע [די לעהרע וועגען היילען קראנקהייטען].

ther'apy *n.* (טהער'־ע־פי) ז. ***therapeutics***.

there *adv. and int.* (טהעהר) 1. דארט, דארטען; 2. אהין; 3. אויף דעם, אויף דיזען פונקט, אין דעם צושטאנד; 4. אט, אט דא; 5. אט דאס! אט אזוי! 6. עס [ווי: עס איז, עס זיינען, עס גיבט, עס גיבען א. ז. וו.]; 7. נא! נו! אט!
1. You will find him there. 2. I will go there to-morrow. 3. You have done enough, you may stop there. 4. There is my hand. 5. There's a good boy! 6. There is no peace for the wicked. 7. There! What did I tell you!

there'about *adv.* (טהעהר'־ע־באוט) ערגעץ דארטען; אונגעפעהר, אז ערך.

there'abouts *adv.* (טהעהר'־ע־באוטס) ז. ***thereabout***.

thereaf'ter *adv.* (טהעהר־עפ'־טער) דערנאך; לויט דעם; ווערליג.

there'against' *adv.* (טהעהר'־ע־גענסט') געגען דעם; אין געגענזאץ צו עפעס.

there'among' *adv.* (טהעהר'־ע־מאנג') צווישען זיי.

thereat' *adv.* (טהעהר־עט') דארט; דאהין; דאריז, דערביי; דאריבער; דארויף.

there'away *adv.* (טהעהר'־ע־הוויי) פון דאנען אהין; פון דיזער ריכטונג; אט דא; דא ארום.

there'before' *adv.* (טהעהר'־בי־פאור') פריהער פון דעם; איידער.

thereby' *adv.* (טהעהר־באי') דאדורך; דורך דעם; אין דיזער שייכות אדער פערבינדונג; ארום דעם; לערך; אונגעפעהר.

therefor' *adv.* (טהעהר־פאהר') דערויף; צוליעב דעם, פאר דעם.

therefore' *adv.* (טהעהר־פאור') דעריבער דארום; אלזא, בכן.

therefrom' *adv.* (טהעהר־פראם') דערפון; דארויס.

therein' *adv.* (טהעהר־אין') דערין; אין דיזער צייט; אין דיזען ארט; אין דיזער שייכות.

therein'af'ter *adv.* (טהעהר־אינ'־עפ'־טער) אונטען אדער שפעטער אין דערזעלביגער שריפט אדער דאקומענט.

therein'before' *adv.* (טהעהר־אינ'־בי־פאור') אויבען אדער פריהער אין דערזעלביגער שריפט אדער דאקומענט.

therein'to *adv.* (טהעהר־אינ'־טו) אהין־צו.

thereof' *adv.* (טהעהר־אוו') דערפון.

thereol'ogy *n.* (טהער־אי־אל'־א־דזשי) ז. ***therapeutics***.

thereon' *adv.* (טהעהר־אן') אויף דעם; דערויף.

thereout' *adv.* (טהעהר־אוט') פון דעם; דערפון.

therethrough' *adv.* (טהעהר־טהרו') דורך דעם; מיט דער הילף פון דעם.

thereto' *adv.* (טהעהר־טו') צו דעם; דערצו.

thereun'der *adv.* (טהעהר־אנ'־דער) אונטער דעם; דערונטער.

thereun'to *adv.* (טהעהר־אנ'־טו) ז. ***thereto***.

thereupon' *a.* (טהעהר־א־פאן') אויף דעם; דערויף; אין פאלגע פון דעם; זאגלייך, באלד נאך דעם.

therewith' *adv.* (טהעהר־הוויטה') מיט דעם; דערמיט; אויסער דעם, איבער דעם, צוגלייך.

therewithal' *adv.* (טהעהר־הוויטה־אהל') חוץ דעם; צוזאמענדיג נאך; אויך.

the'riac *n. and a.* (טהיע'־רי־עק) דאס געגענ־גיפט [א געמיש פון פערשיעדענע רפואות וואס דיענט אלס א הייל־מיטעל געגען א גיפטיגען ביס פון א חיה]; וואס דיענט אלס רפואה; מעדיציניש.

theri'aca *n.* (טהי־ראי'־ע־קא) דאס געגענ־גיפט. ז. ***theriac***.

theri'acal *a.* (טהי־ראי'־ע־קעל) וואס געהערט צו געגענ־גיפט, געגענ־גיפטיג; וואס דיענט אלס רפואה אדער געגענ־גיפט; היילענד; מעדיציניש.

the'rial *a.* (טהיע'־רי־על) ז. ***theriacal***.

the'riomancy *n.* (טהיע'־רי־א־מענ־סי) דאס נביאות־זאגען לויט די סמנים, וואס עס צייגען ארויס חיות.

theriot'omy *n.* (טהיע־רי־אט'־א־מי) די אנאטאמיע פון חיות.

therm *n.* (טהורם) אין פיזיק — א ווערמע־איינהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין דער מאס ווארימקייט וואס איז נויטיג צו דערהיצען א גראם וואסער פון 0 גראד אויף 1 גראד צעלזיוס.

ther'mæ *n.* (טהור'־מיע) הייסע וואסער־קוועלען, הייסע בעדער; א פאלקס־באד ביי די אלטע רוימער און גריכען.

ther'mal *a.* (טהור'־מעל) ווארעם; וואס קומט פון ווארימקייט; וואס איז שייך צו הייסע וואסער־קוועלען אדער הייסע בעדער.

ther'mal equa'tor (טהור'־מעל אי־קוויי'־טאר) דער ווארמע־עקוואטאר [די ליניע פון דעם ערד־קוגעל וואו די היץ איז אם גרעסטען].

ther′mally *adv.* (טהויר׳-מעל-אי) אין בעצוג צו היץ אדער ווארימקייט.

ther′mal u′nit (טהויר׳-מעל יו׳-ניט) א ווערמע-אייגהייט [אן אייגהייט צו מעסטען ווארימקייט. זי ווערט אויסגעדריקט דורך דער מאס ווארימקייט, וואס איז נויטיג צו דערהיצען א קילאגראם אדער א גראם וואסער פון 0 גראד ביז 1 גראד].

thermatol′ogy *n.* (טהויר-מע-טאל׳-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער בעהאנדלונג פון קראנקהייטען דורך ווארימקייט, ווי דורך הייסע מינעראל-בעדער א. ד. ג.

ther′mic *a.* (טהויר׳-מיק) וואס ווארים; וואס קומט פון ווארימקייט.

Thermidor′ *n.* (טער-מי-דאהר׳) טערמידאר [דער 11טער חדש פון פראנצויזישען רעפובליקאנישען קאלענדאר אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן. ער האט זיך גערעכענט פון 19טען יולי ביז דעם 27טען אויגוסט].

Thermido′rian *n. and a.* (טהויר-מי-דאו׳-רי-ען) א טערמידאריסט [א מיטגליעד פון דער געמעסיגטער פארטיי אין פראנקרייך, אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן, וועלכע האט געשטירצט ראבעספיערען אין דעם חדש טערמידאר]; טערמידאריסטיש, וואס איז שייך צו די טערמידאריסטען.

thermochem′ical *a.* (טהויר-מא-קעמ׳-אי-קעל) טערמא-כעמיש, וואס איז שייך צו די כעמישע ערשיינונגען וועלכע זיינען פערבונדען מיט פערשלינגען אדער ענטוויקלען היץ.

thermochem′istry *n.* (טהויר-מא-קעמ׳-איס-טרי) טערמא-כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט די בעציהונגען, וועלכע עקזיסטירען צווישען כעמישע ווירקונגען און ווארימקייט].

thermodynam′ic *a.* (טהויר-מא-דאי-נעמ׳-איק) טערמא-דינאמיש, וואס ווערט פעראורזאכט אדער ווערט געטריבען דורך דער קראפט וואס בעקומט זיך פון ווארימקייט; וואס איז שייך צו טערמא-דינאמיק [ז. *thermodynamics*].

thermodynam′ical *a.* (טהויר-מא-דאי-נעמ׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו טערמא-דינאמיק. ז. *thermodynamics*.

thermodynam′ically *adv.* (טהויר-מא-דאי-נעמ׳-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו טערמא-דינאמיק. ז. *thermodynamics*.

thermodynam′ics *n.* (טהויר-מא-דאי-נעמ׳-איקס) טערמא-דינאמיק [די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די בעציהונגען צווישען ווארימקייט און מעכאנישער ארבייט].

ther′mo-elec′tric *a.* (טהויר-מאו-אי-לעק׳-טריק) טערמא-עלעקטריש, וואס איז שייך צו טערמא-עלעקטריציטעט. ז. *thermo-electricity*.

ther′mo-elec′trically *adv.* (טהויר׳-מאו-אי-לעק׳-טרי-קעל-אי) אין בעצוג אדער אין איינקלאנג מיט די געזעצען פון טערמא-עלעקטריציטעט. ז. *thermo-electricity*.

ther′mo-electric′ity *n.* (טהויר׳-מאו-אי-לעק-טריס׳-אי-טי) טערמא-עלעקטריציטעט אדער ווערמע-עלעקטריציטעט [עלעקטריציטעט וואס ווערט ארויסגעבראכט דורך ווארימקייט, ווי צ. ב. ווען די ענדען פון צוויי פערשידענע מעטאל-שטרייפען ווערען צונויפגעלייטעט, וועהרענד די צוויי פרייע ענדען ווערען פערבונדען מיט א דראט, דאן, ווען מען דערהיצט די צונויפגעלייטעטע שטעלע פליסט אן עלעקטרישער שטראם דורך דעם געשלאסענעם קרייז פון די מעטאל-שטרייפען און פון דעם דראט].

ther′mo-electrom′eter *n.* (טהויר׳-מאו-אי-לעק-טראמ׳-ע-טער) א טערמא-עלעקטראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון אן עלעקטרישען שטראם אדער צו בעשטימען זיין שטארקייט דורך דער היץ וואס ער גיט ארויס].

thermogenet′ic *a.* (טהויר-מא-דזשי-נעט׳-איק) ז. *thermogenic*.

thermogen′ic *a.* (טהויר-מא-דזשען׳-איק) וואס גיט ארויס ווארימקייט אדער היץ; וואס איז שייך צו דער פראדוקציאן פון ווארימקייט.

thermog′enous *a.* (טהויר-מאדזש׳-ע-נאס) וואס גיט ארויס ווארימקייט אדער היץ.

ther′mogram *n.* (טהויר׳-מא-גרעם) א טערמאגראם [א פערצייכנונג פון א טערמאגראף]. ז. *thermograph*.

ther′mograph *n.* (טהויר׳-מא-גרעף) א טערמאגראף [א טערמאמעטער וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דאס שטייגען און דאס פאלען פון דער טעמפעראטור].

thermog′raphy *n.* (טהויר-מאג׳-רע-פי) א מעטאדע פון שרייבען ניט מיט געוועהנליכער טינט, נאר מיט אן אנדער פליסיגקייט, וועלכע פאדערט די אנווענדונג פון היץ, אום די בוכשטאבען זאלען זיך בעוויזען אויף׳ן פאפיער.

thermokinemat′ics *n.* (טהויר-מא-קינ-אי-מעט׳-איקס) טערמא-קינעמאטיק [די לעהרע וועגען דער בעוועגונג פון ווארימקייט].

thermol′ogy *n.* (טהויר-מאל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען ווארימקייט אדער היץ.

thermomag′netism *n.* (טהויר-מאו-מעג׳-נעט-איזם) טערמא-מאגנעטיזם, מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען פון היץ.

thermom′eter *n.* (טהויר-מאמ׳-ע-טער) א טערמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען טעמפעראטור].

thermomet′ric *a.* (טהויר-מא-מעט׳-ריק) טערמאמעטריש, וואס איז שייך צו א טערמאמעטער; וואס ווערט געמאכט מיט דער הילף פון א טערמאמעטער.

thermomet′rical *a.* (טהויר-מא-מעט׳-רי-קעל) ז. *thermometric*.

thermomet′rically *adv.* (טהויר-מא-מעט׳-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א טערמאמעטער.

thermomet′rograph *n.* (טהויר-מא-מעט׳-רא-גרעף) א טערמאמעטראגראף [א טערמאמעטער, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די מאקסימאלע און מינימאלע טעמפעראטור].

thermom′etry *n.* (טהויר-מאמ׳-ע-טרי) די קונסט אדער די מעטאדע צו מעסטען טעמפעראטור.

thermomo′tive *a.* (טהויר-מא-מאו׳-טיוו) וואס איז שייך צו מאשינען, וועלכע ווערען בעטריבען פון דערהיצטע גאזען אדער פון דערהיצטער לופט.

thermomo′tor *n.* (טהויר-מא-מאו׳-טאר) א מאשין וואס ווערט בעטריבען פון דערהיצטער לופט.

ther′mophone *n.* (טהויר׳-מא-פאון) אן עלעקטרישער אינסטרומענט וועלכער גיט ארויס קלאנגען דורך די ענדערונגען פון דער טעמפעראטור אין דעם שטראם-קרייז.

thermoreg′ulator *n.* (טהויר-מא-רעג׳-יו-לעי-טאר) א פארריכטונג צו רעגולירען די טעמפעראטור פון א הייץ-אפאראט.

ther′mos bot′tle (טהויר׳-מאס באטל) א פלאש וואס איז אזוי געמאכט דאס די אויסערליכע טעמפעראטור זאל ניט האבען קיין שטארקען איינפלוס אויף איהר אינהאלט, ד. ה. אויב זי ענטהאלט עטוואס הייסעס זאל זיך עס ניט גיך אבקיהלען און אויב קאלטעס זאל עס ניט גיך ווארים ווערען [זי ווערט געמאכט מיט דאפעלטע ווענטלעך, וואס די לופט צווישען זיי ווערט אויסגעפומפט].

ther′moscope *n.* (טהויר׳-מא-סקאופ) א טערמאסקאפ [אן אינסטרומענט וואס ציינט אן די ענדערונגען אין טעמפעראטור, ניט מעסטענדיג זי].

thermoscop′ic *a.* (טהויר-מא-סקאפ׳-איק) וואס איז שייך צו א טערמאסקאפ; וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון א טערמאסקאפ. ז. *thermoscope*.

thermoscop′ical *a.* (טהויר-מא-סקאפ׳-אי-קעל) ז. *thermoscopic*.

ther′mostat *n.* (טהויר׳-מא-סטעט) א טערמאסטאט, א ווערמע-רעגולאטאר [אן אויטאמאטישער אינסטרומענט צו רעגולירען די טעמפעראטור].

thermostat′ic *a.* (טהויר-מא-סטעט׳-איק) טערמאסטאטיש, וואס איז שייך צו א טערמאסטאט; וואס רעגולירט די טעמפעראטור.

thermostat′ically *adv.* (טהויר-מא-סטעט׳-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א טערמאסטאט. ז. *thermostat*.

thermostat′ics *n.* (טהויר-מא-סטעט׳-איקס) טערמאסטאטיק [די לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון היץ].

thermot′ic *a.* (טהויר-מאט׳-איק) וואס איז שייך צו ווארימקייט; וואס קומט פון היץ.

thermot′ical *a.* (טהויר-מאט׳-אי-קעל) ז. *thermotic*.

thermot′ics *n.* (טהויר-מאט׳-איקס) ווערמע-לעהרע, די לעהרע וועגען ווארימקייט.

thermot′ropism *n.* (טהויר-מאט׳-רא-פיזם) די ערשיינונג וואס פלאנצען ווערען אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט דורך דער ענדערונג פון דער טעמפעראטור.

therol′ogy *n.* (טהי-ראל׳-א-דזשי) ז. *mammalogy*.

thesau′rus *n.* (טהי-סאה׳-ראס) א שאץ, אן אוצר; א קאסע; א ווערטער-בוך, א לעקסיקאן.

these *a. and pr.* (טהיעז) דיעזע [אלס מעהרצאהל]. ז. *this*.

the′sis *n.* (טהיע׳-סיס) א טהעזיס, א טהעזע, א זאץ, א בעהויפטונג; א בעהויפטונג אדער א זאץ וואס דארף בעוויזען ווערען; א דיסערטאציע [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער וועלכער עס איז טהעמא, וואס ווערט צונעשטעלט פון א קאנדידאט אויף א געלעהרטען-טיטול, ווי דאקטאר, מאגיסטער א. ד. ג.]; א טהעמא; אין מוזיק — דער בעטאנטער טייל פון א טאקט; די שטארקע בעטאנונג אדער שווערער אקצענט ווי ביים אבקלאפען דעם טאקט; אין דיכטונג — דער בעטאנטער טייל פון א פוס-מאס.

thes′mothete *n.* (טהעס׳-מא-טהיט) אן אלט-גריכישער געזעץ-געבער; איינער פון די 6 אונטערע ארכאנטען [שטאדט-בעאמטע] אמאל אין אטהען, גריכענלאנד.

Thes′pian *a. and n.* (טהעס׳-פי-ען) טהעספיש, וואס איז שייך צו טהעספיס [א האלב-לעגענדארער גריכישער פאעט, וועגען וועלכען עס ווערט געזאגט, אז ער איז דער שעפפער פון דער גריכישער דרא-

מא אדער טראגעדיע]; דראמאטיש, טראגיש; אן אקטיאר.

Thes'pian art (טהעס'-פי-ען ארט) די טהעספישע קונסט, די דראמא, די שויפיעל-קונסט.

Thessa'lian *a. and n.* (טהע-סיי'-ליען) טהעסאליש, וואס איז שייך צו טהעסאליען [א געגענד וואס געפינט זיך אין דרום פון מאצעדאניען]; א טהעסאליער, אן איינוואהנער אדער געבארענער פון טהעסאליען.

the'ta *n.* (טהיע'-טא) דער גריכישער בוכשטאב טהעטא [*th*].

The'tis *n.* (טהיע'-טיס) [אין טהעטיס דער קלאסישער מיטאלאגיע — די ים-געטין, וועלכע איז געווען די מוטער פון אכילעס]; אין אסטראנאמיע — דער 17טער פלאנעטאאיד [איינער פון די קליינע פלאנעטען וועלכע דרעהען זיך ארום דער זון צווישען יופיטער און מארס].

theur'gic *a.* (טהי-אויר'-דזשיק) וואונדער-שאפענד, וואס האט די קראפט אויפצוטהאן וואונדער.

theur'gical . (טהי-אויר'-דזשי-קעל) ז. *theurgic*

the'urgist *n.* (טהיע'-אויר-דזשיסט) א וואונדער-מאכער, א וואונדער-טהוער.

the'urgy *n.* (טהיע'-אויר-דזשי) א וואונדער-קראפט, אן איבערנאטירליכע קראפט; די ערשיינונג אדער די ווירקונג פון אן איבערנאטירליכער קראפט; דאס שאפען וואונדער; שווארצע קונסט, מאגיק.

thew *n.* (טהיו) א מוסקול.

thewed *a.* (טהיוד) וואס האט ענטוויקעלטע מוסקולען; קרעפטיג, וואס האט כח.

thew'less *a.* (טהיו'-לעס) שוואך, וואס האט ניט קיין כח.

thews *n.* (טהיוז) מוסקולען; כח, קערפער-קראפט.

thew'y *a.* (טהיו'-אי) מיט שטארק-ענטוויקעלטע מוסקולען; קרעפטיג.

they *pr.* (טהיי) זיי.

they're (טהייר) זיי זיינען [אלס א פערקירצונג פון די ווערטער *they are*].

thian'-shan' *n.* (טהיענ'-שען') אזא ווילדע שעפס אין צענטראל-אזיען, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט דער ריעזיגער גרויס פון איהרע הערנער.

thick *a., adv., n. and v.* (טהיק) דיק; געדיכט; טריב, מוטנע; נעבעלדיג; אונקלאר, אונדייטליך; פיעל; גרויס; גראב, דום, ניט אינטעליגענט; אינטים, וואס איז אין נאהנטער פריינדשאפט; דיקקייט; די רעכטע געדיכטע; א נאר, א גראבער קאפ; מאכען דיק אדער געדיכט; ווערען דיק אדער געדיכט.

thick'-and-thin' *a.* (טהיק'-ענד-טהין') 1. גרייט אויף אלעס; איבערגעגעבען ביז גאר; דורך און דורך; 2. וואס איין שייבע פון בלאק איז דיקער אלס די אנדערע [ווענען די אויפצונס-בלאקס פון א שיף. ז. *pulley*].

1. He is my thick-and-thin supporter.

thick and three'fold (טהיק ענד טהריע'-פאולד) שנעל איינע נאך די אנדערע, אין א גרויסער צאהל.

thick'-brained *a.* (טהיק'-בריינד) מיט א גראבען קאפ, דום, נאריש.

thick'-com'ing *n.* (טהיק'-קאמ'-אינג) וואס קומט געדיכט איינע נאך די אנדערע.

thick'en *v.* (טהיקן) מאכען דיק; מאכען געדיכט; פערשטארקען; פערדונקלען, פערוואלקענען; מאכען מוטנע; פערגרעסערען אדער פערמעהרען אין צאהל; דיק ווערען; געדיכט ווערען; שווערער ווערען; ווערען טריב, דונקעל אדער מוטנע; ווערען נעבעלדיג; ווערען פערפלאנטערט אדער קאמפליצירט; זיך פערמעהרען, זיך פערגרעסערען אין צאהל; ווערען אונקלאר אדער אונדייטליך.

thick'ener *n.* (טהיק'-נער) איינער אדער עפעס וואס מאכט דיק אדער געדיכט.

thick'ening *n.* (טהיק'-נינג) דאס מאכען אדער ווערען דיק אדער געדיכט; עטוואס וואס ווערט צוגעלעגט צו א פליסיגקייט אום זי געדיכטער צו מאכען; עטוואס וואס איז געווארען געדיכט.

thick'et *n.* (טהיק'-עט) א געדיכט וועלדעל.

thick'eted *a.* (טהיק'-עט-עד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט געדיכטע בוימלעך.

thick'-eyed *a.* (טהיק'-איד) שוואכזיכטיג, וואס האט א דונקעלע אדער שוואכע ראיה.

thick'head *n.* (טהיק'-העד) א גראבער קאפ, א נאר.

thick'-head'ed *a.* (טהיק'-העד'-עד) גראב-קעפיג, דום; וואס האט א דיקען אדער פערוואקסענעם שפיץ [ווענען א בוים].

thick'ish *a.* (טהיק'-איש) דיקליך, גרעבליך.

thick'-leaved *a.* (טהיק'-ליעווד) וואס האט דיקע בלעטער; געדיכט בעוואקסען מיט בלעטער.

thick'-legged *a.* (טהיק'-לעגד) דיק-פיסיג.

thick'-lipped *a.* (טהיק'-ליפט) וואס האט דיקע ליפען.

thick'lips *n.* (טהיק'-ליפס) א מענש מיט גראבע ליפען.

thick'ly *adv.* (טהיק'-לי) דיקליך; געדיכטליך; פיעל, אפט.

thick'ness *n.* (טהיק'-נעס) דיקקייט; גראבקייט; געדיכטקייט; טריבקייט, מוטנעקייט; נעבעלדיגקייט; א קנייטש, א פאלד.

thick'-set *a. and n.* (טהיק'-סעט) געדיכט געזעצט; געדיכט בעוואקסען; געדיכט; דיק, גראב; קורץ און גראב; א געדיכט וועלדעל; אזא דיקער סאמעט-עהנליכער מאנטשעסטער [אזא צייג פאר ארבייטס-קליידער].

thick'-sigh'ted *a.* (טהיק'-סאי'-טעד) שוואכזיכטיג; וואס האט א שוואכע אדער דונקעלע ראיה.

thick'skin *n. and a.* (טהיק'-סקין) א גראבע הויט, א גראב-הויטיגער, א מענש וואס פיהלט ניט קיין בעליידיגונג אדער שטעך-ווערטער; גראב-הויטיג, וואס האט א דיקע הויט אדער פעל; וואס איז ניט עמפפינדליך אדער פיהלט ניט א בעליידיגונג אדער פארוואורף.

thick'-skinned *a.* (טהיק'-סקינד) וואס האט א גראבע הויט אדער פעל; וואס פיהלט ניט קיין בעליידיגונג אדער פארוואורף.

thick'skull *n.* (טהיק'-סקאל) ז. *thickhead*

thick'-skulled *a.* (טהיק'-סקאלד) גראב-קעפיג, וואס האט א גראבען קאפ צום לערנען; דום, נאריש.

thick'-wit'ted *a.* (טהיק'-הוויט'-עד) דום, נאריש, גראבקעפיג.

thief *n.* (טהיעף) א גנב, א גנב'טע; א שווינדלער, א בעטריגער; אן ארויסשטארצונג פון א קנייטעל פון א ליכט וואס מאכט אז דאס ליכט זאל זיך שמעלצען; א בלעכען טרינק-קענדעל מיט א שנירעל וואס מאטראזען בענוצען.

thief'-catch'er *n.* (טהיעפ'-קעטש'-ער) א גנבים-כאפער.

thief'-ta'ker *n.* (טהיעפ'-טיי'-קער) ז. *thief-catcher*

thieve *v.* (טהיעוו) גנב'ענען.

thiev'ery *n.* (טהיעוו'-ער-אי) גנבה; א גע'גנב'עטע זאך.

thieves *n.* (טהיעווז) גנבים.

thieves' Lat'in (טהיעווז לעט'-אין) גנבים-שפראך.

thie'vish *a.* (טהיע'-וויש) גנב'יש; וואס האט א נייגונג צום גנב'ענען; געטהאן בגנבה אדער אין געהיים.

thie'vishly *adv.* (טהיע'-וויש-לי) בגנבה, מעשה גנב; דורך גנבה.

thie'vishness *n.* (טהיע'-וויש-נעס) גנב'ישדינקייט; די נייגונג צום גנב'ענען.

thig *v.* (טהיג) בעטלען, בעטלען א נדבה; לעבען פון נדבות.

thigh *n.* (טהאי) די פאלקע [דער טייל פון פוס פון היפט ביז דער קניע]; דער דריטער געלענק פון א פוס פון אן אינזעקט.

thigh'-bone *n.* (טהאי'-באון) דער פאל-קע-ביין.

thill *n.* (טהיל) אן אלאבליע [פון א וואגען]; א דייקסעל, א דישעל.

thill'er *n.* (טהיל'-ער) ז. *thill-horse*

thill'-horse *n.* (טהיל'-האהרס) א פערד וואס ווערט געשפאנט אין אלאבליעס.

thim'ble *n.* (טהימבל) א פינגערהוט; א רינג אדער קורצע מעטאלענע רעהר צו פעראייניגען די ענדען פון צוויי שאפטען, פון רעהרען א. ז. וו.; א מעטאלענער רינג מיט א פערטיעפונג אין דער אויסען-זייט, אז עס זאל זיך אין איהם אריינפאסען א שטריק [ווערט געברויכט אויף שיפען].

thim'bleberry *n.* (טהימ'בל-בער-אי) די שווארצע מאלינע [אזא יאגדע].

thim'ble-case *n.* (טהימ'בל-קיים) א פינגערהוט-טעשעל, א פינגערהוט-שאכטעל.

thim'bleful *n.* (טהימ'בל-פול) אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א פינגערהוט; זעהר ווענין, א ביסעל.

thim'ble-joint *n.* (טהימ'בל-דזשאינט) א רעהר אדער רינג צום צוזאמענהאלטען די פערבינדונגען פון רעהרען.

thim'bleman *n.* (טהימ'בל-מען) ז. *thimblerigger*

thim'ble-pie *n.* (טהימ'בל-פאי) א שנעל מיט א פינגערהוט [אלס שטראף פאר שול-מיידלעך].

thim'blerig *n. and v.* (טהימ'בל-ריג) דאס בעכער-שפיעל [אזא שווינדעל-שפיעל מיט דריי טאסען און אן ארבעס אדער קייקעלע, ביי וועלכען מען דארף טרעפען אונטער וועלכער טאס דער ארבעס אדער דאס קייקעלע געפינט זיך]; בעשווינדלען; בעשווינדלען אין דעם בעכער-שפיעל; בעשווינדלען דורך קונץ-שטיק אדער פאקוסען.

thim'blerigger *n.* (טהימ'בל-ריג-ער) א פאקוסניק, א שווינדלערישער קונצען-מאכער, א בעכער-שפיעלער, א שווינדלער. ז. *thimblerig*

thim'blerigging *n.* (טהימ'בל-ריג-אינג) בעכער-שפיעלעריי, פאקוסען, שווינדלערישע קונצען-מאכעריי, שווינדעל. ז. *thimblerig*

thim'bleweed *n.* (טהימ'בל-הוויעד) די אמעריקאנישע אנעמאנע אדער רודעקיע [אזא פלאנצע מיט ווייסליכע בליטהען און מיט פרוכטען וואס זיינען עהנליך צו פינגערהוטען].

thin *a., adv. and v.* (טהין) 1. דין; 2. שיטער; 3. שוואך, וואסערדיג [ווענען

נעטרענקען]; 4. שוואך: 5. דורכזיכטיג; 6. לייכט: 7. מאגער: 8. ווענינ, קנאפ; גיט צאהלרייך; 9. מאכען דין, שיטער, לייכט, וואסערדיג, שוואך אדער מאגער; 10. פערמינדערען, מאכען קנאפער אדער וועניגער.

3. I use only **thin** drinks. 4. He spoke in a low **thin** voice. 5. It was a severe reproach under a **thin** disguise. 6. She wore a **thin** summer dress. 8. We are kept on a **thin** diet. 10. The war **thinned** the population.

thine *pr.* (טהאין) דיינס, דיין, דיינע; דער דייניגער, די דייניגע, דאס דייניגע.

thing *n.* (טהינג) 1. א זאך; 2. א בעשעפעניש; 3. א פערפאסונג [ליטעראַרישע אדער מוזיקאלישע]; 4. א טייל, אן איינצעלהייט, א קליינינקייט; 5. א פערזאמלונג, א פארלאמענט [אין די סקאנדינאווישע לענדער].

2. Poor **thing**! 4. He did not dare to disobey in the least **thing**.

thing (*the*) *n.* (טהינג) די ריכטיגע אדער נויטיגע זאך.

thing'amy *n.* (טהינג'-ע-מי) ז. ***thingumbob***

thing'iness *n.* (טהינג'-אי-נעס) זאכליכ־קייט, רעאליטעט, דאס זיין מאטעריעל; דאס זיין מאטעריאליסטיש; פראקטישקייט.

thing'-in-itself' *n.* (טהינג'-אין-איט-סעלף') די זאך אז און פאר זיך.

thing of naught (טהינג אוו נאהט) א גארנישט, א גאלע נארנישט.

Man is like a **thing of naught**, his time passeth away like a shadow.

thing of noth'ing (טהינג אוו נאטה'-אינג) ז. ***thing of naught***

things *n.* (טהיננז) 1. זאכען; בעשעפעניש; 2 קליידער; אויסשטאטונגס־זאכען [ווי מעבעל, למשל]; איינגעפאקטע־זאכען; 3. אומשטענדען.

2. She took her **things** and left the house. 3. In the course of time all **things** will be straightened out.

things in ac'tion (טהיננז אין עק'-שאן) געזעצליכע רעכטע אויף זאכען, וועלכע מען בעזיצט נאך נים.

thing'umajig *n.* (טהינג'-אַם-ע-דזשיג) ז. ***thingumbob***

thing'umbob *n.* (טהינג'-אַם-באב) א "ווי רופט מען איהם" אדער "ווי רופט מען דאס" [אן אונבעשטימטע פערזאן אדער זאך, וועלכע מען קען נים אנרופען מיט א נאמען אדער וועלכע מען רעכענט נים פאר נוטיג אנצורופען].

thing'ummy *n.* (טהינג'-אַם-אי) ז. ***thingumbob***

thin'-gut'ted *a.* (טהין'-גאט'-עד) מיט א פלאכען אדער מאגערען בויך.

thing'y *a.* (טהינג'-אי) מאטעריעל, זאכ־ליך, רעאל; מאטעריאליסטיש, פראקטיש.

think *v. and n.* (טהינק) 1. דענקען; 2. נאכדענקען, ארויפברייננען אויף'ן גע־דאנק, זיך דערמאנען אז...; 3. בעגרייפען, אורטיילען, בענעהמען; 4. זיך פארשטע־לען; 5 נעהמען אין אנבעטראכט, דענ־קען וועגען...; 6. האבען אין זינען, בע־אבזיכטיגען, רעכענען, מיינען; 7. רעכענען פאר..., בעטראכטען אלס...; 8. אויסדענ־קען, אויסטראכטען, ארויסברייננען אדער פעראורזאכען דורך דענקען; 9. האבען א מיינונג; 10. האלט האבען, האלטען פון..., פיהלען א נייגונג; 11. דענקונג; א גע־דאנק.

2. When temptations allure you, **think** of the inevitable punishment. 4. In the Zoological Garden you will find all the animals you can **think** of. 8. He sleeps and **thinks** no evil. 9. I **think** highly of his abilities.

thin'kable *a.* (טהינ'-קעבל) וואס מען קען דענקען, וואס לאזט זיך דענקען, וואס לאזט זיך בעגרייפען אדער בענעהמען, וואס מען קען זיך פארשטעלען אין געדאנק.

thin'ker *n.* (טהינ'-קער) א דענקער.

think good (טהינק גוד) בעטראכטען אלס גוט, האלטען פאר נויטיג, פאסיג אדער גוט; איינוויליגען, איינשטימען.

thin'king *n.* (טהינ'-קינג) דאס דענקונג, דענקען; דער פערשטאנד; דענקונגס־פע־היגקייט; א געדאנק, א מיינונג, אן אור־טייל.

thin'kingly *adv.* (טהינ'-קינג-לי) דענ־קענדיג, נאכדענקענדיג; בעוואוסטזיניג; מיט איבערלעגונג.

think lit'tle of (טהינק ליטל אוו) גרינגשעצען, זיך וועניג קימערען, שענקען וועניג אויפמערקזאמקייט, רעכענען פאר א קליינינקייט.

think noth'ing of (טהינק נאטה'-אינג אוו) זיך גאר ניט קימערען, רעכענען פאר גארניט.

He **thinks nothing of** walking ten miles a day.

think out (טהינק אוט) 1. אויסדענקען, בעקומען א קלארען בעגריף; 2. פלאנע־ווען, מאכען א פלאן; אויסארבייטען [אין געדאנק]; 3. לעזען [א פראבלעם].

1. Let us **think out** the problem. 2. It was left to the secretary to **think out** the details of the plan. 3. I shall attempt to **think out** this chess problem.

think small beer of (טהינק סמאהל ביער אוו) האבען נים קיין הויכע מיי־נונג, גרינגשעצען.

thin'ly *adv.* (טהינ'-לי) שיטער; דין; שוואך; קנאפ; דורכזיכטיג, לייכט; מא־גער; וועניג, קנאפ, אין א קלייגער מאס אדער צאהל.

thin'ner *n.* (טהינ'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט דין, שיטער, קנאפער אדער מאגערער.

thin'ness *n.* (טהינ'-נעס) דינקייט; מא־גערקייט; שיטערקייט; וועניגקייט, קנאפ־קייט; לייכטקייט; שוואכקייט; דורכזיכ־טיגקייט.

thin'nish *a.* (טהינ'-איש) אביסעל דין, דינליך; שיטערליך; קנאפליך; שוואכ־ליך; מאגערליך.

thin'-skinned *a.* (טהינ'-סקינד) 1. וואס האט א דינע הויט; 2. שטארק עמפפינד־ליך, וואס בעליידיגט זיך לייכט, אויפרעג־באר; 3. וואס האט בלויז א דינעם שיכט פון גוטען באדען [וועגען לאנד].

1. **Thin-skinned** persons should not expose their bodies to the sun. 2. **Thin-skinned** people should not enter public life.

thin'-skinned'ness *n.* (טהינ'-סקינד'-נעס) דין־הויטיגקייט; שטארקע עמפפינד־ליכקייט; שטארקע אויפרעגבארקייט.

third *a. and n.* (טהוירד) וואס קומט צום דריטען; דריטער, דריטע, דריטעס; וואס איז א דריטעל אדער א דריט־חלק; א דריטעל, א דריט־חלק; א טערציע [א זעכציגסטעל פון א סעקונדע]; אין מו־זיק — די טערציע אדער טערץ [דער דרי־טער טאן אין א גאמא]; דער טאן "מי"; דער אינטערוואל צווישען ערשטען און דריטען טאן; די הארמאנישע צוזאמענ־גיסונג פון ערשטען און דריטען טאן פון א גאמא; אין בייסבאל־שפיעל — דער שפיעלער וואס פערנעהמט דעם דריטען ווינקעל פון שפיעל־פלאץ.

third base (טהוירד בייס) אין בייסבאל־שפיעל — דער דריטער פון די פיער ווינק־לען פון שפיעל־פלאץ.

third'-bor'ough *n.* (טהוירד'-באר'-או) א קאנסטאבעל, א פאליציסט. ז. ***constable***

third'-class *a.* (טהוירד'-קלעס) פון דריטען קלאס [הויפטזעכליך וועגען איי־זענבאהן־וואגאנען].

third'-class mat'ter (טהוירד'-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט־קלאסיפיקאציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא — געדרוקטע זאכען אויסער צייטונ־גען און אנדערע פעריאדישע אויסגאבען.

third cous'in (טהוירד קאזן) א שוועס־טער־קינד אין דריטען דור.

Third'-day *n.* (טהוירד'-דיי) דיענסטאג.

third estate' (טהוירד עס-טייט') דער דריטער [געזעלשאפטליך־פאליטישער] שטאנד, דאס פשוט'ע פאלק [אין געגענ־זאץ צו די גייסטליכע און אדעליגע], דער מיטעל־קלאס.

third hour (טהוירד אור) די דריטע פון די צוועלף שטונדען צווישען זון־אויפ־גאנג און זון־אונטערגאנג; ביי די קאטוי־ליקען — דאס גאטעסדיענסט אום 9 א זיי־גער אין דער פריה; ביי די פארצייטיגע אידען — דער פריה־מארגענדיגער קרבן תמיד [מנחת הבקר].

third house (טהוירד האוס) דאס דריטע הויז [אויסער דעם אויבערשטען און אונ־טערשטען הויז פון א פארלאמענט], די מענשען וואס דרעהען זיך אין די קולוא־רען אדער פאר־הויז פון א פארלאמענט, אום צו בעאיינפלוסען די געזעצגעבער. ז. ***lobby***

thir'ding *n.* (טהויר'-דינג) א דריטעל, א דריט־חלק; א דריטעל פון די פראדוק־טען פון אן ארענדאטאר'ס פעלד, וועלכע א פריץ פלעגט אמאל בעקומען אין פאל פון דעם ארענדאטאר'ס טויט.

thir'dings *n.* (טהויר'-דינגז) א דריטעל פון די פראדוקטען פון דעם ארענדאטאר'ס פעלד, וועלכע א פריץ פלעגט אמאל בע־קומען אין פאל פון דעם ארענדאטאר'ס טויט.

third'ly *adv.* (טהוירד'-לי) צום דריטען; דריטענס.

third per'son (טהוירד פויר'-סאן) אין גראמאטיק — די דריטע פערזאן [פון פירווערטער אדער צייטווערטער, ווי: ער, זי, זיי אדער נעהט, שטעהן א. ז. וו.].

third pow'er (טהוירד פאו'-ער) אין מאטעמאטיק — די דריטע פאטענץ, קוב [ווי a^3, 2^3 א. ז. וו.]. ז. ***power***

third'-rate *a.* (טהוירד'-רייט) פון דרי־טען גראד; פון א זעהר נידריגען גראד.

thirds *n.* (טהוירדז) דער דריט־חלק פון דעם מאן'ס בעווענליכען איינענטום, וואס אן אלמנה קריענט, ווען דער מאן לאזט זי איבער מיט א קינד און שטארבט אהן א צואה; דער געזעצליכער דריט־חלק פון דעם מאן'ס אונבעוועגליכען איינענטום, וואס בעלאנגט לעבענסלענגליך צו דער אלמנה.

thirds'man *n.* (טהוירדז'-מען) א פשרה־מאכער, א שיעדעס־ריכטער, א בורר.

thirst *n. and v.* (טהוירסט) דארשט; דארשטען, זיין דארשטיג; דארשטען נאך...

thirs'ter *n.* (טהוירס'-טער) א דארשטענ־דער.

thirs'tily *adv.* (טהוירס'-טי-לי) מיט דארשטיגקייט.

thirs'tiness *n.* (טהוירס'-טי-נעס) דארשטיגקייט.

thirst'less *a.* (טהוירסט'-לעס) וואס דארשטעט ניט.

thirs'ty *a.* (טהורס'-טי) דארשטיג; דארשטענד; אויסגעטריקענט.

thir'teen' *a. and n.* (טהויר'-טיען) דרייצעהן; די צאהל דרייצעהן; א דריי־צעהנער [אזא פארצייטיגע אירלענדישע מטבע פון 13 פענס]; וואס בעשטעהט פון דרייצעהן.

thir'teen'er *n.* (טהויר'-טיען'-ער) א דרייצעהנער [א פארצייטיגע אירלענדישע מטבע פון 13 פענס]; א דרייצעהנטער; די לעצטע, דרייצעהנטע קארט אין דער האנד [אין וויסט־שפיעל].

thir'teenth' *a. and n.* (טהויר'-טיענטה) דרייצעהנטער, דרייצעהנטע, דרייצעהנטעס; וואס איז א דרייצעהנטעל; א דרייצעהנטעל; אין מוזיק — די דריי־צעהנטע נאטע פון א גאמא; א דרייצעהנ־טעל פון ארענדע־געלד אדער פון בעוועג־ליכען אייגענטום [אלס שטייער פארציי־טענס אין ענגלאנד].

thir'tieth *a. and n.* (טהויר'-טי-עטה) דרייסיגסטער, דרייסיגסטע, דרייסיגסטעס; וואס איז א דרייסיגסטעל; א דרייסיגסטעל; א דרייסיגסטעל פון בעוועגליכען פערמע־גען אדער פון ארענדע־געלד [אלס שטייער פארצייטענס אין ענגלאנד].

thir'ty *a. and n.* (טהויר'-טי) דרייסיג; די צאהל דרייסיג.

thir'tyfold *a.* (טהויר'-טי-פאולד) דריי־סיגפאך, וואס איז דרייסיג מאל אזוי פיעל.

Thir'ty-nine Ar'ticles (טהויר'-טי-נאין אר'-טיקלז) די ניין און דרייסיג "אני מאמין'ס" פון דער אנגליקאנישער קירך [אנגענומען אין 1562—3].

thir'ty-one' *n.* (טהויר'-טי-הוואן') איין־און־דרייסיג [אזא קארטען־שפיעל].

thir'tytwo'-mo *n.* (טהויר'-טי-טוה'-מאו) א בלאט וואס איז א צוויי־און־דריי־סיגסטעל פון א בויגען [אבגעקירצט גע־שריבען: *32mo*].

this *a. and pr.* (טהיס) דיעזער, דיעזע, דיעזעס; דאס, דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע.

this day (טהיס דיי) היינט.

this done (טהיס דאן) נאכדעם ווי דאס איז געשעהען.

this one (טהיס הוואן) דיעזער, דיעזע, דיעזעס; דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע.

this'tle *n.* (טהיסל) די דיסטעל [אזא דארן־פלאנצע].

Thistle

this'tle-bird *n.* (טהיס'ל-בוירד) דער אמעריקאנישער שטיגליץ אדער גאלד־פינק. ז. ***goldfinch***.

this'tle-crop'per *n.* (טהיס'ל-קראפ'-ער) אן עזעל, א הויז־עזעל.

this'tle-crown *n.* (טהיס'ל-קראון) אזא פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע [מיט א פיגור פון א דיסטעל. ז. ***thistle***].

this'tle-dol'lar *n.* (טהיס'ל-דאל'-אר) אזא פארצייטיגע שאטלענדישע זילבערנע מטבע [מיט א פיגור פון א דיסטעל. ז. ***thistle***].

this'tle-finch *n.* (טהיס'ל-פינטש) א גאלד־פינק, א שטיגליץ. ז. ***goldfinch***.

this'tle-merk *n.* (טהיס'ל-מוירק) אזא פארצייטיגע שאטלענדישע מטבע.

this'tly *a.* (טהיס'-לי) בעוואקסען מיט דיסטלען; עהנליך צו א דיסטעל; שטע־כיג. ז. ***thistle***.

thith'er *adv., a. and v.* (טהיטה'-ער) אהין, אהין־צו, דארטען; וואס געפינט זיך דארטען, וואס געפינט זיך אויף דער צוויי־טער זייט, וואס איז אהין־צו; געהן אהין.

thitherto' *adv.* (טהיטה-ער-טוה') ביז, ביז אהין, אזוי ווייט.

thith'erward *adv.* (טהיטה'-ער-הווארד) אהין־צו, צו יענעם ארט אדער פונקט, אין יענער ריכטונג.

thith'erwards *adv.* (טהיטה'-ער-הווארדז) ז. ***thitherward***.

thlipsenceph'alus *n.* (טהליפ-סען-סעפ'-ע-לאס) א פערזעהעניש, ביי וועלכען עס פעהלט דער אויבערשטער טייל פון שארבען.

thlip'sis *n.* (טהליפ'-סיס) די צוזאמענ־דריקונג פון בלוט־געפעס.

tho *c.* (טהאו) א פערקירצונג פון ווארט ***though***.

tho' *c.* (טהאו) ז. ***tho***.

thole *n.* (טהאול) א רודער־פלעקעל [א פלעקעל ביי דער זייט פון א שיפעל צום האלטען אין פלאץ די רודער לאפעטקעס ביים רודערען]; דער גריף פון דעם הענ־טעל פון א קאסע; א קוילעכדיגע געביידע, א קופאל, א דאם [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער]; א געוועלבטע נישע [פערטיעפונג אין א וואנד] אין א טעמ־פעל.

thole'-pin *n.* (טהאול'-פין) א רודער־פלעקעל. ז. ***thole***.

thol'obate *n.* (טהאל'-א-בייט) א קופאל־אונטערשפארע, דער פונדאמענט פון א קופאל אדער דאם.

tho'lus *n.* (טהאו'-לאס) אין דער קלאסי־שער ארכיטעקטור — א רונדע געביידע, א קופאל, א דאם.

Tho'maism *n.* (טאו'-מע-איזם) ז. ***Thomism***.

Tho'mism *n.* (טאו'-מיזם) טאמיזם, די לעהרען פון היילינען טאמאס פון אקווינא [געשטארבען אין יאהר 1274], איינער פון די בעריהמטעסטע פילאזאפען און רע־ליגיאנס־לעהרער פון דרייצעהנטען יאהר־הונדערט [טאמאס פון אקווינא האט בע־גרינדעט די לעהרען פון דער קריסטליכער רעליגיאן אויף די יסודות פון אריסטא־טעל'ס פילאזאפיע, האלטענדיג, אז אמונה און פילאזאפיע שטעהען ניט אין געגענ־זאץ איינע צו די אנדערע, נאר זיי האר־מאנירען און געהען האנד ביי האנד].

Tho'mist *n. and a.* (טאו'-מיסט) א טאמיסט, אן אנהענגער פון די לעהרען פון טאמאס פון אקווינאס; טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו די טא־מיסטען. ז. ***Thomism***.

Thomis'tic *a.* (טא-מיס'-טיק) טאמיס־טיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו די טאמיסטען. ז. ***Thomism***.

Thomis'tical *a.* (טא-מיס'-טי-קעל) טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו טאמיסטען; שארף, חריפות'דיג, פלפול'דיג. ז. ***Thomism***.

thom'sonite *n.* (טאמ'-סאנ-איט) טאמ־סאניט [א מין זעאליט]. ז. ***zeolith***.

thong *n. and v.* (טהאהנג) א רימען; שמייסען [מיט א רימען].

tho'oid *a. and n.* (טהאו'-איד) וועלפיש, וואס איז עהנליך צו א וואלף, וואס בע־לאנגט צו דער וועלף־גרופע פון חיות [ווי למשל, א הונד]; א חיה פון דער וועלף־גרופע.

Thor *n.* (טהאהר) טהאר [איינער פון די הויפט־געטער ביי די פארצייטיגע סקאנ־דינאוויער].

thora'ces *n.* (טהא-ריי'-סיעז) ברוסט־קאסטענס; ברוסט־שטיקער [ביי אינזעק־טען]; ברוסט־פאנצערס. ז. ***thorax***.

thorac'ic *a. and n.* (טהא-רעס'-איק) וואס איז שייך צו דער ברוסט אדער צום ברוסט־קאסטען; וואס איז פערבונדען מיט'ן ברוסט־קאסטען; וואס געפינט זיך ביי דער ברוסט אדער אין ברוסט־קאסטען; ברוסטיג, וואס האט רוקען־פלוס־פעדערען [וועגען פיש]; א ברוסט־שלאג־אדער; א ברוסט־נערוו; א ברוסט־טייל פון קערפער; א פיש מיט רוקען־פלוס־פעדערען.

thorac'ic ar'tery (טהא-רעס'-איק אר'-טע-רי) א ברוסט־ארטעריע, א ברוסט־שלאג־אדער.

thorac'ic re'gion (טהא-רעס'-איק ריי'-דזשאן) דער ברוסט־טייל פון קערפער; א ברוסט־טייל.

thoracodid'ymus *n.* (טהא-ריי-קאו-דיד'-אי-מאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען, וועלכע זיינען צוזאמענ־געוואקסען ביי דער ברוסט.

thoracogastrodid'ymus *n.* (טהא-ריי-קא-געס-טרא-דיד'-אי-מאס) א פער־זעהעניש פון צוויי בעשעפענישען, וועל־כע זיינען צוזאמענגעוואקסען ביי דער ברוסט און ביים בויך.

thoracom'eter *n.* (טהאו-רע-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אויסברייטונג פון דער ברוסט ביים אטע־מען.

thoracop'agus *n.* (טהאו-רע-קאפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפע־נישען מיט איין ברוסט.

thoracot'omy *n.* (טהאו-רע-קאט'-א-מי) אן איינשניט אין דער ברוסט.

tho'rah *n.* (טאו'-רא) ז. ***torah***.

tho'ral *a.* (טהאו'-רעל) וואס איז שייך צום הייראטס־בעט, וואס איז שייך צו היי־ראט; די וועגוס־ליניע [אויף דער דא־לאניע].

tho'rax *n.* (טהאו'-רעקס) די ברוסט, דער ברוסט־קאסטען; דאס ברוסט־שטיק [ביי אינזעקטען]; א ברוסט־שילד, א ברוסט־פאנצער.

tho'ria *n.* (טהאו'-רי-א) טהאר־ערד אדער טהאריום־אקסיד, א פערבינדונג פון זויער־שטאף מיט טהאריום [אזא מע־טאל].

tho'ric *a.* (טהאו'-ריק) וואס איז שייך צו טהאריום, וואס בעשטעהט פון טהא־ריום, וואס קומט פון טהאריום [אזא מע־טאל].

thori'na *n.* (טהא-ראי'-נא) ז. ***thoria***.

thori'num *n.* (טהא-ראי'-נאם) ז. ***thorium***.

tho'rium *n.* (טהאו'-רי-אם) טהאריום [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענ־טען, וועלכער בעלאנגט צו די מעטאלען].

thorn *n. and v.* (טהאהרן) א דארן, א דארן־פלאנצע, א שטאכעל, א שפיץ, א שטעכיגע אדער שפיציגע ארויסשטארצונג; עטוואס וואס ערגערט אדער בעאונרוהיגט; צוזאמענפעסטיגען מיט א דארן אדער שטא־כעל.

thorn'-ap'ple *n.* (טהאהרנ'-עפ'ל) דער דארן=עפעל, דער שטעך=עפעל אדער סטראמאניום [אזא גיפטיגע גרינע פלאנצע מיט ווייסע בליטהען און מיט א שטעכיגער פרוכט. ז. איל.]; דער ווייס=דארן [אזא פלאנצע]; די מעהל=בעערע [די פרוכט פון ווייס=דארן].

Thorn-apple

thorn'back *n.* (טהאהרנ'-בעק) דער דארן=רוקען [אזא פלאטשיגער פיש מיט שטאכלען אויף'ן רוקען און אויף'ן עק. ז. איל.]; דער ים=שפין אדער טייפעל=קרעבס [ז. *spider-crab*].

Thornback

thorn'back-ray *n.* (טהאהרנ'-בעק-ריי) דער דארן=רוקען. ז. *thornback*.

thorn'bill *n.* (טהאהרנ'-ביל) דער דארן=שנאבעל [אזא זיד=אמעריקאנישעס זשום=פויגעלע מיט א קורצען, שארפען שנאבעל]. ז. *humming-bird*.

thorn'-bird *n.* (טהאהרנ'-בוירד) דער דארן=פויגעל [אזא זיד=אמעריקאנישער פיעל=קאלירטער פויגעל וואס מאכט פאר זיך א נעסט פון דערנער און צווייגלעך].

thorn'-broom *n.* (טהאהרנ'-ברוהם) דער גונסטער [א מין דארן=פלאנצע]. ז. *furze*.

thorn'-bush *n.* (טהאהרנ'-בוש) א דארן=בוש, א דארן=קוסט.

thorn'-dev'il *n.* (טהאהרנ'-דעוו'ל) דער דארן=טייפעל [אזא יאשטשערקע בעדעקט מיט שטאכלען].

thorned *a.* (טהאהרנד) דארנדיג, דערנערדיג, בעדעקט מיט דערנער, שטעכיג.

thor'nen *a.* (טהאהר'-נען) געמאכט פון דערנער.

thorn'-house *n.* (טהאהרנ'-האוס) א פלאץ צום אויסדאמפפען זאלץ=וואסער, וואו דאס וואסער טריפט דורך הויפענס בושעס אדער דערנער=פלאנצען.

thorn'less *a.* (טהאהרנ'-לעס) אהן דערנער.

thorn'-swine *n.* (טהאהרנ'-סוואיין) א שטאכעל=שוויין, א יאזש. ז. *porcupine*.

thorn'tail *n.* (טהאהרנ'-טייל) דער דארן=עק [אזא זשום=פויגעלע מיט לאנגע שארפע עק=פעדערען]. ז. *humming-bird*.

thorn'-tailed *a.* (טהאהרנ'-טיילד) וואס האט שפיציגע שופען אויף'ן עק [ווענען יאשטשערקעס].

thor'ny *a.* (טהאהר'-ני) דערנערדיג; שפיציג, שטעכעדיג; שמערצליך; שוועריג, מיהזאם.

thor'ough *a., prep., adv. and n.* (טהאר'-או) וואס געהט דורך, וואס געהט דורך און דורך; דורכדרינגענד; גרינדליך; פאלקאמען; דורך; עטוואס וואס געהט דורך [ווי א דורכגאנג, קאנאל, פערטיעפונג א. ז. וו.].

thor'ough-bass *n.* (טהאר'-או-בייס) אין מוזיק — א גענעראל=באס [באס=נאטען מיט צייכענס און ציפערען ביי זיי, אום אנצוצייגען די אקארדען]; א סיסטעם פון צייכענס און ציפערען [אין מוזיק]; הארמאניע, הארמאנישע מוזיקאלישע קאמפאזיציאָ.

thor'ough-brace *n.* (טהאר'-או-ברייס) א רימען וואס האלט אונטער דעם וואגען=קאסטען אדער וואגען=קויש.

thor'ough-braced *a.* (טהאר'-או-בריסט) בעפעסטיגט מיט רימענס אונטער דעם וואגען=קאסטען אדער וואגען=קויש [ווענען וואגענס, קארעטען א. ז. וו.].

thor'oughbred *a. and n.* (טהאר'-א-ברעד) פון ריינעם בלוט, פון ריינער אבשטאמונג, פון יחוס'דיגער אבשטאמונג [ווענען חיות און הויפטזעכליך ווענען פערד]; גוט ערצויגען, עלעגאנט; א חיה [ספעציעל א פערד] פון א ריינער אדער יחוס'דיגער אבשטאמונג; א גוט=ערצויגענער מענש; א יחסן.

thor'oughfare *n.* (טהאר'-א-פעהר) א דורכפאהר, א דורכגאנג; א וועג; א גאס.

thor'oughgoing *a.* (טהאר'-א-גאו-אינג) דורך און דורך, גרינדליך, פאלשטענדיג, ראדיקאל, עקסטרעם.

thor'oughly *adv.* (טהאר'-א-לי) דורך און דורך, גרינדליך, פאלשטענדיג, ראדיקאל.

thor'oughness *n.* (טהאר'-א-נעס) פאלשטענדיגקייט; פאלקאמענהייט; גרינדליכקייט; דאס זיין דורך און דורך.

thor'ough-paced *a.* (טהאר'-או-פייסט) פאלקאמען אויסגעבילדעט, געשיקט צו אלע ארטען גענג [ווענען פערד]; פאלקאם, פאלשטענדיג; וואס איז דורך און דורך.

thor'ough-pin *n.* (טהאר'-או-פין) אזא געשווילעכץ אין די קניע פון א פערד.

thor'ough-shot *n.* (טהאר'-או-שאט) ז. *thorough-pin*.

thor'ough-sped *a.* (טהאר'-או-ספעד) ז. *thorough-paced*.

thor'ough-stem *n.* (טהאר'-או-סטעם) ז. *thoroughwort*.

thor'oughwax *n.* (טהאר'-א-וועקס) דאס רונד=בלעטערדיגע האזען=אויערעל [אזא פלאנצע]. ז. *hare's-ear*.

thor'oughwort *n.* (טהאר'-א-ווארט) א מין וואסערדאסט=פלאנצע [ווערט געברויכט אלס מעדיצינישער מיטעל].

thor'ow-leaf *n.* (טהאר'-או-ליעף) ז. *thoroughwax*.

thor'ow-wax *n.* (טהאר'-או-וועקס) ז. *thoroughwax*.

thorp *n.* (טהאהרפ) א דערפעל.

thorps'man *n.* (טהאהרפס'-מען) א דארפסמאן, א ישוב'ניק.

those *a. and pr.* (טהאוז) יענע; די דאזיגע. ז. *that*.

Thoth *n.* (טאוט) טאט [די פארצייטיגע עגיפטישע געטהייט פון שפראך, שריפט, צייטרעכנונג און חכמה. פלעגט פארגעשטעלט ווערען מיט א קערפער פון א מענשען, מיט א קאפ פון אן איביס (אזא פויגעל) און אפט אויך מיט א לבנה אויף'ן קאפ].

thou *pr. and v.* (טהאו) דו; דוצען, רופען ,,דו".

though *c. and adv.* (טהאו) אבוואהל, כאטש, כאטש אפילו; אויב; דאך, ביים אלעם דעם, ניט קוקענדיג דערויף.

thought (טהאהט) געדענקט, געדאכט, געטראכט א. ז. וו. ז. *think*.

thought *n.* (טהאהט) 1. א געדאנק; דאס דענקען; נאכדענקונג; א בעגריף; פערשטאנד, אינטעלעקט; 2. אן אבזיכט; 3. זארג, בעזארגטקייט; 4. א ביסעל, א קאפּעטשקע.

2. I have some **thought** of going to Europe this season. 4. It is a **thought** too small to bother about.

though'ted *a.* (טהאה'-טעד) וואס האט [געוויסע] געדאנקען.

thought'-ex'ecuting *a.* (טהאהט'-עק'-סי-קיו-טינג) וואס ווירקט מיט דער שנעלקייט פון געדאנק.

thought'ful *a.* (טהאהט'-פול) נאכדענקענד; געדאנקענפול; איבערלעגט, פארזיכטיג; אויפמערקזאם, זארגזאם, זארגענד פאר...; האבענדיג אין זינען; גיטיג, מיט אויפמערקזאמקייט און זארג פאר אנדערע; בעזארגט, זארגענד.

thought'fully *adv.* (טהאהט'-פול-אי) מיט נאכדענקונג, מיט איבערלעגונג, מיט פארזיכטיגקייט; מיט אויפמערקזאמקייט, מיט פריינדליכקייט אדער גוטיגקייט.

thought'fulness *n.* (טהאהט'-פול-נעס) נאכדענקונג, דאס זיין פערזונקען אין געדאנקען, איבערלעגונג; זארגזאמקייט; אויפמערקזאמקייט, פארזיכטיגקייט; בעזארגטקייט; גוטיגקייט.

thought'less *a.* (טהאהט'-לעס) געדאנקענלאז; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, זארגלאז.

thought'lessly *adv.* (טהאהט'-לעס-לי) אהן געדאנקען; אויף אן אונאיבערלעגטען, אונבעזאננענעם אדער זארגלאזען אופן.

thought'lessness *n.* (טהאהט'-לעס-נעס) געדאנקענלאזיגקייט; אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט, נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט.

thought'-rea'der *n.* (טהאהט'-ריע'-דער) א געדאנקען=לעזער; איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען לעזען א צווייטענס געדאנקען.

thought'-rea'ding *n.* (טהאהט'-ריע'-דינג) דאס געדאנקען=לעזען, דאס ארויסלעזען א צווייטענס געדאנקען.

thoughts *n.* (טהאהטס) געדאנקען; שטימונג, לוינע, געמיטה.

thought'sick *a.* (טהאהט'-סיק) געדאנקען=קראנק, טרויעריג, בעזארגט.

thought'some *a.* (טהאהט'-סאם) ז. *thoughtful*.

thought'someness *n.* (טהאהט'-סאם-נעס) ז. *thoughtfulness*.

thought'-trans'fer *n.* (טהאהט'-טרענס'-פער) טעלעפאטיע [דאס איבערגעבען געדאנקען אויף א שטרעקע אהן פיזישער בעריהרונג]. ז. *telepathy*.

thought'-trans'ference *n.* (טהאהט'-טרענס'-פער-ענס) ז. *thought-transfer*

thought'-transferen'tial *a.* (טהאהט'-טרענס-פע-רענ'-שעל) טעלעפאטיש. ז. *thought-transfer*

thought'-wave *n.* (טהאהט'-הווייוו) א געדאנקען־כוואליע [די וועלענארטיגע בעוועגונג פון א פאנטאסטישען שטאף, וועלכע מאכט כלומר'שט מעגליך די טעלעפאטיע אדער דאס איבערגעבען געדאנקען אויף א שטרעקע אהן פיזישער בעריהרונג].

tho'us *n.* (טהאו'-אס) א מין אפריקאנישער שאקאל [אזא ווילדער הונד]. ז. *jackal*

thou'sand *a. and n.* (טהאו'-זענד) טויזענד; א טויזענד; א מאס ליים וואס איז גענוג צו מאכען א טויזענד ציעגעל.

thou'sandfold *a.* (טהאו'-זענד-פאולד) טויזענדפאך, טויזענד מאל אזוי פיעל.

thou'sand-legs *n.* (טהאו'-זענד-לעגז) א טויזענד־פיסלער, א טויזענד־פיסיגער [אזא ווארים]. ז. *milleped*

thou'sandth *a. and n.* (טהאו'-זענדטה) טויזענדסטער, טויזענדסטע, טויזענדסטעס; וואס איז א טויזענד־חלק; א טויזענד־חלק, א טויזענדסטעל.

thow'el *n.* (טהאו'-על) ז. *thole*

thowl *n.* (טהאול) ז. *thole*

thral'dom *n.* (טהראהל'-דאם) שקלאפעריי, קנעכטשאפט.

thrall *n., a. and v.* (טהראהל) א שקלאף, א קנעכט, א שקלאפין; א געפאנגענער, א געפאנגענע; פערשקלאפט; פערשקלאפען, פערקנעכטען.

thrall'er *n.* (טהראהל'-ער) א פערשקלאפער.

thrall'ful *a.* (טהראהל'-פול) פערשקלאפט, שקלאפיש.

thrap *v.* (טהרעפ) צוזאמענבינדען, ארומבינדען [מיט שיפס־שטריק].

thrash'er *n.* (טהרעש'-ער) ז. *thresher*

thrash'er-shark *n.* (טהרעש'-ער-שארק) ז. *thresher-shark*

thrash'ing *n.* (טהרעש'-אינג) ז. *threshing*

thrash'ing-floor *n.* (טהרעש'-אינג-פלאור) ז. *threshing-floor*

thrash'ing-machine' *n.* (טהרעש'-אינג-מע-שין') ז. *threshing-machine*

thrason'ical *a.* (טהרע-סאנ'-אי-קעל) בעריהמעריש.

thrason'ically *adv.* (טהרע-סאנ'-אי-קעל-אי) מיט בעריהמעריי.

thrave *n.* (טהרייוו) צוויי קופעס גארבען צו צוועלף יעדער; א צאהל פון צוויי טוץ [24]; א היבשע צאהל; א גארב, א סנאפ; א זשמעניע.

thread *n. and v.* (טהרעד) א פאדים [ווי פון ליין, זייד, וואל א. ד. ג.]; א פיבר, א פאזער, א פעדים־ארטיגע זאך; דער גווינט פון א שרויף; אין בערגארבייט — א דינער ערץ־אדער; זעהר א דינע ליניע אין א צייכנונג; דער פאדים, די ריכט־שנור, דער הויפט־געדאנק אדער די אידעע וואס ווערט דורכגעפיהרט אין א לעקציע, געשפרעך א. ד. ג.; א שפור, א סליאד; דער לעבענס־פאדים; ארייינציהען א פאדים [ווי אין א נאדעל]; אנציהען [ווי פערעל] אויף א פאדים; דורכגעהן דורך עפעס [ווי דורך א שמאלען גאנג] מיט פארזיכטיגקייט; מאכען א גווינט [אויף א שרויף].

thread and nee'dle (טהרעד ענד ניעדל) ז. *thread-needle*

thread'bare *a.* (טהרעד'-בעהר) אויסגעריבען, אבגעטראגען, אבגעניצט [וועגען קליידער].

thread'bareness *n.* (טהרעד'-בעהר-נעס) אויסגעריבענקייט, אבגעטראגענקייט, אבגעניצטקייט.

thread'-car'rier *n.* (טהרעד'-קער'-אי-ער) אין א שטריק־מאשין — א העקעל, דורך וועלכען עס געהט דורך דער פאדים.

thread'-cut'ter *n.* (טהרעד'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט אויסצושניידען די גווינטען אויף א שרויף; א פארריכטונג אין א נעה־מאשין איבערצוהאקען דעם פאדים.

thread'ed *a.* (טהרעד'-עד) מיט א פאדים; מיט א גווינט [וועגען א שרויף].

thread'er *n.* (טהרעד'-ער) א פארריכטונג ארייינצוציהען א פאדים אין א נאדעל.

thread'-feath'er *n.* (טהרעד'-פעטה'-ער) א לאנגע דינע פעדער ווי א פאדים.

thread'-fin'isher *n.* (טהרעד'-פינ'-איש-ער) א מאשין צו רייניגען, מאכען גלאט און פאלירען ליין אדער באוועל־פאדים.

thread'-mark *n.* (טהרעד'-מארק) זעהר א דינער און שטארקער פאדים וואס ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון געלד־פאפיער.

thread'-nee'dle *n.* (טהרעד'-ניע'דל) אזא קינדער־שפיעל, וואו א צאהל קינדער שטעהען פארוויין איינער הינטער די אנדערע מיט אויפגעהויבענע און צוזאמענגעפאסטע הענד, אויסבילדענדיג א טהויער, דורך וועלכען די גאנצע רייה פארלעך דארף דורכגעהן.

thread of a discourse' (טהרעד אוו ע דיס-קאורס') דער לייט־פאדים אדער לייטמאטיוו פון א פארטראג אדער לעקציע.

thread'-pa'per *n.* (טהרעד'-פיי'-פער) א שמאלער פאס פון דינעם פאפיער, אין וועלכען מען וויקעלט איין א מאטאק פאדים.

thread'-shaped *a.* (טהרעד'-שייפט) פאדים־ארטיג, פאדים־פערמיג.

thread'-the-nee'dle *n.* (טהרעד'-טהי-ניע'דל) ז. *thread-needle*

thread'worm *n.* (טהרעד'-הווארם) ז. *pinworm*

thread'y *a.* (טהרעד'-אי) פעדימדיג; וואס בעשטעהט פון פעדים; בעדעקט מיט פעדים.

threat *n. and v.* (טהרעט) דאס סטראשען; א דראהונג, א סטראשונאק; דראהען, סטראשען.

threat'en *v.* (טהרעטן) דראהען, סטראשען.

threat'ener *n.* (טהרעט'-נער) א דראהער, איינער וואס דראהט אדער סטראשעט.

threat'ening *n. and a.* (טהרעט'-נינג) א דראהונג; א סטראשונאק; דראהענד, סטראשענד; וואס דראהעט, וואס סטראשעט מיט עפעס.

threat'eningly *adv.* (טהרעט'-נינג-לי) מיט דראהונג; מיט א סטראשונאק; אויף א דראהענדען, סטראשענדען אופן.

threat'ful *a.* (טהרעט'-פול) דראהענד, סטראשענד; מיט א דראהענדען אויסזעהן.

threat'fully *adv.* (טהרעט'-פול-אי) מיט דראהונגען אדער סטראשונקעס.

threat'less *a.* (טהרעט'-לעס) אהן דראהונגען; ניט סטראשענדיג.

threave *n.* (טהריעוו) ז. *thrave*

three *a. and n.* (טהריע) דריי; די צאהל דריי; די ציפער דריי; א דריטעל [אין קארטען].

three'-deck'er *n. and a.* (טהריע'-דעק'-ער) א קריעגס־שיף מיט דריי רייהען קאנאנען איינע איבער די אנדערע אויף דריי בעזונדערע דעקען; וואס האט דריי דעקען [וועגען געוויסע קריעגס־שיפען].

three'-dimen'sional *a.* (טהריע'-די-מענ'-שאנ-על) ז. *tridimensional*

three'-far'things *n.* (טהריע'-פאר'-טהינגז) א פארצייטיגע ענגלישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון דריי פארטינגס [1½ אמעריקאנער סענט].

three'fold *a., n. and adv.* (טהריע'-פאולד) דרייפאך, דריי מאל אזוי פיעל; ביטער־גראז אדער וואכטע [אזא גראז מיט דרייפאכיגע בלעטער און ווייסע בליהונגען]; דרייפאכיג; אויף א דרייפאכינער ארט.

three'-foot *a.* (טהריע'-פוט) וואס איז דריי פוס לאנג; מיט דריי פיס.

three'-foot'ed *a.* (טהריע'-פוט'-עד) מיט דריי פיס.

three'-half'pence *n.* (טהריע'-היי'-פענס) א פארצייטינע ענגלישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון דריי הייפענים [3 אמעריקאנער סענט].

three'-han'ded *a.* (טהריע'-הענ'-דעד) מיט דריי הענד; וואס איז געטהאן אדער געשפיעלט מיט דריי הענד אדער פון דריי פערזאנען.

three'-leaved *a.* (טהריע'-ליעווד) דריי־בלעטערדיג; מיט דרייפאכיגע בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

three'-light *n.* (טהריע'-לאיט) א לייכטער מיט דריי ליכט; א לאמפ מיט דריי ברען־קנויטען.

three'-lobed *a.* (טהריע'-לאובד) דריי־לאפיג; מיט דריי לאפען אדער לעפלעך [וועגען פלאנצען־בלעטער].

three'-man *a.* (טהריע'-מען) וואס פאדערט דריי מענשען כדי אויסצופיהרען עס.

three'-mas'ted *a.* (טהריע'-מעס'-טעד) מיט דריי מאסטען [וועגען א שיף].

three'-mas'ter *n.* (טהריע'-מעס'-טער) א זעגעל־שיף מיט דריי מאסטען.

three'-nerved *a.* (טהריע'-נוירוווד) אין באטאניק — מיט דריי נערוועו־עהנליכע פעדימלעך.

three'ness *n.* (טהריע'-נעס) דרייאיניקייט.

three'-par'ted *a.* (טהריע'-פאר'-טעד) דריי־טייליג; צוטיילט אין דריי טיילען.

three'pence *n.* (טהריע'-פענס) אן ענגלישע זילבערנע מטבע פון דריי פענים [6 אמעריקאנער סענט].

three'penny *a. and n.* (טהריע'-פענ-אי) ווערטה דריי פענים; ווייניג ווערטה, אונבעדייטענד, אונוויכטיג; א מטבע פון דריי פענים [6 אמעריקאנער סענט].

three'-ply *a.* (טהריע'-פלאי) דרייפאכיג; אין דריי פאכען.

three'-quar'ter *a.* (טהריע'-קהוואהר'-טער) דריי־פיערטעלדיג; פון דריי־פיערטעל גרויס [וועגען א פארטרעט וואס איז גענומען בלויז ביז די היפטען].

three'-quar'ters *a.* (טהריע'-קהוואהר'-טערז) ז. *three-quarter*

three'-ribbed *a.* (טהריע'-ריבד) ז. *three-nerved*

three'score *a.* (טהריע'-סקאור) דריי מאל צוואנציג [זעכציג].

Three Sis′ters (the) (טהריע סיס׳-טערז) ז. *Fates*.
three′-square *a.* (טהריע׳-סקהוועהר) דריי-קאנטיג.
three times three (טהריע טאימז טהריע) א דרייפאכער הורא.
three′-valved *a.* (טהריע׳-וועלווד) אין באטאניק — וואס האט אדער וואס עפענט זיך מיט דריי ווענטילען [קלאפען].
thremmatol′ogy *n.* (טהרעמ-ע-טאל׳-א-דזשי) טרעמאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען פיה-צוכט און פלאנצען-צוכט.
threnet′ic *a.* (טהרי-נעט׳-איק) טרויע-ריג, פערקימערט.
threnet′ical *a.* (טהרי-נעט׳-אי-קעל) ז. *threnetic*.
thre′node *n.* (טהרי׳-נאוד) ז. *threnody*.
threno′dial *a.* (טהרי-נאו׳-די-על) עלע-גיש; וואס איז שייך צו א קלאג-ליעד. ז. *threnody*.
threnod′ic *a.* (טהרי-נאד׳-איק) ז. *threnodial*.
thren′odist *n.* (טהרענ׳-א-דיסט) א שרייבער פון קלאג-ליעדער. ז. *threnody*.
thren′ody *n.* (טהרענ׳-א-די) א קלאג-ליעד; א ליעד וואס ווערט פערפאסט צו דער לויה פון א געוויסער פערזאן.
threpsol′ogy *n.* (טהרעפ-סאל׳-א-דזשי) טרעפסאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער נאהרונג פון א לעבעדיגען ארגאניזם.
thresh *v.* (טהרעש) דרעשען; קלאפען, שלאגען; הארעווען, זיך מאטערען איבער עפעס, ארבייטען מיט שוויים; זיך ווער-פען, זיך שליידערען.
thresh about′ (טהרעש ע-באוט׳) זיך ווארפען, זיך שליידערען.
thresh′er *n.* (טהרעש׳-ער) א דרעשער; א דרעש-מאשין; דער ים-פוקס [א מין האי-פיש]; א מיטגליעד פון אן אירלענ-דיש-קאטוילישער ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1806 מיט דעם ציעל ניט צו צאהלען געוויסע שטייע-רען; א מין דראסעל [אזא פויגעל].
thresh′er-shark *n.* (טהרעש׳-ער-שארק) דער ים-פוקס [א מין האי-פיש].
thresh′ing *n.* (טהרעש׳-אינג) דאס דרעשען.
thresh′ing-floor *n.* (טהרעש׳-אינג-פלאור) דער גרונט, די פאדלאגע אדער דיל פון א שייער, אויף וועלכער מען דרעשט תבואה; א טויק, א דרעש-פלאץ.
thresh′ing-machine′ *n.* (טהרעש׳-אינג-מע-שין׳) א דרעש-מאשין.

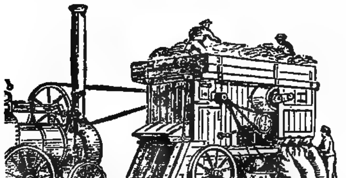

Threshing-machine

thresh′ing-mill *n.* (טהרעש׳-אינג-מיל) ז. *threshing-machine*.
thresh′ing-place *n.* (טהרעש׳-אינג-פליים) ז. *threshing-floor*.
thresh′old *n.* (טהרעש׳-אלד) 1. א שוועל, א טהיר-שוועל; אן אריינגאנג, א טהיר; 2. דער אנפאנג פון עפעס.
2. He is now at the threshold of his argument.

threw (טהרו) געווארפען. ז. *throw*.
thrice *adv.* (טהראיס) דריי מאל; וויע-דערהאלענד; פאלשטענדיג, גענצליך; מיט שטארקער בעטאנונג.
thri′fallow *v.* (טהראי׳-פעל-או) אויפ-קערען א פעלד דאס דריטע מאל פאר׳ן זייהען.
thrift *n.* (טהריפט) שפארזאמקייט [אין ווירטשאפט], עקאנאמיע; א שפאר-קעס-טעל [א קליין קעסטעל צו האלטען אב-געשפארטעס געלד]; די זאמד-נעלקע [אזא גראז], ז. *sea-gillyflower*.
thrift′-box *n.* (טהריפט׳-באקס) א שפאר-קעסטעל [א קליין קעסטעל צו האל-טען אבגעשפארטעס געלד].
thrif′tily *adv.* (טהריפ׳-טי-לי) אויף א שפארזאמען, עקאנאמישען שטייגער; מיט אויסגערעכענטקייט, מיט פארזיכטיג-קייט.
thrif′tiness *n.* (טהריפ׳-טי-נעס) שפאר-זאמקייט; עקאנאמיע [אין ווירטשאפט].
thrift′less *a.* (טהריפט׳-לעס) ניט שפאר-זאם, פערשווענדעריש.
thrift′lessly *adv.* (טהריפט׳-לעס-לי) אויף אן אונשפארזאמען שטייגער; פער-שווענדעריש.
thrift′lessness *n.* (טהריפט׳-לעס-נעס) אונשפארזאמקייט; פערשווענדערישקייט.
thrif′ty *a.* (טהריפ׳-טי) מזל׳דיג, ער-פאלגרייך; גוט-געהענד, בליהענד; מיט הצלחה; עקאנאמיש [אין ווירטשאפט].
thrill *v.* and *n.* (טהריל) דורכנעהמען [ווי מיט א שווידער]; דורכדרינגען מיט א פלוצליכען געפיהל [ווי פון פרייד, רחמנות א. ד. ג.]; שווידערען [ווי פון קעלט]; ציטערען, וויברירען; א שווידער, א ציטער; א ציטערענדע בעוועגונג; א טרעל [ווי פון א פויגעל].
thrill′ing *a.* (טהריל׳-אינג) דורכדרינ-גענד מיט א געוויסען געפיהל [ווי פון פרייד, טרויער א. ד. ג.]; וואס רופט ארויס א שווידער אדער ציטער.
thrill′ingly *adv.* (טהריל׳-אינג-לי) שווידערענדיג; דורך א ציטער.
thrip *n.* (טהריפ) א מטבע פון דריי פענים.
thrips *n.* (טהריפס) אן ארט פליגעלע, וואס ערנעהרט זיך פון די בלעטער פון געוויסע בוימלעך [ווי וויינשטאקען].
thrive *v.* (טהראיוו) גליקען, האבען הצלחה; זיין ערפאלגרייך, בליהען, געדייע-הען, שטארק וואקסען.
thriv′en (טהריווען) צו-אויסגעוואקסען, געקומען [אין גרויס, אין רייכטום א. ד. ג.]. ז. *thrive*.
thri′ver *n.* (טהראי׳-ווער) א בעל-הצלחה; איינער וועמען עס געהט גוט.
thri′ving *a.* (טהראי׳-ווינג) מזל׳דיג, מיט הצלחה; ערפאלגרייך; געדייהענד, וואקסענד.
thri′vingly *adv.* (טהראי׳-ווינג-לי) מיט מזל, מיט הצלחה; אויף אן ערפאלגרייכען, בליהענדען אדער וואקסענדען שטייגער.
thri′vingness *n.* (טהראי׳-ווינג-נעס) גליק, מזל; הצלחה; געדייהונג.
thro (טהרו) אבקירצונג פון *through*.
thro′ (טהרו) ז. *thro*.
throat *n.* and *v.* (טהראוט) דער שלונד, די קעהל; דער גארגעל; דער האלז [אי-בערהויפט דער פאדערשטער טייל פון האלז]; עטוואס וואס איז ענליך צו א שלונד אדער האלז; אויסשניידען ווי א רינע אדער קאנאל.

throat′-band *n.* (טהראוט׳-בענד) א האלז-באנד; דאס האלז-רימענדעל פון א צוים.
throa′ted *a.* (טהראו׳-טעד) מיט א האלז; מיט א שלונד, מיט א קעהל; מיט א גארגעל.
throa′ter *n.* (טהראו׳-טער) אזא מעסער וואס ווערט בענוצט צו שניידען די העל-זער פון פיש; אן ארבייטער וואס אר-בייט מיט אזא מעסער ביי דער צוריכ-טונג פון פיש.
throa′tiness *n.* (טהראו׳-טי-נעס) די אויסגעשטארצטקייט פון האלז; די גאר-געלדיגקייט פון א שטימע אדער אויס-שפראך.
throat′-latch *n.* (טהראוט׳-לעטש) דאס האלז-רימענדעל פון א צוים.
throat′-pipe *n.* (טהראוט׳-פאיפ) די לופט-רעהר, דער גארגעל.
throat′wort *n.* (טהראוט׳-הווארט) דאס האלז-קרויט [אזא בלומען-פלאנצע, וועל-כע מען פלעגט אמאל בענוצען פאר האלז-שמערצען]; די גלאקען-בלום.
throa′ty *a.* (טהראו׳-טי) האלזיג, גאר-געלדיג, אויסגעשפראכען ווי פון גארגעל; וואס האט א גרויסען שלונד; גיעריג, פרעסעריש.
throb *v.* and *n.* (טהראב) פולסירען, קלאפען, שלאגען [ווי דאס הארץ אדער דער פולס]; דאס שלאגען, דאס קלאפען פון הארץ אדער פון פולס.
throb′bing *a.* and *n.* (טהראב׳-אינג) פולסירענד, שלאגענד, קלאפענד; דאס שלאגען, דאס קלאפען פון הארץ אדער פולס.
throb′bingly *adv.* (טהראב׳-אינג-לי) פולסירענדיג, קלאפענדיג, שלאגענדיג [ווי דאס הארץ אדער דער פולס].
throe *n.* and *v.* (טהראו) וועהטאג, שמערץ; געבורטס-וועהען; די מאטערניש פון דער גסיסה; ליידען, זיך מאטערען אין דער גסיסה, גוסס׳ען.
thrombo′sis *n.* (טהראם-באו׳-סיס) ז. *thrombus*.
throm′bus *n.* (טהראמ׳-באס) א בלוט-געשוואולסט, א פערגליווערונג פון בלוט אין אן אדער, וואס שטערט די בלוט-ציר-קולאציאן.
thro′nal *a.* (טהראו׳-נעל) וואס איז שייך צו א טהראן.
throne *n.* and *v.* (טהראון) די טהראן; א קעניגליכע מאכט אדער ווירדע; זעצען אויף׳ן טהראן.
throne′less *a.* (טהראונ׳-לעס) אהן א טהראן, אראבגעזעצט פון טהראן.
throng *n.*, *v.* and *a.* (טהראהנג) א מחנה, א המון; א געזעמעל, א גרויסער עולם, א געדרענג; א גרויסע צאהל; זיך דרענגען, זיך שטופען; דרענגען; אנ-פאקען מיט מענשען; אנגעפאקט מיט מענ-שען; אנגעפילט, אנגעפאקט, אנגעשטאפט.
throp′ple *n.* (טהראפל) דער גארגעל, די לופט-רעהר.
thros′tle *n.* (טהראסל) די זינג-דראסעל [אזא זינג-פויגעל]; א שפין-מאשין.
thros′tle-frame *n.* (טהראס׳ל-פריים) א שפין-מאשין.
thros′tling *n.* (טהראס׳-לינג) האלז-ענטצינדונג אדער האלז-געשווילעכץ ביי בהמות.
throt′tle *n.* and *v.* (טהראטל) דער שלונד, דער האלז, די קעהל, דער גארגעל; א דראסעל-קלאפע, א דראסעל-ווענטיל [ז. *throttle-valve*]; זיך שטיקען, זיך

ווערגען; שטיקען, ווערגען; דערשטיקען, דערווערגען; פערהאלטען דורך א דראסעל=קלאפע אדער דראסעל=ווענטיל [וועגען א דאמפף=מאשין אדער א דאמפף=רעהר]; אויסריידען מיט א פערשטיקטען קול; אטהעמען שווער, ווי פערשטיקט; זיך שטיקען, זיך ווערגען.

throt'tle-lev'er *n.* (טהראט'ל-לעווי'-ער) דאס הענטעל אדער דער הויבעל מיט וואס עס ווערט איינגעשטעלט דער דראסעל=ווענטיל [ז. *throttle-valve*] פון א דאמפף=מאשין.

throt'tler *n.* (טהראט'-לער) א שטיקער, א ווערגער.

throt'tle-valve *n.* (טהראט'ל-וועלוו) א דראסעל=ווענטיל, א דראסעל=קלאפע [א ווענטיל אדער קלאפע אין דער דאמפף=רעהר, וואס געהט פון דאמפף=קעסעל צום דאמפף=צילינדער, צום רעגולירען דעם דאמפף=שטראם].

through *prep., adv., a. and n.* (טהרוה) דורך; דורך און דורך; אויס, פון, פאר, צוליעב; מיט דער הילף; וואס געהט דורך; א דורכגעהענדער שטיין, א שטיין אין א געביידע וואס געהט דורך און דורך.

through and through (טהרוה ענד טהרוה) דורך און דורך, פון אנהויב ביז'ן סוף.

through bolt (טהרוה באולט) א דורכגעהענדער באלץ אדער שטיפט [א באלץ אדער שטיפט וואס געהט דורך און דורך].

through car (טהרוה קאר) א דורכגעהענדער אדער דירעקטער וואגאן [אן אייזענבאהן=וואגאן וואס געהט דורך די גאנצע אייזענבאהן=ליניע אדער פון איין וויכטיגען צענטראלען פונקט צו א צווייטען].

through design' (טהרוה די-זאין') אומישנע, גערן, במזיד.

through'-ligh'ted *a.* (טהרוה'-לאי'-טעד) בעלייכטעט מיט פענסטער פון ביידע געגענאיבערליגענדע זייטען.

through line (טהרוה לאין) א דורכגעהענדע אדער דירעקטע אייזענבאהן=ליניע.

throughout' *adv. and prep.* (טהרוה-אוט') איבעראל, אומעטום; אין אלע בעציהונגען; דורך און דורך; דורכאויס; דורך דער גאנצער שטרעקע; אין פערלויף פון דער גאנצער צייט.

through'-stone *n.* (טהרוה'-סטאון) אין ארכיטעקטור — א דורכגעהענדער שטיין, א שטיין וואס פערנעהמט די גאנצע ברייט פון דער וואנד.

through thick and thin (טהרוה טהיק ענד טהין) פאר לענג און פאר ברייט, אהן ריקזיכט, ניט אכטענדיג אויף שטערונגען און הינדערניסע.

through tick'et (טהרוה טיק'-עט) אן אייזענבאהן=בילעט אדער שיף=בילעט, וועלכער איז גילטיג פאר דער גאנצער רייזע.

through traf'fic (טהרוה טרעפ'-איק) א רייזע פון איין ענד אייזענבאהן=ליניע ביז צו איהר צווייטען ענד אדער פון איין וויכטיגער צענטראלער סטאנציע ביז צו א צווייטער.

through train (טהרוה טריין) א דורכגעהענדער אייזענבאהן=צוג [וואס געהט דורך דער גאנצער אייזענבאהן=ליניע אדער פון איין וויכטיגען צענטראלען פונקט צו א צווייטען].

throve (טהראוו) געגליקט, גערייהעט, געוואקסען. ז. *thrive*

throw *v. and n.* (טהראו) ווארפען; שליידערען; א שטוים טהאן; אומווארפען, אנידערווארפען; ארויפווארפען [ווי א שאל, א דעקע א. ד. ג.]; ארונטערווארפען; אראבווארפען; אריינווארפען; ווארפען א קארט אויף'ן טיש, שפיעלען קארטען; שפיעלען אין ווירפלעך; ווענדען, ריכטען, ווארפען [אן אויג]; פערלירען אומישנע א שפיעל; פארמירען א כלי פון ליים; געבעהרען; צוזאמענדרעהען פאדים, צונויפדרעהען ווי צווירען; א ווארף; א שליידער; א ווארף אין ווירפעל=שפיעל; א ריזיקע, א געוואגטע אונטערנעהמונג; די שטרעקע פון א ווארף; א געצייג, א פארריכטונג אדער מאשין צו בריינגען עטוואס אין א שנעלער קרייזבעוועגונג; א שאל וואס ווערט בענוצט עפעס איינצואוויקלען; די פלעצליכע אומדרעהונג פון א מאגנעט=נאדעל, ווען די מאגנעטישע קראפט ווערט פלעצליך געענדערט; אין געאלאגיע — דאס א רוק טהאן זיך פון אן ערד=שיכט.

throw across' (טהראו ע-קראהס') אריבערווארפען [אויף יענער זייט].

throw aside' (טהראו ע-סאיד') אוועקווארפען אן א זייט.

throw a sop to Cer'berus (טהראו ע סאפ טו סויר'-בע-ראס) צוואווארפען א הונד א ביין, אונטערקויפען איינעם מיט כאבאר.

throw away' (טהראו ע-הוויי') 1. אוועקווארפען; 2. פערשווענדען; 3. זיך אבזאגען; פערלירען דורך נאכלעסיגקייט אדער גלייכגילטיגקייט.

2. You should not **throw away** your money upon such things. 3. Don't **throw away** such a good offer.

throw back (טהראו בעק) 1. צוריקווארפען, רעפלעקטירען [ווי ליכטשטראהלען]; 2. ענטזאגען; 3. אבווארפען, צוריקווארפען [ווי א בעליידיגונג, א מסירה א. ד. ג.]; 4. צוריקפאלען, זיך צוריקקעהרען צום אלטען טיפ פון פריהעריגע דורות [וועגען חיות אדער בהמות].

4. There is a tendency in some animals to **throw back** for several generations.

throw'-back *n.* (טהראו'-בעק) 1. א זאך וואס פערדונקעלט אדער וואס שטעלט די אנדערע אין הינטערגרונד; 2. א פערזאן וואס פערדונקעלט מיט זיינע מעלות אנדערע, א מענש וואס פעראורזאכט, אז אנדערע זאלען אויסזעהן נידריגער אדער מינדערווערטיגער פון איהם.

1. Her goodness can act as a **throw-back** even to an angel.

throw by (טהראו באי) אוועקווארפען אדער אוועקלעגען אן א זייט [אלס אן אונניצליכע זאך].

throw cold wa'ter on (טהראו קאולד הוואה'-טער אן) אבגיסען מיט קאלטען וואסער, אבקיהלען די בעגייסטערונג, אבשלאגען דעם קוראזש.

throw'-crook *n.* (טהראו'-קרוק) א טעפער=ראד; אזא קרוטשאק אדער האקען וואס ווערט בענוצט צום דרעהען שטרויענע שטריק.

throw down (טהראו דאון) ארונטערווארפען; ערנידריגען; חרב מאכען, צושטערען, מאכען א תל.

throw down the glove (טהראו דאון טהי גלאוו) ווארפען די האנדשוה [ארויסרופען צום קאמפף, דועל אדער פאלעמיק].

throw dust in one's eyes (טהראו דאסט אין הוואנז איז) שיטען זאמד אין די אויגען, אבנארען, פערטומלען דעם מח.

throw'er *n.* (טהראו'-ער) א ווארפער; א צווירען=דרעהער, א פאדים=דרעהער; א טעפער וואס מאכט כלים מיט א דרעהראד.

throw in (טהראו אין) 1. אריינווארפען; 2. אריינגיסען; 3. אריינלעגען אדער אריינשטעלען צוזאמען מיט אנדערע; 4. צולעגען אלס צוגאב [ביי א קויף]; 5. איינטערפאלירען [אריינווארפען א ווארט אדער פראזע ווען יענער רעדט].

3. We are ready to **throw in** our fortune with yours. 4. I will **throw in** this book if you buy the lot. 5. It was his habit to **throw in** a word or two now and then to enliven the conversation.

throw'ing-clay *n.* (טהראו'-אינג-קליי) ליים וואס איז גענוג פלאסטיש [קנעטעדיג, ווייך] צו מאכען דערפון כלים מיט דעם דרעה=ראד פון א טעפער.

throw'ing-en'gine *n.* (טהראו'-אינג-ענ'-דזשין) דאס דרעה=ראד אדער דרעה=מאשין פון א טעפער.

throw'ing-mill *n.* (טהראו'-אינג-מיל) ז. *throwing-engine*

throw'ing-ta'ble *n.* (טהראו'-אינג-טיי'-בל) א דרעה=ראד פון א טעפער.

throw'ing-wheel *n.* (טהראו'-אינג-הוויעל) א דרעה=ראד פון א טעפער.

throw in'to gear (טהראו אינ'-טו גיער) בריינגען אין בעוועגונג [וועגען א מאשין].

throw in'to shape (טהראו אינ'-טו שייפ) צונעבען א פארם, בריינגען אין ארדנונג.

I urged him to **throw** his notes **into** some shape for publication.

throw in'to the bar'gain (טהראו אינ'-טו טהי באר'-גיין) צולעגען א צוגאב צו א קויף.

throw in'to the shade (טהראו אינ'-טו טהי שייד) פערדונקלען.

throw light on (טהראו לאיט אן) ווארפען א ליכט, קלאר מאכען.

thrown *a.* (טהראון) געדרעהט, געצווירענט; אין געאלאגיע — אוועקגערוקט פון דעם פריהעריגען ארט; אויסגעדרעהט מיט'ן דרעה=ראד פון א טעפער; געווארפען.

thrown silk (טהראון סילק) געצווירענטע זייד.

thrown sin'gles (טהראון סינגלז) געדרעהטע אדער געצווירענטע זייד=פעדים.

thrown ware (טהראון הוועהר) ליימענע כלים, וועלכע זיינען געמאכט מיט א דרעה=ראד פון א טעפער.

throw off (טהראו אף) אוועקווארפען; אראבווארפען; זיך בעפרייען, פטור ווערען; ענטזאגען, אבווארפען; עטוואס טהאן אויף שנעל, מאכען א שנעלען ענטוואורף; אנפאנגען די יאגד.

throw'-off *n.* (טהראו'-אף) דער אנהויב פון א יאגד; א צופעליגער פראדוקט; א פארריכטונג אין א דרוק=מאשין, וואס דערלאזט ניט, אז געוויסע פלעצער פון פאפיער זאלען ווערען בעדרוקט.

throw on (טהראו אן) ארויפווארפען אויף זיך, אנטהאן אויף גיך.

Wait while I **throw on** my coat.

throw one's self down (טהראו הוואנז סעלף דאון) זיך אנידערלעגען.

throw one's self in'to (טהראו הוואנז סעלף אינ'-טו) זיך אריינווארפען, זיך א נעהם טהאן צו עפעס.

He **threw himself into** the contest and did good service.

throw one's self on (טהראו הוואנז סעלף אן) זיך פערלאזען, זיך פערטרויען.

Throw yourself on the mercy of God.

throw o'pen (טהראו אופן) 1. פלעצליך אויפעפענען, ברייט אויפעפענען; 2. מאכען אפען פאר אלעמען, געבען א

פרייען צוטריט, אוועקגעהמען אלע שטע־רונגען.

1. Don't throw open the door. 2. We will throw open the appointment to public competition.

throw o'pen the door to (טהראו אופען טהי דאור טו) געבען א געלעגענהייט.

throw out (טהראו אוט) 1. ארויסווארפען; 2. אויסשליסען; 3. אויסבויען; 4. ארויסגעבען פון זיך; 5. ארויסזאגען, ארויסרייסען; 6. אראבשלאגען פון טאלק, צוטומלען; 7. ארויסשלאגען אדער ארויס־ווארפען פון קאן [אין א שפיעל]; 8. ניט דרוקען ווי געהעריג [ווענען א דרוק־מא־שין].

3. He is going to throw out a wing to his building. 4. The lamp throws out a bright light. 5. In his argument he threw out words of contempt for his opponent. 6. It was his deliberate purpose to throw out the speaker by constant interruptions.

throw out of gear (טהראו אוט אוו גיער) ארויסשלאגען פון גאנג, אבשטעלען [ווענען א מאשין]; אראבשלאגען פון וועג, שטערען.

throw o'ver (טהראו או'-ווער) פער־לאזען.

throw o'verboard (טהראו או'-ווער-באורד) אויפגעבען, פערלאזען, געבען א שפאציער־צעטעל.

throw'ster *n.* (טהראו'-סטער) א זייד־דרעהער, א זייד־שפינער; איינער וואס שפיעלט אין ווירפעל; אן אזארטנער שפיעלער.

throw stones at (טהראו סטאונז עט) אנגרייפען, טאדלען, בעווארפען מיט שטיינער.

throw togeth'er (טהראו טו-געטה'-ער) צוזאמענווארפען, פעראייניגען, אויף שנעל פארמירען.

throw tongue (טהראו טאנג) ארויס־שטעקען די צונג [ווי א הונד].

throw up (טהראו אפ) 1. ווארפען ארויף; 2. אויפהויבען, ארויפהויבען; ארויפציהען; 3. אויפגעבען, פערלאזען, זיך אב־זאגען; 4. אויסברעכען, אויסמייקען; 5. שנעל אויפבויען, שנעל קאנסטרואירען.

2. Let me, I'll throw up the window. 3. I would not like to throw up the appointment.

throw up the sponge (טהראו אפ טהי ספאנדזש) בעשטעטיגען אדער אנער־קענען א ניעדערלאגע; זיך אונטערגעבען, אויפגעבען דעם קאמפף.

thrum *n., a. and v.* (טהראם) די לויזע, אויסגעדריבעלטע ענד־פעדים אדער די קראיקע פון געוועבטע זייד, לייווענד אדער וואלענס; א פאדים פון א קראיקע; א לויזער, אויסגעדריבעלטער פאדים; א בינטעל לויזע, אויסגעדריבעלטע פעדים; א פראנז, א פראנזש; א פאדים־עהנליכער טייל אדער ארגאן פון א בלום; א מא־נאטאנער קלאנג ווי פון פיקען מיט די פינגער די סטרונעס פון א פידעל אדער גיטארע; געמאכט פון פאדים־אבפאל אדער פון אויסגעדריבעלטע פעדים; בעדעקען אדער בעפוצען מיט אויסגעדריבעלטע פא־דים; בעפוצען מיט פראנזען [פראנ־זשען]; קלימפערען, קלאפען אדער פיקען מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פידעל אדער גיטארע; קלאפען אדער פוי־קען מאנאטאן מיט די פינגער.

thrum'my *a.* (טהראמ'-אי) מיט א קראי־קע פון לויזע אויסגעדריבעלטע פעדים; ווי מיט לויזע, אויסגעדריבעלטע פעדים; ווי א קראיקע.

thrums *n.* (טהראמז) שטריק־אבפאל, פאדים־אבפאל.

thrum'wort *n.* (טהראמ'-הוואירט) דער רויטער פוקס-עק [אזא בלומען-פלאנצע].

thrush *n.* (טהראש) די דראסעל, די זינג־דראסעל [אזא זינג־פויגעל]; אזא קראנק־הייט פון דעם אונטערשטען טייל פון דער קאפיטע פון א פערד, וועלכע כאראקטע־ריזירט זיך מיט דער אויסטיילונג פון א שטינקענדע פלאגמע [אייטער]; א מויל־ענטצינדונג, שוועמלעך אין מויל [אזא מויל־ענטצינדונג ביי קינדער].

thrush'er *n.* (טהראש'-ער) די זינג־דראסעל [אזא זינג־פויגעל].

thrush'-li'chen *n.* (טהראש'-לאי'-קען) אזא פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די פייכטע פלעצער פון די אלפען־פעלזען [דיזע פלאנצע ווערט געקאכט אין מילך און ווערט בענוצט אלס א רפואה צו מויל־ענטצינדונג].

thrust *v. and n.* (טהראסט) שטויסען; שטופען; דרענגען; דריקען; קוועטשען; שפארען; טרייבען, צווינגען; שטעכען; זיך שטויסען, זיך שפארען, זיך דרענגען, זיך שטופען, זיך דורכקוועטשען; זיך ארייב־קוועטשען, ארייגדרינגען; זיך צונויפזאמ־לען אין א נעדרענג; א שטויס, א שטופ; א שטאך; אן אנגריף, אן אטאקע; אין מעכאניק — דער דרוק וואס ווירקט צווי־שען צוויי זיך־בעריהרענדע קערפער [בע־זאנדערס דער דרוק דורך וועלכען א טייל פון א געביידע ווערט געשטיצט נאך אויסען אדער אן א זייט]; די שטויס־וויר־קונג פון דער טרייב־שרויף אין א דאמפף־שיף; א צוזאמענברוך פון די סלופעס אדער זיילען אין א שאכטע אדער קויהלען־גרוב דורך דעם געוויכט פון דעם דאך; סיראוואטקע וואס ווערט ארויסגעדריקט פון צוואראך אדער קעז.

thrust aside' (טהראסט ע-סאיד') אוועק־שטויסען פון וועג, אבשטויסען אן א זייט, ארויסשטויסען פון פלאץ.

thrus'ter *n.* (טהראס'-טער) א שטויסער, א שטעכער, א שווערד־פעכטער.

thrust forth (טהראסט פאורטה) ארויס־שטויסען, ארויסטרייבען; ארויסשטעקען, מאכען עס זאל ארויסשטארצען.

thrus'ting *n.* (טהראס'-טינג) דאס שטוי־סען, דאס שטופען.

thrus'tings *n.* (טהראס'-טינגז) סירא־וואטקע וואס ווערט אויסגעדריקט פון צווא־ראך אדער קעז.

thrust on (טהראסט אן) ארויפ־צווינגען, שטויסען פאָרווערטס; פארט־שרייטען.

thrust one's nose in'to (טהראסט הוואנז נאוז אינ'-טו) ארייגשטעקען די נאז, זיך ארייגמישען אין יענעמס עסקים.

thrust one's self in (טהראסט הוואנז סעלף אין) זיך ארייגמישען וואו מען בעט ניט.

thrust out (טהראסט אוט) ארויסטרייבען; ארויסשטויסען, ארויסשטופען.

thrust through (טהראסט טהרו) דורכשטעכען.

thrust togeth'er (טהראסט טו-געטה'-ער) צונויפקוועטשען, צונויפדריקען.

thrust upon' (טהראסט א-פאן') ארויף־צווינגען.

thud *n. and v.* (טהאד) א טעמפער אדער דומפפער קלאנג, אזעלכער ווי עס הערט זיך, ווען מען גיט א קלאפ מיט א הארטער זאך אויף א ווייכערער; א קלאפ וואס גיט ארויס א טעמפען אדער דומפ־פען קלאנג; ארויסגעבען א טעמפען אדער דומפפען קלאנג ווי דורך א קלאפ מיט א הארטער זאך אויף א ווייכערער.

The child fell on the floor with a thud.

thug *n.* (טהאג) א מערדער, א רויבער, א גארגעל־שניידער; א טהאג, א מיטגליעד פון א רעליגיעזער רויבער־באנדע אין אינ־דיען, וועלכע האט געמארדעט און בערויבט מענשען כלומר'שט אין דעם נאמען פון רעליגיאן.

thug'gee *n.* (טהאג'-איע) דאס רויב און מארד־סיסטעם פון די טהאגס. ז. *thug*

thug'geeism *n.* (טהאג'-איע-איזם) ז. *thuggee*

thug'gery *n.* (טהאג'-ער-אי) ז. *thuggee*

thug'gism *n.* (טהאג'-איזם) ז. *thuggee*

thu'lite *n.* (טהיו'-לאיט) דער טהוליט [אזא מינעראל וואס האט דעם קאליר פון פערסיקעס. נעפינט זיך אין די גראניט־געגענדען פון נארוועגען].

thumb *n. and v.* (טהאם) דער דוימען; אדער גראבער פינגער פון דער האנד; דער ערשטער אינוועניגסטער פינגער פון דעם פינגער־פוס פון א חיה; דער פינגער־עהנ־ליכער טייל פון פליגעל ביי געוויסע פויג־לען; דער הינטערשטער פינגער פון א פויגעל'ס פוס; די קראנקהייט פון הארץ־קלאפען ביי הויז־טהיערע, ווי ביי פערד; האלטען, שפיעלען אדער מאכען אונגע־שיקט [ווי מיט די גראבע פינגער]; אב־רייבען אדער שמוציג מאכען פון צופיעל האלטען מיט די פינגער; געברויכען, נו־צען; לעזען, מישען די בלעטער פון א בוך, בלעטערען מיט די פינגער.

thumb'-band *n.* (טהאמ'-בענד) א באנד אדער עטוואס געפלאכטענעס וואס איז אזוי דיק ווי דער גראבער פינגער.

thumbed *a.* (טהאמד) וואס האט א דוי־מען אדער גראבען פינגער; וואס האט ציי־כענס פון דעם גראבען פינגער [ווי די בלעטער פון א בוך].

thumb'-latch *n.* (טהאמ'-לעטש) א טהיר־קליאמקע מיט א דריקער.

thumb'less *a.* (טהאמ'-לעס) אהן דוימען אדער גראבע פינגער; וואס האט ניט קיין הינטערשטען פינגער [ווענען א פויגעל]; אומגעלומפערט, אונגעשיקט.

thumb'-mark *n.* (טהאמ'-מארק) א ציי־כען וואס ווערט געלאזען פון גראבען פינ־גער, ווי אויף די בלעטער פון א בוך.

thumb'-nut *n.* (טהאמ'-נאט) א פליגעל־שרויף־מוטער, א פליגעל־מוטערקע [אזא מוטערקע וואס האט אזעלכע פליגעל־עהנ־ליכע ארויסשטארצונגען אום זי ארויפצו־שרויפען מיט די פינגער].

thumb'-piece *n.* (טהאמ'-פיעס) אן ארויסשטארצונג פון גריף אדער הענטעל פון א כלי אדער דעקעל אנצונעהמען מיט'ן גראבען פינגער; א דריקער צו עפענען א שלאס אדער פרוזשינע; א גריף אדער הענטעל אנצונעהמען מיט'ן גראבען פינגער.

thumb'-screw *n.* (טהאמ'-סקרוה) א פליגעל־שרויף, א שרויף מיט א ברייטען קאפ אדער מיט פליגעל־עהנליכע ארויס־שטארצונגען אום צו קענען זי אריינ־שרויפען מיט די פינגער; אזא אינקווי־זיציאנס־אינסטרומענט איינצושרויפען די גראבע פינגער און זיי צודריקען.

thumb'-stall *n.* (טהאמ'-סטאהל) אזא פינגערהוט פאר'ן גראבען פינגער ביים נעהען מיט דער נאדעל; א לעדערנעס אדער גומינעס זעקעל אנצוטהאן אויף'ן גראבען פינגער.

thu'merstone *n.* (טהו'-מער-סטאון) דער טהומערשטיין [אזא מינעראל].

thum'mim *n.* (טהאמ'-אים) תמים [פון אורים ותמים]. ז. *urim*

thump *n. and v.* (טהאמפ) א שטארקער אדער שווערער קלאפ; קלאפען, שלאגען.
thum'per *n.* (טהאמ'-פער) א קלאפער, א שלעגער; איינער אדער עטוואס וואס מאכט אן איינדרוק מיט זיין אונגעוועהנ=ליכער גרויס; א ריעזיגער ליגען.
thum'ping *a.* (טהאמ'-פינג) אונגעוועהנ=ליך גרויס אדער שווער; אונגעהויער.
thun'der *n. and v.* (טהאנ'-דער) א דו=נער; א דונער=שלאג; א שטורם; א דו=נער=עהנליכער קלאפ אדער גערויש; א שטארקער סטראשונאק; דאנער! דאנער=וועטער! דונערען; מאכען א שטארקען גערויש ווי פון א דונער; קראכען ווי א דונער; דונערען מיט דער שטימע, ארויס=טרעטען שטארק און שארף געגען.
thun'der-and-light'ning *n.* (טהאנ'-דער-ענד-לאיט'-נינג) אזא וואלען=צייג גע=מישט פון שווארץ און געלב.
thundera'tion *n.* (טהאנ-דער-איי'-שאן) דאנער=וועטער!
thun'derblast *n.* (טהאנ'-דער-בלעסט) א דונער=קראך.
thun'derbolt *n.* (טהאנ'-דער-באולט) א בליץ מיט דער בעגלייטונג פון א דו=נער=קראך; א בליץ; א דונער=פייל [די פייל, מיט וועלכער דער רוימישער גאט יופיטער פלעגט כלומר'שט ארויסרופען א דונער]; א דונער=שטיין [אזא פערשפיצ=טעס שטיינדעל, וואס מען געפינט אפט אין דער ערד און וואס איז, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען, אראבגעפאלען פון הימעל מיט א דונער]; א געוואגטער מענש; איינער וואס האנדעלט מיט אונווידער=שטעהליכער קראפט; א שטארקע פערדא=מונג אדער אויסרייד.
thun'derburst *n.* (טהאנ'-דער-בוירסט) א דונער=קראך.
thun'derclap *n.* (טהאנ'-דער-קלעפ) א דונער=קראך, א דונער=שלאג.
thun'der-cloud *n.* (טהאנ'-דער-קלאוד) א וואלקען וואס ברייננט דונערען מיט בליצען.
thun'der-crack *n.* (טהאנ'-דער-קרעק) ז. ***thunderclap***
thun'derer *n.* (טהאנ'-דער-ער) א דו=נערער; דער וואס שיקט דונערען און בלי=צען [וועגען דעם גריכישען אדער רוימי=שען גאט יופיטער].
thun'der-gust *n.* (טהאנ'-דער-גאסט) א געוויטער=שטורם.
thun'der-head *n.* (טהאנ'-דער-העד) א וואלקען פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א געוויטער=שטורם.
thun'dering *n. and a.* (טהאנ'-דער-אינג) דאס דונערען; דונערענד; דונער=דיג; אונגעהויער, אונגעוועהנליך, געוואל=דיג גרויס.
thun'deringly *adv.* (טהאנ'-דער-אינג-לי) דונערענדיג; מיט א דונערענדער שטימע; אזוי ווי פון א דונער; אונגע=וועהנליך, אויסערארדענטליך; געוואלטיג גרויס.
thun'derless *a.* (טהאנ'-דער-לעס) אהן דונערען, אהן א דונער=גערויש.
thun'der of applause' (טהאנ'-דער אוו ע-פלאהז') רוישענדע אפלאדיסמענ=טען, דונערענדע אפלאדיסמענטען.
thun'derous *a.* (טהאנ'-דער-אס) וואס גיט ארויס דונערען אדער א גערויש ווי פון א דונער; מורא'דיג, געוואלטיג; דו=נערענד.
thun'derously *adv.* (טהאנ'-דער-אס-לי) דונערענדיג; מיט א גערויש ווי פון א דונער.
thun'der-peal *n.* (טהאנ'-דער-פיעל) א דונער=קראך.
thun'der-show'er *n.* (טהאנ'-דער-שאו'-ער) א געוויטער=רעגען, א רעגען מיט דונערען און בליצען.
thun'der-stone *n.* (טהאנ'-דער-סטאון) א דונער=שטיין; • א דונער=פייל. ז. ***thunderbolt***
thun'der-storm *n.* (טהאנ'-דער-סטאהרם) א געוויטער=שטורם, א שטורם מיט דונערען און בליצען.
thun'derstrike *v.* (טהאנ'-דער-סטראיק) דערשלאגען מיט א דונער אדער בליץ; בעשטירצען, איבערראשען, טרע=פען ווי מיט א דונער.
thun'derstruck *a.* (טהאנ'-דער-סטראק) דערשלאגען פון דונער; בע=שטירצט, ערשטוינט, געטראפען ווי פון דונער.
thun'der-tube *n.* (טהאנ'-דער-טיוב) א לאך וואס ווערט געמאכט אין זאמד אדער אין א שטיין דורך א בליץ.
thun'dery *a.* (טהאנ'-דער-אי) דונער=דיג, בעגלייט מיט דונערען; וואס סטרא=שעט מיט אן אויסברוך פון א דונער, אנ=געכמורעט, צארנדיג.
thun'ny *n.* (טהאנ'-אי) ז. ***tunny***
thu'rible *n.* (טהיו'-ריבל) א ווייהרויך=פאן. ז. ***censer***
thurif'erous *a.* (טהיו-ריפ'-ע-ראס) ווייהרויכדיג, וואס גיט ארויס ווייהרויך.
thurifica'tion *n.* (טהיו-רי-פי-קיי'-שאן) די רויכערונג מיט ווייהרויך.
thu'rify *v.* (טהיו'-רי-פאי) רויכערען מיט ווייהרויך.
thurin'gite *n.* (טהיו-רינ'-דזשאיט) טהורינגיט [אזא מינעראל מיט אן אליווי=גרינעם קאליר].
Thurs'day *n.* (טהוירז'-דיי) דאנערש=טאג.
thus *n. and adv.* (טהאס) טערפענטין=זאפט [וואס רינט פון געוויסע בוימער]; אזוי, אויף דיעזער ארט; אלזא.
thus far (טהאס פאר) אזוי ווייט, ביז אזא גראד.
thus much (טהאס מאטש) אזוי פיעל.
thwack *v. and n.* (טהוועק) שלאגען; א קלאפ, א פאטש.
thwack'er *n.* (טהוועק'-ער) א שלעגער; א קלאפער.
thwack'ing *a.* (טהוועק'-אינג) אונגע=הויער, געוואלטיג.
thwaite *n.* (טהווייט) א שטיק פערלאזע=נעם לאנד וואס איז פערוואנדעלט אין אקערלאנד; אזא זארט מאי=פיש אדער מוטער=הערינג.
thwart *adv., prep., a., n. and v.* (טהוואהרט) קווער, שרעג; אין דער קווער; פאר קווער; געגענאיבער; וואס ליעגט פאר קווער; איבערגעקעהרט, פערקעהרט, קאפויר; אן אפאזיציאן; א נעגנערישע שטעלונג; דאס שטעלען זיך פאר קווער [אום עטוואס ניט צו דערלאזען]: די קווער=באנק אין א שיפעל וואו דער רו=דערער זיצט; דורכקרייצען, אריבערגעהן פאר קווער; זיך שטעלען אין דער קווער, היגדערען, זיין געגען; שטערען.
thwar'ter *n.* (טהוואהר'-טער) א דורכ=קרייצער, איינער אדער עטוואס וואס געהט פאר קווער; איינער וואס שטעלט זיך אין וועג אדער שטערט.
thwar'ting *a. and n.* (טהוואהר'-טינג) אומגעקעהרט, קאפויר; א נעגנערישע שטעלונג אדער האנדלונג; א הינדערונג אדער שטערונג [ניט צו דערלאזען אי=מעצען עטוואס אויסצופיהרען].
thwar'tingly *adv.* (טהוואהר'-טינג-לי) אין דער קווער; געגען, דערווידער.
thwart'ly *adv.* (טהוואהרט'-לי) אין גע=גענזאץ, דערווידער, להיפך.
thwart'ness *n.* (טהוואהרט'-נעס) דאס זיין דערווידער אדער געגען.
thwart'ships *adv.* (טהוואהרט'-שיפס) ליעגענדיג פאר קווער פון דער שיף.
thy *pr.* (טהאי) דיין, דיינע.
thyme *n.* (טאים) די טהימיאן=פלאנצע [אזא אראמאטישע פלאנצע, וועלכע ווערט בענוצט צו ווירצען זופ און אנדערע שפיי=זען. זי ווערט אויך בענוצט פאר פאר=פיומען].
thym'iatechny *n.* (טהימ'-אי-ע-טעק-ני) דאס בענוצען פארפיומען אין מעדי=צין, די מעטאדע צו קורירען דורך אויס=רויכערען מיט אראמאטישע פלאנצען.
thy'mus *n.* (טהאי'-מאס) די טהימוס=דריזע [אזא דריזע אהן א קאנאל, וואס געפינט זיך נעבען נאקען].
thy'my *a.* (טאי'-מי) פול מיט טהימיאן=פלאנצען; וואס שמעקט מיט טהימיאן; עהנליך צו טהימיאן. ז. ***thyme***
thy'roid *a.* (טהאי'-ראיד) שילד=פערמיג [בעזאנדערס וועגען געוויסע טיילען פון קערפער].
thy'roid car'tilage (טהאי'-ראיד קאר'-טי-לעדזש) די שילד=פערמיגע כראמ=שקע [קנארפעל] אין קעהל=קאפ [האלז].
thy'roid gland (טהאי'-ראיד גלענד) די שילד=פערמיגע דריזע [אזא גרויסע דריזע אין האלז אהן א קאנאל; אזא גרויסע דריזע אין מויל ביי פיש].
thyrse *n.* (טהוירס) דער באקכוס=שטאק; דער בעזים=ארטיגער אדער שטרויס=ארטי=גער טייל פון א פלאנצע [ז. ***thyrsus***]; א קליינע ליימענע כלי וואס האט די פארם פון א שישקע פון א טאנענבוים.
thyr'soid *a.* (טהויר'-סאיד) וואס האט די פארם פון א שטרויס אדער שישקע [וועגען פלאנצען].
thyr'sus *n.* (טהויר'-סאס) דער באקכוס=שטאק [דער שטאק פון דעם גריכישען וויין=גאט באקכוס, וואס ווערט פארגעשטעלט מיט א שישקע אדער בערעלע אויף דעם אויבערשטען ענד]; א בעזים=ארטיגער טייל פון א פלאנצע.

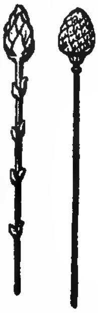
Thyrsus

thyself' *pr.* (טהאי-סעלף') דו זעלבסט, דו אליין; זיך, דיר.
tiar *n.* (טיאר) ז. ***tiara***
tia'ra *n.* (טאי-איי'-רא) די טיארא, דעם פאפסט'ס קרוין [א הויכע קרוין אויס=געזעצט מיט דימענטען מיט א צלם אויף'ן שפיץ]; די קרוין וואס פארצייטען פלעגען טראגען הויכע בעאמטע און פריסטער; די ווירדע פון פאפסט; א רייכע קאפ=ציערונג.
tia'raed *a.* (טאי-איי'-ראד) בעציערט מיט א טיארא. ז. ***tiara***
tibet' *n.* (טי-בעט') א שווערער שטאף געמאכט פון ציגען=וואל; א בונט=פארבי=גער וואלענער שטאף.
Tib'etan *a. and n.* (טיב'-ע-טען) וואס איז שייך צו טיבעט [א הויך=בערגיגעם לאנד פון צענטראל=אזיען]; אן איינוואה=נער פון טיבעט.

Tibe'tian *a. and n.* (טי-בי'-שיען) ז. ***Tibetan***

tib'ia *n.* (טיב'-אי-א) דער שיען=ביין [דער ביין פון פום צווישען קניע און קנעכעל]; די טיביא [אזא פארצייטיגע פלייט].

tib'ial *a. and n.* (טיב'-אי-על) וואס איז שייך צו דעם שיען=ביין; וואס איז שייך צו א טיביא [אזא פארצייטיגע פלייט]; א מוסקול, אן אדער אדער א נערוו וואס איז פערבונדען מיט דעם שיען=ביין.

tib'ial ar'tery (טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער בלוט=אדער וואס איז פערבונדען מיט דעם שיען=ביין. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

tibia'lis *n.* (טיב-אי-איי'-ליס) איינער פון די עטליכע מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם שיען=ביין.

tibi'cen *n.* (טי-באי'-סען) ביי די אלטע גריכען און רוימער — א שפיעלער אויף א טיביא אדער פלייט.

tic *n.* (טיק) א געזיכטס=נייראלגיע [ז. ***tic-douloureux***]; דער אקסען=פיקער [אזא פויגעל. ז. ***tic-bird***].

tic'al *n.* (טיק'-על) דער טיקאל [אזא וואג וואס ווערט בענוצט אין בורמא און אין סיאם]; א זילבערנע מטבע פון סיאם אין דעם ווערטה פון אונגעפעהר 50 אמעריקאנישע סענט.

tic'-bird *n.* (טיק'-בוירד) דער אקסען=פיקער [א קליינער אמעריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, וואס ער פיקט אוים פון דער פעל פון בהמות].

tic'-douloureux' *n.* (טיק'-דוה-לוה-רייה') געזיכטס=נייראלגיע [א וועהטאג אין די מוסקולען פון געזיכט].

tick *v. and n.* (טיק) טיקען, מאכען טיק=טאק [ווי א זייגער]; פיקען, לייכט קלאפען [ווי א פויגעל מיט'ן שנאבעל]; אבצייכנען [זאכען, ארטיקלען] ווי מיט א פונקט אדער שטריך; קויפען אויף בארג; געבען אויף קרעדיט; דאס טיקען [ווי פון א זייגער], א לייכטער קלאפ אדער קלונג; אן אבצייכנונג אדער אונטערשטרייכונג פון א זאך דורך א פונקט אדער שטריך; א קליינער פלעק אויף דער פעל פון א חיה אדער בהמה; א פיצעל, א ברעקעל, זעהר א קליינע קוואנטיטעט; איינע פון די פיעלע פערשיעדענארטיגע לייז אדער אנדערע אינזעקטען=פאראזיטען אויף'ן לייב פון מענשען און חיות; א מין אייראפעאישע בעבלעך; א ציך פון בעט=געוואנד; טיק [אזא פעסט=געוועבטעס לייווענטענעס צייג]; קרעדיט, בארג; חשבון, רעכנונג.

tick'-bean *n.* (טיק'-ביען) א מין בעבלעך אדער פאסאליעס.

ticked *a.* (טיקט) בעשפרענקעלט מיט קליינע פלעקען אדער פונקטען.

tick'en *n.* (טיק'-ען) טיק [אזא פעסט=גע=וועבטעס לייווענטענעס צייג].

tick'er *n.* (טיק'-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט טיק=טאק; א זייגער; א טעלעגראפישער אפאראט.

tick'et *n. and v.* (טיק'-עט) א צעטעל, א בילעט; אן עטיקעט; א ליסטע פון קאנדידאטען, וואס א פארטיי אדער ארגאניזאציאן שטעלט ארוים אין וואהל=קאמפף; ארויפלעגען אדער ארויפקלעפען א צעטעל אדער עטיקעט; געבען א בילעט אדער קארטע.

tick'et-day *n.* (טיק'-עט-דיי) דער טאג פאר דעם צאהלונגס=טאג אויף דער בערזע, ווען די בערזען=מעקלער פערפענטליכען די ליסטע פון די פערזאנען, וועלכע האבען געקויפט די ווערטה=פאפיערען.

tick'et-hol'der *n.* (טיק'-עט-האול'-דער) א פאררריכטונג צו האלטען אדער אנצוטשעפען א צעטעל, אן עטיקעט, א קארטעל אדער א באהן=בילעט; איינער וואס האט א בילעט אדער אן איינטריטס=קארטע [ווי אין א שוי=פלאץ].

tick'eting *n.* (טיק'-עט-אינג) דאס פערקויפען אדער ארויסגעבען בילעטען; דאס צוגעבען אדער אנקלעפען א צעטעל אדער אן עטיקעט.

tick'etless *a.* (טיק'-עט-לעס) אהן א בילעט.

tick'et-night *n.* (טיק'-עט-נאיט) א בענעפים=אבענד אין א טעאטער אדער אנדער שוי=פלאץ, פון וועלכען דאס געלד ווערט צוטיילט צווישען די בענעפיציאנטען לויט דער צאהל בילעטען, וואס יעדער האט פערקויפט.

tick'et-of'fice *n.* (טיק'-עט-אפ'-איס) די בילעטען=קאסע, די ביורא אדער דאס ארט וואו עס ווערען פערקויפט אדער ארויסגעגעבען בילעטען.

tick'et of leave (טיק'-עט אוו ליעוו) אין ענגלאנד און אין די ענגלישע קאלאניעס—א בילעט אדער שיין וואס בעפרייט אן ארעסטאנט אונטער געוויסע בעדינגונגען איידער ער האט געענדיגט זיין טערמין.

tick'et-of-leave' man (טיק'-עט-אוו-ליעוו' מען) אן ארעסטאנט וואס ווערט בעפרייט פאר דער צייט אויף דער בעדינגונג פון גוטער אויפפיהרונג. ז. ***ticket of leave***

tick'et-por'ter *n.* (טיק'-עט-פאור'-טער) אין ענגלאנד—א פאק=טרעגער אויף אן אייזענבאהן, וועלכער טראגט א בלעכעל אדער קארטעל אלס צייגניס אז ער האט א פאטענט אדער פריווילעגיע צו בעשעפטיגען זיך מיט זיין ארבייט.

tick'et-punch *n.* (טיק'-עט-פאנטש) אזא צווייננגעל אבצושטעמפלען אדער דורכצולעכערען אייזענבאהן אדער אנדערע בילעטען.

tick'ing *n.* (טיק'-אינג) טיק [אזא פעסט=געוועבטעס לייווענטענעס צייג]; דאס טיקען, דאס מאכען טיק=טאק.

tick'le *v. and n.* (טיקל) קיצלען; מאכען אנגענעהם, פערשאפען פערגניגען; פיהלען א קיצלעניש אדער אן אנגענעהמליכקייט; האבען חשק צו עפעס, פערלאנגען, בענעהרען; א קיצעל.

tick'le-grass *n.* (טיק'ל-גרעס) ז. ***hair-grass***

tick'ler *n.* (טיק'-לער) א קיצלער, איינער וואס קיצעלט; איינער וואס טהוט אן אנגענעהמליכקייט; א שוועריגקייט, עפעס וואס ברייננגט אין פערלעגענהייט, א רעטעניש; א מעמאראנדום, א פערצייכניס=בוך [אנצורעגען אדער אבצופרישען דעם זכרון]; א קליין פלעשעל שנאפס; אין די מערב און דרום=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א קליינעס געוועהר וואס מען קען טראגען מיט זיך [ווי א רעוואלווער, א מעסער א. ד. ג.]; אזא באבעלע מיט זעהר לאנגע פיהל=הערנדלעך.

tick'ling *n.* (טיק'-לינג) דאס קיצלען; א קיצלעניש; דאס געפיהל וואס ווערט ארויסגערופען פון קיצלען אדער אונטערשמייכלען.

tick'lish *a.* (טיק'-ליש) קיצעלדיג; טרייסעלדיג, שאקעלדיג, ניט באלאנסירט; ניט בעשטענדיג, אונזיכער; צווייפעלהאפט, אונגעוויס; קריטיש, שוועריג.

tick'lishly *adv.* (טיק'-ליש-לי) אויף א קיצעלדיגען שטייגער; אויף א שאקעלדיגער אדער אונזיכערער ארט.

tick'lishness *n.* (טיק'-ליש-נעס) קיצעלדיגקייט; טרייסעלדינקייט, שאקעלדיגקייט; א שוועריגקייט, א פערלעגענהייט.

tick'ly *a.* (טיק'-לי) ז. ***ticklish***

tick'-tack *n. and adv.* (טיק'-טעק) טיק=טאק; דאס קלאפען פון א זייגער; דאס קלאפען פון הארץ; א פאררריכטונג אנצוקלאפען פון דער ווייטענס אין א פענסטער אדער טהיר [אלס א שפאס אדער שפיעל]; אזא שפיעל מיט ביינדלעך אויף א ברעט מיט דריי=קאנטיגע קעסטעלעך; מיט א טיק=טאק=קלאפ.

tick'-tock *n.* (טיק'-טאק) דאס לאנגזאמע טיק=טאק פון א גרויסען זייגער מיט א לאנגען פערפענדיקעל.

ticpolon'ga *n.* (טיק-פא-לאנ'-גא) די טיקפאלאנגא [זעהר א גיפטיגע שלאנג פון אינדיען און ציילאן].

tid *a.* (טיד) זאנפט, מילד, צארט.

ti'dal *a.* (טאי'-דעל) וואס איז שייך צו עבע און פלוט [דער פעריאדישער צופלוס און אבפלוס פון וואסער ביים ים=ברעג].

ti'dal har'bor (טאי'-דעל האר'-באר) ז. ***tide-harbor***

ti'dally *adv.* (טאי'-דעל-אי) אויף אן אופן וואס איז אבהענגיג פון דער עבע און פלוט. ז. ***tide***

ti'dal riv'er (טאי'-דעל ריוו'-ער) א טייך וואו דאס וואסער הויבט זיך אויף און פאלט אב פעריאדיש לויט דער עבע און פלוט פון ים.

ti'dal wave (טאי'-דעל הווייוו) די פלוט=וועלע, די גרויסע וועלע פון אקעאן וועמעס פעריאדישע בעוועגונג ארויף און אראב פעראורזאכט די עבע און פלוט [ז. ***tide***]; א גרויסע אקעאן=בעוועגונג [ווי דורך אן ערד=ציטערניש]; א שטארקע פאלקס=בעוועגונג.

tid'bit *n.* (טיד'-ביט) א נאשעריי, א געשמאקער ביסען.

tid'der *v.* (טיד'-ער) צערטלען, לאשטשען.

tid'dle *v.* (טידל) זיך אבגעבען מיט פוסטע זאכען; פטר'ען צייט.

tid'dlywink *n.* (טיד'-לי-הווינק) אן ארט וואו מען לייהט געלד אויף משכנות אהן אן ערלויבניש דערצו.

tide *n. and v.* (טאיד) עבע און פלוט [דער פעריאדישער צופלוס און אבפאל פון וואסער אין ים אדער אקעאן צוליעב דער אנציהונגס=קראפט פון דער לבנה און פון דער זוהן]; עפעס וואס קומט ווי א צופלוס אדער אבפאל פון וואסער, א פלוס, א שטראם; דער געוועהנליכער גאנג פון א ריכטונג אדער פון א רייה פאסירונגען; די צייט, דער סעזאן; א בעשטימטע צייט=פעריאדע [ווי די פעריאדע פון 6 שטונדען מיט 12 מינוט, וועלכע איז די דורכשניטליכע צייט צווישען עבע און פלוט אין אפענעם אקעאן]; א פאסענדע צייט, א געלעגענהייט; דער טאג פון א קירכליכען יום=טוב; טרייבען מיט'ן שטראם; איבערטראגען אדער אויסהאלטען עפעס ביז א מעהר פאסענדער צייט; בייקומען [א שוועריגקייט]; זיך טראגען מיט דער עבע [וועגען א שיף].

ti'ded *a.* (טאי'-דעד) וואס האט אן עבע און פלוט [ווי געוויסע טייכען]; וואס ווערט בעאיינפלוסט פון עבע און פלוט פון ים. ז. ***tide***

tide′-gage *n.* (טאיד׳-גײדזש) דער פלוט־מעסטער [א שטאנג וואס צייגט וויפיעל דאס וואסער איז געשטיגען אדער געפאלען אין א טייך אדער מעער].

tide′-gate *n.* (טאיד׳-גייט) א טהויער פון א באסיין, וואס הויבט זיך אויף אין דער צייט פון פלוט, כדי דאס וואסער זאל אריינפליסען אין באסיין און לאזט זיך ארונטער, ווען עס קומט אן די עבע, כדי דאס וואסער זאל ניט ארויספליסען; א שמאלער פלאץ אין ים וואו דאס וואסער שטראמט זעהר שטארק אין דער צייט פון עבע און פלוט.

tide′-har′bor *n.* (טאיד׳-האר׳-באר) א האפען, וואו דאס וואסער הויבט זיך פעריאדיש אויף און פאלט אב לויט דער עבע און פלוט פון ים.

tide′-land *n.* (טאיד׳-לענד) לאנד ביים ברעג פון ים, וואס ווערט בעדעקט מיט וואסער אין דער צייט פון פלוט און טריקענט אויס אין דער צייט פון עבע.

tide′less *a.* (טאיד׳-לעס) אהן עבע און פלוט. ז. *tide*

tide′-mark *n.* (טאיד׳-מארק) די גרעניץ־ליניע ביז וואנען עס געהט דער צופלוס פון וואסער אין דער צייט פון פלוט. ז. *tide*

tide′-me′ter *n.* (טאיד׳-מי׳-טער) ז. *tide-gage*

tide′-mill *n.* (טאיד׳-מיל) א מיהל וואס ארבייט דורך א וואסער־ראד, אויף וועלכען עס פאלט דער שטראם פון דער עבע.

tide o′ver (טאיד או׳-ווער) בייקומען, גובר זיין [א שוויערינקייט].

tide′-pool *n.* (טאיד׳-פוהל) א בלאטע אדער לוזשע וואס בלייבט נאכדעם ווי דאס וואסער פון פלוט איז אבגעפאלען.

tide′-predic′tor *n.* (טאיד׳-פרי-דיק׳-טאר) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צייט און די הויך פון עבע און פלוט. ז. *tide*

tide′-rode *a.* (טאיד׳-ראוד) וואס ווערט געטריבען דורך׳ן שטראם שטעהענדיג אויף׳ן אנקער [וועגען א שיף אין ים].

tide′-run′ner *n.* (טאיד׳-ראנ׳-ער) א פיש וואס שווימט מיט דער ריכטונג פון שטראם.

tides′-man *n.* (טאידז׳-מען) א צאל־בעאמטער פון א שיף [ז. *tidewaiter*]; איינער וואס ווערט אנגעשטעלט צו א געוויסען ים־דיענסט בלויז איך בעשטימטע צייטען פון דער עבע און פלוט.

tide′-ta′ble *n.* (טאיד׳-טיי׳בל) א טאבעלע, וואס בעווייזט די צייט פון וואסער־שטייגונג אין פערשיעדענע ערטער ביים ברעג פון ים.

tide′waiter *n.* (טאיד׳-הוויי-טער) א צאל־בעאמטער וואס ווארט אויף דעם קומען פון שיפען און זעהט, אז עס זאלען ריכטיג אויסגעפיהרט ווערען די געזעצען און תקנות פון צאל־הויז אדער טאמאזשנע.

tide′-wa′ter *n.* (טאיד׳-הוואה׳-טער) דאס וואסער פון יענע טיילען פון טייכען, וואס קומט אין בעריהרונג אדער ווערט בעווירקט פון דער עבע און פלוט פון ים; וואסער וואס שטייגט דורך פלוט.

tide′-wave *n.* (טאיד׳-הווייוו) ז. *tidal wave*

tide′way *n.* (טאיד׳-הוויי) א קאנאל וואו דאס וואסער שטייגט און פאלט [צוליעב עבע און פלוט].

tide′-wheel *n.* (טאיד׳-הוויעל) א וואסער־ראד וואס קומט אין בעוועגונג דורך דעם שטראם פון עבע און פלוט.

ti′dily *adv.* (טאי׳-די-לי) ריין, נעט, אין ארדנונג, איינפאך און גוט צוגעפאסט [וועגען קליידונג].

ti′diness *n.* (טאי׳-די-נעס) די נעטקייט; די ארדנונג [אין קליידונג, אין וואהנונג א. ד. ג.].

ti′ding *n.* (טאי׳-דינג) א נייעס, א בשורה.

ti′dings *n.* (טאי׳-דינגז) נאכריכטען, נייאיגקייטען, נייעס, בשורות.

ti′ding-well *n.* (טאי׳-דינג-הוועל) א ברונען, וואו דאס וואסער שטייגט און פאלט אב פעריאדיש.

tid′ley *n.* (טיד׳-לי) אזא קליין איירא־פעאיש זינג־פויגעלע.

tidol′ogy *n.* (טאי-דאל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען עבע און פלוט. ז. *tide*

ti′dy *a., n. and v.* (טאי׳-די) נעט, שעהן, אנשטענדיג, אין גוטער ארדנונג [וועגען קליידונג, מעבלירונג א. ד. ג.]; סטאטעטשנע, אנשטענדיג [אין אויפפיהרונג]; היבש, אנגעזעהן; צופרידענשטעלענד; אן איבערצוג פאר מעבעל; מאכען נעט; א קליין זינג־פויגעלע; ברייננען אין גוטער ארדנונג.

tie *v. and n.* (טאי) בינדען, צובינדען, אנבינדען; פערקניפלען, מאכען א שלייף; פערבינדען [דורך א פערפליכטונג]; פעראייניגען [ווי א מאן מיט א פרוי דורך חתונה]; אין מוזיק — פעראייניגען צוויי נאטען דורך א פעררונדעטען שטריך [צו צייגען, אז מען דארף זיי זינגען אדער שפיעלען צוזאמען, מיט איין בויגען אדער אין איין אטעם]; שטעהן גלייך אין געווינס, געווינען דיזעלביגע צאהל פונקטען ווי דער געגנער; צושטעלען אדער אנגרייטען שפאלען פאר אן אייזענבאהן; אין כירורגיע — ליגאטירען [פערבינדען אן אדער כדי ניט צו דערלאזען א בלוט־שטורץ]; א באנד; א האלזטוך, א קראוואט; א קניפעל, א שלייף; א שפאלע אויף אן אייזענבאהן; א קלאץ אדער באלקען וואס דיענט צו פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען אנדערע באלקענס; אין מוזיק — דער פעררונדעטער שטריך וואס בינדט צוזאמען צוויי נאטען; א צושטאנד ווען צוויי אדער עטליכע שטרייטענדע צדדים געווינען דיזעלביגע צאהל פונקטען און דעריבער קען קיינער פון זיי ניט ערקלערט ווערען אלס דער געווינער; א וועבער׳ס אוזאר אדער מוסטער.

tie′-beam *n.* (טאי׳-ביעם) א שפאנרינגעל, א באלקען אדער שטאנג וואס דיענט צום פעראייניגען צוויי באלקענס [ווי למשל, די קראקוועס פון א דאך].

tie down (טאי דאון) פערבינדען אזוי, אז עס זאל ניט קענען זיך אויפהויבען; פערהאלטען, הינדערען.

tie hand and foot (טאי הענד ענד פוט) בינדען הענד און פיס, ניט לאזען זיך בעוועגען, הינדערען אין אלע אופנים.

tie neck and heels (טאי נעק ענד היעלז) בינדען איינעם אזוי, אז זיינע קניע זאלען דערגרייכען דעם האלז.

ti′er *n.* (טאי׳-ער) א פערבינדער; איינער אדער עפעס וואס בינדט צונויף; א קינדערשער פארטוך.

tier *n. and v.* (טיער) א רייה, א צייל [בעזאנדערס ווען צוויי אדער עטליכע צייל׳ען שטעהען איינע איבער די אנדערע]; א יארוס [ווי פון לאזשעס אין א טעאטער]; איינע פון די רייהען קאנאנען אויף די אמאליגע קריעגס־שיפען; אויסבילדען אין רייהען איינע איבער די אנדערע.

tierce *n.* (טיערס) א דריטעל פאס; א דריטעל, א דריט־חלק; א פליסיגקייטס־מאס פון א דריטעל פאס; אין מוזיק — א טערציע [דער דריטער טאן פון א גאמא]; אין קארטען־שפיעל — א קארטען־פאלגע [ווי א קעניג, א דאמע און אן אונטער] פון דריי קארטען; אין פעכטונג — די דריטע פון א סעריע פון 8 פארמען ווי מען האלט דעם שווערד ביים פעכטען זיך.

tier′cet *n.* (טיער׳-סעט) אין דיכטונג אדער פאעזיע — א סטראפע פון דריי צייל׳ען, וועלכע גראמען זיך איינע מיט די אנדערע.

tie′-rod *n.* (טאי׳-ראד) א בינד־שטאנג [א שטאנג וואס דיענט צום פעראייניגען בעזונדערע טיילען פון א געביידע]; א שטאנג וואס האלט צוזאמענגעבונדען א רייה אייזענבאהן־שפאלען, כדי זיי זאלען זיך ניט פאנאנדערריקען.

tiers′-argent′ *n.* (טיעהרז׳-אר-זשאן׳) מעטאל־געמיש וואס בעשטעהט פון איין חלק זילבער און צוויי חלקים אלומיניום.

tie up (טאי אפ) פעסט פערבינדען; ארומבינדען [דעם האלז]; אבשטעלען, פערהאלטען; פערהינדערען פון בעוועגונג; איינהאלטען [דאס מויל, ניט צו רעדען]; אריינלעגען געלד אין עפעס, אז מען זאל עס צוריק ניט קענען בעקומען; פערהאלטען עפעס [אום ניט צו קענען עס פערקויפען].

tie′-up *n.* (טאי׳-אפ) אן אבשטעל פון דער ארבייט אין א פאבריק אדער פון דער בעוועגונג פון אן אייזענבאהן, ווי דורך א שטרייק פון די ארבייטער אדער דורך אן אנדער אורזאכע.

tie′-wig *n.* (טאי׳-הוויג) אן אלטפרענקישער פארוק פון מענער, וועלכע פלעגט זיין פערבונדען פון הינטען מיט א סטענגע.

tiff *n. and v.* (טיף) א טרונק [בראנפען], א שלוק; אנ׳ברוז׳קייט, בייזקייט, קאפריזנעקייט; זיין ברגז; זיין אין כעס; האבען א פערדרוס.

tif′fany *n. and a.* (טיפ׳-ע-ני) זיידען־גאזע [א מין דינעס זיידען־צייג]; געמאכט פון זיידען־גאזע.

tif′fin *n.* (טיפ׳-אין) א צווייטער פריהשטיק [א צובייסען צווישען פריהשטיק און מיטאג].

tif′fing *n.* (טיפ׳-אינג) ז. *tiffin*

tiff′ish *a.* (טיפ׳-איש) קאפריזנע; ערגערליך.

tift *n. and v.* (טיפט) א שמעק מיט דער נאז; א טרונק בראנפען; זיין קאפריזנע; פיהלען פערדרוס.

tige *n.* (טיזש) א שטענגעל; דער קערפער פון א זייל [פון פונדאמענט ביז׳ן קאפ].

ti′ger *n.* (טאי׳-גער) א טיגער; א בלוטדורשטיגער מענש; אן אכזר; א באנדיט, א רויבער; א משרת וואס זיצט הינטער׳ן פריץ אין קארעט און דארף היטען די קארעט, ווען דער פריץ איז אבוועזענד; א צונגעבענער הורא־געשריי, א צוגעגעבענער אפלאדיסמענט; א מין זשוקעל.

ti′ger-bee′tle *n.* (טאי׳-גער-ביע׳טל) דער זאמד־לויפער [א מין זשוקעל].

ti′ger-cat *n.* (טאי׳-גער-קעט) די טיגער־קאץ [אזא חיה, עטוואס גרעסער פון א הויז־קאץ, וועלכע איז עהנליך צו א טיגער לויט איהר אויסזעהן און לויט איהר בלוטדארשטיגקייט].

ti′ger-flow′er *n.* (טאי׳-גער-פלאו׳-ער)

די טיגער=בלום [זעהר א שעהנע בונט= פארבינע גארטען=פלאנצע].

ti'gerine *a.* (טאי'-גער-אין) ז. *tigrine*.

ti'gerish *a.* (טאי'-גער-איש) טיגעריש, טיגריש, ווי א טיגער, בייז, בלוט= דארשטיג.

ti'gerism *n.* (טאי'-גער-איזם) א טיגער= שע טבע; בייזקייט, בלוטדארשטיגקייט.

ti'ger-lil'y *n.* (טאי'-גער-ליל'-אי) די טיגער=ליליע [אזא גארטען=פלאנ צע וואס ווערט גע= ברויכט אין כינא און יאפאן אלס שפייז].

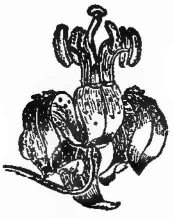

Tiger-lily

ti'ger-moth *n.* (טאי'-גער-מאהטה) דער בערען=שפינער [א גרויס זומער= פויגעלע מיט שווארצע און ברוינע פלעקען אויף די פליגלען. די לארווע פון דיעזען זומער=פויגעלע האט די פארם פון א ווארים בעוואקסען מיט געדיכטע זיידען=האר, וואס דערמאנען אן דעם פעלץ פון א בער].

Tiger-moth

tight *a.* (טאיט) 1. קאמפאקט, פעסט, אונ= דורכדרינגליך [פאר לופט, וואסער א. ז. וו.]; 2. פעסט, שטארק געבויט; 3. שטייף; ענג; 4. שטייף אנגעצויגען; 5. קארג; 6. נעט, פיין, ציכטיג; 7. געשיקט, ערפאה= רען, פעהיג; 8. אנגעשטרענגט, שווער; 9. קנאפ, וועניג, מאנגעלהאפט [וועגען געלד]; 10. וואס ליידט פון געלד=מאנגעל; געענגט אין געלד; 11. שכור.

1. Keep the medicine in an air-tight vessel. 3. The ring is too tight. 5. He is extremely tight in his dealings. 6. She is a tight little woman. 7. He is a tight workman. 8. We got the rope through by a tight pull. 9. Money is very tight this season. 10. It is a tight money-market.

tight coop'er (טאיט קוהפ'-ער) א באנ= דאר וואס מאכט פעסער צו האלטען פלי= סיגקייטען.

tight'en *v.* (טאיטן) מאכען פעסט אדער שטייף, אנציהען; ווערען שטייף, אנגעצוי= גען אדער אנגעשטרענגט.

tight'ener *n.* (טאיט'נ-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שטייף, ציהט אן אדער שטרענגט אן; א זאטער מאהלצייט.

tight'ening-pul'ley *n.* (טאיט'נ-אינג- פול'-אי) א רעדעל צום אנדריקען און שטייף אנציהען א טרייב=רימען.

tight'er *n.* (טאיט'-ער) ז. *tightener*.

tight'ly *adv.* (טאיט'-לי) אויף א שטייפען, אנגעצויגענעם אופן; ענג; פעסט; מיט אנשטרענגונג; קאמפאקט, אונדורכ= דרינגליך; נעט, פיין, ציכטיג.

tight'ner *n.* (טאיט'-נער) ז. *tightener*.

tight'ness *n.* (טאיט'-נעס) שטייפקייט; פעסטקייט; אנגעצויגענקייט; אונדורכ= דרינגליכקייט; ענגקייט; קארגקייט; קנאפ= קייט, מאנגעלהאפטיגקייט [פון געלד]; געענגטקייט אין געלד; נעטקייט, פיינקייט, ציכטיגקייט.

tight rope (טאיט ראופ) א פעסט אנגע= צויגענער אקראבאטען=שטריק.

tights *n.* (טאיטס) לייב=קליידער [וואס זיינען שטייף אנגעצויגען צום לייב].

ti'gress *n.* (טאי'-גרעס) א טיגערין.

ti'grine *a.* (טאי'-גרין) טיגער=ארטיג, געשטרייפט ווי א טיגער.

ti'grish *a.* (טאי'-גריש) ז. *tigerish*.

tig'-tag *n.* (טיג'-טעג) דאס אבשלאגען אדער צעק=שפיעל [אזא קינדער=שפיעל]. ז. *tag*.

tike *n.* (טאיק) א הונד; א נידריגער, געמיינער מענש; א פויער, א דארפסמאן, א פשוט'ער מענש.

tikoor' *n.* (טאי-קוהר') אזא גרויסער אסט=אינדישער בוים מיט גרויסע געלבע, פליישיגע פרוכטען.

ti'kul *n.* (טאי'-קאל) ז. *tikoor*.

til *n.* (טיל) די סעזאם=פלאנצע, סעזאם= קערנער. ז. *bene*.

til'bury *n.* (טיל'-בע-רי) אזא צוויי= רעדערדיג וועגעל.

til'de *n.* (טיל'-דע) די טילדע, א צייכען [⁓ אדער —] איבער די בוכ= שטאבען *l* און *n* אין שפאניש צו בעצייכ= נען, אז די בוכשטאבען רעדען זיך ארויס ווייך [ווי למשל, אין ווארט **señor** אדער אין ווארט **cañon**].

tile *n. and v.* (טאיל) א ציגעל; א דאך= ציגעל, א דאך=פאן, א דאכאווקע, א טשע= רעפיצע; א קאכעל; א גלאזירטע ערדענע פלאטע; א בעציערטע ליימענע אדער מאר= מארנע פלאטע; א ליימענער צודעק פאר א שמעלץ=קעסעל; א טייל פון א ליימע= נער רעהר; ציגעל=געבוי; רינעם; א צי= לינדער=הוט; א לינדענבוים; דעקען מיט דאך=ציגעל אדער מיט דאכאווקעס; ביי די פריימויערער — היטען, אז קיין פרעמ= דער זאל ניט אריינקומען [צו א פערזאמ= לונג]; מוזען האלטען בסוד.

tile'-cop'per *n.* (טאיל'-קאפ'-ער) ניט ריינער קופער.

tile'-crea'sing *n.* (טאיל'-קריע'-סינג) א דאך=רינע פון צוויי האריזאנטאלע ריי= הען ציגעל.

tile'-drain *n.* (טאיל'-דריין) אן אבצוגס= רינע געמאכט פון ציגעל.

tile'-field *n.* (טאיל'-פיעלד) א ציגעלניע, א ציגעל=ברענעריי, א פלאץ וואו מען מאכט ציגעל.

tile'-kiln *n.* (טאיל'-קיל) א ציגעל= אויווען [צום ברענען ציגעל].

tile'-machine' *n.* (טאיל'-מע-שין') א מאשין צו מאכען ליימענע רעהרען אדער רינעם.

tile'-ore *n.* (טאיל'-אור) ציגעל=ערץ, קו= פער=ברויז [א מין קופער=ערץ].

tile'-ov'en *n.* (טאיל'-אוו'ן) ז. *tile-kiln*.

tile'-pin *n.* (טאיל'-פין) א ציגעל=פלעקעל [א פלעקעל צו בעפעסטיגען א דאכאווקע אדער א דאך=ציגעל].

ti'ler *n.* (טאי'-לער) א ציגעל=מאכער; איינער וואס דעקט דעכער מיט דאכאוו= קעס; א ציגעל=אויווען; ביי די פריימוי= ערער — א טהיר=וועכטער [ביי די פער= זאמלונגען].

tile'-red *n. and a.* (טאיל'-רעד) ציגעל= רויט; ציגעל=רויטער קאליר [א העלער ברוינליך=רויטער קאליר].

ti'lery *n.* (טאי'-לער-אי) א ציגעלניע, א ציגעל=ברענעריי, א ציגעל=פאבריק.

tile'stone *n.* (טאיל'-סטאון) א ציגעל; א בלעטערדיגער זאמד=שטיין [א שטיין וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען, וועלכע קע= נען געברויכט ווערען אלס דאך=ציגעל].

tile'-tea *n.* (טאיל'-טיע) ציגעל=טהעע [טהעע צונויפגעדריקט אין דער פארם פון ציגעל]. ז. *brick-tea*.

tile'-tree *n.* (טאיל'-טריע) א לינדענ= בוים.

tile'-works *n.* (טאיל'-הוואירקס) ז. *tilery*.

Til'ia *n.* (טיל'-אי-א) דער מין לינדענ= בוימער.

Tilia

Tilia'ceæ *n.* (טיל-אי-איי'-סי-אי) אן אונטער=גרופע פון דעם מין לינדענבוימער. ז. *Tilia*.

ti'ling *n.* (טאי'-לינג) א ציגעל=דאך; ציגעל; ציגעל=בעדעקונג, ציגעל=פלאסטע= רונג.

till *v., n., prep. and c.* (טיל) בעאר= בייטען ערד, אקערען; א שופלאד; א געלד= קעסטעל, א געלד=שופלאד; א שיעב=ברעט [פון א קאסטען]; א הארטער, ליימענער בארען; ביז, ביז וואנען, ביז צו.

till'able *a.* (טיל'-עבל) וואס קען גע= אקערט ווערען, וואס קען בעארבייט ווע= רען [וועגען לאנד].

till'age *n.* (טיל'-עדזש) לאנד=בעארביי= טונג, לאנד=קולטיווירונג, אקערבוי.

till'-alarm' *n.* (טיל'-ע-לארם') א שופלאד=אלארם [א פארריכטונג ביי א שופלאד, וועלכע הויבט אן קלינגען, ווען מען עפענט דעם שופלאד].

tilland'sia *n.* (טי-לענד'-זי-א) דער פלארידער מאך [אזא פלאנצע פון די הייסע טיילען פון אמעריקא וואס ווערט גע= ברויכט צום אנשטאפען מאטראצען].

till'er *n. and v.* (טיל'-ער) אן ערד= ארבייטער; א שטאנג וואס דיענט אלס גריף אדער הענטעל; א העלם=שטאק, דער גריף אדער דער שטאנג איבער דעם רו= דער; דער גריף פון א לאפעטע, זעג א. ז. וו.; א וואָרצעל=שפראצונג; א שפרא= צונג; ארויסגעבען ווארצעל=שפראצונגען [וועגען פלאנצען און הויפטזעכליך ווע= גען תבואות].

till'er-chain *n.* (טיל'-ער-טשיין) א שטייער=קייט [א קייט וואס פעראייניגט דעם שיפס=רודער מיט דעם טרייב=ראד].

till'er-head *n.* (טיל'-ער-העד) דער ענד=טייל פון א העלם=שטאק אדער רודער= גריף.

till'er-rope *n.* (טיל'-ער-ראופ) א שטייער=שטריק [א שטריק וואס פעראיי=

ניגט דעם רודער=גריף מיט דעם טרייבראד פון א שיף].

til'ley-seed *n.* (טיל'-אי-סיער) ז. *tilly-seed*.

till'-lock *n.* (טיל'-לאק) א טיש=קעסטעל שלאס, א שופלאד=שלאס.

till now (טיל נאו) ביז יעצט.

till'y *a.* (טיל'-אי) וואס בעשטעהט פון אזא הארטען ליים, וואס האט א הארטען ליימיגען באדען.

til'ly-fal'ly *int.* (טיל'-אי-פעל'-אי) ז. *tilly-vally*.

til'ly-seed *n.* (טיל'-אי-סיער) קראטאן=קערנער [אזעלכע קערנער, פון וועלכע מען בעקומט קראטאן=אויל]. ז. *croton-oil*.

til'ly-val'ly *int.* (טיל'-אי-וועל'-אי) דומהייטען! נארישקייטען!

til'mus *n.* (טיל'-מאס) דאס צופען דאס בעט=געוואנד [פון א קראנקען אין היץ]. ז. *carphology*.

til'-oil *n.* (טיל'-איל) סעזאם=אויל. ז. *bene*.

tilt *v. and n.* (טילט) 1. זיך וואקלען, זיך שאקלען; וואקלען, שאקלען, שטויסען; 2. אנבויגען; זיך אנבויגען; 3. אנפאלען מיט א שפיען; פעכטען מיט א שפיען [אין א טורניר אדער געפעכט]; אנפאלען, קעמפפען; 4. ארײנשטירצען, זיך ארײנרייסען, ארײנלויפען; 5. האמערען, שמיעדען מיט א שטאב=האמער [אזא גרויסער מאשין=האמער]; 6. איבערציהען מיט א שירם, מאכען א זונען=איבערדעק אדער בויד; 7. א קלאפ, א שטויס; 8. אנגעבויגענקייט; א בויג; 9. א געפעכט אין א טורניר; אן איבערפאל, א קאמפף; 10. א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז; 11. א געצעלט, א בויד, א זונען=איבערצוג; 12. דער שטראנד=רייטער [אזא פויגעל. ז. *stilt-bird*]; 13. א שטאב=האמער [אזא גרויסער מאשין=האמער].

1. The long green lances of the corn are **tilting** in the winds of morn. 2. He slept a few hours with his chair **tilted** back against the wall. 3. He ran amuck and **tilted** at all he met. 4. Out of breath she **tilted** into the house. 8. He gave the cask a **tilt** and emptied it.

tilt'-boat *n.* (טילט'-באוט) א בעדעקטעס שיפעל, א שיפעל מיט א זונען=שירם אדער בויד.

til'ted steel (טיל'-טעד סטיעל) געבר=שטאהל, ראפינירטער שטאהל. ז. *shear-steel*.

til'ter *n.* (טיל'-טער) א שפיען=פעכטער, א שפיען=קעמפפער, א טורניר=קעמפפער; אײנער וואס שמיעדט מיט א שטאב=האמער [אזא גרויסער מאשין=האמער]; אײנער וואס בויגט אײן אדער מאכט משופע'דיג; א פארריכטונג אײנצובויגען כלים [צום אויסלעדיגען זיי]; א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז.

tilth *n.* (טילטה) אקערונג, ערד=בעארבײטונג; קולטיווירטעס לאנד: דאס זײן געאקערט אדער פארבערייטעט צום פערזעען [וועגען לאנד]; ערנטע, פראדוצירטע תבואות; דער צואקערטער באדען=שיכט; דער באדען=שיכט, אין וועלכען די תבואות זײנען אײנגעווארצעלט.

tilt'-ham'mer *n.* (טילט'-העמ'-ער) א שטאב=האמער [אזא גרויסער מאשין=האמער צו שמיעדען שטאבעס אײזען].

til'ting-lance *n.* (טיל'-טינג-לענס) א טורניר=שפיען, א פעכט=שפיען.

til'ting-spear *n.* (טיל'-טינג-ספיער) ז. *tilting-lance*.

tilt'-mill *n.* (טילט'-מיל) דאס האמער=ווערק, די מאשינעריע וואס ברײנגט אין בעוועגונג א שטאב=האמער [א גרויסער מאשין=האמער צום שמיעדען שטאבעס אײזען].

til'-tree *n.* (טיל'-טריע) א לינדענבוים.

tilts *n.* (טילטס) דער אבזאץ פון ביער; שטאב=האמערס, ביידלעך א. ז. וו. ז. *tilt*.

tilt up (טילט אפ) — אײן געלאגיע אויסבויגען, מאכען משופע'דיג.

tilt'-up *n.* (טילט'-אפ) א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז; א שטראנד=לויפער [ז. *sandpiper*].

tilt'-yard *n.* (טילט'-יארד) א טורניר=פלאץ, א פעכט=פלאץ, א פלאץ פאר שפיען=געפעכט.

til'wood *n.* (טיל'-הוואוד) דאס האלץ פון א געוויסען לינדענבוים אין די קאנארישע אינזלען [דאס האלץ האט א זעהר שלעכטען גערוך].

tim'bal *n.* (טימ'-בעל) א קעסעל=פויק. ז. *kettledrum*.

tim'ber *n., a. and v.* (טימ'-בער) געהילץ, בוי=האלץ, געהילץ=בוימער; וואלד; א פול=אויסגעוואקסענער בוים [וועלכען עס איז ערלויבט אויסצוהאקען לויט די ענגלישע געזעצע]; א שטיקעל געהילץ; א ריפען=שטאנג פון א שיף; דער הילצערנער טייל פון עפעס; שטאף, מאטעריאל; פון געהילץ, הילצערן; בעזארגען מיט געהילץ.

tim'ber-bee'tle *n.* (טימ'-בער-ביע'טל) א געהילץ=אינזעקט [אן אינזעקט, וועלכער שעדיגט געהילץ אדער וועמענס לארווא שעדיגט געהילץ].

tim'ber-brick *n.* (טימ'-בער-בריק) א ציגעל=פערמיגעס שטיק האלץ אין א מויער.

tim'ber-cart *n.* (טימ'-בער-קארט) א געהילץ=וואגען [א וואגען צו פיהרען געהילץ].

tim'bered *a.* (טימ'-בערד) 1. געבויט [פון געהילץ]; 2. בעזארגט מיט געהילץ.

1. Ours is a well-**timbered** house. 2. The land is well-**timbered**.

tim'berer *n.* (טימ'-בער-ער) ז. *timberman*.

tim'ber-grouse *n.* (טימ'-בער-גראוס) א וואלד=הוהן. ז. *grouse*.

tim'ber-head *n.* (טימ'-בער-העד) דער פאלער [דער קאפ אדער אויבערשטער טייל פון א סלופ וואס קומט ארויס איבער דעם דעק פון א שיף און דיענט צום בעלעגען מיט שטריק].

tim'ber-hitch *n.* (טימ'-בער-היטש) דער צימערמאן=שטיך [א מין קנופ וואס ווערט געמאכט אויף א שטריק פון א שיף].

tim'bering *n.* (טימ'-בער-אינג) דאס בעשלאגען מיט געהילץ; האלץ=ארבייט.

tim'ber-line *n.* (טימ'-בער-לאין) די הויך אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד, אויף וועלכער קײן געהילץ=בוימער קענען שוין ניט וואקסען [ווי למשל, אויף הויכע בערג, וואו עס איז שוין צו קאלט].

tim'berling *n.* (טימ'-בער-לינג) א קלײנער געהילץ=בוים.

tim'ber-lode *n.* (טימ'-בער-לאוד) אין דער פעאדאלער ארדנונג — א פליכט צו פיהרען פאר'ן פריץ געהילץ פון וואלד צום פריץ'ס הויף.

tim'berman *n.* (טימ'-בער-מען) אײנער וואס שטעלט אויף און האלט אין ארדנונג די האלץ=בעשלאג און אונטערשפארעס אין א קויהלען=גרוב אדער שאכטע.

tim'ber-mer'chant *n.* (טימ'-בער-מויר'-טשענט) א געהילץ=הענדלער.

tim'ber-scribe *n.* (טימ'-בער-סקראיב) אן אינסטרומענט צו מאכען צייכענס אויף געהילץ.

tim'ber-tree *n.* (טימ'-בער-טריע) א געהילץ=בוים [א בוים וואס ווערט בענוצט אלס בוי=געהילץ].

tim'ber-wolf *n.* (טימ'-בער-הוואולף) דער געוועהנליכער גרויער אמעריקאנישער וואלף [פון די וועסטליכע טיילען פון נארד=אמעריקא].

tim'ber-work *n.* (טימ'-בער-הוואירק) האלץ=ווערק, געהילץ=ארבייט.

tim'ber-worm *n.* (טימ'-בער-הוואירם) א האלץ=ווארים [אינזעקטען=לארוואס אדער אינזעקטען=ווערים וואס שעדיגען געהילץ].

tim'ber-yard *n.* (טימ'-בער-יארד) א האלץ=לאגער, א געהילץ=פלאץ.

tim'bre *n.* (טימ'-בער) דער טעמבער [דער קאלאריט פון א טאן אדער שטימע, די קוואליטעט פון א טאן אדער קלאנג].

tim'bred *a.* (טימ'-בערד) ז. *timbered*.

tim'brel *n.* (טימ'-ברעל) א טאמבורין [אזא פויק]. ז. *tambourine*.

timbrol'ogy *n.* (טימ-בראל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון פאסט=מארקען.

tim'bul *n.* (טימ'-באל) א קעסעל=פויק. ז. *kettledrum*.

time *n. and v.* (טאים) 1. צייט; א צייט, אן עפאכע; צייט=דויער; לעבענס=צייט; לעהר=צייט [ביי א בעל מלאכה]; א געפענגניס=טערמין [וויפיעל אײנער דארף זיצען אין געפענגניס]; א בעשטימטע צייט; די טוים=שטונדע; 2. צייט=רעכנונג; 3. דאס צייט=פערברײנגען; 4. א מאל; 5. טאקט, ריטם, טעמפא, מעטער; 6. א מענזור [א בעוועגונג ביים פעכטען]; 7. צופאסען צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; טהאן אין צייט; רעגולירען לויט דער צייט; 8. אנשטעלען [א זייגער]; 9. בעשטימען די צייט אדער די שנעלקייט; 10. האלטען טאקט; 11. הארמאנירען; 12. בענוצען זיך מיט דער געלעגענהייט אנצופאלען אויף'ן געגנער [ביים פעכטען].

2. My watch shows the standard **time**. 3. We had a good **time** at the party. 4. This is the first **time** I met him. 5. The melody is sung in quick **time**. 7. The stroke was well **timed**. 9. He **timed** the speed of the horse. 11. His new ideas **time** with the spirit of the age.

time af'ter time (טאים עפ'-טער טאים) נאכאנאנד.

time'-alarm' *n.* (טאים'-ע-לארם') א פארריכטונג צו געבען אן אלארם אין א בעשטימטער צייט, צום אויפוועקען פון שלאף א. ז. וו.; א זייגער; א וועק=זייגער.

time and again' (טאים ענד ע-גען') נאך אמאל און ווידער אמאל, ווידערהאלענד.

time'-attack' *n.* (טאים'-ע-טעק') ז. *time-thrust*.

time'-ball *n.* (טאים'-באהל) א צייט=קוגעל [א סיגנאל=קוגעל וואס לאזט זיך ארונטער פון א הויכען פלאץ אדער אבזערוואטאריום צו צייגען א בעשטימטע צייט, הויפטזעכליך מיטאג=צייט].

time'-bar'gain *n.* (טאים'-באר'-גען) א צייט=קויף, א קויף אויף צוקונפטיגער ליפערונג; א פרעמיען=קויף [דאס קויפען זאכען, ווי אקציען למשל, ניט אום צו קריגען די זאכען, נאר צו קריגען אדער צו דערצאהלען דעם אונטערשיעד אין מארק=פרייז אין א בעשטימטער צייט].

time'-begui'ling *a.* (טאים'-בי-גאי'-

לינג) וואס פערקירצט די צייט, וואס מאכט די צייט לויפען שנעל.

time′-bill *n.* (טאים׳-ביל) ז. *time-table*

time′-book *n.* (טאים׳-בוק) אן ארבייטס-צייט בוך [א בוך, וואו עס ווערט פערשריבען ווי פיעל צייט עס ארבייטען די ארבייטער].

time′-can′dle *n.* (טאים׳-קענ׳דל) א ליכט פון א בעשטימטער גרויס, וואס ברענט אויס אין א בעשטימטער צייט און וואס דיענט צו בעשטימען די צייט [לויט דעם איבערגעבליבענעם טייל ביים ברענען].

time′-card *n.* (טאים׳-קארד) א צייט-קארטע, א קארטע מיט א צייט-טאבעלע, [ווי למשל, ווענען דער צייט, ווען עס געהען אב פערשיעדענע אייזענבאהנען]; א קארטע צו פערצייכנען ווען אן ארבייטער שטעלט זיך ארבייטען.

time′-clock *n.* (טאים׳-קלאק) א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי הויבען אן און ענדיגען די ארבייט.

time′-detec′tor *n.* (טאים׳-די-טעק׳-טאר) א זייגער, אויף וועלכען א וועכטער דריקט אב זיין יעדען רונד-גאנג; א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי הויבען אן און ענדיגען זייער ארבייט.

time′ful *a.* (טאים׳-פול) רעכטצייטיג, וואס איז אין צייט, פריה.

time′-fuse *n.* (טאים׳-פיוז) א צינד-רעהר אדער צינד-שנור [ווי למשל, פון א באמבע] וואס ברענט א בעשטימטע צייט.

time′-glass *n.* (טאים׳-גלעס) א זאמד-זייגער. ז. *hour-glass*

time′-globe *n.* (טאים׳-גלאוב) א קוגעל איבער א זייגער, וואס מאכט א קריין-בעוועגונג אין 24 שטונדען און צייגט די צייט.

time′-gun *n.* (טאים׳-גאן) א סיגנאל-קאנאנע [א קאנאנע וואס ווערט אויסגעשאסען אלס צייכען פון א בעשטימטער צייט].

time′-hon′ored *a.* (טאים׳-אנ׳-ארד) געעהרט פאר א לאנגער צייט; געעהרט צוליעב אלטקייט אדער לאנגען דויער.

Time-honored customs can not be easily discarded.

time′-in′dicator *n.* (טאים׳-אינ׳-די-קיי-טאר) ז. *time-detector*

time′ist *n.* (טאים׳-איסט) ז. *timist*

time′keeper *n.* (טאים׳-קיע-פער) א צייט-פערצייכנער; א זייגער; א כראנאמעטער; א טאקט-מעסטער; איינער וואס צעהלט אדער קלאפט אב דעם טאקט [ביים זינגען אדער שפיעלען].

time′less *a.* (טאים׳-לעס) וואס איז ניט אין צייט, וואס איז ניט אין דער רעכטער צייט; איביג, אונענדליך; וואס האט ניט קיין בעשטימטע צייט, אהן א דאטום.

time′lessly *adv.* (טאים׳-לעס-לי) ניט אין צייט, ניט אין דער רעכטער צייט; אהן א בעשטימטער צייט.

time′liness *n.* (טאים׳-לי-נעס) רעכטצייטיגקייט, דאס זיין פונקט אין צייט אדער אין דער רעכטער צייט.

time′-lock *n.* (טאים׳-לאק) א שלאס, וואס קען אבגעשלאסען ווערען בלויז אין א בעשטימטער צייט נאך דער פערשליסונג.

time′ly *a. and adv.* (טאים׳-לי) 1. רעכט-צייטיג, וואס איז פונקט אין צייט, וואס איז אין דער ריכטיגער צייט; 2. אין צייט, אין דער ריכטיגער צייט; 3. פריה.

1. Timely help saved him from drowning. 2. The discovery of the fraud was not timely enough to affect the result.

time′-me′ter *n.* (טאים׳-מיע׳-טער) ז. *timekeeper*

ti′menog *n.* (טאי׳-מענ-אג) ז. *timenoguy*

timen′oguy *n.* (טאי-מענ׳-א-גאי) א מין אבהאלט-שטריק אויף א שיף.

time of day (טאים אוו דיי) 1. טאג-בעגריסונג [ווי גוט-מארגען, גוט-אבענד א. ז. וו.]; 2. די צייט, די שטונדע [פון טאג]; 3. די איצטיגע לאגע אדער צושטאנד.

1. My neighbors always pass me the time of day. 2. What time of day is it? 3. Put one up to the time of day.

time′piece *n.* (טאים׳-פיעס) א פאר-ריכטונג צו צייגען די צייט; א זייגער.

time′-plea′ser *n.* (טאים׳-פליע׳-זער) ז. *time-server*

time pol′icy (טאים פאל׳-אי-סי) א צייטווייליגע פאליסע [א פערזיכערונגס-שיין וואס ווערט בטל נאך א בעשטימטער צייט].

ti′mer *n.* (טאי׳-מער) א צייט-פערצייכנער; אזא זייגער צו בעשטימען קורצע צייט-אינטערוואלען.

time′-recor′der *n.* (טאים׳-רי-קאהר׳-דער) א צייט-פערצייכנער; איינער וואס פערצייכענט די צייט, ווען ארבייטער הויבען אן און ענדיגען זייער ארבייט; א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי קומען און געהען אוועק פון דער ארבייט.

time′-sense *n.* (טאים׳-סענס) די פעהיגקייט צו בעגרעהמען צייט און צייט-פערהעלטניסע, דער בעגריף וועגען צייט.

time′-ser′ver *n.* (טאים׳-סויר׳-ווער) איינער וואס געהט וואוהין דער ווינד בלאזט; איינער וואס דענקט און האנדעלט אזוי ווי די מאכט-האבער ווילען; א שקלאפיש-אונטערטעניגער מענש.

time′-ser′vice *n.* (טאים׳-סויר׳-וויס) דאס לאזען וויסען די ריכטיגע צייט [פון אסטראנאמישע אבזערוואטאריעס].

time′-ser′ving *a. and n.* (טאים׳-סויר׳-ווינג) וואס געהט וואוהין דער ווינד בלאזט; וואס דענקט און האנדעלט ווי די מאכט-האבער ווילען; שקלאפיש; דאס שטימען מיט דער צייט; צופאסונג צו די אנגענומענע מיינונגען; אונטערווארפענהייט, שקלאפישקייט, אונטערטעניגקייט.

time′-ser′vingness *n.* (טאים׳-סויר׳-ווינג-נעס) דאס געהן וואוהין דער ווינד בלאזט; דאס דענקען און האנדלען אזוי ווי די מאכט-האבער ווילען; שקלאפישע אונטערטעניגקייט.

time′-sheet *n.* (טאים׳-שיעט) א צעטעל פון ארבייטס-שטונדען.

time′-sight *n.* (טאים׳-סאיט) די בעשטימונג [פון א שיף] פון דער לאגע פון א הימעלשען קערפער [אום דורך דעם זיך צו דערוויסען די ריכטיגע צייט און די געאגראפישע לאגע פון דעם ארט, וואו די שיף געפינט זיך].

time′-sig′nal *n.* (טאים׳-סיג׳-נעל) א סיגנאל וואס דייטעט אן א בעשטימטע צייט פון טאג.

time′-sig′nature *n.* (טאים׳-סיג׳-נע-טשור) די טאקט-בעצייכנונג ביים נאטען-שליסעל.

times to come (טאימז טו קאם) די קומענדע צייטען, די צוקונפט.

time′-ta′ble *n.* (טאים׳-טיי׳-בל) א צייט-טאבעלע [א פערצייכניס פון די שטונדען ווען עפעס דארף געשעהן [ווי א טאבעלע פון דער צייט ווען אייזענבאהנען געהען אב און קומען אן]; א טאקטען-טאבעלע [א טאבעלע פון נאטען פון פערשיעדענעם צייט-דויער].

time′-thrust *n.* (טאים׳-טהראסט) אן איבערפאל אין פעכטען בעת דער געגנער ציהט אב דעם אטהעם אדער בעת ער קלייבט זיך צו אן איבערפאל.

time′-val′ue *n.* (טאים׳-וועל׳-יו) דער צייט-דויער פון א מוזיקאלישער נאטע.

time′-work *n.* (טאים׳-הוואירק) צייט-ארבייט, טאג-ארבייט, שטונדען-ארבייט [אין גענענזאץ צו שטיק-ארבייט].

time′-worn *a.* (טאים׳-הוואורן) פערעלטערט, אלט, אבגעניצט.

tim′id *a.* (טימ׳-איד) שרעקעדיג.

timid′ity *n.* (טי-מיד׳-אי-טי) שרעקעדיגקייט.

tim′idly *adv.* (טימ׳-איד-לי) שרעקעדיג.

tim′idness *n.* (טימ׳-איד-נעס) ז. *timidity*

ti′ming *n.* (טאי׳-מינג) די ריכטיגע צופאסונג פון מאשינען-טיילען.

tim′ist *n.* (טימ׳-איסט) א טאקט-האלטער, א שפיעלער אדער זינגער וואס האלט ריכטיג דעם טאקט.

He is a good singer but a poor timist.

timoc′racy *n.* (טאי-מאק׳-רע-סי) טימאקראטיע, פערמעגענס-הערשאפט [אזא רעגיערונגס-פארם, וואו א רעגיערונגס-שטעלע קען פערנעהמען בלויז א רייכער אדער פערמעגליכער מענש].

timocrat′ic *a.* (טים-א-קרעט׳-איק) טימאקראטיש; וואס איז שייך צו א טימאקראטיע. ז. *timocracy*

Ti′monist *n.* (טאי׳-מאנ-איסט) א מיזאנטראפ, א מענשען-פיינד [איינער וואס איז עהנליך צו טימאן פון אטהען, א בעוואוסטער "מענשען-פיינד", אין דער צייט פון דעם פעלאפאנעזישען קריעג].

Ti′monize *v.* (טאי׳-מאנ-איז) ארויסשטעלען זיך פאר א מיזאנטראפ אדער מענשען-פיינד.

timoro′so *a.* (טים-א-ראו׳-סאו) אין מוזיק — שרעקעדיג, ניט פעסט, ניט זיכער [ווענען א געוויסער ארט שפיעלען].

tim′orous *a.* (טימ׳-א-ראס) שרעקעדיג; וואס האט מורא; וואס בעקומט זיך פון מורא אדער אונזיכערהייט.

tim′orously *adv.* (טימ׳-א-ראס-לי) אויף א שרעקעדיגען אופן; מיט מורא; מיט אונזיכערקייט אוים מורא.

tim′orousness *n.* (טימ׳-א-ראס-נעס) שרעקעדיגקייט, פורכטזאמקייט, ענגסטליכקייט.

tim′othy *n.* (טימ׳-א-טהי) ז. *timothy-grass*

tim′othy-grass *n.* (טימ׳-א-טהי-גרעס) טימאטהעאוס-גראז [איינס פון די בעסטע גראזען וואס דיענען אלס פוטער פאר בהמות. וואקסט אין אייראפא און אמעריקא].

tim′-whis′ky *n.* (טימ׳-הוויס׳-קי) א לייכטע איינשפאניגע קארעטע.

tin *n., a. and v.* (טין) צין; בלעך בעדעקט מיט צין, וויים-בלעך; א צינענע כלי; געלד; געמאכט פון צין; פערצינען, בעדעקען מיט צין; האלטען אדער פאקען עפעס אין א צינענער כלי.

tin'amou *n.* (טינ'-ע-מוה) די זיר־אמע־ ריקאנישע גראז־הוהן.

Tinamou

tin'cal *n.* (טינ'-קעל) דער רויהער באַ־ ראקס. ז. *borax*.

tin'-case *n.* (טינ'-קייס) א צינענע אדער בלעכענע שאכטעל.

tin'chel *n.* (טינ'-טשעל) א גרויסער קרייז פון יעגער, וועלכע רינגלען ארום א הירש, מאכענדיג דעם קרייז ארום איהם אלץ ענגער און ענגער.

tin'chill *n.* (טינ'-טשיל) ז. *tinchel*.

tin'clad *n.* (טינ'-קלעד) אין צייט פון בירגער־קריעג אין אמעריקא — א קריעגס־ שיף וואס איז געוועזן בעשלאגען מיט די־ נעם בלעך [געוועזן בענוצט אין די וועסט־ ליכע טייכען פון די פעראייניגטע שטאַ־ טען פון אמעריקא אין דער צייט פון ביר־ גער־קריעג].

tinc'tion *n.* (טינק'-שאן) פארב־שטאף; עטוואס וואס גיט צו א קאליר.

tincto'rial *a.* (טינק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו פארבעריי; וואס ברייננט ארויס א פארב.

tinc'ture *n. and v.* (טינק'-טשור) א פארב, א קאליר; א געפארבטע זאך; א שאטירונג, א געשמאק, א טעם; אין מע־ דיצין — די טינקטור [א פליסיגקייט, וואס ענטהאלט אין זיך די עסענץ פון א געוויסען שטאף פאנאנדערגעלאזען אין אל־ קאהאל אדער עטהער]; פארבען, צוגעבען א קאליר; ווירצען, צוגעבען א געוויסען טעם.

tind *v. and n.* (טינד) צינדען, אנצינ־ דען; אן ארוסגעשטארצטער שפיציגער טייל פון עפעס [ווי א צווייג פון א פלאנ־ צע, דער הארן פון א בהמה א. ד. ג.].

tin'dal *n.* (טינ'-דעל) אין אסט־אינדיען— אן אינדישער אונטער־אפיציער אין דער אסט־אינדישער ארמעע.

tin'der *n.* (טינ'-דער) [אן אויס־ צונטער] געטרייקענטעס ווייכעס מאטעריאל, וואס צינדעט זיך אן פון איין פונק].

tin'der-box *n.* (טינ'-דער-באקס) 1. די צונטער־שאכטעל [ז. *tinder*]; 2. עפעס וואס קען זיך לייכט אנצינדען.

2. The house was nothing but a **tinder-box**.

tin'der-like *a.* (טינ'-דער-לאיק) ווי צונטער; וואס צינדעט זיך לייכט, צינדבאר.

tin'dery *a.* (טינ'-דער-אי) ווי צונטער; וואס צינדעט זיך לייכט אן; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט.

tine *n.* (טאין) א צאהן [ווי פון א גא־ פעל]; א צווייגעל [ווי פון א הירש'ס הארן].

tin'ea *n.* (טינ'-אי-א) ז. *ringworm*.

tined *a.* (טאינד) וואס האט צייהנער [ווי א גאפעל].

tin'-foil *n. and v.* (טינ'-פאיל) ציו־ פאליע, צין־בלאט, צין־פאפיער [וואס ווערט בענוצט צום איינוויקלען, ווי פעק־ לעך טהעע, טאבאק א. ד. ג.]; איינוויק־ לען אן ארטיקעל אין צין־בלאט.

ting *v. and n.* (טינג) קלינגען, מאכען "טינג"; א קלאנג; א "טינג"־קלאנג.

ting'-a-ling' *n.* (טינג'-ע-לינג') דאס קלינגען פון א גלעקעל.

tinge *v. and n.* (טינדזש) צוגעבען א לייכטע שאטירונג; מאכען וויינער א גע־ וויסע פארבונג אדער קאליר; צוגעבען א טעם, מאכען געשמאק; א לייכטע פארב אדער קאליר, א שאטירונג; א בע'טעמ'ונג.

tin'-glass *n.* (טינ'-גלעס) ציו־גלאז, וויסמוט. ז. *bismuth*.

tin'gle *v. and n.* (טינגל) קלינגען, זשוי־ מען, זשומען, רוישען [אין די אויע־ רען]; שטעכען, שמערצען; פיהלען א דורכנעהמענדען קלאנג; פיהלען א דורכדרינגענדען שמערץ; פיהלען שטעכע־ ניש; דאס קלינגען פון א גלעקעל; דאס פיהלען א שטעכעניש; א דורכדרינגליכער שמערץ.

tink *v. and n.* (טינק) ארויסברייינגען א קלינגענדען טאן [ווי ביים קלאפען שטיק־ לעך מעטאל איינע אן די אנדערע]; א קלונג, א קלינגענדער טאן.

tin'ker *n. and v.* (טינ'-קער) א בלעכער, וואס געהט אום פון הויז צו הויז צו פער־ ריכטען קיך־געשיר; דאס פערריכטען מע־ טאלענע כלים; א לאטוטניק, א פארטאטש; א פארטאטשקע שטיקעל ארבייט; דאס פארטאטשעווען; א קליינער מאקרעל [אזא פיש]; פערריכטען קיך־געשיר; ארויפלעגען לאטעס, מאכען פארטאטשקע ארבייט.

tin'kerly *a.* (טינ'-קער-לי) פארטאטשיש.

tin'kle *v. and n.* (טינקל) קלינגען, קלינג־ לען; רוישען, זשושען [אין די אויערען]; מאכען קלינגען; דאס קלינגען [ווי פון א גלעקעל]; א קלינגעריי.

tin'kler *n.* (טינ'-קלער) א קלינגער, א קליין גלעקעל; איינער וואס געהט אום פון הויז צו הויז צו פערריכטען קיך־געשיר; א וואנדערער, א בראדיאגע.

tin'kling *n.* (טינ'-קלינג) דאס קלינגען [ווי פון א גלעקעל], א קלינגענדער גע־ רויש; א מין שווארצער פויגעל פון יא־ מאיקא.

tin'-liq'uor *n.* (טינ'-ליק'-אר) צין־ בייצע [צין וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין א שטארקער זויער־פליסיגקייט. ווערט גענוצט צו בייצען וואל פאר'ן פארבען].

tin'man *n.* (טינ'-מען) א בלעכער, איי־ נער וואס מאכט צינענע כלים אדער צין־ בלעך; איינער וואס האנדעלט מיט צינענע כלים.

tin'-mine *n.* (טינ'-מאין) א צין־גרוב; א שאכטע וואו מען גראבט צין.

tin'-mor'dant *n.* (טינ'-מאהר'-דענט) ז. *tin-liquor*.

tin'ner *n.* (טינ'-ער) איינער וואס מאכט צינענע כלים; אן ארבייטער אין א צין־ גרוב אדער צין־שאכטע.

tin'ning *n.* (טינ'-אינג) דאס צינען, דאס ווייסען, דאס בעדעקען א מעטאלענע כלי מיט צין; דאס מאכען אדער פערריכטען צינענע כלים; די צין־שיכט וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף מעטאלענע כלים.

tinni'tus *n.* (טי-נאי'-טאס) אין מע־ דיצין — טיניטוס, דאס קלינגען אין די אויערען.

tin'ny *a.* (טינ'-אי) צינערן, פון צין; רייך אין צין.

tin'-pen'ny *n.* (טינ'-פענ'-אי) אין אמא־ ליגע צייטען אין ענגלאנד — א געוויסע צאהלונג פאר אן ערלויבניש צו גראבען צין אין צין־שאכטען.

tin'-plate' *n.* (טינ'-פלייט') ווייס־בלעך; א צינענע פלאטע.

tin'plate' *v.* (טינ'-פלייט') צינען, ווייי־ סען, בעדעקען מיט צין.

tin'-put'ty *a.* (טינ'-פאט'-אי) צין־אש [צו פאלירען כלים].

tin'sel *n., v. and a.* (טינ'-סעל) פליטער־ גאלד; פליטערלעך; א פוסטער גלאנץ; בעפוצען מיט פליטער־ווערק; בעציערען מיט עטוואס בלישטשענדעס; מיט פלי־ טערלעך; בלישטשענד; וואס ווארפט זיך צופיעל אין די אויגען.

tin'-shop *n.* (טינ'-שאפ) א בלעכער־ ווערקשטאט [א ווערקשטאט, וואו עס ווע־ רען געמאכט אדער פערריכט בלעכענע און צינענע כלים].

tin'smith *n.* (טינ'-סמיטה) א בלעכער.

tin'smithing *n.* (טינ'-סמיטה-אינג) בלעכעריי.

tin'stone *n.* (טינ'-סטאון) צין־שטיין, צין־ערץ.

tint *n. and v.* (טינט) די פארבונג, דער קאלאריט; דער קאליר, דער טאן פון פארבען, די שאטירונג; צוגעבען קאלאריט; פארבען מיט א געוויסער שאטירונג.

tin'ter *n.* (טינ'-טער) איינער אדער עפעס וואס גיט צו א שאטירונג אדער קא־ לאריט.

tin'tiness *n.* (טינ'-טי-נעס) דאס הא־ בען א קאלאריט אדער שאטירונגען פון פארבען.

tin'ting *n.* (טינ'-טינג) אין גראווי־ רונג — דאס מאכען א קאלאריט אדער שאטירונג דורך אויסקריצען סעריעס פון גראדע און פאראלעלע ליניען אויף'ן גרא־ וויר־שטיין.

tintinnab'ulant *a.* (טינ-טי-נעב'-יו- לענט) ז. *tintinnabular*.

tintinnab'ular *a.* (טינ-טי-נעב'-יו- לאר) וואס איז שייך צו גלאקען אדער צו זייער קלאנג; קלינגענד [ווי א גלאק].

tintinnab'ulary *a.* (טינ-טי-נעב'-יו- לע-רי) קלינגענד; וואס האט א קלונג [ווי א גלאק].

tintinnabula'tion *n.* (טינ-טי-נעב-יו- ליי'-שאן) דאס קלינגען פון א גלאק אדער גלאקען; א קלונג ווי פון א גלאק.

tintinnab'ulous *a.* (טינ-טי-נעב'-יו- לאס) וואס קלינגט מיט א גלאק.

tintinnab'ulum *n.* (טינ-טי-נעב'-יו- לאם) א גלאק, א גלעקעל; א קלינגעריי פון קליינע גלעקלעך.

tint'less *a.* (טינט'-לעס) אהן פארבען, אהן א קאלאריט.

tin'to *n.* (טינ'-טאו) דער רויטער מא־ דיירא־וויין.

tintom'eter *n.* (טינ-טאם'-ע-טער) א טינטאמעטער, אן אינסטרומענט צו בע־ שטימען די שאטירונגען פון פארבען לויט א געוויסען פארבען־מאסשטאב.

tint'-tool *n.* (טינט'-טוהל) אן אינ־ סטרומענט אויסצוקריצען אויף א גראוויר־ שטיין סעריעס פון גראדע און פאראלעלע ליניען, וועלכע מאכען די שאטירונג אדער קאלאריט פון דער גראוויור.

tin'ty *a.* (טינ'-טי) מיט ניט הארמאני־ שע פארבען אדער שאטירונגען.

tin'type *n.* (טינ'-טאיפ) ז. *ferrotype*.

tin'ware *n.* (טינ'-הוועהר) ווייס־בלע־ כענע אדער צינענע כלים.

tin'-works *n.* (טינ'-הוואירקס) א פאב־

ריק וואו עס ווערט פראדוצירט צין אדער צינענע כלים.

ti'ny *a.* (טאי'-ני) קליין, גאנץ קליין.

tip *n. and v.* (טיפ) א שפיציגער ענד פון עפעס, דער שפיץ; א קליין צוגעזעצטעס שטיקעל וואס דיענט אלס דער ענד־שפיץ פון עפעס [ווי די סקאווקע פון א שטעקעל, דער ברענער וואס טהוט זיך אן אויף א גאז־רעהרעל, דער שטויב־בייטעל פון א בליהונג א. ד. ג.]; דער אויבער־שטער טייל פון א היטעל; ביי בוכבינ־דער — אן אינסטרומענט צו בעגילדען רוקענס פון ביכער; א לייכטער קלאפ, א לייכטער שטויס; א ספעציעלער וואגאן פאר שטיין־קויהלען; אן ארט וואו מען ווארפט ארויס מיסט; א געהיימע מיט־טיילונג צו איינעם וועגען א זאך, וואס קען איהם ברייננען א בעזונדערען נוצען [ווי דאס מיטטיילען איינעם וועגען דער זאך, איבער וועלכער ער האט זיך גע־וועט מיט אן אנדערען, אום ער זאל געווינען דעם געוועט]; טרינק־געלד [קליין־געלד וואס ווערט געגעבען אלס מתנה צו אנגעשטעלטע אדער בעדיענטע]; מאכען דעם שפיץ פון עפעס; צוגעבען א שפיץ; לייכט אנקלאפען; אנבויגען עט־וואס אן א זייט; איבערגעבען עפעס, אריינווארפען אין האנד [ווי א מטבע]; איבערגעבען א סעקרעט ווי אזוי צו טרע־פען אדער צו געווינען [ווי אין א וועט, שפעקולאציאן א. ד. ג.]; געבען טרינק־געלד; זיך אבבויגען אן א זייט.

tip'-car *n.* (טיפ'-קאר) אויף אן אייזענ־באהן — א וואגאן ביי וועלכען דער קאס־טען קען זיך אויפהויבען און ארונטערלא־זען און ווערט בענוצט צו פיהרען מיסט, קויהלען א. ד. ג.

tip'-cart *n.* (טיפ'-קארט) א וואגען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און ארונטערלאזען, און ווערט בענוצט צו פיהרען זאכען וואס מען דארף אויסשיטען, ווי זאמד, קויהלען, מיסט א. ד. ג.

tip'-cat *n.* (טיפ'-קעט) אזא קינדער־שפיעל, וואו א קליין העלצעל, וואס איז פערשפיצט פון ביידע זייטען, ווערט אב־געקלאפט מיט א שטעקעל, און ווען עס שפרינגט אב פון דער ערד דורך דעם קלאפ, ווערט עס אבגעקלאפט א צווייטען מאל; דאס שטיקעל פערשפיצטע האלץ וואס ווערט געברויכט אין אזא שפיעל.

tip off liq'uor (טיפ אף ליק'-אר) אויס־בויגען דאס פלעשעל אזוי, אז די גאנצע משקה זאל זיך אויסגיסען.

tip o'ver (טיפ או'-ווער) איבערקעהרען עפעס; אנבויגען א זאך ביז זי קעהרט זיך איבער.

tip'per *n.* (טיפ'-ער) עפעס וואס דיענט צו איינצובויגען א זאך אויף א זייט; די פאררעכטונג וואס דיענט אז א וואגען קויה־לען זאל זיך איינבויגען אויף א זייט, כדי די קויהלען זאלען זיך אליין אויסשיטען; איינער וואס ארבייט ביים אויסשיטען קויהלען, זאמד א. ד. ג.; איינער וואס גיט איבער א סעקרעט, כדי דער אינפאר־מירטער זאל געווינען אין א וועט, אין שפעקולאציאן א. ד. ג.; דער וואס גיט טרינק־געלד פאר געוויסע דיענסטען; אין ענגלאנד — א געוויסער זארט ביער.

tip'pet *n.* (טיפ'-עט) א פאלערינע; א גרויסער לאנגער פעלץ־קראגען ווי א פא־לערינע; א גלח'שער קאפוץ [אזא שאל, וואס ווערט געטראגען פון גייסטליכע]; אן אנוואקסונג פון פעדערען אין דער פארם פון א קראגען ביי געוויסע פויגעל.

tip'ping *n.* (טיפ'-אינג) א צוגעבען דאס שפיץ; דאס אנבויגען עפעס; דאס געבען טרינק־געלד; אין מוזיק ביים שפיעלען אויף א בלאז־אינסטרומענט — דאס לייכ־טע אנקלאפען מיט דער צונג, כדי די טע־נער זאלען קלינגען בעזונדער, ווי איבער־געריסען.

tip'ping-cart *n.* (טיפ'-אינג-קארט) ז. *tip-cart*.

tip'ple *n. and v.* (טיפ'ל) א טרונק בראנ־פען; טרינקען אפט שנאפס, נאר ניט אי־בער דער מאס; כאפען אפט א טרונק בראנפען; פער'שכור'ען, שכור מאכען.

tip'pler *n.* (טיפ'-לער) איינער וואס נעהמט אפט א טרונק בראנפען.

tip'pling-house *n.* (טיפ'-לינג-האוס) א שענק.

tip'py *a.* (טיפ'-אי) שאקעל־בויגזאם; אונזיכער; דעליקאט, פיין, פארזיכ־טיג [אין אומגאנג].

tip'sify *v.* (טיפ'-סי-פאי) בערוישען [דורך שכרות]; פער'שכור'ען.

tip'sily *adv.* (טיפ'-סי-לי) פער'שכור'־טערהייד.

tip'siness *n.* (טיפ'-סי-נעס) דאס זיין בערוישט, פער'שכור'טקייט.

tip'-sled *n.* (טיפ'-סלעד) א שליטען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך איינ־בויגען אויף א זייט אום אויסצושיטען דעם אינהאלט.

tip'staff *n.* (טיפ'-סטעף) אין ענג־לאנד — דער אונטערגעארדנעטער פון א שעריף, א קאנסטאבעל, א פאליציי־סקער; א געריכטס־בעדיענטער; א שטאק מיט א מעטאלענער גאלקע [אלס אמטס־צייכען פון א פארצייטיגען געריכטס־בעדיענטען אין ענגלאנד].

tip'ster *n.* (טיפ'-סטער) איינער וואס זוכט אויס און טיילט מיט סעקרעטען בנוגע צו א וועט־קאמפף, צו שפעקולא־ציאנען אויף דער בערזע א. ז. וו.

tip'-stretch'er *n.* (טיפ'-סטרעטש'-ער) א מאשין פאנאנדערצוציהען א הוט.

tip'sy *a.* (טיפ'-סי) פער־בעטרונקען, פער־שכור'ט.

tip'sy-cake *n.* (טיפ'-סי-קייק) אזא טארט מיט מאנדלען און מיט וויין [ווערט געברויכט אלס דעסערט אדער צושפייז].

tip the scales (טיפ טהי סקיילז) 1. וועגען; האבען געוויכט; 2. אריבערצי־הען די וואגשאל, איבערוועגען.

1. He is very stout. He tips the scales at 300. 2. His self interest tipped the scale against his obligations.

tip the trav'eler (טיפ טהי טרעוו'-על-ער) אבנארען, בעשווינדלען, בעטריגען.

tip'toe *n., v. and adv.* (טיפ'-טאו) די שפיץ־פינגער פון די פיס; געהן אויף די שפיץ פינגער; אויף די שפיץ פינגער.

tip'top' *n., a and adv.* (טיפ'-טאפ') דער סאמע אויבען, דער סאמע שפיץ; דער העכסטער גראד, די העכסטע שטופע; דער העכסטער; פון דאס בעסטע; אויף דעם בעסטען אופן.

tipula'rian *n. and a.* (טיפ-יו-לעי'-רי-ען) אזא לאנג־פיסיגע פליעג אדער עהנ־ליכער אינזעקט; וואס איז שייך צו די לאנג־פיסיגע פליעגען.

tip'ulary *a.* (טיפ'-יו-לע-רי) וואס איז שייך צו די לאנג־פיסיגע פליעגען.

tip up (טיפ אפ) איינבויגען אויף איין זייט, אויפהויבען איין ענד.

tip'-wag'on *n.* (טיפ'-וועג'-אן) א וואגאן אדער וואגען וואס ווערט אויסגע־לעדיגט דורך איינבויגען איהם אויף א זייט.

tirade' *n.* (טי-רייד') א טיראדע, א לאנג־אויסגעצויגענער זאץ; א לאנגע דע־קלאמאציע; א ווערטער־שטראם; א לאנגע היציגע רעדע; אין מוזיק — א דיאטאני־שער טאן, וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען צוויי אבגעטיילטע טענער זיי צו־נויפצוגיסען.

tirailleur' *n.* (טי-רע-ליער') א שיסער אין דער פראנצויזישער ארמעע; א סאל־דאט פון א קליינער מיליטער־אבטיילונג, וועלכע האט איהר אייגענע אנצוהאלטען קליינע ניט רעגולערע געפעכטען מיט'ן שונא.

tire *n. and v.* (טאיר) די אייזערנע אדער גומענע שינע [רייף] פון א ראד; א קאפ־בעפוצונג; אויספוצונג; פוץ; מיעד־קייט; מיעד ווערען, פערמאטערט ווערען; מיעד מאכען, פערמאטערען; בעפוצען; אויסשטאטען, אויספארטיגען; ארויפלע־גען א שינע אויף א ראד.

tire'-ben'der *n.* (טאיר'-בענ'-דער) א מאשין צום בויגען שינעס פאר רעדער.

tire'-bolt *n.* (טאיר'-באולט) א שרויף־שטיפט צוצושרויפען די שינע צום ראד.

tired *a.* (טאירד) 1. מיעד; 2. איבער־דריסיג, דערעסען.

2. I am tired of it.

tired'ness *n.* (טאירד'-נעס) מיעדקייט, פערמאטערטקייט.

tire'-drill *n.* (טאיר'-דריל) א דריל אדער בויערער צום בויערען לעכער אין שינעס פון רעדער.

tire'less *a.* (טאיר'-לעס) וואס ווערט ניט מיעד, אונערמיעדליך; אהן שינעס.

tire'lessly *adv.* (טאיר'-לעס-לי) ניט ווערענדיג מיעד, ניט ווערענדיג פערמא־טערט.

tire'lessness *n.* (טאיר'-לעס-נעס) דאס ניט ווערען מיעד אדער פערמאטערט.

tire'lire *n.* (טאיר'-ליער) אזא ליימענעס קעסטעל צו קלייבען געלד [דאס געלד קען מען ארויסנעהמען נור ווען מען צוברעכט דאס קעסטעל].

tire'man *n.* (טאיר'-מען) א הענדלער מיט קליידער און פוץ־ארטיקלען.

tire'-meas'urer *n.* (טאיר'-מעזש'-יור-ער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אומקרייז פון א ראד אדער ראד־שינע.

tire out (טאיר אוט) אויסמאטערען.

tire'-press *n.* (טאיר'-פרעס) א פרעס ארויפצודריקען שינעס אויף רעדער.

tire'-set'ter *n.* (טאיר'-סעט'-ער) א מאשין ארויפצוזעצען שינעס אויף רעדער.

tire'-shrin'ker *n.* (טאיר'-שרינ'-קער) א מאשין איינצוציהען שינעס, ווען זיי ווערען לויז אויף'ן ראד.

tire'smith *n.* (טאיר'-סמיטה) א שמיעד וואס מאכט שינעס פאר רעדער.

tire'some *a.* (טאיר'-סאם) אויסמאטע־רענד, ערמיעדענד; לאנגווייליג; איבער־דריסיג.

tire'somely *adv.* (טאיר'-סאם-לי) אויף אן ערמיעדענדען אופן; לאנגווייליג, אי־בערדריסיג.

tire'someness *n.* (טאיר'-סאם-נעס) ערמיעדונג, אויסמאטערונג; לאנגווייליג־קייט, איבערדריסיגקייט.

tir'ing *n.* (טאיר'-אינג) אנקליי־דונג, פוצונג.

tir'ing-room *n.* (טאיר'-אינג-רוהם) אן אנקליידונגס־צימער.

tirl *v. and n.* (טוירל) זיך ווירבלען, דרעהען; זיך ענדערען ווי דער ווינד; מאכען א קלאפעריי אדער גערויש ווי מען טרייסעלט אדער דרעהט עטוואס;

דרעהען; אראבריינסען אדער אראבפליקען; א ווירבעל, א דרעהונג.

tirocin'ium *n.* (טאי-ראָ-סינ'-אי-אָם) די ערשטע דיענסט פון א סאלדאט; די ערשטע ארבייטען פון איינעם וואס לערענט זיך אויס א מלאכה אדער קונסט.

T-i'ron *n.* (טי'-אי'-ערן) אייזען-שטאבען וואס האבען אין זייער קווער-שניט די פארם פון א **T**.

Tiro'nian notes (טאי-ראָ'-ני-ען נאָוטס) די טיראנישע צייכענס, די ערשטע סטענאגראפישע צייכענס, וואס זיינען געווען געברויכט ביי די פארצייטיגע רוימער [דיעזע סיסטעם פון צייכענס האט אויסגעארבייט דער פארצייטיגער געלעהרטער טירא, וועלכער איז א געוועזענער צייט געווען א שקלאף ביי דעם רוימישען פילאזאף און אראטאר ציצערא].

tir'ra-lir'ra *n.* (טיר'-א-ליר'-א) דער טרעלען-געזאנג פון א לערכע [אזא זינג-פויגעל].

tir'rit *n.* (טיר'-איט) טעראָר, שרעקען.

tir'wit *n.* (טויר'-הוויט) דער קיביץ [אזא פויגעל. ז. *lapwing*].

tir'y *a.* (טאיר'-אי) מיעד; וואס ווערט מיעד.

'tis (טיז) עס איז [אן אבקירצונג און צוזאמענציהונג פון די צוויי ווערטער *it is*].

tisane' *n.* (טי-זען') ז. *ptisan*.

Tish'ri *n.* (טיש'-רי) דער אידישער חדש תשרי.

tis'sue *n., a. and v.* (טיש'-אוה) געוועב, געוועבטער שטאף; צייג דורכגעוועבט מיט גאלד אדער זילבער; דאס ארגאנישע געוועב, דאס צעלען-געוועב פון לעבעדיגע קערפער אדער פון פלאנצען; געוועבט; געמאכט פון א געוועב; דורכוועבען; דורכוועבען מיט גאלדענע אדער זילבערנע פעדים; בעקליידען אדער בעדעקען מיט געוועבטען שטאף.

tis'sued *a.* (טיש'-אוהד) דורכגעוועבט מיט פערשיעדענע קאלירען; דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער-פעדים.

tis'sue-pa'per *n.* (טיש'-אוה-פיי'-פער) זייד-פאפיער, גאנץ דינעס פאפיער.

tit *n.* (טיט) א ציצקע, א נאפעל אדער ווארצעל פון א ברוסט; א קליין, מאגער פערדעל; א קינד; א מיידעל; א יונגע פרוי; אזא קליין פויגעל; א גלייכע אבטפערונג [ז. *tit for tat*].

Ti'tan *n. and a.* (טאי'-טען) דער טיטאן, איינער פון די טיטאנען, די קינדער פון אוראנוס און געא [די טיטאנען זיינען געווען פארגעשטעלט אלס מורא'דיגע ריעזען, וועלכע האבען געפיהרט א קאמפף געגען דעם העכסטען גאט צעאוס, וועלענדיג ארויפגעהען אויף'ן הימעל, האבען זיי אנגעווארפען בערג אויף בערג. אבער צעאוס האט זיי גובר געווען און ארונטערגעשליידערט זיי אין טארטאר אדער גיהנום]; די זון אדער דער גאט פון דער זון ביי די אלטע גריכען; א ריעז, א געוואלטיגער גבור; ריעזיג, טיטאניש, געוואלטיג שטארק.

ti'tan *n.* (טאי'-טען) טיטאן אדער טיטאניום [ז. *titanium*]; טיטאניום-ערץ.

ti'tanate *n.* (טאי'-טען-אייט) טיטאנזויער זאלץ [א פערבינדונג פון א זויערע מיט דעם מעטאל טיטאן וואס בילדעט א זאלץ].

Titanesque' *a.* (טאי-טע-נעסק') טיטאניש, ווי א טיטאן; ריעזיג. ז. *Titan*.

Ti'taness *n.* (טאי'-טען-עס) א טיטאנין, א ריעזין.

Tita'nia *n.* (טאי-טיי'-ני-א) אין די פראנצויזישע פאלקס-מעשיות — טיטאניא, די לעגענדארע עלפען-קעניגין; אזא מין אינזעקטען.

Tita'nian *a.* (טאי-טיי'-ני-ען) ז. *Titanic*.

tita'nian *a.* (טאי-טיי'-ני-ען) ז. *titanic*.

Titan'ic *a.* (טאי-טען'-איק) טיטאניש, ווי א טיטאן; ריעזיג, גיגאנטיש, געוואלדיג שטארק אדער גרויס.

titan'ic *a.* (טאי-טען'-איק) וואס איז שייך צו טיטאן אדער טיטאניום. ז. *titanium*.

Titan'ical *a.* (טאי-טען'-אי-קעל) ז. *Titanic*.

titanif'erous *a.* (טאי-טע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט טיטאן אדער טיטאניום. ז. *titanium*.

ti'tanite *n.* (טאי'-טען-איט) טיטאניט, טיטאן-ערץ, א מינעראל וואס ענטהאלט דעם מעטאל טיטאן.

tita'nium *n.* (טאי-טיי'-ני-אם) טיטאן אדער טיטאניום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען, וועלכע געהערען צו די מעטאלען].

Titanom'achy *n.* (טאי-טע-נאמ'-ע-קי) טיטאנאמאכיע, די מעשיות וועגען דעם קאמפף פון די טיטאנען געגען די געטער. ז. *Titan*.

tit'bit *n.* (טיט'-ביט) א געשמאקער ביסען.

tit for tat (טיט פאר טעט) א קלאפ פאר א קלאפ, א פאטש פאר א פאטש.

ti'thable *a.* (טאי'-טהעבל) פון וואס עס דארף אבגעצאהלט ווערען א צעהנטער טייל, פון וואס מען דארף געבען מעשר; וואס דארף צאהלען מעשר.

tithe *n. and v.* (טאיטה) א צעהנטער טייל, א צעהנטעל; אן אבצאהל וואס בעשטעהט פון א צעהנטעל; מעשר פאר דער קירך; ארויפלעגען אן אבצאהל פון א צעהנטען טייל, נעהמען מעשר; געבען מעשר.

tithe'-commis'sioner *n.* (טאיטה'-קא-מיש'-אנ-ער) א רעגיערונגס-בעאמטער אין ענגלאנד וואס בעשטימט די מעשר-אבצאהלונג.

tithe'-free *a.* (טאיטה'-פריע) פריי פון צעהנטעל-אבצאהל, פטור פון מעשר.

tithe'-gath'erer *n.* (טאיטה'-געטה'-ער-ער) א מעשר-זאמלער.

tithe'-ow'ner *n.* (טאיטה'-אָו'-נער) איינער צו וועמען עס געהערט די צעהנטעל-אבצאהל אדער מעשר פון א געוויסער געגענד.

tithe'-pay'er *n.* (טאיטה'-פיי'-ער) א מעשר-צאהלער.

ti'ther *n.* (טאי'-טהער) א מעשר-זאמלער; א מעשר-צאהלער.

tithe'-stea'ler *n.* (טאיטה'-סטיע'-לער) איינער וואס פער'גנב'עט ניט צו צאהלען קיין מעשר.

ti'thing *n.* (טאי'-טהינג) א גרופע פון צעהן הויז-בעזיצער, וועלכע האבען זיך אמאל אין ענגלאנד גערעכענט אלס א געמיינדע אין בעצוג צו געוויסע פליכטען צו דער רעגיערונג און וועלכע האבען געדארפט ערב זיין איינער פאר דעם אנדערען פאר גוטער אויפפיהרונג; דאס זאמלען מעשר; עטוואס וואס ווערט גענומען אלס מעשר.

ti'thing-man *n.* (טאי'-טהינג-מען) א פארשטעהער פון א גרופע פון צעהן הויז-בעזיצער, וועלכע האבען זיך אמאל אין ענגלאנד גערעכענט אלס א געמיינדע אין בעצוג צו געוויסע פליכטען צו דער רעגיערונג און וועלכע האבען געדארפט ערב זיין איינער פאר דעם אנדערען פאר גוטער אויפפיהרונג; א דעסיאטניק, אן אונטער-קאנסטאבל [אזא געוועהלטער אדער אנגעשטעלטער פאליציסט אמאל אין ענגלאנד].

tithon'ic *a.* (טי-טהאנ'-איק) וואס איז שייך צו כעמיש-ווירקענדע ליכט-שטראהלען.

tithonic'ity *n.* (טיטה-א-ניס'-אי-טי) די כעמישע ווירקונג פון ליכט-שטראהלען.

tithonom'eter *n.* (טיטה-א-נאמ'-ע-טער) א טיטאהנאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די כעמישע ווירקונג פון ליכט.

Titianesque' *a.* (טיש-יע-נעסק') וואס איז כאראקטעריסטיש פאר די קונסט-ווערק פון ווענעציאנישען מאלער טיציאן [געב. 1477, געשט. 1576].

tit'illant *n.* (טיט'-אי-לענט) א קיצלער.

tit'illate *v.* (טיט'-אי-לייט) קיצלען.

titilla'tion *n.* (טיט-אי-ליי'-שאן) דאס קיצלען, קיצלונג.

tit'illative *a.* (טיט'-אי-ליי-טיוו) קיצלענד.

tit'ivate *v.* (טיט'-אי-ווייט) אויספוצען; זיך אויספוצען, זיך צורעכט מאכען.

tit'lark *n.* (טיט'-לארק) די וויעזען-לערכע [א קליין פויגעלע ענליך צו א לערכע].

ti'tle *n. and v.* (טאיטל) א טיטול; די אויפשריפט אדער דער נאמען פון א בוך, פון א קאפיטעל א. ד. ג.; דאס טיטול-בלאט [דאס בלאט פון א בוך, אויף וועלכען עס איז געדרוקט דער נאמען פון בוך]; דער נאמען פון א בוך וואס ווערט פון איינבינדער אבגעשטעמפעלט אויף'ן רוקען; די איבערשריפט פון א דאקומענט; אן אבטיילונג אדער אבשניט פון א געזעץ-בוך; דער גראד פון פיינקייט אדער גוטקייט [בעזאנדערס די צאהל קאראט דורך וועלכער די גוטקייט פון גאלד ווערט אויסגעדריקט]; א רעכט, א רעכטס-אנשפרוך, א רעכטס-פרעטענזיע; א רעכטס-פריווילעגיע; א גע'ירש'ענטעס אדער ערווארבענעס רעכט; א קאנצעסיע; בעזיץ-רעכט, אייגענטומס-רעכט; א רעכטס-דאקומענט, א רעכטס-פאפיער; רופען מיט א טיטול; טיטולירען; בעטיטלען, געבען א טיטול אדער נאמען; אבשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך אויף זיין רוקען; געבען א קאנצעסיאנס-רעכט, געבען א רעכטס-פריווילעגיע.

ti'tled *a.* (טאיטלד) וואס האט א טיטול; וואס האט א טיטול פון אן אדעליגען.

ti'tle-deed *n.* (טאי'טל-דיעד) א רעכטס-דאקומענט, א רעכטס-פאפיער [א דאקומענט וועגען בעזיץ-רעכטען]; א בעשטעטיגונג פון א רעכט אויף עטוואס.

ti'tle-leaf *n.* (טאי'טל-ליעף) ז. *title-page*.

ti'tleless *a.* (טאי'-טל-לעס) אהן א טיטול, אהן א נאמען; אומבערעכטיגט.

ti'tle-let'ter *n.* (טאי'טל-לעט'-ער) טיטול-בוכשטאבען [די בוכשטאבען וועלכע ווערען בענוצט צום דרוקען דעם טיטול אדער נאמען פון א בוך].

ti'tle-page *n.* (טאי'טל-פיידזש) דאס טיטול-בלאט פון א בוך וואו עס איז גע-

דרוקט דער נאמען פון בוך, דער נאמען פון מחבר, פון ארויסגעבער א. ד. ג.; דאס שער=בלאט.

tit'ler *n.* (טיט'-לער) א גרויסער הוט צוקער.

ti'tle rôle (טאיטל ראול) די טיטול=ראלע [די ראלע אין א טעאטער=שטיק וואס טראגט דעם נאמען פון דעם שטיק, צ. ב. די ראלע פון האמלעט אין "האמלעט" אדער די ראלע פון נארא אין "נארא" א. ד. ג.].

ti'tle-sheet *n.* (טאי'טל-שיעט) דאס פאדער=בלאט פון א בוך, וואו עס איז געדרוקט דער נאמען פון בוך; דאס שער=בלאט.

ti'tle-type *n.* (טאי'טל-טאיפ) ז. *title-letter*.

ti'tling *n.* (טאי'-טלינג) דאס אויפשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך אויף'ן רוקען.

tit'ling *n.* (טיט'-לינג) א קליין פויגעלע; די וויעזען=לערכע [ז. *titlark*].

tit'mouse *n.* (טיט'-מאוס) די מייזע אדער סיניצע [א קליינער זינג=פויגעל מיט זעהר א קורצען שנאבעל און מיט א לאנגען עק].

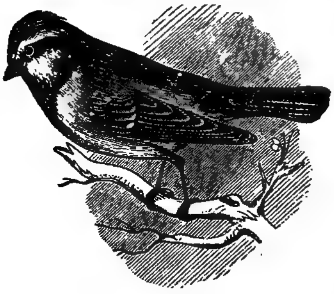

Titmouse

tit'rate *v.* (טיט'-רייט) טיטרירען, בעשטימען די מאס אדער די ווירקונגס=קראפט פון א שטאף אין א כעמישער פערבינדונג דורך דעם, וואס עס ווערט צו דיעזער פערבינדונג צוגעגעבען א בעשטימטע כעמישע פליסיגקייט פון א געוויסער מאס, אום צו זעהן וועלכע ענדערונגען עס קומען פאר אין דעם שטאף וואס דארף בעשטימט ווערען.

titra'tion *n.* (טי-טריי'-שאן) דאס טיטרירען. ז. *titrate*.

tit'ter *v. and n.* (טיט'-ער) זיך וויעגען, זיך הוידען; כיכיקען, לאכען מיט אן איינגעהאלטענער שטימע; אן איינגעהאלטענער געלעכטער, א כיכיקעריי; דאס כיכיקען; אזא גראז.

tit'terer *n.* (טיט'-ער-ער) א לאכער, א לאכערקע, איינער אדער איינע וואס כיכיקעט.

tit'ter-tot'ter *v. and adv.* (טיט'-ער-טאט'-ער) זיך וויעגען, זיך הוידען; זיך וויעגענדיג, זיך הוידענדיג.

tit'tivate *v.* (טיט'-אי-וויט) ז. *titivate*.

tit'tle *n.* (טיטל) א קלייניגקייט, א גארנישט; א שטריך איבער א ווארט אדער א פונקט אויף א בוכשטאב.

tit'tlebat *n.* (טיט'ל-בעט) ז. *stickleback*.

tit'tle-tat'tle *v., n. and a.* (טיט'ל-טעט'ל) פלוידערען; פוסטע דבורים, פלוידעריי; א פלוידערזאק; פלוידערענד.

tit'tle-tat'tling *n.* (טיט'ל-טעט'-לינג) דאס פלוידערען; פוסטע דבורים.

tit'tup *v. and n.* (טיט'-אפ) טאנצען, שפרינגען, לויפען גאלאפ; א טאנצעריי, א שפרינגעריי, א גאלאפ.

tit'tuppy *a.* (טיט'-אפ-אי) פרעהליך, לעבעדיג, לוסטיג, שפרינגענד, טאנצענד; שאקעלדיג; קיצעלדיג.

tit'ty *n.* (טיט'-אי) א ציצקע, א ברוסט.

tit'ubate *v.* (טיט'-יו-בייט) זיך וויעגען, זיך שאקלען.

tituba'tion *n.* (טיט-יו-ביי'-שאן) דאס וואנקען, דאס שאקלען זיך; דאס וויעגען זיך; אונרוהיגקייט, דאס ניט קענען איינזיצען אדער איינשטעהן אויף איין ארט [אלס קראנקהייט].

tit'ular *a. and n.* (טיט'-יו-לאר) טיטולאר, וואס געהערט צו א טיטול; בעטיטעלט; וואס איז בלויז אין טיטול, וואס האט בלויז דעם טיטול; נאמינעל, זאגענאנט; וואס טראגט דעם נאמען; וואס גיט דעם נאמען; איינער וואס האט א טיטול; א בעאמטער, אן אמטס=בעזיצער; איינער וואס האט אנשפרוך אויף א רעכט אדער פריווילעגיע; איינער וועמענס נאמען ווערט בענוצט אלס טיטול.

tit'ular bish'op (טיט'-יו-לאר ביש'-אפ) א טיטולאר=בישאף [א בישאף וואס טראגט דעם נאמען פון אן אמאליגען בישאפליכען זיץ אין די לענדער וואו די קריסטליכע קירך האט אויפגעהערט צו עקזיסטירען אלס די הערשענדע, בעזאנדערס אין די מאכמעדאנישע לענדער].

tit'ular church (טיט'-יו-לאר טשוירטש) איינע פון די געמיינדע=קירכען אין רוים, וועמענס נעמען עס ווערען בענוצט אין די טיטלען פון קארדינאלען אדער בישאפען.

titular'ity *n.* (טיט-יו-לער'-אי-טי) א בלויזער טיטול; דאס זיין טיטולאר; דאס זיין בעטיטעלט.

tit'ularly *adv.* (טיט'-יו-לאר-לי) בלויז לויט דעם טיטול; אין בעצוג צו דעם טיטול; נאמינעל, זאגענאנט.

tit'ular of'fice (טיט'-יו-לאר אפ'-איס) אן עהרען=אמט.

tit'ulary *a. and n.* (טיט'-יו-לע-רי) טיטולאר, וואס האט א טיטול, וואס געהערט צו א טיטול; וואס איז בלויז לויט דעם טיטול; א בעאמטער; אן אמטס=בעזיצער; איינער וואס האט א טיטול; איינער וואס האט א רעכט אויף עפעס.

tit'up *v. and n.* (טיט'-אפ) ז. *tittup*.

tit'uppy *a.* (טיט'-אפ-אי) ז. *tittuppy*.

tit'-war'bler *n.* (טיט'-הוואהר'-בלער) אזא זינג=פויגעל. ז *titmouse*.

tiv'er *n.* (טיוו'-ער) אזא זארט רויטע קרייד וואס ווערט בענוצט אין געוויסע טיילען פון ענגלאנד צו מאכען צייכענס אויף שעפסען.

tiv'y *adv.* (טיוו'-אי) גיך, געשווינד, לעבעדיג [א יעגערשער אויסדרוק].

tiz'zy *n.* (טיז'-אי) א סיקספענס. ז. *sixpence*.

T-joint *n.* (טי'-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי שטיקער אין דער פארם פון א **T**.

tme'ma *n.* (טמי'-מא) אן אבטיילונג, אן אבשניט.

tme'sis *n.* (טמי'-סיס) אין גראמאטיק—א טמעזיס, א צוטיילונג פון א צוזאמענגעזעצטען ווארט אין צוויי טיילען צווישען וועלכע עס ווערט ארייינגעשטעלט איינס אדער מעהרערע ווערטער. צ. ב. אין דעם זאץ "Of whom be thou ware also" אנשטאט "Of whom beware thou also"

to *prep. and adv.* (טו) צו; אויף; נאך, קיין; ביז, ביז צו, ביז נעגען, ביז אויף; נעגען; אום צו; פערהעלטנים צו; אין פערגלייך; לויט, נאך; פאר; הין.

toad *n.* (טאוד) א זשאבע, א פראש; אן עקעלהאפטע פערזאן אדער זאך.

Toad

toad'back *n.* (טאוד'-בעק) א געוויסער זארט קארטאפעל.

toad'-ea'ter *n.* (טאוד'-איע'-טער) א חונף, א שמייכלער, א טעלער=לעקער; א געמיינער יונג; א מענש, וועלכער שטעהט אויס יעדע ערנידערונג; א פרעש=עסער [א מענש וואס איז גדונגען פון א שארלאטאן א רופא צו שלינגען כלומר'שט גיפטיגע פרעש אום צו בעווייזען דעם המון ווי אזוי ער ראטעוועט א מענשען פון פערגיפטונג].

toad'-ea'ting *n. and a.* (טאוד'-איע'-טינג) שמייכלעריי, חניפה, דאס זיין אונטערלעקעריש; שמייכלעריש, אונטערלעקעריש.

toad'-fish *n.* (טאוד'-פיש) דער ים=טייוועל [אזא פיש וואס געפינט זיך ביי די ברעגען פון די אייראפעאישע און אמעריקאנישע ימים. ז. איל]; דער פראש=פיש.

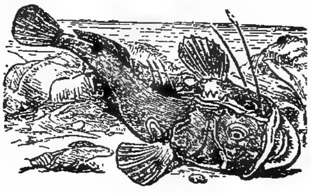

Toad-fish

toad'-flax *n.* (טאוד'-פלעקס) לייזן=קרויט [אזא אייראפעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע מיט רויטע און אראנזשעווע בליהונגען].

toa'dish *a.* (טאו'-דיש) ווי א זשאבע, פראש=ארטיג, ווי א פראש.

toad'let *n.* (טאוד'-לעט) א פרעשעל.

toad'ling *n.* (טאוד'-לינג) ז. *toadlet*.

toad'stone *n.* (טאוד'-סטאון) א שטיין ענליך צו א פראש לויט דער פארם און קאליר און וועגען וועלכען מען האט געגלויבט אז ער בילדעט זיך אויס אין קערפער פון א פראש [אזא שטיין פלעגט דיענען אלס א טאליסמאן אדער קמיע]; אין געאלאגיע — אן ארט וואולקאנישע פעלזען וואס געפינען זיך שיכטענווייז אין איינינע נידריגע טיילען פון דער ערדקארע.

toad'stool *n.* (טאוד'-סטוהל) דער בלע־טער־שוואם [א מין גיפטיג שוועמעל, וואס וואקסט געוועהנליך אויף פוילענדע פלאנצען].

toa'dy *n. and v.* (טאו'-די) א חונף, א שמייכלער, א טעלער־לעקער; א מענש וואס שטעהט אוים פיעל ערנידערונגען; א פראסטע פרוי; זיך אונטערלעקען, זיך אונטערשמייכלען.

toa'dyish *a.* (טאו'-די-איש) אונטער־לעקעריש, שמייכלעריש.

toa'dyism *n.* (טאו'-די-איזם) חניפה, שמייכלעריי, טעלער־לעקעריי; געמיינהייט.

to a hair (טו ע העהר) אויף א האר; זעהר פינקטליך.

to'-and-fro' *a. and n.* (טו'-ענד-פראו') וואס בעוועגט זיך היין און צוריק, היין און צוריק; א בעוועגונג היין און צוריק.

toast *n. and v.* (טאוסט) א פענעץ ברויט וואס ווערט צוגעברוינט אויף'ן פייער; א טאסט, אן אויסרוף צו טרינ־קען פאר איינעמס געזונד אדער צו טרינ־קען "לחיים" פאר א געוויסער זאך; דאס טרינקען לחיים פאר אימעצען אדער עפעס; מאכען אדער ווערען ברוין אויף'ן פייער; טרינקען א טאסט, טרינקען לחיים אדער האלטען א רעדע בעים טרינקען לחיים פאר אימעצען אדער עפעס.

toas'ter *n.* (טאוס'-טער) איינער וואס ברוינט אדער בראט עפעס אויף'ן פייער; דאס בראט־אייזען; איינער וואס טרינקט אדער האלט א רעדע בעים טרינקען פאר אימעצענס געזונדהייט.

toas'ting *n.* (טאוס'-טינג) דאס ברוינען אדער בראטען עפעס אויף'ן פייער; טרינ־קען א טאסט, האלטען א טאסט. ז. ***toast***.

toas'ting-fork *n.* (טאוס'-טינג-פאהרק) אזא לאנגער גאפעל צו ברוינען אדער בראטען שטיקלעך ברויט אויף'ן פייער; א שווערד [אין שפאס].

toas'ting-glass *n.* (טאוס'-טינג-גלעס) א גלאז אדער בעכער, פון וועלכען מען טרינקט פאר איינעמס געזונדהייט.

toas'ting-i'ron *n.* (טאוס'-טינג-אי'-ערן) ז. ***toasting-fork***.

toast'master *n.* (טאוסט'-מעס-טער) א טאסט־מייסטער, דער פארזיצענדער אויף א מאהלצייט אדער באנקעט, וועל־כער רופט ארוים די רעדנער צו האלטען א טאסט.

toast'-rack *n.* (טאוסט'-רעק) א געשיר צו האלטען געברוינטעס אדער געבראטע־נעס ברויט אויף'ן טיש.

toast'-wa'ter *n.* (טאוסט'-הוואה'-טער) ברויט־וואסער [וואסער אין וועלכען גע־ברוינטעס ברויט איז געווייקט געווארען אלס א געטראנק פאר קראנקע].

toat *n.* (טאוט) דאס הענטעל פון א הובעל.

to a T (טו ע טי) גענוי אויף א האר; פינקטליך.

tobaccana'lian *n.* (טא-בעק-ע-ניי'-ליען) א טאבאק־שלינגער, איינער וואס רויכערט פיעל.

tobac'co *n.* (טא-בעק'-או) טאבאק, די טאבאק־פלאנצע.

tobac'co-box *n.* (טא-בעק'-או-באקס) א טאבאק־פושקע, א טאבאקערקע.

tobac'co-cut'ter *n.* (טא-בעק'-או-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען טאבאק; א מעסער צו שניידען טאבאק.

tobac'co-gra'ter *n.* (טא-בעק'-או-גריי'-טער) א מאשין צו רייבען טאבאק.

tobac'co-heart *n.* (טא-בעק'-או-הארט) א טאבאק־הארץ [א הארץ־קראנקהייט פון צופיעל ברויכען טאבאק].

tobac'co-man *n.* (טא-בעק'-או-מען) ז. ***tobacconist***.

tobac'conist *n.* (טא-בעק'-א-ניסט) א טאבאק־הענדלער, א טאבאק־פאבריקאנט.

tobac'conize *v.* (טא-בעק'-א-נאיז) אנ־זאפען אדער אנזעטיגען מיט טאבאק־זאפט.

tobac'co-pipe *n.* (טא-בעק'-או-פאיפ) א טאבאק־פיפקע, א פיפקע צום רויכערען, א ליולקע; א ציבעק.

tobac'co-pouch *n.* (טא-בעק'-או-פאוטש) א טאבאק־בייטעל.

tobac'co-press *n.* (טא-בעק'-או-פרעס) א מאשין צוזאמענצודריקען טאבאק־בלע־טער אדער געריבענעם טאבאק אין צוזא־מענגעפרעסטע פעק אדער פעקלעך.

tobac'co seed (טא-בעק'-או סיעד) טא־באק־זאמען, טאבאק־זאט.

tobac'co-stick *n.* (טא-בעק'-או-סטיק) א שטעקען אדער שטאנג, אויף וועלכען מען הענגט אויף טאבאק־בלעטער צום טריקענען.

tobac'co-stop'per *n.* (טא-בעק'-או-סטאפ'-ער) א פיפקע־שטאפער [א שטא־פער אראבצודריקען דעם האלב־פערברענ־טען טאבאק אין א ליולקע אום עס זאל זיך בעסער רויכערען].

tobac'co-strip'per *n.* (טא-בעק'-או-סטריפ'-ער) א פערזאן וואס איז בעשעפ־טיגט מיט ארויסרייסען די מיטעלסטע אדע־רען אדער קארענעס פון טאבאק־בלעטער.

tobac'co-worm *n.* (טא-בעק'-או-הווארם) די לארווע פון א געוויסען זו־מער־פויגעלע, וואס ערנעהרט זיך פון וואקסענדע טאבאק־בלעטער און מאכט אין זיי אן אפט פיעל שאדען.

Tobacco-worm

to be had (טו בי העד) צו קריגען, צו בעקומען.

Liquor is not to be had in this town.

to'bine *n.* (טאו'-בין) טאבין [א זארט זיידען־צייג פאר פרויען־קליידער].

tobog'gan *n. and v.* (טא-באג'-ען) א טאבאגאן [א לייכטער שליטען, וואס בע־שטעהט פון א גלאטען ברייטען ברעט מיט אן ארויפגעבויגענעם ענד. ווערט בענוצט פון ספארטלייט אין קאנאדע און אין איי־ניגע טיילען פון די פעראייניגטע שטאא־טען אראבצוגליטשען זיך איבער'ן שנעע אדער אייז פון א הויכען בארג]; גליטשען זיך אויף א טאבאגאן.

tobog'gan-cap *n.* (טא-באג'-ען-קעפ) א וואלענעם היטעל וואס איז אויסגע־שטריקט ווי א זעקעל מיט אן אראנגעהאנ־גענעם שפיץ ווען מען טראגט עס אויף'ן קאפ.

tobog'ganer *n.* (טא-באג'-ען-ער) איי־נער וואס גליטשט זיך אויף א טאבאגאן. ז. ***toboggan***.

tobog'ganing *n.* (טא-באג'-ען-אינג) דאס גליטשען זיך בארג־אראב אויף א טא־באגאן. ז. ***toboggan***.

tobog'gan-slide *n.* (טא-באג'-ען-סלאיד) דער גליטש אראב א בארג, איבער וועלכען מען גליטשט זיך מיט א טאבא־גאן. ז. ***toboggan***.

tobog'gin *n.* (טא-באג'-אין) א טאבא־גאן. ז. ***toboggan***.

to'by *n.* (טאו'-בי) אן אלטפרענקישער ליימענער קריגעל, וואס איז געמאכט אין דער פארם פון א דיקען אלטען מאן וואס זיצט אויף א שטוהל און טרינקט ביער.

tocca'ta *n.* (טאק-קא'-טא) — אין מוזיק — א טאקאטא, א פארשפיעל, א פרעליודע.

toccatel'la *n.* (טאק-ע-טעל'-א) אין מו־זיק — אן איינפאכע טאקאטא. ז. ***toccata***.

toccati'na *n.* (טאק-ע-טי'-נא) ז. ***toccatella***.

tock *n.* (טאק) א מין הארן־פויגעל. ז. ***hornbill***.

tock'ay *n.* (טאק'-איי) א מין אסט־אינ־דישע יאשטשערקע.

to'co *n.* (טאו'-קאו) דער טוקאן [ז. ***toucan***]; שטראף, בעשטראפונג.

tocol'ogy *n.* (טא-קאל'-א-דזשי) טאקא־לאגיע, די לעהרע וועגען געבורטס־הילף, אקושערסטווע.

to-come' *n.* (טו-קאם') די צוקונפט.

tocque *n.* (טאק) ז. ***toque***.

toc'sin *n.* (טאק'-סין) א ליארם־גלאק, א שטורם־גלאק [א גלאק, מיט וועלכען מען קלינגט טרעוואגע]; די טרעוואגע וואס מען קלינגט מיט א גלאק.

tod *n.* (טאד) א טאד, אן אלטפרענקי־שעס געוויכט פון 28 פונט [ספעציעל צו וועגען וואל]; א קוסט, א קוסטארניק; א טרונק בראנפען.

to-day' *adv. and n.* (טו-דיי') היינט; דער איצטיגער טאג, די איצטיגע צייט.

today' *adv. and n.* (טו-דיי') ז. ***to-day***.

tod'dle *v. and n.* (טאדל) געהן שאק־לענדיג זיך, געהן מיט אונזיכערע טריט [ווי א קליין קינד]; דאס געהן שאקלענ־דיג זיך; א וואקלדינער גאנג.

tod'dler *n.* (טאד'-לער) איינער וואס געהט מיט שוואכע, אונזיכערע טריט [ווי א קליין קינד].

tod'dy *n.* (טאד'-אי) געצוקערטער שפירי־טוס מיט וואסער; אן אלקאהאלישער גע־טראנק; דער זאפט פון געוויסע פאלמען; אן אלקאהאלישער געטראנק פון דיעזען זאפט.

tod'dyman *n.* (טאד'-אי-מען) איינער וואס צאפט אן דעם זאפט פון געוויסע פאלמען און מאכט דערפון אן אלקאהאלי־שען געטראנק.

to-do' *n.* (טו-דוה') א ליארם וועגען קלייניגקייטען; א טומעל וועגען זאכען וואס זיינען נארנישט ווערטה.

to'dy *n.* (טאו'-די) דער פלאט־שנאבעל [א קליינער וועסט־אינדישער פויגעל מיט א לאנגען און פלאטשיגען שנאבעל].

toe *n. and v.* (טאו) א פוס־פינגער; די פאדערשטע קאפיטע ביי טהיערע; דער שפיץ פון א זאק, פון א שוך, וואס בע־דעקט די פינגער; דאס פאדערשטע שטי־קעל אייזען, וואס שטארצט ארוים פון א פערד'ס פאדקאווע; דערגרייכען עפעס אדער אנריהרען מיט די פינגער פון די פיס; צומאכען אן ענד וואס זאל בעדע־קען די פינגער [ווי אין א זאק]; זיך בעוועגען אדער זיך שטעלען אויף די פינ־גער [ווי בעים טאנצען].

toe a nail (טאו ע נייל) אריינשלאגען א נאגעל שרעג.

toe a seam (טאו ע סיעם) שטעלען אויף'ן דעק פון שיף מיט די פינגער צווי־שען די שפאלטען פון די ברעטער [אן ארט בעשטראפונג פון מאטראזען].

toe'-cap *n.* (טאו'-קעפ) א בלעטעל פון לעדער אדער מעטאל וואס בעדעקט דעם שפיץ פון א שוך.

toed *a.* (טאוד) מיט פינגער אויף די פיס; וואס האלט זיך דורך שרעג אריינגעשלאגענע נעגעל [וועגען א באלקען אדער ברעט וואס איז צוגעשטעלט צו אן אנדער באלקען אדער ברעט].

toe'-drop *n.* (טאו'-דראפ) די אונפעהיגקייט אויפצוהויבען דעם פוס אדער די פינגער [ווי פון א פאראליז].

toe in (טאו אין) געהן מיט די פינגער געבויגען נאך אינווענינ.

toe'less *a.* (טאו'-לעס) אהן פוס=פינגער.

toe'-nail *n.* (טאו'-נייל) א נאגעל פון א פוס=פינגער; א נאגעל אדער טשוואק וואס ווערט אריינגעשלאגען שרעג.

toe out (טאו אוט) געהן מיט די פינגער געבויגען ארויס=צו.

toe'-piece *n.* (טאו'-פיעס) ז. *toe-cap*

toe'-ring *n.* (טאו'-רינג) א רינג וואס ווערט געטראגען אויף דעם פינגער פון פוס [ווי ביי געוויסע פעלקער, וואו מען געהט בארוועס אדער מען טראגט סאנדאלען].

toe the mark (טאו טהי מארק) 1. שטעהן אנריהרענדיג מיט די פינגער די ליניע, וואס איז אנגעצייכענט פאר א געוויסען ציעל [ווי א מאן וואס שטעהט הארט נעבען דעם ארט פון וואנען ער דארף א שפרונג טהאן]; 2. טהאן עפעס אדער ערפילען עפעס אונטער אלע אומשטענדען.
2. The teacher is a strong disciplinarian. He makes his pupils toe the mark.

toe the scratch (טאו טהי סקרעטש) זיין גרייט ארויסצוטרעטען געגען דעם אפאנענט אדער געגנער.

to'fall *n.* (טוה'-פאהל) דער אונטערגאנג; דער סוף; א נעבען=געביידע, א צובוי.

toft *n.* (טאהפט) אן ארט בעפלאנצט מיט בוימער; א הויז מיט דעם ארומיגען גרונט און נעבען=געביידען; אן ארט וואו פריהער איז געשטאנען א הויז.

toft'stead *n.* (טאהפט'-סטעד) א הויז מיט'ן ארומיגען גרונט און מיט די נעבען=געביידען.

tog *v. and n.* (טאג) זיך אנקליידען, זיך אנטהאן; א קלייד, א מלבוש.

to'ga *n.* (טאו'-גא) די טאגא, אזא אויבער=מאנטעל ביי די פארצייטיגע רוימער.

Toga

to'gaed *a.* (טאו'-גאד) אנגעקליידעט מיט א טאגא. ז. *toga*

to'gated *a.* (טאו'-גיי-טעד) אנגעקליידעט מיט א טאגא [ז. *toga*]; מאיעסטעטיש, שטאלץ.

to'ged *a.* (טאו'-געד) ז. *togated*

togeth'er *adv.* (טו-געטה'-ער) צוזאמען, אינאיינעם; אין דעם זעלבען פלאץ; אין דערזעלבער צייט; נאכאנאנד, כסדר.

tog'gery *n.* (טאג'-ער-אי) קליידער, קליידונג.

tog'gle *n. and v.* (טאגל) א קנעבעל, א שטיפט אדער שטענגעל וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך דעם שלייף אדער קנופ פון א שטריק, אז ער זאל זיך האלטען אין זיין ארט; א שטיפט וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך די שלייפען פון צוויי שטריק, כדי זיי צו האלטען צוזאמען; א שטיפט אדער שטענגעל וואס ווערט אנגעבונדען אין מיטען צו א שטריק אדער קייט אום אנצוהענגען אויף איהם אן אנדער שטריק אדער קייט [דורך דעם וואס מען נעהמט דורך דעם שטיפט דורך דעם שלייף פון שטריק אדער דורך א רינג פון דער קייט]; א קניע=געלענק [ז. *toggle-joint*]; אזא הארפון צו פאנגען וואלפיש [ז. *toggle-iron*]; בעפעסטיגען אדער בעזארגען מיט א קנעבעל; האלטען פעסט; דורכשטעכען מיט א הארפון.

tog'gle-chain *n.* (טאג'ל-טשיין) אזא קורצע קייט מיט צוויי גרעסערע רינגען ביי די ענדען. צו דיעזער קייט איז צו איין ענד בעפעסטיגט אזא האקען [קרוטשאק] אויף א קייטעל.

tog'gle-i'ron *n.* (טאג'ל-אי'-ערן) אזא הארפון צו פאנגען וואלפיש, וואס האט א בעוועגליכען קלינג, וועלכער איז דורכגעשטעקט דורך א לאך פון דעם הארפון ניט ווייט פון זיין שפיץ [דיעזער בעוועגליכער קלינג, ווען ער געהט אריין אין דעם קערפער פון וואלפיש קען אוועקגעשטעלט ווערען פאר קווער].

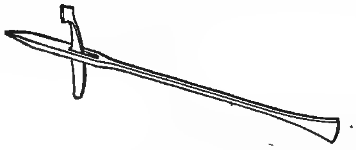
Toggle-iron

tog'gle-joint *n.* (טאג'ל-דזשאינט) א קניע=געלענק [א געלענק אין דער פארם פון א קניע וואס ווערט געמאכט פון צוויי פלאטען אדער שטאבעס וועלכע ווערען פעראייניגט דורך א ניעט, זאוויעסע אדער שארניער].

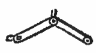
Toggle-joint

tog'gle-press *n.* (טאג'ל-פרעס) א פרעס וואס דער דרוק ווערט אויסגעפיהרט דורך א קניע=געלענק [ז. *toggle-joint*], וועלכער איז פערבונדען מיט א שרויף.

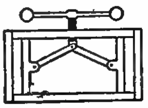
Toggle-press

to'hu bo'hu (טאו'-הוה באו'-הוה) תהו=ובהו, א כאאס, א צומישונג.

toil *v. and n.* (טאיל) ארבייטען שווער, פראצעווען, הארעווען; געהן לאנגזאם פארווערטס דורך מיה און מאטערניש; שווערע ארבייט, הארעוואניע, פראצע; אן ארבייט וואס איז פערפערטיגט געווארען דורך שווערער הארעוואניע; א נעץ.

toi'ler *n.* (טאי'-לער) אן ארבייטער, א הארעפאשניק, איינער וואס ארבייט שווער.

toi'let *n.* (טאי'-לעט) דאס קליידען זיך; די טואלעטע, די ארט פון איינעמס קליידען זיך; אן אנצוג; א טואלעט=טיש; אין כירורגיע — דאס אויסרייניגען אן ארגאן נאך אן אפעראציע; אן אבטרעט, א בית=הכסא, א וואטער=קלאזעט.

toi'let-cap *n.* (טאי'-לעט-קעפ) א היטעלע וואס מען טראגט ביים מאכען די טואלעטע [ביים אנקליידען זיך].

toi'let-cloth *n.* (טאי'-לעט-קלאהטה) א דעקע פאר דעם טואלעט=טיש.

toi'let-cov'er *n.* (טאי'-לעט-קאוו'-ער) ז. *toilet-cloth*

toi'let-cup *n.* (טאי'-לעט-קאפ) א טאס אדער שיסעל וואס ווערט בענוצט ביי מאכען די טואלעטע.

toi'let-glass *n.* (טאי'-לעט-גלעס) א שפיגעל אויף דעם טואלעט=טיש.

toi'let-pa'per *n.* (טאי'-לעט-פיי'-פער) פאפיער וואס ווערט בענוצט אין אבטרעט אדער בית=הכסא.

toi'let-quilt *n.* (טאי'-לעט-קהווילט) אזא ליילעך וואס דיענט צו בעדעקען דעם טואלעט=טיש.

toi'let-room *n.* (טאי'-לעט-רוהם) אן אבטרעט, א בית=הכסא, א וואטער=קלאזעט.

toi'let-ser'vice *n.* (טאי'-לעט-סויר'-ווים) ז. *toilet-set*

toi'let-set *n.* (טאי'-לעט-סעט) די כלים אדער געשיר וואס ווערען געברויכט אין א טואלעט=צימער.

toi'let-soap *n.* (טאי'-לעט-סאופ) טואלעט=זייף, א גוטער זארט זייף צום וואשען זיך.

toi'let-ta'ble *n.* (טאי'-לעט-טיי'בל) א טואלעט=טיש.

toilette' *n.* (טאי-לעט') ז. *toilet*

toil'ful *a.* (טאיל'-פול) ארבייטזאם, מיהזאם.

toil'fully *adv.* (טאיל'-פול-אי) אויף אן ארבייטזאמען, מיהזאמען שטייגער.

toilinet' *n.* (טאי-לי-נעט') ז. *toilinette*

toilinette' *n.* (טאי-לי-נעט') אן ארט האלב וואלענעם און האלב באוועלנעם אדער זיידענעם צייג.

toil'less *a.* (טאיל'-לעס) מיהלאז, אהן מיה, אהן הארעוואניע.

toil'some *a.* (טאיל'-סאם) מיהזאם, שווער; וואס פאדערט שווערע ארבייט.

toil'somely *adv.* (טאיל'-סאם-לי) אויף אן ארבייטזאמען, מיהזאמען שטייגער.

toil'someness *n.* (טאיל'-סאם-נעס) מיהזאמקייט, שווערקייט, ארבייטזאמקייט.

toil'-worn *a.* (טאיל'-הוואורן) אויסגעמאטערט פון שווערער ארבייט.

toise *n.* (טאיז) א קלאפטער אדער א טאיזע [א פראנצויזישע לענג=מאס פון אונגעפעהר 6½ ענגלישע פוס].

toi'son *n.* (טאי'-זאן) די וואל פון א שעפס.

to'ka *n.* (טאו'-קא) די טאקא, א מין געווערה אין דער פארם פון אן אויסגעבויגענער רובינע וואס ווערט געברויכט ביי די איינוואהנער פון די פידזשי=אינזלען.

Tokay' *n.* (טא-קיי') טאקייער וויין; א זארט וויינטרויבען.

to'ken *n. and v.* (טאוקן) א צייכען, א סמן; א ציינגים, א בעווייז; אן אנדייטונג אויף עפעס, א סימבאל; א סיגנאל; אן ערינערונגס=צייכען, א סואוועניר; א מין געלד=מארקע אין דער פארם פון א מעטאלענער מטבע, וואס פריוואטע סוחרים לאזען צייטענווייז ארוים אהן דער סאנקציאן פון דער רעגיערונג; א כאראקטעריסטישער שטריך אדער בעצייכנונג פון עפעס; א האלבער ריעם פאפיער; אנדייטען, דיענען אלס א סמן פון עפעס.

to'kenless *a.* (טאו'קנ-לעס) אהן א צייכען, אהן א סמן.

tokol'ogy *n.* (טא-קאל'-א-דזשי) ז. *tocology*

tol'booth *n.* (טאול'-בוהטה) א טורמע, אן אסטראג, א געפענגנים, א תפיסה.

told (טאולד) דערצעהלט, געזאגט. ז. *tell*

tole *v.* (טאול) צוציהען; פערנארען, פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

Tolé'do *n.* (טא-לי'-דאו) די שטאדט טאלעדא [אין שפאניען]; א שווערד געמאכט אין טאלעדא, א טאלעדא=שווערד [דער בעסטער זארט שווערדען].

tolerabil'ity *n.* (טאל-ע-רע-ביל'-אי-טי) ערטרעגליכקייט; דאס קענען געדולדעט ווערען; מיטעלמעסיגקייט; נישט=קשה'דיגקייט.

tol'erable *u.* (טאל'-ע-רעבל) וואס מען קען טאלערירען, וואס מען קען דולדען; דולדליך, ערטרעגליך; מיטעלמעסיג גוט, נישט=קשה'דיג; ניט נייע, ניט אריגינעל; וואס קען דורכגעהן, וואס קען דורכגעלאזען ווערען; צימליך געזונד.

tol'erableness *n.* (טאל'-ע-רעבל-נעס) ז. ***tolerability***.

tol'erably *adv.* (טאל'-ע-רע-בלי) אויף אן ערטרעגליכען שטייגער; אויף אן אופן דאס מען קען עס דולדען.

tol'erance *n.* (טאל'-ע-רענס) טאלעראנץ, דולדונג; דאס קענען אויסהאלטען אדער אריבערטראגען; דאס טאלערירען, דאס דולדען; אין מעדיצין — דאס קענען ביישטעהן א פערגיפטונג.

tol'erant *a. and n.* (טאל'-ע-רענט) טאלעראנט, דולדזאם, וואס דולדעט; אין מעדיצין — פעהיג אויסצוהאלטען אדער אריבערצוטראגען [א פערגיפטונג, א פעסט]; איינער וואס איז טאלעראנט אדער דולדזאם.

tol'erantly *adv.* (טאל'-ע-רענט-לי) אויף א טאלעראנטען, דולדזאמען שטייגער.

tol'erate *v.* (טאל'-ע-רייט) טאלערירען, דולדען, פערטראגען.

tolera'tion *n.* (טאל-ע-ריי'-שאן) דולדונג, דולדזאמקייט; טאלעראנץ, דאס דולדען א גלויבען אדער מיינונג וואס שטימט ניט מיט דעם אייגענעם גלויבען אדער מיינונג; אין מעדיצין — דאס קענען אויסהאלטען א פערגיפטונג.

to let (טו לעט) לאזען, אבלאזען; פערדינגען.

toll *n. and v.* (טאול) א טאקסע אדער שטייער וואס ווערט געצאהלט פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער ערלויבניש [ווי פאר פאהרען איבער א שאסעע, פאר אריבערפאהרען א בריק, פאר דורכפיהרען שיפען דורך א קאנאל א. ד. ג.]; די סומע וואס ווערט געצאהלט דעם אייגענטימער פון א מארק אדער יאריד=פלאץ, פאר שטעלען דארטען א צייטווייליגעם ביידעל אדער קרעמעל צו פערקויפען סחורות; א בעשטימטע מאס תבואה וואס ווערט אבגענעמען דעם מילנער פאר ערלויבען צו מאהלען אויף זיין מיהל; דאס לאנגזאמע און רעגעלמעסיגע קלינגען פון א גלאק; צאהלען א בעשטימטען שטייער פאר א פריווילעגיע אדער ערלויבניש; ארויפלעגען א צאל אדער שטייער; צוציהען; אריינגארען, פערפיהרען; קלינגען אין א גלאק מיט לאנגזאמע רעגעלמעסיגע קלאנגען [ווי ביים צוזאמענרופען אין קירך צו א גאטעסדיענסט, ביי א קריסטליכע לויה א. ד. ג.]; אנקלינגען ווענען עפעס, ארויסרופען די אויפמערקזאמקייט צו עפעס דורך דעם קלאנג פון א גלאק; אין יוריספרודענץ — אוועקנעהמען אדער אנולירען דאס רעכט צו פערנעהמען אן אייגענטום.

toll'able *a.* (טאול'-עבל) צאל=פפליכטיג; פאר וואס עס דארף געצאהלט ווערען א טאקסע אדער שטייער.

toll'age *n.* (טאול'-עדזש) צאל, שטייער; די סומע וואס דארף אבגעצאהלט ווערען פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער ערלויבניש.

toll'-bar *n.* (טאול'-באר) א שלאגבוים, א ראגאטקע [א לאנגער שטאנג אדער קלאץ, וואס ווערט אראבגעלאזען קווער איבער א וועג ניט דורכצולאזען די רייזענדע איידער זיי צאהלען אב די נויטיגע טאקסע אדער שטייער].

toll'-book *n.* (טאול'-בוק) א בוך, וואו עס ווערען אריינגעשריבען די אריינגעבראכטע סחורות אויף א יאריד, פאר וועלכע מען דארף צאהלען א טאקסע אדער שטייער.

toll'booth *n. and v.* (טאול'-בוהטה) א געפענגניס, א טורמע; אריינזעצען אין טורמע.

toll'-bridge *n.* (טאול'-ברידזש) א בריק, וואו מען דארף צאהלען א געוויסע טאקסע אדער שטייער פאר דורכגעהן אדער דורכפאהרען איהם.

toll'-collec'tor *n.* (טאול'-קא-לעק'-טאר) א שטייער=זאמלער, א בעאמטער וואס מאהנט אויף דעם שטייער פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער רעכט; א פארריכטונג צו פערצייכנען די צאהל דורכגעהער אדער דורכפאהרער פערביי א קרייץ=דרעה [ז. ***turnstile***].

toll'-corn *n.* (טאול'-קאהרן) די מאס תבואה וואס א מילנער בעקומט פאר מאהלען תבואה אין זיין מיהל.

toll'-dish *n.* (טאול'-דיש) א מעסטעל, מיט וועלכען דער מילנער מעסט דעם טייל תבואה וואס ער בעקומט פאר מאהלען איינעמס תבואה אין זיין מיהל.

toll'er *n.* (טאול'-ער) א שטייער=זאמלער, א בעאמטער וואס מאהנט אויף שטייערען; אזא יאגד=הונד; איינער וואס קלינגט אין א גלאק.

toll'-free *a.* (טאול'-פריע) צאל=פריי; וואס דארף ניט צאהלען קיינע שטייערען.

toll'-gate *n.* (טאול'-גייט) א צאל=טויער [א ראגאטקע ביי וועלכער עס ווערט אבגעצאהלט די טאקסע אדער שטייער פאר דורכפאהרען אדער דורכפיהרען עפעס].

toll'-gath'erer *n.* (טאול'-געטה'-ער-ער) ז. ***toll-collector***.

toll'house *n.* (טאול'-האוס) א צאל=הויז, דאס הויז נעבען א ראגאטקע וואו מען צאהלט אב שטייערען.

toll'ing *n.* (טאול'-אינג) דאס קלינגען אין א גלאק; די לאנגזאמע און מאנאטאנע קלינגעריי פון א גלאק [ווי פון א קירכען=גלאק]; אן ארט פון צוציהען אדער אריינגארען דאס רויב [ווי ביי א פויגעל=יאגד אדער ביים פאנגען פיש].

toll'-man *n.* (טאול'-מען) א מענש וואס איז אנגעשטעלט ביי א שלאגבוים אדער ראגאטקע; א צאל=איינגעהמער.

tol-lol' *a.* (טאל-לאל') צימליך גוט; נישט=קשה'דיג.

tol-lol'ish *a.* (טאל-לאל'-איש) ערטרעגליך; נישט=קשה'דיג.

to'lo *n.* (טאו'-לאו) ז. ***koodoo***.

Tol'tec *n.* (טאל'-טעק) א טאלטעק, איינער פון די טאלטעקען [א פאלק, וואס האט — לויט דער טראדיציאן — געהערשט אמאל אין מעקסיקא און איז שפעטער בעזיגט געווארען פון די אצטעקען].

tolu' *n.* (טא-ליו') טאלו=באלזאם [דער זאפט פון דעם אמעריקאנישען טאלו=בוים, וועלכער ווערט געברויכט אין מעדיצין און אין פארפיומען].

tolu'ic *a.* (טא-ליו'-איק) געמאכט פון טאלו=באלזאם; וואס איז שייך צו טאלו=באלזאם. ז. ***tolu***.

tolu'-tree *n.* (טא-ליו'-טריע) דער טאלו=בוים אדער דער טאלו=באלזאם בוים [א זיד=אמעריקאנישער בוים, וועלכער גיט ארויס דעם טאלו=באלזאם]. ז. ***tolu***.

tom *n.* (טאם) אן "ער", א זכר; א קאטער; אזא מאשין צו וואשען גאלד=ערץ.

tom'ahawk *n. and v.* (טאם'-ע-האהק) א טאמאהאק [א קריעגס=האק ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער]; שלאגען אדער טויטען מיט א טאמאהאק.

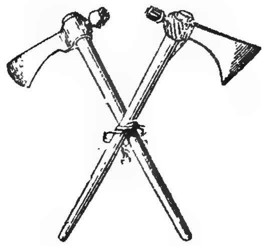

Tomahawks

tomal'ley *n.* (טא-מעל'-אי) קרעבס=לעבער [אזא פעטער, ווייכער לעבער=ענליכער קערפער=טייל פון א קרעבס אדער ראק].

tomal'line *n.* (טא-מעל'-אין) ז. ***tomalley***.

tomal'ly *n.* (טא-מעל'-אי) ז. ***tomalley***.

toman' *n.* (טא-מאן') א טאמאן [אזא פערזישע מטבע אין ווערטה פון אן אמעריקאנישען דאלאר און 76 סענט].

toma'to *n.* (טא-מיי'-טאו) א טאמאטא, א פאמידאר, א פאטלאזשאן.

toma'to-plant *n.* (טא-מיי'-טאו-פלענט) די טאמאטען=פלאנצע [די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פאמידארען אדער פאטלאזשאנעס].

Tomato-plant

toma'to-sauce *n.* (טא-מיי'-טאו-סאהס) טאמאטען=סאוס, טאמאטען=זופ.

toma'to-sphinx *n.* (טא-מיי'-טאו-ספינקס) דער טאמאטען=אינזעקט [אן אינזעקט, וועמענס לארווא אדער ווערימלעך ערנעהרען זיך פון די בלעטער פון דער טאמאטען=פלאנצע].

toma'to-worm *n.* (טא-מיי'-טאו-הוואירם) דער טאמאטען=ווארים [די לארווא פון דעם טאמאטען=אינזעקט]. ז. ***tomato-sphinx***.

tomaun' *n.* (טא-מאהן') ז. ***toman***.

tomb *n. and v.* (טוהם) א קבר; א קבר=געוועלב; א קברים=שטיבעל; א מאוזאלעאום, א קברים=דענקמאל; א קעמערעל אין א קאטוילישער קירך, וואו מען האלט די ביינער פון הייליגע; דער טויט; בעגראבען, מקבר זיין.

tom'bac *n.* (טאם'-בעק) טאמבאק [אזא מעטאל געמישט פון קופער און צינק].

tom'bak *n.* (טאם'-בעק) ז. ***tombac***.

tomb'-bat *n.* (טוהמ'-בעט) די קברים=פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז וואס האלט זיך צווישען קברים].

tomb'-house *n.* (טוהמ'-האוס) א קברים=

שטיבעל, א מאוזאלעאום, א קברים־דענק־מאל.

tomb'less *a.* (טוהמ'-לעס) אהן א קבר, ניט בעערדיגט.

tom'boc *n.* (טאמ'-באק) א מין שפיזע, וואס ווערט געברויכט פון די איינוואהנער פון אינזעל יאווא.

tom'bola *n.* (טאמ'-בא-לא) א מין לאטעריי־שפיעל.

tom'boy *n.* (טאמ'-באי) א ווילדעס, צולאזענעס מיידעל.

Tombs *n.* (טוהמז) די טומז [א געפענג־ניס אין ניו יארק].

tomb'stone *n.* (טוהמ'-סטאון) א מצבה.

tom'-cat *n.* (טאמ'-קעט) א קאטער.

tom'cod *n.* (טאמ'-קאד) אזא קליינער עסבארער פיש.

tome *n.* (טאום) א טאם, א באנד, א בע־זונדערער טייל פון א בוך.

tome'let *n.* (טאומ'-לעט) א קליינער באנד, א בענדעל. ז. *tome*

to'ment *n.* (טאו'-מענט) ז. *tomentum*

tomen'tose *a.* (טא-מענ'-טאוס) פילציג, וואליג, קנויליג [וועגען די הערעלעך אויף פלאנצען אדער אינזעקטען]; פוכיג, וואַ־ליג [וועגען געוויסע טיילען פון מארך].

tomen'tous *a.* (טא-מענ'-טאס) ז. *tomentose*

tomen'tum *n.* (טא-מענ'-טאם) פילציג־קייט, קנויליגקייט, וואליגקייט [וועגען די הערעלעך פון פלאנצען און אינזעקטען אדער וועגען דעם אויסזעהן פון געוויסע טיילען פון מארך].

tom'fool' *n. and v.* (טאמ'-פוהל') א נאר; איינער וואס בענעהט נארישקייטען; א מין פויגעל פון יאמאיקא [וועלכער זאגט אן רעגען מיט זיינע געשרייען. ז. *rain-bird*]; האנדלען נאריש, אבטהאן נארישקייטען.

tom'foo'lery *n.* (טאמ'-פוה'-לער-אי) נארישקייט; נארישע אדער לעבערליכע אויפפיהרונג; נארישקייטען, קליינינקייטען.

to'mia *n.* (טאו'-מי-א) די ברעגען פון א פויגעל'ס שנאבעל. ז. *tomium*

to'min *n.* (טאו'-מין) א יאוועליר־געוויכט פון 12 גראן.

to'mium *n.* (טאו'-מי-אם) דער ברעג פון א פויגעל'ס שנאבעל.

tom'john *n.* (טאמ'-דזשאן) ז. *tonjon*

tom'my *n. and v.* (טאמ'-אי) ברויט; פראוויזיע, שפייזען; א קראם, פון וועל־כער ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פראדוקטען אנשטאט געלד; דאס צאהלען ארבייטער ניט מיט געלד, נאר מיט פער־שיעדענע פראדוקטען; א קאטער; אזא שרויף־געצייג; צווינגען ארבייטער צו נעהמען פאר זייער ארבייט פראוויזיע אנ־שטאט געלד; בעשווינדלען ארבייטער דורך דעם וואס מען צווינגט זיי צו נעה־מען פאר זייער ארבייט פראוויזיע אנ־שטאט געלד.

tom'my-nod'dy *n.* (טאמ'-אי-נאד'-אי) ז. *tom-noddy*

tom'my-shop *n.* (טאמ'-אי-שאפ) א קראם, וואו ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פערשיעדענע פראדוקטען אנשטאט געלד.

tom'-nod'dy *n.* (טאמ'-נאד'-אי) א נאר, א דומקאפ; דער פאפוגאי־טויכער אדער דער ים־פאפוגאי [ז. *puffin*].

to-mor'row *adv. and n.* (טו-מאר'-או) מארגען; דער מארגען.

tomor'row *adv. and n.* (טו-מאר'-או) ז. *to-morrow*

tom'pion *n.* (טאמ'-פי-אן) א שטאפקע, א שטאפקע פון א קאנאנע.

Tom'-pi'per *n.* (טאמ'-פאי'-פער) א פייפער. ז. *piper*

tom'tit' *n.* (טאמ'-טיט') א קליין פויגעלע; אן אמייזע, א סיניצע [אזא פויגעלע. ז. *titmouse*].

tom'-tom *n. and v.* (טאמ'-טאם) אזא אינדישעס האנד־פייקעל; פויקען, פייקלען.

tom'-trot' *n.* (טאמ'-טראט') אזא צוקער־ווערק, אזא צוקערקע.

tom'-tur'key *n.* (טאמ'-טויר'-קי) אן אינדיק [אן "ער"].

ton *n.* (טאן) א טאן [א געוויכט פון 2000 אדער פון 2240 פונט; א מאס פון פערשיעדענער גרויס פאר פערשיעדענע גע־גענשטענדע, ווי למשל: 40 פוס פאר גע־הילץ, 20 בושעל פאר ווייץ; 40 קוביק־פוס פראכט־רוים אויף שיפען א. ז. וו.];

ton *n.* (טאן) די מאדע, דער הערשענדער טאן אדער מאדע; דער גוטער טאן, דער גוטער געשמאק.

to'nal *a.* (טאו'-נעל) וואס איז שייך צו טענער אדער טענער־הארמאניע; וואס איז שייך צו דער טאנען־סיסטעם אדער טאן־לייטונג.

tonal'ity *n.* (טא-נעל'-אי-טי) א טאנען־סיסטעם, טאן־לייטונג; אין מאלעריי — פערבינדונג פון פארבען, פארבען־הארמא־ניע.

to'nally *adv.* (טאו'-נעל-אי) אין בע־צוג צו דער טאנען־סיסטעם אדער טאן־לייטונג; הארמאניש.

to'-name *n.* (טו'-ניים) א ביינאמען, א צונאמען.

tone *n. and v.* (טאון) 1. א טאן, א מוזיקאלישער קלאנג; א קלאנג; 2. אינ־טאנאציאן, דער טאן, דער כאראקטער פון אויסדרוק אדער פון דער שטימע; 3. א געמאכטער אדער געקינסטעלטער טאן אין רעדען; דאס אונטערזינגען [ביים רעדען אדער לייענען]; 4. אין מעדיצין — די שפאן־קראפט אדער די קרעפטיגקייט פון קערפער; געזונדהייט; 5. שטימונג, לוי־נע; 6. דער טאן, דער באנטאן; דער גו־טער טאן; 7. דער כאראקטער, דער גייסט, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפט; 8. אין מאלעריי — דער פארבען־עפעקט; 9. פאר־בונג, שאטירונג; 10. אין גראמאטיק — דער אקצענט; 11. צוגעבען א געוויסען טאן; צוגעבען א געוויסען פארבען־עפעקט; אננעהמען א געוויסען טאן אדער פאר־בען־עפעקט; אין פאטאגראפיע — ענדערען ביים רעטושירען די פארבונג פון א בילד; 12. רעדען אין א געמאכטען טאן אדער מיט א געמאכטען אויסדרוק; אונטערזינ־גען [ביים רעדען אדער לייענען]; 13. הארמאנירען [אין קלאנגען אדער פארבען]; אנשטעלען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

2. The **tone** in which she spoke became low and timid. 3. Every appearance of sing-song and **tone** must be avoided in reading poetry. 6. His presence gave **tone** to the gathering. 7. The debate was conducted in a light **tone**. 9. The marble is of a brilliant **tone**.

tone'-col'or *n.* (טאונ'-קאל'-אר) דער טעמבר, די קלאנג־שאטירונג. ז. *timbre*

toned *a.* (טאונד) 1. וואס האט א געוויסען טאן [געברויכט אין פערבינדונג מיט אנ־דערע ווערטער]; 2. אנגעצויגען, שטארק; 3. לייכט קאלירט, מיט א לייכטער שאטי־רונג; 4. אין פאטאגראפיע — פערבעסערט דעם קאליר דורך כעמישע שטאפען.

1. He spoke in a high-**toned** voice. 2. His mind was quite as firmly **toned** at eighty as at forty.

tone'-deaf'ness *n.* (טאונ'-דעפ'-נעס) מוזיקאלישע טויבקייט [אונפעהיגקייט צו הערען מוזיקאלישע קלאנגען].

tone down (טאון דאון) אנשטעלען א נידריגערען טאן; מאכען ווייניגער העל [די פארב אין מאלעריי]; מאכען מילדער אדער שוואכער.

tone'less *a.* (טאונ'-לעס) אהן א טאן, אהן א קאליר, אהן אן אקצענט, ניט בעטאנט, אהן אן אויסדרוק, אהן אן אינטאנאציאן.

tone'lessness *n.* (טאונ'-לעס-נעס) טאנ־לאזיגקייט, קאלירלאזיגקייט, דאס ניט הא־בען קיין אקצענט, דאס זיין אהן אן אויס־דרוק.

tone'-mas'ter *n.* (טאונ'-מעס'-טער) א טאן־קינסטלער; א פעהיגער, געניטער מו־זיק־פערפאסער.

tone'-meas'urer *n.* (טאונ'-מעזש'-אור-ער) א מאנאכארד. ז. *monochord*

tone'-pain'ting *n.* (טאונ'-פיינ'-טינג) קלאנגען־מאלעריי, דאס ארויסרופען אדער שאפען פארשטעלונגען און בילדער מיט דער הילף פון מוזיקאלישע קלאנגען.

to'ner *n.* (טאו'-נער) איינער אדער עט־וואס וואס גיט א טאן אדער שאטירונג.

tone'-rela'tionship *n.* (טאונ'-רי-ליי'-שאנ-שיפ) אין מוזיק — טאן־פער־העלטנים, טאן־הארמאניע.

tone'-syl'lable *n.* (טאונ'-סיל'-עבל) די טאן־זילבע, די בעטאנטע זילבע, די ווארט־זילבע וואס האט אויף זיך דעם אקצענט.

tone up (טאון אפ) העכערען דעם טאן; העכערען, פערשטארקערען.

tong *n. and v.* (טאהנג) א צוואנג, א צווענגעל; א הילצערנער געשטעל, אין וועלכען עס ווערט איינגעפאסט א דימענט ביים שלייפען; אננעהמען, האלטען אדער אנכאפען מיט א צוואנג.

ton'ga *n.* (טאנ'-גא) אין אסט־אינדיען — אזא לייכטעס וועגעל אויף צוויי רעדער.

Ton'ga bean (טאנ'-גא ביען) ז. *Tonka bean*

tong'er *n.* (טאהנג'-ער) איינער וואס כאפט אויסטערס מיט אזא צוואנגען־אינ־סטרומענט. ז. *oyster-tongs*

tong'ing *n.* (טאהנג'-אינג) דאס כאפען אויסטערס מיט אזא צוואנגען־אינסטרו־מענט. ז. *oyster-tongs*

tong'man *n.* (טאהנג'-מען) ז. *tonger*

tongs *n.* (טאהנגז) צוואנגען, א צוואנג, א צווענגעל.

tongs'man *n.* (טאהנגז'-מען) ז. *tonger*

tongue *n. and v.* (טאנג) א צונג; צונג [אלס שפייז]; שפראך; דאס רעדען; פלוידעריי; רייד, הוילע רייד [אהן טהא־טען], פוסטע דבורים; א שטימע, א קול; א שפראך, א פאלק; א צינגעל [פון א גלאק, פון א שלאס, פון א וואג, פון א ספראנדזשקע א. ד. ג.]; עטוואס וואס איז עהנליך אין אויסזעהן צו א צונג אדער צינ־געל, עטוואס וואס שטארצט ארויס [ווי למשל: דער מונד־שטיק פון א בלאז־אינ־סטרומענט, דאס צינגעל פון א שוך, דער דישעל פון א וואגען, א שמאלער פאס וואסער אדער יבשה, א צאפען אין א ברעט צום איינפאסען אין דער אויסהוילונג פון אן אנדער ברעט א. ז. וו.]; שילטען, זידלען, אויסרעדען, מאכען פארווירפע; רע־דען, אויסדריקען אין ווערטער; פלוידע־רען; בענוצען דעם צונג ביים שפיעלען אויף א בלאז־אינסטרומענט; ארויסשטאר־צען [ווי א צונג אדער צינגעל].

tongue'-and-groove' joint (טאנג'-

ענד-גרוהוו' דזשאינט) א פעראייניגונג פון צוויי ברעטער אזוי אז א צאפען פון איין ברעט זאל זיך איינפאסען אין אן איינקארבונג פון אן אנדער ברעט.

tongue'-bit *n.* (טאנג'-ביט) אזא צוים-אייזענדעל פאר פערד וואס לאזען זיך ניט קאנטראלירען דורך א געוועהנליכען צוים-אייזענדעל.

tongue'-bone *n.* (טאנג'-באון) דער צונג-ביין.

tongue'-chain *n.* (טאנג'-טשיין) א קייט ביים ענד פון א דישעל פון א וואגען.

tongue'-compress'or *n.* (טאנג'-קאם-פרעס'-אר) א צונג-אראבדריקער [א דענטיסטישער אינסטרומענט אראבצודריקען דעם צונג].

tongued *a.* (טאנגד) וואס האט א צונג, שפראך אדער קול; וואס האט א צינגעל אדער אן ארויסשטארצונג. ז. *tongue*

tongue'-depress'or *n.* (טאנג'-די-פרעס'-אר) א צונג-אראבדריקער [אן אינסטרומענט אראבצודריקען דעם צונג ביי מעדיצינישע אונטערזוכונגען פון מויל אדער האלז].

tongue'-dough'ty *a.* (טאנג'-דאו'-טי) פלוידעריש, פלוידערענד.

tongue'-fence *n.* (טאנג'-פענס) א צונג-געפעכט, א דעבאטע, א וכוח.

tongue'-fish *n.* (טאנג'-פיש) דער צונג-פיש [אזא פלאטשיגער פיש].

tongue'-grass *n.* (טאנג'-גראס) פעפער-גראז. ז. *peppergrass*

tongue'-hol'der *n.* (טאנג'-האול'-דער) ז. *tongue-compressor*

tongue'-hound *n.* (טאנג'-האונד) איינער פון די קווער-שטיקער צווישען וועלכע און אין וועלכע עס בעפעסטיגט זיך דער דישעל פון א וואגען.

tongue'-lash'ing *n.* (טאנג'-לעש'-אינג) דאס שילטען אדער זידלען.

tongue'less *a.* (טאנג'-לעס) אהן א צונג, אהן א לשון, אהן א שפראך.

tongue'let *n.* (טאנג'-לעט) א צינגעל; אזא צינגעל-פערמיגער ווארים.

tongue'-shaped *a.* (טאנג'-שייפט) צונג-פערמיג, ווי א צונג.

tongue'-spat'ula *n.* (טאנג'-ספעט'-יו-לא) א צונג-אראבדריקער [אן אינסטרומענט צום אראבדריקען דעם צונג ביי מעדיצינישע אונטערזוכונגען פון מויל און האלז אדער ביים פעררייכטען און רייסען ציינער].

tongue'ster *n.* (טאנג'-סטער) א פלוידערזאק.

tongue'-test *n.* (טאנג'-טעסט) א צונג-פראבע [די מעטאדע אבצופראבירען אויב עס געפינט זיך אן עלעקטרישער שטראם אין א באטעריע אדער אין א באטעריע-קרייז דורך דעם וואס מען לעגט צו די ענדען פון די דראטען צום שפיץ צונג].

tongue'-tie *n. and v.* (טאנג'-טאי) אין מעדיצין — א שווערע בעוועגונג פון צונג, א קורצע צונג; רויבען די רעדע-פעהיגקייט, מאכען שפראכלאז.

tongue'-tied *a.* (טאנג'-טאיד) וואס האט א קורצע צונג, וואס רעדט מיט שוועריגקייט; מיט א געבונדענער צונג, שטאמלענד.

tongue'-val'iant *a.* (טאנג'-וועל'-יענט) מויל-העלדיש, וואס איז א העלד בלויז מיט'ן מויל.

tongue'-war'rior *n.* (טאנג'-וואהר'-יער) א מויל-העלד, איינער וואס איז א העלד בלויז מיט'ן מויל.

tongue'-work *n.* (טאנג'-הוואירק) ריידעריי, פלוידעריי.

tongue'y *a.* (טאנג'-אי) בערעדעוודיג; פלאפלעריש.

tongu'ing *n.* (טאנג'-אינג) אן ארויסשטארצונג [ווי א צונג]; דאס געברויכען די צונג ביים שפילען אויף בלאז-אינסטרומענטען.

tongu'ing and groo'ving (טאנג'-אינג ענד גרוה'-ווינג) דאס פעראייניגען ברעטער אזוי, אז דער צאפען פון איין ברעט זאל אריינקומען אין אן אויסהוילונג פון א צווייטער.

tongu'y *a.* (טאנג'-אי) ז. *tonguey*

ton'ic *a. and n.* (טאנ'-איק) שטארקענד; טאניש, וואס איז שייך צו טענער אדער קלאנגען; וואס איז שייך צום גרונד-טאן; א שטארקונגס-מיטעל; דער גרונד-טאן אין מוזיק.

ton'ically *adv.* (טאנ'-אי-קעל-אי) טאניש, אין בעצוג צו טענער; אין מעדיצין— דויערענד, אהן אויפהער [ווי למשל, וועגען ספאזמען אדער קראמפף].

ton'ic chord (טאנ'-איק קאהרד) א גרונד-אקארד, אן אקארד פון דעם גרונד-טאן.

tonic'ity *n.* (טא-ניס'-אי-טי) דאס זיין טאניש; די שפאן-קראפט פון קערפער, קרעפטיגקייט, געזונדקייט.

ton'ic sol'-fa (טאנ'-איק סאול'-פא) א סיסטעם פון בעצייכנען טענער דורך בוכשטאבען און גראמאטישע צייכענס [ווי למשל, די נאטע "דא" דורך א *d*, "רע" דורך *r* א. ז. וו.].

to-night' *adv. and n.* (טו-נאיט') היינט ביי נאכט, היינט אין אבענד; היינטיגער אבענד, קומענדער אבענד, היינטיגע נאכט.

tonight' *n. and adv.* (טו-נאיט') ז. *to-night*

to'ning *n.* (טאו'-נינג) דאס צוגעבען א געוויסען טאן אדער א געוויסען פארבען-עפעקט; דאס ענדערען ביים רעטושירען די פארבונג פון א פאטאגראפישען בילד; דאס ענדערען די פארב פון א בילד דורך כעמישע שטאפען; דאס ריידען אין א געמאכטען טאן, דאס אונטערזינגען; הארמאנירונג; אנשטעלונג [פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

ton'ish *a.* (טאנ'-איש) מאדיש.

ton'ishness *n.* (טאנ'-איש-נעס) מאדישקייט.

ton'jon *n.* (טאנ'-דזשאן) אזא אפענער טראג-שטוהל אין אינדיען וואס ווערט געטראגען אויף א שטאנג פון פיער טרעגער.

Ton'ka bean (טאנ'-קא ביען) א טאנקא-באב [אזא אראמאטישער מאנדעל-פערמינער באב וואס וואקסט אין גוויאנא, ווענעזועלא].

ton'nage *n. and v.* (טאנ'-עדזש) דער טאנען-געהאלט אדער די טאנען-לאדונג פון א שיף; די משא אדער די לאסט פון א שיף; די משא אויסגעדריקט אין טאנען, וואס א שיף קען פיהרען; די שיפען פון א האפען אדער פון א לאנד געמאסטען לויט זייער טאנען-געהאלט [ד. ה. וויפיעל טאן משא זיי קענען אריינגעהמען]; פראכט-געלד אדער פראכט-אבצאהל לויט דעם טאנען-געהאלט פון שיף; האבען א טאנען-געהאלט אדער טאנען-לאדונג; ארויפלעגען א שיף-פראכט שטייער. ז. *ton*

ton'nage-du'ty *n.* (טאנ'-עדזש-דיו'-טי) פראכט-שטייער, פראכט-אבצאהל פון א שיף לויט דער טאנען-לאדונג.

ton'nage tax (טאנ'-עדזש טעקס) א שטייער וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף שיפען לויט זייער טאנען-לאדונג.

tonneau' *a. and n.* (טאנ-או') עהנליך צו א פאס אדער טון [וועגען אן אויטאמאביל]; א פאס-עהנליכער אויטאמאביל-וואגען.

ton'ner *n.* (טאנ'-ער) א שיף לויט איהר טאנען-לאדונג.

The schooner was a 2000 tonner.

Tonnerre' *n.* (טא-נעהר') טאנער, אזא רויטער וויין.

ton'nish *a.* (טאנ'-איש) ז. *tonish*

ton'nishness *n.* (טאנ'-איש-נעס) ז. *tonishness*

tonom'eter *n.* (טא-נאמ'-ע-טער) אין מוזיק — א טאנאמעטער, א טאן-מעסטער, א שטים-גאפעל, א קאמערטאן.

Tonquin' bean (טאן-קין' ביען) ז. *Tonka bean*.

ton'sil *n.* (טאנ'-סיל) א האלז-מאנדעל.

tonsil'la *n.* (טאנ-סיל'-א) ז. *tonsil*

ton'sillar *a.* (טאנ'-סי-לאר) וואס איז שייך צו די מאנדלען [אין האלז].

ton'sillary *a.* (טאנ'-סי-לע-רי) ז. *tonsillar*

tonsillit'ic *a.* (טאנ-סי-ליט'-איק) וואס איז שייך צו די מאנדלען [אין האלז]; וואס ליידט פון מאנדלען-ענטצינדונג.

tonsilli'tis *n.* (טאנ-סי-לאי'-טיס) מאנדלען-ענטצינדונג.

tonsil'lotome *n.* (טאנ-סיל'-א-טאום) א כירורגישער אינסטרומענט אויסצושניידען די מאנדלען פון האלז.

tonsillot'omy *n.* (טאנ-סי-לאט'-א-מי) דאס אויסשניידען די מאנדלען אין האלז.

ton'sor *n.* (טאנ'-סאר) א בארביר, א צירולניק, א גאלער, א ראזירער.

tonso'rial *a.* (טאנ-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א בארביר אדער צירולניק.

ton'sure *n. and v.* (טאנ'-שור) דאס שערען אדער גאלען די האר פון קאפ; שערונג, דאס זיין געשארען; דאס אויסשערען אדער אויסגאלען די האר פון קאפ ביי א קאנדידאט אויף א קאטוילישען גלח אדער מאנאך; דער איינטריט אדער די אויפנאהמע אלס גלח אדער מאנאך; די טאנזור, דער נאקעטער אויסגעגאלטער אדער אויסגעשארענער פלאץ אויף דעם קאפ פון א קאטוילישען גלח אדער מאנאך; שערען אדער גאלען די האר פון קאפ [בעזאנדערס וועגען א קאטוילישען גלח].

ton'sured *a.* (טאנ'-שורד) געשארען, געגאלט; וואס האט די טאנזור [וועגען א גלח אדער מאנאך. ז. *tonsure*].

tontine' *n. and a.* (טאנ-טין') א טאנטינע, אן ארט געגענזייטיגע פערזיכערונג, וואו די צינזען און דיווידענדען וואס בעלאנגען צו פערזאנען וועלכע האבען בייגעטראגען צו אן אנלייהע [הלואה], געהען איבער נאך זייער טויט ניט צו זייערע יורשים נאר צו די איבערגעבליבענע מיטגליעדער פון דער געזעלשאפט [דער פלאן פון דער טאנטינע איז ווי פאלגט: א געוויסע צאהל פערזאנען לעגען צונויף א געוויסע סומע געלד פאר אן אנלייהע מיט דעם תנאי, אז די דיווידענדען אדער די רענטע, וואס זי וועט בריינגען, זאל געטיילט ווערען בלויז צווישען די מיטגליעדער, וואס זיינען ביים לעבען, אהן דעם רעכט פון פערערבונג. ווען די צאהל פערזאנען איז אנפאנגס, למשל, געווען 100, און 50 פון זיי זיינען אויסגעשטארבען, ווערען די איינגאהמען געטיילט בלויז צווישען די 50 איבערלעבענדע; ווען פון די 50 זיינען ווייטער

אויסגעשטארבען 25, דאן טיילט מען די איינגאהמען בלויז צווישען די איבערגעבליבענע 25 און אזוי ווייטער ביז עס בלייבט דער לעצטער, וועלכער נעהמט די גאנצע סומע און נאך זיין טויט הערט די טאנטינע אויף צו עקזיסטירען]; וואס איז שייך צו א טאנטינע, וואס ענטהאלט דעם פרינציפ פון א טאנטינע.

to'ny *n. and a.* (טאו'-ני) א גולם, א נאר, א שוטה; זעהר עלעגאנט, פון די "הויכע פענסטער", גרויסארטיג.

too *adv.* (טוה) צו, צו פיעל; אויך.

took (טוק) גענומען. ז. *take*

tool *n. and v.* (טוהל) א געצייג, א ווערקצייג; א געוועהר; איינער וואס ווערט אויסגענוצט פון א צווייטען אלס א ווערקצייג; א פערציערונג אדער ארנאמענט וואס ווערט אבגעדריקט אויף די טאוולען פון ביכער מיט די שטעמפלען פון אן איינבינדער; ארבייטען אדער בעארבייטען מיט געצייג; בעציערען אדער בעפוצען א בוך מיט געוויסע איינבינדערישע געצייג; אנטרייבען א געשפאן; פאהרען.

tool'-car *n.* (טוהל'-קאר) א ווערקצייג-וואגאן [אזא וואגאן אין וועלכען עס ווערט געפיהרט די נויטיגע געצייג צורעכט צו מאכען די אייזענבאהן-ליניע].

tool'-chest *n.* (טוהל'-טשעסט) א ווערקצייג-קאסטען.

tooled edg'es (טוהלד עדזש'-עז) בעציערטע ברעגען אדער ראנדען פון א בוך [דורך דעם אבדרוק פון שטעמפלען].

too'ler *n.* (טוה'-לער) א שטיין-מייסעל, שטיין-דלאט [ארומצוהאקען גלאט א שטיין].

tool'-hol'der *n.* (טוהל'-האול'-דער) א גריף אדער הענטעל פון א געצייג.

too'ling *n.* (טוה'-לינג) דאס ארבייטען אדער בעארבייטען מיט געצייג.

tool'-ma'ker *n.* (טוהל'-מיי'-קער) א געצייג-מאכער, אן אינסטרומענטען-מאכער.

tool'-mark *n.* (טוהל'-מארק) א צייכען, וואס בלייבט אויף א געגענשטאנד פון די געצייג, מיט וועלכע ער איז בעארבייט געווארען.

tool'-mar'king *n.* (טוהל'-מאר'-קינג) דאס מאכען צייכענס אדער נעמען אין שטאלענע געצייג [דאס ארט וואו דער צייכען דארף געמאכט ווערען, ווערט בעדעקט מיט א דינעם שיכט חלב אדער וואקס וואו עס ווערט איינגעקריצט דער צייכען אדער דער נאמען און נאכהער ווערט די איינקריצונג בעגאסען מיט סאלפעטער-זויערע].

toom *a. and n.* (טוהם) לעדיג; א לעדיגער פלאץ, וואו מען שיט ארויס מיסט אדער אבפאל.

too man'y (טוה מענ'-אי) 1. צו פיעל; 2. צו שטארק; צו מעכטיג; פיעל פעהיגער.
2. They are **too many** for us.

toom'ly *adv.* (טוהמ'-לי) לעדיגליך, פוסט.

too much for one (טוה מאטש פאר הוואן) צו שטארק אדער צו גרויס פאר איינעם אלס א גלייכען.

toon *n.* (טוהן) דער אראמאטישער צעדער-טאנענבוים [אזא גרויסער בוים וואס וואקסט אין אסט-אינדיען. זיין האלץ איז פון ציגעל-רויטען קאליר].

too'na *n.* (טוה'-נא) ז. *toon*

too'roo *n.* (טוה'-רוה) די טורו [זעהר א הויכע אמעריקאנישע פאלמע מיט א שטארקען האלץ, פון וועלכען מען מאכט ביליארד-שטעקענס, שפאציער-שטעקליך א. ד. ג.].

toot *v. and n.* (טוהט) טוטען, בלאזען מיט א הארן; טרובען, טרומייטען, פייפען מיט א פייפעל; ארויסלאזען א קלאנג ווי פון א טרומייט, טרובע אדער פייפעל; א בלאז ווי פון א הארן, טרומייט אדער טרובע; א הוליאנקע; א פוילער, נישטיגער מענש.

too'ter *n.* (טוה'-טער) איינער וואס בלאזט אין א טרומייט, טרובע אדער הארן; א בלאז-אינסטרומענט [ווי א טרומייט, א טרובע א. ד. ג.].

tooth *n. and v.* (טוהטה) א צאהן; עמ-וואס איז עהנליך צו א צאהן [ווי א צאהן פון א זעג, פון א קאם, פון א ראד א. ד. ג.], עטוואס ארויסגעשטארצטעס און שפיציגעס; א צאק פון א בלאט; א געשמאק; פערזוכען, א בים טהאן; בעזארגען מיט ציינער, פערצאהנען, איינשניידען ציינער; איינגרייפען איינע אין די אנדערע ווי צאהן-רעדער; מאכען געצאקט.

tooth'ache *n.* (טוהטה'-אייק) צאהן-וועהטאג, צאהן-שמערצען.

tooth'ache-grass *n.* (טוהטה'-אייק-גרעס) אזא הויכעס גראז אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

tooth'ache-tree *n.* (טוהטה'-אייק-טריע) דער צאהן-וועה בוים [אזא שטעכיגער בוים].

tooth and nail (טוהטה ענד נייל) מיט אלע קרעפטען.

tooth'-brush *n.* (טוהטה'-בראש) א צאהן-בערשטעל.

tooth'-car'penter *n.* (טוהטה'-קאר'-פענ-טער) א דענטיסט, א צאהן-דאקטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

tooth'-draw'ing *n.* (טוהטה'-דראה'-אינג) דאס ארויסציהען א צאהן, דאס רייסען ציינער.

toothed *a.* (טוהטהט) מיט ציינער; געצייהנט; געצאקט; מיט שפיצען, מיט שטאכעלען.

tooth'edge *n.* (טוהטה'-עדזש) דאס אונאנגענעהמע געפיהל, וואס מען שפירט אין די ציינער פון עסען זויערע זאכען אדער ביים הערען א גרילצענדען קלאנג.

tooth'ful *a.* (טוהטה'-פול) געשמאק.

too thin (טוה טהין) צו דין, צו דורכזיכטיג, צו שוואך צו מאכען א ווירקונג אויף אימעצען אדער צו איבערציינגען.

too'thing *n.* (טוה'-טהינג) ציגעל אדער שטיינער, וואס מען לאזט זייערע שפיצען ארויסגעשטארצט פון ענד פון וואנד, כדי צו קענען צומויערען עטוואס שפעטער, ווען עס וועט זיין נויטיג.

too'thing-plane *n.* (טוה'-טהינג-פליין) א געצאקטער הובעל.

tooth'-key *n.* (טוהטה'-קיע) א צאהן-שליסעל [אזא שליסעל-פערמיגער אינסטרומענט, וואס דענטיסטען פלעגען אמאל בענוצען צום ארויסציהען ציינער].

tooth'less *a.* (טוהטה'-לעס) אהן ציינער.

tooth'let *n.* (טוהטה'-לעט) א צייהנדעל; א קליינע ארויסשטארצונג ווי א קליין צייהנדעל.

tooth'leted *a.* (טוהטה'-לעט-עד) וואס האט קלייניקע ארויסשטארצונגען אדער שפיצען [וועגען בלעטער].

tooth'-like *a.* (טוהטה'-לאיק) עהנליך צו א צאהן.

tooth'-paste *n.* (טוהטה'-פייסט) צאהן-פאסטע [אזא טייגיגע מאסע געמאכט פון צאהן-פולווער צו רייניגען די ציינער].

tooth'pick *n. and a.* (טוהטה'-פיק) א צאהן-שטעכער; אזא פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדישען ים; עהנליך צו א צאהן-שטעכער.

tooth'picker *n.* (טוהטה'-פיק-ער) איינער אדער עטוואס וואס רייניגט די ציינער פון די שטיקלעך שפייז וואס בלייבט צווישען זיי פון עסען; א צאהן-שטעכער.

tooth'-plug'ger *n.* (טוהטה'-פלאג'-ער) א דענטיסטישער אינסטרומענט צו פילען אדער פלאמבירען ציינער.

tooth'-pow'der *n.* (טוהטה'-פאו'-דער) צאהן-פולווער [א פולווער אדער פראשעק צו רייניגען די ציינער].

tooth'-pulp *n.* (טוהטה'-פאלפ) די צאהן-פולפע [דער אויבערשטער טייל פון נערוו, וואס פילט אויס דעם אינוועניגסטען טייל פון צאהן].

tooth'-rash *n.* (טוהטה'-רעש) ז. *strophulus*

tooth'-shell *n.* (טוהטה'-שעל) א צאהן-שנעקע [אזא שנעקע וואס איז עהנליך צו א לאנגען צאהן].

tooth'some *a.* (טוהטה'-סאם) געשמאק.

tooth'somely *adv.* (טוהטה'-סאם-לי) מיט געשמאק, אויף א געשמאקהאפטען אופן.

tooth'someness *n.* (טוהטה'-סאם-נעס) געשמאקקייט.

tooth'wort *n.* (טוהטה'-הווארט) די שופען-ווארצעל אדער צאהן-ווארצעל [אזא פלאנצע וואס האט צאהן-עהנליכע שופען].

tooth'-wound *n.* (טוהטה'-הוואונד) א וואונד וואס קומט פון א בים פון א חיה.

too'thy *a.* (טוה'-טהי) וואס האט ציינער, פול מיט ציינער; געשמאק.

too'tle *v.* (טוהטל) זאנפט בלאזען אויף א פלייט.

too too (טוה טוה) זעהר און זעהר, איבער און איבער; אויסערארדענטליך.

too'-too *adv. and a.* (טוה'-טוה) ז. *too too*

toot'-plant *n.* (טוהט'-פלענט) אזא גיפטיגע פלאנצע אין ניי-זעעלאנד וואס האט לאנגע פיער-קאנטיגע צווייגען און גרויסע בלעטער.

top *n., a. and v.* (טאפ) דער שפיץ, דער אויבען; דער אויבערשטער טייל; די אויבערשטע זייט; די אויבערפלעכע; דער קאפ; דער שפיץ פון קאפ; א טשוב [פון האר אדער פעדערען]; דער העכסטער אדער ערשטער אין ראנג; דער פארנעהמסטער; דער העכסטער גראד; דער העכסטער זארט; דער אויבער-דעק פון א וואגען אדער קארעט; אזא דריידעל אדער גאר וואס דרעהט זיך, ווען ער ווערט אנגעצויגען מיט פאדים אדער שטריקעל; א פלאטפארם ארום דעם שפיץ פון דעם נידריגען מאסט אויף א שיף; וואס איז אן דער שפיצע; וואס איז דער העכסטער אדער דער פארנעהמסטער; ארויפשטייגען אין דער הויך; דערגרייכען דעם שפיץ; איבערשטייגען, איבערטרעפען; איבעריאגען; נעהמען די אויבערהאנד; אריבערשטייגען, אריבערשפרינגען; בעדעקען דעם שפיץ אדער דעם אויבען; בעקרוינען; ארויפשטעלען א שפיץ; אראבשניידען אדער אראבהאקען דעם שפיץ; זיין אויף א געוויסער הויך; ארונטערפאלען מיט'ן קאפ אראב, פאלען קאפ איבער; הענגען [אויף גנבים-שפראך].

to'parch *n.* (טאו'-פארק) א טאפארך, א הערשער פון א בעצירק אדער פון א קליינער געגענד.

topar'chia *n.* (טא-פאר'-קי-א) ז. *toparchy*

to'parchy *n.* (טאו'-פאר-קי) א טאפאר=

כיע, א בעצירק אדער קליינע געגענד וואס ווערט רעגירט פון א טאפּארך. ז. *toparch*.

top'-ar'mor *n.* (טאפּ'-אר'-מאר) די פּאַ־רענטשע אדער גראטע פון דער פּלאטפארם פון דעם נידריגען מאסט פון א שיף.

to'paz *n.* (טאו'-פּעז) א טאפּאז [אזא עדעלשטיין, מייסטענס פון געלבען קאליר, אויך פון בלויליכען און גרינליכען קאליר. ז. איל. אונטער "Gems"]; אזא גרויסער קאליברי־פויגעל מיט גלאנציגע פעדערען.

topaz'olite *n.* (טא-פּעז'-א-לאיט) טאפּאזאליט, גראנאט־שטיין פון געלבען אדער אליוו־גרינעם קאליר.

top'-beam *n.* (טאפּ'-ביעם) א קוואער־באלקען פון א הויז.

top'-boot *n.* (טאפּ'-בוהט) א שטולפען־שטיוועל [א שטיוועל וואס דער אויבערשטער טייל פון דער כאלעווע איז אריבערגעבויגען אדער האט אן אויפשלאג ווי א מאנזשעט]; א שטיוועל מיט א לאנגער כאלעווע.

top'-boo'ted *a.* (טאפּ'-בוה'-טעד) וואס טראגט שטולפען־שטיוועל.

top'-coat *n.* (טאפּ'-קאוט) אן אויבער־מאנטעל.

top cov'er (טאפּ קאוו'-ער) דער אויבערשטער טאוועל פון א בוך.

top'-drain *v.* (טאפּ'-דריין) טרוקען מאכען די אויבערפלעכע פון לאנד.

top'-drai'ning *n.* (טאפּ'-דריי'-נינג) דאס טרוקען מאכען די אויבערפלעכע פון לאנד.

top'-dress *v.* (טאפּ'-דרעס) בעמיסטיגען לאנד בלויז פון אויבען [ניט אריינאקערען דאס מיסט אין דער ערד].

top'-dress'ing *n.* (טאפּ'-דרעס'-אינג) דאס בעמיסטיגען לאנד בלויז פון אויבען [ניט אריינאקערענדיג דאס מיסט אין דער ערד].

tope *v. and n.* (טאופּ) זויפען, טרינקען, שכור'ען; דער שווימענ־האי, דער ים־חזיר [אזא פיש]; אזא בודיסטישער מאנומענט אין אינדיען, וואס האט די פארם פון א דאם [ז. איל.].

Tope

topee' *n.* (טאו-פּיע') א הוט, א צילינדער־הוט; א היטעל.

to'per *n.* (טאו'-פּער) א טרינקער, א שכור.

top'gallant *a. and n.* (טאפּ'-געל'-ענט) וואס איז איבער דעם צווייטען מאסט פון דעק און אונטער דעם אויבערשטען זעגעל [וועגען א מאסט־בוים אדער זעגעל]; דער זעגעל אדער דער מאסט וואס איז איבער דעם צווייטען מאסט פון דעק; דער העכסטער מאסט; א הויכער טייל אדער פּלאץ, די טיילען פון שיף־דעק, וועלכע זיינען העכער ווי די אנדערע.

top'gallant mast (טאפּ'-געל'-ענט מעסט) דער סאמע העכסטער מאסט.

toph *n.* (טאף) ז. *tophus*.

top'-ham'per *n.* (טאפּ'-העמ'-פּער) א וועלכע עס איז אוננויטיגע משא אדער געוויכט אויף דעם דעק פון א שיף; שטריק, פּעסלעך, זעגלען א. ד. ג. וואס זיינען אנגעווארפען אויף דעם דעק פון א שיף; די לייכטע אויבערשטע זעגלען און שטריק פון א שיף.

top'-ham'pered *n.* (טאפּ'-העמ'-פּערד) וואס האט צופיעל געוויכט אויף'ן דעק [וועגען א שיף].

top'-heav'iness *n.* (טאפּ'-העוו'-אי-נעס) דאס זיין בעלאדען צופיעל פון אויבען.

top'-heav'y *a.* (טאפּ'-העוו'-אי) שווערער פון אויבען אלס פון אונטען; וואס איז פון אויבען צופיעל בעלאסטעט; ניט פּראפּארציאנעל; וואס קען אומפאלען; וואס קען קיין תקומה ניט האבען; בעטרונקען, שכור.

To'phet *n.* (טאו'-פעט) תפת, דער גיהנם, די העל.

to'phus *n.* (טאו'-פאס) אזא קאלכיגער שטאף, וואס וואקסט אן אויף די געלענקפלעכען און ארום די ציינער ביי די וואס ליידען פון גיכט [פּאדאגרא].

topi' *n.* (טאו-פּיע') ז. *topee*.

to'piary *a.* (טאו'-פּי-ע-רי) ארומגעשניטען די צווייגען פון בוימלעך אויף אזא אופן, אז זיי זאלען בילדען פערשיעדענע פיגורען [ווי דאס ווערט געמאכט אין גארטענס אדער אויף די הויפען פון הייזער].

to'piary work (טאו'-פּי-ע-רי הווארק) דאס ארומשניידען די צווייגען פון בוימלעך אין פערשיעדענע פארמען און פיגורען.

top'ic *n. and a.* (טאפּ'-איק) א טעמא, אן עניין; דאס וואס ווערט געזאגט בדרך כלל, אן ארגומענט וואס קען געברויכט ווערען פאר פערשיעדענע פעלע; געוויסע בעטראכטונגען פון וועלכע מען קען ציהען וואהרשיינליכע ארגומענטען; אן ערטליכעס אדער לאקאלעס הייל־מיטעל; ערטליך.

top'ical *a.* (טאפּ'-אי-קעל) ערטליך; וואס ווערט אנגעווענדעט בלויז פאר א געוויסען טייל פון קערפּער [וועגען מעדיצינען]; וואס איז בדרך כלל, וואס איז וואהרשיינליך אדער מעגליך; ווי אן ארגומענט; וואס איז שייך צו א טעמא אדער אן עניין; וואס האט צו טהאן מיט ארטיגע אנגעלעגענהייטען.

top'ically *adv.* (טאפּ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו א טעמא אדער עניין; אין בעצוג צו אן ארט אדער געגענשטאנד; ערטליך.

top'ic of the day (טאפּ'-איק אוו טהי דיי) די טעמא פון טאג, דער געשפּרעך פון טאג.

top'knot *n.* (טאפּ'-נאט) א קאפּ־שלייף, א קאפּ־באנד; א טשוב.

top'knotted *a.* (טאפּ'-נאט-עד) בעפּוצט מיט שלייפען אדער קאפּ־בענדער.

top'-lan'tern *n.* (טאפּ'-לענ'-טערן) א גרויסע לאנטערנע אין דער הויך פון א פלאג־שיף.

top'less *a.* (טאפּ'-לעס) אהן א שפּיץ; אונענדליך הויך.

top'-light *n.* (טאפּ'-לאיט) א בעלייכטונג אויף דעם שפּיץ פון א שיף.

top'-li'ning *n.* (טאפּ'-לאי'-נינג) דער אונטערשלאג פון דער הינטערשטער זייט פון דעם אויבערשטען זעגעל.

top'loftical *a.* (טאפּ'-לאהפ-טי-קעל) ז. *toplofty*.

top'loftiness *n.* (טאפּ'-לאהפ-טי-נעס) דאס האבען א הויכען שפּיץ; דאס זיין באמבאסטיש אדער אויפגעבלאזען.

top'lofty *a.* (טאפּ'-לאהפ-טי) וואס האט א הויכען שפּיץ; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען, פול מיט פּרעטענזיעס.

top'man *n.* (טאפּ'-מען) דער זעגער וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; א מאטראז וואס שטעהט אויף דער וואך אדער טהוט זיין דיענסט אויבען אויף דער שיף; א האגדעלס־שיף.

top'mast *n.* (טאפּ'-מעסט) דער צווייטער מאסט פון דעק.

top'most *a.* (טאפּ'-מאוסט) וואס איז דער אויבערשטער אדער דער העכסטער.

top notch (טאפּ נאטש) די העכסטע מדרגה, די העכסטע שטופע, דער העכסטער גראד.

top'-notch'er *n.* (טאפּ'-נאטש'-ער) דאס אויבערשטע פון שטייסעל, דאס אויבערשטע פון כריין [איינער אדער עפּעס וואס שטעהט אויף דער העכסטער שטופע אדער מדרגה].

top off (טאפּ אף) ארויסענדיגען, פּערענדיגען.

top of the tree (טאפּ אוו טהי טריע) די העכסטע שטופע, די העכסטע מדרגה.

topog'rapher *n.* (טא-פּאג'-רע-פער) א טאפּאגראף, אן ארט־בעשרייבער, איינער וואס בעשרייבט גענוי און אויספיהרליך א בעשטימטען ארט, ווי א שטאדט, א געגענד א. ז. וו.

topograph'ic *a.* (טאפּ-א-גרעפ'-איק) טאפּאגראפיש, וואס געהערט צו ארט־בעשרייבונג, וואס איז שייך צו טאפּאגראפיע [ז. *topography*].

topograph'ical *a.* (טאפּ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *topographic*.

topograph'ically *adv.* (טאפּ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א טאפּאגראפישען אופן, לויט טאפּאגראפיע. ז. *topography*.

topograph'ic recon'naissance (טאפּ-א-גרעפ'-איק רי-קאנ'-אי-סענס) אן אויבערפלעכליכע אדער ניט קיין גענויע טאפּאגראפישע אויפנאהמע פון א געגענד.

topog'raphist *n.* (טא-פּאג'-רע-פיסט) ז. *topographer*.

topog'raphy *n.* (טא-פּאג'-רע-פי) טאפּאגראפיע, אן אויספיהרליכע און גענויע בעשרייבונג פון א געוויסען ארט, ווי פון א שטאדט, א געגענד א. ז. וו.; דאס פערצייכענען אויף א קארטע אדער מאפּע אלע איינצעלהייטען און פיזישע איינגענטימליכקייטען פון א געגענד; די פיזישע אייגענשאפטען אדער איינגענטימליכקייטען, וועלכע כאראקטעריזירען א געגענד; אין זאאלאגיע — די בעשרייבונג פון דעם אויסזעהן פון פערשיעדענע טיילען פון א בעשעפעניש אין איהר אויסערליכען אויסזעהן אין אלגעמיין; אין אנאטאמיע — די אויפצייכנונג אויף א קארטע פון'ם אויסזעהן פון קערפּער מיט דער בעצייכנונג פון די ערטער, אין וועלכע די איינצעלנע גליעדער געפינען זיך.

topol'ogy *n.* (טא-פּאל'-א-דזשי) טאפּאלאגיע, די מעטאדע צו פערשטארקען דעם זכרון דורך פערבינדען אין געדאנק די זאכען, וועלכע מען דארף געדענקען, מיט א געוויסען בעוואוסטען פּלאץ.

top one's part (טאפּ וואנז פּארט) אבטהאן ווי נויטיג זיין חלק ארבייט.

topon'omy *n.* (טא-פּאנ'-א-מי) טאפּאנאמיע, א רעגיסטער פון אלע ערטער־נעמען פון א בעשטימטער געגענד.

top'ophone *n.* (טאפּ'-א-פאון) אן אינ־

סטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג פון וואנען א קלאנגט קומט.

top'per *n.* (טאפ'-ער) דער אדער דאס וואס בעדעקט; דאס וואס ליגט פון אויבען; דער אויבערשטער טייל אדער די אויבערשטע שיכט פון עפעס; עפעס איבערטרעפליכעס, אויסערגעוועהנליכעס; א זעץ איבער'ן קאפ; דאס שטיקעל וואס בלייבט פון אן אויסגערויכערטען ציגאר; דער טאבאק וואס בלייבט אויף'ן דעק פון אן אויסגערויכערטער ליולקע.

top'ping *a. and n.* (טאפ'-אינג) עמינענט, הויך, ערהאבען, זעהר פראמינענט, אויסגעצייכענט; הויכמוטיג, איבערמוטיג; מיט פרעטענזיעס, פרעך, חוצפה'דיג; איינער וואס נעהמט אראב דאס אויבערשטע; דאס אבשניידען די אויבערשטע צווייגען פון א בוים; דער אויבערשטער טייל פון עפעס; דער פאדערשטער האר=לאק אדער פעדערען=טשוב [ווי דער טשוב פון א פויגעל, די טשופרינע פון א פערד א. ד. ג.]; דער עק פון א קינסטליך געמאכטער פליעג, וואס ווערט בענוצט ביים פאנגען פיש.

top'ping-lift *n.* (טאפ'-אינג-ליפט) אויף א זעגעל=שיף — א שטריק אונטערצוהאלטען אדער אויפצוהויבען דעם קווער=שטאנג פון דעם ביזאן=זעגעל [דער אונטערשטער שרעגער זעגעל פון דער הינטערשטער מאסט].

top'pings *n.* (טאפ'-אינגז) די אבגעשניטענע אויבערשטע טיילען [ווי די אבגעשניטענע צווייגען פון א בוים].

top'ple *v.* (טאפל) פאלען, אומפאלען; פאלען מיט דעם קאפ אראב: אראבהענגען אזוי, עס זאל אויסווייזען ווי עס פאלט; אומווארפען, נידערשטירצען.

top'-proud *a.* (טאפ'-פראוד). זעהר שטאלץ.

top'sail *n.* (טאפ'-סייל) דער פיער=קאנטיגער זעגעל וואס איז איבער דעם הויפט=זעגעל פון מאסט.

tops'-and-bot'toms *n.* (טאפס'-ענד-באט'-אמז) צוויבאק.

top'-saw *n.* (טאפ'-סאה) די אויבערשטע פון די צוויי רונדע זעגען, וועלכע ארבייטען צוזאמען אין א זעג=מיהל.

top'-saw'yer *n.* (טאפ'-סאה'-יער) דער זעגער וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; איינער וואס שטעהט אויף א העכערער שטופע אלס אנדערע; אן אויבערהאר, א העכערער: א פראמינענטע אדער וויכטיגע פערזאן.

top'-shaped *a.* (טאפ'-שייפט), קרייזעל=פערמיג, וואס האט די פארם פון א קאנישען דריידעל.

top'-shell *n.* (טאפ'-שעל) א קאנישער מושעל.

top side (טאפ סאיד) דער אויבערשטער טאוועל פון א בוך.

top'side *n.* (טאפ'-סאיד) די אויבערשטע זייט, דער אויבערשטער טייל.

top'sides *n.* (טאפ'-סאידז) דאס אויבערווערק פון א שיף [דער טייל פון א שיף וואס איז איבער דעם וואסער].

tops'man *n.* (טאפס'-מען) אן אויבער=פיה=טרייבער, אן אויפזעהער איבער פאסטוכער; דער זעגער, וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; א מאטראז, וואס שטעהט אויף דער וואך אדער טהוט זיין דיענסט אויבען אויף דער שיף.

top'-soil *n.* (טאפ'-סאיל) די אויבערשטע פלעכע פון ערד=באדען.

top'-soi'ling *n.* (טאפ'-סאי'-לינג) דאס אראבגראבען די אויבערשטע פלעכע פון דעם ערד=באדען.

top'-stone *n.* (טאפ'-סטאון) דער אויבערשטער שטיין; איינער פון די עדעלשטיינער אין א כראנאמעטער פון א שיף.

topsytur'vily *adv.* (טאפ-סי-טויר'-ווי-לי) קאפויר, מיט'ן קאפ אראב.

topsytur'viness *n.* (טאפ-סי-טויר'-ווי-נעס) אומקעהרונג, אומגעקעהרטקייט, קאפוירינקייט.

topsytur'vy *adv., a., n. and v.* (טאפ-סי-טויר'-ווי) קאפויר, מיט'ן קאפ אראב, איבערגעקעהרט; צודרעהט, צופלאנטערט, צומישט, כאאטיש; א צומישעניש, א כאאס, א תהו ובהו; מאכען קאפויר, איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב, צודרעהען, צופלאנטערען.

topsytur'vydom *n.* (טאפ-סי-טויר'-ווי-דאם) א תהו ובהו, אן איבערקעהרעניש, א צומישעניש.

topsyturvyfica'tion *n.* (טאפ-סי-טויר-ווי-פי-קיי'-שאן) א פערדרעהעניש, אן איבערקעהרונג, א צומישעניש; קאפויריגקייט.

topsytur'vyfy *v.* (טאפ-סי-טויר'-ווי-פאי) איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב, איבערדרעהען.

top'-tim'ber *n.* (טאפ'-טימ'-בער) איינער פון די אויבערשטע באלקענס אויף דער זייט פון א שיף.

top'-tool *n.* (טאפ'-טוהל) אזא שמיעדע=געצייג וואס איז ענהליך צו א דלאט.

top up (טאפ אפ) ז. ***top off***.

toque *n.* (טאוק) א קליין פרויען=היטעלע אהן א ראנד; דאס הויכע, קאנישע היטעל, וואס עס פלעגט אמאל טראגען דער דאזש [דער הויפט מאגיסטראט] פון ווענעדיג; אזא שווארץ סאמעטען היטעלע, וואס מען פלעגט אמאל טראגען אין פראנקרייך.

tor *n.* (טאהר) א בערגעל; אן ארויסגעשטארצטער פעלז.

to'rah *n.* (טאו'-רא) די תורה; דער חומש.

to'ran *n.* (טאו'-רען) אין בודיסטישער ארכיטעקטור — דער טויער וואס פיהרט אין אן ארומגעצאמטען הייליגען פלאץ.

tor'banite *n.* (טאהר'-בען-איט) אזא זארט שטיין=קויהלען.

torch *n. and v.* (טאהרטש) א פאקעל; אן אויל=לעמפעל אויף א הויכען שטעקען; פאנגען פיש ביי נאכט מיט דער הילף פון א פאקעל; אין שטוקאטורעווען א הויז — אנפילען די שפאלטען צווישען די ציגעל מיט קאלך און האר.

torch'-bear'er *n.* (טאהרטש'-בעהר'-ער) א פאקעל=טרעגער, א ליכט=טרעגער.

torch'-dance *n.* (טאהרטש'-דענס) דער פאקעל=טאנץ, א טאנץ מיט פאקעלען אין די הענד.

tor'cher *n.* (טאהר'-טשער) א בעלייכטער, איינער וואס בעלייכטעט; איינער וואס פאנגט פיש ביי נאכט ביי דעם שיין פון א פאקעל.

torchère' *n.* (טאהר-שעהר') א גרויסער קונסטפאל=געמאכטער לייכטער.

torch'-fish'ing *n.* (טאהרטש'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש ביי נאכט ביי דעם שיין פון א פאקעל.

tor'ching *n.* (טאהר'-טשינג) ז. ***torch-fishing***.

torch'less *a.* (טאהרטש'-לעס) אהן א פאקעל; ניט בעלייכטעט.

torch'-light *n.* (טאהרטש'-לאיט) דאס פאקעל=ליכט.

tor'chon pa'per (טאהר'-שאן פיי'-פער) א שארסטיגעס פאפיער, וואס ווערט געברויכט אין אקווארעל=מאלעריי.

torch'-race *n.* (טאהרטש'-רייס) אין אלט=גריכענלאנד — א וועט=לויף מיט פאקלען אין די הענד, וואו עס פלעגט געווינען דער יעניגער, וועלכער פלעגט דער ערשטער קומען צום פונקט און זיין פאקעל פלעגט נאך האלטען אין ברענען.

torch'-staff *n.* (טאהרטש'-סטעף) דאס שטעקעל פון א פאקעל.

torch'-this'tle *n.* (טאהרטש'-טהיס'ל) א מין קאקטוס=פלאנצע, וועמעס שטענגעל פלעגט דיענען ביי די אינדיאנער פאר פאקעלען.

torch'-wood *n.* (טאהרטש'-הוואוד) האלץ, פון וועלכען מען מאכט פאקעלען; א מין צענטראל=אמעריקאנער בוים.

torch'wort *n.* (טאהרטש'-הווירט) ז. ***mullein***.

tor'cular *n.* (טאהר'-קיו-לאר) אזא כירורגישער אינסטרומענט צו פערהאלטען א בלוט=פלוס.

tore *n.* (טאור) אין ארכיטעקטור — דער אונטערשטער האלב=רונדער געזימס פון א זייל; אין געאמעטריע — די פלעכע אדער דער קערפער וואס בעקומט זיך, ווען א קרייז אדער עליפסע דרעהט זיך ארום איהר אקס.

tore (טאור) צוריסען. ז. ***tear***.

toreador' *n.* (טאר-ע-א-דאהר') אין שפאניען — א טארעאדאר, אן אקסען=פעכטער [דער וואס טרעט ארויס נעגען א צורייצטען אקס אין א שפאנישען צירק און שטעכט איהם].

toreumatog'raphy *n.* (טא-רוה-מע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון פארצייטיגע קונסט=ארבייט אין מעטאל.

toreumatol'ogy *n.* (טא-רוה-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פארצייטיגע קונסט=ארבייט אין מעטאל.

toreu'tes *n.* (טא-רוה'-טיז) אין אלט=גריכענלאנד און רוים — א קינסטלער אין מעטאל=ארבייט.

toreu'tic *a.* (טא-רוה'-טיק) אין פארצייטיגער מעטאל=ארבייט — איינגעגראווירט, איינגעקריצט; געמאכט בולט.

toreu'tics *n.* (טא-רוה'-טיקס) די קונסט פון איינגראווירען אדער איינקריצען פיגורען אין מעטאל.

torfa'ceous *a.* (טאהר-פיי'-שיאס) וואס וואקסט אין זומפען אדער אין מאך [וועגען געוויסע פלאנצען].

Torins' *n.* (טאו-רען') א מין פראנצויזישער רויטער וויין.

torment' *v.* (טאהר-מענט') פייניגען, מאטערען, אנטהאן יסורים.

tor'ment *n.* (טאהר'-מענט) פייניגונג, פיין, מאטערניש, יסורים; א פייניגונגס=אינסטרומענט; א מיטעל אנצוטהאן יסורים.

tormen'ted *a.* (טאהר-מענ'-טעד) געמאטערט, געפייניגט; פערקרימט, מיט א פערדארבענעם געשטאלט.

tormen'ter *n.* (טאהר-מענ'-טער) ז. ***tormentor***.

tor'mentful *a.* (טאהר'-מענט-פול) וואס פעראורזאכט גרויסע יסורים.

tor'mentil *n.* (טאהר'-מענ-טיל) דער טארמענטיל=ווארצעל [א גראז=ארטיגע פלאנצע מיט העל=געלבע בליהונגען. ענטהאלט אין זיך א פארבענדען רויטען שטאף. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

tormen'tingly *adv.* (טאהר-מענ'-טינג-

לי) פעראורזאכענדיג יסורים, פייניגענדיג.

tormen'tingness *n.* (טאהר־מענ'־טינג־נעס) דאס זיין פייניגענד; פייניגונג.

tormen'tor *n.* (טאהר־מענ'־טאר) א פייניגער, א קאט, א תליון; איינער אדער עפעס וואס פערשאפט יסורים; אזא באַראנע אויף רעדער וואס ווערט בענוצט צו בראַנגעווען א הארטען באדען.

tormen'tress *n.* (טאהר־מענ'־טרעס) א פייניגערין; איינע וואס טהוט אן יסורים.

tormen'tum *n.* (טאהר־מענ'־טאם) א פארצייטיגע קריעגס־מאשין, א מין קאטאפולטע [ז. *catapult*]; א קליינער הארמאט; א דריידעל [א קינדערשעס שפיעלצייג]; אין מעדיצין — א קראנקהייט אין בויך וואו איין טייל פון די געדערים גליטשט זיך אריין אין אן אנדער טייל.

tor'mina *n.* (טאהר'־מי־נא) קאליק [אזא שטארקער קראמפף אין די געדערים].

tor'minal *a.* (טאהר'־מי־נעל) ז. *torminous*

tor'minous *a.* (טאהר'־מי־נאס) וואס האט דעם כאראקטער פון קאליק [א שמערצליכער קראמפף אין די געדערים].

torn (טאורן) צוריסען, צופליקט. ז. *tear*

tornad'ic *a.* (טאהר־נעד'־איק) וואס איז שייך צו א שטורם־ווינד.

torna'do *n.* (טאהר־ניי'־דאו) א טארנאדא, א שטורם־ווינד, א פלעצליכער שטורם־ווינד.

tor'niquet *n.* (טאהר'־ני־קעט) ז. *tourniquet*

toroi'dal *a.* (טא־ראי'־דעל) וואס האט די פארם פון אן אנקער־רינג.

tor'op *n.* (טאהר'־אפ) ז. *torup*

to'rose *a.* (טאו'־ראוס) — אין באטאניק אויפגעשוואלען ערטערווייז; ווי מיט קניפלעך [וועגען די שטענגלעך פון געוויסע פלאנצען].

toros'ity *n.* (טא־ראס'־אי־טי) דאס זיין ערטערווייז אויפגעשוואלען; דאס זיין ווי מיט קניפלעך אדער מוסקולען.

to'rous *a.* (טאו'־ראס) ז. *torose*

torpe'do *n. and v.* (טאהר־פי'־דאו) אן עלעקטרישער פיש [ז. *electric fish*]; א טארפעדא, א מינע וואס ווערט ארויסגעלאזען אונטער'ן וואסער אויפצורייסען דעם שונא'ס קריעגס־שיף [ז. איל.]; אטאקירען מיט א טארפעדא; עקספלאדירען א מינע אונטער'ן וואסער.

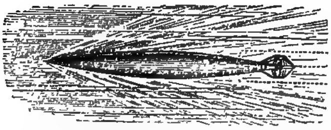

Torpedo

torpe'do-an'chor *n.* (טאהר־פי'־דאו־ענ'־קאר) אן אנקער, וואס האלט די טארפעדא [ז. *torpedo*] אין א געוויסער ריכטונג אונטער'ן וואסער.

torpe'do-boat *n.* (טאהר־פי'־דאו־באוט) די טארפעדא־שיף [אזא קליינע קריעגס־שיף, פון וועלכער עס ווערען ארויסגעלאזען די טארפעדאס. ז. *torpedo*].

torpe'do-boat destroy'er (טאהר־פי'־דאו־באוט דעס־טראי'־ער) א טארפעדא־צושטערער [אזא זעהר שנעלע מיליטערישע שיף, געבויט אויף דער ארט פון א טארפעדא־שיף, איז בעשטימט צו פערניכטען דעם שונא'ס טארפעדא־שיפען].

torpe'do-catch'er *n.* (טאהר־פי'־דאו־קעטש'־ער) א טארפעדא־פאנגער [אזא זעהר שנעלע מיליטערישע שיף, וואס איז בעשטימט צו פאנגען דעם שונא'ס טארפעדא־שיפען].

torpe'do-of'ficer *n.* (טאהר־פי'־דאו־אפ'־אי־סער) אן אפיציער אויף א קריעגס־שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די טארפעדען.

torpe'do-school *n.* (טאהר־פי'־דאו־סקוהל) א מיליטערישע שול צו לערנען אפיציערען און סאלדאטען דעם געברויך און די בענוצונג פון טארפעדען. ז. *torpedo*

tor'pid *a. and n.* (טאהר'־פיד) בעטויבט, פערשטארט, אונעמפפינדליך; פויל, אונטהעטיג, טעמפ; וואס איז שייך צו די טארפידען אדער וועט־לויף פון שיפען אין אקספארדער אוניווערזיטעט; א שיפעל פון צווייטען קלאס, וואס ווערט בענוצט אין שיפען־וועט־קאמפף צווישען אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד; א רודערער פון אזא שיף.

torpid'ity *n.* (טאהר־פיד'־אי־טי) בעטויבטקייט; טעמפקייט, אונטהעטיגקייט; אונעמפפינדליכקייט; אפאטיע; פערשלאפענקייט.

tor'pidly *adv.* (טאהר'־פיד־לי) אויף א טעמפען אדער אפאטישען שטייגער; זייענדיג פערשלאפען אדער אונטהעטיג.

tor'pidness *n.* (טאהר'־פיד־נעס) ז. *torpidity*

tor'pids *n.* (טאהר'־פידז) די טארפידען, דער וועט־לויף פון שיפען אין אקספארדער אוניווערזיטעט.

tor'pify *v.* (טאהר'־פי־פאי) בעטויבען, פערשטארען, מאכען אונעמפפינדליך.

tor'pitude *n.* (טאהר'־פי־טיוד) ז. *torpidity*

tor'por *n.* (טאהר'־פאר) פאלשטענדיגע בעטויבונג, אונעמפפינדליכקייט; פערשלאפענקייט, אונטהעטיגקייט, אפאטיע.

torporif'ic *a.* (טאהר־פא־ריפ'־איק) בעטויבענד, וואס בעטויבט אדער מאכט טעמפ.

tor'quate *a.* (טאהר'־קוועיט) אין זאאלאגיע — מיט א רינג פון פעדערען אדער האר ארום דעם האלז.

tor'quated *a.* (טאהר'־קוויי־טעד) ז. *torquate*

torque *n.* (טאהרק) א מין האלזבאנד פון שטייפען צוזאמענגעדרעהטען דראט [א מין ציערונג ביי די פארצייטיגע גאלען און גערמאנען].

torqued *a.* (טאהרקט) צוגעפלאכטען, צוזאמענגעדרעהט ווי דראט.

torreador' *n.* (טאר־ע־א־דאהר') ז. *toreador*

torrefac'tion *n.* (טאר־אי־פעק'־שאן) דאס בראטען, בראטונג, ברענונג.

tor'refy *v.* (טאר'־אי־פאי) בראטען, ברענען; טריקענען אויף'ן פייער.

Tor'rens sys'tem (טאר'־ענס סיס'־טעם) דאס סיסטעם צו רעגיסטרירען און צו בעשטעטיגען דורך דער רעגיערונג דאס רעכט אויף לאנד־אייגענטום, וואס איז איינגעפיהרט געווארען פון ראבערט טארענס אין דרום־אויסטראליען און איז שפעטער אנגענומען געווארען אין אנדערע ענגלישע קאלאניעס, ווי אויך אין איינוגע שטאאטען פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דאס לאנד־בעזיץ ווערט צוערשט אונטערזוכט, בעשריבען און רעגיסטרירט פון א ספעציעלען בעאמטען און דער אייגענטימער בעקומט דאן אן אפיציעלען דאקומענט וואס גאראנטירט זיין רעכט אויף דעם לאנד. דיעזעלבע רעכטס־גאראנטיע בעקומט אויך די פערזאן וואס קויפט, דינגט אדער לייהט געלד אויף דעם לאנד].

tor'rent *n.* (טאר'־ענט) א שטארקער שטראם וואסער, א וואסערפאל, א קאסקאד; א מבול אדער שטראם פון ווערטער.

tor'rent-bow *n.* (טאר'־ענט־באו) א רעגענבויגען.

torren'tial *a.* (טא־רענ'־שעל) וואס איז שייך צו א שטראם; וואס גיסט ווי א שטראם; וואס בעקומט זיך פון אדער דורך א שטראם; פליסענד, שיטענד [מיט ווערטער].

torren'tially *adv.* (טא־רענ'־שעל־אי) פליסענדיג; ווי מיט א שטארקען שטראם.

tor'rentine *a.* (טאר'־ען־טין) ז. *torrential*

Torricel'lian *a.* (טאר־אי־סעל'־אי־ען) וואס איז שייך צום איטאליענישען פיזיקער טאריטשעלי [געב. 1608, געשט. 1647], וועלכער האט ערפונדען דעם באראמעטער און האט געמאכט אנדערע ענטדעקונגען אין דער פיזיק.

tor'rid *a.* (טאר'־איד) ברענענד, הייס [ספעציעל וועגען יענע ערד־טיילען, וואו עס איז זעהר הייס]; סמאליענדיג, בראטענדיג.

torrid'ity *n.* (טא־ריד'־אי־טי) הייסקייט, ברענענדיגקייט.

tor'ridness *n.* (טאר'־איד־נעס) ז. *torridity*

tor'rid zone (טאר'־איד זאון) אין געאגראפיע — די הייסע זאנע [דער קרייז ארום דער ערד צווישען די טראפיקען, וואו עס איז געוועהנליך זעהר הייס].

tor'rify *v.* (טאר'־אי־פאי) ז. *torrefy*

tor'rock *n.* (טאר'־אק) אזא מעווע אדער טשאיקע [א ים־פויגעל].

torsade' *n.* (טאהר־סייד') א זייל וואס איז געדרעהט ווי א ספיראל; א געדרעהטער שטריק.

tor'sal *n. and a.* (טאהר'־סעל) עפעס וואס שטעלט מיט זיך פאר א צוזאמענגעדרעהטע אדער צונויפגעראלטע זאך; איינער פון די שטעהענדע באלקענס אדער סלופעס אין א וואנד; וואס איז שייך צו א זאך וויקעלט זיך פאנאנדער.

torse *n.* (טאהרס) א צוזאמענגעדרעהטע שנור; אין מאטעמאטיק — דאס, וואס וויקעלט זיך פאנאנדער אין א פלעכע; דער טארס, א רומף פון א סטאטוע [דער קערפער פון א סטאטוע אהן דעם קאפ און אהן די הענד און פיס].

tor'sel *n.* (טאהר'־סעל) עפעס וואס האט א צונויפגעדרעהטע פארם; א געדרעהטע פערציערונג אדער ארנאמענט; א קלעצעל אדער ברעטעל אין א וואנד אויף וועלכען עס לעגט זיך ארויף דער ענד פון א באלקען.

torsibil'ity *n.* (טאהר־סי־ביל'־אי־טי) דאס קענען געדרעהט אדער צונויפגעדרעהט ווערען.

tor'sion *n.* (טאהר'־שאן) דרעהונג, ווינדונג; דאס דרעהען.

tor'sional *a.* (טאהר'־שאנ־על) וואס איז שייך צו דרעהונג אדער ווינדונג.

tor'sionally *adv.* (טאהר'־שאנ־על־אי) דורך דרעהונג; בנוגע צו דרעהונג.

tor'sionless *a.* (טאהר'-שאַנ-לעס) אהן דרעהונג.

tor'sive *a.* (טאהר'-סיוו) אין באטאניק — געדרעהט אין א ספּיראַלער פאָרם.

torsk *n.* (טאָהרסק) אזא דאָרש-פיש [אזא פיש, וואס געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום שאטלאנד. ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז אין געזאלצענעם און געטריקענטען צושטאנד].

tor'so *n.* (טאָהר'-סאָו) דער טאָרס, דער רומפּ פון א סטאַטוע [דער קערפּער פון א סטאַטוע אהן דעם קאָפּ, הענד און פיס].

tort *n.* (טאָהרט) א שאדען, א היזק; אן אונרעכט.

tort'-fea'sor *n.* (טאָהרט'-פיע'-זאר) אין יוריספּרודענץ — דער וואס מאכט אן א שאדען אדער היזק; דער וואס טהוט אן אונרעכט.

torticol'lar *a.* (טאהר-טי-קאל'-אר) מיט אן אויסגעדרעהטען האלז; וואס ליידעט פון האלז-פערשטאַרונג [ווען דער קאָפּ איז אנגעבויגען אן א זייט און עס איז שווער איהם אומצודרעהען].

torticol'lis *n.* (טאהר-טי-קאל'-איס) האלז-פערשטאַרונג, האלז-פערשטייפונג [א קרענקליכער צושטאנד, ווען דער קאָפּ איז אנגעבויגען אן א זייט און עס איז שווער איהם צו קעהרען].

tor'tile *a.* (טאָהר'-טיל) צונויפגעדרעהט; אויסגעבויגען, איינגעבויגען; אין באטאניק — אויסגעדרעהט ווי א שטריק.

tortil'ity *n.* (טאהר-טיל'-אי-טי) געדרעהטקייט, דאס זיין געדרעהט.

tor'tious *a.* (טאָהר'-שאס) שעדליך; שעדיגענד; וואס האט דעם כאראַקטער פון א שאדען אדער היזק.

tor'tiously *adv.* (טאָהר'-שאס-לי) אויף א שעדיגענדען אופן.

tor'tive *a.* (טאָהר'-טיוו) צוזאמענגעדרעהט [ווי א שטריק].

tor'toise *n.* (טאָהר'-טיס) א טשערעפּאַכע, א שילדקראָט [ז. *turtle*]; א בעוועגליכער דאך [ווי דער אלט-רוימישער שטורם-דאך. ז. *testudo*].

tor'toise-shell *n. and a.* (טאָהר'-טיס-שעל) טשערעפּאַכע-ביין, דער ביינינער שילד אדער שופּ פון געוויסע טשערעפּאַכעס; א קאץ מיט שווארצע און געלבע פלעקען; א זומער-פויגעלע וואס האט דעם קאָליר פון טשערעפּאַכע-ביין; געמאכט פון טשרעפּאַכע-ביין.

tor'tulous *a.* (טאָהר'-טשו-לאס) גע-דרעהט, צוזאמענגעדרעהט [ווי א שטריק אדער שנור].

tortuos'ity *n.* (טאהר-טשו-אס'-אי-טי) געדרעהטקייט, געשלענגעלטקייט.

tor'tuous *a.* (טאָהר'-טשו-אס) געדרעהט; געשלענגעלט; פערדארבען [מאראַליש].

tor'tuously *adv.* (טאָהר'-טשו-אס-לי) אויף א געדרעהטען אדער געשלענגעלטען אופן.

tor'tuousness *n.* (טאָהר'-טשו-אס-נעס) ז. *tortuosity*.

tor'turable *a.* (טאָהר'-טשור-עבל) וואס קען געפּייניגט ווערען.

tor'turableness *n.* (טאָהר'-טשור-עבל-נעס) דאס קענען געפּייניגט ווערען.

tor'ture *n. and v.* (טאָהר'-טשור) פּייניגונג, קוועלונג; יסורים, געברענטע לייד; פּייניגען, אנטהאן יסורים.

tor'turer *n.* (טאָהר'-טשור-ער) א פּייניגער, איינער וואס טהוט אן יסורים.

tor'turing *a.* (טאָהר'-טשור-אינג) פּייניגענד, קוועלענד.

tor'turingly *adv.* (טאָהר'-טשור-אינג-לי) אויף א פּייניגענדען, קוועלענדען שטייגער.

tor'turous *a.* (טאָהר'-טשור-אס) פּייניגענד, קוועלענד; וואס טהוט אן יסורים.

Tor'ula *n.* (טאָר'-או-לא) דער מין מיקראָסקאָפּישע שוועמלעך וואס רופען ארויס געהרונג אדער אירונג [ווי פון ביער, וויין א. ד. ג.].

tor'ula *n.* (טאָר'-או-לא) אין באטאניק — א קליינער בלומען-באָדען [ז. *torus*]; אין ביאלאָגיע — א קייט פון ספערישע אדער קוגעל-פערמיגע באַקטעריען [ווי א שנור פּערל].

tor'uliform *a.* (טאָר'-או-לי-פאָרם) ז. *moniliform*.

tor'uloid *a.* (טאָר'-או-לאיד) וואס איז שייך צו דעם מין מיקראָסקאָפּישע שוועמלעך, וועלכע רופען ארויס געהרונג אדער איהרונג.

tor'ulose *a.* (טאָר'-או-לאָוס) אין באַטאַניק — קנאָטיג, קניפּעלדיג [ווענען די שטענגלעך פון געוויסע פּלאַנצען].

tor'ulous *a.* (טאָר'-או-לאס) ז. *torulose*.

tor'up *n.* (טאָהר'-אַפּ) א מין נאָרד-אַמעריקאַנישע גרויסע טשערעפּאַכע אדער שילדקראָט.

to'rus *n.* (טאָו'-ראס) אין ארכיטעקטור — דער אונטערשטער האלב-רונדער געזימס פון א זייל; אין באטאניק — דער בלומען-באָדען [דער טייל פון א פּלאַנצע, אויף וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א בלום]; אין אנאַטאָמיע — א גלאטע פּערראונדעטע און לאנגע ארויסשטארצונג [ווי פון א מוסקול].

To'ry *n. and a.* (טאָו'-רי) א טאָרי, א מיטגליעד פון דער קאָנסערוואַטיווער פּאַרטיי אין ענגלאנד; אין דער אמעריקאַנער געשיכטע — אן אנהענגער פון דער ענגלישער רעגיערונג אין די אמעריקאַנער קאָלאָניעס אין דער צייט פון דער רעוואָלוציאָן געגען ענגלאנד; א קאָנסערוואַטאָר, א מאָנאַרכיסט; וואס איז שייך צו א טאָרי.

to'ryism *n.* (טאָו'-רי-איזם) טאָריאיזם, די פּרינציפּען אדער מעטאָדען פון די טאָריס. ז. *Tory*.

tos'ca *n.* (טאָס'-קא) א מין ווייבער קאָלד-שטיין פון דרום-אַמעריקא.

toss *v. and n.* (טאָס) ווארפען, שליידערען; א ווארף טהאן אין דער הויך, א שנאָל טהאן, שנעלען; אומווארפען היין און צוריק, פּאָנאַנדערשאַקלען, טרייסלען; ברענגען אין אויפרעגונג, שטארק בעאונרוהיגען; שנעל אבטהאן עפּעס; האסטיג אריינגיסען [א טרונק בראָנפען]; זיך טרייסלען, זיך שאקלען; זיך ווארפען היין און הער, אריבערגעהן פון איין געגענשטאנד אויף א צווייטען [ווי אין א געשפּרעך אדער ויכוח]; א ווארף, א שטויס, א שליידער, א טרייסעל; א שנעלער שאָקעל מיט'ן קאָפּ; אן אויפרוהר, אן אויפרעגונג.

tos'sel *n.* (טאָס'-על) ז. *torsel*.

toss'er *n.* (טאָס'-ער) א ווארפער, א שליידערער.

tos'sicated *a.* (טאָס'-אי-קיי-טעד) ז. *tosticated*.

toss'ily *adv.* (טאָס'-אי-לי) מאכענדיג מיט'ן קאָפּ [אלס אן אויסדרוק פון גלייכגילטיגקייט אדער פעראַכטונג].

toss'ing *n.* (טאָס'-אינג) דאס טרייסלען, דאס אומווארפען היין און הער.

toss off (טאָס אָף) אויסטרינקען ביז'ן דעק; אבשטופּען [די צייט].

toss'-pot *n.* (טאָס'-פּאָט) א טרינקער, א זויפער, א שכור.

toss up (טאָס אַפּ) שנעל צוגרייטען [צום קאָכען]; ווארפען אין דער הויך [א מטבע], שפּיעלען אין קאָפּ און אדלער [מיט מטבעות].

toss'-up *n.* (טאָס'-אַפּ) דאס ווארפען אין דער הויך א מטבע [ביים שפּיעלען אין קאָפּ און אדלער]; א גלייכער שאַנס צו געווינען.

toss'y *a.* (טאָס'-אי) שאָקלענד מיט'ן קאָפּ [אלס אויסדרוק פון גלייכגילטיגקייט אדער פעראכטונג].

tost (טאָסט) געווארפען, געשליידערט, גע-שטויסען א- ז. וו. ז. *toss*

tos'ticated *a.* (טאָס'-טי-קיי-טעד) בע-זויפען, שכור.

to'sy *a.* (טאָו'-זי) וואליג, פון וואל; ווייך.

tot *n. and v.* (טאָט) א קליין קינד; די גאנצע סומע, די גאנצע מאסע; א חבור, א סומע; צוזאמענרעכנען, צונויפ'חשבונ'ען.

to'tal *a., n. and v.* (טאָו'-טעל) גאנץ; גענצליך, פול; טאָטאל, פאלשטענדיג, אבסאלוט; די גאנצע סומע, דער סך-הכל; צוזאמענרעכנען, מאכען דעם סך הכל.

to'tal ab'stinence (טאָו'-טעל עב'-סטי-נענס) א פאלשטענדיגעם אבהאלטען זיך פון טרינקען אדער שכור'ען.

to'tal amount' (טאָו'-טעל עמאונט') דער פאלשטענדיגער אדער ענדליכער סך-הכל.

totalisa'tion *n.* (טאָו-טעל-אי-זיי'-שאַן) ז. *totalization*.

totalisa'tor *n.* (טאָו-טעל-אי-זיי'-טאָר) ז. *totalizator*.

to'talise *v.* (טאָו'-טעל-איז) ז. *totalize*.

to'taliser *n.* (טאָו'-טעל-אי-זער) ז. *totalizator*.

total'ity *n.* (טאָ-טעל'-אי-טי) די גאנצע סומע, דאס גאנצע; די גאנצקייט; אין אסטראנאָמיע — א פאלשטענדיגע פערפינסטערונג, א פאלשטענדיגע לקוי חמה אדער לקוי לבנה.

totaliza'tion *n.* (טאָו-טעל-אי-זיי'-שאַן) דאס מאכען דעם סך-הכל.

totaliza'tor *n.* (טאָו-טעל-אי-זיי'-טאָר) א טאָטאַליזאַטאָר, אזא אפּאַראַט וואס ווערט בענוצט אויף א וועט-לויף פון פערד, צו רעגיסטרירען דעם סך-הכל פון דעם וועט-געלד וואס איז איינגעלעגט געווארען אויף יעדען פערד.

to'talize *v.* (טאָו'-טעל-איז) טאָטאַליזירען, אונטערפיהרען דעם סך הכל; בענוצען דעם טאָטאַליזאַטאָר [ז. *totalizator*].

to'talizer *n.* (טאָו'-טעל-אי-זער) ז. *totalizator*.

to'tally *adv.* (טאָו'-טעל-אי) פאלשטענדיג, גענצליך, דורכאויס.

to'talness *n.* (טאָו'-טעל-נעס) גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

tota'ra *n.* (טאָ-טאַ'-רא) די טאָטאַרא, אזא בוים פון ניי-זעעלאנד מיט א רויטליכען זעהר גוטען האלץ.

tot'-book *n.* (טאָט'-בוק) א בוך מיט איבונגען אין חשבונ'ען.

tote *v. and n.* (טאָוט) טראָגען, טראָגען אויף זיך; שלעפּען [געהילץ]; רעכענען; דאס גאנצע, די גאנצע צאָהל; דאס הענטעל פון א סטאָליאַר'ס הובעל.

tote fair (טאָוט פעהר) האנדלען אויפריכטיג, זיין עהרליך.

tote'-load *n.* (טאוט'-לאוד) אזוי פיעל ווי פיעל איינער קען טראגען.

to'tem *n.* (טאו'-טעם) א טאטעם [א נאטור-געגענשטאנד, הויפטזעכליך א חיה, וואס ווערט בעטראכט ביי ווילדע פעלקער אלס עמבלעם פון א שבט, פאמיליע אדער פערזאן און ווערט פערהייליגט ביי זיי]; א בילד פון א טאטעם [ווערט געוועהנליך געטראגען אויף די קליידער אדער ווערט געמאלען אויף דעם קערפער פון די מיטגליעדער פון דעם שבט אדער פאמיליע].

totem'ic *a.* (טא-טעמ'-איק) וואס איז שייך צו א טאטעם, בעצייכענט דורך א טאטעם, פון איין שבט אדער פאמיליע. ז. *totem*

to'temism *n.* (טאו'-טעמ-איזם) טאטעמיזם, געברויך פון טאטעמס, פערהייליגונג פון טאטעמס, רעליגיעזע צערעמאניעס אין פערבינדונג מיט טאטעמס; פעטישיזם. ז. *totem*

to'temist *n.* (טאו'-טעמ-איסט) איינער וואס איז בעצייכענט דורך א טאטעם; א מיטגליעד פון א ווילדען שבט אדער פאמיליע וואס איז פערבונדען מיט די אנדערע מיטגליעדער דורך אן אלגעמיינעם טאטעם אדער עמבלעם. ז. *totem*

totemis'tic *a.* (טאו-טע-מיס'-טיק) ז. *totemic*

to'tem post (טאו'-טעם פאוסט) א טאטעם-סלופ, א שטאנג אדער סלופ מיט אויסגעקריצטע טאטעמס. ז. *totem*

to'temy *n.* (טאו'-טעמ-אי) ז. *totemism*

tote'-road *n.* (טאוט'-ראוד) א וועג, איבער וועלכען עטוואס ווערט געטראגען אדער געשלעפט [ווי געהילץ].

to the halves (טו טהי האווז) לחצאין, אויף העלפט.

t'oth'er *pr.* (טאטה'-ער) א פעראייניגפאכונג פון די ווערטער *the other* [און אנדערער].

toth'er *pr.* (טאטה'-ער) ז. *t'other*

tot'idem ver'bis (טאט'-אי-דעם וואיר'-בים) אין דערזעלבער צאהל ווערטער, מיט דיעזעלבע ווערטער.

to'ties quo'ties (טאו'-שי-איז קהוואו'-שי-איז) איינס אזוי אפט ווי דאס אנדערע.

totipal'mate *a.* and *n.* (טאו-טי-פעל'-מייט) אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך [וועגען די פים פון פויגלען]; וואס די פים זיינען ביי זיי אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך [וועגען פויגלען]: א פויגעל, ביי וועלכען די פים זיינען אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך.

totipalma'tion *n.* (טאו-טי-פעל-מיי'-שאן) פאלשטענדיגע בעוועבונג אדער בעדעקונג מיט שווים-הייטלעך [וועגען די פים פון א פויגעל].

tot'itive *n.* (טאט'-אי-טיוו) א קלענערע צאהל וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכען טיילער [א צאהל, אויף וועלכער עס ווערט געטיילט] מיט אן אנדער צאהל, אויסער 1.

to'to cæ'lo (טאו'-טאו סיע'-לאו) דורך דעם גאנצען הימעל, ווייט פערשיעדען [ווי מזרח פון מערב], פאלשטענדיג ענטגעגענגעזעצט.

tot'-o'er-seas *n.* (טאט'-אור-סיעז) אזא פויגעל.

tot'ter *v.* (טאט'-ער) זיך וויעגען, זיך וואקלען, זיך טרייסלען; זיך שאקלען צום פאלען.

tot'terer *n.* (טאט'-ער-ער) איינער אדער עפעס וואס וואקעלט זיך, וויעגט זיך, שאקעלט זיך, טרייסעלט זיך אדער האלט ביים פאלען.

tot'tering *a.* (טאט'-ער-אינג) זיך וויעגענד, זיך וואקלענד, זיך שאקלענד; זיך שאקלענד צום פאלען.

tot'teringly *adv.* (טאט'-ער-אינג-לי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, זיך שאקלענדיג, האלטענדיג ביים פאלען, אונזיכער.

tot'tery *a.* (טאט'-ער-אי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, שאקעלדיג, אונזיכער.

tot'tlish *a.* (טאט'-ליש) שאקעלדיג, וואקעלדיג.

tot'ty *a.* (טאט'-אי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, אונזיכער, קאפ-שווינדלענד.

tou'can *n.* (טוה'-קען) א טוקאן אדער פעפער-פרעסער [אזא פויגעל מיט אן אונגעהויערען גרויסען שנאבעל].

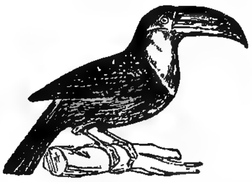

Toucan

Tou'can *n.* (טוה'-קען) אזא קליינע שטערן-גרופע וואס ווערט געזעהן פון דעם דרום'דיגען האלב-קוגעל פון דער ערד.

toucanet' *n.* (טוה-קע-נעט') אזא קליינער טוקאן. ז. *toucan*

toucang' *n.* (טוה-קאנג') אזא שיפעל וואס ווערט געברויכט אין מאלאקא און אין סינגאפור [אין דרום-מזרח פון אזיען].

touch *v.* and *n.* (טאטש) 1. טאפען, פיהלען, אנריהרען; 2. קומען אין בעריהרונג, ברייגגען אין בעריהרונג; 3. קומען נאהענט, דערגרייכען ביז...; זיך פערגלייכען מיט...; 4. לייכט בעריהרען, פארבייגעהענדיג בעמערקען, לייכט פאריבערגעהן; 5. שעדיגען, בעלעסטיגען; 6. א שפיעל טהאן אויף אן אינסטרומענט; שפיעלען אויף אן אינסטרומענט; 7. ריהרען, ווירקען; 8. לייכט אנגרייפען; 9. לייכט צייכנען, אנווארפען, סקיצירען; רעטושירען; צוגעבען א שטריך דא און דארט ביים ארויסענדיגען; 10. האבען א שייכות; בעריהרען, אנגעהן; 11. געניסען, פערזוכען [שפייז אדער געטרענקע]; 12. אנשטעקען דורך בעריהרונג, בעשעדיגען, פערפלעקען; 13. בעזוכען אדער זיך אבשטעלען פארבייגעהענדיג אדער פארבייפאהרענדיג; 14. קילען, זיך בעוועגען היין און הער [וועגען שיפס-זעגלען]; 15. טאפונג, פיהלונג, אנריהרונג; בעריהרונג; 16. א קורצער, לייכטער קלאנג; 17. אן אנווינקונג, אן אנדייטונג, א וואונק; 18. א שטריך; א פינזעל-שטריך [אין מאלעריי]; 19. א שאטירונג; א ביסעל; 20. א פלעק; 21. א לייכטער אנגריף אדער אנפאל פון א קראנקהייט; 22. א כאראקטער-שטריך; 23. געשיקטקייט, קינסטלערישע געשיקטקייט אדער ערפילונג; 24. א געוויסע סומע; 25. א פרוביר-שטיין; א פראבע, א פראבע-צייכען, א פראבע-שטעמפעל.

3. Nobody can **touch** him or come near him. 4. We hardly **touched** the subject in our conversation. 7. He is never **touched** by tears. 8. His pride was **touched** by my remarks. 13. On our journey we **touched** several towns. 19. There was a **touch** of humor in his remarks. 21. He has a **touch** of consumption. 23. The violinist has a remarkably fine **touch**.

touch'able *a.* (טאטש'-עבל) בעריהרבאר, וואס קען בעריהרט ווערען, וואס מען קען אנריהרען; וואס קען קומען אין בעריהרונג; וואס מען קען פיהלען אדער אנטאפען.

touch'ableness *n.* (טאטש'-עבל-נעס) בעריהרבארקייט, פיהלבארקייט.

touch and go (טאטש ענד גאו) לייכט בעריהרען פערבייגעהענדיג; זיך אויף א וויילע אבשטעלען; אנריהרען דעם באדען פערבייגעהענדיג [וועגען א שיף].

touch'-and-go' *a.* and *n.* (טאטש'-ענד-גאו') 1. וואס הענגט אויף א האר, ריזיקאליש, אונזיכער; 2. אויבערפלעכליך, געמאכט אבי-ווי אדער אין איילעניש; 3. אן אונזיכערע לאגע, דאס הענגען אויף א האר.

2. The job was done in a **touch-and-go** manner.

touch'-bod'y *n.* (טאטש'-באד'-אי) ז. *touch-corpuscle*

touch bot'tom (טאטש באט'-אם) אנריהרען דעם דעק; קומען ביז דער נידריגסטער שטופע [הויפטזעכליך וועגען א פרייז].

touch'-box *n.* (טאטש'-באקס) א קאסטען מיט צינד-מאטעריאל פאר די פארצייטיגע קאנאנען.

touch'-cor'puscle *n.* (טאטש'-קאהר'-פאסל) איי-פערמיגע קניילכלעך צו ענדע פון די פיהל-נערוועז, מיט דער הילף פון וועלכע מען פיהלט אדער מען טאפט אן.

touch'-down *n.* (טאטש'-דאון) אין פוס-באל-שפיעל — דאס דערגרייכען מיט'ן באל איבער דעם געגנער'ס ציעל.

touch el'bows (טאטש על'-באוז) זיין אין נאהענטע בעציהונגען, זיין אינטים.

touch'er *n.* (טאטש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס ריהרט אן; א געשיקטער בוינען-שיסער; איינער וואס טרעפט ריכטיג אין ציעל.

touch'-hole *n.* (טאטש'-האול) דאס צינד-לאך פון א שיס-געוועהר.

touch'ily *adv.* (טאטש'-אי-לי) אויף אן עמפפינדליכען, רייצבארען אופן; ווערענדיג לייכט אויפגערעגט; זיך לייכט בעליידיגענדיג, ציטעריג.

touch'iness *n.* (טאטש'-אי-נעס) רייצבארקייט, אויפרעגבארקייט; ציטערינקייט; עמפפינדלכקייט; דאס ווערען לייכט אויפגערעגט אדער בעליידיגט.

touch'ing *a.*, *n.* and *prep.* (טאטש'-אינג) 1. ריהרענד, פאטעטיש; 2. ריהרונג, אנריהרונג; פיהלונג, אנטאפונג; 3. אין בעצוג צו...

1. The father's departure was a **touching** scene. 2. **Touching** food with one's hands is improper. 3. I came to see you **touching** the sale of my lot.

touch'ingly *adv.* (טאטש'-אינג-לי) ריהרענד, פאטעטיש.

touch'ingness *n.* (טאטש'-אינג-נעס) דאס זיין ריהרענד, פאטעטישקייט.

touch'ing stuff (טאטש'-אינג סטאף) אזא רעטושיר-שטאף פאר גראוויר-פלאטען [צו פערשמירען די טונקעלע פלעצער].

touch'less *a.* (טאטש'-לעס) וואס האט ניט דעם חוש המשוש, וואס קען ניט אנטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג.

touch me not (טאטש מי נאט) ז. *touch-me-not*

touch'-me-not *n.* (טאטש'-מי-נאט) ריהר-מיך-ניט-אן [אזא פלאנצע, וועמענס זאמען-קאפסולען ווערען צופלאצט, ווען

מען ריהרט זיי אן]; אזא הויט־אויסשלאג. ז. *noli-me-tangere*.

Touch-me-not

touch'-nee'dle *n.* (טאטש'-ניע'דל) א פּרוביר־נאדעל, א פּרוביר־שטיפט [א מין נאדעל צום פּרובירען גאלד].

touch on (טאטש אן) לייכט בעריהרען [א פראגע, א געגענשטאנד], פארביינגעהענדיג מאכען א בעמערקונג.

touch'-pa'per *n.* (טאטש'-פּיי'-פּער) צינד־פּאפּיער [פּאפּיער אנגעזאפּט מיט סאלפּעטער, וואס ברענט זעהר לאנגזאם און ווערט געברויכט צום אויפרייסען פּולווער און אנדערע עקספּלאדירענדע שטאפען].

touch'piece *n.* (טאטש'-פּיעס) א מטבע אדער מעדאל וואס די פּארצייטיגע ענגלישע קעניגע פּלעגען געבען צו שקראפעל־ליידענדע, וועמען זיי האבען אנגעריהרט [די קעניגליכע בעריהרונג איז בעטראכט געווארען אלס מיטעל געגען שקראפעל]. ז. *king's evil*.

touch'stone *n.* (טאטש'-סטאון) 1. א פּראביר־שטיין [א מין דונקעלער שטיין צום פּרובירען טייערע מעטאלען]; 2. א פּרוביר־מיטעל.

2. The use of other people's money is often the touchstone of honesty.

touch upon' (טאטש א-פּאן') ז. *touch on*.

touch'wood *n.* (טאטש'-הוואוד) צונטער, צונטער־האלץ, צוגעפוילטעס האלץ; דער פייער־שוואם [אזא שוואם].

touch'y *a.* (טאטש'-אי) רייצבאר, אויפרעגבאר, וואס ווערט לייכט אויפגערייצט אדער אויפגערעגט; וואס בעליידיגט זיך לייכט; ציטעריג; אין דעקאראציאנען — געמאכט פון פינטלעך און געבראכענע ליניען.

tough *a.* and *n.* (טאף) 1. בויגזאם; 2. שטייף, הארט; 3. פעסט, שטארק; 4. פער'עקשנ'ט; ניט נאכגיעביג; 5. שוויעריג, מיהזאם, שווער; 6. גוואלטיג, בייז, שטרענג; 7. קלעפּיג, ציהיג; א גראבער יונג, א יונגאטש, א פערדארבענער נפש.

1. A tough cudgel. 2. The meat was so tough that we could not cut it. 5. It was a tough job to persuade him. 6. He gave him a tough rebuke.

tough'-cake *n.* (טאפ'-קייק) גאר־קופּער, ראפינירטער קופּער.

tough'en *v.* (טאפן) שטייף ווערען, הארט ווערען; שטייף מאכען, הארט מאכען.

tough'ening *n.* (טאפ'-נינג) פערהארטונג, פערשטייפונג; קופּער־ראפינירונג.

tough'ly *adv.* (טאפ'-לי) אויף א הארטען, שטייפען שטייגער; מיט עקשנות; מיט גראבקייט; אויף א בייזען אדער שטרענגען שטייגער.

tough'ness *n.* (טאפ'-נעס) בויגזאמקייט; שטייפקייט, הארטקייט; קלעפּעדיגקייט; שטארקייט; פעסטקייט; גראבקייט; בייזקייט; עקשנות, שווערקייט, שוויעריגקייט, מיהזאמקייט.

toup *n.* (טוהפּ) אזא זעגעל־שיף, וואס ווערט געברויכט פון די איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען.

toupee' *n.* (טוה-פּיע') דאס טופּעט, דאס שטערן־האר [א געקרייזטער לאקען אדער טשוב פון אייגענע אדער פאלשע האר, הויפּטזעכליך אויף'ן שפּיץ קאפּ]; א פּארוק מיט א טופּעט; א ביסעל פאלשע האר צו פערדעקען א קליינעם פּליך.

toupet' *n.* (טוה-פּיי') א טופּעט [ז. *toupee*]; אזא סיניצע וואס האט א טשוב אויף'ן קעפּעל [ז. *titmouse*].

tour *n.* and *v.* (טוהר) א טור, א רייזע, א רונד־רייזע, א רונד־גאנג; א רייזע פון איין ארט צום צווייטען; אן ארבייטס־שיכט, אן אטשערעד, א רייה [אין ערפילען א פליכט]; מאכען א טור.

tourbil'lion *n.* (טוהר-ביל'-יאן) א פייער־ווירבעל, א ווירבעל־פייערווערק [אזא פייערווערק, וואס נעהמט אן די פארם פון א ספּיראל־ארטיגען זייל].

tour de force (טוהר דע פאורס) א קונץ־שטיק פון קראפט אדער געשיקטקייט.

tour de maî'tre (טוהר דע מייטר) א געוויסע מעטאדע אין געברויכען ביי מענער דעם קאטעטער [אן אינסטרומענט צום אבציהען השתנה].

tour'ism *n.* (טוהר'-איזם) דאס פאהרען אויף א לוסט־רייזע.

tour'ist *n.* (טוהר'-איסט) א טוריסט, א רייזענדער, א לוסט־רייזענדער.

touris'tic *a.* (טו-ריס'-טיק) טוריסטיש, וואס איז שייך צו א טוריסט [לוסט־רייזענדען] אדער צו לוסט־רייזען.

tour'malin *n.* (טוהר'-מע-לין) דער טורמאלין, אזא עדעלשטיין. ז. איל. *"Gems"*.

tour'maline *n.* (טוהר'-מע-לין) ז. *tourmalin*.

tour'nament *n.* (טוהר'-נע-מענט) א טורניר, א ריטערליכער ועט־קאמפּף; א ועט־קאמפּף צווישען רייטער, וועלכע דארפען אין פולען גאלאפּ אנכאפּען אויף זייער שפּיזען א צאהל רינגען, וואס הענגען איבער זייער קאפּ; א וועט־קאמפּף [ווי פון שאך־שפּיעלער].

tour'nay *n.* (טוהר'-ניי) אזא צייג וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען מעבעל.

tour'ney *n.* and *v.* (טוהר'-ני) א טורניר, א ריטערליכער וועט־קאמפּף; נעהמען אנטייל אין א טורניר.

tour'niquet *n.* (טוהר'-ני-קעט) א טורניקעט, א כירורגישער אינסטרומענט וואס דריקט אויף א בלוט־אדער צו פערהאלטען א בלוט־פלוס.

tournure' *n.* (טוהר-ניור') א טורניר, א רונדעס קישעלע אונטער דעם קליידעל פון א פרוי, כדי צוצוגעבען די היפטען א רונדע פארם; דער קאנטור, די פיגור, דאס געשטאלט.

tou'sle *v.* (טאוזל) צושויבערען [די האר], ברייגנען אין אונארדנונג [די קליידער].

tou'sy *a.* (טאו'-זי) מיט צוואוארפענע, צושויבערטע האר; ניט אין ארדנונג [וועגען די קליידער].

tout *v.* and *n.* (טאוט) נאכקוקען, אויסשפּיאנירען [בעזאנדערס נאכקוקען נאך וועט־לויף־פערד בעת מען דרעסירט זיי, כדי ארויסצוגעבען פאר איינעם וואס לעגט איין געלד אין געוועט, וועלכעס פערד איז בעסער]; זוכען אריינצוכאפּען קונים אדער געסט אין א האטעל; איינער וואס שפּיאנירט נאך וועט־לויף־פערד; איינער וואס זוכט אריינצוכאפּען קונים אין א קראם אדער געסט אין א האטעל.

tout ènsem'ble (טוהט אנ-סאנ'בל) אלץ צוזאמען גענומען; דאס גאנצע.

The tout ensemble of the play was admirable.

tou'ter *n.* (טאו'-טער) איינער וואס זוכט אריינצוכאפּען קונים אין א קראם אדער געסט אין א האטעל.

tow *v.* and *n.* (טאו) שלעפּען, ציהען; שלעפּען מיט א שטריק א שיף איבער'ן וואסער; דאס שלעפּען, דאס ציהען [מיט א שטריק]; פּאקולעס [דער גראבער אבפאל פון פלאקס].

tow'age *n.* (טאו'-עדזש) דאס ציהען א שיף [מיט א שטריק]; געצאהלט פאר דעם ציהען א שיף איבער'ן וואסער.

tow'ard *prep.* and *a.* (טאו'-ארד) אין דער ריכטונג צו; צו, נאך; בנוגע צו; פאר; אלס א מיטעל פאר א געוויסען צוועק; נאהענט, ביי, נעבען, ארום; וויליג צו טהאן עפּעס, פאלגזאם, געהארכזאם.

tow'ardliness *n.* (טאו'-ארד-לי-נעס) וויליגקייט, פאלגזאמקייט, געהארכזאמקייט.

tow'ardly *a.* (טאו'-ארד-לי) וויליג, פאלגזאם, געהארכזאם.

tow'ardness *n.* (טאו'-ארד-נעס) ז. *towardliness*.

tow'ards *prep.* and *adv.* (טאו'-ארדז) צו, נאך; געגען; ביי, נאהענט.

tow'boat *n.* (טאו'-באוט) א שלעפּ־שיף, א בוקסיר־שיף [א שיף וואס דיענט צו שלעפּען אנדערע שיפען].

tow'el *n.* and *v.* (טאו'-על) א האנד־טוך; אזא טיש־טוך, מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר אין א קירך; אבווישען מיט א האנדטוך; בענוצען א האנדטוך; שלאגען, אנברעכען די ביינער.

tow'el-horse *n.* (טאו'-על-האהרס) א געשטעל אויפצוהענגען א האנדטוך.

tow'eling *n.* (טאו'-על-אינג) מאטעריאל וואס ווערט געברויכט פאר האנד־טיכער; דאס אנשלאגען, דאס אנברעכען די ביינער.

tow'el-rack *n.* (טאו'-על-רעק) ז. *towel-horse*.

tow'er *n.* and *v.* (טאו'-ער) א טורם, א פעסטונג, א ציטאדעל; אין מיליטער — א הויכע בעוועגליכע הילצערנע געביידע, פון וועלכער מען פלעגט אמאל שטורמען פעסטונגען; א מין הויכער קאפּ־שלייער, וואס פרויען פלעגען טראגען אין אמאליגע צייטען; זיך ערהויבען אין דער הויך ווי א טורם; פליהען אין א גלייכער ריכטונג ארויף [ווי געוויסע פויגלען].

tow'er-clock *n.* (טאו'-ער-קלאק) א טורם־זייגער, א גרויסער זייגער אין דער וואנד פון א הויכער עפענטליכער געביידע, ווי א טורם, א קירך א. ד. ג.

tow'ered *a.* (טאו'-ערד) מיט טורמס.

tow'ering *a.* and *n.* (טאו'-ער-אינג) הויך; ערהאבען, גרויס; דאס הויבען זיך אין דער הויך ווי א טורם; דאס פליהען אין א גראדער ליניע ארויף [וועגען א טויטליך־פערוואונדעטען פויגעל].

tow'er-mill *n.* (טאו'-ער-מיל) א טורם־מיהל, א האלענדישע ווינדמיהל [אזא ווינד־מיהל, ביי וועלכער עס דרעהט זיך פון ווינד נור דער אויבערשטער טייל און ניט די גאנצע געביידע].

Tow'er of Lon'don (טאו'-ער אוו לאנ'-דאן) די פעסטונג אין לאנדאן, וואס האט אמאל געדיענט אלס דער קעניגליכער פאלאץ, דערנאך אלס טורמע פאר פאליטישע פערברעכער און איצט אלס ארסענטאל און קאזארמעס פאר סאלדאטען.

tow'er of si'lence (טאו'-ער אוו סאי'-לענס) אזא רונדער טורם, וואו די פארסען [ז. *Parsee*] לעגען זייערע טויטע אום רויב־פויגלען זאלען אויפעסען זייער פלייש.

tow'er-owl *n.* (טאו'-ער-אול) די טורם־אוילע [אזא נאכט־פויגעל, וועלכער מאכט געוועהנליך זיין נעסט אין א טורם].

tow'ery *a.* (טאו'-ער-אי) הויך; דערהויבען אין דער הויך ווי א טורם.

tow'head *n.* (טאו'-העד) איינער וועמעס האר זיינען ווי פלאקס; איינער מיט קאלטענעוואטע האר ווי פאקולעס.

tow'-head'ed *a.* (טאו'-העד'-עד) מיט קאלטענעוואטע האר ווי פאקולעס.

tow'ing *n.* (טאו'-אינג) דאס בוקסירען, דאס שלעפען, דאס ציהען [ווי א בוקסיר־שיף]; דאס פאנאנדערנעהמען די האר אין קליינע בינטלעך אום זיי צו מאכען געקרייזט [ביים מאכען פארוקען, צעפ אדער אנדערע האר־ארבייטען].

tow'ing-bitts *n.* (טאו'-אינג-ביטס) די שטעהענדע קלעצער אויף א בוקסיר־שיף, אן וועלכע עס איז אנגעבונדען דער שטריק, וועלכער שלעפט א שיף, א פליט, א נעץ א. ד. ג.

tow'ing-bri'dle *n.* (טאו'-אינג-בראי'דל) אן אייזערנער שטאנג, וואס איז פון ביידע זייטען צוגעשלאגען צום דעק פון א בוקסיר־שיף, מיט א האקען אדער קרוק אין מיטען, כדי אנצוהאלטען דעם שטריק, וואס שלעפט א שיף, א פליט א. ד. ג.

tow'ing-hook *n.* (טאו'-אינג-הוק) דער האקען אדער קרוק אויף דעם אייזערנעם שטאנג פון א בוקסיר־שיף. ז. *towing-bridle*.

tow'ing-path *n.* (טאו'-אינג-פעטה) א שלעפ־וועג, א ציה־שטעג [דער שטעג אויף'ן ברעג פון א טייך, איבער וועלכען מען שלעפט שיפען].

tow'ing-rope *n.* (טאו'-אינג-ראופ) ז. *tow-line*.

to wit (טו וויט) נעמליך.

tow'-line *n.* (טאו'-לאין) א ציה־שטריק, א שלעפ־שטריק.

town *n.* and *a.* (טאון) א שטאדט; אין אמעריקא — די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטאדט אהן בעזונדערע פריווילעגיען [אין געגענזאץ צו *city*, וואס בעדייטעט אן אינקארפארירטע שטאדט מיט ספעציעלע פריווילעגיען]; די שטאדטישע בעפעלקערונג; א שטאדט־געמיינדע; א שטאדט־בעצירק; שטאדטיש, וואס איז שייך צו א שטאדט.

town'-ad'jutant *n.* (טאון'-עדזש'-או-טענט) אין מיליטער — דער פלאץ־אדיוטאנט, אן אפיציער וואס דארף אויפהאלטען די דיסציפלין א. ד. ג.

town clerk (טאון קלוירק) א בעאמטער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די אפיציעלע דאקומענטען פון שטאדט.

town'-coun'cil *n.* (טאון'-קאונ'-סיל) די מוניציפאליטעט פון א שטאדט [אין ענגלאנד].

town'-coun'cilor *n.* (טאון'-קאונ'-סיל-אר) א מיטגליעד פון א מוניציפאליטעט [אין ענגלאנד].

town cri'er (טאון קראי'-ער) דער שטאדט־אויסרופער, איינער וואס פערעפענטליכט מודעות און ערקלערונגען.

town'folk *n.* (טאון'-פאוק) שטאדטישע לייט, שטאדטישע איינוואהנער.

town gate (טאון גייט) א שטאדט־טויער, א בראם.

town hall (טאון האהל) א שטאדט־זאל, א גרויסער זאל אדער געביידע, וואס בעלאנגט צו דער שטאדט און וואו עס ווערען אפט געהאלטען עפענטליכע פערזאמלונגען.

town house (טאון האוס) דאס ראטה־הויז; א שטאדט־זאל; א שטאדט־געפענגניס, א שטאדט־טורמע; דאס הויז פאר ארימע, דער הקדש; א שטאדטישעס הויז [אין געגענזאץ צו א דארפישען].

tow'nish *a.* (טאו'-ניש) שטעדטיש; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א שטאדט; וואס איז שייך צו א שטאדט.

town'land *n.* (טאונ'-לענד) אין אירלאנד — לאנד, וואס בעלאנגט צו א קירכען־בעצירק.

town'less *a.* (טאונ'-לעס) אהן שטעדט.

town'let *n.* (טאונ'-לעט) א קליין שטעדטעל.

town'-life *n.* (טאונ'-לאיף) דאס שטאדטישע לעבען.

town'-mee'ting *n.* (טאונ'-מיע'-טינג) אין געוויסע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פאר־פערזאמלונג פון די שטאדט־בירגער, וואו זיי בעשפרעכען די פערשיעדענע שטאדט־ענינים.

towns'folk *n.* (טאונז'-פאוק) ז. *townfolk*.

town'ship *n.* (טאונ'-שיפ) א שטאדט־בעצירק, א שטאדט־געמיינדע; א טייל לאנד פון זעקס קוואדראט מיילען; אין ענגלאנד — דער דיסטריקט וואס בעלאנגט צו א שטאדט; אין אויסטראליען — א דארף.

towns'man *n.* (טאונז'-מען) א שטאדטישער בירגער, א שטאדט־מאן; א מיטבירגער, א לאנדסמאן פון דערזעלבינער שטאדט.

towns'people *n.* (טאונז'-פיעפל) שטאדט־לייט.

town'-talk' *n.* (טאונ'-טאהק') שטאדט־רייד, שטאדט־פלוידעריי, גערייד פון שטאדט.

town'-wall' *n.* (טאונ'-וואהל') א וואנד וואס רינגעלט ארום א שטאדט.

town'ward *adv.* (טאונ'-הווארד) אין דער ריכטונג צו דער שטאדט צו.

town'wards *adv.* (טאונ'-הווארדז) ז. *townward*.

tow'ny *n.* (טאו'-ני) דער שטאדטס־מאן, דער שטאדטס־בירגער [אן אויסדרוק ביי סטודענטען, ווען זיי רעדען וועגען א שטאדט־איינוואהנער, וועלכער האט ניט קיין שייכות צום אוניווערזיטעט, וואו זיי שטודירען].

tow'-path *n.* (טאו'-פעטה) דער שטעג ביים ברעג פון א טייך אדער קאנאל, איבער וועלכען עס געהען די מענשען אדער בהמות וואס שלעפען א שיף.

tow'-rope *n.* (טאו'-ראופ) ז. *tow-line*.

tow'-ship *n.* (טאו'-שיפ) א שלעפ־שיף, א בוקסיר־שיף.

tow'sie *a.* (טאו'-זי) ז. *tousy*.

tow'y *a.* (טאו'-אי) וואס ענטהאלט אדער וואס איז ענהליך צו פאקולעס [דער גראבער אבפאל פון פלאקס].

tow'zie *a.* (טאו'-זי) ז. *tousy*.

toxane'mia *n.* (טאק-סע-ני'-מי-א) אנעמיא אדער בלוט־ארימקייט, וואס ווערט פעראורזאכט דורך דער ווירקונג פון גיפט.

toxe'mia *n.* (טאק-סי'-מי-א) בלוט־פערגיפטונג.

tox'ic *a.* (טאק'-סיק) גיפטיג; וואס איז שייך צו גיפט אדער סם; וואס איז פעראורזאכט דורך דער ווירקונג פון גיפט אדער סם.

tox'ical *a.* (טאק'-סי-קעל) ז. *toxic*.

tox'ically *adv.* (טאק'-סי-קעל-אי) דורך א גיפט, וואס רופט ארויס אן אויפרעגונג פון ארגאניזם; בנוגע צו טאקסיקאלאגיע [ז. *toxicology*].

tox'icant *a.* and *n.* (טאק'-סי-קענט) גיפטיג, וואס קען פערגיפטען; א גיפט, א סם.

toxice'mia *n.* (טאק-סי-סי'-מי-א) ז. *toxemia*.

toxic'ity *n.* (טאק-סיס'-אי-טי) פערגיפטונג.

Toxicoden'dron *n.* (טאק-סי-קא-דענ'-דראן) די גיפט־סומאכען [א מין גיפטיגע דרום־אפריקאנישע בוימלעך].

toxicoder'ma *n.* (טאק-סי-קא-דויר'-מא) ז. *toxicodermitis*.

toxicodermati'tis *n.* (טאק-סי-קא-דויר-מע-טאי'-טיס) ז. *toxicodermitis*.

toxicodermi'tis *n.* (טאק-סי-קא-דויר-מאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער הויט דורך אן אויפרעגענדען גיפט.

tox'icoid *a.* (טאק'-סי-קאיד) ענהליך צו גיפט אדער סם.

toxicolog'ical *a.* (טאק-סי-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו טאקסיקאלאגיע. ז. *toxicology*.

toxicol'ogist *n.* (טאק-סי-קאל'-א-דזשיסט) א טאקסיקאלאגיסט, איינער וואס שטודירט דעם כאראקטער און די ווירקונג פון פערשיעדענע גיפטען.

toxicol'ogy *n.* (טאק-סי-קאל'-א-דזשי) טאקסיקאלאגיע, די גיפט־לעהרע, די לעהרע וועגען גיפט און פערגיפטונג.

toxicoma'nia *a.* (טאק-סי-קא-מיי'-ני-א) טאקסיקאמאניע, א קראנקהאפטע נייגונג צו גיפטיגע שטאפען.

toxico'sis *n.* (טאק-סי-קאו'-סיס) א כראנישע פערגיפטונג.

tox'in *n.* (טאק'-סין) טאקסין, א גיפטיגער שטאף וואס בעקומט זיך פון א פוילענדען קערפער.

tox'ine *n.* (טאק'-סין) ז. *toxin*.

toxipho'bia *n.* (טאק-סי-פאו'-בי-א) א משוגעת וואס דריקט זיך אויס אין א שטענדיגען שרעק פערגיפטעט צו ווערען.

toxoph'ilite *n.* and *a.* (טאק-סאפ'-אי-לאיט) א ליעבהאבער פון בויגען־שיסעריי; וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער קונסט פון בויגען־שיסעריי.

toy *n.* and *v.* (טאי) א שפיעל־ווערק, א שפיעל־צייג, א צאצקע; אן אונבעדייטענדע זאך, א קלייניגקייט; דאס צערטלען, דאס שפיעלען זיך; א לייכט שטיקעל טאנץ־מוזיק; א קליין הינטעלע; זיך שפיעלען; צערטלען, לאשטשען.

toy'-block *n.* (טאי'-בלאק) איינער פון

א צאהל קוביקעס אדער אנדערע העלצלעה, וואס דיענען אלס שפיעל-צייג פאר קינדער.

toy'-box *n.* (טאי'-באקס) א קעסטעל צו האלטען שפיעלצייג.

toy'-busi'ness *n.* (טאי'-ביז'-נעס) דער האנדעל מיט שפיעלצייג.

toy dog (טאי דאג) א שפיעל-הינטעל [זעהר א קליין הינטעל, וואס ווערט געהאלטען אין א הויז מעהר צו שפיעלען זיך איידער פאר ניצליכער דיענסט].

toy'er *n.* (טאי'-ער) א שפיעלער; איינער וואס שפיעלט זיך; א שטיפער.

toy'ful *a.* (טאי'-פול) שפיעלעריש, שטיפעריש.

toy'ingly *adv.* (טאי'-אינג-לי) שפאסיג, שפיעלענדיג.

toy'ish *a.* (טאי'-איש) ווי א שפיעלצייג, קליין.

toy'ishly *adv.* (טאי'-איש-לי) שפיעלעריש; אויף א שפיעלערישען, שפאסיגען שטייגער.

toy'man *n.* (טאי'-מען) איינער וואס מאכט שפיעלצייג; א הענדלער מיט שפיעלצייג.

toy'-shop *n.* (טאי'-שאפ) א קראם פון שפילצייג.

toy'some *a.* (טאי'-סאם) שפיעלעריש.

toy'-trade *n.* (טאי'-טרייד) ז. ***toy-business***.

T-pipe *n.* (טי'-פאיפ) א רעהר אין דער פארם פון א **T**.

tra'bea *n.* (טריי'-בי-א) די טראבעא, אן אלט-רוימישעס שטאאטס-קלייד [פאר קעניגע, קאנסולען א. ז. וו.].

tra'beated *a.* (טריי'-בי-איי-טעד) אין ארכיטעקטור — וואס בעשטעהט פון א באלקען-סטרוקטור; וואס בעשטעהט פון א באלקען-געבוי.

trabea'tion *n.* (טריי-בי-איי'-שאן) אין ארכיטעקטור — א באלקען-סטרוקטור, א באלקען-געבוי.

trace *v.* *and* *n.* (טרייס) 1. צייכנען, סקיצירען; 2. מאכען א פלאן, אנווארפען א פלאן; 3. שרייבען; 4. קאלקירען, איבערצייכנען, נאכצייכנען, קאפירען אויף א דורכזיכטיגען פאפיער [אונטער וועלכען עס ווערט אונטערגעלעגט דער אריגינאל]; 5. נאכשפירען, נאכפאלגען נאך די שפורען; אויסגעפינען שפורען; נאכפאלגען טריט ביי טריט; 6. דורכגעהן; געהן, רייזען; 7. איינשפאנען [א פערד אין א וואגען]; 8. א שפור; א צייכען; 9. א ביסעל; 10. דער גרונד-פלאן פון א בעפעסטיגונגס-ווערק; 11. די פערצייכנונג פון אן אויטאמאטישען אפאראט; 12. א פאסטראמקע, א צוג-רימען [ביי א וואגען].

2. The president never deviated from his foreign policy which he traced in his inauguration speech. 3. The signature appeared to have been traced by a hand shaking with emotion. 4. The child traced the picture over and over again. 5. The detective traced the development of the plot. 6. He traced the alley up and down.

traceabil'ity *n.* (טריי-סע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט נאכגעשפירט צו ווערען, נאכגעפאלגט צו ווערען אדער אויסגעפונען צו ווערען; דאס קענען געצייכענט ווערען אדער נאכגעצייכענט ווערען.

tra'ceable *a.* (טריי'-סעבל) וואס קען נאכגעשפירט ווערען, וואס קען נאכגעפאלגט ווערען; וואס מען קען אויסגעפינען; וואס קען געצייכענט ווערען, וואס קען נאכגעצייכענט, קאפירט אדער קאלקירט ווערען [נאכגעצייכענט ווערען אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייווענד].

tra'ceableness *n.* (טריי'-סעבל-נעס) ז. ***traceability***.

tra'ceably *adv.* (טריי'-סע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען נאכשפירען, נאכפאלגען אדער אויסגעפינען; אזוי אז מען זאל קענען צייכנען, סקיצירען אדער נאכצייכנען.

trace'-chain *n.* (טרייס'-טשיין) א קייט וואס דיענט אלס פאסטראמקע פון א געשפאן.

trace'-horse *n.* (טרייס'-האהרס) א פערד וואס איז געשפאנט ביי די זייטען [אין א געשפאן פון דריי אדער פיער פערד].

trace'less *a.* (טרייס'-לעס) שפורלאז, אהן שפורען.

trace'lessly *adv.* (טרייס'-לעס-לי) אהן א שפור.

trace'-mate *n.* (טרייס'-מייט) ז. ***trace-horse***.

tra'cer *n.* (טריי'-סער) א נאכשפירער; אן אויסשפירער; א צייכנער; א קאפירער, א נאכצייכנער; א קאפיר-אינסטרומענט; א פאנטאגראף [אזא אינסטרומענט צום נאכצייכנען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו.]; אזא אינסטרומענט צום נאכפאלגען די ריכטונג פון א נערוו, אדער א. ז. וו.; איינער וואס האט די אויפגאבע צו זוכען פערלארענע זאכען [ווי למשל, פאסט-זאכען]; אן אויספארשונג וועגען פערלארענע זאכען [פון אן אייזענבאהן, פאסט-קאנטאר אדער טראנספארט-ביורא].

tra'ceried *a.* (טריי'-סער-איד) אין ארכיטעקטור — פערציערט מיט קרוזשעווע-עהנליכע בעציערונגען; בעדעקט מיט בלעטער-עהנליכע בעציערונגען.

tra'cery *n.* (טריי'-סער-אי) קרוזשעווע-עהנליכע בעציערונגען אויף געביידען [ז. איל.]; בלעטער-עהנליכע בעציערונגען; אזא שפיצען-ארבייט.

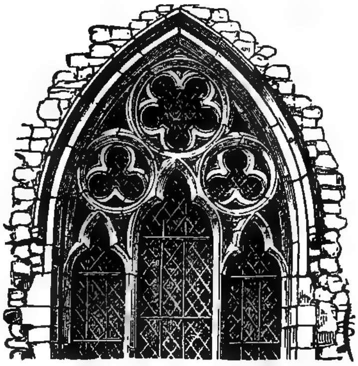

Tracery

tra'chea *n.* (טריי'-קי-א) די לופט-רעהר פון האלז, דער גארגעל; דער לופט-קאנאל אדער לופט-רעהר ביי אינזעקטען; דאס ספיראל-געפעס [אזא רעהר-עהנליכע עפנונג ביי פלאנצען].

tra'cheal *a.* (טריי'-קי-על) וואס איז שייך צום גארגעל; וואס איז שייך צום ספיראל-געפעס [ביי פלאנצען. ז. *trachea*].

trachea'lis *n.* (טריי-קי-איי'-ליס) א מוסקול אין דער לופט-רעהר פון האלז.

tra'chean *a.* (טריי'-קי-ען) וואס האט לופט-רעהרען; וואס אטעמט דורך לופט-רעהרען; עהנליך צו א לופט-רעהר אדער גארגעל; וואס דיענט אלס גארגעל אדער לופט-רעהר.

tra'cheary *a.* *and* *n.* (טריי'-קי-ע-רי) וואס אטעמט דורך לופט-רעהרען [ווענען געוויסע שפינען אדער שפינען-ארטיגע בעשעפענישען]; וואס איז שייך צו לופט-רעהרען; א שפין-עהנליכע בעשעפעניש וואס אטעמט דורך לופט-רעהרען.

trachei'tis *n.* (טריי-קי-אי'-טיס) ז. ***trachitis***.

trache'ocele *n.* (טרע-קיע'-א-סיעל) א גוליע, א זאב, א גוידער.

trache'oscopy *n.* (טרע-קיע'-א-סקאו-פי) א מעדיצינישע אונטערזוכונג פון דער לופט-רעהר [גארגעל].

trache'otome *n.* (טרע-קיע'-א-טאום) א כירורגישעס מעסער צו מאכען אן איינשניט אין דער לופט-רעהר.

tracheot'omy *n.* (טריי-קי-אט'-א-מי) די אויפשניידונג פון דער לופט-רעהר אין האלז [ביי אן אפעראציאן].

tracheot'omy-tube *n.* (טריי-קי-אט'-א-מי-טיוב) א רעהרעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין האלז נאך אן אפעראציאן אין דער לופט-רעהר, אום צו פערלייכטערען דאס אטעמען.

trachi'tis *n.* (טריי-קאי'-טיס) ענטציגדונג פון דער לופט-רעהר אין האלז.

tracho'ma *n.* (טרע-קאו'-מא) טראכאמא [אזא אויגען-קראנקהייט].

trachom'atous *a.* (טרע-קאמ'-ע-טאס) אנגעשטעקט מיט טראכאמא [אזא אויגען-קראנקהייט]; וואס איז שייך צו טראכאמא.

trach'yte *n.* (טרעק'-איט) טראכיט [אזא העלער, שארסטקער ווולקאנישער שטיין].

trachyt'ic *a.* (טרע-קיט'-איק) טראכיטיש, פון טראכיט, וואס איז שייך צו טראכיט. ז. ***trachyte***.

trach'ytoid *a.* (טרעק'-אי-טאיד) עהנליך צו טראכיט; וואס איז שייך צו טראכיט. ז. ***trachyte***.

tra'cing *n.* (טריי'-סינג) צייכנונג, סקיצירונג; נאכצייכנונג, קאלקירונג, קאפירונג [פון א צייכנונג אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייווענד]; נאכשפירונג, דאס נאכפאלגען נאך די שפורען; א וועג, א קורס, א ריכטונג; א נאכצייכנונג, א קאפיע פון א צייכנונג [נאכגעצייכענט אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייווענד]; א פלאן.

tra'cing-cloth *n.* (טריי'-סינג-קלאהטה) קאלקיר-לייווענד, פויז-לייווענד [אזא דינער, גלאטער און דורכזיכטיגער לייווענד-שטאף צו קאפירען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו.].

tra'cing-lin'en *n.* (טריי'-סינג-לינ'-ען) ז. ***tracing-cloth***.

tra'cing-machine' *n.* (טריי'-סינג-מע-שין') א קאלקירונגס-אינסטרומענט [צום נאכקאפירען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו. אין א פערקלענערטען פארמאט].

tra'cing-pa'per *n.* (טריי'-סינג-פיי'-פער) אויל-פאפיער, פויז-פאפיער [דורכזיכטיגעס פאפיער צום קאפירען צייכנונגען].

tra'cing-thread *n.* (טריי'-סינג-טהרעד) א דיקער ראנד-פאדים אדער ראנד-נאהט אין שפיצען [קרוזשעווע].

tra'cing-wheel *n.* (טריי'-סינג-הוויעל) א קאפיר-רעדעל [אזא רעדעל מיט שפיציגע צייהנער ווי א שטופעל צום נאכקאפירען א צייכנונג, פלאן א. ז. וו. די צייכנונג ווערט אויסגעשטאכען מיט'ן רעדעל אויף דעם קאפיר-פאפיער].

track *n.* *and* *v.* (טרעק) א שפור; א

קאלעע, א וועג, א שטעג; דער גאנג, די ריכטונג; אין זאאלאגיע — דער פוס־זויל; נאכשפירען, נאכפאלגען נאך די שפורען; אויסגעפינען [לויט די שפורען]; דורכגעהן, דורכלעגען א וועג; שלעפען א שיף מיט שטריק; געהן אין א געוויסער ריכטונג, זיך האלטען אין א בעשטימטער קאלעע.

track'age *n.* (טרעק'־עדזש) דאס שלעפען א שיף מיט שטריק; אייזענבאהן־קאלעען.

track'age con'tract (טרעק'־עדזש קאנ'־טרעקט) אן אבמאך צווישען אייזענבאהן־געזעלשאפטען, אז איינע זאל קענען געברויכען דער צווייטערס ליניען.

track'-athlet'ics *n.* (טרעק'־עטה־לעט'־איקס) אטלעטישע שפיעלען וואס האבען צו טהאן מיט דיסטאנץ [ווי לויפען, רייטען, פאהרען אויף וועלאסיפעדען א. ז. וו.].

track'-boat *n.* (טרעק'־באוט) א קאנאל־שיף; א שיף וואס ווערט געצויגען מיט א שטריק.

track'-brake *n.* (טרעק'־ברייק) א רעלסען־ברעמזע, א ברעמזע [טארמאז] ביי אייזענבאהנען אדער טראמוואיען, וואס ווערט אראבגעלאזען ניט אויף די רעדער נאר אויף די רעלסען.

track'-chart *n.* (טרעק'־טשארט) א מאפע אדער קארטע וואס ציינט די ריכטונג פון א שיף אויף'ן ים.

track'-clear'er *n.* (טרעק'־קליער'־ער) א קאלעען־רייניגער [א פארריכטונג ביי גאסען־וואגאנען אדער לאקאמאטיווען צו מאכען די קאלעע פון אנגעווארפענע זאכען]; אזא ברעט ביי א שנייד־מאשין צו מאכען א וועג פאר דער מאשין און צוצובויגען די זאנגען צום שנייד־מעסער.

track'-edge *n.* (טרעק'־עדזש) דער ברעג פון דעם איינשניט אין א מיהלשטיין.

track'er *n.* (טרעק'־ער) א פיהרער, א וועגווייזער; איינער וואס געפינט א וועג; א שיפס־שלעפער [איינער וואס שלעפט א שיף מיט שטריק]; א נאכשפירער, איינער וואס פאלגט נאך די שפורען אדער געפינט אוים נאך די שפורען; א נאכפאלגער.

track'-hound *n.* (טרעק'־האונד) א שפיר־הונד.

track'-in'dicator *n.* (טרעק'־אינ'־די־קיי־טאר) אזא אפאראט אויף אן אייזענבאהן־וואגאן, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דעם צושטאנד פון דער אייזענבאהן־קאלעע.

track'-lay'er *n.* (טרעק'־ליי'־ער) איינער וואס לעגט אוים אן אייזענבאהן־קאלעע.

track'less *a.* (טרעק'־לעס) אונבעטראטען, אהן שפורען, אהן פיס־שפורען, אהן וועגען און שטעגען.

track'lessly *adv.* (טרעק'־לעס־לי) שפורלאז, ניט איבערלאזענדיג קיין פיס־שפורען.

track'lessness *n.* (טרעק'־לעס־נעס) דאס ניט האבען קיין וועגען און שטעגען.

track'man *n.* (טרעק'־מען) אן אייזענבאהן־אנגעשטעלטער וואס פאסט אויף אויף דער אייזענבאהן־קאלעע.

track'master *n.* (טרעק'־מעס־טער) א קאלעען־אויפזעהער [אן אייזענבאהן־בעאמטער, וואס האט די אויפזיכט איבער די קאלעען].

track'-rai'ser *n.* (טרעק'־ריי'־זער) אן אינסטרומענט אונטערצוהויבען אייזענבאהן־שיענעס [רעלסען].

track'-road *n.* (טרעק'־ראוד) ז. ***tow-path***.

track'-scout *n.* (טרעק'־סקאוט) א טרעקשוט, א קאנאל־שיף [וואס מען שלעפט מיט שטריק]. ז. ***trekschuit***.

track'-walk'er *n.* (טרעק'־וואהק'־ער) אן אייזענבאהן־אנגעשטעלטער וואס אונטערזוכט און מאכט צורעכט א געוויסען טייל פון דער אייזענבאהן־קאלעע [הויפטזעכליך פאר'ן אנקומען פון א שנעלצוג].

track'way *n.* (טרעק'־הוויי) ז. ***tramway***.

tract *n.* (טרעקט) א טראקט; א שטרעקע, א שטח; א משך; א בעפעדערטער פלאץ [ביי פויגלען]; א קורצער טראקטאט, אבהאנדלונג אדער מאמר; א בראשורע וועגען א רעליגיעזען ענין; אזא קירכען־געזאנג פון די היילינע שריפטען, הויפטזעכליך פון תהלים.

tractabil'ity *n.* (טרעק־טע־ביל'־אי־טי) נאכגעבינקייט, געהארכזאמקייט; דאס לאזען זיך פיהרען אדער קאנטראלירען; לייכטקייט צו בעארבייטען.

trac'table *a.* (טרעק'־טעבל) געהארכזאם, נאכגעביג; וואס לאזט זיך פיהרען אדער קאנטראלירען; וואס לאזט זיך בעארבייטען.

trac'tableness *n.* (טרעק'־טעבל־נעס) ז. ***tractability***.

trac'tably *adv.* (טרעק'־טע־בלי) מיט נאכגעבינקייט, מיט געהארכזאמקייט; זיך לאזענדיג פיהרען אדער קאנטראלירען; לייכט צו בעארבייטען.

Tracta'rian *a.* and *n.* (טרעק־טיי'־רי־ען) וואס איז שייך צו די טראקטאריאנער אדער צום טראקטאריאניזם; א טראקטאריאנער, א פרעדיגער אדער פערברייטער פון טראקטאריאניזם. ז. ***Tractarianism***.

Tracta'rianism *n.* (טרעק־טיי'־רי־ע־ניזם) טראקטאריאניזם [א בעוועגונג אין דער אנגליקאנישער קירך צווישען די יאהרען 1833 און 1841, וואס האט געשטרעבט מעהר אדער וועניגער צוריק צו ברייננען די קירך צום קאטוילציזם].

trac'tate *n.* (טרעק'־טייט) א טראקטאט, א קורצע אבהאנדלונג, א מאמר.

trac'tile *a.* (טרעק'־טיל) וואס ציהט זיך, וואס לאזט זיך אויסציהען, ציהעדיג.

tractil'ity *n.* (טרעק־טיל'־אי־טי) ציהעדיגקייט, פעהיגקייט אויסגעצויגען צו ווערען.

The tractility of silver is inferior to that of gold.

trac'tion *n.* (טרעק'־שאן) דאס ציהען, ציהונג; דאס שלעפען; צוזאמענציהונג [ווי פון א מוסקול]; שפאנונג; צוציהונג.

trac'tional *a.* (טרעק'־שאנ־על) וואס איז שייך צו ציהונג, שלעפונג אדער שפאנונג.

trac'tion-en'gine *n.* (טרעק'־שאן־ענ'־דזשין) א צוג־מאשין [א שלעפ־מאשין אדער לאקאמאטיוו וואס געהט ניט אויף רעלסען].

trac'tive *a.* (טרעק'־טיוו) שלעפ־ציהענד; ציהענד.

tract'let *n.* (טרעקט'־לעט) א קליינער טראקט; א קליינער טראקטאט. ז. ***tract***.

trac'tor *n.* (טרעק'־טאר) א ציהער, א ציה־אינסטרומענט, אן אינסטרומענט צום ציהען.

trac'tus *n.* (טרעק'־טאס) אין אנאטאמיע — א שטח, א שטרעקע; אזא קירכען־געזאנג פון די היילינע שריפטען, הויפטזעכליך פון תהלים.

trade *n., a. and v.* (טרייד) א בעשעפטיגונג; א פאך; א פראפעסיאן; א האנדווערק, א מלאכה; האנדעל; א געשעפט; געשעפטס־לייט, פאך־לייט [פון א געוויסען האנדעלס־צווייג אדער פאך]; א ווינד וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג [ז. ***trade-wind***]; וואס איז שייך צו האנדעל, צו א מלאכה אדער פאך; האנדלען.

trade dol'lar (טרייד דאל'־אר) אזא זילבערנער דאלאר אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז ארויסגעלאזען געווארען אין יאהר 1873 און איז בעשטימט געווארען בלויז פאר'ן האנדעל מיט כינא און יאפאן.

trade'ful *a.* (טרייד'־פול) שטארק בעשעפטיגט מיט האנדעל.

trade'-hall *n.* (טרייד'־האהל) א פערזאמלונגס־זאל פאר סוחרים, פאבריקאנטען א. ז. וו.

trade'-last *v.* (טרייד'־לעסט) זיך בייטען מיט קאמפלימענטען אדער איבערגעבען א קאמפלימענט וואס אן אנדערער האט איהם געגעבען אונטער די אויגען [אין דער סטודענטען־שפראך].

trade'-mark *n.* (טרייד'־מארק) א טרייד־מארק אדער שוץ־מארקע [א ספעציעלער צייכען אויף סחורות, א פירמע־צייכען].

trade'master *n.* (טרייד'־מעס־טער) א האנדווערק־לעהרער, איינער וואס לערענט קינדער א מלאכה.

trade'-name *n.* (טרייד'־ניים) א האנדעלס־נאמען [א ספעציעלער נאמען פון אן ארטיקעל געברויכט אין האנדעל].

trade on (טרייד אן) אויסנוצען עפעס פאר איינענע אינטערעסען.

The politician trades on the feelings of the masses.

trade'-pa'per *n.* (טרייד'־פיי'־פער) א פאך־צייטונג [א צייטונג וואס איז געווידמעט די אינטערעסען פון א ספעציעלען פאך, מלאכה אדער פראפעסיאן].

trade price (טרייד פראיס) דער אנגרא־פרייז, דער הורטאווער פרייז.

tra'der *n.* (טריי'־דער) א סוחר, א הענדלער; א האנדעלס־שיף [וואס איז בעשעפטיגט ביי א ספעציעלען האנדעלס־פאך].

trade sale (טרייד סייל) אן אויקציאן־אויספערקויף וואס פאבריקאנטען אדער ביכער־פערלעגער מאכען פאר קרעמער.

trade'-school *n.* (טרייד'־סקוהל) א האנדווערק־שול.

trades'folk *n.* (טריידז'־פאוק) האנדעלס־לייט; האנדווערקער, בעלי מלאכה.

trades'man *n.* (טריידז'־מען) א האנדעלס־מאן, א קרעמער, א הענדלער; א בעל־מלאכה.

trades'people *n.* (טריידז'־פיפעל) ז. ***tradesfolk***.

trades'-u'nion *n.* (טריידז'־יו'־ניאן) ז. ***trade-union***.

trades'-u'nionism *n.* (טריידז'־יו'־ניאנ־איזם) ז. ***trade-unionism***.

trades'-u'nionist *n.* (טריידז'־יו'־ניאנ־איסט) ז. ***trade-unionist***.

trades'-waste *n.* (טריידז'־הווייסט) פאבריק־אבפאל; פאבריקאציאנס־אבפאל.

trades'woman *n.* (טריידז'־הוואומ־ען) א קרעמערין, א הענדלערין; א האנדווערקערין.

trade'-u'nion *n.* (טרייד'-יו'-ניאָן) א טרייד-יוניאָן, א געווערקשאַפֿטס-פֿעראיין, א פּראָפֿעסיאָנעלער פֿעראיין [א פֿעראייניגונג פֿון אַרבייטער פֿון א געוויסען פֿאַך אָדער אינדוסטריע, אום מיט פֿעראייניגטע קרעפֿטען, דורך שטרייקס און קאָלעקטיווע אָבמאַכען מיט די אַרבייטס-געבער צו פֿערבעסערען זייער עקאָנאָמישע לאַגע און די אַרבייטס-בעדינגונגען, ווי למשל: פֿערקירצען די אַרבייטס-שטונדען, פֿערגרעסערען די שכירות, איינפֿיהרען סאַניטאַרישע בעדינגונגען אין די פֿאַבריקען א. ז. וו.].

trade'-u'nionism *n.* (טרייד'-יו'-ניאַנ-איזם) טרייד-יוניאַניזם, די פּרינציפּען און טהעטיגקייט פֿון געווערקשאַפֿטען אָדער פּראָפֿעסיאָנעלע אַרבייטער-פֿעראייניגונגען; די טרייד-יוניאַנס בכלל.

trade'-u'nionist *n.* (טרייד'-יו'-ניאַנ-איסט) א טרייד-יוניאַניסט, א מיטגליעד פֿון א געווערקשאַפֿט אָדער פּראָפֿעסיאָנעלען פֿעראיין, אן אנהענגער פֿון טרייד-יוניאַניזם. ז. ***trade-union***.

trade'-wind *n.* (טרייד'-הווינד) א ווינד וואָס בלאָזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג; א פּאַסאַט-ווינד, א מוסאָן [אזא ווינד אין די געגענדען ביים עקוואַטאָר, וואָס בלאָזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג].

tra'ding *a.* (טריי'-דינג) האַנדלענד, וואָס האַנדלט; קאָרופּט, וואָס פֿערקויפֿט זיך, וואָס לאָזט זיך אונטערקויפֿען.

tra'ding-stamp *n.* (טריי'-דינג-סטעמפּ) א ראַבאַט-מאַרקע, א פּרעמיום-מאַרקע [א מאַרקע אָדער ציינען וואָס א קונה קריגט אַלס פּרעמיום, ווען ער קויפֿט עפּעס און קען פֿאַר איהר נאָכדעם בעקומען אומזיסט געוויסע אַרטיקלען].

tradiom'eter *n.* (טריי-די-אָמ'-ע-טער) א מין דינאַמאָמעטער אָדער קראַפֿט מעסטער [אן אַפּאַראַט צו בעשטימען די קראַפֿט וואָס פֿאָדערט זיך צום שלעפּען א וואָגען, א פֿלוג, א שנייד-מאַשין א. ז. וו.].

tradi'tion *n. and v.* (טרע-דיש'-אַן) א טראַדיציאָן [אן אַנגענומענער מנהג, גלויבען אָדער מיינונג, וואָס איז איבערגעגעבען געוואָרען פֿון פֿריהעריגע צייטען אָדער דורות]; איבערליפֿערונג, איבערגעבונג [אויף א גזעצליכען אופֿן]; דאָס איבערגעבען בקבלה; דאָס איבערגעבען מיינונגען, גלויבענס אָדער מנהגים פֿון דור צו דור; א מסורה, א קבלה; א מינדליכע איבערגעבונג; עטוואָס וואָס ווערט איבערגעגעבען פֿון דור צו דור בעל פּה; איבערגעבען אַלס טראַדיציאָן אָדער קבלה.

tradi'tional *a.* (טרע-דיש'-אַנ-על) טראַדיציאָנעל, וואָס איז געבויט אויף א טראַדיציאָן; וואָס איז איבערגעגעבען בקבלה; וואָס בעשטעהט פֿון טראַדיציאָנען; קאָנווענציאָנעל, וואָס האַלט זיך אן טראַדיציאָנען אָדער אַנגענומענע אַלטע מנהגים.

tradi'tionalism *n.* (טרע-דיש'-אַנ-על-איזם) טראַדיציאָנאַליזם, דאָס האַלטען זיך אן טראַדיציאָנען אָדער גלויבענס וואָס זיינען איבערגעגעבען בקבלה; דער גלויבען אין קירכליכע טראַדיציאָנען אָדער מינדליכע איבערגעבונגען.

tradi'tionalist *n.* (טרע-דיש'-אַנ-על-איסט) א טראַדיציאָנאַליסט, אן אנהענגער פֿון טראַדיציאָנען אָדער פֿון מינדליכער איבערגעבונג אין רעליגיאָן; איינער וואָס נעהמט אן די טראַדיציאָנעלע אויסטייטשונג פֿון דער ביבעל.

traditionalis'tic *a.* (טרע-דיש-אַנ-ע-ליס'-טיק) זיך האַלטענד אן טראַדיציאָנען; וואָס איז שייך צום גלויבען אין רעליגיעזע מינדליכע איבערגעבונגען אָדער אין זאַכען וואָס זיינען איבערגעגעבען בקבלה.

tradi'tionally *adv.* (טרע-דיש'-אַנ-על-אי) טראַדיציאָנעל; דורך איבערגעבונגען פֿון דור צו דור; לויט דער טראַדיציאָן, לויט דעם אַנגענומענעם גלויבען, מנהג אָדער מיינונג וואָס איז איבערגעגעבען בקבלה.

tradi'tionarily *adv.* (טרע-דיש'-אַנ-ע-רי-לי) אויף א טראַדיציאָנעלען אופֿן, בעשטעהענדיג פֿון טראַדיציאָנען. ז. ***tradition***.

tradi'tionary *n. and a.* (טרע-דיש'-אַנ-ע-רי) איינער וואָס האַלט זיך אן טראַדיציאָנען אָדער אן זאַכען וואָס זיינען איבערגעגעבען בקבלה; טראַדיציאָנעל. ז. ***traditional***.

tradi'tioner *n.* (טרע-דיש'-אַנ-ער) ז. ***traditionist***.

tradi'tionist *n.* (טרע-דיש'-אַנ-איסט) איינער וואָס האַלט זיך אן טראַדיציאָנען אָדער אן זאַכען וואָס זיינען איבערגעגעבען בקבלה; איינער וואָס האַלט זיך אן אַלטע אַנגענומענע גלויבענס, מיינונגען אָדער מנהגים.

Tradi'tion Sun'day (טרע-דיש'-אַן סאַנ'-דיי) דער זונטאָג פֿאַר דער קריסטליכער פּאַסכא. ז. ***Palm Sunday***.

trad'itive *a.* (טרעד'-אי-טיוו) ז. ***traditional***.

trad'itor *n.* (טרעד'-אי-טאָר) א פֿעררעטהער [ביי די ערשטע קריסטען — א קריסט וואָס האָט בעת די פֿערפֿאָלגונגען אויף קריסטען איבערגעגעבען צו די רעגיערונגס-בעאַמטע די הייליגע קירכליכע זאַכען אָדער די נעמען פֿון זיינע גלויבענס-גענאָסען].

traduce' *v.* (טרע-דיוס') פֿערלוימדען.

traduce'ment *n.* (טרע-דיוס'-מענט) פֿערלוימדונג.

tradu'cent *a.* (טרע-דיו'-סענט) פֿערלוימדעריש, פֿערלוימדענד.

tradu'cer *n.* (טרע-דיו'-סער) א פֿערלוימדער, א בעל לשון-הרע.

tradu'cian *n.* (טרע-דיו'-שיאַן) אין טעאָלאָגיע — איינער וואָס גלויבט, אז די נשמה ווערט געבאָרען צוזאַמען מיט'ן קערפּער און אויף'ן זעלבען אופֿן ווי דער קערפּער און ווערט ניט געשאַפֿען בעזונדער פֿאַר יעדען מענשען.

tradu'cianism *n.* (טרע-דיו'-שיאַנ-איזם) אין טעאָלאָגיע — די לעהרע, אז די נשמה ווערט געבאָרען צוזאַמען מיט'ן קערפּער און אויף דעמזעלבען שטייגער ווי דער קערפּער און ווערט ניט געשאַפֿען פֿאַר יעדען מענשען בעזונדער.

tradu'cianist *n.* (טרע-דיו'-שיאַנ-איסט) ז. ***traducian***.

tradu'cible *a.* (טרע-דיו'-סיבל) וואָס קען פֿערלוימדעט ווערען.

tradu'cingly *adv.* (טרע-דיו'-סינג-לי) פֿערלוימדערדיג, מיט פֿערלוימדונג, דורך פֿערלוימדונג.

traduc'tion *n.* (טרע-דאַק'-שאַן) איבערטראַגונג, איבערליפֿערונג; אין טעאָלאָגיע — דאָס געבעהרען די נשמה אויף'ן זעלבינען שטייגער ווי עס ווערט געבאָרען דער קערפּער [ז. ***traducianism***].

traduc'tive *a.* (טרע-דאַק'-טיוו) אַרויסגעדרונגען.

traf'fic *n. and v.* (טרעפֿ'-איק) האַנדעל; פֿערקעהר; האַנדעלס-פֿערקעהר; אייזענבאַהן-פֿערקעהר; שיפֿס-פֿערקעהר; פּאַסאַזשירען-פֿערקעהר; האַנדלען; פֿיהרען געשעפֿטען; פֿערהאַנדלען, פֿיהרען פֿערהאַנדלונגען.

traf'ficker *n.* (טרעפֿ'-איק-ער) א סוחר, א קויפֿמאַן, א האַנדעלסמאַן.

traf'ficless *a.* (טרעפֿ'-איק-לעס) אָהן פֿערקעהר, אָהן האַנדעלס-פֿערקעהר.

traf'fic-man'ager *n.* (טרעפֿ'-איק-מען'-עדזש-ער) א בעטריעבס-דירעקטאָר, א פֿערקעהרס-אינספּעקטאָר [אויף אייזענבאַהנען, קאַנאַלען א. ז. וו.].

traf'fic-return' *n.* (טרעפֿ'-איק-רי-טוירן') א פֿערקעהרס-בעריכט [א פֿעריאָדישער בעריכט וועגען האַנדעלס-פֿערקעהר און פּאַסאַזשירען-פֿערקעהר, ווי אויף אן אייזענבאַהן-ליניע, אויף א קאַנאַל א. ז. וו.].

traf'fic-ta'ker *n.* (טרעפֿ'-איק-טיי'-קער) אן אַנגעשטעלטער אויף אן אייזענבאַהן, ביי א שיפֿס-קאָמפּאַניע א. ז. וו., וואָס בעשעפֿטיגט זיך מיט דער טראַנספּאָרטאַציאָן.

trag'acanth *n.* (טרעג'-ע-קענטה) טראַגאַקאַנט אָדער טראַגאַנט [אזא גומי-בוימעל]; טראַגאַנט אָדער טראַגאַנט-גומי.

tragacan'tha *n.* (טרעג-ע-קענ'-טהא) טראַגאַנט אָדער טראַגאַנט-גומי. ז. ***tragacanth***.

tra'gal *a.* (טריי'-געל) וואָס איז שייך צום קליינעם אויער-לעפּעלע. ז. ***tragus***.

trage'dian *n.* (טרע-דזשי'-די-ען) א טראַגיקער [אן אַקטיאָר וואָס שפּיעלט טראַגעדיעס]; אן אַקטיאָר; א טראַגעדיען-פֿערפֿאַסער.

trage'dienne *n.* (טרע-דזשי'-די-ען) א טראַגעדין, א טראַגישע שוישפּיעלערין, אן אַקטריסע וואָס שפּיעלט אין א טראַגעדיע.

trag'edy *n.* (טרעדזש'-ע-די) א טראַגעדיע, א טרויער-שפּיעל [א דראַמאַטישעס ווערק מיט א טרויעריגער ענדע, אין וועלכען דער העלד אָדער די העלדין לעבען דורך א רייהע שטאַרקע ליידען]; א טרויעריגע פּאַסירונג, אן אונגליק.

Trag'edy *n.* (טרעדזש'-ע-די) די פֿערזאָניפֿיצירטע טראַגעדיע, מעלפּאָמענע, די מוזע אָדער די געטין פֿון דער טראַגעדיע.

tra'gi *n.* (טריי'-דזשאי) די קליינע אויער-לעפּעלעך. ז. ***tragus***.

trag'ic *a. and n.* (טרעדזש'-איק) טראַגיש; טרויעריג; שרעקליך, האַרצרייסענד; וואָס האָט דעם כאַראַקטער פֿון א טראַגעדיע; וואָס איז שייך צו א טראַגעדיע; א טראַגעדיען-שרייבער; א טראַגעדיע.

trag'ical *a.* (טרעדזש'-אי-קעל) טראַגיש, טרויעריג, שרעקליך, האַרצרייסענד; וואָס האָט דעם כאַראַקטער פֿון א טראַגעדיע; וואָס איז שייך צו א טראַגעדיע.

trag'ically *adv.* (טרעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טראַגישען, טרויעריגען אָדער האַרצרייסענדען אופֿן.

trag'icalness *n.* (טרעדזש'-אי-קעל-נעס) טראַגישקייט, טרויעריגקייט.

tragicom'edy *n.* (טרעדזש-אי-קאָמ'-ע-די) א טראַגי-קאָמעדיע [א דראַמאַטישעס ווערק וואָס איז געמישט פֿון טרויעריגע און קאָמישע סצענעס].

tragicom'ic *a.* (טרעדזש-אי-קאָמ'-איק) טראַגי-קאָמיש, טרויעריג און לעכערליך; וואָס בעשטעהט פֿון קאָמישע און טרויעריגע סצענעס; וואָס איז שייך צו א טראַגי-קאָמעדיע.

tragicom'ical *a.* (טרעדזש'-אי-קאמ'-אי-קעל) ז. ***tragicomic***

tragicom'ically *adv.* (טרעדזש'-אי-קאמ'-אי-קעל-אי) אויף א טראגי־קאמישען אופן; אויף א האלב־טרויעריגען האלב־קאמישען שטייגער.

trag'opan *n.* (טרעג'-א-פען) דער הארנדינגער פאזאן [אזא פאזאן מיט הארן־עהנליכע אנוואקסונגען אויף'ן קאפ]. ז. ***pheasant***

Trag'ulus *n.* (טרעג'-יו-לאס) א מין קליינע אזיאטישע הירשען.

tra'gus *n.* (טריי'-גאס) דאס קליינע לעפעלע פון אויער [די קליינע ארויסשטארצונג ביי דעם חלל פון אויער פון דער באק־זייט].

trail *n. and v.* (טרייל) א טייל וואס שלעפט זיך נאך פון הינטען; א שלעפע פון א קלייד; אן עק; דער עק פון א קאמעט; די שפור [סליאד] וואס עס בלייבט ווען מען שלעפט עטוואס אויף דער ערד אדער אויף וועלכער עס איז פלעכע; אן אויסגעטרעטענע שפור אדער שטעג; א שפור פון עטוואס; אזא ארכיטעקטור־פערציערונג פון בלעטער און בלומען; שלעפען; נאכשלעפען; טראגען די ביקס אין באלאנס מיט דער רעכטער האנד אזוי דאס דער קאלבען בעריהרט כמעט די ערד; אויסטרעטען א וועג; נאכיאגען חיות נאך דער שפור פון זייערע פים; געהן נאך דער שפור; זיך נאכשלעפען ווי א שלעפע פון א קלייד; זיך שלעפען; קריכען, געהן זעהר לאנגזאם; קריכען אדער שלעפען זיך אויף דער ערד [ווענען פלאנצען].

T-rail *n.* (טי'-רייל) א שינע אדער רעלסע וואס איהר קווער־שניט האט די פארם פון א **T**.

trail'-board *n.* (טרייל'-באורד) דאס שניצווערק פון דעם ראנד פון א שיף וואס פאנגט זיך אן פון די פערציערונגען פון דעם פאדערשטען שפיץ פון דער שיף.

trail'-car *n.* (טרייל'-קאר) א טראמוואי־וואגאן, וואס האט אליין ניט קיין מאטאר נאר ווערט צוגעטשעפעט צו אן אנדער וואגאן.

trai'ler *n.* (טריי'-לער) א קריכענדע אדער קלעטערענדע פלאנצע; איינער אדער עטוואס וואס שלעפט זיך; עטוואס וואס שלעפט זיך נאך; א קורצער שפיציגער שטאב, וואס שלעפט זיך נאך פון דעם הינטערשטען אקס פון א וואגען און וואס ווערט בענוצט אבצושטעלען דעם וואגען פאהרענדיג אויף משופע'דיגע בערג; אזא אלטמארישעס שיפעל וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו פאנגען פיש; א טראמוואי־וואגאן, וואס ווערט צוגעטשעפעט צו אן אנדער וואגאן; איינער וואס טרעט אוים א וועג; איינער וואס יאגט זיך נאך די שפורען פון א חיה.

trai'ling *a. and n.* (טריי'-לינג) זיך שלעפענד; קריכענד [ווענען פלאנצען]; דאס פאנגען פיש מיט א שלעפ־נעץ אדער שאר־נעץ [ז. ***trawling***].

trai'ling ar'butus (טריי'-לינג אר'-ביו-טאס) אזא אמעריקאנישע אראמאטישע קריכענדע אדער קלעטערענדע פלאנצע.

trai'ling ax'le (טריי'-לינג עקסל) דער הינטערשטער אקס פון א לאקאמאטיוו.

trai'ling-spring *n.* (טריי'-לינג-ספרינג) די פרוזשינע, וועלכע ווערט ארויפגעטהאן אויף דעם הינטער־אקס פון א לאקאמאטיוו כדי אבצושוואכען דאס קלאפען פון די הינטערשטע רעדער.

trai'ling-wheel *n.* (טריי'-לינג-הוויעל) א הינטער־ראד פון א וואגען; איינער פון די צוויי שטיץ־רעדער אויף דעם הינטערשטען אקס פון א לאקאמאטיוו.

trail'-net *n.* (טרייל'-נעט) א שלעפ־נעץ. ז. ***drag-net***

trai'ly *a.* (טריי'-לי) שלומפערדיג.

train *n. and v.* (טריין) א צוג, אן אייזענבאהן־צוג; דער טייל וואס שלעפט זיך נאך פון הינטען; דער הינטערשטער טייל; א שלעפע פון א קלייד; אן עק; דער עק פון א קאמעט; דער עק פון א פויגעל; א בעגלייטונג, א סוויטע; א סעריע, א רייה; די רעדער און שפינדעל פון א מעכאניזם דורך וועלכע די בעוועגונג ווערט איבערגעגעבען [ווי די רעדלעך פון א זייגער א. ד. ג.]; א סעריע אדער רייה וואלצען וואס ווערען געברויכט צו וואלצען מעטאל; א צוג אדער רייה פערד, קעמלען, עזלען א. ד. ג.; א צינד־ליניע אדער א צינדער פאר א מינע; א פראצעסיאן אדער א קאמפאניע וואס געהט אין ארדנונג; א פאסענדע ארדנונג אדער איינריכטונג; אזא שליטען אין קאנאדא צו פיהרען האלץ אדער אנדערע משא; עטוואס וואס ווערט בענוצט צו ציהען אדער צו פערפיהרען; אן אנלאקונג; א פערפיהרונג; ציהען, שלעפען; צוציהען, אנלאקען, פערפיהרען, ארייננארען; ערציהען, איינלערנען, איינאיבען; דרעסירען [אויסלערנען הינט, פערד א. ז. וו. פערשיעדענע קונצשטיק]; אויסריכטען, צובְרייטען; ציעלען, אנשטעלען אין ציעל; זיך איינאיבען, זיך איינלערנען; פאהרען מיט דער באהן; זיך חבר'ען, זיין אין נאהנטע בעציהונגען.

trai'nable *a.* (טריי'-נעבל) וואס קען ערצויגען ווערען, וואס קען אויסגעלערנט ווערען, וואס קען דרעסירט ווערען, וואס קען איינגעאיבט ווערען.

train'-band *n.* (טריינ'-בענד) א קאמפאניע בירגער־מיליץ [פריוויליגע סאלדאטען].

train'-bear'er *n.* (טריינ'-בעהר'-ער) א שלעפען־טרעגער [איינער וואס טראגט נאך די שלעפע פון א קלייד, ווי פון א קעניגין, פירסטין א. ד. ג.].

train'-boy *n.* (טריינ'-באי) א פערקויפער פון צייטונגען, זשורנאלען, קאנפעקטען א. ד. ג. אויף אייזענבאהן־ציגע.

train'-despatch'er *n.* (טריינ'-דעס-פעטש'-ער) א בעאמטער וואס פערטיילט די אייזענבאהן־ציגע נאך די אייזענבאהן־ליניען.

trained *a.* (טריינד) מיט א שלעפע; ערצויגען, אויסגעלערנט, איינגעאיבט.

trained band (טריינד בענד) אן איינגעלערנטע אדער איינגעמושטירטע ראטע סאלדאטען.

trai'ner *n.* (טריי'-נער) אן איינאיבער, א לעהרמייסטער, אן ערציהער; א צובערייטער; א דרעסירער; א מיליץ־סאלדאט; א ראהם צוצוגעבען פלאנצען א געוויסע ריכטונג אדער פארם.

train'-hand *n.* (טריינ'-הענד) ז. ***trainman***

trai'ning *n.* (טריי'-נינג) 1. איבונג; אויסבילדונג; פארבערייטונג; שולונג; ערציהונג; 2. דרעסירונג פון חיות; 3. די ענטוויקלונג פון די פיזישע קרעפטען; 4. די ערציהונג פון בוימלעך, אז זיי זאלען וואקסען אין א געוויסער פארם.

1. Children require **training** in obedience.
3. The athlete spent much time in **training**.

trai'ning-col'lege *n.* (טריי'-נינג-קאל'-עדזש) ז. ***training-school***

trai'ning-day *n.* (טריי'-נינג-דיי) א בעשטימטער טאג אין וועלכען מען מושטירט די בירגער־מיליץ.

trai'ning-school *n.* (טריי'-נינג-סקוהל) א לעהרער־סעמינאר, א שול צו פארבערייטען לעהרער אדער לעהרערינס.

trai'ning-ship *n.* (טריי'-נינג-שיפ) א שיף אויסצובילדען און פארצובערייטען מאטראזען.

train'less *a.* (טריינ'-לעס) אהן א שלעפע.

train'man *n.* (טריינ'-מען) איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף אן אייזענבאהן־צוג.

train'-mile *n.* (טריינ'-מאיל) א באהן־מייל.

train'-oil *n.* (טריינ'-איל) וואלפיש־טראן.

train'-rob'ber *n.* (טריינ'-ראב'-ער) א רויבער וואס בעפאלט אן אייזענבאהן־צוג, אן אייזענבאהן־רויבער.

train'-shed *n.* (טריינ'-שעד) אן אבדאך אויף א פלאטפארם, וואו אן אייזענבאהן־צוג שטעלט זיך אב.

train'-sheet *n.* (טריינ'-שיעט) אן אייזענבאהן־קארטע [א קארטע, אויף וועלכער עס איז פערצייכענט די פערטיילונג פון די ציגע אויף די אייזענבאהן־ליניען].

train'-sig'nal *n.* (טריינ'-סיג'-נעל) א מעטאדע צו נעבען סיגנאלען אין אן אייזענבאהן־צוג פון די וואגאנען צו דעם לאקאמאטיוו.

traipse *v. and n.* (טרייפס) ז. ***trapes***

trait *n.* (טרייט) 1. א צוג, א שטריך; 2. א כאראקטעריסטישער צוג אדער שטריך; אן אייגענטימליכקייט.

2. His character exhibits all the Jewish traits, the best and the worst.

trait of char'acter (טרייט אוו קער'-עק-טער) א כאראקטער־צוג, א כאראקטער־שטריך.

trai'tor *n. and a.* (טריי'-טאר) א פעררעטער; פעררעטעריש.

trai'toress *n.* (טריי'-טאר-עס) א פעררעטערין.

trai'torous *a.* (טריי'-טאר-אס) פעררעטעריש.

trai'torously *adv.* (טריי'-טאר-אס-לי) אויף א פעררעטערישען אופן; דורך פערראט.

trai'torousness *n.* (טריי'-טאר-אס-נעס) פעררעטערישקייט.

trai'tress *n.* (טריי'-טרעס) א פעררעטערין.

traject' *v.* (טרע-דזשעקט') אריבערווארפען.

traj'ect *n.* (טרעדזש'-עקט) דאס אריבערווארפען; דאס אריבערפיהרען.

trajec'tion *n.* (טרע-דזשעק'-שאן) דאס אריבערווארפען; דאס אריבערפיהרען.

trajec'tory *n.* (טרע-דזשעק'-טא-רי) די ווארף־ליניע, די פלונ־ליניע [די קרומע ליניע וואס עס בעשרייבט אן אויסגעשאסענע קויל אדער אן אנדער זאך וואס ווערט נעווארפען אין דער לופט]; א קרומע ליניע, וועלכע שניידט דורך אלע אנדערע קרומע ליניען אונטער א בעשטימטען ווינקעל.

tram *n. and v.* (טרעם) א טראמוואי; א טראמוואי־רעלסע; א טראמוואי־וואגאן; אזא וואגען צום פיהרען קויהלען פון די קויהלען־גרובען; איינשלאג־זייד, אזא זארט דאפעלט געדרעהטע זיידענע פעדים; אזא

פארריכטונג צו פארמירען אוואלע מאדעלען אדער מוסטערס; אין א מיהל-ווערק — דער שטאנד פון שפינדעל פערפענדיקולאר צו דער פלעכע פון אונטערשטען מיהל-שטיין; פיהרען אדער טראנספארטירען מיט א טראמוואי; פאהרען מיט א טראמוואי.

tram'-car *n.* (טרעמ'-קאר) א טראמוואי-וואגאן; אזא קויהלען-וואגען וואס ווערט בענוצט אין קויהלען-גרובען.

tram'mel *n. and v.* (טרעמ'-על) א שלעפ-נעץ צו פאנגען פיש; א פישער-נעץ; א פענטע; א שפאן-רימען צו רעגולירען די בעוועגונגען פון א פערד; א הינדערניש, א שטערונג; אזא קרוק אויפצוהענגען טעפ, קעסלען א. ד. ג.; אן עליפסען-צירקעל [אזא צירקעל צום צייכענען עליפסען אדער אוואלע פיגורען]; פענטען, בינדען; הינדערען, שטערען.

tram'meled *a.* (טרעמ'-עלד) געפענטעט, געבונדען; געהינדערט; וואס האט א ווייסען צייכען אויף דעם פאדערשטען און הינטערשטען פוס פון איין זייט ווי א צייכען פון א פענטע [וועגען פערד].

tram'meler *n.* (טרעמ'-על-ער) א שטערער, א הינדערער; איינער וואס פאנגט פיש מיט א שלעפ-נעץ.

tram'melled *a.* (טרעמ'-עלד) ז. *trammeled*.

tram'meller *n.* (טרעמ'-על-ער) ז. *trammeler*.

tram'mel-net *n.* (טרעמ'-על-נעט) א שלעפ-נעץ צו פאנגען פיש.

tram'mel-wheel *n.* (טרעמ'-על-הוויעל) אזא ראד וואס פערוואנדעלט א וועקסעל-בעוועגונג אין אן איינפערמיגע קרייז-בעוועגונג.

tram'ming *n.* (טרעמ'-אינג) דאס איינשטעלען דעם שפינדעל פון א מיהל-שטיין פאלשטענדיג פערפענדיקולאר מיט דער פלעכע פון אונטערשטען שטיין.

tramonta'na *n.* (טרא-מאנ-טא'-נא) דער נארד-ווינד.

tramon'tane *a. and n.* (טרע-מאנ'-טיין) פון יענער זייט די אלפען-בערג; פון איבער די בערג; פרעמד, פון א פרעמדען לאנד; איינער וואס וואהנט איבער די בערג; א פרעמדער, א פרעמד-געבירטיגער; דער צפון-ווינד.

tramp *n. and v.* (טרעמפ) אן ארום-טרייבער, אן ארומשלעפער, אן ארומוואנדערער, א בראדיאגע, א מענש אהן א היים; א וואנדער-געזעל [אן ארבייטער וואס וואנדערט ארום זוכען ארבייט]; א רייזע צו פוס; א שפאציער צו פוס; דער טראמפלענדער קלאנג וואס עס הערט זיך ביים געהן אדער מארשירען; אן אייזערנע פלאטע וואס גרעבער טראגען אויף די זוילען פון די שיך כדי זיי זאלען ניט צושניטען ווערען פון דער לאפעטע; א פראכט-שיף וואס האט ניט קיין רעגולערען קורס נאר נעהמט אויף פראכט וואו עס מאכט זיך; אן אינסטרומענט ארומצושניידען א צאם פון בוימלעך; ארומוואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיך ארומשלעפען; געהן צו פוס; מאכען א רייזע צו פוס; טראמפלען, טרעטען מיט די פיס.

tram'per *n.* (טרעמ'-פער) אן ארומוואנדערער, אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער, א בראדיאגע; א ציגיינער; א וואנדער-געזעל [אן ארבייטער וואס וואנדערט ארום זוכען ארבייט].

tram'-plate *n.* (טרעמ'-פלייט) א פלאכע רעלסע [שינע].

tram'ple *v. and n.* (טרעמפל) טרעטען מיט די פיס, טראמפלען; א טראמפעל, א שטארקער טראט מיט'ן פוס; דאס טראמפלען מיט די פיס.

tram'pler *n.* (טרעמ'-פלער) איינער וואס טרעט אדער טראמפעלט מיט די פיס.

trampoose' *v.* (טרעמ-פוהס') ארומוואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיך ארומשלעפען.

tram'pous *v.* (טרעמ'-פאס) ז. *trampoose*.

tram'-rail *n.* (טרעמ'-רייל) ז. *tram-plate*.

tram'road *n.* (טרעמ'-ראוד) א טראם-וואי-ליניע; א טראמוואי.

tram'way *n.* (טרעמ'-הוויי) א טראמוואי, א גאסען-אייזענבאהן, א פערד-באהן.

tram'-wheel *n.* (טרעמ'-הוויעל) א ראד פון א טראמוואי-וואגאן.

trance *n. and v.* (טרענס) עקסטאז; ענטציקונג; בענייסטערונג; ערשטוינונג; א בעוואוסטלאזער צושטאנד; א היפנאטישער צושטאנד; בעשטירצונג; ענטציקען; בעצויבערען.

tran'cedly *adv.* (טרענ'-סעד-לי) אין ענטציקונג; אין עקסטאז; ווי בעצויבערט; ווי היפנאטיזירט.

tran'gram *n.* (טרענ'-גרעם) ז. *trankum*.

trank *n.* (טרענק) א צוגעשניטענעם שטיק לעדער פאר א הענטשקע.

tran'kum *n.* (טרענ'-קאם) עפוואס ווערטהלאזעס אדער אוננוציגעס.

tran'nel *n.* (טרענ'-על) א לאנגער האלץ-שטיפט, א פלעקעל.

tran'quil *a.* (טרענ'-קהוויל) שטיל, רוהיג, געלאסען.

tran'quilise *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tranquiliza'tion *n.* (טרענ-קהוויל-אי-זיי'-שאן) דאס איינשטילען, דאס בערוהיגען; בערוהיגונג, איינשטילונג.

tran'quilize *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) איינשטילען, בערוהיגען; שטיל מאכען; זיך איינשטילען, זיך בערוהיגען; שטיל ווערען.

tran'quilizer *n.* (טרענ'-קהוויל-אי-זער) א בערוהיגער, אן איינשטילער; א בערוהיגונגס-מיטעל.

tran'quilizingly *adv.* (טרענ'-קהוויל-אי-זינג-לי) איינשטילענדיג, בערוהיגענדיג; צום בערוהיגען, צום איינשטילען.

tran'quillise *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tranquil'lity *n.* (טרענ—קהוויל'-אי-טי) רוהיגקייט, שטילקייט; געלאסענהייט.

tranquilliza'tion *n.* (טרענ-קהוויל-אי-זיי'-שאן) ז. *tranquilization*.

tran'quillize *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tran'quillizer *n.* (טרענ'-קהוויל-אי-זער) ז. *tranquilizer*.

tran'quillizingly *adv.* (טרענ'-קהוויל-אי-זינג-לי) ז. *tranquilizingly*.

tran'quilly *adv.* (טרענ'-קהוויל-לי) אויף א רוהיגען אופן; רוהיג, שטיל, געלאסען.

tran'quilness *n.* (טרענ'-קהוויל-נעס) ז. *tranquillity*.

trans- (טרענס) איבער, דורך, פון יענער זייט [אווארט וואס ווערט בענוצט אלס צוזאץ צו אנדערע ווערטער].

transact' *v.* (טרענס-עקט') פערהאנדלען; דורכפיהרען; ערפילען, טהאן; אונטערהאנדלען, פיהרען אונטערהאנדלונגען.

transact' busi'ness (טרענס-עקט' ביז'-נעס) פיהרען געשעפטען, האנדלען; פערהאנדלען די געשעפטליכע פראגען.

transac'tion *n.* (טרענס-עק'-שאן) אונטערהאנדלונג, פערהאנדלונג, פיהרונג; דורכפיהרונג; אן עניין, אך עסק, אן אנגעלעגענהייט, א געשעפט; די שליכטונג אדער אויסגלייכונג פון א סכסוך דורך דער איינשטימונג פון ביידע צדדים.

transac'tions *n.* (טרענס-עק'-שאנז) די בעריכטען, וועלכע ענטהאלטען די רעפעראטען, פערהאנדלונגען, דיסקוסיאנען א. ז. וו. פון א פערזאמלונג וואס ווערט אבגעהאלטען פון א וויסענשאפטליכען פעראיין.

transac'tor *n.* (טרענס-עק'-טאר) א דורכפיהרער; אן אונטערהאנדלער, א פערהאנדלער; איינער וואס פיהרט געשעפטען.

transal'pine *a. and n.* (טרענס-על'-פין) וואס ליעגט איבער די אלפען-בערג, וואס געפינט זיך פון יענער זייט די אלפען; איינער וואס איז געבארען אדער וואהנט פון יענער זייט די אלפען.

transanima'tion *n.* (טרענס-ען-אי-מיי'-שאן) די זעעלען-וואנדערונג, דאס מגולגל ווערען פון דער נשמה פון א געשטארבענעם אין אן אנדער קערפער.

transatlan'tic *a.* (טרענס-עט-לענ'-טיק) טראנסאטלאנטיש, איבער דעם אטלאנטישען ים; וואס ליעגט אויף יענער זייט פון אטלאנטישען אקעאן; אמעריקאניש; וואס נעהט איבער'ן אטלאנטישען אקעאן [ווי א שיף].

transca'lency *n.* (טרענס-קיי'-לען-סי) די דורכלעסיגקייט אדער לייטונגס-פעהיגקייט פאר ווארימקייט; די אייגענשאפט דורכצולאזען ווארימקייט.

transca'lent *a.* (טרענס-קיי'-לענט) וואס לאזט דורך ווארימקייט.

transcauca'sian *a.* (טרענס-קאה-קיי'-שיען) פון יענער זייט קאווקאז.

transcend' *v.* (טרענ-סענד') אריבערשטייגען; איבערטרעפען; אריבערגעהן, אריבערטרעטען.

transcen'dence *n.* (טרענ-סענ'-דענס) איבערשטייגונג; איבערטרייבונג; איבערטרעפונג; פארטרעפליכקייט.

transcen'dency *n.* (טרענ-סענ'-דען-סי) ז. *transcendence*.

transcen'dent *a. and n.* (טרענ-סענ'-דענט) וואס שטייגט אריבער דעם העכסטען גראד; אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך, עקסטראארדינער; אין פילאזאפיע — טראנסצענדענט, וואס איז למעלה מן השכל, וואס איז העכער פון אירגענד וועלכער שכל'דיגער קאטעגאריע, ווי ארט, צייט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ד. ג. [ווי די אידעע פון גאט]; א טראנסצענדענץ, א רעאליטעט וואס קען ניט בעשטימט ווערען דורך קיין שכל'דיגער קאטעגאריע; עפעס וואס איז איבער דעם מענשליכען פערשטאנד אדער איבער זיינע בעגריפען; עפעס אויסערגעוועהנליכעס, אויסערארדענטליכעס; אין מאטעמאטיק — א טראנסצענדענטאלער אויסדרוק [א מאטעמאטישער ווערטה וואס קען ניט אויסגעדריקט אדער בעשטימט ווערען דורך אן אלגעבראאישער גלייכונג].

transcenden'tal *a. and n.* (טרענ-סען-דענ'-טעל) אין פילאזאפיע — טראנסצענדענטאל, וואס קומט ניט פון ערפאהרונג, אבער ליעגט אין דער ערפאהרונג

און איז נויטיג פאר איהר [ווי די אידעע פון ארט און צייט]; זעהר אבסטראקט; וואס קען ניט בעגריפען ווערען דורך דעם געוועהנליכען דענקען; אונזיניג, אונפערשטענדליך; אין מאטעמאטיק— טראנסצענדענט, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען דורך אן אלגעבראאישער גלייכונג; א טראנסצענדענץ, עפעס וואס קען ניט בעשטימט ווערען דורך אירגענד וועלכע פון די צעהן אריסטאטעל'ס קאטעגאריען [ז. *categories of Aristotle*].

transcenden'tal cogni'tion (טרענ-סענ-דענ'-טעל קאג-ניש'-אן) דאס טראנסצענדענטאלע וויסען [דאס וויסען אדער ערקענטניס וואס מיר בעקומען ניט פון ערפאהרונג נאר פון שכל, לויט קאנט'ס פילאזאפיע].

transcenden'tal geom'etry (טרענ-סענ-דענ'-טעל דזשי-אמ'-ע-טרי) טראנסצענדענטאלע געאמעטריע, העכערע געאמעטריע, וועלכע ווערט בעהאנדעלט דורך דיפערענציאל און אינטעגראל-רעכנונג.

transcenden'tal ide'alism (טרענ-סענ-דענ'-טעל אי-די'-על-איזם) דער טראנסצענדענטאלער אידעאליזם [די פילאזאפישע טעאָריע פון קאנט, דאס די בעגריפען רוים, צייט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ז. וו. האבען מיר ניט בעקומען דורך ערפאהרונג, נאר זיי זייגען ביי אונז איינגעבארען].

transcenden'talism *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איזם) טראנסצענדענטאליזם; אין קאנט'ס פילאזאפיע — די לעהרע, אז די פונדאמענטאלע פרינציפען, דורך וועלכע עס איז מעגליך אונזער ערקענטניס [ווי די אידעען פון ארט, צייט א. ד. ג.], שטאמען ניט פון דער ערפאהרונג, נאר זיי ערשיינען אלס פארמען פון אונזער שכל, ווען ער קומט אין בעריהרונג מיט די "נאומענען", מיט די זאכען פון דער אויסערליכער וועלט; אין שעלינג'ס פילאזאפיע — די לעהרע, אז צווישען דעם סוביעקט און אביעקט, צווישען דעם "איך" און דער וועלט, איז ניטא קיין שום חילוק, און דעריבער איז מעגליך אן אבסאלוטע קענטניס פון מאטעריע און גייסט, פון דער וועלט און גאט; דאס זיין זעהר אבסטראקט אדער טראנסצענדענטאל; דאס זיין פאנטאסטיש; איבערטרעפליכקייט.

transcenden'talist *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איסט) א טראנסצענדענטאליסט, אן אנהענגער פון דער טראנסצענדענטאלער פילאזאפיע. ז. *transcendental*.

transcenden'talize *v.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איז) אויסטייטשען פון א טראנסצענדענטאלען שטאנדפונקט, מאכען טראנסצענדענטאל אדער איבערזינליך. ז. *transcendental*.

transcenden'tally *adv.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-אי) פון א טראנסצענדענטאלען שטאנדפונקט, ניט זייענדיג בעגרינדעט פון דער ערפאהרונג, נאר דער שכל איז אזוי מחיב; ניט קומענדיג פון ערפאהרונג, איז אבער נויטיג פאר דער ערפאהרונג.

transcenden'tal ob'ject (טרענ-סענ-דענ'-טעל אב'-דזשעקט) אין דער פילאזאפיע פון קאנט — די זאך אן זיך, די זאך ווי זי איז, ניט מאדיפיצירט דורך אונזער ערקענטניס.

transcenden'tal philos'ophy (טרענ-סענ-דענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) די טראנסצענדענטאלע פילאזאפיע, די פילאזאפיע פון קאנט. ז. *Kantianism*.

transcen'dently *adv.* (טרענ-סענ'-דענט-לי) פארציגליך, פארטרעפליך, אויסערארדענטליך.

transcen'dentness *n.* (טרענ-סענ'-דענט-נעס) ז. *transcendence*.

transcen'dible *a.* (טרענ-סענ'-דיבל) וואס מען קען אריבערשטייגען אדער אריבערקריכען.

trans'colate *v.* (טרענס'-קא-לייט) דורכזייען; דורכזיפען.

transcontinen'tal *a.* (טרענס-קאנ-טי-נענ'-טעל) איבער'ן קאנטינענט, פון יענער זייט קאנטינענט. ז. *continental*.

transcrib'bler *n.* (טרענ-סקריב'-לער) א נאכלעסיגער איבערשרייבער אדער קאפירער; א קאפירער, א פלאגיאטאר [א ליטערארישער גנב].

transcribe' *v.* (טרענ-סקראיב') איבערשרייבען, קאפירען; איבערשרייבען אדער איבערארבייטען מוזיק פאר אן אנדער אינסטרומענט אדער שטימע, ווי די, פאר וועלכע די מוזיק איז געשריבען.

transcri'ber *n.* (טרענ-סקראי'-בער) אן איבערשרייבער, א קאפירער.

tran'script *n.* (טרענ'-סקריפט) אן איבערגעשריבענע קאפיע; א קאפיע; א נאכאהמונג.

transcrip'tion *n.* (טרענ-סקריפ'-שאן) די איבערשרייבונג, די קאפירונג; א קאפיע; אין מוזיק — דאס איבערשרייבען א קאמפאזיציע און צופאסען זי פאר אן אנדער אינסטרומענט [אדער שטימע] ווי די, פאר וועלכען זי איז אריגינעל פערפאסט געווארען.

transcrip'tional *a.* (טרענ-סקריפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאפיע; קאפירענד, איבערשרייבענד.

transcrip'tive *a.* (טרענ-סקריפ'-טיוו) ווי א קאפיע; איבערשרייבענד, קאפירענד.

transcrip'tively *adv.* (טרענ-סקריפ'-טיוו-לי) דורך קאפירען, דורך איבערשרייבען.

transduc'tion *n.* (טרענס-דאק'-שאן) דאס אריבערפיהרען; אריבערפיהרונג.

transect' *v.* (טרענ-סעקט') דורכשניידען, דורכשניידען פאר קווער.

transec'tion *n.* (טרענ-סעק'-שאן) א דורכשניט, א קווערער דורכשניט.

tran'sept *n.* (טרענ'-סעפט) דער קווער אדער קרייץ-פליגעל פון א קירך.

trans'fer *n.* (טרענס'-פויר) אן אריבערטראגונג, אן אריבערפיהרונג [פון איין פלאץ צו א צווייטען]; אן איבערטראגונג [פון א רעכט אדער בעזיץ פון איינעם צו א צווייטען]; דאס וואס ווערט איבערגעטראגען אדער אריבערגעפיהרט; די איבערטראגונג פון א צייכנונג אדער בילד אויף א ליטאגראפישען שטיין; די איבערגעטראגענע צייכנונג; א סאלדאט וואס ווערט אריבערגעפיהרט פון איין רעגימענט אדער קאמפאניע צו א צווייטער; א פונקט אויף אן אייזענבאהן-ליניע, וואו די וואגאנען ווערען אריבערגענומען מיט א פאראם-שיף איבער א טייך; א פונקט, וואו מען נעהט איבער פון איין באהן אדער טראמוואי אין א צווייטער, אן ארט וואו מען בייט די אייזענבאהן-ציגע; א פאראם אדער פאראם-שיף אריבערצופיהרען פראכטוואגאנען; דאס אריבערפיהרען פאסאזשירען און באגאזש מיט וועגען אדער אויטאמאבילען פון איין אייזענבאהן-סטאנציע צו א צווייטער אדער פון אן אייזענבאהן-סטאנציע צו א שיף; א בילעט וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף א טראמוואי אדער אייזענבאהן איבערצוגעהן אויף אן אנדער טראמוואי אדער אייזענבאהן פארטצוזעצען די רייזע; אין אמעריקאנער פאסט-אמט — דאס לייהען געלד פון איין קאנטא פאר א צווייטער.

transfer' *v.* (טרענס-פויר') אריבערטראגען, אריבערפיהרען [פון איין ארט צו א צווייטען]; איבערגעבען, איבערטראגען [א רעכט אדער בעזיץ פון איינעם צו א צווייטען]; אריבערטראגען אויף'ן ליטאגראפישען שטיין [וועגען א צייכנונג אדער בילד פון וואס עס דארף געמאכט ווערען א ליטאגראפיע]; אריבערגעהן פון איין טראמוואי אדער אייזענבאהן אין א צווייטער, בייטען די טראמוואיען, בייטען דעם צוג.

transferabil'ity *n.* (טרענס-פויר-ע-ביל'-אי-טי) איבערטראגבארקייט, איבערפיהרבארקייט, דאס זיין מעגליך איבערצוטראגען אדער אריבערצופיהרען.

transfer'able *a.* (טרענס-פויר'-עבל) איבערטראגבאר, וואס קען איבערגעטראגען ווערען; וואס קען אריבערגעפיהרט ווערען; וואס קען איבערגעגעבען ווערען.

trans'fer-book *n.* (טרענס'-פויר-בוק) א בוך צום איינשרייבען די איבערטראגונגען פון קאנטאס, פאנדס א. ד. ג. פון איינעם צום אנדערען.

transferee' *n.* (טרענס-פויר-איע') די פערזאן צו וועמען עס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען.

trans'fer-el'evator *n.* (טרענס'-פויר-על'-אי-וויי-טאר) א הויב-מאשין מיט וועלכער מען טראגט איבער משא פון איין שיף אויף א צווייטער.

trans'ference *n.* (טרענס'-פויר-ענס) איבערטראגונג; אריבערפיהרונג; דאס איבערטראגען; דאס אריבערפיהרען.

transferen'tial *a.* (טרענס-פע-רענ'-שעל) איבערטראגענד.

trans'fer-ink *n.* (טרענס'-פויר-אינק) איבערדרוק-טינט, איבערדרוק-טוש [אזא טינט וואס ווערט בענוצט צום איבערטראגען צייכנונגען אדער בילדער אויף'ן ליטאגראפישען שטיין צום דרוקען ליטאגראפיעס].

trans'fer loan (טרענס'-פויר לאון) אן איבערטראגבארע אנלייהע, א הלואה וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איינעם צום צווייטען אדער פון איין פאנד צו אן אנדערען.

transferog'raphy *n.* (טרענס-פע-ראג'-רע-פי) די קונסט צו קאפירען אלטע אינשריפטען אדער איינגראווירונגען פון מצבות, טאפלען א. ד. ג.

trans'fer-pa'per *n.* (טרענס'-פויר-פיי'-פער) איבערדרוק-פאפיער, ליטאגראפיע-פאפיער [אזא פאפיער מיט וועלכען מען טראגט איבער צייכנונגען אדער בילדער אויף דעם ליטאגראפישען שטיין צום דרוקען ליטאגראפיעס].

transfer'rence *n.* (טרענס-פויר'-ענס) ז. *transference*.

transfer'rer *n.* (טרענס-פויר'-ער) אן איבערטראגער, אן איבערגעבער; אן אינסטרומענט אדער נעצייג צום איבערטראגען אדער צום אריבערפיהרען.

transferribil'ity *n.* (טרענס-פויר-אי-ביל'-אי-טי) ז. *transferability*.

transfer'rible *a.* (טרענס-פויר'-איבל) ז. *transferable*.

transfer'ror *n.* (טרענס-פויר'-אר) ז. *transferrer*.

transfig'urate *v.* (טרענס-פיג'-יו-רייט) ז. *transfigure*.

transfigura'tion *n.* (טרענס-פיג-יו-ריי'-שאן) אומגעשטאלטונג, אומבילדונג, געשטאלט-פערוואנדלונג, די איבערבייטונג אדער ענדערונג פון אויסזעהן אדער גע-שטאלט; די אומגעשטאלטונג פון יעזוס קריסטוס [לויט דעם קריסטליכען גלויבען].

Transfigura'tion *n.* (טרענס-פיג-יו-ריי'-שאן) די אומגעשטאלטונג פון יעזוס קריסטוס [א קריסטליכער יום טוב דעם 6טען אויגוסט].

transfig'ure *v.* (טרענס-פיג'-יור) אומ-געשטאלטען, אומבילדען, פערוואנדלען; ענ-דערען דעם אויסזעהן; מאכען ערהאבען, אידעאליזירען.

transfig'urement *n.* (טרענס-פיג'-יור-מענט) ז. ***transfiguration***.

transfis'sion *n.* (טרענס-פיש'-אן) א קווער-שניט, א קווערער דורכשניט.

transfix' *v.* (טרענס-פיקס') דורכשטע-כען.

transfix'ion *n.* (טרענס-פיק'-שאן) א דורכשטעכונג; דאס דורכשטעכען.

trans'fluent *a.* (טרענס'-פלוה-ענט) דורכפליסענד, אריבערפליסענד.

trans'forate *v.* (טרענס'-פא-רייט) דורכבוירען.

transfora'tion *n.* (טרענס-פא-ריי'-שאן) א דורכבוירונג, דאס דורכבויערען.

transform' *v.* (טרענס-פארם') טראנס-פארמירען, אומבילדען, איבערמאכען, פער-וואנדלען; אומענדערען; זיך ענדערען; פערוואנדלען.

transfor'mable *a.* (טרענס-פאר'-מעבל) וואס קען טראנספארמירט ווערען, אומגעוואנדעלט אדער פערוואנדעלט ווע-רען.

transforma'tion *n.* (טרענס-פאר-מיי'-שאן) טראנספארמאציאן, אומבילדונג, אומ-געשטאלטונג, איבערמאכונג; אומוואנד-לונג, פערוואנדלונג אין אן אנדער פארם.

transfor'mative *a.* (טרענס-פאר'-מע-טיוו) וואס האט די נייגונג זיך אומצו-וואנדלען אדער זיך אומצוענדערען.

transfor'mator *n.* (טרענס-פאר'-מע-טאר) ז. ***transformer***.

transfor'mer *n.* (טרענס-פאר'-מער) א טראנספארמאטאר, אן עלעקטרישער אפא-ראט צו פערוואנדלען אן עלעקטרישען שטראם פון הויכער שפאנונג אין א שטראם פון נידריגער שפאנונג.

transfor'mism *n.* (טרענס-פאר'-מיזם) אין ביאלאגיע — טראנספארמיזם, די ענ-דערונגען אין ארגאניזמען וואס פערוואנד-לען איין מין אין א צווייטען, די לעהרע וועגען אויסבילדונגען פון נייע מינים דורך די ענדערונגען פון די ארגאניזמען.

trans'fuge *n.* (טרענס-פיודזש) א דע-זערטיר, אן אנטלאפענער פון מיליטער-דיענסט.

transfu'gitive *n.* (טרענס-פיו'-דזשי-טיוו) ז. ***transfuge***.

transfund' *v.* (טרענס-פאנד') ז. ***transfuse***.

transfuse' *v.* (טרענס-פיוז') איבערגי-סען פון איין כלי אין אן אנדערער; אין מעדיצין — איבערגיסען דאס בלוט פון די אדערען פון איין פערזאן אין די אדע-רען פון א צווייטער.

transfu'ser *n.* (טרענס-פיו'-זער) אן איבערגיסער.

transfu'sible *a.* (טרענס-פיו'-זיבל) וואס מען קען איבערגיסען.

transfu'sion *n.* (טרענס-פיו'-זשאן) אי-בערגיסונג; איבערטראגונג, איבערלייטונג; אין מעדיצין — די איבערגיסונג פון בלוט פון די אדערען פון איין פערזאן אין די אדערען פון א צווייטער.

transfu'sive *a.* (טרענס-פיו'-סיוו) איבערגיסענד, צום איבערגיסען.

transgress' *v.* (טרענס-גרעס') איבער-שרייטען, אריבערגעהן; איבערטרעטען; עובר זיין; בעגעהן אן עברה; זינדיגען.

transgress'ible *a.* (טרענס-גרעס'-איבל) וואס קען איבערגעטראטען ווערען; וואס מען קען עובר זיין.

transgres'sion *n.* (טרענס-גרעש'-אן) די איבערטרעטונג פון א געזעץ אדער בע-פעהל; א זינד, אן עברה.

transgres'sional *a.* (טרענס-גרעש'-אנ-על) שולדיג, זינדיג.

transgress'ive *a.* (טרענס-גרעס'-איוו) איבערטרעטענד דאס געזעץ, זינדיג, גע-נייגט צו זינד.

transgress'ively *adv.* (טרענס-גרעס'-איוו-לי) דורך איבערטרעטען אדער עובר זיין; זינדיג; אין געאלאגיע — ניט פא-ראלעל געלאגערט [וועגען ערד אדער פעלז-שיכטען].

transgress'or *n.* (טרענס-גרעס'-אר) אן איבערטרעטער; א זינדיגער, א בעל עברה.

transhape' *n.* (טרענ-שייפ') אן אומגע-שטאלטונג, אן אומוואנדלונג, אן אומענדע-רונג פון דער פארם אדער געשטאלט.

tranship' *v.* (טרענ-שיפ') איבערלאדען פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגאן אין אן אנדערען; איבערפיה-רען אדער איבערזעצען פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגען אין אן אנדערען.

tranship'ment *n.* (טרענ-שיפ'-מענט) די איבערלאדונג פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגאן אין אן אנדערען.

tran'sience *n.* (טרענ'-שענס) עטוואס פאריבערגעהענדעס אדער פערגענגליכעס.

tran'siency *n.* (טרענ'-שענ-סי) ז. ***transience***.

tran'sient *a.* and *n.* (טרענ'-שענט) 1. פאריבערגעהענד, פערגענגליך, ניט פון לאנגער דויער, שנעל; איבערגעהענד פון איינעם צום אנדערען; 2. אין מוזיק — וואס קומט אריין צווישען אדער אין מי-טען אלס פערבינדונג [וועגען א נאטע אדער טאן]; 3. עטוואס וואס איז נור צייטווייליג, עטוואס ניט בעשטענדיגעס; 4. עטוואס פאריבערגעהענדעס אדער פער-גענגליכעס; 5. א צייטווייליגער גאסט.

5. The hotel accommodates transients only.

tran'siently *adv.* (טרענ'-שענט-לי) אין פאריבערגעהן, ניט פון לאנגען דויער, פאר א קורצער צייט.

tran'sientness *n.* (טרענ'-שענט-נעס) פערגענגליכקייט; קורצער דויער.

transillumina'tion *n.* (טרענס-אי-ליו-מי-ניי'-שאן) דורכלייכטונג, דורכשיי-נונג.

transi're *n.* (טרענס-אי'-רי) א פאסיר-צעטעל אדער צאל-שיין פון א צאלהויז [טאמאזשנע] דורכצולאזען אימפארטיר-טע סחורה.

tran'sit *n.* and *v.* (טרענ'-סיט) א דורכ-גאנג, אן איבערגאנג; דאס דורכגעהן; דאס דורכפיהרען; דאס טראנספארטירען; א טראנספארט-ליניע; א פערקעהר, א פערקעהרס-וועג; א וועג דורכצופאהרען דאס לאנד; אין אסטראנאמיע — דער דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פאר-ביי אן אנדער הימלישען קערפער [ווי דער דורכגאנג פון דער לבנה פארביי דער זון בעת א לקוי חמה]; אזא שפאקטיוו-אינסטרומענט צו מעסטען האריזאנטאלע ווינקלען; דורכגעהן די פלעכע פון א הימ-לישען קערפער.

tran'sit-cir'cle *n.* (טרענ'-סיט-סויר'קל) אן אסטראנאמישער אינסטרו-מענט צו בעטראכטען דעם דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פארביי אן אנדער הימלישען קערפער.

tran'sit-du'ty *n.* (טרענ'-סיט-דיו'-טי) אן אבצאהל אויף סחורה וואס ווערט דורכגעפיהרט דורך איין לאנד אין א צוויי-טען.

tran'sit-in'strument *n.* (טרענ'-סיט-אינ'-סטרו-מענט) אזא אסטראנאמישער שפאקטיוו צו בעאבאכטען דעם דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פארביי אנדערע הימלישע קערפער.

transi'tion *n.* (טרענ-סיש'-אן) 1. דער איבערגאנג פון איין ארט, געגענשטאנד אדער צושטאנד צו אן אנדערען; 2. פער-ענדערונג; 3. די איבערגאנגס-צייט, די איבערגאנגס-פעריאדע.

1. The last chapter of the book is in reality a transition to a second forthcoming volume. 2. We are living in a period of transition.

transi'tional *a.* (טרענ-סיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון איין צושטאנד אדער ארט צו אן אנדע-רען; וואס בעצייכענט אן איבערגאנג; וואס פערענדערט זיך.

transi'tionally *adv.* (טרענ-סיש'-אנ-על-אי) אלס איבערגאנג, אזוי ווי אן אי-בערגאנג [פון איין צושטאנד צו א צוויי-טען], אויף אן איבערגעהענדען אופן.

transi'tionary *a.* (טרענ-סיש'-אנ-ע-רי) ז. ***transitional***.

tran'sitive *a.* and *n.* (טרענ'-סי-טיוו) איבערגעהענד; אין גראמאטיק — טראנ-זיטיוו, איבערגעהענד [וועגען א צייט-ווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע געהט איבער אויף א געגענ-שטאנד]; א טראנזיטיווער צייטווארט, א פעל יוצא [א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט וועלכע געהט איבער אויף א געגענשטאנד, צ. ב. זעהן, עסען, שלא-גען א. ד. ג.].

tran'sitively *adv.* (טרענ'-סי-טיוו-לי) איבערגעהענדיג, אויף אן איבערגעהענדען אופן.

tran'sitiveness *n.* (טרענ'-סי-טיוו-נעס) דאס זיין איבערגעהענד.

tran'sitive verb (טרענ'-סי-טיוו ווארב) א טראנזיטיוועס צייטווארט, א פעל יוצא. ז. ***transitive***.

transitiv'ity *n.* (טרענ-סי-טיוו'-אי-טי) ז. ***transitiveness***.

tran'sitorily *adv.* (טרענ'-סי-טא-רי-לי) פערגענגליך, אויף א קורצער ווייל; פון קורצען דויער.

tran'sitoriness *n.* (טרענ'-סי-טא-רי-נעס) פערגענגליכקייט, דאס דויערען א קורצע ווייל.

tran'sitory *a.* (טרענ'-סי-טא-רי) פער-גענגליך, וואס דויערט א קורצע ווייל.

tran'sit-trade *n.* (טרענ'-סיט-טרייד) דער פערקעהרס-האנדעל, דער האנדעל מיט סחורות וואס געהען פון איין לאנד אדער געגענד צו א צווייטען.

transla'table *a.* (טרענס-ליי'-טעבל) איבערזעצבאר, וואס קען איבערזעצט ווע-רען פון איין שפראך אין אן אנדערער;

וואס קען אויסגעדריקט ווערען אין אנדערע ווערטער.

transla'tableness *n.* (טרענס-לייט'-טעבל-נעס) איבערזעצבארקייט, דאס קענען איבערזעצט ווערען אין אן אנדער שפראך.

translate' *v.* (טרענס-לייט') איבערזעצען אין אן אנדער שפראך; אויסדריקען אדער ערקלערען אין אנדערע ווערטער; קלאר מאכען אהן ווערטער; איבערטראגען, איבערשטעלען [פון איין ארט אויף א צווייטען]; אין מעכאניק — איבערזעצען א קערפער אין אן אנדער בעוועגונגס-לאגע; איבערפיהרען פון איין אמט אין א צווייטען; ארויפנעהמען לעבעדינערהייד אין הימעל; ענדערען די פארם, אומוואנדלען; איבערניצעווען, נעהען שיך אדער קליידער פון אלטען מאטעריאל; איבערשיקען אן ערהאלטענע טעלעגראמע דורך אן אנדער טעלעגראפען-ליניע אדער דורך דיזעלביגע ליניע.

transla'ting-screw *n.* (טרענס-לייט'-טינג-סקרוה) אן איבערשטעל-שרויף [א שרויף אין א מאשין אדער אפאראט וואס ווערט בענוצט איינצושטעלען א געוויסען טייל, אז ער זאל שטימען מיט די אנדערע טיילען].

transla'tion *n.* (טרענס-לייט'-שאַן) דאס איבערזעצען; אן איבערזעצונג; אן איבערטראגונג, אן איבערשטעלונג; א פערזעצונג פון איין אמט אין א צווייטען; דאס ארויפנעהמען אין הימעל לעבעדיגערהייד; דאס איבערניצעווען, דאס פאבריצירען פון אלטען מאטעריאל; א בעוועגונג אהן דרעהונג; די איבערשיקונג פון אן ערהאלטענער טעלעגראמע דורך אן אנדער טעלעגראפען-ליניע אדער דורך דערזעלבער ליניע.

transla'tional *a.* (טרענס-לייט'-שאַנ-על) איבערזעצענד; וואס איז שייך צו אן איבערזעצונג; איבערטראגענד, איבערשטעלענד.

trans'lative *a.* (טרענס'-לייט-טיוו) איבערזעצענד; איבערטראגענד.

transla'tor *n.* (טרענס-לייט'-טאר) אן איבערזעצער; א לאטוטניק, איינער וואס מאכט שיך פון אלטען מאטעריאל; דער טעלעגראפישער איבערטראגונגס-אפאראט [דער אפאראט מיט וועלכען מען שיקט איבער א טעלעגראמע]; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו פערוואנדלען איין פארמע פון ענערגיע אין אן אנדערער [צ. ב. אן עלעקטרישע דינאמא-מאשין וועלכע פערוואנדעלט דאמפף-ענערגיע אין עלעקטרישע].

transla'tors *n.* (טרענס-לייט'-טארז) געטראגענע שיך, וועלכע ווערען פערריכט און צוגעפוצט צום פערקויפען.

trans'latory *a.* (טרענס'-לייט-טא-רי) איבערזעצענד; איבערטראגענד.

transla'tress *n.* (טרענס-לייט'-טרעס) אן איבערזעצערין.

translit'erate *v.* (טרענס-ליט'-ע-רייט) איבערגעבען די אויסשפראכע פון בוכשטאבען אדער ווערטער פון איין שפראך דורך בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translitera'tion *n.* (טרענס-ליט-ע-ריי'-שאַן) די איבערגעבונג פון דער אויסשפראכע פון בוכשטאבען אדער ווערטער פון איין שפראך דורך די בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translit'erator *n.* (טרענס-ליט'-ע-ריי-טאר) איינער וואס גיט איבער די אויסשפראכע פון ווערטער פון איין שפראך דורך בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translocaliza'tion *n.* (טרענס-לאו-קעל-אי-זיי'-שאַן) ז. ***translocation***.

translo'cate *v.* (טרענס-לאו'-קייט) איבערשטעלען אויף אן אנדער ארט.

transloca'tion *n.* (טרענס-לאָ-קיי'-שאַן) די איבערשטעלונג אויף אן אנדער ארט.

translu'cence *n.* (טרענס-ליו'-סענס) ז. ***translucency***.

translu'cency *n.* (טרענס-ליו'-סענ-סי) דורכזיכטיגקייט; דאס דורכשיינען.

translu'cent *a.* (טרענס-ליו'-סענט) דורכשיינענד; דורכזיכטיג.

translu'cently *adv.* (טרענס-ליו'-סענט-לי) אויף א דורכזיכטיגען אדער דורכשיינענדען אופן.

translu'cid *a.* (טרענס-ליו'-סיד) ז. ***translucent***.

translu'nar *a.* (טרענס-לו'-נאר) וואס איז פון יענער זייט אדער הינטער דער לבנה.

trans'lunary *a.* (טרענס'-לו-נע-רי) ז. ***translunar***.

transmarine' *a.* (טרענס-מע-רין') וואס איז פון יענער זייט ים.

transme'dian *a.* (טרענס-מי'-די-ען) וואס געהט דורך דער מיטעל-ליניע פון קערפער.

transmerid'ional *a.* (טרענס-מי-ריד'-אי-א-נעל) וואס קרייצט דורך דעם מערידיאן. ז. ***meridian***.

trans'migrant *a. and n.* (טרענס'-מי-גרענט) איבערוואנדערענד פון איין לאנד אין אן אנדערען; אויסוואנדערענד; אן אויסוואנדערער, אן איבערוואנדערער, אן עמיגראנט; א גלגול, איינער וואס געהט איבער אין אן אנדער צושטאנד אדער אין אן אנדער קערפער.

trans'migrate *v.* (טרענס'-מי-גרייט) איבערוואנדערען, אויסוואנדערען; איבערגעהן פון איין קערפער אין אן אנדערען.

transmigra'tion *n.* (טרענס-מי-גריי'-שאַן) די איבערוואנדערונג, די אויסוואנדערונג; גלגול הנפש, דאס מגולגל ווערען פון דער נשמה אין אן אנדער קערפער אדער בעשעפעניש.

transmigra'tionism *n.* (טרענס-מי-גריי'-שאַנ-איזם) דאס גלויבען אין גלגול הנפש, אז די נשמה פון א מענשען נאך זיין טויט ווערט מגולגל אין אן אנדער קערפער.

trans'migrator *n.* (טרענס'-מי-גריי-טאר) אן איבערוואנדערער, אן אויסוואנדערער.

transmi'gratory *a.* (טרענס-מאי'-גריי-טא-רי) איבערוואנדערענד, אויסוואנדערענד; מגולגל ווערענדיג.

transmissibil'ity *n.* (טרענס-מיס-אי-ביל'-אי-טי) די איבערטראגבארקייט, די איבערגעבליכקייט, די מעגליכקייט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען צו ווערען צו אן אנדערען.

transmis'sible *a.* (טרענס-מיס'-איבל) איבערטראגבאר, איבערגעבליך, וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען צו אן אנדערען.

transmis'sion *n.* (טרענס-מיש'-אַן) די איבערטראגונג, די איבערגעבונג; די איבערזענדונג, די איבערשיקונג; אין ביאלאגיע — דאס איבערגעהן בירושה [וועגען די אייגענשאפטען פון די עלטערען וואס געהען איבער צו די קינדער]; אין פיזיק — דאס דורכגעהן [ווי א שטראהל געהט דורך דורך גלאז]; א טראנסמיסיאן [די פארריכטונג אריבערצוטראגען די בעוועגונג פון א מאטאר צו די רעדער פון א מאשין (ווי ביי אויטאמאבילען, טראמוואי-וואגאנען, פאבריק-מאשינען א. ד. ג.)].

transmis'sive *a.* (טרענס-מיס'-איוו) איבערגעטראגען, איבערגעגעבען; איבערגעשיקט; וואס קען איבערגעגעבען אדער איבערגעשיקט ווערען.

transmit' *v.* (טרענס-מיט') איבערטראגען, איבערגעבען צו אן אנדערען; איבערשיקען; דורכפיהרען, מאכען עס זאל דורכגעהן.

transmit'table *a.* (טרענס-מיט'-עבל) וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען.

transmit'tal *n.* (טרענס-מיט'-על) איבערטראגונג, איבערגעבונג.

transmit'tance *n.* (טרענס-מיט'-ענס) דאס איבערגעבען, דאס איבערטראגען.

transmit'ter *n.* (טרענס-מיט'-ער) אן איבערמאכער, אן איבערטראגער אדער איבערגעבער; אן איבערשיקער.

transmit'tible *a.* (טרענס-מיט'-איבל) ז. ***transmissible***.

transmogrifica'tion *n.* (טרענס-מאג-רי-פי-קיי'-שאַן) די פערוואנדלונג, דאס פערוואנדלען אין אן אנדער פערזאן אדער זאך, ווי דורך מאגיק [א הומאריסטישער אויסדרוק].

transmog'rify *v.* (טרענס-מאג'-רי-פאי) פערוואנדלען אין אן אנדער פערזאן אדער זאך [א הומאריסטישער אויסדרוק].

transmontane' *a.* (טרענס-מאנ-טיין') איבער'ן בארג, אויף יענער זייט בארג, הינטער'ן בארג.

transmor'phism *n.* (טרענס-מאהר'-פיזם) טראנסמארפיזם, די טראנספארמאציאן אדער די פערוואנדלונג פון איין זאך אין אן אנדערער.

transmutabil'ity *n.* (טרענס-מיו-טע-ביל'-אי-טי) פערוואנדעלבארקייט, דאס קענען פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

transmu'table *a.* (טרענס-מיו'-טעבל) פערוואנדעלבאר, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

transmu'tableness *n.* (טרענס-מיו'-טעבל-נעס) ז. ***transmutability***.

transmu'tably *adv.* (טרענס-מיו'-טע-בלי) דורך פערוואנדלונג, דורך דער פעהיגקייט פערוואנדעלט צו ווערען אין אן אנדער זאך.

transmuta'tion *n.* (טרענס-מיו-טיי'-שאַן) די פערוואנדלונג; אין אלכעמיע — די פערוואנדלונג פון ביליגע מעטאלען אין טייערע, ווי אין גאלד און זילבער; אין געאמעטריע — די אומענדערונג פון איין קערפער אדער פיגור אין אן אנדערער [ווי דאס מאכען פון א דרייעק א קוואדראט]; אין ביאלאגיע — די אומענדערונג פון א מין, טראנספארמיזם [ז. ***transformism***]; אבוועקסלונג, דאס בייטען זיך, דאס פאלגען איינער איבער דעם אנדערען [אזוי, אז פריהער געהט דער ערשטער, נאכדעם דער צווייטער, דערנאך ווידער דער ערשטער א. ז. וו.].

transmuta'tionist *n.* (טרענס-מיו-טיי'-שאַנ-איסט) א טראנספארמיסט, אן אנהענגער פון דער לעהרע וועגען טראנספארמיזם [ז. ***transformism***]; איי-

נער, וועלכער גלויבט אין דער מעגליכ־
קייט צו פערוואנדלען בילינע מעטאלען
אין גאלד און זילבער, אן אלכעמיקער.
transmu'tative *a.* (טרענס־מיו׳־טע־
טיוו) וואס פערוואנדעלט אדער פערענ־
דערט; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך
טראנספארמיזם אדער פערוואנדלונג אין
אן אנדער פארם.
transmute' *v.* (טרענס־מיוט׳) פערוואנד־
לען, פערענדערען.
transmu'ted *a.* (טרענס־מיו׳־טעד)
פערוואנדעלט אין אן אנדער קערפער אדער
פארם.
transmu'ter *n.* (טרענס־מיו׳־טער) א
פערוואנדלער, א פערענדערער.
transna'ture *v.* (טרענס־ניי׳־טשור)
אומוואנדלען די נאטור אדער די טבע.
transnor'mal *a.* (טרענס־נאהר׳־מעל)
איבערנארמאל, מעהר ווי נארמאל.
transocean'ic *a.* (טרענס־או־שי־ען׳־
איק) וואס ליענט אויף יענער זייט פון
אקעאן; וואס שניידט דורך, פליהט דורך
אדער פאהרט דורך דעם אקעאן.
tran'som *n.* (טרען׳־סאם) אין ארכי־
טעקטור — א קווער־באלקען, א קווער־רי־
געל; א קווער־שטאב; דער קווער־באלקען
איבער א טהיר אדער פענסטער; א פענ־
סטער איבער דעם אויבערשטען קווער־באל־
קען פון א טהיר; איינע פון די אויבער־
שטע קווער־באלקענס אין דעם הינטער־טייל
פון א שיף.
tran'som-win'dow *n.* (טרען׳־סאם־
הווינ׳־דאו) א פענסטער איבער דעם אוי־
בערשטען קווער־באלקען פון א טהיר.
transpa'dane *a.* (טרענס־פיי׳־דיין)
וואס ליענט אויף דער אנדערער זייט פון
דעם טייך פא אין איטאליען [צו צפון־
זייט פון דער שטאדט רום].
Transpa'dane Repub'lic (טרענס־
פיי׳־דיין רי־פאב׳־ליק) די לאמבארדישע
רעפובליק אין איטאליען, וועלכע נאפא־
לעאן דער ערשטער האט געגרינדעט אין
יאהר 1796.
transpar'ence *n.* (טרענס־פעהר׳־ענס)
ז. *transparency*.
transpar'ency *n.* (טרענס־פעהר׳־ענ־
סי) דורכזיכטיגקייט; א טראנספאראנט, א
בילד אדער אויפשריפט אויף דורכזיכטי־
גער מאטעריע, א ראהם מיט אויפשריפ־
טען בעלויכטען פון אינווייניג.
transpar'ent *a.* and *n.* (טרענס־פעהר׳־
ענט) דורכזיכטיג; וואס לאזט דורך ליכט־
שטראהלען; וואס מען קען זעהן דורך און
דורך, קלאר, פערשטענדליך; ליכטיג, העל;
א קלייד פון א לייכטען דורכזיכטיגען
שטאף, וואס ווערט געטראגען איבער אן
אנדערען רייך־געפוצטען קלייד.
transpar'ently *adv.* (טרענס־פעהר׳־
ענט־לי) אויף א דורכזיכטיגען שטייגער;
זעהר קלאר, דורכזיכטיג.
transpar'entness *n.* (טרענס־פעהר׳־
ענט־נעס) דורכזיכטיגקייט.
transpe'ciate *v.* (טרענס־ספי׳־שי־אייט)
פערוואנדלען אין אן אנדער מין.
transpecia'tion *n.* (טרענס־ספי־שי־
איי׳־שאן) די פערוואנדלונג אין אן אנ־
דער מין.
transpic'uous *a.* (טרענ־ספיק׳־יו־אס)
דורכשיינענד, דורכזיכטיג.
transpierce' *v.* (טרענס־פירס׳) דורכ־
שטעכען; דורכדרינגען.
transpir'able *a.* (טרענ־ספאיר׳־עבל)
וואס קען אויסגעדונסטעט ווערען; וואס
קען ארויסקומען אלס שוויס.
transpira'tion *n.* (טרענ־ספי־ריי׳־
שאן) די אויסדונסטונג; דאס שוויסען,
דאס אויסשוויצען.
transpir'atory *a.* (טרענ־ספאיר׳־ע־
טא־רי) אויסדונסטענד.
transpire' *v.* (טרענ־ספאיר׳) 1. זיך
אויסדונסטען; אויסדונסטען, אויספארען;
2. ארויסקומען, בעקאנט ווערען.
2. Afterwards it **transpired** that the battle was fought after peace had been established.
transplace' *v.* (טרענס־פלייס׳) איבער־
זעצען אין אן אנדער פלאץ; איבערשטע־
לען; איבערטראגען.
transplant' *v.* (טרענס־פלענט׳) איבער־
פלאנצען, איבערזעצען [אין אן אנדער
ארט].
transplan'table *a.* (טרענס־פלען׳־
טעבל) וואס קען איבערגעזעצט ווערען אין
אן אנדער ארט.
transplanta'tion *n.* (טרענס־פלען־
טיי׳־שאן) די איבערפלאנצונג, די איבער־
זעצונג [אין אן אנדער ארט]; אין כי־
רורגיע — דאס איבערזעצען א שטיקעל
לעבעדיג פלייש פון איין קערפער־טייל צו
אן אנדערען [ווי ביי געוויסע אפעראציא־
נען]; א כלומר'שדיגע מעטאדע צו היילען
א קראנקהייט דורך איבערטראגען איהר
פון דער קראנקער צו א געזונטער פער־
זאן.
transplan'ter *n.* (טרענס־פלען׳־טער)
אן איבערזעצער, אן איבערפלאנצער; א
מאשין איבערצוטראגען בוימער.
transplan'ting *n.* (טרענס־פלען׳־טינג)
דאס איבערפלאנצען, דאס איבערזעצען;
דאס וואס ווערט איבערגעפלאנצט אדער
איבערגעזעצט.
transplen'dency *n.* (טרענ־ספלען׳־
דען־סי) אן אויסערגעוועהנליך שטארקער
גלאנץ.
transplen'dent *a.* (טרענ־ספלען׳־
דענט) זעהר גלענצענד; מיט אן אויסער־
געוועהנליך שטארקען גלאנץ.
transplen'dently *adv.* (טרענ־ספלען׳־
דענט־לי) מיט אן אויסערגעוועהנליכען
גלאנץ.
transponibil'ity *n.* (טרענס־פאו־ני־
ביל׳־אי־טי) דאס קענען איבערגעטראגען
אדער איבערגעשטעלט ווערען.
ז. *transpose*.
transpo'nible *a.* (טרענס־פאו׳־ניבל)
ז. *transposable*.
transpon'tine *a.* (טרענס־פאנ׳־טין)
וואס געפינט זיך אויף יענער זייט פון
בריק.
transport' *v.* (טרענס־פאורט׳) טראנס־
פארטירען, איבערפיהרען, איבערברייננגען;
אוועקשיקען; פערשיקען צו צוואנגס־ארבייט
אדער קאטארגע; ארויסברייננגען פון די
כלים, מאכען אויסער זיך.
trans'port *n.* (טרענס׳־פאורט) דער
טראנספארט, די אוועקשיקונג; די איבער־
טראגונג; א שיף וואס דיענט איבערצו־
פיהרען סאלדאטען אדער פראוויאנט; א
פעראורטיילטער צום פערשיקען; א פער־
שיקטער; א צושטאנד פון העכסטער בע־
גייסטערונג אדער ענטציקונג; עקסטאז.
transportabil'ity *n.* (טרענס־פאור־
טע־ביל׳־אי־טי) דאס קענען טראנספאר־
טירט אדער איבערגעטראגען ווערען.
transpor'table *a.* (טרענס־פאור׳־
טעבל) וואס קען טראנספארטירט אדער
אוועקגעשיקט ווערען; וואס דארף פער־
אורטיילט ווערען צום פערשיקען [ווי
אויף קאטארזשנע ארבייט].
transpor'tal *n.* (טרענס־פאור׳־טעל)
ז. *transportation*.
transporta'tion *n.* (טרענס־פאר־טיי׳־
שאן) די איבערשיקונג, די אוועקשיקונג;
די איבערטראגונג, די איבערגעבונג; דאס
פערשיקען צו צוואנגס־ארבייט; דאס ארויס־
געהן פון די כלים, דאס זיין אויסער זיך;
עקסטאז, א צושטאנד פון העכסטער בע־
גייסטערונג.
transpor'tedness *n.* (טרענס־פאור׳־
טעד־נעס) דאס זיין אויסער זיך [פון
פרייד אדער ענטציקונג].
transportee' *n.* (טרענס־פאר־טיע׳) אין
אויסטראליען — א פערשיקטער.
transpor'ter *n.* (טרענס־פאור׳־טער)
א טראנספארטירער, אן איבערשיקער, אן
איבערטראגער.
transpor'ting *a.* (טרענס־פאור׳־טינג)
אויסער זיך פון בעגייסטערונג אדער ענט־
ציקונג, אין עקסטאז.
transpor'tingly *adv.* (טרענס־פאור׳־
טינג־לי) זייענדיג אויסער זיך; אין צו־
שטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער
ענטציקונג.
trans'port-ship *n.* (טרענס׳־פאורט־
שיפ) א טראנספארט־שיף, א שיף צו
טראנספארטירען סאלדאטען, פראוויאנט
א. ד. ג.
trans'port-ves'sel *n.* (טרענס׳־פאורט־
וועס׳־על) ז. *transport-ship*.
transpo'sable *a.* (טרענס־פאו׳־זעבל)
וואס קען איבערגעשטעלט ווערען אזוי, אז
די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די
ערטער.
transpo'sal *n.* (טרענס־פאו׳־זעל) די
איבערשטעלונג אזוי, אז די זאכען ביי־
טען זיך מיט די ערטער.
transpose' *v.* (טרענס־פאוז׳) איבער־
שטעלען, מאכען אז צוויי אדער עטליכע
זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ער־
טער; אין אלגעברא — איבערטראגען טיי־
לען פון א גלייכונג פון איין זייט צו דער
צווייטער; אין רעטאריק — בייטען דעם
סדר פון די ווערטער אין א זאץ; אין
מוזיק — בייטען דעם טאן.
transpo'ser *n.* (טרענס־פאו׳־זער) איי־
נער וואס טראגט איבער אדער שטעלט אי־
בער אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומ־
בייטען מיט די ערטער.
transpo'sing *a.* (טרענס־פאו׳־זינג)
וואס דיענט איבערצוטראגען אדער איבער־
צושטעלען אזוי, אז די זאכען זאלען זיך
אומבייטען מיט די ערטער.
transposi'tion *n.* (טרענס־פא־זיש׳־אן)
די אומשטעלונג, די אומבייטונג מיט די
ערטער.
transposi'tional *a.* (טרענס־פא־זיש׳־
אנ־על) וואס איז שייך צו אומשטעלונג
אדער אומבייטונג מיט די ערטער.
transpos'itive *a.* (טרענס־פאז׳־אי־
טיוו) אומשטעלענד, אומבייטענד; וואס
איז געמאכט דורך איבערטראגונג אדער
איבערשטעלונג.
transpos'itively *adv.* (טרענס־פאז׳־
אי־טיוו־לי) דורך אומשטעלונג, דורך
איבערטראגונג.
transpos'itor *n.* (טרענס־פאז׳־אי־טאר)
ז. *transposer*.
transprint' *v.* (טרענס־פרינט׳) אין דרוי־
קעריי — פערדרוקען, דרוקען ניט אין דעם
ריכטיגען ארט.
transprose' *v.* (טרענס־פראוז׳) איבער־
מאכען א געריכט אין פראזע.

transsepul'chral *a.* (טרענס-סי-פאל׳-קרעל) נאך׳ן טויט.

transshape' *v.* (טרענס-שייפ׳) פערוואנדלען אין אן אנדער געשטאלט, טראנספארמירען.

transship' *v.* (טרענס-שיפ׳) ז. *tranship*.

transship'ment *n.* (טרענס-שיפ׳-מענט) ז. *transhipment*.

transubstan'tiate *v.* (טרענ-סאב-סטענ׳-שי-אייט) פערוואנדלען אין אן אנדער סובסטאנץ אדער וועזען; אין טעאלאגיע — פערוואנדלען דאס ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל אין פלייש און בלוט פון יעזוס קריסטוס. ז. *transubstantiation*.

transubstantia'tion *n.* (טרענ-סאב-סטענ-שי-איי׳-שאן) טראנסובסטאנציאציאן, די ווירקליכע פערוואנדלונג פון ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל אין פלייש און בלוט פון יעזוס קריסטוס [א דאגמא פון דער קאטוילישער און פראוואסלאווונער קירכען אין געגענזאץ צו דער לעהרע פון דער פראטעסטאנטישער קירך, אז דיעזע פערוואנדלונג איז ניט קיין ווירקליכע, נאר בלויז א סימבאלישע].

transuda'tion *n.* (טרענ-סיו-דיי׳-שאן) די דורכשוויצונג.

transu'datory *a.* (טרענ-סיו׳-דיי-טא-רי) דורכשוויצענד.

transude' *v.* (טרענ-סיוד׳) דורכשוויצען, אויסשוויצען.

transump'tion *n.* (טרענ-סאמפ׳-שאן) דאס אריבערנעהמען פון איין פלאץ צו אן אנדערען.

transump'tive *a.* (טרענ-סאמפ׳-טיוו) וואס איז איבערגעטראגען פון איין זאך אויף א צווייטער; מעטאפאריש [ז. *metaphoric*].

transva'sate *v.* (טרענס-וויי׳-סייט) ז. *transvase*.

transvase' *v.* (טרענס-וויים׳) איבערגיסען אין אן אנדער כלי.

transver'sal *a. and n.* (טרענס-וואיר׳-סעל) קווער; וואס ליעגט אין דער ברייט; אין געאמעטריע — א טראנסווערזאלע, א ליניע וואס שניידט דורך עטליכע אנדערע ליניעס; אין אנאטאמיע — א מוסקול וואס ליעגט קווער צו אנדערע מוסקולען.

transversa'lis *n.* (טרענס-וואיר-סיי׳-ליס) אין אנאטאמיע — איינער פון עטליכע פערשיעדענע מוסקולען, וואס ליעגען אין דער ברייט פון געוויסע קערפערטיילען.

transversal'ity *n.* (טרענס-וואיר-סעל׳-אי-טי) דאס זיין קווער; דאס ליעגען אין דער ברייט.

transver'sally *adv.* (טרענס-וואיר׳-סעל-אי) זייענדיג קווער; ליעגענדיג אין דער ברייט.

transverse' *a., adv., n. and v.* (טרענס-וואירס׳) קווער, וואס ליעגט אין דער ברייט; אין אנאטאמיע — ברייטער איידער לענגער [וועגען קערפער-טיילען וואס ליעגען אין דער ברייט פון אנדערע קערפער-טיילען]; א קערפער-טייל וואס ליעגט קווער צו אן אנדער קערפער-טייל; איבערקעהרען מיט׳ן קאפ אראב; איבערבייטען, אומענדערען.

transverse'ly *adv.* (טרענס-וואירס׳-לי) אין א קווער-ריכטונג; ליעגענדיג אדער ציהענדיג זיך אין דער ברייט.

transver'sus *n.* (טרענס-וואיר׳-סאס) אין אנאטאמיע — א קווער-ליעגענדער מוסקול.

Transylva'nian *a. and n.* (טרענ-סיל-וויי׳-ני-ען) וואס איז שייך צו טראנסילוואניע [דער דרום-מזרח טייל פון אונגארן]; א בירגער אדער אן איינוואוינער פון טראנסילוואניע.

trap *n. and v.* (טרעפ) א פאסטקע, א נעץ; אזא פארריכטונג צו פערהאלטען עפעס און פלוצלונג ארויסלאזען אין דער לופט צו שיסען אין דעם [ווי די, וועלכע לערנען זיך צו שיסען פויגלען, טהוען עס מיט לעבעדיגע טויבען]; א טייל פון א קאנאליזאציאנס-רעהר אדער פון א וואטער-קלאזעט וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א U און איז אלע מאל אנגעפילט מיט וואסער, כדי ניט צו דערלאזען אז די שטינקענדע גאזען זאלען ארויפקומען; אזא באל-שפיעל [ז. *trap-ball*]; א פאל-טהיר [א טהיר וואס הויבט זיך אויף און פאלט ארונטער, ווי אין א פארלאגע]; א קארעטע אויף רעסארען; עפעס וואס וואקעלט זיך, א געביידע אויף היהנערשע פיסלעך; א שפיצעל אריינצונארען איינעם אין זאק; א פאליציסט, א פאליצייסקער; אין געאלאגיע—דער טראפ [א שווארצער זיילענארטיגער פעלז פון וואלקאנישער אבשטאמונג]; אריינכאפען אין פאסטקע; ארייננארען אין זאק; האלטען עפעס אין אזא פארריכטונג און פלוצלונג ארויסלאזען אין דער לופט צו שיסען אין דעם; פערהאלטען דעם שטראם פון שטינקענדע גאזען אין א קאנאליזאציאנס-רעהר דורך אויסבויגען א טייל פון רעהר אין דער פארם פון א U; לעגען א פאסטקע; זיך אבשטעלען, ניט ארויסגעהן [וועגען דעם שטראם פון גאזען אין א קאנאליזאציאנס-רעהר]; ציערען, אויספוצען, בעהענגען מיט ציערונגען [ווי א געשפאן פון א פערד].

trapan'ner *n.* (טרע-פענ׳-ער) א פאנגער, איינער וואס כאפט אריין אין נעץ; א פערפיהרער, א בעטריגער.

trap'-ball *n.* (טרעפ׳-באהל) שלאג-באל שפיעל, א באל-שפיעל, וואו דער באל ווערט געלעגט אויף איין ענד פון א העלצעל, וואס באלאנסירט אויף אן אקס און שפרינגט אב, ווען מען קלאפט אב מיט א שטעקעל דעם אנדערען ענד פון דעם העלצעל.

trap'-door *n.* (טרעפ׳-דאור) א פאל-טהיר [א טהיר אין א דאך אדער פארלאגע וואס הויבט זיך אויף און פאלט ארונטער].

trape *v.* (טרייפ) זיך ארומשלייען, זיך ארומשלעפען אהן א ציעל.

trapes *n. and v.* (טרייפס) א שמוציגע פרוי, א שלומפער; אן ארומשלעפעך, א באסיאק; זיך ארומשלייען, זיך ארומשלעפען.

trap'ezate *a.* (טרעפ׳-אי-זייט) ז. *trapeziform*.

trapeze' *n.* (טרע-פיז׳) א טראפעצע, א שטעקען וואס איז פון ביידע זייטען אנגעבונדען אויף הענגענדע שטריק פאר גימנאסטישע איבונגען און קונצען; אין געאמעטריע — א טראפעציום [ז. *trapezium*].

trape'zian *a.* (טרע-פי׳-זשיען) וואס האט אונרעגעלמעסיגע פיער-עקיגע זייטענפלעכען [וועגען געוויסע קריסטאלען].

trape'ziform *a.* (טרע-פי׳-זי-פארם) וואס האט די פארם פון א טראפעץ [טראפעציום]. ז. *trapezium*.

trape'zium *n.* (טרע-פי׳-זי-אם) אין געאמעטריע — א טראפעץ [טראפעציום], א געאמעטרישע פיער-עקיגע פיגור וואס צוויי פון איהרע זייטען זיינען פאראלעל און די אנדערע צוויי ניט; אין אנאטאמיע — דאס קליינע פיער-עקיגע ביינדעל צווישען דעם האנד-געלענק און דעם גראבען פינגער.

trap'ezoid *n. and a.* (טרעפ׳-אי-זאיד) א טראפעזאיד, א געאמעטרישע פיער-עקיגע פיגור וואס קיינע צוויי פון איהרע זייטען זיינען פאראלעל; וואס איז עהנליך צו א טראפעזאיד.

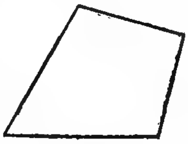

Trapezoid

trapezoi'dal *a.* (טרעפ-אי-זאי׳-דעל) וואס האט די פארם פון טראפעזאיד. ז. *trapezoid*.

trap'fall *n.* (טרעפ׳-פאהל) א פאל-טהיר, וואס איז געמאכט אזוי, דאס זי עפענט זיך אונטער די פיס און דער מענש פאלט דורך.

trap'-hole *n.* (טרעפ׳-האול) א פאל-גרוב [א גרוב וואס פערמאכט זיך מיט א פאל-טהיר. ז. *trap-door*].

trap'-hook *n.* (טרעפ׳-הוק) א מין האקען מיט א פרוזשינע צו פאנגען פיש.

trap'pean *a.* (טרעפ׳-אי-ען) וואס איז שייך צו טראפ [א מין שווארצער שטיין].

trap'per *n.* (טרעפ׳-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שטעלען פאסטקעס צו כאפען חיות; אין קויהלען-שאכטען — איינער וואס עפענט די טהירלעך פון די גאלערעען דורכצולאזען די קויהלען-וועגעלעך.

trap'ping *n.* (טרעפ׳-אינג) דאס שטעלען פאסטקעס צו פאנגען חיות; דאס מאכען א פארריכטונג אין א קאנאליזאציאנס-רעהר, וועלכע דערלאזט ניט ארויסצוגעהן שטינקענדע גאזען [ז. *trap*]; א קאסטבארע פערציערונג פון א פערד׳ס שפאנגעציינג.

trap'pings *n.* (טרעפ׳-אינגז) קאסטבארע פערציערונגען פון א פערד׳ס שפאנגעציינג.

Trap'pist *n. and a.* (טרעפ׳-איסט) א טראפיסט [א מיטגליעד פון אן אסקעטישען מאנאכען-ארדען וועלכער האט זיך געגרינדעט אין פראנקרייך און האט זיך פערשפרייט אין אנדערע לענדער. די טראפיסטען פלעגען געהן אהן העמדער, פלעגען זיך ערנעהרען בלויז מיט רייז און קארטאפלעס און פלעגען שטרענג אבהיטען דעם נדר פון שווייגען]; וואס איז שייך צו די טראפיסטען.

trap'pistine *n.* (טרעפ׳-איס-טין) טראפיסטין, אזא ליקער שנאפס וואס ווערט פראדוצירט אין איינעם פון די מאנאסטירען פון די טראפיסטען. ז. *Trappist*.

trap'poid *a.* (טרעפ׳-איד) עהנליך צו טראפ [אזא שווארצער שטיין].

trap'pose *a.* (טרעפ׳-אוס) ז. *trappean*.

trap'pous *a.* (טרעפ׳-אס) ז. *trappean*.

trap'-rock *n.* (טרעפ׳-ראק) טראפ [אזא שווארצער שטיין].

traps *n.* (טרעפס) זאכען, באגאזש.

trap'-stair *n.* (טרעפ׳-סטעהר) א טרעפ אדער לייטער וואס פיהרט צו א פאל-טהיר.

trap'-stick *n.* (טרעפ׳-סטיק) א שטאק וואס ווערט בענוצט אין שלאג-באל שפיעל. ז. *trap-ball*.

trap'-valve *n.* (טרעפ׳-וועלוו) א ווענטיל אדער קלאפע אין א קאנאליזאציאנס-רעהר.

trash *n. and v.* (טרעש) מיסט, בלאטע; ווערטהלאזע זאכען; צובראכענע שטיקלעך, אבגעשניטענע צווייגלעך; א נידריגער מענש, א נעמיינער יונג; א זאך וואס איז צוגעבונדען צום האלז פון א הונד אדער פון אן אנדער חיה כדי ניט צו דערלאזען זי ארומצולויפען, שפּרינגען א. ד. ג.; א שווערינקייט, א מניעה, א הינדערניס; בע־שניידען [א בוים]; אבטראגען, אבניצען; צורייסען, צוברעכען; ערנידריגען, שלעכט בעהאנדלען; צוריקהאלטען.

trash'ery *n.* (טרעש'־ער־אי) מיסט, בלאטע.

trash'-house *n.* (טרעש'־האוס) א גע־ביידע אין א צוקער־פאבריק וואו מען לעגט אב די אויסגעקוועטשטע צוקער־ראהר אדער צוקער־שטענגלעך צום הייצען.

trash'-ice *n.* (טרעש'־אייס) צובראכענע אייז געמישט מיט וואסער.

trash'ily *adv.* (טרעש'־אי־לי) מיסטיג, בלאטיג.

trash'iness *n.* (טרעש'־אי־נעס) מיסטיג־קייט, בלאטיגקייט.

trash'trie *n.* (טרעש'־טרי) מיסט, בלא־טע; ווערטהלאזע זאכען.

trash'y *a.* (טרעש'־אי) מיסטיג, בלאטיג; שלעכט, פּאסקודנע; גוצלאז; אונבעדייטענד.

trass *n.* (טרעס) דער טראס [א מין גרויער פעלזען־שטיין].

trattori'a *n.* (טרעט־טא־רי־א) אן אי־טאליענישע גארקיך.

trau'ma *n.* (טראה'־מא) א וואונד אויף'ן קערפּער דורך א קלאפּ אדער דורך אן אנ־דער אויסערליכער אורזאכע.

traumat'ic *a. and n.* (טראה־מעט'־איק) וואס געהערט צו א וואונד; וואס שטאמט פון א וואונד; וואס ווערט בענוצט צו היי־לען א וואונד; א רפואה פאר א וואונד.

traumat'icin *n.* (טראה־מעט'־אי־סין) אזא רפואה וואס דיענט צוזאמענצוציהען א וואונד.

trau'matism *n.* (טראה'־מע־טיזם) א קרענקליכער צושטאנד, וואס ווערט פער־אורזאכט דורך א וואונד.

trav'ail *v. and n.* (טרעוו'־אייל) אר־בייטען; הארעווען, זיך מאטערען; זיך פלאגען, געהן צו קינד; מיה; געבורטס־שמערצען; אזא טראנספּארט־מיטעל ביי די גארד־אמעריקאנישע אינדיאנער וואס בעשטעהט פון צוויי לאנגע שטאנגען, אויף וועלכע מען לעגט ארויף משא. איין ענד פון דיעזע שטאנגען ווערען צוגעבונדען צו א פערד און דער צווייטער ענד שלעפּט זיך איבער דער ערד.

trave *n.* (טרייוו) א קווער־באלקען; אזא פענטע צו לערנען פערד געהן מיט גלאטע לאנגזאמע טריט.

trav'el *v. and n.* (טרעוו'־על) רייזען, ארומפאהרען; אין מעכאניק — דורכגעהן אדער דורכלויפען א געוויסע שטרעקע; געהן, וואנדערען; דורכרייזען; טרייבען פון ארט צו ארט; א רייזע, א נסיעה; אין מעכאניק — די לענג וואס אן אבגע־שטויסענער קערפּער לויפט אב; דער גאנג, די בעוועגונג, דער פארשריט.

trav'eled *a.* (טרעוו'־על־ד) געררייזט; וואס האט דורכגעמאכט א ווייטע נסיעה; ער־פאהרען, געניט; בעארבייט [וועגען לאנד].

trav'eler *n.* (טרעוו'־על־ער) א רייזענ־דער; א רייזענדער געשעפטס־אגענט [איי־נער וואס רייזט פאר א געשעפט צו מא־כען בעשטעלונגען]; עפּעס וואס שניידט דורך אדער וואס ליגט קווער צו אן אנ־דער זאך.

trav'eler's-joy *n.* (טרעוו'־על־ערז־דזשאי) די וואלדרעבע [א מין גראז־אר־טיגע פלאנצע מיט ווייסע בלומען].

trav'eling *a. and n.* (טרעוו'־על־אינג) רייזענד, ארומפאהרענד; בעוועגליך; דאס רייזען, דאס ארומפאהרען; דער דורכגאנג, די בעוועגונג.

trav'eling-bag *n.* (טרעוו'־על־אינג־בעג) א רייזע־טאש; א טשעמאדאן, א סאק־וואיאזש.

trav'eling-cap *n.* (טרעוו'־על־אינג־קעפּ) א רייזע־היטעל, א ווייך היטעל וואס ווערט געטראגען פון רייזענדע.

trav'eling-car'riage *n.* (טרעוו'־על־אינג־קער'־אידזש) א גרויסער וואגען, א בוד, א דיליזשאנס.

trav'eling-chest *n.* (טרעוו'־על־אינג־טשעסט) א רייזע־קאסטען, א גרויסער קאסטען אדער טשעמאדאן פאר רייזענדע.

trav'eling-couvert' *n.* (טרעוו'־על־אינג־קוה־ווייר') א גאנג פון טיש־געשיר, ווי גאפּלען, לעפעל, מעסערס א. ז. וו., וואס ווערען אזוי געפּאקט, דאס מען זאל קע־נען זיי מיטפיהרען אין א רייזע.

trav'eling-dress *n.* (טרעוו'־על־אינג־דרעס) א רייזע־מאנטעל.

trav'elled *a.* (טרעוו'־עלד) ז. *traveled*

trav'eller *n.* (טרעוו'־על־ער) ז. *traveler*

trav'elling *a. and n.* (טרעוו'־על־אינג) ז. *traveling*

trav'el on the con'tinent (טרעוו'־על אן טהי קאנ'־טי־נענט) רייזען איבער אייראפּא.

trav'el out of the rec'ord (טרעוו'־על אוט אוו טהי רעק'־ארד) אראבגעהן פון ענין, רעדען ניט צום פּונקט.

trav'el-soiled *a.* (טרעוו'־על־סאילד) ז. *travel-stained*

trav'el-stained *a.* (טרעוו'־על־סטיינד) מיט פערשמוצטע קליידער פון דער נסיעה.

trav'el-worn *a.* (טרעוו'־על־וואורן) אויסגעמאטערט פון דער רייזע.

trav'el-wri'ter *n.* (טרעוו'־על־ראי'־טער) א רייזע־בעשרייבער.

trav'ersable *a.* (טרעוו'־אויר־סעבל) וואס קען דורכגעקרייצט אדער דורכגעשני־טען ווערען; וואס קען אבגעלייקענט ווע־רען.

trav'erse *a., adv., n. and v.* (טרעוו'־אוירס) קרייצווייז, דורכשניידענדיג; אין דער קווער; ליגענדיג קווער; עפּעס וואס שניידט דורך אין דער ברייט, א קווער־האלץ, א קווער־שטיק; עפּעס וואס שניידט דורך דעם וועג, א הינדערניס, א שטערונג; א דורכגאנג, דאס דורכשניידען דעם וועג; אין ארכיטעקטור — א גאלערעע וואס ציהט זיך פון איין זייט פון א געביידע צו דער צווייטער; אן אבלייקענונג, א הכחשה; אין געאמעטריע — א טראנסווערזאלע, א ליניע וואס שניידט דורך פאר קווער אנדע־רע ליניען; א קאפּ־קישעלע; דער זיג־זאג וועג וואס א שיף מאכט, ווען זי ווערט געשטויסען פון ווינד; א קורצע ליניע, וואס ווערט געצייגען פון דער הויפּט־ליניע אום פעסטצושטעלען א זייטיגען פּונקט; דורכקרייצען, דורכגעהן, דורכפאהרען; שטעלען אדער לעגען פאר קווער; הינדע־רען, שטערען; דורכזעהן, דורכקוקען; אב־לייקענען.

trav'erse ju'ry (טרעוו'־אוירס דזשוה־רי) ז. *petit jury*

trav'erser *n.* (טרעוו'־אויר־סער) אן אבלייקענער, איינער וואס לייקענט אב.

trav'esty *n., a. and v.* (טרעוו'־עס־טי) א טרעוועסטיע, א לעכערליכע נאכאהמונג פון א ליטעראַרישען ווערק; לעכערליך אי־בערגעמאכט; מאכען א לעכערליכע נאכ־אהמונג פון א פערפאסונג, מאכען א טרא־וועסטיע.

trawl *v. and n.* (טראהל) כאפּען פיש מיט א שלעפּ־נעץ אדער מיט א נעץ מיט אנגעהאנגענע האקענס; א שלעפּ־נעץ; א שאר־נעץ; אזא נעץ מיט א רייה אנגע־האנגענע האטשעקעס.

traw'ler *n.* (טראה'־לער) איינער וואס כאפּט פיש מיט א שלעפּ־נעץ אדער שאר־נעץ.

traw'ler-man *n.* (טראה'־לער־מען) ז. *trawler*

trawl'-fish'erman *n.* (טראהל'־פיש'־ער־מען) ז. *trawler*

trawl'ing *n.* (טראהל'־אינג) דאס כאפּען פיש מיט א שלעפּ־נעץ אדער שאר־נעץ.

trawl'-line *n.* (טראהל'־לאין) אזא נעץ מיט רייהען אנגעהאנגענע האקענס.

trawl'-net *n.* (טראהל'־נעט) א שלעפּ־נעץ, א שאר־נעץ.

trawl'-warp *n.* (טראהל'־וואהרפּ) דער שטריק, מיט וועלכען מען שלעפּט א שלעפּ־נעץ אדער שאר־נעץ.

tray *n.* (טריי) א טאץ; א שויפעל, א קארעטע; א דריטעל [א קארט אדער וויר־פעל מיט דריי פּונקטען]; דער דריטער צווייג אדער שפּיץ פון א הירש'ס הארן [ז. *trey*].

tray'-cloth *n.* (טריי'־קלאהטה) א טאץ־טישטוכעל.

tray'ful *n.* (טריי'־פול) א פולע טאץ, אזוי פיעל ווי פיעל עס קען ארויף אויף א טאץ.

The servant smashed a **trayful** of crockery.

tray'-trip *n.* (טריי'־טריפּ) אזא ווירפעל־שפּיעל.

treach'erous *a.* (טרעטש'־ער־אס) פער־רעטעריש, טריילאז, פאלש; בעטריגעריש, וואס נארט אב, אונצופערלעסליך.

treach'erously *adv.* (טרעטש'־ער־אס־לי) אויף א פעררעטערישען אדער בעטרי־געריש אופן.

treach'erousness *n.* (טרעטש'־ער־אס־נעס) פעררעטערישקייט, פעררעאט, טריילא־זיגקייט, פאלשקייט, בעטריגערישקייט, אונ־צופערלעסיגקייט.

treach'ery *n.* (טרעטש'־ער־אי) פער־ראטה, טריילאזיגקייט, פאלשקייט, בעטרוג.

trea'cle *n.* (טריעקל) פּאטאקע, צוקער־סיראפּ; טהעריאק, א הייל־מיטעל געגען גיפט, א געגען־גיפט; א הייל־מיטעל, א גע־גען־מיטעל, א פּאנאצעע; א פלאנצע וואס ווערט בעטראכט אלס געגען־גיפט.

trea'cle-mus'tard *n.* (טריע'קל־מאס'־טארד) אזא גראז־ארטיגע פלאנצע, וועלכע מען פלעגט אמאל בענוצען אלס געגען־גיפט.

trea'cle-sleep *n.* (טריע'קל־סליעפּ) א רוהיגער, דערפרישענדער שלאף.

trea'cle-wa'ter *n.* (טריע'קל־וואה'־טער) אזא אויפגוס אדער געטראנק גע־מאכט פון פערשיעדענע קרייטיכער.

trea'cle-worm'seed *n.* (טריע'קל־ווארמ'־סיעד) ז. *treacle-mustard*

trea'cly *a.* (טריע'־קלי) סיראפּ־ארטיג, ווי פּאטאקע; זיס און קלעפּיג.

tread *v. and n.* (טרעד) טרעטען; בע־טרעטען; טרעטען מיט די פיס; געהן,

געהן מיט געמאסטענע טריט; אויסטרעטען; צוטרעטען; טאנצען; זיך פארעןֿ, האבען געשלעכטליכען פערקעהר [ווענען פויגלען]; א טריט, א שריט; דער גאנג; דער טראט; פארונג פון פויגלען; דאס קניפעל אין דעם געלבעל פון אן איי; דער טרעפען־טריט [דער פלאכער אדער האריזאנטאלער טייל פון א טרעפ]; די לויף־פלעכע פון א ראד; די גליטש־פלעכע פון א שינע אדער רעלסע; דער טריט פון א שוך [דער טייל פון א שוך־זויל, וואס בעריהרט די ערד ביים געהן]; די לענג פון א קיעל [גרונד־באלקען פון א שיף. ז. ***keel***]; דער שטח צווישען די פעדאלען אדער טרעטערס פון א וועלאסיפעד; דער טרעט פון א שטאלצע אדער כאדולע [דער טייל וואו עס שטעלט זיך אריין דער פוס].

tread awry' (טרעד ע-ראי') אראבקריכען פון וועג; געהן שלעכט.

tread'-board *n.* (טרעד'-באורד) דער טרעפען־טריט [דער פלאכער האריזאנטאלער טייל פון א טרעפ]; א טרעט־ברעט פון א טרעט־מיהל [ז. ***treadmill***].

tread down (טרעד דאון) צוטרעטען, פערניכטען.

Look on every one that is proud, and bring him low; and **tread down** the wicked in their place.

tread'er *n.* (טרעד'-ער) א טרעטער, א קלעטערער, א וויין־טרעטער.

The **treaders** shall tread out no wine in their presses.

tread'ing *n.* (טרעד'-אינג) דאס טרעטען; טרעטונג; א טריט; דאס צוטראטענע; די פארונג ביי פויגלען.

tread in one's foot'steps (טרעד אין הוואנז פוט'-סטעפס) ז. ***tread in one's steps***.

tread in one's steps (טרעד אין הוואנז סטעפס) געהן אין אימעצענס דרכים, נאכטהאן אדער נאכאהמען אימעצען.

tread'le *n.* and *v.* (טרעדל) א טרעטער, א טרעט־ברעט, א פוס־ברעט [דאס שטיק פון א מאשין וואס ווערט געטריבען מיט'ן פוס]; דער ציהינער שטייפערער טייל פון דעם איי־ווייסעל; בעוועגען א טרעטער אדער א טרעט־ברעט.

tread'le-machine' *n.* (טרעד'ל-מע-שין') א קליינע דרוק־מאשין, וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך א פוס־טרעטער.

tread'ler *n.* (טרעד'-לער) איינער וואס ברייננט עפעס אין בעוועגונג דורך פעדאלען אדער פוס־טרעטערס.

tread'-loom *n.* (טרעד'-לוהם) א טרעט־וועבשטוהל [וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך א פוס־טרעטער].

tread'mill *n.* (טרעד'-מיל) א טרעט־מיהל, א קאטארזשנע מיהל [א מאשין וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך דעם וואס א מענש אדער פערד טרעט איבער די בעוועגליכע טרעפ אדער ברעטער פון דער מאשין]; אן איינטאניגע, ערמיעדענדע טהעטיגקייט.

tread on (טרעד אן) 1. טראמפלען, טרעטען, ארויפטרעטען מיט'ן פוס [אלס אויסדרוק פון פעראכטונג]; 2. נאכפאלגען.

1. Thou shalt **tread on** their high places: 2. Year **treads on** year.

tread one's shoes straight (טרעד הוואנז שוהז סטרייט) געהן גראד; געהן פארזיכטיג; זיין פארזיכטיג.

tread on one's corns (טרעד אן הוואנז קאהרנז) אנטרעטען איינעם אויף די היהנער־אויגען, אנריהרען איינעם'ס א שוואכען אדער אנגעוועהטאגטען פונקט.

tread on one's toes (טרעד אן הוואנז טאוז) אנטרעטען אימעצען, ערגערען אדער שעדיגען אימעצען.

You can hardly take a step in this world without **treading** on some **one's toes.**

tread on the heels of (טרעד אן טהי היעלז אוו) נאכפאלגען.

tread on the neck of (טרעד אן טהי נעק אוו) אונטערדריקען, אונטעריאכען.

tread out (טרעד אוט) 1. אויסטרעטען [ווי וויינטרויבען אדער תבואה]; 2. פערניכטען, דערשטיקען, אויסראטען, אויסלעשען.

1. Thou shalt not muzzle the ox when he **treadeth out** the corn. 2. A little fire is quickly **trodden out.**

tread the boards (טרעד טהי באורדז) ז. ***tread the stage***.

tread the stage (טרעד טהי סטיידזש) שפיעלען אין טעאטער.

tread un'der foot (טרעד אנ'-דער פוט) טרעטען מיט די פיס, בעהאנדלען מיט פעראכטונג, פעראכטען.

tread upon' (טרעד א-פאן') ז. ***tread on***.

tread upon' the heels of (טרעד א-פאן' טהי היעלז אוו) ז. ***tread on the heels of***.

tread wa'ter (טרעד הוואה'-טער) שווימען שטעהענדיג.

tread'wheel *n.* (טרעד'-הוויעל) א טרעט־ראד [א ראד וואס ווערט געדרעהט דורך דעם געוויכט פון א מענשען אדער פון א בהמה].

trea'son *n.* (טריעזן) פעררעטה, הויך־פעררעטה [פעררעטה געגען א לאנד אדער א רעגיערונג].

trea'sonable *a.* (טריע'זנ-עבל) פעררעטעריש.

trea'sonableness *n.* (טריע'זנ-עבל-נעס) פעררעטערישקייט.

trea'sonably *adv.* (טריע'זנ-ע-בלי) אויף א פעררעטערישען אופן.

trea'sonous *a.* (טריע'זנ-אס) ז. ***treasonable***.

treas'ure *n.* and *v.* (טרעזש'-אור) 1. א שאץ, אן אוצר; רייכטום; אנגעזאמעלטע רייכטום; אנגעזאמעלטע זאכען; געלד און זילבער; 2. אנזאמלען; אנזאמלען רייכטום; 3. פעסט האלטען אין זכרון; 4. בעטראכטען אלס אן אוצר, הויך שעצען.

3. He **treasured** up his grievances and waited patiently for a chance to avenge the wrong.

treas'ure-chest *n.* (טרעזש'-אור-טשעסט) 1. א שקאטולקע, א קעסטעל צו האלטען געלד און ווערטהפולע זאכען; 2. א קאסע, א שאץ־קאמער.

2. New taxes were proposed to refill the nation's empty **treasure-chest.**

treas'ure-cit'y *n.* (טרעזש'-אור-סיט'-אי) א פעררעטה־שטאדט, א שטאדט פאר תבואה־מאגאזינען.

And they built for Pharaoh **treasure-cities,** Pithom and Raamses.

treas'ure-house *n.* (טרעזש'-אור-האוס) א שאצקאמער, א קאזנאטשייסטווע.

treas'urer *n.* (טרעזש'-אור-ער) א שאצמייסטער, א קאזנאטשיי.

Treas'urer of the Uni'ted States (טרעזש'-אור-ער אוו טהי יו-נאי'-טעד סטייטס) דער שטאאטס־שאצמייסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, דער קאזנאטשיי פון דעם פינאנץ־מיניסטעריום.

treas'urership *n.* (טרעזש'-אור-ער-שיפ) דאס אמט פון א שאצמייסטער אדער קאזנאטשיי.

treas'uress *n.* (טרעזש'-אור-עס) א שאצמייסטערין.

treas'ure-trove *n.* (טרעזש'-אור-טראווו) א געפונענער אוצר.

treas'ury *n.* (טרעזש'-אור-אי) א שאצקאמער; א קאזנאטשייסטווע; א קאסע, א פלאץ, וואו מען האלט ווערטהפולע זאכען; א פינאנץ־דעפארטאמענט; א מין אונטערערדישער קבר [ביי די פארצייטיגע גריכען].

treat *v.* and *n.* (טריעט) 1. בעהאנדלען, זיך בענעהן, זיך בעציהען, אומגעהן [מיט עפעס]; 2. בעהאנדלען א פראגע, געבען אן אבהאנדלונג; 3. בעטראכטען אלס...; 4. פערהאנדלען, פיהרען פערהאנדלונגען; 5. קורירען, היילען; 6. בעהאנדלען מיט כעמישע שטאפען, אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון כעמישע שטאפען; 7. אונטערהאלטען, מכבד זיין, טראקטירען; פונדעווען; 8. טראקטירונג, כבוד; א פונדע, דאס פונדעווען, דאס מכבד זיין; 9. אטשערעד אדער רייה צו טראקטירען, מכבד זיין אדער מכבד צו זיין; 10. אויסערגעוועהנליכע בעפרידיגונג; עטוואס וואס פערשאפט אויסערגעוועהנליכען פערגניגען.

1. He **treats** everybody with the utmost politeness. 2. The author **treats** his subject in an exhaustive manner. 3. He is **treated** as a public enemy. 5. Doctors **treat** disease by approved remedies. 7. I **treated** myself to an automobile drive. 9. It is my **treat** now. 10. The lecture was a real **treat** and we enjoyed it immensely.

trea'ter *n.* (טריע'-טער) איינער וואס בעהאנדעלט עפעס; איינער וואס ניט אן אבהאנדלונג; איינער וואס פערהאנדעלט; איינער וואס היילט אדער קורירט; איינער וואס טראקטירט, פונדעוועט אדער איז מכבד; איינער וואס בעהאנדעלט עפעס מיט כעמישע שטאפען.

trea'ting *n.* (טריע'-טינג) בעהאנדלונג; פערהאנדלונג; קורירונג; טראקטירונג, דאס פונדעווען, דאס מכבד זיין; דאס מכבד זיין מיט משקה; דאס אונטערקויפען וועהלער דורך פונדעווען אדער טראקטירונג.

trea'tise *n.* (טריע'-טיס) אן אבהאנדלונג; א קורצע וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג; א מאמר; א מסכת [אין תלמוד].

treat'ment *n.* (טריעט'-מענט) בעהאנדלונג, דאס בענעהן זיך מיט...; די קורירונג.

trea'ty *n.* (טריע'-טי) אן אבמאך [הויפטזעכליך צווישען צוויי לענדער].

trea'ty of peace (טריע'-טי אוו פיעס) א פריערענס־אבמאך [צווישען לענדער].

trea'ty-port *n.* (טריע'-טי-פאורט) א פארט אדער האפען, וועלכער איז, לויט אן אבמאך, אפען פאר די שיפען פון א צווייטען לאנד.

treb'le *a.*, *n.* and *v.* (טרעבל) דרייפאך; שארף, הויך דורכדרינגענד [ווענען מוזיקאלישע טענער]; וואס איז שייך צו א סאפראנא אדער דיסקאנט־שטימע; א דיסקאנט־שטימע, א סאפראנא; א דיסקאנטזינגער, א דיסקאנט־אינסטרומענט; פערדרייפאכען; זיך פערדרייפאכען.

treb'leness *n.* (טרעב'ל-נעס) שארפקייט, הויכקייט, דורכדרינגליכקייט [ווענען א שטימע אדער קלאנגען].

treb'let *n.* (טרעב'-לעט) ז. ***triblet***.

treb'ling *n.* (טרעב'-לינג) די פלאנקען וואס בעפעסטיגען דעם פאדער־טייל פון א שיף נעגען דעם דרוק פון אייז.

treb'ly *adv.* (טרעב'-לי) דרייפאך, דריי מאל אזוי פיעל.

treb'uchet *n.* (טרעב'-יו-שעט) א טריי־בושעט, א ווארף־מאשין [א מיטעלאלטערליכע קריעגס־מאשין, עהנליך צו א באליסטא, צו ווארפען שטיינער אין א בעלאגערטער פעסטונג און צו צוברעכען די ווענד. ז. ***balista***]; א שטראף־שטוהל [ז. ***cucking-stool***]; אזא פויגעל־פאסטקע; אזא וואג [צו וועגען מטבעות און סתם קליינינקייטען].

trecen'tist *n.* (טריי-טשענ'-טיסט) אן אנהענגער, נאכאהמער אדער נאכפאלגער פון דעם ליטעראַרישען און קינסטלערישען סטיל וואס האט געהערשט אין איטאליען אין 14טען יאהרהונדערט.

trecen'to *n.* (טריי-טשענ'-טאו) דער 14טער יאהרהונדערט אין דער איטאליענישער קונסט און ליטעראטור; דער ליטעראַרישער און קינסטלערישער סטיל וואס האט געהערשט אין איטאליען אין 14טען יאהרהונדערט.

trechom'eter *n.* (טרע-קאמ'-ע-טער) אן אדאמעטער, א וועג־מעססטער. ז. ***odometer***.

treck'schuyt *n.* (טרעק'-סקאיט) א טרעק־שוט [אזא האלענדישע קאנאל־שיף וואס מען שלעפט מיט שטריק]. ז. ***trekschuit***.

tred'dle *n.* (טרעדל) א טרעטער, א טרעט־ברעט, א פוס־ברעט; דער ציהיגער שטייפער טייל פון דעם איי־ווייסעל. ז. ***treadle***.

tredille' *n.* (טרע-דיל') אזא קארטען־שפיעל פון דריי פערזאן.

tredrille' *n.* (טרע-דריל') ז. ***tredille***.

tree *n. and v.* (טריע) א בוים; א בוים־עהנליכע פיגור; א תליה; דער קרייץ, אויף וועלכען יעזוס איז געקרייציגט געווארען; האלץ; א האלץ־פארריכטונג, א האלץ־טייל; א קלאץ, א שטאנג; ארויפטרייבען אויף א בוים, אריינטרייבען אין בוים [ווי א פערפאלגטע חיה]; צושפארען צו דער וואנד; פארמירען אויף א קלאץ אדער אויף א שטאנג; אננעהמען א בוים־עהנליכע פארם.

tree'-bear *n.* (טריע'-בעהר) ז. ***racoon***.

tree'-bee'tle *n.* (טריע'-ביע'טל) א בוים־זשוק [א זשוק אדער קעפער וואס ערנעהרט זיך פון בוימער].

tree'-climb'er *n.* (טריע'-קלאימ'-ער) א בוים־קריכער, א בוים־קלעטערער [א חיה אדער פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער].

tree'-cof'fin *n.* (טריע'-קאפ'-אין) א טרוגע פאר א טויטען וואס ווערט געמאכט פון אן אויסגעבויערטען טייל פון א בוים־שטאם.

tree'-cree'per *n.* (טריע'-קריע'-פער) א בוים־קלעטערער, א פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער.

tree'-fern *n.* (טריע'-פוירן) א בוים־פארן [אזא זעהר גרויסער פארן אדער פאפאראטניק]. ז. ***fern***.

tree'-fish *n.* (טריע'-פיש) אזא קאליפארניער שטיין־פיש. ז. ***rock-fish***.

tree'-frog *n.* (טריע'-פראג) א בוים־פראש [א זשאבע אדער פראש וואס האלט זיך אויף צווישען בוימער]. ז. ***tree-toad***.

tree'-german'der *n.* (טריע'-דזשור-מענ'-דער) אזא קוסט אדער בוש וואס וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדישען ים.

tree'-goose *n.* (טריע'-גוהס) די רינגעל־גאנז. ז. ***barnacle***.

tree'less *a.* (טריע'-לעס) אהן בוימער, ניט בעוואקסען מיט בוימער.

tree'lessness *n.* (טריע'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בוימער, דאס ניט זיין בעוואקסען מיט בוימער.

tree'-milk *n.* (טריע'-מילק) בוים־מילך [די מילך־עהנליכע זאפט פון געוויסע פלאנצען אדער בוימער, ווי למשל, פון דעם מילך־בוים. ז. ***cow-tree***].

tree'nail *n.* (טריע'-נייל) א האלצערנער נאגעל; אין ארכיטעקטור — א נאגעל־עהנליכע אדער טראפען־עהנליכע פערציערונג.

tree'-nymph *n.* (טריע'-נימף) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א בוים־נימפע [א וואלד־געטין, וואס לעבט און שטארבט צוזאמען מיט'ן בוים, אין וועלכען זי האלט זיך אויף]. ז. ***hamadryad***.

tree of Bud'dha (טריע אוו בו'-דא) דער הייליגער פייגענבוים ביי די בודיסטען. ז. ***bo-tree***.

tree of geneal'ogy (טריע אוו דזשעני-על'-א-דזשי) א שטאם־בוים, אן אבשטאמונגס־ליניע.

tree of heav'en (טריע אוו העווען) דער געטער־בוים אדער הימעלס־בוים [אזא אזיאטישע פלאנצע מיט שלעכט־ריכענדע בליטהען].

tree of knowl'edge (טריע אוו נאל'-עדזש) דער בוים פון וויסען, דער עץ הדעת.

Tree of Lib'erty (טריע אוו ליב'-ער-טי) א פרייהייטס־בוים [א בוים וואס ווערט פערפלאנצט צום אנדענקען פון געוואונענער פרייהייט].

tree of life (טריע אוו לאיף) דער בוים פון לעבען, דער עץ החיים; א מין אימער־גרין בוימעל.

tree of the gods (טריע אוו דהי גאדז) ז. ***tree of heaven***.

tree'-protec'tor *n.* (טריע'-פרא-טעק'-טאר) א מיטעל צו פערהיטען, אז בוימער זאלען ניט בעשעדיגט ווערען פון אינזעקטען.

tree'-pru'ner *n.* (טריע'-פרוה'-נער) אן אינסטרומענט צום ארומשניידען בוימער.

tree'-remov'er *n.* (טריע'-רי-מוה'-ווער) א מאשין צום איבערפלאנצען בוימער. ז. ***transplanter***.

tree'-scra'per *n.* (טריע'-סקריי'-פער) אן אינסטרומענט צום אבשאבען די קארע און מאך פון בוימער.

tree'-soul *n.* (טריע'-סאול) דער בוים־גייסט [א גייסט, וואס געפינט זיך אין יעדען בוים, לויט דעם גלויבען פון בוימער־פערגעטערער].

tree'-spar'row *n.* (טריע'-ספער'-או) די בוים־שוואלב [אזא שוואלב].

tree'-squir'rel *n.* (טריע'-סקווער'-על) א בוים־וועווערקע, א געוועהנליכע וועווערקע וואס האלט זיך אויף בוימער [אין געגענזאץ צו די מינים וואס האלטען זיך ניט אויף בוימער].

tree'-swal'low *n.* (טריע'-סוואל'-או) די בוים־שוואלב, די ווייס־בייכיגע אמעריקאנישע שוואלב וואס מאכט איהר נעסט אין בוימער; אזא אויסטראלישע שוואלב, וואס האלט זיך אויף אין בוימער. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

tree'-ti'ger *n.* (טריע'-טאי'-גער) א לעמפערט. ז. ***leopard***.

tree'-toad *n.* (טריע'-טאוד) א בוים־פראש [אזא פראש אדער זשאבע וואס האלט זיך אויף צווישען בוימער].

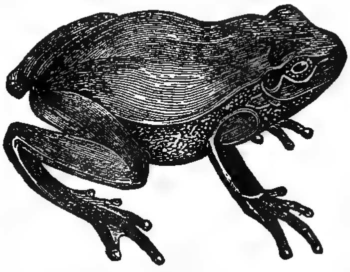

Tree-toad

tree'-wor'ship *n.* (טריע'-הוואיר'-שיפ) בוימער־פערגעטערונג, בוימער־פערהייליגונג.

tree'-wor'shiper *n.* (טריע'-הוואיר'-שיפ-ער) א בוימער־פערגעטערער, א בוימער־פערהייליגער.

tref *a.* (טרעף) טרייף, טריפה.

tre'foil *n. and a.* (טריע'-פאיל) קלעע, קלעווער אדער טשעטשעוויצע [אזא גראז מיט דריי־טייליגע אבגערונדעטע בלעטער]; דער דריי־בלאט [אין ארכיטעקטור — א פערציערונג עהנליך צו א קלעע־בלאט אדער וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען]; דריי־בלעטערדיג, קלעע־עהנליך.

tre'foil arch (טריע'-פאיל ארטש) א דריי־בלאט געוועלב אדער קלעע־געוועלב [אן ארקע אדער געוועלב וואס שטעלט מיט זיך פאר עטוואס עהנליכעס צו א דריי־טייליגען קלעע־בלאט אדער וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען].

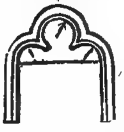

Trefoil Arch

tre'foiled *a.* (טריע'-פאילד) קלעע־ארטיג, וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען [ווי א קלעע־בלעטעל].

tre'foilwise *adv.* (טריע'-פאיל-הוואיז) אין דער פארם פון דריי־טייליגע אבגערונדעטע בלעטער, אין דער פארם פון קלעע־בלעטער.

trefo'liated *a.* (טריע-פאו'-לי-איי-טעד) ז. ***trefoiled***.

treil'lage *n.* (טרעל'-עדזש) א רעשאטקע, א גראטע [הויפטזעכליך פאר קלעטערנדע פלאנצען]. ז. ***trellis***.

trek *v. and n.* (טרעק) שלעפען א וואגען [הויפטזעכליך וועגען אקסען]; פאהרען מיט אקסען; רייזען; דאס שלעפען א וואגען; א רייזע; די רייזע־שטרעקע צווישען איין רוה־פלאץ און א צווייטען.

trek'-ox'en *n.* (טרעק'-אק'סן) שפאן־אקסען, יאך־אקסען.

trek'schuit *n.* (טרעק'-סקאיט) א טרעק־שוט [אזא האלענדישע שיף וואס ווערט געשלעפט מיט שטריק].

trel'lis *n. and v.* (טרעל'-איס) א גראטע, א רעשאטקע; א גראטען־פלויט אדער גראטען־געביידע, ארום וועלכער עס פלעכטען זיך קלעטערענדע פלאנצען; מאכען א גראטען־פלויט אדער גראטען־געביידע; אונטערהאלטען קלעטערענדע פלאנצען מיט גראטען־ווענד; מאכען גראטען־פערמיג אדער נעץ־פערמיג.

trel'lised *a.* (טרעל'-איסט) מיט א רעשאטקע, גראטען־פערמיג, נעץ־פערמיג.

trel'lised ar'mor (טרעל'-איסט אר'-מאר) א גראטעז־ארטיגער אדער נעץ־פערמיגער פאנצער.

trel'lis-work *n.* (טרעל'-איס-הוואירק) א גראטע, א רעשאטקע; נעץ־ווערק; די ארויפגעלעגטע אדער ארויפגענעהטע אויסגעשניטענע אוזארען.

treman'do *adv.* (טריי-מאנ'-דא) טרעמולירענד, ציטערענד [ווענען מוזיקאלישע קלאנגען].

Tremato'da *n.* (טרעמ-ע-טאו'-דא) דער מין ענגעל־ווערים אדער לעבער־ווערים [אזעלכע ווערים וואס נעפינען זיך אין די נעדערים פון מענשען און חיות און אויך אויף דער הויט פון פיש]. ז. *fluke*.

trem'atode *a. and n.* (טרעמ'-ע-טאוד) ז. *trematoid*.

trem'atoid *a. and n.* (טרעמ'-ע-טאיד) עהנליך צו אן ענגעל־ווארים; אן ענגעל־ווארים, א לעבער־ווארים. ז. *Trematoda*.

Trematoi'dea *n.* (טרעמ-ע-טאי'-די-א) ז. *Trematoda*.

trem'ble *v. and n.* (טרעמבל) 1. ציטערען, זיך טרייסלען; 2. זיך וואקלען; 3. זיין אונבעשטימט, זיין אונזיכער, זיין אונענטשלאסען; 4. א ציטער; דאס ציטערען.

1. Our banners make tyranny **tremble.**

trem'ble for (טרעמבל פאר) ציטערען אדער מורא האבען, אז עפּעס זאל ניט געשעהען מיט אימעצען אדער מיט עפּעס.

Mothers always **tremble for** the safety of their children.

trem'blement *n.* (טרעמ'בל-מענט) אין מוזיק — א טרעל, א ציטערדיגער קלאנג.

trem'bler *n.* (טרעמ'-בלער) איינער וואס ציטערט; א פייגלינג, א טרוס; עטוואס וואס ציטערט אדער וויברירט; אן עלעקטרישעס גלעקעל.

Trem'bler *n.* (טרעמ'-בלער) א ציטערער [א מיטגליעד פון אן אמאליגער ענגלישער סעקטע, וועלכע פלעגט זיך אויסצייכנען מיט אויפגערעגטע, קאנוואלסיווע בעוועגונג בעת דעם גאטעסדיענסט].

trem'bles *n.* (טרעמבלז) [א ציטערניש קראנקהאפטער צושטאנד, ווען מען האלט אין איין ציטערען]; די מילך־פעסט [ז. *milk-sickness*].

trem'bling *n. and a.* (טרעמ'-בלינג) דאס ציטערען; ציטערענד, זיך טרייסלענד; זיך וואקלענד; אונזיכער; אונענטשלאסען.

trem'blingly *adv.* (טרעמ'-בלינג-לי) ציטערענדיג; וואקעלדיג; מיט אונענטשלאסענהייט.

trem'bling pal'sy (טרעמ'-בלינג פאהל'-זי) אזא פאראליזירונג בעגלייטעט מיט קאנוואלסיווען טרייסלען.

trem'bling pop'lar (טרעמ'-בלינג פאפ'-לאר) דער ציטער־בוים, דער ציטער־פאפעל־בוים, אן אסינע [אזא בוים].

trem'bling prai'rie (טרעמ'-בלינג פריי'-רי) א וואקעלדיגע פרעריע [א בלאטיגע געגענד אין לואיזיאנא, אמעריקא, וועלכע איז בעדעקט מיט א דינעם שיכט ערד און פלאנצען און זינקט אדער שאקעלט זיך אונטער די פיס].

trem'bling tree (טרעמ'-בלינג טריע) ז. *trembling poplar*.

trem'bly *a.* (טרעמ'-בלי) ז. *trembling*.

tremen'dous *a.* (טרי-מענ'-דאס) שרעקליך, פירכטערליך; מורא'דיג; אונגעהייער, ערשטוינענד.

tremen'dously *adv.* (טרי-מענ'-דאס-לי) אויף א שרעקליכען, מורא'דיגען שטייגער; אויף אן אונגעהייערען, ערשטוינענדען שטייגער.

tremen'dousness *n.* (טרי-מענ'-דאס-נעס) שרעקליכקייט, פירכטערליכקייט, מורא'דיגקייט; אונגעהייערקייט, ערשטוינליכקייט.

tremolan'do *adv.* (טרעמ-א-לאנ'-דא) ז. *tremando*.

trem'olant *n.* (טרעמ'-א-לענט) דער טרעמולאנט [אזא פארריכטונג אין אן ארגעל ארויסצוברייננען א ציטערענדען קלאנג].

trem'olite *n.* (טרעמ'-א-לאיט) טרעמאליט [אזא מינעראל].

trem'olo *n.* (טרעמ'-א-לאו) אין מוזיק — א ציטערענדער קלאנג; דער טרעמולאנט [א פארריכטונג אין אן ארגעל ארויסצוברייננען א ציטערענדען קלאנג].

trem'or *n.* (טרעמ'-אר) דאס ציטערען, א ציטערענדע בעוועגונג, א ציטער.

trem'orless *a.* (טרעמ'-אר-לעס) אהן א ציטער, ניט ציטערענד, אונבעוועגליך.

trem'ulant *a. and n.* (טרעמ'-יו-לענט) ציטערענד; א טרעמולאנט [ז. *tremolant*].

tremula'tion *n.* (טרעמ-יו-ליי'-שאן) טרעמולאציאן, ציטערניש.

trem'ulous *a.* (טרעמ'-יו-לאס) ציטערענד; שרעקעדיג; וואקעלדיג; אונענטשלאסען, אונזיכער; עטוואס וועלען־ארטיג [ווענען דעם קאליר פון אינזעקטען].

trem'ulously *adv.* (טרעמ'-יו-לאס-לי) מיט ציטערניש, ציטערענדיג; אויף א שרעקעדיגען אופן; מיט אונענטשלאסענהייט, מיט אונזיכערהייט; זיך וואקלענדיג.

trem'ulousness *n.* (טרעמ'-יו-לאס-נעס) דאס ציטערען, ציטערניש; שרעקעדיגקייט; אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט; וואקעלדיגקייט.

trem'ulous pop'lar (טרעמ'-יו-לאס פאפ'-לאר) ז. *trembling poplar*.

tre'nail *n.* (טרע'-נייל) ז. *treenail*.

trench *v. and n.* (טרענטש) גראבען; ארומגראבען, ארומרינגלען מיט גראבענס אדער טראנשעען; פערשאנצען; טיעף אויסגראבען אדער אויסאקערען; מאכען א פערטיעפונג אדער איינשניט; א שניט טהאן, איינשניידען; אנגרייפען, איבערטרעטען, פערלעצען [אימעצענס רעכט]; א טיעפער אקער־שניט אדער אקער־שורונג; א גראבען; א קאנאווע; א טראנשעע, א שאנצע, א פעסטונגס־גראב.

tren'chancy *n.* (טרענ'-טשענ-סי) שניידיגקייט; שארפקייט; בייסענדיגקייט.

tren'chant *a.* (טרענ'-טשענט) שניידענד; שארף; בייסענד.

tren'chantly *adv.* (טרענ'-טשענט-לי) אויף א שניידענדען, בייסענדען אדער שארפען שטייגער.

trench'-cart *n.* (טרענטש'-קארט) א טראנשעע־וואגען [א קליינער שלעפּ־וואגען, מיט וועלכען מען פיהרט פאנאנדער אמוניציאן צווישען די טראנשעען אדער פעסטונגס־גראבענס].

trench'-cavalier' *n.* (טרענטש'-קעוו-ע-ליער') א טראנשעען־קאוואליער, א טראנשעען־רייטער [א פאראפעט אדער אנגעשאטענער וואל נעבען א פעסטונגס־גראבען אדער טראנשעע].

tren'cher *n.* (טרענ'-טשער) א טראנשעען־מאכער, א שאנצען־גרעבער; איינער וואס גראבט פעסטונגס־גראבענס; א האק־ברעט [צו האקען פלייש]; א הילצערנעם פיער־עקיגעס ברעטעל וואס מען פלעגט פארצייטען ברויכען ביים טיש און אין קיך אנשטאט א טעלער; שפּייז; א היטעל מיט א ברייטען פיער־עקיגען דעקעל געברויכט פון סטודענטען און דאצענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען.

tren'cher-cap *n.* (טרענ'-טשער-קעפ) א היטעל מיט א פיער־עקיגען דעקעל געברויכט פון סטודענטען און דאצענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען.

tren'cher-crit'ic *n.* (טרענ'-טשער-קריט'-איק) א שפּייז־קריטיקער, איינער וואס אינטערעסירט זיך שטארק מיט דער פארבערייטונג פון שפּייזען.

tren'cher-fly *n.* (טרענ'-טשער-פלאי) א טעלער־לעקער, א דארמאיעדניק, אן אומזיסטיגער פרעסער.

tren'cher-friend *n.* (טרענ'-טשער-פרענד) א טעלער־לעקער.

tren'cher-knight *n.* (טרענ'-טשער-נאיט) א טיש־בעדיענער, א קעלנער.

tren'cher-law *n.* (טרענ'-טשער-לאה) שפּייז־רעגולאציאנען, פעראָרדנונגען ווענען דיעטע אדער נאהרונגס־סיסטעם.

tren'cherman *n.* (טרענ'-טשער-מען) אן עסער; א מיטעסער, א מיטשפּייזער, א גאסט.

tren'cher-mate *n.* (טרענ'-טשער-מייט) א מיטשפּייזער, א מיטעסער, א גאסט.

tren'cher-plate *n.* (טרענ'-טשער-פליים) אזא זעהר פלאכער טעלער מיט זעהר שמאלע ראנדען.

trench on (טרענטש אן) ז. *trench upon*.

trench'-plow *n.* (טרענטש'-פלאו) א ראיאל־פלוג [אזא אקער־אייזען צום אקערען טיעפער ווי געוועהנליך].

trench'-plow'ing *n.* (טרענטש'-פלאו'-אינג) דאס ראיאלען, דאס אקערען מיט א ראיאל־פלוג. ז. *trench-plow*.

trench upon' (טרענטש א-פאן') אנגרייפען, פערלעצען, איבערטרעטען [ווי למשל, איינעמס רעכטע].

Do not **trench upon** the privacy of your friends.

trend *v. and n.* (טרענד) 1. זיך שטרעקען, זיך ציהען, זיין געריכטעט; 2. זיך נייגען, זיך ווענדען, זיך ריכטען; 3. ריכטונג, ווענדונג, נייגונג.

1. The American coast **trends** southwest from Nova Scotia to Florida. 2. The discussion **trended** away from theology to politics. 3. These few quotations will show the **trend** of the book.

tren'dle *n. and v.* (טרענדל) עטוואס וואס דרעהט זיך [ווי ראד, באל א. ז. וו.]; א וואלץ, א וואליק; זיך דרעהען, זיך קייקלען; דרעהען, קייקלען.

tren'nel *n.* (טרענל) ז. *treenail*.

tren'tal *n.* (טרענ'-טעל) א זאמלונג אדער סעריע פון דרייסיג; אין דער קאטוילישער קירך — דרייסיג מעסען אדער גאטעסדיענסטע נאך א טויטען.

trepan' *n. and v.* (טרי-פען') אן ענבער, א בויערער, א בויערער־אינסטרומענט, א בויערער־מאשין; א שיידעל־בויערער [א כירורגישער אינסטרומענט צום אויסזעגען טיילען פון דעם שארבען. ז. *trephine*]; בויערען; טרעפאנירען [דורכזעגען דעם שארבען, אויסזעגען טיילען פון שארבען].

trepana'tion *n.* (טרעפ-ע-ניי'-שאן) דאס טרעפאנירען, דאס אויסזעגען טיילען פון שארבען [ביי געוויסע כירורגישע אפעראציאנען].

trepang' *n.* (טרי-פענג') א טרעפאנג אדער ים=אונגערקע [אזא עסבארע ווארים=עהנליכע ים=שנעקע אדער מאלוסק].

trep'anize *v.* (טרעפ'-ען-איז) טרעפאנירען, אויסזעגען טיילען פון שארבען; געברויכען א טרעפאן [אזא כירורגישער אינסטרומענט צום אויסזעגען טיילען פון שארבען]. ז. *trephine*

trepan'ner *n.* (טרי-פען'-ער) איינער וואס טרעפאנירט אדער זעגט אוים טיילען פון שארבען מיט א טרעפאן. ז. *trephine*

trepan'ning *n.* (טרי-פען'-אינג) טרעפאנירונג, די בויערונג אדער דורכזעגונג פון דעם שארבען [ביי אן אפעראציאן]. ז. *trephine*

trepan'ning-el'evator *n.* (טרי-פען'-אינג-על'-אי-וויי-טאר) אן אינסטרומענט צום אונטערהויבען א טייל פון שארבען וואס איז אויסגעזעגט געווארען מיט א טרעפאן. ז. *trephine*

trephine' *n. and v.* (טרע-פיען') א טרעפאן, א שארבען=בויערער [אזא זעג צום אויסשניידען טיילען פון דעם שארבען]; טרעפאנירען, אויסזעגען טיילען פון שארבען.

Trephine

trephine'-saw *n.* (טרע-פיען'-סאה) ז. *trephine*

trep'id *a.* (טרעפ'-איד) ציטערענד, צושראקען, שרעקעדיג.

trepida'tion *n.* (טרעפ-אי-דיי'-שאן) דאס ציטערען, ציטערונג, טרייסלונג; פורכט, שרעק, מורא.

trepid'ity *n.* (טרי-פיד'-אי-טי) ז. *trepidation*

tres'pass *v. and n.* (טרעס'-פעס) 1. אונגעזעצליך אריינגעהן, בעטרעטען אדער דורכגעהן; 2. פערלעצען; 3. עובר זיין, איבערטרעטען, זינדיגען געגען...; 4. אן אונגעזעצליכע בעטרעטונג, אריינגאנג אדער דורכגאנג; 5. א פערלעצונג, אן איבערטרעטונג, אן עברה, א זינד; א בעשעדיגונג.

1. Do not trespass upon this private property. 2. He trespassed upon our patience. 3. The outlaw trespassed against the law of God and man.

tres'passer *n.* (טרעס'-פעס-ער) איינער וואס בעטרעט א פרעמדען ארט געגען געזעץ; אן איבערטרעטער, א זינדער; א פערלעצער.

tres'pass-of'fering *n.* (טרעס'-פעס-אפ'-ער-אינג) א זינד=אפפער, א קרבן חטאת.

tress *n. and v.* (טרעס) א צאפ; א האר=לאק; א קרויז; פלעכטען אין צעפ; מאכען לאקען אדער קרויזען.

tressed *a.* (טרעסט) געפלאכטען אין צעפ; געלעגט אין לאקען.

tressed point (טרעסט פאינט) שפיצען [קרוזשעוועס] פון מענשליכע האר.

tres'sel *n.* (טרעסל) ז. *trestle*

tress'es *n.* (טרעס'-עז) צעפ; לאקענס; קאפ=האר, לאנגע קאפ=האר. ז. *tress*

tres'sure *n.* (טרעש'-אור) א שמאלער אינערליכער ראנד אדער זוים אויף א וואפען=שילד.

tress'y *a.* (טרעס'-אי) בעדעקט מיט לאקען אדער צעפ; עהנליך צו א צאפ אדער א האר=לאק.

tres'tle *n.* (טרעסל) א באק, א געשטעל; אן אונטערשפארע; א טיש=געשטעל; א בריקען=באק, א געשטעל אדער באק צום אונטערהאלטען א בריק אדער אן עהנליכען געבוי; די לאנג=זאלינגען [אזא מאסט=באלקען אויף א שיף]; אזא משופע'דיגער געשטעל צום בעארבייטען לעדער.

tres'tle-board *n.* (טרעס'ל-באורד) א טיש=ברעט וואס קען זיך ארונטערנעהמען.

tres'tle-bridge *n.* (טרעס'ל-ברידזש) א באק=בריק [א בריק וואס האלט זיך אויף א רייה געשטעלען]. ז. *trestlework*

tres'tles *n.* (טרעסלז) די אונטערשפארעס פון א שיף בעת מען בויט זי.

tres'tletree *n.* (טרעס'ל-טריע) די לאנג=זאלינגען [אזא מאסט=באלקען אויף א שיף].

tres'tlework *n.* (טרעס'ל-הווארק) דאס באק=ווערק, א רייה געשטעלען אדער אונטערשפארעס [פאר א בריק, האפען א. ז. וו.].

tres'tling *n.* (טרעס'-לינג) ז. *trestlework*

tret *n.* (טרעט) א הכרעה, א צולעג צו געוויכט.

trev'at *n.* (טרעוו'-עט) א סאמעט=האקען [אזא מעסער געברויכט פון סאמעט=וועבער].

trev'et *n.* (טרעוו'-עט) ז. *trivet*

trevette' *n.* (טרי-וועט') ז. *trevat*

trews *n.* (טרוהז) א זארט פלודערען ביי די שאטלענדער.

trey *n.* (טריי) א דריטעל אין קארטען [א קארט אדער ווירפעל מיט דריי פונקטען].

tri'able *a.* (טראי'-עבל) וואס קען פרובירט ווערען; וואס דארף קומען פאר געריכט, וואס דארף גע'משפט ווערען.

tri'ableness *n.* (טראי'-עבל-נעס) דאס קענען פרובירט ווערען; דאס קענען גע'משפט ווערען.

tri'ace *n.* (טראי'-ע-סי) א דריי=קאנטיגער סאלידער ווינקעל.

triacontahe'dral *a.* (טראי-ע-קאנ-טע-הי'-דרעל) וואס האט דרייסיג זייטען [וועגען א סאלידען קערפער].

tri'aconter *n.* (טראי'-ע-קאנ-טער) א שיף מיט דרייסיג רודערס [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער].

tri'ad *n.* (טראי'-עד) א טריאדע, א פעראייניגונג פון דריי, א גרופע פון דריי פערזאנען אדער זאכען, וואס שטעהען אין א נאהנטער שייכות איינע צו די אנדערע; אין כעמיע — אן עלעמענט אדער ראדיקאל וואס קען זיך פערבינדען מיט דריי אטאמען פון אן עלעמענט אדער ראדיקאל [ז. *radical*]; אין מוזיק — אן אקארד פון דריי טענער; אין מיטאלאגיע — א גרופע פון דריי גאטהייטען, וועלכע פלעגען אפט פארגעשטעלט ווערען אלס פאטער, מוטער און קינד.

triadel'phous *a.* (טראי-ע-דעל'-פאס) אין באטאניק — מיט דריי בינטלעך פון צוזאמענגעוואקסענע שטויב=פעדים.

triad'ic *a.* (טראי-עד'-איק) וואס איז שייך צו א טריאדע; וואס בעשטעהט פון דריי; אין כעמיע — פון דריי וואלענצען, וואס פערנעהמט דעם ארט פון דריי אטאמען אין א פערבינדונג; אין דער גריכישער אדער פראוואסלאווגער קירך — לכבוד דער דריי=איינינקייט.

tri'age *n.* (טראי'-עדזש) צובראכענע קאווע=בעבלעך.

tri'al *n.* (טראי'-על) א פראבע; דאס פרובירען; א פערזוך; א וועט=קאמפף, א קאנקורס; א נסיון; דאס אויסהאלטען א נסיון, דאס אויסשטעהן א פראבע; א געריכטליכע אונטערזוכונג, א פראצעס, א משפט; אין טעפעריי — איינע פון די ליימענע כלים, וואס ווערט געברויכט צו פרובירען די היץ פון דעם ברען=אויווען.

tri'al-day *n.* (טראי'-על-דיי) דער טאג פון משפט, דער יום הדין.

tri'al-ground *n.* (טראי'-על-גראונד) דאס ארט וואו מען פרובירט עפעס.

tri'alism *n.* (טראי'-ע-ליזם) טריאליזם, די לעהרע אז דער מענש שטעלט מיט זיך פאר א דריי=איינינקייט פון גוף, נשמה און גייסט.

trial'ity *n.* (טראי-על'-אי-טי) די דריי=צאהל, א פעראייניגונג פון דריי.

tri'al judge (טראי'-על דזשאדזש) דער ריכטער וואס פיהרט אן דעם געריכטס=פראצעס.

tri'alogue *n.* (טראי'-ע-לאג) א געשפרעך פון דריי פערזאנען.

tri'al-piece *n.* (טראי'-על-פיעס) א פראבע=שטיק, א שטיק וואס ווערט ארויסגענומען פון א גאנצער מאסע און דיענט אלס פראבע אדער מוסטער פון דיעזער מאסע; א פראדוקט, לויט וועלכען מען אורטיילט וועגען די קענטנים אדער פעהיגקייט פון דעם פראדוצירער.

tri'al-trip *n.* (טראי'-על-טריפ) א פראבע=רייזע, די ערשטע רייזע פון א שיף צו פרובירען איהר שטארקייט, איהר שנעלקייט א. ד. ג.

Trian'dria *n.* (טראי-ען'-דרי-א) די טריאנדריען, דער דריטער קלאס פון פלאנצען אין לינעע'ס קלאסיפיקאציאן [דיעזע פלאנצען האבען הערמאפראדיטישע בליהונגען מיט דריי אבגעזונדערטע און גלייכע שטויב=פעדים. צו דיעזען קלאס בעלאנגען כמעט אלע גראזען].

tri'angle *n. and a.* (טראי'-ענגל) א דריי=עק, א דריי=עקיגע אדער דריי=קאנטיגע פיגור; א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס שטעלט מיט זיך פאר א שטאהלענעם שטעקעל וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א דריי=עק [ז. איל.]; אין דער קריסטליכער קירך — דער סימבאל פון דער היילינער דריי=איינינקייט; דריי=ווינקעלדיג: דריי=עקיג.

Triangle

tri'angled *a.* (טראי'-ענגלד) דרייעקיג, דריי=ווינקעלדיג; מיט דריי ווינקלען.

trian'gular *a.* (טראי-ען'-גיו-לאר) דריי=עקיג, דריי=קאנטיג; וואס איז שייך צו א דריי=עק.

triangular'ity *n.* (טראי-ען-גיו-לער'-אי-טי) דריי=עקיגקייט, דריי=ווינקעלדיגקייט.

trian'gularly *adv.* (טראי-ען'-גיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א דריי=עק.

trian'gulate *v. and a.* (טראי-ען'-גיו-לייט) מעסטען מיט א דריי=עק; מאכען דריי=עקיג; אין לאנד=מעסטונג — צוטיילען [א שטיק לאנד] אין דריי=עקיגע פלעכען; אין זאאלאגיע — בעצייכענט מיט

א דריי-עקיגער פיגור [ספעציעל ווענן די פלינגלען פון געוויסע אינזעקטען].
triangula'tion *n.* (טראי-ען-גיו-ליי'-שאן) די מעסטונג דורך א דריי-עק; דאס מאכען דריי-עקיג.
trian'guloid *a.* (טראי-ען'-גיו-לאיד) עטוואס דריי-עקיג.
trian'thous *a.* (טראי-ען'-טהאס) אין באטאניק — מיט דריי בלומען [ווענען דער בליהונג פון געוויסע פלאנצען].
tri'archy *n.* (טראי'-אר-קי) א טריאר-כיע, א רעגיערונג פון דריי פערזאן.
tria'rian *a.* (טראי-איי'-רי-ען) וואס שטעהט אין דריטען ראנג; וואס פערנעהמט דעם דריטען ארט.
tri'as *n.* (טראי'-עס) אין מוזיק — אן אקארד פון דריי טענער.
Tri'as *n.* (טראי'-עס) אין געאלאגיע—די טריאסישע פארמאציאן [ז. *Triassic*]; אין דער דייטשער געשיכטע — די אמאליגע דייטשע מלוכה וואס איז בעשטאנען פון דריי טיילען: עסטרייך, פריסען און די קלענערע דייטשע מלוכות.
Trias'sic *n.* (טראי-עס'-איק) אין געאלאגיע — די טריאסישע פארמאציאן אין דער געשיכטע פון דער ערד [די נידריגסטע פון די דריי שיכטען פון דער מעזאזאאישער אדער סעקונדארער פעריאדע. ז. *Mesozoic*].
triatom'ic *a.* (טראי-ע-טאם'-איק) וואס בעשטעהט פון דריי אטאמען [ווענען כעמישע מאלעקולען, וואס בעשטעהען פון דריי גלייכע אטאמען].
tri'bal *a.* (טראי'-בעל) וואס איז שייך צו א שטאם אדער שבט.
tri'balism *n.* (טראי'-בעל-איזם) דאס זיין אדער דאס האלטען זיך אין בעזונדערע שבטים.
tri'bally *adv.* (טראי'-בעל-אי) בנוגע צו א שבט.
trib'ble *n.* (טריבל) אין פאפיער-מאנופאקטור — א גרויסער האריזאנטאלער ראהם, אויף וועלכען עס טריקענען זיך בויגענס פאפיער.
tribe *n.* (טראיב) א שטאם, א שבט; אן אבטהיילונג פון א ראסע אדער פאלק; א קלאס; א פאמיליע; א גרופע בהמות וואס שטאמען אב פון איינע עלטערען; א מין חיות אדער פלאנצען.
tribes'man *n.* (טראיבז'-מען) א מיטגליעד פון א שטאם אדער שבט.
trib'let *n.* (טריב'-לעט) א דרעה-באנק-שפינדעל [ז. *mandrel*] אויסצוטאקען רעהרען, רינגען א. ד. ג.
tribolumines'cence *n.* (טריב-א-ליו-מי-נעס'-ענס) א רייבונגס-שיין [א שיין אדער ליכט וואס ענטשטעהט דורך דער רייבונג פון צוויי אדער עטליכע קערפער].
tribom'eter *n.* (טראי-באמ'-ע-טער) דאס טריבאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די קראפט פון רייבונג פון צוויי אדער עטליכע קערפער.
trib'oulet *n.* (טריב'-או-לעט) ז. *triblet*
tri'brach *n.* (טראי'-ברעק) אין דיכטונג — א פערזען-מאס פון דריי קורצע זילבען.
tribrac'teate *a.* (טראי-ברעק'-טי-אייט) אין באטאניק — וואס האט דריי דעקבלעטער. ז. *bract*
trib'ual *a.* (טריב'-יו-על) ז. *tribal*
trib'ular *a.* (טריב'-יו-לאר) ז. *tribal*
tribula'tion *n.* (טריב-יו-ליי'-שאן) קומער, בעטריבונג; צרות, אומגליק; איינער אדער עפעס וואס פערשאפט צרות אדער אומגליק.
tribu'nal *n.* (טראי-ביו'-נעל) א טריבונאל, דער שטוהל פון א ריכטער; א געריכט, א געריכטס-הויז.
trib'unary *a.* (טריב'-יו-נע-רי) וואס איז שייך צו א טריבון. ז. *tribune*
trib'unate *n.* (טריב'-יו-נייט) דאס טריבונאט, דאס אמט פון א טריבון. ז. *tribune*
trib'une *n.* (טריב'-יון) אין אלטען רוים — א טריבון [א מאגיסטראט אויסגעקליבען פון די פלעבעער אדער המון צו פערטרעטען זייערע אינטערעסען און צו פערטיידיגען זיי געגען דער אונטערדריקונג פון די פאטריציער אדער אריסטאקראטען]; א פערטיידיגער פון המון, א קעמפפער פאר די אינטערעסען פון פאלק; א טריבונע, א בימה, א העכערע פלאטפארם, פון וועלכער א רעדנער האלט א רעדע, א רעדנער-בימה.
trib'uneship *n.* (טריב'-יונ-שיפ) ז. *tribunate*
tribuni'cial *a.* (טריב-יו-ניש'-על) ז. *tribunitial*
tribuni'cian *a.* (טריב-יו-ניש'-ען) ז. *tribunitial*
tribuni'tial *a.* (טריב-יו-ניש'-על) טריבוניש, מאגיסטראטיש, ווי א טריבון אדער א ריכטער. ז. *tribune*
tribuni'tian *a.* (טריב-יו-ניש'-ען) ז. *tribunitial*
trib'utarily *adv.* (טריב'-יו-טע-רי-לי) אויף א צינזבארען אדער צינז-פליכטיגען שטייגער; צאהלענדיג צינז, ביישטייערענדיג.
trib'utariness *n.* (טריב'-יו-טע-רי-נעס) צינז-פליכטיגקייט.
trib'utary *a. and n.* (טריב'-יו-טע-רי) צינזבאר, וואס גיט צינז; וואס ווערט געצאהלט ווי צינז; וואס ווירקט מיט, וואס העלפט אונטער; וואס גיט א צופלוס פון וואסער [ווענען טייכען וואס פאלען אריין אין אנדערע טייכען]; א צינז-געבער, א צינז-צאהלער, אן אונטערווארפענער אונטער אן אנדער לאנד; א שטראם וואסער [ווי א טייך], וואס גיסט זיך אריין אין אן אנדער שטראם, א נעבען-פלוס.
trib'ute *n. and v.* (טריב'-יוט) דער טריבוט, שטייער, צינז; די ביישטייערונג, דער בייטראג; די פערפליכטונג צו צאהלען א שטייער אדער צינז, דער חוב, די שולד; די אנערקענונג, אן אויסדרוק פון אכטונג אדער איבערגעבענהייט; אין בערג-ארבייט — א בעשטימטע צאהל פון אויסגעגראבענעם ערץ וואס אן ארבייטער בעקומט אלס געצאהלט פאר זיין ארבייט; אבגעבען אלס א שטייער אדער חוב.
trib'ute-mon'ey *n.* (טריב'-יוט-מאנ'-אי) געלד וואס ווערט געצאהלט אלס צינז אדער שטייער.
trib'uter *n.* (טריב'-יו-טער) אין בערג-ארבייט — אן ארבייטער וואס בעקומט אלס שכירות א געוויסע צאהל פון דעם אויסגעגראבענעם ערץ.
trib'ute-work *n.* (טריב'-יוט-הוואירק) אין בערג-ארבייט — ארבייט, פאר וועלכער עס ווערט געצאהלט א געוויסער טייל פון דעם אויסגעגראבענעם ערץ.
tricap'sular *a.* (טראי-קעפ'-סיו-לאר) אין באטאניק — וואס האט דריי זאמען-קאפסולען אויף יעדער בלום; אין זאאלאגיע — דריי-צעליג, ענטהאלטענדיג דריי צעלען.
trice *n. and v.* (טראיס) אן אויגענבליק, א מאמענט; אויף א שיף — ארויפציהען מיט א שטריק [ווי די זעגלען, די פלאגען א. ד. ג.].
tricel'lular *a.* (טראי-סעל'-יו-לאר) דריי-צעליג; וואס בעשטעהט פון דריי צעלען.
tricenna'rious *a.* (טראי-סע-נעי'-רי-אס) וואס איז שייך צו א פעריאדע פון דרייסיג יאהר.
tricen'nial *a.* (טראי-סענ'-אי-על) וואס איז שייך צו א פעריאדע פון דרייסיג יאהר; וואס טרעפט זיך איינמאל אין דרייסיג יאהר.
tricen'tenary *a. and n.* (טראי-סענ'-טע-נע-רי) ז. *tercentenary*
tricenten'nial *a. and n.* (טראי-סען-טענ'-אי-על) ז. *tercentenary*
triceph'alous *a.* (טראי-סעפ'-ע-לאס) דריי-קעפיג; וואס האט דריי קעפ.
triceph'alus *n.* (טראי-סעפ'-ע-לאס) א משונה'דיגע בריאה מיט דריי קעפ.
triceps *a. and n.* (טראי'-סעפס) אין אנאטאמיע — דריי-קעפיג; א דריי-קעפיגער מוסקול.
trice'rion *n.* (טראי-סי'-רי-אן) אזא מנורה מיט דריי לייכטערלעך.
Trich'echus *n.* (טריק'-ע-קאס) דער מין וואלראסען אדער ים-פערד.
trichi'asis *n.* (טרי-קאי'-ע-סיס) א ניערען-קראנקהייט, ביי וועלכער האר-ארטיגע שטאפען געהען ארויס מיט דער השתנה; א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען די ברעמען פון די אויגען זיינען איבערגעקעהרט; אן אויפשוועלונג פון די בריסט ביי א זויגענדער פרוי.
trichi'na *n.* (טרי-קאי'-נא) טריכין, דער האר-ווארים [א קליינער זעהר דינער ווארים, וואס ענטוויקעלט זיך און פרוכפערט זיך מייסטענס אין קערפער פון חזירים און איז זעהר שעדליך פאר מענשען וואס עסען אזא חזיר-פלייש.

Trichina

trichini'asis *n.* (טריק-אי-נאי'-ע-סיס) ז. *trichinosis*
trichinif'erous *a.* (טריק-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט טריכין. ז. *trichina*
trichiniza'tion *n.* (טריק-אי-ני-זיי'-שאן) ז. *trichinosis*
trich'inize *v.* (טריק'-אי-נאיז) אנשטעקען מיט טריכין. ז. *trichina*
trichi'noscope *n.* (טרי-קאי'-נא-סקאופ) א טריכינאסקאפ, אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען פלייש אויב עס געפינט זיך אין איהם טריכין. ז. *trichina*
trich'inosed *a.* (טריק'-אי-נאוזד) אנגעשטעקט מיט טריכין. ז. *trichina*
trichino'sis *n.* (טריק-אי-נאו'-סיס) טריכינאז, א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון עסען פלייש, וואס איז אנגעשטעקט מיט טריכין. ז. *trichina*
trichinot'ic *a.* (טריק-אי-נאט'-איק) וואס איז שייך צו טריכינאז. ז. *trichinosis*
trich'inous *a.* (טריק'-אי-נאס) ז. *trichinosed*
trichocla'sia *n.* (טריק-א-קליי'-סי-א) א צושטאנד ווען די האר ברעכען זיך.
trichocrypto'sis *n.* (טריק-א-קריפ-

טאו'-סיס) אן ענטצינדונג פון די האר-דריזען.

trich'ogen *n.* (טריק'-א-דזשען) א פרעפאראט [א צוזאמענגעשטעלטער שטאף] וואס מאכט וואקסען די האר.

trichog'enous *a.* (טראי-קאדזש'-ע-נאס) וואס מאכט וואקסען די האר.

trichol'ogy *n.* (טראי-קאל'-א-דזשי) די לעהרע ווענען די האר [זייער אנאטאמיע, קראנקהייטען, פונקציאנען א. ד. ג.].

trichopath'ic *a.* (טריק-א-פעטה'-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהייט פון די האר.

trichop'athy *n.* (טראי-קאפ'-ע-טהי) דאס היילען א קראנקהייט פון די האר.

trichop'ter *n.* (טראי-קאפ'-טער) ז. *caddis-fly*.

tri'chord *n. and a.* (טראי'-קאהרד) א טריכארד, א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט דריי סטרונעס; וואס האט דריי סטרונעס.

trichorex'is *n.* (טריק-א-רעק'-סיס) ברעכינקייט פון די האר.

trichorrhe'a *n.* (טריק-א-רי'-א) האר-פאלונג, דאס ארויספאלען פון די האר.

trichoschi'sis *n.* (טריק-אס-קאי'-סיס) שפאלטונג פון די האר.

tricho'sis *n.* (טראי-קאו'-סיס) א האר-קראנקהייט; א קאלטון.

trichot'omous *a.* (טראי-קאט'-א-מאס) געטיילט אין דריי; געטיילט דריי-ווייז.

trichot'omously *adv.* (טראי-קאט'-א-מאס-לי) דריי-ווייז; נעהמענדיג צו דריי.

trichot'omy *n.* (טראי-קאט'-א-מי) א טיילונג אין דריי טיילען; אין טעאלאגיע — די טיילונג פון מענשען אין גוף, נשמה און גייסט.

tri'chroism *n.* (טראי'-קרא-איזם) דריי-פארבינקייט [ווענען דער אייגענשאפט פון געוויסע קריסטאלען אבצושפיגלען מיט דריי פערשיעדענארטיגע קאלירען].

trichromat'ic *a.* (טראי-קרא-מעט'-איק) דריי-פארביג; וואס האט דריי קאלירען.

trichro'mic *a.* (טראי-קראו'-מיק) ז. *trichromatic*.

tri'cing-line *n.* (טראי'-סינג-לאין) א ציה-שטריק, א שלעפ-שטריק [א שטריק ארויפצוציהען אדער ארויפצושלעפען עפעס אויף א שיף].

trick *n. and v.* (טריק) א שפיצעל, א שטוקע, א המצאה איינעם אבצונארען; א פאקוס, א קונץ; א בעטרוג [צוליעב א שפאס]; א נארישע אדער מיאוס'ע טהאט; א כיטראסט, געשיקטקייט, פלינקקייט; אן אייגענארטיגקייט, א זאנדערבארקייט; אן אנדייטונג, אן אנרעגונג, א בעאיינפלוסונג; אן אילוזיאן, א פערבלענדונג, א פערפיהרונג, א פערנארונג; א קליינינקייט, א שפיעלכעל; אין קארטען-שפיעל — דער שטיך [די קארטען וואס ווערען גענומען אדער אבגעשלאגען אין איין גאנג]; אויף א שיף — די בעשטימטע צייט וואס א מאטראז דארף שטעהן ביים רודער אדער שטייער; א זייגער [אין גנבים-שפראך]; בעטריגען, אבטהאן א שפיצעל, בעשווינדלען; אבנארען, פערנארען, פערפיהרען; מאכען קונצען, שפיעלען, זיך אמוזירען מיט שטוקעס; קליידען, דעקארירען, פערציערען, בעפוצען.

trick'-dag'ger *n.* (טריק'-דעג'-ער) אזא קינזשאל וואס ציהט זיך צוריק אריין אין שייד ווען מען ציהט איהם ארויס.

trick'er *n.* (טריק'-ער) איינער וואס טהוט אב א שפיצעל; א קונצען-מאכער.

trick'ery *n.* (טריק'-ער-אי) בעטרוג, שווינדלערישע קונצען; פוץ, פערציערונג.

trick'ily *adv.* (טריק'-אי-לי) דורך שטוקעס, דורך א שפיצעל; מיט קונצען.

trick'iness *n.* (טריק'-אי-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

trick'ing *a. and n.* (טריק'-אינג) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס; ליסטיג, כיטרע; ארנאמענטען, קליינע בעציערונגען.

trick'ish *a.* (טריק'-איש) ליסטיג, כיטרע.

trick'ishly *adv.* (טריק'-איש-לי) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס; אויף א כיטרען, ליסטיגען אופן.

trick'ishness *n.* (טריק'-איש-נעס) כיטרעקייט, ליסטיגקייט.

trick'le *v. and n.* (טריקל) טריפען, קאפען; פליסען אין א קליינעם שטראם; א קליינער פלוס.

trick'let *n.* (טריק'-לעט) א קליינער שטראם; א קליינער פלוס.

trick'ly *adv.* (טריק'-לי) אויף א געשיקטען שטייגער; מיט געשיקטקייט, מיט קענטשאפט; כיטרע, ליסטיג.

trick'maker *n.* (טריק'-מיי-קער) אין קארטען-שפיעל — א פערזאן אדער קארט וואס שלאגט אלע קארטען.

trick'sey *a.* (טריק'-סי) ז. *tricksy*.

trick'siness *n.* (טריק'-סי-נעס) שטיפעריי, שפיעלעריי; געשיקטקייט, פלינקקייט.

tricks of the trade (טריקס אוו טהי טרייד) די שפיצלעך אדער שטוקעס פון א פאך [די המצאות אדער די בעזונדערע מיטלען, מיט וועלכע א קענער פון זיין פאך ציהט צו קונים אדער בעזיעגט זיינע קאנקורענטען].

trick'some *a.* (טריק'-סאם) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס; שטיפעריש, שפיעלעריש.

trick'ster *n.* (טריק'-סטער) א בעטריגער, א שווינדלער, א רמאי.

trick'sy *a.* (טריק'-סי) געשיקט, פלינק; ליסטיג, כיטרע; אילוזאריש; פערבלענדעריש, פערפיהרעריש; שפיעלעריש, שפיעלינ; שעהן, בעפוצט, בעציערט.

trick'-track *n.* (טריק'-טרעק) א מין שפיעל אין ביינדלעך.

trick'-wig *n.* (טריק'-הוויג) אן אקטיארען-פארוק, וואס איז געמאכט אזוי, דאס די האר קענען זיך שטעלען דיבאם ווען מען וויל.

trick'y *a.* (טריק'-אי) שעלמיש, בעטריגעריש; שטיפעריש.

tric'linate *a.* (טריק'-לי-נייט) ז. *triclinic*.

triclin'iary *a.* (טראי-קלינ'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צו א טריקליניום. ז. *triclinium*.

triclin'ic *a.* (טראי-קלינ'-איק) טריקליניש, מיט דריי נים גלייכע אקסען, וואס שטעהען משופע'דיג איינער איבער'ן אנדערען [ווענען קריסטאלען].

triclin'ium *n.* (טראי-קלינ'-אי-אם) דאס טריקליניאום, דאס שפייז-צימער פאר געסט ביי די פארצייטיגע רוימער [אזא שפייז-צימער האט געהאט דריי צוגעגרייטע זאפאס אדער בענקלעך ארום דריי זייטען פון טיש].

triclinohed'ric *a.* (טראי-קלאי-נאו-העד'-ריק) ז. *triclinic*.

tri'color *a. and n.* (טראי'-קאל-אר) דריי-פארביג; מיט דריי קאלירען; א דריי-פארביגע פאהן [ווי דער נאציאנאלער פראנצויזישער אדער רוסישער פלאג].

tri'colored *a.* (טראי'-קאל-ארד) דריי-פארביג, מיט דריי קאלירען.

tricol'orous *a.* (טראי-קאל'-אר-אס) דריי-פארביג; מיט דריי קאלירען.

tri'corn *a. and n.* (טראי'-קאהרן) מיט דריי הערנער; א הוט ביי וועלכען די ראנדען זיינען ארויפגעבויגען אין דריי זייטען [ווי די הים פון די פראנצויזישע זשאנדארמען].

tricornig'erous *a.* (טראי-קאהר-נידזש'-ע-ראס) מיט דריי הערנער.

tri'cot *n.* (טרי'-קאו) טריקא, געשטריקטער וואלען-שטאף; אזא ווייכער וואלען-שטאף וואס זיין געוועב זעהט אוים ווי געשטריקט.

tricru'ral *a.* (טראי-קרוה'-רעל) וואס האט דריי צווייגען אדער פיס פון איין צענטער.

tric'-trac *n.* (טריק'-טרעק) ז. *trick-track*.

tricus'pid *a. and n.* (טראי-קאס'-פיד) דריי-שפיציג, מיט דריי שפיצען; די דריי-שפיציגע קלאפע פון הארץ; א דריי-שפיציגער צאהן.

tricus'pidal *a.* (טראי-קאס'-פי-דעל) ז. *tricuspid*.

tricus'pid valve (טראי-קאס'-פיד וועלוו) די דריי-שפיציגע קלאפע פון הארץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

tri'cycle *n. and v.* (טראי'-סיקל) א וועלאסיפעד מיט דריי רעדער; פאהרען אויף אזא וועלאסיפעד.

Tricycle

tri'cycler *n.* (טראי'-סי-קלער) ז. *tricyclist*.

tri'cyclist *n.* (טראי'-סי-קליסט) איינער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד מיט דריי רעדער.

tridac'tyl *a.* (טראי-דעק'-טיל) דריי-פינגעריג; מיט דריי פינגער.

tridac'tyle *a.* (טראי-דעק'-טיל) ז. *tridactyl*.

tridac'tylous *a.* (טראי-דעק'-טי-לאס) דריי-פינגערדיג, מיט דריי פינגער [ווענען די פיס פון חיות].

tridai'ly *a.* (טראי-דיי'-לי) וואס קומט פאר דריי מאל א טאג.

tride *a.* (טראיד) ראש, שנעל, געשווינד [ווענען דעם גאנג פון פערד].

tri'dens *n.* (טראי'-דענז) א דריי-צייהניגער אינסטרומענט.

tri'dent *n.* (טראי'-דענט) א גאפעל-פערמיגער אינסטרומענט מיט דריי ציינער; דער שפיז מיט דריי שפיצען אלס כאראקטעריסטישער צייכען פון רוימישען ים-גאט נעפטון [ז. *Neptune*]; די הערשונג אדער דאס געוועלטיגען איבער'ן ים; א שפיז מיט דריי שפיצען אלס געוועהר אין די הענד פון א גלאדיאטאר אין אלטען רוים [ז. *gladiator*]; אין געאמעטריע — די טרידענטע [אזא דריי-צאקיגע מאטעמאטישע ליניע].

triden'tate *a.* (טראי-דענ'-טייט) מיט דריי ציינער.

triden'tated *a.* (טראי-דענ'-טיי-טעד) ז. *tridentate*.

triden'ted *a.* (טראַי-דענ'-טעד) דריי־צייהניג, מיט דריי צייהנער.

tridentif'erous *a.* (טראַי-דענ-טיפ'-ע-ראַס) מיט דריי צאַקען אדער צייהנער.

Triden'tine *a. and n.* (טראַי-דענ'-טין) וואָס איז שייך צו דער טרידענטישער אסיפה איבער רעליגיעזע פראַגען [די אסיפה, וועלכע איז צוזאַמענגערופען גע־וואָרען אין דער שטאָדט טרענט אין יאָהר 1545 פון קייזער קאַרל דעם פינפטען און פון פאַפּסט פּאָול דעם דריטען מיט דעם צוועק איינצופיהרען א רעליגיעזע קריסט־ליכע אייניגקייט, וועלכע איז צושטערט גע־וואָרען אדאַנק דער רעפאָרמאַציאָן. אויף דיזער אסיפה איז בעפעסטיגט געוואָרען די קאַטוילישע רעליגיאָן]; א טרידענטי־נער, א קאַטויליק.

tridiam'etral *a.* (טראַי-דאַי-עמ'-ע-טרעל) וואָס האָט דריי דיאַמעטערס. ז. *diameter*.

tridiapa'son *n.* (טראַי-דאַי-ע-פּיי'-זאָן) אין מוזיק — א דרייפאַכע אָקטאַווע.

tridig'itate *a.* (טראַי-דידזש'-אי-טייט) ז. *tridactyl*.

tridimen'sional *a.* (טראַי-די-מענ'-שאַנ-על) וואָס האָט דריי דימענזיאָנען; וואָס קען געמאָסטען ווערען אין דער לענג, ברייט און הויך.

trid'uan *a.* (טריד'-יו-ען) וואָס דויערט דריי טעג.

trid'uo *n.* (טריד'-יו-או) ז. *triduum*.

tridu'um *n.* (טריד-יו'-אַם) א משך פון דריי טעג.

tried *a.* (טראַיד) אויסגעפּרובירט, דער־וויזען; פעסט, זיכער.

trien'nial *a. and n.* (טראַי-ענ'-אי-על) דריי־יאָהריג; וואָס דויערט דריי יאָהר; וואָס קומט פאָר אַלע דריי יאָהר; עפּעס וואָס טרעפט איין מאָל אין דריי יאָהר; א פלאַנצע וואָס האַלט זיך דריי יאָהר.

trien'nially *adv.* (טראַי-ענ'-אי-על-אי) איין מאָל אין דריי יאָהר; אַלע דריי יאָהר.

tri'ens *n.* (טראַי'-ענז) אין אַלטען רוים — א טריענס, א קופּערנע מטבע, א פערטעל פון אן אַס.

tri'er *n.* (טראַי'-ער) א פּרובירער, א פּרופער, איינער וואָס מאַכט פּראָבען; א פּערזוך, א נסיון; א פערהער־ריכטער, אן אונטערזוכונגס־ריכטער; איינער וואָס איז בעשטימט פון געריכט צו אונטערזוכען די פּאַסיגקייט פון געריכטס־געשוואָרענע.

tri'erarch *n.* (טראַי'-ער-אַרק) אין אַלט־גריכענלאַנד — א טריעראַרך, א קאָמאַנדיר פון א טרירעם [א קריעגס־שיף מיט דריי דעקען און דריי ציילען רודערער].

tri'erarchal *a.* (טראַי'-ער-אַר-קעל) וואָס איז שייך צו א טריעראַרך. ז. *trierarch*.

tri'erarchy *n.* (טראַי'-ער-אַר-קי) טריעראַרכיע, דאָס אמט פון א טריעראַרך. ז. *trierarch*.

trieter'ical *a.* (טראַי-ע-טער'-אי-קעל) וואָס פּאַסירט איין מאָל אין דריי יאָהר.

trifa'cial *a. and n.* (טראַי-פיי'-שעל) וואָס איז שייך צום געזיכטס־נערוו, וועל־כער פערצווייגט זיך אין דריי טיילען; דער דריי־צווייגיגער געזיכטס־נערוו.

trifa'rious *a.* (טראַי-פיי'-רי-אַס) דריי־פאַכיג, אין דריי ציילען.

tri'fid *a.* (טראַי'-פיד) אין באָטאַניק און זאָאָלאָגיע — דריי־שפּאַלטיג, געשפּאַלטען אין דרייען.

trifis'tulary *a.* (טראַי-פיס'-טשו-לע-רי) דריי־רעהריג, מיט דריי רעהרען.

tri'fle *n. and v.* (טראַיפל) 1. דומהייט, קינדישע פלוידעריי, פּוסטע דבורים; 2. א קליינינקייט, א נאַרישקייט, אן אונוויכטיג־קייט; 3. אביסעל, עטוואָס; 4. ענגלישער צין, ספּיאַלטער; 5. אזא געבעקס; 6. זיך נאַריש מאַכען; טרייבען קאַטאָוועס, שפּאַ־סען; שפּאַסען; זיך לוסטיג מאַכען; רע־דען נאַרישקייטען, זיך פערנעהמען מיט נאַרישקייטען און קליינינקייטען, פערשווענ־דען צייט אויף נאַרישקייטען; זיך בעצי־הען לייכט, נאַכלעסיג אדער מיט גרינגשע־צונג; 7. זיך ארומשלעפּען.

2. I bought some trifles as souvenirs of my journey. 3. My wife is a trifle indisposed. 6. Let us not trifle with foolish plans.

tri'fle away' (טראַיפל ע-הוויי') פער־שווענדען, וועקפּטר'ען מיט נאַרישקייטען [ווי למשל, צייט].

tri'fler *n.* (טראַי'-פלער) איינער וואָס גיט זיך אָב מיט נאַרישקייטען; איינער וואָס שפּיעלט זיך אַרום, איינער וואָס בע־ציהט זיך לייכט אדער גרינגשעצענד; איי־נער וואָס רעדט אדער האַנדעלט קינדיש.

tri'fling *a. and n.* (טראַי'-פלינג) אונ־בעדייטענד, פון קליינעם ווערטה; פּוסט, לער; אויבערפלעכליך; וואָס מאַכט זיך נאַריש, וואָס בעציהט זיך לייכט; שפּאַס, קאַטאָוועס; דאָס ארומשפּיעלען זיך; קינ־דישע פלוידעריי; לייכטע בעציהונג; דאָס מאַכען זיך נאַריש.

tri'flingly *adv.* (טראַי'-פלינג-לי) מיט שפּאַס, מיט קאַטאָוועס; אויף א קינדישען אופן; זיך ארומשפּיעלענדיג; מיט א לייכטער אדער גרינגשעצענדער בעציהונג.

tri'flingness *n.* (טראַי'-פלינג-נעס) אונ־בעדייטענדקייט, נישטיגקייט; קינדישקייט, נאַרישקייט.

triflo'ral *a.* (טראַי-פלאָו'-רעל) ז. *triflorous*.

triflo'rous *a.* (טראַי-פלאָו'-ראַס) דריי־בליטהיג, דריי־בלומיג, וואָס האָט אויף זיך דריי בלומען.

tri'fold *a.* (טראַי'-פאָולד) דרייפאַך.

trifo'liate *a.* (טראַי-פאָו'-לי-אייט) דריי־בלעטערדיג.

trifo'liated *a.* (טראַי-פאָו'-לי-איי-טעד) ז. *trifoliate*.

trifo'liolate *a.* (טראַי-פאָו'-לי-א-לייט) וואָס האָט דריי בלעטעלעך.

Trifo'lium *n.* (טראַי-פאָו'-לי-אַם) דער מין קלעע־גראָזען [משעמשעוויצע]. ז. *clover*.

trifo'rium *n.* (טראַי-פאָו'-רי-אַם) א טריפאָריום, אזא אויבער־געוועלב אדער געוועלבטע גאַלעריע אין א קירך.

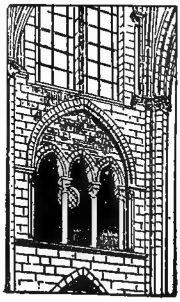
Triforium

tri'form *a.* (טראַי'-פאָהרם) ז. *triformed*.

tri'formed *a.* (טראַי' - פאָהרמד) דריי־פאָרמיג, וואָס האָט דריי פערשיי־דענע פאָרמען; דריי־טייליג, וואָס בעשטעהט פון דריי טיילען.

trifor'mity *n.* (טראַי-פאָהר'-מי-טי) דריי־פאָרמיגקייט, דריי־געשטאַלטיגקייט; דריי־טייליגקייט, דאָס בעשטעהן פון דריי טיילען.

trifur'cate *a. and v.* (טראַי-פור'-קייט) דריי־צווייגיג, געצווייגט אין דריי, געטיילט אין דריי; צוטיילען אין דריי טיילען.

trifur'cated *a.* (טראַי-פור'-קיי-טעד) ז. *trifurcate*.

trifurca'tion *n.* (טראַי-פור-קיי'-שאָן) דאָס זיין געצווייגט אדער געטיילט אין דריי.

trig *v., n. and a.* (טריג) אָבהאַלטען, שטערען; פערהאַלטען א ראָד אונטערלע־גענדיג א שטיין, א קלאָץ א. ז. וו.; בע־צייכנען, מאַכען א צייכען פון א פּלאַץ [ווי למשל, דאָס פּלאַץ פון א קעגעל־שפּיעלער]; געהן, שפּאַנען; א שטערונג, אן אָבהאַלט; א טאָרמאָז אדער ברעמזע; דער צייכען אויף'ן פּלאַץ פאַר א קעגעל־שפּיעלער; א פּראַנט; נעט, גאַלאַנט, פּראַנטיש; פעסט, שטאַרק, געזונד.

trig'amist *n.* (טריג'-ע-מיסט) איינער וואָס איז געווען פערהייראַט דריי מאָל; א טריגאַמיסט, א דריי־ווייבערניק, איינער וואָס האָט דריי ווייבער מיט איין מאָל, א פרוי וואָס האָט דריי מענער מיט איין מאָל.

trig'amous *a.* (טריג'-ע-מאַס) טריגאַ־מיש [ז. *trigamy*]; אין באָטאַניק — וואָס האָט דרייערליי בליטהען: מענליכע, ווייבליכע און הערמאַפראָדיטישע [אי ווייבליך אי מענליך].

trig'amy *n.* (טריג'-ע-מי) טריגאַמיע, דרייפאַכע הייראַט: דאָס האָבען געהייראַט דריי מאָל; דאָס האָבען דריי מענער אדער דריי ווייבער מיט איין מאָל.

trigem'inal *a. and n.* (טראַי-דזשעמ'-אי-נעל) ז. *trifacial*.

trigem'inous *a.* (טראַי-דזשעמ'-אי-נאַס) וואָס איז איינער פון א דריילינג; געבאָרען אַלס דריילינג.

trigem'inus *n.* (טראַי-דזשעמ'-אי-נאַס) ז. *trifacial*.

triges'imo-secun'do *n.* (טראַי-דזשעס'-אי-מאָו-סי-קאַנ'-דאָו) ז. *thirtytwo-mo*.

trig'ger *n.* (טריג'-ער) א ראָד־אָבשפּאַ־רער, א ברעמזע, א טאָרמאָז; דער דריי־קער אין א שיס־געוועהר; א פאַרריכטונג אנצוהאַלטען אדער אָבצולאָזען א פּרו־זשינע.

trigin'tal *n.* (טראַי-דזשינ'-טעל) ז. *trental*.

tri'glot *a.* (טראַי'-גלאָט) וואָס איז אין דריי שפּראַכען.

trig'ly *adv.* (טריג'-לי) אויף א נעטען, עלעגאַנטען אדער פּראַנטישען שטייגער.

tri'glyph *n.* (טראַי'-גליף) אין אַרכי־טעקטור — א טריגליף [איינער פון די ווערטיקאַלע זיילכלעך מיט איינשניטע, וועלכע בעציערען דעם מיטעל־טייל פון א קאַפּ־זייל]. ז. *metope*.

tri'glyphal *a.* (טראַי'-גליפ-על) ז. *triglyphic*.

triglyph'ic *a.* (טראַי-גליפ'-איק) טרי־גליפיש, וואָס איז שייך צו טריגליפען, וואָס בעשטעהט פון טריגליפען. ז. *triglyph*.

triglyph'ical *a.* (טראַי-גליפ'-אי-קעל) ז. *triglyphic*.

trig'ness *n.* (טריג'-נעס) פיינ־נעטקייט, פּראַנטישקייט.

tri'gon *n.* (טראַי'-גאָן) א טריגאָן, א דריי־עק, א דריי־קאַנטיגע פיגור; א פאַרצייטיגע דריי־עקיגע לירע אדער האַרף; די לאַגע פון צוויי פּלאַנעטען, ווען זיי שטעהען אָב איינע פון דער צווייטער אויף א דריטעל קרייז; א פערטעל פון

זאדיאק, א פעראייניגונג פון דריי צייכענס פון זאדיאק [ז. *zodiac*]; א באל-שפיעל פון דריי פערזאן, וואס זיינען אויסגע-שטעלט אין א דריי-עק; אזא אינסטרו-מענט אין דער פארם פון א דריי-עק גע-ברויכט ביים מאכען ציפערבלעטער; א דריי-עק מושעל [א מושעל אין דער פארם פון א דריי-עק].

trig'onal *a. and n.* (טריג'-א-נעל) דריי-עקיג; דריי-קאנטיג; דער דריי-עקי-גער שטח ביים אורין-פענכער.

trig'onally *adv.* (טריג'-א-נעל-אי) אזוי ווי א דריי-עק; דריי-עקיג; דריי-קאנטיג, מיט דריי עקען.

tri'gone *n.* (טראי'-גאון) דער דריי-עקי-גער שטח ביים אורין-פענכער.

trigonoceph'alous *a.* (טריג-א-נאו-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א פלאכען כמעט דריי-קאנטיגען קאפ [ווי למשל, געוויסע גיפטיגע שלאנגען].

trigonoc'erous *a.* (טריג-א-נאס'-ע-ראס) וואס האט דריי-קאנטיגע הערנער.

trigonom'eter *n.* (טריג-א-נאמ'-ע-טער) א טריגאנאמעטער [אן אינסטרו-מענט צו בעצייכענען מעכאניש די פלעכען פון רעכט-ווינקעלדיגע דריי-עקען. ער בע-שטעהט פון א פיער-עקיגען ברעט ליניערט אין קוואדראטען, וואס צו איינעם פון די ווינקלען איז בעפעסטיגט א נומערירטער לינעאל, וועלכער קען געדרעהט ווערען און איינגעשטעלט ווערען אונטער יעדען גע-וואונשטען ווינקעל].

trigonomet'ric *a.* (טריג-א-נא-מעט'-ריק) ז. ***trigonometrical***.

trigonomet'rical *a.* (טריג-א-נא-מעט'-רי-קעל) טריגאנאמעטריש, געמאכט מיט דער הילף פון טריגאנאמעטריע אדער לויט די כללים פון טריגאנאמעטריע. ז. ***trigonometry***.

trigonomet'rically *adv.* (טריג-א-נא-מעט'-רי-קעל-אי) טריגאנאמעטריש, לויט טריגאנאמעטריע, לויט די כללים פון טרי-גאנאמעטריע. ז. ***trigonometry***.

trigonom'etry *n.* (טריג-א-נאמ'-ע-טרי) טריגאנאמעטריע [דער טייל פון מאטעמאטיק וואס פערנעהמט זיך מיט בע-רעכענען ווינקלען, זייטען און פלעכען פון דריי-עקען].

trigo'non *n.* (טרי-גאו'-נאן) א פאר-צייטיגע דריי-עקיגע לירע אדער הארף.

trig'onous *a.* (טריג'-א-נאס) דריי-עקיג, דריי-קאנטיג.

tri'gram *n.* (טראי'-גרעם) ז. ***trigraph***.

trigrammat'ic *a.* (טראי-גרע-מעט'-איק) וואס בעשטעהט פון דריי בוכשטא-בען אדער פון דריי גרופען בוכשטאבען.

trigram'mic *a.* (טראי-גרעמ'-איק) ז. ***trigrammatic***.

tri'graph *n.* (טראי'-גרעף) דריי ווא-קאלען וואס גיבען איבער איין קלאנג [ווי למשל, די בוכשטאבען *eau* אין דעם ווארט ***beau***].

tri'gyn *n.* (טראי'-דזשין) די דריי-ווייב-ליכע פלאנצע, א פלאנצע מיט דריי פיס-טילען [ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען].

trigyn'ian *a.* (טראי-דזשינ'-אי-ען) ז. ***trigynous***.

trig'ynous *a.* (טרידזש'-אי-נאס) וואס האט דריי פיסטילען אדער ווייבליכע גע-שלעכטס-ארגאנען [ווענען פלאנצען].

trihe'dral *a.* (טראי-היע'-דרעל) דריי-פלעכיג, וואס האט דריי פלעכען.

trihe'dral an'gle (טראי-היע'-דרעל ענגל) א ווינקעל געבילדעט פון דריי פלעכען.

trihe'dron *n.* (טראי-היע'-דראן) א סא-לידע פיגור פון דריי פלעכען.

triho'ral *a.* (טראי-האו'-רעל) וואס קומט פאר איין מאל אין דריי שטונדען.

triju'gate *a.* (טראי-דזשו'-גייט) וואס האט דריי פאר בלעטלעך [ווענען א בלאט]; איינגעארדענט אין דריי פארלעך [ווענען טיילען אדער בלעטלעך פון א בלאט].

triju'gous *a.* (טראי-דזשו'-גאס) ז. ***trijugate***.

trijunc'tion *n.* (טראי-דזשאנק'-שאן) א פעראייניגונג פון דריי זאכען.

tri'labe *n.* (טראי'-לייב) אזא נאפעל-פערמיגער כירורגישער אינסטרומענט אויסצורייניגען דעם אורין-פענכער.

trila'biate *a.* (טראי-ליי'-בי-אייט) דריי-ליפיג, וואס האט דריי ליפען אדער ליפען-עהנליכע טיילען.

trilam'inar *a.* (טראי-לעמ'-אי-נאר) דריי-פאכיג, וואס בעשטעהט פון דריי שיכ-טען.

trilam'inate *a.* (טראי-לעמ'-אי-נייט) ז. ***trilaminar***.

trilat'eral *a.* (טראי-לעט'-ע-רעל) דריי-זייטיג, וואס האט דריי זייטען.

trilateral'ity *n.* (טראי-לעט-ע-רעל'-אי-טי) דריי-זייטיגקייט.

trilat'erally *adv.* (טראי-לעט'-ע-רעל-אי) מיט דריי זייטען.

trilat'eralness *n.* (טראי-לעט'-ע-רעל-נעס) ז. ***trilaterality***.

trilem'ma *n.* (טראי-לעמ'-א) א טרי-לעמא, א זאץ פון דריי בעהויפטונגען אדער מיינונגען, פון וועלכע נור איינע קען אנגענומען ווערען; אן אויסוואהל צווישען דריי זאכען, א ברירה איינס פון דריי.

trilet'to *n.* (טרי-לעט'-טאו) א קורצער טרעל [אין מוזיק].

trilin'ear *a.* (טראי-לינ'-אי-אר) דריי-ליניג, וואס בעשטעהט פון דריי ליניעס.

trilin'eate *a.* (טראי-לינ'-אי-אייט) אין זאאלאגיע — וואס האט דריי קאלירטע ליניען אדער שטרייפען.

trilin'gual *a.* (טראי-לינ'-גוועל) דריי-שפראכיג; וואס איז אויסגעדריקט אין דריי שפראכען.

trilin'guar *a.* (טראי-לינ'-גוואר) ז. ***trilingual***.

trilit'eral *a. and n.* (טראי-ליט'-ע-רעל) דריי-בוכשטאביג, וואס בעשטעהט פון דריי בוכשטאבען; וואס איז שייך צו א ווארט אדער זילבע פון דריי בוכשטאבען; א ווארט פון דריי בוכשטאבען.

trilit'eralism *n.* (טראי-ליט'-ע-רעל-איזם) דער געברויך פון דריי-בוכשטאביגע ווערטער; געברויך פון ווארצעל-ווערטער, וועלכע בעשטעהען געוועהנליך פון דריי אותיות [ווי אין העברעאיש און אין אנ-דערע סעמיטישע שפראכען].

triliteral'ity *n.* (טראי-ליט-ע-רעל'-אי-טי) דאס בעשטעהן פון דריי בוכשטא-בען [ווענען א זילבע אדער ווארט].
Triliterality of roots is one of the characteristics of the Semitic languages.

trilit'eral lan'guages (טראי-ליט'-ע-רעל לענ'-גוועדזש-עז) די סעמיטישע שפראכען [ביי וועלכע די ווערטער-ווארצ-לען בעשטעהען מייסטענס פון דריי בוכ-שטאבען].

trilit'eralness *n.* (טראי-ליט'-ע-רעל-נעס) ז. ***triliterality***.

tri'lith *n.* (טראי'-ליטה) א טריליטה [א דענקמאל אדער מאנומענט פון דריי שטיינער; א פארהיסטארישער מאנומענט פון צוויי אויפגעשטעלטע שטיינער מיט א דריטען איבערגעלעגט איבער זיי].

Trilith

trilith'ic *a.* (טראי-ליטה'-איק) עהנליך צו א טריליטה, צוזאמענגעשטעלט פון דריי שטיינער. ז. ***trilith***.

tri'lithon *n.* (טראי'-ליטה-אן) ז. ***trilith***.

trill *n. and v.* (טריל) א טרעל [אין מוזיק]; א קאנסאנאנט וואס ווערט ארויס-גערעדט מיט א טרעל אדער מיט א רא-לענדען קלאנג [ווי למשל, א "ר"]; טרי-לערען, זינגען מיט טרעלען; ארויסרעדען א קאנסאנאנט מיט א טרילענדען אדער ראלענדען קלאנג.

trillan'do *a.* (טריל-לענ'-דאו) אין מו-זיק — טרילערענד, מיט טרעלען.

tril'ling *n.* (טריל'-אינג) איין קינד פון א דריילינג; א דריילינג-קריסטאל.

trill'ing *n. and a.* (טריל'-אינג) טרי-לערענד; דאס טרילערען. ז. ***trill***.

tril'lion *n.* (טריל'-יאן) א טריליאן [אין ענגלאנד — א ביליאן מיליאנען, דאס הייסט, אן 1 מיט 18 נולען; אין פראנק-רייך און אמעריקא — א מיליאן מיליא-נען, דאס הייסט, אן 1 מיט 12 נולען].

tril'lo *n.* (טריל'-או) א דריילינג-קרים-טאל. ז. ***trilling***.

trilo'bate *a.* (טראי-לאו'-בייט) דריי-לאפיג, וואס בעשטעהט פון דריי לאפען [אבגערונדעטע טיילען].

trilo'bated *a.* (טראי-לאו'-ביי-טעד) ז. ***trilobate***.

tri'lobed *a.* (טראי'-לאובד) ז. ***trilobate***.

tri'lobite *n.* (טראי'-לא-באיט) א טרי-לאביט [אזא פערשטיינערטער קרעבס פון דער פאלעאזאאישער פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד].

trilobit'ic *a.* (טראי-לא-ביט'-איק) וואס איז שייך צו טרילאביטען; וואס בעשטעהט פון טרילאביטען [ווענען אן ערד-שיכט]. ז. ***trilobite***.

triloc'ular *a.* (טראי-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס בעשטעהט פון דריי טיילען אדער קאמערלעך.

triloc'ulate *a.* (טראי-לאק'-יו-לייט) ז. ***trilocular***.

tril'ogy *n.* (טריל'-א-דזשי) א טרילא-גיע [א ליטערארישעס און דראמאטישעס ווערק פון דריי זעלבסטשטענדיגע טיי-לען].

trim *a., adv., v. and n.* (טרים) 1. שעהן, נעט, געפוצט, ציערליך; 2. אין גוטען צושטאנד, צוגעפאסט, איינגעריכטעט; פיין, גוט, אויסגעצייכענט [מייסטענס אין איראנישען זין]; אויף א נעטען אופן; 3. בריינגען אין ארדנונג, איינריכטען; 4. אויסריכטען, אויסשטאטען; אנטהאן, אנקליידען; 5. פוצען; בעפוצען [ווי מיט קרוזשעוועס, סטעננעס א. ז. וו.]; 6. ארומפוצען, ארומשניידען, ארומגלייכען [ווי די ברעגען פון א בוך, בוימעלעך א. ז. וו.]; מאכען גלאט, מאכען גלייך [האלץ-ארבייט]; 7. אוועק'פטר'ען פוצענדיג, ארומפוצענדיג אדער אויסריכטענדיג; 8. אויסריידען, אויסזידלען, אוועקגעבען א נאב; 9. בריינגען אדער האלטען אין גלייכגעוויכט א שיף; זיך האלטען אין גלייכגעוויכט; 10. ניט נעהמען קיין ענטשיידענע שטעלונג, ניט נעהמען קיינעמס צד, האלטען מיט ביידע צדדים; 11. נעהן מיט א מיטען וועג; זיין צווישען [צוויי ריכטונגען]; 12. צופאסונג, איינריכטונג, איינארדנונג; 13. אויספוצונג, אויסריכטונג, אויסשטאטונג; אנקליידונג; 14. גלייכגעוויכט פון א שיף; 15. כאראקטער; סארט, מין; 16. דאס אזיסערליכע האלץ-ווערק פון א געביידע [ווי די טהיר-ראהמען, פענסטער-ראהמען א. ז. וו.].

1. On our journey we passed some **trim**, cheerful villages. 3. The bird **trims** its feathers. 5. The dress is beautifully **trimmed**. 6. The gardener **trims** off the shoots from the hedge. 11. The government **trims** between despotism and anarchy. 13. Before going out I must put myself in **trim**. 15. He always associates with the people of his own **trim**.

trimac'ular *a.* (טראי-מעק'-יו-לאר) ז. *trimaculated*

trimac'ulated *a.* (טראי-מעק'-יו-ליי-טעד) דריי-פלעקיג, בעצייכענט מיט דריי פלעקען.

trimen'sual *a.* (טראי-מענ'-שיו-על) דריי-מאנאטליך, וואס קומט פאר איין מאל אין דריי מאנאט.

trimes'ter *n.* (טראי-מעס'-טער) א טרימעסטער, א משך פון דריי מאנאטען, א פיערטעל יאהר.

trimes'tral *a.* (טראי-מעס'-טרעל) ז. *trimestrial*

trimes'trial *a.* (טראי-מעס'-טרי-על) דריי-מאנאטליך, פיערטעל-יעהרליך.

trimetal'lic *a.* (טראי-מע-טעל'-איק) טרימעטאליש, ברויכענדיג דריי מעטאלען [ווי למשל, פאר מטבעות].

trim'eter *n. and a.* (טרים'-ע-טער) א טרימעטער [א דריי-טאקטישער פערז, הויפטזעכליך א יאמבישער. ז. *iamb*]; טרימעטריש, וואס בעשטעהט פון דריי טאקטען אדער פערזען-פים [וועגען א פערז אדער שורה פון א געדיכט].

trimet'ric *a.* (טראי-מעט'-ריק) טרימעטריש, וואס בעשטעהט פון דריי פערזען-טאקטען [ז. *trimeter*], וואס בעשטעהט פון דריי אונגלייכע אקסען אדער צענטער-ליניען [וועגען א קריסטאל].

trimet'rical *a.* (טראי-מעט'-רי-קעל) טרימעטריש. ז. *trimeter*

trim'mer *n.* (טרים'-ער) 1. א בעפוצער, א בעציערער, איינער וואס בעפוצט אדער לעגט ארויף בעפוצונג [ווי למשל אויף קליידער, היט א. ז. וו.]; 2. איינער וואס גלייכט ארום, שניידט ארום אדער פוצט ארום; 3. א באַרביער, א האר-שניידער, א צירולניק; 4. איינער וואס ריכטעט אוים, בריינגט אין ארדנונג אדער אין גלייכגעוויכט; 5. איינער וואס ריכטעט איין אדער לעגט אוועק אויף א בעשטימטען פלאץ; 6. אן אינסטרומענט ארומצושניידען אדער ארומצוגלייכען [בוימלעך, ביכער-בלעטער א. ז. וו.]; 7. איינער וואס נעהמט ניט קיין ענטשיעדענע שטעלונג, איינער וואס האלט מיט ביידע צדדים; איינער וואס האלט מיט אלעמען אדער שמייכעלט זיך צו אלעמען; 8. א שטרענגער מענש; איינער וואס טאדעלט אדער רעדט אוים; 9. עטוואס ענטשיידענדעס; עטוואס וואס בריינגט צו אן ענדע און בעשטימט דעם אויסגאנג פון עפעס; 10. א קוווער-באלקען.

1. She is a bonnet-**trimmer**. 5. He is employed as a grain-**trimmer**. 7. In the last campaign the successful candidate proved to be a shrewd **trimmer**. 9. The new evidence proved a **trimmer** in the case.

trim'ming *n.* (טרים'-אינג) 1. בעפוצונג, בעציערונג, בעזאַץ; 2. פוצונג; אבגלייכונג, ארומשניידונג; 3. איינארדנונג, איינריכטונג; 4. וואקלונג, דאס ניט צושטעהן ענטשיעדען צו קיינעם פון די צדדים, דאס האלטען מיט ביידע צדדים; 5. טאדלונג, זידלונג, אויסשטראפונג; 6. אויסשטאטונג, אויסריכטונג.

1. She bought some **trimmings** for her dress. 5. He gave him a good **trimming**.

trim'ming-board *n.* (טרים'-אינג-באורד) א ברעט, אויף וועלכען בוכבינדער שניידען ארום און גלייכען ארום די געדרוקטע פאפיער-בויגענס.

trim'ming-machine' *n.* (טרים'-אינג-מע-שין') א מאשין צום ארומשניידען און אויסארבייטען די ברעגען פון בלעכענע כלים; א מאשין צום בעפוצען שיך-לעדער.

trim'ness *n.* (טרים'-נעס) נעטקייט, שעהנקייט, ציערליכקייט.

trimor'phic *a.* (טראי-מאהר'-פיק) ז. *trimorphous*

trimor'phism *n.* (טראי-מאהר'-פיזם) טרימארפיזם [די פעהיגקייט זיך צו קריסטאליזירען אין דריי פערשיעדענע פארמען; אין ביאלאגיע — דאס עקזיסטירען אין דריי פערשיעדענע פארמען; אין באטאניק — די ארויסוואקסונג פון דריי פערשיעדענע מינים בלומען אויף איין פלאנצע].

trimor'phous *a.* (טראי-מאהר'-פאס) דריי-פערמיג, וואס האט דריי פערשיעדענע פארמען; וואס איז שייך צו טרימארפיזם. ז. *trimorphism*

Trimur'ti *n.* (טרי-מוהר'-טי) די דריי-אייניגע גאטהייט ביי די הינדוסען [פעראייניגונג פון בראהמא, ווישנו און סיווא].

tri'nal *a.* (טראי'-נעל) דרייפאך, דרייאיג.

tri'nary *a.* (טראי'-נע-רי) דרייאיג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען, וואס קומט אין דרייען.

trin'dle *n.* (טרינדל) אזא איינגעשניטענעם שטיקעל האלץ אדער מעטאל צום איינפרעסען דעם רוקען פון א בוך ביים איינבינדען.

trine *a., n. and v.* (טראין) דרייפאך, דרייאיג; אין אסטראלאגיע — וואס איז שייך צו א דריטעל פון זאדיאק [ז. *zodiac*]; א טריא, א טריאדע, א טראיקע, א גרופע פון דריי; אין אסטראלאגיע — א דריטעל פון זאדיאק, די לאגע פון צוויי פלאנעטען, ווען זיי זיינען ווייט איינע פון דער צווייטער אויף א דריטעל הימעל-קרייז אדער 120 גראד [דיעזע לאגע פלעגט בעטראכט ווערען פאר מזל'דיג]; בריינגען אין דער לאגע פון צוויי פלאנעטען וואס שטעהען אב אויף א דריטעל הימעל-קרייז; בריינגען אין א גינסטיגער לאגע.

Trine *n.* (טראין) די קריסטליכע דריי-אייניגקייט [פאטער, זוהן און הייליגער גייסט].

trine dimen'sion (טראין די-מענ'-שאן) א דרייפאכע אדער דרייאיגע מעסטונג [לענג, ברייט און הויך].

trine'ly *adv.* (טראינ'-לי) אויף א דרייפאכען אדער דרייאיגען אופן.

triner'vate *a.* (טראי-נויר'-ווייט) דריי-נערוויג, דריי-ריפיג, וואס האט דריי נערווען-עהנליכע פעדימלעך [ווי די פליגעלעך פון אן אינזעקט אדער א פלאנצען-בלאט].

trinerve' *a.* (טראי-נוירוו') ז. *trinervate*

trinerved' *a.* (טראי-נוירווד') ז. *trinervate*

trin'ga *n.* (טרינ'-גא) ז. *sandpiper*

trin'gle *n.* (טרינגל) א קראנץ-לייסט [אין ארכיטעקטור]; א שטעקען, אויף וועלכען מען ציהט ארויף ריגנען [ווי למשל, אום אויפצוהענגען פארהאנגען].

Trinita'rian *a. and n.* (טרינ-אי-טיי'-רי-ען) טריניטאריש, וואס איז שייך צו דער קריסטליכער דרייאיינינקייט [פאטער, זוהן און הייליגער גייסט], וואס איז שייך צו די טריניטאריער; א טריניטאריער, איינער וואס גלויבט אין דער קריסטליכער דרייאיינינקייט; א מיטגליעד פון א מאנאכען-ארדען [געגרינדעט אין 12טען יאהרהונדערט] מיט'ן צוועק אויסצולעזען די קריסטליכע געפאנגענע פון מאכמעדאנישע הענד [ז. *redemptionist*].

Trinita'rianism *n.* (טרינ-אי-טיי'-רי-ען-איזם) טריניטאריאניזם, דער גלויבען אין דער קריסטליכער דרייאיינינקייט.

trin'ity *n.* (טרינ'-אי-טי) דרייאייניגקייט, דרייפאכקייט, דאס בעשטעהן פון דריי; א טראיקע, א גרופע פון דריי זאכען; א סימבאלישע פארשטעלונג פון דער קריסטליכער דרייאיינינקייט. ז. *Trinity*

Trin'ity *n.* (טרינ'-אי-טי) די קריסטליכע דרייאיינינקייט, די דרייפאכע פערזענליכקייט פון דער גאטהייט אין דער קריסטליכער טעאלאגיע [דער פאטער, דער זוהן און דער הייליגער נייסט].

Trin'ity Sun'day (טרינ'-אי-טי סאנ'-דיי) דער דרייאיינינקייטס-זונטאג, דער ערשטער זונטאג נאך פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות].

Trin'ity term (טרינ'-אי-טי טוירם) די זיצונגען פון די ענגלישע העכערע געריכטען צווישען דעם 22טען מאי ביז'ן 12טען יוני.

trink *n.* (טרינק) אזא פישער-נעץ.

trin'ket *n. and v.* (טרינ'-קעט) שמוק, ציערונג; א שפיעל-זאך; אינטריגירען.

trin'keter *n.* (טרינ'-קעט-ער) אן אינטריגאנט.

trin'ketry *n.* (טרינ'-קעט-רי) שמוקזאכען, ציערונג, בעציערונגען; שפיעל-זאכען, קליינינקייטען.

trinoc'tial *a.* (טראי-נאק'-שעל) דריי-נעכטיג, וואס געדויערט דריי נעכט.

trino'dal *a.* (טראי-נאו'-דעל) דריי-קנאטיג, דריי-גליעדערדיג [ווי למשל, די פינגער אדער געוויסע פלאנצען-שטענגעלעך].

trino'mial *a. and n.* (טראי-נאו'-מי-על) טרינאמיש, דריי-גליעדערדיג, וואס איז שייך צו א טרינאם: וואס געברויכט טרינאמען; א טרינאם, א וויסענשאפטליכער

באטאנישער אדער זאאלאגישער נאמען פון דריי ווערטער [דער נאמען פון דעם מין, אונטער=מין און פאמיליע], א דריי=גליעדערדיגער אלגעבראאישער אויסדרוק [ווי *a+b—c*].

trino'mialism *n.* (טראי-נאו'-מי-על-איזם) טרינאמישע נאמענקלאטור, דאס געברויכען וויסענשאפטליכע זאאלאגישע און באטאנישע נעמען, וואס בעשטעהן פון דריי ווערטער. ז. ***trinomial***

trino'mialist *n.* (טראי-נאו'-מי-על-איסט) א טרינאמיאליסט, אן אנהענגער פון טרינאמישער טערמינאלאגיע אין זאאלאגיע און באטאניק. ז. ***trinomial***

trinomial'ity *n.* (טראי-נאו-מי-על'-אי-טי) דאס זיין טרינאמיש, דאס בעשטעהן פון דריי ווערטער [וועגען וויסענשאפטליכע נעמען אין זאאלאגיע און באטאניק]. ז. ***trinomial***

trino'mially *adv.* (טראי-נאו'-מי-על-אי) געברויכענדיג דריי ווערטער אלס וויסענשאפטליכען נאמען [אין באטאניק און זאאלאגיע]. ז. ***trinomial***

trinom'inal *a.* (טראי-נאמ'-אי-נעל) טרינאמיש [אין זאאלאגיע און באטאניק]. ז. ***trinomial***

tri'o *n.* (טראי'-או) א טריא, א מוזיקאלישעס שטיק פאר דריי שטימען אדער דריי אינסטרומענטען, א גרופע פון דריי זינגער אדער שפּיעלער; א גרופּע פון דריי, א טראיקע; דריי קארטען פון איין מין [ווי דריי טייז, דריי קעניגע א. ז. וו.].

trioc'tile *n.* (טראי-אק'-טיל) אין אסטראלאגיע — א טריאקטיל [די לאגע פון צוויי פּלאנעטען, ווען זיי זיינען דערווייטערט איינע פון דער צווייטער אויף דריי אכטעל פון הימעלס=קרייז אדער אויף 135 גראדען].

triœ'cious *a.* (טראי-אי'-שאס) וואס האט מענליכע, ווייבליכע און הערמאפראדיטישע [אי מענליכע אי ווייבליכע] בליטהען אויף פערשיעדענע פלאנצען [וועגען געוויסע פלאנצען=מינים].

trioi'cous *a.* (טראי-אי'-קאס) ז. ***triœcious***

tri'ole *n.* (טריע'-אול) א טריאלע [אין מוזיק — א גרופּע פון דריי טענער, וועלכע דארפען געדויערען אזוי פיעל צייט וויפיעל עס געדויערען געוועהנליך צוויי טענער פון דעם מין. ווערט בעצייכענט דורך [3].

tri'olet *n.* (טריע'-א-לעט) א טריאלעט [א געדיכט פון אכט שורות, אין וועלכען די פיערטע שורה איז דיעזעלבע ווי די ערשטע און די זיבענטע און אכטע זיינען דיעזעלבע ווי די ערשטע און צווייטע]; אין מוזיק — א טריאלע [ז. ***triole***].

tri'onal *n.* (טראי'-א-נעל) אזא היפּנאטישער מעדיצינישער מיטעל.

Trio'nes *n.* (טראי-או'-ניעז) ז. ***Septentrio***

tri'onym *n.* (טראי'-א-נים) אין זאאלאגיע און באטאניק — א טרינאם. ז. ***trinomial***

trion'ymal *a.* (טראי-אנ'-אי-מעל) ז. ***trinominal***

tri'or *n.* (טראי'-אר) איינער וואס איז בעשטימט פון געריכט צו אונטערזוכען די פּאסיגקייט פון געריכטס=געשווארענע.

triox'id *n.* (טראי-אק'-סיד) אן אקסיד אדער זויערשטאף=פערבינדונג, אין וועלכער עס געפינען זיך דריי אטאמען זויערשטאף.

triox'ide *n.* (טראי-אק'-סאיד) ז. ***trioxid***

trip *v. and n.* (טריפּ) 1. געהן, לויפען, טאנצען אדער זיך בעוועגען מיט א לייכטען, שנעלען טריט; 2. מאכען א רייזע [הויפּטזעכליך א קורצע] אדער עקסקורסיאן; 3. זיך ספּאטיקען, געשטרויכעלט ווערען, זיך אויסגליטשען; בעגעהן א פעהלער; 4. אונטערשטעלען א פוס, שטרויכלען, ברייננגען צו שטרויכלונג; 5. כאפּען ביי א פעהלער; 6. פארביילויפען [וועגען הירשען]; 7. אין מעכאניק — זיך אנשטויסען; פלוצלונג אבלאזען; לויז מאכען דעם אנקער פון גרונט; 8. א לייכטער, קורצער טראט; א לעבהאפטע בעוועגונג; 9. א רייזע, אן עקסקורסיאן, אן אויספלוג; 10. א פלעצליכע אנגרייפונג אדער אנכאפונג; 11. א שטרויכלונג; דאס בעגעהן א פעהלער; א פעהל=טריט, א טעות, א פעהלער; 12. אין מעכאניק — אנשטויסונג אן עפּעס פון א בעוועגליכען מאשינען=טייל; 13. דער פיש=פאנג פון איין רייזע.

1. The dancer **trips** lightly on the floor. 3. She **tripped** on the ice. 4. The examiner tried to **trip** the applicant. 9. The manager left on a short **trip** to Europe.

tripang' *n.* (טרי-פּענג') ז. ***trepang***

tri'parted *a.* (טראי'-פאר-טעד) דרייטייליג, געטיילט אין דריי טיילען.

tripar'tible *a.* (טראי-פאר'-טיבל) אין באטאניק — וואס האט א נייגונג זיך צו שפּאלטען אין דריי טיילען.

tripar'tient *a.* (טראי-פאר'-שיענט) וואס צוטיילט אויף דריי גלייכע טיילען [וועגען א צאהל].

trip'artite *a.* (טריפּ'-אר-טאיט) דרייטייליג, געטיילט אין דריי טיילען; געמאכט אין דריי עקזעמפלארען אדער קאפּיעס; געמאכט אדער געשלאסען צווישען דרייען [ווי אן אבמאך].

trip'artitely *adv.* (טריפּ'-אר-טאיט-לי) אין דריי טיילען; צוטיילענדיג אין דרייען.

triparti'tion *n.* (טראי-פאר-טיש'-אן) א טיילונג אין דריי; א צוטיילונג אין דריי טיילען.

tripas'chal *a.* (טראי-פעס'-קעל) וואס נעהמט אין זיך אריין דריי פּסח'ען [וועגען א צייט=פעריאדע].

trip'-book *n.* (טריפּ'-בוק) א בוך אויף א פישער=שיף, וואו עס ווערט פערשריבען דער פיש=פאנג.

tripe *n.* (טראיפּ) דער מאגען, די קישקעס, די איינגעווייד; א וואמפּ, א קוטניצע; די פּאטראכע.

tri'pedal *a.* (טראי'-פעד-על) דרייפיסיג.

trip'el *n.* (טריפּ'-על) ז. ***tripoli***

tripen'nate *a.* (טראי-פענ'-אייט) ז. ***tripinnate***

triper'sonal *a.* (טראי-פויר'-סאנ-על) וואס בעשטעהט פון דריי פּערזאנען [ווי למשל, די געטליכע דרייאייניגקייט, לויט דעם קריסטליכען בעגריף].

triper'sonalist *n.* (טראי-פויר'-סאנ-על-איסט) א טריניטאריער, איינער וואס גלויבט אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

tripersonal'ity *n.* (טראי-פויר-סא-נעל'-אי-טי) דאס עקזיסטירען אין דריי פּערזאנען, דרייאייניגקייט [פון דער געטהייט, לויט דעם קריסטליכען בעגריף].

tri'pery *n.* (טראי'-פּער-אי) א פּלאץ, וואו מען פערקויפט איינגעווייד אדער פּאטראכעס פון בהמות.

tri'pes *n.* (טראי'-פּיעז) א פּערזעהעניש מיט דריי פּיס.

tripe'-stone *n.* (טראיפּ'-סטאון) אזא מין אנהידריט אדער גיפּס=שטיין וואס דערמאנט מיט זיין אויסזעהן אן א גרייזשיק. ז. ***anhydrite***

tripet'aloid *a.* (טראי-פעט'-ע-לאיד) אין באטאניק — וואס זעהט אויס אזוי ווי עס וואלט געהאט דריי בלומען=בלעטלעך.

tripet'alous *a.* (טראי-פעט'-ע-לאס) וואס האט דריי בלומען=בלעטלעך [וועגען פלאנצען].

tripe'-vis'aged *a.* (טראיפּ'-וויז'-עדזשד) מיט א מאגען=געזיכט אדער איינגעווייד=געזיכט [בלאס און אנגעבלאזען].

trip'-ham'mer *n.* (טריפּ'-העמ'-ער) ז. ***tilt-hammer***

tri'phane *n.* (טראי'-פיין) טריפאן אדער ספּאדומען. ז. ***spodumene***

triphar'macum *n.* (טראי-פאר'-מע-קאם) א מעדיצינישער מיטעל פון דריי בעשטאנד=טיילען.

triph'thong *n.* (טריפ'-טהאהנג) א טריפטאנג [א פעראייניגונג פון דריי וואקאלען וואס דריקען אויס איין קלאנג, ווי למשל ***eau*** אין ***beautiful*** אדער ווי דאסווארט ***eye***].

triphthon'gal *a.* (טריפ-טהאהנ'-געל) וואס איז שייך צו א טריפטאנג, וואס בעשטעהט פון א טריפטאנג. ז. ***triphthong***

triph'yline *n.* (טריפ'-אי-לין) טריפילין [א מינעראל וואס בעשטעהט פון פאספאט פון אייזען, מאנגאן און ליטהיום].

triph'ylite *n.* (טריפ'-אי-לאיט) ז. ***triphyline***

triphyl'lous *a.* (טראי-פיל'-אס) דריי=בלעטערדיג.

tripin'nate *a.* (טראי-פינ'-אייט) דרייפאך געפעדערט, וואס האט דרייפאכע פעדער=עהנליכע טיילען [וועגען א פלאנצען=בלאט].

tripin'nately *adv.* (טראי-פינ'-אייט-לי) ז. ***tripinnate***

tripinnat'ifid *a.* (טראי-פי-נעט'-אי-פיד) דרייפאך פעדער=שפאלטיג, מיט דרייפאכע פעדער=עהנליכע שפאלטונגען [וועגען א בלאט].

triplas'ic *a.* (טראי-פלעס'-איק) דרייפאך, דרייאיג.

trip'le *a. and v.* (טריפּל) דרייפאך, דרייאיג; דריי מאל ווידערהאלט; פערדרייפאכען, פערגרעסערען אין דריי מאל; זיך פערדרייפאכען, ווערען דריי מאל אזוי גרויס.

Trip'le Alli'ance (טריפּל ע-לאי'-ענס) דער טריפּל=אליאנץ, דער דרייבונד [א פערבינדונג צווישען דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליען זייט דעם יאהר 1883 פאר געגענזייטיגער שוץ (בעזאנדערס געגען פראנקרייך און רוסלאנד); א פערבינדונג וואס איז געשלאסען געווארען אין יאהר 1668 פון ענגלאנד, שוועדען און האלאנד געגען פראנקרייך; די פערבינדונג פון יאהר 1717 פון פראנקרייך, ענגלאנד און האלאנד געגען שפאניען].

Trip'le Entente' (טריפּל אנ-טאנט') דער טריפּל אנטאנט, דער דריי=אבמאך [א פערבינדונג פון ענגלאנד, רוסלאנד און פראנקרייך [אלס א געגענגעוויכט צו דעם דרייבונד פון דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליען. ז. ***Triple Alliance***].

trip'le meas'ure (טריפּל מעזש'-אור) ז. ***triple rhythm***

trip'le rhythm (טריפּל ריטהם) דער דריי=טאַקט [אין מוזיק].

trip'let *n.* (טריפּ'-לעט) דריי זאַכען פון איין סאָרט; דריי צייַלען פּאָעזיע וואָס האָבען דעמזעלבען גראַם; אַ טריאָלע [ז. *triole*]; איינער פון אַ דריילינג.

trip'le time (טריפּל טאַים) ז. *triple rhythm*.

trip'le tree (טריפּל טריע) אַ תליה.

tri'plex *a. and n.* (טראַי'-פּלעקס) דריי=פאַך, דרייאיג, וואָס בעשטעהט פון דריי טיילען; דער דריי=טאַקט [אין מוזיק].

trip'licate *a., n. and v.* (טריפּ'-לי-קייט) דרייפאַך, דרייאיג, בעשטעהענד פון דריי טיילען; וואָס בעשטעהט פון דריי קאַפּיעס; איינע פון דריי גלייכע זאַכען, איינע פון דריי קאַפּיעס; אַ דריטע עהנליכע זאַך, אַ דריטע קאַפּיע; פערדרייפאַכען; ווידערהאָלען אָדער מאַכען צום דריטען מאָל.

trip'licate ra'tio (טריפּ'-לי-קייט רוי'-שיאָו) די בעציהונג פון די קובען פון צוויי צאָהלען [אין פערגלייך מיט דער בעציהונג פון די צאָהלען גופא].

trip'licate-ter'nate *a.* (טריפּ'-לי-קייט-טויר'-נייט) ז. *triternate*.

triplica'tion *n.* (טריפּ-לי-קיי'-שאַן) פערדרייפאַכונג.

trip'licature *n.* (טריפּ'-לי-קע-טשור) פערדרייפאַכונג, דרייפאַכע פאַלדונג, אויסלעגונג אין דריי שיכטען.

triplic'ity *n.* (טראַי-פּליס'-אי-טי) דרייפאַכהייט; דרייאינקייט; אַ דרייאייניגקייט, אַ טריאַדע, אַ גרופּע פון דריי; אין אַסטראָלאָגיע — אַ פיערטעל פון זאָדיאַק, אַ טריגאָן [ז. *trigon*].

trip'lite *n.* (טריפּ'-לאַיט) דער טריפּליט [אַזאַ מינעראַל].

trip'lopy *n.* (טריפּ'-לאָ-פּי) אַזאַ אויגען=קראַנקהייט, ביי וועלכער יעדע זאַך ערשיינט אין דרייען.

trip'ly *adv.* (טריפּ'-לי) אויף אַ דרייפאַכען אָדער דרייאיגען שטייגער.

trip'-mad'am *n.* (טריפּ'-מעד'-עם) אַ מין מויער=פעפער. ז. *stonecrop*.

tri'pod *n. and a.* (טראַי'-פּאָד) אַ דריי=פוס, אַ דרייפיסיגער זעסעל אָדער בענקעל, אַ דרייפיסיגעס געשטעל, אַ דרייפיסיגער אַלטאַר; דרייפיסיג.

Tripod

trip'odal *a.* (טריפּ'-אָ-דעל) דרייפיסיג.

tri'pod of life (טראַי'-פּאָד אָוו לאַיף) דער דרייפוס אָדער די זיילען פון לעבען [דער מארך, די לונגען און דאָס הארץ].

trip'ody *n.* (טריפּ'-אָ-די) אַ דרייפיסיגער פערז [אַ שורה פון אַ געדיכט וואָס בעשטעהט פון דריי פערזען=פיס אָדער טאַקטען].

trip'oli *n.* (טריפּ'-אָ-לי) טריפּעל, טריפּעל=ערד [אַ מין ערד אָדער שטיין=פּולווער צום פּוצען אָדער פּאָלירען]. ז. *rottenstone*.

trip'oline *a.* (טריפּ'-אָ-לין) וואָס איז שייך צו טריפּעל אָדער טריפּעל=ערד, וואָס בעשטעהט פון טריפּעל. ז. *tripoli*.

trip'olite *n.* (טריפּ'-אָ-לאַיט) ז. *tripoli*.

trip'oly *n.* (טריפּ'-אָ-לי) ז. *tripoli*.

tri'pos *n.* (טראַי'-פּאָס) [ז. *tripod*]; אַ דרייפוס; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט אין ענגלאַנד — אַ טריפּאָס [אַן עקזאַמען פאַר אַן עהרען=צייכען אָדער די ליסטע פון די סטודענטען וואָס האָבען געקראָגען אַן עהרען=צייכען פאַר ספּעציעלע קענטניסע אין דריי געגענשטענדע: מאַטעמאַטיק, שפּראַכען און היסטאָריע].

trip'pant *a.* (טריפּ'-ענט) ווי געהענדיג, מיט אַן אויפגעהויבענעם פאָדערשטען פוס [וועגען אַ בילד פון אַ הירש אָדער אַנדער חיה אויף אַ הערב].

trip'per *n.* (טריפּ'-ער) איינער וואָס געהט מיט אַ שנעלען, לייכטען טריט; איינער וואָס שטרויכעלט אָדער שטעלט אונטער אַ פוס; איינער וואָס ווערט געשטרויכעלט אָדער ספּאָטיקעט זיך; אַ קאָנדוקטאָר אָדער אַנטרייבער אויף אַ טראַמוואַי אָדער גאַסען=וואַגאָן וואָס קריעגט בעצאָהלט לויט די צאָהל טורען אָדער ווערט אַנגעשטעלט צייטווייליג פאַר אַ בעשטימטען טור; אַ טוריסט, אַ רייזענדער; אַ טייל פון אַ מאַשין וואָס דיענט, אום פּלוצלונג לויז צו מאַכען אָדער צו עפענען אַן אַנדער טייל.

trip'ping *n. and a.* (טריפּ'-אינג) דאָס געהן מיט אַ פלינקען, לייכטען טריט; אַ לייכטער טאַנץ; דאָס לויז מאַכען דעם אַנקער פון דעם באָדען; פלינק, שנעל; געהענדיג מיט אַ לייכטען, פלינקען טריט; מיט אַן אויפגעהויבענעם פאָדערשטען פוס, ווי ביים געהן [וועגען אַ בילד פון אַ הירש אָדער אַנדער חיה אויף אַ הערב].

trip'pingly *adv.* (טריפּ'-אינג-לי) מיט אַ לייכטען, פלינקען גאַנג אָדער בעוועגונג; פלינק, שנעל.

trip'pingness *n.* (טריפּ'-אינג-נעס) פלינקקייט, לייכטקייט, שנעלקייט.

trip'sis *n.* (טריפּ'-סיס) צורייבונג אין פּוידער אָדער שטויב; שאַמפּואירען, מאַסאַזשירען [ז. *shampoo*].

trip'terous *a.* (טריפּ'-טע-ראָס) אין באָטאַניק — דריי=פליגעלדיג, מיט דריי פליגעל=עהנליכע טיילען.

trip'tote *n.* (טריפּ'-טאָוט) אַ טריפּטאָטאָן [אַ הויפּטוואָרט וואָס האָט בלויז דריי קאַזוסען. ז. *case*].

trip'tych *n.* (טריפּ'-טיק) אַ טריפּטיכאָן [אַ בילד, הויפּטזעכליך ביי אַ קירכען=אַלטאַר, וואָס בעשטעהט פון דריי טיילען און די זייטען=טיילען קענען זיך צונויפלעגען און זיך פערמאַכען ווי טהירלעך]; אַ סעריע פון דריי שרייב=טאָוולען.

trip'tychon *n.* (טריפּ'-טי-קאָן) ז. *triptych*.

tripu'diary *a.* (טראַי-פּיו'-די-ע-רי) טאַנצענד; וואָס איז שייך צו טאַנצען; וואָס איז שייך צום נביאות=זאָגען דורך קאָרמענגען היהנער [ז. *tripudium*].

tripu'diate *v.* (טראַי-פּיו'-די-אייט) טאַנצען.

tripudia'tion *n.* (טראַי-פּיו-די-איי'-שאַן) דאָס טאַנצען.

tripu'dium *n.* (טראַי-פּיו'-די-אָם) אַזאַ רעליגיעזער טאַנץ אין פאַרצייטיגען רוים; אַ מין נביאות=זאָגען דורך קאָרמענגען היהנער [ווען די היהנער האָבען געגעסען מיט זשעדנעקייט, איז עס בעטראַכט געוואָרען אַלס אַ גוטער סמן].

triquet'ra *n.* (טראַי-קהוועט'-רא) אַזעלכע דריי=קאַנטיגע ביינדלעך אין דעם קאָפּשאַרבען. ז. *triquetrum*.

triquet'ral *a.* (טראַי-קהוועט'-רעל) ז. *triquetrous*.

triquet'rous *a.* (טראַי-קהוועט'-ראָס) דריי=זייטיג, דריי=קאַנטיג.

triquet'rum *n.* (טראַי-קהוועט'-ראָם) אַזאַ דרייקאַנטיג ביינדעל אין דעם קאָפּשאַרבען.

trira'dial *a.* (טראַי-רוי'-די-על) דריישטראַהליג; אין דער פאָרם פון דריי שטראַהלען.

trira'diate *a.* (טראַי-רוי'-די-אייט) ז. *triradial*.

trirectan'gular *a.* (טראַי-רעק-טענ'-גיו-לאַר) וואָס האָט דריי רעכטע ווינקלען [וועגען אַ ספערישען דריי=עק].

tri'reme *n.* (טראַי'-רים) אַ טרירעמע [אַ פאַרצייטיגע גריכישע קריעגס=שיף מיט דריי רייהען רודער=בענק איינע איבער דער אַנדערער].

trirhomboi'dal *a.* (טראַי-ראָם-באָי'-דעל) וואָס האָט די פאָרם פון דריי ראָמבוסען אָדער בעשטעהט פון דריי ראָמבישע פלעכען. ז. *rhomb*.

trisacramenta'rian *n.* (טראַי-סעק-רע-מענ-טיי'-רי-ען) אַ קריסט וואָס אַנערקענט בלויז דריי סאַקראַמענטען אָדער רעליגיעזע צערעמאָניעס זיך צו פערבינדען מיט קריסטוס'עס גייסט [טויפונג, דער היילינער אבענדמאָהל און אבסאָלוציאָן אָדער קירכליכע זינד=פערגעבונג].

Trisa'gion *n.* (טרי-סיי'-גי-אָן) דריי=מאָל=היילינ [אַזאַ קריסטליכע תפלה].

trisect' *v.* (טראַי-סעקט') טיילען אין דריי טיילען; טיילען אין דריי גלייכע טיילען.

trisec'ted *a.* (טראַי-סעק'-טעד) געטיילט אין דרייען.

trisec'tion *n.* (טראַי-סעק'-שאַן) טיילונג אין דריי טיילען [הויפּטזעכליך אין גלייכע טיילען].

trisep'alous *a.* (טראַי-סעפּ'-ע-לאָס) וואָס האָט אַ דריי=בלעטערדיג בלומען=בעכערעל [וועגען פלאַנצען].

trisep'tate *a.* (טראַי-סעפּ'-טייט) אין באָטאַניק און זאָאָלאָגיע — בעשטעהענד פון דריי טיילען אָדער אבטיילונגען.

trise'rial *a.* (טראַי-סיע'-רי-על) אויסגעשטעלט אין דריי רייהען, וואָס נעהט אין דריי סעריעס.

trise'rially *adv.* (טראַי-סיע'-רי-על-אי) אין דריי רייהען אָדער סעריעס.

trise'riate *a.* (טראַי-סיע'-רי-אייט) ז. *triserial*.

triseria'tim *adv.* (טראַי-סיע-רי-איי'-טים) ז. *triserially*.

tris'mus *n.* (טריס'-מאָס) קראַמפּף פון די קינבאַקען [הויפּטזעכליך פון די אונטערשטע קינבאַקען]. ז. *lockjaw*.

trisoctahe'dron *n.* (טריס-אָק-טע-הי'-דראָן) אַ 24=פלעכיגער קריסטאַל, אַ קריסטאַל פון 24 גלייכע פלעכען.

trisper'mous *a.* (טראַי-ספּויר'-מאָס) דריי=זאַמיג, וואָס ענטהאַלט דריי זאַמען [וועגען אַ זאַמען=קאַפּסעל].

trispor'ic *a.* (טראַי-ספּאָר'-איק) ז. *trisporous*.

trispo'rous *a.* (טראַי-ספּאָו'-ראָס) אין באָטאַניק — וואָס בעשטעהט פון דריי ספּאָרען. ז. *spore*.

trist *a.* (טריסט) טרויעריג, מעלאַנכאָליש, מרה=שחורה'דיג.

tristesse' *n.* (טריס-טעס') טרויעריגקייט, טרויער, מעלאַנכאָליע.

trist'ful *a.* (טריסט'-פול) טרויעריג, מרה־שחורה'דיג, מעלאנכאליש.

tris'tichous *a.* (טריס'-טי-קאס) אין דריי שורות, אין דריי רייהען אדער ראנדען.

trisul'cate *a.* (טראי-סאל'-קייט) דריי־צאקיג; דריי־פינגערדיג, מיט דריי הופען.

trisyllab'ic *a.* (טרים-אי-לעב'-איק) דרייזילביג.

trisyllab'ical *a.* (טרים-אי-לעב'-אי-קעל) ז. *trisyllabic*

trisyllab'ically *adv.* (טרים-אי-לעב'-אי-קעל-אי) אין דריי זילבען; ווי א דריי־זילביג ווארט.

trisyl'lable *n.* (טראי-סיל'-עבל) א דריי־זילביג ווארט.

trite *a.* (טראיט) אלטעגליך, געוועהנליך; אויסגעדראשען, אלט.

trite'ly *adv.* (טראיט'-לי) אויף אן אויסגעדראשענעם, אלטען, אלטעגליכען שטייגער.

trite'ness *n.* (טראיט'-נעס) אויסגעדראשענקייט, אלטקייט, געוועהנליכקייט, אלטעגליכקייט.

triter'nate *a.* (טראי-טויר'-נייט) דריי־פאך דרייצאהליג, מיט 27 בלעטלעך [וועגען א בלאט־שטענגעל].

tri'theism *n.* (טראי'-טהי-איזם) טרי־טהעאיזם, די לעהרע פון דריי געטער, די דריי־געטער לעהרע; די לעהרע, אז עס זיינען פאראן דריי געטער; די קריסטליכע לעהרע, אז דער פאטער, דער זוהן און דער הייליגער גייסט זיינען דריי בעזונדערע געטער.

tri'theist *n.* (טראי'-טהי-איסט) א טרי־טהעאיסט, אן אנהענגער פון א דריי־געטער לעהרע. ז. *tritheism*

tritheis'tic *a.* (טראי-טהי-אים'-טיק) טריטהעאיסטיש. ז. *tritheism*

tritheis'tical *a.* (טראי-טהי-אים'-טי-קעל) ז. *tritheistic*

tri'thing *n.* (טראי'-טהינג) אן אבטיילונג פון א גראפשאפט פארצייטענס אין ענגלאנד.

trithion'ic *a.* (טראי-טהאי-אנ'-איק) וואס ענטהאלט דריי אטאמען שוועבעל.

trit'ical *a.* (טריט'-אי-קעל) ז. *trite*

trit'ically *adv.* (טריט'-אי-קעל-אי) ז. *tritely*

trit'icalness *n.* (טריט'-אי-קעל-נעס) ז. *triteness*

triti'ceous *a.* (טרי-טיש'-יאס) זאמען־עהנליך, קערנער־עהנליך, ווי א קניפעל אדער גוזיק.

tritic'eum *n.* (טרי-טים'-אי-אם) ז. *triticeus*

tritic'eus *n.* (טרי-טים'-אי-אם) אזא כראמשקע־ביינדעל אין קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל, דורך וועלכען עס קומען ארוים די שטים־קלאנגען].

Tri'ton *n.* (טראי'-טאן) טריטאן [אזא וואסער־גאט ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער]: דער מין וואסער־מאלכען [אזעלכע וואסער־יאשטשעריצעס] אדער סאלאמאנדערם; דער מין טרומייטען־שנעקען.

tri'ton *n.* (טראי'-טאן) א וואסער־מאלך, א סאלאמאנדער [אזא וואסער־יאשטשעריצע]; א טרומייטען־שנעקע.

tri'tone *n.* (טראי'-טאון) אין מוזיק—אן אינטערוואל פון דריי גאנצע טענער.

trito'rium *n.* (טראי-טאו'-רי-אם) ז. *triturium*

trito'vum *n.* (טראי-טאו'-וואם) די דריטע שטופע פון אן אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש.

trit'urable *a.* (טריטש'-יו-רעבל) וואס מען קען צורייבען אדער צושטויסען.

trit'urate *v. and n.* (טריטש'-יו-רייט) צורייבען, צושטויסען; צורייבען מיט די ציינער, צוקייען; א צוריבענער מעדיציני־שער שטאף געמישט מיט מילך און צוקער.

tritura'tion *n.* (טריטש-יו-ריי'-שאן) צורייבונג, צושטויסונג, צופולווערונג; א דינער מעדיצינישער פולווער; צורייבונג מיט די ציינער, צוקייאונג.

trit'urator *n.* (טריטש'-יו-ריי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס צורייבט, צושטויסט אדער צופולווערט; אן אפאראט צום צופולווערען מעדיצינישע שטאפען.

tritu'rium *n.* (טראי-טיו'-רי-אם) א כלי צום פאנאנדערטיילען פליסיגקייטען פון פערשיעדענער געדיכטקייט.

tri'umph *n. and v.* (טראי'-אמף) א טריאומף, א זיעגעס־מארש [אין פארצייטיגען רוים], זיעג־פרייד, זיעגעס־פייערונג, גרויסע פרייד, זיעגרייכקייט, א זיעג; א גלענצענדער ערפאלג; טריאומפירען, בעקומען א זיעג־מארש, זיעגען, זיך פרעהען מיט א זיעג; פייערען א זיעג; זיך שטארק פרעהען; בעשיינען; האבען ערפאלג.

trium'phal *a. and n.* (טראי-אמ'-פעל) וואס איז שייך צו א זיעג־פייערונג אדער צו א זיעג; א זיעג־ליעד, א פריידענס־ליעד, א הימנע.

trium'phal arch (טראי-אמ'-פעל ארטש) א טריאומף־בויגען, א טריאומף־ארקע [אן ארקע, וואס מען פלעגט אין פארצייטיגען רוים צייטווייליג אויפשטעלען פאר א זיעגעס־מארש; אן ארקע אלס מאנומענט פון א זיעג; א בעציערטע ארקע אויפגעשטעלט פאר א פאלקס־יום־טוב].

Triumphal Arch

trium'phal col'umn (טראי-אמ'-פעל קאל'-אם) א טריאומף־זייל [א זייל אויפגעשטעלט אלס מאנומענט פון א זיעג].

trium'phal crown (טראי-אמ'-פעל קראון) א טריאומף־קרוין, א לארבער־קראנץ [וואס מען פלעגט אנטהאן א זיעג־רייכען ארמעע־קאמאנדיר אין פארצייטיגען רוים].

trium'phant *a.* (טראי-אמ'-פענט) טרי־אומפירענד, זיעגרייך, פייערענד א זיעג, וואס פרעהט זיך מיט א זיעג, זיך פרעהענד; פראכטפאל.

trium'phantly *adv.* (טראי-אמ'-פענט-לי) טריאומפירענד, מיט טריאומף, אויף א זיעגרייכען אופן, פייערענדיג א זיעג.

tri'umpher *n.* (טראי'-אמ-פער) א זיעגער; איינער וואס טריאומפירט אדער פייערט א זיעג; אן ארמעע־פיהרער אין פארצייטיגען רוים, וואס איז בעעהרט געווארען מיט א טריאומף אדער זיעגעס־פאראד.

tri'umphingly *adv.* (טראי'-אמ-פינג-לי) טריאומפירענדיג, אויף א זיעגרייכען אופן, מיט זיעגעס־פרייד.

trium'vir *n.* (טראי-אמ'-וואיר) א טרי־אומוויר, איינער פון א טריאומוויראט. ז. *triumvirate*

trium'viral *a.* (טראי-אמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו א טריאומוויר אדער צו א טריאומוויראט. ז. *triumvirate*

trium'virate *n.* (טראי-אמ'-ווי-רייט) א טריאומוויראט, א רעגיערונג פון דריי פערזאנען, א גרופע פון דריי פערזאנען וואס פערטרעטען געמיינשאפטליך אן אמט [הויפטזעכליך אין פארצייטיגען רוים]; דאס אמט פון א טריאומוויר [איינער פון א טריאומוויראט]; א גרופע פון דריי פערזאנען; א גרופע פון דריי, א טראיקע.

trium'viri *n.* (טראי-אמ'-ווי-ראי) טרי־אומווירען. ז. *triumvir*

tri'une *a.* (טראי'-יון) דרייאייניג, דריי פעראייניגט אין איינעם.

triun'gulin *n.* (טראי-אנ'-גיו-לין) די ערשטע ענטוויקלונגס־שטופע פון דער לארווא. ז. *larva*

triu'nity *n.* (טראי-יו'-ני-טי) דרייאייניגקייט.

triv'alence *n.* (טריוו'-ע-לענס) אין כעמיע — דרייווערטיגקייט, דאס האבען דריי וואלענצען [די פעהיגקייט זיך צו פערבינדען מיט דריי אטאמען אדער פערנעהמען דעם פלאץ פון דריי אטאמען].

triv'alent *a.* (טריוו'-ע-לענט) אין כעמיע — דרייווערטיג, וואס האט דריי וואלענצען [וואס פערבינדט זיך מיט דריי אטאמען אדער פערנעהמט דעם פלאץ פון דריי אטאמען].

tri'valve *a. and n.* (טראי'-וועלוו) וואס האט דריי דעקלעך [וועגען מושעלען]; א דריי־דעקעלדיגער מושעל.

tri'valved *a.* (טראי'-וועלווד) דריי־דעקעלדיג [וועגען מושעלען].

trival'vular *a.* (טראי-וועל'-וויו-לאר) ז. *trivalved*

triver'bial *a.* (טראי-וואיר'-בי-על) וואס בעשטעהט פון דריי ווערטער; געריכטליך [וועגען געוויסע טעג אין פארצייטיגען רוים].

triver'bial days (טראי-וואיר'-בי-על דייז) געריכטס־טעג [אין פארצייטיגען רוים].

triv'et *n.* (טריוו'-עט) א דרייפוס [צום קאכען]; א דרייפיסיגער געשטעל, א דריי־פיסיגער שטוהל; א מעסער צום ארומ־שניידען סאמעט אדער טעפיכער.

triv'et-ta'ble *n.* (טריוו'-עט-טיי'בל) א דרייפיסיגער טיש.

triv'ia *n.* (טריוו'-אי-א) טריוויאומס. ז. *trivium*

triv'ial *a. and n.* (טריוו'-אי-על) טרי־וויאל, וואולגאר, געוועהנליך, אלטעגליך, אויסגעדראשען; קליינליך; אונוויכטיג; וואס פערנעהמט זיך מיט קלייניגקייטען אדער נארישקייטען; וואס איז שייך צום טריוויאום; איינע פון די לעהר־געגענ־שטענדע פון דעם טריוויאום [ז. *trivium*];

triv'ialism *n.* (טריוו'-אי-על-איזם) א טריוויאלער, וואולגארער אדער אויסגע־דראשענער ענין אדער אויסדרוק.

trivial'ity *n.* (טריוו-אי-על'-אי-טי) טרי־וויאליטעט, וואולגאריטעט, אויסגעדראשענקייט, אונבעדייטענדקייט, אונוויכטיגקייט, נישטיגקייט; אן אונוויכטיגע, אונבעדייטענדע זאך.

triv'ialize *v.* (טריוו'-אי-על-איז) מאכען טריוויאל, וואולגאר, אויסגעדראשען אדער אונבעדייטענד.

triv'ially *adv.* (טריוו'-אי-על-אי) אויף א טריוויאלען, אויסגעדראשענעם, וואול־גארען אדער אונוויכטיגען אופן.

triv'ialness *n.* (טריוו'-אי-על-נעס) טרי־וויאליטעט. ז. *triviality*

triv'ium *n.* (טריוו'-אי-אם) דאס טריוויום [אין די מיטעלאלטערליכע לעהר־אנ־שטאלטען — די ציקעל פון די דריי לעהר־געגענשטענדע: גראמאטיק, רעטאריק און לאגיק]. ז. *quadrivium*

triweek'ly *a.* (טראי-הוויעק'-לי) דריי־וועכענטליך.

trizo'mal *a.* (טראי-זאו'-מעל) אין מא־טעמאטיק — וואס בעשטעהט פון דער סו־מע פון דריי קוואדראט־ווארצלען.

troat *v. and n.* (טראוט) שרייען, רעווען [וועגען הירשען אין זייער פארונגס־צייט]; דער געשריי פון א הירש אין דער פארונגס־צייט.

tro'car *n.* (טראו'-קאר) דער טראקאר, א כירורגישער אינסטרומענט אבצוצאפען וואַ־סער פון קערפער.

tro'cha *n.* (טראו'-קא) א וועג, א שטעג; א שטערונג אויף דעם וועג אדער אויף דעם פארווערטס־גאנג פון אן ארמעע.

trocha'ic *a. and n.* (טרא-קיי'-איק) טראכעאיש; וואס איז שייך צו א טרא־כעאוס; וואס בעשטעהט פון טראכעען; א טראכעען־פערז. ז. *trochee*

trocha'ical *a.* (טרא-קיי'-אי-קעל) ז. *trochaic*

tro'chal *a.* (טראו'-קעל) ראד־פערמיג; ווי א ראד.

trochan'ter *n.* (טרא-קענ'-טער) אין אנאטאמיע — דער טראכאנטער, איינער פון די ביינינע ארויסשטארצונגען אויף דעם אויבערשטען טייל פון היפט־ביין; דער צווייטער געלענק פון פוס ביי אן אינ־זעקט.

tro'char *n.* (טראו'-קאר) ז. *trocar*

troche *n.* (טראוק) א פאסטילקע, א מע־דיצינישעס זיסעס פלעצעלע אדער קוגעלע.

tro'chee *n.* (טראו'-קיע) אין דיכטונג — א טראכעאוס, א פערזען־פוס וואס בע־שטעהט פון צוויי זילבען, מיט דעם אק־צענט אויף דער ערשטער [ווי למשל: "הוי'-ליעט|הוי'-ליעט|ביי'-זע|ווינ'-טען"].

tro'chil *n.* (טראו'-קיל) ז. *trochilus*

trochil'ics *n.* (טרא-קיל'-איקס) די לעה־רע וועגען קרייז־בעוועגונג.

troch'ilus *n.* (טראק'-אי-לאס) איינס פון די זעהר קליינע אייראפעאישע פוי־געלעך; איינס פון די זשום־פויגעלעך [ז. *humming-bird*]; אין ארכיטעקטור — דער טראכילוס [א קאנקאווער געזימס אויף דעם פוס פון א זייל].

trochis'cus *n.* (טרא-קיס'-קאס) ז. *troche*

tro'chisk *n.* (טראו'-קיסק) ז. *troche*

troch'lea *n.* (טראק'-לי-א) אין אנאטא־מיע — די טרא־כלעא, די ראלע [דער קנארפעל־רינג, וואו עס האלט זיך דער שיעפער מוסקול פון אויג; א פעררונ־דעטע פערטיפונג אין דער געלענק־פלעכע פון א ביין, ווי למשל, אין דעם געלענק פון דעם עלענבויגען־ביין].

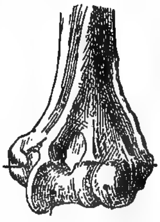

Trochlea

troch'lear *a. and n.* (טראק'-לי-אר) וואס איז ענהליך צו א בלאק אדער רעדעל, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק אויפצוהויבען משאות [וועגען דעם גע־בוי פון געוויסע ביינער]; וואס איז שייך צו דער טראכלעא [ז. *trochlea*]; אין באטאניק — רונד און פערטיעפט אין מי־טען [וועגען די צעלען פון געוויסע פלאנ־צען]; דער שיעפער מוסקול פון אויג.

trochlea'ris *n.* (טראק-לי-איי'-ריס) דער שיעפער מוסקול פון אויג; דער נערוו פון דעם שיעפען מוסקול פון אויג.

troch'leary *a. and n.* (טראק'-לי-ע-רי) ז. *trochlear*

troch'leate *a.* (טראק'-לי-אייט) אין באטאניק — רונד־פערמיג און פערטיעפט אדער איינגעדריקט אין מיטען [וועגען דעם געבוי פון געוויסע פלאנצען־צעלען].

tro'choid *a. and n.* (טראו'-קאיד) וואס בעוועגט זיך ארום זיך אליין; אין אנא־טאמיע — וואס דרעהט זיך ווי א ראד [וועגען געוויסע געלענק־ביינער]; אין גע־אמעטריע — א ציקלאידע [ז. *cycloid*].

trochom'eter *n.* (טרא-קאמ'-ע-טער) דאס טראכאמעטער, אן אפאראט צו מעס־טען די דרעהונג פון א ראד.

tro'co *n.* (טראו'-קאו) דאס טראקא, אזא ענגלישעס באל־שפיעל.

trod *a.* (טראד) געטראטען; צוטראטען מיט די פיס. ז. *tread*

trod'den *a.* (טראדן) ז. *trod*

trod'den down (טראדן דאון) געטרא־טען מיט די פיס; ערנידרינט.

trog'lodyte *n. and a.* (טראג'-לא-דאיט) א טראגלאדיט, א הויל־בעוואהנער, א מענש פון די פארהיסטארישע ראסען, וועלכע האבען נאך נים געוואוסט פון בויען געצעלטען אדער הייזער און האבען זיך איינגעהאלטען אין הוילען; אן איינזא־מער מענש, איינער וואס לעבט אבגעזונ־דערט פון אלע אנדערע; א מענשען־ענהלי־כע אפע [ווי א גארילא אדער שימפאנ־זע]; וואס לעבט אין א הויל, טראגלא־דיטיש.

troglodyt'ic *a.* (טראג-לא-דיט'-איק) טראגלאדיטיש, וואס איז שייך צו די טראגלאדיטען אדער הוילען־בעוואהנער. ז. *troglodyte*

troglodyt'ical *a.* (טראג-לא-דיט'-אי-קעל) ז. *troglodytic*

trog'lodytism *n.* (טראג'-לא-דאיט-איזם) טראגלאדיטיזם, דאס זיין א טראג־לאדיט, דאס וואהנען אין הוילען. ז. *troglodyte*

tro'gon *n.* (טראו'-גאן) א טראגאן [אזא פויגעל גרויס ווי א טויב מיט אן אונגע־הייער לאנגען עק].

Tro'ic *a.* (טראו'-איק) טראאיש; וואס איז שייך צו דער שטאדט טראיא [א פארצייטיגע שטאדט אויף דעם ברעג פון קליין־אזיען, וועלכע איז בערימט דורך דער אלט־גריכישער לעגענדע וועגען דער טראיאנישער מלחמה].

troi'ka *n.* (טראי'-קא) א טראיקע, א רוסישער געשפאן פון דריי פערד.

Tro'jan *a. and n.* (טראו'-דזשען) טרא־יאניש; וואס איז שייך צו דער שטאדט טראיא [ז. *Troic*]; א טראיאנער, אן איינוואוהנער פון דער שטאדט טראיא; א דרייסטער, מוטיגער מענש; א פרעהליכער יונג.

troll *v. and n.* (טראול) דרעהען, רא־לען; צירקולירען, דורכגעהן ארום און ארום; זינגען א רונד־געזאנג; כאפען פיש מיט א ראל־שנור; ארייגציהען, ארייגכאפען, פערנארען; זיך ארומדרעהען; זיך ארומ־בלאנקען, ארומבראדזשען, ארומשמייען; זיך וואקלען, זיך שאקלען; נעהמען אנ־טייל אין א רונד־געזאנג; דאס דרעהען זיך, דאס מאכען א רונדע בעוועגונג; דאס צירקולירען; דאס איבערגעהן ארום און ארום פון איינעם צום אנדערען; א רונד־געזאנג; דער ראל־שנור פון א ווענטקע; אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע — א טראל [א מין שד וואס האלט זיך פריינדליך צו מענשען, נאר ער האט א שטארקע נייגונג צו גנב'ענען זאכען, פרויען און קינדער].

troll'er *n.* (טראול'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ראל־שנור.

trol'ley *n.* (טראל'-אי) דאס טראלי [דאס ראלענדע מעטאל־רעדעל אויף דעם ענד פון שטאנג איבער דעם דאך פון אן עלעק־טרישען טראמוואי־וואגאן, וואס קומט אין בעריהרונג מיט דעם עלעקטרישען דראט אום איבערצוטראגען דעם עלעקטרישען שטראם אין דעם מאטאר פון וואגאן]; א קליינער וואגאן אויף רעלסען, וואס דיענט איבערצופיהרען שווערע מאטעריא־לען, ווי ערד אדער גוס־אייזען אויף אן אייזען־פאבריק; א קליין האנד־וועגעל; אזא זארט שפיצען, וואו דער אוזאר איז געשטריקט מיט א דיקערען פאדים.

trol'ley-car *n.* (טראל'-אי-קאר) א טראמוואי־וואגאן, וואס בעוועגט זיך דורך א טראלי. ז. *trolley*

trol'ley-line *n.* (טראל'-אי-לאין) אן עלעקטרישער טראמוואי, איבער וועלכען די וואגאנען לויפען מיט א טראלי. ז. *trolley*

trol'ley-pole *n.* (טראל'-אי-פאול) דער שטאנג אויפ'ן דאך פון אן עלעקטרישען טראמוואי־וואגאן, אויף וועמעס ענד עס געפינט זיך די טראלי אדער דאס מעטאל־רעדעל, וואס קומט אין בעריהרונג מיט דעם אנגעצויגענעם עלעקטרישען דראט.

trol'ley-wheel *n.* (טראל'-אי-הוויעל) א טראלי. ז. *trolley*

troll'ing *n.* (טראול'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א ראל־שנור אויף א ווענטקע.

troll'ing-bait *n.* (טראול'-אינג-בייט) ז. *trolling-spoon*

troll'ing-hook *n.* (טראול'-אינג-הוק) דער האקען אדער קרומשעק וואס ווערט בענוצט אין כאפען פיש מיט א ראל־שנור אויף א ווענטקע.

troll'ing-rod *n.* (טראול'-אינג-ראד) דאס שטעקעל, אויף וועלכען עס איז אננע־בונדען א ראל־שנור צו כאפען פיש.

troll'ing-spoon *n.* (טראול'-אינג-ספוהן) אזא צוציהונג אדער פרימאנקע פאר פיש אין דער פארם פון א לעפעל מיט א קרומשעק, וואס בינדט זיך צו צו דעם שנור פון א ווענטקע.

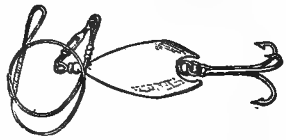

Trolling-spoon

trol'lol' *v.* (טראל'-לאל') זינגען טרא־לא־לא; נעהמען אנטייל אין א רונד־גע־זאנג.

trol'lop *n. and v.* (טראל'-אפ) א שלומ־פע, א שלומפער; זיך איינריכטען אין בלאטע; זיין פערשלומפערט.

trol'loping *a.* (טראל'-אפ-אינג) שלומ־פעריש, אונריין, שמוציג, נאכלעסיג.

trol'lopish *a.* (טראל'-אפ-איש) שלומפעריש, שמוציג, נאכלעסיג.

trol'lopy *a.* (טראל'-אפ-אי) ז. *trollopish*.

trol'ly *n.* (טראל'-אי) ז. *trolley*.

trom'ba *n.* (טראמ'-בא) א טרומייט, א טרובע. ז. *trumpet*.

trom'bone *n.* (טראמ'-באון) א טראמבאן [א מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי אויסגעבויגענע רעהרען, וועלכע קענען זיך צונויפרוקען און פאנאנדעררוקען. די טענער פון טראמבאן בייטען זיך, אויף וויפיעל דער שפיעלער רוקט צונויף און רוקט פאנאנדער די רעהרען אין דער צייט פון שפיעלען].

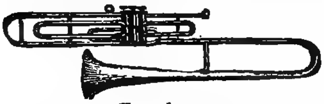

Trombone

trom'bonist *n.* (טראמ'-בא-ניסט) א טראמבאניסט, איינער וואס שפיעלט אויף א טראמבאן. ז. *trombone*.

tromom'eter *n.* (טרא-מאמ'-ע-טער) א טראמאמעטער, אן אינסטרומענט צו פערצייכנען זעהר לייכטע ערד=ציטערנישען.

tromomet'ric *a.* (טראמ-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א טראמאמעטער, טראמאמעטריש. ז. *tromometer*.

trompe *n.* (טראמפ) דער טראמפ [אן אפאראט, אין וועלכען א שטראם וואסער טרייבט אין א רעהר לופט, וואס בלאזט פאנאנדער פייער אין אן אויווען].

trompille' *n.* (טראמ-פיל') איינער פון די לופט=רעהרען אין א טראמפ. ז. *trompe*.

tron *n.* (טראן) א הילצערנער קלאץ וואס פלעגט שטעהן אין מיטען מארק און דיענען אלס אן אונטערשפארע צו א האריזאנטאלען שטאנג, אויף וועלכען עס פלעגען הענגען די שטאדטישע שאלען און וואג צו וועגען וואל און אנדערע ארטיקלען; א הילצערנע לופט=שאפט אין א שאכטע.

tro'na *n.* (טראו'-נא) די טראנא=סאדע [נאטירליכע סאדע פון עגיפטען].

tron'age *n.* (טראנ'-עדזש) אן אמאליגער רעגיערונגס=שטייער אויף וואל [אין ענגלאנד].

tron'ator *n.* (טראנ'-ע-טאר) אן אמאליגער בעאמטער אין ענגלאנד, וועלכער פלעגט דארפען אבוועגען די געבראכטע וואל און בעשטימען דעם שטייער אויף איהר.

trone *n.* (טראון) א קלאץ אונטערצוהאלטען א מארק=וואג [פארצייטענס אין ענגלאנד]. ז. *tron*.

troop *n. and v.* (טרוהפ) א קאמפאניע, א מחנה; א ראטע סאלדאטען, אן עסקאדראן קאוואלעריסטען; א טרופע אקטיארען; דער פויקען=סיגנאל צו מארשירען; א מחנה חיות אדער פויגלען; זיך צוזאמענקלייבען אין א טרופע אדער מחנה; מארשירען, געהן אין טרופען אדער ראטעס; אויסבילדען א טרופע אדער מחנה.

troop'-bird *n.* (טרוהפ'-בוירד) ז. *troopial*.

troo'per *n.* (טרוה'-פער) א רייטער, א קאוואלעריסט; א קאוואלעריע=פערד; א טראנספארט=שיף אריבערצופיהרען סאלדאטען.

troop'-horse *n.* (טרוהפ'-האהרס) א קאוואלעריע=פערד.

troo'pial *n.* (טרוה'-פי-על) אן אמעריקאנער דראסעל פון דעם מין, וואס פליעהען מחנות'ווייז. ז. *blackbird*.

troop'-ship *n.* (טרוהפ'-שיפ) א מיליטערישע טראנספארט=שיף אריבערצופיהרען סאלדאטען.

tropa'rion *n.* (טרא-פיי'-רי-אן) אין דער גריכיש=פראוואסלאווער קירך — א טראפאר [א קורצעס קירכען=געזאנג לכבוד א געוויסען הייליגען].

trope *n.* (טראופ) אין רעטאריק — דער טראפוס, א פיגוראטיווער, מליצה'דיגער אדער משל'דיגער אויסדרוק, דאס געברויכען אווארט ניט אין זיין בוכשטעבליכען זין [ווי למשל, "ער איז א פ ו ק ס" אנשטאט "ער איז א כ י ט ר ע ר מ ע נ ש"].

trophe'sial *a.* (טרא-פי'-זשי-על) וואס בעצייכענט אן אונארדנונג אין די פונקציאנען פון די נערוועז, וועלכע רעגולירען די נאהרונג פון קערפער.

troph'esy *n.* (טראפ'-ע-סי) אן אונארדנונג אין די פונקציאנען פון די נערוועז, וועלכע רעגולירען די נאהרונג.

tro'phi *n.* (טראו'-פי) די ארגאנען פון אן אינזעקט, מיט וועלכע ער כאפט און דערשלינגט שפייז.

troph'ic *a.* (טראפ'-איק) וואס איז שייך צו נאהרונג אדער צו די נאהרונגס=פראצעסען.

troph'ical *a.* (טראפ'-אי-קעל) ז. *trophic*.

tro'phied *a.* (טראו'-פיד) בעציערט מיט טראפעען. ז. *trophy*.

tro'phy *n.* (טראו'-פי) א טראפעע, א צייכען פון זיעג [ווי הארמאטען, פאהנען א. ד. ג. וואס זיינען אבגענומען געווארען פון שונא אין מלחמה]; א דענקמאל; א פריז.

tro'phy-mon'ey *n.* (טראו'-פי-מאנ'-אי) א שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין ענגלאנד צו בעזארגען די מיליץ מיט אלעם נויטיגען.

trop'ic *n. and a.* (טראפ'-איק) אין געאגראפיע — דער טראפיק [איינער פון די צוויי קרייזען אויף דעם גלאבוס פון דער ערד, וועלכע ליעגען פאראלעל צום עקוואטאר און שטעהען אב פון איהם — איינער צום צפון און דער צווייטער צום דרום — אויף א שטרעקע פון 23½ גראד. ביידע טראפיקען בעצייכנען די צפון'דיגע און דרום'דיגע גרענעץ פון דער הייסער זאנע אויף דער ערד]; אין אסטראנאמיע — דער טראפיק אדער ווענדע=קרייז [איינער פון די צוויי קרייזען אויף דער הימלישער ספערע, וועלכע ליעגען פאראלעל צו די טראפיקען פון דער ערד]; טראפיש, וואס איז שייך צו די טראפיקען.

trop'ical *a.* (טראפ'-אי-קעל) טראפיש; וואס איז שייך צו די טראפיקען; וואס געפינט זיך אין די לענדער, וועלכע ליעגען צווישען די טראפיקען [ז. *tropic*]; אין רעטאריק — פיגוראטיוו, בדרך מליצה, וואס דריקט אויס אן אנדער זין איידער די בוכשטעבליכע בעדייטונג פון ווארט [ז. *trope*].

trop'ically *adv.* (טראפ'-אי-קעל-אי) בדרך מליצה, אויף א פיגוראטיווען אופן; מעטאפאריש. ז. *trope*.

trop'ic-bird *n.* (טראפ'-איק-בוירד) דער טראפיק=פויגעל [אזא ווייסער פויגעל פון די ווארעמע לענדער מיט א לאנגען עק און קורצען שנאבעל, וועלכער האלט זיך אויף אין פעלזען ביים ברעג ים און ערנעהרט זיך מיט פיש].

trop'ic of Can'cer (טראפ'-איק אוו קענ'-סער) דער טראפיק פון קרעבס [דער טראפיק וואס ליעגט אין דעם צפון'דיגען האלב=קוגעל פון דער ערד]. ז. *tropic*.

trop'ic of Cap'ricorn (טראפ'-איק אוו קעפ'-רי-קאהרן) דער טראפיק פון שטיינבאק [דער טראפיק וואס ליעגט אין דעם דרום'דיגען האלב=קוגעל פון דער ערד]. ז. *tropic*.

tropicopol'itan *a.* (טראפ-אי-קא-פאל'-אי-טען) וואס געפינט זיך בלויז אין די טראפישע אדער הייסע געגענדען.

tro'pist *n.* (טראו'-פיסט) א טראפיסט, איינער וואס ברויכט פיגוראטיווע אויסדריקע; איינער וואס ערקלערט די הייליגע שריפטען ניט לויט דעם בוכשטעבליכען זין פון די ווערטער, נאר אין דעם זין פון א משל.

tropolog'ic *a.* (טראפ-א-לאדזש'-איק) ז. *tropological*.

tropolog'ical *a.* (טראפ-א-לאדזש'-אי-קעל) טראפאלאגיש, פיגוראטיוו, בדרך מליצה, ניט אין בוכשטעבליכען זין.

tropolog'ically *adv.* (טראפ-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טראפאלאגישען אדער פיגוראטיווען שטייגער, בדרך מליצה, בדרך משל.

tropol'ogize *v.* (טרא-פאל'-א-דזשאיז) ברויכען [א ווארט] אין א פיגוראטיווען אדער מליצה'דיגען זין.

tropol'ogy *n.* (טרא-פאל'-א-דזשי) טראפאלאגיע, די לעהרע וועגען טראפען אדער פיגוראטיווע אויסדריקע; א מליצה'דיגער אדער פיגוראטיווער אויסדרוק; דאס ברויכען מעטאפארען [ז. *metaphor*]; דאס ערקלערען די ווערטער פון די הייליגע שריפטען ניט לויט זייער בוכשטעבליכען זין, נאר בדרך משל.

trop'po *adv.* (טראפ'-פאו) אין מוזיק — צופיעל.

trot *v. and n.* (טראט) לויפען מיט א מעסיגער געשווינדקייט [וועגען א פערד]; שנעל געהן; צווינגען צו לויפען מיט א מעסיגער שנעלקייט; פאריבערגעהן מיט א מעסיגער שנעלקייט; זיך בענוצען בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען און ביכער ביים מאכען שול=אויפגאבען; א מעסיגער לויף, א שנעלער גאנג; א ליעבעס קינד; דאס בענוצען זיך בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען און אנדערע מיטלען ביים מאכען שול=אויפגאבען; אזא שנור צו כאפען פיש.

troth *n. and v.* (טראהטה) טרייהייט, איבערגעבענהייט; שווערען איינעם טרייהייט.

trot'ter *n.* (טראט'-ער) א לויפער; א לויף=פערד; א פוס פון א בהמה וואס ווערט געברויכט צום עסען; א פוס פון א מענשען.

trottoir' *n.* (טרא-טואר') א טראטואר, דער זייטען=גאנג פון א גאס.

trou'badour *n.* (טרוה'-בע-דוהר) א טרובאדור, א דיכטער און זינגער [א פראוואנסאלישער דיכטער פון מיטעלאלטער].

troub'le *v. and n.* (טראבל) אויפריהרען; ברייננען אין אויפרעגונג אדער אונארדנונג; שטערען, בעאונרוהיגען, בעלעסטיגען; בעטריבען, קימערען, קוועלען, פלאגען; שטערונג, פערווירונג; אונרוה; מיה, זארג, פערדרוס, קומער.

troub'ler *n.* (טראב'-לער) א בעאונרוהיגער, א שטערער.

troub'lesome *a.* (טראב'ל-סאם) לעסטיג, בעשווערליך; שטערענד, אונרוהיג; מיהזאם; בעאונרוהיגענד.

troub'lesomely *adv.* (טראב'ל-סאם-לי)

אויף א שטערענדן, לעסטיגן אדער בעאונרוהיגענדען אופן.

troub'lesomeness *n.* (טראב'ל-סאם-נעס) לעסטיגקייט, בעשווערליכקייט.

troub'lous *a.* (טראב'-לאס) אונרוהיג; אויפגערעגט; אויפריהרעריש; בעטריבט; פערקימערט.

trough *n. and v.* (טראף) א קארעטע; א דייזשע; די פערטיעפונג צווישען די וועלען פון וואסער; קארמענען [חזירים] פון א קארעטע; מאכען ווי א קארעטע.

trounce *v.* (טראונס) אב־בעשטראפען, אב־שמייסען, שלאגען.

troun'cing *n.* (טראונ'-סינג) בעשטראפונג; דאס שלאגען, דאס אנבערעכען די ביינער; שמיץ.

The lad received a **trouncing** from his teacher.

troupe *n.* (טרופ) א טרופע אקטיארען, זינגער א. ד. ג.

trou'pial *n.* (טרופ'-פי-על) ז. ***troopial***

trous'-de-loup' *n.* (טרוה'-דע-לוה') אויסגעגראבענע גריבער מיט אנגעשטעקטע פערשפיצטע שטעקענס, וואס דינען אלס א שטערונג פאר דער דערנעהענטערונג פון שונא.

trou'sering *n.* (טראו'-זער-אינג) הויזען-וואארע, מאטעריע פאר הויזען.

trou'sers *n.* (טראו'-זערז) הויזען; פלוידערען.

trousseau' *n.* (טרוה-סאו') א בינטעל, א פעקעל; די גארדעראבע אדער אויסשטאטונג פון א כלה.

trout *n. and v.* (טראוט) א פארעל [א קליינער זעהר געשמאקער פיש מיט קליינע שווארצע פלעקען]; איינער פון אנדערע עהנליכע מינים פיש; פאנגען פארעלען.

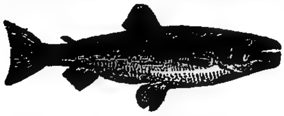
Trout

trout'-bird *n.* (טראוט'-בוירד) ז. ***golden plover***

trout'-col'ored *a.* (טראוט'-קאל'-ארד) וואס האט דעם קאליר פון א פארעל [וועגען א ווייסען פערד וואס האט שווארצע פלעקען].

trout'-farm *n.* (טראוט'-פארם) א פלאץ וואו מען בריהט קינסטליך אויס און מען האדעוועט פארעלען.

trout'let *n.* (טראוט'-לעט) א קליינער אדער יונגער פארעל. ז. ***trout***

trout'ling *n.* (טראוט'-לינג) ז. ***troutlet***

trout'-louse *n.* (טראוט'-לאוס) א פארעלען-ווארם, א פארעלען-לויז. ז. ***sug***

trout'-pick'erel *n.* (טראוט'-פיק'-ער-על) ז. ***pickerel***

trout'-stream *n.* (טראוט'-סטריעם) א שטראם וואו מען האלט אדער מען האדעוועט פארעלען. ז. ***trout***

trou'ty *a.* (טראו'-טי) פול מיט פארלען. ז. ***trout***

trouvère' *n.* (טרוה-וועהר') א טראוואור אדער טרובאדור. ז. ***troubadour***

tro'ver *n.* (טראו'-ווער) אין יוריספרודענץ — דאס צונעהמען פאר זיך א געפונענע זאך; א געריכטס-פראצעס נעגען איינעם, וואס האט צוגענומען פאר זיך א פרעמדע זאך.

trow *v.* (טראו) דענקען, גלויבען, משער זיין.

trow *n.* (טראו) א זא פישער-שיף.

trow'el *n. and v.* (טראו'-על) א מויער־קעלנע [א לאפעטקע, וועלכע מויערער בענוצען צו ווארפען און שמירען ליים אדער טינק]; א קליינע לאפעטקע פון א גערטנער; שמירען אדער טינקעווען א וואנד מיט א קעלנע.

Trowel

trow'sers *n.* (טראו'-זערז) ז. ***trousers***

troy *n.* (טראי) ז. ***troy weight***

troy weight (טראי הוויט) דאס טראי־געוויכט [א געוויכט צו וועגען גאלד און זילבער].

tru'ancy *n.* (טרוה'-ען-סי) פוילענצעריי, דאס זיין א לעדיג-געהער, דאס זיין א פוסט-און-פאסניק; מאנקירונג, פליכטען-פערנאכלעסיגונג; אבוועזענהייט פון א לעהר-אנשטאלט אהן ערלויבניס און אהן אורזאכע.

tru'ant *a., n. and v.* (טרוה'-ענט) פויל; פוסט-און-פאס; לעדיג געהענד; א פוילענצער, א לעדיג-געהער; איינער וואס מאנקירט אדער פערנאכלעסיגט זיינע פליכטען; א שילער וואס איז אבוועזענד פון שול אהן ערלויבניס און אהן א אורזאכע; זיין אבוועזענד פון שול אהן ערלויבניס און אהן אן אורזאכע.

tru'antly *a. and adv.* (טרוה'-ענט-לי) פויל, לעדיג-געהענד; אויף א פוילען, נאכלעסיגען שטייגער; פערנאכלעסיגענדיג די פליכטען; פערנאכלעסיגענדיג די שול.

tru'antship *n.* (טרוה'-ענט-שיפ) פוילענצעריי; מאנקירונג; פערנאכלעסיגונג פון ארבייט, פון פליכטען אדער פון דער שול.

truce *n.* (טרוהס) א וואפען-שטילשטאנד; ציטווייליגע רוה; א פארלויפיגער פריעדען, א פריעדענס-אבמאך אויף א קורצער צייט.

truce'less *a.* (טרוהס'-לעס) אהן א וואפען-שטילשטאנד; וואס דערלאזט ניט קיין פארלויפיגען פריעדען.

truck *v. and n.* (טראק) טוישען, בייטען; פעדלען, האנדלען מיט קליינינקייטען; אנלאדען א לאסט-וואגען; פיהרען מיט א לאסט-וואגען; א טויש, א בייט; טויש־האנדעל; זאכען אדער סחורות צו פעדלען; די טראק-סיסטעם [ז. ***truck system***]; גארטען-פראדוקטען צום פערקויף; א לאסט-וואגען; א הילצערנער ראד; א פלאטפארמע-וואגאן אויף אן אייזענבאהן; אן ארט ביליארד-שפיעל.

truck'age *n.* (טראק'-עדזש) א בייט, א טויש; האנדעל; דאס איבערפיהרען זאכען אויף א לאסט-וואגען; דאס געצאהלט פאר פיהרען אויף א לאסט-וואגען.

truck'er *n.* (טראק'-ער) א טוישער, א בייטער, א פעדלער; איינער וואס פערקויפט גארטען-פראדוקטען.

truck'-farm *n.* (טראק'-פארם) א פערמע, וואו מען קולטיווירט ספעציעל גארטען-פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-far'mer *n.* (טראק'-פאר'-מער) א פערמער וואס קולטיווירט גארטען-פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-far'ming *n.* (טראק'-פאר'-מינג) דאס האלטען פערמעס, וואו עס ווערען קולטיווירט גארטען-פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-gar'den *n.* (טראק'-גאר'-דן) א גארטען, פון וועלכען די פראדוקטען געהען צום פערקויף.

truck'-gar'dening *n.* (טראק'-גאר'-דנ-אינג) ז. ***truck-farming***

truck'-horse *n.* (טראק'-האהרס) א לאסט-פערד, א פערד צו פיהרען משא.

truck'-house *n.* (טראק'-האוס) א קראם אדער שפייכלער ביי די אמאליגע ענגלישע קאלאניסטען אין אמעריקא אין זייער האנדעל מיט די אינדיאנער.

truck'ing *n.* (טראק'-אינג) דאס האנדלען מיט קליינינקייטען; דער טויש-האנדעל; דאס האנדלען מיט גארטען-פראדוקטען אדער גרינסען; דאס איבערפיהרען אויף א לאסט-וואגען.

truck'ing-house *n.* (טראק'-אינג-האוס) ז. ***truck-house***

truck'-land *n.* (טראק'-לענד) גארטען־לאנד; לאנד צו קולטיווירען גארטען-פלאנצען.

truck'le *n. and v.* (טראקל) א ראלע, א רעדעלע; א ראל-בעט [ז. ***truckle-bed***]; זיין אונטערטעניג, זיך אונטערווארפען.

truck'le-bed *n.* (טראק'ל-בעד) א ראל־בעט [א בעט אויף רעדלעך, וואס רוקט זיך ארויס און אריין אונטער א גרעסערען בעט].

truck'ler *n.* (טראק'-לער) איינער וואס אונטערווארפט זיך אונטער דעם רשות פון אן אנדערען; אן אונטערטעניגער.

truck'ling *a.* (טראק'-לינג) אונטערטעניג; קנעכטיש, שקלאפיש.

truck'man *n.* (טראק'-מען) איינער וואס פיהרט משא אויף א לאסט-וואגען, א בעל־עגלה; א טוישער, א הענדלער.

truck'-mas'ter *n.* (טראק'-מעס'-טער) א בעאמטער ביי די אמאליגע ענגלישע קאלאניסטען אין אמעריקא, וועלכער פלעגט אויפפאסען אויף דעם האנדעל מיט די אינדיאנער.

truck'-shop *n.* (טראק'-שאפ) א קראם, פון וועלכער ארבייטער קריגענען פאר זייער ארבייט פערשיעדענע וואארען אנשטאט געצאהלט. ז. ***truck system***

truck'-store *n.* (טראק'-סטאור) ז. ***truck-shop***

truck sys'tem (טראק סיס'-טעם) דאס טראק-סיסטעם, דאס סיסטעם צו צאהלען ארבייטער פון א פאבריק ניט מיט געלד, נאר מיט וואארע פון דער קראם וואס בעלאנגט צו דעם פאבריקאנט.

tru'cos *n.* (טרוה'-קאס) אן ארט ביליארד־שפיעל.

tru'culence *n.* (טרוה'-קיו-לענס) ווילדקייט; גרויזאמקייט; א שרעקליכער אנבליק.

tru'culency *n.* (טרוה'-קיו-לענ-סי) ז. ***truculence***

tru'culent *a.* (טרוה'-קיו-לענט) ווילד, שרעקליך, בארבאריש, גרויזאם; אכזריותדיג; פערניכטענד.

tru'culently *adv.* (טרוה'-קיו-לענט-לי) אויף א ווילדען, גרויזאמען אדער שרעקליכען שטייגער.

trudge *v. and n.* (טראדזש) געהן צו פוס; זיך שלעפען, געהן שווער; דאס געהן צו פוס; דאס שלעפען זיך מיט מיה.

true *a.* (טרוה) אמת, וואהר, ריכטיג, עכט; געטריי; טריי; אויפריכטיג; וואהרהאפטיג; עהרליך.

true bill (טרוה ביל) א גוט־בעגרינדעטע אנקלאגע, וועלכע איז אנערקענט געווארען פון דעם אונטערזוכונגס־געריכט.

true blue (טרוה בלוה) עכט בלוי; בעשטענדיג; עכט; פעסט אין די מיינונגען אדער איבערצייגונגען; טריי צו די פרינציפען, טריי צו דער פארטיי.

true'-blue *a. and n.* (טרוה'–בלוה) עכט בלוי; עכט; בעשטענדיג; פעסט אין די מיינונגען אדער איבערצייגונגען; טריי צו די פרינציפען; טריי צו דער פארטיי; איינער וואס איז טריי צו די פרינציפען פון זיין פארטיי אדער קלאס; א מענש מיט פעסטע איבערצייגונגען.

true'-born *a.* (טרוה'–באהרן) פון עכטער געבורט; וואס האט א רעכט דורך געבורט צו וועלכען עס איז טיטול; עכט.

true'-bred *a.* (טרוה'–ברעד) פון עכטער אבשטאמונג.

true'-hear'ted *a.* (טרוה'–האר'–טעד) טריי; עהרליך, אויפריכטיג.

true'-hear'tedness *n.* (טרוה'–האר'–טעד–נעס) טרייהייט, עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט.

true'-love *n. and a.* (טרוה'–לאוו) א געליעבטער, א געליעבטע; די איינבערע [אזא שווארצע גיפטיגע יאגדע]; וואס צייגט אמת'ע ליעבע, מיט ליעבע, אויפריכטיג, טריי.

true'-love knot (טרוה'–לאוו נאט) דאס ליעבע־קניפעל, דער ליעבע־שלייף [אזא קניפעל מיט צוויי שלייפען אלס צייכען פון א ליעבע־פערבינדונג].

true'-lov'ers' knot (טרוה'–לאוו'–ערז נאט) ז. *true-love knot*.

true'ness *n.* (טרוה'–נעס) טרייהייט, עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט; וואהרהייט, ריכטיגקייט; עכטקייט; פינקטליכקייט, אקוראטקייט.

true'penny *n.* (טרוה'–פענ–אי) אן עהרליכער יונג.

tru'er *n.* (טרוה'–ער) ז. *truing-tool*.

true'-stitch *n.* (טרוה'–סטיטש) א שטיקעריי־שטאך וואס איז פון ביידע זייטען גלייך.

truf'fle *n.* (טראפל) די טריפעל [אזא געשמאקער עסבארער שוואם, וועלכער וואקסט בעהאלטען אין דער ערד אהן וועלכע עס איז קענבארע צייכענס פון אויבען. ער ווערט מייסטענס אויסגעפונען דורך הינד נאך'ן ריח].

truf'fled *a.* (טראפלד) געפילט אדער צוגעגרייט מיט טריפעלס. ז. *truffle*.

truf'fle-dog *n.* (טראפ'ל–דאג) א טריפעל־הונד [א הונד וואס ווערט בענוצט אויסצוגעפינען טריפעלס. ז. *truffle*].

truf'fle-worm *n.* (טראפ'ל–הוואירם) א טריפעל־ווארים [אזא ווארים וואס צופרעסט טריפעלס. ז. *truffle*].

trug *n.* (טראג) א וואפנע־מולטער, א וואפנע־שעפעל [אזא כלי פאר מויערער צו טראגען וואפנע]; אזא הילצערנעס קערבעל צו טראגען גרינס א. ד. ג.

tru'ing-tool *n.* (טרוה'–אינג–טוהל) א געצייג אבצוהובלען די שלייף־פלעכע פון א שלייף־שטיין.

tru'ish *a.* (טרוה'–איש) אביסעל אמת'דיג, אביסעל ריכטיג; אביסעל אויפריכטיג, טריי אדער עהרליך.

tru'ism *n.* (טרוה'–איזם) אן אונצווייפעלהאפטע אדער אן איינגעשיינליכע וואהרהייט, א וואהרהייט וואס מען זעהט בעשיינפערליך.

truismat'ic *a.* (טרוה–איז–מעט'–איק) וואס איז שייך צו אן אונצווייפעלהאפטער אדער בעשיינפערליכער וואהרהייט; וואס ענטהאלט אן אונצווייפעלהאפטע וואהרהייט.

trull *n.* (טראל) א געמיינע פרוי.

trulliza'tion *n.* (טראל–אי–זיי'–שאן) דאס בעווארפען אדער בעשמיערען א מויער מיט וואפנע.

tru'ly *adv.* (טרוה'–לי) ווירקליך, באמת, אין אמת, אין דער טהאט; געזעצליך; פינקטליך, ריכטיג; ערגעבענסט, טריי, אויפריכטיג.

trumeau' *n.* (טרו–מאו') א טריומא, א טייל פון א וואנד צווישען צוויי פענסטער אדער טהירען, א שפיגעל צווישען צוויי פענסטער.

trump *n. and v.* (טראמפ) א טרומייט, א טרובע; טרומפף, קאזיר; א גוטער ברודער, א וואוילער יונג; א מענש, אויף וועלכען מען קען זיך פערלאזען; ארויפצווינגען; שלאגען אדער נעהמען מיט טרומפף, לעגען טרומפף [אין קארטען־שפיעל].

trump'-card *n.* (טראמפ'–קארד) א טרומפף־קארט.

trumped'-up *a.* (טראמפט'–אפ) געפעלשט; אויסגעטראכט, ניט געשטויגען און ניט געפלויגען; ווערטהלאז.

He was arrested on a **trumped-up** charge.

trum'pery *n. and a.* (טראמ'–פער–אי) פליטער־ווערק, פוסטע זאכען, א פאלשער אדער פוסטער גלאנץ, א ווערטהלאזע זאך; פוסטע דבורים, נארישקייטען; שווינדעל, בעטרוג; וואס האט א פוסטען גלאנץ; ווערטהלאז.

trum'pet *n. and v.* (טראמ'–פעט) א טרומייט, א טרובע; א קלאנג ווי פון א טרומייט, א הויכער געשריי; עטוואס וואס איז עהנליך צו דעם מונד־שטיק פון א טרומייט; טרומייטערען; פאנאנדערשרייען; בעקאנט מאכען, אויסרופען; ארויסלאזען א קלאנג אדער געשריי עהנליך צום קלאנג פון א טרומייט; מאכען עהנליך צו דעם מונד־שטיק פון א טרומייט.

trum'pet-ash *n.* (טראמ'–פעט–עש) ז. *trumpet-creeper*.

trum'pet-ban'ner *n.* (טראמ'–פעט–בענ'–ער) א טרומייט־פעהנדעל [א קליינע פאהן וואס ווערט אנגעבונדען אן א טרומייט].

trum'pet-call *n.* (טראמ'–פעט–קאהל) א טרומייט־סיגנאל, א רוף־סיגנאל.

trum'pet-conch *n.* (טראמ'–פעט–קאנק) ז. *trumpet-shell*.

trum'pet-cree'per *n.* (טראמ'–פעט–קריע'–פער) אזא קלעטערענדער וויינשטאק מיט רויטע בליהונגען וועלכע זיינען עהנליך צו דעם מונד־שטיק פון א טרומייט.

trum'peter *n.* (טראמ'–פעט–ער) א טרומייטער, איינער וואס שפיעלט אויף א טרומייט, א טרובאטש; אן אויסרופער, א בעקאנטמאכער; דער טרומייט־פויגעל [אזא פויגעל אין זיד־אמעריקא]; דער טרומייט־שוואן [אזא זעהר גרויסער שוואנען־פויגעל אין נארד־אמעריקא]; די טרומייט־טויב [אזא הויז־טויב וואס ווארקעט מיט א קלאנג עהנליך צום קלאנג פון א טרומייט]; אזא גרויסער עסבארער פיש אין די וואסערען פון אויסטראליען און ניי־זעעלאנד.

trum'pet-fish *n.* (טראמ'–פעט–פיש) דער טרומייטען־פיש, די זעע־שנעפפע [אזא פיש וואס זיין מויל האט די פארם פון א מונד־שטיק פון א טרומייט].

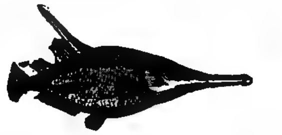

Trumpet-fish

trum'pet-flow'er *n.* (טראמ'–פעט–פלאו'–ער) די טרומייטען־בלום [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען טרומייטען־עהנליכע בלומען].

Trumpet-flower

trum'peting *n.* (טראמ'–פעט–אינג) דאס טרומייטען, דאס בלאזען אדער שפיעלען מיט א טרומייט; דאס אויסרופען, דאס בעקאנט־מאכען; אן אבטיילונג אין א קויהלען־גרוב אדער שאכט פאר ווענטילאציאן אדער אנדערע צוועקען.

trum'pet-ma'jor *n.* (טראמ'–פעט–מיי'–דזשאר) דער הויפט טרומייטער פון אן ארקעסטער; א שטאבס־טרומייטער, דער הויפט־טרומייטער פון א מיליטער־רעגימענט.

trum'petry *n.* (טראמ'–פעט–רי) טרומייטעריי.

trum'pet-shaped *a.* (טראמ'–פעט–שייפט) טרומייטען־פערמיג.

trum'pet-shell *n.* (טראמ'–פעט–שעל) א טרומייטען־שנעקע [אזא גרויסע ים־שנעקע, אויף וועלכער מען קען בלאזען ווי אויף א טרומייט].

trum'pet-tone *n.* (טראמ'–פעט–טאון) דער טאן אדער קלאנג פון א טרומייט; א הויכע, קלינגענדע שטימע.

trum'pet-tongued *a.* (טראמ'–פעט–טאנגד) מיט א שטימע ווי פון א טרומייט, מיט א הויכער, קלינגענדער שטימע; הויכשטימיג.

trum'pet-vine *n.* (טראמ'–פעט–וואין) ז. *trumpet-creeper*.

trum'petweed *n.* (טראמ'–פעט–הוויעד) אזא גרויסעס זיד־אמעריקאנישעס ים־גראז; אזא גרויסע דיקע אמעריקאנישע פלאנצע מיט פורפור־בלומען.

trump up (טראמפ אפ) אויסטראכטען, פאבריצירען.

trun'cal *a.* (טראנ'–קעל) וואס איז שייך צום רומפ. ז. *trunk*.

trun'cate *v. and a.* (טראנ'–קייט) ארומשניידען, אבשניידען; ארומגעשניטען, אבגעשניטען.

trun'cately *adv.* (טראנ'–קייט–לי) אויף אן ארומגעשניטענעם אדער אבגעשניטענעם אופן; אזוי אז עס זאל אויסזעהן ווי ארומגעשניטען.

trunca'tion *n.* (טראנ–קיי'–שאן) ארומשניידונג, אבשניידונג; דאס זיין ארום־

געשניטען; אן אבגעשניטענער אדער ארומגעשניטענער טייל.

trun'cature *n.* (טראַנ'-קע-טשור) ז. *truncation*.

trun'cheon *n. and v.* (טראַנ'-טשאַן) א בוים וואס זיינע צווייגען זיינען אבגעשניטען געווארען, א שטאם פון א בוים; דאס הענטעל אדער שטיעל פון א שפיעז אדער פיקע; אזא קורצער שלאַג-שטאַק, א דובינקע; א קאמאנדע-שטאַק, א הערשער-שטאַק; שלאָגען מיט א דובינקע אדער שלאַג-שטאַק.

trun'cheoned *a.* (טראַנ'-טשאַנד) בעוואפענט מיט א שלאַג-שטאַק אדער מיט א פיקע.

trun'cus *n.* (טראַנ'-קאַס) א שטאם פון א בוים; דער רומפּ פון א חיה [דער קערפּער אהן דעם קאָפּ און אהן די פיס]; דער הויפּט-טייל פון א נערוו אדער פלי-סיגקייטס-געפעס פון קערפּער.

trun'dle *v. and n.* (טראַנדל) זיך דרעהען, זיך קייקלען; ראָלען, וועלצען, קייקלען; א ראָלע, א וואלץ, א וואליק, א רעדעל; א נידריגער ראָל-וואגען; א נידריג בעט אויף רעדלעך.

trun'dle-bed *n.* (טראַנ'דל-בעד) א נידריג בעט אויף רעדלעך. ז. *truckle-bed*.

trun'dletail *n.* (טראַנ'דל-טייל) א צונויפגעדרעהטער עק; א הונד מיט א צונויפגעדרעהטען עק.

trun'dle-wheel *n.* (טראַנ'דל-הוויעל) א שעסטערנע. ז. *lantern-wheel*.

trunk *n. and a.* (טראַנק) א שטאם פון א בוים; א רומפּ [דער קערפּער אהן דעם קאָפּ אהן הענד און פיס]; אין ארכיטעקטור — א זייל פון א געביידע אהן דעם באַזיס און אהן דעם קאָפּ; דער הויפּט-טייל פון א נערוו, פון אן אדער א. ד. ג.; א קאַפער, א קופערט, א קאַסטען; א ראָהר; אזא אייזערנער רייף מיט א זאַק צום פאַנגען ראַקעס [קרעבסען]; דער ריסעל [שנויץ] פון אן עלעפאַנט; דער שליוזען-קאַסטען צום פיהרען דאס וואסער פון שטראָם צום וואסער-ראַד; אזא הילצערנער קאַסטען אדער פיער-עקיגער ראָהר פאר דער לופט-לייטונג אין א קויהלען-גרוב אדער שאַכטע; וואס בעלאַנגט צום רומפּ.

trun'kal *a.* (טראַנ'-קעל) ז. *truncal*.

trunk'-breech'es *n.* (טראַנק'-בריטש'-עז) ז. *trunk-hose*.

trunked *a.* (טראַנקט) מיט א שטאם; מיט א רומפּ.

trunk'-en'gine *n.* (טראַנק'-ענ'-דזשין) א טרונק-דאַמפּף-מאַשין [א דאַמפּף-מאַשין מיט א רעהרען-קאָלבען].

trunk'-fish *n.* (טראַנק'-פיש) א קאַפער-פיש [אזא פיש וואס זעהט אויס ווי ער וואלט געווען איינגעפּאַקט אין א קאַפער אדער טשעמאדאַן].

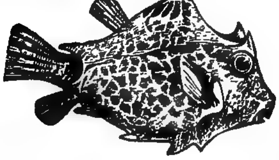

Trunk-fish

trunk'ful *n.* (טראַנק'-פול) אזוי פיעל וויפיעל א קאַפער אדער קאַסטען קען אריינעהמען.

trunk'-hose *n.* (טראַנק'-האָוז) פלודערען-הויזען [אזעלכע ברייטע הויזען וואס מען האט אמאָל געטראַגען און וועלכע פלעגען גרייכען פון גאַרטעל ביז איבער דעם אויבערשטען טייל פון די פאַלקעס].

Trunk-hose

trunk'-light *n.* (טראַנק'-לאַיט) אן אויבערשטעס ליכט-פענסטער פון א שאַכט.

trunk'-line *n.* (טראַנק'-לאַין) די הויפּט-ליניע פון אן אייזענבאַהן אדער פון א קאַנאַל פון וועלכער עס טיילען זיך אב צווייג-ליניען.

trunk'-nail *n.* (טראַנק'-נייל) א קופערט-נאַגעל [א נאַגעל מיט א גרויסען פערציערטען קעפּעל, וואס ווערט בענוצט פאר בעשלאָגען קופערטס].

trunk'-road *n.* (טראַנק'-ראָוד) א הויפּט-וועג, א גאַסטינעץ, א שליאַך.

trunk'-sleeve *n.* (טראַנק'-סליעוו) אזא ארבעל, וואס איז פון אויבען ברייט און אויפגעפּופּט.

trun'nel *n.* (טראַנ'-על) ז. *treenail*.

trun'nion *n.* (טראַנ'-יאַן) א שילד-צאַפּען, איינער פון די צוויי צילינדרישע צאַפּענס אדער ארויסשטאַרצונגען פון די זייטען פון א האַרמאַט [קאַנאַנע], אויף וועלכע ער שטיצט זיך אויף זיין געשטעל; אזא פוסטער צאַפּען, וואס ווערט געמאַכט פון ביידע זייטען פון א שווינגענדען דאַמפּף-צילינדער, אויף וועלכע ער שטיצט זיך און דורך וועלכע עס ווערט אריינגעלאָזען און ארויסגעלאָזען דער דאַמפּף.

trun'nioned *a.* (טראַנ'-יאַנד) וואס האט פוסטע צאַפּענס [ווי א שווינגענדער דאַמפּף-צילינדער. ז. *trunnion*].

trun'nion-plate *n.* (טראַנ'-יאַנ-פּלייט) אן ארויסגעשטאַרצטער ראַנד ארום דעם שילד-צאַפּען פון א האַרמאַט [ז. *trunnion*]; אן אייזען-פּלאַטע וואס בעדעקט די צוויי אויבערשטע זייטען פון א הילצערנעם האַרמאַט-געשטעל, וואו עס שטיצען זיך די שילד-צאַפּענס פון האַרמאַט.

tru'sion *n.* (טרוה'-זשאַן) דאס שטויסען, דאס שטופּען.

truss *n., a. and v.* (טראַס) א בינטעל, א פּעקעל; א בינטעל היי אדער שטרוי; א בינטעל בליהונג; א ברוך-באַנד, א ברוך-גאַרטעל; אזא בגד וואס מען פלעגט טראָגען אין 16טען יאָהרהונדערט און פריהער; אזא שטאַרקער ראָהם צונויפגעשטעלט פון באַלקענס אדער פון שטאַבעס אייזען [ווי דער ראָהם פון א דאַך, פון א בריק א. ד. ג.]; א קראַג-שטיין [א שטיין וואס שטאַרצט ארויס פון א וואַנד אויפצוהאַלטען די קראַקוועס פון דאַך]; ווי א בינטעל אדער פּעקעל; רונד און דיק; איינבינדען, איינפּאַקען, פערבינדען אין א פּעקעל; פערבינדען; צונויפשנורעווען; פעסט פערבינדען; אויפהענגען; אונטערשטיצען מיט א שטאַרקען ראָהם-ווערק [ווי א דאַך, א בריק א. ד. ג.].

truss'-beam *n.* (טראַס'-ביעם) א האָלץ-באַלקען וואס איז פערשטאַרקט דורך אן אייזערנעם בינד-שטאַנג.

truss'-bridge *n.* (טראַס'-ברידזש) א ראָהמען-בריק, א בריק מיט א הענג-ווערק [א בריק וואס האַלט זיך דורך א ראָהמען-ווערק].

truss'ing *n.* (טראַס'-אינג) די באַלקענס און אייזערנע שטאַבעס, פון וועלכע עס ווערט צונויפגעשטעלט א ראָהמען-ווערק פאר א דאַך, א בריק א. ד. ג.

trust *v., n. and a.* (טראַסט) טרויען, זיך פערלאָזען; פערטרויען, גלויבען; געטרויען, גלויבען; געטרויען, געבען אויף קרעדיט, באָרגען; האָפען; צוטרויען; נאמנות; קרעדיט, באָרג; ערוואַרטונג, האָפנונג; בעוואַכונג, אויפזיכט, היטונג; דאס פערטרויען; דאס איינלעגען פערמעגען ביי א נאמן; דאס פערמעגען וואס ווערט איינגעלעגט ביי א נאמן; דאס איינגעלעגטע, דאס אנפערטרויטע; א טראַסט, א פעראייניגונג אדער ארגאַניזאַציאָן פון קאַפּיטאַליסטען מיט דעם ציעל צו קאָנטראָלירען די פּראָדוקציאָן, דעם האַנדעל, די פּרייזען א. ז. וו. פון אינדוסטריען אדער געשעפטליכע אונטערנעהמונגען; וואס איז איינגעלעגט אדער אנפערטרויט ווי ביי א נאמן.

trust'-bus'ter *n.* (טראַסט'-באַס'-טער) א טראַסט-צושטערער, א טראַסט-פערניכטער, א קעמפּפער געגען טראַסטס. ז. *trust*.

trust'-bus'ting *n.* (טראַסט'-באַס'-טינג) דאס צושטערען אדער פערניכטען טראַסטס, דער קאַמפּף געגען טראַסטס. ז. *trust*.

trust'-com'pany *n.* (טראַסט'-קאַמ'-פּע-ני) א קאָרפּאָראַציאָן צום פערוואַלטען איינפערטרויטע און איינגעלעגטע פערמעגענס [אפּערירט מייסטענס אלס באַנק].

trust deed (טראַסט דיעד) די איבערטראָגונג פון אייגענטום אויף דעם נאָמען פון א נאמן [פערטרויאונגס-מאַן]; די איבערטראָגונג פון אייגענטום פון א בעל חוב אויף דעם נאָמען פון א נאמן, אז ער זאָל בעצאָהלען זיינע חובות.

trustee' *n. and v.* (טראַס-טיע') א קוראַטאָר, א פערוואַלטער, א בעפאָלמעכטיגטער, א פערטרויאונגס-מאַן, א נאמן, איינער ביי וועמען מען לעגט איין פאר אימעצען פערמעגען אדער ניטער; אן אפּעקון, אן אפּטרופּוס; איבערגעבען דאס פערמעגען פון א בעל חוב אין די הענד פון א נאמן אדער פערטרויאונגס-מאַן.

trustee'ship *n.* (טראַס-טיע'-שיפּ) אַפּעקונשאַפט, אַפּטרופּסות, קוראַטאָרשאַפט, פערוואַלטשאַפט; נאמנות.

trus'ter *n.* (טראַס'-טער) אן אַנטרויער, איינער וואס טרויט אן; א גלויבער; איינער וואס גיט אויף באָרג אדער קרעדיט.

trust estate' (טראַסט עס-טייט') א בעזיץ אדער גוט וואס איז איבערגעגעבען אין די הענד פון א נאמן אדער אַפּעקון.

trust'ful *a.* (טראַסט'-פול) פערטרויאונגספול, גלויבענספול.

trust'fully *adv.* (טראַסט'-פול-אי) גלויבענספול, פערטרויאונגספול.

trust'fulness *n.* (טראַסט'-פול-נעס) דאס זיין גלויבענספול אדער פערטרויאונגספול.

trus'tily *adv.* (טראַס'-טי-לי) וואָהרהאַפטיג, טריי, ערליך, צופערלעסיג.

trus'tiness *n.* (טראס'-טי-נעס) וואהרהאפטינגקייט; טרייהייט; עהרליכקייט; צופערלעסינגקייט.

trus'ting *a.* (טראס'-טינג) פערטרויאונגספול; גלויבענד.

trus'tingly *adv.* (טראס'-טינג-לי) מיט פערטרויען; גלויבענדיג.

trust'less *a.* (טראסט'-לעס) ניט צופערלעסיג, ניט צו טרויען; טרייאלאז.

trust'lessness *n.* (טראסט'-לעס-נעס) אונצופערלעסינקייט; דאס זיין ניט טרויענסווערטה; טריילאזיגקייט.

trust to (טראסט טו) זיך פערלאזען, זיך אנפערטרויען.

trust un'to (טראסט אנ'-טו) ז. *trust to*.

trust'worthiness *n.* (טראסט'-הוואיר-טהי-נעס) פערטרויענסווירדינקייט, צופערלעסינקייט, גלויבענסווירדינקייט.

trust'worthy *a.* (טראסט'-הוואיר-טהי) פערטרויענסווערטה; גלויבענסווערטה, צופערלעסיג.

trus'ty *a. and n.* (טראס'-טי) טריי, עהרליך; איבערגעבען; צופערלעסיג; גלויבענסווערטה; וואס מען קען זיך פערלאזען; זיכער, שטארק, פעסט, שטאנדהאפט; א צופערלעסיגע אדער א גלויבענסווערטהע פערזאן.

truth *n.* (טרוהטה) אן אמת; וואהרהייט; וואהרהאפטינגקייט, ריכטינקייט; עהרליכקייט; טרייהייט; עכטקייט; ווירקליכקייט.

truth'ful *a.* (טרוהטה'-פול) וואהרהאפטיג, אמת'דיג, ריכטיג; וואהר.

truth'fully *adv.* (טרוהטה'-פול-אי) אויף א וואהרהאפטיגען אופן; באמת; ריכטיג.

truth'fulness *n.* (טרוהטה'-פול-נעס) וואהרהאפטינקייט, אמת'דינקייט, ריכטיגקייט.

truth'less *a.* (טרוהטה'-לעס) ניט וואהר, ניט ריכטיג, פאלש; אונטריי.

truth'lessness *n.* (טרוהטה'-לעס-נעס) אונוואהרהייט, אונריכטינקייט; פאלשקייט, אונטרייהייט.

truth'-lov'er *n.* (טרוהטה'-לאוו'-ער) א וואהרהייטס-ליעבער, א ליעבהאבער פון אמת.

truth'-tell'er *n.* (טרוהטה'-טעל'-ער) איינער וואס דערצעהלט דעם אמת.

trutta'ceous *a.* (טרא-טיי'-שיאס) עהנליך צו פארעלען, וואס איז שייך צו פארעלען [אזא טייערער עסבארער פיש. ז. *trout*].

try *v. and n.* (טראי) פערזוכען, מאכען א פערזוך; פרובען; פראבירען; אויספראבירען; שטעלען אויף דער פראבע, עקזאמענירען; אונטערזוכען, פערהערען, שטעלען צום געריכט; אורטיילען, משפט'ען; מאכען אן אנשטרענגונג עטוואס אויסצוגעפינען; אונטערנעהמען; ברייננען צו אן ענטשיידונג, ענטשיידען, ענטשיידען א קאמפף; אנשטרענגען; פעראורזאכען ליידען, אנטהאן צרות; אנרעדען צו שלעכטס; לייטערען, רייניגען; אויסקאכען; זיך אנשטרענגען, זיך בעמיהען; דאס פערזוכען, דאס פראבירען; א פראבע, א פערזוך; א בעמיהונג, אן אנשטרענגונג.

try a fall (טראי ע פאהל) זיך ראנגלען, פראבירען אנידערווארפען איינער דעם צווייטען, זיך פראבירען אין כחות.

try back (טראי בעק) זיך אומקעהרען צוריק; צוריקגעהן; נאך אמאל פראבירען, נאך אמאל מאכען א פערזוך.

try conclu'sions with (טראי קאנ-קלוה'-ושאנז הוויטה) פערמעסטען זיך אין כחות אדער פעהיגקייטען מיט אימעצען, מאכען א קראפט-פראבע מיט אימעצען.

try'ing *a.* (טראי'-אינג) 1. שטעלענדיג אויף א שווערער פראבע; 2. שווער, מיהזאם, אנשטרענגענד; 3. שלעכט בעקומענד, זיך שלעכט אברופענד [אויף דעם געזונד, אויף'ן געמיטה א. ד. ג.]; 4. אנפראבירענדיג, אנמעסטענדיג.

2. He is in **trying** circumstances. 3. The cold weather is very **trying** to him.

try on (טראי אן) 1. אנמעסטען, אנפראבירען; 2. פראבירען, מאכען א פערזוך; אונטערנעהמען.

1. **Try on** the dress and see if it fits

try one's for'tune (טראי הוואנז פאהר'-טשון) פראבירען גליק.

try one's hand (טראי הוואנז הענד) מאכען א פראבע, פראבירען.

He **tried** his **hand** at carpentry.

try on'es lungs (טראי הוואנז לאנגז) אויסשרייען די לונגען, שרייען אויף דער העכסטער אקטאווע.

try on the oth'er leg (טראי אן טהי אטה'-ער לעג) פראבירען די אנדערע מעגליכקייט.

try out (טראי אוט) 1. אבזונדערען, אבטיילען [וועגען פעטס]; 2. אויסטיילען זיך ווי שוויים, ארויסשוויצען.

1. Cooking the ham will **try out** the fat. 2. The perspiration is **trying out** of him.

try'sail *n.* (טראי'-סייל) דער טריי-זעגעל [א זעגעל אויף דעם פאדער-מאסט-בוים פון א שיף].

tryst *n. and v.* (טראיסט) אן אברעדונג זיך צונויפצוטרעפען אין א געוויסער צייט און אין א געוויסען ארט; א צונויפרעדונגס-ארט; א רענדעוואו; א פערזאמלונגס-ארט; אברעדען זיך צו טרעפען; איינלאדען צו א רענדעוואו.

tryst'ing *n.* (טריסט'-אינג) דאס אברעדען זיך צו טרעפען אין א געוויסער צייט און אין א געוויסען ארט; אן אבגערעדטע צונויפטרעפונג, א רענדעוואו.

tryst'ing-day *n.* (טריסט'-אינג-דיי) אן אבגערעדטער צונויפטרעפונגס-טאג, א צוזאמענקונפטס-טאג.

tryst'ing-place *n.* (טריסט'-אינג-פלייס) אן אבגערעדטער צונויפטרעפונגס-ארט.

tsar (צאר) ז. *czar*.

tsar'evitch *n.* (צאר'-ע-וויטש) ז. *czarevitch*.

tsarev'na *n.* (צא-רעוו'-נא) ז. *czarevna*.

tsarit'sa *n.* (צאר-איט'-סא) די צאריצא, די רוסישע קייזערין.

tset'se *n.* (טסעט'-סע) די טסעטסע, אזא זיד-אפריקאנישע פליעג [איהר ביס איז ניט געפעהרליך פאר מענשען, אבער טויטליך פאר הויז-חיות, ווי קיה, פערד, הינט א. ד. ג.].

Tsetse

tset'se-fly *n.* (טסעט'-סע-פלאי) ז. *tsetse*.

T-square *n.* (טי'-סקוועהר) א לינעאל אין דער פארם פון א T

Tu. פערקירצונג פון *Tuesday*

tuate'ra *n.* (טוה-ע-טיי'-רא) די טואטערא, אזא גרויסער עקדעש אדער יאשטשערקע פון ניי-זעעלאנד.

tu'ath *n.* (טיו'-עטה) אין פארצייטיגען אירלאנד — א טעריטאריאלע אבטיילונג מיט א בעשטימטער עקאנאמישער און פאליטישער זעלבסטשטענדיגקייט.

tub *n. and v.* (טאב) א צעבער, א קובעל, א קאדקע, א פאס, א טון; א שיפעל; א וואנע; דאס באדען זיך אין א וואנע; נעהמען א וואנע, באדען זיך אין א וואנע; פערזייהען א פלאנצע אין א צעבער אדער קאדקע; זיך באדען אין א וואנע; רודערען אין א שיפעל.

Tuba

tu'ba *n.* (טיו'-בא) א טרובע, אזא גרויסער מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט.

tub'ber *n.* (טאב'-ער) א קירקע, א מין האק ביי בערג-ארבייטער.

tub'ber-man *n.* (טאב'-ער-מען) א בערג-ארבייטער וואס ארבייט מיט א קירקע.

tub'bing *n.* (טאב'-אינג) דאס מאכען צעבערס אדער קאדקעס; דאס מאטעריאל פאר צעבערס אדער קאדקעס; אין בערג-ארבייט — דאס ארומשלאגען א שאכטע מיט ברעטער אדער קלעצער, כדי וואסער זאל אהין ניט פליסען; דאס באדען זיך אין א וואנע.

tub'bing-wedge *n.* (טאב'-אינג-הוועדזש) א קלין וואס ווערט אריינגעשטעלט אין די שפאלטען צווישען די ברעטער, מיט וועלכע מען שלאגט ארום די ווענד פון א שאכטע, כדי וואסער זאל אהין ניט פליסען.

tub'bish *a.* (טאב'-איש) ווי א דייזשע, ווי א קאדקע; רונד און דיק; גראב-בייכיג.

tub'by *a.* (טאב'-אי) ווי א דייזשע, ווי א קאדקע; וואס קלינגט ווי פון א פוסטען פאס.

tube *n. and v.* (טיוב) א רעהר; אין אנאטאמיע — א לופט-רעהר, א קאנאל אין קערפער, דורך וועלכען עס געהט דורך לופט אדער פליסינקייט; דער רעהר פון א טעלעסקאפ; א רעהרעל פון דינעם ווייכען בליי צו האלטען פארב אדער אן אנדער מאטעריאל אין א האלב-פליסיגען צושטאנד; צומאכען א רעהר, צוגעבען רעהרען; איינשליסען אין א רעהר.

tube'-brea'ther *n.* (טיוב'-בריע'-טהער) א בעשעפעניש וואס אטעמט דורך א רעהרעל [ווי אן אינזעקט].

tube'-brush *n.* (טיוב'-בראש) א צילינדרישע אדער ספיראלע בארשט פון דראט, צו רייניגען א דאמפף-קעסעל.

tube'-clea'ner *n.* (טיוב'-קליע'-נער) אן אינסטרומענט צו רייניגען א רעהר פון אינוועניג.

tube'-cut'ter *n.* (טיוב'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט צו שניידען מעטאלענע רעהרען.

tube'-form *a.* (טיוב'-פארם) ז. *tubiform*.

tube'-machine' *n.* (טיוב'-מע-שין') א מאשין צו מאכען רעהרען.

tu'ber *n.* (טיו'-בער) אין באטאניק — א לאנג-רונדליכע אנוואקסונג אויף א ווארצעל; א קארטאפליע; אין אנאטאמיע — אן אנוואוקס, אן אויפשוועלונג.

tu'bercle *n.* (טיו'-בוירקל) א קליינער אנוואוקס, א קליינע פערהארטעוועטע

ארויסשטארצונג; א קליינע אויפשוועלונג; א בלעזעל, א קרעצעל; א טובערקעל, א קליינע קנאטען אדער קניפעל-פערמיגע אנוואקסונג [ווי אויף די לונגען אדער אויף אן אנדער ארגאן], וואס איז כאראקטעריסטיש פאר טובערקולאזיס אדער שווינדזוכט; טובערקולאזיס; אין באטאניק — א קנאטען-עהנליכע אנוואקסונג אויף א פלאנצע.

tuber'cular *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאר) וואס האט די פארם פון א קליינער אנוואקסונג; עהנליך צו א פערהארטעוועטען קנאטען אדער קניפעל; מיט טובערקעלען, טובערקולעז, שווינדזיכטיג.

tuber'cular consump'tion (טיו-בויר'-קיו-לאר קאָנ-סאמפ'-שאן) טובערקולאזיס, שווינדזוכט.

tuber'cularize *v.* (טיו-בויר'-קיו-לער-איז) אנשטעקען מיט טובערקולאזיס [שווינדזוכט].

tuber'culate *a.* (טיו-בויר'-קיו-לייט) ז. ***tubercular***

tubercula'tion *n.* (טיו-בויר-קיו-ליי'-שאן) די אויסבילדונג פון טובערקעלען אדער קליינע פערהארטעוועטע קנאטען וואס זיינען כאראקטעריסטיש פאר שווינדזוכט.

tuber'culiform *a.* (טיו-בויר'-קיו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א טובערקעל אדער שווינדזוכט-בלעזעל.

tuber'culin *n.* (טיו-בויר'-קיו-לין) טובערקולין, א פרעפאראט פון טובערקולאזבאצילען, וועלכער איז אנגענומען ביי אייניגע אלס א מיטעל געגען טובערקולאזיס אדער שווינדזוכט.

tuberculiza'tion *n.* (טיו-בויר-קיו-לי-זיי'-שאן) די אויסבילדונג פון טובערקעלען אדער שווינדזוכט-בלעזלעך.

tuber'culize *v.* (טיו-בויר'-קיו-לאיז) ז. ***tubercularize***

tuber'culose *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאָס) ז. ***tubercular***

tuberculo'sis *n.* (טיו-בויר-קיו-לאָ'-סיס) טובערקולאזיס, שווינדזוכט.

tuber'culous *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאס) ז. ***tubercular***

tuberif'erous *a.* (טיו-בע-ריפ'-ע-ראס) וואס מאכט בלעזלעך; וואס מאכט קנאטען אדער קניפלעך. ז. ***moniliform***

tu'beriform *a.* (טיו'-בער-אי-פארם) אין דער פארם פון א קנאטען, א קניפעל אדער בלעזעל.

tu'berose *a.* (טיו'-בער-אוס) קנאטיג, קניפעלדיג, העקערדיג.

tube'rose *n.* (טיוב'-ראוז) די טובעראזע [אזא פלאנצע מיט ווייסע שמעקענדע בלומען].

tuberos'ity *n.* (טיו-בע-ראס'-אי-טי) קנאטיגקייט, העקערדיגקייט, אויפגעבלאזענקייט; א קנאטען, אן אנוואוקס, א בלאטער, א בלעזעל.

tu'berous *a.* (טיו'-בויר-אס) קנאטיג, העקערדיג; מיט גוזען, מיט בערגלעך.

tu'berously *adv.* (טיו'-בויר-אס-לי) קנאטיג; מיט גוזען, מיט בערגלעך.

tu'berousness *n.* (טיו'-בויר-אס-נעס) ז. ***tuberosity***

tub'ful *n.* (טאב'-פול) א פולער פאס אדער צעבער.

tu'bicen *n.* (טיו'-בי-סען) איינער וואס שפיעלט אויף א טרומייט.

tubic'inate *v.* (טיו-ביס'-אי-נייט) בלאזען אין א טרומייט; טרומייטערען.

tu'bicole *a. and n.* (טיו'-בי-קאול) וואס לעבט אין א רעהר אדער אין א רעהרען-געוועב [ווי געוויסע שפינען און ווערים]; א בעשעפעניש וואס לעבט אין א רעהרען-געוועב.

tu'bicorn *a. and n.* (טיו'-בי-קאהרן) מיט א רעהרען-הארן, מיט א פוסטען אדער חלל'דיגען הארן; א חיה מיט א רעהרען-הארן.

tu'bifer *n.* (טיו'-בי-פויר) א בעשעפעניש וואס האלט זיך אויף אין א רעהר אדער אין א רעהרען-געוועב [ווי געוויסע פאליפען].

tu'biform *a.* (טיו'-בי-פארם) רעהרען-פערמיג.

tu'bing *n.* (טיו'-בינג) דאס מאכען רעהרען; א רעהרען-סיסטעם.

Tü'bingen school (טי'-בינג-ען סקוהל) די טיבינגענישע שולע [די שולע פון פרייגעזאנענע קריסטליכע טעאלאגען, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין טיבינגען אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט. די פארשטעהער פון דיעזער שולע האבען שטודירט די ביבעל פון א היסטאריש-קריטישען שטאנדפונקט און האבען אויסגעפונען, אז פיעל טיילען פון דעם נייעם טעסטאמענט זיינען געשריעבען געווארען פיעל שפעטער איידער די ערשטע צייטען פון קריסטענטום].

tu'bipore *a. and n.* (טיו'-בי-פאור) וואס האט רעהרען-פערמיגע קאראלען; אן ארגעל-קאראל [אזא רעהרען-פערמיגער קאראל].

tub'man *n.* (טאב'-מען) אן אדוואקאט ביים ענגלישען שאצקאמער-געריכט.

tub'-prea'cher *n.* (טאב'-פריע'-טשער) א פעראכטונגס-נאמען פאר א גלח פון א סעקטע, וואס האט זיך אבגעשפאלטען פון דער הערשענדער קירך; א דרשן אן עם-הארץ.

tub'-race *n.* (טאב'-רייס) א וועט-קאמפף אין שיפען זיך, וואו די וועטענדע יאגען זיך נים אין שיפלעך נאר אין אזעלכע פעסער.

tub'-thum'per *n.* (טאב'-טהאמ'-פער) א בעל-דרשן וואס שרייט, ווארפט זיך און מאכט מיט די הענד.

tub'-thum'ping *a.* (טאב'-טהאמ'-פינג) דאס רעדען מיט ליארם אדער באמבאסטיש.

tu'bular *a.* (טיו'-ביו-לאר) רעהרען-פערמיג, ווי א רעהרעל; ווי א קלאנג פון א טרומייט.

Tubula'ria *n.* (טיו-ביו-ליי'-רי-א) די רעהרען-פאליפען [אזא מין פאליפען וואס בילדען אוים רעהרען-קאראלען].

tubular'ity *n.* (טיו-ביו-לער'-אי-טי) דאס האבען א טרומייטען-קלאנג.

tu'bularly *adv.* (טיו'-ביו-לאר-לי) אין דער פארם פון א רעהר.

tu'bulate *a. and v.* (טיו'-ביו-לייט) רעהרען-פערמיג; מאכען ווי א רעהר; צומאכען אדער צוגעבען א רעהר.

tu'bulated *a.* (טיו'-ביו-ליי-טעד) רעהרען-פערמיג.

tubula'tion *n.* (טיו-ביו-ליי'-שאן) דאס מאכען א רעהר; די איינארדנונג פון א רייה רעהרען.

tu'bule *n.* (טיו'-ביול) א רעהרעל.

tu'buliform *a.* (טיו'-ביו-לי-פארם) ז. ***tubular***

tu'bulose *a.* (טיו'-ביו-לאוס) ז. ***tubular***

tu'bulous *a.* (טיו'-ביו-לאס) ז. ***tubular***

tu'bulure *n.* (טיו'-ביו-ליור) א קליין רעהרעל ביים ענד פון א רעטארטע פאר כעמישע אפעראציאנען.

tub'-wheel *n.* (טאב'-הוויעל) דאס קרייזעל-ראד, אזא וואסער-ראד וואס האט די פארם פון א דיישע אדער קאדקע מיט ארומגעשלאגענע ספיראלע ראנדען, איבער וועלכע עס פליסט דאס וואסער און ברייננט אין בעוועגונג דאס ראד.

Tub-wheel

tuck *v. and n.* (טאק) פאלדעווען, מאכען פאלדען; אנפילען, אנפאקען; איינוויקלען, ארומוויקלען; אנשטאפען דעם מאגען; צוזאמענציהען, צוזאמענגעהמען; קלאפען אין א פויק, באראבאנעווען; א פאלד; א מין נעץ; עסענווארג, פליישען; צוקערקעס; אן אפעטיט; א ראפיר, א לאנגער קינזשאל אדער שווערד; דאס שאלען, דאס קלאפען, דאס באראבאנעווען.

tuck'ahoe *n.* (טאק'-ע-האו) דאס אינדישע ברויט [א מין שוועמעל-ארטיגע פלאנצע וואס וואקסט אין די זידליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

tucked *a.* (טאקט) געפאלדעוועט, געמאכט אין פאלדען; אנגעפאקט; איינגעוויקעלט; צוזאמענגעצויגען.

tucked up (טאקט אפ) מיט אן אויפגעהויבענעם קלייד עס זאל זיך נים שלעפען איבער דער ערד; וואס איז אויפגעהאנגען צו הויך [ווענען א גלאק אין א טורם]; צוזאמענגעצויגען, ענג; אנגעשטאפט, אנגעפילט.

tuck'er *n. and v.* (טאק'-ער) איינער וואס פאלדעוועט, איינער וואס מאכט פאלדען; א מין האלז-קראגען אדער מאנישקע פון לייכטען ווייכען שטאף אין א פרויען-קלייד; מיעדקיים; אויינמיעדען, פערמאטערען.

tuck'et *n.* (טאק'-עט) א שאל פון א טרומייט; דאס שאלען פון א טרומייט.

tuck'-in *n.* (טאק'-אין) ז. ***tuck-out***

tuck'-net *n.* (טאק'-נעט) א קליינער נעץ וואס ווערט געברויכט ארויסצוציהען פיש פון א גרויסען נעץ.

tuck'-out *n.* (טאק'-אוט) א פולער, זאטער, געשמאקער מאהלצייט.

tuck up (טאק אפ) צוזאמענפאלדעווען, צוזאמענגעהמען; ארויפציהען אויף א שטריק, הענגען.

tu'cum *n.* (טוה'-קאם) די טוקום [אזא פאלמע פון בראזיליען. פון די דינע און שטארקע פאזערען פון איהרע בלעטער ווערען געוועבט און געשטריקט פערשיעדענע שטאפען].

tu'cu-tu'cu *n.* (טוה'-קוה-טוה'-קוה) די טוקו-טוקו [א קליין גריזשענד חיה'לע פון בראזיליען עהנליך צו א ראץ מיט א קורצען עק].

Tu'dor *a.* (טיו'-דאר) וואס איז שייך צו די טיודארען [אן ענגלישע קעניגליכע דינאסטיע, וואס האט געהערשט פון יאהר 1485 ביז 1603]; וואס איז שייך צו דעם ארכיטעקטור-סטיל פון די צייטען פון די טיודארען.

tue'fall *n.* (טיו'-פאהל) ז. ***tofall***

Tues'day *n.* (טיוז'-דיי) דיענסטאג

tu'fa *n.* (טוה'-פא) ז. ***tuff***

tufa'ceous *a.* (טו־פײ'־שאס) טוף־אַרטיג, װי טוף־שטײן. ז. ***tuff***

tuff *n.* (טאַף) דער טוף, דער טוף־שטײן [אַ מין זאַמד־שטײן].

tuft *n. and v.* (טאַפט) אַ בינטעל, אַ טשוב; אַ קוסט; אַ שפּיציג בערדעל; אין אַנאַטאָמיע — אַ געפלעכט פון נערװען, בלוט־אָדערען א. ד. ג.; אין באָטאַניק — אַ בינטעלע בלומען אויף אַ פלאַנצע; אַ סטודענט פון אַדעליגען שטאַנד [אין די ענגלישע אוניװערזיטעטען]; אַ גרין בערג־געל; אַ קלומפּ בלומען; אַ גרופּע בוימער; צונויפבינדען אין בינטלעך; צוטײלען אין בעזונדערע בינטלעך; װאַקסען אין קוס־טעס אָדער בינטלעך; אַנהויבען, מאַכען בערגלעך.

tuf'ted *a.* (טאַפ'־טעד) מיט אַ בינטעל, מיט אַ טשוב; װאָס װאַקסט אין בינטלעך אָדער אין קוסטעס.

tuf'ter *n.* (טאַפ'־טער) אַ הונד װאָס װערט בענוצט אין יאַגד נאָך הירשען.

tuft'-hun'ter *n.* (טאַפט־האַנ'־טער) אײנער װאָס קריכט אין דער נעזעלשאַפט פון אַריסטאָקראַטען; אײנער װאָס זוכט אַרײנצוקריכען אין די הויכע פענסטער; אַן אונטערלעקער, אַ חונף.

tuft'-hun'ting *n.* (טאַפט־האַנ'־טינג) דאָס יאַגען זיך נאָך אַריסטאָקראַטען; דאָס װעלען אַרײנקריכען אין די הויכע פענ־סטער.

tuf'ty *a.* (טאַפ'־טי) מיט בינטלעך; מיט קוסטעס; מיט בוימער־גרופּען; װאַלדיג.

tug *v. and n.* (טאַג) ציהען, שלעפּען; נעהמען אויף'ן בוקסיר; האָרעװען, זיך אַנשטרענגען; דאָס ציהען, דאָס שלעפּען; דאָס נעהמען אויף'ן בוקסיר; זעהר אַ שטאַרקע אַנשטרענגונג; האָרעװאַניע, מיה; אַ שטריק אָדער רימען װאָס װערט בענוצט צום שלעפּען [װי די רימענס, פאַר װעלכע דאָס פערד שלעפּט דעם װאַגען]; אַ בוק־סיר־שיף.

tug'boat *n.* (טאַג'־באָוט) אַ ציה־שיף, אַ שלעפּ־שיף, אַ בוקסיר־שיף.

tug'ger *n.* (טאַג'־ער) אַ ציהער, אַ שלע־פּער, אײנער אָדער עפּעס װאָס ציהט אָדער שלעפּט.

tug'gingly *adv.* (טאַג'־אינג־לי) ציהענ־דיג, שלעפּענדיג.

tug'-hook *n.* (טאַג'־הוק) אײנע פון די האָקענס אָדער קרוטשקעס אויף אַ כאָמוט, צו װעלכע עס זײנען אַנגעבונדען די רי־מענס װעלכע געהען צו די אָלאָבלעס.

tug'man *n.* (טאַג'־מען) אײנער װאָס אַרבײט אויף אַ בוקסיר־שיף.

tug of war (טאַג אָװ װאָהר) אַ בי־טערער קאַמפּף; אַן אַטלעטישער װעט־קאַמפּף, װאו צװײ גרופּען ציהען אײנע פון דער אַנדערער אַ שטריק און װעלכע גרו־פּע ציהט אַריבער די געװינט.

tui'tion *n.* (טיו־איש'־אַן) אונטעררי'כט, ערציהונג; לעהר־געלד, שכר־למוד.

tui'tional *a.* (טיו־איש'־אַנ־על) װאָס איז שייך צו אונטעררי'כט אָדער לערנען.

tui'tionary *a.* (טיו־איש'־אַנ־ע־רי) ז. ***tuitional***

tu'la-met'al *n.* (טוה'־לאַ־מעט'־על) דאָס טולאַ־מעטאַל [אַ מישונג פון זילבער, מעש, בלײ און שװעבעל].

tu'la-work *n.* (טוה'־לאַ־װאָירק) ז. ***niello***

tu'le *n.* (טוה'־לע) די ים־בינזע [אַ זומפּ־פלאַנצע װאָס װאַקסט אין גרויסע מאַסען אין קאַליפאָרניען].

Tulip

tu'lip *n.* (טיו'־ליפּ) די טולפּע אָדער טולפּאַן [אַזאַ פלאַנצע מיט לאַנ־גע בלעטער און מיט גלאָ־קען־פאָרמיגע בלומען].

tu'lip-ear *n.* (טיו'־ליפּ־איער) אַ פערשפּיצ־טער גלײך־שטעהענדער אויער [בײ הינד].

tu'lipist *n.* (טיו'־ליפּ־איסט) אַ קולטיװירער פון טולפּאַנען.

ז. ***tulip***

tulipoma'nia *n.* (טיו־לי־פּאָ־מײ'־ני־אַ) טוליפּאָמאַניע, אַ משוגעת װאָס דריקט זיך אויס אין אַ לײדענשאַפטליכען בע־געהר נאָך טולפּאַנען־בלומען [אַזאַ משוגעת איז געװען פערשפּרייט אין אַנפאַנג פון 17טען יאָהרהונדערט אין האָלאַנד, װאו טויזענדע מענשען האָבען זיך געיאָגט צו קויפען און פערקויפען טולפּאַנען, פאַר װעלכע מען האָט געצאָהלט פיעל געלד, ביז דאָס גאַנצע געשעפט האָט געפּלאַצט מיט שרעקליכע באַנקראָטען און אומגליקען].

tu'lip-pop'lar *n.* (טיו'־ליפּ־פּאָפּ'־לאַר) ז. ***tulip-tree***

tu'lip-root *n.* (טיו'־ליפּ־רוהט) אַזאַ האָבער־קראַנקהייט, װאו די װאָרצלען פון די האָבער־זאַנגען שװעלען אויף װי אַ צי־בעלע.

tu'lip-tree *n.* (טיו'־ליפּ־טריע) דער טולפּען־בוים [אַזאַ אַמעריקאַנער בוים מיט אַ װײכען האָלץ].

tu'lip-wood *n.* (טיו'־ליפּ־װואוד) דאָס האָלץ פון טולפּען־בוים. ז. ***tulip-tree***

tulle *n.* (טוהל) טול [אַזאַ דינער שי־טערער זײדענער שטאָף].

tum'ble *v. and n.* (טאַמבל) 1. זיך װאַק־לען, זיך װאַרפען, זיך שלײדערען; װאַק־לען, װאַרפען, שלײדערען; 2. פאַלען, אומ־פאַלען, אַראָבפאַלען, אַראָבשטירצען; אַראָבװאַרפען, אַראָבשלײדערען, שטירצען; אַ װאָרף טהאָן, אַ שלײדער טהאָן; 3. זיך איבערקעהרען, שפּרינגען, מאַכען אַקראָבאַ־טישע קונצען; 4. שנעל פאַלען [אין פּרײז]; 5. ברענגען אין אונאָרדנונג, צו־קנײטשען, פאַנאַנדערװאַרפען; 6. פאַלירען [מעטאַלענע זאַכען דורך רײבונג, װען זײ װערען אומגעשלײדערט אין אַ זיך־דרעה־ענדען צילינדער]; 7. נאָכדענקען; נאָכ־פאָרשען; 8. אַ פאַל, אַ שטורץ; 9. אַ שפּרונג, אַן אַקראָבאַטישער קונץ; 10. אַ פּלאָנטער, אַ צוטומלעניש; 11. אַ זיך־דרעהענדער צילינדער צום פאַלירען מע־טאַלענע זאַכען דורך רײבונג.

1. He tumbles and tosses from pain. 2. The workingman **tumbled** from the scaffold. 4. All the stocks **tumbled** when war was declared. 5. Do not **tumble** the bed-clothes. 7. I **tumbled** the proposition over and over in my mind.

tum'ble-bug *n.* (טאַמ'בל־באַג) די שאַבע [אַזאַ מיסט־זשוק װאָס קײקעלט צו־נויף קנוילען מיסט, אין װעלכע ער לעגט די אײעלעך].

tum'ble-car *n.* (טאַמ'בל־קאַר) אַ װאַגען נעשפּאַנט מיט אײן פערד.

tum'ble-down *a.* (טאַמ'בל־דאַון) װאָס האַלט בײם אײנפאַלען.

They live in a **tumble-down** house.

tum'ble-dung *n.* (טאַמ'בל־דאַנג) ז. ***tumble-bug***

tum'bled up and down (טאַמבלד אַפּ ענד דאַון) אויפגערעגט; צומישט.

tum'ble in (טאַמבל אין) זיך אַרײנװאַר־פען אין בעט, געהן שלאָפען; אײנפּאַסען אַ שטיק געהילץ.

tum'bler *n.* (טאַמ'־בלער) אַ קונצען־מאַ־כער, אַן אַקראָבאַט; די בורצעל־טויב [אַזאַ טויב, װאָס װאַרפט זיך אום בעת'ן פלי־הען]; אַ מין דאַקס־הונד [אַזאַ יאַגד־הונד. ז. ***greyhound***]; אַ טרינק־גלאָז, אַ קע־לישאַק; אַזאַ קינדער־שפּיעלכעל, װאָס בע־שטעהט פון אַ זיך־שאָקלענדער פיגור פון אַ כינעזישען מאַנדאַרין; אַ זיך־דרעהענ־דער צילינדער, אין װעלכען מעטאַלענע זאַכען װערען פאַלירט דורך רײבונג; די צוהאַלטונג [דער טײל פון אַ שלאָס װאָס האַלט פעסט דאָס צינגעל]; אַזאַ טײל פון אַ ביקס־שלאָס; אַ מיסט־װאַגען.

Tum'bler *n.* (טאַמ'־בלער) ז. ***Dunker***

tum'bler-brush *n.* (טאַמ'־בלער־בראַש) אַ בערשטעל צום אויסװישען גלעזער און קעלישאַקעס.

tum'bler-cart *n.* (טאַמ'־בלער־קאַרט) אַ מיסט־װאַגען.

tum'bler-drum *n.* (טאַמ'־בלער־דראַם) ז. ***tumbling-box***

tum'blerful *n.* (טאַמ'־בלער־פול) אַ גלאָז־פול, אַ פולע גלאָז, אַזױ פיעל װי פיעל עס געהט אַרײן אין אַ גלאָז אָדער קעלישאַק.

I drank a **tumblerful** of water.

tum'bler-glass *n.* (טאַמ'־בלער־גלעס) אַ טרינק־גלאָז, אַ קעלישאַק.

tum'bler-hol'der *n.* (טאַמ'־בלער־האָול'־דער) אַ גלאָז־האַלטער [אַ מעטאַלע־נע אײנפאַסונג פאַר אַ טרינק־גלאָז].

tum'bler-stand *n.* (טאַמ'־בלער־סטענד) אַ געשטעל פאַר גלעזער בײ אַ סאָדע־װאַסער שטײן [פאָנטאַן].

tum'bler-wash'er *n.* (טאַמ'־בלער־װאָש'־ער) אַ געשטעל בײ אַ סאָדע־װאַ־סער שטײן [פאָנטאַן] פאַר גלעזער מיט שפּריצערס אויסצושװײנקען די גלעזער.

tum'ble to (טאַמבל טו) 1. פערשטעהן, בעגרײפען; 2. זיך ענערגיש אַ נעהם טהאָן.

1. He would not **tumble to** the schema.

tum'ble up (טאַמבל אַפּ) אויפשטעהן פון שלאָף; אַרױפקומען אין אײלעניש און צו־טומלעניש אויף אַ שיפס־דעק.

tum'bling *n. and a.* (טאַמ'־בלינג) דאָס פאַלען; דאָס מאַכען אַקראָבאַטישע קונצען; דאָס װאַרפען זיך אין דער לופט [װענען דער בורצעל־טויב. ז. ***tumbler***]; פאַ־לענד; פאַריבערגעהענד, צײטװײליג.

tum'bling-box *n.* (טאַמ'־בלינג־באָקס) אַ זיך־דרעהענדער צילינדער אין װעלכען מעטאַלענע זאַכען װערען פאַלירט דורך רײבונג.

tum'bling-wheel *n.* (טאַמ'־בלינג־הװיעל) אַ זיך־דרעהענדער צילינדער גלאַט אָבצושלײפען שטיפטען אָדער באַלצען דורך רײבונג.

tum'bly *a.* (טאַמ'־בלי) ניט גלײך, בער־געלדיג, פול מיט גריבער און בערגלעך; בעדעקט מיט שטײנער [װי אַ ים־דעק].

tum'brel *n.* (טאַמ'־ברעל) אַ מיסט־װאַ־גען; אַן אַמוניציאָנס־װאַגען פאַר אַרטי־לעריע; אַ פאַרצײטיגער שטראָף־שטוהל פאַר װײבער־אַרורות; אַ מין שטײג צו האַלטען אום װינטער שפּייז פאַר שאָף.

tumefa'cient *a.* (טיו־מי־פײ'־שיענט) אַנשװעלענד, געשװאָלען.

tumefac'tion *n.* (טיו־מי־פעק'־שאַן) אויפשװעלונג, געשװאָלענקײט; אַ געשװוי־לעניש.

tu'mefy *v.* (טיו׳-מי-פאי) מאכען געשוואלען, מאכען א געשווילעכץ; געשוואלען ווערען.

tumeros'ity *n.* (טיו-מער-אס׳-אי-טי) געשוואלענקייט.

tumes'cence *n.* (טיו-מעס׳-ענס) ז. ***tumefaction***.

tumes'cent *a.* (טיו-מעס׳-ענט) אויפשוועלענד, וואס ווערט געשוואלען.

tu'mid *a.* (טיו׳-מיד) 1. אויפגעשוואלען, געשוואלען; 2. אויפגעבלאזען; באמבאסטיש; 3. גרויסשטארצענד.

1. The horse suffers from a **tumid** leg.
2. The writer is known for his **tumid** style.

tumid'ity *n.* (טיו-מיד׳-אי-טי) געשוואלענקייט, געשווילעכץ; אן אויפגעבלאזענער, באמבאסטישער סטיל.

tu'midly *adv.* (טיו׳-מיד-לי) ווי א געשווילעכץ; אויפגעשוואלען; אויפגעבלאזען; אויף א באמבאסטישען שטייגער.

tu'midness *n.* (טיו׳-מיד-נעס) געשוואלענקייט; אויפגעבלאזענקייט, באמבאסטישקייט.

tu'mor *n.* (טיו׳-מאר) א געשווילעכץ, א געשוויר, א בייל; באמבאסטישקייט.

tu'morous *a.* (טיו׳-מאר-אס) ז. ***tumid***.

tump *n. and v.* (טאמפ) א בערגעל; א קופקע ערד; ארומשיטען א קופקע ערד ארום א פלאנצע.

tump'-line *n.* (טאמפ׳-לאין) א שטערן-רימען [אזא רימען פאר געפעק וואס ווערט ארומגעבונדען ארום שטערן. ווערט געברויכט אין אייניגע געגענדען פון אמעריקא].

tum'-tum *n.* (טאמ׳-טאמ) אזא וועסט-אינדישעס געריכט פון צוקוועטשטע פיזאנג אדער פאראדיז-פייגען [ז. ***plantain***]; אזא אינדישעס האנד-פייקעל.

tu'mular *a.* (טיו׳-מיו-לאר) ז. ***tumulary***.

tu'mulary *a.* (טיו׳-מיו-לע-רי) בערגעלדיג, אין א קופע, אויסגעלעגט אין א קופע.

tu'mulate *v.* (טיו׳-מיו-לייט) פארשיטען מיט א בערגעל ערד, בעגראבען.

tu'muli *n.* (טיו׳-מיו-לאי) קברים-בערגלעך, הויפענס ערד איבער קברים; בערגלעך. ז. ***tumulus***.

tu'mulose *a.* (טיו׳-מיו-לאס) בערגעלדיג, בערגיג, פול מיט בערגלעך, בעדעקט מיט בערגלעך.

tumulos'ity *n.* (טיו-מיו-לאס׳-אי-טי) בערגיגקייט, בערגעלדיגקייט.

tu'mulous *a.* (טיו׳-מיו-לאס) ז. ***tumulose***.

tu'mult *n. and v.* (טיו׳-מאלט) א טומעל, א געטימעל, א ליארם, א רעש, א גערודער, אן אויפרעגונג; אן אויפרוהר; אן אויפשטאנד; טומלען, ליארמען.

tumul'tuarily *adv.* (טיו-מאל׳-טשו-ע-רי-לי) טומעלדיג, ליארמעדיג; מיט רעש; אויפריהרעריש; מיאטעזשנע; אהן א טאלק, אהן ארדנונג, אהן א סיסטעם.

tumul'tuariness *n.* (טיו-מאל׳-טשו-ע-רי-נעס) טומעלדיגקייט, ליארמדיגקייט, רעש׳יגקייט, אונרוהיגקייט, שטורמישקייט; אויפריהרערישקייט, מיאטעזשנעקייט.

tumul'tuary *a.* (טיו-מאל׳-טשו-ע-רי) טומלענד, ליארמענד, רעש׳יג, אונרוהיג, שטורמיש, אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuous *a.* (טיו-מאל׳-טשו-אס) טומעלדיג, ליארעמדיג, אין אונארדנונג, אויפגערעגט, שטורמיש; אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuously *adv.* (טיו-מאל׳-טשו-אס-לי) טומעלדיג, ליארמענדיג, אין אונארדנונג, אין אויפרעגונג; אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuousness *n.* (טיו-מאל׳-טשו-אס-נעס) ז. ***tumultuariness***.

tumul'tus *n.* (טיו-מאל׳-טאס) ניט רעגולערע בעוועגונג, טהעטיגקייט אדער פונקציאנירונג.

tu'mulus *n.* (טיו׳-מיו-לאס) א בערגעל; אן אנגעשאטענע קופע ערד; א קבר-בערגעל, א בערגעל אויף א קבר.

tun *n. and v.* (טאן) א טון, א פאס; א כלי; א מאס פאר וויין פון 252 גאלאנען; אריינגיסען אדער אריינשיטען אין פעסער; צוריכטען משקאות אין פעסער [כדי זיי צוצוגעבען א בעזונדערען געשמאק אדער זיי צו פערהיטען פון קאליע ווערען].

tu'na *n.* (טיו׳-נא) דער טונא-בוים [א מין קאקטוס-פלאנצע מיט פעסעל-ענליכע עסבארע פרוכטען. ז. ***prickly-pear***].

tu'nable *a.* (טיו׳-נעבל) וואס קען געשטימט אדער אנגעשטעלט ווערען [ווענען א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; וואס קען געמאכט ווערען הארמאניש; הארמאניש, וואוהלקלינגענד, מעלאדיש, מוזיקאליש.

tu'nableness *n.* (טיו׳-נעבל-נעס) די פעהיגקייט געשטימט צו ווערען אדער אנגעשטעלט צו ווערען [ווענען מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; די פעהיגקייט צו ווערען הארמאניש; הארמאנישקייט, מעלאדישקייט, מוזיקאלישקייט, וואוהלקלאנג.

tu'nably *adv.* (טיו׳-נע-בלי) הארמאניש, וואוהלקלינגענד, מעלאדיש, מוזיקאליש.

tun'-bel'lied *a.* (טאנ׳-בעל׳-איד) גראב-בייכיג.

tun'-bel'ly *n.* (טאנ׳-בעל׳-אי) א דיקער בויך, א טרעמבויך.

tun'dra *n.* (טאנ׳-דרא) א טונדרא [א סטעפע אין די נארדליכע פאלאר-געגענדען פון אייראפא און אזיען, א פלאכע זומפיגע געגענד בעוואקסען בלויז מיט מאך].

tun'dun *n.* (טאנ׳-דאן) אזא קינדער-שפיעלכעל. ז. ***bull-roarer***.

tune *n. and v.* (טיון) א טאן, א מוזיקאלישער קלאנג; א מעלאדיע, א נגון; הארמאניע; געשטימטקייט [ווי פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; שטימונג, ריכטיגע שטימונג; לוינע; שטימען, אנשטעלען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; שפיעלען [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; אויסדריקען דורך מעלאדיע, פייערן דורך מוזיק; אנשטימען, אנשטעלען אויף א געוויסען טאן; מאכען הארמאניש, ברענגען צו איבעראיינשטימונג; ברענגען אין א געוויסען צושטאנד; ארויסגעבען קלאנגען.

tu'neable *a.* (טיו׳-נעבל) ז. ***tunable***.

tu'neableness *n.* (טיו׳-נעבל-נעס) ז. ***tunableness***.

tu'neably *adv.* (טיו׳-נע-בלי) ז. ***tunably***.

tuned *a.* (טיונד) געשטימט, אנגעשטעלט.

tune'ful *a.* (טיונ׳-פול) מעלאדיש, זיסקלינגענד, הארמאניש.

tune'fully *adv.* (טיונ׳-פול-אי) אויף א הארמאנישען, מוזיקאלישען אדער מעלאדישען שטייגער.

tune'fulness *n.* (טיונ׳-פול-נעס) מעלאדישקייט, הארמאנישקייט, מוזיקאלישקייט.

tune'less *a.* (טיונ׳-לעס) ניט הארמאניש, ניט מוזיקאליש, ניט מעלאדיש; אהן א שטימע, אהן א קלאנג, שטום.

tu'ner *n.* (טיו׳-נער) איינער וואס שטימט, שטעלט אן אדער רעגולירט מוזיקאלישע אינסטרומענטען; א מוזיק-פערפאסער; א זינגער; א פארריכטונג אין אן ארגעל צו ענדערען די קראפט פון טאן.

tung'-oil *n.* (טאנג׳-איל) טונג-אויל, דער אויל פון דעם כינעזישען טונג-בוים [געברויכט אין פארבען]. ז. ***tung-tree***.

tung'state *n.* (טאנג׳-סטיים) וואלפראם-זויער-זאלץ אדער שטעל-זויער-זאלץ.

tung'sten *n.* (טאנג׳-סטען) טונגשטיין אדער וואלפראם [אזא שטאל-גרוייער מעטאל].

tung'sten lamp (טאנג׳-סטען לעמפ) א טאנגסטען-לעמפעל [אן עלעקטרישעס גליה-לעמפעל, אין וועלכען דער גליה-פאדים איז גענומען פון טונגשטיין אדער וואלפראם און וועלכער פערצעהרט וועניגער עלעקטרישע ענערגיע ווי די געוועהנליכע גליה-לעמפלעך].

tung'stic *a.* (טאנג׳-סטיק) פון טונגשטיין, וואס איז גענומען פון טונגשטיין אדער פון וואלפראם. ז. ***tungsten***.

tung'-tree *n.* (טאנג׳-טריע) דער טונג-בוים [אזא כינעזישער בוים וואס גיט ארויס א פארב-אויל].

tun'hoof *n.* (טאנ׳-הוהף) דער גונדערמאן אדער די ביער-פלאנצע. ז. ***alehoof***.

tu'nic *n.* (טיו׳-ניק) א טוניקא, א לויזעס קלייד, א גלח'שער קיטעל אדער מאנטעל; א מאנטעל; א מיליטערישער מאנטעל אדער איבער-ראק; א הויט, א הייטעל.

tu'nica *n.* (טיו׳-ני-קא) ז. ***tunic***.

tu'nicary *n.* (טיו׳-ני-קע-רי) א מאנטעל-טהיער, א ים-זאק. ז. ***Ascidia***.

Tunica'ta *n.* (טיו-ני-קיי׳-טא) ים-זעק, מאנטעל-טהיערע [א מין ים-חיה׳לעך מיט א זאק-ענליכען קערפער און מיט א לעדער-ענליכער הויט-איינהילונג]. ז. ***Ascidia***.

tu'nicate *a. and n.* (טיו׳-ני-קייט) הויטיג, איינגעהילט אין א הייטעל; איינגעהילט איינס אין צווייטען, אריינגעשטעלט איינס אין צווייטען ווי א רייהע פינגערהוטען [ווענען פלאנצען-טיילען און פלאנצען-שיכטען]; א מאנטעל-טהיער, א ים-זאק [ז. ***Tunicata***].

tu'nicated *a.* (טיו׳-ני-קיי-טעד) הויטיג, מיט א הויט; איינגעהילט, צוגעדעקט. ז. ***tunicate***.

tu'nicle *n.* (טיו׳-ניקל) א הייטעל, א הייטעלע; א גלח'שער מאנטעל אדער קיטעל.

tunic'ulated *a.* (טיו-ניק׳-יו-ליי-טעד) בעדעקט מיט א הייטעל.

tu'ning *n.* (טיו׳-נינג) דאס שטימען, אנשטעלען אדער רעגולירען א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

tu'ning-fork *n.* (טיו׳-נינג-פאהרק) א שטים-גאפעל, א קאמער-טאן.

Tuning-fork

tu'ning-ham'mer *n.* (טיו׳-נינג-העמ׳-ער) א שטים-האמער [א האמער-ענליכער שרויפען-שליסעל צום שטימען, רעגולירען אדער אנשטעלען קלאווירען].

Tuning-hammer

tu'ning-key *n.* (טיו׳-נינג-קיע) א

שרויף=שליסעל צום שטימען אדער אנשטעלען קלאווירען אדער פיאנאס. ז. *tuning-hammer*

tu'ning-knife *n.* (טיו'-נינג-נאיף) ז. ***reed-knife***

tunk *n.* (טאנק) א קלאפ, א שלאג.

Tun'ker *n.* (טאנ'-קער) ז. ***Dunker***

tun'-moot *n.* (טאנ'-מוהט) א שטאדטישער אדער דארפישער געריכטס=הויף, פערזאמלונגס=פלאץ אדער פערזאמלונג פארצייטענס אין ענגלאנד.

tun'nage *n.* (טאנ'-עדזש) א פארצייטיגער שטייער [פער טאן] אויף אימפארטירטען וויין אין ענגלאנד.

tun'nel *n.* *and* *v.* (טאנ'-על) א לייקע; א רעהר, א רויך=רעהר, א קוימען; א נעץ; א טונעל, אן אונטער=ערדישער דורכגאנג; מאכען ווי א לייקע; פאנגען מיט א לייקע=עהנליכער נעץ; גראבען א טונעל.

tun'nel-kiln *n.* (טאנ'-על-קיל) א קאלך=אויוען געהייצט מיט שטיין=קויהלען.

tun'nel-net *n.* (טאנ'-על-נעט) א טאנען=נעץ [א לייקע=עהנליכע נעץ].

tun'nel-pit *n.* (טאנ'-על-פיט). ז. ***tunnel-shaft***

tun'nel-shaft *n.* (טאנ'-על-שעפט) א טונעל=שאכט [א גרוב אדער עפנונג פון דער אויבערפלעכע פון דער ערד צו א טונעל].

tun'ning *n.* (טאנ'-אינג)ברייען [ביער]; ביער וואס ווערט אויסגעברייט פאר איין מאל; דאס אריינגיסען אין א פאס.

tun'ning-cask *n.* (טאנ'-אינג-קעסק) א כלי פאר איבערגעאיהרטען ביער.

tun'ny *n.* (טאנ'-אי) דער טהונפיש [א מין מאקרעל=עהנליכער פיש].

tu'ny *a.* (טיו'-ני) וואס האט א סך קלאנגען אדער מעלאדיע, מעלאדיש.

tup *n.* *and* *v.* (טאפ) א באראן; די שלאג=פלעכע פון א מאשין=האמער; האבען געשלעכטליכען פערקעהר [הויפטזעכליך וועגען שאף].

tu'pelo *n.* (טיו'-פע-לאו) דער טופעלא=בוים אדער קארק=ווארצעל בוים [אזא אמעריקאנישער בוים מיט א לייכטען האלץ].

Tupelo

tu'pelo tent (טיו'-פע-לאו טענט) א' שטעקעל פון דעם האלץ פון טופעלא=בוים צום אויסברייטען די עפנונג אין דער געבעהר=מוטער.

tup'-man *n.* (טאפ'-מען) איינער וואס האדעוועט באראנעס אדער האנדעלט מיט באראנעס.

tup'see *n.* (טאפ'-סיע) דער מאנגא=פיש. ז. ***mango-fish***

tuque *n.* (טיוק) אזא קאנאדישעס געשטריקטעס היטעל.

tu quo'que (טיו קהוואו'-קהווי) דו אויך; אן ענטפער אויף א בעשולדיגונג מיט אן עהנליכער בעשולדיגונג.

The tu quoque argument is never a conclusive one.

tur *n.* (טוהר) דער אור אדער אויער=אקס. ז. ***urus***

tu'racin *n.* (טוה'-רע-סין) דער רויטער פארב=שטאף אין די פעדערען פון א טוראקו. ז. ***turacou***

tu'racou *n.* (טוה'-רע-קוה) דער טוראקו [אזא אפריקאנישער פויגעל מיט רייך=קאלירטע רויטע און העל=גרינע פעדערען, מיט רויטע אויגען און זעהר א שעהנעם טשוב].

Turacou

tu'rakoo *n.* (טוה'-רע-קוה) ז. ***turacou***

tur'ba *n.* (טויר'-בא) דער כאר אין א מיטעלאלטערליכער רעליגיעזער פארשטעלונג פון יעזוס'עס ליידען און טויט [דער כאר האט מיט זיך פארגעשטעלט די אידישע בעפעלקערונג].

tur'ban *n.* (טויר'-בען) א טורבאן, א מאכמעדאנישער קאפ=צודעק [בעשטעהט פון א שאל אדער טוך ארומגעדרעהט ארום קאפ אויף א געוויסען אופן]; א קאפ=צודעק אדער הוט עהנליך צו א טורבאן; די ווינדונג אדער ספיראלע פון א שנעק.

Turban

tur'baned *a.* (טויר'-בענד) וואס טראגט א טורבאן. ז. ***turban***

tur'ban-shell *n.* (טויר'-בען-שעל) דער טערקען=בונד, די איינהילונג פון א ים=יאזשיק [אזא ים=חיה'לע. ז. ***sea-urchin***].

tur'ban-stone *n.* (טויר'-בען-סטאון) א טורבאן=מצבה, א מאכמעדאנישע מצבה מיט אן אויסגעקריצטען טורבאן. ז. ***turban***

tur'bary *n.* (טויר'-בע-רי) טארף=גרונד, א געגענד בעוואקסען מיט טארף; דאס רעכט צו גראבען טארף אויף פרעמדען באדען.

tur'bid *a.* (טויר'-ביד) צובויטשעט; מוטנע; צומישט, אין אונארדנונג; אונרוהיג, אויפגערעגט, שטירמיש.

turbid'ity *n.* (טויר-ביד'-אי-טי) ז. ***turbidness***

tur'bidly *adv.* (טויר'-ביד-לי) מוטנע, צובויטשעט; מיט העפטיגקייט, שטורמדיג; אין אונארדנונג.

tur'bidness *n.* (טויר'-ביד-נעס) מוטנעקייט; צומישטקייט; אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.

turbil'lion *n.* (טויר-ביל'-יאן) א וויר=בעל.

turbina'ceous *a.* (טויר-בי-ניי'-שיאס) טארף=ארטיג, טארפיג, וואס איז שייך צו טארף.

tur'binal *a.* *and* *n.* (טויר'-בי-נעל) דריידעל=פערמיג, געדרעהט; ספיראל; שוואמארטיג, מיט לעכלעך; עהנליך צו אן איבערגעקעהרטען קאנוס [א פיגור עהנליך צו א היטעל צוקער]; א געדרעהטעסביינדעל [ווי למשל, אין דער נאז].

tur'binate *a.* *and* *v.* (טויר'-בי-נייט) קרייזעל=פערמיג, ווי א דריידעל; געדרעהט; ספיראל=פערמיג; עהנליך צו אן איבערגעקעהרטען קאנוס; זיך דרעהענד; שוואמארטיג, מיט לעכלעך; מאכען קרייזעל=פערמיג אדער דריידעל=פערמיג.

turbina'tion *n.* (טויר-בי-ניי'-שאן) דרעהונג; א דריידעל=פערמיגע בעוועגונג; קרייזעל=פערמינקייט, דריידעל=פערמיגקייט, קאנוס=פערמינקייט; א דריידעל=פערמיגע זאך.

tur'bine *n.* (טויר'-בין) א טורבינע, א האריזאנטאלער וואסער=ראד.

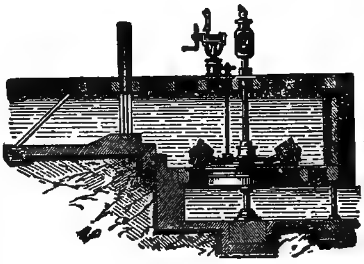

Turbine

tur'bine-pump *n.* (טויר'-בין-פאמפ) א פומפ וואס ארבייט מיט דער הילף פון א טורבינע [א האריזאנטאלער וואסער=ראד].

tur'bine wheel (טויר'-בין הוויעל) ז. ***turbine***

tur'biniform *a.* (טויר'-בי-ני-פארם) דריידעל=פערמיג, קרייזעל=פערמיג.

tur'binoid *a.* (טויר'-בי-נאיד) ז. ***turbiniform***

tur'bit *n.* (טויר'-ביט) די מעווע=טויב, די טשאיקע טויב [א מין הויז=טויב].

tur'bith *n.* (טויר'-ביטה) ז. ***turpeth***

tur'bot *n.* (טויר'-באט) א מין גרויסער פלאנדער=פיש.

tur'bulence *n.* (טויר'-ביו-לענס) א טומעל, א סומאטאכע; אן אויפרוהר; אונרוהיגקייט, געטימעל; שטירמישקייט, העפטינקייט.

tur'bulency *n.* (טויר'-ביו-לענ-סי) ז. ***turbulence***

tur'bulent *a.* (טויר'-ביו-לענט) שטירמיש, אונרוהיג; טומעלדיג; אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

tur'bulently *adv.* (טויר'-ביו-לענט-לי) אויף אן אונרוהיגען, אויפריהרערישען אדער טומעלדיגען אופן.

Tur'cism *n.* (טויר'-סיזם) די טערקישע רעליגיאן, מנהגים, כאראקטער אדער מאניערען.

Tur'co *n.* (טויר'-קאו) א טורקא [א פראנצויזיש=אלזשירער אראבישער אינפאנטעריסט אדער פוס=סאלדאט].

Tur'coman *n.* (טויר'-קא-מען) ז. ***Turkoman***

Tur'cophile *n.* (טויר'-קא-פיל) א טור=

קאפיל, אן אנהענגער פון די טערקען און פון אלעס וואס איז טערקיש.

Tur'cophobist *n.* (טויר'-קא-פאָ-ביסט) א טורקאפאָב, א פיינד פון אלעס וואס איז טערקיש.

turd *n.* (טוירד) טנוף, דרעק; מיסטגונג; א שטיק טנוף.

Tur'didæ *n.* (טויר'-די-דיע) דער מין דראסעלען [אזעלכע זינג-פויגעלעך] און דראסעל-עהנליכע פויגלען.

tur'diform *a.* (טויר'-די-פארם) דראסעל-עהנליך, עהנליך צו א דראסעל [אזא זינג-פויגעל]; וואס בעלאנגט צום מין דראסעלען.

tur'dine *a.* (טויר'-דין) ז. ***turdiform***.

Tur'dus *n.* (טויר'-דאס) א מין דראסעלען [אזעלכע פויגעלעך].

tureen' *n.* (טיו-ריען) א טערינע, א טיעפע שיסעל מיט א צודעק, א זופ-שיסעל.

turf *n. and v.* (טוירף) א גראז-בעדעק אויף דער ערד, גראז-ערד; טארף, ברענערד; דאס וועט-לויפען פון פערד; דאס האלטען פערד צום וועט-לויפען; בעלעגען מיט גראז-ערד.

turf'-ant *n.* (טוירף'-ענט) די טארף-מוראשקע [אזא געלבליכע אייראפעאישע מוראשקע, וואס האלט זיך אין טארף-געגענדען].

turf'-char'coal *n.* (טוירף'-טשאר'-קאול) קויהלען פון איבערגעברענטען טארף.

tur'fen *a.* (טוירפען) בעדעקט מיט גראז-ערד.

tur'finess *n.* (טויר'-פי-נעס) גראזערדינקייט, רייכקייט אין גראז-ערד, דאס זיין בעדעקט מיט טארף.

tur'fing-i'ron *n.* (טויר'-פינג-אי'-ערן) ז. ***turfing-spade***.

tur'fing-spade *n.* (טויר'-פינג-ספייד) א טארף-גראב-אייזען, א גראב-אייזען צום אויסגראבען גראז-ערד אדער טארף.

tur'fite *n.* (טויר'-פאיט) ז. ***turfman***.

turf'-knife *n.* (טוירף'-נאיף) א טארף-שטעכער, אן אינסטרומענט צו בעצייכנען דעם פלאץ וואו צו גראבען א רינע אדער גראבען.

turf'man *n.* (טוירף'-מען) איינער וואס איז פערקאכט אין וועט-לויף פון פערד.

turf'-moss *n.* (טוירף'-מאָהס) א זומפיגע געגענד, א פלאץ בעדעקט מיט טארף אדער מאָך.

turf'-plow *n.* (טוירף'-פלאו) ז. ***sod-plow***.

turf'-spade *n.* (טוירף'-ספייד) ז. ***turfing-spade***.

turf'-worm *n.* (טוירף'-הוואירם) ז. ***sod-worm***.

tur'fy *a.* (טויר'-פי) גראזיג, פול מיט גראז, רייך אין גראז-ערד; טארפיג, רייך אין ברענערד; וואס איז שייך צום וועט-לויף פלאץ [פאר פערד]; וואס איז שייך צו פערד וועט-לויף; ספארטיש.

tur'gent *a.* (טויר'-דזשענט) געשוואלען; אויפגעשוואלען; אויפגעבלאזען, אויפגעבלאזענט.

turges'cence *n.* (טויר-דזשעס'-ענס) אן אויפשוועלונג; א געשוואלעניץ; באמבאסטיק, באמבאסטישע רייד, אויפגעבלאזענקייט.

turges'cency *n.* (טויר-דזשעס'-ען-סי) ז. ***turgescence***.

turges'cent *a.* (טויר-דזשעס'-ענט) אויפגעשוואלען, געשוואלען.

turges'cible *a.* (טויר-דזשעס'-איבל) וואס קען אויפגעשוואלען ווערען.

tur'gid *a.* (טויר'-דזשיד) אויפגעשוואלען, געשוואלען; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען.

turgid'ity *n.* (טויר-דזשיד'-אי-טי) געשוואלענקייט, אויפגעשוואלענקייט; באמבאסטיק, באמבאסטישע רייד, אויפגעבלאזענקייט.

tur'gidly *adv.* (טויר'-דזשיד-לי) אויפגעשוואלען; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען.

tur'gidness *n.* (טויר'-דזשיד-נעס) ז. ***turgescence***.

tu'rio *n.* (טיו'-רי-או) ז. ***turion***.

tu'rion *n.* (טיו'-רי-אן) אן ארויסשפראצונג פון א נייעם שטענגעל [פון דעם ווארצעל].

turionif'erous *a.* (טיו-רי-א-ניפ'-ע-ראס) שפראצענד, וואס ברייננגט ארויס שפראצונגען פון נייע שטענגלעך [פון דעם ווארצעל].

Turk *n.* (טוירק) א טערק; א מאכמעדאנער; א ווילדער, א בארבאר; א טאטער; א טערקישעס פערד.

Tur'kess *n.* (טויר'-קעס) א טערקין, א טערקישע פרוי.

tur'key *n.* (טויר'-קי) אן אינדיק, אן אינדיטשקע.

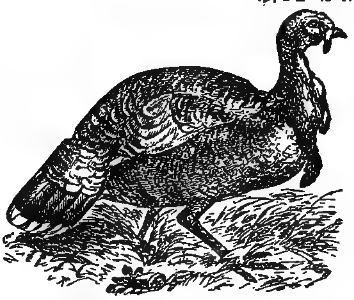

Turkey

Tur'key *n.* (טויר'-קי) טערקיי.

tur'key-buz'zard *n.* (טויר'-קי-באז'-ארד) דער אמעריקאנער גייער [אזא גרויסער שווארצליכער פויגעל מיט א נאקעטען אונבעפעדערטען קאפ און האלז, וועלכער געפינט זיך אין די ווארימערע געגענדען פון אמעריקא].

tur'key-call *n.* (טויר'-קי-קאהל) אן אינסטרומענט ארויסצוברייננגען קלאנגען וואס זיינען עהנליך צום געשריי פון אן אינדיק [געברויכט צום פערנארען אינדיקעס].

tur'key-cock *n.* (טויר'-קי-קאק) אן אינדיק; א נארישער בעל-גאוה.

tur'key-gnat *n.* (טויר'-קי-נעט) אזא קליינע שווארצע פליעג, וועלכע בעלעסטיגט די הויז-עופות אין די זידליכע און וועסטליכע טיילען פון אמעריקא.

tur'key-gob'bler *n.* (טויר'-קי-גאב'-לער) אן אינדיק.

tur'key-hen *n.* (טויר'-קי-העז) אן אינדיטשקע.

tur'key-louse *n.* (טויר'-קי-לאוס) אזא לויז, וואס בעלעסטיגט די הויז-עופות, בעזאנדערס אינדיקעס.

tur'key-pen *n.* (טויר'-קי-פען) אזא פאסטעקע צו כאפען אינדיקעס.

tur'key-poult *n.* (טויר'-קי-פאולט) א יונג אינדיקעל.

Tur'key red (טויר'-קי רעד) טערקיש-רויט [אזא העל-רויטע פארב]; אזא באוועל-שטאף פון העל-רויטע קאליר.

Tur'key-stone *n.* (טויר'-קי-סטאון) אזא פייז-קערענדיגער קיזעל-שטיין פון געלבליכען אדער בלויליכען קאליר.

tur'key-vul'ture *n.* (טויר'-קי-וואל'-טשור) ז. ***turkey-buzzard***.

Tur'kic *a.* (טויר'-קיק) טערקיש.

tur'kis *n.* (טויר'-קיס) ז. ***turquoise***.

Tur'kish *a. and n.* (טויר'-קיש) טערקיש; וואס איז שייך צו טערקיי אדער צו די טערקען; די טערקישע שפראך.

Tur'kish bath (טויר'-קיש בעטה) א טערקיש באד, א שוויץ-באד.

Tur'kishly *adv.* (טויר'-קיש-לי) מעשה טערק, אויף א טערקישען אופן.

Tur'kish pound (טויר'-קיש פאונד) א טערקישע לירא, א טערקישער פונט [א טערקישע גאלדענע מטבע פון אונגעפעהר 4 אמעריקאנער דאלאר מיט 40 סענט].

Tur'kish tobac'co (טויר'-קיש טא-בעק'-או) טערקישער טאבאק [א גוטער זארט טאבאק וואס ווערט קולטיווירט אין טערקיי].

Turk'man *n.* (טוירק'-מען) ז. ***Turkoman***.

Tur'ko *n.* (טויר'-קאו) ז. ***Turco***.

turkois' *n.* (טויר-קאיז') ז. ***turquoise***.

Tur'koman *n.* (טויר'-קא-מען) א טורקמען, א טורקאמאן [איינער פון דער טערקישער אדער טאטארישער בעפעלקערונג אין טורקעסטאן].

Turk's'-cap *n.* (טוירקס'-קעפ) דער טערקען-בונד [אזא ליליע]; דער מעלאנען-קאקטוס [אזא בלומען-פלאנצע. ז. ***melon-cactus***]; די אמעריקאנער זומפ-ליליע [ז. איל.].

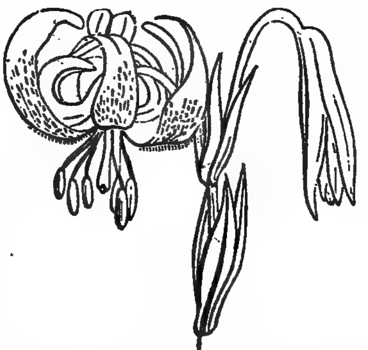

Turk's-cap

Turk's'-cap lil'y (טוירקס'-קעפ ליל'-אי) די אמעריקאנער זומפ-ליליע. ז. ***Turk's-cap***.

Turk's'-head *n.* (טוירקס'-העד) דער מעלאנען-קאקטוס [ז. ***melon-cactus***]; א טערקישער קנופ [אזא שלייף אדער קנופ וואס מען מאכט ארום א דיקען שיפשטריק מיט א דינעם שטריקעל]; אזא לאנגער בעזים אבצוקעהרען די סטעליע [סופים]; אזא פאן צום באקען קוכען.

Turk's'-tur'ban *n.* (טוירקס'-טויר'-בען) אזא גראז-ארטיגע פלאנצע מיט געלבער בליהונג. ז. ***crowfoot***.

Tur'lupin *n.* (טויר'-לו-פין) א טורלופינער [א מיטגליעד פון א געוויסער רעפארמאטארישער קריסטליכער סעקטע אין 14טען יאהרהונדערט אין פראנקרייך].

turm *n.* (טוירם) א קאמפאניע סאלדאטען, א קאמפאניע קאוואלעריע. ז. ***turma***.

tur'ma *n.* (טויר'-מא) א קאמפאניע רייט-

סאלדאטען [קאוואלעריע] פון 30 אדער 32 אין אלטען רוים.

tur'malin *n.* (טויר'-מע-לין) ז. ***tourmalin***

tur'maline *n.* (טויר'-מע-לין) ז. ***tourmalin***

tur'meric *n.* (טויר'-מע-ריק) דער אינדישער זאפראן; דאס קאנאדישע בלוט־קרויט [אזא פלאנצע].

tur'meric-plant *n.* (טויר'-מע-ריק-פלענט) די אינדישע זאפראן־פלאנצע.

tur'merol *n.* (טויר'-מע-ראל) דער אויל פון אינדישען זאפראן. ז. ***turmeric***

tur'moil *v. and n.* (טויר'-מאיל) בעאונרוהיגען, שטערען, פלאגען, בעלעסטיגען; אן אויפרוהר, אן אונרוהיגקייט, א טומעל, א צומישעניש.

turn *v. and n.* (טוירן) דרעקסלען, טאקען; אבדרעקסלען, אבטאקען; זיך לאזען דרעקסלען; דרעהען; אומדרעהען; זיך דרעהען; זיך איבערדרעהען; קעהרען, איבערקעהרען; אומקעהרען; זיך איבערקעהרען; זיך אומקעהרען; ווענדען, ריכטען; ענדערען די ריכטונג; זיך ווענדען, זיך ריכטען; נעהמען א נייע ריכטונג; דרעהען דעם מח, דרעהען דעם קאפ, איבערלעגען אדער בעטראכטען פון פערשיעדענע שטאנדפונקטען; איבערליפערען, איבערגעבען; איבערזעצען [פון איין שפראך אין א צווייטער]; בעקעהרען [צו אן אנדער פארטיי, מיינונג, גלויבען א. ז. וו.]; אומענדערען, פערוואנדלען, ענדערען; זיך פערוואנדלען, זיך ענדערען; ווערען; ענדערען די שטעלונג, רעגולירען; זיך שטעלען אנטקעגען; זויער ווערען; פערדארבען ווערען; איבעל ווערען, ניט גוט ווערען; בעקומען שווינדעל אין קאפ, פערדרעהט ווערען [ווענען קאפ]; ווערען אין כעס, וויטענד ווערען; א דרעהונג; אן אומדרעהונג, א קרייז־בעוועגונג; אן אבדרעהונג, אן אבקעהרונג פון דער ריכטונג, אן אבווענדונג; דער פונקט וואו מען ענדערט די ריכטונג; אן אומקעהרונג; אן אומקעהרונגס־פונקט; אן אבבויגונג פון דער ריכטונג; א בויגונג, א קרימונג; אן איבערבייטונג, א וועקסלונג, אן ענדערונג, אן איבערקעהרעניש; א ווענדע־פונקט, אן ענדערונגס־פונקט, א קריזיס; א ווענדונג, א ריכטונג; א נייגונג; א פארם, א געשטאלט; אן אייגענטימליכע פארם; א מאדע; איין ארומדרעהונג אדער בוינעל פון א צונויפגעראלטען שטריק; א קורצער שפאציערגאנג, א פראמענאדע; אן אטשערעד, א רייה; א געלעגענהייט; אן ארבייטס־געלעגענהייט, פערדיענסט־געלעגענהייט; א טהאט, א האנדלונג; א ביטערער איינפאל, א שפיצעל; א נויטיגע בעקוועמליכקייט, א בעדערפניש, א הצטרכות; א נערוועזערציטערונג, א נערוועז־צוטרייסלונג; אן אויפרודערונג פון די נערוועז; אין מוזיק — א דאפעל־שלאג [א פערשעהנערונג פון א טאן, דורך דעם וואס עס ווערען צו איהם צוגעלעגט צוויי הילפס־טענער, איינער וואס איז העכער פון איהם און דער צווייטער, וואס איז נידריגער פון איהם]; א משא וואס איינער קען דערטראגען; אין דרוקעריי — א בוכשטאב וואס איז אריינגעשטעלט אין זאץ מיט'ן גלאטען ענד ארויף, אן איבערגעקעהרטער בוכשטאב; א פעקעל פון פינף דוצענד פעלץ־פעלען; דאס מאנאטליכע ביי פרויען, מענסטרואציע.

turn'about *n.* (טוירנ'-ע-באוט) אן איבערקעהרער, אן איבערענדערער, אן אניטאטאר; א דרעה־וויעג, א קארוסעל; אזא קראנקהייט ביי בהמות וואס דריקט זיך אויס אין קאפ־שווינדלונג.

turn about' (טוירן ע-באוט') זיך אומקעהרען, זיך אומדרעהען; אבוועקסלענדיג זיך, בייטענדיג זיך.

turn a cat'-in-pan' (טוירן ע קעט'-אינ-פען') "איבערקעהרען דעם פעלץ" [זיך שמד'ען אדער איבערגעהן צו אן אנדער פארטיי צוליעב אייגענע נוצען].

turn a deaf ear to (טוירן ע דעף איער טו) נים וועלען הערען.

turn adrift' (טוירן ע-דריפט') געבען א שפאציער־צעטעל, משלח זיין; אוועקשיקען אויף גאט'ס בערגאט.

turn again' (טוירן ע-גען') אומקעהרען, צוריקקעהרען; זיך שטעלען נענען שונא.

turn against' (טוירן ע-גענסט') 1. ריכטען אדער פערוואנדלען גענען, ווערען גענען; 2. ווערען פיינדליך אדער נעגנעריש.

1. His argument was **turned against** himself. 2. My friends have all **turned against** me.

turn an ear (טוירן ען איער) זיך צוהערען, הארכען.

turn an en'emy's flank line (טוירן ען ענ'-ע-מיז פלענק לאין) ארומגעהן דעם פיינד'ס ארמעע זי צו אטאקירען פון הינטען אדער פון דער זייט.

turn a pen'ny (טוירן ע פענ'-אי) פערדיענען געלד

turn around' one's fin'ger (טוירן ע-ראונד' הוואנז פינ'-גער) טהוען מיט אימעצען וואס מען וויל, פאלשטענדיג בעהערשען.

turn a shoul'der (טוירן ע שאול'-דער) זיך אומקעהרען מיט'ן רוקען [צו אימעצען], פעראכטען.

turn aside' (טוירן ע-סאיד') אבווענדען; אבוועהרען, אבשלאגען; זיך אבווענדען פון דער ריכטונג; זיך אבקעהרען אן א זייט, אבקעהרען דאס געזיכט.

turn away' (טוירן ע-הוויי') אבווענדען אדער אבקעהרען אן א זייט; אבזאגען פון א שטעלע; זיך אבווענדען פון דער גראדער ריכטונג; אבווענדען דאס געזיכט, זיך אבקעהרען.

turn back (טוירן בעק) צוריקווענדען, צוריקקעהרען, אומקעהרען; צוריקקומען, זיך צוריקקעהרען.

turn'-bench *n.* (טוירנ'-בענטש) א האנד־דרעה־באנק, א האנד־דרעקסעל־באנק [געברויכט פון זייגער־מאכערס].

turn'-bridge *n.* (טוירנ'-ברידזש) א דרעה־בריק.

turn'buckle *n.* (טוירנ'-באקל) אזא דאפעלטע שרויף־מוטער [מוטערקע], וואס פון איין זייט געהען איהרע גווינטען רעכטס און פון דער אנדערער זייט לינקס און ווערט בענוצט צו פערבינדען און צו בעפעסטיגען צוויי מעטאלענע שטאנגען אדער רעהרען.

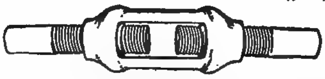

Turnbuckle

turn'cap *n.* (טוירנ'-קעפ) א זיך־דרעהענדער דעקעל פון א קוימען.

turn'coat *n.* (טוירנ'-קאוט) איינער וואס "קעהרט איבער דעם פעלץ" [איינער וואס בייט זיין רעליניאן, זיין פארטיי אדער זיינע פרינציפען], א משומד.

turn'cock *n.* (טוירנ'-קאק) דער אויפזעהער אויף די וואסער־רעהרען פון א וואסער־לייטונג סיסטעם.

turn'-down *a.* (טוירנ'-דאון) אריבערגעקנייטשט, איבערגעבויגען אדער איבערגעקעהרט ווי א פאלד; איינגעבויגען, פערבויגען [ווי א בלאט פון א בוך].

turn down (טוירן דאון) אריבערקנייטשען, איבערבויגען ווי א פאלד, אריבערקעהרען, אז עס זאל זיין אין צווייען; איינבויגען, פערבויגען [ווי א בלאט פון א בוך]; אויסדרעהען, פערדרעהען אדער אבשטעלען גאז, עלעקטריציטעט, וואסער א. ד. ג.

turned in legs (טוירנד אין לעגז) אויסגעבויגענע פיס.

tur'ner *n.* (טויר'-נער) א דרעקסלער, א טאקער; אן אקראבאט; א טורנער, א גימנאסטיקער; א בורצעל־טויב [אזא זיך־דרעהענדע הויז־טויב]; אזא שאטלענדישע קופערנע מטבע.

tur'nerite *n.* (טויר'-נער-איט) טורנעריט [אזא מינעראל פון נעלב־ברוינעם קאליר].

tur'nery *n.* (טויר'-נער-אי) דרעקסלעריי, טאקעריי; דרעקסעל־ארבייט, טאקער־ארבייט, געדרעקסעלטע אדער נעטאקטע זאכען אדער פערציערונגען; א דרעקסעל־ווערקשטאט.

tur'ney *v. and n.* (טויר'-ני) ז. ***tourney***

turn flukes (טוירן פלוהקס) זיך אויסדרעהען אין דער רונד און זיך אראבלאזען ווארפענדיג מיט דעם עק אין דער לופט [ווענען א וואלפיש]; געהן שלאפען, זיך לעגען אין בעט.

turn forth (טוירן פאורטה) ארויסטרייבען, ארויסווארפען.

turn in (טוירן אין) איינבויגען, איינקנייטשען; בויגען אדער ווענדען נאך אינווענינ [ווענען די פוס־פינגער]; איבערליפערען, איבערגעבען; אריינקומען, אריינגעהן; געהן שלאפען, געהן צו בעט.

tur'ning *n.* (טויר'-נינג) דאס דרעהען; דאס ווענדען; די אבווענדונג פון דער גלייכער אדער פון דער בעשטענדיגער ריכטונג; אן אבווענדונג, אן אבבויגונג; א בויג, א קרימונג; דאס דרעקסלען, דאס טאקען; דאס טורנירען, דאס מאכען גימנאסטיק; אין מיליטער — א מאנעווורע ארומצוגעהן דעם פיינד כדי איהם אנצוגרייפען פון הינטען אדער פון דער זייט; א היןאון־הער בעוועגונג.

tur'ning-bridge *n.* (טויר'-נינג-ברידזש) ז. ***turn-bridge***

tur'ning-chis'el *n.* (טויר'-נינג-טשיז'-על) א דרעקסעל־דלאט, א טאק־דלאט.

tur'ning-lathe *n.* (טויר'-נינג-לייטה) א דרעה־באנק, א דרעקסעל־באנק.

tur'ning-point *n.* (טויר'-נינג-פאינט) א דרעה־פונקט; א ווענדע־פונקט; אן ענדערונגס־פונקט.

tur'nings *n.* (טויר'-נינגז) די אבפאל־שפענדלעך ביים דרעקסלען [טאקען].

tur'ning-saw *n.* (טויר'-נינג-סאה) אזא דינע זעג מיט וועלכער מען קען אויסזעגען פערשיעדענע קרימונגען.

tur'ning-tool *n.* (טויר'-נינג-טוהל) אזא שארפעס שטאלענעס געצייג וואס ווערט בענוצט צו בעארבייטען די ענדען פון גראוויר־געצייג.

turn in'to rid'icule (טוירן אינ'-טו ריד'-אי-קיול) לעכערליך מאכען.

tur'nip *n.* (טויר'-ניפ) א ריב.

tur'nip-cab'bage *n.* (טויר'-ניפ-קעב'-

ערזש) קאהלראבי, ברוקווע, קרוצקע, ספּרוטען, גריזשינע.

tur'nip-pest *n.* (טויר'-ניפּ-פּעסט) אזא אינזעקט וואס בעשעדיגט זעהר שטארק ריבען.

tur'nip-rad'ish *n.* (טויר'-ניפּ-רעד'-איש) אזא רעטיך וואס איז עהנליך צו א ריב.

tur'nip-shaped *a.* (טויר'-ניפּ-שייפּט) ריבען=פערמיג, וואס האט די פארם פון א ריב.

tur'nipy *a.* (טויר'-ניפּ-אי) עהנליך צו א ריב.

turn'key *n.* (טוירנ'-קיע) א שליסעלהאלטער פון א געפענגניס.

turn of a hair (טוירן אוו ע העהר) אויף א האר [ווי אויף איין האר פון גליק אדער פון געפאהר א. ד. ג.].

turn of a hand (טוירן אוו ע הענד) אין איין אויגענבליק.

turn off (טוירן אף) 1. אבזאגען פון א שטעלע; ארויסטרייבען; משלח זיין; 2. אבווענדען; אבווענדען אין אן אנדער ריכטונג; 3. ארויספארטיגען, אויסארבייטען; 4. פערדרעהען דעם קראן, אבשליסען, אויסדרעהען [ווי גאז, עלעקטריציטעט, וואסער א. ד. ג.]; 5. הענגען; 6. חתונה מאכען; פערהייראטען.

1. He turned off his former clerk. 2. You are trying to turn off the thoughts of the people from politics. 3. I would like to know the quantity of work you can turn off in an hour. 4. Turn off the gas when you are going to bed.

turn of life (טוירן אוו לאיף) די צייט ווען א פרוי הערט אויף צו האבען די מאנאטליכע [רעגעל, מענסטרואציע].

turn on (טוירן אן) אויפדרעהען, אויפמאכען דעם קראן [ווי פון גאז, וואסער א. ז. וו.]; אנרייצען; אין כעס מאכען; ווערען אין כעס.

turn one's brain (טוירן הוואנז בריין) ז. *turn one's head*

turn one's coat (טוירן הוואנז קאוט) "איבערקעהרען דעם פעלץ", זיך שמד'ען, אריבערגעהן צו אן אנדער פארטיי.

turn one's flank (טוירן הוואנז פלענק) ארומגעהן אדער ארומרינגלען דעם פלאנק אדער פליגעל [פון אן ארמעע]; איבערכיטרעווען אדער ארייננארען אימעצען.

turn one's hand (טוירן הוואנז הענד) זיך צופאסען, זיין טויגליך, צולעגען די האנד.

A good servant should be able to turn his hand to anything in housework.

turn one's head (טוירן הוואנז העד) 1. ארויסרופען קאפּ=שווינדלונג; 2. מאכען אימעצען גרויס אדער שטאלץ ביי זיך, "פערדרעהען" אימעצען דעם קאפּ.

2. The attention shown him turned his head completely.

turn'out *n.* (טוירנ'-אוט) דאס ארויסטרעטען, דאס ארויסקומען; א שטרייק; א שטרייקער; אן אויסוויַיך=שינע [א קורצע זייטען=רעלסע אויף וועלכער איין באהן=צוג קען אויסמיידען דעם צווייטען]; אן עולם וואס האט זיך צונויפגעזאמעלט עטוואס צו זעהן אדער הערען; אן עקיפּאזשגעשפּאן; א צוג פון עקיפּאזשען אדער קארעטען; די פּראדוקציאן, די מאס אדער צאהל, וואס איז פּראדוצירט געווארען.

turn out (טוירן אוט) 1. ארויסטרייבען; אויסשליסען; 2. ארויסטרייבען בהמות אויף פּיטערניש; 3. אויסארבייטען, פערפערטיגען; 4. אויסקעהרען אויף דער אנדערער זייט, אויסקעהרען די אינווענייגסטע זייט נאך אויסען; 5. ווייזען, צייגען; 6. בויגען אדער ווענדען נאך אינווענינ; 7. ארויסלאזען זיך פון הויז, זיך בעווייזען, זיך צונויפקומען וואו עס איז; 8. ארויסגעהן אין שטרייק, ווארפען די ארבייט; 9. אויפשטעהן פון שלאף, ארויסגעהן פון בעט; 10. זיך אויסלאזען; 11. אויסדרעהען אדער פערמאכען [די גאז אדער עלעקטריציטעט].

1. The unruly persons were turned out of the meeting hall. 3. The factory turns out 1000 pieces of cloth in a week. 5. I am ready to turn out my cards. 7. The people turned out to see the show. 10. The affair turned out better than expected.

turn'over *n. and a.* (טוירנ'-או-ווער) אן אומשטורץ, אן איבערקעהר; דאס איבערקעהרען אדער אומווארפען; אזא צונויפגעלעגטער טארט אדער פרוכט=קוכען; א לעהרלינג וואס זיין לעהר=קאנטראקט איז איבערגעטראגען געווארען צו א נייעם מייסטער; דער אומזאץ אין א געשעפט, די לייזונג פאר א בעשטימטער צייט; א פייערשויפעל אין א קיך; אזא ווייס שטיקעל לייווענד וואס קאוואלעריע=סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען אויף'ן האלז; איבערגעקעהרט, איבערגעדרעהט; אריבערגעבויגען.

turn o'ver (טוירן או'-ווער) 1. אומווענדען, איבערקעהרען; 2. זיך איבערקעהרען פון איין זייט אויף דער אנדערער; 3. איבערגעבען, איבערליפערען, איבערטראגען; 4. מאכען אן אומזאץ, פערקויפען סחורה [פאר א געוויסער סומע]; 5. דורכבלעטערען, איבערמישען די בלעטער פון א בוך.

3. The business was turned over to his creditors. 4. He turns over about 100 dollars a week.

turn o'ver a new leaf (טוירן או'-ווער ע ניו ליעף) איבערקעהרען א נייעם בלאט, אנפאנגען א נייעם לעבען.

turn'pike *n.* (טוירנ'-פּאיק) א דרעה=קרייץ [ז. *turnstile*]; א שלאגבאום, א צאל=טויער [א פערצאמונג דורך א שטאנג אדער טויער וואס ווערט געמאכט פאר קווער פון א וועג, וואו מען דארף צאהלען שטייער אדער אבצאהל]; א וועג מיט א שלאג=בוים אדער צאל=טויער; א וועג.

turn'pike-man *n.* (טוירנ'-פּאיק-מען) איינער וואס זאמעלט שטייער אדער אבצאהל ביי א שלאג=בוים אדער צאל=טויער.

turn'pike road (טוירנ'-פּאיק ראוד) א וועג מיט א שלאג=בוים אדער צאל=טויער.

turn'-plate *n.* (טוירנ'-פּלייט) ז. *turn-table*

turn right'-about' (טוירן ראיט'-ע-באוט') קעהרען אדער ווענדען אין דער געגענזייטיגער ריכטונג.

turn round (טוירן ראונד) 1. זיך איבערדרעהען; 2. זיך "איבערקוליען", בייטען די מיינונג.

2. He turned round and voted with the opposition.

turn rus'ty (טוירן ראס'-טי) זיך פער'עקשנ'ען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען, זיך אנטקעגנען שטעלען.

turn'-screw *n.* (טוירנ'-סקרוה) א שרויפען=ציהער. ז. *screw-driver*

turn'sick *a. and n.* (טוירנ'-סיק) שווינדלינג; דרעה=קראנקהייט [שווינדעל אין קאפּ ביי שאף].

turn'side *n.* (טוירנ'-סאיד) קאפּ=שווינדעל ביי הינד.

turn'sol *n.* (טוירנ'-סאול) ז. *turnsole*

turn'sole *n.* (טוירנ'-סאול) א העליאטראפּ, א זונען=בלום [אזא בלומען=פלאנצע, וועלכע ווענדעט זיך אימער צו דער זון]; אזא גיפטיגע פלאנצע וואס איהר זאפט ווערט בלוי דורך דער בעריהרונג מיט אמאניאק און לופט.

turn'spit *n.* (טוירנ'-ספּיט) א בראטען=ווענדער, איינער וואס דרעהט דאס בראט=פלייש אויף'ן בראט=שפּיז; אזא הינטעל מיט א לאנגען קערפּער און מיט קורצע פיסלעך.

turn'stile *n.* (טוירנ'-סטאיל) א דרעה=קרייץ [אזא געשטעל אין דער פארם פון א האריזאנטאלען קרייץ ביים אריינגאנג אדער ארויסגאנג וואס דרעהט זיך אין דער רונד, ווען א מענש געהט דורך, און ווערט געשטעלט אין אזעלכע ערטער וואו דער דורכגאנג איז נים פריי אדער וואו מען וויל נים, אז פיעלע מענשען זאלען דורכגעהן מיט איין מאל].

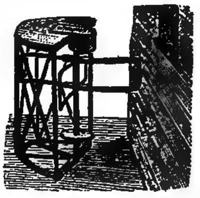

Turnstile

turn'stile-reg'ister *n.* (טוירנ'-סטאיל-רעדזש'-איס-טער) א רעגיסטער ביי א דרעה=קרייץ [א פארריכטונג ביי א דרעה=קרייץ, צו רעגיסטרירען די צאהל מענשען, וואס זיינען דורכגעגאנגען. ז. *turnstile*].

turn'stone *n.* (טוירנ'-סטאון) דער שטיין=קייקלער [אזא קליינער פייגעל וואס האט די נאטור איבערצוקעהרען און קייקלען שטיינדלעך ביים ברעג פון ים, ווען ער זוכט שפּייז].

turn'-ta'ble *n.* (טוירנ'-טיי'בל) א דרעה=פלאטע, א דרעה=פלאטפארם [אזא רונדע פלאטפארם, וועלכע דרעהט זיך אין דער רונד אום אומצודרעהען אייזענבאהן=וואגאנען].

turn tail (טוירן טייל) מאכען פליטה, אנטלויפען.

turn the back (טוירן טהי בעק) זיך אומקעהרען מיט'ן רוקען, אוועקגעהן, אנטלויפען; פערלאזען דעם פלאץ.

turn the back on one (טוירן טהי בעק אן הוואן) זיך אומקעהרען צו אימעצען מיט'ן רוקען, אימעצען פערלאזען, פון אימעצען אוועקגעהן.

turn the buck'le of the belt behind' (טוירן טהי באקל אוו טהי בעלט בי-האינד') זיך "אונטערנארטלען", זיך צוגרייטען צום קאמפּף.

turn the cat in the pan (טוירן טהי קעט אין טהי פּען) ז. *turn a cat-in-pan*

turn the cold shoul'der (טוירן טהי קאולד שאול'-דער) קאלט אדער גלייכגילטיג זיך בענעהמען אדער בעהאנדלען.

turn the dice (טוירן טהי דאיס) בייטען דאס מזל, ענדערען דאס גליק.

turn the die (טוירן טהי דאי) ז. *turn the dice*

turn the edge of (טוירן טהי עדזש אוו) מאכען טעמפּ, אראבנעהמען דעם שארף.

turn the scale (טוירן טהי סקייל) אראבציהען די וואג=שאל, אראבוועגען, ענטשיידען.

turn the stom'ach of (טוירן טהי

סטאָמ׳-עק און) מאַכען צום ברעכען, ארויסרופען עקעל אָדער איבּעלקייט.

turn the ta'bles (טוירן טהי טייבּלז) מאַכען אַן איבּערקעהרעניש; איבּערקעהרען קאַפּויר.

turn to (טוירן טו) זיין געווענדעט אָדער געריכטעט צו; זיך ריכטען, זיך ווענדען צו; זיך נעהמען צו דער ארבּייט, זיך אַ נעהם טהאָן.

turn to account' (טוירן טו ע-קאַונט) נוצען ציהען פון עטוואס, בריינגען פערדיענסט, פּאַרטיילהאַפט אָדער ניצליך אַנווענדען.

turn to advan'tage (טוירן טו עד-וועג׳-טעדזש) מאַכען, אַז עס זאָל בריינגען נוצען, מיט נוצען פערווענדען.

turn to curds (טוירן טו קוירדז) ווערען זויער־מילך, גערינגען ווערען.

turn top o'ver tail (טוירן טאָפּ אָו־ווער טייל) זיך איבּערקוליען מיט׳ן קאָפּ אַראָבּ און מיט די פיס ארויף, ברעכען האַלז און נאַקען.

turn Turk (טוירן טוירק) ווערען אַ טערק, זיך שמד׳ען אויף אַ טערק, ווערען אַ רשע מרושע.

turn un'der (טוירן אַנ׳-דער) זיין אונטערגעבּויגען.

turn'-up *n.* (טוירנ׳-אַפּ) אַ טומעל, אַ צומישעניש; איינער אָדער עטוואס וואָס מאַכט אַ פּלעצליכע ענדערונג.

turn up (טוירן אַפּ) 1. איבּערקעהרען פון אונטען ארויף, איבּערקעהרען דאָס אונטערשטע פון אויבּען; איבּערקעהרען אויף דער אַנדערער זייט; 2. פערדרעהען אָדער בּויגען ארויף־צו; זיין פערדרעהט אָדער געבּויגען ארויף־צו; 3. רעפערירען אָדער אַנווייזען אין אַ בּוך; 4. פּאַסירען, טרעפען.

2. Her nose turns up slightly. 4. I am waiting for something to turn up.

turn up the nose (טוירן אַפּ טהי נאָוז) פערדרעהען די נאָז, אַ דרעה טהאָן מיט דער נאָז [אַלס אויסדרוק פון פעראַכטונג].

turn'verein' *n.* (טוהרנ׳-פע-ראַין׳) אַ טורן־פעראיין, אַ גימנאַסטיק־פעראיין.

tur'pentine *n. and v.* (טויר׳-פּען-טאַין) טערפּענטין; טערפּענטין־אויל; איינרייבּען מיט טערפּענטין.

tur'pentine-tree *n.* (טויר׳-פּען-טאַין-טריע) אַ טערפּענטין־בּוים [אַ בּוים וואָס פון זיין קאָרע אָדער האָלץ ווערט געצויגען טערפּענטין־אויל].

turpentin'ic *a.* (טויר-פּען-טינ׳-איק) פון טערפּענטין; וואָס איז שייך צו טערפּענטין.

tur'peth *n.* (טויר׳-פּעטה) דער טורפּיט־ווארצעל [אַזאַ פלאַנצע וואָס וואַקסט אין צייילאָן און אין אויסטראַליען].

tur'pitude *n.* (טויר׳-פּי-טיוד) שענדליכקייט, פערדאָרבּענהייט.

turquoise' *n.* (טויר-קאָיז׳) דער טירקיז [אַזאַ דונקעל־בּלויער אָדער גרין־בּלויער עדעלשטיין].

turquoise'-green *n.* (טויר-קאָיז׳-גריען) טירקיז־גרין [אַזאַ פאַרבּ אָדער קאָליר, וואָס איז צווישען גרין און בּלוי].

turr *n.* (טויר) אַזאַ דריי־סטרונגעדיגער פיעדעל.

tur'rel *n.* (טאַר׳-על) אַזאַ ענבּויער וואָס בּאָנדאַרעס בּענוצען.

tur'ret *n.* (טאַר׳-עט) אַ טורעמעל, אַ קליינער טורם; אַ זיך־דרעהענדער טורם פאַר מיליטערישע צוועקען; איינער פון די רינגען אין אַ זאַטעל דורך־וועלכע עס ווערען דורכגעצויגען די לייצעס; דאָס אויבּער־דעכעל אויף דעם דאַך פון אַ וואַגאָן [דורך וועלכען עס קומט אריין לופט און ליכט].

tur'reted *a.* (טאַר׳-עט-עד) מיט טורעמלעך; ווי אַ טורעמעל.

turric'ulate *a.* (טאַ-ריק׳-יו-לייט) פערציערט מיט טורעמלעך; טורם־עהנליך.

turric'ulated *a.* (טאַ-ריק׳-יו-ליי-טעד) ז. ***turriculate***

tur'tle *n. and v.* (טוירטל) אַ שילדקראָט, אַ טשערעפּאַכע [ז. איל.]; אַ טורטעל־טויבּ; פאַנגען שילדקראָטען.

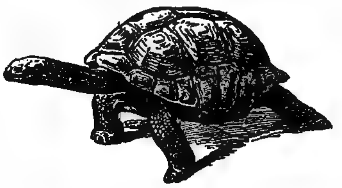

Turtle

tur'tle-dove *n.* (טויר׳טל-דאַוו) אַ טורטעל־טויבּ.

tur'tler *n.* (טויר׳-טלער) אַ שילדקראָטען־פאַנגער.

tur'tle-shell *n.* (טויר׳טל-שעל) די שאָל אָדער שאָלעכץ פון אַ שילדקראָט אָדער טשערעפּאַכע.

tur'tle-soup' *n.* (טויר׳טל-סוהפּ׳) שילדקראָט־זופּ [זופּ געקאָכט פון שילדקראָט־פלייש].

tur'tling *n.* (טויר׳-טלינג) דאָס פאַנגען שילדקראָטען.

Tus'can *a. and n.* (טאַס׳-קען) טאָסקאַניש, וואָס איז שייך צו טאָסקאַנאַ [אַן אַמאָליגעס גרויס־הערצאָגטום אין איטאַליען]; די טאָסקאַנישע ארכיטעקטור אָדער זיילען־פאָרמען; אַ טאָסקאַנער, אַ טאָסקאַנעריִן.

tush *n., int. and v.* (טאַש) אַ לאַנגער שפּיציגער צאָהן; איינער פון די פיער אויגען־צייהנער ביי אַ פערד; ש־ש־ש, שאַ, שטיל! זאָגען שאַ אָדער ש־ש־ש.

tushed *a.* (טאַשט) וואָס האָט לאַנגע שפּיציגע צייהנער.

tusk *n. and v.* (טאַסק) אַ לאַנגער שפּיציגער צאָהן וואָס שטאַרצט ארויס פון מויל [ווי ביי אַן עלפאַנט]; אַ שפּיץ, אַ פלעקעל אָדער שטיפט וואָס איז עהנליך צו אַ לאַנגען שפּיציגען צאָהן פון אַ חיה; אַ דאָרש [אַזאַ פיש]; אַ בּינטעל, אַ קוסטיק [ווי פון גראָז, צווייגען א. ד. ג.]; דורכשטעכען אָדער דורכבּייסען מיט די שפּיציגע לאַנגע צייהנער.

tus'kar *n.* (טאַס׳-קאַר) אַ טאָרף־שטעכער [אַזאַ געצייג צום האַקען טאָרף].

tusked *a.* (טאַסקט) וואָס האָט לאַנגע, שפּיציגע און ארויסגעשטאַרצטע צייהנער [ווי די אויגען־צייהנער ביי חיות אָדער ווי די ארויסגעשטאַרצטע צייהנער ביי אַן עלפאַנט].

tus'ker *n.* (טאַס׳-קער) אַן עלפאַנט וואָס די ארויסגעשטאַרצטע צייהנער זיינען שוין ביי איהם אויסגעוואַקסען.

tus'ky *a.* (טאַס׳-קי) ז. ***tusked***

tus'ser *n.* (טאַס׳-ער) אַ זיידען־וואָרים וואָס נעהרט זיך מיט דעמבּען־בּלעטער [זיין זייד איז זעהר שטאַרק אָדער גראָבּ און שווער צו בּעאַרבּייטען]; די זייד פון דיעזען זיידען־וואָרים; רויהע זייד פון פערשיעדענע זיידען־ווערים, אויסער פון די געוועהנליכע.

tus'ser-silk *n.* (טאַס׳-ער-סילק) רויהע זייד פון פערשיעדענע זיידען־ווערים, אויסער פון די געוועהנליכע.

tus'ser-worm *n.* (טאַס׳-ער-וואָרם) אַ זיידען־וואָרים וואָס ערנעהרט זיך מיט אייכען־בּלעטער. ז. ***tusser***

tussic'ular *a.* (טאַ-סיק׳-יו-לאַר) וואָס איז שייך צו אַ הוסט.

tus'sle *n. and v.* (טאַסל) אַ קאַמפּף, אַ שטרייט, אַ געשלעג; קעמפּפען, שטרייטען, זיך שלאָגען.

tus'sock *n.* (טאַס׳-אָק) אַ בּינטעל אָדער קוסטיק פון גראָז אָדער צווייגען; בּוש־גראָז, טוסאָק־גראָז [ז. ***tussock-grass***]; אַזאַ שמעטערלינג.

tus'sock-grass *n.* (טאַס׳-אָק-גראַס) בּוש־גראָז אָדער טוסאָק־גראָז [אַזאַ גרויסעס שעהנעס גראָז וואָס וואַקסט אין קוסטיקעס אָדער בּינטלעך און איז זעהר נאַהרהאַפט אַלס פיטערניש פאַר בּהמות].

tus'socky *a.* (טאַס׳-אָק-אי) בּינטעלפערמיג, וואָס האָט די פאָרם פון אַ קוסטיק.

tut *int., v. and n.* (טאַט) שאַ! פּפוי! אויסשרייען שאַ אָדער פּפוי; ארויסשטאַרצען; אַ שטיק ארבּייט.

tu'telage *n.* (טיו׳-טע-לעדזש) אַפּעקונסטווע; שוץ; אונמינדיגקייט, מינדעריעהריגקייט.

tu'telar *a.* (טיו׳-טע-לאַר) וואָס האָט די אַפּוטרופּסות אָדער אַפּעקונסטווע איבּער אימיצען; שיצענד.

tu'telar ge'nius (טיו׳-טע-לאַר דזשי׳-ניאַס) אַ שוץ־גייסט, אַ מלאך הגואל.

tu'telary *a.* (טיו׳-טע-לע-רי) ז. ***tutelar***

tu'tenag *n.* (טיו׳-טע-נעג) צינק.

tu'tiorism *n.* (טיו׳-טי-אָר-איזם) ריגאָריזם, שטרענגקייט, דאָס מקפּיד זיין.

tu'tiorist *n.* (טיו׳-טי-אָר-איסט) אַ ריגאָריסט, איינער וואָס איז אַ מקפּיד.

tu'tor *n. and v.* (טיו׳-טאָר) אַ פּריוואַט־לעהרער, אַ הויז־לעהרער; אַן ערציהער; אַ לעהרער אין אַן אַמעריקאַנער אוניווערזיטעט [ניט קיין פּראָפעסאָר]; אַן אַפּוטרופּס, אַן אַפּעקון; אונטערריכטען, לערנען; זיין אַן אַפּעקון, האָבּען די אַפּוטרופּסות איבּער אימיצען.

tu'torage *n.* (טיו׳-טאָר-עדזש) אַפּעקונסטווע, אַפּוטרופּסות, השגחה, אויפּפּאַסונג.

tu'toress *n.* (טיו׳-טאָר-עס) אַ לעהרערין, אַן ערציהערין, אַ גוּוועראַנטקע; אַן אַפּעקונקע.

tuto'rial *a.* (טיו-טאָו׳-רי-על) וואָס איז שייך צו אַ לעהרער אָדער ערציהער.

tuto'rially *adv.* (טיו-טאָו׳-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון אַ לעהרער אָדער ערציהער, אַזוי ווי אַ לעהרער.

tu'torism *n.* (טיו׳-טאָר-איזם) לעהרעריי.

tu'torship *n.* (טיו׳-טאָר-שיפּ) לעהרעריי, לעהרערשאַפט; אַפּוטרופּסות, אַפּעקונסטווע.

tu'tory *n.* (טיו׳-טאָר-אי) ז. ***tutorship***

tu'trix *n.* (טיו׳-טריקס) אַן אַפּעקונקע.

tut'san *n.* (טאַט׳-סען) יאָהאַניס־קרויט [אַזאַ פלאַנצע].

tut'ti *a. and n.* (טוהט׳-טי) אין מוזיק — אַלע שטימען און אינסטרומענטען צוזאַמען [אין געגענזאַץ צו סאָלאָ]; אַ טאַן אָדער שטיק וואָס אַלע שטימען אָדער

אינסטרומענטען שפיעלען אדער זינגען צוזאמען [איז נעגענזאץ צו סאלא].

tut'ti-frut'ti *n.* (טוהט'-טי-פרוהט'-טי) טוטי־פרוטי, אייז־קרעם [מאראזשענע, נעפרארענעס] געמישט מיט דעם זאפט פון פערשיעדענע פרוכטען; קאנפעקטען געמאכט מיט דעם זאפט פון פערשיעדענע פרוכטען.

tut'ty *n.* (טאט'-אי) צינק־שוואם, אונריינעם צינק־אקסיד [אונריינער צינק־זויער־שטאף, וואס זאמעלט זיך אן אין די קוימענס פון די אויוועגס אין די מעטאל־גיסערייען].

tut'-work *n.* (טאט'-הוואירק) שטיק־ארבייט, אקארד־ארבייט.

tut'-wor'ker *n.* (טאט'-הוואיר'-קער) א שטיק־ארבייטער, איינער וואס ארבייט פון שטיק.

tut'-work'man *n.* (טאט'-הוואירק'-מען) ז. *tut-worker*.

tu-whit' *v. and n.* (טו-הוויט') שרייען ווי א נאכט־אייל [סאווא]; דער געשריי פון א נאכט־אייל.

tu-whoo' *v. and n.* (טו-הוואוה') ז. *tu-whit*.

Tuxe'do *n.* (טאק-סי'-דא) א טוקסידא, א באל־זשאקעט.

Tuxe'do coat (טאק-סי'-דא קאוט) ז. *Tuxedo*.

tuyere' *n.* (טוה-יעהר') דער ראהר דורך וועלכען לופט ווערט נעטריבען אין א שמעלץ־אויווען.

twad'dle *v. and n.* (טהוואדל) פלוידערען, פלאפלען, רעדען דברים בטלים; פלוידעריי, פלאפלעריי; א פלאפלער, א פלוידערזאק.

twad'dler *n.* (טהוואד'-לער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

twad'dling *n. and a.* (טהוואד'-לינג) דאס פלאפלען, דאס פלוידערען; פלאפלעריי, פלוידעריי, פוסטע דבורים; פלוידערענד, פלאפלענד.

twad'dly *a.* (טהוואד'-לי) פלוידעריש, פלאפלעריש.

twain *a., n. and v.* (טהוויין) צוויי; א פאר; טיילען פארוויין.

twaite *n.* (טהווייט) די פינטע [א זארט מאי־פיש. ז. *shad*].

twang *v., n., int. and adv.* (טהוועננ) ארויסלאזען א שארפען קלאנג [ווי א סטרונע, וועלכע מען טהוט א ציה מיט'ן פינגער]; פיקען מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פיעדעל; האבען א שארפען טאן, רעדען מיט נאז־קלאנגען; א קלונג, א גרילצענדער קלאנג [ווי פון א סטרונע, וועלכע מען שטשיפעט מיט'ן פינגער]; א קלינגענדער טאן; א נאז־קלאנג; קלינג־קלאנג! [א נאכאהמונג פון א שארפען קלאנג].

twan'gle *v.* (טהוועננל) פיקען אויף די סטרונעס פון א פיעדעל מיט די פינגער.

twan'gler *n.* (טהוועג'-גלער) איינער וואס פיקט מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פיעדעל.

twank *v. and n.* (טהוועגק) געבען א קלונג, ארויסלאזען א גרילצענדען אדער שארפען קלאנג; א שארפער קלונג [ווי פון א סטרונע ווען מען גיט זי א ציה מיט'ן פינגער].

twan'kay *n.* (טהוועג'-קיי) א מין גרינע טהעע.

'twas (טתוואז) אבקירצונג פון די ווערטער *it was*, עס איז געוועזען.

twat *n.* (טהוואט) דער געשלעכטס־ארגאן פון א פרוי.

twat'tle *v. and n.* (טהוואטל) פלאפלען, פלוידערען, רעדען דברים בטלים; א פלאפלער, א פלוידערזאק; א קליין מענשעלע, א קארליק.

twat'tler *n.* (טהוואט'-לער) ז. *twaddler*.

twat'tling *n. and a.* (טהוואט'-לינג) ז. *twaddling*.

tway'blade *n.* (טהוויי'-בלייד) אן ארכידעען־פלאנצע מיט צוויי איי־פערמיגע בלעטער.

tweak *v. and n.* (טהוויעק) קנייפען, צוקען, צופען; ברייננען אין א פערלעגענהייט; א קניפ, א צופ; א דילעמא, א פערלעגענהייט.

tweed *n. and a.* (טהוויעד) אזא ארט פיקע פאר זומערדיגע מענער־קליידער; געמאכט פון דיעזען זארט פיקע.

twee'dle *v. and n.* (טהוויעדל) לייכט בעריהרען; לייכט פיהרען מיט'ן סמיק איבער די סטרונעס; שפיעלען אויף א פיעדעל; זיך שלענגלען [ווי א ווארים]; זיך ארומדרעהען ארום עפעס; דער קלאנג ווי פון א פיעדעל.

twee'dle-dum' and twee'dle-dee' (טהוויע'דל-דאם' ענד טהוויע'דל-דיע') צוויי זאכען, צווישען וועלכע עס איז כמעט קיין חילוק ניטא.

'tween *prep.* (טהוויען) פערקירצונג פון *between*.

tweer *n.* (טהוויער) א רעהר, דורך וועלכען עס ווערט נעטריבען דער לופט־שטראם אין א שמעלץ־אויווען.

tweese *n.* (טהוויעז) ז. *tweeze*.

tweeze *n.* (טהוויעז) א פוטלאר אדער קעסטעל פאר בירורגישע אינסטרומענטען.

twee'zer *v. and n.* (טהוויע'-זער) בענוצען א האר־צווייננעל [ז. *tweezers*]; דער אמעריקאנישער קאלבען־טויכער [אזא קאטשקע. ז. *merganser*].

twee'zer-case *n.* (טהוויע'-זער-קיים) א פוטלאר אדער שיידעל פאר א האר־צווייננעל. ז *tweezers*.

twee'zers *n.* (טהוויע'-זערס) א האר־צווייננעל [א צווייננעל ארויסצוציהען האר].

twelfth *a. and n.* (טהוועלפטה) צוועלפטער, צוועלפטע; וואס איז א צוועלפטעל; א צוועלפטעל; אין אמאליגער ענגלישער נעזעצנעבונג — א צוועלפטעל פון די תבואות אדער הכנסות וואס פלעגט געצאהלט ווערען אלס שטייער; אין מוזיק — דער צוועלפטער טאן אין א גאמא.

Twelfth'-cake *n.* (טהוועלפטה'-קייק) א טארט וואס ווערט געבאקען לכבוד דעם קריסטליכען יום־טוב עפיפאניאס [דעם 6טען יאנואר]. ז. *Epiphany*.

Twelfth'-day *n.* (טהוועלפטה'-דיי) דער צוועלפטער טאג נאך קריסטוס'עס געבורט, דער עפיפאניאס־יום־טוב [דעם 6טען יאנואר]. ז. *Epiphany*.

twelfth'ly *adv.* (טהוועלפטה'-לי) צוועלפטענס.

Twelfth'-night *n.* (טהוועלפטה'-נאיט) די נאכט פון דעם קריסטליכען יום־טוב עפיפאניאס. ז. *Epiphany*.

Twelfth'-tide *n.* (טהוועלפטה'-טאיד) דער קריסטליכער יום־טוב עפיפאניאס [דעם 6טען יאנואר]. ז. *Epiphany*.

twelve *a. and n.* (טהוועלוו) צוועלף; די צאהל צוועלף; א טוץ.

twelve'mo *n. and a.* (טהוועלוו'-מאו) ז. *duodecimo*.

twelve'month *n.* (טהוועלוו'-מאנטה) צוועלף מאנאטען, א יאהר.

twelve'pence *n.* (טהוועלוו'-פענס) א שילינג [אן ענגלישע זילבערנע מטבע וואס ענטהאלט צוועלף פענים, אונגעפעהר 25 אמעריקאנער סענט].

twelve'penny *a.* (טהוועלוו'-פענ-אי) וואס איז ווערטה א שילינג; ניט פון גרויסען ווערטה, ביליג, אונבעדייטענד.

twel'ver *n.* (טהוועל'-ווער) א שילינג.

twelve'-score *a. and n.* (טהוועלוו'-סקאור) צוועלף מאל צוואנציג [צוויי הונדערט און פערציג]; א שטרעקע פון צוועלף מאל צוואנציג יארד [וואס איז נעוועזען די געוועהנליכע לענג פון א שאס מיט א פייל].

twen'tieth *a. and n.* (טהוועג'-טי-עטה) דער צוואנציגסטער; א צוואנציגסטעל.

twen'ty *a. and n.* (טהוועג'-טי) צוואנציג; די צאהל צוואנציג.

twen'ty-fold *a.* (טהוועג'-טי-פאולד) צוואנציג־פאך, צוואנציג מאל אזוי פיעל.

twen'tyfour'-mo *n.* (טהוועג'-טי-פאור'-מאו) א בלאט פון א בוינען פאפיער, וואס איז צוזאמענגעלעגט אין 24 גלייכע טיילען; א בוך וואס איז געמאכט פון בוינענס פאפיער, וואס זיינען צוזאמענגעלעגט אין 24 גלייכע טיילען.

twen'tymo *n.* (טהוועג'-טי-מאו) א בוינען פאפיער וואס איז צוזאמענגעלעגט אין צוואנציג בלעטער.

twen'ty-sec'ond *n.* (טהוועג'-טי-סעק'-אנד) א טאן וואס שטעהט אב מיט דריי אקטאווען פון דעם גרונד־טאן; דער 22טער טאן פון דעם גרונד־טאן.

'twere (טהוואיר) פערקירצונג פון *it were*.

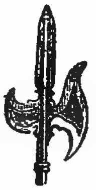
Twibill

twi'bill *n.* (טהוואי'-ביל) די העלעבארדע, אן אלטפרענקישעס נעוועהר אין דער פארם פון א צוויי־זייטיגער האק [ז. איל.]; א ברייטע שווערד; א נעצייג צו מאכען צאפען־לעכער.

twi'billed *a.* (טהוואי'-בילד) בעוואפענט מיט א העלעבארדע אדער צוויי־זייטיגער קריענס־האק. ז. *twibill*.

twice *adv. and a.* (טהוואיס) צוויי מאל, דאפעלט, אין צווייען.

twice'-told *a.* (טהוואיס'-טאולד) דערצעהלט געווארען צוויי מאל; אויסגעדראשען, אלט.

twid'dle *v. and n.* (טהווידל) ז. *tweedle*.

twi'er *n.* (טהוואי'-ער) ז. *twyer*.

twi'foil *a.* (טהוואי'-פאיל) צוויי־בלעטערדיג, מיט צוויי בלעטער [וועגען א צייכען אויף א שילד אדער הערב].

twig *n. and v.* (טהוויג) א צווייגעל, א רוט; א צויבער־שטעקעל; שמייסען מיט ריטער; נאכקוקען, בעמערקען; בעגרייפען, פערשטעהן.

twig'gen *a.* (טהוויגן) געמאכט פון צווייגלעך; ארומגעפלאכטען מיט צווייגלעך אדער ריטלעך.

twig'ger *n.* (טהוויג'-ער) זעהר אן אקטיווער אדער ענערגישער מענש.

twig'-gir'dler *n.* (טהוויג'-גויר'-דלער) אזא זשוקעל, וואס נאגט ארום א צווייגעל פון א בוים, אזוי ווי ארומגארטלענדיג עס.

twig'gy *a.* (טהוויג'-אי) מיט צווייגלעך, פול מיט צווייגלעך, רייך אין צווייגלעך; געמאכט פון צווייגלעך.

twig'less *a.* (טהוויג'-לעס) אהן צווייגלעך.

twig'-rush *n.* (טהוויג'-ראש) דאס שניידע-גראז [אזא הויכעס גראז פון די ווארעמע לענדער מיט לאנגע און שמאלע געקארבטע בלעטער].

twi'light *n., a. and v.* (טהוואי'-לאיט) די דעמערונג, בין השמשות; א טונקעלער שיין; א ניט-קלארער בעוואוסטזיין; דעמערענד, טונקעל; וואס איז שייך צו דער דעמערונג אדער בין השמשות; שוואך בעלייכטען; מאכען א טונקעלע שיין.

twill *v. and n.* (טהוויל) קעפער-צייג [אזא דיאגאנאל-געשטרייפטעס, דיקעס צייג, וואס ווערט בענוצט פאר מעבעל, פאר פרויען-קליידער א. ד. ג.]; קעפער-צייג; די דיאגאנאלע שטרייפען וואס ווערען געמאכט ביים וועבען קעפער-צייג.

'twill (טהוויל) פערקירצונג פון *it will* [עס וועט].

twin *a., n. and v.* (טהווין) וואס בעשטעהט פון צוויי; צווייאיג, דאפעלט; יעדער אייגער פון צוויי; אין באטאניק— וואס וואקסט פארווייז [ווענען געוויסע פלאנצען]; א צווילינג, איינס פון א צווילינג; געבעהרען א צווילינג; זיין א צווילינג; בילדען א פאר.

twin'-born *a.* (טהווינ'-באהרן) געבארען אלס צווילינג; געבארען געווארען נאך מיט איינעם.

twin'-cyl'inder *a.* (טהווינ'-סיל'-אינ-דער) וואס האט צוויי צילינדערס [ווענען געוויסע דאמפף-מאשינען].

twine *v., n. and a.* (טהוואין) צונויפדרעהען [ווי בעזונדערע פאדים אין מאכען א שנירעל אדער שטריקעל]; פלעכטען, וועבען; ארומדרעהען, ארומפלעכטען; ארומקרייזלען; צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען, מישען, צוזאמענמישען; זיך איינפלעכטען אין עפעס, זיך צוזאמענוועבען; זיך קרייזלען, וואקסען אין א ספיראלער פארם; זיך שלענגלען, זיך דרעהען היין און הער; א שנירעל אדער שטריקעל וואס איז געמאכט פון צוויי אדער עטליכע צוזאמענגעדרעהטע פעדים; א שפיגאט, א בינד-פאדים; צייג וואס איז געוועבט פון דיקע הארטע פאדים; די ארומדרעהונג, די ארומפלעכטונג, דאס דרעהען זיך ארום און ארום ווי א ספיראל; די ארומנעהמונג, די ארומקרייזלונג; א צוזאמענמישונג, א געמיש, א פלאנטער; וואס איז געמאכט אדער וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעדרעהטע פאדים.

twine cloth (טהוואין קלאהטה) א דינער באוועל-צייג, וואס ווערט אפט געברויכט אנשטאט לייווענד.

twine'-cut'ter *n.* (טהוואינ'-קאט'-ער) אזא מעסער וואס דיענט איבערצושניידען דעם שנור, מיט וועלכען מען בינדט ארום א פעקעל.

twine'-hol'der *n.* (טהוואינ'-האול'-דער) א מין שיסעל, אין וועלכער עס ווערט געהאלטען א קנויל שנירלעך צו פערפאקען סחורות.

twine'-machine' *n.* (טהוואינ'-מע-שין') א מאשין צו שפינען דינע שנירלעך אדער שטריקלעך.

twi'ner *n.* (טהוואי'-נער) א מאשין וואס דרעהט צונויף בעזונדערע פאדים; א פלאנצע וואס האלט זיך אונטער, דרעהענדיג זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען.

twin'-flow'er *n.* (טהווינ'-פלאו'-ער) די נארדישע לינעע [זעהר א שעהנע גראזארטיגע פלאנצע פון די צפון-געגענדען פון ביידע האלב-קוגלען פון דער וועלט].

twinge *v. and n.* (טהווינדזש) פעראורזאכען א שטעכענדען שמערץ; קנייפען, צוקען; פיהלען א שארפען, שטעכענדען וועהטאג; א שטעכענדער שמערץ; א צוק, א שטאך; קוואל, שמערץ, יסורים.

twi'ning *a.* (טהוואי'-נינג) וואס דרעהט זיך אין א ספיראל-פארם; ארומדרעהענד, ארומנעהמענד.

twi'ningly *adv.* (טהוואי'-נינג-לי) דרעהענדיג אדער פלעכטענדיג זיך ארום און ארום.

twi'ning stem (טהוואי'-נינג סטעם) דער שטאם אדער שטענגעל פון א פלאנצע וואס דרעהט זיך ספיראל-פערמיג ארום דעם שטאם אדער צווייג פון אן אנדער פלאנצע.

twink *v. and n.* (טהווינק) טשיריקען, צוויטשערען [ווי א פויגעל]; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג, אן אויגענבליק; א בוכפינק, א זיאבליק [אזא קליינער אייראפעאישער זינג-פויגעל].

twin'kle *v. and n.* (טהווינקל) ווינקען, פינטלען מיט די אויגען; שימערירען, בלישטשען [ווי א שטערען], פלוצלונג אויפבליצען אדער אויפשיינען; פערכשופ'ען דורך פינקלען מיט די אויגען: א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג; א פלעצליכער שיין אדער גלאנץ; דאס פינקלען, דאס בלינצלען; אן אויגענבליק.

twin'kler *n.* (טהווינ'-קלער) איינער אדער עטוואס וואס ווינקט אדער פינטעלט; עטוואס וואס פינקעלט אדער בלישטשעט; דאס אויג.

twin'kling *n.* (טהווינ'-קלינג) דאס פינקלען, דאס שימערירען, דאס בלישטשען; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג; אן אויגענבליק.

twin'leaf *n.* (טהווינ'-ליעף) דאס צווילינגס-בלאט [א מין אמעריקאנער גראז מיט צווייענדיגע בלעטלעך אויף די שטענגלעך].

twin'ling *n.* (טהווינ'-לינג) א צווילינג.

twin'ner *n.* (טהווינ'-ער) א מוטער פון א צווילינג.

twin'ning *n.* (טהווינ'-אינג) דאס אויסבילדען א צווילינג [ווענען דער צוזאמענפאסונג פון צוויי קריסטאלען, וועלכע זיינען עהנליך איינער צום אנדערען].

twin'ning-machine' *n.* (טהווינ'-אינג-מע-שין') א מאשין צו שניידען ציינער אין א קאם.

twin'ning-saw *n.* (טהווינ'-אינג-סאה) א זעג אויסצוזעגען ציינער אין א קאם.

twin'-pair *n.* (טהווינ'-פעהר) א פאר זאכען, וועלכע זיינען זעהר עהנליך איינע צו דער אנדערער.

twin'ship *n.* (טהווינ'-שיפ) דאס זיין א צווילינג.

twin'-spot *a.* (טהווינ'-ספאט) וואס האט צוויי גלייכע פלעקען.

twire *v.* (טהוואיר) דרעהען.

twirk *v.* (טהוואירק) דרעהען.

twirl *v. and n.* (טהוואירל) שנעל דרעהען אין דער רונד, ווירבלען; זיך דרעהען, זיך ארומדרעהען ארום עפעס; די ווירבלונג, דאס דרעהען זיך ארום און ארום ווי א ספיראל; א צונויפראלונג, א דרעה.

twir'ler *n.* (טהוואיר'-לער) איינער אדער עפעס וואס דרעהט ארום אדער אין דער רונד; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט זיך.

twist *v. and n.* (טהוויסט) צוזאמענדרעהען [פאדים], שפינען; פלעכטען, צונויפדרעהען; ארומדרעהען; מאכען עס זאל זיך דרעהען ווי א ספיראל; פערקרימען, פערדרעהען [ווערטער], פאלש דיימען, פערדרעהען [ווערטער], פאלש טייטשען; פערוויקלען [אן ענין]; שלענגלען, ארום און ארום; זיין צוזאמענגעדרעהט מיט אן אנדער זאך, זיך ארייינפלעכטען; זיך פערוויקלען; דאס צוזאמענפלעכטען, דאס צוזאמענדרעהען; דאס פערבינדען; די פערפלעכטונג, די פערדרעהונג, די פערוויקלונג; אין בייסבאל-שפיעל — אזאווארף מיט'ן באל, ווען ער דרעהט זיך אין א ספיראלער פארם; א צוזאמענגעדרעהטער פאדים, א שנור, א שפיגאט, א בינד-פאדים; די בויגונג; פערקרימונג, פערדרעהונג; די נייגונג [צו עטוואס], די נייגונג פון כאראקטער.

twis'table *a.* (טהוויס'-טעבל) וואס קען זיך צוזאמענדרעהען אדער אומדרעהען.

twis'ted *a.* (טהוויס'-טעד) געדרעהט, געפלאכטען.

twis'ted i'ronwork (טהוויס'-טעד אי'-ערנ-הוואירק) צוזאמענגעפלאכטענע אדער צוזאמענגעדרעהטע אייזערנע שטאנגען.

twis'ted leath'er (טהוויס'-טעד לעטה'-ער) א לעדערנער פאס אדער רימען וואס איז געדרעהט ווי א שנור.

twis'ted net (טהוויס'-טעד נעט) אזא מארלע וואס ווערט געברויכט אלס אונטערשלאג פאר פרויען-קליידער.

twis'ter *n.* (טהוויס'-טער) א דרעהער, א פלעכטער; א שטריק-מאכער, א שמוקלער; א דרעה-מאשין, א פלעכט-מאשין, א שפין-מאשין; עפעס וואס דרעהט זיך אין א ספיראלער פארם; א קווער-באלקען, א בינד-באלקען [אין געביידען]; א פויגעל, וואס פליהט ניט אין א גלייכער ריכטונג, נאר אין א זיג-זאג.

twis'ting *n. and a.* (טהוויס'-טינג) דאס דרעהען, די דרעהונג; זיך דרעהענד.

twis'tingly *adv.* (טהוויס'-טינג-לי) זיך דרעהענדיג, זיך פלעכטענדיג.

twis'ting-machine' *n.* (טהוויס'-טינג-מע-שין') א מאשין צו דרעהען שטריק אדער שניר.

twist'-machine' *n.* (טהוויסט'-מע-שין') אזא מאשין צו דרעהען אדער פלעכטען שניר אדער פאזמאנטער.

twist of the wrist (טהוויסט אוו טהי ריסט) אומדרעהונג פון די הענד מיט די דאלאניעס [האנד-פלעכען] ארויף און אראב; דאס מאכען לייכטע בעוועגונגען מיט די הענד; געשיקטקייט, פלינקקייט.

twist the li'on's tail (טהוויסט טהי לאי'-אנז טייל) ארויסרופען א געפיהל פון פערדרוס אדער בעליידיגונג ביי דער ענגלישער רעגיערונג אדער ביים ענגלישען פאלק און דערמיט פערשאפען פערגניגען די שונאים פון ענגלאנד [א הומאריסטישער אויסדרוק].

twit *v. and n.* (טהוויט) טאדלען, אויסרעדען, מאכען פארווירפע; דערעסען מיט שטענדיגען מוסר; א פארוואורף, א טאדעל.

His friends twitted him about his inconsistency.

twitch *v. and n.* (טהוויטש) א צופ טהאן, א ריס טהאן, א ציה טהאן; צופען, רייס-

סען; צוקען, זיך א טרייסעל טהאן [ווי א מוסקול]; א צוק, א קניפ, א ריס; א טריי־סעל [ווי פון א מוסקול]; אזא אינסטרו־מענט איינצוהאלטען א צורייצטעס פערד; די קוועקע [א מין גראז. ז. *quitch-grass*].

twitch'er *n.* (טהוויטש'-ער) א צופער, א רייסער.

twitch'ers *n.* (טהוויטש'-ערז) א קליין צווייגנגעל.

twitch'-grass *n.* (טהוויטש'-גרעס) ז. *quitch-grass*.

twitch'ing *n.* (טהוויטש'-אינג) דאס צוי־פען, דאס קנייפען; אן אונווילקירליכער טרייסעל אדער צוק פון א מוסקול.

twite *n.* (טהוואיט) דער בערג־פינק [אזא איירָאפּעאישער פויגעל].

twite'-finch *n.* (טהוואיט'-פינטש) ז. *twite*.

twit'ter *v. and n.* (טהוויט'-ער) טשירי־קען, צווימשערען [ווי א פויגעל]; זינגען ווי א פויגעל; דאס טשיריקען, דאס צווי־טשערען; א טאדלער, א פאראוואורף־מאכער.

twit'ter-bone *n.* (טהוויט'-ער-באון) אן אויסוואוקס אויף דער קאפיטע פון א פערד.

twit'tering *n.* (טהוויט'-ער-אינג) דאס טשיריקען, דאס צווימשערען פון פויגלען; קלאנגען וואס זיינען ענהליך צו פויגעל־געזאנג; דאס ציטערען, דאס שוידערען.

twit'tingly *adv.* (טהוויט'-אינג-לי) טאדלענדיג, מיט פאראוואורף.

'twixt *prep.* (טהוויקסט) פערקירצונג פון *betwixt*

two *a. and n.* (טוה) די צאהל צוויי; צוויי; א פּאר.

two'-blocks *adv.* (טוה'-בלאקס) ז. *chock-a-block*

two'-deck'er *n.* (טוה'-דעק'-ער) א קריעגס־שיף, וואס האט צוויי דעקען אדער פאלובעס, אויף וועלכע עס זיינען אויס־געשטעלט הארמאטען.

two'-edged *a.* (טוה'-עדזשד) צוויי־שאר־פיג [מיט צוויי שארפען]; וואס שניידט לינקס און רעכטס.

two'-eyes *n.* (טוה'-איז) ז. *partridge-berry*

two'-faced *a.* (טוה'-פייסט) צוויי־פּנימדיג, מיט צוויי פנים'ער [ווי דער רוימישער גאט יאנוס]; היפּאקריטיש.

two'fold *a. and adv.* (טוה'-פאולד) צווייפאך; דאפעלט; אין צווייען.

two'-forked *a.* (טוה'-פאהרקט) געטיילט גאפעל־פערמיג אין צווייען [ווי דער שטאם פון געוויסע פלאנצען, די צונג פון א שלאנג א. ד. ג.].

two'-han'ded *a.* (טוה'-העג'-דעד) צוויי־הענדיג, מיט צוויי הענד; וואס פאדערט ביידע הענד צו האלטען אדער טהאן עפּעס; וואס קען בענוצען ביידע הענד אויף א גלייכען שטייגער; געשיקט, פעהיג צו יע־דער זאך; וואס קען געטהאן ווערען דורך צוויי מענשען.

two'-head'ed *a.* (טוה'-העד'-ער) צוויי־קעפּיג, צוויי־פּנים'דיג; וואס ווערט אנגע־פיהרט דורך צוויי פיהרער אדער נא־טשאלניקעס.

two'-horned *a.* (טוה'-האהרנד) צוויי־הערנערדיג, מיט צוויי הערנער.

two'-leaved *a.* (טוה'-ליעווד) צוויי־בלעטערדיג, מיט צוויי בלעטער.

two'-leg'ged *a.* (טוה'-לעג'-עד) צוויי־פיסיג, מיט צוויי פיס.

two'-nee'dle *a.* (טוה'-ניע'דל) וואס ווערט געמאכט מיט צוויי נאדלען.

two'ness *n.* (טוה'-נעס) צווייאינקייט, דאפעלטקייט.

two'pence *n.* (טוה'-פענס) צוויי פענים, אן ענגלישע מטבע פון צוויי פענים [אונ־געפעהר פיער אמעריקאנער סענט].

two'penny *a. and n.* (טוה'-פען-אי) וואס איז ווערטה צוויי פענים [אונגעפעהר פיער אמעריקאנער סענט]; א געוויסער זארט ביער.

two'-pet'aled *a.* (טוה'-פעט'-עלר) מיט צוויי בלומען־בלעטלעך.

two'-ply *a.* (טוה'-פלאי) וואס בעשטעהט פון צוויי שיכר [ווי א צוזאמענגעדרעהט־טעס שטריקעל]; וואס בעשטעהט פון צוויי געוועבען וואס זיינען איינגעוועבט איינס אין אנדערען.

two'-see'ded *a.* (טוה'-סיע'-דעד) אין באטאניק — מיט צוויי קערנער [ווענען א פרוכט].

two'-si'ded *a.* (טוה'-סאי'-דעד) צוויי־זייטיג; דאפעלט געטיילט.

two'some *a.* (טוה'-סאם) וואס בעשטעהט פון צוויי אדער פון א פּאר; וואס ווערט דורכגעפיהרט פון צוויי פערזאָן [ווי א טאנץ].

two'-tongued *a.* (טוה'-טאנגד) דאפּעל־צונגיג; פאלש, היפאקריטיש.

two'-toothed *a.* (טוה'-טוהטה) מיט צוויי צייהנער.

two'-valved *a.* (טוה'-וועלווד) מיט צוויי שאלען; צוויי־קלאפּיג, מיט צוויי ווענטילען, קלאפּעס אדער דעקלעך.

two'-way *a.* (טוה'-הוויי) וואס האט צוויי ריכטונגען אדער וועגען; אין מע־כאניק — וואס האט צוויי דורכגאנגען אדער דורכגאנגס־קאנאלען [ווי געוויסע וואסער־קראנען אדער גאז־קראנען]; אין מאטעמאטיק — וואס האט צוויי וואריא־ציאנס־פארמען [ז. *variation*].

two'-way cock (טוה'-הוויי קאק) א דאפּעל־קראן [א קראן, וואס האט צוויי קאנאלען אדער צוויי וועגען פאר דעם דורכגאנג פון פליסיגקייט, גאז אדער דאמפף].

twy'er *n.* (טהוואי'-ער) א רעהר, דורך וועלכען עס ווערט געטריבען דער לופט־שטראם אין א שמעלץ־אויווען.

Ty'che *n.* (טאי'-קי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — טיכע, די געטין פון מזל און הצלחה.

tycoon' *n.* (טאי-קוהן') — אין יאפאן — טאיקון [דער טיטול פון א שאגון. ז. *shogun*].

tye *v. and n.* (טאי) ז. *tie*

ty'ing *n.* (טאי'-אינג) דאס פערבינדען [ווי מיט א שנירעל, שטריק א. ד. ג.]; די פערבינדונג.

Ty'lerize *v.* (טאי'-לער-איז) אין דער פאליטיק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — נאכפאלגען דעם ביי־שפיעל פון אמאליגען פרעזידענט טיילער, וועלכער איז אויסגעטראטען נעגען דער פארטיי, וועמען ער האט געהאט צו פער־דאנקען זיין אמט; זיך אבשפאלטען פון דער אייגענער פארטיי, פערנעהמענ־דיג אן אמט, וואס מען האט בעקומען א דאנק דיזער פארטיי.

tylo'sis *n.* (טאי-לאו'-סיס) פערהארטונג פון דער הויט; פערשוועלונג פון די ברע־מען.

tym'pan *n.* (טים'-פען) א טימפאן, א פויק; אן אנגעצויגענעם הייטעל; דאס פויק־הייטעל פון אויער; אין ארכיטעק־טור — דאס רונדע גיבעל־פעלד [ז. *tympanum*]; אין א דרוק־פרעס — אזא ראהם, וואס איז בעצויגען מיט א פארמעט אדער מיט א שטייפען לייוונט און שטעלט זיך אריין צווישען דער דרוק־פרעס און דער אנגעזעצטער שריפט, כדי דאס דרוקען זאל אויסקומען גלייך און גלאט.

tym'panal *a.* (טים'-פע-נעל) ז. *tympanic*

tympan'ic *a. and n.* (טים-פעג'-איק) וואס איז שייך צו א טימפאן אדער פויק; וואס איז שייך צום פויק־הייטעל פון אויער; אזא ביינדעל אין אויער וואס האלט אויף דאס פויק־הייטעל.

tym'paniform *a.* (טים'-פע-ני-פארם) וואס איז ענהליך צו א טימפאן אדער אנ־געצויגענעם פויק־הייטעל.

tympani'tes *n.* (טים-פע-נאי'-טיז) ווינדזוכט, אויפגעבלאזענקייט פון בויך ווי א פויק.

tympanit'ic *a.* (טים-פע-ניט'-איק) וואס איז שייך צו ווינדזוכט.

tympani'tis *n.* (טים-פע-נאי'-טיס) ז. *timpanites*

טימפאניטיס, אן ענטצינדונג פון דעם פויק־הייטעל פון אויער; ווינדזוכט [ז. *tympanites*].

tym'panum *n.* (טים'-פע-נאם) דאס פויק־הייטעל פון אויער; אין ארכיטעק־טור — דאס רונדע גיבעל־פעלד [דער פלאץ, ווי איבער א טהיר, איבער א פענ־סטער א. ד. ג., וואס איז ארומגערינגעלט מיט אן ארקע אדער בויגען]; א פויק.

tym'pany *n.* (טים'-פע-ני) ז. *tympanites*

ty'pal *a.* (טאי'-פעל) טיפּיש; וואס איז שייך צו א טיפ; וואס דיענט אלס א טיפ.

type *n. and v.* (טאיפ) אן צייכען; א עמבלעם; א סימבאל; א פּאָרויסזאגונג; א בילד, א פארבילד; אין דער קריסטלי־כער טעאלאגיע — א פארויסזאגונג אדער פארבילד אין דער ביבעל אויף'ן קריסטענ־טום; א טיפ, א מוסטער; אן אבטיילונג פון דער טהיער־וועלט אדער פלאנצען־וועלט; א דרוק־בוכשטאב, דרוק־שריפט; פארשטעלען א טיפ; אבדרוקען [פון שריפט].

type'-bar *n.* (טאיפ'-באר) אן אבגעגאַ־סענע שורה מיט דרוק־זאץ [ווי פון א דרוק־זאץ מאשין]; דאס אייזענדעל פון א שרייב־מאשין, אויף וועלכען עס איז אויסגעשניטען א בוכשטאב.

type'-block *n.* (טאיפ'-בלאק) א קלעצעל פון האלץ אדער מעטאל מיט אויסגעשני־טענער דרוק־שריפט.

type'-case *n.* (טאיפ'-קייס) א שריפט־קאסטען [צו האלטען דרוק־שריפט].

type'-cas'ting *n.* (טאיפ'-קעס'-טינג) דרוק־שריפט גיסעריי.

type'-cas'ting and set'ting machine' (טאיפ'-קעס'-טינג ענד סעט'-אינג מע-שין') א זעץ־מאשין.

type'-cas'ting machine' (טאיפ'-קעס'-טינג מע-שין') א מאשין צו גיסען דרוק־שריפט.

type'-cut'ter *n.* (טאיפ'-קאט'-ער) א גראווירער פון דרוק־שריפט.

type'-cut'ting *n.* (טאיפ'-קאט'-אינג) גראווירונג פון דרוק־שריפט.

type'-cyl'inder *n.* (טאיפ'-סיל'-אינ-דער) דער צילינדער פון א ראטאציאנס־

דרוק־מאשין, אויף וועלכע עס לעגען זיך ארויף די שריפט־פלאטען.

type′-dress′ing *n.* (טאיפ׳־דרעס׳־אינג) דאס ארומשניידען אדער ארומפיילען פריש־אבגעגאסענע דרוק־שריפט.

type′-dress′ing machine′ (טאיפ׳־דרעס׳־אינג מעשין׳) א מאשין צום ארומגלייכען אדער ארומפיילען פריש־אבגעגאסענע דרוק־שריפט.

type′-foun′der *n.* (טאיפ׳־פאונ׳־דער) א שריפט־גיסער.

type′-foun′ding *n.* (טאיפ׳־פאונ׳־דינג) שריפט־גיסונג.

type′-foun′dry *n.* (טאיפ׳־פאונ׳־דרי) א שריפט־גיסעריי, א פאבריק וואו מען פאבריצירט דרוק־שריפט.

type′-gage *n.* (טאיפ׳־גיידזש) א שריפט־מאס [א מעכאניזם צו בעשטימען די ריכטיגע מאס פון דרוק־שריפט].

type ge′nus (טאיפ דזשי׳־נאס) די גרופע חיות אדער פלאנצען, וועלכע איז טיפיש אדער כאראקטעריסטיש פאר דעם גאנצען מין.

type′-high *a.* (טאיפ׳־האי) פון דערזעלבער הויך ווי דרוק־שריפט [וועגען עלעקטראטיפישע דרוק־פלאטען].

type′-hol′der *n.* (טאיפ׳־האול׳־דער) א מעטאלענע פלאטע אדער עהנליכע פאריכטונג צום בעפעסטיגען שריפט [ווי למשל, ביים אבדריקען בוכשטאבען אויף א באנד פון א בוך].

type′-ma′trix *n.* (טאיפ׳־מיי׳־טריקס) א מאטריצע. ז. ***matrix***.

typem′bryo *n.* (טאי־פעמ׳־ברי־א) די ענטוויקלונגס־שטופע פון אן עמבריא [ז. ***embryo***], ווען עס ווערען צום ערשטען מאל מערקבאר די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון דעם טיפ, צו וועלכען עס בעלאנגט.

type′-meas′ure *n.* (טאיפ׳־מעזש׳־אור) ז. ***type-scale***.

type′-meas′urer *n.* (טאיפ׳־מעזש׳־אור־ער) ז. ***type-scale***.

type′-met′al *n.* (טאיפ׳־מעט׳־על) שריפט־מעטאל [א געמיש פון בליי און אנטימאניום אדער פון צין און אנטימאניום וואס ווערט געברויכט פאר דרוק־שריפט].

type′-mold *n.* (טאיפ׳־מאולד) א שריפט־פורעם [א פורעם צום גיסען שריפט].

type′-scale *n.* (טאיפ׳־סקייל) א זאץ־מאס [א מאס צום מעסטען אנגעזעצטע שריפט].

type′-set′ter *n.* (טאיפ׳־סעט׳־ער) א זעצער, א שריפטזעצער; א זעץ־מאשין, א שריפט־זעץ מאשין.

type′-set′ting *n.* (טאיפ׳־סעט׳־אינג) שריפטזעצעריי.

type′-set′ting machine′ (טאיפ׳־סעט׳־אינג מע־שין׳) א זעץ־מאשין, א שריפט־זעץ מאשין.

type spe′cies (טאיפ ספיע׳־שיעז) דער מייסטען טיפישער קלאס פון א מין חיות אדער פלאנצען.

type spec′imen (טאיפ ספעס׳־אי־מען) דער פאלשטענדיג טיפישער אינדיווידואום, די פלאנצע אדער חיה וואס שטעלט מיט זיך אם בעסטען פאר דעם טיפ.

type′-wheel *n.* (טאיפ׳־הוויעל) א שריפט־דיסק [א רונדע פלאטע אנגעזעצט מיט שריפט־בוכשטאבען, ווי למשל, ביי א שרייב־מאשין].

type′-write *v.* (טאיפ׳־ראיט) שרייבען אויף א שרייב־מאשין.

type′-wri′ter *n.* (טאיפ׳־ראי׳־טער) א שרייב־מאשין; איינער וואס שרייבט אויף א שרייב־מאשין.

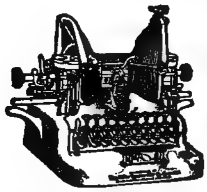

Type-writer

type′-wri′ting *n.* (טאיפ׳־ראי׳־טינג) דאס שרייבען אויף א שרייב־מאשין; דאס וואס ווערט געשריבען מיט א שרייב־מאשין.

typh′-fe′ver *n.* (טאיפ׳־פיע׳־ווער) טיפוס; טיפוס־פיבער.

typhlit′ic *a.* (טיפ־ליט׳־איק) וואס איז שייך צו דער ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

typhli′tis *n.* (טיפ־לאי׳־טיס) ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

typhloenteri′tis *n.* (טיפ־לאו־ען־טע־ראי׳־טיס) ז. ***typhlitis***.

typh′loid *a.* (טיפ׳־לאיד) וואס האט א שלעכטע ראיה.

typhlol′ogy *n.* (טיפ־לאל׳־א־דזשי) דאס שטודיום פון בלינדקייט.

typh′lope *n.* (טיפ׳־לאופ) דער בלינדער ווארים אדער שלאנג־ווארים [אזא שלאנג־עהנליכער ווארים אדער קליינע ווארים־עהנליכע שלאנג].

typhlo′sis *n.* (טיפ־לאו׳־סיס) בלינדקייט.

ty′phoid *a.* and *n.* (טאי׳־פאיד) טיפאזנע, טיפוס־ארטיג; טיפוס־פיבער, אונטערלייב־טיפוס.

ty′phoidal *a.* (טאי׳־פאי־דעל) וואס איז שייך צו טיפוס־פיבער.

ty′phoid fe′ver (טאי׳־פאיד פיע׳־ווער) טיפוס־פיבער, אונטערלייב־טיפוס.

typhomala′rial *a.* (טאי־פא־מע־ליי׳־רי־על) וואס האט סימפטאמען אי פון טיפוס אי פון מאלאריע [זומפ־פיבער].

typhoma′nia *n.* (טאי־פא־מיי׳־ני־א) טיפאמאניא, טיפוס־דעליריום [דאס רייען פון היץ ביי טיפוס].

ty′phon *n.* (טאי׳־פאן) א טיפאן [אזא אסט־אינדישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא]. ז. ***heron***.

Ty′phon *n.* (טאי׳־פאן) טיפאן [דער גריכישער גאט פון ווינדען; דער עגיפּטישער גאט סעט, די פערקערפערונג פון שלעכטס].

typho′nia *n.* (טאי־פאו׳־ני־א) ז. ***typhomania***.

typhon′ic *a.* (טאי־פאנ׳־איק) וואס איז שייך צו א טיפון, עהנליך צו א טיפון. ז. ***typhoon***.

typhoon′ *n.* (טאי־פוהן׳) א טיפון [אן ארקאן אדער שטורם־ווינד אין כינא, וואס בושעוועט געוועהנליך אין די מאנאטען יולי, אויגוסט, סעפטעמבער און אקטאבער].

typhotox′in *n.* (טאי־פא־טאק׳־סין) א טיפוס־טאקסין [א שטאף וואס ענטהאלט די באצילען פון טיפוס־פיבער].

ty′phous *a.* (טאי׳־פאס) טיפאזנע, וואס איז שייך צו טיפוס.

ty′phus *n.* (טאי׳־פאס) טיפוס, טיפוס־קראנקהייט.

typ′ic *a.* (טיפ׳־איק) טיפיש. ז. ***typical***.

typ′ical *a.* (טיפ׳־אי־קעל) 1. טיפיש, כאראקטעריסטיש; אייגענטימליך; 2. וואס שטעלט מיט זיך פאר א טיפ אדער מוסטער; 3. בילדליך, סימבאליש.
1. He is a typical Frenchman. 2. Let me cite a typical instance.

typ′ically *adv.* (טיפ׳־אי־קעל־אי) אויף א טיפישען אדער כאראקטעריסטישען אופן; אויף א סימבאלישען אופן.

typ′icalness *n.* (טיפ׳־אי־קעל־נעס) טיפישקייט, אייגענארטיגקייט, כאראקטעריסטישקייט; בילדליכקייט, סימבאלישקייט.

typifica′tion *n.* (טיפ־אי־פי־קיי׳־שאן) א בילדליכע אדער סימבאלישע פארשטעלונג; פארשטעלונג דורך א סימבאל.

typ′ifier *n.* (טיפ׳־אי־פאי־ער) איינער וואס שטעלט פאר אויף א בילדליכען אופן אדער דורך סימבאלען.

typ′ify *v.* (טיפ׳־אי־פאי) בילדליך אדער סימבאליש פארשטעלען; פארשטעלען א טיפ, זיין כאראקטעריסטיש, דינען אלס א טיפ אדער מוסטער.

ty′pist *n.* (טאי׳־פיסט) איינער וואס שרייבט אויף א שרייב־מאשין.

ty′po *n.* (טאי׳־פאו) א זעצער, א שריפט־זעצער.

typog. אן אבקירצונג פון ***typography*** אדער פון ***typographer***

typog′rapher *n.* (טאי־פאג׳־רע־פער) א דרוקער.

typograph′ic *a.* (טיפ־א־גרעפ׳־איק) ז. ***typographical***.

typograph′ical *a.* (טיפ־א־גרעפ׳־אי־קעל) טיפאגראפיש, וואס איז שייך צו דרוקעריי, וואס איז שייך צו דער דרוק־קונסט.

typograph′ical er′ror (טיפ־א־גרעפ׳־אי־קעל ער׳־אר) א דרוק־פעהלער.

typograph′ically *adv.* (טיפ־א־גרעפ׳־אי־קעל־אי) טיפאגראפיש, דרוקענדיג פון שריפט [אין געגענזאץ צו ליטאגראפיע. ז. ***lithography***].

typog′raphist *n.* (טאי־פאג׳־רע־פיסט) איינער וואס שטודירט טיפאגראפיע אדער די דרוק־קונסט.

typog′raphy *n.* (טאי־פאג׳־רע־פי) טיפאגראפיע, דרוק־קונסט, שריפטזעצעריי; דרוק־ארבייט.

typ′olite *n.* (טיפ׳־א־לאיט) א טיפאליט [א שטיין מיט אן אבדרוק פון א פלאנצע אדער חיה].

typolog′ical *a.* (טיפ־א־לאדזש׳־אי־קעל) טיפאלאגיש. ז. ***typology***.

typol′ogy *n.* (טאי־פאל׳־א־דזשי) טיפאלאגיע, די לעהרע וועגען סימבאלען און פארבילדער [הויפטזעכליך אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע וועגען די סימבאלישע אנדייטונגען וועגען קריסטענטום אין דער ביבעל].

typtolog′ical *a.* (טיפ־טא־לאדזש׳־אי־קעל) טיפטאלאגיש, וואס איז שייך צו טיפטאלאגיע. ז. ***typtology***.

typtol′ogist *n.* (טיפ־טאל׳־א־דזשיסט) א טיפטאלאג, איינער מיט וועמעס הילף עס קומט כלומר'שט פאר די גייסטער־קלאפעריי ביי די ספיריטיסטען, איינער וואס גלויבט אין דער ספיריטיסטישער גייסטער־קלאפעריי. ז. ***spirit-rapping***.

typtol′ogy *n.* (טיפ־טאל׳־א־דזשי) טיפטאלאגיע [די ספיריטיסטישע לעהרע וועגען גייסטער־קלאפעריי אדער די ערקלע־

רונג פון די צייכענס ביי גייסטער-קלאפעריי]. ז. ***spirit-rapping***

Tyr *n.* (טיר) טיר [אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע — דער גאט פון קריעג און זיעג].

ty'ranness *n.* (טאי'-רענ-עס) א טיראנין, א טיראנישע פרוי, א טיראנישע הערשערין.

tyran'nic *a.* (טאי-רענ'-איק) ז. ***tyrannical***

tyran'nical *a.* (טאי-רענ'-אי-קעל) טיראניש, דעספאטיש, אכזר'יש, הערשענד מיט גוואלט אדער מיט אכזריות.

tyran'nically *adv.* (טאי-רענ'-אי-קעל-אי) אויף א טיראנישען, דעספאטישען אדער גרויזאמען אופן.

tyran'nicalness *n.* (טאי-רענ'-אי-קעל-נעס) טיראנישקייט, דעספאטישקייט, גרויזאמקייט; גוואלט-הערשאפט.

tyran'nicidal *a.* (טאי-רענ'-אי-סאי-דעל) וואס איז שייך צו א טיראנען-מארד אדער טיראנען-מערדער.

tyran'nicide *n.* (טאי-רענ'-אי-סאיד) א טיראנען-מארד; א טיראנען-מערדער.

tyr'annise *v.* (טיר'-ע-נאיז) ז. ***tyrannize***

tyr'annize *v.* (טיר'-ע-נאיז) טיראניזירען, בעהאנדלען מיט אכזריות; הערשען מיט אכזריות; שפיעלען די ראלע פון א טיראן.

tyr'annous *a.* (טיר'-ע-נאס) טיראניש, ווי א טיראן, גרויזאם, אכזר'יש, דעספאטיש.

tyr'annously *adv.* (טיר'-ע-נאס-לי) אויף א טיראנישען אדער דעספאטישען אופן; מיט אכזריות.

tyr'anny *n.* (טיר'-ע-ני) טיראניי, טיראנישע הערשאפט, דעספאטיזם; גרויזאמקייט, אכזריות.

ty'rant *n.* (טאי'-רענט) א טיראן, אן אכזר; א טיראנישער הערשער, א דעספאט, א זעלבסטהערשער; פארצייטען אין גריכענלאנד — איינער וואס האט פערכאפט די הערשאפט מיט גוואלט; א טיראן, א ווערגער [אזא פויגעל. ז. ***tyrant-bird***].

ty'rant-bird *n.* (טאי'-רענט-בוירד) א טיראן אדער ווערגער [אזא אמעריקאנישער פויגעל].

ty'rant-chat *n.* (טאי'-רענט-טשעט) דער קליינער ווערגער [אזא פויגעל]. ז. ***tyrant-bird***

ty'rant-fly'catcher *n.* (טאי'-רענט-פלאי'-קעטש-ער) ז. ***tyrant-bird***

tyrem'esis *n.* (טאי-רעמ'-ע-סיס) דאס ברעכען אדער מייקענען מיט קעזיגע שטאפען.

Tyr'ian *a. and n.* (טיר'-אי-ען) טיריש, פון דער פארצייטיגער פעניצישער שטאדט טירוס; פורפור-פארביג; א טיריער [אן איינוואהנער פון טירוס], א טיריערין.

Tyr'ian dye (טיר'-אי-ען דאי) ז. ***Tyrian purple***

Tyr'ian pur'ple (טיר'-אי-ען פוירפל) טירישער פורפור [אזא פורפור-קאליר]. ז. איל. ***"Colors"***

tyri'asis *n.* (טי-ראי'-ע-סיס) עלעפאנטיאזיס [אזא הויט-קראנקהייט, קרעץ, צרעת]; די אויספאלונג פון די האר.

ty'ro *n.* (טאי'-ראו) א ניילינג, אן אנפאנגער; א לעהרלינג.

tyroc'iny *n.* (טאי-ראס'-אי-ני) דער לעהרלינגס-שטאנד; דאס זיין א ניילינג אדער אן אנפאנגער.

Tyro'ler *n.* (טי-ראו'-לער) א טיראלער, אן איינוואהנער פון טיראל [א פראווינץ פון עסטרייך-אונגארן].

Tyrolese' *a. and n.* (טיר-א-ליעס') טיראליש, פון טיראל [א פראווינץ פון עסטרייך-אונגארן]; א טיראלער, א טיראלערין; טיראלער, טיראלער איינוואהנער.

Tyro'lian *n.* (טי-ראו'-לי-ען) ז. ***Tyroler***

tyr'olite *n.* (טיר'-א-לאיט) טיראליט, קופער-שוים [אזא מינעראל].

tyro'ma *n.* (טאי-ראו'-מא) אויספאלונג פון די האר.

ty'ronism *n.* (טאי'-רא-ניזם) ז. ***tyrociny***

ty'rothrix *n.* (טאי'-רא-טהריקס) א קעז-באקטעריע [אזא באקטעריע וואס מען געפינט אין קעז].

tyrotox'icon *n.* (טאי-רא-טאקס'-אי-קאן) א ניפטיגער שטאף וואס געפינט זיך אין ניט-פרישען קעז אדער סמעטענע [דיעזער שטאף איז די אורזאכע דערפון וואס מען פערגיפטעט זיך אמאל פון אייזקרעם אדער מאראזשענע].

Tyrrhene' *a. and n.* (טי-ריען') ז. ***Tuscan***

Tyrrhe'nian *a. and n.* (טי-ריע'-ני-ען) ז. ***Tuscan***

tythe *n. and v.* (טאיטה) ז. ***tithe***

tzar *n.* (טסאר) דער צאר, דער רוסישער קייזער.

tzari'na *n.* (טסא-רי'-נא) די צארינא, די רוסישע קייזערין.

tzet'ze *n.* (טזעט'-זע) ז. ***tsetse***

U

U, u (יו) דער איין און צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

U. אבקירצונג פון ***Utah*** [יוטאה — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ube'ity *n.* (יו-בי'-אי-טי) דאס זיין, דאס געפינען זיך ערגעץ אין א בעשטימטען ארט.

u'berous *a.* (יו'-בע-ראס) פרוכטבאר.

u'berty *n.* (יו'-בער-טי) פרוכטבארקייט, פראדוקטיוויטעט.

ubica'tion *n.* (יו-בי-קיי'-שאן) ז. ***ubeity***

ubi'ety *n.* (יו-באי'-ע-טי) דאס זיין, דאס געפינען זיך [ערגעץ אין א בעשטימטען ארט]; די אל-אנוועזענהייט, דאס זיין אומעטום אדער איבעראל.

ubiqua'rian *a.* (יו-בי-קהויי'-רי-ען) אל-אנוועזענד, וואס געפינט זיך אומעטום.

Ubiqua'rian *n.* (יו-בי-קהויי'-רי-ען) ז. ***Ubiquitarian***

u'biquist *n.* (יו'-בי-קהוויסט) אן אוביקוויסט, איינער וואס גלויבט אין דער אל-אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

ubiquita'rian *n. and a.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ען) איינער וואס איז אל-אנוועזענד, איינער וואס געפינט זיך אומעטום אדער עקזיסטירט איבעראל; אל-אנוועזענד, וואס געפינט זיך אומעטום, וואס עקזיסטירט איבעראל.

Ubiquita'rian *n. and a.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ען) אן אוביקוויסט, איינער וואס גלויבט אין דער אל-אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב; אוביקוויסטיש, וואס איז שייך צו די אוביקוויסטען.

Ubiquita'rianism *n.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ענ-איזם) די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואס גלויבען אין דער אל-אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

ubiq'uitariness *n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי-נעס) די אל-אנוועזענהייט, דאס זיין אומעטום, דאס עקזיסטירען איבעראל.

ubiq'uitary *a. and n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי) אל-אנוועזענד, וואס געפינט זיך אומעטום, וואס עקזיסטירט איבעראל; אן אל-אנוועזענדער, איינער וואס געפינט זיך אומעטום אדער וואס עקזיסטירט איבעראל.

Ubiq'uitary *n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי) אן אוביקוויסט, איינער וואס גלויבט אין דער אל-אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

Ubiq'uitism *n.* (יו-ביק'-הווי-טיזם) די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואס גלויבען אין דער אל-אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

Ubiq'uitist *n.* (יו-ביק'-הווי-טיסט) ז. ***Ubiquitarian***

ubiq'uitous *a.* (יו-ביק'-הווי-טאס) ז. ***ubiquitary***

ubiq'uitously *adv.* (יו-ביק'-הווי-טאס-לי) אל-אנוועזענד, געפינענדיג זיך אומעטום, עקזיסטירענדיג איבעראל.

ubiq'uity *n.* (יו-ביק'-הווי-טי) די אל-אנוועזענהייט, דאס זיין אומעטום, דאס עקזיסטירען איבעראל אדער אין אן אונבעשטימטער צאהל פלעצער צו דערזעלבער צייט; דאס עקזיסטירען אימער אהן אן אנהויב אדער סוף; די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואס גלויבען אין דער אל-אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

u'bi su'pra (יו'-באי סוה'-פרא) ווי אויבען בעמערקט, זעה אויבען.

U-bolt *n.* (יו'-באולט) אן אייזען-שטיק אויסגעבויגען אין דער פארם פון דעם בוכשטאב **U**

u'da *n.* (אוה'-דא) אודא [אזא פורפור-ברוינע פארב וואס ווערט געברויכט אין אסט-אינדיען צו פארבען לייmענע געשיר].

u'dal *a. and n.* (יו'-דעל) פריי פון אבצאהלונגען אדער דיענסט [ווענען לאנד-איינענטום], אונאבהענגיג פון א פעאדאל אדער פריץ; ערד-איינענטום וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל; דאס פאלקאמענע בעזיץ אדער איי-

גענטום פון לאנד ; א שטיק לאנד וואס בעלאנגט גענצליך צום בעזיצער.

u'daler *n.* (יו'-דעל-ער) ז. ***udaller***

u'daller *n.* (יו'-דעל-ער) איינער וואס בעזיצט לאנד וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל.

u'dalman *n.* (יו'-דעל-מען) ז. ***udaller***

ud'der *n.* (אד'-ער) אן אייטער.

ud'dered *a.* (אד'-ערד) מיט אן אייטער, וואס האט אן אייטער.

ud'derful *a.* (אד'-ער-פול) וואס האט א פולען אייטער, מיט א פולען אייטער.

ud'derless *a.* (אד'-ער-לעס) וואס האט ניט קיין אייטער צו זויגען ; אהן מוטערליכער שפייז.

udom'eter *n.* (יו-דאמ'-ע-טער) א רעגען־מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס וואסער פון א רעגען־פאל אין א בעשטימטען ארט].

udomet'ric *a.* (יו-דא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א רעגען־מעסטער אדער איז אויסגעפיהרט מיט דער הילף פון א רעגען־מעסטער.

ugh *int.* (או) הו ! [אן אויסרוף פון שוידער אדער עקעל].

ug'lify *v.* (אג'-לי-פאי) מאכען העסליך אדער מיאוס ; פערדארבען.

ug'lily *adv.* (אג'-לי-לי) העסליך, מאוס; עקעלהאפט, אבשטויסענד.

ug'liness *n.* (אג'-לי-נעס) העסליכקייט, מאוס'קייט; עקעלדינקייט, אבשטויסינקייט.

ug'ly *a. and n.* (אג'-לי) העסליך, מאוס ; עקעלהאפט, אבשטויסענד ; אונאנגענעהם, שלעכט, וואס דראהט מיט אונגליק, צרות אדער שלעכטע פאלגען ; פערדריסליך, בייז, קריגעריש, איינגעשפארט, פער'עקשנ'ט ; געפעהרליך ; א מאוס'ער מענש ; א מין דאשעק אויף א פרויען־הוט צו בעשיצען די אויגען פון דער זון.

ug'ly cus'tomer (אג'-לי קאס'-טאמ-ער) א געפעהרליכער יונג, א מאוס'ער חברה־מאן, א פערזאן מיט וועלכער מען דארף זיך ניט אנהויבען.

ug'ly man (אג'-לי מען) אויף גנבים־שפראך — דער ווירקליכער מערדער צווישען דריי פערברעכער, וועלכע האבען זיך בעטייליגט אין דערווערגען א מענשען [די אנדערע צוויי העלפען דעם מערדער אנטלויפען].

U'grian *a.* (אוה'-גרי-ען) אונריאניש, וואס איז שייך צו די אוגרישע אדער פיניש־אונגארישע שפראכען [די גרופע שפראכען, אויף וועלכע עס רעדען די פינער, לאפלאנדער, מאדיארען א. ז. וו.].

U'gric *a.* (אוה'-גריק) ז. ***Ugrian***

uh'lan *n.* (אוה'-לען) אן אולאנער, א רייטענדער סאלדאט בעוואפענט מיט א לאנגער שפיען.

uit'lander *n.* (איט'-לענ-דער) אן אויסווערטיגער, אן אויסלענדער אהן שטימרעכט אין זיד־אפריקא.

U. J. D. ראשי תבות פון די ווערטער ***Utriusque Juris Doctor*** [דאקטאר פון קאנאנישע (קירכליכע) און ציווילע געזעצען].

U. K. ראשי תבות פון די ווערטער ***United Kingdom*** [גרויס־בריטאניען און אירלאנד].

ukase' *n.* (יו-קיים') אן אוקאז, א בעפעהל.

u'lan *n.* (אוה'-לען) ז. ***uhlan***

ul'cer *n.* (אל'-סער) א געשוויר, א מכה.

ul'cerable *a.* (אל'-סער-עבל) וואס קען ווערען א געשוויר, וואס קען אייטערען.

ul'cerate *v.* (אל'-סער-אייט) מאכען אדער ווערען א געשוויר ; אייטערען.

ul'cerated *a.* (אל'-סער-איי-טעד) ז. ***ulcered***

ulcera'tion *n.* (אל-סע-ריי'-שאן) א געשוויר ; אויסבילדונג פון א געשוויר.

ul'cerative *a.* (אל'-סע-ריי-טיוו) וואס איז שייך צו געשווירען, עהנליך צו געשווירען ; וואס פעראורזאכט געשווירען.

ul'ceratory *a.* (אל'-סע-רע-טא-רי) ז. ***ulcerative***

ul'cered *a.* (אל'-סערד) מיט א געשוויר, וואס האט א געשוויר, וואס איז געווארען א געשוויר.

ul'cerous *a.* (אל'-סער-אס) אויסגעשלאגען מיט געשווירען, וואס איז שייך צו געשווירען, עהנליך צו געשווירען.

ul'cerously *adv.* (אל'-סער-אס-לי) בעדעקט אדער אויסגעשלאגען מיט געשווירען.

ul'cerousness *n.* (אל'-סער-אס-נעס) דאס זיין אויסגעשלאגען מיט געשווירען.

ul'cuscle *n.* (אל'-קאסל) ז. ***ulcuscule***

ulcus'cule *n.* (אל-קאס'-קיול) א קליינער געשוויר, א געשווירעל.

u'le *n.* (יו'-לע) אזא מעקסיקאנער בוים, וועמעס מילך־זאפט ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון קאוטשוק.

u'le-tree *n.* (יו'-לע-טריע) ז. ***ule***

U'lex *n.* (יו'-לעקס) ז. ***furze***

ulig'inose *a.* (יו-לידזש'-אי-נאוס) ז. ***uliginous***

ulig'inous *a.* (יו-לידזש'-אי-נאס) וואס וואקסט אין זומפען אדער בלאטיגע ערטער ; פייכט, בלאטיג, שלאמיג, קלעפעדיג.

ul'lage *n.* (אל'-עדזש) די מאס פליסיגקייט וואס פעהלט אין א פעסעל צו ווערען פול, דער לעדיגער טייל פון א פעסעל מיט משקה.

ulma'ceous *a.* (אל-מיי'-שיאס) וואס איז שייך צום מין אולמען־בוימער. ז. ***elm***

ul'mous *a.* (אל'-מאס) אין כעמיע — וואס איז שייך צו געוויסע פראדוקטען וואס געפינען זיך אין פלאנצען־שימעל, טארף א. ז. וו.

Ul'mus *n.* (אל'-מאס) די גרופע אולמען־בוימער. ז. ***elm***

ul'na *n.* (אל'-נא) דער עלענבויגען־ביין [דער אונטערשטער ביין פון די צוויי לאנגע ביינער וואס געפינען זיך צווישען עלענבויגען און האנד־געלענק].

ul'nar *a.* (אל'-נאר) וואס איז שייך צום עלענבויגען־ביין.

ul'ster *n.* (אל'-סטער) אזא לאנגער לויזער אויבער־מאנטעל.

ult. אן אבקירצונג פון ***ultimo***

ulte'rior *a.* (אל-טי'-רי-אר) 1. וואס ליעגט אויף יענער זייט, יענזייטיג, פון יענער זייט ; ווייטער, קינפטיג ; 2. ניט בעשטימט, ניט קלאר, געהיים.

2. It was an **ulterior** motive that prompted him to write the letter.

ulte'riorly *adv.* (אל-טי'-רי-אר-לי) ווייטער, קינפטיג.

ul'tima *a. and n.* (אל'-טי-מא) זעהר ווייט, ווייטעסט, ענדליך, לעצט ; די לעצטע זילבע פון א ווארט.

ul'timate *a.* (אל'-טי-מייט) ענדליך, שליסליך, לעצט ; פונדאמענטאל, עלעמענטאר, ערשט, אורשפרינגליך.

ul'timately *adv.* (אל'-טי-מייט-לי) צולעצט, ענדליך.

ul'timateness *n.* (אל'-טי-מייט-נעס) ענדליכקייט, שליסליכקייט ; פונדאמענטאלקייט ; אורשפרינגליכקייט.

ultima'tion *n.* (אל-טי-מיי'-שאן) ז. ***ultimatum***

ultima'tum *n.* (אל-טי-מיי'-טאם) אן אולטימאטום, די לעצטע ערקלערונג אדער דער לעצטער פארשלאג, וואס נאך איהם, אויב ער ווערט ניט אנגענומען, ווערען אבגעבראכען אלע ווייטערדיגע פערהאנדלונגען.

ultim'ity *n.* (אל-טימ'-אי-טי) די לעצטע שטופע, דער שלוס.

ul'timo *adv.* (אל'-טי-מאו) אין פאריגען מאנאט.

ultimogen'iture *n.* (אל-טי-מא-דזשענ'-אי-טשור) א ירושה־סיסטעם, וואו עס ירשנ'ט ניט דער עלטסטער נאר דער אינגסטער זוהן.

ul'tion *n.* (אל'-שאן) ראכע, נקמה.

ulto. אן אבקירצונג פון ***ultimo***

ul'tra *a. and n.* (אל'-טרא) אולטרא, עקסטרעם ; פאנאטיש ; איינער וואס האלט זיך פאר עקסטרעמע מיינונגען.

ul'tra- (אל'-טרא) אולטרא ; איבער, פון יענער זייט, אויסער ; אין א זעהר גרויסער מאס, זעהר פיעל ; מעהר ווי געוועהנליך, אונגעהייער ; איבער דער מאס [ווערט געברויכט אלס צוזאץ צו אנדערע ווערטער].

ultraclas'sical *a.* (אל-טרא-קלעס'-אי-קעל) אולטרא־קלאסיש, עקסטרעם קלאסיש, צופיעל קלאסיש.

ultraconser'vatism *n.* (אל-טרא-קאנ-סויר'-ווע-טיזם) אולטרא־קאנזערוואטיזם, עקסטרעמע געגנערשאפט צו נייע איינפיהרונגען און ענדערונגען.

ultraconser'vative *a.* (אל-טרא-קאנ-סויר'-ווע-טיוו) אולטרא־קאנזערוואטיוו, עקסטרעם קאנזערוואטיוו, זעהר שטארק געגען נייע איינריכטונגען.

ultracosmopol'itan *a.* (אל-טרא-קאז-מא-פאל'-אי-טען) אולטרא־קאסמאפאליטיש, עקסטרעם קאסמאפאליטיש. ז. ***cosmopolitan***

ultracrit'ical *a.* (אל-טרא-קריט'-אי-קעל) צו קריטיש, צופיעל קריטיש.

ultrafash'ionable *a.* (אל-טרא-פעש'-אנ-עבל) העכסט מאדיש ; צופיעל פראנטיש.

ultrafed'eralist *n.* (אל-טרא-פעד'-ע-רעל-איסט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אולטרא־פעדעראליסט, זעהר א שטארקער אנהענגער פון די פרינציפען פון דער פעדעראליסטישער פארטיי.

ul'trage *n.* (אל'-טרעדזש) ז. ***outrage***

ul'traism *n.* (אל'-טרא-איזם) אולטראאיזם, ראדיקאליזם, די עקסטרעמע ריכטונג [אין פאליטיק, רעליגיאן א. ז. וו.].

ul'traist *n.* (אל'-טרא-איסט) אן אולטראאיסט, איינער וואס האלט זיך פאר עקסטרעמע מיינונגען.

ul'tramarine *a. and n.* (אל'-טרא-מע-רין) איבער דעם ים, פון יענער זייט ים ; די אולטראמארין־פארב [א שעהנע בלויע פארב]; דער ים־בלויער קאליר פון דיזער פארב.

ultramicroscop'ic *a.* (אל-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-איק) צו קליין מען זאל עס קענען זעהן מיט א מיקראסקאפ.

ultramicroscop'ical *a.* (אל-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. ***ultramicroscopic***

ultramon'tane *a.* and *n.* (אל־טרא־מאנ'־טיין) פון יענער זייט בארג, וואס ליעגט פון יענער זייט פון די בערג; וואס ליעגט צו זיך פון די אלפען־בערג; וואס איז שייך צו אולטרא־מאנטאניזם [ז. *ultramontanism*]; איינער וואס וואהנט פון יענער זייט פון די בערג; איינער וואס וואהנט צו זיך פון די אלפען־בערג; אן אולטראמאנטאניסט, אן אנ־הענגער פון אולטרא־מאנטאניזם.

Ultramon'tane par'ty (אל־טרא־מאנ'־טיין פאר'־טי) די אולטרא־מאנטאני־שע פארטיי, די צענטרום־פארטיי [די קאטוילישע אדער קלעריקאלע פארטיי אין דייטשלאנד, וואס האט דעם צוועק צו שי־צען און צו שטיצען די קאטוילישע קירך און דעם פאפסטליכען איינפלוס אין לאנד].

ultramon'tanism *n.* (אל־טרא־מאנ'־טע־ניזם) אולטרא־מאנטאניזם [די פרינ־ציפען פון דער פארטיי וואס וויל קאנ־צענטרירען די גאנצע מאכט פון דער קא־טוילישער קירך אין די הענד פון דעם פאפסט].

ultramontanist *n.* (אל־טרא־מאנ'־טע־ניסט) אן אולטרא־מאנטאניסט, אן אנהענ־גער פון אולטרא־מאנטאניזם.
ז. *ultramontanism*

ultramun'dane *a.* (אל־טרא־מאנ'־דיין) איבערוועלטליך, איבערערדיש, וואס גע־פינט זיך אויסער דער וועלט, וואס ליעגט אויסער דעם זונען־סיסטעם; פון אן אנ־דער לעבען, איבערנאטירליך.

ultranominalis'tic *a.* (אל־טרא־נאמ־אי־נע־ליס'־טיק) אולטראנאמינאליסטיש [וועגען איינעם וואס בעהויפטעט, אז די אלגעמיינע בעגריפען, ווי נאציאן, מענש, פויגעל א. ז. וו. האבען אבסאלוט ניט קיין אביעקטיווע עקזיסטענץ, נאר זיינען בלויז נעמען].

ultrapar'tizan *a.* (אל־טרא־פאר'־טי־זען) עקסטרעם פארטיזאניש, צופיעל פאר־טיזאניש. ז. *partizan*

ultra-Prot'estant *a.* (אל־טרא־פראט'־עס־טענט) אולטרא־פראטעסטאנטיש, עקס־טרעם פראטעסטאנטיש. ז. *Protestant*

ultra-Prot'estantism *n.* (אל־טרא־פראט'־עס־טען־טיזם) אולטרא־פראטעס־טאנטיזם, עקסטרעם פראטעסטאנטישע פרינציפען אדער מעטאדען.

ul'tra-red *a.* (אל'־טרא־רעד) אולטרא־רויט [וועגען א היץ־שטראהל וואס מען קען איהם ניט זעהן אויף'ן ספעקטרום].

ul'tra-relig'ious *a.* (אל'־טרא־רי־לידזש'־אס) עקסטרעם רעליגיעזע; צו רע־ליגיעז.

ul'tra-rig'or *n.* (אל'־טרא־ריג'־אר) איבערמעסיגע שטרענגקייט.

ultra-sen'sual *a.* (אל־טרא־סענ'־שו־על) איבער די חושים, איבער גשמיות, אי־בער קערפערליכקייט.

ul'tra-trop'ical *a.* (אל'־טרא־טראפ'־אי־קעל) וואס געפינט זיך אויסער די טרא־פישע געגענדען [די הייסע געגענדען פון נארד אדער פון זיד]; הייסער ווי אין די טראפישע לענדער.

ul'tra-vi'olet *a.* (אל'־טרא־וואי'־א־לעט) אולטרא־וויאלעט [וועגען א שטראהל וואס מען קען איהם ניט זעהן אויף'ן ספעקטרום].

ul'tra vi'res (אל'־טרא וואי'־ריז) אריבער דער געזעצמעסיגער מאכט אדער אויטאריטעט פון א פערזאן, געריכט אדער קארפאראציאן.

ultra-vir'tuous *a.* (אל־טרא־וואיר'־טשו־אס) פאריזעאיש. ז. *pharisaic*

ul'tra-zodi'acal *a.* (אל'־טרא־זא־דאי'־ע־קעל) וואס געפינט זיך אדער בעוועגט זיך הינטער דעם זאדיאק.
ז. *zodiac*

ultromotiv'ity *n.* (אל־טרא־מא־טיוו'־אי־טי) די פעהיגקייט צו בעוועגען זיך פון זיך אליין.

ultro'neous *a.* (אל־טראו'־ני־אס) ווי־לענדיג, מיט'ן אייגענעם ווילען, פרייוויליג.

ultro'neously *adv.* (אל־טראו'־ני־אס־לי) פרייוויליג, מיט'ן אייגענעם ווילען.

ul'ulant *a.* (אל'־יו־לענט) וואיענדיג ווי א הונד אדער וואלף; שרייענדיג ווי א פילין [א מין נאכט־פויגעל].

ul'ulate *v.* (אל'־יו־לייט) וואיען ווי א הונד אדער וואלף; שרייען ווי א פילין [א מין נאכט־פויגעל].

ulula'tion *n.* (אל־יו־ליי'־שאן) דאס וואיען [ווי א וואלף אדער הונד]; דאס קלאגען.

um'bel *n.* (אמ'־בעל) — אין באטאניק א בלומען־שירם [א בלומען־בינטעל אין דער פארם פון א שירם].

um'beled *a.* (אמ'־בעלד)
ז. *umbellate*

umbel'la *n.* (אמ־בעל'־א) ז. *umbel*

um'bellal *a.* (אמ'־בע־לעל)
ז. *umbellate*

um'bellar *a.* (אמ'־בע־לאר)
ז. *umbellate*

um'bellate *a.* (אמ'־בע־לייט) אין באטא־ניק — שירם־פערמיג, ווי א שירם; מיט בלומען־שירעמס, וואס טראגט בלומען־בינטלעך אין דער פארם פון שירעמס.

um'bellated *a.* (אמ'־בע־ליי־טעד)
ז. *umbellate*

um'bellately *adv.* (אמ'־בע־לייט־לי) ווי א בלומען־שירם; מיט בלומען־שירעמס.

Umbellif'eræ *n.* (אמ־בע־ליפ'־ע־רי) אין באטאניק — דער מין פלאנצען צו וועלכען עס געהערט די פעטרישקע־פלאנצע [זיי האבען צוויי אדער מעהרערע בלומען־בלעטלעך].

umbellif'erous *a.* (אמ־בע־ליפ'־ע־ראס) אין באטאניק — וואס טראגט שירם־בלומען, וואס טראגט א בלום, וועלכע האט די פארם פון א שירם; וואס איז שייך צו דעם מין פעטרישקע.

umbel'liform *a.* (אמ־בעל'־אי־פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א שירם.

um'ber *n.*, *a.* and *v.* (אמ'־בער) א שא־טען; דער אומבער־פיש [ז. *grayling*]; דער אומבער־פויגעל, אן אפריקאנישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא [ז. *heron*]; אומבער־ערד, אייזען־פארב [א מין פארב פון אייזען]; ברוינליך; טונ־קעל; פארבען מיט אומבער־ערד; פער־דונקלען, מאכען שאטען.

um'ber-bird *n.* (אמ'־בער־בוירד) דער אומבער־פויגעל [אן אפריקאנישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא. ז. *heron*].

um'bery *a.* (אמ'־בער־אי) וואס איז שייך צו אייזען־פארב [א מין פארב], עהנליך צו אייזען־פארב; געל־ברוין; טונקעל.

umbil'ic *a.* and *n.* (אמ־ביל'־איק) וואס איז שייך צום נאפעל אדער פופיק; אין געאמעטריע — דער פונקט אויף א ספע־רישען קערפער, וואו אלע זיינע ראדיו־סען שניידען זיך דורך [ז. *focus*].

umbil'ical *a.* (אמ־ביל'־אי־קעל) וואס איז שייך צום נאפעל אדער פופיק, וואס געפינט זיך לעבען דעם נאפעל; וואס איז געשטעלט אין מיטען ווי א נאפעל, וואס האט די פארם פון א נאפעל, צענטראל; וואס איז פערבונדען דורך דער ווייבליכער ליניע [אין אבשטאמונג].

umbil'icate *a.* (אמ־ביל'־אי־קייט) מיט א נאפעל אדער פופיק; וואס האט די פארם פון א נאפעל.

umbil'icated *a.* (אמ־ביל'־אי־קיי־טעד)
ז. *umbilicate*

umbilic'ular *a.* (אמ־בי־ליק'־יו־לאר) פון נאפעל, וואס איז שייך צום נאפעל.

umbili'cus *n.* (אמ־בי־לאי'־קאס) דער נאפעל, דער פופיק; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פופיק.

umbilif'erous *a.* (אמ־בי־ליפ'־ע־ראס) וואס האט א נאפעל אדער אן אויסהוי־לונג ווי דער ארט פון פופיק.

um'biliform *a.* (אמ'־בי־לי־פארם) וואס האט די פארם פון א נאפעל, ווי א נאפעל.

um'ble-pie *n.* (אמ'בל־פאי)
ז. *humble-pie*

um'bles *n.* (אמבלז) די איינגעווייד פון א הירש.

um'bo *n.* (אמ'־באו) דער ארויסשטאר־צענדער קנאפ פון דעם צענטער פון א וואפען־שילד; א קנאפ, אן ארויסשטאר־צונג.

um'bonal *a.* (אמ'־בא־נעל) ארויס־שטארצענד [ווי א קנאפ].

um'bonate *a.* (אמ'־בא־נייט) וואס האט אן ארויסשטארצונג עהנליך צו א קנאפ.

um'bonated *a.* (אמ'־בא־ניי־טעד)
ז. *umbonate*

umbona'tion *n.* (אמ־בא־ניי'־שאן) א קנאפ, אן ארויסשטארצונג.

umbo'nes *n.* (אמ־באו'־ניז) קנעפ, ארויסשטארצונגען. ז. *umbo*

umbon'ic *a.* (אמ־באנ'־איק)
umbonal

umbon'ulate *a.* (אמ־באנ'־יו־לייט) אין באטאניק — וואס ענדיגט זיך מיט א קליינעם קנעפעל אדער קליינער ארויס־שטארצונג.

um'bra *n.* (אמ'־ברא) דער טונקעלער טייל פון דעם שאטען וואס א פלאנעט ווארפט אב אין איהר בעוועגונג ארום דער זון; דער טונקעלער מיטעלסטער טייל פון א זונען־פלעק; אין פארצייטיגען רוים — א נים קיין איינגעלאדענער גאסט וואס איז געבראכט געווארען פון אן אנ־דער גאסט; דער כאריאום [א מין שפייז־פיש].

umbrac'uliform *a.* (אמ־ברעק'־יו־לי־פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א רעגען־שירם.

um'bræ *n.* (אמ'־בריא) שאטענס.
ז. *umbra*

um'brage *n.* and *v.* (אמ'־ברעדזש) א שאטען; פערטונקלונג; דאס פיהלען אז מען ווערט פערטונקלעט; א בעליידיגונג, א גע־פיהל פון בעליידיגונג; בעשאטענען.

umbra'geous *a.* (אמ־בריי'־דזשאס) שאטענדיג.

umbra'geously *adv.* (אמ־בריי'־דזשאס־לי) אויף א שאטענדיגען אופן.

umbra'geousness *n.* (אמ־בריי'־דזשאס־נעס) שאטענדיגקייט.

umbraid' *v.* (אמ־בריי'ד) מאכען פאר־ווירפע, טאדלען.

umbra'tion *n.* (אמ־בריי'־שאן)
ז. *adumbration*

umbrel'la *n.* (אמ־ברעל'־א) א שירם, א רעגען־שירם, א זונען־שירם.

umbrel'la-bird *n.* (אמ-ברעל'-א-בוירד) דער שירם=פויגעל [א זיד=אמעריקאנישער פויגעל וואס האט א בינטעל פעדערען אויף'ן קאפ עהנליך צו א שירם].

umbrel'la-case *n.* (אמ-ברעל'-א-קיים) א שיידעל אדער איבערצוג פון א שירם.

umbrel'laed *a.* (אמ-ברעל'-עד) וואס איז בעשיצט מיט א שירם, וואס טראגט א שירם.

umbrel'la-man *n.* (אמ-ברעל'-א-מען) א מאן וואס פערקויפט אדער פעררינכט שירעמס; א מאן וואס פערקויפט פרוכט, צוקער=געבעקס, קאנפעקטען א. ז. וו. אונטער א שירם.

umbrel'la-stand *n.* (אמ-ברעל'-א-סטענד) א געשטעל פאר רעגען=שירעמס.

umbrel'la-stick *n.* (אמ-ברעל'-א-סטיק) דער שטאק פון א רעגען=שירם אדער זונען=שירם.

umbrel'la-tree *n.* (אמ-ברעל'-א-טריע) דער רעגענשירם=בוים [אזא בוים וואס זעהט אויס ווי א רעגען=שירם].

umbrette' *n.* (אמ-ברעט') ז. ***umber-bird***

Um'brian *a. and n.* (אמ'-ברי-ען) אומבריש, פון אומבריא [א פארצייטיגע געגענד אין מיטעל=איטאליען]; די שפראך פון אמאליגער אומבריא; אן איינוואהנער פון אומבריא.

umbrif'erous *a.* (אמ-בריפ'-ע-ראס) וואס ווארפט א שאטען.

umbrif'erously *adv.* (אמ-בריפ'-ע-ראס-לי) ווארפענדיג א שאטען.

um'laut *v. and n.* (אוהמ'-לאוט) אן אומלויט, די אומענדערונג פון דעם קלאנג פון א וואקאל; די צוויי פינטעלעך [¨], וועלכע צייגען אן אויף דער אומענדערונג פון א וואקאל אין דער דייטשער שפראך [ווי ä, ö, ü]; ענדערען דורך אן אומלויט.

um'pirage *n.* (אמ'-פאיר-עדזש) דאס אמט פון א שיעדס=ריכטער; די ענטשיידונג פון א שיעדס=ריכטער; א פשרה, א פערגלייך.

um'pire *n. and v.* (אמ'-פאיר) א שיעדס=ריכטער, א זייטיגע אונפארטייאישע פערזאן צו וועלכער מען גיט איבער צו ענטשיידען א שטרייט אדער שטרייט=פראגע; ענטשיידען.

um'pireship *n.* (אמ'-פאיר-שיפ) ז. ***umpirage***

um'while *adv. and a.* (אמ'-הוואיל) פריהער, פון בעפאר, פריהעריג.

unaban'doned *a.* (אנ-ע-בענ'-דאנד) ניט פערלאזען; ניט אויפגעגעבען; ניט אוועקגעווארפען.

unabased' *a.* (אנ-ע-בייסט') ניט ערנידריגט.

unabashed' *a.* (אנ-ע-בעשט') אונפערשעמט; ניט איינגעשראקען, וואס איז ניט אין פערלעגענהייט.

unaba'ted *a.* (אנ-ע-ביי'-טעד) אונפערמינדערט, ניט אבגעשוואכט, ניט נאכגעלאזען.

unaba'ting *a.* (אנ-ע-ביי'-טינג) ניט נאכלאזענד.

unabbre'viated *a.* (אנ-ע-ברי'-ווי-איי-טעד) ניט אבגעקירצט, ניט געשריבען מיט ראשי תבות.

unabet'ted *a.* (אנ-ע-בעט'-עד) ניט אויפגעהעצט, ניט אנגערייצט, ניט ערמוטינט, ניט אונטערגעהאלפען.

unabil'ity *n.* (אנ-ע-ביל'-אי-טי) ז. ***inability***

una'ble *a.* (אנ-איי'בל) אונפעהיג, ניט אין שטאנד.

una'bleness *n.* (אנ-איי'בל-נעס) ז. ***inability***

una'bly *adv.* (אנ-איי'-בלי) אונפעהיג, ניט אימשטאנד.

unabol'ishable *a.* (אנ-ע-באל'-איש-עבל) וואס מען קען ניט אבשאפען, אונגילטיג מאכען אדער מבטל זיין.

unabol'ishably *adv.* (אנ-ע-באל'-איש-ע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען אבשאפען, אונגילטיג מאכען אדער מבטל זיין.

unabol'ished *a.* (אנ-ע-באל'-אישט) ניט אבגעשאפט, ניט אונגילטיג געמאכט, פערבליבען אין קראפט, גילטיג.

unabridged' *a.* (אנ-ע-ברידזשד') ניט אבגעקירצט, פאלשטענדיג.

unab'rogated *a.* (אנ-עב'-רא-גיי-טעד) ניט אבגעשאפען, ניט צוריקגערופען; גילטיג.

unabsolved' *a.* (אנ-עב-סאלווד') ניט בעפרייט [פון א פליכט אדער פערשפרעכונג]; וואס האט ניט בעקומען קיין מחילה פאר די זינד.

unabsorb'able *a.* (אנ-עב-סאהרב'-עבל) וואס קען ניט פערשלונגען אדער איינגעזויגען ווערען.

unabsorbed' *a.* (אנ-עב-סאהרבד') ניט איינגעזויגען, ניט פערשלונגען.

unabsorb'ent *a.* (אנ-עב-סאהרב'-ענט) ניט איינזויגענד; ניט פערשלינגענד.

unabsurd' *a.* (אנ-עב-סוירד') ניט אבסורד, ניט אונזיניג; פערנינפטיג, לאגיש, שכל'דיג.

unabused' *a.* (אנ-ע-ביוזד') ניט מיסברויכט.

unacadem'ic *a.* (אנ-עק-ע-דעמ'-איק) ניט אקאדעמיש; ניט קלאסיש [אין קונסט אדער ליטעראטור].

unaccen'ted *a.* (אנ-עק-סענ'-טעד) ניט אקצענטירט, אהן אקצענט, אהן בעטאנונג.

unaccen'tuated *a.* (אנ-עק-סענ'-טשו-איי-טעד) ניט בעטאנט; ניט אונטערגעשטראכען.

unacceptabil'ity *n.* (אנ-עק-סעפ-טע-ביל'-אי-טי) אונאננעהמבארקייט, דאס ניט קענען אנגענומען ווערען; דאס ניט זיין ווילקאמען; אונאנגענעהמליכקייט.

unaccep'table *a.* (אנ-עק-סעפ'-טעבל) אונאננעהמבאר, אונאננעהמליך, וואס קען ניט אנגענומען ווערען; אונאנגענעהם; ניט ווילקאמען.

unaccep'tableness *n.* (אנ-עק-סעפ'-טעבל-נעס) ז. ***unacceptability***

unaccep'ted *a.* (אנ-עק-סעפ'-טעד) ניט אנגענומען.

unacces'sible *a.* (אנ-עק-סעס'-איבל) ז. ***inaccessible***

unacces'sibleness *n.* (אנ-עק-סעס'-איבל-נעס) ז. ***inaccessibleness***

unaccli'mated *a.* (אנ-ע-קלאי'-מע-טעד) ניט געוועהנט געווארען צו דעם קלימאט פון א לאנד, ניט אקלימאטיזירט.

unaccom'modated *a.* (אנ-ע-קאמ'-א-דיי-טעד) אהן בעקוועמליכקייטען, ניט איינגעריכטעט; ניט פאסענד, ניט טויגליך, ניט צוגעפאסט.

unaccom'modating *a.* (אנ-ע-קאמ'-א-דיי-טינג) ניט געפעליג, ניט פריינדליך.

unaccom'panied *a.* (אנ-ע-קאמ'-פע-ניד) אונבעגלייטעט; אהן אקאמפאנימענט.

unaccom'plished *a.* (אנ-ע-קאמ'-פלישט) ניט פאלענדעט, ניט פאלשטענדיג, ניט פערענדיגט, ניט אויסגעפיהרט; ניט ערפילט; אונגעבילדעט; ניט גוט ערצויגען, ניט מיט אלע מעלות.

unaccor'dant *a.* (אנ-ע-קאהר'-דענט) ניט איבעראיינשטימיג, ניט גלייכפערמיג; ניט אין איינקלאנג; ניט הארמאניש.

unaccor'ded *a.* (אנ-ע-קאהר'-דעד) ניט אויסגעגליכען; ניט איבעראיינגעשטימט; ניט איינשטימיג געמאכט; ניט הארמאנירענד; ניט בעוויליגט.

unaccoun'table *a.* (אנ-ע-קאונ'-טעבל) אונערקלערבאר; ניט פעראנטווארטליך; מאדנע, זאנדערבאר.

unaccoun'tableness *n.* (אנ-ע-קאונ'-טעבל-נעס) אונערקלערבארקייט; אונפעראנטווארטליכקייט; זאנדערבארקייט.

unaccoun'tably *adv.* (אנ-ע-קאונ'-טע-בלי) אונערקלערבאר; זאנדערבאר; ניט פעראנטווארטליך.

unaccou'tred *a.* (אנ-ע-קוה'-טערד) ניט אויסגעשטאטעט; ניט אויסגעפוצט.

unaccred'ited *a.* (אנ-ע-קרעד'-אי-טעד) ניט בעגלויבט; ניט אנערקענט, ניט בעפאלמעכטיגט.

unaccu'mulated *a.* (אנ-ע-קיו'-מיו-ליי-טעד) ניט אנגעזאמעלט, ניט אנגעקליבען; ניט פערמעהרט.

unac'curate *a.* (אנ-עק'-יו-רייט) ז. ***inaccurate***

unac'curateness *n.* (אנ-עק'-יו-רייט-נעס) ז. ***inaccuracy***

unaccursed' *a.* (אנ-ע-קוירסט') ניט פערפלוכט, ניט פערשאלטען.

unaccu'sable *a.* (אנ-ע-קיו'-זעבל) ניט ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען, וואס קען ניט בעשולדיגט ווערען.

unaccu'sably *adv.* (אנ-ע-קיו'-זע-בלי) אונטאדעלהאפט, אזוי אז מען קען ניט בעשולדיגען.

unaccused' *a.* (אנ-ע-קיוזד') ניט אנגעקלאגט, ניט בעשולדיגט.

unaccus'tomed *a.* (אנ-ע-קאס'-טאמד) ניט צוגעוועהנט, ניט איינגעוועהנט, אונגעוועהנט; אונגעוועהנליך, ניי.

unaccus'tomedness *n.* (אנ-ע-קאס'-טאמד-נעס) אונצוגעוועהנטקייט; אונגעוועהנליכקייט, זאנדערבארקייט.

unachiev'able *a.* (אנ-ע-טשיוו'-עבל) אונאויספיהרבאר, וואס קען ניט אויסגעפיהרט ווערען, אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

una'ching *a.* (אנ-איי'-קינג) ניט שמערצענד, וואס טהוט ניט וועה.

unacid'ulated *a.* (אנ-ע-סיד'-יו-ליי-טעד) אונגעזייערט.

unacknowl'edged *a.* (אנ-עק-נאל'-עדזשד) 1. ניט אנערקענט; 2. וואס מען איז ניט מודה דערויף; 3. ניט בעשטעטיגט [וועגען ערהאלטען עפעס, ווי א וועקסעל, א צעטעל א. ז. וו.].

3. His check remained unacknowledged.

unacquain'tance *n.* (אנ-ע-קהויינ'-טענס) אונבעקאנטשאפט; אונוויסענהייט.

unacquain'ted *a.* (אנ-ע-קהויינ'-טעד) אונבעקאנט מיט..., וואס ווייסט ניט, אונערפאהרען, ניט געניט.

unacquain'tedness *n.* (אנ-ע-קהויינ'-טעד-נעס) ז. ***unacquaintance***

unacquir'able *a.* (אנ-ע-קהוואיר'-עבל) ניט דערגרייכבאר, וואס קען ניט ערווארבען ווערען.

unacquired' *a.* (אנ-ע-קהוואירד') ניט ערווארבען, וואס קומט ניט דורך ערווערבונג, נאטירליך.

unacquit'ted *a.* (אנ-ע-קהוויט'-עד)

ניט פריינגעשפראכען, ניט בעפרייט; ניט קוויטירט, ניט בעצאהלט [ווענען א חוב]; ניט ערפילט.

unac'ted *a.* (אַנ-עק'-טעד) ניט געטהאן, ניט אויסגעפיהרט, ניט געשעהן; ניט בעאיינפלוסט; ניט געשפּיעלט, ניט אויפגעפיהרט [אויף דער ביהנע].

unac'tive *a.* (אַנ-עק'-טיוו) ז. *inactive*

unac'tiveness *n.* (אַנ-עק'-טיוו-נעס) ז. *inactivity*

unactiv'ity *n.* (אַנ-עק-טיוו'-אי-טי) ז. *inactivity*

unac'tuated *a.* (אַנ-עק'-טשו-איי-טעד) ניט בעוואויגען; ניט אנגעטריבען פון..., ניט בעאיינפלוסט פון...

unadapt'ed *a.* (אַנ-ע-דעפּט'-עד) ניט צוגעפּאסט.

unadhe'sive *a.* (אַנ-עד-הי'-סיוו) ניט קלעפּיג, זיך ניט אנהעפטענד.

unadjudged' *a.* (אַנ-עד-דזשאַדזשד') ניט ענטשיעדען.

unadjus'ted *a.* (אַנ-ע-דזשאַס'-טעד) ניט צוגעפּאסט; ניט אין אָרדנונג; ניט רעכט געמאכט, ניט אויסגעגליכען.

unadmired' *a.* (אַנ-עד-מאַירד') אונבע-וואונדערט, ניט פערעהרט.

unadmis'sible *a.* (אַנ-עד-מיס'-איבל) ז. *inadmissible*

unadmit'table *a.* (אַנ-עד-מיט'-עבל) ז. *inadmissible*

unadmit'ted *a.* (אַנ-עד-מיט'-עד) ניט צוגעלאזען, ניט אריינגעלאזען; ניט נאכ-געגעבען, ניט צוגעגעבען, ניט מודה געווען דערויף; ניט ערלויבט, ניט דערלאזען.

unadmon'ished *a.* (אַנ-עד-מאַנ'-אישט) ניט געווארנט, וואס מען האט ניט מזהיר געווען; ניט דערמאהנט; ניט אויס-גערעדט, ניט געמאכט קיין פארוואורף, ניט אויסגע'מוסר'ט.

unadop'ted *a.* (אַנ-ע-דאַפּ'-טעד) ניט אנגענומען; ניט אדאפּטירט, ניט אנגענומען פאר א קינד.

unadored' *a.* (אַנ-ע-דאורד') ניט פער-געטערט, ניט פערעהרט.

unadorned' *a.* (אַנ-ע-דאָהרנד') ניט בע-שעהנט, ניט בעציערט; ניט בעפּוצט.

unadul'terated *a.* (אַנ-ע-דאַל'-טער-איי-טעד) ניט געפעלשט, ניט געמישט, ניט פערדארבען; ריין.

unadven'turous *a.* (אַנ-עד-ווענ'-טשור-אַס) ניט דרייסט, ניט וואגענד.

unadvisabil'ity *n.* (אַנ-עד-וואי-זע-ביל'-אי-טי) ז. *inadvisability*

unadvi'sable *a.* (אַנ-עד-וואי'-זעבל) ז. *inadvisable*

unadvi'sableness *n.* (אַנ-עד-וואי'-זעבל-נעס) ז. *inadvisability*

unadvised' *a.* (אַנ-עד-וואיזד') אונפאר-זיכטיג, אונאיבערלעגט, ניט אויסגערע-כענט, אונקלוג; ניט בעזארגט מיט אן עצה.

unadvi'sedly *adv.* (אַנ-עד-וואי'-זעד-לי) אונפארזיכטיג, אונאיבערלעגט, ניט אויסגערעכענט, אונקלוג.

unadvi'sedness *n.* (אַנ-עד-וואי'-זעד-נעס) אונפארזיכטיגקייט, אונאיבערלעגט-קייט, אונאויסגערעכענטקייט, אונקלוגהייט.

unaf'fable *a.* (אַנ-עפ'-עבל) ז. *inaffable*

unaffecta'tion *n.* (אַנ-ע-פעק-טיי'-שאַן) דאס ניט-זיין געקינסטעלט אדער אפעק-טירט; נאטירליכקייט.

unaffecta'tion *n.* (אַנ-ע-פעק-טיי'-שאַן) בעאיינפלוסט, אונבעווירקט: אונגעריהרט; ניט געקינסטעלט, ניט אפעקטירט, נאטיר-ליך.

unaffec'tedly *adv.* (אַנ-ע-פעק'-טעד-לי) ניט געקינסטעלט, ניט אפעקטירט, נא-טירליך.

unaffec'tedness *n.* (אַנ-ע-פעק'-טעד-נעס) אונגעריהרטקייט; דאס ניט זיין גע-קינסטעלט, געמאכט אדער אפעקטירט; נא-טירליכקייט.

unaffec'ting *a.* (אַנ-ע-פעק'-טינג) ניט ריהרענד.

unaffec'tionate *a.* (אַנ-ע-פעק'-שאַנ-אייט) אהן צונייגונג, אהן ליעבע; ניט צערטליך, ניט הערצליך.

unaffil'iated *a.* (אַנ-ע-פיל'-אי-איי-טעד) ניט אדאפּטירט, ניט צוגענומען פאר א קינד; ניט פערבונדען, ניט געשטעלט אין גאהענטע פערבינדונגען.

unafflic'ted *a.* (אַנ-ע-פליק'-טעד) ניט בעטריעבט, ניט געקרענקט; פרעהליך.

unafraid' *a.* (אַנ-ע-פרייד') אונערשרא-קען, פורכטלאז, אהן מורא.

unagglu'tinated *a.* (אַנ-ע-גלוה'-טי-ניי-טעד) ניט צוזאַמענגעקלעפּט, ניט צוזאַמענ-געבונדען, ניט צוזאַמענגעוואַקסען.

unaggres'sive *a.* (אַנ-ע-גרעס'-איוו) ניט גענייגט צו אטאקירען אדער אנגריי-פען; ניט אנגרייפענד, ניט צו ערשט אנ-גרייפענד.

unag'itated *a.* (אַנ-עדזש'-אי-טיי-טעד) ניט אויפגערעגט.

unagree'able *a.* (אַנ-ע-גריע'-עבל) אונ-אנגענעהם; אונפּאסענד.

unagree'ableness *n.* (אַנ-ע-גריע'-עבל-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונפּאַ-סיגקייט, דאס ניט פּאסען.

unagree'ably *adv.* (אַנ-ע-גריע'-ע-בלי) אונאנגענעהם; ניט פּאסענד.

unai'ded *a.* (אַנ-איי'-דעד) אונגעהאָל-פען, אהן הילף, ניט אונטערשטיצט.

unai'ling *a.* (אַנ-איי'-לינג) ניט קרענק-ליך, געזונד.

unai'ming *a.* (אַנ-איי'-מינג) ניט ציע-לענד, אהן א ספּעציעלען ציעל; אונאב-זיכטליך, אהן אבזיכט, אהן כוונה.

unalarmed' *a.* (אַנ-ע-לאַרמד') ניט דערשראקען, ניט בעאונרוהיגט, ניט אי-בעראשט.

unalar'ming *a.* (אַנ-ע-לאַר'-מינג) ניט בעאונרוהיגענד.

unal'ienable *a.* (אַנ-אייל'-יענ-עבל) ז. *inalienable*

unal'ienably *adv.* (אַנ-אייל'-יענ-ע-בלי) ז. *inalienably*

unalle'viated *a.* (אַנ-ע-לי'-ווי-איי-טעד) ניט דערלייכטערט; ניט געלינדערט; ניט פערגרינגערט; ניט פערקלענערט.

unallied' *a.* (אַנ-ע-לאַיד') ניט בעהעפ-טעט, ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען; אהן איינפלוסרייכע קרובים אדער פריינד.

unallot'ted *a.* (אַנ-ע-לאַט'-עד) ניט אויסגעטיילט; ניט בעוויליגט; ניט בע-שטימט [פאר אימעצען].

unallow'able *a.* (אַנ-ע-לאַו'-עבל) ניט צולעסיג, אונערלויבט, ניט רעכטמעסיג.

unalloyed' *a.* (אַנ-ע-לאַיד') ניט גע-מישט, ריין, לויטער.

unalterabil'ity *n.* (אַנ-אָהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) ז. *unalterableness*

unal'terable *a.* (אַנ-אָהל'-טער-עבל) אונפערענדערליך; וואס קען ניט פערענ-דערט ווערען, וואס קען ניט אומגעביטען ווערען.

unal'terableness *n.* (אַנ-אָהל'-טער-עבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, דאס ניט האבען די אייגענשאפט זיך צו בייטען.

unal'terably *adv.* (אַנ-אָהל'-טער-ע-בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן.

unal'tered *a.* (אַנ-אָהל'-טערד) אונ-פערענדערט.

unambig'uous *a.* (אַנ-עמ-ביג'-יו-אַס) ניט צווייטייטיג, ניט דאפּעלזיניג, קלאר.

unambig'uously *adv.* (אַנ-עמ-ביג'-יו-אַס-לי) ניט צווייטייטיג, ניט דאפּעלזיניג, קלאר.

unambi'tious *a.* (אַנ-עמ-ביש'-אַס) ניט אמביציעז, וואס שטרעבט ניט צו דער-הויבען זיך אויף א הויכער שטופע; וואס ווארפט זיך ניט אין די אויגען, אהן פּרע-טענזיעס.

unambi'tiously *adv.* (אַנ-עמ-ביש'-אַס-לי) ניט אמביציעז; אהן פּרעטענ-זיעס.

uname'nable *a.* (אַנ-ע-מי'-נעבל) ניט פעראנטווארטליך; ניט אונטערוואַרפען, ניט אבהענגיג.

unamen'dable *a.* (אַנ-ע-מענ'-דעבל) אונפערבעסערליך, וואס קען ניט פערבע-סערט ווערען.

un-Amer'ican *a.* (אַנ-ע-מער'-אי-קען) ניט אמעריקאניש.

unamiabil'ity *n.* (אַנ-איי-מי-ע-ביל'-אי-טי) אונליעבענסווירדיגקייט; ניט גוט-מוטיגקייט; אונפריינדליכקייט.

una'miable *a.* (אַנ-איי'-מי-עבל) ניט ליעבענסווירדיג.

unamu'sable *a.* (אַנ-ע-מיו'-זעבל) ניט צו אמוזירען, ניט צו אונטערהאלטען.

unamused' *a.* (אַנ-ע-מיוזד') ניט אמו-זירט, ניט אונטערהאלטען; ניט לוסטיג געמאכט; געלאנגווייליגט.

unamu'sing *a.* (אַנ-ע-מיו'-זינג) ניט אמוזאנט, ניט אמוזירענד, ניט אונטער-האלטענד; ניט לוסטיג מאכענד; לאנג-ווייליג.

unamu'singly *adv.* (אַנ-ע-מיו'-זינג-לי) אויף א ניט אמוזאנטען אדער ניט אונטערהאלטענדען אופן; לאנגווייליג.

unamu'sive *a.* (אַנ-ע-מיו'-זיוו) ז. *unamusing*

unanalog'ical *a.* (אַנ-ענ-ע-לאַדזש'-אי-קעל) ניט אנאלאגיש; אונעהנליך, ניט גלייך.

unan'alysed *a.* (אַנ-ענ'-ע-לאַיזד) ניט אנאליזירט, ניט צוגליעדערט; ניט אונ-טערזוכט.

unan'alyzable *a.* (אַנ-ענ'-ע-לאַי-זעבל) וואס קען ניט אנאליזירט ווערען, וואס קען ניט צוגליעדערט ווערען.

unan'gular *a.* (אַנ-ענ'-גיו-לאַר) ניט ווינקעלדיג, ניט עקיג, אהן [שארפע] עקען.

unan'imalized *a.* (אַנ-ענ'-אי-מעל-איזד) ניט אסימילירט, ניט פערדייעט, ניט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש [ווענען שפייזען אין קערפּער].

unan'imated *a.* (אַנ-ענ'-אי-מיי-טעד) אונבעלעבט, וואס האט קיין לעבען; אהן לעבען; אהן לעבעדיגקייט, אהן מוטה.

unanim'ity *n.* (יו-נע-נימ'-אי-טי) איינשטימיגקייט.

unan'imous *a.* (יו-נענ'-אי-מאַס) איינ-שטימיג.

unan'imously *adv.* (יו-נענ'-אי-מאַס-לי) מיט איינשטימיגקייט, איינשטימיג.

unan'imousness *n.* (יו-נענ'-אי-מאַס-נעס) ז. *unanimity*

unannealed' *a.* (אַנ-ע-ניעלד') ניט גליִ- הענד געמאַכט, ניט אויסגעגליהט [ווי גלאָז, פּײַמענע כלים אָדער מעטאַלען].

unannexed' *a.* (אַנ-ע-נעקסט') ניט צו- געזעצט, ניט צוגעשטעלט, ניט פעראײַ- ניגט, ניט פערבונדען.

unanni'hilable *a.* (אַנ-ע-נאַי'-הי- לעבל) ניט צושטערבאַר, ניט פערניכט- באַר, וואָס קען ניט צושטערט אָדער פער- ניכטעט ווערען.

unannounced' *a.* (אַנ-ע-נאַונסט') ניט בעקאַנט געמאַכט, ניט אָנאַנסירט.

unannoyed' *a.* (אַנ-ע-נאָיד') ניט בע- לעסטיגט; ניט געפּלאָגט, אונגעשטערט.

unanoin'ted *a.* (אַנ-ע-נאָינ'-טעד) אונ- געזאַלבט.

unanswerabil'ity *n.* (אַנ-ען-סער-ע- ביל'-אי-טי) אונבעאַנטוואָרטליכקייט, אונ- מעגליכקייט צו ענטפערען אָדער צו ווי- דערלעגען, דאָס ניט קענען בעאַנטוואָרטעט ווערען.

unan'swerable *a.* (אַנ-ענ'-סער-עבל) אונבעאַנטוואָרטליך, וואָס קען ניט געענט- פערט ווערען, וואָס קען ניט ווידערלעגט ווערען.

unan'swerableness *n.* (אַנ-ענ'-סער- עבל-נעס) ז. ***unanswerability***

unan'swerably *adv.* (אַנ-ענ'-סער-ע- בלי) אונבעאַנטוואָרטליך, גיט צו בעאַנט- וואָרטען, ניט ווידערלעגט צו ווערען.

unan'swered *a.* (אַנ-ענ'-סערד) אונבע- אַנטוואָרטעט, ניט געענטפערט, ניט ווי- דערלעגט.

unantic'ipated *a.* (אַנ-ענ-טיס'-אי- פּיי-טעד) ניט ערוואַרטעט פון פריהער, ניט פאָרויסגעזעהן.

unapoc'ryphal *a.* (אַנ-ע-פּאָק'-רי- פעל) ניט אַפּאָקריפיש, קאַנאָניזירט, אָנ- ערקענט אַלס היילינ [ווענען שריפטען פון דער קירך].

unapologet'ic *a.* (אַנ-ע-פּאָל-אָ- דזשעט'-איק) ניט פערטיידיגענד, ניט ענטשולדיגענד.

unapostol'ic *a.* (אַנ-עפּ-אָס-טאָל'-איק) ניט אַפּאָסטאָליש.

unapostol'ical *a.* (אַנ-עפּ-אָס-טאָל'- אי-קעל) ניט אַפּאָסטאָליש.

unappalled' *a.* (אַנ-ע-פּאָהלד') אונער- שראָקען, אָהן פּורכט, אָהן מורא.

unappar'elled *a.* (אַנ-ע-פּער'-עלד) ניט בעקליידעט, נאַקעט.

unappar'ent *a.* (אַנ-ע-פּעהר'-ענט) ניט אוינגעשײַנליך, אונזיכטבאַר, ניט דײַטליך, טונקעל.

unappea'lable *a.* (אַנ-ע-פּיע'-לעבל) וואָס קען ניט אַפּעלירט ווערען.

unappea'sable *a.* (אַנ-ע-פּיע'-זעבל) וואָס לאָזט זיך ניט איבערבעטען, ניט אײַ- בערצובעטען, ניט צו בערוהיגען.

unappeased' *a.* (אַנ-ע-פּיזד') ניט בערוהיגט; ניט אײַנגעשטילט; ניט אײַ- בערגעבעטען.

unap'petizing *a.* (אַנ-עפּ'-אי-טאַי- זינג) וואָס מאַכט ניט קיין אַפּעטיט; וואָס ציהט ניט צו.

unapplau'sive *a.* (אַנ-ע-פּלאָה'-סיוו) ניט אַפּלאָדירענד.

unappli'able *a.* (אַנ-ע-פּלאַי'-עבל) ז. ***inapplicable***

unap'plicable *a.* (אַנ-עפּ'-לי-קעבל) ז. ***inapplicable***

unapplied' *a.* (אַנ-ע-פּלאַיד') ניט ספּע- ציעל אָנגעווענדעט, ניט געריכטעט צו אַ ספּעציעלען צוועק.

unap'posite *a.* (אַנ-עפּ'-אָ-זיט) אונ- פּאַסענד, אונגעהעריג.

unap'positely *adv.* (אַנ-עפּ'-אָ-זיט- לי) אונפּאַסענד, אונגעהעריג.

unappre'ciable *a.* (אַנ-ע-פּרי'-שי- עבל) ז. ***inappreciable***

unappre'ciated *a.* (אַנ-ע-פּרי'-שי- איי-טעד) ניט ריכטיג אָבגעשעצט; ניט גענוג אָבגעשעצט, ניט ענטדעקט, ניט אויס- געפונען, ניט בעמערקט, ניט בעגריפען.

unappre'ciative *a.* (אַנ-ע-פּרי'-שי- איי-טיוו) ז. ***inappreciative***

unapprehen'ded *a.* (אַנ-עפּ-רי-הענ'- דעד) ניט פערהאַפטעט, ניט אַרעסטירט; ניט בעגריפען, ניט פערשטאַנען.

unapprehen'sible *a.* (אַנ-עפּ-רי- הענ'-סיבל) אונבעגרײַפליך, אונפער- שטענדליך.

unapprehen'sibleness *n.* (אַנ-עפּ- רי-הענ'-סיבל-נעס) אונבעגרײַפליכקייט, אונפערשטענדליכקייט.

unapprehen'sive *a.* (אַנ-עפּ-רי-הענ'- סיוו) אונבעזאָרגט, פּורכלאָז, אָהן מורא; ניט פערדעכטיגענד; ניט בעגרײַפענד.

unapprehen'siveness *n.* (אַנ-עפּ-רי- הענ'-סיוו-נעס) אונפעהיגקייט צו בעגרײַ- פען; פּורכטלאָזיגקייט.

unapprised' *a.* (אַנ-ע-פּראַיזד') ניט געגעבען צו וויסען, ניט בענאַכריכטיגט, ניט געוואָרנט.

unapproa'chable *a.* (אַנ-ע-פּראָו'- טשעבל) אונצוגענגליך, וואָס מען קען דער- צו ניט צוקומען; אונדערגרייכבאַר.

unapproa'chableness *n.* (אַנ-ע- פּראָו'-טשעבל-נעס) אונצוגענגליכקייט; אונדערגרייכבאַרקייט.

unapproa'chably *adv.* (אַנ-ע-פּראָו'- טשע-בלי) אויף אַן אונצוגענגליכען אָדער אונדערגרייכבאַרען אופן.

unapproached' *a.* (אַנ-ע-פּראָוטשט') אונצוגענגליך; אונדערגרייכבאַר.

unappro'priate *a.* (אַנ-ע-פּראָו'-פּרי- איט) ניט בעווילינט; ניט אָבגעלעגט פאַר אַ געוויסען צוועק; אונפּאַסענד, אונ- געהעריג.

unappro'priated *a.* (אַנ-ע-פּראָו'-פּרי- איי-טעד) ניט אָבגעלעגט פאַר אַ געווי- סען צוועק; ניט בעווילינט; ניט צוגע- אײַגנעט, ניט אָוועקגענומען פאַר זיך; אונגעהעריג, אונפּאַסענד.

unapproved' *a.* (אַנ-ע-פּרוהווד') ניט אָנערקענט פאַר גוט, ניט גוט געהייסען.

unapt' *a.* (אַנ-עפּט') אונ- פּאַסענד; אונ- פעהיג; ניט געניינט; אונגעשיקט.

unapt'itude *n.* (אַנ-עפּט'-אי-טיוד) ז. ***unaptness***

unapt'ly *adv.* (אַנ-עפּט'-לי) אויף אַן אונפּאַסינגען אופן; אונטויגליך, אונפעהיג.

unapt'ness *n.* (אַנ-עפּט'-נעס) אונטויג- ליכקייט; אונגעשיקטקייט; אונפּאַסליכ- קייט; אָבניינונג, ניט-געניינטקייט צו עפּעס.

unar'gued *a.* (אַנ-אַר'-גיוד) אונבע- שטריטען, אָהן אַ דיספּוט.

unargumen'tative *a.* (אַנ-אַר-גיו- מענ'-טע-טיוו) וואָס איז ניט שייך צו אַ דיספּוט אָדער וכוח, וואָס ענטהאַלט ניט קיין וכוח אָדער דיספּוט, ניט פּאָלעמיש; וואָס איז ניט געניינט צו דיספּוטירען.

unarm' *v.* (אַנ-אַרם') אָב- ענטוואָפנען, נעהמען די וואַפען ביי...; מאַכען אונ- שעדליך; אָוועקלעגען דאָס געוועהר.

unarmed' *a.* (אַנ-אַרמד') אונבעוואָ- פּענט, אָהן געוועהר; אין זאָאָלאָגיע — אָהן הערנער, אָהן שאַרפע נענעל, אָהן שוי- פּען, אָהן לוסקעס א. ז. וו.; אין באָטאַ- ניק — אָהן שטאַכלען, אָהן דערנער אָהן נאָדלען.

unarrayed' *a.* (אַנ-ע-רייד') ניט אויס- געשטעלט אין אָרדנונג; ניט בעקליידעט.

unart'ful *a.* (אַנ-אַרט'-פול) ניט גע- קינסטעלט, נאַטירליך; אײַנפאַך; אָהן כיטרעקייט.

unart'fully *adv.* (אַנ-אַרט'-פול-אי) ניט געקינסטעלט, אויף אַ נאַטירליכען אופן; אײַנפאַך.

unartic'ulate *a.* (אַנ-אַר-טיק'-יו-לייט) ז. ***inarticulate***

unartic'ulated *a.* (אַנ-אַר-טיק'-יו- ליי-טעד) ז. ***inarticulated***

unartifi'cial *a.* (אַנ-אַר-טי-פיש'-על) ז. ***inartificial***

unartis'tic *a.* (אַנ-אַר-טיס'-טיק) ניט אַרטיסטיש, ניט קינסטלעריש.

unascen'dable *a.* (אַנ-ע-סענ'-דעבל) אויף וואָס מען קען ניט אַרויפשטייגען.

unascen'dible *a.* (אַנ-ע-סענ'-דיבל) ז. ***unascendable***

unascertai'nable *a.* (אַנ-עס-איר- טיי'-נעבל) וואָס מען קען ניט וויסען אויף זיכער.

unashamed' *a.* (אַנ-ע-שיימד') ניט פערשעהמט, אָהן שאַנדע.

unasked' *a.* (אַנ-עסקט') אונגעבעטען, אונגעפאָרדערט, אונפערלאַנגט.

unas'pirated *a.* (אַנ-עס'-פּי-ריי-טעד) ניט אויסגעשפּראָכען דורך הויכען אָדער אָטעמען.

unaspir'ing *a.* (אַנ-עס-פּאַיר'-אינג) ניט עהרגייציג, וואָס יאָגט זיך ניט נאָך עהרע.

unassai'lable *a.* (אַנ-ע-סיי'-לעבל) אונאָנגרייפבאַר, וואָס קען ניט אָנגעגריפען ווערען.

unassai'lably *adv.* (אַנ-ע-סיי'-לע- בלי) אונאָנגרייפבאַר.

unassailed' *a.* (אַנ-ע-סיילד') ניט אָנ- געגריפען; ניט אַטאַקירט.

unassem'bled *a.* (אַנ-ע-סעמ'בלד) ניט פערזאַמעלט.

unasser'ted *a.* (אַנ-ע-סויר'-טעד) ניט בעהויפּטעט; ניט פערטיידיגט, וואָס מען בעשטעהט ניט דאַרויף.

unassessed' *a.* (אַנ-ע-סעסט') ניט אָב- געשעצט.

unassign'able *a.* (אַנ-ע-סאַינ'-עבל) וואָס קען ניט בעשטימט ווערען; וואָס קען ניט אָנגעצייגט ווערען מיט פּינקטליכ- קייט; וואָס קען ניט איבערטראָגען ווע- רען.

unassim'ilable *a.* (אַנ-ע-סימ'-אי- לעבל) וואָס קען ניט פערגליכען ווערען, וואָס קען ניט עהנליך ווערען; וואָס קען ניט פערדייהט ווערען.

unassim'ilated *a.* (אַנ-ע-סימ'-אי- ליי-טעד) ניט גלײַך אָדער עהנליך גע- מאַכט; ניט פערדייהט.

unassis'ted *a.* (אַנ-ע-סיס'-טעד) ניט אונטערשטיצט, ניט געהאָלפען.

unassis'ting *a.* (אַנ-ע-סיס'-טינג) ניט העלפענד.

unasso'ciated *a.* (אַנ-ע-סאָו'-שי-איי- טעד) ניט פעראײַניגט, ניט פערבונדען.

unassor'ted *a.* (אַנ-ע-סאָהר'-טעד) ניט אָבגעזאָרטירט.

unassu'ming *a.* (אַנ-ע-סיו'-מינג) ניט שטאָלץ; ניט העזה'דיג; בעשיידען, אײַנ- פאַך, וואָס האַלט זיך ניט גרויס.

unassured' *a.* (אנ-ע-שוהרד') אונפערזיכערט, אונגעווים; מיסטרויאיש.

unastromon'ical *a.* (אנ-עס-טרא-נאמ'-אי-קעל) ניט אסטראנאמיש.

unato'nable *a.* (אנ-עט-או'-נעבל) וואס מען קען ניט פערגיטיגען; וואס לאזט זיך ניט מכפר זיין.

unattached' *a.* (אנ-ע-טעטשט') ניט צוגעבונדען; ניט צוגעזעצט; ניט צוגעקניפט; ניט צוגעפעסטיגט; ניט ארויפגעלעגט אן ארעסט פאר חובות; ניט בעשטימט צו א ספעציעלען רעגימענט אדער ראטע סאלדאטען.

unattack'able *a.* (אנ-ע-טעק'-עבל) וואס קען ניט אטאקירט אדער אנגעגריפען ווערען.

unattacked' *a.* (אנ-ע-טעקט') ניט אטאקירט, ניט אנגעגריפען.

unattainabil'ity *n.* (אנ-ע-טיי-נע-ביל'-אי-טי) אונדערגרייכבארקייט, די אונמעגליכקייט צו דערגרייכען.

unattai'nable *a.* (אנ-ע-טיי'-נעבל) אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

unattai'nableness *n.* (אנ-ע-טיי'-נעבל-נעס) ז. ***unattainability***

unattained' *a.* (אנ-ע-טיינד') ניט דערגרייכט.

unattain'ted *a.* (אנ-ע-טיינ'-טעד) ניט בעשימפפט; ניט בעפלעקט; ניט פערדארבען; ניט אנגעשטעקט; אונפארטייאיש.

unattemp'ted *a.* (אנ-ע-טעמפ'-טעד) אונפערזוכט, ניט פראבירט, ניט אונטערנעמען.

unatten'ded *a.* (אנ-ע-טענ'-דעד) אונבעגלייטעט; פערנאכלעסיגט.

unattes'ted *a.* (אנ-ע-טעס'-טעד) ניט בעוויזען, ניט בעשטעטיגט.

unattired' *a.* (אנ-ע-טאירד') ניט אנגעקליידעט; ניט געפוצט.

unattrac'tive *a.* (אנ-ע-טרעק'-טיוו) ניט אנציהענד, ניט צוציהענד; ניט רייצענד.

u'nau *n.* (יו'-נאה) דאס אונאו [דאס זיד־אמעריקאנישע צוויי־פינגערדיגע פוילטהיער].

unau'dited *a.* (אנ-אה'-די-טעד) ניט רעווידירט, ניט אונטערזוכט [וועגען רעכנונגען].

unaugmen'ted *a.* (אנ-אהג-מענ'-טעד) ניט פערמעהרט, ניט פערגרעסערט; אין גראמאטיק — אהן אן אויגמענט [א צוזאץ־זילבע אין אנפאנג פון א צייטווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

unauspi'cious *a.* (אנ-אהס-פיש'-אס) ז. ***inauspicious***

unauthen'tic *a.* (אנ-אה-טהענ'-טיק) ניט ריכטיג.

unauthen'ticated *a.* (אנ-אה-טהענ'-טי-קיי-טעד) ניט בעשטעטיגט; ניט ערקלערט פאר ריכטיג אדער פאר עכט.

unauthor'itative *a.* (אנ-אה-טהאר'-אי-טיי-טיוו) ניט בעפאלמעכטיגט; וואס האט ניט קיין מאכט אדער קיין דעה; ניט בעפעהלענד.

unau'thorized *a.* (אנ-אה'-טהאר-איזד) ניט בעפאלמעכטיגט, ניט בערעכטיגט; ניט בעשטעטיגט; ניט אויטאריזירט, אהן אויטאריטעט, אהן געזעצליכער אנערקענונג אדער מאכט.

unavai'lable *a.* (אנ-ע-וויי'-לעבל) ניט נוצבאר; וואס מען קען ניט ברויכען; וואס מען קען ניט פערווענדען [צו א געוויסען צוועק].

unavai'lableness *n.* (אנ-ע-וויי'-לעבל-נעס) אוננוצליכקייט; אוננוצבארקייט; אונפערווענדבארקייט, דאס ניט קענען פערווענדעט ווערען [פאר א געוויסען צוועק אדער ארבייט]; אונגילטיגקייט.

unavai'ling *a.* (אנ-ע-וויי'-לינג) נוצלאז, ניט העלפענד.

unavenged' *a.* (אנ-ע-ווענדזשד') ניט בעשטראפט, פאר וואס מען האט קיין נקמה ניט גענומען אדער מען האט זיך ניט אבגערעכענט.

unaver'ted *a.* (אנ-ע-וואיר'-טעד) ניט אבגעווענדעט.

unavoi'dable *a.* (אנ-ע-וואי'-דעבל) אונפערמיידליך; וואס קען ניט געמאכט ווערען אונגילטיג.

unavoi'dableness *n.* (אנ-ע-וואי'-דעבל-נעס) די אונפערמיידליכקייט.

unavoi'ded *a.* (אנ-ע-וואי'-דעד) ניט אויסגעמידען.

unavouched' *a.* (אנ-ע-וואוטשט') ניט בעהויפטעט, נגט צוגעגעבען, ניט גאראנטירט.

unavowed' *a.* (אנ-ע-וואוד') ניט עפענטליך אנערקענט, ניט צוגעגעבען.

unavow'edly *adv.* (אנ-ע-וואו'-עד-לי) ניט צוגעבענדיג.

unawaked' *a.* (אנ-ע-הווייקט') ניט אויפגעוועקט; ניט ערוואכט.

unawa'kened *a.* (אנ-ע-הוויי'קנד) ניט אויפגעוועקט; ניט ערוואכט.

unaware' *a.* (אנ-ע-הוועהר') אונאויפמערקזאם; אונבעקאנט, אונבעוואוסט.

unawares' *adv.* (אנ-ע-הוועהרז') אונערווארטעט, פלוצלונג; אונבעוואוסט.

unawed' *a.* (אנ-אהד') אהן פורכט; ניט צוריקגעהאלטען, חוצפה'דיג, פרעך.

unaz'otized *a.* (אנ-עז'-א-טאיזד) אין כעמיע — וואס ענטהאלט ניט אדער איז ניט פערבונדען מיט שטיקשטאף.

unbacked' *a.* (אנ-בעקט') ניט געלערנט צו טראגען א רייטער [וועגען א פערד]; ניט אונטערשטיצט; ניט צוריקגעשטויסען.

unbai'lable *a.* (אנ-ביי'-לעבל) וואו דער אנגעקלאגטער קען ניט ארויסגעלאזען ווערען אויף ערבות.

unbaked' *a.* (אנ-בייקט') ניט געבאקען; אונצייטיג.

unbal'ance *v.* (אנ-בעל'-ענס) ארויסברייננען פון גלייכגעוויכט.

unbal'anced *a.* (אנ-בעל'-ענסט) ניט געהאלטען אין גלייכגעוויכט; ניט באלאנסירט, ניט אויסגעגליכען [וועגען רעכנונגען]; ניט פעסט, ניט געזעצט; אין אונארדנונג.

unbal'last *v.* (אנ-בעל'-עסט) אויסלאדען דעם באלאסט פון א שיף.

unban'daged *a.* (אנ-בענ'-דעדזשד) ניט פערבונדען; ניט באנדאזשירט.

unban'ded *a.* (אנ-בענ'-דעד) אהן א באנד.

unban'kable *a.* (אנ-בענ'-קעבל) וואס קען ניט אנגענומען ווערען אין א באנק.

unbaptised' *a.* (אנ-בעפ-טאיזד') ניט געטויפט, ניט גע'שמד'ט; ניט חייליג. זינדיג, אונריין.

unbar' *v.* (אנ-באר') אבריגלען, אויפשליסען, עפענען.

unbarbed' *a.* (אנ-בארבד') אהן האקענס.

unbar'bered *a.* (אנ-באר'-בערד) ניט פריזירט, ניט ראזירט, ניט געגאלט, ניט געשארען.

unbare' *v.* (אנ-בעהר') ענטבלויזען; אבדעקען.

unbarked' *a.* (אנ-בארקט') אבגעשיילט.

unbarricade' *v.* (אנ-בער-אי-קייד') עפענען, בעפרייען פון אן אבשפארונג.

unbarrica'doed *a.* (אנ-בער-אי-קיי'-דאוד) ניט פערבאריקאדירט; ניט פערצאמט, ניט פערשטעלט.

unbash'ful *a.* (אנ-בעש'-פול) אונפערשעמט; פרעך, חוצפה'דיג.

unba'ted *a.* (אנ-ביי'-טעד) ניט אבגעטעמפט.

unbathed' *a.* (אנ-בייטהד') ניט געבאדען; ניט נאס.

unbat'tered *a.* (אנ-בעט'-ערד) ניט צושלאגען; ניט צוקלאפט; ניט בעשעדיגט.

unbear' *v.* (אנ-בעהר') אבלאזען די לייצעס.

unbear'able *a.* (אנ-בעהר'-עבל) אונערטרעגליך.

unbear'ableness *n.* (אנ-בעהר'-עבל-נעס) אונערטרעגליכקייט.

unbear'ably *adv.* (אנ-בעהר'-ע-בלי) אונערטרעגליך, אויף אן אונערטרעגליכען שטייגער.

unbear'ded *a.* (אנ-ביער'-דעד) אהן א בארד.

unbear'ing *a.* (אנ-בעהר'-אינג) ניט פרוכטבאר.

unbea'ten *a.* (אנ-ביע'טן) ניט געשלאגען; ניט אויסגעטראטען; ניט בעזיעגט; ניט איבערגעשטיגען.

unbeau'teous *a.* (אנ-ביו'-טי-אס) ניט שעהן, ניט רייצענד.

unbeau'tified *a.* (אנ-ביו'-טי-פאיד) ניט פערשעהנערט; ניט געפוצט.

unbeau'tiful *a.* (אנ-ביו'-טי-פול) ניט שעהן; מאוס.

unbeclou'ded *a.* (אנ-בי-קלאו'-דעד) ניט פערוואלקענט.

unbecom'ing *a. and n.* (אנ-בי-קאמ'-אינג) אונאנשטענדיג, ניט פאסענד; וואס קליידט ניט; וואס קוקט ניט אויס שעהן.

unbecom'ingly *adv.* (אנ-בי-קאמ'-אינג-לי) ניט אנשטענדיג; ניט פאסענד; ניט שעהן; ניט קליידענד.

unbecom'ingness *n.* (אנ-בי-קאמ'-אינג-נעס) אונאנשטענדיגקייט; ניט־פאסיגקייט; דאס ניט קליידען.

unbefit'ting *a.* (אנ-בי-פיט'-אינג) ניט פאסענד.

unbeget' *v.* (אנ-בי-געט') פערניכטען, אויסמעקען פון עקזיסטענץ.

unbegot' *a.* (אנ-בי-גאט') ז. ***unbegotten***

unbegot'ten *a.* (אנ-בי-גאט'ן) ניט געבארען; וואס איז קיינמאל ניט געבארען געווארען, אייביג, וואס עקזיסטירט אונאבהענגיג פון וועלכער עס איז אורזאכע.

unbeguile' *v.* (אנ-בי-גאיל') ארויספיהרען פון אירטהום, עפענען די אויגען; ענטוישען.

unbegun' *a.* (אנ-בי-גאן') ניט אנגעפאנגען.

unbehol'den *a.* (אנ-בי-האול'דן) אונגעזעהן, אונבעמערקט.

unbeknow'ing *a.* (אנ-בי-נאו'-אינג) ניט וויסענד, ניט קענענד.

unbeknown' *a.* (אנ-בי-נאון') אונבעוואוסט, אונבעקאנט.

unbeknownst' *a.* (אנ-בי-נאונסט') ז. ***unbeknown***

unbelief′ *n.* (אנ-בי-ליעף′) אונגלויבען, אפיקורסות.

unbelievabil′ity *n.* (אנ-בי-ליע-ווע-ביל′-אי-טי) אונגלויבליכקייט.

unbelie′vable *a.* (אנ-בי-ליע′-וועבל) אונגלויבליך.

unbelieved′ *a.* (אנ-בי-ליעווד′) אונגעגלויבט, אהן צוטרוי; אונגלויבליך.

unbelie′ver *n.* (אנ-בי-ליע′-ווער) אן אונגלויבינער; אן אפיקורוס.

unbelie′ving *a.* (אנ-בי-ליע′-ווינג) אונגלויביג.

unbelie′vingly *adv.* (אנ-בי-ליע′-ווינג-לי) מיט אונגלויבען.

unbeloved′ *a.* (אנ-בי-לאווד′) ניט געליעבט.

unbelt′ *v.* (אנ-בעלט′) אבגארטלען.

unbel′ted *a.* (אנ-בעל′-טעד) ניט ארומגעגארטעלט, אבגעגארטעלט.

unbemoaned′ *a.* (אנ-בי-מאונד′) ניט בעקלאגט, ניט בעיאמערט, ניט בעוויינט.

unbend′ *v.* (אנ-בענד′) זיך צוריק אויסבויגען, זיך אויסגלייכען; זיך בענעהמען ליעבליך אדער אנגענעהם, זיין העפליך; צוריק אויסבויגען, מאכען צוריק גלייך; בעפרייען פון אנשטרענגונג אדער שפאנונג; געבען ערהאלונג אדער רוה; צושטרייען; שוואכער מאכען; לויז מאכען, אבבינדען [א זעגעל אדער אנקערשטריק].

unben′dable *a.* (אנ-בענ′-דעבל) ניט בויגזאם, וואס מען קען ניט בויגען.

unben′ding *a.* and *n.* (אנ-בענ′-דינג) וואס בויגט זיך ניט; ניט בויגזאם, ניט נאכגעביג, שטייף; בעשטימט פאר ערהאלונג אדער רוה; בעפרייאונג פון אנשטרענגונג אדער שפאנונג; ערהאלונג אדער רוה; צושטרייאונג.

unben′dingly *adv.* (אנ-בענ′-דינג-לי) אונבויגזאם; הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע′עקשנ′ט.

unben′dingness *n.* (אנ-בענ′-דינג-נעס) אונבויגזאמקייט, ניט-נאכגעבינקייט.

unben′eficed *a.* (אנ-בענ′-אי-פיסט) וואס האט ניט קיין איינטרעגליכע שטעלע אין א קירך.

unbenefi′cial *a.* (אנ-בענ-אי-פיש′-על) ניט איינטרעגליך, ניט ניצליך, אהן פראפיט, ניט בעהילפליך.

unben′efited *a.* (אנ-בענ′-א-פיט-עד) ניט בעגינסטיגט; וואס האט ניט קיין נוץ אדער פראפיט.

unbenev′olent *a.* (אנ-בי-נעוו′-א-לענט) ניט וואהלטהעטיג, ניט גוט; הארטהערציג.

unbenigh′ted *a.* (אנ-בי-נאי′-טעד) ניט פערדונקעלט, ניט איינגעוויקעלט אין פינסטערניש.

unbenign′ *a.* (אנ-בי-נאין′) ניט גיטיג, ניט מילד, ניט גינסטיג; בייזהאפט, שלעכט.

unberea′ven *a.* (אנ-בי-ריע′וון) ניט בערויבט.

unbereft′ *a.* (אנ-בי-רעפט′) ניט בערויבט.

unbeseem′ *v.* (אנ-בי-סיעם′) זיין אונפאסענד אדער אונווירדיג.

unbesee′ming *a.* (אנ-בי-סיע′-מינג) אונפאסענד.

unbesee′mingly *adv.* (אנ-בי-סיע′-מינג-לי) אויף אן אונפאסענדען אדער אונווירדיגען אופן.

unbesee′mingness *n.* (אנ-בי-סיע′-מינג-נעס) אונפאסינקייט, אונווירדינקייט.

unbesought′ *a.* (אנ-בי-סאהט′) אונגעבעטען, ניט געבעטען, פרייוויליג.

unbestowed′ *a.* (אנ-בי-סטאוד′) ניט געגעבען, ניט בעווילינט, ניט געשענקט.

unbetrayed′ *a.* (אנ-בי-טרייד′) ניט פערראטען.

unbetrothed′ *a.* (אנ-בי-טראוטהד′) ניט פערלאבט, ניט פער′קנס′ט.

unbewailed′ *a.* (אנ-בי-הווײלד′) ניט בעוויינט, ניט בעקלאגט.

unbewil′dered *a.* (אנ-בי-הוויל′-דערד) ניט צוטומעלט, ניט צומישט.

unbewitch′ *v.* (אנ-בי-הוויטש′) ענטצויבערען, אראבנעהמען די בעצויבערונג.

unbi′as *v.* (אנ-באי′-עס) בעפרייען פון פאראורטייל.

unbi′ased *a.* (אנ-באי′-עסט) פריי פון פאראורטייל; אונפארטייאיש.

unbi′asedly *adv.* (אנ-באי′-עסט-לי) אהן פאראורטייל; אויף אן אונפארטייאישען אופן.

unbi′asedness *n.* (אנ-באי′-עסט-נעס) פרייהייט פון פאראורטייל; אונפארטייליכקייט.

unbi′assed *a.* (אנ-באי′-עסט) ז. ***unbiased***

unbi′assedly *adv.* (אנ-באי′-עסט-לי) ז. ***unbiasedly***

unbi′assedness *n.* (אנ-באי′-עסט-נעס) ז. ***unbiasedness***

unbib′lical *a.* (אנ-ביב′-לי-קעל) ניט ביבליש, וואס געפינט זיך ניט אין דער ביבעל.

unbid′ *a.* (אנ-ביד′) ז. ***unbidden***

unbid′den *a.* (אנ-ביד′ן) ניט בעפוילען, אונגעהייסען, פרייוויליג; אונגעבעטען, ניט געלאדען.

unbig′oted *a.* (אנ-ביג′-א-טעד) ניט בלינד-גלויביג, טאלעראנט, ניט פאנאטיש.

unbind′ *v.* (אנ-באינד′) אבבינדען, לויז בינדען, אויפבינדען, לויז מאכען; בעפרייען, פריי מאכען.

unbiograph′ical *a.* (אנ-באי-א-גרעפ′-אי-קעל) ניט ביאגראפיש, וואס איז ניט שייך צו לעבענס-בעשרייבונג.

unbish′op *v.* (אנ-ביש′-אפ) ארונטערזעצען א בישאף פון אמט.

unbit′ *a.* (אנ-ביט′) ניט געביסען.

unbit′ted *a.* (אנ-ביט′-עד) ניט איינגעצוימט, ניט געהאלטען אין צוים, ניט אבגעצוימט; ניט קאנטראלירט, ניט איינגעהאלטען.

unbit′ten *a.* (אנ-ביט′ן) ניט געביסען.

unbla′mable *a.* (אנ-בליי′-מעבל) וואס פערדיענט ניט קיין טאדעל אדער בעשולדיגונג, אהן שולד; אונשולדיג.

unbla′mableness *n.* (אנ-בליי′-מעבל-נעס) די אונטאדעלהאפטיגקייט, די שולדלאזיגקייט, דאס ניט פערדיענען קיין טאדעל, דאס זיין אהן שולד; אונשולדיגקייט.

unbla′mably *adv.* (אנ-בליי′-מע-בלי) ניט צום טאדלען; אויף אן אופן וואס פערדיענט ניט קיין טאדעל.

unblamed′ *a.* (אנ-בליימד′) ניט געטאדעלט; ניט בעשולדיגט; אהן טאדעל, פריי פון בעשולדיגונג.

unbleached′ *a.* (אנ-בליעטשט′) ניט געבלייכט, ניט געווייסט, ניט ווייס געמאכט [וועגען לייווענד].

unblea′ching *a.* (אנ-בליע′-טשינג) וואס ווערט ניט ווייס אדער בלייך.

unblee′ding *a.* (אנ-בליע′-דינג) ניט בלוטענד.

unblem′ishable *a.* (אנ-בלעמ′-איש-עבל) וואס קען ניט בעפלעקט ווערען.

unblem′ished *a.* (אנ-בלעמ′-אישט) אונבעפלעקט; ריין.

unblem′ishing *a.* (אנ-בלעמ′-איש-אינג) ניט בעפלעקענד.

unblen′ching *a.* (אנ-בלענ′-טשינג) ניט דערשראקען, וואס געהט אדער ציהט זיך ניט צוריק, וואס ווייכט ניט אוים; פעסט.

unblen′ded *a.* (אנ-בלענ′-דעד) ריין, ניט געמישט, ניט אויסגעמישט.

unblessed′ *a.* (אנ-בלעסט′) ז. ***unblest***

unblest′ *a.* (אנ-בלעסט′) ניט געבענשט; פערפלוכט, פערשאלטען; אונגליקליך.

unbligh′ted *a.* (אנ-בלאי′-טעד) ניט פערדארבען, ניט צושטערט.

unblind′ *v.* (אנ-בלאינד′) מאכען זעהענדיג; אויפקלערען.

unbliss′ful *a.* (אנ-בליס′-פול) אונגליקליך.

unblood′ed *a.* (אנ-בלאד′-עד) ניט פון ריינעם בלוט, ניט פון גוטער אבשטאמונג [וועגען פערד].

unblood′ied *a.* (אנ-בלאד′-איד) ניט בעפלעקט מיט בלוט, ניט בלוטיג.

unblood′ily *adv.* (אנ-בלאד′-אי-לי) ניט בלוטדורשטיג, ניט גרויזאם; ניט בלוטיג.

unblood′y *a.* (אנ-בלאד′-אי) ניט בעפלעקט מיט בלוט; ניט בלוטדורשטיג, ניט גרויזאם; ניט בלוטיג, אהן בלוטפערגיסונג.

unblos′soming *a.* (אנ-בלאס′-אמ-אינג) ניט בליהענד, אהן בליהונגען.

unblot′ted *a.* (אנ-בלאט′-עד) ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעשטראכען; ניט אבגעריבען, ניט אויסגעקראצט.

unblown′ *a.* (אנ-בלאון′) ניט אויפגעבלאזען [דורך′ן ווינד]; ניט געבלאזען [וועגען א מוזיקאלישען בלאז-אינסטרומענט]; ניט אויפגעבליהט; ניט ענטוויקעלט.

unblun′ted *a.* (אנ-בלאנ′-טעד) ניט טעמפ, שארף.

unblush′ing *a.* (אנ-בלאש′-אינג) אונפערשעמט, וואס שעמט זיך ניט; חוצפה′דיג, העזה′דיג.

unboast′ful *a.* (אנ-באוסט′-פול) ניט בעריהמעריש, ניט שטאלץ, בעשיידען, עניוות′דיג, איינפאך.

unboas′ting *a.* (אנ-באוס′-טינג) אהן בעריהמעריי, וואס האלט זיך ניט גרויס, בעשיידען, עניוות′דיג, איינפאך.

unbod′ied *a.* (אנ-באד′-איד) וואס האט ניט קיין קערפער, אונקערפערליך; ניט מאטעריעל; בעפרייט פון קערפער, געמאכט קערפערלאז.

unboiled′ *a.* (אנ-באילד′) ניט געקאכט, ניט געזאטען.

unbolt′ *v.* (אנ-באולט′) אברינגלען, עפענען; זיך עפענען; ערקלערען, מאכען קלאר, געבען צו פערשטעהן.

unbol′ted *a.* (אנ-באול′-טעד) ניט פעררינגלט, ניט פערפעסטיגט מיט א באלצען, אפען; ניט געבייטעלט, ניט געזיפט [וועגען מעהל].

unbon′net *v.* (אנ-באנ′-עט) אראבנעהמען דעם הוט, ענטבלויזען דעם קאפ.

unbooked′ *a.* (אנ-בוקט′) ניט פערשריבען אין א בוך.

unbook'ish *a.* (אנ-בוק'-איש) וואס האט ניט ליעב צו לעזען קיין ביכער; וואס איז ניט אריינגעטהאן אין ביכער; ניט בעלעזען, ניט געלערענט, ניט געבילדעט.

unboot' *v.* (אנ-בוהט') אראבציהען די שטיוועל.

unboo'ted *a.* (אנ-בוה'-טעד) אהן שטיוועל.

unborn' *a.* (אנ-באהרן') אונגעבארען, נאך ניט געבארען; צוקינפטיג.

unbor'rowed *a.* (אנ-באר'-אוד) ניט געבארגט, ניט אנטליהען, אייגען; אריגינעל, ניט גענומען פון א פרעמדער קוועלע; עכט, ניט געפעלשט.

unbos'om *v.* (אנ-בוז'-אם) ענטדעקען, אנפערטרויען, עפענען דאס הארץ.

unbos'omer *n.* (אנ-בוז'-אמ-ער) איינער וואס ענטדעקט אדער אנפערטרויט.

unbot'tomed *a.* (אנ-באט'-אמד) אהן א גרונד, אונענדליך טיעף.

unbought' *a.* (אנ-באהט') ניט געקויפט; ניט פערקויפט, אהן א קויפער; ניט אונטערגעקויפט.

unbound' *a.* (אנ-באונד') ניט געבונדען; ניט פערפליכטעט.

unboun'ded *a.* (אנ-באונ'-דעד) אונבעגרענעצט, אונבעשרענקט.

unboun'dedly *adv.* (אנ-באונ'-דעד-לי) אויף אן אונבעגרענעצטען אדער אונבעשרענקטען אופן; אהן גרענעצען.

unboun'dedness *n.* (אנ-באונ'-דעד-נעס) די אונבעגרענעצטקייט, די אונבעשרענקטקייט.

unboun'teous *a.* (אנ-באונ'-טי-אס) אונגיטיג, ניט פרייגיעביג; ניט וואהלטהעטיג.

unboun'teously *adv.* (אנ-באונ'-טי-אס-לי) ניט גיטיג, ניט מילד; אויף א ניט פרייגיעביגען אופן.

unbowed' *a.* (אנ-באוד') אונגעבויגען; ניט איינגעבויגען; ניט אונטערוואָרפען, ניט אונטעריאכט, ניט אונטערגעגעבען, ניט בעצוואונגען, ניט איבערוועלטיגט.

unbrace' *v.* (אנ-בריים') לויז מאכען, אבבינדען, אויפבינדען, אויפקניפען, אויפשנירען; בעפרייען פון אנשטרענגונג; אבלאזען, נאכלאזען, לויז ווערען.

unbraid' *v.* (אנ-בריידי) פאנאנדערנעהמען די שנורען, אבפלעכטען; אבפלאנטערען.

unbrai'ded *a.* (אנ-בריי'-דעד) ניט צוזאמענגעוועבט, ניט צוזאמענגעפלאכטען.

unbranched' *a.* (אנ-ברענטשט') ניט פערצווייגט, אהן צווייגען.

unbran'ded *a.* (אנ-ברענ'-דעד) ניט אויסגעברענט; ניט געשטעמפעלט; ניט געשטעמפעלט מיט שאנדע.

unbreak'able *a.* (אנ-ברייק'-עבל) ניט צוברעכליך, וואס קען ניט צובראכען ווערען.

unbreast' *v.* (אנ-ברעסט') עפענען אדער אויסריידען דאס הארץ; אויפדעקען.

unbreath'able *a.* (אנ-בריעטה'-עבל) וואס קען ניט איינגעאטעמט ווערען.

unbreathed' *a.* (אנ-בריעטהד') ניט געאטעמט; ניט ארויסגעגעבען; ניט געאיבט, ניט פראקטיצירט.

unbrea'thing *a.* (אנ-בריע'-טהינג) ניט אטעמענד, ניט בעלעבט.

unbred' *a.* (אנ-ברעד') אונערצויגען, ניט געבילדעט, ניט עדעל, אהן דרך-ארץ; ניט געלערענט, אונוויסענד.

unbreech' *v.* (אנ-בריעטש') אראבנעהמען די הויזען; אבשרויפען דעם הינטערשטען טייל פון א הארמאט.

unbreeched' *a.* (אנ-בריעטשט') אהן הויזען; נאך יונג צו טראגען הויזען.

unbrewed' *a.* (אנ-ברוהד') ניט געמישט, ריין, עכט.

unbri'bable *a.* (אנ-בראי'-בעבל) וואס מען קען ניט אונטערקויפען מיט כאבאר.

unbribed' *a.* (אנ-בראיבד') ניט אונטערגעקויפט.

unbri'dle *v.* (אנ-בראי'דל) אבצוימען, אראבנעהמען די צוים; פרייאלאזען.

unbri'dled *a.* (אנ-בראי'דלד) אהן א צוים; ניט געהאלטען אין צוים, ניט איינגעהאלטען, ניט צוריקגעהאלטען; ניט געהארכזאם, ווידערשפעניג; צולאזען.

unbridged' *a.* (אנ-ברידזשד') אהן א בריק.

unbroached' *a.* (אנ-בראוטשט') ניט דורכגעבויערט; ניט דורכגעשטאכען; ניט דורכגעלעכערט; ניט בעריהרט, וואס מען האט וועגען דעם ניט אנגעפאנגען צו רעדען.

unbroke' *a.* (אנ-בראוק') ז. *unbroken*

unbro'ken *a.* (אנ-בראו'קן) ניט צובראכען, גאנץ; ניט אבגעשוואכט; ניט צודריקט, ניט אונטערדריקט; ניט געצוימט, ניט צוגעוועהנט צום זאטעל אדער געשפאן; ניט אונטערבראכען, ניט געשטערט, אנהאלטענד; רעגולער, פאלשטענדיג.

unbroth'erly *a.* (אנ-בראטה'-ער-לי) ניט ברידערליך.

unbrought' *a.* (אנ-בראהט') ניט געבראכט.

unbruised' *a.* (אנ-ברוהזד') ניט צודריקט, ניט צוקוועטשט, ניט פערוואונדעט דורך קוועטשען; ניט צושטויסען; ניט צוריבען; ניט צוקלאפט.

unbrushed' *a.* (אנ-בראשט') ניט געבארשטען.

unbuck'le *v.* (אנ-באק'ל) אבספראנזשען [ווי א גארטעל]; לויז מאכען.

unbud'ded *a.* (אנ-באד'-עד) ניט אויפגעבליהט; אהן קנאספען.

unbuild' *v.* (אנ-בילד') צושטערען, פערניכטען, מאכען א תל, חרב מאכען.

unbuilt' *a.* (אנ-בילט') נאך ניט געבויט, ניט אויפגעבויט.

unbur'den *v.* (אנ-בויר'דן) אויסלאדען, אראבנעהמען א לאסט, בעפרייען פון א משא; אראבווארפען פון זיך א לאסט; עפענען, אויפדעקען; פערלייכטערען.

unbur'dened *a.* (אנ-בויר'דנד) אונבעלעסטיגט, ניט בעלאסטעט.

unbur'iable *a.* (אנ-בער'-אי-עבל) ניט צו בעגראבען.

unbur'ied *a.* (אנ-בער'-איד) ניט בעגראבען, ניט בעערדיגט.

unburned' *a.* (אנ-בוירנד') ניט פערברענט; ניט געברענט.

unbur'nished *a.* (אנ-בויר'-נישט) ניט פאלירט, ניט געמאכט גלאנציג.

unburnt' *a.* (אנ-בוירנט') ז. *unburned*

unbur'row *v.* (אנ-באר'-או) ארויסטרייבען פון דער נארע.

unbur'then *v.* (אנ-בויר'טהן) ז. *unburden*

unbur'y *v.* (אנ-בער'-אי) אויסגראבען, אויפגראבען; אויפדעקען, מאכען אפען.

unbus'ied *a.* (אנ-ביז'-איד) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען.

unbusi'nesslike *a.* (אנ-ביז'-נעס-לאיק) ניט געשעפטסמעסיג.

unbus'y *a.* (אנ-ביז'-אי) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען.

unbut'tered *a.* (אנ-באט'-ערד) ניט בעשמיערט מיט פוטער.

unbut'ton *v.* (אנ-באט'ן) אויפקנעפלען, אבשפילען.

unbut'tressed *a.* (אנ-באט'-רעסט) ניט געשטיצט; ניט אונטערגעשפארט מיט א שטיץ-זייל [וועגען א בריק אדער געביידע].

unca'bled *a.* (אנ-קיי'בלד) ניט בעפעסטיגט מיט א קאבעל אדער אנקער-שטריק.

uncage' *v.* (אנ-קיידזש') ארויסלאזען פון שטייג, בעפרייען.

uncaged' *a.* (אנ-קיידזשד') ניט פערשפארט אין שטייג.

uncal'cified *a.* (אנ-קעל'-סי-פאיד) ניט פערוואנדעלט אין שטיין [דורך פעראייניגונג פון קאלך מיט קויהלען-זויערע].

uncal'cined *a.* (אנ-קעל'-סינד) ניט פערוואנדעלט אין פולווער אדער אין קאלך דורך פייער.

uncal'culated *a.* (אנ-קעל'-קיו-ליי-טעד) ניט בערעכענט.

uncal'culating *a.* (אנ-קעל'-קיו-ליי-טינג) ניט בערעכנענד, וואס בערעכענט ניט.

uncal'endered *a.* (אנ-קעל'-ענ-דערד) ניט געפרעסט, ניט געפלעט [אין דער פאבריקאציאן פון געוואנד און פאפיער].

uncalked' *a.* (אנ-קאהקט') ניט פערשטאפט [וועגען שפאלטען אדער לעכער אין א שיף]; ניט בעשמיעדען מיט שארפע פאדקאוועס; ניט שארף געמאכט [וועגען די פאדקאוועס פון א פערד]; ניט אראבגענומען [וועגען א קאפיע אין א צייכנונג]; ניט בעדעקט מיט קרייד [כדי צו קאפירען א צייכנונג].

uncalled' *a.* (אנ-קאהלד') אונגערופען; ניט געלאדען; ניט געפאדערט.

uncalled' for (אנ-קאהלד' פאר) ניט נויטיג; ניט געפאדערט, ניט פערלאנגט.

uncalum'niated *a.* (אנ-קע-לאמ'-ני-איי-טעד) ניט פערלוימדעט.

uncan'celled *a.* (אנ-קענ'-סעלד) ניט אויסגעשטראכען, ניט אויסגעמעקט; ניט אבגעשאפט, ניט צוריקגעצויגען, ניט אנולירט.

uncan'did *a.* (אנ-קענ'-דיד) ניט אפענהערציג, ניט אויפריכטיג.

uncan'didly *adv.* (אנ-קענ'-דיד-לי) אויף א ניט אפענהערציגען אופן.

uncan'ny *a.* (אנ-קענ'-אי) געהיימניספול; איבערנאטירליך; שרעקענד, וואס רופט ארויס אבערגלויבישע מורא; ניט געשיקט; ניט קינסטלעריש; ניט געאיבט; אונפארזיכטיג, אונזיכער; געפעהרליך; אונגליקליך; שטארק, שווער, גרויזאם; ניט מעסיג, פערשווענדעריש; ניט מילד, ניט זאנפט, ניט שטיל, אונרוהיג; שלעכט.

uncanon'ic *a.* (אנ-קע-נאנ'-איק) ז. *uncanonical*

uncanon'ical *a.* (אנ-קע-נאנ'-אי-קעל) ניט קאנאניש; ניט הייליג, ניט נאך דעם קירכען-געזעץ; ניט געזעצליך; ניט אנערקענט; וואס בעלאנגט ניט צו די הייליגע אנערקענטע שריפטען פון דער קירך.

uncanon'icalness *n.* (אנ-קע-נאנ'-אי-קעל-נעס) דאס ניט זיין קאנאניש, דאס ניט זיין קירכליך הייליג.

uncan'onize *v.* (אנ-קענ'-אנ-איז) אוועקנעהמען די קאנאנישע אויטאריטעט; אויסמעקען פון דער ליסטע פון די קירכען-הייליגע.

uncan'onized *a.* (אנ-קענ'-אנ-איזד) ניט קאנאניזירט, ניט ערקלערט פאר א הייליגען, ניט אריינגעשריבען צווישען די הייליגע פון דער קירך.

uncan'opied *a.* (אנ-קענ'-א-פיד) אהן א באלדאכין, אהן אן איבערדעק, אהן א חופה.

uncap' *v.* (אנ-קעפ') אראבנעהמען דעם צודעק; עפענען; אראבנעהמען דאס היטעל.

unca'pable *a.* (אנ-קיי'-פעבל) ז. *incapable*

uncapar'isoned *a.* (אנ-קע-פער'-אי-סאנד) ניט בעדעקט מיט א שהענער געפוצטער דעקע [וועגען א פערד]; ניט בעדעקט, ניט בעפוצט.

uncapsiz'able *a.* (אנ-קעפ-סאיז'-עבל) וואס קען זיך ניט איבערקעהרען.

uncap'tious *a.* (אנ-קעפ'-שאס) ניט שווער צופריעדען צו שטעלען, ניט קריענריש, וואס זוכט ניט קיין חסרונות.

uncap'tivated *a.* (אנ-קעפ'-טי-ווי-טעד) ניט בעצויבערט.

uncared' *a.* (אנ-קעהרד') אונבעאכטעט, ניט אין אכט גענומען, ניט געזארגט פאר...

uncar'ing *a.* (אנ-קעהר'-אינג) נאכלעסיג, אבגעלאזען; אהן דאגות, מונטער.

uncar'peted *a.* (אנ-קאר'-פעט-עד) ניט בעדעקט מיט טעפיכער.

uncarved' *a.* (אנ-קארווד') ניט געשניצט.

uncase' *v.* (אנ-קייס') ארויסנעהמען פון שיידעל אדער שאכטעל; אויסטהאן, ענטבלויזען, אויפדעקען, ענטדעקען; פאנאנדערוויקלען [א פאהן].

uncat'alogued *a.* (אנ-קעט'-ע-לאגד) ניט אריינגעטראגען אין א קאטאלאג.

uncat'echized *a.* (אנ-קעט'-אי-קאיזד) ניט אונטעררייכטעט [דורך דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט, הויפטזעכליך די אונטעררייכט פון דער קריסטליכער רעליגיאן אין דיעזער פארם]; עקזאמענירען דורך פראגען.

uncaught' *a.* (אנ-קאהט') ניט געפאנגען, ניט געכאפט, ניט געפאקט.

uncaused' *a.* (אנ-קאהזד') ניט פעראורזאכט; ניט בעשאפען; זעלבסטשטענדיג, וואס בעשטעהט אויף זיך אליין.

uncau'terized *a.* (אנ-קאה'-טער-איזד) ניט אויסגעברענט [וועגען א וואונד].

uncau'tious *a.* (אנ-קאה'-שאס) ז. *incautious*

uncau'tiously *adv.* (אנ-קאה'-שאס-לי) ז. *incautiously*

uncea'sing *a.* (אנ-סיע'-סינג) אהן אן אויפהער; אהן אונטערברעכען; אהן אן ענד.

unceas'ingly *adv.* (אנ-סיע'-סינג-לי) אונאויפהערליך.

unce'ded *a.* (אנ-סי'-דער) ניט אבגעטראטען; ניט נאכגעגעבען; ניט אונטערגעגעבען.

unceiled' *a.* (אנ-סיעלד') וואס האט ניט קיין סטעליע [אן אויבערלאגע אדער סופיט].

uncel'ebrated *a.* (אנ-סעל'-אי-ברוי-טעד) ניט בעריהמט; ניט געפייערט.

unceles'tial *a.* (אנ-סי-לעס'-טשיעל) ניט הימליש, ערדיש; העליש.

uncemen'ted *a.* (אנ-סי-מענ'-טעד) ניט צעמענטירט, ניט פערפעסטיגט מיט צעמענט.

uncen'surable *a.* (אנ-סענ'-שור-עבל) ניט טאדעלהאפט, וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

uncen'sured *a.* (אנ-סענ'-שורד) ניט קריטיקירט; ניט געטאדעלט.

unceremo'nious *a.* (אנ-סער-אי-מאו'-ני-אס) ניט צערעמאניש, אהן צערעמאניע, ניט פארמעל, איינפאך, פשוט, אונגעצוואונגען.

unceremo'niously *adv.* (אנ-סער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף א ניט צערעמאניעלען שטייגער, אהן צערעמאניעס, אהן פארמאליטעט.

uncer'tain *a.* (אנ-סויר'-טען) אונגעוויס; אונבעשטימט; אונזיכער, צווייפעלהאפט; אונצופערלעסיג, אויף וואס מען קען זיך ניט פערלאזען; ניט פעסטגעשטעלט; ניט בעשטענדיג; ניט ענטשיעדען; ניט ענטשלאסען; אונרעגעלמעסיג; פערענדערליך; ניט געזעצט, קאפריזנע.

uncer'tainness *n.* (אנ-סויר'-טענ-נעס) אונגעוויסהייט; אונבעשטימטהייט; צווייפעלהאפטיגקייט; אונצופערלעסיגקייט; אונבעשטענדיגקייט; אונענטשלאסענהייט; אונרעגעלמעסיגקייט; פערענדערליכקייט; אונגעזעצטקייט, קאפריזנעקייט.

uncer'tainty *n.* (אנ-סויר'-טענ-טי) אונגעוויסהייט, אונזיכערקייט; אונבעשטימטהייט; צווייפעלהאפטיגקייט; אונצופערלעסיגקייט; אונענטשלאסענהייט; אן אונגעוויסער אדער ניט גענוי בעקאנטער געגענשטאנד, אן אונגעוויסהייט.

uncertif'icated *a.* (אנ-סויר-טיפ'-אי-קיי-טעד) אהן א שריפטליכער צייגניס, אהן א דאקומענט וואס בעשטעטיגט אפיציעל.

uncer'tified *a.* (אנ-סויר'-טי-פאיד) ניט בעשטעטיגט; ניט מיטגעטיילט; ניט בעקאנט געמאכט; ניט גאראנטירט [א טשעק].

unces'sant *a.* (אנ-סעס'-ענט) ז. *incessant*

unces'santly *adv.* (אנ-סעס'-ענט-לי) ז. *incessantly*

unchain' *v.* (אנ-טשיין') אבבינדען פון דער קייט; פרייאזען, בעפרייען.

unchalked' *a.* (אנ-טשאהקט') ניט בעצייכענט מיט קרייד.

unchal'lengeable *a.* (אנ-טשעל'-ענ-דזשעבל) אונאויפפאדערליך; ווענען מען קען ניט אויפפאדערען; ווענען מען קען ניט בעשולדיגען; וואס מען קען ניט פאדערען; זיכער, פערזיכערט.

unchangeabil'ity *n.* (אנ-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט.

unchan'geable *a.* (אנ-טשיינ'-דזשעבל) אונפערענדערליך, וואס קען ניט פערענדערט ווערען.

unchan'geableness *n.* (אנ-טשיינ'-דזשעבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, דאס זיין אונפערענדערליך.

unchan'geably *adv.* (אנ-טשיינ'-דזשע-בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן; אהן אומענדערונג.

unchanged' *a.* (אנ-טשיינדזשד') אונפערענדערט.

unchan'ging *a.* (אנ-טשיינ'-דזשינג) זיך ניט ענדערענד, וואס פערענדערט זיך ניט; אימער דאסזעלבע.

unchan'ted *a.* (אנ-טשענ'-טעד) ניט געזונגען.

uncharacteris'tic *a.* (אנ-קער-עק-טער-אים'-טיק) ניט כאראקטעריסטיש.

uncharacteris'tical *a.* (אנ-קער-עק-טער-אים'-טי-קעל) ניט כאראקטעריסטיש.

unchar'acterized *a.* (אנ-קער'-עק-טער-איזד) ניט כאראקטעריזירט.

uncharge' *v.* (אנ-טשארדזש') אויסלאדען, אראבנעהמען די לאסט; אראבנעהמען די בעשולדיגונג, בעפרייען פון א קלאגע; פריישפרעכען.

uncharged' *a.* (אנ-טשארדזשד') ניט אנגעלאדען [וועגען א ביקס, אן עלעקטרישער באטעריי א. ד. ג.].

unchar'itable *a.* (אנ-טשער'-אי-טעבל) אונבארמהערציג; גרויזאם.

unchar'itableness *n.* (אנ-טשער'-אי-טעבל-נעס) אונבארמהערציגקייט.

unchar'itably *adv.* (אנ-טשער'-אי-טע-בלי) אונבארמהערציג.

unchar'ity *n.* (אנ-טשער'-אי-טי) אונבארמהערציגקייט.

unchar'ted *a.* (אנ-טשאר'-טעד) ניט פערצייכענט [אויף א לאנדקארטע].

unchar'tered *a.* (אנ-טשאר'-טערד) ניט פערדונגען [וועגען א שיף]; אהן א פאטענט אדער ערלויבניס; אהן א רעגיערונגס-בעשטעטיגונג [וועגען אן ארגאניזאציאן]; אהן פריווילעגיעס, ניט פריווילעגירט; אונבעשרענקט, אהן א בעגרענצונג.

unchar'y *a.* (אנ-טשעהר'-אי) אונפארזיכטיג; ניט שפארזאם.

unchaste' *a.* (אנ-טשייסט') ניט איינגעהאלטען [אין די תאוות], תאוה'דיג, צולאזען, אויסגעלאסען.

unchaste'ly *adv.* (אנ-טשייסט'-לי) אויף א תאוה'דיגען אדער אויסגעלאסענעם אופן.

uncha'stened *a.* (אנ-טשיי'סנד) ניט אויסגעבעסערט [דורך שטראף].

unchaste'ness *n.* (אנ-טשייסט'-נעס) ז. *unchastity*

unchastised' *a.* (אנ-טשעס-טאיזד') ניט בעשטראפט; ניט דיסציפלינירט.

unchas'tity *n.* (אנ-טשעס'-טי-טי) ניט איינגעהאלטענקייט [אין די תאוות], אויסגעלאסענקייט, צולאזענקייט.

unchecked' *a.* (אנ-טשעקט') ניט געהינדערט, אונגעשטערט, ניט אבגעהאלטען, ניט פערהאלטען, ניט אבגעשטעלט.

uncheer'ful *a.* (אנ-טשיער'-פול) ניט לעבעדיג, נידערגעשלאגען, טרויעריג, אומעטיג, מעלאנכאליש; אונצופריעדען, אונוויליג, מיט ווידערווילען.

uncheer'fulness *n.* (אנ-טשיער'-פול-נעס) נידערגעשלאגענקייט, טרויעריגקייט, אומעטיגקייט.

uncher'ished *a.* (אנ-טשער'-אישט) ניט געליעבט, ניט געלאשטשעט, ניט געשעצט; ניט געשיצט.

unchewed' *a.* (אנ-טשוהד') ניט געקייט; ניט גוט איבערלעגט.

unchid' *a.* (אנ-טשיד') ניט אויסגעמוסר'ט, אויף וועמען מען האט זיך ניט אנגעבייזערט אדער ניט אנגעשריען.

unchid'den *a.* (אנ-טשיד'ן) ז. *unchid*

unchilled' *a.* (אנ-טשילד') ניט פערפרארען, ניט פערגליווערט פון קעלט.

unchis'eled *a.* (אנ-טשיז'-עלד) ניט ארומגעהאקט מיט א דלאט אדער מייסעל; ניט ארומגעטעסעט.

unchiv'alric *a.* (אנ-שיוו'-על-ריק) ז. *unchivalrous*

unchiv'alrous *a.* (אנ-שיוו'-על-ראס) ניט ריטערליך.

unchiv'alrously *adv.* (אנ-שיוו'-על-ראס-לי) אויף א ניט-ריטערליכען אופן.

unchopped' *a.* (אנ-טשאפט') ניט געהאקט, ניט צוהאקט.

uncho'sen *a.* (אנ-טשאו'זן) ניט אויסגעוועהלט, ניט אויסגעקליבען.

unchris'tened *a.* (אנ-קריס'נד) ניט געטויפט.

unchris'tian *a.* (אנ-קריס'-טשיען) ניט קריסטליך; ניט לויט די פרינציפען פון קריסטענטום; ניט פריינדליך, אונמענשליך; געצענדיענעריש.

unchris'tianize *v.* (אנ-קריס'-טשיענ-איז) אונקריסטליך מאכען.

unchris'tianlike *a.* (אנ-קריס'-טשיענ-לאיק) ניט קריסטליך.

unchris'tianness *n.* (אנ-קריס'-טשיענ-נעס) אונקריסטליכקייט.

unchron'icled *a.* (אנ-קראנ'-איקלד) ניט פערשריבען אין די כראניקעס, ניט פערצייכענט אין דער געשיכטע.

unchronolog'ical *a.* (אנ-קראנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט כראנאלאגיש. ז. *chronological*.

unchurch' *v.* (אנ-טשוירטש') אויסשליסען פון דער קירך; מאכען פאר אוים קירך.

unchurch'ly *a.* (אנ-טשוירטש'-לי) ניט קירכליך.

unchurned' *a.* (אנ-טשוירנד') ניט געשלאגען [וועגען פוטער].

un'cial *a. and n.* (אנ'-שיעל) וואס איז שייך צו דער האנדשריפט אין די פארצייטיגע מאנוסקריפטען וואס פלעגען געשריבען ווערען מיט גרויס-האנטיגע בוכשטאבען; אן אונציאל-בוכשטאב [א בוכשטאב אין די מאנוסקריפטען פון דעם 4טען ביז דעם 8טען יאהרהונדערט]; א מאנוסקריפט געשריבען מיט אונציאל-בוכשטאבען.

un'ciform *a.* (אנ'-סי-פארם) געבויגען, געקרימט, אויסגעדרעהט, וואס האט די פארם פון א קרוק.

uncir'cumcised *a.* (אנ-סויר'-קאמ-סאיזד) ניט בעשניטען, ניט גע'מל'ט.

uncircumci'sion *n.* (אנ-סויר-קאמ-סיזש'-אן) אונבעשניטענהייט, אונבעשניידונג, דאס זיין ניט גע'מל'ט; ניט גע'מל'טע, ניט-אידען.

uncir'cumscribed *a.* (אנ-סויר'-קאמ-סקראיבד) אונבעגרענצט, אונבעשרענקט.

uncir'cumspect *a.* (אנ-סויר'-קאמ-ספעקט) אונפארזיכטיג.

uncircumstan'tial *a.* (אנ-סויר-קאמ-סטענ'-שעל) ניט פאדראבנע, ניט אויספיהרליך, ניט גענוי.

unci'ted *a.* (אנ-סאי'-טעד) ניט געלאדען, ניט פארגערופען, ניט אויפגעפאדערט [צום געריכט]; ניט ציטירט.

unciv'il *a.* (אנ-סיוו'-איל) ניט העפליך; אונערצויגען, אונגעבילדעט; מיט שלעכטע מאניערען, ניט עדעל, גראב, רויה; אונציוויליזירט, בארבאריש, ווילד.

uncivil'ity *n.* (אנ-סי-וויל'-אי-טי) ז. *incivility*.

unciv'ilized *a.* (אנ-סיוו'-אי-לאיזד) אונציוויליזירט, בארבאריש, ווילד; אונגעבילדעט, גראב, רויה.

unclad' *a.* (אנ-קלעד') אונגעקליידעט.

unclaimed' *a.* (אנ-קליימד') ניט געפאדערט, וואס מען האט דארויף ניט קיין אנשפרוך אדער פרעטענזיע.

unclar'ified *a.* (אנ-קלער'-אי-פאיד) ניט קלאר געמאכט; אונגעלייטערט.

unclasp' *v.* (אנ-קלעספ') לויז מאכען, עפענען.

unclass'able *a.* (אנ-קלעס'-עבל) וואס קען ניט קלאסיפיצירט ווערען; וואס קען ניט זיין צוגערעכענט צו א געוויסען קלאס.

unclassed' *a.* (אנ-קלעסט') ניט קלאסיפיצירט, ניט איינגעטיילט אין קלאסען.

unclas'sic *a.* (אנ-קלעס'-איק) ניט קלאסיש, ניט מוסטערהאפט, ניט הויך.

unclas'sical *a.* (אנ-קלעס'-אי-קעל) ז. *unclassic*.

unclas'sifiable *a.* (אנ-קלעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט קלאסיפיצירט ווערען, וואס קען ניט איינגעטיילט ווערען אין קלאסען.

unclas'sified *a.* (אנ-קלעס'-אי-פאיד) ניט קלאסיפיצירט.

un'cle *n.* (אנקל) אן אנקעל, א פעטער; אן עלטערער מענש; איינער וואס לייהט געלד אויף משכנות, אן אייגענטימער פון א לאמבארד.

unclean' *a.* (אנ-קליען') אונריין; אויסגעלאסען; פערדארבען, זינדיג.

unclean'able *a.* (אנ-קליענ'-עבל) ניט צו רייניגען.

unclean'liness *n.* (אנ-קלענ'-לי-נעס) אונריינקייט, אונזויבערקייט, שמוציגקייט; אויסגעלאסענקייט.

unclean'ly *a.* (אנ-קלענ'-לי) אונריין, שמוציג; אויסגעלאסען.

unclean'ness *n.* (אנ-קליענ'-נעס) ז. *uncleanliness*.

uncleansed' *a.* (אנ-קלענזד') ניט געריינגט, ניט געפוצט.

unclear' *a.* (אנ-קליער') ניט קלאר; ניט דייטליך; ניט העל; ניט ריין; ניט ריין פון שולד; ניט בעשיינפערליך; ניט פריי; ניט גאנץ; ניט נעט [וועגען פראפיט]; ניט גענצליך.

uncleav'able *a.* (אנ-קליעוו'-עבל) וואס לאזט זיך ניט שפאלטען.

uncleft' *a.* (אנ-קלעפט') ניט געשפאלטען.

unclench' *v.* (אנ-קלענטש') ז. *unclinch*.

uncler'ical *a.* (אנ-קלער'-אי-קעל) ניט גייסטליך, ניט פאסענד פאר א גלח.

Un'cle Sam (אנקל סעם) די רעגיערונג אדער דאס פאלק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס צונעמעניש. איז ענטשטאנען פון די ראשי תבות *U. S.*, וואס מיינט *United States*].

unclew' *v.* (אנ-קלוה') אבוויקלען, לויז מאכען, אבפלאנטערען; רואינירען.

unclinch' *v.* (אנ-קלינטש') עפענען [די פויסט].

unclipped' *a.* (אנ-קליפט') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעשארען; ניט ארומגעשניטען [וועגען מטבעות].

uncloak' *v.* (אנ-קלאוק') אראבנעהמען דעם מאנטעל; אראבנעהמען די מאסקע, אויפדעקען.

unclog' *v.* (אנ-קלאג') אראבנעהמען א לאסט; בעפרייען פון שווערינקייטען אדער הינדערניסע.

unclogged' *a.* (אנ-קלאגד') ניט בעלאדען, אונגעהינדערט, פריי.

unclois'ter *v.* (אנ-קלאיס'-טער) בעפרייען פון מאנאסטיר; ארויסלאזען פון געפענגניס.

unclose' *v.* (אנ-קלאוז') עפענען; אויפשליסען; אויפדעקען; זיך עפענען.

unclosed' *a.* (אנ-קלאוזד') אפען, ניט איינגעשלאסען; ניט געענדיגט, ניט געשלאסען; ניט פערמאכט, ניט צוגעמאכט.

unclothe' *v.* (אנ-קלאוטה') אויסטהאן די קליידער, ענטבלויזען, מאכען נאקעט; אויסטהאן; בעפרייען.

unclothed' *a.* (אנ-קלאוטהד') ניט אנגעקליידעט, אהן קליידער, אויסגעטהאן, נאקעט.

uncloud' *v.* (אנ-קלאוד') פערטרייבען די וואלקענס, מאכען העל; מאכען קלאר; מאכען מונטער.

unclou'ded *a.* (אנ-קלאו'-דעד) ניט פערוואלקענט, העל, ליכטיג; קלאר; מונטער.

unclou'dedness *n.* (אנ-קלאו'-דעד-נעס) ניט-פערוואלקענטקייט, ליכטיגקייט, העלקייט; קלארקייט; מונטערקייט.

unclou'dy *a.* (אנ-קלאו'-די) ז. *unclouded*.

unclo'ven *a.* (אנ-קלאו'וון) ניט געשפאלטען, ניט געטיילט.

unclub'able *a.* (אנ-קלאב'-עבל) ניט קלוב-פעהיג [ניט פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט]; ניט געזעליג.

unclue' *v.* (אנ-קלוה') ז. *unclew*.

unclutch' *v.* (אנ-קלאטש') לויז לאזען, עפענען [עטוואס איינגעקלעמטעס אדער צונויפגעדריקטעס].

uncoac'ted *a.* (אנ-קאו-עק'-טעד) אונגעצוואונגען, ניט גענויט.

uncoag'ulable *a.* (אנ-קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען ניט פערדיכטעט ווערען, פערגליווערט ווערען אדער גערונען ווערען.

uncoag'ulated *a.* (אנ-קא-עג'-יו-ליי-טעד) ניט פערגליווערט, ניט פערדיכטעט; ניט גערונען.

uncoa'ted *a.* (אנ-קאו'-טעד) ניט בעקליידעט; ניט בעדעקט; אהן א הויט.

uncock' *v.* (אנ-קאק') אראבלאזען לייכט דעם שלאס פון א ביקס אדער רעוואלווער אום ניט אויסצושיסען; צוריק ארונטערבויגען די ארויפגעבויגענע פאלעס [ברעגעס] פון א הוט.

uncocked' *a.* (אנ-קאקט') ניט אויפגעהויבען [וועגען דעם שלאס פון א ביקס אדער רעוואלווער]; ניט ארויפגעבויגען [וועגען די ברעגעס פון א הוט]; ניט אויפגעשטעלט אין קופעס [וועגען היי אדער שטרוי].

uncof'fined *a.* (אנ-קאפ'-אינד) ניט אריינגעלעגט אין א טרונע.

unco'gent *a.* (אנ-קאו'-דזשענט) ניט איבערצייגענד, וואס לעגט זיך ניט אויפ'ן שכל.

uncohe'sive *a.* (אנ-קא-הי'-סיוו) ניט צוזאמענהענגענד, וואס האלט זיך ניט צוזאמען; אין פיזיק — וואס האט ניט די אייגענשאפט פון קאהעזיאן [די פיזיקאלישע אייגענשאפט פון די מאלעקולען אדער טיילכלעך פון שטאף זיך צו האלטען צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע, איינפערמיגע מאסע].

uncoif' *v.* (אנ-קאיף') אראברייסען דאס היטעל, אראברייסען די הויב.

uncoifed' *a.* (אנ-קאיפט') אהן א הויב; אהן א יארמולקע; וואס טראגט ניט קיין אדוואקאטען-יארמולקע [אזא יארמולקע וואס אדוואקאטען טראגען אין אייניגע לענדער ווען זיי טרעטען אויף אין געריכט].

uncoil' *v.* (אנ-קאיל') פאנאנדערוויקלען, אבוויקלען, אבקנוילען.

uncoined' *a.* (אנ-קאינד') ניט געמינצט, ניט געשטעמפעלט [וועגען געלד]; ניט געפרעגט; ניט געפעלשט, נאטירליך, אמת'דיג.

uncollap'sible *a.* (אנ-קא-לעפ'-סיבל)

וואס מען קען ניט צונויפלעגען אדער צונויפדריקען.

uncollec'ted *a.* (אנ-קא-לעק'-טעד) ניט געזאמעלט, ניט צונויפגעקליבען; ניט איינגעמאהנט; אונרוהיג; ניט זעלבסטבעהערשט, ניט געלאסען; צוטומעלט, צומישט, אין פערלעגענהייט.

uncollec'tible *a.* (אנ-קא-לעק'-טיבל) וואס קען ניט געזאמעלט ווערען; וואס קען ניט איינגעמאהנט ווערען.

uncol'onized *a.* (אנ-קאל'-א-נאיזד) ניט קאלאניזירט.

uncol'ored *a.* (אנ-קאל'-ארד) אהן קאליר, ניט געפארבט; ניט פערוואלקענט, העל, ליכטיג; קלאר; ווייס; ניט איבערטריבען, ריכטיג; ניט צוגעפארבט; ניט בעפוצט; פשוט, איינפאך.

uncombed' *a.* (אנ-קאומד') אונגעקעמט, צושויבערט; ניט געבארשטעט [ווענען פלאקס אדער וואל].

uncombi'nable *a.* (אנ-קאם-באי'-נעבל) אונפעראייניגבאר; וואס לאזט זיך ניט פעראייניגען; וואס מען קען ניט קאמבינירען.

uncombined' *a.* (אנ-קאם-באינד') ניט פערבונדען.

uncomeat'able *a.* (אנ-קאם-עט'-עבל) אונדערגרייכבאר; צו וועמען מען קען ניט צוקומען.

uncome'liness *n.* (אנ-קאם'-לי-נעס) אונארטיגקייט; ניט ליעבליכקייט; אונפאסיגקייט; אונאנשטענדיגקייט.

uncome'ly *a.* (אנ-קאם'-לי) אונארטיג; ניט שעהן, ניט ליעבליך, אהן חן; אונפאסיג; אונאנשטענדיג.

uncom'fortable *a.* (אנ-קאם'-פאר-טעבל) אונאנגענעהם; אונבעקוועם; בעאונרוהיגענד; אונרוהיג.

uncom'fortableness *n.* (אנ-קאם'-פאר-טעבל-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונבעקוועמליכקייט; אונרוהיגקייט; אונגליקליכקייט.

uncom'fortably *adv.* (אנ-קאם'-פאר-טע-בלי) אויף אן אונאנגענעהמען אדער אונבעקוועמען אופן; מיט אונבעקוועמליכקייט אדער אונרוהיגקייט.

uncom'forted *a.* (אנ-קאם'-פאר-טעד) אהן טרייסט; ניט דערקוויקט.

uncomman'ded *a.* (אנ-קא-מען'-דעד) ניט בעפעהלט; ניט קאמאנדעוועט; ניט בעהערשט.

uncommem'orated *a.* (אנ-קא-מעמ'-א-ריי-טעד) ניט ערינערט; ניט געפייערט [ווענען אייגעמס אנדענקען].

uncommenced' *a.* (אנ-קא-מענסט') ניט אנגעפאנגען, ניט אנגעהויבען.

uncommen'dable *a.* (אנ-קא-מען'-דעבל) וואס איז ניט ווערטה צו לויבען, ניט לויבענסווערטה; וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען; אונווירדיג.

uncommen'ded *a.* (אנ-קא-מען'-דעד) ניט געלויבט.

uncommen'surable *a.* (אנ-קא-מען'-שו-רעבל) ז. *incommensurable*.

uncommen'surate *a.* (אנ-קא-מען'-שו-רייט) ז. *incommensurate*.

uncommer'cial *a.* (אנ-קא-מויר'-שעל) ניט קויפמעניש, ניט סוחר'יש, ניט קאמערציעל.

uncommer'cially *adv.* (אנ-קא-מויר'-שעל-אי) ניט סוחר'יש, ניט קאמערציעל.

uncommis'erated *a.* (אנ-קא-מיז'-ע-ריי-טעד) וואס רופט ניט ארויס קיין מיטלייד.

uncommis'sioned *a.* (אנ-קא-מיש'-אנד) ניט בעאויפטראגט; ניט בעפאלמעכטיגט.

uncommit'ted *a.* (אנ-קא-מיט'-עד) ניט בעגאנגען [ווי א פערברעכען]; ניט געמאכט [ווי א פעהלער]; ניט איבערגעגעבען, ניט אנפערטרויט; ניט איבערגעגעבען צו א קאמיטעט; ניט פערפליכטעט.

uncom'mon *a.* (אנ-קאם'-אן) זעלטען, אויסערארדענטליך; מערקווירדיג.

uncom'monly *adv.* (אנ-קאם'-אנ-לי) אונגעוועהנליך, זעלטען.

uncom'monness *n.* (אנ-קאם'-אנ-נעס) אונגעוועהנליכקייט, זעלטענהייט.

uncommu'nicable *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קעבל) ז. *incommunicable*.

uncommu'nicated *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טעד) ניט מיטגעטיילט; וואס האט ניט אנטייל גענומען אין הייליגען אבענדמאהל [ז. *communion*].

uncommu'nicative *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טיוו) וואס איז ניט געניינט מיטצוטיילען אדער צו דערצעהלען; צוריקגעהאלטען, שווייגיג, ניט רעדעווידיג.

uncommu'nicativeness *n.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טיוו-נעס) דאס זיין צוריקגעהאלטען; דאס ניט זיין רעדעווידיג.

uncommu'ted *a.* (אנ-קא-מיו'-טעד) ניט אומגעענדערט, ניט פערביטען, ניט אויסגעטוישט, ניט אויסגעוועקסעלט.

uncompact' *a.* (אנ-קאם-פעקט') ז. *incompact*.

uncompac'ted *a.* (אנ-קאם-פעק-טעד) ז. *incompacted*.

uncompan'ionable *a.* (אנ-קאם-פען'-יאנ-עבל) ניט געזעליג, מיט וועלכען מען קען ניט זיין חבר, ניט אנגענעהם אין געזעלשאפט.

uncompan'ioned *a.* (אנ-קאם-פען'-יאנד) אהן א בעגלייטער, אונבעגלייטעט, איינזאם.

uncompas'sionate *a.* (אנ-קאם-פעש'-אנ-אייט) מיטליידסלאז, אהן רחמנות, אהן מיטגעפיהל.

uncompel'lable *a.* (אנ-קאם-פעל'-עבל) וואס קען ניט געצוואונגען ווערען.

uncompelled' *a.* (אנ-קאם-פעלד') ניט געצוואונגען, ניט גענויט, פרייוויליג.

uncom'pensated *a.* (אנ-קאם'-פען-סיי-טעד) ניט בעלוינט, ניט פערגיטיגט.

uncompet'itive *a.* (אנ-קאם-פעט'-אי-טיוו) וואס קאנקורירט ניט.

uncomplai'ning *a.* (אנ-קאם-פליי'-נינג) זיך ניט בעקלאגענד, וואס בעקלאגט זיך ניט, אהן בעקלאגונג.

uncomplai'ningly *adv.* (אנ-קאם-פליי'-נינג-לי) ניט בעקלאגענדיג זיך, אהן בעקלאגונג.

uncom'plaisant *a.* (אנ-קאם'-פלע-זענט) ניט געפעליג, אונהעפליך, אונפריינדליך.

uncom'plaisantly *adv.* (אנ-קאם'-פלע-זענט-לי) אויף אן אונגעפעליגען אדער אונהעפליכען שטייגער.

uncomplete' *a.* (אנ-קאם-פליט') ז. *incomplete*.

uncomple'ted *a.* (אנ-קאם-פלי'-טעד) ניט פערענדיגט, ניט פאלשטענדיג.

uncompli'ant *a.* (אנ-קאם-פלאי'-ענט) ז. *incompliant*.

uncompli'antly *adv.* (אנ-קאם-פלאי'-ענט-לי) ז. *incompliantly*.

uncom'plicated *a.* (אנ-קאם'-פלי-קיי-טעד) ניט קאמפליצירט, ניט פערפלאנטערט.

uncomplimen'tary *a.* (אנ-קאם-פלי-מען'-טע-רי) ניט שמייכעלהאפט, ניט חניפה'דיג; ניט העפליך.

uncom'plimented *a.* (אנ-קאם'-פלי-מען-טעד) ניט גראטולירט.

uncomply'ing *a.* (אנ-קאם-פלאי'-אינג) ניט נאכגעביג.

uncomply'ingly *adv.* (אנ-קאם-פלאי'-אינג-לי) ניט נאכגעביג.

uncomposed' *a.* (אנ-קאם-פאוזד') ניט געלאסען; אונרוהיג, אויפגערעגט; ניט בערוהיגט [ווענען א שטרייט].

uncompoun'ded *a.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד) ניט צוזאמענגעזעצט, ניט צוזאמענגעמישט; איינפאך; ניט קאמפליצירט.

uncompoun'dedly *adv.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד-לי) ניט צוזאמענגעזעצט, ניט צוזאמענגעמישט; איינפאך; ניט קאמפליצירט.

uncompoun'dedness *n.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד-נעס) איינפאכקייט.

uncomprehen'ded *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-דעד) ניט בעגריפען; ניט ענטהאלטען, ניט ארייגענומען, ניט איינגעשלאסען.

uncomprehen'sible *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-סיבל) ז. *incomprehensible*.

uncomprehen'sive *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-סיוו) ניט פיעל אומפאסענד, וואס ענטהאלט ניט פיעל.

uncompressed' *a.* (אנ-קאם-פרעסט') ניט צוזאמענגעדריקט, ניט צונויפגעפרעסט.

uncom'promised *a.* (אנ-קאם'-פרא-מאיזד) ניט אויסגעגליכען דורך א קאמפראמיס, ניט געבראכט צו א פשרה.

uncom'promising *a.* (אנ-קאם'-פרא-מאי-זינג) אונבויגזאם, וואס געהט ניט איין אויף בעדינגונגען, וואס מאכט ניט קיין קאמפראמיסען אדער פשרות, ניט נאכגעביג.

uncompu'ted *a.* (אנ-קאם-פיו'-טעד) ניט בערעכענט.

unconcea'lable *a.* (אנ-קאנ-סיע'-לעבל) וואס מען קען ניט פערבארגען אדער בעהאלטען.

unconcealed' *a.* (אנ-קאנ-סיעלד') ניט פערבארגען, ניט בעהאלטען.

unconce'ded *a.* (אנ-קאנ-סי'-דעד) ניט ערלויבט; ניט נאכגעגעבען; ניט אנערקענט [אלס א רעכט אדער אלס ריכטיג].

unconcei'vable *a.* (אנ-קאנ-סיע'-וועבל) ז. *inconceivable*.

unconcei'vably *adv.* (אנ-קאנ-סיע'-וועב-לי) ז. *inconceivably*.

unconceived' *a.* (אנ-קאנ-סיעווד') ניט בעגריפען, ניט פערשטאנען; ניט געדענקט, ניט פארגעשטעלט.

unconcern' *n.* (אנ-קאנ-סוירן') גלייכגילטיגקייט.

unconcerned' *a.* (אנ-קאנ-סוירנד') ניט בעקימערט, וואס קימערט זיך ניט, וואס עס ארט איהם ניט; ניט פעראינטערעסירט.

unconcer'nedly *adv.* (אנ-קאנ-סויר'-נעד-לי) גלייכגילטיג; ניט בעקימערט, ניט פעראינטערעסירט.

unconcer'nedness *n.* (אנ-קאנ-סויר'-נעד-נעס) גלייכגילטיגקייט.

unconcern'ment *n.* (אנ-קאנ-סוירנ'-מענט) גלייכגילטיגקייט.

unconcil'iatory *a.* (אנ-קאנ-סיל'-אי-

ע-טא-רי) ניט אויסגלייכענדיג, ניט איבערבעטענדיג, ניט שלום=מאכענדיג.

unconcoc'ted *a.* (אנ-קאנ-קאק'-טעד) ניט רייף; אונפערדייט.

uncondem'nable *a.* (אנ-קאנ-דעמ'-נעבל) ניט צו פערדאמען.

uncondemned' *a.* (אנ-קאנ-דעמד') ניט פערדאמט; ניט פעראורטיילט, ניט ערקלערט אלס ווערטהלאז אדער שעדליך.

unconden'sable *a.* (אנ-קאנ-דענ'-סעבל) ז. ***incondensable***

uncondensed' *a.* (אנ-קאנ-דענסט') ניט פערדיכטעט.

uncondi'tional *a.* (אנ-קאנ-דיש'-אנ-על) אונבעדינגט, אהן בעדינגונגען, אבסאלוט.

unconditional'ity *n.* (אנ-קאנ-דיש-אנ-על'-אי-טי) אונבעדינגטקייט, אבסאלוטקייט.

uncondi'tionally *adv.* (אנ-קאנ-דיש'-אנ-על-אי) אונבעדינגט, אהן בעדינגונגען.

uncondi'tioned *a.* (אנ-קאנ-דיש'-אנד) ניט אונטערווארפען קיינע בעדינגונגען, אונבעדינגט; אין פילאזאפיע — אבסאלוט; ניט בעגרענעצט אדער בעשרענקט פון צייט און רוים.

unconfed'erated *a.* (אנ-קאנ-פעד'-ער-איי-טעד) ניט פערבונדען, ניט פעראייניגט.

unconferred' *a.* (אנ-קאנ-פוירד') ניט געשאנקען, ניט געגעבען [במתנה], ניט בעוויליגט.

unconfiden'tial *a.* (אנ-קאנ-פי-דענ'-שעל) ניט קאנפידענציעל, ניט פערטרויליך.

unconfiden'tially *adv.* (אנ-קאנ-פי-דענ'-שעל-אי) אהן פערטרויען.

unconfi'ding *a.* (אנ-קאנ-פאי'-דינג) אהן צוטרויען, אהן בטחון.

unconfi'nable *a.* (אנ-קאנ-פאי'-נעבל) וואס קען ניט בעגרענצט אדער בעשרענקט ווערען.

unconfined' *a.* (אנ-קאנ-פאינד') אונבעגרענצט, אונבעשרענקט; אונגעצוואונגען.

unconfi'nedly *adv.* (אנ-קאנ-פאי'-נעד-לי) אונבעגרענצט, אונבעשרענקט; אונגעצוואונגען.

unconfirmed' *a.* (אנ-קאנ-פוירמד') ניט בעשטעטיגט, ניט בעקרעפטיגט, ניט בעפעסטיגט; ניט קאנפירמירט [ניט אריינגעבראכט אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי ביי בר=מצוה]; ניט פעסט; שוואך; אונענטשלאסען.

unconform' *a.* (אנ-קאנ-פאהרם') אונעהנליך, ניט גלייכפערמיג.

unconformabil'ity *n.* (אנ-קאנ-פאהר-מע-ביל'-אי-טי) אונעהנליכקייט; אין געאלאגיע — די ניט=פאראלעלע ריכטונג פון צוויי שיכטען וועלכע ליעגען איינע איבער דער אנדערער.

unconfor'mable *a.* (אנ-קאנ-פאהר'-מעבל) ניט אין איינקלאנג, ניט פאסענד; אין געאלאגיע — ניט געלעגט פאראלעל [ווענען ערד=שיכטען].

unconfor'mableness *n.* (אנ-קאנ-פאהר'-מעבל-נעס) ז. ***unconformability***

unconfor'mably *adv.* (אנ-קאנ-פאהר'-מע-בלי) אויף א ניט=פאסענדען אופן, ניט אין איינקלאנג; אין געאלאגיע — ניט געלעגט פאראלעל [ווענען שיכטען].

unconformed' *a.* (אנ-קאנ-פאהרמד') ניט צוגעפאסט, ניט עהנליך.

unconfor'mity *n.* (אנ-קאנ-פאהר'-מי-טי) ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין אין איינקלאנג אדער איינשטימונג.

unconfused' *a.* (אנ-קאנ-פיוזד') ניט צומישט, ניט פערפלאנטערט; קלאר; זיך ניט פערלארען, ניט אין פערלעגענהייט, ניט צוטומעלט.

unconfu'table *a.* (אנ-קאנ-פיו'-טעבל) וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען, וואס מען קען ניט בעווייזען אז עס איז ניט ריכטיג.

uncongeal'able *a.* (אנ-קאנ-דזשיעל'-עבל) וואס קען ניט פערפראָרען אדער פערגליווערט ווערען; וואס קען ניט פערהארטעוועט ווערען.

uncongealed' *a.* (אנ-קאנ-דזשיעלד') ניט פערפראָרען, ניט פערגליווערט; ניט געווארען הארט.

uncongé'nial *a.* (אנ-קאנ-דזשי'-ניעל) ניט עהנליך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, ניט פערוואנדט.

uncongenial'ity *n.* (אנ-קאנ-דזשי-ני-על'-אי-טי) אונעהנליכקייט, ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין פערוואנדט.

unconges'ted *a.* (אנ-קאנ-דזשעס'-טעד) ניט צוזאמענגעדריקט, ניט שטארק צוזאמענגעפאקט; ניט צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; ניט אנגעלאפען מיט בלוט אדער מאטעריע.

uncon'jugal *a.* (אנ-קאנ'-דזשו-געל) וואס בעלאנגט ניט צו הייראט; וואס אנבעלאנגט ניט צו די בעציהונגען צווישען מאן און פרוי.

unconnec'ted *a.* (אנ-קא-נעק'-טעד) ניט צוזאמענגעבונדען, ניט פעראייניגט.

unconnec'tedly *adv.* (אנ-קא-נעק'-טעד-לי) אהן פערבינדונג; אהן צוזאמענהאנג.

uncon'querable *a.* (אנ-קאנ'-קער-עבל) אונבעזיעגבאר, וואס קען ניט בעזיעגט ווערען.

uncon'querableness *n.* (אנ-קאנ'-קער-עבל-נעס) אונבעזיעגבארקייט, דאס ניט קענען בעזיעגט ווערען.

uncon'querably *adv.* (אנ-קאנ'-קער-ע-בלי) אויף אן אונבעזיעגבארען אופן, ניט בייצוקומען.

uncon'quered *a.* (אנ-קאנ'-קערד) ניט בעזיעגט, ניט בייגעקומען, ניט איינגענומען.

unconscien'tious *a.* (אנ-קאנ-שי-ענ'-שאס) ניט געוויסענהאפט, געוויסענלאז.

unconscien'tiously *adv.* (אנ-קאנ-שי-ענ'-שאס-לי) אויף א ניט=געוויסענהאפטען אופן.

uncon'scionable *a.* (אנ-קאנ'-שאנ-עבל) אונגעהויער, אויסערגעוועהנליך, אונמעסיג, איבערמעסיג, וואס האלט זיך ניט אין געוויסע גרענעצען; אונגערעכט; געוויסענלאז.

uncon'scionableness *n.* (אנ-קאנ'-שאנ-עבל-נעס) אונגעהויערקייט, אויסערגעוועהנליכקייט, אונמעסיגקייט, איבערמעסיגקייט; געוויסענלאזיגקייט.

uncon'scionably *adv.* (אנ-קאנ'-שאנ-ע-בלי) אויף אן איבערטריבענעם אדער אונזיניגען שטייגער.

uncon'scious *a.* (אנ-קאנ'-שאס) אונבעוואוסטזיניג; אונבעוואוסט, וואס ווייסט ניט, וואס בעגרייפט ניט, ניט זעלבסט=בעוואוסט; וואס מען פיהלט ניט אין זיך.

uncon'sciously *adv.* (אנ-קאנ'-שאס-לי) אונבעוואוסטזיניג, אהן בעוואוסטזיין.

uncon'ciousness *n.* (אנ-קאנ'-שאס-נעס) אונבעוואוסטזיניגקייט; אונבעוואוסטהייט, דאס ניט וויסען, דאס ניט בעגרייפען, דאס ניט זיין זעלבסט=בעוואוסט; ניט=פיהלונג, דאס ניט פיהלען אין זיך.

uncon'secrated *a.* (אנ-קאנ'-סי-קריי-טעד) ניט געהייליגט, ניט איינגעווייהט.

unconsen'ting *a.* (אנ-קאנ-סענ'-טינג) ניט איינוויליגענד; ניט נאכגעביג.

unconsequen'tial *a.* (אנ-קאנ-סי-קהוענ'-שעל) ז. ***inconsequential***

unconser'vative *a.* (אנ-קאנ-סויר'-ווע-טיוו) ניט קאנזערוואטיוו.

unconsid'ered *a.* (אנ-קאנ-סיד'-ערד) ניט בעטראכט; ניט נאכגעדענקט; ניט אונטערזוכט; ניט גענומען אין אנבעטראכט.

unconsid'ering *a.* (אנ-קאנ-סיד'-ער-אינג) ניט בעטראכטענד, וואס נעהמט ניט אין אכט, אהן בעטראכטונג, אהן איבערלעגונג.

unconsol'atory *a.* (אנ-קאנ-סאל'-ע-טא-רי) ניט טרייסטענד.

unconsoled' *a.* (אנ-קאנ-סאולד') ניט געטרייסט.

unconso'ling *a* (אנ-קאנ-סאו'-לינג) ניט טרייסטענד.

unconstitu'tional *a.* (אנ-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על) ניט קאנסטיטוציאנעל, געגען דער קאנסטיטוציאן, וואס שטימט ניט מיט די געשריבענע גרונד=געזעצען.

unconstitutional'ity *n.* (אנ-קאנ-סטי-טיו-שאנ-על'-אי-טי) דאס ניט זיין קאנסטיטוציאנעל.

unconstitu'tionally *adv.* (אנ-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-אי) אויף א ניט=קאנסטיטוציאנעלען אופן, געגען דער קאנסטיטוציאן.

unconstrained' *a.* (אנ-קאנ-סטריינד') ניט געצוואונגען; פרייוויליג.

unconstrai'nedly *adv.* (אנ-קאנ-סטריי'-נעד-לי) ניט געצוואונגענערהייד, פרייוויליג; ניט געצוואונגען, פריי.

unconstraint' *n.* (אנ-קאנ-סטריינט') אונגעצוואונגענהייט; רוהיגקייט.

unconstric'ted *a.* (אנ-קאנ-סטריק'-טעד) ניט צוזאמענגעצויגען, ניט צוזאמענגעדריקט, ניט צוזאמענגעפרעסט.

unconsul'ted *a.* (אנ-קאנ-סאל'-טעד) מיט וועמען מען האט זיך ניט בעראטען אדער מישב געווען, ביי וועמען מען האט ניט געפרעגט קיין עצה.

unconsumed' *a.* (אנ-קאנ-סיומד') ניט פערצעהרט; ניט פערברויכט; ניט אויסגעבראכט; ניט אויסגענוצט; ניט פערניכטעט.

uncon'summated *a.* (אנ-קאנ'-סאם-איי-טעד) ניט פאלענדעט, ניט פערפאלקאמט, ניט פערפאלשטענדיגט.

uncontam'inate *a.* (אנ-קאנ-טעמ'-אי-נייט) ז. ***uncontaminated***

uncontam'inated *a.* (אנ-קאנ-טעמ'-אי-ניי-טעד) אונבעפלעקט; ריין.

uncontemned' *a.* (אנ-קאנ-טעמד') ניט פעראכטעט.

uncon'templated *a.* (אנ-קאנ'-טעמ-פליי-טעד) ניט נאכגעדענקט, ניט בעטראכט; ניט בעאבאכטעט; ניט בעאבזיכטיגט.

unconten'ded *a.* (אנ-קאנ-טענ'-דעד) ניט בעשטריטען.

unconten'ding *a.* (אנ-קאנ-טענ'-דינג) ניט שטרייטענד, אהן שטרייט.

uncontes'table *a.* (אנ-קאנ-טעס'-טעבל) ז. ***incontestable***

uncontes'ted *a.* (אַנ-קאַנ-טעס'-טעד) ניט בעשטריטען; וואָס איז ניט צום דיספוטירען, וואָס איז אהן צווייפעל ריכטיג.

uncontrac'ted *a.* (אַנ-קאַנ-טרעק'-טעד) ניט צוזאַמענגעצויגען.

uncontradic'table *a.* (אַנ-קאַנ-טרע-דיק'-טעבל) וואָס קען ניט ווידערשפּראָכען ווערען, וואָס קען ניט בעשטריטען ווערען.

uncontradic'ted *a.* (אַנ-קאַנ-טרע-דיק'-טעד) ניט ווידערשפּראָכען, ניט בעשטריטען, ניט אבגעלייקענט.

uncontradic'tedly *a.* (אַנ-קאַנ-טרע-דיק'-טעד-לי) ניט בעשטריטען.

uncon'trite *a.* (אַנ-קאַנ'-טראַיט) אהן געוויסענסביסע; אהן חרטה.

uncontrollabil'ity *n.* (אַנ-קאַנ-טראָו-לע-ביל'-אי-טי) אונקאָנטראָלירבאַרקייט, דאָס ניט קענען קאָנטראָלירט ווערען.

uncontrol'lable *a.* (אַנ-קאַנ-טראָו'-לעבל) אונקאָנטראָלירבאַר, וואָס לאָזט זיך ניט קאָנטראָלירען אָדער בעהערשען.

uncontrol'lably *adv.* (אַנ-קאַנ-טראָו'-לע-בלי) אונקאָנטראָלירבאַר, ניט זייענדיג אונטערוואָרפען אונטער א קאָנטראָלע.

uncontrolled' *a.* (אַנ-קאַנ-טראָולד') אונקאָנטראָלירט, ניט בעהערשט, פריי; וואָס קען ניט קאָנטראָלירט אָדער בעהערשט ווערען.

uncontrol'ledly *adv.* (אַנ-קאַנ-טראָו'-לעד-לי) אהן א קאָנטראָלע אָדער בעשרענקונג; אונבעשטריטען.

uncontrover'sial *a.* (אַנ-קאַנ-טראָ-וואיר'-שעל) אהן שטרייטיגקייטען אָדער וכוחים; ניט צו פּאָלעמיזירען, ניט פּאָלעמיש.

uncon'troverted *a.* (אַנ-קאַנ'-טראָ-וואיר-טעד) ניט בעשטריטען.

uncontrover'tible *a.* (אַנ-קאַנ-טראָ-וואיר'-טיבל) ז. *incontrovertible*

uncontrover'tibly *adv.* (אַנ-קאַנ-טראָ-וואיר'-טי-בלי) ז. *incontrovertibly*

unconvened' *a.* (אַנ-קאַנ-ווינד') ניט פערזאַמעלט.

unconven'tional *a.* (אַנ-קאַנ-ווענ'-שאַנ-על) אונקאָנווענציאָנעל, וואָס איז ניט געגייגט זיך צו האַלטען אַן אַלגעמיין-אָנגענומענע מנהגים; ניט פאָרמעל, אהן צערעמאָניעס; פריי.

unconventional'ity *n.* (אַנ-קאַנ-וועג-שאַנ-על'-אי-טי) אונקאָנווענציאָנאַליטעט; דאָס ניט האַלטען זיך אן די אָנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאַפט; אַן אונקאָנווענציאָנעלע מהאַט.

unconven'tionally *adv.* (אַנ-קאַנ-ווענ'-שאַנ-על-אי) אונקאָנווענציאָנעל, ניט האַלטענדיג זיך אַן אַלגעמיין-אָנגענומענע מנהגים; ניט פאָרמעל, אהן צערעמאָניעס.

unconver'sable *a.* (אַנ-קאַנ-וואיר'-סעבל) ניט געזעלשאַפטליך, ניט ריידעוודיג; צוריקגעהאַלטען.

uncon'versant *a.* (אַנ-קאַנ'-וואיר-סענט) וואָס איז ניט בעקאַנט מיט...

unconver'ted *a.* (אַנ-קאַנ-וואיר'-טעד) ניט בעקעהרט [צו אַן אַנדער גלויבען]; וואָס האָט ניט געטהאָן קיין תשובה; ניט פערוואַנדעלט.

unconvic'ted *a.* (אַנ-קאַנ-וויק'-טעד) ניט ערקלערט אַלס שולדיג [אין א פערברעכען]; ניט פעראורטהיילט.

unconvinced' *a.* (אַנ-קאַנ-ווינסט') ניט איבערצייגט.

unconvin'cible *a.* (אַנ-קאַנ-ווינ'-סיבל) ז. *inconvincible*

unconvin'cing *a.* (אַנ-קאַנ-ווינ'-סינג) ניט איבערצייגענד.

uncooked' *a.* (אַנ-קוקט') ניט געקאָכט.

uncop'ied *a.* (אַנ-קאָפּ'-איד) ניט אָי-בערגעשריבען; ניט נאָכגעמאַכט; ניט קאָפּירט.

uncoquet'tish *a.* (אַנ-קאָ-קעט'-איש) ניט קאָקעטיש, אהן קאָקעטעריי.

uncord' *v.* (אַנ-קאָהרד') אויפבינדען.

uncor'dial *a.* (אַנ-קאָהר'-דזשעל) ניט הערצליך, ניט פריינדליך, קאַלט.

uncork' *v.* (אַנ-קאָהרק') אבקאָרקעווען, ארויסציהען א פּראָפּקע.

uncor'pulent *a.* (אַנ-קאָהר'-פּיו-לענט) ניט פעט, ניט דיק-לייביג.

uncorrect' *a.* (אַנ-קאָ-רעקט') ז. *incorrect*

uncorrec'ted *a.* (אַנ-קאָ-רעק'-טעד) ניט פערריכט, ניט אויסגעבעסערט.

uncorrob'orated *a.* (אַנ-קאָ-ראָב'-אָ-ריי-טעד) ניט בעקרעפטיגט, ניט בעשטעטיגט.

uncorro'ded *a.* (אַנ-קאָ-ראָו'-דעד) ניט צופרעסען.

uncorrupt' *a.* (אַנ-קאָ-ראַפּט') ז. *incorrupt*

uncorrup'ted *a.* (אַנ-קאָ-ראַפּ'-טעד) אונפערדאָרבען, ריין, עהרליך; ניט פערפעלשט; ניט אונטערגעקויפט; ניט צופוילט.

uncorrup'tedness *n.* (אַנ-קאָ-ראַפּ'-טעד-נעס) אונפערדאָרבענהייט, עהרליכקייט.

uncorrup'tible *a.* (אַנ-קאָ-ראַפּ'-טיבל) ז. *incorruptible*

uncorrupt'ly *adv.* (אַנ-קאָ-ראַפּט'-לי) ניט פערדאָרבען, עהרליך, אויף אַן עהרליכען אופן.

uncorrupt'ness *n.* (אַנ-קאָ-ראַפּט'-נעס) אונפערדאָרבענהייט, ריינקייט, עהרליכקייט.

uncost'ly *a.* (אַנ-קאָהסט'-לי) ניט קאָסטבאַר, ניט טייער.

uncoun'sellable *a.* (אַנ-קאַונ'-סעל-עבל) ניט ראַטזאַם.

uncoun'selled *a.* (אַנ-קאַונ'-סעלד) וואָס קען ניט קריגען קיין עצה, אהן אַן עצה.

uncoun'table *a.* (אַנ-קאַונ'-טעבל) אונצעהלבאַר, וואָס קען ניט געצעהלט ווערען.

uncoun'ted *a.* (אַנ-קאַונ'-טעד) אונגעצעהלט; אהן א צאָהל.

uncoun'tenanced *a.* (אַנ-קאַונ'-טע-נענסט) ניט בעגינסטיגט, ניט אונטערשטיצט, ניט ערמוטיגט.

uncoun'terfeit *a.* (אַנ-קאַונ'-טער-פיט) ניט געפעלשט, ניט נאָכגעמאַכט, עכט.

uncoun'terfeited *a.* (אַנ-קאַונ'-טער-פי-טעד) ניט נאָכגעמאַכט, ניט געפעלשט, עכט.

uncounterman'ded *a.* (אַנ-קאַונ-טער-מענ'-דעד) ניט צוריקגערופען [א בעפעהל].

uncoup'le *v.* (אַנ-קאַפּ'ל) לויז מאַכען; אבטיילען, אבזונדערען.

uncoup'led *a.* (אַנ-קאַפּ'לד) ניט געפּאָרט, ניט צוזאַמענגעשלאָסען [פּאָרווייז]; אונפערהייראַט.

uncour'teous *a.* (אַנ-קויר'-טי-אַס) אונהעפליך.

uncour'teously *adv.* (אַנ-קויר'-טי-אַס-לי) אויף אַן אונהעפליכער אַרט.

uncour'teousness *n.* (אַנ-קויר'-טי-אַס-נעס) אונהעפליכקייט.

uncourt'liness *n.* (אַנ-קאָרט'-לי-נעס) אונהעפליכקייט, גראָבקייט.

uncourt'ly *a.* (אַנ-קאָרט'-לי) וואָס איז ניט לויט די הויף-זיטען, ניט עלעגאַנט; אונהעפליך, גראָב.

uncouth' *a.* (אַנ-קוהטה') זאָנדערבאַר, מאָדנע; אומגעלומפּערט; וואונדערליך; ניט גוט בעקאַנט, זעלטען.

uncouth'ly *adv.* (אַנ-קוהטה'-לי) זאָנדערבאַר, מאָדנע; אומגעלומפּערט.

uncouth'ness *n.* (אַנ-קוהטה'-נעס) מאָדנעקייט; אומגעלומפּערטקייט.

uncov'enanted *a.* (אַנ-קאַוו'-ע-נענ-טעד) ניט פערשפּראָכען אָדער פערזיכערט דורך אַן אבמאַך; ניט פערפּליכטעט דורך אַן אבמאַך אָדער קאָנטראַקט; ניט פעראייניגט אין א בונד אָדער ליגע; וואָס בעלאַנגט ניט צום קאָווענאַנט [דער בונד וואָס האָט זיך געגרינדעט אין שאָטלאַנד אין 17טען יאָהרהונדערט צו פערטיידיגען די פּרעסביטעריאַנישע קירך געגען דער אַנגליקאַנישער].

uncov'er *v.* (אַנ-קאַוו'-ער) אויפדעקען, אבדעקען, ענטבלויזען, אויסטהאָן; אראָבנעהמען דעם הוט; מאַכען בעוואוסט.

uncov'ered *a.* (אַנ-קאַוו'-ערד) אבגעדעקט; אהן א היטעל; ענטבלויזט, נאַקעט.

uncov'eted *a.* (אַנ-קאַוו'-ע-טעד) ניט בעגעהרט; צו וואָס מען האָט ניט קיין חשק, וואָס מען געלוסט ניט.

uncowl' *v.* (אַנ-קאַול') אויפדעקען [דעם קאָפּ אָדער דאָס געזיכט]; מאַכען אויס מאָנאַך [צונעהמענדיג דעם קאַפּושאָן אָדער קאַפּ-צודעק].

uncracked' *a.* (אַנ-קרעקט') ניט צופּלאַצט; ניט צושפּאַלטען; ניט צוריסען; ניט צובראָכען.

uncreate' *v.* (אַנ-קרי-אייט') פערניכטען.

uncrea'ted *a.* (אַנ-קרי-איי'-טעד) וואָס איז ניט בעשאַפען; וואָס איז נאָך ניט בעשאַפען.

uncred'itable *a.* (אַנ-קרעד'-אי-טעבל) ז. *discreditable*

uncred'itably *adv.* (אַנ-קרעד'-אי-טע-בלי) ז. *discreditably*

uncrit'ical *a.* (אַנ-קריט'-אי-קעל) ניט קריטיש, וואָס קריטיקירט ניט; וואָס קען ניט קריטיקירען.

uncrit'icizable *a.* (אַנ-קריט'-אי-סאַי-זעבל) וואָס קען ניט קריטיקירט ווערען.

uncrit'icized *a.* (אַנ-קריט'-אי-סאַיזד) ניט קריטיקירט.

uncrook'ed *a.* (אַנ-קרוק'-עד) ניט איינגעבויגען, ניט קרום; גראַד, גלייך.

uncropped' *a.* (אַנ-קראָפּט') ניט אבגעשניטען; ניט אבגעריסען.

uncross' *v.* (אַנ-קראָהס') פאַנאַנדערנעהמען [די פערלעגטע הענד אָדער פיס].

uncrossed' *a.* (אַנ-קראָהסט') ניט דורכגעשטראָכען; ניט געהינדערט, ניט געשטערט, ניט ווידערשפּראָכען.

uncrow'ded *a.* (אַנ-קראַו'-דעד) ניט געדרענגט, ניט צונויפגעשפּאַרט; ניט אָנגעפּאַקט; געראַם.

uncrown' *v.* (אַנ-קראַון') אַוועקנעהמען די קרוין; מאַכען פאַר אוים געקרוינט; דעגראַדירען.

uncrowned' *a.* (אַנ-קראַונד') ניט געקרוינט.

uncrush'able *a.* (אַנ-קראַש'-עבל) וואָס מען קען ניט צוקוועטשען, צוברעקלען אָדער צומאַלען; וואָס מען קען ניט דריקען, אונטערדריקען, נובר זיין, פּערטיליגען

אדער א תל מאכען דערפון; וואס מען קען
ניט צוקנייטשען אדער צוזאמענפרעסען.

uncrushed' *a.* (אנ-קראשט') ניט צו-
קוועטשט, ניט צוקנייטשט, ניט צובראכען,
ניט צודריקט, ניט אונטערדריקט; ניט
בעזיעגט.

uncrus'ted *a.* (אנ-קראס'-טעד) אהן
קארע; אהן שאלעכץ.

uncrys'tallizable *a.* (אנ-קריס'-טעל-
אי-זעבל) וואס קען ניט קריסטאליזירט
ווערען.

uncrys'tallized *a.* (אנ-קריס'-טעל-
איזד) ניט קריסטאליזירט.

unc'tion *n.* (אנק'-שאן) זאלבונג, דאס
זאלבען, דאס שמירען מיט אויל; א באל-
זאם; א זאלב, א לינדערונגס-מיטעל; די
ווארימקייט אדער הארציגקייט אין רעדע,
וואס רופט ארויס בעגייסטערונג, עקסטאז
אדער ריהרענדע געפיהלען [איבערהויפט
אין א רעליגיעזער רעדע]; רעליגיעזע בע-
גייסטערונג; ריהרענדע געפיהלען; גע-
מאכטער עקסטאז, כלומר'שדיגע סענטימענ-
טאליטעט.

unctuos'ity *n.* (אנק-טשו-אס'-אי-טי)
ז. *unctuousness*

unc'tuous *a.* (אנק'-טשו-אס) פעט, אוי-
ליג, זאלביג; וואס איז דורכגעדרונגען מיט
א ווארימקייט וועלכע רופט ארויס א טיע-
פען געפיהל [ווי אין א רעליגיעזער רע-
דע]; וואס צייגט ארויס א געמאכטען
אדער כלומר'שדיגען ריהרענדען געפיהל
אדער עקסטאז.

unc'tuousness *n.* (אנק'-טשו-אס-נעס)
פעטקייט, אויליגקייט; דאס זיין דורכגע-
דרונגען מיט א ווארימקייט וועלכע רופט
ארויס א טיעפען געפיהל [ווי אין א רע-
ליגיעזער רעדע]; דאס ארויסצייגען א גע-
מאכטען אדער כלומר'שדיגען ריהרענדען
געפיהל.

uncuck'olded *a.* (אנ-קאק'-אל-דעד)
ניט בעטראגען, ניט אבגענארט [וועגען א
מאן וואס זיין פרוי איז איהם טריי].

unculled' *a.* (אנ-קאלד') ניט געקליבען,
ניט נעזאמעלט; ניט אויסגעקליבען, ניט
אבגעקליבען.

uncul'pable *a.* (אנ-קאל'-פעבל)
ז. *inculpable*

uncul'tivable *a.* (אנ-קאל'-טי-וועבל)
וואס קען ניט קולטיווירט אדער בעארבייט
ווערען.

uncul'tivated *a.* (אנ-קאל'-טי-וויי-
טעד) ניט בעארבייט [וועגען ערד]; ניט
קולטיווירט; ניט ערצויגען, ניט אויסגע-
בילדעט, ניט ענטוויקעלט, ניט פערפיי-
נערט, ניט אויסגעבעסערט.

uncul'tured *a.* (אנ-קאל'-טשורד) ניט
קולטיווירט, ניט בעארבייט [וועגען ערד];
ניט ציוויליזירט.

uncum'bered *a.* (אנ-קאמ'-בערד) ניט
בעשווערט, ניט בעלאסטעט.

uncur'able *a.* (אנ-קיור'-עבל)
ז. *incurable*

uncur'bable *a.* (אנ-קויר'-בעבל) וואס
קען ניט איינגעהאלטען ווערען, וואס קען
ניט איינגעצוימט ווערען.

uncurbed' *a.* (אנ-קוירבד') ניט גע-
צוימט; ניט איינגעהאלטען, ניט קאנטרא-
לירט; ניט בעפעסטיגט אדער בעשיצט
[מיט א געלענדער, מיט א וואנד, מיט
אנגעשאטענער ערד א. ד. ג.].

uncur'dled *a.* (אנ-קויר'דלד) ניט פער-
דיכטעט; ניט פערגליווערט; ניט פער-
וואנדעלט אין צווארעך, ניט גערונען [ווע-
גען מילך].

uncured' *a.* (אנ-קיורד') ניט געהיילט.

uncurl' *v.* (אנ-קוירל') אבקרייזלען, מא-
כען גלאט אדער גלייך; זיך אבקרייזלען,
ווערען גלאט אדער גלייך.

uncurled' *a.* (אנ-קוירלד') ניט געקריי-
זעלט.

uncur'rent *a.* (אנ-קאר'-ענט) אונגאנג-
באר [וועגען געלד].

uncurse' *v.* (אנ-קוירס') בעפרייען פון
א פלוך אדער קללה.

uncursed' *a.* (אנ-קוירסט') ניט פער-
פלוכט.

uncurst' *a.* (אנ-קוירסט') ז. *uncursed*

uncurtailed' *a.* (אנ-קויר-טיילד') ניט
פערקירצט, ניט פערקלענערט.

uncur'tain *v.* (אנ-קויר'-טיין) אראב-
נעהמען דעם פארהאנג; אויפדעקען.

uncus'tomable *a.* (אנ-קאס'-טאמ-עבל)
שטייער-פריי [פאר וואס עס דארף ניט
בעצאהלט ווערען קיין שטייער].

uncus'tomarily *adv.* (אנ-קאס'-טאמ-
ע-רי-לי) ניט לויט'ן מנהג; אויף א ניט-
אנגענומענעם שטייגער.

uncus'tomariness *n.* (אנ-קאס'-טאמ-
ע-רי-נעס) דאס ניט זיין לויט'ן מנהג אדער
לויט די אנגענומענע פיהרונגען.

uncus'tomary *a.* (אנ-קאס'-טאמ-ע-רי)
ניט לויט'ן מנהג, ניט ווי אנגענומען.

uncus'tomed *a.* (אנ-קאס'-טאמד) צאל-
פריי, וואס ווערט אימפארטירט פריי אהן
גרענעץ-אבצאהל; פאר וואס עס איז קיין
גרענעץ-אבצאהל ניט בעצאהלט געווארען;
אריינגעפעקעלט אדער ארויסגעפעקעלט אהן
אבצאהל, אריינגעפיהרט אדער ארויסגע-
פיהרט אלס קאנטראבאנדע.

uncut' *a.* (אנ-קאט') ניט געשניטען, ניט
אבגעשניטען, ניט איינגעשניטען, ניט בע-
שניטען, ניט אויפגעשניטען.

undam'aged *a.* (אנ-דעמ'-עדזשד) אונ-
בעשעדיגט.

undamped' *a.* (אנ-דעמפט') ניט גע-
מאכט פייכט; ניט ענטמוטיגט, ניט אראב-
געשלאגען פון קוראזש.

undan'gerous *a.* (אנ-דיינ'-דזשער-אס)
ניט געפעהרליך.

undar'kened *a.* (אנ-דאר'קנד) ניט פער-
טונקעלט.

un'date *a.* (אנ'-דייט) ווערלענארטיג.

unda'ted *a.* (אנ-דיי'-טעד) ניט דא-
טירט, אהן א דאטע, ניט בעצייכענט מיט
א דאטע; וועלען-פערמיג, וועלען-ארטיג,
ווי כוואליעס.

undaugh'terly *a.* (אנ-דאה'-טער-לי)
ניט טעכטערליך; ניט ווי א טאכטער.

undaun'ted *a.* (אנ-דאהנ'-טעד) אונער-
שראקען, ניט אבגעשראקען, פורכטלאז.
The enemy pressed forward **undaunted** by
defeat.

undaun'tedly *adv.* (אנ-דאהנ'-טעד-לי)
אויף אן אונערשראקענעם אדער פורכטלא-
זען אופן.

undaun'tedness *n.* (אנ-דאהנ'-טעד-
נעס) אונערשראקענהייט, פורכטלאזיגקייט.

undaw'ning *a.* (אנ-דאה'-נינג) ניט
דעמערענד, ניט אנברעכענד אויף טאג, ניט
טאגענד, ניט בעגינענד.

undaz'zled *a.* (אנ-דעז'לד) ניט פער-
בלענדעט [ווי מיט א שטארקען העלען
שיין].

undeaf' *v.* (אנ-דעף') בעפרייען פון
טויבקייט.

undebarred' *a.* (אנ-די-בארד') ניט
אויסגעשלאסען; ניט געהינדערט; דערלא-
זען.

undebased' *a.* (אנ-די-בייסט') ניט ער-
נידריגט; ניט געפעלשט.

undebauched' *a.* (אנ-די-באהטשט')
ניט פערפיהרט, אונפערדארבען; ניט
אויסגעלאסען, ניט שארלאטאניש.

undebil'itated *a.* (אנ-די-ביל'-אי-טיי-
טעד) ניט אבגעשוואכט.

undec'agon *n.* (אנ-דעק'-ע-גאן)
ז. *hendecagon*

undecayed' *a.* (אנ-די-קייד') ניט אב-
געשוואכט; ניט פערדארבען; ניט צו-
פוילט; ניט פאנאנדערגעפאלען, ניט צו-
פאלען; ניט אבגעשטארבען; געזונד.

undecei'vable *a.* (אנ-די-סיע'-וועבל)
וואס קען ניט אבגענארט ווערען, וואס מען
קען ניט בעשווינדלען; ניט אבנארעריש,
ניט שווינדלעריש.

undeceive' *v.* (אנ-די-סיעוו') ארויס-
פיהרען אדער בעפרייען פון א טעות; עפע-
נען אימעצענס אויגען.

undeceived' *a.* (אנ-די-סיעווד') ניט
אבגענארט, ניט בעשווינדעלט; וואס איז
בעפרייט פון א טעות.

unde'cency *n.* (אנ-די'-סענ-סי)
ז. *indecency*

unde'cent *a.* (אנ-די'-סענט)
ז. *indecent*

undeci'ded *a.* (אנ-די-סאי'-דעד) ניט
ענטשיעדען; ניט ענטשלאסען.

undeci'pherable *a.* (אנ-די-סאי'-פער-
עבל) וואס קען ניט דעשיפרירט אדער
געלעזט ווערען [וועגען א שריפט וואס
איז געשריבען פערשטעלט].

undeci'phered *a.* (אנ-די-סאי'-פערד)
ניט דעשיפרירט אדער געלעזט [וועגען א
שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט];
ניט ערקלערט.

undeci'sive *a.* (אנ-די-סאי'-סיוו)
ז. *indecisive*

undeck' *v.* (אנ-דעק') אראבנעהמען די
ציערונג.

undecked' *a.* (אנ-דעקט') ניט געציערט,
ניט בעפוצט; אהן א דעק [וועגען א
שיף].

undeclared' *a.* (אנ-די-קלעהרד') ניט
ערקלערט.

undecli'nable *a.* (אנ-די-קלאי'-נעבל)
ז. *indeclinable*

undeclined' *a.* (אנ-די-קלאינד') אין
גראמאטיק — אונדעקליגירט, ניט אבגע-
ענדערט [וועגען הויפטווערטער, אדיעק-
טיווען א. ז. וו., וועלכע ענדערען ניט זייע-
רע ענדונגען אין צוזאמענהאנג מיט אנ-
דערע ווערטער].

undecompo'sable *a.* (אנ-די-קאמ-
פאו'-זעבל) אין כעמיע — וואס קען ניט
אויפגעלעזט ווערען אדער פאנאנדערגע-
לעגט ווערען אויף די גרונד-עלעמענטען
אדער בעשטאנד-טיילען [וועגען שטאפען,
וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענ-
טען].

undecomposed' *a.* (אנ-די-קאמ-
פאוזד') אין כעמיע — ניט אויפגעלעזט,
ניט פאנאנדערגעלעגט אויף די גרונד-
עלעמענטען אדער בעשטאנד-טיילען [ווע-
גען שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעה-
רערע עלעמענטען].

undec'orated *a.* (אנ-דעק'-א-ריי-טעד)
ניט דעקארירט, ניט אויסגעפוצט, ניט בע-
ציערט.

undecreed' *n.* (אנ-די-קריעד') ניט בע-
שלאסען, ניט בעשטימט.

unded'icated *a.* (אנ-דעד'-אי-קיי-

טער) ניט איינגעווייהט [ווי ביי א חנוכת הבית]; ניט געווידמעט.

undee'ded *a.* (אנ-דיע'-דער) ניט איבערגעטראגען צו אימעצען דורך א קאנטראקט [וועגען הייזער אדער לאנד].

undefaced' *a.* (אנ-די-פייסט') ניט צוקאליעטשעט, ניט פערדארבען.

undefea'sible *a.* (אנ-די-פיע'-זיבל) ז. *indefeasible*.

undefea'ted *a.* (אנ-די-פיע'-טער) ניט געשלאגען, ניט בעזיעגט.

undefen'ded *a.* (אנ-די-פענ'-דער) אונפערטיידיגט, שוצלאז, ניט בעשיצט.

undefen'sible *a.* (אנ-די-פענ'-סיבל) ז. *indefensible*.

undefied' *a.* (אנ-די-פאיד') ניט ארויסגערופען [צום קאמפף]; ניט בעגעגענט מיט ווידערשטאנד אדער מיט פורכטלאזיגקייט.

undefiled' *a.* (אנ-די-פאילד') ניט בעשמוצט, ניט בעפלעקט, ניט פעראונרייניגט; ריין.

undefi'ledness *n.* (אנ-די-פאי'-לעד-נעס) דאס זיין ניט בעשמוצט אדער בעפלעקט; אונבעפלעקטקייט, ריינקייט.

undefi'nable *a.* (אנ-די-פאי'-נעבל) אונערקלערבאר, וואס קען ניט ערקלערט ווערען; אונבעשטימטבאר, וואס קען ניט בעשטימט ווערען אדער דעפינירט ווערען.

undefined' *a.* (אנ-די-פאינד') ניט דעפינירט; אונבעשטימט.

undeformed' *a.* (אנ-די-פארמד') ניט העסליך, ניט מאוס; אהן א מום, ניט פערקריפעלט.

undefrau'ded *a.* (אנ-די-פראה'-דער) ניט אבגענארט, ניט בעשווינדעלט.

undefrayed' *a.* (אנ-די-פרייד') ניט בעצאהלט; ניט געדעקט [וועגען הוצאות].

undegen'erate *a.* (אנ-די-דזשענ'-ע-רייט) ניט דעגענערירענד, ניט אונטערגעהענד, ניט פערליערענד אלץ מעהר פון די איינגענע מעלות; ניט געמיין, ניט נידריג, ניט פערדארבען.

undegra'ded *a.* (אנ-די-גריי'-דעד) ניט ערנידריגט; ניט דעגראדירט, ניט ארונטערגעזעצט פון א העכערער שטעלע צו א נידריגערער.

unde'ify *v.* (אנ-די'-אי-פאי) מאכען פאר, אויס גאט, צונעהמען די געטליכקייט; ניט האלטען מעהר פאר געטליך, ניט פערגעטערען מעהר.

undejec'ted *a.* (אנ-די-דזשעק'-טעד) ניט נידערגעשלאגען, ניט בעטריבט.

undelayed' *a.* (אנ-די-לייד') ניט אבגעלעגט, ניט אבגעהאלטען; ניט פערהאלטען; ניט געהינדערט.

undel'egated *a.* (אנ-דעל'-אי-גיי-טעד) ניט דעלעגירט, ניט בעפאלמעכטיגט, ניט געשיקט מיט א פאלמאכט.

undelib'erated *a.* (אנ-די-ליב'-ע-ריי-טעד) ניט איבערלעגט, ניט בעקלערט.

undel'icate *a.* (אנ-דעל'-אי-קייט) ז. *indelicate*.

undeligh'ted *a.* (אנ-די-לאי'-טעד) ניט דערפרעהט, ניט צופריעדען.

undelight'ful *a.* (אנ-די-לאיט'-פול) ניט אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד.

undelin'eated *a.* (אנ-די-לינ'-אי-איי-טעד) ניט געצייכענט, ניט סקיצירט; ניט געשילדערט, ניט בעשריבען.

undeliv'erable *a.* (אנ-די-ליוו'-ער-עבל) וואס קען ניט געליפערט אדער צוגעשטעלט ווערען.

undeliv'ered *a.* (אנ-די-ליוו'-ערד) ניט בעפרייט; וואס איז ניט געלעגען געווארען [ניט געהאט קיין קינד]; ניט איבערגעגעבען, ניט אבגעליפערט; ניט צוגעשטעלט.

undelved' *a.* (אנ-דעלווד') ניט געגראבען; ניט געפארשט.

undeman'ded *a.* (אנ-די-מענ'-דעד) אונגעפאדערט.

undemocrat'ic *a.* (אנ-דעמ-א-קרעט'-איק) ניט דעמאקראטיש.

undemol'ished *a.* (אנ-די-מאל'-אישט) ניט צושטערט, ניט פערניכטעט; ניט אראבגעריסען [וועגען געביידען].

undemon'strable *a.* (אנ-די-מאנ'-סטרעבל) אונבעווייזליך, וואס קען ניט בעוויזען ווערען.

undemon'strably *adv.* (אנ-די-מאנ'-סטרע-בלי) אונבעווייזליך.

undemon'strative *a.* (אנ-די-מאנ'-סטריי-טיוו) ניט דעמאנסטראטיוו, וואס דריקט ניט אויס עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; איינגעהאלטען; רוהיג, שטיל.

undemon'stratively *adv.* (אנ-די-מאנ'-סטריי-טיוו-לי) ניט דעמאנסטראטיוו, אהן געפיהלפאלע אדער ענערגישע אפענע אויסדריקע; איינגעהאלטען; שטיל, רוהיג..

undemon'strativeness *n.* (אנ-די-מאנ'-סטריי-טיוו-נעס) דאס זיין ניט דעמאנסטראטיוו, דאס ניט אויסדריקען עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; איינגעהאלטענקייט; רוהיגקייט.

undeni'able *a.* (אנ-די-נאי'-עבל) וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען; וואס איז אהן צווייפעל ריכטיג; אויסגעצייכענט.

undeni'ably *adv.* (אנ-די-נאי'-ע-בלי) אזוי, אז מען קען דאס ניט אבלייקענען; אהן צווייפעל.

undenomina'tional *a.* (אנ-די-נאמ-אי-ניי'-שאנ-על) וואס געהערט ניט צו קיין סעקטע.

undenounced' *a.* (אנ-די-נאונסט') ניט פערדאמט; ניט פער'מסר'ט, ניט פערקלאגט; ניט אנגעקינדיגט, ניט ערקלערט [ווי קריעג].

undepen'dable *a.* (אנ-די-פענ'-דעבל) ניט פערטרויענסווערטה; אויף וואס מען קען זיך ניט פערלאזען.

undeplored' *a.* (אנ-די-פלאורד') ניט בעקלאגט, אונבעוויינט.

undepo'sable *a.* (אנ-די-פאו'-זעבל) וואס קען ניט אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

undepraved' *a.* (אנ-די-פרייווד') אונפערדארבען; ניט דעמאראליזירט, ריין.

undepre'ciated *a.* (אנ-די-פרי'-שי-איי-טעד) ניט אראבגעזעצט פון ווערטה; ניט געפאלען אין מקח.

undepressed' *a.* (אנ-די-פרעסט') ניט געדריקט, ניט נידערגעשלאגען; ניט ענטמוטיגט; ניט אראבגעדריקט, ניט געזונקען.

undeprived' *a.* (אנ-די-פראיווד') אונבערויבט, ניט בערויבט.

un'der *prep., adv. and a.* (אנ'-דער) אונטער; ווייניגער פון...; נידריגער פון...; אין; אין דער צייט, אין דער רעגיערונגס־צייט פון...; מיט דער ערלויבניס אדער הסכמה, אונטער דער שוץ פון...; פערפלאנצט אדער פערזייהט מיט...

un'der a cloud (אנ'-דער ע קלאוד) אין שוועריגקייטען, אין אן אונגליק; אין אן אונזיכערען אדער אונגליקליכען צושטאנד; אונטער פערדאכט; אין אונגנאדע אדער אין אונ'חן.

underact' *v.* (אנ-דער-עקט') שפיעלען שוואך אדער אהן ערפאלג [וועגען א דראמאטישער פארשטעלונג אדער ראלע].

un'deraction *n.* (אנ'-דער-עק-שאן) נעבען־האנדלונג, א האנדלונג וואס געהערט ניט צום עיקר; ניט פאלקאמענע טהעטיגקייט, פעהלערהאפטע פונקציאנירונג.

un'deragent *n.* (אנ'-דער-איי-דזשענט) אן אונטער־אגענט, אן אונטער־קאמיסיאנער.

underanged' *a.* (אנ-די-ריינדזשד') ניט געבראכט אין אונארדנונג; ניט צומישט, ניט צושטערט.

un'der arms (אנ'-דער ארמז) אונטער וואפען, בעוואפענט פאר דיענסט אין מיליטער אדער פלאטע.

un'derbearer *n.* (אנ'-דער-בעהר-ער) א טויטען־טרעגער [איינער וואס העלפט טראגען די מטה ביי א לויה].

underbid' *v.* (אנ-דער-ביד') אנבאטען ווייניגער אדער א קלענערען פרייז אלס אן אנדערער.

underbred' *a.* (אנ-דער-ברעד') ניט פון ריינער אבשטאמונג [ווי א פערד אדער הונד]; שלעכט ערצויגען, אונגעבילדעט, גראב.

un'derbrush *n. and v.* (אנ'-דער-בראש) קוסטארניקעס און קליינע בוימעלעך וועלכע וואקסען אונטער גרויסע ביימער אין א וואלד; אוועקשניידען קוסטעס, אבראמען קוסטארניקעס.

un'derbush *n. and v.* (אנ'-דער-בוש) ז. *underbrush*.

undercharge' *v.* (אנ-דער-טשארדזש') אונטערשעצען, רעכענען א צו קליינעם פרייז פאר...; ניט דערלאדען, ניט גענוג אנלאדען.

un'der-clay *n.* (אנ'-דער-קליי) די ליים־אונטערלאגע פון א קויהלען־שיכט [אין א קויהלען־גרובען].

un'der-clerk *n.* (אנ'-דער-קלוירק) אן אונטער־שרייבער, אן אסיסטענט.

underclothed' *a.* (אנ-דער-קלאוטהד') ניט גענוג אנגעקליידעט; ניט געקליידעט ווי עס דארף צו זיין.

un'derclothes *n.* (אנ'-דער-קלאוטהז) אונטערקליידער; אונטערוועש.

un'derclothing *n.* (אנ'-דער-קלאוטה-אינג) ז. *underclothes*.

un'der-col'or *n.* (אנ'-דער-קאל'-אר) אן אונטער־קאליר [א קאליר וואס ליעגט אונטער אן אנדער קאליר].

un'der-col'ored *a.* (אנ'-דער-קאל'-ארד) ניט גענוג קאלירט, וואס האט ווייניג קאליר.

un'der-consump'tion *n.* (אנ'-דער-קאנ-סאמפ'-שאן) אין פאליטישער עקאנאמיע — א צושטאנד אין דעם עקאנאמישען לעבען פון א לאנד ווען זאכען ווערען פיעל ווייניגער פערברויכט איידער זיי ווערען פראדוצירט און דערפון איז דער אנבאט פון סחורות אויף'ן מארק גרעסער איידער די נאכפראגע.

un'der cov'er (אנ'-דער קאוו'-ער) בעשיצט פון דעם שונא'ס פייער; בעהאלטען, בעשיצט.

un'dercroft *n.* (אנ'-דער-קראהפט) א צימער אונטער דער ערד.

un'dercurrent *n.* (אנ'-דער-קאר-ענט) אן אונטערשטרעמונג [א שטרעמונג פון וואסער אדער לופט וואס בעוועגט זיך אונ־

טער אז אנדער שטרעמונג]; א געהיימע טהעטיגקייט אדער ווירקונג וואס בעצוועקט עטוואס געגענזעצליכעס אדער פערשיעדענעס, ווי דאס וואס ווערט געטהאן אין דער עפענטליכקייט.

un'der-dea'ling *n.* (אנ'-דער-דיע'-לינג) געהיימע האנדלונגען, בעהאלטענע גענג; כיטרעקייט.

underdo' *v.* (אנ-דער-דוה') ניט דערטהאן, ניט טהאן אזוי גוט ווי מען דארף; ניט דערקאכען, ניט קאכען גענוג; טהאן ווענינער ווי מען קען אדער ווי מען דארף.

underdo'er *n.* (אנ-דער-דוה'-ער) איינער וואס טהוט ווענינער ווי עס פאדערט זיך.

underdone' *a.* (אנ-דער-דאן') ניט דערטהאן, ניט געטהאן גענוג; ניט גענוג געקאכט; ניט דערקאכט, האלב-רויה, האלב-געזאטען [וועגען פלייש].

un'derdose *n.* (אנ'-דער-דאוס) א קליינע דאזע.

underdose' *v.* (אנ-דער-דאוס') געבען אדער נעהמען קליינע דאזען.

un'derdrain *n.* (אנ'-דער-דריין) אן אונטער-אבפלוס [אן אבפלוס-גרוב אדער קאנאל אונטער דער ערד וואס ציהט אראב דאס וואסער אום צו טריקענען דעם באדען].

underdrain' *v.* (אנ-דער-דריין') דרעינירען אדער טריקענען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער אין אבפלוס-גריבער אדער קאנאלען וואס ווערען געצויגען אונטער דער ערד.

under-dressed' *a.* (אנ-דער-דרעסט') צו פראסט אדער ארים געקליידעט; לייכט אדער ניט גענוג געקליידעט.

underes'timate *v. and n.* (אנ-דער-עס'-טי-מייט) ניט גענוג אבשאצען; א צו נידריגע אבשאצונג.

underestima'tion *n.* (אנ-דער-עס-טי-מיי'-שאן) א צו נידריגע אבשאצונג; דאס אבשאצען צו נידריג; דאס ווערען אבגעשאצט צו נידריג.

un'der-exposed' *a.* (אנ'-דער-עקס-פאוזד') ניט גענוג צייט אונטער דער ווירקונג פון ליכט [וועגען א פאטאגראפישער פלאטע].

underfeed' *v.* (אנ-דער-פיעד') ניט גענוג שפייזען, געבען ווענינ נאהרונג.

un'der fire (אנ'-דער פאיר) אונטער'ן פייער, אויסגעזעצט צום שונא'ס פייער; אין שלאכט; אויסגעזעצט צו אן אטאקע אדער איבערפאל.

underflow' *n.* (אנ-דער-פלאו') ז. *undercurrent*.

underfoot' *adv., a. and v.* (אנ-דער-פוט') אונטער די פיס, אונטען, אויף דער ערד; נידריג, געמיין; אונטערשפארען, אונטערשטיצען.

un'der foot (אנ'-דער פוט) אין אימעצענס מאכט; אונטערווארפען, אונטערטהעניג.

underfur'nish *v.* (אנ-דער-פויר'-ניש) געבען ווענינ, ניט גענוג בעזארגען.

un'dergarment *n.* (אנ'-דער-גאר-מענט) אן אונטער-קלייד, אן אונטער-בגד [א קליידונג-שטיק וואס מען טראגט אונטער אן אויבערשטען מלבוש].

undergird' *v.* (אנ-דער-גוירד') אונטערגארטלען, ארומגארטלען אונטען, ארומבינדען דעם אונטערשטען טייל [ווי מיט א שטריק אדער קייט].

underglaze' *a.* (אנ-דער-גלייז') אין טעפריי — מיט וואס מען קען פארבען דאס געשיר איידער עס איז בעדעקט מיט גלאזור.

undergo' *v.* (אנ-דער-גאו') אויסשטעהן, איבערטראגען; ליידען, ליידען מיט געדולד, דולדען, אויסהאלטען; דורכמאכען, דורכגעהן, מיטמאכען, זיין אונטערווארפען צו...

un'der-gown *n.* (אנ'-דער-גאון) אן אונטער-קלייד.

undergrad'uate *n. and a.* (אנ-דער-גרעדזש'-יו-אייט) א סטודענט וואס האט נאך ניט געענדיגט זיין שטודיום; א סטודענט פון א העכערער לעהר-אנשטאלט וואס האט נאך ניט געקראגען זיין ערשטען אקאדעמישען טיטול; וואס איז שייך צו א ניט-גראדואירטען סטודענט.

undergrad'uateship *n.* (אנ-דער-גרעדזש'-יו-אייט-שיפ) דער שטאנד אדער צושטאנד פון א סטודענט.

underground' *n., a. and adv.* (אנ-דער-גראונד') אן אונטערערדישעס ארט; אונטערערדיש; אונטער דער ערד; געהיים, פערבארגען.

un'derground *v.* (אנ'-דער-גראונד) לעגען אונטער דער ערד [ווי רעהרען, עלעקטרישען דראטען א. ד. ג.].

un'der ground (אנ'-דער גראונד) אונטער דער ערד.

un'dergrown *a.* (אנ'-דער-גראון) ניט אין גאנצען אויסגעוואקסען; נידריג געוואקסען.

un'dergrowth *n.* (אנ'-דער-גראוטה) קוסטארניקעס אדער קליינע בוימלעך וואס וואקסען אונטער אדער צווישען גרויסע בוימער; דאס ניט זיין דערוואקסען, דאס זיין נידריג געוואקסען.

underhand' *a. and adv.* (אנ-דער-הענד') בעהאלטען, געהיים; געטהאן הינטען ארום; בעטריגעריש, שווינדלעריש; כיטרע; מיט דער האנדפלעכע ארויף [ווי ביים ווארפען א באל]; אויף א פערבארגענעם שטייגער; הינטען ארום; אויף א בעטריגערישען שטייגער.

underhan'ded *a.* (אנ-דער-הענ'-דעד) בעהאלטען, געהיים; געטהאן הינטען ארום; מיט דער האנדפלעכע ארויף [ביים ווארפען א באל].

underhan'dedly *adv.* (אנ-דער-הענ'-דעד-לי) אויף א פערבארגענעם שטייגער; הינטען ארום; אויף א בעטריגערישען שטייגער.

underhan'dedness *n.* (אנ-דער-הענ'-דעד-נעס) בעהאלטענהייט, דאס ווערען געטהאן הינטען ארום אין געהיים; בעטריגערישקייט; עטוואס געטהאן הינטען ארום אדער אין געהיים; א בעטרוג.

underhon'est *a.* (אנ-דער-אנ'-עסט) ניט עהרליך גענוג; ניט אין גאנצען עהרליך.

underhung' *a.* (אנ-דער-האנג') ארויסשטארצענד [וועגען דעם אונטער-קינבאק]; ביי וועמען דער אונטער-קינבאק שטארצט ארויס.

underinsured' *a.* (אנ-דער-אינ-שוהרד') פערזיכערט אונטער דעם ווערטה.

underived' *a.* (אנ-די-ראיווד') ניט ענטנומען אדער אויסגעבילדעט [ווי פון א געוויסען ווארצעל אדער שטאם].

underi'vedness *n.* (אנ-די-ראי'-וועד-נעס) דאס ניט זיין ענטנומען אדער אויסגעבילדעט [ווי פון א געוויסען ווארצעל אדער שטאם].

un'derjaw *n.* (אנ'-דער-דזשאה) דער אונטער-קינבאק [דער אונטערשטער פון די צוויי ביינער אין וועלכע עס זיצען די ציינער].

un'derjawed *a.* (אנ'-דער-דזשאהד) וואס האט אן ארויסשטארצענדען אונטער-קינבאק.

underkee'per *n.* (אנ-דער-קיע'-פער) אן אונטער-אויפזעהער.

underlaid' *a.* (אנ-דער-לייד') אונטערגעלעגט; אונטערגעשטיצט.

underlay' *v.* (אנ-דער-ליי') אונטערלעגען; שטיצען; זיך אבבויגען פון דער ווערטיקאלער שטעלונג [וועגען אן ערץ-אדער אין א מינע].

un'derlay *n.* (אנ'-דער-ליי) אונטערלעג-פאפיער, א שטיק פאפיער וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער דרוק-זאץ צו מאכען עס העכער; די קרומע נייגונג פון אן ערץ-אדער אין א מינע.

underlay'er *n.* (אנ-דער-ליי'-ער) אן אונטערלאגע; איינער אדער עטוואס וואס שטיצט.

un'derlease *n.* (אנ'-דער-ליעס) אן ארענדע-קאנטראקט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר.

underlessee' *n.* (אנ-דער-לע-סיע') אן אונטער-פאכטער, אן אונטער-ארענדאטאר [איינער וואס נעהמט עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר].

underlet' *v.* (אנ-דער-לעט') פערדינגען ווייטער [ווי א שכן פערדינגט א וואהנונג צו אן אנדערען]; פערדינגען אונטער'ן ווערטה.

underlet'ter *n.* (אנ-דער-לעט'-ער) אן ארענדאטאר וועלכער פערדינגט דאס וואס ער האלט אין ארענדע.

underlie' *v.* (אנ-דער-לאי') 1. ליענען אונטער, שטיצען, אונטערהאלטען; דיענען אלס פונדאמענט; 2. זיך אונטערווארפען, זיין אויסגעזעצט צו..., נעהמען אויף זיך.

2. I am willing to underlie the verdict.

un'derlie *n.* (אנ'-דער-לאי) די קרומע נייגונג פון אן ערץ-אדער אין א מינע.

underline' *v.* (אנ-דער-לאין') אונטערשטרייכען, מאכען א שטריך פון אונטען.

un'derline *n.* (אנ'-דער-לאין) א פריהצייטיגע און פארלויפיגע אנאנסע וועגען א שפעטערער טעאטער-פארשטעלונג צו ענדע פון אן אפישע.

un'derlinen *n.* (אנ'-דער-לינ-ען) אונטערוועש.

un'derling *n.* (אנ'-דער-לינג) אן אונטערגעווארפענער אדער אונטערטהעניגער אונטער אימעצען; א ווערקצייג [א נידריגער טעלער-לעקער וועלכען מען געברויכט אלס ווערקצייג צו טהאן זאכען וואס פאסט ניט פאר זיך אליין].

un'dermaster *n.* (אנ'-דער-מעס-טער) אן אונטער-לעהרער.

un'dermentioned *a.* (אנ'-דער-מענ-שאנד) אונטען דערמאנט, אנגעצייגט אונטען.

un'der-mill'stone *n.* (אנ'-דער-מיל'-סטאון) דער אונטערשטער מיהל-שטיין.

undermine' *v.* (אנ-דער-מאין') אונטערגראבען, אונטערמינירען; רואינירען אדער צושטערען דורך געהיימע אדער אונעהרענהאפטע פלענער; אבניצען און אבשוואכען; שעדיגען; צושטערען.

undermi'ner *n.* (אנ-דער-מאי'-נער) אן אונטערגראבער; א געהיימער פיינד.

un'dermost *a.* (אנ'-דער-מאוסט) וואס איז דער אונטערשטער אדער סאמע אונטערשטער [וועגען ארט אדער ראנג].

underneath' *adv. and prep.* (אנ-דער-ניעטה) אונטען; אונטער.

un'dernote *n.* (אנ'-דער-נאוט) א ניד־ריגער טאָן, אַן אונטער־טאָן.

un'dernoted *a.* (אנ'-דער-נאו-טעד) אונטען אנגעצייכנט, אונטען אנגעגעבען.

underof'ficer *n.* (אנ-דער-אָפ'-אי-סער) אַן אונטער־אָפיציער; אַן אונטער־בעאַמ־טער.

un'der one's nose (אנ'-דער הוואָנז נאָוז) אונטער דער נאָז, פאַר די אויגען.

un'der one's thumb (אנ'-דער הוואנז טהאם) אונטער אימיצענס מאַכט אָדער איינפלוס; אין גאַנצען אונטערגעוואָרפען.

un'derpart *n.* (אנ'-דער-פּאַרט) א נע־בען־טייל, אַן אונטערגעאָרדנעטער טייל; א נימ־וויכטיגע ראָלע.

underpay' *v.* (אנ-דער-פּיי') צאָהלען צו ווענינ, שלעכט בעצאָהלען.

un'der-peo'pled *a.* (אנ'-דער-פּיפּ'פּלד) שוואַך בעפעלקערט.

un'der-pet'ticoat *n.* (אנ'-דער-פּעט-אי-קאוט) א פרויען־אונטעררעק.

underpin' *v.* (אנ-דער-פּין') אונטער־בויען; אונטערשטיצען [ווי א וואַנד]; שטיצען, אונטערשפּאַרען, אונטערהאַלטען.

un'derpinning *n.* (אנ'-דער-פּינ-אינג) דאָס אונטערשטיצען אָדער אונטערשפּאַ־רען; אַן אונטער־בוי, א גרונדלאַגע.

underplay' *v.* (אנ-דער-פּליי') שלעכט שפּיעלען; איין וויסט [אַזאַ קאַרטען־שפּיעל] — שפּיעלען מיט א נידריגערער קאַרט, ווען מען האָט א העכערע קאַרט פון דערזעלבער מאַסט.

un'derplay *n.* (אנ'-דער-פּליי) דאָס שלעכט שפּיעלען; דאָס שפּיעלען מיט א נידריגערער קאַרט, ווען מען האָט א גרע־סערע קאַרט פון דערזעלבער מאַסט [אין וויסט].

un'derplot *n.* (אנ'-דער-פּלאָט) א נעבען־פּאַסירונג, א זייטיגע אינטריגע [אין א טעאַטער־שטיק אָדער ראָמאַן]; א געהיימע האַנדלונג, א בעהאַלטענער פּלאַן, א שפּי־צעל.

underpoise' *v.* (אנ-דער-פּאָיז') צו נידריג אָבשאַצען.

underpraise' *v.* (אנ-דער-פּרייז') ניט גענוג לויבען, ריהמען ניט לויט דעם פער־דיענסט.

un'der pretense' of (אנ'-דער פּרי־טענס' אָוו) מיט אַן אויסרייד, מיט אַן אָנשטעל.

Under pretense of patriotism they robbed the government.

un'derprice *n.* (אנ'-דער-פּראַיס) א פּרייז אונטער'ן ווערטה, א שפּאַט ביליגער פּרייז.

underprize' *v.* (אנ-דער-פּראַיז') אונ־טערשאַצען, צו נידריג שאַצען.

underproof' *a.* (אנ-דער-פּרוהף') אונ־טער דער נאָרמאַלער שטאַרקייט [ווענען אַלקאָהאָלישע געטרענקען].

underprop' *v.* (אנ-דער-פּראָפּ') אונטער־שטיצען, אונטערשפּאַרען, אונטערהאַלטען.

un'derproportioned *a.* (אנ'-דער-פּראָ-פּאָר-שאַנד) אונטער דער פּראָפּאָר־ציע, ניט לויט פּראָפּאָרציע, ניט פּראָפּאָר־ציאָנעל.

underprop'per *n.* (אנ-דער-פּראָפּ'-ער) אַן אונטערשטיצער; אַן אונטערשפּאַרונג.

underrate' *v.* (אנ-דער-רייט') אונטער־שעצען, שעצען צו נידריג.

un'derrate *n.* (אנ'-דער-רייט) א צו נידריגער פּרייז.

underrun' *v.* (אנ-דער-ראַן') 1. לויפען אָדער זיך ציהען אונטער [עפּעס]; 2. דורכפאָהרען אונטער [ווי מיט א שי־פעל אונטער א ים־קאַבעל אום אויסצונע־פינען אין וועלכען צושטאַנד ער איז].

1. The tunnel underruns the road.

underrun'ning *n.* (אנ-דער-ראַנ'-אינג) אַזאַ מעטאָדע פון כאַפּען פיש, וואו מען קען אין איין און דערזעלביגער צייט אַראָב־נעהמען דעם פיש פון דעם אַנגעל און צו־ריק אַרויפשטעקען דאָס ווערימעל אויף איהם.

un'der sail (אנ'-דער סייל) אונטער זעגעל [מיט אויסגעשפּרייטע זעגלען].

un'der sail and steam (אנ'-דער סייל ענד סטים) מיט דאַמפּף און אַנגע־צויגענע זעגלען; גרייט, פאַרטיג; מיט דער גרעסטער שנעלקייט.

undersay' *v.* (אנ-דער-סיי') ווידער־שפּרעכען, רעדען אַנטקעגען.

underscore' *v.* (אנ-דער-סקאָור') אונ־טערשטרייכען.

un'der seal (אנ'-דער סיעל) בעשטע־טיגט דורך א זיגעל.

un'der-sec'retary *n.* (אנ'-דער-סעק-רי-טע-רי) אַן אונטער־סעקרעטער; א גע־הילפס־מיניסטער.

undersell' *v.* (אנ-דער-סעל') פערקוי־פען ביליגער ווי...

undersell'er *n.* (אנ-דער-סעל'-ער) איינער וואָס פערקויפט ביליגער ווי אַן אַנדערער.

un'der sen'tence (אנ'-דער סענ'-טענס) פעראורטיילט.

un'der-ser'vant *n.* (אנ'-דער-סויר-וענט) אַן אונטער־דיענער; אַן אונטער־דיענסט.

underset' *v.* (אנ-דער-סעט') שטיצען, אונטערשפּאַרען.

un'derset *n.* (אנ'-דער-סעט) א שטרע־מונג אונטער דער אויבערפלעכע פון דעם וואַסער [אין א גענענגעזעצטער ריכטונג פון דעם ווינד אָדער פון דער אויבער־שטער שטרעמונג].

un'dersetter *n.* (אנ'-דער-סעט-ער) א שטיצע, אַן אונטערשפּאַרע.

un'dersetting *n.* (אנ'-דער-סעט-אינג) אַן אונטערלאַגע, א פוס־געשטעל [ווי פון א סטאַטוע אָדער בילד־זייל].

undersha'pen *a.* (אנ-דער-שיי'-פּן) אונטער דער געוועהנליכער מאָס; קליין־געוואַקסיג.

un'dershirt *n.* (אנ'-דער-שוירט) אַן אונטער־העמד.

undershoot' *v.* (אנ-דער-שוהט') ניט דערשיסען, שיסען צו נאָהענט, ניט דער־גרייכען דעם ציעל.

un'dershot *a.* (אנ'-דער-שאָט) וואָס ווערט געטריבען דורך א וואַסער־שטראָם וואָס גיסט זיך פון אונטען [ווענען א וואַ־סער־ראָד]; אַרויסשטאַרצענד; וואָס האָט אַרויסשטאַרצענדע אונטערשטע צייהנער [ווי ביי א בולדאָג־הונד]; וואָס האָט אַן אַרויסשטאַרצענדען אונטער־קינבאַק.

un'dershot wheel (אנ'-דער-שאָט הוויעל) א וואַסער־ראָד וואָס ווערט בע־טריבען דורך א וואַסער־שטראָם וועלכער גיסט זיך אויף דעם ראָד־ראַנד פון אונ־טען.

un'dershrub *n.* (אנ'-דער-שראַב) אַן אונטער־קוסטאַרניק, א קליינער קוסט.

un'derside *n.* (אנ'-דער-סאַיד) די אונ־טערשטע זייט, דער אונטערשטער טייל.

undersign' *v.* (אנ-דער-סאַין') אונטער־צייכנען, אונטערשרייבען.

undersigned' *a.* (אנ-דער-סאַינד') אונ־טערצייכנעט; אונטערגעצייכענטער, אונ־טערגעצייכענטע.

un'dersized *a.* (אנ'-דער-סאַיזד) אונ־טער דער געוועהנליכער אָדער בעשטימטער מאָס.

un'derskin *n.* (אנ'-דער-סקין) די אונ־טער־הויט.

un'derskirt *n.* (אנ'-דער-סקוירט) אַן אונטער־קלייד, אַן אונטער־ראָק.

undersleep' *v.* (אנ-דער-סליעפּ') ניט שלאָפען גענוג.

un'dersleeve *n.* (אנ'-דער-סליעוו) אַן אונטער־אַרבעל.

un'dersoil *n.* (אנ'-דער-סאָיל) דער אונטערגרונד, דער אונטער־באָדען.

undersold' *a.* (אנ-דער-סאָולד') פער־קויפט ביליגער ווי...

un'dersong *n.* (אנ'-דער-סאָהנג) א רעפריין, א צוזינג [די ווערטער וואָס ווערען צוגעזונגען נאָך יעדען פערז פון א ליעד]: א בעהאַלטענע כונה אָדער זין.

understand' *v.* (אנ-דער-סטענד') פער־שטעהן; בעגרייפען; אויסגעפינען, ער־פאַהרען, זיך דערוויסען, הערען; זיין בעקאַנט מיט..., וויסען, קענען; אנערקע־נען; אָננעהמען; שטעהן אונטער; האָבען פערשטאַנד, זיין קלוג.

understan'dable *a.* (אנ-דער-סטענ'-דעבל) פערשטענדליך, קלאָר.

understan'der *n.* (אנ-דער-סטענ'-דער) א פערשטעהער, א קענער, א ווייסער.

understan'ding *n. and a.* (אנ-דער-סטענ'-דינג) בעגרייפונג, קענטניס; פער־שטאַנד; א פערשטענדניס, אַן איבעראיינ־שטימונג; פערשטענדיג, ערפאַהרען.

understan'dingly *adv.* (אנ-דער-סטענ'-דינג-לי) אויף א פערשטענדיגען אופן, מיט פערשטאַנד.

understate' *v.* (אנ-דער-סטייט') ניט אַנ־געבען אין גאַנצען ריכטיג, אַנגעבען ווע־ניגער.

understate'ment *n.* (אנ-דער-סטייט־מענט) דאָס ניט אַנגעבען אין גאַנצען ריכ־טיג אָדער ווענינער ווי עס איז; אַן ער־קלערונג וואָס איז ניט אין גאַנצען ריכ־טיג אָדער וואָס שטעלט פאָר די זאַך קלע־נער ווי זי איז.

understood' *a.* (אנ-דער-סטוד') פער־שטאַנען; בעגריפען; אַנגענומען. ז. *understand*

un'derstrapper *n.* (אנ'-דער-סטראַפּ-ער) ז. *underling*

un'derstrapping *a.* (אנ'-דער-סטראַפּ-אינג) אונטערגעוואָרפען, אונטערטהעניג, אונטערגעאָרדנעט.

un'derstratum *n.* (אנ'-דער-סטריי־טאַם) אַן אונטערשטע שיכט.

understroke' *v.* (אנ-דער-סטראָוק') אונ־טערשטרייכען.

un'derstudy *v. and n.* (אנ'-דער-סטאַד-אי) שטודירען א ראָלע, כדי צו זיין פעהיג, אין א נויט־פאַל, צו פערנעהמען דעם פּלאַץ פון דעם אַקטיאָר, וואָס שפּיעלט געוועהנליך די ראָלע; אַן אַקטיאָר אָדער אַקטריסע וואָס איז צוגעגרייט צו שפּיעלען אַן אַנדערענס ראָלע.

un'der suspi'cion (אנ'-דער סאַס-פּיש'-אַן) אונטער פערדאַכט, פערדעכטיגט.

underta'kable *a.* (אנ-דער-טיי'-קעבל) וואָס קען אונטערגענומען ווערען.

undertake' *v.* (אנ-דער-טייק') אונטער־נעהמען; נעהמען אויף זיך; גאַראַנטירען,

ערב זיין, פערזיכערען; זיך בעשעפטיגען מיט אויסשטאטען לויות.

underta'ken (אנ-דער-טיי'קן) אונטערגענומען. ז. *undertake*

un'dertaker *n.* (אנ'-דער-טיי-קער) אן אונטערנעהמער; א טויטען־בעזארגער, א קברות־מאן, א לויות־אויסשטאטער.

un'dertaker's man (אנ'-דער-טיי-קערז מען) א טויטען־טרעגער [איינער וואס טראגט א מת צו דער קבורה].

underta'king *n.* (אנ-דער-טיי'-קינג) דאס אונטערנעהמען; אן אונטערנעהמונג; די בעשעפטיגונג מיט אויסשטאטען לויות; אין געזעץ — א פערשפרעכען, א פערזיכערונג, א פערפליכטונג, א התחיבות.

un'der-ten'ancy *n.* (אנ'-דער-טענ'-ענ-סי) דאס נעהמען עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר.

un'der-ten'ant *n.* (אנ'-דער-טענ'-ענט) אן אונטער־פאכטער, אן אונטער־ארענדאטאר [איינער וואס נעהמט עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר].

un'der the belt (אנ'-דער טהי בעלט) אין מאגען.

un'der the blan'kets (אנ'-דער טהי בלענ'-קעטס) אין בעט.

un'der the breath (אנ'-דער טהי ברעטה) שושקענדיג, שטיל.

un'der the har'row (אנ'-דער טהי הער'-או) אויף צרות, אין געברענטע ליידען, אונגליקליך.

un'der the lash (אנ'-דער טהי לעש) אונטער דער בייטש, אונטער דעם צוואנג פון דער בייטש.

un'der the lee (אנ'-דער טהי ליע) אויף דער זייט וואס איז געשיצט פון ווינד אדער נאך וועלכער דער ווינד בלאזט; געשיצט [וועגען שיפען].

un'der the rose (אנ'-דער טהי ראוז) אין געהיים, בסוד; פריוואט, ניט עפענטליך.

un'der the sun (אנ'-דער טהי סאן) אונטער דער זון, אויף דער ערד.

un'der the weath'er (אנ'-דער טהי וועטה'-ער) ניט מיט אלעמען, ניט אין גאנצען [געזונד], קרענקליך; קראנק.

un'der-timed *a.* (אנ'-דער-טאימד) ז. *under-exposed*

un'dertone *n.* (אנ'-דער-טאון) אן אונטער־טאן, א נידריגער טאן; א מילדע אדער מאטע פארב; א שוואכער צושטאנד [פיזישער אדער גייסטיגער].

undertook' (אנ-דער-טוק') אונטערגענומען. ז. *undertake*

un'dertow *n.* (אנ'-דער-טאו) א שטרעמונג פון וואסער אויף דעם באדען פון ים וואס בעוועגט זיך אין א ריכטונג ענטגעגענגעזעצט צו דער ריכטונג פון דער אויבערפלעכע־שטרעמונג; די צוריקשטרעמונג פון א כוואליע אונטער'ן וואסער נאכדעם ווי זי שטויסט זיך אן אן ברעג.

undertreas'urer *n.* (אנ-דער-טרעז'-אור-ער) אן אונטער־שאצמייסטער.

un'dervaluation *n.* (אנ'-דער-וועל-יו-איי-שאן) אונטערשעצונג; דאס שעצען נידריג, גרינגשעצונג.

underval'ue *v.* (אנ-דער-וועל'-יו) אונטערשעצען; שעצען נידריג; גרינגשעצען, פעראכטען.

un'dervalue *n.* (אנ'-דער-וועל-יו) א צו קליינער אדער נידריגער פרייז.

underval'uer *n.* (אנ-דער-וועל'-יו-ער) א גרינגשעצער; אן אונטערשעצער, איינער וואס אונטערשעצט.

un'dervest *n.* (אנ'-דער-וועסט) אן אונטער־העמד.

un'der-wa'ter *n.* (אנ'-דער-הוואה'-טער) ז. *undertow*

un'der wa'ter (אנ'-דער הוואה'-טער) אין וואסער.

un'der way (אנ'-דער הוויי) אין בעוועגונג; אין גאנג.

un'derwear *n.* (אנ'-דער-הועהר) אונטערוועש.

underwent' (אנ-דער-הווענט') אויסגעשטאנען, געליטען, פערטראגען. ז. *undergo*

un'derwood *n.* (אנ'-דער-הוואוד) קליינע בוימעלעך און קוסטארניקעס וואס וואקסען צווישען גרויסע וואלד־בוימער.

un'derwork *n.* (אנ'-דער-הוואירק) זייטיגע געשעפטען, קליינע ביי־עסקים.

underwork' *v.* (אנ-דער-הוואירק') אונטערגראבען, זוכען צו שאדען אין געהיים; ארבייטען ווייניג; ארבייטען ביליגער [אלס אן אנדערער].

un'derworker *n.* (אנ'-דער-הוואיר-קער) אן ארבייטער וואס ארבייט שלעכט אדער ווייניג; אן אונטער־ארבייטער [איינער וואס ארבייט אונטער אן אנדער ארבייטער].

un'der-work'man *n.* (אנ'-דער-הוואירק'-מען) אן אונטער־ארבייטער [איינער וואס ארבייט אונטער אן אנדער ארבייטער].

un'der-world *n.* (אנ'-דער-הוואירלד) די אונטערערדישע וועלט; דער גיהנם; די זייט פון ערד־קוגעל, וועלכע איז ענטגעגענגעזעצט צו דער זייט אויף וועלכער איינער געפינט זיך; די ערד; די אונטערוועלט [דער נידריגער, פערדארבענער אדער פערברעכערישער טייל פון דער געזעלשאפט].

underwrite' *v.* (אנ-דער-ראיט') אונטערשרייבען, אונטערצייכנען; פערזיכערען, אסעקורירען [איבערהויפט א שיף]; זיך פערפליכטען גוט צו מאכען א פערלוסט, זיך פערפליכטען אומצוקעהרען די מעגליכע פערלוסטען; פיהרען א פערזיכערונגס־געשעפט.

un'derwriter *n.* (אנ'-דער-ראי-טער) א פערזיכערער, אן אסעקורירער [איבערהויפט איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שיפס־פערזיכערונג].

un'derwriting *n.* (אנ'-דער-ראי-טינג) שיפס־פערזיכערונג.

underwrit'ten (אנ-דער-ריט'ן) אונטערגעשריבען; פערזיכערט, אסעקורירט. ז. *underwrite*

underwrote' (אנ-דער-ראוט') אונטערגעשריבען; פערזיכערט, אסעקורירט. ז. *underwrite*

undescen'dable *a.* (אנ-די-סענ'-דעבל) וואס מען קען ניט אראבשטייגען; וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; וואס קען ניט איבערגעהען בירושה.

undescen'dible *a.* (אנ-די-סענ'-דיבל) ז. *undescendable*

undescri'bable *a.* (אנ-דעס-קראי'-בעבל) ז. *indescribable*

undescribed' *a.* (אנ-דעס-קראיבד') ניט בעשריבען, ניט געשילדערט, ניט געצייכנט.

undescried' *a.* (אנ-דעס-קראיד') אונענטדעקט, ניט אויסגעפונען; ניט געזעהן.

undeserved' *a.* (אנ-די-זוירווד') אונפערדיענט.

undeser'vedly *adv.* (אנ-די-זויר'-וועד-לי) אונפערדיענטערהייד.

undeser'vedness *n.* (אנ-די-זויר'-וועד-נעס) אונפערדיענטקייט, דאס ניט ווערטה זיין.

undeser'ver *n.* (אנ-די-זויר'-ווער) א מענש אהן פערדיענסטע, א מענש וואס האט זיך מיט גארנישט ווערטה געמאכט.

undeser'ving *a.* (אנ-די-זויר'-ווינג) ניט פערדיענענד, וואס פערדיענט ניט; ניט ווירדיג, וואס איז ניט ווערטה.

undeser'vingly *adv.* (אנ-די-זויר'-ווינג-לי) ז. *undeservedly*

undes'ignated *a.* (אנ-דעס'-איג-ניי-טעד) ניט אנגעצייכנט, ניט בעצייכנט; ניט בעשטימט; ניט אנגערופען.

undesigned' *a.* (אנ-די-זאינד') אהן אבזיכט, ניט אבזיכטליך, ניט געמיינט, ניט אומישנע, אהן א כיוון.

undesign'edly *adv.* (אנ-די-זאינ'-עד-לי) אונאבזיכטליך, ניט אומישנע.

undesign'edness *n.* (אנ-די-זאינ'-עד-נעס) אבזיכטלאזיגקייט, אונאבזיכטליכקייט.

undesign'ing *a.* (אנ-די-זאינ'-אינג) אהן א שלעכטער אבזיכט; אהן פניות, אהן א מיין; אויפריכטיג, עהרליך.

undesirabil'ity *n.* (אנ-די-זאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט ווינשענסווערטה; דאס זיין ניט אנגענעהם.

undesir'able *a.* (אנ-די-זאיר'-עבל) ניט ווינשענסווערטה.

undesir'ableness *n.* (אנ-די-זאיר'-עבל-נעס) ז. *undesirability*

undesir'ably *adv.* (אנ-די-זאיר'-ע-בלי) אויף א ניט־ווינשענסווערטהען אופן.

undesired' *a.* (אנ-די-זאירד') אונגעווינשט, אונגעבעטען.

undesir'ing *a.* (אנ-די-זאיר'-אינג) ניט ווינשענד, וואס פערלאנגט ניט.

undesir'ous *a.* (אנ-די-זאיר'-אס) ניט בעגיעריג, אהן וואונש.

undespair'ing *a.* (אנ-דעס-פעהר'-אינג) וואס איז זיך ניט מיאש, וואס ווערט ניט פערצווייפעלט, וואס פערלירט ניט די האפנונג.

undes'tined *a.* (אנ-דעס'-טינד) ניט בעשטימט; ניט געווידמעט; ניט פעראורטיילט.

undestroy'able *a.* (אנ-דעס-טראי'-עבל) אונצושטערבאר; וואס קען ניט פערניכטעט ווערען.

undestroyed' *a.* (אנ-דעס-טראיד') ניט צושטערט.

undestruc'tible *a.* (אנ-דעס-טראק'-טיבל) אונצושטערבאר, וואס קען ניט פערניכטעט ווערען.

undetach'able *a.* (אנ-די-טעטש'-עבל) וואס קען ניט אבגעבונדען אדער אבגעטיילט ווערען.

undetec'ted *a.* (אנ-די-טעק'-טעד) אונענטדעקט, ניט אויסגעפונען.

undeter'minable *a.* (אנ-די-טויר'-מי-נעבל) ז. *indeterminable*

undeter'minate *a.* (אנ-די-טויר'-מי-נייט) ז. *indeterminate*

undeter'minateness *n.* (אנ-די-טויר'-מי-נייט-נעס) ז. *indeterminateness*

undetermina'tion *n.* (אנ-די-טויר-מי-ניי'-שאן) ז. *indetermination*

undeter'mined *a.* (אנ-די-טויר'-מינד) אונבעשטימט; ניט ענטשיעדען.

undeterred′ *a.* (אַנ-די-טוירד׳) ניט אָבגעשראָקן, ניט צוריקגעהאַלטן, ניט געהינדערט.

undetes′ting *a.* (אַנ-די-טעס׳-טינג) ניט פאַראַבשייענד, ניט האַסענד, אָהן אָבשייליכקייט.

undevel′oped *a.* (אַנ-די-וועל׳-אָפּט) ניט ענטוויקעלט.

unde′viating *a.* (אַנ-די׳-ווי-איי-טינג) ניט אָבווייכענד, וואָס ענדערט ניט די ריכטונג; וואָס ווייכט ניט אָב פון גראַדען וועג; רעגעלמעסיג, גראַד.

unde′viatingly *adv.* (אַנ-די׳-ווי-איי-טינג-לי) אָהן אָבווייכונג.

undevised′ *a.* (אַנ-די-וואַיזד׳) ניט געפּלאַנעוועט, ניט פּראָיעקטירט; ניט אָבגעזאָגט בצוואה.

undevo′ted *a.* (אַנ-די-וואָ׳-טעד) ניט איבערגעגעבען.

undevout′ *a.* (אַנ-די-וואַוט׳) ניט פרום, ניט רעליגיעז.

undevout′ly *adv.* (אַנ-די-וואַוט׳-לי) אויף אַ ניט־פרומען אָדער ניט־רעליגיעזען אופן.

undex′terous *a.* (אַנ-דעקס׳-טע-ראָס) אונגעשיקט, אונגעלומפּערט.

undiaph′anous *a.* (אַנ-דאַי-עפ׳-ע-נאָס) ניט דורכזיכטיג.

undid′ (אַנ-דיד׳) פאַנאַנדערגענומען; פערניכטעט, צושטערט. ז. ***undo***

undiffused′ *a.* (אַנ-די-פיוזד׳) ניט פאַנאַנדערגעשפּרייט, ניט פאַנאַנדערגעוואָרפען; ניט פאַנאַנדערגעגאָסען.

undiges′ted *a.* (אַנ-די-דזשעס׳-טעד) ז. ***indigested***

undiges′tible *a.* (אַנ-די-דזשעס׳-טיבל) ז. ***indigestible***

undig′nified *a.* (אַנ-דיג׳-ני-פאַיד) ניט געעהרט; ניט ווירדיג, ניט עדעל, נידריג; ניט געזעצט, ניט בעל־הבת׳יש.

undil′igent *a.* (אַנ-דיל׳-אי-דזשענט) ניט פלייסיג, נאַכלעסיג.

undilut′ed *a.* (אַנ-די-ליוט׳-עד) ניט פאַנאַנדערגעפיהרט, ניט געמאַכט שיטערער אָדער שוואַכער [למשל, ווי ספּירט אָדער עסיג].

undimin′ishable *a.* (אַנ-די-מינ׳-איש-עבל) אונפערמינדערליך, וואָס קען ניט פערמינדערט ווערען.

undimin′ished *a.* (אַנ-די-מינ׳-אישט) ניט פערקלענערט, אונפערמינדערט.

undimmed′ *a.* (אַנ-דימד׳) ניט פערטונקעלט, קלאָר.

undi′nal *a.* (אַנ-דאַי׳-נעל) וואָס איז שייך צו אַ אונדינע אָדער צום גלויבען אין אונדינען. ז. ***undine***

undine′ *n.* (אַנ-דין׳) אַ אונדינע [איינע פון דעם מין וואַסער־נעטינס אָדער נימפען, אין פאָלקס־לעגענדען, וועלכע געהען אַריין אין ליעבעס־פערהעלטניסע מיט מענשען און האָבען מיט זיי קינדער].

undin′ted *a.* (אַנ-דינ׳-טעד) ניט בעשעדיגט, ניט געריהרט, ניט פערלעצט.

undiplomat′ic *a.* (אַנ-דיפּ-לאָ-מעט׳-איק) ניט דיפּלאָמאַטיש.

undipped′ *a.* (אַנ-דיפּט׳) ניט איינגעטונקט, ניט בענעצט.

undirec′ted *a.* (אַנ-די-רעק׳-טעד) ניט געריכטעט, ניט געלייטעט, ניט רעגולירט, ניט פערוואַלטעט, ניט געפיהרט; ניט אַדרעסירט, אָהן אַ אַדרעס.

undirect′ly *adv.* (אַנ-די-רעקט׳-לי) ז. ***indirectly***

undiscer′nable *a.* (אַנ-די-זויר׳-נעבל) ז. ***indiscernible***

undiscerned′ *a.* (אַנ-די-זוירנד׳) אונבעמערקט, אונענטדעקט, ניט בעאָבאַכטעט; ניט אונטערשיעדען.

undiscer′nedly *adv.* (אַנ-די-זויר׳-נעד-לי) אונבעמערקט, אונענטדעקט; ניט אונטערשיעדען.

undicser′nible *a.* (אַנ-די-זויר׳-ניבל) ז. ***indiscernible***

undiscer′nibleness *n.* (אַנ-די-זויר׳-ניבל-נעס) ז. ***indiscernibleness***

undiscer′nibly *adv.* (אַנ-די-זויר׳-ני-בלי) ז. ***indiscernibly***

undiscer′ning *a.* (אַנ-די-זויר׳-נינג) ניט שאַרפזיכטיג; ניט פערשטענדיג; ניט בעאָבאַכטענד, ניט אונטערשיידענד; קורצזיכטיג.

undischarged′ *a.* (אַנ-דיס-טשאַרדזשד׳) ניט אויפגעלעזט, ניט בעפרייט [פון אַ פליכט]; ניט ערפילט.

undis′ciplinable *a.* (אַנ-דיס׳-אי-פלינ-עבל) וואָס קען ניט דיסציפלינירט ווערען; וואָס קען ניט געהאַלטען ווערען אין אָרדנונג אָדער געהאָרכזאַמקייט.

undis′ciplined *a.* (אַנ-דיס׳-אי-פלינד) ניט דיסציפּלינירט; ניט געוועהנט צו האַלטען זיך אַן בעשטימטע רעגעלען; ניט געאיבט, רויה.

undisclosed′ *a.* (אַנ-דיס-קלאָוזד׳) ניט אויפגעדעקט; וואָס איז ניט געוואָרען בעקאַנט.

undicov′erable *a.* (אַנ-דיס-קאַוו׳-ער-עבל) אונענטדעקבאַר, וואָס קען ניט ענטדעקט ווערען.

undiscov′erably *adv.* (אַנ-דיס-קאַוו׳-ער-ע-בלי) אויף אַן אונענטדעקבאַרען אופן.

undiscov′ered *a.* (אַנ-דיס-קאַוו׳-ערד) אונענטדעקט.

undiscreet′ *a.* (אַנ-דיס-קריעט׳) ז. ***indiscreet***

undiscreet′ly *adv.* (אַנ-דיס-קריעט׳-לי) ז. ***indiscreetly***

undiscreet′ness *n.* (אַנ-דיס-קריעט׳-נעס) ז. ***indiscretion***

undiscre′tion *n.* (אַנ-דיס-קרעש׳-אָן) ז. ***indiscretion***

undiscrim′inated *a.* (אַנ-דיס-קרים׳-אי-ניי-טעד) ניט אונטערשיעדען.

undiscrim′inating *a.* (אַנ-דיס-קרים׳-אי-ניי-טינג) וואָס מאַכט ניט קיין אונטערשיעד; אָהן שאַרפזין.

undiscrim′inative *a.* (אַנ-דיס-קרים׳-אי-ניי-טיוו) וואָס מאַכט ניט קיין אונטערשיעד, ניט אונטערשיידענד.

undiscussed′ *a.* (אַנ-דיס-קאָסט׳) ניט דיסקוטירט, ניט דעבאַטירט.

undisfig′ured *a.* (אַנ-דיס-פיג׳-יורד) ניט פערקריפּעלט, ניט פערדאַרבען, ניט צוקאַליעטשעט.

undisgraced′ *a.* (אַנ-דיס-גרייסט׳) ניט קאָמפּראָמעטירט, ניט געשענדעט, ניט ערנידריגט; ניט אַריינגעפאַלען אין אונ׳חן.

undiguised′ *a.* (אַנ-דיס-גאַיזד׳) ניט פערשטעלט; אָפען.

undisgui′sedly *adv.* (אַנ-דיס-גאַי׳-זעד-לי) אויף אַ ניט פערשטעלטען אופן; אָפען.

undishear′tened *a.* (אַנ-דיס-האַר׳טנד) ניט ענטמוטיגט, ניט אַראָבגעשלאָגען פון מוטה; ניט אָבגעשראָקען.

undishon′ored *a.* (אַנ-דיס-אָנ׳-אָרד) ניט געשענדעט, ניט קאָמפּראָמעטירט.

undisinfec′ted *a.* (אַנ-דיס-אינ-פעק׳-טעד) ניט דעזינפיצירט, ניט געריינינט פון שעדליכע גאַזען און מיקראָבען.

undismayed′ *a.* (אַנ-דיס-מייד׳) אונערשראָקען, אָהן פורכט, ניט ענטמוטיגט.

undismissed′ *a.* (אַנ-דיס-מיסט׳) ניט ענטלאַסען.

undispersed′ *a.* (אַנ-דיס-פּוירסט׳) ניט צוזייט, ניט צושפּרייט, ניט צושטרייט.

undisposed′ *a.* (אַנ-דיס-פּאָוזד׳) ניט פערקויפט; ניט פערוועגדעט; ניט פערטיילט; אונוואַהל, ניט מיט אַלעמען.

undispo′sedness *n.* (אַנ-דיס-פּאָו׳-זעד-נעס) ז. ***indisposition***

undispro′vable *a.* (אַנ-דיס-פּרוה׳-וועבל) וואָס קען ניט ווידערלעגט ווערען, וואָס מען קען ניט בעווייזען די ניט־ריכטיגקייט דערפון.

undisproved′ *a.* (אַנ-דיס-פּרוהווד׳) ניט ווידערלעגט.

undispu′table *a.* (אַנ-דיס-פּיו׳-טעבל) ז. ***indisputable***

undispu′tableness *n.* (אַנ-דיס-פּיו׳-טעבל-נעס) ז. ***indisputableness***

undispu′tably *adv.* (אַנ-דיס-פּיו׳-טע-בלי) ז. ***indisputably***

undispu′ted *a.* (אַנ-דיס-פּיו׳-טעד) ניט בעשטריטען.

undispu′tedly *adv.* (אַנ-דיס-פּיו׳-טעד-לי) ניט בעשטריטען; ניט צום דיספּוטירען, ניט צו בעשטרייטען.

undisqui′eted *a.* (אַנ-דיס-קהוואַי׳-ע-טעד) ניט בעאונרוהיגט, אונגעשטערט.

undissem′bled *a.* (אַנ-די-סעמ׳בלד) ניט פערשטעלט, ניט געמאַכט, אויפריכטיג.

undis′sipated *a.* (אַנ-דיס׳-אי-פּיי-טעד) ניט צושטרייט, ניט פאַנאַנדערגעטריבען, ניט פאַנאַנדערגעוואָרפען.

undissol′vable *a.* (אַנ-די-זאָל׳-וועבל) ז. ***indissolvable***

undissolved′ *a.* (אַנ-די-זאָלווד׳) ניט אויפגעלעזט, ניט פאַנאַנדערגעלאָזען, ניט צוגאַנגען, ניט צושמאָלצען.

undissol′ving *a.* (אַנ-די-זאָל׳-ווינג) וואָס לעזט זיך ניט אויף, וואָס לאָזט זיך ניט פאַנאַנדער, וואָס ווערט ניט צושמאָלצען, וואָס צוגעהט ניט.

undistained′ *a.* (אַנ-דיס-טיינד׳) אונבעפלעקט.

undistem′pered *a.* (אַנ-דיס-טעמ׳-פּערד) ניט קרענקליך, געזונד; ניט אויפגערעגט; ניט צודרעהט, ניט צורודערט; רוהיג.

undistinc′tive *a.* (אַנ-דיס-טינק׳-טיוו) וואָס מאַכט ניט קיין אונטערשיעד; אונפּאַרטייאיש.

undistinct′ly *adv.* (אַנ-דיס-טינקט׳-לי) ז. ***indistinctly***

undistin′guishable *a.* (אַנ-דיס-טינ׳-גהוויש-עבל) ניט צו אונטערשיידען, וואָס קען ניט אונטערשיעדען ווערען.

undistin′guishableness *n.* (אַנ-דיס-טינ׳-גהוויש-עבל-נעס) דאָס ניט קענען אונטערשיעדען ווערען.

undistin′guishably *adv.* (אַנ-דיס-טינ׳-גהוויש-ע-בלי) ניט צום אונטערשיידען.

undistin′guished *a.* (אַנ-דיס-טינ׳-גהווישט) ניט אונטערשיעדען, ניט דייטליך; ניט אויסגעצייכענט, ניט בעריהמט, אונבעוואוסט, ניט פּראָמינענט; ניט געעהרט; ניט געהויבען.

undistin′guishing *a.* (אַנ-דיס-טינ׳-גהוויש-אינג) ניט אונטערשיידענד, וואָס אונטערשיידעט ניט.

undistrac′ted *a.* (אנ-דיס-טרעק′-טעד) ניט צושטרייט, ניט צומישט, ניט פערפלאנטערט; רוהיג.

undistrac′tedness *n.* (אנ-דיס-טרעק′-טעד-נעס) אונצושטרייטקייט, ניט-צומישטקייט, רוהיגקייט.

undistressed′ *a.* (אנ-דיס-טרעסט′) ניט אונגליקליך; ניט עלענד; ניט מיזעראבעל; ניט פער׳דאגה׳ט, ניט פערזארגט.

undisturbed′ *a.* (אנ-דיס-טוירבד′) אונגעשטערט; ניט בעאונרוהיגט, ניט בעלעסטיגט; ניט צוטרעוואזשעט, ניט אויפגערעגט; רוהיג; שטיל.

undistur′bedly *adv.* (אנ-דיס-טויר′-בעד-לי) אויף אן אונגעשטערטען אופן; אויף א ניט-אויפגערעגטען שטייגער; רוהיג.

undistur′bedness *n.* (אנ-דיס-טויר′-בעד-נעס) אונגעשטערטקייט, רוהיגקייט.

undiver′sified *a.* (אנ-די-וואיר′-סי-פאיד) ניט פערשיעדענארטיג, ניט פערשיעדען; איינפערמיג.

undiver′ted *a.* (אנ-די-וואיר′-טעד) ניט אבגעווענדעט, ניט אבגעווענדעט אן א זייט; ניט אמוזירט, אהן אונטערהאלטונג.

undives′tedly *adv.* (אנ-די-וועס′-טעד-לי) מיט דער אבוועזענהייט [פון]; פריי.

undivi′dable *a. and n.* (אנ-די-וואי′-דעבל) אונטיילבאר, וואס מען קען ניט טיילען; אונטיילבארעס, עטוואס וואס קען ניט געטיילט ווערען.

undivi′ded *a.* (אנ-די-וואי′-דעד) ניט געטיילט; גאנץ; אין באטאניק — ניט געשפאלטען, ניט געצווייגט.

undivi′dedly *adv.* (אנ-די-וואי′-דעד-לי) אהן טיילונג, ניט צוטיילט; ניט צובראכען.

undivi′dedness *n.* (אנ-די-וואי′-דעד-נעס) אונטיילבארקייט; גאנצקייט.

undivine′ *a.* (אנ-די-וואין′) ניט געטליך, ניט הייליג.

undivorced′ *a.* (אנ-די-וואורסט′) ניט געשיעדען, ניט גע׳גט.

undivulged′ *a.* (אנ-די-וואלדזשד′) ניט בעקאנט געמאכט, ניט פערעפענטליכט, געהיים.

undo′ *v.* (אנ-דוה′) לויז מאכען, אויפעפענען, אויפמאכען, אויפלעזען, פאנאנדערנעהמען; אויסוויקלען, אבוויקלען; פערניכטען, צושטערען; צונישט מאכען, פערדארבען.

undock′ *v.* (אנ-דאק′) צונעהמען א שיף פון דאק. ז. *dock*.

undo′er *n.* (אנ-דוה′-ער) א פערניכטער, א צושטערער.

undo′ing *n.* (אנ-דוה′-אינג) דאס צושטערען אדער צוברעכען עטוואס געמאכטעס; פערניכטונג, צושטערונג, פערדארבונג.

undomes′ticate *v.* (אנ-דא-מעס′-טי-קייט) פערפרעמדען פון דער היים; אבגעוועהנען פון פליכטען; מאכען ווילד.

undomes′ticated *a.* (אנ-דא-מעס′-טי-קיי-טעד) ניט געוועהנט צום הויז, ניט געוועהנט צום פאמיליען-לעבען; וואס זיצט ניט אין דער היים; ניט צוגעוועהנט צו מענשען אדער צום הויז [וועגען חיות].

undone′ *a.* (אנ-דאן′) ניט פארטיג; אונגעשעהן, אונגעטהאן; פערניכטעט, צושטערט, פערדארבען.

undoub′le *v.* (אנ-דאב′ל) אבקנייטשען, פאנאנדערקנייטשען, פאנאנדערנעהמען, אז עס זאל ניט זיין צונויפגעלעגט אין צווייען.

undoub′table *a.* (אנ-דאו′-טעבל) אונצווייפעלהאפט, וואס עס קען וועגען דעם קיין ספק ניט זיין.

undoub′tably *adv.* (אנ-דאו′-טע-בלי) אונצווייפעלהאפט, בלי ספק.

undoub′ted *a.* (אנ-דאו′-טעד) אונצווייפעלהאפט, אהן צווייפעל, אהן ספק; וואס עס קען וועגען דעם קיין צווייפעל ניט זיין; זיכער; אהן מורא, דרייסט; אונפערדעכטיגט.

undoub′tedly *adv.* (אנ-דאו′-טעד-לי) בלי ספק, אהן צווייפעל.

undoubt′ful *a.* (אנ-דאוט′-פול) אונצווייפעלהאפט; אויגענשיינליך, זיכער; ניט פערדעכטיג, אהן חשד.

undoub′ting *a.* (אנ-דאו′-טינג) ניט צווייפלענד, וואס צווייפעלט ניט.

undoub′tingly *adv.* (אנ-דאו′-טינג-לי) ניט צווייפלענדיג; זיכער.

undrai′nable *a.* (אנ-דריי′-נעבל) וואס קען ניט אויסגעשעפט ווערען.

undramat′ic *a.* (אנ-דרע-מעט′-איק) ניט דראמאטיש.

undramat′ical *a.* (אנ-דרע-מעט′-אי-קעל) ז. *undramatic*.

undrape′ *v.* (אנ-דרייפ′) אונדראפירען, אראבנעהמען די דראפירונג, אבדעקען.

undraped′ *a.* (אנ-דרייפט′) אונדראפירט, אהן דראפירונג [ניט געמאכט אין פאלדען און קנייטשען].

undraw′ *v.* (אנ-דראה′) ארויפציהען, פאנאנדערציהען [ווי א פארהאנג], עפענען.

undrawn′ *a.* (אנ-דראהן′) ניט געצויגען; ניט געצייכענט, ניט געריסעוועט.

undread′ed *a.* (אנ-דרעד′-עד) אונגעפירכטעט, וואס ווארפט ניט אן קיין מורא.

undreamed′ *a.* (אנ-דריעמד′) ניט געטרוימט, ניט גע׳חלום׳ט, ניט פארגעשטעלט, ניט געטראכט [פון].

undrea′ming *a.* (אנ-דריע′-מינג) ניט חלום׳ענדיג, ניט פארשטעלענדיג זיך, ניט טראכטענדיג.

undreamt′ *a.* (אנ-דרעמט′) ז. *undreamed*.

un′dress *n. and a.* (אנ′-דרעס) איינפאכע קליידער, הויז-קליידונג [אין געגענזאץ צו באל-קליידונג אדער אוניפארם]; וואס איז שייך צו הויז-קליידונג; ניט פארמעל, איינפאך.

undress′ *v.* (אנ-דרעס′) אויסקליידען, אויסטהאן די קליידער; אראבנעהמען די ציערונג; אראבנעהמען דעם באנדאזש פון א וואונד; זיך אויסקליידען, זיך אויסטהאן.

undressed′ *a.* (אנ-דרעסט′) אויסגעטהאן [די קליידער]; ניט געציערט, אהן ציערונג; ניט פערבאנדאזשירט [וועגען א וואונד].

undried′ *a.* (אנ-דראיד′) ניט געטריקענט.

undrilled′ *u.* (אנ-דרילד′) ניט איינגעמושטירט; ניט איינגעאיבט.

undross′y *a.* (אנ-דראס′-אי) אהן שלאקען, אהן פסולת; ריין, געלייטערט.

undrowned′ *a.* (אנ-דראונד′) ניט דערטרונקען.

undue′ *a.* (אנ-דיו′) אונגעהעריג, ניט פאסענד; אונרעכט; געגען געזעץ; אויסערסט, צו פיעל; נאך ניט פעליג, נאך ניט צייטיג צום צאהלען; נאך ניט צאהלבאר.

unduke′ *v.* (אנ-דיוק′) אבנעהמען די הערצאגס-ווירדע, אוועקנעהמען דעם הערצאג-ראנג, מאכען אוים הערצאג.

un′dulant *a.* (אנ′-דיו-לענט) וועליג, כוואליעדיג.

un′dulate *v. and a.* (אנ′-דיו-לייט) זיך וועלענפערמיג בעוועגען, שלאגען כוואליעס, זיך בעוועגען ווי אינדען; מאכען א וועלענפערמיגע בעוועגונג; וועליג, כוואליעדיג; וואס האט א וועליגע פלעכע.

un′dulately *adv.* (אנ′-דיו-לייט-לי) אויף א וועלענפערמיגען אדער כוואליעדיגען אופן.

un′dulating *a.* (אנ′-דיו-ליי-טינג) וואס בעוועגט זיך ווי וועלען אדער אינדען; וועליג, כוואליעדיג, וועלענפערמיג.

un′dulatingly *adv.* (אנ′-דיו-ליי-טינג-לי) אויף א וועלענפערמיגען אופן; אין כוואליעס, אין אינדען.

undula′tion *n.* (אנ-דיו-ליי′-שאן) א וועלענפערמיגע בעוועגונג; דאס בעוועגען זיך וועלענפערמיג; וועלענפערמיגקייט; אזא הארץ-קלאפונג ווי דאס שלאגען פון כוואליעס; א געוויסע בעוועגונג פון דער מאטעריע [פלאנמע] אין א געשוויר, וואס צייגט אן, אז עס איז רייף צום עפענען אדער אויפשניידען; א רייה וועלענפערמיגע ליניען; א וועלענפערמיגע פלעכע, א פלעכע מיט וועלענפערמיגע ליניען.

un′dulatory *a.* (אנ′-דיו-ליי-טא-רי) וועלענפערמיג; וואס בעוועגט זיך וועלענפערמיג; כוואליעדיג; ווי כוואליעס.

un′dulatory cur′rent (אנ′-דיו-ליי-טא-רי קאר′-ענט) א וועלענפערמיגער עלעקטרישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם, וואס זיין שפאנונג אדער שטארקייט פאלט און הויבט זיך אין א רעגעלמעסיגער פארם און ווערט פארגעשטעלט ווי א וועלען-ליניע].

un′dulatory the′ory of light (אנ′-דיו-ליי-טא-רי טהי′-א-רי אוו לאיט) די טעאריע דאס די ליכט-שטראהלען בעוועגען זיך ווי א וועלענפערמיגע ליניע.

un′dulous *a.* (אנ′-דיו-לאס) וועלענפערמיג, וואס הויבט זיך און פאלט ווי א כוואליע.

undu′ly *adv.* (אנ-דיו′-לי) ניט געהעריג, ניט פאסענד; ניט ריכטיג, אונרעכט; ניט געזעצמעסיג; אויסערסט, צו פיעל. The mother is unduly alarmed about the child's health.

undu′rable *a.* (אנ-דיו′-רעבל) אונדויערהאפט, וואס דויערט ניט.

undu′rably *adv.* (אנ-דיו′-רע-בלי) ניט דויערענדיג, אונדויערהאפט.

undu′teous *a.* (אנ-דיו′-טי-אס) ז. *undutiful*.

undu′tiful *a.* (אנ-דיו′-טי-פול) וואס פערגעסט אדער ערפילט ניט זיין פליכט; אונגעהארכזאם; ווידערשפעניג.

undu′tifully *adv.* (אנ-דיו′-טי-פול-אי) ניט ערפילענדיג די פליכטען; ניט לויט די פליכטען; אונגעהארכזאם.

undu′tifulness *n.* (אנ-דיו′-טי-פול-נעס) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט ערפילען די פליכטען.

undyed′ *a.* (אנ-דאיד′) ניט געפארבט.

undy′ing *a.* (אנ-דאי′-אינג) אונשטערבליך; ניט פערגענגליך.

undy′ingly *adv.* (אנ-דאי′-אינג-לי) מיט אונשטערבליכקייט, אונשטערבליך; אונפערגענגליך.

undy′ingness *n.* (אנ-דאי′-אינג-נעס) אונשטערבליכקייט; אונפערגענגליכקייט.

unearned′ *a.* (אנ-אורנד′) ניט פערדיענט [דורך ארבייט אדער דיענסט], ניט ערווארבען.

unearth′ *v.* (אנ-אוירטה′) אויסגראבען;

ענטדעקען, אויסגעפינען; ארויסנעהמען פון אונטער דער ערד, ארויסטרייבען פון א הויל אדער לאך.

unearth'liness *n.* (אנ-אוירטה'-לי-נעס) איבערערדישקייט, איבערנאטירליכקייט.

unearth'ly *a.* (אנ-אוירטה'-לי) ניט ערדיש, איבערערדיש, איבערנאטירליך.

uneased' *a.* (אנ-איעזד') ניט פערלייכטערט, ניט לייכטער געמאכט.

unea'sily *adv.* (אנ-איע'-זי-לי) אומבעקוועם; אונרוהיג, פיינליך, שמערצליך; ענגסטליך; שווירינג. שווער.

unea'siness *n.* (אנ-איע'-זי-נעס) אומבעקוועמליכקייט; אונרוהיגקייט; אונאנגענעהמליכקייט; פערדריסליכקייט; פיינליכקייט.

unea'sy *a.* (אנ-איע'-זי) אונבעקוועם; אונרוהיג, ענגסטליך; פערדריסליך, ניט צום מוטה; ניט פרעהליך געשטימט; פיינליך; שמערצליך; אונאנגענעהם; ניט לייכט, שווער, שווירינג.

unea'table *a.* (אנ-איע'-טעבל) אונגעניסבאר, וואס מען קען ניט געניסען, אונעסבאר, וואס קען ניט געגעסען ווערען.

unea'tableness *n.* (אנ-איע'-טעבל-נעס) אונעסבארקייט, אונגעניסבארקייט.

unea'ten *a.* (אנ-איע'טן) ניט אויפגעגעסען, ניט פערצעהרט; ניט פערניכטעט אדער צושטערט.

uneconom'ical *a.* (אנ-אי-קא-נאמ'-אי-קעל) ניט עקאנאמיש, ניט שפּאַרזאם.

unedge' *v.* (אנ-עדזש') מאכען טעמפ אדער שטומפיג.

uned'ified *a.* (אנ-עד'-אי-פאיד) ניט פערבעסערט אדער אויסגעבילדעט [אין בעצוג צום פערשטאנד אדער מאראל].

uned'ifying *a.* (אנ-עד'-אי-פאי-אינג) ניט אויסבילדענד אדער אויסבעסערענד [אין בעצוג צו מאראל אדער פערשטאנד].

uned'ited *a.* (אנ-עד'-אי-טעד) ניט רעדאגירט.

uned'ucate *v.* (אנ-עד'-יו-קייט) אוועקנעהמען די בילדונג, מאכען צוריק אונערצויגען אדער אונגעבילדעט.

uned'ucated *a.* (אנ-עד'-יו-קיי-טעד) אונערצויגען, אונגעבילדעט.

uneffaced' *a.* (אנ-ע-פייסט') ניט אויסגעמעקט.

uneffec'tual *a.* (אנ-ע-פעק'-טשו-על) ז. ***ineffectual***.

uneffec'tuated *a.* (אנ-ע-פעק'-טשו-איי-טעד) ניט אויסגעפיהרט, ניט פערווירקליכט.

uneges'ted *a.* (אנ-אי-דזשעס'-טעד) ניט אויסגעלעדיגט; ניט אויסגעלעדיגט דעם מאגען.

unelab'orated *a.* (אנ-אי-לעב'-א-ריי-טעד) ניט פינקטליך אויסגעארבייט, ניט קונסטפאל געמאכט. ז. ***elaborated***.

unelas'tic *a.* (אנ-אי-לעס'-טיק) ניט עלאסטיש.

unela'ted *a.* (אנ-אי-ליי'-טעד) ניט אויפגעבלאזען ביי זיך, ניט שטאלץ.

unelec'ted *a.* (אנ-אי-לעק'-טעד) ניט ערוועהלט, ניט אויסגעוועהלט.

unelec'trified *a.* (אנ-אי-לעק'-טרי-פאיד) ניט עלעקטריזירט, ניט אנגעלאדען מיט עלעקטריציטעט.

unelec'trolyzed *a.* (אנ-אי-לעק'-טרא-לאיזד) ניט אויפגעלעזט פון א עלעקטרישען שטראם [וועגען א כעמישער פערבינדונג].

unel'egant *a.* (אנ-על'-אי-גענט) ניט עלעגאנט. ז. ***inelegant***.

unel'igible *a.* (אנ-על'-אי-דזשיבל) ניט ערוועהלבאר, וואס קען ניט ערוועהלט ווערען, ניט וועהל-פעהיג; ניט ווינשענסווערטה.

unelim'inated *a.* (אנ-אי-לימ'-אי-ניי-טעד) ניט בעזייטיגט, ניט אבגעשאפט.

unembar'rassed *a.* (אנ-עמ-בער'-עסט) ניט צופלאנטערט, ניט צומישט, ניט צוטומלט; ניט אין פערלעגענהייט.

unembod'ied *a.* (אנ-עמ-באד'-איד) ניט פערקערפערט; ניט פעראייניגט אין איין קערפערשאפט.

unemo'tional *a.* (אנ-אי-מאו'-שאנ-על) וואס ריהרט ניט; וואס ווערט ניט געריהרט; וואס וועקט ניט אדער רעגט ניט אויף די געפיהלען; גלייכגילטיג.

unemo'tionally *adv.* (אנ-אי-מאו'-שאנ-על-אי) ניט געריהרט, אהן געמיטהס-אויפרעגונג, קאלט, קאלטבלוטיג.

unemphat'ic *a.* (אנ-עמ-פעט'-איק) ניט נאכדריקליך, ניט איינדרוקספאל.

unemphat'ical *a.* (אנ-עמ-פעט'-אי-קעל) ז. ***unemphatic***.

unemployed' *a.* (אנ-עמ-פלאיד') אונבעשעפטיגט; ארבייטסלאז; וואס האט ניט קיין ארבייט; וואס ווערט ניט געברויכט אדער בענוצט.

unemploy'ment *n.* (אנ-עמ-פלאי'-מענט) אונבעשעפטיגטקייט; ארבייטסלאזיגקייט; דאס זיין ניט געברויכט אדער ניט בענוצט.

unempow'ered *a.* (אנ-עמ-פאו'-ערד) ניט בעפאלמעכטיגט.

unemp'tiable *a.* (אנ-עמפ'-טי-עבל) וואס קען ניט אויסגעלעדיגט אדער אויסגעשעפט ווערען.

unemp'tied *a.* (אנ-עמפ'-טיד) ניט אויסגעלעדיגט.

unencum'ber *v.* (אנ-ען-קאמ'-בער) אוועקנעהמען די הינדערונגען אדער שטערונגען.

unencum'bered *a.* (אנ-ען-קאמ'-בערד) אהן שטערונגען, אהן מניעות; שולדען-פריי, ניט בעלאסטעט, אהן היפאטעקען.

unendeared' *a.* (אנ-ען-דיערד') ניט בעליעבט, ניט טייער.

unen'ded *a.* (אנ-ען'-דעד) ענדלאז, אהן א סוף.

unen'ding *a.* (אנ-ען'-דינג) ענדלאז, וואס האט ניט קיין ענד אדער סוף.

unen'dingly *adv.* (אנ-ען'-דינג-לי) ענדלאז, אהן אן ענד.

unen'dingness *n.* (אנ-ען'-דינג-נעס) ענדלאזיגקייט, דאס זיין אהן אן ענד.

unendorsed' *a.* (אנ-ען-דאהרסט') ניט אינדארסירט, ניט זשירירט, ניט בעשטעטיגט מיט מיט דער אונטערשריפט אויף דער אנדערער זייט [וועגען א וועקסעל אדער באנק-אנווייזונג].

unendowed' *a.* (אנ-ען-דאוד') ניט בעגאבט, ניט בעשאנקען; אהן איינקונפט, אהן הכנסה; ניט אויסגעשטאטעט.

unendur'able *a.* (אנ-ען-דיור'-עבל) אונערטרעגליך.

unendur'ably *adv.* (אנ-ען-דיור'-ע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן.

unendur'ing *a.* (אנ-ען-דיור'-אינג) ניט דויערנד, וואס איז אויף דערוויילע.

unenfor'ceable *a.* (אנ-ען-פאור'-סעבל) וואס קען ניט געצוואונגען ווערען, וואס קען ניט דורכגעפיהרט ווערען.

unenforced' *a.* (אנ-ען-פאורסט') ניט געצוואונגען, ניט דורכגעפיהרט.

unenfran'chised *a.* (אנ-ען-פרענ'-טשאיזד) ניט בעפרייט, ניט בעפרייט פון שקלאפעריי; ניט אויפגענומען אלס בירגער, ניט בעקומען קיין שטימרעכט.

unengaged' *a.* (אנ-ען-גיידזשד') ניט בעשעפטיגט, ניט פערנומען; ניט פערבונדען; ניט פערלאבט; ניט פערפליכטעט.

unenga'ging *a.* (אנ-ען-גיי'-דזשינג) ניט אנציהענד, ניט רייצענד.

un-Eng'lish *a.* (אנ-אינג'-ליש) ניט ענגליש, וואס איז ניט אין איינקלאנג מיט ענגליש, וואס איז נעגען די געפיהלען אדער דעם כאראקטער פון די ענגלישע; וואס איז ניט לויט דעם געברויך פון דער ענגלישער שפראך.

un-Eng'lished *a.* (אנ-אינג'-לישט) ניט איבערזעצט אין ענגליש.

unengrossed' *a.* (אנ-ען-גראוסט') ניט אין גאנצען פערנומען, ניט מאנאפאליזירט.

unenlarged' *a.* (אנ-ען-לארדזשד') ניט פערגרעסערט, ניט גרעסער געמאכט; בעשרענקט.

unenli'vened *a.* (אנ-ען-לאי'-ונד) ניט בעלעבט, ניט אויפגעמונטערט.

unenriched' *a.* (אנ-ען-ריטשט') ניט בערייכערט; ניט בעצירט, ניט בעפוצט.

unenrolled' *a.* (אנ-ען-ראולד') ניט איינגעשריבען, ניט רעגיסטרירט, ניט פערשריבען אין א ליסטע.

unenslaved' *a.* (אנ-ען-סלייווד') ניט פערשקלאפט, ניט אונטעריאכט, פריי.

unentan'gled *a.* (אנ-ען-טענ'גלד) ניט פערפלאנטערט, ניט פערוויקעלט, ניט פערדרעהט.

unen'tered *a.* (אנ-ען'-טערד) ניט אריינגעטרעטען, ניט אריינגעקומען; ניט פערשריבען אדער איינגעטראגען אין די ביכער; ניט בעצאהלט קיין שטייער ביים צאל-אמט [מאמאזשנע].

unen'tering *a.* (אנ-ען'-טער-אינג) וואס מאכט ניט קיין איינדרוק.

unen'terprising *a.* (אנ-ען'-טער-פראי-זינג) ניט אונטערנעהמענד, ניט וואגענד; אהן אונטערנעהמונגס-גייסט.

unentertai'ning *a.* (אנ-ען-טער-טיי'-נינג) ניט אמוזירענד, ניט אונטערהאלטענד, לאנגווייליג.

unentertai'ningness *n.* (אנ-ען-טער-טיי'-נינג-נעס) דאס זיין ניט אונטערהאלטענד אדער אמוזירענד, דאס זיין לאנגווייליג; לאנגווייליגקייט.

unenthralled' *a.* (אנ-ען-טהראהלד') ניט פערשקלאפט; ניט אונטעריאכט; ניט אונטערווארפען.

unenthusias'tic *a.* (אנ-ען-טהיו-זי-עס'-טיק) ניט ענטוזיאסטיש, ניט ענטציקט, ניט בעגייסטערט.

unenti'tled *a.* (אנ-ען-טאי'-טלד) אונבערעכטיגט.

unentombed' *a.* (אנ-ען-טוהמד') ניט בעערדיגט, ניט בעגראבען.

unenu'merated *a.* (אנ-אי-ניו'-מע-ריי-טעד) ניט אויסגעצעהלט, ניט אויסגערעכענט.

unen'viable *a.* (אנ-ען'-ווי-עבל) ניט מקנא צו זיין, ניט צו בעניידען.

unen'viably *adv.* (אנ-ען'-ווי-ע-בלי) ניט מקנא צו זיין, ניט צו בעניידען.

unen'vied *a.* (אנ-ען'-וויד) ניט בענייד ט, וועמען מען איז ניט מקנא.

unen'vious *a.* (אנ-ען'-ווי-אס) פריי פון קנאה, אהן קנאה, אהן נייד.

unen′vying *a.* (אנ-ענ′-ווי-אינג) ניט זייענדיג מקנא, ניט בענײדענד.

unepis′copal *a.* (אנ-אי-פיס′-קא-פעל) ניט בישאפליך.

une′quable *a.* (אנ-אי′-קהװעבל) ניט גלייכמעסיג, ניט אויסגעהאלטען.

une′qual *a.* (אנ-אי′-קהװעל) אונגלייך, ניט גלייך; ניט גלייכמעסיג, ניט פערהעלטניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט נאך דער פראפארציע; ניט גלייכפערמיג; ניט סימעטריש; ניט לויט די כחות.

une′qualed *a.* (אנ-אי′-קהװעלד) אונפערגלייכליך, אהן א גלייכען.

une′qualled *a.* (אנ-אי′-קהװעלד) ז. ***unequaled***

une′qually *adv.* (אנ-אי′-קהװעל-אי) אונגלייך; ניט אין פראפארציע; ניט גלייכמעסיג, ניט גלייכפערמיג; ניט סימעטריש; ניט לויט די כחות.

une′qualness *n.* (אנ-אי′-קהװעל-נעס) אונגלייכהייט; אונגלייכמעסינקייט, אונגלייכפערמינקייט.

unequili′brated *a.* (אנ-אי-קהװי-לאי′-בריי-טעד) ניט באלאנסירט, ניט געהאלטען אין גלייכגעוויכט.

unequipped′ *a.* (אנ-אי-קהװיפט′) ניט אויסגעשטאטעט, ניט אויסגעריכט מיט געװעהר, ניט בעוואפענט.

uneq′uitable *a.* (אנ-עק′-הװי-טעבל) ניט רעכט, ניט ריכטיג, ניט יושר′דיג, פארטייאיש.

uneq′uitably *adv.* (אנ-עק′-הװי-טע-בלי) מיט אונרעכט, ניט מיט יושר, פארטייאיש.

unequiv′ocal *a.* (אנ-אי-קהװיװ′-א-קעל) ניט צווײדײטיג, אונצווייפעלהאפט.

unequiv′ocally *adv.* (אנ-אי-קהװיװ′-א-קעל-אי) אויף אן אונצווײדײטיגען אדער אונצווייפעלהאפטען אופן.

unequiv′ocalness *n.* (אנ-אי-קהװיװ′-א-קעל-נעס) אונצווײדײטיגקײט, אונצווייפעלהאפטיגקייט.

uner′ring *a.* (אנ-ער′-אינג) ניט אירענד, אונפעהלבאר, ניט מאכענדיג קיין פעהלער אדער טעות; ריכטיג, זיכער, נעווים.

uner′ringly *adv.* (אנ-ער′-אינג-לי) ניט מאכענדיג קיין טעות אדער פעהלער; אהן אן אירטום, אהן א טעות.

uner′ringness *n.* (אנ-ער′-אינג-נעס) אונפעהלבארקייט, דאס זיין אהן א פעהלער אדער טעות.

unesca′pable *a.* (אנ-עס-קיי′-פעבל) אונפערמיידליך, וואס קען ניט אויסגעמידען ווערען; פון וואס מען קען ניט אנטרינען.

unespied′ *a.* (אנ-עס-פאיד′) אונענטדעקט; אונבעמערקט.

unessayed′ *a.* (אנ-ע-סייד′) ניט פראבירט.

unessen′tial *a. and n.* (אנ-ע-סענ′-שעל) ניט וועזענטליך, ניט וויכטיג, ניט דער עיקר; עטוואס וואס איז ניט דער עיקר אדער דער עסענץ פון דער זאך, א נעבענזאך.

unestab′lished *a.* (אנ-עס-טעב′-לישט) ניט איינגעריכטעט, ניט פעסטגעזעצט, ניט נעגרינדעט, ניט עטאבלירט.

unesthet′ic *a.* (אנ-עס-טהעט′-איק) ניט עסטעטיש.

unetched′ *a.* (אנ-עטשט′) ניט אויסגעפרעסען, ניט אויסגעגעסען פון אן אויספרעסענדען שטאף.

uneva′dable *a.* (אנ-אי-וויי′-דעבל) אונפערמיידליך.

unevangel′ical *a.* (אנ-אי-וועג-דזשעל′-אי-קעל) ניט עוואנגעליש. ז. ***evangelical***

une′ven *a.* (אנ-אי′וון) ניט גלייך, ניט גלאט, ניט גראד; ניט גלייכמעסיג; אין אריפמעטיק — ניט גראד, אום, וואס קען זיך ניט טיילען אויף צוויי גלייכע חלקים [ווי די צאהלען 3, 5, 7 א. ז. וו.]; ניט אמת, ניט עהרליך, אונגערעכט.

une′venly *adv.* (אנ-אי′וון-לי) אויף אן אונגלייכען אופן; ניט גלאט; ניט גראד.

une′venness *n.* (אנ-אי′וון-נעס) אונגלייכקייט; ניט גלאטקייט; אונגלייכמעסיגקייט; אונגראדקייט.

unevent′ful *a.* (אנ-אי-וועגט′-פול) אהן בעדייטענדע פאסירונגען אדער געשעהענישען; שטיל.

unevent′fully *adv.* (אנ-אי-וועגט′-פול-אי) אהן בעדייטענדע פאסירונגען.

unev′ident *a.* (אנ-עוו′-אי-דענט) ניט אפענבאר, ניט אויגענשיינליך, ניט קלאר, ניט דייטליך.

unexag′gerated *a.* (אנ-עג-זעדזש′-ע-ריי-טעד) ניט איבערטריבען.

unexam′inable *a.* (אנ-עג-זעמ′-אי-נעבל) וואס מען קען ניט עקזאמענירען אדער פראבירען; וואס קען ניט עקזאמענירט ווערען.

unexam′ined *a.* (אנ-עג-זעמ′-אינד) ניט עקזאמענירט, ניט געפרופט, ניט פערהערט; ניט אונטערזוכט.

unexam′pled *a.* (אנ-עג-זעמ′פלד) בייספיעללאז, וואס האט ניט קיין גלייכען פאל.

unex′cavated *a.* (אנ-עקס′-קע-וויי-טעד) ניט אויסגעגראבען, ניט אויסגעהוילט.

unexcelled′ *a.* (אנ-עק-סעלד′) ניט איבערטראפען, ניט איבערשטיגען.

unexcep′tionable *a.* (אנ-עק-סעפ′-שאנ-עבל) גענען וואס מען קען גאר ניט איינווענדען, וואס קען ניט געטאדעלט ווערען; פעהלערלאז; אויסגעצייכענט.

unexcep′tionableness *n.* (אנ-עק-סעפ′-שאנ-עבל-נעס) דאס ניט זיין וואס איינצואווענדען; טאדעללאזיגקייט, פעהלערלאזיגקייט; אויסגעצייכענטקייט.

unexcep′tionably *adv.* (אנ-עק-סעפ′-שאנ-ע-בלי) ניט צום טאדלען, ניט איינצואווענדען; פעהלערלאז, אויסגעצייכענט.

unexcep′tional *a.* (אנ-עק-סעפ′-שאנ-על) אהן אן אויסנאהמע.

unexcep′tionally *adv.* (אנ-עק-סעפ′-שאנ-על-אי) אהן אן אויסנאהמע, גאר נישט אויסשליסענדיג; אין גאנצען.

unexcep′tive *a.* (אנ-עק-סעפ′-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אויסנאהמע.

unexchanged′ *a.* (אנ-עקס-טשיינדזשד′) ניט אויסגעביטען, ניט אויסגעטוישט, ניט אויסגעוועקסעלט.

unexcised′ *a.* (אנ-עק-סאיזד′) וואס האט אויף זיך ניט קיין אקציז, אויף וואס מען דארף ניט צאהלען קיין אקציז.

unexci′ted *a.* (אנ-עק-סאי′-טעד) ניט אויפגערעגט.

unexci′ting *a.* (אנ-עק-סאי′-טינג) ניט אויפרעגענד.

unexclu′ded *a.* (אנ-עקס-קלוה′-דעד) ניט אויסגעשלאסען.

unexclu′sive *a.* (אנ-עקס-קלוה′-סיוו) ניט אויסשליסענד; ניט אויסשליסליך; אלגעמיין.

unexclu′sively *adv.* (אנ-עקס-קלוה′-סיוו-לי) ניט אויסשליסענדיג קיין זאך, אהן אויסנאהמע.

unexcommu′nicated *a.* (אנ-עקס-קא-מיו′-ני-קיי-טעד) ניט אויסגעשלאסען פון דער קירך, ניט אריינגעלעגט אין חרם; ניט אויסגעשלאסען פון א פעראיין.

unexcu′sable *a.* (אנ-עקס-קיו′-זעבל) וואס מען קען ניט ענטשולדיגען אדער פערציהען.

unexcused′ *a.* (אנ-עקס-קיוזד′) ניט ענטשולדיגט, ניט פערציהט.

unex′ecuted *a.* (אנ-עק′-סי-קיו-טעד) ניט אויסגעפיהרט, ניט געמאכט; ניט פערוואלטעט; ניט היינגעריכטעט, ניט געטויטעט.

unexem′plified *a.* (אנ-עג-זעמ′-פלי-פאיד) אהן ביישפיעלען, ניט ערקלערט דורך ביישפיעלען.

unexempt′ *a.* (אנ-עג-זעמט′) ניט פריי, ניט אויסגענומען דורך א פריווילעגיע.

unexer′ted *a.* (אנ-עג-זויר′-טעד) ניט אנגעשטרענגט, ניט אנגעווענדעט, ניט געזעצט אין טהעטיגקייט; אונטהעטיג.

unexhaust′ed *a.* (אנ-עג-זאהסט′-עד) ניט אויסגעשעפט, ניט אויסגעצעהרט, ניט אויסגעמאטערט.

unexhaust′ible *a.* (אנ-עג-זאהסט′-איבל) ז. ***inexhaustible***

unexhib′ited *a.* (אנ-עג-זיב′-אי-טעד) ניט אויסגעשטעלט, ניט ארויסגעצייגט; ניט אויפגעוויזען, ניט פארגעלעגט [צום פערהאנדלען].

unexis′tent *a.* (אנ-עג-זיס′-טענט) ניט עקזיסטירענד, ניט פערהאנדען.

unexpan′ded *a.* (אנ-עקס-פענ′-דעד) ניט אויסגעצויגען, ניט אויסגעשפרייט; ניט אויסגעברייטעט.

unexpec′tant *a.* (אנ-עקס-פעק′-טענט) ניט ערווארטענד, ניט ארויסקוקענד אויף עפעס.

unexpec′tedly *adv.* (אנ-עקס-פעק′-טעד-לי) אויף אן אונערווארטעטען שטייגער.

unexpec′tedness *n.* (אנ-עקס-פעק′-טעד-נעס) אונערווארטעטקייט.

unexpe′dient *a.* (אנ-עקס-פי′-די-ענט) ז. ***inexpedient***

unexpen′ded *a.* (אנ-עקס-פענ′-דעד) ניט אויסגעגעבען, ניט פערווענדעט אויף עפעס.

unexpen′sive *a.* (אנ-עקס-פענ′-סיוו) ז. ***inexpensive***

unexpe′rienced *a.* (אנ-עקס-פי′-רי-ענסט) ניט ערפאהרען, ניט געניט; ניט אויסגעפרובירט.

unexperimen′tal *a.* (אנ-עקס-פער-אי-מענ′-טעל) ניט בעגרינדעט דורך עקספערימענטען אדער וויסענשאפטליכע פראבען, ניט עקספערימענטאל.

unexpert′ *a.* (אנ-עקס-פוירט′) וואס איז ניט קיין עקספערט; ניט אויטאריטעטיש, ניט ערפאהרען; אונוויסענד.

unexpert′ly *adv.* (אנ-עקס-פוירט′-לי) ניט מעשה עקספערט; ניט ווי א קענער פון דער זאך.

unexpert′ness *n.* (אנ-עקס-פוירט′-נעס) ז. ***inexpertness***

unexpired′ *a.* (אנ-עקס-פאירד′) ניט אויסגעאטהעמט; ניט אבגעשטארבען.

unexplai′nable *a.* (אנ-עקס-פליי′-נעבל) אונערקלערבאר, וואס קען ניט ערקלערט ווערען.

unexplained′ *a.* (אנ-עקס-פליינד′) ניט ערקלערט.

unex'plicable *a.* (אנ-עקס-פלי-קעבל) ז. *inexplicable*

unexplo'ded *a.* (אנ-עקס-פלאו'-דעד) ניט עקספלאדירט, ניט אויפגעריסען.

unexploi'ted *a.* (אנ-עקס-פלאי'-טעד) ניט פאלשטענדיג אויסגענוצט; ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט; ניט עקספלואטירט.

unexplored' *a.* (אנ-עקס-פלאורד') אונערפארשט; ניט אונטערזוכט; ניט אויסגעפארשט.

unexplo'sive *a.* (אנ-עקס-פלאו'-סיוו) ניט עקספלאדירענד; וואס קען ניט אויפגעריסען ווערען.

unexpor'ted *a.* (אנ-עקס-פאור'-טעד) ניט עקספארטירט; וואס איז ניט ארויסגעפיהרט געווארען אין אן אנדער לאנד.

unexposed' *a.* (אנ-עקס-פאוזד') ניט אפען ארויסגעשטעלט; געהיים, בעהאלטען. ז. *expose*

unexpoun'ded *a.* (אנ-עקס-פאונ'-דעד) ניט ערקלערט.

unexpressed' *a.* (אנ-עקס-פרעסט') ניט אויסגעדריקט, ניט ארויסגעזאגט.

unexpress'ible *a.* (אנ-עקס-פרעס'-איבל) ז. *inexpressible*

unexpress'ibly *adv.* (אנ-עקס-פרעס'-אי-בלי) ז. *inexpressibly*

unexpress'ive *a.* (אנ-עקס-פרעס-איוו) ניט אויסדריקליך; וואס האט ניט קיין אויסדרוק.

unexpress'ively *adv.* (אנ-עקס-פרעס'-איוו-לי) ניט אויסדריקענדיג, אהן אויסדרוק.

unexpunged' *a.* (אנ-עקס-פאנדזשד') ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעשטרייכט; ניט פערווישט, ניט פערטיליגט.

unexpur'gated *a.* (אנ-עקס-פויר'-גיי-טעד) ניט אויסגערייניגט. ז. *expurgate*

unexten'ded *a.* (אנ-עקס-טענ'-דעד) ניט אויסגעדעהנט, ניט אויסגעשטרעקט, ניט אויסגעברייטעט, ניט אויסגעצויגען; וואס פערנעהמט ניט קיין רוים.

unexter'minated *a.* (אנ-עקס-טויר'-מי-ניי-טעד) ניט אויסגעראטעט, ניט פערניכטעט, ניט פערטיליגט; ניט פערטריבען, ניט פעריאגט.

unextinct' *a.* (אנ-עקס-טינקט') ניט אויסגעלאשען, ניט אויסגעשטארבען; ניט אבגעשאפט.

unextin'guishable *a.* (אנ-עקס-טינ'-גהוויש-עבל) ז. *inextinguishable*

unextin'guishably *adv.* (אנ-עקס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) ז. *inextinguishably*

unextin'guished *a.* (אנ-עקס-טינ'-גהווישט) ניט אויסגעלאשען; ניט אבגעשאפט.

unextir'pated *a.* (אנ-עקס-טויר'-פיי-טעד) ניט אויסגעראטעט, ניט פערטיליגט.

unextolled' *a.* (אנ-עקס-טאולד') ניט געריהמט, ניט געלויבט.

unextor'ted *a.* (אנ-עקס-טאהר'-טעד) ניט ארויסגעפרעסט; ניט ארויסגעצוואונגען.

unextrac'ted *a.* (אנ-עקס-טרעק'-טעד) ניט ארויסגעצויגען, ניט ארויסגעקראצט.

unex'tricable *a.* (אנ-עקס'-טרי-קעבל) ז. *inextricable*

unfa'bled *a.* (אנ-פיי'בלד) ניט פאבעלהאפט, ניט אויסגעטראכט, אמת, וואהר; ניט פערקערפערט אדער פארגעשטעלט אין א פאבעל.

unface' *v.* (אנ-פייס') אראבנעהמען דעם צודעק אדער שלייער; אויפדעקען.

unfa'dable *a.* (אנ-פיי'-דעבל) וואס קען ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען; וואס קען ניט אונטערגעהן אדער פערניכטעט ווערען.

unfa'ded *a.* (אנ-פיי'-דעד) ניט פערוועלקט, ניט פערוויאנעט.

unfa'ding *a.* (אנ-פיי'-דינג) ניט וועלקענד, וואס וויאנעט ניט; וואס פערלירט ניט די פרישקייט אדער דעם קאליר.

unfa'dingly *adv.* (אנ-פיי'-דינג-לי) ניט וועלקענדיג, ניט וויאנענדיג; אויף אן אופן וואס קען ניט אונטערגעהן אדער פערניכטעט ווערען.

unfa'dingness *n.* (אנ-פיי'-דינג-נעס) דאס ניט קענען פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען.

unfai'ling *a.* (אנ-פיי'-לינג) אונפעהלבאר, זיכער, געוויס; וואס קען ניט אויסגענומען אדער אויסגעטריקענט ווערען.

nfai'lingly *adv.* (אנ-פיי'-לינג-לי) אונפעהלבאר; אויף א זיכערען, געוויסען אופן.

unfai'lingness *n.* (אנ-פיי'-לינג-נעס) דאס זיין אונפעהלבאר; דאס זיין געוויס אדער זיכער.

unfain'ting *a.* (אנ-פיינ'-טינג) ניט פאלענדיג אין אונמאכט אדער חלשות; וואס ווערט ניט שוואך אדער מוטלאז.

unfair' *a.* (אנ-פעהר') ניט שעהן, ניט פאסענד; ניט ריכטיג, ניט עהרליך, אונארענטליך.

unfair'ly *adv.* (אנ-פעהר'-לי) אויף א ניט-שעהנעם, ניט פאסענדען אדער אונארענטליכען שטייגער.

unfair'ness *n.* (אנ-פעהר'-נעס) אונעהרליכקייט, אונארענטליכקייט; אונפאסיגקייט.

unfaith' *n.* (אנ-פייטה') אונגלויבען, אונטרייהייט, אונעהרליכקייט.

unfaith'ful *a.* (אנ-פייטה'-פול) אונטריי, טריילאז, פאלש; אהן אמונה, אהן גלויבען; אהן נאמנות; ניט גלויבענסווערטה.

unfaith'fully *adv.* (אנ-פייטה'-פול-אי) זייענדיג ניט געטריי; מיט אונטרייהייט; אהן איבערגעבענהייט; אויף אן אונגלויבענסווירדיגען שטייגער.

unfaith'fulness *n.* (אנ-פייטה'-פול-נעס) אונטרייהייט, טריילאזיגקייט, פאלשקייט.

unfal'cated *a.* (אנ-פעל'-קיי-טעד) ניט אויסגעבויגען ווי א סערפ.

unfall'en *a.* (אנ-פאהל'ן) ניט געפאלען, ניט געזונקען, ניט רואינירט.

unfal'lowed *a.* (אנ-פעל'-אוד) ניט אויפגעאקערט.

unfal'sified *a.* (אנ-פאהל'-סי-פאיד) אונגעפעלשט; ניט נאכגעמאכט.

unfal'tering *a.* (אנ-פאהל'-טער-אינג) ניט שוואנקענד, ניט וואקעלדיג, פעסט, שטאנדהאפט; ניט שטאמלענדיג, מיט א פעסטער, זיכערער שטימע.

unfal'teringly *adv.* (אנ-פאהל'-טער-אינג-לי) אויף אן אונשוואנקענדען, אונוואקלענדען שטייגער; מיט פעסטקייט, מיט שטאנדהאפטיגקייט.

unfamed' *a.* (אנ-פיימד') אהן רוהם, ניט בעריהמט; ניט האבענדיג קיין בכבוד'ען נאמען.

unfamil'iar *a.* (אנ-פע-מיל'-יאר) ניט פאמיליאר, ניט בעקאנט, ניט אינטים, ניט צוגעוועהנט.

unfamiliar'ity *n.* (אנ-פע-מיל-אי-ער'-אי-טי) אונפאמיליאריטעט, דאס זיין ניט פאמיליאר, דאס זיין ניט בעקאנט אדער צוגעוועהנט.

unfamil'iarly *adv.* (אנ-פע-מיל'-יאר-לי) אויף אן אונפאמיליארען אדער אונאינטימען שטייגער.

unfash'ionable *a.* (אנ-פעש'-אנ-עבל) ניט מאדיש, ניט פראנטיש, ניט אריסטאקראטיש.

unfash'ionableness *n.* (אנ-פעש'-אנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט מאדיש, ניט פראנטיש אדער ניט אריסטאקראטיש.

unfash'ionably *adv.* (אנ-פעש'-אנ-ע-בלי) ניט מאדיש; ניט לויט דער מאדע; ניט מעשה אריסטאקראט.

unfash'ioned *a.* (אנ-פעש'-אנד) ניט געפארמט, ניט אויסגעגאסען אין א בעשטימטער פארם; אהן א פארם אדער פאסאן.

unfast' *a.* (אנ-פעסט') ניט פעסט, אונזיכער.

unfas'ten *v.* (אנ-פעס'ן) לויז מאכען, אבבינדען, בעפרייען פון א פערבינדונג; זיין ניט פערבונדען.

unfas'tener *n.* (אנ-פעס'-נער) איינער אדער עפעס וואס בינדעט פאנאנדער אדער מאכט לויז.

unfa'thered *a.* (אנ-פא'-טהערד) אהן א פאטער, פאטערלאז; וואס איז געבארען געווארען ניט אויף א נאטירליכען אופן; וואס האט ניט קיין געזעצליך-אנערקענטען פאטער.

unfa'therly *adv.* (אנ-פא'-טהער-לי) ניט ווי א פאטער; אויף אן אופן וואס פאסט ניט פאר א פאטער.

unfath'omable *a.* (אנ-פעטה'-אם-עבל) אונערמעסליך, וואס קען ניט אויסגעמאסטען ווערען; וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; זעהר טיעף; וואס קען ניט ארומגענומען ווערען מיט'ן געדאנק; וואס קען ניט דערפארשט ווערען.

unfath'omableness *n.* (אנ-פעטה'-אם-עבל-נעס) דאס ניט קענען דערגרונטעוועט ווערען; דאס זיין טיעף אהן א גרונט.

unfath'omably *adv.* (אנ-פעטה'-אם-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; אונגעהויער טיעף.

unfath'omed *a.* (אנ-פעטה'-אמד) ניט דערגרונטעוועט, ניט צו דערגעהן ביז'ן גרונט; אונגעהויער טיעף.

unfati'gueable *a.* (אנ-פע-טי'-געבל) אונערמידליך, וואס ווערט ניט מיעד.

unfat'ten *v.* (אנ-פעט'ן) מאגער מאכען, אויסמאגערען.

unfaul'ty *a.* (אנ-פאהל'-טי) אונפעהלערהאפט, אהן פעהלערען, אהן חסרונות.

unfa'vorable *a.* (אנ-פיי'-ווער-עבל) אונגינסטיג, ניט פריינדליך, ניט גנעדיג; ענטמוטיגענד.

unfa'vorableness *n.* (אנ-פיי'-ווער-עבל-נעס) אונגינסטיגקייט; אונפריינדליכקייט.

unfa'vorably *adv.* (אנ-פיי'-ווער-ע-בלי) אויף אן אונגינסטיגען אדער אונפריינדליכען שטייגער.

unfa'vourable *a.* (אנ-פיי'-ווער-עבל) ז. *unfavorable*

unfa'vourableness *n.* (אנ-פיי'-ווער-עבל-נעס) ז. *unfavorableness*

unfa'vourably *adv.* (אנ-פיי'-ווער-ע-בלי) ז. *unfavorably*

unfeared' *a.* (אנ-פיערד') ניט פירכטערליך, וואס ווארפט ניט אן קיין שרעק.

unfear'ful *a.* (אנ-פיער'-פול) ניט שרעקעדיג, מוטיג; בראוו.

unfear'fully *adv.* (אנ-פיער'-פול-אי) אהן שרעק; בראוו, מיט קוראזש.

unfea'sible *a.* (אנ-פיע'-זיבל) אונאויספיהרליך, וואס קען ניט געטהאן אדער אויסגעפיהרט ווערען.

unfeath'er *v.* (אנ-פעטה'-ער) אויספליקען די פעדערען.

unfeath'ered *a.* (אנ-פעטה'-ערד) וואס האט ניט קיין פעדערען, אהן פעדערען.

unfea'tured *a.* (אנ-פיע'-טשורד) ניט געשטאלטעט, ניט פארמירט; וואס האט ניט קיין בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

unfed' *a.* (אנ-פעד') ניט געפיטערט, ניט ערנעהרט, ניט אנגעקארמעט, ניט בעזארגט מיט נאהרונג.

unfeed' *a.* (אנ-פיעד') אונבעלוינט, ניט בעצאהלט; פאר וואס עס איז ניט בעקומען געווארען קיין געצאהלט.

unfee'ling *a.* (אנ-פיע'-לינג) ניט פיהלענד, געפיהללאז, אהן געפיהל; גרויזאם, הארטהערציג.

unfee'lingly *adv.* (אנ-פיע'-לינג-לי) ניט פיהלענדיג, ניט האבענדיג קיין מיטגעפיהל; גרויזאם, אכזריות'דיג, הארטהערציג.

unfee'lingness *n.* (אנ-פיע'-לינג-נעס) געפיהללאזיגקייט, הארטהערציגקייט; גרויזאקייט.

unfeigned' *a.* (אנ-פיינד') ניט געמאכט, ניט אויף צו כלומר'שט, ניט פערשטעלט; ניט היפאקריטיש, אויפריכטיג: ווירקליך, ערנסט.

unfeig'nedly *adv.* (אנ-פיי'-נעד-לי) ניט פערשטעלטערהייד, ניט אויף צו כלומר'שט; אויף א ווירקליכען אדער אויפריכטיגען אופן.

unfeig'nedness *n.* (אנ-פיי'-נעד-נעס) דאס זיין ניט אויף צו כלומר'שט; ריכטיגקייט, אויפריכטיגקייט, ערנסטקייט, אפענהערציגקייט.

unfeig'ning *a.* (אנ-פיי'-נינג) ניט פערשטעלט, ניט אבנארענד, ריכטיג.

unfel'lowed *a.* (אנ-פעל'-אוד) אהן א חבר; וואס האט ניט קיין גלייכען צו זיך.

unfelt' *a.* (אנ-פעלט') ניט געפיהלט; אונבעמערקט.

unfem'inine *a.* (אנ-פעמ'-אי-נין) ניט ווייבליך, ניט ווייבעריש.

unfence' *v.* (אנ-פענס') צונעהמען דעם פארקאן אדער דעם צאם; אוועקנעהמען די בעשיצונג פון עפעס.

unfenced' *a.* (אנ-פענסט') ניט ארומגעצאמט; ניט בעשיצט.

unfermen'table *a.* (אנ-פויר-מענ'-טעבל) ניט פעהיג צו געהרען אדער איהרען.

unfermen'ted *a.* (אנ-פויר-מענ'-טעד) ניט געאיהרט; ניט געזייערט [וועגען ברויט], ניט געמאכט אויף הייוועז.

unfer'tile *a.* (אנ-פויר'-טיל) אונפרוכטבאר.

unfer'tileness *a.* (אנ-פויר'-טיל-נעס) אונפרוכטבארקייט.

unfer'tilised *a.* (אנ-פויר'-טיל-איזד) ז. *unfertilized*

unfertil'ity *n.* (אנ-פויר-טיל'-אי-טי) ז. *unfertileness*

unfer'tilized *a.* (אנ-פויר'-טיל-איזד) ניט בעפרוכטעט [וועגען חיות און פלאנצען]; ניט געמאכט פרוכטבאר [וועגען לאנד].

unfet'ter *v.* (אנ-פעט'-ער) אראבנעהמען די קייטען, בעפרייען פון קייטען, בעפרייען.

unfet'tered *a.* (אנ-פעט'-ערד) בעפרייט פון די קייטען; בעפרייט.

unfeu'dalize *v.* (אנ-פיו'-דעל-איז) בעפרייען פון פעאדאליזם אדער לעהנסהערשאפט. ז. *feudalism*

unfig'ured *a.* (אנ-פיג'-יורד) וואס שטעלט ניט פאר קיין פיגור אדער פארם פון א חיה אדער פלאנצע; וואס האט אויף זיך ניט קיינע פיגורען [ווי גלאט געוועבטעס צייג]; בוכשטעבליך, ניט בלשון מליצה.

unfile' *v.* (אנ-פאיל') ארויסנעהמען פון א קאלעקציאן דאקומענטען.

unfiled' *a.* (אנ-פאילד') ניט אבגעפיילט, ניט פאלירט מיט א פייל.

unfil'ial *a.* (אנ-פיל'-יעל) ניט ווי א קינד; וואס האלט זיך ניט אין דער בעציהונג ווי קינדער צו עלטערען.

unfil'ially *adv.* (אנ-פיל'-יעל-אי) ניט מעשה קינד; ניט אויף אן אופן ווי א קינד בעציהט זיך צו עלטערען.

unfilled' *a.* (אנ-פילד') ניט נעפילט; לעער; לעדיג, ניט בעזעצט, ניט פערנומען.

unfil'leted *a.* (אנ-פיל'-עט-עד) ניט פערבונדען מיט א באנד אדער לענטע [וועגען די האר].

unfil'tered *a.* (אנ-פיל'-טערד) ניט פילטרירט, ניט דורכגעזייט.

unfin'dable *a.* (אנ-פאינ'-דעבל) וואס מען קען ניט געפינען.

unfin'ishable *a.* (אנ-פינ'-איש-עבל) וואס קען ניט פערענדיגט ווערען.

unfin'ished *a.* (אנ-פינ'-אישט) אונבעענדיגט, ניט פאלענדעט; ניט קאמפלעט, ניט פאלקאם.

unfin'ishing *n.* (אנ-פינ'-איש-אינג) דאס ניט פערענדיגען; דאס ניט ברייננען צו א סוף; דאס פערבלייבען ניט פערענדיגט, אונפערענדיגטקייט.

unfirm' *a.* (אנ-פוירם') ניט פעסט, ניט שטאנדהאפט; ניט שטארק; שוואך.

unfit' *a. and v.* (אנ-פיט') אונטויגליך, אונפעהיג; אונפאסענד, ניט געהעריג; מאכען אונפעהיג אדער אונפאסענד צו עפעס.

unfit'ly *adv.* (אנ-פיט'-לי) אויף אן אונפעהיגען אדער אונפאסענדען שטיינער.

unfit'ness *n.* (אנ-פיט'-נעס) אונפעהיגקייט; אונטויגליכקייט; אונפאסיגקייט, אונצוגעפאסטקייט.

unfit'ted *a.* (אנ-פיט'-עד) ניט צוגעפאסט, ניט פעהיג צו עפעס.

unfit'ting *a.* (אנ-פיט'-אינג) אונפאסענד; אונטויגליך.

unfit'tingly *adv.* (אנ-פיט'-אינג-לי) ניט פאסענדיג; ניט טויגענדיג.

unfix' *v.* (אנ-פיקס') לויז מאכען, אבבינדען; פאנאנדערבינדען, פאנאנדערלאזען.

unfixed' *a.* (אנ-פיקסט') אונבעפעסטיגט; אונבעשטענדיג, ניט פעסט, ניט ענטשלאסען; ניט בעשטימט, ניט פעסטגעשטעלט.

unfix'edness *n.* (אנ-פיק'-סעד-נעס) ניט־פעסטקייט, אונבעשטענדיגקייט; דאס זיין ניט פעסטגעשטעלט.

unflag'ging *a.* (אנ-פלעג'-אינג) ניט אבגעשוואכט, ניט צוקראכען; אונטערגעהאלטען, אנגעהאלטען, שטייף.

unfla'ted *a.* (אנ-פליי'-טעד) ניט אנגעבלאזען.

unflat'tered *a.* (אנ-פלעט'-ערד) אונגעשמייכעלט, וועמען מען האט ניט גע'חנפ'ט.

unflat'tering *a.* (אנ-פלעט'-ער-אינג) ניט שמייכלענד; ניט שמייכלעריש, ניט שמייכעלהאפט, ניט חניפה'דיג.

unflat'teringly *adv.* (אנ-פלעט'-ער-אינג-לי) אהן חניפות.

unfleged' *a.* (אנ-פלעדזשד') וואס איז נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען; ניט געננוג ענטוויקעלט; אונערפאהרען, רויה, אונגרייף.

unfleshed' *a.* (אנ-פלעשט') ניט צוגעוועהנט צו פלייש אדער בלוט; ניט געלערענט, ניט אויסגעפרובירט [ווי א הונד צו יאגד].

unflesh'ly *a.* (אנ-פלעש'-לי) ניט פון פלייש, ניט קיין בשר ודם, ניט קערפערליך, גייסטיג, ספּירּיטועל.

unflex'ible *a.* (אנ-פלעק'-סיבל) ז. *inflexible*

unflin'ching *a.* (אנ-פלינ'-טשינג) וואס ציהט זיך ניט צוריק אויס מורא; אונערשראקען.

unflin'chingly *adv.* (אנ-פלינ'-טשינג-לי) ניט אבשרעקענדיג זיך.

unflogged' *a.* (אנ-פלאגד') ניט געשמיסען.

unflu'ent *a.* (אנ-פלוה'-ענט) ניט פליסענד, ניט געלויפיג אין רעדען אדער שרייבען; מיט א שווערער שפראך אדער אויסדרוק.

unflush' *v.* (אנ-פלאש') אנווערען די רויטקייט אדער פרישקייט פון קאליר.

unfoiled' *a.* (אנ-פאילד') ניט ביינעקומען, ניט בעזיעגט, ניט צושלאגען; ניט צושטערט, ניט צו נישט געמאכט.

unfold' *v.* (אנ-פאולד') פאנאנדערנעהמען די פאלדען אדער קנייטשען, פאנאנדערציהען, אויסברייטען; ארויסשטעלען, ארויסווייזען; זיין פאנאנדערגעעפענט, זיין פאנאנדערגעשפרייט; זיך ענטוויקלען; ארויסלאזען פון אן ארומצאמונג אדער שטאל [ווי שעפסען].

unfol'der *n.* (אנ-פאול'-דער) איינער אדער עפעס וואס וויקעלט פאנאנדער אדער דעקט אויף.

unfol'ding *n.* (אנ-פאול'-דינג) פאנאנדערוויקלונג, פאנאנדערשפרייטונג; ענטוויקלונג; אויפדעקונג.

unfo'liated *a.* (אנ-פאו'-לי-איי-טעד) ניט בלעטערדיג, וואס איז ניט אויסגעלעגט אין. דינע שיכטען.

unfol'lowed *a.* (אנ-פאל'-אוד) ניט נאכגעפאלגט פון קיינעם; וואס האט ניט קיין נאכפאלגער.

unfool' *v.* (אנ-פוהל') מאכען אויס נאר; בעפריעדיגען איינעם פאר רופען איהם נאר.

unfoot'ed *a.* (אנ-פוט'-עד) אויף וואס עס האט ניט געטראטען קיין מענשליכער פוס; וואס איז קיינמאל ניט בעזוכט געווארען פון מענשען.

unforbear'ing *a.* (אנ-פאר-בעהר'-אינג) וואס קען ניט אריבערטראגען; וואס איז ניט נעניינט אריבערצוטראגען.

unforbid' *a.* (אנ-פאר-ביד') ז. *unforbidden*

unforbid'den *a.* (אנ-פאר-ביד'ן) אונפערבאטען.

unforbid'denness *n.* (אנ-פאר-ביד'נ-נעס) דאס זיין ניט פערבאטען.

unforced' *a.* (אנ-פאורסט) ניט געצוואונגען; ניט ארויסגערופען דורך אנשטרענגונג; נאטירליך.

unfor'cedly *adv.* (אנ-פאור'-סעד-לי) ניט געצוואונגענערהייד.

unfor'cible *a.* (אנ-פאור'-סיבל) ניט קרעפטיג, ניט ווירקזאם.

unfor'dable *a.* (אנ-פאור'-דעבל) וואס מען קען ניט אריבערגעהן צו פוס [ווענען א וואסער]; זעהר טיעף.

unforebo'ding *a.* (אנ-פאור-באו'-דינג) וואס זאגט ניט פארויס, וואס דיענט ניט אלס פראפעצייאונג אדער סמן פון עטוואס וואס דארף קומען [הויפטזעכליך פון שלעכטס].

unforeknow'able *a.* (אנ-פאור-נאו'-עבל) וואס מען קען ניט וויסען פון פריהער.

unforeknown' *a.* (אנ-פאור-נאנ') ניט פארויס בעקאנט, ניט געוואוסט פון פריהער, ניט פארויסגעזעהן.

unforesee' *v.* (אנ-פאור-סיע') ניט פאראויסזעהן.

unforesee'able *a.* (אנ-פאור-סיע'-עבל) וואס מען קען ניט פארויסזעהן.

unforesee'ing *a.* (אנ-פאור-סיע'-אינג) ניט פארויסזעהענד; וואס זעהט ניט וואס שפעטער וועט זיין.

unforeseen' *a.* (אנ-פאור-סיען') ניט פארויסגעזעהן.

unfore'skinned *a.* (אנ-פאור'-סקינד) אהן אן ערלה, גע'מל'ט.

unforetold' *a.* (אנ-פאור-טאולד') ניט פארויסגעזאגט.

unforewarned' *a.* (אנ-פאור-הוואהרנד') ניט געווארענט אדער מתרה געווען פון פריהער.

unfor'feited *a.* (אנ-פאר'-פיט-עד) ניט פערלארען, ניט פערפאלען. ז. *forfeit*

unforged' *a.* (אנ-פאורדזשד') ניט אויסגעשמיעדט, ניט געמאכט.

unforget'able *a.* (אנ-פאר-געט'-עבל) וואס קען ניט פערגעסען ווערען.

unforget'ful *a.* (אנ-פאר-געט'-פול) ניט פערגעסענד; וואס נעדענקט, וואס האלט אין זכרון.

unforgiv'able *a.* (אנ-פאר-גיוו'-עבל) וואס קען ניט פערגעבען ווערען; אויך וואס מען קען ניט מוחל זיין, אונפערצייהליך.

unforgiv'en *a.* (אנ-פאר-גיוו'ן) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען.

unforgiv'er *n.* (אנ-פאר-גיוו'-ער) איינער וואס איז ניט מוחל, א נוקם ונוטר.

unforgiv'ing *a.* (אנ-פאר-גיוו'-אינג) ניט פערגעבענד; וואס וויל ניט פערצייהען, וואס וויל ניט מוחל זיין.

unforgot' *a.* (אנ-פאר-גאט') ז. *unforgotten*

unforgot'ten *a.* (אנ-פאר-גאט'ן) אונפערגעסען; ניט ארויס פון זכרון.

unform' *v.* (אנ-פאהרם') פערניכטען, צושטערען, מאכען א תל.

unfor'mal *a.* (אנ-פאהר'-מעל) ז. *informal*

unfor'malized *a.* (אנ-פאהר'-מעל-איזד) ניט געמאכט פארמאליסטיש אדער צערעמאניעל.

unformed' *a.* (אנ-פאהרמד') ניט געפארמט, ניט געבילדעט, ניט אויסגעגאסען אין א געוויסער פארם אדער געשטאלט.

unfor'mulated *a.* (אנ-פאהר'-מיו-ליי-טעד) ניט פארמולירט, ניט אויסגעדריקט אין א בעשטימטער פארמולע אדער זאץ.

unforsa'ken *a.* (אנ-פאהר-סיי'קן) ניט פערלאזען, ניט אויפגעגעבען.

unfor'tified *a.* (אנ-פאהר'-טי-פאיד) ניט בעפעסטיגט.

unfor'tunate *a.* and *n.* (אנ-פאהר'-טשו-נייט) אונגליקליך, שלים-מזל'דיג, אהן הצלחה; איינער וואס איז אריינגעפאלען אין א צרה, אן אונגליקליכער מענש.

unfor'tunately *adv.* (אנ-פאהר'-טשו-נייט-לי) אונגליקליכערווייזע.

unfos'silized *a.* (אנ-פאס'-איל-איזד) ניט פערשטיינערט.

unfos'tered *a.* (אנ-פאס'-טערד) ניט גענעהרט; ניט נעהאדעוועט; ניט בעשיצט, ניט געשטיצט, ניט בעגינסטיגט.

unfought' *a.* (אנ-פאהט') ניט געפאכטען, ניט געקעמפפט.

unfouled' *a.* (אנ-פאולד') ניט בעפלעקט, ניט פעראונרייניגט; ריין.

unfound' *a.* (אנ-פאונד') ניט געפונען.

unfoun'ded *a.* (אנ-פאונ'-דעד) ניט געגרינדעט; אונבעגרינדעט.

unfra'grant *a.* (אנ-פריי'-גרענט) וואס האט ניט קיין געשמאקען ריח; ניט שמעקעדיג.

unframed' *a.* (אנ-פריימד') ניט איינגעראהמט, ניט איינגעפאסט אין א ראהם; ניט געפארמט, ניט געבילדעט, ניט נעבויט.

unfran'chised *a.* (אנ-פרענ'-טשאיזד) ניט בעפרייט; אהן וואהל-רעכט.

unfran'gible *a.* (אנ-פרענ'-דזשיבל) ניט צוברעכליך, וואס קען ניט צובראכען ווערען.

unfrater'nal *a.* (אנ-פרע-טויר'-נעל) ניט ברידערליך.

unfraught' *a.* (אנ-פראהט') ניט בעלאדען, ניט אנגעלאדען; אויסגעלאדען.

unfree' *a.* (אנ-פריע') ניט פריי; ניט אפען, ניט אפענהערציג; ניט פרייגעביג, ניט פרייוויליג, ניט גוטוויליג; ניט צולאזען.

unfreed' *a.* (אנ-פריעד') ניט בעפרייט.

unfreigh'ted *a.* (אנ-פריי'-טעד) ניט אנגעלאדען; ניט געדונגען [ווענען א שיף אדער וואגען צו טראנספארטירען סחורות].

unfre'quency *n.* (אנ-פרי'-קהווענ-סי) ז. *infrequency*

unfre'quent *a.* (אנ-פרי'-קהווענט) ז. *infrequent*

unfrequen'ted *a.* (אנ-פרי-קהווענ'-טעד) ניט בעזוכט, איינזאם.

unfre'quently *adv.* (אנ-פרי'-קהווענט-לי) ז. *infrequently*

unfrien'ded *a.* (אנ-פרענ'-דעד) אהן פריינד, פריינדלאז; אהן שטיצע.

unfriend'liness *n.* (אנ-פרענד'-לי-נעס) אונפריינדליכקייט.

unfriend'ly *a.* and *adv.* (אנ-פרענד'-לי) אונפריינדליך, ניט פריינדשאפטליך; אונגינסטיג; אויך אן אונפריינדליכען אופן, ניט ווי א פריינד.

unfriend'ship *n.* (אנ-פרענד'-שיפ) אונפריינדליכקייט.

unfrigh'ted *a.* (אנ-פראי'-טעד) ניט דערשראקען.

unfright'ful *a.* (אנ-פראיט'-פול) ניט שרעקליך, ניט פורכטבאר; ניט אבשטויסענד.

unfrock' *v.* (אנ-פראק') אויסטהאן אדער אראבציהען [א בגד]; אוועקנעהמען די מאנאכען-קליידער, מאכען פאר אויס מאנאך.

unfro'zen *a.* (אנ-פראו'זן) ניט פערפרארען; ניט פערגליווערט פון קעלט.

unfru'gal *a.* (אנ-פרוה'-געל) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש, אויסבריינגעריש.

unfruit'ful *a.* (אנ-פרוהט'-פול) אונפרוכטבאר; וואס בריינגט ניט קיין גוטען רעזולטאט.

unfruit'fully *adv.* (אנ-פרוהט'-פול-אי) אויף אן אונפרוכטבארען אופן; מיט פרוכטלאזע רעזולטאטען.

unfruit'fulness *n.* (אנ-פרוהט'-פול-נעס) אונפרוכטבארקייט.

unfu'eled *a.* (אנ-פיו'-עלד) ז. *unfuelled*

unfu'elled *a.* (אנ-פיו'-עלד) ניט בעזארגט מיט הייץ-מאטעריאל.

unfulfilled' *a.* (אנ-פול-פילד') אונערפילט.

unfumed' *a.* (אנ-פיומד') ניט דורכגערויכערט [מיט א שמעקעדיגער זאך].

unfun'ded *a.* (אנ-פאנ'-דעד) וואס ווערט ניט געדעקט דורך דער אבלעגונג פון געוויסע סומען אין בעשטימטע צייטען, נאר די גרויס און די טערמינען פון אבצאהלונגען זיינען ניט בעשטימט [ווענען א חוב. אין געגענזאץ צו *funded debt*].

unfurl' *v.* (אנ-פוירל') אויפוויקלען, אבוויקלען, אויסברייטען, פאנאנדערלאזען; אויפדעקען; ארויסשטעלען, ארויסווייזען.

unfur'nish *v.* (אנ-פויר'-ניש) אויסראמען, אויסלעדיגען; צונעהמען די אויסשטאטונג אדער מעבעל.

unfur'nished *a.* (אנ-פויר'-נישט) ניט אויסמעבלירט; ניט אויסגעריכטעט, ניט אויסגעשטאטעט.

unfur'rowed *a.* (אנ-פאר'-אוד) ניט געראונצעלט, ניט געקנייטשט; גלאט.

unfused' *a.* (אנ-פיוזד') ניט געשמאלצען; אהן א צינד-שנור אדער טרייבעל [ווענען א באמבע אדער גראנאט].

unfu'sible *a.* (אנ-פיו'-זיבל) ז. *infusible*

ungai'nable *a.* (אנ-גיי'-נעבל) וואס מען קען ניט געווינען; וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

ungained' *a.* (אנ-גיינד') נאך ניט געוואונען; ניט דערגרייכט.

ungain'ful *a.* (אנ-גיינ'-פול) ניט איינטרעגליך; וואס בריינגט ניט קיין פראפיט.

ungain'liness *n.* (אנ-גיינ'-לי-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

ungain'ly *a.* and *adv.* (אנ-גיינ'-לי) אונגעשיקט, אונגעלומפערט; אויך אן אונגעלומפערטען אופן.

ungal'lant *a.* (אנ-געל'-ענט) ניט גאלאנט, ניט העפליך צו פרויען.

ungalled' *a.* (אנ-גאהלד') אונבעשעדיגט, ניט פערוואונדעט.

ungar'ment *v.* (אנ-גאר'-מענט) אויסטהאן, ענטבלויזען, מאכען נאקעט.

ungar'mented *a.* (אנ-גאר'-מענ-טעד) ניט אנגעטהאן, ניט געקליידעט, נאקעט.

ungar'nished *a.* (אנ-גאר'-נישט) ניט בעציערט מיט ארנאמענטען; ניט בעזארגט מיט'ן נויטיגען, ניט אויסגעריכטעט, ניט אויסגעשטאטעט.

ungar'risoned *a.* (אנ-גער'-אי-סאנד) ניט בעזעצט מיט סאלדאטען.

ungar'tered *a.* (אנ-גאר'-טערד) אהן פאדעשקעס, אהן שטרומפּ-בענדער, אהן זאקען-בענדלעך.

ungath'ered *a.* (אנ-געטה'-ערד) ניט צוגויפגענומען, ניט צונויפגעזאמעלט; ניט אבגעקליבען, ניט אויסגעקליבען.

ungear' *v.* (אנ-גיער') אראבנעהמען

דאס שפאן־געשיר [פון א פערד]; בריינגען אין אונארדנונג.

ungen'erated *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ריי-טעד) ניט געבארען, ניט בעשאפען; ניט ארויסגעבראכט; ניט געבראכט צו עקזיסטענץ.

ungen'erative *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ריי-טיוו) ניט געבעהרענד, ניט בעשאפענד; ניט ארויסברייגגענד.

ungen'erous *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ראס) ניט גרויסמוטיג, ניט עדעל; ניט פרייגעביג, קארג; ניט עהרענהאפט, שענדליך, נידריג, געמיין.

ungen'erously *adv.* (אנ-דזשענ'-ע-ראס-לי) אויף א קארגען אופן; אויף א געמיינעם אדער נידריגען שטייגער.

unge'nial *a.* (אנ-דזשי'-ניעל) אונגינסטיג, אונפריינדליך.

ungenteel' *a.* (אנ-דזשענ-טיעל') ניט אנשטענדיג; ניט העפליך, גראב.

ungenteel'ly *adv.* (אנ-דזשענ-טיעל'-לי) אויף אן אונהעפליכער ארט; מיט גראבקייט; ניט אנשטענדיג.

ungen'tle *a.* (אנ-דזשענ'טל) ניט עדעל; אונערצויגען; אונהעפליך; רויה, גראב; פון פראסטער אבשטאמונג, פלעבעאיש.

ungen'tlemanlike *a.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לאיק) ז. *ungentlemanly*

ungen'tlemanliness *n.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לי-נעס) אונערצויגענקייט, אונעדעלקייט, אונפיינקייט, אונהעפליכקייט, גראבקייט.

ungen'tlemanly *a. and adv.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לי) וואס פאסט ניט פאר א דזשענטלמאן; גראב; אונערצויגען; אונהעפליך.

ungen'tleness *n.* (אנ-דזשענ'טל-נעס) אונפריינדליכקייט, ניט־עדעלקייט, גראבקייט; אונהעפליכקייט.

ungent'ly *adv.* (אנ-דזשענט'-לי) אויף אן אונעדעלען אדער ניט צארטען אופן; אויף א בייזען אדער שטרענגען שטייגער; אויף א הארטען אדער גראבען אופן.

ungeomet'rical *a.* (אנ-דזשי-א-מעט'-רי-קעל) ניט געאמעטריש. ז. *geometry*

ungif'ted *a.* (אנ-גיפ'-טעד) ניט בעגאבט, ניט בעשאנקען מיט געוויסע פעהיגקייטען; אהן א מתנה.

ungild' *v.* (אנ-גילד') אראבנעהמען די גילדונג.

ungil'ded *a.* (אנ-גיל'-דעד) ז. *ungilt*

ungilt' *a.* (אנ-גילט') ניט פערגאלדעט, ניט בעגולט.

ungird' *v.* (אנ-גוירד') אויפגארטלען, אבגארטלען.

ungirt' *a.* (אנ-גוירט') אויפגעגארטעלט, אבגעגארטעלט.

unglazed' *a.* (אנ-גלייזד') ניט געגלאזט, אהן שויבען; ניט איבערגעצויגען מיט גלאזור.

ungleaned' *a.* (אנ-גליענד') ניט געזאמעלט; ניט צונויפגעקליבען.

unglo'rified *a.* (אנ-גלאו'-רי-פאיד) ניט געריהמט, ניט געלויבט.

unglo'rify *v.* (אנ-גלאו'-רי-פאי) בערויבען פון רוהם אדער עהרע.

unglove' *v.* (אנ-גלאוו') אראבנעהמען די הענטשקע.

Unglove your hands.

ungloved *a.* (אנ-גלאווד') אהן הענטשקעס, אהן האנדשוה.

unglue' *v.* (אנ-גלוה') אבקלייען; אבטוילען.

unglut'ted *a.* (אנ-גלאט'-ער) ניט אנגעזעטיגט.

ungod'lily *adv.* (אנ-גאד'-לי-לי) אויף א זינדיגען אדער גאטלאזען שטייגער.

ungod'liness *n.* (אנ-גאד'-לי-נעס) גאטלאזיגקייט, זינדיגקייט.

ungod'ly *a.* (אנ-גאד'-לי) ניט פרום, ניט גאטספארכטיג; זינדיג; שלעכט; גאטלאז; שוידערליך, אונגעהויער.

ungored' *a.* (אנ-גאורד') ניט פערוואונדעט, ניט צוקאליעטשעט; ניט פערבלוטיגט.

ungorged' *a.* (אנ-גאהרדזשד') ניט געזעטיגט.

ungot' *a.* (אנ-גאט') ניט געקראגען, ניט ערווארבען, ניט דערגרייכט.

ungot'ten *a.* (אנ-גאט'ן) ניט ערווארבען, ניט געקראגען.

ungov'ernable *a.* (אנ-גאוו'-ער-נעבל) וואס קען ניט רעגיערט ווערען, וואס קען ניט בעהערשט ווערען; וואס קען ניט געצוימט ווערען, וואס קען ניט קאנטראלירט ווערען; ווילד.

ungov'ernableness *n.* (אנ-גאוו'-ער-נעבל-נעס) דאס ניט קענען רעגיערט ווערען, דאס ניט לאזען זיך בעהערשען; דאס ניט קענען געצוימט ווערען; ווילדקייט, אונגעצוימטקייט, אונקאנטראלירבארקייט.

ungov'ernably *adv.* (אנ-גאוו'-ער-נע-בלי) ניט קענעדיג רעגיערט ווערען; זיך ניט לאזענדיג בעהערשען; ניט קענענדיג געצוימט ווערען.

ungov'erned *a.* (אנ-גאוו'-ערנד) ניט רעגיערט, ניט בעהערשט, אהן א רעגיערונג; ניט קאנטראלירט, ניט רעגולירט; ניט איינגעצוימט.

ungown' *v.* (אנ-גאון') אראבנעהמען די גלח'שע קליידער, אראבזעצען פון פריסטערליכען אמט.

ungowned' *a.* (אנ-גאונד') בערויבט פון די גלח'שע קליידער, אראבגעזעצט פון פריסטערליכען אמט.

ungraced' *a.* (אנ-גרייסט') ניט בעשאנקען; ניט געעהרט; ניט בעגאבט.

ungrace'ful *a.* (אנ-גרייס'-פול) אהן חן, אהן רייץ, ניט אנציהענד; ניט גראציעז, ניט עלעגאנט; אונגעלומפערט.

ungrace'fully *adv.* (אנ-גרייס'-פול-אי) אהן חן, אהן רייץ; ניט עלעגאנט; אויף אן אונגעלומפערטען אופן.

ungrace'fulness *n.* (אנ-גרייס'-פול-נעס) דאס זיין אהן חן אדער רייץ; אונעלעגאנטקייט; אונגעלומפערטקייט.

ungra'cious *a.* (אנ-גריי'-שאס) ניט גנעדיג, אונפריינדליך; אונאנגענעהם; ניט חנ'עוודיג, ניט גראציעז, ניט רייצענד; בייז, גראב, ברוטאל, אהן מאניערען.

ungra'ciously *a.* (אנ-גריי'-שאס-לי) אונפריינדליך; מיט אונגנאדע, מיט אונווילען; אונאנגענעהם; ניט עלעגאנט, ניט גראציעז; שלעכט, זינדיג; גראב, בייז, ברוטאל.

ungra'ciousness *n.* (אנ-גריי'-שאס-נעס) אונגנאדע, אונפריינדליכקייט; בייזקייט, שלעכטקייט; אונעלעגאנטקייט, אונחנ'עוודיגקייט.

ungrammat'ical *a.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל) ניט גראמאטיקאליש, ניט ריכטיג, פעהלערהאפט.

ungrammat'ically *adv.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) ניט לויט די כללים פון גראמאטיק, ניט גראמאטיקאליש.

ungrammat'icalness *n.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ניט גראמאטיקאליש.

ungran'ted *a.* (אנ-גרענ'-טעד) ניט בעוויליגט; ניט צוגעגעבען.

ungras'pable *a.* (אנ-גרעס'-פעבל) וואס קען ניט אנגעגריפען אדער אנגעכאפט ווערען; וואס מען קען ניט בעגרייפען אדער בענעהמען.

ungrate'ful *a.* (אנ-גרייט'-פול) אונדאנקבאר; אונאנגענעהם.

ungrate'fully *adv.* (אנ-גרייט'-פול-אי) אויף אן אונדאנקבארען אופן, מיט אונדאנקבארקייט.

ungrate'fulness *n.* (אנ-גרייט'-פול-נעס) אונדאנקבארקייט; אונאנגענעהמליכקייט.

ungrat'ified *a.* (אנ-גרעט'-אי-פאיד) ניט צופריעדען, ניט צופריעדען געשטעלט.

ungrave' *a.* (אנ-גרייוו') ניט ערנסט.

ungraved' *a.* (אנ-גרייווד') ניט איינגעגראווירט; ניט בעערדיגט, ניט בעגראבען אין א קבר.

ungrave'ly *adv.* (אנ-גרייוו'-לי) ניט ערנסט, אהן ערנסט; אהן ווירדע.

ungree'ted *a.* (אנ-גריע'-טעד) ניט בעגריסט.

ungroun'ded *a.* (אנ-גראונ'-דעד) אונבעגרינדעט; אהן א פונדאמענט, אהן א גרונד; אהן א באדען, אהן אן אנהאלט.

ungroun'dedly *adv.* (אנ-גראונ'-דעד-לי) אויף אן אונבעגרינדעטען אופן; אהן א גרונד; אהן א באדען, אהן אן אינהאלט.

ungroun'dedness *n.* (אנ-גראונ'-דעד-נעס) אונבעגרינדעטקייט; גרונדלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין פונדאמענט אדער אנהאלט.

ungrown' *a.* (אנ-גראון') נאך ניט אויסגעוואקסען, נאך ניט רייף; יונג.

ungrudged' *a.* (אנ-גראדזשד') פערגונען, גערן געגעבען.

ungrudg'ing *a.* (אנ-גראדזש'-איננ) פערגינענד, מיט דער פרייער האנד, מיט'ן גאנצען הארצען.

ungrudg'ingly *adv.* (אנ-גראדזש'-איננ-לי) פערגינענדיג, מיט'ן גוטען ווילען, מיט'ן גאנצען הארצען.

un'gual *a.* (אנ'-גהוועל) וואס איז שייך אדער ענליך צו נענעל אדער קלויען; וואס האט נענעל אדער קלויען.

unguaranteed' *a.* (אנ-גער-ענ-טיעד') ניט גאראנטירט, ניט קאווירט.

unguar'ded *a.* (אנ-גאר'-דעד) ניט געהיט; ניט געשיצט; ניט פארזיכטיג; נאכלעסיג.

unguar'dedly *adv.* (אנ-גאר'-דעד-לי) אויף אן אונפארזיכטיגען אופן; נאכלעסיג.

unguar'dedness *n.* (אנ-גאר'-דעד-נעס) אונפארזיכטיגקייט; נאכלעסיגקייט.

un'guent *n.* (אנ'-גהוועגט) א זאלב.

un'guentary *a.* (אנ'-גהוועג-טע-רי) פון זאלב, וואס איז שייך צו זאלב.

unguen'tous *a.* (אנ-גהוועג'-טאס) ווי זאלב.

unguess'able *a.* (אנ-געס'-עבל) וואס מען קען ניט טרעפען אדער משער זיין.

unguessed' *a.* (אנ-געסט') ניט געטראפען, ניט משער געווען.

unguic'ular *a.* (אנ-גהוויק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א נאגעל אדער קלויע; וואס האט נענעל אדער קלויען; וואס האט די לענג פון א מענשליכען פינגער־נאגעל [אן ערך א האלבע צאל].

Unguicula'ta *n.* (אנ-גהוויק-יו-לײי'-

טא) די חיות וואס האבען נעגעל אדער קלויען.

unguic'ulate *a. and n.* (אנ-גהוויק'-יו-לייט) וואס האט נעגעל אדער קלויען; א חיה וואס האט נעגעל אדער קלויען.

unguic'ulated *a.* (אנ-גהוויק'-יו-ליי-טעד) וואס האט נעגעל אדער קלויען.

ungui'dable *a.* (אנ-גאי'-דעבל) וואס לאזט זיך ניט פיהרען; אונגעהארכזאם.

ungui'dably *adv.* (אנ-גאי'-דע-בלי) וואס לאזט זיך ניט פיהרען; אויף אן אונגעהארכזאמען אופן.

ungui'ded *a.* (אנ-גאי'-דעד) ניט געפיהרט; ניט רעגולירט, ניט קאנטראלירט, ניט רעגיערט.

unguif'erous *a.* (אנ-גהוויפ'-ע-ראס) וואס האט נעגעל אדער קלויען.

un'guiform *a.* (אנ'-גהווי-פארם) נאגעלפערמיג, ווי א נאגעל אדער א קלויע.

unguil'tily *adv.* (אנ-גיל'-טי-לי) אונשולדיג; מיט אונשולד.

unguil'tiness *n.* (אנ-גיל'-טי-נעס) אונשולדיגקייט.

unguil'ty *a.* (אנ-גיל'-טי) ניט שולדיג, אונשולדיג.

un'guinous *a.* (אנ'-גהווי-נאס) אויליג, ווי אויל.

un'guis *n.* (אנ'-גהווים) א נאגעל, א קלויע; עטוואס וואס איז ענליך צו א נאגעל אדער קלויע; אזא ביין אין מענשליכען קערפער וואס איז ענליך צו א נאגעל פון א מענשליכען פינגער.

un'gula *n.* (אנ'-גיו-לא) א נאגעל, א קלויע; א הוף, א קאפיטע; אזא כירורגישער אינסטרומענט וואס איז אויסגעבויגען ווי א קלויע; אין געאמעטריע — א טייל פון א צילינדער אדער פון א קאנוס וואס ווערט אבגעשניטען שרעג צו דעם באזיס [דער שניט איז ענליך צו א קאפיטע פון א פערד].

un'gular *a.* (אנ'-גיו-לאר) ווי א נאגעל, ווי א קלויע, ווי א הוף אדער קאפיטע.

Ungula'ta *n.* (אנ-גיו-ליי'-טא) דער מין חיות וואס האבען קאפיטעס.

un'gulate *a. and n.* (אנ'-גיו-לייט) הוףפערמיג, וואס האט די פארם פון א קאפיטע; מיט קאפיטעס; א חיה וואס האט קאפיטעס.

Ungulig'rada *n.* (אנ-גיו-ליג'-ריי-דא) דער מין מעלה גרה'דיגע [ווידערקייענדע] חיות, וועלכע האבען קאפיטעס אדער קלויען.

un'guligrade *a. and n.* (אנ'-גיו-לי-גרייד) וואס האט קאפיטעס [ווי א פערד]; וואס האט צושפאלטענע קלויען [ווי א קוה]; א חיה מיט קאפיטעס.

un'gulous *a.* (אנ'-גיו-לאס) ווי א הוף, ווי א קאפיטע.

ungum' *v.* (אנ-גאמ') אראבנעהמען די גומי אדער דעם גומיגען שטאף.

unhab'itable *a.* (אנ-העב'-אי-טעבל) ז. ***uninhabitable***.

unhacked' *a.* (אנ-העקט') ניט צוהאקט; ניט איינגעקארבט.

unhack'neyed *a.* (אנ-העק'-ניד) ניט אבגעטראגען, ניט אבגענוצט; ניט אבגעדראשען.

unhair' *v.* (אנ-העהר') אראבנעהמען די האר; בעפרייט ווערען פון די האר.

unhair'ing-knife *n.* (אנ-העהר'-אינג-נאיף) אזא מעסער מיט צוויי הענטלעך וואס ווערט בענוצט אראבצוקראצען די האר פון פעל ביים מאכען לעדער.

unhair'ing-machine' *n.* (אנ-העהר'-אינג-מע-שין') א מאשין אראבצונעהמען די האר פון פעל.

unhale' *a.* (אנ-הייל') אונגעזונד.

unhal'low *v.* (אנ-העל'-או) פערשוועכען די היילינגקייט, מחלל זיין, פראפאנירען.

unhal'lowed *a.* (אנ-העל'-אוד) אונגעהייליגט; אונהייליג; זינדיג.

unham'mered *a.* (אנ-העמ'-ערד) ניט געהאמערט, ניט געשמיערט.

unham'pered *a.* (אנ-העמ'-פערד) ניט געהינדערט, ניט געשטערט, ניט געפענטעט.

unhand' *v.* (אנ-הענד') ארויסלאזען פון דער האנד, לאזען געהן.

unhan'dily *adv.* (אנ-הענ'-די-לי) אונגעשיקט, אומגעלומפערט.

unhan'diness *n.* (אנ-הענ'-די-נעס) אונגעשיקטקייט, אומגעלומפערטקייט.

unhan'dled *a.* (אנ-הענ'דלד) ניט בעריהרט, ניט געהאלטען אין דער האנד; ניט בעהאנדעלט; ניט איינגעאיבט, ניט איינגעבראכען [ווי למשל, א פערד].

unhand'seled *a.* (אנ-הענד'-סעלד) נאך ניט געברויכט, נאך ניט גענוצט; נאך ניט געאקערט; יונגפרויליך; אהן האנדגעלד, אהן א פאטשאטאק.

unhand'selled *a.* (אנ-הענד'-סעלד) ז. ***unhandseled***.

unhand'some *a.* (אנ-הענ'-סאם) ניט פיין, ניט שעהן; ניט אנשטענדיג; ניט עדעל; געמיין.

unhand'somely *adv.* (אנ-הענ'-סאם-לי) אויף אן אונאנשטענדיגען אדער נעמיינעם אופן; ניט שעהן, ניט פיין.

unhand'someness *n.* (אנ-הענ'-סאם-נעס) אונשעהנקייט, אונפיינקייט; אונאנשטענדיגקייט, געמיינהייט.

unhan'dy *a.* (אנ-הענ'-די) אונגעשיקט; ניט צו דער האנד, אונבעקוועם.

unhang' *v.* (אנ-הענג') אראבנעהמען עטוואס אויפגעהאנגענעס, אראבנעהמען פון קרוק אדער פון הענגער; אראבהויבען די טהיר פון די זאוויעסעס; אראברייסען די אביטשעס אדער טאפעטען פון די ווענד.

unhanged' *a.* (אנ-הענגד') ניט געהאנגען, ניט אויפגעהאנגען אויף דער תליה.

unhap'pily *adv.* (אנ-העפ'-אי-לי) אונגליקליך; אונגליקליכערווייזע; אויף אן אונגליקליכען אדער שלים-מזל'דיגען אופן; עלענד; בעטריבט; ניט פאסענד, ניט טויגענד, ניט גינסטיג.

unhap'piness *n.* (אנ-העפ'-אי-נעס) אונגליק; אונגליקליכקייט.

unhap'py *a.* (אנ-העפ'-אי) אונגליקליך; שלים-מזל'דיג; עלענד, בעטריבט.

unhar'bor *v.* (אנ-האר'-באר) ארויסטרייבען פון לאגער אדער פון דער נארע [ווענען א חיה אויף וועלכער מען געהט אויף געיעג].

unhar'bored *a.* (אנ-האר'-בארד) אהן אן אבדאך, אהן א שוץ-פלאץ; ארויסגעטריבען פון דער נארע [ווענען א חיה אויף וועלכער מען געהט אויף געיעג]; ניט בעשיצט.

unhar'bour *v.* (אנ-האר'-באר) ז. ***unharbor***.

unhar'boured *a.* (אנ-האר'-בארד) ז. ***unharbored***.

unhar'dened *a.* (אנ-האר'דנד) ניט פערהארטעוועט, ניט אבגעהארטעוועט.

unhar'dy *a.* (אנ-האר'-די) ניט אבגעהארטעוועט, ניט פעסט, ניט שטארק; ניט ווידערשטאנדספעהיג, ניט אויסדויערהאפט; ניט דרייסט, ניט מוטיג.

unharmed' *a.* (אנ-הארמד') ניט בעשעדיגט.

unharm'ful *a.* (אנ-הארמ'-פול) אונשעדליך.

unharm'fully *adv.* (אנ-הארמ'-פול-אי) אונשעדליך, אויף אן אונשעדליכען אופן.

unhar'ming *a.* (אנ-האר'-מינג) ניט בעשעדיגענד; אונשעדליך.

unharmo'nious *a.* (אנ-האר-מאו'-ני-אס) ניט הארמאניש, אהן הארמאניע; שלעכט-קלינגענד; ניט סימעטריש.

uharmo'niously *adv.* (אנ-האר-מאו'-ני-אס-לי) אויף אן אונהארמאנישען אופן; אהן הארמאניע.

unhar'ness *v.* (אנ-האר'-נעס) אראבנעהמען דאס שפאנגעצייג פון א פערד; אויסשפאנען; אראבנעהמען די וואפען; בעפרייען פון ארבייט.

unhar'vested *u.* (אנ-האר'-וועס-טעד) ניט געשניטען אדער ניט אראבגענומען פון פעלד [ווענען תבואה].

unhasp' *v.* (אנ-העספ') אבקייטלען, לויז מאכען, אבלאזען.

unhas'ting *a.* (אנ-הייס'-טינג) ניט איילענד, אהן האסט.

unhas'ty *u.* (אנ-הייס'-טי) ניט האסטיג, ניט איבעראיילט.

unhat' *v.* (אנ-העט') אראבנעהמען דעם הוט.

unhatched' *a.* (אנ-העטשט') ניט אויסגעזעסען, ניט אויסגעבריהט; ניט אויפגעדעקט, פערבארגען, בעהאלטען.

unhaun'ted *a.* (אנ-האנ'-טעד) ניט בעזוכט.

unhaz'arded *a.* (אנ-העז'-אר-דעד) ניט געשטעלט אין געפאהר, ניט ריזיקירט; ניט געפעהרליך.

unhaz'ardous *a.* (אנ-העז'-אר-דאס) אהן געפאהר, אהן ריזיקע; געפאהרלאז.

unhead' *v.* (אנ-העד') אראבנעהמען אדער אראבהאקען דעם קאפ.

unhea'lable *a.* (אנ-היע'-לעבל) אונהיילבאר.

unhealed' *a.* (אנ-היעלד') ניט אויסגעהיילט, ניט געהיילט.

unhealth' *n.* (אנ-העלטה') אונגעזונדקייט.

unhealth'ful *a.* (אנ-העלטה'-פול) אונגעזונד; שעדליך פאר דעם געזונד.

unhealth'fully *adv.* (אנ-העלטה'-פול-אי) אונגעזונד, שעדליך פאר דעם געזונד.

unhealth'fulness *n.* (אנ-העלטה'-פול-נעס) אונגעזונדהייט, שעדליכקייט פאר דעם געזונד.

unhealth'ily *adv.* (אנ-העלטה'-אי-לי) אונגעזונד, אויף אן אונגעזונדען אופן; ניט זייענדיג געזונד.

unhealth'iness *n.* (אנ-העלטה'-אי-נעס) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר דעם געזונד; שעדליכקייט; ניט-געזונדקייט; קרענקליכקייט.

unhealth'y *a.* (אנ-העלטה'-אי) ניט געזונד, קרענקליך; אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; שעדליך.

unheard' *a.* (אנ-הוירד') אונגעהערט; ניט אויסגעהערט; אונבעקאנט.

unheard'-of *a.* (אנ-הוירד'-אוו) אונערהערט, וואס איז קיין מאל ניט געהערט געווארען.

This is an **unheard-of** proposal.

unheart' *v.* (אנ-הארט') ענטמוטיגען, אוועקנעהמען דעם מוטה אדער קוראזש.

unhea'ted *a.* (אנ-היע'-טעד) ניט געהייצט; ניט דערהיצט, ניט הייס געמאכט.

unhedged′ *a.* (אנ-העדזשד׳) ניט ארומגעצאמט.

unhee′ded *a.* (אנ-היע׳-דעד) אונבעמערקט; אונבעאכטעט; פערנאכלעסיגט.

unheed′ful *a.* (אנ-היעד׳-פול) ניט אויפמערקזאם, ניט פארזיכטיג, נאכלעסיג; ניט בעדאכט, אונבעדאכט.

unheed′fully *adv.* (אנ-היעד׳-פול-אי) נאכלעסיג, ניט פארזיכטיג, ניט אויפמערקזאם.

unhee′ding *a.* (אנ-היע׳-דינג) נאכלעסיג, ניט אכטזאם, ניט אויפמערקזאם, ניט פארזיכטיג.

unhee′dingly *adv.* (אנ-היע׳-דינג-לי) אויף אן אונפארזיכטיגען אדער נאכלעסיגען אופן; אונאויפמערקזאם.

unhee′dy *a.* (אנ-היע׳-די) אונפארזיכטיג, נאכלעסיג; אונערווארטעט, פלעצליך.

unheired′ *a.* (אנ-עהרד׳) אהן א יורש.

unheld′ *a.* (אנ-העלד׳) ניט געהאלטען; ניט בעזעסען.

unhelm′ *v.* (אנ-העלם׳) אוועקנעהמען דעם העלם אדער דאס פאנצער־היטעל.

unhel′met *v.* (אנ-העל׳-מעט) ז. ***unhelm***

unhelped′ *a.* (אנ-העלפט׳) הילפלאז, אהן הילף, אהן שטיצע.

unhelp′ful *a.* (אנ-העלפ׳-פול) ניט העלפענד, וואס העלפט ניט; אונבעהאלפען, וואס קען זיך ניט העלפען, הילפלאז.

unhelp′fully *adv.* (אנ-העלפ׳-פול-אי) ניט העלפענדיג; הילפלאז.

unhemmed′ *a.* (אנ-העמד׳) ניט בעזוימט.

unhep′pen *a.* (אנ-העפ׳-ען) אומגעלומפערט.

unhero′ic *a.* (אנ-הי-ראו׳-איק) ניט העלדיש, ניט ווי א העלד.

unhes′itating *a.* (אנ-העז׳-אי-טיי-טינג) ניט אבשטעלענדיג זיך, ניט צענערענד, געשווינד, פערטיג.

unhes′itatingly *adv.* (אנ-העז׳-אי-טיי-טינג-לי) אהן צענערונג, אהן אבהאלט.

unhewed′ *a.* (אנ-היוד׳) ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעטעסעט.

unhewn′ *a.* (אנ-היון׳) ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעטעסעט.

unhid′den *a.* (אנ-היד׳ן) ניט בעהאלטען, ניט פערבארגען.

unhin′dered *a.* (אנ-הינ׳-דערד) ניט געהינדערט, ניט געשטערט.

unhinge′ *v.* (אנ-הינדזש׳) אראבנעהמען פון די זאוויעסעס [ווי א טהיר אדער טויער]; ארויסרייסען אדער ארויסרוקען מיט גוואלט; צוטרייסלען; צוטומלען, צומישען.

unhired′ *a.* (אנ-האירד׳) ניט געדונגען, ניט פערדונגען.

unhistor′ic *a.* (אנ-היס-טאר׳-איק) ניט היסטאריש, ניט געשיכטליך; וואס געפינט זיך ניט אין דער היסטארע.

unhistor′ical *a.* (אנ-היס-טאר׳-אי-קעל) ז. ***unhistoric***

unhit′ *a.* (אנ-היט׳) ניט דערגרייכט; ניט אנגעשטויסען; ניט געטראפען; ניט געשלאגען.

unhitch′ *v.* (אנ-היטש׳) אבקניפלען, אבבינדען, לויז מאכען; אויסשפאנען.

unhive′ *v.* (אנ-האיוו׳) ארויסטרייבען פון ביענשטאק; אוועקנעהמען דעם אבדאך.

unhoard′ *v.* (אנ-האורד׳) צושטרייען, צושפרייטען.

unho′lily *adv.* (אנ-האו׳-לי-לי) אונהייליג; פערשוועכט; אויף א פערשוועכטען אופן; גאטלאז.

unho′liness *n.* (אנ-האו׳-לי-נעס) אונהייליגקייט; פערשוועכטקייט; גאטלאזיגקייט.

unho′ly *a.* (אנ-האו׳-לי) אונהייליג; פערשוועכט; גאטלאז.

unhomoge′neous *a.* (אנ-האו-מא-דזשי׳-ני-אס) ניט האמאגען, ניט גלייכארטיג, ניט גלייכפערמיג.

unhomoge′neousness *n.* (אנ-האו-מא-דזשי׳-ני-אס-נעס) דאס זיין אונהאמאגען, אונגלייכארטיגקייט, אונגלייכפערמיגקייט.

unhon′ored *a.* (אנ-אנ׳-ארד) ניט געעהרט, ניט געאכטעט.

unhood′ *v.* (אנ-הוד׳) אראבנעהמען דעם קאפ־צודעק אדער די קאפע.

unhood′ed *a.* (אנ-הוד׳-עד) אהן א קאפ־צודעק, אהן א קאפע אדער קאלפאק אויף׳ן קאפ.

unhook′ *v.* (אנ-הוק׳) אראבנעהמען פון האקען, אבהעקלען.

unhoop′ *v.* (אנ-הוהפ׳) אראבנעהמען די רייפען.

unhoped′ *a.* (אנ-האופט׳) אונגעהאפט, אונפערהאפט, אונערווארטעט.

unhope′ful *a.* (אנ-האופ׳-פול) האפנונגסלאז, אהן האפנונג.

unhope′fully *adv.* (אנ-האופ׳-פול-אי) אויף א האפנונגסלאזען אופן; אהן האפנונג.

unhorse′ *v.* (אנ-האהרס׳) אראבווארפען פון פערד, ארויסהויבען פון זאטעל.

unhorsed′ *a.* (אנ-האהרסט׳) אראבגעווארפען פון פערד, ארויסגעהויבען פון זאטעל.

unhos′tile *a.* (אנ-האס׳-טיל) ניט פיינדליך.

unhouse′ *v.* (אנ-האוז׳) ארויסטרייבען פון הויז; אוועקנעהמען דעם אבדאך.

unhoused′ *a.* (אנ-האוזד׳) אהן א היים, אהן אן אבדאך; ארויסגעטריבען פון הויז.

unhulled′ *a.* (אנ-האלד׳) אהן א שאלעכץ, אהן א הילז, אהן א שויט; אבגעשיילט.

unhu′man *a.* (אנ-היו׳-מען) אונמענשליך.

unhu′manize *v.* (אנ-היו׳-מענ-איז) מאכען פאר אן אונמענש, מאכען אונמענשליך.

unhu′manly *adv.* (אנ-היו׳-מענ-לי) אונמענשליך, אויף אן אונמענשליכען אופן.

unhung′ *a.* (אנ-האנג׳) ניט געהאנגען, ניט אויפגעהאנגען.

unhur′ried *a.* (אנ-האר׳-איד) ניט געאיילט, ניט איבעראיילט.

unhurt′ *a.* (אנ-הוירט׳) אונבעשעדיגט.

unhurt′ful *a.* (אנ-הוירט׳-פול) וואס קען ניט שעדיגען, אונשעדליך.

unhurt′fully *adv.* (אנ-הוירט׳-פול-אי) אונשעדליך.

unhus′banded *a.* (אנ-האז׳-בענ-דעד) אהן א מאן, ניט פערהייראט; געבליבען אהן א מאן, געבליבען אן אלמנה; ניט גוט אויפגעפאסט אדער פערוואלטעט, פערנאכלעסיגט, ניט קולטיווירט.

unhushed′ *a.* (אנ-האשט׳) ניט איינגעשטילט, ניט בערוהיגט, ניט שטיל געמאכט.

unhusk′ *v.* (אנ-האסק׳) אויסהילזען, ארויסנעהמען פון שאלעכץ אדער פון די שויטען [סטרוטשקעס]; ארויסקריגען יענעמס סוד, ארויסקריגען יענעמס בעהאלטענע מיינונגען.

unhusked′ *a.* (אנ-האסקט׳) אויסגעהילזט, ארויסגענומען פון שאלעכץ אדער פון די שויטען [סטרוטשקעס].

unhygien′ic *a.* (אנ-האי-דזשי-ענ׳-איק) ניט היגיעניש.

uniartic′ulate *a.* (יו-ני-אר-טיק׳-יו-לייט) וואס האט נור איין געלענק.

U′niat *n. and a.* (יו׳-ני-עט) אן אוניאט [א מיטגליעד פון א קריסטליכער קאטוילישער סעקטע, וועלכע אנערקענט די קירכליכע אויבערהערשאפט פון פאבסט אבער זי האט איהר בעזונדערע קירך מיט בעזונדערע מנהגים]; איינער פון די קריסטליכע פעראייניגען אדער סעקטען, וואס ווילען פעראייניגען די פערשיעדענע קריסטליכע רעליגיאנען אין איין פערבאנד אנהאלטענדיג די בעזונדערע קירכען און מנהגים; וואס איז שייך צו די אוניאטען.

U′niate *n. and a.* (יו׳-ני-אייט) ז. ***Uniat***

uniax′al *a. and n.* (יו-ני-עק׳-סעל) ז. ***uniaxial***

uniax′ally *adv.* (יו-ני-עק׳-סעל-אי) ז. ***uniaxially***

uniax′ial *a. and n.* (יו-ני-עק׳-סי-על) איין־אקסיג, וואס האט נור איין אקס; אן איין־אקסיגער קריסטאל.

uniax′ially *adv.* (יו-ני-עק׳-סי-על-אי) איין־אקסיג, מיט איין אקס.

unicam′eral *a.* (יו-ני-קעמ׳-ע-רעל) וואס האט נור איין קאמער אדער פאלאטע [ווענען א פארלאמענט וואס בעשטעהט נור פון איין קערפערשאפט, אהן א סענאט אדער אויבערשטער פאלאטע].

unicap′sular *a.* (יו-ני-קעפ׳-סיו-לאר) איין־קאפסעליג, וואס האט נור איין קאפסעל [ווענען פלאנצען].

unicel′lular *a.* (יו-ני-סעל׳-יו-לאר) איין־צעליג, וואס בעשטעהט פון איין צעלע.

unicol′or *a.* (יו-ני-קאל׳-אר) פון איין קאליר.

unicol′orate *a.* (יו-ני-קאל׳-אר-אייט) ז. ***unicolor***

unicol′ored *a.* (יו-ני-קאל׳-ארד) ז. ***unicolor***

unicol′orous *a.* (יו-ני-קאל׳-אר-אס) ז. ***unicolor***

u′nicorn *n.* (יו׳-ני-קאהרן) דער איינהארן [אזא פאבעלהאפטע חיה מיט איין לאנגען הארן]; דער איינהארן פיש [אזא גרויסער פיש מיט א לאנגען ארויסגעשטארצטען צאהן ווי א הארן]; אזא זשוק [באבעלע] מיט א לאנגען הארן; א געשפאן פון דריי פערד, צוויי פון די זייטען און איינער פארויס; אן עקיפאזש אזוי געשפאנט; אזא שאטלענדישע גאלדענע מטבע.

u′nicorn-bee′tle *n.* (יו׳-ני-קאהרנ-ביע׳טל) אזא זשוק מיט א לאנגען הארן.

u′nicorn-fish *n.* (יו׳-ני-קאהרנ-פיש) דער איינהארן־פיש. ז. ***unicorn***

unicor′nous *a.* (יו-ני-קאהר׳-נאס) איין־הארנדיג, וואס האט נור איין הארן.

unicus′pid *a.* (יו-ני-קאס׳-פיד) איין־בערגעלדיג [ווענען א צאהן, וואס האט נור איין בערגעל אויף דעם קרוינדעל].

u′nicycle *n.* (יו׳-ני-סאיקל) א וועלאסיפעד מיט איין ראד.

unide′aed *a.* (אנ-אי-די׳-עד) וואס האט ניט קיין אידעען אדער געדאנקען; ניט אינטעליגענט, אונוויסענד; דום.

unide′al *a.* (אנ-אי-די׳-על) ניט אידעאל, ניט אידעאליסטיש; רעאליסטיש, מאטעריאליסטיש.

uniden'tified *a.* (אנ-אי-דענ'-טי-פאיד) ניט אידענטיפיצירט, ניט דערקענט.

unidiomat'ic *a.* (אנ-איד-אי-א-מעט'-איק) ניט אידיאמאטיש, ניט אייגענטימליך פאר דער שפראך. ז. *idiom*.

unidiomat'ical *a.* (אנ-איד-אי-א-מעט'-אי-קעל) ז. *unidiomatic*.

unidirec'tional *a.* (יו-ני-די-רעק'-שאנ-על) וואס האבען איין און דיזעלבע ריכטונג [וועגען עלעקטרישע שטראמען].

unifa'cial *a.* (יו-ני-פיי'-שעל) וואס האט נור איין אויבערפלעכע, וואס האט נור איין אנזיכטס=פלעכע.

u'nifiable *a.* (יו'-ני-פאי-עבל) וואס קען פעראייניגט ווערען אין איין איינהייט, וואס קען געמאכט ווערען איינס.

unif'ic *a.* (יו-ניפ'-איק) פעראייניגענד אין איין איינהייט.

unifica'tion *n.* (יו-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פעראייניגען אדער דאס זיין פעראייניגט אין איין איינהייט.

u'nifier *n.* (יו'-ני-פאי-ער) א פעראייניגער; איינער אדער עטוואס וואס פעראיינהייטליכט.

uniflo'rous *a.* (יו-ני-פלאו'-ראס) איינבליטהיג, וואס האט איין קווייטעל אדער איין בלום [וועגען פלאנצען].

unifo'liar *a.* (יו-ני-פאו'-לי-אר) ז. *unifoliate*.

unifo'liate *a.* (יו-ני-פאו'-לי-אייט) וואס האט נור איין בלאט [וועגען פלאנצען].

unifo'liolate *a.* (יו-ני-פאו'-לי-א-לייט) וואס האט נור איין בלעטעל.

u'niform *a., n. and v.* (יו'-ני-פארם) איינפערמיג, גלייכפערמיג; אן אוניפארם; מאכען איינפערמיג אדער גלייכפערמיג; אנטהאן אן אוניפארם.

uniformita'rian *n. and a.* (יו-ני-פאהר-מי-טיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון דער טעאריע דאס די ערד=אויבערפלעכע האט זיך ענטוויקעלט גלייכפערמיג אהן געוואלטזאמע געאלאגישע רעוואלוציאנען; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען דער גלייכפערמיגער ענטוויקלונג פון דער ערד.

unifor'mity *n.* (יו-ני-פאהר'-מי-טי) איינפערמיגקייט, גלייכפערמיגקייט.

u'niformly *adv.* (יו'-ני-פאהרם-לי) אויף אן איינפערמיגען אדער גלייכפערמיגען אופן.

u'niformness *n.* (יו'-ני-פאהרם-נעס) גלייכפערמיגקייט, איינפערמיגקייט.

u'nify *v.* (יו'-ני-פאי) מאכען איינהייטליך, מאכען איינפערמיג אדער גלייכפערמיג; פעראייניגען.

unig'enous *a.* (יו-נידזש'-ע-נאס) פון דעמזעלבען מין, פון דערזעלבער גאטונג; איינארטיג.

unigni'ted *a.* (אנ-איג-נאי'-טעד) ניט אנגעצונדען.

unila'biate *a.* (יו-ני-ליי'-בי-אייט) וואס האט איין ליפ אדער איין ליפ=עהנליכען טייל.

unilat'eral *a.* (יו-ני-לעט'-ע-רעל) איינזייטיג, פון איין זייט; וואס איז אויף איין זייט.

unilit'eral *a.* (יו-ני-ליט'-ע-רעל) איינבוכשטאביג, וואס בעשטעהט פון איין בוכשטאב.

unillumed' *a.* (אנ-אי-ליומד') ניט אילומינירט; ניט בעלייכטעט.

unillu'minated *a.* (אנ-אי-ליו'-מי-ניי-טעד) ניט בעלייכטעט; פינסטער; אונוויסענד.

unillu'sory *a.* (אנ-אי-ליו'-סא-רי) ניט אילוזאריש, ניט פערבלענדענד; ניט פערפיהרעריש.

unillus'trated *a.* (אנ-אי-לאס'-טריי-טעד) ניט אילוסטרירט, ניט ערקלערט, ניט קלאר געמאכט.

uniloc'ular *a.* (יו-ני-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האט בלויז איין קעמערעל אדער איין חלל.

uniloc'ulate *a.* (יו-ני-לאק'-יו-לייט) ז. *unilocular*.

unimag'inable *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-נעבל) אונדענקבאר, וואס מען קען זיך ניט פארשטעלען.

unimag'inableness *n.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-נעבל-נעס) דאס זיין אונדענקבאר, דאס ניט קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

unimag'inably *adv.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-נע-בלי) אויף אן אונדענקבארען אופן; אויף א שטייגער וואס קען ניט געמאהלט זיין.

unimag'inative *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-ניי-טיוו) אהן איינבילדונגס=קראפט, אהן פאנטאזיעס, פראזאאיש.

unimag'inativeness *n.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-ניי-טיוו-נעס) דאס ניט האבען קיין איינבילדונגס=קראפט, דאס ניט האבען קיין פאנטאזיעס, דאס זיין פראזאאיש.

unimag'ined *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אינד) ניט פארגעשטעלט אין געדאנק, ניט בענומען מיט'ן געדאנק.

unimbued' *a.* (אנ-אימ-ביוד') ניט דורכגענעצט, ניט דורכגעזאפט, ניט דורכגעדרונגען מיט עפעס.

unim'itable *a.* (אנ-אימ'-אי-טעבל) ז. *inimitable*.

unimmor'tal *a.* (אנ-אי-מאהר'-טעל) ניט אונשטערבליך, ניט אייביג; שטערבליך.

unimod'ular *a.* (יו-ני-מאדזש'-יו-לאר) וואס האט בלויז איין מאדול. ז. *modulus*.

unimpair'able *a.* (אנ-אימ-פעהר'-עבל) וואס קען ניט בעשעדיגט ווערען, וואס קען ניט פערדארבען ווערען.

unimpaired' *a.* (אנ-אימ-פעהרד') ניט פערמינדערט, ניט פערערגערט, ניט פערדארבען.

unimpas'sioned *a.* (אנ-אימ-פעש'-אנד) וואס ווערט ניט אויפגערעגט אדער אויפגעבראכט; אויף וועמען עס ווירקען ניט קיינע שטארקע געפיהלען; רוהיג, קאלטבלוטיג.

unimpeachabil'ity *n.* (אנ-אימ-פיע-טשע-ביל'-אי-טי) דאס ניט געבען קיין אורזאכע אנגעקלאגט צו ווערען; דאס זיין טאדעללאז; אונשולדיגקייט; דאס ניט קענען געשטעלט ווערען אונטער א צווייפעל; אונבעשטרייטבארקייט.

unimpea'chable *a.* (אנ-אימ-פיע'-טשעבל) וואס האט ניט קיין אורזאכע בעשולדיגט צו ווערען; אונטאדעלהאפט, אונשולדיג, ריין.

His character and reputation are **unimpeachable.**

unimpea'chableness *n.* (אנ-אימ-פיע'-טשעבל-נעס) ז. *unimpeachability*.

unimpea'chably *adv.* (אנ-אימ-פיע'-טשע-בלי) אויף אן אופן וואס גיט ניט קיין אורזאכע צו בעשולדיגען אדער ארויסצורופען א צווייפעל; אויף א טאדעללאזען אופן.

unimpeached' *a.* (אנ-אימ-פיעטשט') ניט אנגעקלאגט אין עפעס; ניט בעשולדיגט; ניט ארויסגערופען קיין צווייפעל אדער קריטיק.

unimpe'ded *a.* (אנ-אימ-פי'-דעד) ניט פערהינדערט, ניט געשטערט, ניט אבגעהאלטען.

unim'plicated *a.* (אנ-אימ'-פלי-קיי-טעד) ניט פערוויקעלט [ווי אין א קאנספיראציע]; ניט בעטייליגט; ניט איינגעשלאסען.

unimplied' *a.* (אנ-אימ-פלאיד') וואס פערשטעהט זיך ניט פון זיך אליין, וואס איז ניט זעלבסטפערשטענדליך [אויב עס איז ניט אויסגערעדט בפרוש].

unimplored' *a.* (אנ-אימ-פלאורד') וואס איז ניט שטארק געבעטען געווארען, פאר וואס מען האט ניט דרינגליך געבעטען.

unimpor'tance *n.* (אנ-אימ-פאהר'-טענס) אונוויכטיגקייט, אונבעדייטענדקייט.

unimpor'tant *a.* (אנ-אימ-פאהר'-טענט) ניט וויכטיג, אונבעדייטענד.

unimportuned' *a.* (אנ-אימ-פאהר-טיונד') אונבעלעסטיגט, ניט דאקומשעט.

unimposed' *a.* (אנ-אימ-פאוזד') ניט ארויפגעלעגט, ניט ארויפגעצוואונגען, פרייוויליג.

unimpo'sing *a.* (אנ-אימ-פאו'-זינג) ניט אימפאנירענד; וואס רופט ניט ארויס קיין אכטונג אדער רעספעקט.

unimpreg'nated *a.* (אנ-אימ-פרעג'-ניי-טעד) ניט בעפרוכטעט, ניט שוואנגער; ניט אנגעזאפט, ניט אנגעפילט.

unimpressed' *a.* (אנ-אימ-פרעסט') ניט בעווירקט; ניט געריהרט; ניט בעאיינפלוסט.

unimpressibil'ity *n.* (אנ-אימ-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) אפאטישקייט, אונעמפפינדליכקייט, אונפעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע אדער געריהרט צו ווערען; אונפעהיגקייט איינגעדריקט צו ווערען.

unimpress'ible *a.* (אנ-אימ-פרעס'-איבל) ניט איינדריקבאר; ניט איינדרוקספעהיג, אויף וועלכען עס מאכט ניט קיין איינדרוק; אונעמפפינדליך, אפאטיש.

unimpres'sionable *a.* (אנ-אימ-פרעש'-אנ-עבל) ניט איינדרוקספעהיג; אונעמפפינדליך.

unimpress'ive *a.* (אנ-אימ-פרעס'-איוו) וואס מאכט ניט קיין איינדרוק.

unimpris'on *v.* (אנ-אימ-פריז'ן) ארויסלאזען פון תפיסה; בעפרייען.

unimpro'vable *a.* (אנ-אימ-פרוה'-וועבל) אונפערבעסערליך, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען.

unimproved' *a.* (אנ-אימ-פרוהווד') ניט פערבעסערט; ניט פערעדעלט; אונגעבילדעט, רויה; ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט [וועגען לאנד].

unimpro'ving *a.* (אנ-אימ-פרוה'-ווינג) וואס פערבעסערט ניט; וואס פערעדעלט ניט; וואס ברענגט ניט קיין פעולה.

unimpug'nable *a.* (אנ-אימ-פיו'-נעבל) געגען וואס מען קען ניט ארויסטרעטען; וואס מען קען ניט ווידערשפרעכען אדער בעשטרייטען.

unimpugned' *a.* (אנ-אימ-פיונד') וואס איז ניט בעשטריטען געווארען; געגען וואס מען איז ניט ארויסגעטראטען.

unimpu'table *a.* (אנ-אימ-פיו'-טעבל)

וואס קען ניט צוגערעכנט אדער צוגעשריבען ווערען.

unimu'cronate *a.* (יו-ני-מיו'-קרא-נייט) וואס ענדיגט זיך בלויז מיט איין שפיץ.

unimus'cular *a.* (יו-ני-מאס'-קיו-לאר) וואס האט בלויז איין אנציהונגס-מוסקול [ווי א צוויי-דעקעלדיגער מושעל].

uninau'gurated *a.* (אנ-אינ-אה'-גיו-ריי-טעד) וואס איז ניט איינגעווייהט געווארען; אהן א פייערליכער אדער אפיציעלער איינפיהרונג אין אמט אדער דיענסט.

unincensed' *a.* (אנ-אינ-סענסט') ניט צורייצט; ניט אויפגעהעצט צו עפּעס.

uninci'ted *a.* (אנ-אינ-סאי'-טעד) ניט אויפגערעגט; ניט אנגערייצט, ניט בעוועגט צו עפּעס.

uninclined' *a.* (אנ-אינ-קלאינד') ניט גענייגט צו עפּעס.

uninclosed' *a.* (אנ-אינ-קלאוזד') ניט איינגעשלאסען, ניט פערשפּארט.

unincor'porate *a.* (אנ-אינ-קאהר'-פא-רייט) ניט אינקארפּארירט, ניט פעראייניגט אין איין קערפּער, ניט פערקערפּערט.

unincreased' *a.* (אנ-אינ-קריעסט') ניט פערמעהרט.

unincum'ber *v.* (אנ-אינ-קאמ'-בער) ז. *unencumber*

unindebt'ed *a.* (אנ-אינ-דעט'-עד) ניט פערשולדעט, ניט פערפּליכטעט; ניט שולדיג [ווי למשל, א דאנק].

unindict'able *a.* (אנ-אינ-דאיט'-עבל) ניט אנקלאגבאר, וואס קען ניט אנגעקלאגט ווערען פאר'ן געריכט.

unindif'ferent *a.* (אנ-אינ-דיפ'-ער-ענט) ניט אינדיפערענט, ניט גלייכגילטיג; פּארטייאיש.

unindivid'ualized *a.* (אנ-אינ-די-וויד'-יו-על-איזד) ניט אינדיווידואליזירט, ניט פאנאנדערגעטיילט אין בעזונדערע אינדיווידואומען אדער אין איינצעלנע בעשטאנד-טיילען, ניט פעראיינצעלט.

unindorsed' *a.* (אנ-אינ-דאהרסט') ניט בעשטעטיגט, ניט סאנקציאנירט.

unindulged' *a.* (אנ-אינ-דאלדזשד') ניט נאכגעגעבען, ניט געצערטעלט.

unindus'trious *a.* (אנ-אינ-דאס'-טרי-אס) ניט פליסיג, ניט ארבייטזאם.

uninfec'ted *a.* (אנ-אינ-פעק'-טעד) ניט אנגעשטעקט [ווי פון א קראנקהייט, פון א שלעכטער מדה א. ד. ג.]; ניט פערדארבען.

uninfec'tious *a.* (אנ-אינ-פעק'-שאס) ניט אנשטעקענד, ניט פערפּעסטענד, ניט פערדארבענד.

uninflamed' *a.* (אנ-אינ-פליימד') ניט ענטצונדען, ניט אויפגעפלאמט; ניט אויפגערעגט, ניט אויפגערייצט.

uninflammabil'ity *n.* (אנ-אינ-פלעמ-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט ענטצינדבאר, דאס ניט קענען ענטצונדען אדער אויפגעפלאמט ווערען.

uninflam'mable *a.* (אנ-אינ-פלעמ'-עבל) ניט ענטצינדבאר, וואס קען ניט ענטצונדען ווערען.

uninfla'ted *a.* (אנ-אינ-פליי'-טעד) ניט אויפגעבלאזען, ניט אויפגעשוואלען; ניט באמבאסטיש [אין רעדען אדער שרייבען].

uninflec'ted *a.* (אנ-אינ-פלעק'-טעד) ניט געבויגען; ניט אבגעבויגען פון דער גראדער ליניע.

unin'fluenced *a.* (אנ-אינ'-פלו-ענסט) ניט בעאיינפלוסט.

uninfluen'tial *a.* (אנ-אינ-פלו-ען'-שעל) וואס האט ניט קיין איינפלוס, וואס האט ניט קיין ווירקונג.

uninformed' *a.* (אנ-אינ-פארמד') ניט געלערענט, אונוויסענד; ניט בעלעבט, ניט בעזעעלט; ניט דורכגענומען מיט א געוויסער אידעע אדער געדאנק; ניט בענאכריכטיגט, ניט אינפארמירט.

uninfringed' *a.* (אנ-אינ-פרינדזשד') ניט געבראכען [וועגען א הבטחה]; ניט איבערגעטראטען, ניט עובר געווען; ניט פערלעצט [וועגען איינעמס רעכטע].

uninfrin'gible *a.* (אנ-אינ-פרינ'-דזשיבל) וואס דארף ניט געבראכען ווערען, וואס דארף ניט איבערגעטראטען ווערען [ווי א הבטחה אדער א נדר].

uninge'nious *a.* (אנ-אינ-דזשי'-ניאס) ניט גייסטרייך, ניט שארפזיניג, נאריש, טעמפּ.

uningen'uous *a.* (אנ-אינ-דזשען'-יו-אס) ניט אויפריכטיג, ניט אפענהערציג; פאלש; בלב ולב.

uningen'uousness *n.* (אנ-אינ-דזשען'-יו-אס-נעס) אונאויפריכטיגקייט, אונאפענהערציגקייט, פאלשקייט.

uninhabitabil'ity *n.* (אנ-אינ-העב-אי-טע-ביל'-אי-טי) ז. *uninhabitableness*

uninhab'itable *a.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעבל) אונבעוואוינבאר, וואס קען ניט בעוואוינט ווערען.

uninhab'itableness *n.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעבל-נעס) אונבעוואוינבארקייט, אונפּאסיגקייט בעוואוינט צו ווערען.

uninhab'ited *a.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעד) אונבעוואוינט, וואס האט ניט קיין איינוואוינער.

unini'tiated *a.* (אנ-אי-ניש'-אי-איי-טעד) ניט איינגעפיהרט, ניט איינגעווייהט; ניט אנגעפאנגען; ניט בעקאנט געמאכט, ניט פערטרויט. ז. *initiate*

unin'jured *a.* (אנ-אינ'-דזשורד) אונבעשעדיגט, אונפערלעצט.

uninju'rious *a.* (אנ-אינ-דזשו'-רי-אס) ניט שעדליך; ניט שעדיגענד.

uninoc'ulated *a.* (אנ-אינ-אק'-יו-ליי-טעד) וואס איז ניט אריינגעזעצט געווארען [וועגען א צווייגעל פון א בוים וואס ווערט אריינגעזעצט אין אן אנדער בוים]; וואס איז ניט אריינגעשפּריצט געווארען אונטער דער הויט [ווי וואקסין אדער פּאקען-מאטעריע].

uninom'inal *a.* (יו-ני-נאמ'-אי-נעל) וואס בעשטעהט פון איין ווארט [וועגען פערשיעדענע זאאלאגישע און באטאנישע נעמען].

uninquir'ing *a.* (אנ-אינ-קוואיר'-אינג) ניט נאכפארשענד, ניט נאכזוכענד.

uninquis'itive *a.* (אנ-אינ-קוויז'-אי-טיוו) ניט נייגעריג צו פארשען אדער אונטערזוכען.

uninscribed' *a.* (אנ-אינ-סקראיבד') ניט איינגעשריבען, ניט אויפגעשריבען.

uninspired' *a.* (אנ-אינ-ספּאירד') ניט בעגייסטערט; ניט אינספּירירט, אהן א העכערער השפּעה.

uninspir'ing *a.* (אנ-אינ-ספּאיר'-אינג) ניט בעאיינפלוסענד, ניט בעגייסטערענד [מיט געפיהלען, אידעען א. ז. וו.], ניט אינספּירירענד.

unin'stigated *a.* (אנ-אינ'-סטי-גיי-טעד) ניט אויפגערייצט, ניט אויפגעהעצט.

unin'stituted *a.* (אנ-אינ'-סטי-טיו-טעד) ניט אינסטיטואירט, ניט פעסטגעזעצט, ניט עטאבלירט, ניט פעראָרדנעט, ניט איינגעשטעלט [אין אן אמט].

uninstruc'ted *a.* (אנ-אינ-סטראק'-טעד) ניט אונטערריכטעט, ניט בעלערענט, אונוויסענד; וואס האט ניט בעקומען קיינע אינסטרוקציאנען אדער אנזאגונגען פון א העכערער אויטאריטעט.

uninstruc'tive *a.* (אנ-אינ-סטראק'-טיוו) ניט בעלעהרענד.

unin'sulated *a.* (אנ-אינ'-סיו-ליי-טעד) ניט אויסגעבילדעט ווי אן אינזעל [דורך ארומרינגלען דאס ארט מיט וואסער]; ניט אבגעזונדערט, ניט איזאלירט.

uninsur'able *a.* (אנ-אינ-שוהר'-עבל) וואס קען ניט אסעקורירט אדער פערזיכערט ווערען [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

uninsured' *a.* (אנ-אינ-שוהרד') ניט פערזיכערט, ניט אסעקורירט, ניט פערסטראכירט.

unin'tegrated *a.* (אנ-אינ'-טי-גריי-טעד) ניט אינטעגרירט, ניט צוזאמענגענומען אין איין גאנצעס.

unintellec'tual *a.* (אנ-אינ-טע-לעק'-טשו-על) ניט אינטעלעקטועל, ניט גייסטיג; וואס האט ניט קיין אינטעליגענץ אדער שכל.

unintel'ligence *n.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענס) אונפערשטענדניס, דאס ניט האבען קיין אינטעליגענץ אדער פערשטאנד; אונוויסענהייט.

unintel'ligent *a.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענט) ניט אינטעליגענט, אונפערשטענדיג, אונוויסענד.

unintel'ligently *adv.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענט-לי) אויף אן אונאינטעליגענטען אדער אונוויסענדען שטייגער; אהן פערשטאנד, אהן שכל.

unintelligibil'ity *n.* (אנ-אינ-טעל-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) אונפערשטענדליכקייט, אונבעגרייפליכקייט.

unintel'ligible *a.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשיבל) אונפערשטענדליך, אונבעגרייפליך, ניט קלאר, ניט דייטליך.

unintel'ligibleness *n.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *unintelligibility*

unintel'ligibly *adv.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשי-בלי) אויף אן אונפערשטענדליכען שטייגער; אזוי, אז עס איז אונמעגליך צו פערשטעהן אדער בעגרייפען.

uninten'ded *a.* (אנ-אינ-טענ'-דעד) ניט בעאבזיכטיגט, ניט געמיינט, ניט געהאט אין זינען.

uninten'tional *a.* (אנ-אינ-טענ'-שאנ-על) ניט אבזיכטליך; ניט בעאבזיכטיגט, ניט מיט א כיון.

unintentional'ity *n.* (אנ-אינ-טענ-שא-נעל'-אי-טי) אונאבזיכטליכקייט.

uninten'tionally *adv.* (אנ-אינ-טענ'-שאנ-על-אי) אהן אבזיכט, ניט בכיון.

unin'terested *a.* (אנ-אינ'-טער-עס-טעד) ניט פעראינטערעסירט; ניט האבענד קיין פּרזענליכען אינטערעס.

unin'teresting *a.* (אנ-אינ'-טער-עס-טינג) ניט אינטערעסאנט, ניט אנציהענד.

unin'terestingly *adv.* (אנ-אינ'-טער-עס-טינג-לי) אויף אן אונאינטערעסאנטען שטייגער.

unin'terestingness *n.* (אנ-אינ'-טער-

עס-טינג-נעס) אונאינטערעסאנטקייט, דאס זיין ניט אינטערעסאנט.

unintermit'ted *a.* (אנ-אינ-טער-מיט'-עד) ניט אונטערבראכען, אהן א הפסקה; ניט אויפהערענד, כסדר פארטזעצענד.

unintermit'tedly *adv.* (אנ-אינ-טער-מיט'-עד-לי) אהן אן אונטערברעכונג, אהן א הפסקה.

unintermit'ting *a.* (אנ-אינ-טער-מיט'-אינג) ניט אונטערבראכען, אהן אונטערברעכונג, כסדר פארטזעצענד.

unintermit'tingly *adv.* (אנ-אינ-טער-מיט'-אינג-לי) אהן אן אונטערברעכונג; פארטזעצענדיג כסדר.

unintermixed' *a.* (אנ-אינ-טער-מיקסט') ניט צוזאמענגעמישט, ניט אויסגעמישט.

uninter'polated *a.* (אנ-אינ-טויר'-פא-ליי-טעד) ניט אינטערפאלירט, ניט אריינגעשטעלט קיין ווארט אדער זאץ אין א שריפט; ניט געענדערט דעם טעקסט פון א שריפט דורך אריינשטעלען א ווארט אדער זאץ.

uninter'pretable *a.* (אנ-אינ-טויר'-פרע-טעבל) ניט איבערזעצבאר, ניט ערקלערבאר, וואס קען ניט אויסגעטייטשט ווערען.

uninter'preted *a.* (אנ-אינ-טויר'-פרע-טעד) ניט ערקלערט, ניט אויסגעטייטשט.

uninterred' *a.* ניט (אנ-אינ-טוירד') בעגראבען, ניט געבראכט צו קבורה.

uninterrup'ted *a.* (אנ-אינ-טער-ראפ'-טעד) אונאונטערבראכען; אונאויפהערליך; אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון טיילען, וועלכע ווערען רעגולאר פערגרעסערט אדער פערקלענערט; ביי וועלכער אלע טיילען זיינען פון דערזעלבער גרויס [וועגען געוויסע פלאנצען].

uninterrup'tedly *adv.* (אנ-אינ-טער-ראפ'-טעד-לי) אויף אן אונאונטערבראכענעם שטייגער; אהן אונטערברעכונג.

uninthralled' *a.* (אנ-אינ-טהראהלד') ניט אונטעריאכט, ניט פערשקלאפט; פריי.

unintim'idated *a.* (אנ-אינ-טימ'-אי-דיי-טעד) ניט איינגעשראקען, ניט אבגעהאלטען דורך סטראשונקעס.

unintox'icating *a.* (אנ-אינ-טאקס'-אי-קיי-טינג) ניט בערוישענד, וואס פערשכור'ט ניט.

unintrenched' *a.* (אנ-אינ-טרענטשט') ניט ארומגערינגעלט מיט טראנשעען, ניט בעפעסטיגט מיט גראבענס און וואלען; ניט בעשיצט פון אן אטאקע.

unintroduced' *a.* (אנ-אינ-טרא-דיוסט') ניט פארגעשטעלט [פאר די בעקאנטע אדער געסט], ניט אריינגעפיהרט [אין דער געזעלשאפט].

uninu'clear *a.* (יו-ני-ניו'-קלי-אר) וואס האט בלויז איין קערנדעל.

uninu'cleate *a.* (יו-ני-ניו'-קלי-אייט) ז. *uninuclear*.

uninured' *a.* ניט איינ(אנ-אינ-יורד')געוועהנט; ניט פערהארטעוועט [דורך געוועהנהייט].

uninven'ted *a.* (אנ-אינ-וועני'-טעד) ניט ערפונדען.

uninven'tive *a.* (אנ-אינ-וועני'-טיוו) ניט ערפינדעריש, וואס האט ניט קיין ערפינדונגס-פעהיגקייט.

uninven'tively *adv.* (אנ-אינ-וועני'-טיוו-לי) ניט ערפינדעריש.

uninves'tigable *a.* (אנ-אינ-וועס'-טי-געבל) אונערפארשליך, וואס קען ניט ערפארשט ווערען.

uninves'tigated *a.* (אנ-אינ-וועס'-טי-גיי-טעד) ניט אונטערזוכט, ניט אויסגעפארשט.

uninvi'ted *a.* ניט (אנ-אינ-וואי'-טעד) איינגעלאדען, אונגעבעטען.

uninvi'ting *a.* (אנ-אינ-וואי'-טינג) ניט איינלאדענד, ניט אנציהענד.

uninvi'tingly *adv.* (אנ-אינ-וואי'-טינג-לי) ניט איינלאדענדיג; ניט צוציהענדיג.

uninvoked' *a.* ניט (אנ-אינ-וואוקט') גערופען, ניט געבעטען [צו העלפען].

uninvolved' *a.* ניט (אנ-אינ-וואלווד') אריינגעוויקעלט, ניט פערוויקעלט, ניט פערפלאנטערט, ניט פערמישט [אין עפעס].

u'nio *n.* (יו'-ני-או) א טייך-מושעל.

unioc'ular *a.* (יו-ני-אק'-יו-לאר) ז. *monocular*.

u'nion *n.* and *a.* (יו'-ניאן) א פעראייניגונג, א פערבינדונג; די פעראייניגונג פון מאן און ווייב, הייראט; איבעראיינשטימונג, הארמאניע; א בונד, א פערבאנד, א קאמבינאציאן [ווי פון קירכען, קהלות]; א קאאליציאן [ווי פון בעזונדערע לענדער אדער מלוכות]; א יוניאן, א טרייד-יוניאן, א פראפעסיאנעלער פעראיין [ז. *trade-union*]; צייג וואס איז געוועבט פון פערשיעדענע שטאפען; דער אויבערשטער לינקער ווינקעל פון א פאהן, וואס האט אן אנדער קאליר איידער די אנדערע טיילען פון דער פאהן [ווי דער בלויער פיער-עק מיט ווייסע שטערען אויף דער אויבערשטער לינקער זייט פון אמעריקאנעם פלאג]; א נידריגער בריי-טער צעבער, אין וועלכען מען גיסט אריין האלב-געאיהרטעם ביער צום איהרען; וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א פעראייניגונג, בונד אדער יוניאן.

U'nion *n.* and *a.* (יו'-ניאן) די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; וואס איז שייך צו די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

u'nion flag (יו'-ניאן פלעג) די ענגלישע נאציאנאלע פאהן. ז. *union jack*.

u'nionism *n.* (יו'-ניאנ-איזם) יוניאניזם, די פרינציפען פון פעראייניגונג; דער טרייד-יוניאניזם [ז. *trade-unionism*]; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די טרייהייט אדער לאיאליטעט צו דער פעדעראלער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין געגענזאץ צו די דרום-שטאאטען, וועלכע האבען געוואלט זיך אבּרייסען אין דער צייט פון בירגער-קריעג]; אין ענגלאנד — די פרינציפען אדער די טאקטיק פון די יוניאניסטען [ז. *Unionist*].

u'nionist *n.* and *a.* (יו'-ניאנ-איסט) א יוניאניסט, איינער וואס האלט פאר פעראייניגונג; א מיטגליעד פון א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין [ז. *trade-union*]; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער אין די צייטען פון בירגער-קריעג, וועלכער האט געהאלטען דעם צד פון דער פעדעראלער רעגיערונג; יוניאניסטיש, וואס איז שייך צו א יוניאן אדער צו יוניאניזם [ז. *unionism*].

U'nionist *n.* (יו'-ניאנ-איסט) אין ענגלישער פאליטיק — א יוניאניסט, איינער פון די יוניאניסטען [א טייל ליבעראלען, וועלכע האבען אין די 80ער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט זיך אבגעשפאלטען פון דער ליבעראלער פארטיי אין דער פראגע וועגען "האום רול" פאר אירלאנד (ז. *home rule*) און געהען פון יענער צייט האנד אין האנד מיט דער קאנסערוואטיווער פארטיי].

unionis'tic *a.* (יו-ניא-ניס'-טיק) יוניאניסטיש, וואס איז שייך צו א יוניאן. ז. *union*.

u'nionize *v.* (יו'-ניאנ-איז) יוניאניזירען, ארגאניזירען אין א טרייד-יוניאן; צוגעבען דעם כאראקטער פון א טרייד-יוניאן. ז. *trade-union*.

u'nion jack (יו'-ניאן דזשעק) דער ענגלישער נאציאנאלער פלאג [אלס פעראייניגונג פון די פלאגען פון ענגלאנד, שאטלאנד און אירלאנד].

u'nion la'bel (יו'-ניאן ליי'-בעל) א צעטעל אדער א שטעמפעל אויף א סחורה, וואס בעווייזט, אז דיעזע סחורה איז געמאכט געווארען אין א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו די ארבייטער בעלאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין און וואו מען קומט נאך די טרייד-יוניאן בעדינגונגען.

u'nion-made *a.* (יו'-ניאנ-מייד) געמאכט פון ארבייטער, וועלכע בעלאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין [וועגען א סחורה].

u'nion man (יו'-ניאן מען) אן ארבייטער וואס בעלאנגט צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין.

u'nion-room *n.* (יו'-ניאנ-רוהם) דאס צימער אין א ביער-ברויעריי, וואו עס שטעהען די צעבערס מיט האלב-געאיהרטען ביער.

u'nion shop (יו'-ניאן שאפ) א פאבריק אדער ווערקשטאט, וואו די ארבייטער בעלאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין.

u'nion suit (יו'-ניאן סיוט) קאמבינירטע אונטערוועש [אונטערוועש, וואו דאס העמד איז צוזאמענגענעהט אדער צוזאמענגעוועבט מיט די נאטקעס אדער אונטערהויזען].

unip'ara *n.* (יו-ניפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט געבארען איין קינד.

unip'arous *a.* (יו-ניפ'-ע-ראס) וואס געבעהרט נאר איין קינד אויף אמאל.

unipar'tite *a.* (יו-ני-פאר'-טאיט) ניט פאנאנדערגעטיילט אין טיילען.

u'niped *a.* (יו'-ני-פעד) איין-פיסיג, וואס האט בלויז איין פוס.

uniper'sonal *a.* (יו-ני-פויר'-סאנ-על) וואס בעשטעהט אדער וואס דריקט זיך אויס בלויז אין איין פערזאן [וועגען גאטהייט]; אין גראמאטיק — וואס ווערט געברויכט נור אין איין פערזאן [וועגען צייטווערטער, וואס ווערען געברויכט בלויז אין דער דריטער פערזאן, די אונפערזענליכע צייטווערטער].

uniper'sonalist *n.* (יו-ני-פויר'-סאנ-על-איסט) איינער וועלכער גלויבט, אז גאט ענטפלעקט זיך נור אין איין פערזאן [אין געגענזאץ צו די, וועלכע גלויבען, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דער פארם פון א דרייאייניגקייט].

unipersonal'ity *n.* (יו-ני-פויר-סא-נעל'-אי-טי) דאס עקזיסטירען בלויז אין איין פערזאן.

unipet'alous *a.* (יו-ני-פעט'-ע-לאס) וואס האט נור איין בלומען-בלעטעל [וועגען געוויסע פלאנצען].

unipla'nar *a.* (יו-ני-פליי'-נאר) וואס ליעגט נור אין איין פלעכע.

unip'licate *a.* (יו-ניפ'-לי-קייט) צונויפגעלעגט איין מאל.

unipo'lar *a.* (יו-ני-פאו'-לאר) וואס האט נור איין מין פאלאריטעט [נעגאטיוו אדער פאזיטיוו און ניט ביידע, ווי דאס איז געוועהנליך]; וואס צייגט ארויס די ווירקונג בלויז פון איין פאל [אין געגענזאץ צו דער געוועהנליכער ערשיינונג וואו עס ווירקען צוויי פאלען, ווי ביי געוועהנליכע עלעקטרישע אדער מאגנעטישע ערשיינונגען].

unipolar'ity *n.* (יו-ני-פא-לער'-אי-טי) דאס האבען בלויז איין מין פאלאריטעט. ז. *unipolar*.

unique' *a. and n.* (יו-ניק') איינציג אין זיין ארט; וואס האט ניט קיין גלייכען; זעלטען, אונגעוועהנליך; א זאך וואס האט ניט צו זיך קיין גלייכען.

unique'ly *adv.* (יו-ניק'-לי) אויף אן אופן וואס איז איינציג אין זיין ארט, וואס האט ניט צו זיך קיין גלייכען.

unique'ness *n.* (יו-ניק'-נעס) איינציגקייט, דאס זיין איינציג אין זיין ארט; זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט.

unira'diate *a.* (יו-ני-ריי'-די-אייט) איינשטראהליג, וואס האט איין שטראהל, איין ארעם אדער איין ארויסשטארצונג.

unira'diated *a.* (יו-ני-ריי'-די-איי-טעד) ז. *uniradiate*.

unira'mose *a.* (יו-ני-ריי'-מאוס) ז. *uniramous*.

unira'mous *a.* (יו-ני-ריי'-מאס) איינצווייגיג, מיט איין צווייג.

unir'rigated *a.* (אנ-איר'-אי-גיי-טעד) ניט בעוואסערט, ניט פייכט געמאכט.

unir'ritated *a.* (אנ-איר'-אי-טיי-טעד) ניט אויפגערייצט, ניט אויפגערעגט.

unir'ritating *a.* (אנ-איר'-אי-טיי-טינג) ניט אויפרייצענד, ניט אויפרעגענד.

unisep'alous *a.* (יו-ני-סעפ'-ע-לאס) וואס האט בלויז איין קעלך=בלאט. ז. *sepal*.

unisep'tate *a.* (יו-ני-סעפ'-טייט) אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט נור איין שייד=ווענטעל אדער אבצאמונג.

unise'rial *a.* (יו-ני-סי'-רי-על) וואס איז געזעצט אין איין סעריע אדער אין איין צייל.

unise'rially *adv.* (יו-ני-סי'-רי-על-אי) אין איינצעלנע ציילען.

unise'riate *a.* (יו-ני-סי'-רי-אייט) ז. *uniserial*.

unise'riately *adv.* (יו-ני-סי'-רי-אייט-לי) ז. *uniserially*.

uniser'rate *a.* (יו-ני-סער'-אייט) וואס האט איין צייל ציינער אדער אויסצאקונגען.

unisex'ual *u.* (יו-ני-סעק'-שיו-על) איינגעשלעכטיג, וואס איז פון איין געשלעכט [ווענען פלאנצען, וואס האבען בלויז פיסטילען — ווייבליכע געשלעכטס=ארגאנען אדער בלויז שטויב=בייטלען — מענליכע געשלעכטס=ארגאנען].

unisexual'ity *n.* (יו-ני-סעק-שיו-על'-אי-טי) דאס זיין פון איין געשלעכט [פון מין זכר אדער מין נקבה]; ניט הערמאפראדיטיש.

unis'olated *a.* (אנ-איס'-א-ליי-טעד) ניט איזאלירט, ניט אבגעזונדערט.

u'nison *n. and a.* (יו'-ני-סאן) אין מוזיק — דער אוניסאן, דאס ארויסברייננען אין איין צייט איינעם און דעמזעלבען טאן אדער איינע און דיזעלבע מעלאדיע פון עטליכע שטימען אדער אינסטרומענטען; אן איינציגער טאן, א מאנאטאן; דער איינקלאנג, די איבעראיינשטימונג, הארמאניע; איין=טעניג, וואס קלינגט ווי איין טאן; אין איינקלאנג, אין אוניסאן.

u'nisonal *a.* (יו'-ני-סא-נעל) וואס קלינגט אין אוניסאן. ז. *unison*.

u'nisonally *adv.* (יו'-ני-סא-נעל-אי) קלינגענדיג אין אוניסאן. ז *unison*.

u'nisonance *n.* (יו'-ני-סא-נענס) אן אוניסאן. ז. *unison*.

u'nisonant *a.* (יו'-ני-סא-נענט) וואס קלינגט אין אוניסאן. ז. *unison*.

u'nisonous *a.* (יו'-ני-סא-נאס) וואס קלינגט אין אוניסאן [ז. *unison*]; וואס קלינגט אליין, ניט הארמאניש, ניט אין איינקלאנג מיט אנדערע טענער.

unis'sued *a.* (אנ-איש'-אוד) ניט ארויסגעגעבען, ניט ארויסגעלאזען, ניט ארויסגעגאנגען.

u'nit *n.* (יו'-ניט) אן איינצעלהייט, אן איינציגע זאך אדער פערזאן; אן איינהייט; יעדע אנגענומענע איינהייט וואס דיענט צו וועגען אדער מעסטען [ווי א פונט, אן ארשין, א מינוט א. ד. ג.].

uni'table *a.* (יו-נאי'-טעבל) פעראייניבאר, וואס קען פעראייניגט ווערען מיט אן אנדער זאך.

unita'rian *a. and n.* (יו-ני-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אן איינהייט; וואס שטעלט מיט זיך פאר אן איינהייט; גאנץ, ניט צוטיילט; איינער וואס שטרעבט צו איינינקייט אדער פעראייניגונג; א מאניסט [ז. *monist*]; א מאנאטעאיסט [איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון איין איינציגען גאט].

Unita'rian *n. and a.* (יו-ני-טיי'-רי-ען) אן אוניטאריאנער [איינער פון א קריסטליכער סעקטע, וועלכע לייקענט אב די דאגמע פון דער דרייאייניגקייט און גלויבט, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דער פארם פון איין פערזאן]; וואס איז שייך צו די אוניטאריאנער אדער צו זייערע לעהרען.

Unita'rian Church (יו-ני-טיי'-רי-ען טשוירטש) די אוניטאריאנישע קירך, די קירך פון די אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*.

unita'rianism *n.* (יו-ני-טיי'-רי-ענ-איזם) אוניטאריאניזם, די איינינקייט אדער גאנצקייט פון עפעס [ווי א מלוכה, וועלכע איז ניט צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע מעהר אדער וועניגער זעלבסטשטענדיגע קלענערע מלוכות]; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע שטעלען מיט זיך פאר איין איינהייטליכע סובסטאנץ.

Unita'rianism *n.* (יו-ני-טיי'-רי-ענ-איזם) אונטאריאניזם, די לעהרען פון די אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*.

Unita'rianize *v.* (יו-ני-טיי'-רי-ענ-איז) מאכען פאר אן אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*.

u'nitary *a.* (יו'-ני-טע-רי) איינינ, איינהייטליך, גאנץ; וואס איז שייך צו אן איינהייט; מאניסטיש [ז. *monism*].

unite' *v. and n.* (יו-נאיט') פעראייניגען, פערבינדען; זיך פעראייניגען, ווערען איינס; א פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע פון 20 שילינג.

uni'teable *a.* (יו-נאי'-טעבל) ז. *unitable*.

uni'ted *a.* (יו-נאי'-טעד) פעראייניגט, צוזאמענגעבונדען.

Uni'ted I'rishmen (יו-נאי'-טעד אי'-ריש-מען) די פעראייניגטע אירלענדער, א געהיימע געזעלשאפט אין אירלאנד, וועלכע האט געשפיעלט א וויכטיגע ראלע אין דעם בונט פון יאהר 1798.

Uni'ted King'dom (יו-נאי'-טעד קינג'-דאם) ז. *Great Britain*.

uni'tedly *adv.* (יו-נאי'-טעד-לי) פעראייניגט, צוזאמען; איינשטימיג.

uni'tedness *n.* (יו-נאי'-טעד-נעס) פעראייניגקייט, דאס זיין פעראייניגט.

Uni'ted Prov'inces (יו-נאי'-טעד פראוו'-אינ-סעז) די זיבען פראווינצען פון נידערלאנד [האלאנד, זעעלאנד, אוטרעכט א. ז. וו.], וועלכע האבען אין יאהר 1579 אויסגעבילדעט די נידערלענדישע רעפובליק.

Uni'ted States (יו-נאי'-טעד סטייטס) די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Uni'ted States dis'trict court (יו-נאי'-טעד סטייטס דיס'-טריקט קאורט) א נידריגער פעדעראלער געריכט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [א געריכט, וועלכער פערהאנדעלט פראצעסען וועגען באנקראטען א. ד. ג.].

uni'ter *n.* (יו-נאי'-טער) א פעראייניגער, איינער אדער עפעס וואס פעראייניגט.

uni'tion *n.* (יו-ניש'-אן) פעראייניגונג.

u'nitism *n.* (יו'-ני-טיזם) ז. *monism*.

u'nitive *a.* (יו'-ני-טיוו) פעראייניגענד, וואס האט די קראפט אדער די ווירקונג צו פעראייניגען.

u'nitize *v.* (יו'-ני-טאיז) מאכען אן איינהייט, ברייננען צו אן איינהייט.

u'nit of capac'ity (יו'-ניט אוו קע-פעס'-אי-טי) די קאפאציטעטס=איינהייט, די איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען די מאס עלעקטריציטעט וואס א קערפער קען אויפנעהמען [די איינהייט ווערט גערופען "פאראד"].

u'nit of elec'trical resis'tance (יו'-ניט אוו ע-לעק'-טרי-קעל רי-זיס'-טענס) רעזיסטאנץ אדער ווידערשטאנדס=איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט דעם ווידערשטאנד פון א קערפער דורכצולאזען דורך זיך אן עלעקטרישען שטראם [די איינהייט ווערט גערופען "אהם"].

u'nit of force (יו'-ניט אוו פאורס) די קראפט=איינהייט, די איינהייט, דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען קראפט [די איינהייט ווערט גערופען "דינע"].

u'nit of heat (יו'-ניט אוו היעט) די ווארמע=איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער עס ווערט געמאסטען ווארעמקייט אדער היץ [די איינהייט ווערט גערופען "קאלאריע"].

u'nit of illumina'tion (יו'-ניט אוו אי-לו-מי-ניי'-שאן) די ליכט אדער בעלייכטונגס=איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט די שטארקייט פון ליכט אדער בעלייכטונג.

u'nit of length (יו'-ניט אוו לענגטה) די לענגען=מאס איינהייט, די איינהייט, דורך וועלכער לענג ווערט געמאסטען [ווי א צאל, א פוס, א מעטער א. ד. ג.].

u'nit of meas'ure (יו'-ניט אוו מעזש'-אור) די מאס=איינהייט, אן איינהייט דורך וועלכער זאכען ווערען געמאסטען.

u'nit of out'put (יו'-ניט אוו אוט'-פוט) די איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען די געלייסטעטע ארבייט פון אן עלעקטרישען שטראם [די איינהייט ווערט גערופען "וואט"].

u'nit rule (יו'-ניט רוהל) א רעגעל אנ=

גענומען פון אן ארגאניזאציאן, אז די דעלעגאציאן, וועלכע זי שיקט אויף א צוזאמענפאהר, איז פערפליכטעט צו שטימען איבער געוויסע פראגען איינשטימיג [לויט ווי א מאיאריטעט פון דער דעלעגאציאן בעשליסט].

u'nity *n.* (יו'-ני-טי) איינהייט, אייניגקייט, פעראייניגונג; איבעראיינשטימונג, הארמאניע; אין מאטעמאטיק — די צאהל איינס; די פראפארציע פון צוויי גלייכע קוואנטיטעטען; אין ליטעראטור און קונסט — די גאנצקייט, די איינהייטליכקייט, די קאמבינאציאן פון אלע טיילען פון ווערק אזוי, אז זיי זאלען אויסדריקען איין אידעע אדער איין כאראקטער; א פארצייטיגע ענגלישע מטבע [ז. *unite*].

univ'alence *n.* (יו-ניוו'-ע-לענס) אין כעמיע — מאנאוואלענץ אדער איינווערטיגקייט [דאס קענען פערבייטען איין אטאם וואסער־שטאף אין א כעמישער פערבינדונג].

univ'alency *n.* (יו-ניוו'-ע-לענ-סי) ז. *univalence*.

univ'alent *a.* (יו-ניוו'-ע-לענט) אין כעמיע — איינווערטיג; וואס קען פערבייטען אדער פערנעהמען דאס ארט פון איין אטאם וואסער־שטאף אין א כעמישער פערבינדונג.

unival'vate *a.* (יו-ני-וועל'-וועיט) ז. *univalved*.

u'nivalve *a. and n.* (יו'-ני-וועלוו) וואס האט איין דעקעל אדער איין מושעל [ווי א מאלוסק]; א מאלוסק מיט איין דעקעל אדער מושעל.

u'nivalved *a.* (יו'-ני-וועלווד) וואס האט איין דעקעל אדער מושעל [ווי א מאלוסק].

unival'vular *a.* (יו-ני-וועל'-וויו-לאר) ז. *univalved*.

univer'sal *a. and n.* (יו-ני-וואיר'-סעל) אוניווערזאל, אלגעמיין, אלוועלטליך; אלמענשליך; וואס איז שייך צום אוניווערזום אדער וועלטאל; וואס איז שייך צו א גאנצען קלאס אינדיווידואומען אדער זאכען; אין לאגיק — אן אוניווערזאל, אן אלגעמיינער בעגריף [ווי דער בעגריף "חיה", "פלאנצע" א. ד. ג.]; אן אלגעמיינער טערמין אדער זאץ.

universalisa'tion *n.* (יו-ני-וואיר-סעל-אי-זיי'-שאן) ז. *universalization*.

univer'salise *v.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איז) ז. *universalize*.

Univer'salism *n.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איזם) אוניווערזאליזם, דער רעליגיעזער גלויבען, אז נאך דער ביאת הגואל וועט די גאנצע וועלט, ווי די צדיקים אזוי אויך די רשעים, גערעטעט ווערען.

Univer'salist *n. and a.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איסט) אן אוניווערזאליסט, אן אנהענגער פון אוניווערזאליזם [ז. *Universalism*]; וואס איז שייך צו די אוניווערזאליסטען, אוניווערזאליסטיש.

universalis'tic *a.* (יו-ני-וואיר-סע-ליס'-טיק) אוניווערזאל, וואס איז שייך צו אלעמען, וואס איז נוגע דעם גאנצען כלל; אלוועלטליך, אלמענשליך.

Universalis'tic *a.* (יו-ני-וואיר-סע-ליס'-טיק) אוניווערזאליסטיש, וואס איז שייך צום אוניווערזאליזם אדער צו די אוניווערזאליסטען. ז. *Universalism*.

universal'ity *n.* (יו-ני-וואיר-סעל'-אי-טי) די אלגעמיינהייט, די גאנצקייט.

universaliza'tion *n.* (יו-ני-וואיר-סעל-אי-זיי'-שאן) די פעראלגעמיינערונג, דאס מאכען אלגעמיין.

univer'salize *v.* (יו-ני-נואיר'-סעל-איז) פעראלגעמיינערען, מאכען אוניווערזאל אדער אלגעמיין.

univer'sal joint (יו-ני-וואיר'-סעל דזשאינט) אן אוניווערזאל געלענק [אזא געלענק, ביי וועלכען ביידע פעראייניגטע טיילען קענען זיך בעוועגען אין אלע ריכטונגען].

Universal Joint

univer'sally *adv.* (יו-ני-וואיר'-סעל-אי) אלגעמיין, ארומנעהמענדיג דעם גאנצען כלל אהן אויסנאהם.

univer'salness *n.* (יו-ני-וואיר'-סעל-נעס) ז. *universality*.

Univer'sal Pos'tal U'nion (יו-ני-וואיר'-סעל פאוס'-טעל יו'-ניאן) דער אלוועלטליכער פאסט־פערבאנד [א פערבאנד אין וועלכען עס זיינען אריינגעטראטען כמעט אלע מלוכות פון דער וועלט מיט דעם ציעל צו פערלייכטערען און מאכען מעהר אדער ווייניגער איינהייטליך דאס סיסטעם פון איבערשיקען בריעף אין אלע טיילען פון דער וועלט].

univer'sal suf'frage (יו-ני-וואיר'-סעל סאפ'-רעדזש) דאס אלגעמיינע וואהלרעכט [דאס רעכט פון אלע דערוואקסענע בירגער פון א לאנד צו בעטייליגען זיך אין די וואהלען פון דעפוטאטען צום פארלאמענט].

u'niverse *n.* (יו'-ני-וואירס) דער אוניווערזום, דער וועלטאל, די גאנצע וועלט.

univer'sity *v.* (יו-ני-וואיר'-סי-טי) אן אוניווערזיטעט.

univer'sityless *a.* (יו-ני-וואיר'-סי-טי-לעס) אהן אן אוניווערזיטעט.

universol'ogy *n.* (יו-ני-וואיר-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען אוניווערזום אדער וועלטאל.

univ'ocal *a. and n.* (יו-ניוו'-א-קעל) וואס האט נור איין בעדייטונג; א ווארט וואס האט נור איין בעדייטונג; א שם הכולל [א ווארט וואס בעצייכענט א קלאס פון פלאנצען אדער חיות, אין וועלכען עס געהען אריין פערשיעדענע מינים, ווי דאס ווארט "פיש" אדער "בוים"].

univ'ocally *adv.* (יו-ניוו'-א-קעל-אי) האבענדיג נור איין בעדייטונג.

unjeal'ous *a.* (אנ-דזשעל'-אס) ניט אייפערזיכטיג; ניט פערדעכטיגענד.

unjoin' *v.* (אנ-דזשאין') פאנאנדערנעהמען, אבטיילען, אבזונדערען.

unjoined' *a.* (אנ-דזשאינד') ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען; פאנאנדערגענומען, אבגעטיילט.

unjoint' *v.* (אנ-דזשאינט') ז. *disjoint*.

unjoin'ted *a.* (אנ-דזשאינ'-טעד) ניט געגליעדערט, אהן א גליעד אדער געלענק; אהן א צוזאמענהאנג.

unjoy'ful *a.* (אנ-דזשאי'-פול) ז. *unjoyous*.

unjoy'ous *a.* (אנ-דזשאי'-אס) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג, אהן פרייד.

unjoy'ously *adv.* (אנ-דזשאי'-אס-לי) אויף א ניט־פרעהליכען אופן, אהן פרייד.

unjudged' *a.* (אנ-דזשאדזשד') ניט בעאורטיילט, ניט ענטשיעדען.

unjust' *a.* (אנ-דזשאסט') אונגערעכט; אונטריי, פאלש.

unjus'tice *n.* (אנ-דזשאס'-טיס) ז. *injustice*.

unjus'tifiable *a.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-עבל) וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען, וואס קען ניט פערענטפערט ווערען.

unjus'tifiableness *n.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-עבל-נעס) דאס ניט קענען גערעכטפערטיגט ווערען.

unjus'tifiably *adv.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען.

unjus'tified *u.* (אנ-דזשאס'-טי-פאיד) ניט גערעכטפערטיגט.

unjust'ly *adv.* (אנ-דזשאסט'-לי) אויף אן אונגערעכטען אופן, מיט אונרעכט.

unjust'ness *n.* (אנ-דזשאסט'-נעס) אונגערעכטיגקייט.

unkempt' *a.* (אנ-קעמט') ניט געקאמט; צעוואורפען, צושויבערט; אין אונארדנונג; ניט פאלירט, ניט עלעגאנט, גראב, רויה.

unken'nel *v.* (אנ-קענ'-על) ארויסטרייבען אדער ארויסיאגען פון א נארע; ענטדעקען, אויפדעקען.

unkept' *a.* (אנ-קעפט') ניט געהאלטען, ניט אנגעהאלטען, ניט בעהאלטען; ניט אויסגעהאלטען, ניט בעזארגט מיט'ן נויטיגען; ניט בעאבאכטעט, ניט געהיט, ניט געפאלגט.

unker'nelled *a.* (אנ-קויר'-נעלד) וואס האט ניט קיין קערנדעל אדער יאדרע.

unkind' *a.* (אנ-קאינד') אונפריינדליך.

unkin'dled *a.* (אנ-קינ'דלד) ניט אנגעצונדען; ניט ענטצינדעט; ניט אויפגערייצט, ניט אויפגעהעצט; ניט אילומינירט, ניט בעלייכטעט; ניט פאנאנדערגעגליהט.

unkind'liness *n.* (אנ-קאינד'-לי-נעס) אונפריינדליכקייט; אונגינסטיגקייט.

unkind'ly *a. and adv.* (אנ-קאינד'-לי) אונפריינדליך; אונגינסטיג; אויף אן אונפריינדליכען אופן.

unkind'ness *n.* (אנ-קאינד'-נעס) אונפריינדליכקייט.

unking' *v.* (אנ-קינג') אראבזעצען פון טהראן, מאכען אויס קעניג.

unking'like *a.* (אנ-קינג'-לאיק) ז. *unkingly*.

unking'ly *a.* (אנ-קינג'-לי) ניט קעניגליך; ניט פאסענד פאר א קעניג.

unkissed' *a.* (אנ-קיסט') ניט געקושט.

unknea'ded *a.* (אנ-ניע'-דעד) ניט געקנאטען.

unknelled' *a.* (אנ-נעלד') ניט נעקלונגען אין די גלאקען [נאך א געשטארבענעם].

unknight'liness *n.* (אנ-נאיט'-לי-נעס) אונריטערליכקייט, דאס זיין ניט ריטערליך.

unknight'ly *u.* (אנ-נאיט'-לי) ניט ריטערליך, ניט פאסענד פאר א ריטער.

unknit' *v.* (אנ-ניט') אבקניפען, אויפקניפען, אויפבינדען; אבקנייטשען; אויסטרענען שטריקעריי אדער האפטונג.

unknot' *v.* (אנ-נאט') אבבינדען, פאנאנדערבינדען די קניפלעך.

unknot'ted *a.* (אנ-נאט'-עד) אהן קניפלעך, ניט פערפלאנטערט.

unknowabil'ity *n.* (אנ-נאו-ע-ביל'-אי-טי) אונערקענבארקייט, דאס ניט קענען בעוואוסט אדער פערשטאנען ווערען.

unknow'able *a.* (אנ-נאו'-עבל) וואס מען קען ניט וויסען אדער פערשטעהן.

unknow'ableness *n.* (אנ-נאו'-עבל-נעס) אונערקענבארקייט, דאס ניט קענען בעוואוסט אדער פערשטאנען ווערען.

unknow'ably *adv.* (אנ-נאו'-ע-בלי) אזוי, אז מען זאל ניט וויסען.

unknow'ing *a.* (אַנ-נאָו'-אינג) ניט ווי־סענד.

unknow'ingly *adv.* (אַנ-נאָו'-אינג-לי) ניט וויסענדיג.

unknow'ingness *n.* (אַנ-נאָו'-אינג-נעס) אונוויסענהייט.

unknown' *a.* and *n.* (אַנ-נאָון') אונבע־וואוסט, אונבעקאַנט; אונגעהויער; אַן אונ־בעוואוסטע פערזאָן אָדער צאָהל.

unknown'ness *n.* (אַנ-נאָונ'-נעס) אונ־בעוואוסטהייט.

unknown' to fame (אַנ-נאָון' טו פיים) ניט בעריהמט.

unla'beled *a.* (אַנ-ליי'-בעלד) אָהן אַן עטיקעט אָדער צעטעל.

unla'bored *a.* (אַנ-ליי'-באָרד) ניט אַרויסגעבראַכט דורך אַרבייט; אונבעאַר־בייט; ניט געצוואונגען, נאַטירליך; לייכט; פריי.

unla'boring *a.* (אַנ-ליי'-באָר-אינג) וואָס אַרבייט אָדער בעוועגט זיך אָהן אַנשטרענגונג אָדער לייכט.

unlabo'rious *a.* (אַנ-ליי-באָ'-רי-אַס) ניט שווער, לייכט.

unlabo'riously *adv.* (אַנ-ליי-באָ'-רי-אַס-לי) אויף אַ לייכטען אופן.

unlace' *v.* (אַנ-לייס') אויפשנירען, לויז מאַכען, אַבבינדען; אויפפּלאָנטערען.

unlack'eyed *a.* (אַנ-לעק'-איד) אָהן אַ לאַקיי, וואָס האָט ניט קיין לאַקיי.

unlade' *v.* (אַנ-לייד') אויסלאַדען, בעפרייען פון אַ לאַדונג אָדער משא.

unla'dylike *a.* (אַנ-ליי'-די-לאַיק) ניט ווי אַ פיינע דאַמע; אונעדעל, אונערצויגען.

unlaid' *a.* (אַנ-לייד') ניט געלעגט; ניט געשטילט, ניט איינגעשטילט; ניט אַרויס־געטריבען [וועגען שדים און רוחות]; אַב־געדרעהט, אַבגעפּלאָכטען [ווי די שנורען פון וועלכע אַ שטריק איז צוזאַמענגע־דרעהט].

unlamen'ted *a.* (אַנ-לע-מענ'-טעד) ניט בעקלאַגט, ניט בעוויינט.

unlam'inated *a.* (אַנ-לעמ'-אי-ניי-טעד) וואָס האָט ניט די פאָרם פון אַ פּלאַ־טע אָדער בלאַט; וואָס בעשטעהט ניט פון פּלאַטען אָדער בלעטער; ניט בלעטער־דיג, ניט אין שיכטען.

unlap' *v.* (אַנ-לעפּ') אויפוויקלען, פאַ־נאַנדערנעהמען.

unlar'ded *a.* (אַנ-לאַר'-דעד) ניט צו־געריכט מיט שווינען־שמאַלץ; ניט גע־מאַכט בע'טעמ'ט, ניט צוגעריכט; ניט געמישט, ניט פערדאָרבען [דורך אַ צומי־שונג].

unlash' *v.* (אַנ-לעש') לויז מאַכען, אויפ־בינדען.

unlatch' *v.* (אַנ-לעטש') אויפהויבען די קליאַמקע, עפענען; אויפשנירען, פאַנאַ־נדערשנירען; זיך עפענען.

unlaun'dered *a.* (אַנ-לאָנ'-דערד) ניט געוואַשען [און ניט געפּרעסט].

unlau'reled *a.* (אַנ-לאָה'-רעלד) ז. *unlaurelled*

unlau'relled *a.* (אַנ-לאָה'-רעלד) ניט בעקרוינט מיט אַ לאָרבער־קראַנץ.

unlav'ish *a.* (אַנ-לעוו'-איש) ניט פער־שווענדעריש, ניט אויסבריינגעריש.

unlav'ished *a.* (אַנ-לעוו'-אישט) ניט פערשווענדעט.

unlaw'ful *a.* (אַנ-לאָה'-פול) אונגעזעצ־ליך; אונערלויבט; אונגעזעצליך געבאָרען [פון ניט־געזעצליך פערהייראַטע עלטע־רען].

unlaw'fully *adv.* (אַנ-לאָה'-פול-אי) אויף אַן אונגעזעצליכען אופן; געגען גע־זעץ.

unlaw'fulness *n.* (אַנ-לאָה'-פול-נעס) אונגעזעצליכקייט.

unlay' *v.* (אַנ-ליי') אַבפלעכ־טען, אַבדרעהען [ווי די שנור פון וועלכע אַ שטריק איז צוזאַמענגעדרעהט].

unlearn' *v.* (אַנ-לוירן') פערגעסען וואָס מען האָט געלערנט; ווערען אונוויסענד.

unlear'nable *a.* (אַנ-לויר'-נעבל) וואָס מען קען ניט לערנען; וואָס מען קען ניט ערפאַהרען.

unlear'ned *a.* (אַנ-לויר'-נעד) ניט גע־לערענט, ניט געלעהרט, אונוויסענד, אונגע־בילדעט; ניט פאַסענד פאַר אַ געלעהרטען.

unlearned' *a.* (אַנ-לוירנד') ניט געלע־רענט, ניט אויסגעלערענט, ניט אויסגעשטו־דירט.

unlear'nedly *adv.* (אַנ-לויר'-נעד-לי) אויף אַן אונוויסענדען אופן.

unlear'nedness *n.* (אַנ-לויר'-נעד-נעס) אונגעלעהרטקייט, אונוויסענהייט; אונגע־בילדעטקייט.

unlearnt' *a.* (אַנ-לוירנט') ז. *unlearned*

unleash' *v.* (אַנ-ליעש') אַראָבנעהמען דאָס שטריקעל אָדער באַנד [בעזאָנדערס פון אַ יאַגד־הונד]; פרייאַלאָזען.

unleav'ened *a.* (אַנ-לעוו'נד) ניט גע־זייערט.

unleav'ened bread (אַנ-לעוו'נד ברעד) אונגעזייערט ברויט, מצה.

unlec'tured *a.* (אַנ-לעק'-טשורד) ניט אויסגע'מוסר'ט, ניט אויסגעשטראָפט, ניט אויסגערעדט; ניט אונטעררריכטעט.

unlei'sured *a.* (אַנ-ליע'-זשורד) ניט לעדיג, בעשעפטיגט.

unlent' *a.* (אַנ-לענט') ניט געליהען, ניט אוועקגעליהען.

unless' *c.* (אַנ-לעס') סיידען; אויסער.

Stay away **unless** you come on time.

unless'ened *a.* (אַנ-לעס'נד) ניט גע־מאַכט וויניגער; ניט פערקלענערט; ניט פערמינדערט.

unles'soned *a.* (אַנ-לעס'נד) ניט אונ־טערריכטעט.

unlet' *a.* (אַנ-לעט') ניט פערפאַכטעט, ניט פערדונגען.

unlet'tered *a.* (אַנ-לעט'-ערד) ניט גע־לערענט, אונגעבילדעט, אונוויסענד, בעז־גראַמאַטנע; ניט בעצייכענט מיט בוכשטאַ־בען.

unlet'teredness *n.* (אַנ-לעט'-ערד-נעס) אונגעלעהרטקייט, אונוויסענהייט, עם־הארצות.

unlev'el *a.* (אַנ-לעוו'ל) ניט גלייך, ניט גראַד.

unli'belled *a.* (אַנ-לאַי'-בעלד) ניט פער־לוימדעט.

unlibid'inous *a.* (אַנ-לי-ביד'-אי-נאַס) ניט תאוה'דיג, ניט אויסגעלאַסען, ניט צו־לאָזען.

unli'censed *a.* (אַנ-לאַי'-סענסט) ניט בעוויליגט, ניט ערלויבט; אָהן אַ פּאַטענט, אָהן אַן ערלויבניש.

unli'censed trade (אַנ-לאַי'-סענסט טרייד) פערבאָטענער אָדער אונערלויבטער האַנדעל.

unlicked' *a.* (אַנ-ליקט') ניט געלעקט; אונגעלומפּערט; רויה, גראָב; אונגעזיטעט, אָהן מאַניערען.

unlicked' cub (אַנ-ליקט' קאַב) אַן אונגעלומפּערטע בריאה, אַ בער; אַ שנעק.

unligh'ted *a.* (אַנ-לאַי'-טעד) ניט בע־לויכטען, ניט אָנגעצונדען.

unlight'some *a.* (אַנ-לאַיט'-סאַם) פינ־סטער, דונקעל; טרויעריג, אומעדיג, מע־לאַנכאָליש.

unlike' *a.* and *adv.* (אַנ-לאַיק') ניט גלייך, ניט ענהליך; פערשיעדען; אונ־וואַהרשיינליך; ניט ווי.

unli'keable *a.* (אַנ-לאַי'-קעבל) וואָס קען ניט געפעלען זיין, ניט ליעבענסווירדיג.

unlike'lihood *n.* (אַנ-לאַיק'-לי-הוד) אונוואַהרשיינליכקייט.

unlike'liness *n.* (אַנ-לאַיק'-לי-נעס) אונוואַהרשיינליכקייט; אונגלייכקייט, פער־שיעדענהייט.

unlike'ly *a.* and *adv.* (אַנ-לאַיק'-לי) אונוואַהרשיינליך; וואָס פערשפּרעכט ניט קיין ערפאָלג.

unlike'ness *n.* (אַנ-לאַיק'-נעס) אונ־גלייכקייט, אונענהליכקייט.

unlim'ber *a.* and *v.* (אַנ-לימ'-בער) 1. ניט בויגזאַם; 2. אַבזונדערען דעם פאָ־דערטייל פון אַ קאַנאָנען־וואַגען.

2. The soldiers **unlimbered** the artillery.

unlim'itable *a.* (אַנ-לימ'-אי-טעבל) ז. *illimitable*

unlim'ited *a.* (אַנ-לימ'-אי-טעד) אונ־בעגרענצט, ניט בעשרענקט; אונבעשטימט.

unlim'itedly *adv.* (אַנ-לימ'-אי-טעד-לי) אויף אַן אונבעגרענצטען אָדער אונבע־שרענקטען שטייגער; אויף אַן אונבע־שטימטען אופן.

unlim'itedness *n.* (אַנ-לימ'-אי-טעד-נעס) אונבעגרענצטקייט, אונבעשרענקט־קייט; אונבעשטימטהייט.

unline' *v.* (אַנ-לאַין') אַרויסנעהמען דעם אונטערשלאַג פון אַ בגד; אויסלעדיגען.

unlin'eal *a.* (אַנ-לינ'-אי-על) וואָס שטאַמט ניט אַב אין אַ דירעקטער ליניע פון אַ געוויסער פערזאָן.

unlined' *a.* (אַנ-לאַינד') אָהן אונטער־שלאַג.

unlink' *v.* (אַנ-לינק') פאַנאַנדערנעהמען; אַבוויקלען; אַבקייטלען; אַבבינדען.

unlinked' *a.* (אַנ-לינקט') ניט צוזאַמענ־געקייטעלט; ניט צוזאַמענגעבונדען.

unliq'uefied *a.* (אַנ-ליק'-ווי-פאַיד) ניט געשמאָלצען, ניט צולאָזען, ניט גע־מאַכט פליסיג.

unlis'tening *a.* (אַנ-ליס'-נינג) ניט הע־רענד; זיך ניט צוהערענד.

unlit' *a.* (אַנ-ליט') ניט אָנגעצונדען.

unlit'erary *a.* (אַנ-ליט'-ע-רע-רי) ניט ליטעראַריש; ניט וויסענשאַפטליך.

unload' *v.* (אַנ-לאָוד') אויסלאַדען; פער־לייכטערען, גרייננער מאַכען; פערקויפען אין אַ גרויסער צאָהל [וועגען אַקציעס, וועלכע מען האָט אַ צייט בעהאַלטען פאַר ספּעקולאַציאָן].

unlo'calized *a.* (אַנ-לאָו'-קעל-אַיזד) ניט לאָקאַליזירט, ניט בעשרענקט אויף אַ געוויסען פּלאַץ.

unlo'cated *a.* (אַנ-לאָו'-קיי-טעד) ניט פערמאָסטען, ניט בעשטימט [וועגען די גרענעצען פון אַ טראַקט לאַנד]; ניט בע־שטימט דעם פּלאַץ; ניט אויסגעפונען [וואו עפּעס אָדער אייגער געפינט זיך].

unlock' *v.* (אַנ-לאָק') אויפ־שליסען, עפענען; ענטדעקען, אויפדעקען; מאַכען בעוואוסט.

unlocked' *a.* (אַנ-לאָקט') ניט פערשלאָ־סען, אָפען.

unlodge' *v.* (אַנ-לאָדזש') אַרויסטרייבען פון אַ דירה.

unlog'ical *a.* (אנ-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***illogical***.

unlooked' for (אנ-לוקט' פאר) אונערווארטעט, ניט פארויסגעזעהן.

unloose' *v.* (אנ-לוהס') אויפבינדען, פאנאנדערבינדען, אבבינדען, לויזמאכען; ארויסלאזען, בעפרייען; אבלאזען; זיך אויפבינדען; זיך אויפלעזען, זיך צופאלען.

unloo'sen *v.* (אנ-לוה'סן) אויפבינדען, מאכען לויז.

unlor'ded *a.* (אנ-לאהר'-דעד) ניט אויפגעהויבען צו דער מדרגה פון א לארד; ניט בעהערשט פון קיין לארד.

unlo'sable *a.* (אנ-לוה'-זעבל) וואס קען ניט פערלארען ווערען.

unlov'able *a.* (אנ-לאוו'-עבל) ניט ליעבענסווערטה; ניט ליעבליך; וואס מען קען ניט ליעבען; וואס פערדיענט ניט געליעבט צו ווערען.

unlove' *v.* (אנ-לאוו') אויפהערען צו ליעבען.

un'love *n.* (אנ-לאוו) האס, פיינדשאפט.

unloved' *a.* (אנ-לאווד') ניט געליעבט.

unlove'liness *n.* (אנ-לאוו'-לי-נעס) ניט-ליעבליכקייט, אונליעבענסווירדיגקייט.

unlove'ly *a.* (אנ-לאוו'-לי) ניט ליעבליך, ניט ליעבענסווירדיג, ניט רייצענד.

unlov'ing *a.* (אנ-לאוו'-אינג) ניט ליעבענד; אונפריינדליך.

unlov'ingness *n.* (אנ-לאוו'-אינג-נעס) אונפריינדליכקייט.

unluck'ily *adv.* (אנ-לאק'-אי-לי) אונגליקליכערווייזע.

unluck'iness *n.* (אנ-לאק'-אי-נעס) אונגליקליכקייט, אונגליק; אונגינסטיגקייט, שלים-מזל'דיגקייט.

unluck'y *a.* (אנ-לאק'-אי) אונגליקליך; אונגינסטיג, ניט מזל'דיג; וואס זאגט פארויס אויף שלעכטעס, וואס האט אונגליקליכע פארבעדייטונגען.

unlus'trous *a.* (אנ-לאס'-טראס) ניט גלענצענד, אהן גלאנץ.

unlute' *v.* (אנ-ליוט') אראבנעהמען דעם קיט [וועגען א זארט קיט וואס ווערט בענוצט פאר גלאז, פארצעליי א. ד. ג.].

unmade' *a.* (אנ-מייד') ניט געמאכט; ניט פערטיג; פערניכטעט, צושטערט.

unmag'istrate *v.* (אנ-מעדזש'-איס-טרייט) מאכען אויס מאגיסטראט. ז. ***magistrate***.

unmagnet'ic *a.* (אנ-מעג-נעט'-איק) ניט מאגנעטיש; וואס האט ניט קיין מאגנעטישע אייגענשאפטען; ניט צוציהענד.

unmag'nified *a.* (אנ-מעג'-ני-פאיד) ניט פערגרעסערט.

unmai'denly *adv.* (אנ-מיי'דן-לי) ניט מיידעלש, ניט פאסענד פאר א מיידעל.

unmai'lable *a.* (אנ-מיי'-לעבל) וואס מען קען ניט שיקען דורך פאסט.

unmaimed' *a.* (אנ-מיימד') ניט פערקריפעלט, ניט צוקאליעטשעט, ניט בעריהרט; גאנץ, פאלשטענדיג.

unmaintai'nable *a.* (אנ-מיינ-טיי'-נעבל) וואס מען קען ניט אנהאלטען; וואס קען ניט אויסגעהאלטען ווערען מיט חיונה; וואס קען ניט געשיצט אדער פערטיידיגט ווערען; וואס קען ניט בעהויפטעט ווערען.

unma'kable *a.* (אנ-מיי'-קעבל) וואס קען ניט געמאכט ווערען.

unmake' *v.* (אנ-מייק') צושטערען, פערניכטען; אראבזעצען [פון טהראן אדער פון אמט].

unma'king *n.* (אנ-מיי'-קינג) פערניכטונג, צושטערונג; עפּוואס וואס צושטערט אדער פערניכטעט, די אורזאכע פון צושטערונג אדער פערניכטונג.

unmalleabil'ity *n.* (אנ-מעל-אי-ע-ביל'-אי-טי) אונשמיעדבארקייט, דאס ניט לאזען זיך שמיעדען; אונבויגזאמקייט, דאס ניט לאזען זיך בויגען; דאס ניט קענען בעאיינפלוסט ווערען.

unmal'leable *a.* (אנ-מעל'-אי-עבל) ניט שמיעדבאר וואס לאזט זיך ניט שמיעדען; וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס קען ניט בעאיינפלוסט ווערען.

unmal'ted *a.* (אנ-מאהל'-טעד) ניט פערוואנדעלט אין מאלץ.

unman' *v.* (אנ-מען') מאכען אוים מענש, צונעהמען די מענשליכע אייגענשאפטען; מאכען אוים זכר, קאסטרירען, מסרס זיין; ענטמוטיגען, אראבשלאגען פון מוטה; נידערשלאגען; מאכען ווייבליך, מאכען שוואך; אוועקנעהמען די מאנשאפט [ווי פון א שיף אדער פעסטונג].

unman'ageable *a.* (אנ-מענ'-עדזש-עבל) וואס לאזט זיך ניט פיהרען אדער פערוואלטען; שווער צו לייטען אדער צו קאנטראלירען; אונגעהארכזאם, אונבויגזאם, ניט נאכגיעביג.

unman'ageableness *n.* (אנ-מענ'-עדזש-עבל-נעס) די אונמעגליכקייט צו ווערען פערוואלטעט, קאנטראלירט אדער געצוימט; אונקאנטראלירבארקייט; אונגעהארכזאמקייט, אונבויגזאמקייט.

unman'ageably *adv.* (אנ-מענ'-עדזש-ע-בלי) ניט צו פערוואלטען אדער צו קאנטראלירען; אונגעהארכזאם, אונבויגזאם.

unman'aged *a.* (אנ-מענ'-עדזשד) ניט געלייטעט, ניט פערוואלטעט, ניט קאנטראלירט, ניט געצוימט; ניט צוגעוועהנט צום שפאן [וועגען א פערד]; ניט דרעסירט, ניט געצוימט [וועגען חיות].

unman'fully *adv.* (אנ-מענ'-פול-אי) ניט מאנהאפט, ניט ווי א מאן; אהן מוטה.

unman'like *a.* (אנ-מענ'-לאיק) ניט מענליך, ניט ווי א מאן; אונמענשליך, גרוזאם; ברוטאל; ניט מאנהאפט; ווייבעריש, שוואך.

unman'liness *n.* (אנ-מענ'-לי-נעס) דאס זיין ניט מאנהאפט; ווייבליכקייט, שוואכקייט.

unman'ly *a.* (אנ-מענ'-לי) ניט מענליך, ניט מאנהאפט; ווייבעריש, שוואך; ניט פאסענד פאר א מאן.

unman'nered *a.* (אנ-מענ'-ערד) אונגעזיטעט, אהן מאניערען, אונהעפליך, גראב.

unman'nerliness *n.* (אנ-מענ'-ער-לי-נעס) אונמאניערליכקייט, אונהעפליכקייט, אונגעזיטעטקייט; גראבקייט.

unman'nerly *adv.* (אנ-מענ'-ער-לי) אונגעזיטעט, אונהעפליך, ניט מאניערליך, ניט דרך-ארץ'דיג, אונערצויגען, גראב.

unman'tle *v.* (אנ-מענ'טל) אוועקנעהמען דעם מאנטעל; אויסטהאן.

unmanufac'tured *a.* (אנ-מענ-יו-פעק'-טשורד) ניט פאבריצירט, ניט אויסגעארבייט, רויה; ניט סימולירט, ניט געמאכט, ניט כלומר'שדיג.

unmanured' *a.* (אנ-מע-ניורד') ניט בעמיסטיגט.

unmarked' *a.* (אנ-מארקט') ניט געצייכענט; אונבעמערקט.

unmar'ketable *a.* (אנ-מאר'-קעט-עבל) וואס טויג ניט פאר דעם מארק, וואס קען ניט געהן אין מארק, ניט גאנגבאר, ניט פערקויפליך, וואס קען ניט פערקויפט ווערען.

unmarred' *a.* (אנ-מארד') ניט בעשעדיגט, ניט פערדארבען, ניט קאליע געמאכט.

unmar'riageable *a.* (אנ-מער'-עדזש-עבל) ניט הייראטס-פעהיג, וואס איז ניט פעהיג צו הייראטען; ניט אין די יאהרען אדער אין צושטאנד חתונה צו האבען.

unmar'ried *a.* (אנ-מער'-איד) ניט פערהייראט.

unmar'ry *v.* (אנ-מער'-אי) שיידען, גט'ן.

unmas'culine *a.* (אנ-מעס'-קיו-לין) ניט מענליך; ווייבליך.

unmask' *v.* (אנ-מעסק') אראבנעהמען די מאסקע, אבדעקען.

unmasked' *a.* (אנ-מעסקט') ניט מאסקירט, אהן א מאסקע; ניט פערשטעלט; אפען.

unmas'ker *n.* (אנ-מעס'-קער) איינער וואס רייסט אראב די מאסקע.

unmas'tered *a.* (אנ-מעס'-טערד) ניט בעהערשט, ניט ביינעקומען, ניט בעצוואונגען; אונבעצווינגליך, וואס קען ניט בעצוואונגען ווערען, וואס קען ניט בעהערשט ווערען.

unmas'ticated *a.* (אנ-מעס'-טי-קיי-טעד) ניט צוקייעט; ניט פאנאנדערגעקייעט.

unmatch'able *a.* (אנ-מעטש'-עבל) אונפערגלייכליך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט.

unmatch'ableness *n.* (אנ-מעטש'-עבל-נעס) אונפערגלייכליכקייט; דאס ניט האבען צו זיך קיין גלייכען.

unmatch'ably *adv.* (אנ-מעטש'-ע-בלי) אויף אן אונפערגלייכליכען אופן; אהן א גלייכען צו זיך.

unmatched' *a.* (אנ-מעטשט') אונפערגליכען; אונפערגלייכליך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט.

unma'ted *a.* (אנ-מיי'-טעד) ניט געפארט.

unmate'rial *a.* (אנ-מע-טיע'-רי-על) ניט מאטעריעל; ניט רעאל; ניט קערפערליך, ניט גשמיות'דיג.

unmate'rialized *a.* (אנ-מע-טיע'-רי-על-איזד) ניט פערווירקליכט.

unmatric'ulated *a.* (אנ-מע-טריק'-יו-ליי-טעד) ניט מאטריקולירט, ניט אריינגעשריבען, ניט אריינגענומען.

unmea'ning *a.* (אנ-מיע'-נינג) זינלאז, וואס האט ניט קיין זין; וואס זאגט גארנישט, וואס דריקט גארנישט אויס.

unmea'ningly *adv.* (אנ-מיע'-נינג-לי) אויף א זינלאזען אופן; אהן א זין.

unmea'ningness *n.* (אנ-מיע'-נינג-נעס) זינלאזיגקייט.

unmeant' *a.* (אנ-מענט') ניט בעאבזיכטיגט, ניט געמיינט.

unmeas'urable *a.* (אנ-מעזש'-אור-עבל) ז. ***immeasurable***.

unmeas'ured *a.* (אנ-מעזש'-אורד) אונערמעסליך, אונענדליך, גרענצלאז; וואס קען ניט געמאסטען ווערען.

unmed'dling *a.* (אנ-מעד'-לינג) זיך ניט אריינמישענד אין יענעמס עסקים.

unmedic'inable *a.* (אנ-מי-דיס'-אינ-עבל) ניט מעדיצעניש; אונהיילזאם, וואס קען ניט היילען; אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unmed'itated *a.* (אנ-מעד'-אי-טיי-טעד) ניט איבערלעגט, ניט בעטראכט, ניט דורכגעטראכט.

unmeet' *a.* (אנ-מיעט') ניט טויגליך;

ניט פאסענד, ניט צוגעפאסט, ניט געאייגענט.

unmeet'ly *adv.* (אנ-מיעט'-לי) אויף אַ אונפאסענדען, אונטויגליכען אדער אונווירדיגען אופן.

unmeet'ness *n.* (אנ-מיעט'-נעס) אונפאסיגקייט; אונטויגליכקייט.

unmel'lowed *a.* (אנ-מעל'-אוד) ניט רייף, ניט צייטיג, ניט ווירדיג.

unmelo'dious *a.* (אנ-מע-לאו'-די-אס) ניט מעלאדיש.

unmelo'diously *adv.* (אנ-מע-לאו'-די-אס-לי) אויף אַ אונמעלאדישען אופן.

unmelo'diousness *n.* (אנ-מע-לאו'-די-אס-נעס) דאס זיין ניט מעלאדיש.

unmel'ted *a.* (אנ-מעל'-טעד) ניט געשמאלצען.

unmen'ded *a.* (אנ-מענ'-דעד) ניט פערריכט, ניט צורעכט געמאכט, ניט אויסגעבעסערט.

unmentionabil'ity *n.* (אנ-מענ-שאנ-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט פאסענד אדער ניט ווערטה דערמאהנט צו ווערען.

unmen'tionable *a.* (אנ-מענ'-שאנ-עבל) וואס פאסט ניט צו דערמאהנען אדער אנצורופען; וואס איז ניט ווערטה דערמאהנט צו ווערען.

unmen'tionableness *n.* (אנ-מענ'-שאנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט פאסענד אדער ניט ווערטה דערמאהנט אדער אנגערופען צו ווערען.

unmen'tionables *n.* (אנ-מענ'-שאנ-עבלז) הויזען.

unmen'tionably *adv.* (אנ-מענ'-שאנ-ע-בלי) ניט זייענדיג פאסענד אדער ווערטה דערמאהנט צו ווערען אדער אנגערופען צו ווערען.

unmen'tioned *a.* (אנ-מענ'-שאנד) ניט דערמאהנט, ניט אנגעצייגט.

unmer'cantile *a.* (אנ-מויר'-קענ-טאיל) ניט קויפמעניש, ניט סוחר'יש.

unmer'cenary *a.* (אנ-מויר'-סע-נע-רי) ניט געלדזיכטיג, וואס פערקויפט זיך ניט פאר געלד.

unmer'chantable *a.* (אנ-מויר'-טשענ-טעבל) וואס טויג ניט צום פערקויפען, וואס מען קען ניט פערקויפען.

unmer'ciful *a.* (אנ-מויר'-סי-פול) אהן רחמנות, אונבארמהערציג, גרויזאם.

unmer'cifully *adv.* (אנ-מויר'-סי-פול-אי) אונ'רחמנות'דיג; אויף אַ אונבארמהערציגען אדער גרויזאמען אופן.

unmer'cifulness *n.* (אנ-מויר'-סי-פול-נעס) אונבארמהערציגקייט; גרויזאמקייט; אונ'רחמנות'דיגקייט.

unmer'ciless *a.* (אנ-מויר'-סי-לעס) ניט אונבארמהערציג, ניט גרויזאם.

unmer'ited *a.* (אנ-מער'-אי-טעד) אונפערדיענט [ווי אַ אונפערדיענטע שטראף, בעלוינונג א. ז. וו.]; אונגערעכט.

unmer'itedness *n.* (אנ-מער'-אי-טעד-נעס) דאס זיין אונפערדיענט.

unmer'iting *a.* (אנ-מער'-אי-טינג) וואס פערדיענט ניט, וואס איז ניט ווערטה, אונווירדיג.

unmerito'rious *a.* (אנ-מער-אי-טאו'-רי-אס) ניט לויבענסווערטה, וואס פערדיענט ניט, אונווירדיג.

unmer'ry *a.* (אנ-מער'-אי) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג.

unmes'merized *a.* (אנ-מעז'-מויר-איזד) ניט היפנאטיזירט. ז. *mesmerism*.

unmet' *a.* (אנ-מעט') ניט אנגעטראפען, ניט בעגעגענט.

unmet'aled *a.* (אנ-מעט'-עלד) ניט בעדעקט מיט מעטאל.

unmetal'lic *a.* (אנ-מע-טעל'-איק) ניט מעטאליש, ניט פון מעטאל.

unmetamor'phosed *a.* (אנ-מעט-ע-מאהר'-פאוזד) ניט געענדערט די פארם אדער דעם געבוי, ניט אומגעוואנדעלט אדער אומגעענדערט.

unmetaphor'ical *a.* (אנ-מעט-ע-פאר'-אי-קעל) ניט מעטאפאריש, ניט בילדליך, ניט בדרך מליצה.

unmetaphys'ical *a.* (אנ-מעט-ע-פיז'-אי-קעל) ניט מעטאפיזיש, ניט אבסטראקט, ניט איבער'ן שכל.

unmethod'ical *a.* (אנ-מע-טהאד'-אי-קעל) ניט מעטאדיש, אהן א סדר, אהן א סיסטעם.

unmeth'odized *a.* (אנ-מעטה'-אד-איזד) ניט סיסטעמאטיזירט, ניט מעטאדיזירט, ניט רעגולירט אדער איינגעארדענט נאך וועלכער עס איז מעטאדע אדער סיסטעם.

unmet'rical *a.* (אנ-מעט'-רי-קעל) ניט מעטריש, וואס האלט ניט אוים דעם מעטער אדער ריטם [וועגען פאעזיע אדער ליעדער].

unmet'rically *adv.* (אנ-מעט'-רי-קעל-אי) אויף אַ אונמעטרישען אדער אונריטמישען אופן.

unmigh'ty *a.* (אנ-מאי'-טי) אונמעכטיג, מאכטלאז.

unmil'itary *a.* (אנ-מיל'-אי-טע-רי) ניט מיליטעריש, ניט לויט די מיליטערישע מנהגים און געזעצען, ניט פון א מיליטערישען כאראקטער.

unmilked' *a.* (אנ-מילקט') ניט געמאלקען.

unmilled' *a.* (אנ-מילד') ניט געמאהלען אין א מיהל; ניט געוואלצט; ניט געפרעסט מיט א מאשין [וועגען מטבעות].

unmin'ded *a.* (אנ-מאינ'-דעד) אונבעמערקט; ניט בעאכטעט; ניט געהאלטען אין זינען.

unmind'ful *a.* (אנ-מאינד'-פול) ניט אויפמערקזאם, ניט האלטענדיג אין זינען, נאכלעסיג.

unmind'fully *adv.* (אנ-מאינד'-פול-אי) אויף אַ אונאויפמערקזאמען אדער נאכלעסיגען אופן.

unmind'fulness *n.* (אנ-מאינד'-פול-נעס) אונאויפמערקזאמקייט, נאכלעסיגקייט.

unmin'gle *v.* (אנ-מינ'גל) אבזונדערען אדער אבטיידען עטוואס צונויפגעמישטעס.

unmin'gled *a.* (אנ-מינ'גלד) ניט געמישט, ניט צונויפגעמישט; ריין.

unministe'rial *a.* (אנ-מינ-איס-טי'-רי-על) ניט מיניסטעריעל, ניט אמטליך; ניט אונטערווארפען; ניט מיניסטעריש, וואס געהערט ניט צום מיניסטער אדער מיניסטעריום.

unmin'ted *a.* (אנ-מינ'-טעד) ניט אויסגעפרעגט [וועגען מטבעות]; ניט פאבריצירט, ניט אויסגעטראכט.

unmirac'ulous *a.* (אנ-מי-רעק'-יו-לאס) ניט וואונדערבאר, ניט איבערנאטירליך; ניט אויסערגעוועהנליך.

unmirac'ulously *adv.* (אנ-מי-רעק'-יו-לאס-לי) אהן וואונדער, ניט וואונדערליך, ניט איבערנאטירליך.

unmirth'fully *adv.* (אנ-מוירטה'-פול-אי) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג.

unmir'y *a.* (אנ-מאיר'-אי) ניט שמוציג, ניט בעדעקט מיט שמוץ אדער בלאטע.

unmissed' *a.* (אנ-מיסט') ניט געפעהלט, ניט פערפעהלט; געטראפען.

unmista'kable *a.* (אנ-מיס-טיי'-קעבל) וואס מען קען וועגען דעם קיין טעות ניט האבען, וואס קען ניט פאלש פערשטאנען ווערען; אויגענשיינליך, קלאר, דייטליך.

unmista'kably *adv.* (אנ-מיס-טיי'-קע-בלי) ניט צו מאכען קיין טעות, וואס קען ניט פאלש פערשטאנען ווערען.

unmista'ken *a.* (אנ-מיס-טיי'קן) אהן א טעות, ניט פאלש פערשטאנען; ריכטיג.

unmit'igable *a.* (אנ-מיט'-אי-געבל) וואס קען ניט געמילדערט ווערען, וואס קען ניט געשטילט אדער פערלייכטערט ווערען; וואס קען ניט געמינדערט ווערען.

unmit'igated *a.* (אנ-מיט'-אי-גיי-טעד) ניט געמילדערט, ניט געשטילט, ניט פערלייכטערט; ניט געמינדערט.

unmit'igatedly *adv.* (אנ-מיט'-אי-גיי-טעד-לי) אהן מילדערונג, אהן פערלייכטערונג; אויף אַ אונגעמינדערטען אופן.

unmixed' *a.* (אנ-מיקסט') ניט געמישט, ריין.

unmixt' *a.* (אנ-מיקסט') ז. *unmixed*.

unmoaned' *a.* (אנ-מאונד') ניט בעוויינט, ניט בעקלאגט.

unmod'ernize *v.* (אנ-מאד'-ער-נאיז) איבערמאכען אויף אַ אלטער מאדע, צוגעבען אַ אלטע פארם.

unmod'ifiable *a.* (אנ-מאד'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

unmod'ifiableness *n.* (אנ-מאד'-אי-פאי-עבל-נעס) דאס ניט קענען מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

unmod'ified *a.* (אנ-מאד'-אי-פאיד) ניט מאדיפיצירט, ניט געענדערט אין פארם.

unmo'dish *a.* (אנ-מאו'-דיש) ניט מאדיש, ניט נאך דער מאדע.

unmod'ulated *a.* (אנ-מאדזש'-יו-ליי-טעד) ניט מאדולירט; ניט געענדערט, ניט צוגעפאסט. ז. *modulate*.

unmoi'stened *a.* (אנ-מאי'סנד) ניט פייכט געמאכט, ניט נאס געמאכט; טרוקען.

unmold' *v.* (אנ-מאולד') ענדערען די פארם, איבערמאכען.

unmoles'ted *a.* (אנ-מא-לעס'-טעד) ניט בעשוועהרט, ניט בעלעסטיגט.

unmol'ten *a.* (אנ-מאול'טן) ניט געשמאלצען.

unmonas'tic *a.* (אנ-מא-נעס'-טיק) ניט קלויסטערליך, ניט מאנאסטיריש.

unmon'eyed *a.* (אנ-מאנ'-איד) אהן געלד, אהן פערמעגען; אונפערמעגליך.

unmoor' *v.* (אנ-מוהר') אויפהויבען דעם אנקער; בעפרייען פון אנקער.

unmoo'ted *a.* (אנ-מוה'-טעד) ניט שטרייטיג, וואס דארף ניט דעבאטירט ווערען; בעשטימט, בעשלאסען.

unmor'al *a.* (אנ-מאר'-על) ניט מאראליש; וואס האט ניט צו טהאן מיט מאראל.

unmoral'ity *n.* (אנ-מא-רעל'-אי-טי) אונמאראלישקייט, אונמאראליטעט.

unmor'alized *a.* (אנ-מאר'-על-איזד) ניט געזיטעט, וואס האט ניט קיין גוטע זיטען אדער מאראל; ניט מאראליש.

unmor'alizing *a.* (אנ-מאר'-על-אי-זינג) דעמאראליזירענד, מאכענדיג אונמאראליש.

unmor'danted *a.* (אנ-מאהר'-דענ-טעד) ניט בייסענד, ניט שארף, ניט סארקאס-

טיש; ניט צופרעסענד [וועגן כעמישע שטאפען].

unmort'gaged *a.* (אנ-מאהר'-גיידזשד) ניט פער'משכון'ט.

unmor'tise *v.* (אנ-מאהר'-טיס) לויז מאכען דעם צאפען; לויז מאכען.

unmoth'erly *a.* (אנ-מאטה'-ער-לי) ניט מוטערליך.

unmo'tived *a.* (אנ-מאו'-טיווד) ניט מאטיווירט, אהן א מאטיוו, אהן א בעוועגונגסגרונד, אהן אן אורזאכע.

unmould' *v.* (אנ-מאולד') ז. ***unmold***.

unmoun'ted *a.* (אנ-מאונ'-טעד) ניט בעריטען, ניט רייטענד; ניט אנגעצויגען אדער ניט אנגעקלעפט אויף קארטאן=פאפיער אדער טאקטור [ווי א פאטאגראפיע]; ניט איינגעפאסט [ווי למשל, א דימענט].

unmourned' *a.* (אנ-מאורנד') ניט בעטרויערט, ניט בעקלאגט.

unmo'vable *a.* (אנ-מוה'-וועבל) ז. ***immovable***.

unmoved' *a.* (אנ-מוהווד') אונבעוועגט, שטאנדהאפט, פעסט, אונפערענדערליך; ניט גערירט, קאלטבליטיג.

unmo'ving *a.* (אנ-מוה'-ווינג) בעוועגונגסלאז, אהן בעוועגונג; ניט ריהרענד, ניט מאכענדיג קיין איינדרוק.

unmowed' *a.* (אנ-מאוד') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unmown' *a.* (אנ-מאון') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unmuf'fle *v.* (אנ-מאפ'ל) אבדעקען, אויפדעקען; אראבנעהמען די הילע אדער צודעק.

unmuni'tioned *a.* (אנ-מיו-ניש'-אנד) ניט בעזארגט מיט אמוניציאן [קריעגס=אויסריכטונג].

unmur'muring *a.* (אנ-מויר'-מויר-אינג) ניט בורטשענד, ניט ווארטשענד; ניט בעקלאגענדיג זיך.

unmur'muringly *adv.* (אנ-מויר'-מויר-אינג-לי) ניט בעקלאגענדיג זיך; ניט ווארטשענדיג, ניט בורטשענדיג.

unmus'cular *a.* (אנ-מאס'-קיו-לאר) ניט מוסקולעז, וואס האט ניט קיין גוטענטוויקעלטע מוסקולען; שוואך, ניט קרעפטיג.

unmu'sical *a.* (אנ-מיו'-זי-קעל) ניט מוזיקאליש; ניט הארמאניש, ניט מעלאדיש.

unmu'sically *adv.* (אנ-מיו'-זי-קעל-אי) אויף אן אונמוזיקאלישען אופן; אונהארמאניש, אונמעלאדיש.

unmu'tilated *a.* (אנ-מיו'-טי-ליי-טעד) ניט צוקאליעטשעט, ביי וועלכען עס פעהלען ניט קיין טיילען אדער גליעדער; גאנץ.

unmuz'zle *v.* (אנ-מאז'ל) אראבנעהמען דעם מויל=קארב אדער דעם מויל=שלאס [ווי פון א הונד]; בעפרייען פון א הינדערניש אדער איינשרענקונג.

unmuz'zled *a.* (אנ-מאז'לד) בעפרייט פון דעם מויל=קארב אדער מויל=שלאס; בעפרייט פון א הינדערניש אדער פון א בעשרענקונג.

unnail' *v.* (אנ-נייל') ארויסציהען די טשוועקעס אדער די נעגעל, לויז מאכען דורך ארויסציהען די נעגעל.

unna'mable *a.* (אנ-ניי'-מעבל) וואס מען קען ניט אנרופען ביים נאמען; וואס מען קען ניט געבען קיין נאמען; וואס קען ניט דערמאהנט ווערען; וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין ווערטער.

unnamed' *a.* (אנ-ניימד') אהן א נאמען; ניט בעקאנט ביים נאמען; אנאנים; ניט דערמאהנט.

unnapped' *a.* (אנ-נעפט') געמאכט אהן א ווארסע אדער אהן א בארווע; וואס האט ניט קיין בארווע [וועגען טוך].

unna'tional *a.* (אנ-נעש'-אנ-על) ניט נאציאנאל.

unna'tive *a.* (אנ-ניי'-טיוו) ניט נאטירליך; פרעמד; ניט היימאטליך.

unnat'ural *a.* (אנ-נעטש'-או-רעל) אוננאטירליך; אונמענשליך; געצוואונגען, געמאכט, געקינסטעלט.

unnat'uralize *v.* (אנ-נעטש'-או-רעל-איז) מאכען אוננאטירליך; אוועקנעהמען די בירגער=רעכטע.

unnat'uralized *a.* (אנ-נעטש'-או-רעל-איזד) ניט נאטוראליזירט, ניט געווארען אדער ניט געמאכט פאר א בירגער פון לאנד.

unnat'urally *adv.* (אנ-נעטש'-או-רעל-אי) אויף אן אוננאטירליכען אופן; אונמענשליך.

unnat'uralness *n.* (אנ-נעטש'-או-רעל-נעס) אוננאטירליכקייט.

unna'ture *n.* (אנ-ניי'-טשור) אוננאטירליכקייט.

unnavigabil'ity *n.* (אנ-נעוו-אי-גע-ביל'-אי-טי) אונשיפבארקייט, די אונמעגליכקייט צו בערייזען מיט א שיף.

unnav'igable *a.* (אנ-נעוו'-אי-געבל) אונשיפבאר, וואס מען קען ניט בערייזען מיט א שיף.

unnav'igated *a.* (אנ-נעוו'-אי-ניי-טעד) ניט דורכגעפאהרען מיט א שיף.

unnec'essarily *adv.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי-לי) אוננויטיג.

unnec'essariness *n.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי-נעס) אוננויטיגקייט.

unnec'essary *a.* and *n.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי) אוננויטיג, ניט נויטיג; אן אוננויטיגקייט, אן אוננויטיגע זאך.

unnee'ded *a.* (אנ-ניע'-דעד) ניט נויטווענדיג, ניט נויטיג.

unneed'ful *a.* (אנ-ניעד'-פול) ניט נויטיג.

unneed'fully *adv.* (אנ-ניעד'-פול-אי) אוננויטיגערווייזע; ניט נויטיג.

unnego'tiable *a.* (אנ-ני-גאו'-שיעבל) אונפערקויפליך, וואס מען קען ניט פערקויפען; וואס מען קען ניט פערהאנדלען; וואס מען קען ניט דיסקאנטירען [וועגען וועקסלען].

unneigh'bored *a.* (אנ-ניי'-בארד) ניט בענאכבארט, אהן שכנים.

unneigh'borliness *n.* (אנ-ניי'-באר-לי-נעס) ניט נאכבארליכע בעציהונגען, אונפריינדליכקייט.

unneigh'borly *a.* (אנ-ניי'-באר-לי) ניט נאכבארליך, ניט פריינדליך.

unneigh'boured *a.* (אנ-ניי'-בארד) ז. ***unneighbored***.

unneigh'bourliness *n.* (אנ-ניי'-באר-לי-נעס) ז. ***unneighborliness***.

unneigh'bourly *a.* (אנ-ניי'-באר-לי) ז. ***unneighborly***.

unnerve' *v.* (אנ-נירוו') ענטקרעפטען, מאכען שוואך; צונעהמען די מאכט.
The accident unnerved him completely.

unnest' *v.* (אנ-נעסט') ארויסטרייבען פון נעסט.

unnet'ted *a.* (אנ-נעט'-עד) ניט איינגעשלאסען אין א נעץ, ניט בעשיצט דורך א נעץ=ווערק.

unneu'tral *a.* (אנ-ניו'-טרעל) ניט נייטראל, ניט אונפארטייאיש.

unnig'gard *a.* (אנ-ניג'-ארד) ניט קארג, ניט גייציג; פרייגיעביג.

unnig'gardly *adv.* (אנ-ניג'-ארד-לי) אהן קארגקייט, פרייגיעביג.

unno'ble *a.* and *v.* (אנ-נאו'בל) ניט עדעל; ניט נאבעל; געמיין; מאכען פאר אוים אדעליגען.

unno'bleness *n.* (אנ-נאו'בל-נעס) אונעדעלקייט, אוננאבעלקייט, געמיינהייט.

unno'bly *adv.* (אנ-נאו'-בלי) אויף אן אונעדעלען אדער ניט נאבעלען אופן; געמיין.

unnooked' *a.* (אנ-נוקט') אהן עקען, אהן קארניזען; אהן איבער=חכמות, פשוט, איינפאך.

unnotched' *a.* (אנ-נאטשט') ניט געקארבט.

unno'ted *a.* (אנ-נאו'-טעד) אונבעמערקט, ניט בעאכטעט.

unno'ticeable *a.* (אנ-נאו'-טי-סעבל) ניט בעמערקונגסווירדיג, וואס קען ניט ציהען די אויפמערקזאמקייט.

unno'ticeably *adv.* (אנ-נאו'-טי-סע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט בעמערקען.

unno'ticed *a.* (אנ-נאו'-טיסד) ניט בעמערקט, ניט בעאכטעט; ניט בעהאנדעלט מיט דער נויטיגער אכטונג אדער אויפמערקזאמקייט; פערנאכלעסיגט.

unno'tified *a.* (אנ-נאו'-טי-פאיד) ניט בענאכריכטיגט.

unnour'ished *a.* (אנ-נאר'-אישט) ניט גענעהרט, ניט ערנעהרט.

unnum'berable *a.* (אנ-נאמ'-בער-עבל) אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

unnum'bered *a.* (אנ-נאמ'-בערד) אונצעהליג; ניט געצעהלט; אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

unnur'tured *a.* (אנ-נויר'-טשורד) אונערצויגען, גראב.

unnutri'tious *a.* (אנ-ניו-טריש'-אס) ניט נאהרהאפט.

unobjec'ted *a.* (אנ-אב-דזשעק'-טעד) וואס מען טרעט ניט ארויס געגען דעם, וואס מען מאכט ניט געגען דעם קיין איינווענדונג.

unobjec'tionable *a.* (אנ-אב-דזשעק'-שאנ-עבל) געגען וואס מען קען ניט איינווענדען; אונטאדעלהאפט, וואס איז ניט צו טאדלען אדער צו זיין געגען.

unobjec'tionably *adv.* (אנ-אב-דזשעק'-שאנ-ע-בלי) ניט איינצואווענדען, ניט צו טאדלען, ניט צו זיין געגען.

unobli'ging *a.* (אנ-א-בלאי'-דזשינג) וואס איז ניט גענייגט צו טהאן א טובה, ניט דיענסטפערטיג, ניט געפעליג.

unoblit'erated *a.* (אנ-אב-ליט'-ע-ריי-טעד) ניט אבגעמעקט; ניט אבגעריבען; ניט פערטיליגט, ניט פערניכטעט.

unobnox'ious *a.* (אנ-אב-נאק'-שאס) ניט אונטערווארפען אדער אויסגעזעצט [צו שאנדע, צו א פארוואורף, צו א סכנה א. ד. ג.]; ניט ווידערליך, ניט אונאנגענעהם.

unobscured' *a.* (אנ-אב-סקיורד') ניט פערדונקעלט, ניט אונקלאר, ניט אונדייטליך; ניט פערבארגען, ניט אונבעקאנט.

unobse'quious *a.* (אנ-אב-סי'-קווי-אס) ניט פאלגזאם, ניט געהארכזאם; ניט אונטערטהעניג, ניט קנעכטיש.

unobse'quiousness *n.* (אנ-אב-סי'-קווי-אס-נעס) אונפאלגזאמקייט, אונגע=

הארכזאמקייט ; דאס ניט זיין קנעכטיש אדער אונטערטעהעניג.

unobser′vable *a.* (אנ-אב-זויר′-וועבל) וואס קען ניט בעאבאכטעט ווערען ; וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

unobser′vance *n.* (אנ-אב-זויר′-וועגס) אונאויפמערקזאמקייט ; אונבעאבאכטונג ; די ניט אבהיטונג פון רעליגיעזע מנהגים אדער צערעמאניעס ; די ניט אבהיטונג פון א געזעץ.

unobser′vant *a.* (אנ-אב-זויר′-וועגט) ניט אויפמערקזאם, ניט אכטזאם ; ניט געהארכזאם, ניט פאלגזאם ; וואס היט ניט אב א פארשריפט, א דין, א מנהג, א געזעץ א. ד. ג.

unobserved′ *a.* (אנ-אב-זוירווד′) ניט בעאבאכטעט, ניט בעמערקט, ניט בעאכטעט.

unobser′vedly *adv.* (אנ-אב-זויר′-וועד-לי) ניט בעמערקטערהייד ; ניט זייענדיג בעאבאכטעט.

unobser′ving *a.* (אנ-אב-זויר′-ווינג) ניט בעאבאכטענד ; ניט אויפמערקזאם ; ניט אבהיטענד.

unobstruc′ted *a.* (אנ-אב-סטראק′-טעד) ניט פערשטאפט ; ניט פערשפארט ; ניט פערשטעלט ; ניט געהינדערט.

unobstruc′tive *a.* (אנ-אב-סטראק′-טיוו) ניט פערשטאפענד, ניט פערשפארענד ; ניט הינדערענד, ניט שטערענד ; ניט פעראורזאכענד קיין אבסטרוקציאן.

unobtai′nable *a.* (אנ-אב-טיי′-נעבל) ניט ערגייכבאר, וואס מען קען ניט דערגרייכען, וואס מען קען ניט ערווערבען.

unobtained′ *a.* (אנ-אב-טיינד′) ניט ערגייכט, ניט ערווארבען.

unobtru′ded *a.* (אנ-אב-טרוה′-דעד) ניט ארויפגעצוואונגען, ניט ארויפגעלעגט מיט גוואלט.

unobtru′sive *a.* (אנ-אב-טרוה′-סיוו) ניט ארויפדרינגליך ; וואס טשעפעט זיך ניט אן ; וואס שטופט זיך ניט פארויס ; בעשיידען.

unobtru′sively *adv.* (אנ-אב-טרוה′-סיוו-לי) ניט שטופענדיג זיך פארויס, ניט זייענדיג ארויפדרינגליך ; בעשיידען.

unobtru′siveness *n.* (אנ-אב-טרוה′-סיוו-נעס) דאס ניט זיין ארויפדרינגליך, דאס ניט שטופען זיך פארויס ; בעשיידענהייט.

unob′vious *a.* (אנ-אב′-ווי-אס) ניט אויגענשיינליך, ניט בעשיינפערליך, ניט זיכער, ניט קלאר.

unoc′cupied *a.* (אנ-אק′-יו-פאיד) ניט פערנומען ; ניט בעזעצט ; ניט בעשעפטיגט.

unoffen′ded *a.* (אנ-א-פענ′-דעד) ניט בעליידיגט.

unoffen′ding *a.* (אנ-א-פענ′-דינג) ניט בעליידיגענד.

unoffen′sive *a.* (אנ-א-פענ′-סיוו) ניט בעליידיגענד ; ניט אנגרייפענד ; אונשעדליך.

unof′fered *a.* (אנ-אפ′-ערד) ניט אנגעבאטען, ניט פארגעשלאגען.

unoffi′cial *a.* (אנ-א-פיש′-על) אונאפיציעל, ניט אמטליך, ניט עפענטליך, פריוואט.

unoffi′cially *adv.* (אנ-א-פיש′-על-אי) אויף אן אונאפיציעלען אופן ; ניט עפענטליך ; פריוואט.

unoffic′inal *a.* (אנ-א-פיס′-אי-נעל) וואס געפינט זיך ניט אדער וואס ווערט ניט געמאכט אין אן אפטייק ; וואס מען האט ניט פארטיג ביי דער האנד [ווענען א מעדיצין].

unoffi′cious *a.* (אנ-א-פיש′-אס) ניט דיענסט-פערטיג, ניט בעל-טובה'דיג ; ניט צודרינגליך, וואס מישט זיך ניט אין יענעמס עסקים.

unoil′ *v.* (אנ-אויל′) בעפרייען אדער רייניגען פון אויל.

unoiled′ *a.* (אנ-אילד′) ניט געאוילט ; ניט גערייניגט פון אויל.

uno′penable *a.* (אנ-או′פנ-עבל) קען ניט געעפענט ווערען.

uno′pened *a.* (אנ-או′פנד) ניט געעפענט.

unop′erated *a.* (אנ-אפ′-ע-ריי-טעד) ניט אפערירט ; ניט בעווירקט ; ניט געבראכט אין בעוועגונג.

unop′erative *a.* (אנ-אפ′-ע-ריי-טיוו) אונווירקזאם, וואס ווירקט ניט, וואס האט ניט קיין ווירקונג.

unopposed′ *a.* (אנ-א-פאוזד′) אהן ווידערשטאנד ; ניט ענטגעגענגעזעצט.

unoppressed′ *a.* (אנ-א-פרעסט′) ניט אונטערדריקט.

unordained′ *a.* (אנ-אהר-דיינד′) ניט פעראָרדענט ; ניט בעשטימט ; ניט אנגעשטעלט, ניט ארדינירט [ווענען א גלח].

unor′dered *a.* (אנ-אהר′-דערד) ניט אין ארדנונג ; ניט בעפעהלט.

unor′derly *a.* (אנ-אהר′-דער-לי) אין אונארדנונג.

unor′dinary *a.* (אנ-אהר′-די-נע-רי) אונגעוועהנליך.

unor′ganizable *a.* (אנ-אהר′-גענ-אי-זעבל) ניט ארגאניזירבאר, וואס קען ניט ארגאניזירט ווערען.

unor′ganized *a.* (אנ-אהר′-גענ-איזד) ניט ארגאניזירט ; ניט ארגאניש.

unorig′inal *a.* (אנ-א-רידזש′-אי-נעל) ניט אריגינעל ; ניט אייגענטימליך ; אהן אן אורשפרונג, אהן אן אבשטאמונג.

unorig′inate *a.* (אנ-א-רידזש′-אי-נייט) ז. *unoriginated*.

unorig′inated *a.* (אנ-א-רידזש′-אי-ניי-טעד) אהן אן אורשפרונג, ניט בעשאפען, ניט געבארען.

unorig′inately *adv.* (אנ-א-רידזש′-אי-נייט-לי) אהן אן אורשפרונג, אהן געבורט.

unornamen′tal *a.* (אנ-אהר-נע-מענ′-טעל) וואס דיענט ניט אלס פערציערונג אדער בעפוצונג ; אהן פערציערונג.

unor′namented *a.* (אנ-אהר′-נע-מענ-טעד) ניט פערציערט, ניט בעפוצט ; איינפאך.

unor′thodox *a.* (אנ-אהר′-טהא-דאקס) ניט ארטאדאקסיש, ניט רעכטגלויביג ; ניט פרום ; אפיקורסות'דיג.

unor′thodoxy *n.* (אנ-אהר′-טהא-דאק-סי) דאס זיין ניט ארטאדאקסיש אדער רעכטגלויביג ; ניט-פרומקייט ; אפיקורסות.

unos′sified *a.* (אנ-אס′-אי-פאיד) ניט פערביינערט, ניט פערוואנדעלט אין ביין.

unostenta′tious *a.* (אנ-אס-טענ-טיי′-שאס) ניט בעריהמעריש ; ניט ווארפענדיג זיך אין די אויגען ; ניט פראלעריש ; בעשיידען.

unostenta′tiously *adv.* (אנ-אס-טענ-טיי′-שאס-לי) אהן בעריהמעריי אדער פראלעריי ; ניט ווארפענדיג זיך אין די אויגען ; אויף א בעשיידענעם אופן. **Though very wealthy they live unostentatiously.**

unostenta′tiousness *n.* (אנ-אס-טענ-טיי′-שאס-נעס) דאס זיין ניט בעריהמעריש ; בעשיידענהייט.

unowed′ *a.* (אנ-אוד′) ניט שולדיג.

unowned′ *a.* (אנ-אונד′) אהן אן איינגעטימער ; ניט אנערקענט.

unox′idable *a.* (אנ-אק′-סי-דעבל) ניט אקסידירבאר, וואס קען ניט אקסידירט ווערען ; וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין אן אקסיד [ז. *oxid*].

unox′idated *a.* (אנ-אק′-סי-דיי-טעד) ניט אקסידירט, ניט פערבונדען אדער ניט פעראייניגט מיט זויער-שטאף.

unox′idizable *a.* (אנ-אק′-סי-דאיז-עבל) ניט אקסידירבאר, וואס קען ניט אקסידירט ווערען, וואס קען ניט פעראייניגט ווערען מיט זויער-שטאף.

unox′idized *a.* (אנ-אק′-סי-דאיזד) ניט אקסידירט, ניט פעראייניגט מיט זויער-שטאף.

unpac′ifiable *a.* (אנ-פעס′-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט איינגעשטילט אדער בערוהיגט ווערען.

unpac′ified *a.* (אנ-פעס′-אי-פאיד) ניט בערוהיגט, ניט איינגעשטילט.

unpack′ *v.* (אנ-פעק′) אויספאקען ; ארויסנעהמען די פעק, אויסלאדען.

unpacked′ *a.* (אנ-פעקט′) אויסגעפאקט.

unpack′er *n.* (אנ-פעק′-ער) אן אויספאקער.

unpaid′ *a.* (אנ-פייד′) אהן געצאהלט ; אונבעצאהלט, ניט בעצאהלט.

unpained′ *a.* (אנ-פיינד′) אהן שמערצען, וואס פיהלט ניט קיין שמערץ.

unpain′ful *a.* (אנ-פיינ′-פול) ניט שמערצליך.

unpain′ted *a.* (אנ-פיינ′-טעד) ניט געפארבט, ניט געמאלט.

unpaired′ *a.* (אנ-פעהרד′) ניט געפארט, ניט איינגעטיילט פארווייז.

unpal′atable *a.* (אנ-פעל′-ע-טעבל) ניט געשמאק, אונאנגענעהם.

unpal′atably *adv.* (אנ-פעל′-ע-טע-בלי) ניט געשמאק.

unpam′pered *a.* (אנ-פעמ′-פערד) ניט פערצערטעלט, ניט צופיעשטשעט, ניט פערצויגען.

unpar′agoned *a.* (אנ-פער′-ע-גאנד) אונפערגלייכליך, אהן א גלייכען.

unpar′allelable *a.* (אנ-פער′-ע-לעל-עבל) אונפערגלייכליך, ניט פערגלייכבאר.

unpar′alleled *a.* (אנ-פער′-ע-לעלד) וואס האט ניט קיין גלייכען ; אונפערגלייכליך, וואס קען ניט פערגליכען ווערען, ניט צו פערגלייכען.

unpar′asitized *a.* (אנ-פער′-ע-סאי-טאיזד) וואס האט ניט קיין פאראזיטען.

unpar′donable *a.* (אנ-פאר′-דאנ-עבל) אונפערצייהליך, וואס קען ניט פערצייהט ווערען, אויף וואס מען קען ניט מוחל זיין.

unpar′donableness *n.* (אנ-פאר′-דאנ-עבל-נעס) אונפערצייהליכקייט.

unpar′donably *adv.* (אנ-פאר′-דאנ-ע-בלי) אויף אן אונפערצייהליכען אופן.

unpar′doned *a.* (אנ-פאר′-דאנד) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען ; וועמען מען האט ניט מוחל געווען.

unpar′doning *a.* (אנ-פאר′-דאנ-אינג) ניט פערצייהענד, וואס פערצייהט ניט.

unpared′ *a.* (אנ-פעהרד′) ניט אבגעשיילט, ניט ארומגעשניטען.

unparliamen′tarily *adv.* (אנ-פאר-לי-מענ′-טע-רי-לי) אויף אן אונפארלאמענטארישען שטייגער, ניט פארלאמענטאריש.

unparliamen′tariness *n.* (אנ-פאר-

לי־מענ׳-טע-רי-נעס) אונפּאַרלאַמענטאַריש־קייט, דאָס זיין ניט פּאַרלאַמענטאַריש.

unparliamen'tary *a.* (אַנ-פּאַר-לי-מענ׳-טע-רי) ניט פּאַרלאַמענטאַריש, נעגען די רעגעלען פֿון אַ פּאַרלאַמענט אָדער פֿון אַ פֿערזאַמלונג.

unpar'ted *a.* (אַנ-פּאַר׳-טעד) ניט גע־טיילט, ניט פֿאָנאַנדערגעטיילט; ניט צו־שיידט.

unpar'tial *a.* (אַנ-פּאַר׳-שעל) ז. *impartial*

unpar'tially *adv.* (אַנ-פּאַר׳-שעל-אי) ז. *impartially*

unpass'able *a.* (אַנ-פּעס׳-עבל) אונדורכ־גענגליך, וואָס מען קען ניט דורכגעהן; אונגאַנגבאַר, וואָס געהט ניט, וואָס ווערט ניט אָנגענומען [ווי למשל, געלד, באַנק־נאָטען א. ז. וו.].

unpas'sionate *a.* (אַנ-פּעש׳-אַנ-אייט) ז. *dispassionate*

unpas'sionately *adv.* (אַנ-פּעש׳-אַנ-אייט-לי) ז. *dispassionately*

unpas'sioned *a.* (אַנ-פּעש׳-אַנד) ז. *dispassionate*

unpas'toral *a.* (אַנ-פּעס׳-טאָר-על) ניט הירטען־מעסיג, ניט ווי אַ פּאַסטוך.

unpat'ented *a.* (אַנ-פּעט׳-ענ-טעד) ניט פּאַטענטירט, ניט געשיצט דורך אַ פּאַטענט.

unpathed' *a.* (אַנ-פּאַטהט׳) ניט אויס־געטרעטען, ניט געטרעטען.

unpathet'ic *a.* (אַנ-פּע-טהעט׳-איק) ניט פּאַטעטיש, ניט ריהרענד.

unpatriot'ic *a.* (אַנ-פּיי-טרי-אָט׳-איק) ניט פּאַטריאָטיש.

unpatriot'ically *adv.* (אַנ-פּיי-טרי-אָט׳-אי-קעל-אי) אויף אַן אונפּאַטריאָטי־שען שטיינער.

unpa'tronized *a.* (אַנ-פּיי׳-טראַנ-איזד) ניט פּאַטראָניזירט, וואָס האָט ניט קיין קויפֿער, קליענטען אָדער פֿריינד. ז. *patronize*

unpat'terned *a.* (אַנ-פּעט׳-ערנד) וואָס האָט ניט קיין מוסטער אָדער גלייכען, אונ־פֿערגלייכליך.

unpave' *v.* (אַנ-פּייוו׳) צונעהמען דעם פּלאַסטער אָדער ברוק פֿון אַ גאַס.

unpaved' *a.* (אַנ-פּייווד׳) ניט ברו־קירט, ניט געפּלאַסטערט [וועגען אַ גאַס].

unpawned' *a.* (אַנ-פּאָהנד׳) ניט פֿער־זעצט, ניט פֿער׳משכונ׳ט.

unpay'able *a.* (אַנ-פּיי׳-עבל) אונצאָהל־באַר, וואָס קען ניט אָדער דאַרף ניט בע־צאָהלט ווערען.

unpea'ceable *a.* (אַנ-פּיס׳-עבל) ניט פֿריעדליך; שטרייטזיכטיג, קריעגעריש.

unpea'ceableness *n.* (אַנ-פּיס׳-עבל-נעס) אונפֿריעדליכקייט, קריעגערישקייט.

unpeace'ful *a.* (אַנ-פּיס׳-פֿול) אונ־פֿריעדליך, אונרוהיג.

unped'igreed *a.* (אַנ-פּעד׳-אי-גריעד) ניט פֿון אַ יחוס׳דיגער אַבשטאַמונג, ניט קיין יחסן.

unpeeled' *a.* (אַנ-פּיעלד׳) ניט אַבגע־שיילט, ניט אַבגעשונדען.

unpeer'able *a.* (אַנ-פּיער׳-עבל) וואָס האָט ניט קיין גלייכען, אונפֿערגלייכליך.

unpeered' *a.* (אַנ-פּיערד׳) אָהן אַ גליי־כען, אונפֿערגלייכליך.

unpeg' *v.* (אַנ-פּעג׳) אַרויסנעהמען די טשוועקלעך, אַרויסנעהמען די פּלעקלעך; לויז מאַכען, פֿאָנאַנדערנעהמען.

unpel'ted *a.* (אַנ-פּעל׳-טעד) ניט בע־האַנעלט, ניט בעוואָרפֿען [ווי מיט שטיי־נער, שנעע־באַלען א. ד. ג.].

unpen' *v.* (אַנ-פּען׳) אַרויסלאָזען פֿון תּפיסה.

unpe'nal *a.* (אַנ-פּי׳-נעל) ניט שטראַפֿ־ליך, וואָס ענטהאַלט ניט קיין שטראָף.

unpen'ciled *a.* (אַנ-פּענ׳-סילד) ניט געצייכענט אָדער ניט בעדעקט מיט דינע ליניען.

unpen'etrable *a.* (אַנ-פּענ׳-אי-טרעבל) ז. *impenetrable*

unpen'etrating *a.* (אַנ-פּענ׳-אי-טריי-טינג) ניט דורכדרינגענד, ניט שאַרף; ניט שאַרפֿזיניג.

unpen'itent *a.* (אַנ-פּענ׳-אי-טענט) ז. *impenitent*

unpen'sioned *a.* (אַנ-פּענ׳-שאַנד) ניט פּענסיאָנירט, אָהן פּענסיע, אָהן געהאַלט.

unpeo'ple *v.* (אַנ-פּיע׳פּל) אָוועקנעה־מען די בעפֿעלקערונג, אויסראָטען די בע־פֿעלקערונג.

unpeo'pled *a.* (אַנ-פּיע׳פּלד) וואו עס איז אָוועקגענומען געוואָרען אָדער פֿערניכ־טעט געוואָרען די בעפֿעלקערונג.

unpep'tonized *a.* (אַנ-פּעפּ׳-טאָ-נאַיזד) וואָס איז ניט פֿערוואַנדעלט געוואָרען אין פּעפּטאָן. ז. *peptone*

unpercei'vable *a.* (אַנ-פּויר-סיע׳-וועבל) אונבעמערקליך, וואָס איז ניט צו בעמערקען; ניט בענרייפֿליך; ניט פֿיהל־באַר.

unpercei'vably *adv.* (אַנ-פּויר-סיע׳-וע-בלי) אויף אַן אונבעמערקליכען אָדער אונבענרייפֿליכען שטיינער.

unperceived' *a.* (אַנ-פּויר-סיעווד׳) אונ־בעמערקט, ניט וואַהרגענומען.

unpercei'vedly *adv.* (אַנ-פּויר-סיע׳-ווער-לי) אויף אַן אונבעמערקבאַרען אופֿן: ניט צו בעמערקען, ניט צו בענרייפֿען.

unper'fect *a.* (אַנ-פּויר-פֿעקט) ניט פּערפֿעקט, ניט פֿאָלקאָם, פֿערהלערהאַפֿט, מיט חסרונות; ניט פֿערענדיגט, ניט פֿער־פֿאָלקאָמט.

unperfec'ted *a.* (אַנ-פּויר-פֿעק׳-טעד) ניט פֿערפֿאָלקאָמט.

unper'fectness *n.* (אַנ-פּויר׳-פֿעקט-נעס) ז. *imperfection*

unper'forated *a.* (אַנ-פּויר׳-פֿאָ-ריי-טעד) ניט דורכגעשטאָכען, ניט דורכגעלע־כערט, ניט דורכגעבויערט.

unperfor'mable *a.* (אַנ-פּויר-פֿאָר׳-מעבל) וואָס קען ניט דורכגעפֿיהרט אָדער ערפֿילט ווערען.

unperformed' *a.* (אַנ-פּויר-פֿאָרמד׳) ניט דורכגעפֿיהרט, ניט געטהאָן, ניט גע־מאַכט; ניט אויסגעפֿיהרט, ניט ערפֿילט.

unper'ishable *a.* (אַנ-פּער׳-איש-עבל) ז. *imperishable*

unper'ishing *a.* (אַנ-פּער׳-איש-אינג) אונפֿערגענגליך, וואָס קען ניט פֿערניכטעט ווערען; אַנהאַלטענד, דויערענד.

unper'jured *a.* (אַנ-פּויר׳-דזשורד) ריין פֿון אַ פֿאַלשער שבועה, וואָס האָט ניט אויף זיך קיין פֿערברעכען פֿון שווערען פֿאַלש.

unpermit'ted *a.* (אַנ-פּויר-מיט׳-עד) ניט ערלויבט.

unperplexed' *a.* (אַנ-פּויר-פּלעקסט׳) ניט צומישט; ניט פֿערפּלאָנטערט, ניט צו־טומעלט, וואָס איז ניט אין פֿערלעגענהייט.

unper'secuted *a.* (אַנ-פּויר׳-סי-קיו-טעד) ניט פֿערפֿאָלגט, ניט אונטערדריקט; ניט געפּלאָגט, ניט געפּייניגט.

unper'sonable *a.* (אַנ-פּויר׳-סאָנ-עבל) ניט אַנזעהליך, ניט אויסווייזענדיג ווי אַ שעהנער בכבוד׳יגער מענש.

unper'sonal *a.* (אַנ-פּויר׳-סאָנ-על) אונפֿערזענליך; וואָס איז ניט געריכטעט נעגען דער פּערזאָן צו וועמען מען רעדט [ווי אַ בעמערקונג].

unperspir'able *a.* (אַנ-פּויר-ספּאַיר׳-עבל) וואָס קען ניט אויסגעדונסטעט ווע־רען דורך שוויצען.

unpersua'dable *a.* (אַנ-פּויר-סהוויי׳-דעבל) וועמען מען קען ניט איבערריידען, וועמען מען קען ניט איבערצייגען.

unpersua'dableness *n.* (אַנ-פּויר-סהוויי׳-דעבל-נעס) דאָס ניט קענען אי־בערגערעדט ווערען, דאָס ניט קענען אי־בערצייגט ווערען.

unpersua'ded *a.* (אַנ-פּויר-סהוויי׳-דעד) ניט איבערצייגט, ניט איבערגערעדט.

unpersua'sive *a.* (אַנ-פּויר-סהוויי׳-סיוו) וואָס קען ניט איבערריידען, וואָס קען ניט איבערצייגען.

unperturbed' *a.* (אַנ-פּויר-טוירבד׳) ניט בעאונרוהיגט, ניט צומישט, ניט צו־טומעלט.

unpertur'bedness *n.* (אַנ-פּויר-טויר׳-בעד-נעס) ניט־צומישטקייט, ניט־צוטו־מעלטקייט, רוהיגקייט.

unperused' *a.* (אַנ-פּי-רוהזד׳) ניט דורכגעקוקט, ניט דורכגעלעזען.

unperver'ted *a.* (אַנ-פּויר-וואויר׳-טעד) ניט פֿערדאַרבען, ניט פֿערפֿיהרט.

unpes'tered *a.* (אַנ-פּעס׳-טערד) ניט בעאונרוהיגט, ניט געפּלאָגט, ניט בעלעס־טיגט.

unpet'rified *a.* (אַנ-פּעט׳-רי-פֿאַיד) ניט פֿערשטיינערט, ניט פֿערוואַנדעלט אין שטיין.

unphilanthrop'ic *a.* (אַנ-פֿיל-ענ-טהראָפּ׳-איק) ניט פֿילאַנטראָפּיש.

unphilolog'ical *a.* (אַנ-פֿיל-אָ-לאָדזש׳-אי-קעל) ניט פֿילאָלאָגיש, ניט לויט די כללים פֿון שפּראַך־פֿאָרשונג.

unphilosoph'ical *a.* (אַנ-פֿיל-אָ-סאָפֿ׳-אי-קעל) ניט פֿילאָזאָפֿיש, ניט לויט די פּרינציפּען פֿון פֿילאָזאָפֿישען דענקען.

unphilosoph'ically *adv.* (אַנ-פֿיל-אָ-סאָפֿ׳-אי-קעל-אי) ניט אויף אַ פֿילאָזאָפֿי־שען שטיינער, ניט געלאַסען אָדער מיושב׳־דיג.

unphilosoph'icalness *n.* (אַנ-פֿיל-אָ-סאָפֿ׳-אי-קעל-נעס) דאָס זיין ניט פֿילאָ־זאָפֿיש.

unphonet'ic *a.* (אַנ-פֿאָ-נעט׳-איק) ניט פֿאָנעטיש, ניט קלינגענד, ניט לויט די כללים פֿון פֿאָנעטיק. ז. *phonetics*

unphrenolog'ical *a.* (אַנ-פֿרענ-אָ-לאָדזש׳-אי-קעל) ניט פֿרענאָלאָגיש, ניט לויט די כללים פֿון פֿרענאָלאָגיע. ז. *phrenology*

unphysiolog'ical *a.* (אַנ-פֿיז-אי-אָ-לאָדזש׳-אי-קעל) ניט פֿיזיאָלאָגיש, ניט לויט די לעהרען פֿון דער פֿיזיאָלאָגיע. ז. *physiology*

unpick' *v.* (אַנ-פּיק׳) עפֿנען מיט אַ פּיקע אָדער קירקע; אַרויסציהען די שטעך אָדער די נעט; אַרויסזוכען, אַרויסנעפּינען.

unpicked' *a.* (אַנ-פּיקט׳) ניט געעפֿענט מיט עפּעס; ניט אַרויסגעזוכט, ניט אַרויס־גענומען, ניט אויסגעקליבען; ניט אַבגע־ריסען, ניט אַבגעפּליקט [ווי פּרוכט פֿון אַ בוים].

unpicturesque' *a.* (אַנ-פּיק-טשו-רעסק׳) ניט מאַלעריש, ניט בילדעריש־שעהן, ניט רייצענד, ניט ראָמאַנטיש.

unpier'ceable *a.* (אנ-פיער'-סעבל) אונדורכדרינגבאר, אונדורכדרינגליך; וואס קען ניט דורכגעשטאכען ווערען.

unpierced' *a.* (אנ-פיערסט') ניט דורכגעשטאכען; ניט דורכגעדרונגען.

unpil'laged *a.* (אנ-פיל'-עדזשר) ניט צורויבט, ניט געפלינדערט.

unpil'lared *a.* (אנ-פיל'-ארד) אהן זיילען, אהן סלופעס.

unpil'lowed *a.* (אנ-פיל'-אוד) אהן א קישען.

unpi'loted *a.* (אנ-פאי'-לאט-עד) ניט געפיהרט פון א לאצמאן; ניט דורכגעפיהרט דורך א שווערינקייט אדער פערלעגענהייט.

unpin' *v.* (אנ-פין') ארויסנעהמען די שפילקעס, לויז מאכען.

unpin'ion *v.* (אנ-פינ'-יאן) בעפרייען פון קאנדאלען אדער קייטען; בעפרייען.

unpin'ioned *a.* (אנ-פינ'-יאנד) בעפרייט פון די קייטען; מיט פרייע הענד.

unpinked' *a.* (אנ-פינקט') ניט דורכגעלעכערט.

unpit'eous *a.* (אנ-פיט'-אי-אס) אונבארמהערציג, אונ'ברחמנות'דיג, אכזריות'דיג.

unpit'eously *adv.* (אנ-פיט'-אי-אס-ליך) אויף אן אונבארמהערציגען שטייגער.

unpit'eousness *n.* (אנ-פיט'-אי-אס-נעס) אונ'ברחמנות'דיגקייט, אונבארמהערציגקייט, אכזריות'דיגקייט.

unpit'iable *a.* (אנ-פיט'-אי-עבל) ניט בעדויערנסווערטה; וואס פערדיענט ניט קיין מיטלייד.

unpit'ied *a.* (אנ-פיט'-איד) ניט בעדויערט, וואס ווערט ניט בעדויערט; אויף וואס מען האט ניט קיין מיטלייד.

unpit'iful *a.* (אנ-פיט'-אי-פול) אונבארמהערציג, אונ'ברחמנות'דיג: וואס דערוועקט ניט קיין רחמנות.

unpit'ifully *adv.* (אנ-פיט'-אי-פול-אי) אויף אן אונבארמהערציגען שטייגער.

unpit'ifulness *n.* (אנ-פיט'-אי-פול-נעס) אונבארמהערציגקייט.

unpit'ying *a.* (אנ-פיט'-אי-אינג) ניט מיטפיהלענד, אהן מיטגעפיהל, אהן רחמנות.

unpit'yingly *adv.* (אנ-פיט'-אי-אינג-לי) אהן מיטלייד, אהן מיטגעפיהל; אהן רחמנות.

unpla'cable *a.* (אנ-פליי'-קעבל) וואס קען ניט איבערגעבעטען ווערען.

unplace' *v.* (אנ-פליים') ז. ***displace***

unplaced' *a.* (אנ-פלייסט') ניט אנגעשטעלט, אהן א שטעלע; ניט געבראכט אין ארדנונג, אויסגעמישט, אנגעווארפען.

unplagued' *a.* (אנ-פלייגד') ניט געפלאגט, ניט געקוועלט, ניט געפייניגט.

unplait' *v.* (אנ-פלייט') פאנאנדערפלעכטען.

unplaned' *a.* (אנ-פליינד') ניט געהובעלט, ניט גלאט געמאכט.

unplanned' *a.* (אנ-פלענד') ניט פלאנירט; ניט ענטווארפען.

unplant' *v.* (אנ-פלענט') אויסווארצלען [פלאנצען]; אויסראטען [א בעפעלקערונג].

unplan'ted *a.* (אנ-פלענ'-טעד) ניט געפלאנצט; ניט קולטיווירט.

unplas'tered *a.* (אנ-פלעס'-טערד) ניט געפלאסטערט, ניט געטינקעוועט.

unplas'tic *a.* (אנ-פלעס'-טיק) ניט פלאסטיש, וואס לאזט זיך ניט פארמירען.

unpla'ted *a.* (אנ-פליי'-טעד) ניט פלאטירט, ניט בעדעקט מיט אן אנדער מעטאל אדער שטאף; ניט געפאנצערט.

unplau'sible *a.* (אנ-פלאה'-זיבל) ניט שיינבאר, וואס האט ניט קיין שיינבאר גוטען אויסזעהן.

unplau'sibly *adv.* (אנ-פלאה'-זי-בלי) אזוי, דאס עס האט ניט אויסערליך קיין גוטען אויסזעהן.

unplea'dable *a.* (אנ-פליע'-דעבל) וואס קען ניט געבראכט ווערען אלס אנווענדונג, ענטשולדיגונג אדער פערטיידיגונג.

unplea'ded *a.* (אנ-פליע'-דעד) ניט דרינגליך געבעטען, ניט דרינגליך פערלאנגט; ניט פערטיידיגט פון אן אדוואקאט; ניט געענטפערט פאר'ן געריכט [וועגען א בעשולדיגונג].

unpleas'ance *n.* (אנ-פלעז'-ענס) אונאנגענעהמליכקייט, אונצופריעדענהייט, פערדרוס, ערגערניש.

unpleas'ant *a.* (אנ-פלעז'-ענט) אונאנגענעהם.

unpleas'antly *adv.* (אנ-פלעז'-ענט-לי) אויף אן אונאנגענעהמען שטייגער.

unpleas'antness *n.* (אנ-פלעז'-ענט-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונצופריעדענהייט.

unpleased' *a.* (אנ-פליעזד') אונצופריעדען.

unplea'sing *a.* (אנ-פליע'-זינג) ניט געפעליג, אונאנגענעהם.

unplea'singly *adv.* (אנ-פליע'-זינג-לי) אויף אן אונאנגענעהמען שטייגער..

unplea'singness *n.* (אנ-פליע'-זינג-נעס) ניט-געפעליגקייט, אונאנגענעהמליכקייט, ווידריגקייט.

unpleas'urable *a.* (אנ-פלעזש'-אור-עבל) ניט פערגניגענד, אונאנגענעהם; וואס פערשאפט ניט קיין פערגניגען.

unpleas'urably *adv.* (אנ-פלעזש'-אור-ע-בלי) ניט פערשאפענדיג קיין פערגניגען.

unpledged' *a.* (אנ-פלעדזשד') ניט פערמשכון'ט; ניט פערפליכטעט.

unpli'able *a.* (אנ-פלאי'-עבל) ניט בויגזאם, וואס לאזט זיך ניט בויגען; הארטנעקיג.

unpli'ably *adv.* (אנ-פלאי'-ע-בלי) אויף אן אונבויגזאמען, הארטנעקיגען שטייגער.

unpli'ant *a.* (אנ-פלאי'-ענט) ניט בויגזאם, שטייף; ניט נאכגיעביג.

unpli'antly *adv.* (אנ-פלאי'-ענט-לי) אויף אן אונבויגזאמען אדער הארטנעקיגען שטיינער.

unploughed' *a.* (אנ-פלאוד') ז. ***unplowed***

unplowed' *a.* (אנ-פלאוד') ניט בעאקערט.

unplucked' *a.* (אנ-פלאקט') ניט געפיקט, ניט געצוקט, ניט געריסען.

unplug' *v.* (אנ-פלאג') ארויסנעהמען דעם שפונט אדער די פלאמבע.

unplumb' *a. and v.* (אנ-פלאם') וואס איז ניט ווערטיקאל; אבציהען דאס בליי פון עפעס.

unplumbed' *a.* (אנ-פלאמד') ניט געמאסטען די טיעפקייט מיט א בליי-לויט. ז. ***plumb***

unplume' *v.* (אנ-פלוהם') אבפליקען די פעדערען; דעגראדירען, ערנידריגען.

unplun'dered *a.* (אנ-פלאנ'-דערד) ניט צורויבט, ניט צופלינדערט.

un po'co (אוהן פאו'-קאו) אין מוזיק — א ביסעל, עטוואס, לייכט.

unpoet'ic *a.* (אנ-פא-עט'-איק) ז. ***unpoetical***

unpoet'ical *a.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל) ניט פאעטיש, ניט דיכטעריש, אהן פאעזיע, פראזאאיש.

unpoet'ically *adv.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאעטישען אדער פראזאאישען אופן.

unpoet'icalness *n.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל-נעס) אונפאעטישקייט, דאס זיין ניט פאעטיש.

unpoin'ted *a.* (אנ-פאינ'-טעד) ניט פערשפיצט, ניט שארף; אהן א שפיץ; אהן א בעשטימטען פונקט, אהן א צוועק, אהן א ציעל; ניט פונקטירט [וועגען א שריפט]; אהן נקודות.

unpoised' *a.* (אנ-פאיזד') ניט באלאנסירט, אהן א גלייכגעוויכט.

unpo'larized *a.* (אנ-פאו'-לאר-איזד) ניט פאלאריזירט. ז. ***polarize***

unpol'icied *a.* (אנ-פאל'-אי-סיד) וואס האט ניט קיין רעגיערונגס-פארם; ניט פאליטיש, ניט טאקטיש; אונפארזיכטיג, נאריש.

unpol'ish *v.* (אנ-פאל'-איש) ארונבנעהמען די פאלירטקייט, גלאטקייט אדער גלאנץ; ארונבנעהמען די פיינקייט אדער עלעגאנץ, מאכען גראב.

unpol'ishable *a.* (אנ-פאל'-איש-עבל) וואס קען ניט פאלירט ווערען; וואס קען ניט געמאכט ווערען גלאט אדער גלאנציג.

unpol'ished *a.* (אנ-פאל'-אישט) ניט פאלירט, ניט געשליפען, ניט געמאכט גלאט אדער גלאנציג; ניט געבילדעט, רויה, גראב.

unpolite' *a.* (אנ-פא-לאיט') ז. ***impolite***

unpolite'ly *adv.* (אנ-פא-לאיט'-לי) ז. ***impolitely***

unpolite'ness *n.* (אנ-פא-לאיט'-נעס) ז. ***impoliteness***

unpol'itic *a.* (אנ-פאל'-אי-טיק) ז. ***impolitic***

unpolit'ical *a.* (אנ-פא-ליט'-אי-קעל) ניט פאליטיש.

unpolit'ically *adv.* (אנ-פא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאליטישען שטייגער.

unpolled' *a.* (אנ-פאולד') ניט פעררעגיסטרירט אלס וואהל-שטימען; ניט אבגעגעבען די שטימע ביי וואהלען; ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעשניטען.

unpollu'ted *a.* (אנ-פא-ליו'-טעד) אונבעפלעקט, ניט בעשמוצט; ריין.

unpop'ular *a.* (אנ-פאפ'-יו-לאר) אונפאפולער, ניט בעליעבט ביים פאלק.

unpopular'ity *n.* (אנ-פאפ-יו-לער'-אי-טי) אונפאפולאריטעט, דאס זיין אונבעליעבט ביים פאלק.

unpop'ularly *adv.* (אנ-פאפ'-יו-לאר-לי) אויף אן אונפאפולערען אופן, אויף אן אופן וואס איז ניט בעליעבט ביים פאלק.

unpop'ulated *a.* (אנ-פאפ'-יו-ליי-טעד) ניט בעפעלקערט, ניט בעזעצט.

unpor'table *a.* (אנ-פאור'-טעבל) ניט טראגבאר, וואס מען קען ניט טראגען.

unpor'tioned *a.* (אנ-פאור'-שאנד) אהן א חלק אין דער ירושה; אהן פערמעגען.

unpor'tuous *a.* (אנ-פאור'-טשו-אס) אהן פארטען, אהן האפענס.

unpos'itive *a.* (אנ-פאז'-אי-טיוו) ניט פאזיטיוו, ניט געוויס.

unpossessed' *a.* (אנ-פא-זעסט') ניט בעזעסען, אהן א בעל-הבית, אהן אן אייגענטימער; בערויבט פון עפעס.

unpossibil'ity *n.* (אנ-פאס-אי-ביל'-אי-טי) ז. ***impossibility***

unpos'ted *a.* (אנ-פאוס'-טער) ניט פערעפענטליכט, ניט בעקאנט געמאכט דעם עולם מיט עפעס; ניט געשטעלט אויף א בעשטימטען פאסט; וואס האט ניט קיין בעשטימטע שטעלע.

unpo'table *a.* (אנ-פאו'-טעבל) ניט טרינקבאר, וואס מען קען ניט טרינקען; ניט פליסיג.

unpow'erful *a.* (אנ-פאו'-ער-פול) מאכטלאז, ניט קרעפטיג, ניט שטארק; ניט ווירקזאם.

unprac'ticable *a.* (אנ-פרעק'-טי-קעבל) ז. ***impracticable***

unprac'tical *a.* (אנ-פרעק'-טי-קעל) אונפראקטיש; וואס קומט ניט פון פראקטיק אדער ערפאהרונג.

unpractical'ity *n.* (אנ-פרעק-טי-קעל'-אי-טי) אונפראקטישקייט.

unprac'tically *adv.* (אנ-פרעק'-טי-קעל-אי) אויף אן אונפראקטישען שטייגער.

unprac'ticed *a.* (אנ-פרעק'-טיסט) ניט ערפאהרען, ניט פראקטיקירט, ניט אויסגעאיבט, ניט עקספעריםענטירט.

unprac'tised *a.* (אנ-פרעק'-טיסט) ז. ***unpracticed***

unprac'tisedness *n.* (אנ-פרעק'-טיסט-נעס) דאס זיין ניט פראקטיצירט אדער ניט אויסגעאיבט.

unpraised' *a.* (אנ-פרייזד') ניט געלויבט.

unprayed' *a.* (אנ-פרייד') פאר וואס מען האט ניט געבעטען.

unpreca'rious *a.* (אנ-פרי-קיי'-רי-אס) ניט שוואנקענד, ניט וואקלענד; ניט אונזיכער; זיכער, פערזיכערט; געווים; אונאבהענגיג.

unpreca'riously *adv.* (אנ-פרי-קיי'-רי-אס-לי) ניט שוואנקענדיג; ניט אונזיכער.

unprec'edented *a.* (אנ-פרעס'-אי-דענ-טער) אהן ביישפיעל, אונערהערט; אהן א פרעצעדענט, אהן א געוויזענעם פאל וואס זאל דיענען אלס ביישפיעל פאר אנדערע אזעלכע פעלע.

unprec'edently *adv.* (אנ-פרעס'-אי-דענ-טעד-לי) אהן א פרעצעדענט; ניט האבענדיג קיין געוויזענעם פאל וואס זאל דיענען אלס ביישפיעל.

unprecise' *a.* (אנ-פרי-סאיס') ניט גענוי, ניט פינקטליך, ניט אקוראט.

unpredes'tinated *a.* (אנ-פרי-דעס'-טי-ניי-טעד) ניט פארויס בעשטימט.

unpredes'tined *a.* (אנ-פרי-דעס'-טינד) ז. ***unpredestinated***

unpredict' *v.* (אנ-פרי-דיקט') צוריקנעהמען די פראפעצייהונג, צוריקציהען די נביאות.

unpref'aced *a.* (אנ-פרעפ'-עסט) אהן א הקדמה, אהן אן איינלייטונג.

unpreferred' *a.* (אנ-פרי-פוירד') ניט פארגעצויגען, ניט געגעבען דעם פארצוג; ניט העכער געשעצט, ניט געהאלטען פאר בילכער.

unpreg'nable *a.* (אנ-פרעג'-נעבל) אונבעזיעגבאר, וואס מען קען ניט בייקומען.

unpreg'nant *a.* (אנ-פרעג'-נענט) ניט שוואנגער, ניט טראגענדיג; ניט גייסטרייך, טעמפ.

unprej'udice *n.* (אנ-פרעדזש'-או-דיס) פרייהייט פון פאראורטהיילע.

unprej'udiced *a.* (אנ-פרעדזש'-או-דיסט) פריי פון פאראורטהיילע, אונפארטייאיש; ניט בעשעדיגט.

unprej'udicedness *n.* (אנ-פרעדזש'-או-דיסט-נעס) פאראורטהיילסלאזיגקייט, דאס זיין אהן פאראורטהיילע.

unprel'ate *v.* (אנ-פרעל'-אייט) מאכען אויס פרעלאט, אראבווארפען פון בישאפאמט.

unprelat'ical *a.* (אנ-פרי-לעט'-אי-קעל) וואס איז ניט פאסענד פאר א פרעלאט. ז. ***prelate***

unpremed'itable *a.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט פארויס בעטראכטען; ניט פארויסגעזעהן, אונערווארטעט.

unpremed'itated *a.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טיי-טעד) ניט איבערלעגט; ניט אבזיכטליך; ניט פארגעבערייטעט; וואס מען האט פריהער אין זינען ניט געהאט.

unpremed'itatedly *adv.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-לי) אויף א ניט-איבערלעגטען אדער ניט פארגעבערייטעטען אופן.

unpreoc'cupied *a.* (אנ-פרי-אק'-יו-פאיד) ניט פערנומען פון פריהער; ניט פערנומען; ניט צושטרייט; אהן פאראורטהייל.

unprepara'tion *n.* (אנ-פרעפ-ע-ריי'-שאן) אונפארגעבערייטקייט, דאס זיין ניט פארגעבערייט.

unprepared' *a.* (אנ-פרי-פעהרד') ניט געגרייט, ניט צוגעגרייט, ניט פערטיג.

unprepar'edly *adv.* (אנ-פרי-פעהר'-עד-לי) ניט צוגעגרייט.

unprepar'edness *n.* (אנ-פרי-פעהר'-עד-נעס) ניט-געגרייטקייט, ניט-צוגעגרייטקייט, ניט-פערטיגקייט.

unprepossessed' *a.* (אנ-פרי-פא-זעסט') ז. ***unprejudiced***

unprepossess'ing *a.* (אנ-פרי-פא-זעס'-אינג) ניט חנ'עוודיג, ניט געווינענד, ניט אנציהענד; וואס מאכט ניט קיין גוטען איינדרוק.

He is a person of **unprepossessing** appearance.

unprescribed' *a.* (אנ-פרי-סקראיבד') ניט פארגעשריבען, ניט געארדנעט, ניט בעשטימט פון א העכערער אויטאריטעט.

unpresen'table *a.* (אנ-פרי-זענ'-טעבל) ניט פרעזענטאבעל, וואס מען קען ניט פארשטעלען, ניט פון א גוטען אויסזעהן.

unpreser'vable *a.* (אנ-פרי-זויר'-וועבל) וואס מען קען ניט פערהיטען אדער איינהאלטען; וואס מען קען ניט קאנזערווירען.

unpreserved' *a.* (אנ-פרי-זוירווד') ניט איינגעהיט, ניט בעשיצט, ניט איינגעהאלטען, ניט קאנזערווירט.

unpressed' *a.* (אנ-פרעסט') ניט געפרעסט, ניט געדריקט; ניט געטריבען, ניט צוגעאיילט.

unpresu'ming *a.* (אנ-פרי-זיו'-מינג) בעשיידען, ניט שטאלץ; אהן פרעטענזיעס.

unpresump'tuous *a.* (אנ-פרי-זאמפ'-טשו-אס) ניט שטארק איינגענלויבט אין זיך; וואס נעהמט ניט אויף זיך צופיעל; בעשיידען.

unpreten'ded *a.* (אנ-פרי-טענ'-דעד) ניט כלומר'שדיג, ניט מאכענדיג קיין אנשטעל.

unpreten'ding *a.* (אנ-פרי-טענ'-דינג) בעשיידען, איינפאך, ניט גרויס ביי זיך; אהן פרעטענזיעס.

unpreten'dingly *adv.* (אנ-פרי-טענ'-דינג-לי) אהן פרעטענזיעס; אויף א בעשיידענעם אופן.

unpreten'tious *a.* (אנ-פרי-טענ'-שאס) אהן פרעטענזיעס, בעשיידען.

unpreten'tiously *adv.* (אנ-פרי-טענ'-שאס-לי) אויף א בעשיידענעם אופן; אהן פרעטענזיעס.

unpreten'tiousness *n.* (אנ-פרי-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין אהן פרעטענזיעס, בעשיידענהייט.

unpret'tiness *n.* (אנ-פריט'-אי-נעס) ניט-שעהנקייט, ניט-חנ'עוודיגקייט.

unpret'ty *a.* (אנ-פריט'-אי) ניט שעהן, ניט חנ'עוודיג, ניט אנציהענד.

unprevai'ling *a.* (אנ-פרי-וויי'-לינג) אונמעכטיג; אונווירקזאם; אומזיסט.

unprev'alent *a.* (אנ-פרעוו'-ע-לענט) ניט הערשענד, ניט איבערוועגענד; וואס האט ניט קיין ווירקונג אדער איינפלוס; ניט פערשפרייט, ניט אלגעמיין אנגענומען.

unpreven'table *a.* (אנ-פרי-ווענ'-טעבל) וואס קען ניט בעווארענט אדער פערהיט ווערען, אונפערמיידליך.

unpreven'ted *a.* (אנ-פרי-ווענ'-טעד) ניט פערהינדערט, ניט פערמיעדען.

unpriced' *a.* (אנ-פראיסט') וואס האט ניט קיין בעשטימטען פרייז אדער מקח; אונשעצבאר.

unpriest' *v.* (אנ-פריעסט') מאכען אויס גלח; אוועקנעהמען דאס אמט אדער די ווירדע פון א גלח.

unpriest'ly *a.* (אנ-פריעסט'-לי) וואס פאסט ניט פאר א גלח אדער גייסטליכען.

unprince'ly *a.* (אנ-פרינס'-לי) ניט פרינציש, ניט פירסטליך; ניט ענהליך צו א פרינץ אדער פירסט.

unprin'cipled *a.* (אנ-פרינ'-סיפלד) פרינציפענלאז, אהן פרינציפען; אהן גוטע מדות אדער זיטען; פערדארבען.

unprin'cipledness *n.* (אנ-פרינ'-סיפלד-נעס) פרינציפענלאזיגקייט, דאס זיין אהן פרינציפען; פערדארבענקייט.

unprin'ted *a.* (אנ-פרינ'-טעד) ניט געדרוקט.

unpriv'ileged *a.* (אנ-פריוו'-אי-לעדזשד) ניט פריווילעגירט, אהן פריווילעגיעס אדער ספעציעלע רעכטע.

unprized' *a.* (אנ-פראיזד') אונשאצבאר, העכער אדער נידריגער פון אירגענד וועלכען ווערטה.

unproclaimed' *a.* (אנ-פרא-קליימד') ניט פראקלאמירט, ניט עפענטליך געמאלדען, ניט אויסגערופען.

unprocur'able *a.* (אנ-פרא-קיור'-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען; וואס קען ניט פערשאפט ווערען.

unproduced' *a.* (אנ-פרא-דיוסט') ניט פראדוצירט, ניט ארויסגעבראכט.

unproduc'tive *a.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו) ניט פראדוקטיוו, ניט פרוכטבאר; ניט ארויסברייגענד, ניט שאפענד.

unproduc'tively *adv.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו-לי) אויף אן אונפראדוקטיווען, אונפרוכטבארען אדער ניט שאפענדען שטייגער.

unproduc'tiveness *n.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו-נעס) ז. ***unproductivity***

unproductiv'ity *n.* (אנ-פרא-דאק-טיוו'-אי-טי) אונפראדוקטיוויטעט, אונפרוכטבארקייט.

unprofaned' *a.* (אנ-פרא-פיינד') ניט פראפאנירט, ניט ענטהייליגט, ניט פערשוועכט, ניט פראווארענירינגט.

unprofessed' *a.* (אַנ-פּראָ-פעסט') ניט ערקלערט, ניט בעהויפּטעט; ניט אויסגעשפּראָכען.

unprofes'sional *a.* (אַנ-פּראָ-פעש'-אַנ-על) וואָס געהערט ניט צו איינעם פּראָפעסיאָן; ניט פּראָפעסיאָנעל; ניט לויט די פאַרערונגען פון דער פּראָפעסיאָן; ניט ווי עס פּאַסט זיך פאַר דער פּראָפעסיאָן, מיט וועלכער איינער בעשעפטיגט זיך.

unprofes'sionally *adv.* (אַנ-פּראָ-פעש'-אַנ-על-אַי) אויף אַן אונפּראָפעסיאָנעלען שטייגער, ניט לויט די פּרינציפּען אָדער די רעגעלען פון דער פּראָפעסיאָן.

unprofi'ciency *n.* (אַנ-פּראָ-פיש'-ענ-סי) אונפאַלקאָמענהייט, הינטערשטעליגקייט.

unprof'itable *a.* (אַנ-פּראָפ'-אִי-טעבל) וואָס ברייגגט ניט קיין פּראָפיט, ניט איינטרעגליך, אוננוצליך.

unprof'itableness *n.* (אַנ-פּראָפ'-אִי-טעבל-נעס) דאָס זיין ניט איינטרעגליך; אוננוצליכקייט.

unprof'itably *adv.* (אַנ-פּראָפ'-אִי-טע-בלי) אָהן פּראָפיטען, אָהן נוצען, ניט איינטרעגליך; אויף אַן אוננוצליכען אופן.

unprof'ited *a.* (אַנ-פּראָפ'-אִי-טעד) וואָס האָט ניט קיין פּראָפיט אָדער נוצען.

unprogres'sive *a.* (אַנ-פּראָ-גרעס'-איוו) ניט פּראָגרעסיוו, ניט פאָרטגעשריטען, קאָנזערוואַטיוו.

unprogres'siveness *n.* (אַנ-פּראָ-גרעס'-איוו-נעס) דאָס זיין ניט פּראָגרעסיוו אָדער ניט פאָרטגעשריטען.

unprohib'ited *a.* (אַנ-פּראָ-היב'-אִי-טעד) ניט פערבאָטען; ערלויבט.

unprojec'ted *a.* (אַנ-פּראָ-דזשעק'-טעד) ניט פּראָיעקטירט, ניט פּלאַנירט.

unprolif'ic *a.* (אַנ-פּראָ-ליפ'-איק) ניט פּרוקטבאַר, וואָס איז אונפעהיג צו געבערען.

unprom'ise *v.* (אַנ-פּראָמ'-איס) צוריקציהען אַ הבטחה.

unprom'ised *a.* (אַנ-פּראָמ'-איסט) ניט פערשפּראָכען.

unprom'ising *a.* (אַנ-פּראָמ'-אִי-סינג) וואָס פערשפּרעכט ניט פיעל, וואָס גיט וועניג האָפנונג.

unpromp'ted *a.* (אַנ-פּראָמפּ'-טעד) ניט אָנגעטריבען, ניט אָנגערעגט צו טהאָן עפּעס.

unpromul'gated *a.* (אַנ-פּראָ-מאַל'-גיי-טעד) ניט פערעפענטליכט.

unpronoun'ceable *a.* (אַנ-פּראָ-נאַונ'-סעבל) וואָס קען ניט אויסגעשפּראָכען ווערען.

unpronounced' *a.* (אַנ-פּראָ-נאַונסט') ניט אויסגעשפּראָכען.

unprop' *v.* (אַנ-פּראָפּ') אוועקנעהמען די שטיצע אָדער אונטערשטיצונג.

unprop'er *a.* (אַנ-פּראָפּ'-ער) ז. ***improper***

unprophet'ic *a.* (אַנ-פּראָ-פעט'-איק) ניט פּראָפעטיש, ניט ווי אַ נביא, ניט פאָרויסזאָגענדיג וועגען דער צוקונפט.

unprophet'ical *a.* (אַנ-פּראָ-פעט'-אִי-קעל) ז. ***unprophetic***

unprophet'ically *adv.* (אַנ-פּראָ-פעט'-אִי-קעל-אַי) ניט אויף אַ פּראָפעטישען שטייגער; ניט מעשה נביא.

unpropi'tiable *a.* (אַנ-פּראָ-פיש'-אִי-עבל) וואָס לאָזט זיך ניט איבערבעטען, וואָס וויל ניט מוחל זיין.

unpropi'tious *a.* (אַנ-פּראָ-פיש'-אַס) ניט גנעדיג, ניט גינסטיג, ניט גוטוויליג; ניט געניינט צו פערגעבען אָדער מוחל זיין.

unpropi'tiouly *adv.* (אַנ-פּראָ-פיש'-אַס-לי) ניט האָבענדיג קיין נייגונג מוחל צו זיין; ניט גינסטיג, ניט גוטוויליג.

unpropi'tiousness *n.* (אַנ-פּראָ-פיש'-אַס-נעס) אונגינסטיגקייט.

unpropor'tionable *a.* (אַנ-פּראָ-פּאָור'-שאַנ-עבל) ניט אין פּראָפּאָרציע, ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionableness *n.* (אַנ-פּראָ-פּאָור'-שאַנ-עבל-נעס) דאָס זיין ניט אין פּראָפּאָרציע אָדער ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionably *adv.* (אַנ-פּראָ-פּאָור'-שאַנ-ע-בלי) ניט נאָך דער פּראָפּאָרציע.

unpropor'tionate *a.* (אַנ-פּראָ-פּאָור'-שאַנ-אייט) ניט פּראָפּאָרציאָנעל, ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionately *adv.* (אַנ-פּראָ-פּאָור'-שאַנ-אייט-לי) ניט לויט דער פּראָפּאָרציע.

unpropor'tioned *a.* (אַנ-פּראָ-פּאָור'-שאַנד) ניט איינגעריכטעט פּראָפּאָרציאָנעל.

unproposed' *a.* (אַנ-פּראָ-פּאָוזד') ניט פאָרגעשלאָגען, ניט פאָרגעלעגט.

unpropped' *a.* (אַנ-פּראָפּט') ניט געשטיצט, אָהן אונטערשטיצונג אָדער אונטערשפּאַרונג.

unpros'perous *a.* (אַנ-פּראָס'-פּער-אַס) אָהן הצלחה, אָהן מזל-ברכה; ניט גינסטיג, ניט גוט.

unpros'perously *adv.* (אַנ-פּראָס'-פּער-אַס-לי) אָהן הצלחה, אויף אַ שלעכטגעהענדען אופן.

unpros'perousness *n.* (אַנ-פּראָס'-פּער-אַס-נעס) דאָס זיין אָהן הצלחה; דאָס ניט האָבען קיין הצלחה; דאָס ניט געהן גוט.

unpros'tituted *a.* (אַנ-פּראָס'-טי-טיו-טעד) ניט פּראָסטיטואירט, ניט געשענדעט, ניט פערקויפט צו שאַנדע.

unprotec'ted *a.* (אַנ-פּראָ-טעק'-טעד) ניט געשיצט, אָהן שוץ.

unprotec'tedness *n.* (אַנ-פּראָ-טעק'-טעד-נעס) שוצלאָזיגקייט, דאָס זיין אונבעשיצט.

unprotrac'ted *a.* (אַנ-פּראָ-טרעק'-טעד) ניט אויסגעצויגען, ניט פערלענגערט, ניט פערצויגען.

unprotru'ded *a.* (אַנ-פּראָ-טרוה'-דעד) ניט פאָרויסגעשטויסען; ניט ארויסגעשטעקט, ניט אַרויסגעשטאַרצט.

unpro'vable *a.* (אַנ-פּרוה'-וועבל) אונבעווייזליך, וואָס קען ניט בעוויזען ווערען.

unproved' *a.* (אַנ-פּרוהווד') אונבעוויזען; ניט דערוויזען געוואָרען; ניט געפּראָבירט.

unproved'ness *n.* (אַנ-פּרוהווד'-נעס) ז. ***inexperience***

unpro'ven *a.* (אַנ-פּרוה'-ווען) ניט בעוויזען.

unprovide' *v.* (אַנ-פּראָ-וואַיד') ניט בעזאָרגען מיט עפּעס.

unprovi'ded *a.* (אַנ-פּראָ-וואַי'-דעד) ניט פערזאָרגט מיט עפּעס; ניט צוגעגרייט.

unprovi'dedly *adv.* (אַנ-פּראָ-וואַי'-דעד-לי) ניט זייענדיג בעזאָרגט מיט עפּעס; אָהן פּראָוויזיע; זייענדיג ניט צוגעגרייט.

unprovi'sioned *a.* (אַנ-פּראָ-וויזש'-אַנד) ניט בעזאָרגט מיט פּראָוויזיע אָדער זאַפּאַס.

unprovoked' *a.* (אַנ-פּראָ-וואָוקט') ניט פּראָוואָצירט, ניט אָנגערייצט, ניט אָנגערעגט צו עפּעס; ניט אַרויסגערופען.

unprovo'kedly *adv.* (אַנ-פּראָ-וואָו'-קעד-לי) ניט זייענדיג פּראָוואָצירט אָדער אָנגערעגט צו עפּעס.

unprovo'king *a.* (אַנ-פּראָ-וואָו'-קינג) ניט פּראָוואָצירענד, ניט רייצענד, ניט אָנרעגענד צו עפּעס.

unpruden'tial *a.* (אַנ-פּרו-דענ'-שעל) ז. ***imprudent***

unpruned' *a.* (אַנ-פּרוהנד') ניט בעשניטען די צווייגען [וועגען בוימער].

unpub'lic *a.* (אַנ-פּאַב'-ליק) ניט עפענטליך, געהיים.

unpub'lished *a.* (אַנ-פּאַב'-לישט) ניט פּובליקירט, ניט ארויסגעגעבען אין אַ געדרוקטער פאָרם; ניט פערעפענטליכט; געהיים.

unpuck'er *v.* (אַנ-פּאַק'-ער) אויסגלעטען די קנייטשען, מאַכען גלאַט.

unpul'verized *a.* (אַנ-פּאַל'-ווע-ראַיזד) ניט צופולווערט, ניט צומאַהלען, ניט פערוואַנדעלט אין פּולווער.

unpunc'tual *a.* (אַנ-פּאַנק'-טשו-על) ניט פּינקטליך, ניט אַקוראַט.

unpunctual'ity *n.* (אַנ-פּאַנק-טשו-על'-אִי-טי) ניט-פּינקטליכקייט.

unpunc'tually *adv.* (אַנ-פּאַנק'-טשו-על-אַי) ניט פּינקטליך.

unpun'ishable *a.* (אַנ-פּאַנ'-איש-עבל) ניט בעשטראָפבאַר, ניט בעשטראָפליך.

unpun'ishably *adv.* (אַנ-פּאַנ'-איש-ע-בלי) אויף אַן אונבעשטראָפבאַרען אופן.

unpun'ished *a.* (אַנ-פּאַנ'-אישט) אונבעשטראָפט.

unpur'chasable *a.* (אַנ-פּויר'-טשעס-עבל) ניט קויפבאַר; וואָס מען קען ניט קויפען אָדער ערווערבען.

unpur'chased *a.* (אַנ-פּויר'-טשעסט) ניט געקויפט, וואָס איז ניט געקויפט געוואָרען.

unpurged' *a.* (אַנ-פּוירדזשד') ניט גערייניגט, ניט געלייטערט; אונרייין.

unpu'rified *a.* (אַנ-פּיו'-רי-פאַיד) ניט גערייניגט, ניט געלייטערט; אונרייין.

unpur'posed *a.* (אַנ-פּויר'-פּאַסט) ניט בעאַבזיכטיגט, ניט מיט אַ כיוון.

unpursued' *a.* (אַנ-פּויר-סיוד') ניט פערפאָלגט, ניט פאָרטגעזעצט, ניט אָנגעהאַלטען; ניט נאָכגעפאָלגט.

unpu'trefied *a.* (אַנ-פּיו'-טרי-פאַיד) ניט פערפוילט, ניט פערדאָרבען.

unquaffed' *a.* (אַנ-קוואַפט') ניט בעזויפען, ניט שכור.

unqual'ifiable *a.* (אַנ-קוואָל'-אִי-פאַי-עבל) וואָס קען ניט געמאַכט ווערען פעהיג אָדער טויגליך צו עפּעס; וואָס קען ניט צוגעפּאַסט ווערען; וואָס מען קען ניט צוגעבען קיין איינגעשאַפּטען.

unqual'ified *a.* (אַנ-קוואָל'-אִי-פאַיד) ניט געאייגענט, ניט פּאַסענד, ניט קוואַליפיצירט, אָהן די נויטיגע איינגעשאַפטען; ניט רעכטספעהיג, וואָס האָט ניט דאָס רעכט צו עפּעס; ניט בעשרענקט, אונבעדינגט, אַבסאָלוט.

unqual'ifiedly *adv.* (אַנ-קוואָל'-אִי-פאַיד-לי) אויף אַן אונקוואַליפיצירטען אופן; ניט האָבענדיג די נויטיגע איינגעשאַפטען.

unqual'ifiedness *n.* (אַנ-קוואָל'-אִי-פאַיד-נעס) דאָס זיין ניט געאייגענט אָדער פּאַסענד צו עפּעס; דאָס ניט זיין קוואַליפיצירט, דאָס ניט האָבען די נויטיגע אייגענשאַפטען.

unqual'ify *v.* (אנ–קוואל'–אי–פאי) ז. *disqualify*.
unquar'tered *a.* (אנ–קוואהר'–טערד) ניט געפיערטעלט, ניט איינגעטיילט אין פיער; ניט איינגעקווארטירט, ניט איינגעשטעלט סאלדאטען אויף קווארטיר.
unqueen' *v.* (אנ–קהוויען') מאכען אויס קעניגין, אראבזעצען א קעניגין פון טהראן.
unquelled' *a.* (אנ–קהוועלד') ניט אונ־טערדריקט.
unquen'chable *a.* and *n.* (אנ–קהווענ'–טשעבל) אונאויסלעשליך, וואס לאזט זיך ניט אויסלעשען; וואס קען ניט געשטילט ווערען; איינער וועמעס אייפער ווערט ניט איינגעשטילט; איינער וואס איז פא־נאטיש איבערגעגעבען צו א זאך.
unquen'chableness *n.* (אנ–קהווענ'–טשעבל–נעס) אונאויסלעשליכקייט, די אונמעגליכקייט אויסצולעשען; די אונמעגליכקייט צו שטילען.
unquen'chably *adv.* (אנ–קהווענ'–טשע–בלי) ניט אויסצולעשען, ניט איינצו־שטילען.
unquenched' *a.* (אנ–קהווענטשט') ניט געלאשען; ניט איינגעשטילט.
unquestionabil'ity *n.* (אנ–קהוועס–טשאנ–ע–ביל'–אי–טי) אונצווייפעלהאפטיג־קייט; געוויסהייט.
unques'tionable *a.* (אנ–קהוועס'–טשאנ–עבל) אונצווייפעלהאפט, געוויס.
unques'tionableness *n.* (אנ–קהוועס'–טשאנ–עבל–נעס) ז. *unquestionability*.
unques'tionably *adv.* (אנ–קהוועס'–טשאנ–ע–בלי) אויף אן אונצווייפעלהאפ־טען אופן; אהן שום ספק.
unques'tioned *a.* (אנ–קהוועס'–טשאנד) ניט בעצווייפעלט; וואס מען קען ניט אב־פרעגען אדער אבלייקענען.
unquick' *a.* (אנ–קהוויק') ניט שנעל, אונבעוועגליך, לאנגזאם.
unquick'ened *a.* (אנ–קהוויק'נד) ניט בעלעבט, ניט געמאכט לעבעדיג אדער פריש; ניט אנגעטריבען, ניט געמאכט שנעל אדער אייליג.
unquies'cence *n.* (אנ–קהוואי–עס'–ענס) אונרוה, בעוועגליכקייט, טהעטיגקייט.
unqui'et *a.* (אנ–קהוואי'–עט) אונרוהיג, ניט שטיל, ניט פריעדליך; אויפגערעגט.
unqui'etly *adv.* (אנ–קהוואי'–עט–לי) אויף אן אונרוהיגען אדער אויפגערעגטען שטייגער.
unqui'etness *n.* (אנ–קהוואי'–עט–נעס) אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.
unqui'etude *n.* (אנ–קהוואי'–ע–טיוד) ז. *inquietude*.
unquo'table *a.* (אנ–קהוואו'–טעבל) וואס קען ניט ציטירט ווערען; וואס קען ניט אנגעגעבען ווערען.
unquo'ted *a.* (אנ–קהוואו'–טעד) ניט ציטירט; ניט אנגעגעבען; ניט אנגעגע־בען אין דער פרייז־ליסטע [וועגען פריי־זען אדער קורס].
unraised' *a.* (אנ–רייזד') ניט אויפגעהויי־בען; ניט געהעכערט; ניט דערהויבען; ניט אראבגענומען, ניט אויפגעגעבען, ניט אויפגעהערט.
unraked' *a.* (אנ–רייקט') ניט צונויפ־געשארט.
unranged' *a.* (אנ–ריינדזשד') ניט גע־ארדנעט, ניט געשטעלט אין ארדנונג.
unran'sacked *a.* (אנ–רענ'–סעקט) ניט געפלינדערט, ניט גערויבט; ניט גענוי דורכגעזוכט.
unran'somed *a.* (אנ–רענ'–סאמד) ניט אויסגעלעזט, ניט אויסגעקויפט.
unrap'tured *a.* (אנ–רעפ'–טשורד) ניט ענטציקט; ניט הינגעריסען.
unra'table *a.* (אנ–ריי'–טעבל) וואס קען ניט אבגעשאצט ווערען; וואס דארף ניט בעשטייערט ווערען; פריי פון שטייער.
unra'ted *a.* (אנ–ריי'–טעד) ניט אבגע־שאצט; ניט טאקסירט, ניט בעשטייערט; פריי פון שטייער.
unrat'ified *a.* (אנ–רעט'–אי–פאיד) ניט ראטיפיצירט, ניט בעשטעטיגט, ניט בע־קרעפטיגט.
unrav'aged *a.* (אנ–רעוו'–עדזשד) ניט פערוויסטעט, ניט צושטערט, ניט פער־ניכטעט.
unrav'el *v.* (אנ–רעוו'–על) אבוויקלען, אבפלאנטערען; ערקלערען, מאכען קלאר; לעזען; זיך אבוויקלען, זיך אבפלאנטע־רען.
unrav'elment *n.* (אנ–רעוו'–על–מענט) אבוויקלונג, אבפלאנטערונג; אויפקלערונג, לעזונג.
unrazed' *a.* (אנ–רייזד') ניט צושטערט, ניט פערטיליגט; ניט אבגעמעקט, ניט אויסגעמעקט.
unra'zored *a.* (אנ–ריי'–זארד) ניט רא־זירט, ניט געגאלט.
unreached' *a.* (אנ–ריטשט') ניט דער־גרייכט.
unread' *a.* (אנ–רעד') ניט געלעזען; ניט בעלעזען, ניט געלעהרט.
unrea'dable *a.* (אנ–ריע'–דעבל) אונ־לעזבאר; וואס איז אונמעגליך צו לעזען; וואס איז ניט ווערטה געלעזען צו ווערען.
unrea'dableness *n.* (אנ–ריע'–דעבל–נעס) אונלעזבארקייט, דאס ניט קענען גע־לעזען ווערען.
unread'ily *adv.* (אנ–רעד'–אי–לי) ניט גרייט, ניט פערטיג; ניט גלייך, ניט באלד.
unread'iness *n.* (אנ–רעד'–אי–נעס) אונפארבערייטקייט; דאס ניט זיין גרייט אדער פערטיג; אונבערייטווילליגקייט.
unread'y *a.* (אנ–רעד'–אי) ניט פערטיג, ניט גרייט; ניט צוגעגרייט; ניט פארבע־רייטעט; ניט ווילליג; ניט געשווינד.
unre'al *a.* (אנ–רי'–על) ניט ווירקליך, ניט רעאל, ניט עקזיסטירענד; ניט פראק־טיש, פאנטאסטיש, טרוימעריש; ניט עכט, נאכגעמאכט.
unreal'ity *n.* (אנ–רי–על'–אי–טי) אונ־ווירקליכקייט; אן אונווירקליכקייט.
unre'alizable *a.* (אנ–רי'–ע–לאי–זעבל) וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען.
unre'alize *v.* (אנ–רי'–על–איז) מאכען אונווירקליך, בעטראכטען אלס ניט רעאל, צונעהמען די רעאליטעט.
unre'alized *a.* (אנ–רי'–על–איזד) ניט פערווירקליכט.
unreaped' *a.* (אנ–ריעפט') ניט געשני־טען, ניט אראבגענומען [וועגען תבואה].
unrea'son *n.* (אנ–ריע'זן) אונפערנונפט, מאנגעל אין פערנונפט; אונזין.
unrea'sonable *a.* (אנ–ריע'זנ–עבל) ניט פערנינפטיג; ניט מעסיג, איבערמעסיג.
unrea'sonableness *n.* (אנ–ריע'זנ–עבל–נעס) אונפערנינפטיגקייט; אונמע־סיגקייט, איבערמעסיגקייט.
unrea'sonably *adv.* (אנ–ריע'זנ–ע–בלי) אויף אן אונפערנינפטיגען, נארישען אדער איבערמעסיגען אופן.
unrea'soned *a.* (אנ–ריע'זנד) ניט דורכ־געטראכט, ניט איבערגעלעגט.
unrea'soning *a.* (אנ–ריע'זנ–אינג) ניט נאכדענקענד; ניט דענקענד.
unrea'soningly *adv.* (אנ–ריע'זנ–אינג–לי) ניט אורטיילענדיג מיט פערנונפט, ניט נאכדענקענדיג.
unrebu'kable *a.* (אנ–רי–ביו'–קעבל) ניט טאדלונגסווערטה; וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.
unrebuked' *a.* (אנ–רי–ביוקט') ניט גע־טאדעלט.
unrebut'ted *a.* (אנ–רי–באט'–עד) ניט צוריקגעשטויסען, ניט צוריקגעוויזען, ניט אבגעזאגט; ניט אבגעשלאגען דורך א גע־גען־בעווייז.
unrecall'able *a.* (אנ–רי–קאהל'–עבל) וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען, וואס קען ניט אבגערופען ווערען.
unrecalled' *a.* (אנ–רי–קאהלד') ניט צוריקגערופען, ניט אבגערופען; ניט אב־געשאפט.
unrecan'ted *a.* (אנ–רי–קענ'–טעד) ניט צוריקגערופען, ניט צוריקגעצויגען, ניט צו־ריקגענומען.
unreceived' *a.* (אנ–רי–סיעווד') ניט ער־האלטען; ניט אנגענומען; ניט עמפפאנ־גען.
unreci'ted *a.* (אנ–רי–סאי'–טעד) ניט דערצעהלט; ניט וויעדערהאלט; ניט אי־בערגעזאגט; ניט דעקלאמירט, ניט פאר־געלעזען; ניט געזונגען אין רעטשיטאטיוו.
unreck'onable *a.* (אנ–רעק'נ–עבל) וואס קען ניט צוזאמענגערעכענט אדער גע־צעהלט ווערען; אונגעהויער.
unreclai'mable *a.* (אנ–רי–קליי'–מעבל) ז. *irreclaimable*.
unreclai'mably *adv.* (אנ–רי–קליי'–מע–בלי) ז. *irreclaimably*.
unreclaimed' *a.* (אנ–רי–קליימד') ניט אויסגעבעסערט; ניט געצוימט; ניט גע־מאכט קולטיווירבאר; ניט צוריקגעפא־דערט.
unrec'ognizable *a.* (אנ–רעק'–אג–נאי–זעבל) ניט דערקענבאר, וואס מען קען ניט דערקענען.
unrec'ognizably *adv.* (אנ–רעק'–אג–נאי–זע–בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען דערקענען.
unrec'ognized *a.* (אנ–רעק'–אג–נאיזד) ניט דערקענט, ניט אנערקענט; ניט בע־גריפען; ניט איבערגעקוקט, ניט אונטער־זוכט נאך אמאל.
unrecommen'ded *a.* (אנ–רעק–א–מענ'–דעד) ניט רעקאמענדירט.
unrec'ompensed *a.* (אנ–רעק'–אמ–פענסט) ניט בעלוינט.
unrec'oncilable *a.* (אנ–רעק'–אנ–סאי–לעבל) ז. *irreconcilable*.
unrec'onciled *a.* (אנ–רעק'–אנ–סאילד) ניט איבערגעבעטען, ניט שלום געמאכט; ניט געבראכט אין איינקלאנג.
unreconcil'iable *a.* (אנ–רעק–אנ–סיל'–אי–עבל) ז. *irreconcilable*.
unreconstruc'ted *a.* (אנ–רי–קאנ–סטראק'–טעד) ניט אויפגעשטעלט אדער אויפגעבויט צוריק, ניט איבערגעבויט, ניט רעארגאניזירט; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — ניט רעארגאניזירט אלס א שטאאט [ז. *Reconstruction Acts*].
unrecor'ded *a.* (אנ–רי–קאהר'–דעד) ניט פראטאקאלירט, ניט פערצייכענט, ניט רעגיסטרירט, ניט פערשריבען.
unrecoun'ted *a.* (אנ–רי–קאונ'–טעד) ניט דערצעהלט.

unrecov'erable *a.* (אנ-רי-קאוו'-ער-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען צוריק; אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unrecov'erably *adv.* (אנ-רי-קאוו'-ער-ע-בלי) אזוי אז מען קען ניט צוריקקריעגען; אויף אן אונהיילבארען אופן.

unrecov'ered *a.* (אנ-רי-קאוו'-ערד) ניט צוריקגעקראגען; ניט ווייעדער געפונען; ניט אומגעקעהרט צוריק.

unrecrui'table *a.* (אנ-רי-קרוה'-טעבל) וואס מען קען ניט רעקרוטירען אדער דערפילען מיט נייע מענשען [ווי אן ארמעע, וואו עס פעהלט א צאהל סאלדאטען]; וואס קען ניט פערשטארקט אדער דערפרישט ווערען; וואס קען ניט בעזארגט ווערען מיט נייע זאפאסען.

unrecrui'ted *a.* (אנ-רי-קרוה'-טעד) ניט רעקרוטירט, ערגענצט אדער דערפילט מיט נייע מענשען [ווי אן ארמעע, וואו עס פעהלט א צאהל סאלראטען]; ניט פערשטארקט, ניט דערפרישט; ניט בעזארגט מיט נייע זאפאסען.

unrec'tified *a.* (אנ-רעק'-טי-פאיד) ניט פעררעכט, ניט אויסגעבעסערט; ניט רעקטיפיצירט, ניט ראפינירט, ניט דיסטילירט, ניט געלייטערט.

unrecum'bent *a.* (אנ-רי-קאמ'-בענט) ניט ליעגענד, ניט אנגעלעהנט; ניט רוהענד.

unrecur'ing *a.* (אנ-רי-קיור'-אינג) אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unredee'mable *a.* (אנ-רי-דיע'-מעבל) ז. ***irredeemable***

unredeemed' *a.* (אנ-רי-דיעמד') ניט בעפרייט, ניט ערלעזט; ניט אויסגעלעזט; ניט ערפילט; ניט געמילדערט.

unredu'cible *a.* (אנ-רי-דיו'-סיבל) ז. ***irreducible***

unredu'cibleness *n.* (אנ-רי-דיו'-סיבל-נעס) ז. ***irreducibleness***

unreeve' *v.* (אנ-ריעוו') ארויסציהען א שטריק פון דעם בלאק וואס ווערט בענוצט צו הויבען משא.

unrefined' *a.* (אנ-רי-פאינד') ניט פערפיינערט, ניט אויסגעבילדעט, ניט עלעגאנט; ניט גערייניגט, ניט געלייטערט, ניט ראפינירט.

unreflec'ting *a.* (אנ-רי-פלעק'-טינג) ניט רעפלעקטירענד, ניט צוריקווארפענד, ניט אבשפיגלענד, ניט אבווארפענד צוריק די ליכט-שטראהלען; ניט נאכדענקענד, אהן איבערלעגונג.

unrefor'mable *a.* (אנ-רי-פאהר'-מעבל) וואס לאזט זיך ניט רעפארמירען, וואס קען ניט געבעסערט ווערען.

unreformed' *a.* (אנ-רי-פאהרמד') ניט רעפארמירט, ניט אויסגעבעסערט.

unrefor'medness *n.* (אנ-רי-פאהר'-מעד-נעס) דאס זיין ניט רעפארמירט אדער ניט אויסגעבעסערט.

unrefrac'ted *a.* (אנ-רי-פרעק'-טעד) ניט געבראכען [ווענען א ליכט-שטראהל]; אין באטאניק — וואס איז ניט אבגעבויגען אונטער א שארפען ווינקעל.

unrefreshed' *a.* (אנ-רי-פרעשט') ניט דערפרישט, ניט אבגעפרישט; ניט דערקוויקט.

unrefresh'ing *a.* (אנ-רי-פרעש'-אינג) ניט דערפרישענד; ניט דערקוויקענד.

unrefun'ded *a.* (אנ-רי-פאנ'-דעד) ניט צוריקגעגעבען, ניט צוריקגעצאהלט, ניט בעגיטיגט.

unrefu'ted *a.* (אנ-רי-פיו'-טעד) ניט ווידערלעגט, ניט בעוויזען אלס פאלש, ניט בעזיעגט דורך ארגומענטען.

unre'gal *a.* (אנ-ריע'-געל) ניט קעניגליך.

unregar'ded *a.* (אנ-רי-גאר'-דעד) אונבעמערקט; ניט געאכטעט; פערנאכלעסיגט.

unregard'ful *a.* (אנ-רי-גארד'-פול) אונאויפמערקזאם, וואס נעהמט ניט אין אכט, נאכלעסיג.

unregen'eracy *n.* (אנ-רי-דזשענ'-ע-ריי-סי) דאס ניט זיין ווידער-געבארען אדער בעגייסט.

unregen'erate *a.* (אנ-רי-דזשענ'-ע-רייט) ניט ווידער-געבארען; שלעכט, זינדיג.

unregen'erated *a.* (אנ-רי-דזשענ'-ע-ריי-טעד) ז. ***unregenerate***

unreg'istered *a.* (אנ-רעדזש'-איס-טערד) ניט רעגיסטרירט, ניט ארייגעטראגען אין א רייסטער אדער אין א בוך; ניט פערשריבען.

unregret'ful *a.* (אנ-רי-גרעט'-פול) אהן בעדויערען.

unregret'ted *a.* (אנ-רי-גרעט'-עד) ניט בעדויערט; ניט בערייהט.

unreg'ulated *a.* (אנ-רעג'-יו-ליי-טעד) ניט רעגולירט; ניט איינגערעגולירט; ניט געבראכט אדער געהאלטען אין ארדנונג.

unreined' *a.* (אנ-ריינד') ניט געצוימט, ניט געבונדען מיט א צוים; ניט געהאלטען אין צוים, ניט צוריקגעהאלטען.

unrejec'ted *a.* (אנ-רי-דזשעק'-טעד) ניט צוריקגעווארפען, ניט צוריקגעוויזען.

unrejoi'cing *a.* (אנ-רי-דזשאי'-סינג) ניט פרעהליך, טרויעריג.

unrela'ted *a.* (אנ-רי-ליי'-טעד) ניט דערצעהלט, ניט בעריכטעט; ניט פערוואנדט; וואס געפינט זיך ניט אין קיין שייכות אדער פערבינדונג.

unrel'ative *a.* (אנ-רעל'-ע-טיוו) וואס בעציהט זיך ניט אויף..., וואס האט ניט קיין שייכות צו...; ניט רעלאטיוו, אבסאלוט, וואס עקזיסטירט אן און פאר זיך, וואס העננט ניט אב פון עפעס.

unrelaxed' *a.* (אנ-רי-לעקסט') ניט נאכגעלאזט, אנגעשטרענגט; ענטשלאסען, ענטשיעדען.

unrelen'ting *a.* (אנ-רי-לענ'-טינג) אונ'ברחמנות'דיג, אונבארמהערציג, הארטהערציג, אונבעריהרט, אונבויגזאם, ניט נאכגיעביג.

unrelen'tingly *adv.* (אנ-רי-לענ'-טינג-לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; אהן רחמנות, הארטהערציג.

unrelen'tingness *n.* (אנ-רי-לענ'-טינג-נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ'ברחמנות'דיגקייט, הארטהערציגקייט.

unreliabil'ity *n.* (אנ-רי-לאי-ע-ביל'-אי-טי) אונצופערלעסיגקייט.

unreli'able *a.* (אנ-רי-לאי'-עבל) אונצופערלעסיג, אויף וואס אדער אויף וועלכען מען קען זיך ניט פערלאזען.

unreli'ableness *n.* (אנ-רי-לאי'-עבל-נעס) אונצופערלעסיגקייט.

unrelie'vable *a.* (אנ-רי-ליע'-וועבל) וואס קען ניט געהאלפען ווערען; וואס קען ניט פערלייכטערט ווערען.

unrelieved' *a.* (אנ-רי-ליעווד') ניט בעפרייט [פון א לאסט, פון וועהטאג א. ז. וו.]: ניט פערלייכטערט; ניט געמילדערט; ניט געלינדערט; ניט בעפרייט פון א בעלאגערונג; ניט איבערגעביטען, ניט אומגעביטען [ווענען א סאלדאט אויף דער וואך]; ניט געהאלפען, ניט געשטיצט; ניט בעגיטיגט [פאר א שאדען]; ניט געמאכט בולט, ניט געמאכט פראמינענט.

unrelig'ious *a.* (אנ-רי-לידזש'-אס) ז. ***irreligious***

unrelin'quished *a.* (אנ-רי-לינ'-קהווישט) ניט פערלאזען, ניט אויפגעגעבען.

unrel'ishable *a.* (אנ-רעל'-איש-עבל) ניט געשמאק; וואס האט ניט קיין אנגענעהמען טעם.

unreluc'tant *a.* (אנ-רי-לאק'-טענט) ניט ווידערווילליג, ווילליג.

unreluc'tantly *adv.* (אנ-רי-לאק'-טענט-לי) אהן ווידערווילען, אהן ווידערשטאנד; ווילליג.

unremark'able *a.* (אנ-רי-מארק'-עבל) ניט מערקווירדיג, אונוויכטיג.

unremarked' *a.* (אנ-רי-מארקט') אונבעמערקט.

unreme'diable *a.* (אנ-רי-מי'-די-עבל) ז. ***irremediable***

unrem'edied *a.* (אנ-רעמ'-ע-דיד) ניט קורירט, ניט געהיילט; ניט געהאלפען; ניט פעררעכט, ניט אויסגעבעסערט.

unremem'bered *a.* (אנ-רי-מעמ'-בערד) ניט געדענקט, פערגעסען.

unremem'bering *a.* (אנ-רי-מעמ'-בער-אינג) ניט געדענקענד, פערגעסענד.

unremin'ded *a.* (אנ-רי-מאינ'-דעד) ניט ערינערט, ניט דערמאהנט.

unremit'table *a.* (אנ-רי-מיט'-עבל) וואס קען ניט פערצייהט ווערען, וואס קען ניט פערגעבען ווערען.

unremit'ted *a.* (אנ-רי-מיט'-עד) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען; ניט נאכגעלאזען; אונאויפהערליך.

unremit'tedly *adv.* (אנ-רי-מיט'-עד-לי) אונאויפהערליך.

unremit'ting *a.* (אנ-רי-מיט'-אינג) ניט אויפהערענד, ניט נאכלאזענד, אונאונטערבראכען, אונאויפהערליך.

unremit'tingly *adv.* (אנ-רי-מיט'-אינג-לי) אויף אן אונאויפהערליכען שטייגער.

unremorse'ful *a.* (אנ-רי-מאהרס'-פול) אונ'ברחמנות'דיג, גרויזאם.

unremorse'fully *adv.* (אנ-רי-מאהרס'-פול-אי) אונ'ברחמנות'דיג.

unremorse'less *a.* (אנ-רי-מאהרס'-לעס) אונ'ברחמנות'דיג, אכזריות'דיג; גרויזאם.

unremo'vable *a.* (אנ-רי-מוה'-וועבל) וואס מען קען ניט אריבערפיהרען, אונבעוועגליך, פעסט; וואס קען ניט בעזייטיגט ווערען; וואס קען ניט ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

unremo'vableness *n.* (אנ-רי-מוה'-וועבל-נעס) אונבעוועגליכקייט; דאס ניט קענען בעזייטיגט אדער ארונטערגעזעצט ווערען.

unremo'vably *adv.* (אנ-רי-מוה'-ווע-בלי) אזוי, דאס מען קען עס ניט אריבערפיהרען; אזוי אז מען קען ניט ארונטערזעצען אדער בעזייטיגען.

unremoved' *a.* (אנ-רי-מוהווד') ניט געריהרט פון ארט, ניט איבערגעפיהרט, ניט איבערגעטראגען; אונבעזייטיגט.

unremu'nerated *a.* (אנ-רי-מיו'-נער-איי-טעד) ניט פערגיטיגט, ניט בעלוינט, ניט בעצאהלט.

unremu'nerative *a.* (אנ-רי-מיו'-נער-ע-טיוו) וואס בעצאהלט זיך ניט גוט, וואס לוינט זיך ניט.

unrenewed' *a.* (אנ-רי-ניוד') ניט בענייט.

unrenowned' *a.* (אנ-רי-נאונד') ניט בעריהמט.

unrent' *a.* (אנ-רענט') ניט צוריסען.

unren'ted *a.* (אנ-רענ'-טעד) ניט פערדונגען, ניט אבגעגעבען אין ארענדע, ניט פערפאכטעט; ניט געדונגען, ניט גענומען אין ארענדע.

unrepaid' *a.* (אנ-רי-פייד') ניט צוריקגעצאהלט; ניט אבגעצאהלט; ניט בעלוינט.

unrepair' *n.* (אנ-רי-פעהר') א שלעכטער צושטאנד [ווי פון א געביידע].

unrepair'able *a.* (אנ-רי-פעהר'-עבל) ז. *irreparable*.

unrepaired' *a.* (אנ-רי-פעהרד') ניט פעררעכט, ניט אויסגעבעסערט, ניט רעפארירט, ניט רעמאנטירט, ניט רעסטאורירט; ניט פערגיטיגט.

unrepea'lable *a.* (אנ-רי-פיע'-לעבל) וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אבשאפען.

unrepealed' *a.* (אנ-רי-פיעלד') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט.

unrepea'ted *a.* (אנ-רי-פיע'-טעד) ניט ווידערהאלט.

unrepen'tance *n.* (אנ-רי-פענ'-טענס) דאס ניט האבען קיין חרטה, דאס ניט טהאן קיין תשובה.

unrepen'tant *a.* (אנ-רי-פענ'-טענט) וואס האט קיין חרטה ניט, וואס טהוט קיין תשובה ניט.

unrepen'ted *a.* (אנ-רי-פענ'-טעד) ניט בערייהעט, אויף וואס מען האט קיין הרטה ניט, אויף וואס מען טהוט קיין תשובה ניט.

unrepen'ting *a.* (אנ-רי-פענ'-טינג) ז. *unrepentant*.

unrepi'ning *a.* (אנ-רי-פאי'-נינג) ניט קלאגענד. ניט מורמלענד, ניט ווארטשענד; צופריעדען.

unrepi'ningly *adv.* (אנ-רי-פאי'-נינג-לי) אהן טענות; אויף א צופריעדענעם שטייגער.

unreplen'ished *a.* (אנ-רי-פלענ'-אישט) ניט אנגעפילט.

unrepor'table *a.* (אנ-רי-פאור'-טעבל) וואס קען ניט בעריכטעט ווערען.

unrepor'ted *a.* (אנ-רי-פאור'-טעד) ניט בעריכטעט, ניט געמעלדעט.

unrepresen'tative *a.* (אנ-רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס רעפרעזענטירט ניט, וואס פערטרעט ניט.

unrepresen'ted *a.* (אנ-רי-פרי-זענ'-טעד) ניט רעפרעזענטירט, ניט פערטראטען.

unrepressed' *a.* (אנ-רי-פרעסט') ניט אונטערדריקט.

unreprie'vable *a.* (אנ-רי-פריע'-וועבל) וועמעס טויט־שטראף קען ניט אבגעלעגט ווערען.

unreprieved' *a.* (אנ-רי-פריעווד') וועמעס טויט־שטראף איז ניט אבגעלעגט געווארען; ניט בעגנאדיגט.

unrep'rimanded *a.* (אנ-רעפ'-רי-מענ-דעד) ניט געטאדעלט, ניט אויסגעזידעלט, ניט בלאמירט, ניט גע'מוסר'ט.

unreprin'ted *a.* (אנ-רי-פרינ'-טעד) ניט איבערגעדרוקט.

unreproa'chable *a.* (אנ-רי-פראו'-טשעבל) ז. *irreproachable*.

unreproa'chableness *n.* (אנ-רי-פראו'-טשעבל-נעס) ז. *irreproachableness*.

unreproa'chably *adv.* (אנ-רי-פראו'-טשע-בלי) ז. *irreproachably*.

unreproached' *a.* (אנ-רי-פראוטשט') ניט געטאדעלט, אהן פארוואורף, ניט בלאמירט.

unrepro'vable *a.* (אנ-רי-פרוה'-וועבל) ניט טאדעלהאפט, וואס פערדיענט קיין פארוואורף ניט, וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

unreproved' *a.* (אנ-רי-פרוהווד') ניט געטאדעלט; ניט טאדעלהאפט, וואס איז ניט צו טאדלען, וואס פערדיענט קיין פארוואורף ניט.

unrepub'lican *a.* (אנ-רי-פאב'-לי-קען) ניט רעפובליקאניש.

unreques'ted *a.* (אנ-רי-קהוועס'-טעך) ניט געבעטען, ניט פערלאנגט.

unrequired' *a.* (אנ-רי-קהוואירד') ניט געפאדערט, ניט נויטיג.

unrequi'table *a.* (אנ-רי-קהוואי'-טעבל) וואס קען ניט פערגעלטעט ווערען, וואס קען ניט בעלוינט ווערען.

unrequi'ted *a.* (אנ-רי-קהוואי'-טעד) ניט פערגעלטעט, ניט בעלוינט; ניט ערווידערט, ניט בעצאהלט מיט דע֫מזעלבען.

unrescin'ded *a.* (אנ-רי-סינ'-דעד) ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט; ניט אבגעשניטען.

unres'cued *a.* (אנ-רעס'-קיוד) ניט בעפרייט; ניט גערעטעט.

unresem'bling *a.* (אנ-רי-זעמ'-בלינג) ניט עהנליך.

unresen'ted *a.* (אנ-רי-זענ'-טעד) אויף וואס מען האט קיין פאראיבעל ניט, אויף וואס מען איז ניט אין כעס.

unreserve' *n.* (אנ-רי-זירוו') אפענהערציגקייט.

unreserved' *a.* (אנ-רי-זירווד') אפענהערציג, אפען, פריי, ניט צוריקגעהאלטען, ניט איינגעהאלטען; אונבעשרענקט; פאלשטענדיג, פאלקאמען.

unreser'vedly *adv.* (אנ-רי-זויר'-וועד-לי) אויף א ניט־איינגעהאלטענעם אופן, אויף אן אפענהערציגען שטייגער; אויף א פאלשטענדיגען אופן.

unreser'vedness *n.* (אנ-רי-זויר'-וועד-נעס) אפענהערציגקייט; אונבעשרענקטקייט.

unresigned' *a.* (אנ-רי-זאינד') ניט אונטערגעגעבען, ניט אונטערוואָרפען.

unresis'ted *a.* (אנ-רי-זיס'-טעד) אונווידערשטעהליך, וואס בעגעגנט ניט קיין ווידערשטאנד.

unresis'tedly *adv.* (אנ-רי-זיס'-טעד-לי) אהן ווידערשטאנד.

unresis'tible *a.* (אנ-רי-זיס'-טיבל) ז. *irresistible*.

unresis'ting *a.* (אנ-רי-זיס'-טינג) ניט ווידערשטעהענד, וואס גיט ניט קיין ווידערשטאנד; אונטערטעניג, געהארכזאם.

unresis'tingly *adv.* (אנ-רי-זיס'-טינג-לי) אהן ווידערשטאנד; ניט שטעלענדיג זיך אנטקעגען; אויף אן אונטערטעניגען שטייגער.

unresol'vable *a.* (אנ-רי-זאל'-וועבל) ניט לעזבאר; ניט ערקלערליך; ניט אויפלעזבאר; וואס קען ניט פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף די בעשטאנד־טיילען; וואס קען ניט צוגעהן אדער צולאזען ווערען.

unresolved' *a.* (אנ-רי-זאלווד') ניט ענטשלאסען; ניט אויפגעלעזט.

unresol'ving *a.* (אנ-רי-זאל'-ווינג) ניט ענטשליסענד, ניט ענטשלאסען.

unrespec'table *a.* (אנ-רי-ספעק'-טעבל) ניט עהרווירדיג; וואס פערדיענט ניט קיין אכטונג; ניט געאכטעט; ניט אנשטענדיג, ניט רעספעקטאבעל.

unrespec'ted *a.* (אנ-רי-ספעק'-טעד) ניט רעספעקטירט, ניט געאכטעט.

unrespect'ful *a.* (אנ-רי-ספעקט'-פול) ניט אכטונגספול; אהן דרך ארץ; אהן רעספעקט; ניט העפליך.

unrespect'fully *adv.* (אנ-רי-ספעקט'-פול-אי) אהן אכטונג, אהן רעספעקט, ניט אכטונגספול.

unrespect'fulness *n.* (אנ-רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס ניט האבען קיין דרך ארץ, רעספעקט אדער אכטונג.

unrespir'able *a.* (אנ-רי-ספאיר'-עבל) וואס קען ניט איינגעאטעמט ווערען.

unres'pited *a.* (אנ-רעס'-פי-טעד) ניט אבגעלעגט; וועמעס אורטייל איז ניט אבגעלעגט.

unrespon'sible *a.* (אנ-רי-ספאנ'-סיבל) ניט פעראנטווארטליך.

unrespon'sibleness *n.* (אנ-רי-ספאנ'-סיבל-נעס) אונפעראנטווארטליכקייט.

unrespon'sive *a.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו) ניט ענטשפרעכענד, וואס איז ניט אין איינקלאנג; וואס ענטפערט ניט, וואס רופט זיך ניט אב.

unrespon'sively *adv.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו-לי) אויף א ניט־ענטשפרעכענדען אופן; ניט זייענדיג אין איינקלאנג; ניט ענטפערענדיג.

unrespon'siveness *n.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס זיין ניט ענטשפרעכענד, דאס זיין ניט אין איינקלאנג.

unrest' *n.* (אנ-רעסט') אונרוה.

unrest'ful *a.* (אנ-רעסט'-פול) רוהלאז, וואס רוהט ניט; וואס גיט ניט קיין רוה.

unrest'fulness *n.* (אנ-רעסט'-פול-נעס) אונרוהינקייט.

unres'ting *a.* (אנ-רעס'-טינג) רוהלאז; וואס רוהט ניט, בעוועגליך.

unres'tingly *adv.* (אנ-רעס'-טינג-לי) אויף א רוהלאזען אופן; אונאונטערבראכען; אהן רוה.

unres'tingness *n.* (אנ-רעס'-טינג-נעס) אונרוהינקייט.

unrestored' *a.* (אנ-רי-סטאורד') ניט צוריקגעגעבען; ניט אומגעקעהרט; ניט צוריקגעבראכט; ניט צוריקגעבראכט צו דעם פריהערינען צושטאנד; ניט צוריקגעבראכט צו דעם פריהערינען בעסערען צושטאנד; ניט צוריקגעבראכט צו די פריהעריגע כחות, ניט אויסגעהיילט; וואס איז געבליבען אין דעמזעלבען צושטאנד אין וועלכען דער קינסטלער האט דאס איבערגעלאזט [ווענען אן אלטען בילד].

unrestrai'nable *a.* (אנ-רי-סטריי'-נעבל) וואס מען קען ניט איינשרענקען אדער צוריקהאלטען; וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

unrestrained' *a.* (אנ-רי-סטריינד') ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט, ניט געשטערט; אהן אבהאלט, אונגעצוימט; צולאזען, אויסגעלאסען.

unrestrai'nedly *adv.* (אנ-רי-סטריי'-נעד-לי) אויף א ניט־איינגעהאלטענעם אופן.

unrestraint' *n.* (אנ-רי-סטריינט') אונ־

בעשרענקטקייט, אונגעשטערטקייט, אונגעבונדענקייט.

unrestric'ted *a.* (אנ-רי-סטריק'-טעד) ניט בעשרענקט.

unrestric'tedly *adv.* (אנ-רי-סטריק'-טעד-לי) אהן בעשרענקונג, אהן בעגרענצונג.

unretar'ded *a.* (אנ-רי-טאר'-דעד) ניט פערצויגען, ניט אויפגעהאלטען; ניט אבגעלענט.

unreten'tive *a.* (אנ-רי-טענ'-טיוו) ניט איינהאלטענד, ניט פערהאלטענד; וואס האלט ניט איין אין זכרון.

unretrac'ted *a.* (אנ-רי-טרעק'-טעד) ניט צוריקגענומען, ניט צוריקגעצויגען, ניט צוריקגערופען.

unretur'nable *a.* (אנ-רי-טויר'-נעבל) וואס קען ניט צוריקגעגעבען ווערען; וואס קען ניט אבגעצאהלט אדער בעלוינט ווערען; וואס קען ניט אומגעקעהרט ווערען.

unretur'ning *a.* (אנ-רי-טויר'-נינג) ניט אומקעהרענד, וואס קעהרט זיך ניט צוריק.

unrevealed' *a.* (אנ-רי-וויעלד') ניט ענטדעקט, ניט ענטפלעקט, געהיים.

unrevenged' *a.* (אנ-רי-ווענדזשד') פאר וואס אדער פאר וועמען מען האט ניט גענומען קיין ראכע.

unrevered' *a.* (אנ-רי-וויערד') ניט פערעהרט, ניט געעהרט.

unrev'erence *n.* (אנ-רעוו'-ע-רענס) אונאכטונג; גרינגשעצונג.

unrev'erenced *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענסד) ניט פערעהרט, ניט געאכטעט.

unrev'erend *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענד) ניט עהרווירדיג, ניט הויכווירדיג.

unrev'erent *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענט) אהן יראת הכבוד, אהן עהרפורכט.

unrev'erently *adv.* (אנ-רעוו'-ע-רענט-לי) אהן יראת הכבוד, אהן עהרפורכט.

unreversed' *a.* (אנ-רי-וואירסט') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט, ניט בטל געמאכט; ניט איבערגעקעהרט, ניט איבערגעדרעהט.

unrever'ted *a.* (אנ-רי-וואיר'-טעד) ניט אומגעקעהרט צוריק, ניט אומגעווענדעט, ניט אומגעדרעהט.

unrevised' *a.* (אנ-רי-וואיזד') ניט רעווידירט; ניט דורכגעקוקט, ניט דורכגעזעהן.

unrevived' *a.* (אנ-רי-וואיווד') וואס איז ניט צוריק לעבעדיג געווארען, ניט אבגעלעבט, ניט אויפגעלעבט, ניט געמאכט לעבעדיג.

unrevoked' *a.* (אנ-רי-וואוקט') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט.

unrewar'ded *a.* (אנ-רי-הוואהר'-דעד) ניט בעלוינט, ניט פערגעלטעט.

unrewar'dedly *adv.* (אנ-רי-הוואהר'-דעד-לי) אהן בעלוינונג.

unrhetor'ical *a.* (אנ-רי-טאר'-אי-קעל) ניט רעטאריש; ניט רעדנעריש.

unrhymed' *a.* (אנ-ראימד') אהן גראם, ניט געגראמט.

unrhyth'mic *a.* (אנ-ריטה'-מיק) ניט ריטמיש, אהן דעם טאקט.

unrhyth'mical *a.* (אנ-ריטה'-מי-קעל) ז. *unrhythmic*.

unrid'dle *v.* (אנ-ריד'ל) געבען צו פערשטעהן, ערקלערען; לעזען א רעטעניש.

unrid'iculed *a.* (אנ-ריד'-אי-קיולד) נוט אבגעלאכט, ניט פערשפאטעט.

unridic'ulous *a.* (אנ-רי-דיק'-יו-לאס) ניט לעכערליך.

unri'fled *a.* (אנ-ראי'פלד) ניט אבגענומען מיט גוואלט; ניט בערויבט, ניט געפלינדערט; וואס האט א גלאטעס [ניט שרויף-ארטיגעס] שיס-לאף.

unrig' *v.* (אנ-ריג') ענטבלויזען, אראבנעהמען די שטריק; ארויסנעהמען די שטריק-ווערק [פון א שיף].

unrigged' *a.* (אנ-ריגד') אהן שטריקווערק [וועגען א שיף].

unrigh'teous *a.* (אנ-ראי'-טשיאס) אונגערעכט; ניט רעכטפערטיג, זינדיג, גאטלאז.

unrigh'teously *adv.* (אנ-ראי'-טשיאס-לי) אויף אן אונגערעכטען אופן; אויף אן אונרעכטפערטיגען אדער זינדיגען אופן.

unrigh'teousness *n.* (אנ-ראי'-טשיאס-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונעהרליכקייט; אונרעכטפערטיגקייט, זינדיגקייט, גאטלאזיגקייט.

unright'ful *a.* (אנ-ראיט'-פול) אונגערעכט, ניט רעכטמעסיג.

unright'fully *adv.* (אנ-ראיט'-פול-אי) אויף אן אונגערעכטען אדער אונרעכטמעסיגען אופן.

unright'fulness *n.* (אנ-ראיט'-פול-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונרעכטמעסיגקייט.

unring' *v.* (אנ-רינג') אראבציהען דעם רינג.

unringed' *a.* (אנ-רינגד') אהן א רינג.

unrip' *v.* (אנ-ריפ') אויפרייסען, אויפשניידען, אויפטרענען.

unripe' *a.* (אנ-ראיפ') אונצייטיג, אונרייף.

unri'pened *a.* (אנ-ראי'פנד) ניט צייטיג, ניט רייף; ניט פארטיג צום בענוץ.

unripe'ness *n.* (אנ-ראיפ'-נעס) אונרייפקייט, אונצייטיגקייט.

unrip'pled *a.* (אנ-ריפ'לד) ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט, גלאט [וועגען וואסער].

unri'valed *a.* (אנ-ראי'-וועלד) אהן א קאנקורענט, אהן קאנקורענץ; אונפערגלייכליך.

unri'valled *a.* (אנ-ראי'-וועלד) ז. *unrivaled*.

unriv'et *v.* (אנ-ריוו'-עט) אבניעטעווען [ארויסנעהמען די ניעטען, וועלכע בעפעסטיגען צוויי שטיקער מעטאל איינס צום אנדערען]; לויז מאכען.

unroas'ted *a.* (אנ-ראוס'-טעד) ניט געבראטען; ניט איבערגעברענט.

unrobbed' *a.* (אנ-ראבד') ניט גערויבט, ניט בערויבט, ניט בע'גזל'ט.

unrobe' *v.* (אנ-ראוב') אויסטהאן, אראבנעהמען די קליידער [הויפטזעכליך פאראדנע אוניפארם-קליידער].

unroll' *v.* (אנ-ראול') אויפוויקלען, אויפראלען; אויפדרעהען; עפענען; אויסשטרייכען פון א ליסטע אדער רעגיסטער; זיך אויפוויקלען.

unroman'tic *a.* (אנ-רא-מענ'-טיק) ניט ראמאנטיש. ז. *romantic*.

unroman'tically *adv.* (אנ-רא-מענ'-טי-קעל-אי) אויף א ניט-ראמאנטישען שטייגער.

unroof' *v.* (אנ-רוהף') אראבנעהמען דעם דאך, אבדעקען.

unroofed' *a.* (אנ-רוהפט') אהן א דאך.

unroost' *v.* (אנ-רוהסט') אראבטרייבען פון דער היהנער-שטאנג אדער סיעדעלע.

unroot' *v.* (אנ-רוהט') אויסווארצלען; אויסראטען; זיך אויסווארצלען.

unrough' *a.* (אנ-ראף') ניט רויה, גלאט.

unroun'ded *a.* (אנ-ראונ'-דעד) ניט אבגערונדעט, ניט געמאכט רונד אדער קיילעכדיג.

unroy'al *a.* (אנ-ראי'-על) ניט קעניגליך.

unroy'ally *adv.* (אנ-ראי'-על-אי) אויף א ניט-קעניגליכען אופן.

unrubbed' *a.* (אנ-ראבד') ניט אבגעריבען; ניט אבגעשייערט.

unruf'fle *v.* (אנ-ראפ'ל) רוהיג ווערען, שטיל ווערען.

unruf'fled *a.* (אנ-ראפ'לד) שטיל, רוהיג.

unruled' *a.* (אנ-רוהלד') ניט רעגיערט, ניט געלייטעט, ניט געפיהרט; ניט ליניירט.

unru'lily *adv.* (אנ-רוה'-לי-לי) אויף א ווידערשפעניגען אופן; אונגעהארכזאם; ניט לאזענדיג זיך רעגיערען אדער בעהערשען; טומעלדיג, אויפריהעריש.

unru'liness *n.* (אנ-רוה'-לי-נעס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפעניגקייט; דאס זיך ניט לאזען רעגיערען, דאס ניט בעהערשען זיך; אויפרוהר, טומעל.

unru'ly *a.* (אנ-רוה'-לי) וואס לאזט זיך ניט רעגיערען אדער בעהערשען; ווידערשפעניג, אונגעהארכזאם; אהן ארדנונג; אויפריהעריש, טומעלדיג.

unrum'ple *v.* (אנ-ראמ'פל) אבקנייטשען, אויסגלעטען די קנייטשען אדער די פאלדען.

unrup'tured *a.* (אנ-ראפ'-טשורד) ניט אויפגעבראכען, ניט געפלאצט.

unrus'ted *a.* (אנ-ראס'-טעד) ניט פערראסטעט, ניט פערזשאווערט; ניט פערשימעלט, ניט פערדארבען.

unsad'dle *v.* (אנ-סעד'ל) אבזאטלען, אראבנעהמען דעם זאטעל; אראבווארפען פון זאטעל; אראבשטייגען פון זאטעל.

unsad'dled *a.* (אנ-סעד'לד) אבגעזאטעלט, אראבגענומען דעם זאטעל; אראבגעווארפען פון זאטעל; אראבגעשטיגען פון זאטעל.

unsad'ness *n.* (אנ-סעד'-נעס) אונשטאנדהאפטיגקייט; שוואכקייט.

unsafe' *a.* (אנ-סייף') אונזיכער.

unsafe'ly *adv.* (אנ-סייפ'-לי) ניט אין זיכערהייט; ניט זיכער.

unsafe'ness *n.* (אנ-סייפ'-נעס) אונזיכערהייט.

unsafe'ty *n.* (אנ-סייפ'-טי) אונזיכערהייט.

unsaid' *a.* (אנ-סעד') ניט געזאגט, ניט גערעדט, ניט אויסגעשפראכען.

unsai'lable *a.* (אנ-סיי'-לעבל) וואס קען ניט דורכגעזעגעלט ווערען, וואס קען ניט דורכגעפאהרען ווערען מיט א שיף.

unsaint'ly *adv.* (אנ-סיינט'-לי) ניט הייליג, ניט ווי א הייליגער.

unsalabil'ity *n.* (אנ-סייל-ע-ביל'-אי-טי) אונפערקויפליכקייט.

unsal'able *a. and n.* (אנ-סייל'-עבל) אונפערקויפליך, ניט גאנגבאר; עטוואס וואס איז ניט פערקויפליך.

unsal'ableness *n.* (אנ-סייל'-עבל-נעס) אונפערקויפליכקייט; ניט גאנגבארקייט [וועגען סחורה].

unsal'aried *a.* (אנ-סעל'-ע-ריד) אהן געהאלט, אהן שכירות; וואס קריעגט ניט קיין געהאלט.

unsaleabil'ity *n.* (אנ-סייל-ע-ביל'-אי-טי) ז. *unsalability*.

unsale'able *a.* (אנ-סייל'-עבל) ז. *unsalable*.

unsale'ableness *n.* (אנ-סייל'-עבל-נעס) ז. *unsalableness*.

unsal'ted *a.* (אַנ-סאָהל'-טער) ניט גע־זאַלצען; ניט איינגעזאַלצען.

unsalu'ted *a.* (אַנ-סע-ליו'-טער) ניט בעגריסט.

unsal'vable *a.* (אַנ-סעל'-וועבל) וואָס קען ניט גערעטעט ווערען.

unsanctifica'tion *n.* (אַנ-סענק-טי-פי-קיי'-שאַן) דאָס זיין ניט געהייליגט.

unsanc'tified *a.* (אַנ-סענק'-טי-פאַיד) ניט געהייליגט; ניט איינגעהייליגט.

unsanc'tioned *a.* (אַנ-סענק'-שאַנד) ניט סאַנקציאָנירט, ניט בעשטעטיגט.

unsan'guine *a.* (אַנ-סענ'-גוויין) ניט סאַנגווינישׁ, ניט היציג, ניט פרעהליך, ניט לוסטיג, ניט האָפנונגספול.

unsan'itary *a.* (אַנ-סענ'-אי-טע-רי) ניט סאַניטאַריש, אונגעזונד.

unsapon'ified *a.* (אַנ-סע-פאָנ'-אי-פאַיד) ניט פערוואַנדעלט אין זייף.

unsapped' *a.* (אַנ-סעפּט') ניט אונטער־גענראָבען, ניט אונטערגעמינעוועט.

unsa'ted *a.* (אַנ-סיי'-טער) ניט גענוג־טיגט, ניט בעפריעדיגט.

unsa'tiable *a.* (אַנ-סיי'-שיעבל) וואָס קען ניט גענוגטיגט אָדער בעפריעדיגט ווע־רען.

unsa'tiableness *n.* (אַנ-סיי'-שיעבל-נעס) דאָס ניט קענען גענוגטיגט אָדער בע־פריעדיגט ווערען.

unsa'tiated *a.* (אַנ-סיי'-שי-איי-טער) ניט גענוגטיגט; ניט איבערפילט.

unsatisfac'torily *adv.* (אַנ-סעט-איס-פעק'-טאָ-רי-לי) ניט בעפריעדיגענד, ניט גענוגענד, ניט צופריעדענשטעלענד.

unsatisfac'toriness *n.* (אַנ-סעט-איס-פעק'-טאָ-רי-נעס) דאָס זיין ניט בעפריע־דיגענד אָדער צופריעדענשטעלענד.

unsatisfac'tory *a.* (אַנ-סעט-איס-פעק'-טאָ-רי) ניט בעפריעדיגענד, ניט צופריע־דענשטעלענד; ניט גענוגענד.

unsat'isfiable *a.* (אַנ-סעט'-איס-פאַי-עבל) וואָס קען ניט בעפריעדיגט ווערען.

unsat'isfied *a.* (אַנ-סעט'-איס-פאַיד) אונצופריעדען; אונבעפריעדיגט; ניט אי־בערצייגט; ניט בעצאָהלט.

unsat'isfiedness *n.* (אַנ-סעט'-איס-פאַיד-נעס) אונבעפריעדיגטקייט.

unsat'isfying *a.* (אַנ-סעט'-איס-פאַי-אינג) אונצופריעדענשטעלענד; ניט בע־פריעדיגענד; ניט איבערצייגענד.

unsat'urated *a.* (אַנ-סעטש'-יו-ריי-טער) ניט אָנגעזאָפּט, ניט אָנגעזעטיגט; אין כעמיע — ניט אריינגעזויגען אין זיך אַזוי פיעל ווי עס קען אויפנעהמען.

unsatura'tion *n.* (אַנ-סעטש-יו-ריי'-שאַן) דאָס זיין ניט אָנגעזאָפּט אָדער אָנ־געזויגען.

unsaved' *a.* (אַנ-סייווד') ניט גערעטעט; ניט אָבגעשפּאָרט.

unsa'vorily *adv.* (אַנ-סיי'-וואָר-אי-לי) האָבענדיג אַן אונאָנגענעהמען געשמאַק אָדער ריח; געשמאַקלאָז, אָהן אַ געשמאַק; אונאָנגענעהם; אונמאָראַליש, מאָראַליש אונריין.

unsa'voriness *n.* (אַנ-סיי'-וואָר-אי-נעס) ניט־געשמאַקקייט; אַ שלעכטער גע־שמאַק; אַן איבעלער גערוך.

unsa'vory *a.* (אַנ-סיי'-וואָר-אי) ניט געשמאַק; אָהן געשמאַק; איבעל, עקעל־האַפט; וואָס האָט אַ שלעכטען געשמאַק אָדער ריח; אונאָנגענעהם; אונמאָראַליש, מאָראַליש אונריין.

unsawed' *a.* (אַנ-סאָהד') ניט געזעגט.

unsawn' *a.* (אַנ-סאָהן') ניט אונגעזעגט, ניט געזעגט.

unsay' *v.* (אַנ-סיי') צוריקנעהמען די רייד, צוריקנעהמען די ווערטער.

unsay'able *a.* (אַנ-סיי'-עבל) וואָס קען ניט געזאָגט ווערען, וואָס קען ניט אויס־געדריקט ווערען אין ווערטער.

unscab'barded *a.* (אַנ-סקעב'-ארד-ער) ניט אריינגעלעגט אין שייד.

unscale' *v.* (אַנ-סקייל') אראָבנעהמען די שופּען.

unsca'leable *a.* (אַנ-סקיי'-לעבל) ניט ארויפצושטייגען, ניט ארויפצוקלעטערען.

unscaled' *a.* (אַנ-סקיילד') אראָבגענו־מען די שופּען.

unsca'ly *a.* (אַנ-סקיי'-לי) ניט שופּיג, אָהן שופּען.

unscanned' *a.* (אַנ-סקענד') ניט בערע־כענט, ניט צוזאַמענגערעכענט; ניט גע־צעהלט; ניט געמאָסטען.

unscarred' *a.* (אַנ-סקארד') אָהן נאַר־בען, אָהן וואונדען־צייכענס; ניט פערוואונ־דעט.

unscathed' *a.* (אַנ-סקייטהד') ניט פער־וואונדעט, ניט בעשעדיגט.

unscat'tered *a.* (אַנ-סקעט'-ערד) ניט צושטרייט.

unsched'uled *a.* (אַנ-סקעד'-יולד) ניט אויסגעשטעלט אָדער ניט פערצייכענט אויף אַ ליסטע.

unschol'arlike *a.* (אַנ-סקאָל'-אר-לאַיק) ניט ווי אַ געלעהרטער, ניט ווי קיין קענער.

unschol'arly *a.* (אַנ-סקאָל'-אר-לי) ניט געלעהרט, ניט ווי עס פּאַסט פאַר אַ קע־נער.

unschooled' *a.* (אַנ-סקוהלד') ניט גע־שולט, ניט געלערענט, אונגעבילדעט.

unscientif'ic *a.* (אַנ-סאַי-ענ-טיפ'-איק) ניט וויסענשאַפטליך.

unscientif'ically *adv.* (אַנ-סאַי-ענ-טיפ'-אי-קעל-אי) אויף אַ ניט־וויסענשאַפט־ליכען אופן.

unscis'sored *a.* (אַנ-סיז'-ארד) ניט געשאָרען.

unscorched' *a.* (אַנ-סקארטשט') ניט פערברענט, ניט פערסמאַליעט.

unscoured' *a.* (אַנ-סקאורד') ניט גע־שייערט.

unscratched' *a.* (אַנ-סקרעטשט') ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעקראַצט; ניט צוקראַצט.

unscreened' *a.* (אַנ-סקרינד') ניט בע־שירמט, ניט בעשיצט.

unscrew' *v.* (אַנ-סקרוה') אָבשרויפען, אויפשרויפען, ארויסדרעהען די שרויפען.

unscrip'tural *a.* (אַנ-סקריפּ'-טשו-רעל) ניט לויט תנ"ך, ניט ביבליש, ניט לויט דער הייליגער שריפט.

unscrip'turally *adv.* (אַנ-סקריפּ'-טשו-רעל-אי) ניט לויט דער ביבעל, ניט אין איינקלאַנג מיט די הייליגע שריפטען אָדער תנ"ך.

unscru'pulous *a.* (אַנ-סקרוה'-פּיו-לאַס) געוויסענלאָז, ניט געוויסענהאַפט; ניט קי־מערענד זיך וועגען פּרינציפּען.

unscru'pulously *adv.* (אַנ-סקרוה'-פּיו-לאַס-לי) אויף אַ געוויסענלאָזען אָדער פּרינציפּענלאָזען אופן.

unscru'pulousness *n.* (אַנ-סקרוה'-פּיו-לאַס-נעס) געוויסענלאָזיגקייט.

unscru'table *a.* (אַנ-סקרוה'-טעבל) ניט ערפאַרשליך, וואָס קען ניט ערפאָרשט ווע־רען, אונדורכדרינגליך.

unscru'tinized *a.* (אַנ-סקרוה'-טי-נאַיזד) ניט אונטערזוכט, ניט אויסגע־פאָרשט.

unsculp'tured *a.* (אַנ-סקאַלפּ'-טשורד) ניט בעפּוצט מיט סקולפּטור־ארבייט; אין זאָאָלאָגיע — גלאַט, ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט.

unscutch'eoned *a.* (אַנ-סקאַטש'-אַנד) אָהן וואָפּען, אָהן אַ הערב; ניט בעפּוצט מיט וואָפּען אָדער הערבען.

unseal' *v.* (אַנ-סיעל') אָבזיגלען; עפענען.

unsealed' *a.* (אַנ-סיעלד') אָהן אַ זיע־געל, ניט בעשטעטיגט מיט אַ זיעגעל; ניט בעשטעטיגט, ניט סאַנקציאָנירט.

unseam' *v.* (אַנ-סיעם') אויפטרענען די נעט; אויפשניידען, אויפטרענען.

unsear'chable *a.* and *n.* (אַנ-סויר'-טשעבל) אונערפאָרשליך, וואָס קען ניט ער־פאָרשט ווערען, וואָס קען ניט אויסגעזוכט ווערען; געהיים, בעהאַלטען, פערבאָרגען; עטוואָס וואָס קען ניט ערפאָרשט ווערען.

unsear'chableness *n.* (אַנ-סויר'-טשעבל-נעס) אונערפאָרשליכקייט; אונ־מעגליכקייט צו ערפאָרשען.

unsear'chably *adv.* (אַנ-סויר'-טשע-בלי) אויף אַן אונערפאָרשליכען אופן.

unsearched *a.* (אַנ-סוירטשט') ניט אויסגעפאָרשט, ניט גרינדליך אונטערזוכט.

unsea'son *v.* (אַנ-סיע'זן) בעפרייען פון געווירצען, אַוועקנעהמען די געווירצען [ווי פון אַ שפּייז].

unsea'sonable *a.* (אַנ-סיע'זנ-עבל) ניט צייטליך, ניט צייטמעסיג; ניט צו דער צייט; ניט צופּאַסט צו דער צייט אָדער צו די אומשטענדען; ניט אין דער פּאַסענ־דער צייט; ניט אין סעזאָן.

unsea'sonableness *n.* (אַנ-סיע'זנ-עבל-נעס) דאָס זיין ניט צייטמעסיג; אונ־צייטיגקייט; אונצייטליכקייט; אונצוגע־פּאַסטקייט צו דער צייט אָדער צו די אומשטענדען.

We delayed our journey because of the unseasonableness of the weather.

unsea'sonably *adv.* (אַנ-סיע'זנ-ע-בלי) ניט אין דער צייט, ניט אין דער פּאַסענ־דער צייט.

unsea'soned *a.* (אַנ-סיע'זנד) ניט ציי־טיג, ניט רייף; אונערפאַהרען; ניט צו־געפּאַסט צום געברויך; ניט צוגעוועהנט; ניט צוגעווירצט.

unseat' *v.* (אַנ-סיעט') אַוועקנעהמען דעם זיץ, אראָבוואַרפען פון זיץ־פּלאַץ; אראָב־וואַרפען פון זאַטעל; אראָבזעצען פון דער שטעלע אָדער פון אַמט; אַוועקנעהמען פון אַמט.

unsea'worthiness *n.* (אַנ-סיע'-הוואיר-טהי-נעס) אונטויגליכקייט פאַר אַ ים־רייזע [וועגען אַ שיף].

unsea'worthy *a.* (אַנ-סיע'-הוואיר-טהי) אונטויגליך אָדער ניט צוגעפּאַסט פאַר אַ ים־רייזע [וועגען אַ שיף].

unsec'onded *a.* (אַנ-סעק'-אַנ-דער) ניט אונטערשטיצט.

The motion was unseconded.

unse'cret *a.* (אַנ-סיע'-קרעט) ניט גע־האַלטען בסוד, ניט געהיים.

unsecta'rian *a.* (אַנ-סעק-טיי'-רי-ען) ניט סעקטאַנטיש, וואָס בעלאַנגט ניט צו אַ סעקטע.

unsec'ular *a.* (אַנ-סעק'-יו-לאַר) ניט וועלטליך.

unsec'ularize *v.* (אַנ-סעק'-יו-לאַר-איז) פערעמד מאַכען פון וועלטליכע אַנגע־לעגענהייטען; איבערגעבען צום גייסטלי־כען דיענסט.

unsecure' *a.* (אַנ-סי-קיור') אונזיכער, אונגעוויס.

unsecured′ *a.* (אַנ-סי-קיורד′) ניט זיכער, ניט פערזיכערט; ניט גאַראַנטירט.

unseduced′ *a.* (אַנ-סי-דיוסט′) ניט פערפיהרט; ניט אראבגעפיהרט פון דרך הישר.

unseduc′tive *a.* (אַנ-סי-דאַק′-טיוו) ניט פערפיהרעריש.

unsee′ded *a.* (אַנ-סיע′-דעד) ניט בעזייהט; וואס גיט ניט ארויס קיין זאמען אדער זריעה [ווענען פלאנצען].

unsee′ing *a.* (אַנ-סיע′-אינג) ניט זעהענד, בלינד.

unseem′liness *n.* (אַנ-סיעמ′-לי-נעס) אונגעהעריגקייט, אונפאסיגקייט, אונאנשטענדיגקייט.

unseem′ly *a. and adv.* (אַנ-סיעמ′-לי) אונגעהעריג, אונפאסענד, אונאנשטענדיג.

unseen′ *a.* (אַנ-סיען′) אונגעזעהן; אונזיכטבאר, וואס קען ניט געזעהן ווערען.

unsei′zable *a.* (אַנ-סיע′-זעבל) וואס מען קען ניט לעגען קיין ארעסט, וואס קען ניט גענומען ווערען אין בעשלאג; וואס קען ניט צוגענומען ווערען.

unseized′ *a.* (אַנ-סיעזד′) ניט אנגעכאפט; ניט גענומען אין בעזיץ; ניט אין בעזיץ, וואס בעזיצט ניט.

unsel′dom *adv.* (אַנ-סעל′-דאַם) ניט זעלטען.

unselec′ted *a.* (אַנ-סי-לעק′-טעד) ניט אויסגעוועהלט, ניט אויסגעקליבען.

unsel′fish *a.* (אַנ-סעל′-פיש) ניט אייגעננוציג, ניט עגאאיסטיש.

unsel′fishly *adv.* (אַנ-סעל′-פיש-לי) ניט אויף אַן עגאאיסטישען אופן; ניט אייגעננוציג.

unsel′fishness *n.* (אַנ-סעל′-פיש-נעס) אונאייגעננוציגקייט.

unself′ness *n.* (אַנ-סעלפ′-נעס) ז. ***unselfishness***.

unsensa′tional *a.* (אַנ-סענ-סיי′-שאַנ-על) וואס פיהלט ניט אדער עמפפינדעט ניט; ניט סענסאציאנעל, ניט שפאנענד.

unsen′sible *a.* (אַנ-סענ′-סיבל) ז. ***insensible***.

unsen′sitized *a.* (אַ-סענ′-סי-טאַיזד) געמאכט אונעמפפינדליך.

unsent′ *a.* (אַנ-סענט′) ניט געשיקט.

unsen′tenced *a.* (אַנ-סענ′-טענסט) ניט פעראורטיילט.

unsent′ for (אַנ-סענט′ פאָר) ניט גערופען, ניט איינגעלאדען.

unsentimen′tal *a.* (אַנ-סענ-טי-מענ′-טעל) ניט סענטימענטאל, ניט עמפפינדליך.

unsep′arated *a.* (אַנ-סעפ′-ע-ריי-טעד) ניט אבגעזונדערט, ניט צוטיילט, ניט אבגעטיילט.

unsep′ulchered *a.* (אַנ-סעפ′-אַל-קערד) ניט בעערדיגט, אהן א קבר.

unseques′tered *a.* (אַנ-סי-קהוועס′-טערד) ניט רעזערווירט, ניט פערנומען, אפען, פריי.

unserved′ *a.* (אַנ-סירווד′) ניט בעדיענט; ניט דערלאנגט, ניט איבערגעגעבען.

unser′viceable *a.* (אַנ-סויר′-ווי-סעבל) וואס קען ניט דיענען, וואס קען קיין נוץ ניט ברייננען; נוצלאז, אונברויכבאר.

unser′viceableness *n.* (אַנ-סויר′-ווי-סעבל-נעס) אונברויכבארקייט, אונגוציגקייט, נוצלאזיגקייט.

unser′viceably *adv.* (אַנ-סויר′-ווי-סע-בלי) אונברויכבאר, נוצלאז.

unset′ *a.* (אַנ-סעט′) ניט אוועקגעזעצט, ניט געשטעלט אויף א פלאץ; ניט געפלאנצט; ניט אונטערגעגאנגען [ווענען דער זון]; ניט איינגעפאסט; ניט אריינגעזעצט; ניט אריינגעשטעלט.

unset′tle *v.* (אַנ-סעט′ל) צוטומלען, צומישען, צורודערען; מאכען אונגעוויס אדער אונשליסיג; אוועקרוקען פון ארט; ווערען ניט זיכער ביי זיך, צוטומעלט אדער צורודערט ווערען.

unset′tled *a.* (אַנ-סעט′לד) ניט פעסטגעשטעלט, ניט פעסטגעזעצט; ניט בעשטענדיג; ניט ענטשלאסען; ניט ענטשיעדען; אהן א בעשטענדיגער היים; ניט בעפעלקערט, ניט בעזעצט; ניט אויסגעגליכען [קריוודעס אדער פאדערונגען], ניט געשליכטעט; ניט קוויטירט, ניט בעצאהלט; אונרוהיג.

unset′tledly *adv.* (אַנ-סעט′לד-לי) אויף אן אונענטשלאסענעם אופן; ניט פעסטגעזעצט, ניט פעסטגעשטעלט; אונגעוויס.

unset′tledness *n.* (אַנ-סעט′לד-נעס) אונבעשטענדיגקייט; אונענטשלאסענהייט; דאס זיין ניט פעסטגעזעצט אדער פעסטגעשטעלט; אונבעזעצטקייט.

unset′tlement *n.* (אַנ-סעט′ל-מענט) א שוואנקענדער צושטאנד; ניט קיין פעסטגעזעצטער אדער פעסטגעשטעלטער צושטאנד.

unsev′ered *a.* (אַנ-סעוו′-ערד) ניט אבגעטיילט, ניט אבגעזונדערט; וואס קען ניט אבגעזונדערט אדער אבגעטיילט ווערען.

unsew′ *v.* (אַנ-סאו′) אויפטרענען.

unsewed′ *a.* (אַנ-סאוד′) אויפגעטרענט.

unsew′ered *a.* (אַנ-סיו′-ערד) ניט קאנאליזירט, אהן אבצוגס-קאנאלען.

unsewn′ *a.* (אַנ-סאון′) אויפגעטרענט, פאנאנדערגעטרענט.

unsex′ *v.* (אַנ-סעקס′) פערוואנדלען אין אן אנדער געשלעכט; אוועקנעהמען די אייגענשאפטען אדער אייגענטימליכקייטען פון פרויען-געשלעכט, פערוואנדלען א פרוי אין א מנאסביל.

unsex′ual *a.* (אַנ-סעק′-שיו-על) ניט געשלעכטליך; ניט אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש פאר קיינעם פון די צוויי געשלעכטער.

unshack′le *v.* (אַנ-שעק′ל) בעפרייען פון די קייטען; אויפפענטען, פריי מאכען.

unshack′led *a.* (אַנ-שעק′לד) אויפגעפענטעט, לויז געמאכט פון די קייטען; פריי געמאכט.

unsha′ded *a.* (אַנ-שיי′-דעד) ניט בעשאטענט, ניט בעצויגען מיט א שאטען; אהן שאטירונג, אהן שאטען [ווענען א בילד].

unshad′owed *a.* (אַנ-שעד′-אוד) ניט בעשאטענט, ניט פערדונקעלט.

unsha′dy *a.* (אַנ-שיי′-די) ניט שאטענדיג; ניט בעצויגען מיט א שאטען.

unsha′kable *a.* (אַנ-שיי′-קעבל) אונערשיטערליך, וואס קען ניט צוטרייסעלט ווערען, וואס קען ניט געבראכט ווערען צום וואקלען.

unshaked′ *a.* (אַנ-שייקט′) ניט צוטרייסעלט.

unsha′ken *a.* (אַנ-שיי′קן) ניט ערשיטערט, ניט צוטרייסעלט; פעסט, שטאנדהאפט.

unsha′kenly *adv.* (אַנ-שיי′קנ-לי) אויף אן אונערשיטערליכען אופן; ניט צוטרייסעלט; פעסט, שטאנדהאפט.

unshamed′ *a.* (אַנ-שיימד′) ניט פערשעמט.

unshame′faced *a.* (אַנ-שיימ′-פייסט) אונפערשעמט.

unshame′facedness *n.* (אַנ-שיימ′-פייסט-נעס) אונפערשעמטהייט.

unsha′pable *a.* (אַנ-שיי′-פעבל) וואס קען ניט פארמירט אדער געפארמט ווערען, וואס קען ניט געשטאלטעט ווערען.

unshape′ *v.* (אַנ-שייפ′) ארויסברייננען פון פארם, ברייננען אין אונארדנונג, צומישען.

unshape′ly *adv.* (אַנ-שייפ′-לי) אהן א פארם, אהן א געשטאלט; שלעכט געפארמט; פון א שלעכטען אויסזעהן.

unsha′pen *a.* (אַנ-שיי′פן) אהן א געשטאלט, אהן א פארם; מאוס, העסליך.

unshared′ *a.* (אַנ-שעהרד′) ניט געטיילט; ניט אלגעמיין.

unshar′pened *a.* (אַנ-שאר′פנד) ניט געשארפט, ניט געשליפען.

unshat′tered *a.* (אַנ-שעט′-ערד) ניט צובראכען, ניט צושמעטערט.

unshaved′ *a.* (אַנ-שייווד′) ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unsha′ven *a.* (אַנ-שיי′וון) ניט אבראזירט, ניט אבגעגאלט.

unsheared′ *a.* (אַנ-שיערד′) ניט געשארען, ניט אבגעשארען; ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unsheathe′ *v.* (אַנ-שיעטה′) ארויסציהען פון שייד; ארויסקומען פון שייד.

unsheathed′ *a.* (אַנ-שיעטהד′) ארויסגעצויגען פון שייד.

unsheathe′ the sword (אַנ-שיעטה′ טהי סאורד) ערקלערען קריעג.

unshed′ *a.* (אַנ-שעד′) ניט פערגאסען; ניט געטיילט, ניט געשפאלטען [ווענען די האר].

unshell′ *v.* (אַנ-שעל′) ארויסנעהמען אדער ארויסשיילען פון שאלעכץ; אויסבריהען; בעפרייען, ארויסלאזען.

unshelled′ *a.* (אַנ-שעלד′) ארויסגענומען אדער ארויסגעשיילט פון שאלעכץ; אויסגעבריהט; בעפרייט, ארויסגעלאזען.

unshel′tered *a.* (אַנ-שעל′-טערד) ניט בעדעקט, ניט בעשיצט.

unshelve′ *v.* (אַנ-שעלוו′) אראבנעהמען פון דער פאליצע.

unshiel′ded *a.* (אַנ-שיעל′-דעד) ניט בעשיצט, ניט בעשירמט.

unshif′tiness *n.* (אַנ-שיפ′-טי-נעס) אונבעהאלפענקייט, הילפלאזיגקייט, ראטלאזיגקייט.

unship′ *v.* (אַנ-שיפ′) אראבנעהמען פון שיף; אויסלאדען פון שיף; אוועקנעהמען פון זיין פלאץ [בעזאנדערס ווענען טיילען פון א שיף].

unship′ment *n.* (אַנ-שיפ′-מענט) דאס אראבנעהמען פון שיף; דאס אויסלאדען פון שיף.

unshocked′ *a.* (אַנ-שאקט′) ניט אויפגעטרייסעלט; ניט אויפגעציטערט; ניט אויפגעשוידערט; ניט אנגעגריפען.

unshod′ *a.* (אַנ-שאד′) ניט געשוכט; בארוועס; ניט בעשמיערט [מיט פאדקאוועס].

unshoe′ *v.* (אַנ-שוה′) אראברייסען די פאדקאוועס [פון א פערד]; אויסטהאן די שיך.

unshorn′ *a.* (אַנ-שאורן′) אונגעשארען; ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unshor′tened *a.* (אַנ-שאהר′טנד) ניט פערקירצט.

unshot′ *a. and v.* (אַנ-שאט′) ניט דער-

שאָסען; ניט געשאָסען; אַרויסגענהמען די קויל.

unshow'ered *a.* (אַנ-שאַו'-ערד) ניט בערעגנט, ניט בעגאָסען, ניט בעשפּריצט.

unshown' *a.* (אַנ-שאָון') ניט געוויזען, ניט געצייגט.

unshrin'kable *a.* (אַנ-שרינ'-קעבל) וואָס קען זיך ניט איינציהען אָדער איינשרומפּען.

unshrin'king *a.* (אַנ-שרינ'-קינג) ניט צוריקווייכענד פון מורא, זיך ניט אָבשרעקענד.

unshrin'kingly *adv.* (אַנ-שרינ'-קינג-לי) אויף אַן אונערשראָקענעם אופן, ניט צוריקווייכענדיג [פון מורא]; זיך ניט אָבשרעקענדיג.

unshrived' *a.* (אַנ-שראַיווד') וואָס האָט זיך ניט מתודה געווען אויף זיינע זינד פאַר'ן גלח; וואָס האָט ניט בעקומען קיין מחילה אויף זיינע זינד ביים מתודה זיין זיך פאַר'ן גלח.

unshriv'en *a.* (אַנ-שריווין) זיך ניט מתודה געווען אויף די זינד פאַר'ן גלח; ניט בעקומען קיין מחילה אויף די זינד.

unshroud' *v.* (אַנ-שראַוד') אַראָבנעהמען די הילע, דעם איבערצוג אָדער די בעדעקונג; אָבדעקען; אויפדעקען.

unshrou'ded *a.* (אַנ-שראַו'-דעד) ניט בעדעקט; ניט בעשיצט.

unshrubbed' *a.* (אַנ-שראַבד') ניט בעוואַקסען מיט קוסטעס אָדער ביימלעך.

unshrunk' *a.* (אַנ-שראַנק') ניט איינגעשרומפּט, ניט איינגעצויגען.

unshunned' *a.* (אַנ-שאַנד') אונפאַרמיידליך; אונפאַרמיעדען.

unshut'ter *v.* (אַנ-שאַט'-ער) עפענען די לאָדען [פון די פענסטער].

unshut'tered *a.* (אַנ-שאַט'-ערד) אָהן פענסטער-לאָדענס.

unshy' *a.* (אַנ-שאַי') ניט שרעקעדיג, ניט צוריקגעהאַלטען, ניט שעמעוודיג, ניט האַלטענדיג זיך פון דער ווייטען.

unsif'ted *a.* (אַנ-סיפ'-טעד) ניט געזיפּט; ניט פּראָבירט.

unsigh'table *a.* (אַנ-סאַי'-טעבל) אונזיכטבאַר.

unsigh'ted *a.* (אַנ-סאַי'-טעד) אונגעזעהן; אונזיכטבאַר; אָהן אַ ריכט-פּונקט צום ציעלען [ווענען אַ שיס-געוועהר. ז. *sight*].

unsight'liness *n.* (אַנ-סאַיט'-לי-נעס) העסליכקייט, מאוס'קייט.

unsight'ly *a.* (אַנ-סאַיט'-לי) העסליך, מאוס.

unsight', unseen' (אַנ-סאַיט', אַנ-סיען') אונגעזעהן, ניט געזעהענערהייד.

It is not businesslike to buy unsight unseen.

unsig'nalized *a.* (אַנ-סיג'-נעל-איזד) ניט אויסגעצייכענט.

unsigned' *a.* (אַנ-סאַינד') ניט אונטערגעצייכענט, ניט אונטערגעשריבען.

unsignif'icant *a.* (אַנ-סיג-ניפ'-אי-קענט) ניט בעדייטענד, ניט וויכטיג.

unsig'nified *a.* (אַנ-סיג'-ני-פאַיד) ניט בעצייכענט, ניט בעדייטעט; ניט אָנגעדייטעט.

unsi'lenced *a.* (אַנ-סאַי'-לענסט) ניט איינגעשטילט, ניט בערוהיגט.

unsim'ple *a.* (אַנ-סימ'פּל) ניט איינפאַך, ניט פּשוט.

unsimplic'ity *n.* (אַנ-סימ-פּליס'-אי-טי) דאָס זיין ניט איינפאַך; קינסטליכקייט.

unsim'ulated *a.* (אַנ-סימ'-יו-ליי-טעד) ניט סימולירט, ניט פאַרשטעלט, ניט היפּאָקריטיש.

unsincere' *a.* (אַנ-סינ-סיער') ז. ***insincere***

unsin'ew *v.* (אַנ-סינ'-יו) ענטקרעפטען, אָבנעהמען די ענערגיע, מאַכען שוואַך.

unsin'ewed *a.* (אַנ-סינ'-יוד) ענטקרעפטעט, שוואַך.

unsin'ful *a.* (אַנ-סינ'-פול) אונזינדיג, זינדלאָז.

unsinged' *a.* (אַנ-סינדזשד') ניט פאַרברענט, ניט פאַרסמאַליעט.

unsin'kable *a.* (אַנ-סינ'-קעבל) וואָס קען ניט געזונקען ווערען; וואָס קען ניט געדעקט אָדער אָבגעצאָהלט ווערען [ווענען שולדען].

unsin'king *a.* (אַנ-סינ'-קינג) ניט זינקענד.

unsin'ning *a.* (אַנ-סינ'-אינג) אונזינדיג, ניט זינדיג.

unsis'terliness *n.* (אַנ-סיס'-טער-לי-נעס) דאָס זיין ניט שוועסטערליך.

unsis'terly *a.* (אַנ-סיס'-טער-לי) ניט שוועסטערליך.

unsi'zable *a.* (אַנ-סאַי'-זעבל) ניט אין דער געהעריגער גרויס, ניט נאָך דער גרויס.

unsized' *a.* (אַנ-סאַיזד') ניט געקלייעט, ניט געקלייסטערט.

unskil'ful *a.* (אַנ-סקיל'-פול) ניט געאיבט, ניט געשיקט; ניט ערפאַהרען.

unskil'fully *adv.* (אַנ-סקיל'-פול-אי) אויף אַן אונגעשיקטען אָדער אונגעאיבטען אופן; אָהן ערפאַהרונג, ניט ערפאַהרען.

unskil'fulness *n.* (אַנ-סקיל'-פול-נעס) אונגעשיקטקייט, אונערפאַהרענהייט.

unskilled' *a.* (אַנ-סקילד') ניט געאיבט, ניט ערפאַהרען, ניט געלערענט, ניט בעקאַנט [מיט דער אַרבייט], וואָס האָט ניט די נויטיגע קענטניס [פאַר דער זאַך].

unskilled' la'bor (אַנ-סקילד' ליי'-באָר) אַרבייט, צו וועלכער מען האָט ניט נויטיג קיין ספּעציעלע קענטניס אָדער ערפאַהרונג.

unskilled' la'borer (אַנ-סקילד' ליי'-באָר-ער) אַן אונגעלערענטער אַרבייטער, אַן אַרבייטער וואָס האָט ניט געלערענט קיין מלאָכה.

unskinned' *a.* (אַנ-סקינד') אָהן אַ הויט; אַראָבגעצויגען די הויט.

unslacked' *a.* (אַנ-סלעקט') ניט אָבגעשוואַכט, ניט אָבגעשלאָפט.

unslain' *a.* (אַנ-סליין') ניט דער'הרג'עט, ניט געטויטעט.

unsla'kable *a.* (אַנ-סליי'-קעבל) וואָס קען ניט געלאָשען ווערען [ווענען דאָרשט]; וואָס קען ניט געשטילט. אָדער געמילדערט ווערען.

unslaked' *a.* (אַנ-סלייקט') ניט געשטילט, ניט געמילדערט; ניט געלאָשען [ווענען קאַלך].

unslan'dered *a.* (אַנ-סלענ'-דערד) ניט פאַרליימדעט.

unslaugh'tered *a.* (אַנ-סלאָה'-טערד) ניט דערשלאָגען, ניט געטויטעט, ניט געשלאַכטעט.

unslee'ping *a.* (אַנ-סליע'-פּינג) שלאָפלאָז, וואַך.

unslee'py *a.* (אַנ-סליע'-פּי) ניט שלעפעריג, ניט שלאָפענד.

unsliced' *a.* (אַנ-סלאַיסט') ניט צושניטען אין פענעצעס.

unsling' *v.* (אַנ-סלינג') אַראָבנעהמען פון דער שלינגע, אַראָבנעהמען אַ הענגענדע זאַך.

unslip'ping *a.* (אַנ-סליפּ'-אינג) ניט גליטשיג, וואָס גליטשט זיך ניט.

unslow' *a.* (אַנ-סלאָו') ניט לאַנגזאַם.

unsluice' *v.* (אַנ-סלוהס') עפענען די שלוזען, לאָזען פליסען; עפענען.

unslum'bering *a.* (אַנ-סלאַמ'-בער-אינג) ניט שלומערענד, ניט שלאָפענד, וואָס איז אימער וואַך.

unslurred' *a.* (אַנ-סלוירד') ניט בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ניט געשענדעט, ניט ערנידריגט; ניט פאַרליימדעט.

unsmel'ted *a.* (אַנ-סמעל'-טעד) ניט געשמאָלצען, ניט געגאָסען.

unsmi'ling *a.* (אַנ-סמאַי'-לינג) ניט שמייכלענד, ניט לאַכענד.

unsmirched' *a.* (אַנ-סמוירטשט') ניט בעשמוצט, ניט בעפלעקט; ריין.

unsmit'ten *a.* (אַנ-סמיט'ן) ניט דערשלאָגען, ניט שטאַרק געטראָפען; ניט שטאַרק בעווירקט, ניט שטאַרק בעאיינפלוסט.

unsmooth' *a.* (אַנ-סמוהטה') ניט גלאַט; רויה, שאַרסטיג.

unsmoothed' *a.* (אַנ-סמוהטהד') ניט גלאַט געמאַכט.

unsmoth'erable *a.* (אַנ-סמאַטה'-ער-עבל) וואָס קען ניט פאַרשטיקט ווערען, וואָס קען ניט אונטערדריקט ווערען.

unsmug'gled *a.* (אַנ-סמאַג'לד) ניט אַריינגעשמוגעלט, ניט אַריינגעפּעקעלט.

unsnare' *v.* (אַנ-סנעהר') לויז מאַכען אָדער בעפרייען פון אַ פּעטליע אָדער שלינגע.

unsnarl' *v.* (אַנ-סנאַרל') אַרויספּלאָנטערען.

unsoaped' *a.* (אַנ-סאָופּט') ניט איינגעזייפט, ניט געוואַשען.

unso'ber *a.* (אַנ-סאָו'-בער) ניט ניכטער.

unsociabil'ity *n.* (אַנ-סאָו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, דאָס ניט זיין גענייגט צו געזעלשאַפט.

unso'ciable *a.* (אַנ-סאָו'-שיעבל) אונגעזעליג, וואָס האָט ניט ליעב קיין געזעלשאַפט; אונאָנגענעהם אין אַ געזעלשאַפט; מיט וועלכען מען קען זיך ניט חבר'ען.

unso'ciableness *n.* (אַנ-סאָו'-שיעבל-נעס) ז. ***unsociability***

unso'ciably *adv.* (אַנ-סאָו'-שיע-בלי) אויף אַ ניט-געזעליגען אופן; צוריקגעצויגען.

unso'cial *a.* (אַנ-סאָו'-שעל) ניט געזעליג, ניט געזעלשאַפטליך.

unsocial'ity *n.* (אַנ-סאָו-שי-על'-אי-טי) ז. ***unsociability***

unso'cially *adv.* (אַנ-סאָו'-שעל-אי) אויף אַ ניט-געזעליגען אופן; אונגעזעלשאַפטליך.

unsock'et *v.* (אַנ-סאַק'-עט) אַרויסנעהמען פון דער געלענק-אויסהוילונג.

unsof'tened *a.* (אַנ-סאָהפ'נד) ניט ווייכער געמאַכט, ניט ווייכער געוואָרען.

unsoiled' *a.* (אַנ-סאָילד') ניט בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ריין.

unsold' *a.* (אַנ-סאָולד') ניט פאַרקויפט.

unsold'er *v.* (אַנ-סאָד'-ער) אויפלייטען, אָבלייטען, פאַנאַנדערנעהמען, פאַנאַנדעררייסען.

unsol'dierlike *a.* (אַנ-סאָול'-דזשער-לאַיק) ניט סאָלדאַטיש, ניט ווי אַ סאָלדאַט, ניט סאָלדאַטען-מעסיג, ניט מיליטעריש, ניט קריעגעריש.

unsol'dierlikely *a.* (אַנ-סאָול'-דזשער-לאַיק-לי) ניט מעשה סאָלדאַט.

unsol'dierly *adv.* (אַנ-סאָול'-דזשער-

לי) ניט מעשה סאלדאט, ניט מיליטעריש; ניט מוטיג, ניט בראוו.

unsol'emn *a.* (אנ-סאל'-עם) ניט פייערליך, ניט פעסטליך; ניט פערבונדען מיט די געוועהנליכע צערעמאניעס און פארמאליטעטען; ניט ערנסט, ניט איינדרוקספאל.

unsol'emnize *v.* (אנ-סאל'-עם-נאיז) אוועקנעהמען די פייערליכקייט אדער פעסטליכקייט.

unsol'emnized *a.* (אנ-סאל'-עם-נאיזד) ניט געפייערט; ניט דורכגעפיהרט מיט פייערליכקייט.

unsolic'ited *a.* (אנ-סא-ליס'-אי-טעד) ניט געבעטען, ניט פערלאנגט; ניט אויפגעפאדערט; ניט אנגערעדט.

unsolic'itous *a.* (אנ-סא-ליס'-אי-טאס) ניט בעקימערט; זארגלאז; ניט ענגסטליך; ניט שטארק פעראינטערעסירט.

unsol'id *a.* (אנ-סאל'-איד) ניט סאליד, ניט מאסיוו, ניט קאמפאקט; פליסיג; גאזפערמיג; ניט גרינדליך; ניט פעסט, שוואך.

unsolid'ified *a.* (אנ-סא-ליד'-אי-פאיד) ניט געמאכט סאליד, ניט פעסט געמאכט.

unsolid'ity *n.* (אנ-סא-ליד'-אי-טי) דאס זיין ניט סאליד, ניט מאסיוו; ניט קאמפאקט; ניט=פעסטקייט, שוואכקייט.

unsolved' *a.* (אנ-סאלווד') ניט געלעזט, ניט ערקלערט.

unson'sy *a.* (אנ-סאנ'-סי) אונגעלומפערט; אונגליקליך.

unsophis'tical *a.* (אנ-סא-פיס'-טי-קעל) ניט סאפיסטיש, ניט פערדרעהט, ניט אויסגע'פשט'עלט.

unsophis'ticated *a.* (אנ-סא-פיס'-טי-קיי-טעד) ניט געפעלשט, ניט נאכגעמאכט, עכט; ניט געקינסטעלט, איינפאך.

unsophistica'tion *n.* (אנ-סא-פיס-טי-קיי'-שאן) איינפאכקייט, עכטקייט, ניט=נעקינסטעלטקייט.

unsor'rowed *a.* (אנ-סאר'-אוד) נאך וועלכען מען טרויערט ניט; וואס ווערט ניט בעקלאגט; אונבעקלאגט.

unsor'ted *a.* (אנ-סאהר'-טעד) ניט זארטירט, ניט געבראכט אין ארדנונג.

unsought' *a.* (אנ-סאהט') ניט נאכגעזוכט, אויף וואס מען האט זיך ניט נאכגעפרעגט.

unsound' *a.* (אנ-סאונד') אונגעזונד, קרענקליך; פערדארבען, פויל; ניט פעסט, ניט שטארק; ניט גרינדליך; ניט עכט; ניט בעגרינדעט; פאלש; ניט אויפריכטיג.

unsoun'dable *a.* (אנ-סאונ'-דעבל) וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; זעהר טיעף.

unsoun'ded *a.* (אנ-סאונ'-דעד) ניט דערגרונטעוועט, ניט אויסגעמאסטען די טיעפקייט; ניט זאנדירט; ניט אונטערזוכט; ניט אויסגעפארשט.

unsound' mind (אנ-סאונד' מאינד) משוגע.

unsound'ness *n.* (אנ-סאונד'-נעס) אונגעזונדקייט, קרענקליכקייט; פערדארבענקייט, פוילקייט; ניט=גרינדליכקייט.

unsoured' *a.* (אנ-סאורד') ניט געזויערט; ניט שטרענג; ניט אין כעס, ניט ערגערליך.

unsowed' *a.* (אנ-סאוד') ניט געזייהט, ניט בעזייהט.

unsown' *a.* (אנ-סאון') אונגעזייהט, ניט בעזייהט.

unspar' *v.* (אנ-ספאר') ארויסרוקען אדער ארויסציהען די באלקענס אדער שטאנגען, לויז מאכען, עפענען.

unspared' *a.* (אנ-ספעהרד') ניט געשפארט; ניט געשוינט.

unspar'ing *a.* (אנ-ספעהר'-אינג) ניט שפארזאם, פרייגעביג; ניט בארמהערציג.

unspar'ingly *adv.* (אנ-ספעהר'-אינג-לי) ניט שפארענדיג, אויף אן אונשפארזאמען אופן; פרייגעביג; אונבארמהערציג.

unsparred' *a.* (אנ-ספארד') אהן באלקענס, ניט בעפעסטיגט.

unspa'tial *a.* (אנ-ספיי'-שעל) ניט רוימליך, וואס פערנעהמט ניט קיין רוים.

unspatial'ity *n.* (אנ-ספיי-שי-על'-אי-טי) אונרוימליכקייט, דאס ניט פערנעהמען קיין רוים.

unspeak' *v.* (אנ-ספיעק') צוריקציהען, צוריקנעהמען [דאס וואס איז ארויסגערעדט געווארען].

unspea'kable *a.* (אנ-ספיע'-קעבל) וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען; אויסערגעוועהנליך שלעכט.

unspea'kably *adv.* (אנ-ספיע'-קע-בלי) ניט קענענדיג אויסשפרעכען אדער אויסדריקען; אויסערגעוועהנליך שלעכט.

unspea'king *a.* (אנ-ספיע'-קינג) ניט רײדענדיג, וואס קען ניט ריידען; שטום.

unspe'cialized *a.* (אנ-ספעש'-על-איזד) ניט ספעציאליזירט; ניט בעשטימט פאר א ספעציעלען צוועק.

unspecif'ic *a.* (אנ-ספעס-איפ'-איק) ניט ספעציפיש, ניט אייגענארטיג, ניט אייגענטימליך.

unspec'ified *a.* (אנ-ספעס'-אי-פאיד) ניט ספעציפירט, ניט ארויסגעשטעלט מיט א בעזונדערער כאראקטעריסטיק; ניט ספעציעל דערמאהנט.

unspec'tacled *a.* (אנ-ספעק'-טעקלד) אהן ברילען; ניט פאראדנע.

unspee'dy *a.* (אנ-ספיע'-די) ניט שנעל, לאנגזאם.

unspell' *v.* (אנ-ספעל') בעפרייען פון א צויבער=מאכט, בעפרייען פון א כשוף.

unspelled' *a.* (אנ-ספעלד') ניט אויסגעלענט [וועגען ווערטער]; ניט געגוי שטודירט; ניט בעפרייט פון א צויבער=מאכט אדער פון א כשוף.

unspent' *a.* (אנ-ספענט') ניט פערשוועגדעט; ניט ערשעפט, וואס האט זיך ניט אויסגענומען.

unsphere' *v.* (אנ-ספיער') דערווייטערען פון דעם קרייז.

unspied' *a.* (אנ-ספאיד') ניט אויסגעשפיאנירט, ניט אויסגעפארשט, ניט ענטדעקט.

unspike' *v.* (אנ-ספאיק') ארויסשלאגען אדער ארויסרייסען די טשוועקעס אדער באלצען; לויז מאכען א הארמאט.

unspill'able *a.* (אנ-ספיל'-עבל) וואס קען ניט פערגאסען ווערען; וואס קען ניט אויסגעגאסען אדער אויסגעשאטען ווערען; וואס קען ניט פערשוועגדעט ווערען.

unspilled' *a.* (אנ-ספילד') ניט פערגאסען; ניט אויסגעגאסען אדער אויסגעשאטען.

unspilt' *a.* (אנ-ספילט') ז. ***unspilled***

unspir'ited *a.* (אנ-ספיר'-אי-טעד) ניט בעגייסטערט, מוטלאז.

unspir'itual *a.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על) ניט גייסטיג, ניט גייסטליך, חומר'דיג.

unspiritual'ity *n.* (אנ-ספיר-אי-טשו-על'-אי-טי) אונגייסטיגקייט, אונגייסטליכקייט; חומר'דיגקייט.

unspir'itualize *v.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-איז) אוועקנעהמען די גייסטיגקייט.

unspir'itually *adv.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-אי) ניט אויף א גייסטיגען אופן.

unspir'itualness *n.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-נעס) ז. ***unspirituality***

unsplit' *a.* (אנ-ספליט') ניט געשפאלטען.

unspoiled' *a.* (אנ-ספאילד') ניט געריבט, ניט געפלינדערט; ניט פערוויסטעט; ניט פערדארבען, ניט איבערגעפיהרט.

unspo'ken *a.* (אנ-ספאו'קן) ניט גערעדט, ניט אויסגעשפראכען; ניט מודה געווען.

unsponta'neous *a.* (אנ-ספאנ-טיי'-ני-אס) ניט ספאנטאן, ניט פון=זיך, ניט פרייוויליג; געצוואונגען.

unsports'manlike *a.* (אנ-ספאורטס'-מען-לאיק) ניט ווי א ספארטסמאן.

unspot'ted *a.* (אנ-ספאט'-עד) אונבעפלעקט; אונשולדיג; ריין.

unspot'tedness *n.* (אנ-ספאט'-עד-נעס) אונבעפלעקטקייט, אונשולדיגקייט; רייןקייט.

unsprin'kled *a.* (אנ-ספרינ'קלד) ניט בעשפרענקעלט, ניט בעשפריצט.

unsquan'dered *a.* (אנ-סקוואנ'-דערד) ניט פערשוועגדעט; ניט צושטרייט, ניט צושפרייט.

unsquared' *a.* (אנ-סקהוועהרד') ניט געמאכט קוואדראט אדער פיער=ווינקעלדיג; ניט ריכטיג געפארמט אדער אויסגעבילדעט; ניט רעגולער, ניט רעגעלמעסיג.

unsquea'mish *a.* (אנ-סקהוויע'-מיש) ניט איידעל, ניט איבערקלייבעריש, וואס איז ניט מקפיד.

unsqueezed' *a.* (אנ-סקהוויעזד') ניט צוזאמענגעדריקט, ניט געפרעסט.

unsta'ble *a.* (אנ-סטיי'בל) ניט סטאביל, ניט שטאנדהאפט, ניט פעסט, ניט בעשטענדיג; ניט דויערהאפט, ניט אנהאלטענד; אונענטשלאסען.

unsta'bled *a.* (אנ-סטיי'בלד) ניט געשטעלט אין א שטאל.

unsta'bleness *n.* (אנ-סטיי'בל-נעס) ז. ***instability***

unstack' *v.* (אנ-סטעק') פאנאנדערנעהמען א קופע אדער סקירדע [ווי היי].

unstaid' *a.* (אנ-סטייד') ניט געלאסען, ניט געזעצט, ניט ערנסט; פליכטיג, פערענדערליך, אונבעשטענדיג.

unstaid'ness *n.* (אנ-סטייד'-נעס) אונגעזעצטקייט, אונערנסטקייט, ניט געלאסענהייט.

unstained' *a.* (אנ-סטיינד') אהן פלעקען, אונבעפלעקט; ריין, אהן טאדעל.

unstamped' *a.* (אנ-סטעמפט') ניט געשטעמפעלט; אהן א פאסט=מארקע.

unstanch' *a.* (אנ-סטענטש') ניט פעסט, ניט שטאנדהאפט; ניט שטארק, ניט שטייף.

unstan'chable *a.* (אנ-סטענ'-טשעבל) וואס קען ניט פערהאלטען ווערען [ווי א בלוט=פלוס].

unstanched' *a.* (אנ-סטענטשט') ניט געשטילט, ניט אבגעשטעלט [ווי א בלוט=פלוס]; ניט אנגעזעטיגט, ניט בעפריעדיגט; וואס קען ניט פערהאלטען ווערען [ווי א בלוט=פלוס].

unstarch' *v.* (אנ-סטארטש') אוועקנעהמען די קראכמעל אדער די שטייפקייט פון עפעס; בעפרייען פון אנגעצויגענקייט, פארמאליטעט אדער פעדאנטישער פינקטליכקייט.

unstarched' *a.* (אנ-סטארטשט) ניט געקראכמעלט, ניט שטייף ווי געקראכמעלט; ניט געצוואונגען, ניט אנגעבלאזען, ניט פערענטיש.

unstarred' *a.* (אנ-סטארד) ניט שטערנ-דיג, ניט אויסגעזייהט מיט שטערען.

unstar'tled *a.* (אנ-סטאר'טלד) ניט דערשראקען, ניט אויפגערודערט, ניט איבערראשט.

unstate' *v.* (אנ-סטייט) ברייננען אויסערן שטאנד, בערויבען פון דעם שטאנד אדער ווירדע; צושטערען, פערניכטען; מאכען אויס שטאאט.

unsta'ted *a.* (אנ-סטיי'-טעד) ניט בעשטימט, ניט פעסטגעזעצט; ניט גענאנט, ניט דערמאהנט, ניט אנגעגעבען.

unstates'manlike *a.* (אנ-סטייטס'-מענ-לאיק) ניט ווי א שטאאטסמאן.

unsta'tioned *a.* (אנ-סטיי'-שאנד) ניט געשטעלט, ניט וועקגעשטעלט.

unstat'utable *a.* (אנ-סטעטש'-יו-טעבל) ניט לויט די סטאטוטען; געגען דער קאנסטיטוציאן.

unstat'utably *adv.* (אנ-סטעטש'-יו-טע-בלי) ניט לויט די סטאטוטען, ניט לויט דער קאנסטיטוציאן.

unstaunch' *v.* (אנ-סטאנטש) ז. *unstanch*

unstaun'chable *a.* (אנ-סטאנ'-טשעבל) ז. *unstanchable*

unstaunched' *a.* (אנ-סטאנטשט) ז. *unstanched*

unstayed' *a.* (אנ-סטייד) ז. *unstaid*

unstead'fast *a.* (אנ-סטעד'-פעסט) ניט שטאנדהאפט, ניט פעסטגעזעצט; ניט ענטשלאסען; אונזיכער.

unstead'fastly *adv.* (אנ-סטעד'-פעסט-לי) אויף אן אונפעסטען אדער ניט שטאנדהאפטען שטייגער.

unstead'fastness *n.* (אנ-סטעד'-פעסט-נעס) אונפעסטקייט, דאס זיין ניט שטאנדהאפטיג; אונענטשלאסענהייט.

unstead'ily *adv.* (אנ-סטעד'-אי-לי) אויף אן אונפעסטען, אונענטשלאסענעם שטייגער; ניט גלייכמעסיג, ניט בעשטענדיג.

unstead'iness *n.* (אנ-סטעד'-אי-נעס) אונבעשטענדיגקייט, אונפעסטקייט, אונזיכערקייט, אונענטשלאסענהייט.

unstead'y *a.* and *v.* (אנ-סטעד'-אי) ניט פעסט, אונענטשלאסען; ניט גלייכמעסיג; ניט געזעצט; מאכען ניט פעסט אדער ניט געזעצט, מאכען וואקעלדיג.

unsteeped' *a.* (אנ-סטיפט) ניט איינגעטונקען, ניט איינגעווייקט.

unsteered' *a.* (אנ-סטירד) ניט געפיהרט, ניט געריכטעט [ווענען א שיף]; ניט גערודערט.

unstep' *v.* (אנ-סטעפ) צונעהמען פון פלאץ [ווי למשל, א מאסט].

unstepped' *a.* (אנ-סטעפט) ניט געמאכט ווי טרעפ; ניט אונטערגעשפארט מיט א לייטער.

unster'corated *a.* (אנ-סטער'-קא-ריי-טעד) ניט בעמיסטיגט.

unstick' *v.* (אנ-סטיק) אבקלעפען.

unsti'fled *a.* (אנ-סטאי'-פלד) ניט דערשטיקט; ניט צוגעקוועטשט.

unstilled' *a.* (אנ-סטילד) ניט איינגעשטילט.

unstil'ted *a.* (אנ-סטיל'-טעד) 1. ניט געשטעלט אויף שטאלצעס, ניט אויפגעהויבען; 2. ניט באמבאסטיש, אהן הויכע פראזען, אהן מליצות [ווענען שפראך].
2. His style is easy flowing and unstilted.

unstim'ulated *a.* (אנ-סטימ'-יו-לייטעד) ניט סטימולירט, ניט אנגערעגט; ניט אויפגערייצט צו עפעס.

unstim'ulating *a.* (אנ-סטימ'-יו-לייטינג) ניט סטימולירענד, ניט אנרעגענד, ניט אויפרייצענד.

unsting' *v.* (אנ-סטינג) אוועקנעהמען דעם שטאכעל; ענטוואפנען, מאכען אונשעדליך.

unstin'ted *a.* (אנ-סטינ'-טעד) ניט בעגרענצט, ניט איינגעשרענקט, ניט איינגעהאלטען, ניט קארג.

unstirred' *a.* (אנ-סטירד) ניט אויפגעריהרט, ניט אויפגערעגט.

unstitch' *v.* (אנ-סטיטש) אויפטרענען די נעט, פאנאנדערטרייסען.

unstitched' *a.* (אנ-סטיטשט) ניט אנגעשטאכען, ניט צוזאמענגענעהט.

unstock' *v.* (אנ-סטאק) אראבנעהמען פון העלצעל אדער קלעצעל [ווי אראבנעהמען דעם רעהר פון א ביקס פון דעם הילצערנעם קאלבען, אין וועלכער ער איז איינגעזעצט]; צונעהמען אדער אויסברייננען דעם אנגעקליבענעם זאפאס פון עפעס [ווי פון סחורות].

unstock'inged *a.* (אנ-סטאק'-אינגד) אהן זאקען; וואס טראגט ניט קיין זאקען.

unstoo'ping *a.* (אנ-סטוה'-פינג) וואס בויגט זיך ניט, וואס גיט זיך ניט אונטער.

unstop' *v.* (אנ-סטאפ) ארויסנעהמען די פראבקע אדער פערשטאפונג; בעפרייען פון א שטערונג, עפענען, מאכען פריי אדער אפען.

unstopped' *a.* (אנ-סטאפט) ניט געהינדערט, ניט אבגעשטעלט.

unstop'per *v.* (אנ-סטאפ'-ער) ארויסנעהמען דעם קארק, די שטאפקע אדער פראבקע [ווי פון א פלאש].

unstop'pered *a.* (אנ-סטאפ'-ערד) ניט פערשטאפט; ניט פערקארקעוועט.

unstop'ple *v.* (אנ-סטאפ'ל) ארויסנעהמען די שטאפקע אדער פראבקע [ווי פון א פלאש].

unstored' *a.* (אנ-סטאורד) ניט פערזארגט מיט פראוויאנט, ניט אנגעזאמעלט, ניט אוועקגעלעגט אין זאפאס.

unsto'ried *a.* (אנ-סטאו'-ריד) ניט דערמאהנט אין געשיכטען אדער ערצעהלונגען; ווענען וואס עס איז ניטא קיינע מעשיות אדער לעגענדען.

unstormed' *a.* (אנ-סטאהרמד) ניט געשטורמט.

unstow' *v.* (אנ-סטאו) לויז מאכען פון לאדונג, אויסלעדיגען פון די געפעק.

unstowed' *a.* (אנ-סטאוד) ניט אנגעפאקט, ניט אנגעלאדען; אויסגעלעדיגט פון די געפעק.

unstrain' *v.* (אנ-סטריין) בעפרייען פון אנשטרענגונג, לויז מאכען.

unstrained' *a.* (אנ-סטריינד) ניט אנגעשטרענגט, אונגעצוואונגען, פריי, לייכט, נאטירליך.

unstrai'tened *a.* (אנ-סטריי'-טנד) ניט איינגעשרענקט, ניט איינגעצוויינגען, ניט ענג געמאכט; ניט פערשמעלערט.

unstrand' *v.* (אנ-סטרענד) פאנאנדערנעהמען די צוזאמענגעדרעהטע שניר פון א שטריק; אראבשטופען א שיף פון שטראנד אדער ברעג.

unstrap' *v.* (אנ-סטרעפ) לויז מאכען אדער בעפרייען פון די רימענס.

unstrat'ified *a.* (אנ-סטרעט'-אי-פאיד) ניט אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף דער אנדערער.

• **unstressed'** *a.* (אנ-סטרעסט) ניט בעטאנט, ניט אויסגעשפראכען מיט'ן אקצענט [ווי א געוויסע זילבע פון ווארט].

unstretch' *v.* (אנ-סטרעטש) אבלאזען די אנגעצויגענקייט, לויז מאכען.

unstretch'able *a.* (אנ-סטרעטש'-עבל) וואס לאזט זיך ניט אויסציהען אדער פאנאנדערשפרייטען.

unstretched' *a.* (אנ-סטרעטשט) ניט אנגעצויגען; ניט פאנאנדערגעשפרייט.

unstri'ated *a.* (אנ-סטראי'-איי-טעד) ניט געשטרייפט, אהן שטריכען.

unstrick'en *a.* (אנ-סטריק'ן) ניט געשלאגען, ניט געשטויסען; ניט געטראפען.

unstring' *v.* (אנ-סטרינג) אראבנעהמען די סטרונעס; אראבנעהמען די שנירעל; לויז מאכען, שוואך מאכען.

unstringed' *a.* (אנ-סטרינגד) וואס האט ניט קיין סטרונעס; אהן סטרונעס, ניט אנגעצויגען.

unstriped' *a.* (אנ-סטראיפט) ניט געשטרייפט.

unstruck' *a.* (אנ-סטראק) ניט געטראפען, ניט געריהרט, ניט ערשיטערט.

unstrung' *a.* (אנ-סטראנג) אראבגענומען פון שנירעל; אבגעלאזען די סטרונעס; לויז געמאכט.

unstud'ied *a.* (אנ-סטאד'-איד) ניט געשטודירט, ניט אויסגעלערענט; אונגעקינסטעלט, לייכט, נאטירליך; אונגעלערענט; ניט איבערגעגעבען צום לערנען.

unstu'dious *a.* (אנ-סטיו'-די-אס) ניט איבערגעגעבען צום לערנען, ניט פלייסיג.

unstuffed' *a.* (אנ-סטאפט) ניט געשטאפט, ניט אנגעפילט, ניט אנגעפאקט.

unstung' *a.* (אנ-סטאנג) צוגענומען דעם שטאכעל, ענטוואפענט, געמאכט אונשעדליך.

unsubdu'able *a.* (אנ-סאב-דיו'-עבל) אונבעצוויינגבאר, וואס קען ניט אונטערגעווארפען ווערען.

unsubdued' *a.* (אנ-סאב-דיוד) ניט בעצוואונגען, ניט אונטערגעווארפען, ניט בעזיעגט.

unsub'ject *a.* (אנ-סאב'-דזשעקט) ניט אונטערווארפען, ניט דיענסטבאר; ניט אויסגעזעצט צו עפעס [ווי צו א געפאהר].

unsubjec'ted *a.* (אנ-סאב-דזשעק'-טעד) ז. *unsubject*

unsubmis'sive *a.* (אנ-סאב-מיס'-איוו) ניט אונטערטעניג, ניט געהארכזאם, ניט אונטערווארפען.

unsubmis'sively *adv.* (אנ-סאב-מיס'-איוו-לי) זיך ניט אונטערווארפענדיג; אויף אן אונגעהארכזאמען שטייגער.

unsubmis'siveness *n.* (אנ-סאב-מיס'-איוו-נעס) אונגעהארכזאמקייט, דאס ניט לאזען זיך אונטערווארפען.

unsubmit'ting *a.* (אנ-סאב-מיט'-טינג) וואס גיט זיך ניט אונטער.

unsubor'dinate *a.* (אנ-סאב-אהר'-די-נייט) ניט אונטערגעארדנעט, ניט אונטערגעווארפען, אונאבהענגיג.

unsubor'dinated *a.* (אנ-סאב-אהר'-די-ניי-טעד) ניט אונטערגעארדנעט, ניט אונטערגעווארפען.

unsuborned' *a.* (אנ-סאב-אהרנד) ניט בעקומען געווארען אויף אן אונגעזעצלי-

כען אופן; וואס איז ניט צוגערעדט געווארען צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע טהאט.

unsubscribed' *a.* (אנ-סאב-סקראיבד') וואס איז ניט אונטערגעשריבען געווארען.

unsubser'vient *a.* (אנ-סאב-סויר'-ווי-ענט) ניט דיענליך, ניט בעהילפליך, אוני ניצליך, ניט מיטווירקענד.

unsub'sidized *a.* (אנ-סאב'-סי-דאיזד) ניט סובסידירט, ניט בעקומען קיין געלדשטיצע.

unsubstan'tial *a.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל) ניט סובסטאנציעל, ניט וועזענטליך, אהן ממשות; איינגעבילדעט, פוסט.

unsubstantial'ity *n.* (אנ-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין ניט סובסטאנציעל אדער וועזענטליך; א זאך וואס האט ניט קיין ממשות.

unsubstan'tialize *v.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל-איז) מאכען אונסובסטאנציעל, פערוואנדלען אין עפעס וואס איז ניט ממשות'דיג.

unsubstan'tially *adv.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל-אי) אויף אן אונ'ממשות'דיגען אופן; אהן ממשות.

unsubstan'tiated *a.* (אנ-סאב-סטענ'-שי-איי-טעד) ניט שטאנדהאפט אדער דויערהאפט; ניט וועזענטליך, ניט רעאל.

unsubstantia'tion *n.* (אנ-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס ניט האבען קיין בעשטאנד; אונבעגרינדעטקייט, דאס ניט זיין בעגרינדעט מיט פאקטען אדער ראיות.

unsuccee'ded *a.* (אנ-סאק-סיע'-דעד) וואס האט ניט קיין נאכפאלגער, אהן א יורש.

unsuccess' *n.* (אנ-סאק-סעס') א מיסערפאלג, א דורכפאל.

unsuccess'ful *a.* (אנ-סאק-סעס'-פול) ניט ערפאלגרייך, אהן גליק, אהן ערפאלג, אונגעלונגען.

unsuccess'fully *adv.* (אנ-סאק-סעס'-פול-אי) אהן ערפאלג, אויף אן אונגעלונגענער ארט.

unsuccess'fulness *n.* (אנ-סאק-סעס'-פול-נעס) אונגעלונגענקייט, אונערפאלגרייכקייט.

unsucces'sive *a.* (אנ-סאק-סעס'-איוו) ניט פאלגענד, וואס קומט ניט איינס נאך'ן אנדערען.

unsucces'sively *adv.* (אנ-סאק-סעס'-איוו-לי) ניט נאך דער רייהע, ניט נאכאנאנדער.

unsuc'corable *a.* (אנ-סאק'-אר-עבל) וואס קען ניט געהאלפען ווערען.

unsuc'courable *a.* (אנ-סאק'-אר-עבל) ז. ***unsuccorable***

unsuc'coured *a.* (אנ-סאק'-ארד) ניט ארויסגעהאלפען, ניט אונטערשטיצט.

unsucked' *a.* (אנ-סאקט') ניט געזויגען.

unsuck'led *a.* (אנ-סאק'לד) ניט געזויגען, ניט ערנעהרט מיט דער ברוסט.

unsued' *a.* (אנ-סיוד') ניט געריכטליך פערקלאגט; ניט געבעטען, ניט פערלאנגט.

unsuf'ferable *a.* (אנ-סאפ'-ער-עבל) ז. ***insufferable***

unsuf'fering *a.* (אנ-סאפ'-ער-אינג) ניט ליידענד, ניט דולדענד.

unsuffi'cient *a.* (אנ-סא-פיש'-ענט) ז. ***insufficient***

unsuffi'cingness *n.* (אנ-סא-פאי'-סינג-נעס) ז. ***insufficiency***

unsug'ared *a.* (אנ-שוג'-ארד) ניט בעצוקערט, ניט בעזיסט.

unsugges'tive *a.* (אנ-סא-דזשעס'-טיוו) וואס ענטהאלט ניט קיין אנדייטונג; וואס פיהרט ניט ארויף אויף א געדאנק אדער מיינונג.

unsugges'tiveness *n.* (אנ-סא-דזשעס'-טיוו-נעס) דאס ניט האבען אין זיך קיין אנשטויס אדער א געדאנק; דאס ניט ענטהאלטען אין זיך קיין אנדייטונג אויף עפעס.

unsuit' *v.* (אנ-סיוט') ניט פאסען.

unsuitabil'ity *n.* (אנ-סיו-טע-ביל'-אי-טי) ז. ***unsuitableness***

unsui'table *a.* (אנ-סיו'-טעבל) ניט פאסענד, ניט צוגעפאסט.

unsui'tableness *n.* (אנ-סיו'-טעבל-נעס) אונפאסיגקייט, אונצוגעפאסטקייט, ניט-פאסיגקייט.

unsui'tably *adv.* (אנ-סיו'-טע-בלי) אויף א ניט-פאסענדען שטייגער.

unsui'ted *a.* (אנ-סיו'-טעד) ניט צוגעפאסט, ניט פאסיג; ניט אנגעפאסט, ניט בעזארגט מיט וואס עס איז נויטיג.

unsui'ting *a.* (אנ-סיו'-טינג) ז. ***unsuitable***

unsul'lied *a.* (אנ-סאל'-איד) אונבעשמוצט, אונבעפלעקט; מיט א ריינעם נאמען, מיט א ריינער רעפוטאציע.

unsum'moned *a.* (אנ-סאמ'-אנד) ניט אויפגעפאדערט צום געריכט; ניט גערופען, ניט געלאדען.

unsung' *a.* (אנ-סאנג') ניט געזונגען; ניט בעזונגען.

unsunk' *a.* (אנ-סאנק') ניט געזונקען, ניט איינגעזונקען.

unsunned' *a.* (אנ-סאנד') ניט ארויסגעשטעלט אויף דער זון; ניט בעלויכטען פון דער זון; כמורנע, פינסטער.

unsun'ny *a.* (אנ-סאנ'-אי) ניט זוניג, ניט שיינענד; כמורנע.

unsuper'fluous *a.* (אנ-סיו-פויר'-פלו-אס) ניט איבריג, ניט איבערפליסיג, ניט צופיעל.

unsupplan'ted *a.* (אנ-סא-פלענ'-טעד) ניט ארויסגעזעצט; ניט פערדרענגט פון פלאץ.

unsuppli'able *a.* (אנ-סא-פלאי'-עבל) אונערזעצליך; וואס מען קען ניט צושטעלען; מיט וואס מען קען ניט בעזארגען.

unsupplied' *a.* (אנ-סא-פלאיד') ניט בעזארגט מיט עפעס; ניט צוגעשטעלט.

unsuppor'table *a.* (אנ-סא-פאור'-טעבל) ז. ***insupportable***

unsuppor'tableness *n.* (אנ-סא-פאור'-טעבל-נעס) ז. ***insupportableness***

unsuppor'tably *adv.* (אנ-סא-פאור'-טע-בלי) ז. ***insupportably***

unsuppor'ted *a.* (אנ-סא-פאור'-טעד) ניט אונטערשטיצט, ניט אונטערגעהאלטען; ניט אויסגעהאלטען.

unsuppor'tedly *adv.* (אנ-סא-פאור'-טעד-לי) אהן אונטערשטיצונג.

unsuppressed' *a.* (אנ-סא-פרעסט') ניט אונטערדריקט, ניט פערשטיקט.

unsure' *a.* (אנ-שוהר') אונזיכער, אונגעוויס.

unsured' *a.* (אנ-שוהרד') ניט פערזיכערט; אונזיכערליך איינגעשטעלט.

unsure'ly *adv.* (אנ-שוהר'-לי) אויף אן אונזיכערען, אונגעוויסען שטייגער.

unsur'feited *a.* (אנ-סויר'-פי-טעד) ניט איבערזעטיגט, ניט איבערגעקארמעט.

unsur'gical *a.* (אנ-סויר'-דזשי-קעל) ניט כירורגיש, וואס האט ניט קיין שייכות צו כירורגיע.

unsurmised' *a.* (אנ-סויר-מאיזד') וואס מען האט זיך ניט משער געווען; וואס מען האט ניט חושד געווען.

unsurmoun'table *a.* (אנ-סויר-מאוׁנ'-טעבל) ז. ***insurmountable***

unsurmoun'ted *a.* (אנ-סויר-מאונ'-טעד) ניט איבערגעשטיגען, ניט בעזיעגט.

unsurpass'able *a.* (אנ-סויר-פעס'-עבל) אונאיבערטרעפליך, וואס קען ניט איבערטראפען ווערען.

unsurpass'ably *adv.* (אנ-סויר-פעס'-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט איבערטראפען ווערען.

unsurpassed' *a.* (אנ-סויר-פעסט') ניט איבערטראפען; ווענען מען האט ניט געקענט אריבערשטייגען.

unsurpass'ing *a.* (אנ-סויר-פעס'-אינג) ניט איבערטרעפענד, ניט פארטרעפליך.

unsurren'dered *a.* (אנ-סא-רענ'-דערד) ניט איבערגעגעבען, ניט איבערגעליפערט; ניט אבגעטראטען, ניט אונטערגעגעבען.

unsuscep'tible *a.* (אנ-סא-סעפ'-טיבל) אונעמפפינדליך; אונפעהיג אויפצונעהמען נעפיהלען אדער איינדריקע.

unsuspec'ted *a.* (אנ-סאס-פעק'-טעד) אונפערדעכטיגט; וואס רופט ניט ארויס קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'tedly *adv.* (אנ-סאס-פעק'-טעד-לי) אונפערדעכטיגט, ניט ארויסרופענדיג קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'tedness *n.* (אנ-סאס-פעק'-טעד-נעס) אונפערדעכטיגטקייט, דאס ניט ארויסרופען קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'ting *a.* (אנ-סאס-פעק'-טינג) ניט פערדעכטיגענד, וואס האט ניט קיין פערדאכט; וואס האט צוטרויען.

unsuspec'tingly *adv.* (אנ-סאס-פעק'-טינג-לי) אהן פערדאכט; ניט האבענדיג קיין חשד.

unsuspec'tingness *n.* (אנ-סאס-פעק'-טינג-נעס) אונפערדעכטינקייט, דאס ניט האבען קיין חשד.

unsuspen'ded *a.* (אנ-סאס-פענ'-דעד) ניט אנגעהאנגען, וואס הענגט ניט; ניט סוספענדירט, ניט אבגעלענט, ניט אונטערבראכען.

unsuspi'cion *n.* (אנ-סאס-פיש'-אן) פערדאכטלאזינקייט, דאס ניט האבען קיין פערדאכט אדער חשד.

unsuspi'cious *a.* (אנ-סאס-פיש'-אס) אונפערדעכטיג, וואס האט ניט קיין פערדאכט; וואס רופט ניט ארויס קיין חשד.

unsuspi'ciously *adv.* (אנ-סאס-פיש'-אס-לי) אהן פערדאכט; אויף א אופן וואס רופט ניט ארויס קיין פערדאכט.

unsuspi'ciousness *n.* (אנ-סאס-פיש'-אס-נעס) אונפערדעכטינקייט, דאס ניט האבען קיין חשד אדער פערדאכט.

unsustai'nable *a.* (אנ-סאס-טיי'-נעבל) ניט אנצוהאלטען, ניט אויסצוהאלטען.

unsustained' *a.* (אנ-סאס-טיינד') ניט אונטערגעהאלטען, ניט אונטערשטיצט.

unswad'dle *v.* (אנ-סהוואד'ל) אויסוויקלען, אויסווינדלען, ארא‏בנעהמען די ווינדעלעך [ווי פון א קינד].

unswal'lowed *a.* (אנ-סהוואל'-אוד)

ניט איינגעשלונגען, ניט ארונטערגעשלונגען.

unswathe' *v.* (אנ-סהווייטה') אראבנעהמען דעם באנדאזש אדער בינדעע; אראבנעהמען די וויקעלעך אדערווינדעלעך.

unsway'able *a.* (אנ-סהוויי'-עבל) אונרעגיערבאר, וואס לאזט זיך ניט רעגירען; וואס לאזט זיך ניט בעאיינפלוסען פון אן אנדערען.

unswayed' *a.* (אנ-סהווייד') ניט רעגיערט, ניט בעהערשט, ניט געלייטעט אדער אנגעפיהרט פון אן אנדערען.

unswayed'ness *n.* (אנ-סהווייד'-נעס) אונבעהערשבארקייט, דאס ניט לאזען זיך בעהערשען אדער אנגעפיהרט ווערען פון אן אנדערען.

unswear' *v.* (אנ-סהוועהר') צוריקנעהמען א שבועה, שווערען אז די פריהריגע שבועה איז געווען פאלש.

unsweat'ing *a.* (אנ-סהוועט'-אינג) שווייסלאז, וואס שוויצט ניט.

unsweet' *a.* (אנ-סהוויעט') ניט זיס, אונאנגענעהם.

unswee'ten *v.* (אנ-סהוויע'טן) אוועקנעהמען די זיסקייט, מאכען ניט זיס.

unswee'tened *a.* (אנ-סהוויע'טנד) ניט פערזיסט, ניט זיס געמאכט.

unswept' *a.* (אנ-סהוועפט') ניט געקעהרט, ניט אויסגעקעהרט, ניט ריין געמאכט א. ז. וו. ז. *sweep*

unswer'ving *a.* (אנ-סהוואיר'-ווינג) וואס קעהרט זיך ניט אב פון גלייכען וועג, ניט אבווייכענד; פעסט, בעשטענדיג.

unswer'vingly *adv.* (אנ-סהוואיר'-ווינג-לי) ניט אבקעהרענדיג זיך פון גלייכען וועג; אויף א פעסטען, בעשטענדיגען אופן.

unswoln' *a.* (אנ-סהוואולן') ניט געשוואלען, ניט אויפגעבלאזען.

unsworn' *a.* (אנ-סהוואורן') ניט געשוואוירען, ניט פערבונדען דורך א שבועה.

unswung' *a.* (אנ-סהוואנג') ניט געשוואונגען, ניט געוויעגט, ניט געשאקעלט.

unsyl'labled *a.* (אנ-סיל'-עבלד) ניט צוטיילט אין זילבען; ניט אויסגעשפראכען, ניט אויסגעדריקט.

unsymmet'rical *a.* (אנ-סי-מעט'-רי-קעל) ניט סימעטריש, ניט גלייכמעסיג. ז. *symmetrical*

unsymmet'rically *adv.* (אנ-סי-מעט'-רי-קעל-אי) ניט סימעטריש, אויף אן אונסימעטרישען אופן.

unsym'metry *n.* (אנ-סימ'-ע-טרי) ז. *asymmetry*.

unsympathet'ic *a.* (אנ-סים-פע-טהעט'-איק) ניט סימפאטעטיש, ניט מיטליידענד, ניט מיטפיהלענד.

unsympathet'ical *a.* (אנ-סים-פע-טהעט'-אי-קעל) ז. *unsympathetic*

unsympathet'ically *adv.* (אנ-סים-פע-טהעט'-אי-קעל-אי) ניט מיטפיהלענדיג, ניט האבענדיג קיין מיטלייד.

unsympathizabil'ity *n.* (אנ-סים-פע-טהאי-זע-ביל'-אי-טי) די אונסימפאטישקייט, דאס ניט קענען ארויסרופען קיין סימפאטיע.

unsym'pathizable *a.* (אנ-סימ'-פע-טהאי-זעבל) וואס קען ניט ארויסרופען קיין סימפאטיע.

unsystemat'ic *a.* (אנ-סיס-טע-מעט'-איק) ניט סיסטעמאטיש, ניט ארדנונגסמעסיג.

unsystemat'ical *a.* (אנ-סיס-טע-מעט'-אי-קעל) ז. *unsystematic*

unsystemat'ically *adv.* (אנ-סיס-טע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונסיסטעמאטישען אופן.

unsys'tematised *a.* (אנ-סיס'-טעמ-ע-טאיזד) ז. *unsystematized*

unsys'tematized *a.* (אנ-סיס'-טעמ-ע-טאיזד) ניט סיסטעמאטיזירט, ניט געבראכט אין א סיסטעם אדער ארדנונג.

untack' *v.* (אנ-טעק') אבשטיילען, אבשיידען; אבטשעפען, אבבינדען.

untain'ted *a.* (אנ-טיינ'-טעד) ניט פערדארבען; ניט אנגעשטעקט; אונבעפלעקט, ריין; אהן א פגימה. —

untain'tedly *adv.* (אנ-טיינ'-טעד-לי) אויף א ריינעם, אונבעפלעקטען אדער ניט פערדארבענעם אופן; אהן א פגימה.

untain'tedness *n.* (אנ-טיינ'-טעד-נעס) ריינקייט, אונבעפלעקטקייט; אונפערדארבענקייט.

unta'ken *a.* (אנ-טיי'קן) ניט גענומען, ניט פערכאפט, ניט געוואונען, ניט בעצווינגען, ניט אנגענומען א. ז. וו. ז. *take*

untal'ented *a.* (אנ-טעל'-ענ-טעד) אהן טאלאנט, טאלאנטלאז, ניט בעגאבט, אונפעהיג.

untalked' *a.* (אנ-טאהקט') ניט גערעדט, ניט געשפראכען.

untalked' of (אנ-טאהקט' אוו) ניט בעשפראכען; ניט דערמאהנט.

unta'mable *a.* (אנ-טיי'-מעבל) וואס לאזט זיך ניט צוימען אדער קאנטראלירען, וואס לאזט זיך ניט מילדערען אדער זענפטיגען.

unta'mableness *n.* (אנ-טיי'-מעבל-נעס) אונצוימבארקייט, אונמעגליכקייט צו ווערען געזענפטיגט אדער געמילדערט.

untamed' *a.* (אנ-טיימד') ניט געצוימט, ווילד; ניט צוגעוועהנט צום הויז, ניט הויזליך [וועגען טהיערע]; ניט בעצוואונגען, ניט געהארכזאם; ניט געבויגען, ניט אונטערטעניג.

untan'gibly *adv.* (אנ-טענ'-דזשי-בלי) ז. *intangibly*

untan'gle *v.* (אנ-טענ'גל) אויפפלאנטערען, ארויספלאנטערען; מאכען קלאר; ארויסנעהמען פון א פערלעגענהייט.

untanned' *a.* (אנ-טענד') ניט געגארבט.

untar'nishable *a.* (אנ-טאר'-ניש-עבל) וואס קען ניט פערלירען דעם גלאנץ.

untar'nished *a.* (אנ-טאר'-נישט) אונבעפלעקט; ניט מוטנע אדער טריב, ניט פערטונקעלט, אין פולען גלאנץ.

untarred' *a.* (אנ-טארד') ניט אויסגעפעכט; ניט בעשמיערט מיט דזשעגאכץ.

untas'ted *a.* (אנ-טיים'-טעד) ניט פערזוכט; ניט גענאסען.

untaste'ful *a.* (אנ-טייסט'-פול) געשמאקלאז, אהן געשמאק.

untaste'fully *adv.* (אנ-טייסט'-פול-אי) אויף א געשמאקלאזען אופן, אהן געשמאק.

untas'ting *a.* (אנ-טיים'-טינג) געשמאקלאז, אהן געשמאק, אהן טעם.

untaught' *a.* (אנ-טאהט') ניט אונטעריכטעט, ניט געלערענט, אונוויסענד; אונגעשיקט, אונערפאהרען, ניט געוועהנט.

untax' *v.* (אנ-טעקס') אראבנעהמען א שטייער [פון עפעם].

untaxed' *a.* (אנ-טעקסט') ניט בעשטייערט; אונבעשולדיגט, ניט געטאדעלט, ניט קריטיקירט.

unteach' *v.* (אנ-טיעטש') מאכען פערגעסען, אבגעוועהנען.

untea'chable *a.* (אנ-טיע'-טשעבל) וואס לאזט זיך ניט לערנען; אונפעהיג צו לערנען.

untea'chableness *n.* (אנ-טיע'-טשעבל-נעס) דאס ניט לאזען זיך לערנען; אונפעהינקייט צו לערנען.

unteam' *v.* (אנ-טיעם') אבשפאנען.

untee'ming *a.* (אנ-טיע'-מינג) אונפרוכטבאר.

untell'able *a.* (אנ-טעל'-עבל) וואס קען ניט דערצעהלט ווערען; וואס איז ניט ווערטה דערצעהלט צו ווערען.

untem'perate *a.* (אנ-טעמ'-פער-אייט) ז. *intemperate*

untem'perately *a.* (אנ-טעמ'-פער-אייט-לי) ז. *intemperately*

untem'pered *a.* (אנ-טעמ'-פערד) ניט געמעסיגט; ניט געהארטעוועט [וועגען מעטאלען]; ניט ריכטיג צונויפגעמישט לויט א געוויסער פראפארציע.

untempt'ed *a.* (אנ-טעמפט'-עד) וואס איז ניט געבראכט צו קיין נסיון; ניט גערייצט.

untempt'ible *a.* (אנ-טעמפט'-איבל) ניט פערפיהרבאר, וואס קען ניט פערפיהרט ווערען, וואס קען ניט געבראכט ווערען צו א נסיון; וואס קען ניט גערייצט ווערען.

untempt'ibly *adv.* (אנ-טעמפט'-אי-בלי) ניט רייצענדיג, ניט פערפיהרענדיג, ניט ברייננענדיג צו קיין נסיון.

untenabil'ity *n.* (אנ-טענ-ע-ביל'-אי-טי) ז. *untanableness*.

unten'able *a.* (אנ-טענ'-עבל) ניט האלטבאר, וואס קען ניט אננעהאלטען ווערען; וואס קען ניט פערטיידיגט ווערען [דורך ארגומענטען].

unten'ableness *n.* (אנ-טענ'-עבל-נעס) די אונהאלטבארקייט, די אונמעגליכקייט געהאלטען אדער פערטיידיגט צו ווערען.

unten'ant *v.* (אנ-טענ'-ענט) בעפרייען [א הויז א. ז. וו.] פון א שכן אדער איינוואהנער; ארויסווארפען א בעוואהנער.

unten'antable *a.* (אנ-טענ'-ענ-טעבל) אונוואהנבאר, וואס קען ניט בעוואהנט ווערען; אונבעוואהנט.

unten'anted *a.* (אנ-טענ'-ענ-טעד) ניט בעזעצט, ניט בעוואהנט; ניט פערפאכטעט, ניט פערדונגען.

unten'ded *a.* (אנ-טענ'-דעד) ניט בעגלייטעט, ניט בעוואכט; ניט אויפגעפאסט; ניט געהיט, ניט אויפגעווארט.

unten'der *a.* (אנ-טענ'-דער) ניט צארט, ניט זאפט, ניט ווייך, ניט צערטליך, אהן ליעבע, הארט; ניט פיהלענד.

unten'dered *a.* (אנ-טענ'-דערד) ניט אנגעבאטען, ניט געגעבען.

unten'derly *adv.* (אנ-טענ'-דער-לי) ניט צארט, ניט צערטליך, אהן ליעבע, הארט.

unten'ted *a.* (אנ-טענ'-טעד) ניט בעזארגט מיט געצעלטען; ניט בעדעקט מיט פאלאטקעס.

unter'minated *a.* (אנ-טויר'-מי-ניי-טעד) אהן אן ענד, אונענדליך.

unter'rified *a.* (אנ-טער'-אי-פאיד) ניט דערשראקען, ניט אבגעשראקען.

untes'ted *a.* (אנ-טעס'-טעד) ניט געפרופט, ניט פראבירט.

unteth'er *v.* (אנ-טעטה'-ער) אבבינדען, אבלאזען פון שטריק [א בהמה].

unteth'ered *a.* (אנ-טעטה'-ערד) ניט צוגעבונדען, אבגעבונדען [ווי למשל, בהמות].

unthanked′ *a.* (אנ-טהענקט′) ניט געדאנקט, אהן דאנק.

unthank′ful *a.* (אנ-טהענק′-פול) אונדאנקבאר.

unthank′fully *adv.* (אנ-טהענק′-פול-אי) אויף אן אונדאנקבארען אופן; אהן דאנקבארקייט.

unthank′fulness *n.* (אנ-טהענק′-פול-נעס) אונדאנקבארקייט.

unthatched′ *a.* (אנ-טהעטשט′) ניט בעדעקט מיט שטרוי [װעגען א דאך].

unthawed′ *a.* (אנ-טהאהד′) ניט געטויעט, ניט צוגאנגען, ניט צושמאלצען [װעגען שנעע און אייז]; ניט אבגעגאנגען; ניט אבגעלאזט [װעגען װעטער, ביי װעלכען דאס אייז אדער שנעע נעהמען ניט צוגעהן].

untheat′rical *a.* (אנ-טהי-עט′-רי-קעל) ניט ביהנענמעסיג; ניט טעאטראליש, ניט געקינסטעלט, נאטירליך.

untheat′rically *adv.* (אנ-טהי-עט′-רי-קעל-אי) אויף א ניט-ביהנענמעסיגען אופן; אויף א ניט-טעאטראלישען אדער ניט געקינסטעלטען שטייגער, אויף א נאטירליכען אופן.

untheolog′ical *a.* (אנ-טהי-א-לאדזש′-אי-קעל) ניט טעאלאגיש; װאס איז ניט שייך צו טעאלאגיע. ז. ***theology***

unthelog′ically *adv.* (אנ-טהי-א-לאדזש′-אי-קעל-אי) אויף א ניט-טעאלאגישען שטייגער; ניט לויט די פרינציפען פון טעאלאגיע. ז. ***theology***

unthick′en *v.* (אנ-טהיק′ן) מאכען דין; װערען דין.

unthick′ened *a.* (אנ-טהיק′נד) געמאכט דין; דין.

unthink′ *v.* (אנ-טהינק′) ניט מעהר דענקען [װעגען עפעס], זיך ארויסשלאגען פון די געדאנקען, פערגעסען; דענקען אנדערש.

unthinkabil′ity *n.* (אנ-טהינ-קע-ביל′-אי-טי) אונדענקבארקייט, דאס ניט לאזען זיך בעגרייפען אדער בענעהמען, דאס ניט קענען פארגעשטעלט װערען אין געדאנק.

unthin′kable *a.* (אנ-טהינ′-קעבל) אונדענקבאר, װאס לאזט זיך ניט דענקען, װאס לאזט זיך ניט בעגרייפען אדער בענעהמען, װאס מען קען זיך ניט פארשטעלען אין געדאנק.

unthin′king *a.* (אנ-טהינ′-קינג) ניט דענקענד, ניט נאכדענקענד, געדאנקענלאז; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען; זארגלאז.

unthin′kingly *adv.* (אנ-טהינ′-קינג-לי) ניט דענקענדיג, ניט נאכדענקענדיג; אהן איבערלעגונג.

unthin′kingness *n.* (אנ-טהינ′-קינג-נעס) געדאנקענלאזיגקייט, אונאיבערלעגטקייט.

unthor′ny *a.* (אנ-טהאהר′-ני) ניט דארנדיג.

unthought′ *a.* (אנ-טהאהט′) ניט געדאכט; פערגעסען.

unthought′ful *a.* (אנ-טהאהט′-פול) ניט בעדאכט, ניט נאכדענקענד, אונבעזאנען, ניט פארזיכטיג, לייכטזיניג, געדאנקענלאז.

unthought′fully *adv.* (אנ-טהאהט′-פול-אי) געדאנקענלאז, ניט בעטראכט, לייכטזיניג.

unthought′fulness *n.* (אנ-טהאהט′-פול-נעס) געדאנקענלאזיגקייט; אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט, נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט, לייכטזיניגקייט.

unthought of (אנ-טהאהט או) פון װאס מען האט ניט געטראכט, אויף װאס מען האט ניט געהאפט, אונערװארטעט. The possibility of failure was unthought of when the plans were made.

unthrashed′ *a.* (אנ-טהרעשט′) ניט געדראשען; ניט געקלאפט, ניט געשלאגען.

unthread′ *v.* (אנ-טהרעד′) ארויסציהען א פאדים [װי פון א נאדעל]; געפינען דעם װעג דורך...

unthreat′ened *a.* (אנ-טהרעט′נד) ניט געדראהט, ניט געסטראשעט, ניט איינגעשראקען.

unthreshed′ *a.* (אנ-טהרעשט′) ניט געדראשען; ניט געקלאפט, ניט געשלאגען.

unthrift′ *a. and n.* (אנ-טהריפט′) ניט שפארזאם [אין װירטשאפט], פערשװענדעריש; פערשװענדערישקייט; א פערשװענדער.

unthrif′tily *adv.* (אנ-טהריפ′-טי-לי) ארים; אויף אן אונשפארזאמען אופן, פערשװענדעריש.

unthrif′tiness *n.* (אנ-טריפ′-טי-נעס) אונשפארזאמקייט, פערשװענדערישקייט.

unthrif′ty *a.* (אנ-טהריפ′-טי) ניט שפארזאם, פערשװענדעריש.

unthri′ving *a.* (אנ-טהראי′-װינג) ניט געדייהענד, ניט מזל′דיג, ניט ערפאלגרייך, ניט בליהענד.

unthrone′ *v.* (אנ-טהראון′) אראבזעצען פון טהראן.

unthwar′ted *a.* (אנ-טהװאהר′-טעד) ניט דורכגעקרייצט; ניט געהינדערט; ניט געשטערט. ז. ***thwart***

unti′dily *adv.* (אנ-טאי′-די-לי) אויף א ניט-נעטען אדער אונזויבערען אופן.

unti′diness *n.* (אנ-טאי′-די-נעס) אוננעטקייט, אונזויבערקייט, אונריינליכקייט, אונארדנונג [אין קליידונג, אין װאהנונג א. ד. ג.].

unti′dy *a.* (אנ-טאי′-די) ניט נעט, ניט זויבער, ניט אין ארדנונג.

untie′ *v.* (אנ-טאי′) אויפבינדען, אבבינדען; אויפקניפלען; פריילאזען; אויספלאנטערען; מאכען קלאר, ערקלערען, לעזען; זיך אבבינדען; װערען פריי.

untied′ *a.* (אנ-טאיד′) אויפגעבונדען; ניט געבונדען, ניט בעפעסטיגט, לויז.

until′ *prep. and c.* (אנ-טיל′) ביז, ביז צו, ביז װאנען.

untile′ *v.* (אנ-טאיל′) אראבנעהמען די ציעגעל [פון דאך].

untiled′ *a.* (אנ-טאילד′) ניט נעדעקט מיט ציעגעל.

untill′able *a.* (אנ-טיל′-עבל) װאס קען ניט געאקערט װערען, װאס קען ניט בעארבייט װערען, אונפרוכטבאר [װעגען לאנד]; װאס קען ניט קולטיװירט װערען; װאס קען ניט פערפיינערט װערען אדער ערצויגען װערען.

untilled′ *a.* (אנ-טילד′) ניט געאקערט, ניט בעארבייט; ניט קולטיװירט; אונערצויגען, אונגעבילדעט, ניט פערפיינערט.

untim′bered *a.* (אנ-טימ′-בערד) ניט בעזארגט מיט געהילץ; ניט שטארק אדער גוט געבויט [פון געהילץ]; ניט רייך אין געהילץ-בוימער, ניט בעדעקט מיט געהילץ-בוימער [װעגען א געגענד].

untime′liness *n.* (אנ-טאימ′-לי-נעס) אונצייטיגקייט; פריהצייטיגקייט; אונצייטליכקייט; אונפאסיגקייט.

untime′ly *a. and adv.* (אנ-טאימ′-לי) אונצייטיג; פריהצייטיג, פאר דער צייט; ניט צו דער רעכטער צייט, ניט אין צייט, אונצייטליך; אונפאסענד.

untime′ous *a.* (אנ-טאימ′-אס) ז. ***untimous***

unti′mous *a.* (אנ-טאי′-מאס) װאס איז ניט צו דער רעכטער צייט, ניט אין צייט.

untinc′tured *a.* (אנ-טינק′-טשורד) ניט געפארבט; ניט געמישט מיט...

untinged′ *a.* (אנ-טינדזשד′) ניט געפארבט; ניט אנגעשטעקט, ניט אנגעגריפען.

untir′able *a.* (אנ-טאיר′-עבל) אונערמיעדליך, װאס קען ניט װערען מיעד אדער פערמאטערט.

untired′ *a.* (אנ-טאירד′) ניט מיעד, ניט פערמאטערט.

untir′ing *a.* (אנ-טאיר′-אינג) װאס װערט ניט מיעד אדער פערמאטערט, אונערמיעדליך, אונערשעפליך.

unti′thable *a.* (אנ-טאי′-טהעבל) פון װאס עס דארף ניט אבגעצאהלט װערען א צעהנטער טייל, פון װאס מען דארף ניט געבען מעשר, װאס דארף ניט צאהלען מעשר.

untithed′ *a.* (אנ-טאיטהד′) פון װאס עס איז ניט אבגעצאהלט געװארען א צעהנטער טייל, פון װאס מען האט ניט געגעבען קיין מעשר, װאס האט ניט געצאהלט קיין מעשר.

unti′tled *a.* (אנ-טאי′טלד) ניט בעטיטעלט; ניט טיטולירט, אהן א טיטעל; אהן א רעכט, ניט בערעכטיגט.

un′to *prep.* (אנ′-טו) צו.

untold′ *a.* (אנ-טאולד′) ניט דערצעהלט, ניט געזאגט, ניט דערמאהנט; ניט געצעהלט; װאס קען ניט געצעהלט אדער אויסגערעכענט װערען.

untol′erable *a.* (אנ-טאל′-ע-רעבל) ז. ***intolerable***

untomb′ *v.* (אנ-טוהם′) אויסגראבען, ארויסנעהמען פון קבר.

untombed′ *a.* (אנ-טוהמד′) ניט בעגראבען, ניט בעערדיגט.

untooth′ *v.* (אנ-טוהטה′) ארויסרייסען צייהנער.

untoothed′ *a.* (אנ-טוהטהד′) אהן צייהנער.

untooth′some *a.* (אנ-טוהטה′-סאם) ניט געשמאק.

untouch′able *a.* (אנ-טאטש′-עבל) אונבעריהרבאר, װאס קען ניט בעריהרט װערען.

untouched′ *a.* (אנ-טאטשט′) אונבעריהרט, ניט אנגעריהרט; ניט בעריהרט; ניט געריהרט.

unto′ward *a.* (אנ-טאו′-ארד) אונגיניסטיג; אונגליקליך; אונאנגענעהם; װידערשפעניג, הארטנעקיג, אונגעהארכזאם; װאס איז שװער אומצוגעהן דערמיט.

unto′wardliness *n.* (אנ-טאו′-ארד-לי-נעס) אונגינסטיגקייט; װידערשפעניגקייט; אונגעלומפערטקייט. ז. ***untoward***

unto′wardly *adv. and a.* (אנ-טאו′-ארד-לי) ניט װי עס בעדארף צו זיין, אונגינסטיג, שלעכט; אונגעלומפערט.

unto′wardness *n.* (אנ-טאו′-ארד-נעס) אונגעהארכזאמקייט, װידערשפעניגקייט, הארטנעקיגקייט; אוננעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

untrace′ *v.* (אנ-טרייס′) בעפרייען פון די פאסטראמקעס [א פערד]. ז. ***trace***

untra′ceable *a.* (אנ-טריי′-סעבל) װאס קען ניט נאכגעשפירט װערען, װאס קען ניט נאכגעפאלגט װערען, װאס מען קען ניט אויסגעפינען.

untraced' *a.* (אנ-טרייסט׳) ניט בעטראטען, ניט דורכגעטראטען; אהן שפורען; ניט סקיצירט, ניט אנגעצייכענט; ניט נאכגעשפירט, ניט נאכגעפאלגט.
untracked' *a.* (אנ-טרעקט׳) אהן א וועג, אהן אן אויסגעטראטענעם וועג; ניט נאכגעשפירט, ניט נאכגעפאלגט [נאך די שפורען].
untractabil'ity *a.* (אנ-טרעק-טע-ביל׳-אי-טי) ז. *intractability*
untrac'table *a.* (אנ-טרעק׳-טעבל) ז. *intractable*
untrac'tableness *n.* (אנ-טרעק׳-טעבל-נעס) ז. *intractableness*
untra'ding *a.* (אנ-טריי׳-דינג) וואס האנדעלט ניט, וואס טרייבט ניט קיין האנדעל; ניט געוועהנט; אונערפאהרען.
untrained' *a.* (אנ-טריינד׳) ניט געלערענט; ניט ערצויגען, ניט געבילדעט.
untram'meled *a.* (אנ-טרעמ׳-עלד) ניט געפענטעט, ניט געבונדען; ניט געשטערט, ניט געהינדערט.
untram'melled *a.* (אנ-טרעמ׳-עלד) ז. *untrammeled*
untranscribed' *a.* (אנ-טרענס-קראיבד׳) ניט איבערגעשריבען, ניט קאפירט.
untransfer'able *a.* (אנ-טרענס-פויר׳-עבל) ניט איבערטראגבאר, וואס קען ניט איבערגעטראגען ווערען; וואס קען ניט אריבערגעפיהרט ווערען; וואס קען ניט איבערגעגעבען ווערען.
untransferred' *a.* (אנ-טרענס-פוירד׳) ניט איבערגעטראגען; ניט אריבערגעפיהרט; ניט איבערגעגעבען.
untransformed' *a.* (אנ-טרענס-פאהרמד׳) ניט טראנספארמירט, ניט פערענדערט, ניט איבערגעמאכט, ניט פערוואנדעלט.
untranslatabil'ity *n.* (אנ-טרענס-ליי-טע-ביל׳-אי-טי) אונאיבערזעצבארקייט, דאס ניט קענען איבערזעצט ווערען אין אן אנדער שפראך.
untransla'table *a.* (אנ-טרענס-ליי׳-טעבל) אונאיבערזעצבאר, וואס קען ניט איבערזעצט ווערען פון איין שפראך אין אן אנדערער.
untransla'tableness *n.* (אנ-טרענס-ליי׳-טעבל-נעס) אונאיבערזעצבארקייט, דאס ניט קענען איבערזעצט ווערען אין אן אנדער שפראך.
untransla'ted *a.* (אנ-טרענס-ליי׳-טעד) ניט איבערזעצט.
untransmis'sible *a.* (אנ-טרענס-מיס׳-איבל) ניט איבערטראגבאר, ניט איבערגעבליך, וואס קען ניט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען צו אן אנדערען.
untransmit'ted *a.* (אנ-טרענס-מיט׳-עד) ניט איבערגעטראגען, ניט איבערגעגעבען; ניט איבערגעשיקט; ניט דורכגעפיהרט.
untranspar'ent *a.* (אנ-טרענס-פעהר׳-ענט) ניט דורכזיכטיג, ניט דורכשיינענד.
untransplan'ted *a.* (אנ-טרענס-פלענ׳-טעד) ניט איבערגעפלאנצט, ניט איבערגעזעצט [אין אן אנדער ארט].
untranspor'table *a.* (אנ-טרענס-פאור׳-טעבל) וואס קען ניט טראנספארטירט אדער אוועקגעשיקט ווערען; וואס דארף ניט פערארורטיילט ווערען צום פערשיקען [ווי אויף קאטארזשנע ארבייט].
untranspor'ted *a.* (אנ-טרענס-פאור׳-טעד) ניט טראנספארטירט, ניט איבערגעפיהרט, ניט איבערגעבראכט; ניט אוועקגעשיקט; ניט פערשיקט צו צוואנגס-ארבייט אדער קאטארגע; ניט ארויסגעבראכט פון די כלים, ניט אויסער זיך.
untransposed' *a.* (אנ-טרענס-פאוזד׳) ניט איבערגעשטעלט, ניט איבערגעטראגען.
untrav'eled *a.* (אנ-טרעוו׳-עלד) וואו קיינער האט ניט גערייזט; ניט בערייזט, וואס האט ניט גערייזט; וואס האט ניט דורכגעמאכט קיין ווייטע נסיעה; אונערפאהרען; פראווינציעל, קליינשטעדטעלדיג, בעשרענקט.
untrav'elled *a.* (אנ-טרעוו׳-עלד) ז. *untraveled*
untrav'ersable *a.* (אנ-טרעוו׳-אויר-סעבל) וואס קען ניט דורכגעקרייצט אדער דורכגעשניטען ווערען; וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען.
untread' *v.* (אנ-טרעד׳) צוריקגעהן; געהן צוריק אויף׳ן זעלבען וועג.
untrem'bling *a.* (אנ-טרעמ׳-בלינג) ניט ציטערענד, פורכטלאז, שטאנדהאפט, פעסט.
untrem'blingly *adv.* (אנ-טרעמ׳-בלינג-לי) ניט ציטערענדיג, פורכטלאז, מיט שטאנדהאפטיגקייט, מיט פעסטקייט.
untrenched' *a.* (אנ-טרענטשט׳) ניט בעפעסטיגט, ניט פערטיידיגט, ניט בעשיצט מיט טראנשעען אדער גראבענס.
untres'passing *a.* (אנ-טרעס׳-פעס-אינג) ניט איבערטרעטענד, ניט פערלעצענד, וואס איז ניט עובר, ניט זינדיגענד.
untried' *a.* (אנ-טראיד׳) ניט פערזוכט; ניט פראבירט; ניט אויסגעפראבירט; ניט ערפאהרען; ניט פערהערט; ניט גע׳משפט; ניט ענטשיידען פאר׳ן געריכט.
untri'fling *a.* (אנ-טראי׳-פלינג) וואס מאכט זיך ניט נאריש, וואס בעציהט זיך ניט לייכט; וואס שפיעלט זיך ניט ארום.
untrilled' *a.* (אנ-טרילד׳) ניט געטרילערט, ניט געזונגען מיט טרעלען; ניט ארויסגערעדט מיט א טרילענדען אדער ראלענדען קלאנג [ווענען א קאנסאנאנט].
untrimmed' *a.* (אנ-טרימד׳) אונגעפוצט, ניט בעפוצט; ניט ארומגעפוצט, ניט ארומגעשניטען, ניט ארומגעגלייכט; ניט אין ארדנונג.
untrod' *a.* (אנ-טראד׳) ז. *untrodden*
untrod'den *a.* (אנ-טראד׳ן) ניט בעטראטען, ניט דורכגעטראטען; ניט בעזוכט.
untroub'led *a.* (אנ-טראב׳לד) ניט טריב, ניט מוטנע, קלאר; ניט בעטריבט, ניט בעאונרוהיגט, רוהיג; ניט אויפגערעגט; ניט פערקימערט.
untruced' *a.* (אנ-טרוהסט׳) אהן א וואפענשטילשטאנד; ניט אונטערבראכען פון א פארלייפיגען פריעדען [ווענען א מלחמה].
untrue' *a.* (אנ-טרוה׳) ניט אמת, ניט וואהר, ניט ריכטיג, ניט עכט, פאלש; אונגעטריי, טריילאז, ניט אויפריכטיג; ניט וואהרהאפטיג; אונעהרליך.
untru'ly *adv.* (אנ-טרוה׳-לי) ניט ריכטיג, פאלש.
untrum'peted *a.* (אנ-טראמ׳-פעט-עד) ניט פאנאנדערגעפויקט; ניט בעקאנט געמאכט, ניט אויסגערופען.
untruss' *v.* (אנ-טראס׳) אויפבינדען, אויפפאקען; אויפשנורעווען; לויז מאכען; אויסטהאן.
untrus'tiness *n.* (אנ-טראס׳-טי-נעס) אונטרייהייט, טריילאזיגקייט; אונצופערלעסיגקייט.
untrust'worthiness *n.* (אנ-טראסט׳-הוואיר-טהי-נעס) אונפערטרויענסווירדיגקייט, אונצופערלעסיגקייט, אונגלויבענסווירדיגקייט.
untrust'worthy *a.* (אנ-טראסט׳-הוואיר-טהי) ניט פערטרויענסווערטה; ניט גלויבענסווערטה, ניט צופערלעסיג.
untrus'ty *a.* (אנ-טראס׳-טי) אונטריי, טריילאז; ניט איבערגעגעבען; ניט צופערלעסיג; ניט גלויבענסווערטה.
untruth' *n.* (אנ-טרוהטה׳) אונוואהרהייט, פאלשקייט, ליגען; אונטרייהייט, טריילאזיגקייט; א ליגען.
untruth'ful *a.* (אנ-טרוהטה׳-פול) ניט וואהר, ניט ריכטיג, פאלש.
untruth'fully *adv.* (אנ-טרוהטה׳-פול-אי) אויף א ניט-וואהרען אדער ניט-ריכטיגען אופן; פאלש; אונטריי.
untruth'fulness *n.* (אנ-טרוהטה׳-פול-נעס) אונוואהרהייט; פאלשקייט; אונריכטיגקייט.
untuck' *v.* (אנ-טאק׳) פאנאנדערפאלדען, פאנאנדערנעהמען די פאלדען; אויפוויקלען.
untu'nable *a.* (אנ-טיו׳-נעבל) ניט הארמאניש, ניט מעלאדיש, ניט מוזיקאליש; שלעכט קלינגענד; וואס קען ניט געשטימט ווערען, וואס קען ניט רעגולירט ווערען אדער אנגעשטעלט ווערען [ווענען א מוזיקאלישען אינסטרומענט].
untu'nableness *n.* (אנ-טיו׳-נעבל-נעס) אונהארמאנישקייט, אונמוזיקאלישקייט, דיסהארמאניע, דיסאנאנס; אונמעגליכקייט צו ווערען געשטימט אדער אנגעשטעלט [ווענען מוזיקאלישע אינסטרומענטען].
untu'nably *adv.* (אנ-טיו׳-נע-בלי) אויף א ניט-הארמאנישען שטייגער; אזוי אז עס זאל ניט קענען געשטימט ווערען אדער אנגעשטעלט ווערען [ווענען א מוזיקאלישען אינסטרומענט].
untune' *v.* (אנ-טיון׳) מאכען ניט הארמאניש אדער שלעכט-קלינגענד; ברייננגען אין אונארדנונג.
untu'neable *a.* (אנ-טיו׳-נעבל) ז. *untunable*
untune'ful *a.* (אנ-טיון׳-פול) ניט מעלאדיש, שלעכט-קלינגענד; ניט מוזיקאליש.
untur'baned *a.* (אנ-טויר׳-בענד) אהן א טורבאן. ז. *turban*
unturned' *a.* (אנ-טוירנד׳) ניט אומגעדרעהט, ניט אומגעקעהרט.
untu'tored *a.* (אנ-טיו׳-טארד) ניט אונטעררעכטעט, ניט געלערענט; ניט געבילדעט; אונערצויגען; אונוויסענד.
untwine' *v.* (אנ-טהוואין׳) אבדרעהען, פאנאנדערנעהמען; אבפלעכטען; אבבינדען; אבפלאנטערען; ערקלערען, לעזען; זיך אבדרעהען, זיך פאנאנדערנעהמען; זיך אבפלעכטען; זיך אבבינדען; זיך אבפלאנטערען.
untwirl' *v.* (אנ-טהוואירל׳) אבדרעהען; פאנאנדערפלעכטען.
untwist' *v.* (אנ-טהוויסט׳) אבדרעהען; פאנאנדערפלעכטען, אבפלעכטען; צוריק אבבויגען, אויסגלייכען; לעזען [ווי א רעטעניש]; זיך אבדרעהען, זיך אבפלעכטען; זיך צוריק אבבויגען, זיך אויסגלייכען.
ununi'ted *a.* (אנ-יו-נאי׳-טעד) ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.
unurged' *a.* (אנ-אוירדזשד׳) ניט געטריבען, ניט געצוואונגען, אונגעדרונגען; פרייוויליג.
He accepted the nomination **unurged.**

unused' *a.* (אנ-יוזד') ניט בענוצט, ניט געברויכט; אויפגעהערט געברויכט צו ווערען; וואס איז קיינמאל ניט געברויכט געווארען; ניט געוועהנט, ניט צוגעוועהנט; אונגעוועהנליך.

unuse'ful *a.* (אנ-יוס'-פול) אוננוציג, אונניצליך, אונברויכבאר.

unuse'fully *adv.* (אנ-יוס'-פול-אי) אויף אן אוננוציגען, אונניצליכען אדער אונברויכבארען אופן.

unuse'fulness *n.* (אנ-יוס'-פול-נעס) אוננוציגקייט, אונניצליכקייט.

unu'sual *a.* (אנ-יו'-זשו-על) אונגעוועהנליך, זעלטען, אויסערארדענטליך.

unusual'ity *n.* (אנ-יו-זשו-על'-אי-טי) אונגעוועהנליכקייט.

unu'sually *adv.* (אנ-יו'-זשו-על-אי) אונגעוועהנליך, זעלטען.

unu'sualness *n.* (אנ-יו'-זשו-על-נעס) אונגעוועהנליכקייט, זעלטענקייט.

unu'tilised *a.* (אנ-יו'-טיל-איזד) ז. ***unutilized***.

unu'tilized *a.* (אנ-יו'-טיל-איזד) ניט אויסגענוצט.

unutterabil'ity *n.* (אנ-אט-ער-ע-ביל'-אי-טי) אונאויסשפרעכליכקייט.

unut'terable *a.* (אנ-אט'-ער-עבל) אונאויסשפרעכליך, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען מיט ווערטער.

unut'terables *n.* (אנ-אט'-ער-עבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

unut'terably *adv.* (אנ-אט'-ער-ע-בלי) אונאויסשפרעכליך, אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען, ניט אויסצודריקען מיט ווערטער.

unut'tered *a.* (אנ-אט'-ערד) ניט אויסגעשפראכען.

unvac'cinated *a.* (אנ-וועק'-סי-ניי-טעד) וועמען מען האט ניט געשטעלט קיין פאקען; וועמען מען האט קיינמאל ניט געשטעלט קיין פאקען אויף א געלונגענעם אופן.

unvac'illating *a.* (אנ-וועס'-אי-ליי-טינג) זיך ניט שאקלענד, זיך ניט וואקלענד; זיך ניט שלאגענד מיט דער דעה, ענטשלאסען.

unval'orous *a.* (אנ-וועל'-אר-אס) ניט ריטערליך, ניט העלדיש, ניט בראוו, מוטלאז.

unval'uable *a.* (אנ-וועל'-יו-עבל) אונשעצבאר, וואס איז אונמעגליך אבצושאצען, ניט אבצושאצען; ווערטהלאז, אהן ווערטה.

unval'ued *a.* (אנ-וועל'-יוד) ניט געשעצט, ניט געאכטעט; ניט געשאצט, ניט אבגעשאצט.

unvan'quishable *a.* (אנ-וועג'-קהוויש-עבל) אונבעזיעגבאר, וואס קען ניט בייגעקומען ווערען, וואס מען קען ניט גובר זיין.

unvan'quished *a.* (אנ-וועג-קהווישט') ניט בעזיעגט, ניט בייגעקומען.

unva'riable *a.* (אנ-וויי'-רי-עבל) ז. ***invariable***.

unva'riableness *n.* (אנ-וויי'-רי-עבל-נעס) ז. ***invariableness***.

unva'ried *a.* (אנ-וויי'-ריד) אונפערענדערט, אונגעענדערט; ניט פערשיעדענארטיג, איינארטיג.

unva'riegated *a.* (אנ-וויי'-רי-ע-גיי-טעד) ניט בונט, ניט פיעלפארביג, ניט פערשיעדענפארביג.

unvar'nished *a.* (אנ-וואר'-נישט) ניט לאקירט; ניט געפוצט; איינפאך.

unva'rying *a.* (אנ-וויי'-רי-אינג) אונפערענדערליך, איינארטיג.

unva'ryingly *adv.* (אנ-וויי'-רי-אינג-לי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן.

unveil' *v.* (אנ-ווייל') אויפדעקען, אבדעקען, ענטדעקען, אבשלייערען; זיך ענטדעקען, זיך אויפדעקען, אראבנעהמען דעם שלייער.

unveiled' *a.* (אנ-וויילד') ניט איינגעהילט, אפען.

unvei'ledly *adv.* (אנ-וויי'-לעד-לי) ניט פערדעקט, פריי, אפען.

unven'dible *a.* (אנ-ווענ'-דיבל) ניט פערקויפליך, ניט גאנגבאר.

unven'erable *a.* (אנ-ווענ'-ער-עבל) ניט עהרווירדיג, אונווירדיג.

unven'omed *a.* (אנ-ווענ'-אמד) ניט גיפטיג.

unven'omous *a.* (אנ-ווענ'-אמ-אס) ז. ***unvenomed***.

unven'tilated *a.* (אנ-ווענ'-טי-ליי-טעד) ניט ווענטילירט, ניט געלופטערט.

unven'tured *a.* (אנ-ווענ'-טשורד) ניט געוואגט, ניט אונטערגענומען; ניט ריזיקירט.

unvera'cious *a.* (אנ-ווי-ריי'-שאס) וואס האט ניט ליעב צו זאגען די וואהרהייט; ליגנעריש, אונוואהרהאפטיג; אונעהרענהאפטיג, אונעהרליך, פאלש.

unverac'ity *n.* (אנ-ווי-רעס'-אי-טי) אונוואהרהייט, פאלשקייט, ליגען.

unver'dant *a.* (אנ-וואיר'-דענט) ניט גרין, ניט בעוואקסען מיט גרינס, אהן גרינס.

unver'ifiable *a.* (אנ-ווער'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט בעשטעטיגט ווערען.

unver'ified *a.* (אנ-ווער'-אי-פאיד) אונבעשטעטיגט.

unversed' *a.* (אנ-וואירסט') ניט בעהאווענט, ניט ערפאהרען; ניט געאיבט, ניט געשיקט; ניט אויסגעדריקט אין פערזען.

unver'sified *a.* (אנ-וואיר'-סי-פאיד) ניט איבערגעמאכט אין א פערזען-פארם, ניט איבערגעגעבען אין גראמען.

unvexed' *a.* (אנ-וועקסט') ניט גענערגט; ניט בעאונרוהיגט.

unvext' *a.* (אנ-וועקסט') ז. ***unvexed***.

unvicto'rious *a.* (אנ-וויק-טאו'-רי-אס) ניט זיעגרייך.

unvin'dicated *a.* (אנ-ווינ'-די-קיי-טעד) ניט פערטיידיגט; ניט גערעכטפערטיגט.

unvi'olable *a.* (אנ-וואי'-א-לעבל) ז. ***inviolable***.

unvi'olated *a.* (אנ-וואי'-א-ליי-טעד) ז. ***inviolated***.

unvir'tuous *a.* (אנ-וואיר'-טשו-אס) ניט טוגענדהאפט, אהן טוגענד, אהן גוטע מדות.

unvir'tuously *adv.* (אנ-וואיר'-טשו-אס-לי) ניט טוגענדהאפט.

unvis'ible *a.* (אנ-וויז'-איבל) ז. ***invisible***.

unvis'ibly *adv.* (אנ-וויז'-אי-בלי) ז. ***invisibly***.

unvis'ited *a.* (אנ-וויז'-אי-טעד) אונבעזוכט, ניט בעזוכט.

unvi'tiated *a.* (אנ-וויש'-אי-איי-טעד) אונפערדארבען; ריין.

unvit'rifiable *a.* (אנ-וויט'-רי-פאי-עבל) וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

unvit'rified *a.* (אנ-וויט'-רי-פאיד) ניט פערגלאזט, ניט פערוואנדעלט אין גלאז.

unvoiced' *a.* (אנ-וואיסט') ניט אויסגעשפראכען, ניט אויסגערעדט; אין פאנעטיק — אויסגעשפראכען מיט'ן אטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען "ט", "ק", אין געגענזאץ צו די קאנזאנאנטען "ד", "ג", וועלכע ווערען אויסגעשפראכען מיט דער שטימע].

unvoi'dable *a.* (אנ-וואי'-דעבל) וואס מען קען ניט מעהר צוריקרופען; וואס מען קען ניט בטל מאכען אדער אנולירען.

unvote' *v.* (אנ-וואוט') צוריקרופען אדער בטל מאכען דורך אבשטימונג [ווי למשל אן אורטייל, געזעץ אדער בעשלוס, פאר וועלכען מען האט פריהער אנדערש געשטימט].

unvouched' *a.* (אנ-וואוטשט') ניט בעשטעטיגט; ניט גאראנטירט.

unvow'eled *a.* (אנ-וואו'-עלד) אהן א וואקאל, אהן וואקאל-בוכשטאבען, אהן תנועות. ז. ***vowel***.

unvoy'ageable *a.* (אנ-וואי'-עדזש-עבל) אונשיפבאר [וואס מען קען ניט ארומרייזען מיט א שיף]; אונדורכגאנגבאר, וואס מען קען ניט דורכגעהן אדער דורכפאהרען.

unvul'nerable *a.* (אנ-וואל'-נער-עבל) ז. ***invulnerable***.

unwai'ted *a.* (אנ-הוויי'-טעד) ניט בעדיענט; ניט אויפגעווארט.

unwa'kened *a.* (אנ-הוויי'קנד) ניט געוועקט, ניט אויפגעוועקט, ניט ערוואכט.

unwalk'able *a.* (אנ-הוואהק'-עבל) אויף וואס מען קען ניט געהן.

unwalled' *a.* (אנ-הוואהלד') אהן ווענט, אונבעפעסטיגט.

unwan'dering *a.* (אנ-הוואנ'-דער-אינג) ניט ארומוואנדערענד.

unwan'ted *a.* (אנ-הוואהנ'-טעד) ניט בענעהרט, ניט געזוכט.

unwares' *adv.* (אנ-הוועהרז') ז. ***unawares***.

unwa'rily *adv.* (אנ-הוויי'-רי-לי) וואס היט זיך ניט [פון א געפאהר]; ניט איבערלעגט, ניט בעדאכטזאם; איבעראיילט; ניט פארזיכטיג.

unwa'riness *n.* (אנ-הוויי'-רי-נעס) אונבעדאכטזאמקייט; איבעראיילטקייט, אונאיבערלעגטקייט; אונפארזיכטיגקייט, דאס ניט היטען זיך [פון א געפאהר].

unwar'like *a.* (אנ-הוואהר'-לאיק) ניט קריעגעריש, ניט מיליטעריש; וואס טויג ניט צו מלחמה.

unwarmed' *a.* (אנ-הוואהרמד') ניט געווארימט.

unwarned' *a.* (אנ-הוואהרנד') ניט געווארענט.

unwarp' *v.* (אנ-הוואהרפ') אבבויגען, אבדרעהען, אויסגלייכען.

unwarped' *a.* (אנ-הוואהרפט') אונפארטייאיש.

unwarrantabil'ity *n.* (אנ-הוואר-ען-טע-ביל'-אי-טי) אונבערעכטיגטקייט; אונגערעכטיגקייט; אונערלויבטקייט; אונגעזעצליכקייט.

unwar'rantable *a.* (אנ-הוואר'-ען-טעבל) וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען; אונערלויבט; אונרעכט; אונגעזעצליך.

unwar'rantableness *n.* (אנ-הוואר'-ען-טעבל-נעס) דאס ניט קענען גערעכט-

פערטיגט אדער ערלויבט ווערען; אונבערעכטיגטקייט; אונגערעכטיגקייט, אונגעזעצליכקייט.

unwar'rantably *adv.* (אנ-הוואר'-ענ-טע-בלי) ניט צו רעכטפערטיגען, אויף אן אופן, וואס קען ניט גערעכטפערטיגט אדער ערלויבט ווערען; אויף אן אונבערעכטיגטען אדער אונגערעכטען אופן.

unwar'ranted *a.* (אנ-הוואר'-ענ-טעד) ניט ערלויבט; ניט גערעכטפערטיגט; ניט גאראנטירט, ניט געזיכערט.

unwar'rantedly *adv.* (אנ-וואר'-ענ-טעד-לי) אויף אן אונגערעכטפערטיגטען אופן; ניט גאראנטירט.

unwa'ry *a.* (אנ-הוויי'-רי) ניט בעדאכטזאם; וואס היט זיך ניט [פון געפאהר]; ניט פארזיכטיג; ניט איבערלעגט; איבעראיילט.

unwashed' *a.* (אנ-הוואשט') ניט געוואשען; ניט ריין, שמוציג; ניט איבערפלייצט.

unwas'ted *a.* (אנ-הוויים'-טעד) ניט פערוויסטעט; ניט פערשוועגדעט; ניט פערצעהרט; ניט אבגעצעהרט [ווי פון א קראנקהייט].

unwatched' *a.* (אנ-הוואטשט') ניט בעוואכט; ניט בעאבאכטעט.

unwatch'ful *a.* (אנ-הוואטש'-פול) ניט וואכזאם.

unwatch'fulness *n.* (אנ-הוואטש'-פול-נעס) אונוואכזאמקייט.

unwa'ter *v.* (אנ-הוואה'-טער) אבציהען דאס וואסער.

unwa'tered *a.* (אנ-הוואה'-טערד) ניט בעוואסערט; ניט בעזארגט מיט וואסער; אבגעצויגען דאס וואסער.

unwa'tering *n.* (אנ-הוואה'-טער-אינג) דאס אבציהען דאס וואסער.

unwa'vering *a.* (אנ-הוויי'-ווער-אינג) ניט וואנקענד; שטאנדהאפט, פעסט.

unwa'veringly *adv.* (אנ-הוויי'-ווער-אינג-לי) אויף א ניט-וואנקענדען אופן; אויף א שטאנדהאפטען אדער פעסטען אופן.

unwea'kened *a.* (אנ-הוויע'קנד) ניט אבגעשוואכט, ניט שוואך געמאכט.

unweal'thy *a.* (אנ-הוועל'-טהי) ניט רייך.

unweaned' *a.* (אנ-הוויענד') ניט אנטוועהנט.

unweap'oned *a.* (אנ-הוועפ'-אנד) ניט בעוואפענט, אהן געוועהר.

unwear'able *a.* (אנ-הוועהר'-עבל) ניט צום טראגען, ניט טראגבאר [וועגען א בגד].

unwea'riable *a.* (אנ-הוויע'-רי-עבל) אונערמיעדליך, וואס ווערט ניט מיעד.

unwea'riably *adv.* (אנ-הוויע'-רי-ע-בלי) אויף אן אונערמיעדליכען אופן.

unwea'ried *a.* (אנ-הוויע'-ריד) ניט מיעד; אונערמיעדליך.

unwea'riedly *adv.* (אנ-הוויע'-ריד-לי) ניט ווערענדיג מיעד; אונערמיעדליך.

unwea'riedness *n.* (אנ-הוויע'-ריד-נעס) אונערמיעדליכקייט.

unwea'ry *a. and v.* (אנ-הוויע'-רי) ניט מיעד; דערפרישען, פערטרייבען די מיעדקייט.

unwea'rying *a.* (אנ-הוויע'-רי-אינג) ניט ערמיעדענד; אונערמיעדליך.

unweath'er *n.* (אנ-הוועטה'-ער) אונוועטער, שלעכטעס וועטער.

unweave' *v.* (אנ-הוויעוו') פאנאנדערנעהמען דאס געוועב; אויסדריבלען.

unwed' *a.* (אנ-הוועד') אונפערהייראט.

unwed'ded *a.* (אנ-הוועד'-עד) אונפערהייראט.

unwedge'able *a.* (אנ-הוועדזש'-עבל) וואס קען ניט געשפאלטען ווערען דורך א קייל אדער קלין; וואס קען ניט לייכט געשפאלטען ווערען.

unwee'ded *a.* (אנ-הוויע'-דעד) ניט געיעט, ניט געפאלעט, ניט אבגערייניגט פון זייטיגען גראז [וועגען א גארטען].

unweighed' *a.* (אנ-הווייד') ניט געוואויגען, ניט בעשטימט די וואג; ניט איבערלעגט.

unweigh'ing *a.* (אנ-הוויי'-אינג) ניט בעטראכט, ניט איבערלעגט.

unwel'come *a. and v.* (אנ-הוועל'-קאם) ניט ווילקאמען; ניט אנגענעהם; בעהאנדלען אלס ניט ווילקאמען.

unwel'comely *adv.* (אנ-הוועל'-קאם-לי) אונווילקאמען.

unwel'comeness *n.* (אנ-הוועל'-קאם-נעס) דאס זיין ניט ווילקאמען, אונווילקאמענהייט.

unwel'dable *a.* (אנ-הוועל'-דעבל) וואס קען ניט צונויפגעשווייסט אדער צונויפגעשמיעדט ווערען.

unwel'ded *a.* (אנ-הוועל'-דעד) ניט צונויפגעשווייסט, ניט צונויפגעשמיעדט.

unwell' *a.* (אנ-הוועל') ניט געזונד, ניט מיט אלעמען; וואס האט דאס מאנאטליכע אדער מענסטרואציע [וועגען פרויען].

unwell'ness *n.* (אנ-הוועל'-נעס) דאס זיין ניט געזונד, דאס זיין ניט מיט אלעמען.

unwept' *a.* (אנ-הוועפט') ניט בעווײנט, ניט בעטרויערט; ניט פערגאסען [קיין טרעהרען]; ניט אויסגעוויינט [וועגען טרעהרען].

unwet' *a.* (אנ-הוועט') ניט פייכט, ניט נאס; טרוקען.

unwhipped' *a.* (אנ-הוויפט') ניט געשמיסען, ניט בעשטראפט.

unwhipt' *a.* (אנ-הוויפט') ז. *unwhipped*.

unwhi'tened *a.* (אנ-הוואי'טנד) ניט געווייסט, ניט געבלייכט.

unwhole'some *a.* (אנ-האול'-סאם) אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; ניט געזונד, קראנקהאפט.

unwhole'somely *adv.* (אנ-האול'-סאם-לי) אונגעזונד.

unwhole'someness *n.* (אנ-האול'-סאם-נעס) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר'ן געזונד.

unwiel'dily *adv.* (אנ-הוויעל'-די-לי) אויף אן אונגעלומפערטען, ניט-ריהרעוודיגען, שווערפעליגען אופן.

unwiel'diness *n.* (אנ-הוויעל'-די-נעס) אונגעלומפערטקייט, שווערפעליגקייט, אונריהרעוודיגקייט.

unwiel'dy *a.* (אנ-הוויעל'-די) אונגעלומפערט; שווערפעליג, ניט ריהרעוודיג; וואס קען זיך קוים א ריהר טהאן אדער א קעהר טהאן.

unwife'like *a.* (אנ-הוואיפ'-לאיק) ניט ווי א ווייב.

unwife'ly *adv.* (אנ-הוואיפ'-לי) ניט אזוי ווי א ווייב.

unwil'ful *a.* (אנ-הוויל'-פול) ניט ווילִיג, ניט מיט'ן פולען ווילען.

unwill' *v.* (אנ-הוויל') איבערקעהרען אימעצענס ווילען.

unwilled' *a.* (אנ-הווילד') אונווילִיג; אונגערן.

unwill'ing *a.* (אנ-הוויל'-אינג) אונווילִיג; אונגערן.

unwill'ingly *adv.* (אנ-הוויל'-אינג-לי) ניט וועלענדיג, געגען דעם ווילען, אונגערן.

unwill'ingness *n.* (אנ-הוויל'-אינג-נעס) אונווילִינקייט.

unwi'ly *a.* (אנ-הוואי'-לי) ניט כיטרע, ניט ליסטיג.

unwind' *v.* (אנ-הוואינד') 1. אבוויקלען; לויז מאכען; אבפלאנטערען; 2. אבגעוויקעלט ווערען.

2. The skein unwinds easily.

unwin'dowed *a.* (אנ-הווינ'-דאוד) אהן פענסטער.

unwinged' *a.* (אנ-הווינגד') אהן פליגלען.

unwin'king *a.* (אנ-הווינ'-קינג) ניט נעבענדיג קיין פינטעל מיט'ן אויג; ניט פערמאכענדיג קיין אויג, זייענדיג אימער אויף דער וואך.

unwin'ning *a.* (אנ-הווינ'-אינג) ניט געווינענד; ניט אנציהענד, וואס געווינט קיין סימפאטיע אדער חן.

unwiped' *a.* (אנ-הוואיפט') ניט אבגעווישט; ניט אבגערייניגט דורך אבווישען אבער אברייבען.

unwis'dom *n.* (אנ-הוויז'-דאם) אונקלוגהייט; דומהייט, נארישקייט.

unwise' *a.* (אנ-הוואיז') ניט קלוג; נאריש.

unwise'ly *adv.* (אנ-הוואיז'-לי) אונקלוג; אויף אן אונקלוגען אופן.

unwished' *a.* (אנ-הווישט') ניט געוואונשען, ניט געוואלט, ניט בעגעהרט.

unwithdraw'ing *a.* (אנ-הוויטה-דראה'-אינג) ניט צוריקציהענד, וואס ציהט ניט צוריק; אימער פרייגעביג.

unwith'erable *a.* (אנ-הוויטה'-ע-רעבל) וואס קען ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען.

unwith'ered *a.* (אנ-הוויטה'-ערד) ניט פערוועלקט, ניט פערוויאנעט.

unwith'ering *a.* (אנ-הוויטה'-ער-אינג) אונפערוועלקליך, וואס ווערט ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט.

unwithheld' *a.* (אנ-הוויטה-העלד') ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט.

unwithstood' *a.* (אנ-הוויטה-סטוד') וואס האט ניט בעגעגענט קיין ווידערשטאנד, ניט געשטערט.

unwit'nessed *a.* (אנ-הוויט'-נעסט) ניט בעוויזען דורך עדות, אהן בעווייזע פון עדות.

unwit'tily *adv.* (אנ-הוויט'-אי-לי) ניט וויציג, ניט קלוג.

unwit'ting *a.* (אנ-הוויט'-אינג) אונוויסענד; ניט וויסענד.

unwit'tingly *adv.* (אנ-הוויט'-אינג-לי) ניט וויסענדיג; אהן וויסען.

Unwittingly he permitted himself to be used as a tool of designing persons.

unwit'ty *a.* (אנ-הוויט'-אי) ניט וויציג.

unwom'an *v.* (אנ-הוואומ'-ען) אוועקנעהמען די ווייבליכע אייגענשאפטען, מאכען אוים פרוי.

unwom'anlike *a.* (אנ-הוואומ'-ענ-לאיק) ניט ווי א פרוי, ניט ווייבליך.

unwom'anly *a. and adv.* (אנ-הוואומ'-ענ-לי) ניט ווייבליך, ניט פאסענד פאר א פרויענצימער.

unwon'dering *a.* (אנ-הוואנ'-דער-אינג) וואס וואונדערט זיך ניט; ניט פערוואונדערט.

unwon'ted *a.* (אנ-הוואנ'-טעד) 1. אונגעוועהנליך; 2. ניט געוועהנט, ניט צוגעוועהנט.

2. The child is unwonted to strangers.

unwon'tedly *adv.* (אנ-הוואנ'-טעד-לי) אויף א ניט-געוועהנטען אופן; ניט צוגעוועהנט.

unwon'tedness *n.* (אנ-הוואנ'-טעד-נעס) אונגעוועהנליכקייט; אונגעוועהנטקייט.

unwood'ed *a.* (אנ-הוואוד'-עד) ניט בעוואקסען מיט וואלד.

unwooed' *a.* (אנ-הוואוהד') אהן א פערעהרער, אהן א ליעבהאבער.

unwor'ded *a.* (אנ-הוואיר'-דעד) ניט אויסגעדריקט אין ווערטער; ניט ריידענד; שווייגענד.

unwork' *v.* (אנ-הוואירק') ז. *undo*.

unwor'kable *a.* (אנ-הוואיר'-קעבל) וואס לאזט זיך ניט בעארבייטען אדער אויסארבייטען; וואס לאזט זיך ניט פערוואלטען אדער לייטען.

unworked' *a.* (אנ-הוואירקט') ניט בעארבייט, ניט אויסגעארבייט.

unwor'king *a.* (אנ-הוואיר'-קינג) וואס ארבייט ניט.

unwork'manlike *a.* (אנ-הוואירק'-מענ-לאיק) ניט ווי פון א בעל-מלאכה; פארטאטשקע.

unworld'liness *n.* (אנ-הוואירלד'-לי-נעס) דאס זיין ניט וועלטליך, דאס זיין ניט בעאיינפלוסט פון וועלטליכע אדער מאטעריעלע מאטיווען.

unworld'ly *a.* (אנ-הוואירלד'-לי) ניט וועלטליך, ניט בעאיינפלוסט פון וועלטליכע אדער מאטעריעלע מאטיווען; ניט מאטעריעל, גייסטיג.

unworn' *a.* (אנ-הוואורן') ניט געטראגען; ניט אבגעטראגען, ניט אבגעניצט.

unwor'shiped *a.* (אנ-הוואיר'-שיפט) ז. *unworshipped*.

unwor'shipped *a.* (אנ-הוואיר'-שיפט) ניט פערעהרט, ניט פערגעטערט.

unwor'thily *adv.* (אנ-הוואיר'-טהי-לי) אונווירדיג, אויף אן אונווירדיגען אופן; ניט לויט'ן ווערטה.

unwor'thiness *n.* (אנ-הוואיר'-טהי-נעס) אונווירדיגקייט; ווערטהלאזיגקייט; אונפערדיענטקייט, פערדיענסטלאזיגקייט.

unwor'thy *a.* (אנ-הוואיר'-טהי) ניט ווירדיג, ניט ווערטה; אונפערדיענט; ווערטהלאז.

unwoun'ded *a.* (אנ-הוואונ'-דעד) ניט פערוואונדעט; ניט בעשעדיגט; ניט בעליידיגט.

unwove' *a.* (אנ-הוואווו') פאנאנדערגענומען דאס געוועב, אויסגעדריבעלט.

unwo'ven *a.* (אנ-הוואו'וון) פאנאנדערגענומען דאס געוועב, אויסגעדריבעלט; ניט געוועבט.

unwrap' *v.* (אנ-רעפ') אויפוויקלען, אויסוויקלען; עפענען; געעפענט ווערען, אויפגעוויקעלט ווערען.

unwrath'fully *adv.* (אנ-ראטה'-פול-אי) ניט אין כעס, ניט צארנדיג.

unwreath' *v.* (אנ-ריעטה') ז. *unwreathe*.

unwreathe' *v.* (אנ-ריעטה') פאנאנדערדרעהען, אבדרעהען, אבפלעכטען, פאנאנדערפלעכטען.

unwreathed' *a.* (אנ-ריעטהד') אבגעדרעהט, יפאנאנדערגעדרעהט; פאנאנדערגעפלאכטען.

unwring' *v.* (אנ-רינג') אבדרעהען, פאנאנדערדרעהען.

unwrin'kle *v.* (אנ-רינ'קל) גלאט מאכען די רונצלען אדער קנייטשען; גלאט מאכען.

unwrin'kled *a.* (אנ-רינ'קלד) ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט; גלאט.

unwrite' *v.* (אנ-ראיט') אויסמעקען אדער בטל מאכען דאס געשריבענע.

unwrit'ten *a.* (אנ-ריט'ן) אונגעשריבען, ניט געשריבען, וואס איז בלויז טראדיציאנעל אדער בעל פה; ניט אויפגעשריבען; ניט פארמולירט אין שריפט.

unwrit'ten law (אנ-ריט'ן לאה) דאס אונגעשריבענע געזעץ [א געזעץ, פאר וועלכען מען האלט זיך, הגם עס געפינט זיך ניט אין דער געשריבענער געזעצגעבונג].

unwronged' *a.* (אנ-ראהנגד') ניט געליטען קיין בייז, ניט בעליידיגט, ניט בעשעדיגט.

unwrought' *a.* (אנ-ראהט') ניט בעארבייט, רויה.

unwrung' *a.* (אנ-ראנג') ניט געקוועלט, ניט געמוטשעט.

unyiel'ded *a.* (אנ-ייל'-דעד) ניט אונטערגעגעבען, ניט נאכגעגעבען.

unyiel'ding *a.* (אנ-ייל'-דינג) ניט אונטערגעבענדיג זיך, איינגעשפארט, פעסט, שטייף.

unyiel'dingly *adv.* (אנ-ייל'-דינג-לי) ניט אונטערגעבענדיג זיך; פעסט, שטייף; מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

unyiel'dingness *n.* (אנ-ייל'-דינג-נעס) דאס ניט אונטערגעבען זיך; איינגעשפארטקייט, פעסטקייט, שטייפקייט.

unyoke' *v.* (אנ-יאוק') בעפרייען פון יאך; זיך בעפרייען, אויפהערען ארבייטען.

unyoked' *a.* (אנ-יאוקט') וואס האט ניט קיין יאך; ניט געשפאנט אין א יאך.

unyouth'ful *a.* (אנ-יוטה'-פול) ניט יוגענדליך.

unzeal'ous *a.* (אנ-זעל'-אס) ניט אייפריג, אהן אייפער, אהן שטארקען חשק אדער איבערגעבענהייט.

unzoned' *a.* (אנ-זאונד') אהן א גארטעל, ניט ארומגעגארטעלט.

up *prep, a., adv. and n.* (אפ) ארויף-צו; אהין-צו; ארויף; אויף; אין דער הויך; אב—; צונויפ—; אוועק—; אנ—; לויט, נאך; ביז; אין דער לאגע צו פערשטעהן, צו קענען אדער צו געברויכען; ערפאהרען, קענעוודיג; דערוואקסען צו...; ווי; אויפגעשטאנען; אויפגעקומען; אויפגעשטיגען; אויפגעגאנגען; אויפגעשטעלט; פארגעקומען, פאסירט; אין אויפרוהר; צו ענדע, געשלאסען; אין גאנצען, פאלשטענדיג; א הויכקייט, א הויבונג, א שטייגונג.

up and down (אפ ענד דאון) 1. ארויף און אראב; 2. היין און הער; 3. גראד, דירעקט, פשוט; אהן צערעמאניעס, אהן קונצען.

3. Let me tell you right up and down.

up'-and-down' *a.* (אפ'-ענד-ראון') פשוט, אהן צערעמאניעס, אהן קונצען, גראד, דירעקט.

He is a plain up-and-down man.

u'pas *n.* (יו'-פעס) דער אופאז-בוים, דער יאוואנישער גיפט-בוים [אזא גרויסער בוים וועלכער האט אין זיך אזא מילך-פערמיגען שטארק גיפטיגען זאפט]; דער גיפטיגער זאפט פון אופאז-בוים; עטוואס מאראליש גיפטיגעס אדער שעדליכעס.

up a stump (אפ ע סטאמפ) ז. *up a tree*.

up a tree (אפ ע טריע) צוגעשפארט צו דער זואנד, אהן דער מעגליכקייט זיך ארויסצודרעהען.

upbear' *v.* (אפ-בעהר') האלטען אין דער הויך; אויפהויבען אין דער הויך; הויבען; אונטערשטיצען.

upbind' *v.* (אפ-באינד') אנבינדען, אונטערבינדען, ארומבינדען.

upblaze' *v.* (אפ-בלייז') אויפפלאקערען.

upbore' *a.* (אפ-באור') געהאלטען אין דער הויך; אונטערגעשטיצט.

upborne' *a.* (אפ-באורן') געהאלטען אין דער הויך, אונטערגעשטיצט.

up'-bow *n.* (אפ'-באו) דער אויפשטריך מיט'ן סמיק פון פיעדעל [דאס פיהרען דעם סמיק ארויף].

up'-bow mark (אפ'-באו מארק) דער אויפשטריך-צייכען [דער צייכען אין נאטען פאר פיעדעל וואס צייגט, אז א געוויסער טאן דארף געשפיעלט ווערען דורך דעם פיהרען פון סמיק ארויף].

upbraid' *v.* (אפ-ברייד') מאכען פארווירפע; טאדלען; דיענען אלס פארוואורף.

upbrai'der *n.* (אפ-בריי'-דער) א טאדלער; איינער וואס זוכט אדער געפינט פעהלער.

upbrai'ding *n. and a.* (אפ-בריי'-דינג) א פארוואורף, א טאדעל; טאדלענד, מאכענדיג פארווירפע.

upbrai'dingly *adv.* (אפ-בריי'-דינג-לי) טאדלענדיג, מאכענדיג פארווירפע.

upbreak' *v.* (אפ-ברייק') אויפברעכען.

up'break *n.* (אפ'-ברייק) אן אויפברוך, אן אויפברעכונג.

upbrea'king *a.* (אפ-בריי'-קינג) אויפברעכענד.

upbreathe' *v.* (אפ-בריעטה') אויפאטעמען, ארויסאטעמען.

up'bringing *n.* (אפ'-ברינג-אינג) דאס אויפהאדעווען; דאס ערציהען.

upbuild' *v.* (אפ-בילד') אויפבויען.

upbuil'ding *n.* (אפ-ביל'-דינג) דאס אויפבויען.

up'burst *n.* (אפ'-בוירסט) אן אויסברוך.

upcast' *v.* (אפ-קעסט') ארויפווארפען, ווארפען אין דער הויך.

up'cast *a. and n.* (אפ'-קעסט) ארויפגעווארפען; געווארפען אדער געהויבען אין דער הויך אדער ארויף-צו; דאס ווארפען ארויף; עפעס וואס ווערט געווארפען ארויף; א ווארף אדער שליידער ארויף; א ווארף; א שאפט אין א קויהלען אדער ערץ-גרוב דורך וועלכען עס ווערט אבויסגעלאזען די שלעכטע לופט; א לופט-שטראם וואס געהט ארויס פון א שאפט.

upcaught' *a.* (אפ-קאהט') אנגעכאפט, אויפגעכאפט.

upclimb' *v.* (אפ-קלאים') ארויפקריכען, ארויפקלעטערען.

upcoil' *v.* (אפ-קאיל') צונויפדרעהען ווי א ספירעלע.

up'coming *n.* (אפ'-קאמ-אינג) דאס אויפקומען, דאס אויפגעהן.

up'-coun'try *adv., a. and n.* (אפ'-קאנ'-טרי) טיעפער אין לאנד, ווייטער אוועק פון ים-ברעג; וואס געפינט זיך אדער וואס לעבט טיעפער אין לאנד [ווייטער אוועק פון דעם ים-ברעג]; דאס הינטער-

לאנד, דאס הויף־לאנד [די געגענדען וויים אוועק פון ים].

upcurl' *v.* (אפ-קוירל׳) ארויפקרייזלען.

up'-curved *a.* (אפ׳-קוירווד) געבויגען ארויף־צו; ארויפגעבויגען.

updraw' *v.* (אפ-דראה׳) ארויפציהען, ציהען אין דער הויך; ערציהען.

upend' *v.* (אפ-ענד׳) אויף׳ן אוועקשטעלען ראנד, אוועקשטעלען אויף׳ן ענד.

upfill' *v.* (אפ-פיל׳) אנפילען, פול מאכען.

upflow' *v.* (אפ-פלאו׳) פליסען אדער שטראָמען ארויף־צו.

up'flow *n.* (אפ׳-פלאו) אן ארויפשטרע־מונג אדער ארויפפליסונג.

upgaze' *v.* (אפ-גייז׳) קוקען ארויף.

up'going *a. and n.* (אפ׳-גאו-אינג) וואס געהט ארויף־צו; דאס געהן ארויף־צו.

upgrow' *v.* (אפ-גראו׳) אויפוואקסען.

up'growth *n.* (אפ׳-גראוטה) דער אויפ־וואוקס; דאס אויפוואקסען; אן אויפוואק־סונג.

up'hand *a.* (אפ׳-הענד) אויפגעהויבען מיט דער האנד אדער מיט די הענד.

upheap' *v.* (אפ-היעפ׳) אויפהויפען, אויפשיטען א קופע; מאכען א קייפ אדער ווערד.

uphea'val *n.* (אפ-היע׳-וועל) אן אויפ־הויב, אויפהויבונג; אין געאלאגיע — אן אויפהויבונג אדער צושטערונג פון א טייל פון דער ערד־שיכט; אן איבערקעהרונג אדער צושטערונג פון דער איינגעשטעלע־טער ארדנונג.

upheave' *v.* (אפ-היעוו׳) אויפהויבען; אויפגעהויבען ווערען.

uphea'ving *n.* (אפ-היע׳-ווינג) דאס אויפהויבען; אן אויפהויבונג.

upheld' (אפ-העלד׳) אויפגעהאלטען; אונ־טערשטיצט; גאראנטירט. ז. *uphold*

u'pher *n.* (יו׳-פער) א שטאנג.

uphill' *adv.* (אפ-היל׳) בארג־ארויף.

up'hill *a.* (אפ׳-היל) וואס געהט בארג־ארויף; שווערליך, מיהזאם; געשטערט, געהינדערט.

up hill and down dale (אפ היל ענד דאון דייל) ענערגיש; אויסדויערענד, הארטנעקיג, עקשנות׳דיג.

uphoard' *v.* (אפ-האורד׳) אויפקלייבען, אויפזאמלען; צונויפזאמלען פארראט.

uphold' *v.* (אפ-האולד׳) 1. אויפהויבען, האלטען אין דער הויך; 2. אונטערהאל־טען, אויפהאלטען; שטיצען; העלפען; 3. גאראנטירען, גוט־זאגען.

2. The society endeavors to **uphold** its needy members. 3. We shall **uphold** you in all your undertakings.

uphol'der *n.* (אפ-האול׳-דער) א שטי־צע; אן אונטערשטיצער, אן אויפהאלטער.

uphol'ster *v.* (אפ-האול׳-סטער) טאפע־צירען; אויפפוצען א צימער מיט פאר־האנגען, פארטירען, טעפיכער א. ד. ג.; אויסמעבלירען; בעשלאגען און פאלסטע־רען מעבעל.

uphol'sterer *n.* (אפ-האול׳-סטער-ער) א טאפעצירער; א מעבעל־בעציהער, א מעבעל־פאלסטערער.

uphol'stering *n.* (אפ-האול׳-סטער-אינג) טאפעצירער־ארבייט; פאלסטער־מע־בעל, צימער־דעקאראציאנען [ווי פארהאנ־גען, פארטירען, טעפיכער א. ד. ג.].

uphol'stery *n.* (אפ-האול׳-סטער-אי) פאלסטער־מעבעל, בעצויגענע מעבעל, צי־מער־פארהאנגען, טעפיכער א. ד. ג.; טאַ־פעצירונג.

u'phroe *n.* (יו׳-פראו) דער שפינקאפ־בלאק [אזא האלץ־בלאק אויף א שיף מיט לעכער דורכצוציהען שטריק פאר אן אבי־ראף].

up'land *n. and a.* (אפ׳-לענד) הויך־לאנד, דאס הויכע לאנד; געבירגיג, בער־גיג; וואס געפינט זיך טיעפער אין לאנד; וואס איז שייך צו הויך־לאנד; וואס גע־פינט זיך אויף הויך־לאנד.

up'lander *n.* (אפ׳-לענ-דער) א הויך־לאנד בעוואהנער, א בערג־בעוואהנער.

uplead' *v.* (אפ-ליעד׳) פיהרען אין דער הויך, פיהרען ארויף־צו.

uplift' *v.* (אפ-ליפט׳) אויפהויבען, הוי־בען אין דער הויך.

up'lift *n.* (אפ׳-ליפט) אן אויפהויבונג; א הויבונג; א געהויבענקייט [ווי פון דער שטימונג, פון גייסט א. ד. ג.].

uplif'ter *n.* (אפ-ליפ׳-טער) אן אויפ־הויבער.

uplook' *v.* (אפ-לוק׳) ארויפקוקען, קו־קען ארויף.

up'lying *a.* (אפ׳-לאי-אינג) וואס ליעגט אין דער הויך; געהויבען; הויך [וועגען לאנד].

up'most *a.* (אפ׳-מאוסט) אויבערשט, העכסט.

upon' *prep.* (א-פאן׳) 1. אויף; איבער; 2. ביי; 3. פון; 4. אן; 4. אין, צו; 5. צוי־ליעב, אויף גרונד; 6. נאך, גלייך נאך...; 7. איבער, וועגען; 8. דורך, מיט.

3. It depends **upon** his answer. 4. Once **upon** a time there was a castle. 6. I met him **upon** his arrival. 7. He writes **upon** religious topics. 8. He testified **upon** oath.

upon' a thought (א-פאן׳ ע טהאהט) אין איין אויגענבליק, אין איין מאמענט.

upon' inspec'tion (א-פאן׳ אינ-ספעק־שאן) נאך׳ן דורכקוקען.

upon' my faith (א-פאן׳ מאי פייטה) אויף מיינע נאמנות.

upon' my hon'or (א-פאן׳ מאי אנ׳-אר) ביי מיין עהרע.

upon' my life (א-פאן׳ מאי לאיף) איך זאל אזוי לעבען.

upon' my word (א-פאן׳ מאי וואירד) אויף מייןווארט, אויף מיינע נאמנות.

upon' occa'sion (א-פאן׳ א-קיי׳-זשאן) ביי א געלעגענהייט.

upon' one's oath (א-פאן׳ וואנז אוטה) דורך א שבועה; געשווארען צו זא־גען דעם אמת.

up'per *a. and n.* (אפ׳-ער) אויבערשט, העכער; וואס איז דער אויבערשטער אדער דער העכסטער; דאס אויבער־לעדער פון א שוך.

up'per deck (אפ׳-ער דעק) דאס אוי־בערשטע דעק פון א שיף.

up'per-growth *n.* (אפ׳-ער-גראוטה) דער אויבער־וואוקס [דער טייל פון א פלאנצע וואס וואקסט איבער דער ערד].

up'per hand (אפ׳-ער הענד) די אוי־בערהאנד, די אויבערמאכט.

Up'per House (אפ׳-ער האוס) דאס אויבער־הויז, די אויבערשטע פאלאטע פון דעם ענגלישען פארלאמענט; דער סענאט אדער די אויבערשטע פאלאטע פון א פארלאמענט.

up'per-machine' *n.* (אפ׳-ער-מע־שין׳) א מאשין אויסצושניידען דאס אוי־בער־לעדער פון שיך.

up'permost *a. and adv.* (אפ׳-ער-מאוסט) העכסט, אויבערשט; אויבערהער־שענד; ערשט; אין דער העכסטער פאזי־ציע אדער אין ערשטען פלאץ.

up'pers *n.* (אפ׳-ערז) אויבערשטע טוך־איינהילונגען פאר שיך.

up'per sto'ry (אפ׳-ער סטאו׳-רי) אן אויבערשטער עטאזש, אן אויבערשטער שטאק; דאס "אויבער־הייזעל", דער קאפ.

up'per ten (אפ׳-ער טען) די אויבערשטע צעהן־טויזענד, די אויבערשטע פון דעם קרייז [די הויכע אריסטאקראטיע].

upperten'dom *n.* (אפ-ער-טען׳-דאם) די אויבערשטע צעהן טויזענד. ז. *upper ten*

up'per ten thou'sand (אפ׳-ער טען טהאו׳-זענד) די אויבערשטע צעהן טוי־זענד, די "אויבערשטע פון דעם קרייז" [די הויכע אריסטאקראטיע אדער די גרוי־סע גבירים פון דער געזעלשאפט].

up'pish *a.* (אפ׳-איש) גאוה׳דיג, איבער־מוטיג, אנגעבלאזען ביי זיך, שטאלץ; שכור׳ליך.

up'pishly *adv.* (אפ׳-איש-לי) אויף אן איבערמוטיגען אדער גאוה׳דיגען אופן; שטאלץ, אנגעבלאזען; שכור׳ליך.

up'pishness *n.* (אפ׳-איש-נעס) שטאלצ־קייט, גאוה׳דיגקייט, אויפגעבלאזענקייט, איבערמוטיגקייט.

up-pluck' *v.* (אפ-פלאק׳) אבפליקען, אב־צופען, אברייסען.

upraise' *v.* (אפ-רייז׳) דערהויבען, אויפ־הויבען.

up'reaching *a. and n.* (אפ׳-ריעטש־אינג) דערלאנגענד ארויף, דערגרייכענד; דאס דערגרייכען, דאס דערלאנגען ארויף.

uprear' *v.* (אפ-ריער׳) אויפהויבען, אויפשטעלען.

up'right *a., adv. and n.* (אפ׳-ראיט) אויפרעכט, אויפווערטס, גלייך, גראד, ווערטיקאל; גראד־שטעהענד; אויפריכ־טיג, עהרליך; עטוואס וואס שטעהט ווער־טיקאל אדער אויפווערטס; א ווערטיקאַ־לע האלץ־שפארע אדער באלקען; א ביי־שטידעל פון א טהיר; א טרעפען־שפינ־דעל, א טרעפען־זייל; דער זייטען־רים [זייט־אנזיכט] פון א געביידע; א פיא־נינא [א ווערטיקאלע פיאנא אדער קלא־וויר].

up'rightly *adv.* (אפ׳-ראיט-לי) אויפ־רעכט, אויפווערטס, גראד, ווערטיקאל; עהרליך, אויפריכטיג.

up'rightness *n.* (אפ׳-ראיט-נעס) ווער־טיקאלקייט, גלייכקייט, גראדקייט; עהר־ליכקייט, אויפריכטיגקייט.

up'right pian'o (אפ׳-ראיט פי-ענ׳-או) א פיאנינא [א ווערטיקאלע פיאנא אדער קלאוויר].

uprise' *v.* (אפ-ראיז׳) אויפשטעהן; געשווילעכץ, אן אויפרייסונג; א הויבונג, א שטייגונג [אין פרייז אדער ווערטה].

up'rise *n.* (אפ׳-ראיז) אן אויסוואוקס, א געשווילעכץ, אן אויפרייסונג; א הויבונג, א שטייגונג [אין פרייז אדער ווערטה].

upris'en *a.* (אפ-ריז׳ן) אויפגעשטאנען; אויפגעגאנגען. ז. *uprise*

upri'sing *n.* (אפ-ראי׳-זינג) דאס אויפ־שטעהן; דאס אויפגעהן; דאס אויפשטיי־גען; אן אויפשטייגונג; אן אויפרוהר, א רעוואלוציאן, אן אויפשטאנד, א בונט; דאס אויפשטעהן פון קינפעט און צוריק ערשיינען אין דער געזעלשאפט מיט די צערעמאניעס, וועלכע זיינען דערמיט פער־בונדען אין די אריסטאקראטישע קרייזען.

up'roar *n.* (אפ׳-ראור) אן אויפרוהר,

א גרויסער טומעל, א ליארם, א סומאטאכע.

uproar′ *v.* (אפ-ראור׳) מאכען א טומעל אדער אויפרוהר.

uproar′ious *a.* (אפ-ראור׳-אי-אס) אויפריהרעריש, טומעלדיג, ליארמדיג.

uproar′iously *adv.* (אפ-ראור׳-אי-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אדער טומעלדיגען אופן.

uproar′iousness *n.* (אפ-ראור׳-אי-אס-נעס) דאס זיין אויפריהרעריש, טומעלדיג אדער ליארמדיג.

uproll′ *v.* (אפ-ראול׳) ארויפראלען.

uproot′ *v.* (אפ-רוהט׳) אויסווארצלען; ארויסרייסען מיט די ווארצלען.

uprose′ (אפ-ראוז׳) אויפגעשטאנען; אויפגעגאנגען. ז. ***uprise***

uprouse′ *v.* (אפ-ראוז׳) אויפוועקען; אויפוועקען פון שלאף.

aprun′ *v.* (אפ-ראן׳) ארויפלויפען, אויפשטייגען.

uprush′ *v.* (אפ-ראש׳) איילען זיך ארויף.

up′rush *n.* (אפ׳-ראש) דאס איילען ארויף.

ups and downs (אפס ענד דאונז) דאס שטייגען און פאלען, דאס ענדערען זיך אמאל ארויף אמאל אראב.

I have had my **ups and downs** in business.

upsend′ *v.* (אפ-סענד׳) ארויפשיקען; ארויפגעווארפען.

upsent′ *a.* (אפ-סענט׳) ארויפגעשיקט; ארויפגעווארפען.

upset′ *v. and n.* (אפ-סעט׳) אומווארפען; איבערקעהרען; פערדארבען, קאליע מאכען; צושטערען; ארויסברייננגען פון געדולד; איבערגעקעהרט ווערען; צונויפהאמערען [א שטיק אייזען אום עס קירצער אדער שמעלער צו מאכען]; דאס איבערקעהרען; אן איבערקעהרונג; צוטומלונג; צוטומעלטקייט.

up′set *a.* (אפ׳-סעט) פעסטגעשטעלט, בעשטימט.

upset′ter *n.* (אפ-סעט׳-ער) אן איבערקעהרער; איינער וואס פערדארבט אדער מאכט קאליע.

upshoot′ *v.* (אפ-שוהט׳) ארויפשיסען.

up′shoot *n.* (אפ׳-שוהט) ז. ***offshoot***

up′shot *n.* (אפ׳-שאט) דער שלוס, דער ענד, דער סוף, דער רעזולטאט.

up′side *n. and adv.* (אפ׳-סאיד) די אויבערשטע זייט; אויף דער אויבערשטער זייט.

up′side down (אפ׳-סאיד דאון) איבערגעקעהרט, קאפויר, מיט דעם קאפ אראב.

up′sides with (אפ׳-סאידז הוויטה) זיך אבגערעכענט, קוויט.

upsoar′ *v.* (אפ-סאור׳) ארויפפליהען, ארויפשטייגען.

upspring′ *v.* (אפ-ספרינג׳) ארויפשפרינגען.

up′-stairs′ *adv.* (אפ׳-סטעהרז׳) אויבען, ארויף די טרעפ.

up′-stairs *a. and n.* (אפ׳-סטעהרז) פון אויבען, וואס געפינט זיך איבער די טרעפ, וואס מען דארף ארויפגעהן די טרעפ [וועגען א וואהנונג]; אן עטאזש צו וועלכען מען דארף צוקומען מיט טרעפ, דער טייל פון א הויז וואס איז איבער דעם אונטערשטען עטאזש.

upstart′ *v.* (אפ-סטארט׳) אויפשפרינגען, זיך פלוצום א הויב טהאן.

up′start *n. and a.* (אפ׳-סטארט) א פארוועני, א פלוצלונג-אויפגעקומענער מענש, איינער וואס איז פלוצלונג געווארען א נגיד; איינער וואס נעהמט אן א שטאלצען אדער איבערמוטיגען טאן; די הערבסט-צייטלאזע [אזא פלאנצע וואס איהר בליהונג וואקסט ארויס פלוצלונג אהן בלעטער]; פלוצום, פלעצליך; פלוצלונג ארויסגעשפרונגען; ווי א פארוועני, ווי אן אויפגעקומענער נגיד.

upstay′ *v.* (אפ-סטיי׳) שטיצען, אונטערשטיצען.

upstream′ *v.* (אפ-סטריעם׳) ארויפשטראמען; ארויפפלאמען.

up′-stream′ *adv.* (אפ׳-סטריעם׳) געגען דעם שטראם, ארויף שטראם.

up′-stream *a.* (אפ׳-סטריעם) וואס איז ארויף שטראם, וואס בעוועגט זיך געגען שטראם.

up′-street′ *adv.* (אפ׳-סטריעט׳) ארויף גאס צו, צו אדער אויף דעם אויבערשטען ענד פון גאס.

upsway′ *v.* (אפ-סהוויי׳) שווינגען אדער בעוועגען ארויף-צו.

upswell′ *v.* (אפ-סהוועל׳) אויפגעשוואלען ווערען.

uptake′ *v.* (אפ-טייק׳) אויפנעהמען, נעהמען אין די הענד.

up′take *n.* (אפ׳-טייק) דאס ארויפנעהמען, דאס אויפהויבען; די רויך-ראהר פון א דאמפף-קעסעל וואס פיהרט צום קוימען.

uptear′ *v.* (אפ-טעהר׳) ארויסרייסען.

upthrow′ *v.* (אפ-טהראו׳) ארויפווארפען.

up′throw *n.* (אפ׳-טהראו) אן ארויפווארפונג, ארויפהויבונג.

up′thrust *n.* (אפ׳-טהראסט) אן ארויפשטויס; א דערהויבונג פון דער ערדשיכט.

up to (אפ טו) 1. ביז צו; 2. וואס האלט דערביי [צו טהאן], וואס פלאנעוועט [צו טהאן]; וואס איז פערנומען [אין עטוואס]; 3. וואס איז דערוואקסען צו עפעס, פעהיג צו טהאן.

2. What are you **up to**, old friend?

up′-to-date′ *a.* (אפ׳-טו-דייט׳) וואס איז ביז׳ן לעצטען דאטום אדער טאג; וואס שליסט איין די לעצטע פאסירונגען אדער פאקטען; פון דער לעצטער מאדע; וואס איז אין איינקלאנג מיט די לעצטע פאדערונגען פון דער צייט; וואס איז אימער אין דער צייט.

uptore′ (אפ-טאור׳) ארויסגעריסען. ז. ***uptear***

uptorn′ (אפ-טאורן׳) ארויסגעריסען. ז. ***uptear***

up to snuff (אפ טו סנאף) וואס האט א גוטען חוש הריח [צו דערשמעקען א שווינדעל], דורכגעטריבען, ווען מען קען ניט ארייננארען.

uptossed′ *a.* (אפ-טאסט׳) ארויפגעשטויסען, ארויפגעשליידערט; אויפגעריהרט, אויפגערייצט, אויפגערעגט.

uptost′ *a.* (אפ-טאסט׳) ז. ***uptossed***

up to the door (אפ טו טהי דאור) דערגרייכט דעם געווינשטען ציעל; גוט, אויסגעצייכענט.

up to the ears (אפ טו טהי איערז) ביז איבער די אויערען.

She is in love **up to the ears.**

up to the el′bows (אפ טו טהי על׳-באוז) פערנומען ביז איבער׳ן האלז, פערווארפען מיט ארבייט.

up to the hilt (אפ טו טהי הילט) פאלשטענדיג, דורך און דורך, אריבער און אריבער.

I was **up to the hilt** in joy.

up to the hub (אפ טו טהי האב) אזוי ווייט ווי מעגליך.

up to the knock′er (אפ טו טהי נאק׳-ער) ז. ***up to the door***

up′-town′ *a.* (אפ׳-טאון׳) וואס געפינט זיך אין דעם אויבערשטען טייל פון שטאדט; וואס איז אין דעם רעזידענץ-טייל פון שטאדט [דער טייל פון שטאדט וואס איז מייסטענס פאר וואהנונגען, אין געגענזאץ צו דעם געשעפטליכען טייל פון שטאדט. ז. ***down-town***].

up′-town *adv.* (אפ׳-טאון) צו אדער אין דעם אויבערשטען טייל פון שטאדט.

uptrill′ *v.* (אפ-טריל׳) אויפטרילערען, זינגען אויף א הויכער שטימע.

upturn′ *v.* (אפ-טוירן׳) איבערקעהרען; זיך איבערקעהרען, זיך איבערדרעהען.

uptur′ning *n.* (אפ-טויר׳-נינג) דאס איבערקעהרען; אן איבערקעהרונג.

upwaft′ *v.* (אפ-הוועפט׳) ארויפהויבען אדער ארויפברייננגען מיט א וועלענפערמיגער בעוועגונג; ארויפטראגען.

upwaf′ted *a.* (אפ-הוועפ׳-טעד) ארויפגעהויבען אדער ארויפגעבראכט מיט א וועלענפערמיגער בעוועגונג; ארויפגעטראגען.

upwall′ *v.* (אפ-הוואהל׳) ארומרינגלען מיט א וואנד.

up′ward *a. and adv.* (אפ׳-הווארד) אויפווערטס; אויבען; ארויף, ארויף-צו; צום הימעל צו, צו גאט; מעהר.

up′wardly *adv.* (אפ׳-הווארד-לי) אויפווערטס, ארויף-צו, נאך אויבען; מעהר.

up′ward of (אפ-הווארד אוו) מעהר אלס, איבער.

Upward of a hundred men were present.

up′wards *adv.* (אפ׳-הווארדז) ארויף-צו, נאך אויבען; מעהר.

up′ways *adv.* (אפ׳-הווייז) ז. ***upwards***

upwell′ *v.* (אפ-הוועל׳) ארויפשפריצען [ווי וואסער פון א קוואל].

upwhirl′ *v.* (אפ-הוואירל׳) ארויפווירבלען, דרעהען ווי א ווירבעל אין דער הויך; זיך דרעהען אין דער הויך ווי א ווירבעל.

upwind′ *v.* (אפ-הוואינד׳) אויפוויקלען.

up′-wind′ *adv.* (אפ׳-הווינד׳) געגען דעם ווינד.

uræ′mia *n.* (יו-ריע׳-מי-א) ז. ***uremia***

uræ′mic *a.* (יו-ריע׳-מיק) ז. ***uremic***

uræ′us *n.* (יו-ריע׳-אס) די פיגור פון א שלאנג וואס האט געדיענט אלס קאפ-ציערונג אויף די סטאטוען פון די עגיפטישע געטער און קעניגע.

u′ral *n.* (יו׳-רעל) אזא איינשלעפערונגס-מיטעל.

Ura′lian *a.* (יו-ריי׳-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם טייך אוראל אדער צו די אוראלער בערג [אין רוסלאנד].

Ural′ic *a.* (יו-רעל׳-איק) ז. ***Uralian***

u′ralite *n.* (יו׳-רעל-איט) אוראליט [אזא מינעראל]; אזא פייער-זיכערער מאטעריאל געמאכט פון אסבעסט אדער פייער-פלאקס [ז. ***asbestos***].

u′ran *n.* (יו׳-רען) ז. ***monitor-lizard***

u′ran-glim′mer *n.* (יו-רענ-גלימ׳-ער) ז. ***uranite***

Ura′nia *n.* (יו-ריי׳-ני-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אוראניא, די מוזע פון אסטראנאמיע; אזא מין באבע-

לעך אדער זומער-פויגעלעך; אזא מין זשום-פויגעלעך.

Ura'nian *a.* (יו-ריי'-ני-ען) וואס איז שייך צום פלאנעט אוראנוס.

uran'ic *a.* (יו-רענ'-איק) הימליש, וואס איז שייך צום הימעל, אסטראנאמיש; אין כעמיע — וואס איז שייך צו אוראניום, וואס בעקומט זיך פון אוראניום [ז. ***uranium***].

uranif'erous *a.* (יו-רע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אוראניום. ז. ***uranium***

uran'inite *n.* (יו-רענ'-אי-נאיט) אוראניניט [אזא שווארצער זעהר שווערער מעטאל].

ura'nion *n.* (יו-ריי'-ני-אן) דער אוראניאן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

uranisconi'tis *n.* (יו-רע-ניס-קא-נאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון גומען.

uranis'cus *n.* (יו-רע-ניס'-קאס) דער גומען.

u'ranite *n.* (יו'-רע-נאיט) אוראניט, אוראניום-ערץ [אזא גרינער אדער געלבער דורכזיכטיגער מינעראל].

uranit'ic *a.* (יו-רע-ניט'-איק) אוראניטיש, וואס ענטהאלט אוראניט. ז. ***uranite***

ura'nium *n.* (יו-ריי'-ני-אם) אוראניום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען וואס געהערט צו די מעטאלען. אייניגע כעמישע זאלצען פון דיעזען מעטאל ווערען געברויכט אלס פארב-שטאף אין דער פראדוקציאן פון קאלירטען גלאז].

u'ran-mi'ca *n.* (יו'-רענ-מאי'-קא) ז. ***uranite***

uranograph'ic *a.* (יו-רע-נא-גרעפ'-איק) אוראנאגראפיש, וואס איז שייך צו אוראנאגראפיע. ז. ***uranography***

uranograph'ical *a.* (יו-רע-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***uranographic***

uranog'raphy *n.* (יו-רע-נאג'-רע-פי) אוראנאגראפיע, דער טייל פון אסטראנאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעשרייבונג פון די שטערען, פון זייער לאגע, גרויס, קאליר א. ז. וו.

uran'olite *n.* (יו-רענ'-א-לאיט) א מעטעאר-שטיין, א מעטעאריט. ז. ***meteorite***

uranol'ogy *n.* (יו-רע-נאל'-א-דזשי) אוראנאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען הימעל און די הימעלשע קערפער, אסטראנאמיע.

uranom'etry *n.* (יו-רע-נאמ'-ע-טרי) אוראנאמעטריע, די מעסטונג פון ווייטקייט צווישען די הימעלשע קערפער; א בעשרייבונג פון די הויפט אונבעוועגליכע שטערען אין די קאנסטעלאציאנען אדער שטערען-גרופען.

u'ranoscopy *n.* (יו'-רע-נא-סקאו-פי) אוראנאסקאפיע, די בעאבאכטונגען פון הימעל, שטערען-זעהעריי.

u'ranous *a.* (יו'-רע-נאס) וואס איז שייך צו אוראניום. ז. ***uranium***

U'ranus *n.* (יו'-רע-נאס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אוראנוס, דער זוהן און מאן פון געא [די ערד] און דער פאטער פון די טיטאנען און ציקלאפען. זיין זוהן קראנאס [ז. ***Kronos***] האט איהם בעזיעגט און פערניכטעט זיין ממשלה; אין אסטראנאמיע — דער פלאנעט אוראנוס [איז 70 מאל גרעסער אויי דער די ערד און זיין קרייז-בעוועגונג ארום דער זון דויערט 84 יאהר].

u'rate *n.* (יו'-רייט) אין כעמיע — א זאלץ פון אורין-זויערע. ז. ***uric acid***

urato'ma *n.* (יו-רע-טאו'-מא) ז. ***tophus***

urato'sis *n.* (יו-רע-טאו'-סיס) אין מעדיצין — אוראטאזיס, א קראנקהאפטער צושטאנד ווען זאלצען פון אורין-זויערע ווערען אבגעלעגט אין געוועב פון די מוסקולען אדער ביינער.

ur'ban *a. and n.* (אויר'-בען) שטאדטיש; וואס איז שייך צו א שטאדט; עהנליך צו א שטאדט; וואס געפינט זיך אין א שטאדט אדער שטעדט; א שטאדטישער איינוואהנער.

urbane' *a.* (אויר-ביין') שטאדטיש; זעהר העפליך, עלעגאנט.

He is a man of urbane manners.

urbane'ly *adv.* (אויר-ביינ'-לי) מעשה שטאדטיגער, זעהר העפליך, עלעגאנט.

Ur'banist *n.* (אויר'-בענ-איסט) אן אורבאניסט, אן אנהענגער פון פאפסט אורבאן דעם זעקסטען, אין געגענזאץ צו די אנהענגער פון קלעמענט דעם זיבעטען [די געגנערשאפט צווישען דיעזע ביידע צדדים האט ארויסגערופען א שפאלטונג אין דער קאטוילישער קירך אין יאהר 1378].

urban'ity *n.* (אויר-בענ'-אי-טי) שטאדטישקייט, העפליכקייט, עלעגאנץ, גוטע מאניערען.

ur'banize *v.* (אויר'-בענ-איז) מאכען שטאדטיש.

ur'bi et or'bi (אויר'-באי עט אהר'-באי) צו דער שטאדט און צו דער וועלט; פאר אלעמען.

ur'ceolar *a.* (אויר'-סי-א-לאר) ז. ***urceolate***

ur'ceolate *a.* (אויר'-סי-א-לייט) קרוגארטיג, ווי א קרוג [ווענען די בלומען-קרוינגלעך פון געוויסע פלאנצען].

urce'olus *n.* (אויר-סי'-א-לאס) א קליינער קרוג, א קריגעל; אין באטאניק — א קרוג-עהנליכעס בלומען-קרוינדעל.

ur'ceus *n.* (אויר'-סי-אס) א וואסער-קאן, א קרוג.

ur'chin *n.* (אויר'-טשין) א יאזשיק, אן אינגעל [ז. ***hedgehog***]; א ים-אינגעל [ז. ***sea-urchin***]; א צולאזענער איינגעל, א שייגעץ.

ur'chin-like *a.* (אויר'-טשינ-לאיק) ווי א יאזשיק, עהנליך צו אן אינגעל.

Ur'du *n.* (אוהר'-דוה) אורדו, די הינדאסטאנישע שפראך.

u'rea *n.* (יו'-רי-א) אורין-שטאף [א קריסטאל-פערמיגער קאלירלאזער און גערוכלאזער שטאף, וואס ווערט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער און אין ספיריטוס. געפינט זיך אין דעם אורין אדער השתנה פון מענשען און חיות].

u'real *a.* (יו'-רי-על) וואס איז שייך צו אורין-שטאף. ז. ***urea***

uream'eter *n.* (יו-רי-עמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קוואנטיטעט פון אורין-שטאף אין אורין אדער השתנה.

uream'etry *n.* (יו-רי-עמ'-ע-טרי) דאס אויסגעפינען די קוואנטיטעט פון אורין-שטאף אין אורין.

ure'mia *n.* (יו-ריע'-מי-א) אורעמיא, א קראנקהייט, ביי וועלכער אורין-שטאף דרינגט אריין אין דעם בלוט און פערגיפטעט עס.

ure'mic *a.* (יו-ריע'-מיק) וואס איז שייך צו אורעמיא; וואס ליידעט פון אורעמיא. ז. ***uremia***

ure'-ox *n.* (יור'-אקס) ז. ***urus***

ure'sis *n.* (יו-רי'-סיס) ז. ***micturition***

ure'tal *a.* (יו-רי'-טעל) ז. ***ureteric***

ure'ter *n.* (יו-רי'-טער) דער אורין-רעהר, דער אורין-קאנאל [דער קאנאל אין קערפער, דורך וועלכען די השתנה ווערט אבגעצויגען פון די ניערען און פון פענכער]. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

ure'teral *a.* (יו-רי'-טע-רעל) ז. ***ureteric***

ureter'ic *a.* (יו-רי-טער'-איק) וואס איז שייך צום אורין-רעהר אדער אורין-קאנאל. ז. ***ureter***

ureteri'tis *n.* (יו-רי-טע-ראי'-טיס) אורעטעריטיס, אן ענטצינדונג פון דעם אורין-רעהר. ז. ***ureter***

ure'thra *n.* (יו-רי'-טהרא) די אורעטרא, דער אורין-רעהר, דער קאנאל, דורך וועלכען די השתנה געהט ארויס פון קערפער.

ure'thral *a.* (יו-רי'-טהרעל) וואס איז שייך צום אורין-רעהר אדער אורין-קאנאל.

urethrit'ic *a.* (יו-רי-טהריט'-איק) וואס איז שייך צו דער אורעטרא. ז. ***urethra***

urethri'tis *n.* (יו-רי-טהראי'-טיס) אורעטריטיס, די ענטצינדונג פון דער אורעטרא אדער אורין-רעהר. ז. ***urethra***

ure'throplasty *n.* (יו-רי'-טהרא-פלעס-טי) אין כירורגיע — אן אפעראציאן אין דעם אורין-רעהר אדער אורין-קאנאל.

ure'throscope *n.* (יו-רי'-טהרא-סקאופ) אן אורעטראסקאפ, אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען זעהן דאס שליים-הייטעל פון דעם אורין-רעהר.

ure'throscopy *n.* (יו-רי'-טהרא-סקאו-פי) אורעטראסקאפיע, דאס אונטערזוכען דאס שליים-הייטעל פון דעם אורין-רעהר.

urethrot'omy *n.* (יו-רי-טהראט'-א-מי) אין כירורגיע — אורעטראטאמיע, דאס אויפשניידען דעם אורין-רעהר [ביי געוויסע אפעראציאנען].

uret'ic *a.* (יו-רעט'-איק) וואס מאכט ארויספליסען די אורין אדער השתנה.

urge *v.* (אוירדזש) דרינגען, אונטערטרייבען, צווינגען, אנטרייבען, רייצען; בעטען דרינגענד; אנשטעהן אויף אימעצען, זיך אנזעצען; אונטעראיילען, אונטערטרייבען.

ur'gence *n.* (אויר'-דזשענס) ז. ***urgency***

ur'gency *n.* (אויר'-דזשענ-סי) דער דראנג, די דרינגענדע נויט, די דרינגליכקייט.

ur'gent *a.* (אויר'-דזשענט) דרינגענד, העכסט נויטיג, זעהר נויטיג; אונטערטרייבענד, איילענד.

ur'gently *adv.* (אויר'-דזשענט-לי) זעהר דרינגענדיג.

ur'ger *n.* (אויר'-דזשער) א דרינגער, אן אנטרייבער, א צווינגער.

ur'ging *a.* (אויר'-דזשינג) דרינגענד.

u'ric *a.* (יו'-ריק) וואס איז שייך צו אורין אדער השתנה.

u'ric ac'id (יו'-ריק עס'-איד) אורין-זויערע [אזא ווייסער כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דעם אורין פון מענשען און חיות].

uridro'sis *n.* (יו-רי-דראו'-סיס) דאס אויסטיילען פון קערפער אורין-שטאף דורך'ן שוויים.

u'rim *n.* (יו'-רים) אורים ותמים, די וואס זיינען געלעגען אין חשן פון כהן גדול.

urinaccel'erator *n.* (יו-רי-נעק-סעל'-ע-ריי-טאר) דער מוסקול וועמעס אויס-

ציהונג און צונויפציהונג מאכט לייכטער דעם אבגאנג פון השתנה.

urinæ'mia *n.* (יו-רי-ני'-מי-א) ז. ***urinemia***

u'rinal *n.* (יו'-רי-נעל) אן אורין-געשיר, א פיש-געפעס, אן אורינאל, א פיש-טאפ; א פיש-ארט; אן אורין-פלאש [א פלאש, אין וועלכער מען קלייבט אן אורין צו מאכען אונטערזוכונגען].

urinal'ysis *n.* (יו-רי-נעל'-אי-סיס) א כעמישע אונטערזוכונג פון אוריו.

u'rinary *a. and n.* (יו'-רי-נע-רי) וואס איז שייך צו אורין; אן אורין-גרוב, אן ארט וואס עס קלייבט זיך אורין צו בעמיסטיגען פעלדער; א פיש-פלאץ.

u'rinate *v.* (יו'-רי-נייט) לאזען וואסער, משתין זיין, פישען.

urina'tion *n.* (יו-רי-ניי'-שאן) דאס לאזען אורין, דאס לאזען וואסער.

u'rinative *a.* (יו'-רי-ניי-טיוו) וואס רופט ארויס השתנה.

u'rinator *n.* (יו'-רי-ניי-טאר) א טויכער, א וואסער-קריכער, איינער וואס געהט אונטער'ן וואסער.

u'rine *n.* (יו'-רין) אורין, השתנה.

urine'mia *n.* (יו-רי-ני'-מי-א) די פעראונרייניגונג פון בלוט מיט אורין-שטאפען.

urinif'erous *a.* (יו-רי-ניפ'-ע-ראס) וואס פיהרט אב אורין [ווי די אורין-קאנאלען אין קערפער].

urinif'ic *a.* (יו-רי-ניפ'-איק) וואס לאזט ארויס אורין.

urinip'arous *a.* (יו-רי-ניפ'-ע-ראס) אין פיזיאלאגיע — וואס ארבייט אויס אורין [וועגען געוויסע קאנאלען אדער רעהרען אין קערפער].

urinol'ogy *n.* (יו-רי-נאל'-א-דזשי) אורינאלאגיע, די לעהרע וועגען אורין אדער השתנה.

urinom'eter *n.* (יו-רי-נאמ'-ע-טער) אן אורינאמעטער, אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די ספעציפישע געוויכט [ז. ***specific gravity***] פון אורין.

urinom'etry *n.* (יו-רי-נאמ'-ע-טרי) אורינאמעטריע, דאס בעשטימען די ספעציפישע געוויכט [ז. ***specific gravity***] פון אורין.

u'rinoscopy *n.* (יו'-רי-נא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון אורין צו בעשטימען די קראנקהייט פון א חולה.

u'rinose *a.* (יו'-רי-נאוס) וואס איז שייך צו אורין אדער השתנה.

u'rinous *a.* (יו'-רי-נאס) ז. ***urinose***

ur'lar *n.* (אויר'-לאר) ז. ***pibroch***

urn *n. and v.* (אוירן) אן אורנע, א גרויסע לײמענע וואזע, אין וועלכער מען האלט דאס אש פון א פערברענטען טויטען קערפער; אן אלט-רוימישע פליסיגקייטס-מאס [א העלפט פון אן אמפארא]; א טהעע-טאפ אדער טשאיניק; אריינלעגען אין אן אורנע.

ur'nal *a.* (אויר'-נעל) וואס איז שייך צו אן אורנע. ז. ***urn***

urn'ful *n.* (אוירנ'-פול) וויפיעל עס קען אריין אין אן אורנע אדער וואזע. ז. ***urn***

urn'-shaped *a.* (אוירנ'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן אורנע. ז. ***urn***

urobil'in *n.* (יו-רא-ביל'-אין) אוראבילין, א שטאף וואס דרינגט אריין פון דער גאל אין אורין און גיט איהם צו א געלבליכען קאליר [בעזאנדערס ווען א מענש האט א פיבער-קראנקהייט].

urobilinu'ria *n.* (יו-רא-ביל-אי-ניו'-רי-א) א צושטאנד, ווען עס געפינט זיך צופיעל אוראבילין אין דער השתנה. ז. ***urobilin***

u'rochrome *n.* (יו'-רא-קראום) דער געלבליכער פארב-שטאף פון אורין.

u'rocyst *n.* (יו'-רא-סיסט) דער אורין-פענכער.

urocys'tic *a.* (יו-רא-סיס'-טיק) וואס איז שייך צום אורין-פענכער.

urog'enous *a.* (יו-ראדזש'-ע-נאס) וואס בילדעט אויס אורין; וואס לאזט ארויס אורין.

urol'ogy *n.* (יו-ראל'-א-דזשי) ז. ***urinology***

u'romancy *n.* (יו'-רא-מענ-סי) דאס בעשטימען און פארויסזאגען א קראנקהייט לויט סמנים אין אורין.

urom'elus *n.* (יו-ראמ'-ע-לאס) א פערזעהעניש, ביי וועלכערביידע פיס זיינען צוזאמענגעוואקסען און פערענדיגען זיך ווי איין פוס.

urom'eter *n.* (יו-ראמ'-ע-טער) ז. ***urinometer***

uropoe'sis *n.* (יו-רא-פא-אי'-סיס) די אויסבילדונג פון אורין; דאס לאזען אורין.

uropoie'sis *n.* (יו-רא-פאי-אי'-סיס) ז. ***uropoesis***

urorrha'gia *n.* (יו-רא-ריי'-דזשי-א) דאס צופיעל פישען; צוקער-קראנקהייט.

urorrhe'a *n.* (יו-רא-רי'-א) דאס לאזען השתנה אונבעוואוסטזיניג; דאס בעפישען זיך.

u'roscopy *n.* (יו'-רא-סקאו-פי) ז. ***urinoscopy***

ur'ry *n.* (אר'-אי) אין מינעראלאגיע — א ארט בלויע אדער שווארצע ליים, וואס ליעגט אין דער ערד הארט נעבען א שיכט שטיין-קויהלען.

Ur'sa *n.* (אויר'-סא) דער בער [איינער פון די צוויי קאנסטעלאציאנען אדער שטערען-גרופען "דער גרויסער בער" און "דער קליינער בער". ז. ***Ursa Major*** און ***Ursa Minor***].

Ur'sa Ma'jor (אויר'-סא מיי'-דזשאר) דער גרויסער בער [א שטערען-גרופע פון צפון-הימעל, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א גרויסען בער מיט זעהר א גרויסען עק].

Ur'sa Mi'nor (אויר'-סא מאי'-נאר) דער קליינער בער [א שטערען-גרופע נעבען דעם נארד-פאל, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א קליינעם בער].

ur'siform *a.* (אויר'-סי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א בער.

ur'sine *a. and n.* (אויר'-סין) וואס איז שייך צו א בער; בעריש, ווי א בער; א בער.

ur'sula *n.* (אויר'-סיו-לא) אזא נארד-אמעריקאנישע באבעלע אדער זומער-פויגעלע.

Ur'suline *n. and a.* (אויר'-סיו-לין) אן אורסולין, איינע פון די אורסולינען [א קאטוילישער מאנאשקעס-ארדען, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1537 מיט דעם צוועק צו שטיצען ארימע און קראנקע און ערציהען יונגע מיידלעך]; וואס איז שייך צו די אורסולינען.

Ur'sus *n.* (אויר'-סאס) דער מין בערען.

urtica'ria *n.* (אויר-טי-קיי'-רי-א) נעסעלזוכט, אזא בייסענדער הויט-אויסשלאג. ז. ***nettle-fever***

ur'ticate *v.* (אויר'-טי-קייט) שטעכען [ווי מיט קראפיווע].

urtica'tion *n.* (אויר-טי-קיי'-שאן) שטעכעניש, בייסעניש [ווי פון קראפיווע].

urucu'ri *n.* (אוה-רו-קוה'-רי) די אורוקורי [אזא פאלמען-בוים פון בראזיליען].

u'rus *n.* (יו'-ראס) דער אור אדער אויער-אקס, א מין אייראפעאישער ווילדער אקס [עקזיסטירט שוין ניט מעהר אין היינטיגע צייטען].

us *pr.* (אס) אונז.

U. S. ראשי תבות פון ***United States***

U. S. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***United States Army*** און ***United States of America***

u'sable *a.* (יו'-זעבל) נוצבאר, וואס מען קען געברויכען.

u'sableness *n.* (יו'-זעבל-נעס) נוצבארקייט, געברויכבארקייט, געברויכליכקייט.

u'sage *n.* (יו'-זעדזש) דאס געברויכען, דער געברויך, די געוועהנהייט, די פראקטיק, די אנגענומענע פיהרונג; א מנהג; דער געוועהנליכער געברויך פון א ווארט אדער אויסדרוק.

u'sager *n.* (יו'-זע-דזשער) איינער וואס פערוואלטעט אדער האלט אלס אנפערטרויטער פרעמדעס אייגענטום.

u'sance *n.* (יו'-זענס) די וועקסעל-צייט, די צאהלונגס-צייט פון א וועקסעל.

Us'cock *n.* (אס'-קאק) אן אוסקאק, אייגער פון די אוסקאקען [די סערבען, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין זעכצעהנטען יאהרהונדערט אין ווענעציען און דאלמאציען, אנטלויפענדיג פון די טערקישע פערפאלגונגען].

use *n.* (יוס) דער געברויך, דער נענוס, די בענוצונג, די אנווענדונג; די נוצליכקייט, געברויכבארקייט; דער נוצען, די פעולה; א נויטינקייט, א נויט-פאל; א מנהג; א געברויך; אין געזעצגעבונג — דאס האלטען אלס אנפערטרויטער פרעמדעם אייגענטום.

use *v.* (יוז) געברויכען, בענוצען; אנווענדען; אויסאיבען, פראקטיצירען; בעהאנדלען; איינגעוועהנען צו עפעס; אפט בעזוכען; געוועהנט זיין צו עפעס; זיין געפאדערט פאר עפעס.

u'seable *a.* (יו'-זעבל) ז. ***usable***

u'seableness *n.* (יו'-זעבל-נעס) ז. ***usableness***

use and cus'tom (יוס ענד קאס'-טאם) די געוועהנליכע פראקטיק, די פיהרונג אין טאג-טעגליכען לעבען.

use and occupa'tion (יוס ענד אק-יו-פיי'-שאן) דאס געברויכען אן אייגענטום וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

use and wont (יוס ענד וואונט) ז. ***use and custom***

used *a.* (יוזד) איינגעוועהנט, צוגעוועהנט; געברויכליך; אבגענוצט.

use'ful *a.* (יוס'-פול) ניצליך, טויגליך; דיענסטבאר.

use'ful inven'tion (יוס'-פול אינ-וועני'-שאן) א ניצליכע ערפינדונג [אן ערפינדונג וואס האט ניט קיין גרויסע בעדייטונג, אבער זי ברייננט א געוויסען נוצען].

use'fully *adv.* (יוס'-פול-אי) אויף א ניצליכען אופן; ברייננענדיג נוצען.

use'fulness *n.* (יוס'-פול-נעס) ניצליכקייט, נוץ.

use'less *a.* (יוס'-לעס) אונניצליך, אונוציג, אונברויכבאר.

use'lessly *adv.* (יוס'-לעס-לי) אויף אן אוננוציגען שטייגער; אהן נוצען.

use'lessness *n.* (יוס'-לעס-נעס) אוננוציליכקייט, אוננוציגקייט.

use precau'tions (יוז פרי-קאה'-שאנז) זיין פארזיכטיג, זיך היטען.

u'ser *n.* (יו'-זער) איינער אדער עפעס וואס געברויכט אדער בענוצט עפעס; אין געזעצגעבונג — דאס אויסנוצען א געוויסעס רעכט אויף עפעס.

use up (יוז אפ) 1. אויסנוצען; 2. אויסצעהרען, אויסמאטערען.
2. I am completely used up.

U-shaped *a.* (יו'-שייפט) וואס האט די פארם פון א U.

ush'er *n. and v.* (אש'-ער) איינער וואס שטעהט ביי דער טהיר, א שווייצאר; א דיענער אין אן עפענטליכער געביידע [ווי א טעאטער, א קירך א. ד. ג.], וועלכער ווייזט אן יעדען אריינקומענדען דאס ארט וואו ער דארף זיצען; א קאפעל-דיענער; א דיענער אין א קעניגליכען אדער פריצישען הויף, וועלכער דארף פארשטעלען פאר'ן העדר די אריינגעקומענע געסט; א געהילף פון א לעהרער, א בעהעלפער; דיענען אלס שווייצאר אדער קאפעל-דיענער; אויסרופען די נעמען פון די אריינקומענדע געסט; אויסרופען, אנזאגען.

ush'erless *a.* (אש'-ער-לעס) אהן א טהיר-וועכטער, אהן א שווייצאר.

ush'ership *n.* (אש'-ער-שיפ) דאס אמט פון א קאמערדיענער אדער קאפעל-דיענער. ז. *usher*.

u'sitate *a.* (יו'-זי-טייט) וואס איז איינגעוועהנט געווארען; געוועהנליך.

U. S. M. ראשי תבות פון די ווערטער *United States mail* און *United States marine*

U. S. M. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Military Academy* [די מיליטערישע אקאדעמיע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

U. S. N. ראשי תבות פון די ווערטער *United States navy*

U. S. N. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Naval Academy* [די פלאטען-אקאדעמיע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

us'quebaugh *n.* (אס'-קהווי-באה) זאפראן-בראנפען [א מין שנאפס].

U. S. S. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Senate* און *United States ship*

U. S. S. S. ראשי תבות פון די ווערטער *United States steamship*

us'tion *n.* (אס'-טשאן) דער בראנד, דאס ברענען.

usto'rious *a.* (אס-טאו'-רי-אס) ברענענד, וואס דיענט צום ברענען.

us'tulate *a.* (אס'-טשו-לייט) געברענט, גע'שרפה'ט, שווארץ ווי קויהל.

ustula'tion *n.* (אס-טשו-ליי'-שאן) דאס ברענען, דאס שרפה'ן; דאס ברענען וויין.

u'sual *a. and n.* (יו'-זשו-על) געוועהנליך; געברויכליך.

u'sually *adv.* (יו'-זשו-על-אי) געוועהנליך.

u'sualness *n.* (יו'-זשו-על-נעס) געוועהנליכקייט.

usucap'tion *n.* (יו-זיו-קעפ'-שאן) אין געזעצגעבונג — חזקה, דאס בעקומען רעכט אויף אן אייגענטום דורך א לאנג-יאהריגען אונאונטערבראכענעם בעזיץ אדער געברויך פון דיעזען אייגענטום.

u'sufruct *n. and v.* (יו'-זיו-פראקט) אין געזעצגעבונג — דאס רעכט צו געניסען אויף א געוויסער צייט דעם פראפיט פון אימעצענס קאפיטאל אדער גיטער; געניסען דעם פראפיט פון א פערמעגען וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

usufruc'tuary *n. and a.* (יו-זיו-פראק'-טשו-ע-רי) איינער וואס האט דאס רעכט צו געניסען ביז א געוויסער צייט דעם פראפיט פון אימעצענס קאפיטאל אדער גיטער; וואס איז שייך צום רעכט צו געניסען דעם פראפיט פון א פערמעגען וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

u'surer *n.* (יו'-זשו-רער) א וואוכערער, א פראצענטניק, א הויט-שינדער, א בערייסער.

usu'rious *a.* (יו-זשו'-רי-אס) הויט-שינדעריש, וואוכעריש, וואוכערמעסיג, ווי א פראצענטניק.

usu'riously *adv.* (יו-זשו'-רי-אס-לי) אויף א הויט-שינדערישען אופן; מעשה וואוכערער, מעשה פראצענטניק.

usu'riousness *n.* (יו-זשו'-רי-אס-נעס) הויט-שינדונג, בערייסונג, דאס נעהמען גרויסע פראצענטען.

usurp' *v.* (יו-זוירפ') אוזורפירען, פערנעהמען אונגעזעצליך, פערכאפען מיט גוואלד; אננעהמען א פאלשען אויסזעהן.

usurpa'tion *n.* (יו-זויר-פיי'-שאן) אוזורפאציאן, דאס פערכאפען אונגעזעצליך, דאס צונעהמען עפעס מיט גוואלד.

usur'patory *a.* (יו-זויר'-פע-טא-רי) אוזורפאטאריש, פערכאפענדיג אונגעזעצליך.

u'surpatrix *n.* (יו'-זויר-פיי-טריקס) אן אוזורפאטארין, איינע וואס פערנעהמט עפעס אונגעזעצליך; א פרוי וואס פערכאפט דעם טהראן אדער הערשונג.

usur'pedly *adv.* (יו-זויר'-פעד-לי) דורך אוזורפאציאן, פערכאפענדיג אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער.

usur'per *n.* (יו-זויר'-פער) אן אוזורפאטאר, א פערכאפער, איינער וואס נעהמט צו מיט גוואלד, א טהראן-רויבער.

usur'ping *a.* (יו-זויר'-פינג) אוזורפירענד, פערכאפענדיג מיט גוואלד, פערנעהמענדיג אונגעזעצליך.

usur'pingly *adv.* (יו-זויר'-פינג-לי) אויף אן אוזורפאטישען שטייגער; דורך פערכאפונג, דורך אוועקרויבונג, דורך צונעהמונג מיט גוואלד.

u'sury *n.* (יו'-זשו-רי) וואוכעריי, דאס לייהען געלד אויף גרויסע פראצענטען, הויט-שינדעריי.

u'sus *n.* (יו'-סאס) אין געזעצגעבונג — דאס רעכט צו געברויכען די פרוכט אדער פראפיט פון עפעס.

U. S. V. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Volunteers*

ut *n.* (אוהט) אין מוזיק — א פארצייטיגער נאמען פאר דעם טאן "רא" [דער ערשטער טאן פון א געוועהנליכער מוזיקאלישער סקאלא אדער טאן-לייטער].

Ut. פערקירצונג פון *Utah* [יוטאה, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Ute *n.* (יוט) א יוט, איינער פון אן אמעריקאנישען אינדיאנער שבט וואס געפינט זיך אין די שטאאטען יוטאה און קאלאראדא.

uten'sil *n.* (יו-טענ'-סיל) א געשיר, א געפעס, א כלי.

u'terine *a.* (יו'-טע-רין) וואס איז שייך צום מוטער-לייב, וואס איז שייך צו דער געבעהר-מוטער; געבארען פון דערזעלביגער מוטער, אבער פון אן אנדער פאטער.

uterogesta'tion *n.* (יו-טע-רא-דזשעס-טיי'-שאן) דאס טראגען אין מוטער-לייב, שוואנגערשאפט.

uteroma'nia *n.* (יו-טע-רא-מיי'-ני-א) ז. *nymphomania*.

u'terus *n.* (יו'-טע-ראס) דאס מוטער-לייב, די געבעהר-מוטער.

Ut'gard *n.* (אוט'-גארד) אוטגארד, די מלוכה פון די ריעזען [אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע].

u'tile *a.* (יו'-טיל) ניצליך.

u'tilisable *a.* (יו'-טי-לאי-זעבל) ז. *utilizable*.

utilisa'tion *n.* (יו-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *utilization*.

utilita'rian *a. and n.* (יו-טיל-אי-טיי'-רי-ען) אוטיליטאריש, וואס בעצוועקט נוצליכקייט; וואס איז בעגייסטערט פאר'ן נוצליכקייטס-פרינציפ; אן אנהענגער פון אוטיליטאריאניזם. ז. *utilitarianism*.

utilita'rianism *n.* (יו-טיל-אי-טיי'-רי-ען-איזם) אוטיליטאריאניזם, אוטיליטאריזם, די נוצליכקייטס-טעאריע [די עטישע לעהרע, אז דער יסוד פון יעדער מאראל איז דער פרינציפ פון נוצליכקייט און דעריבער איז יעדע האנדלונג גוט אדער שלעכט אויף וויפיעל זי ברייננט נוצען אדער שאדען. די העכסטע טוגענד דריקט זיך אוים אין אזא האנדלונג, וואס ברייננט מעהר נוצליכקייט אדער גליק צו א גרעסערער צאהל מענשען, און דעריבער איז דער עטישער צוועק פון יעדער סאציאלער און פאליטישער איינריכטונג — צו ברייננען די גרעסטע סומע גליק צו דער גרעסטער צאהל מענשען].

util'ity *n.* (יו-טיל'-אי-טי) נוצליכקייט; דער נוץ, דער פראפיט; א נוצליכע זאך.

util'ity-man *n.* (יו-טיל'-אי-טי-מען) אין טעאטער-שפראך — אן אקטיאר וואס שפיעלט די קלענסטע ראלען אין א שוי-שפיעל; איינער פון א פארטיע באל-שפיעלער וואס פערנעהמט די פלעצער פון די אבוועזענדע שפיעלער.

u'tilizable *a.* (יו'-טי-לאי-זעבל) וואס מען קען אויסנוצען; פון וואס מען קען מאכען א געברויך.

utiliza'tion *n.* (יו-טי-לי-זיי'-שאן) אויסנוצונג.

u'tilize *v.* (יו'-טי-לאיז) מאכען ניצליך, אויסנוצען.

u'tilizer *n.* (יו'-טי-לאי-זער) איינער וואס מאכט עפעס ניצליך אדער נוצט אוים.

ut in'fra (אט אינ'-פרא) ווי אונטען, ווי עס ווערט אונטען דערמאהנט אדער אנגעגעבען.

u'ti posside'tis (יו'-טי פאס-אי-די'-טיס) אין אינטערנאציאנאלען רעכט—דער פרינציפ פון א פריעדענס-אבמאך צווישען צוויי אדער עטליכע מלוכות, וואס האבען מלחמה געהאלטען איינע מיט די אנדערע, אז דאס לאנד וואס איין מלוכה האט פערנומען אין דער צייט פון מלחמה זאל פערבלייבען אין איהר בעזיץ.

u'ti su'pra (יו'-טי סיו'-פרא) ווי פון אויבען; וואס איז דערמאהנט אדער אנגעצייגט געווארען אויבען.

ut'most *a. and n.* (אט'-מאוסט) וואס איז דאס גרעסטע, העכסטע אדער מעגליכסטע; דער גרעסטער, דער העכסטער; דאס אויסערסטע; דאס מעגליכסטע.

Uto'pia *n.* (יו-טאו'-פי-א) די אוטאפיא,

דער פאנטאסטישער אינזעל אין טאמאס מאר'ס ווערק, וואו עס הערשט די קאמוניסטישע ארדנונג און די מענשען זיינען אויף דעם העכסטען אופן גליקליך.

uto'pia *n.* (יו-טאו'-פי-א) אן אוטאפיע, א פאנטאזיע, א פאנטאסטישער אידעאל; א פאנטאסטיש לאנד.

uto'pian *a. and n.* (יו-טאו'-פי-ען) אוטאפיש, פאנטאסטיש, כימעריש; וואס בעלאנגט ניט צו קיין לאקאליטעט אדער בעשטימטען פלאץ; אן אוטאפיסט, איינער וואס טראגט זיך ארום מיט פאנטאסטישע אידעאלען וואס קענען ניט פערווירקליכט ווערען; א טרוימער, אן אונפראקטישער מענש.

Uto'pian *a. and n.* (יו-טאו'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער אוטאפיא; אן איינוואהנער פון דער אוטאפיא. ז. *Utopia*

utop'ical *a.* (יו-טאפ'-אי-קעל) אוטאפיש, אוטאפיסטיש, וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען, כימעריש, פאנטאסטיש.

u'topist *n.* (יו'-טא-פיסט) א אוטאפיסט, איינער וואס טראגט זיך ארום מיט אידעאלען וואס קענען ניט פערווירקליכט ווערען; א טרוימער.

u'tricle *n.* (יו'-טריקל) א פענכערעל; אין באטאניק — א בייטעלע, א זעקעלע.

utric'ular *a.* (יו-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פענכערעל; עהנליך צו א בייטעלע אדער זעקעלע.

utric'uliform *a.* (יו-טריק'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א בייטעלע אדער זעקעלע.

utric'uloid *a.* (יו-טריק'-יו-לאיד) ז. *utriculiform*

utric'ulus *n.* (יו-טריק'-יו-לאס) ז. *utricle*

ut'ter *v., a. and n.* (אט'-ער) אויסשפרעכען, ארויסזאגען; ארויסלאזען אין צירקולאציאן [געלד, פאפירען א. ד. ג.]; אין געזעצגעבונג — איבערגעבען איינעם פאלשע פאפירען אדער פאלש געלד מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען אדער בעטריגען; ארויסגעבען, ארויסלאזען; פערווירקליכט אדער ענטוויקעלט ביז דעם העכסטען גראד; קאמפלעט, גענצליך, פאלקאם, פאלשטענדיג; אויסערסט, וואס איז דער ווייטסטער; דאס עקסטרעמע, דאס ווייטסטע.

ut'terable *a.* (אט'-ער-עבל) אויסשפרעכליך, וואס קען אויסגעשפראכען אדער ארויסגעזאגט ווערען.

ut'terableness *n.* (אט'-ער-עבל-נעס) די אויסשפרעכבארקייט, דאס קענען אויסגעשפראכען ווערען.

ut'terance *n.* (אט'-ער-ענס) די אויסשפרעכונג, די ארויסזאגונג; די שפראך, די ארט רעדען; דאס וואס ווערט אויסגעשפראכען, א ווארט, אן אויסדרוק, א בעמערקונג.

ut'terer *n.* (אט'-ער-ער) איינער וואס שפרעכט אויס, איינער וואס זאגט ארויס; אן ארויסלאזער, איינער וואס לאזט ארויס אין צירקולאציאן.

ut'tering *n.* (אט'-ער-אינג) דאס ארויסגעבען, פובליקאציאן, צירקולאציאן; דאס אויסשפרעכען.

ut'terly *adv.* (אט'-ער-לי) גענצליך; דורכאויס, פאלשטענדיג.

ut'termost *a. and n.* (אט'-ער-מאוסט) ז. *utmost*

U-tube *n.* (יו'-טיוב) א רעהר וואס האט די פארם פון א **U**.

u'va *n.* (יו'-ווא) א זאפטיגע פרוכט וואס האט א יאדרע אין מיטען [ווי א וויינטרויב].

u'vate *n.* (יו'-ווייט) אזא קאנזערוו געמאכט פון וויינטרויבען.

u'vea *n.* (יו'-ווי-א) די טרויבען=הויט פון אויג, דער דונקעלער טייל פון דעם אויג=אפעל.

u'veous *a.* (יו'-ווי-אס) ווי א וויינטרויב, עהנליך צו וויינטרויבען; וואס איז שייך צו דער טרויבען=הויט פון אויג. ז. *uvea*

u'vula *n.* (יו'-וויו-לא) דאס קליינע צינגעלע אין האלז.

u'vular *a.* (יו'-וויו-לאר) וואס איז שייך צו דעם קליינעם צינגעלע אין האלז; ארויסגערעדט דורך דער אנדריקונג פון דעם קליינעם צינגעלע אין האלז [ווי אנדערע ריידען ארויס דעם בוכשטאב *r*].

u'vula-spoon *n.* (יו'-וויו-לא-ספוהן) אזא לעפעל=פערמיגער מעדיצינישער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אויפצוהויבען דאס קליינע צינגעלע אין האלז.

uxo'rial *a.* (אק-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פערהייראטער פרוי; וואס עס פאסט פאר א פערהייראטער פרוי; זעהר שטארק איבערגעגעבען צו דער פרוי, בעזאנדערס שטארק פערליעבט אין דער פרוי.

uxo'ricidal *a.* (אק-סאו'-רי-סאי-דעל) פרויען=מערדעריך, וואס איז שייך צו דער ערמארדונג פון אן אייגענער פרוי.

uxo'ricide *n.* (אק-סאו'-רי-סאיד) א מערדער פון זיין אייגענער פרוי; דער מארד פון א פרוי דורך איהר אייגענעם מאן.

uxo'rious *a.* (אק-סאו'-רי-אס) צופיעל איבערגעגעבען צו דער פרוי, וואס ליעבט זיין פרוי צופיעל.

uxo'riously *adv.* (אק-סאו'-רי-אס-לי) מיט איבערטריבענער ליעבע אדער איבערגעבענהייט צו דער אייגענער פרוי.

uxo'riousness *n.* (אק-סאו'-רי-אס-נעס) איבערטריבענע ליעבע אדער איבערגעבענהייט צו דער אייגענער פרוי.

V

V, v (ווי) דער צוויי און צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

V *n.* (ווי) א פיגור וואס זעהט אויס ווי דער ענגלישער בוכשטאב **V**; א פינףדאלארדיגע אסיגנאציע.

v. א פערקירצונג פון די ווערטער *verb*, *verse* אדער *versus*

va *v.* (ווא) אין מוזיק — האלט ווייטער אן, געה ווייטער אן, זעץ פארט.

Va. אבקירצונג פון *Virginia* [ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

va'cancy *n.* (וויי'-קען-סי) לעדיגקייט, לעערקייט, אונפערנומענקייט, פוסטקייט; געדאנקען=פוסטקייט, געדאנקענלאזיגקייט; א לעדיגער פלאץ; א לעדיגער שטח; לעדיגע צייט, פרייע צייט, רוה=צייט, וואקאציע; פרייקייט, אונפערנומענקייט; א וואקאנץ, א לעדיגע שטעלע.

va'cant *a.* (וויי'-קענט) 1. לעער, לעדיג, פוסט; 2. אונבעשעפטיגט, פריי, ניט פערנומען; 3. געדאנקענלאז, פריי פון דענקען אדער נאכפארשונג; זארגלאז; 4. נאריש, דום; 5. וואקאנט, ניט פערנומען; 6. פערלאזען; וואס קיינער ירש'נט עס ניט.

1. There is one vacant room in the house. 2. He is usually occupied with sports in his vacant hours. 3. He is always so gay, so happy and so vacant. 4. He stared at me in vacant stupidity. 5. There are several applicants for the vacant position in the office.

va'cant look (וויי'-קענט לוק) א פערשטארטער בליק.

va'cantly *adv.* (וויי'-קענט-לי) אהן געדאנקען; ניט פערנומען.

va'cate *v.* (וויי'-קייט) 1. מאכען וואקאנט, אבלעדיגען, פערלאזען [א שטעלע אדער אן אמט]; 2. אוועקגעהן, פערלאזען; 3. אנולירען, מאכען אונגילטיג; מאכען נוצלאז.

1. The king vacated the throne. 3. Suicide does not vacate the life insurance policies.

vaca'tion *n.* (ווע-קיי'-שאן) פערלאזונג, אבלעדיגונג, דאס מאכען וואקאנט [א שטעלע, אן אמט]; אנולירונג, אבשאפונג, דאס מאכען אונגילטיג; וואקאציע, פעריען [פרייע צייט צווישען איין לעהר=זמן און צווייטען, צווישען איין געריכטס=סעסיע און דער צווייטער א. ז. וו.]; פרייע צייט, רוה=צייט, ערהאלונגס צייט.

vaca'tionist *n.* (ווע-קיי'-שאנ-איסט) איינער וואס האט וואקאציע אדער געהמט זיך ערהאלונגס=צייט; איינער וואס מאכט א לוסט=רייזע אדער ערהאלונגס=רייזע.

vaca'tionless *a.* (ווע-קיי'-שאנ-לעס) וואס האט ניט קיין וואקאציע, רוה=צייט אדער ערהאלונגס=צייט.

vaca'tur *n.* (ווע-קיי'-טויר) אנולירונג, אבשאפונג, בעזייטיגונג.

vaccig'enous *a.* (וועק-סידזש'-ע-נאס) וואס פראדוצירט וואקסין אדער קוה=פאקען=מאטעריע [צום שטעלען פאקען].

vac'cin *n.* (וועק'-סין) ז. *vaccine*

vacci'na *n.* (וועק-סאי'-נא) ז. *vaccinia*

vac'cinal *a.* (וועק'-סי-נעל) וואס איז שייך צו וואקסין [פאקען=מאטעריע צום שטעלען פאקען]; פעראורזאכט פון פאקען=שטעלונג.

vac'cinal fe'ver (וועק'-סי-נעל פיע'-ווער) ז. *vaccinia*

vac'cinal scar (וועק'-סי-נעל סקאר) ז. *vaccination-scar*

vac'cinate *v.* (וועק'-סי-נייט) שטעלען פאקען; קינסטליך אנשטעקען מיט א קראנקהייט, אום צו פערהיטען פון נאטירליכער אנשטעקונג.

vaccina'tion *n.* (וועק-סי-ניי'-שאן)

פאקען־שטעלונג, דאס שטעלען פאקען; קינסטליכע אנשטעקונג מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vaccina'tionist *n.* (וועק-סי-ניי'-שאנ-איסט) איינער וואס האלט פון פאקען־שטעלען אדער פון קינסטליכער אנשטעקונג מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vaccina'tion-scar *n.* (וועק-סי-ניי'-שאנ-סקאר) א פאקען־צייכען [דער צייכען וואס בלייבט איבער פון שטעלען פאקען].

vac'cinator *n.* (וועק'-סי-ניי-טאר) א פאקען־שטעלער; א מעסערעל אדער אנדערער עהנליכער אינסטרומענט צום שטעלען פאקען.

vac'cine *a. and n.* (וועק'-סין) וואס איז שייך צו קיה, גענומען פון קיה; וואס איז שייך צו קיה־פאקען; וואס איז שייך צו פאקען־שטעלונג; וואקסין, פאקען־מאטעריע, קוה־פאקען־מאטעריע [צום שטעלען פאקען]; א שטאף צום אנשטעקען אויף א קינסטליכען אופן מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vac'cine a'gent (וועק'-סין איי'-דזשענט) א שטאאטס־בעאמטער אין איינע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעזארגט די בעפעלקערונג מיט וואקסין אדער פאקען־מאטעריע.

vac'cine cica'trix (וועק'-סין סי-קיי'-טריקס) ז. *vaccination-scar*

vac'cine-farm *n.* (וועק'-סינ-פארם) א וואקסין־פערמע [א פערמע, וואו מען שטעקט אן קיה מיט פאקען, אום צו קריגען די פאקען־מאטעריע פאר מענשען].

vaccinel'la *n.* (וועק-סי-נעל'-א) ז. *vacciniola*

vac'cine lymph (וועק'-סין לימף) וואקסין, פאקען־מאטעריע. ז. *vaccine*

vac'cine mat'ter (וועק'-סין מעט'-ער) ז. *vaccine lymph*

vac'cine vi'rus (וועק'-סין וואי'-ראס) ז. *vaccine lymph*

vaccin'ia *n.* (וועק-סינ'-אי-א) קוה־פאקען [הויפטזעכליך געשטעלטע פאקען ביי קיה, פון וועלכע מען קריגט פאקען־מאטעריע פאר מענשען].

vaccin'ic *a.* (וועק-סינ'-איק) וואס איז שייך צו וואקסין אדער פאקען־מאטעריע.

vaccin'ifer *n.* (וועק-סינ'-אי-פער) א מענש אדער בהמה, פון וועלכע מען קריגט פאקען־מאטעריע; אן אינסטרומענט צו שטעלען פאקען.

vaccini'ola *n.* (וועק-סי-נאי'-א-לא) פאלשע פאקען [אן אויסשיטונג עהנליך צו פאקען, וואס קומט אפט נאך פאקען־שטעלונג].

vac'cinist *n.* (וועק'-סי-ניסט) ז. *vaccinator*

vacciniza'tion *n.* (וועק-סי-ני-זיי'-שאן) דאס שטעלען פאקען איין מאל נאך'ן צווייטען אזוי לאנג ביז די פאקען־מאטעריע הערט אויף צו ווירקען.

vac'illancy *n.* (וועס'-אי-לענ-סי) וואקעלדיגקייט; אונענטשלאסענהייט.

vac'illate *v.* (וועס'-אי-לייט) זיך שאקלען, זיך וואקלען; זיך שלאגען מיט דער דעה, זיין אונענטשלאסען.

vac'illating *a.* (וועס'-אי-ליי-טינג) זיך שאקלענד, זיך וואקלענד; זיך שלאגענד מיט דער דעה, אונענטשלאסען.

vac'illatingly *adv.* (וועס'-אי-ליי-טינג-לי) זיך וואקלענדיג, זיך שאקלענדיג; מיט אונענטשלאסענהייט, זיך שלאגענדיג מיט דער דעה.

vacilla'tion *n.* (וועס-אי-ליי'-שאן) שאקלונג, וואקלונג; אונענטשלאסענהייט, דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

vac'uist *n.* (וועק'-יו-איסט) איינער וואס בעהויפטעט, אז אין דער נאטור איז מעגליך א פאלשטענדיג לעדיגער אדער לופטלאזער רוים.

vacu'ity *n.* (ווע-קיו'-אי-טי) לעערקייט, לעדיגקייט; פוסטקייט; א לעדיגער ארט; נישטיגקייט, גארנישטקייט; געדאנקענלאזיגקייט, דאס ניט דענקען אדער נאכטראכטען; נארישקייט, דומהייט.

vac'uole *n.* (וועק'-יו-אול) א קליינינקע צעלע אדער פערטיעפונג אין דעם געוועב פון אן ארגאניזם.

vac'uous *a.* (וועק'-יו-אס) לעער, לעדיג; אונזיניג, פוסט, אהן זין; אהן אן אויסדרוק [ווי למשל, א בליק].

vac'uousness *n.* (וועק'-יו-אס-נעס) ז. *vacuity*

vac'uum *n.* (וועק'-יו-אם) א וואקואום, א לעדיגער רוים; אן ארט אדער כלי, פון וועלכע מען האט ארויסגעצויגען די לופט אדער אנדערע גאזען.

vac'uum clea'ner (וועק'-יו-אם קליע'-נער) אן אפאראט צו רייניגען דעם שטויב פון הייזער, פון טעפיכער א. ד. ג. [דער שטויב ווערט אין דעם אפאראט אריינגעצויגען דורך דעם וואס פון איהם ווערט אויסגעפומפט די לופט].

vac'uum-gage *n.* (וועק'-יו-אם-גיידזש) א וואקואום־מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען דעם לופט־דרוק אדער צו בעשטימען אויף וויפיעל די לופט איז אויסגעלעדיגט אין א דאמפף־צילינדער, אין א דאמפף־קעסעל, אין א פומפ א. ד. ג.].

vac'uum-pump *n.* (וועק'-יו-אם-פאמפ) א וואקואום־פומפ [א פומפ, אין וועלכער דאס וואסער ווערט ארויפגעהויבען דורך דעם וואס די לופט ווערט אויסגעזויגען אדער אויסגעלעדיגט פון דער פומפ־רעהר].

vac'uum-tube *n.* (וועק'-יו-אם-טיוב) א וואקואום־רעהר [א פערמאכטע רעהר פון וועלכער די לופט איז אויסגעפומפט].

vac'uum-valve *n.* (וועק'-יו-אם-וועלוו) א וואקואום־ווענטיל [א זיכערהייטס־דעקעל אדער קלאפע אין א דאמפף־קעסעל, וואס עפענט זיך נאך אינווייניג, ווען אין קעסעל ווערט צו ווייניג לופט].

va'de-me'cum *n.* (וויי'-דיע-מיע'-קאם) א האנד־בוך, א טאשען־בוך [א נאטיץ־בוך וואס מען טראגט שטענדיג מיט זיך]; א זאך וואס מען טראגט אימער מיט זיך.

væ vic'tis! (וויע וויק'-טיס) וועה דעם בעזיעגטען!

vag'abond *n, a. and v.* (וועג'-ע-באנד) א וואגאבונד, אן ארומטרייבער, א בראדיאגע; א וואנדערער; היימאטלאז, אהן א היים, וואס טרייבט זיך ארום; וואנדערענד; וואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיין א וואגאבונד.

vag'abondage *n.* (וועג'-ע-באנ-דעדזש) דאס זיין א וואגאבונד אדער בראדיאגע; דאס ארומטרייבען זיך; וואנדערונג.

vag'abondise *v.* (וועג'-ע-באנ-דאיז) ז. *vagabondize*

vag'abondish *a.* (וועג'-ע-באנ-דיש) ווי א וואגאבונד, ווי א בראדיאגע; וואנדערענד; זיך ארומטרייבענד.

vag'abondism *n.* (וועג'-ע-באנ-דיזם) ז. *vagabondage*

vag'abondize *v.* (וועג'-ע-באנ-דאיז) וואנדערען, זיך ארומטרייבען, ארומוואנדערען אלס וואגאבונד [בראדיאגע].

va'gal *a.* (וויי'-געל) וואס איז שייך צום וואנדער־נערוו [וועלכער געהט פון קאפ־מארך דורך'ן האלז און דורך דער ברוסט צום אויבערשטען טייל פון בויך]. ז. *vagus*

vaga'rian *n.* (ווע-גיי'-רי-ען) א מטורף, א קאפריזניק, א מענש מיט ווילדע איינפעלע.

vaga'rious *a.* (ווע-גיי'-רי-אס) קאפריזנע, משוגע, מטורף'דיג, וואס האט משוגע'נע איינפעלע.

vaga'rish *a.* (ווע-גיי'-ריש) מטורף'דיג. The look of his eyes is **vagarish**.

vagar'ity *n.* (ווע-גער'-אי-טי) מטורף'דיגקייט; קאפריזנעקייט.

vaga'ry *n.* (ווע-גיי'-רי) א קאפריז, א משוגעת; א ווילדער, משוגע'נער איינפאל.

vagi'na *n.* (ווע-דזשאי'-נא) די וואגינא אדער די מוטער־שייד [די עפנונג אדער דער קאנאל אין דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן וואס פיהרט צו דער געבעהר־מוטער]; א שייד, אן איינהילונג, א שייד־עהנליכער אדער רעהר־עהנליכער קערפער־טייל.

vag'inal *a.* (וועדזש'-אי-נעל) וואס איז שייך צו דער וואגינא אדער מוטער־שייד; וואס איז שייך צו א שייד־עהנליכען קערפער־טייל. ז. *vagina*

vag'inal douche (וועדזש'-אי-נעל דוהש) א שפריצער פאר דער מוטער־שייד. ז. *vagina*

vag'inate *a., n. and v.* (וועדזש'-אי-נייט) וואס ליעגט ווי אין א שייד; וואס האט א שייד; געמאכט ווי א שייד, רעהר־ארטיג, קאנאל־ארטיג; א שייד־עהנליכער אדער רעהר־עהנליכער פאליפ; איינהילען ווי אין א שייד.

vag'inated *a.* (וועדזש'-אי-ניי-טעד) שייד־ארטיג, רעהר־ארטיג; וואס האט א שייד, וואס ליעגט ווי אין א שייד.

vaginipen'nate *a.* (וועדזש-אי-ני-פענ'-אייט) וואס האט הארטע פליגעל־דעקלעך [ווענען אינזעקטען].

vaginis'mus *n.* (וועדזש-אי-ניס'-מאס) א קראנקהאפטע פערשמעלערונג פון דער וואגינא ארער מוטער־שייד. ז. *vagina*

vagini'tis *n.* (וועדזש-אי-נאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער וואגינא [מוטער־שייד]. ז. *vagina*

vaginodyn'ia *n.* (וועדזש-אי-נא-דינ'-אי-א) ניוראלגיע אדער שמערצען אין דער מוטער־שייד. ז. *vagina*

vaginopen'nous *a.* (וועדזש-אי-נא-פענ'-אס) ז. *vaginipennate*

vaginot'omy *n.* (וועדזש-אי-נאט'-א-מי) אן איינשניט אין דער מוטער־שייד. ז. *vagina*

vagi'tus *n.* (ווע-דזשאי'-טאס) דער געשריי פון א נור־וואס געבארענעם קינד.

va'grance *n.* (וויי'-גרענס) ז. *vagrancy*

va'grancy *n.* (וויי'-גרענ-סי) וואנדערונג; דאס ארומשלעפען זיך, ארומטרייבעריי; דאס לעבען פון א וואגאבונד אדער בראדיאגע; די ארט לעבען פון א טויגעניכטס.

va'grant *a. and n.* (וויי'-גרענט) וואנדערענד; זיך ארומטרייבענד, זיך ארומשלעפענד; וואגאבונדיש; ניט געשטעלט,

אונרעגעלמעסיג; א וואנדערער; אן ארומטרייבער, א וואגאבונד, א בראדיאגע.

va'grantly *adv.* (וויי'־גרענט־לי) זיך ארומטרייבענדיג, זיך ארומשלעפענדיג; וואנדערענדיג; אויף א ניט־געשטעלטען, אונרעגעלמעסיגען אופן.

va'grantness *n.* (וויי'־גרענט־נעס) ז. *vagrancy*

vague *a. and n.* (וויינ) 1. אונבעשטימט, אונקלאר, טונקעל; 2. פון אן אונבעקאנטער אבשטאמונג אדער קוועלע; אונזיכער, אונבעשטעטיגט; 3. וואס האט ניט קיין קלארען בעגריף, וואס דענקט ניט קלאר; 4. אן אונבעשטימטע שטרעקע; 5. א רייזע.

1. The description is somewhat **vague**.
2. Some **vague** rumors are circulated in the city.

vague'ly *adv.* (וויינ'־לי) אויף אן אונקלארען אדער אונבעשטימטען אופן.

vague'ness *n.* (וויינ'־נעס) אונבעשטימטקייט, אונקלארקייט.

va'gus *n.* (וויי'־גאס) דער וואנדער־נערוו [א נערוו, וועלכער געהט פון קאפ־מארך דורך'ן האלז און דורך דער ברוסט צום אויבערשטען טייל פון בויך].

Vai'dic *a.* (וויי'־דיק) ז. *Vedic*

Vai'dik *a.* (וויי'־דיק) ז. *Vedic*

vail *v. and n.* (וויל) אראבווארפען; אראבלאזען; נאכגעבען; אבטרעטען; זיך פערניינען; אויסדריקען רעספעקט אדער אונטערטעניגקייט, זיך בויגען; זיך ארונטערלאזען; אונטערטעניגקייט; אונטערגאנג [פון דער זון]; טרינק־געלד, א געשאנק פאר בעדיענונג.

vails *n.* (וויילז) טרינק־געלד, א געשאנק פאר בעדיענונג.

vain *a.* (וויין) 1. אייטעל, מיט פוסטען שטאלץ, דום־שטאלץ, וואס שטאלצירט מיט קלייניגקייטען און נארישקייטען; בעריהמעריש, וואס האלט פון זיך; 2. וואס שטרעבט צו געפעלען אדער אויסצונעהמען ביי אנדערע; 3. לייכטזיניג; נאריש; 4. אונבעדייטענד, פוסט, נישטיג, ווערטהלאז; 5. אומזיסט, פרוכטלאז, נוצלאז, ארויסגעווארפען; 6. געפוצט.

1. She is extremely **vain** of her figure.
4. **Vain** matter is worse than **vain** words.
5. It proved to be a **vain** attempt.

vainglo'rious *a.* (וויינ־גלאו'־רי־אס) אייטעל, דום־שטאלץ; מיט פוסטען שטאלץ, מיט איבערטריבענעם שטאלץ, בעריהמעריש.

vainglo'riously *adv.* (וויינ־גלאו'־רי־אס־לי) מיט פוסטען שטאלץ; מיט בעריהמעריי; מיט אייטעלקייט.

vainglo'riousness *n.* (וויינ־גלאו'־רי־אס־נעס) פוסטע שטאלצקייט, איבערטריבענע שטאלצקייט; בעריהמערישקייט.

vainglo'ry *n.* (וויינ־גלאו'־רי) פוסטער שטאלץ, איבערטריבענער שטאלץ; אייטעלקייט; בעריהמערישקייט.

vain'ly *adv.* (וויינ'־לי) 1. מיט אייטעלקייט, מיט פוסטען אדער נארישען שטאלץ; 2. אומזיסט, אהן ערפאלג, אהן נוצען; 3. אויף א נארישען שטייגער; פוסט; 4. פאלש, על פי טעות.

2. The enemy **vainly** tried to capture the fortress.

vain'ness *n.* (וויינ'־נעס) אייטעלקייט, פוסטקייט, נישטיגקייט; דומער שטאלץ; נוצלאזיגקייט, אומזיסטקייט.

vai'vode *n.* (וויי'־וואוד) ז. *voivode*

vakeel' *n.* (ווע־קיעל') א געזאנדטער [אין אסט־אינדיען]; אן אסט־אינדישער ארוואקאט אדער בעפאלמעכטיגטער.

vakil' *n.* (ווע־קיעל') ז. *vakeel*

val'ance *n. and v.* (וועל'־ענס) א בעט־פארהאנג; אזא זיידענער אדער האלב־זיידענער און האלב־וואלענער מעבעל־צייג; בעציערען [א בעט] מיט א בעט־פארהאנג.

va'le *int.* (וויי'־ליע) אדיעו! זיי געזונד!

vale *n.* (וויל) א טהאל; א רינע, א קאנאל.

valedic'tion *n.* (וועל־אי־דיק'־שאן) א זיי־געזונד, אבשיעד, דאס געזעגענען זיך.

valedicto'rian *n.* (וועל־אי־דיק־טאו'־רי־ען) א סטודענט וואס האלט די אבשיעדס־רעדע ביים אויסטיילען די דיפלאמען צו די געענדיגטע [אין די אמעריקאנישע לעהר־אנשטאלטען].

valedic'tory *a. and n.* (וועל־אי־דיק'־טא־רי) אבשיעדליך, וואס געהערט צום אבשיעד אדער צום זעגענען זיך; אן אבשיעדס־רעדע געהאלטען פון א סטודענט ביים אויסטיילען די דיפלאמען [אין די אמעריקאנישע לעהר־אנשטאלטען].

val'ence *n. and v.* (וועל'־ענס) ז. *valance*

va'lence *n.* (וויי'־לענס) די וואלענץ, די פערבינדונגס־פעהיגקייט פון כעמישע שטאפען, די פעהיגקייט פון אן אטאם פון א געוויסען עלעמענט זיך צו פערבינדען מיט א געוויסער צאהל אטאמען פון וואסערשטאף.

valen'cia *n.* (ווע־לענ'־שי־א) אזא זיידענער אדער האלב־זיידענער האלב־וואלענער מעבעל־צייג [ז. *valance*]; אזא פיקע־עהנליכער לייווענט־צייג.

Valenciennes' *n.* (ווע־לאנ־סי־ענז') אזעלכע טייערע שפיצען אדער קרוזשעווע; אזא צינד־מאטעריאל אין פייערווערק.

va'lency *n.* (וויי'־לענ־סי) ז. *valence*

valen'tia *n.* (ווע־לענ'־שי־א) אזא מעבעל־צייג. ז. *valance*

val'entine *n.* (וועל'־ענ־טאין) א געליעבטער, א געליעבטע [אויסערוועהלט אין סיינט וואלענטינ'ס טאג]; א ליעבע־בריעף; א שפאס־בריעף; א בילד מיט אנצוהערעניש פון ליעבע און הייראט [געשיקט פון א בחור צו א מיידעל אדער פון א מיידעל צו א בחור דעם 14טען טאג פון מאנאט פעברואר, וועלכער איז געווידמעט דעם קריסטליכען הייליגען וואלענטין. ביי קריסטען איז געווען אנגענומען, אז אין דיעזען טאג פון יאהר פארען זיך די פויגעלעך און דעריבער איז דיעזער טאג געווארען א לוסטיגער יום־טוב פאר בחורים און מיידלעך].

vale'rian *n.* (ווע־ליע'־רי־ען) וואלעריאן אדער באלדריאן [אזא פלאנצע, וועמענס ווארצעל ווערט געברויכט אין מעדיצין און גיט ארויס א זאפט, וואס דיענט אלס בערוהיגונגס־מיטעל אין נערווען־קראנקהייטען]; דער וואלעריאן־ווארצעל; וואלעריאן־טראפענס.

Valerian

valerian'ic *a.* (ווע־ליע־רי־ענ'־איק) וואלעריאניש, וואס איז שייך צו וואלעריאן אדער באלדריאן, געמאכט פון וואלעריאן. ז. *valerian*

val'eric *a.* (וועל'־ע־ריק) ז. *valerianic*

val'et *n. and v.* (וועל'־עט) א וואלעט, א דיענער; א קאמער־דיענער, א לאקיי; בעדיענען [אלס וואלעט אדער לאקיי].

valet' de cham'bre (ווע־ליי' דע שאנבר) א קאמער־דיענער.

valet' de place (ווע־ליי' דע פלאס) איינער וואס פערדינגט זיך אלס פיהרער און וועג־ווייזער אדער נעהמט אן פערשיעדענע שליחות.

valetudina'ria *n.* (וועל־אי־טיו־די־ניי'־רי־א) שפיטאלען, האספיטעלער. ז. *valetudinarium*

valetudina'rian *a. and n.* (וועל־אי־טיו־די־ניי'־רי־ען) קרענקליך; שוואך, קראנק; וואס קורירט זיך; א קרענקליכער אדער קראנקער מענש; איינער וואס קורירט זיך.

valetudina'rianism *n.* (וועל־אי־טיו־די־ניי'־רי־ען־איזם) קרענקליכקייט, שוואכקייט.

valetu'dinariness *n.* (וועל־אי־טיו'־די־נע־רי־נעס) קרענקליכקייט, שוואכקייט.

valetudina'rious *a.* (וועל־אי־טיו־די־ניי'־רי־אס) קרענקליך, קראנק, שוואך, וואס קורירט זיך.

valetudina'rium *n.* (וועל־אי־טיו־די־ניי'־רי־אם) א שפיטאל, א האספיטאל [אין פארצייטיגען רוים].

valetu'dinary *a. and n.* (וועל־אי־טיו'־די־נע־רי) ז. *valetudinarian*

val'gus *n.* (וועל'־גאס) אויסגעדרעהטע אדער קרומע פיס; א קרום־פיסיגער, איינער מיט אויסגעדרעהטע פיס [פון געבורט].

Valhal'la *n.* (וועל־העל'־א) די וואלהאלא [די געביידע פון אונשטערבליכקייט, דער פלאץ, וואו עס האבען זיך, לויט דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע, אויפגעהאלטען די נשמות פון געפאלענע קריעגס־העלדען]; א געביידע אדער טעמפעל, וואו עס געפינען זיך די קברים פון נאציאנאלע העלדען.

val'iant *a. and n.* (וועל'־יענט) מוטיג, בראוו, העלדיש; א בראווער מענש, א העלדישער יונג.

val'iantly *adv.* (וועל'־יענט־לי) מיט מוטה, מיט בראווקייט, אויף א העלדישען אופן.

val'iantness *n.* (וועל'־יענט־נעס) מוטיגקייט, בראווקייט, העלדישקייט.

val'id *a.* (וועל'־איד) 1. שטארק, ריכטיג, גוט, גוט בעגרינדעט; 2. גילטיג, געזעצליך גילטיג; 3. אין זאאלאגיע — וויסענשאפטליך קלאסיפיצירט, ריכטיג קלאסיפיצירט.

1. He gave **valid** reasons for his actions.
2. The court declared the marriage **valid**.

val'idate *v.* (וועל'־אי־דייט) 1. בעשטעטיגען, בעפעסטיגען, לעגאליזירען, מאכען גילטיג; 2. אונטערזוכען די ריכטיגקייט אדער גילטיגקייט.

2. The assembly occupied itself with the work of **validating** the votes.

valida'tion *n.* (וועל־אי־דיי'־שאן) בעפעסטיגונג, בעגרינדונג, גילטיג־מאכונג.

valid'ity *n.* (ווע־ליד'־אי־טי) שטארקייט; ריכטיגקייט; גילטיגקייט; גוט־בעגרינדעטקייט.

val'idly *adv.* (וועל'-איד-לי) אויף א שטארקען, ריכטיגען, גוט-בעגרינדעטען אדער גילטיגען אופן.

val'idness *n.* (וועל'-איד-נעס) ז. *validity*.

valise' *n.* (ווע-ליעס') א רענצעל, א רייזע-טאש, א טשעמאדאן.

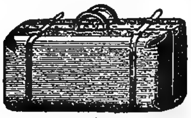

Valise

val'kyr *n.* (וועל'-קיר) א וואלקיר [איינע פון די פרויען, אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע, וועלכע האבען די נעפאלענע העלדען אין דער מלחמה אריבערגעבראכט אין וואלהאלא און האבען זיי דארט בעדיענט ביי די הוליאנקעס. ז. *Valhalla*].

valkyr'ia *n.* (וועל-קיר'-אי-א) ז. *valkyr*.

valkyr'ian *a.* (וועל-קיר'-אי-ען) וואלקיריש, וואס איז שייך צו די וואלקירען. ז. *valkyr*.

val'lancy *n.* (וועל'-ען-סי) אזא פארצייטיגער פארוק.

val'lar *a.* (וועל'-אר) וואס איז שייך צו א ברוסט-וועהר [אן אנגעשאטענער פעסטונגס-וואל]; וואס איז שייך צו א פאליסאדע [א פארקאן פון שפיציגע פלעקער].

val'lary *a.* (וועל'-ע-רי) ז. *vallar*.

valla'tion *n.* (ווע-ליי'-שאן) א ברוסט-וועהר, אן ארומגראבונג, א בעשאנצונג, א פערפעסטיגונג.

vallec'ula *n.* (ווע-לעק'-יו-לא) אין אנאטאמיע און באטאניק — א פערטיעפונג, א קנייטש.

val'ley *n.* (וועל'-אי) א טהאל; א פערטיעפונג; א דאך-רינע.

val'lum *n.* (וועל'-אם) אן ערד-וואל, א פעסטונגס-וואל, בעפעסטיגונגס-ווערק אדער בעפעסטיגונגס-גראבענס.

valo'nia *n.* (ווע-לאו'-ני-א) וואלאניא אדער וואלאנען [די בעכערלעך פון די חזיר-ניסלעך פון א געוויסען דעמב וואס ווערען געברויכט צום פארבען, צום גארבען און צו מאכען טינט].

valo'nia-oak *n.* (ווע-לאו'-ני-א-אוק) דער וואלאניא-דעמב. ז. *valonia*.

val'or *n.* (וועל'-אר) העלדישקייט, מוטיגקייט; בראווקייט; א בראווער, מוטיגער מענש.

val'orous *a.* (וועל'-אר-אס) העלדיש, בראוו, מוטיג.

val'orously *adv.* (וועל'-אר-אס-לי) מיט מוטה, מיט בראווקייט; אויף א העלדישען שטייגער.

val'uable *a. and n.* (וועל'-יו-עבל) 1. ווערטהפול, פון גרויסען ווערטה, קאסטבאר, טייער; 2. געשאצט; שאצבאר, וואס קען אבגעשאצט ווערען; 3. וואס האט א ווערטה; 4. א ווערטהפולע, טייערע זאך, א קאסטבארקייט.

1. We made a most valuable acquisition. 2. Commodities are movables, valuable by money. 3. He never values people as they value him, but as they are valuable.

val'uableness *n.* (וועל'-יו-עבל-נעס) ווערטהפולקייט, טייערקייט, קאסטבארקייט; ווערטה.

val'uables *n.* (וועל'-יו-עבלז) ווערטהפולע, טייערע זאכען, קאסטבארקייטען.

valua'tion *n.* (וועל-יו-איי'-שאן) שאצונג, אבשאצונג; דער ווערטה.

valua'tional *a.* (וועל-יו-איי'-שאנ-על) אבשאצענד, וואס איז שייך צו שאצונג אדער אבשאצונג.

val'uator *n.* (וועל'-יו-איי-טאר) א שאצער, אן אבשאצער.

val'ue *n. and v.* (וועל'-יו) ווערטה; שעצונג; הויכשעצונג; פרייז; בעדייטונג, וויכטיגקייט; ריכטיגע בעדייטונג; אין מוזיק — דער דויער פון א טאן; שאצען, אבשאצען; שעצען; הויך שעצען; נעהמען אין אנבעטראכט, זיך קימערען.

val'ued pol'icy (וועל'-יוד פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס-פאליסע, וואו עס איז אנגעגעבען דער גענויער ווערטה פון דער פערזיכערטער סחורה.

val'ueless *a.* (וועל'-יו-לעס) ווערטהלאז; אונוויכטיג.

val'uelessness *n.* (וועל'-יו-לעס-נעס) ווערטהלאזיגקייט; אונוויכטיגקייט.

val'ue of mon'ey (וועל'-יו אוו מאנ'-אי) דער ווערטה פון געלד, דער פראצענט-ווערטה פון געלד, די קויף-קראפט פון געלד.

val'uer *n.* (וועל'-יו-ער) א שאצער, אן אבשאצער; א שעצער, איינער וואס שעצט הויך.

val'ue received' (וועל'-יו רי-סיעווד') די סומע בעקומען [א בעצייכנונג, אז די סומע, אויף וועלכער א וועקסעל איז ארויסגעגעבען געווארען, האט מען בעקומען].

val'vate *a.* (וועל'-וויים) קלאפען-עהנליך, ווענטיל-עהנליך; וואס האט א קלאפע אדער דעקעל; וואס האט א קלאפען-עהנליכעם דעקעל אדער עפנונג.

valve *n.* (וועלוו) א ווענטיל, א קלאפע; א קלאפאן, א דעקעל; א טהיר-פליגעל.

valved *a.* (וועלווד) מיט ווענטילען, מיט דעקלעך, מיט קלאפאנעס.

valve'-gear *n.* (וועלוו'-גיער) דער מעכאניזם אין א דאמפף-מאשין וואס עפענט און פערמאכט די ווענטילען [קלאפאנעס אדער דעקלעך].

valve'less *a.* (וועלוו'-לעס) וואס האט ניט קיין ווענטילען אדער קלאפאנעס.

valve'let *n.* (וועלוו'-לעט) א קליינער ווענטיל, א קליינע קלאפע, א קליין טהירעלע, א דעקעלע.

valve'-mo'tion *n.* (וועלוו'-מאו'-שאן) ז. *valve-gear*.

val'vula *n.* (וועל'-וויו-לא) אין אנאטאמיע — א ווענטיל-עהנליכער טייל.

val'vular *a.* (וועל'-וויו-לאר) וואס האט טהירלעך, דעקלעך אדער קלאפאנעס [ווענטילען]; מיט טהירלעך, דעקלעך אדער קלאפאנעס; קלאפאן-פערמיג.

val'vule *n.* (וועל'-וויול) ז. *valvelet*.

valvuli'tis *n.* (וועל-וויו-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון א ווענטיל-עהנליכען קערפער-טייל [הויפטזעכליך פון הארצען].

vam'brace *n.* (וועמ'-בריים) דער טייל פון אן ארם-שילד אדער פאנצער, וואס בעדעקט די האנד פון דעם עלענבויגען ביז דעם האנד-געלענק.

vamose' *v.* (ווע-מאוס') זיך אבטראגען, פערלאזען; "נעהמען דעם וועג".

vamose' the ranch (ווע-מאוס' טהי רענטש) זיך אבטראגען, אוועקגעהן, אוועקמארשירען.

vamp *n. and v.* (וועמפ) א ווערך אדער אויבער-לעדער [פון א שוך]; א לאטע; עטוואס וואס ווערט ארויפגעלעגט אדער צוגעגעבען, אום אן אלטע זאך זאל אויסזעהן ווי ניי; אין מוזיק — אימפראוויזירטע בעציערונגס-נאטען; ארויפלעגען א ווערך אדער אויבער-לעדער; פעררריכטען, פערלאטען, פערשטשאבען; מאכען כלומרשט ווי ניי; אין מוזיק — אימפראוויזירען [צוגעבען אונפארבערייטעטערהייד] בעציערונגס-נאטען.

vam'per *n.* (וועמ'-פער) א פעררריכטער, א לאטוטניק; א שוך-פעררריכטער, א שוסטער; איינער וואס פערלאטעט אדער פערשטשאבעט; איינער וואס אימפראוויזירט בעציערונגס-נאטען.

vam'per-up' *n.* (וועמ'-פער-אפ') ז. *vamper*.

vam'pire *n. and a.* (וועמ'-פאיר) א וואמפיר [לויט דעם אבערגלויבען ביי די סלאווישע פעלקער — א טויטער וואס פערלאזט ביינאכט זיין קבר און זויגט אויס דאס בלוט ביי שלאפענדע. לויט דעמזעלבען אבערגלויבען, ווערען געוועהנליך פערוואנדעלט אין וואמפירען כשוף-מאכער, אפקורסים א. ז. וו.]; א וואמפיר אדער וואמפיר-פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז, וואס זויגט דאס בלוט ביי בהמות]; א בלוט-זויגער; אזא פארריכטונג אויף א טעאטער-ביהנע, וואס מאכט מעגליך, אז איינער זאל פלוצלונג פערשווינדען פון דער ביהנע אדער פלוצלונג ערשיינען אויף איהר; וואמפיריש; בלוט-זויגעריש.

vam'pire-bat *n.* (וועמ'-פאיר-בעט) א וואמפיר אדער וואמפיר-פלעדערמויז. ז. *vampire*.

vampir'ic *a.* (וועמ-פיר'-איק) וואמפיריש; וואס איז שייך צו וואמפירען; וואס איז שייך צום וואמפיריזם [דער גלויבען אין וואמפירען]. ז. *vampire*.

vam'pirism *n.* (וועמ'-פאיר-איזם) וואמפיריזם, דער גלויבען אין וואמפירען; בלוט-זויגונג. ז. *vampire*.

van *n. and v.* (וועז) א גרויסער געדעקטער וואגען, א טראנספארט-וואגען, א וואגען צום איבערפיהרען מעבעל; א פראכט-וואגאן אין א פאסאזשיר-צוג פאר דעם באגאזש פון די פאסאזשירען; א פעדער; א פליעגעל; א וועהער צום ארויסבלאזען די מעקענע פון אויסגעדראשענער תבואה; אן אוואנגארד, די פאדערשטע אבטיילונג פון אן ארמעע אדער פלאטע; די פאדערשטע רייהען; די פיהרער פון א בעוועגונג; די אנפיהרער; די פראבע פון ערץ [רויה-מעטאל] דורך צופולווערען און וואשען עס אין א שויפעל; פיהרען אין א טראנספארט-וואגען; רייניגען ערץ [רויה-מעטאל] דורך צופולווערען און וואשען אין א שויפעל.

van'adate *n.* (וועג'-ע-דייט) וואנאדיזויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג מיט דעם מעטאל וואנאדיום]. ז. *vanadium*.

vana'diate *n.* (ווע-ניי'-די-אייט) ז. *vanadate*.

vanad'ic *a.* (ווע-נעד'-איק) וואס איז שייך צו וואנאדיום, וואס ענטהאלט וואנאדיום. ז. *vanadium*.

vana'dium *n.* (ווע-ניי'-די-אם) וואנאדיום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען, וועלכער בעלאנגט צו די זעלטענע מעטאלען].

van'-cou'rier *n.* (וועג'-קוה'-רי-ער) א פארלויפער, א קוריער אדער א שליח וואס לויפט פארויס.

Van'dal *n.* (ווענ'-דעל) א וואנדאל [איינער פון א גערמאנישער ראסע, וועלכע איז ערשיענען אין דער ערשטער העלפט פון פינפטען יאהרהונדערט, האט פערוויס-

טעט א בעדייטענדען טייל פון אייראפא און איז אין יאהר 455 בעפאלען רוים. ביי זייערע איבערפאלען האבען די וואנדאלען פערניכטעט גאנצע אוצרות פון קונסט און ליטעראטור].

van'dal *n. and a.* (ווענ'-דעל) א וואנדאל, א בארבאר, א רויהער מענש; א פיינד פון קונסט, א פיינד אדער צושטערער פון עטוואס וואס איז שעהן אדער געשעצט.

Vandal'ic *a.* (ווענ-דעל'-איק) וואנדאליש, וואס איז שייך צו די וואנדאלען. ז. ***Vandal***.

vandal'ic *a.* (ווענ-דעל'-איק) וואנדאליש, בארבאריש, פיינדליך צו קונסט, צושטערענד אלעס וואס איז שעהן און איז געאכטעט.

Van'dalism *n.* (ווענ'-דעל-איזם) וואנדאליזם, די בארבארישע אויפפיהרונג פון די וואנדאלען. ז. ***Vandal***.

van'dalism *n.* (ווענ'-דעל-איזם) וואנדאליזם, בארבארישקייט, רויהייט, גראבקייט, צושטערונג פון קונסט־זאכען, פיינדשאפט צו עטוואס וואס איז שעהן אדער געאכטעט.

Vandyke' *n. and a.* (ווענ-דאיק') א שפיץ, א צאק, איינער פון א רייה ראנדשפיצען [אין ציינג, קרוזשעוועס א. ז. וו.]; א וואנדיק־קאלנער, א וואנדיק־שאל [ווי מען זעהט אויף די פארטרעטען פון דעם האלענדישען מאהלער וואנדיק]; וואס איז שייך צו דער קליידער־מאדע פון אנפאנג פון זיינצעהנטען יאהרהונדערט [ווי מען זעהט זי אויף וואנדיק'ס פארטרעטען]; מיט שפיצען, געצאקט [וועגען א קאלנער].

vandyke' *v.* (ווענ-דאיק') מאכען צאקען, מאכען שפיצען ביים ראנד [ווי א וואנדיק־קאלנער]. ז. ***Vandyke***.

Vandyke' beard (ווענ-דאיק' ביערד) א שפיציגע באָרד.

Vandyke' brown (ווענ-דאיק' בראון) וואנדיק־ברוין [אזא ברוינע פארב].

vane *n.* (וויין) א ווינד־פאהן, א וועטער־פאהן, א וועטער־האהן [צו ציינגען די ריכטונג פון ווינד]; די האריגע ברייטע זייט פון א פעדער; א פליגעל [פון א ווינד־מיהל, פון א טרייב־שרויף א. ז. וו.]; א בעוועגליכעס האריזאנטאלעס ברעט ביי לאנד־מעסטונגס־אינסטרומענטען]; א שיעבער [אזא פארריכטונג ענהליך צו א ווינד־פאהן, ביי דער אקס פון פערשיעדענע אפאראטען].

vaned *a.* (וויינד) וואס האט א וועטער־פאהן, א פליגעל אדער שיעבער. ז. ***vane***.

van'-foss *n.* (ווענ'-פאס) א פארגראבען [אין בעפעסטיגונגס־ווערק].

vang *n.* (ווענג) א שטריק וואס איז אנגעבונדען אן דעם קווער־שטאנג פון א שיף און אן דער פארנעמשע פון דער שיף, אום צו בעפעסטיגען דעם קווער־שטאנג.

van'ga *n.* (ווענ'-גא) אזא טויט־פויגעל אדער ווערגער. ז. ***shrike***.

van'ga-shrike *n.* (ווענ'-גא-שראיק) ז. ***vanga***.

van'glo *n.* (ווענ'-גלאו) ז. ***bene***.

van'gloe *n.* (ווענ'-גלאו) ז. ***bene***.

van'guard *n.* (ווענ'-גארד) דער אוואנגארד, די פאדערשטע אבטיילונג פון אן ארמעע אדער פלאטע; די פאדערשטע רייהען, די אנפיהרער.

vanil'la *n.* (ווע-ניל'-א) די וואנילע [אזא שמעקעדיגע פלאנצע]; די וואנילא־פרוכט; וואנילא־עקסטראקט [דער עקסטראקט פון דער וואנילא־פרוכט].

Vanilla

vanil'la-bean *n.* (ווע-ניל'-א-ביען) די וואנילא־פרוכט. ז. ***vanilla***.

vanil'lism *n.* (ווע-ניל'-איזם) אזא קראנקהייט, וואס ענטוויקעלט זיך ביי מענשען וואס ארבייטען ביים ארויסציהען דעם עקסטראקט פון וואנילא־פרוכט.

van'ish *v. and n.* (ווענ'-איש) פערשווינדען, ווערען אונמערקבאר; פערגעהן; אין מאטעמאטיק — זיך פערוואנדלען אין א נול, ווערען גלייך נול; א שפראך־קלאנג וואס פערשווינדט אדער ענדיגט זיך אין א צווייטען קלאנג.

van'isher *n.* (ווענ'-איש-ער) איינער וואס פערשווינדט.

van'ishing *a. and n.* (ווענ'-איש-אינג) פערשווינדענד, וואס ווערט אונמערקבאר, פערגעהענד; פערשווינדונג, פערגעהונג, דאס ווערען אונמערקבאר.

van'ishingly *adv.* (ווענ'-איש-אינג-לי) 1. פערשווינדענדיג, פערגעהענדיג; 2. אונבעמערקבאר.

2. The probability is vanishingly small.

van'ishing point (ווענ'-איש-אינג פאינט) 1. אין פערספעקטיוו־צייכנונג — דער פערשווינדונגס־פונקט [דער פונקט, וועלכען מען שטעלט זיך פאר אלס דעמיענינגען, וואו עס שניידט זיך די אימאגינערע ליניע (א ליניע, וועלכע מען שטעלט זיך פאר אין געדאנק), וואס געהט דורך דאס אויג פון דעם בעאבאכטער און די גראדע ליניען פון דעם געגענשטאנד, וואס דארף געצייכענט ווערען]; 2. דער נול־פונקט, דער פערשווינדונגס־פונקט.

2. The margin of profit has been reduced to a vanishing point.

van'ishment *n.* (ווענ'-איש-מענט) פערשווינדונג, שווינדונג, פערגעהונג; דאס ווערען אונמערקבאר.

van'ity *n.* (ווענ'-אי-טי) 1. אייטעלקייט, פוסטער שטאלץ, בעריהמעריי, שטרעבונג אויסצוצייכענען אדער צו געפעלען; 2. פוסטקייט, נישטיגקייט, אונוויכטיגקייט, הבל הבלים; 3. נארישקייט, א קלייניגקייט, אן אונוויכטיגקייט; 4. אומזיסטקייט, נוצלאזיגקייט, ווערטהלאזיגקייט.

1. It tickles his vanity to be spoken of as a social leader. 2. Vanity of vanities, saith the preacher, all is vanity.

Van'ity Fair (די (ווענ'-אי-טי פעהר) וועלט אלס דער פלאץ פון אייטעלקייט, פוסטען שטאלץ און נארישער בעריהמעריי; די מאדע־וועלט.

van'quish *v. and n.* (ווענ'-קהוויש) 1. בעזיעגען, בייקומען, גובר זיין; 2. אבשטרייטען, ווידערלעגען, בעווייזען אלס פאלש.

1. The army was vanquished with great slaughter.

van'quishable *a.* (ווענ'-קהוויש-עבל) בעזיעגבאר, וואס קען בייגעקומען ווערען, וואס מען קען גובר זיין.

van'quisher *n.* (ווענ'-קהוויש-ער) א בעזיעגער, א זיעגער.

van'quishment *n.* (ווענ'-קהוויש-מענט) בעזיעגונג; בעזיעגטקייט; דאס בייקומען אדער גובר זיין; דאס ווערען בייגעקומען.

van'sire *n.* (ווענ'-סאיר) אזא איכניימאן אדער פרעה'ס מויז [אזא חיה'לע]. ז. ***ichneumon***.

van'tage *n.* (ווענ'-טעדזש) א פארטייל, א פארצוג, דאס זיין אין א גינסטיגער לאגע; א גינסטיגער צושטאנד, א גינסטיגע לאגע.

van'tage-ground *n.* (ווענ'-טעדזש-גראונד) א פארטייל־האפטע אדער בעסערע שטעלונג; א גינסטיגע לאגע.

van'tage-point *n.* (ווענ'-טעדזש-פאינט) ז. ***vantage-ground***.

van'tage-post *n.* (ווענ'-טעדזש-פאוסט) ז. ***vantage-ground***.

vap'id *a.* (וועפ'-איד) אויסגעוועפט; געשמאקלאז; פלאך, טעמפ; טויט, גייסטלאז.

vapid'ity *n.* (ווע-פיד'-אי-טי) ז. ***vapidness***.

vap'idly *adv.* (וועפ'-איד-לי) אויסגעוועפט, אהן טעם; אויף א טעמפען, טויטען אדער גייסטלאזען אופן.

vap'idness *n.* (וועפ'-איד-נעס) אויסגעוועפטקייט, געשמאקלאזיגקייט; טעמפקייט, טויטקייט; גייסטלאזיגקייט.

va'por *n. and v.* (וויי'-פאר) פארע, דאמפף, דונסט; נעבעל; עטוואס פערנעבעלטעס אדער אונ'ממשות'דיגעס, עטוואס וואס איז בלויז ווינד און רויך; א מעדיצינישער מיטעל צום איינאטעמען; ארויסגעבען דונסט, דאמפף אדער פארע; פערוואנדלען אין פארע; אויסדונסטען; זיך בעריהמען; מאכען מעלאנכאליש אדער היפאכאנדריש, ארייננבריינגען אין א שלעכטער שטימונג.

vaporabil'ity *n.* (וויי-פאר-ע-ביל'-אי-טי) אויסדונסטבארקייט, פעהיגקייט זיך צו פערוואנדלען אין פארע אדער דאמפף.

va'porable *a.* (וויי'-פאר-עבל) אויסדונסטבאר, וואס קען ווערען פערוואנדעלט אין דאמפף אדער פארע.

va'por-bath *n.* (וויי'-פאר-בעטה) א דאמפף־באד, א פארע־באד, א שוויץ־באד.

va'por-bur'ner *n.* (וויי'-פאר-בויר'-נער) אן אפאראט צו ברענען קויהלען־וואסערשטאף אין דער פארם פון דאמפף אדער פארע [ווערט געברויכט פאר לאמפען, פאר קאך־אויווענס א. ז. וו.].

va'por-douche *n.* (וויי'-פאר-דוהש) א דאמפף־טוש, א דאמפף־שויער, א דאמפף־שפריץ.

va'pored *a.* (וויי'–פארד) פול מיט דונסט, דאמפף אדער פארע; ניט קלאר, נעבעלדיג; היפאכאנדריש, מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

va'porer *n.* (וויי'–פאר–ער) א בעריהמער; אזא ברוין מאטען־פליגעלע.

vaporif'erous *a.* (וויי–פא–ריפ'–ע–ראס) וואס פראדוציִרט דאמפף.

vaporif'ic *a.* (וויי–פא–ריפ'–איק) וואס פערוואנדעלט אין דאמפף.

va'poriform *a.* (וויי'–פאר–אי–פארם) אין דער פארם פון דאמפף.
Steam is water in its **vaporiform** state.

vaporim'eter *n.* (וויי–פא–רימ'–ע–טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק פון דאמפף; אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס אלקאהאל אין אלקאהאלישע משקאות דורך דעם דרוק פון זייער דאמפף אויף דעם קוועקזילבער אין דעם אינסטרומענט.

va'poring *n. and a.* (וויי'–פאר–אינג) בעריהמעריי; בעריהמעריש.

va'poringly *adv.* (וויי'–פאר–אינג–לי) מיט בעריהמעריי, אויף א בעריהמערישען אופן, בעריהמעריש.

va'por-inha'ler *n.* (וויי'–פאר–אינ–היי'–לער) אן אינסטרומענט צום לאזען איינאטעמען מעדיצינישע מיטלען אדער איינשלעפערונגס־מיטלען.

va'porisable *a.* (וויי'–פאר–אי–זעבל) ז. *vaporizable*.

vaporisa'tion *n.* (וויי–פאר–אי–זיי'–שאן) ז. *vaporization*.

va'porise *v.* (וויי'–פאר–איז) ז. *vaporize*.

va'porish *a.* (וויי'–פאר–איש) דונסטיג, דאמפפיג, אנגעפילט מיט דאמפף; מרה־שחורה'דיג, היפאכאנדריש, מעלאנכאליש; היסטעריש.

va'porishness *n.* (וויי'–פאר–איש–נעס) מעלאנכאלישקייט, היפאכאנדריע, מרה־שחורה.

va'porizable *a.* (וויי'–פאר–אי–זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין דאמפף.

vaporiza'tion *n.* (וויי–פאר–אי–זיי'–שאן) אויסדונסטונג, פערוואנדלונג אין פארע.

va'porize *v.* (וויי'–פאר–איז) 1. פערדונסטען, פערוואנדלען אין דונסט אדער פארע; 2. זיך פערדונסטען, זיך פערוואנדלען אין דונסט אדער פארע; 3. אנוועהען א מעלאנכאליע, מאכען היפאכאנדריש אדער מרה־שחורה'דיג.
1. The heat of the sun **vaporizes** the water.

va'porizer *n.* (וויי'–פאר–אי–זער) איינער אדער עטוואס וואס פערוואנדעלט אין דאמפף.

va'porizing-stove *n.* (וויי'–פאר–אי–זינג–סטאוו) אן אויוועלע צו בעזארגען מיט דאמפף אן ארענזשערעע.

va'por-lamp *n.* (וויי'–פאר–לעמפ) אן אפאראט אדער לאמפ צום ברענען קויהלען־וואסערשטאף אין דער פארם פון דאמפף. ז. *vapor-burner*.

va'porole *n.* (וויי'–פא–ראול) אזא דינער גלעזערנער קאפסול וואס ענטהאלט א שטאף צום אויסרויכערען אדער איינאטעמען.

va'porose *a.* (וויי'–פאר–אוס) ז. *vaporous*.

vaporos'ity *n.* (וויי–פא–ראס'–אי–טי) דונסטיגקייט, דאמפפיגקייט, נעבעלדיגקייט.

va'porous *a.* (וויי'–פאר–אס) דאמפפיג, פול מיט דאמפף, פארע אדער אויסדונסטונגען; דאמפף־עהנליך; וואס רופט ארויס גאזען אדער ווינד אין מאגען; אונ'ממשות'דיג, פאנטאסטיש.

va'porously *adv.* (וויי'–פאר–אס–לי) מיט דאמפף, נעבעלדיג; בעריהמעריש.

va'porousness *n.* (וויי'–פאר–אס–נעס) ז. *vaporosity*.

va'por-pan *n.* (וויי'–פאר–פען) א פאן צום פערוואנדלען וואסער אין פארע.

va'por-plane *n.* (וויי'–פאר–פליין) די הויך אין דער לופטען, וואו די אויסדונסטונגען הויבען זיך אן צו פערוואנדלען אין טוי־טראפענס דורך אבקיהלונג.

va'pors *n.* (וויי'–פארז) היפאכאנדרישע אנפעלע, אזא נערווען־קראנקהייט ווען מען זעהט כלומר'שט פערשיעדענע מטושטש'ע בילדער; מעלאנכאליע, אומעטיגקייט, נעדריקטער געמיטה, מרה־שחורה.

va'por-ten'sion *n.* (וויי'–פאר–טענ'–שאן) דער דונסט־דרוק [הויפטזעכליך אין דער לופט], דער דאמפף־דרוק.

va'pory *a.* (וויי'–פאר–אי) ז. *vaporish*.

va'pour *n. and v.* (וויי'–פאר) ז. *vapor*.

va'pourer *n.* (וויי'–פאר–ער) ז. *vaporer*.

vapourif'erous *a.* (וויי–פא–ריפ'–ע–ראס) ז. *vaporiferous*.

vapourif'ic *a.* (וויי–פא–ריפ'–איק) ז. *vaporific*.

va'pouring *n. and a.* (וויי'–פאר–אינג) ז. *vaporing*.

va'pouringly *adv.* (וויי'–פאר–אינג–לי) ז. *vaporingly*.

va'pourish *a.* (וויי'–פאר–איש) ז. *vaporish*.

va'pourishness *n.* (וויי'–פאר–איש–נעס) ז. *vaporishness*.

va'pourizable *a.* (וויי'–פאר–אי'–זעבל) ז. *vaporizable*.

vapouriza'tion *n.* (וויי–פאר–אי–זיי'–שאן) ז. *vaporization*.

va'pourous *a.* (וויי'–פאר–אס) ז. *vaporous*.

va'poury *a.* (וויי'–פאר–אי) ז. *vaporish*.

vaqueri'a *n.* (וועק–ע–ריע'–א) א פיה־צוכט פערמע [א פערמע צו האדעווען בהמות].

vaque'ro *n.* (וועק–קיי'–ראו) א פאסטוך.

var'an *n.* (ווער'–ען) ז. *monitor-lizard*.

var'ec *n.* (ווער'–עק) ווארעק־סאדא, אש־זאלץ פון טאנג. ז. *kelp*.

var'i *n.* (ווער'–אי) אזא לעמור [ז. *macaco*]; פרישטשעס; קרום־פיסיגקייט; קרום־פיסיגע מענשען [ז. *varus*].

variabil'ity *n.* (וויי–רי–ע–ביל'–אי–טי) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט; אין ביאלאגיע — די פעהיגקייט זיך צו פערענדערען און ווערען פערשיעדען פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ; אין אסטראנאמיע — די פעריאדישע פערענדערליכקייט פון דער ליכטיגקייט פון א שטערן.

va'riable *a. and n.* (וויי'–רי–עבל) פערענדערליך, אונבעשטענדיג; וואס קען גענדערט ווערען; אבווייכענד פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ [וועגען גרופען אדער פלאנצען]; אין גראמאטיק — וואס קען דעקלינירט ווערען אדער קאניוגירט ווערען; וואס ענדערט די ליכטיגקייט [וועגען א שטערן]; אין מאטעמאטיק — וואריאבעל [אונבעשטימט, פערענדערליך]; א וואריאבלע [א פערענדערליכע קוואנטיטעט]; עטוואס פערענדערליכעס אדער אונבעשטענדיגעס; א פערענדערליכער אדער אונבעשטענדיגער ווינד.

va'riableness *n.* (וויי'–רי–עבל–נעס) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט.

va'riably *adv.* (וויי'–רי–ע–בלי) אויף אן אונבעשטענדיגען אדער אונפערענדערליכען אופן.

va'riance *n.* (וויי'–רי–ענס) פערענדערונג, ענדערונג; אונאיינשטימיגקייט, דאס ניט שטימען; אונאייניגקייט, שטרייטיגקייט.

va'riant *a. and n.* (וויי'–רי–ענט) פערשיעדען; פערענדערליך, אונבעשטענדיג; עטוואס וואס איז טיילווייז פערשיעדען; א פערשיעדענע אויסלעגונג פון ווערטער; א וואריאנט [אן עטוואס פערשיעדענער טעקסט פון א ליטערארישען ווערק].

va'riate *v. and a.* (וויי'–רי–אייט) ענדערען, פערענדערען, מאכען פערשיעדען; פערשיעדען, פערענדערט; פערשיעדענפארביג.

va'riated *a.* (וויי'–רי–איי–טעד) פערשיעדען, פערענדערט.

varia'tion *n.* (וויי–רי–איי'–שאן) א וואריאציאן, א פערענדערונג, אבווייכונג; אין גראמאטיק — ענדערונג פון ווערטער [דורך קאניוגאציאן אדער דעקלינאציאן]; אין ביאלאגיע — אבווייכונג פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ; א וואריאציאן [אין מוזיק — א מאטיוו ווידערהאלט מיט פערשיעדענע פערענדערונגען]; אין אלגעברא — דאס פאלגען פון דעם צייכען פלוס [+] נאך א מינוס [—] אדער פערקעהרט; א פערשיעדענארטיגע צוזאמענשטעלונג פון א גרופע זאכען.

varia'tion-chart *n.* (וויי–רי–איי'–שאן–טשארט) א קארטע, אויף וועלכער עס ווערען דורך ליניען פעראייניגט די פלעצער, וואו עס קומט פאר דיעזעלביגע אבווייכונג פון דער מאגנעט־נאדעל פון דעם קאמפאס. ז. *declination of the compass*.

varia'tion-com'pass *n.* (וויי–רי–איי'–שאן–קאמ'–פעס) אן אבווייכונגס־קאמפאס. ז. *declination compass*.

varia'tion of the moon (וויי–רי–איי'–שאן אוו טהי מוהן) פערענדערליכקייט אין דער שנעלקייט פון דער לבנה'ס בעוועגונג [וואס קומט פון דער צוציהונג פון דער זון].

varicel'la *n.* (ווער–אי–סעל'–א) ווינד־פאקען; וואסער־פאקען [אזא קינדערשע הויט־קראנקהייט].

varicel'lar *a.* (ווער–אי–סעל'–אר) וואס איז שייך צו ווינד־פאקען אדער וואסער־פאקען.

var'ices *n.* (ווער'–אי–סיעז) קראמפף־אדערען, פאנאנדערגעצויגענע בלוט־אדערען; פערטיעפונגען אדער איינשניטע אויף מושלען. ז. *varix*.

var'iciform *a.* (ווער'–אי–סי–פארם) עהנליך צו א קראמפף־אדער [א פאנאנדערגעצויגענער בלוט־אדער]; גוזעוואטע.

var'icocele *n.* (ווער'–אי–קא–סיעל) דער קראמפף־אדער־ברוך [א געשווילעכץ אין דעם מענליכען אייער־בייטעל, וואס בעשטעהט פון פאנאנדערגעצויגענע בלוט־אדערען].

var'icoid *a.* (ווער'–אי–קאיד) ז. *variciform*.

va'ricolored *a.* (וויי'–רי–קאל–ארד) פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג, בונט.

varicol'orous *a.* (וויי–רי–קאל'–אר–אס) ז. *varicolored*.

var'icose *a.* (ווער'–אי–קאוס) אויסגע־

דעהנט, פאנאנדערגעצויגען; וואס איז שייך צו קראמפּ־אדערען; וואס ליידט פון קראמפּ־אדערען; וואס היילט קראמפּ־אדערען [פאנאנדערגעצויגענע בלוט־אדערען]; עהנליך צו מושעל־קארבען אדער מושעל־פערטיפונגען.

varicos'ity *n.* (ווער־אי־קאס׳־אי־טי) ז. *varix*

var'icous *a.* (ווער׳־אי־קאס) ז. *varicose*

va'ried *a.* (וויי׳־ריד) 1. פערענדערט, געענדערט; 2. פערשיעדען, פערשיעדענארטיג; 3. פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג, בונט.

2. He had a varied experience as a salesman.

va'riedly *adv.* (וויי׳־ריד־לי) פערשיעדען; פערשיעדענארטיג.

va'riegate *v.* (וויי׳־רי־ע־גייט) מאכען פערשיעדענפארביג, צייכנען אדער מאלען מיט פערשיעדענע פארבען.

va'riegated *a.* (וויי׳־רי־ע־גיי־טעד) בונט, פיעלפארביג, פערשיעדענפארביג.

variega'tion *n.* (וויי־רי־ע־גיי׳־שאן) פיעלפארביגקייט, פערשיעדענפארביגקייט, פערשיעדענהייט פון קאלירען; א קרענקהאפטער צושטאנד ביי פלאנצען, ווען זייערע בלעטער ווערען ווייס אדער בעקומען א בלאסערען קאליר.

va'riegator *n.* (וויי׳־רי־ע־גיי־טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג אדער בונט.

var'ier *n.* (וועהר׳־אי־ער) איינער וואס ווייכט אב, שיידט זיך אב אדער אונטערשיידעט זיך.

vari'etal *a.* (ווע־ראי׳־ע־טעל) וואס איז שייך צו א וואריעטעט, וואס טראגט דעם כאראקטער פון א וואריעטעט. ז. *variety*

vari'etally *adv.* (ווע־ראי׳־ע־טעל־אי) אלס וואריעטעט, ווי א וואריעטעט. ז. *variety*

vari'ety *n.* (ווע־ראי׳־ע־טי) 1. וואריעטעט, פערשיעדענהייט, פערשיעדענארטיגקייט; 2. פערשיעדענארטיגע צוזאמענשטעלונג אדער זאמלונג; 3. פיעלזייטיגקייט, פעהיגקייט צו פערשיעדענע זאכען, דאס טויגען צו פערשיעדענע זאכען; 4. א מין, א סארט, א בעזונדערהייט, א פערשיעדענהייט; אין ביאלאגיע — א וואריעטעט [א גרופע פלאנצען אדער חיות וואס שטעלט מיט זיך פאר א בעזונדערהייט אין דעם מין]; 5. א וואריעטעט־פארשטעלונג [ז. *variety-show*].

1. Variety is the very spice of life. 2. The medallion is beset with a wonderful variety of precious stones. 4. In our garden we have many varieties of roses.

vari'ety-show *n.* (ווע־ראי׳־ע־טי־שאו) א וואריעטעט־פארשטעלונג [א געמישטע פארשטעלונג פון טענץ, געזאנג, אקראבאטישען קונצען, איין־אקטערס א. ז. וו.].

vari'ety-the'ater *n.* (ווע־ראי׳־ע־טי־טהיע׳־ע־טער) א וואריעטעט־טעאטער, א טעאטער פאר וואריעטעט־פארשטעלונגען. ז. *variety-show*

var'iform *a.* (וועהר׳־אי־פארם) פערשיעדענארטיג, פערשיעדענפערמיג.

var'iformed *a.* (וועהר׳־אי־פארמד) ז. *variform*

vari'ola *n.* (ווע־ראי׳־א־לא) פאקען; שווארצע פאקען; בלאטערען.

vari'olar *a.* (ווע־ראי׳־א־לאר) ז. *variolous*

var'iolate *a.* (וועהר׳־אי־א־לייט) עהנליך צו פאקען; ווי געשטופעלט.

var'iolated *a.* (וועהר׳־אי־א־ליי־טעד) קינסטליך אנגעשטעקט מיט פאקען.

variola'tion *n.* (ווע־רי־א־ליי׳־שאן) פאקען־שטעלונג.

var'iole *n.* (וועהר׳־אי־אול) א קליינע פערטיעפונג עהנליך צו א פאק אדער פאקען־צייכען, א שטופעל.

variol'ic *a.* (ווע־רי־אל׳־איק) ז. *variolous*

va'riolite *n.* (וויי׳־רי־א־לאיט) וואריאליט [אזא שטיין וואס זיין איבערפלעכע זעהט אויס ווי בעדעקט מיט פאקען].

varioliza'tion *n.* (וויי־רי־א־לי־זיי׳־שאן) פערוואנדלונג אין וואריאליט, דאס מאכען [א שטיין] עהנליך צו וואריאליט. ז. *variolite*

varioliza'tion *n.* (וויי־רי־אל־אי־זיי׳־שאן) ז. *variolation*

var'ioloid *n. and a.* (וועהר׳־אי־א־לאיד) א לייכטע פארם פון פאקען; עהנליך צו פאקען; עהנליך צו מאזלען.

vari'olous *a.* (ווע־ראי׳־א־לאס) פאקען־ארטיג, ווי פאקען; עהנליך צו פאקען; בעדעקט מיט פאקען־עהנליכע צייכענס [וועגען אינזעקטען].

vari'olo-vac'cine *n.* (ווע־ראי׳־א־לא־וועק׳־סין) פאקען־מאטעריע.

variom'eter *n.* (וויי־רי־אמ׳־ע־טער) א וואריאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די ענדערונגען פון מאגנעטישער קראפט, הויפטזעכליך פון דער ערד].

vario'rum *a.* (ווע־רי־או׳־ראם) וואס האט אנמערקונגען און ערקלערונגען פון פערשיעדענע קריטיקער [וועגען ליטעראַרישע ווערק].

I bought a variorum edition of Shakespeare.

var'ious *a.* (וועהר׳־אי־אס) פערשיעדען; פערשיעדענארטיג; אונבעשטענדיג, פערענדערליך.

var'iously *adv.* (וועהר׳־אי־אס־לי) אויף א פערשיעדענעם אופן; מיט פערשיעדענארטיגקייט; אויף א פערענדערליכען אדער אונבעשטענדיגען אופן.

var'iousness *n.* (וועהר׳־אי־אס־נעס) פערשיעדענהייט; פערשיעדענארטיגקייט; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט.

va'rix *n.* (וויי׳־ריקס) דער אדער־קראפּ אדער קראמפּ־אדער [א פאנאנדערציהונג פון א בלוט־אדער]; אן איינשניט אדער קארב אויף א מושעל.

var'let *n.* (וואר׳־לעט) א לייב־דיענער; אן אונטערגעארדענטער; א יונגער אדעליגער וואס פלעגט פארצייטענס האלטען אין פארבערייטונג זיך צו ווערען א ריטער; א קערל, א שורקע, א לייזאק.

var'letry *n.* (וואר׳־לעט־רי) דער המון, דער פעבעל, דאס געמיינע פאלק.

var'nish *n. and v.* (וואר׳־ניש) לאקיר, לאק; עטוואס וואס איז עהנליך צו לאק; א גלאנציגעס אויסזעהן; אן אויסערליכער גלאנץ; דאס בעדעקען פון אויבען מיט א גלאנץ; טאפּ־גלאזור; לאקירען; צוגעבען אן אויסערליכען גלאנץ; צודעקען, בעפארבען, בעפוצען פון אויבען.

var'nisher *n.* (וואר׳־ניש־ער) א לאקירער; א בעפארבער, א בעשעהנער, איינער וואס גיט צו אן אויסערליכען גלאנץ.

var'nishing-day *n.* (וואר׳־ניש־אינג־דיי) א טאג פאר דער עפנונג פון א בילדער־אויסשטעלונג [ווען די מאהלער רעטושירען אדער לאקירען איבער די בילדער].

var'nish-tree *n.* (וואר׳־ניש־טריע) א לאק־בוים, א לאקיר־בוים [א בוים, וועמעס זאפט דיענט אלס לאקיר].

var'sal *a.* (וואר׳־סעל) אלוועלטליך. ז. *universal*

var'sity *n.* (וואר׳־סי־טי) ז. *university*

va'rus *n.* (וויי׳־ראס) א פוס־אויסקרימונג; א קרום־פיסיגער.

var'vels *n.* (וואר׳־וועלז) זילבערנע פוס־רינגען מיט דעם נאמען פון אייגענטימער וואס מען טהוט אן יאגד־פאלקען [סאקאלען].

var'y *v.* (וועהר׳־אי) 1. ענדערען, פערענדערען; זיך פערענדערען; 2. מאכען פערשיעדען אדער פערשיעדענארטיג; זיין פערשיעדען אדער פערשיעדענארטיג; 3. אבוויכען; 4. ניט איינשטימען, ניט הארמאנירען; 5. אין מוזיק — מאכען וואריאציאנען [וויעדערהאלען א מאטיוו אויף א פערשיעדענעם שטייגער].

1. We were compelled to vary our plans. 2. Workers vary in skill. 4. I knew we were bound to vary in our opinions.

vas *n.* (וועס) א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפער [ווי א בלוט־אדער, א קאנאל פאר פערשיעדענע פליסיגקייטען אין קערפער א. ז. וו.].

va'sal *a.* (וויי׳־סעל) וואס איז שייך צו א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפער [ווי למשל, א בלוט־געפעס אדער בלוט־אדער].

vas'cular *a.* (וועס׳־קיו־לאר) וואס איז שייך צו א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפער [וואו עס געהען דורך פערשיעדענע פליסיגקייטען, ווי למשל, א בלוט־ארטעריע] אדער צו זאפט־געפעס [ביי פלאנצען]; וואס האט פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס.

vascular'ity *n.* (וועס־קיו־לער׳־אי־טי) דאס בעשטעהן פון פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס; דאס פערמאגען פיעל פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס. ז. *vascular*

vasculariza'tion *n.* (וועס־קיו־לאר־אי־זיי׳־שאן) דאס בעקומען [פיעלע אדער נייע] פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס. ז. *vascular*

vas'cularize *v.* (וועס׳־קיו־לאר־איז) בעזארגען מיט פליסיגקייטס־געפעס, בלוט־אדערען אדער זאפט־געפעס. ז. *vascular*

vas'cularly *adv.* (וועס׳־קיו־לאר־לי) מיט דער הילף פון פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס; אין בעצוג צו דער סיסטעם פון פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס. ז. *vascular*

vas'culomotor *a.* (וועס׳־קיו־לא־מאו־טאר) ז. *vasomotor*

vas'culum *n.* (וועס׳־קיו־לאם) א באטאניקער׳ס קעסטעל פאר די געזאמעלטע פלאנצען; א פליסיגקייטס־געפעס אין קערפער [ווי למשל, א בלוט־אדער]; דער פעניס, דער מענליכער געשלעכטס־גליעד.

vase *n.* (וויים) א וואזע; א וואזע־עהנליכע בעציערונג; דער קאפּ פון א קארינטישען זייל.

vase'-clock *n.* (וויים׳־קלאק) א וואזע־זייגער [א זייגער אין דער פארם פון א וואזע].

vase'ful *n.* (וויים׳־פול) א פולע וואזע, אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א וואזע.

vas'eline *n.* (וועס׳־ע־ליין) וואזעלין.

vase'-pain'ting *n.* (וויים׳־פיין׳־טינג) וואזעס־דעקאראציאנען.

vasifac'tive *a.* (וועס־אי־פעק׳־טיוו) וואס פראדוצירט נייע בלוט־אדערען.

vas'iform *a.* (וועס׳־אי־פארם) עהנליך צו א בלוט־אדער, פליסיגקייטס־קאנאל אדער

פליסיגקייטס־גנעפעס [פון קערפער], רעהר־פערמיג.

vas'iform el'ements (וועס'־אי־פארם על'־אי־מענטס) די זאפט־קאנאלעכלעך אדער זאפט־גנעפעס אין פלאנצען.

vasoconstric'tive *a.* (וועס־א־קאנ־סטריק'־טיוו) וואס ציהט צוזאמען בלוט־אדערען און אנדערע פליסיגקייטס־גנעפעס פון קערפער [ווי למשל, א נערוו אדער א מעדיצינישער מיטעל].

vasoconstric'tor *a. and n.* (וועס־א־קאנ־סטריק'־טאר) וואס ציהט צוזאמען א בלוט־אדער אדער אן אנדער פליסיגקייטס־גנעפעס פון קערפער; א מעדיציין אדער א נערוו וואס ציהט צוזאמען א בלוט־אדער.

vasodila'tor *a. and n.* (וועס־א־די־ליי'־טאר) וואס ציהט פאנאנדער א בלוט־אדער; א נערוו אדער א מעדיצינישער מיטעל וואס ציהט פאנאנדער א בלוט־אדער.

vas'o-inhib'itory *a.* (וועס'־א־אינ־היב'־אי־טא־רי) וואס איז שייך צו דער נערוועו־קראפט וואס ציהט פאנאנדער א בלוט־אדער.

vasomo'tor *a.* (וועס־א־מאו'־טאר) וואס רעגולירט די שפאנונג פון די בלוט־אדערען [ווי למשל, נערוועו].

vas'sal *n., a. and v.* (וועס'־על) א וואסאל [אין דער פעאדאלער ארדנונג. ז. *feudal system*]; אן אונטערטהאן, אן אונטערווארפענער; א דיענער; א שקלאף, א קנעכט; א געמיינער יונג; קנעכטיש, שקלאפיש; מאכען פאר א וואסאל; מאכען אונטערטהעניג; פערשקלאפען, פערקנעכטען, בעהאנדלען מעשה הערשער; הערשען.

vas'salage *n.* (וועס'־על־עדזש) וואסאלענטום, לעהנס־פליכט, וואסאלען־פליכט [אין דער פעאדאלער ארדנונג. ז. *feudal system*]; אונטערטהעניגקייט, אבהענגיגקייט; שקלאפעריי; דאס לאנד פון א וואסאל.

vas'salry *n.* (וועס'־על־רי) דאס וואסאלענטום; וואסאלען. ז. *vassal*

vast *a. and n.* (וועסט) גרויס, אונגעהייער; אונענדליך; אן אונענדליכע שטרעקע; אונענדליכע לעערקייט; אונגעהייערקייט.
Vast armies were engaged in the campaigns of this war.

vas'titude *n.* (וועס'־טי־טיוד) ז. *vastness*

vas'tity *n.* (וועס'־טי־טי) וויסטקייט, לעערקייט; גרויסקייט, אונגעהייערקייט, אונענדליכקייט.

vast'ly *adv.* (וועסט'־לי) אונגעהייער, אונגעהייער גרויס; אונענדליך.

vast'ness *n.* (וועסט'־נעס) גרויסקייט, אונגעהייערקייט, אונענדליכקייט.

vas'tus *n.* (וועס'־טאס) איינער פון די גרויסע מוסקולען, אין דעם פאדערשטען טייל פון דער פאלקע [שענקעל].

vas'ty *a.* (וועס'־טי) גרויס, אונגעהייער, אונענדליך.

vat *n. and v.* (וועט) א כלי, א פאס, א צעבער; א האלענדישע מאס פון אונגעפעהר 22 טעפ [גאלאן]; אריינלעגען אין א פאס אדער צעבער.

vat'-blue *n.* (וועט'־בלוה) אינדיגא־בלוי. ז. *indigo blue*

vat'ic *a.* (וועט'־איק) פראפעטיש, נביאות־דיג, מיט רוח הקודש.

Vat'ican *n.* (וועט'־אי־קען) דער וואטיקאן, דער פאפסטליכער פאלאץ אין רוים; די פאפסטליכע רעגירונג.

Vat'icanism *n.* (וועט'־אי־קען־איזם) אולטראמאנטאניזם. ז. *ultramontanism*

Vat'icanist *n.* (וועט'־אי־קען־איסט) א שטארקער אנהענגער פון פאפסט אדער פון פאפסטליכער הערשאפט, אן אולטראמאנטאנער. ז. *ultramontanist*

vat'icide *n.* (וועט'־אי־סאיד) א פראפעטען־מערדער, איינער וואס טויטעט א נביא; פראפעטען־מארד.

vatic'inal *a.* (וועו־טיס'־אי־נעל) ז. *vatic*

vatic'inate *v.* (וועו־טיס'־אי־נייט) פארויסזאגען, פראפעצייהען, זאגען נביאות.

vaticina'tion *n.* (וועו־טיס־אי־ניי'־שאן) פארויסזאגונג, פראפעצייהונג, נביאות.

vatic'inator *n.* (וועו־טיס'־אי־ניי־טאר) א נביא, א פראפעצייהער, א פארויסזאגער.

vatic'inatress *n.* (וועו־טיס'־אי־ניי־טרעס) א נביאה, א פראפעטין.

vat'-net *n.* (וועט'־נעט) א נעץ איבער א פאס אדער אנדער כלי אום דורכצוזייען א פליסיגקייט.

vat'ting *n.* (וועט'־אינג) דאס אריינגיסען אדער דאס האלטען אין פעסער.

vaude'ville *n.* (וואוד'־וויל) א וואדעוויל, א לייכטע טעאטראלישע פארשטעלונג געמישט מיט געזאנג, מעהרסטענטייל אין איין אקט; א לייכטעס, לעבעדיגעס, ספאטרישעס ליעד; א פאפולערעס ליעד, א פאלקס־ליעד.

vaude'villist *n.* (וואוד'־וויל־איסט) א פערפאסער אדער זינגער פון וואדעווילען. ז. *vaudeville*

vault *n. and v.* (וואהלט) א געוועלב, א וועלבונג; א געוועלבטער דאך; דער הימעל־געוועלב; א געוועלבטעס צימער, א צימער, אן אונטערערדישעס צימער; א געוועלב־ענהליכער קערפער־טייל; א קעלער־געוועלב, א קעלער; א סקליעפ; א קבר; א תפיסה; אן אבטרעט, א בית הכסא; א שפרונג; מאכען געוועלבט; מאכען א געוועלב; א שפרונג טהאן, אריבערשפרינגען; מאכען קונצען אין שפרינגען.

vault'ed *a.* (וואהל'־טעד) געוועלבט, מיט א געוועלב; מיט סקליעפעס, קעלערען אדער אונטערערדישע צימערען.

vaul'ter *n.* (וואהל'־טער) א שפרינגער, א קונצען־מאכער; א טענצער.

vaul'ting *n.* (וואהל'־טינג) וועלבונג, געוועלב־ווערק, געוועלבען; דאס שפרינגען, קונצען־מאכעריי.

vaul'ting-cap'ital *n.* (וואהל'־טינג־קעפ'־אי־טעל) דער טייל פון א זייל, אז וועלכען עס שליסט זיך אן א געוועלב.

vaul'ting-horse *n.* (וואהל'־טינג־האהרס) א הילצערן פערד צו מאכען גימנאסטישע איבונגען.

vaul'ting-pil'lar *n.* (וואהל'־טינג־פיל'־אר) ז. *vaulting-shaft*

vaul'ting-shaft *n.* (וואהל'־טינג־שעפט) א זייל, אן וועלכען עס שליסט זיך אן א געוועלב.

vault'-light *n.* (וואהלט'־לאיט) א גלעזערנער דאך איבער א געוועלב.

vault'-work *n.* (וואהלט'־הוואירק) געוועלב־ווערק, געוועלבען.

vaul'ty *a.* (וואהל'־טי) ז. *vaulted*

vaunt *v. and n.* (וואהנט) זיך ריהמען; זיך בעריהמען; טריאומפירען, זיך פרעהען; בעריהמעריי; דער אנפאנג, דער ערשטער טייל.

vaunt'-courier' *n.* (וואנט־קוה־ריער') ז. *van-courier*

vaun'ter *n.* (וואהנ'־טער) א בעריהמער.

vaun'tery *n.* (וואהנ'־טער־אי) בעריהמעריי.

vaunt'ful *a.* (וואהנט'־פול) בעריהמעריש.

vaun'ting *n.* (וואהנ'־טינג) בעריהמעריי.

vaun'tingly *adv.* (וואהנ'־טינג־לי) בעריהמעריש, מיט בעריהמעריי.

vav'asor *n.* (וועוו'־ע־סאר) אין דער פעאדאלער ארדנונג — אן אפטערלעהנס־מאן, א וואסאל פון א גרויסען פריץ וואס האט געהאט אייגענע וואסאלען. ז. *feudal system*

vav'asory *n.* (וועוו'־ע־סא־רי) אן אפטערלעהן, דאס לאנד פון אן אפטערלעהנסמאן. ז. *vavasor*

vav'asour *n.* (וועוו'־ע־סוהר) ז. *vavasor*

va'ward *n. and a.* (וויי'־הווארד) דער אוואנגארד, דער פאדער־טייל [פון אן ארמעע]; וואס איז אין אוואנגארד, וואס געהט פאראויס, פאדערשט.

V. C. *vice chairman* ראשי תבות פון

Ve'adar *n.* (וויע'־ע־דאר) דער חדש ואדר [אין אן עבור־יאהר].

veal *n.* (וויעל) קאלב־פלייש.

veal'-skin *n.* (וויעל'־סקין) אזא הויט־אויסשלאג [הויפטזעכליך אויף די אויערען, אויף'ן האלז און אויף'ן פנים].

vea'ly *a.* (וויע'־לי) קעלבער־, קעלבערן, קעלבערנער.

vec'tis *n.* (וועק'־טיס) אזא כירורגישער אינסטרומענט צום פערלייכטערען די געבורט פון א קינד.

vectita'tion *n.* (וועק־טי־טיי'־שאן) דאס טראגען, דאס פיהרען; טראגונג, פיהרונג.

vec'tor *n. and a.* (וועק'־טאר) א וועקטאר [א ליניע אין רוים פון א בעשטימטער לענג און ריכטונג, נאר אהן א בעשטימטער לאגע אדער ארט. ווערט מייסטענס בענוצט צו בעצייכנען די גרויס און ריכטונג פון א קראפט]; א ראדיוס־וועקטאר [ז. *radius vector*]; וואס איז שייך צו א וועקטאר.

vecto'rial *a.* (וועק־טאו'־רי־על) מיט א וועקטאר אדער וועקטארען, וואס איז שייך צו א וועקטאר. ז. *vector*

vec'ture *n.* (וועק'־טשור) טראגונג, פיהרונג.

Ve'da *n.* (ווי'־דא) די וועדא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע הינדוסען].

Vedan'ta *n.* (ווע־דאנ'־טא) וועדאנטא, די וועדא־לעהרע, א פילאזאפישע סיסטעם געגרינדעט אויף די וועדאס [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע הינדוסען].

Vedan'tic *a.* (ווע־דאנ'־טיק) וועדאנטיש, וואס איז שייך צו וועדאנטא. ז. *Vedanta*

vedette' *n.* (ווי־דעט') א רייטער־וואך.

Ve'dic *a.* (וויי'־דיק) וועדיש, וואס איז שייך צו די וועדאס. ז. *Veda*

veer *v.* (וויער) אויסדרעהען, אומקעהרען, ענדערען די ריכטונג; זיך אויסדרעהען, ענדערען די ריכטונג; זיך ענדערען.

veer'able *a.* (וויער'־עבל) פערענדערליך [וועגען א ווינד].

veer and haul (וויער ענד האהל) שטארק אנציהען און ביסלעכווייז נאכלאזען [ווי א שיפס־שטריק].

veer away' (וויער ע־הוויי') נאכלאזען, אבלאזען, לאזען לויפען [ווי א שיפס־שטריק].

veer'ing *n. and a.* (וויער'־אינג) אומ־

דרעהונג, ענדערונג; ענדערונג פון דער ריכטונג; א קאפריזנע ענדערונג, א קאפריז; זיך דרעהענד, זיך ענדערענד, ענדערענד די ריכטונג.

veer'ingly *adv.* (וויער'-אינג-לי) זיך אומדרעהענדיג, זיך ענדערענדיג, אונבעשטענדיג.

veer'y *n.* (וויער'-אי) אזא אמעריקאנישער דראָסעל. ז. ***thrush***

Vegetabil'ia *a.* (וועדזש-אי-טע-ביל'-אי-א) דאס פלאנצען-רייך, די פלאנצען-וועלט.

vegetabil'ity *n.* (וועדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) פלאנצענארטיגקייט, די פלאנצען-נאטור.

veg'etable *n. and a.* (וועדזש'-אי-טעבל) א פלאנצע; גרינס, שפייז-פלאנצען, גראז-פלאנצען; פלאנצענארטיג; וואס איז שייך צו פלאנצען; וואס איז שייך צו גרינסען.

veg'etable anato'my (וועדזש'-אי-טעבל ע-נעט'-א-מי) פלאנצען-אנאטאמיע, דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם געבוי פון פלאנצען.

veg'etable brim'stone (וועדזש'-אי-טעבל ברים'-סטאון) העקס-מעהל, צויבער-מעהל. ז. ***lycopodium powder***

veg'etable but'ters (וועדזש'-אי-טעבל באט'-ערז) פלאנצען-פוטער [פוטער-עהנליכע שטאפען געמאכט פון פלאנצען].

veg'etable cal'omel (וועדזש'-אי-טעבל קעל'-א-מעל) די צויבער-פלאנצע [ז. ***mandrake***]; דער מאי-עפעל [ז. ***May-apple***].

veg'etable col'ic (וועדזש'-אי-טעבל קאל'-איק) בויכוועהטאג וואס קומט פון עסען גרינסען.

veg'etable egg (וועדזש'-אי-טעבל עג) די אייער-פלאנצע. ז. ***egg-plant***

veg'etable i'vory (וועדזש'-אי-טעבל אי'-וואָ-רי) פלאנצען-עלפענביין [דער אייווייס שטאף פון אן עלפענביין-נוס וואס ווערט געברויכט פאר בעפוצונגען]. ז. ***ivory-nut***

veg'etable king'dom (וועדזש'-אי-טעבל קינג'-דאם) דאס פלאנצען-רייך; די פלאנצען-וועלט.

veg'etable parch'ment (וועדזש'-אי-טעבל פארטש'-מענט) ז. ***parchment paper***

veg'etable physiol'ogy (וועדזש'-אי-טעבל פי-זי-אל'-א-דזשי) פלאנצען-פיזיאלאגיע, דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די לעבענס-פראצעסען פון פלאנצען און מיט די פונקציאנען פון זייערע בעזונדערע טיילען.

veg'etablize *v.* (וועדזש'-אי-טע-בלאיז) מאכען פלאנצען-עהנליך.

veg'etal *a. and n.* (וועדזש'-אי-טעל) וואס איז שייך צו פלאנצען, פלאנצען-עהנליך, פלאנצען-ארטיג; וועגעטאטיוו, פיהרענד א פלאנצען-לעבען [אהן א העכערען מענשליכען שטרעבען און גענוס]; וואס איז שייך צו די לעבענס-פראצעסען און לעבענס-פונקציאנען וואס זיינען געמיינשאפטליך ביי חיות און פלאנצען [ווי נעהרונג, וואקסונג א. ז. וו.].

vegetal'ity *n.* (וועדזש-אי-טעל'-אי-טי) פלאנצענארטיגקייט; פלאנצען-נאטור; פלאנצענארטיגע לעבענס-ארט [אהן העכערען שטרעבען און גענוס]; די פיזיאלאגישע פונקציאנען וואס זיינען געמיינשאפטליך ביי פלאנצען און חיות [ווי וואקסונג, נעהרונג א. ז. וו.].

vegeta'rian *n. and a.* (וועדזש-אי-טיי'-רי-ען) א וועגעטאריאנער [איינער וואס ערנעהרט זיך בלויז מיט פלאנצען און עסט גיט קיין דבר מן החי]; וועגעטאריאניש, זיך ערנעהרענדיג בלויז מיט פלאנצען; וואס בעשטעהט אין גאנצען פון פלאנצען אדער גרינסען [ווי שפייזען].

vegeta'rianism *n.* (וועדזש-אי-טיי'-רי-ען-איזם) וועגעטעריאניזם, דאס לעבען בלויז אויף פלאנצען, די לעהרע, אז מענשען דארפען זיך ערנעהרען בלויז מיט פלאנצען.

veg'etate *v.* (וועדזש'-אי-טייט) וואקסען ווי א פלאנצע; וועגעטירען, פיהרען א פלאנצען-לעבען [לעבען אהן העכערען שטרעבען און גענוס, לעבען פויל און נוצלאז]; פעראורזאכען וואקסונג אדער פלאנצען-וואקסונג.

vegeta'tion *n.* (וועדזש-אי-טיי'-שאן) 1. וועגעטאציאן, פלאנצען-וואקסונג, פלאנצען-לעבען; 2. פלאנצונגען, די פלאנצען-וועלט; 3. א קראנקהאפטער אנוואוקס אויף'ן קערפער.

2\. The district is noted for its luxuriant **vegetation.**

veg'etative *a. and n.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו) וואקסענד; וועגעטאטיוו, וואס איז שייך צו יענע לעבענס-פראצעסען און פונקציאנען, וואס זיינען געמיינשאפטליך אי ביי חיות אי ביי פלאנצען; פיהרענד א פלאנצען-לעבען [אהן העכערע שטרעבונגען און גענוס]; פויל, אבגעלאזען, ניט פראגרעסיוו; וואס פראדוצירט פלאנצען [ווי א בארדען]; א פלאנצע.

veg'etatively *adv.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו-לי) וואקסענדיג; וועגעטאטיוו, פלאנצען-עהנליך, פיהרענדיג א פלאנצען-לעבען. ז. ***vegetative***

veg'etativeness *n.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו-נעס) די וואקסונגס-קראפט, דאס זיין וועגעטאטיוו. ז. ***vegetative***

veg'eto-al'kali *n.* (וועדזש'-אי-טאו-על'-קע-לי) אן אלקאלאאיד [א כעמישע פערבינדונג מיט אלקאלי]. ז. ***alkaloid***

ve'hemence *n.* (וויע'-הי-מענס) העפטיגקייט, שטורמדיגקייט, שטארקייט, גוואלדיגקייט, פייערינקייט.

ve'hemency *n.* (וויע'-הי-מען-סי) ז. ***vehemence***

ve'hement *a.* (וויע'-הי-מענט) העפטיג, שטורמדיג, שטארק, גוואלדיג, פייעריג.

The orator was **vehement** in his denunciation of his opponent.

ve'hemently *adv.* (וויע'-הי-מענט-לי) אויף א העפטיגען, שטורמדיגען אופן; מיט גוואלדיגער קראפט; מיט פייערינקייט.

ve'hicle *n. and v.* (וויע'-היקל) 1. א פוהר, א וואגען; אן עקיפאזש; 2. אן איבערפיהרונגס-מיטעל, אן איבערטראגונגס-מיטעל, א טראנספארטאציאנס-מיטעל, אן איבערגעבונגס-מיטעל; 3. א שטאף, אין וועלכען עס ווערט פאנאנדערגעפיהרט א מעדיצין; א פליסיגקייט צום פאנאנדערפיהרען פארבען; 4. איבערפיהרען, טראנספארטירען; איבערגעבען.

1\. It was impossible to engage a **vehicle** to take us across the mountains. 2. Poetry is the best **vehicle** to convey noble sentiments.

vehic'ular *a.* (ווי-היק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א וואגען, וואס דיענט אלס טראנספארטאציאנס-מיטעל.

vehic'ulatory *a.* (ווי-היק'-יו-לע-טא-רי) ז. ***vehicular***

veh'me *n.* (פיי'-מע) ז. ***vehmgericht***

vehm'gericht *n.* (פיימ'-גע-ריכט) די פעמע אדער פעמגעריכט [א מין מיטעלאלטערליכער געריכטס-טריבונאל אין דייטשלאנד].

veh'mic *a.* (פיי'-מיק) וואס איז שייך צו דער פעמע אדער צום פעמגעריכט [א מיטעלאלטערליכער געריכטס-טריבונאל אין דייטשלאנד].

veil *n. and v.* (ווייל) א שלייער, א פערהילונג; א וואואל, א געזיכטס-פערדעק; א פארהאנג; א מאסקע; א וואואל-עהנליכער קערפער-טייל אדער הייטעל; פערשלייערן; פערדעקען; פערבארגען; איינהילען; פערמאסקירען.

vei'ler *n.* (וויי'-לער) א איינהילער, א פערדעקער; אן איינהילונג, א פערדעק.

vei'ling *n.* (וויי'-לינג) פערהילונג, פערדעקונג, פערשלייערונג; א וואואל, א לייכטע פערהילונג; וואואלען-מאטעריאל, שלייער-מאטעריאל.

vein *n. and v.* (וויין) אן אדער, א בלוט-אדער; אן ערץ-אדער, א מעטאל-אדער; א נערוו, אן אדער פון א בלאט; א ריפ אדער אן הארנדיג רעהרעל אין די פליגעלעך פון אינזעקטען; א פערטיעפונג, א שפאלט, א הייהל [אין דער ערד]; אן אדער אדער שטרייף אין האלץ, מארמאר א. ז. וו.; א כאראקטער-שטריך, אן אייגענשאפט; א סטיל [אין רעדען אדער שרייבען]; ניינונג, אנלאגע; שטימונג, לוינע; נעמיטה; בעדעקען מיט אדערען, מאכען אדערדיג; שטרייפען.

vei'nage *n.* (וויי'-נעדזש) די אדערען; די פארמאציאן אדער אויסבילדונג פון אדערען; געשטרייפטקייט [אין דער פארם פון אדערען].

veined *a.* (וויינד) געאדערט, אדערדיג, מיט אדערען; געשטרייפט, בונט [ווי למשל, מארמאר]. ז. ***vein***

vei'ning *n.* (וויי'-נינג) די פארמאציאן אדער אויסבילדונג פון אדערען; אן אדערען-נעץ; געשטרייפטקייט, בונטקייט.

vein'less *a.* (וויינ'-לעס) אהן אדערען; ניט געשטרייפט. ז. ***vein***

vein'let *n.* (וויינ'-לעט) אן אדערעל; א קליינער פלאנצען-נערוו. ז. ***vein***

vein'-like *a.* (וויינ'-לאיק) אדער-עהנליך.

vei'nous *a.* (וויי'-נאס) אדערדיג.

vein'stone *n.* (וויינ'-סטאון) א שטיינדעל אין אן אדער; די טיילען פון אן ערץ-אדער אדער ערץ-לאגער וואס ענטהאלטען ניט קיין מעטאל [ז. ***gangue***].

vei'nule *n.* (וויי'-ניול) אן אדערעל.

vei'ny *a.* (וויי'-ני) ז. ***veined***

vela'men *n.* (ווי-ליי'-מען) ז. ***velamentum***

velamen'tous *a.* (וועל-ע-מענ'-טאס) ווי א דין הייטעל, וואואל-עהנליך; עהנליך צו א זעגעל.

velamen'tum *n.* (וועל-ע-מענ'-טאם) א הייטעל, א הייטעל-איינהילונג.

ve'lar *a.* (וויע'-לאר) וואואל-עהנליך; וואס איז שייך צו א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל; וואס ווערט ארויסגערעדט מיט דער הילף פון ווייכען טייל פון גומען [ווי די קלאנגען ***gw***, ***kw*** און ***qu***].

vela'rium *n.* (ווי-ליי'-רי-אם) ז. ***velum***

ve'lary *a.* (וויע'-לאר-אי) וואס איז שייך צו א שיפס-זעגעל.

ve'late *a.* (וויע'-לייט) פערשלייערט, איינגעהילט; וואס האט א הייטעל-איינהילונג אדער א הייטעל-לעפעל [וועגען גע-

וויסע בעשעפענישען אדער קערפער=טיילען].

vela'tion *n.* (ווי-ליי'-שאן) איינהילונג; פערשלייערונג; פערדעקונג, פערהילונג; בעהאלטענקייט; נעהיימנים; די אויסבילדונג פון א הייטעל=איינהילונג אדער הייטעל=לעפעל [ביי פערשיעדענע בעשעפענישען אדער ביי קערפער=טיילען].

ve'lic *a.* (וויע'-ליק) וואס איז שייך צו א זענעל.

velif'erous *a.* (ווי-ליפ'-ע-ראס) מיט זעגלען, בעזעגעלט; וואס האט א הייטעל=איינהילונג אדער הייטעל=לעפעל [ווענען נעוויסע בעשעפענישען אדער קערפער=טיילען].

vel'iform *a.* (וועל'-אי-פארם) וואס בילדעט אוים א הייטעל=איינהילונג אדער הייטעל=לעפעל. ז. ***velum***

vell *n.* (וועל) א הויט, א הייטעל.

velle'ity *n.* (ווע-ליע'-אי-טי) א שוואכער ווילען, א מאכטלאזע אדער ווילענלאזע נייגונג אדער פערלאנג.

vel'licate *v.* (וועל'-אי-קייט) צוקען, ציהען; ארויסרופען א צוקונג אדער א קאנוואולסיווע בעוועגונג [ווי פון א נערוו אדער מוסקול].

vellica'tion *n.* (וועל-אי-קיי'-שאן) צוקונג, ציהונג; קאנוואולסיען.

vel'licative *a.* (וועל'-אי-קיי-טיוו) ציהענד, צוקענד, ארויסרופענד קאנוואולסיען.

vel'lum *n.* (וועל'-אם) וועלין [אזא דינער פארמעט].

velo'ce *adv.* (ווע-לאו'-טשע) אין מוזיק — זעהר שנעל.

veloc'iman *n.* (ווי-לאס'-אי-מען) א מין וועלאסיפעד וואס ווערט געטריבען מיט די הענד.

velocim'eter *n.* (וועל-א-סימ'-ע-טער) א געשווינדקייטס=מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען געשווינדקייט].

veloc'ipede *n.* (ווי-לאס'-אי-פיעד) א וועלאסיפעד. ז. ***bicycle***

velocipe'dean *n.* (ווי-לאס-אי-פיע'-די-ען) ז. ***velocipedist***

veloc'ipedist *n.* (ווי-לאס'-אי-פיע-דיסט) א וועלאסיפעדיסט, א וועלאסיפעד=פאהרער.

veloc'ity *n.* (ווי-לאס'-אי-טי) שנעלקייט, געשווינדקייט.

vel'odrome *n.* (וועל'-א-דראום) א פלאץ פאר וועט=לויף אויף וועלאסיפעדען.

velo'nia *n.* (ווי-לאו'-ני-א) ז. ***valonia***

velours' *n.* (ווע-לוהר') סאמעט, א סאמעט=עהנליכער שטאף.

veloutine' *n.* (וועל-או-טיען') אזא וואלען=צייג.

ve'lum *n.* (וויע'-לאם) א הייטעל=איינהילונג אדער הייטעל=לעפעל [ביי פערשיעדענע בעשעפענישען אדער קערפער=טיילען]; אן איבערצוג איבער א פארצייטיגען דאכלאזען רוימישען טעאטער [צו בעשיצען פון א רעגען].

velu'men *n.* (ווי-ליו'-מען) סאמעט=עהנליכקייט, סאמעטדיגקייט.

vel'ure *n. and v.* (וועל'-יור) א צייג מיט א געדיכטער, ווייכער בארווע [ווארסע]; סאמעט; וועלוועטין, באנוועל=סאמעט; מאנטשעסטער; א זיידענעס אדער פליושענעס קישעלע אבצוגלעטען א הוט; מאכען גלאט און גלאנציג א הוט.

velu'tine *a.* (ווי-ליו'-טין) ז. ***velutinous***

velu'tinous *a.* (ווי-ליו'-טי-נאס) סאמעטיג, סאמעט=ווייך; בעדעקט מיט קליינע הערעלעך.

vel'veret *n.* (וועל'-וועֶר-עט) א מין סאמעט פון א נידריגען סארט.

vel'vet *n., a. and v.* (וועל'-וועט) סאמעט; געוואונענעס געלד [אין אזארטנע שפּיעלען]; דער אויבערשטער שיכט פון א וואקסענדען הירש=הארן; סאמעטענער, פון סאמעט; סאמעט=ארטיג, ווי סאמעט, גלאט און ווייך; מאכען סאמעט=מאלעריי, מאלען אויף סאמעט; בעדעקען מיט סאמעט; מאכען סאמעט=עהנליך.

vel'vetbreast *n.* (וועל'-וועט-ברעסט) דער אמעריקאנער קאלבען=טויכער [ז. ***merganser***]; די אמעריקאנער בראנד=ענטעל [ז. ***sheldrake***].

velveteen' *n.* (וועל-וועט-טיען') וועלענטין, פראסטער סאמעט, מאנטשעסטער.

vel'vet-flow'er *n.* (וועל'-וועט-פלאו'-ער) די סאמעט=בלום [אזא בלום].

vel'vet-guards *n.* (וועל'-וועט-גארדז) סאמעט=בעזאץ, סאמעט=בעפוצונג; מענשען וואס טראגען קליידער, וועלכע זיינען בעפוצט מיט סאמעט.

vel'veting *n.* (וועל'-וועט-אינג) סאמעט=הארינקייט, די סאמעט=בארווע [ווארסע].

vel'vetings *n.* (וועל'-וועט-אינגז) סאמעט=וואארעס; א שטיק סאמעט=צייג.

vel'vet-pain'ting *n.* (וועל'-וועט-פיינ'-טינג) סאמעט=מאלעריי, דאס מאלען אדער ארויסברייננען קאלירען און אוזארען אויף סאמעט.

vel'vet-pa'per *n.* (וועל'-וועט-פיי'-פער) ז. ***flock-paper***

vel'vet-pile *n.* (וועל'-וועט-פאיל) סאמעט=הארינקייט, סאמעט=בארווע [ווארסע]; א סאמעט=עהנליכער צייג [מיט א לאנגער ווייכער בארווע].

vel'vet-sat'in *n.* (וועל'-וועט-סעט'-אין) סאמעט=סאטין [סאמעט=עהנליכער זיידען=צייג].

vel'vet-work *n.* (וועל'-וועט-הוואירק) שטיקעריי אויף סאמעט.

vel'vety *a.* (וועל'-וועט-אי) סאמעטענער, פון סאמעט; סאמעטדיג, סאמעט=ארטיג, ווי סאמעט; ווייך און גלאט.

ve'na *n.* (וויע'-נא) א בלוט=אדער, אן אדער.

ve'na ca'va (וויע'-נא קיי'-ווא) איינע פון די צוויי גרויסע בלוט=ארטעריען, וואס פיהרען צו דער רעכטער עפנונג אדער אויערעל פון הארץ. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

ve'nal *a.* (וויע'-נעל) פערקויפליך, וואס פערקויפט זיך פאר געלד; וואס געפינט זיך אין די אדערען, וואס קומט פון די אדערען, וואס איז שייך צו די אדערען.

venal'ity *n.* (ווי-נעל'-אי-טי) פערקויפליכקייט.

ve'nally *adv.* (וויע'-נעל-אי) זיך פערקויפענדיג.

ven'ary *n. and a.* (וועני'-ע-רי) פון יאגד, וואס איז שייך צו יאגד; יאגד.

venat'ic *a.* (ווי-נעט'-איק) יעגעריש; וואס איז שייך צו יאגד, וואס ווערט בענוצט אין יאגד; פערקאכט אין יאגד.

venat'ical *a.* (ווי-נעט'-אי-קעל) ז. ***venatic***

venat'ically *adv.* (ווי-נעט'-אי-קעל-אי) אין יאגד; אויף א יעגערישען אופן; ווי אין יאגד.

vena'tion *n.* (ווי-ניי'-שאן) די גרופירונג פון די אדערען, דאס אדערען=סיסטעם.

venato'rial *a.* (וועג-ע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו יאגד; יעגעריש.

vend *v.* (וועגד) פערקויפען.

ven'dace *n.* (וועני'-דיים) דער ווענדאס [אזא קליינער ווייס=פיש]. ז. ***whitefish***

vendee' *n.* (וועג-דיע') א קויפער, א קונה.

Vendémiaire' *n.* (וואנ-דיי-מי-עהר') דער ערשטער חדש פון דעם פראנצויזישען רעוואלוציאנערען קאלענדאר [וועלכער איז איינגעפיהרט געווארען אין יאהר 1793].

ven'der *n.* (וועני'-דער) א פערקויפער.

vendet'ta *n.* (וועג-דעט'-א) ווענדעטא [דאס נקמה נעהמען פאר דעם פערגאסענעם בלוט פון א קרוב].

vendibil'ity *n.* (וועג-די-ביל'-אי-טי) פערקויפליכקייט, גאנגבארקייט.

ven'dible *a. and n.* (וועני'-דיבל) פערקויפליך, גאנגבאר; א זאך צום פערקויפען.

ven'dibleness *n.* (וועני'-דיבל-נעס) ז. ***vendibility***

ven'dibly *adv.* (וועני'-די-בלי) אזוי עס זאל זיך קענען פערקויפען; אויף א גאנגבארען אופן.

ven'dis *n.* (וועני'-דים) ז. ***vendace***

vendi'tion *n.* (וועג-דיש'-אן) פערקויף; פערקויפונג.

ven'dor *n.* (וועני'-דאר) ז. ***vender***

vendue' *n.* (וועג-דיו') אן עפענטליכער פערקויף, אן אויקציאן, א ליציטאציע.

vendue'-mas'ter *n.* (וועג-דיו'-מעס'-טער) אן אויקציאנער.

veneer' *n. and v.* (ווי-ניער') פורניר [האלץ=בעזאץ אדער האלץ=בעפוצונג פון א בעסערען סארט האלץ אויף ערגערען]; בעשלאג, בעפוצונג [פון א בעסערען שטאף אויף אן ערגערען, ווי למשל, אויף ליימענע כלים]; פוץ, אויבערפלעכליכער גלאנץ; פורנירען; בעפוצען פון אויבען אויף.

veneer'-cut'ter *n.* (ווי-ניער'-קאט'-ער) א מאשין אויסצושניידען פורניר=ברעטלעך. ז. ***veneer***

veneer'ing *n.* (ווי-ניער'-אינג) פורנירונג, האלץ=בעלעגונג; בעפוצונג מיט א שטאף פון בעסערען סארט.

veneer'-mill *n.* (ווי-ניער'-מיל) א פורניר=שנייד=מאשין. ז. ***veneer***

venef'ical *a.* (ווי-נעפ'-אי-קעל) ז. ***veneficial***

ven'efice *n.* (וועני'-אי-פים) גיפט=מישעריי, פערגיפטונג; כשוף=מאכעריי.

venefi'cial *a.* (וועג-אי-פיש'-על) גיפט=מישענד, פערגיפטענד; צויבערענד, פערכשוף'ענד.

venefi'cious *a.* (וועג-אי-פיש'-אס) ז. ***veneficial***

venefi'ciously *adv.* (וועג-אי-פיש'-אס-לי) דורך גיפט, פערגיפטענדיג; דורך כשוף.

ven'emous *a.* (וועני'-ע-מאס) ז. ***venomous***

ven'enate *v. and a.* (וועני'-אי-נייט) פערגיפטען; פערגיפטעט.

venena'tion *n.* (וועג-אי-ניי'-שאן) פערגיפטונג; גיפט.

venenif'luous *a.* (וועג-אי-ניפ'-לו-אס) פליסענד מיט גיפט אדער מיט גיפטיגען זאפט.

ven'enous *a.* (וועני'-אי-נאס) גיפטיג.

venerabil'ity *n.* (וועג-ע-רע-ביל'-אי-טי) ז. ***venerableness***

ven'erable *a.* (ווענ'-ע-רעבל) עהרענווירדיג, פערעהרונגסווירדיג.

ven'erableness *n.* (ווענ'-ע-רעבל-נעס) עהרענווירדיגקייט, פערעהרונגסווירדיגקייט.

ven'erably *adv.* (ווענ'-ע-רע-בלי) אויף אן עהרענווירדיגען אופן.

ven'erate *v.* (ווענ'-ע-רייט) עהרען, פערעהרען.

venera'tion *n.* (וועג-ע-ריי'-שאן) עהרונג, פערעהרונג.

ven'erator *n.* (ווענ'-ע-ריי-טאר) א פערעהרער.

vene'real *a.* (ווי-ניע'-רי-על) ווענעריש, געשלעכטליך, וואס איז שייך צו געשלעכטליכען פערקעהר, וואס קומט פון געשלעכטליכען פערקעהר; תאוה'דיג; וואס דערוועקט תאוה אדער געשלעכטליכע ליידענשאפט; וואס היילט ווענערישע קראנקהייטען.

vene'real carnos'ity (ווי-ניע'-רי-על קאר-נאס'-אי-טי) ז. ***venereal warts***

vene'real disease' (ווי-ניע'-רי-על די-זיעז') א ווענערישע קראנקהייט [וואס קומט פון געשלעכטליכען פערקעהר, ווי סיפילים, טריפער אדער שאנקער].

vene'real sore (ווי-ניע'-רי-על סאור) ז. ***venereal ulcer***

vene'real ul'cer (ווי-ניע'-רי-על אל'-סער) א שאנקער [אזא ווענערישע קראנקהייט].

vene'real warts (ווי-ניע'-רי-על הוואהרטס) פרישטשיקעס אדער באראדאווקעס אויף דער שליים-הויט פון די געשלעכטס-גליעדער.

vene'reate *v.* (ווי-ניע'-רי-אייט) מאכען אויסגעלאסען, תאוה'דיג אדער ליידענשאפטליך.

vene'reous *a.* (ווי-ניע'-רי-אס) אויסגעלאסען, תאוה'דיג, ליידענשאפטליך; וואס דערוועקט תאוה.

ven'erer *n.* (ווענ'-ער-ער) א געיעג-אויפפאסער; א יעגער.

ven'ery *n.* (ווענ'-ע-רי) יאגד; זנות; געשלעכטליכע בעפריעדיגונג.

venesec'tion *n.* (וויע-ני-סעק'-שאן) די עפנונג פון אן אדער, אדער-לאזונג.

venesec'tion ban'dage (וויע-ני-סעק'-שאן בענ'-דעדזש) א באנדאזש אין דער פארם פון אן 8 אויף'ן עלענבויגען, וואו מען האט געעפענט אן אדער.

Vene'tian *a. and n.* (ווי-ניע'-שען) ווענעציאניש, ווענעדיש, וואס איז שייך צו ווענעציען אדער ווענעדיג [אין איטאליען]; וואס איז שייך צו דעם ווענעדישען סטיל פון ארכיטעקטור; א ווענעציאנער [א געבירטיגער פון ווענעציען אדער ווענעדיג]; א ווענעציאנישער פארהאנג [ז. ***Venetian blind***]; א דאמינא [א מאסקאראד-קלייד אין דער פארם פון א גלח'שען אויבער-מאנטעל מיט א קאפּיושאן].

Vene'tian blind (ווי-ניע'-שען בלאינד) א ווענעציאנישער פארהאנג [אזא פענסטער-לאדען וואס בעשטעהט פון ברעטעלעך, וועלכע קענען זיך פאנאנדעררוקען אום אריינצולאזען ליכט אדער לופט].

Vene'tian chalk (ווי-ניע'-שען טשאהק) ז. ***French chalk***

Vene'tianed *a.* (ווי-ניע'-שענד) וואס האט ווענעציאנישע פארהאנגען. ז. ***Venetian blind***

venge *v.* (ווענדזש) זיך נוקם זיין, נעהמען ראכע, זיך אברעכנען.

ven'geance *n.* (ווענ'-דזשענס) ראכע, נקמה.

venge'ful *a.* (ווענדזש'-פול) פול מיט נקמה, וואס זוכט נקמה.

venge'fully *adv.* (ווענדזש'-פול-אי) זוכענדיג נקמה.

venge'fulness *n.* (ווענדזש'-פול-נעס) ראכגיעריגקייט, דער ווונש צו נעהמען נקמה.

venge'ment *n.* (ווענדזש'-מענט) דאס נקמה-נעהמען.

ven'ger *n.* (ווענ'-דזשער) א ראכע-נעהמער, א נקמה-נעהמער.

ve'nial *a.* (וויע'-ני-על) פערצייהליך, פערגעבליך; וואס מען קען מוחל זיין; וואס קען פערגעבען ווערען; וואס קען ענטשולדיגט ווערען.

venial'ity *n.* (ווי-ני-על'-אי-טי) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט, דאס קענען פערגעבען ווערען.

ve'nially *adv.* (וויע'-ני-על-אי) אויף א פערצייהליכען אופן; אזוי, אז מען זאל עס קענען מוחל זיין.

ve'nialness *n.* (וויע'-ני-על-נעס) ז. ***veniality***

veni're *n.* (ווי-נאי'-רי) א געריכטס-בעפעהל צום שעריף אויפצופאדערען געריכטס-געשווארענע צו קומען אין געריכט.

veni're fa'cias (ווי-נאי'-רי פיי'-שי-עס) ז. ***venire***

veni're-man *n.* (ווי-נאי'-רי-מען) איינער וואס ווערט אויפגעפאדערט דורך דעם שעריף צו קומען אין געריכט אלס געשווארענער.

ven'ison *n.* (ווענ'זן) ווילדבערט, יאגד-פלייש [פלייש פון ווילדע חיות אדער עופות וואס זיינען געשאסען געווארען אין יאגד און וואס קען בענוצט ווערען אלס שפייז]; הירשען-פלייש.

ven'om *n. and v.* (ווענ'-אם) גיפט [הויפטזעכליך פון א שלאנג]; א שעדליכע ווירקונג; שלעכטקייט, בייזקייט; פערגיפטען.

ven'om-albu'min *n.* (ווענ'-אם-על-ביו'-מין) איי-ווייס שטאף וואס געפינט זיך אין שלאנגען-גיפט.

ven'omer *n.* (ווענ'-אם-ער) א פערגיפטער, א גיפט-מישער.

ven'omous *a.* (ווענ'-אם-אס) גיפטיג; שעדליך, פערדערבליך, געפעהרליך; פיינדזעליג, בייז, שלעכט, פול מיט האס, בייזהאפט; בייזוויליג.

ven'omously *adv.* (ווענ'-אם-אס-לי) מיט גיפט; אויף א גיפטיגען שטייגער; אויף א פיינדזעליגען, בייזהאפטען שטייגער.

ven'omousness *n.* (ווענ'-אם-אס-נעס) גיפטיגקייט; שעדליכקייט, פערדערבליכקייט; פיינדזעליגקייט, בייזקייט, שלעכטסקייט, בייזהאפטיגקייט.

ve'nous *a.* (וויע'-נאס) פון די אדערען; וואס געהערט צו די אדערען; וואס ענטהאלט זיך אין די אדערען; וואס האט אדערלעך [ווי א פליגעל פון אן אינזעקט].

ve'nously *adv.* (וויע'-נאס-לי) דורך די אדערען אדער דורך דער בלוט-צירקולאציאן פון די אדערען; האבענדיג א ווירקונג אויף די אדערען.

vent *n. and v.* (ווענט) אן עפנונג, א לאך; דאס צינד-לאך פון א ביקס; אן ארויסגאנג; אן אויסגאנג, אן אויסוועג; א פרייער גאנג, א פרייער לויף; אן אויסדרוק, אן אויסשפרעכונג, אן ארויסזאגונג; די עפנונג אין הינטערלייב [פי טבעת]; א מארק; א פערקויף, אן אבגאנג; אויסשפרעכען, ארויסזאגען, אויסדריקען; בעריכטען; עפענטליך בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; פערברייטען; צירקולירען; פערשפרייטען; ארויסלאזען; מאכען א לאך, עפנונג אדער אויסגאנג [אין עפּעס]; זיך לייכטער מאכען דאס הארץ, זיך בערוהיגען.

ven'ta *n.* (ווענ'-טא) א גאסט-הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

ven'tage *n.* (ווענ'-טעדזש) א קליין לעכעל; א פינגער-לאך אין א הילצערנעם בלאז-אינסטרומענט.

ven'tail *n.* (ווענ'-טייל) ז. ***aventaile***

ven'taille *n.* (ווענ'-טייל) ז. ***aventaile***

ven'ter *n.* (ווענ'-טער) א פערברייטער, א פערשפרייטער, א בעקאנטמאכער, א פאנאנדערשרייער; די געבעהר-מוטער, דאס מוטערלייב; א מוטער; דאס אונטערלייב, דער בויך.

vent'-field *n.* (ווענט'-פיעלד) די פולווער-פלאטע פון א שיס-געוועהר.

vent'-hole *n.* (ווענט'-האול) אן עפנונג, א לאך [ווי למשל, א לופט-לאך אדער ווענטילאציאנס-עפנונג].

ven'tiduct *n.* (ווענ'-טי-דאקט) א לופט-רעהר, א ווינד-רעהר, אן אונטערערדישע ווענטילאציאנס-רעהר.

ven'tilate *v.* (ווענ'-טי-לייט) לופטערען, ווענטילירען; דורכלופטערען; מאכען א גענויע עפענטליכע אונטערזוכונג אדער נאכפארשונג, עפענטליך אונטערזוכען; וועהען, אויסבלאזען [ווי מעקענע פון תבואה].

ven'tilating-brick *n.* (ווענ'-טי-ליי-טינג-בריק) א ווענטילאציאנס-ציגעל [א דורכגעלעכערטער ציגעל, וועלכער שאפט א לופט-דורכגאנג וואס ווערט בענוצט אין ווענטילאציאן און לופט-הייצונג].

ven'tilating-hea'ter *n.* (ווענ'-טי-ליי-טינג-היע'-טער) א ווענטילאציאנס-אויווען [אזא אויווען וואס ציהט אריין פון דרויסען פרישע לופט וועלכע ווערט דערווארעמט און צושיקט דורך דער געביידע].

ventila'tion *n.* (וועג-טי-ליי'-שאן) לופטערונג, ווענטילאציאן, לופט-רייניגונג, דורכלופטערונג; עפענטליכע אונטערזוכונג; פרייע דיסקוסיאן.

ven'tilative *a.* (ווענ'-טי-ליי-טיוו) ווענטילירענד, לופטערענד, לופט-רייניגענד.

ven'tilator *n.* (ווענ'-טי-ליי-טאר) א לופט-ציהער, א ווענטילאטאר; אן עפענטליכער אונטערזוכער, א פערעפענטליכער.

ven'ting-hole *n.* (ווענ'-טינג-האול) ז. ***vent-hole***

vent'less *a.* (ווענט'-לעס) אהן אן ארויסגאנג, אהן אן אויסגאנג, אהן אן אויסוועג.

ven'tose *a. and n.* (ווענ'-טאוס) וואס ליידט פון ווינד אין מאגען; ווינדיג; פוסט, נישטיג; א באנקע, א באנקעס-גלעזעל [וואס א רופא שטעלט].

Ventose' *n.* (וואנ-טאוז') ווענטאז [דער זעקסטער מאנאט אין דעם קאלענדאר וואס איז פאר א קורצער צייט איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1793 אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן]. ז. ***republican calendar***

ventos'ity *n.* (וועג-טאס'-אי-טי) דאס

ליירען פון ווינד אין מאגען; פוסטער שטאלץ, אנגעבלאזענקייט.

vent'-peg *n.* (ווענט'-פעג) א שפונט, א צאפּען, א פלעקעל מיט וועלכען מען פערשטאפט א לאך אין א פאס.

vent'-pin *n.* (ווענט'-פין) ז. ***vent-peg***.

ven'tral *a.* (ווענ'-טרעל) פון בויך, וואס געהערט צום בויך; וואס ליעגט אויף דעם בויך; אין באטאניק — וואס איז שייך צו דער פאדערזייט פון עפּעס.

ven'trally *adv.* (ווענ'-טרעל-אי) אין בויך, אויף'ן בויך, נאהענט פון בויך, אין דער ריכטונג פון בויך.

ven'tric *a.* (ווענ'-טריק) פון בויך, וואס איז שייך צום בויך.

ven'tricle *n.* (ווענ'-טריקל) אן אויסהוילונג אדער חלל אין א קערפער־ארגאן [ווי למשל, די פערטיעפונג אין די געהירן אדער די הארץ־קעמערלעך]; די געבעהר־מוטער, דער געבורטס־ארגאן.

ven'tricose *a.* (ווענ'-טרי-קאוס) בייכיג, אויפגעשוואלען, אויפגעבלאזען.

ven'tricous *a.* (ווענ'-טרי-קאס) ז. ***ventricose***.

ventric'ular *a.* (ווענ-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א חלל אדער אויסגעהוילטען קערפער־ארגאן. ז. ***ventricle***.

ventric'ulous *a.* (ווענ-טריק'-יו-לאס) ז. ***ventricular***.

ventrilocu'tion *n.* (ווענ-טרי-לא-קיו'-שאן) ז. ***ventriloquism***.

ven'triloque *a.* (ווענ'-טרי-לאוק) ז. ***ventriloquial***.

ventrilo'quial *a.* (ווענ-טרי-לאו'-קהווי-על) בויך־רעדנעריש. ז. ***ventriloquism***.

ventrilo'quially *adv.* (ווענ-טרי-לאו'-קהווי-על-אי) אויף א בויך־רעדנערישען שטייגער. ז. ***ventriloquism***.

ventril'oquise *v.* (ווענ-טריל'-א-קהוואיז) ז. ***ventriloquize***.

ventril'oquism *n.* (ווענ-טריל'-א-קהוויזם) בויך־רעדנעריי [די קונסט צו רעדען אזוי, אז עס זאל זיך אויסדאכטען דאס די שטימע קומט ניט פון דעם רעדנער, נאר ערגעץ פון ווייטענס].

ventril'oquist *n.* (ווענ-טריל'-א-קהוויסט) א בויך־רעדנער. ז. ***ventriloquism***.

ventriloquis'tic *a.* (ווענ-טריל-א-קהוויס'-טיק) בויך־רעדנעריש. ז. ***ventriloquism***.

ventril'oquize *v.* (ווענ-טריל'-א-קהוואיז) רעדען פון בויך [רעדען אזוי, אז עס זאל זיך אויסדאכטען דאס די שטימע קומט ניט פון דעם רעדנער, נאר ערגעץ פון ווייטענס].

ventril'oquous *a.* (ווענ-טריל'-א-קהוואס) ז. ***ventriloquial***.

ventril'oquy *n.* (ווענ-טריל'-א-קהווי) ז. ***ventriloquism***.

ventrodor'sally *adv.* (ווענ-טרא-דאהר'-סעל-אי) אין דער ריכטונג פון רוקען, צום רוקען; פון בויך צום רוקען.

ventrofixa'tion *n.* (ווענ-טרא-פיק-סיי'-שאן) אן אפּעראציאן וואס בעשטעהט אין צונעהען א בויך־ארגאן צו די ווענטלעך פון בויך.

ventros'ity *n.* (ווענ-טראס'-אי-טי) דיקקייט, בייכיגקייט.

ven'ture *n. and v.* (ווענ'-טשור) א ריזיקע; א וואגונג; א ספעקולאציאן; דאס וואס ווערט איינגעשטעלט אין קאן אדער ריזיקע; סחורות וואס ווערען געשיקט אויף'ן ים; גליק, צופאל; ריזיקירען; איינשטעלען; וואגען; זיך איינשטעלען.

ven'turer *n.* (ווענ'-טשור-ער) א ריזיקאנט, א ריזיקאלישער אונטערנעהמער; איינער וואס וואגט אדער ריזיקירט; א ספעקולאנט.

ven'turesome *a.* (ווענ'-טשור-סאם) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש.

ven'turesomely *adv.* (ווענ'-טשור-סאם-לי) אויף א דרייסטען אדער וואגענדען אופן.

ven'turesomeness *n.* (ווענ'-טשור-סאם-נעס) דרייסטקייט, געוואגטקייט, ריזיקאלישקייט.

ven'turine *n.* (ווענ'-טשור-אין) ז. ***avanturine***.

ven'turous *a.* (ווענ'-טשור-אס) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש.

ven'turously *adv.* (ווענ'-טשור-אס-לי) דרייסט, אונערשראקען; מיט געוואגטקייט; ריזיקאליש.

ven'turousness *n.* (ווענ'-טשור-אס-נעס) דרייסטקייט; אונערשראקענהייט; געוואגטקייט, ריזיקאלישקייט.

ven'ue *n.* (ווענ'-יו) די נאכבארשאפט אדער בעצירק וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען און וואו דער געריכטס־פראצעס מוז אנגעפיהרט ווערען; דער פאראגראף אין א בעשולדיגונגס־אקט וואס בעשטימט דעם פלאץ פון געריכטס־פראצעס.

ven'ula *n.* (ווענ'-יו-לא) אן אדערעל.

ven'ule *n.* (ווענ'-יול) אן אדערעל; אן אדערעל אין דעם פליגעל פון אן אינזעקט.

ven'ulose *a.* (ווענ'-יו-לאוס) אין באטאניק — וואס האט אדערלעך אדער נערווען [ווי א בלאט].

Ve'nus *n.* (וויע'-נאס) ווענוס [די געטין פון שעהנהייט און ליעבע, אין דער רוימישער מיטאלאגיע]; דער פלאנעט אדער שטערן ווענוס [דער מארגען־שטערן]; ווענוס־מושלען. ז. ***Venus's-shell***.

Ve'nus's-comb *n.* (וויע'-נאס-עז-קאום) דער ווענוס־קאם [א מין פלאנצע מיט בלעטער, וועלכע זעהען אויס ווי א קאם].

Ve'nus's fly'-trap (וויע'-נאס-עז פלאי'-טרעפ) די ווענוס פליגען־נעץ [אזא פלאנצע מיט בלעטער וועלכע שליסען זיך צונויף, ווען אן אינזעקט זעצט זיך אויף זיי און כאפען איהם אריין ווי אין א נעץ].

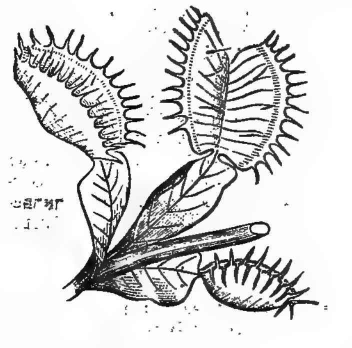

Venus's Fly-trap

Venus's-na'velwort *n.* (וויע'-נאס-עז-ניי'-וועל-הוואירט) ז. ***navelwort***.

Ve'nus's-nee'dle *n.* (וויע'-נאס-עז-ניע'דל) ז. ***Venus's-comb***.

Ve'nus's-pride *n.* (וויע'-נאס-עז-פּראיד) די ווענוס־שטאלץ, אזא פלאנצע מיט בלויע בליטהען.

Ve'nus's-shell *n.* (וויע'-נאס-עז-שעל) די ווענוס־מושעל [א מין מאלוסקעל ביי וועלכער די מושעל בעשטעהט פון צוויי מולטערלעך].

vera'cious *a.* (ווי-ריי'-שאס) וואהרהאפט, וואהרהייטס־ליעבענד, וואס זאגט דעם אמת; וואהר, ריכטיג.

vera'ciously *adv.* (ווי-ריי'-שאס-לי) אויף א וואהרהאפטיגען אופן; ריכטיג.

verac'ity *n.* (ווי-רעס'-אי-טי) וואהרהאפטיגקייט, אמת'דיגקייט, ריכטיגקייט; אן אמת; דער אמת, די וואהרהייט.

veran'da *n.* (ווי-רענ'-דא) א ווערענדע [א מין גאלערעע ארום א הויז].

veran'dah *n.* (ווי-רענ'-דא) ז. ***veranda***.

verb *n.* (וואירב) אין גראמאטיק — א האנדלונגס־ווארט, א צייטווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א האנדלונג, טהעטיגקייט אדער צושטאנד, ווי "געהן", "מאכען", "זיצען" א. ז. וו.].

ver'bal *a. and n.* (וואיר'-בעל) וואס בעשטעהט פון ווערטער, וואס איז שייך צו ווערטער; וואס האט בלויז צו טהאן מיט ווערטער; מינדליך, בעל פה; בוכשטעבליך, ווערטערליך; וואס איז שטארק מדקדק איבער דעם פינקטליכען געברויך פון ווערטער, וואס שענקט אויפמערקזאמקייט בלויז צו ווערטער; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו א צייטווארט: וואס איז גענומען פון א צייטווארט; א הויפּטווארט [ז. ***noun***] וואס שטאמט פון א צייטווארט [ז. ***verb***].

verbalisa'tion *n.* (וואיר-בעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***verbalization***.

ver'balise *v.* (וואיר'-בעל-איז) ז. ***verbalize***.

ver'balism *n.* (וואיר'-בעל-איזם) א מינדליכער אויסדרוק; אן אויסדרוק; א בעדייטונגסלאזער אויסדרוק.

ver'balist *n.* (וואיר'-בעל-איסט) איינער וואס איז שטארק מדקדק וועגען דעם פינקטליכען געברויך פון ווערטער; א קריטיקער בלויז פון ווערטער.

verbal'ity *n.* (וואיר-בעל'-אי-טי) בוכשטעבליכקייט, ווערטערליכקייט, די בוכשטעבליכע בעדייטונג.

verbaliza'tion *n.* (וואיר-בעל-אי-זיי'-שאן) אין גראמאטיק — די פערוואנדלונג אין א צייטווארט. ז. ***verb***.

ver'balize *v.* (וואיר'-בעל-איז) אין גראמאטיק — פערוואנדלען אין א צייטווארט [ז. ***verb***]; געברויכען פיעל ווערטער, צופיעל אנרעדען.

ver'bally *adv.* (וואיר'-בעל-אי) מינדליך; ווארט פאר ווארט, אין דיעזעלבע ווערטער; ווי א צייטווארט [ז. ***verb***].

verba'tim *adv.* (וואיר-ביי'-טים) ווערטערליך, ווארט אין ווארט, אקוראט אין דיעזעלבע ווערטער.

verbe'na *n.* (וואיר-ביע'-נא) אייזענקרויט, אייזען־גראז [אזא גראז־פלאנצע].

ver'berate *v.* (וואיר'-בער-אייט) שלאגען.

verbera'tion *n.* (וואיר-בע-ריי'-שאן) דאס שלאגען.

ver'biage *n.* (וואיר'-בי-עדזש) דער געברויך פון אוננויטיגע ווערטער; אן איבערפלוס פון ווערטער.

ver'bify *v.* (וואיר'-בי-פאי) פערוואנדלען אין א צייטווארט; געברויכען אלס א צייטווארט. ז. *verb*

verbigera'tion *n.* (וואיר-בי-דזשיריי'-שאן) אין פאטאלאגיע — דאס וויעדערהאלען אונגויטיגערווייזע און אהן א טאלק געוויסע ווערטער אדער פראזען [אלס אויסדרוק פון אן אונגארמאלען צושטאנד].

verbose' *a.* (וואיר-באוס') וואס געברויכט אדער ענטהאלט צופיעל ווערטער; לאנגוויילינ [ווי א לאנגע רעדע].

verbose'ly *adv.* (וואיר-באוס'-לי) געברויכענדיג אדער ענטהאלטענדיג צופיעל ווערטער; לאנגווייליג.

verbose'ness *n.* (וואיר-באוס'-נעס) ז. *verbosity*

verbos'ity *n.* (וואיר-באס'-אי-טי) דאס געברויכען אדער ענטהאלטען צופיעל ווערטער.

ver'dancy *n.* (וואיר'-דענ-סי) גרינקייט; פרישקייט; אונערפאהרענהייט.

ver'dant *a.* (וואיר'-דענט) גרין; פריש; בעוואקסען מיט פלאנצען אדער מיט גראז; אונערפאהרען.

verd'-antique' *n.* (וואירד'-ענ-טיעק') א סערפענטין-עהנליכער מארמאר. ז. *serpentine*

ver'dantly *adv.* (וואיר'-דענט-לי) פריש; בליהענד; אויף א גרינעם אדער אונערפאהרענעם שטייגער.

ver'dantness *n.* (וואיר'-דענט-נעס) ז. *verdancy*

ver'de anti'co (ווערה'-דיי אנ-טיע'-קאו) ז. *verd-antique*

ver'derer *n.* (וואיר'-דער-ער) א וואלדאויפזעהער [אין די קעניגליכע וועלדער אין ענגלאנד].

ver'deror *n.* (וואיר'-דער-אר) ז. *verderer*

ver'dict *n.* (וואיר'-דיקט) א ווערדיקט, א פסק-דין אדער אורטייל פון געריכטס-געשווארענע; אן ענטשיידונג, אן אורטייל.

ver'digris *n. and v.* (וואיר'-די-גריעס) גרינשפאן, קופער-גרין [א גרינער שטאף וואס בעקומט זיך דורך דער ווירקונג פון עסיג אדער אן אנדער זויערע אויף קופער]; גרינער ראסט אויף קופער; בעדעקען מיט גרינשפאן.

ver'digris-green *n.* (וואיר'-די-גריעס-גריען) אזא העלער בלויליך-גרינער קאליר.

ver'diter *n.* (וואיר'-די-טער) בערגגרין [א מין פארב].

ver'diture *n.* (וואיר'-די-טשור) ז. *verditer*

ver'dure *n. and v.* (וואיר'-דזשור) גרינס; גרינקייט; פרישקייט; בעדעקען מיט גרינס.

ver'dureless *a.* (וואיר'-דזשור-לעס) אהן גרינס; אהן גראז.

ver'durer *n.* (וואיר'-דזשור-ער) ז. *verderer*

ver'durous *a.* (וואיר'-דזשור-אס) גרין, בעדעקט מיט גרינס.

verein' *n.* (פער-אין') א פעראיין, א געזעלשאפט.

verge *n. and v.* (וואירדזש) א ברעג; א ראנד; א גרענעץ; דער האריזאנט; א קרייז; אומפאנג; רוים, ארט, פלאץ; א געלעגענהייט; א שטעקען, א שטאב; אין ארכיטעקטור — דער ברעג פון די ציגעל וואס שטארצען ארויס איבער דעם גיבעל פון א דאך [ז. *gable*]; א שפינדעל פון א זייגער; א שטח לאנד פון 15 ביז 30 אקער; דער פעניס [מענליכער געשלעכטס-גליעד]; זיך ריכטען; זיך נייגען; זיך נעהנטערען; בעגרענצען, גרענצען; אבזוימען.

verge'-board *n.* (וואירדזש'-באורד) ז. *barge-board*

ver'gency *n.* (וואיר'-דזשענ-סי) נייגונג, ריכטונג, דערנעהענטערונג.

ver'gent *a.* (וואיר'-דזשענט) זיך דערנעהענטערענד צו דער ענדע.

ver'ger *n.* (וואיר'-דזשער) א שטאקטרעגער [איינער וואס טראגט פארויס דעם אמט-שטעקען פון א בישאף, דעקאן, גייסטליכען אדער אנדערען הויכען בעאמטען]; א קירכען-דיענער, א קירכען-שמש.

Vergil'ian *a.* (וואיר-דזשיל'-אי-ען) ז. *Virgilian*

verid'ic *a.* (ווי-ריד'-איק) ז. *veridical*

verid'ical *a.* (ווי-ריד'-אי-קעל) וואס זאגט דעם אמת.

verid'icous *a.* (ווי-ריד'-אי-קאס) ז. *veridical*

verifiabil'ity *n.* (ווער-אי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

ver'ifiable *a.* (ווער'-אי-פאי-עבל) וואס קען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

verifica'tion *n.* (ווער-אי-פי-קיי'-שאן) בעשטעטיגונג, בעגלויביגונג.

ver'ificative *a.* (ווער'-אי-פי-קיי-טיוו) בעשטעטיגענד, בעגלויביגענד.

verif'icatory *a.* (ווי-ריפ'-אי-קיי-טא-רי) ז. *verificative*

ver'ifier *n.* (ווער'-אי-פאי-ער) א בעגלויביגער, א בעשטעטיגער.

ver'ify *v.* (ווער'-אי-פאי) בעגלויביגען, בעשטעטיגען, ערקלערען פאר ריכטיג, בעשטעטיגען די ריכטיגקייט; ערפילען.

ver'ily *adv.* (ווער'-אי-לי) וואהרהאפטיג, ריכטיג; געוויס, בעשטימט, אהן שום ספק, זיכער; ווירקליך; גאנץ ערנסט און אויפריכטיג.

verisim'ilar *a.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאר) וואהרשיינליך.

verisim'ilarly *adv.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאר-לי) וואהרשיינליך.

verisimil'itude *n.* (ווער-אי-סי-מיל'-אי-טיוד) וואהרשיינליכקייט.

verisimil'ity *n.* (ווער-אי-סי-מיל'-אי-טי) ז. *verisimilitude*

verisim'ilous *a.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאס) ז. *verisimilar*

ver'itable *a.* (ווער'-אי-טעבל) וואהרהאפטיג, וואהר, ריכטיג, עכט, ווירקליך.

He is a **veritable** nuisance.

ver'itably *adv.* (ווער'-אי-טע-בלי) ווירקליך, באמת, ריכטיג.

ver'ity *n.* (ווער'-אי-טי) וואהרהייט, ריכטיגקייט, וואהרהאפטיגקייט.

ver'juice *n.* (וואיר'-דזשוהס) זויערע זאפט פון אונצייטיגע פרוכטען; שארפקייט, בייסינקייט, שניידיגקייט [אין שפראך, מאניערען אדער טעמפעראמענט].

ver'meil *n.* (וואיר'-מיל) בעגילטעס זילבער אדער בראנז; א דורכזיכטיגער וואסער-לאקיר; אן אראנזש-רויטער גראנאט [אזא ערעלשטיין]; שארלאך-קאליר, שארלאך-פארב [ז. *vermilion*].

vermeol'ogist *n.* (וואיר-מי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום וועגען ווערים.

vermeol'ogy *n.* (וואיר-מי-אל'-א-דזשי) דער טייל זאאלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום וועגען ווערים.

Ver'mes *n.* (וואיר'-מיעז) דער מין ווערים און ווערים-עהנליכע בעשעפענישען.

vermicel'li *n.* (ווער-מי-טשעל'-לי) אזא זארט איטאליענישע דינע לאקשען.

vermic'ular *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאר) ווארים-עהנליך [אין פארם אדער בעוועגונגען]; ווארים-פערמיג; וואס זעהט אויס ווי צונעסען פון ווערים; וואס איז בעצייכענט מיט וועלענארטיגע ליניעס.

vermic'ulate *v. and a.* (וואיר-מיק'-יו-לייט) פערציערען מיט וועלען-ארטיגע ליניעס; ווערען צונעסען פון ווערים; ווערען פול מיט ווערים; ווארים-עהנליך [אין פארם אדער בעוועגונגען]; צונעסען פון ווערים.

vermicula'tion *n.* (וואיר-מיק-יו-ליי'-שאן) א ווארים-ארטיגע בעוועגונג; פערציערונג אין דער פארם פון וועלען-ארטיגע ליניעס; א ווארים-שפור; ווערימדיגקייט; דאס זיין צונעסען פון ווערים.

ver'micule *n.* (וואיר'-מי-קיול) א ווערימעל.

vermic'ulose *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאוס) צונעסען פון ווערים, פול מיט ווערים; ווערימדיג; ווארים-ארטיג, ווארים-פערמיג.

vermic'ulous *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאס) ז. *vermiculose*

ver'miform *a.* (וואיר'-מי-פארם) ווארים-פערמיג.

ver'miform appen'dix (וואיר'-מי-פארם ע-פענ'-דיקס) א צוואוואוקס אדער ארויסשטארצונג ביים עק פון דער בלינדער קישקע.

ver'mifuge *n.* (וואיר'-מי-פיודזש) א ווערים-מיטעל [א מיטעל צו פערניכטען אדער ארויסטרייבען ווערים פון די געדערים].

vermil'ion *n., a. and v.* (ווער-מיל'-יאן) צינאבער-רויט [א בריליאנט-רויטע פארב וואס ווערט ענטוועדער געמאכט דורך צומאלען דעם מינעראל צינאבער, אדער עס ווערט קינסטליך פאבריצירט]; שארלאך-קאליר [א בריליאנט-רויטער קאליר]: פון צינאבער-רויטען קאליר; שארלאך-רויט; פארבען אין צינאבער-רויטען אדער שארלאך-רויטען קאליר. ז. איל. *"Colors"*

vermil'lion *n.* (ווער-מיל'-יאן) ז. *vermilion*

ver'min *n.* (וואיר'-מין) אונגעציפער, א פאסקודנע בעשעפעניש [ווי לייז, פליי, וואנצען, ווערים, מייז, ראצען א. ז. וו.]; א פאראזיטישער אינזעקט; א פאסקודניאק; א גזזינדעל.

ver'minate *v.* (וואיר'-מי-נייט) ארויסברייננגען אדער אנפלאדיען אונגעציפער [ווי לייז, ווערים א. ז. וו.].

vermina'tion *n.* (וואיר-מי-ניי'-שאן) די ארויסברייננגונג פון אונגעציפער [מיאוס'ע אדער פאראזיטישע בעשעפענישען, ווי לייז, ווערים א. ז. וו.].

ver'minous *a.* (וואיר'-מי-נאס) וואס פלאדיעט ווערים; וואס פלאדיעט אונגעציפער [ווי לייז, ווערים א. ז. וו.]: ווערימדיג.

ver'minous fe'ver (וואיר'-מי-נאס פיע'-ווער) פיבער פעראורזאכט פון ווערים אין בויך.

ver'minously *adv.* (וואיר'-מי-נאס-לי) ארויסברייננגענדיג ווערים; ארויסברייננגענדיג אונגעציפער [פאסקודנע אדער פא-

ראזיטישע בעשעפענישען, ווי ווערים, לייז א. ז. וו.].

vermip'arous *a.* (וואיר-מיפ'-ע-ראס) וואס ברײנגט ארויס אדער פלאדיעט ווערים.

vermiv'orous *a.* (וואיר-מיוו'-א-ראס) ווערים־פרעסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט ווערים.

ver'mouth *n.* (וואיר'-מוהטה) ז. *vermuth*.

ver'muth *n.* (וואיר'-מוהטה) אזא ווייסער וויין צוגעריכט מיט ווערים־קרויט און פערשיעדענע געווירצען.

vernac'ular *a. and n.* (וואיר-נעק'-יו-לאר) היימיש, פאטערלענדיש; ארטיג, לאקאל, כאראקטעריסטיש פאר א בעשטימטער געגענד; א מוטער־שפראך; א לאקאלער שפראך־אויסדרוק.

vernac'ular disease' (וואיר-נעק'-יו-לאר די-זיעז') א קראנקהייט וואס בושעוועט הויפטזעכליך אין א געוויסער געגענד.

vernac'ularism *n.* (וואיר-נעק'-יו-לאר-איזם) א לאקאלער אויסדרוק אדער רעדענס־ארט; דאס געברויך פון דער היימישער אדער לאקאלער שפראך.

vernacular'ity *n.* (וואיר-נעק-יו-לער'-אי-טי) אן אידיאם, אן אייגענטימליכער שפראך־אויסדרוק.

vernaculariza'tion *n.* (וואיר-נעק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) איינשליסונג אין דער מוטער־שפראך [פון ווערטער און אויסדריקע].

vernac'ularize *v.* (וואיר-נעק'-יו-לאר-איז) אריינגעהמען אין דער מוטער־שפראך [ווערטער און אויסדריקע].

vernac'ularly *adv.* (וואיר-נעק'-יו-לאר-לי) אין דער מוטער־שפראך, אין דער היימישער שפראך.

ver'nal *a.* (וואיר'-נעל) וואס איז שייך צום פריהלינג; וואס קומט פאר אדער וואקסט אין פריהלינג; יוגענדליך.

ver'nal e'quinox (וואיר'-נעל אי'-קהווי-נאקס) די צייט אין פריהלינג, ווען די נאכט איז גלייך מיט'ן טאג [די צייט ווען די זון קרייצט דעם עקוואטאר, געהענדיג צו צפון, אונגעפעהר דעם 22טען מערץ].

ver'nal grass (וואיר'-נעל גרעס) פריהלינגס־גראז, שמעק־גראז [אזא שמעקעריג גראז געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

ver'nally *adv.* (וואיר'-נעל-אי) אויף א פריהלינגס־שטייגער; אויף א יוגענדליכען שטייגער.

ver'nant *a.* (וואיר'-נענט) בליהענד [ווי אין פריהלינג].

ver'nate *v.* (וואיר'-נייט) בליהען.

verna'tion *n.* (וואיר-ניי'-שאן) די קנאספען־לאגע, די לאגע און די אויסבילדונג פון וואקסענדע בלעטלעך אין דער קנאספע.

ver'nicle *n.* (וואיר'-ניקל) א טיכעל מיט קריסטוס'עס בילד אויף דעם

ver'nier *n.* (וואיר'-ני-ער) א ווערניער, א נאניוס, א סעקונדען־טיילער [אזא מאטעמאטישער טייל־אינסטרומענט].

ver'nile *a.* (וואיר'-ניל) שקלאפיש, קנעכטיש.

vernil'ity *n.* (וואיר-ניל'-אי-טי) שקלאפישקייט, קנעכטישקייט.

veron'ica *n.* (ווי-ראנ'-אי-קא) ז. *vernicle*.

Veron'ica *n.* (ווי-ראנ'-אי-קא) ווערא־ניקא אדער עהרענפרייז [א מין נידריגע גראזען אדער בושעס פון ווייט־פערשפרייטע צאהלרייכע מינים].

Veronica

ver'ricule *n.* (ווער'-אי-קיול) א בינטעל פון גלייך־שטעהענדע הערלעך [ביי אינזעקטען].

verru'ca *n.* (ווע-רוה'-קא) א באראדאווקע; אן אנוואוקס, א גוזיק [אויף פלאנצען].

verru'ciform *a.* (ווע-רוה'-סי-פארם) עהנליך צו א באראדאווקע.

ver'rucose *a.* (ווער'-או-קאוס) ז. *verrucous*.

ver'rucous *a.* (ווער'-או-קאס) בעדעקט מיט באראדאווקעס; בעדעקט מיט פרישטשיקעס אדער גוזיקעס.

verru'culose *a.* (ווע-רוה'-קיו-לאוס) בעדעקט מיט קליינינקע באראדאווקעס; בעדעקט מיט פרישטשיקלעך.

versabil'ity *n.* (וואיר-סע-ביל'-אי-טי) דרעהבארקייט, דאס קענען זיך דרעהען.

ver'sable *a.* (וואיר'-סעבל) דרעהבאר, וואס קען זיך דרעהען.

ver'sableness *n.* (וואיר'-סעבל-נעס) ז. *versability*.

ver'sant *a. and n.* (וואיר'-סענט) גענייגט, בעהאווענט, בקי; דער טייל פון א לאנד־געגענד וואס איז גענייגט אין איין ריכטונג; משופע'דיגקייט פון אן אויבערפלעכע; די אנזיכט פון א לאנד־געגענד.

ver'satile *a.* (וואיר'-סע-טיל) דרעהבאר, קעהרבאר; בעוועגליך; פערענדערליך; פיעלזייטיג, פעהיג צו פערשיעדענע זאכען.

ver'satilely *adv.* (וואיר'-סע-טיל-לי) זיך דרעהענדיג; בעוועגליך; אויף א פערענדערליכען שטייגער; פיעלזייטיג, מיט פיעלזייטיגער געשיקטקייט אדער פעהיגקייט.

ver'satileness *n.* (וואיר'-סע-טיל-נעס) ז. *versatility*.

versatil'ity *n.* (וואיר-סע-טיל'-אי-טי) בעוועגליכקייט, פערענדערליכקייט; פיעלזייטיגקייט, געשיקטקייט אין פיעלע זאכען.

versa'tion *n.* (וואיר-סיי'-שאן) א דרעהונג, א ווינדונג.

verse *n. and v.* (וואירס) א פערז, א שורה פון א געדיכט, א סטראפע אדער סטאנזא [ז. *strophe*]; א געדיכט, א פאעמא; א פאעטישע פארם; א שורה; א פסוק; א פסוק געזאגט פון דעם קירכען־פארבעטער; א פסוק געזונגען פון איינעם [אין א קירך]; איבערגעבען אדער אויסדריקען אין פערזען אדער אין גראמען.

verse'-col'ored *a.* (וואירס'-קאל'-ארד) ז. *versicolor*.

versed *a.* (וואירסט) ערפאהרען, געניט, בקי, בעהאווענט; אומגעדרעהט, אויסגעדרעהט.

verse'-ma'ker *n.* (וואירס'-מיי'-קער) א גראמען־שרייבער; א דיכטער, א פאעט.

verse'-ma'king *n.* (וואירס'-מיי'-קינג) דאס שרייבען גראמען; ליעדער־פערפאסונג, דיכטונג.

verse'man *n.* (וואירס'-מען) א גראמען־מאכער, א גראמען־פלעכטער.

verse'-mon'ger *n.* (וואירס'-מאנ'-גער) א גראמען־שרייבער, א גראמען־מאכער, א גראמען־פלעכטער.

verse'-mon'gering *n.* (וואירס'-מאנ'-גער-אינג) גראמען־מאכעריי, גראמען־פלעכטונג.

ver'ser *n.* (וואיר'-סער) א גראמען־שרייבער, א פאעט; א גראמען־פלעכטער.

ver'sicle *n.* (וואיר'-סיקל) א קליינער פערז; א קורצער פסוק [אין קירכען־דיענסט, הויפטזעכליך אזא וואס ווערט געזאגט פון דעם פארבעטער, ניט פון דעם עולם].

ver'sicolor *a.* (וואיר'-סי-קאל-אר) פערשיעדענפארביג; פיעלפארביג; וואס בייט די קאלירען; שימערענד.

versicol'orate *a.* (וואיר-סי-קאל'-אר-אייט) בייטענד די קאלירען, שימערענד [וועגען אינזעקטען].

ver'sicolored *a.* (וואיר'-סי-קאל-ארד) ז. *versicolor*.

versicol'orous *a.* (וואיר-סי-קאל'-אר-אס) ז. *versicolor*.

versic'ular *a.* (וואיר-סיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פערז אדער פסוק.

versifica'tion *n.* (וואיר-סי-פי-קיי'-שאן) ווערסיפיקאציאן, דאס שרייבען פערזען אדער געדיכטע; גראמען־שרייבעריי; פערזען־בוי.

ver'sificator *n.* (וואיר'-סי-פי-קיי-טאר) ז. *versifier*.

ver'sificatrix *n.* (וואיר'-סי-פי-קיי-טריקס) א פערזען־מאכערין, א גראמען־שרייבערין, א דיכטערין, א פאעטין.

ver'sifier *n.* (וואיר'-סי-פאי-ער) א ווערסיפיקאטאר, א גראמען־שרייבער; א פאעט, א דיכטער; איינער וואס מאכט איבער פראזא אין פאעזיע.

ver'siform *a.* (וואיר'-סי-פארם) פערשיעדענפערמיג; וואס ענדערט די פארמען.

ver'sify *v.* (וואיר'-סי-פאי) מאכען פערזען, פערפאסען גראמען, שרייבען גראמען; איבערלעגען אין גראמען; בעשרייבען אין גראמען, איבערגעבען אין פערזען.

ver'sing *n.* (וואיר'-סינג) פערזען־פערפאסונג, גראמען־שרייבעריי.

ver'sion *n.* (וואיר'-שאן) 1. ענדערונג, אומוואנדלונג; 2. אן איבערזעצונג; 3. א ווערזיאן, א ווערסיע [אן אנדערע אדער פערשיעדענע ערקלערונג, בעשרייבונג א. ז. וו. פון א ספעציעלען שטאנדפונקט]; 4. דאס איבערדרעהן דאס קינד אין דער מוטער'ס בויך ביים געבורט [ווען עס ליעגט ניט ווי עס בעדארף צו זיין].

2. We have several versions of the Bible.
3. Now we will hear the other party's version of the affair.

ver'sional *a.* (וואיר'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן איבערזעצונג.

ver'isonist *n.* (וואיר'-שאנ-איסט) אן איבערזעצער; אן אנהענגער פון א ספעציעלער איבערזעצונג [ווי למשל, פון דער ביבעל].

ver'so *n.* (וואיר'-סאו) די אונטערשטע

זייט, די פערקעהרטע זייט; די לינקע זייט פון א מטבע אדער מעדאל; א זייט [פון א בוך אדער מאנוסקריפט] וואס איז נומערירט מיט גראדע נומערען [ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

verst *n.* (ווערסט) א וויארסט [א רוסישע לענג=מאס פון אונגעפעהר צוויי דריטעל ענגלישע מייל אדער עטוואס מעהר פון א קילאמעטער].

ver'sual *a.* (וואיר'-שו-על) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פערז אדער פסוק.

ver'sus *prep.* (וואיר'-סאס) געגען [א יורידישער אויסדרוק צו בעצייכנען ווער וועמען עס קלאגט].

John Doe versus Richard Roe.

versute' *a.* (וואיר-סיוט') כיטרע, ליסטיג.

vert *n. and v.* (וואירט) א וואלד=געוויקס; א געדיכט בעוואקסענער פלאץ אין וואלד; דאס רעכט צו האקען בוימער; אן אבטריניגער, א משומד, איינער וואס בייט איין קירך אויף א צווייטער [הויפטזעכליך, די אנגליקאנישע אויף דער קאטוילישער אדער פערקעהרט]; ווערען אן אבטריניגער, זיך איבער'שמד'ען.

ver'tebra *n.* (וואיר'-טי-ברא) א ווירבעל=ביין, א רוקען=ווירבעל [א גליעד פון דעם רוקען=ביין אדער חוט השדרה].

ver'tebral *a. and n.* (וואיר'-טי-ברעל) וואס איז שייך צו א רוקען=ווירבעל, ווירבעל=ביין אדער רוקען=ביין; וואס האט אדער בעשטעהט פון ווירבעל=ביינער; וואס האט א רוקען=ביין; א ווירבעל=טהיער [וואס האט א רוקען=ביין אדער חוט השדרה]; א רוקען=ארטעריע.

ver'tebral ca'ries (וואיר'-טי-ברעל קיי'-רי-איז) רוקען=ביין שווינדזוכט.

ver'tebral chain (וואיר'-טי-ברעל טשיין) ז. *vertebral column*.

ver'tebral col'umn (וואיר'-טי-ברעל קאל'-אם) דער רוקען=ביין, דער ווירבעל=זייל, דער חוט השדרה.

vertebra'lis *n.* (וואיר-טי-בריי'-ליס) א רוקען=ביין ארטעריע.

ver'tebrally *adv.* (וואיר'-טי-ברעל-אי) אין בעצוג צו ווירבעל=ביינער [די ביינדלעך פון רוקען=ביין]; דורך ווירבעל=ביינער; ווי ווירבעל=ביינער; ביי א ווירבעל=ביין, אין א ווירבעל=ביין [ניט צווישען ווירבעל=ביינער].

ver'tebral ribs (וואיר'-טי-ברעל ריבז) די צוויי אונטערשטע ריפען [ביי מענשען], וועלכע זיינען פעראייניגט בלויז מיט די רוקען=ווירבלען [ווירבעל=ביינער].

vertebra'rium *n.* (וואיר-טי-בריי'-רי-אם) די ווירבעל=ביינער; דער רוקען=ביין, דער רוקען=זייל, דער חוט השדרה.

Vertebra'ta *n.* (וואיר-טי-בריי'-טא) די ווערטעבראטא, דער מין ווירבעל=טהיערע, דער מין חיות וואס האבען א רוקען=ביין [ווירבעל=זייל, חוט השדרה].

ver'tebrate *a. and n.* (וואיר'-טי-ברייט) וואס האט א רוקען=ביין; עהנליך צו א רוקען=ביין [ווי למשל, געוויסע פלאנצען=בלעטער]; א ווירבעל=טהיער [א בעשעפעניש מיט א רוקען=ביין].

ver'tebrated *a.* (וואיר'-טי-בריי-טעד) וואס האט א רוקען=ביין; פעראייניגט דורך גליעדער וואס זיינען עהנליך צו ווירבעל=ביינער [די ביינדלעך פון רוקען=ביין].

vertebra'tion *n.* (וואיר-טי-בריי'-שאן) די אויסבילדונג פון ווירבעל=ביינער [די ביינדלעך פון דעם רוקען=ביין]; פאנאנדערטיילונג אין גליעדער וואס זיינען עהנליך צו ווירבעל=ביינער.

ver'tex *n.* (וואיר'-טעקס) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ, דער אויבערשטער טייל; דער אויבערשטער טייל פון קאפ אדער פון שארבען; דער זעניט [דער טייל פון הימעל וואס געפינט זיך גלייך איבער איינעמס קאפ]; אין מאטעמאטיק — דער ווייטסטער פונקט פון דעם צענטער פון א פיגור; א קאנוועקסער [רונד=אויסגעבויגענער נאך אויסען] ווינקעל פון א פיעל=זייטיגער געאמעטרישער פיגור.

ver'tical *a. and n.* (וואיר'-טי-קעל) ווערטיקאל, זענקרעכט, געריכטעט פון אויבען ארונטער; פערפענדיקולאר [ז. *perpendicular*]; וואס איז שייך צום שפיץ אדער העכסטען פונקט; וואס געפינט זיך ביים שפיץ; וואס געפינט זיך ביים אויבערשטען טייל פון קאפ אדער שארבען; א ווערטיקאלער קרייז, א ווערטיקאלע פלעכע אדער ליניע.

ver'tical an'gles (וואיר'-טי-קעל ענגלז) ווערטיקאלע ווינקלען [די נעגענגעזעצטע ווינקלען, וואס בילדען זיך, ווען צוויי ליניען שניידען זיך איבער].

vertical'ity *n.* (וואיר-טי-קעל'-אי-טי) דאס זיין ווערטיקאל, א ווערטיקאלע ריכטונג, א ריכטונג פון אויבען אראב=צו.

ver'tical line (וואיר'-טי-קעל לאין) א ווערטיקאלע ליניע, א פערפענדיקולארע ליניע. ז. *perpendicular*.

ver'tically *adv.* (וואיר'-טי-קעל-אי) ווערטיקאל, זיך ציהענדיג פון אויבען ארונטער, פערפענדיקולאר.

ver'ticalness *n.* (וואיר'-טי-קעל-נעס) ז. *verticality*.

ver'ticel *n.* (וואיר'-טי-סעל) ז. *verticil*.

ver'tices *n.* (וואיר'-טי-סיעז) די אויבערשטע טיילען אדער שפיצען; די העכסטע פונקטען. ז. *vertex*.

ver'ticil *n.* (וואיר'-טי-סיל) א ראד=פערמיגע אויסשטעלונג פון בלעטלעך, בלומען אדער קערפער=גליעדער.

verticil'late *a.* (וואיר-טי-סיל'-אייט) איינגעארדענט ווי די ספיצעס אדער שפייכען פון א ראד, ראד=פערמיג [וועגען בלעטלעך, בלומען אדער קערפער=טיילען].

ver'ticillated *a.* (וואיר'-טי-סי-ליי-טעד) ז. *verticillate*.

ver'ticillately *adv.* (וואיר'-טי-סי-לייט-לי) ווי א ראד, ראד=פערמיג, אויסגעשטעלט ווי די שפייכען אדער ספיצעס פון א ראד [וועגען בלומען, בלעטלעך אדער קערפער=טיילען].

verticil'lus *n.* (וואיר-טי-סיל'-אס) ז. *verticil*.

vertic'ity *n.* (וואיר-טיס'-אי-טי) דרעהונגס=קראפט; די מאגנעטישע ריכטונגס=קראפט [ווי פון דער מאגנעט=נאדעל].

ver'ticle *n.* (וואיר'-טיקל) אן אקס; א זאוויעסע.

vertig'inous *a.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס) זיך דרעהענד; שווינדלענד; וואס רופט ארויס קאפ=שווינדעל; וואס האט קאפ=שווינדלונג; פערענדערליך, ניט שטאנדהאפט, אונבעשטענדיג.

vertig'inously *adv.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס-לי) זיך דרעהענדיג; אויף א קאפ=שווינדלענדען שטייגער.

vertig'inousness *n.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס-נעס) א דרעהענדע אדער קאפ=שווינדלענדע בעוועגונג; דאס שווינדלען אין קאפ, קאפ=שווינדעל.

verti'go *n.* (וואיר-טאי'-גאו) קאפ=שווינדלונג.

Vertum'nus *n.* (וואיר-טאמ'-נאס) ווערטומנוס [דער גאט פון גארטענס, פון פריהלינג און פון די יאהרעס=צייטען אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

ver'vain *n.* (וואיר'-ויין) אייזען=קרויט, אייזען=גראז.

verve *n.* (וואירוו) בעגייסטערונג [ביים קינסטלערישען שאפען]; ענטוזיאזם.

ver'vels *n.* (וואיר'-וועלז) ז. *varvels*.

ver'vet *n.* (וואיר'-וועט) אזא אפריקאנישע אפע [מאלפע].

ver'vine *n.* (וואיר'-ווין) ז. *vervain*.

ver'y *a. and adv.* (ווער'-אי) 1. אמת'דיג, וואהר, ריכטיג, ווירקליך; 2. סאמע; 3. אפילו, זעלבסט; 4. ספעציעל; 5. דאס זעלבע; 6. פאלשטענדיג; 7. זעהר.

1. Are you my very son Esau? 2. It is the very best. 3. Love's very pain is sweet. 4. The very essence of truth is plainness. 5. It is the very thing that I said. 6. Passion turned them into very brutes. 7. Very much obliged.

vesa'nia *n.* (ווי-סיי'-ני-א) משוגעת.

vesan'ic *a.* (ווי-סענ'-איק) משוגע, גייסטיג=אוננארמאל.

vesi'ca *n.* (ווי-סאי'-קא) א פענכער; דער אורין=פענכער; א בלאז; א בלאטער; א זעקעל=עהנליכער אדער בייטעל=עהנליכער טייל פון קערפער אדער פון א פלאנצע.

ves'ical *a.* (וועס'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א פענכער; פענכער=עהנליך, בייטעל=עהנליך, בלאטערדיג, בלעזעלדיג.

ves'icant *a. and n.* (וועס'-אי-קענט) וואס ציהט אן א בלאטער אדער א בלעזעל; א צוג=פלאסטער; עטוואס וואס ציהט אן א בלאטער; א בלאטער.

ves'icate *v.* (וועס'-אי-קייט) אנציהען בלאטערען.

vesica'tion *n.* (וועס-אי-קיי'-שאן) פארמירונג פון בלאטערען; א בלאטער.

ves'icatory *a. and n.* (וועס'-אי-קיי-טא-רי) וואס ציהט אן בלאטערען; עטוואס וואס רופט ארויס בלאטערען, א צוג=פלאסטער.

ves'icle *n.* (וועס'-איקל) א בלאטערעל, א בלעזעל, א פענכערעל.

vesic'ula *n.* (ווי-סיק'-יו-לא) ז. *vesicle*.

vesic'ular *a.* (ווי-סיק'-יו-לאר) פול מיט בלעזעלעך; בלאטערדיג, בלעזעלדיג.

vesic'ularly *adv.* (ווי-סיק'-יו-לאר-לי) אין בעצוג צו בלעזעלעך אדער בלאטערען; ווי א פענכער, בלאטער אדער בלעזעל.

vesic'ulate *a. and v.* (ווי-סיק'-יו-לייט) בלאטערדיג, בלעזעלדיג; וואס איז בעדעקט מיט בלעזעלעך אדער בלאטערען; ווערען בלעזעלדיג אדער בלאטערדיג.

vesicula'tion *n.* (ווי-סיק-יו-ליי'-שאן) די פארמירונג פון בלאטערען אדער בלעזעלעך; בלאטערדיגקייט.

ves'icule *n.* (וועס'-אי-קיול) ז. *vesicle*.

vesiculec'tomy *n.* (ווי-סיק-יו-לעק'-טא-מי) די אויסשניידונג פון א טייל פון די זאמען=בלעזעלעך [אום צו מאכען פעהיג צו האבען קינדער].

vesiculi'tis *n.* (ווי-סיק-יו-לאי'-טיס) פענכער=ענטצינדונג; ענטצינדונג פון די זאמען=בלעזעלעך.

vesic'ulose *a.* (ווי-סיק'-יו-לאוס) ז. *vesicular*.

vesic'ulous *a.* (ווי-סיק'-יו-לאס) ז. *vesicular*.

ves'per *n.* (ווערס'-פער) דער אבענד־שטערן; דער פּלאנעט ווענוס; זער אבענד.

ves'peral *a. and n.* (ווערס'-פער-על) אבענדליך; וואס איז שייך צו די ווערספּער אדער אבענד־גאטעסדיענסט [ביי קריסטען]; דער טייל פון א קירכליכען געזאנג־בוך, וואס ענטהאלט די אבענד־תפלות.

ves'per-bell *n.* (ווערס'-פער-בעל) דער גלאק וואס רופט צו די ווערספּער אדער אבענד־גאטעסדיענסט.

ves'per-bird *n.* (ווערס'-פער-בוירד) א מין אמעריקאנישער וואראבייטשיק.

ves'per mouse (ווערס'-פער מאוס) ז. ***vesper-mouse***

ves'per-mouse *n.* (ווערס'-פער-מאוס) די אמעריקאנישע מויז, די אמעריקאנישע שפּרינג־מויז.

ves'pers *n.* (ווערס'-פערז) די ווערספּער, די אבענד־גאטעסדיענסט, דאס אבענד־געבעט [ביי קריסטען].

ves'per-spar'row *n.* (ווערס'-פער-ספּער'-או) ז. ***vesper-bird***

ves'pertinal *a.* (ווערס'-פער-טינ-על) ז. ***vespertine***

ves'pertine *a.* (ווערס'-פער-טין) אבענדליך; וואס קומט פאר אין אבענד; וואס עפענט זיך אין אבענד [ווענען בלומען]; וואס פליהט אום אין אבענד [ווי א פויגעל אדער א פלעדערמויז]; וואס פערגעהט נאך דעם זון־אונטערגאנג [ווענען א פּלאנעט].

ves'piary *n.* (ווערס'-פּי-ע-רי) א ווערספּען־נעסט, א נעסט פון ווערספּען. ז. ***wasp***

ves'piform *a.* (ווערס'-פּי-פארם) ווערספּען־עהנליך, עהנליך צו א ווערספּע. ז. ***wasp***

ves'piñe *a.* (ווערס'-פּין) ז. ***vespiform***

ves'sel *n.* (ווערס'-על) א כלי [פאר פליסיגקייטען], א געפעס; א געשיר; א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפּער [ווי למשל, א בלוט־אדער]; א זאפט־קאנאל, א זאפט־געפעס [ביי פּלאנצען]; א שיף.

ves'ses *n.* (ווערס'-עז) אזא טוך.

ves'signon *n.* (ווערס'-אי-ניאן) שטיינגאל [אזא ווייכער געשוויר אויף א פערד'ס פוס].

vest *n. and v.* (ווערסט) 1. א ווערסט, א זשילעט, א קאמזויל; א קלייד, א בגד, א יאק, א לייבעל; 2. אנקליידען; זיך אנקליידען; צודעקען, איינהילען; 3. בעקליידען [מיט אן אמט, מיט מאכט א. ז. וו.]; 4. איבערגעבען אין בעזיץ; איבערגעבען; איבערגעהן אין בעזיץ; זיך געפינען אין בעזיץ; זיין אין בעזיץ; 5. אריינטהאן, אריינלעגען [געלד אין א געשעפט].

3. The President of the U. S. is **vested** with great power. 4. Power of life and death is **vested** in the courts.

Ves'ta *n.* (ווערס'-טא) די ווערסטא [אין דער רוימישער מיטאלאגיע — די געטין פון דעם הייליגען מזבח־פייער און פון דעם הויזליכען הערד [אויווען] און די בעשיצערין פון דער פאמיליע, פון דער שטאדט, פון דעם שבט אדער פון דעם פאלק; אויך די פערקערפּערונג פון מיידעלשאפט אדער מיידעלשער אונשולד]; ווערסטא [אזא קליינער פּלאנעט].

ves'tal *a. and n.* (ווערס'-טעל) ווערסטאליש, וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער רוימישער געטין ווערסטא [ז. ***Vesta***]; וואס איז שייך צו א ווערסטאלין; צנוע'דיג, יונגפרוישאפטליך, מיידעלש־אונשולדיג; ווי א מאנאשקע; א ווערסטאלין, א מיידעל א מאנאשקע וואס האט אין פארצייטיגען רוים אויפגעהאלטען דאס שטענדיגע פייער אין די טעמפּלען פון ווערסטא; א יונגפרוי, א בתולה, א צנוע'דיגע פרוי; א מאנאשקע.

ves'ted *a.* (ווערס'-טעד) געקליידעט; פאראדנע געקליידעט אדער בעציערט; פעסט, בעשטימט; בעגרינדעט, פעסטגעשטעלט [פון געזעץ]; וואס בעלאנגט שוין צו אימעצען [ווענען א רעכט אדער בעזיץ].

vestia'rian *a.* (ווערס-טי-איי'-רי-ען) וואס איז שייך צו קליידונג.

ves'tiary *a. and n.* (ווערס'-טי-ע-רי) וואס איז שייך צו קליידונג; א קליידער־צימער; קליידונג.

vestib'ula *n.* (ווערס-טיב'-יו-לא) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — פאר־קעמערלעך, פאר־פערטיעפונגען. ז. ***vestibulum***

vestib'ular *a.* (ווערס-טיב'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א ווערסטיביול [פאר־הויז, פאר־קאמער, פאר־הויף]; אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א פאר־קעמערעל אדער פאר־פערטיעפונג. ז. ***vestibule***

vestib'ulate *a.* (ווערס-טיב'-יו-לייט) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — וואס האט א פאר־קעמערעל אדער פאר־פערטיעפונג. ז. ***vestibule***

ves'tibule *n. and v.* (ווערס'-טי-ביול) א ווערסטיביול [א פאר־הויז, א פאר־קאמער, א פאר־הויף]; אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א פאר־קעמערעל, א פאר־פערטיעפונג [ווי די מיטעלע פערטיעפונג פון דעם אויער־לאבירינט, דער דריי־עקיגער שטח צווישען די אינערליכע ליפּען־עהנליכע טיילען פון דעם פרויען־געשלעכטס־ארגאן, דער פאדערטייל פון דעם לינקען הארץ־קעמערעל א. ז וו.]; מאכען א ווערסטיביול.

vestib'ulum *n.* (ווערס-טיב'-יו-לאם) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א פאר־קעמערעל, א פאר־פערטיעפונג. ז. ***vestibule***

ves'tige *n.* (ווערס'-טידזש) א שפּור, א סליאד, א צייכען; א רודימענט א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער קערפּער־גליעד, אן איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפּער־גליעד [אין דעם ענטוויקלונגס־פּראצעס פון א גאנצען מין לעבעדיגע בעשעפענישען].

vestig'ia *n.* (ווערס-טידזש'-אי-א) רודימענטען. ז. ***vestigium***

vestig'ial *a.* (ווערס-טידזש'-אי-על) רודימענטאר, וואס איז א שפּור אדער איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפּער־גליעד. ז. ***vestige***

vestig'iary *a.* (ווערס-טידזש'-אי-ע-רי) ז. ***vestigial***

vestig'ium *n.* (ווערס-טידזש'-אי-אם) א רודימענט, א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער קערפּער־גליעד, א שפּור אדער איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפּער־גליעד [אין דעם ענטוויקלונגס־פּראצעס פון א גאנצען מין לעבעדיגע בעשעפענישען].

vest'ing *n.* (ווערסט'-אינג) ווערסטען־צייג; צייג.

ves'titure *n.* (ווערס'-טי-טשור) אין זאאלאגיע — די איינהילונג, די צודעקונג [ווי די האר, די לוסקעס א. ז. וו.].

vest'ment *n.* (ווערסט'-מענט) א קלייד, אן אנצוג; א פאראדנעם קלייד; א פאראדנעם גלח'ישעם קלייד; אן אלטאר־טוך [א טוך אויף'ן אלטאר אין א קירך].

ves'try *n.* (ווערס'-טרי) א סאקריסטיי [א צימער אין א קירך פאר די גלח'שע קליידער און די הייליגע זאכען און כלים]; א קאפּעלע, א קירכען־פליגעל, א זייטיגער קירכען־צימער; א פערזאמלונג פון א קירכען־געמיינדע; א געמיינדע־פערוואלטונג, א פערוואלטונגס־קאמיטעט פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-board *n.* (ווערס'-טרי-באורד) א קירכען־פערוואלטונג; א פערוואלטונגס־קאמיטעט פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-clerk *n.* (ווערס'-טרי-קלוירק) א קירכען־שרייבער, א סעקרעטער פון א קירכען־געמיינדע.

ves'trydom *n.* (ווערס'-טרי-דאם) די פערוואלטונגס־סיסטעם פון געמיינדע־פערטרעטער.

ves'tryman *n.* (ווערס'-טרי-מען) א פערוואלטונגס־מיטגליעד פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-room *n.* (ווערס'-טרי-רוהם) א סאקריסטיי. ז. ***vestry***

ves'tural *a.* (ווערס'-טשור-על) וואס איז שייך צו קליידונג אדער צודעקונג.

ves'ture *n. and v.* (ווערס'-טשור) קליידונג; אנקליידונג; צודעק, איינהילונג; בעזיצונג; בעוואקסונג פון ערד [אויסער בוימער]; בעקליידען, אנקליידען.

ves'turer *n.* (ווערס'-טשור-ער) אן אויפזעהער איבער די קירכען־קליידער; אן אונטערקאסירער פון א קירך.

Vesu'vian *a.* (ווי-סיו'-ווי-ען) וועזוויש, וואס איז שייך צום וואולקאן [פייער־שפּייענדען בארג] וועזואוויוס; עהנליך צום וועזואוויוס; וואולקאניש.

vesu'vian *n.* (ווי-סיו'-ווי-ען) וועזוויאן אדער אידאקראס [אזא מינעראל]; אזא שוועבעלע; א ווינד־שוועבעלע [וואס ווערט ניט אויסגעלאשען פון ווינד].

vesu'vianite *n.* (ווי-סיו'-ווי-ענ-איט) וועזואוויאן אדער אידאקראס [אזא מינעראל]. ז. ***vesuvian***

vesu'vius *n.* (ווי-סיו'-ווי-אס) אזא שוועבעלע; א ווינד־שוועבעלע. ז. ***vesuvian***

vet *n.* (ווערט) א וועטערינאר, א פיה־ארצט.

Vet. אבקירצונג פון ***veteran*** אדער פון ***veterinary***

vetan'da *n.* (ווי-טענ'-דא) זאכען וואס דארפען פערבאטען ווערען.

vetch *n.* (וועטש) וויקע [אזא קלעטערענדע סטרוטשקע־פּלאנצע. ווערט געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

Vetch

vetch'ling *n.* (וועטש'-לינג) די לינזען־פּלאט־ארבעס [אזא פּלאנצע].

vetch'y *a.* (וועטש'-אי) פול מיט וויקע אדער וויקע־שטרוי; בעוואקסען מיט וויקע. ז. ***vetch***

vet'eran *n., a. and v.* (וועט'-ע-רען) א וועטעראן, אן ערפאהרענער סאלדאט, איינער וואס איז לאנג אין דיענסט; אלט געווארען אין דיענסט; ערפאהרען; לאנגדויערענד; וועטעראניש; מאכען פאר א וועטעראן; נאך אמאל אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט.

vet'eranize *v.* (וועט'-ע-רענ-איז) מאכען פאר א וועטעראן [ז. ***veteran***]; נאך אמאל אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט.

veterina'rian *n.* (וועט-ע-רי-ניי'-רי-ען) א וועטערינאר, א פיה-ארצט, א פיה-דאקטאר.

vet'erinary *a. and n.* (וועט'-ע-רי-נע-רי) וועטערינאריש, וואס איז שייך צו פיה אדער הויז-טהיערע, וואס איז שייך צו דער היילונג פון הויז-טהיערע; א וועטערינאר, א פיה-ארצט, א פיה-דאקטאר.

vet'erinary am'bulance (וועט'-ע-רי-נע-רי עמ'-ביו-לענס) א וועטערינאר-אמבולאנץ, א האספיטאל-וואגען פאר קראנקע פערד.

vet'erinary col'lege (וועט'-ע-רי-נע-רי קאל'-עדזש) ז. *veterinary school*.

vet'erinary school (וועט'-ע-רי-נע-רי סקוהל) א וועטערינאר-שול [א לעהר-אנשטאלט פאר וועטערינארען אדער פיה-דאקטוירים].

vet'erinary sur'geon (וועט'-ע-רי-נע-רי סויר'-דזשאן) א וועטערינאר, א פיה-ארצט, א פיה-דאקטאר.

vet'itive *a.* (וועט'-אי-טיוו) וועטירענד, פערביטענד.

ve'to *n. and v.* (וויע'-טאו) א וועטא, א פערבאט, א פערווארפונג, א צוריקווייזונג; דאס וועטא-רעכט, דאס רעכט צוריקצווייזען א געזעץ; וועטירען, פערווארפען, צוריקווייזען [א געזעץ]; ארויפלעגען א וועטא; פערביטען.

ve'toer *n.* (וויע'-טא-ער) איינער וואס לעגט ארויף א וועטא, איינער וואס וועטירט, איינער וואס האט דאס וועטא-רעכט [דאס רעכט צוריקצואווייזען א געזעץ], איינער וואס ווייזט צוריק אדער פערבאט.

ve'toist *n.* (וויע'-טא-איסט) ז. *vetoer*.

Vet. Surg. אבקירצונג פון די ווערטער *veterinary surgeon*.

vettu'ra *n.* (וועט-טוה'-רא) אזא איטאליענישער וואגען.

vetturi'no *n.* (וועט-טו-ריע'-נאו) אן איטאליענישער קוטשער; איינער וואס פערדינגט קארעטען [אין איטאליען].

vex *v. and n.* (וועקס) ערגערען; דאקוטשען, פלאגען, קווילען; אויפרעגען; בעאונרוהיגען; בעקימערען; בעשטרייטען, מאכען שטרייטבאר.

vexa'tion *n.* (וועק-סיי'-שאן) ערגעריש, פערדרוס, קומער; אונרוהיגקייט; בעאונרוהיגונג; דאס דאקוטשען; פלאג, פלאגונג, קווילונג.

vexa'tious *a.* (וועק-סיי'-שאס) 1. ערגערליך, פערדריסליך; 2. וואס פעראורזאכט צרות; דאקוטשענד, קווילענד; 3. אונרוהיג און בעלעסטיגענד; 4. וועקסאטאריש, וואס האט דעם צוועק בלויז צו בעלעסטיגען און דאקוטשען [וועגען א געריכטליכען פראצעס].

2. He is a vexatious neighbor. 3. The problem proved most vexatious.

vexa'tiously *adv.* (וועק-סיי'-שאס-לי) דאקוטשענדיג; פלאגענדיג; בעאונרוהיגענדיג; אויף אן ערגערליכען אדער פערדריסליכען אופן.

vexa'tiousness *n.* (וועק-סיי'-שאס-נעס) ערגערליכקייט, פערדרוס; בעשווערליכקייט; דאס דאקוטשען; דאס זיין בעלעסטיגענד.

vexa'tious suit (וועק-סיי'-שאס סיוט) א געריכטליכער פראצעס, וועלכען מען קען ניט געווינען און וואס האט דעם צוועק בלויז אנצוטהאן צרות אדער צו דאקוטשען.

vexed *a.* (וועקסט) געערגערט; געפלאגט; בעאונרוהיגט; בעקימערט; פיעל בעשטריטען [ווי למשל, א פראגע].

vex'edly *adv.* (וועק'-סעד-לי) מיט ערגעריש, מיט פערדרוס.

vex'edness *n.* (וועק'-סעד-נעס) פערדריסליכקייט, ערגערליכקייט.

vexed ques'tion (וועקסט קהוועס'-טשאן) א פיעל דיסקוטירטע, ניט ענטשיידענע פראגע.

vex'er *n.* (וועק'-סער) איינער וואס דאקוטשעט, פלאגט אדער ערגערט.

vex'il *n.* (וועק'-סיל) דאס פעהנדעל [דאס אויבערשטע גרויסע בלעטעל פון א שמעטערלינג-בלום]. ז. *papilionaceous flower*.

vexil'la *n.* (וועק-סיל'-א) פעהנדלעך, מיליטערישע אבטיילונגען א. ז. וו. ז. *vexillum*.

vex'illar *a.* (וועק'-סי-לאר) וואס איז שייך צו א פאהן; וואס איז שייך צו דעם פעהנדעל אדער צום גרויסען אויבערשטען בלעטעל פון א שמעטערלינג-בלום [ז. *papilionaceous flower*]; וואס איז שייך צום ברייטען האריגען טייל פון א פעדער.

vex'illary *a. and n.* (וועק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צו א פאהן; אין באטאניק — וואס איז שייך צום פעהנדעל אדער צום גרויסען אויבערשטען בלעטעל פון א שמעטערלינג-בלום [ז. *papilionaceous flower*]; א פאהנען-טרעגער.

vexilla'tion *n.* (וועק-סי-ליי'-שאן) א סאלדאטען-אבטיילונג.

vex'illator *n.* (וועק'-סי-ליי-טאר) א פאהנען-טרעגער.

vexil'lum *n.* (וועק-סיל'-אם) א פאהן; א סאלדאטען-אבטיילונג; אין באטאניק — דאס פעהנדעל [דאס אויבערשטע גרויסע בלעטעל פון א שמעטערלינג-בלום. ז. *papilionaceous flower*]; דער האריגער ברייטער טייל פון א פעדער.

vex'ing *a. and n.* (וועק'-סינג) דאקוטשענד, פלאגענד, ערגערענד, בעקימערענד, בעאונרוהיגענד, אויפרעגענד; דאס דאקוטשען, פלאגונג, ערגערונג, בעאונרוהיגונג, אויפרעגונג.

vex'ingly *adv.* (וועק'-סינג-לי) ערגערענדיג, דאקוטשענדיג, אויפרעגענדיג.

vex'ingness *n.* (וועק'-סינג-נעס) דאקוטשענדיגקייט; ערגערליכקייט.

vezir' *n.* (ווע-זיער') ז. *vizir*.

v. i. ראשי תבות פון די ווערטער *verb intransitive*.

vi'a *n., prep. and int.* (וויע'-א) 1. א וועג; א דורכגאנג; א דורכגאנג אין קערפער; 2. דורך; איבער; 3. אוועק! פארט!

2. We went to Washington via Philadelphia.

viabil'ity *n.* (וואי-ע-ביל'-אי-טי) לעבענספעהיגקייט.

vi'able *a.* (וואי'-עבל) לעבענספעהיג.

vi'aduct *n.* (וואי'-ע-דאקט) א וויאדוקט, אן אייזענבאהן-בריק, אן איבערבוי איבער א טהאל, טייך א. ז. וו. פאר א וועג אדער אייזענבאהן-ליניע.

vi'al *n. and v.* (וואי'-על) ז. *phial*.

Vi'a Lac'tea (וויע'-א לעק'-טי-א) די מילך-שטראסע, דער מילך-וועג. ז. *Milky Way*.

vi'a me'dia (וויע'-א מיע'-די-א) דער מיטען וועג, א מיטען-שטעלונג צווישען צוויי עקסטרעמען.

viam'eter *n.* (וואי-עמ'-ע-טער) א וועגמעסטער, אן אדאמעטער. ז. *odometer*.

vi'and *n.* (וואי'-ענד) שפייז.

vi'atecture *n.* (וואי'-ע-טעק-טשור) וועג-בוי [די קונסט אויסצולעגען וועגען און אייזענבאהן-ליניען, צו בויען בריקען, גראבען קאנאלען א. ז. וו.].

viat'ic *a.* (וואי-עט'-איק) וואס איז שייך צו רייזען.

viat'icals *n.* (וואי-עט'-אי-קעלז) רייזע-זאכען; באגאזש; מיליטערישער באגאזש.

viat'icum *n.* (וואי-עט'-אי-קאם) רייזע-געלד, וועג-הוצאות; רייזע-פראוויאנט; דאס קריסטליכע הייליגע אבענדמאהל [ז. *eucharist*]; א קירכליכער אלטאר וואס מען קען איבערטראגען פון ארט צו ארט.

via'tor *n.* (וואי-איי'-טאר) א רייזענדער; א בעדיענער פון א פארצייטיגען רוימישען מאגיסטראט.

vi'brant *a.* (וואי'-ברענט) וויברירענד, שווינגענד, זיך וואקלענד, זיך שאקלענד; ציטערענד; קלינגענד; אבקלינגענד.

vi'brate *v.* (וואי'-ברייט) 1. וויברירען, שווינגען, ציטערען, זיך טרייסלען; ארויסרופען א וויבראציאן; ארויסרופען א וויברירענדע אדער ציטערענדע בעוועגונג; 2. קלינגען, אבקלינגען; 3. זיך וויעגען, זיך וואקלען, זיך שאקלען; וויעגען, וואקלען, שאקלען; 4. ווארפען, שליידערען; 5. אנצייגען דורך וואקלונג.

2. His voice vibrates with feeling. 3. The iron rod vibrates from the blow of the hammer.

vi'bratile *a.* (וואי'-ברע-טיל) וואס קען וויברירען, ציטערען אדער זיך טרייסלען; וואס קען זיך וואקלען, שאקלען אדער וויעגען.

vibratil'ity *n.* (וואי-ברע-טיל'-אי-טי) שווינגונגס-פעהיגקייט, וויבראציאנס-פעהיגקייט; די פעהיגקייט צו וויברירען, ציטערען אדער זיך טרייסלען.

vibra'tion *n.* (וואי-בריי'-שאן) וויבראציאן, וויברירונג, שווינגונג, ציטערונג, טרייסלונג; וואקלונג, שאקלונג, וויעגונג.

vibra'tional *a.* (וואי-בריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו וויבראציאן. ז. *vibration*.

vibra'tiuncle *n.* (וואי-בריי'-טי-אנקל) א קליינע וויבראציאן, א קליינע שאקלונג, שווינגונג, וויעגונג אדער טרייסלונג.

vi'brative *a.* (וואי'-ברע-טיוו) ז. *vibratory*.

vibra'to *n.* (וויע-ברא'-טא) א ציטערענדער קלאנג [ביים זינגען].

vi'bratory *a.* (וואי'-ברע-טא-רי) וויברירענד, ציטערענד; וויעגענד, שאקלענד, טרייסלענד, שווינגענד.

vibris'sa *n.* (וואי-בריס'-א) א לאנגע, הארטע האר אויף דער אויבערשטער ליפ פון חיות [ווי למשל, ביי א קאץ]; א האר אין די נאז-לעכער פון מענשען; אזא פעדער ביים שנאבעל פון א פויגעל.

vi'broscope *n.* (וואי'-ברא-סקאופ) אן אינסטרומענט צום בעאבאכטען אדער פערצייכנען וויבראציאנען אדער שווינגונגען.

vibur'num *n.* (וואי-ביר'-נאם) דער שנעע-באל אדער די שנעע-רויז [אזא פלאנצע]. ז. *snowball*.

vic'ar *n.* (וויק'-אר) 1. א וויקאר, א שטעלפערטרעטער; 2. א וויקאר, אן אונטער-גייסטליכער, א שטעלפערטרעטער פון א בישאף; א דארפס-גלח, א גלח וואס קריגט בלויז א טייל פון די קירכליכע איינקינפטע, א גלח אויף בעשטימטען געהאלט.

1. The pope claims to be the vicar of Christ on earth.

vic'arage *n.* (וויק'-אר-עדזש) א וויקאריאט, שטעלפערטרעטונג; דאס אמט, דאס הויז אדער די הכנסה פון א וויקאר. ז. *vicar*.

vic'arate *n.* (וויק'-אר-אייט) א וויקאריאט. ז. *vicariate*.

vic'aress *n.* (וויק'-אר-עס) א וויקארין; א פרוי פון א וויקאר.

vica'rial *a.* (וואי-קיי'-רי-על) וואס געהערט צו א דארפס־גלח, וואס געהערט צו א לאנד־פרעדיגער.

vica'rian *n.* (וואי-קיי'-רי-ען) א וויקאר, א פערטרעטער, א שטעלפערטרעטער.

vica'riate *a. and n.* (וואי-קיי'-רי-אייט) שטעלפערטרעטענד; וואס פערנעהמט די שטעלע פון א וויקאר; וואס איז שייך צו א וויקאר; שטעלפערטרעטערשאפט; וויקאריאט, דאס אמט אדער די מאכט פון א וויקאר. ז. *vicar*.

vica'rii *n.* (וואי-קיי'-רי-אי) שטעלפערטרעטער. ז. *vicarius*.

vica'rious *a.* (וואי-קיי'-רי-אס) פערטרעטענד, שטעלפערטרעטענד, ערפילענד די פליכטען אדער די פונקציאנען פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש.

vica'riously *adv.* (וואי-קיי'-רי-אס-לי) אנשטאט אן אנדערען, אנשטאט עפעס אנדערש; דורך פערטרעטונג אדער שטעלפערטרעטונג.

vica'riousness *n.* (וואי-קיי'-רי-אס-נעס) שטעלפערטרעטונג, דאס ערפילען די פליכטען אדער פונקציאנען פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש.

vica'rius *n.* (וואי-קיי'-רי-אס) א וויקאר, א שטעלפערטרעטער. ז. *vicar*.

vic'arship *n.* (וויק'-אר-שיפ) דאס אמט פון א וויקאר. ז. *vicar*.

vic'ary *n.* (וויק'-ע-רי) ז. *vicarage*.

vice *n. and v.* (וואיס) לאסטער, זינד; זינדינקייט, פערדארבענהייט, אונמאראליטעט; א פעהלער; א מום; אן אונפאלקאמענהייט; א וויצע, א געהילף; א שרויף־שטאק; צוזאמענפרעסען מיט א שרויף־שטאק [ז. *vise*].

vi'ce *prep.* (וואי'-סי) אנשטאט.

vice-ad'miral *n.* (וואיס-עד'-מי-רעל) א וויצע־אדמיראל, א געהילפס־אדמיראל.

vice-ad'miralty *n.* (וואיס-עד'-מי-רעל-טי) וויצע־אדמיראלשאפט, דאס אמט פון א וויצע־אדמיראל; א וויצע־אדמיראליטעטס־געריכט. ז. *vice-admiralty court*.

vice-ad'miralty court (וואיס-עד'-מי-רעל-טי קאורט) א וויצע־אדמיראליטעטס־געריכט [א געריכט אין די ענגלישע קאלאניעס וואס האט צו טהאן מיט ים־אנגעלעגענהייטען].

vice-a'gent *n.* (וואיס-איי'-דזשענט) אן אונטער־אגענט.

vice'-bit'ten *a.* (וואיס'-ביט'ן) פערדארבען, אונמאראליש, אראב פון דרך הישר.

vice-chair'man *n.* (וואיס-טשעהר'-מען) א וויצע־פרעזידענט, א געהילפס־פארזיצענדער.

vice-chair'manship *n.* (וואיס-טשעהר'-מען-שיפ) וויצע־פרעזידענטשאפט, דאס אמט פון א וויצע־פרעזידענט אדער געהילפס־פארזיצענדען.

vice-cham'berlain *n.* (וואיס-טשיימ'-בער-לין) אן אונטער־קאמערהערר; א געהילף פון א צימער־אויפזעהער.

vice-chan'cellor *n.* (וואיס-טשענ'-סעל-אר) א וויצע־קאנצלער; א צווייטער פון גרעסטען ריכטער פון לאנד [אין ענגלאנד]; דער וויצע־פרעזידענט פון אן אוניווערזיטעט; א רעקטאר; אן אונטער־ריכטער אין א גערעכטיגקייטס־געריכט [ז. *chancery*] אין איינינע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

vice-chan'cellorship *n.* (וואיס-טשענ'-סעל-אר-שיפ) וויצע־קאנצלערשאפט; דאס אמט פון א ריכטער וואס איז אונטער דעם הויפט־ריכטער פון לאנד [אין ענגלאנד]; אן אונטער־ריכטער איז א גערעכטיגקייטס־געריכט; דאס רעקטאר־אמט. ז. *vice-chancellor*.

vice-con'sul *n.* (וואיס-קאנ'-סאל) א וויצע־קאנסול, אן אונטער־קאנסול, א געהילפס־קאנסול, א קאנסול פון צווייטען ראנג.

vice-con'sulship *n.* (וואיס-קאנ'-סאל-שיפ) די וויצע־קאנסולשאפט, דאס אמט פון א געהילפס־קאנסול אדער פון א קאנסול פון צווייטען ראנג.

vicege'rency *n.* (וואיס-דזשיע'-רענ-סי) דאס אמט פון א פערטרעטער; שטעלפערטרעטונג.

vicege'rent *n. and a.* (וואיס-דזשיע'-רענט) א פערטרעטער; א שטעלפערטרעטער; שטעלפערטרעטענד.

vice-gov'ernor *n.* (וואיס-גאוו'-ער-נאר) א וויצע־גובערנאטאר.

vice-king' *n.* (וואיס-קינג') א וויצע־קעניג, א פערטרעטער פון א קעניג.

vice-leg'ate *n.* (וואיס-לעג'-אייט) א וויצע־לעגאט, אן אונטער־געזאנדטער.

vice'man *n.* (וואיס'-מען) ז. *viseman*.

vic'enary *a.* (ווים'-ע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון צוואנציג, צוואנציגפאך.

vicen'nial *a.* (וואי-סענ'-אי-על) וואס געדויערט צוואנציג יאהר, צוואנציג־יעהריג, וואס קומט פאר איין מאל אין צוואנציג יאהר, צוואנציג־יעהרליך.

vice-pres'idency *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענ-סי) וויצע־פרעזידענטשאפט.

vice-pres'ident *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענט) א וויצע־פרעזידענט.

vice-pres'identship *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענט-שיפ) וויצע־פרעזידענטשאפט.

vice-prin'cipal *n.* (וואיס-פרינ'-סי-פעל) דער צווייטער פון א הויפט, דער געהילף פון א הויפט. ז. *principal*.

vice-queen' *n.* (וואיס-קהוויען') א וויצע־קעניגין, א פערטרעטערין פון א קעניג אדער קעניגין, די פרוי פון א וויצע־קעניג.

vice-rec'tor *n.* (וואיס-רעק'-טאר) א וויצע־רעקטאר, אן אונטער־רעקטאר. ז. *rector*.

vicere'gal *a.* (וואיס-ריע'-געל) וויצע־קעניגליך.

vice-re'gent *n. and a.* (וואיס-ריע'-דזשענט) א וויצע־רעגענט, א געהילפס־רעגענט; א שטעלפערטרעטער פון א רעגיערער; וואס איז שייך צו א וויצע־רעגענט.

vice'roy *n.* (וואיס'-ראי) א וויצע־קעניג, א שטעלפערטרעטער פון א קעניג, א גובערנאטאר פון א קאלאניע; אזא שעהן־קאלירטער אמעריקאנישער שמעטערלינג [ז. *archippus*].

viceroy'al *a.* (וואיס-ראי'-על) וויצע־קעניגליך, וואס איז שייך צו א וויצע־קעניג אדער צו א גובערנאטאר פון א קאלאניע.

viceroy'alty *n.* (וואיס-ראי'-על-טי) דאס וויצע־קעניגטום, דאס אמט אדער די ווירדע פון א וויצע־קעניג.

vice'royship *n.* (וואיס'-ראי-שיפ) ז. *viceroyalty*.

vice-treas'urer *n.* (וואיס-טרעזש'-אור-ער) א געהילפס־שאצמייסטער, אן אונטער־קאסירער.

vice-treas'urership *n.* (וואיס-טרעזש'-אור-ער-שיפ) דאס אמט פון אן אונטער־קאסירער אדער געהילפס־שאצמייסטער.

vi'ce ver'sa (וואי'-סיע וואיר'-סא) פערקעהרט, אומגעקעהרט.

Vi'chy wa'ter (וויש'-אי הוואה'-טער) ווישי־וואסער [אזא מינעראל־וואסער. ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען מאגען־קאטאר, גאל־שטיינער א. ז. וו.].

vic'inage *n.* (ווים'-אי-נעדזש) נאהענטקייט, שכנות'שאפט, נאכבארשאפט; א נאכבארשאפט, א נאכבארשאפטליכע געגענד.

vic'inal *a.* (ווים'-אי-נעל) וואס איז אין דער נאכבארשאפט, נאהענט.

vicin'ity *n.* (ווי-סינ'-אי-טי) שכנות'שאפט, נאכבארשאפט; נאהענטקייט; א נאכבארשאפט.

vicios'ity *n.* (וויש-אי-אס'-אי-טי) זינדינקייט, אונמאראלישקייט; פערדארבענהייט; פעהלערהאפטינקייט [פון א סטיל אדער שפראך].

vi'cious *a.* (וויש'-אס) זינדיג, אונמאראליש; פערדארבען; בייזוויליג, בייז, בייזהאפט; שלעכט; פעהלערהאפט; ניט געניג געצוימט, אונגעהארכזאם [וועגען חיות].

vi'cious cir'cle (וויש'-אס סוירקל) א לאגישער קרייז [א פלפול, אין וועלכען איין אונבעוויזענע זאך איז געדרונגען פון א צווייטער און די צווייטע איז צוריק געדרונגען פון דער ערשטער].

vi'ciously *adv.* (וויש'-אס-לי) אויף א זינדיגען, אונמאראלישען אדער פערדארבענעם שטייגער; מיט שלעכטקייט, מיט בייזוויליגקייט; אויף א פעהלערהאפטען שטייגער.

vi'ciousness *n.* (וויש'-אס-נעס) זינדיגקייט, אונמאראלישקייט; פערדארבענהייט; פעהלערהאפטינקייט; אונגעהארכזאמקייט, אונגעצוימטקייט [וועגען חיות].

vi'cious syl'logism (וויש'-אס סיל'-א-דזשיזם) א פאלשער שלוס, א סאפיזם. ז. *sophism*.

vi'cious u'nion (וויש'-אס יו'-ניאן) א שלעכטע פעראייניגונג פון די טיילען פון א צובראכענעם ביין.

vicis'situde *n.* (ווי-סיס'-אי-טיוד) וועקסלונג, ענדערונג, אומענדערונג.
The **vicissitudes** of fortune left him poor and friendless.

vicissitu'dinary *a.* (ווי-סיס-אי-טיו'-די-נע-רי) וועקסלענד, זיך ענדערענד, זיך אומענדערענד, פערענדערליך.

vicissitu'dinous *a.* (ווי-סיס-אי-טיו'-די-נאס) ז. *vicissitudinary*.

vic'tim *n.* (וויק'-טים) אן אפפער, א קרבן; א בעשווינדעלטער, אן אבגענארטער, א נאר, א גולם.

victimiza'tion *n.* (וויק-טים-אי-זיי'-שאן) דאס ברייננען אלס קרבן; דאס מאכען פאר אן אפפער; בעשווינדלען, בעטריגען.

vic'timize *v.* (וויק'-טים-איז) מאכען פאר א קרבן, ברייננען אלס קרבן; בעשווינדלען, בעטריגען.

vic'timizer *n.* (וויק'-טים-אי-זער) איי־

נער וואס מאכט דעם צווייטען פאר א קרבן [ווי פון בעטרוג], א שווינדלער, א בעטריגער.

vic'tor *n., a. and v.* (וויק'-טאר) א זיעגער; זיעגרייך; פייערען א זיעג, שפיעלען די ראלע פון א זיעגער.

vic'toress *n.* (וויק'-טאר-עס) א זיעגעריז.

Victo'ria *n.* (וויק-טאו'-רי-א) וויקטאריא [דער צוועלפטער פלאנעטאאיד. ז. *planetoid*]; דער מין קעניגס-וואסער-ליליען אדער וויקטאריא-וואסער-ליליען [אזעלכע גרויסע אמעריקאנישע ליליען. ז. *Victoria water-lily*].

victo'ria *n.* (וויק-טאו'-רי-א) די וויקטאריא-קארעטע [אזא לייכטע נידריגע קארעטע מיט אביידעל און מיט צוויי זיצע]; א מין הויז-טויב; די וויקטאריא-וואסער-ליליע, די קעניגס-וואסער-ליליע [אזא גרויסע אמעריקאנישע ליליע. ז. *Victoria water-lily*].

Victo'rian *a. and n.* (וויק-טאו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער עפאכע פון דער ענגלישער קעניגין וויקטאריא [אנגעפאנגען קעניגען אין יאהר 1837]; איינער וואס האט געלעבט אין דער צייט פון וויקטאריא'ס קעניגען; א שרייבער פון וויקטריא'ס עפאכע.

Victo'ria wa'ter-lil'y (וויק-טאו'-רי-א הוואה'-טער-ליל'-אי) די וויקטאריא-וואסער-ליליע, די קעניגס-וואסער-ליליע [אזא אמעריקאנישע ליליע].

Victoria Water-lily

victorine' *n.* (וויק-טא-ריען') א פרויען פעלץ-קאלנער מיט לאנגע ארונטערהענגענדע עקען; אזא פערסיק [ז. *peach*].

victo'rious *a.* (וויק-טאו'-רי-אס) זיעגרייך; וואס דיענט אלס צייכען פון זיעג.

victo'riously *adv.* (וויק-טאו'-רי-אס-לי) אויף א זיעגרייכען אופן.

victo'riousness *n.* (וויק-טאו'-רי-אס-נעס) זיעגרייכקייט.

vic'tory *n.* (וויק'-טא-רי) א זיעג; א זיעגעס-געטין [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער].

vic'tress *n.* (וויק'-טרעס) א זיעגעריז.

vic'trix *n.* (וויק'-טריקס) ז. *victress*

victro'la *n.* (וויק-טראו'-לא) א וויקטראלא, אזא גראמאפאן.

vict'ual *n. and v.* (וויטל) פראוויאנט, פראוויזיעס, שפייז, לעבענסמיטעל; פערזארגען מיט לעבענסמיטעל; עסען, זיך שפייזען; בעקומען פראוויאנט.

vict'ualer *n.* (וויט'ל-ער) א פראוויאנט-מייסטער; א פראוויאנט-שיף [וואס פיהרט פראוויאנט פאר אנדערע שיפען]; א בעל אכסניה, א בעל הבית פון א טראקטיר אדער גארקיך.

vict'ualing *n.* (וויט'ל-אינג) בעזארגונג מיט פראוויאנט.

vict'ualing-bill *n.* (וויט'ל-אינג-ביל) א פראוויאנט-שיין [די ערלויבניש וואס א האנדעלס-שיף קריעגט פון צאל-הויז מיטצונעהמען אויף א רייזע די נויטיגע פראוויאנטען].

vict'ualing-house *n.* (וויט'ל-אינג-האוס) אן אכסניה, א שפייז-הויז, א טראקטיר, א גארקיך.

vict'ualing-note *n.* (וויט'ל-אינג-נאוט) א שפייז-שיין [א צעטעל וואס עס בעקומט א ניי-אנגעשטעלטער ענגלישער מאטראז אלס בערעכטיגונג געשפייזט צו ווערען אויף דער שיף].

vict'ualing-of'fice *n.* (וויט'ל-אינג-אפ'-איס) א פראוויאנט-אמט [צו בעזארגען מיט פראוויאנט די פלאטע].

vict'ualing-ship *n.* (וויט'ל-אינג-שיפ) א פראוויאנט-שיף [וואס שטעלט צו פראוויאנט צו דער פלאטע].

vict'ualing-yard *n.* (וויט'ל-אינג-יארד) א פראוויאנט-מאגאזין, א פראוויאנט-לאגער פאר דער פלאטע.

vict'ualler *n.* (וויט'ל-ער) ז. *victualer*

vict'ualless *a.* (וויט'ל-לעס) אהן שפייז, אהן פראוויאנט.

vict'ualling *n.* (וויט'ל-אינג) ז. *victualing*

vict'uals *n.* (וויטלז) לעבענסמיטעל, פראוויאנט, פראוויזיעס.

vic'tus *n.* (וויק'-טאס) שפייז, נאהרונג.

vicu'gna *n.* (ווי-קוה'-ניא) די וויקונא, אזא דרום-אמעריקאנישער קעמעל עהנליך צו א לאמא. ז. *llama*

vicu'gna-cloth *n.* (ווי-קוה'-ניא-קלאהטה) אזא ווייכעס וואלענעס צייג געמאכט פון וויקונא-וואל. ז. *vicugna*

vi'da-finch *n.* (וואי'-דא-פינטש) ז. *whidah-bird*

vidame' *n.* (ווי-דאם') אין דער פעאדאלער פראנצויזישער יוריספרודענץ — א ווידאם, דער געהילף פון א בישאף בנוגע צו וועלטליכע [ניט קירכליכע] ענינים; דער טיטול פון א פראנצויזישען אדעליגען פון נידריגערען שטאנד.

vi'de *v.* (וואי'-די) זעה [ווערט געברויכט ביים אנצייגען אן ארט אין א בוך אדער דאקומענט, ווי למשל, *vide p. 54* [זעה זייטע 54].

videl'icet *adv.* (ווי-דעל'-אי-סעט) נעמליך, דאס הייסט.

viden'dum *n.* (וואי-דענ'-דאם) א זאך וואס מען דארף זעהן.

vide'-poche *n.* (וויד'-פאש) א זעקעלע אדער קעסטעלע אין וועלכען מען לעגט אריין זאכען פון די קעשענעס בעת מען טהוט אוים די קליידער.

vidette' *n.* (ווי-דעט') ז. *vedette*

vid'imus *n.* (וויד'-אי-מאס) אן אונטערזוכונג [פון דאקומענטען אדער חשבונות]; א קיצור פון א בוך, פון א דאקומענט א. ד. ג.

vido'nia *n.* (ווי-דאו'-ני-א) אזא וויין וואס האט ניט אין זיך קיין זיסקייט.

vid'uage *n.* (וויד'-יו-עדזש) דאס ווייטווענטום, אלמנה'שאפט, די לאגע פון אן אלמנה; אלמנות בכלל.

vid'ual *a.* (וויד'-יו-על) וואס איז שייך צו דער לאגע פון אן אלמנה אדער צו אלמנה'שאפט.

vidua'tion *n.* (וויד-יו-איי'-שאן) דאס זיין אן אלמנה, אלמנה'שאפט.

vidu'ity *n.* (ווי-דיו'-אי-טי) וויטוועןשטאנד, אלמנה'שאפט.

vie *v. and n.* (וואי) שטרייטען, קאנקורירען, שטרעבען צו זיין גלייך מיט אן אנדערען אדער איהם אריבערצושטייגען; א שטרייט, א קאנקורס, דאס שטרעבען צו זיין גלייך מיט אן אנדערען אדער איהם אריבערצושטייגען.

vielle' *n.* (וויעל) א פארצייטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס.

Viennese' *a. and n.* (ווי-ע-ניעס') וויענער, וואס איז שייך צו וויען [די הויפט-שטאדט פון עסטרייך]; א וויענער, אן איינוואהנער פון וויען.

vi et ar'mis (וואי עט אר'-מיס) אין געזעצגעבונג — מיט וואפען-געוואלט; מיט געוואלט.

view *n. and v.* (וויו) דער בליק, די אנזיכט; די מיינונג, דער שטאנדפונקט; די אויסזיכט; דער צוועק, די אבזיכט; דער אנבליק, דאס זעהן, דאס ארומקוקען, דאס בעטראכטען, דאס בעאבאכטען; די זעה-קראפט, די זעה-ווייטקייט; דאס וואס מען קוקט אן, א זעהונג, א שוי, א סצענע; א בילד פון עפעס, א פאנאראמא; א לאנדקארטע; אין געזעצגעבונג — די בעקוקונג פון פלאץ וואו א פערברעכען איז געשעהן; די אונטערזוכונג פון א טויטען קערפער; זעהן, ארומזעהן, בעזיכטיגען; בעטראכטען אלס...; אונטערזוכען, ארומקוקען.

view'er *n.* (וויו'-ער) אן בעזעהער, אן ארומקוקער; אן אויפזעהער, א משגיח; איינער פון די געריכטס-געשווארענע, וואס קומען ארומקוקען דאס ארט פון פערברעכען.

view'iness *n.* (וויו'-אי-נעס) דאס זיין ספעקולאטיוו. ז. *viewy*

view'less *a.* (וויו'-לעס) אונזיכטבאר, וואס קען ניט געזעהן ווערען.

view'lessly *adv.* (וויו'-לעס-לי) אויף אן אונזיכטבארען שטיינער.

view'point *n.* (וויו'-פאינט) א שטאנדפונקט.

view'y *a.* (וויו'-אי) וואסווארפט זיך אין די אויגען; גלאנציג, גלענצענד; וואס האט מאדנע, זאנדערבארע אנזיכטען; וואס טראגט זיך ארום מיט פלענער אדער סכעמען, וועלכע זיינען ספעקולאטיוו, אבסטראקט און האבען ניט קיין פראקטישע בעדייטונג.

vif'da *n.* (וויפ'-דא) אזא געטריקענטעס, ניט געזאלצענעס פלייש.

viges'imal *a.* (וואי-דזשעס'-אי-מעל) וואס איז דער צוואנציגסטער; וואס איז שייך צו צוואנציג.

vigesima'tion *n.* (וואי-דזשעס-אי-מיי'-שאן) דאס הינריכטען אדער טויטען יעדען צוואנציגסטען מאן.

vigi'a *n.* (ווי-דזשי'-א) אן אנדייטונג אויף א ים-קארטע, אז אויף א געוויסען פלאץ געפינט זיך א פעלז אדער אז דאס וואסער איז דארט צו נידריג.

vig'il *n.* (ווידזש'-איל) דאס וואך זיין, די וואכונג, דאס אויף זיין; שלאפלאזיגקייט; וואכזאמקייט; דאס מתפלל זיין אדער אבהאלטען א גאטעסדיענסט אין דער נאכט; א וואך-נאכט; דער תענית ערב געוויסע קריסטליכע חגאות; אן ערב יום טוב; א גאטעסדיענסט אין דער נאכט פאר א יום טוב.

vig'ilance *n.* (ווידזש'-אי-לענס) וואכזאמקייט, אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט; דאס זיין וואך ביי נאכט; אין מעדיצין — אן ארט שלאפלאזיגקייט.

vig'ilance commit'tee (ווידזש'-אי-לענס קא-מיט'-אי) א וואכזאמקייטס-קאמיטעט, א זיכערהייטס-קאמיטעט [א קא-

מיטעט פון פריוואטע פערזאנען, וועלכע ארגאניזירען זיך מיט דעם צוועק צו פערהיטען א שטאדט אדער געגענד פון געוויסע פערברעכענס].

vig'ilant *a.* (ווידזש'-אי-לענט) וואכזאם, וואס שלאפט ניט; אויפמערקזאם; פארזיכטיג.

vigilan'te *n.* (ווידזש-אי-לענ'-טע) א מיטגליעד פון א וואכזאמקייטס-קאמיטעט. ז. *vigilance committee*

vig'ilantly *adv.* (ווידזש'-אי-לענט-לי) אויף א וואכזאמען אדער פארזיכטיגען שטייגער.

vignette' *n. and v.* (ווינ-יעט') א וויניעטקע, א צייכנונג אדער געמעלדע, וואס דיענט אלס פערציערונג פון דעם ערשטען בוכשטאב אין א מאנוסקריפט אדער שריפט; אין דרוקעריי — א גראווירטע אילוסטראציאן אין אנהויב פון א בוך אדער קאפיטעל; א פערציערונגס-בילד; א צייכנונג, אן אילוסטראציאן; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון צוזאמענגעפלאכטענע צווייגלעך און בלעטלעך; א פאטאגראפישעס ברוסט-בילד וואס גיסט זיך צונויף אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער; מאכען א פאטאגראפישעס בילד אזוי, אז עס זאל זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן [גרונט-פארב] פון פאפיער.

vignet'ter *n.* (ווינ-יעט'-ער) אין פאטאגראפיע — א פאררעכטונג, וואס מאכט מעגליך אז דאס בילד זאל ניט ארויסקומען מיט שארפע קאנטורען, נאר עס זאל זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'ting-glass *n.* (ווינ-יעט'-אינג-גלעס) א גלאז-ראהם וואס ווערט בענוצט צו מאכען פאטאגראפישע בילדער, אז זיי זאלען ניט האבען קיין שארפע קאנטורען, נאר זאלען זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'ting-pa'per *n.* (ווינ-יעט'-אינג-פיי'-פער) פאפיער וואס ווערט בענוצט צו דרוקען פאטאגראפישע בילדער, אזוי אז זייערע קאנטורען זאלען ניט ארויסקומען שארף, נאר זאלען זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'tist *n.* (ווינ-יעט'-איסט) א וויניעטיסט, איינער וואס מאכט וויניעטקעס. ז. *vignette*

vig'nite *n.* (וויג'-נאיט) וויגניט, מאגנעטישער אייזען-ערץ.

vig'or *n.* (וויג'-אר) קראפט, שטארקייט, ענערגיע; ענערגישע טעטיגקייט, ווירקזאמקייט.

vig'orless *a.* (וויג'-אר-לעס) אהן קראפט, אהן ענערגיע; שוואך.

vigoro'so *a.* (וויג-א-ראו'-סא) אין מוזיק — וויגאראזא, מיט ענערגיע.

vig'orous *a.* (וויג'-אר-אס) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש; מיט ענערגישער טעטיגקייט.

vig'orously *adv.* (וויג'-אר-אס-לי) אויף א קרעפטיגען אופן; מיט שטארקייט, מיט ענערגיע.

vig'orousness *n.* (וויג'-אר-אס-נעס) שטארקייט, קרעפטיגקייט, ענערגיע.

vig'our *n.* (וויג'-אר) ז. *vigor*

viha'ra *n.* (ווי-הא'-רא) א בודיסטישער מאנאסטיר.

vihue'la *n.* (ווי-הווי'-לא) א מין אלט-פרענקישע שפאנישע גיטארע.

vi'king *n.* (וואי'-קינג) א וויקינג, איי-נער פון די וויקינגען [די פיהרער פון די סקאנדינאווישע ים-רויבער, וועלכע פלעגען אין מיטעלאלטער בעפאלען און בערויבען די אייראפעאישע ברעגען].

vi'kingism *n.* (וואי'-קינג-איזם) וויקינגיזם, די זיטען און אויפפיהרונגען פון די וויקינגען. ז. *viking*

vilayet' *n.* (וויל-ע-יעט') — אין טערקיי א ווילאיעט, א פראווינץ וואס ווערט רעגירט פון א פאשא און טיילט זיך אויף בעזונדערע בעצירקען. — "סאנדזשאקען".

vile *a.* (וואיל) ווערטהלאז, אונבעדייטענד; נידערטרעכטיג, נידריג, פאדלע, שלעכט.

vile'ly *adv.* (וואיל'-לי) אויף א געמיינעם, פאדלען אופן; זעהר נידריג.

vile'ness *n.* (וואיל'-נעס) נידערטרעכטיגקייט, נידריגקייט; אונווירדיגקייט; געמיינהייט.

vilifica'tion *n.* (וויל-אי-פי-קיי'-שאן) רכילות, פערלוימדונג; דאס אנרעדען אויף איינעם רכילות.

vil'ifier *n.* (וויל'-אי-פאי-ער) אן ערנידריגער, א בעשימפפער; א פערלוימדער.

vil'ify *v.* (וויל'-אי-פאי) ערנידריגען, בעשימפפען, פערלוימדען.

vil'ifying *n.* (וויל'-אי-פאי-אינג) דעפאמאציע, פערלוימדונג, בעשימפפונג.

vil'ipend *v.* (וויל'-אי-פענד) פעראכטען, ערנידריגען, רעדען רכילות.

vill *n.* (וויל) א דארף.

vil'la *n.* (וויל'-א) א ווילא, א לאנד-הויז, א זומער-הויז, א דאטשע.

vil'lage *n. and a.* (וויל'-עדזש) א דארף; דארפיש; וואס איז שייך צו א דארף.

vil'lage-moot *n.* (וויל'-עדזש-מוהט) אין דער אלט-ענגלישער געשיכטע — א פערזאמלונג פון די דארפסלייט.

vil'lager *n.* (וויל'-עדזש-ער) א דארפס-בעוואהנער, א דארפסמאן.

vil'lain *n. and a.* (וויל'-ען) א פערדארבענער, נידערטרעכטיגער מענש, א לייד-דאק; א לייב-אייגענער, א פאנשטשיזניק; וואס איז שייך צו א לייב-אייגענעם אדער פאנשטשיזניק; געמיין, נידריג, פערדארבען.

vil'lainage *n.* (וויל'-ען-עדזש) לייב-אייגענשאפט, פאנשטשיזנע.

vil'lainous *a.* (וויל'-ען-אס) פערדארבען, געמיין, נידערטרעכטיג; זעהר שלעכט, שענדליך.

vil'lainously *adv.* (וויל'-ען-אס-לי) אויף א געמיינעם, נידערטרעכטיגען אופן.

vil'lainousness *n.* (וויל'-ען-אס-נעס) שענדליכקייט, געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, פערדארבענהייט.

vil'lainy *n.* (וויל'-ען-אי) די נידריגסטע געמיינהייט, פערדארבענהייט; א געמיינע טהאט, א פערברעכען.

vil'lakin *n.* (וויל'-א-קין) א קליינע ווילא אדער זומער-הויז; א קליינע דאטשע; א קליין דערפעל.

vil'lanage *n.* (וויל'-ען-עדזש) ז. *villeinage*

villanci'co *n.* (ווי-ליענ-טהיע'-קאו) א מין אלטפרענקישעס שפאנישעס ליעד.

villanel'la *n.* (וויל-ע-נעל'-א) ווילאנעלא, אן איטאליענישעס דארפס-ליעד אהן אן אקאמפאנימענט.

villanelle' *n.* (וויל-ע-נעל') אן ארט פאעמע, וואס בעשטעהט פון נייגצעהן שורות און טיילט זיך איין אין זעקס סטראפען.

villanette' *n.* (וויל-ע-נעט') א קליינע ווילא אדער זומער-הויז; א קליינע דאטשע.

villat'ic *a.* (ווי-לעט'-איק) דארפיש, פערמיש; וואס איז שייך צו א פערמע.

villeggiatu'ra *n.* (ווי-לעדזש-ע-טוה'-רא) די צייט וואס מען פערברענגט אויף א ווילא אדער דאטשע.

vil'lein *n. and a.* (וויל'-ען) ז. *villain*

vil'leinage *n.* (וויל'-ען-עדזש) לייב-אייגענשאפט, פאנשטשיזנע.

vil'liform *a.* (וויל'-אי-פארם) פאזעריג; האריג; בעדעקט מיט ווייכע הערעלעך, ווי סאמעט.

vil'loid *a.* (וויל'-איד) ז. *villiform*

vil'lose *a.* (וויל'-אוס) ז. *villous*

villos'ity *n.* (ווי-לאס'-אי-טי) האריגקייט, דאס זיין בעדעקט מיט קליינע הערעלעך אדער פאזערען.

villotte' *n.* (ווי-לאט') ז. *villanella*

vil'lous *a.* (וויל'-אס) האריג; פאזעריג.

vim *n.* (ווים) קראפט, ענערגיע, אקטיוויטעט.

vi'men *n.* (וואי'-מען) א לאנג, בויגיג צווייגעל פון א פלאנצע.

vim'inal *a.* (ווימ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו צווייגען; פון צווייגען.

vimin'eous *a.* (ווי-מינ'-אי-אס) געפלאכטען פון צווייגען; וואס האט לאנגע, בויגיגע צווייגלעך.

vi'na *n.* (ווי'-נא) א מין גיטארע אין אסט-אינדיען.

vina'ceous *a.* (וואי-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו וויין אדער וויינטרויבען; פון וויין-קאליר, רויט.

vinaigrette' *n.* (ווינ-ע-גרעט') א ווינע-גרעט, א קליין פערציערט פלעשעלע אדער שאכטעל צו האלטען פארפיום אדער שמעקעדיגע געווירצען, וואס מען טראגט ביי זיך; א שמעק-פלעשעלע; עסיג-סאוס וואס ווערט בענוצט צו קאלטען פלייש.

vinai'grous *a.* (ווי-ניי'-גראס) זויער ווי עסיג; מיט א זויערער מינע, שלעכט געשטימט.

Vina'lia *n.* (וואי-ניי'-לי-א) אין אלטען רוים — די ווינאליע, א יום טוב לכבוד יופיטער, ווען מען פלעגט מקריב זיין די ערשטע צייטיגע וויינטרויבען.

vina'rian *a.* (וואי-ניי'-רי-ען) וואס איז שייך צו וויין; וואס האט צו טהאן מיט וויין.

vina'rious *a.* (וואי-ניי'-רי-אס) ז. *vinarian*

vinasse' *n.* (ווי-נעס') פאטאש וואס בעקומט זיך פון דעם אבזאץ פון דיסטילירטען וויין; דער אבזאץ ביים דיסטילירען.

vina'ta *n.* (ווי-נא'-טא) די ווינאטא, אן איטאליענישעס ליעד וואס ווערט געזונגען ביים קלייבען וויינטרויבען.

vinat'ico *n.* (ווי-נעט'-אי-קאו) ווינאטיקא, אזא אפריקאנישע בוימעל מיט זעהר גוטען האלץ, פון וועלכען עס ווערט געמאכט טייערע מעבעל.

vincibil'ity *n.* (ווינ-סי-ביל'-אי-טי) בעזיעגבארקייט, דאס קענען בעזיעגט ווערען.

vin'cible *a.* (ווינ'-סיבל) וואס קען בעזיעגט ווערען, וואס קען איינגענומען ווערען.

vin'cibleness *n.* (ווינ'-סיבל-נעס) ז. *vincibility*

vinc'ture *n.* (ווינק'-טשור) א באנד; א פערבאנד.

vin'culum *n.* (ווינ'-קיו-לאם) א פערבאנד, א פעראייניגונג; אין אלגעברא — א שטריך איבער אן אלגעבראאישען אויסדרוק, וואס בעשטעהט פון צוויי אדער עטליכע צאהלען, וועלכער בעווייזט, אז דיעזע עטליכע צאהלען דארפען צוזאמען גע'כפל'ט אדער געטיילט ווערען [ווי למשל, $\overline{a+b}\times c$]; אין דרוקעריי — א שטריך.

vin'-de-fimes' *n.* (װענ'-דע-פיעם') א מין זאפט וואס מען גיט צו צו ווייסען וויין אום צו מאכען איהם רויטליך.

vinde'mial *a.* (ווינ-די'-מי-על) וואס איז שייך צום אראבנעהמען די וויינטרויבען פון די וויינגערטנער.

vinde'miate *v.* (ווינ-די'-מי-אייט) אראבנעהמען די צייטיגע וויינטרויבען.

vindemia'tion *n.* (ווינ-די-מי-איי'-שאן) דאס אראבנעהמען צייטיגע וויינטרויבען.

vindicabil'ity *n.* (ווינ-די-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גערעכטפערטיגט ווערען; דאס קענען פערטיידיגט אדער בעשיצט ווערען.

vin'dicable *a.* (ווינ'-די-קעבל) וואס קען גערעכטפערטיגט ווערען; וואס קען פערטיידיגט ווערען.

vin'dicate *v.* (ווינ'-די-קייט) ריינוואשען, רעכטפערטיגען, פערטיידינען.

vindica'tion *n.* (ווינ-די-קיי'-שאן) ריינוואשונג, רעכטפערטיגונג, פערטיידיגונג.

vin'dicative *a.* (ווינ'-די-קיי-טיוו) רעכטפערטיגענד, פערטיידיגענד.

vin'dicator *n.* (ווינ'-די-קיי-טאר) א רעכטפערטיגער, א פערטיידיגער.

vin'dicatory *a.* (ווינ'-די-קיי-טא-רי) וואס נעהמט ראכע, וואס בעשטראפט; וואס רעכטפערטיגט אדער פערטיידיגט.

vin'dicatress *n.* (ווינ'-די-קיי-טרעס) איינע וואס רעכטפערטיגט אדער פערטיידיגט; איינער וואס איז זיך נוקם אדער בעשטראפט.

vindic'tive *a.* (ווינ-דיק'-טיוו) פול מיט נקמה, ראכע-גיעריג; שטראפענד, וואס דיענט אלס שטראף.

vindic'tively *adv.* (ווינ-דיק'-טיוו-לי) דורך נקמה, אויס ראכע; מיט ראכע-גיעריגקייט, מיט ראכע-זיכטיגקייט.

vindic'tiveness *n.* (ווינ-דיק'-טיוו-נעס) ראכע-זיכטיגקייט, ראכע-גיעריגקייט.

vine *n.* (וואין) א וויינשטאק; א קלעטערנדע אדער קריכענדע פלאנצע.

vin'ea *n.* (ווינ'-אי-א) אין אלט-רוימישען מיליטער — א מין בעוועגליכע גאלערעע אויף רעדער, וואס האט געדיענט צו בעשיצען די בעלאגערער פון א פעסטונג.

vine'-branch *n.* (וואינ'-ברענטש) א צווייג פון א וויינשטאק.

vine'-clad *a.* (וואינ'-קלעד) בעדעקט מיט וויינשטאקען.

vine'-cul'ture *n.* (וואינ'-קאל'-טשור) דאס קולטיווירען וויינשטאקען.

vined *a.* (וואינד) בעציערט מיט בלעטער ווי פון וויינשטאקען.

vine'-disease' *n.* (וואינ'-די-זיעז') די קראנקהייט פון וויינשטאקען, פילאקסערא. ז. *phylloxera*.

vine'-dress'er *n.* (וואינ'-דרעס'-ער) א ווינגערטנער; די לארווע פון א געוויסער באבעלע, וועלכע שניידט אב די בלעטער פון וויינשטאקען.

vine'-fee'der *n.* (וואינ'-פיע'-דער) אן אינזעקט וואס ערנעהרט זיך פון וויינשטאקען אדער וויינטרויבען.

vine'-fret'ter *n.* (וואינ'-פרעט'-ער) א וויין-לויז, אן אינזעקט וואס לעבט אויף וויינטרויבען.

vin'egar *n. and v.* (ווינ'-אי-גאר) עסיג; א זויערע זאך; א זויערע מינע; מאכען עסיג; מאכען זויער; צוגעבען עסיג.

vin'egar-cru'et *n.* (ווינ'-אי-גאר-קרוה'-עט) אן עסיג-פלעשעל.

vin'egar-eel *n.* (ווינ'-אי-גאר-איעל) אן עסיג-ווארים [אזא ווארים וואס מען געפינט געוועהנליך אין עסיג און בכלל אין זויערע זאכען].

vinegarette' *n.* (ווינ-אי-גע-רעט') ז. *vinaigrette*.

vin'egarish *a.* (ווינ'-אי-גאר-איש) ווי עסיג, זויער, שארף.

vin'egar-plant *n.* (ווינ'-אי-גאר-פלענט) די מיקראסקאפישע שוועמלעך, וואס פעראורזאכען די פערזייערונג פון וויין און אנדערע שטאפען.

vin'egary *a.* (ווינ'-אי-גאר-אי) וואס האט א טעם פון עסיג; זויער.

vine'-grow'er *n.* (וואינ'-גראו'-ער) א פלאנצער פון וויינשטאקען, א ווינגערטנער.

vine'-grub *n.* (וואינ'-גראב) א ווערימעל וואס שעדיגט וויינשטאקען.

vine'-land *n.* (וואינ'-לענד) לאנד בעדעקט מיט וויינגערטנער.

vine'-leaf *n.* (וואינ'-ליעף) א וויינשטאק-בלאט.

vine'-louse *n.* (וואינ'-לאוס) די וויין-לויז, א פילאקסערא. ז. *phylloxera*.

vine'-pest *n.* (וואינ'-פעסט) א פעסט אדער מגפה אויף וויינשטאקען, פילאקסערא. ז. *phylloxera*.

vine'-pull'er *n.* (וואינ'-פול'-ער) א מאשין ארויסצוציהען אדער ארויסצורייסען וויינשטאקען.

vi'nery *n.* (וואי'-נער-אי) וויינשטאקען; א טרייב-הויז אדער אראנזשעריי צו קולטיווירען וויינשטאקען.

vine'-shoot *n.* (וואינ'-שוהט) א וויינשטאק-צווייג.

vine'yard *n.* (ווינ'-יארד) א וויינגארטען, א וויין-פלאנטאציע.

vine'yardist *n.* (ווינ'-יארד-איסט) א וויינגערטנער, איינער וואס קולטיווירט וויינשטאקען.

vingt'-et-un' *n.* (װענט'-ע-אן') איין-און-צוואנציג [אזא קארטען-שפיעל].

vi'nic *a.* (וואי'-ניק) וואס איז שייך צו וויין; וואס נעהמט זיך פון וויין.

vin'iculture *n.* (ווינ'-אי-קאל-טשור) ז. *viticulture*.

vin'ifacteur *n.* (ווינ'-אי-פעק-טויר) אן אפאראט צו מאכען וויין.

vinif'erous *a.* (וואי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס וויין; וואו מען פראדוצירט וויין [וועגען א לאנד].

vin'ificator *n.* (ווינ'-אי-פי-קיי-טאר) אזא אפאראט צו קאנדענזירען אדער פערדיכטען אלקאהאלישען דאמפף, וואס געהט ארויס פון ליקער בעת דער געהרונג אדער איהרונג.

vinom'eter *n.* (וואי-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אלקאהאלישע שטארקייט פון וויין.

vin ordinaire' (װען אהר-די-נעהר') פראסטער, ביליגער פראנצויזישער וויין.

vi'no san'to (ווי'-נאו סענ'-טאו) אזא זיסער וויין פון צפון-איטאליען.

vinos'ity *n.* (וואי-נאס'-אי-טי) וויינינקייט, דאס זיין וויינינ.

vi'nous *a.* (וואי'-נאס) וויינינ, וויינארטיג, וואס האט די אייגענשאפטען פון וויין; וואס איז שייך צו דער פראדוקציאן פון וויין; פון א וויין-קאליר.

vint *v.* (ווינט) מאכען אדער צוריכטען וויין.

vin'tage *n.* (ווינ'-טעדזש) דאס אראבנעהמען די צייטיגע וויינטרויבען; די צייט פון אראבנעהמען וויינטרויבען; דער יעהרליכער פראדוקט פון די אראבגענומענע וויינטרויבען אדער פון דעם געמאכטען וויין.

vin'tager *n.* (ווינ'-טעדזש-ער) איינער וואס נעהמט אראב צייטיגע וויינטרויבען; א וויינטרויבען-קלייבער.

vin'tiner *n.* (ווינ'-טי-נער) א קאמאנדיר איבער צוואנציג פערזאן.

vint'ner *n.* (ווינט'-נער) א וויין-שענקער; א וויין-הענדלער.

vint'nery *n.* (ווינט'-נער-אי) וויין-האנדעל; וויין-שענקעריי.

vint'ry *n.* (ווינט'-רי) א וויין-קעלער, אן ארט וואו מען האלט וויין צום פערקויפען.

vi'num *n.* (וואי'-נאם) וויין; א מעדיצין פאנאנדערגעלאזען אין וויין.

vi'ny *a.* (וואי'-ני) וואס איז שייך צו וויינשטאקען; פול מיט וויינשטאקען.

vi'ol *n.* (וואי'-אל) די וויאל-פיעדעל [אזא גרויסע פארצייטינע פיעדעל, פון וועלכער עס האבען זיך ענטוויקעלט די מאדערנע שטרייך-אינסטרומענטען].

vio'la *n.* (ווי-או'-לא) די וויאלא, די אלט-פיעדעל [א מין גרויסע פיעדעל]; די וויאל-פיעדעל [ז. *viol*].

Vi'ola *n.* (וואי'-א-לא) דער מין וויאלעט-פלאנצען, די פיילכען, פיאלקעס.

vi'olable *a.* (וואי'-א-לעבל) פערלעצליך, וואס קען פערלעצט ווערען, וואס קען בעשעדיגט ווערען; וואס קען געבראכען אדער איבערגעטראטען ווערען.

vi'olably *adv.* (וואי'-א-לע-בלי) אויף א פערלעצליכען אדער פערלעצבארען שטייגער.

viola'ceous *a.* (וואי-א-ליי'-שיאס) פון א וויאלעט-קאליר; אין באטאניק — וואס איז שייך צו די וויאלעט-בלומען אדער פיילכען.

vio'la da gam'ba (ווי-או'-לא דא גאמ'-בא) א באס-פיעדעל [אזא אלטפרענקישע גרויסע פיעדעל, פון וועלכער עס האט זיך ענטוויקעלט די מאדערנע וויאלאנטשעלא].

vi'olate *v.* (וואי'-א-לייט) 1. פערלעצען, ברעכען, איבערטרעטען, עובר זיין; 2. מחלל זיין, פערשוועכען; 3. שענדען, פערגוואלדיגען.

1. The careless as well as the criminals often violate the law. 2. He violated the trust imposed upon him. 3. The lad violated the child.

viola'tion *n.* (וואי-א-ליי'-שאן) פערלעצונג, בעשעדיגונג; איבערטרעטונג; דאס עובר זיין; פערשוועכונג; פערגוואלדיגונג.

vi'olative *a.* (וואי'-א-ליי-טיוו) פערלעצענד; ברעכענד [א שבועה]; איבערטרעטענד.

vi'olator *n.* (וואי'-א-ליי-טאר) א פערלעצער; אן איבערטרעטער; א מחלל, א

פערשוועכער; א שענדער, א פערגוואלדיגער.

vi'olator of repose' (וואי'-א-ליי-טאר און רי-פאוז') א רוה־שטערער.

vi'olence *n.* (וואי'-א-לענס) גוואלד; העפטיגקייט, האסטיגקייט; גוואלטיגקייט; א גוואלדטהאט, גוואלדטהעטיגקייט; פערגוואלטיגונג, שענדונג.

vi'olency *n.* (וואי'-א-לענ-סי) ז. *violence*.

vi'olent *a.* (וואי'-א-לענט) ראש, פייעריג, האסטיג, וויטהענד, העפטיג; גוואלדיג, געוואלטזאם, שוידערליך, גרויזאם; ליידענשאפטליך, היציג; שטארק, קרעפטיג; שארף [ווענען א וועהטאג]; געצוואונגען, געטריבען דורך קראפט.

vi'olent death (וואי'-א-לענט דעטה) אן אוננאטירליכער טויט.

vi'olently *adv.* (וואי'-א-לענט-לי) מיט העפטיגקייט, מיט שטארקייט; אויף א געוואלטזאמען אופן; צווינגענדיג.

violes'cent *a.* (וואי-א-לעס'-ענט) פון עטוואס וויאלעט־קאליר; בעקומענדיג א וויאלעט־קאליר.

vi'olet *n.* **and** *a.* (וואי'-א-לעט) א וויאלעט, א פיילכען, א פיאלקע [א מין גראז מיט זעהר שעהנע שמעקענדע בלומען. ז. איל.]; דער וויאלעט־קאליר [ז. איל. *"Colors"*]; איינע פון די מינים בלויע זומער־פויגעלעך; פון א וויאלעט־קאליר.

Violet

vi'olet-blind'ness *n.* (וואי'-א-לעט-בלאינד'-נעס) אונפעהיגקייט צו אונטערשיידען וויאלעט־קאליר.

violin' *n.* (וואי-א-לין') 1. א וויאלין, א פידעל; 2. א פידעל־שפּיעלער, א פידעלער.

2. He is the first violin of the orchestra.

violin'-bow *n.* (וואי-א-לינ'-באו) א בויגען אדער סמיטשיק, מיט וועלכען מען שפיעלט אויף א פידעל.

violin'ist *n.* (וואי-א-לינ'-איסט) א פידעלער, א פידעל־שפיעלער.

violi'no *n.* (ווי-א-לי'-נאו) ז. *violin*.

vi'olist *n.* (וואי'-אל-איסט) א שפיעלער אויף א וויאל אדער אלט־פידעל.

violoncel'list *n.* (וויע-א-לאנ-טשעל'-איסט) א וויאלאנטשעליסט, איינער וואס שפיעלט אויף א וויאלאנטשעלא. ז. *violoncello*.

violoncel'lo *n.* (וויע-א-לאנ-טשעל'-או) א וויאלאנטשעלא [אזא גרויסע פיעדעל, וועלכע מען האלט אנגעשפארט אויף דער ערד צווישען די קניע].

violo'ne *n.* (ווי-א-לאו'-נע) דאס וויאלאן [זעהר א גרויסע מיטעלאלטערליכע באס־פידעל].

vi'per *n.* (וואי'-פער) א וויפער, א שלאנג, א פיפערנאטער; א גיפטיגער מענש.

vi'peress *n.* (וואי'-פער-עס) א פרוי א שלאנג; א גיפטיגע, שלעכטע פרוי.

vi'periform *a.* (וואי'-פע-רי-פארם) וואס האט די פארם פון א וויפער אדער שלאנג.

vi'perine *a.* **and** *n.* (וואי'-פע-רין) וואס איז שייך צו א וויפער אדער פיפערנאטער; א שלאנג, א וויפער, א פיפערנאטער.

vi'perish *a.* (וואי'-פער-איש) ווי א שלאנג; גיפטיג.

vi'perling *n.* (וואי'-פער-לינג) א יונגער פיפערנאטער אדער שלאנג.

vi'perous *a.* (וואי'-פער-אס) וואס האט דעם כאראקטער פון א שלאנג; גיפטיג.

vi'perously *adv.* (וואי'-פער-אס-לי) ווי א שלאנג; אויף א גיפטיגען שטייגער.

vi'per's-bu'gloss *n.* (וואי'-פערז-ביו'-גלאס) אין באטאניק — דער פיפערנאטער־קאפ [א מין גראזען מיט בלויע בליהונגען אין די געגענדען ארום מיטעללענדישען ים].

vi'per's-grass *n.* (וואי'-פערז-גרעס) די שווארץ־ווארצעל [א מין פלאנצע].

viragin'ian *a.* (ווי-ע-רע-דזשינ'-אי-ען) ווי א כוואסטקע פרוי; קריגעריש, צאנקעריש.

vira'go *n.* (וואי-ריי'-גאו) א העלדינע, א כוואסטקע פרוי, א ביטערע נקבה; א פרוי מיט א שטארקען מוטה ווי א מאנסביל; א סעדעכע, א קריגערישע, צאנקרישע פרוי.

vir'elay *n.* (וויר'-ע-ליי) דאס אלט־פראנצויזישע רינג־ליעד [א געדיכט פון בלויז צוויי גראמען, וועלכע ווידערהאלען זיך כסדר].

vi'rent *a.* (וואי'-רענט) גריז, גרינענד, פריש.

vir'eo *n.* (וויר'-אי-או) אזא קליין אמעריקאנער זינג־פויגעלע פון א געלבליך־גרינעם קאליר.

vires'cence *n.* (וואי-רעס'-ענס) גרינקייט; אין באטאניק — אן אוננארמאלער צושטאנד פון א פלאנצע, ווען איהר קאליר פערבלייבט גרין אין דער צייט ווען ער האט זיך געדארפט בייטען.

vires'cent *a.* (וואי-רעס'-ענט) עטוואס גריז, גרינליך; וואס ווערט גרין.

vir'ga *n.* (וויר'-גא) ז. *penis*.

vir'gal *a.* (וויר'-געל) געמאכט פון צווייגלעך אדער ריטלעך.

vir'gate *a.* **and** *n.* (וויר'-גייט) וואס האט די פארם פון א רוט; אזא קוואדראט־מאס צו מעסטען לאנד.

vir'gated *a.* (וויר'-גיי-טעד) רוט־פערמיג.

Virgil'ian *a.* (וויר-דזשיל'-אי-ען) ווירגיליש, וואס איז שייך צום אלט־רוימישען פאעט ווירגיליוס אדער צו זיין סטיל.

vir'gin *n., a.* **and** *v.* (וויר'-דזשין) א יונגפרוי, א מיידעל, א בתולה; א מאן וואס האט ניט געהאט קיין געשלעכטליכען פערקעהר מיט פרויען; אין דער פארצייטיגער קריסטליכער קירך — איינע פון די ארדען פרויען, וועלכע פלעגען אויף זיך נעהמען א נדר פון נזירות אויף'ן גאנצען לעבען; אן אינזעקט וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג; א נקבה פון אירגענד וועלכער חיה, וועלכע האט נאך קיין קינדער ניט געהאט; מיידעלש, וואס איז שייך צו א בתולה; צניעות'דיג, אונשולדיג, רייז; ניט פערפלעקט; ניט בעריהרט, ניט בענוצט, פריש, ניי; אין זאאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען]; בלייבען א בתולה; שפיעלען די ראלע פון א בתולה; ארויסשטעלען זיך אלס אן אונשולדיג מיידעל.

Vir'gin *n.* (וויר'-דזשין) אין אסטראנאמיע — דער מזל בתולה; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די הייליגע מאריע, יעזוס'עס מוטער.

vir'ginal *a., n.* **and** *v.* (וויר'-דזשי-נעל) מיידעלש, ווי א בתולה, ווי א יונגפרוי; אין זאאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען]; א שפינעט אדער קלאוויר־צימבעל [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו אן אלטמאדישען קלאוויר]; שפיעלען אויף א קלאוויר־צימבעל, קלאפען מיט די פינגער.

Virgina'le *n.* (וויר-דזשי-ניי'-לי) א זאמלונג פון קריסטליכע תפלות און הימנען פאר דער הייליגער מאריע.

vir'ginally *adv.* (וויר'-דזשי-נעל-אי) מעשה בתולה, אויף א מיידעלשען שטייגער.

vir'gin-born *a.* (וויר'-דזשין-באהרן) געבארען פון א בתולה [ווענען יעזוס קריסטוס]; אין זאאלאגיע — וואס ווערט געבארען ניט אלס רעזולטאט פון געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען].

vir'gin for'est (וויר'-דזשין פאר'-עסט) אן אור־וואלד [וואו מען האט קיינמאל קיין בוימער ניט געהאקט].

vir'ginhood *n.* (וויר'-דזשין-הוד) מיידעלשאפט, בתולה'שאפט.

Virgin'ia *n.* (וויר-דזשינ'-אי-א) ווירדזשיניא [א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; ווירדזשיניא־טאבאק [א זארט טאבאק וואס ווערט פּראדוצירט מייסטענס אין שטאאט ווירדזשיניא].

Virgin'ia cree'per (וויר-דזשינ'-אי-א קריע'-פער) דער יונגפערן־וויין [אן אמעריקאנער קלעטערענדע פלאנצע].

virgin'ity *n.* (וויר-דזשינ'-אי-טי) יונגפרוישאפט, מיידעלשאפט, בתולה'שאפט, דאס אונפעראייראטע לעבען.

vir'gin-knot *n.* (וויר'-דזשין-נאט) מיידעלשאפט, בתולה'שאפט, מיידעלשע אונשולד.

vir'ginly *adv.* **and** *a.* (וויר'-דזשין-לי) אויף א מיידעלשער ארט; מעשה בתולה; רייז, אונבעפלעקט, אונשולדיג.

vir'gin's-bow'er *n.* (וויר'-דזשינז-באו'-ער) די וואלד־רעבע [אזא גראז־ארטיגע קלעטערענדע פלאנצע מיט ווייסע בליהונגען].

vir'gin soil (וויר'-דזשין סאיל) לאנד וואס איז קיינמאל ניט בעארבייט געווארען.

Virgin's-bower

Vir'gin-wor'ship *n.* (וויר'-דזשין-וואיר'-שיפ) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — פערגעטערונג פון דער הייליגער מאריע [יעזוס'עס מוטער].

Vir'go *n.* (וויר'-גאו) אין אסטראנאמיע — דער מזל בתולה [אזא קאנסטעלאציאן אדער שטערען־צוזאמענזעצונג].

vir'gulate *a.* (וואיר'-גיו-לייט) רוט־פערמיג, וואס האט די פארם פון א רוט.

vir'gule *n.* (וואיר'-גיול) א קאמא, א ביי־שטריכעלע [,] אין שריפט; א קליין צווייגעל, א ריטעלע.

virgul'tum *n.* (וואיר-גאל'-טאם) א קליין צווייגעל, א ריטעל.

vir'id *a.* (וויר'-איד) גריז, גרינענד.

virides'cence *n.* (וויר-אי-דעס'-ענס) דאס זיין גרינליך; גרינליכקייט.

virides'cent *a.* (וויר-אי-דעס'-ענט) עטוואס גרין; גרינליך.

virid'ity *n.* (ווי-ריד'-אי-טי) גרינקייט.

vir'idness *n.* (וויר'-איד-נעס) ז. *viridity*

vir'ile *a.* (וויר'-איל) מענליך, וואס איז שייך צום מין זכר; מאנהאפט, שטארק, קרעפטיג.

vi'rile mem'ber (וויר'-איל מעמ'-בער) דער פענים [דער מענליכער געשלעכטס־גליעד].

viril'ia *n.* (וואי-ריל'-אי-א) די מענליכע געשלעכטס־ארגאנען.

viril'ity *n.* (ווי-ריל'-אי-טי) די מענליכקייט; די מאנהייט; מענער־קראפט; שטארקייט, קרעפטיגקייט.

virole' *n.* (ווי-ראול') ז. *ferrule*

vi'rose *a.* (וואי'-ראוס) גיפטיג; אין באטאניק — וואס לאזט ארויס א גיפטיגען גערוך [וועגען געוויסע פלאנצען].

vi'rous *a.* (וואי'-ראס) גיפטיג.

virtu' *n.* (וויר-טוה') די ליעבע צו די שעהנע קינסטע; קונסט־ארבייט; זעלטענע אדער אלטע קונסט־ארבייט.

vir'tual *a.* (וואיר'-טשו-על) ווירטועל [מיט א מעגליכקייט צו ווירקען אדער צו ווערען]; פאטענציעל [ז. *potential*]; ווירקליך.

virtual'ity *n.* (וואיר-טשו-על'-אי-טי) ווירטואליטעט, דאס זיין ווירטועל אדער פאטענציעל; ווירקליכקייט. ז. *virtual*

vir'tually *adv.* (וואיר'-טשו-על-אי) ווירטועל; אין דער ווירקליכקייט. ז. *virtual*

vir'tue *n.* (וואיר'-טשו) טוגענד, גוטע מדות; צניעות, אונשולדיגקייט [הויפט־זעכליך פון פרויען]; א גוטע אייגענשאפט, א מעלה; קראפט, ווירקונגס־קראפט, ווירקזאמקייט.

vir'tueless *a.* (וואיר'-טשו-לעס) אונ־קרעפטיג, אונווירקזאם; ווערטהלאז.

virtuo'sa *n.* (וויר-טו-או'-סא) א וויר־טואזין, א פרוי א ווירטואז. ז. *virtuoso*

virtuo'si *n.* (וויר-טו-או'-סי) ווירטוא־זען. ז. *virtuoso*

virtuos'ity *n.* (וויר-טו-אס'-אי-טי) קונסט־ליעבהאבערס, קונסט־קענערס; וויר־טואזיטעט, קונסט־פאלקאמענהייט, העכ־סטע פאלקאמענהייט אין דער טעכניק פון א קונסט.

virtuo'so *n.* (וויר-טו-או'-סאו) א קונסט־קענער, א קונסט־ליעבהאבער; א זאמלער פון קונסטווערק אדער אנטיק־זא־כען; א ווירטואז, א גרויסער קינסטלער [איינער וואס בעזיצט פאלקאמען די טעכ־ניק פון א קונסט, הויפטזעכליך פון מו־זיק].

virtuo'soship *n.* (וויר-טו-או'-סאו-שיפ) ווירטואזיטעט, קונסט־פאלקאמענ־הייט, העכסטע פאלקאמענהייט אין דער טעכניק פון א קונסט; ליעבע צו קונסט; קונסט־געשמאק.

vir'tuous *a.* (וואיר'-טשו-אס) טוגענד־האפט; רעכטפערטיג, גערעכטיג; צניעות־דיג, אונשולדיג, ריין [הויפטזעכליך ווע־גען פרויען].

vir'tuously *adv.* (וואיר'-טשו-אס-לי) אויף א טוגענדהאפטען שטייגער; אויף אן עהרענווירדיגער ארט; מיט צניעות, אויף א ריינעם אדער אונשולדיגען אופן.

vir'tuousness *n.* (וואיר'-טשו-אס-נעס) טוגענדהאפטיגקייט; ריינקייט, צניעות, אונשולדיגקייט.

vir'ulence *n.* (וויר'-או-לענס) גיפטיג־קייט; ביטערקייט; בייזקייט, שלעכטקייט; א ביטערער האס.

vir'ulency *n.* (וויר'-או-לענ-סי) ז. *virulence*

vir'ulent *a.* (וויר'-או-לענט) גיפטיג; אנשטעקענד; שעדליך, געפעהרליך; בייז, שלעכט, ביטער.

vir'ulently *adv.* (וויר'-או-לענט-לי) גיפטיג; בייז, שלעכט, ביטער.

vi'rus *n.* (וואי'-ראס) קראנקהייטס־גיפט, אנשטעקונגס־שטאף [דער שטאף דורך וועלכען מען שטעקט זיך אן פון א קראנ־קען]; ביטערקייט, בייזקייט, שלעכטקייט.

vis *n.* (וויס) קראפט.

vis'age *n.* (וויז'-עדזש) דאס געזיכט; דער אנבליק, דאס אויסזעהן, דער גע־זיכטס־אויסדרוק.

vis'aged *a.* (וויז'-עדזשד) מיט א גע־זיכט, מיט אן אויסזעהן.

The explorer found a brown **visaged** race.

vis'-à-vis' *adv., a. and n.* (וויעז'-א-וויע') וויז־א־ווי, געגענאיבער, פנים אל פנים; עטוואס וואס איז אדער שטעהט געגענאיבער; איינער וואס שטעהט מיט'ן געזיכט צו אן אנדערען; אזא לייכטע קא־רעטע פאר צוויי אדער פיער פערזאנען צו זיצען איינע געגען די אנדערע; א זאפא, וועלכע איז געמאכט אזוי, אז די פערזאנען זיצען אויף איהר איינע געגען די אנדערע.

viscach'a *n.* (וויס-קעטש'-א) א וויס־קאכא [אזא אמעריקאניש גריזשענד חיה'לע].

viscache'ra *n.* (וויס-קע-טשיי'-רא) א רייה נעסטען פון וויסקאכאס. ז. *viscacha*

vis'cera *n.* (וויס'-ע-רא) איינגעווייד, גע־דערים [ז. *viscus*]; די ארגאנען וואס געפינען זיך אין א גרויסען חלל פון קער־פער [ווי למשל, דער מארך, דאס הארץ אדער דער לעבער].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

vis'ceral *a.* (וויס'-ע-רעל) וואס גע־הערט צום איינגעווייד אדער אנדערע אר־גאנען, וועלכע געפינען זיך אין א גרויסען חלל פון קערפער; וואס ענטהאלט די גע־דערים אדער איינגעווייד; וואס איז שייך צו דער ברוסט־זייט אדער בויך־זייט פון קערפער, וואס געפינט זיך אויף דער ברוסט־זייט פון קערפער [אין געגענזאץ צו דער רוקען־זייט].

vis'cerate *v.* (וויס'-ע-רייט) ארויס־נעהמען די געדערים.

vis'cid *a.* (וויס'-איד) קלעפעדיג, קלע־פיג, קלייאיג.

viscid'ity *n.* (ווי-סיד'-אי-טי) קלעפע־דינקייט, קלעפיגקייט, קלייאיגקייט.

viscom'eter *n.* (וויס-קאמ'-ע-טער) ז. *viscosimeter*

viscom'etry *n.* (וויס-קאמ'-ע-טרי) דאס בעשטימען די קלעפיגקייט פון א פלי־סיגקייט.

viscosim'eter *n.* (וויס-קאו-סימ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קלע־פיגקייט פון א פליסיגקייט [ווי למשל, פון אויל].

viscosimet'ric *a.* (וויס-קאו-סי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן אפאראט וואס בעשטימט די קלעפיגקייט פון א פליסיג־קייט.

viscosimet'rical *a.* (וויס-קאו-סי-מעט'-רי-קעל) ז. *viscosimetric*

viscos'ity *n.* (וויס-קאס'-אי-טי) ז. *viscidity*

vis'count *n.* (וואי'-קאונט) א וויקאנט [אן אדעל־טיטול, צווישען גראף און באראן]; א טיטול פון א גראף'ס זוהן.

vis'countcy *n.* (וואי'-קאונט-סי) דער ראנג פון א וויקאנט. ז. *viscount*

vis'countess *n.* (וואי'-קאונ-טעס) א וויקאנטעסע [אן אדעל־טיטול פון א פרוי, צווישען גרעפין און באראנעסע].

vis'countship *n.* (וואי'-קאונט-שיפ) דער ראנג פון א וויקאנט. ז. *viscount*

vis'county *n.* (וואי'-קאונ-טי) ז. *viscountship*

vis'cousness *n.* (וויס'-קאס-נעס) ז. *viscosity*

vis'cus *n.* (וויס'-קאס) איינער פון די קערפער־טיילען וואס ליעגען אין א קער־פער־חלל. ז. *viscera*

vise *n. and v.* (וואיס) א שרויף־שטאק [אזא געצייג עטוואס איינצוקלע־מען אום צו האלטען עס פעסט אין דער צייט וואס עס ווערט בעארבייט]; איינ־קלעמען אין א שרויף־שטאק.

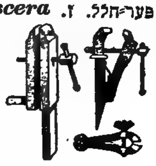

Vises

visé' *v. and n.* (ווי-זיי') וויזירען, דורכזעהן און בעשטעטיגען [ווי למשל, א פאספארט]; א וויזא, אן אפיציעלע בעשטעטיגונג [פון א פאספארט].

vise'-bench *n.* (וואיס'-בענטש) א שרויף־שטאק־באנק, א ווערק־טיש צו וועל־כען א שרויף־שטאק [ז. *vise*] ווערט בעפעסטיגט.

vise'man *n.* (וואיס'-מען) איינער וואס ארבייט ביי א שרויף־שטאק.

Vish'nu *n.* (וויש'-נוה) ווישנו [אין דער אינדישער מיטאלאגיע — איינער פון די דריי געטהייטען (בראהמא, סיווא און ווישנו), די פערקערפערונג פון דער זון און פון גוטס].

visibil'ity *n.* (וויז-אי-ביל'-אי-טי) זיכטבארקייט, בעמערקבארקייט, דאס קע־נען געזעהן אדער בעמערקט ווערען.

vis'ible *a. and n.* (וויז'-איבל) זיכט־באר, וואס מען קען זעהן; בעמערקליך; אויגענשיינליך; דייטליך; אפענבאר: א זיכטבארע זאך.

vis'ibleness *n.* (וויז'-איבל-נעס) ז. *visibility*

vis'ibly *adv.* (וויז'-אי-בלי) זיכטבאר, בעמערקליך; אויגענשיינליך, איינפאך, דייטליך, קלאר, אפענבאר.

vis iner'tiæ (וויס אינ-אויר'-שי-אי) ז. *inertia*

vi'sion *n. and v.* (וויזש'-אן) די זעה־קראפט, די ראיה; דאס זעהן; אן ער־שיינונג; דאס געזעהענע; א זעהונג, א פראפעטישע זעהונג; א חלום, א טרוים; א פאנטאסטישעם בילד; אן אילוזיאן; א פאנטאזיע, אן איינבילדונג, א פארשטע־

לונג; זיך פארשטעלען; פאנטאזירען, טרוימען, חלום'ען.

vi'sional *a.* (וויזש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א זעהונג, חלום אדער פאנטאזיע; וואס איז געזעהן אין חלום אדער פאנטאזיע; ניט רעאל, ניט ווירקליך.

vi'sionariness *n.* (וויזש'-אנ-ע-רי-נעס) איינגעבילדעטקייט, דאס עקזיסטירען נור אין דער איינבילדונג, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; פאנטאסטישקייט; אונאויספיהרבארקייט, אונמעגליכקייט; אונפראקטישקייט; דאס חלום'ען, דאס טרוימען, דאס פאנטאזירען.

vi'sionary *a. and n.* (וויזש'-אנ-ע-רי) איינגעבילדעט, וואס עקזיסטירט נור אין דער איינבילדונג, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; ראמאנטיש, טרוימעריש, פאנטאסטיש; אונאויספיהרבאר, אונמעגליך; אונפראקטיש; חלום'ענד, טרוימענד, פאנטאזירענד; רייך אין פאנטאזיעס; מיט א שטארקער פאנטאזיע; א גייסטער-זעהער; א פאנטאסט; א טרוימער, א בעל-חלומות, א פאנטאזיאר.

vi'sionist *n.* (וויזש'-אנ-איסט) א גייסטער-זעהער, א פאנטאסט.

vi'sionless *a.* (וויזש'-אנ-לעס) אהן א ראיה, בלינד.

vis'it *v. and n.* (וויז'-איט) בעזוכען, אבשטאטען א בעזוך; מאכען וויזיטען; טרעפען [ווי מיט א קראנקהייט אדער אונגליק]; בעזעהן, בעקוקען; אונטערזוכען; משפט'ען; בעשטראפען; א וויזיט, א בעזוך; אן אפיציעלער בעזוך.

vis'itable *a.* (וויז'-אי-טעבל) וואס דארף אדער קען אונטערזוכט ווערען.

vis'itant *n. and a.* (וויז'-אי-טענט) א בעזוכער; א וואנדער-פויגעל [וואס האלט זיך אויף אין א געוויסער געגענד בלויז א געוויסע צייט]; בעזוכענד.

Vis'itant *n.* (וויז'-אי-טענט) א מיטגליעד פון א געוויסען קאטוילישען מאנאשקעס-ארדען.

visita'tion *n.* (וויז-אי-טיי'-שאן) דאס בעזוכען; א בעזוך, א וויזיט; א בעזיכטיגונג, אן אינספעקציאן, א דורכזוכונג; אן אפיציעלער וויזיט וואס א בעאמטער מאכט אין אן אינסטיטוציאן פאר דעם צוועק פון אן אונטערזוכונג; די געטליכע היימזוכונג, די געטליכע פערטיילונג פון גנאד אדער שטראף; גאט'ס משפט; גאט'ס שטראף; א פאסירונג, א געשעהעניש.

Visita'tion *n.* (וויז-אי-טיי'-שאן) די מאריע-בעזוכונג [א קריסטליכער יום טוב דעם 2טען יוני].

visitato'rial *a.* (וויז-אי-טיי-טאו'-רי-על) ז. *visitorial*

vis'it-card *n.* (וויז'-איט-קארד) ז. *visiting-card*

vis'it-day *n.* (וויז'-איט-דיי) א בעזוכס-טאג [א טאג ווען מען נעהמט אויף געסט].

vis'iter *n.* (וויז'-אי-טער) ז. *visitor*

vis'iting *n. and a.* (וויז'-אי-טינג) דאס מאכען וויזיטען; אן איינפלוס, א ווירקונג; אן אימפולס, אן אנרעגונג; בעזוכענד; וואס איז בעפאלמעכטיגט צו קומען מאכען אן אונטערזוכונג.

vis'iting-book *n.* (וויז'-אי-טינג-בוק) א וויזיט-בוך [א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט די בעזוכען וואס זיינען געמאכט געווארען אדער וואס דארפען געמאכט ווערען].

vis'iting-card *n.* (וויז'-אי-טינג-קארד) א וויזיט-קארטע.

vis'iting-day *n.* (וויז'-אי-טינג-דיי) א וויזיט-טאג [א טאג ווען איינער נעהמט אויף בעזוכער].

vis'itor *n.* (וויז'-אי-טאר) א בעזוכער; אן אינספעקטאר, אן אונטערזוכער.

visito'rial *a.* (וויז-אי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אונטערזוכער אדער אונטערזוכונג.

visito'rial pow'er (וויז-אי-טאו'-רי-על פאו'-ער) אונטערזוכונגס-רעכט, דאס רעכט צו קומען מאכען אן אונטערזוכונג.

vis'itress *n.* (וויז'-איט-רעס) א בעזוכערין.

vi'sive *a.* (וואי'-סיוו) וואס איז שייך צו דער זעה-קראפט אדער ראיה.

visne *n.* (וויען) א נאכבארשאפט, וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען.

vis'or *n.* (וויז'-אר) ז. *vizor*

vis'ored *a.* (וויז'-ארד) ז. *vizored*

vis'orless *a.* (וויז'-אר-לעס) ז. *vizorless*

vis'ta *n.* (וויס'-טא) א דורכזיכט [ווי למשל, דורך א בוימער-אלעע]; דאס וואס בילדעט אן אלעע [ווי למשל, בוימער]; אן אויסזיכט; א בילד [פארגעשטעלט אין געדאנק].

vis'ual *a.* (וויזש'-יו-על) וואס געהערט אדער דיענט צום זעהן, וואס געהערט צו דער זעהונגס-קראפט; זיכטבאר, וואס מען קען זעהן.

vis'ual an'gle (וויזש'-יו-על ענגל) דער זעה-ווינקעל [דער ווינקעל וואס בילדעט זיך פון צוויי זיך-שניידענדע שטראהלען געצויגען פון די ענד-פונקטען פון א געגענשטאנד צו דעם געזיכטס-פונקט פון אויג].

visualisa'tion *n.* (וויז-יו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *visualization*

vis'ualise *v.* (וויזש'-יו-על-איז) ז. *visualize*

visual'ity *n.* (וויזש-יו-על'-אי-טי) זיכטבארקייט, דאס קענען געזעהן ווערען; א בילד [פארגעשטעלט אין געדאנק].

visualiza'tion *n.* (וויז-יו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אדער ווערען זיכטבאר [אין געדאנקען אדער פארשטעלונגען], דאס פארשטעלען זיך אין געדאנק, דאס פארשטעלען זיך פאר די אויגען; א בילד פארגעשטעלט אין געדאנק.

vis'ualize *v.* (וויזש'-יו-על-איז) מאכען זיכטבאר [אין געדאנק אדער פארשטעלונג], זיך פארשטעלען אין געדאנק, זיך פארשטעלען פאר די אויגען.

vis'ually *adv.* (וויזש'-יו-על-אי) וואס איז שייך צום זעהן.

vis'ual nerve (וויזש'-יו-על נוירוו) דער זעה-נערוו.

vis'ual point (וויזש'-יו-על פאינט) אין פערספעקטיוו-צייכנונג — דער זעה-פונקט, דער געזיכטס-פונקט, דער פונקט אין דער האריזאנטאלער ליניע אין וועלכער אלע זעה-שטראהלען פעראייניגען זיך [ז. *visual rays*].

vis'ual rays (וויזש'-יו-על רייז) זעה-שטראהלען [ליניען אדער ליכט-שטראהלען, וועלכע מען שטעלט זיך פאר, אז זיי ציהען זיך צום אויג פון א געגענשטאנד אויף וועלכען מען קוקט].

vi'tal *a.* (וואי'-טעל) פון לעבען, וואס געהערט צום לעבען; וואס איז דורכאויס נויטיג צום לעבען, וויכטיג פאר דעם לעבען, וואס אונטערהאלט דאס לעבען; העכסט נויטיג, זעהר וויכטיג; וואס איז געפעהרליך פאר'ן לעבען; לעבענד, וואס לעבט.

vi'tal force (וואי'-טעל פאורס) די לעבענס-קראפט.

vi'tal func'tions (וואי'-טעל פאנק'-שאנז) לעבענס-פונקציאנען [ווי די בלוט-צירקולאציאן, די פערדייאונג א. ז. וו.].

vitalisa'tion *n.* (וואי-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *vitalization*

vi'talise *v.* (וואי'-טעל-איז) ז. *vitalize*

vi'taliser *n.* (וואי'-טעל-אי-זער) ז. *vitalizer*

vi'talism *n.* (וואי'-טעל-איזם) וויטאליזם [די לעהרע אז די אורזאכע פון לעבען ליעגט אין א בעזונדערער לעבענס-קראפט, וועלכע איז ניט פיזיש און ניט מאטעריעל].

vi'talist *n.* (וואי'-טעל-איסט) א וויטאליסט [אן אנהענגער פון וויטאליזם]. ז. *vitalism*

vitalis'tic *a.* (וואי-טע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו וויטאליזם. ז. *vitalism*

vital'ity *n.* (וואי-טעל'-אי-טי) לעבענס-קראפט, לעבענס-פעהיגקייט.

vitaliza'tion *n.* (וואי-טעל-אי-זיי'-שאן) בעלעבונג.

vi'talize *v.* (וואי'-טעל-איז) בעלעבען, געבען לעבען.

vi'talizer *n.* (וואי'-טעל-אי-זער) איינער וואס בעלעבט אדער גיט לעבען, דאס וואס בעלעבט.

vi'tally *adv.* (וואי'-טעל-אי) 1. אזוי אז עס געהט אין לעבען; 2. געבענדיג לעבען; 3. אין די לעבענס-טיילען פון קערפער, בעשעדיגענדיג די וויכטיגסטע לעבענס-טיילען פון קערפער, שטערבליך, טויטליך, אויף טויט.

1. Our country is **vitally** affected by the European war.

vi'tal pow'er (וואי'-טעל פאו'-ער) די לעבענס-קראפט.

vi'tal prin'ciple (וואי'-טעל פרינ'-סיפל) דער לעבענס-פרינציפ, דער יסוד פון לעבען.

vi'tals *n.* (וואי'-טעלז) די לעבענס-טיילען פון קערפער.

vi'tal statis'tics (וואי'-טעל סטע-טיס'-טיקס) לעבענס-סטאטיסטיק [סטאטיסטיק פון געבורט, הייראט, שטערבליכקייט און אלעס וואס האט צו טהאן מיט'ן לעבען און פארטפלאנצונג פון מענשליכע דורות].

vi'tascope *n.* (וואי'-טע-סקאופ) א וויטאסקאפ [א פארריכטונג צו פערגרעסערען און פארצושטעלען אויף א לייווענד בעוועגליכע בילדער]. ז. *kinetoscope*

vit'ellary *a.* (וויט'-ע-לע-רי) פון געלכעל; פון געלכעל-קאליר; וואס איז שייך צו אן איי-געלכעל.

vitellig'enous *a.* (וויט-ע-לידזש'-ע-נאס) וואס פראדוצירט דאס געלכעל [פון אן איי].

vitel'lin *n.* (וואי-טעל'-אין) דער פראטעאיד וואס געפינט זיך אין אן איי-געלכעל. ז. *proteid*

vitel'line *a. and n.* (וואי-טעל'-אין) וואס איז שייך צו אן איי-געלכעל; וואס בעשטעהט פון געלכעל; פון געלכעל-קאליר, טיעף-געל מיט א שאטירונג פון רויט; א געלכעל.

vitellog'enous *a.* (וויט-ע-לאדזש'-ע-נאס) ז. *vitelligenous*

vitel'lus *n.* (וואי-טעל'-אס) דאס אייגעלכעל; די פראטאפלאזמע פון אן אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן ארגאניזם.

vi'tiate *v.* (וויש'-אי-אייט) 1. פערדארבען; 2. מאכען אונגילטיג, מבטל זיין.

1. Sewer gas **vitiates** the air. 2. Fraud **vitiates** a contract.

vitia'tion *n.* (וויש-אי-איי'-שאן) פערדארבונג, דאס מאכען אונגילטיג, דאס מבטל זיין.

vi'tiator *n.* (וויש'-אי-איי-טאר) א פערדארבער, עטוואס וואס פערדארבט; איינער אדער עטוואס וואס מאכט אונגילטיג אדער איז מבטל.

vit'icide *n.* (וויט'-אי-סאיד) א וויינשטאק-פערדארבער, אן אינזעקט וואס שעדיגט וויינשטאקען.

vitic'olous *a.* (וואי-טיק'-א-לאס) וואס האלט זיך אויף וויינשטאקען אדער ווערט פראדוצירט אויף וויינשטאקען [ווי געוויסע אינזעקטען אדער שוועמלעך].

vitic'ula *n.* (וואי-טיק'-יו-לא) א קריכענדער אדער קלעטערענדער שטענגעל [ווי למשל, פון אן אונערקע].

vitic'ulose *a.* (וואי-טיק'-יו-לאוס) וואס ברייגנט ארויס ראנקען אדער אויסלויפערס. ז. *sarmentose*

viticul'tural *a.* (וויט-אי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו וויין-קולטיווירונג.

vit'iculture *n.* (וויט'-אי-קאל-טשור) וויין-קולטיווירונג.

viticul'turist *n.* (וויט-אי-קאל'-טשור-איסט) א וויין-קולטיווירער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט וויינגערטנעריי.

vitili'go *n.* (וויט-אי-לאי'-גאו) א קראנקהאפטע קאלירטע געפלעקטקייט פון דער הויט.

vitiligoi'dea *n.* (וויט-אי-לי-גאי'-די-א) א הויט-קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט ווערט בעדעקט מיט געלבליכע פלעקען אדער פרישטשעקעס [הויפטזעכליך אויף די אויגען-לעדלעך].

vitilit'igate *v.* (וויט-אי-ליט'-אי-גייט) לאדען אין געריכט, דאקוטשען מיט לאדענישען אין געריכט.

vitios'ity *n.* (וויש-אי-אס'-אי-טי) פערדארבענהייט.

vi'tious *a.* (וויש'-אס) ז. *vicious*

vi'tiousness *n.* (וויש'-אס-נעס) ז. *viciousness*

Vi'tis *n.* (וואי'-טיס) דער מין פלאנצען צו וועלכען עס געהערען די וויינשטאקען.

vit'rea *n.* (וויט'-רי-א) פארצייטיגע גלעזערנע כלים, ברוכשטיקער פון פארצייטיגע גלעזערנע כלים; דער קריסטאל-קערפער [פון די אויגען. ז. *vitreum*].

vit'reo-elec'tric *a.* (וויט'-רי-או-אי-לעק'-טריק) פאזיטיוו-עלעקטריש, גלאז-עלעקטריש, וואס ענטהאלט אדער ברייגנט ארויס אזא עלעקטריציטעט וואס קומט פון רייבען גלאז.

vitreos'ity *n.* (וויט-רי-אס'-אי-טי) ז. *vitreousness*

vit'reous *a. and n.* (וויט'-רי-אס) גלעזערן, גלאזיג, גלעזעריג, גלאזארטיג; דער קריסטאל-קערפער פון אויג, די גלאזארטיגע פליסיגקייט פון אויג [אין דעם הינטער-טייל פון דעם שווארץ-אפעל].

vit'reous bod'y of the eye (וויט'-רי-אס באד'-אי אוו טהי אי) ז. *vitreum*

vit'reous electric'ity (וויט'-רי-אס אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וואס בעקומט זיך פון רייבען גלאז.

vit'reous hu'mor of the eye (וויט'-רי-אס היו'-מאר אוו טהי אי) ז. *vitreum*

vit'reous lens (וויט'-רי-אס לענז) ז. *vitreum*

vit'reousness *n.* (וויט'-רי-אס-נעס) גלעזעריגקייט, גלאזארטיגקייט.

vitres'cence *n.* (ווי-טרעס'-ענס) פערגלעזערונג, פערגלאזונג, פערוואנדלונג אין גלאז, דאס פערוואנדלען זיך אין גלאז.

vitres'cent *a.* (ווי-טרעס'-ענט) זיך פערוואנדלענד אין גלאז.

vitres'cible *a.* (ווי-טרעס'-איבל) וואס קען ווערען גלאזיג אדער גלעזערן, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vit'reum *n.* (וויט'-רי-אם) דער קריסטאל-קערפער פון אויג, די גלאזארטיגע פליסיגקייט פון אויג [אין דעם הינטער-טייל פון דעם שווארץ-אפעל].

vit'ric *a.* (וויט'-ריק) גלאזיג, גלאז-ארטיג.

vit'rics *n.* (וויט'-ריקס) דאס שטודיום אדער די געשיכטע פון גלאז-פאבריקאציאן; גלאז און גלאז-מאטעריאלען.

vitrifac'tion *n.* (וויט-רי-פעק'-שאן) פערגלאזונג, פערגלעזערונג, פערוואנדלונג אין גלאז.

vitrifac'ture *n.* (וויט-רי-פעק'-טשור) גלאז-פאבריקאציאן.

vitrifiabil'ity *n.* (וויט-רי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) פערגלאזבארקייט, די פעהיגקייט פערגלעזערט צו ווערען אדער פערוואנדעלט צו ווערען אין גלאז.

vit'rifiable *a.* (וויט'-רי-פאי-עבל) פערגלאזבאר, וואס קען פערגלעזערט ווערען אדער פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vitrifica'tion *n.* (וויט-רי-פי-קיי'-שאן) פערגלאזונג, פערגלעזערונג, פערוואנדלונג אין גלאז.

vit'riform *a.* (וויט'-רי-פארם) גלאז-פערמיג, גלאז-עהנליך.

vit'rify *v.* (וויט'-רי-פאי) פערגלאזען, פערוואנדלען אין גלאז; פערגלעזערט ווערען, פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vitri'na *n.* (ווי-טראי'-נא) א גלאז-שנעק, א גלאז-שליאמאק [א שנעק מיט א דינעם, דורכזיכטיגען דעקעל אדער שאלעכץ].

vit'rine *n.* (וויט'-רין) א וויטרינע, א שוי-קאסטען [א גלעזערנער קאסטען צום אויסשטעלען זאכען].

vit'rinoid *a.* (וויט'-רי-נאיד) עהנליך צו א גלאז-שנעק. ז. *vitrina*

vit'riol *n.* (וויט'-רי-אל) וויטריאל, אלעאום, שוועבעל-זויערע.

vit'riolate *v. and a.* (וויט'-רי-א-לייט) וויטריאליזירען, פערוואנדלען אין וויטריאל [אלעאום]; פערוואנדעלט אין וויטריאל.

vitriola'tion *n.* (וויט-רי-א-ליי'-שאן) וויטריאליזירונג, פערוואנדלונג אין וויטריאל [אלעאום].

vitriol'ic *a.* (וויט-רי-אל'-איק) 1. וויטריאליש, עהנליך צו וויטריאל, פון וויטריאל, וואס איז שייך צו וויטריאל [אלעאום]; 2. ברענענד; 3. בייסענד, שניידענד, שארף.

2. I can never taste this **vitriolic** drink. 3. The article brought forth a flood of **vitriolic** criticism.

vitriol'ic e'ther (וויט-רי-אל'-איק איע'-טהער) ז. *sulphuric ether*

vit'rioline *a.* (וויט'-רי-א-לין) וויטריאליש, וויטריאל-עהנליך, פון וויטריאל [אלעאום].

vit'riolizable *a.* (וויט'-רי-אל-אי-זעבל) וויטריאליזירבאר, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין וויטריאל [אלעאום].

vitrioliza'tion *n.* (וויט-רי-אל-אי-זיי'-שאן) ז. *vitriolation*

vit'riolize *v.* (וויט'-רי-אל-איז) וויטריאליזירען, פערוואנדלען אין וויטריאל [אלעאום]; פערגיפטיגען, צוברענען אדער בעשעדיגען מיט וויטריאל.

vit'ry *n.* (וויט'-רי) אזא לייווענט.

vit'ta *n.* (וויט'-א) א קאפ-באנד; א נירלאנדע; אן אויל-גריבעלע [אין פלאנצען]; אין זאאלאגיע — א שטרייף.

vit'tate *a.* (וויט'-אייט) געשטרייפט; וואס האט אויל-גריבעלעך [וועגען פלאנצען].

vit'ular *a.* (וויט'-יו-לאר) קעלבערן, וואס איז שייך צו א קאלב.

vit'ular ap'oplexy (וויט'-יו-לאר עפ'-א-פלעק-סי) אפאפלעקציע ביי בהמות וואס קומט ביים געבעהרען א קאלב.

vit'ular fe'ver (וויט'-יו-לאר פיע'-ווער) ז. *vitular apoplexy*

vit'ulary *a.* (וויט'-יו-לע-רי) ז. *vitular*

vit'uline *a.* (וויט'-יו-לין) קעלבערן; פון א קאלב; קאלב-עהנליך; וואס איז שייך צו א קאלב.

vitu'perable *a.* (וואי-טיו'-פע-רעבל) וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען, וואס דארף בלאמירט ווערען אדער געשימפפט ווערען.

vitu'perate *v.* (וואי-טיו'-פע-רייט) טאדלען, פארווארפען, מאכען פארווירפע, בלאמירען, זידלען, שימפפען.

vitupera'tion *n.* (וואי-טיו-פע-ריי'-שאן) טאדעל, טאדלונג, בלאמירונג, זידלונג, שימפפונג.

vitu'perative *a.* (וואי-טיו'-פע-ריי-טיוו) טאדלענד, בלאמירענד, זידלענד, שימפפענד.

vitu'peratively *adv.* (וואי-טיו'-פע-ריי-טיוו-לי) טאדלענדיג, בלאמירענדיג, מיט זידלעריי, מיט שימפפעריי.

vitu'perator *n.* (וואי-טיו'-פע-ריי-טאר) א טאדלער, א בלאמירער, א זידלער, א שימפפער.

vi'va *int.* (ווי'-ווא) וויוואט! עס לעבע! זאל לאנג לעבען! האך!

viva'ce *a.* (ווי-ווא'-טשע) אין מוזיק — לעבעדיג, מונטער.

viva'cious *a.* (ווי-וויי'-שאס) לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער.

viva'ciously *adv.* (ווי-וויי'-שאס-לי) אויף א לעבעדיגען, מונטערען אופן.

viva'ciousness *n.* (ווי-וויי'-שאס-נעס) לעבהאפטינקייט, לעבעדינקייט, מונטערקייט.

vivacis'simo *a.* (ווי-ווא-טשיס'-אי-מא) אין מוזיק — שטארק לעבעדיג, שטארק מונטער.

vivac'ity *n.* (ווי-וועס'-אי-טי) ז. *vivaciousness*

vivandière' *n.* (ווי-וואנ-די-עהר') א מארקעטאנטין, א מארקעטענדערין, א פרוי וואס פערקויפט פערשיעדענע פראדוקטען צום מיליטער.

viva'rium *n.* (וואי-וויי'-רי-אם) אן ארט וואו מען האלט לעבעדיגע בעשעפענישען [ווי אן אקווריום, א טהיער-גארטען א. ז. וו.].

vi'vary *n.* (וואי'-ווע-רי) ז. *vivarium*

vi'vat *n.* (וואי'-וועט) א וויוואט [אן אויסגעשריי פון פרייד אדער בעגייסטערונג].

vi'va vo'ce (וואי'-ווא וואו'-סי) מינדליך, אויסגעדריקט אין ווערטער.
The motion was carried by a **viva voce** vote.

viv'da *n.* (וויוו'-דא) ז. *vifda*

vive *a.* (וואיוו) לעבעדיג, מונטער, קרעפטיג.

vive! *int.* (וויעוו) עס לעבע! לאנג לעבען זאל!

vives *n.* (וואיווז) די פייפעל [א מין געשוויר ביי א פערד אונטער'ן אויער].

viv'ianite *n.* (וויוו'-אי-ען-איט) וויוויאניט, אייזען=בלוי, בלוי=אייזען=ערץ אדער פאספאר=זויערעם אייזען [אזא מינעראל].

viv'id *a.* (וויוו'-איד) לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער; פריש, שטארק, קלאר, העל [ווען קאליר, שיין א. ז. וו.].

viv'idly *adv.* (וויוו'-איד-לי) מיט לעבעדיגקייט, מיט מונטערקייט; מיט קלארקייט, פרישקייט, שטארקייט אדער העלקייט [ווי פון קאליר, שיין א. ז. וו.].

viv'idness *n.* (וויוו'-איד-נעס) לעבהאפטיגקייט, לעבעדיגקייט, מונטערקייט; פרישקייט, קלארקייט, שטארקייט, העלקייט [ווי פון קאליר, שיין א. ז. וו.].

vivif'ic *a.* (וואי-וויפ'-איק) בעלעבענד, וואס מאכט לעבעדיג.

vivif'ical *a.* (וואי-וויפ'-אי-קעל) ז. *vivific*

vivif'icant *a.* (וואי-וויפ'-אי-קענט) בעלעבענד, וואס מאכט לעבעדיג.

vivif'icate *v.* (וואי-וויפ'-אי-קייט) אויפלעבען, בעלעבען; אין כעמיע — רעגענערירען, אומקעהרען צום נאטירליכען צושטאנד [א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

vivifica'tion *n.* (וויוו-אי-פי-קיי'-שאן) בעלעבונג, אויפלעבונג, לעבעדיג=מאכונג; אין פיזיאלאגיע — פערוואנדלונג פון פראטעאיד=שטאפען [ז. *proteid*] אין לעבעדיגען ארגאניזם=געוועב.

viv'ifier *n.* (וויוו'-אי-פאי-ער) א בעלעבער, אן אויפלעבער, אן אויפמונטערער.

viv'ify *v.* (וויוו'-אי-פאי) בעלעבען, מאכען לעבעדיג, אויפלעבען, אויפמונטערען.

Vivip'ara *n.* (וואי-וויפ'-ע-רא) דער מין זויג=טהיערע, דער מין חיות וואס געבעהרען לעבעדיגע קינדער [אין געגענזאץ צו די בעשעפענישען וואס לעגען אייער].

vivipar'ity *n.* (וויוו-אי-פער'-אי-טי) געבורט פון לעבעדיגע קינדער [אין געגענזאץ צו דער אויסבריהונג פון אייער], דאס געבעהרען לעבעדיגע קינדער.

vivip'arous *a.* (וואי-וויפ'-ע-ראס) וואס געבעהרט לעבעדיגע קינדער; זיך פארטפלאנצענד פון זאמען אדער קנאספען אויף דער מוטער=פלאנצע.

vivip'arously *adv.* (וואי-וויפ'-ע-ראס-לי) זיך פערמעהרענדיג דורך געבורט, געבעהרענדיג לעבעדיגע קינדער; זיך פארטפלאנצענדיג דירעקט אויף דער מוטער=פלאנצע.

vivip'arousness *n.* (וואי-וויפ'-ע-ראס-נעס) ז. *viviparity*

vivisect' *v.* (וויוו-אי-סעקט') פראקטיצירען וויוויסעקציאן [אנאטאמירונג אדער אפערירונג פון לעבעדיגע חיות פאר וויסענשאפטליכע מעדיצינישע צוועקען]; אנאטאמירען, צושניידען אדער אפערירען א לעבעדיג בעשעפעניש [פאר וויסענשאפטליכע צוועקען]; מאכען מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות.

vivisec'tion *n.* (וויוו-אי-סעק'-שאן) וויוויסעקציאן, צושניידונג, אנאטאמירונג אדער אפערירונג פון לעבעדיגע חיות פאר וויסענשאפטליכע צוועקען, דאס מאכען מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות.

vivisec'tional *a.* (וויוו-אי-סעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*

vivisec'tionist *n.* (וויוו-אי-סעק'-שאנ-איסט) א וויוויסעקטאר, איינער וואס פראקטיצירט וויוויסעקציאן; אן אנהענגער פון וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*

vivisect'or *n.* (וויוו-אי-סעקט'-אר) א וויוויסעקטאר, איינער וואס פראקטיצירט וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*

vivisecto'rium *n.* (וויוו-אי-סעק-טאו'-רי-אם) א וויוויסעקטאריום [א פלאץ, וואו מען פראקטיצירט וויוויסעקציאן, וואו מען מאכט מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות].

vivisep'ulture *n.* (וויוו-אי-סעפ'-אל-טשור) דאס בעגראבען לעבעדיגערהייד.

vi'vo *a.* (וויע'-וואו) ז. *vivace*

vix'en *n.* and *a.* (וויקסן) א בייזע פרוי, א מרשעת, א סעדיכע; א "זי"=פוקס; בייז, קריעגעריש, מעשה סעדיכע.

vix'enish *a.* (וויק'סנ-איש) בייז, קריעגעריש, מעשה סעדיכע, ווי א מרשעת.

vix'enly *a.* (וויק'סנ-לי) ז. *vixenish*

viz. אבקירצונג פון *videlicet*, נעמליך, דאס הייסט [ביים לייענען ווערט די אבקירצונג אויסגעשפראכען *namely*].

vi'zament *n.* (וואי'-זע-מענט) ז. *advisement*

viz'ard *n.* (וויז'-ארד) א מאסקע.

vizcach'a *n.* (וויז-קעטש'-א) ז. *viscacha*

vizier' *n.* (ווי-זיער') ז. *vizir*

vizier'ate *n.* (ווי-זיער'-אייט) ז. *vizirate*

vizie'rial *a.* (ווי-זיע'-רי-על) ז. *vizirial*

vizier'ship *n.* (ווי-זיער'-שיפ) ז. *vizirate*

vizir' *n.* (ווי-זיער') א וויזיר [א מיניסטער אדער סתם הויכער שטאאטס=בעאמטער אין די מאכמעדאנישע לענדער].

vizir'ate *n.* (ווי-זיער'-אייט) דאס וויזיראט, דאס אמט אדער די מאכט פון א וויזיר. ז. *vizir*

vizi'rial *a.* (ווי-זיע'-רי-על) וואס איז שייך צו א וויזיר. ז. *vizir*

vizir'ship *n.* (ווי-זיער'-שיפ) ז. *vizirate*

viz'or *n.* and *v.* (וויז'-אר) א מאסקע; א שירם פון א היטעל, א קאזיראק, א דאשעק; א וויזיער אדער העלם=שיבער [דער דאשעק פון א קאפ=פאנצער]; מאסקירען, פערמאסקירען; בעזארגען מיט א דאשעק אדער וויזיער [העלם=דאשעק].

viz'ored *a.* (וויז'-ארד) מאסקירט; מיט א דאשעק; בעזארגט מיט א וויזיער [א העלם=דאשעק].

viz'orless *a.* (וויז'-אר-לעס) ניט מאסקירט; אהן א דאשעק; אהן א וויזיער [העלם=דאשעק].

Vlach *a.* and *n.* (וולעק) ז. *Wallachian*

vlaie *n.* (וולאי) ז. *vly*

vly *n.* (וולאי) א בלאטע; א לוזשע.

vo. אבקירצונג פון *verso* [די זייט פון א בוך אדער מאנוסקריפט, וואס איז נומערירט מיט גראדע צאהלען, ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

voc. אבקירצונג פון *vocative*

vo'cable *n.* (וואו'-קעבל) א וואקאבעל, א ווארט; אן אויסדרוק; א נאמען.

vocab'ulary *n.* (ווא-קעב'-יו-לע-רי) 1. א וואקאבולאריום, א ווערטער=פערצייכניס [פון א שפראך, דיאלעקט, בוך א. ז. וו.]; א ווערטערבוך; 2. א ווערטער=שאץ, א ווערטער=אוצר [פון א שפראך אדער פערזאן].
1. I bought a **vocabulary** of technical terms. 2. In the English **vocabulary** there are more Romance words than Teutonic.

vocab'ulist *n.* (ווא-קעב'-יו-ליסט) א פערפאסער פון א וואקאבולאריום. ז. *vocabulary*

vo'cal *a.* and *n.* (וואו'-קעל) וואקאל, וואס איז שייך צו דער שטימע, צו דער שפראך אדער צו געזאנג; מינדליך; אויסגעשפראכען; זינגענד; בעגאבט מיט א שטימע; אויסגעדריקט מיט דער שטימע [ניט מיט דעם אטעם, ווי די קלאנגען "ז" "וו" אדער "ב" אין געגענזאץ צו די קלאנגען "ס", "פ" אדער "פ"]; וואקאל, זעלבסט=לויטענד [וואס קען אויסגעשפראכען ווערען אליין, ווי די קלאנגען "א", "ע", "י", "ו" א. ז. וו., אין געגענזאץ צו די קאנזאנאנטען, וואס קענען אליין ניט אויסגעשפראכען ווערען, ווי "ב", "ג", "ד" א. ז. וו.]; אין דער קאטוילישער קירך — איינער וואס האט שטימרעכט ביי געוויסע קירכליכע וואהלען.

vo'cal cords (וואו'-קעל קאהרדז) די שטים=בענדער [די פאלדען אין האלז, וואס רופען ארוים די שטימע].

vocal'ic *a.* (ווא-קעל'-איק) וואקאליש, זעלבסט=לויטענד, וואס איז שייך צו וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען אליין אויסגעשפראכען ווערען, ווי "א", "ע" א. ז וו.].

vocalisa'tion *n.* (וואו-קעל-אי-זיי'-שאן) ז. *vocalization*

vo'calise *v.* (וואו'-קעל-איז) ז. *vocalize*

vocalise' *n.* (וואו-קא-ליעז') איבונגען אין זינגען [אהן ווערטער, נאר אנרופענדיג די נאטען].

vo'calism *n.* (וואו'-קעל-איזם) וואקאליזם, דאס ארויסבריינגען שטים=קלאנגען; א וואקאל=קלאנג [א זעלבסט=לויטענדער קלאנג, וואס קען אליין ארויסגעבראכט ווערען, אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע" א. ז וו.]; א סיסטעם פון וואקאלען.

vo'calist *n.* (וואו'-קעל-איסט) א זינגער, א זינגערין.

vocal'ity *n.* (ווא-קעל'-אי-טי) אויסשפרעכליכקייט, די מעגליכקייט אויסגעשפראכען צו ווערען, ארויסגעבראכט ווערען מיט דער שטימע אדער אויסגעזונגען צו ווערען; דאס זיין וואקאליש, וואקאלישקייט [דאס קענען אויסגעשפראכען ווערען אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי די קלאנגען "א", "ע" א. ז. וו.].

vocaliza'tion *n.* (וואו-קעל-אי-זיי'-שאן) דאס ארויסבריינגען מיט דער שטימע, דאס ווערען ארויסגעבראכט מיט דער שטימע; די פארמירונג און אויסשפרעכונג פון וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען ארויסגעבראכט ווערען אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע", "י" א. ז. וו.].

vo'calize *v.* (וואו'-קעל-איז) מאכען וואקאל; פערוואנדלען אין א שטימע, ארויסבריינגען מיט דער שטימע; געברויכען די שטימע; רעדען; זינגען. ז. *vocal*

vo'cally *adv.* (וואו'-קעל-אי) וואקאל, דורך דער שטימע, אין ווערטער, מינדליך, זינגענדיג; אין בעצוג צו וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען ארויסגעבראכט ווערען

אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע", "י" א. ז. וו.].

vo'cal mu'sic (וואו'-קעל מיו'-זיק) וואקאלע מוזיק [צום זינגען, ניט צום שפּיעלען].

vo'calness *n.* (וואו'-קעל-נעס) ז. ***vocality***

vo'cal tone (וואו'-קעל טאון) א טאן פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט עהנליך צו דעם טאן פון א מענשליכער שטימע.

voca'tion *n.* (ווא-קיי'-שאן) א בערוף; א פּראפעסיאן, א בעשעפטיגונג.

voca'tional *a.* (ווא-קיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בערוף אדער פּראפעסיאן.

voca'tionally *adv.* (ווא-קיי'-שאנ-על-אי) אין בעצוג צום בערוף אדער פּראפעסיאן.

voc'ative *a. and n.* (וואק'-ע-טיוו) וואקאטיוו, רופענד, צורופענד, זיך ווענדענד; דער וואקאטיוו, דער רוף=קאזוס אדער ווענדונגס=קאזוס [די פארם פון א הויפטווארט, וואס בעצייכענט א פּערזאן אדער זאך, צו וועלכען מען רופט אדער מען ווענדעט זיך].

voc'ative case (וואק'-ע-טיוו קיים) דער וואקאטיוו. ז. ***vocative***

vocif'erance *n.* (ווא-סיפ'-ע-רענס) ז. ***vociferation***

vocif'erant *a. and n.* (ווא-סיפ'-ע-רענט) שרייענד, לארמענד; א שרייער, איינער וואס לארעמט.

vocif'erate *v.* (ווא-סיפ'-ע-רייט) שרייען, שרייען אויף'ן קול, לארמען, מאכען א לארם.

vocifera'tion *n.* (ווא-סיפ-ע-ריי'-שאן) דאס שרייען; א לארמונג; א געשריי, א לארם.

vocif'erator *n.* (ווא-סיפ'-ע-ריי-טאר) א שרייער, א לארמער.

vocif'erous *a.* (ווא-סיפ'-ע-ראס) שרייענד, לארמענד.

vocif'erously *adv.* (ווא-סיפ'-ע-ראס-לי) מיט געשריי, מיט לארם.

vocif'erousness *n.* (ווא-סיפ'-ע-ראס-נעס) שרייעדיגקייט, לארעמדיגקייט.

vod'ka *n.* (וואוד'-קא) וואדקא, רוסישער בראנפען.

vogue *n.* (וואוג) 1. מאדע; אלגעמיינע בעליעבטקייט אדער בעקאנטקייט, אלגעמיינע אנגענומענקייט; 2. אנגענומענע מיינונג; קלאנג, סלוך.

1. His writings were in vogue fifty years ago.

voice *n. and v.* (וואיס) 1. א שטימע, א קול; 2. שפּראך, רעדע=פעהיגקייט; 3. א מיינונג; א צושטימונג; 4. א דעה; שטימרעכט; 5. בעפעהל; ווילען; 6. איינער וואס דריקט אויס עפּעס; 7. א שפּראך=קלאנג ארויסגעבראכט מיט דער שטימע [ניט מיט דעם אטעם]; 8. אויסדריקען, געבען אויסדרוק, בעקאנט מאכען, ערקלערען; 9. אנשטימען; רעגולירען דעם טאן; 10. שרייבען די נאטען פון א מוזיקאלישען שטיק פאר א בעזונדערען אינסטרומענט אדער שטימע; 11. ארויסברייגגען א שפּראך=קלאנג מיט דער שטימע [ניט מיט'ן אטעם].

4. You have no voice in the matter. 5. Ye would not be obedient unto the voice of the Lord your God. 6. The poet is the voice of the noblest emotions of mankind. 8. We are voicing the discontent of the oppressed.

voice'-buil'der *n.* (וואיס'-ביל'-דער) איינער וואס ענטוויקעלט א שטימע [דורך איבונגען אין זינגען]; א לעהרער פון זינגען.

voice'-buil'ding *n.* (וואיס'-ביל'-דינג) די אויסארבייטונג פון א שטימע [דורך מוזיקאלישע איבונגען].

voiced *a.* (וואיסט) בעגאבט מיט א שטימע; וואס האט א שטימע.

voice'-forma'tion *n.* (וואיס'-פאר-מיי'-שאן) ז. ***voice-building***

voice'ful *a.* (וואיס'-פול) וואס האט א שטימע; ארויסברייגגענד קלאנגען; קלינגענד, קלאנגפול.

voice'fulness *n.* (וואיס'-פול-נעס) דאס זיין קלאנגפול; קלינגעדיגקייט; דאס ארויסברייגגען קלאנגען.

voice'less *a.* (וואיס'-לעס) אהן א שטימע; שטום, שטיל; שווייגענד; וואס האט ניט קיין דעה, קיין שטימע אדער שטימרעכט; ניט ארויסגעבראכט מיט דער שטימע, נאר מיט דעם אטעם [וועגען שפּראך=קלאנגען].

voice'lessness *n.* (וואיס'-לעס-נעס) שטימלאזיגקייט; שטומקייט; שטילקייט.

voice'-part *n.* (וואיס'-פּארט) די זינג=שטימע, די געזאנג=שטימע [דער טייל פון א מוזיקאלישער קאמפּאזיציאן צום זינגען].

voice'-produc'tion *n.* (וואיס'-פּרא-דאק'-שאן) אויסבילדונג פון דער שטימע [דורך איבונגען]; דאס מאכען געוויסע עפעקטען מיט דער שטימע [ביים ריידען אדער זינגען].

voi'cer *n.* (וואי'-סער) איינער וואס שטימט אן אדער שטעלט אן דעם טאן פון אן ארגעל.

voice'-trai'ner *n.* (וואיס'-טריי'-נער) ז. ***voice-builder***

voice'-trai'ning *n.* (וואיס'-טריי'-נינג) ז. ***voice-building***

voi'cing *n.* (וואי'-סינג) דאס אנשטימען אדער אויסרעגולירען דעם טאן פון אן ארגעל; אויסדריקונג א. ז. וו. [ז. ***voice***].

void *a., n. and v.* (וואיד) 1. לעדיג, לעער, פּוסט; 2. וואקאנט, פערלאזען, ניט פערנומען, אונבעזעצט; אהן א בעל הבית; 3. וואס מאנגעלט, וואס האט ניט; 4. נוצלאז, אומזיסט; אהן א ווירקונג; 5. ניט בינדענד, בטל, געזעצליך אונגילטיג; 6. א לעדיגער ארט, א לעערער רוים; אן אפּענער פּלאץ, אן עפנונג; 7. פערלאזען; מאכען וואקאנט; 8. אברייניגען, בעפרייען פון...; אויסלעדיגען; 9. ארויסלאזען פון זיך, זיך אויסלעדיגען; האבען שטוהלגאנג; משתין זיין; 10. מבטל זיין, מאכען אונגילטיג.

4. My word shall not return to me void, but it shall accomplish that which I please. 5. Fraud makes a contract void. 6. His death left an aching void in the family.

voi'dable *a.* (וואי'-דעבל) וואס קען פערלאזען ווערען אדער אבגעלעדיגט ווערען; וואס מען קען מבטל זיין אדער מאכען אונגילטיג.

voi'dance *n.* (וואי'-דענס) אויסלעדיגונג, אויסלעערונג; בעפרייאונג פון..., דאס פּטור ווערען פון...; א לעדיגער ארט אדער שטעלע, א וואקאנץ; ארויסווארפונג פון אן אמט.

voi'ded *a.* (וואי'-דעד) וואס האט א לעדיגען ארט אדער עפנונג; דורכגעלעכערט.

voi'der *n.* (וואי'-דער) א טיש=קארב אדער טאץ, אין וועלכער מען לעגט די געשיר און איבערגעבליבענע זאכען פון עסען ריין צו מאכען דעם טיש; איינער וואס מאכט לעער; אן אויסלעדיגער; איינער וואס פערלאזט אדער לעדיגט אב א פּלאץ.

void for uncer'tainty (וואיד פאר אנ-סויר'-טענ-טי) אונגילטיג צוליעב אונקלארקייט [וועגען א געזעצליכען דאקומענט].

voi'ding *n.* (וואי'-דינג) אבלעדיגונג; אויסלעדיגונג; פערלאזונג, דאס מאכען וואקאנט [א שטעלע]; דאס אבגעלעדיגטע, דאס אבגערייניגטע; שיריים, א רעשטעל, א שטיקעל, א פראגמענט.

void'ly *adv.* (וואיד'-לי) מיט פּוסטקייט, מיט לעערקייט; אונגילטיג; אהן ווירקונג, נוצלאז, אומזיסט.

void'ness *n.* (וואיד'-נעס) לעערקייט, לעדיגקייט, פּוסטקייט; פערלאזענקייט; אונגילטיגקייט; דאס ניט האבען קיין ווירקונג, נוצלאזיגקייט, אומזיסטיגקייט.

void space (וואיד ספּיים) א וואקואום, א לעדיגער רוים. ז. ***vacuum***

voi'vode *n.* (וואי'-וואוד) א וואיעוואדא, א קריעגס=פיהרער; א שטאטהאלטער פון א פּראווינץ [אין איינינגע סלאווישע לענדער], א מאלדאווישער אדער וואלעכישער הערשער, א טערקישער אדמיניסטראטיווער בעאמטער.

voi'vodeship *n.* (וואי'-וואוד-שיפּ) דאס אמט אדער מאכט פון א וואיעוואדא. ז. ***voivode***

vol. אבקירצונג פון ***volume***

vo'la *n.* (וואו'-לא) די אויסהוילונג פון דער האנד אדער פון דעם פוס, די האנד=פלעכע, די דאלאניע.

vol'able *a.* (וואל'-עבל) מיט א שארפען אדער פלינקען מח, מיט א שנעלער תפיסה.

vola'cious *a.* (ווא-ליי'-שאס) וואס קען פליהען, פליהענד.

vo'læ *n.* (וואו'-ליע) די אויסהוילונגען פון די פיס אדער פון די הענד, הענד=פלעכען. ז. ***vola***

vo'lant *a. and n.* (וואו'-לענט) פליהענד; לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער; לייכט; שנעל, געשווינד; א קרויזעל אדער פאלד [פון א קלייד, ציך, פארהאנג א. ז. וו.].

volan'te *n.* (ווא-לענ'-טע) אזא שפּאניש=אמעריקאנישער צוויי=רעדערדיגער וואגען.

Volapük' *n.* (וואו-לא-פיק') וואלאפּיק אדער וואלאפּיוק [א קינסטליכע שפּראך בעשטימט פאר אינטערנאציאנאלען געברויך, ערפונדען ארום יאהר 1879 פון יאהאן מארטין שלייער פון קאנסטאנץ, באדען].

Volapük'ist *n.* (וואו-לא-פיק'-איסט) א וואלאפּיקיסט, א קענער אדער אנהענגער פון וואלאפּיק [א קינסטליכע שפּראך בעשטימט פאר אינטערנאציאנאלען געברויך].

vo'lar *a.* (וואו'-לאר) וואס איז שייך צו דער האנד=פלעכע אדער דאלאניע.

vola'ta *n.* (ווא-לא'-טא) א רולאדע, א שנעלע פאלגערונג פון טענער.

vol'atile *a. and n.* (וואל'-ע-טיל) 1. וואס ווערט שנעל אויסגעדונסטעט אדער אויסגעוועפט; לופטיג; וואס געהט אוועק מיט דער לופט, וואס מישט זיך אויס מיט דער לופט; 2. לעבעדיג, מונטער; 3. פערענדערליך, אונבעשטענדיג; לייכטזיניג; ניט געזעצט; 4. פאריבערגעהענד, וואס דויערט ניט לאנג; 5. ווילדעס געפליגעל, געווילד, ווילדע פויגלען.

3. His volatile disposition is the cause of his failure.

vol'atile al'kali (וואל'-ע-טיל על'-קעל-אי) אמאניאק, שטינק=ספּיריטוס, חלשות=טראפּען, יום כפור=טראפּען. ז. ***ammonia***

vol'atileness *n.* (וואל'-ע-טיל-נעס) ז. *volatility*.

vol'atile oil (וואל'-ע-טיל איל) עטהער-אויל.

vol'atile salt (וואל'-ע-טיל סאהלט) הירש-הארנ-זאלץ אדער קויהלענ-זויערע אמאניאק. ז. *ammonia*

vol'atilisable *a.* (וואל'-ע-טי-לאי-זעבל) ז. *volatilizable*

volatilisa'tion *n.* (וואל-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) ז. *volatilization*

vol'atilise *v.* (וואל'-ע-טיל-איז) ז. *volatilize*

volatil'ity *n.* (וואל-ע-טיל'-אי-טי) פלי-הינקייט, פעהינקייט צו פליהען; פעהיג-קייט זיך אויסצואוועפען, זיך אויסצודונ-סטען אדער פערשווינדען אין דער לופט; ניט גענעצטקייט, פערענדערליכקייט, אונ-בעשטענדינקייט; לייכטזיניגקייט.

vol'atilizable *a.* (וואל'-ע-טי-לאי-זעבל) וואס קען זיך אויסוועפען אדער אויסדרונסטען.

volatiliza'tion *n.* (וואל-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) אויסוועפונג; אויסדרונסטונג.

vol'atilize *v.* (וואל'-ע-טיל-איז) אויס-וועפען; אויסדרונסטען; זיך אויסוועפען; זיך אויסדרונסטען.

vola'tion *n.* (וואַ-ליי'-שאן) פליהונג; פליהונגס-פעהיגקייט.

vola'tional *a.* (וואַ-ליי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פליהונג אדער צו פליהונגס-פעהיגקייט.

vola'tor *n.* (וואַ-ליי'-טאר) עטוואס וואס פליהט; א פליהענדער פיש.

volcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואולקא-ניש, וואס איז שייך צו א וואולקאן אדער פייער-שפייענדען בארג.

volcan'ically *adv.* (וואל-קענ'-אי-קעל-אי) וואולקאניש, ווי א וואולקאן אדער פייער-שפייענדער בארג; פייער-שפייענד; פייעריג, עקספלאדירענד.

volcan'ic bombs (וואל-קענ'-איק באמז) וואולקאנישע באמבעס, קיילעכדיגע מאסען לאווא וואס ווערען ארויסגעשליידערט פון א פייער-שפייענדען בארג. ז. *lava*

volcan'ic fo'cus (וואל-קענ'-איק פאו'-קאס) דער צענטער אדער מיטעלפונקט פון וואולקאנישער טעטיגקייט.

volcan'ic glass (וואל-קענ'-איק גלעס) אבזידיאן, גלאזארטיגע לאווא. ז. *obsidian*

volcanic'ity *n.* (וואל-קענ-איס'-אי-טי) ז. *volcanism*

volcan'ic mud (וואל-קענ'-איק מאד) אש פון א פייער-שפייענדען בארג געמישט מיט וואסער.

vol'canism *n.* (וואל'-קע-ניזם) וואולקא-ניזם, וואולקאנישע טהעטיגקייט, וואולקא-נישע ערשיינונגען.

vol'canist *n.* (וואל'-קע-ניסט) א וואול-קאנען-קענער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום פון וואולקאנען.

volcan'ity *n.* (וואל-קענ'-אי-טי) וואול-קאנישקייט, דאס זיין וואולקאניש, דאס ענטשטעהען פון וואולקאנישער טהעטיג-קייט.

volcaniza'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) וואולקאניזאציאן, ווירקונג פון וואול-קאנישער היץ, דאס זיין אונטער דער וויר-קונג פון וואולקאנישער היץ.

vol'canize *v.* (וואל'-קענ-איז) וואולקא-ניזירען, אונטערווארפען אונטער דער וויר-קונג פון וואולקאנישער היץ.

volca'no *n.* (וואל-קיי'-נאו) א וואול-קאן, א פייער-שפייענדער בארג [ז. איל.]; אזא פייערווערק.

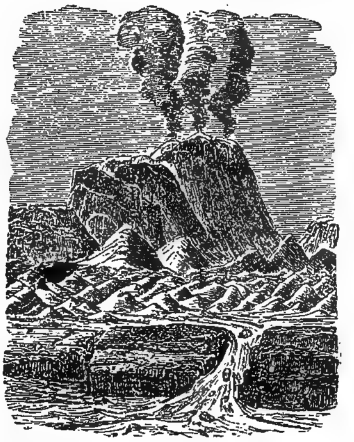

Volcano

volcanolog'ical *a.* (וואל-קיי-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען וואולקאנען [פייער-שפייענ-דע בערג] אדער וואולקאנישער טהעטיג-קייט.

volcanol'ogy *n.* (וואל-קיי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען וואולקאנען [פייער-שפייענדע בערג] און וואולקאני-שער טהעטיגקייט.

volca'no-ship *n.* (וואל-קיי'-נאו-שיפ) א שיף אנגעלאדען מיט עקספלאדירענדע שטאפען [צו אטאקירען א פיינדליכע שיף אדער א פיינדליכען האפען].

vole *n.* (וואול) א פעלד-מויז; אלע שטי-כען, אלע קארטען [די איינגענעהמונג פון אלע קארטען מיט איין טרומפף-קארט].

vo'lens no'lens (וואו'-לענז נאו'-לענז) ווילענדיג צו ניט-ווילענדיג. ז. *nolens volens*

vol'ery *n.* (וואל'-ע-רי) א פויגעל-הויז, א גרויסע פויגעל-שטייג; א מחנה פויגלען; די פויגלען אין א פויגעל-הויז.

vol'itable *a.* (וואל'-אי-טעבל) ז. *volatilizable*

vol'itant *a.* (וואל'-אי-טענט) פליהענד; וואס קען פליהען.

vol'itate *v.* (וואל'-אי-טייט) פלאטערען, פליהען.

volita'tion *n.* (וואל-אי-טיי'-שאן) דאס פלאטערען, דאס פליהען.

volita'tional *a.* (וואל-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פלאטערען אדער פליהען.

voli'tion *n.* (וואַ-ליש'-אן) דאס וועלען; דער ווילען, די ווילענס-קראפט, די טהעטיג-קייט פון ווילען.

voli'tional *a.* (וואַ-ליש'-אנ-על) וואס איז שייך צום ווילען אדער צו דער ווי-לענס-קראפט.

voli'tionally *adv.* (וואַ-ליש'-אנ-על-אי) מיט דעם ווילען, מיט דער קראפט פון ווילען.

voli'tionary *a.* (וואַ-ליש'-אנ-ע-רי) ז. *volitional*

voli'tionless *a.* (וואַ-ליש'-אנ-לעס) אהן ווילענס-קראפט.

vol'itive *a.* (וואל'-אי-טיוו) וואס איז שייך צום ווילען אדער ווילענס-קראפט; וואס שטאמט פון דעם ווילען; וואס האט א ווילענס-קראפט; אין רעטאריק — וואס דריקט אויס א וואונש אדער ערלויבניס.

vol'ley *n. and v.* (וואל'-אי) א זאלפ [א שאס פון פיעל געוועהר מיט אמאל]; א האגעל [פון קוילען אדער פיילען]; אן אויסברוך [ווי פון אפלאדיסמענטען]; א שטראם [ווי פון ווערטער]; אין לאָנ-טענים-שפיעל — דאס צוריקשלאגען דעם באל איידער ער פאלט צום באדען; גע-בען א זאלפ; אויסגעשאסען ווערען אין א זאלפ; אויספלאצען, אויסברעכען; שטראמען; אין לאנ-טענים-שפיעל — צו-ריקשלאגען דעם באל איידער ער פאלט צו דער ערד.

vol'leyed *a.* (וואל'-איד) אויסברעכענד, אויספלאצענד.

Vols. אן אבקירצונג פון *volumes*

Vol'scian *a. and n.* (וואל'-שיען) וואל-סקיש, וואס איז שייך צו די וואלסקען; א וואלסקער, איינער פון די וואלסקען [א פאלק אין פאַרציימיגען איטאליען וואס האט זיך ענדליך אויסגעמישט מיט דער לאטיינישער ראסע]; די וואלסקישע שפראך.

volt *n.* (וואולט) א וואלט [אן איינהייט צו מעסטען עלעקטרישע שפאנונג אדער עלעקטראמאטארישע קראפט]; א פלעצלי-כע בעוועגונג אדער שפרונג ביים פעכטען אויסצומיידען דעם געגנער'ס שווערד; א רונד-גאנג פון א פערד אין א מאנעזש.

vol'ta *n.* (וואל'-טא) אזא אלטער טאנץ; אין מוזיק — מאל [ווי *una volta*, איין מאל, *due volta*, צוויי מאל א. ז. וו.].

vol'ta-elec'tric *a.* (וואל'-טא-ע-לעק'-טריק) גאלוואניש, וואס איז שייך צו גאל-וואנישער עלעקטריציטעט. ז. *galvanism*

vol'ta-electrom'eter *n.* (וואל'-טא-ע-לעק-טראמ'-ע-טער) א וואלטאמעטער. ז. *voltameter*

volt'age *n.* (וואולט'-עדזש) די צאהל וואלט, די עלעקטראמאטארישע קראפט אויסגעדריקט אדער געמאסטען אין וואלט. ז. *volt*

voltag'raphy *n.* (וואל-טעג'-רע-פי) גאלוואנאגראפיע [דאס קאפירען אדער גראווירען אויף מעטאל דורך אן עלעקטרא-ליטישען פראצעס].

volta'ic *a.* (וואל-טיי'-איק) וואלטאאיש, וואס איז שייך צו וואלטא [דער בערימ-טער איטאליענישער פיזיקער — געבארען אין 1745, געשטארבען אין 1827 — וועל-כער האט ענטדעקט די ענטשטעהונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך דער כעמי-שער ווירקונג וואס ווערט ארויסגערופען ביי דער בעריהרונג פון צוויי פערשיעדע-נע מעטאל-פלאטען].

volta'ic arc (וואל-טיי'-איק ארק) א וואלטאאישער ליכט-בויגען [דער עלעק-טרישער ליכט-בויגען צווישען די צוויי קויהלען-שטיפטען אין די גרויסע עלעקטרי-שע לאמפען].

volta'ic bat'tery (וואל-טיי'-איק בעט'-ער-אי) א וואלטאאישע אדער גאלוואנישע באטאריי. ז. *galvanic battery*

volta'ic cur'rent (וואל-טיי'-איק קאר'-ענט) א וואלטאאישער אדער גאלוואנישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט פראדוצירט פון א גאלוואנישער בא-טאריי ז. *galvanic battery*].

volta'ic pen'cil (וואל-טיי'-איק פענ'-סיל) א וואלטאאישער אדער גאלוואנישער שטיפט [א מעטאל-שטיפט דורך וועלכען

עם פליסט אז עלעקטרישער שטראם און ווערט בענוצט צום גראווירען אין מעטאל].

volta'ic pile (וואל-טיי'-איק פאיל) א וואלטאאישע אדער גאלוואנישע זײלע. ז. *galvanic battery*.

Voltair'ean *a.* (וואל-טעהר'-אי-ען) וואלטעריאניש. ז. *Voltairian*.

Voltair'ian *a. and n.* (וואל-טעהר'-אי-ען) וואס איז שייך צו וואלטער [דער בעריהמטער פראנצויזישער דענקער און שרייבער וואס האט געהאט א גרויסע ווירקונג אויף דער ענטוויקלונג פון די פרייהייטס=אידעען אם ענדע פון 18טען יאהרהונדערט]; וואלטעריאניש, לויט דער ארט שרייבען פון וואלטער; א וואלטעריאנער [אן אנהענגער פון וואלטער'ס פרינציפען].

Voltair'ianism *n.* (וואל-טעהר'-אי-ען-איזם) וואלטעריאניזם; די פרינציפען אדער האנדלונגען פון א וואלטעריאנער; דער גייסט, פילאזאפיע אדער לעהרע פון וואלטער; וויציגער און שפאטענדער סקעפטיציזם. ז. *Voltairian*.

Voltair'ism *n.* (וואל-טעהר'-איזם) ז. *Voltairianism*.

vol'taism *n.* (וואל'-טע-איזם) וואלטאאיזם, דער טייל פון פיזיק וואס פערנעהמט זיך מיט דער שאפונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך דער כעמישער ווירקונג וואס ווערט ארויסגערופען ביי דער בעריהרונג פון פערשיעדענע מעטאלענע פלאטען אדער ווען זיי ווערען איינגעטונקט אין א פליסיגקייט.

voltam'eter *n.* (וואל-טעמ'-ע-טער) א וואלטאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם דורך זיין עלעקטראליטישער ווירקונג [ד. ה. נאך דער מאס קופער אדער אנדער מעטאל וואס ער לעזט אויף אין א בעשטימטער צייט=איינהייט].

voltamet'ric *a.* (וואל-טע-מעט'-ריק) וואלטאמעטריש, וואס איז שייך צו א וואלטאמעטער אדער צו זיין געברויך.

volt'-am'meter *n.* (וואולט'-עמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען קען מעסטען די שפאנונג און די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם, א וואטמעטער. ז. *wattmeter*.

volt'-ampere' *n.* (וואולט'-עמ-פעהר') א וואלט=אמפער, א וואט [אן איינהייט צו מעסטען די ארבייט אדער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם]. ז. *watt*.

vol'taplast *n.* (וואל'-טע-פלעסט) א גאלוואנאפלאסטישער אפאראט [אזא עלעקטרישע באטאריי, וועלכע ווערט בענוצט פאר עלעקטרישע גראווירונגען].

Vol'ta's pile (וואל'-טאז פאיל) א וואלטאאישע זײלע. ז. *galvanic battery*.

vol'tatype *n.* (וואל'-טע-טאיפ) ז. *electrotype*.

volt'-coulomb' *n.* (וואולט'-קוה-לאם') ז. *joule*.

vol'te *n.* (וואול'-טע) מאל [מעהרצאהל פון *volta*].

volte-face' *n.* (וואולט-פאס') אן אומענדערונג פון פראנט; א פלעצליכע אומענדערונג פון פרינציפען, טאקטיק אדער פאליטיק.

volt-face' *n.* (וואולט-פייס') ז. *volte-face*.

vol'ti *v.* (וואול'-טי) אין מוזיק — מיש איבער [דאס בלאט].

vol'tiger *n.* (וואל'-טי-דזשער) ז. *voltigeur*.

voltigeur' *n.* (וואל-טי-זשויר') א שפרינגער, אן אקראבאט; א וואלטיזשער [א לייכט=בעוואפענטער אינפאנטעריע=סאלדאט אין דער פראנצויזישער ארמעע].

vol'ti su'bito (וואול'-טי סוה'-בי-טאו) אין מוזיק — מיש איבער שנעל [דאס בלאט].

volt'-me'ter *n.* (וואולט'-מי'-טער) א וואלטאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די שפאנונג פון אן עלעקטרישען שטראם.

vol'ubilate *a.* (וואל'-יו-בי-לייט) אין באטאניק — קלעטערענד, קריכענד, וואס דרעהט זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען [וועגען א פלאנצע].

vol'ubile *a.* (וואל'-יו-ביל) ז. *volubilate*.

volubil'ity *n.* (וואל-יו-ביל'-אי-טי) פליסיגקייט, געלויפיגקייט, לייכטקייט, גלאטקייט [אין ריידען]; פלוידעריי; דרעהבארקייט, דאס דרעהען זיך; פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

vol'uble *a.* (וואל'-יובל) פליסיג, געלויפיג, גלאט, לייכט [אין ריידען]; פלאפלעריש, פלוידעריש; וואס קען זיך לייכט דרעהען אדער ראלען; זיך דרעהענד, ראלענד; אין באטאניק — קלעטערענד, וואס דרעהט זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען.

vol'ubleness *n.* (וואל'-יובל-נעס) ז. *volubility*.

vol'ubly *adv.* (וואל'-יו-בלי) פליסיג, געלויפיג, גלאט, לייכט [אין ריידען]

vol'ucrine *a.* (וואל'-יו-קרין) וואס איז שייך צו פויגלען, פון פויגלען; פויגעלעהנליך.

vol'ume *n. and v.* (וואל'-יום) א בוך, א באנד; א ראלע [פון פארמעט, פאפירוס אדער קארע, אויף וואס אמאליגע מאנוסקריפטען פלעגען זיך שרייבען], א מגילה; אן אבגערונדעטע, צונויפגעראלטע אדער צונויפגעוויקעלטע מאסע, א קנויל, א ספיראלע; דאס וואלומען, דער אומפאנג. די גרויס, די מאסע; די צאהל פון קובישע איינהייטען [מעטרען, יארדען א. ד. ג.] וועלכע עס ענטהאלט אין זיך א סאלידער קערפער; אין מוזיק — דער אומפאנג, רונדקייט אדער פולקייט פון טאן זיך פאנאנדערוואקסען, ווערען גרעסער אין אומפאנג.

vol'umed *a.* (וואל'-יומד) קנויל=פערמיג, ספיראל=פערמיג; וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעראלטע אדער צונויפגעוויקעלטע מאסען; מאסיוו, סאליד, שווער; וואס ענטהאלט [א געוויסע צאהל] בענדער.

volumenom'eter *n.* (וואל-יו-מע-נאמ'-ע-טער) א וואלומענאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם רוים=אינהאלט פון א פעסטען קערפער דורך בעשטימען די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון דעם פעסטען קערפער, ווען ער ווערט אריינגעלעגט אין דער פליסיגקייט]

volumenom'etry *n.* (וואל-יו-מע-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דעם רוים=אינהאלט פון א פעסטען קערפער מיט דער הילף פון א וואלומענאמעטער. ז. *volumenometer*.

vol'umes of air (וואל'-יומז אוו עהר) לופט=מאסען.

vol'umeter *n.* (וואל'-יו-מי-טער) אין כעמיע און פיזיק — א גאז=מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם רוים=אינהאלט פון א גאז דורך בעשטימען די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון דעם גאז, ווען ער ווערט אריינגעלאזען אין א גראדואירטער גלאז=רעהר וועלכע איז אנגעפילט מיט דער פליסיגקייט]. ז. *graduated tube*.

volumet'ric *a.* (וואל-יו-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום מעסטען פון דעם רוים=אינהאלט.

volumet'rical *a.* (וואל-יו-מעט'-רי-קעל) ז. *volumetric*.

volumet'rically *adv.* (וואל-יו-מעט'-רי-קעל-אי) דורך א מאס=אנאליזע אדער טיטרירונג. ז. *titrate*.

volumet'ric anal'ysis (וואל-יו-מעט'-ריק ע-נעל'-אי-סיס) א מאס=אנאליזע, טיטרירונג. ז. *titrate*.

volumet'ric in'strument (וואל-יו-מעט'-ריק אינ'-סטרו-מענט) א טיטריר=אפאראט. ז. *titrate*.

volu'minal *a.* (ווא-ליו'-מי-נעל) וואס איז שייך צו אומפאנג, גרויס אדער מאסע.

voluminos'ity *n.* (ווא-ליו-מי-נאס'-אי-טי) גרויסקייט; דיקקייט; לאנגקייט, פאנאנדערגעצויגענקייט; פיעל=בענדערדיגקייט [וועגען ביכער].

volu'minous *a.* (ווא-ליו'-מי-נאס) גרויס; פיעל=בענדערדיג, וואס בעשטעהט פון פיעל בענדער; וואס האט פיעל געשריבען, זעהר פראדוקטיוו; פאנאנדערגעצויגען; לאנג.

volu'minously *adv.* (ווא-ליו'-מי-נאס-לי) אויף א לאנגען אדער פאנאנדערגעצויגענעם שטייגער; אין גרויסער צאהל אדער מאסע.

volu'minousness *n.* (ווא-ליו'-מי-נאס-נעס) לאנגקייט, פאנאנדערגעצויגענקייט; גרויסקייט, דיקקייט, גרויסקייט אין אומפאנג.

vol'untarily *adv.* (וואל'-אנ-טע-רי-לי) פרייוויליג; פון זיך זעלבסט.

vol'untariness *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-נעס) פרייוויליגקייט.

vol'untary *a. and n.* (וואל'-אנ-טע-רי) פרייוויליג; זעלבסטשטעהענד; פריי האנדלענד; וואס האט א פרייען ווילען; וואס איז פריי צו האנדלען לויט זיין אייגענעם ווילען; וואס איז קאנטראלירט אדער רעגולירט פון דעם ווילען; אבזיכטליך, בעאבזיכטיגט [ניט צופעליג]; וואס איז שייך צו דעם פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטערריכט; אן אנהענגער פון דעם פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטערריכט [ז. *voluntary principle*]; א פרייוויליגער; א פרייוויליגע ארבייט; א סאלא וואס ווערט געשפיעלט פון אן ארגעל אין א קירך ביי א גאטעסדיענסט.

vol'untary a'gent (וואל'-אנ-טע-רי איי'-דזשענט) ז. *free agent*.

vol'untary contribu'tions (וואל'-אנ-טע-רי קאנ-טרי-ביו'-שאנז) פרייוויליגע בייטרעגע, נדבות.

vol'untaryism *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-איזם) ז. *voluntary principle*.

vol'untaryist *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-איסט) אן אנהענגער פון פרייוויליגקייט [הויפטזעכליך אין רעליגיאן]. ז. *voluntary principle*.

vol'untary parti'tion (וואל'-אנ-טע-רי פאר-טיש'-אן) א פאנאנדערטיילונג פון לאנד וואס ווערט געמאכט דורך געגענזייטיגער איינשטימונג פון די יורשים אהן א געריכטס=פראצעס.

vol'untary prin'ciple (וואל'-אנ-טע-רי פרינ'-סיפל) דער פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטערריכט

[דער פרינציפ אז רעליגיעזע אינסטיטוציאנען אדער בילדונגס=אנשטאלטען דארפען אויסגעהאלטען ווערען ניט פון דעם שטאאט, נאר פון פרייוויליגע בייטרעגע פון די געמיינדע=מיטגליעדער].

vol'untary school (וואל'-אנ-טע-רי סקוהל) אן עלעמענטארע שול אין ענגלאנד וועלכע ווערט אונטערשטיצט פון פרייוויליגע בייטרעגע און ווערט געוועהנליך אנגעפיהרט פון א רעליגיעזער קערפערשאפט.

vol'untary sys'tem (וואל'-אנ-טע-רי סיס'-טעם) ז. ***voluntary principle***

volunteer' *n., a. and v.* (וואל-אנ-טיער') א פרייוויליגער; א וואלאנטער; אין געזעץ — איינער וואס קריעגט בעזיץ=רעכט אויף אייגענטום אהן א געגען=בעלוינונג פון זיין זייט; פרייוויליג, וואס דיענט פרייוויליג; וואס בעשטעהט פון פרייוויליגע; געבען אדער לייסטען פרייוויליג, מנדב זיין; זיך פרייוויליג אנשלאגען, זיך אנבאטען; דיענען אלס פרייוויליגער.

volunteer' com'pany (וואל-אנ-טיער' קאמ'-פע-ני) א ראטע פרייוויליגע סאלדאטען.

volup'tuary *a. and n.* (ווא-לאפ'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו לוקסוס אדער תאוה; וואס העלפט ענטוויקלען לוקסוס אדער תאוה'דיגע פערגניגענס; תאוה'דיג; א בעל=תאוה.

voluptuos'ity *n.* (ווא-לאפ-טשו-אס'-אי-טי) ז. ***voluptuousness***

volup'tuous *a.* (ווא-לאפ'-טשו-אס) תאוה'דיג; וואס דערוועקט תאוה; וואס איז פערבראכט אדער פערשוועגדעט אין תאוות אדער לוקסוס.

volup'tuously *adv.* (ווא-לאפ'-טשו-אס-לי) אויף א תאוה'דיגען אופן; אין לוקסוס, אין פערגניגענס.

volup'tuousness *n.* (ווא-לאפ'-טשו-אס-נעס) תאוה'דינקייט; דאס פערברייגען אין לוקסוס, פערגניגענס אדער תאוה.

voluta'tion *n.* (וואל-יו-טיי'-שאן) וואלצונג, קייקלונג.

volute' *n.* (ווא-ליוט') אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אויף'ן קאפ פון א זייל אין דער פארם פון א ספיראלע; אזא מאלוסקעל=טהיער וואס ליעגט אין א ספיראל=פערמיגען מושעל.

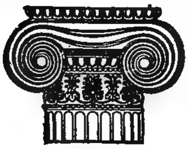
Volute

volute'-spring *n.* (ווא-ליוט'-ספרינג) א מעטאלענע פרוזשינע וואס איז געוויקעלט ווי א ספיראלע אין דער פארם פון א קאנוס.

Volute-spring

vol'vulus *n.* (וואל'-וויו-לאס) צוזאמענדרעהונג פון די געדערים וואס פעראורזאכט זייער פערשליסונג אדער פערשפארונג.

vom'ic *a.* (וואמ'-איק) מיט מאטעריע, אייטערדיג.

vom'ica *n.* (וואמ'-אי-קא) אן אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין דער לונג, וואס ווערט פעראורזאכט פון א קראנקהייט און ענטהאלט מאטעריע אדער אייטער.

vom'ic-nut *n.* (וואמ'-איק-נאט) ז. ***vomit-nut***

vom'it *v. and n.* (וואמ'-איט) ברעכען, מייקענען; אויסברעכען, אויסמייקענען; ארויסשטויסען פון זיך מיט געוואלט, אויסשפייען, ארויסווארפען [ווי פלאמען, רויך אדער אש]; ארויסגעשטויסען ווערען מיט געוואלט, ווערען אויסגעשפיגען אדער ארויסגעווארפען; דאס אויסגעבראכענע; א ברעך=מיטעל; דאס ברעכען, דאס מייקענען.

vom'iting *n.* (וואמ'-אי-טינג) דאס ברעכען, דאס מייקענען; דאס אויסגעבראכענע.

vom'itingly *adv.* (וואמ'-אי-טינג-לי) ווי אויסברעכענדיג, ווי אויסמייקענענדיג.

vomi'tion *n.* (ווא-מיש'-אן) דאס ברעכען, דאס מייקענען.

vom'itive *a.* (וואמ'-אי-טיוו) וואס רופט ארויס ברעכען.

vom'itive po'tion (וואמ'-אי-טיוו פאו'-שאן) א ברעך=געטראנק, א ברעך=מיטעל.

vom'it-nut *n.* (וואמ'-איט-נאט) די יאדרע אדער קערנדעל פון דעם ברעך=נוס. ז. ***nux vomica***

vom'ito *n.* (וואמ'-אי-טאו) דאס געלע פיבער, דאס געלע קדחת.

vom'itory *a. and n.* (וואמ'-אי-טא-רי) וואס רופט ארויס ברעכען; א ברעך=מיטעל; אין אלט=רוימישער ארכיטעקטור — א הויפט=אריינגאנג אין א טעאטער אדער אמפיטעאטער.

vomituri'tion *n.* (וואמ-אי-טיו-ריש'-אן) אומזיסטע אנשטרענגונג צו ברעכען; דאס אויסמייקענען א ביסעל; דאס מייקענען מיט קליינער אנשטרענגונג.

voodoo' *n., a. and v.* (וואוה-דוה') וואודואיזם; איינער וואס פראקטיצירט וואודואיזם; וואס איז שייך צו וואודואיזם; פראקטיצירען וואודואיזם. ז. ***voodooism***

voodoo'ism *n.* (וואוה-דוה'-איזם) וואודואיזם, כשוף, לחשים און פערשיעדענע אבערגלויבערישע צערעמאניעס וואס ווערען פראקטיצירט ביי די אינדיאנער פון דרום=אמעריקא און אויך ביי די דארטיגע קרעאלען און נעגערם.

vora'cious *a.* (ווא-ריי'-שאס) פרעסעריש, פרעסגיעריג; זשעדנע; רויבעריש, רויבגיעריג; וואס איז גרייט איינצושלינגען [ווי א שטראם].

vora'ciously *adv.* (ווא-ריי'-שאס-לי) אויף א פרעסערישען אופן; מיט זשעדנעקייט; מיט אן אונגעהייערען אפעטיט.

vora'ciousness *n.* (ווא-ריי'-שאס-נעס) פרעסערישקייט, פרעס=גיעריגקייט; זשעדנעקייט.

vorac'ity *n.* (ווא-רעס'-אי-טי) ז. ***voraciousness***

vorag'inous *a.* (ווא-רעדזש'-אי-נאס) איינשלינגענד; אויפפרעסענד; וואס איז שייך צו א שטארקען שטראם, אבגרונד אדער ווירבעל=שטראם.

vora'go *n.* (ווא-ריי'-גאו) אן אבגרונד, א תהום, א שלונד.

vor'tex *n.* (וואהר'-טעקס) א ווירבעל=שטראם [א מאסע וואסער אדער אנדער פליסיגקייט, וואס דרעהט זיך זעהר שנעל קרייז=פערמיג, אויסבילדענדיג א פערטיעפונג אין דער פארם פון א לייקע, אין וועלכער עס ווערט אריינגעצויגען יעדע זאך, וואס קומט מיט איהר אין נאהענטער בעריהרונג]; אין פיזיק — א טייל פון א פליסיגקייט, וואו יעדעם טיילכעלע מאכט א קרייז=פערמיגע בעוועגונג; יעדע בעוועגונג וואס איז עהנליך צו א ווירבעל=שטראם; א ווירבעל=ווינד.

vor'tex-wheel *n.* (וואהר'-טעקס-הוויעל) א טורבינע. ז. ***turbine***

vor'tical *a.* (וואהר'-טי-קעל) ווירבלענד; וואס דרעהט זיך אין דער פארם פון א ווירבעל=שטראם. ז. ***vortex***

vor'ticel *n.* (וואהר'-טי-סעל) א ווירבעל=חיה'לע [א מין אינפוזאריע].

vor'ticell *n.* (וואהר'-טי-סעל) ז. ***vorticel***

vorti'cial *a.* (וואהר-טיש'-על) ז. ***vortical***

vor'ticose *a.* (וואהר'-טי-קאוס) ז. ***vortical***

vortig'inous *a.* (וואהר-טידזש'-אי-נאס) וואס בעוועגט זיך קרייז=פערמיג ווי א ווירבעל=שטראם.

vo'taress *n.* (וואו'-טע-רעס) א שטארקע אנהענגערין פון עפעס; א פערעהרערין, א פערגעטערין.

vo'tarist *n.* (וואו'-טע-ריסט) ז. ***votary***

vo'tary *a. and n.* (וואו'-טע-רי) געווידמעט צו עפעס; איינגעוויהט; איינער וואס גיט זיך שטארק איבער צו עפעס; א שטארקער אנהענגער פון עפעס; א פערעהרער, א פערגעטערער.

vota'tion *n.* (ווא-טיי'-שאן) דאס שטימען, דאס אבגעבען די שטימע.

vote *n. and v.* (וואוט) דער וואטום, די וואהל=שטימע; דאס שטימען, די אבשטימונג; די ענטשיידונג פון א געוויסער פראגע דורך א מעהרהייט פון שטימען; באלאטירען, וואטירען, שטימען, אבגעבען די שטימע; ערוועהלען איינעם אדער ענטשיידען עפעס דורך א מעהרהייט שטימען; האבען וואהלרעכט.

vote a straight tick'et (וואוט ע סטרייט טיק'-עט) שטימען פאר דער גאנצער ליסטע קאנדידאטען, וועלכע א געוויסע פארטיי האט ארויסגעשטעלט.

vote by prox'y (וואוט באי פראק'-סי) דאס שטימען דורך א שטעלפערטרעטער.

vote down (וואוט דאון) נידערשטימען; פערווארפען [א פארשלאג] דורך אן אבשטימונג; מאכען א סוף צו עפעס.

vote in (וואוט אין) ערוועהלען דורך אן אלגעמיינער אבשטימונג.

He was **voted in** by a handsome majority.

vote'less *a.* (וואוט'-לעס) אהן שטים=רעכט.

vote of thanks (וואוט אוו טהענקס) אן אלגעמיינע אבשטימונג צו בעדאנקען איינעם פאר זיין טהעטיגקייט אדער גוטע דיענסטע.

vo'ter *n.* (וואו'-טער) א שטים=געבער; איינער וואס האט שטים=רעכט אדער דאס רעכט צו וועהלען.

vote'-recor'der *n.* (וואוט'-רי-קאהר'-דער) אן עלעקטרישער אפאראט, וואס פערצייכענט די שטימען פאר און געגען.

vote straight (וואוט סטרייט) ז. ***vote a straight ticket***

vo'ting *n.* (וואו'-טינג) דאס שטימען.

vo'ting-machine' *n.* (וואו'-טינג-מע-שין') אזא מאשין וואס דיענט צו פערצייכנען און צוזאמענרעכנען די שטימען וואס זיינען אבגעגעבען געווארען ביי די וואהלען.

vo'ting-pa'per *n.* (וואו'-טינג-פיי'-פער) א שטים=צעטעל.

vo'tive *a.* (וואו'-טיוו) געווידמעט; געהיילגט צו; געוויהט; וואס איז פערשפראכען געווארען אדער געגעבען געווארען לויט א נדר.

vo'tively *adv.* (וואו'-טיוו-לי) דורך א נדר; לויט א פייערליכער פערשפרעכונג.

vo'tive mass (וואו'-טיוו מעס) א תפילה אין קירך, וועלכע ווערט פערפאסט פון גלח צוליעב א ספעציעלער זאך.

vo'tiveness *n.* (וואו'-טיוו-נעס) דאס

זיין געהייליגט, געווידמעט, געוויהט אדער פערשפראכען דורך א נדר.

vo'tive of'fering (וואו'-טיוו אפ'-ער-אינג) א טאבלעט, א בילד אדער סטאטוע וואס ווערט געווידמעט פאר א געוויסען הייליגען אין א קירך.

vouch *v. and n.* (וואוטש) בעווייזען, בעשטעטיגען; בעקרעפטיגען; גאראנטירען, דיענען אלס גאראנטיע אדער זיכערונג; זיין אן עדות פאר עפעס; אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — ארויסרופען איינעם צום געריכט, אז ער זאל צייגען אדער בעשטעטיגען זיין רעכט אויף עפעס; א צייגניס, א בעשטעטיגונג; א גאראנטיע פאר עפעס.

vouchee' *n.* (וואו-טשיע') איינער וואס ווערט גערופען אלס עדות צו בעשטעטיגען א געוויסעס רעכט.

vou'cher *n.* (וואו'-טשער) אן ערב, א גאראנטירער; א גאראנטיע, א צייגניס; עטוואס וואס דיענט צו גאראנטירען אדער בעשטימען עפעס; אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — איינער וואס רופט א צווייטען אין געריכט, אז ער זאל בעשטעטיגען דעם ערשטענס רעכט אויף עפעס.

vouch'ment *n.* (וואוטש'-מענט) א בעשטעטיגונג, א צייגניס, א פערזיכערונג.

vou'chor *n.* (וואו'-טשאר) אין אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — איינער וואס רופט א צווייטען אין געריכט, אז ער זאל בעשטעטיגען דעם ערשטענס רעכט אויף עפעס.

vouchsafe' *v.* (וואוטש-סייף') ערלויבען; נאכגעבען; ווירדיגען, צוליעב טהאן.

vouchsafe'ment *n.* (וואוטש-סייף'-מענט) ערלויבניס; נאכגעבונג; ווירדיגונג; דאס צוליעב טהאן.

voudou' *n.* (וואו-דוה') ז. *voodoo*

voudou'ism *n.* (וואו-דוה'-איזם) ז. *voodooism*

vouge *n.* (וואוזש) ז. *voulge*

vough *n.* (וואג) ז. *vug*

voulge *n.* (וואולזש) א מין לאנגע שפיציגע האק וואס האט געדיענט אלס געוועהר אין מיטעלאלטער.

voussoir' *n. and v.* (וואוה-סואר') אין ארכיטעקטור — דער געוועלב-שטיין [א קלינפערמיגער שטיין וואס ווערט בענוצט אין מויערען אן ארקע אדער געוועלב]; מויערען אן ארקע מיט געוועלב-שטיינער.

vow *n. and v.* (וואו) א פייערליכעס פערשפרעכען; א נדר, א שבועה; די ווידמונג, די הייליגונג צו עפעס; הייליגען צו עפעס; ווידמען, מנדר זיין; שווערען.

vow'-breach *n.* (וואו'-בריעטש) דאס ברעכען א נדר אדער שבועה.

vow'-break *n.* (וואו'-ברייק) ז. *vow-breach*

vow'-brea'ker *n.* (וואו'-בריי'-קער) איינער וואס ברעכט א נדר אדער שבועה.

vow'el *n., a. and v.* (וואו'-על) א וואקאל, א וואקאל-בוכשטאב [א בוכשטאב וואס ווערט פריי ארויסגעשפראכען פון זיך אליין, אהן דער הילף פון אן אנדער בוכשטאב]; וואקאליש, וואס איז שייך צו א וואקאל; ארייננשטעלען וואקאל-בוכשטאבען. ז. *vocal*

vow'elism *n.* (וואו'-על-איזם) דאס ברויכען אין שריפט וואקאל-בוכשטאבען.

vow'elist *n.* (וואו'-על-איסט) איינער וואס ברויכט אין שרייבען וואקאל-בוכשטאבען.

vow'elize *v.* (וואו'-על-איז) אריינשטעלען וואקאל-בוכשטאבען [ווי אין דעם ווארט "שבת" — שַבָּת].

vow'elled *a.* (וואו'-עלד) מיט וואקאלען, מיט וואקאל-בוכשטאבען, מיט תנועות.

vow'elless *a.* (וואו'-על-לעס) אהן וואקאלען, אהן תנועות.

vow'elly *a.* (וואו'-על-אי) פול מיט וואקאלען; וואס כאראקטעריזירט זיך מיט וואקאלע קלאנגען.

vow'er *n.* (וואו'-ער) איינער וואס טהוט א נדר, א בעל נדר.

vow'less *a.* (וואו'-לעס) ניט געבונדען דורך א נדר אדער שבועה.

vox *n.* (וואקס) א קול, א שטימע.

voy'age *n. and v.* (וואי'-עדזש) א רייזע [אויף'ן וואסער]; דער גאנג פון א שיף הין און צוריק פון א פארט צו א פארט; לאזען זיך אין א נסיעה איבער'ן ים; ארומפאהרען, ארומרייזען.

voy'ageable *a.* (וואי'-עדזש-עבל) וואו מען קען ארומפאהרען; וואס מען קען בערייזען מיט א שיף.

voy'ager *n.* (וואי'-עדזש-ער) א רייזענדער, איינער וואס רייזט אויף'ן ים.

voyageur' *n.* (וואוא-יא-זשויר') אין דער צייט פון דער ערשטער קאלאניזאציאן אין נארד-אמעריקא — איינער וואס האט זיך בעשעפטיגט מיט איבערפיהרען מענשען און פראדוקטען פון איין האנדעלס-סטאנציע [פאר רויכווארג] צו דער צווייטער.

voy'aging *n.* (וואי'-עדזש-אינג) דאס פאהרען איבער'ן ים; דאס ארומפאהרען.

V. P. *vice-president* ראשי תבות פון [וויצע-פרעזידענט].

vraisemblance' *n.* (וורייז-סאנ-בלאנס') וואהרשיינליכקייט.

V. S. *veterinary surgeon* ראשי תבות פון די ווערטער [א וועטערינאר, א דאקטאר פון בהמות].

vs. *versus* אבקירצונג פון

V-shaped *a.* (ווי'-שייפט) וואס האט די פארם פון בוכשטאב *V*.

v. t. *verb transitive* ראשי תבות פון

Vt. *Vermont* פערקירצונג פון [ווערמאנט, א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

vug *n.* (וואג) אין בערג-ארבייט — א לאך אדער שפאלט אין אן ערץ-אדער אדער פעלז.

Vul'can *n.* (וואל'-קען) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — וואולקאן, דער גאט פון פייער און פון שמיעדעריי; אזא פלאנעט צווישען דער זון און דעם מערקור [די עקזיסטענץ פון דיעזען פלאנעט איז וויסענשאפטליך נאך ניט בעגריינדעט געווארען].

Vulcana'lia *n.* (וואל-קע-ניי'-לי-א) די וואולקאנאליען [א יום טוב ביי די פארצייטיגע רוימער לכבוד וואולקאן, דעם גאט פון פייער].

Vulca'nian *a.* (וואל-קיי'-ני-ען) וואס איז שייך צום רוימישען גאט וואולקאן [דער גאט פון פייער]; וואס איז שייך צו דער טעאריע פון די וואולקאניסטען [ז. *Vulcanist*].

Vulcan'ic *a.* (וואל-קען'-איק) וואס איז שייך צו וואולקאן [דער גאט פון פייער ביי די פארצייטיגע רוימער].

vulcan'ic *a.* (וואל-קען'-איק) וואולקאניש, וואס איז שייך צו וואולקאנען אדער פייער-שפייענדע בערג.

vulcanic'ity *n.* (וואל-קע-ניס'-אי-טי) ז. *volcanicity*

vul'canisable *a.* (וואל'-קען-אי-זעבל) ז. *vulcanizable*

vulcanisa'tion *n.* (וואל-קען-אי-זיי'-שאן) ז. *vulcanization*

vul'canism *n.* (וואל'-קען-איזם) ז. *volcanism*

Vul'canist *n.* (וואל'-קען-איסט) א וואולקאניסט, אן אנהענגער פון דער טעאריע אין געאלאגיע, אז די פארם פון דעם ערד-קוגעל, ווי די בערג, די טאלען און די פעלזען, האט זיך אויסגעבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואולקאנישע קרעפטען, ד. ה. א דאנק דעם אינערליכען פייער פון דער ערד [אין געגענזאץ צו דער טעאריע פון די נעפטוניסטען. ז. *Neptunist*].

vul'canite *n.* (וואל'-קען-איט) וואולקאניט [א מין זעהר הארטע גומי].

vul'canizable *a.* (וואל'-קען-אי-זעבל) וואס קען וואולקאניזירט ווערען.
ז. *vulcanization*

vulcaniza'tion *n.* (וואל-קען-אי-זיי'-שאן) וואולקאניזאציאן [א מעטאדע צו מאכען הארט גומי אדער קאוטשוק דורך דער ווירקונג פון שוועבעל-שטאף אדער דורך א הויכער טעמפעראטור]; פערהארטונג.

vul'canize *v.* (וואל'-קען-איז) וואולקאניזירען, אונטערווארפען אונטער דעם פראצעס פון וואולקאניזאציאן; פערהארטעווען. ז. *vulcanization*

vul'canizer *n.* (וואל'-קען-אי-זער) אן אפאראט וואס ווערט בענוצט צו וואולקאניזירען אדער הארט מאכען גומי.

vulca'no *n.* (וואל-קיי'-נאו) ז. *volcano*

vulcanolog'ical *a.* (וואל-קע-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *volcanological*

vulcanol'ogy *n.* (וואל-קע-נאל'-א-דזשי) ז. *volcanology*

vul'gar *a. and n.* (וואל'-גאר) וואולגאר, פעבעלהאפט, געמיין, נידריג, גראב, פראסט; געוועהנליך, איינפאך; דער פעבעל, דאס געמיינע פאלק, דער המון; די שפראך אדער אויסדריקע פון דעם המון.

vulga'rian *n.* (וואל-גיי'-רי-ען) א וואולגערע פערזאן, א מענש מיט גראבע מאניערען אדער אויסדריקע.

vulgarisa'tion *n.* (וואל-גאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vulgarization*

vul'garise *v.* (וואל'-גאר-איז) ז. *vulgarize*

vul'garism *n.* (וואל'-גאר-איזם) וואולגאריסמען, גראבקייט; גראבע מאניערען אדער אויסדריקע.

vulgar'ity *n.* (וואל-גער'-אי-טי) וואולגאריטעט, פעבעלהאפטיגקייט, געמיינהייט, גראבקייט.

vulgariza'tion *n.* (וואל-גאר-אי-זיי'-שאן) דאס וואולגאריזירען, דאס מאכען וואולגאר, געמיין, גראב; א ברייטע פערשפרייטונג, א ברייטע בעקאנטמאכונג [פון אידעען].

vul'garize *v.* (וואל'-גאר-איז) וואולגאריזירען, מאכען וואולגאר אדער פעבעלהאפט; מאכען פראסט אדער געמיין.

vul'gar lan'guage (וואל'-גאר לענ'-גוועדזש) א וואולגארע שפראך, די אונגעבילדעטע פאלקס-שפראך; גראבע רייד.

vul'garly *adv.* (וואל'-גאר-לי) אויף א וואולגארען, געמיינעם אדער גראבען שטייגער.

vul'garness *n.* (וואל'-גאר-נעס) ז. *vulgarity*

Vul'gate *n. and a.* (וואַל'-גייט) די וואולגאַטאַ [די לאַטייניש איבערזעצונג פון דער ביבעל]; וואָס איז שייך צו דער וואולגאַטאַ.

vul'gate *a. and n.* (וואַל'-גייט) געוועהנ־ליך, אַלגעמיין; וואָס איז אָנגענומען פון אַלעמען; פּאָפּולער; די אונגעבילדעטע פאָלקס־שפּראַך.

vul'gus *n.* (וואַל'-גאַס) דאָס פאָלק, דער המון.

vulnerabil'ity *n.* (וואַל-נע-רע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען פערוואונדעט ווערען; דאָס קענען אַנגעגריפען ווערען.

vul'nerable *a.* (וואַל'-נע-רעבל) פער־וואונדבאַר, וואָס קען פערוואונדעט ווערען; וואָס קען אַנגעגריפען ווערען.

vul'nerableness *n.* (וואַל'-נע-רעבל-נעס) ז. ***vulnerability***

vul'nerary *a. and n.* (וואַל'-נע-רע-רי) וואָס היילט וואונדען; אַ וואונד־מי־טעל, אַ מיטעל צו וואונדען.

vul'nerose *a.* (וואַל'-נע-ראָוס) בעדעקט מיט וואונדען.

vulnif'ic *a.* (וואַל-ניפ'-איק) פערוואונ־דענד; וואָס מאַכט אַן וואונדען.

vulnif'ical *a.* (וואַל-ניפ'-אי-קעל) ז. ***vulnific***

vul'nus *n.* (וואַל'-נאַס) אַ וואונד.

vulpec'ular *a.* (וואַל-פּעק'-יו-לאַר) פוקסענער; פוקסיש.

Vul'pes *n.* (וואַל'-פּיז) דער מין פוקסען.

vul'picide *n.* (וואַל'-פּי-סאַיד) דאָס הרג'ענען אַ פוקס; אַ פוקסען־שלעגער.

vul'pine *a.* (וואַל'-פּין) פון אַ פוקס, וואָס געהערט צו אַ פוקס; פוקסיש, ליס־טיג, כיטרע.

vul'pinism *n.* (וואַל'-פּי-ניזם) דאָס זיין אַ פוקס; כיטרעקייט, ליסטיגקייט.

vul'pinite *n.* (וואַל'-פּי-נאַיט) אַ זאָרט זאַמדיגער אַנהידריט [אַזאַ גיפּס וואָס ענט־האַלט ניט אין זיך קיי' וואַסער].

vul'ture *n.* (וואַל'-טשור) אַ גייער, אַ קאַרשון [אַ רויב־פויגעל, ביי וועלכען דער קאָפּ און האַלז זיינען אָהן פעדערען].

Vulture

vul'turine *a.* (וואַל'-טשור-אין) פון אַ גייער, וואָס געהערט צו אַ גייער אָדער קאַרשון [ז. ***vulture***]; גייעראַרטיג, ווי אַ גייער, רויב־גיעריג, פרעס־גיעריג, זשעדנע.

vul'turish *a.* (וואַל'-טשור-איש) ז. ***vulturine***

vul'turism *n.* (וואַל'-טשור-איזם) דער כאַראַקטער פון אַ גייער אָדער קאַרשון, רויבגיערינקייט.

vul'turous *a.* (וואַל'-טשור-אַס) ווי אַ גייער אָדער קאַרשון, רויבגיעריג.

vul'va *n.* (וואַל'-וואַ) דער אויסערליכער טייל פון געשלעכטס־אָרגאַן ביי אַ פרוי.

vul'var *a.* (וואַל'-וואַר) ז. ***vulviform***

vul'vate *a.* (וואַל'-וויים) ז. ***vulviform***

vul'viform *a.* (וואַל'-ווי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון דעם אויסערליכען טייל פון געשלעכטס־אָרגאַן ביי אַ פרוי.

vulvis'mus *n.* (וואַל-וויס'-מאַס) ז. ***vaginismus***

vulvi'tis *n.* (וואַל-וואַי'-טיס) אַן ענט־צינדונג פון אויסערליכען טייל פון גע־שלעכטס־אָרגאַן ביי אַ פרוי.

vy'ing *a.* (וואַי'-אינג) קאָנקורירענד; שטרעבענד צו פערגלייכען זיך מיט איינעם אָדער איהם אריבערשטייגען.

vy'ingly *adv.* (וואַי'-אינג-לי) שטרע־בענדיג צו פערגלייכען זיך מיט איינעם אָדער איהם אריבערצושטייגען, קאָנקורי־רענדיג.

W

W, w (דאַבל יו) דער דריי און צוואַנציג־סטער בוכשטאַב פון דער ***a-b-c***

wa'bash *v.* (הוואַה'-בעש) בעשווינדלען, בעטריגען.

wab'ble *v. and n.* (הוואַבל) זיך בויגען אַהין און אַהער; זיך שאַקלען, זיך וויע־גען, זיך וואַקלען; טרייסלען, שאַקלען; אַ וויעגונג, אַ שאַקלונג, אַ וואַקלונג, אַ טרייסלונג.

wab'bler *n.* (הוואַב'-לער) איינער אָדער עטוואָס וואָס שאַקעלט זיך אָדער וואַקעלט זיך.

wab'bling *a.* (הוואַב'-לינג) וואָס שאַ־קעלט זיך, וואָס וואַקעלט זיך; וואָס בויגט זיך אַהין און אַהער; וואָס וויעגט זיך.

wab'bly *a.* (הוואַב'-לי) שאַקעלדיג, וואַ־קעלדיג.

wack'e *n.* (הוועק'-ע) גרוי־וואַקע, אַזאַ ברוינע אָדער גרינליכע ליים.

wad *n. and v.* (הוואַד) אַ בינטעל היי, האָר, וואָל, וואַטע אָדער שמאַטעס צום אויסשטאָפּען אָדער אויסצופּאָלסטערען; אַן אויסשטאָפּונג; אַ שטיקעל צייג, פּאַפּיער אָדער לעדער וואָס ווערט בענוצט צו פער־שטאָפּען דאָס לאָך אין אַ ביקס, וואו דער פולווער אָדער די קויל געפינט זיך; שטאָפּ־מאַטעריאַל; אַזאַ אונריינער ערדיגער ערץ פון מאַנגאַן אָדער ברוינשטיין, וואָס ברענט ביי אַ צוזאַמענמישונג מיט זוימען־אויל: אַ פּעקעל געלד, אַ קניפּעל, אַ געלד־קניפּעל; אויסשטאָפּען מיט וואַטע, וואָל, האָר, היי א. ד. ג.; פערפּאַקען אין היי, וואַטע, האָר א. ד. ג.; צונויפשטאָפּען; וואַטירען, אונטערשלאָגען מיט וואַטע [ווי אַ בגד]; פערשטאָפּען דאָס לאָך פון אַ ביקס, וואו דער פולווער אָדער די קויל געפינט זיך, מיט שטאָפּ־מאַטעריאַל.

wa'dable *a.* (הוויי'-דעבל) וואָס קען דורכגעבראָדזשעט ווערען.

wadd *n.* (הוואַד) אַזאַ אונריינער ערדיגער ערץ פון מאַנגאַן אָדער ברוינשטיין, וואָס ברענט ביי אַ צונויפמישונג מיט זוימען־אויל.

wad'ded *a.* (הוואַד'-עד) וואַטירט, אויס־געשטאָפּט.

wad'ding *n.* (הוואַד'-אינג) שטאָפּ־מאַ־טעריאַל [ווי היי, האָר, וואָל, וואַטע א. ד. ג.]; וואַטע; וואַטירונג; אויסשטאָ־פּונג.

wad'dle *v. and n.* (הוואַדל) זיך שאַקלען, זיך וואַקלען; געהן ווי אַ קאַטשקע; דאָס וואַקלען זיך, וואַקלונג.

wad'dler *n.* (הוואַד'-לער) איינער אָדער עטוואָס וואָס שאַקעלט זיך אָדער וואַקעלט זיך.

wad'dlingly *adv.* (הוואַד'-לינג-לי) זיך שאַקלענדיג, זיך וואַקלענדיג.

wad'dy *n.* (הוואַד'-אי) אַזאַ שאַרף־גע־קאַרבטער שטעקען פון שווערען האָלץ, וואָס ווערט בענוצט פון די אויסטראַליער אַלס געוועהר אין מלחמה.

wade *v. and n.* (הווייד) בראָדזשען; דורכבראָדזשען [אַ וואַסער, אַ זומפּ א. ד. ג.]; דאָס בראָדזשען; אַן אָרט וועלכען מען בראָדזשעט דורך; אַ טייך אָדער וואַ־סער וואָס מען דאַרף דורכבראָדזשען; אַ וועג.

wa'der *n.* (הוויי'-דער) איינער וואָס בראָדזשעט; אַ זומפּ־פויגעל, אַ בראָדזשע־פויגעל [אַ פויגעל מיט לאַנגע פיס, וואָס בראָדזשעט אין וואַסער און זומפּען, ווי אַ שטאָרך, אַ צאַפּליאַ, אַ שטראַנד־לויפער א. ד. ג.]; אַ וואַסער־שטיוועל [אַ שטי־וועל מיט לאַנגע כאַליאַוועס צו בראָדזשען אין וואַסער אָדער בלאָטע].

wad'-hook *n.* (הוואַד'-הוק) אַ קוגעל־ציהער [אַזאַ האַקען אַרויסצוציהען דאָס שטאָפּ־מאַטעריאַל פון אַ שיס־געוועהר].

wad'i *n.* (הוואַד'-אי) אַ טהאָל, וואו עס געפינט זיך דער דורכגאַנג פון אַ טייך, וועלכער איז מייסטענס, אויסער דער רעגען־צייט, טרוקען; אַ וואַסער־וועג, אַ טייך.

wad'miltilt *n.* (הוואַד'-מיל-טילט) אַזאַ גראָבער, שטאַרקער וואָלען־שטאָף וואָס ווערט בענוצט צו בעדעקען אַמוניציאָן און פולווער־פעסלעך.

wad'set *n.* (הוואַד'-סעט) אַ היפּאָטעקע אויף לאַנד, אַ זיכערונגס־משכון אויף גרונד־בעזיץ.

wad'setter *n.* (הוואַד'-סעט-ער) איינער וואָס האָט אַ היפּאָטעקע אָדער זיכערונגס־משכון אויף לאַנד.

wad'y *n.* (הוואַד'-אי) ז. ***wadi***

wa'fer *n. and v.* (הוויי'-פער) אַ וואַפעל, אַ וואַפעל־קוכען, אַ פּלעצעל, אַ ביסקוויט, אַ קליין רונד קיכעל; די האָסטיע אָדער דאָס הייליגע ברויט [אַזאַ דין, רונד קי־

כעל פון אונגעזייערטען טייג, וואס ווערט געברויכט פון די קריסטען צום הייליגען אבענדמאהל]; אן אבלאטקע, א קלעפּ=בלעטעלע [אזא דין, רונד בלעטעלע פון קליי וואס ווערט בענוצט צום פערקלעפּען בריעף אדער דאקומענטען]; אזא פּאררייכטונג אין א הארמאט צו עקספּלאדירען דאס אויפרייסונגס=מאטעריאל; צוקלעפּען אדער פערקלעפּען מיט אן אבלאטקע אדער קלעפּ=בלעטעלע.

wa'fer-bread *n.* (הוויי'-פער-ברעד) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט, אלטאר=ברויט.

wa'fer-cake *n.* (הוויי'-פער-קייק) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט. ז. ***wafer***

wa'fer-i'ron *n.* (הוויי'-פער-אי'-ערן) א וואפעל=אייזען [אזא אייזען מיט צווייע דינע פּלאטען, מיט וועלכען מען באקט וואפעלען אדער אבלאטקעס].

wa'fer-tongs *n.* (הוויי'-פער-טאהנגז) ז. ***wafer-iron***

wa'fery *a.* (הוויי'-פער-אי) ווי א וואפעל, פּלעצעל, אבלאטקע אדער קיכעל.

waf'fle *n.* (הוואפל) א וואפעל [אזא דין קיכעל אדער פּלעצעל, וואס ווערט געבאקען צווישען צוויי אייזערנע פּלאטען און ווערט געגעסען הייסערהייד].

waf'fle-i'ron *n.* (הוואפ'ל-אי'-ערן) א וואפעל=אייזען [אזעלכע צוויי אייזערנע פּלאטען, וועלכע פערמאכען זיך און עפענען זיך אויף א זאוויעסקע, צום באקען וואפעלען].

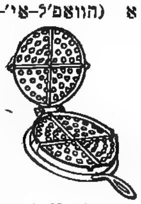

Waffle-iron

waft *v.* and *n.* (הוועפט) לייכט דורכשווימען אדער דורכשוועבען דורך וואסער אדער לופט; שווימען; שוועבען; לייכט דורכפיהרען דורך וואסער אדער לופט, לאזען דורכשווימען; עטוואס אדער איינער וואס שוועבט אדער שווימט; א שוועב; א שוואונג; א פלאטער; א הויך, א בלאז; א וואונק מיט דער האנד; א סיגנאל וואס ווערט געגעבען פון א שיף דורך א פלאג; א סיגנאל=פלאג.

waft'age *n.* (הוועפט'-עדזש) דאס פיהרען אדער טראנספּארטירען דורך וואסער אדער לופט; דאס אריבערפאהרען א וואסער; וואסער=פאהרט.

waft'er *n.* (הוועפט'-ער) א פּראם=שטשיק, איינער וואס פיהרט איבער א וואסער מיט א פּראם; א פּראם [א פּעהרע]; א ראפּיער [אזא שווערד].

waf'ture *n.* (הוועפ'-טשור) א שוואונג, א שווינגענדע אדער פלאטערענדע בעוועגונג; א בעוועגונג אדער זשעסטיקולאציע מיט דער האנד.

wag *v.* and *n.* (הוועג) בעוועגען היןאון הער; שאקלען, וויעגען; זיך שאקלען אדער בעוועגען אויף אלע זייטען; זיך בעוועגען, זיך ריהרען, אנגעהן; מאכען פּליטה, אוועקלויפען; א שאקעל, א שאקלונג, א היןאון=הער בעוועגונג; א שטיפער, א וויצלינג, א קאטאוועס=טרייבער.

wage *n.* and *v.* (הווידזש) לוין, שכירות, ארבייטס=לוין; איינשטעלען [אין קאן]; אונטערנעהמען; פיהרען [א מלחמה].

wage'-ear'ner *n.* (הוויידזש'-אויר'-נער) א לוין=ארבייטער.

wage'-fund *n.* (הוויידזש'-פאנד) דער טייל פון קאפּיטאל וואס געהט אויף אויסצוצאהלען לוין צו די ארבייטער [צום אונטערשיעד פון דעם טייל קאפּיטאל וואס איז אריינגעטהאן אין די געביידעו, מאשינען, רויה=מאטעריאל א. ז. וו.].

wage one's law (הווידזש הוואנז לאה) געשטעלט ווערען אלס אנגעקלאגטער אונטער א שבועה, דאס ער איז גאר ניט שולדיג דעם קלעגער.

wa'ger *n.* and *v.* (הוויי'-דזשער) א וועט; אן איינשטעלונג אין קאן; א פערשפּרעכונג צו בעצאהלען, א משכון, א גאראנטיע; דאס שטעלען אונטער א שבועה, אז מען איז ניט שולדיג, דאס שווערען, אז מען איז ניט שולדיג; וועטען, זיך וועטען.

wa'gering *a.* (הוויי'-דזשער-אינג) וועטענד.

wa'gering pol'icy (הוויי'-דזשער-אינג פּאל'-אי-סי) א וועט=פּאליסע [א פערזיכערונגס=פּאליסע, וועלכע איז אויסגעשטעלט אויף א צופעליגקייט אדער אויף א זאך אין וועלכער דער נעהמער פון דער פּאליסע האט קיין אינטערעסע ניט אויב עס וועט פּאסירען מיט איהר אן אונגליק אדער ניט. אזעלכע פּאליסעס זיינען שפּעטער פערבאטען געווארען פון געזעץ].

wa'ger of bat'tle (הוויי'-דזשער אוו בעטל) א געריכטליכער דועל [א דועל אדער צוויי=קאמפּף וואס פּלעגט אמאל צוגע'משפּט ווערען פּאר צוויי שטרייטענדע צדדים, אז זיי זאלען ענטשיידען דורך וואפען זייער שטרייט. דער זיעגער פּלעגט אנערקענט ווערען אלס דער גערעכטער].

wa'ger of law (הוויי'-דזשער אוו לאה) אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג—דאס געבען אן אנגעקלאגטען א שבועה, אז ער איז דעם קלעגער גאר ניט שולדיג [דערביי פּלעגט נויטיג זיין, אז 11 פון דעם אנגעקלאגטענס שכנים זאלען קומען שווערען, אז זיי גלויבען אין זיין עהרליכקייט און אז ער האט געוויס געשווארען ריכטיג].

wa'ger pol'icy (הוויי'-דזשער פּאל'-אי-סי) ז. ***wagering policy***

wa'ges *n.* (הוויי'-דזשעז) שכירות, לוין, ארבייטס=לוין.

wa'ges-fund *n.* (הוויי'-דזשעז-פאנד) ז. ***wage-fund***

wage'-work *n.* (הוויידזש'-הוואירק) לוין=ארבייט.

wage'-wor'ker *n.* (הוויידזש'-הוואירי'-קער) א לוין=ארבייטער.

wag'gery *n.* (הוועג'-ער-אי) שפּאס, קאטאוועס, שטיפעריי.

wag'ging *n.* (הוועג'-אינג) א היןאון=הער בעוועגונג, א שאקלונג, א וויבראציאן.

wag'gish *a.* (הוועג'-איש) שפּאסיג, שטיפעריש, קאטאוועסדיג.

wag'gishly *adv.* (הוועג'-איש-לי) אויף א שטיפערישען אדער קאטאוועסדיגען אופן.

wag'gishness *n.* (הוועג'-איש-נעס) שטיפערישקייט; שטיפעריי; שפּאס, קאטאוועס.

wag'gle *v.* and *n.* (הוועגל) זיך וואקלען, זיך וויעגען, זיך שאקלען, זיך בעוועגען היןאון הער; שאקלען, וויעגען; שמייסען, שלאגען; בייקומען; א שאקעל, א היןאון=הער בעוועגונג.

wag'gon *n.* (הוועג'-אן) ז. ***wagon***

wag'gonage *n.* (הוועג'-אנ-עדזש) ז. ***wagonage***

wag'goner *n.* (הוועג'-אנ-ער) ז. ***wagoner***

waggonette' *n.* (הוועג-א-נעט') ז. ***wagonette***

Wagne'rian *a.* (וואג-ני'-רי-ען) וואגנעריאניש, פון וואגנער, וואס איז שייך צום בעריהמטען דייטשען מוזיקער ריכארד וואגנער [געבארען אין 1831, געשטארבען אין 1883] אדער צו זיינע מוזיקאלישע קאמפּאזיציאנען אדער אפּעראס; וואס האט דעם סטיל אדער כאראקטער פון וואגנער'ס מוזיק; וואס איז שייך צו רודאלף וואגנער, דעם בעריהמטען דייטשען אנאטאמיסט און פיזיאלאג [געבארען אין 1805, געשטארבען אין 1864].

Wagne'rianism *n.* (וואג-ני'-רי-ען-איזם) ז. ***Wagnerism***

Wag'nerism *n.* (וואג'-נער-איזם) וואגנעריזם, די מוזיקאלישע טעאריע און מוזיקאלישער סטיל פון ריכארד וואגנער.

Wag'nerist *n.* (וואג'-נער-איסט) א וואגנעריסט, אן אנהענגער פון ריכארד וואגנער'ס מוזיק.

Wag'nerite *n.* (וואג'-נער-איט) ז. ***Wagnerist***

wag'nerite *n.* (הוועג'-נער-איט) וואגנעריט [אזא דורכזיכטיגער מינעראל].

wag'on *n.* and *v.* (הוועג'-אן) א וואגען; א וואגאן; א בוכבינדער=געצייג ארומצושניידען די ברעגען פון בלאט=גאלד צום פערציערען ביכער; פיהרען מיט א וואגען.

wag'onage *n.* (הוועג'-אנ-עדזש) פוהר=געלד; פראכט=געלד.

wag'on-bed *n.* (הוועג'-אנ-בעד) ז. ***wagon-box***

wag'on-boi'ler *n.* (הוועג'-אנ-באי'-לער) א וואגען=קעסעל [אזא דאמפּף=קעסעל וואס האט די פארם פון א וואגען מיט א האלב=רונדען דאך].

wag'on-box *n.* (הוועג'-אנ-באקס) דער וואגען=קאסטען [דער טייל פון וואגען, וואו עס זיצען די פּאסאזשירען אדער וואו עס ווערט געלעגט משא].

wag'on-brake *n.* (הוועג'-אנ-ברייק) א וואגען=ברעמזע. ז. ***brake***

Wag'oner *n.* (הוועג'-אנ-ער) אין אסטראנאמיע — דער פוהרמאן, דער גרויסער בער [א געוויסע שטערן=גרופּע].

wag'oner *n.* (הוועג'-אנ-ער) א פוהרמאן.

wagonet' *n.* (הוועג-א-נעט') ז. ***wagonette***

wagonette' *n.* (הוועג-א-נעט') א שפּאציר=וואגען צו פיהרען מעהרערע פּערזאנען.

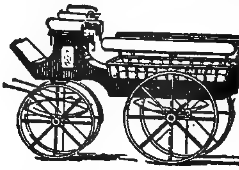

Wagonette

wag'on-head'ed *a.* (הוועג'-אנ-העד'-עד) וואס האט א האלב=רונדען דאך ווי א געדעקטער וואגען.

wag'on-jack *n.* (הוועג'-אנ-דזשעק) אזא געשטעל אויפצוהויבען א וואגען ווען מען דארף שמירען די רעדער אדער ווען מען דארף זיי אראבנעהמען פון די אקסען.

wag'on-load *n.* (הוועג'-אנ-לאוד) די

וואגענ־לאדונג, די משא פון א וואגען; א גרויסע מאסע, א סך.

wag'on-lock *n.* (הוועג'-אנ-לאק) א וואגענ־ברעמזע איינצוהאלטען די רעדער ווען דער וואגען געהט בארג־אראב.

wag'on-mas'ter *n.* (הוועג'-אנ-מעס'-טער) אן אויפפאסער אויף וואגאנען אדער וואגענס; א בעאמטער אין דער ארמעע וואס האט די אויפזיכט איבער די מיליטער־וואגענס.

wag'on-roof *n.* (הוועג'-אנ-רוהף) א האלב־רונדער דאך ווי פון א גדעקטען וואגען.

wag'on-roofed *a.* (הוועג'-אנ-רוהפט) וואס האט א האלב־רונדען דאך ווי א גע־דעקטער וואגען.

wag'on-train *n.* (הוועג'-אנ-טריין) א צוג פון וואגאנען, וועגען אדער לאסט־טהיערע [ווי פון אן ארמעע צו פיהרען אמוניציע, פראוויזיע א. ז. וו.].

wag'on-vault *n.* (הוועג'-אנ-וואהלט) א האלב־רונדער געוועלב ווי דער דאך פון א גדעקטען וואגען.

wag'onwright *n.* (הוועג'-אנ-ראיט) א וואגען־מעכאניקער, א וואגען־מאכער.

wag'tail *n.* (הוועג'-טייל) דער טרייסעל־פויגעל [א פויגעל, וואס שאקעלט שטענדיג מיט'ן עק. ז. איל.]; א חוצפה'ניק, אן אונ־פערשעהמטער מענש.

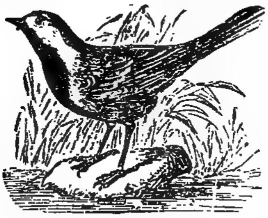

Wagtail

wag'-wit *n.* (הוועג'-הוויט) א כלומר־שדיגער וויץ.

waif *n. and v.* (הווייף) א זאך וואס ווערט פערטראגען פון ווינד אדער ארויס־געווארפען פון ים; אן אוועקגעווארפענע זאך; א געפונענע זאך וואס מען וויים ניט ווער דער אייגענטימער איז; זאכען וואס ווערען אוועקגעווארפען פון א גנב ביים אנטלויפען; א מענש אהן א היים; א פערלאזענער, א היימלאזער, א וואנדערער; א פערבלאנדזשעטע אדער היימלאזע בהמה; א סיגנאל־פלאג אויף א שיף; אוועקווארפען ווי א הפקר־זאך.

waif'-pole *n.* (הווייפ'-פאול) דער שטאנג אויף א שיף, אויף וועלכען א סיג־נאל־פלאג ווערט ארויפגעצויגען.

wail *v. and n.* (הווייל) בעקלאגען, בע־ווינען; קלאגען, יאמערען; א קלאג, א יאמער.

wai'ler *n.* (הוויי'-לער) א בעקלאגער, א בעוויינער.

wail'ful *a.* (הווייל'-פול) יאמערענד, בע־וויינענד, קלאגענד.

wai'ling *n.* (הוויי'-לינג) דאס יאמערען, דאס קלאגען; א קלאג, א יאמער.

wai'lingly *adv.* (הוויי'-לינג-לי) יאמע־רענדיג, בעוויינענדיג, קלאגענדיג.

wain *n. and v.* (הוויין) א וואגען; פיה־רען, אריבערברייגנען.

Wain *n.* (הוויין) דער פוהרמאן אדער גרויסער בער [אזא שטערן־גרופע].

wain'-load *n.* (הוויינ'-לאוד) א וואגען־לאדונג, די משא פון א וואגען.

wain'scot *n. and v.* (הוויינ'-סקאט) א ברעטעל צו בעשלאגען די ווענד פון א צימער; בעשלאגען מיט ברעטלעך.

wain'scot-chair *n.* (הוויינ'-סקאט-טשעהר) א שטוהל מיט אן אונטער־טייל [אונטער'ן זיץ] אין דער פארם פון א קעסטעל.

wain'scot-clock *n.* (הוויינ'-סקאט-קלאק) אזא גרויסער פארצייטינער זייגער.

wain'scot-oak *n.* (הוויינ'-סקאט-אוק) דער טערקישער דעמב [אזא בוים].

wain'-shil'ling *n.* (הוויינ'-שיל'-אינג) א שטייער פון וואגענס אויף א מארק [פארצייטענס אין ענגלאנד].

wain'wright *n.* (הוויינ'-ראיט) ז. *wagonwright*.

wair *n.* (הוועהר) א שטיק בוי־האלץ, וואס איז 6 פוס לאנג און 1 פוס ברייט.

waist *n.* (הווייסט) די טאליע [דער טייל פון קערפער צווישען דער ברוסט און די היפטען]; א גארטעל אדער באנד ארום דער טאליע; א בלוזע; א לייבקע; עט־וואס וואס איז עהנליך צו א טאליע; דער מיטען פון א שיף; דער מיטען אדער דער טאליע־עהנליכער טייל פון א פיעדעל, פון א וויאלאנטשעלא און פון עהנליכע פיע־דעל־עהנליכע מוזיקאלישע אינסטרומענ־טען; דער מיטען פון א צייט־פעריאדע [ווי דער מיטען פון טאג אדער נאכט].

waist'band *n.* (הווייסט'-בענד) א טא־ליע־גארטעל; א טאליע־בענדעל פון א קלייד [יובקע].

waist'-belt *n.* (הווייסט'-בעלט) א טאליע־גארטעל.

waist'-boat *n.* (הווייסט'-באוט) א שי־פעל וואס מען האלט אין מיטען פון א שיף.

waist'coat *n.* (הווייסט'-קאוט) א וועס־טעל, א זשילעט, א קאמעזעלקע; א לייבקע.

waist'coating *n.* (הווייסט'-קאוט-אינג) וועסטען־צייג.

waist'-deep *a. and adv.* (הווייסט'-דיעפ) ביז צו דער טאליע; פון די פיס ביז צו דער טאליע.

wais'ted *a.* (הוויים'-טעד) וואס האט א טאליע [פון א געוויסער פארם].

wais'ter *n.* (הוויים'-טער) א נייער אונ־ערפאהרענער מאטראז אויף א וואלפיש־שיף [אזא מאטראז ווערט געוועהנליך געהאלטען אין דעם מיטען פון שיף ביז מען קען איהם געברויכען פאר פעראנט־ווארטליכער ארבייט]; אן אלטער מאטראז אויף א קריעגס־שיף, וועלכער האט זיך ניט דערדיענט צו א העכערען ראנג.

waist'-high *a.* (הווייסט'-האי) וואס גרייכט ביז דער טאליע.

wait *v. and n.* (הווייט) אויפ־ווארטען; ווארטען; בעדיענען, דערלאנגען צום טיש; דאס ווארטען; די ווארטע־צייט; די צייט צווישען איין אקט און דעם אנדערען אין טעאטער; א מיטגליעד פון א מוזיק־אר־קעסטער.

wai'ter *n.* (הוויי'-טער) א קעלנער, א דיענער וואס דערלאנגט צום טיש; א הויז־דיענער; א טאץ צו דערלאנגען עסען צום טיש; א בעאמטער אין אן ענגלישען צאל־הויז [טאמאזשנע].

wai'terage *n.* (הוויי'-טער-עדזש) די בעדיענונג פון א קעלנער; בעדיענונג.

wai'tering *n.* (הוויי'-טער-אינג) די ארבייט אדער די פליכטען פון א קעלנער.

wai'ting *n. and a.* (הוויי'-טינג) דאס ווארטען; דאס בעדיענען; ווארטענד; בעדיענענד.

wai'ting-boy *n.* (הוויי'-טינג-באי) א לויף־אינגעל.

wai'tingly *adv.* (הוויי'-טינג-לי) ווארטענדיג.

wai'ting-maid *n.* (הוויי'-טינג-מייד) א הויז־מיידעל, א דיענסט־מיידעל; א קעלנערין.

wai'ting-room *n.* (הוויי'-טינג-רוהם) א ווארטע־צימער; א ווארטע־זאל [ווי אויף א וואקזאל].

wai'ting-wom'an *n.* (הוויי'-טינג-הוואומ'-ען) א ווארטפרוי, א בעדיענערין.

wait on (הווייט אן) בעדיענען; בעזו־כען, אבשטאטען א וויזיט; בעגלייטען.

wai'tress *n.* (הוויי'-טרעס) א קעלנערין.

wait upon' (הווייט א-פאן') ז. *wait on*.

waive *v.* (הווייוו) פערלאזען, אוועקוואר־פען, אויפגעבען; אוועקווארפען גע'גנב'ע־טע זאכען, ווי א גנב ווען ער אנטלויפט; אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — אראבנעהמען דעם שוץ פון געזעץ [פון א פרוי]; אוועקגעהן, אבווייכען.

waiv'er *n.* (הווייוו'-ער) דאס אויפגעבען אדער דאס אבזאגען זיך פרייוויליג פון א רעכט, א פריווילעגיע אדער פארטייל; דאס אבזאגען זיך עטוואס אנצונעהמען; אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — דאס אראבנעהמען דעם שוץ פון געזעץ פון א פרוי.

wai'vode *n.* (הוויי'-וואוד) ז. *voivode*.

wake *v. and n.* (הווייק) וואכען, וואך זיין, אויף זיין; ערוואכען, זיך אויפכא־פען פון שלאף; בעוואכען, שטעהן אויף דער וואך; זיין טהעטיג, ניט שלאפען; אויפוואכען, לעבעדיג ווערען; אויפוועקען פון שלאף; אויפוועקען, מאכען אקטיוו; לעבעדיג מאכען; דאס וואכען, דאס שטעהן אויף דער וואך; א נאכט־וואך; דער יעהר־ליכער יום טוב פון א קירך וואס ווערט געפייערט דורך נאכט; א יום טוב, א הוליאנקע; א נאכט־וואך ביי א טויטען; א שיף־שפור, דער שפור וואס ווערט געלא־זען אין וואסער, ווען א שיף געהט דורך; אן אויסגעטרעטענער אדער איינגעפאהרע־נער שפור אדער וועג.

wake'ful *a.* (הווייק'-פול) וואכענד, שלאפלאז; וואכזאם; אויפוואכענד; ווע־קענד.

wake'fully *adv.* (הווייק'-פול-אי) וואכענדיג, וואכזאם; ניט שלאפענדיג.

wake'fulness *n.* (הווייק'-פול-נעס) שלאפלאזיגקייט; דאס וואכען; וואכזאמ־קייט.

wa'ken *v.* (הווייקן) וועקען, אויפוועקען; דערוועקען; זיך אויפכאפען פון שלאף, ערוואכען; ניט שלאפען, וואכען; זיין אויף דער וואך.

wake'ner *n.* (הווייק'-נער) א וועקער.

wake'ning *n.* (הווייק'-נינג) דאס וואכען, דאס זיין וואך.

wa'ker *n.* (הוויי'-קער) א וואכענדער, איינער וואס וואכט; א וואך־מאן; א וועקער.

wake'-rob'in *n.* (הווייק'-ראב'-אין) דער אראן, אהרנ'ס־שטאק אדער דער צעהר־ווארצעל [אזא פלאנצע].

wake'-time *n.* (הווייק'-טאים) וואך־צייט, די צייט ווען מען איז וואך.

wa'king *n. and a.* (הוויי'-קינג) דאס וואכען; דאס אויפוואכען, דאס אויפשטעהן פון שלאף; דאס אויפוועקען; דאס שטעהן אויף דער וואך; דאס וואכען ביי דעם

קערפער פון א טויטען; וואכענד, ניט שלאפענד; ערוואכענד.

wa'king numb'ness (הוויי'-קינג נאמ'-נעס) א שנעל פאריבערגעהענדע פערטעמפטקייט פון קערפער ביים אויפשטעהן פון שלאף.

wa'kon-bird *n.* (הוויי'-קאן-בוירד) אזא פאבעלהאפטער פויגעל אין דעם גלויבען פון די אמעריקאנישע אינדיאנער; א פויגעל, מיט וועלכען עס זיינען פערבונדען געוויסע אבערגלויבענס ביי די אינדיאנער.

Wala'chian *a. and n.* (הווא-ליי'-קי-ען) ז. ***Wallachian***

wal'demar *n.* (הוואל'-דע-מאר) וואלדעמאר, אזא באנוועל־סאמעט. ז. ***velveteen***

wald'flute *n.* (הוואלד'-פלוהט) א וואלד־פלייט [אזא פייפעל אין אן ארגעל, וואס גיט ארויס קלינגענדע אבער ווייכע טענער].

wald'grave *n.* (הוואלד'-גרייוו) א וואלד־גראף [אן אדעל־טיטול אין דייטשלאנד].

wald'horn *n.* (הוואלד'-האהרן) א וואלד־הארן, א יאגד־הארן, א יאגד־פייפעל.

wale *n. and v.* (הווייל) א שראם אדער פאס וואס בלייבט אויף'ן לייב דורך א שמיץ פון א בייטש אדער רוט; א ריץ אדער שטרייף אין טוך; א בייטש אדער רוט; א געשווילעכץ; א לייסט אדער פלאנקע פון א שיף; אן אויסוואהל, אן אויסערוועהלונג; מאכען שראמען אדער פאסען אויף'ן לייב, ווי דורך שמייסען מיט א בייטש; מאכען אין שטרייפען; שמייסען מיט א בייטש אדער רוט; פלעכטען מיט עטליכע ריטלעך אויף אמאל [ווי עס ווערען געפלאכטען קערב].

Wales *n.* (הווייל) וויילס [א פראווינץ אין ענגלאנד].

Walhal'la *n.* (הוועל-העל'-א) ז. ***Valhalla***

walk *v. and n.* (הוואהק) ארומגעהן; געהן; שפאציערען, ארומשפאציערען; זיך אויפפיהרען [אין לעבען]; אוועקגעהן; זיין געצוואונגען אוועקצוגעהן, אבגעזאגט ווערען פון א שטעלע אדער אמט; וואנדערען, דורכגעהן, דורכוואנדערען; פיהרען אדער בעגלייטען אויף א שפאציער; דאס געהן, דאס שפאציערען; א גאנג; א שפאציער, א שפאציער־גאנג א פראמענאדע; א שפאציער־פלאץ, א שפאציער־וועג; א פיטערונגס־פלאץ פאר בהמות; די לעבענס־ארט; דער לעבענסוועג; די בעשעפטיגונג אין לעבען; א פראפעסיע, א בעשעפטיגונג, א פאך; אויפפיהרונג, האנדלונג.

walk about' (הוואהק ע-באוט') ארומגעהן, ארומשפאציערען; אן אויסדרוק ביי די ענגלישע אפיציערען, אז דער סאלדאט אויף דער וואך זאל זיי ניט סאלוטירען [אבגעבען טשעסט].

walk against' time (הוואהק ע-גענסט' טאים) געהן אדער לויפען זעהר שנעל [אום צו בעשטימען די מעגליך־גרעסטע שטרעקע, וואס מען קען איינגעהן אדער איינלויפען].

walk along' (הוואהק ע-לאהנג') ווייטער געהן; געהן אין דער לענג פון...

walk a sand'wich (הוואהק ע סענד'-חוויטש) שפאציערען מיט צוויי דאמען פון ביידע זייטען.

walk awry' (הוואהק ע-ראי') פערקריכען, אראבקריכען פון וועג; געהן ניט גוט.

walk'er *n.* (הוואהק'-ער) א געהער; א פוס־געהער; א וואלד־בעאמטער אין ענגלאנד; איינער וואס דרעסירט יונגע הינד; א געהענדער פויגעל; א פויגעל וואס געהט [אין געגענזאץ צו אזעלכען וואס שפרינגט]; א מענש מיט א געוויסער אויפפיהרונג.

walk in (הוואהק אין) אריינגעהן; אריינפיהרען.

walk'ing *a. and n.* (הוואהק'-אינג) געהענד, שפאציערענד; דאס געהן, דאס שפאציערען.

walk'ing-beam *n.* (הוואהק'-אינג-ביעם) דער האריזאנטאלער שטאנג אין א ווערטיקאל־שטעהענדער דאמפף־מאשין, דורך וועלכען עס ווערט איבערגעגעבען די בעוועגונגס־קראפט צו דעם קורבעל־שטאנג.

walk'ing-cane *n.* (הוואהק'-אינג-קיין) א שפאציער־שטאק.

walk'ing del'egate (הוואהק'-אינג דעל'-אי-גייט) א בעאמטער פון א טרייד־יוניאן [געווערקשאפט], וועלכער פערטרעט די ארבייטער ביי די פערהאנדלונגען מיט זייערע בעלי בתים און וועלכער פאסט אויף, אז די יוניאן־בעדינגונגען אין די פאבריקען זאלען אבגעהיט ווערען.

walk'ing-dress *n.* (הוואהק'-אינג-דרעס) א פראמענאדען־קלייד, א שפאציער־קלייד.

walk'ing gen'tleman (הוואהק'-אינג דזשענ'טל-מען) א סטאטיסט אין א טעאטער; אן אקטיאר וואס שפיעלט אונוויכטיגע יונגענד־ראלען צו וועלכע מען דארף האבען א שעהנעם אויסזעהן.

walk'ing la'dy (הוואהק'-אינג ליי'-די) א סטאטיסטין אין א טעאטער; אן אקטריסע וועלכע שפיעלט אונוויכטיגע יוגענד־ראלען צו וועלכע מען דארף האבען א גוטען אויסזעהן.

walk'ing-pa'pers *n.* (הוואהק'-אינג-פיי'-פערז) א שפאציער־צעטעל [אן ענטזאגונג פון א שטעלע].

walk'ing-staff *n.* (הוואהק'-אינג-סטעף) א געה־שטאק, א שפאציער־שטאק.

walk'ing-stick *n.* (הוואהק'-אינג-סטיק) א שפאציער־שטאק; אזא לאנגע, דינע, שטעקעל־עהנליכע פליעג אדער זשוק.

walk'ing-straw *n.* (הוואהק'-אינג-סטראה) אזא לאנגער, דינער אינזעקט.

walk'ing-tick'et *n.* (הוואהק'-אינג-טיק'-עט) א שפאציער־צעטעל [אן ענטזאגונג].

walk'ing-wheel *n.* (הוואהק'-אינג-הוויעל) א טרעט־ראד, א ראד מיט שטאפלען, וואס ווערט נעדרעהט דורך טרעטען מיט די פיס [ווי א ראד צו שעפען וואסער, צו מאהלען קארן, א. ז. וו.]; א שריט־צעהלער, א שריט־מעסטער [ז. *pedometer*].

walk in'to (הוואהק אינ'-טו) אנגרייפען; "אריינפאהרען", דערלאנגען קלעפ; שטארק אריינעסען.

walk off (הוואהק אף) אוועקגעהן.

walk on (הוואהק אן) ווייטער געהן, ניט בלייבען שטעהן.

walk one's chalks (הוואהק הוואנז טשאהקס) אוועקגעהן.

walk out (הוואהק אוט) ארויסגעהן, מאכען א שפאציער־גאנג; ארויסגעהן אין שטרייק [סטרייק].

walk'-out *n.* (הוואהק'-אוט) א שטרייק.

walk'-o'ver *n.* (הוואהק'-או'-ווער) א לייכטער זיעג, א לייכטער געווינס.

walk Span'ish (הוואהק ספענ'-איש) זיין געצוואונגען צו געהן אויף די שפיץ פינגער ווי איינער וואס מען הויבט איהם פאר'ן קאלנער; מוזען האנדלען אונטער דעם צוואנג פון אן אנדערען; אבגעזאגט ווערען פון א שטעלע.

walk tall (הוואהק טאהל) געהן קוממיות'דיג, געהן מיט א פערר'יסענעם קאפ, געהן שטאלץ.

walk the chalk (הוואהק טהי טשאהק) זיך האלטען שטרענג אין מאראל, אין מאניערען א. ד. ג.

walk the chalk'-mark (הוואהק טהי טשאהק'-מארק) ז. *walk the chalk*

walk the hos'pitals (הוואהק טהי האס'-פי-טעלז) פראקטיצירען אדער זיך לערנען מעדיצין און כירורגיע אין די פערשיעדענע אבטיילונגען פון א האספיטאל.

walk the plank (הוואהק טהי פלענק) געהן איבער'ן ברעט [זיין געצוואונגען פון ים־רויבער צו געהן איבער'ן ברעט, וואס איז ארויסגעלעגט פון שיף צום ים, ביז מען פאלט אריין אין וואסער]; זיין געצוואונגען צו פערלאזען א שטעלע.

walk the streets (הוואהק טהי סטריעטס) זיך ארומשלעפען אין די גאסען.

wall *n. and v.* (הוואהל) א וואנד, א מויער; א פעסטונגס־וואנד; א פאר־וואנד, א שוץ־וואנד; א שוץ; עטוואס וואס איז עהנליך צו א וואנד; ארומרינגלען מיט א וואנד אדער פעסטונג; בעפעסטיגען מיט א מויער־וואנד; בעשיצען ווי מיט א וואנד; קאכען, זידען [ווי וואסער]; שפרודלען ווי וואסער פון א פאנטאן אדער קוואל.

wal'laby *n.* (הוואל'-ע-בי) אזא קליינע קענגערו. ז. ***kangaroo***

Wal'lach *n.* (הוואל'-עק) א וואלאך, א וואלאך; די וואלאכישע אדער וואלכישע שפראך [די שפראך פון די וואלאכען אין בעסעראביען און רומעניען]; רומעניש.

Walla'chia *n.* (הווא-ליי'-קי-א) וואלאכיי, וואלאכיען.

Walla'chian *a. and n.* (הווא-ליי'-קי-ען) וואלאכיש, וואלכיש; וואס איז שייך צו וואלאכיי אדער וואלאכיען [א פראווינץ וואס א טייל פון איהר געהערט צו רומעניען און א טייל צו בעסאראביען, רוסלאנד]; א וואלאך, א וואלאך.

Wal'lack *n.* (הוואל'-עק) ז. ***Wallach***

wal'lah *n.* (הוואל'-א) אין אינדיען — א טהוער; אן ארבייטער; א הענדלער; אן אגענט; א מייסטער; אן איינגענטימער; אן איינוואהנער; א מענש; א מיטבירגער.

wall'-clock *n.* (הוואהל'-קלאק) א וואנד־זייגער.

wall'-cree'per *n.* (הוואהל'-קריע'-פער) דער מויער־שפעכט ז. ***spider-catcher***

walled *a.* (הוואהלד) וואס האט ווענט; בעפעסטיגט; אונגארמאל אין פארם אדער קאליר [ווענען אויגען. ז. ***walleye***].

wall'er *n.* (הוואהל'-ער) א מויערער, איינער וואס שטעלט אויף ווענד אדער מויערען; איינער וואס קאכט אוים זאלץ.

wal'let *n.* (הוואל'-עט) א רייזע־זאק; א בייטעל.

wall'eye *n.* (הוואהל'-אי) גלאז־אויגיגקייט [אן אויגען־קראנקהייט, ביי וועלכער די רעגענבויגען־הויט אדער דער קאלירטער קרייז ארום שווארץ־אפעל פערלירט דעם קאליר אדער ווערט ווייס]; א גלאז־אויג [אן אויג מיט א קאלירלאזער רעגענבויגען־הויט]; אן אויסגעגלאצט גרויס אויג [ווי ביי פיש]; א גלאז־אויגיגער פיש, א פיש מיט גרויסע אויסגעגלאצטע אויגען.

wall'-eyed *a.* (הוואהל'-איד) גלאז־אוי־

נינ [ז. *walleye*]; מיט אויסגעגלאצטע אויגען.

wall'flower *n.* (הוואהל'-פלאו-ער) די וואנד־בלום אדער דער געלד־לאק [אזא אייראפעאישע פלאנצע וואס וואקסט געוועהנליך אויף ווענד, פעלזען א. ז. וו.]; א מאן אדער פרוי וואס נעהמט ניט קיין אנטייל אין די טענץ אויף א באל אדער אונטערהאלט [נאר זיצט ביי דער וואנד אלס צושויער].

Wallflower

wall'-fruit *n.* (הוואהל'-פרוהט) וואנד־אויבסט, וואנד־פרוכט [פרוכט וואס וואקסט ביי א וואנד].

wall'-gil'lyflower *n.* (הוואהל'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) ז. *wallflower*

wall'-grenade' *n.* (הוואהל'-גרי-נייד') אזא גראנאט אדער באמבע.

wall'ing *n.* (הוואהל'-אינג) מויער־ווערק, ווענד, מויערען; מאטעריאל צו מאכען ווענד אדער מויערען; די ארום־מויערונג אין א שאכט.

wall'-knot *n.* (הוואהל'-נאט) דער שויערמאנס־קנופ [אזא קנופ אין שיפס־שטריק].

wall'-less *a.* (הוואהל'-לעס) אהן א וואנד, אהן א מויער.

wall'-let'tuce *n.* (הוואהל'-לעט'-אים) וואנד־סאלאט [אזא אייראפעאישער סאלאט].

wall'-light *n.* (הוואהל'-לאיט) א וואנד־לייכטער, א וואנד־לאמפ.

wall'-liz'ard *n.* (הוואהל'-ליז'-ארד) אזא געקא [ז. *gecko*]; די אייראפעאישע יאשטשערקע.

wall'-louse *n.* (הוואהל'-לאוס) א וואנץ.

wall'-map *n.* (הוואהל'-מעפ) א וואנד־מאפע [א גרויסע מאפע אדער קארטע צום אויפהענגען אויף א וואנד].

wall'-newt *n.* (הוואהל'-ניוט) ז. *wall-lizard*

Walloon' *n.* and *a.* (הווא-לוהן') א וואלאן, איינער פון די וואלאנען [א פאלק אין בעלגיען און אין איינינע טיילען פון פראנקרייך און דייטשלאנד]; די וואלאנישע שפראך; וואלאניש.

wal'lop *v.* and *n.* (הוואל'-אפ) קאכען, זידען; שלאגען; איבערקעהרען, אומשליידערען; גאלאפירען; א גאלאפ; א שטארקער קלאפ.

wal'loper *n.* (הוואל'-אפ-ער) ז. *pot-walloper*

wal'low *v.* and *n.* (הוואל'-או) זיך וואלגערען, זיך קייקלען [אין בלאטע, זאמד א. ז. וו.]; זיין שטארק ארייננעטהאן אין עפעס, זיין שטארק איבערגעגעבען צו עפעס; דאס וואלגערען זיך, דאס קייקלען זיך; א פלאץ, וואו א חיה וואלגערט זיך אדער קייקעלט זיך; די שפורען אין בלאטע, זאמד א. ז. וו. פון א חיה, וואס האט זיך דארט געוואלגערט אדער געקייקעלט.

wal'lower *n.* (הוואל'-א-ער) א מענש אדער חיה וואס קייקעלט זיך אדער וואלגערט זיך [אין בלאטע, זאמד א. ז. וו.]; א שעסטערנע [ז. *lantern-wheel*].

wal'lowing *n.* (הוואל'-א-אינג) דאס וואלגערען זיך, דאס קייקלען זיך [ווי אין בלאטע, זאמד א. ז. וו.].

wal'low in pleas'ure (הוואל'-או אין פלעזש'-אור) זיך באדען אין פערגניגענס.

wal'low in rich'es (הוואל'-או אין ריטש'-עז) זיך באדען אין רייכטום.

wall'-pain'ting *n.* (הוואהל'-פיינ'-טינג) וואנד־מאלעריי.

wall'-pa'per *n.* (הוואהל'-פיי'-פער) טאפעטען, אבאיעס, אביטשעס, שפאליער.

wall'-pie *n.* (הוואהל'-פאי) ז: *wall-rue*

wall'-piece *n.* (הוואהל'-פיעס) א וואנד־קאנאנע, א פעסטונגס־הארמאט [א הארמאט וואס מען האלט געוועהנליך אויף די ווענד פון א פעסטונג].

wall'-plate *n.* (הוואהל'-פלייט) א וואנד־פלאטע, א מויער־פלאטע [א קלעצעל וואס ווערט אוועקגעלעגט אויף א וואנד אלס אן אונטערלאגע פאר א קראקווע־באלקען אדער קווער־באלקען].

wall'-pock'et *n.* (הוואהל'-פאק'-עט) אזא בייטעל אויף א וואנד צום האלטען ציימונגען א. ז. וו.

wall'-rock *n.* (הוואהל'-ראק) ז. *country-rock*

wall'-rue *n.* (הוואהל'-רוה) די מויער־ראוטע [אזא קליינער, דעליקאטער פארן אדער פאפאראטניק, וואס וואקסט אויף ווענד און פעלזען].

wall'-si'ded *a.* (הוואהל'-סאי'-דעד) מיט גראדע אדער פערפענדיקולארע זייטען.

wall'-spleen'wort *n.* (הוואהל'-ספליענ'-הוואירט) ז. *wall-rue*

wall'-spring *n.* (הוואהל'-ספרינג) א קוואל, וואס שלאגט ארויס פון פעלזען־שיכטען.

Wall Street (הוואהל סטריעט) דער פינאנציעלער צענטער פון אמעריקא [וועלכער געפינט זיך אין וואל סטריט אין ניו יארק און אומגעגענד].

wall'-tent *n.* (הוואהל'-טענט) א געצעלט מיט גראדע [ניט משופע'דיגע] זייטען.

wall'-tree *n.* (הוואהל'-טריע) א וואנד־בוים [א בוים וואס וואקסט אויף א וואנד אדער מויער].

wal'nut *n.* (הוואהל'-נאט) א וואל־נוס, א וועלישער נוס; דער וואל־נוס בוים.

Walnut

wal'nut-tree *n.* (הוואהל'-נאט-טריע) א וואל־נוס בוים. ז. *walnut*

Walpur'gis night (וואל-פוהר'-גים נאיט) די וואלפורגים־נאכט, [די נאכט פאר דעם ערשטען מאי, ווען, לויט א דייטשען אבערגלויבען, די מכשפות פראווען א יום טוב פאר דעם טייפעל].

wal'rus *n.* (הוואל'-ראס) א וואלראס, א מארזש, א ים־קוה [אזא ים־חיה].

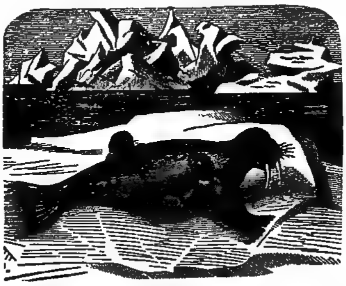
Walrus

wal'tron *n.* (הוואל'-טראן) ז. *walrus*

waltz *n.* and *v.* (הוואהלטס) 1. א וואלס, א וואלץ, א וואלצער [אזא טאנץ אדער מוזיק פאר דיעזען טאנץ]; 2. וואלסירען, וואלצען [טאנצען א וואלץ]; 3. זיך שנעל און לייכט בעוועגען ווי אין א וואלס.
3. The couple **waltzed** into the room.

waltz'er *n.* (הוואהלטס'-ער) א וואלצער, א וואלסירער, א וואלץ־טענצער; א וואלצער־מויז [אזא מויז וואס בעוועגט זיך אין א זיך־דרעהענדער שנעלער בעוועגונג].

wam'mus *n.* (הוועמ'-אס) אזא ווארי־מער געוועבטער יאק אדער רעקעל.

wam'pum *n.* (הוואמ'-פאם) וואמפום [פאטשערקעס פון קליינע טשערעפאכעס, וועלכע פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס געלד אדער אלס ציערונג ביי די אינדיאנער פון נארד־אמעריקא].

wam'pum-belt *n.* (הוואמ'-פאם-בעלט) א וואמפום־שנור, א וואמפום־גארטעל. ז. *wampum*

wam'pumpeag *n.* (הוואמ'-פאם-פיעג) שנירלעך וואמפום. ז. *wampum*

wam'us *n.* (הוועמ'-אס) ז. *wammus*

wan *a.* and *v.* (הוואן) טונקעל, שווארץ, כמורנע, טריעב [וועגען וואסער, וועטער א. ז. וו.]; בלייך, בלאס; ווערען בלייך; מאכען בלאס.

wand *n.* (הוואנד) א רוט, א שטעקעל, א שטעקען; א שטעקען אלס צייכען פון אמט; א הערשער־שטעקען; א צויבער־שטעקעל [מיט וועלכען קונצען־מאכער מאכען כלומר'שט זייערע קונצען]; א דיריזשאר־שטעקעל.

wan'der *v.* (הוואנ'-דער) וואנדערען, ארומוואנדערען; אויסוואנדערען; בלאנדזשען, פערבלאנדזשען; אראבגעהן פון וועג, אראבגעהן פון דרך הישר; אראבפיהרען פון וועג; רעדען פון וועג.

wan'dered *a.* (הוואנ'-דערד) פערבלאנדזשעט; פערלארען.

wan'derer *n.* (הוואנ'-דער-ער) א וואנדערער; איינער וואס טרייבט זיך ארום, א בראדיאגע; איינער וואס איז אראב פון דרך הישר; אזא אמעריקאנער שמעטערלינג [זומער־פויגעלע].

wan'dering *a.* and *n.* (הוואנ'-דער-אינג) וואנדערענד, ארומוואנדערענד; ניט געזעצט; וואנדערונג; אויסוואנדערונג; דאס פערבלאנדזשען; דאס אראבגעהן פון וועג; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס רעדען פון וועג.

Wan'dering Jew (הוואנ'-דער-אינג דזשוה) דער וואנדערענדער איד [דער העלד פון א קריסטליכער לעגענדע, וועמען קריסטוס האט פאר זיין טויט כלומר'שט

פערשאלטען ארומצואוואנדערען ביז קריס=
טוס'עס צווייטער ערשיינונג אויף דער
ערד און וועלכער וואנדערט ביז יעצט
איבער דער וועלט. לויט איין ווערזיאן
פון דיעזער לעגענדע, האט דער פערשאל=
טענער ניט געלאזט קריסטוס'ען זיך אב=
רוהען נעבען זיין הויז און לויט א צוויי=
טער ווערזיאן, האט ער איהם א קלאפ גע=
טהאן]; אזא פלאנצע.

wan'deringly *adv.* (הוואנ'-דער-אינג-
לי) וואנדערענדיג, ניט געזעצט; אראב
פון וועג.

wan'derlust *n.* (וואנ'-דער-לוהסט)
וואנדער=לוסט, א ליידענשאפט צו וואנדע=
רען.

wanderoo' *n.* (הוואנ-דע-רוה') אזא
גרויסע שווארצע מאלפע [אפע] פון מא=
לאבאר [אינדיען].

wan'der-year *n.* (הוואנ'-דער-ייר) א
וואנדער=יאהר [א יאהר פון וואנדערונג
וואס עס פלעגט אמאל אונטערנעהמען נאך
דער לעהרע א דייטשער בעל מלאכה].

wands *n.* (הוואנדז) אן ארט צו פעראנקע=
רען שיפען.

wan'dy *a.* (הוואנ'-די)) רוט=עהנליך,
לאנג און בויגזאם.

wane *v. and n.* (הוויין) 1. ווערען קלע=
נער, זיך פערמינדערען [הויפטזעכליך
וועגען דער לבנה]; 2. שווינדען, קומען
צו אן ענדע; 3. די פעריאדישע פערמינ=
דערונג פון דער לבנה; די פעריאדע פון
פערמינדערונג פון דער לבנה; 4. פערמינ=
דערונג; שווינדונג; זינקונג; 5. א שרע=
נער ברעג פון א ברעט.

1. How slowly the old moon **wanes**! 2. Daylight **waned** and night came on. 4. Nations as well as individuals have their falls and **wanes**.

wane'-cloud *n.* (הווינ'-קלאוד)
ז. ***cirro-stratus***

wan'gun *n.* (הוואהנ'-גאן) א פלאץ צו
האלטען א זאפאס פון פראדוקטען אדער
קליידער; א קרעמעל פון קליידער, שיך,
טאבאק א. ז. וו. פאר האלץ=העקער אין
א געהילץ=לאגער.

wan'ion *n.* (הוועני-יאן) אונגליק, שלים=
מזל'דיגקייט [געברויכט אלס קללה].

wan'ly *adv.* (הוואנ'-לי) בלאס, בלייך.

wan'ness *n.* (הוואנ'-נעס) בלייכקייט,
בלאסקייט.

wan'nish *a.* (הוואנ'-איש) בלייכליך,
בלאסליך.

wa'n't (הוואהנט) א פעראיינפאכונג פון
די ווערטער ***was not***

want *n. and v.* (הוואהנט) 1. מאנגעל;
דאס פעהלען; 2. בעדירפניס, בעדארף;
3. נויט, נויט=בעדערפטיגקייט, ארימקייט;
4. א נויטווענדיגקייט; 5. א לעדיגער
ארט; 6. וועלען, ווינשען, פערלאנגען;
7. נויטיג האבען, דארפען; זיך נויטיגען,
פיהלען מאנגעל; 8. מאנגלען, פעהלען;
ניט האבען; זיך בעגעהן אהן...

1. **Want** of good judgment was the cause of his ruin. 2. He worked hard to supply the **wants** of his friends. 3. The family is in dire **want**. 4. Luxuries often become actual **wants**. 6. I do not **want** to discuss this topic publicly. 7. You are the very man we **want**.

wan'tage *n.* (הוואנ'-טעדזש) מאנגעל;
דאס וואס פעהלט; דעפיציט.

wan'ter *n.* (הוואהנ'-טער) איינער וואס
וויל אדער פערלאנגט; איינער וואס נוי=
טיגט זיך אין עפעס, א נויט=בעדערפטי=
גער; אן אונפערהייראטע פערזאן וואס
זוכט א שדוך.

want'-hill *n.* (הוואנט'-היל)
ז. ***mole-hill***

wan'ting *a. and prep.* (הוואהנ'-טינג)
1. פעהלענד, אבוועזענד; 2. ניט פאלקאם,
מאנגלענד אין עפעס; 3. ניט ביים פולען
פערשטאנד; 4. אויסער; מיט דער אויס=
נאהמע; ארונטערגערעכענט, וועניגער
מיט...

1. One juror is still **wanting**. 2. He is **wanting** in courtesy. 3. The man is a little **wanting**. 4. Twelve **wanting** one, he slew.

want'less *a.* (הוואהנט'-לעס) וואס ווייסט
ניט פון מאנגעל אדער נויט; רייך; וואס
האט אין איבערפלוס; פרוכטבאר.

wan'ton *a., n. and v.* (הוואנ'-טאן)
1. צולאזען, ניט דיסציפלינירט, ווילד,
שלעכט ערצויגען; 2. אויסגעלאסען;
תאוה'דיג; פערדארבען, אונזיטליך;
3. אונבעזאנען, זיך ניט קימערענד וועגען
רעכטע און פאלגען; הארצלאז, שלעכט;
4. לוסטיג, לעבעדיג, שפיעלענד, שטיפענד,
מונטער, זארגלאז; 5. פרעכטיג, רייך;
6. א צולאזענער מענש; 7. אן אויסגע=
לאסענער מענש; 8. א לעבעדיגער, לוסטי=
גער, זארגלאזער מענש; א שטיפער;
9. זיין לוסטיג אדער זארגלאז; 10. זיין
צולאזען; זיין אויסגעלאסען; 11. צו=
פטור'ען אין פוסטע זאכען; לייכט צו=
פטור'ען.

1. He was spoiled by associating with **wanton** persons. 3. The **wanton** soldiers shot the peaceful citizens. 4. He is as **wanton** and playful as a child. 5. The meadows are covered with **wanton** green. 11. He **wantons** away his life foolishly.

wan'toning *n.* (הוואנ'-טאנ-אינג) דאס
שטיפען, דאס לוסטיג מאכען זיך; א שטי=
פער, א לוסטיגער, לעבעדיגער מענש.

wan'tonly *adv.* (הוואנ'-טאנ-לי) אויף
א צולאזענעם, ווילדען אופן; מיט
לוסטיגקייט, שטיפעריש; מיט זארגלא=
זיגקייט; אונבעזאנען; זיך ניט רעכע=
נענדיג מיט רעכט און פאלגען; מיט
אויסגעלאסענהייט.

wan'tonness *n.* (הוואנ'-טאנ-נעס) צו=
לאזענקייט; ווילדקייט; אויסגעלאסענהייט,
תאוה'דיגקייט; אונבעזאנענהייט; דאס
ניט קימערען זיך וועגען רעכטע אדער
פאלגען; הארצלאזיגקייט, שלעכטקייט;
לוסטיגקייט, לעבעדיגקייט, שטיפערישקייט;
א הארצלאזע, בייזע, אונפעראנטווארטליכע
טהאט.

wan'ton tricks (הוואנ'-טאן טריקס)
שטיפערייען, שטיפערישע שפיצלעך.

want'wit *n.* (הוואהנט'-הוויט) א מענש
אהן שכל, א נאר, א דומקאפ.

wap *v. and n.* (הוואפ) שלאגען; א
קלאפ.

wap'acut *n.* (הוואפ'-ע-קאט) די הא=
ביכטס=אוילע [אזא גרויסע ווייסע אוילע
אדער סאווא].

wap'entake *n.* (הוואפ'נ-טייק) א בע=
צירק אדער טייל פון א גראפשאפט [פאר=
צייטענס אין ענגלאנד].

wap'iti *n.* (הוואפ'-אי-טי) ז. ***elk***

wap'pato *n.* (הוואפ'-ע-טאו) אזא עסבא=
רער ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס
שפייז פון אייניגע אינדיאנער אין די
וועסט=טיילען פון נארד=אמעריקא.

wap'per-jaw *n.* (הוועפ'-ער-דזשאה) אן
ארויסשטארצענדע מארדע; א פערקרימט
מויל.

war *n. and v.* (הוואהר) א קריעג,
א מלחמה; א קריעגס=מאכט, חיל, מילי=
טער; מלחמה=קונסט; מלחמה אויסשטא=
טונג; פיהרען א מלחמה, פיהרען קריעג;
קעמפפען, בעקעמפפען.

war'-ar'row *n.* (הוואהר'-ער'-או) א
קריעגס=פייל [א פייל געברויכט אין
מלחמה].

war'-ax *n.* (הוואהר'-עקס) א קריעגס=האק
[א האק אלס קריעגס=וואפע].

war'beetle *n.* (הוואהר'-ביעטל) אן אינ=
זעקט אדער אינזעקטען=ווערימעל וואס
פעראורזאכט ביילען אויף'ן רוקען פון
פיה. ז. ***warble***

war'ble *v. and n.* (הוואהרבל) 1. זינ=
גען, צוויטשערען, טשיריקען, טרילען [ווי
א פויגעלע]; 2. אבהילכען, אבקלינגען,
דורכטרילערען; 3. בעזינגען; 4. איבער=
קרייצען די פליגלען אויף'ן רוקען [וועגען
א פאלק]; 5. א געזאנג, א מעלאדיע;
6. א בייל אויף'ן רוקען פון א פערד, קוה
א. ז. וו. [אנגעריבען פון דעם זאטעל
אדער אנגעביסען פון אן אינזעקט אדער
אינזעקטען=ווערימעל]; אן אינזעקט אדער
אינזעקטען=ווערימעל וואס בייסט אן א
בייל אויף'ן רוקען פון פיה.

1. The birds **warble** among the branches. 2. The stream of life **warbles** through his heart.

war'ble-fly *n.* (הוואהר'בל-פלאי) א
פליעג, וועמעס לארווא [אינזעקטען=ווע=
רימלעך] פעראורזאכען ביילען אויף'ן רו=
קען פון פיה.

war'bler *n.* (הוואהר'-בלער) א זינ=
גער; א זינג=פויגעל; א ליבזינגער אדער
מאלינאווקא [אזא פויגעל].

war'blet *n.* (הוואהר'-בלעט)
ז. ***warbeetle***

warb'lingly *adv.* (הוואהרב'-לינג-לי)
צוויטשערענדיג, טשיריקענדיג, זינגענדיג.

war'-cart *n.* (הוואהר'-קארט) א קריעגס=
וואגען [אזא פארצייטיגער מיליטערישער
וואגען מיט עטליכע לייכטע קאנאנען].

war'-cloud *n.* (הוואהר'-קלאוד) א
קריעגס=וואלקען [עטוואס וואס דייטעט
אן אויף א קומענדער מלחמה].

war'-club *n.* (הוואהר'-קלאב) א קריעגס=
שטעקען [אן אייזערנער, ביינערנער א.
ז. וו. שטעקען וואס פלעגט אמאל דיענען
אלס קריעגס=וואפע].

war'-coun'cil *n.* (הוואהר'-קאונ'-סיל)
א קריעגס=ראטה.

war'craft *n.* (הוואהר'-קרעפט) די
קריעגס=קונסט.

war'-cry *n.* (הוואהר'-קראי) א קריעגס=
געשריי, א שלאכט=רוף [א ווארט אדער
אויסדרוק געברויכט אלס רוף פון ערמו=
טיגונג ביים אנפאלען אויף'ן שונא].

"Saint George" was once the **war-cry** of England.

ward *n. and v.* (הוואהרד) 1. וואכזאמ=
קייט; וואך; בעוואכונג; 2. א שוץ=מי=
טעל; פערהיטונג; 3. אפעקונסטווע,
אפטרופסות; 4. איינער וואס געפינט
זיך אונטער אימעצענס השגחה אדער
אפטרופסות [ווי א מינדעריעהריגער
יתום]; 5. געפאנגענשאפט; געפענגנים,
תפיסה; 6. א פאראדע, א פאראדירונג
[אבשלאגונג אדער אבווענדונג פון א
קלאפ]; 7. אן אבטיילונג [פון מענשען,
פון לאנד, פון וואלד]; 8. א שפיטאל=
אבטיילונג; 9. א שטאדט=פיערטעל, א
קווארטאל; 10. דאס אויסגעדרעהטע שטי=
קעל אייזען אין א שלאס, וואס קומט
אריין אין דעם אויסשניט פון דעם שלי=
סעל; דער שליסעל=איינשניט; 11. בע=
וואכען, בעשיצען, היטען, אויפפאסען;
12. אריינזעצען אין געפענגנים, האלטען

געפאנגגענע; 13. אבוואנדען א קלאפ; אב־ווענדען, צוריקשטויסען.

1. The soldiers kept watch and ward. 2. Conscience is the best ward of one's honor. 8. The patient was assigned to the surgical ward. 13. He did his utmost to ward off the illnes.

war'dage *n.* (וואהר'־דעדזש) וואך־געלד, וואך־געצאהלט.

war'-dance *n.* (וואהר'־דענס) א קריעגס־טאנץ [א טאנץ ביי די ווילדע שבטים פאר דעם ארויסגאנג צו א מלחמה; א טאנץ וואס איז א נאכאהמונג פון א שלאכט].

war'den *n.* (וואהרדען) א היטער, א ווער־טער, א שומר; אן אויפזעהער, א געפענג־ניס־אויפזעהער; אן אפעקון, אן אפטרופוס; א דירעקטאר; אן אוניווערזיטעטס־רעק־טאר; דער הויפט אדמיניסטראטיווער בע־אמטער פון א בעצירק [אין שטאאט קא־נעקטיקוט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שטאדט־ריכטער [אין שטאאט ראוד איילענד, איין די פעראיי־ניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א פונט־בארנע אדער ווינטער־בארנע [אזא גרוי־סע, הארטע באר].

war'den pie (וואהרדען פאי) א פאש־טעט [טיינ־געבעק נעפילט מיט פרוכט] פון ווינטער־בארנעס [אזעלכע גרויסע, הארטע בארנעס].

war'denry *n.* (וואהר'דנ־רי) דער בע־צירק פון אן אויפזעהער אדער דירעקטאר; דאס אמט פון א וועכטער, אויפזעהער, אפעקון אדער דירעקטאר. ז. *warden*.

war'denship *n.* (וואהר'דנ־שיפ) דאס אמט פון אן אפעקון, וועכטער, אויפזע־הער אדער דירעקטאר. ז. *warden*.

war depart'ment (וואהר די־פארט'־מענט) דאס קריעגס־מיניסטעריום.

war'der *n.* (וואהר'־דער) א וועכטער, א היטער; א שטעקען, אן אמטס־שטעקען [ווי דער קעניג־שטאק, דער שטאק פון דעם הויפט קאמאנדיר פון אן ארמעע א. ז. וו.].

ward'-mote *n.* (וואהרד'־מאוט) א פערזאמלונג פון א שטאדט־פיערטעל, א קווארטאל־פערזאמלונג.

ward'-pen'ny *n.* (וואהרד'־פענ'־אי) ז. *wardage*.

ward'robe *n.* (וואהרד'־ראוב) א גאר־דעראב־קאמער, א קליידער־קאמער, א קליי־דער־שראנק; א גארדעראבע, א קליידער־אויסשטאטונג.

ward'rober *n.* (וואהרד'־ראו־בער) א גארדעראבען־אויפפאסער.

ward'-room *n.* (וואהרד'־רוהם) די גרויסע קאיוטע [די אבטיילונג פון א שיף וועלכע איז בעשטימט פאר די אפיציע־רען פון א קריעגס־שיף].

ward'ship *n.* (וואהרד'־שיפ) אפעקונ־סטווע, אפטרופסות; מינדעריעהריגקייט.

ware *a., v. and n.* (וועהר) וויסענד; זיך היטענד, אויף דער וואך [גענען עפעס]; זיך היטען, זיין פארזיכטיג, זאר־גען וועגען...; אכטונג געבען; וואארע, סחורה, א וואארען־ארטיקעל; אזא ים־פלאנצע.

war'-ea'gle *n.* (וואהר'־איע'גל) דער קריעגס־אדלער אדער דער גאלדענער אד־לער. ז. *golden eagle*.

ware'ga-fly *n.* (וועע־ריי'־גא־פלאי) אזא בראזיליער פליעג, וועלכע לעגט איהרע אייעלעך אין דער הויט פון מענ־שען און חיות און פעראורזאכט דערמיט א געשווילעכץ.

ware'house *n.* (וועהר'־האוס) א וואא־רען־לאגער, א מאגאזין, א סקלאד; א גרויסע קראם; א הורטאווע קראם; אוועק־לעגען אין א מאגאזין אדער וואארען־לא־גער.

ware'houseman *n.* (וועהר'־האוס־מען) איינער וואס האלט א וואארען־לא־גער אדער וואארען־מאגאזין.

ware'houseman's itch (וועהר'־האוס־מענז איטש) אזא הויט־קראנקהייט. ז. *grocers' itch*.

ware'housing *n.* (וועהר'־האו־סינג) דאס אוועקלעגען וואארען אין א מאגאזין אדער סקלאד; דאס האלטען א לאגער־מאגאזין [פאר פרעמדע וואארען].

ware'room *n.* (וועהר'־רוהם) א וואא־רען־קאמער [צום האלטען אדער פערקוי־פען סחורות].

wares *n.* (וועהרז) וואארע, סחורות.

war'-fain *a.* (וואהר'־פיין) קאמפפס־לוסטיג.

war'fare *n. and v.* (וואהר'־פעהר) קריעג, מלחמה, קריעגס־פיהרונג; קאמפף; פיהרען מלחמה; קעמפפען.

war'farer *n.* (וואהר'־פעהר־ער) א קריעגער.

war'-flail *n.* (וואהר'־פלייל) א מיטעל־אלטערליכע וואפע עהנליך צו א דרעש־שלעגעל. ז. *flail*.

war'-flame *n.* (וואהר'־פליים) א סיג־נאל־פייער אין מלחמה [אנצוצייגען די דערנעהנטערונג פון שונא א. ז. וו.].

war'-fork *n.* (וואהר'־פאהרק) א קריעגס־גאפעל [אזא גאפעל־עהנליכע מי־טעלאלטערליכע וואפע].

war'-game *n.* (וואהר'־גיים) קריעגס־קונסט; קריעג.

war'-god *n.* (וואהר'־גאד) א קריעגס־גאט, א גאט פון מלחמה.

war'-ham'mer *n.* (וואהר'־העמ'־ער) א קריעגס־האמער [אזא פארצייטיגע הא־מער־עהנליכע וואפע].

war'-horse *n.* (וואהר'־האהרס) 1. א קריעגס־פערד, א קאוואלעריע־פערד; 2. א וועטעראן, אן אלטער, ערפאהרענער סאל־דאט; 3. אן אלטער, ערפאהרענער פאלי־טיקער.

3. All the war-horses of the party were active in this campaign.

wa'rily *adv.* (וועי'־רי־לי) פארזיכטיג, זיך היטענד.

wa'riness *n.* (וועי'־רי־נעס) פארזיכ־טיגקייט.

war'like *a.* (וואהר'־לאיק) 1. קריעגע־ריש; מיליטעריש; גרייט צו קריעג, וואס האט ליעב קריעג; 2. וואס דראהט מיט קריעג, פיינדליך; 3. וואס האט א קריע־גערישען אויסזעהן.

1. The Germans are a warlike nation. 2. He spoke in a warlike tone.

war'likeness *n.* (וואהר'־לאיק־נעס) קריעגערישקייט, קריעגערישע נאטור, שטרייטלוסטיגקייט; מיליטערישקייט; קריעגערישעס אויסזעהן; פיינדליכקייט.

war'lock *n.* (וואהר'־לאק) א צויבערער, א מכשף, א כשוף־מאכער, דעם טייפעל'ס א חבר.

war'lockry *n.* (וואהר'־לאק־רי) כשוף, כשוף־מאכעריי, צויבעריי.

war'-lord *n.* (וואהר'־לאהרד) א קריעגס־הערר, אן ארמעע־הויפט.

war'luck *n.* (וואהר'־לאק) ז. *warlock*.

warm *a. and v.* (וואהרם) 1. ווארעם; 2. דערווארעמט; 3. אינטים, נאהענט; 4. הארציג; 5. פריש [וועגען א שפור]; 6. נאהענט צום געזוכטען, אויף'ן שפור, אויף'ן ריכטיגען וועג; נאהענט צום ציעל אדער צו ערפאלג; 7. וואהלהאבענד; 8. בעקוועם; זיך צוגעפאסט; 9. אונגע־ווינשט, אונאנגענעהם; אונבעקוועם; 10. אייפריג, פייערדיג, היציג; 11. ענטו־זיאסטיש, איבערגעבען; 12. דערהיצט, אויפגערעגט; 13. גראב, ניט דעליקאט; 14. שווער, מיהזאם; 15. זיך אנווארעמען, זיך דערווארעמען, ווערען ווארעם; דער־ווארעמען, אנווארעמען; 16. דערהיצען, צוגעבען אייפריגקייט; 17. דורכקלא־פען די ביינער.

1. For several days we had warm weather. 2. The guests were warm with wine. 3. We are warm friends. 4. Accept my warm thanks. 9. The place became too warm for him. 11. He is a warm partisan of the cause. 14. There will be some warm work for us. 17. I will warm him for that piece of mischief.

war'-man *n.* (וואהר'־מען) א קריעגס־מאן.

warm'-blood'ed *a.* (וואהרם'־בלאד'־עד) ווארעם־בלוטיג [וועגען לעבעדיגע בעשעפענישען, וואס זייער טעמפעראטור דערגרייכט 98 ביז 112 גראד פארענהייט]; היים־בלוטיג, היציג; ליידענשאפטליך; מיט א ווארעמען הארץ.

warm col'ors (וואהרם קאל'־ארז) אין מאלעריי — קאלירען צוזאמענגעשטעלט פון געל און רויט.

war'mer *n.* (וואהר'־מער) איינער אדער עפעס וואס ווארעמט; א ווארעם־אפאראט, א היץ־אפאראט.

warm'-head'ed *a.* (וואהרם'־העד'־עד) היציג; ענטוזיאסטיש, בעגייסטערט.

warm'-hear'ted *a.* (וואהרם'־האר'־טעד) הארציג; מיט א ווארעמען הארץ.

warm'-hear'tedness *n.* (וואהרם'־האר'־טעד־נעס) ווארעם־הארציגקייט, האר־ציגקייט.

warm'house *n.* (וואהרם'־האוס) אן אראנזשעריי; אן אויוועז.

war'ming *n.* (וואהר'־מינג) ווארעמונג, דערווארעמונג, דערהיצונג; דאס דורכקלא־פען די ביינער.

war'ming-pan *n.* (וואהר'־מינג־פען) א בעט־ווארעמער [אזא פלאכע כלי פאר הייסע קויהלען צום האלטען ווארעם א בעט]; א צייטווייליגער שטעלפערטרע־טער [וואס ווארעמט אויס דעם פלאץ פאר אן אנדערען].

war'ming-stone *n.* (וואהר'־מינג־סטאון) א ווארעם־שטיין, א פוס־ווארע־מער [א שטיק זייף־שטיין, וועלכער האלט געוועהנליך לאנג אן היץ און ווערט גע־ברויכט צום האלטען ווארעם די פיס].

war'-min'ister *n.* (וואהר'־מינ'־איס־טער) דער קריעגס־מיניסטער.

warm'ly *adv.* (וואהרמ'־לי) ווארעם; אייפריג, אויף א היציגען אופן; מיט הארציגקייט.

warm'ness *n.* (וואהרמ'־נעס) ז. *warmth*.

warmth *n.* (וואהרמטה) ווארימקייט; היץ, חשק, אייפער, פייערדיגקייט; האר־ציגקייט; העלקייט, פייערדיגקייט פון קא־לירען [אין מאלעריי].

warm one's jack'et (וואהרם וואנז דזשעק'־עט) דורכקלאפען די ביינער.

warn *v.* (וואהרן) 1. ווארנען, מזהיר זיין; 2. אנזאגען, לאזען וויסען; 3. אנ־קינדיגען [וועגען פערלאזען א שטעלע,

אברייניגען א גערונגנעם הויז א. ז. וו.]; אבזאגען; 4. בעפעהלען; רופען.

1. We were **warned** of the impending peril. 2. The teacher **warned** the boy to obey. 3. The landlord **warned** the tenant out.

war'ner *n.* (הוואהר'-נער) א ווארנער; איינער וואס ווארענט, איז מזהיר, איז מודיע אדער קינדיגט אן.

war'ning *n. and a.* (הוואהר'-נינג) 1. א ווארנונג, א אזהרה; 2. אן אנזאגונג; א אבזאגונג, אן אנקינדיגונג [ווענען פערלאזען א שטעלע, אברייניגען א גערונגענעם הויז א. ז. וו.]; 3. א בעפעהל, א רוף; 4. אין ביאלאגיע — וואס שרעקט אב דעם שונא; וואס איז פון א דראהענדען אויסזעהן.

1. He received the **warning** in due time. 2. Servants are expected to give their masters **warning**. 3. We expect a **warning** to arms.

war'ningly *adv.* (הוואהר'-נינג-לי) ווארנענדיג; דיענענדיג אלס אזהרה; אנזאגענדיג, אנקינדיגענדיג, לאזענדיג וויסען.

war'ning-piece *n.* (הוואהר'-נינג-פיעס) עטוואס וואס גיט א ווארנונג אדער סיגנאל; א סיגנאל-קאנאנע; דער טייל פון דעם מעכאניזם פון א זייגער, וואס ברייננט אין בעוועגונג דעם קלינג-מעכאניזם.

war'ning-wheel *n.* (הוואהר'-נינג-הוויעל) א רעדעל פון א זייגערעל, וואס ברייננט אין בעוועגונג דעם קלינג-מעכאניזם.

warn off (הוואהרן אף) 1. קינדיגען, אבזאגען [פון א שטעלע, פאכט א. ז. וו.]; 2. אבהאלטען, אבטרייבען, אבשרעקען.

2. The tresspassers were **warned off** my land.

war'-of'fice *n.* (הוואהר'-אפ'-איס) דער קריעגס-דעפארטאמענט, דאס קריעגס-מיניסטעריום.

war of seces'sion (הוואהר אוו סי-סעש'-אן) די מלחמה וועלכע די אמעריקאנער צפון-שטאאטען האבען געפיהרט געגען די אבגעפאלענע דרום-שטאאטען אין יאהר 1861—1865.

warp *v. and n.* (הוואהרפ) 1. אויסדרעהען, פערדרעהען, אויסבויגען, אויסקרימען; זיך אויסקרימען, זיך אויסבויגען; 2. אבווענדען, אבווענדען פון דער אמת'ער ריכטונג; אראבגעהן פון ריכטיגען וועג; 3. וועבען; מאכען דעם אויפצוג אדער די קעטע [דורכוועבען די פאדים וואס קומען אין דער לענג פון א געוועב]; 4. פלאנעווען, מאכען א פלאן; מאכען א פערשווערונג; 5. ווארפען, בוקסירען [שלעפען א שיף מיט א שטריק]; געשלעפט ווערען מיט א שטריק [ווענען א שיף]; 6. זיך דרעהען פליהענדיג [ווענען פויגלען און אינזעקטען]; 7. מאכען לאנד פרוכטבאר [פערפלייצענדיג עס מיט שליימיגען וואסער]; 8. געבעהרען פאר דער צייט [ווענען חיות]; 9. א פריהצייטיג געבארען קינד [ביי חיות]; 10. אויסדרעהונג, אויסקרימונג; דאס אראבגעהן פון גלייכען וועג; 11. אבזאץ פון מוטנעם וואסער; 12. דער אויפזאץ, די פעדים וואס קומען אין דער לענג פון געוועב; 13. א ווארפ-שטריק, א בוקסירשטריק, א שטריק צום שלעפען א שיף.

1. Wood curbs and **warps** with fire. 2. Men's perceptions are **warped** by their passions. 4. He warned his friends of the treason that was **warping** against them. 5. The sailors **warped** the ship into the harbor. 10. No mind is more capable of **warps** than his.

war'page *n.* (הוואהר'-פעדזש) ווארפונג, בוקסירונג [דאס שלעפען א שיף מיט שטריק]; געצאהלט פאר בוקסירונג.

war'-paint *n.* (הוואהר'-פיינט) 1. קריעגס-פארב [די פארב, מיט וועלכער די אמעריקאנער אינדיאנער פלעגען בעדעקען זייערע געזיכטער ארויסגעהענדיג אין מלחמה]; 2. א גאלא-אוניפארם, פאראדנע קליידונג.

1. The **war-paint** on the Sachem's face shone fierce and red.

war'-path *n.* (הוואהר'-פעטה) א קריעגס-וועג; א מארש צו דער מלחמה [ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער].

It is rumored that the Indians will soon go on the **war-path**.

warp'-beam *n.* (הוואהרפ'-ביעם) דער וועבער-שטאנג, אויף וועלכען עס קומען אנגעדרעהט די לענג-פעדים פון דעם געוועב.

warp'-dress'er *n.* (הוואהרפ'-דרעס'-ער) א מאשין צום אויסגלייכען די לענג פון די לענג-פעדים און זיי אבסארטירען פאר דעם וועבען.

war'per *n.* (הוואהר'-פער) איינער וואס לעגט די לענג-פעדים פון א געוועב; איינער וואס גרייט צו און ארדענט אויס די לענג-פעדים צום וועבען; א מאשין צום צוגרייטען און איינארדנען די לענג-פעדים פאר'ן וועבען.

war'ping-bank *n.* (הוואהר'-פינג-בענק) א דאמבע צו פערהאלטען דאס וואסער פון א פערפלייצונג, כדי צו מאכען פרוכטבאר דאס לאנד דורך דעם אבזאץ פון דעם וואסער.

war'ping-machine' *n.* (הוואהר'-פינג-מע-שין') א מאשין צום צוגרייטען און איינארדנען די לענג-פעדים פאר'ן וועבען.

war'ple *v.* (הוואהרפל) די צונויפקרייצען פליגעל אויף'ן רוקען [ווענען א פאלקפויגעל].

war'-plume *n.* (הוואהר'-פלוהם) א קריעגס-פעדער [א פעדער וואס מען טראגט אין קריעג].

war'-proof *n.* (הוואהר'-פרוהף) אויסגעפרובירטקייט אין קריעג; מיליטערישע פעהיגקייט.

warp'-thread *n.* (הוואהרפ'-טהרעד) א קעטען-פאדים, א לענג-פאדים פון א געוועב.

war'rant *n. and v.* (הוואר'-ענט) 1. א פערזיכערונג, א גאראנטיע, א ערבות; א צייגניס, א בעוויז; 2. א פאלמאכט; א בעפאלמעכטיגונג; 3. א סאנקציאן; א רעכטפערטיגונג; א בערעכטיגונג; 4. א געריכטליכער בעפעהל, א פערהאפטונגס-בעפעהל, א בעפעהל ווענען אן ארעסט; 5. א פאטענט, א פריווילעגיע; אן ערלויבניס; 6. גאראנטירען, פערזיכערען, ערוב זיין; 7. בעפאלמעכטיגען; 8. בערעכטיגען, רעכטפערטיגען.

1. His word is in itself a **warrant** of the truth. 3. Appearances gave him **warrant** for the charge. 6. I **warrant** it will be so.

war'rantable *a.* (הוואר'-ען-טעבל) וואס קען גערעכטפערטיגט ווערען; געזעצליך ערלויבט.

war'rantableness *n.* (הוואר'-ען-טעבל-נעס) ערלויבטקייט, רעכטמעסיגקייט, געזעצליכקייט; בערעכטיגטקייט.

warrantee' *n.* (הוואר-ען-טיע') איינער וועמען עס ווערט געגעבען א גאראנטיע.

war'ranter *n.* (הוואר'-ען-טער) א בעפאלמעכטיגער; אן ערב, א גאראנטירער.

war'rant of attor'ney (הוואר'-ענט אוו ע-טויר'-ני) א שריפטליכע פאלמאכט. ז. ***letter of attorney***.

war'rant of commit'ment (הוואר'-ענט אוו קא-מיט'-מענט) א בעפעהל איינצושפארען אין געפענגניס.

war'rant-of'ficer *n.* (הוואר'-ענט-אפ'-אי-סער) א שיפס-אנגעשטעלטער אדער מיליטערישער בעאמטער פון נידריגען ראנג [ביז דעם אמט פון לייטענאנט].

war'rantor *n.* (הוואר'-ען-טאר) א גאראנטירער, אן ערב; א בעפאלמעכטיגער.

war'ranty *n. and v.* (הוואר'-ען-טי) א פאלמאכט; א זיכערהייט, א גאראנטיע, אן ערבות; גאראנטירען, פערזיכערען, געבען א גאראנטיע.

war'ren *n.* (הוואר'-ען) אן ארט פאר קראליקעס און אנדערע עהנליכע נעיעג-חיה'לעך און פויגלען; אן ארט וואו עס האלטען זיך אויף פיעל קראליקעס; אן אבגעצאמטער פלאץ אין א טייך פאר פיש.

war'rener *n.* (הוואר'-ען-ער) דער אויפזעהער איבער א פלאץ, וואו מען האלט קראליקעס און אנדערע נעיעג-חיה'לעך און פויגלען.

war'rer *n.* (הוואהר'-ער) איינער וואס פיהרט מלחמה אדער א קאמפף.

war'ring *a.* (הוואהר'-אינג) מלחמה פיהרענד; געגנעריש, פיינדליך; ווידערשפרעכענד, ענטגעגענגעזעצט.

war'rior *n.* (הוואהר'-אי-ער) א קריעגסמאן, א סאלדאט; א מוטיגער, אלטער קריעגסמאן אדער סאלדאט; אזא זשום-פויגעלע [מיט א העלם-עהנליכען טשוב. ז. ***[humming-bird***].

war'rior-ant *n.* (הוואהר'-אי-ער-ענט) א קריעגס-מוראשקע [איינע פון דעם מין מוראשקעס, וואס פיהרען קריעג מיט אנדערע און האלטען די געפאנגענע אלס שקלאפען].

war'-ship *n.* (הוואהר'-שיפ) א קריעגס-שיף.

Wars of the Ro'ses (הוואהרז אוו טהי ראו'-זעז) אין דער ענגלישע געשיכטע — די מלחמות צווישען די רויטע און די ווייסע רויזען, די מלחמות צווישען די צוויי קעניגליכע פאמיליען, די לאנקאסטער און די יארק פאמיליען, וועלכע האבען געדויערט פון יאהר 1452 ביז 1485 [די אנהענגער פון דער קעניגליכער לאנקאסטער פאמיליע פלעגען טראגען אלס זייער עמבלעם א רויטע רויז און די אנהענגער פון דער יארק פאמיליע פלעגען טראגען א ווייסע רויז].

war'-song *n.* (הוואהר'-סאהנג) א קריעגס-ליעד, א קריעגס-געזאנג.

wart *n.* (הוואהרט) א בארעדאווקע; אן אויסוואוקס, אן אנוואוקס.

war'-tax *n.* (הוואהר'-טעקס) א קריעגס-שטייער [א ספעציעלער שטייער פאר קריעגס-אויסגאבען].

war'ted *a.* (הוואהר'-טעד) בעדעקט מיט בארעדאווקעס.

wart'-hog *n.* (הוואהרט'-האג) דער בארעדאווקע-שוויין [אזא ווילדער חזיר, ביי וועלכען די מארדע איז ווי בעדעקט מיט בארעדאווקעס].

wart'less *a.* (הוואהרט'-לעס) אהן בארעדאווקעס.

wart'let *n.* (הוואהרט'-לעט) א קליינע בארעדאווקע, א קליינער אנוואוקס [אויף פלאנצען]; אזא ים-רויז [ז. ***sea-anemone***].

war to the knife (הוואהר טו טהי נאיף) א קאמפף אויף מעסערס.

war'ty *a.* (הוואהר'-טי) עהנליך צו א בארדאווקע; בעדעקט מיט בארדאווקעס אדער ווי מיט בארדאווקעס.

war'-was'ted *a.* (הוואהר'-הוויים'-טעד) פערוויסט דורך מלחמה.

war'-wear'ied *a.* (הוואהר'-הוויער'-איד) אויסגעמאטערט פון קריעג, מיעד פון קריעג.

war'-whoop *n.* (הוואהר'-הוהפ) א קריעגס-געשריי [אלס סיגנאל פון איבערפאל אדער אום אנצואווארפען א שרעק אויף'ן שונא, הויפטזעכליך ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער].

war'wolf *n.* (הוואהר'-הוואולף) אזא פארצייטיגע קריעגס-מאשין [צום שליידערען שטיינער, געברויכט אין דער פערטיידיגונג פון פעסטונגען].

war'-worn *a.* (הוואהר'-הוואהרן) אבגענוצט אין קריעג; אלט געווארען אין מיליטער-דיענסט אדער אין קריעג.

wa'ry *a.* (הוויי'-רי) פארזיכטיג, וואס היט זיך.

was (הוואז) געוועזן. ז *be*

Wash. *Washington* אבקירצונג פון [וואשינגטאן — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wash *v. and n.* (הוואש) 1. וואשען; באדען; זיך וואשען; זיך באדען; 2. אבוואשען, אויסוואשען, ריין מאכען; 3. נעצען, נאס מאכען; 4. שווענקען, אבשווענקען, אוועקשווענקען, אוועקגעשווענקט ווערען; 5. שווענקען די ברעגען, זיך נעפינען ביי..., זיך גרענעצען [וועגען א וואסער]; 6. זיך וואשען, ניט אבגעהן פון וואשען [וועגען פארבען], ניט קאליע ווערען פון וואשען [וועגען צייג]; 7. אויסהאלטען א פראבע, זיך ארויסצייגען אלס עכט; 8. געברויכען קאסמעטישע פליסיגקייטען [פאר'ן געזיכט אדער פאר די צייהן]; 9. בעדעקען מיט א דינעם שיכט [פארב אדער מעטאל]; 10. בילדען א רייסענדען שטראם אדער ווירבעל; 11. א וואש; א וואשונג; א שווענקונג; 12. געוועש; געוואשענע זאכען; 13. א וואסער-פערפלייצונג, א וואסער-שטראם; א וואסער-שווענקונג, א וואסער-ווירבעל פעראורזאכט פון דער בעוועגונג פון א שיף; 14. דאס פליושקען פון וואסער; 15. א שטיק לאנד וואס ווערט פעריאדיש פערפלייצט; א ניט טיעפער פלאץ [אין א וואסער]; א בלאטיגע געגענד; 16. דאס וואס ווערט אבגעזעצט פון וואסער; 17. פאמאיעס, שווענק-וואסער; 18. א קאסמעטישע פליסיגקייט; 19. א דינער שיכט [פון פארב אדער מעטאל]; אין זאאלאגיע — א לייכטע פארבונג; 20. א רודערבלאט, דער ברייטער טייל פון א רודערלאפעטע; 21. אזא מאס פאר שאל-פיש אדער אויסטערס; א מאס פון 21½ קווארט; 22. א פיקטיווער פערקויף פון אקציעס אויף דער בערזע.

1. **Wash** your hands! 2. **Wash** me thoroughly from my iniquity, and cleanse me from my sin. 3. The roses are **washed** with dew. 5. The Atlantic Ocean **washes** the eastern part of America. 6. The dress **washes** well. 11. Give your face a good **wash**. 13. The **wash** of the steamer nearly filled the boat. 14. The water ebbs away with a sulky **wash** in the hollow places.

wash'able *a.* (הוואש'-עבל) וואס וואשט זיך, וואס בלאקירט ניט אב פון וואשען; וואס ווערט ניט קאליע פון וואשען [וועגען צייג].

wash away' (הוואש ע-הוויי') אבוואשען, אוועקשווענקען.

wash'-ball *n.* (הוואש'-באהל) א רונד שטיקעל זייף.

wash'-ba'sin *n.* (הוואש'-בייסן) א וואש-בעקען.

wash'-bear *n.* (הוואש'-בעהר) א וואש-בער. ז. *racoon*

wash'-bee'tle *n.* (הוואש'-ביע'טל) א פראלניק, א פראטש.

wash'-board *n.* (הוואש'-באורד) א וואש-ברעט [א ברעט ביי דער זייט פון א שיף וואס דערלאזט ניט די כוואליעס זאלען פערפלייצען די שיף]; א וואש-ברעט; א ברעט אנגעשלאגען אן די וואנד פון א צימער ביי דער דיל [פאדלאגע].

wash'-boi'ler *n.* (הוואש'-באי'-לער) א וואש-קעסעל [א קעסעל צום קאכען וועש].

wash'-bot'tle *n.* (הוואש'-באט'ל) א פלעשעל, פון וועלכען די פליסיגקייט ווערט ארויסגעשפריצט דורך בלאזען; א פלעשעל צו רייניגען גאזען דורכלאזענדיג זיי דורך דער פליסיגקייט אין דעם פלעשעל.

wash'-bowl *n.* (הוואש'-באול) א וואש-שיסעל, א וואש-בעקען.

wash'-cloth *n.* (הוואש'-קלאהטה) א וואש-לאפען [צום וואשען געשיר אדער דאס לייב].

wash'-day *n.* (הוואש'-דיי) א וואש-טאג [דער טאג, ווען מען וואשט אין הויז וועש].

wash'-dirt *n.* (הוואש'-דוירט) ערד אדער זאמד וואס ענטהאלט גענוג גאלד, אז עס זאל זיך לוינען עס צו רייניגען.

washed *a.* (הוואשט) 1. געוואשען, נעשווענקט, גענעצט; 2. פיקטיוו [וועגען פערקויף פון אקציעס אויף דער בערזע]; 3. לייכט געפארבט [וועגען חיות].

3. The fox's black pelt is **washed** with silver.

wash'er *n. and v.* (הוואש'-ער) א וועשער, א וועשערין; א וואש-מאשין, א וואש-אפאראט; א שטוים-שייבע [א רינגפלאטע וואס ווערט בענוצט אלס אונטערלאגע פאר א שרויף-מוטער אדער מוטערקע]; א טרייסעל-פויגעל [ז. *wagtail*]; בעזארגען מיט שטוים-שייבען.

wash'erman *n.* (הוואש'-ער-מען) א וואשער, א וועשער.

wash'erwoman *n.* (הוואש'-ער-הוואומען) א וועשערין, א וואש-פרוי.

wash'ery *n.* (הוואש'-ע-רי) א פלאץ, וואו מען רייניגט און סארטירט קויהלען [מיט דער הילף פון א וואסער-שטראם].

wash'-gil'ding *n.* (הוואש'-גיל'-דינג) ז *water-guilding*

wash'-grav'el *n.* (הוואש'-גרעוו'-על) ז. *wash-dirt*

wash'-hand ba'sin (הוואש'-הענד בייסן) ז *wash-bowl*

wash'-hand stand (הוואש'-הענד סטענד) ז. *wash-stand*

wash'-house *n.* (הוואש'-האוס) א וואש-הויז, א וועשעריי.

wash'iness *n.* (הוואש'-אי-נעס) וואסעריגקייט, וואסערדיגקייט, שוואכקייט.

wash'ing *n.* (הוואש'-אינג) וואשונג; שווענקונג; געוועש; א געוועש; דאס אויסגעוואשענע, דאס אויסגעשווענקטע.

wash'ing-bear *n.* (הוואש'-אינג-בעהר) דער וואש-בער. ז *racoon*

wash'ing-bot'tle *n.* (הוואש'-אינג-באט'ל) ז. *wash-bottle*

wash'ing-crys'tals *n.* (הוואש'-אינג-קריס'-טעלז) ז. *sodium carbonate*

wash'ing-en'gine *n.* (הוואש'-אינג-ענ'-דזשין) אין פאפיער-פאבריקאציאן — א מאשין צום רייניגען און פאנאנדעררייסען די שמאטעס.

wash'ing-flask *n.* (הוואש'-אינג-פלעסק) ז. *wash-bottle*

wash'ing-house *n.* (הוואש'-אינג-האוס) ז. *wash-house*

wash'ing-machine' *n.* (הוואש'-אינג-מע-שין') א וואש-מאשין [פאר קליידער, צייג, וואל א. ז. וו.].

wash'ing-pow'der *n.* (הוואש'-אינג-פאו'-דער) וואש-פולווער [א שטאף, ווי למשל, סאדע, צום וואשען].

Washingto'nian *a. and n.* (הוואש-אינג-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דזשארדזש וואשינגטען [דער ערשטער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א וואשינגטאנער, אן איינוואהנער פון דער שטאדט וואשינגטאן [די רעזידענץ-שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אדער פון שטאאט וואשינגטאן [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wash'-leath'er *n.* (הוואש'-לעטה'-ער) וואש-לעדער [אזא דינער ווייכער ווייסער אדער העל-געלער לעדער].

wash'man *n.* (הוואש'-מען) ז. *washerman*

wash one's hands of (הוואש הוואנז הענדז אוו) "זיך אבוואשען די הענד", זיך אבזאגען פון עפעס, אראבנעהמען פון זיך די פעראנטווארטליכקייט פאר עפעס, מעהר ניט האבען צו טהאן אדער זיך מעהר ניט אינטערעסירען מיט עפעס.

wash'out *n.* (הוואש'-אוט) אן אויסשווענקונג [אין דער ערד].

wash'-rag *n.* (הוואש'-רעג) א וואש-טיכעל [צום אבוואשען זיך].

wash'-stand *n.* (הוואש'-סטענד) א וואש-טישעל.

wash'-stuff *n.* (הוואש'-סטאף) ז. *wash-dirt*

wash'-tub *n.* (הוואש'-טאב) א וואש-צעבער, א וואש-קעסעל.

wash'y *a.* (הוואש'-אי) וואסעריג; וואסערדיג, שוואך.

wasp *n.* (הוואספ) א וועספע [אזא בייזע שטעכינע פליעג]; א בייזער אדער אויפגערעגטער מענש.

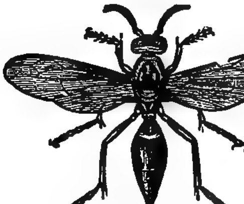

Wasp

wasp'-fly *n.* (הוואספ'-פלאי) א וועספען-פליעג.

was'pish *a.* (הוואס'-פיש) ווי א וועספע; וואס האט זעהר א דינע און בויגזאמע טאליע ווי א וועספע; שטעכענד; בייז; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט אדער אויפגערייצט.

was'pishly *adv.* (הוואס'-פיש-לי) אזוי ווי א וועספע; שטעכעדיג, בייז.

was'pishness *n.* (הוואס'-פיש-נעס) דאס זיין ווי א וועספע; שלעכטקייט, בייזקייט.

wasp'-wais'ted *a.* (הוואספ'-הווייס'-טעד) וואס האט א דינע און בויגזאמע טאליע [ווי א וועספע].

was'py *a.* (הוואס'-פי) ז. *waspish*

was'sail *n. and v.* (הוואס'-אייל) א טרונק־שפרוך [ווי לחיים, פראזיט א. ד. ג.]; א טרינק־הוליאנקע; משקה וואס ווערט אויף אזא הוליאנקע געטרונקען; א געווירצטע משקה פון אלע [אזא ביער] געמישט מיט וויין און צוקער; טרינקען לחיים, טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

was'sail-bout *n.* (הוואס'-אייל-באוט) א טרינק־הוליאנקע.

was'sailer *n.* (הוואס'-אייל-ער) א טרינקער, א זויפער, א שכור; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א הוליאנקע.

was'sel *n. and v.* (הוואס'-על) ז. *wassail*

wast (הוואסט) ביזט געווען.

was'tage *n.* (הוויס'-טעדזש) אבפאל.

waste *n., a. and v.* (הווייסט) פסלת; אבפאל; א וויסטעניש, א וויסטער ארט; פערדארבונג; פערצעהרונג; פערשווענדונג, אויסברייננונג; איבערפלוס; איבערמעסיגקייט; אונזין, דברים בטלים; אן אבצוגס־רעהר, אן אבגוס; פערלאזען, פערוויסטעט, וויסט, חרוב; רואינירט; פסלת'דיג, אבפאליג; אוננוציג, ווערטהלאז; איבערפליסיג; פערוויסטען; חרוב מאכען; פערצעהרען; פערדארבען; פערשווענדען, אויסברייננען; פערנוצען, אבנוצען; פערצעהרט ווערען, פערשווענדעט ווערען, פערגעהן, פערשווינדען.

waste'-bas'ket *n.* (הווייסט'-בעס'-קעט) א פאפיער־קארב [א קארב וואו מעןווארפט אריין נוצלאזעס פאפיער אדער אבפאל].

waste'-board *n.* (הווייסט'-באורד) א וואש־ברעט [ביי א שיף]. ז. *wash-board*

waste'-book *n.* (הווייסט'-בוק) אין בוכפיהרונג — א קלאדע, א נאטיץ־בוך אדער טאג־בוך.

waste'ful *a.* (הווייסט'-פול) פערוויסטענד; פערצעהרענד; צושטערענד; פערשווענדעריש, אויסברייננעריש.

waste'fully *adv.* (הווייסט'-פול-אי) פערשווענדעריש.

waste'fulness *n.* (הווייסט'-פול-נעס) פערשווענדעריי.

waste'-gate *n.* (הווייסט'-גייט) א שליוזע ארויסצולאזען דאס איבריגע וואסער פון א דאמבע.

was'tel *n.* (הוויס'-טעל) א קוכען.

waste'less *a.* (הווייסט'-לעס) וואס קען ניט פערשווענדעט אדער פערצעהרט ווערען; אונערשעפליך.

waste'ness *n.* (הווייסט'-נעס) וויסטקייט, איינזאמקייט.

waste'-pa'per *n.* (הווייסט'-פיי'-פער) אבפאל־פאפיער, מאקולאטואר.

waste'-pipe *n.* (הווייסט'-פאיפ) אן אבגוס־ראהר פאר אוננוציגען וואסער, אן אבלאז־ראהר פאר איבריגען דאמפף א. ד. ג.

waste'-preven'ter *n.* (הווייסט'-פרי-ווענ'-טער) א פארריכטונג ביי א וואסערקעסעל אדער באסיין צו קאנטראלירען דעם צופלוס און אבפלוס פון וואסער.

was'ter *n.* (הוויס'-טער) א פערשווענדער, אן אויסברייננער; דער גנב פון א ליכט [א שטיקעל פער'גנב'עט קנייטעל אין א ליכט דורך וועלכען דאס ליכט שמעלצט זיך אויס]; עטוואס וואס ווערט פערדארבען אין דער ארבייט.

waste'-steam pipe (הווייסט'-סטיעם פאיפ) אן אבלאז־ראהר אין א דאמפף־קעסעל [א ראהר ארויסצולאזען דעם איבריגען דאמפף].

waste time (הווייסט טאים) פערשווענדען צייט אומזיסט.

waste'way *n.* (הווייסט'-הוויי) א דורכגאנג פאר אבגענוצטען אדער איבריגען וואסער.

waste'-weir *n.* (הווייסט'-הוויער) אן אויסשניט אין א קאנאל אדער אין א רעזערוואואר ארויסצולאזען איבריגעס וואסער.

was'ting *a. and n.* (הוויס'-טינג) פערוויסטענד, צושטערענד, רואינירענד, פערדארבענד; אן אבצעהרונג, אן אבמאגערונג; דאס ארבהאקען שפליטער פון א שטיין.

was'tingly *adv.* (הוויס'-טינג-לי) פערשווענדעניג.

was'trel *n.* (הוויס'-טרעל) אבפאל; עטוואס וואס ווערט אוועקגעווארפען אלס פערדארבען אין דער ארבייט; עטוואס פערלאזענעס אדער אוועקגעווארפענעס; פערלאזענעס לאנד; א פערנאכלעסיגט קינד, א גאסען־קינד.

was'ty *a.* (הוויס'-טי) פערלאזען, פערווארפען; ווי פסלת, ווי אבפאל.

wat *n.* (הוואט) א האז.

watch *n. and v.* (הוואטש) א טאשען־זייגער, א טאשען־אוהר; דאס היטען; דאס וואכען; א וואך, א וואכטע; וואכזאמקייט, אויפמערקזאמקייט; די וואך־צייט; א וועכטער; א היטער; די שיפס־וואך; וואכען, היטען; בעאבאכטען; ווארטען, אבהיטען, לויערען; האלטען אן אויג אויף...; שווימען אויף דער אויבערפלעכע פון וואסער [וועגען א באיע אדער אנקער־צייכען. ז. *buoy*].

watch and ward (הוואטש ענד הוואהרד) דאס וואכען טאג און נאכט.

watch'-bell *n.* (הוואטש'-בעל) א שטורם־גלאק, א וואך־גלאק; א גלאק אויף א שיף וואס שלאגט אלע האלבע שטונדע.

watch'-bill *n.* (הוואטש'-ביל) די וואך־ליסטע [די ליסטע פון א שיף אין וועלכער עס זיינען פערצייכענט די אפיציערען און מאטראזען, וועלכע דארפען שטעהען אויף דער וואך אין פערשיעדענע צייטען אויף פערשיעדענע פאסטען].

watch'-box *n.* (הוואטש'-באקס) א וואך־שטיבעל, א וואך־בודקע.

watch'-can'dle *n.* (הוואטש'-קענ'דל) ז. *watching-candle*

watch'case *n.* (הוואטש'-קייס) די קאפסעל אדער קופערטע פון א טאשען־אוהר; א זייגער־קעשענע [ז. *watch-pocket*].

watch'-clock *n.* (הוואטש'-קלאק) א וועכטער־זייגער [אזא זייגער וואס דיענט אלס קאנטראלע צו וויסען אויב דער וועכטער האט געמאכט זיין רונד־גאנג אין א געוויסער צייט].

watch'-dog *n.* (הוואטש'-דאג) א וואך־הונד.

watch'er *n.* (הוואטש'-ער) א וואכער, איינער וואס וואכט; א היטער; א וועכטער, א קראנקען־וועכטער; א בעאבאכטער; א שפיאן.

watch'et *n. and a.* (הוואטש'-עט) א בלויער אדער בלאס־בלויער קאליר; ...על־בלוי, בלאס־בלוי.

watch'-fire *n.* (הוואטש'-פאיר) א וואך־פייער [א פייער וואס ווערט געברענט אויף א וואך־פאסטען]; א סיגנאל־פייער.

watch'ful *a.* (הוואטש'-פול) וואכזאם; אויפמערקזאם, אכטזאם, פארזיכטיג.

watch'fully *adv.* (הוואטש'-פול-אי) אויף א וואכזאמען אופן; מיט פארזיכטיגקייט; מיט אויפמערקזאמקייט.

watch'fulness *n.* (הוואטש'-פול-נעס) וואכזאמקייט; אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט.

watch'-glass *n.* (הוואטש'-גלעס) דאס גלעזעל וואס בעדעקט דעם ציפער־בלאט פון א טאשען־זייגער; א זאמד־גלעזעל צו מעסטען די צייט, א זאמד־זייגער [ז. *hour-glass*].

watch'-guard *n.* (הוואטש'-גארד) א קייטעל אדער בענדעל פון א טאשען־אוהר.

watch'-gun *n.* (הוואטש'-גאן) א וואך־שאס [א שאס וואס ווערט אבגעגעבען פון א קאנאנע יעדע שטונדע אדער אין געוויסע צייטען פון טאג אין א פעסטונג אדער אויף א קריעגס־שיף].

watch'-head'er *n.* (הוואטש'-העד'-ער) דער הויפט פון א וואך אדער וואכטע.

watch'-house *n.* (הוואטש'-האוס) א וואך־הויז, א וואך־שטוב.

watch'ing *n.* (הוואטש'-אינג) דאס וואכען; וואכזאמקייט; דאס זיין וואך.

watch'ing-can'dle *n.* (הוואטש'-אינג-קענ'דל) א ליכט וואס מען לאזט ברענען דורך דער נאכט ביי דעם קערפער פון א טויטען.

watch'-jew'el *n.* (הוואטש'-רזשוה'-על) א רובין אדער אנדער שטיינדעל אין דעם ווערק פון א טאשען־זייגער.

watch'-key *n.* (הוואטש'-קיע) אן אוהר־שליסעל [אזא קליין שליסעלע אנצוציהען א טאשען־אוהר אדער צו דרעהען די ווייזער].

watch'-light *n.* (הוואטש'-לאיט) א נאכט־ליכט, א וואך־ליכט.

watch'maker *n.* (הוואטש'-מיי-קער) אן אוהרמאכער, א זייגער־מייסטער.

watch'maker's cramp (הוואטש'-מיי-קערז קרעמפ) זייגער־מאכער קראמפף [א קראמפף ביי זייגער־מאכער אין די פינגער און אויך אין די אויגען אזוי אז זיי קענען נים האלטען ביים אויג דאס גלעזעל, מיט וועלכען זיי אונטערזוכען דעם מעכאניזם פון די זייגערלעך].

watch'making *n.* (הוואטש'-מיי-קינג) אוהר־מאכעריי, זייגער־מאכעריי.

watch'man *n.* (הוואטש'-מען) א וואך־מאן, א וועכטער.

watch'-mee'ting *n.* (הוואטש'-מיע'-טינג) א גאטעסדיענסט, וואס ווערט אבגעהאלטען אין דער לעצטער נאכט פון יאהר צו בעגעגענען דאס נייע יאהר.

watch'-night *n.* (הוואטש'-נאיט) די לעצטע נאכט פון יאהר, אין וועלכער עס ווערען אבגעהאלטען גאטעסדיענסטען אין קירכען צו בעגעגענען דאס נייע יאהר.

watch'-oil *n.* (הוואטש'-איל) א שטארק גערייניגטער אויל וואס ווערט בענוצט צום אוילען דאס ווערק פון א זייגער.

watch'-peel *n.* (הוואטש'-פיעל) א וואך־טורם.

watch'-pock'et *n.* (הוואטש'-פאק'-עט) א זייגער־קעשענע, א קעשענע אין וועלכער מען טראגט אן אוהר.

watch'-rate *n.* (האוואטש'-רייט) א בע־שטייערונג [אין ענגלאנד] פאר בעלייכטונג און בעוואכונג פון א ישוב.
watch'spring *n.* (האוואטש'-ספרינג) די פרוזשינע פון א טאשען־אוהר.
watch'-stand *n.* (האוואטש'-סטענד) אן אוהר־האלטער, א געשטעל אויפצוהענגען א טאשען־אוהר, ווען מען טראגט זי ניט.
watch'-tow'er *n.* (האוואטש'-טאו'-ער) א וואך־טורם.
watch'word *n.* (האוואטש'-האווירד) א פאסיר־ווארט [א געהיימעס ווארט אדער פראגע וואס ווערט בענוצט, אז די וואך זאל לאזען דורכגעהן]; א צייכען, א סיגנאל אויף וועלכען מען ווארט זיך צו נעהמען צו דער ארבייט; א פאראלע, א לאזונגס־ווארט, א מאטא, א גרעאנקען־שפרוך.
watch'work *n.* (האוואטש'-האווירק) אן אוהר־ווערק, דאס ווערק פון א טאשען־זייגער.
wa'ter *n. and v.* (האוואה'-טער) וואסער; א וואסער [ווי א טייך, א ים, אן אזערע א. ד. ג.]; די וואסערדיגע אויסטיילונגען פון קערפער [ווי טרעהרען, שווייס, אורין, שפייעכץ]; משקה; מינעראל־וואסער; דער שימערענדער גלאנץ וואס ווערט געמאכט אויף זייד; דורכזיכטיגקייט און קלארקייט ווי פון וואסער, די ריינקייט, קלארקייט און גלאנץ פון אן עדעלשטיין; די אקציעס, וועלכע ווערען ארויסגעגעבען איבער דעם ווערטה פון דעם קאפיטאל, וואס אן אקציען־געזעלשאפט האט אריינגעלעגט אין געשעפט אדער איבער דעם ווערטה פון געשעפט; בעוואסערען; נאס מאכען, פייכט מאכען; בעשפריצען אדער בעגיסען מיט וואסער; אנטרינקען, אנפאיען, געבען טרינקען; טרינקען; אננעהמען וואסער; צוגעבען א שימערענדען גלאנץ, ווי אויף זייד; "פערוואסערען" די אקציעס פון אן אקציען־געזעלשאפט [ארויסלאזען מעהר אקציעס ווי דאס קאפיטאל־פערמעגען פון געשעפט]; אבשלאגען וואסער, לאזען אורין, משתין זיין; לאזען טרעהרען; וואסערען, פול ווערען מיט סלינע [ווי דאס מויל ווען מען איז הונגעריג]; אננעהמען וואסער, זיך בעזארגען מיט וואסער [ווי א שיף]; טרינקען וואסער.
wa'ter-ad'der *n.* (האוואה'-טער-עד'-ער) א וואסער־שלאנג.
wa'terage *n.* (האוואה'-טער-עדזש) געצאהלט פאר פיהרען סחורה מיט'ן וואסער, וואסער־פראכט.
wa'ter-al'oe *n.* (האוואה'-טער-על'-או) ז. ***water-soldier***.
wa'ter-anal'ysis *n.* (האוואה'-טער-ע-נעל'-אי-סים) א וואסער־אנאליזע [א כעמישע אונטערזוכונג אויסצוגעפינען די ריינקייט פון וואסער].
wa'ter-an'telope *n.* (האוואה'-טער-ענ'-טי-לאופ) ז. ***water-buck***.
wa'ter-ap'ple *n.* (האוואה'-טער-עפ'ל) ז. ***custard-apple***.
wa'ter-back *n.* (האוואה'-טער-בעק) א וואסער־קעסעל אדער א רייה וואסער־רעהרען וואס ווערט איינגעריכט הינטער א קאך־אויווען אדער הייץ־אויווען אום צו בענוצען די היץ אויף צו ווארעמען וואסער.
wa'ter-bag *n.* (האוואה'-טער-בעג) דער צווייטער מאגען ביי א קעמעל, וואו ער האלט א זאפאס פון וואסער.
wa'ter-bai'liff *n.* (האוואה'-טער-ביי'-ליף) א בעאמטער אין א צאל־אמט [טאמאזשנע] אין א האפען־שטאדט, וועלכער דארף אונטערזוכען די סחורה פון אריינגעקומענע שיפען; א בעאמטער אמאל אין לאנדאן וואס האט געהאט די אויפזיכט אויף דער אבהיטונג פון די געזעצען וועגען דער טעמזע [דער טייך אין לאנדאן].
wa'ter-barom'eter *n.* (האוואה'-טער-בע-ראמ'-ע-טער) א וואסער־באראמעטער [א באראמעטער, וועלכער איז אנגעפילט מיט וואסער אנשטאט קוועקזילבער].
wa'ter-bar'rel *n.* (האוואה'-טער-בער'-על) א וואסער־פאס.
wa'ter-bath *n.* (האוואה'-טער-בעטה) א געשיר צום קאכען וואסער פאר כעמישע צוועקען; א וואסער־באד, א וואסער־וואנע [אין נעגענזאץ צו דאמפף־באד].
wa'ter-bean *n.* (האוואה'-טער-ביען) די אינדישע ים־רויז [אזא פלאנצע].
Wa'ter-bear'er *n.* (האוואה'-טער-בעהר'-ער) דער וואסערמאן, מזל דלי [איינער פון די צוועלף מזלות אדער שטערן־בילדער].
wa'ter-bear'er *n.* (האוואה'-טער-בעהר'-ער) א וואסער־טרעגער.
wa'ter-bed *n.* (האוואה'-טער-בעד) דאס שווימענדע בעט [אזא גומינער זאק וואס ווערט אנגעפילט מיט וואסער און ווערט בענוצט אלס אונטערבעט פאר קראנקע].
wa'ter-bee'tle *n.* (האוואה'-טער-ביע'-טל) א וואסער־באבעלע, א וואסער־זשוק, א וואסער־קעפער, א וואסער־פליעג.

Water-beetle

wa'ter-bells *n.* (האוואה'-טער-בעלז) די אייראפעאישע ווייסע וואסער־ליליע.
wa'ter-bird *n.* (האוואה'-טער-בוירד) א וואסער־פויגעל, א שווים־פויגעל.
wa'ter-bis'cuit *n.* (האוואה'-טער-ביס'-קיט) א וואסער־ביסקוויט, א וואסער־קיכעל [געמאכט פון מעהל מיט וואסער].
wa'ter-blinks *n.* (האוואה'-טער-בלינקס) א וואלקענדעל איבער א וואסער אין די קאלטע געגענדען [וואס דיענט אלס צייכען וועגען דער אנוועזענהייט פון וואסער אין יענעם פלאץ].
wa'ter-blue *n.* (האוואה'-טער-בלוה) אזא שוואך־בלויע פארב.
wa'ter-board *n.* (האוואה'-טער-באורד) א ברעט ביים ברעג פון א שיפעל, וואס דערלאזט ניט, דאס וואסער זאל אריינשפריצען אין שיפעל.
wa'ter-boat *n.* (האוואה'-טער-באוט) א וואסער־שיפעל [א שיפעל וואס פיהרט טרינק־וואסער פאר שיפען].
wa'ter-boat'man *n.* (האוואה'-טער-באוט'-מען) אזא גרויסער אינזעקט וואס שווימט אויף'ן וואסער אזוי ווי א שיפעל; א וואסער־וואנץ [אזא וואסער־אינזעקט].
wa'ter-borne *a.* (האוואה'-טער-באורן) וואס ווערט געפיהרט אויף'ן וואסער.
The **water-borne** commerce of this country is very great.
wa'ter-borne goods (האוואה'-טער-באורן גודז) שיפס־פראכט.
wa'ter-bot'tle *n.* (האוואה'-טער-באט'ל) א וואסער־פלאש.
wa'ter-bound *a.* (האוואה'-טער-באונד) פערהאלטען דורך א וואסער [ווי דורך א פערפלייצונג].
While **water-bound**, the foraging party was attacked by guerillas.
wa'ter-brain *n.* (האוואה'-טער-בריין) קאפ־שווינדלונג ביי שאף.
wa'ter-brain fe'ver (האוואה'-טער-בריין פיע'-ווער) מענינגיטיס, ענטצינדונג פון דעם מארך־הייטעל [ז. ***meningitis***]; קאפ־וואסערזוכט [אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ. ז. ***hydrocephalus***].
wa'ter-brash *n.* (האוואה'-טער-ברעש) אזא שארפע פארם פון מאגען־קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין שלעכטער פערדייאונג.
wa'ter-brax'y *n.* (האוואה'-טער-ברעק'-סי) רוהר־קראנקהייט, לאקסירונג ביי שעפסען.
wa'ter-brea'ther *n.* (האוואה'-טער-בריע'-טהער) א בעשעפעניש וואס קען אטעמען אין וואסער מיט דער הילף פון זשאברעס [קיעמען].
wa'ter-buck *n.* (האוואה'-טער-באק) א וואסער־אנטעלאפ [אזא אפריקאנער אנטעלאפ וואס האלט זיך אויף ביי וואסערען].
wa'ter-buf'falo *n.* (האוואה'-טער-באפ'-ע-לאו) ז. ***water-cow***.
wa'ter-bug *n.* (האוואה'-טער-באג) א וואסער־וואנץ.
wa'ter-butt *n.* (האוואה'-טער-באט) א גרויסער וואסער־פאס ביי א הויז פאר רעגען־וואסער; אזא וואסער־אינזעקט [ז. ***water-beetle***].
wa'ter-cab'bage *n.* (האוואה'-טער-קעב'-עדזש) די אמעריקאנער ווייסע וואסער־ליליע.
wa'ter-can'cer *n.* (האוואה'-טער-קענ'-סער) ז. ***noma***.
wa'ter-can'ker *n.* (האוואה'-טער-קענ'-קער) ז. ***noma***.
wa'ter-car'riage *n.* (האוואה'-טער-קער'-אידזש) וואסער־טראנספארט [דאס פיהרען משא אויף'ן וואסער]; דאס פיהרען וואסער.
wa'ter-car'rier *n.* (האוואה'-טער-קער'-אי-ער) א וואסער־טרעגער.
wa'ter-cart *n.* (האוואה'-טער-קארט) א וואסער־וואגען, א וואגען צו פיהרען וואסער.
wa'ter-cask *n.* (האוואה'-טער-קעסק) א וואסער־פאס.
wa'ter-ca'vy *n.* (האוואה'-טער-קיי'-ווי) ז. ***capibara***.
wa'ter-cen'tiped *n.* (האוואה'-טער-סענ'-טי-פעד) ז. ***hellgrammite***.
wa'ter-cica'da *n.* (האוואה'-טער-סי-קיי'-דא) ז. ***water-boatman***.
wa'ter-clock *n.* (האוואה'-טער-קלאק) א פארצייטיגער וואסער־זייגער. ז. ***clepsydra***.
wa'ter-clos'et *n.* (האוואה'-טער-קלאז'-עט) א וואסער־קלאזעט [אן אבטרעט וואו דאס שמוץ ווערט דורך א ראהר אראבגעשווענקט מיט וואסער].
wa'ter-col'or *n.* (האוואה'-טער-קאל'-אר) וואסער־פארב [פארב צום מאלען וואס ווערט צולאזען אין וואסער און ניט

אין אויל]; אקווארעל-צייכנונג [מאלעריי מיט וואסער-פארב]; א בילד געמאלען מיט וואסער-פארב.

wa'ter-col'orist *n.* (הוואה'-טער-קאל'-אר-איסט) אן אקווארעל-צייכנער, א מאלער אין וואסער-פארבען.

wa'ter com'pany (הוואה'-טער קאמ'-פע-ני) א וואסער-געזעלשאפט [א געזעלשאפט, וועלכע שטעלט צו וואסער פאר געברויך].

wa'ter-cooled *a.* (הוואה'-טער-קוהלד) געקיהלט דורך וואסער [ווי די צילינדערס פון א גאז-מאטאר א. ד. ג.].

wa'ter-cool'er *n.* (הוואה'-טער-קוהל'-ער) א וואסער-קיהלער, א כלי צום אבקיהלען וואסער; א פאררירכטונג צום קיהלען דורך וואסער.

wa'tercourse *n.* (הוואה'-טער-קאורס) א וואסער-שטראם; א טייך; א וואסער-גראבען; א וואסער-קאנאל; די ריכטונג פון א וואסער-שטראם אדער פון א טייך.

wa'ter-cow *n.* (הוואה'-טער-קאו) דער אינדישער ביפעל-אקס.

wa'ter-crack'er *n.* (הוואה'-טער-קרעק'-ער) א וואסער-קיכעל, א וואסער-ביסקוויט. ז. ***water-biscuit***

wa'ter-craft *n.* (הוואה'-טער-קרעפט) שיפען, שיפלעך.

wa'ter-crane *n.* (הוואה'-טער-קריין) א הויב-מאשין אנצוגיסען וואסער אין א לאקאמאטיוו; א הויב-מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער-קראפט.

wa'ter-cress *n.* (הוואה'-טער-קרעס) די וואסער-קרעסע, די ברונעם-קרעסע [א קלעטערענדע פלאנצע וועלכע וואקסט אין ברונעמער, קוואלען אדער טייכען].

wa'tercup *n.* (הוואה'-טער-קאפ) דער וואסער-נאפעל. ז. ***pennywort***

wa'ter-cure *n.* (הוואה'-טער-קיור) הידראפאטהיע, וואסער-קור, די מעטאדע צו היילען קראנקהייטען מיט דער הילף פון וואסער.

wa'ter-dev'il *n.* (הוואה'-טער-דעוו'ל) די לארווא פון געוויסע וואסער-אינזעקטען. ז. ***hellgrammite***

wa'ter-doc'tor *n.* (הוואה'-טער-דאק'-טאר) א וואסער-דאקטאר, א הידראפאטהיסט, א דאקטאר וואס קורירט קראנקהייטען דורך וואסער-קור. ז. ***water-cure***

wa'ter-dog *n.* (הוואה'-טער-דאג) א וואסער-הונד [א הונד וואס איז געלערענט צו געהן אין וואסער אויף יאגד]; א קלייגער וואלקען וואס ווייזט אויף רעגען; אזא גרויסער סאלאמאנדער [ז. ***salamander***]; אן אלטער מאטראז.

wa'ter-drain *n.* (הוואה'-טער-דריין) א וואסער-אבצוג, א גראבען אדער קאנאל אבצוציהען וואסער.

wa'ter-drai'nage *n.* (הוואה'-טער-דריי'-נעדזש) וואסער-אבצוג [דורך גראבענס אדער קאנאלען].

wa'ter-dress'ing *n.* (הוואה'-טער-דרעס'-אינג) דאס צולעגען וואסער צו א וואונד.

wa'ter-drin'ker *n.* (הוואה'-טער-דרינ'-קער) א וואסער-טרינקער; א פראהיביציאניסט, א געגנער פון טרינקען אלקאהאלישע געטרענקע.

wa'ter-drip *n.* (הוואה'-טער-דריפ) א כלי אונטער א וואסער-קיהלער [וואוהין עס טריפט אריין דאס וואסער פון דעם וואסער-קיהלער]. ז. ***water-cooler***

wa'ter-drop *n.* (הוואה'-טער-דראפ) א וואסער-טראפען, א טרעהר.

wa'ter-drop'per *n.* (הוואה'-טער-דראפ'-ער) אזא אפאראט צו מעסטען די עלעקטרישע שפאנונג פון דער לופט דורך טריפענדע וואסער-טראפען.

wa'tered *a.* (הוואה'-טערד) מיט וועלען-ליניען אדער וועלען-שטרייפען ווי זיי ווערען געמאכט פון וואסער; געוואסערט; בעוואסערט; אנגעטרונקען, אנגעפאיעט. ז. ***water***

wa'tered stock (הוואה'-טערד סטאק) געוואסערטע אקציעס [אקציעס, וואס אן אקציען-געזעלשאפט לאזט ארויס איבער דעם ווערטה פון קאפיטאל, וואס איז אריינגעלעגט אין געשעפט, אדער איבער דעם ווערטה פון געשעפט].

wa'ter-el'der *n.* (הוואה'-טער-על'-דער) די שנעע-באל רויז [אזא בלומען-פלאנצע].

wa'ter-el'ephant *n.* (הוואה'-טער-על'-אי-פענט) א ניל-פערד, א פלוס-פערד, א היפאפאטאמוס. ז. ***hippopotamus***

wa'ter-el'evator *n.* (הוואה'-טער-על'-אי-וויי-טאר) א הויב-מאשין צו שעפען וואסער פון א ברונעם אדער ארויפצוהויבען וואסער אין דער הויך; א הויב-מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער-קראפט.

wa'ter-elm *n.* (הוואה'-טער-עלם) דער ווייסער אולם-בוים. ז. ***elm***

wa'ter-en'gine *n.* (הוואה'-טער-ענ'-דזשין) א וואסער-ווערק, א שעפ-ווערק, א מאשין צו שעפען וואסער; א מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער-קראפט.

wa'terer *n.* (הוואה'-טער-ער) א בעוואסערער; איינער וואס פערוואסערט אדער גיסט אריין וואסער; איינער וואס "פערוואסערט" אקציעס [ז. ***watered stock***]; א כלי צו בעגיסען אדער בעשפריצען פלאנצען; א כלי צום אנטרינקען אדער אנפאיען [בהמות].

wa'terfall *n.* (הוואה'-טער-פאהל) א וואסער-פאל; א שניפס מיט נאכהענגענדע ענדען; א שיניאן [אזא האר-פריזור. ז. ***chignon***].

wa'ter-far'ming *n.* (הוואה'-טער-פאהר'-מינג) די קולטיווירונג פון וואסער-פלאנצען.

wa'ter-fil'ter *n.* (הוואה'-טער-פיל'-טער) א וואסער-פילטער [א פאררירכטונג צו פילטרירען אדער רייניגען וואסער].

wa'ter-fire *n.* (הוואה'-טער-פאיר) אזא זומפ-פלאנצע פון די הייסע געגענדען [וואקסט אפט אויף רייז-פעלדער].

wa'ter-flan'nel *n.* (הוואה'-טער-פלענ'-על) וואסער-פילץ, וואסער-פעדים [אזא פילץ-עהנליכער שטאף פון וואסער-גראזען וואס זעצט זיך אב אין וואסער].

wa'ter-flea *n.* (הוואה'-טער-פליע) א וואסער-פלוי [אזא קליינע וואסער-בעשעפעניש וואס שפרינגט ארום אין וואסער ווי א פלוי].

Water-flea

wa'ter-flood *n.* (הוואה'-טער-פלאד) א וואסער-פערפלייצונג.

wa'terflow *n.* (הוואה'-טער-פלאו) א וואסער-פלוס; א וואסער-שטראם; די מאס פליסענדעס וואסער.

wa'ter-fly *n.* (הוואה'-טער-פלאי) א וואסער-פליעג.

wa'ter-fowl *n.* (הוואה'-טער-פאול) וואסער-פויגעל; שווים-פויגעל.

wa'ter-frame *n.* (הוואה'-טער-פריים) א שפין-מאשין געטריבען פון וואסער-קראפט.

wa'ter-fright *n.* (הוואה'-טער-פראיט) הידראפאביע. ז. ***hydrophobia***

wa'terfront *n.* (הוואה'-טער-פראנט) א וואסער-פראנט, א פלאץ, וואס גרענעצט זיך מיט א וואסער.

wa'ter-gage *n.* (הוואה'-טער-גיידזש) א וואסער-מעסטער [א מאס צו מעסטען די הויך פון וואסער אין א רעזערוואואר אדער קעסעל].

wa'ter-gall *n.* (הוואה'-טער-גאהל) א לאך אדער הויל אין דער ערד וואס איז אויסגעשווייגקט געווארען דורך א וואסער; אן ערשיינונג אין הימעל וואס דייטעט אן אויף א רעגען, א רעגענבויגען-פלעק.

wa'ter-gate *n.* (הוואה'-טער-גייט) א וואסער-טויער [א טויער דורך וועלכען א וואסער ווערט דורכגעלאזען אדער אבגעשלאסען]; א טויער דורך וועלכען מען האט א צוטריט צו א וואסער-שטראם.

wa'ter-gauge *n.* (הוואה'-טער-גיידזש) ז. ***water-gage***

wa'ter-german'der *n.* (הוואה'-טער-דזשויר-מענ'-דער) דער קנאבעל-גערמאנדער [אזא פלאנצע. ז. ***germander***].

wa'ter-gil'ding *n.* (הוואה'-טער-גיל'-דינג) דאס בעגילדען מיט גאלד-אמאלגאם [א געמיש פון גאלד מיט קוועקזילבער], פון וועלכען דאס קוועקזילבער ווערט נאך'ן בעגילדען ארויסגעצויגען דורך היץ.

wa'ter-glass *n.* (הוואה'-טער-גלעס) א וואסער-שפאקטיוו [א שפאקטיוו פאר בעאבאכטונגען אונטער'ן וואסער]: אזא פארצייטיגער וואסער-זייגער: דאס גלעזעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א דאמפף-קעסעל צו בעאבאכטען די הויכקייט פון וואסער אין קעסעל.

wa'ter-god *n.* (הוואה'-טער-גאד) א וואסער-גאט.

wa'ter-gru'el *n.* (הוואה'-טער-גרוה'-על) האבערנע קאשע געקאכט בלויז מיט וואסער: האבער-זופ געקאכט בלויז מיט וואסער.

wa'ter-guard *n.* (הוואה'-טער-גארד) א טייך-וועכטער, א האפען-וועכטער; א צאל-בעאמטער וואס פאסט אויף, אז שיפען זאלען ניט אריינפעקלען קיין קאנטראבאנדע.

wa'ter-hair'grass *n.* (הוואה'-טער-העהר'-גרעס) אזא גראז מיט דינע צווייגלעך, וואס וואקסט אין די פלאכע וואסערען אין די נארדליכע געגענדען.

wa'ter-ham'mer *n.* (הוואה'-טער-העמ'-ער) דער שטויס וואס עס הערט זיך פון א וואסער-מאסע וואס פליסט דורך א ראהר, ווען זי ווערט פלעצליך אבגעשטעלט; דער גערויש ווי דאס קלאפען פון א האמער אין א דאמפף-רעהר וואס ווערט פעראורזאכט פון וואסער, וואס געפינט זיך אין רעהר ווען הייסער דאמפף געהט דורך; א שפיעלצייג וואס בעשטעהט פון א פעסט-פערמאכטען רעהרעל, פון וועלכען די לופט איז אויסגעפומפט און וועלכעס ענטהאלט א ביסעל וואסער [דאס וואסער אין רעהרעל קלאפט מיט א גערויש ווי

פון א האמער]; א דערהיצטער מעטאלענער האמער צום פעראורזאכען לייכטע בלאטערען אויף'ן לייב אדער צום אויסברענען א וואונד.

wa'ter-heat'er *n.* (הוואה'-טער-היעט'-ער) א וואסער=ווארמער [אן אפאראט אנצוווארעמען וואסער]; א ווארם=אפאראט, וואס ווארעמט מיט דער הילף פון הייסען וואסער.

wa'ter-hen *n.* (הוואה'-טער-העו) די וואסער=הוהן [אזא וואסער=פויגעל וואס איז עהנליך צו א הוהן].

wa'ter-hog *n.* (הוואה'-טער-האג) דער וואסער=שוויין, דער טייך=שוויין [אזא שוויין=עהנליכע חיה אין אפריקא וואס לעבט ביי די ברעגען פון טייכען]. ז. *capibara*

wa'ter-ice *n.* (הוואה'-טער-אים) אייז געמאכט פון צוקער=וואסער און פרוכט=זאפט.

wa'teriness *n.* (הוואה'-טער-אי-נעם) וואסערדיגקייט, פייכטקייט, נאסקייט.

wa'tering *n.* (הוואה'-טער-אינג) דאס בעוואסערען, דאס בעשפריצען מיט וואסער; דאס צוגעבען א וועלען=פערמיגען אויסזעהן; א בעוואסערונגס=פלאץ.

wa'tering-call *n.* (הוואה'-טער-איננ-קאהל) א מיליטערישער סיגנאל פאר קאוואלעריע=סאלדאטען צו פיהרען אנטרינקען די פערד.

wa'tering-cart *n.* (הוואה'-טער-אינג-קארט) א שפריץ=וואגען, א בעוואסערונגס=וואגען.

wa'tering-house *n.* (הוואה'-טער-אינג-האום) א הויז אדער אכסניא וואו עס ווערט געהאלטען וואסער פאר פערד צום טרינקען.

wa'tering par'ty (הוואה'-טער-אינג פאר'-טי) א קאמאנדע סאלדאטען וואס ווערען ארויסגעשיקט אנצוטרינקען די פערד.

wa'tering-place *n.* (הוואה'-טער-אינג-פלייס) א וואסער=ארט, אן ארט, וואו עס איז דא וואסער צו טרינקען אדער פאר אנדערע צוועקען; אן ארט פון בעדער פאר קוראציע.

wa'tering-pot *n.* (הוואה'-טער-אינג-פאט) א וואסער=קאן, א גיס=קאן; א כלי צו בעגיסען אדער בעשפריצען פלאנצען; א מין מושעל.

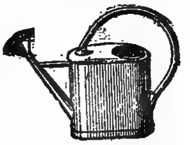

Watering-pot

wa'tering-trough *n.* (הוואה'-טער-אינג-טראהף) א וואסער=קארעטע.

wa'terish *a.* (הוואה'-טער-איש) פול מיט וואסער; וואס ענטהאלט וואסער; וואסערדיג; שוואך.

wa'terishness *n.* (הוואה'-טער-איש-נעם) וואסעריגקייט.

wa'ter-lade *n.* (הוואה'-טער-לייד) א רינע, א קאנאווע אבצוציהען וואסער.

wa'terleaf *n.* (הוואה'-טער-ליעף) דאס וואסער=בלאט [א וואסער=פלאנצע]; אין פאפיער=פאבריקאציאן — נאך ניט אינגאנצען פארטיגעס פאפיער, גלייך ווי עס איז ארוים פון דער ערשטער פרעם.

wa'ter-lem'on *n.* (הוואה'-טער-לעמ'-אן) די לארבער=בלעטערדיגע פאסיאנס=בלום אדער ליידענס=בלום. ז. *passion-flower*

wa'terless *a.* (הוואה'-טער-לעם) וואסערלאז, אהן וואסער, טרוקען.

wa'ter-lev'el *n.* (הוואה'-טער-לעוו'-על) די וואסער=פלעכע, דער וואסער=שפיעגעל, דער וואסער=שטאנד; א ניוועליר=אינסטרומענט, וואו וואסער ווערט גענוצט אנשטאט קוועקזילבער אדער ספירט [ז. *leveling-instrument*].

wa'ter-lil'y *n.* (הוואה'-טער-ליל'-אי) די וואסער=ליליע [איינע פון פערשיעדענע מינים וואסער=פלאנצען].

Water-lily

wa'ter-line *n.* (הוואה'-טער-לאין) די וואסער=ליניע [די ליניע אויף די ווענד פון אן אנגעלאדענער שיף ביז וועלכער עס דערגרייכט דאס וואסער]; די וואסער=פלעכע, דער וואסער=שפיעגעל; א וואסער=ליניע אדער וואסער=צייכען אין פאפיער.

wa'ter-lined *a.* (הוואה'-טער-לאינד) מיט וואסער=ליניען, מיט האלב=דורכזיכטיגע ליניען [וועגען פאפיער].

wa'ter-logged *a.* (הוואה'-טער-לאגד) פול מיט וואסער [וועגען א שיף, אין וועלכער עס האט ארייננעדרונגען דורך די ריגעס אדער שפאלטען פיעל וואסער און זי איז געווארען אזוי שווער, דאס מען קען זי ניט קירעווען]; דורכגעזאפט מיט וואסער.

wa'ter-main *n.* (הוואה'-טער-מיין) די הויפט=רעהר פון א וואסער=לייטונגס=סיסטעם.

wa'terman *n.* (הוואה'-טער-מען) א שיפער, אן איבערשיפער [איינער וואס פיהרט איבער מענשען אדער זאכען אין א שיף, מיט א פאראם א. ז. וו.]; איינער וואס האלט זיך אויף צווישען בעלי=עגלות און בעשעפטיגט זיך מיט אנטרינקען די פערד; א וואסער=טרעגער, א וואסער=פיהרער.

wa'termanship *n.* (הוואה'-טער-מען-שיפ) שיפעריי, די בעשעפטיגונג פון א שיפער, די קונסט פון רודערען.

wa'ter-mark *n.* *and* *v.* (הוואה'-טער-מארק) א דורכזיכטיגער וואסער=צייכען אויף פאפיער; די וואסער=ליניע [ז. *water-line*]; מאכען וואסער=צייכענס אין פאפיער.

wa'ter-mead'ow *n.* (הוואה'-טער-מעד'-או) א וואסער=לאנקע [א לאנקע וואס ווערט פערפלייצט מיט וואסער אין געוויסע צייטען פון יאהר].

wa'ter-meas'urer *n.* (הוואה'-טער-מעזש'-אור-ער) אזא וואסער=אינזעקט.

wa'termelon *n.* (הוואה'-טער-מעל-אן) א וואסער=מעלאן, א קאווען.

wa'ter-me'ter *n.* (הוואה'-טער-מיע'-טער) א וואסער=מעסטער, אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכנען ווי פיעל וואסער עס געהט דורך איהם דורך, אן אינסטרומענט צו בעשטימען ווי פיעל וואסער עס ווערט אויסגעדונסטעט אין א בעשטימטער צייט.

wa'ter-mill *n.* (הוואה'-טער-מיל) א וואסער=מיהל.

wa'ter-mon'key *n.* (הוואה'-טער-מאנ'-קי) אזא ליימענער וואסער=קרוג מיט א הויכען האלז.

wa'ter-mo'tor *n.* (הוואה'-טער-מאו'-טאר) א וואסער=ראד [ווי אין א וואסער=מיהל]; א טורבינע [ז. *turbine*].

wa'ter-mur'rain *n.* (הוואה'-טער-מאר'-איין) אזא קראנקהייט ביי בהמות.

wa'ter-nix'y *n.* (הוואה'-טער-ניק'-סי) א וואסער=גייסט, אן עלף, א רוסאלקע.

wa'ter-ox *n.* (הוואה'-טער-אקס) ז. *water-cow*

wa'ter-par'ting *n.* (הוואה'-טער-פאר'-טינג) ז. *watershed*

wa'terphone *n.* (הוואה'-טער-פאון) אן אינסטרומענט צו בעאבאכטען דעם וואסער=פלוס אין [אונטערערדישע] רעהרען און אויסצוגעפינען, אויב זיי רינען.

wa'ter-pil'lar *n.* (הוואה'-טער-פיל'-אר) ז. *water-crane*

wa'ter-pim'pernel *n.* (הוואה'-טער-פימ'-פער-נעל) ז. *pimpernel*

wa'ter-pipe *n.* (הוואה'-טער-פאיפ) א וואסער=רעהר, א רעהר דורכצולאזען וואסער.

wa'ter-pitch'er *n.* (הוואה'-טער-פיטש'-ער) א קרוג צו האלטען וואסער; אזא פלאנצע מיט קרינגלעך=פערמיגע בליהונגען.

wa'ter-plant *n.* (הוואה'-טער-פלענט) א וואסער=פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט אין וואסער].

wa'ter-plate *n.* (הוואה'-טער-פלייט) א טעלער מיט צוויי דעקען, צווישען וועלכע עס ווערט ארייננעגאסען הייס וואסער, אום צו האלטען ווארעם די שפייז.

wa'ter-poise *n.* (הוואה'-טער-פאיז) אזא אינסטרומענט צו בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פערשיעדענע פליסיגקייטען [זייער געוויכט אין פערגלייך מיט דעם געוויכט פון וואסער וואס איז גענומען אין דערזעלבער מאס].

wa'ter-pot *n.* (הוואה'-טער-פאט) א טאפ אדער אנדער כלי צו האלטען וואסער; א וואסער=קאן [צו בעשפריצען פלאנצען]; א פיש=טאפ.

wa'ter-pow'er *n.* (הוואה'-טער-פאו'-ער) וואסער=קראפט; דאס וואסער וואס ווערט בענוצט אלס קראפט צו אירגענד וועלכער בעוועגונג.

wa'ter-press *n.* (הוואה'-טער-פרעם) ז. *hydraulic press*

wa'terproof *a.*, *n.* *and* *v.* (הוואה'-טער-פרוהף) וואסער=פעסט, וואסער=דיכט [אזוי געדיכט דאס עס לאזט ניט דורך קיין וואסער]; וואסער=צייג [צייג וואס לאזט דורך זיך ניט דורך קיין וואסער, ווי דאס צייג פון וועלכען מען מאכט רעגען=מאנטלען]; א קאוטשוק=מאנטעל, א רעגען=מאנטעל; מאכען וואסער=דיכט אדער וואסער=פעסט.

wa'terproofer *n.* (הוואה'-טער-פרוה-פער) איינער וואס מאכט צייג אדער אנדערע מאטעריאלען וואסער=דיכט [עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער].

wa'terproofing *n.* (הוואה'-טער-פרוה-פינג) דאס מאכען צייג וואסער=דיכט [עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער]; א מאטעריאל מיט וועלכען מען מאכט צייג וואסער=דיכט [ווי למשל, קאוטשוק].

wa'ter-pump *n.* (הוואה'-טער-פאמפ) א וואסער=פומפ; די אויגען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

wa'ter-rad'ish *n.* (הוואה'-טער-רעד'-איש) אזא וואסער⸗קרעסע. ז. ***water-cress***

wa'ter-ram *n.* (הוואה'-טער-רעם) ז. ***hydraulic ram***

wa'ter-rat *n.* (הוואה'-טער-רעט) ז. ***muskrat***

wa'ter-rate *n.* (הוואה'-טער-רייט) א שטייער אדער טאקסע פאר בעזארגען מיט וואסער.

wa'ter-rent *n.* (הוואה'-טער-רענט) ז. ***water-rate***

wa'ter-rose *n.* (הוואה'-טער-ראוז) ז. ***water-lily***

wa'ter-rot *v.* (הוואה'-טער-ראט) ווייקען אין וואסער [ווי האנף אדער לייווענד].

wa'ter-route *n.* (הוואה'-טער-רוהט) א וואסער⸗וועג [ווי א טייך].

wa'ter-screw *n.* (הוואה'-טער-סקרוה) ז. ***Archimedean screw***

wa'tershed *n.* (הוואה'-טער-שעד) די ליניע, וועלכע טיילט אב אין א לאנד איין טייך מיט אלע איהרע צווייגען פון א צווייטען [דיעזע ליניע בעשטעהט אפט פון א בערג⸗רוקען].

wa'ter-shoot *n.* (הוואה'-טער-שוהט) א רעהר, דורך וועלכען דאס וואסער ווערט ארויסגעגאסען פון א הויז; א צווייגעל וואס שפראצט ארויס פון ווארצעל פון א בוים.

wa'terside *n.* (הוואה'-טער-סאיד) די וואסער⸗זייט, דער ברעג פון א טייך אדער פון ים.

wa'ter-skin *n.* (הוואה'-טער-סקין) א לאגעל. א זאק געמאכט פון א פעל צו טראגען וואסער.

wa'ter-sky *n.* (הוואה'-טער-סקאי) אן אבשפיעגלונג אין הימעל [אין די קאלטע לענדער], וואס דיענט אלס צייכען, אז אונטער יענעם פלאץ געפינט זיך א וואסער.

wa'ter-snail *n.* (הוואה'-טער-סנייל) דער וואסער⸗שנעק [א מין שליאמאק וואס געפינט זיך אין וואסער].

wa'ter-soak *v.* (הוואה'-טער-סאוק) דורכווייקען מיט וואסער.

wa'ter-sod'den *a.* (הוואה'-טער-סאד'ן) צואווייקט פון וואסער; ווייך געווארען דורך וואסער.

wa'ter-sol'dier *n.* (הוואה'-טער-סאול'-דזשער) די אלאע⸗ארטיגע וואסער⸗שער [אזא וואסער⸗פלאנצע].

Water-soldier

w'ater-sou'chy *n.* (הוואה'-טער-סאו'-טשי) פיש געקאכט אין זייער אייגענעם סאוס.

wa'ter-span'iel *n.* (הוואה'-טער-ספענ'-יעל) אזא וואכטעל⸗הונד. ז. ***spaniel***

wa'ter-spi'der *n.* (הוואה'-טער-ספאי'-דער) דער וואסער⸗שפין [אזא שפין וועלכער האלט זיך אויף אין א מין זעקעלע פון שפינוועבס, וואס הענגט אויף א וואסער⸗פלאנצע אונטער'ן וואסער]; אזא וואסער⸗אינזעקט.

wa'ter-spin'ner *n.* (הוואה'-טער-ספינ'-ער) ז. ***water-spider***

wa'terspout *n.* (הוואה'-טער-ספאוט) א וואסער⸗שטראהל, א שפריץ וואסער; א וואסער⸗קישקע, א קישקע צו שפריצען וואסער; א וואסער⸗זייל [אזא ווירבעל⸗שטורם אויף'ן ים, ווען א שווארצער וואלקען לאזט זיך אראב נידריג אין דער פארם פון א לייקע און אונטער איהם הויבט זיך אויף א זייל פון א ברויזענדען וואסער. ז. איל.].

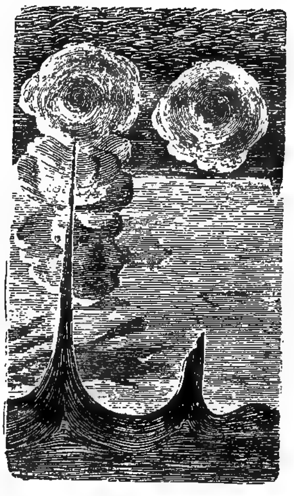

Waterspout

wa'ter-sprite *n.* (הוואה'-טער-ספראיט) א וואסער⸗גייסט, א וואסער⸗שד.

wa'ter-stairs *n.* (הוואה'-טער-סטעהרז) טרעפ וואס פיהרען ארונטער צום וואסער.

wa'ter-stream *n.* (הוואה'-טער-סטריעם) א וואסער⸗שטראם, א טייך.

wa'ter-supply' *n.* (הוואה'-טער-סא-פלאי') די וואסער⸗בעזארגונג [די קוואנטיטעט אדער קוואליטעט פון וואסער וואס בעקומט זיך און ווערט פערברויכט אין א שטאדט, דארף א. ד. ג.; די פערזארגונג מיט וואסער א שטאדט, דארף א. ז. וו.].

wa'ter-ta'ble *n.* (הוואה'-טער-טיי'בל) א לייסט ביי א געביידע אבצואווארפען דאס רעגען⸗וואסער פון די ווענד.

wa'ter-tank *n.* (הוואה'-טער-טענק) א וואסער⸗האלטער, א ציסטערנע, א רעזערוואואר צו האלטען וואסער.

wa'ter-thermom'eter *n.* (הוואה'-טער-טהער-מאמ'-ע-טער) א וואסער⸗טערמאמעטער, אזא טערמאמעטער וואו וואסער ווערט געברויכט אנשטאט קוועקזילבער.

wa'ter the stock (הוואה'-טער טהי סטאק) פערוואסערען די אקציעס [ארויסלאזען מעהר אקציעס איידער די גרויס פון קאפיטאל אדער דער ווערטה פון געשעפט]; אנפאיען אדער אנטרינקען די בהמות.

wa'ter-tight *a.* (הוואה'-טער-טאיט) וואסער⸗דיכט, וואסער⸗פעסט [וואס לאזט דורך זיך ניט דורך קיין וואסער].

wa'terway *n.* (הוואה'-טער-הוויי) א וואסער⸗לויף [דער לויף אדער די שטרעמונג פון וואסער]; א וואסער⸗וועג, א שטראם, דער טייל פון א וואסער, וואו שיפען שטעלען זיך אב.

wa'ter-wheel *n.* (הוואה'-טער-הוויעל) א וואסער⸗ראד, א טורבינע [א ראד וואס ווערט געטריבען דורך וואסער⸗קראפט צו בעוועגען א מאשין, ווי א מיהל א. ד. ג.]; א ראד צום שעפען וואסער.

wa'ter-wing *n.* (הוואה'-טער-הווינג) א וואסער⸗פליגעל [א וואסער⸗וואנד צו שיצען א בריק].

wa'terwork *n.* (הוואה'-טער-הוואירק) א וואסער⸗ווערק; א וואסער⸗לייטונג; א מאשין צו טרייבען וואסער; א סצענע אדער פאראד אויף'ן ים; מאלעריי מיט וואסער⸗פארב; א מין טעפיך געפארבט מיט וואסער⸗פארב.

wa'ter-worn *a.* (הוואה'-טער-הווארן) אויסגענאגט אדער אויסגעריבען פון וואסער [ווי א פעלז, אז וועלכען עס שלאגען זיך אב די וועלען פון א טייך אדער ים].

wa'tery *a.* (הוואה'-טער-אי) וואסערדיג; וואס ענטהאלט וואסער; וואס בעשטעהט פון וואסער; עהנליך צו וואסער; פליסיג; ווייך, צואווייקט, צוקראכען.

watt *n.* (הוואט) א וואט, אן עלעקטרישע איינהייט צו מעסטען די ארבייט פון אן עלעקטרישען שטראם [פאר דער איינהייט ווערט אנגענומען אן עלעקטרישער שטראם פון 1 וואלט שפאנונג און 1 אמפער שטארקייט].

wat'tle *n. and v.* (הוואטל) א ראהם אדער ווענטעל געפלאכטען פון ריטער אדער שטעקענס [ז. ***hurdle***]; א געפלעכט; א ריטעל, א צווייגעל; דאס לעפעל וואס הענגט אראב פון האלז ביי א האהן און אנדערע פויגעל; איינס פון די עקעלעך וואס הענגען אראב ארום מויל ביי געוויסע פיש [ווי ביי א קארפ]; אן אראבהענגענדער קנייטש פון פעל ביי געוויסע מינים חזירים; א מין אקאציען⸗בוים אין אויסטראליען; פלעכטען ריטלעך אין דער פארם פון א נעץ; צוזאמענבינדען מיט ריטלעך אדער צווייגלעך; פלעכטען ווי א קארב.

wat'tle-bark *n.* (הוואט'ל-בארק) די קארע פון געוויסע אויסטראליער אקאציען⸗בוימער, וואס ווערט געברויכט צו גארבען פעל.

wat'tle-bird *n.* (הוואט'ל-בוירד) אזא אויסטראלישער גרויער פויגעל מיט לעפלעך, וואס הענגען אראב איבער די אויערען [ז. איל.]; די טעלאגאלא⸗הוהן [א מין אויסטראלישער אינדיק. ז. ***brush-turkey***].

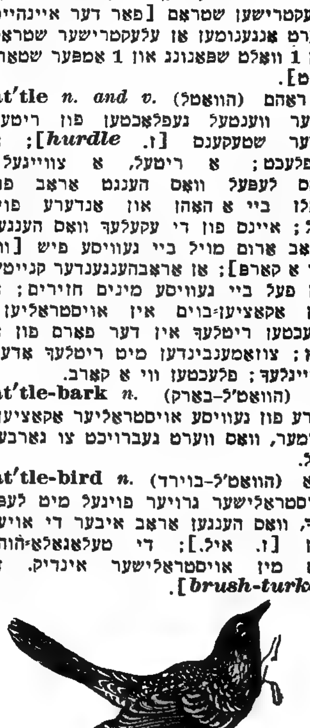

Wattle-bird

wat'tled *a.* (הוואטלד) מיט אראבהענ⸗

גענדע לעפּלעך [ווי ביי א האהן]; וואס שטעלט פאר דעם קאפ פון א האהן מיט אראבהענגענדע לעפּלעך [וועגען א שילד אדער הערב].

wat'tle-gum *n.* (הוואט'ל-גאם) אזא אויסטראלישע גומי.

wat'tle-tree *n.* (הוואט'ל-טריע) אזא אויסטראלישער אקאציען=בוים.

wat'tle-tur'key *n.* (הוואט'ל-טויר'-קי) ז. ***brush-turkey***.

wat'tlework *n.* (הוואט'ל-הוואירק) דאס פלעכט=ווערק, א זאך וואס איז געפלאכטען פון ריטלעך אדער צווייגלעך.

wat'tling *n.* (הוואט'-לינג) פלעכט=ווערק, א וואנד אדער ראהם וואס איז געפלאכטען פון ריטער.

watt'meter *n.* (הוואט'-מיע-טער) א וואט=מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטרישע קראפט אין וואטען. ז. ***watt***.

waul *v.* (הוואהל) שרייען ווי א קאץ, מיאוקען.

wave *n. and v.* (הווייוו) א וועלע, א כוואליע, אן אינד; א וועלענפערמיגע בעוועגונג; עפּעס וואס קומט אן ווי א כוואליע [ווי א שטארקע פאלקס=בעוועגונג, א שטארקע הויבונג פון שטימונג אדער געפיהלען]; א וועלען=עהנליכער גלאנץ [ווי פון זייד]; דער ים, וואסער [אלס פאעטישער אויסדרוק]; אין מעטעאראלאגיע — א שארפע ענדערונג פון טעמפּעראטור איבער א ברייטער געגענד [ווי א כוואליע פון היץ אדער קעלט]; ברייננגען אין א וועלען=בעוועגונג, מאכען עס זאל פליסען וועלען=פערמיג; וויעגען, בעוועגען; סיגנאליזירען שאקלענדיג מיט דער האנד, מיט א פלאג א. ז. וו.; געבען צייכענס, ווינקען; מאכען א וועלען=פערמיגען אוזאר; פלאטערען, וועהען, שווינגען; זיך בעוועגען וועלען=פערמיג; בריינגען א קרבן תנופה [ז. ***wave-loaf***].

waved *a.* (הווייווד) וועלען=פערמיג, ווי כוואליעס; געוועסערט, מיט א וועלען=פערמיגען קאליר [וועגען זייד, שטאהל א. ז. וו.].

wave'less *a.* (הווייוו'-לעס) אהן וועלען, גלאט, רוהיג.

wave'let *n.* (הווייוו'-לעט) א קליינע וועלע אדער כוואליע.

wave'-loaf *n.* (הווייוו'-לאוף) ביי די פארצייטיגע אידען — דער לחם תנופה [א לאבען ברויט פון די ערשטע צייטיגע תבואות, וואס די אידען פלעגען בריינגען אלס קרבן און די כהנים פלעגען עס אויפהויבען אין דער הויך און בעוועגען אין אלע זייטען איידער זיי פלעגען עס פערברענגען אויף'ן מזבח].

wave'-mo'tion *n.* (הווייוו'-מאו'-שאן) א וועלען=פערמיגע בעוועגונג.

wave'-of'fering *n.* (הווייוו'-אפ'-ער-אינג) דער קרבן תנופה, דאס שווינג=אפּפער. ז. ***wave-loaf***.

wa'ver *v. and n.* (הוויי'-ווער) שוועבען, פלאטערען, וועהען, ציטערען; פינקלען, א בליאסק טהאן, גלימערען; שוואנקען, וואקלען; ניט זיין זיכער ביי זיך; זיך שלאגען מיט דער דעה; זיין אונענטשלאסען; איינער אדער עפּעס וואס מאכט פליסען וועלען=פערמיג; אין דרוקעריי — אן אפּאראט וואס ניסט פאנאנדער טינט איבער דעם ברעט אדער איבער די וואלצען פון דער דרוק=פרעס.

wa'verer *n.* (הוויי'-ווער-ער) איינער וואס וואקעלט זיך; איינער וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; אן אונענטשלאסענער מענש; איינער אדער עטוואס וואס וואקעלט זיך אדער שאקעלט זיך.

wa'vering *a.* (הוויי'-ווער-אינג) אונענטשלאסען; אונבעשטענדיג.

wa'veringly *adv.* (הוויי'-ווער-אינג-לי) אויף א וואקלענדען, אונענטשלאסענעם שטייגער.

wa'veringness *n.* (הוויי'-ווער-אינג-נעס) דאס וואקלען זיך; אונענטשלאסענהייט, אונבעשטענדיגקייט.

wa'very *a.* (הוויי'-ווער-אי) וואס וואקעלט זיך; וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; אונענטשלאסען.

wave'son *n.* (הווייוו'-סאן) סחורות און זאכען וואס בלייבען שווימען אויף'ן וואסער נאך א שיפס=ברוך.

wave the blood'y shirt (הווייוו טהי בלאד'-אי שוירט) דערמאנען די קריוודעס פון אמעריקאנער בירגער=קריעג; אויפוּכען אלטע חטאים, אויפרעקען אלטע וואונדען.

wave'-worn *a.* (הווייוו'-הוואורן) צושלאגען אדער אויסגענאגט פון די וועלען [ווי א פעלזיגער ברעג פון ים].

wa'vey *n.* (הוואה'-ווי) די וואווא, די שנעע=גאנז [אזא ווייסע גאנז].

wa'vily *adv.* (הוויי'-ווי-לי) וועלענפערמיג.

wa'vy *a.* (הוויי'-ווי) וועליג, וועלענפערמיג, וועלענארטיג.

wa'vy *n.* (הוואה'-ווי) ז. ***wavey***.

wawl *v.* (הוואהל) ז. ***waul***.

wax *n. and v.* (הוועקס) 1. וואקס; 2. יעדער שטאף וואס איז עהנליך צו וואקס [ווי טריף=וואקס, זיעגעל=לאק, אויער=וואקס, שוסטער=פעך א. ז. וו.]; 3. וואוטה, ליידענשאפט, צורייצטקייט, אויפגעקאכטקייט; 4. וועקסען, אנוועקסען, פעכען; 5. וואקסען, זיך פערגרעסערען; 6. אריבערגעהן פון איין צושטאנד אין אן אנדערען; ווערען.

4. The shoemaker **waxes** his thread. 5. The moon **waxes** and wanes. 6. He **waxes** strong.

wax'-can'dle *n.* (הוועקס'-קענ'דל) א וואקס=ליכט.

wax'-chand'ler *n.* (הוועקס'-טשענד'-לער) א וואקס=ציהער; איינער וואס מאכט אדער פערקויפט וואקסענע ליכט.

wax'-doll' *n.* (הוועקס'-דאל') א פּופּע אדער ליאלקע געמאכט פון אזא וואקס.

waxed end (הוועקסט ענד) א דראטווע, א שוסטער=פאדים.

wax'en *a.* (הוועקסן) געמאכט פון וואקס, בעדעקט מיט וואקס; עהנליך צו וואקס.

wax'-end' *n.* (הוועקס'-ענד') ז. ***waxed end***.

wax'er *n.* (הוועק'-סער) איינער וואס וואס שמירט אדער בעדעקט עפּעס מיט וואקס; אין א נעה=מאשין צו שטעפּען לעדער און אנדערע הארטע שטאפען — א פארריכטונג איינצוריבען דעם פאדים מיט וואקס.

wax'iness *n.* (הוועק'-סי-נעס) וועקסיגקייט, וואקסיגקייט, דאס האבען דעם כאראקטער אדער אויסזעהן פון וואקס.

wax'ing *n.* (הוועק'-סינג) דאס איינרייבען א פאדים מיט וואקס ביים שטעפּען לעדער א. ד. ג.; אזא מעטאדע צו שווארצען און פאלירען לעדער.

wax'-light *n.* (הוועקס'-לאיט) א וועקסענע ליכט.

wax'-ma'ker *n.* (הוועקס'-מיי'-קער) א וואקס=ציהער. ז. ***wax-chandler***.

wax'-mod'eling *n.* (הוועקס'-מאד'-על-אינג) דאס מאכען פיגורען, ארנאמענטען און רעליעפען פון וואקס.

wax'-myr'tle *n.* (הוועקס'-מויר'טל) ז. ***bayberry***.

wax'-pa'per *n.* (הוועקס'-פּיי'-פּער) וואקס=פּאפּיער [אזא פּאפּיער וואס איז דורכגעזאפּט מיט וואקס].

wax'-red *a.* (הוועקס'-רעד) פון א העלרויטען קאליר, ווי טריף=וואקס.

wax'-tree *n.* (הוועקס'-טריע) דער וואקס=בוים [אזא בוימעל פון די וואַרימע לענדער, מיט טונקעל=בלויע בלומען און מיט לאנגע אוואלע בלעטער, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א מין וואקס].

Wax-tree

wax'work *n.* (הוועקס'-הוואירק) וואקס=ארבייט; וואקס=פיגורען.

wax'worker *n.* (הוועקס'-הוואיר-קער) איינער וואס מאכט וועקסענע פיגורען; א ביען וואס מאכט וואקס.

wax'y *a.* (הוועק'-סי) וועקסיג, ווי וואקס; ווייך, קנעטיג.

way *n.* (הוויי) 1. דער וועג, די שטראסע; 2. דער גאנג; 3. דער מהלך, די שטרעקע, די דיסטאנץ; 4. די ריכטונג; 5. דער פארטגאנג, דער פארטשריט; 6. דער געשעפטס=צווייג, די בעשעפטיגונג; 7. די הינזיכט, דער פרט; 8. דער צושטאנד, די לאגע; 9. די בעהאנדלונגס=ארט, די מעטאדע, דער פלאן; 10. די ארט און ווייזע; די ארט, דער שטייגער; 11. דער געזיכטס=קרייז, די ספערע.

3. The house is but a little **way** from here. 4. He comes this **way**. 6. My father is connected with him in a business **way**. 7. You wrong me in every **way**. 8. He has recovered a little, but is still in a very bad **way**. 11. Business is not in my **way**.

way'-bag'gage *n.* (הוויי'-בעג'-עדזש) רייזע=באגאזש.

way'-bea'ten *a.* (הוויי'-ביע'טן) צושלאגען פון וועג, פערמאטערט.

way'-bill *n.* (הוויי'-ביל) א צעטעל פון פּאסאזשירען אדער פון סחורות וואס ווערען געפיהרט איבער'ן לאנד.

way'bread *n.* (הוויי'-ברעד) ז. ***plantain***.

way'fare *v.* (הוויי'-פעהר) ארומגעהן, ארומשפּאצירען, ארומפאהרען.

way'farer *n.* (הוויי'-פעהר-ער) א פאהרער, א רייזענדער; איינער וואס געהט צופוס פון איין שטאדט אין א צווייטער.

way'faring *a.* (הוויי'-פעהר-אינג) וואס רייזט, וואס געפינט זיך אויף א רייזע; וואס געהט צופוס פון איין שטאדט אין אן אנדערער.

way'faring-tree *n.* (הוויי'-פעהר-אינג-טריע) דער וועג=בוים [א מין בוימעל מיט פיעל צווייגען וואס געפינט זיך זעהר אפט ביי די וועגען].

way'-gate *n.* (הוויי'-גייט) די פערטיעפונג, אין וועלכער עס שטראמט אראב דאס וואסער פון א מיהל=ראד.

way'going *a.* (הוויי'-גאו-אינג) אוועקגעהענד; וואס פאהרט אב, וואס געהט אוועק.

way-in' *n.* (הוויי-אין') דער אריינגאנג.

way'lay *v.* (הוויי'-ליי) לויערען, טשאטעווען, ארויסקוקען אויף אימעצען [ווי צו בעראבעווען איהם].

way'layer *n.* (הוויי'-ליי-ער) א לויע=

דער; איינער וועלכער ליעגט פֿערבארגען ארויסקוקענדיג אויף אן אנדערען [הויפּט־זעכליך מיט'ן צוועק צו בעפאלען און צו בערויבען].

way'less *a.* (הוויי'־לעס) אהן א וועג.

way'-ma'ker *n.* (הוויי'־מיי'־קער) א וועג־מאכער, א פּיאנער.

way'-mark *n.* (הוויי'־מארק) א וועג־צייכען, א וועג־ווייזער.

way-out' *n.* (הוויי־אוט') דער ארויס־גאנג.

way'-pas'senger *n.* (הוויי'־פּעס'־ענ־דזשער) א פּאסאזשיר וואס ווערט גענומען אדער אבגעשטעלט אין מיטען וועג.

ways and means (הווייז ענד מיענז) די מיטלען צו דערגרייכען אדער אויספּיהרען עפּעס; אין געזעצגעבונג — מיטלען צו בעקומען געלד פאר די בעדירפֿניסע פון דער מלוכה.

way'-shaft *n.* (הוויי'־שעפט) אין א דאמפּף־מאשין — דער וואל אדער שטאנג וועלכער ברייגנט אין בעוועגונג דעם שיבע־ווענטיל [ז. *slide-valve*].

way'side *n. and a.* (הוויי'־סאיד) די זייט פון וועג; וואס וואקסט אדער וואס געפינט זיך ביי דער זייט פון וועג.

way'-sta'tion *n.* (הוויי'־סטיי'־שאן) א סטאציאן צווישען צוויי הויפּט סטאציאנען פון אן אייזענבאהן.

way-through' *n.* (הוויי־טהרוה') דער דורכגאנג.

way'-train *n.* (הוויי'־טריין) א צוג וואס שטעלט זיך אב אויף אלע סטאציאנען פון דער אייזענבאהן.

way'ward *a.* (הוויי'־הווארד) פּערדריסליך, בייז; אייגענזיניג, פּער'עקשנ'ט, הארטנעקיג; אונבעשטענדיג, ניט רעגעלמעסיג.

way'-war'den *n.* (הוויי'־הוואהר'דן) א וועג־אויפזעהער, איינער וואס גיט אכטונג אויף'ן וועג.

way'wardly *adv.* (הוויי'־הווארד־לי) אויף א פּערדריסליכען, בייזען אדער קאפּריזנעם שטייגער.

way'wardness *n.* (הוויי'־הווארד־נעס) בייזקייט, קאפּריזנקייט.

way'wise *a.* (הוויי'־הוואיז) וואס קען גוט דעם וועג; וואס קען אויסגעפינען א וועג.

way'wode *n.* (הוויי'־הוואוד) ז. *voivode*.

way'worn *a.* (הוויי'־הווארן) פּערמאטערט פון וועג, ערמידעט פון רייזען.

W. C. T. U. ראשי תבות פון די ווערטער ***Woman's Christian Temperance Union*** [א פרויען־געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו בעקעמפּפען דעם געברויך פון אלקאהאלישע משקאות].

We. ***Wednesday*** פערקירצונג פון [מיטוואך].

we *pr.* (הוויע) מיר.

weak *a. and v.* (הוויעק) קראפט־לאז; שוואכליך, קרענקליך, אונגעזונד, שלאף; ניט פעסט, אונבעפעסטיגט; מאכען שוואך, אבשוואכען; שוואך ווערען.

weak'-built *a.* (הוויעק'־בילט) שוואך געבויט, מיט א שוואכען פונדאמענט.

wea'ken *v.* (הוויעקן) שוואך מאכען; שוואך ווערען.

weak'ener *n.* (הוויעק'־נער) אן אבשוואכער, איינער אדער עפּעס וואס מאכט שוואך.

weak'er sex (הוויעק'־ער סעקס) דאס צארטערע אדער שוואכערע געשלעכט [דאס ווייבליכע געשלעכט].

weak'-eyed *a.* (הוויעק'־איד) מיט שוואכע אויגען, שוואכזיכטיג, מיט א שוואכער ראיה.

weak'fish *n.* (הוויעק'־פיש) דער שוואך־מויל, אזא געשמאקער פיש פון אטלאנטישען אקעאן וואס האלט זיך ביי די ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

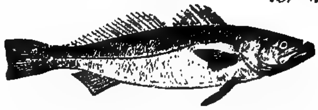

Weakfish

weak'-han'ded *a.* (הוויעק'־הענ'־דעד) מיט שוואכע הענד; אונמעכטיג.

weak'-head'ed *a.* (הוויעק'־העד'־עד) מיט א שוואכען קאפּ, טעמפּ, דום, נאריש.

weak'-hear'ted *a.* (הוויעק'־האר'־טעד) שוואכהערציג, אהן מוטה, אהן קוראזש.

weak'-hinged *a.* (הוויעק'־הינדזשד) שלעכט באלאנסירט, שוואך בעפעסטיגט, ניט אין גלייכגעוויכט.

weak'-kneed *a.* (הוויעק'־ניעד) מיט שוואכע קניע, ניט פעסט אויף די פיס; אונענטשלאסען.

weak'ling *n. and a.* (הוויעק'־לינג) א שוועכלינג, א שוואך בעשעפעניש; שוואך.

weak'ly *a. and adv.* (הוויעק'־לי) שוואכליך, ניט גענוג שטארק; אויף א שוואכען שטייגער.

weak'-min'ded *a.* (הוויעק'־מאינ'־דעד) שוואכזיניג, מיט א שוואכען קאפּ, מיט שוואכע פעהיגקייטען.

weak'-min'dedness *n.* (הוויעק'־מאינ'־דעד־נעס) שוואכזיניגקייט, שוואכקעפיגקייט.

weak'ness *n.* (הוויעק'־נעס) שוואכקייט, שלאפקייט.

weak'-sigh'ted *a.* (הוויעק'־סאי'־טעד) שוואכזיכטיג, מיט א שוואכער ראיה.

weak'-spir'ited *a.* (הוויעק'־ספּיר'־אי־טעד) קליינמוטיג, ווייכהערציג, שרעקעדיג.

weal *n.* (הוויעל) וואוילקייט, רייכקייט, הצלחה; דאס וואוילזיין, דאס גליק.

wealth *n.* (הוועלטה) רייכטום, פערמעגען, רייכקייט, עשירות; איבערפלוס, שפע, פיעלקייט.

weal'thily *adv.* (הוועל'־טהי־לי) אויף א רייכען שטייגער, רייך.

weal'thiness *n.* (הוועל'־טהי־נעס) רייכטום, רייכקייט, פערמעגליכקייט.

weal'thy *a.* (הוועל'־טהי) רייך; מיט איבערפלוס, שפע'דיג.

wean *v.* (הוויען) אנטוועהנען [פון דער מוטער'ס ברוסט]; אבגעוועהנען, דערווייטערען.

wea'nel *n.* (הוויע'־נעל) ז. ***weanling***.

wean'ling *n.* (הוויען'־לינג) אן אנטוועהנט קינד אדער טהיער.

weap'on *n.* (הוועפּ'־אן) א וואפע, כלי זיין, געוועהר; אין נאטור־געשיכטע — עטוואס וואס דיענט אלס פערטיידיגונגס־מיטעל ביי חיות אדער פלאנצען [ווי א דארן אדער שטאכעל אין א פלאנצע, אדער א שטאכעל, נאגעל, הארן, צאהן א. ז. וו. פון א חיה].

weap'oned *a.* (הוועפּ'־אנד) בעוואפּפענט.

weap'onless *a.* (הוועפּ'־אנ־לעס) אונבעוואפענט, אהן געוועהר.

weap'on-smith *n.* (הוועפּ'־אנ־סמיטה) א וואפען־שמיעד.

wear *v. and n.* (הוועהר) 1. טראגען [ווי קליידער]; 2. טראגען; ארויסצייגען, ארויסווייזען; 3. אבטראגען, אבניצען; 4. זיך טראגען; 5. אבקרייבען; אויסרייבען; 6. ערמידען, אויסמאטערען; 7. צוגעוועהנען, ארויפּפיהרען; 8. אבמעקען; 9. אויסקירעווען [א שיף] מיט דעם הינטערטייל צום ווינד; 10. זיך אבטראגען, זיך אבניצען; ווערען אויסגעריבען; 11. אויסהאלטען, זיך האלטען, דויערען; 12. שטופענווייז פערגעהן אדער פערשווינדען; 13. לאנגזאם זיך בעוועגען; שטופענווייז אנקומען אדער פּראגרעסירען; 14. ווערען אויסגעקירעוועט מיט דעם הינטערטייל צום ווינד [וועגען א שיף]; 15. דאס טראגען [ווי קליידער, צירונג א. ז. וו.]; געברויך; 16. קליידונגס־וואארע; 17. קליידונג; מאדע; 18. אבטראגונג, אבניצונג; געברויך.

4. This suit will **wear** well. 6. He **wears** out his opponents. 11. He **wears** as a friend. 12. The day **wears** away. 17. He is a dealer in women's **wear**.

wear *n.* (הוועהר) ז. ***weir***.

wear'able *a. and n.* (הוועהר'־עבל) וואס קען געטראגען ווערען [וועגען קליידער]; א בגד, א קלייד.

wear and tear (הוועהר ענד טעהר) אבניצונג, אבטראגונג.

In cost accounting we must allow for **wear and tear** of machinery.

wear away' (הוועהר ע־הוויי') אבטראגען, אבניצען; מאכען פערגעהן, אבווישען; ווערען אבגעטראגען, ווערען אבגעניצט; פערגעהן, פערשווינדען.

wear'er *n.* (הוועהר'־ער) איינער וואס טראגט אויף זיך [ווי א קלייד, א שווערד, א בארד א. ז. וו.]; דאס וואס ניצט אב, טראגט אב אדער רייבט אב.

wear horns (הוועהר האהרנז) טראגען הערנער [וועגען אן אבגענארטען מאן וואס די פרוי איז איהם אונטריי].

wear'iable *a.* (הוויער'־אי־עבל) וואס קען מיעד ווערען.

wear'ied *a.* (הוויער'־איד) מיעד, אויסגעמאטערט.

wear'iful *a.* (הוויער'־אי־פול) ערמיעדענד, נודנע, לאנגווייליג.

wear'ifully *adv.* (הוויער'־אי־פול־אי) אויף א לאנגווייליגען אופן.

wear'ily *adv.* (הוויער'־אי־לי) מיעד; לאנגווייליג.

wear'iness *n.* (הוויער'־אי־נעס) מיעדקייט, אויסגעמאטערטקייט; לאנגווייליגקייט, נודנעקייט.

wear'ing *n. and a.* (הוועהר'־אינג) דאס טראגען; אבניצונג, אבטראגונג; פערלויף; דאס פערגעהן, דאס פערשווינדען; א מלבוש, קליידער; ערמידענד, אויסמאטערענד; אבניצענד, אבטראגענד.

wear'ing-appar'el *n.* (הוועהר'־אינג־ע־פּער'־על) קליידער.

wear'isome *a.* (הוויער'־אי־סאם) ערמיעדענד, אויסמאטערענד; מאנאטאנע, לאנגווייליג, נודנע, לעסטיג.

wear'isomely *adv.* (הוויער'־אי־סאם־לי) אויף אן ערמידענדען, לעסטיגען אדער לאנגווייליגען אופן.

wear'isomeness *n.* (הוויער'־אי־סאם־נעס) לעסטיגקייט, לאנגווייליגקייט, נודנעקייט.

wear one's heart upon' one's sleeve (הוועהר הוואנז הארט א-פאן' הוואנז סליעוו) האבען אויף דער צונג וואס עס איז אויף דער לונג.

wear out (הוועהר אוט) אבניצען, אבטראגען; פערברייגגען, פערשווענדען [לאנגזאם און לאנגווייליג די צייט]; אבמעקען, אברייבען, אויסמעקען; ערמידען, פערמאטערען, אויסמאטערען; פלאגען, קוועלען.

wear the black cloth (הוועהר טהי בלעק קלאהטה) זיין א גלח.

wear the breech'es (הוועהר טהי בריטש'-עז) טראגען די הויזען [וועגען א פרוי וואס געוועלטיגט איבער'ן מאן].

wear well (הוועהר הוועל) זיך גוט טראגען; אויסהאלטען, זיך האלטען אדער בלייבען אין א גוטען צושטאנד.

wear'y *a. and v.* (הוויער'-אי) מיעד; איבערדריסיג; ערמיעדענד, פערמאטערנד; לעסטיג; ערמיעדען, מיעד מאכען, פערמאטערען; מיעד ווערען; בעלעסטיגען, לאנגווייליען; בייגקען, געלוסטען.

wear'y out (הוויער'-אי אוט) אויסמאטערען, ערשעפפען.

wea'sand *n.* (הוויע'-זענד) די לופטרעהר פון האלז, דער גארגעל.

wea'sel *n.* (הוויעזל) א וויזעל [א בלוטדורשטיג חיה'לע וואס נעהרט זיך מיט קליינע חיות און פויגלען].

wea'sel-faced *a.* (הוויע'זל-פייסט) מיט דינע, שפיציגע געזיכטסצינע.

wea'sel-fish *n.* (הוויע'זל-פיש) ז. *whistle-fish*

weath'er *n., a. and v.* (הוועטה'-ער) דאס וועטער; אן אומענדערונג פון וועטער; אן ענדערונג; אן ענדערונג פון שיקזאל; וואס ליעגט צו דער ווינד=זייט, אין דער ריכטונג פון וועלכער דער ווינד בלאזט; אויסשטעהן אדער אויסהאלטען א שטורם=ווינד; ווידערשטעהן, אויסהאלטען; אריבערקומען, בייקומען, איבערווינדען [א שוועריגקייט]; לופטערען; טריקענען אויף דער לופט; אוועקנעהמען דעם קאליר, טיילווייז צוברעקלען אדער צופיצלען [וועגען שטיינער אונטער דער ווירקונג פון דער לופט]; אין ארכיטעקטור — געבען אן עטוואס=קרומע ריכטונג אדער משופע'דיגקייט צו אן אונגעפעהר האריזאנטאלער פלעכע, אום דאס רעגענוואסער זאל קענען אראברינען פון דארט; אין זעע=פאהרט — פארבייפאהרען [א פלאץ] אנטקעגען דעם ווינד; זיך ענדערען אונטער דער ווירקונג פון וועטער אדער אטמאספערע [ווי שטיינער]; ווידערשטעהן, אויסשטעהן אדער אויסהאלטען די ווירקונג פון וועטער.

weath'er-bea'ten *a.* (הוועטה'-ער-ביע'טן) 1. געשלאגען אדער בעשעדיגט פון שלעכטען וועטער; 2. פערהארטעוועט, זייענדיג צוגעוועהנט צו יעדען וועטער.

1. The weather-beaten roof of the cottage is leaking badly. 2. He is a weather-beaten sailor.

weath'er-bit'ten *a.* (הוועטה'-ער-ביט'ן) בעשעדיגט אדער אבבלאקירט אונטער דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-board *v. and n.* (הוועטה'-ער-באורד) בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז מיט ברעטער, וועלכע ווערען אריבערגעלעגט מיט די ברעגען איינע איבער די אנדערע ווי שינדלען [אום דער רעגען זאל ניט קענען אריין צווישען זיי]; א ברעט צו בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז.

weath'er-boar'ding *n.* (הוועטה'-ער-באור'-דינג) דאס בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז מיט ברעטער, וועלכע ווערען אריבערגעלעגט איינע איבער די אנדערע ווי שינדלען; די ברעטער צו בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז.

weath'er-bound *a.* (הוועטה'-ער-באונד) צוריקגעהאלטען אדער פערהאלטען פון שלעכטען וועטער.

weath'er-box *n.* (הוועטה'-ער-באקס) א וועטער=הייזעל [אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א קליין הייזעל, וואס ארבייט אויטאמאטיש אזוי, אז די פיגור פון א מאן קומט ארויס פארויסצוזאגען רעגען און די פיגור פון א פרוי פארויסצוזאגען שעהן וועטער].

weath'er-brained *a.* (הוועטה'-ער-בריינד) ז. *feather-brained*

weath'er-bree'der *n.* (הוועטה'-ער-בריע'-דער) א שעהנער טאג. נאך וועלכען עס קומט א שטורם.

Weath'er Bu'reau (הוועטה'-ער ביו'-ראו) די וועטער=ביורא [א ביורא פון דעם מיניסטעריום פון ערד=ארבייט אין וואשינגטאן אויף וועלכען עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות וועגען וועטער].

weath'er-cast *n.* (הוועטה'-ער-קעסט) וועטער=נביאות.

weath'er-cas'ter *n.* (הוועטה'-ער-קעס'-טער) א וועטער=נביא.

weath'er-chart *n.* (הוועטה'-ער-טשארט) א וועטער=קארטע [א לאנדקארטע וואו עס ווערען אנגעצייכנט אלע איינצעלהייטען וועגען וועטער איבער א גרויסען שטח לאנד].

weath'ercock *n.* (הוועטה'-ער-קאק) א וועטער=האהן; א פליוגער, א ווינדפאהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד]; א לייכטזיניגער, גיט געזעצטער מענש.

weath'er-deck *n.* (הוועטה'-ער-דעק) אן אונבעשיצטער דעק פון א שיף וועלכער איז אויסגעזעצט צו דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-driv'en *a.* (הוועטה'-ער-דריוו'ן) געטריבען פון ווינטען אדער שטורמס.

weath'ered *a.* (הוועטה'-ערד) בעשעדיגט אדער אבבלאקירט פון דער לופט אדער שלעכטען וועטער; פערהארטעוועט אונטער דער ווירקונג פון וועטער; אין ארכיטעקטור — עטוואס משופע'דיג [אום עס זאל קענען אראברינען דאס רעגענוואסער].

weath'er-fend *v.* (הוועטה'-ער-פענד) שיצען געגען וועטער.

weath'er-flag *n.* (הוועטה'-ער-פלעג) א פלאג וואס דיענט אלס א וועטער=סיגנאל; איינער פון די פלאגען וואס ווערען געברויכט פון וועטער=ביורא [ז. *Weather Bureau*] אנצוצייגען דאס וועטער, וואס מען ערווארטעט אין א געוויסער געגענד אין פערלויף פון די קומענדע 36 שטונדען.

weath'er-fore'cast *n.* (הוועטה'-ער-פאור'-קעסט) וועטער=נביאות; פארויסזאגונגען וועגען וועטער פאר א טאג אדער צוויי, וועלכע ווערען טעגליך פערעפענטליכט פון דעם וועטער=ביורא. ז. *Weather Bureau*

weath'er-gage *n.* (הוועטה'-ער-גיידזש) א בעסערע לאגע בנוגע צום ווינד; א גרעסערע נאהענטקייט צום ווינד [אלס פערגלייך צווישען צוויי שיפען]; פארצוג, אויבערהאנד.

weath'er-glass *n.* (הוועטה'-ער-גלעס) א וועטער=גלאז, א וועטער=מעסטער; א טערמאמעטער, א בארא מעטער. ז. *barometer* און *thermometer*

weath'er-har'dened *a.* (הוועטה'-ער-האר'דנד) פערהארטעוועט געגען וועטער, צוגעוועהנט צו יעדען וועטער.

weath'er-house *n.* (הוועטה'-ער-האוס) ז. *weather-box*

weath'ering *n.* (הוועטה'-ער-אינג) אין ארכיטעקטור — אן עטוואס קרומע ריכטונג אדער משופע'דיגקייט וואס ווערט צוגעגעבען צו אן אונגעפעהר האריזאנטאלער פלעכע, אום דער רעגען זאל קענען לייכט אראברינען פון דארט; די ווירקונג פון דער לופט אויף פעלזען אדער שטיינער וואס בעשטעהט אין דער ענדערונג פון זייער קאליר און זייער טיילווייזער צוברעקלונג.

weath'erliness *n.* (הוועטה'-ער-לי-נעס) דאס קענען זעגלען שנעל אנטקעגען דעם ווינד אהן אבווייכונג פון דעם ריכטיגען וועג [וועגען א שיף].

weath'er-lore *n.* (הוועטה'-ער-לאור) דער אבערגלויבען און די שפריכווערטער וואס האבען א שייכות צום וועטער.

weath'erly *a.* (הוועטה'-ער-לי) וואס קען זעגלען שנעל אנטקעגען דעם ווינד אהן אבווייכונג פון דעם ריכטיגען וועג [וועגען א שיף].

weath'er-map *n.* (הוועטה'-ער-מעפ) ז. *weather-chart*

weath'er-mol'ding *n.* (הוועטה'-ער-מאול'-דינג) ז. *dripstone*

weath'ermost *a.* (הוועטה'-ער-מאוסט) צום סאמע ווינד; וואס ליעגט צום סאמע ווינד.

weath'er-nota'tion *n.* (הוועטה'-ער-נא-טיי'-שאן) וועטער=נאטאציאן, וועטער=בעצייכנונג, די ראשי תבות וואס ווערען געברויכט אויף וועטער=קארטען [ווי *r* אנשטאט *rain*, *s* אנשטאט *snow* א. ז. וו.].

weatherol'ogy *n.* (הוועטה-ער-אל'-א-דזשי) מעטעאראלאגיע [א הומאריסטישער נאמען פאר *meteorology*]

weath'er-plant *n.* (הוועטה'-ער-פלענט) די וועטער=פלאנצע, די אינדישע לאקריץ=פלאנצע [וועגען וועלכער עס ווערט בעהויפטעט, אז מען קען לויט סמנים אויף איהר פארויסזאגען דאס וועטער].

weath'er-proof *a.* (הוועטה'-ער-פרוהף) וועטער=שטארק, וועטער=פעסט [וואס קען אויסהאלטען א שלעכט וועטער].

weath'er-proph'et *n.* (הוועטה'-ער-פראפ'-עט) א וועטער=נביא; אן אינסטרומענט פארויסצוזאגען דאס וועטער [ווי א וועטער=הייזעל]. ז. *weather-box*

weath'er-report' *n.* (הוועטה'-ער-רי-פאורט') א וועטער=בעריכט [א טעגליכער בעריכט פון א וועטער=ביורא וועגען וועטער און זיינע וואהרשיינליכע ענדערונגען].

weath'er-ser'vice *n.* (הוועטה'-ער-סויר'-וויס) א וועטער=דעפארטאמענט [א רעגיערונגס=דעפארטאמענט, אויף וועלכען

עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות וועגען וועטער].

weath′er-shore *n.* (הוועטה′-ער-שאור) דער ברעג [פון ים] פון וואנען דער ווינד בלאזט.

weath′er-side *n.* (הוועטה′-ער-סאיד) די ווינד-זייט [די זייט פון וועלכער דער ווינד בלאזט].

weath′er-sig′nal *n.* (הוועטה′-ער-סיג′-נעל) א וועטער-סיגנאל [א סיגנאל, ווי א פלאג, אנצוצייגען דאס וועטער, וואס מען ערווארטעט אין א געוויסער געגענד].

weath′er-spy *n.* (הוועטה′-ער-ספאי) א וועטער-נביא.

weath′er-stain *n.* (הוועטה′-ער-סטיין) א וועטער-פלעק [אן אבבלאקירונג אדער ענדערונג פון פארב וואס איז געווארען דורך דער ווירקונג פון וועטער].

weath′er-stained *a.* (הוועטה′-ער-סטיינד) אבבלאקירט אדער געענדערט אין פארב דורך דער ווירקונג פון וועטער.

weath′er-sta′tion *n.* (הוועטה′-ער-סטיי′-שאן) א וועטער-סטאציאן [א פלאץ, וואו טעגליכע מעטעאראלאגישע בעאבאכטונגען ווערען געמאכט און בעריכטעט צו א צענטראלער וועטער-ביורא].

weath′er-sym′bol *n.* (הוועטה′-ער-סים′-באל) א וועטער-סימבאל, א וועטער-צייכען [צו פערצייכנען דאס וועטער אויף מעטעאראלאגישע קארטען].

weath′er-vane *n.* (הוועטה′-ער-וויין) א וועטער-פאהן, א ווינד-פאהן, א פליוגער, א וועטער-האהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד].

weath′er-wise *a.* (הוועטה′-ער-הוואיז) וואס קען טרעפען די פאגאדע, וואס קען פארויסזאגען דאס וועטער.

weath′er-work *n.* (הוועטה′-ער-הוואירק) א בעשיצונג געגען ווינדען און שטורעמס.

weath′er-worn *a.* (הוועטה′-ער-הוואורן) אבגעריבען, בעשעדיגט אדער אבגעבלאקירט פון וועטער אדער פון דער לופט.

weave *v. and n.* (הוויעוו) פלעכ-טען; ווע בען; איינוועבען, ארייגפלעכטען, צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען; פערפאסען, אויסטראכטען, צונויפשטעלען, אויסארבייטען; דאס וועבען; דאס געוועב.

wea′ver *n.* (הוויע′-ווער) א וועבער; דער וועבער-פויגעל [ז. *weaver-bird*]; א שפין וואס וועבט שפינוועבס; דער פעטער-פיש [ז. *weever*].

wea′ver-bird *n.* (הוויע′-ווער-בוירד) דער וועבער-פויגעל [א פויגעלע פון די ווארימערע טיילען פון אזיען, אפריקא און אויסטראליען וואס מאכט א געוועבטע נעסט אויף א פלינקען און קונסטפאלען אופן].

wea′ver-fish *n.* (הוויע′-ווער-פיש) ז. *weever*

wea′ver-shell *n.* (הוויע′-ווער-שעל) ז. *weaver's-shuttle*

wea′ver's-shut′tle *n.* (הוויע′-ווערז-שאט′ל) אזא וואסער-בעשעפעניש מיט א מושעל וואס איז עהנליך צו א וועב-שיפעל.

Weaver's-shuttle

wea′vers′ shut′tle-shell (הוויע′-ווערז שאט′ל-שעל) ז. *weaver's shuttle*

wea′zand *n.* (הוויע′-זענד) ז. *weasand*

wea′zel *n.* (הוויעזל) ז. *weasel*

wea′zen *a.* (הוויעזן) ז. *wizen*

wea′zened *a.* (הוויעזנד) ז. *wizen*

web *n. and v.* (הוועב) א געוועב; נע-וועבטעס צייג; א ראלע פון אנגעוויקעלטען שטאף; א גרויסע ראלע פון אנגעוויקעלטען פאפיער וואס ווערט געברויכט ביים דרוקען צייטונגען; א ברייטע דינע פלאטע; דאס קלינגעל פון א זעג; די מעטאלענע פלאטע וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון עפעס; דאס בערדעל פון א שליסעל; דער ארם אדער שטאנג פון א הויבעל; דער פלאכער ווייכער טייל פון א פעדער; דאס שווים-הייטעל צווישען די פינגער פון א שווים-פויגעל אדער שווים-חיה; שפינוועב, פאוועטינע; א פאסטקע אריינצוכאפען אימעצען אדער עפעס; אין אנאטאמיע — א פערבינדונגס-געוועב [יעדער טייל פון קערפער וואס בעשטעהט פון פאזערען אדער הייטלעך, איבערגעווארפען איינע איבער די אנדערע צו אונטערהאלטען פעטס און אנדערע ווייכע שטאפען]; בעדעקען מיט א געוועב, איינוויקלען; פעראייניגען מיט א הייטעל [ווי די פינגער פון א שווים-פויגעל].

web′bing *n.* (הוועב′-אינג) א שטארקעס, גראבעס געוועב; די שווים-הייטלעך פון פויגלען.

web′by *a.* (הוועב′-אי) וואס איז שייך צו א געוועב; עהנליך צו א געוועב; ווי א הייטעל.

web′-foot *n.* (הוועב′-פוט) א פוס, ביי וועלכען די פינגער זיינען פעראייניגט דורך א הייטעל [ווי ביי די שווים-פויגעל].

web′-foot′ed *a.* (הוועב′-פוט′-עד) וואס די פינגער פון די פיס זיינען פעראייניגט מיט א הייטעל [ווי ביי שווים-פויגעל].

web′-foot′edness *n.* (הוועב′-פוט′-עד-נעס) דאס האבען פיס, ביי וועלכע די פינגער זיינען פעראייניגט דורך א הייטעל.

web′-machine′ *n.* (הוועב′-מע-שין′) ז. *web-press*

web′-press *n.* (הוועב′-פרעס) א ראטאציאנס-מאשין צו דרוקען צייטונגען.

web′ster *n.* (הוועב′-סטער) א וועבער.

web′-toed *a.* (הוועב′-טאוד) ז. *web-footed*

wed *v.* (הוועד) הייראטען, חתונה האבען; פערהייראטען; פעראייניגען, פערביגדען; זיין שטארק צוגעבונדען צו עפעס [ווי צו א געוועהנהייט אדער מיינונג].

Wed. פערקירצונג פון *Wednesday*

wed′ded *a.* (הוועד′-עד) פערהייראט; פערבונדען מיט...

wed′der *n.* (הוועד′-ער) איינער וואס פערהייראט; א שעפס, א באראן [ז. *wether*].

wed′ding *n.* (הוועד′-אינג) א האכצייט, א חתונה.

wed′ding-bed *n.* (הוועד′-אינג-בעד) דאס בעט פון א פאר פאלק וואס האבען ערשט חתונה געהאט.

wed′ding-cake *n.* (הוועד′-אינג-קייק) ז. *bride-cake*

wed′ding-cards′ *n.* (הוועד′-אינג-קארדז′) איינלאדונגס-קארטען צו א חתונה.

wed′ding-chest *n.* (הוועד′-אינג-טשעסט) דער קאסטען וואו א כלה האלט איהרע חתונה-קליידער אדער איהר אויסשטאטונג.

wed′ding-clothes′ *n.* (הוועד′-אינג-קלאוטהז′) חתונה-קליידער.

wed′ding-day *n.* (הוועד′-אינג-דיי) דער האכצייטס-טאג, דער טאג פון דער חתונה, דער חופה-טאג.

wed′ding-dow′er *n.* (הוועד′-אינג-דאו′-ער) נדן.

wed′ding-dress *n.* (הוועד′-אינג-דרעס) א חתונה-קלייד.

wed′ding-fa′vor *n.* (הוועד′-אינג-פיי′-ווער) א בינטעל ווייסע סטענגעס, א ראזעטקע א. ז. וו. וואס מען טראגט אויף א חתונה.

wed′ding-feast *n.* (הוועד′-אינג-פיעסט) א חתונה-מאהלצייט.

wed′ding-gar′ment *n.* (הוועד′-אינג-גאר′-מענט) א חתונה-קלייד.

wed′ding-gown *n.* (הוועד′-אינג-גאון) א האכצייטס-קלייד, א חתונה-קלייד, א חופה-קלייד.

wed′ding-night *n.* (הוועד′-אינג-נאיט) די חתונה-נאכט.

wed′ding-ring *n.* (הוועד′-אינג-רינג) א חתונה-פינגערל, א טרוי-רינג; א טבעת קדושין.

wed′ding-song *n.* (הוועד′-אינג-סאהנג) א חתונה-ליעד, א ליעד וואס ווערט געזונגען אויף א חתונה לכבוד חתן-כלה.

wedge *n. and v.* (הוועדזש) א קליןן; עפעס וואס האט די פארם פון א קלין [ווי א קלין-פערמיגע מאסע סאלדאטען]; א משכון, א פפאנד; צושפאלטען מיט א קלין; פערקלינעוועז, אריינשלאגען א קלין, פערפעסטיגען מיט א קלין.

Wedge

wedge′bill *n.* (הוועדזש′-ביל) דער קלין-שנאבעל, א מין זשום-פויגעלע. ז. *humming-bird*

wedge′-bone *n.* (הוועדזש′-באון) א קייל-ביין אדער קלין-ביין [א ביינדעל ביי דער פעראייניגונג פון צוויי רוקען-ביינדלעך].

wedged *a.* (הוועדזשד) ז. *wedge-shaped*

wedge′-photom′eter *n.* (הוועדזש′-פא-טאמ′-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די העלקייט פון שטערען.

wedge′-press *n.* (הוועדזש′-פרעס) אזא פרעס אויסצודריקען אויל פון זוימען.

wedge′-shaped *a.* (הוועדזש′-שייפט) קלין-ארטיג, ווי א קלין.

Wedg′wood ware (הוועדזש′-הוואוד הוועהר) וועדזשוואוד-געשיר. ז. *pebbleware*

wedg′y *a.* (הוועדזש′-אי) קלין-פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א קלין.

wed′lock *n. and v.* (הוועד′-לאק) הייראט, הייראטס-שטאנד; פערהייראטען, חתונה מאכען.

Wednes′day *n.* (הווענז′-דיי) מיטוואך.

wee *a. and n.* (הוויע) קליין, זעהר קליין; א פיצעל; זעהר א קליינער מהלך; זעהר א קורצער צייט-דויער.

weed *n. and v.* (הוויעד) אונקרויט, פאלאוויע, אוננוציגע גראזען וואס וואקסען צווישען זאנגען, בלומען און גארטען-פלאנצען; א שלעכטעס וועט-לויף-פערד; א ציגאר; טאבאק; א קלייד, אן אויבער-מאנטעל; בגדים; א מין קראנקהייט פון פערד; יעטען, פאלען [ארויסרייסען די אונקרויט]; אויסווארצלען, אויסראטען; בעפרייען פון עפעס שעדליכעס.

wee′der *n.* (הוויע′-דער) א יעטער; איי-

נער אדער עפעס וואס רייסט אויס די אונקרויט; א פערטיליגער, א פערניכטער.

weed'-hook *n.* (הוויעד'-הוק) א יעטהעקעל.

wee'diness *n.* (הוויע'-די-נעס) דאס זיין פול מיט אונקרויט אדער פאלאוויע.

wee'ding *n.* (הוויע'-דינג) דאס יעטען, דאס פאלען, דאס ארויסרייסען די אונקרויט אדער פאלאוויע.

wee'ding-chis'el *n.* (הוויע'-דינג-טשיז'-על) אזא אינסטרומענט אין דער פארם פון א דלאט צו יעטען א פעלד אדער גארטען.

wee'ding-fork *n.* (הוויע'-דינג-פאהרק) אזא מין גאפעל וואס ווערט בענוצט צו יעטען א פעלד אדער גארטען פון אונקרויט.

wee'ding-hook *n.* (הוויע'-דינג-הוק) ז. *weed-hook*.

wee'ding-tool *n.* (הוויע'-דינג-טוהל) א יעט=געצייג [א געצייג אויסצואווארצלען אונגוציגע אדער שעדליכע גראזען].

weed'less *a.* (הוויעד'-לעס) פריי פון אונגוציגע אדער שעדליכע גראזען.

wee'dy *a.* (הוויע'-די) פול מיט אונגוציגע אדער שעדליכע גראזען; ווי אונקרויט אדער פאלאוויע; אונגווירדיג [וועגען א וועט=לויף=פערד וואס האט ניט די קראפט אדער געשווינדקייט אויסצוהאלטען א וועט=לויף].

week *n.* (הוויעק) א וואך; די זעקס ארבייטס=טעג פון וואך [אויסער זונטאג אדער שבת]; א ווינקעל [ווי די ווינקלען פון מויל אדער פון אויג].

week'-day *n.* (הוויעק'-דיי) א וואכעדיגער טאג, איינער פון די טעג אין דער וואך אויסער שבת אדער זונטאג.

week'-end *n. and v.* (הוויעק'-ענד) די ענד פון דער וואך [געוועהנליך פון פרייטאג אבענד ביז מאנטאג פריה, וועלכע מען בענוצט אלס פרייע צייט]; בענוצען די ענדע פון דער וואך אלס פרייע צייט [ווי אין שולען א. ד. ג.].

week'ly *a., adv. and n.* (הוויעק'-לי) וועכענטליך; אלע וואך, יעדע וואך; איין מאל אין וואך; א וואכענבלאט, א וועכענטליכע צייטונג.

week'ly pa'per (הוויעק'-לי פיי'-פער) א וואכענבלאט [א צייטונג וואס נעהט ארויס איין מאל אין וואך].

week'ly publica'tion (הוויעק'-לי פאב-לי-קיי'-שאן) א וואכענשריפט. ז. *weekly paper*.

week'-ten'ant *n.* (הוויעק'-טען'-ענט) א שכן, וואס צאהלט דירה=געלד אלע וואך.

week'-wa'ges *n.* (הוויעק'-הוויי'-דזשעז) וואכען=שכירות, שכירות אדער בעלוינונג פאר ארבייט וואס דער ארבייטער בעקומט יעדע וואך.

ween *v.* (הוויען) מיינען, דענקען.

weep *v.* (הוויעפ) וויינען, קלאגען, פערגיסען טרעהרען; בעוויינען, בעקלאגען; לאזען פאלען טראפענווייז, טריפען וואסער, רעגענען; ארויסלאזען פייכטקייט, זיין פייכט; האבען אראבהענגענדע צווייגען [וועגען א בוים].

wee'per *n.* (הוויע'-פער) א וויינער, א קלאגער, א וויינעריז, א קלאגערין; איינער אדער איינע, וועלכע מען דינגט צו בעוויינען א געשטארבענעם; א טרויער=באנד, א טרויער=צייכען; די קאפוציז=אפע [אזא דרום=אמעריקאנישע אפע].

wee'ping *a. and n.* (הוויע'-פינג) וויינענד; א געוויין, א קלאג.

wee'ping-birch *n.* (הוויע'-פינג-בירטש) די טרויער=בירקע [אזא בירקענבוים אדער בעריאזע מיט אראבהענגענדע צווייגלעך].

wee'ping-grounds *n.* (הוויע'-פינג-גראונדז) א פייכטער אדער נאסער באדען.

wee'pingly *adv.* (הוויע'-פינג-לי) מיט געוויין; אין טרעהרען.

wee'ping-ripe *a.* (הוויע'-פינג-ראיפ) גרייט צו וויינען.

wee'ping-spring *n.* (הוויע'-פינג-ספרינג) א קוואל פון וועלכען דאס וואסער טריפט זעהר לאנגזאם.

wee'ping-wil'low *n.* (הוויע'-פינג-הוויל'-או) די טרויער=ווערבע [אן אנגעבויגענע ווערבע מיט אראבהענגענדע צווייגלעך].

weep I'rish (הוויעפ אי'-ריש) אויסדריקען מיטגעפיהל דורך קלאגען און וויינען.

wee'ver *n.* (הוויע'-ווער) דער פעטער=פיש [אזא פיש מיט זעהר שטייפע און שפיציגע שטאכלען וואס שטארצען ארויס פון רוקען און פון בויך].

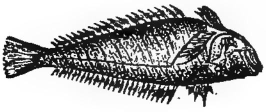

Weever

wee'ver-fish *n.* (הוויע'-ווער-פיש) ז. *weever*.

wee'vil *n.* (הוויעוול) דער וויעבעל, דער קארן=ווארים [אזא קליין זשוקעל וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען און שעדיגט תבואות].

wee'viled *a.* (הוויעוולד) פול מיט קארן=ווערים [ווי תבואה]. ז. *weevil*.

wee'villed *a.* (הוויעוולד) ז. *weeviled*.

wee'villy *a.* (הוויע'וול-אי) ז. *weeviled*.

wee'vily *a.* (הוויע'וול-אי) ז. *weeviled*.

weft *n.* (הוועפט) דער קווער=פאדים פון א געוועב [דער פאדים וואס געהט אין דער ברייט פון קרייקע ביז קרייקע].

wehr'wolf *n.* (הוואיר'-הוואולף) ז. *werwolf*.

weigh *v. and n.* (הוויי) 1. וועגען, אבוועגען, אויסגעפינען דאס געוויכט פון א זאך; 2. נאכדענקען, זיך איבערלעגען, אבשאצען דעם ווערטה אדער די מעלות פון עפעס; 3. דריקען אויף אימעצען אדער עפעס, זיין ווי א משא אדער לאסט; 4. אויפהויבען עפעס אין דער הויך און לאזען עס הענגען [ווי אן אנקער]; 5. וועגען, האבען געוויכט; 6. זיין וויכטיג, בעטראכט ווערען אלס א בעדייטענדע זאך; 7. א וואג, א געוויכט=מאס.

2. Let us **weigh** the advantages and disadvantages of your scheme. 3. His troubles **weigh** him down. 6. All beautiful sentiments **weigh** less than a single good deed.

weigh'able *a.* (הוויי'-עבל) וועגבאר; וואס האט א געוויכט; וואס מען קען אבוועגען.

weigh'age *n.* (הוויי'-עדזש) דאס געצאהלט פאר אבוועגען סחורות.

weigh an'chor (הוויי ענ'-קאר) אויפהויבען דעם אנקער; לאזען געהן די שיף.

weigh'-beam *n.* (הוויי'-ביעם) א וואג אויף א הילצערנעם אדער אייזערנעם פערד צו וועגען משאות אויף אייזענבאהן=סטאנציעס אדער ביי האפענס; אזא וואג געברויכט אין צאל=אמט [טאמאזשנע].

weigh'-bridge *n.* (הוויי'-ברידזש) אזא מאשין אבצואוועגען א וואגען מיט דער משא וואס ער ענטהאלט.

weigh'-can *n.* (הוויי'-קען) א רעזערוואר פערבונדען מיט א וואג.

weigh down (הוויי דאון) אראבוועגען, אראבדריקען; איבערוועגען.

weigh'er *n.* (הוויי'-ער) א וועגער, אייגער וואס וועגט; א וואג=מייסטער.

weigh'ership *n.* (הוויי'-ער-שיפ) דאס אמט פון א וואג=מייסטער.

weigh'-house *n.* (הוויי'-האוס) א וואג=הויז [א געביידע, וואו מען וועגט סחורות].

weigh in (הוויי אין) אין ספארט — בעשטימען איינעמס געוויכט פאר דעם וועטקאמפף.

weigh'ing *n.* (הוויי'-אינג) דאס וועגען; אזוי פיעל, וויפיעל עס קען אבגעוואויגען ווערען מיט איין מאל.

weigh'ing-cage *n.* (הוויי'-אינג-קיידזש) א שטייג, אין וועלכער מען וועגט בהמות און עופות.

weigh'ing-house *n.* (הוויי'-אינג-האוס) ז. *weigh-house*.

weigh'ing-machine' *n.* (הוויי'-אינג-מע-שין') א וואג=מאשין [א מאשין צו וועגען וואגענס מיט משא].

weight *n. and v.* (הווייט) דאס געוויכט, די שווערקייט, די שווער=קראפט; א געוויכט=שטיק, א וואג [ווי א פונט, א פוד א. ד. ג.]; א מאסע, א געוויסע קוואנטיטעט פון שטאף; דאס נידערדריקענדע, די לאסט, עפעס וואס דיענט ארויסצורופען א דרוק אויף אן אנדער זאך; געוויכט, וויכטיגקייט, ווירקזאמקייט, דאס אנזעהן, דער איינפלוס; צוגעבען געוויכט אדער שווערקייט; אין פארבען צייג — צוגעבען מינעראלען אדער אנדערע שטאפען געמישט מיט דער פארב, כדי דאס צייג זאל אויסזעהן דיקער און שווערער.

weigh'tily *adv.* (הוויי'-טי-לי) אויף א געוויכטיגען, שווערען אופן; מיט וויכטיגקייט.

weigh'tiness *n.* (הוויי'-טי-נעס) געוויכטיגקייט, שווערקייט; וויכטיגקייט.

weight'less *a.* (הווייט'-לעס) אהן געוויכט, ניט שווער, לייכט; ניט וויכטיג, אונבעדייטענד.

weigh'ty *a.* (הוויי'-טי) געוויכטיג, שווער; וואס ליעגט ווי א בארג אויף די פלייצעס, שווער אריבערצוטראגען; וויכטיג, בעדייטזאם, ערנסט.

weir *n.* (הוויער) א דאמבע, א וואנד וואס ווערט געשטעלט אין מיטען פון א טייך אדער שטראם, כדי דאס וואסער זאל זיך אויפהויבען; דער טייל פון א דאמבע, וואס ענטהאלט אין זיך א טויער, דורך וועלכען דאס וואסער פליסט דורך; אן אבצאמונג אין א טייך וואס דיענט צו פאנגען פיש.

weird *n., a. and v.* (הוויערד) דאס מזל, דאס גליק; א נביאות; א כשוף, א צויבער; וואס הענגט אב פון מזל; וואס געהערט צו כשוף; איבערנאטירליך; בעצויבערען, פער'כשופ'ען; איבערבייטען עפעס דורך כשוף; בעשווערען.

weird'ly *adv.* (הוויערד'-לי) אויף אן איבערנאטירליכען שטייגער; דורך כשוף.

weird'ness *n.* (הוויערד'-נעס) דאס זיין

כשוף'דיג אדער געהיימניספול; מאדנעקייט, אונגעוועהנליכקייט.

weird sis'ters (הוויערד סיס'-טערז) ז. ***Fates***.

weir'-fish'ing *n.* (הוויער'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש דורך אן אבצאמונג וואס מען מאכט אין א טייך.

we'ism *n.* (הוויע'-איזם) דאס געברויכען צו אפט דעם פירנאמען ***we*** [מיר].

Weis'mannism *n.* (וואיס'-מאנ-איזם) ווייסמאניזם, די לעהרען פון דייטשען ביאלאג אוגוסט ווייסמאן, איינער פון די גרינדער פון נעא־דארוויניזם. ז. ***neo-Darvinism***.

Welch peach (הוועלטש פיעטש) א ווײלס־פערסיק [אזא פרוכט עהנליך צו א גרויסער געלב־רויטליכער פלוים]. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***.

wel'come *a., n. and v.* (הוועל'-קאם) ווילקאמען, פריינדליך אויפגענומען; אנגענעהם, ליעב; א פריינדליכע אויפנאהמע, א ברוך־הבא; אויפנעהמען פריינדליך; אבגעבען א ברוך הבא.

wel'comeness *n.* (הוועל'-קאם-נעס) ווילקאמענהייט, א פריינדליכע אויפנאהמע.

wel'comer *n.* (הוועל'-קאמ-ער) איינער וואס נעהמט פריינדליך אויף.

weld *v. and n.* (הוועלד) צוזאמענשמיעדען; פעראייניגען; א פעסטע פעראייניגונג דורך צוזאמענשמיעדען אדער צוזאמענשווייסען; זיך צוזאמענשמיעדען; די וואו [אזא גראז. ז. ***dyer's-weed***].

weldabil'ity *n.* (הוועל-דע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צונויפגעשמיעדט אדער צוזאמענגעשווייסט ווערען; דאס קענען פעראייניגט ווערען.

wel'dable *a.* (הוועל'-דעבל) וואס קען צוזאמענגעשמיעדט אדער צוזאמענגעשווייסט ווערען.

wel'der *n.* (הוועל'-דער) איינער אדער עפעס וואס שמיעדט אדער שווייסט צוזאמען [ווי צוויי שטיקער מעטאל]; איינער אדער עפעס וואס פעראייניגט.

wel'ding-machine' *n.* (הוועל'-דינג-מע-שין') א מאשין, וועלכע פעראייניגט אדער שמיעדט צוזאמען די ברעגען פון צוויי מעטאלענע פלאטען.

wel'ding-pow'der *n.* (הוועל'-דינג-פאו'-דער) א פולווער וואס ווערט בענוצט ביים צוזאמענשווייסען די ברעגען פון צוויי מעטאלענע פלאטען.

wel'fare *n.* (הוועל'-פעהר) וואוילשטאנד, גליק.

welk *n.* (הוועלק) ז. ***whelk***.

welked *a.* (הוועלקט) ז. ***whelky***.

wel'kin *n. and a.* (הוועל'-קין) דער הימעל, דער הימעלס־געוועלב; הימעל־בלוי.

wel'ky *a.* (הוועל'-קי) ז. ***whelky***.

well *n., v., a. and adv.* (הוועל) א ברונען; א קוואל; עטוואס וואס דערמאנט אן א ברונען [ווי א טינטער]; אין א געביידע — דער חלל אדער די עפנונג וואס ציהט זיך דורך אלע עטאזשען און דורך וועלכער עס געהען די טרעפ אדער דער פאהר־שטוהל [עלעוואטאר]; אין א פישער־שיף — דער פיש־בעהאלטער [א מין קאסטען אנגעפילט מיט וואסער וואו פישער האלטען די געפאנגענע פיש]; די פערטיעפונג וואס בילדעט זיך אויס אין מיטען פון א ווירבעל־שטראם [א שטראם וואסער אין א קרייז־פערמיגער בעוועגונג]; הוועלען, ארויספליסען פון א קוואל; גיסען פון עפעס; וואויל, גוט; רעכט; געזונד; צופריעדענשטעלענד; גינסטיג, פאסענד, נוצליך; אין דער ווירקליכקייט, פאקטיש; נו, נון.

well'-acquain'ted *a.* (הוועל'-ע-קהויינ'-טעד) גוט בעקאנט.

well'aday *int.* (הוועל'-ע-דיי) ז. ***wellaway***.

well'-advised' *a.* (הוועל'-עד-וואיזד') לויט א גוטען ראטה אדער נאכדענקען; איבערלעגט.

well affec'ted to (הוועל ע-פעק'-טעד טו) פריינדליך געשטימט צו עטוואס אדער צו אימעצען.

well'-anear' *adv.* (הוועל'-ע-ניער') גאר אין גיכען, באלד.

well'-appoin'ted *a.* (הוועל'-ע-פאינ'-טעד) גוט אויסגעריכט; בעזארגט מיט אלץ וואס עס איז נויטיג.

well'away *int.* (הוועל'-ע-הוויי) אך! א! וועה!

well'-bal'anced *a.* (הוועל'-בעל'-ענסט) וואס איז געהאלטען אין ריכטיגער גלייכגעוויכט; אין ארדנונג; גוט איינגעריכטעט.

well'-behaved' *a.* (הוועל'-בי-הייווד') מיט גוטער אויפפיהרונג; ארטיג, אנשטענדיג, העפליך.

well'-be'ing *n.* (הוועל'-בי'-אינג) דאס וואוילזיין, גליק.

well'-belov'ed *a.* (הוועל'-בי-לאוו'-עד) שטארק בעליעבט, זעהר טייער.

well'-besee'ming *a.* (הוועל'-בי-סיע'-מינג) זעהר ווירדיג, וואויל־פאסענד.

well'-boat *n.* (הוועל'-באוט) א פישער־שיף מיט א פיש־בעהאלטער [אן ארט אין דער שיף אנגעפילט מיט וואסער, וואו מען האלט געפאנגענע פיש].

well'-born *a.* (הוועל'-באהרן) פון שעהנער געבורט; פון א יחוס'דיגער אבשטאמונג.

well'-bred *a.* (הוועל'-ברעד) גוט ערצויגען, ארטיג, עדעל; פון א גוטער פארעדע אדער אבשטאמונג [וועגען הויזטהיערע].

well'-built *a.* (הוועל'-בילט) גוט געבויט.

well'-complex'ioned *a.* (הוועל'-קאם-פלעק'-שאנד) וואס זעהט אויס גוט, וואס האט א גוטע געזיכטס־פארב.

well'-condi'tioned *a.* (הוועל'-קאנ-דיש'-אנד) אין גוטע בעדינגונגען; אין א גוטען צושטאנד; אין א גוטער לאגע.

well'-conduc'ted *a.* (הוועל'-קאנ-דאק'-טעד) גוט געפיהרט, גוט געלייטעט; פון א גוטער, אנשטענדיגער אויפפיהרונג.

well'-curb *n.* (הוועל'-קוירב) דער געלענדער ארום א ברונען.

well'-defined' *a.* (הוועל'-די-פאינד') גוט בעשטימט; גוט אויסגעארבייט [ווי למשל, א פלאן].

well'-disposed' *a.* (הוועל'-דיס-פאוזד') גוט געזינט, וואויל־מיינענד, מיט גוטע אבזיכטען.

well'-do'er *n.* (הוועל'-דוה'-ער) איינער וואס טהוט גוטעס.

well'-do'ing *n. and a.* (הוועל'-דוה'-אינג) א גוטע טהאט, א גוטע אויפפיהרונג; מעשים־טובים; וואס טהוט גוטעס.

well'-drain *n. and v.* (הוועל'-דריין) אן אבלייטונגס־גרוב [א גרוב אבצוציהען וואסער פון נאסען לאנד]; טריקענען לאנד דורך אבציהען דאס וואסער אין אן אבלייטונגס־גרוב.

well'-drill *n.* (הוועל'-דריל) אזא אינסטרומענט צו בויערען א ברונען.

well'-earned *a.* (הוועל'-אוירנד) מיט רעכט פערדיענט.

The punishment he received was **well-earned**.

well enough' (הוועל אי-נאף') גאנץ גוט, נישט קשה'דיג.

well'-famed *a.* (הוועל'-פיימד) זעהר בעריהמט.

well'-fa'vored *a.* (הוועל'-פיי'-וואדד) ליעבליך, חנ'עוודיג; שעהן, אנגענעהם.

well'-fed *a.* (הוועל'-פעד) אבגעקארמעט, פעט, דיק.

well'-found *a.* (הוועל'-פאונד) וואס איז ווערטה אנערקענט צו ווערען; לויבענסווערטה.

well'-foun'ded *a.* (הוועל'-פאונ'-דעד) גוט בעגרינדעט; וואס האט א פעסטען באדען אונטער זיך; וואס האט א געניגענדע אורזאכע.

well'-graced *a.* (הוועל'-גרייסט) בעליעבט.

well'-groun'ded *a.* (הוועל'-גראונ'-דעד) ז. ***well-founded***.

well'-head *n.* (הוועל'-העד) דער אורשפרונג פון א קוואל.

well'-hole *n.* (הוועל'-האול) א טרעפרוים [די עפנונג אדער לאך וואס ציהט זיך אין א געביידע דורך אלע עטאזשען און דורך וועלכער עס לויפען דורך טרעפ]; דאס ארט אין א פישער־שיף וואו מען האלט די געפאנגענע פיש.

well'-informed' *a.* (הוועל'-אינ-פאהרמד') גוט אינפארמירט, וואס האט ידיעות אין פערשיעדענע ענינים.

well'-inten'tioned *a.* (הוועל'-אינ-טענ'-שאנד) מיט גוטע אבזיכטען; גוט געמיינט.

His action was **well-intentioned** but proved injurious to me.

well'-judged *a.* (הוועל'-דזשאדזשד) גוט אויסגערעכענט, גוט בעטראכט.

well'-knit *a.* (הוועל'-ניט) שטארק נעבויט.

well'-known *a.* (הוועל'-נאון) גוט בעקאנט.

well'-look'ing *a.* (הוועל'-לוק'-אינג) וואס זעהט אויס גוט; מיט א גוטען אויסזעהן.

well'-made *a.* (הוועל'-מייד) גוט געמאכט.

well'-man'nered *a.* (הוועל'-מענ'-ערד) מיט גוטע מאניערען; גוט ערצויגען; העפליך.

well'-mea'ner *n.* (הוועל'-מיע'-נער) איינער וואס מיינט גוט; איינער וואס האט גוטע אבזיכטען.

well'-mea'ning *a.* (הוועל'-מיע'-נינג) גוט געזינט, וואס מיינט גוט.

well'-meant *a.* (הוועל'-מענט) גוט געמיינט, מיט א גוטער אבזיכט.

well'-min'ded *a.* (הוועל'-מאינ'-דעד) פריינדליך געניינט, מיט א פריינדליכער בעציהונג.

well'-na'tured *a.* (חוועל'-ניי'-טשורד) גוטהערציג; גוט געניינט.

well'-nigh' *adv.* (הוועל'-נאי') ביינאהע, פאסט, כמעט.

well off (הוועל אף) אין א גוטען צושטאנד; וואהלהאבענד, פערמעגליך.

well oiled tongue (הוועל אילד טאנג) מיט א גלאטען צינגעל.

well'-or'dered *a.* (הוועל'-אהר'-דערד)

גוט געאָרדענט, גוט איינגעריכטעט, גוט רעגולירט, גוט פערוואַלטעט.

well'-plea'sing *a.* (הוועל'-פּליע'-זינג) אנגענעהם, ליעבליך, געפעליג.

well'-pump *n.* (הוועל'-פּאָמפּ) א ברונען=פּומפּ.

well'-read *a.* (הוועל'-רעד) בעלעזען, שטאַרק בעלעזען.

He is well-read in all the social sciences.

well'-room *n.* (הוועל'-רוהם) אַ ברונען=צימער, א קוואַל=שטיבעל; דער קורזאַל [דאס הויז איבער א קוואַל וואו מען טרינקט דאס וואסער]; אן ארט אין א שיף וואו עס קלייבט זיך אן וואסער.

well'-set *a.* (הוועל'-סעט) גוט געזעצט, גוט צוזאמענגעשטעלט; סימעטריש געבויט.

well'-sin'ker *n.* (הוועל'-סינ'-קער) א ברונען=גראבער.

well'-spo'ken *a.* (הוועל'-ספּאָ'קן) גוט גערעדט, מיט גוטער אויסשפּראך; פריינדליך אדער העפליך ריידענד.

well'-spring *n.* (הוועל'-ספּרינג) א קוואַל, א וואסער=קוואַל; די אור=קוועלע פון עפּעס.

well'-sweep *n.* (הוועל'-סהוויעפּ) א ברונען=שווענגעל. ז. ***sweep***

well'-tem'pered *a.* (הוועל'-טעמ'-פּערד) אין מוזיק — אין דעמזעלבען טאָן=אַרט.

well'-tim'bered *a.* (הוועל'-טימ'-בערד) 1. בעזאָרגט מיט געהילץ, וואס פערמאָגט פיעל וואלד אדער געהילץ; 2. געמאַכט מיט גוטען געהילץ אדער מיט פיעל געהילץ; 3. גוט געבויט, שטאַרק געבויט.

1. Canada is a well-timbered land. 3. He is a well-timbered fellow.

well'-timed *a.* (הוועל'-טאַימד) געטהאן צו דער רעכטער צייט; וואס היט אָב די ריכטיגע צייט.

well'-to-do' *a.* (הוועל'-טו-דוה') וואָהל=האבענד, פערמעגליך.

well'-tomb *n.* (הוועל'-טוהם) א ברונען=קבר, א ברונען=עהנליכער קבר [ווי ביי די פּאַרצייטיגע עגיפּטער און פעניציער].

well'-trap *n.* (הוועל'-טרעפּ) ז. ***stench-trap***

well'-wa'ter *n.* (הוועל'-הוואָ'-טער) ברונען=וואסער.

well'-wish'er *n.* (הוועל'-הוויש'-ער) א גוט=ווינשער, א פערגינער, א פריינד.

wels *n.* (הוועלז) דער וועלס [אזא פיש]. ז ***sheat-fish***

welsh *v.* (הוועלש) בעשווינדלען אדער אויסנארען דאס וועט=געלד ביי א וועט=לויף פון פערד, ניט בעצאהלען דעם פערלאָרענעם וועט אדער אנטלויפען מיט דעם איינגעלעגטען וועט=געלד [ביי וועט=לויף פון פערד].

Welsh *a. and n.* (הוועלש) וועליש, וואס איז שייך צו דער ענגלישער פּראָווינץ וויילס אדער וואליס; די וועלישע שפּראך.

wel'sher *n.* (הוועל'-שער) א שווינדלערישער וועטער ביי א וועט=לויף פון פערד; איינער וואס בעצאהלט ניט זיין וועט אדער אנטלויפט מיט דעם איינגעלעגטען וועט=געלד [ביי א וועט=לויף פון פערד].

Welsh'man *n.* (הוועלש'-מען) א וועלישער, אן איינוואוהנער פון וויילס אדער וואליס [אן ענגלישע פּראָווינץ]; דער שווארץ=פיש [ז. ***black-bass***]; דער שטאכעל=פיש [אזא פיש וואס איז בעדעקט מיט שטאכלען. ז. ***squirrel-fish***].

Welsh rab'bit (הוועלש רעב'-איט) אזא מאכל פון קעז מיט געטריקענטען ברויט.

welt *n. and v.* (הוועלט) א ברעג, א זוים; דאס ראנד=לעדערעל צווישען דער אויבערשטער און אונטערשטער זויל; א שראם אדער פּאס אויף'ן לייב [ווי פון שמיץ]; מאכען א ראנד אדער זוים; קאַנטעווען, שמייסען, שלאגען.

wel'ter *v., n. and a.* (הוועל'-טער) זיך קייקלען [ווי כוואליעס]; זיך שטויסען, לויפען מיט טומעל און אונארדנונג; זיך קייקלען, זיך וואלגערען, זיך באדען; קייקלונג; שטויסונג; טומעל; וואס איז שייך צו א וועט=לויף, ביי וועלכען די פערד טראגען אן עקסטרא משא פון 28 ביז 40 פונט.

wel'ter-race *n.* (הוועל'-טער-רייס) א וועט=לויף, ביי וועלכען די פערד טראגען אן עקסטרא משא פון 28 ביז 40 פונט.

wel'ter-weight *n.* (הוועל'-טער-הוויט) אן עקסטרא געוויכט פון 28 ביז 40 פונט וואס עס טראגט א פערד ביי א וועט=לויף; א פויסט=קעמפּפער וואס וועגט פון 135 ביז 154 פונט.

wen *n.* (הוועון) א בייל, א גוליע, א גוז.

wench *n. and v.* (הוועונטש) א מיידעל; א פרוי; א פּראָסטע מיידעל; א דיענסט=מיידעל; א נעגערקע; אן אויסגעלאסענע פרוי; האבען פערקעהר מיט אויסגעלאסענע פרויען.

wen'cher *n.* (הוועונ'-טשער) אן אויסגעלאסענער מאן, א מאן וואס האט פערקעהר מיט אויסגעלאסענע פרויען.

wend *v.* (הוועונד) געהן צו..., זיך ווענדען.

wen'nish *a.* (הוועונ'-איש) ז. ***wenny***

wen'ny *a.* (הוועונ'-אי) עהנליך צו א בייל, גוז אדער גוליע; בעדעקט מיט ביילען אדער גוזעס.

went (הוועונט) געגאנגען. ז ***go***

wen'tletrap *n.* (הוועונ'טל-טרעפּ) א לייטער=מושעל [אזא געדרעהטער מושעל].

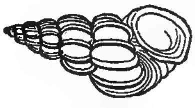

Wentletrap

wept (הוועפּט) געוויינט. ז. ***weep***

were (הוואיר) געווען. ז. ***be***

we're פּעראיינפאכונג פון די ווערטער ***we are*** [מיר זיינען].

were'gild *n.* (הוויער'-גילד) ז. ***wergild***

were'wolf *n.* (הוויער'-הוואולף) ז. ***werwolf***

wer'gild *n.* (הוואיר'-גילד) ווער=געלד, בלוט=געלד [א פּארצייטיגע געלד=שטראף פאר מארד].

Werne'rian *a. and n.* (הוואיר-ניע'-רי-ען) וואס איז שייך צום דייטשען געאלאג ווערנער; וואס איז שייך צו דער ווערנערישער אדער נעפּטונישער טעאָריע פון דער אויסבילדונג פון דער ערד; אן אנהענגער פון ווערנער'ס טעאָריע, א נעפּטוניסט. ז. ***Neptunist***

wert (הוואירט) דו ביזט געווען. ז. ***be***

Werthe'rian *a.* (וואר-טיע'-רי-ען) עהנליך צו ווערטהער [דער העלד פון געטהע'ס ראמאן "די ליידען דעם יונגען ווערטהער"], אויך ווערטהער'ס שטייגער, קראנקהאפט=סענטימענטאל.

Wer'therism *n.* (וואר-טער-איזם) ווערטהעריזם, ווערטהערישע שטימונג, קראנקהאפטע סענטימענטאליטעט, די סענטימענטאלע ליידען פון ווערטהער [דער העלד פון געטהע'ס ראמאן "די ליידען דעם יונגען ווערטהער"].

wer'wolf *n.* (הוואיר'-הוואולף) דער ווערוואלף [לויט אן אלטען פאלקס=אבערגלויבען, א מענש פערוואנדעלט אין א וואלף].

wer'wolfish *a.* (הוואיר'-הוואול-פיש) ווי א ווערוואלף. ז. ***werwolf***

wer'wolfism *n.* (הוואיר'-הוואול-פיזם) די פערוואנדלונג פון א מענשען אין א וואלף [לויט אן אלטען אבערגלויבען]; דער אבערגלויבען וועגען ווערוואלף [מענשען פערוואנדעלט אין וועלף].

we'se (הוויעז) א פערקירצונג פון די ווערטער ***we is*** אדער פון ***we shall*** [א נעגערשע פערגרייזונג פון ***we are***].

Wes'leyan *a. and n.* (הוועס'-לי-ען) וועסליש, וואס איז שייך צו דער פאמיליע פון דזשאן וועסלי [איינער פון די גרינדער פון מעטאָדיזם]; דזשאן וועסלי'ס א נאכפאלגער, א מעטאדיסט. ז. ***Methodist***

Wes'leyanism *n.* (הוועס'-לי-ענ-איזם) וועסליאניזם, דזשאן וועסלי'ס לעהרע, מעטאדיזם. ז. ***Methodist***

west *n., a. and adv.* (הוועסט) וועסט, מערב=זייט; וועסטליך, פון מערב=זייט; צו דער וועסט=זייט, צו מערב=זייט.

west'-about' *adv.* (הוועסט'-ע-באוט') ארום צו דער וועסט [מערב=זייט], נאך מערב.

west'-bound *a.* (הוועסט'-באונד) געריכטעט נאך דער וועסט, וואס געהט נאך דער וועסט.

West End (הוועסט ענד) וועסטענד [דער וועסטליכער טייל פון לאנדאן, דער אריסטאקראטישער טייל פון לאנדאן].

wes'ter *v.* (הוועס'-טער) געהן צו דער וועסט=זייט.

wes'terliness *n.* (הוועס'-טער-לי-נעס) וועסטליכקייט, וועסטליכע לאגע.

wes'terly *a. and adv.* (הוועס'-טער-לי) וועסטליך, געריכטעט נאך דער וועסט, וואס קומט פון דער וועסט=זייט, וואס געפינט זיך צו מערב=צו; נאך דער מערב=זייט.

wes'tern *a. and n.* (הוועס'-טערן) וועסטליך, וואס ליעגט אין וועסט=זייט אדער מערב=זייט, וואס קומט פון דער וועסט, געריכטעט נאך דער וועסט; אן איינוואוהנער פון א וועסטליכער געגענד; א מיטגליעד פון א פּאלק וואס וואהנט אין דער וועסט.

wes'terner *n.* (הוועס'-טער-נער) אן איינוואוהנער פון א וועסטליכער געגענד.

Wes'terner *n.* (הוועס'-טער-נער) אן איינוואוהנער פון די וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

wes'ternism *n.* (הוועס'-טערנ-איזם) א כאראקטעריסטישע איינגענשאפט פון א מערב=פאלק; א כאראקטעריסטישער אויסדרוק, מנהג אדער געוואוהנהייט ביי אן איינוואוהנער פון די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

wes'ternmost *a.* (הוועס'-טערנ-מאוסט) וואס איז אם וועסטליכסטען, וואס געפינט זיך אם ווייטסטען אין דער וועסט=זייט.

West'-In'dian *a. and n.* (הוועסט'-אינ'-די-ען) וועסט=אינדיש; א וועסט=אינדיער; א וועסט=אינדיערין, אן איינוואוהנער אדער איינוואוהנערין פון וועסט=אינדיען [אדער די אנטילען=אינזלען, ביי די ברעגען פון אמעריקא אין אטלאנטישען אקעאן, צווישען וועלכע די גרעסטע זיי=

נען: קובא, יאמאיקא, האאיטי און פארטא ריקא].

wes'ting *n.* (הוועס'-טינג) א שטרעקע פון א געוויסען פונקט נאך מערב.

west'ling *n. and adv.* (הוועסט'-לינג) אן איינוואוהנער פון א וועסטליכער געגענד אדער פון א וועסטליכען לאנד; נאך מערב.

west'ward *adv. and a.* (הוועסט'-הווארד) נאך דער וועסט, צו מערב=צו; געריכטעט צו מערב=צו.

west'wardly *adv.* (הוועסט'-הווארד-לי) נאך דער וועסט, צו מערב=צו.

west'wards *adv.* (הוועסט'-הווארדז) ז. ***westwardly***.

wet *a., n. and v.* (הוועט) 1. נאס; פייכט; 2. אנגעפילט מיט וואסער; 3. וואסערדיג; 4. רעגענדיג; 5. שכור; 6. וואס איז געגען דעם פערבאט פון אלקאהאלישע משקאות; וואס איז פאר פרייען פערקויף און טרייבונג פון אלקאהאלישע משקאות; 7. נאסקייט; פייכטקייט; א רעגען; 8. נעצונג, דאס נאס מאכען; 9. א טרונק [משקה]; 10. שכרות; א נעגנער פון פראהיביציאן [פערבאט פון אלקאהאלישע געטרענקע]; 11. נעצען, נאס מאכען, פייכט מאכען; 12. "בענעצען", טרינקען לכבוד עפעס.

4. In the tropical countries the year is divided into wet and dry seasons. 6. Our city voted to stay wet.

wet bar'gain (הוועט באר'-גיין) אן אבמאך אדער קניה וואס איז געשלאסען געווארען ביי א ביסעל משקה.

wet blan'ket (הוועט בלענ'-קעט) א קאלטער טוש, איינער אדער עטוואס וואס גיסט אב ווי מיט א קאלטען שטראם וואסער.

His remarks put a wet blanket on the enthusiastic audience.

wet boat (הוועט באוט) א שיף וואס קען זיך לייכט איבערקעהרען אדער זיך אנשעפען מיט וואסער.

wet coop'er (הוועט קוהפ'-ער) ז. ***tight cooper***.

wet'-cup *n.* (הוועט'-קאפ) א נאסע באנקע [וועלכע ציהט אב בלוט פון קערפער].

wet'-cup'ping *n.* (הוועט'-קאפ'-אינג) דאס שטעלען נאסע באנקעס [וועלכע ציהען אב בלוט פון קערפער].

wet day (הוועט דיי) א רעגענדיגער טאג.

wet dock (הוועט דאק) א וואסער-דאק [א דאק אדער באסיין אין א האפען מיט טויערען צו האלטען דאס וואסער אויף א געוויסער הויך צו פערלייכטערען די אנלאדונג אדער אויסלאדונג פון שיפען].

wet down pa'per (הוועט דאון פיי'-פער) צונעצטע פאפיער [פאר'ן דרוקען].

wet goods (הוועט גודז) משקאות, געטרענקע [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

weth'er *n.* (הוועטה'-ער) א קאסטרירטער באראן [א באראן וואס איז געמאכט פאר אוים זכר].

wet'ly *adv.* (הוועט'-לי) אין א נאסען אדער פייכטען צושטאנד.

wet me'ter (הוועט מיע'-טער) א גאזמעסטער, אין וועלכען דער גאז געהט דורך דורך וואסער.

wet monsoon' (הוועט מאנ-סוהן') דער פייכטער מוסאן=ווינד [וואס בלאזט פון דרום=מערב זייט אין דער לענג פון'ם אזיאטישען ברעג פון'ם פאסיפישען אקעאן].

wet'ness *n.* (הוועט'-נעס) נאסקייט, פייכטקייט; רעגענדיגקייט.

wet'-nurse *n. and v.* (הוועט'-נוירס) אן אם, א זויגערין; זויגען, זיין אן אם; זיך ניאנטשען, צערטלען.

wet one's line (הוועט הוואנז לאין) פישען, כאפען פיש מיט א ווענטקע.

wet one's whis'tle (הוועט הוואנז הוויסל) מאכען א כוסה.

wet'-pack *n.* (הוועט'-פעק) א פייכטע איינהילונג פאר א היץ=קראנקען.

wet port (הוועט פאורט) א וואסער-פארט, א האפען דורך וועלכען עס קומען אריין אויסלענדישע סחורות.

wet prepara'tion (הוועט פרעפ-ע-ריי'-שאן) א פלאנצע אדער בעשעפעניש וואס מען האלט אין אלקאהאל אדער עהנליכער פליסיגקייט.

wet provi'sions (הוועט פרא-וויזש'-אנז) געזאלצענעס פלייש, געזייערטע גארטען=פראדוקטען, עסיג און עהנליכע פראדוקטען פאר א שיף.

wet'-shod *a.* (הוועט'-שאד) אנגעטהאן אין נאסע שיך; מיט דורכגעווייקטע שיך.

wet'ter *n.* (הוועט'-ער) א נעצער; איינער וואס מאכט פייכט פאפיער פאר'ן דרוקען.

wet'ter-off' *n.* (הוועט'-ער-אף') אין גלאז=פאבריקאציאן — דער ארבייטער וואס נעהמט ארונטער פון דעם בלאז=אייזען די פארמירטע פלעשער.

wet'ting-machine' *n.* (הוועט'-אינג-מע-שין') א דאמפף=מאשין, א נעץ=מאשין [צום פייכט מאכען פאפיער פאר'ן דרוקען].

wet'tish *a.* (הוועט'-איש) נאסליך, פייכטליך.

wey *n.* (הוויי) א געוויכט; אזא געוויכט [פון פערשיעדענער גרויס פאר פערשיעדענע פראדוקטען]; א מאס פון 40 בושעל.

whack *v. and n.* (הוועק) א שטארקען קלאפ טהאן; א פראסק טהאן; קלאפען, שלאגען; פאנאנדערטיילען, פאנאנדערטיילען אין חלקים, אויסטיילען; אבצאהלען, קוויטירען, זיך אברעכענען, זיך אויסגלייכען; א שטארקער קלאפ; א פראסק; א חלק, א טייל; א פראבע, א פערזוך.

whack'er *n.* (הוועק'-ער) עטוואס אונגעהייער גרויסעס; א קאלאסאלע זאך; א ריעזיגער ליגען.

whack'ing *a.* (הוועק'-אינג) אונגעהייער גרויס, קאלאסאל.

whale *n. and v.* (הווייל) א וואלפיש; זיך בעשעפטיגען מיט וואלפיש=פאנג; פאנגען וואלפיש; גוט אנקלאפען די ביינער.

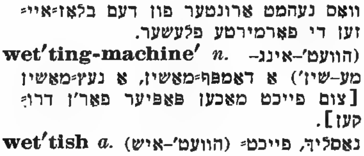

Whale

whale'back *n.* (הווייל'-בעק) אזא שיף מיט א רונדען אויבערשטען דעק.

whale'-bird *n.* (הווייל'-בוירד) דער וואלפיש=פויגעל אדער דער בלויער שטורם=פויגעל [א שטורם=פויגעל אדער מעווע וואס ערנעהרט זיך פון דעם אבפאל פון געפאנגענע וואל=פיש]: דער שטיין=קוויקלער [אזא פויגעל. ז. ***turnstone***].

whale'-boat *n.* (הווייל'-באוט) א וואלפיש=שיפעל [געברויכט ביים וואלפיש=פאנג].

whale'bone *n. and a.* (הווייל'-באון) פיש=ביין [די ציינער פון א וואלפיש]; עטוואס געמאכט פון פיש=ביין; געמאכט פון פיש=ביין.

whale'-built *a.* (הווייל'-בילט) געבויט ווי א וואלפיש=שיפעל [א שיפעל געברויכט ביי וואלפיש=פאנג].

The Canadian fishing-boats are whale-built.

whale'-calf *n.* (הווייל'-קאף) א יונגער וואלפיש.

whale'-fin *n.* (הווייל'-פין) פיש=ביין. ז. ***whalebone***.

whale'-fish'er *n.* (הווייל'-פיש'-ער) א וואלפיש=פאנגער.

whale'-fish'ery *n.* (הווייל'-פיש'-ער-אי) וואלפיש=פאנג; די אויסשטאטונג פאר א וואלפיש=פאנג [די מענשען, די שיפען א. ז. וו.]; א פלאץ פאר וואלפיש=פאנג.

whale'-fish'ing *n.* (הווייל'-פיש'-אינג) וואלפיש=פאנג.

whale'-flea *n.* (הווייל'-פליע) ז. ***whale-louse***.

whale'-head *n.* (הווייל'-העד) דער וואלפיש=קאפ [אזא שטארך=עהנליכער אדער צאפליא=עהנליכער פויגעל מיט א ריעזיגען קאפ און שנאבעל].

whale'-hun'ter *n.* (הווייל'-האנ'-טער) א וואלפיש=פאנגער.

whale'-line *n.* (הווייל'-לאין) א הארפון=שטריק. ז. ***harpoon***.

whale'-louse *n.* (הווייל'-לאוס) א וואלפיש=לויז [א פאראזיטישער אינזעקט, וואס האלט זיך אויף וואלפיש].

whale'man *n.* (הווייל'-מען) א וואלפיש=פאנגער.

whale'-oil *n.* (הווייל'-איל) פיש=טראן, טראן.

wha'ler *n.* (הוויי'-לער) א וואלפיש=פאנגער; א שיף פאר וואלפיש=פאנג; עטוואס אונגעהייערעס אדער קאלאסאלעס.

whale'-rind *n.* (הווייל'-ראינד) די הויט פון א וואלפיש.

wha'lery *n.* (הוויי'-לער-אי) וואלפיש=פאנג.

whale'-shark *n.* (הווייל'-שארק) דער וואלפיש=האיפיש [אזא גרויסער האיפיש פון די ווארימע געגענדען]; דער ריעזען=האיפיש [ז. ***basking-shark***].

whale'-ship *n.* (הווייל'-שיפ) א שיף פאר וואלפיש=פאנג.

wha'ling *n. and a.* (הוויי'-לינג) וואלפיש=פאנג, וואלפיש=יאגד; אונגעהייער, קאלאסאל.

wha'lingman *n.* (הוויי'-לינג-מען) ז. ***whaleman***.

whame *n.* (הווים) א פיה=פליעג, א פערד=פליעג.

whang *n. and v.* (הוועננ) א רימען; רימען=לעדער; א קלאפ; א שטיקעל, א פאס; שמייסען, שלאגען.

whap *v. and n.* (הוואפ) ז. ***whop***.

whap'per *n.* (הוואפ'-ער) ז. ***whopper***.

whap'pet *n.* (הוואפ'-עט) א הונד.

wharf *n. and v.* (הווארף) א ווערפט, א האפען=דאמבע, א לאנדונגס=דאמבע, א לאנדונגס=פלאץ, א לאנדונגס=פלאטפארמע [פאר שיפען]; מאכען א ווערפט אדער האפען=דאמבע; אויסלאדען אויף א ווערפט.

whar'fage *n.* (הוואהר'-פעדזש) ווערפט=

נעלד, ווערפט־אבצאהלונג [אבצאהלונג פאר בענוצען א ווערפט אדער לאנדונגס־פלאץ פאר שיפען]; לאנדונג אין א ווערפט.

wharf'-boat *n.* (הוואהרף'–באוט) א ווערפט־שיפעל, א שיפעל אונטערצוהאלטען א לאנדונגס־פלאטפארמע פאר שיפען, א שיפעל ארומצופאהרען ארום ווערפטען [האפען־דאמבעס, לאנדונגס־פלאטפארמען פאר שיפען].

whar'fing *n.* (הוואהר'–פינג) א פלאט־פארמע עהנליך צו א ווערפט [האפען־דאמבע, לאנדונגס־פלאטפארמע פאר שיפען]; ווערפט־מאטעריאלען [צום בויען ווערפטען]; ווערפטען.

whar'finger *n.* (הוואהר'–פינ–דזשער) א ווערפט־אייגענטימער, א ווערפט־אויפזעהער. ז. *wharf*

wharf'man *n.* (הוואהרף'–מען) א ווערפט־אויפזעהער; איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף א ווערפט [האפען־דאמבע, לאנדונגס־פלאץ, לאנדונגס־פלאטפארמע פאר שיפען].

wharf'-mas'ter *n.* (הוואהרף'–מעס'–טער) ז. *wharfinger*

wharf'-rat *n.* (הוואהרף'–רעט) א ווערפט־ראץ [א ראץ, וואס האלט זיך ביי ווערפטען אדער לאנדונגס־פלעצער פאר שיפען]; א ווערפט־וואגאבונד, א בראדיאגע וואס האלט זיך אויף ביי א ווערפט.

wharves *n.* (הוואהרווז) ווערפטען. ז. *wharf*

what *pr., adv. and c.* (הוואט) 1. וואס? וועלכער, וועלכע, וועלכעס? 2. וואס, דאס וואס; 3. וואס פאר א...; 4. היי! אה! [א רוף]; 5. עטוואס; 6. ווארום? 7. אזוי פיעל, אזוי ווייט, ביז אזא גראד; 8. אין וועלכער הינזיכט?

2. I am what nature made me. 3. What nonsense! 5. I'll tell you what.

what'abouts *n.* (הוואט'–ע–באוטס) זאכען מיט וועלכע איינער איז בעשעפטיגט.

I know your whatabouts and whereabouts.

what do you call it (הוואט דו יו קאהל איט) ווי רופט מען דאס [געברויכט, ווען מען פערגעסט א נאמען, אדער מען ווייסט ניט דעם נאמען, אדער מען וויל ניט דערמאנען דעם נאמען אויס פערזיכטונג].

what'-d'ye-call'-'em (הוואט'–דיע–קאהל'–עם) ווי רופט מען דאס [געברויכט ווען מען פערגעסט א נאמען אדער מען ווייסט ניט דעם נאמען אדער מען וויל ניט דערמאנען דעם נאמען אויס פערזיכטונג].

We had at dinner meats, fruits, wines, and what-d'ye-call-'em.

what'-d'ye-call'-it (הוואט'–דיע–קאהל'–איט) ווי רופט מען דאס. ז. *what do you call it*

whate'er' *pr.* (הוואט–עהר') פעראיינפאכונג פון *whatever*

what else (הוואט עלס) וואס נאך.

whatev'er *pr. and a.* (הוואט–עוו'–ער) 1. אלעס, אלעס וואס, עס מאכט ניט אויס וואס, וואס ניט איז; 2. וועלכער ניט איז, וועלכעס ניט איז.

1. The mayor is expected to make himself thoroughly acquainted with whatever concerns the welfare of the city. 2. Whatever side he is on, he always finds excellent reasons for it.

what for? (הוואט פאר) פאר וואס? צוליעב וואס? פאר וועלכע מעשים טובים?

Lend me some money. What for?

what...for? (הוואט...פאר) צוליעב וואס? צו וואס?

What is he here for?

what ho! (הוואט האו) היי! [א רוף].

what if? (הוואט איף) וואס וועט זיין, אויב...; וואס וועסטו זאגען, אין פאל...? וואס מאכט עס אויס, אויב...

What if he does not keep his promise?

what'-like *a.* (הוואט'–לאיק) פון וועלכען אויסזעהן אדער כאראקטער.

From sad experience we know what-like the best friend is likely to turn out.

what next? (הוואט נעקסט) וואס ווייטער? וואס דאן?

what not (הוואט נאט) וואס דען ניט? אלעס אין דער וועלט; אלעס וואס דו ווילסט.

The table was loaded with pictures, toys, and what not.

what'-not *n.* (הוואט'–נאט) 1. אן עטאזשערקע, ביכער־פאליצעס, א געשטעל אדער פאליצעס פאר פערשיעדענע קלייניגקייטען; 2. אלעס; אלעס וואס דו ווילסט; וואס דען ניט?

2. He is used to put down in his diary his thoughts, doubts, observations and whatnots.

what of (הוואט אוו) וואס זאגסטו? וואס דענקסטו? וואס הערט זיך מכח?

You provided everything for to-day. But what of to morrow?

what of it? (הוואט אוו איט) טא איז וואס? וואס מאכט עס אויס?

He has refused to meet me. Well, what of it?

what on earth (הוואט אן אוירטה) וואס, אום הימעל'ס ווילען...

What on earth do you expect to come out of this?

what's his name (הוואטס היז ניים) ווי רופט מען איהם.

Tell Mr. What's-his-name to be off.

what'so *a. and pr.* (הוואט'–סאו) וועלכער ניט איז, וועלכע ניט איז, וועלכעס ניט איז; וואס ניט איז, ווער ניט איז.

whatsoe'er' *pr.* (הוואט–סא–עהר') ווער ניט איז, וואס ניט איז. ז. *whatsoever*

whatsoev'er *a. and pr.* (הוואט–סא–עוו'–ער) 1. וועלכער ניט איז, וועלכע ניט איז, וועלכעס ניט איז; 2. ווער ניט איז; וואס ניט איז.

2. Whatsoever you speak, let it be the truth.

what's the mat'ter? (הוואטס טהי מעט'–ער) וואס איז דער מעהר? וואס טהוט זיך דא?

what's the rack'et? (הוואטס טהי רעק'–עט) וואס קומט דא פאר? וואס טהוט זיך דא?

what's to do here? (הוואטס טו דו היער) וואס טהוט זיך דא? וואס קומט דא פאר?

what though (הוואט טהאו) איז וואס? וואס מאכט עס אויס? וואס קען עס ארען?

What though he is poor? He is a man for all that.

whawl *v.* (הוואהל) מיאוקען [ווי א קאץ]. ז. *waul*

whay'-worm *n.* (הוויי'–וואירם) א פרישטשיק; א משונעת, א קאפריז.

wheal *n. and v.* (הוויעל) א בלאטער, א פרישטש, א קרעצעל; א סיניאק, א פאס אדער צייכען פון א שמיץ אדער קלאפ; מאכען בלאטערען אדער פרישטשעס; מאכען א סיניאק אדער פאס [אויף'ן לייב]; אנרייסען [ווענען א בלאטער אדער קרעצעל].

wheat *n.* (הוויעט) ווייץ.

wheat'-bird *n.* (הוויעט'–בוירד) דער בוכפינק אדער זיאבליק. ז. *chaffinch*

wheat'-bug *n.* (הוויעט'–באג) א ווייץ־קעפער, א ווייץ־זשוק [אזא זשוק וואס האלט זיך אויף ווייץ].

wheat'-crack'er *n.* (הוויעט'–קרעק'–ער) א מאשין צו מאכען ווייצענע גרויפען.

wheat'ear *n.* (הוויעט'–איער) ז. *stonechat*

wheat'-ear *n.* (הוויעט'–איער) א ווייץ־זאנג.

wheat'-ear stitch (הוויעט'–איער סטיטש) זאנגען־עהנליכע שטיקעריי.

whea'ten *a.* (הוויעטן) פון ווייץ, ווייצענער.

wheat'-gra'der *n.* (הוויעט'–גריי'–דער) א מאשין צו רייניגען און סארטירען ווייץ.

wheat'-grass *n.* (הוויעט'–גרעס) ז. *quitch-grass*

whee'dle *v.* (הוויעדל) שמייכלען, חנפ'ענען, לאשטשען; ארייננארען דורך זיסע רייד, געווינען דורך שמייכלעריי; ארויסקריגען מיט חניפה.

wheed'ler *n.* (הוויעד'–לער) א שמייכלער, א חונף.

wheed'ling *n.* (הוויעד'–לינג) שמייכלונג, שמייכלעריי, חניפה.

wheel *n. and v.* (הוויעל) 1. א ראד; א ראד־עהנליכער אינסטרומענט, אפאראט אדער מאשין; א שפין־ראד; א שטייער־ראד [פון א שיף]; א מארטער־ראד; א טעפער־ראד; א ראד־עהנליכעס פייערווערק; א וואגען; א וועלאסיפעד; 2. קרייז־בעוועגונג; דרעהונג, אומדרעהונג; 3. בעוועגונגס־קראפט; 4. א דאלאר [אויף דער גנבים־שפראך]; 5. דרעהען, קייקלען, אומדרעהען; זיך קייקלען, זיך דרעהען; זיך בעוועגען אין א קרייז; 6. ארא־געהן פון וועג, זיך אבקירעווען פון גלייכען וועג; אבווייכען; 7. פיהרען אויף א וואגען אדער וועלאסיפעד; פאהרען אין א וואגען אדער אויף א וועלאסיפעד; פיהרען א וואגען; 8. צוגעבען אדער צומאכען א ראד; 9. פארמירען אויף א ראד אדער מיט דער הילף פון א ראד [ווי למשל, טעפ]; 10. מאטערען אויף א מארטער־ראד.

5. Please, wheel my chair around. 6. To avoid danger, I had to wheel three miles around. 8. We had to stop and wheel our cart.

whee'lage *n.* (הוויע'–לעדזש) שאסעע־געלד, אן אבצאהל פאר דעם רעכט צו פאהרען אין געוויסע געגענדען.

wheel'-an'imal *n.* (הוויעל'–ענ'–אי–מעל) א רעדער־חיה'לע. ז. *rotifer*

wheel'-animal'cule *n.* (הוויעל'–ענ–אי–מעל'–קיול) א רעדער־חיה'לע. ז. *rotifer*

wheel'-band *n.* (הוויעל'–בענד) א ראד־שינע, א ראד־רייף.

wheel'barrow *n.* (הוויעל'–בער–או) א טאטשקע.

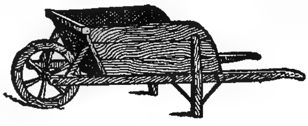

Wheelbarrow

wheel'-bear'er *n.* (הוויעל'–בעהר'–ער) א רעדער־חיה'לע. ז. *rotifer*

wheel'-bird *n.* (הוויעל'–בוירד) ז. *goatsucker*

wheel'-boat *n.* (הוויעל'–באוט) א שיף אויף רעדער [וואס מען קען פיהרען אויף דער יבשה].

wheel'-car'riage *n.* (הוויעל'-קער'-אידזש) אן עקיפּאַזש, א וואַגען.

wheel'-chain *n.* (הוויעל'-טשיין) א שטייער-ראַד קייט, א רודער-קייט.

wheel'-chair *n.* (הוויעל'-טשעהר) א פאָהר-שטוהל [א שטוהל אויף רעדלעך, ווי למשל, צום פיהרען א קראַנקען].

wheel'-cul'tivator *n.* (הוויעל'-קאַל'-טי-וויי-טאָר) אן אַקער אויף רעדער. ז. *cultivator*

wheel'-cut'ting *n.* (הוויעל'-קאַט'-אינג) דאָס אויסשניידען די צייהנדלעך פון רעדלעך [פון זייגערס].

wheeled *a.* (הוויעלד) מיט א ראַד אדער רעדעל; מיט רעדער, אויף רעדער, רעדערדיג.

whee'ler *n.* (הוויע'-לער) איינער וואָס קייקעלט אדער דרעהט; א רעדער-מאַכער; א דישעל-פערד [ז. *wheel-horse*]; עטוואָס וואָס האָט רעדער [אין דיזען זין געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער, ווי למשל: *eight-wheeler*].

wheel'-fire *n.* (הוויעל'-פאַיר) א ראַד-פייער [א פייער וואָס רינגעלט ארום א שמעלץ-טיגעל, אבער ריהרט זיך אן דעם ניט אן].

wheel'-guard *n.* (הוויעל'-גאַרד) ז. *dirt-board*

wheel'-horse *n.* (הוויעל'-האָהרס) 1. דאָס דישעל-פערד, דאָס שטאַנג-פערד [א פערד וואָס איז געשפּאַנט ביים וואָגען, אין נעגענזאַץ צו די פערד וואָס זיינען געשפּאַנט פון פאָרענט אדער נאָ-שפּיץ]; 2. איינער וואָס טהוט די מייסטע ארבייט; איינער, אויף וועמען עס פאַלט די הויפּט לאַסט פון אן ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

2. The junior partner is the wheel-horse of the firm.

wheel'-house *n.* (הוויעל'-האַוס) ז. *pilot-house*

whee'ling *n.* (הוויע'-לינג) דאָס קייקלען; דאָס פאָהרען אדער פיהרען אין א וואָגען; דאָס פאָהרען אויף א וועלאָסיפּעד.

wheel'-lock *n.* (הוויעל'-לאַק) א ראַד-שלאָס [א שלאָס אין א ביקס וואָס שיסט אויס מיט דער הילף פון א רעדעל]; א קאָמבינאַציאָנס-שלאָס, א בוכשטאַבען-שלאָס [ז. *letter-lock*]; א מין טאָרמאָז אדער ברעמזע [צו פערהאַלטען א ראַד].

wheel'man *n.* (הוויעל'-מען) א שטייער-מאַן; א וועלאָסיפּעדיסט.

wheel'-race *n.* (הוויעל'-רייס) דער טייל פון דעם וואַסער-קאַנאַל אדער וואַסער-קאַסטען ביי א וואַסער-מיהל, וואו עס געפינט זיך דאָס וואַסער-ראַד.

wheel'-rope *n.* (הוויעל'-ראָופּ) א שטייער-שטריק, א רודער-שטריק.

wheels *n.* (הוויעלז) 1. רעדער; 2. מאַשינעריע; 3. בעוועגונגס-קראַפט, לעבענס-קראַפט. ז. *wheel*

3. The wheels of weary life at last stood still.

wheel'-seat *n.* (הוויעל'-סיעט) דער צאַפּען [דער טייל פון אן אַקס, אויף וועלכען עס זעצט זיך ארויף דאָס ראַד].

wheel'-shaped *a.* (הוויעל'-שייפּט) ראַד-פערמיג.

wheels'man *n.* (הוויעלז'-מען) א שטייערמאַן.

wheels within' wheels (הוויעלז הוויטה-אין' הוויעלז) א פּלאַנטער; קאָמפּליצירטקייט.

wheel tax (הוויעל טעקס) א שטייער אויף עקיפּאַזשען.

wheel'-tire *n.* (הוויעל'-טאַיר) א ראַד-שינע, א ראַד-רייף.

wheel'-tooth *n.* (הוויעל'-טוהטה) א ראַד-צאָהן.

wheel'way *n.* (הוויעל'-הוויי) א וועג פאַר עקיפּאַזשען.

wheel'-win'dow *n.* (הוויעל'-הוויג'-דאָו) א ראַד-פענסטער [א קיילעכדיג פענסטער מיט קרוזשעוועהנליכע פערציערונגען, וועלכע בילדען עטוואָס עהנליכעס צו א ראַד]. ז. *rose-window*

wheel'work *n.* (הוויעל'-הוואָירק) רעדער-ווערק, רעדער, א קאָמבינאַציאָן פון רעדער.

wheel'wright *n.* (הוויעל'-ראַיט) א ראַד-מאַכער; איינער וואָס מאַכט וואָגענס; איינער וואָס ארבייט ביי א ראַד.

whee'ly *a.* (הוויע'-לי) ראַד-פערמיג, קרייז-פערמיג, רונד.

wheeze *v. and n.* (הוויעז) סאָפּען, קייכען, כראָפּען, אטעמען שווער; דאָס סאָפּען, דאָס קייכען, דאָס כראָפּען, סאָפּעניש, קייכעניש, שווערע אטעמונג, אסטהמא.

whee'zer *n.* (הוויע'-זער) איינער וואָס סאָפּעט, קייכט אדער אטעמט שווער; איינער וואָס ליידעט פון אסטהמא.

whee'zily *adv.* (הוויע'-זי-לי) סאָפּענדיג, קייכענדיג, כראָפּענדיג, אטעמענדיג שווער, ליידענדיג פון אסטהמא.

whee'zingly *adv.* (הוויע'-זינג-לי) ז. *wheezily*

whee'zy *a.* (הוויע'-זי) סאָפּענד, קייכענד, כראָפּענד, אטעמענד שווער, וואָס ליידט פון אסטהמא.

whelk *n.* (הוועלק) א פּרישטשיק, א געשווירעל, א בלעזעל, א קרעצעל, א בלאַטער; א שראַם; א טרומייטען-שנעקע [א מין ים-מאָלוסקעל מיט א ספּיראַל-פערמיגער מושעל].

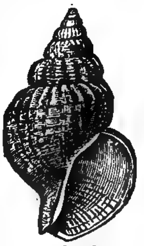
Whelk

whelked *a.* (הוועלקט) ז. *whelky*

whel'ky *a.* (הוועל'-קי) פּוקלע, ארויסגעשטאַרצט; בעדעקט מיט פּרישטשיקעס אדער בלאַטערען.

whelm *v.* (הוועלם) איינשלינגען [ווי דער אבגרונד]; פערפלייצען; בעדעקען; איבערלאָדען; איבערלעסטיגען; איבערוועלטיגען; פערניכטען; אויסראָטען, פערטיליגען, טויטען, רואינירען.

whelp *n. and v.* (הוועלפּ) א הינטעלע; א יונג רויב-טהיער; א הונד; א נאַריש אינגעל; א גראָבער יונג; איינע פון די ארויסשטאַרצענדע ריפּען פון א הויב-מאַשין ארום וועלכער עס דרעהט זיך די קייט אדער דער שטריק [ז. *capstan*]; איינער פון די שטיפטען אדער פּלעקלעך אין דעם ראַנד פון א ראַד, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א קייט [ז. *sprocket-wheel*]; קינדלען [וועגען הינט אדער רויב-טהיערע]; האָבען, געבעהרען [הינטלעך אדער רויב-טהיערע]; ארויסברייינגען [ווי א פּלאַן].

when *adv. and c.* (הוועו) 1. ווען; 2. אבוואהל, כאָטש, אנשטאָט דעם וואָס; 3. דעמאָלט, דאַמאָלס.

2. He walks when he might ride. 3. We shall meet again some time—till when, farewell!

whence *adv. and c.* (הוועגס) פון וואַנען, פון וואָס; דערפון, דעריבער.

whence-ev'er *c.* (הוועגס-עוו'-ער) ז. *whencesoever*

whencesoev'er *c.* (הוועגס-סאָ-עוו'-ער) פון וואַנען עס זאָל ניט קומען; פון וואָס עס זאָל ניט זיין.

whene'er' *c.* (הוועג-עהר') פעראייגפאַכונג פון דעם וואָרט *whenever*

whenev'er *c.* (הוועג-עוו'-ער) ווען, ווען נאָר, יעדעס מאָל ווען.

Come whenever you can.

whensoev'er *c.* (הוועג-סאָ-עוו'-ער) ז. *whenever*

where *adv. and c.* (הוועהר) וואו; וואוהין; פון וואַנען; וואו ניט איז.

where'about' *adv., c. and n.* (הוועהר'-ע-באַוט') וואו, אונגעפעהר וואו; וועגען וואָס; דער פּלאַץ וואו איינער אדער עפּעס געפינט זיך.

where'abouts' *adv., c. and n.* (הוועהר'-ע-באַוטס') ז. *whereabout*

whereas' *c.* (הוועהר-עז') אזוי ווי, ווייל; אין אנבעטראַכט אז...

whereat' *adv. and c.* (הוועהר-עט') אויף וואָס, וועגען וואָס; נאָך וואָס.

whereby' *adv. and c.* (הוועהר-באַי') דורך וואָס, מיט וואָס; ווי אזוי; וואָרום.

where'er' *adv.* (הוועהר-עהר') פעראייגפאַכונג פון דעם וואָרט *wherever*

where'fore *adv., c. and n.* (הוועהר'-פאָור) צוליעב וואָס, וואָרום; דעריבער; די אורזאַכע, דער גרונד.

wherefrom' *c.* (הוועהר-פראָם') פון וואַנען, פון וואָס.

wherein' *adv. and c.* (הוועהר-אין') אין וואָס; וואו; ווען.

wherein'soev'er *c.* (הוועהר-אינ'-סאָ-עוו'-ער) אין וועלכען ניט איז אָרט; אין וועלכער ניט איז בעציהונג.

wherein'to *adv.* (הוועהר-אינ'-טו) אין וואָס; וואוהין.

where'ness *n.* (הוועהר'-נעס) דאָס נעפינען זיך ערגעץ; דאָס פאַראַן זיין.

whereof' *adv. and c.* (הוועהר-אָוו') פון וואָס, פון וואַנען; פון וועמען.

whereon' *adv. and c.* (הוועהר-אָן') אויף וואָס, אויף וועמען.

whereout' *c.* (הוועהר-אַוט') פון וואַנען.

whereo'ver *c.* (הוועהר-אָו'-ווער) איבער וואָס, איבער וועלכען.

where'so *c.* (הוועהר'-סאָו) ז. *wheresoever*

wheresoe'er' *c.* (הוועהר-סאָ-עהר') פעראייגפאַכונג פון וואָרט *wheresoever*

wheresoev'er *c.* (הוועהר-סאָ-עוו'-ער) וואו נאָר, איבעראַל וואו; וואוהין נאָר.

wherethrough' *c.* (הוועהר-טהרוה') דורך וואָס.

whereto' *adv. and c.* (הוועהר-טו') צו וואָס; אויף וואָס; וואוהין; צו וועמען.

whereun'der *c.* (הוועהר-אַנ'-דער) אונטער וואָס, אונטער וועלכען, אונטער וועלכע.

whereun'to *adv. and c.* (הוועהר-אַנ'-טו) וואוהין; צו וואָס; צוליעב וואָס.

whereupon' *adv. and c.* (הוועהר-אַ-פּאָן') אויף וואָס; נאָך וואָס.

wherev'er *c.* (הוועהר-עוו'-ער) וואו נאָר, איבעראַל וואו.

wherewith' *adv., c. and n.* (הוועהר-

הוויטה') מיט וואס, מיט וועמען; די מיט־לען; געלד־מיטלען.

wherewithal' *adv., c. and n.* (הווערה־הוווי־טהאהל') ז. *wherewith*

wher'ry *n.* (הווער'־אי) אזא קליין פלא־טשיג רודער־שיפעל פאר פאסאזשירען.

wher'ryman *n.* (הווער'־אי־מען) דער שיפער וואס פיהרט א קליין רודער־שי־פעל.

whet *v. and n.* (הוועט) שליי־פען; רייצען, איפרייצען, אויפרעגען, אנרעגען; דאס שארפען, דאס שלייפען; דאס אויפרייצען, דאס אויפרעגען; עפעס וואס רופט ארויס אפעטיט [ווי א טרונק בראנפען].

wheth'er *a., pr., adv. and c.* (הוועטה־ער) וועלכער; ווער [פוןביידען]; צי, אויב.

wheth'er or no (הוועטה'־ער אר נאו) איןביידע פעלע, יעדענפאלס.

whet'-slate *n.* (הוועט'־סלייט) שארף־שיפער [אזא הארטער שטיין פון וועל־כען מען מאכט שארף־שטיינער].

whet'stone *n.* (הוועט'־סטאון) א שארף־שטיין, א שלייף־שטיין.

whet'stone-slate *n.* (הוועט'־סטאונ־סלייט) ז. *whet-slate*

whet'ter *n.* (הוועט'־ער) א שארפער, א שלייפער.

wheugh *int.* (הוויו) ז. *whew*

whew *int.* (הוויו) [א פייף אדער פיו! פייפענדער קלאנג וואס דריקט אוים ער־שטוינונג, איבערראשונג, פערלעגענהייט אדער פעראכטונג].

whey *n.* (הוויי) קעז־מילך, סראוועטקע [דער טייל פון געזויערטער מילך וואס בלייבט פליסיג, ווען דאס איבעריגע ווערט פערדיכטעט אין צווארעך].

whey'ey *a.* (הוויי'־אי) ווי קעז־מילך אדער סראוועטקע; וואס ענטהאלט סרא־וועטקע. ז. *whey*

whey'-face *n.* (הוויי'־פיים) א בלייך געזיכט; א פערזאן מיט א בלאסען גע־זיכט.

whey'-faced *a.* (הוויי'־פייסט) בלאס, בלייך.

whey'ish *a.* (הוויי'־איש) ווי סראוועט־קע; שיטער; וואסערדיג. ז. *whey*

whey'ishness *n.* (הוויי'־איש־נעס) ווא־סערדיגקייט; שיטערקייט.

whey'-worm *n.* (הוויי'־הווארם) ז. *whay-worm*

which *pr.* (הוויטש) וועלכער, וועלכע, וועלכעס; וואס, ווער.

whichev'er *pr.* (הוויטש־עוו'־ער) וועלכער עס איז, וועלכער נאר.

whichsoev'er *pr.* (הוויטש־סא־עוו'־ער) ז. *whichever*

whid'ah *n.* (הוויד'־א) ז. *whidah-bird*

whid'ah-bird *n.* (הוויד'־א־בוירד) די אלמנה [אן אפריקאניש פויגעלע ביי וועל־כען דער זכר האט אונגעהייער לאנגע פע־דערען אויף'ן עק].

Whidah-bird

whid'ah-finch *n.* (הוויד'־א־פינטש) ז. *whidah-bird*

whiff *n. and v.* (הוויף) 1. א הויך, א בלאז, א ווינד־בלאז, א ווינטעל, א לופט; 2. אן אויספוף [פון אטעם אדער רויך]; 3. בלאזען; הויכען; אויספופען, ארויסלאזען [רויך], אויסבלאזען.

1. He opened the window to get a whiff of fresh air.

whif'fle *v.* (הוויפל) אבנייגען, אבוועג־דען [פון א געוויסער מיינונג אדער טהאט]; בעאיינפלוסען [איממעצען צו ענדערען זיין מיינונג]; אוועקבלאזען, צו־שטרייען, צוויהען, צושפרייטען; שאק־לען, וועהען, לאזען פלאטערען [ווי א פלאג]; זיך שלאגען מיט דער דעה, זיין אונענטשלאסען; ניט זיין זיכער ביי זיך; זיין אונבעשטענדיג אדער ניט געזעצט; ארויסמאכען זיך מיט דריידלעך אדער תירוצים; בלאזען שטוים־ארטיג [וועגען א ווינד וואס בלאזט ניט גלייכמעסיג, נאר א שטוים נאך א שטוים]; זיך דרעהען.

whif'fler *n.* (הוויפ'־לער) א לייכטזיני־גער, אונבעשטענדיגער אדער ניט געזעצ־טער מענש; אן אונענטשלאסענער מענש; איינער וואס ענדערט אפט זיינע מיינונ־גען; איינער וואס שטרעבט זיך ארויסצו־דרעהען איז א ויכוח מיט אלערליי דריידל־לעך און צווייטייטיגע אויסדריקע.

whif'fletree *n.* (הוויפ'ל־טריע) ז. *swingletree*

Whig *n. and a.* (הוויג) א וויהיג [א מיטגליעד פון דער ענגלישער לי־בעראלער פארטיי פון 17טען יאהר־הונדערט, וועלכע האט געקעמפפט געגען דער דאמאלדיגער קאנסערוואטיווער פאר־טיי אדער — ווי מען האט זי גערופען — די טארים; א מיטגליעד פון א ליבערא־לער אמעריקאנישער פארטיי, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1834 אין קאמפף געגען דער דעמאקראטישער פאר־טיי און האט עקזיסטירט ביז דעם ביר־גער־קריעג; א מיטגליעד פון דער אמע־ריקאנישער רעוואלוציאנערער פארטיי בעת דער רעוואלוציאן]; וואס בעשטעהט פון וויהיגס; וואס איז אונטערשטיצט פון הוויגס.

whig'gamore *n.* (הוויג'־ע־מאור) איין דער ענגלישער געשיכטע — איינער פון די שאטלענדער, וועלכע האבען אין יאהר 1648 מארשירט אויף עדינבורג געגען דעם קעניג און דער הויף־פארטיי; א שאטלענ־דישער פרעסביטעריאנער און געגנער פון דער הויף־פארטיי אין 17טען יאהרהונ־דערט.

whig'garchy *n.* (הוויג'־אר־קי) וויהיג־הערשאפט [די הערשאפט פון דער וויהיג־פארטיי אין ענגלאנד]. ז. *Whig*

whig'gery *n.* (הוויג'־ער־אי) די פרינ־ציפען און פאליטיק פון דער וויהיג־פאר־טיי אין ענגלאנד. ז. *Whig*

whig'gish *a.* (הוויג'־איש) וואס איז שייך צו דער וויהיג־פארטיי. ז. *Whig*

whig'gism *n.* (הוויג'־איזם) ז. *whiggery*

whig'ling *n.* (הוויג'־לינג) [א וויהיג א וויהיג פעראכטונגס־אויסדרוק אנשטאט *Whig*].

while *n., c., adv. and v.* (הוואיל) 1. צייט; א ווייל, אן אויגענבליק; 2. מיה; 3. ווערענד, אין דער צייט וואס; אזוי לאנג ווי; אין דער זעלבער צייט וואס; ביז; 4. פערברייגען; פער־טרייבען [צייט].

2. It is not worth while even to consider the matter. 4. He whiles away the time in songs and play.

whi'lom *adv.* (הוואי'־לאם) פריהער; פארצייטען; אמאל; צייטענווייז.

whilst *c. and adv.* (הוואילסט) ווערענד, אין דער צייט וואס; אזוי לאנג ווי; אין דערזעלבער צייט וואס; ביז.

whim *n. and v.* (הווים) א מאדנער אדער משונה'דיגער איינפאל, א קאפריז, א זאנדערבארער פערלאנג, א משוגעת; אזא הויב־מאשין ארויפצוציהען ערץ פון א מינע; א מינע, א מעטאל־גרוב; זיך דרעהען; דרעהען.

whim'-gin *n.* (הווים'־דושין) אזא הויב־מאשין ארויפצוציהען ערץ פון א מעטאל־גרוב.

whim'my *a.* (הווים'־אי) ז. *whimsical*

whim'per *v. and n.* (הווים'־פער) כני־קען, פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד], [שטיל] וויינען; דאס כניקען, דאס פיש־טשען וויינענדיג [ווי א קינד]; א [שטי־לער] געוויין.

whim'perer *n.* (הווים'־פער־ער) איי־נער וואס כניקעט אדער פישטשעט ווי־נענדיג [ווי א קינד].

whim'pering *n.* (הווים'־פער־אינג) דאס כניקען, דאס פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד], א [שטילער] געוויין.

whim'peringly *adv.* (הווים'־פער־אינג־לי) כניקענדיג, פישטשענדיג מיט א שטילען געוויין [ווי א קינד].

whim'sey *n. and a.* (הווים'־זי) ז. *whimsy*

whim'sical *a.* (הווים'־זי־קעל) וואס האט מאדנע, משונה'דיגע אדער משוגע'נע איינפעלע; קאפריזנע; זאנדערבאר, מאד־נע, פאנטאסטיש.

whimsical'ity *n.* (הווים־זי־קעל'־אי־טי) קאפריזנעקייט; זאנדערבארקייט, מאדנעקייט; משונה'דיגקייט; א זאנדער־בארער, משוגע'נער איינפאל; א משוגעת, א קאפריז.

whim'sically *adv.* (הווים'־זי־קעל־אי) אויף א מאדנעם, משונה'דיגען אדער זאנדערבארען שטייגער; מיט משוגעת'ען, קאפריזנע.

whim'sicalness *n.* (הווים'־זי־קעל־נעס) קאפריזנקייט, משוגע'דינקייט; משונה'דיגקייט, זאנדערבארקייט, מאדנע־קייט.

whim'sy *n. and a.* (הווים'־זי) א קאפ־ריז, א משוגעת, א משונה'דיגער איינפאל; אזא הויב־מאשין [געברויכט אין א מינע אדער אין ווארען־מאגאזין צום ארויפצי־הען ווארען אויף די אויבערשטע שטא־קען]; קאפריזנע, מיט משונה'דיגע איינ־פעלע.

whim'wham *n.* (הווים'־הוועם) א שפיעלכעל; א קאפריז, א משוגעת.

whin *n.* (הווין) גונסטער [אזא דארן־פלאנצע. ז. *furze*]; א הארטער שטיין [ווי למשל, באזאלט. ז. *whinstone*].

whin'-ax *n.* (הווינ'־עקס) אן אינסטרו־מענט אויסצורייסען אדער אויסצופאלען [אויסיעטען] גונסטער [אזא דארן־פלאנ־צע. ז. *furze*].

whin'-brui'ser *n.* (הווינ'־ברוה'־זער) א מאשין צום שניידען גונסטער [צום הא־דערען בהמות]. ז. *whin*

whin'-bush'chat *n.* (הווינ'־בוש'־טשעט) ז. *whinchat*

whin'chat *n.* (הווינ'־טשעט) דער ברוין־

האלז אדער דאס ברוין-האלזיגע שטיין-פויגעלע [אזא קליין זינג-פויגעלע]. ז. *stonechat*.

whine *v. and n.* (הוואין) כניקען, וויינען, פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד אדער הינטעל]; אויקען, אכצען, זיך בעקלאגען; א געוויין; א כניקען; דאס פישטשען וויינענדיג; דאס אויקען, דאס אכצען, דאס בעקלאגען זיך; דער געשריי פון אן אטער אדער ווידרא [ז. *otter*] אין דער פארונגס-צייט.

whi'ner *n.* (הוואי'–נער) איינער וואס וויינט, פישטשעט וויינענדיג [ווי א קינד אדער הינטעל], כניקעט, אויקעט אדער אכצעט.

whing'er *n.* (הווינג'–ער) א קורצע שווערד אדער קינזשאל; א לאנג מעסער.

whi'ningly *adv.* (הוואי'–נינג–לי) וויינענדיג, אויקענדיג, אכצענדיג, כניקענדיג.

whin'ny *a., n. and v.* (הווינ'–אי) פול מיט גונסטער [ז. *furze*]; וואס ענטהאלט באזאלט אדער ענליכען הארטען שטיין [ז. *whinstone*]; דאס הירזשען [פון א פערד]; הירזשען.

whin'stone *n.* (הווינ'–סטאון) זעהר א הארטער טונקעלער שטיין [ווי באזאלט א. ד. ג.].

whin'yard *n.* (הווינ'–יארד) א דעגען, א שפאגע, א שווערד.

whip *v., n. and adv.* (הוויפ) א שמיץ טהאן [ווי מיט א בייטש, מיט א רוט א. ד. ג.]; שמייסען, בעשטראפען מיט שמיץ, געבען מלקות; ווירקען אויף עמעס דורך שמיץ אדער קלעפ; א כאפ טהאן, א ציה טהאן, שנעל ארויסציהען; זיך א ווארף טהאן; שלאגען דעם געגנער, בעזיעגען אין א קאנקורס אדער וועטקאמפף; ארויסשלאגען [ווי קערנער פון זאנגען], דרעשען; אויפשלאגען [אייער, סמעטענע]; פערזוימען צוויי שטיקער צייג מיט איבערגעווארפענע נעט; צוזאמענבריינגען אדער צוזאמענהאלטען פאר א געמיינשאפטליכער טהעטיגקייט; ארומווארפען, ארומדרעהען [ווי מיט א שטריקעל ארום א קאנאט]; ארויפהויבען אדער ארויפציהען סחורות אויף א שיף דורך א שטריק וואס איז אנגעצויגען אויף א בלאק; לאזען זיך געשווינד לויפען, טהאן עפעס געשווינד; א ווארף טהאן די וועגטקע [מיט א בעוועגונג ווי מען וואלט א שמיץ געטהאן מיט א בייטש]; א בייטש; א שמיץ; א שמייסער, אן אנטרייבער; דער געהילף פון א יעגער וואס גיט אכטונג אויף די הינד; אין ענגלישען פארלאמענט — א דעפוטאט וואס ווערט אנאפיציעל בעשטימט אויפצוהאלטען די דיסציפלין און אבהיטען די אינטערעסען פון די מיטגליעדער פון זיין פארטיי; א הויב-אפאראט אויפצוהויבען משאות דורך א שטריק וואס איז דורכגעצויגען דורך א בלאק; א רעטונגס-שטריק צו רעטען מענשען וואס טרינקען זיך; פלוצלונג, מיט אמאל, שנעל, געשווינד.

whip'-and-der'ry *n.* (הוויפ'–ענד–דער'–אי) אזא הויב-אפאראט.

whip and spur (הוויפ ענד ספּור) בענוצענדיג אין רייטען די בייטש און די שפארען; זעהר געשווינד.

whip away' (הוויפ ע–הוויי') פערטרייבען, ארויסשטויסען; א כאפ טהאן, ארויסכאפען, שנעל ארויסציהען.

whip'cat *n.* (הוויפ'–קעט) א שניידער אדער אנדער ארבייטער וואס געהט פון הויז צו הויז, מאכענדיג דארטען די ארבייט.

whip'-cord *n.* (הוויפ'–קאהרד) א בייטש-שנור, דאס שטריקעל פון א בייטש; א סטרונע פון די קישקעס פון שעפסען אדער אנדערע חיות; אזא ים-גראז.

whip'-graft *n.* (הוויפ'–גרעפט) דאס אריינזעצען א פרעמד צווייגעל אין א בוים, צופעסטיגענדיג עס מיט א שטיקעל האלץ ווי א צינגעל.

whip'-hand *n.* (הוויפ'–הענד) 1. די האנד וואס האלט די בייטש אין רייטען, די רעכטע האנד; 2. אויבערהאנד, א גינסטיגערע לאגע, פארצוג.
2. I have the **whip-hand** on you.

whip'handle *n.* (הוויפ'–הענדל) דאס הענטעל פון א בייטש.

whip'-hang'er *n.* (הוויפ'–הענג'–ער) א בייטש-הענגער, א געשטעל אדער פלאץ צום אויפהענגען בייטשען.

whip in (הוויפ אין) צוזאמענהאלטען [ווי הינד אין יאגד]; צוזאמענהאלטען אדער צוזאמענבריינגען [ווי מיטגליעדער פון א פארטיי אין א פארלאמענט].

whip in'to line (הוויפ אינ'–טו לאין) צוזאמענגעהמען, צונויפבריינגען אלע מיטגליעדער אין איין גרופע [ווי אין א פארלאמענט].

whip'jack *n.* (הוויפ'–דזשעק) א וואגאבונד אדער בראדיאגע וואס בעט נדבות, ארויסשטעלענדיג זיך אלס א מאטראז וואס האט זיך געראטעוועט פון א שיף-ברוך; א שווינדלער; א געמיינער יונג.

whip'-lash *n.* (הוויפ'–לעש) דאס בייטש-רימענדעל, דאס בייטש-שטריקעל.

whip'per *n.* (הוויפ'–ער) א שמייסער מיט א בייטש; איינער וואס שלאגט מלקות; איינער וואס פייניגט זיך צוליעב פרומקייט [ז. *flagellant*]; איינער וואס ציהט ארויס קויהלען פון א קויהלען-גרוב מיט אזא הויב-מאשין [ז. *whip*].

whip'per-in' *n.* (הוויפ'–ער–אין') איינער וואס היט יאגד-הינד זיי זאלען ניט פערלויפען און פערבלאנדזשען פון דעם יאגד-ארט; אין ענגלישען פארלאמענט — א דעפוטאט וואס איז אונאפיציעל בעשטימט אויפצוהאלטען די דיסציפלין און בעזארגען די אינטערעסען פון די מיטגליעדער פון זיין פארטיי; אין א וועטלויף — דאס פערד וואס קומט צום לעצטען; אן אנפיהרער פון די נאכלויפער אין דעם שפיעל "האז-און-הינט" [ז. *hare and hounds*].

whip'per-snap'per *n.* (הוויפ'–ער–סנעפ'–ער) א קליין, אונבעדייטענד מענשעלע [וואס טרעט ארוים מיט גרויסע פרעטענזיעס].

whip'ping *n.* (הוויפ'–אינג) דאס שמייסען, שמייסעריי; א נידערלאגע, א מפלה; א דין שטריקעל, מיט וועלכען מען וויקעלט ארום א קאנאט; דאס צונויפנעהען צוויי ברעגען דורך אריבערגעווארפענע שטעך; דאס ווארפען די וועגטקע ביים כאפען פיש.

whip'ping-boy *n.* (הוויפ'–אינג–באי) א אינגעל צום שמייסען [א אינגעל, וועלכען מען פלעגט פארצייטען האלטען אין א קעניגליכען הויף, אום איהם צו שמייסען אנשטאט די קעניגליכע קינדער, ווען די קינדער פלעגען זיך פערשולדיגען].

whip'ping'-post *n.* (הוויפ'–אינג–פאוסט) דער שאנד-סלופ, דער שמייס-סלופ, א סלופ, צו וועלכען מען פלעגט פארצייטען צובינדען זינדיגע און פערברעכער צו שמייסען זיי.

whip'ping-snap'ping *a.* (הוויפ'–אינג–סנעפ'–אינג) קליינליך, אונבעדייטענד.

whip'ping-top *n.* (הוויפ'–אינג–טאפ) ז. *whip-top*.

whip'pletree *n.* (הוויפ'ל–טריע) ז. *swingletree*.

whip'poorwill' *n.* (הוויפ'–פור–הוויל') דער ווירגינישער ציגענמעלקער [אזא קליין זינג-פויגעלע פון נארד-אמעריקא. ז. *goatsucker*].

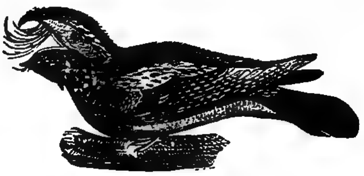

Whippoorwill

whip'-saw *n. and v.* (הוויפ'–סאה) די פוקס-עק-זעג [אזא זעג מיט א שמאלען קלינגעל]; זעגען מיט א פוקס-עק-זעג; אין קארטען-שפיעל — שלאגען דעם געגנער אויף צוויי אופנים מיט איין מאל; שלאגען א געגנער אדער בעקומען די אויבערהאנד איבער איהם אונטער אלע אומשטענדען.

whip'-saw'ing *n.* (הוויפ'–סאה'–אינג) דאס נעהמען שחד אדער כאבאר פון ביידע שטרייטענדע צדדים.

whip'sey-der'ry *n.* (הוויפ'–סי–דער'–אי) ז. *whip-and-derry*.

whip'-shaped *a.* (הוויפ'–שייפט) בייטש-פערמיג.

whip'-snake *n.* (הוויפ'–סנייק) די בייטש-שלאנג [אזא לאנגע און דינע שלאנג].

whip'-staff *n.* (הוויפ'–סטעף) דאס הענטעל פון א בייטש; דער רודער-שטאנג [דער שטאנג דורך וועלכען דער רודער פון א שיף דרעהט זיך].

whip'-stalk *n.* (הוויפ'–סטאהק) ז. *whip-stock*.

whip'ster *n.* (הוויפ'–סטער) ז. *whipper-snapper*.

whip'-stick *n.* (הוויפ'–סטיק) ז. *whip-stock*.

whip'-stitch *v. and n.* (הוויפ'–סטיטש) נעהען מיט איבערגעווארפענע שטעך; א שניידער [אלס שימפף-ווארט]; א ברעטעל, א פיצעלע, די קלענסטע זאך.

whip'-stock *n.* (הוויפ'–סטאק) א בייטש-שטעקעל.

whip'-tail *a.* (הוויפ'–טייל) וואס האט א בייטש-ענליכען [לאנגען און דינעם] עק.

whip'-tailed *a.* (הוויפ'–טיילד) ז. *whip-tail*.

whip'-top *n.* (הוויפ'–טאפ) א דריידעל וואס מען דרעהט שמייסענדיג עס מיט א בייטש [אלס א שפיעלצייג].

whir *v. and n.* (הוואיר) פליהען, זיך דרעהען מיט א זשוזשעריי; די זשוזשעריי וואס הערט זיך ביי א שנעלער בעוועגונג [ווי פון א זיך דרעהענדען ראד, פון א פייל פון בויגען א. ז. וו.].

whirl *v. and n.* (הוואירל) שנעל אומדרעהען, ווירבלען, שווינגען; זיך שנעל דרעהען; זיך שנעל בעוועגען; איילען; אוועקטראגען אדער אוועקווארפען ווי אין א וויכער אדער ווירבעל; די דרעהונג,

דער ווירבעל; דער אומלויף, די קרייז-בעוועגונג; עפעס וואס דרעהט זיך אין א קרייז-בעוועגונג [ווי א ווירבעל-שטראם]; א בלעטער-רעדעל [ז. *whorl*]; אין שטריק-מאנופאקטור — א ווירבלענדער האקען [ז. *whirler*].

whirl'-about' *n.* (הוואירל'-ע-באוט) עטוואס וואס דרעהט זיך שנעל; א דריידעל, א נאר.

whirl'bat *n.* (הוואירל'-בעט) די צעסטוס [א מין הענטשקע, וואס פלעגט געברויכט ווערען אין א פויסט-ועט-קאמפף ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער].

whirl'blast *n.* (הוואירל'-בלעסט) א ווירבעל-שטורם, א ווירבעל-ווינד.

whirl'bone *n.* (הוואירל'-באון) דאס קניע-שיסעל. ז. *patella*.

whir'ler *n.* (הוואיר'-לער) איינער אדער עפעס וואס דרעהט קרייז-פערמיג; אין שטריק-מאנופאקטור — איינער פון די ווירבלענדע האקענס, אויף וועלכע עס איז אנגעטשעפעט די ליין אדער האנף פון וועלכע מען דרעהט א שטריק.

whirl'gig *n.* (הוואירל'-גיג) ז. *whirlwig*.

whir'ligig *n.* (הוואיר'-לי-גיג) א דריידעל, א נאר; עפעס וואס דרעהט זיך ווי א נאר; א קארוסעל; א קרייז-לויף; דאס קרייזען; א מין שטייג, אין וועלכער מען פלעגט אמאל אריינזעצען א פערברעכער און דרעהען איהם זעהר שנעל; א מין וואסער-זשוקעל- אדער וואסער-גריל, וואס דרעהט זיך זעהר שנעל איבער'ן וואסער.

whir'ling-chair *n.* (הוואיר'-לינג-טשעהר) א ווירבעל-שטוהל [א דרעה-שטוהל, וועלכען מען פלעגט אמאל געברויכען אין משוגעים-אנשטאלטען צו דרעהען די אונקאנטראלירבארע קראנקע].

whir'ling-machine' *n.* (הוואיר'-לינג-מע-שין') א שוואונג-מאשין [אזא אפפאראט צו בעווייזען די ווירקונג פון צענטריפוגאל-קראפט]. ז. *centrifugal force*.

whir'ling-ta'ble *n.* (הוואיר'-לינג-טיי'בל) ז. *whirling-machine*.

whirl'-pil'lar *n.* (הוואירל'-פיל'-אר) א זיך דרעהענדער וואסער-זייל אדער שטויב-זייל [ווי בעת א ווירבעל-ווינד].

whirl'pool *n.* (הוואירל'-פוהל) א ווירבעל-שטראם. ז. *vortex*.

whirl'wig *n.* (הוואירל'-הוויג) אזא וואסער-גריל [א זשוקעל וואס דרעהט זיך זעהר שנעל איבער דער אויבערפלעכע פון וואסער].

whirl'wind *n.* (הוואירל'-הווינד) א ווירבעל-ווינד, א דרעה-ווינד, א שטורם-ווינד וואס דרעהט זיך קרייז-פערמיג.

whir'tle *n.* (הוואירטל) א געלעכערטע פלאטע, דורך וועלכער עס ווערען נעצויגען רעהרען אדער דראטען, אום זיי צו מאכען שמעלער.

whish *v.* (הוויש) פליהען מיט א זשום אדער געריוש.

whisk *v. and n.* (הוויסק) לייכט קעהרען [מיט א בעזימעל]; אבקעהרען, אויסקעהרען; אבשטויבען, אבבערשטען; שנעל בעוועגען, מאכען פליהען [ווי מיט א קעהר פון א בעזים]; מישען, אויפשלאגען [אייער, פוטער]; זיך שנעל בעוועגען; א לייכטער קעהר [ווי מיט א בעזימעל]; א קליין בעזימעל אדער בערשטעל; א קליין בינטעל היי, שטרוי א. ד. ג.; א קליינער קיך-אינסטרומענט אויפצושלאגען אייער, פוטער א. ז. וו.; א מין האלזטיכעל, וואס פרויען פלעגען אמאל טראגען.

whisk'-broom *n.* (הוויסק'-ברוהם) א קליידער-בעזימעל [א קליין בעזימעל צו פוצען קליידער].

whis'ker *n.* (הוויס'-קער) אן אבקעהרער, אן אבשטויבער, איינער אדער עפעס וואס קעהרט אדער שטויבט אב מיט א בעזימעל; איינע פון די שטייפע לאנגע האר וואס וואקסען ארום מויל ביי געוויסע חיות [ווי ביי א קאץ]; איינע פון די שטארצענדע פעדערען ארום שנאבעל ביי געוויסע פויגלען; א באקען-בארד [ז. *whiskers*]; עטוואס אונגעהייערעס; א ריעזיגער ליגען.

whiskeran'do *n.* (הוויס-קע-רענ'-דאו) א מענש מיט א בארד [א הומאריסטישער אויסדרוק וועגען איינעם וואס טראגט א בארד].

whis'kered *a.* (הוויס'-קערד) באקען-בארדיג; מיט באקען-בארדען, מיט א בארד.

whis'kers *n.* (הוויס'-קערז) באקען-בארדען; א בארד.

whis'kery *a.* (הוויס'-קער-אי) בעבערדעלט, מיט א בארד, וואס טראגט א בארד.

whis'key *n.* (הוויס'-קי) וויסקי, קארן-בראנפען. ז. *whisky*.

whis'keyfied *a.* (הוויס'-קי-פאיד) ז. *whiskified*.

whis'kified *a.* (הוויס'-קי-פאיד) אונטערגע'שכור'ט, בגלופינ'דיג.

whis'king *a.* (הוויס'-קינג) קעהרענד, וואס קעהרט לייכט [ווי א קליין בעזימעל].

whis'ky *n.* (הוויס'-קי) וויסקי, קארן-בראנפען; אזא לייכט צוויי-רעדערדיג וועגעל.

whis'ky-fris'ky *a.* (הוויס'-קי-פריס'-קי) פליכטיג, שנעל און אונפערשטענדליך [אין רעדען].

whis'ky-jack *n.* (הוויס'-קי-דזשעק) דער גרויער האלצהעהער אדער סאיקע [אזא נארד-אמעריקאניש פויגעלע]. ז. *jay*.

whis'ky-john *n.* (הוויס'-קי-דזשאן) ז. *whisky-jack*.

whis'per *v. and n.* (הוויס'-פער) איינרוימען; רעדען שטיל, שושקען; דאס שושקען, א שושקעריי; עפעס וואס ווערט שטיל איינגערוימט, א סוד.

whis'perer *n.* (הוויס'-פער-ער) אן איינרוימער; איינער וואס רעדט שטיל; איינער וואס שושקעט זיך; אן אבדערצעהלער, א רכילות'ניק.

whis'pering *n. and a.* (הוויס'-פער-אינג) שושקעריי, דאס סוד'ען זיך; רכילות, לשון-הרע; וואס שושקעט, וואס סוד'עט זיך.

whis'pering-gal'lery *n.* (הוויס'-פער-אינג-געל'-ע-רי) א הער-געוועלב [א גאלערעע אויף וועלכער מען קען פון איין ווינקעל הערען אין דעם צווייטען די שטילסטע שטימע].

whis'peringly *adv.* (הוויס'-פער-אינג-לי) שושקענדיג, שטיל, מיט א נידריגער שטימע.

whist *int., a., v. and n.* (הוויסט) סט! שטיל! שש! שטום, שטיל; שטיל ווערען; וויסט [אזא קארטען-שפיעל].

whis'tle *v. and n.* (הוויסל) פייפען, סווישטשען; רופען מיט א פייף; פיפטשען; מסור'ען, אויסזאגען חטאים אויף דעם אנדערען; דאס פייפען; א פייפעל.

whis'tle down the wind (הוויסל דאון טהי הווינד) ריידען גלאט אין דער וועלט אריין; ארויסווארפען די רייד.

whis'tle-drunk *a.* (הוויס'ל-דראנק) מלא, זעהר שכור.

whis'tle-duck *n.* (הוויס'ל-דאק) די פייף-ענטעל. ז. *widgeon*.

whis'tle-fish *n.* (הוויס'ל-פיש) דער ים-ווייזעל [אזא פיש].

whis'tler *n.* (הוויס'-לער) א פייפער; דאס מורמעל-טהיער [ז. *marmot*]; דער קיביץ-פויגעל [ז. *pewit*]; א פערד וואס כראפעט אטעמענדיג; די פייף-ענטעל [ז. *widgeon*]; א בעל הבית פון א געהיימען שענק.

whis'tlewing *n.* (הוויס'ל-הווינג) די פייף-ענטעל. ז. *widgeon*.

whis'tle-wood *n.* (הוויס'ל-הוואוד) דער געשטרייפטער אהארן אדער קליאן. ז. *maple*.

whis'tling *a.* (הוויס'-לינג) פייפענד.

whis'tlingly *adv.* (הוויס'-לינג-לי) פייפענדיג, מיט א פייפעריי.

whis'tling-shop *n.* (הוויס'-לינג-שאפ) א שענק [הויפטזעכליך א געהיימער אדער פערבאטענער].

whist'-play *n.* (הוויסט'-פליי) די שפיעל אין וויסט [אזא קארטען-שפיעל].

whist'-play'er *n.* (הוויסט'-פליי'-ער) איינער וואס שפיעלט אין וויסט [אזא קארטען-שפיעל].

whit *n.* (הוויט) א פיצעלע, א ברעקעלע, א ביסעלע, א קלייניגקייט.

white *a., n. and v.* (הוואיט) ווייס; בלייך, בלאס; ריין, אונבעפלעקט, אהן זינד, אונשולדיג; פון זילבער-קאליר, גרוי-ווייס; גנעדיג, גינסטיג; העל און דורכזיכטיג [ווי א גלאז וואסער אדער געוויסע ווינען]; אויפריכטיג, עהרענהאפט; אין מוזיק-נאטען — וואס בעצייכענט א גאנצע אדער האלבע נאטע [אין נעגענזאץ צו א פיערטעל, אן אכטעל א. ז. וו.]; וואס בעלאנגט צו איינעם פון די מאנאכען-ארדענס וועלכע קליידען זיך אין ווייסען; ווייסע פארב, ווייסער קאליר, דאס ווייסע, א ווייסער טייל פון עפעס; א שיס-ציעל; א ציעל; דאס ווייסעל פון אן איי; דאס ווייסעל פון אויג; איינער וואס בעלאנגט צו דער ווייסער [קאוקאזישער] ראסע; ווייסע ציינ; ווייסען, ווייס מאכען; ריינוואשען; בלייכען; ווייס ווערען.

white ant (הוואיט ענט) די ווייסע מוראשקע, א טערמיט. ז. *termite*.

white ar'senic (הוואיט אר'-סע-ניק) ווייסער ארסעניק, גיפט-מעהל [א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון א פערבינדונג פון ארסעניק מיט זויערשטאף].

white'bait *n.* (הוואיט'-בייט) א קליין הערינגעל אדער שפראט.

white'-ba'ker *n.* (הוואיט'-ביי'-קער) דער געפלעקטער פליגען-כאפער [אזא פויגעל]. ז. *flycatcher*.

white'-bass *n.* (הוואיט'-בעס) אזא שפייז-פיש וואס געפינט זיך אין איניגע טייכען פון נארד-אמעריקא.

white'-beaked *a.* (הוואיט'-ביעקט) מיט א ווייסען שנאבעל.

white bear (הוואיט בעהר) דער ווייסער בער, דער פאלאר-בער [א ווייסער בער פון די קאלטע פאלאר-לענדער].

white′-beard *n.* (הוואיט′-ביערד) א מאַן מיט א גרויער באָרד, אַן אַלטער מאַן.

white′-bear′ded *a.* (הוואיט′-ביער′-דעד) מיט א גרויער באָרד.

white′belly *n.* (הוואיט′-בעל-אי) די שפּיץ=עקיגע אַמעריקאַנער וואַלד=הוהן [ז. *grouse*]; די אַמעריקאַנישע פייף=ענטעל [ז. *widgeon*].

white′-bird *n.* (הוואיט′-בוירד) ז. *white-baker*

white′-blaze *n.* (הוואיט′-בלייז) א ווייסער פלעק אויף′ן שטערען פון א פערד.

white′-bon′net *n.* (הוואיט′-באָנ′-עט) אַן אונטערגעשטעלטער אַנבאָטער אויף אַן אויקציאָן.

white′bottle *n.* (הוואיט′-באָטל) די קלאַטש=נעלקע [אַזאַ גראָז=אַרטיגע פלאַנצע].

White′boy *n.* (הוואיט′-באָי) א "ווייסער=חברה′ניק", א מיטגליעד פון דער "ווייסער חברה" [א רעוואָלוציאָנערע געזעלשאַפט, וועלכע האָט זיך געגרינדעט אין אירלאַנד אין יאָהר 1761 מיט דעם צוועק ראַבע צו נעהמען פון די גוטס=בעזיצער און פערטיידיגען די אינטערעסען פון די פּאַכטער].

white′boy *n.* (הוואיט′-באָי) א ליעבלינג.

White′boyism *n.* (הוואיט′-באָי-איזם) די פּרינציפּען און די אויפפיהרונגען פון דער "ווייסער חברה". ז. *Whiteboy*

white′-brass *n.* (הוואיט′-ברעס) ווייס=מעש [מעש, אין וועלכען עס איז פאַראַן ווענינ קופּער].

white′bug *n.* (הוואיט′-באַג) אַזאַ אינזעקט וואָס שעדיגט ווייַנטרויבען.

white′cap *n.* (הוואיט′-קעפּ) א כוואַליע אָדער וועלע מיט א שוימיגען שפּיץ; דער בערג=שפּערלינג [אַזאַ פויגעל].

White′cap *n.* (הוואיט′-קעפּ) איינער פון א געהיימער פערברעכערישער אָרגאַניזאַציאָן, וועלכע אַרויסטרעטענדיג כלומר′שט פאַר די אינטערעסען און פאַר דער זיטליכקייט פון די מיטבירגער, טהוט אָב פערשיעדענע פערברעכענס.

white ce′dar (הוואיט סי′-דאַר) דער לעבענס=בוים [אַזאַ בוים אויף וועלכען עס וואַקסען שישקעס ווי אויף א סאָסנע].

White Cedar

white cop′per (הוואיט קאָפּ′-ער) ווייס=קופּער, נייַ=זילבער [א מישונג פון קופּער און צינק].

whi′ted *a.* (הוואַי′-טעד) געווייסט, ווייס.

white deal (הוואיט דיעל) דאָס האָלץ פון דעם נאָרוועגישען טאַנענבוים [אַזאַ גרויסער בוים. זיין האָלץ ווערט געברויכט פאַר מעבעל, געביידעס, שיפס=מאַסטען א. ז. וו.].

white′-ear *n.* (הוואיט′-איער) דאָס ווייס=קעלכען [אַזאַ קליין פויגעלע ענהליך צו א שפּערלינג]; אַזאַ מושעל.

white′-eared *a.* (הוואיט′-איערד) מיט ווייסע אויערען [ווענען געוויסע פויגלען].

white′-eyed *a.* (הוואיט′-איד) מיט ווייסע אויגען [וואָס דאָס רעגענבויגען=הייטעל אָדער דער קאָלירטער קרייז אַרום דעם שוואַרצאַפּעל איז ווייס אָדער קאָלירלאָז].

white′-face *n.* (הוואיט′-פייס) א ווייסער פלעק אויף′ן שטערען פון א פערד; א פערד מיט א ווייסען פלעק אויף′ן שטערען.

white′-faced *a.* (הוואיט′-פייסט) מיט א בלאַסען פּנים [ווי פון שרעק אָדער קראַנקהייט]: מיט א ווייסען פראָנט אָדער אויבערפלעכע; ביי וועלכען דער פראָנט פון קאָפּ איז ווייס [ווי ביי געוויסע פויגלען].

white′fish *n.* (הוואיט′-פיש) דער ווייסלינג [איינער פון פערשיעדענע מינים שפּייז=פיש, ביי וועלכע דאָס פלייש איז ווייס].

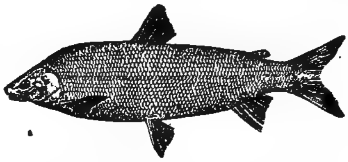

Whitefish

white′-foot′ed *a.* (הוואיט′-פוט′-עד) ווייס=פיסיג, מיט ווייסע פיס.

white fri′ar (הוואיט פראַי′-אַר) א ווייסער מאָנאַך, א קאַרמעליט. ז. *Carmelite*

white′-gum *n.* (הוואיט′-גאַם) ז. *strophulus*

white′-han′ded *a.* (הוואיט′-הענ′-דעד) ווייס=הענטיג, מיט ווייסע הענד; מיט ריינע, אונבעפלעקטע הענד, אונשולדיג, ריין; וואָס האָט ווייסע פאָדערשטע פיס [ווענען חיות].

white′-head′ed *a.* (הוואיט′-העד′-עד) ווייס=קעפּיג, מיט א ווייסען קאָפּ [ווענען געוויסע חיות און פויגלען].

white′-hot *a.* (הוואיט′-האָט) אָנגעגליהט אַזוי אַז עס איז בלענדענד=ווייס.

White House (הוואיט האוס) דאָס "ווייסע הויז", דאָס רעזידענץ=הויז פון פּרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאַאַטען אין וואַשינגטאָן.

white′-leg *n.* (הוואיט′-לעג) די ווייסע שענקעל=געשווילעכץ [אַזאַ קראַנקהייט פון די פיס].

white lie (הוואיט לאַי) אַן אונשולדיגער ליגען [וואָס ווערט געזאָגט פון דרך=שלום וועגען א. ד. ג.].

white′-limed *a.* (הוואיט′-לאַימד) ריינגעוואַשען.

white′-line *a.* (הוואיט′-לאַין) ז. *white-lined*

white′-lined *a.* (הוואיט′-לאַינד) מיט א ווייסער ליניע אָדער מיט ווייסע ליניען.

white′-liv′ered *a.* (הוואיט′-ליוו′-ערד) מיט א ווייסען לעבער, שרעקעדיג, שוואַכהערציג.

white′ly *a.* (הוואיט′-לי) ווייס; בלאַס, בלייך.

white′-meat *n.* (הוואיט′-מיעט) ווייס פלייש, פלייש פון היהנער, האָזען א. ד. ג.; מילכיגס, שפּייז וואָס איז צוגעגרייט פון מילך, פּוטער, קעז, אייער א. ז. וו.

white mon′ey (הוואיט מאָנ′-אי) זילבער=געלד.

whi′ten *v.* (הוואַיטן) ווייסען, ווייס מאַכען; בלייכען; קאַלכען; ווייס ווערען.

white′-necked *a.* (הוואיט′-נעקט) ווייס=האַלזיג, מיט א ווייסען האַלז [ווענען געוויסע חיות און פויגלען].

white′ner *n.* (הוואיט′-נער) א ווייסער, איינער אָדער עפּעס וואָס ווייסט, א בלייכער; א קאַלכער.

white′ness *n.* (הוואיט′-נעס) ווייסקייט; ריינקייט, אונבעפלעקטקייט.

white′ning *n.* (הוואיט′-נינג) דאָס ווייסען, דאָס ווייס מאַכען; דאָס בלייכען; שלעם=קרייד אָדער דאָס שפּאַנישע ווייס [ז. *whiting*].

white′ning-slick′er *n.* (הוואיט′-נינג-סליק′-ער) אַזאַ מעסער צום אָברייניגען פעל פאַר′ן ווערסען.

white′ning-stone *n.* (הוואיט′-נינג-סטאָון) אַזאַ שאַרף=שטיין.

white nun (הוואיט נאָן) ז. *smew*

white perch (הוואיט פּוירטש) דער ווייסער אָקון [אַזאַ פיש ענהליך צו אַן אָקון אָדער באַרש].

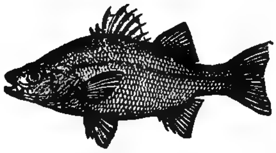

White Perch

white pop′lar (הוואיט פּאָפּ′-לער) דער ווייסער פּאַפּעל=בוים אָדער טאָפּאָל. ז. *poplar*

white′-pot *n.* (הוואיט′-פּאָט) אַזאַ קוגעל פון אייער, מילך, רייז, פּרוכט א. ז. וו.

white′-pud′ding *n.* (הוואיט′-פּוד′-אינג) אַזאַ פּודינג פון מילך, אייער און פּוטער; א קישקע אָנגעפילט מיט האָבער=מעהל.

white race (הוואיט רייס) די ווייסע אָדער קאַוקאַזישע מענשען=ראַסע.

White Rus′sia (הוואיט ראַש′-אַ) ווייס=רוסלאַנד, בעלאָרוסיאַ [א געגענד אין רוסלאַנד וואָס בעשטעהט פון די דריי גובערניעס: מאָהילעווער, מינסקער און וויטעבסקער].

white shark (הוואיט שאַרק) דער מענשען=האַיפיש [אַזאַ האַיפיש אָדער אַקולאַ].

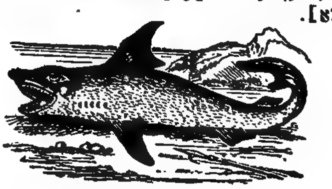

White Shark

white′smith *n.* (הוואיט′-סמיטה) איינער וואָס מאַכט צינענע כלים; איינער וואָס פּאָלירט אייזערנע כלים.

white′spot *n.* (הוואיט′-ספּאָט) דער ווייס=פלעק [אַזאַ אינזעקט].

white′-spot′ted pin′ion moth (הוואיט′-ספּאָט′-עד פּינ′-יאָן מאָהטה) אַזאַ קליין באַבעלע אָדער שמעטערלינג. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

white′stone *n.* (הוואיט′-סטאָון) ווייס=שטיין אָדער גראַנוליט. ז. *granulite*

white′tail *n.* (הוואיט′-טייל) דער ווייס=עק, א חיה אָדער פויגעל מיט א ווייסען עק [ווי למשל, א געוויסער מין זשום=פויגעלע, אַזאַ שטיין=פויגעל א. ז. וו.].

white′-thorn *n.* (הוואיט′-טהאָהרן) דער ווייס=דאָרן [אַזאַ קוסט אָדער ביימעל מיט

שטאכלען אויף די צווייגען און מיט גרויסע געצאקטע בלעטער].

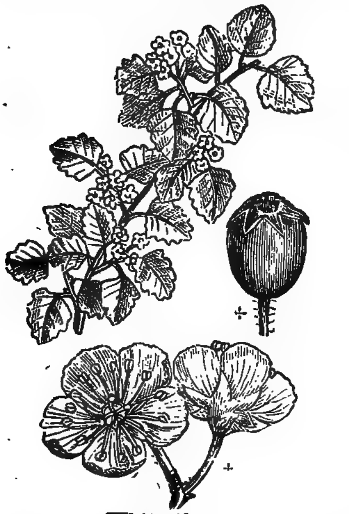

White-thorn

white'throat *n.* (הוואיט'-טהראוט) דאס ווייס-קעלכען [אזא קליין זינג-פויגעלע].

white'-top *n.* (הוואיט'-טאפ) דאס פיאריז-גראז [אזא טייער גראז].

white'-tree *n.* (הוואיט'-טריע) דער ווייס-בוים אדער קאיעפוט-בוים [אזא אויסטראלישער בוים, פון וועלכען מען קריגענט ארויס אן אויל]. ז. ***cajeput***.

white'wash *n. and v.* (הוואיט'-הוואש) א פליסיגקייט צו ווייסען עפעס; קאלך-וואסער [צום קאלכען]; אזא וועסערעל צו מאכען די הויט ווייס און גלאנציג; רייניוואשונג; דאס פערבארגען אדער פערדעקען אימעצענס זינד; א שפיעל [ווי באל-שפיעל], אין וועלכען איין צד געווינט ניט קיין איין פונקט; ווייסען, קאלכען; רייניוואשען; אין ביים-באל און אנדערע ענהליכע שפיעלען — שלאגען דעם געגנער אזוי, אז ער זאל ניט געווינען קיין איין פונקט; בעדעקט ווערען מיט א ווייסקייט.

white'washer *n.* (הוואיט'-הוואש-ער) א ווייסער, א קאלכער; א רייניוואשער.

white'-wa'ter *n. and v.* (הוואיט'-הוואה'-טער) אזא קראנקהייט ביי שעפסען; שוימען דאס וואסער, מאכען א שוים אין וואסער.

white'wood *n.* (הוואיט'-הוואוד) א ווייס-האלץ בוים [א בוים מיט ווייסען האלץ].

whith'er *adv. and c.* (הוויטה'-ער) וואוהין; וואוהין ניט איז.

whith'ersoev'er *adv.* (הוויטה'-ער-סא-עוו'-ער) וואוהין עס איז, אין וועלכען פלאץ ניט איז.

whi'ting *n.* (הוואי'-טינג) דאס ווייסען, די ווייסונג; דאס שלעם-קרייד, דאס שפאנישע ווייס [א מין קאלך-פולווער]; דער וויטלינג אדער מערלאן [אזא ווערטהפולער שפייז-פיש].

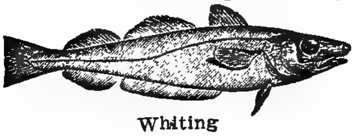

Whiting

whi'tish *a.* (הוואי'-טיש) ווייסליך, עטוואס ווייס.

whi'tishness *n.* (הוואי'-טיש-נעס) ווייסליכקייט, דאס זיין עטוואס ווייס.

whit'leather *n.* (הוויט'-לעטה-ער) ווייס-לעדער, ווייסער לעדער; א מין הארט ווייס פלייש אין האלז פון בהמות.

whit'low *n.* (הוויט'-לאו) א נאגעל-געשוויר; אן ענטצינדונג ארום די קלויען אדער קאפיטעס פון א שעפס.

whit'low-grass *n.* (הוויט'-לאו-גרעס) דאס הונגער-בלימעל [אזא גראז וואס ווערט בעטראכט אלס מיטעל צו היילען א נאגעל-געשוויר].

Whit'-Mon'day *n.* (הוויט'-מאנ'-דיי) דער פפינגסט-מאנטאג, דער מאנטאג נאך פפינגסט-זונטאג [נאך דעם זיבענטען זונטאג נאך'ן קריסטליכען פסח. אין ענגלאנד איז דיעזער מאנטאג אמאל געווען א יום-טוב].

Whit'sun *a.* (הוויט'-סאן) פפינגסטליך, וואס געהערט צו פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות].

Whit'sunday *n.* (הוויט'-סאנ-דיי) דער פפינגסטען-זונטאג, דער שבועות-זונטאג [דער זיבענטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח].

Whit'sun-far'things *n.* (הוויט'-סאן-פאר'-טהינגז) מתנות לכבוד פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'sun-la'dy *n.* (הוויט'-סאן-ליי'-די) די אנפיהרעריו פון די שפיעלען אין דער וואך פון פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'sun-lord *n.* (הוויט'-סאן-לאהרד) דער אנפיהרער פון די שפיעלען אין דער וואך פון פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'suntide *n.* (הוויט'-סאן-טאיד) די פפינגסטען-וואך, די וואך פון דעם קריסטליכען שבועות.

whit'taw *n.* (הוויט'-טאה) ז. ***whit-tawer***.

whit'-taw'er *n.* (הוויט'-טאה'-ער) אן ארבייטער וואס מאכט זאכען פון ווייסען לעדער [הויפטזעכליך א זאטעל-מאכער].

whit'ten *n.* (הוויטן) די ווינטער-לינדע [אזא בוים].

whit'tle *n. and v.* (הוויטל) א קליין מעסערעל; שניידען; אבשניידען, בעשניידען, אבשיילען.

whit'tle-shawl *n.* (הוויט'ל-שאהל) אזא גראבער בגד וואס דארפישע פרויען פלעגען אמאל טראגען.

whi'ty *a.* (הוואי'-טי) ווייסליך, עטוואס ווייס.

whi'ty-brown *a.* (הוואי'-טי-בראון) ברוינליך ווייס, האלב-ברוין.

whiz *v. and n.* (הוויז) זשוזשען, הוזשען, מאכען א גערויש ווי א פליהענדע פייל; זיך בעוועגען אדער פליהען מיט א זשוזשענדען גערויש; א זשוזשען, א הוזשען.

whizz *v. and n.* (הוויז) ז. ***whiz***.

whiz'zer *n.* (הוויז'-ער) איינער אדער עטוואס וואס זשומעט; א צענטריפוגאלע מאשין [ז. ***centrifugal machine***.] צום טריקענען [צוקער, תבואות, קליידער א. ז. וו.].

whiz'zingly *adv.* (הוויז'-אינג-לי) מיט א זשוזשען, הוזשענדיג.

whiz'zing-stick *n.* (הוויז'-אינג-סטיק) ז. ***bull-roarer***.

who *pr.* (הוה) ווער; וועלכער.

whoa *int.* (הוואו) שטעה! האלט!

who all (הוה אהל) אלע; די גאנצע צאהל.

who but he (הוה באט היע) ווער נאך? בלויז ער; קיין אנדערער.

whoev'er *pr.* (הוה-עוו'-ער) ווער נור, ווער עס איז, ווער ניט איז.

whole *a. and n.* (האול) 1. געזונד, שטארק; 2. געהיילט, גענעזען געווארען, געזונד געווארען; 3. גאנץ; פאלשטענדיג; אונבעשעדיגט; 4. דאס גאנצע; א גאנצע זאך; אן ארגאנישע איינהייט.

1. His soul is healthy, sound, clear and **whole**. 2. Thy faith made thee **whole**. 4. Nature is not an aggregate of independent parts, but an organic **whole**.

whole and sound (האול ענד סאונד) געזונד און שטארק.

whole'-col'ored *a.* (האול'-קאל'-ארד) איינפארביג, פון איין קאליר.

whole'-foot'ed *a.* (האול'-פוט'-עד) פריי, אהן צערעמאניעס, איינטים.

whole'-hear'ted *a.* (האול'-האר'-טעד) מיט'ן פולען הארצען, ערנסט, אויפריכטיג; ענערגיש.

whole'-hear'tedly *adv.* (האול'-האר'-טעד-לי) מיט'ן גאנצען הארצען, מיט ערנסט און אויפריכטיגקייט; מיט ענערגיע.

whole'-hear'tedness *n.* (האול'-האר'-טעד-נעס) ערנסטקייט, אויפריכטיגקייט; ענערגישקייט.

whole'-hoofed *a.* (האול'-הוהפט) מיט גאנצע, ניט-געשפאלטענע קלויען [קאפיטעס].

whole'-length *a. and n.* (האול'-לענגטה) וואס ציהט זיך אין דער גאנצער לענג, וואס צייגט די גאנצע פיגור [וועגען א פארטרעט אדער סטאטוע]; א פארטרעט אדער סטאטוע וואס צייגט די גאנצע פיגור.

whole'ness *n.* (האול'-נעס) גאנצקייט; פאלשטענדיגקייט; געזונדקייט.

whole'-note *n.* (האול'-נאוט) א גאנצע נאטע [פיער פיערטעלען].

whole num'ber (האול נאמ'-בער) א גאנצע צאהל [אין געגענזאץ צו א ברוך-צאהל].

whole'sale *n., a. and v.* (האול'-סייל) 1. גרויס-האנדעל, הורטאווער האנדעל [אין גרויסע מאסען, ניט לאחדים]; 2. הורטאווע, וואס קויפט אדער פערקויפט הורטאם; 3. אין מאסען, אין גרויסע מאסען; 4. האנדלען הורטאם, פיהרען גרויס-האנדעל.

2. We bought the goods at **wholesale** prices. 3. The battle was a **wholesale** slaughter of the enemy.

whole'sale dea'ler (האול'-סייל דיע'-לער) ז. ***wholesaler***.

whole'saler *n.* (האול'-סיי-לער) א הורטאוויק.

whole sine of a cir'cle (האול סאין אוו ע סירקל) א ראדיוס. ז. ***radius***.

whole'-skinned *a.* (האול'-סקינד) מיט א גאנצער הויט; גאנץ, אונבעשעדיגט; געזונד.

whole'some *a.* (האול'-סאם) 1. געזונד, היילזאם, גוט פאר'ן געזונד; 2. ניצליך, גוט, געזונד.

1. California has the most **wholesome** climate. 2. He gave me **wholesome** advice.

whole'somely *adv.* (האול'-סאם-לי) געזונד, היילזאם, ניצליך.

whole'someness *n.* (האול'-סאם-נעס) געזונדקייט; ניצליכקייט.

whole'-souled *a.* (האול'-סאולד) נאָ-בעל, עדעל, גוטהארציג.

who'll (הוהל) א פאַראיינפאכונג פון די ווערטער *who will*

whol'ly *adv.* (האול'-אי) 1. גענצליך, גאַנץ, אין גאנצען; 2. בלויז, נור, אויס-שליסליך.

1. He is wholly absorbed in business. 2. Bravery does not wholly consist in absence of fear.

whom *pr.* (הוהם) וועמען; וועלכען. ז. *who*

whomev'er *pr.* (הוהמ-עוו'-ער) וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whoever*

whom'so *pr.* (הוהמ'-סאו) וועמען ניט איז, וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whoso*

whomsoev'er *pr.* (הוהמ-סא-עוו'-ער) וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whosoever*

whoop *v., n. and int.* (הוהפ) 1. היקען, שרייען, נאכשרייען, רופען; שרייען ווי א נאכט-איילע [אזא פויגעל]; 2. הילכיג אטעמען נאך אן אנפאל פון קייך-הוסט [קאקליוש]; 3. בעליידיגען, פערשפאטען אדער פעריאגען מיט געשרייען; 4. א גע-שריי, אן אויסגעשריי, דאס היקען; 5. דאס הילכיגע אטעמען נאך אן אנפאל פון קייך-הוסט; 6. היי!

3. He was whooped out of the hall. 4. The war-whoop of the Indians strikes with terror the bravest hearts.

whoo'ping *n. and a.* (הוה'-פינג) א געשריי, א נאכרוף; שרייענד, היקענד.

whoo'ping-cough *n.* (הוה'-פינג-קאהף) קייך-הוסט [קאקליוש]. ז. *hooping-cough*

whoop it up (הוהפ איט אפ) מאכען א געשריי אדער טומעל; לעבעדיג און ענערגיש זיך א נעהם טהאן, לעבעדיג אן ארבייט טהאן.

He is a popular politician. All party workers are always ready to whoop it up for him.

whoop'-la *int.* (הוהפ'-לא) היי!

whop *v. and n.* (הוואפ) 1. שלאגען, פאטשען, שמייסען; 2. א פאל טהאן ווי א פלאקטע; 3. זיך פלוצלונג איבערקעה-רען אדער זיך איבערדרעהען; 4. א שטאר-קער קלאפ; א פאטש.

2. He whopped down on the floor. 3. The fish whopped over and disappeared in the lake.

whop'per *n.* (הוואפ'-ער) עטוואס גרוי-סעס אדער אומגעלומפערטעס; א ריעזיגער ליגען.

whop'ping *a.* (הוואפ'-אינג) אונגעהייער גרויס, אונגעהייער.

We caught a whopping big trout.

whore *n. and v.* (האור) א פראסטיטוט-קע, א הור, אן אויסגעלאסענע פרוי; זיך פראסטיטואירען, זיין א פראסטיטוטקע; פראסטיטואירען, מאכען אויסגעלאסען, שענדען אדער פערדארבען דורך זנות.

whore'dom *n.* (האור'-דאם) פראסטי-טוציאָן, הורעריי, זנות, אויסגעלאסענהייט.

whore'-house *n.* (האור'-האוס) א הורען-הויז, א באָרדעל, א פראסטיטוציאָנס-הויז, א הויז פון שאנדע.

whore'master *n.* (האור'-מעס-טער) א ווייבער-שקלאפען-הענדלער, א באָרדעלניק, אן אלפאנס, איינער וואס האלט אדער שטעלט צו פראסטיטוטקעס; אן אויסגע-לאסענער מענש, א נואף.

whore'monger *n.* (האור'-מאנ-גער) אן אויסגעלאסענער מענש, א נואף, איי-נער וואס האט פערקעהר מיט פראסטי-טוטקעס.

whore'monging *n.* (האור'-מאנ-גינג) הורעריי, פערקעהר מיט פראסטיטוטקעס, אויסגעלאסענהייט, נאוף.

whore's'-bird *n.* (האורז'-בוירד) א הו-רען-יונגער, א באָרדעלניק, אן אויסוואורף.

whore's'-egg *n.* (האורז'-עג) א ים-אײ-געל, א ים-יאזשיק. ז. *sea-urchin*

whore'son *n. and a.* (האור'-סאן) א ממזר, א באסטארד, אן אויסוואורף; שענד-ליך, געמיין, נידערטרעכטיג.

whor'ish *a.* (האור'-איש) הורעריש, אויסגעלאסען.

whor'ishly *adv.* (האור'-איש-לי) הורע-ריש, אויסגעלאסען, ווי א פראסטיטוטקע.

whor'ishness *n.* (האור'-איש-נעס) אויסגעלאסענהייט, הורערישקייט.

whorl *n.* (הווארל) א בלעטער-רעדעל; א ראד-פערמיגע אויסשטעלונג פון בלעט-לעך אדער פון אנדערע פלאנצען-טיילען; א ווינדונג אדער רינגעל [פון א ספּיראל-מושעל, פון א ספּיראל-עהנליכען קערפער-טייל א. ז. וו.].

whorled *a.* (הוואהרלד) וואס האט בלע-טער-רעדעלעך; רעדעל-פערמיג; אויסגע-שטעלט ווי א בלעטער-רעדעל. ז. *whorl*

whort *n.* (הוואירט) די היידעל-בעערע [די יאגדע און די פלאנצע]. ז. *huckleberry*

whor'tle *n.* (הוואירטל) ז. *whortleberry*

whor'tleberry *n.* (הוואיר'טל-בער-אי) די היידעל-בעערע [דאס בוימעל, אויף וועלכען וואקסען די היידעל-בעערען. ז. *huckleberry*].

whose *pr.* (הוהז) וועמעס; פון וואס, פון וועלכען. ז. *who* און *what*

whosesoev'er *pr.* (הוהז-סא-עוו'-ער) וועמענס עס איז, וועמענס ניט איז. ז. *whosoever*

who'so *pr.* (הוה'-סאו) ווער ניט איז, ווער עס איז.

whosoev'er *pr.* (הוה-סא-עוו'-ער) ווער עס איז, ווער ניט איז.

whurt *n.* (הווארט) ז. *whort*

why *adv., c. and int.* (הוואי) 1. ווארום; 2. יא, געוויס, נו; וואס הייסט; 3. אה! היי! 4. דער "ווארום", די אורזאכע.

2. What are two times two? Why, four. 4. We know the how and the why and the where of the whole matter.

whyd'ah *n.* (הוויד'-א) ז. *whidah-bird*

whyd'ah-bird *n.* (הוויד'-א-בוירד) ז. *whidah-bird*

why, so (הוואי סאו) נו, גוט! נו, זאל זיין אזוי.

wich *n.* (הוויטש) א זאלץ-קוואל, א זאלץ-גרוב.

wich'-ha'zel *n.* (הוויטש'-הײ'זל) ז. *witch-hazel*

wick *n.* (הוויק) א קנויט, א קנייטעל; א שטאדט; א בעצירק; א זאלץ-קוואל; א זאלץ-גרוב.

wick'ed *a.* (הוויק'-עד) 1. פערדארבען, בייז, שלעכט, גאטלאז, אונמאראליש, זינ-דיג; 2. שעלמיש.

1. We have frustrated the wicked designs of our enemies. 2. He is a wicked rogue.

wick'ed Bi'ble (הוויק'-עד באיבל) אן ענגלישע אויסגאבע פון דער ביבעל פון יאהר 1632, וואו עס איז געווען אויסגע-לאזען דאס ווארט *not* ביים זיבענטען געבאט פון די עשרת הדברות [ביי לא תרצח].

wick'edly *adv.* (הוויק'-עד-לי) אויף א פערדארבענעם, שלעכטען, זינדיגען, גאט-לאזען שטייגער.

The officials wickedly betrayed the interests of the city.

wick'edness *n.* (הוויק'-עד-נעס) בייז-קייט, שלעכטקייט, זינדיגקייט, פערדאר-בענהייט, גאטלאזינקייט; א שלעכטע טהאט, א זינד, א פערברעכען; שלעכטע, אונמאראלישע אויפפיהרונג; די שלעכטע, פערדארבענע אדער גאטלאזע [מענשען].

wick'ed one (the) (הוויק'-עד הוואן) דער טייוועל, דער שטן.

wick'en *n.* (הוויקן) דער ווילדער יאסען; דער ראבינעס-בוים. ז. *rowan*

wick'en-tree *n.* (הוויק'נ-טריע) ז. *wicken*

wick'er *n., a. and v.* (הוויק'-ער) א צווייגעל, א בויגזאמעס צווייגעל; א גע-פלעכט פון צווייגעלעך; עטוואס וואס איז געפלאכטען פון צווייגעלעך [ווי למשל, א קארב]; פון צווייגעלעך; געפלאכטען פון צווייגעלעך; געמאכט פון בויגזאמע ברעט-לעך; זיך צוזאמענקניישען, זיך צוזא-מענדריקען.

wick'ered *a.* (הוויק'-ערד) געמאכט פון צווייגעלעך אדער פון בויגזאמע ברעטלעך.

wick'erwork *n.* (הוויק'-ער-וואירק) פלעכטווערק [זאכען געפלאכטען פון צוויי-געלעך אדער דינע בויגזאמע ברעטלעך, ווי למשל, קערב].

wick'et *n.* (הוויק'-עט) א טהירעל, א טויערעל; דאס טויערעל אין קריקעט-שפיעל; דער פלאץ פון א קריקעט-טויע-רעל.

wick'et-door *n.* (הוויק'-עט-דאור) א טהירעל, א טויערעל.

wick'et-gate *n.* (הוויק'-עט-גייט) א טהירעל, א טויערעל.

wick'et-kee'per *n.* (הוויק'-עט-קיע'-פער) א טויערעל-היטער אין קריקעט-שפיעל [דער שפיעלער וואס פערהאלט דעם באל, ווען ער פליהט אריבער איבער'ן טויערעל].

wick'ing *n.* (הוויק'-אינג) קנויטען-מא-טעריאל.

wick'iup *n.* (הוויק'-אי-אפ) אזא הייזעל אדער ביידעל ביי די אמעריקאנישע אינ-דיאנער.

wick'-trim'mer *n.* (הוויק'-טרימ'-ער) א שנייצער, א קנויטען-שנייצער [א שע-רעלע צום ארומשניידען קנויטען].

wick'y *n.* (הוויק'-אי) דער ווילדער יא-סען; דער ראבינעס-בוים [ז. *rowan*]; די שאף-בלעטערדיגע קאלמיע [אזא בוי-מעל. ז. *sheep-laurel*].

wick'y-up *n.* (הוויק'-אי-אפ) ז. *wickiup*

wic'opy *n.* (הוויק'-א-פי) דאס לעדער-האלץ [ז. *leatherwood*]; די ווערבען-ראזע [ז. *willow-herb*].

wide *a., adv. and n.* (הוואיד) 1. ברייט; 2. ווייט; גרויס, געראם, ווייט און ברייט, אומפאסענד; 3. פאנאנדערגעשפרייט, פא-נאנדערגעעפענט; אפען; 4. ווייט אבגע-טיילט; ווייט פון ציעל, וואס איז ניט צום פונקט, פערקראכען אן א זייט; 5. ווייטקייט, ברייטקייט, גרויסקייט; 6. אין קריקעט-שפיעל — א באל וואס פער-פעהלט דעם ציעל.

1. The cloth is unusually wide. 2. His exploits won him wide fame. 3. His eyes

were wide with wonder. 4. The arrow went wide.

wide an'swer (הוואיד ענ'-סער) אַן ענטפער ניט צום פונקט.

wide'-awake' *a. and n.* (הוואיד'-ע-הווייק') 1. וואך, מיט אָפענע אויגען; לע-בעדיג, מונטער; 2. אַ נידריגער ווייכער פילץ-הוט.

1. It was a wide-awake campaign.

wide'-awake'ness *n.* (הוואיד'-ע-הווייק'-נעס) וואַכזאַמקייט, דאָס קוקען מיט אָפענע אויגען; מונטערקייט, לעבעדיג-קייט.

wide'-chapped *a.* (הוואיד'-טשעפּט) מיט אַ גרויסען מויל; מיט אַ ברייטען מויל.

wide dif'ference (הוואיד דיפ'-ער-ענס) אַ גרויסער אונטערשיעד, אַ הימעל-ווייטער אונטערשיעד.

wide'ly *adv.* (הוואיד'-לי) 1. ווייט; ווייט און ברייט; 2. זעהר, זעהר פיעל, אונגעהייער; 3. פון דער ווייטענס.

1. He is a man who is widely known. 2. We received two widely different accounts of the accident.

wide'-mouthed *a.* (הוואיד'-מאַוטהט) מיט אַ ברייטען מויל; מיט אַ גרויסען מויל.

wi'den *v.* (הוואידן) אויסברייטען, מאַ-כען ברייטער; ווערען ברייטער, זיך אויס-ברייטען; עפענען; מאַכען מעהר אויגלעך [אין שטריקעריי].

wide'ner *n.* (הוואיד'-נער) איינער אָדער עטוואָס וואָס ברייטעט אויס; אַזאַ ענ-בויער.

wide'ness *n.* (הוואיד'-נעס) ברייטקייט; ווייטקייט; גרויסקייט.

wide'-spread *a.* (הוואיד'-ספּרעד) ווייט פערשפּרייט, ווייט און ברייט, אַלגעמיין.

There was a wide-spread desire to hear the lecturer.

wide'-stretched *a.* (הוואיד'-סטרעטשט) גרויס.

wide-wa'tered *a.* (הוואיד'-הוואָ-טערד) פערפלייצט אָדער אַרומגערינגעלט מיט אַ גרויסען שטח וואַסער.

widge'on *n.* (הווידזש'-אַן) די פייף-ענ-טעל [אַזאַ ווילדע קאַטשקע מיט אַ ווייַ-סען פליך אויף'ן קאָפּ, וועלכע גיט אַרויס פייפענדע קלאַנגען]. ז. *baldpate*

Widgeon

wid'ow *n. and v.* (הוויד'-אָו) 1. אַן אַלמנה; די אַלמנה [אַזאַ פויגעל. ז. *whidah-bird*]; 2. אַזאַ אייראָפּעאיש מאַטעז-פליגעל; 3. אַ האַנד קאָרטען וועלכע ליעגט אויף'ן טיש; 4. מאַכען פאַר אַן אַלמנה; 5. בערויבען פון...; 6. געבען אַן אַלמנה ירושה-רעכט.

4. The war orphaned many children and widowed many women. 5. The trees are widowed of their shrivel... leaves.

wid'ow-bench *n.* (הוויד'-אָו-בענטש) דאָס אַלמנה-רעכט, דאָס ערב-רעכט פון אַן אַלמנה [דער טייל ירושה וואָס קומט אַן אַלמנה אויסער דעם אייגענטום וואָס איז פון פריהער אַבגעשריבען אויף איהר נאָ-מען אָדער לויט דער כתובה].

wid'ow bewitched' (הוויד'-אָו בי-הוויטשט') אַ שטרויענע אַלמנה, אַ פער-הייראַטע פרוי וואָס לעבט ניט צוזאַמען מיט איהר מאַן. ז. *grass-widow*

wid'ow-bird *n.* (הוויד'-אָו-בורד) ז. *whidah-bird*

wid'ower *n.* (הוויד'-אָ-ער) אַן אַלמן.

wid'ow-finch *n.* (הוויד'-אָו-פינטש) ז. *whidah-bird*

wid'owhood *n.* (הוויד'-אָ-הוד) וויט-ווע-שטאַנד, אַלמנה'שאַפט; אַן אַלמנה'ס ירושה-רעכט.

wid'ow-hun'ter *n.* (הוויד'-אָו-האַנ'-טער) אַן אַלמנות-יעגער [איינער וואָס שדכנ'ט זיך צו אַלמנות צוליעב זייער ירושה-פערמעגען].

wid'ow-ma'ker *n.* (הוויד'-אָו-מיי'-קער) איינער וואָס פעראורזאַכט אַלמנה'-שאַפט [ערמאָרדענדיג אַ פערהייראַטען מאַן].

wid'ow's man'tle (הוויד'-אָוז מענטל) אַזאַ מאַנטעל וואָס האָט פאַרצייטענס גע-דיענט אַלס צייכען, אַז אַן אַלמנה האָט בעשלאָסען שוין קיין מאָל ניט צו הייראַ-טען.

wid'ow's ring (הוויד'-אָוז רינג) אַ רינג וואָס האָט פאַרצייטענס געדיענט אַלס צייכען, אַז אַן אַלמנה האָט בעשלאָסען שוין קיין מאָל ניט צו הייראַטען.

wid'ow's weeds (הוויד'-אָוז הווידז) טרויער-קליידער [פון אַן אַלמנה].

width *n.* (הווידטה) ברייט, ברייטקייט.

width'wise *adv.* (הווידטה'-הוואיז) אין דער ברייט; אין בעצוג צו דער ברייט.

wield *v.* (הוויעלד) 1. רעגיערען, בעהער-שען, פיהרען, לייטען; 2. געברויכען; אומ-געהן [מיט עפּעס].

1. Napoleon ruled an empire because he wielded the army. 2. The man who wields the pen is mightier than the brandisher of the sword.

wiel'dable *a.* (הוויעל'-דעבל) וואָס קען רעגיערט ווערען; וואָס קען געברויכט ווע-רען.

wiel'der *n.* (הוויעל'-דער) איינער וואָס בעהערשט, פיהרט, לייטעט, געברויכט, געהט אום [מיט עפּעס] אָדער בענוצט.

wiel'diness *n.* (הוויעל'-די-נעס) דאָס קענען רעגיערט ווערען, בעהערשט ווערען אָדער געברויכט ווערען.

wield'less *a.* (הוויעלד'-לעס) וואָס קען ניט בעהערשט ווערען; מיט וואָס מען קען ניט אומגעהן; מיט וואָס מען קען זיך ניט בענוצען.

wiel'dy *a.* (הוויעל'-די) וואָס לאָזט זיך בעהערשען, לייטען אָדער קאָנטראָלירען.

wier *n.* (הוויער) ז. *weir*

wife *n.* (הוואיף) אַ ווייב; אַ פרוי.

wife'hood *n.* (הוואיפ-הוד) דער שטאַנד פון אַ פערהייראַטער פרוי.

wife'less *a.* (הוואיפ'-לעס) אומבע-ווייבט; אונפערהייראַטעט [ווענען אַ מאַן].

wife'like *a.* (הוואיפ'-לאַיק) פרויען-עהנליך, ווייבעריש.

wife'ly *a.* (הוואיפ'-לי) פרויענמעסיג, ווייבעריש.

wife'-rid'den *a.* (הוואיפ'-ריד'ן) בע-הערשט פון ווייב, וואָס ליעגט אונטער דעם ווייב'ס פאַנטאָפעל, וואָס איז אַ פאַנ-טאָפעל-העלד.

wif'fet *n.* (הוויפ'-עט) אַ קליין, אונבע-דייטענד מענשעלע; אַ קליינע אָדער אונ-בעדייטענדע זאַך.

wig *n. and v.* (הוויג) אַ פּאַרוק; דער קאָפּ; גוט אויסזידלען, שטאַרק אויסרע-דען.

wig'-block *n.* (הוויג'-בלאָק) אַ קלע-צעל צום פאָרמירען אַ פּאַרוק.

wige'on *n.* (הווידזש'-אַן) ז. *widgeon*

wigged *a.* (הוויגד) מיט אַ פּאַרוק, וואָס טראָגט אַ פּאַרוק.

wig'gery *n.* (הוויג'-ער-אי) פאָרמאַליזם, ביוראָקראַטיזם, קאַנצעלאַרשטשינע.

wig'ging *n.* (הוויג'-אינג) אויסזידלונג, אויס'מוסר'ונג.

wig'gle *v. and n.* (הוויגל) ז. *wriggle*

wig'gler *n.* (הוויג'-לער) ז. *wriggler*

wig'gletail *n.* (הוויג'ל-טייל) ז. *wriggler*

wight *n. and a.* (הוואיט) אַ מענש, אַ פּערזאָן.

wig'less *a.* (הוויג'-לעס) אָהן אַ פּאַ-רוק, וואָס טראָגט ניט קיין פּאַרוק.

wig'-ma'ker *n.* (הוויג'-מיי'-קער) אַ פּאַרוקען-מאַכער.

wig'-tail *n.* (הוויג'-טייל) דער טראָפּיק-פויגעל. ז. *tropic-bird*

wig'-tree *n.* (הוויג'-טריע) דער געלב-האָלץ בוים. ז. *smoke-tree*

wig'wag *v., adv., a. and n.* (הוויג'-הוועג) זיך בעוועגען אַהין און צוריק; געבען סיגנאַלען דורך די בעוועגונגען פון אַ פלאַג; דרעהענדיג; היין און צוריק; דאָס געבען סיגנאַלען דורך בעוועגונגען פון אַ פלאַג; אַזאַ שלייף-אינסטרומענט ביי זייגער-מאַכער.

wig'wam *n.* (הוויג'-הוואָהם) אַ וויגוואָם [אַ געצעלט ביי די אינדיאַנער פון נאָרד-אַמעריקאַ. ז. איל.]; אַ גרויסע געביידע; אַ געביידע, וואו עס ווערט אַבגעהאַלטען אַ פּאָליטישע קאָנווענציאָן אָדער פּערזאַמ-לונג.

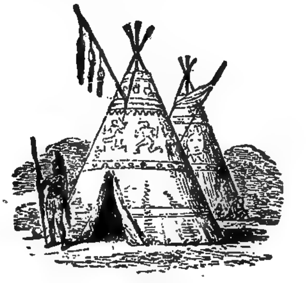

Wigwams

wild *a. and n.* (הוואילד) 1. ווילד; באַרבאַריש, גרויזאַם; 2. וואָס וואַקסט ווילד [ניט פערזייהט און ניט פער-פלאַנצט, נאַטירליך]; 3. וואָס ווערט פראָ-דוצירט פון ווילדע חיות; 4. וויסט, אונ-בעוואוינט; 5. לעבעדיג; לייכטזיניג; 6. שטורמדיג; 7. צולאָזען, אויסגעלאָסען; 8. זאָנדערבאַר, מאָדנע; 9. אויפגערעגט, אויסער זיך, משוגע [פאַר פרייד, שרעק א. ז. וו.]; 10. ווייט פון ציעל, ניט אין דער בעשטימטער ריכטונג, אונרעגעלמע-סיג, ניט אין איינקלאַנג מיט געוויסע פּאַ-

דערונגען אדער כללים; 11. א וויסטעניש, א ווילדע, אונבעוואהנטע געגענד.

1. Some people still live in the wildest savagery. 2. The woods abound in wild cherries. 3. We enjoyed a meal of wild honey. 4. The plain is grassy, wild and bare. 5. He is a good, amiable, wild fellow. 6. A wild wind was rushing among the trees. 8. The tale is wild and strange. 9. He is wild with joy. 10. A good catcher will consider no ball beyond his reach no matter how wild. 11. The monk made the wild his home.

wild an'imals (הוואילד ענ׳-אי-מעלז) ווילדע חיות.

wild ash (הוואילד עש) ז. *mountain-ash*

wild ass (הוואילד עס) דער ווילדער עזעל.

wild bee (הוואילד ביע) די ווילדע ביען [אין געגענדען צו דער ביען, וואס ווערט געהאלטען אין ביענשטאקען].

wild birds (הוואילד בוירדז) ווילדע פויגלען, געווילד, נעיענ־פויגלען.

wild boar (הוואילד באור) דער ווילדער חזיר.

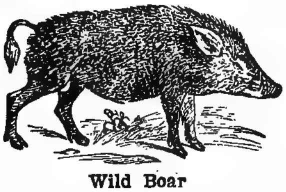

Wild Boar

wild'-brain *n.* (הוואילד׳-ברייז) א צו־טראגענער, אונרוהיגער, אונבעזאנענער, אונאיבערלעגטער מענש.

wild bri'er (הוואילד בראי׳-ער) די פעלד־רויז, די ווילדע רויז; די וויין־רויז.

wild cana'ry (הוואילד קע-ניי׳-רי) דער אמעריקאנישער גאלד־פינק. ז. *goldfinch*

wild cat (הוואילד קעט) די ווילדע קאץ. ז. *wildcat*

wild'cat *n. and a.* (הוואילד׳-קעט) 1. די ווילדע קאץ [ז. איל.]; דער לוקס [ז. *lynx*]; דער קוגאר [ז. *cougar*]; 2. ווילד, פערדרוקט, אונבעזאנענע, אונאי־בערלעגט, אונזיכער [הויפטזעכליך ווע־גען ריזיקאלישע אדער ניט פעסטע גע־שעפטס־אונטערנעהמונגען]; 3. ניט רע־גולער [ווענען א באהן אדער לאקאמא־טיוו].

2. It is a wildcat scheme.

Wildcat

wild'cat bank (הוואילד׳-קעט בענק) א באנק וואס לאזט ארויס ווערטהלאזע פאפירענע, א באנק וואס לאזט ארויס מעהר באנק־נאטען ווי פיעל איהר קאפי־טאל ערלויבט איהר, אז אונזיכערע באנק, א שווינדעל־באנק.

wild'cat ban'king (הוואילד׳-קעט בענ׳-קינג) ריזיקאלישע, אונפעראנטווארט־ליכע באנק ספעקולאציאנען, דאס ארויס־לאזען ווערטהלאזע באנק־נאטען [דיעזער אויסדרוק ווערט הויפטזעכליך געברויכט אלס בעצייכנונג פון די אמעריקאנישע באנקען, וועלכע האבען, פאר דעם באנק־געזעץ פון 1863, ארויסגעלאזט מעהר באנק־נאטען, וויפיעל זייער קאפיטאל האט עס זיי ערלויבט].

wild'cat cur'rency (הוואילד׳-קעט קאר׳-ענ-סי) ז. *wildcat money*

wild'cat en'gine (הוואילד׳-קעט ענ׳-דזשין) ז. *wild engine*

wild'cat mon'ey (הוואילד׳-קעט מאנ׳-אי) שלעכטע, ניט ראיעלע באנק־נאטען. ז. *wildcat banking*

wild cher'ry (הוואילד טשער׳-אי) א ווילדער קארש, דער ווירגינישער טרויבען־קארש, דער ווילדער קארשען־בוים.

wild col'umbine (הוואילד קאל׳-אמ-ביין) דער ווילדער אקליי [אזא פלאנצע].

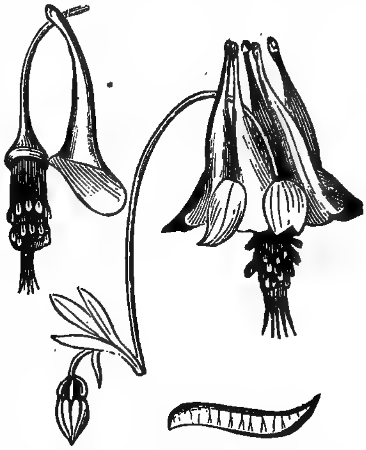

Wild Columbine

wild cot'ton (הוואילד קאטן) וואל־גראז. ז. *cotton-grass*

wild dog (הוואילד דאג) א ווילדער הונד.

wild dove (הוואילד דאוו) די קארא־לינא־טויב, די קלאג־טויב. ז. *mourning-dove*

wild duck (הוואילד דאק) א ווילדע קאטשקע.

wil'debeest *n.* (הוויל׳-דע-בייסט) די גנו. ז. *gnu*

wild en'gine (הוואילד ענ׳-דזשין) א לאקאמאטיוו וואס לויפט ניט רעגולער אדער ניט אין א פארגעשריבענער צייט; א לאקאמאטיוו, וועלכער איז קאליע גע־ווארען און קען ניט קאנטראלירט ווערען.

wil'der *v.* (הוויל׳-דער) ז. *bewilder*

wil'deredly *adv.* (הוויל׳-דערד-לי) ז. *bewilderingly*

wil'dering *n.* (הוואיל׳-דער-אינג) א ווילדע פלאנצע; דער ווילדער עפעל־בוים. ז. *wilding*

wil'derment *n.* (הוויל׳-דער-מענט) ז. *bewilderment*

wil'derness *n.* (הוויל׳-דער-נעס) 1. א ווילדערניש, א וויסטעניש, א וויסטע; א טייל פון א גארטען וואו מען לאזט די פלאנצען וואקסען ווילד און אונגעשטערט; 2. א מישענינג, א מישמאש; א מאסע, א גרויסע צאהל.

2. O, what a wilderness of flowers!

wild'-fire *n.* (הוואילד׳-פאיר) ווילד־פייער, גריכישעס פייער [אזא ברענ־מא־טעריאל, וואס צינדעט זיך לייכט אן און עס איז שווער אויסצולעשען]; א בליץ אהן א דונער; ספיריט־פלאם [דער בלויער פלאם פון ברענענדען ספיריט]; קויהלען־גאז [ז. *fire-damp*]; א רויז, א רויט־ליכע ענטצינדונג פון דער הויט; א מין לישאיעס אויף דער הויט; די ברוינע [אזא הויט־ענטצינדונג ביי שאף].

wild'-fire rash (הוואילד׳-פאיר רעש) אזא הויט־אויסשלאג [הויפטזעכליך ביי קליינע קינדער], וועלכער קומט ארויס פלעקענווייז דא אויף איין ארט דא אויף'ן צווייטען ארט פון קערפער.

wild'-fly'ing *a.* (הוואילד׳-פלאי׳-אינג) קאפריזנע, לייכטזיניג, ווילד, משוגע.

wild fowl (הוואילד פאול) ז. *wild-fowl*

wild'-fowl *n.* (הוואילד׳-פאול) געווילד, ווילדעס געפליגעל, ווילדע פויגלען, נעיענ־פויגלען.

wild goat (הוואילד גאוט) די ווילדע ציעג.

wild goose (הוואילד גוהס) א ווילדע גאנז.

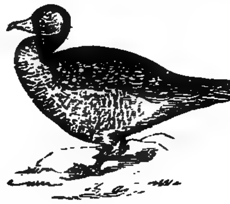

Wild Goose

wild'-goose chase (הוואילד׳-גוהס משייס) דאס יאגען זיך נאך עפעס ניט וויסענדיג די ריכטונג פון דער פערפאלג־טער זאך; א נארישע אדער נוצלאזע יא־געניש אדער אונטערנעהמונג.

wild'grave *n.* (הוואילד׳-גרייוו) א ווילדגראף [א דייטשער אדעלינער טי־טול].

wild hon'ey (הוואילד האנ׳-אי) ווילדער האניג, האניג פון ווילדע ביענען.

wild in'digo (הוואילד אינ׳-די-גאו) די ווילדע אינדיגא־פלאנצע. ז. *indigo-plant*

wil'ding *n. and a.* (הוואיל׳-דינג) א ווילדע פלאנצע; דער ווילדער עפעל־בוים; ווילד, ווילד־וואקסענד, ניט הויזליך.

wil'dish *a.* (הוואיל׳-דיש) ווילדליך, אביסעל ווילד.

wild lem'on (הוואילד לעמ׳-אן) ז. *May-apple*

wild li'chen (הוואילד לאי׳-קען) א מין עקזעמא [הויט־קראנקהייט].

wild lic'orice (הוואילד ליק׳-א-ריס) די ווילדע לאקריץ־פלאנצע [אזא פלאנצע מיט זיסע ווארצלען].

wild lime (הוואילד לאים) ז. *tallow-nut*

wild'ly *adv.* (הוואילד׳-לי) ווילד; מיט ווילדקייט; אויף א ווילדען אופן. ז. *wild*

wild man'drake (הוואילד מענ׳-דרייק) ז. *May-apple*

wild mare (הוואילד מעהר) א נאכט־שד; א קאשמאר [ז. *nightmare*]; א הוידעלקע

wild'ness *n.* (הוואילד׳-נעס) ווילדקייט. ז. *wild*

wild oat (הוואילד אוט) ווילדער האבער [אזא האבער־עהנליכעס גראז].

wild pig'eon (הוואילד פידזש׳אַן) די װאַנדער־טױב. ז. ***passenger-pigeon***
wild rice (הוואילד ראַיס) די װילדע רײַז [אַ פּלאַנצע ענליך צו אַ רײַז־פּלאַנצע].
wild rose (הוואילד ראָוז) די װילדע רױז, די פעלד־רױז.
wild rye (הוואילד ראַי) דער װילדער קאָרן [אַ קאָרן־ענליכעס גראָז].
wilds *n.* (הוואילדז) געװילד, װילדע חיות אָדער פױגלען, געיעג־חיות, געיעג־פױגלען.
wild ser'vice-tree (הוואילד סױר׳װיס־טריע) דער װילדער שפּערבער־בױם אָדער ראַבינע. ז. ***service-tree***

Wild Service-tree

wild sheep (הוואיל שיעפּ) די װילדע שאָף.
wild'-wood *n. and a.* (הוואילד׳־הוואוד) אַ װילדער װאַלד; װאָס געפינט זיך אָדער קומט פאַר אין װילדען װאַלד.
wile *n. and v.* (הוואיל) אַ לוג, בעטרוג, אַ ביטראַסט, אַ שפּיצעל; פּערנאַרען, פערפירען; פערברײנגען [צײַט].
wil'ful *a.* (הוויל׳־פול) אײַגענזיניג, עקשנות׳דיג, האַרטנעקיג; אַבזיכטליך.
wil'fully *adv.* (הוויל׳־פול־אי) אַבזיכטליך, אומישנע, בכוון; אײַגענזיניג, מיט עקשנות.
wil'fulness *n.* (הוויל׳־פול־נעס) האַרטנעקיגקײט, עקשנות, אײַגענזיניגקײט; אַבזיכטליכקײט.
wi'lily *adv.* (הוואַי׳־לי־לי) מיט לוג, מיט בעטרוג, מיט ביטראַסט, דורך אַ שפּיצעל.
wi'liness *n.* (הוואַי׳־לי־נעס) ליסטיגקײט, ביטרעקײט, בעטריגערישקײט.
will *n. and v.* (הוויל) 1. דער װילען; די װילענס־קראַפט; 2. אַ װילען, אַ פערלאַנג, אַ נײגונג, אַ װאונש; 3. אַ בעפעהל; 4. אַ צואה, אַ טעסטאַמענט; 5. מאַכט; װילקיר; 6. װעלען, װינשען, פערלאַנגען; 7. אונטערװאַרפען אונטער אַ צװײטענס װילען; 8. אַבזאָגען בצואה; 9. אױסנוצען דעם װילען אָדער די װילענס־קראַפט. 10. װעל, װעט, װעלען; 11. מוז זײַן, דאַרף זײַן, איז מסתמא.

1. He is a man of strong **will**. 2. Where there is a **will**, there is a way. 3. He always obeyed the **will** of God. 4. The dying man made his **will**. 5. Deliver me not over unto the **will** of mine enemies. 6. We shall have success if we truly **will** success. 8. He **willed** his farm to his nephew. 10. We **will** go there to-morrow.

willed *a.* (הווילד) 1. װאָס האָט אַ װילען [פון אַ בעשטימטען סאָרט]; 2. אונטערגעװאָרפען אונטער אַ צװײטענס װילען.
1. He is **weak-willed**.
wil'lemite *n.* (הוויל׳־עם־איט) װילעמיט [אַזאַ גלעבליך־גרינער אָדער פלײש־רױטער מינעראַל].
will'er *n.* (הוויל׳־ער) אַ װילער, אַ װעלער, אײנער װאָס װיל; אײנער װאָס װינשט.
wil'let *n.* (הוויל׳־עט) דער װילעט [אַזאַ גרױסער נאָרד־אַמעריקאַנישער שטראַנד־לױפער (ז. ***sandpiper***) װעמעס געשרײ איז ענליך צו די װערטער "פּילי־װיל־װילעט"].
wil'let peach (הוויל׳־עט פּיעטש) אַזאַ פערסיק. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***
will'ful *a.* (הוויל׳־פול) ז. ***wilful***
will'fully *adv.* (הוויל׳־פול־אי) ז. ***wilfully***
will'fulness *n.* (הוויל׳־פול־נעס) ז. ***wilfulness***
will'ing *a. and n.* (הוויל׳־אינג) 1. װיליג, גערן, בערײטװיליג; 2. פרײַװיליג, צופריעדען [צו טהאָן עפּעס]; 3. װילען, נײגונג, חשק.
1. I am **willing** to work. 2. He offered us his **willing** service.
will'ing-heart'ed *a.* (הוויל׳־אינג־האַר׳־טעד) האַרציג גענײגט, צושטימענד מיט׳ן פולען האַרצען.
will'ingly *adv.* (הוויל׳־אינג־לי) װיליג; גערן; פרײַװיליג, מיט׳ן פרײען װילען.
will'ingness *n.* (הוויל׳־אינג־נעס) װיליגקײט, בערײטװיליגקײט.
will'-in-the-wisp *n.* (הוויל׳־אין־טהי־הוויספּ) דאָס בלאַנדזשענדע פײַער; אײנער אָדער עפּעס װאָס פערבלענדעט. ז. ***will-o'-the-wisp***
will'-less *a.* (הוויל׳־לעס) אָהן אַ װילען, אָהן אַ װילענס־קראַפט; אונװיליג, ניט פרײַװיליג.
will'-o'-the-wisp *n.* (הוויל׳־אָ־טהי־הוויספּ) דאָס אירר־ליכט, דאָס בלאַנדזשענדע פײַער [אַ פאָספאָרישער שײַן װאָס ערשײנט איבער זומפּען. ז. ***ignis fatuus***]; אײנער אָדער עפּעס װאָס נאַרט אָב, פערפירט אָדער פערבלענדעט; אַזאַ װאַסער־גראָז.
wil'low *n., v. and a.* (הוויל׳־אָו) אַ װײדע, אַ װערבע, אַ הושענה־קוסט [אַזאַ בױם אָדער קוסטאַרניק מיט בױגזאַמע צװײַגען װאָס װאַקסט געװעהנליך נעבען אַ װאַסער]; װערבען־האָלץ; אַ באַלשטאָק [צו שפּיעלען בײסבאָל אָדער קריקעט]; אַזאַ מאַשין צו רײניגען באַװאָל, פלאַקס, װאָל אָדער האַנף [קאַנאַפליע]; רײניגען באַװאָל, פלאַקס, װאָל אָדער האַנף; פון װערבען־האָלץ; פון דעם קאָליר פון יונגער װערבע־קאָרע [אַ מאַטער געלבליך־גרינער קאָליר].

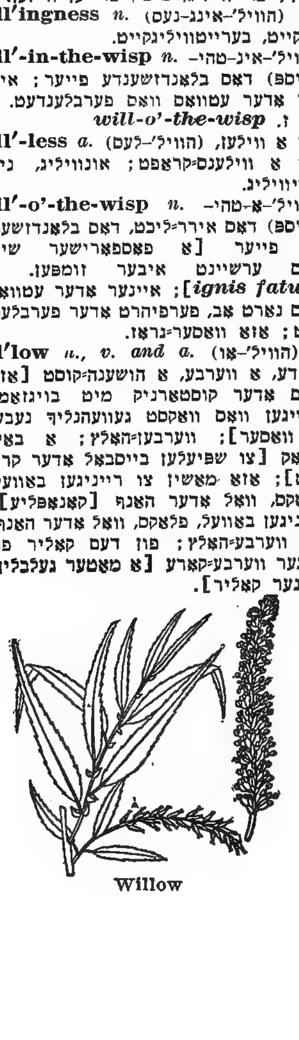
Willow

wil'lowed *a.* (הוויל׳־אָוד) װאָס איז בעװאַקסען מיט װערבעס.
wil'lower *n.* (הוויל׳־אָ־ער) ז. ***willow-machine***
wil'low-grouse *n.* (הוויל׳־אָו־גראַוס) ז. ***willow-ptarmigan***
wil'low-herb *n.* (הוויל׳־אָו־הוירב) די װערבען־ראָזע [אַזאַ גראָז מיט װערבען־ענליכע בלעטער און העל־ראָזװע בלומען].
wil'lowish *a.* (הוויל׳־אָ־איש) װי אַ װערבע; פון װערבען־קאָליר.
wil'low-lark *n.* (הוויל׳־אָו־לאַרק) ז. ***sedge-bird***
wil'low-machine' *n.* (הוויל׳־אָו־מע־שין׳) אַזאַ מאַשין צו רײניגען באַװאָל, װאָל, פלאַקס אָדער האַנף [קאַנאַפליע].
wil'low-myr'tle *n.* (הוויל׳־אָו־מויר׳טל) די װײדע־מירטע [אַ מירטען־בױם מיט בלעטלעך װי בײַ אַ װערבע].

Willow-herb

wil'low-oak *n.* (הוויל׳־אָו־אָוק) דער װײדע־דעמב [אַזאַ אַמעריקאַנישער דעמב מיט בלעטלעך װי פון אַ װערבע].
wil'low-pee'ler *n.* (הוויל׳־אָו־פּיע׳־לער) אַן אינסטרומענט אָדער מאַשין אַראָבצורײסען די קאָרע פון װערבעס.
wil'low-ptar'migan *n.* (הוויל׳־אָו־טאַר׳־מי־גען) די אַמעריקאַנישע שנעע־הוהן. ז. ***ptarmigan***
wil'low-war'bler *n.* (הוויל׳־אָו־הוואָהר׳־בלער) ז. ***chiff-chaff***
wil'low-wren *n.* (הוויל׳־אָו־רען) ז. ***chiff-chaff***
wil'lowy *a.* (הוויל׳־אָ־אי) װאָס איז בעװאַקסען מיט װערבעס; װי אַ װערבע; װאָס בױגט זיך לײַכט אָדער גראַציעז; בױגזאַם, בױגעדיג; גראַציעז; אַראָבהענגענד.
will'-with-a-wisp *n.* (הוויל׳־הוויטה־ע־הוויספּ) דאָס בלאַנדזשענדע פײַער; אײנער אָדער עפּעס װאָס פערבלענדעט. ז. ***will-o'-the-wisp***
will'-wor'ship *n.* (הוויל׳־הוואיר׳־שיפּ) אַ געטסעדיענסט װאָס איז ניט לױט דער פאָרשריפט פון רעליגיאָן נאָר איז אױסגעקליבען אָדער אױסגעטראַכט פון אימעצען לױט זײַן אײגענער נײגונג.
wil'ly *n.* (הוויל׳־אי) ז. ***willow-machine***
wil'lying-machine' *n.* (הוויל׳־אי־אינג־מע־שין׳) ז. ***willow-machine***
wil'ly-nil'ly *a. and adv.* (הוויל׳־אי־ניל׳־אי) 1. אונענטשלאָסען, װאָס שלאָגט זיך מיט דער דעה; 2. גערן אָדער אומגערן, װילענדיג אָדער ניט װילענדיג.
2. He must go, **willy-nilly**.
Wil'son's snipe (הוויל׳־סאָנז סנאַיפּ) די אַמעריקאַנער שנעפּע [אַזאַ געיעג־פױגעל]. ז. איל. ***"N. A. Game Birds"***
wilt *v.* (הווילט) פערװעלקען, װיאַנען, פערװעלקען, פערװיאַנען; װערען שװאַך; זײַן, װערען מוטלאָז; שמאַכטען; פערליערען מוטה אָדער קוראַזש; מאַכען צו פערװעלקען; אַבשװאַכען, ענטקרעפטען; מאַכען מוטלאָז, ענטמוטיגען; צונעהמען דעם

מוטה אדער די ענערגיע; דו וועסט [ז. *will*]

wi'ly *a.* (הוואי'-לי) כיטרע, ליסטיג, בעטריגעריש.

wim'ble *n.* (הווימבל) אן עגבער, א דריל; אן אינסטרומענט אויסצודרייען אן אויסגעבויערטע לאך אין א קויהלען=גרוב אדער מעטאל=גרוב.

wim'ple *n. and v.* (הווימפל) א שלייער ארום קאפ, באקען און האלז וואס פרויען פלעגען אמאל טראגען און וואס ווערט נאך יעצט געברויכט פון מאנאשקעס; איינהילען אין א שלייער; אויסלעגען אין פאלדען; זיין וועלענארטיג אדער פאלדען=ארטיג.

Wimple

win *v. and n.* (הווין) געווינען; ערווערבען; עררייכען; דערגרייכען; בעזיעגען; פערדיענען; קריעגען, בעקומען; זיך דורכשלאגען, זיך דערשלאגען; צוציהען, געווינען אויף זיין זייט, געווינען [פאר זיך], אריבערגעווינען, בעצויבערען; איבערצייגען, ווירקען [אויף אימעצען]; איבעררעדען, צורעדען, בעוועגען; א זיעג; אן ערפאלג.

wince *v. and n.* (הווינס) זיך צוריקציהען; אבשפרינגען צוריק אדער אן א זייט; אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס]; איינטונקען אין פארב=קעסעל [צייג]; דאס צוריקציהען זיך; דאס אבשפרינגען צוריק אדער אן א זייט; דאס אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס]; אין פארבעריי — אזא הענטעל צום אריבערטראגען דאס געפארבטע צייג פון איין פארב=קעסעל צו אן אנדערען.

wince'-pit *n.* (הווינס'-פיט) א פארבוואנע אדער פארב=קעסעל. ז. *wince*

wince'-pot *n.* (הווינס'-פאט) ז. *wince-pit*

win'cer *n.* (הווינ'-סער) איינער וואס ציהט זיך צוריק, שפרינגט אב צוריק אדער ווייכט אוים [אוים מורא פאר עפעס]; א פערד וואס בריקעט זיך.

win'cey *n.* (הווינ'-סי) אזא שטארקער האלב=וואלענער האלב=באוועלנער צייג.

winch *n. and v.* (הווינטש) א הענטעל צו דרעהען אן אקס פון א ראד אין א מאשין; א הויב=אפאראט וואס בעשטעהט פון אן אקס מיט אן אנגעוויקעלטען שטריק וואס ציהט ארויף א לאסט; אויפהויבען מיט דער הילף פון דיעזען הויב=אפאראט.

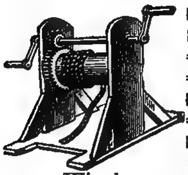
Winch

vin'cing-machine' *n.* (הווינ'-סינג-מע-שין') אן אפאראט, וואס בעשטעהט פון א רייה פארב=קעסלען.

wind *v. and n.* (הוואינד) זיך בויגען; זיך דרעהען; זיך שלענגלען; זיך דרעהען ארום און ארום; מאכען אן אומוועג; זיך קרייזלען; זיך ארומוויקלען ווי א ספיראלע; דרעהען; שלענגלען; אנציהען [א זייגער]; פיהרען, אנפיהרען, לייטען, פערוואלטען, קאנטראלירען, האלטען אין צוים; רעגיערען, בעהערשען; ארומוויקלען, אומוויקלען; איינוויקלען; ארומדרעהען; צונויפדרעהען, צוזאמענדרעהען; ארומפלעכטען; ארומרינגלען; איינשליסען; אומפאסען; ארומנעהמען, אומארמען; ציהען, שלעפען; ארויפציהען, אויפהויבען; אונבעמערקט אריינדרינגען; זיך איינשמייכלען; אונבעמערקט אריינברינגען; אנדייטען אויף א פערשטעלטען אופן; א פערקרימונג, א בויגונג, א פערדרעהונג; אן אבקעהרונג, אבווענדונג אדער אבבויגונג פון דער ריכטונג.

wind *n. and v.* (הווינד) א ווינד; אטהעם; פוסטע פלוידעריי, פוסטע ווערטער; דער בויך אדער די אונטערשטע ריפען [וואו עס איז ניט ערלויבט א קלאפ צו טהאן אין א פויסטען=קאמף]; ווינד אין מאגען [לופט אדער גאז אין מאגען]; א שפור, א ריח, א גערוך; א סוד וועלכער איז אויסגעפלוידערט, אויסדערצעהלט אדער אויסגעפונען געווארען; אנדייטונג, א וואונק, אן אנצוהערעניש; די בלאז=אינסטרומענטען פון א מוזיק=ארקעסטער; שפירען; שמעקען; נאכשפירען א חיה נאך'ן גערוך; שטארק טרייבען [ווי א פערד]; לאזען זיך אברוהען, געבען רוה, לאזען כאפען דעם אטהעם; לופטערען, דורכלופטערען; בלאזען.

win'dage *n.* (הווינ'-רעדזש) א לופט=שוידערונג וואס ווערט פערארזאכט פון א דורכפליהענדער קויל; די קראפט פון ווינד אבצוקעהרען אן א זייט א קויל אדער קאנאנע; דער אונטערשיעד צווישען דער ברייט פון א קויל און דער אויסהוילונג אין דער ביקס אדער הארמאט; אן אינערליכע פערוואונדונג אהן אן אויסערליכער בעשעדיגונג, וואס ווערט געוועהנליך צוגעשריבען צו דער צוזאמענדריקונג פון דער לופט ווען א קויל פליהט דורך נאהענט צו א טייל פון קערפער.

wind'bag *n.* (הווינד'-בעג) א ווינד=בייטעל, א בייטעל אנגעפילט מיט ווינד; א פלוידערזאק.

wind'ball *n.* (הווינד'-באהל) א צוזאמענדריקונג פון דער לופט, ווען א קויל פליהט דורך נאהענט צום קערפער, וואס פערארזאכט אן אינערליכע וואונד; א באל אנגעפילט מיט לופט; א באלון.

wind'-band *n.* (הווינד'-בענד) אן ארקעסטער פון בלאז=אינסטרומענטען; די בלאז=אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער.

wind'-beam *n.* (הווינד'-ביעם) ז. *collar-beam*

wind'berry *n.* (הווינד'-בער-אי) ז. *cowberry*

wind'bound *a.* (הווינד'-באונד) געשטערט אדער פערהאלטען פון אונגינסטיגע ווינדען.

wind'-break *n. and v.* (הווינד'-ברייק) א שטערונג פאר'ן ווינד, א בעשיצונג נעגען ווינד; פערארזאכען שווערע אטעמונג אדער אסטמא.

wind'-bro'ken *a.* (הווינד'-בראו'קן) וואס ליידט פון אסטמא אדער שווערער אטעמונג.

wind'-chan'ging *a.* (הווינד'-טשיינ'-רזשינג) אונבעשטענדיג אדער פערענדערליך ווי דער ווינד; אונבעשטענדיג.

wind'-chart *n.* (הווינד'-טשארט) א ווינד=קארטע, א ווינד=מאפע [א קארטע מיט א פערצייכנונג וועגען פערשיעדענע ווינדען און זייער ריכטונג].

wind'-chest *n.* (הווינד'-טשעסט) א ווינד=קאסטען [א קאסטען אין אן ארגעל מיט צונויפגעפרעסטער לופט פאר די ארגעל=פייפלעך].

wind'-col'ic *n.* (הווינד'-קאל'-איק) א בויך=וועהטאג וואס נעהמט זיך פון ווינד אדער גאזען אין מאגען.

wind'-contu'sion *n.* (הווינד'-קאנ-טיו'-זשאן) אן אינערליכע פערוואונדונג אהן אן אויסערליכער בעשעדיגונג, וואס ווערט געוועהנליך צוגעשריבען צו דער צוזאמענדריקונג פון דער לופט ווען א קויל פליהט דורך נאהענט צו א טייל פון קערפער.

wind'-di'al *n.* (הווינד'-דאי'-על) א ווינד=זייגער, א ווינד=קאמפאס [א פארריכטונג אנצוצייגען די ריכטונג פון ווינד].

wind'-dog *n.* (הווינד'-דאג) שטיקלעך רעגענבויגען אויף וואלקענס.

wind'-drop'sy *n.* (הווינד'-דראפ'-סי) ווינדזוכט. ז. *tympanites*

wind'-egg *n.* (הווינד'-עג) א ניט=פאלשטענדיג ענטוויקעלט איי; אן איי מיט א ווייכער שאלעכץ.

win'der *n.* (הוואינ'-דער) איינער וואס וויקעלט אדער דרעהט אן פאדים פאר א וועבער; א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף שפולקעס [קאטושקעס], וועב=שיפלעך [ז. *shuttle*] א. ז. וו.; אזא פארריכטונג צום אנדרעהען אדער אבדרעהען קנוילען פון פאדים; א טרעפ אין נעדרעהטע שטיגען; א קלעטערענדע פלאנצע [א פלאנצע וואס האלט זיך אונטער דרעהענדיג זיך ווי א ספיראלע ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען]; א שליסעל אנצודרעהען א פרוזשינע אדער שפרינג=פעדער; א טרובאטש.

win'der *n.* (הווינ'-דער) א קלאפ וואס פערכאפט דעם אטעם.

wind'fall *n.* (הווינד'-פאהל) פרוכט וואס איז נעפאלען פון בוים דורך'ן ווינד, אבגעשלאגענע פרוכט; א בוים וואס איז אומגעווארפען געווארען פון ווינד; א פערוויסטעטער טייל פון א וואלד וואו די בוימער זיינען אומגעווארפען געווארען פון א שטורם=ווינד; אן אונערווארטעטער גליקספאל, א גליקליכער צופאל [ווי א ירושה].

wind'fallen *a.* (הווינד'-פאהלן) וואס איז אראבגעשלאגען געווארען פון ווינד.

wind'fanner *n.* (הווינד'-פענ-ער) ז. *kestrel*

wind'-fer'tilized *a.* (הווינד'-פויר'-טי-לאיזד) בעפרוכטעט מיט דעם בלומען=שטויב וואס ווערט איבערגעטראגען דורך'ן ווינד פון איין פלאנצע צו דער צווייטער.

wind'-flow'er *n.* (הווינד'-פלאו'-ער) א ווינד=בלום, א ווינד=רויז. ז. *wood-anemone*

wind'-fur'nace *n.* (הווינד'-פויר'-נעס) א ווינד=אויווען, א צוג=אויווען [אן אויווען, וואס ווערט אנגעגליהט ניט מיט דער הילף פון א בלאז=זאק, נאר מיט דער הילף פון דעם לופט=צוג].

wind'-gage *n.* (הווינד'-גיידזש) א ווינד=מעסטער, אן אנעמאמעטער [ז. *anemometer*]; אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם לופט=דרוק אין דעם ווינד=קאסטען פון אן ארגעל [ז. *wind-chest*]; א פארריכטונג וואס ווערט צוגעזעצט צו דעם ריכט=פונקט פון א ביקס [ז. *sight*] צו בעשטימען די קראפט פון ווינד און קענען אנשטעלען די ביקס אזוי אז צוליעב דעם ווינד זאל ניט פערפעהלט ווערען דער ציעל.

wind'-gall *n.* (הווינד'-גאהל) א געשווילעכץ אויף דעם מיטעלסטען געלענק

פון א פערד'ס פוס; שטיקלעך רעגנבוי=גען אויף וואלקענס.

wind'-galled *a.* (הווינד'-גאהלד) וואס ליידט פון א געשווילעכץ אויף'ן מיטעל=סטען געלענק פון פוס [וועגען פערד].

wind'-gauge *n.* (הווינד'-גיידזש) ז. ***wind-gage***

wind'-gun *n.* (הווינד'-גאן) ז. ***air-gun***

wind'-hatch *n.* (הווינד'-העטש) די עפ=נונג אדער דער פלאץ אין א מעטאל=גרוב, וואו מען נעהמט ארויס דעם רויה=מעטאל פון דער ערד.

wind'hawk *n.* (הווינד'-האהק) ז. ***kestrel***

wind'-house *n.* (הווינד'-האוס) א הויז [טיילווייז געבויט אונטער דער ערד] צום בעשיצען זיך פון א שטורם.

wind'hover *n.* (הווינד'-האוו-ער) ז. ***kestrel***

win'diness *n.* (הווינ'-די-נעס) ווינדיג=קייט, שטורמדיגקייט; דאס ליידען פון ווינד אין מאגען; די נייגונג ארויסצורו=פען ווינד אדער גאזען אין מאגען [ווי געוויסע שפייז]; פוסטקייט, ניכטיגקייט; בעריהמערישקייט, פוסטער שטאלץ.

win'ding *a. and n.* (הוואינ'-דינג) גע=דרעהט, אויסגעקרימט, ספיראל=פערמיג; זיך שלענגלענד; קרום, געבויגען; בויגונג, אויסבויגונג, קרימונג, פערקרימונג, פער=דרעהונג; א סיגנאל מיט'ן באטסמאנ'ס פייפעל [ז. ***boatswain***].

win'ding-en'gine *n.* (הוואינ'-דינג-ענ'-דזשין) א מאשין אנצודרעהען און אב=צודרעהען א שטריק ביים אויפהויבען און ארוואבלאזען משאות מיט א הויב=מאשין.

win'dingly *adv.* (הוואינ'-דינג-לי) זיך דרעהענדיג, זיך שלענגלענדיג; געדרעהט, געקרימט.

win'ding-machine' *n.* (הוואינ'-דינג-מע-שין') א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף שפולקעס [קאטושקעס], וועב=שיפ=לעך א. ז. וו.

win'ding-sheet *n.* (הוואינ'-דינג-שיעט) א טויטען=ליילעך [א ליילעך אין וועלכען מען וויקעלט איין א מת]; דער קרייז פון אבגעשמאלצענע שטיקלעך חלב ארום א ברענענדען ליכט [לויט אן אל=טען אבערגלויבען, איז דיעזער קרייז גע=ווען א סימן פון טויט אדער אונגליק].

win'ding-stair'case *n.* (הוואינ'-דינג-סטעהר'-קיים) געדרעהטע טרעפ.

win'ding-stairs *n.* (הוואינ'-דינג-סטעהרז) ז. ***wentletrap***

wind'-in'strument *n.* (הווינד'-אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער בלאז=אינ=סטרומענט.

wind'lass *n. and v.* (הווינד'-לעס) א הויב=מאשין וואס בעשטעהט פון א וואל=אדער אקס מיט אן אנגעוויקעלטען שטריק וואס ציהט ארויף א לאסט; אויפהויבען אדער ארויפציהען מיט אזא הויב=מאשין. ז. ***winch***

win'dle *n.* (הווינדל) א דרעה=אפאראט; אזא מאס [פאר תבואות א. ז. וו.].

wind'less *a.* (הווינד'-לעס) אהן ווינד; שטיל, רוהיג; אהן אן צטעם.

win'dlestraw *n.* (הווינ'דל-סטראה) די אויסגעטריקענטע שטענגלעך פון גראזען.

wind'-mar'ker *n.* (הווינד'-מאר'-קער) א פייל, נארעל א. ז. וו. אנצוצייגען אויף א מאפע די ריכטונג פון ווינד.

wind'mill *n.* (הווינד'-מיל) א ווינד=מיהל; אן אונאויספיהרבארער פלאן, א לופט=שלאס; א פאנטאזיע; אן איינגע=בילדעטע זאך, א כימערע.

Windmill

wind'mill-cap *n.* (הווינד'-מיל-קעפ) א ווינד=מיהל דאך [דער אויבערשטער זיך=דרעהענדער טייל פון א ווינד=מיהל].

win'dow *n. and v.* (הווינ'-דאו) א פענ=סטער; אן עפנונג; אין אנאטאמיע — איינס פון די צוויי לעכלעך אין ביין צווי=שען דעם פויק=הייטעל און דעם אינערלי=כען טייל פון אויער; א דעקעל, א לע=דעל, אן אויגען=לעדעל; א פיגור וואס בילדעט זיך דורך ליניען וואס קרייצען איינע די אנדערע; בעזארגען מיט פענ=סטער; מאכען א ריס אין עפעס [ווי אין א מאנטעל]; אריינשטעלען אין א פענ=סטער].

win'dow-blind *n.* (הווינ'-דאו-בלאינד) א פענסטער=שירם; א פענסטער=פארהאנג וואס וויקעלט זיך ארויף אויף א ראלע.

win'dow-cur'tain *n.* (הווינ'-דאו-קויר'-טען) א פענסטער=גארדינע, א פענ=סטער=פארהאנג.

win'dow du'ty (הווינ'-דאו דיו'-טי) ז. ***window tax***

win'dowed *a.* (הווינ'-דאוד) מיט פענ=סטער, מיט לעכער; מיט ריסען.

win'dow-frame *n.* (הווינ'-דאו-פריים) א פענסטער=ראהם, א שויבען=ראהם.

win'dow-gard'ening *n.* (הווינ'-דאו-גארד'-נינג) דאס קולטיווירען פלאנצען אין הויז פאר דעם שיין פון פענסטער.

win'dow-ga'zer *n.* (הווינ'-דאו-גיי'-זער) איינער וואס זיצט אהן ארבייט און קוקט אין פענסטער, א פוילענצער.

win'dow-glass *n.* (הווינ'-דאו-גלעס) פענסטער=גלאז; א שויב.

win'dow-han'gings *n.* (הווינ'-דאו-הענ'-גינגז) פענסטער=פארהאנגען.

win'dowless *a.* (הווינ'-דא-לעס) אהן פענסטער.

win'dowlet *n.* (הווינ'-דא-לעט) א פענסטערעל.

win'dow-lift *n.* (הווינ'-דאו-ליפט) א רימען אדער א שנירעל אויפצוהויבען די שויבען=ראהם אין א פענסטער [בעזונ=דערס אין א קארעט אדער וואגאן].

win'dow-mir'ror *n.* (הווינ'-דאו-מיר'-אר) א פענסטער=שפיעגעל [א שפיע=געל ביי א פענסטער צום אבשפיעגלען די דרויסענדיגע זאכען].

win'dow-ope'ner *n.* (הווינ'-דאו-אופ'-נער) א פענסטער=עפנער [א פאר=ריכטונג צו עפענען און האלטען אפען א פענסטער].

win'dow-pane *n.* (הווינ'-דאו-פיין) א פענסטער=שויב.

win'dowphane *n.* (הווינ'-דאו-פיין) אזא פאפיער וואס מען קלעפט אן אויף א שויב פון א טהיר אדער פענסטער צו מאכען דאס גלאז מאט און אונדורכזיכ=טיג.

win'dow-pole *n.* (הווינ'-דאו-פאול) א לאנגער שטעקען צו עפנען א הויך פענ=סטער.

win'dow-sash *n.* (הווינ'-דאו-סעש) די שויבען=ראהם פון א פענסטער.

win'dow-seat *n.* (הווינ'-דאו-סיעט) א פענסטער=זיץ, א זיץ=ארט אין דער אויסהוילונג פון א פענסטער.

win'dow-shade *n.* (הווינ'-דאו-שייד) ז. ***window-blind***

win'dow-shut'ter *n.* (הווינ'-דאו-שאט'-ער) א פענסטער=לאדען.

win'dow tax (הווינ'-דאו טעקס) פענ=סטער=שטייער, אזא שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין ענגלאנד פון יעדען פענסטער פון הויז [שפעטער האט מען געצאהלט שטייער בלויז פון די פענ=סטער, וועלכע זיינען געווען מעהר ווי זעקס אין א הויז, און אין יאהר 1851 איז דיעזער שטייער אינגאנצען אבגע=שאפט געווארען].

wind'pipe *n.* (הווינד'-פאיפ) די לופט=רעהר אין האלז, דער גארגעל.

wind'-plant *n.* (הווינד'-פלענט) ז. ***wood-anemone***

wind'-pox *n.* (הווינד'-פאקס) ווינד=פאקען [אזא קראנקהייט].

wind'-pres'sure *n.* (הווינד'-פרעש'-אור) דער דרוק פון ווינד.

wind'-pump *n.* (הווינד'-פאמפ) א פומפ וואס בעוועגט זיך דורך דעם דרוק פון ווינד.

wind'-rec'ord *n.* (הווינד'-רעק'-ארד) ז. ***anemogram***

wind'-rode *a.* (הווינד'-ראוד) וואס פאהרט אין דער ריכטונג פון ווינד און ניט אין דער ריכטונג פון שטראם [וועגען א שיף].

wind'-rose *n.* (הווינד'-ראוז) א טא=בעלע אדער דיאגראם, וועלכע בעווייזט דאס פערהעלטניס פון דער ריכטונג פון ווינד צו אנדערע מעטעארלאגישע ער=שיינונגען [ווי די טעמפעראטור א. ד. ג.]; א טאבעלע, וועלכע ציינט אן די אפט=קייט פון ווינדען אין פערשיעדענע ריכ=טונגען.

wind'row *n. and v.* (הווינד'-ראו) א רייה פון קופעס היי אדער פון גארבען וואס זיינען אויסגעלעגט אזוי, אז דער ווינד זאל בלאזען צווישען זיי; א צייל פון שטיקער טארף אדער אנדערע זאכען וואס זיינען אויסגעלעגט צום טריקענען; אויסלעגען אין רייהען אין דער ריכטונג פון ווינד.

wind'-sail *n.* (הווינד'-סייל) א פליגעל פון א ווינד=מיהל; א ברייטע רעהר אריינצולאזען פרישע לופט אין די אונ=טערשטע טיילען פון א שיף.

wind'-scale *n.* (הווינד'-סקייל) דער ווינד=מאסשטאב [א טאבעלע פון ציפע=רען אדער נומערען, וועלכע בעצייכנען די פערשיעדענע שטארקייט פון ווינד, ווי 1 בעצייכענט א לייכט ווינטעל, 2 — א מעסיגען ווינד, 3 — א שטארקען ווינד א. ז. וו.].

wind'-shake *n.* (הווינד'-שייק) א צו=שפאלטונג, א פלאצונג אין געהילץ.

wind'-sha'ken *a.* (הווינד'-שייקען) גע= שאקעלט פון ווינד; צוטרייסעלט פון ווינד; צושעדיגט פון ווינד.

wind'-shock *n.* (הווינד'-שאק) ז. ***wind-shake***.

wind'-side *n.* (הווינד'-סאיד) די זייט פון וואנען דער ווינד בלאזט.

wind'-storm *n.* (הווינד'-סטאהרם) א שטורם=ווינד.

wind'stroke *n.* (הווינד'-סטראוק) אזא פאראליטש ביי פערד.

wind'sucker *n.* (הווינד'-סאק-ער) איינער וואס בינדט זיך אדער טשעפעט זיך; איינער וואס איז גרייט אנצופאלען אויף יעדען פאר יעדען מינדעסטען חטא; א פערד וואס האט א געוועהנהייט צו בייסען די קארעטע.

wind'-swift *a.* (הווינד'-סהוויפט) שנעל ווי א ווינד, ווינד=שנעל.

wind'-tight *a.* (הווינד'-טאיט) וואס לאזט ניט אריין קיין ווינד; וואס לאזט ניט דורך קיין לופט; געשיצט פון ווינד.

wind'-trunk *n.* (הווינד'-טראנק) דער ווינד=קאסטען [אין אן ארגעל].

wind'-up *n.* (הוואינד'-אפ) די ענדע, דער שלוס, די פערענדיגונג.

wind'ward *n., a. and adv.* (הווינד'-הווארד) די ווינד=זייט, דער פונקט פון וואנען עס בלאזט דער ווינד; וואס ליעגט צו דער ווינד=זייט: צום ווינד=צו; אין דער ריכטונג פון ווינד.

wind'-way *n.* (הווינד'-הוויי) א לופט= דורכגאנג, א לופט=עפנונג.

wind'-wheel *n.* (הווינד'-הוויעל) א ווינד=ראד, א ראד געטריבען פון ווינד.

wind'-worn *a.* (הווינד'-הוואורן) פער= וויסטעט פון ווינד, אבגעניצט אדער צו= שטערט פון ווינד.

win'dy *a.* (הווינ'-די) ווינדיג, בלאזענד; שטורמדיג; צום ווינד=צו; אויסגעשטעלט צום ווינד; אנגעגריפען פון ווינד; וואס רופט ארויס ווינד אדער גאזען אין מא= גען [ווי געוויסע שפייז]; לופטיג, פוסט, ניכטיג, אהן ממשות; בעריהמעריש, מיט פוסטער גאוה.

wine *n. and v.* (הוואין) וויין; בע= טרונקענהייט, שכרות; א קערמעשעל, א הוליאנקע [מיט וויין]; בעזארגען מיט וויין; מכבד זיין מיט וויין; טרינקען וויין.

wine'-bag *n.* (הוואינ'-בעג) א וויין= לאגעל, א לעדערנע כלי צו האלטען וויין; א שכור, א פיאניצע.

wine'berry *n.* (הוואינ'-בער-אי) די וויין=יאגדע, א מין יאפאנעזישע מאלינעס; די היידעל=בעערע [ז. ***huckleberry***].

wine'bibber *n.* (הוואינ'-ביב-ער) א וויין=זויפער, א וויין=טרינקער, א פיאניצע, א שכור.

wine'bibbery *n.* (הוואינ'-ביב-ער-אי) שכרות, זויפעריי.

wine'bibbing *a. and n.* (הוואינ'-ביב-אינג) וואס טרינקט פיעל וויין; שכור'ענד; א וויין=טרינקער, א שכור, א זויפער.

wine'-bis'cuit *n.* (הוואינ'-ביס'-קיט) א וויין=ביסקוויט [א ביסקוויט צום צוביי= סען ביים וויין=טרינקען].

wine'-bot'tle *n.* (הוואינ'-באט'ל) א וויין=פלאש, א וויין=בוטעל.

wine'-bowl *n.* (הוואינ'-באול) א וויין= טאס [א ברייטע כלי פון וועלכער מען טרינקט וויין].

wine'-bush *n.* (הוואינ'-בוש) א וויין= קוסט [א צייכען נעבען א טאווערנע אדער וויין=קעלער, אז דארט ווערט פערקויפט וויין].

wine'-car'riage *n.* (הוואינ'-קער'-אידזש) אזא קערבעל אויף רעדלעך צו האלטען א פלאש וויין.

wine'-cask *n.* (הוואינ'-קעסק) א וויין= פאס, א פאס צו האלטען וויין.

wine'-cel'lar *n.* (הוואינ'-סעל'-אר) א וויין=קעלער.

wine-col'ored *a.* (הוואינ'-קאל'-ארד) פון א וויין=קאליר, רויטליך.

wine'-con'ner *n.* (הוואינ'-קאנ'-ער) א וויין=פראבירער, אן אויפזעהער איבער'ן וויין.

wine'-coo'ler *n.* (הוואינ'-קוה'-לער) א וויין=קיהלער, א כלי מיט אייז=וואסער, וואו וויין ווערט אבגעקיהלט צום טרינקען.

wine'-fat *n.* (הוואינ'-פעט) א וויין= קעסעל [וואוהין דער וויין רינט אריין פון אונטער דער וויין=פרעס].

wine'fly *n.* (הוואינ'-פלאי) א וויין= פליעג [אזא פליעגעלע וואס האלט זיך אין אלקאהאלישע משקאות אדער וואס שפייזט זיך פון פוילענדע פרוכט, פון אויסגעדריקטע וויינטרויבען א. ז. וו.].

wine'-glass *n.* (הוואינ'-גלעס) א וויין= גלעזעל.

wine'glassful *n.* (הוואינ'-גלעס-פול) אזוי פיעל וויין וויפיעל עס ענטהאלט א וויין=גלעזעל.

wine'-grow'er *n.* (הוואינ'-גראו'-ער) א וויינגערטנער, איינער וואס קולטיווירט א וויינגארטען צו פראדוצירען וויין.

wine'-grow'ing *n.* (הוואינ'-גראו'-אינג) וויינגערטנעריי, וויין=קולטיווירונג, דאס פלאנצען וויינשטאקען צו פראדוצי= רען וויין.

wine'less *a.* (הוואינ'-לעס) אהן וויין.

wine'-marc *n.* (הוואינ'-מארק) אויס= געדריקטע וויינטרויבען, די פסלת פון אויסגעדריקטע וויינטרויבען.

wine'-meas'ure *n.* (הוואינ'-מעזש'-אור) א וויין=מאס.

wine'-mer'chant *n.* (הוואינ'-מויר'-טשענט) א וויין=הענדלער; א הענדלער פון אלקאהאלישע משקאות [הויפטזעכליך א גרויס=הענדלער, א הורטאוויניק].

wine'-palm *n.* (הוואינ'-פאהם) א וויין= פאלמע [א פאלמען=בוים, פון וועמענס זאפט עס ווערט געמאכט א מין וויין]. ז. ***palm-wine***.

wine'-par'ty *n.* (הוואינ'-פאר'-טי) א וויין=אונטערהאלט, א הוליאנקע.

wine'-press *n.* (הוואינ'-פרעס) א וויין= פרעס, א פרעס אויסצוקוועטשען די זאפט פון וויינטרויבען.

wine'-room *n.* (הוואינ'-רוהם) א וויין= צימער, א שענק=צימער, א וויין=קעלער; א הויז וואו מען פערקויפט וויין.

wi'nery *n.* (הוואי'-נער-אי) אן ארט וואו מען מאכט וויין.

wine'sap *n.* (הוואינ'-סעפ) ז. ***winesap apple***.

wine'sap ap'ple (הוואינ'-סעפ עפל) זעהר א גוטער זארט אמעריקאנער עפעל. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***.

wine'-skin *n.* (הוואינ'-סקין) א וויין= לאגעל געמאכט פון א פעל פון א חיה.

wine'-sour *n.* (הוואינ'-סאור) א מין פלוים.

wine'-stone *n.* (הוואינ'-סטאון) וויינ= שטיין [אזא שטאף וואס זעצט זיך אב אויף די ווענד און דעק פון וויין=פעסער].

wine'-tas'ter *n.* (הוואינ'-טייס'-טער) א וויין=פערזוכער, א וויין=פרובירער; אזא פארריכטונג צום פרובירען וויין.

wine'-vaults *n.* (הוואינ'-וואהלטס) א וויין=קעלער; אן ארט וואו מען פרובירט וויין; א וויין=שענק.

wi'ney *a.* (הוואי'-ני) ז. ***winy***.

wing *n. and v.* (הווינג) א פליגעל; אן אבר פון א בעשעפעניש וואס איז ענהליך צו א פליגעל; דער פאדערשטער פוס פון א פיער=פיסיגער חיה; די האנד פון א מענשען [הומאריסטיש]; די עמבלעם פון געשווינדקייט; דער סימבאל פון בע= שיצונג; דאס פליהען; א פליה; א הויז= פליגעל, א זייטיגער בנין; אן ארמעע=פלי= געל [אן אבטיילונג פון אן ארמעע וואס שטעלט פאר די רעכטע אדער לינקע זייט אין בעצוג צו איהר צענטער]; א זייט, א טייל אדער זייטיגער צוגאב צו עפעס; אין א טעאטער — איינע פון ביידע זיי= טען פון דער סצענע; די דעקאראציאן פון דער זייט פון סצענע; בעפליגלען, גע= בען פליגלען; מאכען פליהען, צוגעבען שנעלקייט אדער געשווינדקייט; צוגעבען א פלאנק אדער א צובוי פון דער זייט; קעהרען אדער רייניגען עפעס מיט א פלי= געל אדער פלעדערוויש; טראגען אויף פליגלען; אריבערפליהען, דורכפליהען; פערוואונדען די פליגלען, מאכען אונמעג= ליך עפעס צו טהאן; פליהען; זיך בע= וועגען לייכט און שנעל.

wing'-beat *n.* (הווינג'-ביעט) ז. ***wing-stroke***.

wing'-conch *n.* (הווינג'-קאנק) ז. ***wing-shell***.

winged *a.* (הווינגד) בעפליגעלט, מיט פליגלען; שנעל, געשווינד; ווי אויף פליגלען, הויך, ערהאבען; מיט א צובראָ= כענעם פליגעל, פערקריפעלט, אונפעהיג, אונטויגליך צו עפעס.

winged bull (הווינגד בול) א בעפלי= געלטער אקס [א פיגור אין דער פארציי= טיגער אסירישער בוי=קונסט, וואס האט פארגעשטעלט א קערפער פון אן אקס אדער לייב מיט א קאפ פון א מענשען און מיט פליגלען. דיעזע פיגורען זיינען וואהר= שיינליך געווען א סימבאל פון דער פער= איינונג פון דער גרעסטער גייסטיגער און פיזישער קראפט].

winged li'on (הווינגד לאי'-אן) א בע= פליגעלטער לייב [אין דער אסירישער בוי=קונסט]. ז. ***winged bull***.

wing'edly *adv.* (הווינג'-עד-לי) בעפלי= געלט; שנעל; ערהאבען; הויך פליהענד; אויף פליגלען, מיט פליגלען, דורך פליגלען.

wing'er *n.* (הווינג'-ער) איינע פון די קליינע פעסער מיט וואסער וואס שטעהען ביי דער זייט פון א שיף; איינער אדער עפעס וואס בעפליגעלט אדער מאכט פלי= הען.

wing'-feath'er *n.* (הווינג'-פעטה'-ער) א פליגעל=פעדער, א פעדער פון א פליגעל.

wing'-fish *n.* (הווינג'-פיש) א פליהענ= דער פיש. ז. ***flying-fish***.

wing'-foot'ed *a.* (הווינג'-פוט'-עד) שנעל=פיסיג, פלינק אויף די פיס; שנעל, געשווינד.

wing'-formed *a.* (הווינג'-פארמד) פלי= געל=פערמיג, ווי א פליגעל.

wing'-han'ded *a.* (הווינג'-הענ'-דעד) פליגעל=הענטיג, ביי וועלכען די הענד אדער

פאדערפיס זיינען פליגעל=פערמיג [ווי ביי א פלעדערמויז].

wing'less *a.* (הווינג'-לעס) אהן פליגלען; וואס קען ניט פליהען.

wing'lessness *n.* (הווינג'-לעס-נעס) פליגעללאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פליגלען.

wing'let *n.* (הוויטג'-לעט) א קליינער פליגעל.

wing'-mem'brane *n.* (הווינג'-מעמ'-בריין) דאס פליגעל=הייטעל פון א פלעדערמויז.

wing'-pas'sage *n.* (הווינג'-פעס'-עדזש) א דורכגאנג ביי די זייטען פון א שיף.

wing'-pen *n.* (הווינג'-פען) א שיפס=קאמער פאר אייז אדער זאלץ.

wing'-quill *n.* (הווינג'-קהוויל) א גרויסער פעדער אדער פליה=פעדער פון א פליגעל.

wing'-shell *n.* (הווינג'-שעל) דער פליגעל=מושעל, די פליגעל=דעקע [אזא מושעל, ביי וועלכען איין ליפ פון דער עפנונג איז אויסגעצויגען ווי א פליגעל]; דער פליגעל=שנעק [דער שנעק פון א פליגעל=מושעל].

Wing-shell

wing'-shoo'ting *n.* (הווינג'-שוה'-טינג) דאס שיסען פליהענדע פויגלען [בעת זיי פליהען].

wing'-shot *a. and n.* (הווינג'-שאט) געשאסען אין פליגעל; געשאסען בעת'ן פליהען; א שאס אין א פליהענדען פויגעל; איינער וואס שיסט פליהענדע פויגלען [בעת זיי פליהען].

wing'-spread *n.* (הווינג'-ספרעד) די ברייט פון די פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען [דער שטח פון איין עק ביז'ן צווייטען פון די פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען].

wing'-stroke *n.* (הווינג'-סטראוק) דער פליגעל=שלאג, דאס שווינגען מיט די פליגלען.

wing'-swift *a.* (הווינג'-סהוויפט) שנעל פליהענד.

wing'-tip *n.* (הווינג'-טיפ) דער שפיץ פון פליגעל.

wing'-tran'som *n.* (הווינג'-טרענ'-סאם) דער אויבערשטער און לענגסטער באלקען פון א שיף.

wing'y *a.* (הווינג'-אי) פליגעלדיג, בעפליגעלט; הויך, ערהאבען; געשווינד, שנעל.

win in a can'ter (הוויז אין ע קענ'-טער) לייכט גובר זיין א געגנער.

wink *v. and n.* (הווינק) ווינקען, פינטלען מיט די אויגען; פערמאכען די אויגען; מאכען זיך ניט זעהענדיג, מאכען זיך כלא ידע; א וואונק טהאן, אנווינקען, אנדייטען אויף עפעס; שימערירען, פינקלען [וועגען א שיין]; דאס ווינקען; א וואונק, אן אנדייטונג אויף עפעס; אן אויגענבליק, א מאמענט; דאס פינקלען, א שימערירענדער שיין.

win'ker *n.* (הווינ'-קער) א ווינקער, איינער וואס ווינקט; א פערד=בריל [איינע פון די צוויי לעדערנע קלאפעס וואס פערשטעלען דעם פערד'ס אויגען כדי עס זאל ניט קוקען אין די זייטען]; דאס אויגען=לעדעל; דאס אויג; דער ווינק=מוסקול פון דער ברעם.

win'ker-leath'er *n.* (הווינ'-קער-לעטה'-ער) דאס אויסערליכע לעדערעל פון א פערד=בריל. ז. *winker*

win'ker-mus'cle *n.* (הווינ'-קער מאס'ל) דער ווינק=מוסקול פון דער ברעם.

win'king *n.* (הווינ'-קינג) דאס ווינקען, דאס פינטלען מיט די אויגען.

win'kingly *adv.* (הווינ'-קינג-לי) ווינקענדיג; מיט א וואונק.

win'kle *n.* (הווינקל) א מין ים=שנעקע.

win'nable *a.* (הווינ'-עבל) וואס קען געוואונען ווערען.

win'ner *n.* (הווינ'-ער) א געווינער; אן ערפאלגרייכער קאנקורענט.

win'ning *a. and n.* (הווינ'-אינג) געווינענד; איינגעהמענד; אנציהענד, בעצויבערנד; דאס געווינען; דאס געוואונענע; א געווינס; פראפיט; פערדיענסט.

win'ningly *adv.* (הווינ'-אינג-לי) געווינענדיג; אנציהענד, בעצויבערנד.

win'ningness *n.* (הווינ'-אינג-נעס) דאס זיין אנגענעהם, אנציהענד אדער בעצויבערנד.

win'ning-post *n.* (הווינ'-אינג-פאוסט) דער ציעל=סלופ, דער ציעל פון א וועטלויף.

win'now *v. and n.* (הווינ'-או) וועהען, אויסבלאזען [מעקענע פון תבואה]; בלאזען אויף עפעס; אומווארפען אדער שאקלען דורך בלאזען; דורכזיפען, פאנאנדערטיילען; שטרענג דורכקוקען אדער בעטראכטען אן ענין; אנאליזירען, אויספרובירען יעדע זאך בעזונדער; פלאטערען, שווינגען [ווי מיט פליגלען]; שלאגען מיט די פליגלען; א וועהעלקע, א פארריכטונג אדער מאשין וואס דיענט צו וועהען אדער אויסבלאזען תבואה.

win'nower *n.* (הווינ'-א-ער) א וועהער, א וועהעלקע, אן אויסבלאזער, אן אבזונדערער [איינער אדער עפעס וואס בלאזט אויס די מעקענע פון תבואה].

win'nowing-machine' *n.* (הווינ'-א-אינג-מע-שין') א מאשין צו וועהען אדער אויסבלאזען מעקענע פון תבואה.

win on (הווין אן) געפינען חן אין אייגעמס אויגען; בעקומען אן איינפלוס אויף אימעצען אדער עפעס; געווינען, בעקומען די אויבערהאנד.

win one's spurs (הווין הוואנז ספוירז) בעקומען א טיטול פון אן אדעליגען; בעקומען אלגעמיינע אנערקענונג פאר קאמפעטענץ אדער געניטקייט אין א געוויסער זאך.

win'some *a.* (הוויג'-סאם) אנגענעהם, זים, ליעבליך, אנציהענד; לוסטיג, פרעהליך, לעבעדיג.

win'somely *adv.* (הווינ'-סאמ-לי) אויף אן אנגענעהמען, ליעבליכען שטייגער; מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט.

win'someness *n.* (הווינ'-סאמ-נעס) ליעבליכקייט, אנגענעהמליכקייט; לוסטיגקייט, לעבעדינקייט.

win'ter *n., a. and v.* (הווינ'-טער) ווינטער, די ווינטער=צייט; א כמורנע, שווערע צייט; די צייט פון אפאטיע אדער אונטעטיגקייט; ווינטערדיג, וואס איז שייך צו ווינטער; איבערווינטערען, אבהאלטען ערגעץ=וואו דעם ווינטער; אויפהאלטען עפעס פאר דער ווינטער=צייט.

win'ter-bea'ten *a.* (הווינ'-טער-ביע'טן) בעשעדיגט פון ווינטער.

win'terberry *n.* (הווינ'-טער-בער-אי) די ווינטער=בעערע, די ווינטער=יאגדע [אזא נארד=אמעריקאנישער קוסט אדער בוש].

win'ter-bloom *n.* (הווינ'-טער-בלוהם) דער ווירגינישער צויבער=שטרויך [אזא נארד=אמעריקאנישער קוסט אדער בוש]. ז. *witch-hazel*

win'ter-bound *a.* (הווינ'-טער-באונד) פערהאלטען, פערשפארט אדער געשטערט פון ווינטער.

win'ter-cher'ry *n.* (הווינ'-טער-טשער'-אי) דער ווינטער=קארשענבוים, די יודען=קארש [אזא דרום=אייראפעאישער קוסט מיט ווייסליכע בליהונגען און רויטע עסבארע יאגדעס].

win'ter-clad *a.* (הווינ'-טער-קלעד) ווינטערדיג אנגעקליידעט, ווארעם אנגעטהאן.

win'ter-clo'ver *n.* (הווינ'-טער-קלאו'-ווער) ז. *partridge-berry*

win'tered *a.* (הווינ'-טערד) וואס האט דורכגעליטען אדער געדויערט [פיעל] ווינטערס; ליידענד פון ווינטער; לייידענד.

win'terer *n.* (הווינ'-טער-ער) איינער וואס ווינטערט.

win'ter fal'low (הווינ'-טער פעל'-או) לאנד וואס ווערט אויפגעאקערט ווינטערצייט.

win'tergreen *n.* (הווינ'-טער-גריען) דאס ווינטערגרין [א קליינע גראז=ארטיגע פלאנצע מיט שטענדיג=גרינע בלעטלעך און מיט ווייסע אדער ראזעווע בליהונגען. וואקסט געוועהנליך אין וועלדער].

win'ter-ground *v.* (הווינ'-טער-גראונד) איבערהאלטען איבער'ן ווינטער, איבערדעקען [פלאנצען] אזוי אז זיי זאלען ניט בעשעדיגט ווערען פון ווינטער.

win'ter gull (הווינ'-טער גאל) די גרויע מעווע אדער טשייקע [אזא ים=פויגעל]; א מעווע וואס קומט אין א געוויסער געגענד אום ווינטער.

win'tering *n.* (הווינ'-טער-אינג) דאס איבערווינטערען; ווינטער=פראוויזיע פאר בהמות.

win'terish *a.* (הווינ'-טער-איש) ווינטערדיג, וואס איז שייך צום ווינטער.

win'ter-kill *v.* (הווינ'-טער-קיל) טויטען אדער בעשעדיגען דורך דער ווינטער=קעלט; לאזען איבערפריהרען [תבואות].

win'ter-killed *a.* (הווינ'-טער-קילד) געטויטעט אדער בעשעדיגט דורך דער ווינטער=קעלט.

win'terless *a.* (הווינ'-טער-לעס) וואס ליידעט ניט פון ווינטער; וואס ווייסט ניט פון ווינטער=קעלט.

win'ter-lodge *n.* (הווינ'-טער-לאדזש) די ווינטער=איינהילונג [דער פלאנצען=טייל, וואס בעשיצט אום ווינטער די נייע שפראצונג].

win'ter-lodg'ment *n.* (הווינ'-טער-לאדזש'-מענט) ז. *winter-lodge*

win'terly *a.* (הווינ'-טער-לי) ווינטער-דיג; קאלט, כמורנע, טרויעריג.

win'ter-set'tle *n.* (הווינ'-טער-סעט'ל) א ווינטער-וואהנונג א ווינטער-קווארטיר.

win'tery *a.* (הווינ'-טער-אי) ז. *wintry*

win the day (הווין טהי דיי) מנצח זיין, זיעגען; האבען ערפאלג.

win the toss (הווין טהי טאסס) געווי-נען, האבען ערפאלג, מצליח זיין.

win'triness *n.* (הווינ'-טרי-נעס) ווינ-טערדיגקייט; קאלטקייט.

win'try *a.* (הווינ'-טרי) ווינטערדיג, קאלט; וואס איז שייך צו ווינטער.

win upon' (הווין א-פאן') ז. *win on*

wi'ny *a.* (הוואי'-ני) ווייניג, וויינארטיג; ענהליך צו וויין; וואס איז שייך צו וויין.

winze *n.* (הווינז) — א (בערגווערק) אין בערג-ארבייט — א האריזאנטאלע אויסהוילונג אדער קארי-דאר אונטער דער ערד, וואס פיהרט פון איין שאכט צו אן אנדערער [דאס רוב ווערען אזעלכע אויסהוילונגען געמאכט צוליעב ווענטילאציאן].

wipe *v. and n.* (הוואיפ) אויס-ווישען [ווי מיט א האנדטוך]; אבריי-בען, אבריינינען [ווי מיט א בערשטעל]; אבווישען [די זינד], אויסריינינגען [פון שלעכטיגקייטען]; ביים צונויפליימען רעהרען — ארויפלעגען לייט-מעטאל אויף א רעהר מיט א שמיקעל טוך אדער לע-דער; שלאגען, שמייסען, בעשטראפען; דאס ווישען, דאס אבווישען; א וויש, א שלאג, א שניט, א שראם; א שטארקער קלאפ; עפעס מיט וואס מען ווישט אב; א נאז-טיכעל; אזא הויב-צאפען [ז. *wiper*].

wipe away' (הוואיפ ע-הוויי') אוועק-ווישען, אבווישען.

wipe down (הוואיפ דאון) אבווישען.

wipe off (הוואיפ אף) אבווישען.

wipe out (הוואיפ אוט) אויסראטען, אויס'הרג'ענען, פארניכטען, פערמיליגען.

wi'per *n.* (הוואי'-פער) א ווישער, אן אבווישער; א האנד-טוך, א וויש-לאפען, א וויש-טוך; א נאז-טיכעל; אזא הויב-צאפען אויף אן אקס וואס גליטשט זיך אויף איהם ארויף און ארונטער [ז. איל.]; אזא אייזערען שטעקעל צו ריי-ניגען דאס לאך פון א ביקס אדער פון א הארמאט.

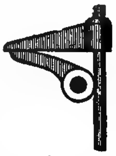
Wiper

wi'per-wheel *n.* (הוואי'-פער-הוויעל) א דוימענראד. ז. *cam-wheel*

wi'ping *n.* (הוואי'-פינג) דאס ווישען אדער אבווישען; דאס אנבארעכען די ביי-נער.

wi'ping-rod *n.* (הוואי'-פינג-ראד) אן אייזערען שטעקעלע צום רייניגען דאס לאך פון א ביקס אדער פון א הארמאט.

wire *n., a. and v.* (הוואיר) א דראט; א טעלעגראף-דראט; א טעלעפאן-דראט; א טעלעגראף; א טעלעגראמע; א מעטא-לענע סטרונע פון א מוזיקאלישען אינסטרו-מענט; א מוזיקאלישער אינסטרומענט; א זעהר דין דרעטעל אדער דינע ליניע אין דעם פאקוס פון א טעלעסקאפ אדער ספעק-טיוו; אזא לאנגער בויגזאמער פאזער אדער שטאם פון די פעדערען פון פערי-שיעדענע פויגלען; א קעשענע-גנב מיט לאנגע פינגער [אין גנבים-שפראך]; די קאנטראלירונגס-מאכט פון א פאליטישער ארגאניזאציאן; דראטענער, געמאכט פון דראט; בעוויקלען מיט דראט; דורכפלעכ-טען, בעפעסטיגען, פערבינדען אדער ארומ-וויקלען מיט דראט; ציהען עלעקטרישע דראטען [ווי פאר בעלייכטונג, טעלעפאן א. ד. ג.]; טעלעגראפירען; שיקען א טע-לעגראמע; אין קראקעט-שפיעל — א טרייב טהאן א באל צום טויער אזוי, אז דער דראט פון טויער זאל בלייבען צווי-שען איהם און אן אנדער באל; פאנגען מיט א דראט-שלייף [פויגלען].

wire away' (הוואיר ע-הוויי') ז. *wire in*

wire bed (הוואיר בעד) ז. *wire mattress*

wire'-bird *n.* (הוואיר'-בוירד) דער דראט-פויגעל [אזא רעגען-פייפער]. ז. *golden plover*

wire bridge (הוואיר ברידזש) א העגנגענדער בריק. ז. *suspension-bridge*

wire ca'bles (הוואיר קייבלז) דראטענע שטריק.

wire'-cut'ter *n.* (הוואיר'-קאט'-ער) א קניפ-צוואנג [אזא שארפער צוואנג צום אבשניידען דראט].

wire'-dan'cer *n.* (הוואיר'-דענ'-סער) א דראט-טענצער [איינער וואס טאנצט אדער מאכט קונצען אויף אן אנגעצויגע-נעם דראט].

wire'-dan'cing *n.* (הוואיר'-דענ'-סינג) דראט-טענצעריי, דאס טאנצען אדער מא-כען קונצען אויף אן אנגעצויגענעם דראט.

wire'draw *v.* (הוואיר'-דראה) ציהען דראט [אויסציהען מעטאל אין דראט]; אויסציהען אין דער לענג; פערלענגערען; צופיעל זיך גריבלען; פערדרעהען; בע-שווינדלען; אבציהען דאמפף פון א דאמפף-מאשין דורך איינע אדער מעהרע-רע קליינע עפנונגען.

wire'drawer *n.* (הוואיר'-דראה-ער) א דראט-ציהער; איינער וואס ציהט אויס נוצלאז [בעזאנדערס ווענען א געדאנק]; איינער וואס פערדרעהט [א געדאנק]; א קארגער מענש, א קמצן.

wire'drawing *n.* (הוואיר'-דראה-אינג) דאס ציהען דראט; דאס אויסצי-הען א געדאנק אדער ארגומענט צו לאנג.

wire'-edge *n.* (הוואיר'-עדזש) דער פערבויגענער שארף פון א שנייד-געצייג וואס קומט פון צופיעל שארפען אויף איין זייט [דער פערבויגענער שארף זעהט אוים ווי א דין דרעטעל].

wire'-edged *a.* (הוואיר'-עדזשד) וואס האט א פערבויגענעם שארף וואס זעהט אוים ווי א דין דרעטעל.

wire'-gage *n.* (הוואיר'-גיידזש) א מאס צו מעסטען די דיקקייט פון דראט.

wire'-gauge *n.* (הוואיר'-גיידזש) ז. *wire-gage*

wire gauze (הוואיר גאהז) דראט-גאז [אזא זעהר דינע דראט-נעץ].

wire'-grass *n.* (הוואיר'-גראס) דאס אינדישע קאס-גראז, פיה-גראז [אזא פו-טער-גראז פאר בהמות].

wire'grub *n.* (הוואיר'-גראב) ז. *wireworm*

wire'-heel *n.* (הוואיר'-היעל) הופען-שפאלטונג [אזא פוס-קראנקהייט ביי פערד, ביי וועלכער די קאפיטעם ווערען צושפאלטען].

wire in (הוואיר אין) זיך א נעהם טהאן; ענערגיש אנגעהן; טעלעגראפירען, מעל-דען טעלעגראפיש.

wire'less *a. and n.* (הוואיר'-לעס) דראטלאז, אהן דראטען; דראטלאזע טע-לעגראפיע, דראטלאזער טעלעפאן.

wire'lessly *adv.* (הוואיר'-לעס-לי) אהן דראטען, אויף א דראטלאזען אופן [ווי א טעלעגראף אדער טעלעפאן].

wire'man *n.* (הוואיר'-מען) איינער וואס ציהט אן דראטען [ווי פון טעלע-גראף, טעלעפאן א. ז. וו.] אדער האט די אויפזיכט איבער זיי.

wire mat'tress (הוואיר מעט'-רעס) א דראטענער מאטראץ.

wire'-pull'er *n.* (הוואיר'-פול'-ער) א דראט-ציהער; אן אינטריגאנט, איינער וואס ארבייט מיט געהיימע מיטלען, איי-נער וואס שטרעבט אויסצואיבען אן איינ-פלוס הינטען-ארום.

wire'-pull'ing *n.* (הוואיר'-פול'-אינג) דאס ציהען דראטען; קאנטראלירונג אדער בעאיינפלוסונג פון אן ארגאניזאציאן [הויפטזעכליך פאליטישער], מייסטענס דורך אינטריגען, זייטיגע וועגען אדער הינטען-ארום.

wir'er *n.* (הוואיר'-ער) איינער וואס פאנגט פויגלען אדער חיות מיט א דראט-שלייף; איינער וואס ציהט אן דראטען.

wire'-road *n.* (הוואיר'-ראוד) ז. *wireway*

wire'-sewed *a.* (הוואיר'-סאוד) גענעהט מיט דראט.

wire'-sil'ver *n.* (הוואיר'-סיל'-ווער) דראט-זילבער [זילבער אויסגעצויגען אין לאנגע שטענגעלעך ענהליך צו דראטען].

wire'smith *n.* (הוואיר'-סמיטה) א דראט-שמיעד [א שמיעד וואס שמיעדט אוים דראט מיט'ן האמער].

wire'-stitched *a.* (הוואיר'-סטיטשט) צונויפגענעשטאכען מיט דראט [ווענען בראָ-שורען אדער ביכלעך].

wire'-tram'way *n.* (הוואיר'-טרעמ'-הוויי) ז. *wireway*

wire'way *n.* (הוואיר'-הוויי) דראט-טראנספארטאציאן [א סיסטעם פון דרא-טען איבערצופיהרען אדער איבערצושי-קען פערשיעדענע זאכען, ווי למשל, די דראטען אין גרויסע קראמען, אויף וועל-כע מען שיקט איבער אין קעסטעלעך דאס איינגענעמטע געלד צום קאסירער].

wire'work *n.* (הוואיר'-הווירק) דראט-ארבייט, דראט-ווערק, זאכען וואס זיינען אויסגעפלאכטען פון דראט [ווי דראט-נעצען, שטייגלעך א. ז. וו.].

wire'-wor'ker *n.* (הוואיר'-הווער'-קער) א דראט-ארבייטער, איינער וואס מאכט ארטיקלען פון דראט; א דראט-מאכער.

wire'works *n.* (הוואיר'-הווירקס) א דראט-פאבריק, א דראט-ווערקשטאט.

wire'worm *n.* (הוואיר'-הווירם) דער דראט-ווארם, אזא הארטע לארווע אדער איינזעקטען-ווארם וואס איז זעהר שעד-ליך פאר תבואה [ז. איל.]; אזא ווארם וואס האלט זיך אויף שאף.

Wireworm

wir'ily *adv.* (הוואיר'-אי-לי) דראטיג, אזוי ווי דראט, ענהליך צו דראט.

wir'iness *n.* (הוואיר'-אי-נעס) דראטיג-קייט, דאס זיין ווי דראט.

wir'y *a.* (הוואיר'-אי) דראטיג; פון דראט, א דראטענער; ווי פון דראט.

Wis. [וויס־ *Wisconsin* אבקירצונג פון קאנסין — איינער פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wis'dom *n.* (וויז'־דאם) חכמה, ווייז־הייט, קלוגהייט; געלעהרזאמקייט, ערפאהרענהייט.

wis'dom-tooth *n.* (וויז'־דאם־טוהטה) א ווייזהייטס־צאהן [איינער פון לעצטע באקצייהנער, וועלכע וואקסען געוועהנליך ארויס אין דעם עלטער פון 20 ביז 25 יאהר].

wise *a. and n.* (וואיז) קלוג; פערשטענדיג; ערפאהרען, געשיקט; געשיקט אין מאכען צויבער־קונצען; געלערענט, אינטעליגענט; רעליגיעז, פרום, וואס געהט אין גאטס וועגען; ארט, אופן, שטייגער.

wi'seacre *n.* (וואי'־זיי־קער) איינער וואס האלט זיך פאר א גרויסען חכם; א נאר, א שוטה.

wise'-heart'ed *a.* (וואיז'־הארט'־טעד) קלוג; ערפאהרען.

wise'ly *adv.* (וואיז'־לי) אויף א קלוגען אופן; מיט קלוגהייט, מיט חכמה.

wise man (וואיז מען) א קלוגער אדער געשיקטער מענש; א קונצען־מאכער, א מכשף, א מאגיקער, א וואהרזאגער.

wise'ness *n.* (וואיז'־נעס) ז. *wisdom*.

wise wom'an (וואיז וואומ'־ען) א צויבערין, א כשוף־מאכערין, א וואהרזאגערין; א הייבאם.

wish *v. and n.* (וויש) ווינשען, זיך ווינשען, וועלען, פערלאנגען; בעטען; א וואונש; א פערלאנג.

wish'bone *n.* (וויש'־באון) דער גאפעל־פערמיגער ברוסט־ביין פון אן עוף.

wish'er *n.* (וויש'־ער) א וועלער, א ווינשער, א פערלאנגער.

wish'ful *a.* (וויש'־פול) ווינשענד, פערלאנגענד; געווינשט.

wish'fully *adv.* (וויש'־פול־אי) ווינשענדיג, פערלאנגענדיג; געווינשט, לויט איינעמס וואונש.

wish'fulness *n.* (וויש'־פול־נעס) דאס פערלאנגען, דאס ווינשען.

wish'ing-bone *n.* (וויש'־אינג־באון) ז. *wishbone*.

wish'ing-cap *n.* (וויש'־אינג־קעפ) א ווינש־היטעל [א צויבער־היטעלע וואס ווען איינער טראגט עס, ווערט בלומר'שט זיין יעדער וואונש ערפילט].

wish'ing-rod *n.* (וויש'־אינג־ראד) די ווינש־רוט, דאס ווינש־שטעקעל [א צויבער־שטעקעל, דורך וועלכען מען קען בלומר'שט דערגרייכען אלע פערלאנגען].

wish one fur'ther (וויש וואן פויר'־טהער) ווינשען אימעצען, אז ער זאל זיין ערגעץ אנדערש אדער ער זאל זיך אבטראגען.

wish'tonwish *n.* (וויש'־טאן־וויש) דער נארד־אמעריקאנישער פרייריע־הונד. ז. *prairie-dog*.

wish'-wash *n.* (וויש'־וואש) א שיטערער, שוואכער געטראנק; א שוואכע, קאלירלאזע זאך.

wish'y-wash'y *a. and n.* (וויש'־אי־וואש'־אי) שיטער, שוואך; קאלירלאז; א שיטערער, שוואכער געטראנק.

wiskin'ky *n.* (וויס־קינ'־קי) ז. *wiskinski*.

wiskin'ski *n.* (וויס־קינ'־סקי) איינער פון די בעאמטע אין דעם טאמאני־פעראיין אין ניו יארק [ז. *Tammany Society*] וועלכער זאמעלט געלד פון די פעראיינ־מיטגליעדער פאר דער ארגאניזאציאן.

wiskin'sky *n.* (וויס־קינ'־סקי) ז. *wiskinski*.

wisp *n. and v.* (וויספ) א בינטעל, הויפען אדער זשמעניע [היי אדער שטרוי]; א בעזימעל; א בלאנדזשענדעס פייער [ז. *ignis fatuus*]; אזא פוס־קראנקהייט ביי בהמות; אבקעהרען אדער בערשטען מיט א בעזימעל.

wis'py *a.* (וויס'־פי) עהנליך צו א בעזימעל אדער בינטעל היי.

wist (וויסט) געוואוסט. ז. *wit*.

wista'ria *n.* (וויס־טיי'־רי־א) אזא באב־עהנליכע קלעטערענדע פלאנצע מיט פורפור־בליהונגען.

wist'ful *a.* (וויסט'־פול) 1. שטיל, שטילשווייגענד; 2. נאכדענקענד, ערנסט, פערטראכט, פערטיעפט אין געדאנקען; 3. בייענקענד.

2. He looked at his comrade's wistful face. 3. He cast a wistful, melancholy look toward the sea.

wist'fully *adv.* (וויסט'־פול־אי) מיט ערנסט, אויפמערקזאם, פערטראכט, נאכדענקענדיג; מיט בייענקעניש; פערבענקט.

wist'fulness *n.* (וויסט'־פול־נעס) פערטראכטקייט; פערבענקטקייט.

wis'tit *n.* (וויס'־טיט) ז. *marmoset*.

wis'titi *n.* (וויס'־טי־טי) ז. *marmoset*.

wist'less *a.* (וויסט'־לעס) אונבעוואוסט, ניט וויסענד.

wist'ly *adv.* (וויסט'־לי) שטילשווייגענד, פערטראכט, אויפמערקזאם, ערנסט.

wis'tonwish *n.* (וויס'־טאן־וויש) ז. *wishtonwish*.

wit *n. and v.* (וויט) שכל, פערשטאנד, דער אינטעלעקט, די גייסטיגע פעהיגקייטען, די אורטיילונגס־קראפט; א חכם, א געלעהרטער; א גוטער איינפאל, א המצאה; א וויץ, א וויציגער איינפאל; א וויציגער קאפ, א וויציגער מענש; וויסען, קענען.

wit'an *n.* (וויט'־ען) די מיטגליעדער פון וויטענאגעמאט. ז. *witenagemot*.

witch *n. and v.* (וויטש) איינער אדער איינע וואס גיט זיך אב מיט שווארצער קונסט, א מכשף, א מכשפה; אן אלטע העסליכע און זעהר שלעכטע פרוי; א יונגע פרוי וואס בעצויבערט מיט איהר שעהנהייט אדער מיט איהרע גוטע מאניערען; דער שטורם־פויגעל [ז. *petrel*]; א מין פלאטשיגער פיש; דער בערג אולם־בוים [ז. *elm*]; בעצויבערען, פערכשופ'ען, ווירקען דורך כשוף.

witch'-ball *n.* (וויטש'־באהל) א צויבער־קנויל [אזא גראז־קנויל אין א סטעפע].

witch'-chick *n.* (וויטש'־טשיק) א שוואלב.

witch'craft *n.* (וויטש'־קרעפט) כשוף, צויבעריי, צויבער־קראפט; א צויבער.

witch'-doc'tor *n.* (וויטש'־דאק'־טאר) ז. *medicine-man*.

witch'-elm *n.* (וויטש'־עלם) דער בערג אולם־בוים [אזא אולם־בוים וואס וואקסט אין בערגיגע געגענדען]. ז. *elm*.

witch'ery *n.* (וויטש'־ער־אי) צויבעריי, צויבער־קראפט, כשוף.

witch'es'-be'som *n.* (וויטש'־עז־ביע'־זאם) ז. *witches'-broom*.

witch'es'-broom *n.* (וויטש'־עז־ברוהם) אזא קראנקהאפטער בעזים־ארטיגער אנוואוקס אויף די צווייגען פון געוויסע בוימער.

witch'es'-but'ter *n.* (וויטש'־עז־באט'־ער) ז. *nostoc*.

witch'-grass *n.* (וויטש'־גרעס) ז. *quitch-grass*.

witch'-hag *n.* (וויטש'־העג) א שוואלב.

witch'-ha'zel *n.* (וויטש'־היי'־זל) דער ווירגיניאישער צויבער־קוסט [אזא נארד־אמעריקאנישעס בוימעל אדער קוסט, וועלכעס קארע און בלעטער ווערען בענוצט אין גארבעריי און אין מעדיצינישע מיטלען].

witch'ing *a. and n.* (וויטש'־אינג) בעצויבערענד; מיט צויבער־קראפט; בעצויבערונג, פערכשופ'ונג.

witch'ingly *adv.* (וויטש'־אינג־לי) צויבערענד, בעצויבערענדיג.

witch'-meal *n.* (וויטש'־מיעל) העקסען־מעהל אדער ליקאפאד. ז. *lycopodium powder*.

witch'-rid'den *a.* (וויטש'־ריד'ן) געדריקט פון א קאשמאר אדער שלעכטע חלומות.

witch'-stitch *n.* (וויטש'־סטיטש) ז. *herring-bone stitch*.

witch'uck *n.* (וויטש'־אק) א שוואלב.

witch'-wife *n.* (וויטש'־וואיף) א מכשפה.

witch'-wood *n.* (וויטש'־וואוד) ז. *witch-elm*.

wit'-crack'er *n.* (וויט'־קרעק'־ער) א וויצען־זאגער, א וויצלינג, א לץ.

wite *n.* (וואיט) שטראף, בעשטראפונג.

wit'enagemot *n.* (וויט'־ע־נע־גע־מאוט) אין דער אלט־ענגלישער געשיכטע — דער וויטענאגעמאט, די אלטע אנגלא־זאקסישע נאציאנאלע פערזאמלונג אדער פארלאמענט, וואו עס זיינען געווען פערטראטען דער העכסטער אדעל און די גייסטליכע.

wit'fish *n.* (וויט'־פיש) ז. *whitefish*.

with *prep.* (וויטה) 1. מיט; 2. פון; דורך; אוים; 3. ביי.

1. Come and spend an evening with us. 2. He trembled with fear. 3. Leave your baggage with me.

withal' *adv. and prep.* (ווי־טהאהל') דאביי, צוגלייך; טראץ אלעם דעם; חוץ דעם; איבריגענס; אויך נאך; מיט.

with a thought (וויטה ע טהאהט) מיט דער שנעלקייט פון געדאנק, אויגענבליקליך.

with a wet fin'ger (וויטה ע וועט פינ'־גער) מיט ווייניג אנשטרענגונג, זעהר לייכט.

with child (וויטה טשאילד) שוואנגער, מעוברת.

withdraw' *v.* (וויטה־דראה') צוריקציהען; אבציהען; צוריקנעהמען, אברופען; צוריק; אוועקנעהמען; זיך צוריקציהען.

withdraw' a ju'ror (וויטה־דראה' ע דזשוה'־ראר) צוריקציהען א געריכטס־געשוואוירענעם [א פארמאליטעט, וואס ווערט דורכגעפיהרט מיט דער צושטימונג פון דעם קלעגער, אנגעקלאגטען און דעם ריכטער, כדי צו מאכען אונגילטיג דעם פראצעס און איהם אנהויבען אויפס־ניי].

withdraw'al *n.* (וויטה־דראה'־על) צוריקציהונג, צוריקנעהמונג.

withdraw'er *n.* (וויטה־דראה'־ער) א צוריקציהער.

withdraw'ing *a.* (וויטה־דראה'־אינג) צוריקציהענד, וואס ציהט זיך צוריק.

withdraw'ing-room *n.* (הוויטה־דראָ'־אינג־רוהם) א גאַסט־צימער.
withdraw'ment *n.* (הוויטה־דראָ'־מענט) ז. ***withdrawal***
withe *n. and v.* (הוויטה) א ווייצקע, א צווייגעל אדער ריטעל פון א ווידע אדער ווערבע; א באַנד פון צוזאַמענגעדרעהטע ריטלעך; אַן עלאַסטיש הענטעל פון א דלאַט אדער פון אַן אַנדער געצייג; פער־בינדען מיט צווייגלעך אדער ריטלעך.
with'er *v.* (הוויטה'־ער) פערוועלקען, פערוויאַנען, פערגעהן; אבצעהרען, מאָגער ווערען; פערטריקענט ווערען; אונטער־געהן.
with'er-band *n.* (הוויטה'־ער־בענד) דאָס שטיקעל אייזען, מיט וועלכען עס איז בעשלאָגען די הילצערנע ראַהם פון א זאַטעל איבער דעם פערד'ס קאַרק.
with'ered *a.* (הוויטה'־ערד) פערוועלקט, פערוויאַנעט; אויסגעצעהרט, אויסגעדאַרט.
with'eredness *n.* (הוויטה'־ערד־נעס) פערוועלקטקייט, פערוויאַנעטקייט.
with'ering *a.* (הוויטה'־ער־אינג) וואָס פעראורזאַכט וועלקונג, אויסצעהרענד, פער־ניכטענד, צושטערענד.
with'ering-floor *n.* (הוויטה'־ער־אינג־פלאָור) דער שטאָק פון א געביידע, וואו מען טריקענט מאַלץ. ז. ***malt***
with'eringly *adv.* (הוויטה'־ער־אינג־לי) אויסצעהרענדיג, פערניכטענדיג, צו־שטערענדיג.
with'erite *n.* (הוויטה'־ער־איט) וויטע־ריט, קויהלען־זויערע באַריט [אַזאַ ווייס־סער, גרויער אדער געלבער מינעראַל].
with'ers *n.* (הוויטה'־ערז) דער קאַרק פון א פערד [דער ביין צווישען דעם האַלז און דיא אַקסלען]; די האַקענס אדער פערבויגענע שפּיצען פון א האַרפּון [ז. ***harpoon***].
with'er-wrung *a.* (הוויטה'־ער־ראַנג) צוואַוואונדעט ביים קאַרק אדער ביי דעם אַקסעל־ביין [ווענען א פערד].
with God (הוויטה גאָד) ביי גאָט, אין הימעל.
withheld' (הוויטה־העלד') צוריקגעהאַל־טען, פערהאַלטען; זיך צוריקגעהאַלטען. ז. ***withhold***
withhold' *v.* (הוויטה־האָולד') צוריק־האַלטען; אבהאַלטען, פערהאַלטען; זיך צוריקהאַלטען.
withhol'der *n.* (הוויטה־האָול'־דער) א צוריקהאַלטער, אַן אבהאַלטער; א פער־האַלטער.
withhold'ment *n.* (הוויטה־האָולד'־מענט) צוריקהאַלטונג, פערהאַלטונג, אב־האַלטונג.
within' *adv. and prep.* (הווי־טהין') 1. אינוועניג; אינערליך; 2. אין שטוב, צו הויז; 3. אין, אינערהאַלב פון עפּעס; 4. צווישען; 5. אין פערלויף פון [א בע־שטימטער צייט]; 6. נעהענטער פון [א געוויסער שטרעקע]; 7. אין די גרענעצען.
2. The master is within. 5. He will be here within an hour. 6. The house is within a mile of the city. 7. We live within our income.
within' a hair's breadth (הווי־טהין' ע העהרז ברעדטה) אום איין האָר, קוים.
He was within a hair's breadth of death.
within' an ace (הווי־טהין' ען אייס) כמעט, נאָר א האָרעלע, ביינאַהע, פאַסט.
He was within an ace of success.
within' bounds (הווי־טהין' באַונדז) אין די גרענעצען, ניט איבערמעסיג.
within' call (הווי־טהין' קאָהל) אויף א דיסטאַנץ וואו מען קען הערען דעם רוף אדער די שטימע, נאָהענט, צו דער האַנד.
within' doors (הווי־טהין' דאָורז) אין שטוב, צו הויז.
The bad weather kept me within doors all day.
within' hail (הווי־טהין' הייל) ז. ***within call***
within' nar'row com'pass (הווי־טהין' נער'־או קאַמ'־פּעס) אין ענגע ראַה־מען, אויף אַן ענגען געביעט.
within' one's hand (הווי־טהין' הוואַנז הענד) אין איינעמס מעגליכקייט; אין איינעמס רשות.
within' range of vi'sion (הווי־טהין' ריינדזש און וויזש'־אַן) אין גע־זיכטס־קרייז; אויף א דיסטאַנץ וואָס מען קען כאַפּען מיט'ן אויג.
within'side *adv.* (הווי־טהינ'־סאַיד) אינוועניג.
within' the walls (הווי־טהין' טהי וואָהלז) אינוועניג, אין די ווענד [פון א שטאָדט אדער פון א פעסטונג].
without' *prep., adv. and c.* (הווי־טהאַוט') אויסער; אָהן; אויסערהאַלב; דרויסען; אויסען; ווען ניט; סיידען.
without' book (הווי־טהאַוט' בוק) אויסווענדיג.
without' day (הווי־טהאַוט' דיי) אויף אַן אונבעשטימטער צייט. ז. ***sine die***
The Legislature adjourned without day.
without' dispute' (הווי־טהאַוט' דיס־פּיוט') ניט צום דיספּוטירען, אונבע־שטרייטבאַר.
without' distinc'tion (הווי־טהאַוט' דיס־טינק'־שאַן) אָהן אונטערשיעד, ניט מאַכענדיג קיין חלוק.
without'-door *a.* (הווי־טהאַוט'־דאָור) דרויסען; אויסערליך.
without' fail (הווי־טהאַוט' פייל) אונ־פעהלבאַר, זיכער, געוויס.
Meet me without fail.
without'-forth *adv.* (הווי־טהאַוט'־פאָורטה) דרויסען, אויסען.
without' more bones (הווי־טהאַוט' מאָור באָונז) זיך ניט קווינקלענדיג צו־פיעל, אָהן צערעמאָניעס.
without' prej'udice (הווי־טהאַוט' פּרעדזש'־או־דיס) אין געזעצגעבונג — ניט שעדיגענדיג דאָס רעכט אויף עפּעס [ווי ווען איינער מאַהנט פון צווייטען א סומע געלד און דער צווייטער לעגט פאַר בלויז א טייל פון דער סומע, איז דער ערשטער מרוצה אויף דיעזען טייל, ניט אנטזאָגענדיג זיך פון זיין רעכט אויף דאָס איבעריגע געלד וואָס איהם קומט]; אָהן א פאָראורטייל.
without' price (הווי־טהאַוט' פּראַיס) אונשעצבאַר.
without' rhyme and rea'son (הווי־טהאַוט' ראַים ענד ריעזען) אָהן שכל און אָהן טאַלק.
without'side *adv.* (הווי־טהאַוט'־סאַיד) פון דרויסען.
withstand' *v.* (הוויטה־סטענד') ווידער־שטעהן, אויסשטעהן עפּעס,ביישטעהן גע־גען אימעצען; ארויסצייגען א ווידער־שטאַנד.
withstan'der *n.* (הוויטה־סטענ'־דער) א ווידערשטעהער, איינער וואָס שטעהט גענגען; אַן אָפּאָנענט.
withstood' (הוויטה־סטוד') ווידערגע־שטאַנען, געגענגעשטאַנען. ז. ***withstand***
with the lark (הוויטה טהי לאַרק) פריה פריה פאַרטאָג, גאַנץ פריה.
with'wind *n.* (הוויטה'־וואַינד) די אַקערווינדע [א מין קלעטערענדע, שמעקענד גראָז מיט גרוי־סע בלעטער און גלאָקען־עהנליכע ווייסע בלומען].

Withwind

with'wine *n.* (הוויטה'־וואַין) ז. ***withwind***
with'y *n. and a.* (הוויטה'־אי) א ווידע אדער ווערבע; א צוויי־געל אדער ריטעל פון א ווידע אדער ווערבע; א הענטעל צו עפּעס געמאַכט פון ווערבע־ריטלעך; ווי א ווערבע־ריטעל, ווייך, עלאַסטיש, בויגיג; געמאַכט פון ווערבע־ריטלעך.
wit'less *a.* (הוויט'־לעס) אָהן פערשטאַנד, אונפערשטענדיג; דום; נאַריש, טעמפּ, זינלאָז.
wit'lessly *adv.* (הוויט'־לעס־לי) אָהן פערשטאַנד, אויף אַן אונפערשטענדיגען, געדאַנקענלאָזען, זינלאָזען אדער נאַרישען אופן.
wit'lessness *n.* (הוויט'־לעס־נעס) אונ־פערשטענדיגקייט, טעמפּקייט, דומהייט, זינלאָזיגקייט.
wit'ling *n.* (הוויט'־לינג) איינער וואָס חכמ'עט זיך אדער קליגעלט זיך; א כלומר'שטיגער וויצלינג.
wit'loof *n.* (הוויט'־לאוף) א צוויקאַריע־פלאַנצע וואָס ווערט געבויכט אלס סאַ־לאַט.
wit'monger *n.* (הוויט'־מאַנ־גער) אַיי־נער וואָס חכמ'עט זיך צופיעל.
wit'ness *n. and v.* (הוויט'־נעס) א צייג־ניס, א בעווייז, עדות, עדות־זאָגונג; אַן עדות; עדות־זאָגען; דיענען אלס בעוויי־זען אדער צייגניס; בעשטעטיגען; זיין אַן עדות, צוזעהען מיט די אויגען.
wit'ness-box *n.* (הוויט'־נעס־באַקס) אַן אבגעצאַמטער אָרט אין א געריכט פאַר די עדות.
wit'nesser *n.* (הוויט'־נעס־ער) אַן עדות־זאָגער.
wit'ness-stand *n.* (הוויט'־נעס־סטענד) דאָס אָרט אין געריכט וואו עס שטעהט דער עדות ביים פערהער.
wit'-starved *a.* (הוויט'־סטאַרווד) אָהן פערשטאַנד; טעמפּ, דום.
wit'ted *a.* (הוויט'־עד) פערשטענדיג, מיט פערשטאַנד.
He is gentle, merry and quick-witted.
wit'ters *n.* (הוויט'־ערז) ז. ***withers***
wit'ticaster *n.* (הוויט'־אי־קעס־טער) א שוואַכער וויצלינג; א כלומר'שטיגער וויצ־לינג.
wit'ticism *n.* (הוויט'־אי־סיזם) א וויץ, א וויצינער איינפאַל, א וויציגע בעמערקונג.
wit'tily *adv.* (הוויט'־אי־לי) אויף א וויציגען שפּיצינער; מיט שאַרפזין, גייסט־רייך.
wit'tiness *n.* (הוויט'־אי־נעס) וויציג־קייט; שאַרפזיניגקייט, גייסטרייכקייט.
wit'tingly *adv.* (הוויט'־אינג־לי) וויסענ־דיג, אומישנע, אבזיכטליך, בכוון.
wit'-tooth *n.* (הוויט'־טוהטה) ז. ***wisdom-tooth***
wit'ty *a.* (הוויט'־אי) וויציג, גייסט־רייך; זינרייך; סאַרקאַסטיש, סאַטיריש.
wit'wal *n.* (הוויט'־וואָהל) דער גרינער

האלץ=פיקער; דער געפלעקטער האלץ=פיקער [אזא פויגעל].

wive *v.* (הוואיוו) נעהמען א ווייב, הייראטען; געבען א ווייב, בעווייבען, פערהייראטען, חתונה מאכען.

wi'ver *n.* (הוואי'-ווער) ז. *wivern*

wi'vern *n.* (הוואי'-ווערן) א פליהענדער דראכען אדער דראקאן [אלס עמבלעם אויף א שילד אדער הערב].

Wivern

wives *n.* (הוואיוווז) ווייבער, פרויען. ז. *wife*

wiz'ard *n. and a.* (הוויז'-ארד) א קענער פון דער שווארצער קונסט; א מאגיקער; א מכשף, א צויבערער; א פאקוסניק; מאגיש; וואס קען די שווארצע קונסט; בעצויבערענד.

wiz'ardly *adv.* (הוויז'-ארד-לי) מעשה מאגיקער, מעשה צויבערער.

wiz'ardry *n.* (הוויז'-ארד-רי) צויבעריי, כשוף, כשוף=מאכעריי, שווארצע קונסט.

wiz'en *a.* (הוויזן) פערטריקענט, פערוויאנעט, פערוועלקט.

wiz'en-faced *a.* (הוויז'נ-פייסט) מיט א צונויפגעקנייטשטען, דארען פנים.

wizier' *n.* (הווי-זיער') ז. *vizir*

wiz'zen *a.* (הוויזן) ז. *wizen*

W. N. W. ראשי תבות פון די ווערטער *west-northwest*

wo *int. and n.* (הוואו) ז. *woe*

woad *n.* (הוואוד) דער פארבער=וואיד [אזא גראז מיט גרוילינ=בלויע בלעטער]; דער וואיד [א בלויע פארב וואס מען בעקומט פון די צוריבענע בלעטער פון דעם פארבער=וואיד].

Woad

woa'ded *a.* (הוואו'-דעד) געפארבט מיט וואיד; געמאכט פון וואיד; געמישט מיט וואיד. ז. *woad*

woad'-mill *n.* (הוואוד'-מיל) א וואיד=מיהל [א מאשין צו צורייבען די בלעטער פון דעם פארבער=וואיד]. ז. *woad*

wob'ble *v. and n.* (הוואבל) ז. *wabble*

wob'bler *n.* (הוואב'-לער) ז. *wabbler*

wob'bly *a.* (הוואב'-לי) ז. *wabbly*

wo'begone *n.* (הוואו'-בי-גאהן) ז. *woebegone*

Wo'den *n.* (הוואו'-דען) ז. *Odin*

Wo'denism *n.* (הוואו'-דענ-איזם) ז *Odinism*

woe *int. and n.* (הוואו) אך! וועה! לייד, עלענד, אונגליק, צער, קומער.

woe'begone *a.* (הוואו'-בי-גאהן) דערשלאגען פון צער; איינגעטונקען אין שמערץ; טרויעריג, שמערצליך, עלענד.

woe'ful *a.* (הוואו'-פול) טרויעריג, בעטריבט, עלענד, יאמערליך, אונגליקליך; קלעגליך; נידריג, פערעכטליך; געמיין; שלעכט, פון נידריגען ווערטה, ווערטהלאז.

woe'fully *adv.* (הוואו'-פול-אי) אויף א טרויעריגען, עלענדען אדער אונגליקליכען אופן; אויף א פערעכטליכען, נידריגען, געמיינעם אדער ווערטהלאזען שטייגער.

woe'fulness *n.* (הוואו'-פול-נעס) טרויעריגקייט, אונגליקליכקייט, עלענדקייט.

woe'some *a.* (הוואו'-סאם) ז. *woeful*

woe'-worn *a.* (הוואו'-הווארן) אויסגעמאטערט פון צרות, עלענד אדער אונגליק.

wo'ful *a.* (הוואו'-פול) ז. *woeful*

wo'fully *adv.* (הוואו'-פול-אי) ז. *woefully*

wo'fulness *n.* (הוואו'-פול-נעס) ז. *woefulness*

woi'wode *n.* (הוואי'-הוואוד) ז. *voivode*

wojwo'da *n.* (הוואי-הוואו'-דא) ז. *voivode*

woke (הוואוק) ערוואכט, זיך אויפגעכאפט פון שלאף; געוואכט א. ז. וו. ז. *wake*

wold *n.* (הוואולד) אן אפענע געגענד.

wolf *n. and v.* (הוואולף) א וואלף; א פרעסערישע, זשעדנע, גיעריגע, אונערזעטליכע, גרויזאמע אדער רויבערישע פערזאן; אזא שעדליך ווערימעל וואס האלט זיך אין קארן=שפייכלערס; א רייסענדער דיסאנאנס=קלאנג [פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; עסען ווי א וואלף; איינשלינגען מיט גרויס זשעדנעקייט; אויפפרעסען; פיהרען יאגד אויף וועלף.

Wolf

wolf'berry *n.* (הוואולף'-בער-אי) די אמעריקאנישע שנעע=יאגדע [אזא בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען ווייסע יאגדעם].

wolf'-dog *n.* (הוואולף'-דאג) א שעפער=הונד [א גרויסער הונד וואס ווערט גע־האלטען צו בעשיצען שאף געגען וועלף]; א וואלפס=הונד [א הונד וואס שטאמט פון א וואלף און א הונד].

wolf'-eel *n.* (הוואולף'-איעל) ז. *wolf-fish*

wolf'-fish *n.* (הוואולף'-פיש) דער ים=וואלף [א גרויסער פיש מיט שטארקע שארפע ציינער].

wol'fing *n.* (הוואול'-פינג) דאס פערניכטען וועלף צוליעב זייער פעל.

wol'fish *a.* (הוואול'-פיש) וואלפיש; ווילד; גרויזאם; ברוטאל, אכזריות'דיג; רויבעריש; פרעסעריש; זשעדנע, גיעריג; הונגעריג ווי א וואלף.

wol'fishly *adv.* (הוואול'-פיש-לי) ווי א וואלף; וואלפיש; מיט וואלפישען אפעטיט, גרויזאמקייט אדער זשעדנעקייט.

wolf'kin *n.* (הוואולפ'-קין) א וועלפעל, א יונג אדער קליין וועלפעל.

wolf'ling *n.* (הוואולפ'-לינג) ז. *wolfkin*

wolf'-moth *n.* (הוואולפ'-מאהטה) דער וואלף=מילב [אזא אינזעקט וואס איז זעהר שעדליך פאר תבואות].

wolf'-net *n.* (הוואולפ'-נעט) אזא גרויסע פיש=נעץ.

wolf'ram *n.* (הוואולפ'-רעם) וואלפראם; וואלפראם=ערץ, טונגשטיין=ערץ. ז. *tungsten*

wolf'ramate *n.* (הוואולפ'-רע-מייט) וואלפראם=זויער זאלץ. ז. *tungstate*

wolfra'mium *n.* (הוואולפ-ריי'-מי-אם) וואלפראם אדער טונגשטיין [אזא שטאלגרויער מעטאל]. ז. *tungsten*

wolf'robe *n.* (הוואולפ'-ראוב) וואלפס=פעלץ, די פעל פון א וואלף.

wolf's'-bane *n.* (הוואולפס'-ביין) דער אייזען=הוט [אזא פלאנצע]. ז. *monk's-hood*

wolf's'-claw *n.* (הוואולפס'-קלאה) בערלאפ אדער ליקאפאדיום. ז. *lycopodium*

wolf's'-claws *n.* (הוואולפס'-קלאהז) ז. *wolf's-claw*

wolf's'-fist *n.* (הוואולפס'-פיסט) דער באוויסט אדער שטויב=שוועמעל [אזא פלאנצע]. ז. *puffball*

wolf's'-foot *n.* (הוואולפס'-פוט) ז. *wolf's-claw*

wolf's'-milk *n.* (הוואולפס'-מילק) די וואלפס=מילך [אזא פלאנצע]. ז. *Euphorbia*

wolf's'-peach *n.* (הוואולפס'-פיעטש) א טאמאטא, א פאמידאר, א פאטלאזשאן.

wolf'-spi'der *n.* (הוואולפ'-ספאי'-דער) א טאראנטולא, א מין גיפטיגע שפין. ז. *tarantula*

wolf'-tooth *n.* (הוואולפ'-טוהטה) א וואלף=צאהן [אזא צאהן ביי פערד].

wol'lastonite *n.* (הואל'-עס-טאנ-איט) דער וואלאסטאניט, דער טאפעל=שפאט [אזא מינעראל].

wolverene' *n.* (הוואול-ווע-ריען') דער נארד=אמעריקאנישער פיעל=פרעסער [א פלייש=עסענדע חיה פון די נארדליכע וועלדער, מיט א דיקען קערפער, קורצע, דיקע פיס און א האריגען עק. די חיה צייכענט זיך אויס מיט איהר רויב=גיעריגקייט און כיטרעקייט]; אן איינוואהנער פון דעם שטאאט מישיגען [אלס צונעמעניש].

Wolverene' State (הוואול-ווע-ריען' סטייט) א צונעמעניש פון דעם שטאאט מישיגען [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *wolverene*

wolverine' *n.* (הוואול-ווע-ריען') ז. *wolverene*

wolves *n.* (הוואולווז) וועלף. ז. *wolf*

wol'vish *a.* (הוואול'-וויש) ז. *wolfish*

wom'an *n.* (הוואומ'-ען) א פרוי, א פרויענצימער; פרויען, דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויענשאפט, די פרויען=נאטור [ווי עדעלקייט, ווייכקייט, צארטקייט, גוטסקייט, ליעבליכקייט, מיטלייד, רחמנות, בעשיידענהייט, צניעות]; ווייבערישקייט, פערערעלטקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט, שרעקעדיגקייט [בנוגע צו א מאנספערזאן וואס האט אין זיך ווייניג מענליכקייט]; א מאנספערזאן וואס האט אין זיך ווייניג מענליכקייט, א שוואכלינג, א פחדן, א טרוס, א פייגלינג; א קאמער=פרוי; א דיענסט.

wom'an-born *a.* (הוואומ'-ען-באהרן) געבארען פון א פרוי; מענשליך.

wom'an-built *a.* (הוואומ'-ען-בילט) געבויט פון פרויען.

wom'anfully *adv.* (הוואומ'-ען-פול-אי) ווי א פרוי, אויף א פרויענהאפטען אופן.

wom'an-god *n.* (הוואומ'-ען-גאד) א געטין.

wom'an-grown *a.* (וואומ'-ען-גראון) וואס איז שוין א פרוי [וועגען א דער־וואקסענעם מיידעל].

wom'an-ha'ter *n.* (וואומ'-ען-היי'-טער) א פרויען־פיינד, א פרויען־האסער.

wom'anhood *n.* (וואומ'-ען-הוד) פרויענשאפט, ווייבליכקייט; פרויען־נא־טור; דאס ווייבליכע געשלעכט, פרויען.

wom'anish *a.* (וואומ'-ען-איש) ווייבעריש, וואס פאסט פאר א פרוי, וואס פאסט ניט פאר א מאן; ווייבליך, פרויען־האפט.

wom'anishly *adv.* (וואומ'-ען-איש-לי) אויף א ווייבערישען שטייגער.

wom'anishness *n.* (וואומ'-ען-איש-נעס) ווייבערישקייט, ווייבליכקייט, שוואכ־קייט; ווייבליכקייט, פרויענהאפטיגקייט.

wom'an-kill'er *n.* (וואומ'-ען-קיל'-ער) ז. *lady-killer*

wom'ankind *n.* (וואומ'-ען-קאינד) דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויען; די ווייבליכע מיטגליעדער פון א פאמיליע.

wom'anless *a.* (וואומ'-ען-לעס) אהן פרויען.

wom'anlike *a.* (וואומ'-ען-לאיק) ווייבליך, פרויענהאפט; ווי א פרוי.

wom'anliness *n.* (וואומ'-ען-לי-נעס) ווייבליכקייט, פרויענהאפטיגקייט.

wom'anly *a. and adv.* (וואומ'-ען-לי) ווייבליך, פרויענהאפט; וואס פאסט פאר א פרוי; ווי א פרוי; ווי עס פאסט פאר א פרוי; אויף א פרויענהאפטען שטייגער.

wom'an of the town (וואומ'-ען אוו טהי טאון) א פראסטיטוטקע, א גאסען־פרוי.

wom'an of the world (וואומ'-ען אוו טהי הוואירלד) א וועלטליכע, עלעגאנטע פרוי; א פרוי וואס דערהעט זיך אין דער געזעלשאפט [איבערהויפט אין דער העכערער געזעלשאפט].

wom'an ser'vant (וואומ'-ען סויר'-וועגט) א דיענסט.

wom'an-suf'frage *n.* (וואומ'-ען-סאפ'-רעדזש) פרויען־שטימרעכט.

wom'an-suf'fragist *n.* (וואומ'-ען-סאפ'-רע-דזשיסט) אן אנהענגער פון פרויען־שטימרעכט.

wom'an-ves'ted *a.* (וואומ'-ען-וועס'-טעד) געקליידעט ווי א פרוי; וואס טראגט פרויען־קליידער.

womb *n.* (הוואוהם) די טראכט, דאס מוטער־לייב, די געבעהר־מוטער; דאס גע־בורטס־פלאץ [דאס פלאץ וואו עפעס ווערט געבארען, פראדוצירט אדער אויס־געבילדעט]; אן אויסהוילונג, א חלל; טיעפעניש.

wom'bat *n.* (וואמ'-בעט) דער וואמ־באט [אזא אויסטראלישעס בייטעל־טהיער]. ז. *Marsupialia*

Wombat

wombed *a.* (הוואוהמד) וואס האט א מוטער־לייב אדער געבעהר־מוטער; אויס־געהוילט, מיט א חלל.

womb'-grain *n.* (הוואוהמ'-גריין) מוי־טער־קארן. ז. *ergot*

womb'-pas'sage *n.* (הוואוהמ'-פעס'-עדזש) די וואגינא אדער מוטער־שייד [די עפנונג אדער דער קאנאל אין דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן וואס פיהרט צו דער געבעהר־מוטער]. ז. *vagina*

womb'-pipe *n.* (הוואוהמ'-פאיפ) ז. *womb-passage*

womb'-stone *n.* (הוואוהמ'-סטאון) דער מוטער־שטיין [אזא אנוואוקס אין דער געבעהר־מוטער].

wom'en *n.* (הוואימ'-ען) פרויען, ווייבער. ז. *woman*

wom'en-folk *n.* (הוואימ'-ען-פאוק) דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויען; די ווייב־ליכע מיטגליעדער פון א פאמיליע.

wom'en-folks *n.* (הוואימ'-ען-פאוקס) ז. *women-folk*

won (הוואן) געוואונען; ערלווארבען; ערררייכט א. ז. וו. [ז. *win*].

won'der *n. and v.* (הוואנ'-דער) 1. א וואונדער; א וואונדערליכע זאך; וואונ־דער, פערוואונדערונג; 2. א מין זיסער געפרעגעלטער קוכען; 3. זיך וואונדערען; 4. וועלען וויסען, זיין נייגעריג צו וויסען, ניט געגוי וויסען, ניט זיין זיכער.

1. He was filled with wonder and amazement. 3. I wonder whether he will be in time.

won'derer *n.* (הוואנ'-דער-ער) איינער וואס וואונדערט זיך.

won'derful *a.* (הוואנ'-דער-פול) וואונ־דערבאר, ערשטוינליך, מערקווירדיג; בע־וואונדערונגסווערטה, וואונדער־שעהן.

won'derfully *adv.* (הוואנ'-דער-פול-אי) אויף א וואונדערבארען אדער מערק־ווירדיגען אופן; זעהר; מיט בעוואונדע־רונג.

won'derfulness *n.* (הוואנ'-דער-פול-נעס) וואונדערבארקייט, ערשטוינליכקייט, מערקווירדיגקייט; בעוואונדערונגסווירדיג־קייט.

won'dering *n. and a.* (הוואנ'-דער-אינג) דאס וואונדערען זיך, פערוואונדע־רונג, ערשטוינונג; זיך וואונדערענד.

won'deringly *adv.* (הוואנ'-דער-אינג-לי) מיט פערוואונדערונג, זיך וואונדע־רענדיג.

won'derland *n.* (הוואנ'-דער-לענד) וואונדערלאנד, צויבערלאנד.

won'derment *n.* (הוואנ'-דער-מענט) פערוואונדערונג, ערשטוינונג; א וואונ־דערליכע זאך, א וואונדער.

won'der-of-the-world' *n.* (הוואנ'-דער-אוו-טהי-הוואירלד') ז. *ginseng*

won'derstricken *a.* (הוואנ'-דער-סטריקן) ערשטוינט.

won'derstruck *a.* (הוואנ'-דער-סטראק) ז. *wonderstricken*

won'derwork *n.* (הוואנ'-דער-הוואירק) א וואונדער־זאך, א וואונדער.

won'derworker *n.* (הוואנ'-דער-הוואיר-קער) א וואונדער־שאפער, א וואונ־דער־טהוער; א בעל־מופת.

won'derworking *a.* (הוואנ'-דער-הוואיר-קינג) וואס טהוט וואונדער, וואס צייגט מופתים.

won'der-woun'ded *a.* (הוואנ'-דער-הוואוהנ'-דעד) ז. *wonderstricken*

won'drous *a. and adv.* (הוואנ'-דראס) וואונדערבאר, בעוואונדערונגס־ווערטה; אויסערארדענטליך, אונגעוועהנליך, זעל־טען; אויף א וואונדערבארען אופן; אויסערגעוועהנליך, אונגעהייער.

won'drously *adv.* (הוואנ'-דראס-לי) אויף א וואונדערבארען אדער זאנדערבא־רען אופן; אין אן אונגעוועהנליכער מאס, אונגעהייער.

won'drousness *n.* (הוואנ'-דראס-נעס) וואונדערבארקייט; אויסערארדענטליכקייט, אונגעוועהנליכקייט; אויסערגעוועהנליכקייט.

wont *a., v. and n.* (הוואנט) געוועהנט; זיין געוועהנט; געוועהנען, צוגעוועהנען, איינגעוועהנען; וואהנען; געוועהנהייט; מנהג, געברויך.

won't (הוואונט) אבקירצונג פון די ווערטער *will not*

won'ted *a.* (הוואנ'-טעד) געוועהנט, צו־געוועהנט; געוועהנליך.

won'tedness *n.* (הוואנ'-טעד-נעס) גע־וועהנטקייט, צוגעוועהנטקייט; געוועהנליכ־קייט.

woo *v.* (הוואוה) זוכען צו זיך שדכ'נ'ען; נעפעלען אדער צו געווינען חן אין אימע־צענס אויגען; בעטען; שטרעבען צו אי־בערצייגען; איינלאדען; זוכען; שטרע־בען נאך..., זיך יאגען נאך...

wood *n. and v.* (הוואוד) א וואלד; האלץ; געהילץ, בוי־האלץ, געהילץ־בוימער; ברען־האלץ, הייץ־האלץ; דער שטריך אדער ריכטונג פון די האלץ־אדערען [ז. *grain*]; עפעס וואס ווערט געמאכט פון האלץ [ווי א האלץ־גראוויור]; די היל־צערנע בלאז־אינסטרומענטען פון אן אר־קעסטער; א פאס [פאר משקה, אין גע־נענזאץ צו א פלאש]; בעזארגען מיט האלץ; אריינקריגען א זאפאס אדער פאר־ראט פון האלץ.

wood'-al'cohol *n.* (הוואוד'-על'-קא-האל) האלץ־אלקאהאל אדער מעטהיל־אל־קאהאל [א ספיריט וואס ווערט געטרי־בען פון האלץ און עסיג־זויערע].

wood'-anem'one *n.* (הוואוד'-ע-נעמ'-א-ני) די וואלד־אנעמאנע, די מערץ־בלום, די ווינד־רויז [א קליינע וואלד־פלאנצע וואס בליהט אין אנהויב פריהלינג].

wood'-ant *n.* (הוואוד'-ענט) א וואלד־אמייזע, א וואלד־מוראשקע [א גרויסע מוראשקע וואס לעבט אין וואלד און בויט גרויסע נעסטען]; א האלץ־מוראשקע [א ווייסע מוראשקע וואס האלט זיך אויף אין געהילץ פון אלטע געביידעס].

wood'-ash'es *n.* (הוואוד'-עש'-עז) האלץ־אש.

wood'-baboon' *n.* (הוואוד'-בע-בוהן') דער געלער גווינעאישער פאוויאן. ז. *baboon*

wood'bind *n.* (הוואוד'-באינד) ז. *woodbine*

wood'bine *n.* (הוואוד'-באין) דער וויל־דער גייס־בלאט [ז. *honeysuckle*]; דער יונגפערן־וויין [ז. *Virginia creeper*].

wood'-bird *n.* (הוואוד'-בוירד) א וואלד־פויגעל.

wood'-bi'son *n.* (הוואוד'-באי'-סאן) דער אמעריקאנער ביפעל [די חיה איז שוין מעהר ניטא אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און נאר איינצע קליינע סטאדעס האלטען זיך נאך אויף אין קאנאדא].

wood'-block *n.* (הוואוד'-בלאק) א האלץ־גראוויור. ז. *woodcut*

wood'-boi'ler *n.* (הוואוד'-בא'י-לער) א האלץ־קעסעל [צום קאכען האלץ, אום עס ווייכער צו מאכען].

wood'-bor'er *n.* (הוואוד'-באור'-ער) א האלץ־בויערער [ווי למשל, אן אינ־זעקט].

wood'-born *a.* (הוואוד'-באהרן) געבא־רען אין וואלד.

wood'-buf'falo *n.* (הוואוד'-באפ'-ע-לאו) ז. ***wood-bison***

wood'-car'ver *n.* (הוואוד'-קאר'-ווער) א האלץ=שניצער.

wood'-car'ving *n.* (הוואוד'-קאר'-ווינג) האלץ=שניצעריי; א האלץ=שניצווערק.

wood'-char'coal *n.* (הוואוד'-טשאר'-קאול) האלץ=קויהלען.

wood'chat *n.* (הוואוד'-טשעט) דער רויט=רוקענדיגער ווערגער. ז. ***shrike***

wood'chat-shrike *n.* (הוואוד'-טשעט-שראיק) ז. ***woodchat***

wood'-chop'per *n.* (הוואוד'-טשאפ'-ער) א האלץ=העקער.

wood'chuck *n.* (הוואוד'-טשאק) דאס נארד=אמעריקאנישע מורמעל=טהיער אדער סורקע [אזא גריזשענד חיה'לע].

Woodchuck

wood'coal *n.* (הוואוד'-קאול) האלץ=קויהלען.

wood'cock *n.* (הוואוד'-קאק) די וואלד=שנעפפע [אזא נעיען=פויגעל. ז. איל. "*N. A. Game Birds*"]; א נאר.

wood'-corn *n.* (הוואוד'-קאהרן) א געוויסע מאס תבואה געגעבען פון פאכטערס [אין ענגלאנד] פאר דעם רעכט צו קלייבען האלץ אין פריצישען וואלד.

wood'craft *n.* (הוואוד'-קרעפט) וואלד=קענטניס [ערפאהרענהייט אדער געשיקטקייט אין וואלד=בעשעפטיגונגען, ווי יעגעריי א. ז. וו.].

wood'-crash *n.* (הוואוד'-קרעש) א מאשין וואס ווערט געברויכט אין א טעאטער אום נאכצומאכען דעם קלאנג ווי מען וואלט געבראכען געהילץ.

wood'-crick'et *n.* (הוואוד'-קריק'-עט) די וואלד=גריל [א מין גריל וואס האלט זיך אויף אין וואלד].

wood'cut *n.* (הוואוד'-קאט) א האלץ=גראוויור; אן אבדרוק פון א האלץ=גראוויור.

wood'-cut'ter *n.* (הוואוד'-קאט'-ער) א האלץ=העקער, א האלץ=זעגער; א האלץ=גראווירער.

wood'-cut'ting *n.* (הוואוד'-קאט'-אינג) דאס האלץ=האקען, דאס האלץ=זעגען; האלץ=גראווירונג.

wood'-dove *n.* (הוואוד'-דאוו) ז. ***stock-dove***

wood'-drink *n.* (הוואוד'-דרינק) א האלץ=געטראנק [א פליסיגקייט, וואס ענטהאלט דעם עקסטראקט פון דעם האלץ פון געוויסע הייל=פלאנצען].

wood'-duck *n.* (הוואוד'-דאק) די בוים=ענטעל, די בוים=קאטשקע, די כלה [אזא שעהנע אמעריקאנישע ענטעל אדער קאטשקע, וועלכע מאכט איהר נעסט אין אויסגעהוילטע בוימער]. ז. איל. "*N. A. Game Birds*"

wood'ed *a.* (הוואוד'-עד) וואלדיג, בעוואלדעט, רייך אין וואלד.

wood'en *a.* (הוואודן) הילצערן, פון האלץ; הילצערן, שטייף, אונגעלומפערט; אהן אן אויסדרוק; אהן לעבעדיגקייט, לעבענסלאז, טויט; טעמפ, דום, נאריש.

wood'-engra'ver *n.* (הוואוד'-ענ-גריי'-ווער) א האלץ=גראווירער; אזא אינזעקט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס בויערט דורך די קארע פון סאסנע=בוימער אזוי, אז אויף דעם האלץ בילדען זיך שעהנע אוזארען.

wood'-engra'ving *n.* (הוואוד'-ענ-גריי-ווינג) האלץ=גראווירונג; א האלץ=גראוויור.

wood'enhead *n.* (הוואוד'נ-העד) א הילצערנער קאפ, א דומקאפ, א גראבער קאפ, א נאר, א שוטה.

wood'en-head'ed *a.* (הוואוד'נ-העד'-עד) מיט א הילצערנעם קאפ, גראב=קעפיג, דום.

wood'en-head'edness *n.* (הוואוד'נ-העד'-עד-נעס) גראב=קעפיגקייט, דומהייט.

wood'en horse (הוואודן האהרס) א הילצערן פערד, אויף וועלכען מען פלעגט אמאל ארויפזעצען סאלדאטען אלס שטראף.

wood'en leg (הוואודן לעג) א הילצערנער פוס.

wood'enly *adv.* (הוואוד'נ-לי) אויף א הילצערנעם, שטייפען, אונגעלומפערטען אדער דומען שטייגער; אהן געפיהל.

wood'enness *n.* (הוואוד'נ-נעס) הילצערנקייט; שטייפקייט; אונגעלומפערטקייט; דאס ניט האבען קיין אויסדרוק; לעבענסלאזיגקייט, טויטקייט; טעמפקייט, דומהייט, נארישקייט.

wood'enware *n.* (הוואוד'נ-הוועהר) הילצערנע געשיר; הילצערנע כלים [ווי שיסלען, טעפ, עמערס א. ז. וו.].

wood'en wed'ding (הוואודן הוועד'-אינג) די הילצערנע חתונה [דער פינף=יעהריגער יובילעאום פון איינעמס חתונה].

wood'-e'vil *n.* (הוואוד'-איע'-ווּל) ז. ***redwater***

wood'-flour *n.* (הוואוד'-פלאור) האלץ=מעהל [זעג=שטויב פון האלץ].

wood'-frog *n.* (הוואוד'-פראג) א וואלד=פראש, א וואלד=זשאבע [אזא אמעריקאנישע פראש].

wood'-gas *n.* (הוואוד'-געס) האלץ=גאז [א פערבינדונג פון וואסער=שטאף מיט קויהלען=שטאף, וואס בעקומט זיך פון האלץ].

wood'-god *n.* (הוואוד'-גאד) א וואלד=גאט.

wood'-grin'der *n.* (הוואוד'-גראינ'-דער) א מאשין צום צומאלען האלץ [אין דער פאפיער=פאבריקאציאן].

wood'-hag'ger *n.* (הוואוד'-העג'-ער) א האלץ=העקער.

wood'-hole *n.* (הוואוד'-האול) א האלץ=פלאץ [א פלאץ וואו מען האלט האלץ צום הייצען].

wood'-hon'ey *n.* (הוואוד'-האנ'-אי) ווילדער האניג [פראדוצירט פון ווילדע ביענען].

wood'-horse *n.* (הוואוד'-האהרס) א זעג=באק [ז. ***sawhorse***]; אזא לאנגע, דינע, שטאהל=עהנליכע פליעג אדער זשוק.

wood'house *n.* (הוואוד'-האוס) א האלץ=הויז, א האלץ=שטאל, א האלץ=קאמער.

wood'iness *n.* (הוואוד'-אי-נעס) הילצערנקייט, האלציגקייט; וואלדיגקייט.

wood'-job'ber *n.* (הוואוד'-דזשאב'-ער) ז ***woodpecker***

wood'land *n.* and *a.* (הוואוד'-לענד) וואלד=לאנד, א וואלדיגע געגענד; וואלדיג, פון וואלד.

wood'lander *n.* (הוואוד'-לענ-דער) א וואלד=איינוואהנער.

wood'lark *n.* (הוואוד'-לארק) די וואלד=לערכע, די בוים=לערכע [אזא אייראפעאיש זינג=פויגעלע וואס איז עהנליך צו דער פעלד=לערכע]. ז. ***skylark***

wood'-lay'er *n.* (הוואוד'-ליי'-ער) א יונג געהילץ=בוימעל וואס ווערט געפלאנצט צווישען דערנער אדער קוסטארניקעס אין א צאם אדער פערצאמונג.

wood'less *a.* (הוואוד'-לעס) אהן וואלד.

wood'-louse *n.* (הוואוד'-לאוס) די האלץ=לויז [אן אינזעקט וואס האלט זיך געוועהנליך צווישען אלטע קלעצער]; א ווייסע מוראשקע.

wood'man *n.* (הוואוד'-מען) א האלץ=העקער; א וואלד=אויפזעהער; א וואלד=איינוואהנער; א יעגער.

wood'-mer'chant *n.* (הוואוד'-מויר'-טשענט) א האלץ=הענדלער.

wood'-night'shade *n.* (הוואוד'-נאיט'-שייד) דאס ביטער=זיס. ז. ***bittersweet***

wood'-notes *n.* (הטאוד'-נאוטס) וואלד=מוזיק, נאטור=מוזיק; וואלד=געזאנג [ווי פון א וואלד=פויגעל].

wood'-nut *n.* (הוואוד'-נאט) דער אייראפעאישער האזעל=נוס. ז. ***hazelnut***

wood'-nymph *n.* (הוואוד'-נימף) א וואלד=נימפע, א וואלד=געטין; אזא זשום=פויגעלע; אזא באבעלע אדער מאטען=פליענעלע.

wood'-of'fering *n.* (הוואוד'-אפ'-ער-אינג) אפפער=האלץ [עצי קרבן].

wood'-pa'per *n.* (הוואוד'-פיי'-פער) האלץ=פאפיער [פאפיער געמאכט פון צוריבענעם האלץ].

wood'-peat *n.* (הוואוד'-פיעט) האלץ=טארף [טארף וואס בילדעט זיך אויס אין וועלדער פון איבערגעפוילטען האלץ, בלעטער א. ז. וו.].

wood'peck *n.* (הוואוד'-פעק) ז. ***woodpecker***

wood'pecker *n.* (הוואוד'-פעק-ער) דער האלץ=פיקער [אזא פויגעל וואס בויערט דורך מיט זיין דלאט=עהנליכען שנאבעל די קארע פון בוימער, אום ארויסצוקריגען פון דארטען אינזעקטען].

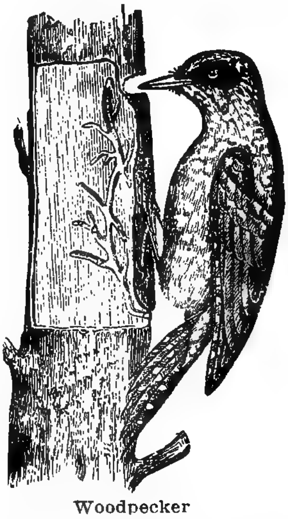

Woodpecker

wood'-pe'wee *n.* (הוואוד'-פיע'-הווי)

א וואלד־פּיווי [דער אליווען־גרינער נארד־אמעריקאנישער פליגען־פויגעל (ז. *flycatcher*) וואס גיט ארויס קלאנגענדע קלאנגען עהנליך צו "פּי־ווי"]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

wood'-pig'eon *n.* (הוואוד׳-פּידזש׳-אן) ז. *ring-dove*.

wood'-pulp *n.* (הוואוד׳-פּאלפּ) האלץ וואס איז צומאהלען אדער צוריבען געווארען פאר דער פאבריקאציאן פון פּאפּיער.

wood'-quest *n.* (הוואוד׳-קהוועסט) ז. *ring-dove*.

wood'-rat *n.* (הוואוד׳-רעט) דער וואלד־ראץ [א גרויסער נארד־אמעריקאנישער ראץ אדער ראט].

wood'reeve *n.* (הוואוד׳-ריעוו) א וואלד־אויפזעהער [אין ענגלאנד].

wood'-rock *n.* (הוואוד׳-ראק) בארג־האלץ [אזא האלץ־עהנליכער אסבעסט]. ז. *asbestos*.

wood'roof *n.* (הוואוד׳-רוהף) ז. *woodruff*.

wood'ruff *n.* (הוואוד׳-ראף) אזא גראז וועמענס בלעטלעך גיבען ארויס א גע־שמאקען גערוך, ווען זיי ווערען געטרי־קענט אדער צוריבען.

wood'-rush *n.* (הוואוד׳-ראש) דער וואלד־ראהר [א ראהר אדער קאמיש וואס וואקסט געוועהנליך אין וועלדער אדער אנ־דערע טרוקענע פלעצער].

wood'-screw *n.* (הוואוד׳-סקרוה) א האלץ־שרויף [אן אייזערנע שרויף צו צו־זאמענשרויפען שטיקער האלץ אדער האלץ און מעטאל].

wood'shed *n.* (הוואוד׳-שעד) א האלץ־שטאל, א האלץ־קאמער.

wood'-shrike *n.* (הוואוד׳-שראיק) ז. *woodchat*.

wood'-skin *n.* (הוואוד׳-סקין) אזא קא־רע־שיפעל ביי די אינדיאנער פון גויאנא.

wood'-slave *n.* (הוואוד׳-סלייוו) אזא יאשטשערקע פון יאמאיקא. ז. *lizard*.

woods'man *n.* (הוואודז׳-מען) ז. *woodman*.

wood'-soot *n.* (הוואוד׳-סוט) האלץ־סאזשע, האלץ־רוס.

wood'-sor'rel *n.* (הוואוד׳-סאר׳-על) די זויער־קלעע [א גראז מיט זויערע בלעטלעך און צארטע ווייסע בליטהען].

wood'-spir'it *n.* (הוואוד׳-ספּיר׳-איט) האלץ־ספּיריט, מעטהיל־אלקאהאל. ז. *wood-alcohol*.

wood'-stone *n.* (הוואוד׳-סטאון) האלץ־שטיין, פערשטיינערט האלץ.

wood'-stove *n.* (הוואוד׳-סטאווו) א האלץ־אויווען [אין געגענזאץ צו א גאז־אויווען אדער צו אן אויווען וואס ווערט געהייצט מיט קויהלען].

wood'sy *a.* (הוואוד׳-זי) וואלדיג, וואס איז שייך צו א וואלד, וואס געפינט זיך אין א וואלד.

wood'-tar *n.* (הוואוד׳-טאר) האלץ־פּעך, סמאלע.

wood'-thrush *n.* (הוואוד׳-טהראש) א וואלד־דראסעל [א גרויסער נארד־אמעריקאנישער דראסעל וואס איז הויפּטזעכליך פון שווארץ־ברוינעם קאליר מיט א מישונג פון אנדערע פארבען און צייכענט זיך אויס מיט זיין זיסען געזאנג]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

wood'ward *n.* (הוואוד׳-הוואהרד) א וואלד־היטער, א וואלד־וועכטער, א וואלד־אויפזעהער.

wood'-wool *n.* (הוואוד׳-הוואול) האלץ־וואל [וואל־ארטיגע שניצונגען פון פיכטען־האלץ, געברויכט צו פערבינדען וואונדען].

wood'work *n.* (הוואוד׳-הוואירק) האלץ־ווערק [פון א געביידע א. ז. וו.]; האלץ־ארבייט, שניץ־ארבייט.

wood'worker *n.* (הוואוד׳-הוואיר-קער) א האלץ־ארבייטער, א סטאליאר, א טעסלער; א מאשין צום אויסארבייטען געהילץ.

wood'y *a.* (הוואוד׳-אי) הילצערן, האלציג; וואלדיג; וואס געפינט זיך אין וואלד אדער אין האלץ.

wood'-yard *n.* (הוואוד׳-יארד) א האלץ־הויף, א האלץ־פּלאץ, א געהילץ־פּלאץ.

woo'er *n.* (הוואוה׳-ער) איינער וואס שדכנ'ט זיך, איינער וואס זוכט אדער בעט די האנד פון א מיידעל.

woof *n.* (הוואוהף) [די שום, ברייט־פעדים פעדים וואס ווערען דורכגעצויגען מיט'ן וועב־שיפעל פון איין זייט צו דער אנדערער פון די אנגעצויגענע פעדים פון א געוועב]; געוועבטע שטאף, צייג.

woo'fy *a.* (הוואוה׳-פי) געדיכט; געדיכט געוועבט [ווענען צייג].

woohoo' *n.* (הוואוה-הוה׳) דער זעגעל־פיש. ז. *sailfish*.

woo'ingly *adv.* (הוואוה׳-אינג-לי) בעטענדיג, צוציהענדיג, איבערריידענדיג.

wool *n.* and *v.* (הוואול) וואל; די דינע, ווייכע און קורצע הערלעך אונטער די גרויסע האר אויף דער פעל פון א חיה אדער בהמה; קורצע געקרייזעלטע האר [ווי ביי א נעגער]; די האר פון קאפּ ביי א מענשען [הומאריסטיש]; אין באטאניק — די וואל פון א פלאנצע; די פאזערען פון בוימוואל; ציהען די האר, צושויבערען די האר.

wool'-ball *n.* (הוואול׳-באהל) א וואל־קנויל [א קנויל אדער אן אנגעקליבענע מאסע האר וואס מען געפינט אין מאגען ביי שעפסען און אנדערע טהיערע].

wool'-bear'ing *a.* (הוואול׳-בעהר׳-אינג) וואס ברייננגט ארויס וואל, וואל־טראגענד [ווי א שעפס].

wool'-car'der *n.* (הוואול׳-קאר׳-דער) א וואל־בערשטער, א וואל־קעמער, איינער וואס קעמט אדער בערשט וואל.

wool'-car'ding *n.* (הוואול׳-קאר׳-דינג) דאס קעמען אדער בערשטען וואל.

wool'-clea'ner *n.* (הוואול׳-קליע׳-נער) א מאשין צו רייניגען וואל פאר'ן פארבען.

wool'-comb *n.* (הוואול׳-קאום) א וואל־קאם, אזא קאם צו קעמען אדער בערשטען וואל.

wool'-comb'er *n.* (הוואול׳-קאום׳-ער) א וואל־קעמער, איינער וואס קעמט וואל.

woold *v.* (הוואוהלד) ארומדרעהען, ארומ־וויקלען; ארומדרעהען א שטריק ארום א מאסט.

wool'der *n.* (הוואוהל׳-דער) א שטעקען וואס דיענט ארומצודרעהען א שטריק ארום א מאסט אדער ארום אן אנדער שטריק [אויף א שיף]; אזא פלעקעל אין א שטריק־דרעה מאשין.

wool'ding *n.* (הוואוהל׳-דינג) וואולינג, די ארומדרעהונג פון א שטריק ארום א מאסט; א שטריק ארומצודרעהען ארום א מאסט.

wool'-dri'ver *n.* (הוואול׳-דראי׳-ווער) א וואל־אויפקויפער.

wool'-dry'er *n.* (הוואול׳-דראי׳-ער) א מאשין צו טריקענען אויסגעוואשענע אדער אבגעפארבטע וואל.

wool'-dus'ter *n.* (הוואול׳-דאס׳-טער) א מאשין אבצורייניגען וואל פון שטויב און אנדערע אונרייניגקייטען.

wool'-dyed *a.* (הוואול׳-דאיד) געפארבט פאר'ן שפינען [ווענען וואל].

wool'en *a.* and *n.* (הוואול׳-ען) וואלענער, וואלענע, וואלענעס, פון וואל, געמאכט פון וואל; וואס איז שייך צו וואל; געקליידעט אין פראסטען היימיש־געמאכטען געוואנד; גראב, פראסט, דארפיש, וואולגאר; וואל־צייג, וואלענער צייג, וואלענס.

wool'en cloth (הוואול׳-ען קלאהטה) וואל־צייג, וואלענס, וואלענער צייג.

wool'en-dra'per *n.* (הוואול׳-ען-דריי׳-פּער) א הענדלער מיט וואל־צייג, א טוך־הענדלער.

woolenette' *n.* (הוואול-ע-נעט׳) וואל־מוסלין [אזא וואלענער שטאף].

wool'en-prin'ter *n.* (הוואול׳-ען-פּרינ׳-טער) איינער וואס דרוקט געפארבטע אוזארען אויף וואלענעם צייג.

wool'en-scrib'bler *n.* (הוואול׳-ען-סקריב׳-לער) ז. *wool-scribbler*.

wool'-ex'tract *n.* (הוואול׳-עקס׳-טרעקט) די וואל וואס פערבלייבט אין צייג, וועלכע איז געוועבט פון וואל און באוועל, נאכדעם ווי די באוועל איז פערניכטעט דורך א כעמישען פּראצעס.

wool'-fat *n.* (הוואול׳-פעט) וואל־פעטס, א פעטער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון וואל און דיענט פאר פערשיעדענע זאלבען.

wool'fell *n.* (הוואול׳-פעל) א פעל מיט דער וואל אדער האר.

wool'-gath'ering *n.* (הוואול׳-געטה׳-ער-אינג) די זאמלונג פון וואל; דאס אבגעבען זיך מיט נארישקייטען.

wool'-grass *n.* (הוואול׳-גרעס) וואל־גראז [אזא ראהר־פלאנצע].

wool'-grow'er *n.* (הוואול׳-גראו׳-ער) א שאף־ציכטער, איינער וואס האלט שעפסען צו בעקומען פון זיי וואל.

wool'-grow'ing *a.* (הוואול׳-גראו׳-אינג) וואס פּראדוצירט וואל; וואו עס ווערען אויפגעהאלטען טשערעדעס שאף [בעזאנדערס ווענען געוויסע געגענדען].

wool'len *a.* (הוואול׳-ען) ז. *woolen*.

woollenette' *n.* (הוואול-ע-נעט׳) ז. *woolenette*.

wool'liness *n.* (הוואול׳-אי-נעס) וואליג־קייט; פוכיגקייט.

wool'ly *a.* (הוואול׳-אי) וואליג; וואס בעשטעהט פון וואל; בעדעקט מיט וואל; עהנליך צו וואל; אין באטאניק — בעוואקסען מיט פוכיגע פאזערען ווי וואל; ווייך, פוכיג.

wool'ly-but *n.* (הוואול׳-אי-באט) אזא גרויסער גומי־בוים.

wool'ly-haired *a.* (הוואול׳-אי-העהרד) מיט וואליגע האר.

wool'ly-head *n.* (הוואול׳-אי-העד) א נעגער.

wool'ly-head'ed *a.* (הוואול׳-אי-העד׳-עד) מיט וואליגע האר [ווי די נעגערס].

wool'-mill *n.* (הוואול׳-מיל) א וואלען־פאבריק [א פאבריק וואו מען וועבט וואלענע צייג].

wool'monger *n.* (הוואול'-מאנ-גער) א וואל⸗הענדלער.

wool'-mo'ter *n.* (הוואול'-מאו'-טער) א פערזאן וואס איז בעשעפטיגט מיט רייניגען וואל.

wool'oid *n.* (הוואול'-איד) נאכגעמאכטע וואל [פון די האר פון קיה און ביפעלאקסען].

wool'-oil *n.* (הוואול'-איל) ז. *wool-fat*

wool'-oi'ler *n.* (הוואול'-אי'-לער) אן אויל⸗אפאראט אין א וואל⸗קאם⸗מאשין [צום אוילען די וואל ביים קעמען].

wool'pack *n.* (הוואול'-פעק) א זאק וואל; א וואל⸗פאק [א פאק וואל וואס וועגט 240 פונט]; א געדיכטער פוכינער וואלקען.

wool'-pack'er *n.* (הוואול'-פעק'-ער) א וואל⸗פאקער, איינער וואס פאקט וואל; א טיש, אויף וועלכען מען פאקט וואל.

wool'-pick'er *n.* (הוואול'-פיק'-ער) א וואל⸗סארטירער; א מאשין צו רייניגען וואל.

wool'-pow'der *n.* (הוואול'-פאו'-דער) אזא פולווער וואס בעקומט זיך פון רייבען זעהר טרוקענע וואל.

wool'sack *n.* (הוואול'-סעק) א זאק וואל; א וואל⸗קישען; אין דער ענגלישער געשיכטע — א קישען אנגעשטאפט מיט וואל, אויף וועלכען עס פלעגט זיצען דער לארד⸗קאנצלער; דאס אמט אדער די ווירדע פון לארד⸗קאנצלער.

wool'-scrib'bler *n.* (הוואול'-סקריב'-לער) א מאשין צו קעמען וואל.

wool'sey *n.* (הוואול'-סי) צייג געמאכט פון באוועל און וואל.

wool'-shears *n.* (הוואול'-שיערז) די שאף⸗שער [אזא שער צו שערען שעפסען].

wool'-sor'ter *n.* (הוואול'-סאהר'-טער) א וואל⸗סארטירער.

wool'-sor'ters' disease' (הוואול'-סאהר'-טערז די-זיעז') א בלוט⸗פערגיפטונג ביי וואל⸗סארטירער.

wool'-sta'ple *n.* (הוואול'-סטיי'-פל) א שטאדט וואו עס פלעגט אמאל זיין דער וואל⸗מארק; וואל⸗פעדים, וואל⸗פיבערן.

wool'-sta'pler *n.* (הוואול'-סטיי'-פלער) א וואל⸗הענדלער; א וואל⸗סארטירער.

wool'stock *n.* (הוואול'-סטאק) אזא שווערער הילצערנער האמער איינצוקלאפען וואלענעם צייג.

wool'-trade *n.* (הוואול'-טרייד) דער וואל⸗האנדעל.

wool'-win'der *n.* (הוואול'-הוואינ'-דער) איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים מאכען וואל⸗קנוילען [צום פאקען].

wool'-work *n.* (הוואול'-הוואירק) וואל⸗ארבייט, וואל⸗שטיקעריי.

woom *n.* (הוואוהם) ביבער⸗פוטער, די פעל פון א ביבער.

woo'rali *n.* (הוואוה'-רע-לי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען⸗זאפט]. ז. *curari*

woo'rara *n.* (הוואוה'-רע-רא) ז. *woorali*

woo'rari *n.* (הוואוה'-רע-רי) ז. *woorali*

wootz *n.* (הוואוטס) אזא הארטעס שטאהל פון אסט⸗אינדיען.

wop *v.* (הוואפ) שלאגען, פאטשען, שמייסען; א פאל טהאן ווי א פלאכטע; זיך פלוצלונג איבערקעהרען. ז. *whop*

word *n. and v.* (הוואירד) א ווארט; אן אויסדרוק, א בעמערקונג; א ידיעה, א נאכריכט, א בעריכט; א בעפעהל; א פאסיר⸗ווארט, א פאראלע; א לאזונג; א מאטא, א שפריכווארט; א פערשפרעכונג, א צוזאג; אויסדריקען אין ווערטער, שילדערען; רעדען; האבען א געשפרעך; חנפ'נען.

Word *n.* (הוואירד) די גאט'ס ווארט, די הייליגע שריפט; דער לאגאס, דאס הייליגע ווארט, קריסטוס. ז. *Logos*

word'-blind *a.* (הוואירד'-בלאינד) וואס קען ניט געדענקען קיין בוכשטאבען, וואס האט פערגעסען צו לעזען [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט].

word'-blind'ness *n.* (הוואירד'-בלאינד'-נעס) אונפעהיגקייט צו לעזען [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט].

word'-book *n.* (הוואירד'-בוק) א ווערטערבוך.

word'-bound *a.* (הוואירד'-באונד) געבונדען דורך'ן ווארט אדער פערשפרעכען; אבגעהאלטען פון צו רעדען, צוריקגעהאלטען אין ווערטער.

word'-buil'ding *n.* (הוואירד'-ביל'-דינג) די בויאונג, קאנסטרואירונג, פארמירונג אדער צוזאמענשטעלונג פון ווערטער.

word'-cat'cher *n.* (הוואירד'-קעטש'-ער) א ווארט⸗קלייבער, א ווארט⸗גריבלער.

word'-deaf'ness *n.* (הוואירד'-דעפ'-נעס) די פערלוסט [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט] פון דער פעהיגקייט צו פערשטעהן אויסגעשפראכענע ווערטער, כאטש מען הערט די קלאנגען.

wor'ded *a.* (הוואיר'-דעד) אבגעפאסט, פארמולירט, אויסגעדריקט אין ווערטער.
The statement was cautiously **worded**.

word for word (הוואירד פאר הוואירד) ווארט פאר ווארט, בוכשטעבליך.

wor'dily *adv.* (הוואיר'-די-לי) שיטענדיג צופיעל ווערטער; אויף א פלוידערישען שטייגער; פלאפלעריש.

wor'diness *n.* (הוואיר'-די-נעס) פיעל⸗ווארטיגקייט; דאס שיטען מיט ווערטער; פלוידעריי.

wor'ding *n.* (הוואיר'-דינג) דאס אויסשפרעכען, דאס אויסדריקען אין ווערטער, די שפראך; די ארט און ווייזע פון אויסדריקען מיט ווערטער, דער סטיל, די פראזעאלאגיע.

word it (הוואירד איט) דיספוטירען, דעבאטירען.

word'less *a.* (הוואירד'-לעס) שטום, אהן ווערטער, אהן לשון; ניט אויסגעדריקט אין ווערטער.

word'-mem'ory *n.* (הוואירד'-מעמ'-א-רי) די פעהיגקייט צו געדענקען אדער זיך צו דערמאנען ווערטער.

word of command' (הוואירד אוו קא-מענד') א קאמאנדע, א קאמאנדע⸗ווארט, א בעפעהל.

word of God (הוואירד אוו גאד) גאט'ס ווארט, די הייליגע שריפט.

word of hon'or (הוואירד אוו אנ'-אר) אן עהרענווארט.

word'-pain'ter *n.* (הוואירד'-פיינ'-טער) א ווארט⸗מאלער, א שרייבער וואס בעשרייבט א זאך אין לעבעדיגע בילדער.

word'-pain'ting *n.* (הוואירד'-פיינ'-טינג) ווארט⸗מאלעריי, דאס בעשרייבען עפעס אין לעבעדיגע בילדער.

word'-pic'ture *n.* (הוואירד'-פיק'-טשור) א ווארט⸗בילד, א בעשרייבונג פון א זאך אזוי, דאס זי שטעלט זיך פאר ווי א לעבעדיג בילד.

words *n.* (הוואירדז) געשפרעך, רייד; דאס צואווערטלען זיך, א שטרייט, א מחלקה; ווערטער.

word'-square *n.* (הוואירד'-סקהוועהר) א ווערטער⸗קוואדראט, דאס אויסשטעלען ווערטער איינס אונטער די אנדערע אזוי, אז די בוכשטאבען זאלען אויסבילדען א קוואדראט און איינע און דיעזעלבע ווערטער זאלען געלעזען ווערען ווי האריזאנטאל אזוי אויך ווערטיקאל, ווי למשל די ווערטער:

F R E T
R E A R
E A S E
T R E E

wor'dy *a.* (הוואיר'-די) פיעל⸗ווערטערדיג, רייך אין ווערטער; וואס ברויכט פיעל ווערטער [אין אויסדריקען א געדאנק]; וואס בעשטעהט פון ווערטער.

wore (הוואור) געטראגען א. ז. וו. ז. *wear*

work *v. and n.* (הוואירק) 1. ארבייטען, הארעווען, פראצעווען; 2. ארבייטען, געהן, זיך בעוועגען, זיין אין טהעטיגקייט [וועגען א מאשין]; 3. ווירקען; 4. געהרען, איהרען, זיך בראדיען [ווי ביער, וויין]; 5. זיין אין א שטארקער בעוועגונג, זיין אויפגערעגט, קאכען, שטורמען; 6. זיך ארויפארבייטען, זיך דורכשלאגען; 7. זיין בעשעפטיגט מיט עפעס, האלטען זיך ביי א געוויסער פראפעסיאן; 8. בעדעקען זיך מיט שימעל⸗פלאנצען [וועגען שטעהענדיגע וואסער]; 9. בעארבייטען א זאך, צוגרייטען, צופערטיגען, אויסארבייטען; 10. מאכען, פארמירען, אויסבילדען; 11. בעציערען מיט ארנאמענטען; האפטען, אויסנעהען; 12. אויספיהרען, פראדוצירען, פעראורזאכען; 13. ברייגגען אין בעוועגונג, בעוועגען; 14. פיהרען, אנפיהרען, לייטען, פערוואלטען; 15. בעאיינפלוסען, ווירקען אז איינעמס טהעטיגקייט זאל געריכטעט ווערען צו א געוויסען ציעל; 16. אויפרעגען, אויפהעצען; 17. זיך סטארען, פרובירען עפעס צו טהאן; 18. רייניגען, אבפיהרען [דעם מאגען]; 19. האלטען אין דער ארבייט, צווינגען צו ארבייטען; 20. לעזען א פראגע אדער א מאטעמאטישע פראבלעם; 21. פעראורזאכען איהרונג אדער געהרונג [ווי פון ביער אדער וויין]; 22. ארבייט; די בעשעפטיגונג; 23. דאס, אויף וואס ארבייט ווערט אנגעווענדעט, אן אונטערנעהמונג; 24. עפעס וואס ווערט אויפגעטהאן, טהאט, האנדלונג, ווירקונג; 25. אן אויסגעארבייטע זאך; א ווערק, א פערפאסונג; א געבוי; א צייכנונג, אן אוזאר; שטיקעריי, אויסגענעהטע ארבייט; 26. אין מעכאניק — דער פראדוקט פון א קראפט אדער בעוועגונג; אין פיזיק און כעמיע — דער רעזולטאט פון א פיזישער אדער כעמישער אומבייטונג; 27. אין בערג⸗ארבייט — ניט⸗גערייניגטער ערץ אדער רויהער מעטאל; 28. די בעארבייטונג פון עפעס, די בעהאנדלונג, די ארט און ווייזע פון א געוויסער ארבייט.

1. She is compelled to work ten hours a day. 2. The pump will not work. 5. The waves work less and less. 6. Through winds and waves and storms he works his way. 7. He works in brass and iron. 13. They are wooden dolls worked with wires. 14. He works a big business. 15. He worked on the feelings of his hearers. 19. He works his horses too hard.

workabil'ity *n.* (הוואיר-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעארבייט ווערען,

דאס קענען דורכגעפיהרט ווערען; אויספיהרבארקייט; מעגליכקייט; פראקטישקייט.
The new experiment will test the workability of our plans.

wor'kable *a.* (הוואיר'-קעבל) וואס קען געארבייט ווערען; וואס קען דורכגעפיהרט ווערען; מעגליך, פראקטיש; אויף וועמען מען קען ווירקען; וואס מען קען געברויכען צו דער ארבייט.

wor'kableness *n.* (הוואיר'-קעבל-נעס). ז. *workability*

work'aday *a.* (הוואירק'-ע-דיי) ארבייטזאם, וואס ארבייט שווער, וואס פלאגט זיך.
This is a practical workaday world.

work an observa'tion (הוואירק ען אב-זויר-וויי'-שאן) בעשטימען דאס ארט פון א שיף אין ים לויט דער לאגע פון א שטערען אדער פון אן אנדער הימלישען קערפער.

work at arm's length (הוואירק עט ארמז לענגטה) ארבייטען אונגעשיקט; מאכען ניט קיין גוטע ארבייט.

work'-bag *n.* (הוואירק'-בעג) אן ארבייטס־ביטעל, א קליין זעקעלע, אין וועלכען פרויען פלעגען אמאל טראגען זייערע נעה־געצייג און נעה־מאטעריאלען [ווי נאדלען, שפילקעס, פאדים א. ז. וו.].

work'-bas'ket *n.* (הוואירק'-בעס'-קעט) אן ארבייטס־קארב [א קערבעל, אין וועלכען פרויען האלטען נעה־געצייג אדער די גענעהטע ארבייט].

work'-bench *n.* (הוואירק'-בענטש) אן ארבייטס־באנק, א ווארשטאט.

work'-box *n.* (הוואירק'-באקס) אן ארבייטס־קעסטעלע [א קעסטעלע, אין וועלכען פרויען האלטען זייערע נעה־געצייג און נעה־מאטעריאלען].

work'day *n. and a.* (הוואירק'-דיי) אן ארבייטס־טאג; א וואכעדיגער טאג; וואס איז שייך צו אן ארבייטס־טאג אדער צו די וואכעדיגע טעג.

worked'-off' *a.* (הוואירקט'-אף') אין דרוקעריי — אבגעארבייט [וועגען שריפטזאץ, פון וועלכען די נויטיגע אויפלאגע איז שוין אבגעדרוקט געווארען].

wor'ker *n.* (הוואיר'-קער) אן ארבייטער; א טהוער; אן ארבייטס־ביען, אן ארבייטס־מוראשקע [וועלכע טהוען די ארבייט אין ביענשטאק אדער אין דער מוראשקעס־קאלאניע, אין נעגענזאץ צו די ביענען אדער מוראשקעס, וועלכע בעשעפטיגען זיך ניט מיט קיין אנדער זאך אויסער רעפראדוצירען און האדעווען קינדער]; איינער פון די קליינע ציליגדערס אין א קאם־מאשין; אזא מעסער געברויכט צום אבשאבען פעל.

wor'ker-ant *n.* (הוואיר'-קער-ענט) די ארבייטס־מוראשקע. ז. *worker*

wor'ker-bee *n.* (הוואיר'-קער-ביע) די ארבייטס־ביען. ז. *worker*

wor'ker-cell *n.* (הוואיר'-קער-סעל) א וואקס־קעמערעל אין א ביענשטאק, וואס איז בעשטימט פאר דער לארווע [ווערימעל] פון אן ארבייטער־ביען.
ז. *worker*

work'fellow *n.* (הוואירק'-פעל-או) א מיטארבייטער.

work'-folk *n.* (הוואירק'-פאוק) דאס ארבייטס־פאלק, די ארבייטער, די בעלי המלאכה.

work'-folks *n.* (הוואירק'-פאוקס) ז. *work-folk*

work'girl *n.* (הוואירק'-גוירל) אן ארבייטס־מיידעל, אן ארבייטער־מיידעל, אן ארבייטעריז.

work'-hol'der *n.* (הוואירק'-האול'-דער) א צייג־האלטער, א פארריכטונג צו האלטען צייג אין אזא לאגע, אז עס זאל זיין לייכט צו נעהען.

work'house *n.* (הוואירק'-האוס) א הויז פאר ארימע לייט, אן אנשטאלט פאר ארימע, וואו זיי זיינען געצוואונגען צו ארבייטען; א מאנופאקטור, א פאבריק.

work in (הוואירק אין) 1. איינארבייטען, אריינמישען איין מאטעריאל אין א צווייטען; 2. זיך אריינארבייטען, אריינדריגגען אין עפעס דורך וויעדערהאלענדער אנשטרענגונג.
1. He worked in the good yarn with the bad. 2. The wire was slowly worked in.

wor'king *a. and n.* (הוואיר'-קינג) ארבייטענד, וואס ארבייט; ווירקענד; אקטיוו, טהעטיג; דאס ארבייטען, די ארבייט, די טהעטיגקייט; די געהרונג, די איהרונג; די שימלונג [פון וואסער].

wor'king-class *n.* (הוואיר'-קינג-קלעס) דער ארבייטער־קלאס.

wor'king-day *n. and a.* (הוואיר'-קינג-דיי) אן ארבייטס־טאג, א וואכעדיגער טאג; וואס איז שייך צו אן ארבייטס־טאג; ארבייטזאם; מיהזאם.

wor'king-draw'ing *n.* (הוואיר'-קינג-דראה'-אינג) א צייכנונג אדער פלאן פאר דער קאנסטרוקציאן פון א געביידע, מאשין א. ז. וו.

wor'king-house *n.* (הוואיר'-קינג-האוס) ז. *workshop*

wor'king-man *n.* (הוואיר'-קינג-מען) אן ארבייטער.

wor'king-men's par'ty (הוואיר'-קינג-מענז פאר'-טי) א פאליטישע ארבייטער־פארטיי.

wor'king-par'ty *n.* (הוואיר'-קינג-פאר'-טי) א גרופע סאלדאטען וואס ווערען געשיקט אויף ארבייט.

work in'to (הוואירק אינ'-טו) 1. אריינמאכען, אריינדרעהען, דורכפיהרען עפעס אויף א כיטרען אופן; 2. שטופענווייז איבערארבייטען; איבערמאכען אדער פערוואנדלען עפעס שטופענווייז אין אן אנדער זאך.
1. He easily worked himself into the confidence of his neighbors. 2. This imperious man will work us all from princes into pages.

work'man *n.* (הוואירק'-מען) אן ארבייטער; א בעל־מלאכה, א האנדווערקער.

work'manlike *a. and adv.* (הוואירק'-מען-לאיק) ווי א בעל־מלאכה; געשיקט, מייסטערהאפט; מעשה בעל־מלאכה.
The garment was made in a workmanlike manner.

work'manly *a. and adv.* (הוואירק'-מען-לי) ז. *workmanlike*

work'manship *n.* (הוואירק'-מען-שיפ) די ארבייט, דאס ווערק, א קונסטווערק; די אויסארבייטונג, די בעארבייטונג; געשיקטליכקייט, קונסט; ארבייט, פראדוקט, ארבייטס־פראדוקט.

work'master *n.* (הוואירק'-מעס-טער) א ווערקמייסטער; א קינסטלער אין זיין ארבייט; אן אויפזעהער איבער דער ארבייט.

work of art (הוואירק אוו ארט) א קונסטווערק.

work off (הוואירק אף) אויסלעדיגען, אברייניגען; אבפיהרען; זיך אויסלעדיגען; פטור ווערען פון עפעס.

work on (הוואירק אן) ארבייטען אדער ווירקען אויף עפעס.

work one's pas'sage (הוואירק הוואנז פעס'-עדזש) ארבייטען [אויף א שיף] פאר די רייזע־הוצאות.

work out (הוואירק אוט) אויסארבייטען, אויספיהרען, פערפערטיגען, דורכפיהרען, פערווירקליכען; בעארבייטען עפעס; לעזען א פראבלעם; אבמעקען, אבווישען, אויסשעפען, אויסצעהרען.

work'-peo'ple *n.* (הוואירק'-פיע'פל) דאס ארבייטער־פאלק, די ארבייטער.

work'room *n.* (הוואירק'-רוהם) אן ארבייטס־צימער, א ווערקשטאט.

works *n.* (הוואירקס) 1. א פאבריק; 2. די בעוועגליכע טיילען פון א מעכאניזם; 3. מעשים־טובים, דאס אבהיטען די מצוות פון דער תורה.
1. Our town has large glass-works. 2. The works of my watch are out of order.

work'shop *n.* (הוואירק'-שאפ) א ווערקשטאט, א פאבריק.

works of neces'sity (הוואירקס אוו ני-סעס'-אי-טי) אין די געזעצען וועגען זונטאג־ארבייט — די ארבייטען וועלכע עס איז ערלויבט צו טהאן אום זונטאג למובת הכלל [ווי אויף די טראמוואיען, אייזענבאהנען א. ד. ג.].

work'some *a.* (הוואירק'-סאם) ארבייטזאם, פלייסיג.

work'-ta'ble *n.* (הוואירק'-טיי'בל) אן ארבייטס־טיש.

work the rack'et (הוואירק טהי רעק'-עט) האבען צו טהאן מיט עפעס, דורכפיהרען א פלאן [הויפטזעכליך פון א ניט זויבערען כאראקטער].

work up (הוואירק אפ) 1. ארויפארבייטען; דערגרייכען; 2. אויפרעגען, אויפהעצען; 3. אויסארבייטען, פערברויכען; 4. בעארבייטען; אויסארבייטען; אויסברייטען.
1. He worked up a reputation for himself. 3. We have worked up all our materials. 4. The article was worked up from a few hints.

work upon' (הוואירק א-פאן') ז. *work on*

work'woman *n.* (הוואירק'-הוואומ-ען) אן ארבייטס־פרוי, אן ארבייטאריז.

world *n.* (הוואירלד) די וועלט; די ערד; דער וועלט־אל, דער אוניווערזום; א טייל פון דער ערד [ווי "די אלטע וועלט", איירא‏פא]; אן אבטיילונג פון זאכען אדער בעשעפענישען וואס עקזיסטירען אויף דער ערד [ווי "די טהיער־וועלט", "די פלאנצען־וועלט"]; די מענשהייט; א בעשטימטער קלאס פון מענשען [ווי "די וויסענשאפטליכע וועלט"]; די ווירקונגס־ספערע פון א געוויסער אידעע אדער ריכטונג; א געביעט [ווי "די פאליטישע וועלט", "די וועלט פון קונסט"]; דאס פובליקום, דער עולם, דאס עפענטליכע לעבען; די זיטען, די מנהגים, די ארט לעבען פון דער געזעלשאפט [ווי "קענען די וועלט"]; דאס לעבען אויף דער ערד, דאס שטערבליכע לעבען [אין נעגענזאץ צום הימלישען אדער אידעאלען לעבען]; א מאסע, א מענגע, א סך.

world'-fa'mous *a.* (הוואירלד'-פיי'-מאס) וועלט־בעריהמט.

world'-lan'guage *n.* (הוואירלד'-לענ'-גוועדזש) א וועלט־שפראך, א שפראך וואס ווערט געברויכט אדער וואס איז בעקאנט אין דער ציוויליזירטער וועלט.

world'liness *n.* (הוואירלד'-לי-נעס)

וועלטליכקייט, איבערגעבענהייט צו וועלט=ליכע זאכען, דאס זיין פערטהאן אין עולם=הזה זאכען.

world'ling *n.* (הוואירלד'–לינג) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו עולם=הזה זאכען.

world'ly *a.* and *adv.* (הוואירלד'–לי) וועלטליך, ערדיש, צייטליך; וואס בעלאנגט צו וועלטליכע מענשען [ניט צו די גייסט=ליכע], ניט מאנאכיש; וואס גיט זיך אב מיט עולם=הזה; אויף א וועלטליכען שטיי=גער; בנוגע צו עולם=הזה.

world'ly-min'ded *a.* (הוואירלד'–לי–מאינ'–דעד) איבערגעבען צו די פערנני=גענס פון דער וועלט; וועלטליך.

world'ly-min'dedness *n.* (הוואירלד'–לי–מאינ'–דעד–נעס) די וועלטליכקייט, אי=בערגעבענקייט צו די פערגניגענס פון דער וועלט.

world'ly-wise *a.* (הוואירלד'–לי–הוואיז) קלוג אדער ערפאהרען אין וועלטליכע ענינים.

world'-old *a.* (הוואירלד'–אולד) אלט ווי די וועלט, זעהר אלט, פארצייטיג.

world'-renowned' *a.* (הוואירלד'–רי–נאונד') וועלט=בעריהמט.

world'-wear'ied *a.* (הוואירלד'–הוויער'–איד) מיעד פון דער וועלט, לע=בענס=מיעד.

world'-wide *a.* (הוואירלד'–הוואיד) ווייט פערשפרייט, איבעראל פערברייטעט, אלגעמיין.

worm *n.* and *v.* (הוואירם) 1. א ווארים; 2. עטוואס וואס איז קליין אדער נישטיג ווי א ווארים; 3. עטוואס וואס גריזשעט און נאגט שטיל ווי א ווארים; געוויסענס=ביסע; 4. פערפוילטקייט, פערדארבונג, טויט; 5. עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווארים אין אויסזעהן, עטוואס וואס בע=וועגט זיך ווי א ווארים; א שנעקען=שרויף [א ספיראל=עהנליכע שרויף]; דער שרוי=פען=גאנג אדער דאס געווינדע [פון א שרויף]; די ספיראלע פון א קארקען=ציהער; א קוגעל=ציהער [אזא אייזענדעל אין דער פארם פון א קארקען=ציהער ארויסצוציהען קוילען פון א ביקס]; 5. קריכען ווי א ווארים; 6. זיך אונטער=גראבען שטיל און אין געהיים ווי א ווארים; טהאן עטוואס אין דער שטיל אדער בגנבה, זיך אריינ'גנב'ענען; 7. אוועקנעהמען, ארויסציהען אדער פערטרייבען אויף א שטילען און געהיימען אופן; 8. ארויסנעה=מען קוילען פון א ביקס מיט א קוגעל=ציהער; 9. בעפרייען פון ווערים; 10. ארומ=וויקלען א שיף=שטריק ספיראל=פערמיג מיט פאדים אדער דינע שטריקלעך אום איהם גלאטער צו מאכען.

2. A man is but a worm of the dust. 3. The **worm** of conscience gnaws his soul. 6. He **wormed** himself into favor. 7. They find themselves **wormed** out of all power.

wor'mal *n.* (הוואהר'–מעל) אזא גע=שווילעכץ אויף'ן רוקען פון קיה אדער פערד; אן אינזעקט אדער ווערימעל וואס פערואורזאכט דיעזע געשווילעכץ. ז. *warble*.

worm and wheel (הוואירם ענד הוויעל) א שנעקען=ראד געטריעב, א געטריעב מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-bur'row *n.* (הוואירמ'–באר'–או) א פערשטיינערטער שפור פון א ווא=רים.

worm'-cast *n.* (הוואירמ'–קעסט) די רונדע ערד=קופקעלעך וואס ווערען אויס=געווארפען פון א ווארים; א פערשטיינער=טער שפור פון א ווארים.

worm'-col'ic *n.* (הוואירמ'–קאל'–איק) בויך=וועהטאג וואס קומט פון בויך=ווערים.

worm'-dye *n.* (הוואירמ'–דאי) שארלאך, שארלאך=רויטע פארב.

worm'-eat *v.* (הוואירמ'–איעט) אויס=נאגען אדער אויספרעסען ווי א ווארים; צופרעסען, צונאגען.

worm'-ea'ten *a.* (הוואירמ'–איע'טן) צונאגט אדער צופרעסען פון ווערים.

worm'-ea'tenness *n.* (הוואירמ'–איע'טנ–נעס) דאס זיין צונאגט אדער צו=פרעסען פון ווערים.

worm'-ea'ter *n.* (הוואירמ'–איע'–טער) א ווערים=עסער [א פויגעל אדער חיה וואס נעהרט זיך מיט ווערים].

worm'-ea'ting *n.* (הוואירמ'–איע'–טינג) ווערים=פרעסענד, וואס עסט ווערים, וואס ערנעהרט זיך מיט ווערים.

wormed *a.* (הוואירמד) צופרעסען אדער צונאגט פון ווערים; ווערימדיג.

wor'mer *n.* (הוואיר'–מער) א פיש=פאנגער וואס כאפט פיש מיט ווערים [אויף דער ווענטקע].

worm'-fence *n.* (הוואירמ'–פענס) א זיג=זאג אדער שלאנגען=פערמיגער צאם אדער פארקאן.

worm'-fe'ver *n.* (הוואירמ'–פיע'–ווער) ווערים=פיבער [פיבער ביי קינדער, וואס קומט פון ווערים אין די געדערים].

worm'-fish'er *n.* (הוואירמ'–פיש'–ער) איינער וואס כאפט פיש מיט ווערים [אויף דער ווענטקע].

worm'-gear *n.* (הוואירמ'–גיער) א צאהן=ראד וואס ווערט געטריבען פון אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-gear'ing *n.* (הוואירמ'–גיער'–אינג) א ראד=געטריעב מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-grass *n.* (הוואירמ'–גרעס) ווארים=גראז [אזא גראז, וואס זיינע בלע=טער זיינען עהנליך צו ווערים]; דער אינ=דישער פינק=ווארצעל [ז. *pinkroot*].

worm'-hole *n.* (הוואירמ'–האול) א ווארים=לאך [א לאך וואס ווערט אויסגע=פרעסען פון א ווארים [ווי אין האלץ, פאפיער א. ד. ג.].

worm'-holed *a.* (הוואירמ'–האולד) צו=לעכערט פון ווערים.

wor'mil *n.* (הוואהר'–מיל) ז. *wormal*.

wor'ming-pot *n.* (הוואיר'–מינג–פאט) א פאררויכטונג צו מאכען קאלירטע ארנא=מענטען אויף ליימענע כלים.

worm'-like *a.* (הוואירמ'–לאיק) ווארים=פערמיג, ספיראל=פערמיג.

worm'ling *n.* (הוואירמ'–לינג) א ווע=רימעל.

worm'-oil *n.* (הוואירמ'–איל) ז. *wormseed-oil*.

worm one's self in'to (הוואירם הוואנז סעלף אינ'–טו) זיך אריינ'גנב'ענען.

worm one's way (הוואירם הוואנז הוויי) זיך דורכ'גנב'ענען, דורכקריכען.

worm out (הוואירם אוט) פערדרענגען אדער פערטרייבען אין געהיים.

worm'-pow'der *n.* (הוואירמ'–פאו'–דער) ווערים=פולווער [צום אבטרייבען בויך=ווערים].

worm'seed *n.* (הוואירמ'–סיעד) ווערים=זאמען, ווערים=קרויט; סאנטאניקא [אזא ווערים=קרויט=פלאנצע]; דער לאק=ארטי=גער הערעריך [אזא פלאנצע וועמענס זא=מען פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס ווערים=קרויט. ז. *treacle-mustard*].

worm'seed-oil *n.* (הוואירמ'–סיעד–איל) ווערים=זאמען אויל, ווערים=קרויט אויל.

worm'-shaped *a.* (הוואירמ'–שייפט) ז. *worm-like*.

worms''-meat *n.* (הוואירמז'–מיעט) ווערים=שפייז, א טויטער קערפער.

worm'-snake *n.* (הוואירמ'–סנייק) א ווארים=שלאנג [אזא ווארים=עהנליכע שלאנג]; דער בלינדער ווארים [אזא שלאנג=עהנליכער ווארים].

worm'-tea *n.* (הוואירמ'–טיע) ווערים=טהעע [א געטראנק צום אבפיהרען בויך=ווערים].

worm'-track *n.* (הוואירמ'–טרעק) ז. *worm-burrow*.

wor'mul *n.* (הוואהר'–מאל) ז. *wormal*.

worm'-wheel *n.* (הוואירמ'–הוויעל) א שרויפען=ראד, א שנעקען=ראד, א ראד מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'wood *n.* (הוואירמ'–הוואוד) 1. ווערמוט [אזא ביטערע פלאנצע, וואס פלעגט פארצייטענס פיעל געברויכט ווע=רען אין מעדיצין]; 2. ביטערקייט.

2. His presence is gall and **wormwood** to all the guests.

Wormwood

worm'wood wine (הוואירמ'–הוואוד הוואין) וויין, וועלכען מען האט צוגעגע=בען א ביטערקייט מיט דער הילף פון קרייטיכער.

wor'my *a.* (הוואיר'–מי) ווערימדיג; בעקראכען מיט ווערים; צופרעסען פון ווערים; ווי א ווארים, געמיין, נידריג, קריכענד; וואס שמעקט מיט קברים=ווע=רים אדער מיט קברים; פינסטער, שרעק=ליך; וואס זוכט ווערים אלס שפייז [ווע=גען א פויגעל].

worn *a.* (הוואורן) [ז. *wear*]; געטראגען; אבגעטראגען, אבגעניצט; אבגעריבען, אויס=געטראטען; פערגאנגען [וועגען צייט]; אויסגעמאטערט, אויסגעמוטשעט, ערשעפט.

wor'nal *n.* (הוואהר'–נעל) ז. *wormal*.

wor'nil *n.* (הוואהר'–ניל) ז. *wormal*.

worn'-out *a.* (הוואורנ'–אוט) 1. אב=

געטראָגן, אָבגעניצט, אויסגעטראָטען, אָבגעריבען; 2. אויסגעמאַטערט, אויסגעמוטשעט, ערשעפּט; 3. פערגאַנגען, פערשוואונדען.

1. He wears a worn-out coat. 2. He is an old worn-out clerk. 3. It is a pattern of a worn-out age.

wor'rier *n.* (הוואָר'-אי-ער) אַ קוועלער, אַ פּלאַגער; איינער וואָס דאַקוטשעט אָדער טהוט אָן צרות; איינער וואָס דאַגה'ט אָדער ערגערט זיך.

wor'riless *a.* (הוואָר'-אי-לעס) אָהן דאגות, אָהן ערגערניס.

wor'riment *n.* (הוואָר'-אי-מענט) דאָס דאגה'ן, ערגערניס, קוועלעניש.

wor'risome *a.* (הוואָר'-אי-סאַם) דאַקוטשענד, פּלאַגענד, קוועלענד, ערגערענד.

wor'rit *v. and n.* (הוואָר'-איט) ערגערן, פּלאַגען, קוועלען; ערגערניס, קוועלונג.

wor'ry *v. and n.* (הוואָר'-אי) 1. ערגערן, פּלאַגען, קוועלען, דאַקוטשען; פערשאַפען ערגערניס, צרות אָדער דאגות; 2. זיך ערגערן, זיך קימערן, זיך נעהמען צום הארצען, דאגה'ן; 3. אָנכאַפּען מיט די ציינער ביים האַלז, בייסען, רייסען מיט די ציינער, צורייסען, צובייסען, זיך בייסען, זיך רייסען [ווי הינד]; 4. צרות, דאגות, ערגערניס; 5. דאָס בייסען, דאָס צובייסען אָדער צורייסען מיט די ציינער [ווי אַ הונד].

1. It does not worry me in the least. 2. Do not worry! Everything will be all right. 3. The dog worries the sheep. 4. It is not work but worry that kills.

wor'ry along' (הוואָר'-אי ע-לאָהנג') אַנגעהן מיט שוועריגקייט, זיך דורכשטופּען, דורכקריכען, זיך דערשלאָגען; אָנגעהן ניט קוקענדיג אויף שטערונגען אָדער צרות.

He worries along with an income of $10,000 a year.

wor'ry down (הוואָר'-אי דאַון) אַראָבשלינגען מיט גוואַלד, מיט מיה אריינקוועטשען אין גאָרגעל.

She worried down the tea and ate a slice of toast.

wor'rying *a.* (הוואָר'-אי-אינג) 1. מוטשענד, פּלאַגענד, קוועלענד, ערגערענד; אויסמאַטערענד; 2. זיך ערגערענד, דאגה'נד.

1. It was a worrying day. 2. She is always worrying about her children.

wor'ryingly *adv.* (הוואָר'-אי-אינג-לי) דאגה'נדיג; ערגערענדיג, פערשאַפענדיג צרות; פּלאַגענדיג, קוועלענדיג.

wor'ry the life out of (הוואָר'-אי טהי לאַיף אַוט אָוו) פערמאַטערן ביז'ן טויט.

worse *a. and adv.* (הוואָרס) שלעכטער, ערגער.

wor'sen *v.* (הוואָרסן) פערערגערען, מאַכען ערגער.

wor'ship *n. and v.* (הוואָר'-שיפּ) 1. פערעהרונג; פערגעטערונג; בעוואונדערונג; 2. גאָטעסדיענסט; 3. דאָס עהרען; דאָס אָבגעבען עהרע; 4. אַכטונג, רעספּעקט; 5. הויכווירדיגקייט, עהרווירדיגקייט, גנאָדע [אַלס טיטול]; 6. עהרע, ווירדע, רעפּוטאַציע, גוטער נאָמען; 7. פערגעטערן, פערעהרען, בעוואונדערן; 8. דיענען ווי צו אַ גאָט; פּראווען גאָטעסדיענסט; 9. אַכטען, עהרען, רעספּעקטירען.

1. We are strongly opposed to the worship of riches. 2. Prayer is the chief part of worship. 5. What will your worship have? 7. He worships art and beauty. 8. Thou shalt worship no other God.

wor'shipable *a.* (הוואָיר'-שיפּ-עבל) פערעהרונגסווערטה, פערגעטערונגס-ווירדיג; וואָס קען פערגעטערט ווערען.

wor'shiper *n.* (הוואָיר'-שיפּ-ער) אַ פערגעטערער; אַ פערעהרער; איינער וואָס פּראַוועט אַ גאָטעסדיענסט אָדער איז מתפּלל.

wor'shipful *a.* (הוואָיר'-שיפּ-פול) עהרוואָרדיג, הויכווירדיג [געברויכט אויף אַלס טיטול].

wor'shipfully *adv.* (הוואָיר'-שיפּ-פול-לי) אויף אַן עהרווירדיגען אָדער הויכווירדיגען אופן; מיט עהרע; מיט אַכטונג, מיט רעספּעקט.

wor'shipfulness *n.* (הוואָיר'-שיפּ-פול-נעס) עהרווירדיגקייט, הויכווירדיגקייט.

wor'ship of im'ages (הוואָיר'-שיפּ אָוו אימ'-עדזש-עז) בילדער-פערגעטערונג, געצענדיענסט. ז. *image-worship*.

wor'shipper *n.* (הוואָיר'-שיפּ-ער) ז. *worshiper*.

worst *a., adv., n. and v.* (הוואָירסט) 1. ערגסטער, ערגסטע, ערגסטעס; 2. אַם ערגסטען; 3. דאָס ערגסטע; 4. בייקומען, בעזיעגען.

1. Poverty is the worst evil that can befall a man. 3. He sees the thing at its worst. 4. The Philistines were worsted by Samson.

wors'ted *n. and a.* (הוואָס'-טעד) געשפּונענע וואָל; געשפּונענע וואָל-פעדים; געמאַכט פון געשפּונענער וואָל.

wors'ted-work *n.* (הוואָס'-טעד-הוואָירק) וואָל-שטיקעריי, געניעה מיט געשפּונענע וואָלענע פעדים.

wort *n.* (הוואָירט) אַ גראָז, קרייטער, אַ פלאַנצע; ביער-מאַלץ, יונגעס, נאָך ניט געאַהרטעס ביער; די היידעלבעערע [ז. *huckleberry*].

worth *a. and n.* (הוואָירטה) 1. ווערטה; 2. פערמאָגענד, בעזיצענד; 3. וואָס איז ווערטה, וואָס פערדיענט; 4. דער ווערטה; 5. פערדיענסט, ווערדע, ווירדיגקייט; וויכטיגקייט; 6. בעזיצונג, פערמעגען, רייכטום.

1. A bird in the hand is worth two in the bush. 2. He is worth a million. 3. The matter is not worth notice. 5. He is a man of great worth.

worth'ful *a.* (הוואָירטה'-פול) ווערטהפול; ווירדיג.

wor'thiest of blood (הוואָיר'-טהי-עסט אָוו בלאָד) אין יוריספּרודענץ — די מענער [אַלס יורשים, אין געגענזאַץ צו די פרויען].

wor'thily *adv.* (הוואָיר'-טהי-לי) 1. אויף אַ ווירדיגען אופן, מיט ווערדע, מיט ווירדיגקייט, מיט רעספּעקט; 2. מיט רעכט, לויט פערדיענסט; 3. אויסגעצייכענט, פּאַרטרעפליך; פּאַסיג.

2. Some may very worthily deserve to be hated.

wor'thiness *n.* (הוואָיר'-טהי-נעס) ווערטהקייט, ווירדיגקייט, עהרווירדיגקייט, ווירדע.

worth'less *a.* (הוואָירטה'-לעס) 1. נוצלאָז; ווערטהלאָז; 2. נידריג, אונווירדיג, געמיין; 3. ניט ווערטה, וואָס פערדיענט ניט.

1. He is always sure to buy the most worthless things. 2. He is a worthless creature.

worth'lessly *adv.* (הוואָירטה'-לעס-לי) אויף אַ ווערטהלאָזען אָדער נוצלאָזען אופן; אויף אַן אונווירדיגען, געמיינעם שטייגער.

worth'lessness *n.* (הוואָירטה'-לעס-נעס) ווערטהלאָזיגקייט; אונווירדיגקייט.

worth one's salt (הוואָירטה הוואָנז סאָהלט) עפּעס ווערטה; ווערטה דאָס ברויט וואָס ער עסט, ווערטה די שכירות [וועגען אַן אַרבייטער].

The clerk is not worth his salt.

worth the whis'tle (הוואָירטה טהי הוויסל) ווערטה די מיה גערופען צו ווערען.

The dog is not worth the whistle.

worth while (הוואָירטה הוואַיל) ווערטה די צייט, ווערטה די מיה, לוינט זיך.

It is not worth while to sue for small debts.

wor'thy *a. and n.* (הוואָיר'-טהי) 1. ווערטה; וואָס פערדיענט; 2. וויכטיג, ווערטהפול; 3. ווירדיג; 4. וואָס האָט פערדיענסטע; 5. פּאַסיג; 6. פערדיענט; גוט בעגרינדעט; 7. אַ וויכטיגע פערזענליכקייט, אַ פּראָמינענטע פערזאָן.

1. He is a person worthy of moral approbation. 2. He has done us worthy service. 3. He leads a worthy life. 4. He is a wise and worthy writer. 5. It is a dwelling worthy of the occupants. 6. He has much worthy blame laid upon him. 7. There were assembled all the military worthies.

wot (הוואָט) ער ווייס, איך קען; ער אָדער זי ווייסט אָדער קען. ז. *wit*.

would (הוואוד) 1. וואָלט; 2. וואָלט וועלען; 3. געוואָלט, געוואוסט ענטשלאָסען; 4. פלעגט; 5. הלואי; הלואי וואָלט.

1. I would do it if I were able. 2. He said he would learn to write. 3. He would go, I could not prevent him. 4. Now and then the door would open. 5. Would I had done it.

would'-be *a. and n.* (הוואוד-ביע) 1. וואָס וויל זיין, וואָס פּרעטענדירט צו זיין, וואָס וויל פערעכענט ווערען אַלס..., כלומר'שדיג; 2. איינער וואָס פּרעטענדירט צו זיין עמוואָס וואָס ער איז ניט.

1. There were poets and would-be poets at the gathering.

wound (הוואונד) נעדרעהט, ארומגעדרעהט א. ז. וו. [ז. *wind*].

wound *n. and v.* (הוואוהנד) 1. אַ וואונד; 2. אַ בעשעדיגונג; פּערלעצונג; 3. פערוואונדען; 4. בעשעדיגען, פּערלעצען, וועה טהאָן.

1. The soldier is covered with wounds. 2. The wounds of conscience must always be healed in private. 3. I wounded my head. 4. Do not wound his feelings.

woun'dable *a.* (הוואוהנ'-דעבל) וואָס קען פערוואונדעט ווערען, בעשעדיגט ווערען, פּערלעצט ווערען אָדער אָנגעגריפען ווערען.

woun'der *n.* (הוואוהנ'-דער) אַ פערוואונדער, אַ בעשעדיגער; איינער אָדער עטוואָס וואָס פערוואונדעט, בעשעדיגט, פּערלעצט אָדער פּעראורזאַכט וועהטאָג.

wound'-fe'ver *n.* (הוואוהנד'-פיע'-ווער) וואונד-פיבער, פיבער וואָס קומט פון אַ וואונד.

woun'dily *adv.* (הוואונ'-די-לי) זעהר, אויסערגעוועהנליך.

woun'ding *n.* (הוואוהנ'-דינג) פערוואונדונג; בעשעדיגונג; פּערלעצונג; דאָס וועה טהאָן.

wound'less *a.* (הוואוהנד'-לעס) ניט פערוואונדעט; וואָס קען ניט פערוואונדעט ווערען אָדער געשעדיגט ווערען; וואָס פערוואונדעט ניט; אונשעדליך.

wound'wort *n.* (הוואוהנד'-הוואָירט) דאָס וואונד-קרויט. ז. *kidney-vetch*.

woun'dy *a.* (הוואוהנ'-די) וואָס פערוואונדעט, זאַכט וואונדען.

woun'dy *a. and adv.* (הוואונ'-די) זעהר, זעהר פיעל, אויסערארדענטליך, אונגעהייער.

wou'rali *n.* (הוואוה'-רע-לי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען=זאפט]. ז. *curari*

wou'rali-plant *n.* (הוואוה'-רע-לי-פלענט) די וואוראלי=פלאנצע. ז. *curari*

wou'rari *n.* (הוואוה'-רע-רי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען=זאפט]. ז. *curari*

wou'-wou *n.* (הוואו'-הוואו) ז. *wow-wow*

wove (הוואוו) געוועבט. ז. *weave*

wo'ven (הוואוון) געוועבט. ז. *weave*

wow *int.* (הוואו) אן אויסרוף פון פערגניגען, ערשטוינונג אדער פערוואונדערונג.

wow'-wow *n.* (הוואו'-הוואו) דער וואו=וואו [אזא גיבאן פון סומאטרא און יאוואו]. ז *gibbon*

wp. אבקירצונג פון *worship* [וויר=דיגקייט, הויכווירדיגקייט, גנאדע — אלס טיטול].

wpful. פערקירצונג פון *worshipful* [אלס טיטול].

wrack *n.* (רעק) עטוואס וואס ווערט ארויסגעווארפען פון ים אויף'ן ברעג [ווי גראזען אדער ווי זאכען פון א צושמעטערטער שיף]; פערניכטונג, צושטערונג.

wrack'ful *a.* (רעק'-פול) רואינירענד, צושטערענד.

wrack'-grass *n.* (רעק'-גרעס) דאס ים=גראז. ז. *grass-wrack*

wrain'-staff *n.* (ריינ'-סטעף) ז. *wring-staff*

wraith *n.* (רייטה) די ערשיינונג פון דעם גייסט פון א פערזאן, וועלכע איז נור וואס געשטארבען אדער דארף אין גיכען שטארבען; א גייסט.

wran'gle *v. and n.* (רענגל) זיך קריגען, זיך שטרייטען, זיך ווערטלען; דיספוטירען, דעבאטירען, האבען א וכוח; א מחלוקה, א קריגעריי.

wran'gler *n.* (רענ'-גלער) א צאנקער, א שטרייטער, א קריגער; א דיספוטאנט, א דעבאטאנט; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — א סטודענט פון ערשטען ראנג אין מאטעמאטיק.

wran'glership *n.* (רענ'-גלער-שיפ) דער העכסטער סטודענטען=ראנג אין מאטעמאטיק [אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט].

wran'glesome *a.* (רענ'גל-סאם) צאנקעריש, שטרייטזיכטיג, קריגעריש.

wran'gling *n.* (רענ'-גלינג) דאס שטרייטען זיך, דאס קריגען זיך; דעבאטירונג, דיספוטירונג.

wrap *v. and n.* (רעפ) 1. וויקלען; 2. איינוויקלען, ארומוויקלען, איינפאקען; 3. איינהילען; פערדעקען; 4. אן איינהילונג [ווי א מאנטעל, קאלדרע, שאל א. ז. וו.]; א לויזעם קלייד; א קאפאטע, א באלאכאן.

1. **Wrap** some paper about the book. 3. Some religious beliefs are **wrapped** up in strange mysteries.

wrap'page *n.* (רעפ'-עדזש) איינוויקלונג; איינהילונג; אן איבערצוג; איינפאקונג [ווי פאפיער, לייווענט א. ז. וו.].

wrapped up in (רעפט אפ אין) 1. בעשטעהט, איז ענטהאלטען, איז פערבונדען מיט...; 2. פערקאכט, איבערגעגעבען מיט לייב און לעבען; פערטהאן.

1. All his happiness is **wrapped up in** his children. 2. She is **wrapped up in** his studies.

wrap'per *n.* (רעפ'-ער) אן איינוויקלער; אן איינפאקונג, אן איבערצוג [ווי פון פאפיער, לייוונד א. ז. וו.]; איינוויקלונג; איינהילונג; דער אומשלאג אדער דער פאפיערענער איבערצוג פון א בוך; די בלאט=איינהילונג פון א סיגאר [דער טאבאק=בלאט, אין וועלכען א סיגאר איז איינגעוויקעלט]; א לויזעם קלייד, א קאפאט, א באלאכאן.

wrap'ping-pa'per *n.* (רעפ'-אינג-פיי'-פער) פאק=פאפיער.

wrap'-ras'cal *n.* (רעפ'-רעס'-קעל) אזא ברייטער אויבער=ראק אדער מאנטעל.

wrasse *n.* (רעס) אזא [דער ליפ=פיש שעהן=קאלירטער ים=פיש מיט דיקע ליפען. צו דעם מין ליפ=פיש בעלאנגט, צווישען אנדערע, אויך דער ים=פאפוגאי. ז. *parrot-fish*].

wrasse'-fish *n.* (רעס'-פיש) ז. *wrasse*

wrath *n.* (ראטה) צארן; גרימצארן, וואוטה.

wrath'ful *a.* (ראטה'-פול) צארנדיג; גרימצארנדיג, וויטהענד.

wrath'fully *adv.* (ראטה'-פול-אי) מיט צארן, מיט גרימצארן.

wrath'fulness *n.* (ראטה'-פול-נעס) צארנדיגקייט, גרימצארן.

wra'thily *adv.* (רא'-טהי-לי) מיט כעס, צארנדיג.

wrath'less *a.* (ראטה'-לעס) אהן צארן, זאנפט, מילד.

wra'thy *a.* (רא'-טהי) צארנדיג, כעסדיג.

wreak *v. and n.* (ריעק) נעהמען ראכע, זיך נוקם זיין; בעשטראפען; אויסגיסען דעם צארן; נקמה; שטראף.

wreak'ful *a.* (ריעק'-פול) ראכזיכטיג, פול מיט ראכע; צארנדיג.

wreak'less *a.* (ריעק'-לעס) אונבעשטראפט, וואס מען האט זיך נאך ניט נוקם געווען [אן איהם].

wreath *n. and v.* (ריעטה) א קראנץ, א בלומען=קראנץ, א גירלאנדע; א געדרעהטע שנור; א געדרעהטע, צוזאמענגעפלאכטענע אדער קרייזפערמיג=געבויגענע זאך; א וועלענארטיגער אויסזעהן פון גלאז [צוליעב דעם וואס די דיקקייט פון דעם גלאז איז ניט איבעראל גלייך]; פלעכטען, דרעהען; צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלעכטען; זיך צוזאמענפלעכטען; מאכען א קראנץ, בעקראנצען, ארומרינגלען.

wreathe *v.* (ריעטה) פלעכטען, דרעהען; צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלעכטען; זיך צוזאמענפלעכטען; ארומדרעהען, ארומפלעכטען, ארומרינגלען, בעקראנצען, אומקראנצען.

wrea'then *a.* (ריעטהן) געפלאכטען, געדרעהט.

wrea'ther *n.* (ריע'-טהער) איינער וואס דרעהט צונויף אדער פלעכט צונויף.

wrea'thy *a.* (ריע'-טהי) געדרעהט, געפלאכטען; בעקראנצט.

wreck *v. and n.* (רעק) 1. צושטערען, צושמעטערען, פערניכטען, רואינירען; 2. פעראורזאכען א שיפס=ברוך; 3. שעדיגען דורך א שיפס=ברוך; 4. ליידען פון א שיפס=ברוך, געשעדיגט ווערען [וועגען א שיף]; 5. צושטערונג, צושמעטערונג, רואינירונג; 6. רואינע, חורבה; 7. א שבר־כלי; 8. א שיפס=ברוך; 9. א צושעדיגטע שיף; שטיקער אדער פראכט פון א צושעדיגטער שיף וואס ווערט ארויסגעווארפען אויף'ן ברעג.

1. The rebels **wrecked** a railroad-train. 5. The **wreck** of his fortunes was the cause of his suicide. 6. The building is a mere **wreck**. 7. He is a physical **wreck**. 8. The sailors worked hard to save the ship from **wreck**.

wreck'age *n.* (רעק'-עדזש) צוברעכונג, צושמעטערונג; צובראכענקייט, צושמעטערטקייט; צובראכענע אדער צושמעטערטע שטיקער [ווי פון א שיפס=ברוך]; ברוכשטיקער.

wreck'-chart *n.* (רעק'-טשארט) א שיפס=ברוך קארטע [א קארטע אדער מאפע, אויף וועלכער עס זיינען פערצייכענט די פלעצער, וואו עס זיינען פארגעקומען שיפס=ברוכען, כדי אויסצומיידען די פלעצער אדער צו זוכען די געזונקענע שיפען].

wreck commis'sioner (רעק קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער [אין ענגלאנד], וואס דארף אונטערזוכען די אורזאכען פון א שיפס=ברוך.

wreck'er *n.* (רעק'-ער) 1. א צושטערער, איינער וואס רואינירט; 2. איינער וואס פעראורזאכט א שיפס=ברוך; 3. איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט ראטעווען צושעדיגטע שיפען אדער זייער פראכט; א שיף צו ראטעווען צושעדיגטע שיפען אדער זייער פראכט.

1. The bank-wrecker escaped to Europe.

wreck'ful *a.* (רעק'-פול) וואס פעראורזאכט שיפס=ברוך; צושמעטערענד, רואינירענד.

wreck'ing-car *n.* (רעק'-אינג-קאר) א וואגאן אבצוראמען פון די רעלסען שטיקער פון צובראכענע וואגאנען אדער אנדערע שטערונגען.

wreck'ing-pump *n.* (רעק'-אינג-פאמפ) א פאמפע אויסצופאמפען געשעדיגטע שיפען.

wreck'-mas'ter *n.* (רעק'-מעס'-טער) א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די זאכען פון געזונקענע שיפען, וואס ווערען ארויסגעשווינקט אויף'ן ברעג; איינער וואס האט די אויפזיכט אויף א צושעדיגטער שיף און איהר פראכט.

wreck'-wood *n.* (רעק'-הוואוד) געהילץ פון צושעדיגטע שיפען.

wren *n.* (רען) דער צוינקעניג, דאס קעניגעל [אזא פויגעל מיט א דינעם שנאבעל, קורצע עק און טונקעלע רויטליך־ברוינע פעדערען].

Wren

wrench *n. and v.* (רענטש) 1. א דרעה, א ציה, א שלעפ, א ריס; 2. אויסדרעהונג; אויסלינקונג; 3. פערדרעהונג [ווי פון ווערטער]; 4. א שרויפען=ציהער, א שרויפען=שליסעל [ז. איך]; 5. אויסרייסען,

אוועקרייסען; ארויסדרעהען; 6. אומדרע־הען; פערדרעהען.

1. The change was a great **wrench** to his feelings. 2. He sprained his foot by a **wrench**. 5. It is impossible to **wrench** the fixed idea out of his mind.

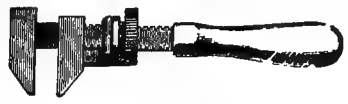

Wrench

wrench'-ham'mer *n.* (רענטש־העמ'־ער) א האמער וואס קען אויך געברויכט ווערען אלס שרויפען־שליסעל.

wrest *v. and n.* (רעסט) ארויסרייסען; פערדרעהען [ווערטער, א בעדייטונג א. ז. וו.]; ארויסרייסונג; פערדרעהונג; א שטים־האמער, א שטים־שליסעל [א שרויף־שליסעל צום אנציהען און רעגולי־רען די סטרונעס פון א פארטעפיאנא און ענליכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען].

wrest'-block *n.* (רעסט־בלאק) דאס ברעטעל אדער קלעצעל אין א פארטעפיא־נא, וואו עס זיינען אנגעשטעקט די פלעק־לעך, אויף וועלכע עס זיינען אנגעצויגען די סטרונעס.

wres'ter *n.* (רעס'־טער) איינער וואס רייסט ארויס; איינער וואס פערדרעהט.

wres'tle *v. and n.* (רעסל) 1. זיך ראנגלען, זיך בארען; 2. קעמפפען, שטריי־טען; 3. אומווארפען א בהמה, אום זי צו בראנדמארקען; 4. דאס ראנגלען זיך; א ראנגעל; א שטרייט, א קאמפף.

1. And Jacob was left alone; and there **wrestled** a man with him until the breaking of the day. 4. He broke three ribs in a **wrestle**.

wres'tler *n.* (רעס'־לער) 1. א ראנגלער; 2. א שטרייטער, א קעמפפער; 3. איינער וואס ווארפט אום בהמות צום בראנדמאר־קען.

1. He is a professional **wrestler**. 3. He is employed as a calf-**wrestler** on a Western ranch.

wres'tling *n.* (רעס'־לינג) א ראנגעל, דאס ראנגלען זיך; א קאמפף, א שטרייט.

wrest'-pin *n.* (רעסט־פין) דאס פלעקעל אין א פארטעפיאנא, ארום וועלכען עס איז אנגעצויגען א סטרונע.

wrest'-plank *n.* (רעסט־פלענק) ז. *wrest-block*.

wretch *n.* (רעטש) אן אונגליקליכער מענש; אן עלענדער מענש; א שופט, א ליידאק; א שעלמע; א בעשעפעניש; א זאך.

wretch'ed *a.* (רעטש־עד) 1. אונגליקליך; עלענד; 2. פערעכטליך, אונווירדיג; 3. צרה'דיג, אונערטרעגליך; 4. שלעכט, אונגעשיקט, ניט צופריעדענשטעלענד, ווערטהלאז.

1. O **wretched** man that I am! 2. It is **wretched** stuff. 3. A committee is investigating the **wretched** condition of the prisons. 4. He wrote some **wretched** poems.

wretch'edly *adv.* (רעטש'־עד־לי) אויף אן אונגליקליכען, עלענדען, פערעכטליכען, אונווירדיגען, צרה'דיגען אדער שלעכטען אופן.

wretch'edness *n.* (רעטש'־עד־נעס) אונגליקליכקייט; עלענדקייט; פערעכט־ליכקייט, געמיינהייט; שלעכטקייט, צרה'־דיגקייט.

wrig'gle *v. and n.* (ריגל) 1. זיך דרעהען, זיך בויגען, זיך שלענגלען, זיך בעוועגען אהין און אהער; 2. זיך דרעהען, דרעהען, הרוטשען, שווינדלען; 3. דרעהען; 4. א שלענגלען, טרייסלען, שאקלען; א דרעה; א קנייטש; א קרימונג.

1. He is **wriggling** in his chair. 2. He **wriggled** out of the difficulty. 4. The acrobat threw off his clothes by one **wriggle** of his body.

wrig'gler *n.* (ריג'־לער) איינער אדער עטוואס וואס בויגט זיך, דרעהט זיך, שלענ־געלט זיך אדער בעוועגט זיך אהין און אהער; איינער וואס דרעהט, קרוטשעט אדער שווינדעלט; איינער וואס בויגט, שלענגעלט, דרעהט, פערקרימט אדער טריי־סעלט.

wrig'gling *n.* (ריג'־לינג) דאס דרעהען; דאס שלענגלען זיך, א הין־און־הער בעווע־גונג; א קנייטש, א בויג, א דרעה.

wright *n.* (ראיט) א בעל מלאכה, א האנדווערקער, אן ארבייטער.

wring *v.* (רינג) 1. דרעהען; אויס־דרעהען; ארויסדרעהען; אבדרעהען; 2. אויסקרימען, אויסבויגען; 3. קוועטשען, דריקען; 4. וועה טהאן, מאטערען; 5. ארויסדריקען, ארויסרייסען; ארויס־פרעסען, ארויסצווינגען; 6. זיך דרעהען, זיך קרימען פאר וועהטאג, שטארק ליי־דען.

1. The maid-servant **wrings** the clothes. 3. He **wrings** his friend's hands in cordial greeting. 4. Grief **wrings** his soul. 5. The sad story **wrings** tears out of everybody's eyes. 6. The patient **wrings** with pain.

wring'-bolt *n.* (רינג־באָולט) א באָל־צען אויסצובויגען און בעפעסטיגען די פלאנקען פון א שיף.

wring'er *n.* (רינג'־ער) אן אויסדרעהער, אן אויספרעסער, אן אויסקוועטשער; איי־נער וואס דרעהט אויס וועש; א פארריכ־טונג אויסצודרעהען וואסער [ווי פון וועש]; איינער וואס דריקט ארויס אדער פרעסט ארויס מיט גוואלט.

wring'ing-machine' *n.* (רינג'־אינג־מע־שין') א מאשין צום ארויסדריקען וואַ־סער, א מאשין צו אויסדרעהען [וועש אדער נאסע קליידער].

wring'ing-wet *a.* (רינג'־אינג־הוועט) דורכגעווייקט דורך און דורך, נאס צום אויסדרעהען.

wring off (רינג אָף) ארויסדרעהען, אראבדרעהען.

wring out (רינג אוט) ארויסקוועטשען, אויסקוועטשען; אויסדרעהען [ווי וועש].

wring'-staff *n.* (רינג'־סטעף) א בלאק צום אויסבויגען די פלאנקען פון א שיף.

wring the heart (רינג טהי הארט) ברעכען דאס הארץ, פעראורזאכען הארץ־וועהטאג.

wrin'kle *v. and n.* (רינקל) 1. צונויפ־קנייטשען, קנייטשען; זיך קנייטשען; 2. א קנייטש, א פאלד; 3. א וואונק, אן אנדייטונג; 4. אן איינפאל, א המצאה; א קונץ־שטיק.

1. No care may **wrinkle** your smooth brow. 2. We had many **wrinkles** to straighten out.

wrink'ling-machine' *n.* (רינק'־לינג־מע־שין') א מאשין צו מאכען קנייטשען אין כאליאוועס [פון שטיוועל].

wrink'ly *a.* (רינק'־לי) עטוואס נע־קנייטשט, קנייטשיג, וואס קנייטשט זיך.

wrist *n.* (ריסט) דער האנד־ווארצעל [דער טייל פון דער האנד, וואו עס גע־פינען זיך די פינגער־ביינער און די פינ־גער]; דאס האנד־געלענק [דאס געלענק צווישען דעם האנד־ווארצעל און דעם אוי־בערשטען ארם־טייל]; א שטיפט וואס פערבינדעט צוויי טיילען פון מאשינעריע.

wrist'band *n.* (ריסט'־בענד) דער האנד־געלענק באנד [דער טייל פון אן ארבעל ביים האנד־געלענק]; א מאנזשעט.

wrist'-bone *n.* (ריסט'־באָון) א האנד־געלענק ביין.

wrist'-drop *n.* (ריסט'־דראפ) די און־פעהיגקייט אויסצוציהען די האנד צוליעב פאראליז אין פאדער־ארם.

wris'ter *n.* (ריס'־טער) ז. *wristlet*.

wrist'fall *n.* (ריסט'־פאהל) אן ארבעל־קרויזעל.

wrist'-guide *n.* (ריסט'־גאיד) דער האנד־פיהרער [אזא אינסטרומענט צום רעגולירען די האנד ביי אנפאנגער אין פיאנא־שפיעלען]. ז. *chiroplast*.

wrist'-joint *n.* (ריסט'־דזשאינט) דאס האנד־געלענק. ז. *wrist*.

wrist'let *n.* (ריסט'־לעט) דער טייל פון א הענטשקע וואס בעדעקט דאס האנד־געלענק; א בעדעק אדער בעציערונג פון דעם האנד־געלענק; א בראנזלעט, א בראסלעט; הענד־קאנדאלען, א האנד־קייט [צום שמיעדען ארעסטאנטען].

wrist'-link *n.* (ריסט'־לינק) א מאנ־זשעטען־קייטעל [א קייטעלע צום צוזא־מענהאלטען מאנזשעטען].

wrist'-touch *n.* (ריסט'־טאטש) דאס אנריהרען די קלאווישען ניט מיט די פינ־גער, נאר מיט דעם האנד־געלענק.

wrist'-watch *n.* (ריסט'־וואטש) אן ארם־זייגערל [א זייגערל וואס ווערט געטראגען ארום דעם האנד־געלענק ווי א בראסלעט].

writ *n.* (ריט) א שריפט; א צושריפט, א בעפעהל, א געריכטליכער בעפעהל, א רעגיערונגס־בעפעהל; א דאקומענט.

write *v. and n.* (ראיט) 1. שרייבען; בעשרייבען; 2. פערשרייבען; פערציי־כנען; 3. פערפאסען; 4. בעצייכנען אלס...; 5. שריפט, האנדשריפט.

1. I have to **write** some letters. 2. Your achievements will be **written** in marble. 3. He **writes** a new book. 4. In the last statement he issued he **wrote himself** down a fool.

write down (ראיט דאון) 1. פערשריי־בען, פערצייכנען; 2. שריפטליך ארונ־טעררייסען, שעדיגען אדער ארויסטרעטען נעגען.

1. He is used to **write down** all his thoughts and impressions. 2. The editor decided to **write down** the candidate.

writee' *n.* (ראי־טיע') איינער צו וועמען מען שרייבט; א לעזער [אין נעגענ־זאץ צו א שרייבער].

write off (ראיט אף) אין בוכפיהרונג — אבשרייבען פון דער קאנטא, אראבנעה־מען פון דער קאנטא [א חוב].

The bookkeeper was told to **write off** the bad debts.

write'-of-hand' *n.* (ראיט־אוו־הענד') האנדשריפט; דאס שרייבען, די שרייב־קונסט.

write out (ראיט אוט) 1. איבערשרייבען, קאפירען; 2. אויסשרייבען אין פולען [ווי א דאקומענט אויסגעפילט פון א ניט פאל־שטענדיגען ענטוואורף]; 3. זיך אויס־שרייבען, ערשעפען די שרייבער־פעהיג־קייט.

2. When the document is **written out** you may send it off. 3. The author has **written** himself **out**.

wri'ter *n.* (ראי'־טער) א שרייבער, א סעקרעטער; א שריפטשטעלער, א פער־פאסער.

wri'teress *n.* (ראי'־טער־עס) א שריי־בערין, א שריפטשטעלעריז, א פערפאסע־רין.

wri'terling *n.* (ראי'־טער־לינג) א שרייבערל, א פערפאסערל.

wri'ters' cramp (ראי׳-טערז קרעמפּ) שרייבער־קראמפּף [ספּאזמען, לעהמונג אדער פּאראליטש אין די הענד ביי מענ־שען, וואס שרייבען פיעל].

wri'tership *n.* (ראי׳-טער-שיפּ) דאס אמט פון א קלערק אדער שרייבער.

wri'ters' pal'sy (ראי׳-טערז פּאהל־זי) ז. *writers' cramp*.

wri'ters' paral'ysis (ראי׳-טערז פּע־רעל׳-אי-סיס) ז. *writers' cramp*.

wri'ter to the sig'net (ראי׳-טער טו טהי סיג׳-נעט) א פּריווילעגירטער אד־וואקאט אין שאטלאנד.

write up (ראיט אפּ) 1. אריינפיהרען אין די ביכער [אין בוכהאלטעריע]; 2. בעשרייבען, אנשרייבען א פולען בע־ריכט; 3. לויבען, פּאנאנדערפּויקען [אין א צייטשריפט].

1. Get busy and write up the ledger. 2. The reporter will write up the fire for the newspaper. 3. The editor promised to write up the play.

write'-up *n.* (ראיט-אפּ) א בעשרייבונג [הויפּטזעכליך מיט׳ן צוועק צו לויבען אדער פּאנאנדערצופּויקען]; א לויבגע־זאנג, ריהמונג [אין א צייטשריפט].

The newspaper gave the candidate a good write-up.

writhe *v. and n.* (ראיטה) זיך דרעהען, זיך קרימען; זיך קנייטשען; דרעהען, קרימען; פערדרעהען; דאס קרימען זיך; א פערקרימונג.

writh'el *v.* (ריטהל) קנייטשען, צו־קנייטשען.

writh'le *v.* (ריטהל) ז. *writhel*.

wri'ting *n.* (ראי׳-טינג) 1. דאס שריי־בען; 2. שריפט; 3. האנדשריפט; 4. א שריפט; א דאקומענט; עטוואס געשרי־בענעס; 5. אן אויפשריפט; 6. א שריפט, א ליטעראַרישעס ווערק, א פערפאסונג.

2. Put your proposition in writing. 4. Whosoever shall put away his wife let him give her a writing of divorcement. 6. He is thoroughly acquainted with the writings of the ancients.

wri'ting-book *n.* (ראי׳-טינג-בוק) א שרייב־בוך.

wri'ting-box *n.* (ראי׳-טינג-באקס) א שרייב־קעסטעל [א קעסטעל פאר שרייב־זאכען ביי די יאפּאנעזער און כינעזער].

wri'ting-cab'inet *n.* (ראי׳-טינג־קעב׳-אי-נעט) א שרייב־אלמער, א שרייב־טיש מיט פאליצעס און שופלאדען.

wri'ting-case *n.* (ראי׳-טינג-קייס) א שרייב־נעסעסער, א שרייב־שאכטעל [א שאכטעל פאר שרייב־זאכען].

wri'ting-cham'bers *n.* (ראי׳-טינג־טשיים׳-בערז) אן אדוואקאטען־קאנטאר, א ביורא אדער קאנצעלאריע פון אן אדווא־קאט.

wri'ting-desk *n.* (ראי׳-טינג-דעסק) א שרייב־פּולט, א שרייב־טיש.

wri'ting-fo'lio *n.* (ראי׳-טינג-פאו־ליאו) אן איינהילונג אדער ראהם פאר שרייב־פּאפּיער.

wri'ting-frame *n.* (ראי׳-טינג-פריים) א שרייב־ראהם [א ראהם פאר בלינדע, וואס האלט פעסט דאס פּאפּיער און העלפט דעם שרייבער צו שרייבען אין א גלייכער ליניע].

wri'ting-ink *n.* (ראי׳-טינג-אינק) שרייב־טינט.

wri'ting-machine' *n.* (ראי׳-טינג־מע-שין׳) א שרייב־מאשין. ז. *type-writer*.

wri'ting-mas'ter *n.* (ראי׳-טינג־מעס׳-טער) א שרייב־לעהרער, א שרייבער.

wri'ting-pa'per *n.* (ראי׳-טינג-פּיי׳־פּער) שרייב־פּאפּיער.

wri'ting-reed *n.* (ראי׳-טינג-רייד) א שרייב־ראהר [געברויכט אין די אלטע צייטען].

wri'ting-school *n.* (ראי׳-טינג-סקוהל) א שרייב־שול, א שול פון קאליגראפיע, א שול וואו מען לערענט שעהן שרייבען.

wri'ting-set *n.* (ראי׳-טינג-סעט) א גאנג אדער גארניטור פון שרייב־זאכען.

wri'ting-ta'ble *n.* (ראי׳-טינג-טיי׳בל) א שרייב־טיש.

wri'ting-tel'egraph *n.* (ראי׳-טינג־טעל׳-אי-גרעף) א שרייב־טעלעגראף, א טעלעגראף וואס פערשרייבט אויטאמאטיש די טעלעגראמע, א טעלעגראף וואס גיט איבער די האנדשריפט פון דעמיעניגען וואס שיקט די טעלעגראמע.

writ of assis'tance (ריט אוו ע-סיס׳־טענס) א בעפעהל צום שעריף איינצופיה־רען אין בעזיץ איינעם וואס האט געוואו־נען א געריכטליכען פּראצעס; אין דער גע־שיכטע פון אמעריקא — א בעפעהל פון אן ענגלישען געריכט, אז די לאקאלע בע־אמטע אין די ענגליש־אמעריקאנישע קא־לאניעס זאלען העלפען די ענגלישע בע־אמטע דורכצופיהרען די טאריף־געזעצע.

writ of consulta'tion (ריט אוו קאנ־סאל-טיי׳-שאן) א בעפעהל צוריקצושיקען צום פריהעריגען געריכט א קלאגע, וועלכע איז איבערגעטראגען געווארען פון איין געריכט צום צווייטען.

writ of er'ror (ריט אוו ער׳-אר) א בעפעהל איבערצוקוקען דעם אורטייל, צו־ליעב דעם טעות וואס איז געמאכט גע־ווארען אין א געריכטס־פּראצעס.

writ of execu'tion (ריט אוו עק-סי־קיו׳-שאן) א בעפעהל דורכצופיהרען א גע־ריכטליכען אורטייל.

writ of inquir'y (ריט אוו אינ־קוואיר׳-אי) א געריכטליכער בעפעהל אויסצוגעפינען די גרויס פון דעם שאדען וואס דער קלעגער האט געליטען.

writ of posses'sion (ריט אוו פּא־זעש׳-אן) א געריכטליכער בעפעהל אימע־צען צוריק איבערצוגעבען זיין פריהעריג אייגענטום.

writ of priv'ilege (ריט אוו פּריוו׳־אי-לעדזש) א פּריווילעגיעס־בריעף [א דא־קומענט ארויסגעגעבען צו א פּריווילעגיר־טער פערזאן זי צו בעפרייען פון געפענג־ניס אין פאל פון ארעסט אויף א ציוויל־קלאגע].

writ of right (ריט אוו ראיט) א שריפט צוריקצוגעבען אימעצען אייגענטום, וואס מען האט אונגעזעצליך פון איהם צוגע־נומען.

writ of sum'mons (ריט אוו סאמ׳־אנז) א בעפעהל איינצולאדען אן אנגע־קלאגטען אין געריכט.

writ'ten (ריטן) געשריבען. ז. *write*.

writ'ten law (ריטן לאה) דאס געשרי־בענע געזעץ [אין געגענזאץ צו די אונ־געשריבענע געזעצע, וואס זיינען געגרינ־דעט אויף מנהגים, אויף די ענטשיידונגען פון ריכטער א. ז. וו.].

wrong *a., adv., n. and v.* (ראהנג) 1. אונריכטיג, פאלש; פערקעהרט; 2. אונ־גערעכט; אונרעכט; שלעכט; 3. מיט אונרעכט; אויף אן אונריכטיגען אדער פאלשען אופן; 4. אן אונרעכט, אן עולה, א שאדען, אן אונגערעכטיג־קייט; א שלעכטע טהאט; 5. אן אונריכטיגקייט, א פאלשקייט, א טעות; 6. בעגעהן אן עולה, בעגעהן אן אונרעכט, שעדיגען; 7. זיין אונגערעכט [צו אימע־צען]; האבען אונרעכט; בעטראכטען פון א ניט ריכטיגען שטאנדפּונקט; פארשטע־לען ניט ריכטיג.

1. He took the wrong course. 2. Men's judgments always wary as to what is right and what is wrong. 4. His earnest wish was to avoid committing wrongs. 5. There is always a way to better a wrong. 6. You wronged me by your remarks.

wrong'-do'er *n.* (ראהנג׳-דוה׳-ער) אן אונרעכט־טהוער, א בעל־עולה; א זינדי־גער, שלעכטער מענש; א פערברעכער [גע־גען מאראל אדער געזעץ]; איינער וואס בעגעהט שלעכטע טהאטען.

wrong'-do'ing *n.* (ראהנג׳-דוה׳-אינג) אונרעכט, אונגערעכטיגקייט, דאס בעגעהן עולות; דאס בעגעהן א שלעכטע טהאט.

wrong'er *n.* (ראהנג׳-ער) איינער וואס טהוט שלעכטס, בעגעהט אן עולה אדער אונרעכט אדער שעדיגט.

wrong font (ראהנג פאנט) דער ניט פון דער ריכטיגער מאס [ווענען שריפט־זאץ].

wrong'ful *a.* (ראהנג׳-פול) אונגערעכט, אונגערעכטמעסיג, שלעכט.

He was severely punished for his wrongful doings.

wrong'fully *adv.* (ראהנג׳-פול-אי) מיט אונרעכט, אויף אן אונגערעכטען אופן.

We were wrongfully accused.

wrong'fulness *n.* (ראהנג׳-פול-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונגערעכטמעסיגקייט.

wrong'head *a. and n.* (ראהנג׳-העד) קרום־קעפּיג, איינגע׳עקשנ׳ט, הארטנעקיג, איינגעשפּארט; א קרום־קעפּיגער, איינגע־עקשנ׳טער מענש.

wrong'headed *a.* (ראהנג׳-העד-עד) קרום־קעפּיג; איינגע׳עקשנ׳ט, איינגעשפּארט.

wrong'headedly *adv.* (ראהנג׳-העד־עד-לי) אויף א קרום־קעפּיגען אופן; מיט עקשנות, איינגעשפּארט.

wrong'headedness *n.* (ראהנג׳-העד־עד-נעס) קרום־קעפּיגקייט; איינגעשפּארט־קייט, פער׳עקשנ׳טקייט.

wrong'hearted *a.* (ראהנג׳-הארט-עד) שלעכט, פערדארבען, מיט פערדארבענע געפיהלען.

wrong'heartedness *n.* (ראהנג׳-הארט־עד-נעס) שלעכטקייט, פערדארבענהייט.

wrong'ly *adv.* (ראהנג׳-לי) מיט אונ־רעכט, אויף אן אונגערעכטען אופן; אויף אן אונריכטיגען אדער פאלשען שטייגער, ניט ריכטיג, על פי טעות.

wrong'minded *a.* (ראהנג׳-מאינ-דעד) קרום־קעפּיג, מיט צודרעהטע אדער פאלשע געדאנקען.

wrong'ness *n.* (ראהנג׳-נעס) אונגערעכ־טיגקייט; שלעכטקייט; אונריכטיגקייט, פאלשקייט.

wrong side (ראהנג סאיד) די פערקעהר־טע אדער לינקע זייט.

wrong step (ראהנג סטעפּ) א פאלשער שריט, א פעהלער.

wrote (ראוט) געשריבען; פערפאסט. ז. *write*.

wroth *a.* (ראהטה) ז. *wrathful*.

wroth'ful *a.* (ראהטה׳-פול) ז. *wrathful*.

wrought *a.* (ראהט) אויסגע־ארבייט, בעארבייט. ז. *work*.

wrought'-i'ron *n.* (ראהט-אי׳-ערן) שמיעד־אייזען.

wrung (ראנג) געדרעהט, געדריקט, זיך געדרעהט א. ז. וו. [ז. *wring*].

wry *a.* (ראַי) 1. קרום; פערקרימט, פערדרעהט; 2. פאַלש, ניט ריכטיג, שלעכט, פערדרעהט.

1. He has a wry nose. 2. Do not put wry meanings into my words.

wry'bill *n.* (ראַי׳-ביל) אַזאַ ניי־זעעלאַנדישער רעגען־פייפער מיט אַ פערקרימטען שנאַבעל. ז. *golden plover*

wry'-billed *a.* (ראַי׳-בילד) מיט אַ פערקרימטען שנאַבעל. ז. *wrybill*

wry face (ראַי פיים) אַ פערקרימטע פנים, אַ פערקרימעניש, אַ גרימאַסע [אַלס אויסדרוק פון אונצופריעדענהייט, פעראַכטונג, וועהטאַג א. ז. וו.].

Bear the pain like a man, without making wry faces.

wry'ly *adv.* (ראַי׳-לי) צודרעהט, צוקרימט; פערקרימט.

wry mouth (ראַי מאַוטה) אַ פערקרימט מויל, אַ פערקרימונג, קרימעניש, אַ גרימאַסע. ז. *wry face*

wry'mouth *n.* (ראַי׳-מאַוטה) דער קרום־מויל [אַזאַ וויונע־עהנליכער געפלעקטער פיש]; דער עלעקטריציטעט־פיש [ז. *cramp-fish*].

wry'-mouthed *a.* (ראַי׳-מאַוטהט) קרום־מויליג, מיט אַ קרומען מויל; מיט אַ קרומער, אונרעגולערער עפנונג [וועגען אַ מושעל].

wry'neck *n.* (ראַי׳-נעק) אַ קרומער האַלז; אַזאַ ספּאַזמען־קראַנקהייט ביי שאַף, ביי וועלכער דער קאָפּ איז ביי זיי נעבויגען אויף אַ זייט; דער קרום־האַלז אדער ווענדע־האַלז [אַ פויגעלע פון דעם מין האָלץ־פּיקערס, וואָס קען אויסדרעהן דעם האַלז אויף אַ זאַנדערבאַרען אופן. ז. איל.].

Wryneck

wry'-necked *a.* (ראַי׳-נעקט) קרום־האַלזיג, מיט אַ קרומען אדער אויסגעדרעהטען האַלז.

wry'ness *n.* (ראַי׳-נעס) קרומקייט; אויסגעקרומטקייט; פערדרעהטקייט.

W. S. W. ראשי תבות פון די ווערטער *west-southwest* [וועסט־זיד־וועסט].

wt. אבקירצונג פון *weight*

W. Va. אבקירצונג פון די ווערטער *West Virginia* [וועסט ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

wy'andotte *n.* (הוואַי׳-ען-דאַט) אַ וואַיענדאַט [אַזאַ אַמעריקאַנישע הוהן].

wych *n.* (הוויטש) אַ זאַלץ־גרוב, אַ זאַלץ־קוואַל.

wych'-elm *n.* (הוויטש׳-עלם) ז. *witch-elm*

wych'-ha'zel *n.* (הוויטש׳-הייזל) ז. *witch-hazel*

wye *n.* (הוואַי) דער בוכשטאַב *Y*; עטוואָס עהנליכעס אין פאָרם צום בוכשטאַב *Y*.

Wyo. אבקירצונג פון *Wyoming* [וואַיאָמינג, איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

X

X, x (עקס) דער 24טער בוכשטאַב פון דער *a-b-c*

X (עקס) די צאַהל 10 אין לאַטייניש ציפער; אַן אבקירצונג פון ווארט *Christ*; אַ בוכשטאַב מיט וועלכען מען בעצייכענט אין אַלגעבראַ אַן אונבעקאַנטע צאַהל אדער מיט וועלכען עס ווערט בעצייכענט אין אַנאַליטישער געאָמעטריע די אַבסציסע פון קאָאָרדינאַטען־סיסטעם; אַן אונבעקאַנטע צאַהל, אַן אונבעקאַנטע גרעסע.

xanor'phica *n.* (זע-נאָהר׳-פי-קאַ) אַ קסאַנאָרפיקאַ [אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט].

xantham'id *n.* (זענטה-עמ׳-איד) אַזאַ ווייסע כעמישע קריסטאַל־פערבינדונג וואָס ווערט ערהאַלטען פון קסאַנטהאַגען־עטהער.

xantham'ide *n.* (זענטה-עמ׳-איד) ז. *xanthamid*

xan'thate *n.* (זענ׳-טהייט) קסאַנטהאַגען־זויערע זאַלץ. ז. *xanthic acid*

xan'thein *n.* (זענ׳-טהי-אין) קסאַנטהעאין [דער געלער שטאָף פון בלומען וואָס לעזט זיך אויף אין וואַסער].

xan'theine *n.* (זענ׳-טהי-אין) ז. *xanthein*

Xan'thian *a.* (זענ׳-טהי-ען) וואָס איז שייך צו דער אַלט־גריכישער שטאָדט קסאַנטהוס אין קליין־אַזיען, וועלכע איז בעריהמט מיט דער אַלטער סקולפּטור וואָס מען האָט דאָרטען געפונען.

Xan'thian mar'bles (זענ׳-טהי-ען מאַרבלז) ז. *Xanthian sculptures*

Xan'thian sculp'tures (זענ׳-טהי-ען סקאַלפּ׳-טשורז) די בעריהמטע מאַרמאַר סקולפּטור אַרבייט, וואָס מען האָט געפונען אין דער אַלט־גריכישער שטאָדט קסאַנטהוס אין קליין־אַזיען.

xan'thic *a.* (זענ׳-טהיק) געלבליך, געל.

xan'thic ac'id (זענ׳-טהיק עס׳-איד) קסאַנטהאַגען־זויערע [אַזאַ דיקע אויליגע פליסיגקייט מיט אַ שאַרפען געשמאַק און גערוך].

xan'thic flow'ers (זענ׳-טהיק פלאַו׳-ערז) געלע בלומען, בלומען, וועלכע האָבען אַ געלבע שאַטירונג.

xan'thin *n.* (זענ׳-טהין) קסאַנטהין [דער געלער שטאָף פון בלומען וואָס לעזט זיך אויף אין וואַסער, דער געלער שטאָף אין אורין, בלוט און לעבער].

xan'thine *n.* (זענ׳-טהין) ז. *xanthin*

xanthinu'ria *n.* (זענ-טהי-ניו׳-רי-אַ) אַ צו שטאַרקע אויסטיילונג פון קסאַנטהין אין השתנה. ז. *xanthin*

xan'thite *n.* (זענ׳-טהאַיט) קסאַנטהיט [אַ מין וועזוואויאַן אדער אידאָקראַס]. ז. *vesuvian*

xanthiu'ria *n.* (זענ-טהי-יו׳-רי-אַ) ז. *xanthinuria*

xanthocar'pous *a.* (זענ-טהאָ-קאַר׳-פּאַס) וואָס האָט געלע פרוכטען [וועגען פלאַנצען].

xanthochroi'a *n.* (זענ-טהאָ-קראָי׳-אַ) פערגעלטקייט פון דער הויט.

xanthochro'ic *a.* (זענ-טהאָ-קראָו׳-איק) ז. *xanthochroous*

xanthoch'roous *a.* (זענ-טהאָק׳-ראָ-אַס) געל־הויטיג [וועגען מענשען].

xan'thocon *n.* (זענ׳-טהאָ-קאָן) קסאַנטהאָקאָן [אַזאַ מינעראַל].

xan'thocone *n.* (זענ׳-טהאָ-קאָון) ז. *xanthocon*

xanthoder'ma *n.* (זענ-טהאָ-דויר׳-מאַ) ז. *xanthochroia*

xan'thodont *a.* (זענ׳-טהאָ-דאָנט) וואָס האָט געלע ציינער [וועגען חיות].

xantho'ma *n.* (זענ-טהאָו׳-מאַ) געלע ווייכע פלעקען אויף דער הויט.

xanthop'athy *n.* (זענ-טהאָפּ׳-ע-טהי) ז. *xanthochroia*

xan'thophyl *n.* (זענ׳-טהאָ-פיל) דער געלער פאַרב־שטאָף פון הערבסט־בלעטער.

xan'thophyll *n.* (זענ׳-טהאָ-פיל) ז. *xanthophyl*

xanthophyl'line *n.* (זענ-טהאָ-פיל׳-אין) ז. *xanthophyl*

xan'thopous *a.* (זענ׳-טהאָ-פּאַס) וואָס האָט אַ געלען שטאַם אדער שטענגעל [וועגען פלאַנצען].

xan'thopsy *n.* (זענ׳-טהאָפּ-סי) אַן אונגאָרמאַליטעט פון דער ראיה, ווען אַלעס זעהט אויס געל.

xantho'sis *n.* (זענ-טהאָו׳-סיס) אַ קרענקליכע הויט־פערגעלבונג [ווען מען ליידט פון אַ ראַק].

xan'thous *a.* (זענ׳-טהאָס) געל; פון געלער הויט־פאַרב [ווי די מאָנגאָלישע ראַסע].

Xanthox'ylum *n.* (זענ-טהאָק׳-סי-לאָם) דער מין ביימער אדער ביימלעך מיט פעדער־עהנליכע בלעטער און אַ שטעכעדיגען שטאַם.

xanthu'ria *n.* (זענ-טהיו׳-רי-אַ) ז. *xanthinuria*

xe'bec *n.* (זיע׳-בעק) אַזאַ קליינע דריי־מאַסטיגע שיף.

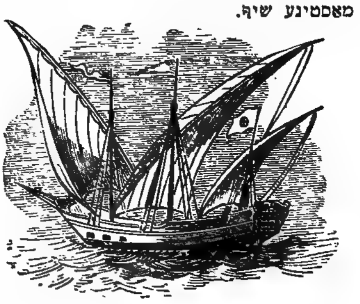

Xebec

xe'nia *n.* (זיע׳-ני-אַ) קסעניען, געשאַנקען. ז. *xenium*

xe'nial *a.* (זיע׳-ני-על) וואָס איז שייך צו גאַסטפריינדליכקייט; וואָס איז שייך צו די כללים פון גאַסטפריינדליכקייט.

xe'nium *n.* (זיע׳-ני-אַם) אַ קסעניום,

א געשאנק וואס פלעגט געגעבען ווערען אין די אלטע צייטען צו א גאסט אדער צו א פערטרעטער פון א פרעמדער מלוכה; א געשאנק וואס די בעפעלקערונג פלעגט אמאל אין ענגלאנד געבען צו א קעניגלי־כען פערטרעטער אדער צו א הויך־גע־שטעלטער פערזאן, וואס פלעגט בעזוכען די פראווינץ.

xenodoche'um *n.* (זען־א־דא־קיע'־אם) א קסענאדאכיום, א געביידע פאר פרעמדע [אין פארצייטיגען גריכענלאנד]; אן אכסניה, א האטעל.

xenodochi'um *n.* (זען־א־דא־קאי'־אם) ז. *xenodocheum*.

xenod'ochy *n.* (זי־נאד'־א־קי) גאסט־פריינדליכקייט; א קסענאדאכיום [ז. *xenodocheum*].

xenog'amy *n.* (זי־נאג'־ע־מי) קסענא־גאמיע, די בעפרוכטונג פון א פלאנצע מיט דעם בלומען־שטויב פון אן אנדער פלאנצע פון דעמזעלבען מין. ז. *cross-fertilization*.

xenogen'esis *n.* (זען־א־דזשען'־ע־סיס) העטעראגענעזיס [ז. *heterogenesis*]; געבורט פון א נייעם דור, וואס איז אין גאנצען נים ענהליך צו די עלטערען.

xenog'eny *n.** (זי־נאדזש'־ע־ני) ז. *xenogenesis*.

xen'olite *n.* (זען'־א־לאיט) קסענאליט [אזא מינעראל].

xenome'nia *n.* (זען־א־מיע'־ני־א) אזא אוננאטירליכע מענסטרואציע [מא־נאטליכע ביי פרויען].

xeran'sis *n.* (זי־רען'־סיס) ז. *xerosis*.

xeran'tic *a.* (זי־רען'־טיק) וואס טרי־קענט.

xera'sia *n.* (זי־ריי'־סי־א) האר־טריק־נונג [א מין האר־קראנקהייט].

xerocollyr'ium *n.* (זיע־רא־קא־ליר'־אי־אם) אן אויגען־זאלב, אן אויגען־פול־ווער.

xeroder'ma *n.* (זיע־רא־דויר'־מא) א הויט־קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין טרוקענקייט און הארטקייט פון דער הויט.

xeroder'mia *n.* (זיע־רא־דויר'־מי־א) ז. *xeroderma*.

xero'ma *n.* (זי־ראו'־מא) ז. *xerophthalmia*.

xerom'yrum *n.* (זי־ראמ'־אי־ראם) א טרוקענע זאלב.

xeroph'agy *n.* (זי־ראפ'־ע־דזשי) דאס ערנעהרען זיך מיט טרוקענע שפייזען.

xeroph'ilous *a.* (זי־ראפ'־אי־לאס) וואס ליעבט טרוקענקייט אדער א טרוקע־נעם קלימאט [װעגען פלאנצען].

xerophthal'mia *n.* (זי־ראפ־טהאל'־מי־א) א טרוקענע ענטצינדונג פון די אוי־גען.

xero'sis *n.* (זי־ראו'־סיס) אן אוננאר־מאלע טרוקענקייט פון קערפער־טיילען; א טרוקענקייט און הארטקייט פון דער הויט.

xerosto'mia *n.* (זי־רא־סטאו'־מי־א) אן אוננארמאלע טרוקענקייט אין מויל.

xe'rotes *n.* (זי'־רא־טיז) א צו שטארקע טרוקענקייט פון קערפער.

xerot'ic *a.* (זי־ראט'־איק) טרוקען, וואס ליידט פון קערפער־טרוקענקייט. ז. *xerosis*.

xerotrib'ia *n.* (זיע־רא־טריב'־אי־א) א טרוקענע רייבונג.

xerotrip'sis *n.* (זיע־רא־טריפ'־סיס) ז. *xerotribia*.

Xiph'ias *n.* (זיפ'־אי־עס) דער מין פיש צו וועלכען עס געהערט דער שווערד־פיש [אזא גרויסער פיש מיט א שווערד־ענה־ליכען מויל. ז. *swordfish*]; דער שווערד־פיש [א געוויסע דרום'דיגע שטערען־גרופע].

xiph'ias *n.* (זיפ'־אי־עס) א שווערד־ענהליכער קאמעט.

xiph'ioid *a.* (זיפ'־אי־איד) ענהליך צו א שווערד־פיש. ז. *swordfish*.

xiphister'num *n.* (זיפ־אי־סטויר'־נאם) דער הינטערשטער טייל פון דעם ברוסט־ביין.

xi'phoid *a. and n.* (זאי'־פאיד) שווערד־פערמיג, ווי א שווערד; דאס שווערד־פערמיגע שטיק כראמשקע אדער קנאָרפּעל פון ברוסט־ביין.

xiphoi'des *n.* (זאי־פאי'־דיעז) דאס שווערד־פערמיגע שטיק כראמשקע אדער קנאָרפּעל פון ברוסט־ביין.

xiphoi'dian *n.* (זאי־פאי'־די־ען) דאס שטיק כראמשקע אדער קנאָרפּעל פון ברוסט־ביין.

Xiphoso'ma *n.* (זיפ־א־סאו'־מא) א מין גרויסע שלאנגען [פון דעם מין באא. ז. *boa*].

Xmas. פערקירצונג פון *Christmas*

Xn. אבקירצונג פון *Christian*

X-rays *n.* (עקס־רייז) איקס־שטראהלען, עקס־שטראהלען, רענטגען־שטראהלען [ליכט־שטראהלען, וואס פראפעסאר רענט־גען האט ערפונדען, וועלכע קענען דורכ־דרינגען נים־דורכזיכטיגע קערפער און מיט וועלכע מען קען אבפאטאגראפירען זאכען, וועלכע געפינען זיך אין אן אונדורכזיכ־טיגען ארט].

xylan'thrax *n.* (זאי־לען'־טהרעקס) ברויז־קויהלען, האלץ־קויהלען.

xylharmon'ica *n.* (זיל־האר־מאנ'־אי־קא) א קסילהארמאניקא [אזא מוזיקאלי־שער אינסטרומענט, א מין קסילאסיסטראן. ז. *xylosistron*].

xyl'idine *n.* (זיל'־אי־דין) ז. *xyloidine*.

xy'lite *n.* (זאי'־לאיט) אזא פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין האלץ־ספּיריטוס.

xylobal'samum *n.* (זאי־לא־בעל'־סע־מאם) מעקא־באלזאם [באלזאם וואס ווערט געמאכט פון דעם אראבישען באלזאם־בוים]; דאס האלץ אדער די טרוקענע צווייגען פון דעם אראבישען באלזאם־בוים.

xy'locarp *n.* (זאי'־לא־קארפּ) א האר־טע, האלציגע פרוכט.

xylocar'pous *a.* (זאי־לא־קאר'־פּאס) וואס גיט ארויס הארטע, האלציגע פרוכט.

xy'lochlore *n.* (זאי'־לא־קלאר) אזא אליוו־גרינער קריסטאל־מינעראל.

xy'logen *n.* (זאי'־לא־דזשען) האלץ־פאזער. ז. *lignin*.

xy'loglyph *n.* (זאי'־לא־גליף) א האלץ־שניצער, א האלץ־גראווירער.

xy'lograph *n.* (זאי'־לא־גרעף) א האלץ־גראווירע, אן איינגעגראווירטע פיגור אויף האלץ; אן אבדרוק פון א האלץ־גראווירע.

xylog'rapher *n.* (זאי־לאג'־רע־פער) א האלץ־גראווירער, א האלץ־שניצער.

xylograph'ic *a.* (זאי־לא־גרעפ'־איק) וואס איז שייך צו האלץ־גראווירונג; גרא־ווירט אויף האלץ.

xylograph'ical *a.* (זאי־לא־גרעפ'־אי־קעל) ז. *xylographic*.

xylog'raphy *n.* (זאי־לאג'־רע־פי) האלץ־גראווירונג, די קונסט צו גראווירען אויף האלץ; דאס מאלען אויף האלץ.

xy'loid *a.* (זאי'־לאיד) האלציג, ווי האלץ, האלצארטיג.

xyloi'dine *n.* (זאי־לאי'־דין) אזא אויפ־רייסונגס־שטאף וואס איז ענהליך צו שיס־בוימוואל.

xy'lonite *n.* (זאי'־לא־נאיט) ז. *celluloid*.

xyloph'aga *n.* (זאי־לאפ'־ע־גא) א האלץ־בויערענדער צוויי־דעקעלדיגער מא־לוסקעל.

xyloph'agan *n. and a.* (זאי־לאפ'־ע־גען) דער האלץ־קעפער אדער די האלץ־פליעג; וואס איז שייך צו דעם האלץ־קע־פער אדער צו דער האלץ־פליעג.

xy'lophage *n.* (זאי'־לא־פיידזש) א האלץ־בויערענדער אדער האלץ־פרעסענדער אינזעקט.

xyloph'agous *a.* (זאי־לאפ'־ע־גאס) האלץ־פרעסענד, וואס עסט האלץ; וואס צושטערט אדער צופרעסט האלץ.

Xyloph'agus *n.* (זאי־לאפ'־ע־גאס) דער מין האלץ־פרעסענדע אינזעקטען.

xyloph'ilan *n.* (זאי־לאפ'־אי־לען) א האלץ־עסענדער קעפער אדער זשוק.

xyloph'ilous *a.* (זאי־לאפ'־אי־לאס) וואס ליעבט צו עסען האלץ, וואס ער־נעהרט זיך מיט האלץ [װעגען געוויסע אינזעקטען].

xy'lophone *n.* (זאי'־לא־פאון) אזא מו־זיקאלישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א סעריע הילצערנע ברעטלעך, פון וועלכע יעדעס גיט ארויס אן אנדער טאָן, ווען מען קלאפּט עס מיט א העמערעל.

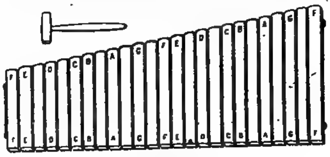

Xylophone

xylopyrog'raphy *n.* (זאי־לא־פאי־ראג'־רע־פי) דאס אויסברענען בילדער אין האלץ מיט א צוגליהטע אייזען. ז. *poker-painting*.

xylosis'tron *n.* (זאי־לא־סיס'־טראן) א קסילאסיסטראן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

xy'lotile *n.* (זאי'־לא־טאיל) אזא פּע־רימדיגער מינעראל פון האלץ־ברוינעם קאליר.

xylot'omous *a.* (זאי־לאט'־א־מאס) וואס צושניידט האלץ [װעגען געוויסע אינזעקטען].

xyst *n.* (זיסט) א לאנגע רייה זיילען מיט א דאך פון אויבען, וואו די אטלע־טען אין אלט־גריכענלאנד פלעגען מאכען זייערע איבונגען; אין פארצייטיגען רוים — א גארטען־וועג פערפלאנצט מיט ביימער.

xys'tarch *n.* (זיס'־טארק) אן אויפזע־הער איבער אטלעטישע איבונגען אין פארצייטיגען גריכענלאנד. ז. *xyst*

xys'ter *n.* (זיס'־טער) א כירורגישעס מעסער צו שאבען ביינער.

xys'tos *n.* (זיס'־טאס) ז. *xyst*

xys'tus *n.* (זיס'־טאס) ז. *xyst*

Xys'tus *n.* (זיס'־טאס) א מין אינזעק־טען.

Y

Y, y (הוואי) דער 25טער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Y *n.* (הוואי) עפּעס וואס האט די פארם פון בוכשטאב Y [ווי געוויסע געצייג און פארריכטונגען].

yac'ca *n.* (יעק'-א) א יאקא, א יאקא=בוים [אזא אימער=גרינער וועסט=אינדישער בוים].

yacht *n. and v.* (יאט) א יאכט, אן עלעגאנטע שיף פאר לוסט=רייזען אויף'ן ים; פאהרען אויף א יאכט.

yacht'-built *a.* (יאט'-בילט) געבויט ווי א יאכט. ז. *yacht*.

yacht'-club *n.* (יאט'-קלאב) א יאכט=קלוב, א קלוב אדער געזעלשאפט פון יאכטען=אייגענטימער, וועלכע גיבען זיך אב מיט'ן ספארט פון שיפען זיך.

yacht'er *n.* (יאט'-ער) דער פיהרער פון א יאכט; איינער וואס פאהרט אויף א יאכט. ז. *yacht*.

yacht'ing *n.* (יאט'-אינג) דאס שיפען זיך אין א יאכט [אן עלעגאנטע שיף פאר לוסט=רייזען].

yachts'man *n.* (יאטס'-מען) א יאכט=אייגענטימער; איינער וואס פאהרט אין א יאכט. ז. *yacht*.

yachts'manship *n.* (יאטס'-מען-שיפ) די קונסט פון פאהרען אין א יאכט. ז. *yacht*.

ya'ger *n.* (יעי'-גער) א יעגער [א סאלדאט פון א געוויסער אבטיילונג פון דער דייטשער אינפאנטעריע].

yaguarun'di *n.* (יעג-הווע-ראנ'-די) א יאגוארונדי, אזא ווילדע קאץ פון מעקסיקא און צענטראל=אמעריקא.

yah *int.* (יא) פוי! [אן אויסדרוק פון שטארקער אונצופריעדענהייט אדער ווידערווילען].

yahoo' *n.* (יא-הוה') א גראבער, ברוטאלער מענש; א "גרינער", א ניי=אנגעקומענער אדער אונערפאהרענער מענש [אן אויסדרוק געברויכט אין די זיד=וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Yahveh' *n.* (יא-וויי') ז. *Jehovah*.

Yah'vist *n.* (יא'-וויסט) ז. *Jehovist*.

Yahvis'tic *a.* (יא-וויס'-טיק) ז. *Jehovistic*.

yak *n.* (יעק) דער יאק [א מין אקס פון טיבעט און מאנגאליען].

Yak

ya'kin *n.* (יעי'-קין) די יאקין [אזא אנטילאפע פון די הימאלאאישע בערג].

yak lace (יעק לייס) יאק=שפּיצען, קרויזשעוועס געמאכט פון די האר פון א יאק [טיבעטישען אקס]. ז. *yak*.

yak'opu *n.* (יעק'-א-פוה) אזא געוועהר אויף די אינזלען סומאטרא און יאווא.

yak'sha *n.* (יעק'-שא) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — יאקשא, א האלבער גאט, וועלכער האט געהיט די אוצרות פון גאט קואווערא [דער גאט פון רייכטום].

Yakut' *n.* (יע-קוהט') א יאקוט, איינער פון די יאקוטען [א סיבירישעם פאלק].

Yale lock (יעיל לאק) אזא שלאס מיט א פלאכען שליסעל, וואס איז געקארבט ביי דער זייט.

yam *n.* (יעם) דער ים=ווארצעל [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט זעהר גרויסע און דיקע עסבארע ווארצלען אדער דער ווארצעל פון דיזער פלאנצע]; א מין זיסער קארטאפעל [ז. *sweet-potato*].

Yam'a *n.* (יעמ'-א) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — יאמא, דער ערשטער שטערבליכער, דער אור=פאטער פון דעם מענשליכען געשלעכט און דער גאט פון "יענער וועלט", וועלכער משפט די געשטארבענע.

ya'mun *n.* (יא'-מאן) יאמון, די אפיציעלע רעזידענץ פון א כינעזישען מאנדארין. ז. *mandarin*.

yang *v. and n.* (יענג) שרייען ווי א ווילדע גאנז; דער געשריי פון א ווילדער גאנז.

yank *v. and n.* (יענק) א נעהם טהאן אדער א שטעל טהאן מיט א ליארעם; שלעפען אדער ציהען מיט א גערויש; ליארמען, מאכען טומעל; זידלען, שרייען; שנעל אדער ענערגיש ארבייטען אדער זיך בעוועגען; א שלעפ, א ציה מיט א גערויש.

Yank *n.* (יענק) ז. *Yankee*.

Yan'kee *n. and a.* (יענ'-קי) א יענקי, א יאנקי, אן אמעריקאנער פון די ניי=ענגלאנד שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; אן אמעריקאנער; א סאלדאט פון דער פעדעראלער ארמעע אין דער צייט פון בירגער=קריעג אין אמעריקא; וואס איז שייך צו א יענקי, יענקיש; אמעריקאניש.

Yan'keedom *n.* (יענ'-קי-דאם) דאס יענקי=רייך, די יענקי=מלוכה, אמעריקא; דאס יענקיטום, די יענקים. ז. *Yankee*.

Yan'kee-Doo'dle *n.* (יענ'-קי-דוה'דל) יענקי=דודל, א כלומר'שט נאציאנאלעס ליעד ביי די אמעריקאנער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א יענקי, אן אמעריקאנער.

Yan'keefied *u.* (יענ'-קי-פאיד) פער=יענקיוועט, וואס האט דעם אויסזעהן אדער די מאניערען פון א יענקי אדער אמעריקאנער.

Yan'keeism *n.* (יענ'-קי-איזם) יענקי=איזם, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון די יענקים אדער אמעריקאנער; אן אויסדרוק אדער מנהג וואס ווערט געברויכט ספעציעל ביי די אמעריקאנער פון די ניי=ענגלאנד שטאאטען.

Yan'keeland *n.* (יענ'-קי-לענד) דאס יענקי=לאנד, דאס לאנד פון די יענקים אדער אמעריקאנער; די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; די ניי=ענגלאנד שטאאטען [מעין, ניו=העמפשער, ווערמאנט, מאסאטשוזעטס, רהאוד איילענד און קאנעקטיקוט].

yan'king *a.* (יענ'-קינג) שלעפענד, ציהענד.

yanks *n.* (יענקס) אויבער=כאליאוועס.

yan'olite *n.* (יענ'-א-לאיט) אקסיניט. ז. *axinite*.

yaourt *n.* (יאורט) יאורט, אזא טערקישע משקה געמאכט פון געזויערטער מילך.

yap *v. and n.* (יעפ) בילען, האווקען [ווי א הונד]; דאס בילען, דאס האווקען; א הינטעל.

yap'ock *n.* (יעפ'-אק) דער וואסער=אפאסום, אזא דרום=אמעריקאנישע וואסער=חיה'לע מיט דער נאטור און געוועהנהייטען פון א ביבער. ז. *opossum*.

yap'ok *n.* (יעפ'-אק) ז. *yapock*.

ya'pon *n.* (יאה'-פאן) דער יערבא=קוסט [אזא שטענדיג גרינער קוסט פון נארד=אמעריקא].

yap'ster *n.* (יעפ'-סטער) א הונד [אויף דער גנבים=שפראך].

yar *v.* (יאר) מורמלען, ווארטשען, ברומען.

yard *n. and v.* (יארד) א יארד, אן ענגלישע לענג=מאס פון דריי פוס אדער 36 צאל; אויף א שיף — א זעגעל=שטאנג אדער ראהע [א שטאנג וואס איז האריזאנטאל אנגעבונדען אן א מאסט און אויף וועלכען עס איז אנגעצויגען דער זעגעל]; דער פענים, דער מענליכער געשלעכטס=ארגאן; א הויף; אן ארומגעצאמטער פלאץ ארום א הויז אדער אנדער געביידע; אן ארומגעצאמטער ארט וואו עס ווערט געטהאן א געוויסע ארבייט; א פלאץ פאר הירשען, וואו זיי פיטערען זיך ווינטער=צייט; אן ענגלישע לאנד=מאס; ביי אן אייזענבאהן=סטאנציע — די זייטיגע ליניען פון אן אייזענבאהן, אויף וועלכער עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע; אריינטרייבען אין אן ארומגעצאמטען ארט, פערשפארען אין א הויף; האלטען [הירשען] אין א ווינטער=פלאץ; שיסען הירשען אין דעם ארט וואו זיי פיטערען זיך ווינטער=צייט.

yar'dage *n.* (יאר'-דעדזש) דאס בענוצען א הויף [ווי פאר האלטען בהמות א. ד. ג.]; דאס געצאהלט פאר בענוצען א הויף].

yard'-arm *n.* (יארד'-ארם) א זעגעל=שטאנג אדער ראהע. ז. *yard*.

yard'-grass *n.* (יארד'-גרעס) ז. *wire-grass*.

yard'-lim'it *n.* (יארד'-לימ'-איט) אויף אן אייזענבאהן=סטאנציע — דער ענד פון די זייטען=ליניען, אויף וועלכע עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע.

yard'man *n.* (יארד'-מען) אן ארבייטער אויף אן אייזענבאהן=סטאנציע, וועלכער איז בעשעפטיגט מיט צוזאמענשטעלען די ציגע.

yard'-mas'ter *n.* (יארד'-מעס'-טער) אויף אן אייזענבאהן=סטאנציע — דער אויפזעהער איבער די זייטיגע ליניען, אויף וועלכע עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע.

yard'-meas'ure *n.* (יארד'-מעזש'-אור) א יארד=מאס [א לענג=מאס וואס ענטהאלט א יארד אדער דריי פוס].

yards'man *n.* (יארדז׳-מען) ז. *yardman*

yard'stick *n.* (יארד׳-סטיק) א יארד־שטיק, א יארד־מאס [וואס איז דריי פוס לאנג]; א מאס.

yard'-wand *n.* (יארד׳-וואנד) ז. *yardstick*

yare *a.* (יעהר) געשיקט, פלינק, לעבעדיג; לייכט, בעוועגליך; פארטיג, גרייט.

yare'ly *adv.* (יעהר׳-לי) אויף א פלינ־קען, געשיקטען שטייגער.

yarn *n. and v.* (יארן) .1 גארן, פאדים [צום וועבען], וואל־פאדים; שטריק־פאדים; .2 מעשה; אן ערצעהלונג וועגען וואונדערליכע אדער ניט ריכטיגע פאסירונגען; .3 דערצעהלען מעשיות.
2. Do you expect us to believe such a yarn?

yarn'-dress'er (יארנ׳-דרעס׳-ער) א מאשין צום אויסגלייכען און צום טרי־קענען גארן אדער וועב־פאדים.

yar'nen *a.* (יאר׳-נען) געמאכט פון גארן אדער וועב־פאדים.

yarn'-me'ter *n.* (יארנ׳-מיע׳-טער) א גארן־מעסטער, אזא אפאראט ביי א שפינ־מאשין, וואס פערצייכענט די לענג פון די אנגעשפונענע גארן אדער פאדים.

yarn'-prin'ter *n.* (יארנ׳-פרינ׳-טער) אזא מאשין צו פארבען די גארן אדער פאדים אזוי, אז ביים וועבען זאלען זיך בעקומען בעשטימטע אוזארען.

yarn'-reel *n.* (יארנ׳-ריעל) א רעדעל, אויף וועלכען עס דרעהט זיך אן גארן אדער פאדים.

yarn'-tes'ter *n.* (יארנ׳-טעס׳-טער) א גארן־פרובירער, אן אפאראט צו פרובי־רען די שטארקייט פון גארן אדער פאדים; אן אפאראט צו בעשטימען דעם גראד פון פאדים, זייער גלייכקייט א. ז. וו.

yar'nut *n.* (יאר׳-נאט) דער ערד־נוס. ז. *earthnut*

yarn'-win'der *n.* (יארנ׳-וואינ׳-דער) ז. *yarn-reel*

yarr *v.* (יאר) ז. *yar*

yar'row *n.* (יער׳-או) ז. *milfoil*

yash'mak *n.* (יעש׳-מעק) דער יאשמאק, דער טול אדער וואל, מיט וועלכען מו־סולמאנישע פרויען פערדעקען זייער פנים בעת זיי געהען אין גאס.

yat'aghan *n.* (יעט׳-ע-גען) א יאטא־גאן [א טערקישער זעבעל אדער שווערד].

yate'-tree *n.* (יעיט׳-טריע) א מין גומי־בוים.

yau'pon *n.* (יאה׳-פאן) ז. *yapon*

yaw *v. and n.* (יאה) זיך אבקעהרען פון וועג, זיך אבנייגען פון דער גלייכער ריכ־טונג [וועגען א שיף]; זיך בעוועגען הין און הער; זיך אויפהויבען אין ווייסע בלעזלעך [ווי צוקער־זאפט ביים אויסקא־כען צוקער]; אן אבנייגונג פון דער גליי־כער ריכטונג [וועגען א שיף]; אן ערד־בעער־פאק [ז. *yaws*] אויף׳ן לייב; א דינער אדער געשעדיגטער ארט אין צוקער.

yaw'ey *a.* (יאה׳-אי) וואס איז שייך צו ערד־בעער־פאקען. ז. *yaws*

yawl *v. and n.* (יאהל) שרייען, וואיען, ברומען; א קליין שיפעל מיט פיער אדער זעקס רודערערס; א קליין זעגעל־שיפעל; א קליינע יאכט.

yawn *v. and n.* (יאהן) גענעצען, ברייט פאנאנדערעפנען דאס מויל; האלטען אפען דאס מויל [ווי פון פערוואונדערונג אדער ערשטוינונג]: לעכצען נאך עפעס, פערלאנגען; זיך פאנאנדערעפנען ברייט [ווי זייענדיג גרייט עפעס איינצושלי־גען]; דאס פאנאנדערעפנען ברייט דאס מויל; דאס גענעצען, א גענעץ.

yaw'ner *n.* (יאה׳-נער) א גענעצער, איי־נער וואס גענעצט.

yaw'ning *n.* (יאה׳-נינג) דאס גענעצען.

yaw'ningly *adv.* (יאה׳-נינג-לי) גע־נעצענדיג; מיט א גענעץ.

yaws *n.* (יאהז) ערד־בעער־פאקען, א מין פאקען אדער קרעצלעך.

Y. B. ראשי תבות פון די ווערטער *year-book*

ycleped' (אי-קלעפעד׳) ז. *yclept*

yclept' (אי-קלעפט׳) גענאנט, גערופען. ז. *clepe*

yd. אבקירצונג פון *yard*

ye *pr.* (יי) איהר, אייך. ז. *you*

yea *adv. and n.* (יעי) .1 יע, יא; זיכער, געוויס; ווירקליך, אין אמת׳ן; .2 ניט נאר דאס, נאר נאך מעהר; .3 יא־זאגונג, די שטימע דאפיר [אין פארלאמענט].
2. There were fifty, yea, a hundred at the meeting. 3. The chairman called for the yeas and nays.

yean *v.* (יין) זיך ציגלען, זיך שעפסלען [געבעהרען א ציגעלע אדער שעפעלע].

yean'ling *n.* (יינ׳-לינג) א לעמעלע, א שעפסעלע.

year *n.* (ייר) א יאהר; די צייט וואס עס נעהמט א פלאנעט צו מאכען א פאלשטענ־דיגע רונד־בעוועגונג ארום דער זון.

year'-book *n.* (ייר׳-בוק) א יאהר־בוך, א בוך וואס גיט איבער די פאקטען פון יאהר, א יעהרליכע אויסגאבע.

year by year (ייר באי ייר) יאהר נאך יאהר, איין יאהר נאך׳ן צווייטען.

yeared *a.* (יירד) בעיאהרענט, אלט.

year in, year out (ייר אין, ייר אוט) יאהר־איין, יאהר־אויס; אלע מאל, כסדר.

year'ling *n. and a.* (ייר׳-לינג) א יעהרלינג [א בהמה אדער חיה וואס איז אלט א יאהר]; א יאהר אלט.

year'long *a.* (ייר׳-לאהנג) וואס דויערט א יאהר.

year'ly *a. and adv.* (ייר׳-לי) יעהר־ליך, יעהריג; יעדען יאהר, איין מאל אין יאהר.

yearn *v.* (יורן) שטארק פערלאנ־גען; בענקען; לעכצען, פעראורזאכען קומער; טרויערען, זיך קימערען.

year'ning *n.* (יורנ׳-נינג) א לעכצונג, שטארקער פערלאנג נאך עפעס; בענק־שאפט; קומער.

year of grace (ייר או גרייס) דאס יאהר לויט דער קריסטליכער צייטרעכ־נונג.

year of our Lord (ייר או אור לאהרד) דאס יאהר לויט דער קריסטלי־כער צייטרעכנונג.

years of discre'tion (יירז או דיס־קרעש׳-אן) די מיטעלע יאהרען, די צייט פון מיושב־דינגקייט.

years of indiscre'tion (יירז או אינ-דיס-קרעש׳-אן) קינדערשע יאהרען.

yeast *n. and v.* (ייסט) שוים; הייוועז; געהרען, איהרען, ארויסרופען געהרונג.

yeast'-bit'ten *a.* (ייסט׳-ביט׳ן) איבער־געאיהרט, איבערגעגעהרט [וועגען ביער].

yeas'tiness *n.* (ייס׳-טי-נעס) הייוועז־דיגקייט; שוימיגקייט; לייכטקייט, גרינג־קייט; אונוויכטיגקייט, ווערטהלאזיגקייט.

yeast'-plant *n.* (ייסט׳-פלענט) איינע פון די מיקראסקאפישע פלאנצען וואס פעראורזאכען געהרונג אדער איהרונג.

yeast'-pow'der *n.* (ייסט׳-פאו׳-דער) א הייוועז־פראשעק, אזא פראשעק צום באַ־קען, וואס ווערט געברויכט אנשטאט הייוועז.

yeas'ty *a.* (ייס׳-טי) וואס בעשטעהט פון הייוועז; ענהליך צו הייוועז; שוימענד, שוימיג; לייכט, אונבעדייטענד, אונוויכ־טיג, ווערטהלאז.

yelk *n.* (יעלק) ז. *yolk*

yell *v. and n.* (יעל) שרייען מיט קולי־קולות; א שטארקער געשריי, א געשריי.

yell'ing *n.* (יעל׳-אינג) דאס שרייען, א געשריי.

yel'low *a., n. and v.* (יעל׳-או) געל, געלב, פון א געלבען קאליר; געלבזיכטיג, פול מיט קנאה, אייפערזוכט אדער פאר־אורטיילען; פייג, געמיין, נידריג; סענ־זאציאנעל [וועגען א צייטונג]; געל־קייט, א געלער קאליר, א געלע פארב; דאס געלבעל פון אן איי; געלבזיכטיגקייט, קנאה, אייפערזוכט; אזא געל זומער־פוי־געלע; פערגעלען, מאכען געל; ווערען געל, פערגעלט ווערען.

yel'low ad'miral (יעל׳-או עד׳-מי-רעל) אין דער ענגלישער פלאטע — א וויצע־אדמיראל, וועלכער איז צוריקגעצוי־גען געווארען פון דיענסט גלייך ווי ער האט בעקומען דעם טיטול פון אדמיראל.

yel'lowammer *n.* (יעל׳-או-עמ-ער) ז. *yellowhammer*

yel'low ash (יעל׳-או עש) אזא אמערי־קאנישער בוים מיט ווייסע שמעקענדע בלו־מען און מיט באב־ארטיגע פרוכטען. זיין האלץ איז שווער און הארט און גיט ארויס א געלע פארב.

yel'low baboon' (יעל׳-או בע-בוהן׳) ז. *wood-baboon*

yel'lowbelly *n.* (יעל׳-או-בעל-אי) א בראסען אדער לעשטש [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש] ביי וועלכען דער פא־דערשטער טייל איז געל־רויט.

yel'low-billed *a.* (יעל׳-או-בילד) מיט א געלען שנאבעל [וועגען געוויסע פוי־געל].

yel'low-blos'somed *a.* (יעל׳-או-בלאס׳-אמד) בעציערט מיט געלע בלומען.

yel'low-boy *n.* (יעל׳-או-באי) א גאל־דענע מטבע, א גאלד־שטיק; א מולאט [פון געמישטער נעגערשער און ווייסער אב־שטאמונג].

yel'low-breas'ted *a.* (יעל׳-או-ברעס׳-טעד) מיט א געלער ברוסט [וועגען גע־וויסע חיות].

yel'low cop'per (יעל׳-או קאפ׳-ער) געלער קופער, מעש.

yel'low-cov'ered *a.* (יעל׳-או-קאוו׳-ערד) בעדעקט מיט געלב; איינגעוויקעלט אין געלע פאפיער.

yel'low-crowned *a.* (יעל׳-או-קראונד) מיט א געלען שפיץ אדער קאפ אויף׳ן קאפ [ווי ביי געוויסע פויגלען].

yel'low-eyed *a.* (יעל׳-או-איד) מיט געלע אויגען; מיט א געלען קאליר ארום די אויגען.

yel'low-fe'ver *n.* (יעל׳-או-פי׳-ווער) דאס געלע פיבער, די געלע קדחת [אזא קראנקהייט אין די טראפישע לענדער].

yel'lowfish *n.* (יעל׳-או-פיש) דער געל־פיש, אזא פארעל [ז. *trout*], וואס גע־פינט זיך ביי די ברעגען פון אלאסקא.

yel'low flag (יעל׳-או פלעג) א געלער פלאג, א קאראנטין־פלאג [א פלאג וואס ווערט ארויסגעשטעלט ביי א קאראנטין אדער אויף א שיף צו בעצייכנען, אז דאס

ארט איז פערעפּעסטעט מיט אן אנשטעקענ־ דער קראנקהייט.

yel'low-foot'ed *a.* (יעל'-או-פוט-עד) געלע־פיסיג, מיט געלע פיס [וועגען געווי־ סע חיות].

yel'low girl (יעל'-או גוירל) א מו־ לאטקע [א מיידעל פון נעגערשער און ווייסער אבשטאמונג].

yel'low-gum *n.* (יעל'-או-גאם) די געלבזוכט ביי יונגע קינדער.

yel'lowham *n.* (יעל'-או-העם) ז. *yellowhammer*.

yel'lowhammer *n.* (יעל'-או-העמ-ער) דער גאלדאמער [אזא אייראפּעאיש זינג־פויגעלע].

Yellowhammer

yel'low-head'ed *a.* (יעל'-או-הער'-עד) געל־קעפּיג, מיט א געלען קאפּ [וועגען פויגעל].

yel'lowish *a.* (יעל'-א-איש) געלבליך, עטוואס געל.

yel'lowishness *n.* (יעל'-א-איש-נעס) געלבליכקייט; דאס זיין עטוואס געל.

yel'low Jack (יעל'-או דזשעק) דאס געלע פיבער [ז. *yellow-fever*]; דער קאראנטין־פלאג [ז. *yellow flag*].

yel'low-jack *n.* (יעל'-או-דזשעק) ז. *yellow Jack*.

yel'low-jack'et *n.* (יעל'-או-דזשעק-עט) ז. *hornet*.

yel'low jour'nal (יעל'-או דזשויר'-נעל) א געלע אדער סענסאציאנעלע צייטונג [א צייטונג וואס שטרעבט צו פערגרעסערן איהר צירקולאציאן אדער טיראזש, צופּאסענדיג זיך צום גראבען גע־שמאק און נידריגע אינסטינקטען פון המון].

yel'low jour'nalism (יעל'-או דזשויר'-נעל-איזם) געלער אדער סענסאציאנעלער זשורנאליזם, צייטונגס־זשורנאליזם וואס פּאסט זיך צו צום גראבען גע־שמאק און נידריגע אינסטינקטען פון המון.

yel'lowleg *n.* (יעל'-או-לעג) דער געל־פיסלער [אזא פויגעל מיט לאנגע פיס און א לאנגען שנאבעל].

yel'low-leg'ged *a.* (יעל'-או-לעג'-עד) געל־פיסיג, מיט געלע פיס [וועגען פוי־געל].

yel'low-leg'ger *n.* (יעל'-או-לעג'-ער) ז. *yellowleg*.

yel'lowlegs *n.* (יעל'-או-לעגז) ז. *yellowleg*.

yel'lowly *adv.* (יעל'-א-לי) געל, געלב־ליך; מיט א געלבליכען אויסזעהן.

yel'lowness *n.* (יעל'-א-נעס) געלקייט.

yel'low o'cher (יעל'-או או'-קער) געלער אקער. ז. *ocher*.

yel'lowomber *n.* (יעל'-או-אמ-בער) ז. *yellowhammer*.

yel'low perch (יעל'-או פּוירטש) דער געלער אקון אדער בארש [אזא פיש]. איל. ז. *"Fishes"*.

yel'low per'il (יעל'-או פּער'-איל) די געלע געפאהר [די געפאהר — ווי אייניגע שטעלען זיך פאר — אז די געלע אדער מאנגאלישע ראסע, ווי די כינעזער, יאפּאנעזער א. ז. וו. וועלען אריינדרינגען אין די לענדער פון דער ווייסער ראסע און וועלען זיי בעהערשען].

yel'low pop'lar (יעל'-או פּאפּ'-לאר) ז. *tulip-tree*.

yel'low race (יעל'-או רייס) ז. *Mongolian race*.

yel'lows *n.* (יעל'-אוז) די געלבזוכט; א ביטערער נעפּיהל [ווי פון קנאה, איי־פערזוכט א. ד. ג.].

yel'lowshank *n.* (יעל'-או-שענק) ז. *yellowleg*.

yel'lowshanks *n.* (יעל'-או-שענקס) ז. *yellowleg*.

yel'lowshins *n.* (יעל'-או-שינז) ז. *yellowleg*.

yel'lowthroat *n.* (יעל'-או-טהראוט) דאס געל־קעלכען [אזא זינג־פויגעל].

yel'low-top *n.* (יעל'-או-טאפּ) אזא ריב.

yel'low-wash *n.* (יעל'-או-וואש) אזא וואסערעל פאר געשווירען.

yel'low-weed *n.* (יעל'-או-וויעד) ז. *goldenrod*.

yel'low-wood *n.* (יעל'-או-וואוד) ז. *yellow ash*.

yel'low-wort *n.* (יעל'-או-וואירט) ביבער־קרויט [א מין גראז].

yel'lowy *a.* (יעל'-א-אי) געלבליך, עט־וואס געל.

yelp *v. and n.* (יעלפּ) קוויטשען, בי־לען, האווקען [ווי א הונד]; דאס בילען, א האווקעריי, א קוויטש, א קוויטשעריי [ווי פון וועהטאג].

yel'per *n.* (יעל'-פּער) איינער וואס בילט אדער האווקעט; א יונג הינטעל; א בעריהמער.

yel'ping *n.* (יעל'-פּינג) דאס בילען, דאס האווקען; דאס קוויטשען; דער געשריי פון א ווילדען אינדיק.

yen *n.* (יען) א יען [א יאפּאנעזישע זיל־בערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 50 סענט].

yen'ite *n.* (יענ'-איט) יעניט אדער אילוואיט [אזא מינעראל].

yeo'man *n.* (יאו'-מען) אין דער אלט־ענגלישער געזעצגעבונג — א יאמען, איי־נער וואס האט געהאט א פריי שטיקעל לאנד און דיעזעס אייגענטום האט איהם נעגעבען דאס רעכט צו זיין א געריכטס־געשווארענער, צו שטימען פאר א קאנדי־דאט אין פּארלאמענט א. ד. ג.; א קליי־נער לאנד־בעזיצער; אין דער אמעריקא־נער פלאטע — אן אויפזעהער איבער דעם פּראוויאנט פון א קריגס־שיף; איינער פון דער ענגלישער מיליץ־קאוואלעריע [ז. *yeomanry*].

yeo'manly *a. and adv.* (יאו'-מען-לי) פון דעם ראנג פון א יאמען [ז. *yeoman*], איינפאך, פּראסט; מעשה יאמען, דרייסט, מיט קוראזש.

yeo'manry *n.* (יאו'-מען-רי) די קליי־נע לאנד־בעזיצער; די ענגלישע מיליץ־קאוואלעריע [אן ארט רייטענדע מיליץ וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון פערמעגליכע לאנד־אייגענטימער].

yer'ba *n.* (יער'-בא) בראזיליעשע טהעע דער פּאראגוואי־טהעע [אזא פלאנצע וועמס בלעטער ווערען געברויכט אלס טהעע].

yer'ba-mate *n.* (יער'-בא-מייט) ז. *yerba*.

yer'ga *n.* (יויר'-גא) אזא גראבער וואי־לענער שטאף וואס ווערט געברויכט פאר פערד־דעקעו.

yer'nut *n.* (יויר'-נאט) דער ערד־נוס. ז. *earthnut*.

yes *adv.* (יעס) יא, יע.

yes'ter *a.* (יעס'-טער) נעכטיג, פון נעכ־טען [אבקירצונג פון *yesterday*].

yes'terday *n. and adv.* (יעס'-טער-דיי) דער נעכטיגער טאג, דער נעכטען; נעכטען.

yes'tereve *adv. and n.* (יעס'-טער-איוו) ז. *yestereven*.

yes'tereven *adv. and n.* (יעס'-טער-איווען) נעכטען אבענד; דער נעכטיגער אבענד.

yes'terevening *n.* (יעס'-טער-איוו-נינג) דער נעכטיגער אבענד. ז. *yestereven*.

yes'termorn *n.* (יעס'-טער-מאהרן) דער נעכטיגער פריהמארגען.

yes'termorning *n.* (יעס'-טער-מאהר-נינג) ז. *yestermorn*.

yes'ternight *n. and adv.* (יעס'-טער-נאיט) די נעכטיגע נאכט, דער נעכטיגער אבענד; נעכטען אבענד.

yet *adv. and c.* (יעט) .1 נאך; .2 נאך אלץ; .3 שוין; .4 אויף יעדען פאל; ווע־ניגסטענס; .5 זאגאר, אפילו; .6 פון דעסטוועגען, דאך, ניט קוקענדיג דערויף; .7 אבער; .8 אבוואהל, כאטש.

2. Is he there yet? 5. They would not believe the reports, nor yet the evidence.

yew *n. and v.* (יוה) די אייבע, דער אייבענ־בוים [א אי־מער־גרינער בוים מיט טונקלע ניפּטינע בלע־טער, וועלכער ווערט געפלאנצט אויף בית־עולם'ס, פלעגט אמאל געברויכט ווערען צו מאכען שיס־בויגנס און יעצט צו טיש־לער־ארבייט אדער מעבעל]; אייבען־האלץ; א שיס־בויגען פון אייבען־האלץ, א קרוג מיט א הענטעל וואס איז אריבערגעבויגען איבער דעם מויל פון קרוג; זיך בלעזלען, שוימען [ביים קאכען].

Yew

yew'en *a.* (יוה'-ען) אייבענער, פון אייבען־האלץ. ז. *yew*.

yew'-tree *n.* (יוה'-טריע) די אייבע, דער אייבען־בוים. ז. *yew*.

yew'-wood *n.* (יוה'-הוואוד) אייבען־האלץ. ז. *yew*.

Yez'idee *n.* (יעז'-אי-דיע) א יעזיד, א טייפעל־פערגעטערער. ז. *devil-worshiper*.

Yez'idi *n.* (יעז'-אי-דיע) א יעזיד, א טייפעל־פערגעטערער. ז. *devil-worshiper*.

Yid *n.* (ייד) א איד.

Yid'dish *a.* (ייד'-איש) אידיש.

Yid'disher *n.* (ייד'-איש-ער) ז. *Yid*.

yield *v. and n.* (ייִלד) ארויסגעבען, ארויסברייננען, פּראדוצירען; ברייננען, געבען, טראגען [ווי פּראצענט]; געבען; בעווויליגען; ערלויבען; אבטרעטען; אויפ־געבען; איבערגעבען, אבגעבען, איבערלא־זען, זיך אבזאגען פון [עפּעס]; נאכגע־בען, צוגעבען; זיך אונטערגעבען, זיך אונטערוואַרפען; נאכגעבען; איינוויליגען, צושטימען, מסכים זיין; זיין נידריגער אדער פון קלענערען ווערטה; זיך אנער־קענען אלס נידריגער אדער פון קלענערען ווערטה; דאס וואס ווערט ארויסגעגעבען, אויסגעבראכט אדער פּראדוצירט; א

פראדוקט; געוועקסעניש, ערנטע; איינקונפט.

yiel'dable *a.* (ייל׳-רעבל) וואס קען נאכגעגעבען ווערען; וואס קען נאכגעבען; וואס איז גענייגט נאכצוגעבען, נאכגיעביג.

yiel'dableness *n.* (ייל׳-דעבל-נעס) נאכגיעבינקייט.

yiel'der *n.* (ייל׳-דער) א נאכגעבער, איינער וואס גיט נאך, איינער וואס גיט זיך אונטער.

yiel'ding *n. and a.* (ייל׳-דינג) נאכגיעבינקייט; נאכגיעבונג; נאכגיעביג.

yiel'dingly *adv.* (ייל׳-דינג-לי) אויף א נאכגיעביגען אופן.

yiel'dingness *n.* (ייל׳-דינג-נעס) נאכגיעביגקייט.

yield'less *a.* (יילד׳-לעס) ז. ***unyielding***

Y. M. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***Young Men's Christian Association***

Y. M. H. A ראשי תבות פון די ווערטער ***Young Men's Hebrew Association***

yo *int.* (יאו) אוך! [אן אויסגעשריי ביי אן אנשטרענגונג, ווי ביים אויפהויבען אדער שלעפען א שווערע זאך].

yo'del *n. and v.* (יאודל) א יאדעל [א געזאנג אדער צוזינג וואו די געוועהנליכע שטימע ווערט אפט געענדערט אין א פאלצעט אדער קאפ־שטימע]; יאדלען, זינגען א יאדעל.

yo'deler *n.* (יאו׳-דעל-ער) איינער וואס זינגט יאדעלס. ז. ***yodel***

yo'deller *n.* (יאו׳-דעל-ער) ז. ***yodeler***

yo'dle *n. and v.* (יאודל) ז. ***yodel***

yo'dler *n.* (יאו׳-דלער) ז. ***yodeler***

yo'ga *n.* (יאו׳-גא) יאגא [אן אינדישע פילאזאפישע סיסטעם וואס לערענט אז דורך פאלשטענדיגען אסקעטיזם און טיעפער רעליגיעזער און אבסטראקטער נאכדענקונג ווערט דערגרייכט די בעפרייאונג פון גלגול הנפש, די וויעדער־פעראייניגונג פון דער נשמה מיט דעם גייסט פון דער וועלט און די בעזיצונג פון איבערנאטירליכע קרעפטען און קענטניסע].

yo'gi *n.* (יאו׳-גי) א יאגי [א נאכפאלגער פון דער יאגא־פילאזאפיע]; א נזיר, אן אסקעט. ז. ***yoga***

yo'gin *n.* (יאו׳-גין) ז. ***yogi***

yo'gism *n.* (יאו׳-גיזם) יאגיזם, די יאגא־לעהרע, אינדישער אסקעטיזם. ז. ***yoga***

yo-ho' *int.* (יאו-האו׳) היי! [א צורוף, א רוף].

yoick *v.* (יאיק) אנרייצען אדער אויפמונטערען די הינד אין א פוקס־יאגד. ז. ***yoicks***

yoicks *int.* (יאיקס) הײדא! [אן אויסרוף אויפצומונטערען די הינד אין א פוקס־יאגד].

yo'jan *n.* (יאו׳-דזשען) אן אסט־אינדישע לענג־מאס פון פינף ענגלישע מייל.

yo'jana *n.* (יאו׳-דזשע-נע) ז. ***yojan***

yoke *n. and v.* (יאוק) א יאך, א יארמא [אויף אקסען]; א קאראמיסלע, א נאסצע [א שטאנג אויף וועלכען עמערס ווערען אנגעהאנגען און וועלכער ווערט געטראגען אויף די אקסלען]; א קווער־שטאנג אויף וועלכען א גלאק איז אנגעהאנגען; א מין האלז־באנד אדער קראגען וואס מען טהוט אן אויף'ן האלז פון א בהמה אום זי זאל ניט קענען ארויסגעהן פון אן ארומגעצאמטען פלאץ; עטוואס וואס ווערט בענוצט צו פעראייניגען אדער בעהעפטען זאכען [ווי א קלאמער, א באלקען וואס דיענט צו פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען אנדערע צוויי באלקענס א. ז. וו.]; א באנד, א פערבינדונג, א פעראייניגונג; אונטערוואכונג, שקלאפעריי, קנעכטשאפט; א פאר [צוזאמענגעשפאנטע אקסען]; שפאנען אין יאך, איינשפאנען, איינוואכען; פארען, פערבינדען; בעשרענקען, איינשרענקען; אונטערוואכען, פערשקלאפען, פערקנעכטען, דריקען, אונטערדריקען; זיין פערבונדען.

yo'keage *n.* (יאו׳-קעדזש) ז. ***rokeage***

yoke'-bone *n.* (יאוק׳-באון) דער יאך־ביין [דער באקען־ביין וועלכער פעראייניגט די ביינער פון קאפ און געזיכט].

yoke'-elm *n.* (יאוק׳-עלם) דער איירא־פעאישער הארן־בוים אדער גראב. ז. ***hornbeam***

yoke'fellow *n.* (יאוק׳-פעל-או) א מיט־ברודער, א חבר, א קאמעראד, א קאלעגע; אן ארבייטס־גענאסע; א מאן, א ווייב.

yo'kel *n.* (יאוקל) א דארפס־יונג, א דארפישער יאלד.

yoke'let *n.* (יאוק׳-לעט) א קליינע פערמע אדער לאנד־גוט.

yoke'-mate *n.* (יאוק׳-מייט) ז. ***yokefellow***

yo'king *n.* (יאו׳-קינג) דאס שפאנען אין יאך, דאס איינשפאנען; דאס פארען, דאס פערבינדען; ארבייט וואס ווערט אבגעטהאן אין איין צייט [הויפטזעכליך פון א פערד אדער אקס].

yolk *n.* (יאוק) דאס איי־געלכעל; דער טייל פון זוימען, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א פלאנצע; וואל־אויל [דער פעטער שווייס ביי שאף].

yolk'y *a.* (יאוק׳-אי) עהנליך צו אן איי־געלכעל; וואס בעשטעהט פון געלכעל; פעט [וועגען וואל].

Yom-kip'per *n.* (יאם-קיפ׳-ער) ז ***Yom Kippur***

Yom Kip'pur (יאם קיפ׳-אור) יום־כפור.

yon *adv. and a.* (יאן) ז. ***yonder***

yond *adv. and a.* (יאנד) ז. ***yonder***

yon'der *adv. and a.* (יאנ׳-דער) דארט, אט דארטען; יענער, יענע, יענעס.

yon'ker *n.* (יאנ׳-קער) ז. ***younker***

yo'pon *n.* (יאו׳-פאן) ז. ***yapon***

yore *adv.* (יאור) לאנג צוריק, פארצייטען.

York impe'rial ap'ple (יאהרק אימ-פיע׳-רי-על עפל) דער יארקער קעניגליכער עפל [אזא רויטער עפעל]. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

you *pr.* (יוה) איהר, דו; אייך, דיר; דיך; מען.

you'd (יוהד) אבקירצונג פון ***you would*** אדער פון ***you had***

you'll (יוהל) אבקירצונג פון ***you will***

young *a. and n.* (יאנג) יונג; ניי; פריש, קרעפטיג; אונערפאהרען, גרין, אונוויסענד; דער יונגערער; נור־וואס אנגעקומען; אבשטאם, קינדער.

young blood (יאנג בלאד) יונגע מענשען; יוגענד; די יונגערע מיטגליעדער פון א פארטיי, געזעלשאפט א. ז. וו.; יונגע, פרישע קרעפטען.

youn'ger *a.* (יאנ׳-גער) אינגער.

youn'gerly *a.* (יאנ׳-גער-לי) עטוואס יונג, וואס האט נאך ניט דערגרייכט די מיטעל־יאהרען.

young'-eyed *a.* (יאנג׳-איד) מיט יונגע, שטראהלענדע, פרישע אויגען.

young'ling *n. and a.* (יאנג׳-לינג) א יונגע פערזאן, פלאנצע אדער חיה; א אינגעל; א קינד; אן אונערפאהרענער, אן אנפאנגער; יונג.

young'ly *a. and adv.* (יאנג׳-לי) יונג; אין די יונגע יאהרען.

Young Men's Chris'tian Association (יאנג מענז קריס׳-טשען ע-סאו-שי-איי׳-שאן) דער פעראיין פון קריסטליכע יונגע לייט [אן ארגאניזאציאן, וועלכע עקזיסטירט כמעט אין יעדען לאנד און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען קריסטליכע יונגע לייט פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

Young Men's He'brew Associa'tion (יאנג מענז הי׳-ברוה ע-סאו-שי-איי׳-שאן) דער פעראיין פון אידישע יונגע לייט [אן ארגאניזאציאן וועלכע איז פערשפרייט אין פערשיעדענע שטעדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען אידישע יונגע לייט פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

young'ness *n.* (יאנג׳-נעס) יונגענדליכקייט, יונגקייט.

young'ster *n.* (יאנג׳-סטער) א יונגער מענש; א אינגעל, א בחור'על; א יונג פערד, א זשערעבטשיק; א אינגערער אפיציער.

Young Wom'en's Chris'tian Associa'tion (יאנג הווימ׳-ענז קריס׳-טשען ע-סאו-שי-איי׳-שאן) דער פעראיין פון קריסטליכע יונגע פרויען [אן ארגאניזאציאן וועלכע עקזיסטירט כמעט אין יעדען לאנד און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען קריסטליכע יונגע פרויען פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

Young Wom'en's He'brew Associa'tion (יאנג הווימ׳-ענז הי׳-ברוה ע-סאו-שי-איי׳-שאן) דער פעראיין פון אידישע יונגע פרויען [אן ארגאניזאציאן וועלכע איז פערשפרייט אין פערשיעדענע שטעדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען אידישע יונגע פרויען פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

youn'ker *n.* (יאנ׳-קער) אין דייטשלאנד — א יונקער, אן ארעליגער; א יונגער מאן פון אן אריסטאקראטישער פאמיליע; א יונגער מענש, א בחור.

you'pon *n.* (יוה׳-פאן) ז. ***yapon***

your *pr.* (יוהר) אייער, אייערע; דיין, דיינע.

you're (יוהר) פערקירצונג פון ***you are*** [איהר זייט].

yours *pr.* (יוהרז) 1. אייערער; אייערס; וואס בעלאנגט צו אייך; 2. אייערע אייגענע; אייער אייגענטום; 3. אייער בריעף.
3. Yours of the 16th inst. is at hand.

yourself' *pr.* (יור-סעלף׳) איהר אליין, אייך אליין; איהר זעלבסט; דו אליין, דיך אליין; דו זעלבסט.

yourselves' *pr.* (יור-סעלווז׳) איהר אליין, איהר זעלבסט; אייך אליין, אייך זעלבסט.

yours to command′ (יוהרז טו קא-מענד׳) צו אייערע דיענסטע, גרייט צו דיענען, אייער ערגעבענסטער [ביים אונטערשרייבען דעם נאמען אונטער א בריעף].

yours tru′ly (יוהרז טרוה׳-לי) ערגעבענסט אייערער [ביים אונטערשרייבען דעם נאמען אונטער א בריעף].

youse *n.* (יוהז) ז. ***chetah***

youth *n.* (יוהטה) יוגענד, יוגענד-צייט, יוגענד-אלטער; א יונגלינג, א יונגערמאן; יונגע לייט.

youth′ful *a.* (יוהטה׳-פול) יוגענדליך, יונג; וואס איז שייך צו דער יוגענד; וואס פאסט פאר דער יוגענד; פריש.

youth′ful age (יוהטה׳-פול איידזש) יוגענד-אלטער, יוגענד-צייט.

youth′fully *adv.* (יוהטה׳-פול-אי) אויף א יוגענדליכען שטייגער; מעשה יונגערמאן.

youth′fulness *n.* (יוהטה׳-פול-נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.

youth′hood *n.* (יוהטה׳-הוד) יוגענד, יוגענד-צייט.

youth′like *a.* (יוהטה׳-לאיק) ווי יוגענדליך, עהנליך צו יוגענד.

youth′ly *a. and adv.* (יוהטה׳-לי) יוגענדליך, וואס איז שייך צו דער יוגענד; אויף א יוגענדליכען שטייגער.

youth′ness *n.* (יוהטה׳-נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.

youth′some *a.* (יוהטה׳-סאם) יוגענדליך, יונג, פריש.

you′thy *a.* (יוה׳-טהי) ז. ***youthful***

youze *n.* (יוהז) ז. ***chetah***

yowl *v. and n.* (יאול) וואיען [ווי א הונד]; א געשריי טהאן [ווי פון וועהטאג אדער שרעק]; דאס וואיען [פון א הונד].

yow′ling *n.* (יאו׳-לינג) דאס וואיען; דאס שרייען.

yp′siliform *a.* (איפ׳-סי-לי-פארם) וואס האט די פארם פון דעם גריכישען בוכשטאב איפסילאן [Υ].

yr. פערקירצונג פון ***your*** אדער פון ***year***

yrs. פערקירצונג פון ***years*** אדער פון ***yours***

Y-track *n.* (הוואי׳-טרעק) א קורצע אייזענבאהן-ליניע, וואס ליעגט פערפענדיקולאר צו דער הויפט ליניע און איז פעראייניגט מיט איהר אין דער פארם פון בוכשטאב *Y*. דיעזע ליניע דיענט אנשטאט א דרעה-פלאטפארם [ז. ***turn-table***], כדי אומצודרעהען לאקאמאטיווען און וואגאנען.

yt′tria *n.* (איט׳-רי-א) איטער-ערד [אזא אקסידירטער מעטאל וואס זעהט אויס ווי א ווייסער פראשעק].

yt′tric *a.* (איט׳-ריק) וואס איז שייך צו איטריאום. ז. ***yttrium***

yt′trious *a.* (איט׳-רי-אס) וואס איז שייך צו איטער-ערד. ז. ***yttria***

yt′trium *n.* (איט׳-רי-אם) איטריאום [אזא טונקעל-גרויער מעטאל-פראשעק].

yt′trium-gar′net *n.* (איט׳-רי-אם-גאר׳-נעט) א גראנאט [אזא עדעלשטיין. ז. ***garnet***] וואס ענטהאלט אין זיך א קליינעם טייל איטריום [ז. ***yttrium***].

yttroce′rite *n.* (איט-רא-סי׳-ראיט) איטראסעריט [א זעלטענער וויאלעט-בלויער מעטאל].

yttrocolum′bite *n.* (איט-רא-קא-לאמ׳-באיט) ז. ***yttrotantalite***

yttrotan′talite *n.* (איט-רא-טענ׳-טע-לאיט) איטראטאנטאליט [אזא זעלטענער מינעראל פון שווארצע אדער ברוינעם קאליר].

yu *n.* (יוה) דער נעפריט [א מין גרינליכער מינעראל]. ז. ***jade***

Yucca

yuc′ca *n.* (יאק׳-א) די יוקא אדער פאלמען-ליליע [א מין פאלמען-עהנליכע פלאנצע פון צענטראל-אמעריקא].

yug *n.* (יוג) ז. ***yuga***

yu′ga *n.* (יוה׳-גא) ביי די הינדוסען — די יוגא, דאס וועלט-אלטער, איינע פון די פעריאדען אויף וועלכע עס טיילט זיך דער דויער פון דער וועלט.

yuh *n.* (יוה) ז. ***yu***

yu′lan *n.* (יוה׳-לען) א כינעזישער מאגנאליע-בוים. ז. ***Magnolia***

Yule *n.* (יוהל) ווייהנאכטען, דער יום-טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט.

Yule block (יוהל בלאק) ז. ***Yule log***

Yule clog (יוהל קלאג) ז. ***Yule log***

Yule′-eve *n.* (יוהל׳-איעוו) דער ווייה-נאכטס-אבענד, דער טאג און דער אבענד פאר ווייהנאכטען [קריסטוס'עס געבורט].

Yule log (יוהל לאג) דער ווייהנאכטס-קלאץ, א פעכינער קלאץ, וועלכען מען פלעגט אנצינדען צו ווייהנאכטען [לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

Yule′-tide *n.* (יוהל׳-טאיד) די ווייה-נאכטס-צייט [די צייט פון יום טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

yun′gan *n.* (יאנ׳-גען) ז. ***dugong***

yunx *n.* (יאנקס) ז. ***wryneck***

yu′pon *n.* (יוה׳-פאן) ז. ***yapon***

yurt *n.* (יוהרט) א יורטע, א סיביריש הייזעל אדער געצעלט [ביי די יאקוטען].

Y. W. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***Young Women's Christian Association***

Y. W. H. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***Young Women's Hebrew Association***

Z

Z, z (זיע) דער זעקס און צוואנציגסטער און לעצטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

Z *n.* (זיע) עטוואס עהנליכעס אין פארם צום בוכשטאב *Z*.

Za′baism *n.* (זיי׳-בע-איזם) ז. ***Sabianism***

Za′bism *n.* (זיי׳-ביזם) ז. ***Sabianism***

zac *n.* (זעק) ז. ***zebuder***

zaf′fer *n.* (זעפ׳-ער) זאפער אדער זאפלאר [א זויערשטאף-פערבינדונג מיט דעם מעטאל קאבאלט, געברויכט אין פראדוצירען די קאבאלט-בלויע פארב]. ז. ***cobalt blue***

zaf′fer-blue *n.* (זעפ׳-ער-בלוה) קאבאלט-בלוי. ז ***cobalt blue***

zaf′fre *n.* (זעפ׳-ער) ז. ***zaffer***

za′im *n.* (זא׳-אים) א הויפטלינג פון טערקישער רייטענדער מיליץ.

zalamb′dodont *a.* (זע-לעמ׳-דא-דאנט) וואס האט קורצע באק-צייהן מיט איין בערגעלע אויף זיי אין דער פארם פון א *V* [ווענען חיות].

zam′bo *n.* (זעמ׳-באו) ז. ***sambo***

zambom′ba *n.* (טהעמ-באמ׳-בא) אזא שפאנישער מוזיקאלישער אינסטרומענט [בעשטעהט פון א ליימענער כלי בעצויגען מיט פארמעט, דורך וועלכען עס איז דורכגעשטעקט א שטעקעל. די קלאנגען בעקומט מען רייבענדיג דאס שטעקעל]..

za′mia *n.* (זיי׳-מי-א) דער צאפען-פארן אדער צאפען-פאפאראטניק [אן אמעריקאנישע פלאנצע מיט א צאפען-עהנליכען נאקעטען שטאם].

zam′indar *n.* (זעמ׳-אינ-דאר) ז. ***zemindar***

zam′indari *n.* (זעמ׳-אינ-דא-רי) דאס לאנד פון א זעמינדאר. ז. ***zemindar***

zamouse′ *n.* (זע-מוהס׳) דער קורץ-הארנדיגער וועסט-אפריקאנישער בופלאקס.

zana′na *n.* (זע-נא׳-נא) ז. ***zenana***

zan′der *n.* (זענ׳-דער) א זאנדער [אזא אייראפעאישער פיש].

zanel′la *n.* (זע-נעל׳-א) אזא איבערצוג-שטאף פאר רעגען-שירעמס.

zant *n.* (זענט) ז. ***zander***

Zan′te *n.* (זענ׳-טע) ז. ***Zante-wood***

Zan′te cur′rant (זענ׳-טע קאר׳-ענט) אזא ראזשינקע אדער טרויב אהן קערנדלעך.

Zan′te fus′tic (זענ׳-טע פאס׳-טיק) דאס געלב-האלץ, דאס האלץ פון דעם געלב-האלץ בוים. ז. ***smoke-tree***

Zan′te-wood *n.* (זענ׳-טע-הוואוד) אטלאס-האלץ [ז. ***satinwood***]; געלב-האלץ [ז. ***Zante fustic***].

za′ny *n. and v.* (זיי׳-ני) א פאיאץ, א קלאון; א פאיאץ, וואס קרימט נאריש איבער אן אנדער פאיאץ אדער אנדערע שפיעלער; נארייש איבערקרימען; שפיעלען די ראלע פון א פאיאץ.

za′nyism *n.* (זיי׳-ני-איזם) פאיאצעריי, קלאונישע שטיק; נארישע איבערקרימונג.

zan′ze *n.* (זאנ׳-זע) אזא אפריקאנישער מוזיקאלישער אינסטרומענט.

zapatea′do *n.* (טהע-פא-טי-א׳-דאו) אזא שפאנישער טאנץ, אין וועלכען מען קלאפט אב דעם טאקט מיט די פיס.

zaph′ara *n.* (זעפ׳-ע-רא) ז. ***zaffer***

zapotil′la *n.* (זעפ-א-טיל׳-א) ז. ***sapodilla***

Zarathus′trian *a. and n.* (זער-ע-טהוהס׳-טרי-ען) ז. ***Zoroastrian***

Zarathus′trianism *n.* (זער-ע-טהוהס׳-טרי-ענ-איזם) ז. ***Zoroastrianism***

Zarathus'trism *n.* (זער-ע-טהוסט'-טריזם) ז. *Zoroastrianism*

zarf *n.* (זארף) א געשטעל פאר א קאפע [אין געברויך אין די אריענטאלישע לענדער].

zar'nich *n.* (זאר'-ניק) אר־אפערמענט, סעניק־פארב. ז. *orpiment*

zax *n.* (זעקס) די שפיץ־האק [א געצייג צום שניידען און דורכלעכערען גריפעל־פלאטען אדער שיפער־פלאטען].

Z. B. T. ראשי תבות פון די ווערטער *Zion Bemishpat Tipodeh* [ציון במשפט תפדה — דער נאמען פון א גע־היימער ברידערליכער ארגאניזאציאן פון אידישע סטודענטען פון די קאלעדזשעס און אוניווערזיטעטען פון די פעראייניג־טע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא, געגרינדעט אין יאהר 1889].

Ze'a *n.* (זיע'-א) דער מין מאאיס אדער קוקורוזע. ז. *maize*

zeal *n.* (זיעל) אייפער, חשק, לוסט, שטאר־קע איבערגעבענהייט; דאס סטארען זיך, דאס טהאן אדער שטרעבען צו עפעס מיט היץ און איבערגעבענהייט.

zeal'less *a.* (זיעל'-לעס) אהן אייפער, אהן חשק, אהן לוסט.

zeal'ot *n.* (זעל'-אט) איינער וואס טהוט עפעס מיט צו פיעל איבערגעבענהייט; א זעלאט, א פאנאטיקער, א פאנאטישער אנהענגער.

Zeal'ot *n.* (זעל'-אט) א זעלאט, א קנאי [איינער פון א פאטריאטישער אידישער סעקטע, וועלכע האט ביטער בעקעמפפט די רוימישע הערשאפט אין דער צייט פון חורבן בית שני].

zealot'ical *a.* (זי-לאט'-אי-קעל) זע־לאטיש, איבערטריבען אייפריג, פאנאטיש.

zeal'otism *n.* (זעל'-אט-איזם) זעלא־טיזם, איבערטריבענע אייפריגקייט, פא־נאטישקייט.

zeal'otist *n.* (זעל'-אט-איסט) ז. *zealot*

zeal'otry *n.* (זעל'-אט-רי) איבערטרי־בענער אייפער, צו שטארקע איבערגעבענ־הייט; זעלאטיזם, פאנאטיזם.

zeal'ous *a.* (זעל'-אס) אייפריג, היציג; מיט איבערגעבענהייט, מיט חשק.

zeal'ously *adv.* (זעל'-אס-לי) מיט אייפער, מיט היץ, מיט גרויס חשק אדער איבערגעבענהייט.

zeal'ousness *n.* (זעל'-אס-נעס) אייפ־ריגקייט, היציגקייט, איבערגעבענהייט, גרויס חשק.

ze'bec *n.* (זיע'-בעק) ז. *xebec*

ze'beck *n.* (זיע'-בעק) ז. *xebec*

ze'bra *n. and a.* (זיע'-ברא) א זעברא [א מין אפריקאנישער עזעל מיט א גע־שטרייפטער פעל]; עהנליך צו די שטריי־פען אויף א זעברא; געשטרייפט אין דער לענג [ווי א זעברא].

Zebra

ze'bra-cat'erpillar *n.* (זיע'-ברא-קעט'-ער-פיל-אר) דאס זעברא־ווערימעל [אזא לארווע אדער אינזעקטען־ווערימעל מיט שווארצע און געלע שטרייפען, וואס שפייזט זיך מיט גרינסען].

ze'bra-opos'sum *n.* (זיע'-ברא-א-פאס'-אם) ז. *zebra-wolf*

ze'bra-poi'son *n.* (זיע'-ברא-פאי'-זן) דער זעברא־גיפט [אזא אפריקאנישער בוים מיט א זעהר גיפטיגען זאפט].

ze'bra-spi'der *n.* (זיע'-ברא-ספאי'-דער) א טאראנטולא, אזא שפין. ז. *tarantula*

ze'bra-wolf *n.* (זיע'-ברא-הוואלף) דער זעברא־וואלף [אזא געשטרייפטעס וואלף־עהנליכעס בייטעל־טהיער פון טאס־מאניען]. ז. *Marsupialia*

ze'bra-wood *n.* (זיע'-ברא-הוואוד) זעברא־האלץ [אזא הארטעס, שעהן־גע־שטרייפטעס האלץ פון געוויסע ביימער]; דער זעברא־האלץ בוים.

ze'bra-wood'pecker *n.* (זיע'-ברא-הוואוד'-פעק-ער) דער זעברא־האלץ־פיקער [אזא געשטרייפטער האלץ־פיקער]. ז. *woodpecker*

ze'brine *a.* (זיע'-ברין) זעברא־ארטיג, געשטרייפט ווי א זעברא, עהנליך צו א זעברא. ז. *zebra*

ze'bu *n.* (זיע'-ביו) דער זעבו [אן אינ־דישער הארבאטער אקס אדער קוה].

Zebu

ze'bub *n.* (זיע'-באב) די זעבוב, אזא גרויסע, שעדליכע אביסינישע פליעג.

zeb'uder *n.* (זעב'-או-דער) די קאווקא־זישע ווילדע ציגע.

zecchi'no *n.* (טסעק-קיע'-נאו) ז. *sequin*

zech'in *n.* (זעק'-אין) ז. *sequin*

zed *n.* (זעד) דער בוכשטאב *z*; אן איי־זערנער שטאנג אין דער פארם פון *Z*.

zed'oary *n.* (זעד'-א-ע-רי) דער ציטער־ווארצעל אדער זעדאאריא־ווארצעל [אזא שמעקענדער ווארצעל געברויכט אין מעדי־צין און אויך אין פארב].

zee *n.* (זיע) דער בוכשטאב *z*.

ze'in *n.* (זיע'-אין) צעאין [דער קליי־שטאף פון קוקורוזע].

ze'ine *n.* (זיע'-אין) ז. *zein*

zeit'geist *n.* (צאיט'-גאיסט) דער צייט־גייסט, דער גייסט פון א בעשטימטער צייט.

zelo'so *a.* (דזע-לאו'-סאו) אין מו־זיק — אייפריג, מיט חשק, מיט ענערגיע, ענטוזיאסטיש.

zelotyp'ia *n.* (זעל-א-טיפ'-אי-א) זע־לאטיפיע, אן אונגארמאלע, קראנקהאפט־איבערטריבענע איבערגעבענהייט, אייפריג־קייט אדער פאנאטיזם.

zelotyp'ic *a.* (זעל-א-טיפ'-איק) זעלא־טיפיש, מיט קראנקהאפטער איבערטריבע־נער אייפריגקייט אדער פאנאטיזם.

zem'indar *n.* (זעמ'-אינ-דאר) א זעמינדאר, א לאנד־פאכטער אדער לאנד־האלטער פון דער רעגיערונג אין אינדיען.

zem'indary *n.* (זעמ'-אינ-דא-רי) דאס רעכט אדער דאס לאנד פון א זעמינדאר. ז. *zemindar*

zem'mi *n.* (זעמ'-אי) די בלינד־מויז. ז. *mole-rat*

zem'ni *n.* (זעמ'-ני) די בלינד־מויז. ז. *mole-rat*

zem'stvo *n.* (זעמ'-סטווא) א זעמסטווא [אין רוסלאנד — א בעצירקס־פערוואל־טונג פאר לאקאלע אנגעלעגענהייטען, וואס בעשטעהט פון לאנד־אייגענטימער און פון פערטרעטער פון די פויערים און שטאדטי־שע איינוואהנער].

Zem'zem *n.* (זעמ'-זעם) דער הייליגער ברונעם אין מעקא נעבען דער קאאבא [ז. *Kaaba*], וועלכער האט, לויט דער מאה־מעדאנישער לעגענדע, זיך געבילדעט פון זיך, אום צו ראטעווען פון דארשט הגר'ען און ישמעאל'ען.

zena'ide *n.* (זי-ניי'-איד) אזא אמע־ריקאנישע טויב.

zena'na *n.* (זע-נא'-נא) די פרויען־אב־טיילונג פון א הויז אין אינדיען; א אינ־דישער הארעם.

Zend *n.* (זענד) די זענדישע שפראך, די פארצייטיגע פערזישע שפראך פון דער זענדאוועסטא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע פערזיער].

Zend-Aves'ta *n.* (זענ-דא-ועס'-טא) די זענדאוועסטא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע פערזיער].

zen'dik *n.* (זענ'-דיק) אן אונגלויביגער, אן אפקורס [אין די אזיאטישע לענדער].

ze'nick *n.* (זיע'-ניק) די סוריקאטע [אזא חיה'לע]. ז. *suricate*

ze'nik *n.* (זיע'-ניק) די סוריקאטע [אזא חיה'לע]. ז. *suricate*

ze'nith *n.* (זיע'-ניטה) 1. דער זעניט [דער פונקט אין הימעל גלייך איבער איי־נעמס קאפ]; 2. דער העכסטער פונקט, דער קולמינאציאנס־פונקט, די העכסטע שטופע, דער העכסטער גראד.
2. At forty he reached the **zenith** of his fame.

ze'nithal *a.* (זיע'-ניטה-על) פון דעם זעניט, וואס איז שייך צום זעניט. ז. *zenith*

ze'nith-dis'tance *n.* (זיע'-ניטה-דיס'-טענס) דער זעניט־אבשטאנד פון א הימעלשען קערפער, דער טייל פון הימעלס־קרייז צווישען דעם זעניט און א הימעל־שען קערפער. ז. *zenith*

ze'nith-sec'tor *n.* (זיע'-ניטה-סעק'-טאר) א זעניט־סעקטאר [אן אסטראנאמי־שער אינסטרומענט צו בעשטימען דעם זע־ניט־אבשטאנד פון צוויי שטערען, וועלכע געפינען זיך ביים זעניט]. ז. *zenith-distance*

ze'nith-tel'escope *n.* (זיע'-ניטה-טעל'-אי-סקאופ) א זעניט־טעלעסקאפ [א טעלעסקאפ צו בעשטימען דעם אונטער־שיעד אין דעם זעניט־אבשטאנד פון צוויי שטערען, וועלכע געפינען זיך צו נארד און צו זיד פון דעם זעניט. ז. *zenith-distance*].

Zeno'nian *a. and n.* (זי-נאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף

זענא פון עלעא [געלעבט אין 5טען יאהר=
הונדערט פאר דער קריסטליכער צייטרעכ=
נונג]; וואס איז שייך צום גריכישען פי=
לאזאף זענא פון ציטיום, דעם גרינדער
פון דער סטאאישער שולע [געלעבט אין
דריטען יאהרהונדערט פאר דער קריסטלי=
כער צייטרעכנונג]; א סטאאיקער [ז.
Stoic].

Zenon'ic *a.* (זי-נאנ'-איק) וואס איז
שייך צום גריכישען פילאזאף זענא.
ז. *Zenonian*

ze'nu *n.* (זיע'-נוה) א זענו [אזא אפריקא=
נישע שאף].

ze'olite *n.* (זיע'-א-לאיט) דער צעאליט
אדער זעאליט [אזא מינעראל].

zeolit'ic *a.* (זיע-א-ליט'-איק) צעאליט=
ארטיג, עהנליך צו צעאליט, וואס איז
שייך צו צעאליט אדער בעשטעהט פון צע=
אליט [אזא מינעראל].

zeolit'iform *a.* (זיע-א-ליט'-אי-פארם)
צעאליט=ארטיג, עהנליך צו צעאליט [אזא
מינעראל].

zeolitiza'tion *n.* (זיע-א-ליט-אי-זיי'-
שאן) פערוואנדלונג [פון א מינעראל]
אין צעאליט [אזא מינעראל].

Zeph'iroth *n.* (זעפ'-אי-ראטה) די
ספירות. ז. *Sephiroth*

zeph'yr *n.* (זעפ'-ער) דער זעפיר, א
וועסטליכער ווינד; א לופטעלע, א ווינ=
טעלע; דער זעפיר=שמעטערלינג [אזא
שמעטערלינג אדער זומער=פויגעלע]; זע=
פיר=צייג [א לייכטער, דינער צייג].

zeph'yr cloth (זעפ'-ער קלאהטה) זע=
פיר=צייג [א דינער, לייכטער וואלען=
שטאף].

Zeph'yrus *n.* (זעפ'-אי-ראס) איז דער
גריכישער מיטאלאגיע — זעפירוס, דער
גאט פון דעם וועסטליכען ווינד, דער מיל=
דעסטער פון אלע געטער; דער מין זעפיר=
שמעטערלינגע [אזעלכע זומער=פויגעלעך].

zer'da *n.* (זויר'-דא) דער פענעק [אזא
אפריקאנישער פוקס]. ז. *fennec*

ze'ro *n.* (זיע'-ראָ) א נול [0]; דער
פרירונגס=פונקט אויף א טערמאמעטער;
דער נידריגסטער פונקט, די נידריגסטע
שטופע.

zest *n. and v.* (זעסט) שייד=שאלעכץ
[דאס שייד=ווענטעל אדער הייטעל צווי=
שען די טיילען פון א נוס, אפעלסין, לע=
מאן א. ז. וו.]; שאלעכץ פון לעמאנען
אדער אפעלסינען [צום צוגעבען א גע=
שמאק אדער גערוך צו עפעס]; שאלעכץ=
זאפט פון אפעלסינען אדער לעמאנען; גע=
שמאק; געשמאקקייט; צוגעבען א געשמאק;
צואווירצען; אנשניידען דינע פאסיקלעך
אפעלסינען=שאלעכץ אדער לעמאן=שאלעכץ;
בעשפריצען מיט'ן זאפט פון לעמאן=שא=
לעכץ אדער אפעלסינען=שאלעכץ.

ze'ta *n.* (זיע'-טא) זעטא [דער זעקסטער
בוכשטאב פון דער גריכישער א=בע=צע,
וואס ענטשפרעכט דעם ענגלישען בוכ=
שטאב *z*]; א קעמערל; דאס צימערל
אין א קלויסטער פאר דעם שמש.

zetet'ic *a. and n.* (זי-טעט'-איק) נאכ=
פארשענד, אונטערזוכענד; א זוכער, א
פארשער.

zeug'lodon *n.* (זיוג'-לא-דאן) א פאר=
צייטיגע חיה, עטוואס עהנליך צו א מאנא=
טי אדער ים=קוה [ז. *manatee*], וועל=
כע האט דערגרייכט א לענג פון 70 פוס.

zeug'lodont *a. and n.* (זיוג'-לא-
דאנט) וואס האט ציינער צוזאמענגעשטעלט
פארוויינז; עהנליך צו א פארצייטיגער חיה
מיט אזעלכע ציינער, וואס איז געווען עט=
וואס עהנליך צו א ים=קוה; א פארצייטי=
גע חיה עהנליך צו א מאנאטי אדער ים=
קוה. ז. *zeuglodon*

zeuglodon'toid *a. and n.* (זיוג-לא-
דאנ'-טאיד) ז. *zeuglodont*

Zeus *n.* (זיוס) צעאוס [דער הויפט=גאט
ביי די פארצייטיגע גריכען].

zey'lanite *n.* (זיע'-לענ-איט)
ז. *ceylonite*

zib'eline *n. and a.* (זיב'-ע-לין) סוי=
בעל; פון סויבעל. ז. *sable*

zib'et *n.* (זיב'-עט) די אזיאטישע אדער
אינדישע ציבעט=קאץ [א חיה וועלכע
טיילט אוים פון זיך א שארף=ריכענדע,
פעטליכע זאפט ווי אלע ציבעט=קעץ און
ווערט אפט צוגעוועהנט צום הויז].
ז. *civet-cat*

Zibet

zib'etum *n.* (זיב'-ע-טאם) אזא ציבעט=
קאץ; דער גערוך פון א ציבעט=קאץ.
ז. *zibet*

Zif *n.* (זיף) דער חדש אייר.

zigan'ka *n.* (זי-גענ'-קא) א ציגאנקע,
א ציגיינער [אזא רוסישער טאנץ]; די
מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

zig'zag *n., a., adv. and v.* (זיג'-זעג) א
זיגזאג; א זיגזאגע ליניע; א זיגזאג=
ארטיגער וועג; א זיגזאג=פערמיגע טראנ=
שעע, א פערבינדונגס=גראבען [אין דער
בעלאגערונג פון א פעסטונג]; זיגזאג=
ארטיג, זיגזאגיג; אויף א זיגזאג=ארטיגען
אופן; זיך בעוועגען אין א זיגזאג=ארטי=
גער ריכטונג; מאכען זיגזאג=פערמיג.

zig'zaggy *a.* (זיג'-זעג-אי) זיגזאגיג,
זיגזאג=ארטיג, זיגזאג=פערמיג.

zil'lah *n.* (זיל'-א) א בעצירק אדער פרא=
ווינץ אין אינדיען.

zimb *n.* (זימב) א טסעטסע=ארטיגע פליעג
אין אביסיניען, וועלכע איז זעהר גע=
פעהרליך פאר הויז=חיות. ז. *tsetse*

ziment'-wa'ter *n.* (זי-מענט'-הוואה'-
טער) צעמענט=וואסער, קופער=וואסער [קו=
פער=ענטהאלטענדעס וואסער וואס גע=
פינט זיך אין קופער=מינעס].

zinc *n. and v.* (זינק) צינק [א מע=
טאל]; פערצינקען, בעדעקען מיט צינק.

zinc'-blende *n.* (זינק'-בלענד)
ז. *sphalerite*

zinc'-col'ic *n.* (זינק'-קאל'-איק) פער=
גיפטונג מיט צינק.

zin'cic *a.* (זינ'-סיק) וואס איז שייך צו
צינק, וואס ענטהאלט צינק; צינק=ארטיג.

zincif'erous *a.* (זינ-סיפ'-ע-ראס)
ז. *zinkiferous*

zinc'-i'ron *n.* (זינק'-אי'-ערן)
ז. *galvanized iron*

zin'cite *n.* (זינ'-סאיט) רויט=צינק=ערץ
[אזא טונקעל=רויטער מינעראל וואס בע=
שטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון
צינק מיט זויער=שטאף].

zin'ckenite *n.* (זינ'-קענ-איט)
ז. *zinkenite*

zin'ckic *a.* (זינ'-קיק) ז. *zincic*

zinckif'erous *a.* (זינ-קיפ'-ע-ראס)
ז. *zinkiferous*

zin'ckite *n.* (זינ'-קאיט) ז. *zincite*

zin'cky *a.* (זינ'-קי) וואס איז שייך צו
צינק; וואס ענטהאלט צינק; צינק=ארטיג,
וואס זעהט אוים ווי צינק.

zin'code *n.* (זינ'-קאוד) דער צינק=פאל
[נעגאטיווער פאל פון אן עלעקטרישער
באטעריי].

zin'cograph *n.* (זינ'-קא-גרעף) א צינ=
קאגראף, א צינקאגראפישע פלאטע אדער
צייכנונג. ז. *zincography*

zincog'rapher *n.* (זינ-קאג'-רע-פער)
א צינקאגראף, א צינק=שטעכער.
ז. *zincography*

zincograph'ic *a.* (זינ-קא-גרעפ'-איק)
צינקאגראפיש, וואס איז שייך צו צינקא=
גראפיע. ז. *zincography*

zincograph'ical *a.* (זינ-קא-גרעפ'-אי-
קעל) ז. *zincographic*

zincog'raphy *n.* (זינ-קאג'-רע-פי) צינ=
קאגראפיע, צינק=שטעך=קונסט [די קונסט
פון דרוקען פערשיעדענע שריפטען און
צייכנונגען, וועלכע זיינען איינגעקריצט אין
א צינקענער פלאטע, דורך גראווירען אדער
דורך געוויסע כעמישע מיטלען].

zin'coid *a.* (זינ'-קאיד) וואס איז שייך
צו צינק; צינק=ארטיג.

zin'colyte *n.* (זינ'-קא-לאיט) עטוואס
וואס קען אויפגעלעזט ווערען דורך עלעק=
טריציטעט.

zin'cotype *n.* (זינ'-קא-טאיפ)
ז. *zincograph*

zin'cous *a.* (זינ'-קאס) וואס איז שייך צו
צינק; וואס איז שייך צו דעם נעגאטיווען
פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי.

zinc'-pla'ting *n.* (זינק'-פליי'-טינג)
צינק=פלאטירונג, פערצינקונג [איבערצי=
הונג אדער בעדעקונג מיט א דינעם צינק=
שיכט].

zinc'-vit'riol *n.* (זינק'-וויט'-רי-אל)
צינק=וויטריאל, ווייסער וויטריאל, צינק=
סולפאט [א כעמישער שטאף וואס געפינט
זיך אלס א מינעראל אדער ווערט בעקומען
פון פאנאנדערלאזען צינק אין שוועבעל=
זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין,
אין דער פראדוקציאן פון לאק א. ז. וו.].

zinc'-white *n.* (זינק'-הוואיט) צינק=
ווייס [אזא ווייסע פארב].

Zin'gano *n.* (זינ'-גע-נאו) ז. *Zingaro*

Zin'gara *n.* (זינ'-גע-רא) ז. *Zingaro*

Zin'gari *n.* (זינ'-גע-רי) ציגיינער.

Zin'garo *n.* (זינ'-גע-ראו) א ציגיינער.

zing'el *n.* (זינג'-על) דער צינגעל [א
קליינער עסבארער אייראפעאישער פיש
וואס איז עהנליך צו אן אקונע אדער
בארש]. ז. *perch*

zink *n.* (זינק) צינק. ז. *zinc*

zin'kenite *n.* (זינ'-קענ-איט) צינקע=
נים [אזא שטאהל=גרויער מינעראל].

zinkif'erous *a.* (זינ-קיפ'-ע-ראס) וואס
ענטהאלט צינק.

zin'kite *n.* (זינ'-קאיט) ז. *zincite*

zin'ky *a.* (זינ'-קי) ז. *zincky*

Zi'on *n.* (זאי'-אן) ציון [א בארג אין
ירושלים אויף וועלכען דער בית=המקדש
איז געשטאנען]; ירושלים; דאס פאלק
ישראל; די פארצייטיגע אידישע מלוכה.

Zi'onism *n.* (זאי'-אנ-איזם) ציוניזם,
די בעוועגונג צו בעזעצען אידען אין פא=
לעסטינא און דארט שאפען א קולטורעלען
און פאליטישען אידישען צענטער אויף
אויטאנאמישע יסודות.

Zi'onist *n. and a.* (זאי'-אנ-איסט) א
ציוניסט, אן אנהענגער פון ציוניזם;
ציוניסטיש. ז. *Zionism*

Zi'onist flag (זאי'-אַנ-איסט פלעג) דער ציוניסטישער פלאַג [דער פלאַג פון די ציוניסטען וועלכער האט צוויי האריזאָנ־טאַלע בלויע שטרייפען אויף א ווייסען פעלד און א מגן דוד אין מיטען]. ז. איל. *"National Flags"*

Zionis'tic *a.* (זאי-אַנ-איס'-טיק) ציוניס־טיש. ז. *Zionism*

Zi'onward *adv.* (זאי'-אַנ-הווארד) צו ציון צו; צום הימעל צו.

zip *n.* (זיפּ) ז־זיפּ [דער גערויש פון אַ אַרויסגעשאָסענער קויל ווי זי שניידט דורך די לופט].

zir'con *n.* (זויר'-קאַן) דער צירקאַן [אַזאַ מינעראַל פון אַ שווארצליך־געלבען קאָליר].

zirco'nia *n.* (זויר-קאָו'-ני-אַ) צירקאָן־ערד אָדער אָקסידירטער צירקאָניום [זעהר אַ האַרטער ווייסער מעטאַל, וואָס קען קריצען און שניידען גלאָז].

zirco'nian *a.* (זויר-קאָו'-ני-ען) ז. *zirconic*

zirco'nic *a.* (זויר-קאַנ'-איק) צירקאָניש, וואָס איז שייך צו צירקאָניום. ז. *zirconium*

zir'conite *n.* (זויר'-קאַנ-איט) אַ מין צירקאָן. ז. *zircon*

zirco'nium *n.* (זויר-קאָו'-ני-אַם) ציר־קאָניום [אַזאַ כעמישער מעטאַל־עלע־מענט].

zith'er *n.* (זיטה'-ער) אַ ציטרע [אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט]. ז. *cither*

zith'erist *n.* (זיטה'-ער-איסט) אַ ציטרע־שפּיעלער, איינער וואָס שפּיעלט אויף אַ ציטרע. ז. *cither*

zith'ern *n.* (זיטה'-ערן) ז. *cither*

Ziza'nia *n.* (זאי-זיי'-ני-אַ) אינדישע רייז, אַ מין גראָזען, וואָס וואַקסען אין פייכטע ערטער [דיענען אַלס שפּייז פאַר ווילדע ענטלעך].

Ziz'yphus *n.* (זיז'-אי-פאַס) דער אידען־דאָרן [אַ מין דאָרן־פּלאַנצע פון די טראָ־פּישע לענדער פון אַזיען און אַמעריקאַ].

zo'a *n.* (זאָו'-אַ) לעבעדיגע בעשעפענישען. ז. *zoon*

Zoantha'ria *n.* (זאָו-ענ-טהיי'-רי-אַ) דער מין בלומען־טהיערע [אַזעלכע מינים פּאָליפּען וואָס בילדען אויס געוויסע פאָר־מען פון קאָראַלען].

zoantha'rian *n. and a.* (זאָו-ענ-טהיי'-רי-ען) אַ בלומען־טהיער; וואָס איז שייך צו אַ בלומען־טהיער. ז. *Zoantharia*

zoan'thoid *n.* (זאָ-ענ'-טהאָיד) אַ בלו־מען־טהיער. ז. *Zoantharia*

zoan'thropy *n.* (זאָ-ענ'-טהראָ-פּי) זאָ־אַנטראָפּיע, אַ מין משוגעת, ביי וועלכער דער מענש בילדעט זיך איין, אַז ער איז אַ חיה.

zo'bo *n.* (זאָו'-באָו) דער זאָבאָ, אַזאַ בהמה וואָס שטאַמט אַרויס פון דער פּאָ־רונג פון אַ יאַק מיט אַ זעבו. ז. *yak* און *zebu*

zoc'co *n.* (זאַק'-אָו) ז. *socle*

zoc'colo *n.* (זאַק'-אָ-לאָו) ז. *socle*

zo'cle *n.* (זאָוקל) ז. *socle*

zo'diac *n.* (זאָו'-די-עק) דער זאָדיאַק אָדער טהיער־קרייז, די צוועלף שטערן־גרופּען אָדער מזלות [טלה, שור, תאומים, סרטן, אריה, בתולה, מאזנים, עקרב, קשת, גדי, דלי, דגים], וועלכע בילדען אויס אַ ברייטען קרייז אין הימעל, און דורך דיע־זען קרייז געהט דורך די זון אין משך פון אַ יאָהר צייט אין איהר כלומרש'דיגער קרייז־בעוועגונג אַרום דער ערד; אַ קרייז; אַ פאַלשטענדיגע קרייז־בעוועגונג.

Zodiac

zodi'acal *a.* (זאָ-דאַי'-ע-קעל) וואָס איז שייך צום זאָדיאַק. ז. *zodiac*

zodi'acal light (זאָ-דאַי'-ע-קעל לאַיט) דאָס זאָדיאַק־ליכט [אַ שוואַכער שיין וואָס בעמערקט זיך אויף'ן הימעל אין דער לי־ניע פון זונענגאַנג — אום פריהלינג ביים זונען־אונטערגאַנג און אין הערבסט ביים זונען־אויפגאַנג — אין דער צייט פון דער זונענווענדע, ד. ה. ווען דער טאָג איז גלייך צו דער נאַכט].

zodi'acal signs (זאָ-דאַי'-ע-קעל סאַינז) די צייכענס פון זאָדיאַק, די צוועלף סמנים, מיט וועלכע מען בעצייכענט די צוועלף מזלות פון יאָהר [ז. איל. *zodiac*, וואו די זאָדיאַק־צייכענס געפינען זיך צווישען די ציפערען און די פיגורען].

zodioph'ilous *a.* (זאָו-די-אָפ'-אי-לאַס) וואָס ליעבט חיות אָדער לעבעדיגע בעשע־פענישען [ווענגען פלאַנצען, וועלכע ווערען בעפרוכטעט פון דעם בלומען־שטויב, וואָס ווערט איבערגעטראָגען פון איין פלאַנצע צו דער צווייטער דורך אינזעקטען].

zoe'a *n.* (זאָ-איע'-אַ) אַ געוויסער ענט־וויקלונגס־צושטאַנד פון געוויסע קרעבסען און עהנליכע בעשעפענישען; אַ בעשעפע־ניש אין דיעזער ענטוויקלונגס־שטופע.

zoe'ther *n.* (זאָ-איע'-טהער) אַ כלומר־שדיגער שטאָף, וועלכער ווערט פון איינ־יגע בעטראַכט אַלס די אורזאַכע פון מעז־מעריזם און עהנליכע ערשיינונגען. ז. *mesmerism*

zoet'ic *a.* (זאָ-עט'-איק) זאָעטיש, לע־בענד; וואָס איז שייך צום לעבען.

zo'etrope *n.* (זאָו'-אי-טראָופּ) אַ זאָאָ־טראָפּ אָדער לעבענס־ראָד [אַזאַ זיך־דרעהענדעס שפּיעלצייג, אין וועלכען פי־גורען ווייזען אויס ווי לעבעדיגע].

zoiat'ria *n.* (זאָו-אי-עט'-רי-אַ) וועטע־רינאַרע מעדיצין, היילונג פון קראַנקע בהמות און חיות.

zo'ic *a.* (זאָו'-איק) זאָאיש, וואָס איז שייך צו לעבעדיגע בעשעפענישען; וואָס ענטהאַלט אין זיך פאַסילען אָדער פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון לעבעדיגע בעשעפע־נישען [ווענגען פעלזען].

Zoil'ean *a.* (זאָ-איל'-אי-ען) זאָאיליש, כאַראַקטעריסטיש פאַר דעם גריכישען קרי־טיקער זאָאילוס. ז. *Zoilism*

Zo'ilism *n.* (זאָו'-איל-איזם) זאָאיליזם, אונגערעכטע קריטיק [לויט דעם נאָמען פון איינעם זאָאילוס, אַ גריך, וואָס האָט געלעבט אין פיערטען יאָהרהונדערט פאַר קריסטוס'עס געבורט און האָט זעהר שאַרף, בייסענד און מיט אונרעכט קריטיקירט דעם גריכישען פּאָעט האָמער].

Zo'ilist *n.* (זאָו'-אי-ליסט) אַ זאָאיליסט, אַ נאָכאַהמער פון זאָאילוס, אַן אונגערעכ־טער קריטיקער. ז. *Zoilism*

zoi'site *n.* (זאָי'-סאַיט) דער זאָאיסיט [אַזאַ מינעראַל].

zo'ism *n.* (זאָו'-איזם) זאָאיזם, די לעה־רע, אַז די אורזאַכע פון לעבען ליעגט אין אַ בעזונדערער לעבענס־קראַפט. ז. *vitalism*

zo'ist *n.* (זאָו'-איסט) אַ זאָאיסט, אַן אָנ־הענגער פון זאָאיזם. ז. *zoism*

zois'tic *a.* (זאָ-איס'-טיק) זאָאיסטיש, וואָס איז שייך צו זאָאיזם [ז. *zoism*]; וואָס איז שייך צו לעבעדיגע אָרגאַניזמען אָדער צום לעבענס־פּרינציפּ; וויטאַליס־טיש; וואָס איז שייך צו חיות.

Zo'laism *n.* (זאָו'-לאַ-איזם) זאָלאַאיזם, די כאַראַקטעריסטישע אייגנעשאַפטען פון די ווערק פון עמיל זאָלאַ; נאַטוראַליזם אין ליטעראַטור. ז. *naturalism*

Zöll'ner's lines (צויל'-נערז לאַינז) צעלנער'ס ליניעס [פּאַראַלעלע ליניעס וואָס זעהען אויס ניט פּאַראַלעל צוליעב דעם וואָס זיי ווערען דורכגעקרייצט פון אַ רייה שיפע ליניעס].

zoll'verein *n.* (צאָול'-פער-אַין) דער צאָל־פעראיין, די אַמאָליגע פעראייניגונג פון די נאָרדליכע דייטשע מלוכות, וועלכע נעהען איצט אַריין אין דער דייטשער אימ־פּעריע, מיט דעם ציעל צו האָבען אַן איינהייטליכען טאַריף אויף אַריינגע־פיהרטע אויסלענדישע סחורות; אַ פעראייניגונג פון בעזונדערע מלוכות מיט דעם ציעל צו האָבען אַן איינהייטליכען טאַריף.

zo'na *n.* (זאָו'-נאַ) אין אַנאַטאָמיע — אַ פּאַס, אַ גאַרטעל [ווענען אַ מוסקול אָדער הייטעל וואָס רינגעלט עפּעס אַרום ווי אַ פּאַס אָדער גאַרטעל].

zo'nal *a.* (זאָו'-נעל) וואָס זעהט אויס ווי אַ גאַרטעל אָדער פּאַס; איינגעריכטעט אין גאַרטלען אָדער רינגען.

zo'nally *adv.* (זאָו'-נעל-אי) אין דער פאָרם פון אַ פּאַס אָדער גאַרטעל.

zo'nar *n.* (זאָו'-נאַר) אַ שוואַרצער לע־דערנער פּאַס, מיט וועלכען אידען און קריסטען אין די מאַכמעדאַנישע לענדער פלעגען אַמאָל מוזען זיך אַרומגאַרטלען, כדי מען זאָל דערקענען, אַז זיי זיינען ניט קיין מאַכמעדאַנער.

zo'nary *a.* (זאָו'-נע-רי) וואָס האָט די פאָרם פון אַ פּאַס אָדער גאַרטעל.

zo'nate *a.* (זאָו'-נייט) געצייכענט מיט רינגען אָדער פּאַסען [ווענגען פלאַנצען]; מיט קאָלירטע פּאַסען אָדער רינגען [ווע־גען חיות].

zon'da *n.* (זאַנ'-דאַ) אַזאַ הייסער ווינד, וואָס ברייננט מיט זיך וואָלקענס שטויב און זאַמד, אין די אַנדעס־בערג אין אַר־גענטיניען.

zone *n. and v.* (זאָון) — אין געאָגראַפיע די זאָנע, אַ פּאַס אָדער שטרייף לאַנד, וועל־כער כאַראַקטעריזירט זיך מיט אַ בעזונ־דערען קלימאַט [אַזעלכע זאָנען זיינען דאַ פינף: די הייסע זאָנע, וועלכע גרענעצט זיך פון ביידע זייטען מיט די טראָפּיקען (ז. *tropic*); צוויי קאַלטע זאָנען צווישען די פּאָלען און די פּאָלאַר־קרייזען (ז. *polar circles*) און צוויי מיטעל־מעסיגע זאָנען צווישען די פּאָלאַר־

קרייזען און די טראפּיקען איןביידע האלב-קוגלען פון דער ערד. ז. איל.]; א שטרייף לאנד וואס צייכענט זיך אויס מיט עפּעס פון די אנדערע שטרייפען לאנד; א פּאס, א שטרייף, א גארטעל; ארומקרייזען ווי מיט א זאנע אדער פּאס; פּאנאנדערטיילען אין זאנען אדער שטרייפען; זיך אויסבילדען אדער פּארמירען אין זאנען.

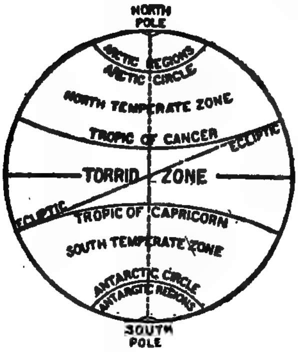

Zones

zoned *a.* (זאונד) מיט א גארטעל; וואס האט גארטלען אדער בענדער.

zone'less *a.* (זאונ'-לעס) אהן א גארטעל, ניט ארומגעגארטעלט; לויז געקלייידעט.

zonif'erous *a.* (זא-ניפ'-ע-ראס) וואס האט א זאנע; וואס האט א גארטעל. ז. *zone*.

zon'nar *n.* (זאנ'-אר) ז. *zonar*.

zo'nula *n.* (זאו'-ניו-לא) אין אנאטאמיע — א קליינער גארטעל, פּאס אדער רינג.

zo'nular *a.* (זאו'-ניו-לאר) וואס איז שייך צו א זאנע, גארטעל אדער רינג; אויסגעברייטעט [וועגען דער פּלאצענטא. ז. *placenta*].

zo'nule *n.* (זאו'-ניול) ז. *zonula*.

zo'nulet *n.* (זאו'-ניו-לעט) א קליינע זאנע, א קליינער פּאס אדער שטרייף.

zo'nure *n.* (זאו'-ניור) אזא אפריקאנישע יאשטשערקע אדער עקדיש.

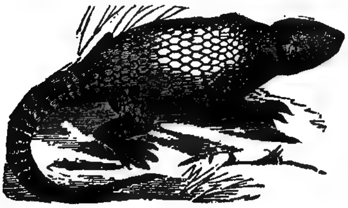

Zonure

Zoo *n.* (זוה) א זאאלאנישער גארטען, א טחיער-גארטען.

zoobi'otism *n.* (זאו-א-באי'-א-טיזם) ז. *biotics*.

zo'oblast *n.* (זאו'-א-בלעסט) ז. *bioplast*.

zoochem'ical *a.* (זאו-א-קעמ'-אי-קעל) זאאכעמיש, וואס איז שייך צו זאאכעמיע. ז. *zoochemistry*.

zoochem'istry *n.* (זאו-א-קעמ'-אים-טרי) זאאכעמיע [די כעמיע פון די בעשטאנד-טיילען פון טהיערישע קערפּער].

zo'ochemy *n.* (זאו'-א-קעמ-אי) ז. *zoochemistry*.

zoodynam'ic *a.* (זאו-א-דאי-נעמ'-איק) זאאדינאמיש. ז. *zoodynamics*.

zoodynam'ics *n.* (זאו-א-דאי-נעמ'-איקס) זאאדינאמיק, די לעהרע וועגען די לעבענס-קרעפטען פון א לעבעדיגען בעשעפעניש.

zoog'amous *a.* (זא-אג'-ע-מאס) זאאגאמיש, וואס איז שייך צו זאאגאמיע. ז. *zoogamy*.

zoog'amy *n.* (זא-אג'-ע-מי) זאאגאמיע, די פערמעהרונג פון לעבעדיגע בעשעפענישען דורך געשלעכטליכער פּארונג פון א זכר מיט א נקבה, פּארונג.

zoogen'ic *a.* (זאו-א-דזשענ'-איק) זאאגעניש. ז. *zoogeny*.

zoog'eny *n.* (זא-אדזש'-ע-ני) זאאגעניע, די ארויסשטאמונג אדער די אויסבילדונג פון לעבעדיגע ארגאניזמען, די לעהרע וועגען דער אויסבילדונג פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

zoogeog. אבקירצונג פון *zoogeography*

zoogeog'rapher *n.* (זאו-א-דזשי-אג'-רע-פער) איינער וואס שטודירט זאאגעאגראפיע. ז. *zoogeography*.

zoogeograph'ic *a.* (זאו-א-דזשי-א-גרעפ'-איק) זאאגעאגראפיש, וואס איז שייך צו זאאגעאגראפיע. ז. *zoogeography*.

zoogeograph'ical *a.* (זאו-א-דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zoogeographic*.

zoogeog'raphy *n.* (זאו-א-דזשי-אג'-רע-פי) זאאגעאגראפיע, די לעהרע וועגען דער פערשפּרייטונג פון חיות איבער פערשיעדענע טיילען פון דער וועלט.

zoog'onous *a.* (זא-אג'-א-נאס) ז. *viviparous*.

zoog'ony *n.* (זא-אג'-א-ני) ז. *zoogeny*.

zo'ograft *n.* (זאו'-א-גרעפט) אין כירורגיע — א שטיק ארגאנישעס געוועב, וואס ווערט אויסגעשניטען פון א חיה און ארייננעגעבען אין א מענשליכען קערפּער ביי געוויסע אפּעראציאנען.

zoog'rapher *n.* (זא-אג'-רע-פער) א זאאגראף, א בעשרייבער פון לעבעדיגע בעשעפענישען, א בעשרייבער פון טהיערע.

zoograph'ic *a.* (זאו-א-גרעפ'-איק) זאאגראפיש, וואס איז שייך צו זאאגראפיע [בעשרייבונג פון חיות].

zoograph'ical *a.* (זאו-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zoographic*.

zoog'raphist *n.* (זא-אג'-רע-פיסט) ז. *zoographer*.

zoog'raphy *n.* (זא-אג'-רע-פי) זאאגראפיע, די בעשרייבונג פון חיות.

zoogy'roscope *n.* (זאו-א-דזשאי'-רא-סקאופ) אן אפּאראט צו צייגען בילדער פון חיות אזוי אז מען זעהט זיי אין בעוועגונג [געהענדיג, לויפענדיג א. ז. וו.].

zo'oid *a. and n.* (זאו'-אויד) ווי א לעבעדיגע זאך, עהנליך צו א לעבעדיגען בעשעפעניש; אין ביאלאגיע — עטוואס וואס איז עהנליך צו א לעבעדיגען בעשעפעניש.

zooi'dal *a.* (זא-אי'-דעל) אין ביאלאגיע — עהנליך צו א לעבעדיגען בעשעפעניש.

zool. אבקירצונג פון *zoology*

zool'ater *n.* (זא-אל'-ע-טער) א חיות-פערגעטערער, איינער וואס דיענט צו חיות.

zoola'tria *n.* (זאו-א-ליי'-טרי-א) ז. *zoolatry*.

zool'atrous *a.* (זא-אל'-ע-טראס) חיות-פערגעטערענד, וואס איז שייך צו חיות-פערגעטערונג אדער טהיער-דיענסט.

zool'atry *n.* (זא-אל'-ע-טרי) חיות-פערגעטערונג, טהיער-דיענסט, די פערגעטערונג פון חיות, דאס דיענען צו חיות.

zo'olite *n.* (זאו'-א-לאיט) א זאאליט, א פערשטיינערטע חיה, א טהיער-פערשטיינערונג.

zo'olith *n.* (זאו'-א-ליטה) ז. *zoolite*.

zoolith'ic *a.* (זאו-א-ליטה'-איק) ז. *zoolitic*.

zoolit'ic *a.* (זאו-א-ליט'-איק) זאאליטיש, עהנליך צו א זאאליט, וואס איז שייך צו א זאאליט [א טהיער-פערשטיינערונג, א פערשטיינערטע חיה].

zool'oger *n.* (זא-אל'-א-דזשער) ז. *zoologist*.

zoolog'ic *a.* (זאו-א-לאדזש'-איק) ז. *zoological*.

zoolog'ical *a.* (זאו-א-לאדזש'-אי-קעל) זאאלאגיש, וואס איז שייך צו זאאלאגיע [די לעהרע וועגען חיות]. ז. *zoology*.

zoolog'ical gar'den (זאו-א-לאדזש'-אי-קעל גארדן) א זאאלאגישער גארטען, א טהיער-גארטען, א פּארק אדער אנדער פּלאץ, וואו מען האלט חיות.

zoolog'ically *adv.* (זאו-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) זאאלאגיש, ווי א זאאלאג, לויט זאאלאגיע, פון א זאאלאגישען שטאנדפּונקט. ז. *zoology*.

zool'ogist *n.* (זא-אל'-א-דזשיסט) א זאאלאג, א ביאלאג, א קענער פון זאאלאגיע. ז. *zoology*.

zool'ogy *n.* (זא-אל'-א-דזשי) זאאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען חיות און לעבעדיגע בעשעפענישען.

Zoo'loo *n. and a.* (זוה'-לוה) ז. *Zulu*.

zoomagnet'ic *a.* (זאו-א-מעג-נעט'-איק) זאאמאגנעטיש, וואס איז שייך צו זאאמאגנעטיזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם, מעזמעריש. ז. *mesmerism*.

zoomag'netism *n.* (זאו-א-מעג'-נע-טיזם) זאאמאגנעטיזם, טהיערישער מאגנעטיזם, מעזמעריזם. ז. *mesmerism*.

zo'omancy *n.* (זאו'-א-מענ-סי) פּארויסזאגונג אדער נביאות לויט בעאבאכטונגען אויף חיות.

zooman'tic *a.* (זאו-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות לויט בעאבאכטונגען אויף חיות.

zoomechan'ics *n.* (זאו-א-מי-קענ'-איקס) ז. *zoodynamics*.

zoomel'anin *n.* (זאו-א-מעל'-ע-נין) א שווארצער פארב-שטאף וואס בעקומט זיך פון די פעדערען פון געוויסע פויגלען.

zoomet'ric *a.* (זאו-א-מעט'-ריק) זאאמעטריש, וואס איז שייך צו זאאמעטריע. ז. *zoometry*.

zoom'etry *n.* (זא-אמ'-ע-טרי) זאאמעטריע, די אויסמעסטונג פון דער פּראפּארציאנעלער לענג און גרויס פון די קערפּער-טיילען פון חיות.

zoomor'phic *a.* (זאו-א-מאהר'-פיק) זאאמארפיש, פּארשטעלענד חיות [ווי אין קונסט], פּארשטעלענד אדער סימבאליזירענד [ווי למשל, גאטהייט] אין דער געשטאלט פון חיות; חיות-פערגעטערענד.

zoomor'phism *n.* (זאו-א-מאהר'-פיזם) זאאמארפיזם, טהיער-געשטאלט, דאס פּארשטעלען אדער סימבאליזירען אין דער געשטאלט פון א חיה; חיות-פערגעטערונג.

zo'omorphy *n.* (זאו'-א-מאהר-פי) ז. *zoomorphism*.

zo'on *n.* (זאו'-אן) א זאאן, א לעבעדיג בעשעפעניש.

zo'onal *a.* (זאו'-א-נעל) וואס איז שייך צו א לעבעדיגען בעשעפעניש.

zoon'ic *a.* (זא-אנ'-איק) וואס איז שייך צו חיות; וואס קומט פון לעבעדיגען שטאף.

zo'onite *n.* (זאו'-א-נאיט) איינער פון די רינגען אדער טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט דער קערפער פון א ווארים, אינזעקט א. ז. וו.

zoono'mia *n.* (זאו-א-נאו'-מי-א) ז. *zoonomy*.

zoonom'ic *a.* (זאו-א-נאמ'-איק) זאאנאמיש, וואס איז שייך צו זאאנאמיע. ז. *zoonomy*.

zoon'omist *n.* (זא-אנ'-א-מיסט) א זאאנאמיסט, א קענער פון זאאנאמיע, א ביאלאג. ז. *zoonomy*.

zoon'omy *n.* (זא-אנ'-א-מי) זאאנאמיע, די לעהרע אדער די געזעצען פון טהיערישען לעבען, ביאלאגיע.

zoon'osis *n.* (זא-אנ'-א-סיס) א קראנקהייט, מיט וועלכער א מענש שטעקט זיך אן פון א חיה [ווי למשל, הידראפאביע].

zoonosol'ogy *n.* (זאו-א-נא-סאל'-א-דזשי) די קלאסיפיצירונג פון די קראנקהייטען, פון וועלכע עס ליידען די חיות.

zoopar'asite *n.* (זאו-א-פער'-ע-סאיט) א פאראזיטיש בעשעפעניש. ז. *parasite*.

zoopathol'ogy *n.* (זאו-א-פע-טהאל'-א-דזשי) ז. *zoopathy*.

zoop'athy *n.* (זא-אפ'-ע-טהי) טהיער=פאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען קראנקהייטען, פון וועלכע עס ליידען חיות.

zooph'aga *n.* (זא-אפ'-ע-גא) פלייש=פרעסענדע, חיות=פרעסענדע אדער אינזעקטען=פרעסענדע חיות און פויגלען.

zooph'agan *n.* (זא-אפ'-ע-גען) א פלייש=פרעסענדע חיה.

zooph'agous *a.* (זא-אפ'-ע-גאס) פלייש=פרעסענד, חיות=פרעסענד [וועגען חיות].

zooph'ilist *n.* (זא-אפ'-אי-ליסט) א ליעבהאבער פון חיות אדער לעבעדיגע בעשעפענישען, א בעשיצער פון חיות.

zooph'ily *n.* (זא-אפ'-אי-לי) ליעבע צו חיות אדער צו לעבעדיגע בעשעפענישען, בעשיצונג פון חיות.

zoophor'ic *a.* (זאו-א-פאר'-איק) וואס האט אויף זיך א פיגור אדער פיגורען פון חיות אדער מענשען.

zooph'orus *n.* (זא-אפ'-א-ראס) א גע=זימס מיט בולט'ע פיגורען פון מענשען און חיות.

zoophys'ics *n.* (זאו-א-פיז'-איקס) חיות=אנאטאמיע, די לעהרע וועגען דעם קערפער=געבוי פון חיות.

zo'ophyte *n.* (זאו'-א-פאיט) א זאאפיט, א טהיער=פלאנצע, א פלאנצען=עהנליכעס טהיער.

zoophyt'ic *a.* (זאו-א-פיט'-איק) זאא=פיטיש. ז. *zoophyte*.

zoophyt'ical *a.* (זאו-א-פיט'-אי-קעל) ז. *zoophytic*.

zooph'ytoid *a.* (זא-אפ'-אי-טאיד) עהנליך צו א זאאפיט; זאאפיטיש. ז. *zoophyte*.

zoophytolog'ical *a.* (זאו-א-פאי-טא-לאדזש'-אי-קעל) זאאפיטאלאגיש, וואס איז שייך צו דעם צווייג פון וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט טהיער=פלאנצען אדער פלאנצען=עהנליכע בעשעפענישען.

zoophytol'ogy *n.* (זאו-א-פאי-טאל'-א-דזשי) זאאפיטאלאגיע, דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט זאאפיטען [טהיער=פלאנצען]. ז. *zoophyte*.

zooph'yton *n.* (זא-אפ'-אי-טאן) ז. *zoophyte*.

zooplas'tic *a.* (זאו-א-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו אן אפעראציאן, ביי וועלכער א שטיק ארגאנישעס געוועב ווערט אויסגעשניטען פון א חיה און צוגעגעבען צום קערפער פון א מענשען.

zooplas'tic graft (זאו-א-פלעס'-טיק גרעפט) ז. *zoograft*.

zooprax'inoscope *n.* (זאו-א-פרעק'-סי-נא-סקאופ) אזא אפאראט צום צייגען אויף אן עקראן [וייסען לייליך] חיות אין בעוועגונג.

zoopsychol'ogy *n.* (זאו-א-סאי-קאל'-א-דזשי) טהיער=פסיכאלאגיע, די לעהרע וועגען דער גייסטיגער טהעטיגקייט פון חיות.

zo'oscopy *n.* (זאו'-א-סקאו-פי) זאאסקאפיע [האלוצינאציעס, ביי וועלכע מען זעהט כלומר'שט פאנטאסטישע חיות].

zo'osperm *n.* (זאו'-א-ספוירם) א זאא=מען=טהיערכען, א ספערמאטאזאאן [ז. *spermatozoon*]; אין באטאניק — א בעוועגליכע ספארע [ז. *zoospore*].

zoosper'mium *n.* (זאו-א-ספויר'-מי-אם) א זאמען=טהיערכען, א ספערמאטאזאאן. ז. *spermatozoon*.

zo'ospore *n.* (זאו'-א-ספאור) אין באטאניק — א בעוועגליכע ספארע, א ספארע וואס קען זיך בעוועגען. ז. *spore*.

zo'otaxy *n.* (זאו'-א-טעק-סי) די לעהרע וועגען דער קלאסיפיקאציאן [איינטיילונג אין קלאסען] פון חיות; דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט קלאסיפיקאציאן.

zootech'nic *a.* and *n.* (זאו-א-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו דער פערהויזליכונג פון ווילדע חינת; פערוואנדלונג פון ווילדע חיות אין הויזליכע.

zootech'nics *n.* (זאו-א-טעק'-ניקס) ז. *zootechny*.

zo'otechny *n.* (זאו'-א-טעק-ני) פערהויזליכונג פון חיות, דאס האדעווען און האלטען הויזליכע חיות.

zo'otheism *n.* (זאו'-א-טהי-איזם) זאאטהעאיזם, פערגעטערונג פון חיות, דאס דיענען צו חיות.

zootheis'tic *a.* (זאו-א-טהי-איס'-טיק) זאאטהעאיסטיש. ז. *zootheism*.

zoother'apy *n.* (זאו-א-טהער'-ע-פי) וועטערינארע מעדיצין, היילונג פון חיות.

zootom'ic *a.* (זאו-א-טאמ'-איק) ז. *zooötmical*.

zootom'ical *a.* (זאו-א-טאמ'-אי-קעל) זאאטאמיש, וואס איז שייך צו זאאטאמיע. ז. *zootomy*.

zoot'omist *n.* (זא-אט'-א-מיסט) א זאאטאמיסט, א טהיער=אנאטאם. ז. *zootomy*.

zoot'omy *n.* (זא-אט'-א-מי) זאאטאמיע, די אנאטאמיע אדער צוגליעדערונג פון טהיערע; די פערגלייכענדע אנאטאמיע [ז. *comparative anatomy*].

zootroph'ic *a.* (זאו-א-טראפ'-איק) וואס דיענט אלס שפייז פאר חיות; וואס איז שייך צו דער נאהרונג פון חיות.

zor'il *n.* (זאר'-איל) א זיד=אמעריקאנישעס שטינק=טהיער. ז. *skunk*.

zoril'la *n.* (זא-ריל'-א) ז. *zoril*.

zor'ille *n.* (זאר'-איל) ז. *zoril*.

Zoroas'trian *a.* and *n.* (זאו-רא-עס'-טרי-ען) וואס איז שייך צו זאראאסטער אדער זאראטוסטרא, דעם גרינדער פון דער אלט=פערסישער רעליגיאן; א נאכפאלגער פון זאראאסטער אדער זאראטוסטרא. ז. *Zoroastrianism*.

Zoroas'trianism *n.* (זאו-רא-עס'-טרי-ען-איזם) זאראאסטריאניזם, די אלט=פערסישע רעליגיאן, די רעליגיעזע לעהרען פון זאראאסטער אדער זאראטוסטרא [דיעזע רעליגיאן איז בעשטאנען אין דעם גלויבען, אז די וועלט ווערט בעהערשט פון צוויי געטער: ארמוזד, דער גאט פון ליכט און פון אל=דאס=גוטס, און אהרימאן, דער גאט פון פינסטערניש און אל=דאס=בייז. צווישען ארמוזד און אהרימאן קומט פאר אן אייביגער קאמפף און סוף=כל=סוף וועט ארמוזד גובר זיין. די נאכפאלגער פון דיעזער רעליגיאן פערגעטערען דאס פייער אלס דעם סימבאל פון ליכט און טוגענד].

zor'ra *n.* (זאר'-א) א זיד=אמעריקאנישעס שטינק=טהיער. ז. *skunk*.

zorri'no *n.* (זא-ריע'-נאו) אזא זיד=אמעריקאנישעס שטינק=טהיער. ז. *skunk*.

zos'ter *n.* (זאס'-טער) א גארטעל [ביי די פארצייטיגע גריכען]; די גארטעל=רויז, דער גארטעל=לישאי [ז. *shingles*].

Zoste'ra *n.* (זאס-טיע'-רא) דאס וואסער=גראז [א מין פלאנצען מיט לאנגע גראז=עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסען אונטער'ן וואסער].

Zouave' *n.* (זו-אהוו') א זואוו [א פראנצויזישער אינפאנטעריסט אין אריענטאלישער אוניפארם; אין דעם אמעריקאנישען בירגער=קריעג — א מיטגליעד פון איינעם פון געוויסע פרייוויליגע רעגימענטען, וועלכע האבען אנגענומען די אוניפארם פון די פראנצויזישע זואווען].

zounds *int.* (זאונדז) צום טייוועל! דער טייוועל זאל עס נעהמען!

zuf'folo *n.* (זוה'-פא-לאו) א קליינע פלייט; א פויגעל=פלייט [צו לערנען זינגפויגעל זינגען].

zu'folo *n.* (זוה'-פא-לאו) ז *zuffolo*.

Zu'lu *n.* and *a.* (זוה'-לוה) א זולו, איינער פון די זולוס [אזא פאלק אין זיד=אפריקא]; וואס איז שייך צו די זולוס, פון די זולוס.

zu'mic *a.* (זיו'-מיק) ז. *zymic*.

zumolog'ic *a.* (זיו-מא-לאדזש'-איק) ז. *zymologic*.

zumolog'ical *a.* (זיו-מא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *zymological*.

zumol'ogist *n.* (זיו-מאל'-א-דזשיסט) ז. *zymologist*.

zumol'ogy *n.* (זיו-מאל'-א-דזשי) ז. *zymology*.

zumom'eter *n.* (זיו-מאמ'-ע-טער) ז. *zymometer*.

zumosim'eter *n.* (זיו-מא-סימ'-ע-טער) ז. *zymometer*.

Zu'ñi *n.* (זוה'-ניע) א זוני, איינער פון די זונים [א האלב=ציוויליזירטער אינדיאנישער שבט אין ניו=מעקסיקא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

zurf *n.* (זוירף) ז. *zarf*.

Zwin'glian *a.* and *n.* (זהווינ'-גלי-ען) וואס איז שייך צו אולריך צווינגלי, דעם שווייצערישען רעפארמאטאר פון דער קריסטליכער רעליגיאן [געבארען אין 1484, געשטארבען אין 1531]; א צווינגליאנער, אן אנהענגער פון אולריך צווינגלי.

Zygæ'na *n.* (זאי-דזשי'-נא) די האמער=האי=פיש [אזא זארט האי=פיש וואס זייער קאפ איז עהנליך צו א האמער. ז.

hammerhead]; אזא מין שמעטערלינגען.

zygodac'tyl *a. and n.* (זאי-גא-דעק'-טיל) קלעטער-פיסיג, מיט פארוויזע פינגער [וועגען פויגלען וואס די פינגער אין זייערע פיס זיינען געטיילט אין צוויי פאר, איין פאר פון פארענס און א צווייטע פון הינטען]; א פויגעל מיט פארוויזע פינגער, א קלעטער-פיסיגער פויגעל.

zygodac'tyle *a. and n.* (זאי-גא-דעק'-טיל) ז. ***zygodactyl***

zygodactyl'ic *a.* (זאי-גא-דעק-טיל'-איק) קלעטער-פיסיג, מיט פארוויזע פינגער [וועגען פויגלען. ז. ***zygodactyl***].

zygodac'tylous *a.* (זאי-גא-דעק'-טי-לאס) ז. ***zygodactylic***

zygo'ma *n.* (זאי-גאו'-מא) דער באק-ביין, דער יאך-ביין.

zygomat'ic *a.* (זאי-גא-מעט'-איק) וואס געהערט צום באק-ביין אדער יאך-ביין.

zygomat'ic arch (זאי-גא-מעט'-איק ארטש) דער בויגען פון באק-ביין.

zygomat'ic bone (זאי-גא-מעט'-איק באון) דער באק-ביין.

zygomat'ic mus'cles (זאי-גא-מעט'-איק מאסלז) די מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם באק-ביין.

zygomat'icus *n.* (זאי-גא-מעט'-אי-קאס) איינער פון די מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם באק-ביין.

zygomor'phic *a.* (זאי-גא-מאהר'-פיק) ז. ***zygomorphous***

zygomor'phous *a.* (זאי-גא-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם פון א יאך [וועגען בלומען].

zy'gon *n.* (זאי'-גאן) א יאך-פערמיגער שטאנג; א פערבינדונגס-שטאנג; א יאך-שטאנג; א יאך; א פערטיעפונג אין מארך עהנליך אין דער פארם צו א ***H***.

zyme *n.* (זאים) אן איהרונג אדער געהרונג [ווי פון ביער, וויין א. ד. ג.]; א מיקראב אדער באציל וואס פעראורזאכט א קראנקהייט; א מיקראב אדער באציל וואס ווערט אנגענומען אלס די אורזאכע פון אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

zym'ic *a.* (זימ'-איק) וואס איז שייך צו איהרונג אדער געהרונג; געהרענד, איהרענד אדער זייערענד.

zy'mogen *n.* (זאי'-מא-דזשען) א שטאף וואס פעראורזאכט איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymogen'ic *a.* (זאי-מא-דזשענ'-איק) וואס פעראורזאכט איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymog'enous *a.* (זאי-מאדזש'-ע-נאס) ז. ***zymogenic***

zymolog'ic *a.* (זאי-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymolog'ical *a.* (זאי-מא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***zymologic***

zymol'ogist *n.* (זאי-מאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דער לעהרע וועגען געהרונג, איהרונג אדער זייערונג.

zymol'ogy *n.* (זאי-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymol'ysis *n.* (זאי-מאל'-אי-סיס) איהרונג, געהרונג, זייערונג.

zymolyt'ic *a.* (זאי-מא-ליט'-איק) ז. ***zymotic***

zymom'eter *n.* (זאי-מאמ'-ע-טער) אן איהרונגס-מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון איהרונג אדער געהרונג.

zy'moscope *n.* (זאי'-מא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די איהרונגס-קראפט פון הייוועז.

zymosim'eter *n.* (זאי-מא-סימ'-ע-טער) ז. ***zymometer***

zymo'sis *n.* (זאי-מאו'-סיס) איהרונג, געהרונג אדער זייערונג; אן אנשטעקענדע קראנקהייט.

zymotech'nics *n.* (זאי-מא-טעק'-ניקס) די קונסט צו געברויכען איהרונג [ביים פאבריצירען וויין, ביים פראדוצירען ביער, עסיג א. ז. וו.]. ז. ***zymurgy***

zymot'ic *a. and n.* (זאי-מאט'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון איהרונג, געהרונג אדער זייערונג; אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס קומט דורך מיקראבען אדער באצילען.

zymot'ically *adv.* (זאי-מאט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנשטעקענדער קראנקהייט וואס קומט דורך מיקראבען אדער באצילען; אין בעצוג צו אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

zymot'ic disease' (זאי-מאט'-איק די-זיעז') אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס קומט פון שעדליכע מיקראבען אדער באצילען, וועלכע דרינגען אריין און פערמעהרען זיך אין קערפער.

zy'murgy *n.* (זאי'-מויר-דזשי) דער טייל פון טעכנישער כעמיע, וואס בעהאנדעלט די פרינציפען פון איהרונג, געהרונג אדער זייערונג אין דער פראדוקציאן פון ביער, וויין, עסיג א. ד. ג.

zy'thum *n.* (זאי'-טהאם) אזא זארט מאלץ-ביער, וואס פלעגט געמאכט ווערען אין פארצייטיגען עגיפטען [מצרים].

ADDENDA

צוגעגעבענע ווערטער

A

Adar' *n.* (ע-דאר') דער חדש אדר.

Ah'riman *n.* (אה'-רי-מען) אין דער אלט⸗פערסישער רעליגיאן — אהרימאן [דער פרינציפ פון אל⸗דאס⸗בייז, אין געגענזאץ צו ארמוזד, דער פרינציפ פון גוטס]. ז. ***Zoroastrianism***

anæsthet'ic *a. and n.* (ענ-עס-טהעט'-איק) ז. ***anesthetic***

B

boun'tiful *a.* (באונ'-טי-פול) ז. ***bounteous***

boun'tifully *adv.* (באונ'-טי-פול-אי) ז. ***bounteously***

C

ca'lix *n.* (קיי'-ליקס) ז. ***calyx***

ca'lyx *n.* (קיי'-ליקס) — אין באטאניק דער קעלך אדער דאס בלומען⸗בעכערל.

chic'ory *n.* (טשיק'-א-רי) ז. ***chiccory***

cinemat'ograph *n.* (סינ-אי-מעט'-א-גרעף) ז. ***kinematograph***

cold col'ors (קאולד קאל'-ארז) אין מאלעריי — קאלירען, וועלכע האבען בלוי אלס באזיס.

com'mon stock (קאמ'-אן סטאק) די געוועהנליכע אקציעס פון אן אונטערנעהמונג [אין געגענזאץ צו פריאריטעטס⸗אקציעס. ז ***preferred stock***].

D

Depart'ment of Com'merce (די-פארט'-מענט או קאמ'-אורס) דאס האנדעלס⸗מיניסטעריום [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

G

grape'-fruit *n.* (גרייפ'-פרוהט) ז. ***pomelo***

I

in es'se (אין עס'-אי) ווירקליך עקזיסטירענד, אין דער ווירקליכקייט.

Iyar' *n.* (אי-יאר') דער חדש אייר.

K

Kis'lev *n.* (קיס'-לעף) דער חדש כסליו.

L

late'ly *adv.* (לייט'-לי) ניט לאנג צוריק.

loan shark (לאון שארק) א הויט⸗שינדער, א רויבערישער פראצענטניק.

lo'cust pod (לאו'-קאסט פאד) א באקסער.

M

Moor'ish ar'chitecture (מוהר'-איש אר'-קי-טעק-טשור) די מורינישע בוי⸗קונסט. ז. ***Moorish art***

N

na'trium *n.* (ניי'-טרי-אם) נאטריום אדער סאדיום. ז. ***sodium***

na'tron *n.* (ניי'-טראן) נאטראן, נאטירליכעס קויהלען⸗זויערעס נאטריום. ז. ***sodium carbonate***

Neo-Malthu'sianism *n.* (ני-א-מעל-טהיו'-סי-ענ-איזם) נעא⸗מאלטוזיאניזם, די לעהרע וואס בערעכטיגט די צוריקהאלטונג פון האבען פיעל קינדער און וואס רעכטפערטיגט דעם געברויך פון קינסטליכע מיטלען צו פערמיידען די געבורט פון קינדער. ז. ***Malthusianism***

Neopla'tonism *n.* (ני-א-פליי'-טא-ניזם) נעא⸗פלאטאניזם [א פילאזאפישע סיסטעם וואס האט געשטרעבט צו פעראייניגען פלאטאן'ס לעהרען מיט איינינע אריענטאלישע סיסטעמען און מיט'ן קריסטענטום]. ז. ***Platonism***

not worth a continen'tal (נאט הוואירטה ע קאנ-טי-נענ'-טעל) ניט ווערטה קיין פערבויגענעם גראשען, ווייניג ווערטה, ווערטהלאז [ווי דאס פאפיערענע געלד וואס דער קאנטינענטאלער קאנגרעס פון די ענגליש⸗אמעריקאנישע קאלאניעס האט ארויסגעלאזט בעת דער רעוואלוציאן געגען ענגלאנד].

R

Roentgeniza'tion *n.* (רענט-גענ-אי-זיי'-שאן) דאס אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון רענטגען⸗שטראהלען. ז. ***X-rays***

Roent'genogram *n.* (רענט'-גענ-א-גרעם) א בילד גענומען מיט דער הילף פון רענטגען⸗שטראהלען. ז. ***X-rays***

Roent'genograph *n.* (רענט'-גענ-א-גרעף) ז. ***Roentgenogram***

Roentgenog'raphy *n.* (רענט-גענ-אג'-רע-פי) רענטגענאגראפיע, פאטאגראפירונג מיט דער הילף פון רענטגען⸗שטראהלען. ז. ***X-rays***

Roentgenother'apy *n.* (רענט-גענ-א-טהער'-ע-פי) רענטגענאטעראפיע, היילונג דורך רענטגען⸗שטראהלען. ז. ***X-rays***

Roent'gen rays (רענט'-גען רייז) רענטגען⸗שטראהלען, עקס⸗שטראהלען. ז. ***X-rays***

Rönt'gen rays (רענט'-גען רייז) ז. ***Roentgen rays***

S

sec'ond-class mat'ter (סעק'-אנד-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט⸗סיסטעם פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — פעריאדישע אויסגאבען [צייטונגען און זשורנאלען].

sit'uated *a.* (סיטש'-יו-איי-טעד) וואס געפינט זיך [אין א געוויסער געגענד, לאגע א. ז. וו.]; אין א לאגע.

St. John's bread (סיינט דזשאנז ברעד) א באקסער [יאהאניס⸗ברויט].

LIST OF SUBSCRIBERS

A

Aaronson, Harry....................Bayonne, N. J.
Abelsky, Simon H..................New York City
Abramowitz, Rose..................New York City
Abramson, K.......................Syracuse, N. Y.
Adler, Louis.......................Brooklyn, N. Y.
Adler, Louis.......................New York City
Alba, Louis..........Stapleton, Staten Island, N. Y.
Alberstam, J. D.....................Boston, Mass.
Alofsky, Herman..................Norwich, Conn.
Alterman, M......................Brooklyn, N. Y.
Altschul, Benjamin..................Norfolk, Va.
Andron, Jacob L...................New York City
Andron, Samuel I..................Brooklyn, N. Y.
Angelowitz, A. Moses........Bronx, New York City
Antell, B......................New Haven, Conn.
Applebaum, Jacob...........West Philadelphia, Pa.
Applestein, Benj. S..................Baltimore, Md.
Aranow, Abraham..................Brooklyn, N. Y.
Arbeit, Arthur......................New York City
Aronoff, Hillel.....................New York City
Aronoff, Louis.......................St. Louis, Mo.
Aronow, Moses....................Brooklyn, N. Y.
Aronson, Samuel...................New York City
Ashpis, M. J........................New York City
Atran, Abraham.................Philadelphia, Pa.
Auslander, Ignatz..................Brooklyn, N. Y.

B

Bachner, Joseph...................Brooklyn, N. Y.
Baer, Abraham.....................New York City
Baer, Nathan......................Pensacola, Fla.
Baily, M.......................Calgary, Alta., Can.
Balsam, Samuel..................Washington, Pa.
Bandas, Morris...................Tuscaloosa, Ala.
Banner, Rev. Harris.................New York City
Barenblatt, Ferdinand R............New York City
Barg, Meyer........................Brooklyn, N. Y.
Barondess, Joseph.................New York City
Bart, Max..........................Paterson, N. J.
Bartfeld, Pauline............Bronx, New York City
Bawer, Abraham...................New York City
Becker, Gustave.............Bronx, New York City
Beer, N......................Winnipeg, Man., Can.
Belofsky, Louis....................New York City
Beran, Elkin.......................New York City
Berd, B. M......................Philadelphia, Pa.
Berenstein, Rev. J...................Newport, R. I.
Berger, Carl.......................Hoboken, N. J.
Berger, David.....................Brooklyn, N. Y.
Bergman, Samuel..................New York City
Berkowitch, G.....................Montreal, Can.
Berkowitz, Isaac...................Brooklyn, N. Y.
Berman, Hyman.............Bronx, New York City
Bernstein, Louis....................New York City
Bershad, Nathan J.................Brooklyn, N. Y.
Beyer, P.....................Stapleton, S. I., N. Y.
Bien, Isaac S.......................New York City
Bierman, Jacob.....................New York City
Blacher, Bessie...............South Range, Mich.
Blank, Eli Myer......................Boston, Mass.
Blank, Morris.......................New York City
Blatt, David.........................New York City
Blaw, H.....................Bronx, New York City
Blum, Rev. Samuel................Brooklyn, N. Y.
Blumenfeld, H...................Memphis, Tenn.
Blumenstein, Mendel...............New York City
Blumenthal, D......................Superior, Wis.
Boss, S............................New York City
Botkin, Jacob S....................Rutland, Mass.
Bowers, Fannie E..................Baltimore, Md.
Boyar, Sol..........................Ferriday, La.
Brandman, Abraham...............New York City
Brautman, Elias...................Brooklyn, N. Y.
Breakstone, Esther..........Bronx, New York City
Bresler, Rabbi R. N................New York City
Bressler, P. Jacob.................New York City
Brettschneider, Max................New York City
Brettschneider, Max................New York City
Bricker, Morris....................Brooklyn, N. Y.
Broadwin, Selig...................Brooklyn, N. Y.
Brochin, S......................Minneapolis, Minn.
Broda, Leon J........................Milton, Fla.
Broida, J.........................Philadelphia, Pa.
Brookman, A.......................New York City
Brooks, Morris.....................New York City
Brostoff, Nathan.................Los Angeles, Cal.
Brous, Philip.......................New York City
Brown Bros..........................Carteret, N. J.
Brown, Rev. Max.....................Farrell, Pa.
Brown, M. D.....................Wilkesbarre, Pa.
Brown, Samuel....................Brooklyn, N. Y.
Brownstone, M..............Winnipeg, Man., Can.
Bruch, Max.........................New York City
Buchbender, Herman...............New York City
Buchman, S........................Monessen, Pa.
Buchwalter, Joseph..............Springfield, Mass.
Budnick, Joseph....................New York City
Bullion, Joseph M...............Dorchester, Mass.
Bunimowitz, Moses.................New York City
Burg, Louis........................New York City
Burg, Morris......................Brooklyn, N. Y.

C

Cantor, Rev. Samuel J.............Brooklyn, N. Y.
Caplan, G...........................Pittsburg, Pa.
Caplan Saul..........................Natrona, Pa.
Carmen, Philip....................Brooklyn, N. Y.
Chabrow, Penn..................Philadelphia, Pa.
Chalek, Oscar....................Kilkenny, Minn.
Charney, Sam......................St. Paul, Minn.
Chassan, Nathan...................New York City
Chesler, Benjamin..................New York City
Chinchin, Louis...................Brooklyn, N. Y.
Chorni, Jacob......................Montreal, Can.
Cimmet, Harry...................Wilkesbarre, Pa.
Cohen, Barnett.....................New York City
Cohen, Charles....................Brooklyn, N. Y.
Cohen, David......................New York City
Cohen, Freda & Bella..............New York City
Cohen, Isidor......................New York City
Cohen, Isidor S..................Union Hill, N. J.
Cohen, Isidore.....................New York City
Cohen, Jacob......................New York City
Cohen, Joel........................New York City
Cohen, Joshua S...................New York City
Cohen, Louis.......................New York City
Cohen, Samuel A....................Vincent, Ala.
Cohn, Jacob.......................Brooklyn, N. Y.
Cohn, Pascal.......................New York City

Coin, Jacob..........Portsmouth, Va.
Colomen, Solomon..........Niagara Falls, N. Y.
Coobut, Barney..........Detroit, Mich.
Couffman, M..........Benton Harbor, Mich.
Cramer, Joseph..........Philadelphia, Pa.
Crane, Jacob E..........New York City
Crex, Charles..........Brooklyn, N. Y.

D

Daitz, Louis..........New York City
Dansky, Abraham..........Omaha, Neb.
Darshin, Herman..........New York City
Davidson, Isaac..........New York City
Davis, Wolf..........Indianapolis, Ind.
Den, Solomon..........Benton Harbor, Mich.
Denkowitz, Jacob..........Brooklyn, N. Y.
Derechinsky, Meyer..........New York City
Devine, H. L..........Philadelphia, Pa.
Diamond, Samuel..........Poughkeepsie, N. Y.
Diamondstone, Herman I..........Brooklyn, N. Y.
Dick, M..........Montreal, Can.
Dickstein, M..........Montreal, Can.
Dinnerman, Jacob H..........Roxbury, Mass.
Dobrzinsky, Rev. Aaron..........New York City
Dorison, Isaac..........Jersey City, N. J.
Dray, Sam..........Chattanooga, Tenn.
Drecksler, Joe..........Brooklyn, N. Y.
Dropkin, Nachum..........Corona, L. I., N. Y.
Dubinski, Abraham..........San Antonio, Tex.
Dubrow, Abraham..........Brooklyn, N. Y.
Dunaevsky, Max..........Regina, Sask., Can.
Dworsky, Abraham J..........New York City

E

Ebert, Abraham..........Brooklyn, N. Y.
Eckshtat, Aron..........New York City
Edelstein, H..........Pittsburgh, Pa.
Edelstein, Louis..........Brooklyn, N. Y.
Edelstein, Samuel..........New York City
Educational Com. Workers' Circle, London, England
Ehrenberg, Mayer..........New York City
Eisenberg, Levi..........New York City
Eiser, Henry J..........Brooklyn, N. Y.
Elinoff, Hyman..........Brooklyn, N. Y.
Elkind, Martin..........Bronx, New York City
Engleman, Maurice..........San Jose, Cal.
Epstein, Max..........Brooklyn, N. Y.
Epstein, Rev. M..........Lake Placid, N. Y.
Epstein, S..........New York City
Eskin, Jacob..........Regina, Sask., Can.

F

Fabricant, Abraham..........Brooklyn, N. Y.
Faier, Isadore..........St. Louis, Mo.
Fayer, Boris..........Camden, N. J.
Feigelson, B..........Worcester, Mass.
Feldman, Harris L..........Brooklyn, N. Y.
Feller, Isaac..........New York City
Fink, J. H..........Arlington, N. J.
Fink's Correspondence School....Bronx, N. Y. City
Finkelstein, Joseph..........New York City
Finkelstein, Sam..........New York City
Finkelstein, Zalmen..........McKeesport, Pa.
Fish, Alexander..........Bronx, New York City
Fisher, Abraham..........New York City
Fisher, Jonas E..........New York City
Fivozinsky, D..........Boston, Mass.
Fleischman, Jacob..........New York City
Fleisher, David L..........Arlington, N. J.
Fluger, David..........Waterbury, Conn.
Fogel, Jacob..........New York City
Forer, Maurice..........New York City
Fortunoff, Jacob..........Brooklyn, N. Y.
Fr[illegible]amer, Isidor..........Galveston, Tex.
Frank, David..........Brooklyn, N. Y.
Frank, Solomon..........Brooklyn, N. Y.
Frankel, Hyman S..........New York City
Frankel, Philip..........New York City
Freed, Morris..........Philadelphia, Pa.
Freedenberg, Philip..........Brooklyn, N. Y.
Freedline, Leonard..........Minersville, Pa.
Freedman, Abraham..........Bronx, New York City
Freedman, Paul..........Pittsburgh, Pa.
Friedfertig, Jacob..........Brooklyn, N. Y.
Friedlander, Jacob J..........New York City
Friedman, A..........Montreal, Can.
Friedman, Bertha..........New York City
Frindell, H..........Medford, Wis.
Frishman, Jacob..........Pueblo, Colo.
Fruchtman, Leon..........New York City

G

Galler, Louis..........Kansas City, Mo.
Galub, Jacob..........Bronx, New York City
Ganeles, David..........Bronx, New York City
Gantmacher, Bernard M..........Brooklyn, N. Y.
Ganz, Solomon..........New York City
Garber, Abe..........Beloit, Wis.
Gartenberg, Morris..........New York City
Gartz, Jack..........Detroit, Mich.
Gasnick, Naftole..........New York City
Gastwirt, Joe..........Coney Island, N. Y.
Gavrin, Isaac..........Brooklyn, N. Y.
Gelbtuch, Harry..........Syracuse, N. Y.
Gelbtuch, Max..........Syracuse, N. Y.
Gelmanowitz, Abraham..........New York City
Gershenson, Isaac..........New York City
Gershman, Benjamin..........Springfield, Mass.
Getter, Morris..........New York City
Ginsberg, Samuel..........New York City
Ginsburg, L..........Chicago, Ill.
Ginsburg, Samuel..........Bronx, New York City
Gladstein, Nathan..........Brooklyn, N. Y.
Glanz, Rohoma..........Americus, Ga.
Glass, Theodore..........Brooklyn, N. Y.
Glassman, Morris L..........New York City
Glitzenstein, Morris..........New York City
Gold, Alex..........Brooklyn, N. Y.
Gold, Sam..........St. Louis, Mo.
Goldbaum, Leizer..........New York City
Goldberg, Abraham..........New York City
Goldberg, Hyman..........Baltimore, Md.
Goldberg, M..........Montreal, Can.
Goldberg, Raphael..........New York City
Goldenberg, Penehas..........New York City
Goldfarb, Jacob..........Los Angeles, Cal.
Goldfischer, Wm..........New York City
Goldfrucht, Louis..........Philadelphia, Pa.
Goldman, I..........Adams, Mass.
Goldman, Jacob..........Chelsea, Mass.
Goldman, M..........Minneapolis, Minn.
Goldreich, Harry..........Marion, Ind.
Goldsmith, Charles..........Springfield, Mass.
Goldstein, Bernard..........New York City
Goldstein, J. D..........New York City
Goldstein, Leon..........New York City
Goldstein, Pincus..........Bronx, New York City
Goldwater, Hyman..........Oakland, Cal.
Goodman, Aaron..........New York City
Gordon, Abe..........Salt Lick, Ky.
Gordon, Abraham..........New London, Conn.
Gordon, Abraham..........Chelsea, Mass.
Gordon, Phineas..........New York City
Gordon, William..........New York City
Gorelick, Jacob..........Brooklyn, N. Y.
Gospel, H..........Omaha, Neb.
Gottlieb, Chaim Leib..........New York City
Gottlieb, Louis S..........Washington, D. C.

Graievsky, Morris....................New York City
Green, A...........................St. Paul, Minn.
Green, Jack..........................New York City
Greenberg, A........................Waterloo, Iowa
Greenberg, Morris....................New York City
Greenberg, W. R.....................San Diego, Cal.
Greenblatt, Wolf....................Brooklyn, N. Y.
Greenburg, Harry.................Hattiesburg, Miss.
Greenfield, Isaac............Bronx, New York City
Greenfield, Morris...................New York City
Greenspon, Solomon.........Bluefield, W. Virginia
Greenwood, N. S....................Vineland, N. J.
Gross, Morris.......................Brooklyn, N. Y.
Grossberg, A.........................New York City
Grossman, Max.......................Brooklyn, N. Y.
Grundwag, S. J........................Chicago, Ill.
Gussman, E..........................Brooklyn, N. Y.
Gustin, Max..........................New York City
Gutelewitz, Louis............Bronx, New York City

H

Hack, David..................Bronx, New York City
Hallischer, Harry..................Spokane, Wash.
Halper, Herman.......................New York City
Halpern, Jacob......................Brooklyn, N. Y.
Hamaroff, Hyman.....................Brooklyn, N. Y.
Handel, Louis........................New York City
Hanin, Michael...................Worcester, Mass.
Harmelin, Aaron......................New York City
Harmelin, Ch. Solomon..............Bayonne, N. J.
Hartstein, Adolph..................Elgin, N. Dakota
Hecht, Julius........................New York City
Held, Adolph.....................Schenectady, N. Y.
Hellenberg, Meyer...................Brooklyn, N. Y.
Heller, Isidor......................Milwaukee, Wis.
Heller, Morris...............Bronx, New York City
Hepps, Adolph......................Homestead, Pa.
Herberg, H. L.......................Brooklyn, N. Y.
Herman, Jacob.......................Bayonne, N. J.
Herman, Morris.......................New York City
Hersch, Isidore......................New York City
Hershson, Max.......................Brooklyn, N. Y.
Herskovitz, Dr. Adolph.............Uniontown, Pa.
Herskowitz, Elias....................New York City
Herzenstein, Judah..................Brooklyn, N. Y.
Hirsch, Leon......................New Orleans, La.
Hirsch, Samuel.......................New York City
Hochberg, Joseph.............Bronx, New York City
Hochberg, Morris.....................New York City
Hocher, Hyman........................New York City
Hochman, Prof. A....................Brooklyn, N. Y.
Hochman, I...........................New York City
Hochman, Louis......................Brooklyn, N. Y.
Hoffman, A..............................Macon, Ga.
Hoffman, David.......................Detroit, Mich.
Hoffman, Morris...................Kansas City, Mo.
Horowitz, Emanuel....................New York City
Horowitz, Samuel.....................New York City
Horovitz, Solomon....................New York City
Hurwitz, Julius......................St. Louis, Mo.
Hurwitz, Max......................Fall River, Mass.
Hyams, Phineas......................Brooklyn, N. Y.

I

Israel, B.............................Warren, Mass.
Israelite Publ. Co.,...........Winnipeg, Man., Can.
Itzkowitz, Abraham I.........Bronx, New York City
Itzkowitz, Ida D.....................New York City

J

Jackson, Max.........................New York City
Jacob, Benzion.......................New York City
Jacobson Printing Co.,.............Portsmouth, Va.
Jaffe, Max...........................New York City
Jaffe, William.......................Van Wert, Ohio
Javna, Samuel........................New York City
Judson, Solomon..............Bronx, New York City

K

Kabakow, Abraham.....................New York City
Kabakow, Leib................Bronx, New York Ctiy
Kadish, Dave.....................Dobbs Ferry, N. Y.
Kadushin, M..........................Detroit, Mich.
Kafalovsky, A........................New York City
Kagan, Alter.........................New York City
Kahn, Abraham........................Halzeton, Pa.
Kamenetzky, E. A.....................Newark, N. J.
Kamrass, Harris......................New York City
Kanes, Abraham I....................Brooklyn, N. Y.
Kantrowitz, Morris...................New York City
Kaplan, Rabbi Simon T...............Brooklyn, N. Y.
Katowsky & Frisch...................Brooklyn, N. Y.
Katz, M.........................Winnipeg, Man., Can.
Katz, Sam............................Boston, Mass.
Katz, Solomon.......................Galesburg, Ill.
Katzner, Laibesh....................Baltimore, Md.
Keilson, M..........................Brooklyn, N. Y.
Keller, J. M.................Bronx, New York City
Kimmel, Joseph......................Brooklyn, N. Y.
Kindler, Aaron.......................New York City
Kishner, P...........................Detroit, Mich.
Klapper, Aaron.......................New York City
Klein, Jacob.........................New York City
Kleitman, Anshel Leib...............Brooklyn, N. Y.
Klionsky, Barnet.....................New York City
Knebel, Dora.........................New York City
Koenig, Max..........................New York City
Kooniavsky, Aleck.................Fall River, Mass.
Kopman, Isaac........................New York City
Korb, Hirsch.........................New York City
Kordansky, P. L......................New York City
Korenblum, Annie.....................New York City
Korman, Isaac........................New York City
Korn, Max.........................Springfield, Mass.
Korn, S..............................New York City
Kornblatt, Jacob....................Baltimore, Md.
Korostoff, Ida......................Brooklyn, N. Y.
Kosenetz, Abraham...................Tuckahoe, N. Y.
Kovalsky, Ben.......................Brooklyn, N. Y.
Kraft, I. L.........................Waterloo, Iowa
Kramer, Israel......................Brooklyn, N. Y.
Kramer, Morris.......................New York City
Krasner, Adolph......................Newark, N. J.
Kravitz, Jacob.......................New York City
Kravitz, Sam.........................Newark, N. J.
Kreiner, Louis.......................New York City
Krim, Leopold A......................Denver, Colo.
Kronish, Nathan...................Philadelphia, Pa.
Kronitz, Samuel......................New York City
Kropf, Sam...........................New York City
Kruger, Albert.......................New York City
Krulevitch, Alter.....................Racine, Wis.
Kuflik, S............................New York City
Kummel, Max.....................Iron Mountain, Mich.
Kurtin, Sam..................Bronx, New York City

L

Labrowitz, Abraham & Edith........Holyoke, Mass.
Landy, Rev. Jacob...................Cleveland, Ohio
Langer, A...........................Ossining, N. Y.
Lansky, Nathan.......................St. Louis, Mo.
Lapan, Tobias................Bronx, New York City
Lassers, Joseph.......................Chicago, Ill.
Lebovitz, Samuel.....................New York City
Leff, Louis..........................New York City
Lefkowitz, Nathan....................Buffalo, N. Y.
Lehrman, Abraham....................Brooklyn, N. Y.
Leitner, Bernard.....................New York City

Leizerowitz, Fannie..............Brooklyn, N. Y.
Lemberg, Samuel..............Springfield, Mass.
Lenter, Benny..............New York City
Lesky, M..............New York City
Levenberg, Rabbi J..............Jersey City, N. J.
Levin, Joseph H..............Minneapolis, Minn.
Levin, Robert..............Honolulu, H. I.
Levin, Solomon..............Chicago, Ill.
Levine, Abraham..............No. Adams, Mass.
Levine, Maurice..............Brooklyn, N. Y.
Levine, Samuel..............Brooklyn, N. Y.
Levine, Sarah..............New York City
Levine, Zelig..............New York City
Levinson, Aaron..............Brooklyn, N. Y.
Levy, Phan H..............Seattle, Wash.
Levy, Samuel..............New York City
Lewitt, A..............New York City
Le Witt, Hinda..............Hartford, Conn.
Libovitz, Morris..............New York City
Lichterman, J..............New York City
Lifschitz, Morris..............Brooklyn, N. Y.
Linet, A..............Bridgeport, Conn.
Lipman, H..............Carnegie, Pa.
Lipofsky, Samuel..............Chelsea, Mass.
Liss, Nathan..............New York City
Litmarovitch, Philip A..............St. Joseph, Mo.
Lobel, Clara..............New York City
Loewy, Abercantor..............Roxbury, Mass.
Londa, Hyman..............Danbury, Conn.
Longer, Louise..............New York City
Lopate, Samuel..............Jamaica, L. I., N. Y.
Lowenberg, David Jacob..............New York City
Lowenthal, Abraham..............New York City
Lusher, Jacob H..............New York City

M

Machobotzky, Malich..............New York City
Madorskie, L..............Toronto, Ont., Can.
Magilnick, Samuel..............Bridgeport, Conn.
Maidanik, Charles..............Brooklyn, N. Y.
Malakoff, M. D..............Vancouver, B. C., Can.
Malberg, Joseph..............New York City
Malitz, Charles M..............Brooklyn, N. Y.
Maltzman, Abraham..............Chelsea, Mass.
Mamber, Gustav..............Lynn, Mass.
Manastersky, J..............Malden, Mass.
Mandel, Max..............Willimantic, Conn.
Mandel, Sam..............New York City
Marcovitz, Sam..............Detroit, Mich.
Marcus, Isaac..............New York City
Marcus, William..............New York City
Margolin, Jacob..............Neutonville, Mass.
Markel, E..............Mount Vernon, N. Y.
Marks, L..............Birmingham, Ala.
Marmor, Jacob D..............Washington, D. C.
Math, Louis..............New York City
Matlin, Samuel..............Newark, N. J.
Matz, Louis..............Baltimore, Md.
Mayer, Borach..............New York City
Meadow, Sam..............New York City
Melman, P..............New York City
Mencher, Abraham I..............New York City
Mendelson, S..............New Haven, Conn.
Mendlowitz, Ely..............Chicago, Ill.
Menin, David..............New York City
Menkes, David..............New York City
Merlis, Meyer..............New York City
Metrick, Harry..............Brooklyn, N. Y.
Meyerowitz, Joseph..............Richwood, W. Va.
Mihlendorf, Menachem M..............New York City
Milkes, P..............St. Paul, Minn.
Miller, Abraham..............Brooklyn, N. Y.
Miller, Max..............McKees Rocks, Pa.
Miller, Philip..............Brooklyn, N. Y.
Mintz, Isadore..............Carbondale, Pa.
Mirman, S..............Camillus, N. Y.
Mogilevsky, Isidore..............New York City
Mondell, Simon H..............Baltimore, Md.
Moresky, Joseph..............New Castle, Pa.
Moroh, Benjamin..............New York City
Morris, H..............Chicago, Ill.
Morris, L..............Chicago, Ill.
Moskowitz, Sam..............Brooklyn, N. Y.
Musher, N..............Washington, D. C.

N

Nadelman, Jacob..............New York City
Naman, Ezra..............Burlington, Iowa
Nathanson, Abraham..............New York City
Naviansky, Nathan..............Baltimore, Md.
Nebel, Nathan..............Montreal, Can.
Neches, Joseph..............Brooklyn, N. Y.
Neifach, Joseph..............Bronx, New York City
Neukrug, E..............New York City
Newmann, Meyer..............Newark, N. J.
Nusbaum, W..............Lamont, Alta., Can.

O

Obler, Norman J..............Elmira, N. Y.
Odentz, Abe..............Springfield, Mass.
Ogus, A. D..............Brooklyn, N. Y.
Olnick, Morris..............New York City
Orenstein, Morris..............New York City
Ostrer, H..............St. Paul, Minn.
Otnow, Meyer..............New York City

P

Pachapen, Henry..............Carson, N. Dak.
Pacter, Morris..............Bronx, New York City
Padwe, Meyer..............Jersey City, N. J.
Paley, David..............New York City
Parat, Sam..............New York City
Pasamanick, Sam..............New York City
Pascal, Solomon..............Brooklyn, N. Y.
Pecker, Abraham..............Newark, N. J.
Perlman, Jacob..............W. Chester, Pa.
Perlmutter, Abraham..............Bronx, New York City
Perlmutter, Raphael & Chaye..............Makow, Russia
Perlow, M..............Philadelphia, Pa
Pfeffer, Benjamin..............New York City
Pisetzner, Morris..............Freeland, Pa.
Pitts, Harry..............Deadwood, S. Dak.
Plost, Paul..............Oakland City, Ind.
Plotkin, Benjamin..............New York City
Podhertzer, Nathan..............New York City
Podlipsky, Solomon..............Charleston, W. Va.
Podvitz, Rev. J. Kopel..............New York City
Poliakoff, Max..............Anderson, S. Car.
Polivnick, Isidor..............Brooklyn, N. Y.
Powsner, Solomon..............Brooklyn, N. Y.
Price, S..............Paulina, Oregon
Prostkoff, Meyer..............Van Nest, New York
Pryluk, Sabina Feldman..............Brooklyn, N. Y.
Puchkoff, Lazarus..............Brooklyn, N. Y.

Q

Quint, Israel..............Roxbury, Mass.
Quiteman, Morris..............Bronx, New York City

R

Rabinowitz, Harris..............Brooklyn, N. Y.
Rabinowitz, J..............New York City
Rabinowitz, J. L..............Kansas City, Mo.
Rabinowitz, M..............New York City
Rabinowitz, Samuel..............Brooklyn, N. Y.
Rackoff, Henry & Son..............Chicago, Ill
Rapaport, H. L..............Bronx, New York City
Rappaport, Maurice..............Haselton, N. Dak.

[illegible]....Bronx, New York City
[illegible]....Lynn, Mass.
[illegible] Jacob....New York Ctiy
[illegible], Benjamin....Brooklyn, N. Y.
Reiner, Morris....New York City
Reines, Julius....New York City
Reisner, Abraham L....New York City
Reiwer, Morris....Rockaway Bea h, N. Y.
Rent, Chas....Lynchburg, Va.
Ress, Kalmin....Brooklyn, N. Y.
Richardson, John L....Bangor, Me.
Richinson, Jacob....Denver, Colo.
Richman, K. N....Philadelphia, Pa.
Ritz, Harry N....New York City
Roe, A. S....Chicago, Ill.
Roey, Philip....Brooklyn, N. Y.
Roffman, Louis....New York City
Rokeach, Ephraim....Brooklyn, N. Y.
Romm, Aaron....New York City
Romm, Samuel....Los Angeles, Cal.
Rosansky, Nathan....Brooklyn, N. Y.
Rosen, Albert....Syracuse, N. Y.
Rosen, Eva....Endeavor, Pa.
Rosen, I....St. Paul. Minn.
Rosen, Lazar....Union Hill, N. J.
Rosen, Max....Bronx, New York City
Rosenberg, Abraham....Hartford, Conn.
Rosenberg, Louis....Macon, Ga.
Rosenblatt, Chaim....New York City
Rosenblatt, Harry....Coney Island, N. Y.
Rosenblatt, Joseph....New York City
Rosenblatt, Samuel....Boston, Mass.
Rosenblum, Morris....New York City
Rosenfeld, Prof. I....New York City
Rosenfeld, Morris....Boston, Mass.
Rosenkrantz, Jacob....New York City
Rosenman, Yssay....New York City
Rosenthal, Abraham Joshua....New York City
Rosenthal, Abraham Leon....New York City
Rosenthal, David L....Chicago, Ill.
Rosenthal, Joseph....Louisville, Ky.
Rosenthal, Dr. Julius M....Monticello, N. Y.
Rosenthal, Max....New York City
Rosenzweig, Benjamin....New York City
Rosman, Alexander....New York City
Rostky, Morris....New York City
Rothenberg, Israel....Bronx, New York City
Ruben, Ben....Milwaukee, Wis.
Rubin, I....Portsmouth, Va.
Rubin, Jacob....Baltimore, Md.
Rubin, Rose....Brooklyn, N. Y.
Rudinsky, Meyer....Brooklyn, N. Y.
Rutman, David....New York City
Ryave, Rev. D....Pittsburg, Pa.

S

Sacks, Sarah....Whitakers, N. Car.
Saltzman, William....Washington, D. C.
Salzberg, Louis....New York City
Salzberg, Samuel....Bronx, New York City
Salzman, Isaac....New York City
Sandberg, Herman A....Philadelphia, Pa.
Sanders, Herman....Elizabeth, N. J.
Schafler, Isaac....New York City
Scharf, Sam....Brooklyn, N. Y.
Schatkun, Marcus....Brooklyn, N. Y.
Schatzberg, Martin....Brooklyn, N. Y.
Schechter, Max....New York City
Scheck, Julius....Brooklyn, N. Y.
Schein, William....New York City
Schenker, I. W....Mt. Clemens, Mich.
Scherr, H....Brooklyn, N. Y.
Schiff, Julius....New York City
Schiffries, F. W....Brooklyn, N. Y.
Schlachter, Julius....Brooklyn, N. Y.
Schlanger, Bennie....New York City
Schlossman, Joseph....New York City
Schneer, B....Norfolk, Va.
Schneier, S....Newark, N. J.
Scholars of the Hebrew School..Mountaindale, N. Y.
Schonberger, Louis....Lancaster, Pa.
Schor, Charlie....Brooklyn, N. Y.
Schorr, Joseph....Brooklyn, N. Y.
Schreier, J....Jersey City, N. J.
Schub, Isidore....Brooklyn, N. Y.
Schulman, Aron A....Brooklyn, N. Y.
Schulman, Morris....Brooklyn, N. Y.
Schulsinger, George....New York City
Schultz, Boney....Kansas City, Mo.
Schwartz, Harry....New York City
Schwartz, Jacob....New York City
Schwartz, Morris M....Providence, R. I.
Schwartz, Sam....Brooklyn, N. Y.
Schwartzman, N....New Haven, Conn.
Schwerd, Abraham....New York City
Scissors, Morris....St. Louis, Mo.
Sealove, Morris....Brooklyn, N. Y.
Seldin, B....Council Bluffs, Iowa
Selitzky, Max....New York City
Sender, Adolph....Springfield, Mass.
Sender, Philip....Springfield, Mass.
Settle, Isidor....New York City
Shakin, Morris....New York City
Shalit, Joseph L....Fargo, N. Dak.
Shapiro, Abraham A....Brooklyn, N. Y.
Shapiro, Abraham....Boston, Mass.
Shapiro, Benjamin....Baltimore, Md.
Shapiro, Boreis W....Boston, Mass.
Shapiro, Harry....Meadow Lands, Pa.
Shapiro, Jacob....Wilmington, Del.
Shattyn, Abraham J....New York City
Shelvin, Baruch....New York City
Sherman, Kive....Brooklyn, N. Y.
Sherman, Max....New York City
Shiff, Morris S....New York City
Shindelman, G....Oakville Village, Conn.
Shkolnick, Matthews....New York City
Shmuckler, Joseph....Bronx, New York City
Shnitka, Benjamin....Calgary, Alta., Can.
Shon, Meyer....Harrison, N. J.
Shostock, S. L....Lincoln, Neb.
Shulman, Paul....Portland, Me.
Siegel, David....Milwaukee, Wis.
Siegel, Joseph....New York City
Siegel, Maurice....Cleveland, Ohio
Silber, Bertha....New York City
Silberman, Elias....New York City
Silver, Joseph....New York City
Silver, Morris....Brooklyn, N. Y.
Silverman, Joseph....New York City
Simon, Hyman....Hempstead, Texas
Simon, Sam Meyer....Stapleton, S. I., N. Y.
Slevin, Louis....Brooklyn, N. Y.
Small, Amos. A....Cranston, R. I.
Smelkinson, Joseph....Baltimore, Md.
Smith, Abraham....Brooklyn, N. Y.
Smith, Isaac....Buffalo, N. Y.
Smith, I....Houston, Texas
Smith, Jennie....Brooklyn, N. Y.
Snell, S....Boston, Mass.
Sobel, Mary....Brooklyn, N. Y.
Sofferman, Abraham....Bayonne, N. J.
Soilson, Robert....Brooklyn, N. Y.
Sokolow, Hyman....Brooklyn, N. Y.
Sokolowsky, Max....Floral Park, L. I., N. Y.
Solomon, Morris....Brooklyn, N. Y.
Solow, H....Grand Forks, N. Dak.
Sonenberg, Harry....New York City

Spector, Nathaniel................New York City
Sperling, Louis..................Waterbury, Conn.
Spinner, M....................Sydney, N. S., Can.
Stallroff, Louis...................Brooklyn, N. Y.
Stambler, George............Winnipeg, Man., Can.
Stammer, Henry..................Westfield, Mass.
Stark, B...................Bronx, New York City
Stein, Joseph.....................Elizabeth, N. J.
Stein, M.......................Ottawa, Ont., Can.
Steinbach, Max.....................Newark, N. J.
Steinberg, Fanny..................Plymouth, Mass.
Steinberg, Frank...................Montreal, Can.
Steinberg, Harry...................Brooklyn, N. Y.
Steingel, Isidore..................New York City
Steinhauer, Mark..................New York City
Steinman, Max..............Winnipeg, Man., Can.
Stern, Max.........................New York City
Sternberg, Joseph....................Lowell, Mass.
Steuer, Etta Lillie.....................Laura, Ohio
Stoliar, Oscar......................New York City
Stoller, Leon.......................Brooklyn, N. Y.
Stolper, Doctor Isaac..............Brooklyn, N. Y.
Stone, Julius L................Pt. Richmond, N. Y.
Strash, Abraham..................New York City
Stroyman, Maurice..................Boston, Mass.
Strunin, Simon.....................New York City
Sufrin, Julius & Miriam......Bronx, New York City
Sussman, D...........................Chicago, Ill.
Sussman, Harry....................New York City
Sussman, M..........................Glenville, Ga.

T

Tabnik, Isidor......................Brooklyn, N. Y.
Talsky, Sam..........................Omaha, Neb.
Tanenhaus, Samuel................New York City
Taxman, J. J......................Rock Island, Ill.
Taylor, B...........................New York City
Teitz, Max..........................Newport, R. I.
Tendrich, Jacob....................New York City
Tendrich, William.................New York City
Thall, Isaac........................Brooklyn, N. Y.
Tiep, Reubin......................Des Moines, Iowa
Tobier, Abraham...................New York City
Toporofsky, Isidore................New York City
Trapido, Samuel....................Newark, N. J.
Trugman, Sam.................Astoria, L. I., N. Y.
Tuckman, Morris...................Brooklyn, N. Y.
Tulin, Aaron.......................Hartford, Conn.

U

Ullman, Sam.......................New York City
Uretzky, Fannie....................New York City

V

Vexelman, Harry..................Spokane, Wash.
Vishnevetsky, Israel..............Philadelphia, Pa.
Vogel, Joseph......................Brooklyn, N. Y.

W

Wachnow, M.................Winnipeg, Man., Can.
Wagner, Chas......................Pocahontas, Va.
Wallance, Joseph........[illegible]
Warren, N...........................[illegible], Pa.
Wartikoff, Harry.....................New [illegible] N. Y.
Weichenberg, Elias.................Yon[illegible]
Weil, Joseph..........................Chicago, Ill.
Weinberg, Harry......................Dayton, Ohio
Weinberg, Joseph.....................Akron, Ohio
Weinberger, Mordkey..............Haverhill, Mass.
Weiner, Bernard....................New York City
Weinstein, Hyman......................Chicago, Ill.
Weinstein, Jacob....................Montreal, Can.
Weinstein, William..................Roanoke, Ala.
Weintraub, Leon....................New York City
Weisbart, Rev. Nathan J...........New York City
Weisberg, Harry...............Grand Rapids, Wis.
Weiss, Louis........................Brooklyn, N. Y.
Westerman, Joseph..........Bronx, New York City
Wexler, Morris......................New York City
White, Philip..........................Exeter, N. H.
Wichter, Herman...................Brooklyn, N. Y.
Wiesenberg, N..............Bronx, New York City
Winer, Herman L...................New York City
Winogråd, Oscar....................New York City
Wise, A. B.........................Cincinnati, Ohio
Wise, A. J.........................Columbus, Ohio
Wishingrad, Willie..................New York City
Witten, Joseph..................Jacksonville, Fla.
Witten, Julius.......................Baltimore, Md.
Wolf, Hyman S......................San Diego, Cal.
Wolf, Max............................Ferndale, N. Y.
Wolf, Sarah..........................New York City
Wolfsohn, Meyer..................Philadelphia, Pa.
Wolfson, Robert.....................New York City
Wolfson, Sam..........................Pittsburg, Pa.
Wollen, Isidor S......................New York City
Wollman, Solomon.................Brooklyn, N. Y.
Wolofsky, H..........................Montreal, Can.
Woolson, Hyman.................Worcester, Mass.
Wosk, Isie............................New York City
Wunsh, Lena.........................New York City
Wyckoff, Julia......................Brooklyn, N. Y.

Y

Yankowitz, Aaron...................New York City
Yavelow, Max.................Mount Vernon, N. Y.
Yurowitz, J...........................New York City

Z

Zadoff, Sophia....................Philadelphia, Pa.
Zalb, Samuel........................Kingston, N. Y.
Zaslavsky, Abraham................New York City
Zbreejer, Philip.....................New York City
Zechansky, Joseph...........Edmonton, Alta., Can.
Zetlin, Moses I......................Brooklyn, N. Y.
Zolat, George..........................Camden, N. J.
Zolat, Harry..........................Chelsea, Mass.
Zuckerkandel, Harry................New York City
Zweigenhaft, Hyman J.......Bronx, New York City
Zwiebel, Sam.....................South River, N. J.